

玄幻史诗巨作

17年巨制

玄幻巨作

踏星追月

Mục lục

- Chương 1: Tiên Thiên 8 Quẻ Phong Ma Tiên Quyết
Chương 2: Thời Thượng Cổ Tiên Trận Vs Thời Thượng Cổ Hung Trận
Chương 3: Óng Ánh Ngọn Lửa Sinh Mệnh Chương Nhạc
Chương 4: Thần Bí Tiểu Đội
Chương 5: Bai Lộ? Kinh Ngô Mãng Xà!
Chương 6: “Đất Hoang Trái Qua”
Chương 7: Tẩu Hỏa Nhập Ma
Chương 8: Mở Ra Khí Hải, Trước Tiên Thiên Cảnh!
Chương 9: Sẽ Tìm Mãng Xà
Chương 10: Dùng Trí Mãng Xà, Thổ Linh Châu Hiện Thể
Chương 11: Độn Thổ —— Đิ Thuật
Chương 12: Thiên Ma Tan Rã
Chương 13: Dục Hỏa Trùng Sinh
Chương 14: Tuyệt Mệnh Trốn Chết
Chương 15: Lại Đột Phá
Chương 16: Huyết Chiến Ma Tướng
Chương 17: Người Chết?!
Chương 18: Hoả Hoạn
Chương 19: Văn Vẹo Nhân Tính
Chương 20: Kỳ Tích
Chương 21: Đạo Áo
Chương 22: Lẽ Nào Thật Sự Chính Là Yêu Quái?
Chương 23: Vụ Ẩn Thôn Diệt
Chương 24: Cực Kỳ Nguy Hiểm
Chương 25: Độc Quả
Chương 26: Cực Cảnh
Chương 27: Chiến Xe Quý
Chương 28: Thời Gian Một Cái Búng Tay
Chương 29: Tiên Đinh!?
Chương 30: Cửa Nam Thiên Bên Trong Có Càn Khôn
Chương 31: Ngô Đồng Dừng Phượng
Chương 32: Tái Chiến Xe Quý
Chương 33: Đại Tiện 1 Dạng Quái Đึu
Chương 34: Ngô Đồng Thánh Quả
Chương 35: Đột Phá! Tiến Hóa!
Chương 36+9 Kiếp Tiên Quyết
Chương 37: Luyện Hóa Thần Kiếm
Chương 38: Thánh Linh Chu Tước
Chương 39: Kỳ Kính Hào Quang Hiện Thân Phận Thật Sự
Chương 40: Kính Tên Phong Thiên
Chương 41: Lần Đầu Độ Kiếp
Chương 42: Uyển Thất Đạo Quả
Chương 43: Gặp Chuyện Bất Bình
Chương 44: Hành Hiệp Trương Nghĩa
Chương 45+1 Bút Hoành Tài

[Chương 46: Người Giả Bị Đụng Có Nên Hay Không Chết?](#)
[Chương 47: Chủ Nhà Họ Long](#)
[Chương 48+9 Cung Phi Tinh BàN](#)
[Chương 49: Phong Phủ Trộm Bảo](#)
[Chương 50+3 Đuôi Yêu Hồ](#)
[Chương 51: Đấu Pháp](#)
[Chương 52: Chu Tước Hiển Uy](#)
[Chương 53: Âm Mưu Lai Xuất Hiện](#)
[Chương 54: Còn Có Thể Tin Tưởng Ai?](#)
[Chương 55: Lạnh Lùng Vây Xem Mọi Người](#)
[Chương 56: Nhân Tính Không Có](#)
[Chương 57: Trác Dương Đến Chết](#)
[Chương 58: Kịch Chiến! Phong Dật Hàn](#)
[Chương 59: Đông Hạo Hiện Thân](#)
[Chương 60: Linh Tu Chi Đạo](#)
[Chương 61: Phong Ba Trang](#)
[Chương 62: Bàn Cờ Cùng Thiên Ha](#)
[Chương 63: Chính Cùng Tà](#)
[Chương 64: Thái Dương Đánh Phía Tây Đi Ra?](#)
[Chương 65: Quý Đả Tường](#)
[Chương 66: Thiên Nhẫn](#)
[Chương 67: Truyền Nghiệp Thụ Đạo Giải Hoặc](#)
[Chương 68: Tín Người Ng Lực](#)
[Chương 69: Thánh Thiên Lão Tổ Vs Yêu Hoàng](#)
[Chương 70: Yêu Tộc Thiếu Chủ, Người Quen!](#)
[Chương 71: Cường Địch Xâm Lấn](#)
[Chương 72: Chiến Đấu Tình Túy](#)
[Chương 73: Thắng Nhỏ](#)
[Chương 74: Tiểu Thủ Người Đao](#)
[Chương 75: Thảm Bai!](#)
[Chương 76: Phu Dịch Chiến Thánh Thiên Lão Tổ](#)
[Chương 77: Tuyệt Thế Cô Gái](#)
[Chương 78: Cửa Thành Bên Trên Treo Lên Đầu Người](#)
[Chương 79: Sóng Mãi Chi Đao](#)
[Chương 80: Chiến Sĩ Tiên](#)
[Chương 81: Chém Giết Lão Vương](#)
[Chương 82: Chó Ngoan Không Cản Đường](#)
[Chương 83: Vô Cùng Nhục Nhã](#)
[Chương 84: Đồ Vô Liêm Si](#)
[Chương 85: Đá Tảng Vỡ Nát Cơn Lốc](#)
[Chương 86: Âm Thần Dương Thần Nguyên Thần](#)
[Chương 87+8 Vô Cùng Huyền Phong Trận](#)
[Chương 88: Chính Nghĩa Thị Được Ủng Hộ, Mất Đạo Quả Giúp](#)
[Chương 89: Diệt Thế Thận Người Mắt](#)
[Chương 90: Thanh Vân Cầu Viện](#)
[Chương 91+9 U Địa Phủ](#)
[Chương 92: Ngang Hàng Mua Bán](#)
[Chương 93: Đắt Đỏ Giá Cả](#)
[Chương 94: Đốt Vàng Mã](#)
[Chương 95: Hắn Đây Gì Chính Là Cái Lộ Số!](#)

- Chương 96: Kinh Sợ! Bao Nhiêu Lần 99 Thiên Kiếp?
Chương 97: Thiên Kiếp Chi Lôi Không Phải Màu Vàng Gì?
Chương 98: Tay Không Đẹp Sức Cướp Rồng
Chương 99: Lôi Hóa Kỳ Lân
Chương 100: Cự Phong Ép Định
Chương 101: Mùa Lông Chim Kim Phượng
Chương 102: Lâm Nguy Ngộ Đạo
Chương 103: Độ Ách Đạo
Chương 104: Mặc Dù Bỏ Minh, Anh Linh Thường Tại
Chương 105: Chu Tước Biến Hóa
Chương 106: Cắt Đứt
Chương 107: Luyện Ngục Mà Thôi?
Chương 108: Thanh Khâu Sơn
Chương 109+8 Vương Sinh Sư
Chương 110: Thiên Yêu Trần 8 Vương
Chương 111: Thần Bí Chu Tước
Chương 112: Cao Lớn Phán Quan Hiến Trận Đồ
Chương 113: Lửa Ao Luyện Hồn Ngưng Đọng Sát Khí
Chương 114: Đáng Thương Người Tất Có Chỗ Đáng Hận
Chương 115: Bộ Bộ Kinh Tâm
Chương 116: Troll Diêm La Vương
Chương 117: Lò Tà Tu
Chương 118: Thay Trời Hành Đao
Chương 119: Thiên Vũ Ngộ Hại
Chương 120: Chu Tước Trong Cơ Thể Còn Có Người
Chương 120: Chu Tước Trong Cơ Thể Còn Có Người
Chương 121: Chém Thạch Kính Đường
Chương 122: Chiến Huyết Tu La
Chương 123: Đánh Không Lại Cũng Phải Đánh!
Chương 124: Chửi Đến Hết Máu!
Chương 125: Nhân Quả Kiếp Lôi Vạn Quý Đến Bál
Chương 126: Lôi Viên
Chương 127: Trời Giận
Chương 128: Chu Tước Trong Cơ Thể Đến Tột Cùng Là Ai?
Chương 129: Truyền Đạo?
Chương 130: Nguyên Lai Là Một Cái Tròng!
Chương 131: Trần Áp Máu Tu La
Chương 132: Mật Thất Chạy Trốn Ngưng Luyện Âm Thần
Chương 133: Vinh Quang Cuộc Chiến Sứa Đổi Phận
Chương 134: Thực Tập Tâm Ý
Chương 135: Thực Tập Quy Tắc
Chương 136: Xanh Đồi Huyết Mở Ra
Chương 137+9 Đinh Đã Qua Đời Chỉ Có Thanh Khâu
Chương 138: Các Hiển Thần Thông
Chương 139: Tĩnh Mịch Thuật
Chương 140: Xuyên Qua Cánh Tay Ma Vượn
Chương 141: Huyết Chiến Ma Vượn
Chương 142: Vu Tị Là Một Cô Gái!
Chương 143: Thiếu Chủ Oai
Chương 144: Khuyên Can

- Chương 145: Nguy Cơ 4 Năm
Chương 146: Đêm Dài Đằng Đẳng
Chương 147: Kinh Sơ Kim Thánh Thán
Chương 148: Tử Ngọc Kim Quang Lại Xuất Hiện
Chương 149: Bình Dẩm Chua Đồ
Chương 150: Cảnh Giới Vong Ngã
Chương 151+9 Cung 8 Quẻ Hiếu Đại Đạo
Chương 152: Tiên Đinh Hoàn Toàn Không Chỉ Thuộc Về Nhân Tộc
Chương 153: Họa Là Từ Miệng Mà Ra
Chương 154: Trừ Họa Với Chưa Xảy Ra
Chương 155: Gặp Phải Gấu Con Nên Làm Gì?
Chương 156: Thiên Địa Đại Đạo
Chương 157: Đông Thiên Môn, Thương Long Hiện
Chương 158: Thân Thể Vùi Lấp Ảo Trận
Chương 159: Mới Biết Yêu Chu Tước
Chương 160+9 Trời Trận Gió Trận
Chương 161: Tương Sanh Tương Khắc Minh Trận Đạo
Chương 162: Quân Xa Muốn Xử
Chương 163: Thân Thể Vùi Lấp Chém Yêu Bô
Chương 164: Đồng Sinh Cộng Tử
Chương 165: Lãng Quê Trần Khí
Chương 166: Bất Ngờ Phá Trận
Chương 167: Đông Vô Cùng Xanh Hoa Khiến
Chương 168: Có Đôi Khi Thật Phải Nói Dối
Chương 169: Lợi Ích Mới Là Vượng Đạo
Chương 170: Thần Lộ Chu Tước Cắt Đứt
Chương 171: Thần Lộ Tâm Tư
Chương 172: Yêu Quá Sâu
Chương 173: Phu Dịch Hứa Hẹn
Chương 174: Ma Tộc Người Đến
Chương 175: Yên Lặng Thời Gian?
Chương 176: Thần Lộ Tâm Ma
Chương 177: Bị Hù Chết Rác Rưởi!
Chương 178: Cá Sảnh Đường Cùng Âm Mưu
Chương 179: Quân Tử Báo Thủ, 0 Năm Không Muộn!
Chương 180: Người Làm Việc Lớn Không Câu Nệ Tiểu Tiết
Chương 181: Phong Thưởng
Chương 182: Đều Được Dị Bảo
Chương 183: Thu Hoạch Khá Dồi Dào
Chương 184+8 Quẻ Lực Lượng Bản Nguyên
Chương 185: Thần Nông Giá
Chương 186: Đêm Gặp Gỡ Dã Nhân
Chương 187: Sởn Cả Tóc Gáy
Chương 188: Việc Lạ Không Dứt
Chương 189: Cấn Quẻ Võ Nát Đổi Trach
Chương 190: Văn Vương Hậu Thiên 8 Quẻ?
Chương 191: Tuyệt Địa Gặp Gỡ Cố Nhân
Chương 192: Kỳ Môn Độn Giáp Thuật
Chương 193: Phá Giải 8 Cửa Nguyên Lý
Chương 194: Xông Tử Môn

- Chương 195: Cùng Tử Thần Thi Chạy
Chương 196: Trí Đấu Dã Nhân
Chương 197: Biết Rõ Núi Có Hồ Nghiêng Về Hồ Núi Đi
Chương 197: Tiên Đã Xuất Dây Cung
Chương 198: Kinh Hiện Côn Lôn Kiếm
Chương 199: Chiến Bộ Xương Đại Tướng
Chương 200: Vô Cùng Tận Ác Quỷ
Chương 201: Ngưng Khí Đan Trợ Lực, Đột Phá!
Chương 202: Chiến Thần Quân Đoàn Đối Với Thiết Huyết Chiến Kỵ
Chương 203: Kinh Hiện Cương Thi
Chương 204: Có Người Ở Điều Khiển?
Chương 205: Người Khuax Xác
Chương 206: Côn Lôn Cô Gái Giết Yêu Nhân
Chương 207+4 Vô Cùng Xích Dương Giam Cương Thi
Chương 208: Thần Bí Trời Sáng Tháng
Chương 209: Trung Cung Nơi Hiện Nhân Tộc
Chương 210: Mạt Pháp Đế Quốc Hậu Nhân
Chương 211: Khủng Bố Ma Lang Thú Triệu
Chương 212: Mới Vừa Cởi Miệng Sói, Vừa Vào Hang Hồ
Chương 213: Đem Trời Chọc Vào Cái Lỗ Thủng
Chương 214: Khám Long Tiên
Chương 215: Kịch Chiến Ma Lang
Chương 216+5 Đì Đại Trận
Chương 217: Thụy Thủ Làm Khoẻ Mạnh (Heo Năm Đại Cát)
Chương 218: Hỏa Kỳ Lân
Chương 219: Chu Tước Chiến Hỏa Kỳ Lân
Chương 220: Hỏa Kỳ Lân Nhận Chủ
Chương 221: Thần Nông Đinh
Chương 222: Thần Nông 0 Cỏ Đan
Chương 223: Tiếp Tục Thám Hiểm
Chương 224: Cửu Nhân Gặp Mặt Đặc Biệt Đỏ Mắt
Chương 225: Khủng Bố Khí Độc
Chương 226: Thần Nông 0 Thảo Kinh
Chương 227: Chó Cùng Rứt GiẬu
Chương 228: Hung Tàn Đôi Thủ
Chương 229: Đáng Sợ Nhất Địch Nhân
Chương 230: Thần Điều Tuyết Hoàng
Chương 231: Đóng Băng Thần Nông Đinh
Chương 232: Thiên Vũ Hữu Tình, Thi Vân Cố Ý
Chương 233: Khương Thiếu Vân Bức Họa
Chương 234: Gian Nan Quyết Định
Chương 235: Luân Hồi Chi Đạo
Chương 236: Lừa Gạt Thiếu Nữ Ngu Ngốc
Chương 237: Lại Đào Địa Động
Chương 238: Tuyết Tàng Thần Nông Đinh
Chương 239: Tìm Kiếm Thủ Hồn
Chương 240: Trọng Nê Hoàn Cung Ngôi 3 Thần
Chương 241+1 Thạch 4 Chim
Chương 242+3 Phái Cùng Đến
Chương 243: Cung Điện Sinh Loạn

Chương 344: Ác Nghiệt Chó Săn
Chương 345: Đang 13 Phái
Chương 346: Khích Bác Ly Gián
Chương 244: Ác Nghiệt Chó Săn
Chương 245: Đang 13 Phái
Chương 246: Khích Bác Ly Gián
Chương 247+5 Độc Dạy
Chương 248: Hiếu Nguyệt Tiên Tư
Chương 249: Lửa Mị Thuật Oai
Chương 250: Uy Hiếp?
Chương 251: Đạo Bất Đồng Bất Tương Vì Mưu
Chương 252: Rơi Vào Tâm Ma
Chương 253: Thanh Vân Sơn Tầm Quan Trọng
Chương 254+5 Độc Dạy Tân Công Núi
Chương 255: Phân Tích
Chương 256: Đại Trận Hộ Sơn Vỡ Nát
Chương 257: Rốt Cục Di Ra
Chương 258: Độ Kiếp Người Ngủ Ngon Giấc!
Chương 259: Thanh Vân Gặp Nan
Chương 260: Thanh Vân Môn Bị Diệt
Chương 261: Kinh Hiện Thiên Tiên Cảnh Tu Sĩ
Chương 262: Là Người!?
Chương 263: Quá 1 Thần Thủy
Chương 264+1 Sờ Tức Phát
Chương 265: Kẻ Ngu Si Giáo Chủ?
Chương 266: Mặn Mè Kết Giới Phá Nát!
Chương 267: Sinh Mệnh Dụ Sống
Chương 268: Lâm Trận Phản Chiến
Chương 269: Tự Giết Lẫn Nhau
Chương 270: Thuần Sát Thiên Tiên Cảnh
Chương 271: Huyền Thanh Thần Uy
Chương 272: Ước Đầu 3 Trân
Chương 273: Mang Tính Áp Đảo Ưu Thế
Chương 274: Lý Làng Phong Xuất Chiến
Chương 275: Thần Bí Tiếng Lóng
Chương 276: Tiếng Lóng Bí Mật
Chương 277: Xá Nữ Vs Cát Bắc
Chương 278: Khủng Bố Xá Nữ
Chương 279: Thắng Thảm! Mạng Còn Lại 1 Tuyến
Chương 280: Luyện Đan Cùng Luyện Khí
Chương 281: Âm Lò Cùng Dương Lò
Chương 282: Huyền Minh Thạch
Chương 283: Này Thuyền Hồng!
Chương 284: Tiệc Khánh Công Sau Ôn Nhu Hương
Chương 285: Xoắn Xuýt Linh Vân
Chương 286: Vệ Tử Dạ Lửa Giận!
Chương 287: Linh Vân Báo Thủ
Chương 288: Khó Bè Phân Biệt
Chương 289: Khổng Lồ Âm Mưu
Chương 290: Thanh Khâu Phong Vân

- [Chương 291: Giết Người Diệt Khẩu?](#)
[Chương 292+9 Nung Tiên Khí](#)
[Chương 293: Khổ Rồi Lý Mục](#)
[Chương 294: Trương Thiên Vũ Phán Đoán](#)
[Chương 295+9 Chuyên 10 Tất Cá Đan](#)
[Chương 296: So Với Nhiều Người?](#)
[Chương 297: Chú Ý 3 Điểm](#)
[Chương 298: Âm Dương Càn Khôn Đinh](#)
[Chương 299: Xoa Bóp Giúp Đan?](#)
[Chương 300: Không Giống Chúng Ta Ý Đồ Ăt Không Bình Thường](#)
[Chương 301: Xui Xέo Tiểu Quý](#)
[Chương 302: Chúc Từ Dày Nguyền Rúa](#)
[Chương 303: Trông Thấy Ma Đầu Nay](#)
[Chương 304: Quỷ Dị Địa Phương](#)
[Chương 305: Đóng Băng Vạn Dặm](#)
[Chương 306: Đầu Kiếm](#)
[Chương 307: Ta Vẫn Là Quá Thiện Lương](#)
[Chương 308: Thu Phục U Tuyền Lão Quái](#)
[Chương 309: Nam Thiên Môn Mảnh Võ](#)
[Chương 310: Đuối Quỷ Tầm Bảo](#)
[Chương 311: Thiên Viên Địa Phương?](#)
[Chương 312: Mäng Người Chặn Đường](#)
[Chương 313: Kịch Chiến Mäng Yêu](#)
[Chương 314: Ác Đầu Yêu Rồng](#)
[Chương 315: Kỳ Lân Nuốt Yêu Rồng](#)
[Chương 316: Vũ Hoàng Khai Sơn Rù](#)
[Chương 317: Đuối Yêu Đoạt Bảo](#)
[Chương 319: Lui Lại Tĩnh Đường](#)
[Chương 320: Nhân Tộc Cùng Yêu Tộc](#)
[Chương 321: Tự Tiên Hành Động](#)
[Chương 322: Khó Trị Tội Lỗi](#)
[Chương 323+1 Thạch 3 Chim Xử Phạt](#)
[Chương 324: Vệ Tử Dạ Lo Âu](#)
[Chương 325: Cũ Cảnh Tái Diễn](#)
[Chương 326: Không Nên Xuất Hiện U Minh](#)
[Chương 327: Quả Nhiên](#)
[Chương 328: Tru Diệt U Minh](#)
[Chương 329: Hóa Kỳ Lân Bao Cổ Tay](#)
[Chương 330: Tiểu Quỷ Quyết Định](#)
[Chương 331: Chánh Thức Phù ◆◆ Chi Đạo](#)
[Chương 332: Khủng Bố Tiên Phù](#)
[Chương 333: Đại Dương Cuối](#)
[Chương 334: Chém Yêu Bộ Có Bảo](#)
[Chương 335+9 Tầng Trời](#)
[Chương 336: Vào Bảo Sơn Mà Về Tay Không](#)
[Chương 337: Vô Căn Cứ Trương Thiên Vũ](#)
[Chương 338: Thương Long Lại Xuất Hiện](#)
[Chương 339: Thương Long Tiễn Đưa](#)
[Chương 340: Đi Nhầm Vào Linh Ba Ba Hòn Đảo](#)
[Chương 341: Câu Tâm Đầu Giác](#)

Chương 342: Huyền Băng Pháp Tắc
Chương 343: Linh Khí Hoàn Toàn Không Có
Chương 344: Miệng Đầy Nói Bậy
Chương 345: Đi Sâu Vào Hang Hổ
Chương 346: Lừa Dối Qua Ái
Chương 347: Tuyệt Địa Phùng Sinh
Chương 348: Bồng Lai Tiên Tử Vs Linh Ba Ba Lũ Yêu
Chương 349: Phong Ẩn Tuyết Hoàng
Chương 350: Sau Lưng Đánh Lén
Chương 351: Hoàn Cảnh Nghịch Chuyển
Chương 352: Đại Phá Linh Miết Đảo
Chương 353: Đại Chiến Sau Khi
Chương 354: Bồng Lai Đạo
Chương 355: Du Kích Chiến Pháp
Chương 356: Bồng Lai Quyết Định
Chương 357: Lời Nói Dối Có Thiện Ý
Chương 358: Thiên La Địa Võng
Chương 359: Ai Là Trữ Nhân?
Chương 359: Ai Là Thợ Săn?
Chương 360: Bồng Lai Đánh Bại
Chương 361: Du Dịch Đi Sâu Vào
Chương 362: Mọi Người Trợ Quyền
Chương 363: Mây Lửa Phát Ủy
Chương 364: Thần Nông Đỉnh Làm Chùy Dùng
Chương 365+5 Lôi Xử Tử
Chương 366: Vô Địch Ma Thần
Chương 367: Mây Lửa Thân Phận
Chương 368: Đáng Sợ Cắn Trả
Chương 369: Tu Giới Tối Ky
Chương 370: Nữ Nhân Đầu 1 Dạng
Chương 371+3 Lớn Độn Pháp
Chương 372: Yêu Tộc Đến Thiếp
Chương 373: Ám Độ Trần Thương
Chương 374: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn
Chương 375: Quần Anh Tụ Hội
Chương 376+36 Tầng Biển
Chương 377: Mệnh Trời Con Trai
Chương 378: Lộ Ra Chân Tướng
Chương 379: Trong Hồ Lô Bán Thuốc Gì?
Chương 380: Lòng Ham Muốn Không Nhỏ
Chương 381: Ngoài Dự Đoán Biến Số
Chương 382: Hỗn Chiến
Chương 383: Nói Dối Như Cuội
Chương 384: Đáng Sợ Trận Pháp
Chương 385+5 Đị Huyền Sát Trận
Chương 386+12 Hoa Thần Trận
Chương 387: Kế Ly Gián
Chương 388: Lại Hỗn Chiến
Chương 389: Trấn Áp Hắc Long
Chương 390: Kiếm Tiên Kiếm

- Chương 391: Rời Đิ Long Cung
Chương 392: Đan Hà Cầu Viện
Chương 393: Quân Chia Thành 2 Đường
Chương 394: Yêu Dị Thuyền Con
Chương 395: Thái Giám Mới Tự Xưng Bản Tọa
Chương 396: Đại Chiến Người Lùn Võ Sĩ
Chương 397: Trời Diễn Luyện Thần Quyết
Chương 398: Đường Khang Bao Cổ Tay
Chương 399: Không Phân Rõ Phải Trái Là Nữ Nhân Độc Quyền
Chương 400: Tử Ngọc Dị Biển
Chương 401: Duyên Phận Chưa Đến Chớ Cưỡng Cầu
Chương 402: Tiên Ma Đại Chiến Cứng Lửa Toa
Chương 403: Lại Tới Thanh Khâu
Chương 404: Ngang Gây Chuyện
Chương 405: Bất Ngờ Tin Tức
Chương 406+10 Tất Cả Đại Bố Đan?
Chương 406+9 Chuyển 10 Tất Cả Đan?
Chương 407: Song Hý Lâm Môn
Chương 408: Cút! Đừng Ôm Ta!
Chương 409: Sai Ở Nơi Nào?
Chương 410: Hưng Bai Căn Bản!
Chương 411: Đến Tiếp Sau Sắp Xếp
Chương 412: Cửa Thành Sóng Gió
Chương 413: Sự Việc Đã Bai Lộ
Chương 414: Quỷ Nhập Vào Người?
Chương 415: Thần Lộ Kỳ Duyên
Chương 416: Đến Ngắm Phong Cảnh
Chương 417: Rơi Vào Cái Tròng
Chương 418: Vượt Cấp 1 Chọn 2!
Chương 419: Cường Viện Đến Giúp
Chương 420+0 Quân 1 Phát
Chương 420: Nghênh Ngang Rời Đì
Chương 421: Lòng Chỉ Muốn Vé
Chương 423: Mở Mít Khí Số
Chương 424: Vì Sao Mà Chiến?
Chương 425: Âm Bình Xuất Chinh
Chương 426: Tử Khí Đông Lai
Chương 427: Đế Khí Uy Thế
Chương 428: Pháp Tắc Thời Gian
Chương 429: Mài Góc Cảnh
Chương 430: Không Là Các Người Thời Đại
Chương 431: Thái Tử Trời Cao
Chương 432: Chạy Trối Chết
Chương 433: Phong Thiên Kính Bai Lộ
Chương 434: Rơi Vào Hố Bẫy
Chương 434: Gặp Núi Không Phải Vào
Chương 435: Rơi Vào Hố Bẫy
Chương 436: Cơ Quan Ma Hổ
Chương 437: Thần Ký Non Sông Đoạn
Chương 438: Thần Phủ Bí Mật

Chương 439: Tiếng Người Nói Xấu Phải Cẩn Thận
Chương 440: Huyết Ma Lang Vũ
Chương 441: May Mắn Chạy Trốn
Chương 442: Hóa Kỳ Lân Thức Tỉnh
Chương 443: Hóa Kỳ Lân Chiến Huyết Ma
Chương 444: Ma Tộc Ma Nhất 1 Loài
Chương 445: Chiến Tranh Chân Lý
Chương 446: Thật Hóa Luyện Ma
Chương 447: Oan Úc Phu Dịch
Chương 448: Nhục Nhã
Chương 449: Táo Bạo Hóa Nhân
Chương 450: Đương Khang Hướng Đì
Chương 451+2 Thú Chiến Huyết Ma
Chương 452: Nê Hoàn Cung 2 Thần Tranh Đầu
Chương 453: Ai Đì Ai Ở?
Chương 454: Hợp Chiến Huyết Ma
Chương 455: Khủng Bố Huyết Ma
Chương 456: Đen Bạch Vô Thường Lấy Mạng
Chương 457: Chung Sức Bai Huyết Ma
Chương 458: Ma Tộc Xâm Lấn
Chương 459: Đem Ý Đồ Đánh Đì Ra
Chương 460: Bồng Lai Lên Bờ
Chương 461: Vay Mượn Ở Thanh Khâu
Chương 462: Tránh Né Mũi Nhọn
Chương 470: Đệ 463 Mở Đẩy Thanh Khâu
Chương 463: Mở Đẩy Thanh Khâu
Chương 464: Ma Bình Đuối Theo
Chương 465: Khóc Tang Lão Tử Hiện Ra Thần Uy
Chương 466: Mặc Dù Thắng Thực Bai
Chương 467: Xông Xá Nữ Khuê Phòng
Chương 468: Đáng Sợ Chính Là Lòng Người Mục Nát
Chương 469: Ai Là Quý?
Chương 470: Xung Quan 1 Giận Làm Hồng Nhan
Chương 471: Máu Tươi Thần Điện
Chương 472: Huynh Đệ Phản Bội
Chương 473: Hạ Minh Nhận Sai
Chương 474: Thỏa Hiệp Nguyên Nhân
Chương 475: Phân Tích Nội Ứng
Chương 476: Xá Nữ Hiềm Nghi Văn Như Cũ Lớn Nhất
Chương 477: Tiêu Tan Hiềm Khích Lúc Trước
Chương 479: Lạy Anh Bạch Phượng
Chương 479: Bạch Phượng Tên
Chương 479: Từ Xưa 1 Tình Cực Kỳ Lâm Người
Chương 480: Ngân Hạnh Tử Chiến Điện Cuồng
Chương 481: Thanh Âm Tiên Tử Hiện Ra Thần Uy
Chương 483: Khủng Bố Biển Gầm
Chương 484: Thú Triều Nguy Trang
Chương 482: Khủng Bố Biển Gầm
Chương 483: Thú Triều Nguy Trang
Chương 484: Giương Đông Kích Tây

Chương 485: Hiếu Tử Khóc Tang Cảm Động Trời

Chương 486: Dùng Mệnh Hoán Đổi Thời Gian

Chương 487: Cường Viện Không Dứt

Chương 488: Cường Viện Không Dứt

Chương 488: Cường Viện Không Dứt

Chương 488: Ma Tôn Hung Hăng Lên Sàn

Chương 489: Yêu Hoàng Vs Ma Tôn

Chương 490: Bình Bất Yếm Trá

Chương 491: Kiếp Này Có Ngươi, Chết Cũng Không Tiếc

Chương 492: Chương Cuối Hy Sinh!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 1: Tiên Thiên 8 Quỷ Phong Ma Tiên Quyết

U Minh Khoáng Tràng tầng dưới nhất, trong không khí tràn ngập một luồng gay mùi mùi vị, loại này đặc biệt mùi vị từ quanh năm không thấy mặt trời ấm ướt, cùng với mọi người bài tiết vật, mồ hôi bẩn các loại pha lẫn mà thành, người bình thường e sợ rất khó ở trong loại hoàn cảnh này ngây ngô một phút.

Thế nhưng chính là ở như vậy trong hoàn cảnh, một mảnh bị phân chia đi ra chuyên cung cấp nô lệ nghỉ ngơi cực kỳ khoảng không trên mặt đất, lại nằm hơn 500 cái nô lệ, Cách giờ làm việc buổi sáng còn có nửa canh giờ, bọn đầy tớ cùng nhau nằm ở thuộc về mình “địa bàn” bên trong ngủ say, tiếng ngáy liên tiếp, rất khó tưởng tượng bọn họ là như vậy làm sao loại này cực kỳ tồi tệ trong hoàn cảnh tiếp tục sinh sống.

Lúc này, một ngũ quan coi như anh tuấn thiếu niên tựa hồ là trong khi làm một đáng sợ ác mộng, chỉ thấy hắn đau đầy mồ hôi, thân thể cũng đang không ngừng run rẩy, phảng phất tâm tình cực kỳ kích động.

“A.....” sau một lát, thiếu niên theo trong ác mộng thức tỉnh, hai con vô thần con mắt ngơ ngác nhìn chăm chăm phía trên đỉnh, mãi đến tận khói này chán ghét vô cùng đá nhọn, bởi vì ẩm ướt từ từ hội tụ thành một giọt nước, mà đây tích thuỷ công bằng rơi xuống khi hắn trên trán lúc, lúc này mới triệt để tỉnh táo lại.

“Ta đến tốt cùng là ai.....” thiếu niên trong ánh mắt tràn đầy mê man.....

Một tháng qua, này giấc mộng mỗi lúc trời tối đều sẽ xuất hiện, hơn nữa này giấc mộng là như vậy chân thật, phảng phất căn bản không phải là mộng, mà là vốn thì thuộc về hắn trí nhớ, chỉ là để hắn kỳ quái chính là, này giấc mộng sẽ ở

hắn tinh táo trong khi chậm rãi từ trong ký ức biến mất, vô luận hắn cố gắng như thế nào đều nghĩ không ra này giắc mộng hoàn chỉnh chi tiết nhỏ.

Thế nhưng này giắc mộng lại đối với hắn hiện thực tạo thành thật sự quấy nhiễu, vốn thuộc về hắn hiện thực trí nhớ trong khi dần dần biến mất, gần như một tháng thời gian, hắn liền đem tám năm trước trí nhớ quên không còn một mống, càng đáng sợ chính là, lúc này trực xe còn ở không dứt ép.....

Hắn vẫn nghĩ không ra chính mình là thế nào lưu lạc làm mảnh này nô lệ của U Minh Khoáng Tràng, hắn càng không biết hắn là lúc nào đi tới nơi đây, hắn thậm chí đã không nhớ rõ tuổi tác của chính mình, chỉ là miễn cưỡng nhớ tới tên của hắn —— Phu Dịch!

Có điều lúc này tự duy của hắn tương đương hỗn loạn, hắn bây giờ đã có chút không nhận rõ, hắn đến tận cùng thật chính là Phu Dịch? Hay là trong mộng thiếu niên kia!

Hắn bây giờ còn rõ ràng nhớ tới trong mộng tất cả, chỉ tiếc tiếp qua nửa canh giờ, sẽ quên mất.....

Thời gian ở thế giới trong mộng là Thần Châu 4716 năm 7 tháng 7 ngày, nếu như là cùng một thế giới nói mà này giắc mộng là chân thật từng tồn tại nói, vậy đó là một ngàn năm trước.....

Một tòa học phủ, đối với này con cưng bọn nói, là một đáng giá chúc mừng ngày lành, bởi vì bắt đầu từ ngày mai, chính là gần hai tháng nghỉ hè thời gian.

Buổi chiều tự do hoạt động, bọn họ tụ tập ở trên thao trường, có ở chơi đủ kiểu hình cầu, cũng có một chút lời chàng ý thiếp không nỡ chia lìa người yêu, còn có khoe khoang khoe của nói muốn ở nghỉ hè xuất ngoại đi ngao du, làm đúng vậy có nhớ nhà sốt ruột thông qua một Cuboit gì đó cùng phuơng xa người nhà trò chuyện, vô số vui cười có tiếng đan xen vào nhau, trình diễn thành một khúc thanh xuân tán ca.

Nhưng trong chớp mắt, một trận mùa đen cuồng phong không có bất kỳ dấu hiệu thổi qua, vốn vạn dặm không mây trên bầu trời chỉ là ngắn ngắt mây hơi thở trong lúc đó, liền mây đen rậm rạp, giống như đêm đen bình thường đưa tay không thấy được nắm ngón!

“Mau trở lại lớp học, lập tức phải dưới mưa xối xả!” Không biết là ai hô một tiếng, thao trường bên trong các học sinh tranh nhau chen lấn hướng về lớp học chạy đi, chỉ lo chậm một bước liền bị ướt thành ướt sũng, chỉ là mấy phút thời gian, trên thao trường liền chỉ có thể nhìn thấy lất pha lất phất còn lại một vài phản ứng chậm học sinh.

Có điều tại đây vụn vặt lẻ mảnh cái học sinh bên trong, có một học sinh lại cũng không có hướng về lớp học tránh mưa ý đồ, ngược lại không nhúc nhích đứng ở thao trường trên đường chạy, một con hai tấc có thừa tóc rối phổi hợp trên già giặn quần áo thể thao có vẻ cả người đặc biệt tinh thần,

Lúc này hắn mày kiêm nhíu chặt, ánh mắt như sao giống như lập loè hết sạch dừng ở bầu trời, tựa hồ đối với này khác thường khí trời mơ hồ có một chút không tốt linh cảm.

“Khương Thiếu Vân, ngươi còn đứng đó làm gì a, bão táp lập tức sẽ tới, ngươi còn không đi nhanh lên?” Nhìn thấy hắn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, đi ngang qua cô gái vội vàng lòng tốt nhắc nhở.

Khương Thiếu Vân phục hồi tinh thần lại, trước mắt vị này trên người mặc màu tím quần áo thể thao ghim tóc thắt bím đuôi ngựa, tướng mạo thanh thuần bạn học nữ chính là ngồi cùng bàn của hắn Thượng Quan Văn, vội vàng khách khí nói: “Ngươi trước tiên đi thôi, ta không sao.”

Thượng Quan Văn nhìn thấy Khương Thiếu Vân vẫn không có phải đi ý tứ, không khỏi nói thầm một tiếng: “Không hiểu ra sao…… hừ, không can thiệp tới ngươi, ta đi trước.”

Nói xong liền phối hợp hướng về lớp học chạy đi, Khương Thiếu Vân lúng

túng cười cười, không nói gì, lại ngẩng đầu nhìn chăm chú bầu trời.....

Nói tiếng trễ, khi đó thì nhanh, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên sáng ngời, một đạo như là cõi xay to chớp giật bỗ ở bạn học nữ phía trước trên mặt đất, vốn cứng rắn vô cùng nhụa đường mặt đường lập tức hóa thành hư hửu, toàn bộ đại địa xé ra một chu vi mười mấy mét, sâu không thấy đáy to lớn hổ sâu, Thượng Quan Văn mặc dù phản ứng lại muốn dừng bước, thế nhưng làm sao vọt tới trước lực lượng quá mạnh, ở quán tính ảnh hưởng căn bản không dừng được, một cước đạp hụt trực tiếp rơi vào hổ lớn bên trong.

“Không ổn!” Khuong Thiếu Vân thầm hô một tiếng, thân thể lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh mau chóng đuổi mà lên, lại trực tiếp nhảy vào hổ lớn bên trong, một tay đem Thượng Quan Văn chặn ngang ôm lấy, ngay sau đó lăng không đạp hờ vài bước, liền nhảy đến hổ lớn đối diện.

Khuong Thiếu Vân sau khi rơi xuống đất, cúi đầu nhìn qua, lúc này Thượng Quan Văn tựa hồ sợ quá mức sớm hôn mê bất tỉnh, lập tức một tay đem đỡ lấy, tay kia niết kiêm chỉ, giữa ngón tay đột nhiên tỏa ra màu đỏ nhạt ánh sáng, sau đó kiêm chỉ như bay, ở nàng ngực nhanh chóng điểm qua mấy cái huyệt đạo, tiếp theo đổi ngón tay làm chưởng, ở tại ngực nhẹ nhàng giúp đỡ vài vòng sau, Thượng Quan Văn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tỉnh lại.

“Thượng Quan Văn, ngươi không sao chứ?”

Thượng Quan Văn sau khi tỉnh lại cảm giác ngực nóng hầm hập cực kỳ thoái mái, theo bản năng hướng về ngực nhìn lại, khi nàng thấy rõ nhiệt lượng lại đến từ tay của Khuong Thiếu Vân, nhất thời đỏ cả mặt cho đến cổ, kinh hô một tiếng sau, lại hôn mê bất tỉnh.

Khuong Thiếu Vân lúng túng lắc lắc đầu, tự nhủ: “Xem ra không sao rồi.....”

Vừa rồi động tĩnh quá lớn, sớm đưa tới các học sinh chú ý, ở một trận ồn ào sau khi, có chút gan lớn học sinh chạy ra, nhìn thấy trên thao trường cái kia hổ

lớn, lòng hiếu kỳ điều động bên dưới lại dồn dập hướng về hố to vọt tới.

Khương Thiếu Vân nhìn thấy các học sinh hướng về nơi đây vọt tới, liền vội vàng đem Thượng Quan Văn ôm ngang mà lên, hai chân dùng sức giãm một cái, cả người lại theo biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa đã ở lớp học bên trong.

“Ồ? Ta nhớ tới vừa rồi nơi đó đứng hai người.” Một học sinh theo bản năng xoa xoa mắt, phát hiện đột nhiên biến mất Khương Thiếu Vân cùng Thượng Quan Văn, không khỏi kinh hô.

“Đúng vậy! Ta cũng giống như nhớ tới vừa rồi nơi đó đứng hai người, hơn nữa ta còn nhìn thấy hình như là theo trong hầm nhảy ra!” Bên cạnh một học sinh cũng phụ họa nói.

“Có phải là quỷ?” Vừa một học sinh kinh hô một tiếng.

Vừa mới còn chạy chậm hướng về hố lớn mà đi mấy người, nhất thời dọa nạt hai chân có chút như nhũn ra, cũng không biết là ai hét lớn một tiếng: “Có quỷ! Mọi người chạy mau!”

Đám học sinh này lập tức như là giống như chim sợ ná hướng về cửa trường lao nhanh, bởi vì bọn họ cảm thấy cái này khủng bố trường học đã không ở nỗi nữa, này đứng ở trong tòa nhà dạy học học sinh mặc dù không biết là xảy ra chuyện gì, thế nhưng bọn họ lại dù muốn hay không, cũng theo đại bộ đội hướng về cửa trường bỏ chạy.

Tiếng sấm vẫn như cũ vang không dứt, từng đao từng đao chớp giật lóe lên lóe lên chiếu sáng lên toàn bộ thiên địa, mưa to cũng thuận theo mà đến, thế nhưng cái kia hạt mưa nhưng không cách nào rơi vào hố lớn, phảng phất bị một tầng trong suốt như là nắp nồi bình thường gì đó cản lại, hạt mưa rơi vào bên trên liền vẩy ướt tới chung quanh.

Lúc này, trong sân trường đã không có một bóng người!

Không, cái này trường học bên trong còn có hai người, chính là Khương Thiếu Vân cùng Thượng Quan Văn.

Khương Thiếu Vân đem Thượng Quan Văn sắp xếp cẩn thận sau khi, liền từ lớp học bên trong chầm chậm đi ra, một đôi như là đá quý màu đen như hai con mắt lập loè nhiều điểm hết sạch, lúc này hàn sắc mặt ngưng trọng, đang chầm chậm hướng về hố lớn đi tới.

Khương Thiếu Vân trên người cũng tương tự có một tầng vô hình lồng, mưa to đều bị đánh trả với ba thước ở ngoài, coi là thật thần kỳ vô cùng.

Hắn đứng hố lớn trước, hướng về hố dưới nhìn tới, chỉ thấy hố to sâu không thấy đáy, bằng thị lực của hắn, lại chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy dưới thấp nhất, tựa hồ có màu đỏ sẫm dung nham lăn lộn, trong đó tựa hồ còn kèm theo màu xanh lam dung nham, càng có dáng sợ buồn bã khóc to cùng tiếng kêu thảm thiết theo ngọn nguồn dưới truyền đến, khiến người ta nghe không khỏi cảm thấy rợn người.

Đột nhiên, hố lớn bên trong phun ra một luồng khí lưu, Khương Thiếu Vân hai tay bấm quyết, một tia ánh sáng đỏ theo linh đài bắn ra lập tức cuộn ngược rơi xuống đất đem toàn thân phủ kín, cái kia cỗ sóng khí liền bị che ở ngoài thân.

Thấy thế nào, một tiếng to rõ rống to, một con to như trâu mộng, lưng mọc hai cánh, người già đuôi rắn, chuông đồng lớn trong ánh mắt tràn ngập tà ác to lớn quái vật từ bên trong bay ra, hoàn toàn không dừng lại cao giọng gầm rú, giây lát trong lúc đó liền bay mất.

Khương Thiếu Vân không khỏi nhíu nhíu mày, tự nhủ: “Như trâu mà người già, một mực mà đuôi rắn, tên gọi phỉ, hành thủy thì lại kiệt, đi cỏ thì lại chết, gấp thì lại thiên hạ lớn dịch, trong truyền thuyết vật ấy cùng Ma tộc đồng thời phong ấn, nó khả năng xuất hiện ở nơi đây, nói vậy nơi đây chính là trong truyền thuyết Phong Ma Quật, xem ra ta trước tiên cần phải nhanh chóng đưa nó phong ấn, nếu không chắc chắn thiên hạ đại loạn, chờ một chút nữa xử lý yêu vật kia.”

Hạ quyết tâm sau khi, Khương Thiếu Vân bay lên trời, hai tay không dứt kết ấn, trong miệng không dứt tung ra cay đắng khó hiểu bai, hổ lớn bốn phía loáng thoảng xuất hiện một tổ bát quái kim phù, theo Khương Thiếu Vân trong miệng bai càng lúc càng nhanh mà càng ngày càng cao vút, ký hiệu bát quái y theo càn, khôn, chấn động, tốn, khám, cách, cẩn, đổi trình tự phát sinh mát mắt kim quang.

Ước chừng qua chừng nửa canh giờ, kim quang lấp loé càng lúc càng nhanh, tới cuối cùng như là tám cái phù hiệu đồng thời sáng lên, kim quang mát mắt!

Đúng lúc này, Khương Thiếu Vân mạnh phun ra một ngụm tinh huyết với tám cái phù hiệu trên, đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Tiên thiên bát quái phong ma tiên quyết, sắc!”

Chỉ thấy ký hiệu bát quái kim quang xông thẳng mà lên, phá tan bầu trời mây đen, ngay sau đó liền có một đạo tia chớp màu vàng óng ngược lại kim quang trực tiếp chém vào ký hiệu bát quái bên trong “càn” trong chữ, “càn” chữ phương vị mặt đất phát sinh một trận ầm ầm ầm nổ vang, hướng về hổ lớn trung tâm không dứt co rút lại.

Sau đó, trên bầu trời liên tiếp vừa đánh xuống bảy đạo tia chớp màu vàng óng, chấn động”, “tốn”, “khám”, “cẩn”, “khôn”, chỉ nghe ầm ầm có tiếng càng tăng lên, bát phương thổ địa cùng không dứt hướng về hổ lớn co rút lại, theo đạo thứ chín tia chớp màu vàng óng chém vào hổ lớn trung tâm, hổ lớn liền hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi, phảng phất như lúc ban đầu, ký hiệu bát quái lại ấn lại chớp giật hạ xuống trình tự lấp loé vài lần sau khi biến mất không còn tăm hơi.

Đợi phong ấn xong xuôi sau, trên bầu trời mây đen tiêu tán theo lại trời xanh quang đãng, Khương Thiếu Vân chậm chậm từ trời rơi xuống, chỉ là lúc này sắc mặt của hắn trắng bệch vô cùng, tầng tầng thở hổn hển, đặc biệt là hai tay càng không ngừng run rẩy, cả người thân hình càng lung lay sấp đổ, tựa hồ sau một khắc thì sẽ ngã nhào trên đất.

“Mặc dù tiêu hao đã đi hai mươi năm tuổi thọ, nhưng cũng may chưa gây thành đại họa……” Khương Thiếu Vân thầm nghĩ một tiếng, lập tức từ trong lòng móc ra một hạt kim đan cho ăn vào trong miệng, đang định ấy muốn bàn mà ngồi điều tức thời gian, một sắc bén âm thanh xuất hiện ở sau lưng của Khương Thiếu Vân.

“Lại liều mạng tự tổn tuổi thọ cũng phải sử dụng tiên thiên bát quái phong ma tiên quyết! Không tồi không tồi, không nghĩ tới thiên hạ ngày nay lại có như ngươi vậy tuổi cao thủ, coi là thật khâm phục.”

Khương Thiếu Vân hết sức xoay người lại nhìn tới, chỉ thấy một người toàn thân gắn vào màu đen đấu bồng bên dưới, quanh thân tản ra nồng nặc hắc khí, mặc dù nhìn không tới gương mặt của hắn, thế nhưng Khương Thiếu Vân lại có thể cảm giác được đối phương khắp toàn thân tựa hồ loáng thoảng tỏa ra một luồng mùi máu tanh.

“Ngươi là người nào!” Khương Thiếu Vân hờ lạnh một tiếng nói.

“Người giết ngươi.”

Khương Thiếu Vân cười lạnh một tiếng nói: “Chỉ bằng ngươi này Tán Tiên cảnh tu vi?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 2: Thời Thượng Cổ Tiên Trận Vs Thời Thượng Cổ Hung Trận

Người mặc áo đen nghe xong cười ha ha: “Thành thật mà nói, dùng ngươi tuổi có thể có tu vi như thế coi là thật để cho ta giật nảy cả mình, nếu không ta cũng không thể cho ngươi thoải mái đem Phong Ma Quật lại phong ấn, bất quá bây giờ ngươi đã bị tiên pháp cắn trả, ngươi cũng đừng vội ở trước mặt ta cậy mạnh, dùng ngươi bây giờ trạng thái e sợ liền ngự kiêm đều khó khăn đi?”

Khương Thiếu Vân mặt không cảm xúc, không ngờ rằng phong ấn của Phong Ma Quật lại là bị trước mắt cái này không đáng chú ý gì đó mở ra, mặc dù trong miệng hắn nói đích thật là sự thật, thế nhưng hắn cũng không phải không có hậu chiêu, phải xử lý trước mắt cái này Tân Tiên cảnh phế vật, mặc dù phải phí một vài khí lực, nhưng cũng là tin tưởng tràn đầy, vì vậy Khương Thiếu Vân lạnh lùng nói: “Yêu thích đánh giá thấp thực lực của người khác mà đánh giá cao người của chính mình, đều là rất vắn số!”

Người mặc áo đen nghe đến châm chọc của Khương Thiếu Vân cũng không tức giận, ngược lại ha ha cười nói: “Nhĩ Dã Bất dùng tại đây bên trong trấn định, để mạng lại!”

Dứt lời, người mặc áo đen hai tay một bấm quyết, theo trong hư không dò ra một thanh tỏa ra màu đen sát khí ba thước trường kiếm, phi thân hướng về Khương Thiếu Vân đâm tới.

Khương Thiếu Vân ngược lại cũng không hoảng hốt, chỉ thấy ấy linh viễn trong cung bay ra một thanh dài khoảng ba thước, quanh thân quấn quanh ba tấc ánh lửa xích kiếm, ngay sau đó dưới chân lắc liền mấy lần, thân hình lập tức như là hư không phải thực, ở người mặc áo đen kín kẽ không một lỗ hổng thể công dưới, sững sốt dính không được góc áo của hắn, ngược lại là bị hắn liền tiêm ba

kiếm, chảy xuống đầy đất dòng máu màu đen.

“Không phải là nhân tộc!” Khương Thiếu Vân nhất thời cả kinh.

Người mặc áo đen bị thương bị đau, giả thoảng một kiếm về phía sau nhảy một cái, Khương Thiếu Vân đang muốn truy kích, dưới chân lại là mềm nhũn suýt nữa té ngã, vội vàng dùng trường kiếm trong tay làm như ngoặt cầm, thăng chầy ở mặt đất chống đỡ thân hình.

“Lẽ nào có lí đó!” Người mặc áo đen mắt thấy Khương Thiếu Vân vùng vẫy giãy chết hình ảnh, lại còn có thể gây tổn thương cho hắn, không khỏi giận dữ, chỉ thấy đem trường kiếm dựng lên với trước ngực, tay trái nắm một kiếm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Khương Thiếu Vân chỉ cảm thấy hoa mắt, người mặc áo đen kia lập tức chia ra làm bảy, hắn coi chính mình bị thương hoa mắt, vội vàng nhắm hai mắt dùng sức lắc lắc đầu, thế nhưng khi hắn mở mắt ra lúc, trước mắt còn là bảy tên người mặc áo đen.

“Làm sao vậy? Coi chính mình hoa mắt? Không không không, này gọi là bóng kiếm tử sĩ, mỗi một cái đều là thực thể, là ta Tòng Ma giới kêu gọi đến!” Người mặc áo đen thấy Khương Thiếu Vân khó có thể tin vẻ mặt, không cưỡng nổi đắc ý nói.

Ngoài miệng nói chuyện, người mặc áo đen lại cũng không có cho Khương Thiếu Vân thở hổn hển cơ hội, cùng lúc đó, bảy thanh trường kiếm hướng về Khương Thiếu Vân vây công mà đến.

Khương Thiếu Vân không khỏi lộ ra khuôn mặt u sầu, cưỡng đẽ một hơi chân khí, trường kiếm trong tay nhất thời múa như là Chân long bay lượn, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, ở bảy thanh trường kiếm công kích dưới trái tránh bên phải loá mắt, thế nhưng ở đây chờ cường độ cao quyết đấu dưới, thân thể uế oải cảm giác tăng lên, chỉ là ngắn ngắt 2,3 phút, trên người liền hơn bảy, tám đạo vết thương, trong đó một đạo càng máu thịt ở ngoài lật, không ngừng chảy

máu.

Khương Thiếu Vân nhất thời giận dữ, hét lớn một tiếng nói: “Yêu nghiệt! Khinh người quá đáng!”

Dứt lời, hai tay bấm quyết, trong tay xích kiêm bay lên trời, liều mạng phía sau trúng kiêm, hai tay liên tục bấm quyết, xích kiêm hóa thành cầu vồng đem ngay phía trước người mặc áo đen chặn ngang chém thành hai đoạn, Chích Thị Trảm giết sau khi lại không thấy máu thịt, chỉ là hóa thành một đạo khói đen tiêu tán, đồng thời Khương Thiếu Vân cũng bị phía sau một kiêm bỗ không đứng được ngã xuống đất.

Thời khắc sống còn, Khương Thiếu Vân cũng không kịp nhớ hình tượng, thuận thế một cho vay nặng lãi, né tránh một bên khác đòi mạng một kiêm, sau đó bò lên kêu gọi kiêm còn với tay phải, đem một ngụm máu phun tại xích kiêm thân kiêm, Tùy Hậu Nhất kiêm đâm đến, màu đỏ kiêm tiên mũi kiêm đột nhiên phun ra ba thước ánh kiêm, lại đem một gã người mặc áo đen đâm thủng ngực mà qua, người mặc áo đen lập tức hóa thành một đạo khói đen tiêu tán, Khương Thiếu Vân không khỏi nhíu mày một cái, xem ra chém giết hai người này đều không phải thân phận thật sự.

Có điều lúc này bảy người đã giết thứ hai, còn lại năm người, nghĩ là kiêm của Khương Thiếu Vân quá uy mãnh đem còn lại năm người kinh sợ, năm người đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm Khương Thiếu Vân, mà Khương Thiếu Vân lúc này người bị thương nặng,

Cũng không dám tùy tiện xuất kích, song phương liền đổi lập ở nơi đó.

“Viêm Đế kiêm, lại là Viêm Đế kiêm! Tiểu tử, ngươi đến tột cùng là ai!”
Người mặc áo đen thấy Khương Thiếu Vân trong tay xích kiêm, lớn tiếng hỏi.

“Lão tử chính là Viêm Đế hậu nhân, Thượng Cổ Khương họ bộ tộc!” Khương Thiếu Vân cười lạnh một tiếng nói.

Mắt thấy người mặc áo đen phân thân thời khắc, Khương Thiếu Vân vội vàng cầm lấy cơ hội này, kéo cái kiếm hoa, liền hướng về một người trong đó đánh tới, thế nhưng người mặc áo đen kia lại cũng không thấy bối rối, cũng không có hướng về vừa rồi giống nhau vây quanh chiến Khương Thiếu Vân, ngược lại từ một người chống đỡ, còn lại bốn người phân biệt đứng Tứ Cực vị trí, đem trường kiếm trong tay cầm ở lòng đất, hai tay không dứt bấm quyết, tựa hồ đang thi triển pháp thuật gì.

Khương Thiếu Vân lúc này nội thương rất nặng cần gấp ngồi điều tức, tự tin tu vi cao cường vẫn chưa đem bức này yêu ma quý quái đặt ở trong mắt, hơn nữa trong tay còn có nhất lưu tiên khí “Viêm Đế kiếm”, chỉ đợi một lần bắt trước mắt địch nhân nữa tru diệt bốn người kia cũng không trễ.

Nhưng ai biết sau mấy hiệp, Khương Thiếu Vân chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng nặng, trên chân tựa hồ bị rót khói chì bình thường càng ngày càng nặng, có mấy lần khả năng hạ sát thủ cơ hội, thân thể lại là chậm một nhịp bị đối phương tránh đi một bên, lúc này mới phát hiện tình huống tựa hồ cực kỳ không ổn, không khỏi thầm hô một tiếng, lập tức giả thoảng một kiếm về phía sau nhảy một cái, muốn nhảy ra vòng vây.

Thế nhưng người mặc áo đen lại cũng không có cho hắn như vậy cơ hội, chỉ thấy bốn người kia dùng Khương Thiếu Vân làm trung tâm di động, vô luận Khương Thiếu Vân như thế nào động tác, đều trốn không thoát bốn người này vây kín, Khương Thiếu Vân gấp trốn không ra, đơn giản không muôn lăng phí sức lực, để tâm quan sát bốn người này chỗ bố trí trận.

Khương Thiếu Vân phát hiện bày trận bốn người lúc này liền thành một khối, trên dưới đều có hắc khí phủ kín phong thiêng tỏa địa, giống như trong truyền thuyết thiêng la địa võng bình thường, càng đáng sợ chính là này trong trận tựa hồ thoáng thoảng xuất hiện một vài tục tĩu có tiếng làm phiền tâm thần!

“Đây là……” Khương Thiếu Vân lập tức hoảng hốt, một cái tên thốt ra: “Tứ Cực Huyền Minh giam dương trận!”

Cùng với dây dưa người mặc áo đen tán dương: “Không sai, chính là Tứ Cực Huyền Minh giam đương trận, không ngờ rằng ngươi trẻ tuổi, kiến thức đúng là bất phàm!”

Khương Thiếu Vân cười lạnh một tiếng: “Cái kia nói như vậy, Tôn Hạ đúng là rất nhiều lai lịch, này Tứ Cực Huyền Minh giam đương trận nếu như ta nhớ tới không sai, chính là Thái Cổ thời kỳ Ma tộc thập đại hung trận một trong, cắm ở tòa trận pháp này bên trong tu sĩ nhân tộc đếm không xuể.”

Người mặc áo đen gật gật đầu nói: “Không sai, ngươi đúng là rõ ràng rất, vậy kế tiếp ngươi đem đổi mặt cái gì nói vậy ngươi cũng biết chưa?”

Khương Thiếu Vân gật gật đầu nói: “Tứ Cực Huyền Minh giam đương trận hung danh bên ngoài, nếu là ngang nhau tu vi bày trận, ta chắc chắn phải chết, nhưng là các ngươi này rác rưởi, muốn dùng trận này vây giết ta, liền có chút khó khăn, mặc dù muốn tìm chút thời gian, thế nhưng muốn vỡ nát trận này ngược lại thật không khó.”

Người mặc áo đen cười hắc hắc nói: “Các hạ ỷ vào Địa Tiên đỉnh cao tu vi, ngược lại có chút tự kiêu vốn liếng, thế nhưng nếu có thể dễ dàng như vậy cho ngươi phá trận, ta Ma tộc Thái Cổ thập đại hung trận chẳng lẽ không phải đều là chuyện cười?”

Khương Thiếu Vân cười lạnh một tiếng, cũng không nói chuyện, chỉ thấy sự mạnh mẽ từ đầu lòng bức ra ba giọt tinh huyết phun với Viêm Đế thân kiếm, sau đó tay phải lấy quyết, hé lớn một tiếng: “Tứ Cực Xích Dương kiếm trận!”

Vừa dứt lời, một thanh lửa đỏ lo âu huyền kiếm to đột nhiên theo người mặc áo đen dưới chân phóng lên cao, sau đó hóa thành bốn cái rồng lửa phóng lên cao, đáng thương người mặc áo đen kia căn bản không biết là xảy ra chuyện gì, liền đã hóa thành một đạo hắc khí, xem ra này một, vẫn như cũ không phải thân phận thật sự!

Khương Thiếu Vân căn chặt hàm răng, trên đầu to bằng cái đầu mồ hôi

không dứt ở hạ lưu, lại theo trong lòng bức ra một giọt máu huyết theo trong miệng phun ra, sau đó cái kia giọt tinh huyết hóa thành mưa máu, lại bị hắn hút vào trong mũi, sau đó chỉ thấy hai tay hắn động liên tục như là ảo ảnh bình thường, lại dùng sức lực của một người sử xuất Thái Cổ thời kỳ tiếng tăm lừng lẫy Tứ Cực Xích Dương kiếm trận.

Có điều Khương Thiếu Vân cũng bỏ ra bốn giọt tinh huyết giá cả, giọt tinh huyết này liền đại biểu một giáp tuổi thọ, hơn nữa lúc trước mạnh mẽ sử dụng tiên thiên bát quái phong Ma chân quyết tiêu hao năm giọt, chỉ là ngăn ngắt chưa tới một canh giờ công phu, Khương Thiếu Vân liền hầu như đem Địa Tiên Cảnh chỉ có tám trăm năm tuổi thọ tiêu hao hơn một nửa, trận chiến này đối với hắn mà nói, quả nhiên là hao tổn rất lớn.

Lúc này, bốn cái rồng lửa ở Khương Thiếu Vân Tiên quyết chi viện bên dưới đã trăm ốn trấn áp Tứ Cực vị trí, mỗi loại theo trong miệng thốt ra một đạo hỏa cầu, hỏa cầu đón gió gấp tăng, mục tiêu chính là cái kia cắm trên mặt đất bốn chuôi trường kiếm màu đen.

Những người mặc áo đen kia lại không chút hoang mang, chỉ thấy cùng kêu lên hét lớn một tiếng: “Khải!”

Liền gấp bốn thanh trường kiếm bên trên mỗi loại bắn ra một đạo nồng nặc hắc khí, đón hỏa cầu đụng vào nhau, hắc khí lập tức liền đem hỏa cầu bao lại, như là to bằng cái thớt hỏa cầu lại từ từ nhỏ đi, cho đến biến mất, mà hắc khí lại vẫn như cũ không giảm, xông thẳng ba trượng bên trên bốn cái rồng lửa mà đến.

Khương Thiếu Vân nhất thời cả kinh, này Tứ Cực Xích Dương kiếm trận chính là cùng chu thiên kiếm trận, lưỡng nghi hạt bụi nhỏ kiếm trận, Thất tinh kiếm trận nổi danh tứ đại Thái Cổ kiếm trận một trong, hơn nữa quan trọng hơn chính là, trận này chính là Tiên gia chuyên môn dùng để khắc chế trước mắt ma trận kiếm trận, coi như hắn bây giờ linh lực không tốt, cũng đoạn không thể một hiệp thì thua trận, trừ phi người mặc áo đen kia trong tay kiếm.....

“Kiếm này!” Khương Thiếu Vân cẩn thận quan sát chuôi này hắc vụ vòng tròn kiếm, nhất thời cả kinh, chỉ thấy kiếm này bên trong hắc khí cùng Viêm Đế kiếm bình thường phảng phất trời sinh, đều không phải là cầm kiếm người khống chế!

“Thì ra là thế……”

Khương Thiếu Vân giờ phút này cuối cùng đã rõ ràng rồi, không ngờ rằng người mặc áo đen này tu vi thường thường, trong tay lại cất giữ Thái Cổ ma binh mảnh vỡ, mặc dù chỉ là mảnh vỡ, thế nhưng ấy ma khí lại là vẫn như cũ đáng sợ đến cực điểm, xem ra muốn vỡ nát trận này nhất định phải trả giá tương đối lớn giá cao, nếu không liền chỉ có một con đường chết.

Hạ quyết tâm sau khi, Khương Thiếu Vân đem ngón trỏ trái cắn nát, bức ra bốn giọt trong lòng máu huyết, phân biệt đạn hướng phương hướng bốn cái rồng lửa, chỉ thấy cái kia bốn cái bị hắc khí quấn quanh thân hình đã có chút mơ hồ rồng lửa đã bị này bốn giọt tinh huyết thêm vào sau khi, ánh lửa nhất thời dâng mạnh, che phủ trên người hắc khí liền như nước lách tách ở viêm tương trên bình thường, lập tức liền bị bốc hơi lên không còn một mống.

Rồng lửa lại phun ra bốn cái hỏa cầu, lần này hỏa cầu to nhỏ vẫn như cũ như là cối xay bình thường, thế nhưng chất cũng đã có bản chất khác nhau, dù sao lúc trước chính là một giáp tuổi thọ chia đều với bốn cái rồng lửa, chỉ thấy lúc này màu đỏ trong hỏa diemberong lóng lánh từng tia từng tia hào quang màu vàng, hắc khí chống lại hoàn toàn là châu chấu đá xe, không đỡ nổi một đòn, lập tức liền tán loạn tan đi trong trời đất.

“Làm sao có khả năng?” Người mặc áo đen khó có thể tin, hoàn toàn không thể tiếp thu trước mắt sự thật, trợn mắt thấy chuôi này Thái Cổ ma khí bị hỏa cầu nuốt chửng, ngay sau đó, chính là sinh mệnh của hắn……

Một đòn đánh giết người mặc áo đen, Khương Thiếu Vân đồng dạng bỏ ra tương đối lớn giá cả, sau trận chiến này, hắn liền chỉ có hơn hai năm tuổi thọ,

nếu không thể đột phá tới trời tiên cảnh, cũng chỉ có thể bình giải trùng tu hoặc lui mà tiếp theo chuyển tu quý đạo, đương nhiên nếu là vận may lại hơi hoi kém một chút nói, liền có khả năng lại rơi vào luân hồi, từ đây lạc lối với vô hạn trong luân hồi.

Thế nhưng Khương Thiếu Vân lại cũng không có cân nhắc mấy thứ này, chém giết người mặc áo đen sau liền ngồi xếp bằng trên đất điều túc chữa thương.

Tu tiên diệu pháp, tức tìm hiểu thân thể sự ảo diệu, không ngoài tinh, khí, thần, ba người cũng.

Tinh, bèn tiên thiên gốc rễ, nấp trong ngũ tạng trong lúc đó, thiên địa ảo diệu không gì bằng âm dương ngũ hành, mà thân thể tinh nguyên gốc rễ chính là ngũ tạng, ngũ tạng cùng ngũ hành đối ứng với nhau, phân biệt là: Kim đối với lá phổi, mộc đối với lá gan, nước đối với thận, lửa đối với lòng, đất đối với tỳ, cho nên người tu tiên ngũ tạng tinh nguyên càng vượng, thân thể liền càng cường đại.

Khí, bèn thiên địa linh khí, là một loại vô hình mà huyền diệu khó hiểu gì đó, nấp trong trong đan điền, người tu tiên câu thông thiên địa chính là thông qua khí, thần thức khống chế thân thể cũng là thông qua khí, cho nên tu tiên khởi nguồn liên từ khí bắt đầu, khí là thiên địa nguồn gốc, cũng là tu tiên căn nguyên.

Thần, chính là thần thức, nấp trong lục dương đứng đầu, chỉ có thần thức cường đại đến nhất định trình độ, mới có thể đánh xé trời cấm pháp tắc, vượt qua trời hạn tuổi thọ, trong truyền thuyết đạt được cực hạn, liền có thể vĩnh tồn với thiên địa.

Tinh khí thần ba người lẫn nhau sinh sôi, lẫn nhau cỗ vũ, cho nên người tu tiên, kỳ thực chính là sửa tinh này, khí, thần, cái kia mười ba giọt nước trong lòng máu huyết, chính là tập tinh, khí, thần ba người hợp nhất, mỗi một giọt trong lòng máu huyết ẩn chứa một giáp tuổi thọ, nói cách khác trong trận chiến

này, Khương Thiếu Vân ròng rã tổn thất bảy tám mươi một trăm năm tuổi thọ, bây giờ hắn đã hư độ 17 năm hơn, hắn bây giờ gãy tuổi thọ đã không đủ ba năm.

Lúc này, Khương Thiếu Vân ngồi xếp bằng trên đất, quanh thân bị một tầng ánh lửa phủ kín, hiện Ngũ Khí Triều Nguyên phong thái bắt đầu điêu túc, Nguyên Khí ở mỗi một lần chu thiên tuần hoàn sau khi, đều vừa mới bị thương nội tạng tu bổ một phen, ròng rã một canh giờ, Khương Thiếu Vân thương thế mới khôi phục như lúc ban đầu, chỉ tiếc tổn thất tuổi thọ lại là không có cách nào.

Trong lồng ngực ngũ khí lúc này lại phát sinh như sóng triều bình thường mênh mông tiếng, bên trong đan điền kim đan cũng dần dần khôi phục ánh sáng, Khương gia gia truyền Viêm Đế quyết coi là thật kỳ diệu vô cùng, nếu không hắn cũng không thể gần như hơn mười năm tu hành, liền đạt được như vậy độ cao, hiện nay thiêng hạ, Tán Tiên cảnh tu sĩ cũng như hiếm như lá mùa thu bình thường ít ỏi, Địa Tiên Cảnh, tuyệt đối là ngước nhìn độ cao.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 3: Ông Ánh Ngọn Lửa Sinh Mệnh Chương Nhạc

Chữa bệnh thế khỏi hăn sau khi, kế tiếp, nên đi tìm con kia chạy trốn yêu thú phỉ!

Khương Thiếu Vân đang định ngự kiếm rời đi, đúng lúc này, chỉ nghe một đạo tiếng xé gió từ xa truyền đến, một đạo màu tím độn quang đem đở, sau đó hóa thành một người một thú, người là ước chừng mười bảy mươi tám tuổi thiếu niên, mái tóc dài màu đen đón gió bay lượn, Mi Tình Kiếm mắt, người mặc tử kim chiến giáp, trong tay nắm một cây trượng tám trường thương, mũi thương nhắm thẳng vào Khương Thiếu Vân, mà dưới bước một thú nhìn như như trâu, mắt đơn đuôi rắn, chính là vừa mới theo Ma ngục cánh cửa chạy đi Thái Cô mãnh thú “Phi”?

Khương Thiếu Vân nhất thời vui vẻ, không ngờ rằng chính mình còn chưa đi tìm nó, nó cũng đưa mình tới cửa, chỉ là khi hăn nhìn rõ ràng thiếu niên kia đồng tử lại là màu tím lúc, nhất thời cả kinh, lúc trước người mặc áo đen chỉ là Ma tộc chó săn mà thôi, mà trước mắt vị này, chính là chánh thức Ma tộc, bởi vì chỉ có Ma tộc mới có thể sinh ra này màu tím đồng tử!

Lúc này tu vi đã khôi phục, Khương Thiếu Vân không khỏi có chút tự đại, trong lời nói rõ ràng có chút kiêu ngạo,: “Vừa mới người mặc áo đen kia chính là cẩu của ngươi?”

Thiếu niên nghe đến nói của Khương Thiếu Vân vội vàng bốn phía quan sát, sau đó mặt lộ vẻ kinh ngạc, trở về một tiếng: “Hắn bị người giết?”

“Không sai!”

Mặc dù đã biết kết cục, thế nhưng Đắc Đáo Khuương trả lời của Thiếu Vân sau khi còn là hơi kinh ngạc, có điều rất Khoái Thiếu năm liền khôi phục lại yên lặng, thở thật dài một cái nói: “Nhân tộc, nhớ năm đó đối với ta thánh tộc đến nỗi không lại như lợn cẩu bình thường, không ngờ rằng lại trưởng thành đến tư, hắn mặc dù là bản tọa một hơi chân nguyên biến thành, thế nhưng có bản tọa tự tay luyện tay thánh khí nơi tay, lại bị người giết chết, tiểu tử, người đúng là coi là thật để bản tọa nhìn với cặp mắt khác xưa!”

Khuương Thiếu Vân nghe đến thiếu niên nói sau khi lại không dám khinh thường, Ma tộc sự tích hắn biết mặc dù không nhiều, thế nhưng cũng biết một vài, thiếu niên trước mắt một hơi ma khí thêm một thanh tàn tạ ma binh liền suýt nữa muốn mạng của hắn, có thể thấy vậy già vò tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chẹo, đặc biệt là như thế cuồng bạo đáng sợ yêu thú lại tự cam vì đó vật cưỡi!

Thế nhưng trong giọng nói, Khuương Thiếu Vân lại chưa lạc hạ phong, cười nói: “Tầm thường một con chó, vài cái liền đuổi rồi.”

“Ngươi là tiên sân trước người?” Ma tộc thiếu niên trong giọng nói tựa hồ có một tia cẩn thận mùi vị, tựa hồ đối với Tiên ĐÌnh cực kỳ kiêng kỵ.

“Tiên ĐÌnh?” Khuương Thiếu Vân lắc lắc đầu, “Tiên ĐÌnh Na đã là rất xa xưa truyền nói rồi.”

Ma tộc thiếu niên xong tròng mắt màu tím bên trong tinh quang lóe lên, tựa hồ cực kỳ hung phấn, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Nhân tộc..... ha ha ha ha..... nhân tộc lại rơi rụng đến tận đây, mặc dù bản tọa cũng không có cùng người chết nói chuyện quen thuộc, thế nhưng hôm nay cao hứng, cho ngươi làm cái minh bạch Quỷ, bản tọa tên gọi Phỉ Quân, chính là Thái Cổ Ma tộc thập đại nguyên soái một trong.”

Nói đi, trường thương trong tay một ngón tay, theo mũi thương bắn ra một đạo tử mang lao thẳng tới Khuương Thiếu Vân mặt mà đến.

Khương Thiếu Vân vội vàng tay phải gọi ra Viêm Đế kiểm dụng thăng với trước ngực, tay trái bấm chân quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, lập tức theo Viêm Đế kiểm kiểm cách thức bay ra Tam Đạo Kiếm khí, hóa thành ba đóa Hồng Liên xếp thành một chuỗi hướng về tử mang nghênh đón.

Ai biết cái kia tử mang nhìn như không có gì lạ, lại là bá đạo dị thường, Tam Đạo Kiếm khí hóa thành Hồng Liên, cùng cái kia tử mang vừa chạm vào liền trực tiếp tán loạn, nát làm từng đoá từng đoá cánh hoa sen bay xuồng bụi tr minden, Khương Thiếu Vân nhất thời cả kinh, vội vàng một nhảy lùi lại vừa mới khâm khâm né qua đao kia tử mang.

Vừa mới rơi xuống đất, Phi Quân vừa liền chút ba súng, vừa là ba đao tử mang hiện hình chữ phẩm hướng về hắn bắn nhanh mà đến, Khương Thiếu Vân không dám thất lễ, vội vàng lại tránh, Đan Giá lần lại là chậm một phần, tay trái cánh tay bị tử mang sát qua, nhất thời nứt ra một lỗ hổng, không ngừng chảy máu.

Vì vậy hắn vội vàng niêm phong mấy chỗ đại huyệt cầm máu, ai biết máu này mặc dù là đã ngừng lại, thế nhưng cánh tay trái lại này đây vội vàng nhanh tốc độ tê liệt, mấy hơi thở trong lúc đó liền đã đến vai trái chỗ.

“Không ổn, có độc!” Khương Thiếu Vân nhất thời cả kinh,

Tay phải Viêm Đế kiểm làm Cơ Lập Đoạn, quay lại mũi kiếm một kiếm liền đem tay trái theo nơi bả vai chém đứt, lập tức dùng chuôi kiếm đánh mạnh ở bao nhiêu đại huyệt cầm máu, lúc này mới dừng lại Trụ Liễu Độc thế lan tràn.

Quả thật là đáng sợ đến cực điểm, chỉ là có điều vừa đổi mặt, mấy hơi thở thời gian, Khương Thiếu Vân cũng đã tổn thất một cánh tay, mặc dù Phi Quân là lợi dụng độc dược, thế nhưng giữa hai người tu vi cùng đổi chiến kinh nghiệm đã là cao thấp lập phán.

“Tiểu tử, không sai u, ngươi nếu chậm nữa một hơi, thì sẽ độc tố công tâm, chết ở bản tọa dưới chiêu này nhân tộc không có một vạn cũng có tám ngàn, khả

năng quyết đoán tự mình hại mình mà sống sót có thể đếm được trên đầu ngón tay, bản tọa bây giờ đúng là đối với ngươi có vài phần thưởng thức, không bằng bái vào bản tọa dưới trướng, đợi ngày sau ta thánh tộc thống nhất thiên hạ, cho ngươi đến thống lĩnh nhân tộc như thế nào?" Cũng không biết Phi Quân là thật tâm mời chào hay là giả dối thổi phồng, một chiêu qua đi ngược lại cũng không thấy ấy có động tác nữa.

"Hừ! Ta bèn thương cổ họ Khương bộ tộc, đường đường Viêm Đế hậu nhân, làm sao có khả năng cùng ngươi này ma vật làm bạn!" Khương Thiếu Vân quang minh lâm liệt, mặc dù là chết, cũng không thể cùng yêu ma làm bạn.

Phi Quân gật gật đầu nói: "Khí phách của ngươi lại là để ta thấy trước đây một vị đối thủ cái bóng, họ Khương..... họ Khương..... cái kia đối thủ tên tựa hồ gọi là Khương Bách, hắn là tổ tiên của ngươi."

Phi Quân lúc này mới chú ý tới Khương Thiếu Vân trong tay kiếm, kiếm tựa hồ thật có chút quen mắt, không khỏi cảm khái nói: "Nhân tộc đến thiên địa vận may mà sống, mặc dù sinh không có thần thông, nhưng có vô thượng linh căn vượt lên trên vạn vật, tu luyện một năm chính là ta thánh tộc gấp trăm lần không tới, nhưng cũng may Thiên đạo chí công, nhân tộc sống lâu lại là rất ngắn ngủi, mặc dù là này ẩn sâu Tiên Đinh tự cho mình siêu phàm đâm gia hỏa, được xưng thọ vu thiên tề, còn là chung quy đánh không lại năm tháng tàn phá, hóa thành này hồng hoang đại lục bụi trần, người..... chung quy là hạ đẳng chủng tộc....."

"Thái Cổ thời kỳ khoảng cách mấy trăm ngàn năm, ngươi vì sao bất tử?" Khương Thiếu Vân lạnh lùng nói.

Phi Quân ha ha cười nói: "Vấn đề này hỏi thật là tốt, này e sợ muốn cảm tạ các ngươi nhân tộc, đều là đi sáng tạo một vài kỳ quái phép thuật, gây trên người bản tọa phong ấn, mặc dù hạn chế bản tọa tự do, thế nhưng này phong ấn thuật e sợ đã chạm đến pháp tắc thời gian, bản tọa bây giờ có thể rõ ràng cảm giác được, chỗ hơn tuổi thọ cùng phong ấn trước gần như giống nhau, bây giờ

bản tọa tuổi thọ nên còn có ba vạn năm tả hữu.”

“Này ba vạn năm, bản tọa có chính là thời gian đem thánh tộc đón về vùng thế giới này, sau đó các ngươi này bò sát liền sẽ trở thành ta lớn Ma tộc nô lệ cùng đồ ăn, thời gian thực sự là đồ tốt a, mặc dù bản tọa không biết là qua bao lâu, nhưng tựa hồ trong thiên địa này, e sợ không nữa ngăn cản bản tọa người, ha ha ha ha!” Phi Quân đắc ý cười nói.

Người xấu chết vào nói nhiều, câu này danh ngôn đặt ở nơi đây không một chút nào sai, nói của Phi Quân để Khương Thiếu Vân triệt để tuyệt vọng, thế nhưng thân là họ Khương bộ tộc hậu nhân, làm sao có khả năng bỏ mặc chính mình bảo vệ vùng đất này đã bị tàn phá?

Ngọc đá cùng vỡ, chính là bây giờ là tốt kết cục, nếu không nhân gian chắc chắn sinh linh đồ thán, dưới cửu tuyền, do đâu gặp liệt tổ liệt tông cùng hoa Hạ tiền bối? Mà làm Thần Châu đại địa cổ lão nhất họ Khương, tự nhiên có ấy đồng quy vu tận thủ đoạn.

“Ngươi lão bất tử kia! Hôm nay nếu không thể đưa ngươi chém ở nơi đây, ta Khương Thiếu Vân thề không làm người!” Ôm đồng quy vu tận tâm tư, Khương Thiếu Vân giờ phút này tâm tình ngược lại phá lệ bình tĩnh, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, chính là đem trước mắt này yêu ma chém giết.

“Chỉ bằng ngươi?” Phi Quân cười khẩy, thế nhưng khi hắn nhìn thấy Khương Thiếu Vân trên người biến hóa thời gian, trong ánh mắt né qua một tia sợ hãi.

“Ngươi.....”

Chỉ thấy Khương Thiếu Vân quanh thân dấy lên ba tấc xích diễm, cả người khí thế tùy theo tăng mạnh, đồng thời trong miệng hét lớn một tiếng: “Liệt dương nghịch thiên quyết!”

Đây là Viêm Đế quyết bên trong bá đạo nhất Tiên quyết, cũng là cô roixuống một chú cuối cùng pháp môn, nếu là phương pháp này không thể chém giết Phi

Quân, vậy thế giới này liền thật xong.

“Ui, không sai u, lại là cái kia Khương Bách lão nhân liệt dương nghịch thiên quyết, xem ra ngươi thật chính là hắn hậu nhân, có điều đáng tiếc ngươi trụ cột không được, nếu là ngươi cũng giống Khương Bách lão nhân năm đó kim tiên cảnh đỉnh cao tu vi sử dụng chiêu này, có lẽ bản tọa hôm nay thật có khả năng công đạo tới đây, đáng tiếc a, đáng tiếc! Thậm chí ngươi sử dụng chiêu này ngươi vẫn như cũ chỉ là tiên cảnh tu vi thôi, ngươi có thể làm khó dễ được ta? Xem thường chốc lát, ngươi đem như là cái kia Khương Bách lão nhân bình thường, nổ tan xác mà chết.” Phỉ Quân cười cợt nói.

Phỉ Quân trong miệng nhắc tới cái không ngừng, thân hình lại là hóa thành một tia sáng tím liên tục né tránh kiếm khí của Khương Thiếu Vân, Khương Thiếu Vân thời gian có hạn, một mạch đánh mạnh tặng hơn trăm chiêu, lại là liền Phỉ Quân góc áo cũng không đụng tới.

Thời gian từng giây từng phút quá khứ, nửa nén hương thời gian trong chớp mắt, thế nhưng là liền đổi phương góc áo cũng không đụng tới, lại có nửa nén hương, liệt dương nghịch thiên quyết căn trả liền sẽ xuất hiện, nổ tan xác mà chết là hắn duy nhất tử vong phương thức.

Trái lại Phỉ Quân lại là không nhanh không chậm gọi tới gọi lui, tránh né công kích của Khương Thiếu Vân, mặc dù trong miệng ngông cuồng đến cực điểm, thế nhưng Khương Thiếu Vân lại phát hiện, Phỉ Quân người này tuy là Thái Cổ thập đại ma tướng nên không giả, dùng tu vi của hắn cũng tuyệt đối có ngạo thị thiêng hạ vốn liếng, chỉ là hành vi của hắn lại cùng hắn thân phận có chút sai lệch.

Cho nên, trước mắt chỉ có một loại giải thích, Phỉ Quân chỉ là đang hư trương thanh thế, không biết là nguyên nhân gì, Phỉ Quân tu vi căn bản không có khôi phục lại thời kỳ tốt cùng, hắn khả năng hoàn toàn né tránh chính mình công kích, hoàn toàn là vì dưới bước Thái Cổ mãnh thú phỉ, tốc độ vẫn luôn là mãnh thú phỉ sở trường.

Cho nên bởi vậy có thể đoạn đến, ấy bây giờ chánh thức tu vi nhiều nhất so với Khương Thiếu Vân cao vừa đến hai cái cảnh giới, vừa mới hợp lại đại bại hoàn toàn là vì bất cẩn, đều không phải là thực lực cách biệt nhiều lắm, cho nên, còn có hi vọng!

Phát hiện bí mật này sau, Khương Thiếu Vân trên tay Viêm Đế kiềm càng nhanh như cơn lốc bình thường, liệt dương nghịch thiên quyết sở dĩ gan dạ xưng là nghịch thiên, là vì hắn còn lại thời gian càng ngắn, công lực tăng lên càng cao, đến cuối cùng ba hơi lúc, có thể ước chừng nhắc tới hai cái đại cảnh giới, lúc này đã qua một nửa trong khi, pháp lực của Khương Thiếu Vân đã đạt đến trời tiên cảnh, công kích tự nhiên cũng là hiện cấp số nhân tăng trưởng.

Phi Quân lúc này mặc dù vẫn như cũ có thể né tránh công kích của Khương Thiếu Vân, nhưng tựa hồ đã có chút cõi hết sức, mới vừa có hai lần, nếu không có phi tốc độ ưu thế, sớm một kiém đâm thủng trái tim của hắn, Khương Thiếu Vân vào lúc này cũng rốt cục xem thấu tu vi chân chính của hắn, hắn bây giờ tu vi nhiều nhất tương đương với nhân tộc trời tiên cảnh đỉnh cao hoặc kim tiên cảnh sơ kỳ mà thôi!

Có hi vọng.....

“Tiểu nhi, bắt nạt ta quá mức!” Phi Quân bị Khương Thiếu Vân đâm trúng bốn kiém sau khi rốt cục động ngọn lửa vô danh, không muốn tránh né kéo dài thời gian, trường thương trong tay huy sai tự nhiên, cùng Khương Thiếu Vân đánh nhau, chỉ thấy Phi Quân ma khí hơn người, phong hỏa lôi điện thỉnh thoảng theo các loại xảo quyết góc độ đánh lén, Khương Thiếu Vân có kim quang hộ thể, thế nhưng bởi vì tu vi hạ xuống hai cái cảnh giới nhỏ, chung quy là có chút hết sức, chiến cuộc nhất thời liền rơi xuống hạ phong.

Có điều Phi Quân vừa ra tay, liền cũng hoàn toàn bại lộ hắn chánh thức thực lực, bị phong ấn vô số năm thời gian hắn, lúc này có điều vừa mới khôi phục lại kim tiên cảnh sơ kỳ thôi, mặc dù lúc này hắn ở hạ phong, thế nhưng Khương Thiếu Vân nhưng cũng không sوت ruột, biết rõ chi tiết của Phi Quân, chém giết

xác suất của hắn liền lớn hơn rất nhiều.

Rất nhanh, Khương Thiếu Vân tu vi tăng lên đến trời tiên cảnh hậu kỳ, quanh thân kim quang mãnh liệt, Phong Hỏa ánh chớp liền đã không thể gây tổn thương cho hắn, hai người chiến không phân cao thấp.....

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, làm Khương Thiếu Vân chỉ còn ba hơi thở gian lúc, tu vi của hắn cũng rốt cục đột phá kim tiên cảnh, cùng Phỉ Quân một cảnh giới!

Có thể, đến thời gian, là trong khi nén dùng ra cái kia ba kiếm, mặc dù hắn cũng không biết này nhìn qua không có gì lạ ba chiêu kiếm thức có cái gì uy lực.....

Một kiếm, kim quang bắn ra bốn phía, cùng liệt dương tranh đấu chút nào không thua bao nhiêu, một kiếm liền chém giết Phỉ Quân dưới bước mãnh thú.

Vừa một kiếm, kim quang mờ hóa thành màu trắng, trên chín tầng trời liệt dương ở tại trước mặt giống như mě lạp chi huy bình thường lờ mờ vô sắc, chiêu kiếm này, chém rơi mất Phỉ Quân một tay.

Cuối cùng một kiếm, không có gì lạ, trở về lửa đỏ thân kiếm, thậm chí ngay cả vốn ánh lửa cũng biến mất không còn tăm hơi, chỉ có thể nhìn thấy đỏ ngọc bình thường trường kiếm, phảng phất thời gian yên lặng bình thường, định ở không trung, mà lúc này trên mặt của Phỉ Quân, &# 85;U đọc sách www. &# 117;uk anshu. C om lại xuất hiện sơ hãi vẻ mặt!

Thái Cổ thời kỳ, hắn! Thập đại ma tướng đứng đầu, đối mặt Khương Bách chiêu kiếm đó, dù chưa chết, thế nhưng gãy đã đi ngũ vạn năm tuổi thọ cùng tính mạng giao tu ma khí mới bảo vệ một mạng kéo dài hơi tàn bị ấy phong ấn, mà bây giờ, không có ma khí hắn nên làm gì bảo vệ tánh mạng?

Người không phải năm đó người, kiếm lại là năm đó kiếm, kiếm chiêu cũng còn là năm đó kiếm chiêu, không ai so với hắn càng hiểu rõ này một chiêu đáng

sợ, cho dù là bây giờ cầm kiếm người là một người như giun dế giống như hậu sinh vẫn bối, hắn ở lúc này lại thật sự cảm nhận được tử vong oai hiệp.....

Khương Thiếu Vân không biết là chiêu kiếm này đi xuống, kết cục như thế nào, ngay ở chiêu kiếm này đâm ra sau khi, hắn liền mất đi ý thức.....

Hắn cũng không biết chết của hắn, hậu nhân biết dùng ra sao phương thức đi lẽ truy diệu.

Có lẽ, bọn họ cũng không biết hắn để nhân tộc chết trận,

Có lẽ, hắn cứ như vậy biến mất cũng khó nói.

Thần Châu đại địa, đột nhiên dưới nỗi lên mưa to, nước mưa mang theo vẻ bi thương, hết thảy mọi người theo không hiểu để lại nước mắt, trận này vũ ròng rã rơi xuống bảy ngày bảy đêm, mọi người theo khóc bảy ngày bảy đêm, thậm chí ở trong giấc mộng, nước mắt vẫn như cũ không dứt chảy ra, hết thảy người cũng không biết tại sao.

Chỉ có một cô gái, biết thiên địa dị biến này đến tột cùng là nguyên nhân gì, chỉ là nàng ngoại trừ làm Khương Thiếu Vân thương tâm, lại là cái gì cũng làm không dứt.....

Nàng chỉ là một phàm nhân, nàng chính là Khương Thiếu Vân cứu cái kia Thượng Quan Văn, ở Khương Thiếu Vân cùng Phỉ Quân chiến đấu trong khi, tỉnh lại, mắt thấy cái kia tất cả.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 4: Thần Bí Tiểu Đội

Dĩ vãng xong toàn bộ cõi mộng, Phu Dịch chỉ cảm thấy lúc này trong lồng ngực nhiệt huyết sôi trào, chỉ hy vọng cái này trí nhớ khả năng vĩnh viễn cất giữ ở trong đầu của hắn, Khả Tích Giá tất cả đều là vô ích, làm làm việc chiêng đồng vang lên trong nháy mắt đó, này một đoạn trí nhớ liền ở trong đầu của hắn biến mất không còn.....

Phu Dịch theo thói quen vồ vồ lung ta lung tung tóc, chỉnh sửa một chút trên người rách mướp quần áo, thấy u ám chết chìm quặng mỏ đinh, trong ánh mắt tràn đầy mê man, phảng phất tại trong nháy mắt đó mất đi cái gì, thế nhưng rồi lại nghĩ không ra.

“Keng! Keng! Keng!.....” dài lâu tiếng chuông không dứt vang vọng toàn bộ quặng mỏ, tỉnh lại đang ngẩn người Phu Dịch, vì vậy hắn mau mau đứng dậy theo đoàn người đi lĩnh bữa sáng cùng công cụ, chuẩn bị mới một ngày lao động.

Bữa sáng chỉ là hai cái bánh bao một bình nước, đơn giản đến cực điểm, sớm mất cảm giác những thợ đào mỏ, cũng sẽ không đi tính toán đồ ăn vị, chỉ là máy móc khiêng chọn lựa kỹ lưỡng, vừa đi vừa gặm lạnh bánh màn thầu, uống nước lạnh.

Tha Ký không được là thế nào đi tới nơi này tối tăm không mặt trời quặng mỏ, chỉ biết là đi tới nơi này đã tám năm, tám năm trước trí nhớ ở trong đầu hắn một Phiến Không bạch, hắn mỗi thời mỗi khắc đều ở đây ảo tưởng tự do, thế nhưng ròng rã tám năm, đều nhìn không tới một tia đi ra ngoài hy vọng.

“Phu Dịch, Nhĩ Thính nói rồi gì? Vương Trạch Tiểu Đội bị này súc sanh nấm vè, tươi sống đánh chết rồi.” Nói chuyện với thiếu niên chính là bọn họ tiểu đội

tiểu đội trưởng, tên là Lý Lăng Phong, là cái này trong tiểu đội lớn tuổi nhất, năm nay mươi chín tuổi, lớn lên mắt to mà rậm, vóc người cũng là khôi ngô mạnh mẽ loại kia.

“Hả……” Phu Dịch Thính sau sâu Thâm Đích thở dài: “Giết gà dọa khỉ mà thôi, không ngờ rằng bầy súc sinh này cũng học xong loại này thủ đoạn nhỏ.”

“Không phải là gì, bất quá ta đúng là thật tình khâm phục Vương Trạch bọn họ, chỉ tiếc bọn họ hữu dụng vô mưu, lại nhất định phải làm này bị súng bắn chim đầu đàn.”

Nói tiếp chính là Lý Mục, Bỉ Lý lăng đinh nhỏ hơn một tuổi, hai người bọn họ là anh em họ, trưởng rất giống, chỉ là Bỉ Lý lăng đinh thấp một chút, tóc cũng so với hắn ngắn một điểm.

Nghe hai người bọn họ nói, bọn họ là mươi mấy năm trước còn rất nhỏ trong khi thì bị người cách chức tử bán được quặng mỏ, bọn họ nhóm nhỏ còn lại ba người, Trương Thiên Vũ, Hồi Oa, con to đều mươi sáu tuổi, nghe nói là quặng mỏ sinh ra, tổ tiên mấy đời liền tại đây Ma tộc quặng mỏ làm nô, chỉ đáng thương Hồi Oa cùng con to, liền bọn họ họ cái gì cũng không biết.

Bây giờ bọn họ ở vào quặng mỏ tầng dưới nhất, cũng chính là tầng thứ năm, nơi đây hầu như không có gì Ma tộc canh phòng, chỉ có một ít thu ma thạch quặng Ma tộc người làm cùng mươi mấy ma binh mà thôi, dù sao nơi đây cách mặt đất đã rất sâu hơn, cho dù là Ma tộc cũng không muốn tới đây, hơn nữa nếu phải có nô lệ muốn chạy đi nói, người bình thường đều sẽ lựa chọn lẩn lộn đến tầng thứ nhất hoặc tầng thứ hai, cho nên nơi đó mới là canh phòng nhiều nhất địa phương, nơi đây, hay là thôi đi……

Trương Thiên Vũ cười lạnh một tiếng nói: “Ta nghe nói tựa hồ là có người mật báo……”

Lý Mục nghe xong cả kinh, không tự chủ được nhìn Phu Dịch một chút, sau đó vừa quay đầu đi trả lời: “Người nào cáo dày.”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không biết.”

Mặc dù hai người đối thoại không có gì lạ, thế nhưng Phu Dịch trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, rất rõ ràng, bọn họ đã đang hoài nghi hắn.

Phu Dịch một tháng trước được phân phổi đến tầng thứ năm, sắp xếp ở tiểu đội của Lý Lăng Phong, mà bọn họ trong miệng Vương Trạch Tiểu Đội, chỉ còn lại có một người, người này kêu Hùng vương, ở rất dài một quãng thời gian bên trong Phu Dịch liền cùng người này ở một cái tiểu đội, cho nên lần này để lộ bí mật bị hoài nghi tới Hùng vương trên người, bọn họ bên kia xảy ra chuyện, một cách tự nhiên liền vừa hoài nghi thân phận thực sự của Phu Dịch.

Ngay ở Phu Dịch ngây người trong lúc đó, Hôi Oa vỗ vỗ vai của Phu Dịch, hỏi: “Bọn họ tiểu đội cái kia người mới tựa hồ trước đây cùng một mình người tiểu đội?”

Phu Dịch không có suy nghĩ nhiều,

Gật gật đầu nói: “Vâng.”

Trương Thiên Vũ thuận miệng nói: “Kỳ thực mỗi năm đều có thật nhiều chạy trốn người, bị tóm trở về chiêm được hơn chín mươi phần trăm, rốt cuộc có phải là mật báo ai có thể nói chính xác? Này súc sanh sẽ giết gà dọa khỉ, không hẳn sẽ không kể ly gián, có thể thả ra như vậy phong, vì chúng ta từ tướng ngờ vực cũng khó nói.”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Không loại trừ khả năng này, lại có ai đồng ý vẫn làm Ma tộc nô lệ? Mặc dù Ma tộc chó săn không ít, thế nhưng đại đa số ta lại cảm thấy chỉ là bọn họ cố ý thả ra tiếng gió, được rồi, chúng ta tiếp theo mở làm.”

Mặc dù cứ như vậy trôi qua, thế nhưng Phu Dịch biết, bọn họ kỳ thực đã ở đê phòng hắn, tựa như bây giờ, Lý Lăng Phong ở khởi công sau tựa như thường ngày biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn lại bọn họ năm người đang làm việc,

không ai sẽ nói cho hắn biết Lý Lăng Phong đi nơi nào, đương nhiên, hắn cũng không dám hỏi.....

Cái này tiểu đội rất thâm bí, đây là Phu Dịch trong mấy ngày nay duy nhất cảm giác, bởi vì mỗi ngày khởi công sau khi, Lý Lăng Phong, Lý Mục, Trương Thiên Vũ đều sẽ có một người biến mất không còn tăm hơi, mãi đến tận kết thúc công việc trong khi mới có thể trở về.

Tầng thứ năm ma thạch chất lượng tốt nhất, cho nên nơi đây cạnh tranh là phi thường kịch liệt, mỗi ngày móc ma thạch nhiều nhất năm cái tiểu đội lại có ăn thịt, thế nhưng cái này tiểu đội nhưng xưa nay sẽ không đi tranh, tựa hồ bọn họ cam tâm với cái kia hai cái bánh bao cùng nước lạnh.

Càng thâm kỳ chính là, Phu Dịch phát hiện, không can thiệp tới hắn nhiều xuất lực còn là lười biếng, mỗi ngày nộp lên trên ma thạch đều gần như giống nhau nhiều, cho nên sau đó những ngày qua, Phu Dịch thăng thắn ứng phó ứng phó, có không móc mấy khối thì thôi, ngược lại hắn móc nhiều hay ít cùng cuối cùng tổng số lý không có quan hệ.....

Thế nhưng đúng lúc này, con to đột nhiên vỗ bả vai của Phu Dịch hỏi: “Ngươi có muốn biết hay không Lý đại ca đi nơi nào? Tại sao chúng ta tổ này đều là năm người đang làm việc?”

Phu Dịch dừng trong tay chọn lựa kỹ lưỡng, này mới phát hiện còn lại bốn người cũng không có lao động, vẻ mặt tựa hồ có hơi mất tự nhiên nhìn mình, vì vậy hắn cẩn thận trả lời: “Ta có thể biết không?”

Thế nhưng lời này vừa nói ra, Phu Dịch liền hối hận rồi, bọn họ cũng không có coi hắn là người mình, nếu như đây là một quan trọng bí mật nói, cái kia vẫn đề này liền có khả năng đưa mình vào tử địa, không khỏi vì chính mình lỗ mảng có chút hối hận, lập tức vừa lắc lắc đầu nói: “Kỳ thực ta ngược lại thật ra thật không phải rất tò mò, các ngươi có thể không nói.”

Lý Mục cười cười nói: “Kỳ thực nói cho ngươi cũng không sao, bất quá ta

đúng là có một vấn đề muốn hỏi ngươi.”

Phu Dịch vội vàng nói: “Vấn đề gì?”

Lý Mục cười nói: “Ngươi có biết ngươi họ gì gì?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không biết.”

“Ngươi muốn biết sao?” Lý Mục hỏi tiếp.

Phu Dịch thở dài nói: “Dĩ nhiên muốn, chỉ là đi nơi nào tìm? Ta ngay cả mình cha mẹ là ai cũng không biết.”

Lý Mục cười nói: “Nếu như bây giờ có một cơ hội, ngươi đồng ý đi tranh thủ gì?”

“Cơ hội gì?” Phu Dịch Thính sau không khỏi thắc kinh, kích động nói.

Lý Mục Đạo: “Chính là từ nơi này chạy đi, mặc dù không thể bảo đảm ngươi tìm về dòng họ của chính mình, thế nhưng ít nhất con cháu của ngươi, nhất định sẽ biết mình cha mẹ cùng tổ tiên là ai.”

“Chạy đi?”

“Ngươi không muốn?”

“Muốn!”

Lý Mục cười cười nói: “Tốt! Bầu trời!” Nói xong, Lý Mục hướng về Trương Thiên Vũ nhìn lại, Trương Thiên Vũ gật gù, một cái tay hướng về Phu Dịch duỗi tới, trong lòng bàn tay có một viên màu đỏ viên thuốc.

Lý Mục cười nói: “Ăn đi, chúng ta mang ngươi đi, cũng không phải đi làm Ma tộc bình dân, mà là chánh thức tự do!”

“Đây là cái gì?” Phu Dịch không hiểu nói.

Lý Mục cười nói: “Độc dược, mỗi ngày trước giữa trưa, nếu như không có bầu trời thuốc giải, ngươi sẽ thất khiếu chảy máu mà chết, ngươi ăn đi, ngươi liền là chúng ta một thành viên, chúng ta mang ngươi đi ra ngoài.”

Phu Dịch lúc này bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai cái này tiểu đội vẫn bí lo liệu trốn chết kế hoạch, thế nhưng bởi vì sáng sớm hôm nay sự kiện, bọn họ đã bắt đầu hoài nghi hắn, để tự do, bọn họ lựa chọn tiên hạ thủ vi cường, trước mắt cái này độc dược, chính là thủ đoạn của bọn họ, hắn nếu là ăn đi, liền vô sự, hắn nếu là không ăn, e sợ lập tức sẽ đầu một nơi thân một nẻo.

Lý Mục thấy Phu Dịch do dự hình dáng, lúng túng gãi gãi đầu nói: “Chúng ta kỳ thực cũng không có hại ngươi tâm tư, chúng ta cũng gần như là vì bảo đảm sinh mệnh của chính mình an toàn mà thôi, nếu như ngươi không phải Ma tộc gian tế, tự nhiên không có việc gì.”

Phu Dịch nghĩ đến muôn, kỳ thực Lý Mục nói cũng không phải không có lý, ở sinh tử trước mặt, nhân tính đều là ích kỷ, vô luận ai cũng sẽ thay đổi rất cẩn thận, bọn họ hắn là không yếu hại tính mạng hắn ý tứ, nếu không căn bản không cần phức tạp như vậy, quên đi, ngược lại dù sao đều là chết, vì vậy thản nhiên nói: “Tốt.”

Nói xong theo Trương Thiên Vũ trong tay tiếp nhận viên thuốc, một hơi nuốt xuống.

Mọi người khẩn trương biểu hiện nhất thời trầm tĩnh lại, mà đúng lúc này, Phu Dịch nhìn thấy Lý Lăng Phong theo phía sau của hắn đi ra, trong tay dẫn theo đào mỏ dùng chọn lựa kỹ lưỡng, không khỏi cảm thấy phía sau lưng căng thẳng, trên người tóc gáy đều dựng lên, xem ra hắn đoán không sai, nếu như vừa mới lựa chọn của hắn sai lầm nói, e sợ bây giờ hắn đã là người chết một cái.

Lý Lăng Phong lúng túng cười cười nói: “Phu Dịch huynh đệ chê cười, để sinh tồn, vạn bất đắc dĩ.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Lý đại ca không cần nhiều lời, ta giải thích.”

Lý Mục cười ha ha một tiếng, vỗ đầu vai của Phu Dịch nói: “Huynh đệ tốt, sau đó ngươi thì là chúng ta một phần tử.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Mặc dù ta cũng muốn tự do, thế nhưng này chạy đi, thì phải làm thế nào đây?”

“Ha ha.....” Hôi Oa cười cười nói: “Ba người bọn hắn là người tu tiên, chúng ta nhất định khả năng chạy đi, hơn nữa chạy đi sau đó, nhất định có thể tìm được nên có tự do, mà không phải đi làm Ma tộc nô lệ hoặc là hạ đẳng dân đen.”

“Người tu tiên!” Phu Dịch nhất thời cả kinh, “phía trên thế giới này thật có người tu tiên?”

Trương Thiên Vũ trực tiếp dùng hành động trả lời vấn đề của Phu Dịch, chỉ thấy ấy hai tay bấm quyết, liền có một đám lửa xuất hiện ở ngay phía trước của hắn, sau đó trong tay Tiên quyết vừa thu lại, ngọn lửa kia liền tiêu tán không thấy, Phu Dịch nhất thời kinh ngạc mồm.

Giác mộng kia xuất hiện lần nữa ở trong đầu của hắn, mặc dù mơ hồ không rõ, thế nhưng hắn biết, cái kia trong mộng chiến đấu, chính là tiên pháp đối quyết, nếu như thế giới này thật có người tu tiên nói, vậy mộng của hắn, mặc dù hắn cũng không biết này giấc mộng cùng hắn có quan hệ gì, có thể liền thật có khả năng chân thật tồn tại hoặc là từng tồn tại.

Lý Lăng Phong thấy Phu Dịch khiếp sợ hình dáng, cười cười nói: “Thế giới này có Ma, có người tu ma, tự nhiên có người tu tiên, hơn nữa thế giới này cũng cung không phải toàn bộ đều bị Ma tộc thống trị, nhân tộc có tam đại thánh địa: Côn Luân, Thục Sơn, Bồng Lai, này ba tòa tiên sơn mặc dù là Ma tộc cũng không dám dè dặt thì phạm, sau đó còn có rất nhiều tu tiên môn phái nhỏ, ỷ vào tổ tiên đại trận hộ sơn, Ma tộc đồng dạng không thể làm gì, cho nên chúng ta chạy đi, muốn chạy trốn hướng về chạy trốn tới này môn phái tu tiên, chúng ta liền có chánh thức tự do.”

Lý Lăng Phong nói, từ xưa tới nay chưa từng có ai cùng Phu Dịch nhắc qua, hôm nay vừa nghe, Phu Dịch trong lòng tự do ngọn lửa hi vọng lại bốc cháy lên!

“Tự do!!!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 5: Đại Lộ? Kinh Ngộ Mãng Xà!

Phu Dịch đã chánh thức sáp nhập vào cái này tiểu đội, hắn phát hiện mình đã đi thông một hoàn toàn mới thế giới, tám năm qua thành lập thế giới quan tùy theo sụp đổ, này để một ít thịt mà liều mạng làm việc còn tự cho là đúng vinh quang đam gia hỏa, ở trong mắt của hắn vốn là trò cười, bọn họ chỉ cần mỗi ngày bảo trì ở hết thảy trong đội ngũ trung du là tốt rồi, nếu như liên tục mười ngày lót đáy, thì sẽ bị đày đi đến cực khổ nhất một tầng, Tha Môn Đích khổ cực cũng sẽ trôi theo dòng nước.

Tha Môn Đích kế hoạch là một bỗng đi trong hầm mỏ móc một cái địa đạo, theo cái này trong địa đạo chui ra đi, Phu Dịch cũng cho rằng đây là một hoàn mỹ kế hoạch, thân là người tu tiên ba người có người thường chở không thể băng được thể lực, bọn họ nói, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lại có hai tháng liền có thể chạy đi.

Rất nhanh, một tháng trôi qua, những ngày qua đi đào đất đao người, trở về thời gian càng ngày càng buổi chiều, Phu Dịch vốn cho là bọn họ chỉ là muốn sớm ngày đi ra ngoài mà trả giá càng nhiều nỗ lực, Trực Đáo Phương mới Lý Mục trở về mới biết được, nguyên lai sự tình đều không phải là hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy, Dương Thiên Tha bọn họ lại có nhiều nhất hai tháng liền có thể đi ra ngoài, e sợ khó có thể thực hiện.

“Biện pháp này thật có thể được không?” Lý Mục trong giọng nói tràn đầy nghi hoặc.

Lý Lăng Phong hỏi: “Làm sao vậy?”

Lý Mục thở dài nói: “Hôm nay nếu không phải ta lui nhanh nói, đã bị tước

sống bức bối chết rồi.”

Trương Thiên Vũ nói: “Đã tới mốc chốt thời khắc, nhất định phải chú ý an toàn, chúng ta còn có lượng lớn thời gian, nếu như một tháng không được là hơn một tháng, một năm không được là hơn một năm, không cần phải chỉ vì cái trước mắt.”

“Thế nhưng đều là có cực hạn a, ta cảm giác chúng ta đã sắp đến cực hạn.” Lý Mai không khỏi ảo não nói.

Đột nhiên, quặng mỏ khúc quanh có một viên tảng đá rơi xuống đất âm thanh, ở này tương đối vắng vẻ quặng mỏ phá lệ vang dội.

“Có người!” Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên thấp Hô Nhất tiếng, sau đó mấy người vội vàng hướng quặng mỏ ở ngoài đuổi theo.

Chích Kiến Nhất bóng người nhanh chóng chạy ra phía ngoài.

“Mau đuổi theo! Đừng cho hắn chạy!” Lý Lăng Phong vội vàng Hô Nhất tiếng, mọi người vội vàng hướng bóng người kia đuổi theo.

Trải qua mấy cái ngã ba sau khi, mấy người sớm quân chia thành mấy đường, Phu Dịch một người một đường, cẩn thận đuổi tới đầu trước, dù sao hắn không giống Lý Lăng Phong bọn người có có một nghề trong người, Tha Truy Xuất đến, càng nhiều chính là theo bản năng hành vi.

“Bỏ đi, coi như đuổi tới thì thế nào, không làm được đánh không lại người ta, còn bị người ta giết chết.” Phu Dịch âm thầm thở dài, dừng bước lại, lập tức quay đầu lại đường cũ trở về.

Thế nhưng rất tồi tệ, Phu Dịch lúc này phát hiện mình lại lạc đường, vì vậy hắn chỉ phải một cái một cái quặng mỏ tìm kiếm khi đến đường.

Cũng không biết tìm bao lâu vẫn như cũ không có kết quả, Phu Dịch đã bắt đầu không bình tĩnh, không làm được hắn sẽ bị vây chết ở chỗ này.....

Đúng lúc này, Phu Dịch nhìn thấy phía trước một cái trong hầm mỏ có hai ngọn xanh thăm đèn lóe lén lén.

“Có người?” Phu Dịch nhất thời vui vẻ, vội vàng nhanh chóng hướng về quặng mỏ chạy chậm quá khứ.

Lúc này, trong hầm mỏ người tựa hồ thấy được Phu Dịch, dẫn theo hai ngọn đèn liền hướng về Phu Dịch đối mặt mà đến, Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, vội vàng tăng tốc độ hướng về ấy mà đi.

“Ta X!” Ngay ở trong động người ra quặng mỏ sau, dựa vào trong đường mỏ mài đá đèn, Phu Dịch thấy rõ “người đến”, này con mẹ nó gì là người, rõ ràng là một cái to bằng cái bát, nhìn không tới chiều dài, vàng đầu bích thân thể đại mãng xà, cái kia cái gọi là đèn lồng chính là mãng xà con mắt!

Lúc này thanh xà đầu khẽ nhếch, xanh thăm con mắt gắt gao nhìn chăm chắm Phu Dịch, lưỡi rắn không dứt phun ra nuốt vào và theo trong miệng phát sinh “Thử, thử” có tiếng, Phu Dịch nơi nào thấy qua bức này mãnh thú, nhất thời dọa nạt hồn vía lên mây, hắn cũng không có Lý Lăng Phong bọn người như vậy thân thủ,

Nếu không phải thân thể dựa vào quặng vách tường, sớm xui lơ trên mặt đất.

Thanh xà thân thể lúc này không dứt theo trong hầm mỏ bò ra ngoài, phảng phất vô cùng vô tận bình thường, thân thể không dứt xoay quanh, đem cái kia màu vàng óng đầu rắn chắp tay càng ngày càng cao, cho đến tiếp cận quặng mỏ độ cao, lúc này mới ngừng lại, như thế cũng có cao năm, sáu mét.

Phu Dịch nghe một vị già một vài tiền bối đã nói, đào mỏ trong khi đụng tới rắn là rất thường có sự tình, có điều bình thường ba tầng trở xuống liền rất ít đi, rắn vật này bình thường sẽ không dễ dàng công kích người, trừ phi nó cho rằng đã bị uy hiếp, mới có thể cùng người đối lập, thậm chí công kích người, làm xuất hiện loại tình huống này trong khi nhất định phải bình tĩnh, đặc biệt là không thể

nhanh chóng chạy trốn, bởi vì người tốc độ vĩnh viễn so với không dứt răn, chỉ có thể cầm trong tay vật phẩm vứt tại ở hai bên chút ít xa một chút địa phương hấp dẫn sự chú ý của nó, lại tùy thời chạy trốn.

Phu Dịch nghĩ đến đây, vội vàng từ trong lòng móc ra một vài lương khô, cẩn thận ném tới mäng xà bên cạnh đại khái ba, bốn mét hình dáng, thế nhưng mäng xà tựa hồ không hề bị lay động, một đôi đèn lồng giống như con mắt vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm Phu Dịch.

Phu Dịch âm thầm suy nghĩ, chẳng lẽ là không đủ? Vì vậy hắn liền vội vàng đem còn lại lương khô đều ném tới mäng xà bên cạnh, thế nhưng mäng xà vẫn như cũ không hề bị lay động, một đôi đèn lồng giống như con mắt còn là gắt gao nhìn chăm chăm Phu Dịch.

Phu Dịch nhất thời một cái đầu năm cái lớn, muốn chạy trốn, thế nhưng cảm giác được hai chân có chút vắng sưa yếu, ngay ở Phu Dịch suy nghĩ đổi sách thời gian, mäng xà động, giống như là một tia chớp hướng về Phu Dịch kéo tới, Phu Dịch theo bản năng trốn một chút, lại thật tránh qua.

Chỉ là này trốn một chút ngược lại không cẩn thận chưa lợn lành thành lợn què, vừa có lẽ này căn bản chính là mäng xà thiết kế tốt, mäng xà khổng lồ thân hình như sợi tơ bình thường thuận thế trên người Phu Dịch vòng một chút, đầu răn một quay lại, liền thân tốc đem Phu Dịch quấn quanh lén, chỉ là mấy hơi thở công phu, Phu Dịch liền bị mäng xà quấn quanh lén, đây đúng là điển hình mäng xà kiêm ăn quấn quanh, kế tiếp mäng xà sẽ tiếp con mồi tươi sống ghìm chết, sau đó một hơi nuốt vào.

Phu Dịch hoảng loạn không thôi, vùng vẫy giãy chết thời khắc một hơi thi căn lấy mäng xà trên thân hình, vốn chỉ là một theo bản năng động tác, lại không thành công muốn da dày thịt béo mäng xà lại thật bị hắn cắn ra một hơi vết thương, đỏ tươi máu răn theo yết hầu trực tiếp chảy vào trong dạ dày của hắn, đã bị đau đớn mäng xà chẳng những không có thả lỏng, ngược lại càng chặt, bản năng cầu sinh lại làm cho hắn càng thêm liều mạng cắn mäng xà, mênh mông

máu tươi từng ngụm từng ngụm bị trực tiếp rót vào trong miệng, lập tức trực tiếp thông qua yết hầu nuốt vào trong bụng.

Mắt thấy mäng xà khí lực càng lúc càng lớn, Phu Dịch bị ghìm đã sắp mất đi tri giác, ngay ở hăn muôn từ bỏ chống lại, quát to một tiếng truyền vào trong tai, mà lúc này ý thức của hăn đã bắt đầu mơ hồ.

Xa xa truyền đến âm thanh tựa hồ như là, của Trương Thiên Vũ Phu Dịch muôn cao giọng kêu cứu, lại phát hiện hăn căn bản không hé lén được.

“Ở trong đó, nhanh!”

Cũng còn tốt, bọn họ tựa hồ thấy được hăn, người tới chính là Lý Lăng Phong bọn người, chính là nghe đến hăn ngay từ đầu tiếng thét chói tai chạy tới.

Lý Lăng Phong bọn người tốc độ chạy trốn không chậm, trong tay tên càng nhanh hơn, một tảng đá “Vèo” một tiếng hướng về mäng xà đập tới, đáng tiếc lại là uổng công, chỉ là vỡ nỗi lên một vài hỏa tinh mà thôi, bất quá chỉ là này một tảng đá hóa giải mäng xà sự chú ý, lúc này hăn rõ ràng cảm giác được mäng xà quấn quanh lỏng ra một vài, bây giờ mäng xà sự chú ý đã hoàn toàn đặt ở Lý Lăng Phong bọn người bên kia.

“Đáng chết! Nơi đây tại sao có thể có thứ này? Này đáng chết Ma tộc canh phòng ở nơi nào?” Lý Mục kêu một tiếng, hiển nhiên là thấy được mäng xà kinh người nồng lực phòng ngự.

Trương Thiên Vũ lại không chút hoang mang nói: “Cái đầu to lớn hơn nữa cũng bất quá là đầu súc sanh, xem ta!”

Nói xong, chỉ thấy hăn xuôi hai tay để xuống trước ngực ba tấc, mười cái ngón tay nhanh chóng biến ảo, giữa hai tay đột nhiên xuất hiện một đạo kim sắc thượng cổ chữ triện, tiếp theo liền biến thành một đạo kim sắc linh phù, như là một đạo tia chớp màu vàng óng bắn về phía mäng xà 7 tấc, ngay ở cách mäng xà còn có ba tấc lúc, sau đó liền nghe đến ầm hét lớn một tiếng: “Sắc!”

Cái viên này linh phù lại hóa thành một thanh mảnh ba tấc nhỏ kim kiếm, một kiếm đinh với mǎng xà 7 tấc, mǎng xà nhất thời phát sinh như là voi lớn giống như gào thét, chăm chú quấn quanh thân hình của Phu Dịch cũng lập tức thay phiên hạ xuống, Phu Dịch mặc dù cả người vô lực, ý thức không rõ, nhưng tại đây bước ngoặt sinh tử, bản năng cầu sinh dục để hắn nhanh chóng hướng về Trương Thiên Vũ bên này chạy tới, người tiềm lực ở mấu chốt thời khắc, quả nhiên là đáng sợ đến cực điểm.

Ngay ở Phu Dịch thoát ly mǎng xà đồng thời, chỉ nghe Trương Thiên Vũ vừa hé lớn một tiếng nói: “Tiên Thiên nhất khí hóa chân lôi, sắc!”

Chỉ thấy vừa là một viên linh phù hóa thành một tia sáng tím, nương theo lối “bùm bùm” âm thanh đánh về mǎng xà, cái kia mǎng xà bị đánh cả người trên đau đớn, vội vàng nhanh chóng hướng về quặng mỏ ở chỗ sâu trong chạy trốn, nghĩ là e ngại lôi của Trương Thiên Vũ linh phù, dù sao thiên lôi là yêu ma khắc tinh, mặc dù là đã có thành tựu mǎng xà, cũng còn là súc sanh.

“Không muốn đuổi, không cần phải.” Lý Lăng Phong kéo lại đang muốn truy đuổi Trương Thiên Vũ nói.

Trương Thiên Vũ lập tức minh bạch, bọn họ là cứu người, không cần phải chém giết con mǎng xà này, nếu không lớn như vậy một cái mǎng xà thi thể, bị Ma tộc phát hiện cũng là một không nhỏ phiền phức, vì vậy dừng bước lại, quay đầu hướng về Phu Dịch ân cần nói: “Ngươi bây giờ cảm giác như thế nào.”

Phu Dịch vội vàng duỗi duỗi cánh tay chân, ngoại trừ khắp toàn thân có chút mềm nhũn ở ngoài lại không tình huống khác thường, vì vậy trả lời: “Cảm ơn, không có chuyện gì, các ngươi tới thực sự là quá kịp thời, chậm thêm vậy một hồi, chỉ sợ ta này mạng nhỏ thì khó giữ được.”

Trương Thiên Vũ khoát tay một cái nói: “Không có chuyện gì là tốt rồi, không cần khách khí như vậy.” Nói xong quay đầu hướng về Lý Lăng Phong bọn người nói: “Các ngươi đuổi tới cái kia người gì?”

Lý Lăng Phong bọn người cùng yên lặng lắc lắc đầu, trên mặt đều là một bức khẩn trương vẻ mặt.

“Kế hoạch của chúng ta có phải là bại lộ?” Hôi Oa cẩn thận hỏi.

Tâm lăng đinh thở dài nói: “Có thể, như là tra thật bại lộ nói, để cho chúng ta thời gian có thể sẽ không hơn.”

“Chúng ta đây bây giờ nên làm gì? Là tăng tốc độ kế hoạch tiến độ, còn là?” Lý Mục liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ nói: “Nếu như chúng ta tiếp tục nói, ma binh nếu như tìm đến, thì sẽ đổi càng thêm phiền phức, chúng ta còn không có cùng ma binh đối kháng thực lực, ta lại cảm thấy chúng ta có thể tạm thời trước tiên dừng lại, ngược lại chỗ đó rất bí mật, UU đọc sách ww &# 119;. Uuk &# 97;ns hu. Co &# 109; bọn họ trong thời gian ngắn cũng không tìm được, không bằng tạm thời trước tiên thả một chút, xem tình hình mà động, các ngươi cảm thấy như thế nào?”

Nói xong, Trương Thiên Vũ thấy Lý Lăng Phong, tìm kiếm hăn ý kiến, Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Chỉ có thể như vậy, vậy trước tiên dừng lại a, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, dù sao Ma tộc là dị thể, cùng là nhân tộc, kỳ thực người kia cũng chưa chắc sẽ cáo bí mới là.”

Lý Mục cũng phụ họa nói: “Đúng vậy, không chừng chỉ là đi ngang qua, chưa chắc sẽ vạch trần chúng ta đây, được rồi, chúng ta đây thì nghỉ ngơi trước mấy ngày, nhìn danh tiếng lại lo liệu hậu sự a, được rồi, chúng ta đi về trước đi.”

Thương lượng tốt kế hoạch bước kế tiếp sau, đoàn người về tới Tha Môn Đích quặng mỏ, tiếp tục đào mỏ, bởi vì nhiều hơn một người, cho nên mỗi người lượng công việc liền giảm mạnh, dễ dàng liền hoàn thành nhiệm vụ.

Mà mấy ngày gần đây bởi vì lượng công việc không phải rất lớn, cũng không phải rất mệt Phu Dịch rốt cục phát hiện, khi hăn ngủ trong khi, Lý Lăng Phong,

Lý Mục, Trương Thiên Vũ lại đều ở đây đả tọa luyện công, vừa hỏi sau khi mới biết được, nguyên lai Lý thị huynh đệ hai người kỳ thực cũng là sinh ra với tu tiên thế gia, trong nhà trưởng bối đều là Côn Luân đệ tử ký danh, đáng tiếc tư chất bình thường, hơn nữa vừa tại đây sâu trong lòng đất, ấy công pháp cũng không thích hợp ở nơi đây tu luyện, cho nên chỉ là trước tiên cảnh sơ kỳ tu vi.

Trương Thiên Vũ là tổ truyền thiên sư một mạch, công pháp kỳ lạ, đối với hoàn cảnh ảnh hưởng cũng không phải rất lớn, đáng tiếc tuổi còn quá nhỏ thời gian tu hành ngắn ngủi, hơn nữa bởi vì truyền thừa niêm đại thật sự quá xa xưa, công pháp tu hành đã có không trọn vẹn, cho nên cũng chỉ là trước tiên cảnh trung kỳ, bất quá hắn thủ đoạn cũng rất phong phú, cho nên trong những người này có sức chiến đấu mạnh nhất chính là hắn.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 6: “Đất Hoang Trải Qua”

Phu Dịch và không hiểu lầm bọn họ nói này trước tiên thiên cảnh ở toàn bộ ту tiên hệ thống bên trong là ra sao cấp bậc, bởi vì không ai hướng về hắn nhắc lên, có điều trải qua lần trước mang xà sự kiện, Tha Tảo đã mong muốn đơn phương đem ba người bọn họ tu vi nói làm một, hơn nữa khi hắn nơi đây, này trước tiên thiên cảnh, đã là rất lợi hại rất lợi hại loại đó.

Cho nên, Phu Dịch kiên định hơn đối với thế giới bên ngoài khát khao, vốn cho là, chạy đi cùng nơi đây khác biệt cũng không phải rất lớn, bây giờ xem ra quả nhiên là ếch ngồi đáy giếng, hơn nữa nghe bọn họ nói, hải ngoại còn có thế giới.....

Một ngày, kết thúc công việc sau, ba người vẫn như cũ ngồi tĩnh tọa tu luyện, con to cùng Hôi Oa trước đây ngược lại cũng theo bọn họ học được, chỉ là thật sự là không có gì thiên phú, liền không có tiếp tục kiên trì, vì vậy hai người bọn họ năm đi xuống ngạo đầu liền ngủ ngon giấc, Phu Dịch một người năm ở nơi đó thật sự không chỗ nào sự tình là, liền học giáo tử của bọn họ khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu luyện.

Có điều, tu luyện đều không phải là chỉ là đơn giản ngồi khoanh chân, tu luyện tức là thở nạp, thở nạp hít thở cũng, tên là nhớ ý chính là phun ra trong cơ thể trục khí mà hút vào thiên địa linh khí, mà đây bên trong mẫu chốt nhất chính là, hút vào linh khí sau như thế nào dùng linh khí tẩm bổ nội tạng, mà thì lại làm sao thở ra trục khí đồng thời không để thanh khí tiết ra ngoài, đây mới là trong đó mẫu chốt, đương nhiên cái này cũng là mỗi một nhà tu tiên hệ thống căn bản nhất bí quyết.

Sau một lát, hắn liền cũng như là con to cùng Hôi Oa bình thường, trong đầu

một mảnh nặng nề, hai chân cũng cảm thấy hơi choáng, Phu Dịch không khỏi thở dài, xem ra này tu luyện cũng không phải hắn muốn đơn giản như vậy.

Nhưng ngay ở hắn muốn từ bỏ trong khi, vốn một vùng tăm tối trong đầu, đột nhiên bay lên một vòng mặt trời đỏ, mặt trời đỏ tỏa ra ánh sáng chiếu sáng toàn bộ trong óc, cả người túc thì cảm thấy ấm áp, có một loại nói không nên lời thoải mái.

Sau đó, cái kia vòng mặt trời đỏ hóa thành một quyển màu vàng cuốn, cuốn không nhìn ra chất liệu, chỉ cảm thấy ấy cổ điển tự nhiên, nên có rất nhiều niên đại, cuốn từ từ mở ra, thình lình dần hiện ra ba cái kỳ quái chữ viết, mặc dù hắn không quen biết, thế nhưng “đất hoang trải qua” ba chữ lớn lại tựa hồ như muốn thoát ra.

Sau đó cuốn trên xuất hiện vô số như là nòng nọc bình thường lít nhí nhít chữ nhỏ, cùng cái kia đất hoang trải qua ba chữ hắn là cùng một loại chữ viết, Phu Dịch cẩn thận nhìn này chữ nhỏ, lại là một chữ cũng không nhận ra!

Này như là Thiên Thư bình thường kỳ quái chữ viết, dùng một loại nào đó thần kỳ quy luật lóe kim quang, theo kim quang lóng lánh, trước mắt phảng phất xuất hiện một vị tiên phong đạo cốt, kinh mạch toàn thân có thể thấy rõ ràng tiên nhân xếp bằng ở trong đầu của hắn.

Theo kim quang lóng lánh tốc độ càng lúc càng nhanh, tiên nhân kia bắt đầu thu nạp thiên địa linh khí, làm linh khí vào cơ thể sau khi, Phu Dịch rõ ràng ràng nhìn thấy, linh khí ở vào cơ thể sau khi theo lá phổi trải qua một cái kinh mạch dẫn vào rốn dưới trong đan điền, sau đó này cỗ thanh khí lại từ đan điền dẫn xuất, dùng một loại kỳ diệu quỹ tích vận chuyển, từ từ chạy ở trong cơ thể mỗi một đại yếu huyệt trong lúc đó, sau đó hóa thành một đạo trọc khí theo trong miệng thoát ra, chỉ tiếc Phu Dịch không hiểu huyệt đạo, không phân biệt kinh mạch, hơn nữa hắn hoàn toàn không có tu tiên cơ sở, cho nên hắn cũng hoàn toàn không hiểu đây là cái đạo lí gì.

Có điều tiên nhân thô nạp Phu Dịch luôn có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, đặc biệt là cái kia trong đầu cái kia vòng mặt trời đỏ, giống như ở nơi nào gặp qua, đáng tiếc vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra, quên đi, nghĩ không ra sẽ không nghĩ đến.....

Sẽ ở đó tiên nhân thô nạp đến lần thứ mười hai trong khi, Phu Dịch theo bản năng theo tiên nhân làm lên, chỉ là lúc này hắn mới phát hiện, thanh khí tiến vào lá phổi sau, trong cơ thể của hắn cũng không có cái kia Tiên trong thân thể theo lá phổi dẫn vào đan điền cái kia một cái kinh mạch.

Vì vậy hắn ngừng lại, cẩn thận nhìn tiên nhân kia lá phổi cùng đan điền loại kia kinh mạch, sau đó lại hút vào linh khí dẫn đường, rốt cục cảm giác được có một cái hấu như đóng kín mà như ẩn như hiện kinh mạch đích xác tồn tại với mình trong cơ thể, vì vậy hắn cẩn thận đem linh khí dẫn vào cái kia kinh mạch, nhất thời có đau đớn một hồi theo ngực truyền đến.

“Tại sao lại như vậy.....” Phu Dịch thăm nghĩ một tiếng,

Sau đó lại nhìn trong đầu tiên nhân kia bóng người.

Ai biết đúng lúc này, tiên nhân kia đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, lại hóa thành cái kia vòng mặt trời đỏ, Phu Dịch bất đắc dĩ chỉ phải chính mình dẫn đường, chỉ là lần này hướng phát triển kinh mạch linh khí lại là thiếu rất nhiều.

Hiệu quả đích xác không sai, cái kia từng tia một linh khí cẩn thận tiến vào cái kia kinh mạch sau khi, tựa như tơ nhện bình thường hướng phía dưới bơi đi, cỗ thứ nhất thanh khí liền tiến nhập trong đan điền, Phu Dịch đang muốn dẫn dắt hắn như tiên nhân kia bình thường chảy về phía nơi khác thời gian, trong đầu cái kia vòng mặt trời đỏ bỗng nhiên sáng ngời, vốn như là triều dương bình thường lập tức hóa thành buổi trưa liệt dương, một luồng cuồng nhiệt khí tức dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, vô số thiên địa linh khí theo trong mũi dũng mãnh vào tiến vào lá phổi, lại từ lá phổi thông qua cái kia kinh mạch tiến vào đan điền.

Cái kia vốn như là nước dòng suối nhỏ giống như kinh mạch lập tức liền bị

trải rộng thành một cái tráng kiệt Trường Giang Hoàng Hà giống như sóng lớn mãnh liệt, một luồng đau nhức theo ngực truyền đến, Phu Dịch theo bản năng muốn đi che ngực, lại phát hiện chính mình không thể nhúc nhích, chỉ có thể cố nén đau nhức, lúc này, hắn thậm chí có thể cảm giác được khắp toàn thân đều là vì đau đớn chảy ra mồ hôi lạnh.

Tiến vào đan điền sau linh khí cũng không có làm dừng lại, mà là như là sông lớn bình thường theo kinh mạch chạy về phía ngũ tạng lục phủ, cùng tiên nhân kia dẫn đường phương thức giống nhau như đúc, quanh thân hết thảy kinh mạch đều đang chịu đựng này “khuếch trương” quá trình, Phu Dịch chỉ cảm thấy thân thể đau nhức càng ngày càng mãnh liệt.

Nhất là làm linh khí “chạy vội” Đến đầu hắn bắt đầu “khuếch trương” đầu kinh mạch thời gian, hắn rốt cục cũng chịu không nổi nữa này đáng sợ đớn, mắt tối sầm lại liền mất đi tri giác.

Phu Dịch không biết là lại có tri giác là lúc nào, chỉ là cảm giác mới dẫn vào linh khí phi thường thuận lợi xung quanh quanh thân kinh mạch đi một vòng sau, liền biến thành trọc khí ói ra đi ra ngoài, thân thể bây giờ đã hoàn toàn thích ứng loại này quỹ tích và đưa nó hoàn chỉnh nhớ kỹ tự đi vận chuyển, vừa mới đau đớn đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó chính là cả người vui sướng vô cùng, cảm giác này, không phải là trong mộng cái kia họ Khương thiếu niên ngồi tĩnh tọa khôi phục sau cảm giác gì?

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hoảng hốt, không tự chủ được mở hai mắt ra, nhìn thấy Lý Lăng Phong huynh đệ cùng Trương Thiên Vũ đang ngồi ở chính mình đối diện nhìn mình, hơn nữa ở nhỏ giọng thảo luận cái gì.

Lý Mục tới thì vỗ hắn một cái tát, ha ha cười nói: “Phu Dịch huynh đệ, thực sự là thâm tàng bất lộ a, không sai nha, ngươi sửa chính là công pháp gì? Giống như cùng chúng ta không giống nhau lắm.”

“Hả?” Nói của Lý Mục để Phu Dịch cảm thấy khó mà tin nổi, hắn cũng

không kịp nhớ kinh hãi vừa rồi tu luyện sự tình, liền thỉnh giáo nói: “Có phải này phương pháp tu luyện còn không giống nhau gì? Người làm sao thấy được?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tu tiên tức cầu đạo, cái gọi là nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên, thế gian vạn vật đều có đạo, đều có thể thành đạo, cho nên thượng cổ tu tiên thời kỳ cường thịnh, môn phái khác biệt ít nói cũng có mấy trăm, mỗi nhà phương pháp tu luyện đều mỗi một thành hệ thống, người ngồi tĩnh tọa thời gian cả người toả ra hơi nóng, rất rõ ràng người sửa chính là Thái Dương chi đạo.”

Nghe Trương Thiên Vũ kiểu nói này, Phu Dịch nghĩ đến có thể là cái kia nguyên nhân của Thái Dương, vì vậy vừa thỉnh giáo nói: “Đúng vậy, ta đang ngồi trong khi cảm giác được có cái Thái Dương xuất hiện ở ta ý thức bên trong, có phải là vì nguyên nhân này?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Tất cả tu tiên kỳ ảo không một không đến từ chính tự nhiên, thiên địa vô cực phong phú toàn diện, nhật Nguyệt non sông đều có bất đồng, có chút cao minh công pháp sẽ ở bên ngoài cơ thể phản ánh đến bất đồng cảnh tượng, người ở đây quan sát bên trong thân thể thời gian khả năng nhìn thấy Thái Dương, liền nói rõ công pháp của người tất nhiên là bắt nguồn từ Thái Dương chi đạo.”

Lý Lăng Phong lập tức phụ họa nói: “Đúng vậy, nghe nói Thái Cổ thời gian này Chân Tiên lúc tu luyện bên ngoài cơ thể đều có dị tượng, tỷ như Khánh Vân che đậy đỉnh, hoa sen hộ thân, kim quang lượn lờ, trời trăng sao các loại cùng không giống nhau, có điều những công pháp này giống như hẫu như đều thất truyền, người công pháp coi như không phải này thượng cổ kỳ công, cũng tuyệt đối là nhất lưu công pháp, người công pháp này nơi nào đến?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không biết, ta chỉ là học các người hình dáng tu luyện, ngay ở ta sắp ngủ ngon giấc trong khi, đột nhiên nhớ tới mấy năm trước có cái ông lão dạy ta phương pháp, liền chiếu làm, cứ như vậy.”

Phu Dịch cũng không phải không thể tin được ba người này, chỉ là trong đầu đột nhiên xuất hiện một vòng mặt trời đỏ, sau đó tự mình tu luyện thứ này nói ra thái quá ly kỳ, dù sao lòng người khó dò, người a, vẫn có chút bí mật tốt hơn, cho nên liền hơi thêm sửa đổi, nói thành là cao nhân truyền thụ, như vậy thì sẽ tránh cho rất nhiều không cần thiết phiền phức.

Lý Mục cười khổ một tiếng nói: “Ai da, chúng ta tổ tiên không biết là bỏ ra nhiều hay ít công phu mới bái vào Côn Luân làm cái đệ tử ký danh, tìm được bộ này không trọng vẹn Côn Luân công pháp, không ngờ rằng Phu Dịch huynh đệ lại khó hiểu liền chiếm được như vậy một bộ thần kỳ đã thất truyền công pháp, thiên đạo bất công a……”

Lý Lăng Phong vậy là không khỏi ha ha cười nói: “Tu tiên muốn giảng Tiên duyên, xem ra Phu Dịch huynh đệ Tiên duyên không sai, hứng thú tương lai lại có không tầm thường thành tựu cũng khó nói!”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Đúng vậy, tiên đồ không thể đo lường.”

Mấy người như vậy khen một cái, Phu Dịch không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ, liền cười nói: “Không bằng ta đem công pháp này dạy cho các ngươi gì?”

Ai biết mấy người lập tức lắc lắc đầu nói: “Không được.”

Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói: “Tại sao?”

Lý Lăng Phong cười nói: “Mặc dù tự chúng ta công pháp cùng ngươi công pháp so với có thể kém một chút, nhưng đều đã là tự thành hệ thống, mặc dù mấy người chúng ta cảnh giới bình thường, nhưng là chúng ta dù sao tu luyện đã lâu, đột nhiên sửa đổi phương thức tu luyện, nếu như bên cạnh không có tiền bối chăm sóc, e sợ sẽ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.”

Phu Dịch nghe xong hiểu nhưng lớn bừng tỉnh, vội vàng gật đầu nói: “Thì ra là thế.”

Trương Thiên Vũ cười cười, sau đó đối với Phu Dịch nói: “Ngươi tu luyện đã bao lâu?”

Phu Dịch không biết là vấn đề này sau lưng hàm nghĩa chân chính, chỉ phải hàm hồ nói: “Trước đây cũng có luyện qua, có điều đều không có lần này như vậy thông thuận, không biết là nguyên nhân gì.”

Lý Lăng Phong không khỏi gật gật đầu nói: “Ngược lại không tệ, chỉ là ngồi tĩnh tọa vài lần liền có lần này làm, tăng thêm sức nữa, chỉ cần đi vào trước tiên thiên cảnh, liền có thể giúp chúng ta một tay lực.”

Phu Dịch không có tu tiên kiến thức căn bản, cũng không biết này trước tiên thiên cảnh là cảnh giới gì, hắn bây giờ là cảnh giới gì hắn cũng không hiểu ra, vì vậy liền vội vàng hỏi: “Ta đây bây giờ là cảnh giới gì?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 7: Tẩu Hỏa Nhập Ma

Lý Lăng Phong cười nói: “Ngươi bây giờ ạ, nhìn ngươi khí sắc nên có hậu thiên cảnh trung kỳ đi, không tồi không tồi.”

Trương Thiên Vũ biết Phu Dịch không hiểu này, Tiện Tiếp Trú giải thích: “Tu Tiên Cảnh giới tổng cộng chia làm thất cảnh, bình thường xưng là: Sau thiên cảnh, trước tiên thiên cảnh, Tán Tiên cảnh, Địa Tiên Cảnh, Thiên Tiên Cảnh, kim tiên cảnh, Tiên Đế Cảnh, mỗi tầng cảnh giới đều cấp ba, thường gọi là trước, bên trong, sau ba kỳ, trong truyền thuyết Tiên Đế Cảnh mặt sau còn có thánh nhân, Khả Tích Tịnh không có ghi chép có người tu luyện đến thánh nhân cảnh giới, cho nên không thể kiểm chứng.”

“Vậy tu luyện đến Tiên Đế Cảnh cần phải bao lâu?”

Phu Dịch mới vừa hỏi ra lời, liền đưa tới mọi người một đường cười vang, Phu Dịch nhất thời như hòa thượng sờ mõi không thấy tóc, không rõ những người này đến tột cùng đang cười cái gì.

Trương Thiên Vũ giải thích: “Tu đạo một đường vốn chính là trộm thiên địa tinh hoa, đúng là hành vi nghịch thiên, từ xưa tới nay chỉ có ít ỏi có thể đếm được mấy người tu thành Tiên Đế Cảnh, kể cả kim tiên cảnh, cũng đều là trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, rất nhiều người cố gắng cả đời đều không thể kết thành kim đan tu thành Tán Tiên, đặc biệt là theo Địa Tiên Cảnh bắt đầu, mỗi một khoảng thời gian bảy bảy bốn mươi chín năm thì sẽ hạ xuống thiên kiếp, không phải căn cơ bền vững người có đức chắc chắn chết vào thiên kiếp bên dưới, Sở Dĩ Tu đạo con đường dị thường hung hiểm, ngươi nếu là quyết định ở con đường này vẫn tiếp tục đi, liền muốn bắt đầu từ hôm nay, toàn tâm toàn ý tu luyện thật giỏi, dùng gân cốt của ngươi tương lai ở con đường này nhất định ở ta

bên trên.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, không ngờ rằng tu tiên lại như vậy khó khăn, không khỏi trở nên trầm tư, Lý Mục vỗ vỗ bả vai của Phu Dịch, nói đùa: “Đương nhiên, nếu như ngươi sợ hãi nói, có thể phóng khí tu luyện.”

Phu Dịch nghĩ đến muôn, gật gật đầu nói: “Không tu luyện cũng bất quá vội vàng trăm năm, tu luyện còn có thể nhiều tham ỏi năm tháng, dù sao đều là chết, có cái gì đáng sợ?”

Lý Lăng Phong cười nói: “Không không không, nếu như không tu luyện có thể lại vào địa phủ, nhận sự giúp đỡ lục đạo luân hồi cũng vì một loại sống mãi phương thức, thế nhưng nếu tu luyện ra sai, liền có khả năng biến thành tro bụi.”

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch nói như thế sau khi có chút dao động, sợ hãi loạn ấy đạo tâm vì vậy vội vàng an ủi: “Lý đại ca nói mặc dù có chút khuếch đại suy đoán, thế nhưng cũng tuyệt đối không phải nói ngoa, có điều tu đạo nặng nhất đạo tâm, nếu là đạo tâm vững như bàn đá, thiên kiếp ngược lại sẽ trở thành tu sĩ tăng cao tu vi cơ hội tuyệt cao, ngược lại nếu là đạo lòng vừa loạn, chắc chắn tẩu hỏa nhập ma.”

Lý Mục cũng phụ họa nói: “Đúng vậy, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm mà tựa như bây giờ, chúng ta không muốn cả đời ở chỗ này tối tăm không mặt trời trong động mỏ làm nô lệ, cho nên liền muốn mạo hiểm rất lớn nguy hiểm chạy đi, ở lại nơi đây cố nhiên không có nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng sau trăm tuổi vẫn như cũ sẽ hóa thành bụi đất, cùng với cả đời như là con rối bình thường không bằng lúc này mạo hiểm, có lẽ có thể sống oanh oanh liệt liệt cũng khó nói!”

Nghe đến nơi này, Phu Dịch nhất thời tự nhiên hiểu ra.

Đúng vậy! Hồn bay yên diệt thì lại làm sao? Khi hắn sau trăm tuổi, mặc dù là luân hồi sống lại, cái kia sinh mệnh thật còn là hắn gì?

Huống hồ, tẩu hỏa nhập ma, Hồn bay yên diệt, cùng là do đạo tâm không kiên mà tạo thành, nếu là hắn toàn tâm toàn ý tu hành, liền không có loại chuyện kia phát sinh, nghĩ rõ ràng tất cả những thứ này sau khi, phu ý quyết định nói: “Các ngươi yên tâm đi, ta nhất định tu luyện thật giỏi, rất nhanh ta liền có thể giúp đỡ bọn ngươi giúp một tay!”

Nhin thấy Phu Dịch nhanh như vậy liền có thể nhập đạo, mấy người cảm thấy tự đáy lòng vui mừng, phải biết rằng mấy người bọn hắn ở lúc trước tu hành thời gian, ở nhập đạo giai đoạn này nhưng bối hồi rất lâu, đồng thời cũng vì cẩn tính của Phu Dịch rất là tán thưởng.

Lúc này Phu Dịch đạo tâm đã thành, tự nhiên muốn biết càng nhiều liên quan tới tu đạo tri thức, vì vậy Tiện Tiếp Trứ hỏi: “Vậy làm sao phán đoán là cái nào cảnh giới?”

Lý Lăng Phong trả lời: “Sau sinh cảnh này đây thiêng địa linh khí rèn luyện bản thân, thông qua quan sát một người nội tại tinh khí thần liền có thể thấy được, cho nên này một cảnh còn gọi là luyện khí kỳ, sau đó chính là trước tiên thiên cảnh,

Chỉ có đột phá đến trước tiên cảnh mới xem như là một cái chân bước vào tu tiên môn đình, tới cảnh giới này sau khi, có thể ở đan điền trời cong queo đến khí hải, trong khoảng thời gian ngắn dùng khí hải cung cấp linh khí với quanh thân, có thể sử dụng một vài đơn giản thần thông pháp môn, nói thí dụ như ích cúc, âm dương mắt, lực lớn vô cùng hoặc là dùng linh khí khống chế một vài pháp bảo tiên khí.”

“Lại sau này liền khá là cao thâm, bây giờ cách chúng ta còn rất xa vời, có mấy người, cố gắng cả đời cũng không thể đột phá Tán Tiên cảnh, dù sao chỉ có tới Tán Tiên cảnh sau, mới là chân chánh bước vào con đường tu tiên cửa lớn, Tán Tiên cảnh có thể bay lên trời chui xuống đất, cưỡi mây đẹp gió, bất quá đối với người tu tiên nói, này cũng chỉ là chánh thức khởi điểm mà thôi.”

“Hả……” nghe xong này sau đó Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng, vốn cho là đêm đó hắn cũng đã thật thành chân chính tu sĩ, nguyên lai cái gọi là sau thiền cảnh chỉ là nhìn xa tu tiên cánh cửa, lại vượt qua một cảnh giới trước tiên thiền cảnh cũng mới chỉ là chỉ nửa bước tiến vào tu tiên cánh cửa, thế nhưng tất cả những thứ này cũng không có đả kích hắn tin tưởng, dù sao con đường tu tiên chính là hành vi nghịch thiên, trong một đêm đắc đạo thành tiên, chỉ sợ là thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm), xem ra sau này còn muôn nhiều hơn nỗ lực.

Kế tiếp hai tháng, bọn họ nhóm người này không có lại đào đất đạo, bởi vì sáu người có bốn người là người tu tiên, cho nên nhiệm vụ đổi với bọn hắn tới nói thực nhẹ nhàng, đây là một nói thành tích địa phương, cho nên bọn họ có lượng lớn thời gian tu luyện, kể cả con to cùng Hôi Oa cũng bị bốn người bọn họ nhiễm trùng, khi chiếm được truyền thụ của Lý Lăng Phong sau bắt đầu ngồi tĩnh tọa luyện khí.

Mà ngay ở này ngăn ngắn hai tháng, Phu Dịch liền đã đạt đến sau thiền cảnh hậu kỳ, tu luyện thần tốc để Lý Lăng Phong huynh đệ cùng Trương Thiên Vũ kinh ngạc vạn phần, thăng túc thân phục Phu Dịch linh cốt dị thường, tương lai ở con đường tu tiên nhất định sẽ đi rất xa.

Rốt cục, đêm hôm ấy, Phu Dịch cảm giác được hút vào trong cơ thể linh khí bị trong cơ thể mỗi một vị trí thu vào tốc độ rõ ràng giảm bớt, mà lúc này hút vào thiên địa linh khí tốc độ lại là không bị khống chế càng lúc càng nhanh, hắn chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, khắp toàn thân nói không nên lời khó chịu.

Trong đầu Thái Dương cũng thuận theo càng ngày càng sáng, thân thể giống như đã bắt đầu có bành trướng cảm giác, hắn muốn nhắm hít thở mạnh mẽ bỏ dở hút vào thiên địa linh khí, thế nhưng hắn lại phát hiện chính mình bây giờ không thể khống chế thân thể, sau đó hắn muốn thử đi mở mắt ra đến định, đồng dạng cũng không làm được.

“Làm sao bây giờ? Còn tiếp tục như vậy muốn nổ tung!” Phu Dịch nhất thời

hoảng hốt.

Đúng lúc này, một thanh âm chui vào hắn trong đầu, âm thanh này tựa hồ là Trương Thiên Vũ.

“Ngưng thần tinh khí, bão nguyên thủ nhất, lấy ý đạo khí, dồn khí đan điền,

Tiếp theo, Phu Dịch cảm giác được phía sau lưng truyền đến một luồng chất phác khí tức, dẫn dắt trong cơ thể cái kia mênh mông thiên địa linh khí hướng mình vùng đan điền chảy xuôi, theo này cỗ linh khí dẫn đường, thân thể bành trướng cảm giác dần dần biến mất, Phu Dịch nhất thời một viên lơ lửng lòng mới hạ xuống, vội vàng theo lúc trước dẫn đường phương thức vận chuyển chu thiên.

Nhưng chỉ là một chu thiên sau khi, vùng đan điền truyền đến một luồng đau đớn để hắn nhất thời cả kinh, nương theo lấy Trương Thiên Vũ một tiếng vội vàng gọi to: “Linh đài không minh, thần theo khí động, quy về đan điền, mở ra khí hải!”

Phu Dịch không dám chần chờ, vội vàng chiết nhảc nhở đi làm, lập tức ném đi nghĩ bậy, toàn tâm toàn ý đem ý niệm theo linh khí chui vào trong đan điền.

Ai biết, ngay ở ý niệm của hắn tiến vào nơi đan điền thời gian, trước mắt đột nhiên biến đổi, cả người mình tiến vào một mảnh trong hỗn độn, tứ phương thiên địa đều là màu sắc sặc sỡ linh khí, nhất thời để hắn mất đi phương hướng.

“Làm sao mở ra khí hải?” Phu Dịch lớn tiếng hò hét, thế nhưng là không người đáp lại, hắn ý niệm tiến vào đan điền sau khi, cái thanh âm kia không nữa truyền đến, nghĩ là đây là một đóng kín không gian, cái thanh âm kia truyền không vào được, kế tiếp chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Mà lúc này, Phu Dịch chỉ cảm thấy bên cạnh linh khí càng ngày càng dày đặc, đã ép hắn có chút không thở nổi.....

Ý thức của Phu Dịch ở ngoài, Lý Lăng Phong bọn người đang vây quanh ở Phu Dịch quanh thân, ngay ở Phu Dịch linh khí quy mô lớn vào cơ thể thời gian, Trương Thiên Vũ các loại đã phát hiện dị thường của hắn, Trương Thiên Vũ phán đoán Phu Dịch là đạo khí sai lầm, vì vậy xếp bằng ở Phu Dịch sau lưng, hai tay đặt ở trên lưng của hắn, dùng linh khí của chính mình trợ giúp Phu Dịch khai thông trong cơ thể hắn độn linh khí.

Thế nhưng làm Trương Thiên Vũ không chế được linh khí tiến vào Phu Dịch thân thể sau khi này mới phát hiện, Phu Dịch đều không phải là linh khí dẫn đường phạm sai lầm, mà là không biết là nguyên nhân gì linh khí mất không chế, lượng lớn linh khí không dứt xông vào vào trong cơ thể của hắn, lúc này kinh mạch toàn thân bên trong đều tràn đầy linh khí, nếu như chiết cái này đà phát triển dưới đất, nhất định nổ tung kinh mạch, càng sâu người đem nổ tan xác mà chết, trước mắt duy nhất đường sống, liền đem toàn thân linh khí dẫn vào đan điền, mạnh mẽ mở ra khí hải!

Vì vậy Trương Thiên Vũ quyết định thật nhanh, dùng thần niêm truyền âm truyền thụ Phu Dịch mở ra khí hải yếu quyết, ai biết linh khí xông vào vào đan điền sau khi, liền có mới linh khí như là sóng lớn lại xông vào vào Phu Dịch trong cơ thể.

Trương Thiên Vũ vội vàng thu công, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra bốn đạo linh phù, hai tay nhanh chóng bấm quyết, bốn đạo linh phù hóa thành bốn đạo kim quang đem Phu Dịch phủ kín, lúc này mới từ từ mở mắt ra đứng dậy nhìn về phía Phu Dịch.

Chỉ thấy Phu Dịch lúc này vùng đan điền nhô lên một bọc nhỏ, hơn nữa tựa hồ càng lúc càng lớn, hơn nữa quanh thân linh khí phân tán, tỏa ra nóng cháy khí tức, như là một lò lửa bình thường nóng bỏng.

Lý Lăng Phong khẩn trương nói: “Tình huống thế nào?”

Trương Thiên Vũ trả lời: “Thực sự là khó có thể tưởng tượng, vốn định giúp

hắn đem linh khí bức ra bên ngoài cơ thể, &# 85 thế nhưng trong cơ thể hắn linh khí lại so với ta còn cường đại hơn, hơn nữa dị thường bá đạo, ta nếu thu tay lại chậm hơn chốc lát, e sợ ngay cả ta cũng phải rơi vào đã đi, ta bây giờ đã xem Phu Dịch trấn áp, sẽ không còn có mới linh khí vào cơ thể, bây giờ thì xem bản thân hắn tạo hóa, nếu là lúc này hắn một lần mở ra khí hải đột phá cảnh giới thì sẽ nhân họa đắc phúc, ngược lại, e sợ.....”

“Xảy ra chuyện gì? Tẩu hỏa nhập ma?” Lý Lăng Phong sốt ruột nói.

Trương Thiên Vũ gật gù vừa lắc lắc đầu nói: “Không rõ lắm, hắn bây giờ trạng thái nên tính là tẩu hỏa nhập ma, vừa có lẽ hắn công pháp kỳ lạ, ta cũng không dám kết luận.”

Trước mắt tính mạng lo âu quan, Lý Lăng Phong đến không vội nghe Trương Thiên Vũ suy đoán, vội vàng ngồi xếp bằng trên đất, hai tay hướng về Phu Dịch trước ngực đẩy đi.

“Ta đến thử xem!”

“Bốp!” Đang định song chưởng của Lý Lăng Phong nhanh nhẹn tới Phu Dịch thời gian, lại bị Trương Thiên Vũ một chưởng mở ra.

“Ngươi!” Lý Lăng Phong nhất thời giận dữ, hai mắt trừng mắt về phía Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích: “Hắn bây giờ loại trạng thái này tuyệt đối không thể lại có linh khí vào cơ thể, nếu không nhất định nổ tan xác mà chết!”

Lý Lăng Phong cũng không phải người ngu, vừa mới bất quá là tình thế cấp bách rối loạn đầu trận tuyển thoi, lúc này nghe Trương Thiên Vũ kiểu nói này, tự nhiên biết phương diện này lợi hại quan hệ, chỉ phải thở dài một hơi, đứng dậy, ác liệt lắc lắc nắm chặt nắm đấm, không cam lòng nói: “Lẽ nào thật sự không có biện pháp gì?”

“Lúc cần thiết, chúng ta có thể phế bỏ tu vi của hắn, cứu hắn một mạng!”
Trương Thiên Vũ vào lúc này bất đắc dĩ nói ra một biện pháp cuối cùng.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 8: Mở Ra Khí Hải, Trước Tiên Cảnh!

“Tại sao có thể.....” Hôi Oa vừa nghe nhất thời khẩn trương, “Phu Dịch không ngày không đêm nhọc nhăn khổ sở tu luyện, các ngươi cũng nói rồi, hắn là ngàn năm khó gặp tu tiên kỳ tài, nếu như phá huỷ hắn tu vi, chẳng lẽ không phải so với muôn hắn mạng còn thương tâm?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Nhưng nếu như không hủy diệt tu vi của hắn, mạng của hắn thì thật không còn, còn hơn tu tiên tới nói, Mệnh Canh quan trọng.....”

Tất cả mọi người lập tức không nói gì, mỗi người trái tim đều đang chảy máu, phải biết rằng, nếu muốn phế bỏ một người tu vi chỉ có một loại biện pháp, chính là phá huỷ ấy dưới Đan Điền, trong cơ thể linh khí thì sẽ tan đi trong trời đất, thế nhưng như vậy nói, Phu Dịch liền sẽ trở thành một kẻ tàn phế, cả đời cũng không thể lại tu tiên.

Cho nên, con đường tu tiên dị thường hung hiểm, hơi bất cẩn một chút thì sẽ chết vào vạn kiếp bất phục câu nói này đều không phải là chuyện giật gân, này chính là vì sao tu tiên nhất định phải trao cho ♀♂, có trường Bối Thân từ dẫn nhập môn nguyên nhân, một người cho dù có công pháp, cũng tốt nhất đừng đi một mình tu luyện, Nhân Vi Tu Tiên con đường đồng thời cũng là một con đường khác đường tắt, con đường này chính là —— Hoàng Tuyền lộ!

Thành! Thì lại bay lên trời chui xuống đất, dời sông lấp biển, tiêu dao với trong thiên địa!

Không thành công! Mới vừa đánh vào vực sâu vạn trượng, thậm chí tan thành mây khói!

Năm người mười con mắt chăm chú nhìn chăm Phu Dịch, không dám có một tia thất lễ.

Quá Liễu Đại hẹn nửa canh giờ, Phu Dịch Đan Điền nới chắp lên bọc nhỏ đột nhiên từ từ nhỏ đi.....

“Thành?”

Thấy thế nào, cái kia bọc nhỏ càng ngày càng nhỏ, trải rộng quanh thân kinh mạch linh khí không dứt hướng về Đan Điền tuôn tới, tất cả mọi người vào lúc này cùng thở phào nhẹ nhõm, xem ra đích thật là đột phá cảnh giới.

Nhưng vào lúc này, Dị Biến Đột lén, tất cả mọi người cho rằng đại cuộc đã định thời gian, Trương Thiên Vũ dùng để trấn áp linh khí bốn đạo linh phù đột nhiên xuất hiện một vết nứt!

Còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, vết nứt kia lập tức liền tách ra, bốn đạo linh phù đồng thời rạn nứt, hóa thành nhiều điểm Kim Tinh tiêu tán, vô số thiên địa linh khí điên cuồng hướng về Phu Dịch mà đến, sau đó theo quanh thân mỗi một đại huyệt trực tiếp đi lên vào bên trong cơ thể, trong cơ thể linh khí lại dồi dào lên, Đan Điền chỗ chắp lên bọc nhỏ lại bắt đầu từ từ phồng lớn, nguy cơ xuất hiện lần nữa!

Trương Thiên Vũ nhất thời hoảng hốt nói: “Làm sao có khả năng, này bốn đạo linh phù chính là tổ tiên trấn áp Huyền cấp tiên đan khai đinh thời gian chỗ luyện chế kim phù, có thể trấn áp trước tiên thiêng cảnh dưới tu sĩ, Phu Dịch chỉ là vừa mới đột phá trước tiên thiêng kính, này làm sao có khả năng!”

“Không thể lại đợi, nếu là lại tùy ý hắn như vậy điên cuồng hấp dẫn linh khí, Đan Điền của hắn nhất định nổ tung, đến lúc đó e sợ khó bảo toàn tánh mạng, động thủ đi!” Lý Lăng Phong mặc dù có chút không cam lòng, nhưng là vẫn bình tĩnh làm ra đối lập với trước mắt biện pháp tốt nhất phán đoán.

Lý Mục đồng dạng mọi cách không muôn, thế nhưng để sinh mệnh của Phu

Dịch, chăm chú cắn răng, tay phải niết kiếm chỉ, hướng về Phu Dịch Đan Điền nơi đây tới.

Mọi người không dám nhìn thẳng, cùng nhăm chặt hai mắt.

“ a!”

Cái này kêu thảm thiết? Thế nào lại là âm thanh của Lý Mục!

Mọi người vội vàng mở hai mắt ra, nhìn thấy Phu Dịch ngoại trừ Đan Điền chắp lên bọc nhỏ càng lúc càng lớn ở ngoài, vẫn như cũ không nhúc nhích ngồi ở nơi đó, thế nhưng không thấy bóng người của Lý Mục, vội vàng nhìn bốn phía, này mới phát hiện Lý Mục nằm ở ba trượng ở ngoài, tay trái chăm chú ôm tay phải, trên đầu mồ hôi lạnh chảy ròng, vặn vẹo vẻ mặt nhìn qua cực kỳ thống khổ.

Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong đồng thời chạy đến Lý Mục bên cạnh, Trương Thiên Vũ đưa hắn tay phải lấy ra, khi hắn nhìn thấy tay trái của Lý Mục thời gian, nhất thời cả kinh!

Chỉ thấy tay phải của Lý Mục giống như bị ngọn lửa hừng hực thiêu đốt bình thường, đặc biệt là ngón trỏ cùng ngón giữa, càng có bị đốt trọi dấu hiệu, vì vậy vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một bình sứ, đổ ra một vài màu xanh lam nước thuốc thoa lên trên tay phải của Lý Mục.

Thuốc của Trương Thiên Vũ nhất định không phải phàm vật,

Làm nước thuốc bôi đi lên sau khi, vẻ mặt của Lý Mục lập tức liền hoãn lại, vội vàng nói cảm ơn.

“Các ngươi mau nhìn!” Đúng lúc này, Hôi Oa hét lớn một tiếng.

Ba người vội vàng nhìn về phía Phu Dịch, chỉ thấy hắn Đan Điền nơi bọc nhỏ đã biến mất không còn tăm hơi, khắp toàn thân tỏa ra một loại so với lúc trước càng thêm mãnh liệt hồng quang, chiếu vào trên người mọi người chỉ cảm thấy

nói không nên lời thoải mái, giống như tắm rửa dưới ánh mặt trời bình thường, đặc biệt là Đan Điền nơi, hồng quang càng tăng lên, thậm chí còn nương theo lấy như là biển rộng sóng lớn mênh mông âm thanh.

Lý Lăng Phong nhất thời kích động nói: “Ha ha, là khí hải, thành!”

Trương Thiên Vũ cũng là thở phào nhẹ nhõm, một bên sát trên gáy mồ hôi một bên cười nói: “Cũng còn tốt cũng còn tốt, tất cả đều vui vẻ.”

Lúc này Phu Dịch hai mắt nhắm nghiền, khí như thần nhàn hạ giống như ngồi ở nơi đó không nhúc nhích, vô số thiên địa linh khí đang từ trên dưới quanh người lỗ chân lông mắt dũng mãnh vào, sau đó quy về Đan Điền bên trong, theo tới chính là cái kia tiếng sóng lớn càng sâu.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chỉ là đột phá tới trước tiên thiên cảnh mà thôi, lại có đáng sợ như thế linh khí vào cơ thể, càng kỳ quái chính là, trong khí hải âm thanh lại nhập vào cơ thể bước ra, như là chánh thức sóng biển dâng bình thường mênh mông mãnh liệt!

Đây là trước mắt nghi hoặc của tất cả mọi người, thế nhưng trước mắt chính là đột phá cảnh giới sau củng cố cảnh giới thời khắc mẫu chốt, vào lúc này đã bị càng nhiều chỗ tốt, đối với tương lai tu đạo ảnh hưởng càng lớn, cho nên bọn họ không dám quấy nhiễu Phu Dịch, chỉ có thể lặng lẽ ngồi ở một bên chờ hắn chính mình thu công tĩnh lại.

Lúc này đầm chìm trong dương quang phô chiếu bên trong Phu Dịch căn bản không biết là, hắn theo quỷ môn quan chạy hết một vòng vừa xoay chuyển trở về.

Tại đây một hơi gian đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Phu Dịch quan sát sau một lát, kết luận này hắn là Đan Điền của hắn, cái kia màu sắc sặc sỡ chính là thiên địa linh khí, chỉ là linh khí này tựa hồ có hơi nhiều, ép hắn đều không thở nổi, trong đầu không dứt suy tư đến tột cùng nên làm gì

mở ra khí hải thời gian, mà thân thể lúc này sớm một phần một phần tiếp cận cực hạn, đáng tiếc hắn nhưng lại không biết.

Ngay ở thân thể sắp sửa tới gần cực hạn thời gian, cái kia sắp sửa nổ tan xác mà chết cảm giác lập tức xuyên thấu qua Đan Điền lại tiến vào ý thức của hắn bên trong, lập tức đau nhức xung kích hắn hầu như mất đi ý thức.

Ai biết đúng lúc này, một vệt kim quang từ đỉnh đầu tung xuống, đưa hắn dẫn vào con đường tu tiên cái kia cuốn “đất hoang trải qua” sách cổ rốt cục xuất hiện lần nữa, bị kim quang bao phủ Phu Dịch cả người cảm giác đau nhức lập tức biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là vô cùng thoái mái.

Theo sách cổ lại mở ra, vô số như là nòng nọc kích cỡ tương đương chữ vàng xuất hiện lần nữa, chỉ là này Phu Dịch vẫn như cũ không quen biết, cuốn tựa hồ biết Phu Dịch không biết chữ, vì vậy này chữ vàng lại hóa thành tiên nhân, tiên nhân hướng lên trên một ngón tay, Phu Dịch Đan Điền bên trong linh khí lại bắt đầu dùng hắn làm trung tâm xoay tròn lên.

Lốc xoáy càng chuyển càng nhanh, thế nhưng thân ở lốc xoáy trung tâm hắn lại ngược lại không cảm giác một tia sức gió, vô cùng kỳ bình tĩnh, cùng bên cạnh cái kia cuồng bạo gió cuốn phong so với hoàn toàn là hai cái bất đồng thế giới, coi là thật kỳ diệu.....

“Keng! Keng! Keng!”

Đột nhiên, Phu Dịch trong tai nghe được tích thuỷ âm thanh, hắn vội vàng tìm theo tiếng nhìn tới, nguyên lai cái kia tích thuỷ âm thanh chính là đến từ lốc xoáy trung tâm, giờ phút này đang từng giọt từng giọt hạ xuống màu vàng giọt nước mưa, rơi vào ngay phía dưới bị một loại thần kỳ sức mạnh ngăn trở ở nhẹ nhàng bên trong.

Tích thuỷ tiếng càng lúc càng nhanh, chỉ là chớp mắt công phu, cái kia cuồng bạo vô cùng lốc xoáy lợi dụng mắt trán có thể thấy tốc độ càng ngày càng nhỏ, mà phía dưới nước lại càng ngày càng nhiều, quá trình này kéo dài rất lâu, làm

lốc xoáy biến mất trong khi, phía dưới đã là một mảnh khổng lồ vô cùng Kim Sắc Hồ đỗ.

Kim Sắc Hồ đỗ giờ phút này không gió dậy sóng, không dứt hấp thu theo trong cơ thể dũng mãnh vào thiên địa linh khí, linh khí vừa vào vùng thế giới này, đã biến thành màu vàng giọt nước mưa, màu vàng giọt nước mưa càng ngày càng nhiều, vùng thế giới này thì như sau lên màu vàng vũ bình thường, hồ nước cũng thuận theo càng lúc càng lớn.

“Đây là……” Phu Dịch không khỏi kinh hãi không thôi!

Cũng không biết trải qua bao lâu, hết mưa rồi, Phu Dịch phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy vừa mới hồ nước sớm vô biên vô hạn, có lẽ giờ phút này sớm không thể xưng là hồ nước, nên kêu là biển rộng, ở phương xa đường chân trời, đang từ từ bay lên màu đỏ Thái Dương.

Đúng, hải dương màu vàng óng, khí hải!!!

Đúng lúc này, tiên nhân xuất hiện lần nữa khi hắn đổi diện, diễn biến linh khí vận hành quỹ tích, lúc này linh khí vận chuyển cùng lần trước quỹ tích hoàn toàn khác nhau.

“Kỳ quái?”

Phu Dịch mặc dù vừa trải qua tu tiên tuyệt diệu, thế nhưng trải qua hai tháng này thời gian, cũng theo Lý Lăng Phong, Trương Thiên Vũ nơi học được không ít liên quan tới tu luyện thông thường, thô nạp của Hậu Thiên Cảnh, là đem thiên địa linh khí hút vào trong cơ thể, thông qua nữa “bẽ thổi lửa” tiến vào Đan Điền, sau đó sẽ theo Đan Điền dẫn đường đến kỳ kinh bát mạch, ngũ tạng lục phủ, sau đó đem trong cơ thể vốn trọc khí gọi to đi ra ngoài, cũng có thể nói thô nạp của Hậu Thiên Cảnh, chính là dùng thiên địa linh khí tắm rửa thân thể các nơi bởi vì hậu thiên trọc khí tạo thành ô nhiễm.

Theo Trương Thiên Vũ bọn người theo như lời, mở ra khí hải lên cấp đến

trước tiên thiêng cảnh sau khi, vốn nén tăng lớn cường độ, đang khuếch đại khí hải đồng thời không dứt rèn luyện ngũ tạng cùng kinh mạch, như vậy mới có thể đạt được mạnh mẽ thân thể hiệu quả, nhưng gấp dưới người tiên nhân này dẫn đường cũng không phải như vậy.

Chỉ thấy ấy linh khí lúc này cũng không phải theo trong mũi hút vào, mà là từ đỉnh đầu tụ hợp vào, trực tiếp chia ra làm hai thuận nhâm đốc hai mạc cho trực tiếp đi thông Đan Điền, coi là thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi!

Có điều, Phu Dịch mặc dù cảm thấy kỳ quái, nhưng là vẫn ra dáng học lén, ai biết ngay ở mấy hơi thở sau khi, vừa mới còn gió êm sóng lặng khí hải lại lại sóng lớn mãnh liệt, lúc này vừa mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, hoá ra đoạn này luyện khí pháp, là trực tiếp tăng cường khí hải, sau đó hắn vừa thử một chút theo Đan Điền bên trong trực tiếp dẫn xuất linh khí dẫn hướng kỳ kinh bát mạch cùng ngũ tạng lục phủ thời gian, cảm giác lúc này linh khí đối với ngũ tạng lục phủ rèn luyện càng thêm tinh khiết, lúc này mới yên lòng lại.

Xem ra loại này phương pháp tu luyện, là càng trực tiếp càng bạo lực phương pháp, ít ỏi đã đi theo lá phổi tiến vào quá trình của Đan Điền, dù sao cái kia kêu “bẽ thổi lửa” ẩn mạch, không sánh được này “hai mạch nhâm đốc” Đến rộng lớn, nếu muốn nói hiệu suất nói, e sợ lúc này linh khí hấp thu lượng cho là vốn gấp mười lần có thừa.

Sau đó tiên nhân biến mất sau khi, chính mình vừa vận chuyển nửa khắc đồng hồ sau, Phu Dịch mở hai mắt ra, nhìn thấy mấy người đang vây quanh ở bên cạnh mình.

“C hồn g mừng người, thành công trời cong queo khí hải, người bây giờ tăng lên đến trước tiên thiêng cảnh, đã một cái chân bước vào tu tiên cửa.” Lý Lăng Phong bọn người nhìn thấy Phu Dịch mở mắt, liên tục chúc mừng.

Phu Dịch mừng lớn nói: “ a? Thật đột phá gì?”

“Thật ngược lại thật, có điều vừa rồi thật chính là quá nguy hiểm, nếu như

ngươi mở ra khí hải thời gian chậm thêm vây trong nháy mắt, chỉ sợ ngươi bây giờ không phải phế nhân chính là chết người.” Hôi Oa miệng rộng, trực tiếp liền nói vừa rồi hung hiểm nói ra.

Thế nhưng Hôi Oa mới vừa nói ra khỏi miệng, liền bị anh em nhà họ Lý cùng Trương Thiên Vũ mắt trợn trăng, đáng tiếc hắn cũng không biết sai ở nơi nào.

Trương Thiên Vũ nói: “Con đường tu tiên bèn hành vi nghịch thiên, đột phá cảnh giới thời gian càng hung hiểm đến cực điểm, thế nhưng sau khi đột phá lại là một phen khác thiêng địa, mặc dù vừa rồi hung hiểm vô cùng, thế nhưng bây giờ ngươi đã cảm nhận được chỗ tốt, hy vọng vừa rồi hung hiểm không cần để ở trong lòng, nếu không đạo tâm của ngươi nếu không yên, tu hành của ngươi khó hơn nữa tiến một bước.”

Hôi Oa sau khi nghe xong lúc này mới biết mình sai ở nơi nào, vội vàng xin lỗi nói: “Là ta lầm mồm.”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Ngược lại cũng không tính lầm miệng, kỳ thực đạo lý này Phu Dịch cũng là hiểu.”

Phu Dịch nghe xong vội vàng nói: “Cái này các ngươi đã không phải đã nói một lần con đường tu tiên gian nan, ta cũng vậy có chuẩn bị tâm lý, đa tạ các vị huynh đệ hảo ý, yên tâm đi, điểm ấy hổ nhô không làm khó được ta.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Có điều, ngươi tốc độ tu luyện đích thật là vượt quá ta tưởng tượng, xem ra vị tiền bối kia nhất định là cao nhân, hắn bây giờ tu hành công pháp cũng nhất định là đã thất truyền đã lâu thượng cổ tu tiên công pháp.”

“Phải không? Thượng cổ tu tiên công pháp? Có thể hay không đem khẩu quyết nói cho ta biết chứ?” Hôi Oa nghe xong xoay người đem Phu Dịch tay gắt gao nắm được, hai mắt lấp lánh có thần theo dõi hắn.

Phu Dịch gãi gãi đầu, đang muốn trả lời, Trương Thiên Vũ nghiêm túc nói:

“Này không phải hồ đồ? Tu tiên chi đạo như băng mỏng trên giày, ta dạy cho ngươi và con to đơn giản nhất đại chúng thổi nạp, chỉ là vì khả năng tăng cao tố chất thân thể của các ngươi, nếu muốn chánh thức tu hành, nhất định phải đi chánh quy bái sư mới được, bái sư đều nói một chữ duyên, mà cái này chữ duyên, nói trắng ra là kỳ thực chính là sự phụ sẽ nhìn mỗi người gân cốt thích hợp không thích hợp công pháp tu hành của hắn, nếu là tùy ý tu luyện, kẻ nhẹ tẩu hỏa nhập ma, kẻ nặng vạn kiếp bất phục! Vừa mới tình huống của Phu Dịch ngươi không nhìn thấy gì?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 9: Sẽ Tìm Mãng Xà

Hôi Oa nghe xong làm cái mặt quỷ, nhở giọng nói: “Không chừng còn thích hợp đâu.....”

Lý Lăng Phong cười vỗ vỗ bả vai nói của Hôi Oa: “Mỗi người con đường tiên đều không cách nào sao chép, đường của Phu Dịch mặc dù có thể là đường tắt, nhưng cũng không tốt đi, vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, chỉ là cơ bản nhất Trúc Cơ, liền thiếu chút nữa muôn tính mạng, phải biết rằng chúng ta những công pháp này, ở trên trời tiên cảnh trước khi chỉ cần chú ý thích hợp, vẫn tính là khá là thuận lợi.”

Nghĩ đến Phu Dịch vừa rồi tình huống đích xác đáng sợ, Hôi Oa không khỏi có chút nghĩ mà sợ, vội vàng sau này nhảy một cái, Hoảng Đạo: “Không học không học, ta còn là các loại đi ra ngoài nơi quỷ quái này, ta lại bái sư tu tiên.”

Sau đó, Phu Dịch giảng giải hăn hiện ở trong người Đan Điền tình huống cùng vận may phuơng thức, dùng cho mọi người giao lưu.

Khi bọn hăn biết Phu Dịch giảng giải đột phá lúc tình huống, đặc biệt là trong khí hải truyền đến sóng biển âm thanh, Chúng Nhân Đốn lúc kinh ngạc vô cùng, nghĩ đến chính mình bước vào trước tiên thiêng cảnh lúc cái kia một mảnh mười trượng hồ nước lúc, đều là không ngừng hâm mộ, có điều càng nhiều lại là chánh thức làm Phu Dịch cao hứng.

Thời gian qua rất nhanh, đảo mắt vừa là ba tháng trôi qua, ba tháng qua để lớn nhất mừng rõ nhất chính là tiến bộ của Phu Dịch, gần như ba tháng, liền đột phá vào trước tiên thiêng cảnh trung kỳ, trái lại Lý Lăng Phong, Lý Mục hai người tu vi vẫn như cũ hay là trước thiêng cảnh sơ kỳ, còn Hôi Oa cùng con to,

không biết là là không có Tiên căn hoặc là loại này đại chúng phương pháp thô nạp cũng không thích hợp hai người bọn họ, trước sau ròng rã năm tháng thời gian, vẫn như cũ chỉ dừng lại ở Hậu Thiên Cảnh sơ kỳ trạng thái.

Có điều ba tháng qua còn có một đoàn mây đen gắn vào mọi người đỉnh đầu, đó là lúc trước cái kia trốn chết kế hoạch tựa hồ không cách nào tiến hành dưới đã đi.

Tại sao?

Bởi vì, theo quan sát cái này quặng mỏ tuyệt đối phạm vi cảnh giới ước chừng ở chu vi năm dặm bên phải trái, cho nên này trốn chết hầm ngầm chiều dài bởi vì có độ lệch vấn đề, ít nhất cũng phải đạt được khoảng sáu dặm, như vậy mới có thể đạt được Ma tộc tuyệt đối giới cảnh sát phạm vi ở ngoài, bây giờ bọn họ đã hoàn thành mười phần cửu ngũ, chỉ kém một chân bước vào cửa, thế nhưng chính là bước cuối cùng này, bọn họ lại không có cách nào hoàn thành!

Nguyên nhân rất đơn giản, người muốn sinh tồn, liền phải hít thở, mặc dù trước tiên thiên cảnh tu sĩ mở ra khí hải, có thể mang trong khí hải linh khí phụng dưỡng sử dụng, lại cũng có là có cực hạn, ở năm dặm nhiều đường hầm đánh qua lại, đủ để đem một trước tiên cảnh sơ kỳ tu sĩ khí hải tiêu hao cạn.

Nhất là tới sau đó mười mấy ngày nay, hầu như tất cả ỷ vào khí hải của Phu Dịch cường đại dị thường, bổ sung tốc độ cũng rất nhanh, thế nhưng mặc dù là Phu Dịch cũng có cực hạn, gần nhất ba ngày nay, mỗi ngày chỉ có thể đẩy mạnh ba thước, cách cực hạn cũng càng ngày càng gần, thế nhưng theo suy tính, bọn họ cách thành công còn có hơn trăm trượng, mọi người mặc dù không cam tâm lại là có lực không chố dùng.

“Làm sao bây giờ?” Lý Mục không cam lòng nói: “Chúng ta ròng rã nỗi lên gần một năm kế hoạch cứ như vậy từ bỏ gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu, không biết là nên nói cái gì.

Lý Mục không khỏi giận dữ hét: “Vậy làm sao bây giờ? Bây giờ liền Phu Dịch cũng nhanh đến cực hạn!”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Chúng ta chỉ có thể chờ đợi Phu Dịch tăng lên tới trước tiên thiên cảnh hậu kỳ, cỗ gắng……”

Trương Thiên Vũ còn chưa nói xong, Lý Mục liền ngắt lời nói: “Nhưng nếu như Phu Dịch tăng lên tới trước tiên thiên cảnh hậu kỳ sau vẫn như cũ vỡ nát không dứt tử cục vừa nên làm gì? Có phải chúng ta cứ như vậy ngồi chờ chết gì?”

Vẫn ngậm miệng không nói Phu Dịch đột nhiên mừng lớn nói: “Ta ngược lại thật ra nghĩ đến một biện pháp hay.”

“Biện pháp gì?” Vừa nghe Phu Dịch có biện pháp, Lý Mục nhất thời kích động hỏi.

“Các ngươi còn nhớ rõ nửa năm trước chúng ta gặp phải cái kia mang xà gì? Nếu như chúng ta đưa nó giết chết, dùng da của nó làm thành túi da nói, dùng nó cái kia to lớn thân hình, nên vẫn đề không lớn.”

Lý Mục vừa nghe,

Không chút nghĩ vội vàng lắc đầu nói: “ a? Này gọi là biện pháp gì? Cái kia mang xà há là chúng ta khả năng địch nổi? Người phải biết rằng, mạnh mẽ yêu thú không nhất định thân hình to lớn, thế nhưng thân hình to lớn yêu thú nhất định vô cùng mạnh mẽ, bằng vào chúng ta này mèo quào công phu, e sợ cũng không đủ người ta nhét kẽ răng!”

Lúc này, Trương Thiên Vũ lại không nhanh không chậm nói: “Này thật đúng là một biện pháp, khinh xuất đương nhiên chúng ta không có phần thắng, nhưng nếu chỉ dùng đầu óc nói, cỗ gắng thật là có đánh cuộc cơ hội.”

Lý Lăng Phong không khỏi mừng lớn nói: “Người có phải là nghĩ đến đối

phó biện pháp của nó?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Phàm là yêu ma đều e ngại lôi hỏa, khoảng thời gian này, ta có thể dùng tổ tiên lưu lại một vài thứ, chế một vài lôi linh phù cùng lửa linh phù, mặc dù ta chỉ có thể chế vàng cấp bậc cấp bậc linh phù, thế nhưng lôi hỏa trời sinh khắc chế yêu vật, cái kia măng xà mặc dù cái nhức đầu, thế nhưng còn chưa biến hóa, chúng ta có lẽ có thể mang cái kia cự măng giết chết cũng không nhất định, nếu như không thành công nói, chỉ cần chuẩn bị thích hợp, thoát thân nên vấn đề không lớn, cho nên ta cảm thấy chúng ta tất yếu liều mạng.”

“Tốt! Chế tạo này linh phù, ngươi phải bao lâu thời gian?” Lý Lăng Phong hỏi.

Trương Thiên suy nghĩ một chút nói: “Ba ngày tả hữu hẵn là sắp đến lúc rồi, ta còn muốn suy nghĩ thật kỹ nếu như không thể giết chết măng xà sau như thế nào thoát thân, dù sao, bảo vệ tánh mạng mới là trọng yếu nhất.”

“Tốt!”

Lý Mục lúc này tâm tình quét qua lúc trước mù mịt, kích động nói: “Vậy thì nhiều chế một vài đi ra mà, đến lúc đó chúng ta cho nó tới một lôi hỏa thịnh yến, cũng không tin giết không được súc sinh này.”

Trương Thiên Vũ nghe xong nghẹn ngào nói: “Có thể chế không ra nhiều hay ít, tổ tiên lưu lại gì đó cũng không hơn.”

“Hả..... dùng chút vật gì a, chúng ta bây giờ không tìm được gì?” Lý Mục nhất thời không nói gì.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Cũng cũng không là cái gì hiếm lạ gì đó, chủ yếu chính là ít ỏi mực đỏ giấy vàng, đừng gì đó còn rất đầy đủ, nhưng thì hai thứ này tại đây ma thạch trong động mỏ không thể tìm tới, cho nên chỉ có thể chấp nhận một roi xuống.”

Kế tiếp ba ngày, Trương Thiên Vũ một người chế tạo bùa, Phu Dịch toàn lực tu luyện, để cầu đột phá đến trước tiên thiên cảnh hậu kỳ, còn lại bốn người đào mỏ.

Sau ba ngày, Trương Thiên Vũ đem chỗ hơn vật liệu toàn bộ chế thành lôi linh phù cùng lửa linh phù, đáng tiếc Phu Dịch còn là không thể đột phá trước tiên thiên cảnh hậu kỳ hàng rào, có điều Trương Thiên Vũ nói có chín mươi phần trăm chắc chắn, vì vậy liền trực tiếp theo kế hoạch tiến hành.

Trương Thiên Vũ đem linh phù trung bình phân cho bốn người, và đem làm sao khua ngự linh phù yếu quyết dạy cho ba người bọn họ, sau đó bốn người liền hướng về trong ký ức quặng mỏ xuất phát, tìm kiếm con kia xanh thân thể đầu bạc mãng xà, con to cùng Hôi Oa tu vi có hạn, lưu lại đào mỏ, dù sao lần này ít đi bốn người, nhiệm vụ dù sao vẫn là phải hoàn thành, bọn họ nhiều móc mít vài, đợi bốn người trở về trong khi liền có thể bớt làm một vài không công, chuyên dụng khôi phục thực lực.

Bốn người tìm trí nhớ thăng đến cái kia quặng mỏ, có điều này quặng mỏ thái quá phức tạp, ròng rã dùng nửa canh giờ, mới tìm được rồi ngày đó gặp phải mãng xà đại khái vị trí.

“Nên đang bên trong hang động kia.” Phu Dịch chỉ vào ngày đó nhìn thấy mãng xà bỏ đi quặng mỏ nói.

“Tốt, chúng ta ngay ở nơi đây bố trí.” Nói xong Trương Thiên Vũ tiến lên một bước, tay trái một phen, trong tay đột nhiên xuất hiện một màu đỏ bình nhỏ, sau đó Trương Thiên Vũ cẩn thận dùng trong bình bột phấn vẽ một đường thăng, liên tiếp quặng mỏ hai vách tường, sau đó vừa đi về phía trước năm bước, vừa vẽ một cái, tiếp theo vừa là một cái, ròng rã vẽ năm cái, lúc này mới đem bình nhỏ thu hồi đến.

Trương Thiên Vũ đem bình sứ giả bộ vẽ trong lòng, nhắc nhở bọn họ nói: “Chú ý! Tuyệt đối không nên dẫm lên bột phấn, nếu như không thể chém giết

mᾶng xâ, nây vâi đao tuyễn liẽn là chung ta sinh mệnh cuối cùng bình phong, các ngươi bây giờ có thể qua đẽn rồi.”

“Đây là cái gì? Chút ít đồ này thì có thể ngăn cản lớn như vậy con mᾶng xâ?” Lý Mục nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Này nảy đây lưu huỳnh làm chủ đuối rắn phẩn, không can thiệp tới bao lớn mᾶng xâ, dù sao còn là loài rắn, hơn nữa lúc cần thiết có thể dẫn hỏa, nảy lửa như ruồi bâu mật, dù cho bất tử cũng có thể thiêu hủy nó một lớp da, nếu như vậy còn không được nói, chỉ có thể nghe theo mệnh trời.”

Lý Mục nghe xong không khỏi kinh ngạc nói: “Ngươi là từ nơi nào làm đẽn mấy thứ này?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tổ tiên lưu lại, lưu huỳnh là chế tạo Hoắc Dao (cua đồng bất đắc dĩ vì đó) phương pháp phối chế một trong, đồng thời cũng là luyện đan cơ bản được liệu, chỉ tiếc quặng KNO₃ cùng than củi bị các tiền bối dùng hết, nảy tối tăm không mặt trời địa phương cũng không tìm được, nếu không ta liẽn có thể làm ra Hoắc Dao, như vậy phần thắng của chúng ta sẽ lớn một chút.”

“Vừa là tổ tiên lưu lại, ta thì buồn bực, ngươi cái kia trong chiếc nhẫn chung quy còn có bao nhiêu bảo bối?” Lý Mục nghe ở nhổ nước bọt, thế nhưng trong lời nói tràn đầy đều là hâm mộ mùi vị.

Trương Thiên Vũ nhìn ngón trỏ trái Càn Khôn Giới, thở dài nói: “Gần đủ rồi, nhanh không còn.”

“Hả..... ba năm trước ngươi liẽn nói nhanh không còn.” Lý Mục nghe xong không khỏi trợn tròn mắt.

“Được rồi, xuất phát!” Lý Lăng Phong vỗ bả vai của Lý Mục cười nói.

“Không có thiên lý a.....”

Đây là một bờ đi quặng mỏ, nơi đây bình thường không ai đến, tự nhiên cũng không có Ma tộc canh phòng tới nơi này, &# 85 nếu không sớm bị Ma tộc dọn dẹp rời mất, bốn người cũng không cần canh chừng, trực tiếp cẩn thận từng li từng tí một hướng về cái kia phế quặng mỏ bước vào, mặc dù đối với này con mãnh thú trình độ hung hiểm không có bình xét cấp bậc, nhưng nhìn cái đầu kia, tuyệt đối không dám xem thường.

Cứ như vậy được rồi ước chừng hơn ba trăm bước, vẫn không có nhìn thấy mảng xà, căng thẳng thần kinh đã đạt được cực hạn, bốn người không dám thở mạnh, ngay ở bọn họ sắp sửa tan vỡ thời gian, dưới chân đột nhiên xuất hiện “chít chít” âm thanh.

Lý Mục nhất thời cả kinh, dọa nạt nhảy lên cao ba thước, đang muốn hô to, Lý Lăng Phong mắt vội vàng nhanh tay, một tay đem miệng hàn che.

“Nguyên lai là con chuột.....” Lý Mục không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, chỉ thấy một luồng gió tanh thối qua, gió tanh bên trong tanh tưởi thiếu chút nữa đem mấy người hun lửa ngất đi, sau đó con kia con chuột “chít chít” Tiếng đột nhiên biến mất.

“Cẩn thận rồi.....” Trương Thiên Vũ nhỏ giọng nhắc nhở.

Mấy người càng đi về phía trước vài bước, đi qua một khúc ngoặt, nhìn thấy hai con xanh thăm con mắt như đèn lồng bình thường đang gắt gao nhìn chằm chằm mấy người phương hướng, lưỡi rắn “xèo xèo” phun ra nuốt vào nương theo lấy mãnh liệt cảm giác tiết tấu.

Lý Mục thấp giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Vũ đè thấp giọng nói: “Không phải sợ, ta mấy ba, hai, một, chúng ta đồng thời dùng lửa linh phù công kích nó.”

Còn lại ba người liền vội vàng gật đầu ý bảo.

“Ba!”

“Hai!”

“Một!”

“Công kích!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 10: Dùng Trí Mãng Xà, Thổ Linh Châu Hiện Thể

Bốn đạo hồng quang phân biệt theo bốn người trong tay bắn ra, Trực Trực Xạ hướng về mãng xà trán, mãng xà không biết là đã khai linh trí còn là bản năng gây ra, ngay ở hồng quang tới gần thời gian, lại lắc lắc đầu rắn, dễ dàng liền tránh thoát linh phù công kích.

Bốn người bọn họ mặc dù tu tiên có ngày, nhưng cũng hoàn toàn không có kinh nghiệm chiến đấu, bị mãng xà tránh thoát này một vòng công kích liền có chút bối rối, Hảo Tại Trương bầu trời tĩnh cách thận trọng, tuy là bốn người cực kỳ nhỏ tuổi nhất, thế nhưng dù sao cũng là danh môn xuất thân, mắt thấy công kích thất bại, đầu tiên phản ứng lại, vội vàng lên tiếng nhắc nhở: “Không nên hốt hoảng, dùng ta dạy cho các ngươi khống phù phương pháp, khống chế linh phù quay lại tiếp tục công kích.”

Ba người vội vàng thu lại thu thần, hai tay bấm quyết, dùng thiên sư một mạch đặc biệt ngự vật thủ pháp đem linh phù ở không trung xoay một vòng, đủ xuyên xuyến toàn bộ dính vào rắn phía sau lưng, sau đó chỉ nghe Trương Thiên Vũ quát to một tiếng, bốn đạo lửa linh phù lập tức lóng lánh ánh sáng đỏ, ngay sau đó hóa thành bốn đạo ánh lửa, lửa khói đồng nguyên rất nhanh liền hòa làm một thể, phụ với mãng xà thân, cháy hừng hực lên.

Mãng Xà Thụ đến thương tổn phát sinh sắc bén kêu thảm thiết, khống lồ đầu rắn thăng tấp đứng ở giữa không trung qua lại mức độ lớn đong đưa, đáng tiếc dù sao cũng là súc sanh linh trí không hoàn toàn, không hiểu được lăn lộn trên mặt đất dùng đạt được dập tắt lửa hiệu quả.

Chỉ nghe “bùm bùm” có tiếng vang rền, trong lúc mơ hồ lại khả năng ngủi được một tia thịt nướng mùi vị.

Lý Mục nhất thời mừng lớn nói: “Vậy thì xong? Đây cũng quá dễ dàng đi?”

Vậy mà, ngay ở hắn vừa dứt lời thời gian, māng xà đột nhiên không giãy dụa nữa, đầu rǎn lại dùng nhanh như tia chớp tốc độ hướng về bốn người tấn công tới.

“Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!”

Bốn người liền bị khống lồ đầu rǎn đánh bay đi ra ngoài, Trực Tiếp Chàng ở quặng mỏ trên vách tường.

“Chạy mau!”

Trương Thiên Vũ hô to một tiếng, dẫn đầu hướng về ngoài động chạy đi, như thế tính mạng lo âu quan tức, còn lại ba người ấy thật sự Trương Thiên Vũ chưa lúc mở miệng liền đã có ý lui, hiển nhiên này linh phù mặc dù có thể thương tổn được māng xà, thế nhưng là không thể đối với hắn có trí mạng hiệu quả, vì vậy bốn người vội vàng hướng ngoài động thối lui.

Māng xà đau đớn dị thường, Tự Hồ Dã biết phần này thống khổ đến từ chính trước mắt bốn người này, cho nên lúc này không can thiệp tới trên người ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, mất mạng hướng về bốn người đuôi theo.

“Làm sao bây giờ?” Phu Dịch vừa chạy vừa hỏi.

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Trước tiên vượt qua Lưu Hoàng Tuyến nói lại.”

Mấy người không dám dừng lại, ngay ở vừa mới vượt qua điều thứ nhất Lưu Hoàng Tuyến thời gian, Lý Mục lại là chậm một bước, bị māng xà một hơi nuốt vào.

“Lý Mục!” Lý Lăng Phong thấy vậy nhất thời hô to một tiếng, quay đầu hướng về māng xà xông lên trở về.

Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch thấy vậy, vội vàng dừng bước lại, đang định hai người ham muốn dùng linh phù công kích thời gian, cái kia mäng xà cái miệng lớn như chậu máu một tấm, vừa là một hơi đem Lý Lăng Phong cũng nuốt xuống.

“Ta X!” Phu Dịch không khỏi giật dữ, bất chấp đi năm Na Ngụ Linh quyết, cũng hướng về cái kia mäng xà phóng đi.

“Không nên vọng động! Bọn họ trong khoảng thời gian ngắn không chết được, nhanh dùng lưu huỳnh!” Trương Thiên Vũ nhất thời hoảng hốt, nếu liền Phu Dịch cũng bị nuốt xuống nói kế hoạch của bọn họ liền thất bại, hắn có thể không chắc chắn một người độc chiến con mäng xà này, vì vậy vội vàng từ trên mặt đất chép lại hai cái lưu huỳnh, đồng thời phát ra tiếng nhắc nhở.

Phu Dịch vội vàng cũng học theo răm rắp, đồng dạng chép lại hai cái lưu huỳnh, học hình dáng của Trương Thiên Vũ, một tay đem lưu huỳnh vãi hướng mäng xà trên người.

Mäng xà trên người lửa đỏ ngọn lửa hừng hực gia nhập này đặc chế lưu huỳnh sau khi nhất thời biến thành u u lam quang, mặc dù không thấy hừng hực đổi mạnh, âm âm thanh lại là càng thêm mãnh liệt, đồng thời truyền đến mãnh liệt thứ kích tính mùi.

Đã bị lưu huỳnh lửa gia thân mäng xà nhất thời mất đi lý trí, khống lồ đầu răn rung đùi đặc ý tả hữu loạn xiêm, đồng thời trong miệng phát sinh như là voi lớn giống như kêu lên số.

“Thanh xà?” Trương Thiên Vũ nhất thời kinh hô,

Trên mặt vây là vẻ đại hỉ.

“Cái gì thanh xà?” Phu Dịch không hiểu nói.

“Một hồi nói lại, nhanh, thêm chút sức.” Nói xong Trương Thiên Vũ động tác

trên tay tăng nhanh, từ trên mặt đất không dứt chép lại lưu huỳnh ném măng xà, Phu Dịch thấy thế cũng không đi hỏi nhiều, cũng tăng nhanh tốc độ.

Không lâu lăm, trên mặt đất lưu huỳnh đã bị hai người dùng gân đùi rồi.

Trương Thiên Vũ xoay tay một cái, vừa mới giả bộ lưu huỳnh chiếc lọ xuất hiện lần nữa ở trong tay, sau đó trùng Phu Dịch hô một tiếng nói: “Mau, dùng lôi phù.”

Nói xong Trương Thiên Vũ cẩn thận từng li từng tí một hướng về măng xà bước vào, Phu Dịch vội vàng nắm ngự linh quyết, đem một tấm lôi linh phù nắm ở trong tay, theo một tiếng “Sắc!” Trong tay lôi linh phù rạch thành một tia sáng tím hướng về măng xà vọt tới, ánh chớp điện thiểm rất tốt che chở hành động của Trương Thiên Vũ.

“Chết đi!” Ngay ở lôi linh phù rạch thành một tia chớp cong queo ở măng xà thân lúc, Trương Thiên Vũ nhảy lên một cái, đem bình sứ quay đầu rắn ném ra ngoài, lôi vừa vặn bổ vào bình sứ trên, vô số lưu huỳnh phụ cùng măng xà khắp toàn thân từ trên xuống dưới, sau đó Trương Thiên Vũ một tờ lửa linh phù giương đến, tiếp theo một chân đạp với thân rắn mượn lực nhảy về, hai tay bấm quyết, xoay người lại rơi xuống đất trong nháy mắt đó, lửa linh phù dẫn hỏa, toàn bộ măng nhặt thời bị lưu huỳnh lửa đốt cháy, không dứt trên mặt đất lăn lộn và phát sinh tiếng kêu thảm thiết.

Trương Thiên Vũ xuất kích đến về vị toàn bộ động tác làm liền một mạch, tiêu sai đến cực điểm, chỉ tiếc lúc này lại là một thân quần áo rách nát, như là dã thú tóc tai bù xù, nếu như có thể phối hợp một bộ trưởng sam hoặc là một thân đạo bào, vậy thì tuyệt không thể tả.

Trương Thiên Vũ lui sau khi trở về, trong tay linh phù không muôn sống bắn ra đánh vào măng xà trên người.

Phu Dịch xem ở trong mắt không khỏi khẩn trương, “người điên rồi, hai người bọn họ còn ở rắn trong bụng?”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Không có chuyện gì ngươi yên tâm đi, ta tự có chừng mực, ngươi cũng nhanh cầm trong tay phù đồng thời đánh tới, nếu để cho nó thở được một hơi, không phải buổi sớm hai người bọn họ không cứu lại được, hai chúng ta mạng cũng sẽ khoát lên nơi đây!”

Nói xong, trong tay linh phù tiếp tục bay ra, Phu Dịch tin tưởng Trương Thiên Vũ sẽ không lừa hắn, vì vậy cũng cầm trong tay các dạng linh phù một mạch đánh tới mảng xà trên người.

Lửa cùng lôi là yêu vật khắc tinh, đặc biệt là cái kia từng đạo từng đạo lôi linh phù đánh vào mảng xà khổng lồ trên đầu, thăng nổ đến nó thần trí tan rã, ngoại trừ bản năng lay động, căn bản không làm được hữu hiệu phản kích.

“Chính là bây giờ!”

Ngay ở hai người trong tay linh phù bị tùy ý không còn sau khi, Trương Thiên Vũ hét lớn một tiếng, thân thể như là rời dây cung cung giống như lần bắn về phía mảng xà, cùng lúc đó, trong tay đã chẳng biết lúc nào hơn một thanh cổ điển thất tinh bảo kiếm, một kiếm đâm về thân rắn 7 tấc, rắn 7 tấc thì như người ngực trái bình thường, đều là trái tim vị trí, cái kia mảng xà nhất thời đình chỉ giây dưa, “bỗp” một tiếng chết ở trên mặt đất không thể nhúc nhích nữa.

Sau đó Trương Thiên Vũ trường kiếm trong tay chưa làm dừng lại, trực tiếp vừa là bao nhiêu kiếm “loạch xoạch” bỗn ra, mảng xà mấy cái chớp mắt công phu liền đoạn thành vài đoạn, sau đó “ùng ục ùng ục” hai tiếng, rớt xuống hai người, không phải anh em nhà họ Lý là ai?

Phu Dịch mừng rỡ, liền vội vàng tiến lên kiểm tra, chỉ thấy lúc này hai người trên mặt đã có chút thối rữa, hai mắt nhắm nghiền, khí tức yếu ớt đến cực điểm, không khỏi khẩn trương, đang định tìm hỏi Trương Thiên Vũ lúc.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Không việc gì, đưa bọn họ nằm thăng đặt ở trên mặt đất mới có thể.”

Phu Dịch vội vàng làm theo, sau đó chỉ thấy Trương Thiên Vũ tay trái một phen, đem một đao nước linh phù trên bầu trời hai người làm nổ, đưa bọn họ trên người mang xà dịch dạ dày tắm rửa sạch sẽ, sau đó lại thấy một đao maul trắng ngà ánh sáng nhạt lóe lên, Trương Thiên Vũ trong tay liền hơn một nước sắc trời bình sứ, từ đó ngã hai viên màu nâu viên thuốc, cho ăn vào Lý thị huynh đệ trong miệng, hai người sắc mặt lợi dụng mắt trán có thể thấy tốc độ thần tốc khôi phục bình thường, khí tức cũng thuận theo đều đều.

Lúc này mới thở một hơi thật dài, cười nói: “Không sao rồi.” Nói xong xoay tay một cái, trong tay nước kia sắc trời bình sứ liền vừa tin tức không thấy.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch hâm mộ ánh mắt, cười cười nói: “Chê cười, chỉ là dựa cả vào tổ tiên ban cho thôi.”

Phu Dịch đang muốn trả lời, chỉ nghe âm thanh của Lý Mục truyền vào trong tai, “ta X, làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng ta chết chắc rồi.” Nói xong lắc lắc Lý Lăng Phong nói: “Anh trai? Hắc! Anh trai!.....”

“Đừng rung, lại dao động thì chết rồi!” Lý Lăng Phong chậm rãi nói.

“Ta X, làm ta sợ muốn chết, tinh rồi nói một câu a, đang yên đang lành ta còn tưởng rằng ngươi.....”

“Ha ha ha ha.....”

“Đáng tiếc, này da rắn có thể sử dụng không hơn.” Sống sót sau tai nạn Lý Lăng Phong mặc dù cao hứng, nhưng thấy vẫn như cũ còn đang thiêu đốt mang xà không khỏi thở dài nói.

Trương Thiên Vũ cười thần bí nói: “Da rắn có ích lợi gì? Chúng ta bây giờ có càng tốt hơn gì đó, hôm nay là có thể trực tiếp ra khỏi...!”

“Làm sao?” Ba người vừa nghe, không khỏi thắt kinh.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: ““Sơn Hải Kinh” ghi chép: Có lớn thanh xà,

vàng thủ, ăn ♦m, tiếng giống như, ngàn năm sinh bảo châu. Này bảo châu chính là Thổ Linh Châu, có nó chúng ta chỉ lập tức liền có thể ra khỏi..., còn mốc cái gì hầm ngầm?”

Ba người vừa nghe nhất thời mừng rỡ, Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi, “nha? Không phải truyền thuyết rắn trăm năm là mãng, ngàn năm thành Giao, vạn năm thành Rồng gì? Nếu như đã sinh ra Thổ Linh Châu nói, nên đã hóa thuồng luồng, làm sao có khả năng nhẹ nhàng như vậy bị chúng ta giết chết.”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Truyền thuyết này ngược lại thật, có điều cũng không phải hết thảy rắn đều có thể hóa rồng, khả năng hóa rồng chính là một loại gọi là giao xà, trong truyền thuyết là rồng cùng rắn giao phối mà sống, giống như cá chép cũng có thể hóa rồng, cũng chỉ có rồng cá chép có thể, phổi thông cá chép cũng là không được, này lớn thanh xà là ♦♦ rắn đời sau, cho nên cũng không thể hóa rồng, nếu có vạn năm, rắn này nén sinh hai cánh hóa thành ♦♦ rắn, thực lực đó không kém gì Chân long.”

“ ♦♦ rắn? Rất lợi hại phải không? Nên còn là rồng khá là lợi hại không?” Lý Mục cười nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Thái Cổ thời kỳ Yêu Hoàng thủ hạ có thanh long, Bạch Hổ, chu tước, huyền vũ, Câu Trần, ♦♦ rắn cùng xưng Yêu tộc lục đại yêu vương, U &# 8 này lục đại yêu vương sức chiến đấu không phân cao thấp, chỉ tiếc ♦♦ rắn đang cùng Ma tộc trong chiến đấu chết sớm, cho nên ♦♦ rắn lưu lại huyết mạch quá xa xưa hơn nữa trải qua mấy trăm ngàn năm làm nhạt, sớm bị thế nhân quên mất.”

“ a? Như vậy lợi hại? Chúng ta đây hôm nay giết này lớn thanh xà, không phải để ♦♦ rắn tuyệt chủng gì? Có thể hay không có chút không chân chính.....” Lý Mục nghe xong không khỏi ảo não nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “ ♦♦ rắn huyết mạch mặc dù ít ỏi, nhưng là tuyệt không đến nay một cái, có điều kỳ quái nhất chính là, Ma tộc không thể

không biết là con mäng xà này tồn tại, phải biết rằng ở Thái Cổ thời kỳ yêu ma hai loài làm nhân vật chính thời gian hai tộc kết thù kết oán, nhưng so với nhân tộc càng sâu!”

“Ta X, còn có việc này?” Lý Mục không khỏi kinh ngạc nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đây là Thái Cổ bí ẩn, ta biết cũng không phải nhiều lắm.”

Lý Mục gặp Trương Thiên Vũ khó chịu đi lấy bảo châu, lại tại nơi đây không nhanh không chậm kể chuyện xưa, không khỏi khẩn trương, vội vàng thúc giục, “Thổ Linh Châu! Nếu cháy hỏng làm sao bây giờ? Đại ca, ngươi còn không mau đi lấy?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta lấy? Lớn như vậy hình thể, ta lại không biết hạt châu này sinh trưởng ở nơi nào, ta một người làm sao tìm được, hai ngươi nếu nghỉ ngơi đủ rồi, chúng ta đồng thời tìm.”

“Đủ rồi! Đủ rồi!” Lý Mục vội vàng trả lời.

Trương Thiên Vũ thấy Lý Mục khỉ vội vàng hình dáng, không khỏi cười nói: “Các loại lưu huỳnh đốt xong trong khi, lửa dĩ nhiên là tắt, ngươi sốt ruột cũng vô dụng thôi.”

“Hả..... vậy vạn nhất cháy hỏng Thổ Linh Châu làm sao bây giờ?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 11: Độn Thổ —— Đị Thuật

“Ha ha.....” Trương Thiên Vũ cười không nói, để Lý Mục tốt Sinh Dam Giới.

Đợi lưu huỳnh cháy hết sau khi, Lý Mục nhất không kiềm chế nổi, vội vã không nhịn nổi cái thứ nhất xông lên trên, sau đó dùng một phút thời gian, khổng lồ một cái mảng xà bị phân giải thành không có mấy đoạn, lúc này mới tìm Đáo Thổ linh châu.

Thổ Linh Châu liền giấu ở lớn thanh xà trán, Thủ Thủ Chính nắm tại Lý Lăng Phong trong tay, chỉ thấy có trứng vịt to nhỏ, hiện thổ hoàng sắc, mấy người vội vàng tranh nhau xem xét.

Chích Kiến Châu tử mặt ngoài có một tầng phi thường mỏng mà sáng sủa huỳnh trong sáng trong suốt xác ngoài, bao lại ở bên trong chính là một đoàn thổ hoàng sắc mây mù, châu ngọc cầm trong tay yên lặng bất động trong khi, cái kia mây mù vẫn như cũ không dứt cuồn cuộn, quả nhiên là xa hoa, xinh đẹp đến cực điểm.

“Nắm tại trong tay, ta cảm giác có vô cùng sức mạnh từ lòng bàn chân vọt tới.” Lý Lăng Phong thở dài nói.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Sở dĩ xưng là Thổ Linh Châu, liền là vì nó có thể cho người nắm giữ không dứt hấp thu vô cùng vô tận linh khí, Hữu Liễu Tha, liền có thể ứng dụng sử dụng ngũ linh tiên pháp bên trong Thổ linh tiên thuật, dù cho là chúng ta này trước tiên cảnh tu sĩ, thông qua nó là có thể sử dụng Tân Tiên Cảnh mới có thể sử dụng cấp thấp phép thuật!”

“Hoàn Hữu Giá các loại chuyện tốt? Thật là tốt quá! Ha ha ha ha!”

Ở cao hứng rất nhiều, ba người lại đối với học thức của Trương Thiên Vũ khâm phục phục sát đất, không khỏi đều âm thầm hâm mộ, thiên sư một mạch không hổ là cổ xưa truyền thừa, không những có phong phú tài nguyên, học thức càng uyên bác.

Bốn người tìm được dịp bão tâm tình thật tốt, vui vẻ hướng về bọn họ cái kia quặng mỏ đi đến.

Nhưng ngay ở bọn họ tới quặng mỏ cửa động thời gian, Lý Lăng Phong mạnh dừng lại, đồng thời đưa tay đem ba người ngăn cản.

“Tình huống tựa hồ không đúng.....”

Lúc này trong hầm mỏ cũng không có tạc kích có tiếng truyền ra, quan trọng nhất chính là, quan trọng hơn chính là, trong hầm mỏ chỉ riêng tựa hồ so với trong ngày thường càng sáng hơn một chút.

Trương Thiên Vũ nghe xong liền vội vàng đem lỗ tai phụ với quặng trên vách đá, sau đó làm ra một hít hà động tác tay.

“Không ổn.....” Trương Thiên Vũ đột nhiên khẽ quát một tiếng đạo.

“Xảy ra chuyện gì!” Lý Mục vội vàng thấp giọng hỏi.

Trương Thiên Vũ nhỏ giọng nói: “Hôi Oa cùng con to nê bị khống chế, chúng ta có thể thật bại lộ.”

Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi: “Đối phương có bao nhiêu người?”

Trương Thiên Vũ lại đưa lỗ tai quặng vách tường, hồi lâu sau nói: “Nghe không rõ lắm, có điều nê có năm cái trở lên, nhiều nhất tám cái.”

“Làm sao bây giờ?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong vẻ mặt nghiêm nghị, hai quả đấm nắm chặt, khẽ quát một tiếng nói: “Hôi Oa cùng con to mặc dù là người phàm, đối với lần này trốn chết kế hoạch có khả năng là trói buộc, nhưng hai người bọn họ là chúng ta huynh đệ..... nếu như từ bỏ bọn họ, e sợ một đời Tâm Ma quấn quanh người, tu vi khó tiến thêm nữa.”

Lý Mục cũng phụ họa nói: “Đúng, mặc dù Nghiên Hiện ở chúng ta có thể lặng lẽ chạy tới đường hầm, lợi dụng Thổ Linh Châu, ở tại bọn hắn phát hiện trước khi cũng có thể chạy đi, thế nhưng ném huynh đệ, ta cũng không làm được.”

“Ngươi thì sao?” Trương Thiên Vũ hướng về Phu Dịch tìm hỏi, dù sao nếu đi cứu Hôi Oa cùng con to, bọn họ muốn đảm nhận nguy hiểm lớn vô cùng, này Ma tộc canh phòng mặc dù là cấp thấp nhất Ma tộc, thế nhưng những ma tộc này hàng năm canh gác quặng mỏ, có vô số ma thạch có thể cung cấp cho bọn hắn tu luyện, cho nên những ma tộc này canh phòng thấp nhất cũng là tương đương với trước tiên thiên cảnh tu vi, hơn nữa thân thể càng từ lúc sinh ra đã mang theo liền so với nhân tộc mạnh mẽ, bốn người bọn họ cho dù là đem hết toàn lực, e sợ cũng chưa chắc là áy đối thủ.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Người nhất định phải cứu, thế nhưng là không thể như vậy xông lên, chúng ta đến thương lượng cái biện pháp, nếu không rất có thể người không cứu, ngược lại rơi vào toàn quân bị diệt.”

Lý Mục gật gật đầu nói: “Phu Dịch nói không sai,

Bầu trời, đầu óc ngươi chuyển nhanh, ngươi nhanh lên một chút nghĩ một biện pháp.”

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn, ánh mắt đột nhiên dừng lại ở Lý Lăng Phong tay miện Thổ Linh Châu trên, cười nói: “Có, chúng ta có thể lợi dụng Thổ Linh Châu”

“Thổ Linh Châu! Dùng như thế nào?” Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ nói: “Vốn muốn ở Tán Tiên Cảnh sau, người tu tiên mới có thể sử dụng ngũ linh tiên pháp, chia ra làm nước, lửa, phong, lôi, đất, ta mới vừa nói ta, chúng ta có thể lợi dụng Thổ Linh Châu thi triển cấp thấp Thổ linh phép thuật, mà đây Thổ linh phép thuật bên trong vừa vặn có một loại đi thuật, là tu sĩ thường dùng độn pháp một trong, vừa gọi bằng độn thổ, chúng ta có thể dùng độn thổ ẩn vào đi trước xem tình huống một chút làm tiếp thương lượng.”

“Tốt! Không hổ là bầu trời, vậy ngươi nhanh thử xem.” Nói thôi Lý Lăng Phong liền vội vàng đem Thổ Linh Châu lấy ra giao cho Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ dùng tay phải đem Thổ Linh Châu tiếp nhận, sau đó tay trái néo một pháp quyết, theo trong miệng nói lẩm bẩm, không lâu lắm, Trương Thiên Vũ quanh thân toả ra thổ hoàng sắc ánh sáng nhạt, sau đó dưới chân đại địa lại như nước chia lìa, Trương Thiên Vũ bị cái kia màu vàng nhạt chỉ riêng bao vây lấy liền sáp nhập vào lòng đất.

“Đã thành công?” Lý Mục nhìn thấy Trương Thiên Vũ không khỏi ngạc nhiên vạn phần, liền vội vàng hỏi.

Sau một lát, mặt đất chắp lên một đống đất, sau đó càng dài càng cao, đợi cho cùng người độ cao không đều không lâu lắm, một trận biến hóa, chính là Trương Thiên Vũ.

Chỉ là Trương Thiên Vũ trên mặt cũng không sắc mặt vui mừng, thở dài nói: “Không được, tu vi chênh lệch một cảnh giới quả nhiên vẫn là quá miến cưỡng, ta khí hải chỉ có thể chống đỡ như vậy một hồi.”

Mọi người nghe xong không khỏi có chút thất vọng, xem ra Thổ Linh Châu mặc dù là báu vật, thế nhưng xem ra chánh thức sử dụng tiên pháp, còn phải dựa vào cá nhân tu vi.

“Phu Dịch, ngươi đến thử xem, khí hải của ngươi là đặc biệt nhất, có lẽ có thể kiên trì thời gian dài hơn.” Trương Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến Phu Dịch mặc dù là trước tiên cảnh trung kỳ tu vi,, thế nhưng Đan Điền bên trong khí hải

lại là vô số lần của hắn, liền cầm trong tay Thổ Linh Châu đưa cho đi ra.

Phu Dịch gật gù, theo Trương Thiên Vũ trong tay tiếp nhận Thổ Linh Châu.

“.....”

“Làm sao vậy?” Lý Mục thấy Phu Dịch đứng ở nơi đó không nhúc nhích, liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch nghẹn ngào nói: “Ta chỉ có tu luyện công pháp, không biết pháp thuật.”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Là ta sơ sót, ngươi bây giờ đem tay trái ngón tay cái bấm ngón áp út tiết 3, như vậy.”

Nói xong tay trái bấm quyết làm ra làm mẫu, sau đó nói tiếp: “Vốn đi thuật phải có sau khi của Tán Tiên Cảnh mới có thể thi triển, thế nhưng bây giờ ngươi chỉ là dựa vào Thổ Linh Châu mạnh mẽ thi triển, cho nên nhất định phải nhớ kỹ, không muốn quá miến cưỡng, nếu không một khi linh khí khô cạn, ngươi liền sẽ bị kẹp lại đại địa bên trong, ba người chúng ta không có năng lực cứu ngươi. Biết không?”

Phu Dịch vội vàng gật đầu nói: “Tốt.”

Trương Thiên Vũ lại hỏi: “Khoảng thời gian này dạy ngươi kinh mạch cùng huyệt vị ngươi cũng nhớ kỹ?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nhớ kỹ.”

Trương Thiên Vũ tiếp theo giảng đạo: “Kim, mộc, nước, lửa, đất ngũ hành là tạo thành thiên địa Càn Khôn nguyên tố căn bản, đất đối ứng chính là tỳ, tỳ bèn hậu sinh gốc rễ, tinh, khí, máu hoá sinh nguyên, độn thổ hành thổ thuật thi triển chính là đi ngược chiều tỳ trải qua, Đan Điền số mệnh bọc lớn, đi Chu Vinh, Quá Hung Hương, Tiếp Thiên Khê, ăn lỗ, bụng buồn bã, lớn ngang, bụng kết, phủ bở, trùng cửa, Cơ Môn, biến máu, Âm Lăng Tuyền, cơ, rò rỉ cốc, tam âm giao,

Thương Khâu, Công Tôn, quá bạch, đa số, Ân Bạch, như thế ngươi thì sẽ cảm giác được quanh thân Thổ linh khí đại thịnh, bây giờ ta sẽ dạy ngươi độn thổ nguyên rùa!"

Tiên pháp thi triển tuyệt không thể có lỗi, nhẹ thì huyết mạch thác loạn, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, đặc biệt là vượt qua cảnh giới sử dụng tiên pháp trong khi càng nguy hiểm, cho nên Phu Dịch không dám có lỗi, Trương Thiên Vũ niệm một câu, chính mình đọc thăm một câu.

Cũng may đi thuật thần chú hoàn toàn không trường, chỉ có ngăn ngắn ba mươi vài chữ, chỉ một hồi công pháp, Phu Dịch liền đọc thăm một lần và nhớ rồi.

"Được rồi, dùng ta dạy cho ngươi bấm quyết thủ pháp phổi hợp vận may phương thức, đọc thăm thần chú, liền có thể thi triển đi thuật, nhất định phải cẩn thận, không muốn miễn cưỡng." Trương Thiên Vũ lại một lần nữa dặn dò một tiếng, dù sao, Phu Dịch là lần đầu tiên thi triển tiên pháp, này cùng lúc trước ngực phù Linh quyết có thể không giống nhau, đầu tiên ngực phù Linh quyết trước đây thiên cảnh lúc liền có thể sử dụng, tiếp theo ngực phù Linh quyết xem như đơn giản nhất nhập môn pháp môn, kỳ thực theo căn bản mà nói cũng không tính là là tiên pháp, thế nhưng này độn thổ lại là thật sự cấp thấp tiên pháp, hơn nữa bọn họ vốn chính là dựa vào ngoại vật mạnh mẽ thi triển, hơi bất cẩn một chút, liền có thể sẽ xuất hiện bọn họ không chịu đựng nổi hậu quả.

Phu Dịch gật gù, tay nắm đất quyết, sổ mệnh tỳ trải qua, đọc thăm độn thổ nguyên rùa, sau đó tựa như Trương Thiên Vũ lúc trước giống nhau, hóa thành như đất bình thường sau lưng liền hòa vào đại địa.

"Cái tên này vận may cùng ngộ tính, thật khiến người ta hâm mộ a....." Phu Dịch chỉ một lần thì thành công thi triển thuật độn thổ, hơn nữa chỉ là ngăn mấy tháng liền đạt được trước tiên thiên cảnh tu vi, thực tại để Lý Mục không ngừng hâm mộ, không nhịn được tán dương.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng vậy.....”

Rất nhanh, Phu Dịch theo lòng đất chui ra, Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi: “Thế nào?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta phỏng chừng nên có thể kiên trì một phút thời gian, vừa rồi ta tiện đường quá khứ nhìn một chút, bọn họ có sáu người, Hôi Oa cùng con to ta nhìn có thể không xong rồi, hành động của chúng ta đến nhanh lên một chút.....”

Lý Lăng Phong nghe xong vô danh lửa nhất thời, cắn răng nghĩ lợi nói: “Đám súc tử nh này! Ta hận không thể đưa bọn họ phần vụn thi thể vạn đoạn!”

Trương Thiên Vũ nhẹ nhàng đè lại vai của Lý Lăng Phong, đối với Phu Dịch nói: “Một phút vậy là đủ rồi.”

Vì vậy, Trương Thiên Vũ liền đưa hắn nghĩ ra được kế hoạch đối với mấy người đơn giản nói rõ một chút.

Sau đó, Phu Dịch dẫn đầu lại thi triển đi thuật, ba người khác cẩn thận hướng về trong hầm mỏ từ từ đẩy mạnh.

Lúc này, làm Phu Dịch lại nhìn thấy Hôi Oa cùng con to lúc này lăn lộn thân thể là đau đớn, nằm trên đất đã là hấp hối thời gian, mặc dù hắn đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng là vẫn nỗi trận lôi đình, không nhịn được muốn lao ra cùng với ác chiến, thế nhưng thực lực đặt tại nơi đây, không thể kìm được hắn xăng bậy, chỉ có thể cố né trong lòng lửa giận, theo kế hoạch làm việc.

Ma binh tổng cộng có sáu người, một tên tiểu đội trưởng mang năm cái ma binh, bọn họ cùng nhân tộc tướng mạo hầu như giống nhau như đúc, lớn nhất khác nhau chính là đồng tử màu sắc là màu tím, cho nên nhân tộc cùng Ma tộc nếu là theo mặt bên hoặc mặt sau nhìn nói, là rất khó phân rõ.

Lúc này, tiểu đội trưởng dấp Ma tộc đang nhìn năm cái khác ma binh tự

tìm lạc thú, mơ hồ trong lúc đó, luôn cảm thấy tựa hồ là lạ ở chỗ nào, không tự chủ được nhìn chung quanh một chút, lại chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, tất cả bình thường, tự giễu lầm bầm lầu bầu một tiếng nói: Nơi này, đều là ít ỏi hạ lưu gì đó, làm sao có khả năng.....

Đúng lúc này, một vệt bóng đen theo hắn sau lưng chầm chậm bay lên, bóng đen tay trái nắm bắt một viên thổ hoàng sắc châu ngọc, tay phải cầm một thanh ba tấc đoán đao, còn chưa chờ hắn phản ứng lại, liền cảm giác được cổ tê rần, ngay sau đó màu tím máu vết thương xì ra, hắn đến chết cũng không có minh bạch, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, khi hắn muốn há mồm la lên trong khi, khí theo cổ lỗ thủng chạy ra ngoài, căn bản không phát ra thanh âm nào, sau đó mắt tối sầm lại, liền cái gì cũng không biết rồi.....

Sau đó bóng đen kia liền lại đem như giọt nước mưa hòa vào biển rộng bình thường, chìm vào đại địa bên trong, toàn bộ quá trình chỉ là mấy hơi thở thời gian, làm Phu Dịch lại theo mặt đất đi ra trong khi, một chủy thủ chém ở một người trong đó ma binh chân trần, cái kia ma binh trên chân tê rần liền không đứng được ngã xuống, khi hắn chưa kịp phản ứng trong khi, một cái đoán đao liền đâm vào trái tim của hắn.

“Mọi người cẩn thận.....” ma binh dù chết, lại để lại bốn chữ cho đồng bạn, kế tiếp, bọn họ chỉ có thể chính diện cùng với giết nhau.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 12: Thiên Ma Tan Rã

Ma Bình Thính đến Đề Tỉnh Liên bận rộn nhìn bốn phía, này mới phát hiện, không những phát sinh tiếng hô đồng bạn đã chết, liền bên cạnh tiểu đội trưởng, cũng không biết lúc nào bị người cắt cổ, tựa ở quặng vách tường không nhúc nhích, Mân Địa Tử sắc Đích Huyết Dịch nói cho bọn họ biết, tiểu đội trưởng phỏng chừng càng chết vào đồng bạn trước khi.

Bốn cái Ma Bình nhất thời dọa nạt không nhẹ, vội vàng rút ra trường đao, lunge tựa lung làm thành một vòng, ở tại chỗ không ngừng chuyển động, nhìn qua điệu bộ này chính là nhiều năm nghiêm chỉnh huấn luyện, cho nên này mấy cái sức chiến đấu của Ma Bình, tuyệt đối không phải mấy người bọn hắn có thể so sánh với, nếu không phải vừa mới Phu Dịch một mạch chém giết hai cái Ma tộc, e sợ cuộc tỷ thí này bên trong, nhất định đem dùng bọn họ này một phương toàn quân bị diệt làm kết quả.

Lúc này Phu Dịch lại chui vào lòng đất, ngẩng đầu lên thấy bốn người bày trận tấu vị, trong lòng không khỏi có chút nóng nảy, dựa theo kế hoạch, hắn muốn chém giết hoặc là ít nhất để cho mất đi sức chiến đấu giới hạn là ba cái Ma Bình, nếu như đổi phương là bốn cái nói, e sợ thắng lợi cơ hội liền càng thêm mong manh, dù sao này Ma Bình sức chiến đấu đích xác xác muốn so với bọn họ cao hơn một bậc.

“Làm sao bây giờ?” Lý Mục bọn người ngay ở khúc quanh, ở chỗ tình huống rõ ràng ràng, bọn họ thật không ngờ này chiến đấu của Ma Bình rèn luyện hàng ngày lại cao như thế, mắt thấy Phu Dịch không có đạt được đặt trước kế hoạch, không khỏi có chút nóng nảy, dù sao như vậy hoàn cảnh dưới, Phu Dịch rất khó lại có thu hoạch, mà thuật độn thổ dù sao có thời gian hạn chế, làm thời

gian vừa đến, muốn lại ám sát liền phải đợi Phu Dịch ngồi tĩnh tọa khôi phục linh khí, như vậy trường thời gian nhất định sẽ sản sinh rất nhiều biến cố.

Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau, cắn răng, quyết định nói: “Trùng!”

Ba người đều lả tả nhảy ra ngoài, cầm trong tay cuối cùng ba tấm linh phù vỡ ra, Ma tộc phản ứng cực nhanh, động tác cũng là cực nhanh, bốn cái Ma Bin lập tức liền phân biệt nhảy đến chung quanh, linh phù lập tức đánh hụt.

Ma Bin sau khi rơi xuống đất không có dừng lại, vừa rơi xuống đất liền cực nhanh hướng về ba người đánh tới, có mới vừa rồi cùng mang xà kinh nghiệm chiến đấu, ba người ngược lại cũng không hoảng hốt, vội vàng dùng khống phù quay lại, từ phía sau bắn về phía Ma Bin.

Đáng tiếc bọn họ bây giờ đổi mặt mặc dù là bốn cái cấp thấp Ma Bin, thế nhưng Ma tộc cùng loài người giống nhau đồng dạng có trí tuệ, chỉ thấy bốn Ma Bin dùng cực nhanh tốc độ đóng xuyên qua lại mấy lần, liền dễ dàng lóe lên linh phù đánh lén, tiếp tục hướng về ba người chạy tới.

“Dùng phù làm thuẫn!” Trương Thiên Vũ hét lớn một tiếng, đem linh phù dừng lại đặt trước người ba thước nơi, anh em nhà họ Lý vội vàng nghe theo, sau đó ba đạo linh phù liền bắt đầu tật chuyển, như là một mặt tường bình thường nằm ngang ở ba người trước mặt, Ma Bin nếu là mạnh mẽ tấn công, cần thiết đã bị linh phù thương tổn.

Linh phù là dễn ra thiên địa linh khí vẽ với lá bùa một loại bí thuật, huyền diệu khó hiểu, năm đó thiên sư một mạch hoành hành thiên địa thời gian cùng cấp vô địch, chính là dựa vào một tờ linh phù, trước mắt mặc dù Trương Thiên Vũ vi chỉ là trước tiên cảnh, này ba đạo linh phù cũng chỉ là hoàng cấp, thế nhưng nếu vì vậy mà khinh thường chính là mười phần sai, phải biết rằng này linh phù uy lực, tuyệt không thua gì cấp thấp phép thuật!

Ma tộc cùng loài người tranh rối răm mấy trăm ngàn năm, như thế nào không biết phù ◉◉ lợi hại, chỉ thấy tử quang lóe lên, bốn cái Ma Bin ma đao tỏa ra tử

sắc quang choáng váng, một tay ngang đao đứng ở trước ngực, gắt gao nhìn chằm chằm Trương Thiên Vũ bọn người, chờ cơ hội chém giết mấy người.

Thế nhưng như vậy, Ma Bin lại rò rỉ ra kẽ hở, mà cái này kẽ hở bị Phu Dịch tóm chặt lấy, lúc này trung gian phía bên phải Ma Bin phía sau chầm chậm bay lên một đồng đất, sau đó từ từ hóa thành hình người hình dáng, người đá một cầm trong tay thổ hoàng sắc châu ngọc, một cầm trong tay một đoản đao, thần không biết quý không hay đem đoản đao nhẹ nhàng đặt ở trên cổ của Ma Bin, sau đó nhẹ nhàng một chút, Ma Bin liền chết oan chết uổng.

Trong nháy mắt, lại trừ một Ma Bin, trên sân ưu thế lập tức nghịch chuyển, Ma Bin ưu thế trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi.

Ma Bin ngã xuống đồng thời, cái khác ba cái Ma Bin đã phát hiện Phu Dịch, ba cái Ma Bin phản ứng đích xác không phải bình thường, trực tiếp ba đao đều là hướng về Phu Dịch bổ tới, Phu Dịch bởi vì sử dụng đi thuật linh khí tổn thất lớn, hành động tự nhiên chậm một nhịp, hơn nữa kinh nghiệm đối địch không đủ,

Trong nháy mắt trên người liền hơn ba đao vết máu, may mà Phu Dịch ở đánh lén thuận lợi sau khi liền đã nhanh chóng bắt đầu lùi về sau, này ba đao đều là bị thương ngoài da, hoàn toàn không đủ để trí mạng.

Trương Thiên Vũ bọn người ở đối diện tự nhiên thấy được động tác của Phu Dịch, ngay ở thuận lợi đồng thời, ba đao linh phù đồng thời phát kình, hướng về ba cái Ma Bin phóng tới, Ma Bin chịu đựng vội vã linh phù oai làm ra né tránh động tác, muốn theo đuổi Phu Dịch đã là chậm một bước.

Phu Dịch rơi xuống đất không dám dừng lại, lại phi thân về phía sau nhảy xuống, Trương Thiên Vũ mấy người cũng là động tác cực nhanh, ỷ vào linh phù nguy hiểm, cầm trong tay ba thước trường kiếm về phía trước ngạnh xông, cùng Phu Dịch hội hợp.

Trong nháy mắt ba đồng bạn chết đi, ba cái Ma Bin không khỏi giật dữ, làm

sao có khả năng buông tha Phu Dịch tên hung thủ này, hơn nữa nếu là như vậy bỏ mặc ấy rời đi, sinh mệnh của bọn họ liền sẽ phải chịu vô hình uy hiếp, bọn họ cũng không phải người ngu, tự nhiên biết muôn trước giết cái này bóng đen sát thủ!

Chỉ thấy một người trong đó Ma Bin quanh thân tử quang mãnh liệt, đỡ ba người, hai gã khác Ma Bin nghiêng người tiến lên, trường dao trong tay cấp tốc vung vẩy, mặc dù Phu Dịch tận lực né tránh, trong nháy mắt còn là thân trúng bảy, tám đao, màu đỏ tươi Đích Huyết Dịch như là không dứt tuôn ra, một thân áo thủng nát sam lập tức liền nhuộm thành màu đỏ, sức mạnh theo máu xói mòn mà biến mất, ý thức cũng bắt đầu có chút mơ hồ.

Trương Thiên Vũ bọn người nhìn qua Phu Dịch bị hai cái Ma Bin đè người, nhất thời khẩn trương, trường kiếm trong tay lập tức múa vội vàng như cuồng phong, đặc biệt là Trương Thiên Vũ, có tổ truyền Thiên Cương kiếm pháp nơi tay, cái kia Ma Bin mặc dù kinh nghiệm sa trường, thế nhưng sở học dù sao chỉ là bình thường nhất đại chúng chiêu thức, nơi nào so ra mà vượt thiên sư một mạch vô thượng kiếm pháp, hơn nữa Lý Lăng Phong huynh đệ hai người theo một bên trợ giúp.

Cái kia Ma Bin chỉ là mười mấy hiệp, liền bị Trương Thiên Vũ bán một sô hở, một kiếm đâm giết, sau đó ba người bước nhanh thẳng hướng hai gã khác Ma Bin, lúc này Phu Dịch đã thân thể bên trong hơn mười đao, không ngừng chảy máu, Ma Bin liệu định ấy chắc chắn phải chết, liền cũng không cần phải đuổi nữa hạ sát thủ, xoay người ứng đối đánh tới ba người.

Ma Bin thế tới hung hăng, Trương Thiên Vũ đồng dạng không cam lòng thế yếu, ba thước trường kiếm chiếc một trường dao của Ma Bin, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người hợp chiến còn lại cái kia Ma Bin, hai bên nhất thời giết đất trời tối tăm, chỉ thấy ma đao soán soạt bóng tím tung tóe, trường kiếm ngân sương giống như nô long, Ma Bin thân thể khoẻ mạnh bách chiến sa trường, Trương Thiên Vũ tuyệt học gia truyền tuyệt không thể tả, anh em nhà họ Lý tính mạng du quan thời khắc cũng là kích thích tiềm năng, song kiếm cùng đánh vô

cùng ăn ý, hai bên cùng chiếm không được ưu thế.

Hơn mươi chiêu sau khi, Trương Thiên Vũ từ từ phát hiện, Ma tộc khí lực trời sinh cường hẵn, phía bên mình ưu thế càng ngày càng nhỏ, vì vậy vội vàng rút trúng một cơ hội, tay trái một phen tung ra một mảnh sương máu, xoay người một bước xa xen kẽ gia nhập anh em nhà họ Lý hợp chiến một cái khác Ma Bin.

Cùng anh em nhà họ Lý đối chiến Ma Bin chưa ngờ tới Trương Thiên Vũ lại có như vậy một tay, nhất thời không có chú ý, sau lưng trực tiếp bị chọn một đường thật dài vết thương, bị Trương Thiên Vũ xếp đặt một đạo, nhất thời thẹn quá thành giận, tay cầm trường đao hướng về Trương Thiên Vũ xua đến.

Trương Thiên Vũ đúng là không có vội vàng công đi lên lợi, dưới chân hay bước liên tục, vài bước liền lóe lên sát chiêu của Ma Bin, sau đó về phía sau nhảy một cái, lại cùng lúc trước Ma Bin tranh đấu lên.

Anh em nhà họ Lý liền vội vàng đem cái kia bị thương Ma Bin ngăn lại, thế nhưng sau lưng của hắn vết thương quá sâu, mất máu nghiêm trọng, trên tay trường đao theo mất máu tươi cùng vết thương đau đớn đã theo không kịp tiết tấu, anh em nhà họ Lý trên tay trường kiếm gia tăng đâm liên tục, không lâu lắm, liền bị Lý Mục một kiếm xuyên qua yết hầu trảm dưới kiếm, hai người không dám thất lễ vừa xoay người cùng Trương Thiên Vũ vây kín còn lại Ma Bin.

Ma Bin mặc dù thân thể khoẻ mạnh, thế nhưng hai quyền khó địch bốn tay, đợi hai người gia nhập chiến đoàn sau khi, không lâu lắm trên người đồng dạng hơn vài đạo kiếm thương, Ma Bin nhất thời giận dữ, hét lớn một tiếng, ra sức một chiêu quét ngang ngàn quân bức lui ba người sau khi, liền về phía sau nhảy một cái nhảy ra vòng chiến.

Một mất một còn tức gì chưa đựng nửa phần thất lễ, Lý Mục vội vàng phi thân xông về phía trước trên, trường kiếm kéo ra ba đóa kiếm hoa, phủ kín ấy mặt, ngực, cùng Đan Điền, Ma Bin gấp ấy kiếm thế hung mãnh, lại không lùi

lại tiến, trong miệng cười lớn một tiếng.

Trường kiếm xuyên qua tim, Lý Mục không khỏi mừng rỡ, không ngờ rằng năm cái Ma Bin một Ma Bin tiểu đội trưởng, chỉ là một phút thời gian, liền bị bọn họ toàn bộ đánh giết.

“Mau lui lại, Lý Mục! Mau lui lại!” Trong khi Lý Mục đắc chí thời gian, Trương Thiên Vũ chẳng những không có cao hứng lên, ngược lại khẩn trương vội vàng để Lý Mục lui ra phía sau.

Cái gọi là người trong cuộc mơ hồ, người bên ngoài rõ ràng, một kiếm xuyên qua tim kỳ thực cũng không phải Lý Mục kiếm pháp cao siêu, ngược lại là Ma Bin chủ động va về phía trường kiếm của hắn, nhìn thấy điểm này Trương Thiên Vũ nhất thời có một loại không rõ linh cảm xông lên đầu, vội vàng lên tiếng nhắc nhở, đáng tiếc Lý Mục còn ở vào chém giết vui sướng của Ma Bin bên trong, quay đầu đối với Trương Thiên Vũ cười nói: “Sống sót khả năng giết chết hắn, chết rồi còn đừng sợ hắn?”

“Khà khà khà khà!.....”

Ngay ở Lý Mục vừa dứt lời thời khắc, bên tai liền truyền đến Ma Bin quỷ dị tiếng cười, một loại không rõ linh cảm nhất thời nỗi lên Lý Mục trong lòng, này mới phản ứng được nhắc nhở của Trương Thiên Vũ đều không phải là không gió dậy sóng, theo bản năng liền muốn lùi về sau, vậy mà đúng lúc này, hai cái cánh tay lập tức liền bị cái gì vậy nắm được, cuí đầu nhìn qua, rõ ràng là đã Ma Bin hai cái tay như là một đôi kìm sắt giống nhau đem nắm được, đồng thời Ma Bin lúc này đang nhếch môi, đối với mình cười.

Cái kia cười, cười dữ tợn, đáng sợ!

Lý Mục không khỏi rùng mình một cái, khắp toàn thân tóc gáy không khỏi tự do dựng lên, một luồng tử vong khí tức lập tức kéo tới, để hắn sợ hãi vô cùng.

“Ùng ục ùng ục! Ùng ục ùng ục!” Đúng lúc này, chảy lan đầy đất tử huyết

không dứt lăn lộn, như là nước nóng đang sôi trào bình thường vô số bọt khí không dứt trồi lên sau đó nổ tung.....

Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong nhất thời khẩn trương, vội vàng song song nâng kiếm chém về phía Ma Binhhai tay để cầu đem Lý Mục giải cứu!

“Tất cả đi chết đi! Ha ha ha ha! Thiên Ma tan rã.....”

Đáng tiếc, Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong chậm một bước, theo Ma Binhhai dữ tợn cười lớn, toàn thân dòng máu màu tím nhất thời sôi trào lên, quanh thân không dứt dị dạng tách ra, sau đó “Oanh” một tiếng, tử quang lóe lên, một luồng mạnh mẽ bộc phá lực lượng theo tới, mọi người tại đây nhất thời bị này cỗ sóng lớn hất bay, theo sát mà đến chính là vô số máu thịt hóa thành mưa tên, mấy người liền bị này màu tím mưa tên đánh thành cái sàng bình thường, khắp toàn thân không có một chỗ nguyên lành địa phương.

Tiếp theo bọn họ bị cuồng bạo sóng khí hất bay đụng vào trên vách mạch quáng hôn mê, màu tím mưa tên vẫn còn tiếp tục, thế nhưng bọn họ đã không cảm giác, trận chiến này, mặc dù bọn họ thắng rồi, nhưng kỳ thật bọn họ vẫn bại.....

Từ xưa tới nay, Ma tộc dùng thắng lợi làm cuối cùng chiến đấu niềm tin, bọn họ niềm tin so với nhân tộc kiên định hơn, cho nên, thi triển Thiên Ma tan rã mỗi một vị Ma tộc chiến sĩ, đều sẽ bị liệt vào Ma tộc anh hùng, là Ma tộc chánh thức chiến sĩ, là một loại chí cao vô thượng vinh quang!

Năm đó Tiên Ma đại chiến thời gian vô số tiền bối chết vào này một chiêu dưới, cho nên cùng Ma tộc đối chiến thời gian, tại mọi thời khắc đều phải cất giữ đỡ này một chiêu đường lui.

Cái gọi là biết người biết ta, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng, đáng tiếc mấy người bọn hắn hoàn toàn không hiểu ra Ma tộc, đây là bọn họ lần đầu tiên cùng Ma tộc chiến đấu, đau xót giá cả đã cho bọn hắn máu dạy dỗ.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 13: Dục Hỏa Trùng Sinh

Sau cuộc chiến một canh giờ, Trương Thiên Vũ tu vi cao nhất mà phản ứng nhanh nhất, cho nên thương thế cũng nhẹ nhât, lúc này rốt cục khôi phục ý thức, chầm chậm mở hai mắt ra, cả người đau đớn hơn nữa trôi mắt nhiều lấm máu tươi, để hăn cảm giác được cả người vô lực, vì vậy Tha Liên bận rộn nhắm mắt lại ngồi xếp bằng trên đất nhập định điều tức.

Cuối cùng một phút sau, Trương Thiên Vũ mất công sức đứng dậy, lấm lét nhìn trái phải một chút, bốn phía khắp nơi bừa bộn, vô số quặng vách tường vỡ tan rót xuống rất nhiều đá vụn, nếu không có ma thạch quặng vùng địa chất đầy đủ cứng rắn, này quặng mỏ tất nhiên sụp đổ, vậy bọn họ liền bị chôn sống, như vậy cũng coi như là trong bất hạnh vạn hạnh.

Tha Liên vội vàng đi kiểm tra những người còn lại tình huống, cái thứ nhất theo tảng đá trong đống đào đi ra cách hăn gần nhất Lý Lăng Phong, Lý Lăng Phong cùng Lý Mục tuy là huynh đệ, thế nhưng người bản năng cầu sinh lớn hơn tất cả, ở cuối cùng bước ngoặt, còn là đem đại bộ phận linh khí dùng cho hộ thể, cho nên hai người bọn họ đau đớn gần như.

Mới vừa đào đi ra lộ cái đầu, Lý Lăng Phong liền tỉnh lại, ở dưới sự giúp đỡ của Trương Thiên Vũ bắt đầu ngồi tĩnh tọa điều tức, sau đó Trương Thiên Vũ lại đào ra Hôi Oa cùng con to, thế nhưng Vạn Vạn Một nghĩ đến hai người bọn họ Cá Tảo đã đứt hơi đã lâu, dù sao hai người bọn họ chỉ là vừa mới bắt đầu tu luyện, Tại Chích Thặng một hơi dưới tình huống lại đổi mặt Ma tộc Thiên Ma tan rã, chỉ có thể rơi vào trực tiếp bị miểu sát kết cục.

Trương Thiên Vũ một trận thương tâm sau khi, gắng gượng thân thể lại đi tìm, không lâu lăm liền nhảy ra khỏi thân thể tàn phế của Lý Mục, đúng lúc này

Lý Lăng Phong cũng điều túc xong xuôi, kéo vết thương chồng chất thân thể từ từ đi tới, ôm Lý Mục không trọn vẹn thân thể, Nhẫn Bất ở gào khóc lên.....

Trương Thiên Vũ nhẹ nhàng vỗ vỗ thõ của Lý Lăng Phong không nói gì, dù sao cũng là tay chân ly biệt, tiếp theo hắn theo vừa mới Phu Dịch đứng thẳng vị trí đi tìm, rất nhanh liền tìm được rồi bên dưới tảng đá có một hắc sắc góc áo, chính là quần áo của Phu Dịch, Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem mấy khối tảng đá đẩy ra, thế nhưng khi hắn thấy được nằm ở chỉ khắp toàn thân đều là máu thịt be bét Phu Dịch lúc, không khỏi thở dài.

Mặc dù một chút nhìn qua đã biết kết quả, thế nhưng hắn còn là không cam lòng, dùng thiên sư một mạch chỉ có tiệt mạch thuật ý đồ khôi phục dấu hiệu sinh mạng của Phu Dịch, chỉ là thân thể của Phu Dịch lại càng ngày càng lạnh lẽo, lúc này Trương Thiên Vũ thình lình nhìn thấy, trái tim của Phu Dịch đã bị đánh nát!

“Thế nào?”

Mặc dù có sai lầm đệ nỗi đau, thế nhưng trước mắt bọn họ đã bại lộ, không có quá nhiều thời gian để cho hắn bi thương, huống hồ bọn họ cũng không biết chính mình ngất đi bao lâu, khi hắn nhìn thấy Phu Dịch ở cứu giúp Phu Dịch, vội vàng đã chạy tới tìm hỏi.

Trương Thiên Vũ thở dài, nhắm hai mắt quay đầu nói: “Trái tim bị đánh nát, xoay chuyển trời đất không còn chút sức lực nào.”

“Ai da.....” Lý Lăng Phong nhìn thấy Trương Thiên Vũ vẻ mặt kỳ thực đã đoán được đại khái, khi hắn tận mắt nhìn sau khi, mặc dù không muốn tin tưởng vừa mới còn sanh long hoạt hổ đồng bạn trong nháy mắt đã bị mất mạng, chỉ còn lại có hắn và Trương Thiên Vũ, nhưng đây là sự thật, hiện thực chính là như vậy tàn khốc.

Thế nhưng bọn họ cũng không hối hận, Hôi Oa cùng con to cũng là bạn cùng chung hoạn nạn, nếu như lại làm cho bọn họ lựa chọn một lần, bọn họ e sợ còn

có thể lựa chọn con đường này.

“Kế tiếp làm sao bây giờ?” Người tu tiên kiên định vượt xa người thường, đã sự thật đã đặt tại trước mắt, liền không cần phải lại xoắn xuýt đi xuống, vì vậy Lý Lăng Phong hỏi.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Nếu như Ma tộc tìm đến nơi này, nhất định sẽ sỉ nhục thi thể của bọn họ giết gà dọa khỉ, mặc dù trước mắt thời gian cấp bách, thế nhưng ta vẫn cảm thấy chúng ta nên ở trước khi đi đưa bọn họ tiêu hủy, cũng không uổng công chúng ta từng là anh em, coi như bọn họ dưới suối vàng biết, cũng không sẽ trách tội cho chúng ta.”

Lý Lăng Phong phi thường tán đồng rồi cách làm của Trương Thiên Vũ, vì vậy bọn họ đem Phu Dịch bốn người bọn họ chất thành một đống, cũng một chút lưu huỳnh làm như lửa dẫn, một cây đuốc đem châm, sau khi hai người quay thi thể sâu sắc cúc ba thân thể, lúc này mới xoay người hướng đi trốn chết hang động.

Lý Lăng Phong cùng Trương Thiên Vũ sốt ruột lật đật trốn vào chạy trốn hang động sau khi,

Đi ra ước chừng trăm mét thời gian, Trương Thiên Vũ đột nhiên ý thức đạo, tựa hồ Thổ Linh Châu còn ở Phu Dịch trên người, không có Thổ Linh Châu, hai người bọn họ cho dù là thời điểm toàn thịnh cũng không thể đi ra ngoài, huống chi hai người bọn họ đều là có thương tích trong người.

“Lý đại ca, Thổ Linh Châu trên người Phu Dịch, ngươi cầm gì?” Trương Thiên Vũ mang trong lòng một tia may mắn, vội vàng nhỏ thanh âm nói.

Lý Lăng Phong nghe xong cả kinh, vội vàng nói: “Ngươi không có bắt lại gì? Ta nghĩ đến ngươi cầm?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Lúc đó có chút thương cảm, đã quên, chúng ta mau mau lại thiệt trở về đi, chỉ mong Ma Bin không muộn nhanh như vậy phát

hiện mới tốt.”

Lý Lăng Phong cũng không có trách Trương Thiên Vũ, dù sao lúc đó tình huống đặc thù, chính hắn không cũng giống như vậy tâm tình, sớm đem Thổ Linh Châu này sự cố sự tình ném đến lên chín tầng mây, vì vậy hắn vỗ vỗ bả vai của Trương Thiên Vũ an ủi: “Không có chuyện gì, chúng ta trở về lấy, trời nếu để cho chúng ta sinh, chúng ta muốn chết cũng khó khăn, trời nếu để ta chết bọn, coi như thật chạy đi cũng chưa chắc có thể sống sót, tất cả thì xem thiên ý a.”

Quả nhiên là trời giúp đỡ hai người, khi bọn hắn cẩn thận từng li từng tí một chạy về khi đến, cũng không có phát hiện Ma tộc tung tích.

“Phù phù!”

“Phù phù!”

Một kỳ quái âm thanh truyền vào bọn họ trong tai, hai người nhất thời trong lòng căng thẳng, vội vàng dừng bước lại, chẳng lẽ là Ma tộc?

Sau đó hai người bọn họ cẩn thận dán vào quặng mỏ vách tường đi phía trước từ từ di động.

Khi bọn hắn nhìn thấy trước mắt một màn sau, lập tức liền lật đổ hai người bọn họ với cái thế giới này nhận thức, chỉ thấy vốn chắc chắn phải chết Phu Dịch giờ phút này đang lăng không xếp bằng ở ánh lửa bên trên, trên người vết thương sớm khôi phục như lúc ban đầu, kể cả ngực chỗ trống cũng đang lấy mảnh trăn có thể thấy tốc độ khôi phục nhanh chóng.

Mà vừa mới cái kia kỳ quái âm thanh, chính là Phu Dịch trái tim nhảy lên có tiếng!

Hơn nữa theo âm thanh có thể phán đoán ra được, đây là một viên gương mạnh mẽ mà sinh cơ bùng bùng trái tim!

Đến tột cùng là chuyện gì? Hai người không khỏi nghi hoặc không thôi.....

Kỳ thực Phu Dịch ở Thiên Ma tan rã đả thương sau khi, cũng đã mở hai mắt ra, chỉ là đều không phải là đã chết thân thể, mà là tương tự với linh hồn một loại trạng thái, lúc đó trước mắt là vô biên hắc ám, không có một tia sáng, dù cho một tia, sau đó liền cảm giác được thấu xương lạnh giá thăng vào xương tủy.....

Hồi lâu sau, Phu Dịch rốt cục muốn lén vừa rồi xảy ra chuyện gì, chỉ là hắn không rõ, tại sao cái kia Ma Bình rõ ràng đã giết chết rồi, vì sao lại bùng nổ ra cường đại như vậy sức mạnh.

“Ta đã chết rồi sao?”

“Tại sao ta không cảm giác đau nhức?”

“Xảy ra chuyện gì? Đây là cõi âm gì? Tại sao một vùng tăm tối?”

Phu Dịch nghi hoặc không thôi, không dứt lầm bầm lầu bầu, không biết là bây giờ đến tột cùng là tình huống thế nào.

“Lý đại ca?!”

“Lý Mục anh trai?!”

“Bầu trời?!”

“Các ngươi có ở hay không a, làm sao không trả lời?”

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ, thế nhưng cũng không có bất kỳ thanh âm gì đáp lại hắn, Phu Dịch không khỏi cảm thấy có chút hoảng, không ai ở một mảnh đưa tay không thấy được nắm ngón trong bóng tối, không có bất kỳ thanh âm gì dưới tình huống, hết thấy người, đều sẽ điên mất.

“Ta..... nên chết rồi a..... nơi đây, nên chính là trong truyền thuyết Địa ngục a.....”

Vô tận hắc ám không có thời gian dấu vết, cũng không biết qua bao lâu, có thể mấy ngày, có thể mấy năm, vừa có thể mấy chục năm, chỉ cảm thấy chính hắn đã muôn điên rồi, nhưng ngay ở hắn sắp sửa tan vỡ trong nháy mắt đó, phía trước đột nhiên xuất hiện một đóa ngọn lửa nhỏ, ngọn lửa nhìn qua có chút suy nhược, nhưng chính là này một đóa ngọn lửa nhỏ để Phu Dịch một lần nữa dấy lên hy vọng.

Phu Dịch không chút nghĩ ngợi vội vàng hướng cái kia ngọn lửa chạy như điên, nhưng kỳ quái chính là cái kia ngọn lửa cùng hắn khoảng cách nhưng không có rút ngắn một chút, ngược lại tựa hồ xa một chút.

Phu Dịch nhất thời khẩn trương, theo bản năng vận chuyển “Đại Hoang Kinh” hăng hái chạy trốn, ma xui quỷ khiến thời khắc, cũng không biết là ngọn lửa ở hướng về Phu Dịch áp sát, còn là Phu Dịch chạy đường tốc độ vượt qua ngọn lửa đi xa tốc độ, không lâu lăm, ngọn lửa liền xuất hiện Phu Dịch trước mặt.

Phu Dịch thấy ngọn lửa không dứt nhảy lên ánh lửa lúc này càng ngày càng suy nhược, vốn dễ dàng cho bôn hội biên giới hắn nhất thời trong lòng căng thẳng, theo bản năng đưa tay đi bảo vệ ngọn lửa nhỏ, lại phát hiện cũng không có ngăn trở này ngọn lửa nhỏ yếu đi xuống khuynh hướng.....

“Tại sao? Vừa mới ta rõ ràng cảm thấy nó bắt đầu sáng lên đến rồi.”

Phu Dịch nghĩ đến rất lâu, vẫn không có bắt cứ manh mún nào, mắt thấy này một đóa ngọn lửa nhỏ lập tức phải tắt, không khỏi thở dài, cuối cùng hy vọng cũng phải đoạn tiêu diệt, lòng như là tĩnh mịch hắn theo bản năng ngồi xếp bằng trên đất bắt đầu vận chuyển “Đại Hoang Kinh”, dùng chống đỡ thấu xương lạnh giá.

Ai biết nhưng vào lúc này, đoàn kia ngọn lửa nhỏ lại như là sắp sửa tắt lò lửa bên trong bị ném một vài củi khô bình thường, lập tức bắt đầu mãnh liệt bốc cháy lên, trong khi nhắm mắt tu luyện hắn cũng không biết, chỉ là cảm giác được

xung quanh cơ thể khí băng hàn dần dần yếu đi, nguyên lai thấu xương lạnh giá từ từ biến mất, thay vào đó chính là là một loại ấm áp, để hắn trong xương cảm giác được một loại thoái mái.

Phu Dịch vận chuyển mấy cái đại chu thiên sau khi, cảm giác cả người nói không nên lời thoái mái, lập tức đến định mở hai mắt ra, ai đã biết xuất hiện trước mắt hắn chính là từng mảnh từng mảnh nhìn không tới cuối biển lửa, hắn liền đưa thân vào mảnh này trong biển lửa, càng kỳ quái chính là hắn lại không cảm giác một tia nóng rực, ngược lại cảm giác dị thường ấm áp thoái mái.

Nhờ ánh lửa, Phu Dịch cúi đầu kiểm tra chính mình tình huống thân thể, này nhìn qua, Phu Dịch nhất thời bị sợ hồn vía lên mây, chỉ thấy chính mình khắp toàn thân không biết là có bao nhiêu ngón tay to trong suốt lỗ thủng, đặc biệt là trái tim bộ phận, to bằng miệng chén lỗ thủng nổi bật nhất, kinh hãi đồng thời hắn dùng tay phải nhẹ nhàng đặt tại ngực.....

“Không có tim đập..... ta thật đã chết rồi sao?”

Phu Dịch cả người đứng ở nơi đó sợ hãi không ngớt, không có tim đập, sự thật này như là sấm sét giữa trời quang bình thường đánh thăng hắn tinh thần tan rã.

“Thế nhưng ta tại sao còn năng động, ta tại sao còn có thể tu luyện?”

Hồi lâu sau, Phu Dịch ý thức được vấn đề này, sau đó lại kiểm tra cẩn thận thân thể tình huống, &# 85; &# 8 &# 32; thình lình phát hiện mỗi một cái trong suốt lỗ thủng bên trong xuất hiện một đóa hoa nhỏ miêu, vốn trái tim vị trí lúc này đang có một đóa ngọn lửa nhỏ, cùng trái tim bình thường có tiết tấu nhảy lên.

“Hả?”

Phát hiện tân đại lục bình thường Phu Dịch, hiếu kỳ thấy cái kia đóa ngọn lửa nhỏ, theo bản năng dẫn đường Đan Điền khí vận chuyển đến trái tim, không ngờ

răng cái kia ngọn lửa nhỏ lại như là hít thuốc lắc bình thường bắt đầu đên cuồng nhảy lên.

“Có hiệu quả?”

Sau đó Phu Dịch vội vàng ngồi xếp bằng trên đất, không dứt vận chuyển “Đại Hoang Kinh”, tùy theo thân thể càng ngày càng nóng, đặc biệt là này trong suốt lỗ thủng địa phương, ngọn lửa đên cuồng loạn động, lại có một tia nóng rực nỗi đau, nhưng chính là này một tia đau đớn, để Phu Dịch trong lòng vui vẻ!

Người chết là không thể cảm giác được đau đớn!

Tựa hồ tìm được rồi chính xác phương thức, quét đã đi cuối cùng một tia mê man, Phu Dịch kế tiếp toàn tâm toàn ý điều tức, mặc dù hắn cũng không biết tiếp tục như vậy thì như thế nào.....

Cũng không biết qua bao lâu, Phu Dịch cảm giác hết thảy thương thế toàn bộ khỏi hắn, càng khiến người ta kích động chính là, tu vi của hắn tựa hồ rốt cục đột đến tới trước tiên thiên cảnh hậu kỳ, hơn nữa một lần đột phá tới cực hạn, thì thiếu chút nữa, là có thể đột phá đến Tân Tiên Cảnh.

Lúc này Trương Thiên Vũ hai người đang đứng ở Phu Dịch trước mặt, cẩn thận quan sát hồi lâu sau, Trương Thiên Vũ lầm bầm lầu bầu một tiếng: “Thì ra là thế!”

Lý Lăng Phong không rõ vì sao đang định tìm hỏi, chỉ thấy Phu Dịch đột nhiên mở mắt ra, nhìn thấy hai người sau khi, sau đó hóa thành một áng lửa, chỉ một cái chớp mắt công phu, đợi thấy rõ thời gian, Phu Dịch liền đã đứng ở hai người trước mặt.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 14: Tuyệt Mệnh Trốn Chết

Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong nhất thời kích động lên, một người một con cánh tay mạnh mẽ ôm, của Phu Dịch viền mắt bên trong đã là nước mắt đảo quanh.

Phu Dịch cười cười nói: “Lý Mục anh trai bọn họ?”

Lý Lăng Phong thở dài chỉ chỉ đoàn kia ánh lửa.

Phu Dịch lập tức hiểu được, không nhịn được thở dài, mở ra Chuỷ Tưởng muốn nói gì, rồi lại bất đắc dĩ im lặng, vào giờ phút này, hắn thật không biết là nên nói cái gì cho phải.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “C hồn g ta đi thôi, thời gian không hơn, Thổ Linh Châu còn ở trên người ngươi a.”

Phu Dịch sờ sờ bên hông, vội vàng gật đầu nói: “Ở.”

Vì vậy ba người song song lại quay Lý Mục ba người thi thể sâu sắc ba thân thể, lúc này mới vội vàng hướng đào xong hang động chạy đi.

Ngay ở ba người mới vừa gia nhập hang động, đem một tảng đá lớn đem cửa động chặn tốt, liền nghe đến vụn vặt tiếng bước chân hướng về địa điểm xảy ra chuyện di chuyển nhanh chóng, ba người không nhịn được thò phào nhẹ nhõm, nếu là chậm nữa một phút, ba người bọn họ e sợ liền cũng không có cơ hội nữa chạy ra đến rồi.

Trước mắt mặc dù xem như tránh thoát một kiếp, thế nhưng Ma tộc phát hiện cái huyệt động này phỏng chừng cũng không được bao lâu thời gian, vì vậy ba

người bọn họ không dám làm dừng lại, vội vàng về phía trước nhanh tốc độ chạy đi, chỉ có chạy ra quặng mỏ, mới coi như bước ra chạy trốn bước đầu tiên, cho dù là Lý Lăng Phong Trương Thiên Vũ, với bên ngoài thế giới nhận thức cũng là hầu như bắt nguồn từ suy đoán, thế giới bên ngoài chánh thức tình huống, cùng với bọn họ hết thảy kế hoạch, cùng với sau khi ra ngoài đến tột cùng thế nào, cũng chỉ có thể là đi được tới đâu hay tới đó.

Dùng đại khái chừng nửa canh giờ thời gian, ba người bò đến hang động cuối sau, Phu Dịch mặc dù sức chiến đấu là trong ba người yếu nhất, thế nhưng bởi vì công pháp nguyên nhân, khí hải của hắn lại là trong ba người cực kỳ hùng vĩ, đặc biệt là bây giờ đột phá tới trước tiên thiên cảnh hậu kỳ, cái này chênh lệch thì càng thêm rõ ràng.

Vì vậy Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong đưa tay khoát lên trên vai của hắn, từ Phu Dịch lấy ra Thổ Linh Châu, thi triển độn thổ đem ba người phủ kín, chỉ thấy ba người bị một thổ hoàng sắc lồng ánh sáng phủ kín, sau đó trực tiếp mặc đất mà qua tiếp tục hướng về đi.

Đại thế giới, huyền diệu khó hiểu, trong thiên địa có thật nhiều thần kỳ bảo vật, giống như này Thổ Linh Châu giống nhau, ♀♀ rắn một mạch mặc dù đang sau đó trong năm tháng sớm không đáng nhắc tới, thế nhưng này Thổ Linh Châu lại là người tu tiên tha thiết ước mơ thần vật, có nó, Thổ linh tiên pháp liền như hổ thêm cánh.

Thượng thừa nhất đi thuật ngày đi ngàn dặm, sớm nhất là xuất từ Tây Côn Lôn vô thượng tiên pháp, Trương Thiên Vũ đều không phải là Tây Côn Lôn một mạch, cho nên hắn nắm giữ độn thổ chính là lưu hành với tu giới cực kỳ đại chúng bản, mà Phu Dịch càng mới học, tuy có chất phác linh khí, cũng không chuyên về khống chế chân nguyên, vô dụng tiêu hao quá lớn, tuy có Thổ Linh Châu thánh vật, nhưng ba người còn là ở vừa mới trốn ra phạm vi cảnh giới của Ma Tộc Khoáng Tràng, chân nguyên đã tiếp cận quạnh hiu, vội vàng giải trừ đi thuật lên cao đến mặt đất.

“Làm sao bây giờ?” Lý Lăng Phong nói.

Trương Thiên Vũ nhìn chung quanh một cái, chỉ vào bên trái đắng trước nói: “Bên kia có rừng cây, chúng ta đi bên kia.”

Ngay ở Trương Thiên Vũ đang khi nói chuyện, Phu Dịch đột nhiên có một loại bị người nhìn chăm chăm sợ hãi cảm giác kỳ quái, Phu Dịch vội vàng nhìn bốn phía nhưng không có phát hiện, Lý Lăng Phong cũng là người tu tiên, trực giác tự nhiên cũng không kém hơn Phu Dịch, chỉ là trong nháy mắt liền khóa được loại cảm giác này khởi nguồn, vội vàng nhắc nhở hai người nói: “Mau nhìn trên trời!”

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ vội vàng hướng trên trời nhìn lại, chỉ thấy bay trên trời một con cá!

Không sai, lại thật chính là một con màu đỏ cá chép, chỉ là này đồ biển có hai cánh, cực kỳ đẹp mắt, trong miệng thỉnh thoảng phát sinh giống như uyên ương giống như âm thanh, thế nhưng ba người bọn họ cũng không cảm thấy trên trời này con “Cá” rất đáng yêu, càng không biết là nó âm thanh rất êm tai.

“Doanh Ngư! Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Doanh Ngư!” Trương Thiên Vũ không khỏi kêu lên một tiếng.

“Doanh Ngư là cái gì?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Doanh Ngư là Thái Cổ thời kỳ một loại tội ác đầy trời ma thú, xuất hiện thì lại tất có lũ lụt, hơn nữa nó phát sinh âm thanh giống như dơi giống nhau chức năng, chỉ nghe nói Ma tộc có loại lợi hại ma thú làm thám báo, không ngờ rằng lại là nó, nghe nói Doanh Ngư lần theo năng lực rất mạnh, chỉ cũng bị nó nhìn chăm chăm, tuyệt không chạy trốn có thể.”

Phu Dịch không khỏi hoảng hốt: “Chúng ta đây làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Vũ trầm tư sau một lát nói: “Chúng ta bây giờ duy nhất đường

sống chính là chia lìa thoát thân, dù sao nơi này là khu vực biên giới của Ma Thạch Khoáng Tràng, chỉ cần trốn vào cái kia tấm rừng rậm nguyên thủy, kế tiếp thì nhìn vận mệnh sắp xếp!”

Chỉ thấy lúc này Doanh Ngư nhẹ nhàng quạt cánh, thân thể như là ở nước trung du bình thường lảo đảo hướng về bọn họ bay tới, cho bọn hắn cân nhắc thời gian không hơn, thiết yếu mau chóng làm quyết định.

Lý Lăng Phong cắn chặt răng, quyết định nói: “Dù sao đều là chết, chúng ta thì chia lìa chạy! Các ngươi đồng ý không?”

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đồng ý quyết định của Lý Lăng Phong, dù sao đây là tỉ lệ sống sót lớn nhất một biện pháp.

“Các anh em, hy vọng ngày sau chúng ta có thể lại kề vai chiến đấu, nhất định phải sống sót, bảo trọng!” Nói xong, Lý Lăng Phong tay phải nắm thật chặt nắm đấm, ngang người với ba người trung gian.

“Nhất định phải sống sót!”

“Nhất định phải sống sót!”

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người nắm thật chặt quyền, cùng quyền của Lý Lăng Phong đụng vào nhau, đây là huynh đệ, chiến hữu cuối cùng chúc phúc.....

Sau đó, Lý Lăng Phong, Trương Thiên Vũ, Phu Dịch ba người hăng hái hướng về vùng rừng rậm kia chạy đi, khi bọn hắn tiến vào rừng rậm sau khi, liền phân biệt hướng về bất đồng phương hướng chạy trốn.

Chạy trốn nửa canh giờ, Phu Dịch theo bản năng quay đầu về phía sau phía trên phủi một chút, này cong lên thiếu chút nữa quẳng cái té ngã, chỉ thấy vừa mới con kia Doanh Ngư đang không nhanh không chậm đuổi ở tại mặt sau.

“Nhân phẩm ra sao..... cũng còn tốt, như vậy nói, Lý đại ca cùng Trương

Thiên Vũ liền an toàn.....” Phu Dịch lầm bầm lầu bầu một tiếng, sau đó bước chân không dám dừng lại, tăng tốc độ về phía trước chạy trốn.

Phu Dịch vừa chạy vừa quay đầu lại, phát hiện con kia Doanh Ngư cùng khoảng cách của hắn càng ngày càng xa, nếu không phải hắn đã đạt được trước tiên thiên cảnh đỉnh cao, nhẫn lực vượt xa người thường, e sợ đã không thấy được con kia đáng chết cá.

Thế nhưng hắn xác thực không dám xem thường, bởi vì hắn có thể sáng tỏ nhìn thấy hắn cũng không có thoát khỏi con kia Doanh Ngư, nó còn ở lão đảo hướng hắn bay.

“ a? Ta sao lại quên rồi này gốc rạ.”

Đúng lúc này, Phu Dịch chợt muốn lên, Thổ Linh Châu còn ở trên người hắn, mặc dù lúc trước linh khí hao tổn nhiều lắm, thế nhưng chỉ là chạy trốn không vận dụng Huyền thuật nói, “đất hoang trải qua” sẽ tự đi hấp dẫn thiên địa linh khí bổ sung khí hải, mặc dù không sánh được vào đúng giờ khôi phục tốc độ, thế nhưng so với trước khi luyện khí kỳ lúc còn là nhanh hơn rất nhiều gấp nhiều lần, cho nên bây giờ hắn trong khí hải không giảm mà lại tăng, lập tức bấm quyết thi triển độn thổ biến mất tại chỗ, chui vào lòng đất.

Hắn đang sử dụng thuật độn thổ sau cũng không có sốt ruột chạy đi, dù sao linh khí của hắn chỉ khôi phục bốn phần mười tả hữu, yên lặng bất động nói tiêu hao đối lập tới nói sẽ nhỏ hơn một chút, vì vậy hắn ngốc tại chỗ không nhúc nhích, thuận tiện quan sát xu hướng của Doanh Ngư.

Quả nhiên, hắn không có đoán sai, khi hắn chui xuống dưới đất sau khi, con kia Doanh Ngư rõ ràng dừng lại một chút, sau đó mặc dù còn ở hướng về nơi đây bay, phương hướng cũng đã có rõ ràng sai lệch, nói rõ biện pháp này còn là khả thi.

Nhưng ngay ở Phu Dịch chuẩn bị cẩn thận bí mật đi thời gian, đột nhiên cảm giác được bên cạnh đại địa có mãnh liệt chấn động, vì vậy hắn vội vàng dừng

bước lại, phải biết rằng, bây giờ khí hải của hắn căn bản không đủ để chống đỡ hắn chạy quá xa, nếu như thật sự có Ma tộc đuổi theo nó, khả năng ẩn tại lòng đất thời gian dài ngắn, tuyệt đối liên quan đến sinh mệnh của hắn an toàn.

Không lâu lắm, quả nhiên có một đội Ma Bin đuổi theo, này đội Ma Bin có bảy cái, cùng thửa dịp một loại thân bò một sừng ma thú, có điều Phu Dịch không có Trương Thiên Vũ kiến thức rộng rãi, cũng không quen biết đây là cái gì, nghĩ đến nên chính là Trương Thiên Vũ nói loại kia chạy rất nhanh ma thú.

“Đi nơi nào? Doanh Ngự lan truyền tin tức, tiểu tử kia nên chính là ở chung quanh đây biến mất, Kỳ Bách, ngươi cùng nhân tộc người tu tiên từng qua lại, ngươi thấy thế nào?”

“Dùng cái này cước trình tính, hắn là người tu hành, biến mất không còn tăm hơi tuyệt đối không thể, loại tình huống này nên chỉ có hai loại có thể, một loại chính là hắn bị thương hoặc là chân nguyên hao tổn rất lớn, đột nhiên biến mất nói hắn là chân nguyên của hắn khôi phục tới trình độ nhất định, sử dụng phép thuật, còn có một khả năng chính là được người cứu đi, bất quá ta nghiêng về khả năng thứ nhất, dù sao nơi này là bộ tộc ta thủ phủ, người bình thường loài căn bản không dám ở nơi đây quanh quẩn.”

“ a..... nói như vậy nói, ta ngược lại thật ra cảm thấy hắn là loại thứ hai có thể nhiều một chút, phải biết rằng nếu muốn sử dụng tiên pháp nhất định phải đạt được Tân Tiên cảnh tu vi, dù sao một trong hầm mỏ trốn ra nô lệ, ngươi phải biết rằng bây giờ nhân tộc đã vượt xa quá khứ, coi như là loài người cái gọi là ba tòa tu tiên thánh địa, khả năng tu luyện đến Tân Tiên cảnh đều sẽ bị môn phái cung cấp, cho nên tiểu tử kia nhất định là bị người loài cao thủ cứu đi.”

“Ngươi nói như vậy cũng không phải không có lý, chúng ta mau đuổi theo a, hai người các ngươi bên kia, hai người các ngươi bên kia, hai người các ngươi cùng ta hướng về này đi.”

Chỉ huy chính là đội nhân mã này tiểu đội trưởng, ở dưới sự chỉ huy của

hắn, bảy người chia làm ba đội, UU đọc sách www. Uuka &# 110;s &# 104;u. &# 99;om hắn tự mình dẫn theo hai người về phía trước đuối, mặt khác hai đội một đội hướng về bên trái đằng trước, một đội hướng về bên phải phía trước một phân thành ba, tiếp tục đuối Phu Dịch.

Đợi đội nhân mã này đi xa, hơn nữa đợi cho con kia Doanh Ngư lách khỏi đến khoảng cách nhất định sau khi, Phu Dịch theo lòng đất chui ra, lựa chọn hai đội trung gian khe hở khá lớn một điểm tiếp tục trốn chết.

Cẩn thận có thể dùng thuyền vạn năm, đọc theo đường đi Phu Dịch chút nào không dám khinh thường, dù sao hắn và Ma Bình trước sau cũng chẳng có bao nhiêu thời gian, hơn nữa cũng không thể hoàn toàn loại trừ chỉ có này một nhánh nhỏ cấp cho đuối theo.

Cũng không biết là Phu Dịch chút xui xẻo, còn là vận mệnh thần cũng không có đứng ở hắn bên này, ngay ở hắn chạy ra đại khái ba, bốn dặm trong khi, thật đúng là đón đầu đụng phải hai người nho nhỏ trong đội một Ma Bình, xem ra là bọn hắn đi ra một khoảng cách sau khi, bọn họ lại vừa ra đi, phải biết rằng bọn họ đuối dù sao cũng là ít ỏi nô lệ, mặc dù đang trong động mò chết rồi một đội đồng nghiệp, thế nhưng kiêu ngạo Ma tộc làm sao lại đem những đây tớ này đặt ở trong mắt?

Phu Dịch nhìn thấy Ma Bình thời gian, đối phương cũng đồng thời phát hiện hắn, chỉ thấy Ma Bình hung phấn cười lớn một tiếng, hai chân một kẹp, dưới bước ma thú mạnh nhảy lên một cái, hóa thành một đạo gió táp, trong tay một cây trường thương theo gió múa lên, chùm tua đỏ hóa thành mấy đạo hồng mang, phủ kín Phu Dịch toàn thân.

Phu Dịch ngoại trừ trong tay đoán đao ở ngoài lại không vật dư thừa, hơn nữa hắn cũng sẽ không vĩ kỹ, chỉ phải theo bản năng về phía sau né tránh, thế nhưng hai chân nơi nào khả năng nhanh qua dùng tốc độ trú danh ma thú, mà đối phương là nghiêm chỉnh huấn luyện Ma Bình, làm sao lại không ngờ được hướng đi của hắn?

Trong nháy mắt, Phu Dịch trên người liền hơn bốn cái hổ máu, máu tươi như là cột dâng trào ra, đau nhói hắn nhe răng trợn mắt.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 15: Lại Đột Phá

Hoang mang trong lúc đó, Phu Dịch tay nắm đòn thố Tiên quyết, lại trốn lòng đất.

Đáng tiếc Ma tộc cùng theo loài tranh đấu vô số năm, làm sao có khả năng liền đối phó này cấp thấp phép thuật biện pháp đều không có?

Trong hầm mỏ Ma Bình đều không phải là không có thủ đoạn đối phó Phu Dịch, chỉ là bởi vì còn muốn đối phó Trương Thiên Vũ bọn người, không muốn phân thân cho nên mới đối với Phu Dịch đuổi tận giết tuyệt.

Chỉ thấy Ma Bình cười lạnh một tiếng, trực tiếp nhảy một cái theo vật cưỡi lật dưới, sau đó đem trường thương trong tay đầu thương hướng xuống cắm vào thổ địa, sau đó hai tay không dứt nắm bắt kỳ quái pháp quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Phu Dịch còn đang nghi hoặc, đột nhiên cảm giác được bốn phía một mảnh nóng cháy, vội vàng lâm lét nhìn trái phải, này mới phát hiện, trong phạm vi một dặm, đại địa như là bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy bình thường, một mảnh lửa đỏ, mặt đất rất nhiều nơi thậm chí đều xuất hiện rùa liệt.

Không ổn!

Phu Dịch trong lòng biết không ổn, vội vàng triệt hồi độn thố muốn trở về mặt đất, thế nhưng đúng lúc này, hắn phát hiện bốn phía đại địa như là sắt thép bình thường cứng rắn, sảng sốt xuyên không đi lên, để Phu Dịch càng thêm kinh ngạc chính là, phủ kín quanh thân lồng ánh sáng tại đây lửa cháy bùng bùng đốt cháy không dứt rùa liệt, nếu như tầng này lồng ánh sáng biến mất nói, không có

dễ tựa như bị chôn sống bình thường, rất mau đem nghẹt thở mà chết.

Khốn nạn! Vốn nghĩ liền độn thổ chạy trốn, không ngờ rằng lại chưa lợn lành thành lợn què, ngược lại bị đối phương lợi dụng, miễn cưỡng đem chính mình chôn sống.

Nhưng ngay ở hắn ý thức mơ hồ trong nháy mắt đó, chu vi một dặm liệt viêm khí lại như là tìm về đến nhà hài tử bình thường, vô số hỏa tinh linh vui mừng vô cùng, nhảy nhót nhót hướng về ngực hắn vọt tới, hắn mặc dù nhìn không tới, thế nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được, trái tim nhảy lên càng ngày càng mãnh liệt, trên người vết thương lại đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khôi phục nhanh chóng, Đan Điền khí hải cùng lúc đó không dứt phát sinh sóng biển mênh mông có tiếng.

Sức mạnh! Sức mạnh vô cùng tận! Hắn cảm giác được, lúc này hắn, có thể tay không miễn cưỡng xé rách đại địa!

Ngay ở tất cả những thứ này đạt được một điểm giới hạn thời gian, Phu Dịch không tự chủ được đên cuồng gào thét một tiếng, “oanh” một tiếng theo lòng đất nhảy ra, vừa mới như cứng như sắt thép đại địa vào giờ phút này ở trước mặt hắn tựa như đậu hủ nát bình thường bẻ gãy nghiền nát.

Hôm nay này liên tiếp chiến đấu, vài lần tìm đường sống trong chõ chết ngược lại để hắn lại đột phá, quả nhiên là Tái ông mất ngựa sao biết không phải phúc!

Ma Binh nhìn thấy theo lòng đất nhảy lên Phu Dịch, không khỏi giật nảy cả mình, vội vàng tay phải nhấc lên trường thương sải bước vật cưỡi, một bước xa xông lên, hướng về Phu Dịch khởi xướng một tiến lên.

Phu Dịch lúc này trong cơ thể sức mạnh chật ních, đang hận không chõ phát tiết, nhìn thấy Ma Binh không khỏi mừng thầm, tay trái đem thanh trường thương kia đỡ lên, tay phải nắm tay oanh ở Ma Binh ngực, mặc dù là Ma tộc mạnh mẽ thân thể, cứng là bị cú đấm này tính cả vật cưỡi nổ đến rút lui mười

mét có thừa, trong miệng máu tươi phun thăng.

Này đấm ra một quyền đi sau khi, Phu Dịch cảm giác được cả người vui sướng một chút, nhưng vẫn có một ít nghẹn trướng cảm giác, thế nhưng hắn bây giờ đã tìm được rồi phát tiết phương thức, chỉ thấy hắn lại bày ra quyền hướng về Ma Bình phóng đi, đáng tiếc cú đấm kia lại là đã phá vỡ gan của Ma Bình, nhìn thấy Phu Dịch xông lên, ngược lại một kẹp vật cưỡi, quay đầu làm dáng chạy trốn.

Phu Dịch làm sao có khả năng để hắn bỏ chạy, nếu là đưa đến cứu binh, tuy là trước mắt đột phá cảnh giới, cũng nhất định chết oan chết uổng, dưới tình thế cấp bách hắn cầm trong tay đoán đao tung, không ngờ rằng lại chó ngáp phải ruồi, đoán đao tiêm ở vật cưỡi sau trên đùi, cái kia ma thú chân mềm nhũn liền ngừng lại.

Ma Bình còn chưa phản ứng lại, thế nhưng lúc này Phu Dịch đã chạy tới, trực tiếp một quyền đánh vào vật cưỡi trên người, cái kia vật cưỡi tuy là dị chủng, nhưng dù sao không phải chỉ là ma thú bình thường, nơi nào chống lại Phu Dịch cú đấm này, trực tiếp bị cú đấm này đập tan nội tạng chết oan chết uổng, trên lưng Ma Bình té xuống đất.

Phu Dịch trực tiếp nghiêng người mà lên, nắm đấm như giọt mưa như đánh vào Ma Bình trên người, vốn bốn người đối mặt Ma Bình đơn đả độc đấu hoàn toàn không có phần thắng, bây giờ Phu Dịch một người,

Dựa vào một đôi nhục quyền, lại miễn cưỡng đem cái kia Ma Bình đánh máu thịt be bét, quả nhiên là không dám tưởng tượng, tăng lên cảnh giới sau mang đến căng đau cảm giác cũng thuận theo dần dần biến mất.

Cảnh giới tăng lên sau năng lực nhận biết cũng thuận theo tăng cường không ít, ở tại tuyên tiết trong cơ thể dư thừa sức mạnh sau khi, từ từ tinh táo lại, tính cảnh giác cũng thuận theo khôi phục, cũng không biết là vừa mới đột phá cảnh giới mạnh mẽ khí tức ầm ĩ động tĩnh quá lớn, hoặc là Ma Bình trong lúc đó có

đặc thù đưa tin phương thức, ngay ở Phu Dịch vừa muốn thu tay lại thời gian, còn lại Ma Bin đã hiện vây quanh tư thế cách ấy không đủ trăm mét.

Trước mắt cũng không có thoát ly ma thạch quặng mỏ phạm vi thế lực, nếu như phát sinh nữa tranh đấu, nhất định có liên tục không ngừng Ma Bin tiếp viện, chỉ có thể tránh né mũi nhọn nên rời đi trước nói lại, ngược lại trước mắt bởi vì tăng lên cảnh giới, bây giờ khí hải so với trước khi càng mạnh mẽ hơn, vì vậy Phu Dịch cầm trong tay Thổ Linh Châu, lại thi triển đi thuật chìm xuống đất tiếp tục hướng phía trước thoát thân.

Không trách nói Tân Tiên cảnh chính là bước vào chánh thức tu tiên cánh cửa, bây giờ cảm giác của Phu Dịch cùng trước khi hoàn toàn không giống nhau, theo Thái Dương ở chánh nam đến Tây Hạ, ròng rã nửa ngày thời gian, khí hải lúc này mới có chút không chống đỡ nổi.

Phu Dịch lập tức hướng bốn phía điều tra một phen, không có phát hiện truy binh đuổi theo, và cẩn thận dò xét địa thế, chạy đến một chỗ cao bằng nửa người trong bụi cỏ, lúc này mới rút lui đã đi đi thuật trở về mặt đất.

Mới mẻ không khí xông vào mũi, không biết sâu bay quay chung quanh hắn uyển chuyển nhảy múa, gió mát lướt nhẹ qua mặt, xa xa bãi cỏ theo như là sóng lớn trên dưới chập trùng, tám năm, đổi mặt trong hầm mỏ ẩm út mốc meo mùi vị, hắn không có một khắc không nghĩ tới có một ngày khả năng người được bên ngoài không khí, hắn không nhịn được đưa hai cánh tay ra ôm ấp vùng thế giới này, hít một hơi thật sâu hưởng thụ này cũng mộng cũng huyền hương thơm.....

Đây là tự do mùi vị!

“Cũng không có nhìn thấy loại kia quái ngư, xem ra ta đã chạy ra quặng mỏ cái gọi là canh gác khu, không biết là Lý đại ca cùng bầu trời bây giờ như thế nào? Chỉ mong vừa rồi truy binh chỉ có vậy một nhóm, như vậy nói đều bị ta hấp dẫn lại, bọn họ thì hắn là an toàn..... ta hay là trước đem khí hải bổ sung một chút đi.”

Sau đó Phu Dịch dùng Ngũ Khí Triều Nguyên phong thái xếp bằng ở trong bụi cỏ nhấp định, tăng lên cảnh giới sau hiền lành nơi nhiều hơn, linh khí thu nhận so với lúc trước lúc ròng rã đề cao gấp mười lần hiệu suất, chỉ nửa canh giờ, Phu Dịch liền cảm giác được tinh lực dồi dào, sau đó hắn chậm rãi xoay người sau khi cả người thuận thế đổ ra nằm ở trong bụi cỏ.

Phu Dịch từ từ mở hai mắt ra, hắn vẫn cho là ban đêm trong khi thế giới nhất định là một vùng tăm tối, nhưng hắn làm sao biết bầu trời đêm đồng dạng xinh đẹp vô cùng, lúc này hắn hai mắt trừng trừng nhìn chăm chăm trên bầu trời cái kia lóe lén lóe lén ngôi sao cùng cái kia xa hoa trăng sáng, trong lòng không khỏi mênh mông vạn phần.

“Đây là tự do! Đây là bên ngoài thế giới!”

Lúc này, trong bụi cỏ không dứt chập trùng trùng tiếng kêu, giống như tấu nhạc bình thường, Phu Dịch không nhịn được nhắm hai mắt lại lắng nghe này thủ “tự do âm nhạc”.

Có lẽ là quá mệt mỏi, có lẽ là vốn trong lòng dây cung vỡ quá gấp, ngay ở này trầm tĩnh lại sau khi, lắng nghe trùng tiếng kêu, Phu Dịch bất tri bất giác ngủ ngon giấc.

Này vừa cảm giác hương vị ngọt ngào vô cùng, kể cả trong giấc mộng khoe miệng của hắn đều mang theo vẻ mỉm cười.....

Khi tỉnh lại, trời đã sáng choang, khi hắn mở mắt ra lúc, chói mắt ánh sáng để hắn theo bản năng lại nhắm hai mắt lại, lấy tay ngăn trở sau khi, từ từ mở mắt ra, hắn thấy được Thái Dương, mặc dù chói mắt, thế nhưng là khiến người ta ấm áp, thoái mái.

“Ta..... thật tự do!” Phu Dịch hưng phấn hét lớn một tiếng, hắn biết đây tuyệt đối không phải là mộng, hắn thật tự do!

Hưng phấn sau khi, Phu Dịch lại ngồi tĩnh tọa nhập định, đây đã là hắn nửa

năm qua mỗi ngày phải làm bài tập, sau nửa canh giờ, Phu Dịch đến định mở hai mắt ra.

Lúc này, Phu Dịch trong đôi mắt tràn đầy nghi hoặc, hắn luôn cảm giác lần này tăng lên cảnh giới sau khi cũng không có phát sinh Trương Thiên Vũ theo như lời biến chất, hắn rõ ràng cảm giác được vận chuyển chu thiên thời gian cùng trước tiên cảnh lúc gần như giống nhau.

Để nghiệm chứng suy đoán của chính mình, Phu Dịch đem Thổ Linh Châu để ở một bên, trực tiếp bấm quyết niệm chú thi triển độn thổ.

“.....”

Phu Dịch cảm giác được hai chân giống như cái động không đáy điên cuồng thu vào linh lực, mãi đến tận toàn bộ khí hải linh khí bị hấp dẫn tám chín phần mười, Phu Dịch vội vàng dừng lại niệm chú, lập tức đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

“Chưa thành công, nhưng ta rõ ràng cảm giác được tăng lên cảnh giới, loại cảm giác này cùng lúc trước giống nhau như đúc, không có sai!”

“Ai da, nếu như bây giờ Lý đại ca cùng bầu trời ở nơi đây nói thì tốt rồi.....”

Phu Dịch đang chìm nhớ thời gian, đột nhiên cảm giác tâm thần bất định, một loại không tốt linh cảm lại xông lên đầu, Phu Dịch liền vội vàng đem Thổ Linh Châu nhặt lên sau đó năm đi lên bụi cỏ, nhìn chung quanh, chỉ thấy trên bầu trời con kia đáng chết Doanh Ngư vừa lảo đảo hướng về phía bên mình bay tới, đồng thời hắn đã có thể cảm giác được mặt đất hơi có chút lay động, chính là xa xa có Ma Bình đuổi theo, hơn nữa nhân số còn không ít.

“Này con đáng chết Doanh Ngư là thế nào đuổi theo, nhất định phải nghĩ biện pháp giết chết nó! Nếu không sớm muộn đến bị bọn họ dây dưa đến chết.” Phu Dịch nhìn chằm chằm trên trời Doanh Ngư nghiến răng nghiến lợi tự nói một tiếng.

Thế nhưng này đáng chết Doanh Ngư lại là xa ở trên không, hắn căn bản không có bất luận là thủ đoạn gì có thể công kích được nó, chỉ phải bất đắc dĩ hung ác trợn mắt nhìn Doanh Ngư một chút, thi triển thuật độn thổ lặn xuống dưới nền đất, chờ đợi thời cơ chờ đợi khi thì động.

Sau một lát, một đội Ma Bin xuất hiện ở Phu Dịch tầm nhìn bên trong, này đội Ma Bin chính là lúc trước đuổi theo ra đến đội kia Ma Bin, chỉ là trên trời hơn một cầm trong tay trăng đèn đôi roi, cưỡi một con lớn lên cùng ưng gần như ma thú Ma Bin, hắn là ma tướng cấp bậc.

“Thật là đáng chết!”

Này Ma Bin là chuyên môn phụ trách quặng mỏ ván đề an toàn, để ngừa thế lực khác tu sĩ đã đến phá hoại, cho nên không giống quặng trong sân quản lý nô lệ nhàn hạ binh bọn lính mất chỉ huy, bọn họ đều là trải qua chuyên môn huấn luyện chiến sĩ, cấp thấp nhất cũng có tương đương với nhân tộc trước tiên thiên cảnh tu vi, hơn nữa Ma tộc từ lúc sinh ra đã mang theo thể phách cường kiện, thậm chí có một chút sức chiến đấu hơi yếu Tán Tiên cảnh tu sĩ so sánh cùng nhau cũng sẽ chịu thiệt.

Thì tỷ như Phu Dịch như vậy, chỉ có một thân tu vi mà không có kinh nghiệm thực chiến, phải biết rằng Ma Bin cũng sẽ không đứng ở nơi đó không nhúc nhích để hắn đánh, ngày đó bị hắn đánh chết một Ma Bin, chỉ là bởi vì lúc đó cái kia Ma Bin bị hắn một quyền sơ vỡ mặt, cho nên phương diện này vận may thành phần chiếm tám chín phần mười, nếu thật sự cùng hắn đối kháng chính diện, Phu Dịch cùng cái kia cuối cùng của Ma Bin kết quả tất nhiên là chia bốn sáu, hơn nữa cái này bốn tất nhiên là chính hắn.

Phu Dịch tự nhiên minh bạch đạo lý này, vì vậy hắn không dám suy nghĩ nhiều, vội vàng băng nhanh nhất tốc độ về phía trước chạy trốn.

“Ở trong đó, mau đuổi theo!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn

chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 16: Huyết Chiến Ma Tướng

Chỉ nghe phủ đầu quát to một tiếng, Phu Dịch theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cưỡi ưng ma tướng tay phải hắc tiên đang chỉ vào chỗ ẩn thân của hắn, Phu Dịch theo bản năng chuyển hướng, con kia hắc tiên cũng theo Phu Dịch mà động.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, có phải hắn có thể nhìn thấy chính mình?

Mang theo sự nghi ngờ này, vội vàng lại thay cái phuơng hướng càng nhanh chóng Độ Đào Bào, chỉ thấy cái kia ma tướng hắc tiên coi là thật theo sát ấy phuơng hướng theo tới, Phu Dịch lúc này rốt cục có thể Dĩ Khẳng Định, này ma tướng đích xác có không biết thủ đoạn có thể nhìn thấy hắn, nếu như không thể đem vấn đề này xử lý xong, hắn nhất định trốn không thoát, bởi vì hắn hai cái chân có thể không chạy nổi Ma tộc này dùng tốc độ tăng trưởng vật cưỡi.

Phu Dịch tuy có tim đập đi ra cùng với một trận chiến, thế nhưng hắn cũng minh bạch lỗ mảng chiến đấu cũng chỉ là làm việc vô ích, vì vậy hắn chỉ phải gia tăng nhanh Độ Đào Bào, đem tất cả hy vọng gửi gắm với Ma tộc không có công kích thủ đoạn của hắn, hơn nữa lúc này tăng lên cảnh giới sau khi, mặc dù có chút kỳ quái tựa hồ đều không phải là chánh thức Tân Tiên cảnh, thế nhưng khí hải tăng trưởng lại là chân thật, lúc này thi triển đi thuật bất kể là tốc độ còn là kéo dài thời gian đều chiếm được chất bay vọt, nếu như Ma Bình không có công kích thủ đoạn của hắn, chỉ cần chạy đến phía trước bãi đá vụn, nên là có thể thoát khỏi những truy binh này.

Mặt sau ma thú chân đạp mặt đất chấn động cảm giác càng ngày càng gần, cách phía trước bãi đá vụn còn có hơn năm trăm bước, Phu Dịch mặc dù sốt ruột, thế nhưng bây giờ tốc độ đã là cực hạn.

“Tiểu tử, nhìn ngươi chạy đàng nào!”

Chỉ nghe phủ đầu quát to một tiếng như sấm nổ cửu thiên, chấn động đến mức Phu Dịch té cả da đầu, lại ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ma tướng lại cầm trong tay trăng đen đôi roi tung, chiếu vị trí của hắn liền đậm xuống, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, dùng hết sức mạnh toàn thân mạnh mẽ tăng tốc độ, Khảm Khảm tránh thoát đòn đánh này, nhưng là bị cắp kia roi đánh mặt đất tiếng nổ vang, nổ tung thất khiếu chảy máu.

Nguy hiểm thật! Bọn họ lại có công kích được thủ đoạn của hắn!

Nghĩ đến đây Phu Dịch lạnh cả tim, thế nhưng dưới chân lại không dám dừng lại, tiếp tục hướng về phía trước lao nhanh!

“Khà khà! Còn không ra?” Ma tướng cười lạnh một tiếng, hai tay bấm quyết, chỉ thấy cái kia trăng đen đôi roi lại hướng về Phu Dịch vị trí mặt đất đánh tới, Phu Dịch cắn răng, theo mặt bên nhảy đến trên mặt đất, tùy theo một cho vay nặng lãi tránh thoát đòn đánh này, thế nhưng vẫn bị tung toé cục đá đánh tới tìm vài đạo vết thương nhỏ.

Chỉ là trong giây lát này dừng lại, nghiêm chỉnh huấn luyện sáu cái Ma Bin đã xem Phu Dịch bao bọc vây quanh, Phu Dịch trong lòng biết hôm nay chắc chắn phải chết, liền từ chỗ hông lấy ra lúc trước dùng để ám sát đoán đao của Ma Bin che chở với trước ngực, mặc dù là chết, cũng có thể mang đi hai ba cái Ma Bin, này buôn bán không lỗ!

Ma tướng thấy Phu Dịch, trên mặt tràn đầy vẻ trào phúng, ngông cuồng nói: “Chắc, chắc, chắc…… không sai, thật sự có tài, tầm thường một tên đầy tớ lại có thể có như vậy tu vi, còn giết ta tốt mấy tên thủ hạ, xem ra hôm nay là không thể để ngươi sống nữa, tiểu tử, cho ngươi cái tự sát cơ hội, bản tướng lưu ngươi toàn thây.”

Phu Dịch nghe đến ma tướng cũng không có nhắc tới Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong, không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hai người bọn họ hắn

là an toàn, không can thiệp tới như thế nào, coi như hôm nay vừa chết cũng phải kéo dài một ít thời gian, vì vậy hờ lạnh một tiếng nói: “Nghĩ lấy mạng ta, chính mình tới bắt ạ!”

Ma tướng ha ha cười nói: “Vậy thì quá đơn giản!”

Dứt lời, ma tướng tay vẫy một cái, sáu cái Ma Binhs trực tiếp tay nâng trường thương xung phong tới, nếu coi là thật chỉ là này hàng cấp thấp, Phu Dịch liều mạng bị thương nói muốn xử lý xong bọn họ cũng không phải việc khó gì, bây giờ hắn duy nhất kiêng kỵ chính là ở không trung ma tướng.

Này sáu gã Ma Binhs nghiêm chỉnh huấn luyện, phối hợp không chẽ vào đâu được, thế nhưng động tác của Phu Dịch lại là cực kỳ nhanh nhẹn, trong thời gian ngắn lại không thể đưa hắn bắt.

Song phương quẩn đấu một phút, lại bị Phu Dịch giết chết hai cái Ma Binhs, có điều lúc này trên người hắn cũng hơn bảy cái hố máu, không ngừng chảy máu.

“Một đám phế vật! Bình thường làm đại gia làm quen rồi a,

Là một cái như vậy nô lệ các ngươi cũng thu thập không dứt? Hôm nay nếu không thể đem hắn bắt, bản tướng đem các ngươi mỗi một người đều chém!” Ma tướng thấy thủ hạ vô năng, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, vội vàng lớn tiếng mắng.

Ma Binhs vừa nghe nhất thời giận dữ, 4 cây trường thương đeo giao long xuất hải bình thường hướng về Phu Dịch đâm tới, Phu Dịch mắt thấy không thể tránh khỏi, vội vàng bốc lên thuật độn thổ, vừa chui vào dưới nền đất.

“Đến đúng lúc! Các ngươi thối lui!” Chỉ thấy cái kia ma tướng hét lớn một tiếng, trong tay trắng đen đôi roi lại tung, công bằng hướng về Phu Dịch đập tới, xen vào vừa rồi uy lực, Phu Dịch tin tưởng như bị này đôi roi đập trúng, nhất định đau khổ giữ được.

Phu Dịch liền vội vàng đem hết thảy linh khí tụ ở hai chân, mạnh hướng về bên cạnh lóe lên, vậy mà cặp kia roi như hình với bóng, tốc độ cực nhanh vô cùng, dùng tốc độ của hắn căn bản không tránh thoát.

Phu Dịch theo bản năng dùng hai tay che ở đỉnh đầu, chỉ cảm thấy một luồng cuồng bạo sức mạnh từ trên xuống dưới, nện hắn choáng váng, ngay sau đó một hơi tụ huyết theo trong miệng phun ra, thế nhưng hắn không dám làm dừng lại, vội vàng theo lòng đất vừa chui ra.

Nói cũng kỳ quái, Phu Dịch theo lòng đất khoan ra sau đó, ma tướng vừa thu hồi đôi roi không muốn công kích, bốn gã Ma Bin lại đưa hắn vây quanh, vô số bóng thương như là linh xà bình thường lại đâm về phía hắn.

Lúc này nếu là lại triển khai độn thổ đã tới không băng, Phu Dịch vội vàng dùng trong tay dao găm chiến đấu, đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên xuất hiện một thiếu niên cùng mấy cái người mặc áo đen đối chiến tình cảnh, vì vậy hắn theo bản năng dùng trong tay đoán đao sử dụng thiếu niên kia sử kiếm pháp.

“ a.....” vốn Phu Dịch cũng là lấy ngựa chết làm ngựa sống, ai biết lại thần kỳ như thế, một đao liền đâm vào 1 Ma Bin ngực, Ma Bin lập tức ngã xuống đất.

Phu Dịch không khỏi thất kinh, hắn vạn vạn không ngờ rằng này nhìn như không có gì lạ kiếm pháp, lại có thần kỳ như thế hiệu quả, vì vậy trong tay hắn dao găm tung tóe, không dứt dùng cái kia kiếm pháp chiêu tấn công về phía Ma Bin.

Phu Dịch tuyệt đối không ngờ rằng, kiếm pháp này lại sắc bén như thế, chỉ dùng ước chừng một phút thời gian, mấy cái Ma Bin lại toàn bộ bị hắn chém giết.

“.....” ma tướng nhìn ở trong mắt, sắc mặt âm tình bất định, nhất thời cười nhất thời giận, nghĩ đến đã là nỗi giận tới cực điểm.

Đột nhiên, ma tướng hét lớn một tiếng, từ không trung nhảy xuống, trong tay trăng đen đôi roi chiếu Phu Dịch ót đậm tới, Phu Dịch xung quanh đôi roi thuận thế dạo qua một vòng, tránh thoát đôi roi đồng thời, trong tay dao găm dùng khó mà tin nổi góc độ đậm về ma tướng dưới nách, sử dụng vẫn như cũ là thiếu niên kia kiểm pháp.

Ma tướng cười lạnh một tiếng, lại không tránh né, trực tiếp đôi roi quét ngang, Phu Dịch thấy vậy cắn răng một cái, liều mạng sát bên một cái cũng phải trọng thương ma tướng, cũng không có né tránh, hai người đều là không muốn sống đấu pháp.

Thế nhưng, Ma tộc tự nhận cao quý, làm sao có khả năng cùng hăn ngọc đá cùng vỡ?

Làm Phu Dịch dao găm đậm tới Ma thể da thịt thời gian, chỉ nghe “Chảo rán” một tiếng, giống như tiêm với thép ròng bên trên, trực tiếp bị bắn ra, còn chưa theo trong kinh hải phản ứng lại, trăng đen đôi roi đã ác liệt đánh ở cánh tay trái bên trên, sau đó bị đánh cả người bay lên.

Ma tướng không có dừng lại, một bước nhanh đuổi theo, tiếp theo vừa là một roi trong khi đánh ở Phu Dịch lồng ngực, Phu Dịch lại bị oanh lùi về sau thẳng đến bước mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

“Phế vật chính là phế vật!” Ma tướng cười ha ha một tiếng, tay cầm đôi roi chậm rì rì hướng về Phu Dịch đi tới.

Ma tướng đương nhiên có ấy tự tin vốn liếng, Phu Dịch đã trúng này hai roi sau khi, cánh tay trái xương gãy thành ba đoạn, ngực trái xương ngực chặt đứt không biết là bao nhiêu cái, 5 phủ tạng lục phủ cùng bị chấn thương, trong miệng máu tươi ói không ngừng, trước mắt tình huống này, mặc dù là Y Tiên tái thế, chỉ sợ cũng vô lực về ngày.

Ma tướng đi tới Phu Dịch trước mặt, cười lạnh một tiếng, một bước bay lên lại đem Phu Dịch đá ra năm, sáu mét, cười nói: “Tiểu tử, đứng lên đánh ạ, ngươi

không phải đặc biệt biết đánh nhau gì?”

“Đánh ạ!” Nói xong, vừa là một cước, Phu Dịch lại bị đá ra năm, sáu mét, đầu đánh vào trên một tảng đá lớn, cổ lệch đi, chỉ có đền khí không có đi lên tức giận.

“Rác rưởi!” Ma tướng nâng lên một bước, đạp ở trên đầu của Phu Dịch, cười lạnh nói: “Cứ như vậy chết rồi? Lão tử còn không có đánh đã nghiên đâu, thực sự là tiện nghi ngươi.”

“Chim diều hâu, của ngươi.” Nói xong ma tướng đem đôi roi một điều, liền đem Phu Dịch cả người xúi giục cao bảy, tám mét, cái kia lớn lên giống ma vật cười “Vèo” một tiếng hóa thành một vệt bóng đen, hướng về Phu Dịch vọt tới.

Phu Dịch cả người đau đớn, thế nhưng nhưng không có từ bỏ, chỉ thấy bị gọi là chim diều hâu ma thú phả vào mặt, Phu Dịch vội vàng xiết chặt trong tay dao găm, thăng các loại chim diều hâu cùng với tiếp cận thời gian, dùng hết toàn thân sức mạnh rót vào đoán đao bên trong, một đao liền đâm vào chim diều hâu cổ, máu tươi lập tức theo đoán đao văng Phu Dịch vể mặt.

“C-K-Í-T..T...T.....” một tiếng sắc bén tiếng kêu thảm thiết vang vọng toàn bộ bầu trời, ma tướng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy xanh Ma cổ ghim một cái đoán đao, cùng người nọ loài nô lệ đồng thời hạ đi.

“Khốn nạn!” Ma tướng nhất thời giận dữ, vài bước liền vọt tới Phu Dịch bên cạnh, nâng roi đánh liền.

Phu Dịch vội vàng trong lúc cấp bách tinh thần, thi triển độn thổ chui xuống dưới đất.

Ma tướng đôi roi thất bại đánh vào trên mặt đất, lập tức đất đá tung toé. Vốn băng phẳng đại địa cứng là bị đập ra một chu vi hai trượng hổ to, chỉ là không thấy Phu Dịch bóng người.

Một roi thất thủ, ma tướng trong lòng hòn dỗi càng sâu, như là phát rồ bình thường không dứt đánh mặt đất cùng chung quanh núi đá, trong nháy mắt hoàn hảo như lúc ban đầu mặt đất bị hắn nện loang loang lỗ lổ, này lớn vô cùng hòn đá cũng bị ấy đánh cho đá vụn tán lạc khắp mặt đất, vốn một mảnh tốt đẹp phong cảnh trong nháy mắt chính là khắp nơi bừa bộn, khó coi.

Chui vào dưới nền đất Phu Dịch bị ma tướng đánh bệ đánh bạ đậm trúng một lần, nhưng cũng may ở chiến đấu thời gian không dứt hướng về bãi đá vụn đầy mạnh, hơn nữa ma tướng cái kia hai cước, lúc này rốt cục xông vào bãi đá vụn bên trong, có che lấp vật, Phu Dịch một viên treo ở táo tử mắt lòng rốt cục chìm xuống, chỉ là lúc này thương thế kỳ trùng vô cùng, cố nén đau đớn đi về phía trước đến hai, ba trăm bước sau khi, liền hôn mê bất tỉnh.

Ma tướng vẫn còn đang cái kia một mảnh không dứt phát tiết, có tới nửa canh giờ, lúc này mới ngừng tay, ngơ ngác nhìn dưới mặt đất, cẩn răng nghiến lợi nói: “Đáng chết phế vật, để bản tướng bắt được nhất định đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Lúc này mới dẫn theo đôi roi rời đi.

Phu Dịch lần này khả năng hoàn toàn là vận may, dù cho lúc đó vận may kém một chút một tí tẹo như thế, cái kia ma tướng lại bù hắn một roi mới đưa thi thể của hắn nuôi nấng vậy chỉ có có đại bàng huyết mạch vật cưỡi nói, e sợ hắn cũng có trở thành chim diều hâu vật trong bụng.

Làm Phu Dịch ngất xỉu sau khi, độn thổ cũng không có giải trừ, Thổ Linh Châu ở trong lòng của hắn tỏa ra mỏng manh Thổ linh khí, hình thành một người như trứng gà xác ngoài bình thường vòng bảo hộ đưa hắn bao ở trong đó, hắn cũng sẽ không bởi vì không có dưỡng khí bị ngạt chết, chỉ là lúc này hắn đã là đến khí so với đi lên khí phải nhiều hơn nhiều.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 17: Người Chết?!

U Minh Khoáng Tràng là Ma tộc quan trọng nhất quặng mỏ một trong, trấn thủ quặng mỏ chính là Ma tộc trong đại quân lá bài chủ chốt rồng bay quân đoàn, bởi vì Thống soái ở ngoài Hào Huyết Ma, cho nên vừa xưng là Huyết Ma quân đoàn.

Lúc này trung quân lều lớn trước, đang có 1 ma tướng quỳ Tại Trường trước run lẩy bẩy, chính là cưỡi phi hành vật cưỡi, cầm trong tay đoi roi lẩn theo ma tướng của Phu Dịch.

“Ngươi vào đi.” Hồi lâu sau, trong lều truyền đến một tiếng hồng hậu âm thanh.

Ma tướng liễn vội vàng đứng lên, cúi đầu khom lưng chạy chậm đi vào trong lều, vừa vào trong trường liền lại quỳ xuống, đầu cũng không dám ngẩng lên, bẩm báo nói: “Nguyên soái, mạt tướng tội chết.....”

Lều lớn ở giữa xiêm Trứ Nhất tấm làm bằng đá ghế Thái sư, ghế Thái sư ngồi Trứ Nhất người, trên người trường bào màu bạc, một con già giặn tóc ngắn, có được một tấm mặt chữ quốc, mắt to mà rậm, môi khá dày, nhìn qua giống như là một vị cả người chánh khí trung nghĩa người, có thể ai có thể nghĩ đến, vị này chính là trên tay lây dính vô số người loài tu sĩ máu tươi, người đưa ở ngoài Hào Huyết Ma Ma tộc thập đại nguyên soái một trong —— Lang Vũ.

Huyết Ma Lang Vũ híp mắt nhìn nhìn quỳ ma tướng, lông mày không khỏi nhíu vừa nhíu nói: “◆◆ rắn nội đan?”

Ma tướng vội vàng trả lời: “Kẻ loài người kia nô lệ nên chết rồi.....”

Huyết Ma Lang Vũ lúc này giận dữ, một cái tát vỗ vào ghế đá trên lan can, như là người trưởng thành cánh tay to tay vịn lúc này theo tiếng mà đứt, hét lớn: “Một nhân tộc nô lệ sinh tử cùng bản tọa có cái gì can hệ! Bản tọa không có thời gian nghe ngươi này nói nhảm, nếu như cho không đứt bản tọa rất tốt lấy cớ, đừng trách bản tọa vô tình!”

Lãng Vũ mặc dù tướng mạo đường đường, thế nhưng chỉ là trước mắt hành vi có thể kết luận, coi là thật không phụ Huyết Ma tên gọi, Phi Đán tính khí cực kỳ hung bạo, đối với thuộc hạ cũng là phi thường hà khắc, Huyết Ma cái ngoại hiệu này quả nhiên là danh phù kỳ thực.

Này ma tướng tự nhiên hiểu rõ vô cùng vị này nguyên soái phong cách làm việc, nhất thời dọa nạt cả người phát run, nơm nớp lo sợ trả lời: “Là mạt tướng bất cẩn rồi, mạt tướng tội chết.....”

Huyết Ma vừa nghe nhất thời vỗ bàn đứng dậy, quát lớn: “Hỗn trưởng, ngươi cũng biết ta thánh tộc hoang phế 300 năm thời gian mới thật vất vả tìm được ♀♀ rắn một mạch, vừa dùng hai trăm năm thời gian nuôi dưỡng, bây giờ trước mắt đại kế sắp sửa khởi động, toàn bộ thiên hạ dễ như trở bàn tay, lại bị một người như giun dê bình thường nhân tộc nô lệ hỏng rồi kế hoạch, ngươi theo bản tọa cũng có hơn tám trăm năm, bản tọa tự nhận không xứng với ngươi, bây giờ ngươi thậm chí ngay cả như vậy việc nhỏ cũng làm không được, ngươi còn có nào bộ mặt sống tạm với sự tình! Người đâu, kéo ra ngoài chém!”

Vừa dứt lời, ngoài trưởng trực tiếp xông vào hai gã Ma Bình, ma tướng nhất thời dọa nạt xụi lơ trên mặt đất, vội vàng run run nói: “Nguyên soái tha mạng, mời mọc lại cho tiểu nhân một cơ hội, cho dù là đào sâu ba thước cũng nhất định tìm tới ♀♀ rắn nội đan!”

“Hừ! ♀♀ rắn nội đan một khi làm vật vô chủ, thì sẽ chìm vào địa tâm, ngươi đừng nói xới ba tấc đất, cho dù là đào đất vạn trượng cũng không dùng, lo lắng làm gì, chém!” Huyết Ma ra lệnh một tiếng, cái kia ma tướng liền giống như chó chết bị kéo ra ngoài.

Đợi cái kia ma tướng bị bắt sau khi ra ngoài, Lang Vũ một chưởng vỗ ở ghế đá bên trên, cứng rắn ghế đá nhất thời bị đập chia năm xẻ bảy, vốn chánh khí mặt đã vặn vẹo dị thường, trở nên dữ tợn đáng sợ.

“Cuộn trở về!” Ra lệnh một tiếng, bị bắt đi ra ngoài tướng quân lại bị bắt vào, quỳ trên mặt đất chờ đợi mệnh lệnh.

“Bản tọa xem ở trên mặt của Đông Quân tạm thời lưu ngươi một mạng, hiện cho ngươi ba tháng thời gian, ngươi nếu là không thể đem ♦♦ rắn nội đan bắt lại không trở lại, coi như Đông Quân tự mình đứng ở nơi đây, cũng không giữ được mạng chó của ngươi, cuộn!”

Ma tướng vừa nghe nhất thời ngạc nhiên vạn phần, vội vàng quỳ lạy nói: “Đa tạ nguyên soái, nếu là mạt tướng trong vòng ba tháng lấy không trở về Thổ Linh Châu, không cần nguyên soái động thủ, mạt tướng chính mình tựa đầu đưa lên!”

“Ngươi không cần tạ bản tọa, ngươi nên may mắn ngươi có cái lảng lơ đến cực điểm chí gái tốt, bản tọa mặc dù không sợ Đông Quân cái kia đồ háo sắc,

Nhưng dù sao đều là thánh chủ làm việc, bởi vì như ngươi vậy một phế vật ác hăn ngược lại cũng không cần thiết! Cút đi!”

“Tạ nguyên soái! Tạ nguyên soái! Tạ nguyên soái.....” ma tướng một bên lùi về sau, trong miệng một bên nhắc tới, chỉ lo Huyết Ma lại đổi ý muốn mạng của hăn, hăn tin tưởng chỉ cần hôm nay ra cái này lều lớn, chỉ cần chạy trốn tới Bích Hoa Các, có anh rể Đông Quân che chở, Lang Vũ cho dù có một vạn cái lá gan cũng không dám đem hăn như thế nào.

Khoảng cách U Minh Khoáng Tràng nam bên ngoài một trăm năm mươi dặm có ngọn núi, tên là Bạch Vân Sơn, ngọn núi này cao hơn một trăm năm mươi dặm, bởi vì hàng năm sương trắng bao phủ vì vậy mà được gọi là.

Bạch Vân Sơn cùng Côn Luân Sơn, Thục Sơn, Bồng Lai Tiên Đảo, Thanh Khâu Sơn cùng xưng Ma tộc ngũ đại cẩm địa, có điều này Bạch Vân Sơn rồi lại

cùng còn lại tứ đại cấm địa có bản chất khác nhau.

Côn Luân Sơn, Thục Sơn, Bồng Lai Tiên Đảo bèn là loài người tu tiên thánh địa, có mạnh mẽ đại trận hộ sơn bảo vệ, hơn nữa nhân tộc người thật mạnh trấn thủ, Thanh Khâu Sơn lại là Yêu tộc chỗ nương thân, đồng dạng có mạnh mẽ đại trận hộ sơn cùng cường giả yêu tộc, này chung quanh cấm địa là danh phù kỳ thực cấm địa, mặc dù là thiên hạ ba phần chiếm hết thứ hai Ma tộc nâng chỉnh loài lực lượng mạnh mẽ tấn công này chung quanh cấm địa tùy ý một chỗ, mặc dù nhất định có thể bình định nơi này cấm địa, nhưng nhất định phải trả giá bọn họ khó có thể chịu đựng giá cả, hiện nay thiên hạ thế cuộc vô cùng quyết tâm, bất kể là gì phe thế lực cũng không muốn khinh ý xúi giục cỡ lớn chiến dịch.

Có điều này Bạch Vân Sơn cùng trước chung quanh cấm địa nhưng có bản chất bất đồng, nó được gọi là Ma tộc cấm địa là vì cái kia hàng năm bao phủ sương trắng, đối với Ma tộc thân thể có trí mạng ăn mòn, như là * bình thường, cho nên Ma tộc là không muốn đến, cũng không phải không dám tới, hơn nữa này Bạch Vân Sơn ngàn năm qua cũng không có xuất hiện bất kỳ đối với Ma tộc bất lợi ảnh hưởng, cho nên Ma tộc cũng liền không muốn phản ứng mảnh này địa giới.

900 năm trước, tin tức này ở người trong tộc lưu truyền ra, rất nhiều người vạn dặm xa xôi di chuyển tới đây, Ma tộc biết chuyển tới nơi này cũng bất quá là ít ỏi người phàm, mà bận tâm sương trắng đối với bọn họ thương tổn, liền mở một con mắt nhắm một con mắt, từ đây, nơi đây liền hơn một phi thường nổi danh thôn, tên là Vụ Ẩn Thôn.

Bây giờ Ma tộc thống trị khu vực, nhân tộc tựa như sinh sống ở Địa ngục bình thường, Vụ Ẩn Thôn làm đúng như thế ngoại đàو viên bình thường, cũng đích xác xứng đáng 1 “ẩn” chữ, tên này lấy cũng cực kỳ vừa đúng.

Thế nhưng tất cả những thứ này, gần như duy trì 1 trăm năm, cũng chính là ở Vụ Ẩn Thôn hình thành sau trăm tuổi, thôn này đột nhiên xuất hiện một hồi ôn dịch, chết rồi rất nhiều người, làm trận kia ôn dịch đi xuống sau khi, thôn này

chết gần như còn lại 100 người, thế nhưng sau đó người trong thôn phát hiện một khung bối sự tình!

Theo vào lúc ấy bắt đầu, trong thôn này người cũng lại không vượt qua được 100 người, mỗi khi có 101 cái mới sinh mệnh sinh ra trong khi, trong thôn đều sẽ có một người chết đi, càng đáng sợ chính là, bọn họ trong thôn này người, nhiều nhất có thể sống đến bốn mươi tuổi, vô luận người này trong ngày thường cõ nào cường tráng, bốn mươi tuổi sinh nhật ngày đó, nhất định sẽ là hắn ngày giỗ.

Bọn họ có nghĩ tới rời đi nơi đây, thế nhưng chỉ cần ra địa giới của Bạch Vân Sơn, thì nhất định sẽ chết, bọn họ cũng có nghĩ tới để bên ngoài người tiến đến, có lẽ khả năng đánh vỡ cái này đáng sợ nguyên rủa, thế nhưng đáng tiếc chính là, bên ngoài người đưa đến sau khi chỉ là lâm thời, không dùng được mấy năm, vẫn như cũ sẽ trở lại này 100 người nguyên điểm.

Đây là một đáng sợ nguyên rủa, làm cái này nguyên rủa truyền lưu với ngoại giới sau khi, thôn này liền không còn có người ngoài trước đến rồi, từ đây, cái này nguyên rủa bao phủ thôn trang này ròng rã tám trăm năm, này tám trăm năm, các thôn dân vì để cho huyết mạch của chính mình có thể truyền lưu đi xuống, cái này ngăn cách thôn trang, rốt cục ném đi đã đi dĩ vãng thế tục quan niệm, từ đó về sau, nơi đây liền chỉ có người mạnh là vua luật rừng, chỉ có cường giả mới hữu hiệu phổi hợp quyền, mới xứng có nối dõi tông đường tư cách.

Thôn mặt đông có một dòng sông, con sông này là từ trên núi chảy xuống, là thôn này duy nhất nguồn nước, lúc trước ròng rã một tháng ngày mưa dầm dẫn đến mực nước dâng lên, ngoại trừ ở bờ sông lấy một vài nước uống ở ngoài các thôn dân đều không dám gần sát bờ sông.

Hôm nay mực nước rốt cục lui xuống, thôn nữ tử vội vàng không thể nại cởi ẩm ướt dính quần áo, dồn dập nhảy vào trong sông, tùy ý chậm chậm nước sông cọ rửa thân thể đầy vết bẩn, hưởng thụ phần này thiên nhiên ban cho lễ vật của

các nàng.

Đây tuyệt đối là một đế thiên hạ nam nhân vui đến quên cả trời đất địa phương, bởi vì nguyễn rủa tồn tại, trong thôn này nữ tử bỏ ba cái phong vận dư âm người đẹp hết thời ở ngoài, còn lại đều vì ngọc bích đào bên trong tuổi tác, mỗi người diêm dúa ướt át, đặc biệt là các nàng ở trong nước nô đùa đùa giỡn, trắng toát thân thể ở trong sông như ẩn như hiện, làm có thể nói hoa thơm cỏ lạ tranh diễm đẹp không sao tả xiết, tình cảnh này nếu là xuất hiện với thế gian, e sợ dù cho biết rõ phải chết, chỉ vì chứng kiến này một mảnh xuân sắc Đăng Đồ lồng tử đâu chỉ trăm vạn?

Chỉ tiếc Vụ Ân Thôn tiếng xấu bên ngoài, bọn họ căn bản không thể biết thiên hạ lại lại có xinh đẹp như vậy phong cảnh, càng không thể nhìn thấy tình cảnh này.

“Này, ngươi cách nàng xa một chút, cẩn thận dính lên vật bẩn thiu!” Nói chuyện là một nhìn qua chừng hai mươi tuổi nữ tử, lớn lên mi thanh mục tú, trong lời nói lại là tràn đầy chanh chua mùi.

Bên cạnh nữ tử nghe đến cái này “có lòng tốt” nhắc nhở sau, vội vàng quay đầu nhìn lại, không khỏi dọa nạt cả người run run một cái, vội vàng hướng về đoàn người bên này nhích lại gần, đồng thời thở phào nhẹ nhõm nói: “Ai da..... làm ta sợ muốn chết, nên không có sao chứ, đều như vậy xa.....”

Lúc trước nữ tử thở dài nói: “Ai biết được, chỉ mong không có chuyện gì.....”

“Được rồi, không muốn nói rồi, nếu làm cho nàng nghe đến thi triển yêu pháp, chúng ta cũng phải xong đời!”

“Đúng vậy, không muốn nói rồi, người ta anh ruột đongẠ hạo bây giờ nhưng trưởng thôn, nếu là cho hắn biết chúng ta đang nói nàng nói xấu, cẩn thận cho các ngươi cho cóc ghẻ sinh con!”

Nghĩ đến cóc ghẻ cái kia đầy mặt rõ cùng cái kia hèn mọn hình dáng, nữ tử không khỏi nôn khan liên tục.

“Ôi chao, có thể khỏi nói cái kia ỷ lại vân, thật là ghê tởm a, vừa nhắc tới tên của hắn thì nghĩ đến cái kia đầy mặt hạt đậu, rồi cùng cái kia cóc ghẻ giống nhau, thật là ghê tởm a.....”

“Hừ, không muốn nàng, nơi nào dùng đến phiên đongẠ hạo làm trưởng thôn, ta xem huynh muội này hai, đều không phải vật gì tốt!”

“Ai da, ai nói không phải sao, từ khi đongẠ hạo lên làm trưởng thôn, ta thì không còn có hướng qua nam nhân mùi vị.....”

“Ngươi cái tao đề tử, lại muốn nam nhân, ha ha ha ha.....”

“Các ngươi nói đongẠ hạo có phải là có tật xấu hay không? Đều hơn hai mươi tuổi cả ngày cùng mình muội muội ở cùng một chỗ, cũng không tìm chúng ta làm chuyện đó nối dõi tông đường, thực sự là kỳ quái!”

“Có thể hay không các nàng hai huynh muội làm cùng nhau?”

Cách đầm nữ tử này xa mười mấy mét dựa vào giữa sông nơi, có một mười lăm mười sáu tuổi cô gái như là con cá bình thường ở giữa sông bơi qua bơi lại, nghĩ là du lịch mệt mỏi, liền giẫm lên nước đứng ở giữa sông nghỉ ngơi, cô gái tròn vo mặt còn có một chút bụ bẫm, kéo hai cái bím tóc nhỏ khoát lên trước ngực, da thịt trắng noãn, mày liễu dưới một đôi mắt phượng trong suốt trong suốt, khéo léo mũi ngọc tinh xảo, mềm mại bờ môi, mặc dù coi trọng có chút gầy yếu, thế nhưng trổ mã lại là phi thường hài lòng, cùng với một vài trưởng thành nữ nhân so với cũng tia hào không thua bao nhiêu.

Những cô gái này nói cái gì, mặc dù nàng nghe không rõ ràng lắm, có điều nhưng cũng có thể đoán được đại khái, vốn mỉm cười mà cười sắc mặt lập tức đổi khó coi đến cực điểm, thế nhưng nàng cũng không có đi cùng các nàng kiến thức chung, cố nén lửa giận, hờ lạnh một tiếng hướng về xa xa bơi đi.

Bơi ra đại khái chừng mươi thước, đột nhiên một vệt bóng đen va vào trong lòng của nàng, cô gái tập trung nhìn vào, không khỏi hé lèn một tiếng.....

Tiếng kêu đã kinh động cách đó không xa bọn nữ tử, đám kia nữ tử mặc dù ngoài miệng chanh chua độc ác, nhưng cũng không phải hết thảy mọi người đối với thiếu nữ bất mãn, nghe đến cô gái rít gào sau khi, liền có một người phụ nữ như là một cái mỹ nhân ngư bình thường ở trong nước vặn vẹo, chỉ là chốc lát liền bơi đến bên cạnh cô gái.

“Sương sớm muội muội, làm sao vậy?” Đầu tiên lôi tới chính là một tuổи chừng khoảng chừng hai mươi, da thịt trắng noãn mắt to cô gái tóc dài, nữ tử trong lời nói tràn đầy thân thiết, tựa hồ trong ngày thường cùng cô gái quan hệ liền không sai.

Cô gái sương sớm chỉ vào đã bị nàng đẩy ra, theo dòng sông từ từ hướng hạ du trôi bóng người màu đen, kinh hoảng chưa định nói: “Bạch hoa sen tỷ tỷ, cái kia hình như là một kẻ đã chết!”

“Hả.....” cái kia kêu bạch hoa sen nữ tử lá gan không nhỏ, lại bơi tới bóng người màu đen bên cạnh, nhìn nói: “Là người thiếu niên..... có điều giống như..... còn có yếu ớt khí tức, nên còn chưa có chết.”

“Nơi đây tại sao có thể có người?”

“Không biết là ạ, hình như là theo thượng du trôi nổi hạ xuống?”

“Làm sao bây giờ?”

“.....”

Bọn nữ tử làm rõ xảy ra chuyện gì sau khi, bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 18: Hoả Hoạn

“Bạch Hà tỷ tỷ, chúng ta đem hắn mò đi lên, để anh ta nhìn làm thế nào chứ?” Thần Lộ nói ra một kiến nghị.

“Tốt, ngươi tới giúp ta, chúng ta đồng thời đem hắn kéo lên bờ.” Bạch Hà đồng ý kiến nghị của Thần Lộ, bắt chuyện Thần Lộ đồng thời lôi kéo sắp chết thiếu niên hướng về trên bờ bơi đi.

Lên bờ sau khi hai người mau mau Xuyên Đãi chỉnh tề, hướng về đồng ruộng bên kia chạy đi, đi tìm ca ca của Thần Lộ trưởng thôn Đông Hạo.

Những cô gái khác biết các nam nhân muốn đến rồi, cũng dồn dập lên bờ mặc tốt, có điều các nàng không có tản đi, vây quanh nằm trên đất người bên cạnh, vừa mồm năm miệng mười nghị luận dậy đi.

“Này, các ngươi nhìn, hạt châu này thật xinh đẹp a, các ngươi mau nhìn!” Một cô gái nhìn thấy thiếu niên trong lòng loáng thoáng có chút tia chớp, vội vàng đẩy ra nhìn qua, lại là một viên có tr匡 vịt to nhỏ thổi hoàng sắc châu ngọc, châu ngọc mặt ngoài có một tầng phi thường mỏng mà sáng sủa huỳnh trong sáng trong suốt xác ngoài, chính là hạt châu này dưới ánh mặt trời sáng lênh láng.

Phàm là nữ tử cùng yêu một vài tỏa sáng lấp lánh, xinh đẹp gì đó, các nàng cũng là nữ tử đương nhiên cũng không ngoại lệ, khi các nàng bắt lại sau khi đứng lên, nhìn thấy trong hạt châu còn có một đoàn thổi hoàng sắc mây mù không dứt cuồn cuộn, xa hoa càng yêu thích không buông tay.

“Trưởng thôn đến rồi……” không biết là ai thấp giọng nói một câu sau, bọn

nữ tử lập tức dừng lại nghị luận không dám nói lời nào, cầm bảo châu nữ tử đang chuẩn bị hướng về giấu trong ngực, thế nhưng nàng nhìn thấy chung quanh nữ nhân trong mắt khát vọng thời gian, liền biết thứ này không giấu được, vội vàng đưa tới đã đi tới Đông Hạo trước mặt.

“Cái này là từ trên người hắn đi ra.....”

Trưởng thôn Đông Hạo nhìn một chút trên mặt đất thiếu niên ngực quần áo bị mở ra, lập tức liền hiểu thế này sao lại là đi đi ra, rõ ràng là bị tìm đi ra, Đông Hạo làm người cực kỳ chính trực, bình thân hận nhất chính là nói dối người, thế nhưng trước mắt nữ tử đã giao ra bảo châu cũng không cần phải làm bực này việc nhỏ mảnh liệt văn chương, vì vậy hắn cũng không có không nói thêm gì, tiếp nhận bảo châu thời gian hung ác trợn mắt nhìn cô gái kia một chút, cô gái kia xem ở trong mắt, tự biết đuối lý, liền cúi đầu không thèm nhắc lại.

Đông Hạo đưa tay dò xét thiếu niên hơi thở, lại dùng hai ngón kẽ sát ở trên cổ, tiếp theo vừa nắm lên cổ tay, sau một lát, Đông Hạo đứng lên Thân Khán nhìn chung quanh thôn dân, tiện tay chỉ bốn người nói: “Bốn người các ngươi đem người này mang lên nhà ta, nhìn khả năng không thể cứu, những người còn lại nên làm gì nên cái gì đi.”

Này cũng cũng không phải đặc biệt gì thú vị sự tình, vì vậy ngoại trừ bị chỉ định cái kia bốn vị thanh niên lưu lại giơ lên người nọ hướng về Đông Hạo Gia hơn...dặm, những người còn lại đều tản, kẽ cả vây quanh Trú Dích bọn nữ tử cũng đều tản đi, ở bên bờ gạt ra tắm quần áo dơ đã đi.

Cái kia bốn vị thanh niên đem người nọ mang lên Đông Hạo Gia phóng tới trên giường sau khi liền đi ra ngoài, Đông Hạo liền sai khiến bọn họ tiếp tục bận rộn lúc trước sống, vì vậy trong nhà liền chỉ còn lại có Đông Hạo cùng Thần Lộ hai người.

Làm bốn người thối lui sau khi, Đông Hạo cũng không có đi giúp người kia trị liệu thương thế, ngược lại đem viên kia thổ hoàng sắc châu ngọc cầm trong

tay quan sát hồi lâu, Thần Lộ không khỏi có chút nóng nảy, khẽ gọi một tiếng.

Đông Hạo này mới phản ứng được, ngẩng đầu nhìn thấy trong phòng cũng không có những người khác, sau đó vừa đứng ở cửa dò xét nửa cái đầu đi ra ngoài, phi thường cẩn thận quan sát xác định lúc này không có lục nhĩ sau khi, sắc mặt ngưng trọng nói: “Hạt châu này không bình thường, ta có thể cảm giác được nó ẩn chứa khổng lồ linh lực, thần kỳ như vậy bảo vật làm sao sẽ xuất hiện ở chúng ta nơi đây?”

Thần Lộ không biết là Đông Hạo muốn biểu đạt cái gì, liền không có nói tiếp.

“Bây giờ người trong thiên hạ loài suy yếu, mắt thấy này bảo vệ tánh mạng đại trận hộ sơn bởi vì thiên tài địa bảo căn cỗi sắp sửa mất hiệu lực, thiếu niên này tuổi trẻ nhẹ nhàng lại có như vậy thần kỳ bảo vật, cũng nhất định không phải người bình thường, coi như không là đến từ ba tòa tiên sơn cũng tất nhiên có khổng lồ gia tộc bối cảnh, có lẽ…… hắn có thể đánh vỡ nguyên rùa, giúp chúng ta rời đi cái này bị ác ma nguyên rùa thôn.”

Nghe tới Đông Hạo như vậy suy đoán,

Thần Lộ không khỏi thắc kinh, “ngươi là nói……”

Đông Hạo sắc mặt ngưng trọng, tầng tầng gật gù, dành cho Thần Lộ khăng định trả lời.

“Thật chứ? Chúng ta đây vội vàng đem người này cứu sống, có thể hắn thật có biện pháp cũng nói không chừng đấy chứ.” Thần Lộ vừa nghe không khỏi trở nên hứng phấn.

Đông Hạo lắc lắc đầu, thở dài nói: “Băng vào ta y thuật không hắn có thể đem hắn cứu sống, muốn cứu hắn có thể cần muốn tìm người kia…… chỉ là ta bây giờ duy nhất kiêng kỵ, chính là người này nếu như thật sống lại sau là sẽ giúp chúng ta đây, còn là lo lắng hành tích bại lộ mà giết chúng ta diệt khẩu!”

Thần Lộ đối với nói của Đông Hạo cũng không có giải thích, không khỏi nghi ngờ nói: “Chúng ta cứu hắn, hắn không nên cám kích chúng ta gì?”

Đông Hạo cười khổ một tiếng, bưng lên trong tay bảo châu nói: “Không hắn, nếu như không có cái này bảo châu nói có thể ngươi nói là đúng, thế nhưng người xưa nói, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, chúng ta biết bí mật của hắn, hoàn toàn không loại trừ hắn giết người diệt khẩu độ khả thi.....”

Thần Lộ nghe xong lúc trước vẻ hưng phấn không còn sót lại chút gì, hồi lâu sau nhẹ giọng nói: “Cái kia bây giờ nên làm gì?”

Đông Hạo thở dài, đem bảo châu bỏ qua một bên trên bàn, sau đó đi tới trước mặt thiếu niên, đưa hắn cánh tay nhấc lên đến, sau đó vừa lấy tay ấn ấn người nọ ngực, nói: “Kỳ thực, coi như không cần nhắc hắn sau khi tỉnh lại thế nào, ta cảm thấy coi như người kia tự mình ra tay, cũng chưa chắc có thể cứu, coi như cứu sống cũng chính là một kẻ tàn phế, ngươi xem, hắn cánh tay chặt đứt tốt mấy đoạn, xương ngực cũng chặt đứt tận mấy cái, phỏng chừng nội tạng cũng nhận lấy rất lớn tổn thương.”

Thần Lộ nghe xong con mắt không khỏi sáng ngời, cao hứng nói: “Anh trai, này không phải vừa vặn gì? Nếu như cứu sống hắn sau khi, hắn thật thành một kẻ tàn phế nói, hai chúng ta có thể bái ông ta làm thầy, như vậy chúng ta có thể học được sử dụng bảo vật phương pháp, không phải không có lúc trước bận tâm sao?”

Đông Hạo nghe đến nói của Thần Lộ sau, nhất thời tự nhiên hiểu ra, trước mắt cũng là sáng ngời, cười nói: “Ta tại sao không có nghĩ đến, còn là đầu óc ngươi dễ sử dụng, nhanh, ngươi đi giúp anh trai đem bao lấy tới, ta trước tiên thử một lần.”

Thần Lộ vội vàng chạy đến buồng trong, theo trong ngăn kéo lấy ra một xách tay, mở ra sau ở chỗ tất cả đều là ngân châm loại hình gì đó, Đông Hạo theo bên cạnh đốt lên một ngọn đèn dầu, cẩn thận từng li từng tí một bưng tới, đợi tất cả

chuẩn bị ổn thỏa sau khi, đem ngân châm đặt ở trên lửa sấy.

“Anh trai, cái này thật hữu hiệu gì?” Thần Lộ có chút lo lắng nói.

Đông Hạo lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết, bất quá ta chính mắt thấy qua người kia đem một con săp chết con thỏ cứu sống, bây giờ có thể làm chỉ có này, dù sao như vậy đau đớn, ta chưa từng có trị liệu qua..... trước tiên thí một châm, xem hắn có hay không phản ứng, không phải vạn bất đắc dĩ, ta không muốn kinh động người kia.” Nói xong một châm đâm vào thiểu niêm huyệt Thiên trung bên trong.

Ai biết, này một châm đi xuống sau khi, vốn không nhúc nhích khí nhược tơ nhện người lại mạnh run lên, khí tức cũng tựa hồ mãnh liệt một chút.

“Anh trai, giống như thật hữu hiệu a.” Thần Lộ không khỏi kinh hô.

“.....”

Đông Hạo há miệng thở dốc nhưng không có lên tiếng, đối với trước mắt này một châm sản sinh hiệu quả sinh ra nghi ngờ, vì vậy vừa lấy một cái ngân châm đặt ở ngọn đèn trên nướng sấy, sau đó đâm vào huyệt Bách hội.

Chỉ thấy thiểu niêm thân thể vừa là run lên, quả nhiên hữu hiệu, Đông Hạo đưa tay phóng tới thiểu niêm ngực, tựa hồ cũng loáng thoảng có thể cảm giác được trái tim của hắn ở có tiết tấu nhảy lên.

Vì vậy Đông Hạo không chần chờ nữa, đem cái kia bọc nhỏ bên trong ngân châm một cái một cái đâm vào thiểu niêm các vị trí cơ thể đại huyệt, thiểu niêm sinh mệnh đặc thù cũng thuận theo càng ngày càng mãnh liệt, mãi đến tận trong bao ngân châm toàn bộ dùng hết, đã sáng tỏ có thể cảm giác được thiểu niêm trái tim trong khi mạnh mẽ nhảy lên, mạch tượng mặc dù có chút suy yếu, thế nhưng bảo vệ tánh mạng vẫn đề cũng không lớn.

“Kỳ tích a.....” Đông Hạo xoa xoa trán mồ hôi, thật dài thở một hơi cảm

khái nói.

“Anh trai, thật sống!” Thần Lộ nhìn thấy Đông Hạo gật đầu khẳng định, nhất thời mừng tít mắt, cả người cao hứng nhảy lên.

“Trưởng thôn, ngươi mau tới một chút……” đúng lúc này, ngoài phòng truyền đến một thiếu niên âm thanh, nghe thanh âm tựa hồ có chút nóng nảy.

Đông Hạo vội vàng ra khỏi phòng, Thần Lộ nghe đến hai người thấp giọng nói rồi mấy câu nói sau khi, Đông Hạo dặn dò làm cho nàng xem thật kỹ theo thiếu niên này, hai người lập tức chạy chậm rời đi.

Thần Lộ lúc này nhìn thấy thiếu niên bởi vì nước ngâm vết thương đã mục nát không chịu nổi, thằng nhìn nàng có chút nhút nhát, vội vàng từ giữa trong phòng lấy ra một vài thuốc bột, đều đều chiếu vào trên vết thương, lúc này thiếu niên tựa hồ đã có ít ỏi một vài ý thức, này thuốc bột mang đến rất lớn đau đớn, chỉ thấy hắn nhướng mày, cắn răng cũng hút vài hơi khí lạnh, trán cũng thuận theo chảy ra một chút mồ hôi lạnh.

Thần Lộ nhìn trước mặt cái này mặc dù mặt xám mày tro nhăm chặt hai mắt, thế nhưng nhìn kỹ lại có chút anh tuấn, thế nhưng nhìn thấy hắn chau mày mà thống khổ hình dáng, không lý do có chút đau lòng, vội vàng từ một bên vừa lấy ra một khói khăn mặt, cẩn thận từng li từng tí một vì hắn lau chùi trán mồ hôi, ai có thể nghĩ khăn mặt móc tới bày đặt ngọn đèn ngăn tủ, theo Thần Lộ rút ra khăn mặt động tác, trực tiếp đem ngăn tủ kéo vậy loáng một cái, ngăn tủ trên ngọn đèn theo ngăn tủ lúc lắc lật ngã, ngọn đèn bên trong dầu hắt tới trên giường, ngọn lửa theo dầu liền đốt lại.

Thần Lộ nhất thời dọa nạt tay chân luống cuống, vội vàng lấy tay đi vỗ ngọn lửa muốn dập tắt lửa, đáng tiếc này lửa đốt chính là dầu, dầu phía dưới là hong gió da hổ, hai thứ này đều là dễ cháy đồ vật, bằng một đôi tay làm sao có khả năng đem lửa dập tắt, chỉ thấy ánh lửa bùng nổ.

Thần Lộ nhất thời khẩn trương, vội vàng chạy đến buồng trong múc một chậu

nước bưng ra ngoài, ai biết chính là này ngắn ngắt mấy phút, hùng hực đã nhào tới trên xà nhà màn cỏ, ngọn lửa hùng hực đã xem thiêu niêm nhẫn chìm, cuồn cuộn mà đến khói đen sặc Thần Lộ không mở mắt ra được, chỉ phải cầm trong tay trong chậu nước tát sau khi rời khỏi đây nhảy ra ngoài phòng.

Đông Hạo Gia vừa lúc ở thôn biên giới lân cận bờ sông cùng đồng ruộng, cuồn cuộn khói đặc sorm đưa tới cách đó không xa thôn dân chú ý, Thần Lộ mới vừa chạy đến trong sân, liền đám đầu đụng phải chạy về Đông Hạo trên người, đi theo phía sau một đoàn thôn dân, trong tay mỗi loại mang theo thùng nước chậu các loại lọ chứa, chạy đến trong phòng đem nước tát đến ánh lửa mặt trên.

Thế nhưng trận này lửa đốt bất thường, thậm chí có thể nói cực kỳ yêu dị, thôn dân trong tay nước giờ phút này phảng phất như là dầu hỏa bình thường, tạt vào ánh lửa trên sau không những không có đem thế lửa đè xuống, ngược lại để hỏa hoạn đốt cháy vượng hơn, mặt sau tới rồi thôn dân nhìn thấy cái này tình hình sau khi không khỏi đều đứng ở nơi đó, không biết là trong tay nước là có nên hay không hướng lên trên dội.

Đông Hạo hung ác trợn mắt nhìn một chút Thần Lộ, lớn tiếng trách cứ: “Xảy ra chuyện gì? Ta chỉ là ra khỏi... Một hồi, ngươi thì xông ra lớn như vậy họa!”

Thần Lộ lúc này tâm tình cũng là cực độ bi thương, nghe đến Đông Hạo trách cứ trong mắt nước mắt cũng không nhịn được nữa chảy xuống.

Đông Hạo đang muốn nói lại, Bạch Hà đem Thần Lộ kéo đến một bên, ôn nhu nói: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, đừng khóc.....”

“Trưởng thôn, làm sao bây giờ?” Một thôn dân hướng về Đông Hạo xin chỉ thị.

Đông Hạo đột nhiên nghĩ tới trong phòng bảo châu, thứ này có thể không thấy được ánh sáng, vội vàng hướng các thôn dân nói: “Trận này hỏa hoạn đến kỳ quái, trước tiên không cần phải để ý đến, các ngươi tất cả giải tán đi.”

“Tản?” Các thôn dân dùng khó mà tin nổi vẻ mặt thấy Đông Hạo.

Đông Hạo gật gật đầu nói: “Trong thôn nhà trống nhiều chính là, tùy tiện tìm một gian vào ở đi chính là, các ngươi tản đi đi.”

Các thôn dân này mới phản ứng được, nguyên lai Đông Hạo đã từ bỏ căn nhà già gian nhàn, ngược lại gian phòng này vị trí cô lập, chung quanh cũng không có dùng gian nhà có thể chịu ảnh hưởng, các loại đốt cháy xong lửa tự nhiên không dập tắt, cần gì phải lãng phí tinh lực đi dập lửa, hoàn toàn là không có ý nghĩa, vì vậy các thôn dân liền cũng không có hỏi nhiều nữa, mỗi loại dẫn theo nhà mình tản đi.

Đợi thôn dân tản đi sau khi, trong sân chỉ còn lại có Đông Hạo, Thần Lộ cùng Bạch Hà ba người, Đông Hạo nhìn Bạch Hà một chút, không nói thêm gì, từ trên mặt đất bưng lên một chậu nước tươi vào trên đầu mình, liền trùng vào trong nhà.

“Đông Hạo, ngươi không muốn sống nữa!” Bạch Hà nhìn thấy Đông Hạo vọt vào trong phòng, không khỏi sợ đến kinh hãi đến biến sắc.

Đông Hạo lòng hệ bảo châu không để ý tới trả lời, lúc này đã xông vào vào trong phòng, Thần Lộ cũng xem ở trong mắt, biết ca ca nhất định là lấy bảo châu, cũng không nói thêm gì, chỉ là hai cái tay nhỏ cầm cùng nhau, trong lòng làm Đông Hạo cầu nguyện, hy vọng hắn có thể bình an vô sự, đồng thời cũng vì chính mình bắt cẩn sâu sắc tự trách.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 19: Vận Vẹo Nhân Tính

Gỗ dựng nhà rất nhanh liền bị ngọn lửa hừng hực đốt cháy một trong sơ, làm hỏa hoạn sau khi tắt chỉ còn lại có đầy đất tàn tạ cùng cuồn cuộn khói đen, không có bóng người của Đông Hạo, tất cả những thứ này để Thần Lộ không thể nào tiếp thu được, lúc này Thần Lộ tinh thần hoảng hốt, chăm chú nắm chặt nắm đấm bởi vì móng tay đâm hư thịt lưu lại đỏ tươi máu, thế nhưng nàng lại như không biết Đạo Đông đau nhức giống nhau vẫn như cũ hai mắt vô thần thấy cái kia tấm hỏa hoạn sau khi phế tích.

“Thần Lộ chờ ngắn ra đó, chúng ta nhanh tìm xem, nhìn có thể hay không tìm tới ca ca ngươi.” Bạch Hà đầu tiên phản ứng lại.

Thần Lộ này phục hồi tinh thần lại, Như Phong tựa hồ chạy đến phế Khu Trung dùng một đôi béo mập tay nhỏ chuyển động đã bị đốt thành than cùi xà nhà, trong miệng không dứt gào khóc, Bạch Hà xem ở trong mắt, một đôi vốn như là bầu trời đêm giống như xinh đẹp mắt to, không kìm lòng được xuất hiện một vài hơi nước.....

Hai người không dứt tìm kiếm, mãi đến tận hai người trắng tréo khuôn mặt bị khói đen hun lửa thành Côn Luân nô bình thường đầu đen đất mặt lúc, vẫn như cũ không thu hoạch được gì.....

Người ta nói tàn nhẫn vô tình, tại đây vô tình ngọn lửa hừng hực bên dưới, người vào lúc này là phi thường nhỏ bé phi thường yếu đuối, kỳ thực các nàng hai người trong lòng đều hiểu, ở như vậy hỏa hoạn bên trong, vô luận như thế nào Đông Hạo cũng không thể sống sót, bởi vì hắn không phải thần tiên, hắn chỉ là một phàm nhân, chỉ là một trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng, dựa vào biết chút công phu quyền cước làm lên này Thiên Ngưu Thôn trưởng thôn người phàm mà

thôi.

“Làm sao vậy? Hai người các ngươi đang tìm cái gì?” Gào khóc của Thần Lộ sớm đã kinh động cách đó không xa thôn dân, hiểu kỹ các thôn dân từ từ vây quanh, nhìn thấy Thần Lộ cùng Bạch Hà hai người không dứt lật lên bị đốt thành than cùi xà nhà, mặc dù đã đoán được cái đại khái, nhưng là vẫn có người hỏi lên.

Thần Lộ căn bản không có tâm tình phản ứng tìm hỏi của bọn họ, mà Bạch Hà nhưng lại không biết nên làm gì nói ra khỏi miệng, thế nhưng các thôn dân bên này lại sôi trào lên.....

“Trưởng thôn bị hỏa hoạn đốt cháy chết rồi! Ha ha ha, bây giờ ta Huy Dạ là Thiên Ngưu Thôn đệ nhất dũng sĩ, ta muốn làm trưởng thôn, các ngươi có thể có người bắt mãn?”

Đúng lúc này, một hồng hậu âm thanh như là trời hạn sấm sét bình thường ở đoàn người phía sau vang lên, mọi người theo bản năng dừng lại nói chuyện, tìm âm nhin tới, chỉ thấy một lưng hùm vai gấu, mắt to mày rậm hán tử trung niên chánh đại đẹp bước tới đoàn người đi tới.

“Hắn làm sao đi ra? Là ai đem hắn thả ra?”

“Không biết là a..... bây giờ chúng ta nên làm gì?”

“Có thể làm sao? Nếu không thì ủng hộ đứng Huy Dạ làm mới trưởng thôn, nếu không cứ dựa theo quy tắc cũ sàn quyết đấu gấp, ngược lại ta là đánh không lại hắn, ta không tham gia cho trưởng thôn tranh cướp.”

“Đúng vậy, ta cũng không tham gia.”

Huy Dạ nghe được những thôn dân này nghị luận, vốn liền dương dương tự đắc sắc mặt bây giờ càng vênh váo tự đắc, chỉ thấy hắn hai tay chống nạnh đứng ở nơi đó, lớn tiếng nói: “Đồng ý ta Huy Dạ làm trưởng thôn đứng bên phải,

không đồng ý đứng bên trái.”

Thôn dân vô luận trai gái nghe đến nói của Huy Dạ sau khi, giây lát liền có tám chín phần mười đứng ở bên tay phải của Huy Dạ, chỉ còn lại có mấy cái phản ứng chậm hoặc là đối với Huy Dạ bất mãn còn đứng tại chỗ bất động.

“Mấy người các ngươi bất động, là bỏ quyến gì?” Huy Dạ thấy này tại chỗ không động trai gái, trong lời nói tràn đầy uy hiếp tâm ý.

Theo đe dọa của Huy Dạ, mấy cái phản ứng chậm thôn dân vội vàng nhảy đến bên phải trong đám người, chỉ còn lại có một thân thể thôn cùng Huy Dạ không phân cao thấp, có điều nhìn tướng mạo tựa hồ muốn so với Huy Dạ nhỏ rất nhiều thiếu niên, thiếu niên nhìn qua chỉ có mười tám mười chín tuổi hình dáng, giờ phút này nắm chặt hai quả đấm, một đôi phẫn nộ con mắt ác liệt trừng mắt Huy Dạ, Huy Dạ ngược lại cũng không vội khô ráo, dùng một khuôn mặt tươi cười nhìn hắn chăm chắm.

Hai người đối diện bên dưới, thiếu niên rốt cục yếu thế, cắn răng nghĩ lợi nói: “Ta, bỏ quyến.....”

“Ha ha ha, coi như ngươi thức thời, yên tâm đi Bạch Trạch, ta sẽ không bạc đãi ngươi, ta bây giờ thì thường ngươi cô gái,

Chọn ai đó?”

Huy Dạ nói xong nói xong cố ý dừng lại, trên mặt mang tà ác cười gian, làm bộ nghĩ đến sau một lát, chỉ vào xa xa Bạch Hà cùng phương hướng của Thần Lộ đạo, “đúng rồi, chỉ nàng a, Bạch Hà có thể là chúng ta Thiên Ngưu Thôn tú đại mỹ nữ một trong, ngươi xem cái kia mê người khuôn mặt nhỏ nhắn, còn có này mê người vóc người, như thế nào, Bạch Trạch, anh trai đối với ngươi không tệ chứ!”

Huy Dạ vừa dứt lời, các thôn dân liền phát sinh tất cả xôn xao có tiếng, tựa hồ đối với mệnh lệnh này cực kỳ kinh ngạc, Bạch Hà đồng dạng bị sợ xui lơ trên

mặt đất, Bạch Trạch làm như người trong cuộc càng bị tức giận đến nỗi trận lôi đình, chỉ vào Huy Dạ nói: “Ngươi tên súc sinh này, ngươi nghĩ rằng chúng ta đều giống như ngươi cầm thú gì?”

Huy Dạ nghe xong cười lạnh một tiếng, hoạt động một chút hai tay gân cốt, sau đó hướng về phương hướng của Bạch Hà từ từ đi đến, đồng thời miệng nói: “Ngươi lại phụ lòng có ý tốt của ta..... bất quá ta người này rất cố chấp, cũng phi thường đồng ý giúp người thành đạt, ngươi đã không tốt ý tú, anh trai giúp ngươi một cái.”

“Súc sanh!” Bạch Trạch mắng to một tiếng, một bước xa che ở Huy Dạ trước người, một cái trọng quyền xua hướng về đầu của Huy Dạ, Huy Dạ bình tĩnh phi thường, về phía sau nhẹ nhàng nhảy một cái tránh khỏi, đồng thời một bước đá về phía bụng của Bạch Trạch, Bạch Trạch không né tránh kịp, bị một bước đạp vừa vặn, nương theo lấy một tiếng hét thảm, cả người lui về sau năm bước sau khi không đứng được ngã nhào trên đất.

Huy Dạ thấy trong ánh mắt của Bạch Trạch, tràn đầy vẻ khinh bỉ, đồng thời giễu cợt nói: “Nếu như không phải lão tử một đêm chơi tám lần, Đông Hạo tiểu tử kia đều không có cơ hội thắng ta, chỉ bằng ngươi! Khà khà khà, còn non lắm, không bằng ngoan ngoãn nghe anh trai nói, anh trai nhất định cho ngươi cảm nhận được cái gì là nhân gian kích thích nhất chơi vui nhất trò chơi.”

Bạch Trạch cố nén xót ruột đau nhức đứng dậy, dùng sức lực toàn thân đem một ngụm máu phun tại Huy Dạ trên mặt, ngay sau đó thừa dịp Huy Dạ xoa mắt thời cơ, chạy mau hai bước sau khi lăng không dùng tất kích va về phía Huy Dạ.

Kiêu căng của Huy Dạ cùng ngông cuồng cũng không phải mù quáng, hắn đích xác có hung hăng vốn liếng, chỉ thấy Huy Dạ nhìn thấy động tác của Bạch Trạch, khóe miệng cười khẩy, cả người nhẹ nhàng 1 ngồi xổm, sau đó dụng lực nhảy một cái, lại vượt qua độ cao của Bạch Trạch, bay lên một bước đá vào Bạch Trạch trên đầu, Bạch Trạch bị này một bước đá ngất ngây con gà tây cũng ở một

bên.

Huy Dạ từ từ xa xôi đi tới, dẫn theo đai lưng của Bạch Trạch, điên cuồng đi bảy tám vòng sau khi vứt ra ngoài, ném đi phương hướng vừa vặn là Bạch Hà cùng Thần Lộ bên này.

Bạch Trạch vốn liền bị Huy Dạ một cước đá không rõ, bị này một ném bên dưới càng khắp toàn thân như là tan ra thành từng mảnh bình thường, muốn đứng lên tiếp tục tranh đấu, thân thể lại như là bình thường của người khác không khỏi hắn chỉ huy, trợ mắt thấy Huy Dạ đem một đôi ma chưởng đưa về phía Bạch Hà rồi lại bất lực.

Đối mặt trước mắt cái này như là dã thú nam nhân, nàng căn bản không dám phản kháng, dọa nạt sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, mà một bên Thần Lộ vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, đôi tay nhỏ không dứt đạp đất trên tro.

Chỉ nghe “đâm này” một tiếng, quần áo của Bạch Hà liền bị Huy Dạ xé nát ném qua một bên, lộ ra bạch ào ào thân thể, mười phân vẹn mười cô gái vóc người cứ như vậy triển lộ với đại chúng bên dưới, Bạch Trạch nhìn thấy sau khi, liền vội vàng đem hai mắt chăm chú đóng chặt và nghiêng đầu sang một bên.

Xa xa thôn dân nơi lại truyền đến tất cả xôn xao, mặc dù trong thôn phái nam cũng theo che hai mắt, thế nhưng rất nhiều người, đều nhẹ nhàng đưa bàn tay kéo dài một cái khe, dù sao cơ hội như thế nhưng không thường thấy, đặc biệt là này không có trải qua chuyện nam nữ các thiếu niên, nhìn thấy tình cảnh này sau bụng dưới bên dưới lại phát lên ngọn lửa hừng hực.....

“Thật đẹp a..... ta thu hồi vừa rồi nói, như vậy cảm động thân thể ta muốn chính mình lưu lại hưởng dụng..... có điều, ta Huy Dạ nói chuyện luôn luôn chắc chắn, đợi ta hưởng dụng sau khi lại tặng cho ngươi như thế nào?” Nhìn thấy Bạch Trạch tựa đầu quay tay đến một bên, Huy Dạ khoé miệng uốn cong cười lạnh một tiếng, dùng một cái tay nhẹ nhàng vỗ về mặt của Bạch Hà, đồng thời cố ý nói ra như vậy nói dùng choc giận Bạch Trạch.

Bạch Trạch vừa nghe khí cả người phát run, dùng hết sức lực toàn thân đứng lên, trong miệng phát sinh đáng sợ tiếng rít gào, điên cuồng hướng về Huy Dạ đánh tới.

“Đến đúng lúc!” Mắt thấy Bạch Trạch trúng kế, Huy Dạ dùng một kẽ quét đường chân đem Bạch Trạch vấp ngã, tiếp theo một cước tầng tầng dãm nát trên chân phải của Bạch Trạch, một tiếng lah lảnh gãy xương có tiếng theo tới tiếng kêu thảm thiết của Bạch Trạch vang dội toàn bộ Vụ Ân Thôn, vốn bởi vì bất mãn Huy Dạ hành động các thôn dân nghe đến tiếng hét thảm này sau khi, đều là tâ dọa nạt lùi về sau một bước, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng Huy Dạ lại tàn nhẫn như là tư.

Huy Dạ lúc này rốt cục thu hồi tấm kia nhìn như người hiền lành kì thực vạn ác đến cực điểm khuôn mặt tươi cười, biến ảo đến một bức điên cuồng dữ tợn vẻ mặt, âm trầm nói: “Ta chỉ là cho người hưởng thụ đời người tốt đẹp nhất sự tình, người lại như vậy nghịch ngợm, không muốn cho ta tự mình động thủ!”

Nói xong vừa một cước đá vào Bạch Trạch trên người đưa hăn lật ra mỗi người, sau đó vừa một cái kéo lấy tóc của Bạch Hà đưa hăn kéo dài tới Bạch Trạch trước mặt, nhìn thấy Bạch Trạch hai mắt nhắm nghiền không khỏi giận dữ, đưa hăn tay trái ác liệt dãm nát hơi nhún chân quay tay, đồng thời lớn tiếng nói: “Mở mắt!”

“ a.....” Bạch Trạch đau đớn khó nhịn, thế nhưng hăn cũng không dám mở con mắt, hăn biết, thiên hạ nữ tử hăn đều nhìn ra, chỉ có Bạch Hà hăn không nhìn nội, bởi vì Bạch Hà là hăn chị gái, hăn nhìn nàng thân thể chính là *, đây có thể là loài người tối kỵ, đặc biệt là ở Vụ Ân Thôn, đây chính là chịu đựng dùng hoả hình trọng tội.

Huy Dạ cười ha ha một tiếng, đem Bạch Hà đặt tại Bạch Trạch trên người, Bạch Hà trước ngực cái kia một đôi đặt ở trên mặt của Bạch Trạch bị đè ép biến hình, đau đớn khó nhịn nàng phát sinh một tiếng thống khổ *, Huy Dạ nghe đến sau khi tựa hồ cực kỳ hưởng thụ, sau đó liền dùng một cái chán đập ở trên lưng

của Bạch Hà, không dứt dùng sức giẫm lên nàng, làm cho nàng không dứt phát sinh thống khổ có tiếng, đến thỏa mãn hắn biến thái khoái cảm.

Xa xa thôn dân xem ở trong mắt, &# 32; lúc trước hưng phấn cảm giác đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó chính là vô hạn khủng hoảng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng Huy Dạ lại biến thái như là tư, hồi tưởng lại một tháng trước bọn họ liều mạng xin tha cho hắn, để Đông Hạo lưu hắn một cái mạng sau khi cùng hối tiếc không kịp.

Đặc biệt là này lúc trước cùng Huy Dạ cấu kết nữ tử, đều theo bản năng rùng mình một cái, phải biết rằng bây giờ Huy Dạ dưới chân giẫm lên nữ tử nhưng hắn thương yêu nhất cháu gái, đối với mình yêu thương nhất nữ nhân đều có thể như vậy, huống hồ là các nàng?

“Bạch Trạch, ta bây giờ cho ngươi hai con đường lựa chọn, con đường thứ nhất là ngươi bây giờ ngay ở nơi đây, quay trong thôn hết thảy ngươi và Bạch Hà biểu diễn, con đường thứ hai, ta để trong thôn hết thảy nam nhân thay phiên XXX nàng, ngươi mình lựa chọn a, ta cho ngươi mười cái mẩy cân nhắc thời gian.”

Đúng lúc này, Huy Dạ đột nhiên nghĩ tới càng tốt hơn biện pháp hành hạ bọn họ, vì vậy hắn thu hồi dãm nát Bạch Hà trên lưng chân, đứng ở một bên vừa hai tay ôm nhút nhát, trên mặt âm trầm cười quái dị, đồng thời vì chính mình khả năng nghĩ ra tốt như vậy chủ ý mà đắc chí.

“Huy Dạ! Ngươi không chết tử tế được!” Bạch Hà nỗ lực đem thân thể từ trên thân Bạch Trạch dời, sau đó cắn răng nghiến lợi nói.

Huy Dạ cười cười nói: “Ta năm nay đã 30 sáu, ta nhiều nhất bốn năm có thể sống, tại đây có hạn trong sinh mệnh, ta sao không chơi đùa thoả mái? Ngươi chớ có trách ta, muốn trách thì trách chính ngươi, nếu là buổi tối ngày hôm ấy ngươi đi theo ta, như thế nào lại làm thành hôm nay như vậy kết cục?”

“Ngươi nghĩ được chưa? Ngươi là lựa chọn cùng đệ đệ đệ ngươi biểu diễn? Còn

là lựa chọn toàn thô nam nhân cùng nàng biểu diễn cho hắn nhìn? Yên tâm đi, tuyệt đối sẽ không có người tới cứu ngươi, trừ phi kỳ tích phát sinh.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 20: Kỳ Tích

“Ta lựa chọn cho ngươi chết……” đúng lúc này, theo phía sau của Huy Dạ truyền tới một âm thanh, không ai so với hắn càng quen thuộc âm thanh này, vì vậy âm thanh chủ nhân là hắn hận nhất người — Đông Hạo!

Nghe đến âm thanh của Đông Hạo, thắt thần Thần Lộ rốt cục có phản ứng, khi hắn quay đầu nhìn thấy thật chính là Đông Hạo đứng ở bị hỏa hoạn đốt thành tro bụi phế tích lúc, theo bản năng dụi dụi con mắt, khi nàng xác định đích xác không nhìn lầm trong khi, lập tức nín khóc mỉm cười, trực tiếp vọt tới trong lòng của hắn, Đông Hạo nói: “Cho ngươi lo lắng, ta không sao, được rồi, Ngã Tiên xử lý tên cặn bã này nói lại.”

Thần Lộ sau khi nghe được lém lỉnh đứng ở một bên, Đông Hạo thấy Huy Dạ, trong ánh mắt tràn đầy sát khí, đang không chút hoang mang hướng về Huy Dạ đi tới, khiến người ta không thấy có một loại không rét mà run cảm giác.

Huy Dạ đồng dạng là người tập võ, hắn đối với sát khí của Đông Hạo mãn cảm nhất, thế nhưng hắn cũng không có hoảng, cũng không có sợ hãi, ngược lại có chút hứng phấn, hắn đánh đáy lòng xem thường Đông Hạo, hắn vẫn tin chắc, cái kia 1 Thứ Đích mất Thủ Hoàn tất cả đều là bởi vì hắn phía trước một ngày buối tối làm tám lần thân thể có chút mệt lả, nếu không bằng mèo quào của Đông Hạo hơn nữa Bạch Trạch cái này không ra thể thống gì đó, không ra mười cái hiệp có thể đem hai người bọn họ dãm nát dưới chân.

Ngay ở hai người khoảng cách năm bước thời gian, Huy Dạ động, trực tiếp dùng đùi phải đá chéo đá về phía ngực của Đông Hạo, này một cước tốc độ nhanh vô cùng, đáng tiếc Đông Hạo cũng không phải Bạch Trạch, bàn về võ công sớm không kém Huy Dạ, chỉ thấy Đông Hạo một cái xoay người nhường

cho qua này một cước đá chéo, phản dùng một cái thần long bái vĩ một cước đá vào Huy Dạ trên đầu, Huy Dạ bị này phẫn nộ một cước đá ra năm thước có thừa tầng tầng ngã trên mặt đất.

Tay tõ vừa ra tay, liền biết có hay không, Huy Dạ năm mươi cũng không ngờ rằng, một tháng trước còn cùng hăn lực lượng ngang nhau thậm chí còn kém một chút đối thủ, lại có như thế tiến bộ, bây giờ Đông Hạo bất kể là tốc độ còn là sức mạnh đều cách xa ở hăn bên trên!

Phải biết rằng, luyện võ cũng không có đường tắt, đó là năm này qua năm khác, ngày qua ngày tích lũy, làm sao có khả năng có người ở ngăn ngắn 1 Cá Nguyệt Đích thời gian trong tiến bộ nhanh như vậy, phải biết rằng hăn ở trong một tháng này cũng không có dừng lại, nhưng lại chuyên môn tiến hành rồi đặc biệt huấn luyện.

“Không có khả năng, Nhĩ Căn vốn không phải Đông Hạo, người là ai!” Huy Dạ sát khốc liệt máu, khó có thể tin nổi.

Đông Hạo cười lạnh một tiếng nói: “Ta là từ trong địa ngục trèo trở về đòi mạng người người!”

“Tại sao? Đây tuyệt đối không thể, tuyệt đối không ai có thể ở 1 Cá Nguyệt Đích thời gian tiến bộ nhanh như vậy!” Huy Dạ vô luận như thế nào cũng không thể tin được, chỉ là ngăn ngắn một tháng Đông Hạo lại có như vậy tiến bộ.

Đông Hạo thở dài nói, “Ngã Dã thật không ngờ vốn hiền lành người sẽ biến thành bây giờ bộ này sắc mặt!”

Đúng lúc này, Huy Dạ nhìn thấy đi tới làm Bạch Hà không mặc y phục che giấu Thần Lộ, Thủ Thì Ly hăn chỉ có vài bước xa, không khỏi ha ha cười nói: “Thực sự là trời giúp Ngã Dã!”

Nói xong một bước xa vọt tới Thần Lộ phía sau, trở tay kẹp lại cổ của nàng, đợi Đông Hạo phản ứng lại thời gian đã chậm một bước.

“Đông Hạo, hảo tiểu tử, ta thừa nhận bây giờ đánh không lại ngươi, có điều, hôm nay lại là ngươi thua rồi.” Huy Dạ có con tin nơi tay, tâm tình lập tức tốt đẹp.

“Ngươi!”

Đông Hạo nhất thời khẩn trương, không dám manh động, vội vàng nói:
“Ngươi đừng làm loạn!”

Huy Dạ nhìn thấy hình dáng của Đông Hạo, ngông cuồng vẻ lại đơn với tướng mạo, nửa mặt lên trời cười lớn một tiếng sau, quay Đông Hạo hét lớn một tiếng nói: “Quỳ xuống!”

“Ngươi mau buông ra nàng, nam tử hán đại trượng phu, dùng nữ nhân làm con tin tính là gì anh hùng hảo hán, ngươi.....” Đông Hạo vô cùng phẫn nộ, chỉ vào Huy Dạ muốn chửi như tát nước, thế nhưng lại không dám, sợ hãi một khi chọc giận hắn sau khi, Thần Lộ bị thương tổn.

Huy Dạ lúc này điên cuồng trạng thái, căn bản không có nhân tính, nhìn thấy Đông Hạo không có quỳ xuống,

Kẹp lấy tay của Thần Lộ bỏ thêm ít ỏi sức mạnh, Thần Lộ nhất thời cảm giác khó thở, muốn ho khan, thế nhưng lại phát hiện căn bản ho không ra.

“Ai da..... cần giúp không?” Đúng lúc này, một thanh âm ở Đông Hạo vang lên bên tai, Đông Hạo nghe đến sau khi không khỏi mừng rỡ, vội vàng mừng lớn nói, “thượng tiên, nhanh giúp giúp ta muội muội.....”

“Hả?”

Huy Dạ lúc này mới nhìn thấy, không biết là lúc nào, Đông Hạo bên cạnh xuất hiện một quần áo đều sắp bị hư hao vải thiếu niên, bằng nhãn lực của hắn lại không có một tia phát hiện, thế nhưng bây giờ có con tin nơi tay, chỉ là tâm thường một chưa dứt sữa tiểu tử khả năng nhắc lên sóng gió gì?

Huy Dạ nhất thời cảm thấy có chút buồn cười, tức tức ha ha cười nói: “Đông Hạo ngươi điên rồi sao? Ngươi cảm thấy hơn nữa hắn liền thật lại có kỳ tích phát sinh gì?”

Lúc này, thiếu niên kia cười cười, ngữ khí bình tĩnh nói: “Phía trên thế giới này vốn là có rất nhiều kỳ tích, ngươi tin không? Ta gần nhất chết qua hai lần, ngươi cảm thấy như vậy có tính không kỳ tích?”

Huy Dạ nghe xong ha ha cười nói: “Nguyên lai là ngươi bị bệnh thần kinh, ngươi đã chết còn làm sao có khả năng lại phục sinh! Ha ha ha ha..... Đông Hạo, ngươi lại sẽ đem hy vọng gửi gắm trên người một người điên, ngươi thật hư hỏng, ha ha ha ha.....”

Thiếu niên cười cười, một bên từ bên hông lấy ra một cái đoán đao đặt ở trong tay thưởng thức, vừa hướng Huy Dạ nói: “Này! Ngươi tin không? 3 cái hô hấp sau khi, cây đao này thì sẽ muôn mạng của ngươi?”

Huy Dạ đã hoàn toàn đem trước mắt cái này nghèo rách nát vô cùng mà đen không trượt bóng tên cho rằng là người điên, tin một người điên nói, trừ phi chính hắn cũng là người điên.

Nhưng chính là cái người điên này, đúng lúc này cầm trong tay đoán đao tung, như là một tia chớp xẹt qua, mục tiêu chính là trán của Huy Dạ.

“Tốt! Mau, tàn nhẫn, chính xác! Không sai!” Huy Dạ cũng là luyện qua gia đình, này 1 tuyệt kỹ phi đao có thể nói nhất tuyệt, theo bản năng tán dương.

Huy Dạ không dám khinh thường, vồ một cái Thần Lộ liền che ở phía trước của hắn, đồng thời cười lớn một tiếng nói: “Đông Hạo, chết của Thần Lộ ngươi cũng chớ có trách ta, ngươi nên trách.....”

Đáng tiếc, hắn cuối cùng một chữ còn không có nói ra, bị cảm giác được trên cổ mát lạnh, vốn nén theo miệng ra phun ra khí theo trên cổ đã bỏ sót, ngay ở hắn sắp chết trong nháy mắt đó, hắn mơ hồ nhìn thấy một cái đoán đao theo hắn

yết hầu trên bay qua.....

Ở đây mọi người tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, đặc biệt là Đông Hạo, khi hắn nhìn thấy đoán đao thẳng tắp bay về phía Thần Lộ lúc, lòng đều nhắc tới táo tử mắt, thế nhưng hắn không dám nói lời nào, hắn tin tưởng tiên nhân không thể như vậy bất cẩn, tiên nhân nhất định còn có thủ đoạn, vạn nhất hắn lên tiếng đã quấy rầy tiên nhân thì hỏng rồi.

Quả nhiên, ngay ở đoán đao cách Thần Lộ còn có khoảng ba thước thời gian, đao kia đột nhiên như là sống bình thường, lại lăng không đi vòng, trực tiếp vòng qua Thần Lộ, một đao liền xẹt qua Huy Dạ yết hầu.

Đoán đao đem Huy Dạ giết chết sau khi, một xinh đẹp hình cung bay trở về thiếu niênn trong tay, sau đó thiếu niênn hóa thành một đạo tàn ảnh, đem sợ đến hai chân như nhũn ra không đứng được Thần Lộ đỡ lấy, Đông Hạo sau khi thấy vội vàng quay cầm trong tay đoán đao thiếu niênn nói: “Nhiều thả thượng tiên ân cứu mạng.”

Thiếu niênn nở nụ cười cười cười, “Đông Hạo đại ca không cần khách khí, là các ngươi cứu ta trước đây, nên ta cảm ơn các ngươi mới là, được rồi, trước tiên không nên khách sáo, ngươi không phải sẽ y thuật gì? Mau mau trước tiên giúp hắn nhìn thương thế.” Nói xong chỉ vào trên mặt đất Bạch Trạch nói.

“Tốt!”

Thần Lộ chỉ là chấn kinh mà thôi, phục hồi tinh thần lại sau thấy rõ ôm người của chính mình lại là một nam tử, không khỏi hoảng hốt, vội vàng theo trong lòng ngực của hắn tránh thoát đứng ở một bên, khi hắn nhìn về phía thời niênn thiếu phát hiện thiếu niênn đang theo dõi nàng xem, không thấy có chút e lệ, liền vội vàng đem thân thể chuyển tới một bên.

Thiếu niênn lại không khỏi sững sờ ở nơi đó, hắn không rõ đến tột cùng là tại sao, khi hắn nhìn trước mắt cô gái trong khi tim đập liên không lý do tăng tốc độ yết hầu có chút phát khô.....

Hắn càng không rõ, tại sao khi hắn nhìn thấy khói này thon nhỏ trên thân thể trước ngực cái kia hai nơi quần áo có chút không che giấu được cực kỳ no đủ giờ địa phương, toàn thân của hắn đều sẽ cảm giác được khô nóng.....

Lúc này, Đông Hạo đi tới Bạch Trạch bên cạnh, đợi hắn sau khi kiểm tra phát hiện, xương cũng không có đoạn, chỉ là chịu đựng ngoại lực trật khớp mà thôi, chỉ thấy hắn dùng dùng một lát kỳ quái thủ pháp cầm lấy Bạch Trạch chân gòn gàng nhanh chóng lôi kéo, tiếp theo vừa đẩy một cái, liền đem xương một lần nữa nối liền, nối xương lúc đau nhức đau nhức tỉnh rồi hôn mê Bạch Trạch, Bạch Trạch mở mắt nhìn qua là Đông Hạo, vừa nhìn thấy 1 bên cạnh chết đi Huy Dạ, không khỏi viền mắt một đỏ liền khóc ròng nói: “Đông Hạo anh trai.....”

Đông Hạo cười cười, sờ sờ đầu của Bạch Trạch an ủi: “Được rồi, không sao rồi, đều trôi qua.”

Đột nhiên, vốn không dứt nước nở Bạch Trạch đột nhiên không nhúc nhích, hai mắt giương mắt như là chuông đồng bình thường, miệng mở ra muốn nói cái gì lại không nói ra được, Đông Hạo vội vàng theo hắn ánh mắt nhìn tới, chỉ thấy Bạch Hà đang từng bước từng bước hướng về sông trung gian đi đến, lúc này nước đã tràn đến nàng ngực, nhất thời khẩn trương, vội vàng hô lớn: “Thần Lộ, nhanh đi cứu người Bạch Hà tỷ, ta kỹ năng bơi không tốt!”

Thần Lộ này mới phục hồi tinh thần lại, theo bản năng hỏi: “Bạch Hà tỷ ở đâu?”

Vừa dứt lời còn chưa đợi cho trả lời của Đông Hạo, Thần Lộ liền cảm thấy được thấy hoa mắt, một bóng người theo trước mắt né qua, chính là vừa rồi ôm thiếu niên của chính mình, chỉ thấy hắn bóng người nhanh như chớp giật, chỉ là hai cái hô hấp liền đã nhảy xuống sông!

Không đúng, thiếu niên kia căn bản không có rơi xuống nước, mà là chân đạp sông mặt như chuồn chuồn lướt nước bình thường, mấy cái lên xuống liền nhảy đến Bạch Hà bên cạnh, sau đó một tay đem nàng kéo gánh tại trên vai, lập tức

vừa một hoa lệ xoay người, một cước đạp ở trên mặt sông bay qua chim trên người, mọi người thấy hoa mắt, thiếu niên kia đã nhảy tới trên bờ sông.

Thiếu niên đem Bạch Hà đặt ở trên bờ, Thần Lộ lúc này chạy tới, thấy hai mắt vô thần Bạch Hà đau lòng nói: “Bạch Hà tỷ tỷ.....”

Bạch Hà lệ rơi đầy mặt, khóc thút thít nói: “Các ngươi cứu ta làm gì, ta còn mặt mũi nào sống trên đời, ta sống sót thì có ích lợi gì a.....”

Thần Lộ nhìn thấy hình dáng của Bạch Hà cực kỳ đau lòng, nước mắt cũng không tự chủ được chảy xuống, “không, ngươi còn có ta, có Bạch Trạch, còn có ca ca ta, ngươi nếu là chết, chúng ta sẽ rất thương tâm.....”

Lúc này Bạch Trạch ở nang đỡ của Đông Hạo đi tới, nhìn thấy Bạch Hà không có chuyện gì, cũng theo gào khóc đạo, “tỷ tỷ ngươi không muốn nghĩ không ra a, ngươi chết rồi ta làm sao bây giờ?”

Đông Hạo mặc dù không nói lời nào, thế nhưng là cho Bạch Hà một ấm áp ánh mắt, Bạch Hà ở trong mắt, rốt cục có sống tiếp dũng khí.....

Chỉ cần người đàn ông này không chê nàng, UU đọc sách ; w ; u ; a nshu. Co m ; nàng liền có thể tiếp tục sống, nàng xưa nay đều chỉ vì hắn mà sống, còn người khác thấy thế nào nói thế nào, nàng căn bản không để ý.....

“Các ngươi những người này thật kỳ quái a..... ngươi ta đều cho các ngươi cứu vãn rồi, các ngươi không phải nên cười gì?” Thiếu niên thấy khóc sướt mướt mọi người có chút không hiểu.

“Còn chưa thỉnh giáo..... tiên nhân xưng hô như thế nào!” Đông Hạo đang muốn nói tiếp, lại phát hiện chính mình còn không biết đối phương xưng hô như thế nào, không thấy có chút lúng túng, vội vàng thỉnh giáo.

“Phu Dịch!”

“Phu Dịch, khai vật thành công việc, bốc lên thiên hạ chi đạo, như vậy mà thôi người cũng..... tên rất hay!” Đông Hạo nghe xong vội vàng khen.

“..... có ý gì?” Phu Dịch nghe Đông Hạo đọc một chút cẩn nhẫn không hiểu chút nào nhất thời bó tay toàn tập, chẳng lẽ có học vấn mọi người giống như Trương Thiên Vũ yêu thích nói một vài người khác không hiểu nói gì?

Phu Dịch lại không biết là chính mình tên hàm nghĩa, đặc biệt là hắn còn là một người tu tiên, Đông Hạo nhất thời cảm thấy lúng túng không thôi, liền vội vàng giải thích: “Ngươi có biết Chu Dịch?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Trương Thiên Vũ chỉ cùng ta nói rồi một vài đơn giản tu tiên thông thường, còn cái kia gì đó kinh thư ta cũng không biết.....”

Đông Hạo nghe đến Phu Dịch nói như vậy, có chút hiểu, xem ra Phu Dịch cũng không có nhận qua chính thống tu tiên truyền thừa, mà là theo 1 vị bằng hữu tu hành, nghĩ đến vị kia tên là tiên nhân của Trương Thiên Vũ nhất định phi thường tuyệt vời, vì vậy liền vội vàng giải thích: “Kinh dịch là một quyển trình bày vũ trụ chân lý sách, bị người tu tiên tôn sùng là vạn trải qua chi tổ, Phu Dịch liền là chỉ Chu Dịch.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 21: Đạo Áo

Làm Phu Dịch biết nguyễn rủa của Vụ Ân Thôn sau khi, hắn cũng không hề để ý, có điều để cho an toàn, hắn còn là lựa chọn giữ lại, ngược lại hắn với bên ngoài thế giới không biết gì cả, đã nơi đây được xưng là Ma tộc ngũ đại cẩm địa một trong, nơi đây thì hắn là an toàn, cùng với đi ra ngoài mạo hiểm, không bao giờ lưu lại ở nơi đây tiếp tục tu luyện.

Có điều Phu Dịch đối với nguyễn rủa sự tình lại là có ý nghĩ của chính mình, mặc dù hắn đối với tu giới cũng không phải hiểu rất nhiều, thế nhưng nghe Trương Thiên Vũ nói qua tạo thành thế giới này căn bản cùng một vài liên quan tới đạo trình bày, có những kiến thức này, cái kia cái gọi là mịt mờ nguyễn rủa liền căn bản chân đứng không vững.

Cái gọi là đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, đạo này tức là vũ trụ căn bản, như thế nào vũ trụ?

Tứ phương trên dưới làm vũ, cổ vãng kim lai vi trụ, tại đây trong vũ trụ, đạo là duy nhất pháp tắc, đạo cũng là một loại cuối cùng năng lượng, thế gian vạn vật đều phải muốn loại sức mạnh này duy trì tiêu tan cùng chuyển đổi.

Cho nên Phu Dịch cho rằng, cái gọi là nguyễn rủa đã ở đạo pháp tắc bên dưới, liền vì một loại không biết năng lượng, dùng hắn bây giờ tu vi mặc dù không chắc chắn đối kháng cái này không biết năng lượng, thế nhưng hắn tin tưởng chỉ cần không dứt tu luyện tăng lên chính mình, một ngày nào đó tu vi của hắn có thể vượt qua cái này năng lượng cực hạn.

Hoa Hạ văn minh hạt nhân chính là đạo, bất kể là kỳ môn độn giáp, huyền môn số học còn là kỳ vàng thuật, võ kỹ trận pháp, đều này đây ấy làm trụ cột,

cho nên Đông Hạo mặc dù chỉ là người phàm, thế nhưng hắn hàng năm nghiên cứu kỹ vàng thuật, đối với đạo giải thích tự nhiên muôn so với Phu Dịch cái này chỉ tu được rồi không đến một năm người mới học muôn bao nhiêu.

Thời gian qua nhanh chóng, Phu Dịch đứng ở Vụ Ân Thôn đã ròng rã ba tháng, trong ba tháng này, Phu Dịch ở dốc túi dạy dỗ của Đông Hạo bên dưới, vốn chỉ là theo lớp thì bộ hoàn toàn dựa theo kinh thư tu hành, rất nhiều không rõ địa phương cũng là như vậy mơ mơ hồ hồ chiếu làm, bây giờ ở học tập “kinh dịch” Sau từ từ lĩnh ngộ tới trong đó ảo diệu, vận chuyển chu thiên nơi có bảy chỗ vốn không hợp lý địa phương bị hắn sửa lại qua đến rồi, mặc dù ba tháng qua cảnh giới cũng không có tăng lên, thế nhưng những kiến thức này đối với hắn ngày sau tu hành tất nhiên rất nhiều chỗ tốt.

Đương nhiên trải qua mấy ngày nay, Phu Dịch và dẽ cũng không phải hoàn toàn chưa trưởng thành, chỉ nói riêng sức chiến đấu nói tuyệt đối là hết sức rõ ràng, nếu như lại gặp phải cái kia ma tướng, mặc dù không có tất thắng năm chắc, thế nhưng tuyệt đối sẽ không như vậy chật vật, đặc biệt là đối phó này Ma Bình, cái kia nhất định sẽ là dễ dàng.

Bởi vì, ở trong khoảng thời gian này, hắn rõ rệt cuộc hiểu rõ chiến đấu áo ý!

Cái gọi là chiến đấu, chính là lực cùng kỹ kết hợp hoàn mỹ, cảnh giới tu hành tăng lên mang đến cũng không phải hoàn toàn sức chiến đấu, bởi vì cái kia chỉ là “Lực” tăng lên, phải biết rằng vô luận “Lực” có cường đại cỡ nào, đánh không đến đối thủ liền hoàn toàn vô dụng, lúc này liền phải “Kỹ” phụ trợ!

Như thế nào “Kỹ”?

Người tu hành “Kỹ” đại khái chia làm ba loại: Tiên pháp, pháp bảo, võ kỹ.

Trong đó tiên pháp này đây đặc thù bí pháp thi triển sức mạnh đất trời, uy lực cường đại nhất, thế nhưng đối với linh lực tiêu hao cũng đồng dạng lớn vô cùng, càng là cấp cao tiên pháp đối với linh lực tiêu hao lớn hơn nữa, giống như Phu Dịch chỉ sẽ độn thổ đi thuật bình thường, mặc dù là khí hải cường đại dị thường

lớn, nếu là không có Thổ Linh Châu trợ giúp, hắn căn bản không đủ để chống đỡ thi triển đi thuật cần thiết linh lực.

Tiếp theo làm pháp bảo, như là Trương Thiên Vũ chỗ luyện chế linh phù liền thuộc về pháp bảo hàng ngũ, có điều linh phù thuộc về duy nhất pháp bảo, dùng cực nhỏ linh khí liền có thể phát huy xuất siêu cảnh giới sức chiến đấu!

Cuối cùng chính là võ kỹ, võ kỹ là trong chiến đấu cực kỳ thường dùng đến, cùng tiên pháp so với đối với linh khí tiêu hao hầm hố như không đáng kể, ở một hồi thế lực ngang nhau trong chiến đấu, cao minh võ kỹ mang đến ưu thế là rất hiện ra chú, giống như ở trong hầm mỏ đối chiến Ma Bình thời gian, Trương Thiên Vũ cùng anh em nhà họ Lý tu vi gần như, thế nhưng hắn lại phát huy ra hai người chỗ không thể bằng được sức chiến đấu,

Bây giờ Phu Dịch tăng lên sức chiến đấu, liền là vì đối với võ kỹ có tương đương nắm giữ.

Chỉ tiếc để cho Phu Dịch đáng tiếc nhất chính là, Đông Hạo nhìn thấy Phu Dịch biểu thị thời đó cùng Ma Bình lúc đối chiến chỗ sử dụng kiếm pháp thời gian, nói cho cái kia chỉ là một bộ cực kỳ cao minh kiếm pháp bên trong bao nhiêu phép tắc mà thôi, nếu như có thể học đủ bộ kiếm pháp kia, Phu Dịch cùng cái kia ma tướng đối chiến tuyệt đối không rơi xuống hạ phong, phải biết rằng kiếm pháp truyền thừa nhất định phải có trọn bộ kiếm pháp tài năng thông hiểu đạo lý linh ngộ mẫu chốt nhất kiếm ý, không có kiếm ý kiếm pháp giống như không có linh hồn người bình thường, uy lực không thể giống nhau.

Đông Hạo cũng trong khoảng thời gian này làm Phu Dịch thông dụng rất nhiều thông thường, đặc biệt là lịch sử thông thường, Phu Dịch cũng rốt cục hiểu rõ vẫn không tới kịp tìm hỏi Trương Thiên Vũ cùng đoạn thời gian của Lý Lăng Phong vấn đề.

Thái Cổ thời kỳ, tức là đời thứ ba Tiên đế Viêm Đế phong ấn Ma tộc trước khi gọi chung, sau đó hết hạn hạ vũ làm thời kỳ thượng cổ còn gọi là triều nhà

Ngu, hạ Thương Chu tam triều xưng là trung cổ, tần sau khi liền xưng là cận cổ hoặc là cũng xưng là thời đại mạt pháp, bởi vì ở trong khoảng thời gian này, tu tiên chi đạo liền từ từ theo nhân tộc trong sân khấu nhạt đi.

Tiếp theo, hắn cũng rốt cục biết rồi Côn Luân, Thục Sơn này hai tòa tiên sơn cách bọn họ bấy giờ vị trí địa phương đều có xa vạn dặm, hơn nữa ở phân giới nơi còn có Ma tộc trọng binh canh gác, còn cái kia Bồng Lai Tiên Đảo càng ở hải ngoại Đông Hải, dùng hắn bấy giờ tu vi muốn chạy trốn tới này ba chỗ địa phương đâu chỉ là khó, quả thực là khó như lên trời.

Quan trọng hơn là, hắn hiểu ra tới nhân tộc ở Ma tộc dưới sự thống trị, kỳ thực cũng so với bọn hắn những đầy tớ này rất tới chỗ nào, đồng dạng là thân ở sâu hùng hực bên trong, bọn họ bị Ma tộc coi là dê hai chân, chỉ cần bọn họ cao hứng, bất cứ lúc nào có thể giết người hành lạc, các loại biến thái cùng người khác giận sôi hành vi chẳng lạ lùng gì.

Để càng tốt hơn quản lý nhân tộc, Ma tộc đem người loài chia làm cấp ba, 1 bọn người là đem cả người linh hồn giao cho Ma tộc nhân tộc chó săn, bọn họ trợ giúp Ma tộc quản lý nhân tộc, những người này sẽ biến đổi pháp bắt nạt ác nghiệt đồng tộc đến đói Ma tộc niềm vui, bọn họ trông coi quản lí trong phạm vi tất cả mọi người loài quyền sinh quyền sát, đám người kia là loài người bên trong quyền quý.

Đệ nhị bọn người là này nắm trong tay lượng lớn tiền tài cùng tài nguyên nhà giàu, bọn họ chạy với Ma tộc cùng quyền quý trong lúc đó, có chút nhà giàu thậm chí những quyền quý kia đều không thể trêu vào.

Đệ tam bọn người chính là quẳng đại bình dân, bọn họ ngoại trừ so với nô lệ tự do một vài, kỳ thực cũng tốt hay không tốt chạy đi đâu, mỗi ngày cần mẫn khổ nhọc đổi lấy ít ỏi đáng sợ thù lao, rất nhiều người cố gắng cả đời, cũng không đủ mua cái người vợ nối dõi tông đường, hơn nữa hơi bất cẩn một chút, chọc phải nhà giàu quyền quý, liền có khả năng bị biếm thành nô lệ, từ đây mất đi tự do, đời đời kiếp kiếp làm nô, cho nên ở thời đại này nhân tộc, thì giống như

xác chết di động bình thường, căn bản không có gì tôn nghiêm, càng chưa nói tới lý tưởng gì, chỉ là vì sống sót mà sống sót.

Thế nhưng xen vào nhà giàu quyền quý cùng bình dân trong lúc đó, vẫn còn có một loại người, bọn họ là bị Ma tộc gian dâm hậu nhân loài đàn bà sinh ra nửa người nửa Ma, loại người này đáng hận nhất, bọn họ trong xương cho là mình là Ma tộc, phi thường căm hận trong cơ thể mình nhân tộc huyết mạch, cho nên bọn họ ý vào trời sinh cường tráng khí lực ức hiếp bình dân đến biểu diễn không giống người thường của chính mình, có điều buồn cười chính là, bọn họ trong xương lại là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, đối với quyền quý bọn phú hào, lại là liều mạng nịnh bợ, quả nhiên là một loại đáng thương, càng một truyện cười.

Trong thế giới này, Ma tộc đối với nhân tộc thống trị cũng là đối lập hoàn thiện, để phòng ngừa nhân tộc bạo loạn, toàn bộ thiên hạ phân chia Kyushu, Kyushu bên dưới lần lượt có quận, hương, thôn, mỗi một cái đơn vị đều có loài người làm như Ma tộc phát ngôn viên thay mặt quản lý, Vụ Ẩn Thôn làm đúng vậy có đối với thượng cấp hương hành chánh quản hạt, thế nhưng bởi vì tình huống đặc thù, sớm là hữu danh vô thực.

Ở Vụ Ẩn Thôn, trưởng thôn có tuyệt đối quyền lực, hơn nữa quyền lực này cùng vị trí là suốt đời, cho nên mỗi một lần đề cử trưởng thôn thời gian, đều sẽ trải qua một hồi một trường máu me, có điều tất cả những thứ này ở đề cử bước phát triển mới trưởng thôn sau khi thì sẽ ở rất ngắn trong thời gian khôi phục sinh cơ, mãi đến tận trưởng thôn tạ thế trước, toàn bộ Vụ Ẩn Thôn đều là một mảnh an lành.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai nghĩ đi lật đổ trưởng thôn, đó là bởi vì trưởng thôn nắm giữ mạch máu của Thiên Ngưu Thôn —— gia phả, Thiên Ngưu Thôn ở nguyên rùa bên dưới dân số tốc độ đổi mới quá nhanh mà trong thôn dân số số đếm quá nhỏ, như vậy phát sinh họ hàng gần sống chết xác suất thì sẽ đổi rất lớn, họ hàng gần sống chết sẽ tìm gây nê sau đời sau dị dạng, để bảo đảm Thiên Ngưu Thôn bình thường truyền thừa, trước tiên mọi người chính là chế một phần gia phả từ trưởng thôn giữ đời đời truyền lại, trong thôn cho nên tất cả kết hôn

sống chết đều phải ở trưởng thôn tìm đọc gia phả, bảo đảm song phuơng trai gái ở mức độ thấp nhất ngũ đại ngoài ra, mới có thể thông qua.

Đồng thời, cái này cũng là Vụ Ân Thôn duy nhất một cái thôn quy, tức không phải trưởng thôn đồng ý dưới trai gái hành vi cùng coi là *, * người xử là hoả hình!

Huy Dạ là người tiền nhiệm của Đông Hạo trưởng thôn, bất quá hắn người trưởng thôn này cũng vừa mới tiếp nhận không bao lâu, hắn cũng là bởi vì phạm vào tối kỵ mới bị bãi nhiệm trưởng thôn chức, đến tột cùng xảy ra chuyện gì chứ?

Nguyên lai, Huy Dạ là Bạch Hà cùng Bạch Trạch chú, hai người từ nhỏ phụ mẫu đều mất, là do chú Huy Dạ một tay nuôi nấng, Huy Dạ một đời chưa lập gia đình, đối với hai người coi vì bản thân đến, đặc biệt là đối với Bạch Hà càng cầu gì được đó.

Trước một đời trưởng thôn tạ thế sau khi, Huy Dạ dựa vào một đôi năm đấm làm lên trưởng thôn, ai biết ngay ở hắn lên làm trưởng thôn sau khi, rồi cùng biến thành người khác, cả ngày không lầm chánh nghiệp mê luyện với nữ sắc, trong thôn hết thảy quả phụ hầu như đều thành nhân tình của hắn, các thôn dân mặc dù có chút bất mãn, ngược lại cũng không có gây nên nhiều người tức giận.

Thế nhưng thì một tháng trước, một đêm không về Huy Dạ về đến nhà sau khi, lại giống như điên rồi giống nhau bò đến Bạch Hà trên giường, muốn cùng nàng phát sinh quan hệ, phải biết rằng đây chính là phạm vào tối kỵ của Thiên Ngưu Thôn, may là Bạch Hà liều chết phản kháng đã kinh động một cái khác trong phòng Bạch Trạch, Bạch Trạch cùng với tranh đấu thời gian, trải qua động toàn bộ trong thôn tử người, bị tới rồi các thôn dân đồng phục, sau đó bãi nhiệm trưởng thôn chức.

Vốn Huy Dạ là muốn ở mới trưởng thôn tiền nhiệm sau khi bị xử là hoả hình,

thế nhưng Đông Hạo kế nhiệm trưởng thôn sau khi, cũng không biết này Huy Dạ
khiến cho thủ đoạn gì, toàn thể thôn dân lại đều nhất trí cho rằng hắn là hồ đồ
nhất thời, xin chỉ thị Đông Hạo tha cho hắn một mạng, lúc này mới bão đảm rời
xuống hắn một cái mạng, nhưng ai có thể nghĩ đến, gần như hơn một tháng thời
gian, hắn liền lại đi ra làm ác, nhưng lại là ác tới cực điểm, đương nhiên hắn đã
chiếm được nêu có báo ứng.

Có điều, ba tháng này tới nay, Phu Dịch lại phát hiện trong thôn này Đông
Hạo cùng Bạch Hà còn có hắn ba người ở ngoài, hết thảy người vô luận trai gái
nhìn thấy Thần Lộ thần cũng giống như nhìn thấy ôn thần giống nhau e sợ cho
tránh không kịp, kể cả Bạch Trạch đều là, mặc dù không có những người khác
như vậy rõ ràng, thế nhưng cũng là ở vô tình hay cố ý gian trốn tránh nàng, rất rõ
ràng, Thần Lộ trên người cũng có câu chuyện, hắn muốn hỏi thế nhưng rồi lại
không biết là nên mở miệng như thế nào.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn
chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 22: Lê Nào Thật Sự Chính Là Yêu Quái?

Hôm nay là Đông Hạo cùng thanh mai trúc mã Bạch Hà mừng rỡ tháng ngày, ở cái này đặc thù thời kỳ, các thôn dân đều buông trong tay sống giúp đỡ Đông Hạo xử lý hôn lễ, Phu Dịch cũng vì cái này tiện nghi sư phụ cảm thấy cao hứng, nhưng vào lúc này, hắn lại phát hiện ròng rã một buổi sáng, cũng không có nhìn thấy Thần Lộ.

Ngược lại kết hôn chuyện như vậy hắn cũng không hiểu, cũng không giúp đỡ được gì, vì vậy hắn liền đi tìm Thần Lộ, Thần Lộ bình thường gặp không được người thời gian, đều sẽ trốn ở phía sau núi trong rừng cây, ngồi ở 1 cây cổ thụ ngàn năm trên ngẩn người.

“Hôm nay không phải ca của ngươi kết hôn tháng ngày gì? Người nào Yêu Bào này đến rồi?” Phu Dịch đứng dưới tán cây, nhìn thấy Thần Lộ ngồi ở trên cây, liền hỏi.

“.....” Thần Lộ cúi đầu nhìn một chút Phu Dịch không nói gì, vẫn như cũ thấy trong thôn phuong hướng ngẩn người, thế nhưng Phu Dịch biết, Vụ Ăn Thôn bị màu trắng sương mù hàng năm bao phủ, nàng căn bản không thể nào thấy được trong thôn.

Phu Dịch nở nụ cười Tiếu Ba trên đại thụ, ngồi ở Thần Lộ bên cạnh, Thần Lộ chỉ là liếc mắt nhìn hắn, vẫn như cũ không nhúc nhích nhìn Thiên Ngưu Thôn ngẩn người, Phu Dịch không có quấy rầy nàng, Tựu Giá dạng lảng lặng nhìn trước mắt cái này ngũ quan tinh xảo thiếu nữ xinh đẹp.....

Hồi lâu sau, Thần Lộ nhúc nhích một chút, quay đầu thấy nhìn chằm chằm vào nàng xem Phu Dịch, thế nhưng nàng cũng không có như trước kia như vậy

mặt đỏ thẹn thùng chạy mất, mà là thở thật dài một cái, vốn sáng sủa như là đá quý màu đen con mắt đột nhiên hơn một tầng hơi nước.

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ hôm nay tựa hồ bất thường, vội vàng quan tâm nói.

Thần Lộ cười khổ một tiếng, tựa đầu tựa ở trên vai của Phu Dịch, nhẹ nhàng nói tiếng: “Sau đó, ta thì một người.....”

“Tại sao?” Nghe đến Thần Lộ nói ra câu này không hiểu ra sao nói, Phu Dịch hoàn toàn không thể giải thích, liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ thở dài, không nói gì, Phu Dịch muốn an ủi nàng, rồi lại không biết nên nói cái gì cho phải, giơ tay lên nhẹ nhàng đưa nàng ôm lấy, Thần Lộ cũng không có từ chối, ngược lại thuận thế tựa đầu đổ vào trong lòng ngực của hắn, chỉ là Phu Dịch vào lúc này lại phát hiện thân thể của nàng tựa hồ đang nhẹ nhàng run rẩy.

Nàng tựa hồ đang khóc?

“Ngươi khả năng mang ta lĩnh mở nơi đây gì?” Âm thanh của Thần Lộ đồng dạng có chút run rẩy.

“Tại sao?” Phu Dịch vẫn như cũ không rõ.

Thần Lộ nhỏ giọng nức nở nói: “Có phải ngươi không có phát hiện, trong thôn này người nhìn thấy trong khi của ta đều ở trốn tránh ta sao?”

Nguyên lai là vì vậy, Phu Dịch liền cười cười nói: “Không phải còn có ta cùng Đông Hạo đại ca, Bạch Hà tỷ tỷ gì?”

“Không!” Thần Lộ đột nhiên theo Phu Dịch trong lòng tránh thoát, sau đó quay Phu Dịch nói: “Bạch Hà tỷ tỷ là vì yêu thích ca ca mới làm bộ tiếp cận, của ta bọn họ kết hôn sau đó, nhất định còn là sẽ xa lánh ta, có phải ngươi không nhìn ra được sao? Mỗi lần cách ta rất gần trong khi, trong ánh mắt của nàng đều

lại có sợ hãi!”

Câu nói kế tiếp, hầu như là rỗng đi ra, xem ra tất cả những thứ này, đặt ở Thần Lộ trong lòng đã tới cực hạn, vào lúc này bộc phát ra.

Phu Dịch nói: “Coi như thật là như thế này, không phải còn có ta cùng Đông Hạo đại ca gì?”

Thần Lộ sau khi nghe được, trong mắt nước mắt rốt cục không khống chế được ào ào chảy xuống, một bên khóc một bên nhỏ giọng nói: “Đó là bởi vì ngươi không biết ta, nếu như ta cho ngươi biết ta là yêu quái sau kia, ngươi còn nguyện ý tiếp cận ta sao?”

“Yêu quái?” Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, sau đó cười khổ một tiếng nói: “Cái gì là yêu quái? Không giống với người bình thường chính là yêu quái gì?”

“Ngươi căn bản không hiểu.....” Thần Lộ nức nở nói.

“Ha ha.....” Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Đã ngươi hôm nay đem nói đến nước này, ta cũng liền không dối gạt ngươi, kỳ thực ta cũng vậy yêu quái! Ngươi có biết lần trước hỏa hoạn là thế nào gọi ra gì? Ngươi cho rằng thật là ngươi đánh đổ ngọn đèn mới đưa đến gì?”

“.....”

Phu Dịch thở dài,

Cười khổ một tiếng nói: “Kỳ thực trận kia hỏa hoạn là ta gọi ra, ngươi đánh đổ dầu thắp chỉ là một lời dối mà thôi, ngươi biết không? Ở trước đó trong khi ta chết qua một lần, thế nhưng ở hỏa hoạn bên trong chiếm được sống lại, đến bây giờ trái tim của ta đều không phải máu thịt, chỉ là một đám lửa, các ngươi nghe đến tiếng tim đập nhưng thật ra là ngọn lửa đang nhảy nhót, ngày ấy ngươi đánh đổ ngọn đèn, lửa đốt đến ta thân thể trong khi ta đã khôi phục ý thức, là ta dùng

linh khí để lửa đốt lớn hơn nữa, vượng hơn, bởi vì khi ta ngực đóa này ngọn lửa hấp thu những ngọn lửa này sau khi, không can thiệp tới trên người ta nặng bao nhiêu đau đớn, đều sẽ rất nhanh khôi phục, chỉ là lần đó đau đớn thật sự quá nặng, mới có thể hao vạy trường thời gian.”

Thần Lộ nghe đến Phu Dịch ly kỳ câu chuyện khó có thể tin, tay phải theo bản năng đưa đến ngực của Phu Dịch, không biết là tác dụng tâm lý hay là thật, nàng cảm giác được ngực của hắn tựa hồ thật có chút phỏng tai.....

“Ta không biết là chính mình còn có tính không nhân loại, ta không có dám cùng bất luận người nào nhắc lên, mặc dù là bầu trời cùng Lý đại ca, ta đều không có cùng bọn họ đã nói.....”

Thần Lộ nghe xong lắc lắc đầu nói: “Không giống nhau..... không giống nhau, ngươi là tu tiên người, trên người phát sinh một kỳ lạ biến hóa đều là có thể lý giải, anh ta nói qua, ngươi tu luyện công pháp rất đặc biệt, có thể là vì công pháp nguyên nhân, thế nhưng ta chỉ là người bình thường, ta không chế không dứt năng lực của chính mình, ta đã giết thật nhiều người!”

Phu Dịch nghe xong không khỏi nhướng mày, “giết người? Xảy ra chuyện gì, nói một chút đi, có lẽ ta có thể giúp ngươi.”

“Thật sự?” Thần Lộ đột nhiên phản ứng lại, Phu Dịch đã là tu tiên người, có lẽ thật có thể giúp được nàng, liền đem toàn bộ sự tình ngọn nguồn nói cho hắn.

Nguyên lai, Vụ Ân Thôn cô gái ở qua mười lăm tuổi sinh nhật sau đó liền có thể trở thành vợ người, Thần Lộ đương nhiên cũng không ngoại lệ, cũng cùng đừng cô gái giống nhau, nửa năm trước mười lăm tuổi sinh nhật cùng ngày, lúc đó trưởng thôn cũng chính là Đông Hạo trên tiền nhiệm, đã phát xuống mệnh lệnh, muốn làm cho nàng làm nhà bọn họ con dâu, Thần Lộ rất không thích người đàn ông này, thế nhưng Vụ Ân Thôn có Vụ Ân Thôn quy củ, nàng không có phản kháng tư cách chỉ có thể thuận theo.

Thế nhưng ngay ở như vậy mừng rỡ thời kỳ, chú rể ở đang muốn động phòng

thời gian lại đột nhiên thất khiếu chảy máu mà chết, thiên đại việc vui đã biến thành tang sự, cũng may người của Vụ Ân Thôn đối với chết hoàn toàn không như bên ngoài người như vậy kiêng kỵ, các thôn dân mặc dù cảm thấy con trai chết có chút kỳ quái, thế nhưng cũng vẫn chưa làm tra cứu, chuyện này cũng Tựu Giá dạng không giải quyết được gì.

Thế nhưng, sự tình cũng không có như vậy kết thúc, Thần Lộ là trong thôn xinh đẹp nhất cô gái, hơn nữa trong thôn này cũng cũng không có thể tục những thứ ngổn ngang kia quy củ, thứ hai cầu hôn người ở ngày thứ hai liền chiếm được trưởng thôn tán thành xuất hiện ở Đông Hạo trong nhà, đáng tiếc kỳ quái chính là, chú rể này lại đang động phòng thời gian thất khiếu chảy máu mà chết, ngay sau đó người thứ ba, lại tới thứ tư trong khi, trong thôn rốt cục có lưu ngôn phỉ ngữ, nói Thần Lộ là trời sinh khắc phu mạng, ai cưới đều sẽ bị khắc chết.

Đương nhiên, sự tình chỉ là như vậy nói, thì cũng chẳng có gì, thế nhưng Thần Lộ sinh xinh đẹp, bày đặt như vậy 1 mỹ nữ không động tâm đó là ăn nói lung tung, gặp không ai cầu hôn sau, trưởng thôn tự giác không có mấy ngày có thể sống, liền động sắc tâm, đem Đông Hạo sai khiến mở sau khi liền muốn đổi với tay trói gà không chặt Thần Lộ dùng sức mạnh, có thể vạn vạn không ngờ rằng chính là, đúng lúc này, lại đồng dạng thất khiếu chảy máu mà chết.

Này vừa là trùng hợp gì? Lúc này, trong thôn lời đồn đãi không phải là chỉ là khắc phu mệnh, bọn họ cho rằng Thần Lộ là yêu quái, có độc, hết thảy muôn cùng nàng thân mật mọi người sẽ bị độc chết, từ đó về sau liền không người nào nguyện ý tiếp cận nàng, sợ bị nàng độc chết.

Cứ như vậy, trong thôn chết rồi năm cái nam nhân, hơn nữa sau đó trưởng thôn sau khi chết tranh cướp, vừa chết rồi mấy người, chỉ dùng ngăn ngắn ba tháng trong lúc đó, Vụ Ân Thôn liền chỉ còn lại có 8 mươi mấy người, hết thảy mọi người đem tất cả những thứ này trách tội với Thần Lộ trên đầu, cho rằng hắn là một không rõ nữ nhân, kể cả Thần Lộ chính mình, đều tin thuyết pháp này.

Mà Huy Dạ chính là căn cứ vào loại tình huống này mới không dứt cùng

trong thôn quả phụ phát sinh quan hệ, muốn khôi phục dân số, chỉ tiếc nhất thời sắc mê tâm khiếu một bước đi nhầm, rơi vào kết quả như thế.

Phu Dịch nghe xong cỗ sự này sau khi, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao người trong thôn đều trốn tránh nàng, hơn nữa kể cả Đông Hạo đều tựa hồ không muốn để cho hắn tiếp cận nàng, nguyên lai là cái này hình dáng, tìm được rồi câu chuyện ngọt ngào, mới có biện pháp khuyên bảo, Phu Dịch cười cười, lấy tay giúp nàng lau đi trên mặt nước mắt, cười nói: “Ngươi nhìn xem, ta không phải không có chuyện gì sao?”

Nhưng vào lúc này, Thần Lộ hai con mắt giương mắt cường đại vô cùng, đầy mặt hoảng sợ thấy Phu Dịch, Phu Dịch không khỏi sững sốt đang muốn há mồm tìm hỏi, lại cảm giác được trong mắt, trong lỗ mũi, trong tai còn có trong miệng chảy ra dính nhơm nhớp gì đó, theo bản năng lấy tay lướt qua, lại là đǒ tươi máu.

“ a!”

Thần Lộ như là giống như bị điên, đẩy ra Phu Dịch, ôm đầu không dứt rít gào, Phu Dịch lúc này mới ý thức tới, hắn bảy giờ trong khi thất khiếu chảy máu, ý thức cũng có một chút mơ hồ, lời đồn đãi kia tựa hồ thực sự, có phải hắn thật muốn chết phải không.....

Phu Dịch cảm giác được cả người đều ở đây truy xuồng, sau đó “Oành” một tiếng, cả người đau đớn khó chịu, hắn là theo trên cây rớt xuồng.

“Ta thật muốn chết phải không?”

Phu Dịch vội vàng an toàn khí tĩnh nhập định, ở quan sát bên trong thân thể trạng thái cẩn thận kiểm tra thân thể, đúng lúc này, hắn nhìn thấy trái tim đoàn kia như là to bằng nắm tay ngọt lửa đột nhiên nhảy một cái, theo huyết mạch nhào tới đi tới trên đầu của hắn, thần thức của hắn theo ánh lửa nhìn tới, kinh trông thấy một con trường tăm bình thường lại mọc ra một đôi cánh màu vàng sâu trong khi gặm nhấm óc của hắn, ánh lửa chính là hướng tới này con màu vàng sâu mà đến!

Cái kia kim sắc sâu tựa hồ cảm giác tới tử vong oai hiệt, ở cùng thời khắc đó đình chỉ gặm nhấm muốn chạy trốn, thế nhưng ánh lửa lại càng nhanh hơn một bước đem bao phủ, mặc kệ trái trùng phải đụng, vẫn như cũ trốn không thoát này đoàn ánh lửa phạm vi, chỉ là trong nháy mắt, con kia màu vàng sâu liền bị cháy làm tro tàn, sau đó ánh lửa vừa nhào tới đã bị kim trùng găm nuốt trên vết thương, &# 85; &# 85; vết thương lợi dụng mắt trần có thể thấy tốc độ khôi phục.

Làm Phu Dịch mở mắt ra trong khi, nhìn thấy Thần Lộ trong khi bên cạnh của hắn gào khóc, Phu Dịch không nhịn được muốn hắn ôm vào trong ngực, rồi lại e ngại xuất hiện lần nữa thất khiếu cháy máu sự tình, vì vậy hắn miễn cưỡng lộ ra cái mỉm cười nói: “Ha ha, coi như ngươi là yêu quái, ta cũng vậy yêu quái, yên tâm đi, ta sẽ vĩnh viễn bồi tiếp ngươi.....”

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch thật vừa sống, khóc càng thêm lợi hại, bởi vì nàng biết, mặc dù Phu Dịch thật sống, thế nhưng lời đồn đái kia cũng nhất định là sự thật, Phu Dịch không chết, chỉ là bởi vì hắn là người tu tiên, cùng người phàm bất đồng thôi.....

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ khóc càng thêm thương tâm, không nhịn được trong lòng đau xót, thăm nghĩ đạo, “chết thì chết đi!”

Chính ngược lại thể chất đặc thù, cái kia kim sắc sâu nhỏ vừa không đả thương được chính mình, vì vậy Phu Dịch vội vàng ngồi dậy, đem Thần Lộ ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ thõi đạo của nàng: “Không sao rồi..... không sao rồi.....”

Đáng tiếc hắn thật không ngờ, đúng lúc này, vô số chỉ vừa rồi trong đầu con kia màu vàng sâu nhỏ giống nhau như đúc sâu theo thất khiếu của hắn bay vào trong cơ thể, dọa nạt hắn liền vội vàng đem Thần Lộ đẩy ra, ngồi ở trên mặt đất huy động linh khí cùng này màu vàng con sâu nhỏ đối kháng.

Lần này bay vào trong cơ thể màu vàng sâu có hơn ngàn đầu, thế nhưng ngực hắn đoàn kia ánh lửa tựa hồ cũng có cảnh giác, chỉ thấy ấy gọi to một tiếng liền

bay ra vô số đao ánh lửa, phân biệt đánh về phía xâm lấn thân thể mỗi con sâu, chỉ là mấy hơi thở thời gian, tiến vào hắn thể sâu liền toàn bộ hóa thành tro tàn, lần này, những côn trùng kia cũng không có đối với hắn tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 23: Vụ Án Thôn Diệt

Làm phu buổi sáng sớm lại mở mắt trong khi, nhìn thấy chính là Thần Lộ
thống khổ vẻ mặt.....

“Ta thật chính là yêu quái.....”

Phu Dịch Giá Thì Tiếu cười, tay phải hướng về hắn duỗi ra đến, Thần Lộ sợ
hở lại xúc phạm tới hắn, theo bản năng muốn né tránh.

“Đừng nhúc nhích!”

Không biết là tại sao, âm thanh của Phu Dịch cho hắn một loại có thể hoàn
toàn tin cậy cảm giác, nàng nhắm lại con mắt ngồi ở nơi đó không nhúc nhích,
cảm giác Đáo Phu thay chủ cách mình ngực càng ngày càng gần, cái tay kia như
hỏa diember bình thường ấm áp, ở ngực của nàng dừng lại sau một lát vừa rời đi.

Thần Lộ hiểu kỹ mở con mắt nhìn một chút, nhìn Đáo Phu dễ dàng dùng một
loại khó mà tin nổi vẻ mặt thấy nàng, Thần Lộ có chút thất vọng nói: “Ta là yêu
quái, này mọi người là bị ta giết.....”

Phu Dịch lắc lắc đầu, nhẹ nhàng đem trước ngực nàng này giống như thái cực
Song Ngư một trong số đó hình cá tử ngọc cầm trong tay, sắc mặt ngưng trọng
nói: “Không, ta bây giờ có thể xác định cái kia những người này đích xác là vì
người mà chết, thế nhưng bọn họ cũng không là bị người giết chết, chánh thức
hung thủ là người trên cổ khối ngọc này.”

Thần Lộ nghe xong không khỏi sững sốt, đem khối này theo chính mình sinh
ra liền vẫn làm bạn tử ngọc của chính mình theo Phu Dịch trong tay nhận lấy,

cẩn thận chu đáo hồi lâu sau, khó có thể tin nổi: “Ngươi nói, khôi ngọc này là hung thủ giết người? Vậy tại sao anh ta không có chuyện gì?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, mỗi khi có nam nhân tiếp cận ngươi trong khe, sẽ theo khôi ngọc ở chỗ sẽ bay ra một loại màu vàng sâu, cái kia những người này thì là bị loại này sâu giết chết, ca của ngươi là ngươi người thân, nó phán đoán ngươi không có nguy hiểm, cho nên hắn không có chuyện gì.”

“ a?” Thần Lộ vừa nghe, muốn đem nó hái xuống, lại nghe Đáo Phu dẽ nói: “Không muốn uổng phí khí lực, ta đã thử qua, Nã Bất hạ xuống, khôi ngọc này bị một loại mạnh mẽ sức mạnh phong ấn ở trên người của ngươi.”

“Vậy……” Thần Lộ đang muốn nói chuyện, thế nhưng lại bị Phu Dịch ngắt lời nói: “Hơn nữa khôi ngọc này là bảo vệ ngươi, ngươi không cần phải lấy xuống, không Quá Giá Khối ngọc là gì chiếm được?”

Làm Thần Lộ nghe đến vấn đề này lúc, ánh mắt lại có một chút né tránh, nhỏ giọng nói: “Ta nghe ta ca ca nói, hình như là ta sinh ra được thì đeo ở trên cổ.”

Phu Dịch xem ở trong mắt, đoán được câu trả lời này e sợ cũng không phải thật sự là đáp án, thế nhưng cũng không có vạch trần, dù sao đây là người khác Đích Bí Mật, huống hồ khôi ngọc này chỉ là đưa đến bảo vệ tác dụng, đối với Thần Lộ thân mình là không có bất kỳ nguy hiểm nào, vì vậy theo nói của Thần Lộ cười nói: “Xem ra, ngươi không những không phải không rõ người, nhưng lại là lớn phúc hình ảnh, khôi ngọc này một đời đều sẽ bảo vệ ngươi.”

Thần Lộ nghe đến đó, lúc trước mù mịt lập tức trở thành hư không, tâm tình cực kỳ Thư Sướng, thế nhưng nàng còn có một chút lo lắng, cũng muốn hỏi Phu Dịch, thế nhưng lại không biết nên làm gì nói ra khỏi miệng, khuôn mặt nhỏ nhắn nghẹn đỏ chót, sững sốt chưa nói ra một chữ.

Phu Dịch cũng là một người thông minh, trải qua ba tháng này ở chung, đã đại khái hiểu giữa nam nữ điểm sự nọ, lập tức liền đoán được lo lắng của Thần

Lộ, liền cười nói: “Yên tâm đi, nếu như nó cho rằng đối với ngươi không có oai hiệp trong khi, thì sẽ không công kích người, ngươi xem ta vừa rồi đưa tay đi bắt nó trong khi, nó cũng không có công kích nữa ta.”

“Thật chứ?”

“Ha ha.” Phu Dịch cười cười, đi phía trước hơi di chuyển thân thể, đem Thần Lộ một cái ôm vào trong ngực, Thần Lộ nhất thời thận thùng không ngớt, vội vàng muộn mở ra Phu Dịch, thế nhưng lại phát hiện toàn thân mình có một loại tê dại cảm giác, đây ở Phu Dịch trên người hai tay căn bản khiến không hơn 1 chút khí lực, có điều loại cảm giác này thật thật kì diệu, có một loại nói không nên lời thoái mái.....

Thần Lộ theo bản năng thăm nghĩ: Hắn, lẽ nào thật sự là ta chân mệnh thiên tử?

Thần Lộ nhắm lại con mắt hưởng thụ đời người tối nay cái thứ nhất người thân ngoài ra nam nhân ôm trong ngực,

Thế nhưng là khổ Phu Dịch, hắn ngoài miệng mặc dù như vậy nói, thế nhưng sự thật lại đều không phải là như thế, chỉ thấy Thần Lộ ngực khôi này từ ngọc như là như là phát điên, vô cùng vô tận màu vàng sâu nhỏ ngợp trời hướng về Phu Dịch bay tới, cũng may Phu Dịch sớm đã có dự kiến trước, trong cơ thể “đất hoang trải qua” tăng tốc độ vận chuyển, ngực đoàn kia ánh lửa phân hoá vạn ngàn, những côn trùng kia chỉ cần vừa tiến vào trong cơ thể của hắn liền sẽ bị thiêu chết.

Phu Dịch mặc dù cực kỳ hưởng thụ Thần Lộ mềm mại thân thể, thế nhưng cái kia ngợp trời màu vàng sâu lại làm cho hắn không có cách nào tiếp tục nữa, mặc dù những con trùng này là linh thể, không có tính thực chất thân thể, nhưng vấn đề là dù là ai nhìn thấy mê mẩn tê tê sâu bay đến trong cơ thể mình đều nhất định sẽ trước tiên điên mất!

Phu Dịch rốt cục nhịn không được, nhẹ nhàng đem Thần Lộ đẩy ra, cố gắng

trấn định cười nói: “Ngươi nhìn xem, bây giờ khối ngọc này đã cho rằng ta không có oai hiệp, không sao rồi!”

Thần Lộ khuôn mặt nhỏ nhăn mắc cỡ đốt chót, cúi đầu không nói lời nào, thế nhưng tâm tình của nàng lại là tốt tới cực điểm, lúc trước mù mịt trở thành hư không, người thường thường ở gấp phải sự tình trong khi, đều là qua không chính mình cái nãc này, giống như lúc đó Bạch Hà muốn tự sát giống nhau, kỳ thực cũng không lớn bao nhiêu sự tình, Đông Hạo cũng không có bởi vì nàng đã bị loại này sỉ nhục mà ghét bỏ nàng.

Đã sắp tới giờ lành, Phu Dịch lôi kéo nàng chạy về trong thôn, dù sao Đông Hạo là anh ruột của nàng, ca ca kết hôn muội muội nếu vắng mặt nói, ca ca trong lòng nhất định sẽ thật đáng tiếc.

Ngay ở hai người thật cao hứng trở lại thôn trong khi, nhưng không có nhìn thấy vui mừng cảnh tượng, đập vào mi mắt chính là ngổn ngang trên đất thi thể cùng bị hỏa hoạn nhẫn chìm nhà!

“Anh trai!” Nhìn thấy này như là Địa ngục bình thường tình cảnh, Thần Lộ hét lên một tiếng, hướng về Đông Hạo kết hôn nhà chạy đi, Phu Dịch muốn ngăn đều không ngăn được, vì vậy hắn vội vàng đuổi theo, lo lắng nàng có chuyện.

Đúng lúc này, một quen buồn bóng người xuất hiện ở tại bọn hắn trước mặt, tiếp theo một quen thuộc âm thanh truyền đến, “người thật ở nơi đây, để bản tướng tìm thật là khổ a.....”

Phu Dịch tập trung nhìn vào, lại là ngày đó cưỡi chim diều hâu ma tướng, lúc này dẫn mười mấy Ma Binl đứng ở trước mặt bọn họ, chặn lại rồi đường đi của bọn họ, xem ra trong thôn này vụ tai nạn này, chính là kiệt tác của bọn họ.

Phu Dịch có tự biết rõ, biết mình cũng không nhất định là cái này ma tướng đối thủ, đặc biệt là có Thần Lộ bên người, để an toàn của nàng, hắn bây giờ chỉ có thể thoái nhượng, vì vậy một tay đem Thần Lộ kéo, hét lớn một tiếng nói: “Đi mau!”

Thần Lộ lúc này tâm lý sờm tan vỡ, giống như xác chết di động bình thường bị Phu Dịch lôi kéo, hướng sau núi chạy đi.

“Mau đuổi theo! Bị bọn họ chạy đến trên núi thì hỏng rồi.” Ma tướng nhìn qua Phu Dịch muốn chạy trốn, vội vàng đi đầu xông lên truy kích Phu Dịch, đồng thời phát hiệu lệnh nói.

Thần Lộ chỉ là một phàm nhân, Phu Dịch lôi kéo tốc độ của nàng nơi nào so ra mà vượt tốc độ của Ma Bin, ngăn ngắt mای hơi trong lúc đó, Ma Bin liền cách Phu Dịch chỉ có mười mấy bước khoảng cách, Phu Dịch nhìn qua nhất thời khẩn trương, cũng không kịp nhớ Thần Lộ ngực khối ngọc kia, một cái đem bẽ lên, đem linh lực truyền vào với hai chân, nhanh chóng hướng về trên núi chạy đi.

Có điều nói cũng thực sự là kỳ quái, Phu Dịch đem Thần Lộ như vậy ôm vào trong ngực khối này từ ngọc lại không có lại chạy ra màu vàng sâu công kích Phu Dịch, xem ra khối này từ ngọc coi là thật có linh tính, tựa hồ cũng biết lúc này là thời kỳ không bình thường, Phu Dịch chỉ có thể cứu nó chủ nhân mà sẽ không hại nàng.

Tại đây trốn chết thời khắc, Phu Dịch đem tốc độ tăng lên tới lớn nhất mức độ, cùng cái kia ma tướng không phân cao thấp, chạy trốn một khắc sau, song phương khoảng cách vẫn như cũ còn là cái kia mười mấy bước, không có rút ngắn, cũng không có đổi xa, thế nhưng lúc này sương trắng đã càng ngày càng đậm, quay đầu lại nhìn ma tướng lúc đã có chút mơ hồ.

Cũng không biết qua bao lâu, sương trắng càng ngày càng đậm, đáng nhìn khoảng cách đã không đến ba thước, Phu Dịch quay đầu nhìn tối, sớm không thấy ma tướng bóng người, thế nhưng hắn lại không dám dừng lại, bởi vì hắn không biết là ma tướng đến tột cùng có hay không đang đuổi, dù sao lúc trước cái kia ma tướng từng có nhìn thấu dưới nền đất bản lĩnh, ai có thể xác định này sương trắng đối với hắn có ảnh hưởng hay không, chỉ có thể tiếp tục lôi kéo Thần Lộ tiếp tục hướng phía trước, chỉ là lúc này sương trắng nồng nặc vô cùng,

coi như là muốn nhanh cung không dám nhanh, khó mà nói một giây sau thì có thể va đầu vào trên cây.

Thần Lộ giống như xác chết di động bình thường bị Phu Dịch lôi kéo vừa đi rồi một canh giờ, lúc này sương trắng đã dày đến mức tận cùng, thì trước mắt hai người nắm tay nhau khoảng cách, lại không thấy rõ đối phương mặt, Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ hai chân đã tựa hồ bởi vì mất sức mà run lên, vội vàng tìm một gốc cây, làm cho nàng ngồi xuống tựa ở trên cây nghỉ ngơi.

“Phu Dịch.....”

“ a?”

“Ngươi nói..... anh ta..... còn sống không?”

Ngữ khí của Thần Lộ mặc dù lạ kỳ bình thản, thế nhưng Phu Dịch có thể thấy, nàng bây giờ cả người đều đã tiếp cận tan vỡ, nếu không phải khóc lên nói, e sợ sẽ biệt xuất bệnh đến, bây giờ này một mảnh hoang sơn dã lĩnh, lại có sương lớn tràn ngập, thật muốn là bị bệnh, thì sẽ là một cái rất phiền phức sự tình.

Phu Dịch thở dài, vuốt ve đầu của Thần Lộ nói: “Khóc đi, khóc lên sẽ nhiều.”

Nghe Đáo Phu dỗ nói như vậy, Thần Lộ cũng nhịn không được nữa, đầu tựa vào trên đùi, lớn tiếng khóc, hắn cũng là muốn ôm an ủi nàng, thế nhưng vừa nghĩ tới này buồn nôn sâu, trong lòng không khỏi có chút bỡ ngỡ.

Thần Lộ ròng rã khóc một phút mới dừng lại, đột nhiên hỏi: “Cái kia những người này có phải là cừu nhân của ngươi, bọn họ tới nơi này là vì tìm ngươi gì?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời sững sốt, không biết là nên làm gì trả lời, đúng vậy, cái kia những người này đích thật là tìm đến, của hắn hơn nữa đoán không sai nói, hắn là chạy trên người hắn Thổ Linh Châu mà đến, nếu không là hắn cái mạng này, đối với Ma tộc tới nói căn bản chẳng là cái thá gì, căn bản không đáng

bởi vì hắn mà xông vào cấm địa.

Nói cách khác, toàn bộ Vụ Án Thôn tin dữ đều là do hắn mà xảy ra, chỉ là, tất cả những thứ này, hắn lựa chọn được gì?

Nhin Đáo Phu dẽ không nói gì, Thần Lộ đã chiếm được đáp án, nàng cũng không có nói cái gì nữa, cũng không có khóc lóc, chỉ là ngồi ở nơi đó không nhúc nhích, không biết là đang suy nghĩ gì.

Trầm mặc có đôi khi sẽ khiến người ta cảm thấy khủng hoảng, Phu Dịch không biết là vào lúc này hắn đến tột cùng có nên hay không nói chuyện, nhưng vẫn là nói ra miệng: “Thần Lộ.....”

“Ngươi không cần nói, ta đều hiểu, ngươi cũng là thân bất do kỷ, điều này cũng có thể..... chính là mạng của ta, nhất định cả đời này đều sẽ cô độc.....”
Thần Lộ đã đối với đời người tràn đầy thất vọng.

Phu Dịch vội vàng nói, “không phải còn có ta sao?”

“Đúng vậy, còn có ngươi, chỉ là ngươi có thể theo ta tới khi nào?” Thần Lộ ngẩng đầu lên thấy Phu Dịch, bốn mắt nhìn nhau.

“Yên tâm đi, ta sẽ vẫn bồi tiếp ngươi, mãi đến tận sinh mệnh kết thúc!” Phu Dịch trở về nàng một kiên định ánh mắt.

“Ùng ục ùng ục.....”

Đúng lúc này, Thần Lộ trong bụng phát ra đói khát tín hiệu, mặc dù bây giờ coi như thật có đồ ăn đặt ở trước mặt nàng, nàng cũng chưa chắc có tâm sự đi ăn, thế nhưng thân thể tín hiệu lại cũng sẽ không bởi vì chủ nhân tâm tình mà giở trò bỉu bợm, lúc này đã gần đến giờ Thân, Phu Dịch là người tu tiên mà tu vi hư hư thực thực tiến vào Tán Tiên cảnh, thậm chí một tuần không ăn đồ ăn cũng sẽ không đói quá, thế nhưng Thần Lộ chỉ là cái người phàm, ròng rã một ngày không có ăn đồ ăn, tự nhiên sẽ đói quá.

Phu Dịch vội vàng ở trên người lật qua lật lại, cũng không tìm được gì, vội vàng nói: “Chúng ta đi tìm gì đó ăn đi, các ngươi trước đây trải qua núi gì?”

Người chết tự tử, người sống vẫn như cũ còn muốn sinh tồn, ở mỗi người của Vụ Ân Thôn so với thường nhân hiểu thêm đạo lý này, cho nên làm như người của Vụ Ân Thôn, Thần Lộ sớm đã có cái này tinh ngộ, khóc lớn một hồi qua đi lúc này tâm tính đã từ từ ổn định lại, muốn sống mới là trước mắt thiết yếu nhất đại sự.

Dù sao..... ai có thể xác định Đông Hạo nhất định chết rồi, vạn nhất đâu?

Thần Lộ lúc này báo đáp có này một tia hi vọng, bởi vì nàng biết ở Vụ Ân Thôn, còn có một thuộc về hai anh em gái bọn họ Đích Bí Mật, bí mật này có khả năng bảo đảm Đông Hạo bất tử, mặc dù hắn cũng không dám xác định, nhưng dù sao vẫn là có một tia kỳ vọng.....

Trở về thần đến Thần Lộ lắc đầu nói: “Thiên văn sơn càng đi trên núi tay sương mù thì càng dày đặc, chúng ta trong ngày thường nhiều nhất ở thôn mặt sau trên sườn núi hoạt động, không biết là này trên núi có hay không thú hoang, chúng ta còn là cẩn thận một chút.”

Phu Dịch gật gù, tay phải từ bên hông lấy ra đoạn dao cầm ở trong tay, tay trái kéo Thần Lộ nói: “Vô luận như thế nào, cũng không muốn buông tay, có việc thì hô to, yên tâm! Ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi.”

“Tốt!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 24: Cực Kỳ Nguy Hiểm

Hai người cứ như vậy như là con ruồi không đầu ở mảnh này sương trăng bao phủ trên núi chuyển động tìm kiếm thức ăn, bọn họ không phải chưa hề nghĩ tới về Vụ Ăn Thôn thử vận may, dù sao ngọn núi này sương trăng đối với Ma tộc thân thể có trí mạng ăn mòn, Ma tộc quả quyết sẽ không vẫn ở lại trong thôn ôm cây đợi thỏ, coi như thật Thị Tầm tìm Phu Dịch trên người Thổ Linh Châu, cũng nhất định chỉ chừa cái cơ sở ngầm hoặc là đem nơi đây vây quanh lên.

Chỉ là bây giờ bọn họ muốn trở về e sợ đều khó khăn, ở mảnh này sương mù dày đặc bao phủ trong núi, phương hướng không phân biệt, bọn họ đã sớm lạc đường.

Mắt thấy sắc trời từ từ tối lại, vẫn không có tìm tới một chút xíu có thể ăn gì đó, lúc này một ngày chưa ăn uống nước Thần Lộ đã có chút như nhũn ra, tới mặt sau, Phu Dịch đơn giản đưa nàng công trên lưng, tiếp tục tìm tòi thức ăn, Bất Quá Đặc đừng kỳ quái, khôi này tử ngọc lại còn là không có công kích hắn, lẽ nào thật sự nhận rồi hắn?

Sương lớn trong vòng, không có trời trăng sao phân rõ thời gian cùng phương hướng, làm chung quanh toàn bộ bị bóng tối bao trùm Đích Thì đợi, Phu Dịch chỉ biết là lúc này Thái Dương đã xuống núi, trên lưng Thần Lộ đã thời gian thật dài không có nói chuyện, xem ra nàng lúc này thể lực đã sắp đạt được cực hạn, nếu lại không tìm được đồ ăn bổ sung thể lực, ở mảnh này bên trong ngọn núi lớn bị bệnh nói, chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít, dù cho không tìm được đồ ăn, coi như tìm tới một vài nước cũng có thể miễn cưỡng lót dạ.

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nghe đến cách đó không xa tựa hồ có dòng nước âm thanh, không khỏi mừng rỡ, vội vàng cõng lấy Thần Lộ bước nhanh

chạy tới.

Dòng nước âm thanh càng ngày càng gần, không lâu lăm liền xuất hiện ở trước mắt của hắn.

“Này hắn là thôn bên cạnh cái kia sông thượng du, nên có thể uống đi.....”

Phu Dịch cẩn thận thăm dò sau khi xác định nước không sâu, có thể đặt chân sau khi, liền đi tới trong nước, dùng một cái tay ở trong sông bưng một chút nước uống, cảm giác cùng cái kia trong sông mùi vị gần như giống nhau, bởi vậy kết luận trước mắt sông chính là thượng du của Bạch Vân Hà, vội vàng liền đối với phía sau Thần Lộ nói: “Nước này hắn là thôn bên cạnh cái kia sông thượng du, ta đã thí uống qua, không có vấn đề, ngươi trước tiên nơi uống nước mạo xưng lót dạ.”

“ a.....” Thần Lộ âm thanh uể oải.

Phu Dịch vội vàng dùng một cái tay bưng một vài nước, ở dừng lại chốc lát, để nước thông qua bàn tay nhiệt độ hơi hơi ấm áp ấm áp sau khi đưa đến tựa ở hắn trên đầu vai mềm nhũn Thần Lộ bên mép, tay của hắn vốn là có nhiều không đến nhiều hay ít nước, hơn nữa mỗi lần giơ lên đầu vai Đích Thì đợi đều sẽ vẩy tới hơn một nửa, Thần Lộ căn bản là uống không đến nhiều hay ít, thế nhưng hắn không dám đem nàng buông ra, bởi vì bây giờ ở trong sương mù dày đặc, bọn họ rồi cùng người mù giống nhau, hắn chỉ lo chỉ là một cái xoay người Đích Thì gian, thì không bao giờ tìm được nữa nàng.

Hắn cũng không dám làm cho nàng thân thể dính vào nước, sau khi vào thu ban đêm còn có phi thường lạnh, dính vào nước sau đó liền có rất lớn có thể đã bị phong hàn, tại đây hoang tàn vắng vẻ bị bệnh nói vậy làm phiền nhưng lớn rồi.

Phu Dịch cứ như vậy khom người, liên tục nhiều lần đút nàng uống nước, mãi đến tận mươi mấy lần sau, Thần Lộ ho chảy ra một tiếng, tựa hồ bị nước bị sặc, sau đó Thần Lộ hữu khí vô lực nói: “Được rồi, gần đủ rồi, chúng ta lên bờ

a.”

Phu Dịch sau khi nghe được đứng dậy chuẩn bị nhấc chân, lại là lảo đảo một cái hiểm hiếp ngã chổng vó, may mà hắn phản ứng nhanh, nếu không đây nếu là ngã xuống, hắn đúng là không việc gì, Thần Lộ nếu là rơi vào trong nước, thân thể của nàng có thể không chịu nổi như vậy dǎn vặt.

“Làm sao vậy? Người vẫn tốt chứ?” Thần Lộ quan tâm nói.

“Không có chuyện gì, không quá chú ý, trên chân có chút khí lạnh vào cơ thể, khua ngoại trừ thì tốt rồi.” Phu Dịch vừa nói, một bên vận chuyển trong cơ thể linh khí đem khí lạnh loại bỏ, lúc này mới nhấc chân đi tới trên bờ.

“Ta cảm giác có chút lạnh.....” đúng lúc này, Thần Lộ run lập cập, đồng thời nói.

Một câu nói này ở Phu Dịch nghe tới, không thể nghi ngờ là bóng tối trời sét đánh bình thường, quả nhiên là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, e sợ Thần Lộ lúc này đã bị phong hàn xâm lấn, đây có thể nên làm thế nào cho phải?

Thế nhưng Phu Dịch nhưng không có nói ra,

Hắn tìm tới một chỗ khô ráo mặt đất sau sẽ Thần Lộ để xuống, sau đó đem trên người quần áo cởi ra choàng tại đầu vai của Thần Lộ.

“Vẫn còn chút lạnh.....” Thần Lộ gầy yếu thân thể cuộn thành một đoàn, thân thể không được run lên.

“Thật là đáng chết.....” Phu Dịch âm thầm nghĩ rằng, bây giờ đã có thể xác định, Thần Lộ bây giờ đã đã bị phong hàn, nàng chỉ là cái người phàm, không có thuốc đá phụ trợ là rất khó tự lành, huống hồ trước mắt điều kiện còn kém như vậy, chỉ có thể tăng thêm nàng bệnh tình.

“Lạnh.....” lúc này thần trí của Thần Lộ đã có chút hoảng hốt, dù sao nàng chỉ là một cô gái, hơn nữa tố chất thân thể của nàng vốn thì nghiêng yếu, phong

hàn một khi vào cơ thể liền không kiêng nể gì, chỉ là ngắn ngắt một phút Đích Thì gian, một đang yên đang lành người liền bị tàn phá thành như vậy.

“Chết thì chết đi!” Phu Dịch lại cũng không chiêu cối được cái khác, ngồi ở bên cạnh của Thần Lộ, mặt đối mặt đưa nàng cả người ôm vào trong ngực, dùng nhiệt độ của chính mình giúp nàng sưởi ấm, cũng may khói này tử ngọc vẫn không có công kích nữa hắn, để Phu Dịch không thấy thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra khói này tử ngọc đích xác có linh tính, chỉ là không biết là công kích của nó điều kiện đến tốt cùng là cái gì, đầu tiên bây giờ là có thể loại trừ da thịt tiếp xúc này một cái.

Bị Phu Dịch ôm lấy sau khi, Thần Lộ mặc dù tình cờ cũng có kêu gào lạnh, nhưng tựa hồ so với trước khi thoái mái hơn, không lâu sau công phu liền ngủ say, cảm nhận được nàng đều hô hấp và từ từ có chút lạnh thân thể mềm mại, Phu Dịch không khỏi chau mày.....

Nên làm cái gì bây giờ? Hắn bây giờ hận nhất chính là chính mình không có theo Đông Hạo học y thuật, quang học võ thuật có ích lợi gì a, nhìn thấy so với mình lợi hại còn phải chạy, ngược lại là bên cạnh đời người bị bệnh, chỉ có thể như vậy làm gấp!

Nhưng hối hận thì có ích lợi gì, mắt thấy thân thể của Thần Lộ càng ngày càng lạnh, hắn nhưng cái gì cũng làm không dứt.

“Làm sao đần như vậy chứ, ta đem linh khí dẫn vào trong cơ thể của nàng giúp nàng khua ngoại trừ phong hàn không phải xong chưa?” Đột nhiên, Phu Dịch trong đầu linh quang lóe lên, nhớ tới chính mình năm đó đang đột phá trước tiên thiên cảnh thời gian từng có Trương Thiên Vũ dùng tự thân linh khí tiến vào hắn trong cơ thể giúp hắn dẫn đường hỗn độn linh khí, chính mình lại làm sao không thể dùng linh khí giúp Thần Lộ loại bỏ phong hàn đâu?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch vội vàng một tay giúp đỡ Thần Lộ, tay kia kề sát ở nàng phía sau lưng, liên tục không ngừng đem linh lực đưa vào nàng trong cơ

thể, cảm giác được Thần Lộ nhiệt độ từ từ khôi phục bình thường, Phu Dịch thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới yên lòng lại.

“ a.....” đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên phát sinh một tiếng thổi khố * có tiếng, Phu Dịch vội vàng dừng lại chuyển tới Thần Lộ trước người, chỉ thấy nàng vốn trắng nõn da dẻ lúc này đỏ chót vô cùng, cau mày mồ hôi lạnh chảy ròng, tựa hồ đang nhẫn nhịn rất lớn thổi khố.

Phu Dịch nhìn qua nhất thời khẩn trương, thế nhưng hắn hoàn toàn không hiểu y thuật, vội vàng ân cần nói.

Thần Lộ cắn răng nói: “Tốt..... khó chịu..... trong thân thể..... có đồ vật ở..... ở tán loạn....., tốt..... khó chịu.....”

Phu Dịch vừa nghe lập tức hiểu được, nguyên lai để Thần Lộ khó chịu đúng là mình linh khí, nàng chỉ là một người bình thường, căn bản không chịu được nàng nhiều như vậy linh khí, chỉ là tẩm thường phong hàn, chỉ cần 1 nhỏ cỗ linh khí là có thể, thế nhưng hắn không hiểu, đem lượng lớn linh khí thâu nhập Thần Lộ trong cơ thể, Thần Lộ sẽ không dẫn đường, này linh khí tự nhiên sẽ ở trong cơ thể nàng tán loạn.

Mặc dù biết rồi xảy ra chuyện gì, thế nhưng Phu Dịch lại càng luống cuống, bởi vì hắn căn bản sẽ không như Trương Thiên Vũ như vậy trợ giúp người khác dẫn đường linh khí!

Đúng rồi! Để Thần Lộ cũng tu hành không phải xong chưa? Chỉ cần nàng học được dẫn đường, không những sẽ giải quyết trước mắt vấn đề, hơn nữa đối với nàng thân thể cũng có rất lớn chỗ tốt.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch liền vội vàng đem “đất hoang trải qua” phương pháp tu luyện nói cho Thần Lộ, làm cho nàng chiếu cái kia dẫn đường phương thức thử dẫn đường trong cơ thể linh khí quy về Đan Điền.

Nhưng Phu Dịch không biết là chính là, để một phàm nhân trực tiếp dẫn

đường linh khí là tuyệt đối không thể, phải biết rằng tu tiên chi đạo vốn chính là cùng trời tranh chấp, nhất định phải một bước một dấu chân, liền linh khí đều không cảm giác người phàm, làm sao có khả năng làm được dẫn đường linh khí?

Mắt thấy Thần Lộ càng ngày càng khó chịu, Phu Dịch nhất thời vội vàng đầu đầy mồ hôi.

Tốt vào lúc này, Thần Lộ trước ngực tử ngọc đột nhiên phát sinh nhàn nhạt kim quang đưa nàng toàn bộ bao phủ, Phu Dịch đang nghi hoặc trong lúc đó, lại nhìn thấy Thần Lộ trong cơ thể linh khí lại theo mũi của nàng, một tia một tia thở ra tan đi trong trời đất, trên mặt vẻ mặt cũng càng ngày càng tự nhiên, chỉ là ngắn ngắn 10 mấy hơi thở, trong cơ thể linh khí liền sắp xếp không còn một mống.

Sau đó kim quang tản đi, Thần Lộ thân thể không khỏi có chút lay động, Phu Dịch xem ở trong mắt, liền vội vàng đem nàng đỡ lấy và kiểm tra thân thể, phát hiện lúc này trán đã khôi phục bình thường nhiệt độ, hít thở cũng phi thường đều đặn, xem ra là đã vô ngại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, âm thầm vì chính mình liều lĩnh tự trách.

Cứ như vậy, Phu Dịch ôm Thần Lộ suốt cả một buổi tối, làm màn trời dần dần sáng lên đến thời gian, Thần Lộ rốt cục tỉnh lại, nhìn thấy Phu Dịch cứ như vậy ôm chính mình một đêm chưa ngủ, trong lòng không biết là có chút cảm động.

“Cảm ơn.....”

“Ha ha..... còn cần cùng ta khách khí gì? Đói bụng không, chúng ta đi tìm đồ ăn!”

“Tốt.....”

Ngay ở hai người theo Bạch Vân Hà đi về phía trước hơn ba mươi bước thời gian, nhìn thấy phía trước mơ hồ có gốc cây, đợi gần lúc nhìn qua, quả nhiên có

một viên cao hơn hai mét cây, mặt trên mang theo mười mẩy hột to bằng trứng ngỗng, sáng long lanh trong suốt màu đỏ tiểu quả, Phu Dịch vội vàng đưa tay hái được một viên, chuẩn bị đưa cho Thần Lộ làm cho nàng ăn trước, thế nhưng đột nhiên tưởng tượng, thứ này có độc hay không còn chưa định, còn là chính mình trước tiên thí ăn một rồi nói sau, dù sao hắn là người tu tiên, vạn nhất thật có độc, có thể mang độc tố bức ra bên ngoài cơ thể.

“Ngươi chờ chút đã.....”

Vì vậy Phu Dịch đặt ở bên mép cắn một ngum nhỏ.....

“Thơm quá.....”

Làm Phu Dịch cắn xuống một cái sau khi, miệng đầy đều là mùi thơm ngát khí, phần thịt quả càng hương vị ngọt ngào vô cùng cực kỳ ngon miệng, thế nhưng hắn lại không dám khinh thường, bởi vì hắn nghe Đông Hạo đã nói, phía trên thế giới này càng là xinh đẹp xinh đẹp gì đó, càng có khả năng là độc vật, này với thân thể người hữu ích thảo dược ngược lại phần lớn là xấu xí không chịu nổi.

Vì vậy hắn nuốt xuống sau khi, vội vàng ngồi xếp bằng trên đất nhập định, dùng Nội Thị Thuật quan sát, đợi chừng nửa khắc đồng hồ, phát hiện cũng không có gì không ổn, lúc này mới đứng dậy vừa hái được một đưa tới Thần Lộ trước mặt.

Phu Dịch đúng là cũng sẽ không cảm thấy đói quá, từ lúc trước tiên thiêng cảnh sơ kỳ thời gian, Trương Thiên Vũ đã dạy hắn ích cốc thuật, ích cốc thuật là từ linh khí bên trong lấy ra thân thể cần thiết năng lượng, có điều cũng không phải thật sự là không ăn không uống, có điều dùng hắn bây giờ tu vi, một tuần không ăn không uống là khẳng định không có vấn đề, cho nên hắn đem trái cây tất cả đều cho Thần Lộ, nàng thực sự đói bụng, hơn nữa trái cây vừa ăn rất ngon, mười mẩy hột trái cây rất sắp bị Thần Lộ ăn xong.

“Ăn ngon thật, ta chưa từng có ăn qua như vậy ăn ngon gì đó.” Thần Lộ thoả

mẫn tán dương.

Phu Dịch cười cười nói: “Ăn no chưa?”

Thần Lộ lúc này đột nhiên phản ứng lại, Phu Dịch ngoại trừ ngay từ đầu thí ăn một sau khi, giống như đều bị nàng ăn, không khỏi nghẹn ngào nói: “Ngươi còn không có ăn đây.....”

Phu Dịch cười cười nói: “Không việc gì, ta uống nước là tốt rồi, ngươi ăn no rồi là tốt rồi.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 25: Độc Quả

Sau khi ăn xong, hai người tiếp tục theo Bạch Vân Hà Thủy Lưu phuơng hướng về phía trước chạy đi, chính là người thường đi chồ cao, nước chảy chồ trũng, bọn họ cho rằng chỉ cần theo sông nước này đi, nhất định có thể trở lại Vụ Ân Thôn.

“Ngươi nói..... chúng ta có thể hay không chết ở nơi đây.” Thần Lộ đột nhiên có chút thương cảm nói.

Phu Dịch cười cười, nhẹ nhàng Đích Dụng tay nắm ở bả vai của Thần Lộ, ôn nhu nói: “Sẽ không, ngươi yên tâm đi.”

Phu Dịch không biết từ lúc nào bắt đầu, Phu Dịch yêu thích lên loại cảm giác này, mỗi khi ôm Thần Lộ mềm mại thân thể lúc, luôn có một loại rất thoải mái cảm giác, ngay những lúc này, khuôn mặt nhỏ nhắn của Thần Lộ sẽ bởi vì ngượng ngùng mà đổi đỏ chót, hơi cúi đầu, Phu Dịch cảm thấy vào lúc này Thần Lộ đẹp nhất, dùng chim sa cá lặn, nghiêng nước nghiêng thành này từ đế hình dung đều không quá đáng.

“Nóng quá a.....” Thần Lộ đột nhiên oán giận một tiếng, sau đó nàng nhẹ nhàng tránh thoát đến ôm trong ngực của Phu Dịch, đồng thời dùng tay phải quạt gió hạ nhiệt độ.

“.....” Phu Dịch vốn cho là Thần Lộ chỉ là thẹn thùng tìm cớ, thế nhưng nhìn kỹ, chỉ thấy Thần Lộ lúc này lại sớm đốm hôi tràn trề, Phu Dịch không khỏi sững sốt, lúc này thời tiết đã vào thu, theo đạo lý hai người đều là áo đơn, tại đây lúc sáng sớm lẽ ra có chút lạnh mới đúng, làm sao lại nóng thành cái này hình dáng?

Hắn là nàng quá nóng lòng? Phu Dịch vội vàng dừng bước lại, cười nói, “ngươi đừng có gấp a, ngươi nếu nóng thì ngồi xuống trước nghỉ ngơi một hồi, nhiều nhất trước giữa trưa nhất định có thể trở lại trong thôn, không muốn quá sốt ruột.”

Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Không đúng vậy, ta thật cảm thấy nóng quá!” Nói xong tìm sạch sành sanh địa phương ngồi xuống, hai tay đồng thời dùng sức quạt gió vì chính mình hạ nhiệt độ.

Phu Dịch nghe nàng nói như vậy, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ lại bị bệnh?

“Ngươi có hay không cảm thấy dừng địa phương không thoái mái?”

“Không có, chẳng qua là cảm thấy rất nóng, cả người nóng lên.” Nói xong, hai cái tay đồng thời càng thêm ra sức quạt gió.

Phu Dịch ngồi ở Thần Lộ đối diện, nhìn thấy Thần Lộ trắng nõn da dẻ trở nên trong trắng lộ hông, trong suốt thanh minh hai mắt lúc này tựa hồ trở nên hơi mông lung.

“Đẹp quá.....” Phu Dịch thân thể không khỏi run lên, ý thức tựa hồ cũng có chút mơ hồ.

“Ta có phải là thật hay không ngã bệnh.....” trong thanh âm của Thần Lộ mang theo vẻ run rẩy, thế nhưng đây tuyệt đối không giống với tối hôm qua đã bị phong hàn lúc loại cảm giác đó.

“Ta làm sao cũng cảm thấy hơi nóng.....” Phu Dịch lầm bầm lầu bầu một tiếng.

“Thật khó chịu a.....” Thần Lộ phát ra một tiếng thống khổ âm thanh.

Hai người tựa hồ bị một loại thần kỳ ma lực hấp dẫn cùng nhau.

(Nơi này hơi không có chữ số, chính mình muốn đi.....)

Ngay ở thời khắc mấu chốt, óc một trận đau đớn để Phu Dịch tỉnh táo lại, nhìn trước mắt tất cả không khỏi ngẩn ngơ!

“Ta đây là đang làm gì!” Phu Dịch lúc này đã tỉnh táo lại, thuận tay một bạt tai tầng tầng đánh vào trên mặt của chính mình, để cho mình hoàn toàn tỉnh táo lại, mặc dù thấy Thần Lộ trong lòng vẫn như cũ có chút không đành lòng, thế nhưng Phu Dịch biết, trước mắt tất cả thái quá quý dị, nếu như cứ như vậy tiếp tục tiến hành, có thể sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục nơi, đặc biệt là Thần Lộ tỉnh táo lại sau khi, hắn vừa làm như thế nào đi đổi mặt hắn?

Mà đây mấu chốt thời khắc, chính là tử ngọc của Thần Lộ để hắn tỉnh táo lại, cảm nhận được chủ nhân thân thể đã bị oai hiệp sau khi, cái kia tử ngọc thả ra ngoài hoàng kim sâu nhỏ đến hàng mấy chục ngàn, Phu Dịch tuy có ánh lửa bảo vệ, thế nhưng đốt giết tốc độ lại không sánh được kim trùng đập ra số lượng, Phu Dịch tin tưởng, chỉ cần chậm thêm một phút, bọn họ thì có thể đột phá bước cuối cùng, mà như vậy nói, chỉ sợ hắn mạng nhỏ cũng sẽ viết di chúc ở đây rồi.....

Hắn tuyệt đối tin tưởng khói này tử ngọc có giết chết năng lực của hắn!

Phu Dịch trước tiên tỉnh táo lại,

Ngồi xếp bằng trên đất tiến vào quan sát bên trong thân thể, dựa theo suy đoán của chính mình thật ở trong máu phát hiện có một loại kỳ quái bột phấn, rốt cục phát hiện, trong thân thể đích xác nhiều hơn một loại chất liệu, đem cái kia chất liệu theo trong cơ thể ép sau khi rời khỏi đây, bụng dưới đoàn kia ánh lửa mới dần dần tắt đi xuống.

“Vẫn đề nên xuất hiện ở vừa rồi trái cây trên người.....”

Chỉ là Phu Dịch chỉ ăn một viên liền thành như vậy, Thần Lộ khả đồng ăn ước chừng 14 hột, nên làm cái gì bây giờ?

Ngay ở Phu Dịch tình thế khó xử, không biết làm như thế nào cho phải thời gian, Thần Lộ trước ngực khối này từ ngọc lại phát sinh nhàn nhạt kim quang đem bao phủ, nhìn thấy tình cảnh này, Phu Dịch vẫn lơ lửng lòng lúc mới để xuống, khối này từ ngọc thật chính là bùa hộ mệnh của Thần Lộ, nó đã động, thì nhất định không có việc gì.

Sự thật quả nhiên như là Phu Dịch liệu định giống nhau như đúc, kim quang lẩn này kéo dài thời gian rất lâu, làm kim quang rút đi sau khi, màu da của Thần Lộ đã khôi phục bình thường, một đôi sáng sủa như là đá quý màu đen con mắt cũng thay đổi trở về nguyên lai thanh minh thấu triệt, lúc này đang ngồi ở trên mặt đất thu gọn quần áo của chính mình, nhìn thấy Phu Dịch nhìn nàng lúc, khuôn mặt lập tức đỏ đến đỏ đến cổ rẽ, giả vờ tức giận nói: “Quay tay quá khứ, không nên nhìn!”

Phu Dịch lúng túng cười cười, vội vàng quay đầu đến 1 bên cạnh, sau đó ôn nhu nói: “Ngươi không có chuyện gì là tốt rồi.”

“Làm sao không có chuyện gì a, ngươi cũng chiếm ta lớn như vậy tiện nghi còn nói không có chuyện gì, ta thiếu chút nữa thì thất thân còn không có chuyện gì?” Cũng không biết thực sự tức giận hay là giả tức giận, Thần Lộ lúc này chưa cho Phu Dịch sắc mặt tốt.

Phu Dịch nhất thời mò nhét, không biết là nên nói cái gì, dù sao cũng là chính mình đuối lý.

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch không nói lời nào, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, nhỏ giọng thầm thì một tiếng, “ai..... quên đi, ngược lại đời này trừ ngươi ra, phỏng chừng cũng không ai có thể chạm ta.....”

Phu Dịch chính là người tu hành, Thần Lộ âm thanh tuy nhỏ, nhưng vẫn bị hắn nghe được, Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng.

Cái gì a..... cái gì gọi là chỉ có hắn khả năng chạm nàng, cái này cũng còn không có đi tới bước cuối cùng, nếu như thật đi tới bước cuối cùng, coi như hắn

có lửa cháy hộ thể, chỉ sợ cũng đến bị này mà vàng sâu giết chết, trừ phi cảnh giới của hắn khả năng lại tăng lên, mãi đến tận vượt qua cái kia tử ngọc phạm vi năng lực ở ngoài, nếu không cho dù là hắn cũng không dám chạm nàng.

Có điều cũng may, cái này tử ngọc tựa hồ đối với hắn đã không giống ngay từ đầu như vậy có cảnh giác, phổ thông lâu lâu bão bão đúng là cũng sẽ không công kích hắn, chỉ là không biết là lần này sau đó có thể hay không khôi phục lại nguyên lai hình dáng.

“Ngươi nói không sai, gì đó quả nhiên không thể ăn bậy.” Thần Lộ không khỏi có chút nghĩ mà sợ nói.

“Đúng vậy……” Phu Dịch bất đắc dĩ gật gù.

Lần này khúc nhạc đạo ngắn để hai người cực kỳ lúng túng, có điều hai người thật không có bởi vì chuyện này mà sản sinh ngăn cách, ngược lại vô tình hay cố ý gian càng thêm nhận đối phương, tỷ như bây giờ hai người bọn họ đi đường trong khi, Thần Lộ sẽ rất tự nhiên ôm cánh tay của Phu Dịch, ngồi xuống nghỉ ngơi trong khi, đồng dạng sẽ chủ động áp vào lòng của hắn, ngủ trong khi, sẽ gối lên trên đùi của hắn, hai người quan hệ đang lấy nhanh chóng tốc độ nóng lên.

Thế nhưng tại đây kế tiếp trong vòng ba ngày, khôi này tử ngọc lại không còn có công kích qua Phu Dịch, cũng không biết là giúp Thần Lộ trừ độc hao phí nhiều lăm linh lực còn là bọn họ bây giờ hành vi còn không có chạm được tử ngọc giả thiết điểm mấu chốt, ngược lại kim trùng không xuất hiện, đối với Phu Dịch tới nói là chuyện tốt.

Có điều làm cho bọn họ hai cái không thể tưởng tượng nổi chính là, vốn cho là buổi trưa có thể chạy về Vụ Ẩn Thôn, bây giờ lại là 3 thiên đô không nhìn thấy một tia dấu hiệu, cũng may trong ba ngày này Phu Dịch ở trong nước sông tìm tới mấy con cá, nếu không Thần Lộ đã sớm đói quá không nhúc nhích nói.

Bây giờ sương trắng càng ngày càng đậm, không khỏi làm cho bọn họ hoài

nghi có phải là càng chạy càng đi trong núi, có điều tất cả những thứ này ngay ở vừa mới Thần Lộ không cẩn thận đá phải một viên khéo đưa đẩy tảng đá lúc phát hiện, viên đá kia lại ở dừng lại sau khi trở về lăn một khoảng cách nhỏ, hai người không khỏi sững sờ ở nơi đó, Phu Dịch vội vàng chạy tới đem viên đá kia nhặt lên sau này nhẹ nhàng ném đi, cái kia tảng đá lại “lộc cộc lộc cộc” vẫn đi phía trước cuộn!

Hai người rốt cục xác định, bọn họ nguyên lai thật một mực hướng về trên núi đi.

Đi nhầm phương hướng rồi!

Chỉ là làm cho bọn họ không rõ chính là, không phải đều nói người thường đi chỗ cao, nước chảy chỗ trũng gì? Có phải nước này của Bạch Vân Hà là hướng về thượng lưu không thành công? Tại sao bọn họ thật một mực đi đường dốc?

“Làm sao bây giờ? Nếu không chúng ta trở về đi thôi?” Thần Lộ không thấy có chút sợ hãi, dính sát vào Phu Dịch, hận không thể cứ như vậy treo ở trên người hắn hai người trở thành một thể.

Phu Dịch lúc này cũng không có chủ ý, bất quá hắn hoàn toàn không tin tưởng nước hướng về thượng lưu, vì vậy vừa từ trên mặt đất lượm một khối mượt mà tảng đá, bắt được nơi ngực sau buông tay, tảng đá rơi xuống đất, tảng đá lăn nhào phuong hướng lại thật cùng dòng nước phuong hướng là ngược, nước thật ở hướng về thượng lưu!

“Nước, thật ở hướng về thượng lưu.....” Phu Dịch thấy không dứt hướng về xa xa lăn nhào trong khi, kinh ngạc nói.

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy Thần Lộ ngực khói này Tử Vân lóe lên lóe lên phát ra kim quang.....

.....

Phu Dịch theo bản năng muốn đẩy ra Thần Lộ, thế nhưng là vào lúc này phát hiện mặc dù cái kia tử ngọc đang nháy, nhưng không có màu vàng sâu bay ra ngoài.

Nhin thấy Phu Dịch có chút mất tự nhiên, Thần Lộ liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Phu Dịch vội vàng chỉ vào khói ngọc kia nói: “Nó đang nháy.....”

“.....” Thần Lộ đem ngọc cầm trong tay nhìn hồi lâu, U &# 8 cũng không có phát hiện dị thường gì, vì vậy nói: “Không có?”

Phu Dịch nghĩ đến muôn, hiểu Thần Lộ chính mình là nhìn không tới cái này chỉ riêng, giống như nàng nhìn không tới cái kia kim sắc sâu nhỏ giống nhau, dù sao nàng chỉ là người phàm mà thôi, vì vậy nói: “Nó thật đang nháy, có phải nàng cảm ứng được phía trước có cái gì vậy?”

Ngược lại hai người bây giờ quay đầu cũng đã đã muộn, không bằng thử một lần, hạ quyết tâm sau khi, hai người tiếp tục theo nước sông dòng nước phương hướng hướng về trên núi đi.

Phu Dịch đoán không sai, bọn họ đi về phía trước càng xa, khói này tử ngọc lấp loé tần số quả nhiên càng lúc càng nhanh.

“Phương hướng này hắn là đối với, chúng ta càng đi về phía trước, nó thì tránh càng lợi hại.” Phu Dịch suy đoán đến.

“Hả..... chúng ta đây đi nhanh lên đi, có thể phía trước chính là lối thoát cũng khó nói, ngược lại ngươi qua, nó chắc là sẽ không hại ta.” Thần Lộ tin tưởng khói ngọc này nhất định là bùa hộ mệnh của nàng, đã đi bên này có nhắc nhở, bên này đường nên là đúng.

Hai người vừa đi rồi ước chừng một canh giờ, khói này tử ngọc lấp loé khoảng cách càng ngày càng ngắn, hơn nữa càng ngày càng sáng, kể cả Thần Lộ

chính mình có mơ hồ có thể nhìn thấy hơi có chút nhàn nhạt kim quang, có điều nhưng vào lúc này, Phu Dịch nghe đến phía trước có kịch liệt tranh đấu âm thanh.

“Phía trước có người!” Phu Dịch chỉnh lúc vô cùng sốt sắng.

“Chẳng lẽ là Ma tộc truy binh?” Thần Lộ suy đoán nói.

“Là ai tại cùng Ma Binhs chiến đấu?” Phu Dịch cũng suy đoán nói.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 26: Cực Cảnh

Đã đi tới nơi đây, nếu như không xem rõ ngọn ngành bọn họ đều không cam lòng, huống hồ coi như bây giờ quay lại đi, cũng chưa chắc đối với đường, hơn nữa bây giờ địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, nếu như thật chính là cái kia ma tướng, chạy nữa cũng không trễ, ngược lại cái kia ma tướng tốc độ cũng không nhanh bằng hắn.

Phu Dịch ở được Thần Lộ đồng ý sau khi, lôi kéo tay nhỏ của nàng miêu thân thể, ỷ vào dày đặc đại thụ ẩn thân, cẩn thận hướng về tranh đấu địa phương từ từ di động.

Tranh đấu vị trí cách bọn họ chỉ có không đến hơn hai mươi trượng tả hữu, hai người về phía trước di động ước chừng mười mấy bước tả hữu sau phát hiện, đã loáng thoáng có thể nhìn thấy phía trước tranh đấu hai bóng người, chỉ thấy trong đó một bóng người tay cầm trường kiếm mà đánh mà lui, rất rõ ràng ở hạ phong, Lánh Ngoại Nhất cái thân hình khá lớn mà tứ chi đa dạng, chỉ có thể xác định nên không quá giống nhân loại, bởi vì có sương lớn cản trở tầm mắt, Phu Dịch không cách nào phán đoán nghiên cứu là cái gì vậy.

Có điều bóng người kia hoàn toàn không rất giống ma tướng, bởi vì ma tướng vũ khí là trắng đen đôi roi, mà trước mắt người này trong tay là một thanh trường kiếm, cùng vũ khí của Ma Bình không hợp, vì vậy hai người tiếp tục hai người cẩn thận từng li từng tí một trốn ở mặt sau cẩn thận quan sát phía trước chiến đấu, đồng thời đem Thổ Linh Châu nắm ở trong tay, để với có tình huống đột phát lúc thi triển độn thổ chui xuống dưới đất lại chạy trốn.

Bóng người kia nên cũng nhận lấy tầm mắt ảnh hưởng, lui ra phía sau độ rộng cũng không lớn, quấn đấu mười mấy hiệp sau, Phu Dịch rốt cục gần như

thấy rõ người này cơ bản đặc thù.

“Ồ?”

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch đột nhiên cảm thấy cái thân ảnh này có chút quen mắt, đặc biệt là trong tay thanh kiếm kia, trên thân kiếm khảm bảy viên đá quý ở linh khí truyền vào sau khi sáng lên lấp loá, chỉ là người này mặc quần áo cùng thân hình đều cùng hắn trong ký ức người kia không lớn giống nhau, chỉ thấy người trước mắt này trên đầu thắt đỉnh đầu xanh biếc mào đầu, hơn nữa cái đầu cũng so với hắn trong ký ức ròng rã cao hơn nửa cái đầu.

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục, bóng người cách Phu Dịch càng ngày càng gần, ngay ở cách hắn khoảng cách ước chừng khoảng ba trượng trong khi, một cái tên nhất thời thoát ra: “Thiên Vũ!”

Người kia tựa hồ nghe được âm thanh của Phu Dịch, quay đầu nhìn về phương hướng của hắn xem ra!

Không phải Trương Thiên Vũ là ai?

Phu Dịch không ngờ rằng Trương Thiên Vũ mấy tháng không thấy, lớn lên càng thêm anh tuấn, vốn tán loạn áo choàng tóc lúc này cũng bị mào đầu trói lại, một thân thợ mỏ quặng áo nát áo đơn cũng đổi thành một cái nhìn qua có chút cổ xưa trưởng sam, nếu không có như thế, Phu Dịch từ lúc trước tiên thì nhận ra hắn, cần gì đợi cho khoảng cách như vậy gần?

“Cẩn thận!” Ngay ở Trương Thiên Vũ phân thân tức, cùng với đổi chiến cái bóng đen kia nhân cơ hội hướng về ngực hắn một tiễn lên, Trương Thiên Vũ mặc dù phân thân, thế nhưng trước mắt địch năng lực hắn lại quá là rõ ràng, dù cho phân thân thời gian còn có bảy phần tinh lực đặt ở chiến đấu trên, chỉ thấy hắn một cái xoay người dính sát vào bóng đen kia tránh khỏi công kích, theo chính là một kiếm thuận thế gạt ra.

Lúc này Phu Dịch rốt cục thấy rõ, cùng Trương Thiên Vũ chiến đấu, lại là

một con thân hình ước chừng hai thước, màu xám đen lông chim, mọc ra chín như là con vịt đầu, vịt mỏ đỏ tươi như máu, thì như người bình thường đứng thăng trên mặt đất quái điểu!

Cái kia quái điểu như người giống nhau trên mặt đất gọi tới gọi lui, một đôi cánh giống như đang sử dụng kiếm pháp bình thường, hoặc phiến hoặc tiêm, lúc này Trương Thiên Vũ một kiếm gọt ở tại cánh trên, hạ xuống một chỗ hôi vù, trong miệng phát sinh như là bánh xe lăn lộn ầm ầm có tiếng, coi là thật kỳ quái vô cùng.

Quái điểu đánh trả cũng trong cùng một lúc hoàn thành, chỉ thấy một con đầu mạnh hướng Trương Thiên Vũ chọc tới, tốc độ đồng dạng nhanh vô cùng mà góc độ càng xảo quyết, thiên sư một mạch thân pháp mặc dù cũng không kém, nhưng vẫn bị cái kia đỏ tươi vịt mỏ mõ ở trên cánh tay, máu tươi theo cánh tay không dứt chảy xuống.

Phu Dịch trong lòng nhất thời quýnh lên, dặn dò Thần Lộ đứng tại chỗ không nên cử động sau khi, liền hét lớn một tiếng gia nhập chiến đấu.

Ai biết Trương Thiên Vũ lại một nhảy lùi lại che ở trước người hắn, Phu Dịch không rõ vì sao đang muốn tìm hỏi, chỉ nghe Trương Thiên Vũ nói: “Đi mau,

Chúng ta gộp lại không phải đối thủ của nó.”

Thì một câu nói này thời gian, Trương Thiên Vũ lại bị quái điểu 1 cánh trong quạt, trên cánh tay xuất hiện vô số thật nhỏ vết thương, máu tươi theo vết thương tràn ra, rất nhanh một cánh tay khác cũng bị thương.

Phu Dịch vội vàng bấm quyết niệm chú, lôi kéo Trương Thiên Vũ đồng thời thi triển độn thổ —— đi thuật, hai người mới vừa chui vào lòng đất, liền gặp cái kia chín con chim hai cánh cùng đánh hướng về hai người đứng thăng địa phương đập lại, sức mạnh so sánh vừa rồi cái kia đơn độc cánh không biết là gượng bao nhiêu lần, may mà Phu Dịch độn thổ thi triển đúng lúc, nếu không hai người coi như không chết cũng tất bị thương nặng.

Phu Dịch lòng hệ Thần Lộ không dám dừng lại, vội vàng lùi tới Thần Lộ vị trí, đang định thi thuật đem Thần Lộ kéo xuống, ai biết cái kia chín con chim nhìn thấy hai người biến mất, chỉ là hơi hơi sững sốt một chút thần, liền xoay người lại lui ra phía sau, biến mất với sương trắng bên trong.

Phu Dịch gấp chín con chim rút đi, thở phào nhẹ nhõm, giải trừ độn thổ trở về mặt đất.

“Thiên Vũ, ngươi làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?” Khả năng ở chỗ này nhìn thấy Trương Thiên Vũ, Phu Dịch không khỏi có chút kích động nói.

Trương Thiên Vũ một bên xử lý vết thương, một bên cười khổ một tiếng nói: “Lạc đường, đi không ra ngọn núi này, đã bị vây đã hơn hai tháng, ngươi như thế nào sẽ ở nơi đây? Vì cô nương này là?”

Phu Dịch vội vàng trả lời: “Nàng là Thần Lộ, ở tại dưới chân núi Vụ Án Thôn, mấy ngày trước chẳng biết vì sao Ma tộc xông vào, ta mang theo nàng chạy trốn tới trong ngọn núi này, bây giờ cũng không ra được, đúng rồi, lý đại ca đâu?”

Trương Thiên Vũ lắc đầu nói: “Lần trước sau khi tách ra sẽ không có lại thấy qua.”

“Hy vọng Lý đại ca phúc lớn mạng lớn, không nên gặp chuyện xấu mới tốt, đúng rồi, Thiên Vũ, vừa rồi đó là vật gì lợi hại như vậy, chúng ta xoay chuyển 3 thiên đô chưa thấy một vật còn sống.” Phu Dịch hỏi.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Nếu như ta đoán không sai nói, con kia chín con chim chính là thời kỳ thượng cổ xe quỷ, truyền thuyết nó vốn có 10 cái đầu, không biết là bị vị tiên bối nào chém một viên liền trở thành bây giờ chín con, này chim ở trong truyền thuyết khen chê không đồng nhất, có truyền thuyết nó là thần điểu, cũng có truyền thuyết nó là Yêu điểu, có điểu có một chút có thể xác định chính là, xe quỷ bởi vì hàng năm ăn thịt thối rữa, cho nên chỉ cũng bị nó công kích sau khi nếu như không có thủ đoạn đặc thù cầm

máu, thì sẽ vẫn mất máu thì lại chết.”

Phu Dịch này mới phát hiện, Trương Thiên Vũ trên cánh tay vốn nhỏ như bộ lông vết thương không dứt hướng về đến rướm máu, mãi đến tận Trương Thiên Vũ đem một loại màu vàng nhạt bột phấn vẩy lên sau khi mới từ từ vẩy kết, không khỏi âm thầm nuốt từng ngụm nước bọt, may mà Trương Thiên Vũ của cải hùng hậu, nếu không chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Sau đó, hai người đem chia lìa này hơn ba tháng trải qua lẫn nhau báo cho, có điều Phu Dịch cẩn thận cân nhắc sau khi, còn là đem lửa bí mật bảo lưu lại.....

Phu Dịch đã ở giảng giải của Trương Thiên Vũ bên dưới minh bạch hắn bây giờ tu vi tình hình, hắn bây giờ căn bản không có đạt được Tân Tiên cảnh, Tân Tiên cảnh vừa gọi bằng Kim đan kỳ, kim đan là Tân Tiên cảnh duy nhất ký hiệu, hắn chỉ có đem khí hải luyện chế thành kim đan, mới coi như chính thức tiến vào Tân Tiên cảnh, bây giờ trạng thái của hắn cũng coi như phi thường hiếm thấy, là mỗi một cái tu sĩ tha thiết ước mơ trạng thái, xưng là cực cảnh!

Cực cảnh là xen vào hai loại cảnh giới trong lúc đó một loại rất thần kỳ trạng thái, cho nên nó có thể xuất hiện ở bất luận một loại nào cảnh giới trong lúc đó, đáng quý của nó chỗ chính là ở, như là Phu Dịch bây giờ tình huống, một khi hắn chính thức kết đan tiến vào Tân Tiên cảnh sau khi, sơ kỳ của hắn liền tương đương với cái khác tu sĩ trung kỳ, hơn nữa cái này ưu thế sẽ vẫn tiếp tục giữ vững, hơn nữa Phu Dịch trước đây thiên cảnh lúc vốn khí hải liền so với bình thường tu sĩ mạnh mẽ, cho nên khi hắn nếu bước vào Tân Tiên cảnh, Trương Thiên Vũ cho rằng, linh lực của hắn e sợ không thua kém Tân Tiên cảnh hậu kỳ!

Trương Thiên Vũ tại đây chia lìa thời kỳ lầm đánh lầm trạng tiến vào này Bạch Vân Sơn bên trong liền lạc đường, hắn tự nhiên cũng biết Bạch Vân Sơn, vì vậy liền ở nơi đây chuyên tâm tu luyện, ý vào cực cao thiên tư cùng so với trong hầm mỏ nồng nặc gấp mười lần linh khí, lại ở ngăn ngắt hai tháng trong khi, cũng thăng liền hai cái cảnh giới nhỏ, đạt đến trước tiên thiền cảnh hậu kỳ tu vi.

Còn có một chút là, Trương Thiên Vũ còn ở khoảng thời gian này trổ mã, vốn hắn thấp hơn Phu Dịch nửa cái đầu, bây giờ so với Phu Dịch còn cao hơn một bậc, tạp âm cũng có một chút thoáng thay đổi, lúc này mới để Phu Dịch không có ngay đầu tiên nhận ra hắn.

Trương Thiên Vũ tri thức uyên bác luôn luôn là Phu Dịch chỗ khâm phục, ở Trương Thiên Vũ đem vết thương xử lý xong sau khi, Phu Dịch liền hỏi: “Thiên Vũ, kế tiếp chúng ta nên làm gì? Người cảm thấy cái kia cái quỷ gì xe bên kia là cửa ra gì?”

Trương Thiên Vũ lắc đầu nói: “Ta không xác định, có điều mấy ngày nay cùng nó giao chiến, ta luôn cảm giác nó tựa hồ đang bảo vệ cái gì vậy, ta nếu lui ra đến khoảng cách nhất định sau, nó cũng sẽ lui về.”

Phu Dịch nghĩ đến muôn, gật gù đồng thời chỉ vào Thần Lộ ngực lóe lên lóe lên tử ngọc nói: “Ngươi cái này suy đoán nên không có sai, khối này tử ngọc càng đi bên này thì sẽ tránh càng lợi hại, cái này bảo vật nên cùng khối ngọc này còn có nhất định liên hệ.”

“Hả..... nào có tia chớp?” Trương Thiên Vũ vội vàng hướng tử ngọc nhìn lại, chỉ là hắn cũng không có nhìn thấy có cái gì dị thường, vì vậy hắn đi về phía trước một bước, đồng thời vươn tay muốn đem tử ngọc cầm trong tay, nhưng vào lúc này, Thần Lộ đột nhiên đem thân thể chuyển tới một bên, Trương Thiên Vũ lúc này mới nhìn thấy Thần Lộ cả khuôn mặt đều đỏ đến cổ gối, vội vàng xin lỗi nói: “Xin lỗi, Thần Lộ cô nương..... ta.....”

Phu Dịch nhìn trước mắt tình cảnh không khỏi sững sốt, không khỏi hơi nghi hoặc một chút đạo, “làm sao..... có phải ngươi cũng không nhìn thấy?”

Trương Thiên Vũ tự giác đường đột không dám nhìn nữa, hơn nữa cũng không có nhìn xuống cần thiết, U &# 8 vì vậy gật gật đầu nói: “Ta nhìn không tới, ngươi khả năng nhìn thấy?”

Phu Dịch nghe đến câu trả lời này sau khi không thấy có chút khó mà tin nổi,

vốn hắn cho rằng Thần Lộ chỉ là người phàm nhìn không tới, không ngờ rằng bây giờ thậm chí ngay cả Trương Thiên Vũ cũng không nhìn thấy, phải biết rằng Trương Thiên Vũ cũng là trước tiên thiên cảnh hậu kỳ, mặc dù hắn có cực cảnh trạng thái, thế nhưng hắn vẫn như cũ hay là trước thiên cảnh, chỉ là hắn là trước tiên thiên cảnh bên trong cực hạn mà thôi.

“Ngươi tu luyện qua Thiên Nhãn pháp môn?” Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn hỏi.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Trừ ngươi ra dạy ta độn thổ, cũng không có học được đừng tiên pháp.”

Trương Thiên Vũ vừa trầm nhớ sau một lát, sau đó hỏi: “Ngươi ăn qua đặc biệt gì gì đó gì?”

Phu Dịch lắc lắc đầu, ở quặng mỏ trong khi, hắn và bọn họ ăn chính là giống nhau, sau khi đi ra hắn dọc theo đường đi không có cái gì ăn qua, tới Vụ Ăn Thôn sau hắn liền một mực Đông Hạo trong nhà ăn uống, nói cách khác cùng Thần Lộ ăn giống nhau.....

Phu Dịch cố gắng nghĩ lại, đột nhiên, trong đầu hắn đột nhiên thông suốt, nghĩ tới một khả năng ——◆◆ rắn máu!

Đúng rồi! ◆◆ rắn đã có thể sinh ra Thổ Linh Châu bức này thế gian kỳ bảo, máu của nó tại sao không có khả năng có mở thiên nhãn công hiệu? Hơn nữa tu hành của hắn, chính là theo uống ◆◆ rắn máu sau bắt đầu, các loại dấu hiệu cho thấy, này ◆◆ rắn tựa hồ thật chính là mấu chốt!

Vì vậy Phu Dịch đem suy đoán này nói ra, nhưng là vẫn bảo lưu lại bởi vì máu rắn mới bắt đầu tu hành sự tình, Trương Thiên Vũ nghe xong hắn cái này suy đoán sau khi cũng đồng ý nói: “Có thể chứ, cái kia ◆◆ rắn là Thái Cổ mất mạch, nó máu vô cùng có khả năng có loại này công hiệu.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn

chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 27: Chiến Xe Quỷ

Phu Dịch ở chưa tu luyện Thiên Nhãn thần thông liền nhìn thấy người thường chổ nhìn không tới gì đó, nói vậy tám chín phần mười liền cùng ♦♦ rắn chổ có quan hệ!

Trương Thiên Vũ lúc này càng vô cùng đau đớn, khóc không ra nước mắt, trong miệng lẩm bẩm, “sớm biết rằng lúc trước ta cũng uống ít ỏi ♦♦ rắn máu, tốt như vậy gì đó tất cả đều lãng phí, ta sớm nên nghĩ tới những thứ này trong truyền thuyết giống máu thịt tất nhiên bất thường, đáng tiếc..... thực sự là thật là đáng tiếc.....”

Nhin thấy Trương Thiên Vũ không dứt vò đầu bứt tai mà trong miệng thao thao bất tuyệt, Thần Lộ cười khích, không ngờ rằng cái này thấy cao hơn chính mình một con anh chàng đẹp trai, lại sẽ như trẻ nít đã đánh mất món đồ chơi giống nhau vò đầu bứt tai.

Trương Thiên Vũ bị cười nhạo không biết là lúng túng ngược lại cho Thần Lộ trên xin âm dương đến, “ở trong thiên địa có thật nhiều thiên tài địa bảo đều là có thể gặp mà không thể cầu, đặc biệt là loại này chưa qua tinh luyện liền dùng ăn liền với thân thể người có thể trực tiếp sản sinh đặc thù tác dụng thần vật càng vạn năm khó tìm, phải biết rằng ♦♦ rắn bây giờ đã hầu như tuyệt tích, máu của nó lại chưa trải qua tinh luyện trực tiếp dùng ăn thì Thiên Nhãn thần thông, hơn nữa hoàn toàn không loại trừ nó còn có đừng được tính, nếu như ở trong tay ta sâu thêm nghiên cứu, không những được tính khả năng phát huy đến mức tận cùng, nếu là luyện đan lúc gia nhập còn có thể tăng lên đừng được liệu được tính, đáng tiếc, như vậy thiên tài địa bảo bày ở trước mặt ta, lại bị ta tự tay hủy diệt, thực sự là.....”

Trương Thiên Vũ nói xong ác liệt rút chính mình hai cái bạt tai, nhìn ra hai người khác trợn mắt ngoác mồm, có như vậy Huyền gì?

Phu Dịch cười cười, liền vội vàng khuyên giải nói: “Ngươi yên tâm đi, thế giới này còn có rất nhiều thiên tài địa bảo chờ chúng ta đi bắt lại, không muốn đem ánh mắt đặt ở quá khứ, tương lai càng tươi đẹp hơn, ngươi thấy, cái kia chín con chim bảo vệ không chừng chính là so với...kia ♦♦ rắn máu càng thêm lợi hại bảo bối!”

Trương Thiên Vũ sau khi nghe được trước mắt đột nhiên sáng ngời, gật gật đầu nói: “Đúng vậy, thời đại mạt pháp nhân loại đi nhầm vào lạc lối, đối với tự nhiên tổn hại mặc dù không nhỏ, thế nhưng chánh thức thiên tài địa bảo lại có thể hoàn mỹ bảo tồn lại, mà Ma tộc nhu cầu vừa cùng chúng ta người tu tiên bắt đồng, ha ha! Chờ xem, này thiên tài địa bảo đều muốn là ta!”

Nói xong Trương Thiên Vũ hào tình vạn trượng, phảng phất trong thiên hạ chí bảo đều đã trở thành ấy của hòn vật trong túi.

Phu Dịch cười cười, mặc dù Trương Thiên Vũ chính là hậu nhân của danh môn, tuổi còn trẻ liền kiến thức rộng rãi, tính cách vừa cực kỳ thận trọng, nhưng dù sao vừa mới mười sáu tuổi, khó tránh khỏi một số thời khắc còn có thể có chút ngây thơ, chỉ là nghĩ đến đây, không thấy có chút thương cảm, ít nhất Trương Thiên Vũ biết mình tổ tiên là ai, nhưng lại biết mình mười sáu tuổi.

Mà hòn thì sao? Hòn không những không biết là chính mình họ gì, hòn ngay cả mình tuổi tác cũng không biết, chỉ biết là mới vừa có trí nhớ trong khi, một nhóm nhỏ mọi người gọi mình Phu Dịch.

“Ai da.....” Phu Dịch không khỏi thở thật dài một cái.

Có điều Phu Dịch lúc này tuyệt đối không ngờ rằng, bởi vì mấy câu nói của chính mình, ở sau này ba ngàn năm bên trong, Trương Thiên Vũ vơ vét thiên tài địa bảo năng lực làm cho cả tu giới xấu hổ, đến mức phàm có chút linh khí vật liệu nhất định bị ấy cướp sạch sành sanh, quan trọng nhất chính là hòn còn có đi

lên không có đến, dẫn đến được xưng tu tiên người đứng đầu phái Côn Lôn, nếu muốn tìm một vài đặc thù vật liệu không thể không bỏ ra nhiều tiền tìm hàn hoán đổi mua, từ đây Trương Thiên Vũ càng tìm được một phi thường vang dội tên tuổi —— Tỳ Hữu thiên sư.

Đây là hậu sự, vượt trên không nhắc tới.

Trải qua một phen tu sửa sau khi, Trương Thiên Vũ quyết định tái chiến chín con chim!

“Vậy..... Thần Lộ làm sao bây giờ?” Phu Dịch lúc này lo lắng nhất chính là chiến đấu bắt đầu sau an toàn của Thần Lộ.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ngươi cứ yên tâm, việc rất nhỏ.”

Nói xong, Trương Thiên Vũ theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một cổ điển chuông đồng chảo rán, cười nói: “Cái này là khua thần chuông, bèn ta thiêu sư một mạch tổ truyền linh bảo, ấy tiếng chuông có thể lên xuyên qua cửu thiên, cho tới hoàng tuyền, nếu có tình hình trong khi, lay động chuông này, dù cho đi tới chân trời góc biển,

Ta cũng có biện pháp tìm tới nàng.”

Phu Dịch nghe xong mặc dù vẫn cảm thấy có chút không ổn, thế nhưng là không cưỡng được Thần Lộ, dù sao nàng không muốn bởi vì chính mình kéo mọi người chân sau, Phu Dịch chỉ phải đồng ý, vì vậy Trương Thiên Vũ liền đem chuông kéo ở tay trái của Thần Lộ trên cổ tay, sau đó hai tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, mua bán lại thời gian thật dài, khi hàn đầu đầy mồ hôi thời gian lúc này mới ngừng lại nói: “Ta đã dùng thiêng một mạch tổ truyền bí thuật đem chuông phong ấn ở trên cổ tay của nàng, trừ ta ra ai cũng lấy không tới.”

Phu Dịch nghe xong không thấy có chút cảm động, phải biết rằng Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ trước khi hoàn toàn không quen biết, chỉ là bởi vì hàn

quan hệ liền có thể đem tổ truyền linh bảo lấy ra, hơn nữa để sách lược vẹn toàn còn lớn như vậy phí chu tẩm, người huynh đệ này thực sự là..... không nói!

Chuẩn bị thỏa đáng sau khi, Phu Dịch liền theo Trương Thiên Vũ mò vào trong sương mù dày đặc, Thần Lộ một người ngốc tại chỗ, nàng mặc dù có chút sợ hãi, thế nhưng khi nàng nhìn thấy trong tay chuông thời gian, giống như ăn thuốc an thần bình thường, bởi vì nàng tin tưởng, một khi thật gặp nguy hiểm, chỉ cần nàng rung một cái cái này chuông, Phu Dịch nhất định sẽ trước tiên chạy tới trước mặt của nàng bảo vệ nàng.

Chín con chim cách bọn họ cũng không phải rất xa, chỉ có không đến bách bước khoảng cách, có điều chín con chim là vật còn sống, tuyệt đối sẽ không đứng ở một chỗ không nhúc nhích, cho nên bọn họ một tia đều không dám khinh thường, cẩn thận từng li từng tí một ở mảnh này trong sương mù dày đặc về phía trước chạm vào, đợi ước chừng nhìn thấy chín con chim bóng người thời gian, Phu Dịch dựa theo kế hoạch thi triển độn thổ, cùng Trương Thiên Vũ một sáng một tối hướng về chín con chim gần sát.

Chín con chim tính cảnh giác rất cao, ở hai người gần sát thời gian đã không được hướng về bọn họ nơi đây nhìn, rất hiển nhiên bọn họ phát hiện chín con chim đồng thời chín con chim cũng phát hiện bọn họ, ngay ở Phu Dịch vừa mới chui xuống dưới đất, chín cái đầu liền phát sinh như là bánh xe lăn lộn tiếng nổ vang, hướng về Trương Thiên Vũ vọt tới.

“Đến đúng lúc!” Trương Thiên Vũ héto lớn một tiếng, chân đạp Thiên Cương bộ pháp, trên tay dùng tổ truyền Thiên Cương kiếm pháp ứng chiến, lập tức liền cùng chín con chim chiến thành một đoàn.

Thiên Cương kiếm pháp là thiên sư một mạch tổ truyền tuyệt học, trong truyền thuyết bộ kiếm pháp kia nguyên danh là đại chu thiên kiếm pháp, vốn có 108 phép tắc tổng cộng chia làm trên dưới hai bộ, phần trên làm 36 phép tắc Thiên Cương kiếm trận, phần dưới làm bảy mươi hai thức địa sát kiếm quyết, đã ở thời kỳ thượng cổ cùng yêu vương Xi Vưu trong trận chiến ấy rực rỡ hào

quang, đáng tiếc ở mấy ngàn năm trong truyền thừa sớm tàn khuyết không đầy đủ, bây giờ truyền tới Trương Thiên Vũ trong tay chỉ có tầm thường 27 phép tắc, càng không nhận rõ cái nào nguyên thuộc về Thiên Cương kiêm trận, cái nào là địa sát kiêm quyết, chỉ là còn lây Thiên Cương Thiên Cương kiêm pháp gọi thôi.

Có điều, mặc dù này Thiên Cương kiêm pháp đã là bản thiếu, thế nhưng uy lực vẫn đang không thể khinh thường, thất tinh kiêm ở Trương Thiên Vũ trong tay giống như một con ngân long dời sông lấp biển, lại như Cửu Thiên Ngân Hà kín không kẽ hở, làm cho lòng đất Phu Dịch nhìn trợn mắt hốc mồm, hắn theo Đông Hạo nơi đó học được võ kỹ cùng này Thiên Cương kiêm pháp so sánh, hoàn toàn là như gấp súp phụ, không thể giống nhau.

Phu Dịch lúc này rốt cục tin tưởng Đông Hạo nói, tiên phàm khác nhau, muốn chánh thức tăng cao sức chiến đấu, nhất định phải tìm được Tiên gia võ kỹ truyền thừa, Đông Hạo nơi đó học được, ở chánh thức tu sĩ đại chiến bên trong khả năng lên tác dụng kỳ thực cũng không lớn.

Đáng tiếc Thiên Cương kiêm pháp mặc dù tuyệt diệu, trước tiên thiêng cảnh tu vi lại là uy hiếp của hắn, vô cùng sắc bén thất tinh kiêm chém vào chín con quái điểu trên người chỉ có thể lưu lại một vài bị thương ngoài da, mà chín con chim nếu là một kích thành công, thì sẽ trên người Trương Thiên Vũ lưu lại một đạo không dứt đổ máu vết thương, trong khoảng thời gian ngắn còn không nhìn ra cái gì, thế nhưng đang đại chiến ba trăm hiệp sau khi, theo Trương Thiên Vũ trên người vết thương càng ngày càng nhiều, mất máu cũng càng ngày càng nhiều, động tác từ từ chậm chạp hạ xuống, liền hoàn toàn ở hạ phong.

Phu Dịch xem ở trong mắt mặc dù nóng lòng, thế nhưng Trương Thiên Vũ cũng không có cho hắn tín hiệu, hơn nữa hắn cũng biết lúc này dù cho xuất chiến cũng bất quá là thêm dầu chiến thuật, dùng hắn bây giờ trình độ, không có Thiên Cương kiêm pháp nghịch thiên như vậy võ kỹ, trong tay đoán đao cùng thất tinh kiêm so với càng không cùng một cấp bậc, chính diện chống đỡ có thể hay không chém đứt chín con chim một mảnh lông chim cũng là cái vẩn đề.

Cho nên hắn chỉ có thể tiếp tục ẩn núp, cùng đợi cơ hội tiến lại!

“Cơ hội!” Trương Thiên Vũ đột nhiên hét lớn một tiếng, Phu Dịch đồng thời cũng bắt được cái này ngần năm có một cơ hội!

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ một kiếm chém ở chín con chim trong đó một viên đầu trên cổ, chín con chim bị đau vội vàng lùi về sau, đồng thời hai cánh cùng đánh ngăn chặn Trương Thiên Vũ để ngừa truy kích, ai biết ngay ở khi lui về phía sau, 1 móng đâm nát một cái cành khô trên, cành khô lăn một vòng, chín con chim cả người không đứng thẳng được ầm ầm ngã xuống đất.

Phu Dịch nhanh chóng theo lòng đất thoát ra, đem linh khí tụ ở đoán đao nhọn, một đao đâm vào một viên đầu chim, sau đó dùng sức rút ra dao găm về phía sau nhảy một cái, như là cột giống như máu tươi từ vết thương phun đi ra, chín con chim nhất thời bị đau, một đôi cánh như là hai cái lưỡi dao sắc giống như lung tung vung vẩy, đem chính mình đinh đầu bọc lại, cũng may Phu Dịch không có tham công một đòn bắn trúng sau liền đúng lúc thối lui, nếu là chậm nữa một bước, liền sẽ bị này hai cánh trong quạt, tất nhiên bị thương nặng.

Một bên Trương Thiên Vũ trong đoạn thời gian này kinh nghiệm chiến đấu không ngừng tăng lên, lúc này chín con chim thân thể kẽ hở mở rộng ra, làm sao có khả năng bỗn mặc tốt như vậy cơ hội?

Chỉ thấy trường kiếm trong tay của hắn khác nào nhiều điểm hàn tinh, đâm về chín con chim thân thể, chỉ là trong nháy mắt liền tiêm ra 56 cái lỗ máu, đợi chín con chim phản ứng lại phải đánh lại thời gian, Trương Thiên Vũ đã sớm nhảy đến ba thước ở ngoài, mặc cho chín con chim giận cánh múa tung, & 85 lại là đinh không đến góc áo của hắn.

Phu Dịch gấp chín con chim sự chú ý chuyển đến Trương Thiên Vũ nơi, vội vàng nắm bắt dao găm vừa đè lên, đáng tiếc chín con chim dù sao có chín cái đầu mười tám con mắt, nếu là lúc cần thiết hắn có thể làm được 360 độ không góc chết, đồng dạng đau nhức làm sao có khả năng chịu đựng hai lần?

Ngay ở Phu Dịch nghiêng người mà lén cách chín con chim còn có hai bước thời gian, chín con chim trong đó một viên đầu vịt mỏ một tấm, liền từ trong miệng thốt ra đỏ tươi như máu chất lỏng, hướng Phu Dịch phun đến.

Trương Thiên Vũ nhìn qua nhất thời khẩn trương, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Mau tránh!”

Phu Dịch vừa nghe vội vàng nghiêng người né tránh, nhưng vẫn là chậm một bước, cánh tay trái dính chỉ tia kia máu đỏ chất lỏng, sau đó liền cảm giác được một loại xót ruột đau nhức, Phu Dịch không dám thất禮 vội vàng sau này nhảy một cái.

Chín con chim mặc dù hình thể to lớn, thế nhưng thân thể lại cực kỳ linh hoạt, thừa dịp này quá ngắn một chút thư giãn ngay tại chỗ lăn lộn mà lén, sau đó quạt một đôi cánh hướng về cấp cho dễ mà đến.

“Mau trở lại!” Trương Thiên Vũ vội vàng hét lớn một tiếng, tay cầm trường kiếm lại từ phía sau lưng công kích chín con chim, ý đồ ép chín con chim từ bỏ công kích Phu Dịch.

Đáng tiếc chín con chim tựa hồ đối với trên đầu cái kia một đao cực kỳ ghi hận, mặc cho thất tinh của Trương Thiên Vũ kiếm đâm ở trên người, chỉ là một mực công kích Phu Dịch, Phu Dịch mặc dù theo Đông Hạo nơi học được một chút đơn giản võ kỹ, thế nhưng đối mặt này con trong truyền thuyết Yêu điểu lại như là hài đồng chơi đùa, chỉ hai ba lần, liền bị chín con chim một đôi cánh bắn trúng hai lần, cánh trên mỗi một cái lông chim cũng như lưỡi dao sắc bình thường, ở Phu Dịch trên người cắt xuống vô số vết thương, máu tươi nhất thời theo vết thương không dứt chảy ra, lập tức liền trở thành một người toàn máu.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 28: Thời Gian Một Cái Búng Tay

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, trong lòng khẩn trương, Thiên Cương kiểm pháp lúc này chỉ điểm sát chiêu không thấy thế thủ, chỉ thấy một thanh thất tinh kiếm như là hoa lê tuyet rơi bình thường điên cuồng đâm về Cửu Đầu Điểu, từng đạo từng đạo vết thương không dứt xuất hiện ở phía sau lưng của Cửu Đầu Điểu, Cửu Đầu Điểu bị đau, không dứt phát sinh bánh xe bình thường lăn lộn âm thanh, lại sảng sốt không quay đầu lại, vẫn như cũ đuổi theo Phu Dịch không tha.

Tình cảnh này, cùng âm u quặng mỏ thời gian như là đến Nhất Triệt, nhưng duy nhất không cùng chính là Cửu Đầu Điểu công kích so sánh cái kia Ma Bình càng thêm đáng sợ, Cửu Đầu Điểu lúc trước cùng Trương Thiên Vũ chiến đấu thời gian, tựa hồ chưa gần toàn lực, phảng phất tại hủy di Chiêu Giải bức bối bình thường, bây giờ đuổi giết Phu Dịch tư thế coi là thật mạnh như cọp, cùng lúc trước hoàn toàn không thể giống nhau, Phu Dịch ở nó cái kia một đôi như cuồng phong mưa xối xả Cương Sí công kích dưới hai chân đều rơi không dứt mặt đất, trên người vết thương càng ngày càng nhiều, vô số máu tươi tùy ý như mưa, mắt thấy Phu Dịch chẳng mấy chốc sẽ chết oan chết uổng!

“Độn thổ!” Trương Thiên Vũ vội vàng hét lớn một tiếng nhắc nhở.

Phu Dịch nhất thời cắn răng một cái, dùng sức dùng dao găm nhận một cái Cương Sí sau khi, dựa thế lăn dưới đất, tay trái nhanh chóng từ trong lòng móc ra Thổ Linh Châu, đem nắm ở trong tay muôn cho đi thuật chạy trốn, con nào Na Cửu Đầu chim ở chính giữa đầu lâu trên ánh mắt chỉ riêng lóe lên, phảng phất xem thấu mưu kế của hắn, đồng thời bên phải cánh như là chớp mắt bình thường phiến ở Phu Dịch trên cánh tay trái, Phu Dịch nhất thời bị đau, tay trung thổ bắt

bí không yên, theo mạnh mẽ sức mạnh linh châu theo tiếng bay ra, biến mất Vu Đại trong sương.

Không biết là là ảo giác hay là Cửu Đầu Diểu coi là thật đã mở linh trí, Phu Dịch chỉ cảm thấy Cửu Đầu Diểu trung gian cái đầu kia tựa hồ lộ ra một nham hiểm cười gian, sau đó trong đầu hắn liền xuất hiện âm thanh của Trương Thiên Vũ: “Chúng ta căn bản không phải đối thủ của nó, không muốn làm tiếp vô vị chống cự, cùng với chịu đựng này vô tận thống khổ, không bằng tới một thoái mái!”

Phu Dịch nghe đến âm thanh này sau không khỏi một trận, thế nhưng nhưng có theo bản năng cảm thấy nói của hắn tựa hồ rất có đạo lý, trước mắt duy nhất có thể chạy trốn Thổ Linh Châu cũng đã đánh mất, đằng nào cũng chết, không bằng tới một thoái mái, vì vậy hắn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, chờ đợi một đòn trí mạng của Cửu Đầu Diểu.

Mắt thấy Phu Dịch không nhúc nhích, Cửu Đầu Diểu trung gian cái kia cái đầu tựa hồ lại phát sinh một quỷ dị nụ cười, viên kia bị thương đầu con vịt giống như mổ mở ra có chậu rửa mặt lớn như vậy, tựa như tia chớp nuốt hướng về đầu của Phu Dịch.

Mắt thấy ngay ở đem đầu người của Phu Dịch ngâm vào trong miệng! Phu Dịch lại ngơ ngác đứng ở nơi đó, Trương Thiên Vũ tựa hồ nhất thời đang kinh ngạc thất sắc, vội vàng nhấc lên Đan Điền linh khí, tại đây tất cả khẩn cấp bên dưới thi triển ra thiên sư một mạch tuyệt học “rồng gầm”!

“Huây!” Này một tiếng, chấn thiên động địa như là Thương Long hiện thế, to rõ vô cùng xuyên thăng trên chín tầng trời, này một tiếng bên trong ẩn chứa tự nhiên đại đạo pháp tắc, vượt qua thời gian cùng không gian, trực tiếp truyền vào sâu trong linh hồn của Phu Dịch, Phu Dịch bị này hống một tiếng kinh cả người run lên, lập tức tỉnh táo lại, mặc dù hắn không biết là đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng khi hắn nhìn thấy Cửu Đầu Diểu tấm kia cái miệng lớn như chậu máu thời gian lập tức phản ứng lại, vừa rồi nói tuyệt đối không thể là xuất từ

khẩu của Trương Thiên Vũ, hắn là trúng rồi ảo thuật của Cửu Đầu Điểu.

Phản ứng lại Phu Dịch nhất thời sợ đến chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, vội vàng lăn khỏi chỗ, Khảm Khảm tránh thoát Cửu Đầu Điểu một đòn, sau đó vừa là một cho vay nặng lãi, vừa lùi lại mấy bước.

Cửu Đầu Điểu quay đầu lại hung ác trợn mắt nhìn Trương Thiên Vũ một chút, trong ánh mắt tràn ngập oán hận, sau đó 1 quạt cánh lại, đem Trương Thiên Vũ sau khi bức lui, hai cánh khẽ vỗ, toàn bộ thân hình lại bay lên không hơn một thước, hóa thành một vệt bóng đen hướng về Phu Dịch nhào tới.

Phu Dịch lúc này đã theo trong ảo giác thức tỉnh, nơi nào còn có thể tùy ý mặc nó xâu xé, Tân Tiên cảnh mặc dù là sử dụng đi thuật điều kiện cơ bản, thế nhưng hắn bây giờ là tiên thiên cảnh cực cảnh, hơn nữa tình huống của hắn đặc thù, khí hải so với người tầm thường mạnh hơn gấp trăm lần có thừa.

“Không có Thổ Linh Châu, ta giống nhau có thể sử dụng độn thổ.”

Phu Dịch quyết định, tĩnh mắt ngưng thần, căn bản không nhìn tới bay nhào mà đến Cửu Đầu Điểu, lúc này hắn tâm như chỉ thủy,

Tập trung tinh thần dựa theo đi thuật phương thức vận chuyển linh khí!

Thế nhưng cái miệng lớn như chậu máu của Cửu Đầu Điểu đã khoảng cách đỉnh đầu của hắn đã gần trong gang tấc, Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, cũng chỉ có thể làm gãy, cầm trong tay thất tinh kiếm điên cuồng xông tới, lại chỉ có thể tro mắt thấy Cửu Đầu Điểu một hơi đem Phu Dịch nuốt vào.

“Phu Dịch!” Trương Thiên Vũ hai mắt đỏ chót, trong tay cầm chú nắm chặt thất tinh kiếm quên đi công kích, mắt mát phẫn nộ hắn không nhịn được hét lớn một tiếng!

Thế nhưng một giây sau, hắn lại phát hiện Cửu Đầu Điểu trong miệng cũng không có vết máu, nói cách khác, ở Cửu Đầu Điểu đem Phu Dịch nuốt vào trong

nháy mắt, Phu Dịch biến mất!

Chẳng lẽ là đi thuật thành?

Phu Dịch lại dùng trước tiên cảnh tu vi đang không có Thổ Linh Châu dưới sự giúp đỡ thật thi triển ra đi thuật?

Trương Thiên Vũ tại đây quá ngắn thời gian đã trải qua buồn phiền đến mường rỡ, sớm đã quên chính hắn đã ở trong nguy hiểm, không thể ăn luôn Phu Dịch ngược lại ăn đầy miệng đất Cửu Đầu Điểu lúc này thẹn quá thành giận, quay lại thân hình liền hướng về Trương Thiên Vũ đánh tới, lúc này Trương Thiên Vũ đang đăm chìm ở Phu Dịch hổ khẩu chạy trốn vui sướng bên trong, phản ứng chậm nửa nhịp, bị Cửu Đầu Điểu 1 cánh phiến thực, cả người nhất thời như là thoát tuyễn diều giấy bình thường bay ra ngoài.

Cửu Đầu Điểu giở lại trò cũ, lại run rẩy cánh nhấc lên khỏi mặt đất, hóa thành một vệt bóng đen đánh về phía Trương Thiên Vũ.

“Không ổn!”

Phu Dịch mặc dù không biết là này Cửu Đầu Điểu vì sao nhất định phải giương miệng lớn ý muốn ăn thịt người, thế nhưng nhất định không phải chuyện tốt đẹp gì!

Lúc này Phu Dịch đang đứng ở Cửu Đầu Điểu ngay phía dưới, vội vàng giải trừ đi thuật, theo lòng đất phóng lên cao, hai tay cầm dao găm đâm về đang từ đỉnh đầu bay qua Cửu Đầu Điểu.

Cửu Đầu Điểu hoàn toàn không ngờ rằng cái này mới vừa rồi còn vùng vẫy giãy chết tiều tử loài người lại có lá gan xuất hiện lần nữa, muốn đập cánh thay đổi phương hướng đã là đến không vội, Phu Dịch trong tay dao găm ác liệt chém ở trong cái kia cái đầu trên cổ, đồng thời nhận sự giúp đỡ Cửu Đầu Điểu hung mãnh vô cùng vọt tới trước sức mạnh, dao găm theo ngực của nó để lại một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, vô số máu tươi theo vết thương này dâng

trào ra.

“Leng keng.....” Cửu Đầu Đيểu thống khổ khó nhịn, lại thay đổi lúc trước bánh xe lăn lộn âm thanh, phát sinh một tiếng to rõ phượng hót!

Thùa dịp người bệnh, đói mạng người!

Hai người mắt thấy Cửu Đầu Đиểu bị thương nặng, làm sao có khả năng buông tha cõi này cơ hội thật tốt, phân biệt nắm chặt trong tay vũ khí, hướng về Cửu Đầu Đиểu đánh tới, mới sẽ không quản Cửu Đầu Đиểu phát ra ra sao âm thanh!

Đáng tiếc chết gây ca còng so với ngựa lớn, Cửu Đầu Đиểu mặc dù bị thương nặng, thực lực đó vẫn không thể khinh thường, chỉ thấy ấy một đôi Cương Sí vung vẩy kín không kẽ hở, hai người sững sốt không cách nào đối với hàn tạo thành vết thương trí mạng.

“Lui!” Mắt thấy song phương giằng co không lớn, nếu như tái chiến chỉ có thể là lưỡng bại câu thương hậu quả, Trương Thiên Vũ quyết đoán hé终身 một tiếng, về phía sau nhảy một cái, phu thấy vậy cũng vội vàng lui ra vòng chiến.

Phu Dịch mắt thấy Cửu Đầu Đиểu sắp sửa bị bọn họ tramm dưới kiếm rất là không rõ, liền vội vàng hỏi: “Tại sao? Nó lập tức phải chết rồi!”

Trương Thiên Vũ căn răng nói: “Sau đó còn có cơ hội, bây giờ nghe ta, trước tiên lui!”

Phu Dịch mặc dù không nỡ lòng bỏ lẩn này cơ hội thật tốt, thế nhưng gấp Trương Thiên Vũ cố ý muốn lui, liền cũng không có lại ham chiến, theo Trương Thiên Vũ hướng về đi về phía của Thần Lộ.

Ai biết, vừa mới thời chiến chỉ bằng một luồng ý niệm kiên trì, trước mắt thần kinh lợi lỏng sau khi xuống tới, mới vừa đi ra mười mấy bước, Phu Dịch liền cảm thấy được đầu một trận mê muội ngã xuống đất, Thần Lộ khẩn trương,

vội vàng chạy đến bên cạnh hắn, khóc lớn tiếng hô: “Phu Dịch, ngươi làm sao vậy! Ngươi không nên làm ta sợ!”

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra thuốc bột chiếu vào Phu Dịch trên vết thương, đem vết thương cầm máu, sau đó vừa vội vàng cho mình cầm máu.

Phu Dịch cũng không có ngất đi, chỉ là tinh khí theo máu tươi xói mòn mà tổn thất rất lớn, đợi Trương Thiên Vũ vì đó cầm máu sau khi, nói rồi mấy câu nói để Thần Lộ yên tâm sau khi, liền gắng gượng thân thể nhập định, điên cuồng đổi vận “Đại Hoang Kinh”, linh khí mặc dù không thể trực tiếp biến thành máu, thế nhưng linh khí có thể kích thích trong cơ thể tạo máu bộ phận dùng ngắn nhất thời gian khôi phục xói mòn máu.

Nhin thấy Phu Dịch ở nơi đó điêu túc, Thần Lộ mặc dù còn là có chút bận tâm, thế nhưng trong lòng dễ chịu hơn, đặc biệt là Trương Thiên Vũ đúng lúc nói cho nàng, chỉ cần tĩnh tâm điêu túc liền có thể rất nhanh khôi phục, lúc này mới yên lòng lại, vì vậy nàng từ trên mặt đất nhặt lên dao găm của Phu Dịch nắm tại trong tay, bảo vệ ở Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ bên cạnh.

Trương Thiên Vũ thương thế không có Phu Dịch, chỉ cần sơ cấp điêu túc là tốt rồi, căn bản không cần nhập định, cho nên hắn để lại một tia ý niệm canh gác bốn phía, lập tức cũng bắt đầu ngồi tĩnh tọa chữa thương.

Ròng rã hai canh giờ, hai người bọn họ mới lần lượt thu công, nhìn khí sắc nên khôi phục bảy tám phần mười, Thần Lộ vội vàng quan tâm nói: “Ngươi thế nào rồi?”

Phu Dịch cười cười nói: “Không sao rồi, khôi phục bảy, tám phần mười linh khí.”

Thần Lộ một viên lơ lửng lòng này mới để xuống, lúc này, Trương Thiên Vũ nói: “Xe quý đau đớn so với chúng ta nghiêm trọng, thừa cơ hội này chúng ta đi giết nó.”

Phu Dịch vội vàng đứng lên cùng Trương Thiên Vũ lại vọt vào sương mù dày đặc, Thần Lộ mặc dù lo lắng vạn phần, thế nhưng nàng biết, trước mắt nếu là không thể giết con kia Yêu điểu, bọn họ thì không có cơ hội chạy đi, cho nên hắn chỉ có thể đứng tại chỗ cầu nguyện.....

Hai người chạy tới vừa rồi cùng xe quỷ chiến đấu giờ địa phương, chỉ nhìn thấy một chỗ vết máu, sớm đã không có xe quỷ hình bóng, vì vậy hai người theo vết máu phương hướng không dứt về phía trước tìm tòi, chỉ tiếc Thổ Linh Chân đúng là tìm được rồi, nhưng vẫn là không thấy bóng người của Cửu Đầu Điểu.

Hai người tiếp tục ở sương trắng bao phủ xuống tìm tòi, đột nhiên phát hiện mình đứng trước với một chỗ cao chừng hơn mười trượng trên vách núi, vốn nồng nặc vô cùng sương trắng như là cảnh mặt giỗng nhau bị ngăn ra ở phía sau, trước mặt là một bức như là Tiên như là huyền cảnh tượng!

Thời điểm này, bọn họ phảng phất đang ở trong mộng, xanh thẳm trên bầu trời có tiếc rằng chim quý hiếm bay lượn, phía trước bên dưới vách núi là một mảnh nhàn không thấy bờ rộng lớn thảo nguyên, vô số kỳ trân dị thú ở trên thảo nguyên chạy trốn nô đùa, ở tại bọn hắn bên cạnh người Bạch Vân Hà nước bay lưu thăng xuống dưới, hình thành một đạo cực kỳ trạng xem thác nước.....

Để hai người càng hưng phấn chính là, nơi này linh khí lại dị thường sinh động, bọn họ cũng không có cố ý đi dẫm đường những linh khí này, thế nhưng là cảm giác được vô số linh khí như là Tinh Linh bình thường tranh nhau chen lấn đánh về phía bọn họ, không dứt bổ sung trải qua đại chiến sau trong cơ thể hao tổn, hai người cảm giác thoải mái vô cùng, theo bản năng nhắm lại con mắt hưởng thụ này tuyệt vời cảm giác!

Chỉ thấy hai người trên vết thương vảy kết lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ bóc ra, chỉ là ngắn mấy phút vốn trên người vô số vết thương liền khôi phục như lúc ban đầu.

“Này.....”

Hai người đều là kinh ngạc vạn phần, hồi lâu chưa từ nơi này đẹp như tranh vẽ bình thường tiên cảnh bên trong phục hồi tinh thần lại.....

“Keng! Keng! Keng!.....” một trận gấp gáp chuông tiếng vang lên, như là trời hạn sấm sét bình thường đem hai người thức tỉnh.

“Thần Lộ!” Hai người đồng thời kinh hô một tiếng, xoay người lại xông vào vào trong sương mù dày đặc, hướng về chuông tiếng vang lên địa phương nhanh chóng chạy trốn.

Hai người khoảng cách Thần Lộ chỉ có hơn ba mươi mét, chỉ là mấy hơi thở liền nhìn thấy bóng người của Thần Lộ, Phu Dịch lớn tiếng nói: “Thần Lộ!”

“Ta đang nơi đây!” Thần Lộ nghe đến âm thanh của Phu Dịch, vội vàng đáp lại nói.

Hai người thần tốc chạy tới Thần Lộ bên cạnh, nhìn thấy Thần Lộ cũng không có nguy hiểm, đang muôn tìm hỏi, Thần Lộ trực tiếp nhào vào Phu Dịch trong lòng, nức nở từng đạo: “Các ngươi làm sao đã đi lâu như vậy..... ta có chút sợ hãi, liền rung chuông.....”

Phu Dịch vội vàng nhẹ nhàng vỗ vỗ thõ của Thần Lộ, an ủi: “Không sao rồi, không sao rồi.....”

Thế nhưng Trương Thiên Vũ lại vào lúc này nghe ra Thần Lộ trong lời nói manh mối, liền hỏi: “Chúng ta đi bao lâu?”

Thần Lộ trả lời: “Đều sắp hai giờ, này trời đang chuẩn bị âm u.....”

Nghe đến Thần Lộ nói như vậy, hai người bọn họ này mới phát hiện, mặc dù sương mù dày đặc bao phủ, thế nhưng sắc trời đích xác đã có chút lờ mờ, Phu Dịch không khỏi kinh hô: “Làm sao có khả năng? Chúng ta rõ ràng chỉ là rời đi mười mấy phút, làm sao có khả năng nhanh hai canh giờ!”

Trương Thiên Vũ lúc này lại là mừng rỡ, cười nói: “Phu Dịch, chúng ta tựa

hồ phát hiện một địa phương tốt!”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi kinh hãi vạn phần, liền vội vàng hỏi, “địa phương tốt gì?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 29: Tiên ĐÌnh!?

“Tại Ngã bọn trước mặt, có thể Năng Thị Nhất cái cực kỳ lợi hại trận pháp, trận pháp này đã dính đến thời gian cùng không gian pháp tắc, chúng ta tiến vào trận pháp mặc dù chỉ là mười mấy phút, thế nhưng bên ngoài thời gian đã qua hai canh giờ!” Trương Thiên Vũ suy đoán nói.

“Thế gian lại có loại trận pháp này?” Phu Dịch không khỏi kinh ngạc nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Có lẽ, Nhĩ Hoàn Ký đến ta và ngươi đã nói Tiên ĐÌnh gì? Trong truyền thuyết Tiên ĐÌnh liền sắp đặt có loại trận pháp này, Tiên ĐÌnh bên trong một ngày tương đương ngoại giới một năm, cho nên Tiên ĐÌnh là hết thảy người tu tiên tha thiết ước mơ sống nhờ vị trí.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, Bất Do Đại vui vẻ nói: “Nơi đây có phải chính là Tiên ĐÌnh?”

Trương Thiên Vũ lại lắc lắc đầu nói: “Không không không, ta vừa rồi âm thầm tính toán một chốc, trận pháp này thời gian ước chừng cùng bên ngoài chênh lệch thời gian ước chừng là gấp hai mươi lần tả hữu, mà Tiên ĐÌnh cái kia trận pháp đạt đến 365 gấp nhiều lần, cho nên nơi đây tuyệt đối không phải Tiên ĐÌnh.”

Phu Dịch nghe xong thất vọng, nhưng là vẫn hiểu kỳ nói: “Những người tu tiên kia tại sao muốn nghĩ tất cả biện pháp tiến vào Tiên ĐÌnh?”

Trương Thiên Vũ giải thích: “Trước đây ta và ngươi đã nói, tu tiên cũng không thể trường sanh bất lão, có điều tu sĩ nhưng có thể thông qua cảnh giới tăng lên gia tăng tuổi thọ của chính mình, tu tiên tổng cộng chia làm bảy cái

cảnh giới, mỗi một cảnh giới cũng có thể tăng lên tuổi thọ của chính mình, sau thiêng cảnh có thể hưởng 150 tuổi, trước tiên thiêng cảnh có thể hưởng 300 tuổi, Tân Tiên cảnh hưởng 500 tuổi, tiên cảnh hưởng 800 tuổi, trời tiên cảnh hưởng 1200 tuổi, kim tiên cảnh hưởng 2000 tuổi, Tiên đế cảnh hưởng 3000 tuổi, tuy có truyền thuyết Tiên đế cảnh bên trên có vô thượng thánh nhân chi đạo có thể chiếm được thiêng địa tề thọ, nhưng này dù sao chỉ là truyền thuyết, theo ghi chép theo Thái Cổ thời gian đưa đến bây giờ cả người loài tu sĩ cũng chỉ có Tam Thanh Đạo Tổ cùng mấy vị Đại Đế tu luyện đến Tiên đế cảnh mà thôi.”

Lúc này Trương Thiên Vũ thở thật dài một cái, nói tiếp: “Đáng tiếc mặc dù là có Tiên đế cảnh tu vi Tam Thanh Đạo Tổ, pháp lực ngất trời, cuối cùng đánh không lại năm tháng tập kích, cùng yêu ma 2 loài động thì lại đến hàng mấy chục ngàn tuổi so với chung quy là phù dung chớm nở, tuổi thọ chung quy là loài người ở Thái Cổ thời kỳ cùng yêu ma 2 loài tranh hùng lớn nhất uy hiếp, có điều Tam Thanh Đạo Tổ thật sự không hổ là loài người từ cổ chí kim thiên tư cực kỳ giỏi giang xuất chúng người, ngay ở ấy tuổi thọ sắp sửa khô cạn thời gian, hợp ba người lực lượng đột ngột đem một chỗ đại địa chia lìa giam vào một pháp không trận pháp, vùng đất này tức là sau đó Tiên Đình, tu sĩ tiến vào Tiên Đình, tuổi thọ xói mòn liền chậm lại ròng rã 365 gấp nhiều lần, vậy thì tương đương với tuổi thọ gia tăng rồi 365 gấp nhiều lần, cho nên lúc này mới có thể một lần đem Ma tộc phong ấn, nhất thống hồng hoang đại lục!”

“Không đúng rồi, nếu như chỉ là như vậy nói, nhân tộc ở mỗi lần đại chiến sau khi đều không có nghỉ ngơi thời gian mới đúng, bọn họ vừa là làm thế nào đến tài năng ở rất ngắn trong thời gian đang đại chiến sau khi chữa thương?” Phu Dịch hỏi.

Trương Thiên Vũ nói: “Vấn đề này Tam Thanh Đạo Tổ tự nhiên sớm nghĩ đến, cho nên ở trận pháp này cơ sở trên gia nhập một phi thường mạnh mẽ Tụ Linh trận, linh khí của Tiên Đình cực kỳ nồng nặc, tu sĩ sau khi bị thương ở Tiên Đình bên trong tốc độ khôi phục cũng là cực nhanh vô cùng, hơn nữa các loại linh đan diệu dược, chữa thương tốc độ ngược lại nhanh hơn Ma tộc không ít, tựa như vừa rồi tiến vào chỗ đó, người nêu cũng cảm giác được đi, chỉ là ngăn

ngắn mươi mấy phút, liền làm tới chúng ta ở bên ngoài hai canh giờ tài năng đạt được trình độ.”

“Thì ra là thế!” Phu Dịch nghe xong không khỏi xúc động Tam Thanh Đạo Tổ vĩ đại, đồng thời cũng đối với hắn càng thêm kính sợ. Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến, Tiên ĐÌnh cái từ này ở trong mộng tự xưng là Phi Quân ma tướng trong miệng cũng nhắc qua, vì vậy liền hỏi: “Tất nhiên Tiên ĐÌnh có thể kéo dài tu sĩ sống lâu, vì sao ở Ma tộc xâm lấn lúc không nhìn thấy Tiên ĐÌnh bên trong tu sĩ đi ra đưa bọn họ lại phong ấn?”

Trương Thiên Vũ lắc đầu nói: “Sự tình cũng không có người nghĩ đơn giản như vậy, Tiên ĐÌnh dù sao không gian có hạn, làm tất cả chiến tranh sau khi kết thúc, không dứt có mới tu sĩ dũng mãnh vào Tiên ĐÌnh, mà các tiền bối nhưng không thấy bị chết, thủy chung là có cực hạn thời gian,

Cực hạn này rốt cục ở trung cổ thời gian bùng nổ, để tranh cướp quyền sở hữu của Tiên ĐÌnh, hai thế lực lớn trải qua một hồi đại chiến sau khi, liền lại không Tiên ĐÌnh tăm tích ghi chép, có truyền thuyết trận pháp của Tiên ĐÌnh bị hủy, đã lại không Tiên ĐÌnh, cũng có truyền thuyết người thắng để không muốn phát sinh như vậy sự tình đem Tiên ĐÌnh phong tỏa, có điều chính là bắt đầu từ nơi này, tu tiên chi đạo từ từ phai nhạt ra khỏi nhân tộc tầm mắt, mãi đến tận thời đại mạt pháp, thế gian ngoại trừ nhiều môn phái tu tiên cùng một vài bế quan tị kiếp tán tu ở ngoài, hầu như liền lại không người tu tiên.”

Nói tới chỗ này Trương Thiên Vũ thở thật dài một cái, giơ tay lên thấy Càn Khôn Giới nói: “Ai da..... tăng tổ phụ cũng là bởi vì không thích tu luyện, ngược lại là đối với này kỳ văn dị sự cùng huyền học cảm thấy hứng thú, đang đổi mặt Ma tộc thời gian tay trói gà không chặt, mới bị tóm tới U Minh Khoáng Tràng bên trong làm đào mỏ nô lệ, truyền tới ta đây đã đời thứ tư.....”

Nghe đến giảng giải của Trương Thiên Vũ sau khi, Phu Dịch trong đầu nghi hoặc cũng mở ra không ít, chỉ là đáng tiếc Tam Thanh Đạo Tổ tâm huyết lại bị tu sĩ tư dục hủy hoại trong một ngày, một trận tiếc hận sau khi, Phu Dịch thở thật

dài một cái nói: “Chúng ta làm sao bây giờ? Con kia Yêu điếu có thể hay không ngay ở cái kia trong trận pháp?”

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn, gật gật đầu nói: “Cái này đúng là vô cùng có khả năng, hơn nữa ta hoài nghi xe quỷ xuất hiện ở nơi đây liền là vì bảo vệ trận pháp này không cho người ngoài đi vào, theo ta thấy trong cái trận pháp này thế giới nhất định có bí mật gì, ta cảm thấy chúng ta tất yếu đi vào đi một vòng thử vận may, cố gắng lại có không tưởng được thu hoạch, nếu như có thể ở trong này lĩnh ngộ được pháp tắc thời gian nguyên lý, nguyên tương lai con đường tu tiên trợ giúp nhất định sẽ vượt qua tưởng tượng, phải biết rằng, pháp tắc nhưng chỉ có tu đến kim tiên cảnh mới có thể chạm tới cao nhất gì đó.”

Phu Dịch tán thành ý nghĩ của Trương Thiên Vũ, vì vậy một nhóm ba người lại theo vừa mới đường, xuyên qua kết giới lại tiến vào mảnh này tựa như ảo mộng tiên cảnh bên trong, lúc này bọn họ nhận thấy được nơi đây tựa hồ khác thành thiên địa, bên ngoài thế giới bây giờ màn đêm đã giáng lâm, mà ở bên trong vùng thế giới này, lại vẫn như cũ là ban ngày, hơn nữa ở nơi đây căn bản nhìn không tới Thái Dương, cũng không biết nơi đây chỉ là từ đâu tới đây.

Làm tiến vào thế giới này sau đó, Thần Lộ trên cổ tử ngọc liền vẫn kéo dài tỏa ra một loại nhàn nhạt kim quang, Phu Dịch suy đoán, cùng khối này tử ngọc hấp dẫn lẫn nhau gì đó nêu ngay ở bên trong thế giới này không sai.

Có điểu, xe quỷ rất có thể ở bên trong vùng thế giới này, cho nên ba người vẫn như cũ không dám khinh thường, cẩn thận từng li từng tí một theo đoạn nhai trên leo xuống sau, liền hướng về thảo nguyên ở chỗ sâu trong đi.

Thời gian, có thể thông qua nhật Nguyệt luân phiên ghi chép, thế nhưng ở bên trong vùng thế giới này, căn bản không có trời trăng sao, cũng là đã không có thời gian trôi qua khái niệm, ba người cứ như vậy vẫn đi về phía trước, cũng không biết qua bao lâu, quay đầu nhìn lại, sớm không thấy khi đến đoạn nhai, Phu Dịch không thấy có chút khó mà tin nổi, vừa đi vừa nói: “Thiên Vũ, tại sao đi rồi lâu như vậy còn đi không ra mảnh này bã cỏ? Ta nhớ tới Đông Hạo đại ca

đã nói, Bạch Vân Sơn chu vi có điều hơn một trăm năm mươi dặm,”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Xem ra trận pháp này thật không đơn giản, lại còn bao gồm pháp tắc không gian.”

“Pháp tắc không gian? Là cái gì?” Phu Dịch không rõ, liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Nhĩ Hoàn Ký đến ta và ngươi đã nói gì? Từ cổ chí kim vị chi từ xưa tới nay, tứ phương trên dưới vị chi vũ, này từ xưa tới nay liền đại diện cho pháp tắc không gian, vũ thì lại làm pháp tắc thời gian, nếu như có người có thể đem hai người này pháp tắc hiểu rõ, liền có thể sáng tạo một chánh thức thế giới, mà hắn ở bên trong thế giới này, chính là duy nhất thần! Người hiểu ý tứ của ta sao?”

Phu Dịch cái hiểu cái không theo bản năng gật đầu, thế nhưng đột nhiên phản ứng lại, không khỏi kinh ngạc nói: “Là ý nói của ngươi, nếu có tu sĩ chánh thức nắm giữ hai người này pháp tắc, liền có thể bất tử bất diệt?”

“Đúng, đây là trong truyền thuyết Hỗn Nguyên thánh nhân cảnh giới, đáng tiếc mặc dù là thiên tư tươi đẹp Tam Thanh Đạo Tổ, cũng bất quá là qua loa nắm giữ này hai đại pháp tắc một vài da lông thôi.”

“Ai da.....”

Thần Lộ ở một bên nghe hai người đối thoại, không khỏi âm thầm đối với Trương Thiên Vũ có chút sùng bái, rõ ràng nhìn qua cùng mình tuổi xấp xỉ, lại có như thế uyên bác học thức, nếu là Đông Hạo ở nơi đây nói, sợ là sớm đã hưng phấn ngủ không yên, nghĩ đến Đông Hạo, Thần Lộ không khỏi có chút thương cảm, dù sao, ca ca của nàng có thể đã bị Ma tộc hại chết, không khỏi thở thật dài một cái.

“Ồ? Đó là cái gì?” Phu Dịch nghe đến Thần Lộ thở dài, đã đoán được đại khái, đang muốn mở miệng an ủi thời gian, Trương Thiên Vũ đột nhiên dừng bước kinh hô một tiếng.

Phu Dịch vội vàng theo Trương Thiên Vũ chỉ nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước chợt hiện vạn đạo kim quang, thụy khí tận trời.

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy kim quang bên dưới bao phủ một tòa khí thế hùng vĩ, hình dáng cổ điển kiến trúc, cái kia kiến trúc nhìn qua có chút giống cửa, thế nhưng tả hữu nhưng không có tường vây, thế nhưng nói nó là cửa a, nó còn không có cánh cửa.

Ba người vội vàng đến gần lại nhìn, chỉ thấy ấy trước sau trái phải bốn cái lớn vô cùng ngọc cột trên phân biệt khắc rồng, phượng, hổ, rùa 4 thánh thú thụy khí hôi hổi, mặt trên mái cong đỉnh toàn thân lưu ly kim quang bắn ra bốn phía, Phu Dịch không khỏi kinh ngạc nói: “Thế gian lại có như thế đồ sộ cửa lớn!”

“Này.....” Trương Thiên Vũ càng kinh ngạc không ngậm mồm vào được, thấy bốn cái ngọc cột trên cái kia bốn con trông rất sống động thánh thú nói: “Kim lân ánh sáng mặt trời chói lợi râu đỏ rồng, màu lông chim lăng không đan đỉnh phượng, râu vàng cánh bạc khiếu thiên hổ, Huyền quy linh xà mực huyền vũ..... đây là.....”

Trương Thiên Vũ vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, cái kia mái cong bên dưới mang theo một khối kim biển, chỉ là tấm bảng này đã không lành lặn hơn một nửa, thế nhưng vẫn như cũ có thể giống đến mặt trên sách có “Nam” còn có xoay ngang cong lên, đặc biệt là cái kia nam chữ, phảng phất tự nhiên mà thành, mỗi một bút mỗi một vẽ đều khí thế hùng vĩ!

Trương Thiên Vũ nhìn thấy cái chữ này sau nhất thời khẩu giương mắt khẩu ngây ngô, kinh ngạc nói không ra lời.

Phu Dịch nhìn thấy Trương Thiên Vũ biểu lộ như vậy, liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Nam..... trời..... cửa!” Trương Thiên Vũ lắp bắp nói ra ba chữ này sau, thần tình kích động vạn phần, miệng liên tục đóng mở, lại là không nữa phun ra một chữ.

“Cửa Nam thiên? Cửa Nam thiên là cái gì?” Phu Dịch cũng không biết cửa Nam thiên đại diện cho cái gì, nhìn thấy Trương Thiên Vũ cái này hình dáng không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Trương Thiên Vũ tầng tầng hít thở sâu vài cái, chậm chậm chạp tâm tình, lớn tiếng nói: “Tiên ĐÌnh tổng cộng có bốn tòa Thiên môn, chia ra làm đông, nam, tây, bắc bốn toà Thiên môn, cửa Nam thiên xuất hiện ở nơi đây nói, nơi đây vô cùng có khả năng chính là trong truyền thuyết biến mất đã lâu Tiên ĐÌnh!”

“Tiên ĐÌnh!” Phu Dịch nghe xong Bất Do Đại kinh, ấn vẻ mặt khuếch đại trình độ so sánh Trương Thiên Vũ chỉ có hơn chứ không kém.

Trương Thiên Vũ tầng tầng gật đầu nói: “Không sai, nếu như thật chính là Tiên ĐÌnh nói, đối với chúng ta mà nói, đây tuyệt đối là thiên đại cơ duyên! Phải biết rằng Tiên ĐÌnh nhưng người tu đạo tha thiết ước mơ nơi, nơi đây có vô số đêm không hết Tiên căn linh vật cùng thất truyền thượng cổ công pháp tu luyện, chúng ta nếu thật sự có cơ duyên chiêm được một hai, tất nhiên suốt đời được lợi vô cùng!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 30: Cửa Nam Thiên Bên Trong Có Càn Khôn

Chỉ là làm hai người vượt qua Nam Thiên Môn sau khi, vẫn như cũ là cái kia mênh mông vô bờ thảo nguyên, Trương Thiên Vũ không thấy có chút kỳ quái, Giá Nam Thiên cửa làm sao lại như vậy lẻ loi đặt ở chỗ này, trong truyền thuyết qua Nam Thiên Môn sau khi có một tòa trường 90 chín trượng chín thước 9 tấc cầu vồng cầu, tên là Thiên Hồng, nếu như tu sĩ có năng lực vượt qua cây cầu kia, mới có tư cách đứng hàng Tiên ban, ở Tiên Đình chiếm được 1 ngôi vị.

Thế nhưng toà này trong truyền thuyết Thiên Hồng cũng không có xuất hiện, có điều cân nhắc đến đây Tiên Đình niêm đại đã phi thường từ xa xưa, liên quan tới ghi chép của Tiên Đình không loại trừ văn nhân nhà thơ đối với hẵn khuếch đại ca ngợi, Trương Thiên Vũ cũng là không hề nói gì, tiếp tục đi về phía trước.

“Ồ?”

Hồi lâu sau, Trương Thiên Vũ đột nhiên dừng bước lại, Khán Trứ Tiên mới lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, Phu Dịch vội vàng nhìn tới, chỉ thấy phía trước xuất hiện một tòa đoạn nhai, đoạn nhai trên mang theo một nước màu bạc thác nước.

“Ta làm sao Khán Trứ Tiên mặt cái này đoạn nhai có chút quen mắt?” Phu Dịch nghi ngờ nói.

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Cùng lúc chúng ta tới tình cảnh rất giống.”

Trương Thiên Vũ không nói gì, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ là trong nháy mắt người đã đứng ở đoạn nhai bên trên, sau đó chỉ thấy bóng người lóe lên liền biến mất không thấy, chỉ là một cái chớp mắt công phu, liền vừa xuất hiện trên đoạn nhai, sau đó mấy cái lên xuống liền nhảy đến Phu Dịch bên cạnh.

“Này giống như thật là chúng ta khi đến đường, ta vừa rồi xuyên qua kết giới đi ra ngoài thấy được chúng ta cùng xe quý lúc chiến đấu vết máu.” Trương Thiên Vũ sắc mặt nặng nề, như có điều suy nghĩ nói.

“Ngươi nói..... chúng ta đi lâu như vậy về tới khởi điểm?” Phu Dịch kinh ngạc vô cùng, khó có thể tin nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai.”

Thần Lộ vội vàng nói: “Nếu không chúng ta quay đầu lại lại đi nhìn?”

“Chỉ có thể như vậy.....”

Vì vậy một nhóm ba người xoay người lại lui về phía sau, lần này là vì tìm chứng cứ trong lòng nỗi băn khoăn, cho nên bước trình nhanh hơn rất nhiều, không lâu lăm liền xuất hiện ở Nam Thiên Môn trước, ba người ở nơi đây ngừng lại.

Trương Thiên Vũ xung quanh Nam Thiên Môn không dứt đảo quanh, Hứa Ngoại sau khi chỉ vào Nam Thiên Môn nói: “Xem ra phương hướng của chúng ta cũng không sai, bây giờ phía này cũng không có viết tẩm bảng lớn của Nam Thiên Môn.”

Trương Thiên Vũ kiểu nói này, Phu Dịch này mới phản ứng được, mặc dù Nam Thiên Môn trước sau trái phải nhìn qua hầu như giống nhau như đúc, thế nhưng mang theo biển cũng chỉ có một mặt, nói cách khác bọn họ cũng không có lạc đường, phương hướng khẳng định là đúng rồi, bây giờ nếu như bọn họ càng đi về phía trước nói, kế tiếp nhất định còn là sẽ trở lại khởi điểm.

Thần Lộ hỏi: “Có phải là chúng ta lạc đường? Hoặc là đụng phải quỷ đả túng?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không không không, phương hướng là nhất định không có sai, này hẳn là một trận pháp, chỉ cần chúng ta không tìm

được phá trận phuơng pháp, vô luận hướng về phuơng hướng nào đi, đều sẽ trở lại khởi điểm.”

Để tìm chứng cứ cái này suy đoán tính chân thực, ba người thay đổi một phuơng hướng tiếp tục đi về phía trước.

Quả nhiên, không lâu lăm, toà kia đoạn nhai xuất hiện lần nữa ở ba người phía trước, vì vậy ba người lại đi vòng vèo, trở về Nam Thiên Môn nơi ngừng lại.

“Thiên Vũ, bây giờ nên làm gì?” Trương Thiên Vũ kiến thức rộng rãi, ở vào thời điểm này nếu như ngay cả hắn cũng không có biện pháp, bọn họ cũng chỉ có thể về tay không.

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muối, chỉ vào Nam Thiên Môn nói: “Nếu như ta đoán không sai, thế giới này huyền bí ngay ở nơi đây.”

“Nơi này có vấn đề gì?” Phu Dịch ngẩng đầu thấy toà này hùng tráng vô cùng Nam Thiên Môn, căn bản không nhìn ra có bí mật gì có thể nói, liền hỏi: “Ngươi nhìn ra cái gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không thấy được, thế nhưng vô luận chúng ta hướng về phuơng hướng nào đi tới, điểm cuối đều là Giá Nam Thiên cửa, cho nên, Nam Thiên Môn nhất định là thế giới này mấu chốt,

Chúng ta có thể bốn phía tìm một chút.”

Vì vậy ba người bắt đầu xung quanh Nam Thiên Môn không dứt tìm manh mối, thế nhưng Giá Nam Thiên cửa mặc dù hùng vĩ đồ sộ, có thể chung quy cũng là như vậy lớn một chút, không lớn điểm công phu, ba người đã xung quanh xoay chuyển mười mấy vòng, có thể còn là không nhìn ra có cái gì chỗ bất đồng.

“Ồ?” Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên phát hiện, điêu khắc ở trên cây cột

con kia Thất Thải Phượng Hoàng tựa hồ đều ở nhìn nàng, vì vậy nàng thử tả hữu đi rồi đi, cái kia phượng hoàng lại thật như là vật còn sống bình thường, con ngươi theo hẵn động tác không dứt tả hữu chuyển động, không khỏi phát sinh một tiếng kinh ngạc có tiếng.

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ động tác kỳ quái, liền vội vàng hỏi: “Thần Lộ, ngươi có phát hiện gì không?”

Nghe đến Phu Dịch câu hỏi, Trương Thiên Vũ cũng dừng bước lại nhìn thấy Thần Lộ, Thần Lộ vội vàng nói: “Ta phát hiện này con Thất Thải Phượng Hoàng giống như ở vẫn xem ta.”

Vì vậy hai người ngẩng đầu nhìn về phía con kia không lồ phượng hoàng, sau đó Thần Lộ liền ở phía dưới một hồi trái một hồi quẹo phải lên.

Quả nhiên!

Này cũng không phải ảo giác của Thần Lộ, con kia phượng hoàng con ngươi lại thật quay tròn vẫn chuyển động, làm Thần Lộ vòng tới cây cột sau lưng trong khi, con kia phượng hoàng con ngươi liền không nhúc nhích, vì vậy Phu Dịch vội vàng đi tới Thần Lộ đứng địa phương, lại phát hiện con kia phượng hoàng lại vẫn như cũ như là vật chết bình thường không nhúc nhích, thay Trương Thiên Vũ cũng vẫn như cũ như thế, chỉ có Thần Lộ xuất hiện lần nữa ở tầm nhìn của nó bên trong lúc, mới có thể lại như là vật còn sống bình thường nhìn chăm chăm Thần Lộ nhìn.

“Này..... nên chính là Nam Thiên Môn bí mật! Nam Thiên Môn hẵn là một trận pháp, chỉ có phá trận pháp này, chúng ta mới có thể đi vào Tiên Đỉnh! Hơn nữa ta suy đoán, Thần Lộ cô nương sẽ là phá trận mấu chốt!” Trương Thiên Vũ suy đoán nói.

“Ta? Làm sao có khả năng?” Thần Lộ nghe xong không khỏi thất kinh, trước mắt hai cái người tu tiên đều vỡ nát không dứt trận này, nàng 1 phàm phu tục tử làm sao có khả năng.

Trương Thiên Vũ nói: “Này trên cây cột điêu khắc đồ vật nén chính là phá trận mấu chốt, thế nhưng nó tựa hồ chỉ đối với ngươi cảm thấy hứng thú.”

Thần Lộ không hiểu nói: “Nó vì sao lại đối với ta cảm thấy hứng thú?”

Phu Dịch nhìn chăm chăm Thần Lộ trên dưới nhìn một vòng sau khi, mãi đến tận nhìn thấy nàng trên cổ Tử Ngọc lúc, trước mắt đột nhiên sáng ngời, gật gật đầu nói: “Nó cảm thấy hứng thú là ngươi khôi này Tử Ngọc, mà không phải ngươi bản thân.”

“Hả?” Thần Lộ theo bản năng đem Tử Ngọc nắm ở trong tay, đáng tiếc nàng nhưng cái gì cũng không thấy được, không khỏi hiểu kỳ nói: “Thật chứ?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta phi thường xác định, ta cũng vậy vừa mới phát hiện, đang đến gần Nam Thiên Môn sau khi, khôi này Tử Ngọc toả ra ánh sáng tựa hồ vừa sáng một vài.”

Thần Lộ nghe xong vội vàng kéo Tử Ngọc muốn đem nó theo trên cổ lấy xuống, thế nhưng lại phát hiện còn là không bắt được đến, liền hỏi: “Chúng ta đây ứng phó làm như thế nào phá trận?”

Phu Dịch quay đầu hướng Trương Thiên Vũ nói: “Thiên Vũ, ngươi thấy thế nào?”

Trương Thiên Vũ lúc này đã nhìn chăm chăm Tử Ngọc nhìn rất nhiều, lúc này nghe đến Phu Dịch tìm hỏi, vội vàng trả lời: “Ta cũng không biết, có điều có thể thử đem tím kẽ sát ở điêu khắc bên trên thử xem.”

Thần Lộ liền vội vàng đem Tử Ngọc kẽ sát ở ngọc cột trên, thế nhưng là cũng không có phát sinh đặc thù gì biến hóa, không khỏi có chút thất vọng, đang muốn mở miệng thời gian, lại nghe được một tiếng to rõ tiếng phượng hót ở vang lên bên tai, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia ngọc cột trên phượng hoàng lại thật sống, chỉ thấy ấy giang hai cánh ra, liền từ ngọc cột trên bay ra, sau đó xông thẳng trên chín tầng trời.

“Nãc..... tình huống thế nào.....” Phu Dịch nhìn trước mắt phát sinh tất cả trọn mắt ngoác mồm, biến hóa này đích thật là có, thế nhưng này phượng hoàng bay mất, còn có ích lợi gì?

“Đừng nóng vội, nhìn kỹ một chút.”

Trương Thiên Vũ vừa nói, một bên cẩn thận quan sát cây này không có điêu khắc ngọc cột, quả nhiên, ở cây này ngọc cột một người cao địa phuơng phát hiện một rãnh, hơn nữa cái này rãnh hình dạng lại cùng Thần Lộ trên cổ mang theo Tử Ngọc giống nhau như đúc.

Trương Thiên Vũ mừng rỡ, chỉ vào cái kia rãnh nói: “Thần Lộ cô nương, ngươi mau đưa Tử Ngọc lún vào cái này rãnh thử xem.”

Thần Lộ nghe xong liền vội vàng đem Tử Ngọc đẩy vào trong đó, không ngờ rằng lại thật không chê vào đâu được, nếu như không phải màu sắc chất liệu bất đồng nói, còn tưởng rằng khối ngọc này vốn là theo cái này ngọc trụ trên trừ đi, đợi cả khối ngọc hoàn toàn đẩy vào sau khi, thân thể của Thần Lộ lại từ từ hư ảo lên.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, liền vội vàng tiến lên một cái lôi kéo tay của Thần Lộ, ai biết thân thể của Phu Dịch cũng bắt đầu từ từ hư ảo lên, chỉ là một cái chớp mắt công phu, liền dường như hư vô, Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, liền vội vàng tiến lên đưa tay khoát lên bả vai của Phu Dịch, sau đó ba người liền biến mất với Nam Thiên Môn trước.

Ngay ở ba người biến mất sau khi, chỉ nghe trên chín tầng trời truyền đến một tiếng to rõ tiếng phượng hót, vừa mới xông lên tận chín tầng trời thải phượng đáp xuống, khi nó xông đến ngọc cột thời gian, theo kim quang lóe lên, liền lại trở lại ngọc cột bên trên, hóa thành cái kia trông rất sống động điêu khắc hình vẽ.

Chói mắt kim quang để ba người không mở mắt ra được, lại mở hai mắt ra thời gian lại phát hiện kim quang sớm không thấy, xuất hiện ở ba người trước

mặt chính là một lửa đỏ thế giới, dưới chân là mênh mông vô bờ màu đỏ nham thạch, kể cả bầu trời cũng là một mảnh đỏ đậm. Vừa mới Nam Thiên Môn sớm không biết tung tích.

“Chúng ta đây là ở nơi nào?” Cảm giác được tay của Thần Lộ có chút sảng, Phu Dịch nhẹ nhàng cầm tay của nàng, đồng thời há mồm hỏi. U &# 85; đọc sách w &# 119;w. uu kans &# 104;u. com

“Chúng ta nên tiến nhập thế giới của Nam Thiên Môn.” Trương Thiên Vũ suy đoán nói.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, liền nói tiếp: “Nơi đây chính là Tiên Đinh gì? Không quá như a.....”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta cũng cảm thấy không quá như, xem ra chúng ta là xông vào trong trận pháp của Nam Thiên Môn, vọt qua trận pháp này, nên là có thể tiến vào Tiên Đinh.”

“Các ngươi xem, cái kia giống như có một ngọn núi.” Đúng lúc này, Thần Lộ chỉ vào phương xa, hai người vội vàng nhìn tới, chỉ thấy xa xa thật có một tòa nguy nga cao to nện hình ngọn núi, chỉ là trên ngọn núi đó đỉnh tựa hồ bị tất cả chém bình thường, lại là bình.

“Chúng ta qua xem một chút?” Trương Thiên Vũ đề nghị.

“ a!”

Vì vậy một nhóm ba người liền hướng về ngọn núi kia đi đến, ở như vậy bên trong thế giới căn bản không có thời gian đặc thù, cũng không biết đi rồi bao lâu, chỉ biết là Thần Lộ ở đi tới một nửa trong khi hai chân liền có chút như nhũn ra, nàng dù sao cũng là người phàm, ở bên ngoài bên trong thế giới kia đã đi rồi rất nhiều đường, vì vậy Phu Dịch sẽ tại công trên lưng, mặc dù có chút xấu hổ, thế nhưng cũng không còn cách nào khác.

Khi bọn hắn đi tới dưới chân núi lúc, lúc này mới cảm nhận được ngọn núi này hùng tráng, ngẩng đầu nhìn tới, căn bản nhìn không tới đỉnh núi.

“Làm sao bây giờ?” Phu Dịch cẩn thận đem Thần Lộ buông ra, làm cho nàng ngồi ở một bên nghỉ ngơi, sau đó cùng Trương Thiên Vũ thương lượng nói.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Thần Lộ cô nương bây giờ phải nghỉ ngơi nhiều, ta trước tiên chung quanh đi dạo tìm hiểu một phen, người lưu lại chiếu cố Thần Lộ cô nương.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 31: Ngô Đồng Dừng Phượng

Phu Dịch vội vàng nói: “Nếu như đi rồi ra làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Vũ chỉ chỉ Thần Lộ cổ tay thông thần chuông nói: “Không phải Hữu Giá Cá gì? Các ngươi mỗi một khoảng thời gian 30 cái hô hấp liền dao động một chút, nếu như gặp nguy hiểm nói lắc lắc ba lần.”

Phu Dịch này mới phản ứng được, cái này chuông coi là thật thần kỳ, lúc trước âm thanh lại có thể lọt vào trận pháp kết giới, có này Đông Tây Tại, Trương Thiên Vũ đương nhiên sẽ không lạc đường, vì vậy gật gật đầu nói: “Được rồi, ngươi cẩn thận một chút.”

Sau đó Trương Thiên Vũ dọc theo chân núi rời đi, Phu Dịch cùng Thần Lộ chỉ là tán gẫu một vài không đến nơi đến chốn để tài, Tạm Thả Áp qua không nhắc tới.

Thiên sư một mạch làm Thần Châu đứng đầu tu tiên thế gia, ấy gốc gác coi là thật thâm hậu vô cùng, chỉ thấy này một đường Trương Thiên Vũ cầm trong tay một mặt to bằng lòng bàn tay bát quái gương đồng, dùng pháp lực khởi động bắn ra một bó kim quang, kim quang không dứt ở trên núi xem xét, Sở Chiếu Chi nơi tất cả sự vật đều bị ấy thu vào pháp nhãn, mà bản thân của hắn chỉ cần không dứt đi về phía trước có thể, quả nhiên là tinh không ít khí lực, đây nếu là đổi lại Phu Dịch đã đến, Khủng Phạ Hiệu suất liền muôn thấp rất nhiều.

Không lâu lắm, Trương Thiên Vũ phát hiện ở một chỗ cực kỳ chót vót địa phương, cách mặt đất hơn ba mươi trượng nơi tựa hồ có một chỗ hang động, vì vậy hắn mạnh bàng ra một hơi chân nguyên, cả người lại đang đến gần 70 độ trên vách núi như giẫm trên đất bằng bình thường nhanh chóng chạy trốn, chỉ là mấy

cái lén xuống liền đã đứng ở hang động lối vào.

Trương Thiên Vũ lý do an toàn, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra thất tinh kiêm nǎm ở trong tay, cẩn thận từng li từng tí một đi vào hang động.

Hang động ước chừng có một người nửa cao, hai người song song cao, tiến vào trong huyệt động, cũng không có trong tưởng tượng hắc ám, ngược lại cực kỳ ánh sáng, hang núi này mỗi một hòn núi đá, đều đang phát tán ra cực kỳ yếu ớt hồng quang, người đi ở trong đó đều không thấy mình cái bóng, mặc dù nhìn qua cũng không có đặc biệt gì địa phương, thế nhưng Trương Thiên Vũ vẫn như cũ cực kỳ cẩn thận dời bước chân, đồng thời trong lòng âm thầm nhớ bước đến cân nhắc khoảng cách.

Ước chừng đi qua hơn 1,300 bước thời gian, trước mắt đột nhiên trống trải lên, Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem tốc độ lại chậm lại, mỗi đi một bước đều hơn cẩn thận, cũng may vừa được rồi hơn hai trăm bước, mặc dù hang động càng ngày càng rộng, thế nhưng và không có gì bất ngờ phát sinh.

Thế nhưng ngay ở hắn thần kinh vỡ chặt nhất thời gian, đột nhiên chân trái một cước đẹp không, Trương Thiên Vũ phản ứng cực nhanh, một tay nắm được mặt đất núi đá, toàn bộ một nhảy ngược lại, liền nhảy về hang động.

Lúc này hắn mới nhìn rõ, nguyên lai phía trước dưới chân đã không còn đường, chỉ vì huyệt động này màu sắc đều là một mảnh màu đỏ, thị giác sinh ra mệt nhọc, mới không có phát hiện, vì vậy hắn vội vàng lầm lết nhìn trái phải, chỉ thấy bên phải có một cái hướng phía dưới sườn dốc, lập tức xoay người hướng về bên phải tiếp tục tiến lên. Vừa đi lại ước chừng hơn 500 bước, xuất hiện lần nữa như vậy tình huống.

Cứ như vậy cong cong vòng vòng một đường cất bước hạ xuống, Trương Thiên Vũ phát hiện hắn một mực hướng phía dưới đi, ước chừng cái này độ dốc tính toán sắp tới mặt đất trong khi, trước mắt trở nên sáng ngời, khi hắn phía trước xuất hiện một lớn vô cùng hang động, hang động ở giữa, có một viên cao

chừng trăm trượng ba người ôm hết đại thụ.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng tiến lên, chỉ thấy cây to này toàn thân màu đỏ, ấy phiến lá có 3 nứt, thuỳ làm hình tam giác, phần đỉnh dần nhọn, cơ bộ hình trái tim.....

“Đây là, cây ngô đồng gì?” Nhìn trước mắt đại thụ, ấy lá cây rõ ràng cùng ghi chép độc nhất vô nhị, chỉ là này màu sắc lại có chút sai lệch, cho nên Trương Thiên Vũ cũng không dám kết luận.

Ngay ở Trương Thiên Vũ suy nghĩ thời gian, đột nhiên, ba tiếng gấp gáp chuông đồng vang lên, Trương Thiên Vũ nghĩ đến lúc trước ước định, không khỏi kinh hãi một tiếng nói: “Không ổn!” Lúc này hắn đã bất chấp lại nghiên cứu cây to này, băng nhanh nhất tốc độ hướng về hang động ở ngoài chạy đi.

Tiến đến thời gian bởi vì cẩn thận quá mức, tốc độ thật chậm, nhưng kỳ thật này tổng khoảng cách cũng bất quá tầm thường hơn ba ngàn bước mà thôi, chỉ thấy Trương Thiên Vũ thân hình như gió, chỉ là mĩ hơi thở thời gian, liền xuất hiện ở huyệt động cửa vào, lập tức nhảy một cái nhẹ nhàng hạ xuống mặt đất,

Ngay sau đó thần tốc hướng về Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người phương hướng chạy đường.

Làm Phu Dịch cùng Thần Lộ xuất hiện ở Trương Thiên Vũ tầm nhìn bên trong lúc, hắn nhìn thấy bên cạnh bọn họ hơn mười mĩ hòn to bằng cái thớt tảng đá, không còn gì khác nguy hiểm thời gian, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi tới hai người trước mặt nói: “Các ngươi không có sao chứ?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “ a, không sao rồi, không biết là tình huống thế nào, những tảng đá này lại theo trên trên đỉnh cuộn hạ xuống, đúng rồi, ngươi có phát hiện gì không?”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem huyệt động kia nói sự tình nói ra, Phu

Dịch vừa nghe cảm thấy suy đoán của Trương Thiên Vũ cũng không sai, thế giới này mấu chốt chính là cây kia ngô đồng cây, vì vậy một nhóm ba người đứng dậy hướng về huyệt động kia mà đi.

“Đoàn…… ầm ầm……”

Ba người không hẹn mà cùng ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy trên ngọn núi có vô số to bằng cái thớt tảng đá cuộn hạ xuống, Phu Dịch lôi kéo Thần Lộ một bên tránh né tảng đá, một bên hô lớn: “Chuyện gì thế này?”

Trương Thiên Vũ một bên tránh né tảng đá, một bên trả lời: “Chúng ta hay là mau nhanh chạy tới cái huyệt động kia, cái kia phía trên hang động là cái móc ngược, hắn là an toàn.”

“Tốt, ngươi dẫn đường, nhanh!” Phu Dịch hô lớn.

Trương Thiên Vũ gật gù, mạnh bẻ ra một hơi chân nguyên, thân hình nhất thời như là một đạo gió tấp bình thường về phía trước cực nhanh di động, gấp phải đá tảng chấn đường thời gian hoặc nhảy hoặc xuyên, mắt thấy cách Phu Dịch càng ngày càng đến, Phu Dịch vội vàng cúi đầu đối với Thần Lộ nói: “Ôm chặt ta, ta phải tăng tốc độ.”

Thần Lộ gật gù, hai tay gắt gao ôm ở trên eo của Phu Dịch, Phu Dịch nhảy nhảy cảm thấy không có vấn đề sau khi, đồng dạng đem chân nguyên tụ ở hai chân, nhanh chóng hướng về Trương Thiên Vũ đuổi theo, tốc độ kia còn qua mà không băng.

Ba người hai bóng người một trước một sau, rất nhanh sẽ đi tới hang động ngay phía dưới, thấy đầy khắp núi đồi không dứt lăn nhào đá tảng càng ngày càng dày đặc, Trương Thiên Vũ vội vàng hé lớn một tiếng nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta trên!”

Nói xong liền đi trước làm gương đẹp lên vách núi thì lên rồi, Phu Dịch không dám thất lễ, mạnh bẻ ra một hơi chân nguyên trực tiếp hướng lên trên

nhảy xuống, ai biết một cước đạp ở trên vách núi lại trượt, vội vàng chân phải giẫm một cái, này mới đứng vững thân hình trở xuống mặt đất.

Nhìn thấy Phu Dịch cũng không thể tùy tâm mà làm khống chế chân nguyên, Trương Thiên Vũ không khỏi dâng vẻ nóng nảy, này hang động nằm ở hâu như vuông góc trên vách núi đá, cao chừng hơn ba mươi trượng, nếu chỉ dựa vào nhảy đánh lực là tất nhiên không lên được, cũng may trên hang động phía trên cái móc ngược, núi đá lăn nhào sau khi liền bị bắn ra, chỉ cần kề sát vách núi, sẽ không sẽ bị đá lăn đập trúng, thế nhưng kéo dài thêm đá lăn số lượng lại tăng thêm sau khi hay không an toàn sẽ rất khó nói rồi.

Vì vậy Trương Thiên Vu vội vàng nhảy về mặt đất, lúc này tình huống khẩn cấp, cũng không kịp nhớ truyền thụ Phu Dịch xảo diệu khống chế chân nguyên, dùng chân hấp thụ vách núi biện pháp, lớn tiếng nói: “Lên, ta giúp ngươi một tay.”

Phu Dịch ôm Thần Lộ lùi về phía sau mấy bước, tăng tốc độ chạy lấp đà sau khi dùng hết lớn nhất sức mạnh nhảy lên 67 trượng, thân hình liền bắt đầu truy xuống, nhưng vào lúc này, phía dưới truyền đến âm thanh của Trương Thiên Vũ, “trên!”

Phu Dịch cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy Trương Thiên Vũ giờ phút này trong khi ngay phía dưới của hắn cách hắn chỉ có hai thước khoảng cách, hai tay nâng với đỉnh đầu giao thoa, Phu Dịch nhất thời hiểu được, vội vàng một cước đạp ở Trương Thiên Vũ trên hai cánh tay, cả người thân hình lại bát cao bốn năm trượng, lại tám tích thời gian, Trương Thiên Vũ đã vừa xuất hiện ở phía dưới của hắn, vẫn như cũ là hai tay nâng với đỉnh đầu giao thoa động tác.

Phu Dịch lúc này trong lòng tuy có một vài cảm động, thế nhưng trước mắt nhưng không có thời gian để hắn cảm khái, vì vậy hắn dựa vào trên của Trương Thiên Vũ đẩy lực lượng thân hình lại bát cao, cứ như vậy ở dưới sự giúp đỡ của Trương Thiên Vũ, nhảy bảy lần, Phu Dịch lúc này mới nhảy vào hang động, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Thiên Vũ đã là có sức mà không dùng được

rơi về mặt đất.

Trương Thiên Vũ không có dừng lại, chỉ là nhẹ nhàng nhảy một cái, hai chân dãm nát trên vách núi liền như giẫm trên đất bằng bình thường chạy tới.

“Đa tạ!” Phu Dịch phi thường thành khẩn nói cảm tạ, mặc dù chính hắn cũng cảm thấy bằng quan hệ của bọn họ tựa hồ có hơi làm điều thừa, thế nhưng không nói ra, trong lòng luôn cảm thấy lấp lấp cái gì như.

Trương Thiên Vũ cười khoát tay một cái nói: “Ha ha, ngươi huynh đệ ta khách khí cái gì, có điều kế tiếp ngươi nhất định phải tu luyện thật giỏi một chút khống chế chân nguyên tuyệt lỗ, đặc biệt là khống chế chân nguyên dùng hai chân hấp thụ vật thể, đây là tương lai cực kỳ thường dùng kỹ xảo, nếu không ngự kiểm phi hành hoặc là cưỡi mây đạp gió lúc, ngươi đem một lòng một dạ đều đặt ở ổn định thân hình trên, còn thế nào thi triển tiên pháp cùng Ma tộc chiến đấu?”

Phu Dịch vội vàng gật đầu nói: “ a.”

“Đừng lo lắng, cái này cũng không khó, chỉ là ngay từ đầu trong khi phải ngươi tập trung tinh thần, đến sau này quen thuộc sau khi, liền không cần ngươi cố ý đi làm, dưới chân cũng sẽ theo bản năng hấp thụ ở vật thể trên, các loại ra thế giới này ta liền dạy ngươi.”

Trương Thiên Vũ nói xong liền trực tiếp đi ở phía trước dẫn đường, Thần Lộ ở giữa, Phu Dịch cân nhắc nặng nhẹ sau, lại đi vào hang động, hết thảy đều là ngựa quen đường cũ, hai người ở dẫn dắt đi của Trương Thiên Vũ không còn có xảy ra bất trắc, rất nhanh sẽ lại đi tới cây kia hư hư thực thực cây ngô đồng trước.

Thần Lộ thấy lửa đỏ đại thụ kinh ngạc nói: “Thật xinh đẹp ạ.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Là rất đẹp đẽ, có điều..... đây là cây gì?”

Trương Thiên Vũ nói: “Theo ta thấy, này hắn là cây ngô đồng, thế nhưng màu sắc nhưng có không giống, hơn nữa theo ghi chép, cǎn bản không có cao như thế cây ngô đồng.”

“Hả.....”

“Các ngươi xem, đó là cái gì?” Thần Lộ cùng Phu Dịch đồng thời mở miệng, thế nhưng nói của Phu Dịch lại đột ngột nuốt xuống, bởi vì hắn theo Thần Lộ chỉ, nhìn thấy cao mươi mấy trượng nơi trên cành cây có một hư hư thực thực tổ chim gì đó, hơn nữa ở lóe lên lóe lên tản ra hồng quang.

Phu Dịch đang định leo lên cây cẩn thận nhìn một cái thời gian, lại là Trương Thiên Vũ nhanh hơn một bước, chỉ thấy Trương Thiên Vũ lúc này như là một con con khỉ bình thường, hai ba lần liền đã bò đến chỗ kia chạc, tùy tiện đưa tay đem cái kia lóe kim quang gì đó nâng ở trong lòng, sau đó một tay mở ra, dùng cực kỳ tiêu sai động tác nhảy xuống tới.

“Đây là cái gì?” Thấy Trương Thiên Vũ trong tay ước chừng hai thước to nhỏ, không dứt toả ra hồng quang ánh sáng hình bầu dục hình cầu, Phu Dịch không khỏi nghi vấn nói.

Thần Lộ nói: “Này hình như là một trứng!”

“Hả..... ta cũng cảm thấy này hắn là một trứng.” Trương Thiên Vũ gật gù, đồng ý nói.

“Cái gì trứng?” Phu Dịch hỏi.

“Không biết là a, khẳng định không phải phổ thông trứng.” Trương Thiên Vũ nói.

“Nếu như cái này thực sự là như Thiên Vũ theo như lời là cây ngô đồng nói, cái này trứng thì hắn là trứng Phượng Hoàng.” Thần Lộ suy nghĩ một chút nói.

Trương Thiên Vũ nghe xong chậm chậm gật đầu nói: “Không sai, ngô

đồng làm cây bên trong vua, trong truyền thuyết bách điểu đều không dám dừng, chỉ tránh phượng hoàng cưng, xem ra viên này thật chính là phượng hoàng trứng.”

“Trứng Phượng Hoàng!” Phu Dịch nghe xong không khỏi kinh ngạc vô cùng, phải biết rằng, phượng hoàng nhưng trong truyền thuyết thần thú, tuyệt đối là có thể gấp mà không thể cầu, hôm nay lại bị bọn họ đụng vào trứng Phượng Hoàng, cái kia đến bao lớn phúc duyên.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 32: Tái Chiến Xe Quỷ

Đúng lúc này, một trận bánh xe lăn lộn âm thanh theo ba người phía sau truyền đến, ba lần vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đoàn to lớn bóng đen từ phía sau vọt vào, đợi gần một chút sau khi vừa mới thấy rõ, lại là lúc trước bị thương sau khi liền biến mất không còn tăm hơi chín con chim xe quỷ.

Chín con chim nhìn thấy Trương Thiên Vũ trong tay nâng trứng Phượng Hoàng, Đỗn Thì Bạo khô ráo vô cùng, trực tiếp phi thân hướng về hắn vọt tới.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem trứng Phượng Hoàng đẩy lên Thần Lộ trước mặt, Thần Lộ theo bản năng tiếp ở trong tay thời gian, Trương Thiên Vũ đã cầm trong tay thất tinh kiếm xông lên trên, cùng chín con chim chiến thành một đoàn, Phu Dịch mặc dù phản ứng chậm một bước, nhưng là tuyệt đối không có hạ xuống nhiều hay ít, lúc này cũng cầm trong tay đoàn dao tiến lên Tòng Bàng Trắc ứng phó, một khi có cơ hội, thì sẽ không chút khách khí đâm lên một đao.

Nhưng chín con chim tựa hồ không lòng dạ nào ham chiến, thế thủ rất rõ ràng nhiều thế công, hơn nữa Trương Thiên Vũ phát hiện, này chín con chim luôn có một cái đầu tăm mắt vẫn không rời đi Thần Lộ trong tay trứng Phượng Hoàng, vì vậy vội vàng lớn tiếng nói: “Phu Dịch ngươi đi bảo vệ Thần Lộ, này chín con chim mục tiêu tựa hồ là trứng Phượng Hoàng.”

Ai biết ngay ở Trương Thiên Vũ phân thân nhắc nhở thời gian, chín con chim khép hờ 1 cánh sau khi liền hướng về Thần Lộ vọt tới, Phu Dịch nhất thời khẩn trương, vội vàng bước nhanh tới muốn ngăn cản, đáng tiếc đúng là vẫn còn chậm một bước, chín con chim hai móng nắm được hai vai của Thần Lộ, cả người liền với trứng Phượng Hoàng đồng thời bị chín con chim nắm lên hướng về cây ngô

đồng chõ cao bay đi.

“ *!” Phu Dịch nhất thời chửi như tát nước, lập tức đem đoản đao dừng ở đai lưng trên, cầm lấy nhánh cây liền hướng về trên cây trèo.

Trương Thiên Vũ động tác cũng không chậm, trực tiếp dẫm nát trên cây khô, cả người nằm ngang ở trên cây khô chạy đường, Phu Dịch xem ở trong mắt, không khỏi thầm hạ quyết tâm, lần này rảnh rồi, nhất định phải làm cho Trương Thiên Vũ dạy hắn môn kỹ xảo này.

Trương Thiên Vũ tốc độ so sánh chín con chim không thua bao nhiêu, trong nháy mắt, Trương Thiên Vũ đã đuổi theo chín con chim, liền là vì chín con vuốt chim trên cầm lấy Thần Lộ, sợ ném chuột vỡ đồ bên dưới Trương Thiên Vũ cũng không dám công kích, chỉ phải một đường theo chín con chim không dứt leo lên trên.

Nhắc tới cũng kỳ quái, này chín con chim bắt được Thần Lộ sau khi cũng không hướng về dừng địa phương chạy, chỉ là hung hăng hướng về chõ cao bay, mắt thấy trăm trượng ngô đồng sắp sửa đến đỉnh, chín con chim tốc độ lại vẫn không có giảm bớt ý tứ, Trương Thiên Vũ không khỏi dâng vẻ nóng nảy, nếu là này chín con chim bay qua trăm trượng sau khi còn hướng lên trên đi nói, mặc dù là hắn cũng không có lại lần theo thủ đoạn, nhưng nếu là tùy tiện ra tay nói, vạn nhất thương tổn được Thần Lộ, thì càng thêm cái mất nhiều hơn cái được.

Ngay ở Trương Thiên Vũ tình thế khó xử, không biết là làm như thế nào cho phải thời gian, chín con chim tựa hồ cũng khá là khẩn trương, tựa hồ cực kỳ kiêng kỵ Trương Thiên Vũ tiếp cận nó, mắt thấy sắp sửa đạt được cây ngô đồng đỉnh thời gian, chín con chim tựa hồ rời xuống rất lớn quyết tâm, ở giữa vịt mỏ một tấm, một to bằng nắm tay hỏa cầu hướng về Trương Thiên Vũ phun đến.

Trương Thiên Vũ lúc này đang suy nghĩ ứng đối ra sao trước mắt tình hình, tinh thần vẫn chưa tập trung, khi hắn nhìn thấy hỏa cầu thời gian đã cách hắn chỉ có khoảng ba thước, lập tức khẩn trương, vội vàng hướng phía dưới nhảy một

cái, lúc này mới miễn cưỡng tránh thoát này một cái hỏa cầu công kích.

Chín con chim nhìn thấy công kích có hiệu quả, vui mừng kêu to vài tiếng, sau đó vịt khâu mở ra đóng lại, hỏa cầu liên tiếp không dứt theo trong miệng thốt ra, Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ, chỉ phải từng bước từng bước đi xuống lui, mãi đến tận lui ra hơn hai mươi trượng sau khi, chín con chim 9 dừng lại công kích, sau đó Trương Thiên Vũ lại leo về phía trước, chín con chim lại phun hỏa cầu công kích, Trương Thiên Vũ lui nữa.

Này vừa lén lùi lại, Trương Thiên Vũ rốt cục phát hiện, chỉ cần hắn lướt qua khoảng cách ngọn cây 30 trượng khoảng cách thời gian, chín con chim sẽ áp dụng công kích, ngược lại nếu như hắn không lướt qua đạo này dây đẻ, chín con chim liền không muốn làm bất kỳ cử động, chỉ là đứng ở ngọn cây, 8 cái đầu mười sáu con mắt, quay tròn không ngừng chuyển động, thời khắc đề phòng hắn.

Vì vậy Trương Thiên Vũ phỏng đoán, chín con chim hỏa cầu công kích tựa hồ đối với mình hao tổn cũng là rất lớn vô cùng, nếu không vì sao không một lần đưa hắn đánh xuống cây ngô đồng, hơn nữa nếu không có hắn từng bước ép sát, cái kia chín con chim cũng không có phát động hỏa cầu công kích ý tứ.

“Xem ra này ngọn cây,

Nhất định có quan trọng gì đó, cái kia mới là hắn muốn bảo vệ gì đó.”

Trương Thiên Vũ nói thăm một tiếng, lập tức lại vượt qua dây đẻ xông đi lên.

Quả nhiên, cái kia chín con chim nhìn thấy hắn vượt qua dây đẻ, liền lại theo trong miệng thốt ra hỏa cầu, thế nhưng cái này Trương Thiên Vũ quyết định muốn đi lên xem một chút, cho nên không dứt xung quanh chủ thân cây chuyển động, dù là chín con chim không ngừng tăng lên tốc độ, cũng không làm nên chuyện gì, không khỏi gấp đến độ một hồi phát sinh chiến xa lăn lộn âm thanh, một hồi phát sinh tiếng phượng hót.

Mắt thấy cách ngọn cây chỉ có vài bước xa, chín con chim nhất thời sốt ruột vô cùng, mắt thấy hỏa cầu không làm gì được phía trước này đáng chết nhân

loại, đột nhiên hét lên một tiếng, hai móng buông lỏng đem Thần Lộ theo theo trên bầu trời ném đi, Thần Lộ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, không khỏi hét rầm lèm.

Trương Thiên Vũ nhất thời khẩn trương, vội vàng bay nhào quá khứ muốn đem Thần Lộ tiếp được, ai ngờ cái kia chín con chim lại một lao xuống phục đem Thần Lộ chộp vào móng bên trong, vừa bay lên ngọn cây.

Vì vậy Trương Thiên Vũ liền nhào không, lúc này dưới chân không hề có thứ gì, hơn nữa hắn cũng không có bay trên trời thủ đoạn, cả người liền không dứt truy xuống, cái kia chín con chim lại vào lúc này không dứt kêu to, phảng phất tại cười nhạo Trương Thiên Vũ.

“Nghịệt súc!” Bị này súc sinh lông lá chơi đùa, Trương Thiên Vũ nhất thời giận dữ, muốn nói hắn hoàn toàn không có thủ đoạn, đã có thể coi là thật coi thường thiên sư một mạch.

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ cầm trong tay thất tinh kiếm tung, lập tức hai tay nắm “không phù quyết”, lại là đem cái kia thất tinh kiếm làm linh phù điều khiển, chỉ thấy thất tinh kiếm ở không trung đạo qua một vòng liền hạ xuống Trương Thiên Vũ dưới chân, Trương Thiên Vũ một bước đẹp ở thất tinh trên thân kiếm, dựa vào này đạo lực lại hạ xuống cây ngô đồng trên cây khô, chỉ tiếc “không phù quyết” chỉ là mưu lợi thôi, cùng chánh thức thuật ngự kiếm so với không đều đâu chỉ mười triệu dặm, lúc này, thất tinh kiếm đã không bị không chế hăng hái hướng về mặt đất hạ xuống, Trương Thiên Vũ muốn thu hồi, đáng tiếc năng lực có hạn, chỉ có thể trợ mắt thấy binh khí đi xa.

“Thiên Vũ! Người không sao chứ?”

Phu Dịch mặc dù tốc độ không sánh được Trương Thiên Vũ, thế nhưng tốt lười biếng cũng là người tu tiên, khí lực không phải người thường có khả năng so với nhóm, này một hồi công phu liền đã đuổi theo. Nhìn thấy Trương Thiên Vũ vô cùng chật vật hình dáng, liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu, ngẩng đầu nhìn thấy cùng cái kia ngọn cây lại cách nhau hơn ba mươi trượng thời gian, không nhịn được thở dài nói: “Không ngờ rằng, này con súc sinh lông lá đã có linh trí, muốn theo nó trong tay cứu Thần Lộ cô nương e sợ có chút khó khăn.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút căm tức, đặc biệt là nhìn thấy bị chín con chim cầm lấy hai vai của Thần Lộ mơ hồ bốc ra vết máu cùng nàng thống khổ vẻ mặt, trong lòng vô danh lửa nhất thời, la lớn: “Đáng chết súc sinh lông lá, lập tức thả ra nàng, nếu không đợi nhất định đem trên người ngươi lông toàn bộ đầy chỉ riêng!”

Chín con chim tựa hồ thật khả năng nghe hiểu nói của Phu Dịch, chỉ thấy hắn vừa dứt lời, chín con chim liền từ trong miệng thốt ra một hỏa cầu hướng về Phu Dịch kéo tới, Phu Dịch lúc này lên cơn giận dữ, chỉ có khí lực cả người lại không chỗ có thể phát, nhìn thấy hỏa cầu kéo tới lại không trốn không né, trực tiếp dùng một đôi nhục quyền đánh vào hỏa cầu kia bên trên, hỏa cầu lập tức bị nổ nát, hóa thành vô số tia lửa văng tứ phía.

Thắng nhìn Trương Thiên Vũ hết hồn, phải biết rằng hỏa cầu này mặc dù một lần đều không có bắn trúng hắn, thế nhưng thường xuyên sượt qua người thời gian, hắn cũng có thể cảm nhận được nho nhỏ này hỏa cầu trên vẫn chưa đáng sợ khí tức, hắn tin tưởng, chỉ cũng bị hỏa cầu này bắn trúng, dù cho không chết cũng tất nhiên trọng thương.

Nhưng làm Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch một quyền đem hỏa cầu nổ nát mà chưa đã bị một tia thương tổn thời gian kinh ngạc vô cùng, đồng thời khó có thể tin còn có cái kia ngọn cây chín con chim, nó tựa hồ đối với mình đòn đánh này phi thường tự tin, thế nhưng nhìn thấy đặc ý của chính mình kỹ năng lại bị này tiểu tử loài người một quyền liền đánh tan thời gian, càng kinh ngạc vạn phần.

Chín con chim không tin Tà, cho rằng chỉ là trùng hợp mà thôi, vì vậy nó miệng rộng mở ra, liên tiếp ba cái hỏa cầu văng lại, ai biết Phu Dịch vẫn như cũ

dùng một đôi nhục quyền đón nhận.

“Âm!” “Âm!” “Âm!” Ba tiếng, vô số tinh hỏa tung toé, vẫn không có làm sao Phu Dịch.

Phu Dịch ngay sau đó hét lớn một tiếng nói: “Trở lại a, ngươi thì chút bẩn lanh này gì?”

Thế nhưng chín con chim nhưng không có lại phun ra hỏa cầu, chỉ là đem cái kia tám cái trên đầu mười sáu con mắt trọn lên kẻ gian tròn, trước mắt tất cả những thứ này tựa hồ đã vượt quá tưởng tượng của nó.

Phu Dịch trong lòng ngực hờn dỗi cũng không có tìm được phong thích, không nhịn được hét lớn một tiếng, đem toàn thân linh khí tụ ở hữu quyền, mạnh hướng đỉnh đầu chín con chim chém ra một quyền.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, nguyên tưởng rằng Phu Dịch chỉ là phát tiết một chút mà thôi, thế nhưng hắn vạn lần không ngờ, cú đấm này mang ra quyền phong lại như là cơn lốc bình thường, nếu là hắn phản ứng hơi chậm một vài, liền vô cùng có khả năng bị này cỗ cơn lốc thổi bay.

Có điều, cú đấm này mục tiêu cũng không phải hắn, mà là đỉnh đầu chín con chim, chỉ thấy chín con chim không dứt liều mạng vung vẩy cánh này mới đứng vững thân hình, móng vuốt tiếp theo biết buông lỏng, Thần Lộ lại rơi xuống từ trên không.

Trương Thiên Vũ tay mắng lạnh lẽo, lập tức liền phóng lên cao đem Thần Lộ tiếp được, thế nhưng lúc này trong tay đã không có thất tinh kiêm có thể mượn lực, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Phu Dịch!”

Phu Dịch hoàn toàn thật không ngờ một quyền của mình lại có như vậy uy lực, lúc này đang sững sờ ở nơi đó, bị Trương Thiên Vũ này hô to một tiếng này mới phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến vừa mới Trương Thiên Vũ mượn lực phuơng thức, lập tức hiểu được, vội vàng cầm trong tay đoản đao hướng Trương

Thiên Vũ dưới chân ném đi.

Trương Thiên Vũ một cước dãm nát đoán đao bên trên, lại mượn lực nhảy về cây ngô đồng trên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng hắn biết trước mắt nguy cơ cũng không có giải trừ, vội vàng hét lớn một tiếng: “Chạy mau!”

Nói xong đã dẫn đầu hướng phía dưới nhảy xuống, không dứt dựa vào nhánh cây phản lực chậm lại tốc độ, chỉ là trong nháy mắt liền đã nhảy xuống hơn mươi trượng, Phu Dịch này mới phản ứng được, học hình dáng của Trương Thiên Vũ nhảy xuống.

Quyền phong cũng không có kéo dài bao lâu, làm chín con chim phục hồi tinh thần lại thời gian, gào rít giận dữ một tiếng, trực tiếp một lao xuống, liền tựa như tia chớp bỏ qua Phu Dịch, hướng về Trương Thiên Vũ vọt tới.

“Trứng! Mục tiêu của nó nhất định là viên kia trứng Phượng Hoàng!” Phu Dịch thấy chín con chim động tác, này mới phản ứng được, vội vàng hét lớn một tiếng nhắc nhở: “Cẩn thận!, mục tiêu của hắn là trứng Phượng Hoàng!”

Kinh nghiệm chiến đấu của Trương Thiên Vũ há lại là Phu Dịch có thể so với, ngay ở chín con chim cách hắn chỉ có ba thước thời gian, Trương Thiên Vũ lại một cước dùng sức đạp ở trên nhánh cây, cả người thân hình đột nhiên bát cao, cùng chưa kịp phản ứng lại chín con chim sượt qua người.

Chín con chim phản ứng lại lại bay lên trên lúc, Trương Thiên Vũ lại là xung quanh thân cây chuyển tới mặt khác lại nhảy xuống.

Cứ như vậy, Trương Thiên Vũ dựa vào thân cây không dứt trên dưới phải trái cùng chín con chim chơi trò cút bắt trò chơi, thăng hận chín con chim chỉ có thể kêu quái dị liên tục, lại vô luận như thế nào đều bắt không được Trương Thiên Vũ.

Quyền sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 33: Đại Tiện 1 Dạng Quái Điểu

Không lâu lắm, Trương Thiên Vũ đã trở về mặt đất, đem sớm bởi kinh hãi ngất xỉu Thần Lộ tựa ở cây ngô đồng trên sau, để ngừa nàng lại đã bị chín con chim công kích, vì vậy Trương Thiên Vũ đưa nàng trong tay trúng Phượng Hoàng lấy đi, tiếp theo băng nhanh nhất tốc độ đem thất tinh kiêm nhặt về, mà lúc này chín con chim đã hướng về ấy đuổi giết mà đến.

Trương Thiên Vũ không băng suy nghĩ nhiều, nâng kiếm hướng về chín con chim đánh tới, ai biết cái kia chín con chim thân hình thoát một cái, lại né qua cùm trúng Phượng Hoàng Trương Thiên Vũ, trực tiếp đem Thần Lộ lại chộp vào hai móng bên dưới, băng nhanh nhất tốc độ hướng về ngọn cây bay đi.

“Súc sanh!” Phu Dịch lúc này cách mặt đất còn có hơn mười trượng, nhìn thấy chín con chim lại bắt đi Thần Lộ thời gian, nhất thời giận dữ, trực tiếp theo cây ngô đồng trên nhảy xuống, phi thân đánh về phía bay đầu chim.

Chín con chim tuy có mười sáu con mắt, thế nhưng cũng chỉ có một đôi cánh, hành vi của Phu Dịch mặc dù xem ở trong mắt, thế nhưng thân hình lại vẫn là chậm một bước, không thể né tránh dựa vào truy xuống lực lượng tốc độ nhanh vô cùng Phu Dịch này một cái bay nhào.

“Oanh” Đích Nhất Thanh, chín con chim vừa mới cách mặt đất ba trượng đã lâu, liền bị Phu Dịch khua vừa vặn, chín con chim lập tức liền bị khua về mặt đất.

Sau khi rơi xuống đất, Phu Dịch một cái tay ngắt lối chín con chim ở chính giữa cổ, tay kia nắm tay, ác liệt Đích Nhất quyền nện Tại Cửu Đầu chim trên đầu, thăng nện chín con chim nổ đom đóm mắt, cả người đều có chút xui lơ.

Quyền thứ hai, quyền thứ ba liên tiếp tới, chín con chim không dứt phát sinh khóc thét, mắt thấy một viên đạn yên đang lành đầu lâu bị Phu Dịch từng quyền từng quyền nện da tróc thịt bong rời gian, chín con chim đau đớn khó nhịn, đột nhiên trong miệng phun ra một luồng màu đen sương khói, Phu Dịch theo bản năng lóe lên.

Chín con chim cầm lấy này 1 ngàn năm có một cơ hội hai cánh rung lên, cỗ mạnh hướng về bên cạnh uốn éo, lại đem Phu Dịch vứt ra ba trượng ở ngoài, thoát khỏi dây dưa của Phu Dịch sau khi, chín con chim lúc này đã là bất chấp Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ trong tay trưởng Phượng Hoàng, hai cánh rung lên hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về ngoài động bay đi.

Phu Dịch từ dưới đất bò dậy, vừa mới bởi vì Vi Nộ Hỏa mất đi lý trí, lúc này nguy cơ giải trừ, nhất thời cảm thấy trên người rát, cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy trên người có vô số vết thương trong khi không dứt đổ máu, nhưng lúc này hắn nơi nào lo lắng thương thế của chính mình, vội vàng hướng Thần Lộ chạy đi.

Có điều Trương Thiên Vũ lại là nhanh hơn hắn một bước, kiên nhẫn giúp Thần Lộ kiểm tra xong thân thể sau khi, một bên đem thuốc bột chiếu vào trên bả vai của Thần Lộ cầm máu, vừa hướng Phu Dịch nói: “Nàng không có chuyện gì, chỉ là bị kinh sợ ngất đi thôi.”

Phu Dịch nghe xong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, kỳ thực hắn lo lắng nhất chính là vừa rồi cú đấm kia mang đến quyền phong, da khô ráo thịt dày chín con chim còn khó có thể chống đỡ, huống hồ Thần Lộ dù sao chỉ là người phàm, còn có chính là cuối cùng chính mình rất lỗ mãng đem chín con chim từ không trung khua đi, đầu tiên rơi xuống đất chính là Thần Lộ, cũng may Thần Lộ cát nhân thiên tướng, nếu không nàng nếu là thật có chuyện không may, hắn liền thật không biết là phải làm gì cho đúng.

Vào giờ phút này, Phu Dịch trong lòng cực kỳ căm hận chính mình, chính là bởi vì hắn năng lực thấp kém, mới khiến cho Thần Lộ thân thể phạm như vậy hiểm cảnh, vì vậy hắn quyết định, nhất định phải cố gắng tu hành, và theo

Trương Thiên Vũ học tập bản lãnh, chỉ có chính mình cường đại rồi, tài năng càng tốt hơn bảo vệ bên cạnh mỗi một cái quan trọng người.

Trương Thiên Vũ đem đau đớn của Thần Lộ xử lý xong sau khi, liền từ trong Càn Khôn Giới lấy ra thuốc cầm máu giúp Phu Dịch xử lý vết thương, thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch hồn vía lên mây hình dáng, không khỏi nghi vấn nói: “Phu Dịch, ngươi đang suy nghĩ gì?”

“Ha ha.....” Phu Dịch lúng túng cười cười nói: “Lần này ít nhiều ngươi, ta thực sự là quá vô dụng.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Nguyên lai suy nghĩ cái này a, kỳ thực, lần này biểu hiện của ngươi so với ta mạnh hơn nhiều, nếu như không phải ngươi, coi như mười cái ta, cũng không thể đem Thần Lộ cô nương theo chín con nơi đó cứu trở về, hơn nữa vô luận là tu vi hay là ngộ tính, ngươi cũng so với ta gượng, chỉ cần nhiều luyện tập một chút không chế linh khí bí quyết, nhiều hơn nữa một vài kinh nghiệm chiến đấu nói,

“Ta nơi nào sẽ là ngươi đối thủ.”

Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ an ủi hắn, cười khổ một tiếng nói: “Lời tuy nói như vậy, có điều nói cho cùng, chúng ta đều chỉ là vừa mới nhập môn trước tiên thiên cảnh tu sĩ, hôm nay chúng ta chiến thắng bất quá là một con sơ khai linh trí súc sinh lông lá thôi, ở mảnh này Ma tộc thống trị trên mặt đất, ngươi nói thực ra, thì giống chúng ta như vậy giun dế, có thể hay không sinh tồn được cũng là cái vấn đề.....”

Nghe đến Phu Dịch vấn đề này, Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, sau đó thở thật dài một cái nói: “Ấy thật sự trong khoảng thời gian này của Bạch Vân Sơn, ta cũng nghĩ tới vấn đề này, nói thật nha, mặc dù trong truyền thuyết Thái Cổ thời kỳ người so đấu nội tộc bây giờ sống kiên cố hơn khó, kết quả cũng chiến thắng Ma tộc, nhưng truyền thuyết vào lúc ấy linh khí so với bây giờ nồng nặc vô số lần, càng có vô số thiên tài địa bảo cho người loài sử dụng, lại nhìn

bây giờ, linh khí cực kỳ thiếu thốn dẫn đến tu hành vô cùng kiên khó, thiên tài địa bảo càng cắn cỗi đến cực điểm, ta kỳ thực cũng có chút mê man, có điều, chúng ta đã đã lựa chọn con đường này, thì nhất định phải tiếp tục đi, nếu không chúng ta đứng ở trong hầm mỏ yên lặng làm cả đời nô lệ là tốt rồi, phế khí lực lớn như vậy, chết rồi ba đồng bạn ý nghĩa làm sao ở?”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Phu Dịch thở thật dài một cái nói: “Đúng vậy..... để ba người bọn hắn, chúng ta nhất định phải cố gắng sống tiếp!”

Trương Thiên Vũ gật đầu nói: “Đúng vậy, giun dế còn muốn sống, bây giờ còn chưa tới tuyệt vọng trong khi, được rồi, không nói những thứ này, vết thương ta đã giúp ngươi xử lý được rồi, ngươi mau mau chữa thương, ta kiên trì một hồi nữa.”

Phu Dịch biết Trương Thiên Vũ lúc này hao tổn đồng dạng rất lớn, cần gấp nhập định chữa thương, thế nhưng chín con chim cái này uy hiếp lại cũng chưa hề hoàn toàn biến mất, nhất định phải có người canh gác mới được, vì vậy hắn cũng không có khách khí, vội vàng ngồi xếp bằng trên đất ngồi tĩnh tọa nhập định, vận chuyển “Đại Hoang Kinh” khôi phục linh khí, ước chừng sau nửa canh giờ, Phu Dịch đến định, hoán đổi hắn canh gác chung quanh, Trương Thiên Vũ vội vàng ngồi tĩnh tọa chữa thương.

Trương Thiên Vũ điều tức xong xuôi thời gian, Thần Lộ cũng rốt cục mở hai mắt ra, nhìn thấy Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ bình yên vô sự sau khi, liền vội vàng hỏi: “Con kia chín con chim?”

Phu Dịch cười nói: “Bị chúng ta đánh chạy.”

“Viên kia trứng Phượng Hoàng?” Thần Lộ hỏi lần nữa.

Trương Thiên Vũ đem trứng Phượng Hoàng đưa tới nói: “Hoàn hảo không chút tổn hại!”

“Ai u! Hỗng rồi, tại sao có thể có vết rách!” Thần Lộ thận trọng, cái thứ nhất phát hiện vốn đang yên đang lành trúng Phượng Hoàng trên, lại xuất hiện ba đạo vết rách, nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Ai biết, Thần Lộ vừa dứt lời, trúng Phượng Hoàng trên liền vừa hơn hai đạo vết rách.

“Làm sao bây giờ!” Phu Dịch kinh hô một tiếng.

Trương Thiên Vũ thử đem linh khí truyền vào trúng Phượng Hoàng bên trong, lại phát hiện cái kia vết rách lại càng ngày càng nhiều, vội vàng triệt hồi linh khí, lại là lúc này đã muộn.

Đúng lúc này, trúng Phượng Hoàng đột nhiên bùng nổ ra mãnh liệt kim quang, đâm thăng đến ba người không mở mắt nổi, toàn bộ quá trình kéo dài ước chừng 10 mấy hơi thở, khi bọn hắn cảm giác được kim quang từ từ phai nhạt đi thời gian, lúc này mới mở hai mắt ra.

Thế nhưng, trước mắt ngoại trừ một chỗ phá nát xác không ở ngoài, lại không vật gì khác, ba người trong lòng không khỏi có chút mất mát.

“BIU! BIU!”

“Thanh âm gì?” Phu Dịch tưởng chín con chim nhân cơ hội xoay chuyển trở về, nhất thời như gặp đại địch, lầm lết nhìn trái phải, lại chẳng có cái gì cả nhìn thấy.

“.....”

“.....”

“Các ngươi thấy ta làm cái gì?” Nhìn thấy Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ dùng kỳ quái ánh mắt nhìn mình, Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói.

“Ha ha ha ha!” Hai người đồng thời cười ha hả, một bên cười, một bên chỉ

vào đỉnh đầu của Phu Dịch.

“BIU! BIU!”

Cái này kỳ quái âm thanh xuất hiện lần nữa, hơn nữa lần này hắn rõ ràng, âm thanh này tựa hồ đến từ đỉnh đầu của chính mình, hơn nữa hắn cũng cảm giác được đỉnh đầu tựa hồ thật có cái gì vậy, Phu Dịch nhất thời cả kinh, theo bản năng lấy tay hướng về đỉnh đầu vung tới, thế nhưng để hắn bất ngờ chính là, lại chẳng có cái gì cả.

“Xảy ra chuyện gì?” Phu Dịch thấy vẫn cười to hai người, không khỏi nghi hoặc vạn phần, có điều nghĩ đến sẽ không có nguy hiểm gì, nếu không Trương Thiên Vũ sớm nêu động thủ.

Đúng lúc này, Phu Dịch trước mắt lóe lên, một bóng đen liền từ đỉnh đầu thổi qua, tập trung nhìn vào, chỉ thấy một con mọc ra một đôi cánh nhỏ màu vàng nhạt chim nhỏ rơi vào trên mặt đất, sau đó một hoa lệ xoay người, liền bắt đầu mổ trên mặt đất phượng hoàng vỏ trứng ăn say sưa ngon lành.

Phu Dịch lúc này mới nhìn trước mắt chim, nhất thời cũng nhịn không được nở nụ cười!

Chỉ thấy trước mắt con quái điểu này đem cánh thu hồi đến sau, lại lớn lên cùng một đống đại tiện giống nhau như đúc!

Nhếch lên đến cái kia đầy đuôi như là đại tiện nhọn, thu hồi đến cánh mặt trên cái kia cấp độ rõ ràng lông tơ, phảng phất một vòng một vòng cuộn tại nơi đó, nếu như không phải cái kia hai con như là đậu đen mặt nhỏ cùng chim sẻ to nhỏ mỏ, một chút nhìn lại, rõ ràng chính là một đống đại tiện!

Phu Dịch cười to nói: “Từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy xấu xa gì đó, đây là gì a, không phải là cái này trứng bên trong chạy đến! Cái kia hai cái đậu đen không phải là con mắt! Ha ha ha! Thứ đồ gì a, đại tiện! Ha ha ha ha ha!”

Vừa mới còn hơi có chút bi thương Phu Dịch, nhìn thấy này con khôi hài quái điểu sau khi nhất thời cười thở không ra hơi, con kia chim nhưng cũng không để ý đến hắn, phổi hợp ăn xong vỏ trứng sau khi, liền vỗ vài cái “cánh”, bay trở về đỉnh đầu của Phu Dịch.

Phu Dịch không khỏi sững sờ ở nơi đó, trong lòng phảng phất có không có đêm cùu còng lao nhanh nhất thời không thể bình tĩnh, tình này này ảnh phảng phất trên bầu trời có vô số quạ đen bay qua, nhưng lại cùng nhau lôi một đống cút chim ở đỉnh đầu của chính mình bình thường, nhất thời mặt không chút thay đổi nói: “Nó..... sẽ không vừa tìm ta trên đỉnh đầu đi.....”

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch trước mắt tình hình, điển hình vui quá hóa buồn, vội vàng che miệng cố nén ý cười, dùng sức gật gù.

Phu Dịch nhất thời cảm giác như là bị ngũ lôi oanh đỉnh bình thường, bị đánh kinh ngạc, nếu là thật ấp ra một con phượng hoàng đứng ở đỉnh đầu của chính mình hắn lại cảm thấy vô cùng vinh quang, thế nhưng một mực hàng này trưởng giống như một đống đại tiện bình thường, nghĩ đến sau đấy muốn đẩy một đống đại tiện, nhất thời tức giận nói: “Thứ đồ gì, ta sau đó còn thế nào gặp người a?”

Nói xong hai tay không dứt ở trên đầu vung vẩy, U & 8 muốn đem con kia xâu xa chim lấy xuống, đồng thời hét lớn: “Ngươi đi xuống cho ta!”

“BIU! BIU!”

Này con quái điểu lại dùng cực kỳ linh xảo tránh né ma trảo của hắn, đồng thời phát sinh hai tiếng kêu to, phảng phất tại cười nhạo hắn vậy.

“Ngươi thì cam chịu số phận đi.” Trương Thiên Vũ cười nói.

“Tại sao là ta?” Phu Dịch không cam lòng nói.

“Có phải ngươi muốn cho nó chạy Thần Lộ cô nương trên đầu?” Trương Thiên Vũ nói đùa.

“Tại sao không phải ngồi xổm người trên đầu!” Phu Dịch giận dữ nói.

Nói xong Phu Dịch chỉ vào Trương Thiên Vũ, dùng một chính minh cảm thấy phi thường ôn nhu ngữ khí nói: “Đại tiện chim, người đi trên đầu hắn tốt hay không tốt, người xem trên đầu hắn cái kia phát quan, nhiều xinh đẹp, vừa vặn làm cho người tổ!”

“ BIU! BIU!”

Quái điểu kêu to hai tiếng, lại cũng không có động tác, nghe đến âm thanh này Phu Dịch nhất thời cảm thấy vô lực đến cực điểm, chỉ phải thở thật dài một cái, tìm kiếm tự an ủi mình: “Bỏ đi, cũng may âm thanh khá tốt nghe, không nhìn nó là tốt rồi.....”

Ba người lúc trước âm trầm tâm tình bất tri bất giác bởi vì này con ở ngoài hình tượng cực kỳ đại tiện quái điểu trở thành hư không, muốn nói đến, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ tựa hồ xưa nay đều không có như vậy thoái mái cười to qua, đây là bọn họ lần đầu tiên trong đời như vậy không có tim không có phổi cười to.....

Thời điểm này, bọn họ phảng phất tìm trở về vốn ở độ tuổi này vốn nên thuộc về bọn họ sung sướng!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 34: Ngô Đồng Thánh Quả

Phu Dịch giăng co ròng rã nửa canh giờ, nghĩ tất cả biện pháp, còn là không thể đem con quái điểu này theo trên đỉnh đầu lẩy xuống, ngược lại vẫn cứ đem mình làm mệt bở hơi tai, rốt cục trường thở dài Liễu Khẩu Khí, lựa chọn từ bỏ, hơn nữa nói thật ra, hắn ngược lại cũng cũng không phải thật có bao nhiêu chán ghét con quái điểu này, chỉ là chưa qua đồng ý của hắn liền đưa hắn đầu xem là tổ, nhưng lại trường vây xấu xa, thật sự là để hắn có chút buồn bực.

Đã bây giờ đã không lấy được, còn chưa tính, tựa như ngàn năm trước có câu nói nói tốt vô cùng, Bất Năng Phản khênh, phải đi hưởng thụ, mặc dù Phu Dịch chưa từng nghe nói, thế nhưng tình cảnh này, dùng câu nói như thế này hình dung thích hợp nhất không qua.

Này nửa canh giờ công phu, Trương Thiên Vũ đã bò lên trên cây ngô đồng xoay chuyển tầm vài vòng, cũng không tìm được gì, không khỏi có chút thất vọng.

Trước mắt nhìn thấy Phu Dịch không muốn giăng co, liền cười nói: “Được rồi, chúng ta nghĩ biện pháp đi ra ngoài đi, ta tồn trữ lương thực không hơn, nếu như lại Xuất Bất đi, Thần Lộ cô nương muốn đói bụng.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Thần Lộ không khỏi có chút mặt đỏ, tồn trữ lương thực của Trương Thiên Vũ vốn thì không nhiều, ở gấp phải bọn họ sau khi, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ dùng có ích cốc thuật làm lý do cũng không có ăn bất luận là đồ vật gì, hầu như hết thảy gì đó đều bị nàng một người ăn hết, phải biết rằng nàng nhưng cái cô gái, truyền đi sẽ thật mất mặt.

Phu Dịch đương nhiên biết lương thực tầm quan trọng, bất đắc dĩ thán Liễu

Khẩu Khí nói: “Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Nhưng ngay ở ba người xoay người rời đi thời gian, này con quái điểu đột nhiên không ngừng phát sinh “BIU! BIU!” Rít gào, đồng thời dùng miệng nhỏ nhăn không dứt mổ tóc của Phu Dịch.

Phu Dịch không khỏi có chút căm tức nói: “Làm gì!”

Quái điểu tựa hồ khả năng nghe hiểu nói của Phu Dịch, vung cánh nhỏ không dứt kêu to, phảng phất tại nói cho hắn chuyện gì, đáng tiếc ở đây ba người không có một người khả năng nghe hiểu nó ở biểu đạt ý gì, Vu Thị Chích đến lắc lắc đầu, tiếp tục hướng về ngoài động đi đến.

Ai biết, này quái điểu nhìn thấy ba người tiếp tục đi ra ngoài, phảng phất giống như bị điên, điên cuồng mổ ót của Phu Dịch, mặc dù không phải rất đau, nhưng đích xác cũng là phiền phức rất.

Thần Lộ dù sao cũng là cô gái, tâm tư khá là nhẫn nhại, vì vậy quay Phu Dịch đỉnh đầu quái điểu nói: “Ngươi có phải là không nỡ rời đi cây to này?”

Cái kia quái điểu tựa hồ thật khả năng nghe hiểu tiếng người, nghe đến Thần Lộ hỏi như vậy, mắt nhỏ trong nháy mắt, mồ côi không ngừng một trên một dưới, tựa hồ là đang gật đầu.

Thần Lộ thấy vậy, vội vàng hướng hai người nói: “Tên tiểu tử này tựa hồ không nỡ rời đi cây to này, thế nhưng giống như vừa không muốn rời đi Phu Dịch, vậy phải làm sao bây giờ?”

Phu Dịch nghe xong nhưng trong lòng ngược lại vui vẻ, nếu như tên tiểu tử này không muốn rời đi đại thụ nói, bọn họ bây giờ nếu như khư khư cố chấp đi ra ngoài, tên tiểu tử này có thể hay không theo trên đầu của chính mình rời đi đây?

Vì vậy Phu Dịch không khỏi có chút vui vẻ nói: “Chúng ta đi mau, nhìn nó ở

cây to này cùng đầu của ta trong lúc đó sẽ lựa chọn thế nào!”

Nói xong đi trước làm gương liền đi ra ngoài, quái điểu nhìn qua Phu Dịch còn đi ra ngoài, tựa hồ có chút tức giận, một tấm miệng nhỏ nhăn không ngừng khi hăn trên đầu mổ, mặc dù khí lực của nó không lớn, thế nhưng mỗi lần đều mổ ở cùng một nơi, nhiều lần tự nhiên sẽ cảm giác được đau nhức.

Phu Dịch không khỏi có chút tức giận nói: “Ngươi đã không nỡ đại thụ, tại sao còn muốn theo ta?”

Chim nhỏ nghe đến Phu Dịch nói như vậy, tựa hồ cực kỳ oan ức, hai con mắt nhỏ trong nháy mắt lại bỗng sáng long lanh trong suốt nước mắt, mặc dù con quái điểu này nhìn qua xấu vô cùng, thế nhưng tựa hồ rất hiếu tính người, nhìn thấy quái điểu rơi lệ, Thần Lộ không khỏi cảm giác thấy hơi đau lòng, vì vậy đối với Phu Dịch nói: “Được rồi, ngươi không muốn hơn nữa, chúng ta nghỉ một lúc lại đi, muốn một lưỡng toàn tề mỹ biện pháp.”

“Khả năng có biện pháp gì, chẳng lẽ đem cây này cũng vừa đi mang đi không thành công?” Phu Dịch có chút ảo não,

Thuận miệng nói.

Ai biết Phu Dịch lời vừa nói ra, cái kia quái điểu miệng nhỏ nhăn lại một trên một dưới tựa hồ đang gật đầu, Thần Lộ xem ở trong mắt không khỏi hơi nghi hoặc một chút, liền quay quái điểu hỏi: “Ngươi là nói đem cây này mang đi gì? Nếu như là nói, ngươi thì lượn một vòng.”

Thần Lộ vừa dứt lời, này con quái điểu lại thật bay nhảy cánh nhỏ, vui vẻ ở Phu Dịch trên đầu xoay chuyển tầm vài vòng, đồng thời trong miệng không dứt phát sinh “BIU! BIU” tiếng kêu.

Phu Dịch cảm giác được tiểu tử ở trên đầu hăn dăn vặt, cũng đã đoán được nhất định là thật ở xoay quanh, không khỏi liên tục tặc lưỡi nói: “Ta có thể chuyển không đi!”

Nói xong quay đầu đối với Trương Thiên Vũ hỏi: “Khả năng mang đi gì? Nay đáng chết xấu xa chim không phải chơi đùa. Của c hồn g ta”

Trương Thiên Vũ lúng túng lắc lắc đầu, thán Liễu Khẩu Khí nói: “Ta cũng không có cách nào, cứ chờ một chút, nhìn nó rõ cuộc muốn làm gì.”

Thần Lộ nghe đến hai người trả lời, biết cứ như vậy mang đi nhất định là không thể nào, vì vậy liền đối với quái điểu nói: “Cây này lớn như vậy, chúng ta chuyển không đi a, ngươi chớ trách chúng ta, nếu như ngươi thật không nỡ cây này, ngươi thì ở lại đây đi? Hoặc là ngươi có biện pháp gì có thể đem cây này mang đi, ngươi dạy chúng ta!”

Quái điểu nghe đến nói của Thần Lộ sau, vội vàng lại nhiều điểm mỏ, sau đó liền bay nhảy cánh nhỏ, bay đến đại thụ bên cạnh, sau đó một mực rẽ cây nơi không ngừng vỗ cánh nhỏ giật giật, tựa hồ muốn nhảy đến trên cây đi.

“Ngươi nghĩ đi lên?” Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi.

Quái điểu xoay người lại nhiều điểm “MỎ”, Trương Thiên Vũ vội vàng hướng hai người nói: “Các ngươi trước tiên chờ một chút, ta đi lên xem một chút.”

Nói xong liền đi tới quái điểu bên cạnh, đưa nó nâng ở trong tay mình, sau đó vận may với hai chân bên trên, cả người nghênh ngang mà đi ở trên cây khô, khi hắn tới cái kia bày đặt tổ chim trên cành cây ngừng lại, đối với quái điểu nói: “Là nơi đây gì?”

Quái điểu lắc lắc “MỎ”, trên tay Trương Thiên Vũ rạo rực, Trương Thiên Vũ nhất thời hiểu được, xem ra hay là muốn hướng lên trên đi rồi, vì vậy tiếp tục hướng lên trên, mãi đến tận đi tới ngọn cây thời gian, quái điểu hoan nghênh vượt lên rồi hai lần, theo Trương Thiên Vũ trong tay tránh thoát, trực tiếp nhảy đến ngọn cây cành non trên, sau đó liền vẫn dùng đôi mắt nhỏ nhìn chăm chắm ngọn cây nhìn.

Trương Thiên Vũ vội vàng theo quái điểu ánh mắt nhìn, chỉ thấy ngọn cây không biết là lúc nào hơn một viên anh đào to nhỏ đỏ đậm trái cây, loáng thoảng tựa hồ có một luồng hương vị ngọt ngào khí theo cái kia xích lõa bên trong tản mát ra, nếu không có quái điểu, hắn đều không có chú ý tới.

“Ngươi muốn ăn vật này?” Trương Thiên Vũ thấy quái điểu con mắt mặc dù, lại tràn đầy nóng cháy vỏ, liền hỏi.

Quái điểu nhiều điểm mỏ vừa lung lay mỏ, đồng thời kêu lên: “BIU! BIU!”

Đáng tiếc Trương Thiên Vũ nghe không hiểu nó đang nói cái gì, có điều đại khái đoán được, có thể là trái cây không có thành thực, cho nên nó đang đợi.

Nhin thấy xích lõa đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ trưởng thành, Trương Thiên Vũ liền quyết định chờ thêm nhất đắng, mặc dù bọn họ trước mắt mặc dù sốt ruột rời đi nơi đây, có điều cũng không kém như vậy một hồi công phu.

Ước chừng qua nửa canh giờ, viên kia đỏ thắm trái cây rốt cục dài đến đào kích cỡ tương đương, triếp nghe tiếng phượng hót liên tục, thơm ngát réo rắt, Trương Thiên Vũ nhìn về phía quái điểu, lại là lại phát hiện nó vẫn không có động tác, nghĩ đến hắn là trái cây kia cách thành thực còn kém ít ỏi hỏa hầu.

Vừa qua chừng một khắc đồng hồ thời gian, xích lõa đột nhiên thả ra ba tấc kim diễm, bị này kim diễm chiếu rọi, Trương Thiên Vũ lại cảm thấy con mắt đều có chút bóng cảm giác, lúc này quái điểu rốt cục có động tác, chỉ thấy nó đứng ở đầu cành cây không nhảy vung cánh nhỏ giật giật, tựa hồ đang thúc giục Trương Thiên Vũ đem trái cây hái lại.

Trương Thiên Vũ vội vàng vận may với tay phải, duỗi ra khí hướng về cái kia xích lõa hái đi.

Nhưng vào lúc này, một luồng mãnh liệt trận gió từ phía sau lưng kéo tới, Trương Thiên Vũ phản ứng cũng không chậm, chỉ là một cái chớp mắt công phu, Thất Tinh Kiếm liền đã theo trong Càn Khôn Giới gọi ra nắm ở trong

tay, xoay người một kiểng bỗ về phía đột kích đồ vật.

Đáng tiếc Trương Thiên Vũ chiêu kiểng này vội vã nghênh địch, chưa đem địch tới đánh đây lui, ngược lại mình bị khua bay ngược ra ngoài, suýt nữa theo cây ngô đồng trên rơi xuống, đợi thân hình đứng vững sau khi, lúc này mới thấy rõ, người đánh lén chính là vừa mới bỏ trốn mất dạng chín con chim.

Chín con chim lúc này nhìn qua tựa hồ có hơi phờ phạc, muốn thương thế vẫn chưa khỏi hăng, thế nhưng nó ở nằm trong loại trạng thái này còn nhảy ra tử chiến đến cùng, chỉ có thể nói rõ viên này vừa mới thành thực xích lõa đối với nó đồng dạng vô cùng trọng yếu.

Trương Thiên Vũ đoán không sai, chỉ thấy chín con chim thân hình vừa vững lập tức đập cánh vung lên, thân hình thắn tốc hướng về xích lõa nhào tới, Trương Thiên Vũ không dám thất lễ, chém ra một đạo kiểng khí ngăn cản chín con chim nhào tới trước động tác, sau đó nhảy lên một cái, trường kiếm hướng về chín con chim đánh tới.

Chín con chim trong ánh mắt tràn đầy khát vọng cùng tham lam, nhìn thấy kiếng khí của Trương Thiên Vũ lại không tránh né, liều mạng chịu đựng cái kia kiếng khí vết thương cũng phải tìm được xích lõa, mà tốc độ của Trương Thiên Vũ hiển nhiên đã không đuổi kịp chín con chim, mắt thấy đỏ đậm trái cây cũng bị chín con chim tha đi thời gian.

“BIU! BIU!”

Tại đây vạn phần khẩn cấp thời khắc, quái điểu vô cùng phẫn nộ hai tiếng rít gào, âm tiết mặc dù không có thay đổi, thế nhưng âm điệu lại tựa hồ như cao vài phần, Trương Thiên Vũ lại tại đây hai tiếng kêu bên trong, phảng phất cảm giác một loại chưa từng có uy thế, loại cảm giác này chỉ ở đã qua đời đi tổ phụ trên người từng tới.

Ai biết chính là này hai tiếng, đồng dạng đối với chín con chim sinh ra uy hiếp, chín con chim toàn bộ thân hình lại một trận, nhìn phía quái điểu trong ánh

mắt phảng phất tràn đầy sợ hãi, thế nhưng đǒ đậm trái cây mê hoặc hiển nhiên vượt qua tất cả, chín con chim thân hình ngừng vây một chút, kế tiếp lại này đây càng nhanh hơn tốc độ đánh về phía mục tiêu.

Trương Thiên Vũ khẩn trương, vội vàng cầm trong tay Thất Tinh Kiếm trực tiếp ném chín con chim, chín con chim tại đây trên thân kiếm không ít ném trải vị đắng không dám gǎng đón đỡ, vội vàng huy động cánh né tránh, Thất Tinh Kiếm sượt qua người, chưa đổi với nó tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Thế nhưng Trương Thiên Vũ cùng chín con chim khoảng cách xích lõa khoảng cách chênh lệch vốn cũng không lớn, hơn nữa lúc trước nghe đến quái điểu lúc thân hình ngừng vây trong nháy mắt, bây giờ hơn nữa tránh né Thất Tinh Kiếm, chín con chim rốt cuộc còn là chậm nửa phần, xích lõa dẫn đầu bị Trương Thiên Vũ thu vào trong lòng, qua tay lại dùng tay kia đem quái điểu ôm lên, trực tiếp theo dưới cây ngô đồng nhảy xuống.

Chín con chim phẫn nộ đến cực điểm, trong miệng không dứt hí, thế nhưng không biết là là nguyên nhân gì, lại là chưa gan dạ đuối theo, chỉ là kêu quái dị vài tiếng sau khi, dùng cực kỳ ác độc ánh mắt trùng mặt Trương Thiên Vũ, sau đó cực kỳ không cam lòng vẫy cánh rời đi.

Trương Thiên Vũ quay đầu lại nhìn thấy chín con chim lại không có đuối theo, trong lòng không khỏi hơi nghi hoặc một chút, bất quá hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, lập tức nắm ngang một cước dãm nát trên nhánh cây, mượn dùng phản lực yếu bớt truy xuống lực lượng, không lâu lắm liền trở xuống mặt đất.

Rơi xuống đất thời gian, Phu Dịch đã đem Thất Tinh Kiếm lượm trở về, đang định leo cây thời gian lại nhìn thấy Trương Thiên Vũ đã mang theo quái điểu hạ xuống, liền sốt ruột nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Trương Thiên Vũ tay trái một phen, đem xích lõa theo trong Càn Khôn Giới lấy đi ra, mùi thơm lập tức xông vào mũi, Phu Dịch cùng Thần Lộ thấy viên này sáng long lanh trong suốt xích lõa thời gian, không khỏi nhớ tới lúc trước thúc

tình quả, lập tức có chút lúng túng, hai người cùng ngậm miệng không nói.

Thế nhưng Trương Thiên Vũ cũng không biết hai người lúc trước lúng túng việc, vì vậy nói: “Cái kia chín con chim hǎn là trùng nó đến, có điều vật này.....”

“BIU! BIU!”

Trương Thiên Vũ lời còn chưa nói hết, này con quái điểu hung phấn rít gào hai tiếng, theo tay phải của hǎn giãy giụa nhảy ra ngoài, một hơi nhào tới xích lõa trên bắt đầu bắt đầu ăn.

Phu Dịch nhất thời cả kinh, vội vàng đưa tay muốn ngăn cản, dù sao trước mắt viên này xích lõa cùng lúc trước cái kia thúc tình quả tướng mạo cực kỳ tương tự, vạn nhất có độc nói.....

Mặc dù con vật nhỏ này thường phi thường xấu xa, nhưng lại đưa hǎn đǐnh đầu xem là là tổ, ngồi xổm trên đầu mình thời gian, mới nhìn còn tưởng rằng chính mình đấy một đống đại tiện lúc ẩn lúc hiện, thế nhưng Phu Dịch lại trong lòng hoàn toàn không chán ghét này con xuyên qua linh tính quái điểu, bởi vì hǎn cảm giác được mơ hồ trong lúc đó tựa hồ luôn có một tia cảm giác thân thiết, phảng phất cùng hǎn có liên hệ nào đó vậy.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 35: Đột Phá! Tiến Hóa!

Phu Dịch đưa tay đem quái điểu nắm lên sau khi, ăn không được xích lõa quái điểu tựa hồ đối với hành vi của hắn cực kỳ bất mãn, Dụng Nhất cái miệng nhỏ không ngừng mài giũa tay của hắn, đồng thời không ngừng phát sinh “BIU! BIU!” Tiếng thét chói tai, phảng phất tại kháng nghị vậy.

Phu Dịch không khỏi có chút buồn bực, mở miệng nói: “Ngươi làm sao gì cũng ăn, vỏ trứng của chính mình sẽ không nói rồi, trái cây kia có hay không độc cũng không biết thì ăn bậy? Vạn nhất Hữu Độc Đích nói ngươi phải chết chắc.”

Thế nhưng quái điểu phảng phất không nghe nói của hắn giống nhau, vẫn như cũ không dứt mài giũa tay của hắn, Phu Dịch cảm giác thấy hơi đau nhức, trên tay hơi hơi vừa buông lỏng, này con quái điểu liền quặt cánh nhỏ, theo trong tay của hắn tránh ra, lại nhảy đến Trương Thiên Vũ trên cánh tay trái, vùi đầu tiếp tục ăn xích lõa.

“Con vật nhỏ này……” Phu Dịch nhất thời phiền muộn vô cùng, không biết là nên nói cái gì cho phải, Thần Lộ đồng dạng mặt lộ vẻ lo âu.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Linh thú có trí nhớ truyền thừa đặc tính, con quái điểu này từ nhỏ liền xuyên qua linh tính, tất nhiên không phải bình thường, ta ngược lại thật ra cảm thấy viên này trái cây nên đối với nó Đích Thành trưởng rất trọng yếu, nếu không chín con chim cũng không đáng mang theo nghiêm trọng như vậy đau đớn đặt mình vào nguy hiểm, các ngươi cứ yên tâm đi, nên không có việc gì.”

Quái điểu tựa hồ đối với nói của Trương Thiên Vũ cực kỳ cho rằng, lại trong trăm công ngàn việc ngừng lại, quay Phu Dịch nhiều điểm mổ, sau đó tiếp tục

đại cật đặc cật.

Buồn cười hình dáng để mọi người không thấy có chút khôi hài, vì vậy Phu Dịch chỉ phải thỏa hiệp, thở dài nói: “Như vậy xinh đẹp trái cây bị ngươi chà đạp, thực sự là lãng phí, ngươi nói, xinh đẹp như vậy trứng Phượng Hoàng bên trong làm sao lại sinh ra ngươi như vậy cái người quái dị, ai, các ngươi nói, ngươi nói có thể hay không là chúng ta nhầm mắt trong khi, phượng hoàng bay mất, lưu lại cút chim ở nơi đây?”

Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, hai người nhất thời cười to, này con quái điểu cũng lại ngẩng đầu hung ác trợn mắt nhìn Phu Dịch một chút, tiếp theo sau đó ăn.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Ngươi gì học này lung ta lung tung nói?”

Thần Lộ cười nói: “Tự nhiên là theo trong thôn này bà ba hoa học được, thực sự là, nói thế nào ngươi cũng là người tu đạo, học cái gì không tốt, lại học này tổn nhân bất lợi kỷ gì đó.”

Phu Dịch nghe xong không thấy có chút lúng túng, vội vàng nói: “Thật không phải cố ý, cả ngày bên tai thì mẩy thứ này, không học cũng khó khăn a, trách thì trách các ngươi Vụ Ăn Thôn bầu không khí không tốt, hơn nữa Đông Hạo đại ca.....”

Nói tới chỗ này, Phu Dịch nhất thời cảm giác thấy hơi không đúng, vội vàng câm miệng, quả nhiên Thần Lộ vốn hài lòng trên mặt lại treo lên khuôn mặt u sầu, vì vậy Phu Dịch vội vàng an ủi: “Yên tâm đi, Đông Hạo đại ca người hiền tự có thiên tướng, nhất định có thể tránh thoát lần này kiếp nạn.”

Thần Lộ thở thật dài một cái, gật gật đầu nói: “Chỉ mong như vậy thôi.”

Phu Dịch biết, bọn họ ngoài miệng mặc dù nói như vậy, cũng không muốn thừa nhận, nhưng thật ra thì bọn họ biết, Đông Hạo lúc này nhất định dữ nhiều lành ít, chỉ là sợ ảnh hưởng đến tâm tình của Thần Lộ, hắn lại không dám biểu

hiện thái quá bi quan.

Có điều một bên Trương Thiên Vũ, lại nhận thấy được Thần Lộ ở Phu Dịch nhắc tới Vụ Ăn Thôn thời gian, trong ánh mắt tựa hồ né qua một tia lấp loé, tựa hồ cất dấu bí mật gì, hơn nữa quan trọng nhất chính là nàng trên cổ mang theo viên kia Tử Ngọc, lại làm cho bọn họ tiến nhập Nam Thiên Môn bên trong thế giới, Trương Thiên Vũ lúc này liệu định, trước mắt vị này yếu đuối mong manh nử tử, nhất định không có ở mặt ngoài nhìn lại đơn giản như vậy, chỉ là Thần Lộ cũng là bằng hữu của Phu Dịch, Trương Thiên Vũ bất tiện ngay mặt gạn hỏi, bất quá hắn lại vào lúc này không muốn hoàn toàn tín nhiệm, bảo lưu lại một lòng.

Đúng lúc này, quái điểu đã đem xích lõa ăn hết tất cả, phi thường thỏa mãn ngẩng đầu lên ợ một cái, sau đó run rẩy cánh nhỏ nhảy đến Phu Dịch trên đầu.

“Làm sao nóng như vậy?” Ngay ở quái điểu bay lên Phu Dịch trên đỉnh thời gian, Phu Dịch nhất thời cảm giác trên đầu đội lên một lò lửa nhỏ giống nhau.

“Nó..... đang phát sáng.....” Thần Lộ nhìn trước mắt tình cảnh kinh ngạc vô cùng,

Che miệng nói.

Trương Thiên Vũ vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra chiếc gương đồng kia phóng tới Phu Dịch trước mắt nói: “Chính ngươi nhìn.”

Phu Dịch theo trong gương đồng nhìn thấy lúc này tình cảnh, chỉ thấy quái điểu phảng phất cực kỳ thống khổ, thân thể đang không ngừng run run, hai con mắt nhỏ đóng chặt lại, đồng thời miệng nhỏ nhắn cũng đang không ngừng một tăm một tăm, lại là không phát ra được thanh âm nào, Phu Dịch không khỏi có chút tức giận nói: “Cho ngươi ăn bậy, ăn hỏng rồi!”

Nói xong vồ một cái về phía đỉnh đầu, muốn quái điểu nắm ở trong tay, thế nhưng ngay ở tay chạm được quái điểu lông chim thời gian, lại cảm giác được một luồng nóng rực nỗi đau, vội vàng đưa tay rụt trở về.

Thần Lộ liền vội vàng đem Phu Dịch tay dò xét lại, nhìn thấy toàn bộ bàn tay bị đốt cháy đỏ chót, không khỏi đau lòng vô cùng, đối với Trương Thiên Vũ nói: “Ngươi có trị bỏng thuốc gì?”

Trương Thiên Vũ thở dài lắc lắc đầu nói: “Dùng hết.”

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ nóng lòng hình dáng, không khỏi ấm áp trong lòng, vội vàng nói: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì! Người cứ yên tâm đi, chút thương nhở này chẳng mấy chốc sẽ được rồi.”

Phu Dịch ngoài miệng mặc dù nói như vậy, thế nhưng những trong lòng thì kinh hãi vô cùng, người khác không biết là, thế nhưng hắn lại phi thường rõ ràng, chính mình vài lần khởi từ hoàn sinh đều là ở ngọn lửa hừng hực bên trong, hơn nữa trái tim của chính mình bây giờ còn là một ngọn lửa, dùng hắn bây giờ tình huống theo đạo lý nói, đối với thuộc tính "Lửa" sức đề kháng có thể nói hầu như miễn dịch, lúc này lại bị này tiểu quái chim tổn thương, như thế chỉ có thể suy đoán ra, này con chim nhỏ chỗ toả ra nhiệt lượng, tuyệt đối không tầm thường.

Chỉ là không biết là tại sao, quái điểu có thể tổn thương bàn tay của Phu Dịch, thế nhưng hắn cảm giác được trên đỉnh đầu ngoại trừ có chút nóng cảm giác ở ngoài, lại không nữa đừng không khỏe, vì vậy Phu Dịch theo Trương Thiên Vũ trong tay tiếp nhận gương đồng thấy quái điểu.

Đúng lúc này, quái điểu trên người đột nhiên tỏa ra màu đỏ ánh sáng, nhiệt lượng cũng tựa hồ là vừa rồi hơn hai lần, lúc này Phu Dịch đã là đầu đầy mồ hôi, theo bản năng muốn dùng đi đem quái điểu theo trên đầu lấy xuống, thế nhưng nóng cháy sóng khí ngăn trở hắn động tác.

Lúc này, Phu Dịch trong đầu linh quang lóe lên, hồi tưởng lại mấy lần trước thân ở ngọn lửa hừng hực bên trong tình hình, vội vàng ngồi xếp băng trên đất nhập định, ý đồ dùng “Đại Hoang Kinh” chống đỡ này cỗ nhiệt lượng.

Phu Dịch vừa mới nhập định, đỉnh đầu nóng cháy cảm giác liền biến mất

theo, thay vào đó chính là một luồng khiến người ta cảm thấy vô cùng thoái mái ấm áp, phảng phất với rét căm căm ngày đông giá rét đầm chìm trong Liệt Dương bên dưới, cả người lập tức say mê vào trong đó.

Phu Dịch không khỏi mê say với loại trạng thái này bên trong, Đan Диền bên trong khí hải cùng trong cơ thể chảy nhanh linh khí sớm phát sinh kịch biến, hắn lại không biết gì cả.

Lúc này quái điểu trên người xích quang đã sớm đem hai người bao phủ, vô cùng kinh khủng nhiệt lượng đã sớm đem Trương Thiên Vũ cùng buổi sáng sớm * lui với mười trượng ở ngoài, chói mắt ánh sáng càng làm cho hai người không mở mắt nổi.

Ở mảnh này Xích Quang Trung Tâm, quái điểu thân thể đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ phát sinh thay đổi, chỉ thấy vốn như là một đống đại tiện thân thể, trong khi run rẩy từ từ thay đổi, một viên khéo léo đẹp đẽ đầu chim đang từ vốn mọc ra con mắt cùng miệng nhỏ nhăn địa phương chậm chậm duỗi ra đến, lưng thật cao chắp lên lối giác từ từ về phía sau di động, một đôi mọc ra sǔa lông cánh nhỏ cũng vào thời khắc này từ từ dài ra.....

Mà hắn dưới thân Phu Dịch, lúc này đã ở vô ý thức bên dưới phát ra chất lượng, chỉ thấy Đan Диền bên trong khí hải giờ phút này sớm không muôn gió êm sóng lặng, ở một loại nào đó thần bí sức mạnh ảnh hưởng đang nhắc lên từng luồng từng luồng ngập trời sóng lớn sôi trào mãnh liệt, mà ở bên trong của hắn Đan Диền, cũng chính là huyệt Thiên trung nơi, lúc này đột nhiên lớn chỉ riêng tia sáng kỳ dị, theo ánh sáng càng ngày càng cường thịnh, dưới Đan Диền bên trong khí hải lưu thuỷ triều càng ngày càng hung mãnh, xem ra để dưới Đan Диền sản sinh dị biến, nhất định là này bên trong Đan Диền chỗ gây nên.

Đột nhiên, bên trong Đan Диền toả ra tia sáng kỳ dị giống như cá voi hút nước cũng thu mà quay về hóa thành một to bằng miệng chén hổ đen, cùng lúc đó, trong khí hải kinh hiện một đạo lốc xoáy trực tiếp liên thông bên trong Đan Диền cùng dưới Đan Диền, trong khí hải nước biển tựa như Cự Long hút nước

bình thường, dùng cực kỳ dũng cảm đỗ sô tư thế bị bắt vào huyệt Thiên trung.

Cự Long hút nước lốc xoáy liên tiếp xuất hiện chín đạo, vô biên vô hạn khí hải giây lát trong lúc đó liền bị hút không còn một mống, vô lượng nước biển tiến vào bên trong Đan Điền sau khi, không còn là chất lỏng trạng thái, mà là hóa thành như bụi trần bột phấn, bị khóa ở bên trong Đan Điền bên trong làm đoạn làm bất quy tắc vận động.

Vô tận nhiệt lượng thông qua linh đài tiến vào Phu Dịch trong cơ thể, trực tiếp thông qua đốt mạch xông vào vào bên trong Đan Điền hóa thành màu đỏ bột phấn, cùng lúc đó, vốn to bằng miệng chén bên trong Đan Điền lúc này đang nhanh chóng ép, bột phấn gian khoảng thời gian cũng càng ngày càng nhỏ.....

“Keng!”

Một tiếng phi thường dễ nghe tiếng kim loại vang lên, Phu Dịch ngực trước hổ đen biến mất không còn tăm hơi, nhưng nếu là lúc này hắn ở quan sát bên trong thân thể trạng thái cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện huyệt Thiên trung bên trong hơn một viên gạo kê to nhỏ màu đỏ kim đan, viên này chấm tròn mặc dù nhỏ bé không đáng kể, thế nhưng là như là Liệt Dương bình thường ẩn chứa vô cùng vô tận sức mạnh, lúc này đang tản ra vô tận xích quang cùng trên đỉnh đầu quái điểu chồm toả ra xích quang hấp dẫn lẫn nhau.

Mà vào lúc này, quái điểu cũng rốt cục hoàn thành kịch biến, chỉ thấy ấy bây giờ sinh ra một thân ánh sáng vô cùng màu đỏ lông chim, chim trên đỉnh đầu còn mọc ra ba cây cực kỳ tươi đẹp mào, cánh mở ra càng càng qua ba thước, mà vốn như là đại tiện nhọn điểm lồi lại cũng đã biến thành ba cái dài chừng một thước lông vũ, quả nhiên là con vịt nhỏ xấu xí đã biến thành thiên nga trắng.

Nắc..... không đúng, là một đống đại tiện đã biến thành phượng hoàng!

“BIU! BIU!” Quái điểu hưng phấn rít gào hai tiếng, xích quang tùy theo dần dần tiêu tán, cảm giác được Liệt Dương đột nhiên biến mất, Phu Dịch cũng theo trong nhập định tĩnh táo lại, có điều lại chưa đến thật vội quan sát bên trong thân

thể, hắn chính mình cũng không biết chính mình vào lúc này, đã một lần đột phá trước tiên thiên cảnh, chánh thức tiến nhập Tân Tiên Cảnh.

“Thật xinh đẹp! Thật chính là phượng hoàng!” Thần Lộ trước tiên nhìn thấy quái điểu, liền tự đáy lòng thở dài nói.

“Hả?” Phu Dịch nghe đến Thần Lộ như vậy 1 kêu gào, vội vàng dùng gương đồng soi rọi, &# 85 nhìn thấy vốn một đống đại tiện coi là thật đã biến thành xinh đẹp vô cùng phượng hoàng, lúc này cao hứng nói: “Thật đúng là biến thành phượng hoàng a, đích xác rất đẹp.”

Ai biết quái điểu nghe đến hai người nói như vậy, lại là đem đầu hướng về bên cạnh uốn éo, tựa hồ cực kỳ bất mãn phát sinh một tiếng: “BIU.....”

“Làm sao vậy? Còn không vui để cho người khác khen?” Phu Dịch lập tức bị con quái điểu này lôi kinh ngạc, không khỏi bẩn thỉu nói.

“BIU.....” quái điểu lại tựa đầu quay tay đến một bên khác, tựa hồ đối với nói của Phu Dịch cực kỳ bất mãn.

Thế nhưng, lúc này Trương Thiên Vũ thấy Phu Dịch đinh đầu quái điểu, tay nâng cẩm lênh như có điều suy nghĩ nói: “Này con giống như thật không phải phượng hoàng, phượng hoàng không phải như vậy kêu.....”

“BIU! BIU!” Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, quái điểu tựa đầu ngửa rất cao, tựa hồ cực kỳ thần khí đồng ý suy đoán của Trương Thiên Vũ.

“Vậy nó là cái gì? Giống như nói nó là phượng hoàng còn không vui vẻ như.” Phu Dịch nhất thời bất đắc dĩ nói.

Thần Lộ đi lên trước, cười sờ sờ quái điểu đầu nói: “Xem nó hình dáng, tựa hồ tự nhận là so với phượng hoàng cao quý như.”

“BIU! BIU!” Quái điểu lại ngửa đầu kêu to, giống như ở đáp lại nói của Thần Lộ.

Phu Dịch nhất thời không hiểu nói: “Phượng hoàng không phải bách điểu vua gì? Có phải thế giới này còn có so với phượng hoàng càng cao quý chim không thành công?”

Nghe đến Phu Dịch lại giội nước lã, quái điểu nhất thời bất mãn, dùng cái kia sắc bén vô cùng mỏ ác liệt mổ ở Phu Dịch trên đầu.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 36+9 Kiếp Tiên Quyết

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Cái này nói có thể là ta tài năng kém cỏi, ta còn thực sự chưa từng nghe nói so với phượng hoàng cao quý chim.....”

Nói đến chỗ này, Quái Đǐu tựa hồ cực kỳ bất mãn Trương Thiên Vũ lại không biết là nó cao quý, ác liệt trừng Trương Thiên Vũ một chút.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, không khỏi lúng túng vô cùng, vội ho một tiếng nói: “Có điều tục truyền nói phượng hoàng tuy là bách điểu vua, tựa hồ lúc mới sanh, linh trí cũng chỉ là so với phổ thông động vật cao một chút, như nó như vậy mặc dù sẽ không nói tiếng người, thế nhưng vừa ra đời liền có thể nghe hiểu tiếng người linh thú, e sợ ấy huyết mạch coi là thật muôn so với phượng hoàng cao quý.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Quái Đǐu lúc này mới cực kỳ thoả mãn gật gù, cực kỳ thần khí tựa đầu lại giường rất cao.

Phu Dịch thông qua gương đồng xem ở trong mắt, không khỏi hận nghiến răng, lúc trước còn chưa bao giờ kinh phong, xấu xa như là đại tiện vật nhỏ, trong nháy mắt lại thần khí thành dáng dấp như vậy, nhất thời giận không chớ phát tiết, tay kia nhanh chóng chụp vào Quái Đǐu, muốn cho nó một bài học.

Thế nhưng hắn lại không thể thực hiện được, đầu của Quái Đǐu mặc dù giường rất cao, thế nhưng phảng phất khả năng nhìn thấy Phu Dịch hành vi bình thường, vung hai cánh liền bay lên, xung quanh đỉnh đầu của hắn không ngừng xoay quanh, đồng thời trong miệng “BIU! BIU!” Vẫn kêu, phảng phất tại cười nhạo Phu Dịch vậy.

Phu Dịch nhất thời ngọn lửa vô danh ngưng lại khí, đối với Trương Thiên Vũ hét lớn: “Thiên Vũ, mượn ngươi kiểm dùng một lát, để cho ta bồ này con súc sinh lông lá!”

Còn chưa các loại Phu Dịch tiếp nhận thất tinh kiêm, chỉ thấy một tia ánh sáng đỏ lóe lên, Quái Điểu liền đã đứng ở cây ngô đồng đỉnh, đồng thời Minh Khiếu Nhất tiếng, phảng phất tại hướng về Phu Dịch thị uy.

“Ngươi có gan không muốn hạ xuống!” Phu Dịch nhất thời tức đến nổ phổi nói.

“Không trách……” Trương Thiên Vũ âm thầm hô khẽ một tiếng.

Phu Dịch nghe đến sau khi vội vàng hỏi ngược lại: “Không trách cái gì?”

“Ngươi nghe đến ta nói chuyện?” Trương Thiên Vũ nghe đến Phu Dịch hỏi không hề trả lời, ngược lại đầy mặt kinh ngạc hỏi ngược lại.

“……?” Trương Thiên Vũ hỏi lên như vậy, ngược lại để Phu Dịch sững sốt, thấy vẻ mặt của Trương Thiên Vũ tràn ngập nghi hoặc.

Trương Thiên Vũ cẩn thận nhìn chăm chăm Phu Dịch nhìn hồi lâu sau vui vẻ nói: “Không trách âm thanh của ta vậy thấp ngươi đều có thể nghe đến, ngươi Khoái Nhập định nhìn khí hải!”

“Làm sao?” Phu Dịch ngoài miệng mặc dù nói như vậy, thế nhưng thân thể lại tại đồng thời ngồi xếp bằng trên đất, nhập định sau khi tiến vào quan sát bên trong thân thể, phát hiện trong khí hải rỗng tuếch, nhất thời cả kinh, lập tức đến định đối với Trương Thiên Vũ nói: “Khí của ta Hải Chẩm gì Thập Yêu Đô đã không có?”

“Không có một cái gì? Làm sao có khả năng! Theo ta thấy ngươi bây giờ trạng thái, hẳn là đã ngưng luyện kim đan, lên cấp trạng thái của Tân Tiên Cảnh, làm sao có khả năng Thập Yêu Đô không có, ngươi ngầm nghi ngờ cẩn thận!”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói.

“Ngươi nói, hắn lên cấp?” Phu Dịch lại tiến vào quan sát bên trong thân thể kiểm tra khí hải, một bên Thần Lộ lại cao hứng vạn phần, liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, theo Tiên tịch ghi chép, tu sĩ tiến vào Tán Tiên Cảnh sau khi, trong hai mắt sẽ ở trong lúc lơ đãng xuyên qua bắn ra hết sạch, đồng thời ngũ giác cũng sẽ tìm được tăng lên trên diện rộng, hắn bây giờ trạng thái hắn là lên cấp không thể nghi ngờ.”

Thần Lộ cao hứng gật gù, nhìn về phía trong ánh mắt của Phu Dịch cũng tựa hồ hơn một vài thứ, loại ánh mắt này giống như là vợ thấy chồng rốt cục trở nên nổi bật lúc loại cảm giác đó.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, không nói gì nữa, chỉ là hy vọng Thần Lộ muốn ẩn giấu bí mật giới hạn vì vậy chính nàng bí mật, nếu không.....

“Không đúng rồi, Thiên Vũ, thật Thập Yêu Đô không có!” Phu Dịch lúc này lại đến định, quay Thiên Vũ nói.

“BIU!”

Trương Thiên Vũ còn chưa làm trả lời, Phu Dịch chỉ cảm thấy trước mắt hồng quang lóe lên,

Liền cảm thấy ngực tê rần, hồng quang liền vừa bay ngược trở về, ngẩng đầu nhìn lên, Quái Điểu sớm trở lại cây ngô đồng đỉnh, thăng túc giận đến Phu Dịch cũng không kịp nhớ sẽ cùng Trương Thiên Vũ nghiên cứu lên cấp việc, dẫn theo thất tinh kiêm liền hướng về cây ngô đồng trên trèo.

Trương Thiên Vũ lại là tại đây Quái Điểu như vậy một kỳ quái hành vi sau khi đột nhiên nghĩ tới điều gì, vò đầu bứt tai suy tư sau một lát, quay đã bò tới hơn mười trượng độ cao Phu Dịch la lớn: “Ngươi nhanh hạ xuống! Ta nghĩ tới rồi!”

Phu Dịch nhìn thấy Trương Thiên Vũ sốt ruột hình dáng, vội vàng tung người một cái, trở về mặt đất, hỏi: “Nghĩ tới điều gì?”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Là ta bất cẩn rồi, ta vẫn luôn dùng tâm thường tu sĩ phán đoán tu vi của ngươi, xem ra là sai, ta loáng thoảng tựa hồ nhớ tới tổ phụ từng cùng ta nhắc qua, Thái Cổ thời gian từng có cửu kiếp Tiên quyết, kim đan hoàn toàn không tại hạ Đan Điền, mà là kết với bên trong Đan Điền, ngươi mau nhìn xem.”

“Hả?” Phu Dịch nghe xong vội vàng lại ngồi xếp bằng trên đất tiến vào quan sát bên trong thân thể, lại làm đúng như Trương Thiên Vũ theo như lời bình thường, ở chính giữa Đan Điền tìm tới một viên gạo kê to nhỏ màu đỏ kim đan.

Không khỏi vui vẻ nói: “Coi là thật như thế! Bất quá ta mơ hồ nhớ tới vị kia lão tiền bối đã nói, ta tu luyện công pháp kêu “Đại Hoang Kinh”, cũng không phải cửu kiếp Tiên quyết.” Phu Dịch cảm thấy đối với Trương Thiên Vũ nói, đã không cần phải giấu giếm nữa, thế nhưng rồi lại không thể không tròn lúc trước hoảng nói của chính mình, chỉ phải dùng mơ hồ cái từ này đến qua loa lấp lật.

Trương Thiên Vũ đúng là tựa hồ sớm đã quên việc này, liền vội vàng giải thích: “Cửu kiếp Tiên quyết cũng không phải là công pháp tên, mà là đối với loại này công pháp thượng thừa gọi chung, trong truyền thuyết loại này công pháp ở thời kỳ thượng cổ liền đã truyền, loại này công pháp lớn nhất đặc điểm chính là mỗi tầng cảnh giới đều sẽ bốn tầng cảnh giới nhỏ, mà nhiều đi ra cái kia trùng cảnh giới nhỏ chính là cực cảnh, cho nên ngươi lúc trước trước đây thiên cảnh thời gian tiến vào cực cảnh trạng thái đều không phải là tình cờ.”

Phu Dịch nghe đến nơi này không khỏi mừng rỡ, thế nhưng nghe xong Trương Thiên Vũ mặt sau nói, lại là không cao hứng bất nỗi.....

“Có điều cửu kiếp Tiên quyết ở đột phá tới Tán Tiên Cảnh sau khi, mỗi chín năm thì sẽ có một lần nhỏ thiên kiếp, mỗi chín lần thì sẽ có một lần đại thiên

kiếp, dùng 9 số lượng vô hạn tuẫn hoàn, cho nên loại này xứng là cửu kiếp Tiên quyết!”

.”

Lúc này Phu Dịch thì như sương đánh cà tím bình thường ỉu xiù thành một đoàn, ở nhiều nửa năm trước, hắn nhường ở Lý Lăng Phong nơi đó nghe nói qua thiên kiếp đáng sợ, nghĩ đến mỗi chín năm thì sẽ đến như vậy một chút, nhất thời không biết là không biết là nên nói cái gì, sững sốt hồi lâu thần sau khi lại là ôm một tia may mắn thái độ nói: “Có cái gì phương pháp có thể tránh thoát thiên kiếp?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Con đường tu tiên vốn chính là hành vi nghịch thiên, thiên kiếp chính là trời xanh làm tuân che chở Thiên đạo sanh kiếp nạn, có điều thiên kiếp bên trong lại ẩn chứa vô cùng thiên địa pháp tắc, nếu như có thể ở trong đó cảm ngộ một hai, đối với tu tiên sĩ tất nhiên diệu dụng vô cùng, cho nên, thiên kiếp đối với chúng ta tu sĩ tới nói, tuy là kiếp nạn đồng thời vừa là kỳ ngộ, thế nhưng đối kháng thiên kiếp đầu tiên phải có một viên vững như bàn đá đạo tâm, ngươi nếu ôm như vậy tâm tính, đạo tâm tất tồn, tương lai thiên kiếp đem dưới, tất nhiên Hồn bay yên diệt!”

Phu Dịch vừa nghe, dọa nạt từ trên mặt đất trực tiếp nhảy dựng lên, lớn tiếng nói: “Đùa gì thế, Lý đại ca không phải nói chống đỡ thiên kiếp phải thượng thừa pháp bảo tài năng miễn cưỡng vượt qua, ta bây giờ lấy cái gì đi chống đỡ thiên kiếp?”

Trương Thiên Vũ mắt thấy Phu Dịch lúc này đạo tâm đem tồn, không khỏi đáng vẻ nóng nảy, vội vàng nói: “Trong truyền thuyết phàm tu cửu kiếp Tiên quyết tu sĩ, cùng này đây thân thể cùng thiên kiếp trực tiếp đối kháng, bởi vì cửu kiếp Tiên quyết công pháp bá đạo dị thường, kỳ thực, ngươi nên cũng cảm giác tới, ở mới thành khí hải thời gian, khí hải của ngươi đã vượt qua ta và Lý đại ca rất nhiều, bây giờ e sợ loại tình huống này vẫn như cũ tồn tại, dùng ngươi bây giờ tu vi, nên cùng Tân Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ đấu pháp cũng không hề rơi

xuống hạ phong một chút nào.”

“Nhưng kim đan của ta có điều mới hạt gạo nhỏ lớn như vậy……” Phu Dịch nghe xong không khỏi ủ rũ cuối đầu nói.

“BIU! BIU! BIU!” Nhìn thấy Phu Dịch như vậy không hăng hái hình dáng, cây ngô đồng đỉnh Quái Điểu tựa hồ có chút bất mãn.

Thế nhưng lúc này Phu Dịch cũng không có tâm tình cùng nó chơi đùa, Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, trong lòng càng thêm sốt ruột, vội vàng nói: “Kim đan mạnh yếu phán đoán cùng khí hải bất đồng, khí hải chú trọng lượng, mà kim đan ở chỗ chất, dùng ngươi cái kia vô cùng to lớn khí hải lại có thể ngưng đọng luyện thành hạt gạo nhỏ to nhỏ kim đan, liền càng thêm nói rồi kim đan của ngươi phẩm chất phi thường cao, đây nếu là truyền tới tu giới, tuyệt đối là còn là giật mình đời kinh ngạc nghe, nói thật nha, ta ngược lại thật sự là có chút hâm mộ ngươi.”

Phu Dịch nghe xong thở thật dài một cái, uể oải nói: “Lời tuy nói như vậy, ta còn là đối với mình không có gì tin tức, dù sao…… đó là thiên kiếp……”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Mỗi chín năm một lần thiên kiếp nghe vào thời gian đích xác rất ngắn, hơn nữa mỗi một lần thiên kiếp đều sẽ so với lần trước càng thêm đáng sợ, thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, loại này vô hình áp lực đồng thời cũng là đang không ngừng thúc giục tu hành cứu kiếp Tiên quyết người, cho nên bọn họ mới có thể ở vô số tu sĩ bên trong bộc lộ tài năng, cho nên ta ngược lại thật ra cảm thấy, cứu kiếp Tiên quyết sở dĩ mạnh mẽ vô cùng, tuyệt đối cùng này vô cùng vô tận thiên kiếp có cực kì trọng yếu quan hệ!”

Nghe xong Trương Thiên Vũ này một lời nói, Phu Dịch nhất thời cảm thấy phảng phất ré mây nhìn thấy mặt trời, lại như tự nhiên hiểu ra, nếu coi là thật đem thiên kiếp xem là là một loại thúc giục nói, ngược lại cũng chưa chắc đã không phải là một chuyện tốt, không khỏi cười nói: “Xem ra con đường tu tiên của ta, tựa hồ thật đúng là có chút ý nghĩa.”

Nhìn thấy Phu Dịch Tâm Ma đã trừ, Trương Thiên Vũ rốt cục cũng âm thầm thở dài một hơi, phải biết rằng Phu Dịch vừa rồi tình huống nhưng thật ra là phi thường hung hiểm, người tu tiên nặng nhất đạo tâm, đạo tâm 1 tốn, đang đối mặt thiên kiếp thời gian, dù có tiên thiên linh bảo nơi tay, cũng tất nhiên chỉ có thể rơi vào thân tử đạo tiêu kết cục.

Mà một bên Thần Lộ mặc dù không biết là Phu Dịch vừa rồi trải qua như vậy hung hiểm quá trình, thế nhưng nhìn thấy Phu Dịch tựa hồ đã suy nghĩ minh bạch, đồng dạng tự đáy lòng vì hắn cảm thấy cao hứng, vì vậy nàng ân cần nói: “Cái kia thiên kiếp lúc nào hạ xuống được?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Nếu như tổ phụ nói là sự thật nói, cứu kiếp Tiên quyết thiên kiếp là từ Tân Tiên Cảnh bắt đầu, nói cách khác, bắt đầu từ bây giờ, lúc nào cũng có thể hạ xuống, hơn nữa chín năm sau khi sẽ giáng lâm đệ nhị lần thiên kiếp!”

Phu Dịch cười cười nói: “Thật hy vọng nhanh lên một chút giáng lâm, ta cũng muốn nhìn một chút này trong truyền thuyết thiên kiếp rõ cuộc có bao nhiêu đáng sợ.”

Quái Điểu lúc này lại bay xuống với Phu Dịch đỉnh đầu, Phu Dịch lại cũng không có công kích nó, bởi vì hắn biết, tất cả những thứ này kỳ thực được lợi nhiều nhất địa phương đều là chiếm được này con Quái Điểu, vì vậy cười cười nói: “Vậy thì đa tạ, người quái dị!”

Quái Điểu nghe đến Phu Dịch nói như vậy, nhất thời tức giận không thôi, ác liệt mổ một cái đầu của Phu Dịch, sau đó mở ra cánh muỗn chạy trốn, lại phát hiện Phu Dịch cũng không có công kích ý tứ của nó trên, ở trong nháy mắt đó, trong ánh mắt của nó tựa hồ né qua một tia khen ngợi vẻ mặt, lập tức lại tựa đầu giường thật cao, khắp toàn thân từ trên xuống dưới tràn đầy kiêu ngạo, phảng phất chỉ lo người khác không biết là cao quý của nó.

“Ai da, đúng rồi Thiên Vũ, này cứu kiếp Tiên quyết ngươi khả năng học

sao?” Phu Dịch đột nhiên hỏi.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Trong truyền thuyết cửu kiếp Tiên quyết truyền thừa có cực kỳ hà khắc nguyên nhân, nếu không cũng không thể dễ dàng như vậy liền thất truyền.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút thất vọng, “đúng rồi, ngươi mới vừa nói không trách, là có ý gì?” Phu Dịch đột nhiên nhớ tới lúc trước bị này con Quái Điểu một trận trộn, tựa hồ vấn đề này cũng không có tìm được đáp án.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Kỳ thực, vừa rồi ở cây ngô đồng đỉnh trong khi, UU đọc sách www. Uuka n shu. Co m &# 32; nếu không có nó kêu thét một tiếng, để con kia chín con chim thân hình dừng một chút, e sợ xích lõa bây giờ đã rơi vào chín con chim tay trúng rồi.”

“Hả? Còn có chuyện như vậy?” Chỉ tới Trương Thiên Vũ kiểu nói này, Phu Dịch không khỏi chen miệng nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta xem cái kia chín con chim nhìn về phía trong khi của nó, trong ánh mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, phải biết rằng, linh thú cùng người bất đồng, chúng nó đối với huyết mạch có từ lúc sinh ra đã mang theo nhạy cảm, tục truyền nói, chín con chim trong cơ thể có phượng hoàng huyết mạch, nếu là này con chim chỉ là phượng hoàng nói, mặc dù chín con chim huyết mạch không sánh được chánh thức phượng hoàng, thế nhưng cũng tuyệt đối không thể đối với một con phượng hoàng chim non sản sinh sợ hãi, cho nên ta suy đoán ra, huyết mạch của nó e sợ thật muôn so với phượng hoàng còn cao quý hơn.”

Trương Thiên Vũ một lời nói, để Phu Dịch nghe cảm thấy có loại rơi vào trong sương mù cảm giác, có điều Thần Lộ trong ngày thường đúng là nghe Đông Hạo từng nói tới một vài kỳ văn tạp đàm luận, mặc dù cũng nghe được có chút ly kỳ, thế nhưng ngược lại cũng không giống Phu Dịch như vậy hoàn toàn không biết.

Vì vậy Thần Lộ chen miệng nói: “Không phải nói, Bàn Cỗ khai thiên tích địa sau khi liền có thần thú phượng hoàng sao? Nếu là so với phượng hoàng còn cao quý hơn, chẳng lẽ không phải là Bàn Cỗ khai thiên tích địa trước kia?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Đó là chuyện thần thoại xưa, không muốn coi thần thoại là lịch sử, theo tiên điển bên trong ghi chép, Bàn Cỗ chính là khai sáng tu tiên chi đạo tổ sư, hậu nhân để ca tụng Bàn Cỗ Tiên để công tích vĩ đại, liền có tài tử đem soạn lại thành này khai thiên tích địa chuyện thần thoại xưa, vẫn truyền lưu đến nay.....”

“Hả.....” nguyễn lai vẫn truyền tụng Bàn Cỗ khai thiên tích địa lại là chuyện thần thoại xưa, Thần Lộ nghe xong không khỏi lúng túng không thôi.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 37: Luyện Hóa Thần Kiếm

Nghiên cứu hồi lâu, vẫn không có nghiên cứu ra thân thể của Quái Điểu, Bất Quá Kinh qua này một phen dǎn vặt, vừa tiêu hao không ít thời gian, trước mắt mặc dù thời gian cấp bách, thế nhưng Trương Thiên Vũ ở kiến thức ngô đồng xích lõa thần kỳ sau khi, nhưng là đúng này một cây cao chừng trăm trượng cây ngô đồng sinh ra cực kỳ nồng nặc hưng thú, chỉ thấy ở trên cây không dứt nhảy tới lại nhảy xuống, Thì Nhi Hựu xung quanh xoay quanh, khi thì đứng ở trước cây ngược nhìn trầm tư, vừa giằng co gần nửa canh giờ, lại là không thể nghiên cứu minh bạch.

Chỉ tiếc bọn họ không có đầy đủ thời gian cung cấp hắn nghiên cứu, Vu Thị Trương Thiên Vũ chỉ phải lùi lại mà cầu việc khác, đem thất tinh kiêm nắm tại trong tay, nhảy lên một cái, hướng tới khá là mảnh cành non chém tới, chuẩn bị đem mang đi có công phu trong khi lại nghiên cứu.

“Keng!” Ai biết, thất tinh kiêm chém vào cái kia nhìn qua chỉ có chài cán bột phẩm chất cành non thời gian, lại phát sinh kim thiết giao kích có tiếng, tia lửa văng gấp nơi, Trương Thiên Vũ bất ngờ, cả người thân hình lập tức mất đi cân bằng, trong tay Đích Thất Tinh kiêm càng trực tiếp rời khỏi tay, hổ khẩu cũng là mơ hồ làm đau, rơi xuống đất thời gian càng liên tục rút lui năm bước, này mới đứng vững thân hình, Trương Thiên Vũ nhất thời sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, không nghĩ tới cây này lại sẽ như vậy cứng rắn.

Phu Dịch vội vàng thả người nhảy một cái nhảy đến nhánh cây kia trên, nhìn thấy bị thất tinh kiêm chặt qua địa phương thậm chí ngay cả một tia dấu vết đều không có, đồng dạng vô cùng kinh ngạc, phải biết rằng này thất tinh kiêm không phải là tầm thường binh khí, chính là thiên sư một mạch từ thời kỳ thượng cổ

một đời một đời truyền thừa xuống thần binh lợi khí, mặc dù Trương Thiên Vũ vừa rồi chỉ là tiện tay vừa bổ, thế nhưng sức mạnh nhưng cũng không tầm thường người có thể so với, lại không thể lưu lại một tia dấu vết, quả nhiên là làm người nghe kinh hãi.

“BIU……” lúc này Quái Điểu kéo thật dài âm điệu phát sinh một tiếng kêu to, tựa hồ đang cười nhạo hai người hiếm thấy vô cùng hình dáng.

Bị một con chim giễu cợt, Phu Dịch nhất thời có chút bất mãn, chỉ vào nhánh cây kia đạo, “ngươi khả năng đem nó chặt bỏ tới sao?”

Quái Điểu nghe xong “BIU” sau khi kêu một tiếng, theo đỉnh đầu của Phu Dịch nhảy xuống tới, sau đó quay thắt tinh kiêm chặt qua địa phương, dùng một tấm miệng nhỏ nhắn như chim gõ kiến bình thường “chảo rán chảo rán chảo rán” không ngừng mổ nhánh cây, theo tốc độ của Quái Điểu càng lúc càng nhanh, vô số tia lửa tung toé, gần như dùng 10 cái hô hấp thời gian, nhánh cây liền theo tiếng mà đứt.

Phu Dịch làm sao có khả năng nghĩ đến Quái Điểu lại thật có thể đem nhánh cây làm gãy, làm tất cả những thứ này thành sự thật bày ở trước mặt hắn thời gian, chẳng những không có làm chuẩn bị không nói, cả người thậm chí kinh hãi vô cùng, làm nhánh cây toàn bộ tách ra rơi xuống thời gian vẫn đang đứng ở nơi đó không nhúc nhích, đợi cho sắp rớt xuống đất thời gian, này mới phục hồi tinh thần lại, cũng may mà hắn thân thủ rất giỏi, tại đây thế ngàn cân treo sợi tóc dùng hai tay chống, thân thể ở giữa không trung phi thường linh xảo làm một lọn mèo; lúc này mới hai chân rơi xuống đất, tránh khỏi mặt chấm đất lúng túng kết cục.

Phu Dịch lúc này vui giận nửa nọ nửa kia, muốn chỉ trích Quái Điểu không sớm cùng hắn chào hỏi, suýt nữa để hắn theo vài chục trượng trời cao mặt chấm đất, lại phát hiện sớm nhìn không tới bóng người của nó, chắc là vừa rơi vào trên đầu của hắn, bất quá khi hắn thị giác xoay một cái, nhìn thấy trên mặt đất nhánh ngô đồng thời gian, rồi lại cao hứng vô cùng, dù sao đây chính là liền thất tinh

kiếm đều chém không đứt bão bối.

Ta nhẫn.....

Phu Dịch thầm nghĩ trong lòng một tiếng, cảm thấy không cần phải cùng này con mắt cao hơn đầu Quái Điểu kiến thức chung, vì vậy hắn khom lưng muốn đem cái kia cành non nhặt lên.

“Cái gì!” Phu Dịch không khỏi thắt kinh, chỉ nhưng chỉ dùng một cái tay, thế nhưng dùng lực cánh tay của hắn hơn ngàn cân nên cũng là điều chắc chắn, lại là không thể đem cây này chỉ có dài hai mét cành non nhặt lên!

Phu Dịch không tin cái này Tà, lập tức vận chuyển chân khí với hai tay, lúc này mới chậm chậm đem nhánh cây đầu lên, không khỏi thở dài nói: “Thật nặng!”

Theo Trương Thiên Vũ trường kiếm bổ cây, đến Phu Dịch nhặt lên đoạn cành, tất cả những thứ này nói rất dài dòng, kỳ thực chỉ là qua mấy hơi thở thời gian, mãi đến tận Phu Dịch tiếng than này mới đưa thắt thần Trương Thiên Vũ đánh thức, nhìn thấy Phu Dịch hai tay đang đoạn cành, Trương Thiên Vũ nhất thời ngạc nhiên vạn phần,

Như đứa bé con nhìn thấy yêu thích món đồ chơi bình thường, thắt tinh kiếm đều không để ý tới kiếm, trực tiếp hùng hục chạy đến Phu Dịch trước mặt, muốn theo Phu Dịch trong tay đem đoạn cành tiếp nhận.

“Cẩn thận!”

Trương Thiên Vũ đồng dạng là người tu tiên, Phu Dịch chưa kịp suy nghĩ nhiều, trực tiếp buông tay, không ngờ rằng Trương Thiên Vũ còn là khinh thường này một cành cây gãy, mặc dù cũng vận Đan Điền khí với hai tay, thế nhưng vẫn chưa đem hết toàn lực, chỉ thấy cái kia đoạn cành lại “Chảo rán” một tiếng liền rơi trên mặt đất, nếu không có Phu Dịch đúng lúc nhắc nhở, cái kia một đôi chân chính là phế bỏ, có điều mặt đất đúng là không bị đập ra chút nào

dấu vết, có thể thấy được dưới chân này màu đỏ nham thạch cũng đồng dạng cứng rắn vô cùng, tất vật phi phàm.

Trương Thiên Vũ sợ hãi không thôi, vội vàng xoa xoa trên đầu mồ hôi, đồng thời kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới như vậy một cành cây gãy, lại có vạn cân nặng!”

“Vạn cân? Nhiều tầng a.....” Thần Lộ không khỏi hiếu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ thuận miệng nói: “1 quân tương đương 30 cân, vạn cân liền vì 3 vạn cân.”

Nói xong, Trương Thiên Vũ đâm xuống trung bình tần, hít sâu một hơi, vận chuyển linh khí với hai tay, hai tay chộp vào mặt đất đoạn cành bên trên, hé lớn một tiếng, đã thấy cái kia đoạn cành vẫn không nhúc nhích, Trương Thiên Vũ vẫn chưa nổi giận, liên tiếp giằng co vài lần sau khi, đặt móng ngồi ở trên mặt đất, một bên há mồm thở dốc một bên xoa trên đầu mồ hôi.

Phu Dịch có chút không rõ, đều là người tu tiên, vì sao chính mình mặc dù phế ít ỏi khí lực, nhưng là vẫn có thể miễn cưỡng cầm được lên, tại sao Trương Thiên Vũ lại là phế tận lực khí cũng không thấy ấy động mảy may, các loại Trương Thiên Vũ khí tức dần dần bình thuận sau khi lập tức hỏi ra.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Kỳ thực ta cũng biết kết quả này, chỉ là muốn thử một lần mà thôi.”

Trương Thiên Vũ không có trực tiếp trả lời, ngược lại không nhanh không chậm giảng đạo: “Trời có tam bảo: Ngày, tháng, tinh, có tam bảo: Nước, lửa, phong, mà người đồng dạng có tam bảo: Tinh, khí, thần, tu tiên diệu pháp, chính là người này tam bảo, tam bảo lẫn nhau sinh sôi, lẩn nhau cỗ vũ.”

“Người tam bảo bên trong, tinh làm hữu hình hình ảnh, tức người thân thể, thần làm vô hình hình ảnh, người tu tiên bình thường xưng là thần thức, người phàm xưng là ý thức hoặc là linh hồn, mà khí, chính là liên tiếp này hữu hình

hình ảnh cùng vô hình hình ảnh cầu nối, người chỗ muỗn làm mỗi một sự kiện, mỗi một cái động tác, đều cần ý thức phát sinh một cái chỉ thị, sau đó từ khí truyền đạt cái này mệnh lệnh sau khi, thân thể mới có thể làm ra tương ứng động tác.”

“Vậy..... này cùng khí lực có quan hệ gì đâu?” Nhìn thấy Trương Thiên Vũ tựa hồ không có nói tiếp đi xuống ý tứ, Phu Dịch nghe xong nửa ngày lại vẫn như cũ ngơ ngơ ngác ngác, liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ còn chưa trả lời, Thần Lộ lại giành trước mở miệng nói: “Thiên Vũ vừa rồi không phải đã nói rồi sao? Người tam bảo lẫn nhau sinh sôi, lẩn nhau cỗ vũ, ngươi đem khí hải hóa thành kim đan, nói cách khác khí của ngươi đã đạt đến một mức độ cao, cho nên?”

“Thì ra là thế.....” Phu Dịch vừa nghe lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, đồng thời đối với Thần Lộ thông minh lanh lợi rất là khen, nếu là chỉ có hai người bọn họ, Thần Lộ ngược lại cũng không cảm thấy thế nào, thế nhưng bây giờ hơn một Trương Thiên Vũ, Thần Lộ không thấy có chút e lệ, đôi mắt mắng cỡ đở chót.

Trương Thiên Vũ nhìn ra lóng túng của Thần Lộ, vội vàng nói tránh đi: “Thời cổ Chân Tiên đã có người đem một nửa Bất Chu Sơn luyện thành pháp bảo, tên là ‘Phiên Thiên Ẩn’, pháp bảo này mặc dù chỉ có to bằng bàn tay, sức nặng lại một phần chưa giảm, ngươi thật cho là chỉ là đọc vài câu thần chú liền có thể ngự sử bức này cao nhất pháp bảo? Nếu quả thế, nhân tộc ở Thái Cố thời kỳ đánh với Ma tộc một trận há lại sẽ như thế gian khổ, chỉ cần đem thiêu hạ núi lớn hoặc biến cả ngưng luyện thành pháp bảo, liền mỗi người đều là pháp lực vô biên hạng người.”

“Ngươi nói.....” Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, nhất thời vui vẻ!

“Không sai, mặc dù ta không biết là này cắt đứt cành hay không còn có diệu dụng khác, chỉ cần hơi thêm luyện chế, uy lực của nó liền vắng mặt ta Đích Thất

Tinh dưới thân kiếm.” Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói.

Phu Dịch còn chưa phản ứng lại, Thần Lộ đã nghe ra ý ở trong lời của Trương Thiên Vũ có tiếng, vội vàng nói: “Bây giờ có thể luyện chế này cắt đứt cành gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Băng vào ta bây giờ tu vi, e sợ……”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Phu Dịch cùng Thần Lộ thất vọng, bất quá hắn ý tứ cũng rất rõ ràng, bây giờ tu vi không đủ, hoàn toàn không đại diện tương lai cũng không được, ít nhất vẫn là có hi vọng, cho nên cũng không phải thái quá ủ rũ.

“BIU!” Đúng lúc này, Phu Dịch trên đầu Quái Điểu kêu to một tiếng, lập tức theo Phu Dịch đỉnh đầu bay hạ xuống, sau đó quay cái kia cắt đứt mộc bắt đầu mạnh mẽ.

“Đây là……”

Thấy ở mỗ đánh mạnh của Quái Điểu bên dưới, vốn tròn vo đoạn cành lại từ từ bị điêu khắc thành một thanh hình dạng cổ điển trường kiếm thời gian, Phu Dịch không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

“Nó tựa hồ phải đem này đoạn nhánh cây điêu khắc thành một thanh kiếm!” Thần Lộ cũng đã nhìn ra ý đồ của Quái Điểu, nhất thời kinh hô một tiếng.

Mà Trương Thiên Vũ lúc này lại là hai mắt lập loè hết sạch, tiếp theo tay trái ngón cái đem ngón trỏ ngón giữa chẽ trụ, ngón áp út ngón út duỗi thẳng đứng ở trước ngực, ngón cái tay phải nấp trong ngón áp út ngón út bên dưới, ngón trỏ cùng ngón giữa duỗi thẳng, chính là tay trái vê Thiên Cương, tay phải kết kiếm quyết, sau đó trong miệng nói lẩm bẩm, tay phải kiếm chỉ ở trong hư không không dứt phác hoạ, theo kiếm quyết cấp tốc hướng phía dưới xẹt qua một đạo sau khi.

Lại bỗng dưng dần hiện ra một bức tản ra hào quang màu bạc, Phu Dịch hai người hoàn toàn xem không hiểu hình vẽ, Trương Thiên Vũ hé lớn một tiếng: “Lập tức tuân lệnh, sắc!”

Liền gặp ở hai bên Thiên Cương quyết về phía trước đay một cái, UU đọc sách w w. u uk 97; 110; 115; 104;u & co 109; cái kia bức đồ án liền bay vào lúc này đã sắp làm xong trong kiếng gỗ.

Trương Thiên Vũ lúc này đã là đầu đầy mồ hôi, thế nhưng là làm lại không thấy dừng lại, vẫn như cũ không dứt phác họa đến một vài bức càng ngày càng phức tạp hình vẽ đánh vào kiếng gỗ, mãi đến tận sau nửa canh giờ, Quái Đǐu một tiếng kêu to, Trương Thiên Vũ cũng đem cái cuối cùng hình vẽ đánh vào trong kiếng gỗ lúc này mới thu công.

Lúc này lại Quái Đǐu tựa hồ tiêu hao phế bỏ rất lớn tinh lực, đều là yêu thích nghênh lên đầu lúc này lê đi, hai cánh vô lực gọi to đậm vài cái, loạng choạng choạng bay đến Phu Dịch đỉnh đầu sau khi liền đem đầu chim nghiêng cắm vào cánh bên trái bên dưới nằm ở đó không nhúc nhích, tựa hồ là ngủ ngon giấc.

Mà một bên Trương Thiên Vũ lúc này đồng dạng tinh lực quá mệt mỏi, một câu nói cũng không nói gì liền ngồi xếp bằng trên đất bắt đầu ngồi tĩnh tọa, Phu Dịch thấy trên mặt đất kiếng gỗ, trong lòng đã sáng tỏ bảy tám phần, biết này một người một chim để luyện chế thành công chuôi này kiếng gỗ, chỗ hao phí tinh lực tuyệt đối đã vượt qua cực hạn của chính mình, nếu không Trương Thiên Vũ cũng không thể không nói câu nào thì ngồi tĩnh tọa, này Quái Đǐu cũng không thể không tranh công mà trực tiếp bay trở về đỉnh đầu của hắn hôn mê.

Phu Dịch hai mắt không khỏi có chút ướt át, yết hầu bên trong nơi lại có một vài nghẹn ngào, hắn vạn lần không ngờ, hắn có tài cán gì, bọn họ để hắn, lại có thể làm được mức độ này!

Còn 1 bên cạnh Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch vẻ mặt, thông minh nàng cũng lập tức hiểu được, nước mắt không tự chủ được chảy xuống, thế nhưng nàng

không muốn để cho Phu Dịch nhìn thấy, vội vàng mạnh mẽ bình phục chính mình khí tức, tựa đầu quay tay đến một bên đem nước mắt xóa đi.

Phu Dịch vận may với hai tay, đem kiếm gỗ bưng ngang với hai tay bên trên, lảng lặng xem xét này một người một chim toàn tâm toàn ý vì hắn chuẩn bị lễ vật.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 38: Thánh Linh Chu Tước

Phu Dịch quan sát tỉ mỉ trong tay kiếm gỗ, phảng phất một con trống rất sống động trong khi giương cánh bay lượn phượng hoàng, cùng với nói nó là một món binh khí, kỳ thực xưng là tác phẩm nghệ thuật hơn thỏa đáng, hơn nữa tuyệt đối là trong này kiệt xuất!

Có điều Phu Dịch lại biết, chuôi này nhìn qua hoa lệ vô cùng kiếm gỗ tuyệt đối không phải tác phẩm nghệ thuật đơn giản như vậy, bởi vì hắn cảm nhận được kiếm này bên trong ẩn chứa rất mạnh sức mạnh.

Kiếm gỗ tổng tham mưu trưởng ba thước ba phần có 3, toàn thân tản ra dày đặc hồng quang, Kiếm Vĩ Cửu đầu hoa lệ đến cực điểm đuôi phượng quay quanh, chuôi kiếm Thiên Phượng làm thân thể, ngang dọc lông chim đan vào chi chít, nắm tại tay Tâm Định Thiếp hợp không có khe hở.

Triển khai hai cánh thành phần che tay, phần che tay bên trên làm phượng thủ, Lưỡng Chích Nhãn ngươi mắt lập loè hết sạch, phảng phất vật còn sống vậy.

Hai thước đùi đậm thân kiếm giống như hí lên phượng trong miệng phun ra xì ra, trên thân kiếm rậm rạp rất nhiều thần bí hoa văn, này hoa văn mới nhìn không biết là có cái gì đặc biệt, Đã Thị Tử nhìn kỹ, lại làm cho người ta một loại huyền diệu khó hiểu cảm giác.

Hai cái cực kỳ phức tạp văn tự cổ đại điêu khắc với trên thân kiếm, đáng tiếc Phu Dịch cũng không quen biết hai chữ này, chỉ có thể Đặng Trương Thiên vũ đến định sau khi làm tiếp tìm hỏi.

“Thật xinh đẹp kiếm!” Thần Lộ không khỏi kêu lên một tiếng, sau đó lấy tay

nhe nhàng vỗ về thân kiếm, phát hiện ấy toàn thân bóng loáng vô cùng, không khỏi lại thở dài nói: “Thật lợi hại!”

Phu Dịch cười cười không nói gì, thế nhưng trong lòng đố với Quái Điei giống như quỷ phủ thần công bình thường thần kỵ, đồng dạng thán phục vô cùng!

Phu Dịch hít một hơi thật sâu, vận may từ cánh tay phải, đem kiếm gỗ đứng thẳng ở trước người, nhất thời cảm giác một luồng mạnh mẽ sức mạnh tự nhiên mà sinh ra, trong lòng không lý do nhiều hơn một loại tự tin, phảng phất chỉ cần cầm chuôi này kiếm gỗ, liền có thể vô địch khắp thiên hạ!

Tiện tay về phía trước chém ra một kiếm, ai biết, mũi kiếm xẹt qua thời gian, lại có một cái trường điểm né qua, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, không cảm thấy đem theo Đông Hạo nơi đó học được cái kia một bộ bèo tấm kiếm pháp bắt đầu lại từ đầu múa lên.

Bèo tấm kiếm pháp xuất từ thiên sư một mạch Thiên Cương kiếm pháp, kiếm pháp này dùng nhẹ nhàng thoăn thoắt, hào hiệp phiêu dật trứ danh, vũ động thời gian như đi lên còn lui, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, bất chợt chìm bất chợt nổi, giống như bèo tấm di động, cho nên được gọi là.

Thần Lộ mặc dù không thích võ thuật, thế nhưng từ nhỏ thấy Đông Hạo múa kiếm nàng đỗi với bộ này bèo tấm kiếm pháp mặc dù không thể nói là rõ như lòng bàn tay, nhưng cũng là quen thuộc rất, nhưng bây giờ bị Phu Dịch múa đi ra, lại phảng phất có một loại xưa nay đều chưa từng thấy cảm giác.

Chỉ là lúc này Phu Dịch vũ động thời gian, ít đi cái kia tia nước chảy mây trời nhẹ nhàng tuyệt diệu, nhiều hơn một chút sấm rền gió cuốn quyết đoán mãnh liệt, chỉ thấy ấy bộ kiếm pháp kia múa đến như là gió nổi mây vẫn, giống như giao long xuất hải, khí thế vô song, đặc biệt là lại phối hợp mũi kiếm vẽ ra xích diễm, quả thực khí phách mười phần!

Thần Lộ cố ý nhắc nhở, thế nhưng là lại có một loại Phu Dịch múa đến tựa

hở cũng không sai, kiếm pháp này tựa hồ vốn nên như vậy cảm giác.

Đợi 365 phép tắc khiến xong lúc thu công, đột nhiên vang lên bỗp bỗp vài tiếng vỗ tay.

“Ngươi bộ kiếm pháp kia không sai, tựa hồ có ta thiên sư một mạch Thiên Cương kiếm pháp cái bóng, có điều khí dương cương nặng ít ỏi.” Âm thanh của Trương Thiên Vũ theo tối.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, múa kiếm thời gian hắn kỳ thực cũng đã cảm giác được cùng trong ngày thường lúc luyện kiếm tựa hồ có hơi bất đồng, thế nhưng là không tìm được căn bản, trải qua lúc bị Trương Thiên Vũ 1 chỉ điểm, lập tức phản ứng lại.

Đồng thời Thần Lộ nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, đồng dạng bỗng nhiên tỉnh ngộ, không trách nàng lúc trước luôn cảm thấy Phu Dịch này một chuyến kiếm pháp múa đi ra cảm giác là lạ ở chỗ nào, nguyên lai là ít đi một tia nhẹ nhàng khí.

Ai biết, lúc này Quái Điểu lại kêu to một tiếng, tựa hồ đối với nói của Trương Thiên Vũ hoàn toàn không tán đồng, có điều Quái Điểu tinh thần tựa hồ cực kỳ suy sút, tấp lạp đầu, cũng không có giống như lúc trước ngang thật cao.

Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt,

Hắn biết này con Quái Điểu mặc dù sẽ không nói, thế nhưng là nghe hiểu được tiếng người, liền hỏi: “Cái gọi là cô âm không dài, độc dương không sinh, còn đây là thiên địa đại đạo, chẳng lẽ không đúng sao?”

Quái Điểu nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy lại là gật gù lại lắc đầu, “BIU! BIU!” Kêu hai tiếng, đáng tiếc bọn họ đều nghe không hiểu nó đang nói cái gì.

Trương Thiên Vũ nhất thời quýnh lên, vội vàng hỏi lần nữa: “Từ xưa chí

cương thì lại gãy, kiếm này nếu theo như vậy thép mạn luyện tiếp chẳng phải phế bỏ?”

Quái Điểu lúc này tựa hồ đối với nói của Trương Thiên Vũ cực kỳ bất mãn, lớn tiếng kêu to một tiếng sau khi, đem vùi đầu vào cánh không muốn phản ứng hắn, nhưng lưu lại Trương Thiên Vũ một người sững sờ ở nơi đó, vô luận như thế nào hắn cũng không hiểu, hắn nói đến tột cùng sai ở nơi nào.

Phu Dịch nhìn thấy hỏi cũng hỏi không rõ, liền ngắt lời nói: “Đông Hạo đại ca đã nói, đại đạo 3000 có bất đồng riêng, nói vậy Quái Điểu sửa đạo cùng chúng ta bất đồng, đúng rồi, ngươi xem một chút kiếm này, mặt trên tựa hồ có hai chữ.”

Nói xong Phu Dịch đem kiếm gỗ bưng ngang hai tay, Trương Thiên Vũ cảm thấy Phu Dịch nói cũng không phải không có lý, vì vậy cũng là không muốn để tâm vào chuyện vụn vặt, đi tới Phu Dịch trước người nhìn về phía Mộc Kiếm Kiếm trên người hai chữ kia, Thần Lộ nhất thời hiểu kỳ, cũng tiến tới.

“.....” Trương Thiên Vũ nhìn hồi lâu, lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không quen biết, đây không phải chữ a.....”

Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút thất vọng, ai biết đúng lúc này, Thần Lộ lại mở miệng nói: “Cái này hình như là khế văn!”

Phu Dịch nhất thời vui vẻ, vội vàng nói: “Ngươi biết?”

Trương Thiên Vũ nghe đến Thần Lộ lại khả năng nhận ra hai chữ này, đồng dạng kinh ngạc vạn phần, hai mắt nhìn về phía Thần Lộ, chờ đợi kết quả của nàng.

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Ca ca ta yêu thích nghiên cứu mấy thứ này, chữ thứ hai ta cũng không quen biết, có điều chữ thứ nhất phải là một màu đỏ chữ!”

“Màu đỏ ?” Trương Thiên Vũ chau mày, lầm bầm lầu bầu một tiếng sau khi

nhắm hai mắt lại, tựa hồ đang nỗ lực nhớ lại cái gì.

“Chu Tước!” 3 cái hô hấp sau khi, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ đồng thời thốt ra.

“Chu Tước?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, sau đó hỏi: “Chu Tước? Người lúc trước nhắc tới yêu vương?”

Trương Thiên Vũ lúc này kích động dị thường, dùng sức lắc đầu nói: “Không không không, cái kia yêu vương kỳ thực chỉ là một con thải phượng, chỉ là tự xưng Chu Tước thôi, lúc trước ta ngược lại thật ra thật không có phản ứng lại, thế gian này đích xác có một loại chim so với phượng hoàng cao quý, chính là này thánh linh Chu Tước, trong truyền thuyết Chu Tước chính là Thần Châu đại địa bảo vệ thần, cùng thanh long, Bạch Hổ, huyền vũ cùng xưng 4 Thánh, trấn áp thiên địa Tứ Cực, mỗi khi thiên địa đại kiếp nạn thời gian thì sẽ ứng kiếp mà sống, lần trước Chu Tước xuất hiện thời gian là Thái Cổ thời kỳ, giúp đời thứ ba Tiên đế phong ấn Ma tộc thời gian chết trận, ta liền cũng không có hướng về nơi đây suy nghĩ nhiều, cho nên ta nhất thời chưa muốn lên.”

“ a? Chết trận? Người không có nói sai đâu?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, “có phải viên này trứng vẫn theo Thái Cổ thời kỳ cất giữ hạ xuống?”

Trương Thiên Vũ lắc đầu nói: “Người hắn nghe nói qua phượng hoàng nhuộm đen ♀♀ a, kỳ thực cái này là tin đồn, phượng hoàng kỳ thực cũng không thể dục hỏa trùng sinh, cho nên mới có phượng chết hoàng buồn câu chuyện, dục hỏa trùng sinh ấy nói thật chính là thánh linh Chu Tước, phượng hoàng bởi vì lớn lên giống như Chu Tước cho nên có cái này tin đồn, truyền thuyết ở Thái Cổ thời kỳ, Chu Tước chung chết trận chín lần, mỗi lần chết trận sau khi đều sẽ ở ngọn lửa hừng hực bên trong sống lại, chỉ là lần thứ chín sau khi lại chưa từng xuất hiện, các tiền bối đều cho rằng nó thật chết trận, không ngờ rằng nó lại dùng loại hình thức này lại sống lại.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ như vậy bình thường, Phu Dịch cùng Thần Lộ

lúc này mới hiểu, Thần Lộ giơ tay lên vuốt ve lông chim của Quái Điểu kinh ngạc nói: “Nguyên lai ngươi là thánh linh Chu Tước à!”

Quái Điểu tựa hồ không thích lăm người khác vỗ về nó, còn lại là cái người phàm, vì vậy tựa đầu theo cánh bên trong đưa ra ngoài, phẫn nộ run lên thân thể, đồng thời ác liệt trừng Thần Lộ một chút sau khi.

Nhin thấy Thần Lộ phiền muộn hình dáng, Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Trong truyền thuyết, cái tên này tính khí đích xác không được tốt.....”

Có điều Trương Thiên Vũ ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng có một chút suy đoán, mặc dù Thần Lộ trên Tử Ngọc là mở ra thế giới này chìa khóa, thế nhưng tựa hồ cùng Chu Tước không có quan hệ gì, nếu như coi là thật có quan hệ nói, Chu Tước tuyệt đối không thể bởi vì chỉ là vỗ về một chút liền trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, ngược lại là Phu Dịch lại cùng này Chu Tước có không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ, để hắn rất khó hiểu.

“Có thể..... là vì Phu Dịch tu luyện công pháp cùng Chu Tước khá là tiếp cận, đều là Thái Dương chi đạo a.....” Trương Thiên Vũ thầm nghĩ đạo.

Phu Dịch tìm được Chu Tước thần kiếp trong lòng vui mừng vô cùng, đặc biệt là biết đem mình đinh đầu làm tổ lại là thánh linh Chu Tước, trong lòng hơn một đường lòng kính nể, vì vậy cũng sẽ cùng nó đặt khí, vì vậy giơ tay lên chọc chọc Chu Tước, hỏi: “Được rồi, ta cũng gần như cần phải đi, ngươi có biết làm sao đi ra ngoài gì?.”

Chu Tước nghe đến Phu Dịch hỏi, uể oải kêu to một tiếng sau, nhìn qua cực kỳ mất công sức run rẩy cánh, lảo đảo vòng qua cây ngô đồng, Phu Dịch ba người nhất thời hiểu được, này Chu Tước hắn là mẫu chốt bọn họ đi ra ngoài, vì vậy vội vàng một đường chạy chậm đuổi theo.

Lúc trước, sự chú ý của bọn họ toàn bộ tập trung ở to lớn cây ngô đồng mặt trên, căn bản không có chú ý tới phía sau trên vách đá lại còn có hang động.

Chu Tước ở trước đó điêu khắc kiếm gỗ thời gian quả nhiên hao phí to lớn tinh lực, ở ba người đuổi theo sau khi liền cực kỳ suy sút trở xuống Phu Dịch đỉnh đầu, hướng về phía hang động uể oải kêu to một tiếng sau khi liền nhắm mắt lại đầu tựa vào cánh dưới lại nghỉ ngơi đã đi. &# 85

Có điều lúc này bọn họ đã minh bạch, đây chính là đi ra ngoài đường, liền cũng không có quấy rầy nữa Chu Tước, vẫn như cũ là Trương Thiên Vũ đánh trận đầu, Thần Lộ ở giữa, Phu Dịch cuối cùng.

Cái này trong hang động đồng dạng có vài chỗ thiêm không địa phương, có điều Trương Thiên Vũ ở trước đó đã bị nhiều thua thiệt, tự nhiên cũng không thể coi là nguy hiểm.

Cất bước ở loại này toàn thân đǒ đậm hǎu như giőng nhau như đúc trong hang động là một loại dày vò, cũng may bây giờ là ba người, bọn họ cũng không có việc gì có thể tán gẫu mấy lời giải buồn, nếu là một người ở như vậy trong hoàn cảnh, e sợ liền một phút cũng không dùng được thì sẽ điên mất.

Ngay từ đầu trong khi, bọn họ còn tính toán thời gian, thế nhưng ở qua vô số cong cong vòng vòng sau khi, thời gian khái niệm đã càng ngày càng nhạt, Phu Dịch vài lần tìm hỏi Chu Tước, đổi lấy lại là cực kỳ không ngại kêu to, ba người bất đắc dĩ, chỉ phải tiếp tục cất bước.

Cũng không biết đi rồi bao lâu, Trương Thiên Vũ đột nhiên cảm giác được trong lòng mạnh bỗng dưng xuất hiện một loại vô hình uy thế, vội vàng ngừng lại.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch gấp Trương Thiên Vũ ngừng lại, liền vội vàng hỏi.

“Ngươi không có cảm giác được?” Trương Thiên Vũ hỏi ngược lại.

Phu Dịch lắc lắc đầu, “cảm giác được cái gì?”

“Là uy thế, một loại kẻ bẽ trên uy thế.” Trương Thiên Vũ sắc mặt nghiêm túc

nói.

“Có phải là vì tu vi nguyên nhân?” Phu Dịch đoán được, lập tức lúc trước vượt qua vài bước, đứng ở Trương Thiên Vũ phía trước, nhất thời liền cảm giác được một loại không hiểu áp lực đưa hắn phủ kín, vội vàng vận chuyển linh khí phản kháng.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 39: Kỳ Kính Hào Quang Hiện Thân Phận Thật Sự

“Có thể hay không là con đường không đúng? Con kia chín con chim hìn như là theo lúc chúng ta tới địa phương chạy trốn, coi như con đường này thật có thể đi ra ngoài, cũng nhất định có khác biệt đường.” Thần Lộ cũng không có bước vào uy thế phạm vi, thế nhưng chúng cũng cảm giác được phía trước tựa hồ có hơi bất đồng, nghe đến hai người thảo luận sau khi, Bất Do Nghi nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Phía trước cảm giác tựa hồ không thích hợp, không bằng chúng ta trở về đi, nên còn có đường đường có thể đi.”

Ai biết Phu Dịch trên đầu Chu Tước lại vào lúc này tựa đầu dò ra đến, quay phía trước phát sinh một tiếng cao vút kêu to!

Phu Dịch nhìn thấy trong tay Chu Tước thần kiếm, không khỏi nghĩ đến lúc trước Chu Tước cũng là như vậy không cho ba người rời đi mới có thanh kiếm này, nghĩ đến nên phía trước dù cho không phải lối thoát, cũng tất nhiên có không phải tầm thường bảo vật, nếu không dùng nó thánh linh thân phận, tầm thường linh bảo e sợ nó cũng thả không đến trong mắt, vì vậy suy đoán nói: “Có thể hay không phía trước có cái gì linh bảo?”

“BIU!” Phu Dịch vừa dứt lời, trên đầu Chu Tước liền phát sinh một tiếng kêu to, tựa hồ đang đáp lại suy đoán của Phu Dịch.

“Tốt, chúng ta tiếp tục tiến lên, có điều phải cẩn thận một vài!” Trương Thiên Vũ nhắc nhở.

Vì vậy Phu Dịch cầm trong tay Chu Tước kiếm dẫn đầu, Trương Thiên Vũ

theo sát phía sau áp trận, thăng yểu Thần Lộ cầm trong tay một tấm linh phù đi ở cuối cùng, linh phù là Trương Thiên Vũ đồ vật, dùng để trợ giúp không có tu vi Thần Lộ ngăn cản uy thế, ba người cẩn thận từng li từng tí một tiếp tục đi phía trước dò đường, chút nào đều không dám khinh thường.

“Khụ.....” uy thế càng ngày càng mãnh liệt, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cũng có cương khí hộ thể còn cõng còn tốt, không hề tu vi Thần Lộ mặc dù có linh phù bảo vệ nhưng vẫn là đầu tiên không chịu nổi, dưới chân mềm nhũn suýt nữa té ngã, may mà Trương Thiên Vũ phản ứng nhanh đúng lúc đưa nàng đỡ lấy, thế nhưng cũng đúng lúc này, Trương Thiên Vũ phát hiện Thần Lộ lại ho ra đờ tươi máu.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch nghe đến phía sau động tĩnh, liền vội vàng xoay người tìm hỏi.

Kỳ thực không cần Trương Thiên Vũ nói, Phu Dịch cũng đều thấy được, chỉ thấy Thần Lộ sắc mặt cực kỳ khó coi, một tấm tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này một mảnh trắng bệch, đặc biệt là khéo miệng còn mang theo một vài vết máu, Phu Dịch không thấy có chút đau lòng, trước mắt làm cho nàng một người lưu lại là tuyệt đối không thể, thế nhưng nếu càng đi về phía trước nàng cũng nhất định chống đỡ không xuống, thế nhưng thánh linh ý tú của Chu Tước lại là làm cho bọn họ đi về phía trước, vấn đề này ngược lại thật để Phu Dịch tình thế khó xử, nhất thời mất chủ ý, đơn giản đem vấn đề này đổ cho ngọn nguồn, lập tức quay đinh đầu Chu Tước hỏi: “Ngươi nói bây giờ nên làm gì?”

Chu Tước lắc lắc đầu, uể oải kêu một tiếng, nhưng không có bất kỳ tính thực chất động tác, Phu Dịch mặc dù nghe không hiểu nó đang nói cái gì, thế nhưng cũng đoán được đại khái, rất rõ ràng nó cũng không có quá tốt biện pháp.

“Nếu không chúng ta lui trở về đi?” Phu Dịch thật sự không có cách nào, chỉ phải bất đắc dĩ rơi xuống quyết định này.

“Ta có thể làm.....” ai biết lời này vừa nói ra, Trương Thiên Vũ còn chưa tò

thái độ, Thần Lộ đúng là cái thứ nhất phản đối, hơn nữa ánh mắt của nàng rất là kiên định.

Phu Dịch thở dài nói: “Cần gì chứ..... chúng ta hay là trở về đi thôi, nhất định còn có đường đường có thể đi ra ngoài.”

Thế nhưng Thần Lộ lúc này tâm ý đã quyết, dùng sức theo Trương Thiên Vũ tránh ra, lập tức phế lực cất bước đi về phía trước, Phu Dịch vội vàng muốn đi nhanh đỡ, lại bị Thần Lộ từ chối, một mình tiếp tục cất bước.

Đáng tiếc một số thời khắc cũng không phải chỉ dựa vào nghị lực có thể thực hiện suy nghĩ trong lòng, ngay ở Thần Lộ đi ra 10 bước thời gian, rốt cục không kiên trì được, hai chân mềm nhũn quỳ trên mặt đất, Phu Dịch liền vội vàng tiến lên chuẩn bị dìu nàng thời gian, một đạo mãnh liệt kim quang đột nhiên theo Thần Lộ trước người phóng lên cao, tiếp theo vừa giống như cá voi hút nước hút vào về Thần Lộ trên người, hóa thành một tầng mỏng manh kim quang đưa nàng phủ kín, Thần Lộ lập tức cảm giác được thân thể nhẹ bỗng, không tự chủ được đứng lên.

Lần này, Trương Thiên Vũ cũng thấy được, liền vội vàng hỏi: “Này..... chính là người nói kim quang?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Vâng.....”

“Thực sự là thật không tưởng tượng được..... chỉ là.....” Trương Thiên Vũ không nhịn được khen một tiếng,

Thế nhưng kế tiếp lại là muốn nói lại thôi, ấp a ấp úng hình dáng để Phu Dịch cảm thấy rất kỳ quái.

Vì vậy Phu Dịch hỏi: “Có gì không đúng sao?”

Trương Thiên Vũ không biết là nên nói như thế nào, cũng may Thần Lộ lúc này cực kỳ hung phấn nói: “Cái kia cỗ khiến người ta khó chịu áp lực đột nhiên

không thấy, thật sự là quá tốt.”

Uy nghiêm..... rõ ràng còn ở, nói cách khác, Thần Lộ thân thể áo khoác cái kia một vòng nhàn nhạt kim quang đẳng cấp không giống như cái kia uy thế thấp, lập tức phản ứng qua Phu Dịch cũng không có vạch trần, chỉ là cười cười, lúc này hắn tựa hồ có chút hiểu Trương Thiên Vũ muốn nói lại thôi nguyên nhân, vẫn để tựa hồ liền đến tại đây đạo kim quang trên người.

Vì vậy ba người tiếp tục đi về phía trước, lúc này hang động rộng rãi một chút, cùng nhau đi tới cũng không có gì tính thực chất nguy hiểm, huống hồ Trương Thiên Vũ cũng cũng không phải ...giàu hàng người vô năng, nếu nói là sức chiến đấu nói e sợ so sánh Phu Dịch chỉ có hơn chứ không kém, vì vậy liền vừa đổi thành Trương Thiên Vũ đi tuốt đàng trước, Phu Dịch cùng Thần Lộ song song sau đó, ước chừng vừa hướng về đi tiếp tiến vào khoảng ba dặm, kể cả Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đều sắp sắp không kiên trì được nữa thời gian, phía trước khoảng một trăm mét nơi chỗ rẽ rẽ cục xuất hiện một đạo quang minh.

“Cửa ra!?”

Ba người trong lòng đều là run lên, đều có một loại muôn lao nhanh quá khứ kích động, có điều ở tả hữu cân nhắc sau khi, lý trí còn là chiến thắng kích động, dù sao phía trước một mảnh không biết, ai biết cái kia nơi khúc quanh đến tận cùng là cửa ra hay là không biết Uy Hiệp.

Vì vậy Phu Dịch một bước trước tiên, đem Chu Tước kiếm đưa ngang trước người, đầy mạnh mẽ uy thế đi tới Trương Thiên Vũ phía trước, Trương Thiên Vũ cũng không có lập dị, dù sao giữa bọn họ tu vi không đều một cảnh giới lớn, ném đi võ kỹ chỉ nói tới sức mạnh nói, hắn đã cùng Phu Dịch vắng mặt một mức độ lên, vì vậy hắn trực tiếp lui ra phía sau một bước cùng Thần Lộ song song.

Còn có ba bước chính là nơi khúc quanh, Phu Dịch không cảm thấy ngừng lại, cũng không biết là uy thế quá lớn, còn là sốt sắng thái quá, chỉ cảm thấy cổ họng mình khô ráo, trên đầu cùng phía sau lưng tràn đầy mồ hôi, kể cả cầm kiếm

tay phải trong lòng bàn tay đều là ướt nhẹp, vì vậy hắn theo bản năng nuốt ngum nước miếng, vận may với hai tay hai tay cầm kiếm, sau đó cắn chặt răng, mạnh nghiêng người nhảy một cái, quay chồ rẽ phía trước dùng sức chém ra một kiếm.

Một đao lửa đỏ kiếm khí như là rồng lửa bình thường gầm thét bước ra, mãi đến tận bay ra mười mấy mét đánh vào hai phiến dạng cực kỳ cổ điển trang trọng, điêu khắc một khồng lồ thái cực trên cửa phát sinh một tiếng kinh thiên động địa nổ vang sau khi vừa mới biến mất, mà ánh sáng liền tới từ trên cửa lớn, chỉ riêng hoàn toàn không chói mắt, Phu Dịch loáng thoáng nhìn thấy cái kia tựa hồ là một chiếc gương.

Trương Thiên Vũ nghe đến tiếng vang vội vàng vọt tới, nhìn thấy cũng không có địch nhân thời gian, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bất quá dưới mắt lại cũng xem thường thời gian, bất kể là cửa ra còn là bảo tàng, chỉ có đẩy ra cánh cửa này sau khi mới hiểu được.

Phu Dịch vẫn như cũ đi trước làm gương, hướng về Thái Cực Môn đi đến, ngay ở cách cửa lớn còn có một nửa khoảng cách thời gian, Trương Thiên Vũ tha tội nhưng một tiếng rống to để cho dừng lại, Phu Dịch không dám thất lễ vội vàng ngừng lại.

“Ngươi xem trên mặt đất!”

Phu Dịch một lòng một dạ nhìn chăm chăm phía trước, cũng không có chú ý dưới chân, trải qua này vừa để tĩnh vừa mới chú ý tới, trên mặt đất không biết là lúc nào hơn mấy cỗ sớm phơi khô hài cốt, theo bản năng lùi về sau một bước, có điều đây chỉ là bản năng phản ứng thôi, nói thế nào hắn bây giờ cũng là Tân Tiên cảnh tu sĩ, làm sao có khả năng bị mấy cỗ chết không thể chết lại người xương hù đến.

Hơn nữa lúc này đã là tên đã lắp vào cung không phát khônđ được, dù cho phía trước là núi đao biển lửa, cũng nhất định phải bồi nhào hắn một lần xong, dù sao con đường này là thánh linh Chu Tước chỉ dẫn mà đến, nó cũng nhất định

không khả năng sẽ hại bọn họ.

Vì vậy Phu Dịch khóe miệng nở nụ cười, phổi hợp vượt qua hài cốt, ai biết, khi hắn vượt qua cái kia mấy cỗ hài cốt sau khi thân thể lại là nhẹ đi, lúc trước cái kia vô biên uy thế lại biến mất không còn tăm hơi!

“Ồ?” Phu Dịch dừng bước, lập tức lui ra phía sau một bước, vô cùng uy thế khi hắn tan mất cường khí hộ thể sau khi lập tức ép hắn thiếu chút nữa không thở nổi, vì vậy hắn vội vàng cắn răng một cái lại bước lên trước, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói rõ với Trương Thiên Vũ, lại là nghĩ đến Thần Lộ ở trước đó liền bởi vì kim quang mất đi uy thế cảm giác, nói đến bên mép nói vừa nén trở về, chỉ là đối với Trương Thiên Vũ gật gù.

Trương Thiên Vũ cũng nhìn ra một chút manh mối, vì vậy hắn cùng với Thần Lộ song song cũng càng qua hài cốt, nhất thời cảm giác thân thể nhẹ bỗng, mặc dù kinh ngạc vạn phần, có điều đồng thời cũng lập tức liền hiểu Phu Dịch ở băn khoăn cái gì, vì vậy hắn cũng không nói gì.

Thần Lộ lại là ở kim quang dưới sự bảo vệ sớm không cảm giác uy thế, nàng bước đi này vượt qua đến sau khi, kim quang liền biến mất theo, hai người nhìn thấy sau khi cũng đồng thời yên lòng, xem ra uy thế đích thật là biến mất, nói cách khác, lúc trước uy thế chỉ là một sự rèn luyện, mà này hài cốt chính là rèn luyện bước cuối cùng, nếu là không dám vượt qua đường dây này, liền vĩnh viễn không thể đi tới cánh cửa này trước mặt.

Cái này rèn luyện phương thức nhìn qua có thể có chút đơn giản, chỉ có trước tiên thiên cảnh tu vi liền có thể xông tới, thậm chí có thể nói có thể còn có chút ngây thơ, thế nhưng thử hỏi trong thiên hạ lại có mấy người dám xông vào?

Lúc này, ba người đứng ở thái cực trước cửa, nhìn thấy cửa lớn ngay phía trên trung tâm giắt một mặt to bằng bàn tay tấm gương, này trong hang động ánh sáng chính là bắt nguồn từ nó, ngay ở ba người vượt qua đường tuyến kia sau khi, &# 85; &# 85; đọc sách &# 32;www. Uu &# 107;an &# 115;h &# 117;. &

99;om một đao thất thải hà quang theo trong gương bắn ra, đem ba người phủ kín.

Hào quang như là không có mấy ấm áp tay nhỏ, không dứt ở tại bọn hắn trên dưới quanh người vuốt nhẹ, làm cho bọn họ tắm rửa trong đó có một loại nói không nên lời khoái cảm, bọn họ nhắm hai mắt hưởng thụ phần này cực kỳ hiếm có thoải mái.

Chỉ tiếc đao này thất thải hà quang chỉ kéo dài 3 cái hô hấp, có điều vẫn như cũ làm cho bọn họ hiểu được vô cùng, làm hào quang tan đi sau khi, ba người mở hai mắt ra.

“ a.....!”

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ nhìn mình chăm chăm cái kia một đôi mắt trọn lên cường đại vô cùng, thậm chí toàn bộ mặt đều vào lúc này bởi vì bị kinh sợ mà vặn vẹo, dùng sức hét lên một tiếng, nhưng lại rất nhanh dùng hai tay đem mỏ che lên, theo bản năng lùi về sau hai bước, dựa vào ở bên cạnh trên vách động, khắp toàn thân không tự chủ được run rẩy.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch không rõ vì sao, mắt thấy Thần Lộ lúc này bởi vì bị kinh sợ nói không ra lời, thẳng thắn quay đầu hướng về Trương Thiên Vũ tìm kiếm kết quả.

Trương Thiên Vũ thấy Phu Dịch, mặc dù không có Thần Lộ như vậy khuếch đại, thế nhưng từ trên mặt hắn vẻ mặt có thể thấy được hắn đồng dạng là kinh hãi vô cùng, Vô Dịch theo bản năng giơ hai tay lên nhìn một chút, và không có gì chồ bất đồng, lập tức vừa tay trái sờ sờ mặt, cũng không có tìm tới cái gì chồ bất đồng, không khỏi có chút nóng nảy nói: “Thiên Vũ..... rốt cuộc làm sao vậy?”

Ai biết Phu Dịch vừa dứt lời, Trương Thiên Vũ liền lui về sau một bước dựa lưng vách động, đem thất tinh kiêm che chở ở trước người, hai cái mày kiêm cẳng tác, lạnh lùng nói: “Ngươi là ai! Phu Dịch?”

“???” Phu Dịch nghe xong nhất thời cả kinh, vội vàng nói: “Ta không đang yên đang lành ở nơi đây gì?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 40: Kính Tên Phong Thiên

Trương Thiên Vũ nghe xong cũng không trả lời, tay trái một phen, Na Diện gương đồng nhỏ xuất hiện lần nữa, sau đó ném đi với Phu Dịch, Phu Dịch vội vàng nắm ở trong tay đối với mình mặt chiếu theo.

“Đây là.....”

Phu Dịch thấy trong gương đồng xa lạ mặt trong lòng run lên, chỉ thấy trong gương là một vị năm nưa xấp xỉ thiếu niên anh tuấn, ấy một con hai tấc có thừa tóc đen, hai hàng lông mày như kiếm từ từ giương lên, hai con ngươi lập loè hết sạch, mũi cao thẳng, Phu Dịch theo bản năng há miệng thở dốc, chỉ thấy trong gương thiếu niên cũng đồng dạng há miệng thở dốc, vì vậy hắn vừa nhíu nhíu mày, trong gương thiếu niên đồng dạng cùng hắn làm giống nhau động tác.

Phu Dịch sơ đến một tay đem trong tay gương đồng ném qua một bên, trong miệng kinh hô một tiếng: “Này là ai!”

Trương Thiên Vũ nhìn thấy vẻ mặt của Phu Dịch trong lòng đã hiểu hơn nửa, có điều che ở trước người thất tinh kiếm nhưng vẫn là chưa thu hồi đến, trực tiếp hỏi: “Chúng ta là ở nơi nào nhận thức?”

Phu Dịch ngẩng đầu thấy Trương Thiên Vũ, máy móc phép tắc trả lời một câu: “U Minh Khoáng Tràng.....”

“Chúng ta là thế nào trốn ra? Trốn ra mấy người?”

Nghe đến vấn đề này, Phu Dịch trước mắt không khỏi hơi nước, thở thật dài một cái nói: “Chúng ta ở U Minh Khoáng Tràng quen biết, vốn còn

có bốn người đồng bạn, đáng tiếc bị Ma Bình phát hiện, đang cùng Ma Bình trong chiến đấu hy sinh ba vị, phân biệt là Lý Mục, tro gái đẹp, con to, ta và ngươi còn có Lý Lăng Phong đại ca trốn ra sau khi bởi vì một loại kêu thảng cá ma thú lẩn theo, không thể không chia lìa chạy trốn, sau khi ta chạy trốn tới Vụ Ân Thôn, sau đó quen biết Đông Hạo đại ca cùng Thần Lộ, đáng tiếc ở mấy ngày trước Ma Bình huyết tẩy Vụ Ân Thôn, ta và Thần Lộ chạy trốn tới ngọn núi này xong cùng ngươi gặp gỡ.....”

Nói đến nửa phần sau lúc, Phu Dịch quay đầu nhìn về phía Thần Lộ, Thần Lộ lúc trước trước hết nghe Phu Dịch nói qua câu chuyện của U Minh Khoáng Tràng, bây giờ bị trước mắt vị này nhìn qua xa lạ nam tử thuật lại đi ra, trong lòng liền có một chút tính toán, nhất là khi nàng lại thấy rõ Phu Dịch trên người mặc cái này nàng tự tay may da thú chế thành quần áo thời gian, vội vàng nhỏ giọng hỏi: “Ngươi thật chính là Phu Dịch?”

Phu Dịch tầng tầng gật gù, cùng lúc đó, Trương Thiên Vũ đã đem thất tinh kiểm thu hồi Càn Khôn Giới, mặc dù hắn không biết là Phu Dịch đến tột cùng xảy ra chuyện gì do đó thay đổi tướng mạo, thế nhưng hắn biết, người trước mắt hắn là Phu Dịch không thể nghi ngờ.

Vì vậy Trương Thiên Vũ đem mặt đất gương đồng nhặt lên, đi tới Phu Dịch bên cạnh, thấy cái này đột nhiên cao ra nửa cái đầu, tướng mạo cũng trước khi hoàn toàn khác nhau Phu Dịch, cầm trong tay gương đồng đưa tới, đồng thời nói: “Ngươi ngắm nghía cẩn thận khuôn mặt này, ngươi từng thấy chưa?”

Phu Dịch lại tiếp nhận gương đồng, đối với mình mặt, thấy ngươi trong gương, lắc lắc đầu nói: “Từ trước tới nay chưa từng gặp qua.”

“Ngươi suy nghĩ thật kỹ.....”

“.....” Phu Dịch nhắm lại con mắt trầm tư hồi lâu sau, vẫn như cũ lắc lắc đầu nói: “Đích xác chưa từng thấy.”

Thần Lộ đối với Phu Dịch tướng mạo đột nhiên thay đổi, mặc dù có chút khó

có thể tiếp thu, thế nhưng ba người đứng ở nơi đây căn bản không có chia lìa, mãi đến tận vừa rồi, hai người bọn họ tay còn dắt đi cùng nhau, lúc này cũng cơ bản xác nhận đích thật là Phu Dịch không thể nghi ngờ, vì vậy nàng yên tâm đi tới, nhẹ nhàng đâm một chút Phu Dịch đỉnh đầu Chu Tước, hỏi: “Ngươi có biết chuyện gì xảy ra không?”

Chu Tước không nhịn được nhìn nhìn Thần Lộ, sau đó quay thái cực trên cửa tấm gương kêu to một tiếng, sau đó liền lại tựa đầu cắm trở về cánh, rất rõ ràng ý tứ của nó là tất cả những thứ này cùng cái kia gương đá có quan hệ.

Trương Thiên Vũ vội vàng phi thân nhảy lên, đem tấm gương nắm ở trong tay, trong hang động lập tức tối sầm lại, sau đó trở lại Phu Dịch bên cạnh, ba người liền bắt đầu nghiên cứu tấm gương này đến tột cùng có chỗ nào thần kỳ, lại có thể đem một người lớn sống sờ sờ đổi đi.

Này kính một chưởng to nhỏ, tròn mặt, mặt kính không phải đồng không phải sắt, đập vào mắt đúng là bạch Hán ngọc, xúc tu cực kỳ bóng loáng, thậm chí còn lại có một luồng từ từ nhiệt lượng truyền đến. Khung kính làm đồng thau chất liệu,

Duỗi ra bốn cái móc câu đem mặt kính nắm lại. Móc câu mặt trên có vàng, xanh, đỏ cùng bạch bốn màu to bằng đậu tương nút bấm, cẩn thận 1 nhìn nhất thời để ba người kinh ngạc vô cùng. Cái kia bốn cái nút bấm lại là đại diện nước, Hỏa Phong tứ tượng thánh thú tạc thành. Mặc dù không sánh được Nam Thiên Môn trên như vậy trông rất sống động, nhưng tài năng ở như thế nhỏ bé gì đó trên điêu khắc đến như vậy tuyệt diệu coi là thật gọi là khéo léo tuyệt vời.

4 Thánh ở ngoài sắp đặt trên càn dưới khôn tiên thiên bát quái, bát quái ở ngoài vừa có khắc Thiên can mười cùng địa chi 12, 12 Thìn vị ở ngoài còn có 24 loại hình dạng khác nhau, như chữ không phải chữ phù hiệu, bất quá lần này ba người lại là không ai một người nhận biết.

“Hay!” Không nghĩ tới trong thiên hạ lại có như thế quý phủ thần công chi

bảo, Trương Thiên Vũ không nhịn được than thở một tiếng.

Tiếp xem bọn hắn đem tấm gương bay qua đến, ở giữa cẩn thận, nắn nót có khắc ba chữ.

“..... đây là ký hiệu gì..... đây là chữ viết gì.....?” Phu Dịch theo bản năng hỏi.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu, theo bản năng nhìn về phía Thần Lộ, Thần Lộ nhìn chăm chăm nhìn hồi lâu sau nói: “Cái này hắn là kim văn, vừa tên văn chung đỉnh, trung cổ trước khi chữ viết, hắn là phong..... trời....., đúng đúng, nên không sai, hai chữ này vừa vặn thấy qua, nghĩ đến cái cuối cùng phải là một tấm gương kính.”

Này kim văn không giống với trên kiếm gỗ khế văn như vậy hoàn toàn không có kết cấu có thể tìm ra, kỳ thực nhìn kỹ đi lên, này “phong thiên” hai chữ đã sơ có hiện nay chữ viết mô hình, Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nhìn kỹ lại đích thật là phong thiên hai chữ không sai, cái này hắn là thượng cổ hoặc trung cổ đồ vật.”

“Phong thiên kính.....” Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng, vừa mới hắn đã âm thầm vận chuyển đất hoang trải qua, vận chuyển tất cả bình thường, hơn nữa quan sát bên trong thân thể cũng cùng trước khi và không có gì khác biệt, bên trong Đan Điền nơi còn là vậy tí tẹo lớn kim đan, nơi buồng tim cũng còn là cái kia cháy hừng hực ngọn lửa nhỏ, cũng chính là này, ngoại trừ thân cao ở ngoài, phía này phong thiên kính đổi đi, chỉ là gương mặt, dừng đều chưa từng thay đổi.

Chẳng qua nếu như thật không có gì tác dụng phụ nói, kỳ thật vẫn là rất không sai, dù sao nếu như bàn về tướng mạo nói, còn là trước mắt cái này hình dáng đẹp trai một vài, lúc trước lớn lên mặc dù cũng ngũ quan đàng hoàng, mi thanh mục tú, thế nhưng cùng bây giờ mặt so sánh nói, giống như luôn cảm giác ít ỏi gì đó.

Trương Thiên Vũ thử đem linh khí đưa vào phong thiêng trong gương, đáng tiếc như là đá chìm đáy biển bình thường liền một tia phản ứng đều không có, sau đó vừa ấn ấn cái kia bốn loại màu sắc khác nhau nút bấm đồng dạng không có phản ứng, không khỏi thở dài nói: “Xem ra pháp bảo này chỉ có kêu gọi lẫn nhau thủ quyết hoặc thần chú có khả năng sử dụng, thực sự là đáng tiếc.....”

Hai người nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, đồng dạng mang trong lòng tiếc hận, thế nhưng cũng may pháp bảo nơi tay, dù sao cũng hơn tay không mà về thân thiết rất nhiều.

Trương Thiên Vũ đem phong thiêng kính đưa tới, cười nói: “Xem ra này phong thiêng kính cùng trong tay ngươi ngô đồng kiếm gỗ hăn là thánh linh Chu Tước tặng cho ngươi hai cái lễ gặp mặt.”

Phu Dịch cũng không có chối từ, tiếp nhận phong thiêng kính sau khi liền đo ở trong đai lưng, sau đó thở dài nói: “Không không không, là ba cái.....”

Nói xong chỉ chỉ mặt của chính mình, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ sau khi thấy không khỏi nở nụ cười, mặc dù mới nhìn đi lên đích xác có chút khó chịu, thế nhưng cũng may khuôn mặt này càng thêm đẹp trai, coi như có thể tiếp thu, đặc biệt là Thần Lộ, nhìn thấy chính mình âu yếm nam nhân đổi càng cao hơn đẹp trai hơn, một viên cô gái lòng tự nhiên ấm áp.

Tiếp theo, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ chia nhóm hai bên một người đẩy một cánh cửa, cửa hoàn toàn không quá nặng, một trận “kẽo kẹt” có tiếng sau khi, một mảnh bao la thảo nguyên xuất hiện ở ba người trước mặt, chính là lúc trước thế giới hình dáng.

Ba người đều là vui vẻ, lập tức một bước bước ra, lập tức liền đã đứng ở Nam Thiên Môn bên dưới, quay đầu lại nhìn lên, cánh cửa kia cũng đã biến mất không còn tăm hơi, xem ra cánh cửa này là một đơn hướng không gian trận pháp, nếu muốn trở lại cánh cửa kia trước mặt, thì chỉ có thể theo lúc trước lối vào đi vào thế giới kia, hoặc là đứng thông đạo, tỷ như cái kia chín con chim đi

thông đạo, cùng bọn họ thì nhất định không phải cùng một con đường, còn có còn hay không đúng đường, bọn họ sẽ không biết rồi.

“Chúng ta bây giờ là đi ra ngoài đây, còn là đứng ở nơi đây tu luyện?” Phu Dịch chính mình không có chủ ý, vì vậy liền hướng về hai người trưng cầu ý kiến.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Như vậy thánh địa tu hành là thật khó tìm thứ hai, huống hồ ở nơi đây đồ ăn cũng không phải vấn đề, ta ngược lại thật ra cảm thấy chúng ta đứng ở nơi đây tu hành một quãng thời gian tốt hơn, dù sao lấy hai chúng ta bây giờ thực lực, nếu là đi ra ngoài nói e sợ liền năng lực tự vệ đều không có, chớ nói chi là bảo vệ Thần Lộ cô nương.”

Phu Dịch nghe xong gật gù, đối với Thần Lộ nói: “Ta cảm thấy Thiên Vũ nói cũng có đạo lý, ngươi đây?”

Lúc này Thần Lộ trong lòng mong nhớ an nguy của Đông Hạo, thế nhưng là cũng không thể không hướng về hiện thực thỏa hiệp, chỉ phải bất đắc dĩ gật gù, có điều Phu Dịch đã theo vẻ mặt của nàng đoán được tâm tư của nàng, không khỏi thở dài nói: “Kỳ thực..... ta cũng rất mong nhớ Đông Hạo đại ca, chỉ là.....”

“Bỏ đi, không cần nói, kỳ thực ta cũng biết coi như chúng ta bây giờ đi ra ngoài thì lại làm sao, trong loạn thế này, hay là trước bảo vệ chính mình mạng quan trọng.” Thần Lộ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cắt đứt nói của Phu Dịch.

Chỉ tiếc Thần Lộ vừa nói như vậy, ngược lại làm cho Phu Dịch trong lòng hiện lên sâu sắc áy náy cảm giác.....

Kế tiếp, ba người bọn họ liền lưu tại bên trong thế giới này tu hành, ở mảnh này linh khí dị thường dồi dào dị không gian bên trong, tu hành tốc độ đích xác nhanh vô cùng, mỗi một lần vận chuyển mấy chu thiên hạ xuống, đều sẽ cùng trước khi có rõ ràng bất đồng.

Chỉ tiếc cái này dị giới bên trong không có trời trăng sao, cho nên bọn họ cũng không có chính xác thời gian có thể ghi chép, vừa mới bắt đầu trong khi, căn cứ ăn uống của Thần Lộ thời gian còn có thể có cái đại khái tính toán, thế nhưng làm Thần Lộ mở ra khí hải học tập ích cốc sau khi, bọn họ liền hoàn toàn đã không có thời gian khái niệm.

Tu hành tốc độ nhanh nhất trừ Phu Dịch ra không còn có thể là ai khác, mặc dù không biết là dùng bao lâu thời gian, thế nhưng trước mắt Trương Thiên Vũ tu luyện đến Tân Tiên cảnh trung kỳ thời gian, Phu Dịch thình lình đã tiến vào tới Tân Tiên cảnh giai đoạn thứ năm, đây là cứu kiếp Tiên quyết loại này Thái Cổ thời kỳ công pháp đính cấp mới có trạng thái, phổ thông pháp quyết mỗi một tầng đại cảnh giới đều chỉ có ba cảnh giới nhỏ, người trong tu hành thường gọi bằng trước khi giai đoạn trước, trung kỳ, hậu kỳ.

Ở Phu Dịch tiến vào giai đoạn thứ tư sau khi, bên trong Đan Điền bên trong màu son kim đan liền vừa trầm tới dưới Đan Điền bên trong, vốn âm u đầy tử khí dưới Đan Điền lại theo kim đan giáng lâm, hóa trở thành một mảnh menh mông không gian, kim đan thiêu đốt màu đỏ ánh lửa ở giữa, dùng kim đan làm trung tâm, lần lượt xếp đặt 10 một viên so với nó nhỏ một vòng màu sắc khác nhau nhỏ đan quay chung quanh nó không dứt xoay tròn.

Này 10 một viên nhỏ đan không dứt theo kim đan bên trong thu lấy linh khí sau đó liên tục không ngừng dẫn vào ngũ tạng lục phủ của hắn, để thân thể của hắn càng thêm rắn chắc, lúc trước đơn độc cầm trong tay cái kia ngô đồng kiếm gỗ còn có chút mất công sức, lúc này lại đã là huy sai tự nhiên.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 41: Lần Đầu Độ Kiếp

Bây giờ thực lực tổng hợp của Phu Dịch cũng cùng lúc trước sớm như hai người khác nhau, ở hướng dẫn của Trương Thiên Vũ dưới, thiên sư một mạch tinh diệu nhất đại chu thiên 108 giống như thần thông đã tập được bảy tám phần mười, chõ hơn chưa học cùng bởi vì tu vi không đủ, bất quá hắn đã đem làm phép mẫu chốt nhớ cho kỹ.

Kiếm pháp phương diện càng tuyệt vời, ngày ấy Trương Thiên Vũ kiến thức hắn múa ra bèo tấm kiếm pháp thời gian, liền đã nhìn ra bộ kiếm pháp kia xuất từ thiên cang kiếm quyết, vì vậy hắn đem hai bộ kiếm pháp trải qua vô số cân nhắc sau khi rốt cục đem Thiên Cương kiếm pháp cải tiến, tuy vẫn 36 phép tắc, uy lực của nó cùng biến hóa lại sớm không thể giống nhau, có điều đồng dạng kiếm pháp trải qua hai người tay xuất ra làm cho người ta cảm giác lại là hoàn toàn khác biệt.

Kiếm của Trương Thiên Vũ kết hợp cương nhu, âm dương hỗ trợ lẫn nhau, phóng tầm mắt nhìn như nước chảy mây trôi bình thường liên miên bất tuyệt, mà ở Phu Dịch sử dụng khi đến, nhìn qua mặc dù hầu như giống nhau như đúc, thế nhưng lại luôn làm cho người ta một loại cương mãnh vô cùng cảm giác.

Còn pháp bảo phương diện thì càng tuyệt vời, trải qua thời gian dài như vậy nghiên cứu, Phu Dịch rốt cục hiểu rõ cái kia phong thiên kính phương pháp sử dụng, nguyên lai đơn giản vô cùng, quả thực là sỏa qua thức, chỉ cần ẩn lại tấm gương kia bên cạnh cái kia bốn cái nhô ra thánh thú điêu khắc truyền vào linh khí, thì sẽ theo mặt kính bắn ra đối ứng với nhau thuộc tính huyền quang:

Ấn lại thanh long pho tượng, thì sẽ bắn ra hào quang màu xanh, ánh sáng chiếu vào trên thân thể người tựa như lâm vào trong nước khó có thể hít thở;

Ấn lại Chu Tước pho tượng, thì sẽ bắn ra màu đỏ ánh sáng, ánh sáng chõ đến vạn vật cùng hóa thành tro tàn;

Ấn lại Bạch Hổ pho tượng, thì sẽ bắn ra ánh sáng màu trắng, ánh sáng bên trong có vô số phong đao giấu diếm;

Ấn lại huyền vũ pho tượng, thì sẽ bắn ra tia sáng màu vàng, ánh sáng như là thái sơn áp đỉnh bình thường, kỳ trùng vô cùng.

Uy lực cùng phạm vi, đều cùng truyền vào linh khí thành tỉ lệ thuận quan hệ, chỉ tiếc pháp bảo này đối với linh lực hao tổn rất lớn, có ở đây không điều tức khôi phục dưới tình huống, bằng Phu Dịch Tân Tiên cảnh giai đoạn thứ năm lại chỉ có thể dùng ba lần, kim đan thì sẽ ảm đạm phai mờ.

Thánh linh Chu Tước đưa cho hắn hai cái lỗ vật, không có một cái không phải tu sĩ tha thiết ước mơ đồ vật, đương nhiên, muốn thật nói tới lỗ vật, kỳ thực Chu Tước thân mình mới là lớn nhất lỗ vật, bất kể là ngô đồng kiếm gỗ còn là này phong thiên kính xong kính đều là vật chết, mà Chu Tước thân mình, lại là một bộ từ điển sống, Phu Dịch tin tưởng, thánh linh Chu Tước nhất định sẽ dẫn dắt bọn họ hướng đi quang minh tương lai.

Trong khoảng thời gian này tiến bộ chỉ đứng sau cũng không phải của Phu Dịch Trương Thiên Vũ, mà là Thần Lộ, thiên tư của Thần Lộ tiếp theo Phu Dịch sau khi lại để Trương Thiên Vũ kinh ngạc vạn phần, nói tới Phu Dịch thời gian còn có thể dùng công pháp kỳ lạ để giải thích, thế nhưng Thần Lộ lại là chân thật theo hắn sửa “thiên phù trải qua”.

Mặc dù Trương Thiên Vũ trong khoảng thời gian này đem hơn nửa tinh lực đặt ở dạy dỗ Phu Dịch phép thuật cùng cải tiến Thiên Cương kiếm pháp, không giống như Thần Lộ một lòng tu luyện không có lòng khác, hơn nữa nàng cũng không trải qua tiên pháp võ kỹ loại hình, thế nhưng là còn là đột ngột ở đồng dạng trong thời gian đem tu vi tăng lên tới Tân Tiên cảnh giai đoạn trước, chỉ kém Trương Thiên Vũ một cảnh giới nhỏ, này đủ để chứng minh thiên tư của

Thần Lộ tuyệt đối không giống như Trương Thiên Vũ kém bao nhiêu.

Có điều ngay ở khoảng thời gian này, ba người phát hiện tu hành của bọn họ gặp phải nút cổ chai, nếu là chỉ dựa vào như vậy tĩnh tọa tu hành, e sợ rất khó phá tan bộ này công xiêng ràng buộc, vì vậy ba người quyết định ở Thần Lộ học tập một quãng thời gian phép thuật cùng võ kỹ, chờ nàng có sức chiến đấu sau khi liền rời đi nơi đây, trở lại thế giới hiện thực, tìm kiếm mỗi loại đánh vỡ ràng buộc cơ hội.

Thần Lộ mặc dù lúc trước không có theo Đông Hao học được kiểm pháp, thế nhưng hàng năm tai hun lửa mắt nhuộm lại cũng coi như là có tương đối khá cơ sở, bộ này cải tiến sau Thiên Cương kiểm pháp chẳng mấy chốc liền bị ấy múa có bài có bản, có điều đối lập với Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ tới nói nói, rồi lại hơn một tia âm nhu lực lượng, còn phép thuật phượng hưng, Thần Lộ thiên tư giỏi giang xuất chúng, tự nhiên tập được cũng là cực kỳ nhanh.

Vạn sự đã chuẩn bị, chỉ đợi xuất thế, ba người đứng ở đoạn nhai trên, lại quay đầu lại thấy mảnh này Thái Cố di tích mảnh vỡ, trong lòng đều là vạn phần uyển tiếc nuối,

Chỉ tiếc không thể bọn họ đạo hạnh còn kém quá xa, không thể đem vùng thế giới này bỏ vào trong túi, chỉ có thể chờ đợi tương lai đạt được kim tiên cảnh thời gian tính toán tiếp.

Ba người một bước ra kinh giới, Phu Dịch nhất thời cảm giác trong lòng run lên, lập tức liền có một loại bị một loại nào đó sức mạnh thần bí khóa chặt cảm giác, Phu Dịch biết, đây là thiên kiếp giáng lâm điềm báo, bởi vì lúc trước thế giới khác bên trong che đầy thiên cơ, bây giờ hắn chỉ là một bước ra, thiên kiếp tất nhiên sẽ ngay đầu tiên giáng lâm.

“Thiên kiếp đến rồi, hai người các ngươi trước tiên lui về, để tránh ngộ thương!” Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng, trở tay đem hai người đẩy về kinh giới.

“Cẩn thận!” Hai người trầm giọng một lời nói rằng, tùy theo lui về kinh giới,

bọn họ cũng không có lập dị, dù sao thiên kiếp phi phàm, đặc biệt là Phu Dịch bây giờ chỗ độ thiêng kiếp, vô cùng có khả năng là đột phá đại kiếp nạn của Địa Tiên Cảnh, hai người đều còn chưa tới Tân Tiên cảnh đỉnh cao, ở lại nơi này chỉ có thể không duyên cớ chịu đựng này tai bay vạ gió không nói, còn có thể ảnh hưởng Phu Dịch độ kiếp.

“Ngươi cũng đi!” Phu Dịch nhìn thấy Chu Tước vẫn như cũ dừng lại ở trên đầu mình, một cái đem năm được, thả vào dị không gian bên trong, lúc này mới đem toàn bộ tâm thần tập trung ở sấp sửa tiến lại thiêng kiếp bên trên.

Đúng lúc này, trong thiêng địa đột nhiên cuồng phong bao phủ, Bạch Vân Sơn quanh năm không tiêu tan sương trắng vào lúc này tạm thời bị này cuồng phong một bộ mà không, trên chín tầng trời mây đen cuồn cuộn mà đến, vô biên uy thế càng ngày càng lớn mạnh, Phu Dịch nơi tim ngọn lửa theo uy thế càng thêm mãnh liệt bốc cháy lên, trong cơ thể linh khí điện cuồng vận chuyển, cả người trên người xuất hiện một tầng màu đỏ thắm hào quang đem phủ kín.

“Thiêng kiếp..... rốt cục đến rồi!” Phu Dịch ngẩng đầu thấy bầu trời, sắc mặt ngưng trọng, tay phải ngô đồng mộc điêu khắc thành Chu Tước thần kiếm dấy lên ba tấc xích diễm, tay trái phong thiêng kính dù chưa khởi động, thế nhưng tại đây bầu không khí dị thường ngọt ngạt bên dưới đồng dạng lóe hết sạch, lúc này, hắn đã làm được rồi vịn toàn chuẩn bị, cả người tinh khí thần đã phàn đến đỉnh cao, chỉ đợi thiêng kiếp tiến lại.

“Răng rắc!”

Theo một tiếng sét vang vọng mở, cuồng lôi có tiếng liên tiếp đột nhiên nổ lên, từng đạo từng đạo chớp giật như là Kim xà bình thường ở đám mây múa tung, đen kịt trong thiêng địa tùy theo lóe lên lóe lên, cuồng phong thổi tới dãy núi, giống như bách quỷ dạ hành bình thường không dứt phát sinh các loại khủng bố gầm nhẹ có tiếng, làm cho cả bầu không khí càng thêm ngọt ngạt.

Điện quang càng ngày càng dày đặc, mây đen theo sát sau càng ngày càng

thấp, phảng phất một tấm vô hình bàn tay khổng lồ phải đem toàn bộ Bạch Vân Sơn san bằng, Phu Dịch trên người da thú chế thành quần áo ở cuồng phong bên trong bay phần phật, buộc ở trên đầu sợi tơ không biết là lúc nào đã bị thổi bay, ba búi tóc đen theo gió múa tung, thế nhưng cả người hắn đứng ở nơi đây, lại như là một vị đá tảng cắm rẽ với này đinh núi bên trên, mặc kệ đất rung núi chuyển vẫn không nhúc nhích.

Đến rồi!

Chỉ thấy trong tầng mây một đạo đẹp hơn hồ quang xẹt qua cắt phá trời cao, như mực giống như đen kịt bầu trời bị xé ra một đạo mở một chút lỗ hổng, trên chín tầng trời đột nhiên đột nhiên xuất hiện một viên con ngươi màu vàng óng con mắt!

Đây là Thiên Nhãn —— thiên kiếp khởi động người, Thiên đạo phát ngôn viên!

Đây là một con chỉ cần liếc mắt nhìn, linh hồn đều sẽ run rẩy sợ hãi ngươi mắt.

Thiên Nhãn dừng ở phía dưới bất khuất thiểu niêm, lạnh như băng vô tình né qua một đạo hết sạch, đạo kia hết sạch hóa thành như là cối xay to chớp giật, như là kim long bình thường xẹt qua chân trời hướng về Phu Dịch đánh tới.

Phu Dịch nhìn trước mắt kinh khủng này một màn, lại khoé miệng cười khẩy, sau đó nhảy lên một cái, Chu Tước kiếm trực tiếp tung, thân phận thật sự theo sát phía sau nắm ngự kiếm thần quyết, Chu Tước thần kiếm lập tức hóa thành một con chao liêng cửu thiên Chu Tước, hướng về kiếp lôi hóa thành kim long nghênh đón.

“Âm!”

Kim long cùng Chu Tước chạm vào nhau lập tức liền bị đánh tan, hóa thành vô số hồ quang tan đi trong trời đất, trái lại Chu Tước lại là thế đi không giảm,

trực tiếp đánh về phía cái kia thiên kiếp mắt.

Thiên kiếp mắt tựa hồ đối với trước mắt tình huống cực kỳ bất mãn, chỉ thấy hai đạo hết sạch liên tiếp né qua, vừa là hai đạo kim long giương nanh múa vuốt hướng về Chu Tước đánh tới, đáng tiếc vẫn như cũ là châu chấu đá xe, dễ dàng sụp đổ.

Thiên uy không thể lừa gạt!

Phàm ứng kiếp người không có không cẩn thận ứng đối, cố thủ bản tâm, tiếp thu trời cao đối với hắn thử thách, mà Phu Dịch cử chỉ lại phương pháp trái ngược, lại chủ động động xuất kích, dùng một giới phàm tục đối kháng trời xanh!

Trời xanh giận, sinh linh diệt!

Vô số kim long ở thiên kiếp mắt kêu gọi dưới theo dưới cửu thiên giáng lâm, cỡ này uy lực sớm vượt qua thiên kiếp phạm vi, chính là trời giận!

Chu Tước chiêu chuộng lớn bóng người bị vô số kim long nuốt hết, gần như 3 cái hô hấp, liền bị thiên lôi đánh mạnh về nguyên hình, hóa thành ngô đồng thần kiêm rớt xuống, Phu Dịch vội vàng tiếp nhận, trở tay ấn xuống phong thiên ấn Chu Tước nút bấm, đem mặt kính nhắm ngay cái kia vô số cách hắn chỉ có trăm thước không đủ kim long.

Đầy trời xích diễm dấy lên, như là một đạo kết giới bình thường đem kim long ngăn trở, mặc kệ như thế nào cắn xé xong không thể vỡ nát.

Thế nhưng Phu Dịch biết, chỉ là một đạo ánh lửa kết giới căn bản ngăn cản không dứt này vô thượng không có oai, sau đó vừa ấn xuống huyền vũ nút bấm, một tòa lớn vô cùng ngọn núi xuất hiện ở Phu Dịch đỉnh đầu, này chính là hàn bày ra đạo thứ hai kết giới.

Điện, &# 85 là thời đại mạt pháp nhân tộc quan trọng nhất nguồn năng

lượng, thiên lôi tức là điện, vì vậy ở bày ra đạo thứ hai kết giới sau khi, Phu Dịch không dám thất lễ, vội vàng ấn xuống thanh long nút bấm, chỉ thấy một đạo rồng nước phóng lên cao, trên tiếp cự phong dưới liền đại địa, nếu là kim long đột phá cự phong kết giới sau khi, liền sẽ bị này rồng nước dẫn vào đại địa.

Này chính là tầng thứ ba của Phu Dịch kết giới, làm xong tất cả những thứ này sau khi, Phu Dịch vội vàng trở xuống đỉnh núi, trực tiếp ngồi xếp bằng trên đất điêu túc khôi phục linh khí.

Phu Dịch cũng không phải là không muốn xuyên qua kết giới trở lại dị không gian bên trong khôi phục, thế nhưng thiên kiếp cũng có ấy tương ứng đặc tính, nếu là ở thiên kiếp chưa xong thời gian ứng kiếp người mưu lợi tránh né thiên kiếp, một khi xuất thế, thì sẽ dùng càng mạnh hơn tư thế giáng lâm, nói cách khác, nếu như Phu Dịch không muốn cả đời đứng ở cái kia thế giới khác bên trong, hẵn nhất định phải dùng thực lực đối kháng lần này thiên kiếp.

Hơn nữa quan trọng hơn chính là, Trương Thiên Vũ nói cho hắn, thiên kiếp sau khi lại có Đạo Quả theo tới, cái kia Đạo Quả, liền có khả năng là hắn đột phá đến cơ hội của Địa Tiên Cảnh, Phu Dịch đương nhiên không muốn mất đi cái này ngàn năm có một cơ hội, cho nên hắn tuyệt đối không thể trở lại thế giới khác, quan trọng hơn chính là, đây là lần đầu tiên của hắn độ kiếp, sau đó mỗi chín năm còn có thể có một lần, nếu là lần đầu tiên lợi dụng loại này mưu lợi phương thức tránh thoát, vậy mặt sau thiên kiếp hắn vừa nêu làm gì ứng đối?

Nên đến chung quy muốn tới, nên đổi mặt thủy chung muốn đổi mặt, hắn đường đường nam nhi bảy thước chẳng lẽ còn sợ phải không?

Bên trong đất trời có vài, dùng 9 làm vô cùng, dùng 9 làm đầu, thiên kiếp đồng dạng thoát ly không dứt cái này pháp tắc, theo tiên điển ghi chép, thiên kiếp số lượng liền này đây 9 làm số đếm, dùng 99 thiên kiếp làm cực hạn, nói cách khác, cao cấp nhất thiên kiếp cũng bất quá 81 đạo thiên lôi.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn

chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 42: Uyển Thất Đạo Quả

Ròng rã một canh giờ, Phu Dịch bày ra ba đạo kết giới đều bị thiên kiếp nát bấy, mà Phu Dịch cũng vào lúc này rốt cục lại khôi phục tới trạng thái toàn thịnh.

Hắn đứng lên, nhìn thấy lúc này đồng tử của Thiên Tình đã đã biến thành yêu dị màu đỏ sẫm, không khỏi thở thật dài một cái, Tự Ngôn lẩm bẩm: “Như vậy quả nhiên vẫn không được, chỉ là không biết là này thiên lôi còn có vài đạo.....”

Lúc này Chu Tước kiếm đã có tổn thương, nếu là gượng dùng có thể sẽ hủy ở thiên kiếp này bên dưới, Nhi Phong Thiên kính mặc dù uy lực vô cùng, thế nhưng đối với linh khí tiêu hao cũng đồng dạng to lớn, Phu Dịch không dám đem dòng dõi tính mạng cược tại một cái pháp bảo bên trên, huống hồ đây chỉ là lần đầu tiên độ kiếp, vì vậy hắn liền hiện lên dùng thân thể đối kháng thiên kiếp ý nghĩ.

Phu Dịch đem Chu Tước kiếm cùng phong thiên kính thu vào Trương Thiên Vũ vì hắn luyện chế trong Càn Khôn Giới, sau đó quanh thân “đất hoang trại qua” điên cuồng vận chuyển, quanh thân dấy lên ba thước xích diễm, hắn thật muốn dùng thân thể cùng thiên kiếp đối kháng!

Hồng quang xẹt qua, một đạo yêu dị Lôi Điện hướng về hắn cong queo đến, chỉ thấy hắn không tránh né, thế nhưng Lôi Điện cũng sẽ không bởi vì hắn quyết tâm mà nhường, Lôi Điện đến, Phu Dịch lập tức da tróc thịt bong.

Khó có thể chịu đựng đau nhức không phải buổi sớm không có đánh tan ý niệm của hắn, ngược lại để hắn có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác, vì vậy

hắn không nhịn được hét lớn một tiếng.

“Trở lại!”

Đây là khiêu khích, đây tuyệt đối là * trấn khiêu khích!

Trong giây lát, trên bầu trời xuất hiện hàng trăm hàng ngàn vệt Lôi Điện, hình thành một khồng lồ vô cùng điện hải, trực tiếp hướng về hắn đậm đập xuống!

Đến lúc này, dù Phu Dịch làm trung tâm chu vi năm dặm bị này khồng lồ điện hải hoàn toàn nhấn chìm!

“Không phải nói chỉ có 81 đạo lôi gì? Người hắn gì lừa ta a, Trương Thiên Vũ!”

Phu Dịch rất nhanh liền cảm nhận được ngông cuồng giá cả, chỉ thấy ấy trong miệng máu tươi phun mạnh, cả người càng đầm đìa máu tươi, cả người mặt trên không có một tia hoàn chỉnh da dẻ, lúc trước hào tình vạn trượng vĩ đại tư thế oai hùng trong nháy mắt liền trở thành trước mắt này vô cùng chật vật đáng dấp, phiền muộn còn Phu Dịch không nhịn được đem Trương Thiên Vũ chửi mắng một trận, cũng không biết đang ở dị không gian Trương Thiên Vũ có thể hay không vì vậy mà một cái hắt hơi.

Phu Dịch trước mắt tình hình vô cùng thê thảm, ba thước xích diễm sớm bị ép đến gần như khả năng gắn vào trên da mà thôi, nhưng mặc dù có xích diễm hộ thể, cái kia từng đạo từng đạo chớp giật vẫn như cũ không dứt đánh thân thể của hắn.

Cũng không biết qua bao lâu, điện hải rốt cục dần dần yếu đi, cho đến hoàn toàn biến mất sau khi, Phu Dịch không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi bên trên lại còn có sợi tơ điện quang lấp loé.

Phu Dịch theo bản năng ngẩng đầu nhìn hướng thiên mặt, chỉ thấy Thiên Nhẫn phảng phất có linh trí bình thường, hung ác trừu Phu Dịch một chút sau

khi, cực kỳ không cam lòng dần dần tiêu tán.

“Rốt cục vượt qua.....”

Phu Dịch từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, hai tay tẩm trời cứ như vậy
ngửa mặt nằm trên đất nhìn đã dần dần phát lên sương trắng, hồi tưởng vừa mới
ở trong biển sét kia, hắn cảm giác được mình đã sắp sửa đến cực hạn, hắn không
dám tưởng tượng nếu là thiên kiếp nhiều hơn nữa kiên trì mấy hơi thở, hắn hay
không còn có lệnh ở nơi đây hưởng thụ phần này sống sót sau tai nạn tuyệt vời
cảm giác.

Đúng lúc này, bầu trời đột nhiên bắn xuống một đạo năm màu huyền quang
đưa hắn phủ kín, hắn lập tức cảm giác được vốn này rát đau đớn đều bị này một
tia mát mẻ thay thế, cảm giác này..... sáng khoái!

Phu Dịch không nhịn được phát sinh một tiếng thật dài *, cả người nhắm mắt
lại nằm ở nơi đó, đều sắp ngủ ngon giấc.

Lúc này, Phu Dịch trên người bị ánh chớp đốt trọi cũ da đang lấy mắt trần có
thể thấy tốc độ rút đi, học sinh mới da dẻ như là trẻ con bình thường trong trắng
lộ hồng.

Trong cơ thể càng khó lường, tại đây năm màu huyền quang chiếu rọi xuống,
trong cơ thể vốn rách mướp nội tạng lại ở 1 trong giây lát đó liền khôi phục bình
thường, sau đó vừa theo cái kia vô hình dây nhỏ, đem năm màu huyền quang
năng lượng truyền vào trong nội đan 10 một viên Tiểu Đan trên,

Vốn ảm đạm vẻ không gian lập tức đổi năm màu rực rỡ, theo xoay tròn của
Tiểu Đan, lại sẽ năng lực liên tục không ngừng phụng dưỡng cho màu đỏ kim
đan.

Chỉ là ngắn một phút thời gian, vốn chỉ còn một hơi Phu Dịch liền đổi
sanh long hoạt hổ, so với độ kiếp trước khi càng thêm tinh thần.

“Ngươi! Ngươi lại đang ngủ!”

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ tiếng rống to theo kết giới nơi truyền đến, đánh thức đã nằm ở mông lung trạng thái Phu Dịch.

Phu Dịch mở mê lung hai mắt, thấy Trương Thiên Vũ nổi trận lôi đình hình dáng, vò vò đầu trên tóc rối bời, không rõ vì sao nói: “Làm sao vậy?”

“Ngươi còn không ngồi tĩnh tọa hấp thu này năm màu huyền quang, này chính là thiên kiếp sau khi Đạo Quả!” Trương Thiên Vũ giận dữ nói.

Phu Dịch vừa nghe, nhất thời giật mình một cái, “Đạo Quả! Ta làm sao đem việc này cho đã quên!”

Sau đó vội vàng ngồi xếp bằng trên đất, chủ động đem này năm màu huyền quang thu vào trong cơ thể, trực tiếp hướng phát triển kim đan.

Trương Thiên Vũ thấy ánh mắt của Phu Dịch, dường như muôn nuốt sống hắn bình thường, một bên Thần Lộ xem ở trong mắt, không khỏi che miệng cười nói: “Có thể là độ kiếp trong khi quá cực khổ, nhất thời đã quên.”

“Ai da..... cái này cũng là hận vận may, có điều cũng may cứu kiếp Tiên quyết xưa nay không thiếu bị sét đánh cơ hội, sau đó còn có cơ hội.” Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, đối với Phu Dịch loại này phung phí của trời hành vi tràn đầy uyển tiếc nuối.

Thiên địa vạn vật, âm dương tương tế, thiện ác cùng tồn tại, mặc dù là trời xanh cũng siêu thoát không dứt cái này pháp tắc, thiên kiếp đồng dạng làm một thanh kiếm hai lưỡi, nó ở ngưng tụ uy lực vô cùng sức mạnh hủy diệt đồng thời, cũng lại có ngang nhau sinh mệnh lực lượng, chỉ cần luyện hóa phần này sinh mệnh lực lượng, tám chín phần mười tu sĩ cũng có thể đột phá ràng buộc, cho nên thiên kiếp cũng thành người tu tiên tới tiên cảnh sau khi lại đột phá cơ hội, mà đây sinh mệnh lực lượng liền được xưng là Đạo Quả.

Phu Dịch lần đầu độ kiếp sức mạnh hủy diệt sớm càng vượt qua tu sĩ tầm thường vô số lần, đoạt được Đạo Quả tự nhiên cũng thành tỉ lệ thuận, nếu không nếu là theo tầm thường người tu tiên độ kiếp, cái kia năm màu huyền quang nhiều nhất khả năng dừng lại năm sáu phần chuông, mà ở hắn nơi đây lại là một phút lâu dài đều không thấy tiêu tán.

Đúng lúc này, Phu Dịch rốt cục cảm giác được bộ kia vững chắc vô cùng gông xiềng đã có rõ ràng buông lỏng, nhất thời ngạc nhiên vô cùng!

Thiên kiếp, quả nhiên là hắn cơ hội!

“Trở lại một điểm, trở lại một điểm..... trở lại..... lại..... ta!”

Chỉ lát nữa là phải đột phá ràng buộc thời gian, năm màu huyền quang lại giống như cá voi hút nước hút vào bầu trời, chỉ kém vậy một chút xíu, liền có thể đột phá tới đất tiên cảnh, Phu Dịch nhất thời khóc không ra nước mắt, nghĩ đến lúc trước lãng phí nhiều như vậy Đạo Quả, cả người từ nơi này đỉnh núi nhảy xuống lòng đều có!

Có điều đáng tiếc chính là, ở Trương Thiên Vũ nhắc nhở sau khi, năm màu huyền quang chỉ tồn tại 3 phút, mặc dù lúc trước cũng không có nghĩa là hoàn toàn lãng phí, thế nhưng cũng gần như là vô ý thức hấp dẫn, này còn là ngưỡng trượng cùng ngũ tạng lục phủ tướng cầu thông cái kia 10 một viên sắc thái sờ Tiểu Đan, cho nên lúc trước hấp thu lấy huyền quang tổng sản lượng chỉ có chủ động sau khi hấp thu một phần năm.

Nói cách khác Phu Dịch nếu như có thể sớm một phút, không, chỉ cần mấy hơi thở thời gian, liền có thể đột phá tới đất tiên cảnh!

Thấy Phu Dịch ảo não vô cùng hình dáng, tâm tình của Trương Thiên Vũ lập tức cân bằng một chút, dùng một loại hưng tai nhạc họa miệng đối với Phu Dịch trêu nói: “Huynh đệ, không có chuyện gì, các loại lại bị sét đánh một lần, nhất định có thể đột phá.”

Phu Dịch nghe xong sầm mặt lại, khoẻ mạnh lên coi thường nhìn Trương Thiên Vũ, ác liệt oán giận nói: “Ngươi tại sao không còn sớm đi ra một hồi, thì vậy một hồi!”

“À ha, ngươi còn trách ta đến rồi? Là ai nói ở ngươi tiến đến trước khi chúng ta tuyệt đối không muốn đi ra, nếu không có Thần Lộ cô nương lòng hệ an nguy của ngươi, tranh cãi nháo nhất định phải đi ra, ta nhưng còn chờ ngươi tiến đến đâu, ngươi này cũng quả nhiên là Tru Bát Giới trả đũa, ngươi nên cảm kích ta mới đúng không, nếu không phải ta nhắc nhở đúng lúc, ngươi liền điểm ấy Đạo Quả cũng không chiếm được.”

Trương Thiên Vũ 1 nhìn này lại trách trên mình, không thấy có chút buồn cười, cái tên này, thay đổi khuôn mặt, da mặt cũng dầy không ít.....

Ở năm màu huyền quang biến mất sau khi vừa trở xuống Phu Dịch trên đầu Chu Tước nghe đến bọn họ đoạn này đối bạch, “BIU! BIU!” Tiếng này liên tục vang lên, tựa hồ cực kỳ hưng phấn.

Phu Dịch vốn là cực kỳ ảo não, bị Chu Tước 1 giễu cợt càng giận không chõ phát tiết, vì vậy đem có chút huỷ hoại ngô đồng kiếm gỗ theo trong Càn Khôn Giới lấy đi ra, quay trên đầu Chu Tước nói: “Ngươi là nhàn hạ không có chuyện gì đúng không? Cái này mặt trên có chút hoa văn bị sét đánh hỏng rồi, đến, tu sửa một chút!”

Ai biết Chu Tước phảng phất không nghe nói của Phu Dịch giống nhau, đem đầu lắc thật cao, chính là không để ý tới hắn, Phu Dịch nhất thời không nói gì, cái tên này, căn bản là không nghe. Của hắn

“Được rồi, không muốn nghèo, chúng ta còn là thừa dịp sương mù còn không có một lần nữa tụ lại lên, mau mau xuống núi thôi.” Thần Lộ cười nói.

Phu Dịch nhìn chung quanh tình hình, nhìn thấy lúc này sương trắng đã dần dần trở nên nồng nặc, vội vàng gật đầu.

Vì vậy Phu Dịch đem tàn tạ không chịu nỗi da thú theo trên người kéo xuống đến nhảy vào trong sông băng nhanh nhất tốc độ cọ rửa một phen, tiếp theo theo Trương Thiên Vũ cái kia tiếp nhận một bộ quần áo thay, một nhóm ba người tại xác định phương hướng của Vụ Ân Thôn sau khi, ba người cùng nhau thi triển đại chu thiên tiên pháp bên trong “thần hành” 1 thuật, ba người lập tức hóa thành ba đạo tàn ảnh, băng nhanh nhất tốc độ hướng về dưới chân núi chạy đi.

“Thần hành” Là súc địa thành thốn phiên bản đơn giản hóa, súc địa thành thốn lại cần ít nhất trời tiên cảnh tu vi mới có thể thi triển, trước mắt ba người bọn họ sở hội phép thuật bên trong, “thần hành” chính là tốt nhất chạy đi kỳ ảo, ba người chỉ dùng nửa canh giờ thời gian, liền từ Bạch Vân Sơn đỉnh núi trùng tới góc núi dưới Bạch Vụ Thôn.

Lại đặt chân Vụ Ân Thôn, vẫn như cũ là khắp nơi bừa bộn, lúc trước này chết thảm người sớm hóa thành từng bộ từng bộ xương khô, xem ra bọn họ ở dị không gian bên trong ngây ngô không ít thời gian, ít nhất đi vào trong khi bên ngoài là mùa thu, mà bây giờ là viêm hạ, còn có phải là năm sau liền không biết rồi.

Trước mắt cảnh tượng khơi gợi lên Thần Lộ vẫn chôn dấu ở trong lòng thũng khổ, chỉ thấy sắc mặt nàng trắng bệch, hai mắt vô thần, như là một khối rối giống nhau từng bước từng bước chậm chạp hướng về bọn họ ở lại phòng nhỏ đi đến.

Phu Dịch biết, vô luận thế nào đi trốn tránh, có chút sự thật còn là muôn đích thân đổi mặt, giống như hắn nhất định phải đổi mặt thuộc về thiên kiếp của hắn giống nhau, mà bây giờ Thần Lộ cũng tương tự là như thế này đạo lý, trừ phi nàng vẫn đứng ở cái kia thế giới khác bên trong không ra, nếu không nàng là vô luận như thế nào đều phải đến liếc mắt nhìn, cho dù là tự tay đem Đông Hạo mai táng.....

Hồi lâu sau, Thần Lộ trên mặt mang hai hàng nước mắt, hai tay các loại cầm lấy một cái tóc đi ra.

Phu Dịch lập tức hiểu ý, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra trước đây dùng qua thanh đoản đao đó, xoay người tìm một mảnh đất trống đào một cái hố.

Thần Lộ run rẩy đem cái kia hai cái tóc để vào trong hố sau, liền cũng không nhịn được nữa, lớn tiếng khóc.

Phu Dịch thở thật dài một cái, đem Thần Lộ ôm vào trong ngực, Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đem theo cái kia hố đất bên trong đào móc ra đất vừa điền trở về, sau đó lại từ bên cạnh tìm một tấm ván gỗ tử dọc tại nơi đó.

Làm xong tất cả sau khi, hắn liền lặng lẽ đứng ở một bên không thèm nhắc lại, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Hồi lâu sau, Thần Lộ nức nở có tiếng dần dần nhỏ hạ xuống, tiếp nhận Phu Dịch trong tay đoản đao, dùng một đôi run rẩy tay, ở trên tấm ván gỗ trước mặt : khắc xuống “Mất anh trai và chị dâu Đông Hạo Bạch Hà mộ”, kí tên khắc lên Thần Lộ tên.

Phu Dịch lấy tay đem tấm ván gỗ nghiêm sau khi, sắc mặt ngưng trọng nói: “Đông Hạo đại ca, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng giúp ngươi chăm sóc tốt. Của Thần Lộ”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 43: Gặp Chuyện Bất Bình

Tiêu hao đã đi Chỉnh Chỉnh Đại nửa ngày, tâm tình của Thần Lộ này mới coi như ổn định lại, tiếp theo ở đồng hành của Phu Dịch, xung quanh toàn bộ thôn dạo qua một vòng, lại xác định thôn này quả thật lại không sinh linh sau khi, Thần Lộ thở thật dài một cái, nhìn trước mắt cái này sinh trưởng ở địa phương, bây giờ lại là Nhất Phiến Lang tạ thôn, cảm khái nói: “Ngày xưa các loại hình ảnh, vẫn như cũ không dứt hiện lên ở trước mắt, chỉ tiếc bây giờ lại biến thành dáng dấp như vậy.”

Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng, nội tâm vô cùng áy náy, Tha Tri đạo, nếu không phải tiến lại của hắn, cái kia ma tướng tuyệt đối sẽ không tìm tới nơi này, dù sao, nơi này là Ma tộc cấm địa một trong.

Trước khi ở dị không gian thời gian, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cũng từng thi việc này nghiên cứu và thảo luận một phen, cuối cùng nhất trí kết luận gần như là vì một quặng mỏ nô lệ, ma tướng không thể làm to chuyện như vậy, nói cách khác, Phu Dịch trên người nhất định có bọn họ vô cùng trọng yếu gì đó, mà theo quặng mỏ trốn ra sau khi, Phu Dịch trên người chỉ có một kiện dị vật, chính là Thổ Linh Châu.

Lúc này màn đêm đã sâu, ba người thăng thắn ở Vụ Ăn Thôn nhiều dừng lại một buổi tối.

Hôm sau giờ Thìn, ba người một đường không nói gì, yên lặng đi ra ngoài thôn sau khi, cùng nhau quay thôn sâu sắc cúc 3 thân thể sau khi liền không quay đầu lại nữa.

Sau khi ba người cũng không có thi triển tiên pháp, thì này giống nhau từng

bước từng bước từ từ cất bước ở xuống núi trên đường, ngay ở sắp đến Bạch Vân Sơn địa giới thời gian, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy phía trước có một đạo lớn vô cùng vầng sáng màu vàng óng, đem toàn bộ Bạch Vân Sơn vờn quanh, bỗng nhiên nhớ tới truyền lưu ở nguyên rùa của Vụ Ân Thôn, liền vội vàng đem hai người ngăn cản.

“Chờ chút!”

“Làm sao vậy?” Hai người không rõ Phu Dịch đến tột cùng là ý gì, liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch khoát tay áo, từ từ hướng về vầng sáng đi đến, thế nhưng ngay ở hanka vầng sáng còn có khoảng ba thước thời gian, đạo kia vầng sáng màu vàng óng đột nhiên chia ra làm hai, giống như cá voi hút nước mỗi loại hướng phuong hướng ngược co rút lại mà đi, chỉ là trong nháy mắt liền biến mất ở coi mắt của hanka trong vòng!

Phu Dịch không khỏi thận ở nơi đó không nhúc nhích!

Cái kia nơi nào là cái gì kim quang, rõ ràng là vô số lít nhít nhít màu vàng sâu nhỏ, mà Phu Dịch sở dĩ cực kỳ chấn động, chính là bởi vì này màu vàng sâu nhỏ cùng Thần Lộ đeo trên cổ khối này Tử Ngọc bên trong bay ra ngoài giống nhau như đúc!

“Có phải này nguyên rùa của Vụ Ân Thôn cùng nàng có quan hệ?” Phu Dịch không khỏi thầm nghĩ nói.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Nhìn thấy Phu Dịch đứng ở nơi đó không nhúc nhích, phảng phất đang trầm tư cái gì vậy, Trương Thiên Vũ không khỏi sôt ruột hỏi.

“Không có gì, chúng ta đi thôi.....” nói xong liền bắt chuyện hai người tiếp tục chạy đi.

Vấn đề này ở trong đầu vẫn đảo quanh nhưng vẫn cõng không chiếm được đáp án, thế nhưng hắn vừa không muốn để cho bí mật này có người thứ hai biết, cho dù là Trương Thiên Vũ cũng không được, còn Thần Lộ, thì càng không có thể, bởi vì hắn vẫn cho rằng nàng là vô tội, một khi làm cho nàng biết chuyện này nói, nàng nhất định sẽ không dứt tự trách, chỉ là làm cho nàng vô duyên vô cớ nhiều hơn chút buồn phiền mà thôi.

Kỳ thực lúc trước dừng lại thời gian, Trương Thiên Vũ đã nhìn ra, Phu Dịch có thể thấy được cái gì vậy, thế nhưng đã hắn không muốn nói, hắn liền cũng không có hỏi lại, chỉ là này cùng nhau đi tới, Phu Dịch vẫn hồn vía lên mây hình dáng, hắn rất cục không nhịn được hỏi: “Ngươi lúc trước rốt cuộc nhìn thấy gì?”

“Hả…… không! Cái gì cũng không thấy!” Phu Dịch vừa nghe hắn hỏi, nhất thời hoảng không lựa lời, biểu hiện càng lòe lòe nhấp nháy, Trương Thiên Vũ thông minh bực nào, lập tức liền kết luận Phu Dịch tất nhiên nhìn thấy gì, chỉ là bí mật này hắn không muốn nói ra mà thôi.

“Hả……” Trương Thiên Vũ không có lại ép hỏi, thuận miệng trả lời một câu liền không lên tiếng nữa.

“Các ngươi có hay không cảm giác được, tựa hồ có cái gì vậy ở theo chúng ta?” Thần Lộ đột nhiên đè thấp táo cửa, dùng chỉ ba người bọn họ khả năng nghe đến âm thanh nói.

“Hả?” Trương Thiên Vũ vừa nghe vội vàng cảnh giác lên,

Nhin thấy Phu Dịch lại dừng bước lại xoay người hướng một phương hướng nhin chăm chú, không khỏi thở thật dài một cái nói: “Này, muôn thật có người theo chúng ta, như ngươi vậy chính là nói cho người ta chúng ta biết.”

Phu Dịch tựa hồ không nghe thấy nói của Trương Thiên Vũ, vẫn như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, ngược lại đã bại lộ, cũng là không nói cái gì nữa.

“Hắn đi rồi.....” Phu Dịch nói.

“Ai?” Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ trầm lặng một lời hỏi.

“Ta không biết là, có điều mơ hồ trong lúc đó tựa hồ có một tia giống như đã từng quen biết cảm giác, ta cũng không quá chắc chắn, nhưng khẳng định không phải Ma tộc.”

Phu Dịch chau mày dừng ở phương xa, Trương Thiên Vũ theo phương hướng của hắn nhìn tới, lại chẳng có cái gì cả nhìn thấy, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đối với toà này Bạch Vân Sơn, trong lòng hơn một phần suy đoán, e sợ nơi đây hoàn toàn không vẹn vẹn chỉ là có Tiên Đinh mảnh vỡ Nam Thiên Môn đơn giản như vậy, nơi đây, nhất định còn có bí mật gì.

Hai người bọn họ nhưng không có phát hiện, nhưng vào lúc này, Thần Lộ trong ánh mắt né qua một tia ngạc nhiên, chỉ là vội nháy mắt mà thôi.

Ra Bạch Vân Sơn địa giới sau khi, một cái 3 lối rẽ xuất hiện ở ba người trước mặt, ba người theo bản năng ngừng lại.

“Đi bên kia?” Trương Thiên Vũ kiên thức rộng rãi, Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Hướng về bắc là không đi được, con đường này nên đi thông U Minh Khoáng Tràng, còn lại này hai cái..... chúng ta còn là đi tây đi thôi, trong truyền thuyết Côn Luân Sơn vừa tên Tây Côn Lôn, đi tây nên có thể đến Côn Luân Sơn a.....”

“ a, ngươi nói xem?” Phu Dịch gật gù, lập tức vừa hướng về Thần Lộ hỏi.

Thần Lộ lần đầu tiên trong đời trở ra địa giới của Bạch Vân Sơn, nơi nào hiểu mấy thứ này, tự nhiên không có ý kiến, vì vậy một nhóm ba người hướng về phía tây lối rẽ tiếp tục cất bước.

Cửu An Thành, cách Bạch Vân Sơn hơn năm mươi dặm, vị trí Thần Châu phương bắc lớn nhất giao thông chỗ then chốt giải đất trung tâm, là Thần Châu 9 thành một trong, U Minh Khoáng Tràng mỗi ngày sản xuất ma thạch liền bị liên tục không ngừng vận ở nơi này, lại đi vòng vận chuyển về Ma Hoàng Cung, có điều vận tải ma thạch đường hoàn toàn không đổi ngoại mở ra, Lang Vũ dưới trướng Huyết Ma Quân Đoàn, chủ yếu nhất nhiệm vụ chính là phụ trách con đường này canh gác, còn vận tải lại là có một người khác.

Cửu An Thành đi thông ngoại giới ngoại trừ này chuyên dụng vận quặng đạo ở ngoài còn có đi thông phương hướng bốn cái đại đạo, đồng dạng có nhất định canh gác, có điều đổi lập với vận tải ma thạch chuyên đạo tới nói muốn không đều rất nhiều, bởi vì đổi với này con đường phụ trách cũng không phải Ma tộc, mà là đầu phục Ma tộc lũ chó săn, thế nhưng dù vậy, dù sao có Ma tộc làm như hậu trường, một vài để sinh mệnh tài sản an toàn thương lữ đoàn bọn họ bình thường đều sẽ đi này bốn cái nói.

Có điều này bốn cái đại đạo không phải là miễn phí, hơn nữa tiền phí còn cực kỳ đắt đỏ, cho nên tổng vẫn có 1 phần lớn người sẽ đi mặt khác bốn cái đường nhỏ, mà đây bốn cái đường nhỏ an toàn sẽ không có bảo đảm, có điều đổi lập với đắt đỏ phí qua đường tới nói, rất nhiều người tình nguyện lựa chọn mời mọc giá cả đổi lập tới nói rẻ tiền rất nhiều bảo tiêu vì bọn họ này một đường hộ giá hộ tống.

Thành đông ở ngoài khoảng mươi lăm dặm đường nhỏ bên cạnh, có một rừng cây, vùng này là thổ phỉ giặc cướp gượng qua lại đoạn đường, cho nên bọn họ trải qua một đoạn này trong khi, thì sẽ phá lệ cẩn thận.

Chỉ là cẩn thận hoàn toàn không đại diện thì nhất định an toàn, nhưng vào lúc này, có ba vị kết bạn chạy đi thương nhân liền bị một nhóm giặc cướp ngăn lại, bọn họ kết phường mời mọc sáu cái bảo tiêu đã đều chết vào giặc cướp dưới đao, ba người nhìn trước mắt ánh đao bóng kiếm sớm dọa nạt hồn vía lên mây, cuộn thành một đoàn dựa vào ở bên cạnh trên cây to, ngoại trừ hô to tha mạng, lại là không biết là nên làm cái gì.

“Đại ca! Người xem này ba cái lão già, rồi cùng vương bát giống nhau.” Một trên đầu bao bọc màu đỏ khăn đội đầu người trẻ tuổi dùng dao chỉ vào ba người thương nhân, quay bên cạnh một vị hai tay thả lỏng sau lưng, đứng so với thằng người đàn ông trung niên ha ha cười nói, nói vậy vị này tự nhiên chính là thổ phi đầu lĩnh.

Thổ phi đầu lĩnh meo suy nghĩ thấy một bộ cháu con rùa tướng thương nhân cười nói: “Mấy vị, quy củ của chúng ta nói vậy các ngươi nên cũng biết.”

Ba người nghe đến phi đầu lĩnh nói chuyện sau, một người trong đó vội vàng há miệng há miệng tác tác nói: “Lớn, đại gia, ngươi cũng biết, chúng ta ta những người này kỳ thực cũng là..... kiêm cái khổ cực tiền nong, thật muốn là..... chúng ta thì tiêu tiền đi đại lộ.....”

“Hỗn trưởng!” Khăn đội đầu thổ phi vừa nghe người này nói như vậy, nhất thời nổi trận lôi đình, dẫn theo dao liền vọt tới.

Người nọ nhìn qua lập tức kinh hãi đến biến sắc, vội vàng lớn tiếng nói: “Hảo hán tha.....”

Đáng tiếc cuối cùng một chữ còn không có nói ra, liền ra phủ soái thổ phi một đao đánh chết, sau đó quay đầu trùng mặt về phía mặt khác hai cái thương nhân.

Thấy nam tử dẫn theo còn ở không dứt nhỏ máu đao dài, một người trong đó lập tức liền bị dọa nạt hôn mê, ai biết cái kia thổ phi lại trực tiếp dẫn theo dao liền bổ tới, trong miệng còn giận hô: “Giả chết? Có cái gì có thể chứa, lão tử hôm nay sẽ đưa ngươi đi gấp diêm vương!”

Chém chết cái kia dọa ngất thương nhân sau khi, nam tử sắc mặt dữ tợn thấy hiếm hoi còn sót lại một người nói: “Ngươi thì sao? Muốn tiền hay là muốn mạng?”

“Đòi mạng!” Thương nhân không chần chờ thốt ra, chỉ lo bởi vì trễ một chút

liền bị này giết người không chớp mắt ác ma chém chết.

“Coi như ngươi thức thời.”

“Ồ? Họ đang làm gì?”

Khăn đội đầu thô phỉ vừa dứt lời, UU đọc sách &w &# 119; &# 46; uu &# 107; &# 97;nsh &# 117;. Cốm ngay sau đó liền nghe đến phía sau truyền tới một giọng đàn ông.

Một đám thô phỉ vừa nghiêm đầu, phát hiện ba người nam nữ trẻ tuổi không biết là lúc nào xuất hiện ở phía sau bọn họ, nhìn trước mắt ba người này kỳ trang dị phục, thô phỉ đầu lĩnh nhướng mày, “các ngươi là người nào!”

Thế nhưng ba người này lại là không để ý đến hắn, cái kia đầu thắt phát quan, trên người mặc tấm đều hơi trắng bệch trường bào thiếu niên quay đầu đối với một cái khác mặc không biết là dã thú gì da, chân đạp 1 đôi giày cỏ rách, trên bả vai còn đứng một con gọi không ra tên màu đỏ chim nhỏ thiếu niên nói: “Nhìn tình huống, đây là một nhóm tặc nhân, ở giết người lo liệu tài.”

“Hả, những người này chính là thô phỉ a, thường nghe anh ta nói thói đời không yên ổn, đáng tiếc ở Vụ Ăn Thôn đều chưa từng thấy, ta còn tưởng rằng mỗi người lớn lên ba đầu sáu tay đâu, nguyên lai ngoại trừ trường hung ác một điểm, cũng bất quá là một đám người bình thường mà!” Một cái khác vóc người cực kỳ nóng bỏng, lớn lên mi thanh mục tú cô gái tóc dài cười nói.

Ba người này, chính là ra Bạch Vân Sơn sau khi liền vẫn hướng tây cất bước Phu Dịch ba người, kỳ thực bọn họ ở bên ngoài một dặm cũng đã nhìn thấy thô phỉ đầu lĩnh một đao bổ cái kia dọa ngất thương nhân, vì vậy liền thi triển Thần Hành Thuật chạy tới, Tiên thần kỳ ảo, tự nhiên không tầm thường, há lại là mấy cái phàm phu tục tử có khả năng phát hiện.

Chạy tới sau khi, Phu Dịch đem cái kia thô phỉ đe dọa cùng thương nhân bắt đắc dĩ xem ở trong mắt, lập tức vô danh lửa nhất thời, thế nhưng nghĩ lại, nếu

thật sự một đao bỗn này súc sanh chẳng lẽ không phải quá tiện nghi bỗn họ, vì vậy liền cố ý kiểu nói này, chuẩn bị vui đùa một chút mấy tên cặn bã này.

Quyển sách xuất ra đâu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 44: Hành Hiệp Trương Nghĩa

“Các ngươi không nghe được lão Đại ta câu hỏi gì? Không muốn sống chăng có phải hay không!” Mắt thấy ba người cợt nhả vẫn chưa đưa bọn họ đặt ở trong mắt, bên cạnh Nhất Cá Đại đầu thổ phỉ nhất thời giận dữ, đem trường kiếm theo vỏ kiếm bên trong rút ra, chỉ vào ba người quát lớn.

“Hả? Người là cùng lời ta nói?” Phu Dịch trái ngó ngó, bên phải nhìn một cái, Tùy Hậu Đỗi cái kia đầu to thổ phỉ cười cười nói.

“Nói nhảm! Nơi đây còn có người khác không?” Đầu to thổ phỉ nhìn thấy Phu Dịch trả lời, đem ngẹo đầu mắt lé ba người, thần khí vô cùng.

Phu Dịch cười cười, không có hướng để ý đến hắn, Tùy Hậu Đỗi thổ phỉ đầu lĩnh cười lạnh một tiếng nói: “Người là đám tặc nhân này đầu lĩnh?”

Thổ phỉ đầu lĩnh còn chưa đáp lời, cái kia đầu to thổ phỉ nhưng là bị Phu Dịch nghẽn này làm bẻ đi mặt mũi, lớn tiếng phẫn nộ quát: “Tiểu tử, ngươi muốn chết!”

Nói xong dẫn theo trường kiếm liền hướng về Phu Dịch đâm tới, Phu Dịch cười lạnh một tiếng, thi triển định thân thể phương pháp, cái kia đầu to thổ phỉ nhất thời bị định ở nơi đó không nhúc nhích, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

“Người là đám tặc nhân này đầu lĩnh?” Phu Dịch lại đối với người đàn ông trung niên hỏi, thế nhưng lần này bên cạnh lại là không nữa một thổ phỉ dám đứng ra.

Thổ phỉ đầu lĩnh cũng nêu thật không hổ là từng va chạm xã hội nhân vật,

nhin thấy Phu Dịch thi triển chiêu thức ấy, liền biết ba người nhất định là theo trong núi thăm tu hành trở về tu tiên sĩ, vội vàng hai tay làm tập cười nói: “Không biết mấy vị thượng tiên trên đường đi qua nơi này, như là có chỗ mạo phạm, kính xin lưu lại Tiên phủ vị trí, Phật trong vòng ba ngày nhất định tự mình đến cửa tạ tội, kính xin thượng tiên có thể thu hồi phép thuật, nếu không bởi vì chúng ta này dân đen xúc phạm điều ước có thể sẽ không được rồi.”

Này thô phi đầu lĩnh tài năng ở vùng này sống đến mức mở cũng không phải tất cả xong là có mấy tên thủ hạ đơn giản như vậy, không thể không nói, này ngăn ngắt một câu nói trong đó liền hướng về Phu Dịch ám hiệu ba cái tin tức, đệ nhất, chính là bọn họ chỉ nhầm vào này qua lại thương nhân, đệ nhị, nếu như hôm nay bọn họ làm như không thấy, trong vòng ba ngày liền lại có đại lễ đưa lên, đệ tam, chính là không muốn đối với bọn họ dùng linh tinh phép thuật, nếu không sẽ xúc phạm điều ước.

Quả nhiên là một lời tam quan, một mũi tên trúng ba chim, đáng tiếc hẵn hôm nay va vào không phải này trong ngày thường tùy ý đi lại, biết chút vỡ vẽ mèo quào liền khắp thế giới giả danh lừa bịp thần côn, hơn nữa quan trọng nhất chính là, hẵn lời nói này nói ra, Phu Dịch căn bản một câu đều nghe không hiểu.

“Hẵn đang nói cái gì?” Phu Dịch vội vàng hướng Trương Thiên Vũ thỉnh giáo.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta cũng không rõ lắm, có thể muốn dùng tiền tài thu mua ngươi.”

“Tiên nhân lòng từ bi cứu ta tính mạng!” Đúng lúc này, tựa ở trên cây thương nhân kia mắt thấy Phu Dịch tựa hồ cũng bị này thô phi đầu lĩnh thu mua, tựa hồ đang cùng đồng bạn thương lượng, trong lòng không khỏi có chút nôn nóng, vội vàng lớn tiếng kêu cứu đạo.

Khăn đội đầu thô phi mặc dù đối với hẵn la lên phi thường căm tức, thế nhưng đầu to tiền lệ đã đặt tại nơi đó, chỉ phải hung ác trợn mắt nhìn thương

nhân một chút, cũng không dám động tác.

Phu Dịch sau khi nghe được quay thương nhân vẫy vẫy tay nói: “Ngươi đã tới.”

Thương nhân vừa nghe như nhặt được đại xá, vội vàng dẫn theo bao da liên tục lăn lộn chạy đến Phu Dịch bên cạnh, sau đó hai đầu gối quỳ xuống đất nói cảm ơn liên tục.

Thần Lộ vội vàng đem nâng lên, cười nói: “Đại thúc, ngươi mau dậy đi.”

Thương nhân mặc dù muốn lại lạy, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ rằng bị trước mặt vị này nhìn qua yếu đuối mong manh nữ tử nâng lên một chút, liền cảm giác có một luồng không cách nào chống cự sức mạnh đem nâng lên, căn bản là quỳ không đi xuống, thế nhưng nghĩ lại, thiếu niên kia tất nhiên là tu sĩ, thiếu nữ này đồng hành tự nhiên cũng đồng dạng là tu sĩ, vì vậy hắn chỉ phải trong miệng tiếp tục nói lời cảm tạ.

Nhìn thấy nhóm người này làm như vậy, cái kia thô phỉ đầu lĩnh Phật nhường mày, lúc trước bộ mặt tươi cười kia lập tức liền cất đi, híp hai mắt nói: “Các hạ ý vào tu sĩ thân phận, như vậy đoạn chúng ta các huynh đệ tài lỘ, chẳng lẽ không sợ phuруг hội chế tài gì?”

“Phuруг hội? Cái gì phuруг hội?” Thiên Vũ kỳ thực 1 đã sớm nghe được này thô phỉ đầu lĩnh trong lời nói có chuyện,

Trước mắt nghe đến vừa có mới tin tức, vội vàng hỏi ngược lại.

Thô phỉ đầu lĩnh cũng là người thành tinh, lập tức liền phản ứng lại, trước mắt ba người này căn bản không biết là Tu Hành Công Hội, cho nên bọn họ thì càng không biết là công ước, việc này dính đến đã biết quần các huynh đệ sinh mệnh an nguy, vì vậy vội vàng nói: “Mấy vị thương tiên chẳng lẽ không biết Tu Hành Công Hội bên trong văn bản rõ ràng cấm chỉ người tu hành không rất đúng người phàm sử dụng phép thuật?”

Trương Thiên Vũ nghe xong nhìn về phía thương nhân kia, thương nhân kia tự nhiên minh bạch đây là đang tìm hỏi hắn, mặc dù hắn không bốn ý không muốn trả lời, thế nhưng hắn lại không dám lừa gạt, chỉ phải bất đắc dĩ gật gù, đồng thời vội vàng nói: “Thế nhưng người tu hành có thể tự vệ, tựa như vừa mới cái kia thổ phỉ ham muốn thương tổn thương tiên, thương tiên dùng tiên pháp làm kỷ luật liền hoàn toàn phù hợp quy củ.”

Trương Thiên Vũ bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Thì ra là thế, không trách mặt ngươi đối với chúng ta bày ra một bộ không có sợ hãi tư thế, có điều, ngươi có nghe hay không nói câu nào, kêu người không biết không tội lỗi?”

Thổ phỉ đầu lĩnh vừa nghe nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, kể cả âm thanh đều có chút run rẩy nói: “Ngươi..... đừng làm loạn.....”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Các ngươi chọn địa phương không sai, nơi đây hoang tàn vắng vẻ, rất tốt, rất tốt!”

Liên tiếp hai tiếng rất tốt sau khi, đột nhiên một đạo lóe lên ánh bạc, cái kia thổ phỉ đầu lĩnh mặc dù còn hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở nơi đó, thế nhưng sinh cơ cũng đã ở trong nháy mắt đó biến mất, tiếp theo vừa là một kiếm, đầu to thổ phỉ đồng dạng chết oan chết uổng.

Phu Dịch 1 nhìn lập tức khẩn trương, vội vàng hô: “Ngươi đúng là lưu cho ta một!”

Nói xong đem đao nhấc trong tay, đồng dạng giơ tay chém xuống, mỗi một đao đều sẽ mang đi một thổ phỉ tính mạng.

“Nhanh lên một chút, không can thiệp tới kia cái gì phường hội xảy ra chuyện gì, bớt chọc một chút phiền toái đều là tốt.” Trương Thiên Vũ nhắc nhở.

“Hả.....”

Một nhóm 30 một gã thổ phỉ, theo động thủ đến kết thúc chỉ là mười giây

ngắn ngủi, một bên thương nhân xem ở trong mắt nhất thời kinh ngạc vô cùng, mãi đến tận Trương Thiên Vũ câu hỏi, lúc này mới tỉnh táo lại, thế nhưng hắn nhưng không hề nghe rõ hỏi chính là vấn đề gì, chỉ phải nghẹn ngào nói: “Ta không hề nghe rõ, kính xin thương tiên nhắc lại một lần nữa.”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Bây giờ tình huống này, nên xử lý như thế nào?” Nói xong hắn chỉ vào trên mặt đất thổ phỉ thi thể.

Thương nhân nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, này mấy cái tu sĩ xem ra đích thật là mới vừa vào đời không lâu, vội vàng trả lời: “Không có chuyện gì, điều ước bên trong chỉ nói không thể đối với người phàm thi triển tiên pháp, cũng không có nói không thể giết người phàm, hơn nữa này điều ước mặc dù đặt ở nơi đó, thế nhưng ở cái này mạnh được yếu thua trong thế giới, chánh thức tuân thủ vừa có mấy người, cái.”

“Là ý nói của ngươi, bọn họ những thi thể này thì vứt này không cần phải để ý đến?” Phu Dịch hỏi lần nữa.

Thương nhân gật gù, lại giải thích: “Con đường này mỗi tháng đều sẽ chết bách mười người, không ai sẽ truy cứu, chúng ta còn là mau nhanh trở về thành đi thôi, cái này Phật cũng không phải nhóm này thổ phỉ Đại đầu mục, hắn chỉ là cái dẫn đội, chánh thức Long Đầu lão đại nghe nói cũng là tu sĩ, hơn nữa tu vi còn không thấp, nếu để cho hắn biết rồi người là các ngươi giết, sợ rằng tương lai đều sẽ là ít ỏi phiền phức, Ngoại An Thành xong ý có Ma tộc cùng lũ chó săn bảo vệ, mặc dù là này coi trời bằng vung súc sanh, cũng tuyệt đối không dám ở trong thành Hồ làm không phải làm.”

Ấy lời nói thật mặc dù nói như vậy, thế nhưng thương nhân sợ nhất nhưng thật ra là bang này thổ phỉ đến lúc đó tìm hắn phiền phức, Thần Lộ tâm tư kín đáo, lập tức liền hiểu được, cười cười nói: “Chúng ta đã hiểu, đi thôi.”

Phu Dịch mấy người kỳ thực vốn cũng không có gì mục tiêu, Côn Luân Sơn cũng chỉ là Nhất Cá Đại khái phương hướng thôi, ở mảnh này Ma tộc thống trị

đại địa bên trong, phải xuyên qua mấy ngàn dặm đi tới Côn Luân Sơn, kỳ thực cũng không dễ dàng, huống hồ thế giới này hiện trạng đối với bọn hắn tới nói, hoàn toàn là hai mắt 1 sờ soạng, vì vậy một nhóm ba người liền ở thương nhân dẫn dắt đi, hướng về Cửu An Thành bước vào.

“Đại thúc, ngươi khả năng nói cho chúng ta một chút bây giờ thế giới này hiện trạng gì?” Trương Thiên Vũ vừa đi, một bên hướng về thương nhân dò hỏi nói.

Thương nhân gật gật đầu nói: “Đương nhiên có thể.....”

Nói xong, hắn liền vừa đi, một bên đem bảy giờ Thần Châu đại khái tình huống đại khái giảng thuật một lần, hắn giảng này kỳ thực cùng Đông Hạo nói cũng gần như, chỉ là càng thêm tỉ mỉ một điểm, cái này lúc trước Phu Dịch đã đơn giản hướng về Trương Thiên Vũ nhắc qua, cho nên bọn họ chỉ là bình tĩnh nghe, cũng không có đánh gãy hắn nói.

Thương nhân nói xong sau khi, Phu Dịch cười cười nói: “Này ta ngược lại thật ra trước sớm cũng đã từng nghe nói, chỉ là không có vị đại thúc này nói như vậy tỉ mỉ thôi, đúng rồi, đại thúc, ngươi nghe nói qua Vụ Ẩn Thôn của Bạch Vân Sơn gi?”

Thương nhân nghe xong không khỏi sững sốt nói: “Thôn này..... vẫn còn chứ?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Bây giờ là mất, có điều trước khi còn ở.”

Thương nhân lắc lắc đầu nói: “Ta khi còn bé nghe nói qua truyền thuyết của Vụ Ẩn Thôn, cái kia tựa hồ là một bị nguyên rủa thôn, rất nhiều đi vào người cũng không có đi ra nữa, ta còn tưởng rằng cái kia thôn đã sớm không tồn tại nữa nha.”

“Bây giờ đích xác không tồn tại.” Thần Lộ nhẹ giọng lầm bầm một tiếng, phảng phất lầm bầm lâu bấy lâu.

Phu Dịch vốn là muôn hỏi thăm một chút, nhìn hay không khả năng suy tính đến bọn họ ở cái kia thế giới khác bên trong ngây người bao lâu, có điều xem ra Vụ Ân Thôn đối với ngoại giới nói, hoàn toàn là một giống như mê truyền thuyết, &# 32; mà Vụ Ân Thôn xưa nay đều không có chuyên môn ghi chép thời gian lịch pháp, cho nên cho tới bây giờ, bọn họ cũng không biết bọn họ đến tột cùng trong thế giới khác ngây người bao lâu.

Tới gần Cửu An Quận lúc, thương nhân đem ba người cản lại, chỉ vào bên đường có thật nhiều tảng đá lớn địa phương nói: “Các ngươi như vậy trang điểm sau khi vào thành thái quá rêu rao, các ngươi trước tiên ở mảnh này loạn thạch sườn núi chờ chốc lát, chờ ta làm mấy vị thượng tiên lấy mấy bộ quần áo thay, lại vào thành cũng không trễ.”

Này một đường đi một đường tán gẫu, nếu không có thương nhân nhắc nhở bọn họ ngược lại đã quên, vì vậy Trương Thiên Vũ vội vàng nói cám ơn, “còn là đại thúc nghĩ đến chu đáo, vậy làm phiền đại thúc chạy chân.”

Thương nhân vội vàng khoát tay một cái nói: “Không phiền phức không phiền phức, đại thúc ta mặc dù không sánh được các ngươi những người trẻ tuổi này đi đứng tốt, thế nhưng này đường còn không tính là cái gì, các ngươi chờ chốc lát, lập tức liền tốt.”

Nói xong thương nhân dẫn theo bao da liền một người tiến vào trong thành, ba người vội vàng trốn ở loạn thạch sườn núi mặt sau, để tránh không cần thiết phiền phức.

Ước chừng qua nửa canh giờ, cái kia thương nhân lại dẫn theo cái kia bao da chạy chậm lại, chỉ là này một vài bao da lại có vẻ hơi trống, Trương Thiên Vũ vội vàng bắt chuyện một tiếng, gấp mặt sau khi, thương nhân theo trong bóp da lấy ra ba cái trong suốt túi, ở chỗ phân biệt chứa hai bộ nam trang một bộ nữ trang, may mà bây giờ là viêm hạ, nếu không hăn cái kia ví da nhỏ cũng không bỏ xuống được nhiều thế này quần áo.

Tiếp nhận quần áo sau khi, Thần Lộ một người chuyển tới xa xa đi hoán đổi, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đúng là không có gì chú ý, đều là đại nam nhân cũng không có tị hiềm gì, vì vậy trực tiếp đem cũ nát quần áo cởi thu vào Càn Khôn Giới, sau đó đem quần áo mới thay.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 45+1 Bút Hoành Tài

Kỳ thực Trương Thiên Vũ trên người mặc trườn bào, đầu đội phát quan ở thời đại này ngược lại cũng không tính quá xuất chúng, dù sao rất nhiều tu sĩ đều Hi Hoan Cổ giả bộ trang phục, vì vậy ở người phàm bên trong cũng là nhấc lên một luồng phục cổ phong, loại này hình dáng ở phố lớn ngõ nhỏ cũng là tùy ý có thể thấy được, chỉ là cái kia mặc trườn bào thật sự là thái quá cũ kỹ, đặc biệt là ở viêm hạ, coi như mặc cổ trang cũng nhất định là kiểu mới nhất ngắn tay, nếu hăn mặc như vậy một thân trang phục đi ở trong đám người tất nhiên phi thường chói mắt.

Thương nhân ở vì bọn họ chuẩn bị quần áo trong khi, thì cân nhắc qua dù sao bọn họ không có chứng minh thư, cũng không cần quá rêu rao thật là tốt, cho nên chọn quần áo trong khi liền chọn lớn nhất nhiều phố thông Tshirt thêm quần, hai người thay xong sau khi nhìn nhau, Phu Dịch cười nói: “Cũng không tệ lắm.”

Thương nhân sau khi nghe được vội vàng cười nói: “Các ngươi thỏa mãn là tốt rồi.”

Nói xong thương nhân lại lấy ra đinh đầu mũ, chỉ chỉ Chu Tước nói: “Cái này cũng tránh một chút thật là tốt, quá chiêu diêu.”

Phu Dịch vội vàng nhận lấy, cùng Chu Tước một trận tốt tiếng thương lượng, Chu Tước lúc này mới cực kỳ bất mãn chui vào mũ bên trong.

Lúc này, Thần Lộ cũng thay quần áo xong đi ra, là một cái bình thường nhất màu đen quần dài.

Thương nhân vạn vạn không ngờ rằng, này nói là năm nay lưu hành nhất,

nhưng thật ra là nát nhất phỗ lớn quần dài, mặc ở trên người của nàng cư nhiên như thế hoàn mỹ hoàn hảo, cả người vóc người bị tôn lên không cách nào dùng lời nói diễn tả được, đặc biệt là lại phổi hợp bộ kia dung nhan tuyệt thế, càng đẹp không gì tả nổi, phảng phất bộ y phục này trời sinh chính là vì nàng thiết kế vậy.

Thần Lộ nhìn thấy ba nam nhân thì như vậy nhìn mình chăm chăm, không khỏi kiều nộ nói: “Này, các ngươi!”

“Ha ha.....” ba người đồng thời phát sinh lúng túng tiếng cười.

“Đại thúc a, có hay không nhìn qua hơi hơi một điểm quần áo, như vậy có thể hay không có chút quá rêu rao.” Phu Dịch vội vàng dời đi tầm mắt, hướng tới thương nhân chính là một trận oán giận.

Thương nhân bất đắc dĩ gãi đầu, này đã có thể thật oan uổng hắn, này đi vòng thương trường một vòng hạ xuống, thì mấy này quần dài mặc người nhiều nhất, hơn nữa không có một người mặc vào không phải có vẻ vừa thấp vừa xấu xa, ai có thể nghĩ biến thành người khác, lại lại có như vậy hiệu quả, coi là thật nên câu nói kia: Chỉ có thích hợp mới là tốt nhất.

“Cứ như vậy đi, chúng ta đi thôi.” Trương Thiên Vũ cười nói.

Thương nhân vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy, đi nhanh đi, sau khi trời tối cửa thành đóng, đến lúc đó muốn lại vào thành sẽ phiền toái một chút.”

Vì vậy một nhóm tứ hạnh tứ hạnh vội vàng hướng về Cửu An Thành chạy đi.

Cửu An Thành làm như một tòa cổ thành, ấy cửa thành là tương đương cao to, cửa thành bên trên điêu khắc “Cửu An cửa Tây” bốn chữ lớn, đồng dạng cao to tường thành hướng về hai bên kéo dài, Phu Dịch không khỏi cười nói: “Này tường thành có ích lợi gì, cũng chính là chặn lại một chút người bình thường mà thôi, nếu là cửa thành đóng không nhảy qua được không phải xong gì, có cái gì thật sốt sắng.

Thương nhân nghe đến Phu Dịch nói như vậy, vội vàng khoát tay một cái nói: “Thượng tiên lời ấy sai rồi, này cửa thành cùng tường thành thứ này kỳ thực nhân tộc ở hơn một ngàn năm trước trong khi đã sớm không cần, trước mắt những thứ này đều là Ma tộc xây dựng, chuyên môn đối phó các ngươi loại này người tu hành.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ vừa nghe, nhất thời đối với hắn nói sinh ra hứng thú, vội vàng cười nói: “Này cửa thành cùng tường thành chẳng lẽ có huyền cơ gì?”

Thương nhân gật gật đầu nói: “Thời gian không hơn, đợi tiến vào thành ta sẽ cùng mấy vị từ từ giải thích.”

Vì vậy bốn người vội vàng bước gấp mấy bước, vội vàng đóng cửa thành trước khi tiến vào Cửu An Thành, sau đó thương nhân mang theo bọn họ đi vào một cái không đáng chú ý hẻm nhỏ sau, không ngừng rẽ trái quẹo phải, ngay từ đầu sự chú ý của bọn họ chủ yếu còn tập trung tại đây mới mẻ kiến trúc, còn có nguyên nhân sắc trời dần tối không dứt sáng lên các màu ánh đèn, bất quá khi bọn họ đối với mấy thứ này mất đi hứng thú sau, lại phát hiện bọn họ còn ở chạy đi.

Vì vậy Phu Dịch liền bắt đầu càu nhau,

“Chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào?”

Thương nhân cười cười nói: “Nhà ta.”

“Nhà ngươi? Tại sao muốn đi nhà ngươi?” Phu Dịch không hiểu nói.

Thương nhân cười khổ một tiếng nói: “Thượng tiên có chỗ không biết, này Cửu An Thành mỗi đêm mười giờ trong khi đều sẽ hoàn toàn cấm thành, hết thảy nhân tộc nhất định phải đứng ở trong nhà, mấy vị thượng tiên vừa mới đến vừa không có chứng minh thân phận không thể tìm nơi ngủ tạm, cho nên chỉ có thể hạ mình mấy vị trước tiên ở tại hạ trong nhà tạm.”

Trương Thiên Vũ hỏi “đại thúc trong nhà có được hay không?”

Thương nhân vừa nghe, nhất thời nghẹn ngào nói: “Chỉ cần mấy vị không chê là tốt rồi.....”

“Có còn xa lăm không?” Phu Dịch hỏi.

“Vậy thì tới!” Thương nhân vội vàng trả lời.

Quẹo qua một cái cua quẹo sau khi, đại thúc dẫn bọn họ đi vào một cũ nát cư xá, sau đó dẫn bọn họ lên 2 đơn nguyên lâu ba sau khi, theo bao da bên trong lấy ra một chiếc chìa khóa, mở ra tay hộ cửa phòng.

“Hoắc!” Đi vào trong nhà sau khi, Phu Dịch không khỏi kêu lên một tiếng, thế nhưng mặt sau nói lại miễn cưỡng nén trở về, dù sao bọn họ còn muốn quấy rối người ta.

“Nhỏ đít xác nhỏ một chút, chỉ có hơn ba mươi thước vuông.....” thương nhân nhất thời lúng túng vô cùng, âm thanh cũng là càng nói càng thấp, hắn cũng biết, thì như vậy nhìn chăm chú điểm phòng ở ở bốn cái người trưởng thành rất rõ ràng không quá thích hợp.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Không có gì đáng ngại, chúng ta buổi tối bình thường đều là ngôi tĩnh tọa tu hành, đủ dùng.”

Phu Dịch chỉ là tính tình tương đối thăng thắn một điểm, cũng không có ác ý, vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy, đối với chúng ta mà nói, nơi đây đã rất lớn hơn.”

“BIU!” Đúng lúc này, mũi bên trong Chu Tước kêu to một tiếng sau khi, đem mũi đẩy ra lộ ra một đầu nhô.

Thương nhân nhất thời hoảng hốt, vội vàng đóng cửa lại, sau đó bắt chuyện ba người ngồi ở trên ghế salông, thương nhân cảm thấy bọn họ tổng gọi mình đại thúc có chút khó chịu, cho nên liền làm cho bọn họ gọi hắn lão Vương, bọn họ

cũng không có lập dị, đồng thời mỗi loại tự giới thiệu một phen sau khi, thương nhân liền ứng phó Phu Dịch bọn người yêu cầu bắt đầu từ từ nói chuyện lâu.....

Thời đại này cũng không có bọn họ tưởng tượng phức tạp như thế, ngàn năm trước văn minh khoa học kỹ thuật, ngoại trừ một vài cơ bản kiến trúc loài gì đó cùng một vài chỉ có nhà giàu quyền quý mới có quyền lợi sử dụng lưu lại xa xỉ công cụ, đã bị Ma tộc hủy diệt hầu như không còn một mống, khiến loài người văn minh trực tiếp lại cũng về tới vương triều thời đại, Ma tộc chính là cái kia từng vương, chó săn bọn giống như năm đó quan lại bình thường, mà dân chúng tự nhiên còn là dân chúng.

Duy nhất không cùng chính là, khi đó vương chỉ có một, hiện nay thiên hạ nhưng có mấy trăm ngàn vương, cho nên ở thời đại này dân chúng so với dĩ vãng bất cứ lúc nào qua đều khổ.

Muỗi là loài người sinh tồn vật tất yếu, Ma tộc phát hiện này một đại tin tức trọng yếu sau khi liền đem muỗi nghiêm mật khống chế lên, sau đó dùng muỗi hướng về có thể đổi lấy đến bọn họ cần thiết tất cả, nhân tộc để sinh tồn còn có thể càng thêm ra sức làm việc, bọn họ tìm được thì sẽ càng nhiều, này xa xa so với bạo lực bức bách bọn họ càng tốt hơn.

Muỗi chỉ có thể theo Ma tộc trong tay mua được, cho nên muỗi rất đắt, đắt đến không thể nào tưởng tượng được, tựa như lão Vương như vậy cả ngày không ngại cực khổ, dài nắng đầm mưa liều mạng hơn nửa đời người, kiếm tiền nong 90% đều dùng cho mua muỗi, còn lại mười phần trăm chính là ngày thường tất cả chi tiêu hơn nữa bây giờ như vậy cái răm lớn điểm phòng ở, đương nhiên còn có một chút tích trữ, là dùng để lấy vợ lão bà tiền nong.

Cho nên lão Vương mới phải xuất hiện ở cái kia không có bất kỳ an toàn bảo đảm, thậm chí có thể nói là cực kỳ nguy hiểm trên đường nhỏ, hôm nay không muốn đụng với Phu Dịch, chỉ sợ hắn vận mệnh rồi cùng này chết đi đồng hành giống nhau.

Đương nhiên ba người cũng tuyệt đối không ngờ rằng, nguyên lai Ma tộc thống trị nhân tộc thủ đoạn lại đơn giản như vậy thô bạo, cũng còn tốt bọn họ bây giờ đều là Tân Tiên cảnh tu sĩ, ích cốc thuật cũng coi như đại thành, này đối với bọn hắn tới nói ngược lại cũng không là vấn đề.

“Vậy ngươi đến tột cùng đang làm gì chuyện làm ăn?” Phu Dịch không hiểu nói.

Lão Vương cười khổ một tiếng nói: “Ai da, kỳ thực ta làm cả đời bùn tượng, bây giờ đều sắp năm mươi tuổi người còn không có tốn đủ lấy vợ lão bà tiền nong, cho nên lần này tại kia hai cái đồng hương cổ động dưới, đem hết thảy tiền nong lấy ra cầm muối, đưa tới bên ngoài trăm dặm Thanh Phong Quận, này một chuyến hạ xuống chênh lệch giá đã đủ ta lấy vợ lão bà, chỉ là không ngờ rằng lần đầu tiên thì đúng phải những thô phỉ kia, may mà mấy vị đúng lúc chạy tới, nếu không ta liền cũng cùng bọn họ vậy.”

“Hả…… nguyên lai ngươi theo hai người bọn họ trong bao lấy ra 1 bọc nhỏ gì đó chính là muối a……” Phu Dịch bỗng nhiên tỉnh ngộ.

“ a……” lão Vương nguyên tưởng rằng bọn họ cũng không có chú ý tới hắn động tác nhỏ, bây giờ bị Phu Dịch nói đến ở bề ngoài nhất thời mặt già đỏ ửng, không biết là có bao nhiêu lúng túng.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Có điều như vậy một chút cũng coi như là khổ tận cam lai, ngươi chỉ cần đem này muối đều bán đi, lấy vợ lão bà tiền nong là đủ rồi.”

Lão Vương vội vàng nói: “Kỳ thực hai người bọn họ so với ta nhiều một chút, ta bây giờ chỉ cần bán một nửa đã đủ lấy vợ lão bà, ta lại còn lại một điểm lưu làm bình thường chi tiêu chi phí, còn lại nếu như mấy vị không chê nói, thì đưa cho các ngươi.”

Thần Lộ vội vàng khoát tay một cái nói: “Lão Vương ngươi không cần khách khí, chúng ta không cần thứ này.”

Lão Vương lắc lắc đầu nói: “Không không không, các ngươi cần phải, các ngươi cũng chớ xem thường này một phần ba, này một phần ba nhưng một khoản tiền lớn, đầy đủ cho hai ngươi một người lấy vợ một người vợ, nếu như tiết kiệm một chút hoa nói, đã đủ các ngươi cả đời tiêu xài.”

Lão Vương lời này vừa nói ra, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ nhất thời lúng túng vô cùng, Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Lão Vương, chúng ta thật không cần, phải trong khi hỏi ngươi bắt lại là được.”

Lão Vương lúc này mới yên lòng lại, tất nhiên bọn họ nói rồi phải trong khi bắt lại, liền nhất định sẽ không đổi với hắn khoản này tiền động tham niêm, lúc trước nói cắt ra một phần, kỳ thực hắn cũng là tương đương thịt đau, chỉ là này sống hơn nửa đời người người, hắn làm sao có khả năng không rõ thắt phu vô tội, mang ngọc măc tội đạo lý, trước mắt này mấy người trẻ tuổi mới tới bất chợt đạo đổi với tiền nong không có khái niệm gì, thế nhưng tương lai bọn họ minh bạch sau đó vạn nhất lo ngại mặt mũi không tốt ý tứ tìm hắn muôn, trực tiếp cho hắn..... vậy có thể gặp phiền toái.

“Đúng rồi, thành tường kia cùng cửa thành rốt cuộc xảy ra chuyện gì a?”
Thần Lộ hỏi.

Lão Vương vội vàng trả lời: “Ma tộc tổng cộng có chín nơi cất giữ muối nhà kho, trong đó một chỗ ngay ở này Cửu An Thành, cái kia cửa thành cùng tường thành có thể không phải là vật phàm, cửa thành là duy nhất có thể ra vào thông đạo, một khi cửa thành đóng chặt, liền cùng này môn phái tu tiên đại trận hộ sơn giống nhau vững như thành đồng vách sắt, cho nên chúng ta nếu trẽ một tí các loại cửa thành đóng lại muôn đi vào nữa nói, muôn nhìn Ma tộc canh phòng tâm tình.....”

Lão Vương quen thuộc ngủ trỗng, thế nhưng bây giờ có khách, hơn nữa cái này khách nhân bên trong còn có cô gái, cho nên lão Vương thăng thắn cũng một buổi tối không ngủ, một tuổi gần 50 đại thúc cứ như vậy cùng ba cái tinh lực mười phần người trẻ tuổi ròng rã hàn huyên một đêm.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 46: Người Giả Bị Đụng Có Nên Hay Không Chết?

Hôm sau, sắc trời dần sáng, lão Vương lúc này lại so với ba cái người trẻ tuổi càng thêm tinh thần, sáng sớm liền dẫn ba người đến Khứ Cật bữa sáng, sau đó liền cho ba người thu xếp chứng minh thân phận.

Tiền nong ở thời đại này tuyệt đối là vạn năng, lão Vương bây giờ nhưng chánh thức một đêm chợt giàu, giàu nứt đố đổ vách hắn chỉ dùng gần như mười mấy phút, liền cho ba người làm chứng minh thân phận.

Tiếp được Lai Lão vương muốn đi Di Xuân Lâu mua lão bà, ba người mới tới bất chợt đao cũng không biết nên làm chút gì, vì vậy liền cứ như vậy theo lão Vương, theo ý tứ của Thần Lộ chính là, còn có thể giúp hắn chọn một chút.

Lão Vương nghe xong nhất thời xạm mặt lại, thế nhưng rồi lại không biết là nên nói như thế nào, vì vậy chỉ phải lúng túng cười một cái, ở mặt trước dẫn đường.

Di Xuân Lâu nghe tên liền biết làm gì, ở thời đại này, cái nghè này lại tro tàn lại cháy, phương diện này nữ tử có là bị bán tiền đến, có là bị lừa gạt tiền đến, tóm lại các loại có thể làm lộ ra cùng không thấy được ánh sáng thủ đoạn đều có.

Nơi này là các nam nhân lớn nhất động tiêu tiền, bất kể là nhà giàu quyền quý còn là ăn mày quỷ nghèo, chỉ cần ngươi có tiền cũng có thể tiến đến, đương nhiên đầu bảng hoa đán cùng tàn hoa bại liễu giá cả cũng là khác biệt một trời một vực.

Có điều Di Xuân Lâu chánh thức thân phận nhưng cũng không là cung cấp loại này phục vụ, mà là chính thức kết hôn ghi danh chỗ, chỉ có cầm này giấy

chứng nhận của Di Xuân Lâu, mới là vợ chồng hợp pháp, nếu không nói một khi bị phát hiện trai gái không có chứng cứ phát sinh quan hệ nói, nữ liền sẽ bị mạnh mẽ đặt hướng về ở Di Xuân Lâu bán S, còn nam nhân tự nhiên là ném tới âm u quặng mỏ, theo tự tại cái kia tối tăm không mặt trời địa phương làm đào mỏ nô lệ.

Lão Vương tiến vào Di Xuân Viện sau liền tìm lên quy công nói rõ ý đồ đến, quy công 1 nhìn đây là mua bán lớn, vì vậy vội vàng bắt chuyện tú bà.

Tú bà thấy lão Vương cỗ này thân thiết sức lực quả thực không có cách nào dùng lời nói diễn tả được, kéo lão Vương cùi chỏ thì tiến vào một căn phòng, Phu Dịch ba người hiểu kỳ vội vàng đuổi theo đi, một bên quy công muốn ngăn cản, Thần Lộ ngầm thi một thuật định thân, liền đưa hắn định ở nơi đó không nhúc nhích.

Sau đó ba người đi vào theo, tú bà nhìn thấy có người ngoài tiến đến lập tức nỗi trận lôi đình, đang định hồn hển quy công thời gian, ngang đầu nhìn lên Thần Lộ nhan lại có chim sa cá lặn, nghiêng nước nghiêng thành dáng vẻ, mặt vốn nổi giận đùng đùng mặt lập tức như là trở mặt một tấm gương bỏ ra đầy mặt ý cười, đối với Thần Lộ nói: “Cô nương, ở lại nơi đây, tỷ tỷ ta bưng ngươi thành đầu bảng, đến lúc đó 37 chia làm như thế nào?”

Thần Lộ không rõ tú bà đang nói cái gì, vội vàng nhìn về phía Phu Dịch, Phu Dịch càng bất đồng, vội vàng vừa nhìn về phía Trương Thiên Vũ, Trương Thiên Vũ liền này Di Xuân Lâu là làm gì chưa từng hiểu rõ, hắn thật đúng là cho rằng chỉ cần kết hôn nhất định phải tới đây ghi danh giống nhau, cũng tương tự là vẻ mặt được ép, Thần Lộ bất đắc dĩ chỉ phải nói với lão Vương: “Lão Vương, này đại nương nói chính là có ý gì?”

“Đại nương!” Tú bà mặc dù đối với dung mạo của Thần Lộ phi thường hài lòng, thế nhưng cô nương này lại như vậy không thức thời, lại xưng nàng là đại nương, phải biết rằng nàng cũng bất quá 4 mươi bảy mươi tám mà thôi, mặc dù không sánh được này chính trực tuổi thanh xuân, nhưng ít ra cũng coi như đến

phong vân dư âm a, này nha đầu chết tiệt kia lại xưng mình là đại nương, lúc này vô danh lửa nhất thời, thế nhưng nghĩ đến con bé này có thể mang đến lợi ích, rốt cục vẫn là mạnh mẽ đem cái này tức giận nuốt xuống, sau đó gượng bỏ ra một phen khuôn mặt tươi cười, ôn nhu nói: “Tiểu cô nương, phải gọi tỷ tỷ biết không?”

“Tỷ tỷ……” Phu Dịch nghe đến này mặt mũi nhăn nheo đại nương lại để Thần Lộ gọi nàng tỷ tỷ, vừa mới nhắc lên chén nước đưa một cái còn chưa đến thật vội nuốt xuống khẩu trực tiếp vắng tú bà một thân.

Đối với Phu Dịch, mặc dù thiếu niên này có vài phần tuấn tú sắc, thế nhưng tú bà lại sớm không phải mới biết yêu tuổi, dùng sức bóc một chút trên mặt nước, hai tay chống nạnh lớn tiếng nỗi giận mắng: “Tiểu tử, ngươi là gì đụng tới hành lá, dám ở lão nương địa phương rầy nước dã!”

Tú bà vừa dứt lời, liền vù vù lạp lạp xông tới 10 hướng về cái đại hán vạm vỡ, đem ba người vây lại.

Thế nhưng bọn này đại hán nhìn thấy Thần Lộ thời gian,

Dồn dập bị ấy xinh đẹp hấp dẫn, hoàn toàn đã quên tiến đến là làm gì đến rồi.

Lão Vương nhìn qua sự tình lớn chuyện rồi, liền vội vàng đem một túi tiền nong đặt ở tú bà bên tai lắc lư, cười nói: “Em gái không nên tức giận nha, này mấy cái là ta nông thôn đến nghèo thân thích, người thì đại nhân có đại lượng, đừng tìm bọn họ so đo.”

Tú bà tại đây ăn chơi chè chén vị trí ngây người hơn nửa đời người, tự nhiên là khéo léo hạng người, cái gì mặt mũi không mặt mũi, cùng tiền nong không qua được mới là cực kỳ mất mặt.

Tú bà vội vàng cầm trong tay túi tiền nhận lấy cất vào trong ngực, sau đó quay cái kia vòng đại hán vạm vỡ vung vung tay, thế nhưng ai biết bọn đại hán nhưng vẫn là nhìn chăm chăm Thần Lộ nhìn, nơi nào lo lắng phản ứng tú bà.

Tú bà nhất thời giận dữ nói: “Các ngươi còn không mau cút đi! Cút!”

Này gầm lên giận dữ sau khi, bọn đại hán rốt cục thức tỉnh, vội vàng chạy ra phía ngoài, trong đôi mắt tràn đầy đều là lưu luyến không rời.

Bọn đại hán lui ra ngoài sau khi, lão Vương tự nhiên nhìn ra tú bà tâm tư, vội vàng lược thi tiểu kế trùng tú bà thấp giọng thì thầm nói: “Em gái khoan hồng độ lượng, có điều cái tiểu nha đầu này ngươi thì không muốn nghĩ đến, thân phận của nàng cũng không bình thường……”

Nói xong cỗ ý đem một giống như chữ kéo thật dài.

Tú bà tự nhiên nhận thức lão Vương, cái tên này một con quỷ nghèo, đột nhiên nhớ tới đi tới nơi này đòi một lão bà, nhất định là phát ra tiền, đã hắn nói như vậy, nói vậy cô bé này chính là kim chủ của hắn, như vậy tiện tay liền như vậy vô cùng bạo tay, hơn nữa nhìn lúc đó chính mình vậy vừa nói, cô nương này tựa hồ thật không hiểu nàng đang nói cái gì, càng chứng minh rồi cô nương này tất nhiên không phải phổ thông người ta xuất thân, nếu không không thể không biết là nàng này Di Xuân Lâu là làm gì địa phương.

Nghĩ đến đây, tú bà lập tức cảm thấy phía sau lưng xuất mồ hôi lạnh, vội vàng nói với lão Vương: “Đa tạ Vương ca nhắc nhở, tới tới tới, nơi đây có mấy người, cái thượng hạng cô nương, nếu người bình thường, ta còn không nỡ đâu……” nói xong theo trong ngăn kéo lấy ra vài tờ bức ảnh đưa cho lão Vương.

Lão Vương nhận lấy, nhìn qua này trong hình cô nương tuổi tác mặc dù hơi lớn, thế nhưng lại là cái đĩnh cái xinh đẹp, phải biết rằng tuổi tác hắn cũng không nhỏ, có thể lấy được này quá khí đầu bảng, cũng là vô cùng có mặt mũi, vì vậy vội vàng nói cảm tạ: “Đa tạ muội tử.”

“Chúng ta huynh muội cũng không phải người ngoài, khách khí cái gì à……”

“Thì cái này!” Lão Vương từ bên trong lấy ra một tấm đưa cho tú bà.

Tú bà cười nói: “Vương ca ánh mắt thật tốt.”

Nói xong liền băng nhanh nhất tốc độ vì đó làm tốt thủ tục, sau đó quay ngoài cửa hô một tiếng: “Sáu con trai!”

Thế nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, Trương Thiên Vũ lập tức hiểu được, nghĩ đến nàng kêu gào người hắn là cái kia quy công, vì vậy vội vàng ngầm thi tiên pháp, đem cái kia thuật định thân hiếu, đồng thời bồng tối làm một thủ đoạn nhỏ, đưa hắn vừa rồi này một đoạn trí nhớ mờ rơi mất.

Tú bà gặp không có người đáp lại, vội vàng lại kêu một tiếng, lúc này quy công nghe đến tú bà la lên, vội vàng chạy vào.

Tú bà cũng không có bẩn thỉu hắn, trực tiếp đem lão Vương lựa chọn nữ tử bức ảnh đưa cho hắn, quy công nhìn qua bức ảnh lập tức liền hiểu giá bao nhiêu con ngựa, quay lão Vương chính là một trận cúi đầu khom lưng nói: “Vương ca người trước tiên ngồi, hôm nay động phòng trước khi cô dâu nhất định đưa đến!”

Nói xong liền lùi ra, lão Vương biết sự tình đã thành, vì vậy cùng tú bà tùy tiện khách sáo vài câu sau khi, liền cầm văn kiện mang theo ba người ra này Di Xuân Lâu.

“Lão Vương, người tú bà kia mới vừa nói là cái gì?” Vừa ra cửa lớn, Phu Dịch liền không thể chờ đợi nữa hỏi.

Lão Vương không khỏi lúng túng cười nói: “Các ngươi cũng không cần biết thật là tốt, ta sợ các ngươi trẻ tuổi nóng tính gấp phải phiền phức.....”

Phu Dịch nghe lão Vương kiểu này, lòng hiểu kỹ càng sâu, vội vàng hỏi tới: “Rốt cuộc là ý gì a, không có chuyện gì, chúng ta sẽ không cùng lão thái kia tính toán.”

Mặc dù hắn nói như vậy, thế nhưng lão Vương nhưng vẫn là không dám nói, nhất thời ấp úng không biết là nên nói như thế nào.

Trương Thiên Vũ mặc dù đối với phương diện này cũng không hiểu lăm, thế nhưng xuất hiện ở Di Xuân Lâu thời gian cẩn thận quan sát thêm vài lần, trong lòng kỳ thực cũng hiểu tám chín phần, đặc biệt là lão Vương kiểu nói này, liền phỏng chừng đến nơi này cũng không phải đơn thuần ghi danh vị trí, nên còn là phong hoa nơi, như thế 1 liên tưởng, người tú bà kia nói là ý gì cũng là cơ bản sáng tỏ.

Trương Thiên Vũ tự nhiên biết Phu Dịch cùng Thần Lộ quan hệ, nếu như Phu Dịch thật biết rồi lời kia ý tứ, e sợ một giây sau sẽ đem này Di Xuân Lâu hủy đi sạch sành sanh, vì vậy vội vàng hướng Phu Dịch nói: “Lão Vương đều nói không có gì, người còn không tin được hắn gì? Có phải là lão Vương?”

Nói xong Trương Thiên Vũ đổi với Trương vương liếc mắt ra hiệu, lão Vương vội vàng gật đầu tán thành, Phu Dịch sau đó nhìn về phía Thần Lộ, Thần Lộ chỉ là vừa rồi nhất thời không phản ứng lại mà thôi, ấy thật sự tú bà cho lão Vương bức ảnh trong khi Thần Lộ thì đã hiểu, nơi này rõ ràng chính là cái Y tổ, này cộng lại nếu làm cho nàng cùng các nàng thông đồng làm bậy.

Lúc đó Thần Lộ cũng rất tức giận, không nhịn được muốn dạy dỗ này không biết trời cao đất dày lão thái bà một trận, thế nhưng nghĩ lại, thật sự không cần phải để một phàm nhân trêu chọc không cần thiết phiền phức, cho nên hắn liền nuốt xuống cơn giận này, bây giờ nhìn thấy Phu Dịch nhìn nàng, nàng tự nhiên cũng biết tính khí của hắn, hơn nữa nàng nhìn thấy Trương Thiên Vũ ở phía sau không ngừng mắng nhiếc, vội vàng cười nói: “Lão thái bà kia chính là muốn cho ta giữ bức ảnh lại, UU đọc sách &# 119;ww &# 46; uuk ans hu &# 46;com &# 32; cho người khác làm vợ, ha ha.....”

“Hả..... thì ra là thế.” Thần Lộ đều nói như vậy, Phu Dịch tự nhiên không nữa hoài nghi đạo lý, mặc dù còn là đối với người tú bà kia có chút bất mãn, nhưng là không đến mức nỗi nổi trận lôi đình.

“Ôi chao!” Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên kinh hô một tiếng, ngay sau đó “◆H kéo” một tiếng, như là vật gì đó đập vỡ âm thanh.

Phu Dịch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tai to mặt lớn, tuổi chừng khoảng chừng hai mươi thanh niên trực tiếp kéo cánh tay của Thần Lộ, quay nòng hung đao: “Ngươi đánh nát bảo vật gia truyền của ta, ngươi đến đền bù!”

Rõng có vảy ngược, chạm vào thì lại chết!

Thần Lộ chính là vảy ngược của Phu Dịch, mắt thấy mập mạp này lại dám đối với Thần Lộ tát máy tay chân, nhất thời xung quan giận dữ một cước liền đá vào tên béo trên bụng.

Tên Béo kia chỉ là cái người phàm, nơi nào trải qua ở một chỉ nửa bước đã bước vào tiên cảnh tu sĩ một cước, lập tức như là đạn pháo bình thường bay ngược ra ngoài, mãi đến tận đánh vào một bức tường mới bị đỡ được, thế nhưng lớn mập lại vào lúc này theo miệng phun một luồng máu tươi sau khi, ngẹo đầu liền không nhúc nhích, phỏng chừng là chết rồi.

Thế nhưng Phu Dịch lại thấy rõ, giết chết tên béo căn bản không phải hắn này một cước, hắn này một cước tuy nặng, nhưng là nhiều nhất đá hư hắn một vài nội tạng mà thôi, không thể trong thời gian ngắn bị mất mạng, chính thức giết chết tên béo, lại là Thần Lộ khôi này vô cùng thần bí Tử Ngọc bên trong bay ra một con màu vàng sâu nhỏ.

Người giả bị đụng người có nên hay không chết?

Trong giây lát này, chung quanh vây xem đoàn người bắt đầu thảo luận vấn đề này.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 47: Chủ Nhà Họ Long

“Đi mau!” Mắt thấy hình thức không ổn, lão Vương vội vàng thấp giọng bắt chuyện một tiếng.

Ba người này mới phản ứng được, Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch đồng thời đưa tay khoát lên lão Vương trên người, lập tức huy động Thần Hành Thuật đến cực hạn, trên đường vây xem mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, vốn đứng nguyên ở nơi đó ba nam một nữ liền biến mất không còn tăm hơi, chỉ để lại đầy đất đồ sứ mảnh vỡ cùng xa xa chết đi tên béo có thể chứng minh chuyện này đích xác đã xảy ra, cũng không phải mọi người ảo giác.

Một đám người vây xem mắt lớn trừng mắt nhỏ, không biết là đến tột cùng xảy ra chuyện gì, không khỏi nghị luận sôi nổi.....

“Vừa rồi mấy người kia đâu, làm sao biến mất?”

“4 công tử giống như chết rồi, thực sự là báo ứng!”

“Đúng vậy, chúng ta trong ngày thường không ít bị hắn lừa bịp, thực sự là tự mình làm bậy thì không thể sống được, tuyệt đối là báo ứng!”

“4 công tử chết rồi chúng ta còn ở nơi đây làm gì, nếu hắn cha nuôi đến rồi, chúng ta có thể gặp phiền toái!”

Trong đám người không biết là ai nói một câu, vừa mới vây xem mấy chục người lập tức giải tán lập tức, chỉ để lại vẫn như cũ rải rác ở sứ vụn tẩm cùng chết đi cái gọi là 4 công tử.

Mọi người tản đi gần như mấy phút thời gian, toàn bộ đường phố liền bị Hô

Hô Lạp Lạp tới rồi một đám hộ vệ vây quanh lên, sau đó một vòng cực kỳ hoa lệ màu đen xe con nhanh chóng lái đến hiện trường.

Ở thời đại này, ô tô tuyệt đối là thân phận tượng trưng, không can thiệp tới người nhiều có tiền, chỉ cần người không có liên lụy quyền lợi đường dây này, người cũng tuyệt đối không thể ủng hộ dùng như vậy đinh vô cùng xa xỉ công cụ thay đi bộ, mà chiếc này màu đen xe con kẻ năm giữ, chính là Cửu An Thành đang nắm quyền hai đại gia tộc một trong, Phong gia chủ Phong Dật Hàn.

Phong Dật Hàn đi từ trên xe xuống, nhìn trước mắt chết thảm tên béo, ánh mắt lập tức đổi sắc bén vô cùng, đợi cho sớm tới rồi tùy tùng chạy chậm lại thời gian, hít một hơi thật sâu, nỗ lực bình phục nội tâm lửa giận, tận lực dùng bình thản ngữ khí hỏi: “Xảy ra chuyện gì.....”

Này tùy tùng là tâm phúc của Phong Dật Hàn, tự nhiên biết trước mắt cái tên mập mạp này đối ngoại mặc dù chỉ là con nuôi của hắn, nhưng thực tế là lại là con riêng của hắn, bây giờ chết thảm với đầu đường, này tâm tình của Phong Dật Hàn hắn đương nhiên biết rõ, vì vậy vội vàng trả lời: “Đánh nghe được, hung thủ là bùn Nhân vương một nhóm.”

Kỳ thực chính hắn cũng không thể xác định hung thủ đến tột cùng có phải là bùn Nhân vương, chỉ là nghe có người nói bốn người kia trong đó có một hình dáng giống bùn Nhân vương mà thôi.

Thế nhưng trước mắt Phong Dật Hàn đang đứng ở sảnh sửa bùng phát biên giới, đối với hắn mà nói, chỉ có một mực chắc chắn bùn vương, thì tương đương với tìm được rồi một trước mắt có thể cho Phong Dật Hàn phát tiết địa phương, đến lúc đó nếu như thật không phải, lại tìm cũng được, cho nên sự thật đối với hắn mà nói cũng không phải trước mắt quan trọng nhất, hắn bây giờ việc cắp bách muôn làm, chính là trước tiên tìm một hình nhân thể mạng đi ra.

“Ngươi dẫn người đem bùn Nhân vương đem ra gặp ta.” Phong Dật Hàn lưu lại một tiếng lạnh như băng khẩu dụ sau khi, liền xoay người lên xe hơi rời đi.

Tùy tung lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa trên đầu mồ hôi, lập tức dẫn một đội hộ vệ liền hướng về lão Vương trong nhà chạy đi.

Này bùn Nhân vương nói chính là lão Vương, hắn này hơn nửa đời người chính là cái bùn tượng, cho nên đạt được như vậy một tên tuổi.

Vào giờ phút này, Phu Dịch ba người khí định thần nhàn ngồi ở trên ghế salông, mà lão Vương cũng không ngừng trên mặt đất đi tới đi lui, hắn tại đây Cửu An Thành bên trong ngây người hơn nửa đời người, bị Phu Dịch đánh chết là ai hắn lại quá là rõ ràng, thế nhưng hắn lại không dám chỉ trích Phu Dịch, chỉ có thể chính mình làm gấp.

Quan trọng nhất là, ba vị này thượng tiên nói đi thì đi, hắn có thể hay là muốn tại đây Cửu An Thành bên trong ở lại, đặc biệt là vừa nghĩ đến đến cưới một lão bà trở về liền phát sinh như vậy sự tình, càng sốt ruột không ngừng thở dài.

Phu Dịch thấy lão Vương凝聚 mặt ở trước mắt lúc ẩn hiện, không khỏi có chút bật cười nói: “Vậy ngăn thời gian,

Ai có thể nhìn rõ ràng mặt của chúng ta, hơn nữa thì vậy chọn người, vừa vặn liền có người nhận thức người sao?”

Lão Vương bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Không có người tưởng tượng đơn giản như vậy, coi như lúc đó thật không ai nhìn thấy chúng ta, cũng thật không ai nhận thức ta, nếu như Phong gia quyết tâm muốn tìm hung thủ nói, không ra ba ngày thì nhất định tìm được chúng ta nơi đây đến.”

“Hả? Lời ấy nghĩa là sao?” Trương Thiên Vũ vừa nghe nhất thời hứng thú.

Lão Vương thở dài nói: “Các người đây sẽ không biết rồi, này Phong gia không phải là người bình thường, bọn họ vốn cũng là một lánh đời sửa Hành gia tộc, sau đó đầu phục Ma tộc, gia tộc này đối với thuật bói toán cực kỳ am hiểu, hơn nữa tin đồn bên trong chỗ bốc quẻ không một khôn nêu, cho nên chỉ cần cho bọn hắn 3 ngày, nhất định có thể tìm tới nơi đây đến.”

Ai biết lão Vương vừa dứt lời, liền nghe đến thang đạo bên trong đột nhiên xuất hiện hồn độn tiếng bước chân, nhất thời cho hắn dọa nạt xụi lơ trên mặt đất, Trương Thiên Vũ vội vàng đứng dậy đi tới cửa sổ vừa, nhìn thấy phía dưới đích xác có thật nhiều mặc thống nhất đồng phục người không hướng dũng mãnh vào bọn họ cái này hàng hiên.

Trương Thiên Vũ không khỏi biến sắc, không ngờ rằng này cái gọi là Phong gia thật đúng là thật sự có tài, lại nhanh như vậy tìm đến rồi, vì vậy hắn vội vàng quay Phu Dịch hai người làm một ẩn thân thủ quyết, hai người lập tức truyền ý, vội vàng tay bấm Tiên quyết miệng niệm châm ngôn, chỉ là một cái chớp mắt công phu hai người liền tính cả Chu Tước ở tại chỗ biến mất không còn tăm hơi.

Trương Thiên Vũ đồng dạng cùng có nhàn rỗi, trước tiên thi triển cái định thân thể đem lão Vương định ở nơi đó, sau đó vừa dùng ngón tay hóa thuật, đem lão Vương biến thành một treo lên giá áo, làm xong tất cả những thứ này sau khi, lúc này mới nhanh chóng chậm nắm bắt ẩn thân quyết đem thân hình triệt để biến mất.

Trương Thiên Vũ bên này làm phép vừa mới kết thúc, cửa liền bị đụng vỡ, và vù vù lẹt lẹt Phùng Tiên hơn hai mươi cái hán tử, tiến đến trực tiếp chính là một trận loạn tìm, chỉ tiếc Tiên gia kỳ ảo há lại là này phàm phu tục tử có thể khám phá, bốn cái sòng sờ sờ người sòng sờ sờ thì đứng ở trước mặt bọn họ, bọn họ lại sững sốt tìm không ra.

Cái kia tùy tùng không có tìm được bùn Nhân vương, nghĩ đến thủ đoạn của Phong Dật Hàn, không thấy sau lưng có chút lạnh cả người, thuận tay đem trên mặt đất treo lên giá áo bắt bớ lên chiếu cửa sổ liền ném ra ngoài.

Trương Thiên Vũ nhìn qua này còn cao đến đâu, này treo lên giá áo chính là lão Vương, dừng xem hình dạng thay đổi, nhưng vẫn là cái kia sòng sờ sờ người, nếu thật sự từ nơi này mười mấy mét trời cao ném xuống còn không được ngã chết a, vì vậy hắn mau mau một bước xa xông tới, đem lão Vương đẩy một cái, lúc này còn là treo lên cơ chiếc lão Vương vừa vặn bỏ qua cửa sổ đánh vào trên

tưởng, sau đó “loảng xoảng lang” một tiếng rơi trên mặt đất.

Trương Thiên Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, may mà vừa rồi trước tiên khiếu cho cái thuật định thân, nếu không này lão Vương một khi bị kinh sợ gọi ra có thể thì hư chuyện.

Trong phòng mười mấy hộ vệ cũng không có phát hiện có cái gì dị dạng, vì vậy tùy tùng sắp xếp hai người ở lại nơi đây sau khi, tất cả mang theo những người khác đi ra bên ngoài tìm kiếm.

Các loại cả đám sau khi ra ngoài, hai người này hộ vệ lập tức trầm tĩnh lại, cầm trong tay trường côn tiện tay ném qua một bên sau khi, liền hướng về trên ghế salông vậy khẽ dựa, sau đó càng làm chân hướng về trên bàn trà vừa để xuống, cái kia thoái mái kinh, khỏi nói có bao nhiêu đẹp.

Thần Lộ thấy hai người hình dáng không khỏi nở nụ cười, lập tức thi triển một nói mớ cầu khẩn thuật, hai người đảo mắt liền chìm vào giấc ngủ, làm lên mộng ban ngày đến.

Hai người ngủ ngon giấc sau khi ba người liền giải trừ thuật ẩn thân, có điều Chu Tước tựa hồ rất hưởng thụ loại trạng thái này, từ chối Phu Dịch giải trừ ẩn thân, ngược lại cùng mọi người bắt đầu chơi từng đôi mètàng.

Trương Thiên Vũ hướng lão Vương một ngón tay, lão Vương biến trở về nguyên hình sau khi bởi vì đau đớn hét lên một tiếng, nhưng ngay sau đó liền dùng hai tay chăm chú che mỏ của chính mình, đôi mắt nghẹn đỏ chót, dù sao gần năm mươi tuổi người, bị vừa té như vậy, áy đau đớn có thể tưởng tượng được.

Trương Thiên Vũ tính cách hiền lành, vội vàng lấy ra một hạt đan được cho ăn vào lão Vương trong miệng, ở đan được ảnh hưởng, lão Vương vẻ mặt lúc này mới hoà hoãn lại, đứng dậy tay nâng cửa sổ thật dài thở hồn hồn.

“Nhanh như vậy tìm đến rồi..... làm sao bây giờ?” Phu Dịch buồn phiền

nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu, nhìn về phía lão Vương, lão Vương đồng dạng bắt đắc dĩ lắc lắc đầu.

Đúng lúc này, cửa đột nhiên bị mở ra, đi vào một vị quần áo cực kỳ mộc mạc, tóc hoa râm, giữ lại râu dài trường sam ông lão cười khanh khách đi đến, Phu Dịch nhất thời cả kinh, trong tay liên kết Tiên quyết muôn làm phép.

Ông lão kia vừa thấy Phu Dịch này chiêu thức hoảng hốt vội nói: “Tiểu đạo hữu chớ hiểu lầm, lão phu là đến giúp các ngươi.”

“Ngươi? Giúp chúng ta?” Phu Dịch không khỏi sững sوت, lập tức hỏi: “Ngươi lấy cái gì giúp chúng ta?”

Ông lão tay phải loát trắng như tuyết râu dài ha ha cười nói: “Chỉ bằng lão phu kêu Long Khiếu Vân.”

“Long Khiếu Vân.....” lão Vương vừa nghe nhất thời hai chân mềm nhũn xui lơ trên mặt đất, trong miệng run rẩy nói: “Người chính là Long đại nhân.....”

“Chính là lão phu.” Ông lão cười cười, sau đó liền không nói gì thêm, tiện tay đóng cửa phòng lại, liền đi thẳng tới sô pha trước ngồi ở Phu Dịch bên cạnh.

Phu Dịch nhất thời cảm giác trong lòng chợt hiện một loại không hiểu áp lực, nhất thời phản ứng lại, xem ra người lão giả này tu vi cách xa ở hắn bên trên.

Ba người bọn họ là người ngoài, tự nhiên không biết là này Long Khiếu Vân cứu kín là ai, thế nhưng hỏi người trong cuộc lại cảm thấy có chút không quá lễ phép, vì vậy Trương Thiên Vũ liền hướng về lão Vương tìm hỏi: “Vị này Long tiên sinh là ai?”

Lão Vương thấy Long Khiếu Vân, Long Khiếu Vân cười hi hi gật gù, ý bảo ấy có thể nói, lão Vương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hướng về mấy người

giảng giải trước mắt người lão già này thân phận.

“Lúc trước đã cùng các ngươi đã nói, này Cửu An Thành chánh thức người khống chế kỳ thực chính là hai đại gia tộc, chính là Phong gia cùng Long gia, vị này chính là Long gia bây giờ gia chủ.”

Nói tới chỗ này, còn lại lão Vương liền không biết là nên nói còn là không nên nói, &# 85 vì vậy liền im lặng, có điều dù cho bao nhiêu là ngăn ngắt mấy câu nói, Phu Dịch mấy người cũng rõ cuộc hiểu rõ, trước mặt vị này tu vi sâu không lường được ông lão thực sự có năng lực giải quyết trước mặt loại chuyện nhỏ này.

Vì vậy ba người vội vàng tự giới thiệu, vừa là một đoạn hàn huyên sau khi, ông lão thấy lão Vương vẫn còn có chút kiêng kỵ không dám nói đi xuống, vì vậy liền nói tiếp: “Kỳ thực này cũng không phải bí mật gì, Phong gia phụ trách ma cung ma thạch vận tải cùng chứa đựng, mà ta Long gia phụ trách toàn bộ phương bắc khu vực lớn nhất mỏ muối, chúng ta đều là Ma tộc dốc sức, chính là thế nhân trong miệng cái gọi là nhân tộc chó săn.”

Câu nói như thế này lại theo người trong cuộc trong miệng nói ra, nhưng lại là như thế ung dung không có áp lực chút nào nói ra, Phu Dịch bọn người cùng kinh ngạc vô cùng, đặc biệt là lão Vương, nghe đến chó săn hai chữ trong khi, không nhịn được rùng mình một cái.

Ông lão thấy mấy người vẻ mặt, liền đã đoán được tâm tư của bọn họ, vì vậy cười ha ha nói tiếp: “Thế nhân đem chúng ta cho rằng là Ma tộc chó săn, kỳ thực cũng không sai, dù sao chúng ta thật chính là làm Ma tộc phục vụ, nhưng.....”

Nói xong, ông lão quay đầu nhìn về phía Phu Dịch, vẻ mặt không còn là như vậy tùy ý, đổi nghiêm túc vô cùng, quay Phu Dịch nói tiếp: “Tiểu đạo hữu, ngươi có nghĩ tới hay không, nếu như không phải chúng ta này chó săn thay thế Ma tộc dốc sức nói, ngươi cảm thấy chúng ta loài bầy giờ sinh hoạt là có thể so với bầy giờ tốt đây còn là sẽ càng tệ hơn?”

Lời vừa nói ra, ba người lập tức sững sốt, bọn họ chưa từng có nghĩ tới vấn đề này, bọn họ đánh trong đáy lòng cho rằng Ma tộc thật giận, thế nhưng cùng là nhân tộc Ma tộc chó săn càng thêm đáng chết!

Tiếng lòng đây chính là bọn họ!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 48+9 Cung Phi Tình BàN

Long Khiếu Vân cũng không có chờ đợi đáp án của Phu Dịch, trực tiếp liền đem đáp án công bố ra.

“Nếu như không có chúng ta bọn này làm chó săn nói, người Tộc Tiên sẽ cùng này súc sanh giống nhau, Hoàn Hoàn tất cả tất cả mất đi tự do, triệt để bị trở thành Ma tộc đồ ăn cùng nhân công.”

Phu Dịch mặc dù cảm thấy ông lão cái này đáp án có chút không hợp tình lý, nhưng lại không nói ra được đến tột cùng không đúng chỗ nào.

Trương Thiên Vũ lại vào lúc này đột nhiên nói: “Long lão tiên sinh, cái này lý thuyết ở trong lịch sử cũng từng xuất hiện, hơn nữa lịch sử đã nói cho chúng ta cái này lý thuyết mặc dù nghe vào hợp tình hợp lý, liền kỳ thực nó căn bản là chân đứng không vững, chúng ta chỉ có thể phản kháng, đem Ma tộc một lần nữa đuổi ra Thần Châu đại địa mới là duy nhất đường ngay.”

Long Khiếu Vân nghe đến nói của Trương Thiên Vũ, không khỏi cười ha ha một tiếng, sau đó phản bác: “Đoạn lịch sử kia lão phu làm đúng vậy biết, thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, đoạn lịch sử kia nhìn như cùng bây giờ tình huống cực kỳ tương tự, nhưng là chân thật tình huống thật giống nhau gì?”

“Không giống nhau gì?” Trương Thiên Vũ châm biếm lại.

Long Khiếu Vân lung lay Đầu Đạo: “Đương nhiên không giống nhau, vào lúc ấy là loài người nội loạn, song phuơng thực lực theo mặt ngoài số liệu nhìn mặc dù đồng dạng không ngang nhau, nhưng cũng là mỗi người có ưu thế, bây giờ? Người hãy nói cho ta biết nhân tộc ưu thế ở nơi nào? Giống như năm đó

dựa vào chiến thuật biến người? Tiểu đạo hữu, ngươi nhớ kỹ, trận này cùng Ma tộc chiến tranh cùng vào lúc ấy là không giống nhau, bây giờ chúng ta chỉ có thể như năm đó Việt Vương Câu Tiễn bình thường năm gai nêm mật, làm tích góp tới trình độ nhất định trong khi duy nhất bùng nổ, mới có khả năng thắng được trận này kéo dài ngàn mấy năm chiến tranh.”

Trương Thiên Vũ nghe xong còn muốn cùng với tranh luận, lại là há miệng thở dốc cũng không nói một lời nào, hắn không biết là nên nói cái gì, bởi vì Long Khiếu Vân nói chính là sự thật, nhân tộc căn bản cũng không có đánh với Ma tộc một trận tư cách.

Phu Dịch tự nhiên cũng nghe đã hiểu đạo lý này, vì vậy liền hướng về long khiếu thiên thỉnh giáo nói: “Tiền bối ý tứ chúng ta hiểu, ý tứ của ngài là để cho chúng ta tạm thời ngủ đông, chờ lấy tiền bối mới có thể vào lúc này hiện thân, chính là sợ chúng ta xăng bậy.”

“Trẻ nhỏ dễ dạy cũng!” Long Khiếu Vân nhìn thấy Phu Dịch đã đoán được ý đồ đến của hắn, phi thường vui mừng gật gù, “hiện nay thiên hạ cũng không phải hết thảy làm Ma tộc phục vụ người cũng như ta Long gia bình thường, cái này Phong gia chính là điển hình chó săn, này mấy trăm năm qua nếu không phải là có ta Long gia cùng bọn chúng ngăn được, này dân chúng của Cửu An Thành còn không mặc bọn họ xâu xé!”

Nói đến chỗ này, ông lão vẻ mặt đổi lòng đầy căm phẫn, nói vậy tất nhiên là đổi với Phong gia hành vi cực kỳ trơ trẽn tới cực hạn, nếu không cũng không thể như vậy lộ ra chân tình.

Thần Lộ nói: “Tiền bối dự định trước mắt chuyện này xử lý như thế nào?”

Long Khiếu Vân hít sâu vài lần, đợi bình phục trong lòng tức giận sau khi, lúc này mới chậm rãi nói: “Đây là việc nhỏ, chỉ cần đón các ngươi nhận được lão phu phủ trên chính là Phong Dật Hàn cho dù có thiên đại lá gan, cũng không dám đến ta phủ trên lỗ mõng.”

Lão Vương vừa nghe, nhất thời ngạc nhiên vạn phần, để tỏ lòng lòng biết ơn, vội vàng quỳ trên mặt đất tầng tầng dập đầu ba cái.

“Tiểu vương ngươi không cần như vậy, chúng ta cùng là nhân tộc, tài cán vì dân chúng ít ỏi chịu khổ một chút, là ta Long mỗ kiếp này lớn nhất tâm nguyện.” Thấy lão Vương dập đầu, Long Khiếu Vân lại đứng dậy, tự mình đưa hắn đỡ lên.

Lão Vương tự nhiên thụ sủng nhược kinh, nhất thời kích động không biết là nên làm thế nào cho phải.

Vì vậy, một nhóm bốn người liền ngồi lên rồi Long Khiếu Vân vì bọn họ chuẩn bị xe con, rất nhanh liền tới Long phủ.

Đến nơi này, lúc trước sự kiện kia cũng đã xem như triệt để chấm dứt, đừng nói chỉ là Phong Dật Hàn một tùy tùng, cho dù là bản thân của hắn, đều không dám tùy tiện xông này Long phủ.

Long phủ lớn vô cùng, thế nhưng là không có chút nào xa hoa, Phu Dịch bọn người xem ở trong mắt liền càng thêm tin Long gia thật chính là toàn tâm toàn ý muốn là nhân tộc làm chút chuyện,

Thậm chí trên lưng bê danh cũng sẽ không tiếc, ba người liền đổi với này người nhà họ Long càng thêm kính nể.

Tiến vào sân sau khi, Long Khiếu Vân đầu tiên cho lão Vương một niềm vui bất ngờ, phần này ngạc nhiên chính là hắn theo Di Xuân Lâu lấy vợ đến lão bà, sau đó người làm liền dẫn hai người ở vì bọn họ chuẩn bị phòng khách đã đi, thấy lão Vương không thể chờ đợi được nữa hình dáng, chỉ sợ cũng không chờ được đến buổi tối.

Long Khiếu Vân tự mình dẫn ba người đi tới thư phòng, dặn dò người làm vì đó dọn chỗ bưng trà.

Đợi người làm thối lui sau khi, Long Khiếu Vân buông trong tay chén trà, thở

thật dài một cái.

“Tiền bối có tâm sự gì?” Trương Thiên Vũ không hiểu nói.

Long Khiếu Vân lại thở thật dài một cái, thế nhưng cũng không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng gõ vài cái bàn, nghe đến kêu gọi, ngoài thư phòng chờ đợi người làm vội vàng tiến đến nghe ấy dặn dò.

Long Khiếu Vân lúc này mới phân phó nói: “Đi, đem ta cái kia hai cái vô dụng con trai mang vào.”

Người làm nghe đến dặn dò vội vàng lui ra, ba người không khỏi hơi nghi hoặc một chút, không biết là vị này Long lão tiên sinh trong hồ lô bán là thuốc gì, thế nhưng chủ nhân không nói, bọn họ cũng không tiện hỏi lại, chỉ có thể chờ đợi hẵn hai đứa con trai kia tới hơn nữa.

Không lâu lắm, cái kia người làm liền dẫn hai cái hơn ba mươi tuổi người đàn ông trung niên tiến vào thư phòng, hai người này người đàn ông trung niên mặt mày trong lúc đó cùng Long Khiếu Vân đích xác có 78 phân thân như, thế nhưng hai người này ánh mắt tựa hồ có hơi đại ra, nghĩ đến chỉ số thông minh nên có chút thiếu hụt, ba người không khỏi chau mày, đại khái cũng đoán được Long Khiếu Vân ý tứ.

Sau đó Long Khiếu Vân phất tay một cái, người làm đem hai cái người đàn ông trung niên mang đi sau khi, Long Khiếu Vân bi thương nói: “Các ngươi cũng thấy được, đây là hai đứa con trai của ta.....”

“Thiên tư ngu dốt, hơn ba mươi năm vẫn dừng lại ở phía sau thiên cảnh, ở lòng tự ái điều động dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, mà bây giờ đại nạn của ta sắp tới, nhiều nhất còn có ba năm có thể sống, lão phu đúng là không sợ chết, chỉ là lão phu này vừa đi, Long gia thì sẽ trước tiên bị Phong Dật Hàn thôn tính..... khắp thành dân chúng cũng.....”

Nói xong nói xong, Long Khiếu Vân lộ ra chân tình, lại lão lệ tung hoành

khóc không thành tiếng.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, này tu vi của Long Khiếu Vân còn ở phía trên hắn, coi như chỉ là Địa Tiên Cảnh cũng có 800 tuổi thọ, làm sao có khả năng chỉ còn lại có ba năm sống lâu, hắn nhưng hoàn toàn không thấy được vị này Long lão tiên sinh có một tia sapphire chầu trời cảm giác, cũng muốn hỏi ấy nguyên nhân, thế nhưng nhìn thấy hắn này một cái nước mũi một cái nước mắt, lại không biết nên mở miệng như thế nào.....

“Tiền bối không có đừng sau người?” Thần Lộ hỏi.

Long Khiếu Vân trả lời: “Có cái cháu trai, thiên tư kỳ giai, năm nay mươi hai tuổi tu vi đã qua trước tiên cảnh đỉnh cao, đáng tiếc khi hắn biết ta không còn sống lâu nữa sau khi có chút chỉ vì cái trước mắt, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, bây giờ vẫn ngất xỉu bất tỉnh.....”

“Không có cách nào chữa trị sao?” Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi.

“Có là có..... nhưng.....” Long Khiếu Vân không dứt ấp a ấp úng, tựa hồ có hơi khó có thể mở miệng.

Phu Dịch nhất thời dâng vẻ nóng nảy nói: “Tiền bối, có cái gì nói cũng được, như vậy ấp a ấp úng thì có ích lợi gì?”

Long Khiếu Vân không khỏi lại thở dài một hơi nói: “Muốn trị tiểu Tôn bệnh, nhất định phải dùng cửu cung phi tinh bàn, vì hắn Cải Mệnh sau khi mới có thể dùng thuốc đá để hắn thức tỉnh, thuốc đá này lão phu đều đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ có này cửu cung phi tinh bàn.....”

“Cửu cung phi tinh cuộn tại nơi nào?” Phu Dịch vội vàng hỏi.

“Phong gia..... Tàng Bảo các” Long Khiếu Vân sau khi nói xong lại thở dài.

“Phong gia?” Ba người vừa nghe nhất thời cùng nhau kinh hô một tiếng.

Long Khiếu Vân bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, chính là các ngươi suy nghĩ cái kia Phong gia, đúng như Phong Dật Hàn không dám tới ta Long gia lỗ mảng, lão phu cũng tương tự không vào được Phong gia, hai nhà chúng ta quan hệ quá dị ứng cảm giác, liên lụy rất rộng, nếu là vì tiểu Tôn này tí tẹo việc nhỏ hỏng rồi toàn cục nói, lão phu đã có thể thành chúng ta loài thiên cổ tội nhân.”

“Mịa!” Long Khiếu Vân giúp bọn họ, đang lo không biết là nên làm gì báo đáp Phu Dịch mạnh đứng lên chủ động xin đi giết giặc.

“Ta cũng đi!” Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ gặp Phu Dịch muốn đi, tự nhiên cũng phải cùng nhau đi tới.

Long Khiếu Vân nhìn qua nhất thời ngạc nhiên vạn phần, nhưng cái kia vẻ mặt chỉ là trong nháy mắt, nhanh chóng liền lung lay Đầu Đạo: “Không được, Phong phủ canh phòng nghiêm ngặt, các ngươi còn chưa đi vào thì sẽ bắt được.”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi: “Long tiền bối có phải không có biện pháp khác gì?”

Long Khiếu Vân lại ấp a ấp úng nói: “Biện pháp đúng là có, từ nhỏ ta cũng từng phái người lén lút tìm hiểu qua Phong phủ canh phòng tình huống, đích xác có một tấm Phong phủ bản đồ.”

Sau khi nói xong, Long Khiếu Vân đứng dậy, theo giá sách bên trong nhảy ra một tờ giấy, Phu Dịch đem tiếp nhận sau khi liền hào khí nói: “Tiền bối ngươi cứ yên tâm đi, đêm nay nhất định đem cửu cung chín sao bàn giúp ngươi thu hồi lại!”

Long Khiếu Vân nghe xong lại hai tay làm tập, sâu sắc hướng về Phu Dịch bái một cái biểu thị lòng biết ơn.

Phu Dịch vội vàng đáp lễ, song phương vừa là khách sáo một phen sau khi, liền triển khai bản đồ bắt đầu nghiên cứu.

Vào đêm, sớm tu sửa tốt trạng thái sau khi ba người chuẩn bị xuất phát, Long Khiếu Vân thấy đã đến từ giã ba vị thanh niên trong lòng khỏi nói có bao kích động, vừa là một phen dặn dò thêm khách sáo, vừa ước chừng lãng phí nửa giờ.

“Thần Lộ cô nương còn là lưu lại đi?” Ngay ở ba người xoay người thời khắc, Long Khiếu Vân đột nhiên nói rồi như vậy một tiếng.

Ba người không khỏi sững sốt, Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Đây là vì sao?”

Long Khiếu Vân vội vàng nói: “Không nên hiểu lầm, chỉ là lúc trước ta đã quên nói rồi, Phong Dật Hàn cái kia già gian tặc chuyên tu âm dương thải bô thuật, mặc dù nói như vậy điểm xấu, thế nhưng coi là thật có cái vạn nhất nói, chẳng lẽ không phải hại Thần Lộ cô nương.”

“Hả…… không có chuyện gì, tiền bối người cứ yên tâm đi!” Thần Lộ vừa nghe nguyên lai là nguyên nhân này, vội vàng tạ tuyệt hảo ý của Long Khiếu Vân.

Long Khiếu Vân lại vẫn như cũ kiên trì nói: “Phong lão tặc công pháp tương đương đặc thù, ngươi nếu tiến vào phong phù, hắn liền có thể ngay đầu tiên cảm ứng được ngươi, cho nên ngươi nếu đã đi không phải buổi sớm không giúp được gì, còn có thể chuyện xấu.”

Thần Lộ nghe xong không khỏi có chút tình thế khó xử, lúc này Phu Dịch cũng khuyên: “Đã như vậy vậy ngươi thì ở lại đây đi, đây là đi người trong nhà trộm đồ, người đi hơn cũng không dùng, ta và Thiên Vũ liền có thể đi.”

Liền Phu Dịch đều nói như vậy, Thần Lộ chỉ phải bất đắc dĩ nhiều điểm Đầu Đạo: “Cái kia hai người các ngươi cẩn thận một chút.”

“ a!”

Hai người thi triển Thần Hành Thuật, chỉ dùng nửa canh giờ, một chỗ * rộng rãi, đề phòng nghiêm ngặt phủ đệ liền xuất hiện ở hai người trong tầm mắt.

Hai người không dám khinh thường, cả người ẩn giấu với cây cối trong bóng ma, cẩn thận về phía trước đầy mạnh, mãi đến tận còn có 2 chừng mười bước thời gian lúc này mới đứng ở một chỗ trong bóng tối, chờ đợi cái kia thời cơ tiến lại.

Phong phủ cùng Long phủ so với muôn khí thế rất nhiều, hẹn cao năm trượng màu đỏ loét trên cửa chính cực kỳ có nồng nặc cũ ý nhị đạo điêu khắc hoa văn, màu sắc rực rỡ mái cong ở dưới ánh trăng sáng long lanh trong suốt, trước cửa đỏ trăng hai màu thềm ngọc hiên lộ hết quý khí.

Trên cửa chính mang theo một mặt hình dạng kỳ lạ cái gương nhỏ, tấm gương bốn phía kéo dài ra đan xen phức tạp hoa văn, loại này hoa văn vẫn kéo dài tới hai bên cao ba trượng tường vây bên trên, hoa văn trong lúc đó ở ánh trăng chiếu lưu quang lấp loé, nhìn qua hào hoa phú quý tới cực hạn.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 49: Phong Phủ Trộm Bảo

Hoa văn cũng không phải đồ trang sức, nó là một loại không biết tên lại phi thường lợi hại canh gác trận pháp, trận này chính là Phong gia độc môn tuyệt kĩ, có tuyệt đối mạnh mẽ canh gác chức năng, mặc dù là kim tiên cảnh tu sĩ nếu là không biết ấy phương pháp phá giải muốn thần không biết quỷ không hay xuyên qua trận pháp này, cái kia cũng là tuyệt đối không thể là sự tình.

Trận pháp này chính là Phong Phủ tấm bình phong lớn nhất, người nhà họ Phong đối với trận pháp này cũng là tuyệt đối tin cậy, cho nên Phong Phủ trước cửa rồi lại không giống với Long phủ như vậy canh phòng nghiêm ngặt, chỉ là ở trước cửa sắp đặt hai cái canh phòng, mà hai người này canh phòng hằng ngày nhiệm vụ ấy Thực Dã Tiện là truyền lệnh tác dụng.

Thế nhưng này khó nhất chỗ đối với Phu Dịch hai người tới nói lại là thùng rỗng kêu to, bởi vì Long Khiếu Vân ở trước đó đã hao tổn lượng lớn thời gian, mặc dù hắn cũng không thể nghiên cứu minh bạch không trên trận pháp nguyên lý, nhưng Thị Tại Cơ duyên bên dưới lại phát hiện một bí mật lớn!

Hạ Chí ngày giờ tý canh ba, Chính Trị Thiên âm dương giao thái thời khắc, trận này sẽ xuất hiện ba giây đồng hồ mất hiệu lực, mà ngày hôm nay dù cho Phu Dịch hai người không thò đầu ra, Long Khiếu Vân để Long gia có người nối nghiệp, cũng chuẩn bị chính mình lén vào Phong Phủ trộm lấy 9 Cung Phi Tinh bàn.

Lúc này cách giờ tý canh ba còn có nửa canh giờ, hai người cẩn thận ẩn tại trong bóng ma, thần kinh căng thẳng chút nào không dám thất禮.

“Ta.....”

Trương Thiên Vũ đột nhiên thấp giọng lẩm bẩm một câu, Phu Dịch không hề nghe rõ, lập tức nhìn Trương Thiên Vũ một chút, chỉ thấy hắn vẻ mặt nghiêm nghị, tâm thần bất định, vì vậy Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Hắn là ảo giác a..... ta luôn cảm giác chuyện này tựa hồ là lạ ở chỗ nào.....”

Phu Dịch cười cười nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Chỉ mong như vậy thôi.”

Nửa canh giờ rất nhanh sẽ tới, hai người đã bấm tốt đi thuật thủ quyết, chỉ đợi đến thời cơ thích hợp, liền xuyên qua tường vây.

“Chính là bây giờ!”

Hai người nhìn chăm chăm đỏ thắm trên cửa chính cái kia mặt vừa mới còn tỏa ra ánh sáng nhạt tăm gương đột nhiên lu mờ ảm đạm, Phu Dịch khẽ quát một tiếng, hai người lập tức chìm xuống đất, chỉ là chuyền gian trong lúc đó liền đã lướt qua Phong Phủ cửa lớn tiến vào trong viện, đợi hai người xuất hiện ở Phong Phủ trong vòng lúc, tấm gương kia liền lại tỏa ra ánh sáng nhạt, trận pháp lại khởi động.

Hai người lập tức hướng tới đặt trước con đường qua lại, mục tiêu —— Phong Phủ Tàng Bảo Các!

Đột nhiên, Trương Thiên Vũ cảm giác tâm huyết dâng trào, trong miệng hô khẽ một tiếng: “Phu Dịch, ta còn là cảm giác tâm thần không yên, luôn có một loại không rõ linh cảm.”

Trương Thiên Vũ chính là thiên sư một mạch hậu nhân, mặc dù hắn không có nghiên cứu suy diễn chi đạo, nhưng vẫn có đề cập, đối với nguy hiểm cực kỳ nhạy cảm, vì vậy Phu Dịch cũng không dám khinh thường, nhưng lúc này đã là tên đã lắp vào cung không phát không được.

Vì vậy Phu Dịch không có suy nghĩ nhiều, chỉ là thuận miệng nói: “Phong Phủ chính là đầm rồng hang hổ, có này dấu hiệu cũng là không thể tránh được, chúng ta chỉ cần cẩn thận một chút một vài, đạt được 9 Cung Phi Tinh bàn sau khi liền nhanh chóng rời đi, sẽ không có sai lầm, Phong Phủ ngoại trừ Phong Dật Hàn cầu tặc kia ở ngoài đều là một vài giá áo túi cơm, băng vào chúng ta thân thủ sẽ không có sai lầm.”

Trương Thiên Vũ làm sao không rõ đạo lý này, vì vậy hắn liền không nói gì thêm, hai người như là hai đạo bóng đèn bình thường ở Phong Phủ qua lại.

Vận mệnh của Phong Phủ ám hợp trận pháp huyền diệu, hai người mặc dù biết Tàng Bảo Các vị trí, lại không thể đi thẳng tắp, nhất định phải dựa theo đặc biệt con đường tiếp cận, nếu không tất nhiên sẽ chạm đến canh gác, vì vậy vốn chỉ là ngàn mét khoảng cách, như vậy vòng một chút nhưng phải nhiều đi năm lần khoảng cách.

Cũng may hai người đều là Tán Tiên cảnh tu vi, Thần Hành Thuật một khi thi triển lướt nhanh như gió bình thường, gần như một phút thời gian, liền đã thân thể Tàng Bảo Các trước.

Tàng Bảo Các thật là một tòa trong mắt người phàm vô cùng không làm bắt mắt tầng năm tháp gỗ, mơ hồ trong lúc đó tản ra một tia trong sáng bạch quang cùng thái âm tinh hấp dẫn lẫn nhau,

Long Khiếu Vân cố ý nhắc nhở tháp này có trận, công phòng nhất thể uy lực vô cùng, vì vậy ở tù mờ, hai người cẩn thận quan sát tòa này Long Khiếu Vân trong miệng uy lực vô cùng ngũ hành bát quái toà tháp, rốt cục phát hiện đích xác không phải tâm thường.

Chỉ thấy tháp này mỗi tầng chỗ toả ra ánh sáng hợp nhau ngũ hành, từ trên xuống dưới chia ra làm “Kim, nước, mộc, lửa, đất”, chính là ngũ hành tương sinh tự, khí ngũ hành sinh sôi liên tục, tạo thành huyền môn kinh điển nhất đang ngũ hành trận pháp, trận này chính là toà này ngũ hành bát quái toà tháp trận

pháp phòng ngự.

Tháp này công phong nhất thể, mà làm như đánh trận chính là cái kia mỗi tầng tháp gỗ tám đạo mái cong, mỗi đạo mái cong cuối cùng mỗi một năm 3 hào hình thành phong voi, hiện bát quái tư thế, mỗi tầng cũng có thể tạo thành một bộ hoàn chỉnh bát quái đồ, thế nhưng thận trọng hai người lại phát hiện mỗi tầng trình tự hoàn toàn không giống nhau, ngoại trừ tầng thứ nhất cùng tầng thứ tư phân biệt là tiên thiên tự cùng sau thiên chi tự ở ngoài, còn thừa ba tầng hoàn toàn không nhìn được, dù cho là Trương Thiên Vũ cũng không cách nào hiểu thấu đáo trong đó huyền diệu.

Hai người âm thầm tặc lưỡi, mặc dù bọn họ trơ trên Phong Phủ chó săn hành vi, thế nhưng đối với Phong gia đối với trận pháp tinh thông lại là tự đáy lòng khâm phục, bất kể là trên cửa chính canh gác trận pháp, còn là trước mặt toà này không đáng chú ý tháp cao, đều là trận pháp đại gia tác phẩm.

Đáng tiếc phàm thiên hạ trận pháp đều có phá trận chi đạo, dù cho toà này Tàng Bảo Các trận pháp tuyệt diệu, Long Khiếu Vân trải qua nhiều năm nghiên cứu, vẫn bị hắn tìm được rồi phá trận phuơng pháp.

Lúc này Phu Dịch từ trong lòng lấy ra một cái pháp bảo, chỉ thấy trong đó gian to hai con nhọn, giống như hạt táo, này chính là Long Khiếu Vân luyện chế phá trận chi bảo, gọi là “phá trận toa”.

Chỉ thấy Phu Dịch đem phá trận toa tẽ lên sau khi, phá trận toa lập tức liền biến thành một đạo mờ mịt mũi tên ánh sáng, bắn vào Tàng Bảo Các cửa lớn bên trên, bao phủ trên trong chớp mắt của Tàng Bảo Các biến mất, lập tức cửa lớn theo tiếng mở ra.

Mặc dù hai người không rõ ấy nguyên lý, thế nhưng trước mắt nhưng không có dư thừa thời gian đi nghiên cứu, bởi vì ở mở ra Tàng Bảo Các cửa lớn thời gian, Long Dật Hàn tất nhiên sẽ ngay đâu tiên biết.

Trương Thiên Vũ ở đại môn mở ra trong nháy mắt, liền đã hóa thành một vệt

bóng đen vọt vào, chỉ là chớp mắt công phu liền vừa vọt ra, trong tay lại nhiều hơn một cái tinh quang lóe lên mâm tròn, chính là bọn họ tối nay đặt chân mục tiêu của Phong Phủ —— 9 Cung Phi Tinh bàn.

Hai người chí bảo nơi tay, không dám dừng lại chút nào, lập tức thi triển Thần Hành Thuật, dựa theo Long Khiếu Vân vì bọn họ suy tính ra con đường lui lại.

Đáng tiếc bọn họ cũng không biết, ngay ở hai người lui lại con đường khu vực cần phải đi qua, Phong Dật Hàn phảng phất sớm thấy rõ tất cả những thứ này như, sớm dẫn trăm tên võ trang đầy đủ hộ vệ chờ ở nơi đây.

Đáng tiếc bọn họ không biết là con đường của bọn họ điểm cuối, sớm có người chặn ở nơi đó.

Chặn ở nơi đây người tự nhiên là Phong Dật Hàn, chỉ thấy hắn lúc này hoàn toàn không có ban ngày như vậy quý khí trang phục, chỉ thấy ấy này trên người mặc một bộ quần áo tím, tóc dài xõa vai dùng hệ một cái màu tím sợi tơ hệ ở sau gáy, cả người chấp tay đứng ở nơi đó phảng phất một thanh ra khỏi vỏ kiếm bình thường thăng tấp, ngược nhìn trên chín tầng trời không trọn vẹn một nửa thái âm tinh, khóc môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, tựa hồ hoàn toàn không sốt ruột.

“Gia chủ! Người quả nhiên là thần cơ diệu toán, Long Khiếu Vân thật đến rồi.” Phong Dật Hàn một bên đứng một vị tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi, thân thể mặc màu đen y phục dạ hành hán tử trung niên, trong lời nói tràn đầy khâm phục tâm ý.

Phong Dật Hàn cười cười nói: “Hai mươi năm trước, lão tặc lúc độ kiếp, lão phu hơi thực hiện thủ đoạn hủy ấy yêu đan, trọng thương căn cơ, không phải ta Phong gia 9 Cung Phi Tinh bàn mới có thể nghịch chuyển Càn Khôn tái tạo yêu thân, nếu không suốt đời dừng lại biến ảo cảnh, hai mươi năm qua lão tặc không giây phút nào vắng mặt ghi nhớ món chí bảo này, đáng tiếc mỗi lần đã đến điều tra đều là phân thân, hôm nay rốt cục vẫn là không kiềm chế nổi tự mình ra tay

rồi.”

Hán tử cười nói: “Hôm nay khiến cho lão tặc một đi không trở lại.”

“Đó là tự nhiên!” Phong Dật Hàn lúc này định liệu trước, nhìn phía xa không dứt tiếp cận hai đạo bóng đen, cười nói: “Chuẩn bị, lão tặc đến rồi!”

“Phía trước có người!” Phu Dịch thị lực phi phàm, cùng lúc đó, cũng phát hiện không chố Phong Dật Hàn bọn người.

Trương Thiên Vũ thị lực mặc dù không sánh được Phu Dịch, thế nhưng ngay ở này trong khi nói chuyện khoảng cách vừa gần rồi rất nhiều, nhìn về phía trước bách cái bóng người, cắn răng nói: “Giết!”

Hai người tùy tiện mỗi loại gọi ra Chu Tước thần kiếm cùng thất tinh kiếm giơ lên bên trong tay, lúc này cái kia bách cái bóng người ngoại trừ đứng ở phía trước nhất hai người không động, đã toàn bộ nhào tới.

Hai người lập tức bị bóng người nhấn chìm, thế nhưng không dứt tung tóe ngân sương cùng xích diễm, lại tại bóng người bên trong không dứt lóng lánh.

Phong Phủ này trǎm tên hộ vệ mặc dù chỉ có trước tiên thiêng tu vi, thế nhưng phối hợp nhưng là vô cùng thành thạo, chỉ thấy bóng kiếm tung tóe, Nhậm Phu Dịch hai người kiếm pháp tuyệt diệu, pháp lực thông huyền, ngạnh chiến một khắc có thừa nhưng cũng chỉ là đem bốn người đánh thành vết thương nhẹ.

Có điều hai người lại không vội vã, trước mắt cục diện chỉ là bởi vì bọn họ vẫn chưa đem hết toàn lực, Tân Tiên cảnh cùng trước tiên thiêng cảnh mặc dù chỉ kém một cảnh giới, thế nhưng sức chiến đấu lại là khác biệt một trời một vực, bằng này trǎm người đối với bọn họ tới nói căn bản không tạo được bất cứ uy hiếp gì, trước mắt duy nhất có thể kháng cự hai người con đường, chính là phía trước cái kia hai cái không động bóng người!

Cái kia hai người đứng trước một cái thân vị, nên chính là Phong Dật Hàn, tiên cảnh tu vi, bên cạnh người hán tử kia cũng có Tán Tiên cảnh trung kỳ vận may, hai người này, mới là chánh thức của bọn họ đối thủ, cho nên bọn họ không thể ở này tiêu lâu lâu trên người tiêu phí nhiều lăm khí lực.

“Này! Không phải lão tặc!” Hán tử mắt sắc, đột nhiên phát hiện hùng hổ như hổ hai người đều không phải là Long Khiếu Vân, không khỏi sững sốt, lập tức nhắc nhở.

Phong Dật Hàn lúc này sắc mặt âm trầm, cũng không biết đang suy nghĩ gì, chỉ là không nói một lời đứng ở nơi đó.

Chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, người bệnh không dứt tăng thêm, chỉ dùng nửa canh giờ, vốn trăm người đại trận liền có hơn hai mươi người lui ra, U lúc này trận pháp dĩ nhiên đại loạn, hai người kiếm thế lập tức bùng phát, hai đạo kiếm khí chém ra, vừa tổn thương mười một người.

Lúc này, trận pháp rốt cục bị phá, chỗ hơn sáu mươi tên trước tiên thiêu cảnh tu sĩ đối với Phu Dịch hai người tới nói tựa như đợi làm thịt sơn dương bình thường, Phong Dật Hàn rốt cục không nhẫn nại được, theo quát to một tiếng bay lên không nhảy lên, sau đó hai tay liên tục chuyển động, một đạo ánh kiếm màu vàng óng bắn thẳng đến Trương Thiên Vũ, khiến lại là huyền môn chính tông nhất thuật ngự kiếm!

Tiên cảnh một đòn toàn lực, Trương Thiên Vũ không dám khinh thường, vội vàng toàn lực vận may với thất tinh kiếm, chỉ thấy thất tinh kiếm nháy mắt lên bạo xuất ba thước kiếm khí màu bạc, nhảy lên một cái hướng về ánh kiếm kia nghênh đón!

Đáng tiếc, Trương Thiên Vũ dù sao cũng là Tán Tiên cảnh trung kỳ tu vi, đối mặt tiên cảnh cường địch, đặc biệt là huyền môn bên trong lực công kích mạnh nhất kiếm tu một mạch, một đòn bên dưới tựa như bẻ gãy nghiền nát bình thường bị đánh về mặt đất, lùi về sau hơn mười bước lúc này mới miễn cưỡng

đứng vững, vô cùng mạnh mẽ sức mạnh vẫn như cũ chấn động đến mức cầm kiếm tay phải run lên, trong lồng ngực bên trong càng tinh lực lăn lộn, không nhịn được phun ra một hơi tụ huyết sau khi, lúc này mới để khí tức vững vàng lại.

Mà trái lại Phong Dật Hàn kiếm, lại chỉ là gần như bay ngược ba thước sau khi, liền lại hóa thành một đạo ánh kiếm màu vàng óng hướng về Trương Thiên Vũ bắn nhanh mà đến.

Phu Dịch xem ở trong mắt nhất thời khẩn trương, dù cho biết ánh kiếm này kể cả hắn cũng chưa chắc khả năng ngăn cản, vẫn như cũ dấy lên ba thước xích diễm, đem Trương Thiên Vũ ngăn ở phía sau, nhảy lên một cái đón lấy kiếm quang,

Phong Dật Hàn vào lúc này cũng rõ cục thấy rõ mặt của Phu Dịch, sắc mặt đột nhiên hơi ngưng lại, màu vàng kiếm quang tùy theo một trận, hai kiếm giao kích bên dưới lại bay ngược mà quay về, mà Phu Dịch lại là thân hình không giảm trường kiếm hướng về Phong Dật Hàn đánh tới.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 50+3 Đuôi Yêu Hồ

“Cắt chậm!” Phong Dật Hàn đem phi kiếm một chiêu, hóa thành một viên dạ minh châu kích cỡ tương đương kiếm xong nỗi tại bên người, không dứt phun ra nuốt vào ánh kiếm.

Thế nhưng Phong Dật Hàn trước khi một kiếm đem Trương Thiên Vũ đánh cho trọng thương, Phu Dịch lúc này trong khi nỗi nóng, nơi nào sẽ nghe hắn, còn chưa dứt lời xích diễm ánh kiếm đã áp sát người trong vòng ba thước.

Mặc dù vừa rồi cố ý nhường cho, thế nhưng Phu Dịch kiếm này uy lực như thế nào Phong Dật Hàn sớm hiểu ra, nào dám miễn cưỡng ăn chiêu kiếm này, vội vàng hai tay hơi động, thân thể cùng kiếm kia viên hợp hai làm một, Giá Ngự Kiếm chui hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về mặt đất vọt tới.

Phu Dịch chiếm được thượng phong, há cho phép hắn bỏ chạy, trực tiếp chém ra một đạo kiếm khí lăng không bổ về phía muôn bỗng quang, có điều này Kiếm độn được khen là chỉ đứng sau “hóa lôi” Chi Ngoại Tối nhanh độn thuật, coi là thật danh bất hư truyền, kiếm khí đuổi theo Phong Dật Hàn thời gian, Phong Dật Hàn sớm trở xuống mặt đất, dùng kiếm trong tay viên đón chào, phi thường ung dung đem xích diễm kiếm khí đánh tan.

Phu Dịch dùng Chu Tước kiếm trước tiên, phi thân đâm thẳng Phong Dật Hàn, ai biết Phong Dật Hàn vẫn chưa lấy kiếm đón chào, chắp tay đứng thẳng ở mặt đất mở miệng nói: “Đạo Hữu Thiên năm không thấy, có thể nào cùng lão phu lấy kiếm đối lập, giữa chúng ta chỉ sợ là có cái gì hiểu lầm?”

Phu Dịch lúc này trong khi nỗi nóng, rất tự nhiên quên Liễu Tha Đích nửa bộ phận trước, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Hiểu lầm gì đó! Cẩu tặc chớ có giở

trò gian!”

Ngoài miệng nói xong, trên tay Chu Tước kiếm lại là ánh kiếm không giảm, vẫn như cũ hướng về Phong Dật Hàn đâm tới.

Phong Dật Hàn bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tiện tay vung lên, kiếm xong lại hóa thành ba thước trường kiếm hướng về Phu Dịch đón nhận, hai kiếm giao kích bên dưới, Phu Dịch bị đẩy lui sau mươi mấy mét, thế nhưng lần này hắn lại cảm giác được, kiếm khí màu vàng óng cũng không có lúc trước cái kia cõi sắc bén khí, mà là đã biến thành một loại nghiêng về nhu hòa sức mạnh cực lớn đem ra.

“Tất cả dừng tay!” Phong Dật Hàn ra lệnh một tiếng, vây công một đám của Trương Thiên Vũ hộ vệ vội vàng ngừng tay, mỗi loại lui ra phía sau ba bước, trường kiếm trong tay hướng lên trên chỉ xéo, chờ đợi mệnh lệnh bất cứ lúc nào xuất trạm.

“Cẩu tặc, ngươi có lời gì nói?” Phu Dịch rơi vào Trương Thiên Vũ bên cạnh, hai người lưng tựa lưng đề phòng chung quanh như hổ rình mỗi hộ vệ.

Hán tử kia lại nhịn không được, giận dữ nói: “Ngươi một hơi một cẩu tặc! Ta gia gia chủ đến tột cùng nơi nào đắc tội cho ngươi!”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng, châm biếm lại nói: “Là không có đắc tội ta, thế nhưng là tội trong thiên hạ nhân tộc.”

Hán tử kia nghe xong không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Lời ấy nghĩa là sao?”

“Chính các ngươi làm chuyện gì chính mình không biết sao? Nói thế nào cũng là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, lại sẽ vì Ma tộc làm cha, ức hiếp đồng bào, không phải cẩu tặc vừa là cái gì?” Phu Dịch lạnh lùng nói.

Hán tử nhất thời á khẩu không trả lời được, thế nhưng trước người Phong Dật

Hàn lại là cười nói: “Ngàn năm không thấy, đạo hữu quả thực không quen biết lão phu sao?”

Phong Dật Hàn lời vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều là ngẩn người, kể cả phía sau hắn hán tử!

“Ngươi biết ta?” Phu Dịch không hiểu nói.

“Khương Đạo Hữu, ngươi lại thật không quen biết lão phu, không trách sẽ đợi tin lão hồ ly kia đến trộm lấy cửu cung chín sao bàn.” Phong Dật Hàn thở dài, khắp khuôn mặt là vẻ thất vọng.

“Khương Đạo Hữu?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, “ta họ Khương?”

Phong Dật Hàn lập tức mừng lớn nói: “Đúng, ngươi đích xác họ Khương, ngàn năm trước khi đã cùng lão phu sống vai cùng Ma tộc một trận chiến, đáng tiếc đạo hữu ở trận chiến ấy sau khi liền mết tích, mấy năm nay để lão phu dễ tìm, không ngờ rằng lại ở chỗ này gặp phải, quả nhiên là trời tốt.”

Phu Dịch nghe xong đã tin bảy tám phần, bởi vì tên này mặc dù là hắn lần đầu tiên nghe được, thế nhưng là luôn cảm giác quen thuộc cực điểm, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại vào lúc này phụ với hắn bên tai thấp giọng nói: “Phu Dịch, hắn nhận thức không hắn là ngươi, có lẽ là ngươi bây giờ khuôn mặt này chủ nhân.....”

Phu Dịch nghe xong gật gù,

Này mới phản ứng được, hắn vốn hoàn toàn không tẩm thành như vậy, khuôn mặt này là bị đóng chặt thiên kính theo qua này sau mới biến thành như vậy, nhưng nhìn vẻ mặt của Phong Dật Hàn vừa tựa hồ không giống lừa bịp hắn, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không biết có nên hay không tin hắn.

Phong Dật Hàn nhìn Phu Dịch nâng cờ không biết, vội vàng nói: “Khương Đạo Hữu nhất định là tin con cáo già kia chuyện ma quỷ, các ngươi gặp cái kia

Long Khiếu Vân bản thể nhưng thật ra là một con ngàn năm yêu hồ, hai mươi năm trước lúc độ kiếp bị lão phu thiết kế phá huỷ yêu đan, không phải cửu cung phi tinh bàn nghịch chuyển Càn Khôn tài năng tái tạo yêu thân, cho nên hai người các ngươi nhất định là nhận lấy lão hồ ly kia mê hoặc, chúng ta trận chiến ngày hôm nay vốn chính là hiểu lầm.”

Phu Dịch nghe xong cẩn thận hồi tưởng lúc đó lần đầu tiên gặp Long Khiếu Vân thời gian, hắn rõ ràng nhớ tới ánh mắt của hắn cho hắn một loại phi thường mạnh mẽ cảm giác, thế nhưng từ trong cơ thể của hắn không cảm giác nên có khí thế, cho nên, hắn thiên hướng về tin tưởng Phong Dật Hàn nói nên mới thật sự là sự thật, thế nhưng còn có một điểm đáng ngờ!

Vì vậy Phu Dịch nói: “Ngày hôm qua ban ngày thời gian, ngươi sai thuộc hạ bắt lấy bùn Nhân vương vừa là vì sao?”

Phong Dật Hàn lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, thở thật dài một cái nói: “Nguyên lai cáo già là bắt lại chuyện này làm văn chương.....”

Vì vậy Phong Dật Hàn liền hướng về Phu Dịch giải thích lúc đó tình huống.

Tên Béo kia kỳ thực cũng không phải con riêng của Phong Dật Hàn, người mập mạp kia thật là hắn một vị tạ thế lão hữu uỷ thác con trai, trong ngày thường hắn cũng coi như đối với tên béo chăm sóc rất nhiều, đáng tiếc hắn lại vô học, đều là yêu thích dùng một vài gian tà kế sách đem cô gái xinh đẹp chiếm thành của mình.

Phong Dật Hàn bởi vì chuyện này tự nhiên cũng không ít phát giận, thế nhưng tên Béo kia cha mẹ năm đó đổi với hắn có ân, hắn vừa không có cách nào làm nặng tay, tên Béo kia lại ý vào Phong Dật Hàn điểm ấy bận tâm ngược lại càng thêm làm trầm trọng thêm, chuyện hôm nay nghĩ đến cũng tất nhiên là vì hắn nhìn lên Thần Lộ, cho nên mới vay mượn đồ sứ tay muốn làm bẩn nàng, không ngờ rằng lại bởi vậy nộp mạng.

Phong Dật Hàn vốn không dự định tự mình đi, thế nhưng dù sao cũng là lão

hữu con trai, tiễn hắn một đoạn cũng là tốt, vậy mà tới hiện trường phát hiện tên Béo kia lại chết vào một loại ác độc vật độc hại thuât, hắn vốn cho là là Cửu An Thành xuất hiện yêu tà hạng người, cho nên mới sai quản gia đi lấy lão Vương manh mối này.

Nghe đến đó, Phu Dịch cũng coi như là hiểu, nguyên lai chuyện này căn bản là là một hồi hiểu lầm, lập tức nhìn về phía Trương Thiên Vũ trưng cầu hắn ý kiến.

Trương Thiên Vũ nghe đến Phong Dật Hàn nói có lý có chứng cứ, hoàn toàn không như lâm thời lập, vì vậy gật gật đầu nói: “Xem ra cái này thật chính là một hồi hiểu lầm, đem Long Khiếu Vân cái kia hờ ly theo như lời nói ngược lại, chính là cả sự kiện sự thật.”

Phu Dịch gật gù, đang muốn nói chuyện, ai biết nhưng vào lúc này, Trương Thiên Vũ bỗng nhiên nghe đến một trận chuông đồng có tiếng, sắc mặt không khỏi đại biến, khẽ quát một tiếng nói: “Thần Lộ cô nương gặp nguy hiểm!”

Phu Dịch vừa nghe lập tức phản ứng lại, một cơn lửa giận xông thẳng thiêng linh, lập tức mất lý trí, đem trong lòng cửu cung phi tinh bàn ném về Phong Dật Hàn, thân hình đã nhảy lên một cái hóa thành một vệt bóng đen phóng qua Phong Phủ tường vây, thi triển lại là còn chưa hoàn toàn tu luyện thành công tiềm uyên súc địa thuật, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, người liền đã ở ngoài trăm thước, chỉ để lại một càng ngày càng xa âm thanh.

“Cửu cung phi tinh bàn trả lại ngươi, mời mọc Phong tiền bối chiếu cố huynh đệ ta!”

“Trác Dương, ngươi chiếu cố vị tiểu huynh đệ này, những người khác đi theo ta!” Phong Dật Hàn ngay đầu tiên phản ứng lại, ra lệnh một tiếng sau khi, lúc này lấy kiếm trốn tới Phu Dịch đuổi theo.

Trương Thiên Vũ mặc dù bị Phong Dật Hàn một kiếm trọng thương, thế nhưng là chưa tổn thương căn bản, vừa mới song phương đối thoại công phu đã

thâm vận chân khí điêu túc một phen, lúc này đã là lòng không buồn rầu phục bảy, tám phần mười, trước mắt lòng hệ đồng bạn, nơi nào cần người chiếu cố, Phong Dật Hàn Kiếm độn vừa mới né qua, lập tức cũng thi triển Thần Hành Thuật theo sát phía sau, đại hán kia gặp Trương Thiên Vũ bỏ chạy, đồng dạng thi triển đi thuật cùng với song song, để phòng bắt trắc.

Tiếp theo hai người này sau khi, Phong gia hộ vệ này mới phản ứng được, đáng tiếc bọn họ chỉ là trước tiên cảnh tu vi, cũng không thể thi triển tiên pháp, vội vàng băng nhanh nhất tốc độ chạy ra Phong Phủ cửa lớn, một đường hướng về Long Phủ Lộ đi.

Hai đóa hoa nở mỗi một đơn một chi.

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đi rồi, Thần Lộ thấy hai người từ trần bối cảnh không khỏi thở thật dài một cái, dù sao Phong Phủ chính là đầm rồng hang hổ, làm sao có khả năng không lo lắng?

Long Khiếu Vân nhìn thấy Thần Lộ thở dài, cười ha ha nói: “Cô nương cứ yên tâm đi, cái kia cơ quan của Phong Phủ cùng trận pháp lão phu đã nghiên cứu triệt để, hai vị tiểu hữu đều là Tán Tiên cảnh tu vi, coi như phong lão tặc phát hiện, cũng không để lại bọn họ.”

Lúc trước Long Khiếu Vân đã nói qua, Phong Phủ ngoại trừ gia chủ Phong Dật Hàn là Địa Tiên Cảnh cấp thấp, còn có hai cái Tán Tiên cảnh đệ tử nhập thất, còn lại đều là giá áo túi cơm, căn bản không đáng để lo, nghĩ đến đây, Thần Lộ yên lặng gật gù, thế nhưng muôn nàng không lo lắng, đó là tuyệt đối không thể.

Long Khiếu Vân nhìn ra tâm tư của Thần Lộ, vì vậy cười nói: “Đứng ở chỗ này chờ cũng không phải sự tình, không bằng lão phu mang cô nương đi một nơi như thế nào?”

Ngược lại té nhạt, như thế như là gõ người bình thường đứng ở nơi đây khổ đợi cũng không phải sự việc, Thần Lộ lập tức gật gù, đi theo Long Khiếu Vân

phía sau, đi rồi ước chừng một phút thời gian, mới phát hiện nơi đây căn bản không phải Long phủ.

Vì vậy Thần Lộ hỏi: “Tiền bối đây là muôn đi đâu?”

Long Khiếu Vân cười giả vờ thần bí nói: “Một bảo đảm ngươi yêu thích địa phương.”

“Nơi nào?”

Long Khiếu Vân cười nửa đùa nửa thật nói: “Đã đi ngươi sẽ biết, làm sao, ngươi không tín nhiệm lão phu gì?”

Thần Lộ không ngờ rằng này tóc trắng xoá lão nhân lại còn có như vậy tính trẻ con, không khỏi nở nụ cười, vì vậy cũng không có hỏi nhiều, tiếp tục theo Long Khiếu Vân đi về phía trước.

Ước chừng qua hơn nửa giờ, gần như đã tiếp cận canh ba, thế nhưng Long Khiếu Vân lại không chút nào dừng lại ý tứ, Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút, thuận miệng hỏi: “Tiền bối, dựa theo kế hoạch bọn họ nên có bao nhiêu nửa canh giờ là có thể đã trở lại, chúng ta coi như bây giờ chạy về, cũng sẽ rơi vào bọn họ sau.”

Thế nhưng Long Khiếu Vân lần này nhưng không có lại phản ứng nàng, chỉ lo đi về phía trước, Thần Lộ nhất thời cảm giác có gì đó không đúng, lúc trước một mực nghĩ Phu Dịch bọn họ cũng không có quá chú ý bên cạnh tình huống, lúc này theo bản năng lâm lét nhìn trái phải một phen, lại phát hiện không biêt là lúc nào, bọn họ đã đi vào một mảnh nghĩa địa!

Lập tức Thần Lộ mặc dù cũng là Tán Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, thế nhưng dù sao cô gái, như thế đêm hôm khuya khoắt đi ở môt quẩn bên trong còn là lần đầu, không khỏi có chút thất kinh, lớn tiếng kinh hô một tiếng!

Long Khiếu Vân nghe đến Thần Lộ kêu sợ hãi sau khi rốt cục có phản ứng,

mở miệng nói: “Con đường này đích xác có chút làm hư phong cảnh, bất quá mục đích lại là phi thường đáng giá đi như vậy một chuyến, ngươi nếu sợ sẽ theo sát điểm, sẽ đến ngay.”

Long Khiếu Vân trong khi nói chuyện, bước chân cũng không có chút nào dừng lại, Thần Lộ mặc dù có chút bất mãn, thế nhưng đã đều đi tới cái này, chỉ có thể kiên trì tiếp tục đi.

Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên cảm giác phía sau tựa hồ có người theo như, vội vàng không ngừng quay đầu lại nhìn quanh, lại là chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, như thế vừa đi rồi chừng một khắc đồng hồ, Long Khiếu Vân dừng lại với dừng bước lại.

Thần Lộ tả hữu nhìn qua, bọn họ cũng không có đi ra cái kia tấm mỏ quan, ngược lại mỏ đắp tựa hồ càng nhiều một chút, khi nàng lại nhìn về phía Long Khiếu Vân thời gian, lại phát hiện Long Khiếu Vân phía sau tựa hồ hơn ba đuôi màu trắng đuôi.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 51: Đầu Phá

Thần Lộ nhất thời cảm giác được, trước mắt việc tựa hồ có hơi không ổn, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra đao dao xách ngược ở trong tay, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Long Khiếu Vân, nhẹ giọng nói: “Tiền bối, tại sao không đi rồi?”

“Đã tới.” Âm thanh của Long Khiếu Vân lại truyền đến, thế nhưng âm thanh lại không giống trước khi già nua, trong đó tựa hồ nhiều hơn một chút sắc bén.

Thần Lộ trong đầu rộng rãi sáng sủa, mặc dù nàng không biết là trộm lấy cửu cung chín sao bàn việc đến tột cùng vài phần thật vài phần giả, thế nhưng làm cho nàng lưu lại chuyện này, lại là một mười phần cái tròng, lúc này đem 1 ba đậu tử rơi tại trên mặt đất, sau đó một tay bấm quyết niệm chú.

“Sắc!” Theo một tiếng khẽ kêu, cái kia 1 ba đậu tử lại hóa thành 20 tên người mặc bạch sáng trắng giáp, cầm trong tay trường thương tướng sĩ, đồng loạt đứng ở Thần Lộ trước người.

“Ngón này vãi đậu thành binh còn thiếu chút hỏa hẫu, ngươi nếu có thể gọi ra giáp vàng Chiến Thần nói, cố gắng hôm nay có thể khả năng trốn vận rủi.”

Nhưng vào lúc này, Long Khiếu Vân xoay người lại, Thần Lộ nhìn qua không khỏi sợ hãi hồn!

Lúc này Long Khiếu Vân nơi nào còn có lúc trước một tia tiên phong đạo cốt dáng vẻ, chẳng biết lúc nào đã đã biến thành một con thân người cáo mặt quái vật, đặc biệt là cái kia một đôi lóe bích quang hai tròng mắt, thăng nhìn ra Thần Lộ trong lòng nhút nhát.

Có điều Thần Lộ cũng không có mất đi bình tĩnh, vận may với cổ tay trái chuông đồng bên trong, lập tức liền vang lên một tiếng lanh lảnh chuông đồng tiếng vang.

Vật ấy chính là lúc trước ở Nam Thiên Môn bí cảnh thời gian, Trương Thiên Vũ thắt ở cổ tay nàng thông thần chuông, Thần Lộ phi thường yêu thích cái này chuông, cho nên lúc đó Trương Thiên Vũ cũng liền không có thu hồi, chỉ là lần nữa thiết trí cẩm chẽ, không có chân khí truyền vào, bình thường chắc là sẽ không phát ra tiếng vang, không ngờ rằng ma xui quỷ khiến bên dưới, lại tại đây thời khắc mấu chốt làm ra trí quan quan trọng tác dụng.

“Ui, âm thanh này thật là dễ nghe, có điều e sợ là ngươi một lần cuối cùng nghe xong.”

Long Khiếu Vân.....

Không! Hắn là Tam Vĩ Yêu Hồ, lúc này một bên dùng trêu chọc miệng nói chuyện, một bên từ từ hướng về Thần Lộ đi tới.

Thần Lộ mặc dù có Tán Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, chu thiên 108 tiên thuật khiến càng so với Phu Dịch hai người càng thêm thuần thục, thế nhưng dù sao cũng là nữ lưu hạng người, mà hôm nay cũng coi như là nàng lần đầu tiên chiến đấu, không khỏi có chút sốt sắng, hoang mang tay nắm Tiên quyết, điều động ngân giáp Chiến Thần vây quanh chiến Tam Vĩ Yêu Hồ.

Tam Vĩ Yêu Hồ vừa mới nói, cũng không phải thổi phồng, Thần Lộ đều không có thấy rõ đến tột cùng là chuyện ra sao, 20 tên ngân giáp Chiến Thần ở nhào tới trong nháy mắt, một tia sáng trắng né qua, lập tức hóa thành 20 hạt gạo hạt đậu rải rác ở.

Thế nhưng Thần Lộ cũng không có nản lòng, tay trái vội vàng lại bấm quyết, đọc thầm bối vụ thần chú, trong lúc nhất thời dùng Thần Lộ làm trung tâm, chu vi một dặm sương trắng tràn ngập.

Tiên thuật thi triển sau khi thành công, nàng không dám làm bất kỳ dừng lại, tiếp theo thi triển Thần Hành Thuật, hướng phía sau lúc đường chạy như bay.

“Chạy cái gì ạ?”

Ai biết, Thần Lộ còn chưa chạy ra sương trắng phạm vi, liền nghe đến bên tai truyền tới một sắc bén vô cùng, âm trầm âm thanh.

Tiếp theo, Thần Lộ liền cảm giác cổ tê rần, cái kia Tam Vĩ Yêu Hồ một cái con dao đã cắt ở nàng ở trên cổ, tiếp theo nàng liền cảm giác được trời đất quay cuồng, dưới chân không còn ngã xuống đất.

“Ui, chỉ là tăm thường Tán Tiên cảnh sơ kỳ, này thủ đoạn nhỏ cái này tiếp theo cái kia rất nhiều a, hôm nay có thể thật là lớn khai nhãn giới.”

Tam Vĩ Yêu Hồ thấy ngã chổng vó sau khi Thần Lộ lại biến mất không còn tăm hơi, tự nhiên minh bạch còn đây là thuật độn thổ, không khỏi mở miệng cười nhạo một câu, lập tức lại hóa thành một đạo bóng trắng hướng tới Thần Lộ bỏ chạy phuơng hướng đuổi theo.

Thần Lộ một bên chạy trốn, một bên rung động thần chuông, quay đầu lại lại nhìn Tam Vĩ Yêu Hồ thời gian, lại phát hiện ấy không thấy tăm hơi, nhất thời một luồng không rõ linh cảm xông lên đầu.

“Âm!”

Ngay ở Thần Lộ vừa mới cảm giác không thích hợp dừng bước lại thời gian,

Phía trước đại địa đột nhiên một tiếng vang thật lớn, sau đó theo một trận “răng rắc” có tiếng, đại địa lại đột ngột vỡ thành hai mảnh!

Thần Lộ thi triển đi thuật vốn liền có hai loại khắc tinh, một loại làm ngón tay thành thép, một loại khác chính là Chấn Sơn hám địa, mà Tam Vĩ Yêu Hồ thi triển chính là người sau.

Thần Lộ vội vàng giải trừ đi thuật trở về mặt đất, sau đó lại bấm quyết, dưới chân đột nhiên xuất hiện một đoàn mây mù, lần này thi triển chính là cười mây đạp gió thuật.

Đáng tiếc đạo cao một thước, ma cao một trượng!

Có thể nghe Tam Vĩ Yêu Hồ một tiếng cười quái dị 1 sau, mạnh hít một hơi, sau đó quay Thần Lộ mạnh thổi một hơi, thiên địa lập tức biến sắc, mãnh liệt cơn lốc xen lẫn cát đá hướng về Thần Lộ kéo tới.

Yêu tộc yêu pháp cùng tiên pháp thi triển tuy có bất đồng, nhưng hiệu quả nhưng có hiệu quả như nhau hiệu quả, mà cùng này yêu pháp đối ứng, chính là tiên pháp cát bay đá chạy.

Có điều Thần Lộ cũng không có nản lòng, bị cơn lốc thổi rơi sau khi liền vừa bấm tung kim quang quyết, chỉ thấy một vệt kim quang như là thớt luyện giống như bắn ra, tốc độ nhanh vô cùng.

Thuật này đối với chân nguyên tiêu hao rất nhiều, không phải vạn bất đắc dĩ, Thần Lộ cũng không muốn sử dụng, thế nhưng trước mắt đã gần đến cùng đường mạt lộ thời gian, nơi nào còn quản đạt được này.

Có điều này yêu hồ lại là khó chơi rất, nhìn thấy tung kim quang thuật sau khi sắc mặt chỉ là nao nao, trong miệng phát sinh một tiếng ngò vực sau khi, hai tay không dứt biến hóa nắn pháp quyết, theo nó bấm quyết tốc độ càng lúc càng nhanh, chu vi năm dặm trong vòng thiên địa lại đã biến thành mờ mịt một mảnh, hoàn toàn không có một tia sắc thái, mà Thần Lộ biến thành kim quang, cũng vào lúc này tiêu tán theo, phục hóa thành hình người rơi vào trên mặt đất.

Thần Lộ lần này sau khi rơi xuống đất không có lại sốt ruột làm phép, bởi vì lúc này nàng đã rõ ràng cảm giác được kim đan có chút ảm đạm phai mờ, vừa mới một trận tiên pháp đối với chân nguyên tiêu hao phi thường lợi hại.

Tam Vĩ Yêu Hồ nhìn thấy Thần Lộ không muốn chạy trốn, ngửa mặt lên trời

cười lớn một tiếng sau, từ từ xa xôi hướng về ấy đi tới, cực kỳ càn rỡ nói: “Cô gái nhỏ, ngươi là trốn không thoát bản tọa lòng bàn tay, không bằng chủ động giao ra nguyên âm, có lẽ bản tọa có thể lòng từ bi, đưa ngươi luyện thành lò, đến lúc đó hướng bất tận nhân gian cực lạc, cũng dù sao cũng hơn rơi vào hương tiêu ngọc vẫn thân thiết rất nhiều.”

Thần Lộ căn bản nghe hiểu hắn đang nói cái gì, cho nên cũng không có trả lời, chỉ là dựa vào điểm ấy thời gian khôi phục nhanh chóng chân nguyên.

Tam Vī Yêu Hồ nhìn thấy Thần Lộ không hề bị lay động, không khỏi ngẩn người, tầm thường nữ tu nếu là nghe đến hắn lần này ngôn từ, nhất định nổi giận mà mất đúng mực, mượn cơ hội này, hắn liền có thể thi triển yêu hồ bộ tộc bí truyền tuyệt kỹ “dụ dỗ lửa”, lại phối hợp “Váng sữa hương tán”, quả thực không có hướng về không có bất lợi, vậy mà trước mắt này nữ tu căn bản không hề bị lay động.

Thế nhưng Tam Vī Yêu Hồ nhưng cũng không sot ruột, hắn muốn không phải là đối phương mạng, hắn chánh thức muốn, là đối phương cam tâm tam nguyên chủ động dâng lên nguyên âm, đương nhiên vào lúc này nữ tu lý trí có phải là tinh táo sẽ không quá trọng yếu, đặc biệt là trước mắt khói này cửu âm thân thể, nếu như có thể hoàn toàn hấp thu âm nguyên của nàng, liền có thể bù đắp huỷ hoại yêu đan, cho nên dưới mắt là càng thêm không vội vàng được.

Vì vậy, Tam Vī Yêu Hồ khoảng cách Thần Lộ còn có năm bước thời gian, theo chỗ hông lấy ra một màu tím bình sứ, mở nắp ra sau khi đối với mình mũi hít một hơi thật sâu, sau đó cực kỳ hưởng thụ phát sinh một tiếng âm thanh, sau đó quay Thần Lộ liền thở phào một hơi.

Cái kia một tiếng âm thanh Thần Lộ nghe vào trong tai, nhất thời cảm thấy mặt đỏ tới mang tai, đặc biệt là làm Tam Vī Yêu Hồ thở ra chiếc kia hơi nóng thổi tới thân thể nàng thời gian, kể cả thân thể đều có chút tạo nóng cảm giác.

Thần Lộ nhất thời hiểu được, này yêu hồ là muốn cùng nàng làm cái kia lúc

trước cùng Phu Dịch chưa hoàn thành e sợ sự tình.

Cũng may lúc này chân nguyên của nàng đã khôi phục sáu phần mười, lúc này âm thầm vận may, đợi Tam Vĩ Yêu Hồ bất cẩn thời gian, mạnh mẽ trong miệng thốt ra một luồng ánh lửa, sau đó lại thi triển Thần Hành Thuật quay đầu chạy.

Tam Vĩ Yêu Hồ nhất thời chưa phản ứng lại, một thân trắng nõn tỏa sáng da lông nhất thời đốt cháy lên, thế nhưng rất nhanh liền lại bị ấy tiêu diệt, bất quá vẫn là lưu lại một vài màu xám dấu vết, thảng khí hắn nổi trận lôi đình.

Chỉ tiếc Thần Lộ còn chưa qua tiên cảnh, nếu không tập tinh, khí, thần tam nguyên hợp nhất lực lượng, phun ra liền không phải phàm hỏa, mà là tam muội chân hỏa, mà lúc này dùng tu vi của hắn, chỉ là mạnh hơn phàm hỏa một vài thôi, nếu không Tam Vĩ Yêu Hồ không chết cũng phải bị thiêu hủy một lớp da.

Tam Vĩ Yêu Hồ tức giận đến hét lên một tiếng, cả người cuộn xuống trên mặt đất, bốn trảo cùng chuyển động, nhanh chóng hướng về Thần Lộ đuổi theo.

Có điều Thần Lộ vào lúc này sớm không giống ngay từ đầu như vậy thất kinh, chỉ lo chính mình chạy trốn, nhìn thấy Tam Vĩ Yêu Hồ lại đuổi theo thời gian, vội vàng thi triển vận chuyển thuật, đem nơi đi qua mờ phèn bia mờ cách không ném về Tam Vĩ Yêu Hồ.

Vậy mà Thần Lộ nghe này làm, tựa hồ xúc động Tam Vĩ Yêu Hồ thần kinh, chỉ thấy ấy phát sinh một tiếng kêu quái dị sau khi, lại mất mạng hướng về Thần Lộ đuổi theo, tốc độ ít nhất tăng lên gấp ba.

Thần Lộ nhất thời nóng lòng vô cùng, cứ như vậy tốc độ đuổi tiếp nói, không dùng được 10 cái hô hấp liền sẽ bị ấy nắm được.

Đúng lúc này, một cái bóng đen đón Thần Lộ bay nhào mà đến, Thần Lộ tưởng Phu Dịch hoặc Trương Thiên Vũ tới rồi, nhất thời tâm hồn vô cùng, vội vàng nhanh chóng nghênh đón.

Ai biết, tới gần thời gian vừa mới thấy rõ, nơi nào là Phu Dịch hoặc Trương Thiên Vũ một người trong đó, chỉ thấy đến thân người che đậm một cái rộng lớn hắc bào, đem toàn bộ thân hình bao ở trong đó, căn bản nhìn không tới ấy hai chân chạy trốn, cùng với nói là một người, không bằng nói là một cái lớn bào đang bay!

Ngay ở hắc bào nhanh hơn va vào nàng thời gian, Thần Lộ theo bản năng hướng về bên cạnh lóe lên muôn né qua Hắc bào nhân, gì muốn Hắc bào nhân tựa hồ cũng đang tránh né Thần Lộ bình thường, cùng với trái ngược một bên, hai người gặp thoáng qua, Thần Lộ nhất thời cảm giác có loại không hiểu ra sao cảm giác quen thuộc đón nhận trong lòng.

Thần Lộ không có dừng lại tiếp tục dùng Thần Hành Thuật về phía trước nhanh chóng chạy trốn, có điều tò mò quay đầu lại nhìn một chút phía sau.

Đã thấy người áo đen kia nhường cho qua nàng sau khi, liền không nói một tiếng trực tiếp dùng một thanh một thước nhiều loan đao nghênh chiến Tam Vĩ Yêu Hồ, lúc này Tam Vĩ Yêu Hồ trong tay cũng không biết lúc nào hơn một thanh trường đao, chỉ là chỉ chớp mắt công pháp, hai đao tấn công có tiếng liền đã không dưới hơn hai mươi tiếng.

Thần Lộ không khỏi thở phào nhẹ nhõm, bất chấp tiếp tục quan sát hai người tranh đấu, nhanh chóng về phía trước lao nhanh, có điều này một đường lại đang không ngừng hồi tưởng người áo đen này đến tột cùng là người phuơng nào.

Ước chừng một phút sau, Thần Lộ lại cảm giác có gì đó không đúng, theo nàng bây giờ cước trình, nên có thể đi ra ngoài mới đúng, vậy mà chung quanh mộ phần lại là càng ngày càng nhiều, không khỏi thăm nghĩ một tiếng: Có phải nhớ lầm nói?

“Hừ hừ! Nghe nói qua quỷ đả tướng gì?” Đúng lúc này, một sắc bén âm thanh ở phía sau vang lên.

Thần Lộ quay đầu nhìn lại, nhất thời dọa nạt ba hồn bảy vía hiể̄m thoát

thể bước ra, không biết lúc nào, Tam Vĩ Yêu Hồ đã đuổi theo, cách hắn chỉ có ba bước xa.

Thần Lộ nhất thời giận dữ nói: “Ngươi đến tột cùng muôn thế nào!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 52: Chu Tước Hiển Uy

“Khà khà!” Tam Vĩ Yêu Hồ cười gian một tiếng, sau đó theo trong tay tung một vật, vật ấy theo gió gấp tăng, chỉ là trong nháy mắt liền biến thành một mặt hai trượng có thừa cờ trạng pháp bảo, chớp mắt bình thường che ở Thần Lộ phía trước.

Thần Lộ kinh ngạc muôn vòng qua màu đen phướn dài thời gian, cái kia cờ đen ở Nhiên Như mọc thêm con mắt, chỉ là xoay một cái, liền vừa che ở trước mặt của nàng.

Bất đắc dĩ dưới Thần Lộ chỉ phải dừng lại, muôn bấm quyết làm phép thời gian, Tam Vĩ Yêu Hồ ở sau người nói lẩm bẩm, che ở trước mặt nàng cờ đen lại một phân thành ba, sau đó xung quanh nàng không ngừng xoay tròn.

Thần Lộ lúc này nản lòng thoái chí, tính toán thời gian, Phu Dịch cũng nên tới a.....

Nhất thời, nàng chỉ có thể đem hy vọng gửi gắm ở Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ trên người, Tất Cánh Phu dễ nửa bước tiên cảnh tu vi, hơn nữa ấy tu luyện chính là cửu kiếp Tiên quyết bức này công pháp nghịch thiên, cùng yêu hồn một trận chiến Đương Bất Lạc hạ phong mới đúng.

Đúng lúc này, Tam Diện Hắc Phiên ở Tam Vĩ Yêu Hồ thao túng dưới, đồng loạt bắn ra ba đạo ô quang, bắn vào Thần Lộ trong cơ thể sau khi, Thần Lộ lại cảm giác được thân thể vừa có lúc trước loại kia tạo nóng cảm giác, hơn nữa lần này so với lúc trước còn lợi hại, nương theo lấy hắc quang còn có vô số âm thanh có tiếng, trong lúc hoảng hốt nữa làm cho nàng tâm thần thất thủ.

Thần Lộ vội vàng ngưng thần tinh khí, bão nguyên thủ nhất, đem ý thức gửi ở bi đất bên trong, đồng thời quanh thân linh khí điên cuồng vận chuyển, không dứt đem chui vào trong cơ thể độc tố sắp xếp ra bên ngoài cơ thể.

Nê hoàn cung ngồi lục dương đứng đầu cửu cung ở giữa, vừa gọi bằng quá một vị thần hoặc trên Đan Điền, ở vào ấn đường cùng bách hội hai huyệt tụ hợp chỗ, này cung trên ứng phó cửu thiên, truyền đạt hoàng tuyển, tháng mười thời gian thai nghén nhân hồn, mới sinh sau khi sẽ từ từ bế tắc, tu hành sau khi đem một lần nữa mở ra, vì vậy cung có giấu Hồn hiệu quả, Thần Lộ dùng động tác này ứng đối mất hồn thuật chính là lại thỏa đáng có điều.

Tam Vĩ Yêu Hồ nhìn thấy Thần Lộ sắp sửa thất thần, không nhịn được phát sinh một tiếng ngân cười, sau đó trong tay Yêu quyết thi triển lên càng nhanh hơn tuyệt luân, trong miệng cái kia khô khan khó hiểu âm tiết đồng dạng thao thao bất tuyệt nói ra.

Mắt thấy Tam Diện Hắc Phiên hắc khí càng nặng, ngân sẽ có tiếng càng chấn động người nội tâm, Thần Lộ lúc này đã là như băng mỏng trên giày, tâm thần thất thủ chỉ là vừa chạm vào lúc đó.....

Ai biết ngay ở này họa vội vã lông mày và lông mi thời khắc, quát to một tiếng, mới vừa cùng Tam Vĩ Yêu Hồ đánh nhau Hắc bào nhân xuất hiện lần nữa, cầm trong tay loan đao nhảy lên một cái, trên cao nhìn xuống hướng về Tam Vĩ Yêu Hồ bổ tới, chỉ là lúc này hắc bào đã tàn tạ không chịu nổi, Nhược Thần Lộ lúc này chưa bị vây ở mất hồn trong trận, tất nhiên một chút có thể nhận ra người này thân phận.

Tam Vĩ Yêu Hồ dùng cực kỳ không cam lòng ánh mắt nhìn Thần Lộ bên này một chút sau khi, lớn giọng vậy rít gào một tiếng, trường đao trong tay kéo hai thước hắc khí nghênh chiến Hắc bào nhân.

Hai đao đụng vào nhau, gây nên vô số tia lửa bay múa đầy trời, đáng tiếc đòn đánh này bên dưới cũng có thể thấy được, Hắc bào nhân đều không phải là Tam

Vĩ Yêu Hồ đối thủ, dùng trên cao nhìn xuống lực lượng, một đòn bên dưới lại bị đẩy lui.

Có điều Hắc bào nhân cũng không có nỗi giận, sau khi rơi xuống đất mạnh giẫm một cái, lại cầm đao ép chiến.

Tam Vĩ Yêu Hồ không khỏi giận dữ nói: “Ngươi đến tột cùng là ai, nhất định phải xấu ta chuyên tốt không thành công?”

Đáng tiếc nó cũng không có tìm được đáp án, chỉ nhìn thấy một thanh loan đao lập loè từng tia từng tia hắc khí dùng một thức quét ngang ngàn quân hướng về ấy phần eo chém tới.

Tam Vĩ Yêu Hồ mặc dù cùng Hắc bào nhân chiến đấu, lại là còn có một nửa tâm thần đang khống chế cờ đen, cho nên không có cùng với cứng đối cứng, thân thể trực tiếp nghiêng về sau né qua này một đao đồng thời, đem trường đao trong tay đưa ra, đâm hướng Hắc bào nhân ngực.

Hắc bào nhân thân hình xoay một cái, tránh thoát trường đao thời khắc dùng quay về chém đáp lễ.

Tam Vĩ Yêu Hồ cười lạnh một tiếng, tay trái đột nhiên bắn ra một đao hắc khí đem trường đao cuốn lấy, tay phải thuận thế đem trường đao trong tay nghiêng hướng lên trên vung lên.

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích có tiếng vang lên, trường đao chém vào Hắc bào nhân bên hông chỉ là phá vỡ ấy hắc bào,

Nhưng lại không thể đi lên khoảng cách, nói vậy hắc bào bên dưới nhất định có phòng ngự chiến giáp.

Tam Vĩ Yêu Hồ lập tức hít sâu một hơi, quay Hắc bào nhân mặt phun ra, nhất thời có màu đen cát đá nương theo lấy cơn lốc xuất hiện, chính là lúc trước loại bỏ Thần Lộ bố vụ phương pháp lúc sử dụng yêu thuật.

Hắc bào nhân bị này một hơi thổi rút lui mười trượng ở ngoài, Tam Vĩ Yêu Hồ hờ lạnh một tiếng, trong ánh mắt tràn ngập oán hận, đem trường đao trong tay cầm ngược ở mặt đất, sau khi hai tay nhanh chóng bấm quyết, thế phải đem này đáng chết người quấy rối một đòn giết chết.

Vài lần triển đấu sau khi, Hắc bào nhân đối với Tam Vĩ Yêu Hồ thực lực cũng coi như thăm dò đại khái, này Yêu mặc dù không biết là nguyên nhân gì tổn thương căn cơ, thế nhưng nếu muốn liều chết 1 đấu, vẫn có tiên cảnh tu vi, lập tức cũng không dám khinh thường, hai tay cầm đao mũi đao nhắm thẳng vào Tam Vĩ Yêu Hồ, toàn bộ tinh thần đề phòng ứng đối Tam Vĩ Yêu Hồ này một đòn toàn lực.

Ước chừng mười hơi tả hữu, Tam Vĩ Yêu Hồ rốt cục chuẩn bị sẵn sàng, cười gian một tiếng nói: “Chết đi!”

Dứt lời, liền có một bàn tay lớn theo ấy thiêng linh thăng tấp đưa ra ngoài, sau đó vung tay lên, dùng thế bài sơn đảo hải hướng về Hắc bào nhân đánh tới, này một chiêu, lại là huyền môn tinh diệu nhất quá 1 Huyền ♦ Phàn Trịnh ♦

Hắc bào nhân nhất thời cả kinh, vội vàng nghiêng người né tránh, đáng tiếc lại vẫn là chậm một bước, dùi phải bị cái kia ♦ Phàn Thũng sa kiếm ♦ chỉ là nhẹ nhàng sờ một cái, xương dùi liền bị ấy bóp nát.

Hắc bào nhân vội vàng múa đao hướng về ♦ phàn chí cam xi ♦ nhưng lại như là đá chìm đáy biển bình thường, căn bản không thể gây tổn thương cho ấy mấy may.

♦ phàn thực vật 19. xua hình A đăng ♦ đem tầng tầng ngã trên mặt đất sau khi, lại giơ lên hướng về ấy tầng tầng đánh xuống.

Ngay ở này ngàn cân treo sợi tóc thời điểm nguy kịch, một đạo xích diễm đột nhiên xuất hiện, đồng dạng hóa thành một con to lớn ánh lửa tay đón lấy màu đen bàn tay khổng lồ.

Hai tay chạm vào nhau, nhất thời phát sinh một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó đất rung núi chuyển, Tam Diện Hắc Phiên cũng vào lúc này thành vật vô chủ, Tam Diện Hắc Phiên hợp lại làm một, bao phủ ở cờ thân thể hắc khí cũng dần dần biến mất.

Ngay trong nháy mắt này, Thần Lộ nhất thời cảm thấy áp lực từ từ biến mất, vội vàng đênh đênh đứng dậy, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một con ánh lửa tạo thành che trời bàn tay lớn, đang hướng tới bay ngược ra ngoài Tam Vĩ Yêu Hồ vô tối.

Ngọn lửa này nhưng bảng hiệu của Phu Dịch, Thần Lộ nhất thời mừng lớn nói, “Phu Dịch!”

Thế nhưng đáp lại có tiếng cũng không phải nàng trong tưởng tượng âm thanh, mà là một tiếng lanh lảnh kêu to, “BIU!”

“Thánh linh Chu Tước!” Thần Lộ không khỏi sững sốt, không ngờ rằng tại đây tất cả khẩn cấp thời gian, lại là con kia cao ngạo khí ngạo, trong ngày thường xưa nay không lộ ra trước mặt người đời thánh linh Chu Tước đến cứu mình.

Mắt thấy ở ánh lửa bàn tay khổng lồ truy kích bên dưới, Tam Vĩ Yêu Hồ vô cùng chật vật, Thần Lộ không khỏi mừng rỡ, thật không nghĩ tới này thánh linh Chu Tước lại như vậy hùng hổ, tương đương với nhân tộc tiên cảnh yêu hổ ở Nhiên Như chó nhà có tang bình thường bị ấy đuổi theo nổ đánh.

Lúc này ánh mắt của Thần Lộ bị Chu Tước hóa thành ánh lửa bàn tay khổng lồ hấp dẫn, lại là không có chú ý tới cách đó không xa Hắc bào nhân sâu sắc nhìn nàng một cái sau khi liền biến thành một đạo hắc khí biến mất không còn tăm hơi.

Ánh lửa bàn tay khổng lồ hùng hổ vô cùng, gần như mây hơi thở trong lúc đó, Tam Vĩ Yêu Hồ một thân màu trắng da lông liền bị cháy sạch hết sạch, vội vàng thi triển đi thuật chui vào lòng đất, Chu Tước nhất thời tức giận vô cùng,

phát sinh một tiếng sặc bén kêu to một trong, một cái tát liền vỗ vào nó biến mất địa phương.

Một tát này hạ xuống, Tam Vĩ Yêu Hổ mặc dù thân ở ba trượng bên dưới, vẫn bị một tát này đập hộc máu không ngừng, thế nhưng hắn không dám dừng lại, mắt thấy đệ nhị bàn tay vừa đánh xuống, vội vàng ráng chống đỡ thân thể về phía trước chạy trốn.

Yêu tộc thân thể mặc dù không sánh được Ma tộc, thế nhưng so với nhân tộc rồi lại muốn mạnh vài phần, đột ngột khiêng ánh lửa bàn tay khổng lồ bốn lần lớn đánh mạnh sau khi, còn là trốn ra bàn tay lớn phạm vi.

Đáng tiếc Chu Tước cũng không có Thiên Nhãn thần thông, nhìn không tới lòng đất Tam Vĩ Yêu Hổ hành tung, chỉ là phát tiết phép tắc đập đánh mười mấy lần sau khi, ánh lửa bàn tay khổng lồ rốt cục từ từ thu nhỏ lại, chắc là linh khí tiêu hao gần đủ rồi, sau đó lảo đảo bay đến trên bả vai của Thần Lộ.

Thần Lộ cảm giác được trên bả vai nóng hầm hập liền biết Chu Tước bây giờ ngồi xổm trên bả vai của nàng, có điều lại nhìn không tới nó, lúc này mới nhớ tới lúc trước ở lão Vương trong nhà thời gian, bởi vì nó chơi đùa lòng quá nặng, cho nên cũng không có giải trừ thuật ẩn thân, bây giờ cách làm phép thời gian vẫn chưa tới mươi hai canh giờ, ẩn thân thuật vẫn chưa mất hiệu lực.

Thần Lộ vội vàng thi triển tiên pháp đem thuật ẩn thân giải trừ, nhìn thấy Chu Tước lại uể oải đào ở trên bả vai của nàng không nhúc nhích, tình hình này so với lúc trước điêu khắc Chu Tước thần kiêm thời gian càng sâu.

“Ngươi không sao chứ” Thần Lộ đau lòng đến cực điểm, nhẹ nhàng vuốt ve Chu Tước nhu thuận lông chim ân cần nói.

“BIU!” Chu Tước không có khí nặng nề kêu một tiếng, xem như đáp lại vấn đề của Thần Lộ.

Đúng lúc này, 1 đạo kim sắc độn quang phá không mà đến, lập tức sau đó

chính là một đạo tản ra xích quang bóng người, Thần Lộ nhất thời kinh hãi, liền vội vàng đem đoản đao nắm tại trong tay, bày ra một bộ hình thái chiến đấu.

Rất nhanh, màu vàng độn quang tản đi, một vị trên người mặc quần áo tím người đàn ông trung niên đứng ở Thần Lộ trước mặt, cùng lúc đó, đạo kia toả ra xích quang bóng người cũng dừng lại thân hình, đứng ở nam tử mặc áo tím bên cạnh, không phải Phu Dịch là ai?

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch sau khi, liền vội vàng đem thân thể một bên, núp ở Phu Dịch bên cạnh một bên khác.

“Xảy ra chuyện gì?” Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ cũng không lo ngại, lập tức lầm lét nhìn trái phải, chỉ thấy trước người khắp nơi bừa bộn, vô số bia mộ mô hình 7 dựng thẳng 8 tán lạc khắp mặt đất, xa xa càng đá vụn hổ lớn vô số, lập tức hỏi.

Thần Lộ vội vàng trả lời: “Cái kia Long Khiếu Vân là chỉ Tam Vĩ Yêu Hồ, cấp cho đi các ngươi là muốn mưu hại cho ta, &# 85 may mà.....”

Nhìn thấy có người xa lạ ở, Thần Lộ không dám bại lộ Chu Tước, dù sao nó bèn thánh linh tôn sư, thân phận không tầm thường, thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội đạo lý này nàng còn là hiểu được.

Phu Dịch còn chưa nói chuyện, nam tử mặc áo tím nhìn trước mắt khắp nơi bừa bộn, lại nhìn một chút Thần Lộ, có chút ngạc nhiên nói: “Vừa mới ta cảm giác có yêu khí vọt qua, ta còn tưởng rằng là ảo giác, xem ra thật chính là lão hồ ly kia, chỉ là lão phu có một chuyện không rõ, cô nương làm sao có khả năng là lão hồ ly kia đối thủ?”

Thần Lộ theo bản năng hướng về Phu Dịch phía sau hơi co lại, cũng không có đáp lời.

Phu Dịch vội vàng nói: “Vị này chính là Phong Dật Hàn tiền bối, lúc trước chúng ta nghe tin cái kia yêu hồ nói như vậy, hiểm hiểm đúc thành sai lầm lớn,

may mà tiền bối bất kể hiềm khích lúc trước, nếu không tất nhiên bị cái kia yêu hờ ngồi thu lợi ngư ông.”

Phu Dịch mặc dù nói như vậy, thế nhưng Thần Lộ vừa mới trải qua Long Khiếu Vân việc, mơ hồ trong lúc đó còn là không dám tin hết trước mắt nam tử mặc áo tím này, vì vậy liền đem Chu Tước việc ẩn giấu, chỉ nhắc tới Hắc bào nhân.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ cùng cao chót dương cũng rốt cục chạy tới, Thần Hành Thuật dù sao không sánh được Kiếm độn cùng tiềm uyên súc địa, mặc dù đứng dậy trong lúc đó hầu như không khác biệt, thế nhưng này một đường chạy tới lại chênh lệch mấy phút, này còn là hai người lúc trước ở Long phủ lãng phí một chút thời gian, mà Trương Thiên Vũ hai người lại là theo Phu Dịch lưu lại dấu ấn, hầu như không có dừng lại, nếu không dừng lại ít phải chậm một phút trở lên.

Kế tiếp hai ngày, Phu Dịch các loại ba người liền tiến vào Phong Phủ, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ tiếp tục tu hành, mà Phu Dịch lúc này tu vi đã tới nút cổ chai, cho nên ngoại trừ tìm Phong Dật Hàn nói chuyện phiếm ở ngoài chính là nghiên cứu cái kia mặt bìa ngoài kính.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 53: Âm Mưu Lại Xuất Hiện

Một chỗ đưa tay không thấy được năm ngón trong phòng tối, chỉ có thể nghe đến nữ tử tiếng thở gấp cùng nam nhân thô cuồng hung ác thở hổn hển có tiếng, âm thanh không tính quá lớn, thế nhưng cũng rất mê người.

Ước chừng kéo dài nửa canh giờ, trong phòng đột nhiên không còn động tĩnh, Tùy Hậu Hựu qua năm sáu phần chuông, Tiện Thính đến nữ tử hỏi: “Các ngươi quả thực nhận thức?”

“Nhận thức? Ha ha, ta biết hắn, hắn không quen biết ta.”

“Lời ấy nghĩa là sao?”

“Vậy thì nói đến nói dài ra, lần sau có thời gian rồi nói sau.”

“Bây giờ cách hiến tế ngày còn có nửa tháng, Thiên Vạn Bất phải có bất kỳ sai lầm nào, Thái Dương thân thể, Thái Âm thân thể, tiên linh thân thể, này ba loại vốn không nên xuất hiện ở một thời đại vô thượng tu đạo Kim thân, lại tại đây thời khắc mấu chốt đồng thời xuất hiện, đây chính là ngàn vạn năm khó gặp cơ duyên, nhất định phải cố gắng nắm chắc……”

“Ngươi cứ yên tâm đi, hắn bây giờ linh trí chưa mở, nếu không dùng Thái Dương thân thể Tái Phụ dùng thánh linh Chu Tước, trong vòng mười năm liền có thể đột phá kim tiên cảnh, trăm năm Tiện Khả Đạt thành tựu Tiên đế Đạo Quả, có điều cái kia Thái Âm thân thể khá là phiền toái……”

“Làm sao?”

“Cái kia Thái Âm thân thể có bồi sinh linh ngọc bảo vệ, này ngọc hiện màu

tím, hình dạng như là thái cực Song Ngư một trong, ta nhớ nhung Nghi Thị
Truyện nói đúng năm đó Tiên ĐÌnh báu vật Tử Linh câu ngọc!”

“Tử Linh câu ngọc a..... truyền thuyết từ lúc Thái Cố thời kỳ liền không
biết tung tích, cùng hoàng tinh gập ngọc vốn là một thể, là chỗ căn cơ của Tiên
ĐÌnh, bây giờ Côn Lôn chưởng giáo huyền thanh thượng nhân chính là vay
mượn hoàng tinh gập ngọc lực lượng chưởng Bắc Thiên Môn, nếu cái kia Thái
Âm thân thể bồi sinh linh ngọc quả nhiên là Tử Linh câu ngọc nói, e sợ này Thái
Âm thân thể thân phận chân chính không đơn giản.....”

“Thân phận của nàng kỳ thực đều không quan trọng, ta ngược lại thật ra cảm
thấy lập tức còn là Tử Linh câu ngọc khá là phiền toái, băng vào ta bây giờ thực
lực, e sợ còn không cách nào áp chế ấy linh lực.”

“Không quan trọng, đến lúc đó có hiến tế đại trận, hơn nữa hai vị hộ pháp,
muốn lấy Tử Linh câu ngọc hắn là sẽ không quá khó khăn, có điều, ngươi nhất
định phải cẩn thận, ta gần nhất nghe nói có Côn Lôn đệ tử ở xung quanh thường
xuyên hoạt động, nếu là đem tin tức này truyền quay lại Côn Lôn, hai ngọc lại
hợp lại làm một nói, chúng ta liền thất bại trong gang tấc.”

“Cái này ta biết, năm đó Huyết Ma suất năm vạn Ma Binh mạnh mẽ tấn công
Côn Lôn thời gian, chính là ăn thiệt thòi của Bắc Thiên Môn, nếu là hai ngọc kết
hợp chúng ta đổi mặt chính là toàn bộ Tiên ĐÌnh, hơn nữa Hiểu Nguyệt tiên
nhân kia này ngàn năm qua tựa hồ đối với tìm kiếm hắn vẫn luôn rất là để bụng,
về công về tư, ta cũng không thể làm cho bọn họ thực hiện được.”

“ a, không cần thiết đập cổ động rắn, đúng rồi, ngươi đau đớn bây giờ thế nào
rồi?”

“Vẫn là như cũ, đại khái cứ như vậy dừng lại tiên cảnh trung kỳ, bất quá chờ
hiến tế sau khi tìm được tiên linh thân thể nói, e sợ..... khà khà khà.....”

“Không muốn cao hứng quá sớm, ngươi nhất định phải hành sự cẩn thận,
không cần thiết có sai lầm!”

“ a, ngươi để lại một vạn cái lòng a, ta bây giờ so với ngươi còn nóng lòng.”

“Thời gian gần đủ rồi, ta phải đi, đúng rồi, thu vừa thu lại sắc tâm của ngươi, hiến tế trước khi Thiên Vạn Bất muôn dơ Thái Âm thân thể, đợi hiến tế sau khi tùy tiện ngươi hưởng dụng.”

“Ta biết rồi.....”

Kẽo kẹt!

Phong Phủ trong vòng, một tấm sớm bở đi cửa gỗ mở ra, tránh ra một thân thể mặc màu đen y phục dạ hành người bịt mặt, người bịt mặt vóc người thon nhỏ, hắn là mới vừa nói nữ tử, chỉ thấy nàng nhìn trái phải một chút sau khi trực tiếp hóa thành một vệt bóng đen, chỉ là một cái chớp mắt công phu liền đã lướt qua tường vây sau đó nhanh chóng đi.

Theo sát người bịt mặt sau khi, lại một trên người mặc trường bào màu tím nam tử đi ra, tiện tay cài cửa lại sau khi đồng dạng nhìn trái phải một chút, nhìn thấy xa xa vườn hoa lối đi nhỏ, đang có một người sân vắng mái nhà bước.

Nam tử mặc áo tím cười cười,

Tiện tay đem quần áo chỉnh sửa một chút, ngẩng đầu ưỡn ngực hướng về vườn hoa đi đến.

“Như thế ngày tốt cảnh đẹp, Trương Tiếu Hữu đã ngủ không được, không bằng bồi lão phu uống vài chén như thế nào?”

Trương Thiên Vũ ngồi tĩnh tọa thời gian, chẳng biết vì sao luôn cảm giác tâm thần không yên làm không cách nào vào, thăng thắn thu công đứng dậy xuất ngoại nhàn tản, bất tri bất giác càng đi tới này hậu hoa viên, lúc này có người tiếp cận càng không biết gì cả, nghe đến âm thanh vội vàng quay đầu lại nhìn, thấy rõ người tới thời gian vội vàng làm tập nói: “Tiền bối cũng không có nghỉ ngơi?”

Phong Dật Hàn ngẩng đầu thấy đầy trời tinh không, cười nói: “Tu vi tới chúng ta cảnh giới này, nếu như không phải cố tình làm, căn bản không cần nghỉ ngơi, ngươi cũng không giống nhau gì?”

Trương Thiên Vũ lúc này đầy đầu còn đang suy nghĩ vừa rồi sự tình, chỉ là lẽ phép cười gật gù, xem như đáp lại Phong Dật Hàn.

“Ngươi có tâm sự?” Nhìn thấy Trương Thiên Vũ không yên lòng hình dáng, Phong Dật Hàn quan tâm nói.

Trương Thiên Vũ gật gù, thế nhưng hắn cũng không có nói ra chánh thức nguyên nhân, trong loạn thế này người người cảm thấy bất an, ai vừa tin được ai, đặc biệt là ở trải qua Long Khiếu Vân sự kiện sau khi, hắn bây giờ căn bản không thể tùy tiện đi tin tưởng bất luận người nào, bây giờ kể cả Thần Lộ cũng không thể tìm được hoàn toàn của hắn tín nhiệm, huống hồ chỉ là nhận thức hai ngày Phong Dật Hàn?

Vì vậy Trương Thiên Vũ liền qua loa lấy lệ nói: “Tiền bối đối với cầu đạo đạo, như thế nào giải thích?”

Phong Dật Hàn nghe đến vấn đề này sau không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, cảm tình tiểu tử này là vì trong tu luyện xảy ra sai sót, cho nên mới tâm thần không yên, vì vậy cười nói: “Đạo Khả đạo, phi thường nói.”

“Lời ấy nghĩa là sao?” Thiên sư một mạch chính là Thái Thanh Đạo Tổ một mạch chi nhánh, rõ ràng biết tất cả những thứ này Phong Dật Hàn lại ở trước mặt hắn múa rìu qua mắt thợ, có điều Trương Thiên Vũ cũng không dám như vậy cho rằng, vội vàng thỉnh giáo nói.

Phong Dật Hàn cười cười, chỉ vào một bên cái ao nói: “Thiên hạ vạn vật đều có đạo, ngươi xem con cá này, sinh ở nước cách mà cuối cùng, ngươi lại nhìn này hoa cỏ cây cối, căm rě đại địa, cách đất thì lại khô, ngươi lại nhìn này trên chín tầng trời đầy trời ngôi sao, kim quang lóng lánh tôn quý vô cùng, thế nhưng sau khi rơi xuống đất lại chỉ là một viên vô dụng ngoan thạch.....”

Phong Dật Hàn càng không ngừng chỉ vào hai người có khả năng mắt nhìn đến sự vật, một bên thăng thắn nói, mà Trương Thiên Vũ vào lúc này, rốt cục cũng dần dần hiểu hắn vừa mới nói đến tột cùng là có ý gì.

“Tiền bối là ý nói, thiên địa vạn vật đều có đạo của chính mình, mà chúng ta người tu hành cũng cũng giống như thế, mỗi người đạo đều không giống nhau, cho nên chỉ có thể dựa vào tự mình lĩnh ngộ?” Trương Thiên Vũ gấp Phong Dật Hàn dứt lời, liền vội vàng hỏi.

Phong Dật Hàn gật gật đầu nói: “Không sai, bất kể là Đan Đỉnh, phù ♦♦, luyện nuôi tam đại huyền môn chính tông pháp môn, còn là bàng môn 3000 đường nhỏ đều có thể đắc đạo thành tiên, ngươi xem thời cổ Tiên đế, mỗi một vị đạo đều là độc đáo phong cách, chưa từng nghe có vị nào Tiên đế là mô phỏng theo tổ tiên thành tựu Tiên đế Đạo Quả.”

Trương Thiên Vũ vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy, thời cổ Tiên đế mỗi người có phong thái, Thượng Thanh Đạo Tổ cùng Hiên Viên Tiên đế đều là lấy kiểm đắc đạo, nhưng người trước đi chính là giết chóc chi đạo, mà người sau rồi lại là nhân nghĩa chi đạo.”

Phong Dật Hàn gấp Trương Thiên Vũ đã lĩnh ngộ, vui mừng đến cực điểm, lập tức khen ngợi nói: “Nếu như đi không ra đạo của chính mình, thì sẽ dừng lại với kim tiên cảnh sơ kỳ, mặc dù trước mắt ngươi chỉ là Tán Tiên cảnh, thế nhưng dùng tư chất của ngươi trong vòng ngàn năm nhất định có thể đạt được kim tiên cảnh, cho nên ngày sau lúc tu luyện, hy vọng ngươi sớm chút lĩnh ngộ với thuộc về mình nói.”

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm.”

Trương Thiên Vũ muốn đi bái tạ lễ nghi, Phong Dật Hàn vội vàng nâng đỡ ống hai tay, cười nói: “Ta thành đạo so với Khương Đạo Hữu sắp tối, các ngươi dùng gọi nhau huynh đệ, lão phu sao dám bất cẩn, nếu không chê, kêu một tiếng lão ca chính là, lớn như vậy lễ nghi lão phu thật sự là không chịu nổi.”

Trương Thiên Vũ thấy hắn nói như vậy, liền cũng không có cõi ý đi một mình, lại cảm thấy ân chỉ điểm sau khi, liền trở về phòng tiêu hóa vừa mới sở học đã đi.

Phong Dật Hàn thấy bóng lưng của Trương Thiên Vũ, không nhịn được than thở một tiếng nói: “Không hổ là tiên linh thân thể, tư chất quả nhiên bất phàm, đáng tiếc tất cả những thứ này đem thuộc về ta……”

Nói xong Phong Dật Hàn cười gian một tiếng, hoàn toàn đã không có vừa mới cái kia một phái tiên phong đạo cốt dáng dấp, đáng tiếc hắn cho rằng vốn thân không biết quý không hay đến tất cả, lại bị xa xa một toàn thân bao phủ ở hắc bào bên dưới người xem ở trong mắt, mà người áo đen này chính là lúc đó Thần Lộ bị Long Khiếu Vân sắp đặt gian kế xuất thủ cứu giúp người.

Trương Thiên Vũ trở về phòng thời gian, Phu Dịch vừa vặn ngồi tĩnh tọa xong xuôi, nhìn thấy Trương Thiên Vũ trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, bèn hỏi ra, Trương Thiên Vũ vội vàng thành thật trả lời.

Ngay ở Trương Thiên Vũ vừa mới nói xong thời khắc, đột nhiên, một tiếng sắc bén tiếng xé gió vang lên, ngay sau đó một đạo hàn quang xuyên cửa sổ mà qua, theo hai người trung gian xuyên qua trực tiếp đóng ở trên tường, hai người vội vàng quay đầu nhìn ra, chỉ thấy một toàn thân bị hắc bào phủ kín bóng đen hướng về xa xa bỏ chạy.

Phu Dịch sắc mặt đột nhiên biến đổi, liền vội vàng đem Chu Tước thần kiếm nắm ở trong tay, tay trái đã nắm tốt pháp quyết, chuẩn bị thi triển tiên thuật truy đuổi.

“Chờ chút!” Trương Thiên Vũ quát khẽ một tiếng, Phu Dịch vội vàng dừng lại làm phép.

Quay đầu lại nhìn lên phát hiện không biết là lúc nào, Trương Thiên Vũ trong tay hơn 1 ngọn phi đao, lưỡi đao trên tựa hồ cắm một quyển da dê.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem da dê gỡ xuống, triển khai nhìn qua, chỉ thấy một dùng đũa tươi máu làm mực, khổng lồ “Trốn” chữ thình lình đập vào mắt.

Phu Dịch nhất thời không hiểu nói: “Cái này chữ viết.....”

Trương Thiên Vũ chau mày, suy tư sau một lát, đối với Phu Dịch nói: “Ngươi biết?”

Phu Dịch nghĩ đến muôn lắc lắc đầu nói: “Thế nhưng cái này chữ viết ta nhất định thấy qua, hơn nữa không chỉ một lần, vừa rồi bóng người kia nhìn qua cũng có chút quen thuộc, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn làm sao đều nghĩ không ra. # 85”

“Nghĩ không ra thì không muốn nghĩ đến, hôm nay truyền tin cho chúng ta, ta suy đoán hắn nhất định một đường cùng theo chúng ta, nên đến hắn hiện thân thời gian tự nhiên sẽ gặp lại, lúc này rời đi tất nhiên có nỗi khổ tâm trong lòng của hắn.” Trương Thiên Vũ như có điều suy nghĩ nói.

Phu Dịch tùy tiện nói: “Tốt, ngươi đi gọi Thần Lộ, ta đi cùng Phong tiền bối chào hỏi.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe nhất thời xạm mặt lại, không nói gì nói: “Này truyền tin người để đề phòng có thể chính là cái này Phong Dật Hàn, ngươi còn đi chào hỏi?”

“Hả.....” Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, vội vàng nói: “Ta đây đi gọi Thần Lộ đến.”

“Đồng thời.”

Hai người thỏa thuận sau khi, Phu Dịch xoay người lại đem ngủ suốt hai ngày hai đêm Chu Tước ném vào mõm bên trong sau đó đội ở trên đầu, sau đó một nhóm hai người lặng lẽ trượt hướng về cách đó không xa Thần Lộ gian phòng.

Tới gần thời gian, Trương Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến cũng không biết Thần Lộ đến tột cùng là đang ngồi tu hành còn là đang ngủ, nếu là ngồi tĩnh tọa tu hành nói cũng còn tốt, vạn nhất nếu là ở trên giường ngủ cùng nói hai cái đại nam nhân thì như vậy vọt vào e sợ có chút không ổn.

Vì vậy Trương Thiên Vũ bắt chuyện Phu Dịch dừng thân lại, sau đó hai người trốn Thần Lộ gian nhà chéch đổi diện một cây đại thụ dưới bóng tối, sau đó Trương Thiên Vũ tay trái nắm cái không biết tên thủ quyết, không lâu lăm, liền gặp Thần Lộ đẩy cửa ra đi ra, xem ra nàng là đang ngồi tu hành, nếu là ngủ nói, tuyệt đối không thể tại ngăn như vậy trong thời gian mặc đợi chỉnh tề.

Phu Dịch Trương Thiên Vũ hai người liền vội vàng đem Thần Lộ hoán lại, sau đó đơn giản hướng về ấy tự thuật lúc này tình huống.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 54: Còn Có Thể Tin Tưởng Ai?

Thần Lộ suy nghĩ một chút nói: “Ta cảm thấy có thể thực sự, không biết là tại sao, đi tới hai ngày nay của Phong Phủ, ngồi tĩnh tọa thời gian ta đều là cảm thấy tâm thần không yên, xem ra Giá Phong Phủ đích xác có chuyện.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe cũng là cả kinh, hắn lúc trước cũng từng cùng Phu Dịch đã nói chính mình cũng có loại cảm giác này, chỉ là Phu Dịch lúc đó cảm thấy hắn là gần nhất thần kinh vỡ có chút căng, có thể có chút lòng nghi ngờ qua nặng.

Phu Dịch không khỏi lâm vào trầm tư, hắn vốn cho là Trương Thiên Vũ chỉ là thần kinh quá nhạy cảm, chẳng qua hiện nay liền Thần Lộ cũng là như vậy, này đã có thể có vấn đề, hắn có thể không biết là hai người đồng thời xuất hiện loại tình huống này là trùng hợp, dù sao chính hắn thân thể hắn lại quá là rõ ràng, vô luận có bất kỳ đối với hắn thân thể có nguy hại gì đó, trái tim đoàn kia ngọn lửa nhỏ đều sẽ trước tiên đem tiêu diệt.

Bất quá bọn hắn hai người cũng không có chức năng này, Thần Lộ khôi này Tử Ngọc đúng là thần kỳ vô cùng, có điều khôi ngọc kia phản ứng tựa hồ có hơi dần độn, không đến vạn phần khẩn cấp trong khi, đều sẽ chậm vội một cái, giống như kích tình quả lúc đã là như thế, nếu là lúc đó nó khả năng nhanh vội một cái nói, hai người lúc đó cũng sẽ không vội lúng túng.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch vội vàng nhỏ giọng nói: “Xem ra Giá Phong Phủ đích xác không đơn giản, chúng ta còn là chạy nhanh đi, chậm thì sanh biến.”

Thần Lộ gật gù, thế nhưng hai người đang muốn nhích người thời gian, Trương Thiên Vũ lại nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy chúng ta còn là lưu lại

nhìn tốt hơn, long khiếu thiên bởi vì chữa thương lúc này thế lực đã mức độ lớn co rút lại, toàn bộ Cửu An Thành bây giờ đều ở đây khống chế của Phong Dật Hàn bên dưới, chúng ta coi như chạy ra Phong Phủ cũng chưa chắc khả năng chạy thoát Cửu An Thành, cho nên ta cho rằng cùng với đế nguy cơ lặn ở trong bóng tối, chúng ta vô hại tương kế tựu kế ở lại chỗ này, để trận này âm mưu chính mình nỗi lên mặt nước.”

Phu Dịch đối với này lục đục với nhau hoàn toàn không quá ở hành, thế nhưng người lại không ngốc, nghe xong Trương Thiên Vũ lời nói sau khi nhất thời tự nhiên hiểu ra, vội vàng phụ họa nói: “Còn là người đâu dễ sử dụng, như vậy nói chúng ta liền ở trong bóng tối, đến lúc đó Phong Dật Hàn người là dám động lười biếng lòng, chúng ta thì cho hắn tới một bất ngờ ngạc nhiên.”

Thần Lộ nghe xong lại là lắc lắc đầu nói: “Chúng ta e sợ cũng không cần quá lạc quan thật là tốt, Giả Phong Phủ đâm rồng hang hổ, nhất là bày trận phuơng pháp càng tinh thông, ta vẫn cảm thấy chúng ta bây giờ rời đi tốt hơn.”

“ a..... người nói cũng không phải không có lý, thế nhưng cứ đi như thế, ta không cam lòng a.....” Phu Dịch thở dài nói.

Trương Thiên Vũ nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy lưu lại cũng chưa chắc lại có nguy hiểm gì, nếu như Phong Dật Hàn chắc chắn đem chúng ta bắt nói, cần gì phải đùa bỡn âm mưu gì thủ đoạn, có điều kẽ tiếp chúng ta nhất định phải chú ý, tuyệt đối không nên ăn gì đó của bọn họ, còn có nhất định phải chú ý trong phòng có cái gì kỳ quái gì đó, dù sao Phong Dật Hàn đối với trận pháp cực kỳ tinh thông, chúng ta nhất định phải cẩn thận mới là tốt.”

“ a.....” Phu Dịch gật gù.

“Nhưng mà.....” Thần Lộ còn muốn nói điều gì, thế nhưng nhìn thấy hai người tâm ý đã quyết, chỉ phải thở thật dài một cái, kỳ thực tương kế tựu kế vốn cũng mất làm một diệu kế, thế nhưng ba người bọn hắn đều là vừa xuất hiện lư mới sinh, đối với âm mưu quỷ kế căn bản là không thông thạo, hơn nữa lần này

đối thủ còn là một lão gian cự hoạt hạng người, cho nên hắn đối với lưu lại ý đồ này hoàn toàn không xem trọng.

“Được rồi, ngươi cứ yên tâm đi, hai chúng ta cùng nhau còn có cái phổi hợp tác chiến, đúng là ngươi, nhất định phải cẩn thận, chúng ta bây giờ nhất định phải trước tiên điều tra rõ ràng nhập định thời gian cho các ngươi tâm thần không yên đến tột cùng là cái gì, cái này không giải quyết, e sợ ngày sau sẽ là phiền phức.” Phu Dịch vội vàng nhắc nhở.

“ a.....” Thần Lộ bất đắc dĩ trở về một tiếng, liền trở lại gian phòng của mình, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một kiểm tra làm cho nàng ngồi tĩnh tọa thời gian tâm thần không yên gì đó rốt cuộc là cái gì.

Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch hai người cũng giống như thế, chỉ tiếc tới gần sơ trời sáng minh vẫn như cũ không có kết quả.

“Phong Thiên Kính!” Ngay ở Phu Dịch thất vọng chuẩn bị,

Chuẩn bị thu tay lại thời gian, Trương Thiên Vũ đột nhiên nhắc nhở.

Phu Dịch mừng rỡ, liền vội vàng đem Phong Thiên Kính theo trong Càn Khôn Giới lấy ra, này Phong Thiên Kính có thể không đơn giản chỉ có mạnh mẽ lực công kích, tu vi của Phu Dịch bây giờ đã tới nút cổ chai, không có đặc biệt kỳ ngộ là không thể đột nhiên, cho nên hắn hai ngày này cũng không có tu hành, hơn nữa một mực mua bán lại cái gương này.

Ròng rã hai ngày thời gian cũng không có uổng phí hết, bởi vì hắn bất ngờ phát hiện, Phong Thiên Kính còn có một cái tên, lại là đại danh đinh đinh theo Yêu giám, sự phát hiện này chủ yếu vẫn là dính chỉ riêng của Phong Dật Hàn.

Phong Phủ Tàng Bảo Các bên cạnh còn có lầu một, Danh Viết Tàng Thư Các, lầu này có cuốn sách trăm vạn, trong đó chuyên môn ghi chép từ xưa đến nay nội danh pháp bảo liền có hơn bốn mươi cuốn, mà đây Phong Thiên Kính vừa lúc ở liền có ghi chép, hơn nữa để cho hắn bất ngờ chính là, cuốn này đối với ghi

chép của Phong Thiên Kính lại tỉ mỉ đến cực điểm.

“Theo Yêu giám, vừa tên Phong Thiên Kính, Thái Cổ thời kỳ tiên thiên linh bảo mảnh vỡ, sau từ Tiên đế Hiên Viên họ màu mỡ Thủ Sơn đồng tu bổ 77 mươi chín ngày mà thành, có hiện ra yêu ma quỷ quái thân phận thật sự hiệu quả, thúc địa thủy hỏa phong để bản thân sử dụng khả năng!”

Cũng không biết là Phu Dịch số may, còn là thiên ý vì đó, này quyển sách bên trong liên quan tới làm sao huy động địa thủy hỏa phong một đoạn này chỉ là sơ lược, mà một mực như thế nào hiện ra yêu ma quỷ quái thân phận thật sự một đoạn này lại là tỉ mỉ đến cực điểm.

Vì vậy này Phong Thiên Kính liền ở Phu Dịch trong tay hơn một thủ đoạn, chỉ thấy hắn ngồi xếp bằng trên đất, đem tấm gương thả mặt trên người, sau đó hai tay kết thái cực ấn, sau đó đồng thời đem một đạo Âm Dương Nhị Khí đánh vào mặt kính bên trong, mặt kính tùy theo lóng lánh màu vàng nhạt ánh sáng.

Phu Dịch lập tức đem Phong Thiên Kính cầm vào trong tay, sau đó không dứt chiếu rọi trong phòng vật trang trí.

“Tư.....”

Ngay ở Phong Thiên Kính soi sáng một vị mực bộ thời gian, cái kia mực bộ lại như là bị lửa đốt bình thường, bốc lên một luồng khói đen, sau đó liền biến thành một vị tướng mạo vô cùng kỳ hung ác, cả người không dứt toả ra hắc khí quái thú pho tượng.

Phu Dịch không có dừng lại, tiếp tục chiếu rọi cái khác gì đó, Trương Thiên Vũ vội vàng quan sát vật ấy, chỉ là hồi lâu sau giống không thể nhận ra cuối cùng là cái gì vậy.

Trong phòng tổng cộng có bốn cái như vậy kỳ quái gì đó, chia ra làm đặt bàn học mực bộ, trà trên đài cốc, treo trên tường bảo kiếm cùng báu cổ chiếc trên hồ lô ngọc, lúc này cùng hóa thành 4 tôn hình tượng khác nhau mãnh thú, cả người

tản ra từng tia từng tia hắc khí, mới nhìn đi, phảng phất đang như hổ rình mồi trùng mắt hai người.

Phu Dịch không khỏi nghi ngờ nói: “Đây là vật gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không quen biết bất cứ ai.....”

“Hả.....” Phu Dịch nghĩ đến muôn chỉ vào cái kia hồ lô ngọc hóa thành mãnh thú nói: “Vật này ta ngược lại thật ra ở một quyển Cổ Kinh trên thấy qua, hổ sinh hai cánh có 2, một là Phi Hùng, chính là Bạch Hổ dòng thứ, hai là Cùng Kỳ, chính là thượng cổ 4 mãnh thú một trong, hai người duy nhất khác nhau chính là cùng kỳ vai nam mà Phi Hùng không sừng, cho nên vật này nên chính là Cùng Kỳ.”

“Hả.....” Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Ngươi kiểu nói này, ta ngược lại thật ra nghĩ tới, như vậy là có thể suy đoán ra cái này tròn vo nên chính là đại danh đĩnh đĩnh hỗn độn, nói cách khác, này bốn cái vật trang trí chính là thượng cổ từ đại mãnh thú, mặc dù không biết là trận pháp này thành tựu, thế nhưng đơn độc này bốn cái pho tượng cả người toả ra khí tà ác, thì tất nhiên là vật bất thường, bị này từ hung nhìn chăm chăm, tự nhiên sẽ tâm thần không yên.”

Phu Dịch nghe đến đó không khỏi có chút không rét mà run, xem ra đúng như Thần Lộ theo như lời, lưu lại e sợ không hẳn là chủ ý gì tốt, vì vậy Phu Dịch nói: “Xem ra Phong Thủ đích xác không đơn giản, ta cảm thấy nếu như có cơ hội nói, còn là trốn đi thôi, lưu lại có thể sẽ chịu thiệt.”

Trương Thiên Vũ nói: “Không sai, ta cũng vậy nghĩ như vậy, bất quá chúng ta muốn chạy trốn chỉ sợ cũng đều không phải là dễ dàng như vậy, ngày mai hừng đông sau khi chúng ta đi Cửu An Thành bên trong đi dạo, sau đó đến buổi tối lại trở về chính là, Phong Dật Hàn nhất định sẽ phái người trong bóng tối nhìn chăm chăm chúng ta hành tung, như thế luôn mãi đợi bọn hắn lơ là bất cẩn, để phòng sơ suất thời gian, chúng ta là có thể nắm lấy cơ hội một lần chạy ra chỗ

thị phi này.”

Phu Dịch nghe đến kế hoạch của Trương Thiên Vũ sau khi liên tục tán thưởng, sau đó lẩy tay đem Phong Thiên Kính mặt kính phất một cái, kim quang tản đi thời gian, cái kia từ hung vật trang trí liền lại biến trở về nguyên lai dáng dấp. Hết thảy đều làm thần không biết quý không hay, coi như Phong Dật Hàn tới đây, cũng tuyệt đối không thấy được có cái gì tình huống khác thường.

Bị này 4 mãnh thú nhìn chăm chăm, nhập định ngồi tĩnh tọa là không thể nào, lúc này đã qua giờ dần, cách sơ trời sáng trong lúc còn có nửa canh giờ nhiều một chút, vì vậy hai người té nhạt bên dưới liền bắt đầu tán gẫu.

“Phu Dịch, ngươi cảm thấy Phong Dật Hàn nói nhận thức kiếp trước của ngươi chuyện này, vài phần thật vài phần giả?” Ở tùng 4 mãnh thú vật trang trí sau khi, hai người lúc này đối với Phong Dật Hàn tự nhiên là tất cả xong đã không có hảo cảm, thậm chí có thể nói là tử địch, vì vậy Trương Thiên Vũ đối với hắn nhận thức Phu Dịch kiếp trước sự tình, cũng là sinh ra hoài nghi.

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Cái này khó mà nói, Khương Thiếu Vân tên này mặc dù là từ trong miệng hắn biết được, thế nhưng ta lại cảm giác được không hiểu quen thuộc, cũng chính là tên này nên thực sự, thế nhưng ta cảm thấy chúng ta nên không quen biết, bởi vì ta nhớ tới hắn lúc đó nói chuyện thời gian lời nói có chút lấp loé, mơ hồ trong lúc đó cho ta một loại ta tựa hồ vốn là không quen biết hắn giống nhau, cái gọi là mất trí nhớ cũng là hắn áp đặt cho. Của ta”

“Nói cách khác, hắn có thể nhận thức ngươi kiếp trước, thế nhưng ngươi kiếp trước không hắn biết hắn?” Trương Thiên Vũ hỏi ngược lại.

Phu Dịch chậm chậm gật đầu nói: “Không loại trừ loại khả năng này, &# 85; &# 85; đọc sách w &# 119;w. u &# 117; kash u &# 46; co &# 109; &# 32; nếu như chúng ta thật như là hắn theo như lời, ở Ma tộc xâm lấn thời gian liền kề vai chiến đấu, dùng hắn thực lực của Địa Tiên Cảnh trong tay cũng có thể dính đầy Ma tộc máu tươi, Ma tộc làm sao có khả năng thì như vậy bất kể hiểm khích

lúc trước cùng hắn hợp tác?”

“ a..... không sai, ta nhớ tinh tường hắn nói chính là một ngàn năm trước cùng ngươi kề vai chiến đấu, nhưng Địa Tiên Cảnh chỉ có 800 tuổi tuổi thọ, nói cách khác, hắn nhất định là đang nói dối!”

Phu Dịch trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, thắt kinh nói: “Nói cách khác, nếu như hắn thật sống một ngàn năm nói, hắn căn bản không phải Địa Tiên Cảnh, mà là trời tiên cảnh mới đúng!”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, nếu như Phong Dật Hàn thật chính là trời tiên cảnh nói, chúng ta lưu lại đích thật là dữ nhiều lành ít.”

“ a.....”

Phu Dịch bất đắc dĩ lắc lắc đầu, không nghĩ tới rồi mới từ thế giới khác đi ra mấy ngày, liền trải qua nhiều như vậy khúc chiết, không nghĩ tới hôm nay thế gian lại đáng sợ như thế!

Đầu tiên là gấp gỡ giặc cướp tùy ý giết người, sau có quyền hai đời vay mượn người giả bị đụng thi triển âm mưu, tùy theo vừa suýt nữa ở Tam Vĩ Yêu Hồ trước mặt mất cả chì lẫn chài, bóng tối đến Phong Dật Hàn vị này bạn cũ đúng lúc nhắc nhở, vậy mà lúc này mới vừa qua hai ngày thời gian, bạn cũ vừa thành âm mưu gia.....

“Sau đó đi lại ở thế gian, nên làm gì đi đối với người ở chung.....”

Nói thế tuy là theo Phu Dịch trong miệng nói ra, lại là hắn hai người lúc này chung nhau tiếng lòng.

Phu Dịch nhẹ nhàng vuốt ve trong lòng Chu Tước nhu thuận lông chim, thấy nó vẫn như cũ đang ngủ say, không khỏi thở dài nói: “Ta đến tận cùng muôn nơ ngươi bao nhiêu người tình.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn

chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 55: Lạnh Lùng Vây Xem Mọi Người

Hai người sớm không muốn ở chỗ này nhà bên trong, mắt thấy sắc trời dần sáng, Phu Dịch tiếp Chu Tước lại để vào nón bên trong đỉnh với trên đầu sau khi, cùng Trương Thiên Vũ quang minh chánh đại đi gian phòng của Thần Lộ.

Án Nhị người suy tính, nếu như Phong Dật Hàn coi là thật có quý, trước mắt là tuyệt đối không có cơ hội chạy trốn, đã như vậy, không bằng quang minh chánh đại một vài, dùng dương mưu loạn ẩy phán đoán, đợi ẩy lơ là bất cẩn thời gian lại lo liệu chạy trốn kế sách.

Vì vậy 2 Nhân Dữ Thần lộ tướng sẽ sau khi, đơn giản Đích Hòa Tha giảng thuật ở chỗ này trong nhà buồn bức mất tập trung nguyên nhân sau khi, 3 Nhân Tiện hướng về Phong Dật Hàn gian phòng đi đến.

Ba người tiến lại, tự nhiên có người làm thông báo, lúc này lão thất phu này vừa mới cùng một tiểu thiếp đại chiến một phen mới vừa mới chìm vào mộng đẹp, vừa nghe thông báo ba người phải đi, nhất thời giật cả mình, cả người lập tức tỉnh táo lại, vội vàng dặn dò người làm đem ba người đón vào thư phòng.

“Các ngươi phải đi? Có phải ở lão phu phủ trên ở không như ý?” Phong Dật Hàn dùng nhanh nhất tốc độ chỉnh lý tốt hình tượng sau khi liền vội vàng chạy tới thư phòng, nhìn thấy ba người còn ở, treo ở trong lòng táng đá lớn lúc này mới chìm xuống.

Phu Dịch cười cười nói: “Không không không, đạo hữu hiểu lầm, chúng ta chỉ là ở phủ trên ngây ngô có chút té nhạt đi ra ngoài một chút, giải sầu sau khi thì sẽ trở về.”

Phong Dật Hàn lão gian cự hoạt làm sao có khả năng tin tưởng nói của Phu Dịch, trước mắt đối phương rất rõ ràng là làm cho lùi một bước để tiến hai bước kẽ rách, thế nhưng hắn dùng bạn cũ cùng với tương xứng, lấy cớ từ chối nói sợ đập cỗ động rắn, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết là nên làm gì trả lời.

Trương Thiên Vũ đầu óc chuyển nhanh, một chút liền nhìn ra Phong Dật Hàn chính là lo liệu đối ứng kẽ rách, lập tức cười nói: “Chúng ta lần này đã đến chủ yếu là muốn cho Phong tiên bối theo chúng ta đi một chút, nếu như tiền bối có việc nói, hy vọng có thể phái một hướng đạo cho chúng ta.”

Tốt một chiêu lùi một bước để tiến hai bước!

Phong Dật Hàn vạn vạn không ngờ rằng này ba cái mới ra đời vẫn bối lại có như thế mưu tính, không nên a..... chẳng lẽ là ta lo xa rồi?

Nghĩ đến đây, Phong Dật Hàn liền hạ quyết tâm, vô luận như thế nào cũng không thể đập cỗ động rắn, lập tức cười nói: “Bây giờ thế đạo đích xác không thái bình lắm, đặc biệt là lão hổ ly kia đối với Thần Lộ cô nương như hổ rình mồi, đã như vậy, lão phu liền để Trác Dương bồi các ngươi đi một chút, cũng tốt lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Làm phiền tiền bối phí tâm.” Ba người vội vàng nói cảm ơn.

Sau đó, Phu Dịch 3 Nhân Tiện hộ tống Trác Dương cùng với một đám hộ vệ ra Phong Phủ.

“Trác Dương đại ca, này Cửu An Thành có gì vui địa phương gì?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Cửu An Thành chính là phương bắc lớn nhất chõ then chốt thành thị, diện tích hẹn 500 kilomet vuông, dân số ước chừng ngàn vạn nhiều, mặc dù trước mắt ở Ma tộc dưới sự thống trị, thế nhưng Ma tộc đối với quản lý nhân tộc cũng không chú ý, cho nên này Cửu An Thành thực tế người khống chế chính là Phong Dật Hàn cùng Long Khiếu Vân hai vị đầu sỏ, mà Trác Dương thân là tâm

phúc của Phong Dật Hàn, đối với này Cửu An Thành tự nhiên là rõ như lòng bàn tay.

Trác Dương vội vàng trả lời: “Trước mắt tuy là loạn thế, thế nhưng tại đây ta an trong thành, còn đích xác có chút đáng giá 1 đi đạo địa phương.”

“Vậy thì có Lao Trác Dương đại ca.”

Sau đó ở dãy dắt đi của Trác Dương đi về phía trước, ước chừng được rưỡi mươi phút trong khi, đột nhiên nhìn thấy phía trước truyền đến tiếng huyên náo, tìm theo tiếng nhìn tới chỉ thấy một đám người ở vây xem cái gì, tò mò, bao nhiêu Nhân Tiện muốn gần 1 gần cái này náo nhiệt.

Đến gần thời gian nghe đến hai cái người trung niên đang bàn luận.

“Tiểu hài này lòng thật ác độc a, lớn lên sau đó khẳng định không phải vật gì tốt!”

“Đúng vậy, tuổi còn trẻ thì nhẫn tâm như vậy.”

“Các ngươi nói mò gì! Đại nhân đều yêu thích điên đảo sự tình không phải gì!”

Đúng lúc này, một nhìn qua ước chừng 89 tuổi bé gái,

Khuôn mặt nhỏ tức giận đến đau nhức đỏ, chỉ vào hai người kia lớn tiếng hét lên.

Cái kia hai cái người trung niên nghe đến như vậy 1 cái răm lớn một chút con nhóc con lại dám chỉ trích bọn họ, nhất thời một người nổi trận lôi đình nói: “Ngươi này không dại kèm tại nhà thằng nhóc, ngươi hiểu cái gì, muốn bị đánh gì!”

Ai biết bé gái lại không uý kỵ tí nào, chỉ vào người nọ thì mắng: “Rõ ràng là người kia thả chó cắn ca ca ta, các ngươi lại nói ca ca ta ác nghiệt cẩu, không

phải bàn lồng thị phi là cái gì, người còn nói ta không dạy kèm tại nhà, người mới không dạy kèm tại nhà, cả nhà người chưa từng dạy kèm tại nhà!”

Người nọ bị một con nhóc con như vậy mắng mỏ, nhất thời thẹn quá thành giận, duỗi ra một bàn tay lớn mang theo bé gái áo liền đem nàng nâng lên, bé gái nhất thời nghẹn đỏ cả mặt, mà chung quanh vây quanh quy mọi người phát hiện tình cảnh này sau khi, lại không có một ra tay giúp đỡ, ngược lại thấy bé gái từ chi nắm, bắt loạn cười phá lên.

Phu Dịch nhất thời giận dữ, tiến lên đưa tay phải ra, nắm được người đàn ông kia cánh tay, căn răng nghiến lợi nói: “Nếu như không muốn cánh tay đứt rời, người thì thả ra nàng.”

Nam tử mặc dù hình dáng cao lớn thô kệch, nhưng dù sao chỉ là một giới phàm phu tục tử, bị Phu Dịch này một trảo, như là bị bàn ê-tô mang theo như, nhất thời đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng, bàn tay theo bản năng buông ra, bé gái lập tức ngã xuống đất.

“Tráng…… sỉ tha…… mạng……” nam tử run lập cập nói ra bốn chữ này sau khi, Phu Dịch lúc này mới đưa tay thu hồi, nam tử nhất thời như nhặt được trọng thích, ôm cánh tay kia nhanh chóng rời đi.

“Phù!” Bé gái nhìn thấy vừa rồi còn ở hung thần ác sát bắt nạt tráng hán của hắn lại như là cầu bình thường cong đuôi chạy trốn, lúc này khinh bỉ không ngớt.

Sau đó bé gái ôm chân của Phu Dịch nói: “Đại ca, người nhanh mau cứu ca ca ta!”

Kỳ thực ngay ở Phu Dịch cùng nam tử kia xung đột thời gian, vây xem nhiều Nhân Tiện có hơn một nửa đêm mục tiêu chuyển đến bọn họ nơi đây, bóng người như vậy hơi động, vốn vây xem sự tình đã rơi vào Phu Dịch trong mắt.

Chỉ thấy 1 89 tuổi đứa bé trai đang tay cầm một cái đoạn côn, cùng một con trưởng thành chó săn đánh nhau, đứa bé trai lúc này quần áo rách hết, khắp toàn

thân bị chó cắn đến mươi mấy lỗ hổng, máu tươi chảy ròng, nắm bắt đoạn côn hai tay đều có chút run rẩy, thế nhưng hăn ánh mắt lại là kiên định lạ thường, cắn bản không nhìn ra có bất kỳ vẻ sợ hãi.

Trái lại chó săn mặc dù khæk toàn thân hầu như không có vết thương, thế nhưng mắt trái lại cắm một cái đoạn côn, cây này đoạn côn mảnh vỡ nhìn qua cùng đứa bé trai trong tay đoạn côn cực kỳ ăn khớp.

Thì ra là thế, không trách đám người kia sẽ nói thằng bé này tàn nhẫn.....

“Đại ca, ngươi nhanh mau cứu ca ca ta a.....”

Nhin thấy Phu Dịch thờ ơ, bé gái lại phe phẩy chân của Phu Dịch lớn tiếng kêu lên.

Đúng lúc này, chó săn gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hướng về đứa bé trai nhào tới, Phu Dịch này mới phản ứng được, đang muốn ra tay thời gian, lại nhìn thấy một vệt bóng đen né qua, không ngờ rằng Trương Thiên Vũ đúng là nhanh hơn một bước ra tay trước, nhưng đáng tiếc tức như thế, vẫn là chậm một bước.....

Mắt thấy đứa bé trai thì cũng bị chó săn cắn chết thời gian, đã thấy đứa bé trai kia lại ung dung không vội, thân thể 1 thấp, đồng thời cầm trong tay đoạn ngắn mảnh vỡ nhắm ngay chó săn cổ mạnh cắm đi lên!

“C-K-Í-T..T...T.....”

Chó săn lập tức phát sinh một tiếng khóc thét, sau đó liền ngã xuống đất trên không nhúc nhích, tầng tầng thở hổn hển, máu tươi không dứt theo gãy phun ra, rất nhanh liền hình thành một bã lớn tử máu.

Mà vào lúc này, đứa bé trai kia cũng rốt cục không chống đỡ nổi, một con hướng về trên mặt đất đâm tới, lại bị Trương Thiên Vũ ôm vào trong ngực.

“Ngươi..... ngươi này chó chết gì đó! Hạ lưu phôi lại dám giết ông nội của!”

Đúng lúc này, một bên một người dáng dấp hung thần ác sát, lưỡng hùm vai gấu nam tử nổi giận dùng dùng hướng về Trương Thiên Vũ trong lòng hài tử một cước đá tới.

Trương Thiên Vũ là ai cơ chứ?

Đường đường Tán Tiên cảnh trung kỳ tu sĩ, làm sao có khả năng bị 1 người phàm thương tổn được, chỉ thấy Trương Thiên Vũ liền thủ quyết đều lưỡi bấm, trực tiếp 1 ánh mắt hướng về nam tử kia giương mắt đi, giấu diếm nói mớ cầu khẩn thuật, tráng hán kia nhất thời đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trong ánh mắt tất cả đều là khủng bố vẻ.

Nói mớ cầu khẩn thuật chính là gợi lên người trong đáy lòng sợ hãi nhất gì đó, cho nên tráng hán đến tột cùng nhìn thấy gì, kể cả người làm thuật bản thân cũng không biết.

Loại này tiên thuật thường bị tâm thuật bắt chánh người lợi dụng làm một vài chuyện cẩu thả, cho nên ở trong một quãng thời gian rất dài, cái này tiên thuật bị nghiêm lệnh sử dụng, Trương Thiên Vũ vào lúc này triển khai phép thuật này, mặc dù vẫn chưa đem hết toàn lực, thế nhưng đối với tráng hán tinh thần tàn phá đồng dạng rất lớn, coi như thời gian tới tự động sau khi giải trừ, e sợ ở một quãng thời gian rất dài bên trong đều rất khó khôi phục bình thường, cho dù là suốt đời đên cũng không có thể.

Có thể thấy được lúc này Trương Thiên Vũ đối với tráng hán này căm ghét đã đến cực hạn, nếu không tuyệt đối không thể triển khai phép thuật này, Thần Lộ xem ở trong mắt, có lòng giúp tráng hán kia giải trừ, thế nhưng nhìn thấy Trương Thiên Vũ trong lòng sấp sửa sấp chết đứa bé trai thời gian, căn chặt răng lại là không có ra tay.

Vậy xem người nhìn thấy nơi đây, rốt cục nhìn ra chút đâu mối, lúc này không muốn nói đứa bé trai thỉnh thoảng, danh tiếng xoay một cái đều là nói ít ỏi tráng hán kia có tội thì phải chịu, hoặc là trong ngày thường làm chuyện ác nhiều

lăm, ứng với gấp báo ứng.

Mà bé gái vào lúc này lại nhanh chóng từ trong đám người đẩy ra đứa bé trai bên cạnh, một cái nước mũi một cái nước mắt lớn tiếng khóc lóc, đồng thời không dứt lay động đứa bé trai.

Đứa bé trai đau đớn kỳ thực đều chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, đã hôn mê lớn nhất nguyên nhân là tinh lực uể oải, cũng không phải là mất máu quá nhiều, dù sao cái kia chó săn đầu răng nhuệ vô cùng, dù cho cắn một cái đi vào, cũng chỉ là ở ngoài to bên trong nhọn miệng nhỏ.

Trương Thiên Vũ một bên đem một loại màu đỏ thuốc bột chiết vào đứa bé trai vết thương, một bên an ủi bé gái.

“Thế nào rồi?” Thần Lộ quan tâm nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không lo lắng, chỉ là có chút mất sức đã hôn mê, không tồn thời gian dài thì hồi tỉnh.”

Bé gái có chút lo lắng nói: “Ca ca ta có thể hay không đến bệnh chó điên a, chúng ta không có tiền đánh vắcxin phòng bệnh a.....”

Trương Thiên Vũ nghe xong không khỏi sững sốt, “bệnh chó điên? Là cái gì.....”

Bé gái vội vàng trả lời: “Người bị chó cắn sau khi thì có thể đến bệnh chó điên, sau đó thì.....”

Nói xong, bé gái liền học chó điên bình thường không dứt rít gào, đồng thời khua tay múa chân không dứt gọi tới gọi lui.

“Hả.....” Trương Thiên Vũ mặc dù còn là không hiểu lầm cái này bệnh chó điên là cái gì vậy, thế nhưng nhìn thấy bé gái sau khi biểu diễn, hắn vẫn còn có chút hiểu, cái này bệnh chó điên hắn là tinh thần loài bệnh tật, tất nhiên chính hắn không hiểu, cũng không có bất cẩn.

Nhìn thấy từ trong đám người chui vào Trác Dương sau khi liền đỗi với hắn nói: “Trác Dương đại ca, đứa bé này bị chó cắn, cần muốn đánh chó dại vắcxin phòng bệnh.”

Trác Dương sau khi nghe được vội vàng dặn dò một vị tùy tùng nói: “Ngươi mang theo hai người này đứa nhỏ đánh vắcxin phòng bệnh.”

Cái kia tùy tùng nhìn về phía đứa bé trai trong ánh mắt tràn ngập xem thường, thế nhưng là không dám vi phạm ý tứ của Trác Dương, lập tức qua loa nói: “Tốt.”

Nói xong tùy tùng liền tiến lên một bước, muốn theo Trương Thiên Vũ trong lòng tiếp nhận đứa bé trai, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại là nhẹ nhàng 1 tránh, đối với Trác Dương nói: “Trác Dương đại ca, ta cảm thấy ta còn là tự mình đi một chuyến a, ngược lại chúng ta cũng chuyện gì.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 56: Nhân Tính Không Có

Đúng lúc này, một đội trên người mặc đồng phục người đem đoàn người mạnh mẽ sau khi tách ra, nhìn thấy trên mặt đất chết đi chó săn, đầu lĩnh kia tên béo sắc mặt nhất thời biến đổi, vội vàng đi tới tráng hán kia bên cạnh nói: “Anh rể, xảy ra chuyện gì, là cái nào vương bát buổi sớm làm!”

Thế nhưng tráng hán lại không có trả lời, chỉ là hai mắt vô thần, si ngốc nhìn về phía trước.

Tên Béo kia nhìn thấy anh rể không có phản ứng, cũng không có suy nghĩ nhiều, cho rằng chỉ là bởi vì chết đã đi sảng ái nhất cẩu có chút thương tâm, lập tức nhìn chung quanh, nhìn thấy Trương Thiên Vũ đang ôm đầy người máu tươi đứa bé trai, nhất thời phản ứng lại, chỉ tiếp lớn cánh tay vung lên, hướng về phía mặt sau người hét lớn một tiếng nói: “Cho ta đưa cái này cẩu tặc bắt!”

Đám kia đồng phục nam vừa nghe, tùy tiện hô nhau mà lên, Phu Dịch ba người mới tới bất chợt đạo, cũng không biết này mặc chỉnh tề đồng phục người đến tột cùng là làm gì, đang định động thủ thời gian, Trác Dương lại nhảy tới trước một bước, đem đám kia đồng phục nam tử ngăn lại.

“Cao chót..... cao chót..... cao chót đại đội trưởng.....” một đám đồng phục nam tử thấy rõ người trước mắt lúc, nhất thời toát ra mồ hôi lạnh, ngay cả nói chuyện cũng là run lẩy bẩy.

Tên béo vừa nghe, nhất thời dọa nạt sắc mặt trắng bệch, thất kinh thời khắc liền vội vàng đem tả hữu lay mở, chạy chậm đến Trác Dương trước mặt, cố gắng nở nụ cười nói: “Cao chót đại đội trưởng, là ngọn gió nào đem người thổi đến rồi.”

Trác Dương lúc này mặt lạnh như sương, hai mắt ác liệt trừng mắt tên béo, lạnh như băng nói: “Các ngươi chính là như vậy duy sẽ xã hội chế an? Người hỏi rõ ràng đến tột cùng xảy ra chuyện gì không có, thì nǎm,bắt loạn người?”

Tên béo vừa nghe nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng lấy sông bàn tay xoa xoa trán mồ hôi lạnh, cẩn thận nói: “Đại đội trưởng minh giám, ta chỉ là muốn hỏi một chút bọn họ rõ cuộc xảy ra chuyện gì.....”

“Ngươi là khi ta mắt mù còn là tai điếc?” Tên béo còn chưa có nói xong, Trác Dương liền lớn tiếng ngắt lời nói.

Tên béo lúc này cũng không dám thở mạnh, cúi đầu xuống không dám nhìn nữa ánh mắt của Trác Dương.

“Còn chưa cút?” Trác Dương thấy tên béo trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, thế nhưng không biết là nguyên nhân gì, hắn còn là cưỡng chế này cõi lửa giận, cắn răng nghiến lợi nói.

Tên béo vừa nghe đại đội trưởng muốn tha mình một lần, vội vàng mừng lớn nói: “Đa tạ đại đội trưởng, đa tạ đại đội trưởng.....”

Nói xong tay vung lên, mang theo một đám đồng phục nam tử liền như một làn khói như đào chi yêu yêu.

“Đi trước đánh vắcxin phòng bệnh a.....” quay đầu lại nhìn thấy Phu Dịch bọn người nghi hoặc ánh mắt, Trác Dương bất đắc dĩ thở dài, liền xoay người dẫn đầu đi một bước.

Trác Dương cũng không nói gì, ba người liền cũng không biết xấu hổ hỏi, bởi vì bọn họ nhìn ra được Trác Dương trong ánh mắt bất đắc dĩ,

Đem hai cái đúra nhỏ sắp xếp ở phòng dịch tạm sau khi, Trác Dương đột nhiên nói: “Các ngươi nhất định rất tò mò đúng không? Ta dẫn các ngươi đi một nơi.”

Vì vậy ba người liền bị Trác Dương mang tới một tòa che trời cao ốc bên trong, chỉ thấy nơi này người đông như mắc cùi, ồn ào có tiếng liên tiếp, vô cùng náo nhiệt.

“Đây là……” Phu Dịch nhìn trước mắt cao lầu kinh ngạc vô cùng, vốn cho là lão Vương lĩnh bọn họ đi địa phương chính là này Cửu An Thành phồn hoa nhất đại, vậy mà nơi đây lại còn có như thế thịnh cảnh.

Trác Dương cười nói: “Nơi này chính là Phong gia lớn nhất sản nghiệp, Kim Long Môn!”

Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt tất cả nói: “Chẳng lẽ nơi này là sòng bạc?”

Trác Dương cười nói: “Không sai, có điều sòng bạc chỉ là một phần trong đó mà thôi……”

Ở giảng giải của Trác Dương dưới, ba người rốt cục làm rõ ràng, trước mắt một tòa này mười lăm tầng cao lầu thật không đơn giản, đều không phải là đơn thuần sòng bạc, đúng như tên của nó bình thường, ở chỗ này bất luận người nào cũng có thể nhảy một cái Long Môn hóa kim long!

Tầng thứ nhất làm hiện trường mở thường xổ số tầng, mỗi nửa canh giờ đều sẽ theo sáng tạo ra một vị nhà giàu!

2 đến bảy tầng đều vì sòng bạc,

Hơn nữa mỗi lên cao một tầng, tiền đặt cược thì sẽ tăng gấp đôi, có thể đi vào bảy tầng nhân vật đều là không phải giàu túc hào!

Lên trên nữa đi tám tầng đến mười hai tầng này tầng năm, làm đánh bạc nơi, tất cả có chút bản lĩnh tu sĩ đều yêu thích ở chỗ này mấy tầng bên trong, một khi bị ấy vận may chật ních, không phải buổi sớm có hướng bất tận vinh hoa phú quý, nếu là vận may lại tốt một chút có thể đi vào nói của Phong Phủ, thì sẽ một lần trở thành đỉnh cao nhất của Cửu An Thành tồn tại, Trác Dương mười năm

trước chính là như vậy tiến vào Phong Phủ, mà từng bước một bò đến bầy giờ vị trí.

Tầng thứ mười ba làm dễ bảo chuyên khu, các tu sĩ có thể mang này đổi với mình tu hành trợ giúp không phải rất lớn dì bảo bắt được nơi đây bán đi, hoặc là đổi lấy đổi với mình hữu ích pháp bảo.

Tầng thứ mười bốn làm quyền tiền nong mua bán chuyên khu, toàn bộ Cửu An Thành bên trong thuộc về Phong Phủ thế lực trong phạm vi quan cũng có thể buôn bán, hơn nữa tối tăm nhất chính là, chỉ cần có người ra giá cao hơn người nói, thì sẽ trực tiếp thay vào đó, cho nên mỗi một vị lên chức quan lại quyền quý, đều sẽ liều mạng cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân, chỉ có như vậy mới có thể ở bảo vệ chính mình vốn có quan chức đồng thời, tìm cơ hội nâng cao một bước.

Tầng thứ mười lăm là Phong Phủ nội bộ sử dụng, hoàn toàn không đổi ngoại mở ra.

Trừ lần đó ra, ở lòng đất còn có một tầng, chấn động không gì sánh nổi ôn ào có tiếng theo một tấm màu đỏ loét trong cửa chính truyền ra, ba người còn chưa gần sát liền có một luồng nồng nặc mùi máu tanh phả vào mặt, ba người nhất thời cảm giác ngũ tạng lục phủ có chút không khỏe, mạnh mẽ vận may áp chế sau khi cái này còn không ngại.

Ba người đang muốn tìm hỏi, Trác Dương lại là cười thần bí, nói cánh cửa này sau lưng, chính là bọn họ muốn đáp án.

1 bên cạnh hộ vệ ở ý bảo của Trác Dương dưới đẩy ra đón thăm cửa lớn sau khi, Trác Dương dẫn đầu một bước bước vào, ba người mặc dù có chút không tình nguyện, thế nhưng lòng hiếu kỳ điều động bên dưới, còn là đi theo sau đó đi đến.

Tiến vào cửa lớn sau khi trước mắt tùy theo tối sầm, đây là bởi vì nơi này tia sáng khá là u ám, ba người mới vừa từ bên ngoài tiến đến nhất thời không cách

nào thích ứng.

Ba người còn chưa thấy rõ nơi đây tình hình, liền vừa là một trận đinh tai nhức óc ồn ào có tiếng truyền đến.

Trác Dương nhìn thấy ba người sau khi đi vào, liền dẫn ba người theo một cái không đáng chú ý đường nhỏ trực tiếp xuyên qua thính phòng, đi tới một vị trí không sai trong bao gian.

Vừa vào phòng riêng, bên ngoài cái kia chấn động không gì sánh nổi ồn ào có tiếng cùng nồng nặc mùi máu tươi liền biến mất theo, xem ra cái này phòng riêng đóng kín hiệu quả là dối tốt!

Phòng riêng cũng không lớn, chỉ có 56 mét vuông, cho nên những tùy tùng kia cũng không có cùng tiến đến.

Chính diện bày một loạt sô pha, sô pha trước trên bàn trà bày ra một vài mớ mè hoa quả, ba người ở ý bảo của Trác Dương dưới, liền ngồi ở trên ghế salông, Trác Dương tiếp theo cười khổ một tiếng, chỉ vào bên ngoài nói: “Các người xem.”

Ba người lúc này thị lực cũng dần dần khôi phục, thông qua phòng riêng trong suốt lồng ánh sáng nhìn ra phía ngoài, lúc này mới thấy rõ, nguyên lai nơi này là một tràng giác đấu.

Tràng giác đấu là một hẹn hò ba mươi tượng hình tròn mặt bàn, bị tám cái thép ròng chẽ tạo kim cương dây xích đứng ở giữa không trung, giữa trường đang có một gã rắn chắc hán tử, cầm trong tay một cái ngán — đang cùng một con trưởng thành mãnh hổ chiến đấu, mặt đất hiện đầy rãnh hoa văn, này một người một thú sau khi bị thương lưu lại máu tươi liền theo này hoa văn chảy đến phía dưới cái kia khổng lồ vô cùng bên trong ao máu.

Ao máu ở ngoài chính là hiện bát nhỏ hình thính phòng, nhìn ra lại ước chừng mươi vạn nhiêu, lúc này những người này đang vung trong tay đủ kiểu

bảy màu đạo cụ, đồng thời không dứt phát sinh cảm xúc mãnh liệt mênh mông rít gào.

Trác Dương thấy ba người kinh ngạc vô cùng ánh mắt, mặt không chút thay đổi nói: “Này chính là toàn bộ Cửu An Thành náo nhiệt nhất địa phương.”

“Này..... người kia giống như sắp không được.....” Thần Lộ mắt thấy tên kia hán tử đã từ từ không ngăn được mãnh hổ thế công, không khỏi lo lắng nói.

Trác Dương cười khổ một tiếng không nói gì, hai mắt mắt lé cái kia một người một thú tranh đấu.

Lúc này, mãnh hổ mạnh nhảy một cái rốt cục đem hán tử ngã nhào xuống đất, sau đó một hơi liền cắn hán tử yết hầu, hán tử kia liều mạng giãy dụa, thế nhưng vẫn như cũ không có kết quả, chỉ là mấy hơi thở trong lúc đó liền nǎm ở nơi đó không nhúc nhích.

Vốn ba người cho rằng cứ như vậy đã xong, ai biết đúng lúc này, mãnh hổ kia lại mạnh vừa phát lực, đem hán tử kia cổ một hơi cắn đứt, sau đó đem đầu lâu ngậm ở miệng, ngay sau đó dùng sức khẽ cắn, liền nhìn thấy hồn tạp máu tươi * tung toé!

“Nôn.....” Thần Lộ theo bản năng một trận nôn mửa, vội vàng quay đầu đi, không dám nhìn nữa.

Mà lúc này bên ngoài quần chúng, phảng phất phê thuốc kích thích bình thường, cùng nhau đứng lên lớn tiếng rít gào, kể cả trong bao gian đều tựa hồ mơ hồ khả năng nghe đến trận này như sóng triều bình thường mãnh liệt rít gào.

Trác Dương thở thật dài một cái nói: “Các ngươi nhìn hiểu chưa?”

Ba người lắc lắc đầu, rất rõ ràng không biết là muôn của Trác Dương biểu đạt ý tứ.

Trác Dương nói: “Này là các ngươi lần đầu tiên nhìn, có lẽ sẽ có chút không

thích ứng, ta lần đầu tiên nhìn trong khi cũng là như thế, có điều dần dần các ngươi nhất định sẽ phát hiện, kỳ thực như vậy hình ảnh cũng không có gì, này..... chính là nhân tính hắc ám, tàn nhẫn, khát máu, lạnh khốc, tham lam.....”

Nói xong, Trác Dương chỉ vào bên ngoài trên thính phòng cao hứng phán chấn mọi người hỏi ngược lại.

“Tại sao?” Phu Dịch nói.

Trác Dương cười cười nói: “Bởi vì bọn họ thắng cuộc, các ngươi nhìn, bên kia có một chút người rất căm tức gì? Bọn họ không phải là bởi vì đồng bào bị mảnh hổ ăn luôn mà đau lòng, mà là bởi vì bọn họ giam giữ người kia có thể thắng, bọn họ căm tức chính là đã bị thua tiền nong!”

“Nói cách khác, tại đây tràng giác đấu trên căn bản cũng không có ân tình tai nạn, chỉ có thắng thua.....” Phu Dịch ngữ khí đồng dạng lạnh như băng vô cùng.

Trác Dương lúc này mới quay đầu, mặt không chút thay đổi nói: “Đương nhiên, cũng có một chút người chính là thích xem loại này máu tanh hình cảnh vật, bọn họ căn bản phớt lờ thắng thua.”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Bọn họ thật chính là người?”

Trác Dương gật gật đầu nói: “Không sai, đây là người!”

“Không! Bọn họ không phải người!” Trương Thiên Vũ giờ phút này kích động dị thường.

Trác Dương cười khổ một tiếng nói: “Mười năm trước, sư môn của ta ở Ma tộc thiết kỵ đẹp dưới tan vỡ, ở các sư huynh dùng tinh mạng dưới sự che chở, ta mới bảo vệ một cái mạng, sau đó..... ta đi tới thành phố này, ta vốn cho là thiên hạ nhân tộc cũng như trong sư môn này trưởng bối, các sư huynh đệ bình

thường, thế nhưng ta sai rồi.....”

Trác Dương thở dài, theo bàn trà bên trong bưng chén nước lên uống một hớp nước sau khi, nói tiếp: “Ta vừa mới bắt đầu cùng các ngươi giống nhau, nhìn thấy này lạnh lùng vô cùng người vây xem tình hình đặc biệt lúc ấy phẫn nộ, nhìn thấy này lạm dụng chức quyền ức hiếp đồng bào chó săn hận không thể giết bọn họ, đặc biệt là đang nhìn đến cái này hắc ám tràn giác đấu tất cả thời gian, hận không thể ngay lập tức đem bên ngoài này mười vạn mặt người dạ thú giết không còn một mống.”

“Thế nhưng, bây giờ ta sẽ không, bởi vì ta cảm thấy gần như mười năm thời gian, ta bây giờ cảm giác mình phảng phất đã thành bọn họ một phần tử, ta lương tri tựa hồ đã bị cái này vạn ác xã hội nuốt chửng không còn một mống.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 57: Trác Dương Đến Chết

Nghe đến đó, Trương Thiên Vũ mặc dù không thể xác định này Trác Dương cùng Phong Dật Hàn đến tột cùng có phải là một đường, thế nhưng trước mắt bấy kẽ là hắn vẻ mặt, ánh mắt, còn là nói chuyện ngữ khí, đều đối với cái này thối nát xã hội thể hiện ra mãnh liệt bất mãn, nói cách khác, coi như hắn đã bị tiêm nhiễm, ít nhất vẫn có thuốc có thể cứu.

Vì vậy, Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không! Người không có! Khi người còn có thể nói ra những lời này trong khi, nói rõ nhân tính của người còn ở, lương tri của người còn ở, người căn bản khinh thường cùng bọn họ làm bạn, chỉ là người cảm giác mình không có năng lực thay đổi tất cả những thứ này, liền lựa chọn trốn tránh.”

Trác Dương cười khổ một tiếng nói: “Có thể..... người nói không sai, thế nhưng ta chỉ là một nhở bé vô cùng Tán Tiên cảnh tu sĩ, ta khả năng thay đổi cái gì? Thì như hôm nay cái kia dẫn đầu tên béo, đó là gia chủ một tiểu thiếp biếu đệ, ta khả năng đem hắn như thế nào? Còn có quãng thời gian trước bị các người đánh chết tên khốn kia, không biết là làm bẩn Liễu Đa ít ỏi đàng hoàng cô gái, Ngã Hận Bất đến đưa hắn rút gân đào xương, kết quả như thế nào? Ta chỉ có thể cứ như vậy thấy.....”

Nghe đến Trác Dương nói như vậy, Phu Dịch không khỏi cảm thấy sáng mắt lên, tùy tiện dò xét nói: “Trác Dương đại ca, người cảm thấy Phong tiền bối như thế nào?”

“Gia chủ?” Trác Dương nghe đến Phu Dịch hỏi lên như vậy lập tức sững sốt, sau đó thở dài nói: “Gia chủ một đời là nhân tộc thao nát lòng, đáng tiếc rất nhiều lúc, hắn cũng thân bất do kỷ, hắn người này a, chính là quá trọng tình

trọng nghĩa, nếu như hắn khả năng quyết đoán một điểm nói, cỗ găng sẽ khá một chút.....”

Trả lời của Trác Dương để Phu Dịch ba người đều là cả kinh, nếu như Trác Dương nói là sự thật nói, vậy bọn họ liền có thể thật hiểu lầm Phong Dật Hàn, hắn nếu nói là chính là lời nói dối nói, liền nói rõ Trác Dương cùng Phong Dật Hàn chính là một ổ rắn chuột, cấu kết với nhau làm việc xấu.

Thế nhưng theo tên Béo kia lạm dụng chức quyền bị hắn đụng phải sau khi, đối với hắn e ngại đến xem, hắn tựa hồ vừa đều không phải là gian tà tiểu nhân.

Nếu coi là thật như thế nói, còn có một khả năng chính là, hắn nói chỉ là nội tâm hắn nói thật, có thể, kể cả hắn cũng không biết Phong Dật Hàn đến tột cùng là ra sao người!

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ hỏi lần nữa: “Ngươi có biết Phong tiền bối sử môn gì?”

“Đương nhiên biết rồi, gia chủ sư thừa Côn Lôn núi chưởng giáo huyền thanh thượng nhân, là thượng nhân vào phòng đại đệ tử, đáng tiếc này ngàn năm qua bởi vì lòng hệ Cửu An Thành này ngàn vạn dân chúng, cùng lão hồ ly kia đấu trí so dung khí làm trễ nải tu hành.” Trác Dương trả lời.

“Ngàn năm..... ta nếu như nhớ tới không sai, Phong tiền bối là Địa Tiên Cảnh đúng không?” Trương Thiên Vũ hỏi lần nữa.

Trác Dương gật gật đầu nói: “Không sai, Địa Tiên Cảnh trung kỳ.”

Trương Thiên Vũ cố ý dừng lại một lát sau, nói tiếp: “Trác Dương đại ca..... nói của Địa Tiên Cảnh, nên chỉ có tám trăm năm tuổi thọ mới đúng không?”

“Có chuyện như vậy?” Trác Dương không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại.

“Ngươi không biết là?” Trương Thiên Vũ cũng là hỏi lại.

Trác Dương lắc lắc đầu nói: “Không đúng rồi, sư phụ đã từng nói, Địa Tiên Cảnh sau khi mỗi 77 49 năm liền có thiên kiếp hạ xuống, trừ phi tại chỗ chết đi với thiên kiếp bên dưới, nếu không thì sẽ trường sinh..... bất tử....., chẳng lẽ không đúng sao?”

Trác Dương thấy ba người kỳ quái ánh mắt, sức lực không khỏi có chút không đủ, dù sao hắn vị trí sư môn chỉ là trong giới tu tiên hạt gạo lớn môn phái, nếu không có dính địa lợi ánh sáng, sớm bị Ma tộc tới lui bình định mười mấy lôi, cho dù là này tu tiên thông thường xuất hiện sai lầm, ngược lại cũng đúng là vô cùng có khả năng sự tình, dù sao mười năm này tuỳ tùng Phong Dật Hàn, thì không ít tự mình làm hắn làm cho thăng qua sai lầm.

Nhìn thấy vẻ mặt của Trác Dương, Trương Thiên Vũ liền đã đại khái đoán được, này Trác Dương tư chất mặc dù là thượng thừa, thế nhưng tu hành kiến thức căn bản nhưng cũng không vững chắc, đối với sự tình của Phong Dật Hàn, hắn có thể hoàn toàn không hiểu ra, nếu là Phong Dật Hàn thường dùng quân tử mặt nạ gặp người, hắn liền có thể vẫn chẳng hay biết gì,

Còn một lòng cho rằng Phong Dật Hàn là một oan ức cầu toàn đại anh hùng.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, toàn bộ Phong Phủ cũng chưa chắc có người biết bộ mặt thật của hắn.

Có điều tất cả những thứ này đều là suy đoán của Trương Thiên Vũ, Phong Dật Hàn nghiên cứu thực sự chống còn là ngụy quân tử, hắn cũng không dám thập phần khẳng định.

Có điều, cũng không chính bọn họ ngờ, này vài món vật trang trí đều không phải là Phong Dật Hàn cố ý hành động, nói cách khác này vốn chính là một hồi hiểu lầm, nếu không nói nếu là một người khả năng ẩn giấu sâu như thế, vậy người này quả nhiên là đáng sợ đến cực điểm, ấy lòng dạ sâu thăm cǎn bǎn là bọn hắn không cách nào chống lại.

“Ai da.....” nhìn thấy bầu không khí có chút lúng túng, Trác Dương thở dài nói: “Thực sự là không tốt ý tứ, những lời này nghẹn quá trong lòng thật sự quá lâu, cũng không có địa phương nói, hôm nay nhổ làm nhanh ta ngược lại thật ra thư thái, lại là để ba vị tăng thêm phiền não rồi.”

Trương Thiên Vũ vội vàng khoát tay một cái nói: “Trác Dương đại ca khách khí, tâm tình của ngươi và ta cũng giải thích, có điều..... ngươi có nghĩ tới hay không, này lạnh lùng người vây xem bên trong, có phải là cũng có chúng ta như vậy người? Chỉ là bởi vì bọn họ không có năng lực thay đổi tất cả những thứ này mà lựa chọn coi thường?”

Nói của Trương Thiên Vũ để Trác Dương sáng mắt lên, “ngươi là nói.....”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, vốn ta nhìn nhiều người như vậy thấy cái kia bé trai bị một con chó bắt nạt lúc đó cũng rất tức giận, ta cũng không có thể hiểu được cái kia những người này vì sao lại máu lạnh như vậy, thế nhưng nghe ngươi kiểu nói này, đặc biệt là còn có người mập mạp kia xuất hiện cái kia đoạn, ta liền hiểu, bọn họ không phải máu lạnh, mà là bất đắc dĩ, bởi vì bọn họ một khi thật ra tay cứu đứa trẻ kia nói, có thể đến cuối cùng chịu khổ không đơn giản là bọn hắn, thậm chí bọn họ người nhà, hài tử..... cho nên, bọn họ lựa chọn lạnh lùng.....”

“Cái kia nơi đây?” Trác Dương trong ánh mắt hết sạch lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức chỉ vào phòng riêng bên ngoài, bởi vì trận thứ hai quyết đấu bắt đầu mà cảm xúc mãnh liệt hoan hô mọi người nói: “Bọn họ?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Nơi đây..... ha ha, toàn bộ Cửu An Thành ngàn vạn người, nơi đây chỉ là mười vạn người mà thôi, gần như một phần trăm mà thôi, ngươi không thể bởi vì này biến thái người còn đối với cả người loài thất vọng.”

Trác Dương nghe đến nói của Trương Thiên Vũ sau khi gật gù, lập tức lại lắc đầu, một lát sau vừa gật gù, trong lòng không dứt suy nghĩ Trương Thiên Vũ

đoạn văn này, trong khoảng thời gian ngắn, lại không biết là nên làm gì trả lời.

Này tràng giác đấu bên trong ngây ngô cũng không có ý gì, vì vậy ba người ở cùng đi của Trác Dương đi mỗi một tầng chuyển động sau khi, mắt thấy sắc trời không còn sớm, liền vừa về tới Phong Phủ.

Phong Dật Hàn nhìn thấy mấy người lại trở về, trong lòng một tảng đá lớn rốt cục mới hạ xuống, xem ra thật chính là kỹ nhân ưu thiên, này ba cái hoàng mao tiểu nhi làm sao có khả năng nhìn thấu mưu kế của hắn.

Vì vậy song phương ở một phen khách sáo sau khi, Phu Dịch ba người liền mỗi loại trở lại gian phòng của chính mình, ngược lại bởi vì có mãnh thú vật trang trí quấy nhiễu tâm thần không thể ngồi tĩnh tọa, ba người liền thăng thắn nằm ở trên giường ngã đầu thì ngủ.

Ở ba người trở về phòng sau khi, Trác Dương bị Phong Dật Hàn kêu vào thư phòng.

Trác Dương bái kiến qua sau khi, Phong Dật Hàn dặn dò cho ngồi, sau đó cười nói: “Hôm nay chơi đùa như thế nào?”

Trác Dương lập tức liền minh bạch gia chủ là muốn biết hôm nay hành tung, lập tức đem đoàn người ròng rã một ngày hành tung không rõ chi tiết, một năm một mười bẩm báo cho Phong Dật Hàn.

Phong Dật Hàn nghe xong gật gù, trong lòng bắt đầu dự đoán này Phu Dịch ba người rốt cuộc có hay không muốn trốn ý tứ.....

Trác Dương gặp Phong Dật Hàn rơi vào trầm tư, chính mình bất tiện quấy rối, vì vậy liền muốn đứng dậy cáo lui.

Phong Dật Hàn vội vàng bắt chuyện ấy lại ngồi xuống, lại hỏi tới: “Không nữa đừng chuyện gì?”

Trác Dương lắc lắc đầu, thế nhưng đột nhiên nhớ tới ở hắc ám tràng giác đấu

thời gian, ba người tựa hồ trong lời nói có chút lấp loé, liền ấp a ấp úng nói: “Bạn họ còn tìm hỏi một chút gia chủ qua lại, có điều còn có một chuyện thuộc hạ cảm thấy nếu là nói ra nói có chút đại nghịch bất đạo, không biết có nên nói hay không……”

Phong Dật Hàn vừa nghe, trước mắt đột nhiên sáng ngời, lập tức mừng lớn nói: “Mười năm này, ngươi cực kỳ quá là rõ ràng, lão phu luôn luôn coi ngươi vì bản thân đến, có lời gì không thể nói sao?”

Vì vậy Trác Dương béo phì trong lòng nghi hoặc nói ra, “Trương đạo hữu đã nhắc lên Quá Địa Tiên Cảnh tu sĩ nên hưởng tuổi thọ 800 tuổi, thế nhưng thuộc hạ có một chuyện không rõ, nếu là này Trương đạo hữu nói thực sự nói, gia chủ sống một ngàn năm…… có phải là……”

Phong Dật Hàn nghe xong không khỏi sững sوت, vạn vạn không ngờ rằng chính mình không chê vào đâu được kế hoạch lại ở đây xuất hiện chỗ sơ suất, Phu Dịch mặc dù linh trí chưa mở, hơn nữa tính cách thẳng thắn không chuyên về lục đục với nhau, thế nhưng người thiên sư này một mạch truyền nhân mặc dù còn trẻ, lại là tâm tư kín đáo, lại từ nơi này tìm được rồi lỗ thủng!

Phong Dật Hàn lại lâm vào trầm tư, Trác Dương người này mặc dù đều không phải là thông minh tuyệt đỉnh, thế nhưng theo thần sắc của Phong Dật Hàn đã đoán được đối với việc này hắn e sợ có điều ẩn giấu, bất quá hắn lại cũng không có hướng về đường địa phương liên tưởng, nói vậy hắn là có khó khăn khó nói.

Trác Dương lập tức lại sẽ Trương Thiên Vũ liên quan tới hiện nay xã hội nhân tính không có trình bày nói ra, cuối cùng lại thở dài nói: “Theo như thuộc hạ thấy, này ba con trai trong lòng chánh khí chưa hết, mà tư chất thượng cấp, tuyệt đối là trăm năm khó gặp một lần nhân tài, nếu như có thể biến thành của mình nói, ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong tất có phi phàm thành tựu.”

Phong Dật Hàn theo bản năng gật gù, Trác Dương lại cho rằng ấy nhận rồi để

nghị của hắn, tùy theo mừng rỡ, muốn nói thêm gì nữa, lại cảm giác thiên thời đã tối, gần như tới mỗi ngày làm bài tập thời gian, &# 85 vì vậy liền lại đứng dậy cáo lui.

Thường nói, tiểu nhân thường dùng bản thân đo bụng quân tử, Trác Dương này lùi lại, ở trong mắt Phong Dật Hàn lại là gấp không thể chờ chạy trốn.

Đúng lúc này, Phong Dật Hàn sát tâm nhất thời, ngay ở Trác Dương xoay người trong nháy mắt đó, màu vàng kiếm xong lập tức hóa thành một vệt kim quang đâm thẳng ngực mà qua.

Trác Dương thấy ngực cái kia vô cùng quen thuộc kiếm quang quả thực khó thể tin được!

“Tại sao.....”

Cho đến ý thức tiêu tán trong nháy mắt đó, hắn đều không có minh bạch cuối cùng là tại sao?

Thế nhưng ở Trác Dương ngã xuống trong nháy mắt đó, Phong Dật Hàn lại là hối hận rồi.....

Trác Dương theo hắn ròng rã mười năm, mười năm này bên trong không giây phút nào đưa hắn xem là cha bình thường lẽ phép, mà hắn, lại làm sao không có đem đứa nhỏ này xem là hài tử của chính mình giống nhau đối xử?

Qua lại của chính mình đứa nhỏ này hoàn toàn không biết, hắn vẫn đưa hắn xem là vĩ đại nhất anh hùng, kính trọng nhất người, bây giờ chính mình lại chỉ là bởi vì một ý nghĩ cứ như vậy giết hắn?

Nghĩ đến đây, Trác Dương ảo não vô cùng, đơn giản là nhất thời kích động thì đem chính mình phụ tá đắc lực đánh gãy, quả nhiên là ngốc đến mức tận cùng, lập tức điên rồi như đem Trác Dương thi thể ôm vào trong ngực.....

“Ngươi đừng trách ta..... muốn trách thì trách trời sáng tháng cái kia đồ đẽ

tiện, nếu không phải nàng, lão phu làm sao có khả năng rơi xuống lần này đất ruộng, đối với! Người muốn trách thì trách trời sáng tháng cái kia đồ đê tiện!”

Phong Dật Hàn lúc này đã ẩn vào điện cuồng trạng thái, ngôn ngữ hỗn loạn, hoàn toàn có không còn lúc trước cái kia tiên phong đạo cốt hình tượng.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 58: Kịch Chiến! Phong Dật Hàn

Giờ tý canh ba, Trương Thiên Vũ ngủ hoàn toàn không thiết thực, đúng lúc này, hắn cảm giác được bên cạnh người Phu Dịch tựa hồ có dị động, vội vàng ngồi dậy, đã thấy Phu Dịch sắc mặt ửng hồng, thân thể tựa hồ đang không dứt run rẩy.

“Phu Dịch.....” Trương Thiên Vũ liền Mang Khinh Khinh kêu một tiếng, thế nhưng Tha Khước vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Trương Thiên Vũ nhất thời khẩn trương, tưởng cái kia 4 mảnh thú trận đối với hắn sinh ra ảnh hưởng, vội vàng vì đó bắt mạch kiểm tra, lại phát hiện hắn mạch tương yên ổn, hoàn toàn không như là chịu đựng trận pháp ảnh hưởng.

“Chẳng lẽ là thấy ác mộng?” Trương Thiên Vũ lầm bầm lâu lâu một tiếng, lập tức vừa lắc lắc đầu nói, “không nên a.....”

Cứ như vậy kéo dài một phút sau khi, Phu Dịch khí tức từ từ vững vàng lại, Trương Thiên Vũ vội vàng rung động hắn, Phu Dịch lúc này mới chậm chạp mở mắt ra, thế nhưng trong ánh mắt lại tràn đầy mê man.....

“Làm sao vậy?” Trương Thiên Vũ vội vàng ân cần nói.

Phu Dịch dùng sức quơ quơ đầu, để cho mình tâm tư bình phục lại, sau đó nói: “Ta Hữu Mộng tới giấc mộng kia.....”

“Cái gì mộng?”

“Một dây đưa ta tám năm bao lâu, thế nhưng mỗi khi tỉnh táo sau khi sẽ theo trong ký ức biến mất mộng.....”

Vào giờ phút này, hai người quan hệ đã không cần lại có che giấu, vì vậy Phu Dịch liền ở cõi mộng theo trong ký ức biến mất trước khi tỉ mỉ nói ra.

Nghe xong miêu tả của Phu Dịch sau khi, Trương Thiên Vũ sững sờ ở cái kia Lý Hứa Cửu chưa phục hồi tinh thần lại.

“Ngươi cảm thấy, này giấc mộng là ngươi kiếp trước trí nhớ gì?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Khương Thiếu Vân..... cái này tên Tự Hòa Phong dật lạnh trong miệng tên hoàn toàn ăn khớp, vậy đại khái chính là ta lúc đó cảm thấy tên này quen thuộc nguyên nhân, trong mộng công pháp của Khương Thiếu Vân cùng ta bây giờ tu hành công pháp mặc dù có chút không giống nhau lắm, thế nhưng có thể cảm giác được, hẳn là ta bây giờ bộ này “Đại Hoang Kinh” không trọn vẹn bản.....”

“Đại Hoang Kinh.....?”

“ a.....” sau đó Phu Dịch lại sẽ ở quặng mỏ thời gian đến tột cùng như thế nào bắt đầu tu hành toàn bộ bê ra.

Nghe đến nơi này, Trương Thiên Vũ lại càng thêm mơ hồ, không hiểu nói: “Theo lý thuyết, nếu là kiếp trước trí nhớ thức tỉnh nói, ngươi công pháp nên cùng kiếp trước giống nhau, làm sao lại cao cấp hơn đâu? Hơn nữa càng ta chưa từng có nghe nói qua, hiện thế có thể biến thành kiếp trước tướng mạo.....”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Cái này cũng là ta thời gian dài như vậy tới nay lớn nhất nghi hoặc.....”

“Đúng rồi!” Phu Dịch trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, lập tức mừng lớn nói: “Nếu như cái này cõi mộng thật là ta trí nhớ kiếp trước nói, có biện pháp gì hay không có thể mang phần này trí nhớ thu hồi lại!”

Trương Thiên Vũ nghe xong trầm tư sau một lát, lắc lắc đầu nói: “Cái này chỉ sợ là không có cách nào, có điều..... ta cảm thấy Khương Thiếu Vân đều không

phải là kiếp trước của ngươi.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi một trận, lập tức hỏi ngược lại: “Nếu như Khương Thiếu Vân không phải kiếp trước của ta, vậy phải làm thế nào giải thích này giắc mộng, còn có ta bây giờ khuôn mặt này vừa là xảy ra chuyện gì?”

Trương Thiên Vũ thở phào nhẹ nhõm nói: “Ta cảm thấy, ngươi vốn là Khương Thiếu Vân, ngươi vừa rồi cũng nói rồi, tám năm trước trí nhớ là trống rỗng, nói cách khác, ở lần đó ngọc đá cùng vỡ chiến đấu sau khi, có khả năng đã xảy ra biến số, cho nên..... Khương Thiếu Vân có khả năng chính là ngươi bản thân!”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời cả kinh, chuyện này nếu như thực sự nói, chính là không phải chuyện nhỏ, lập tức kinh ngạc nói: “Ngươi có mấy phần chắc chắn?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ta không chắc chắn, bất quá chúng ta có thể làm một thí nghiệm chứng minh suy đoán của ta.”

“Chứng minh như thế nào?” Phu Dịch nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ đạo,

“Ngươi bây giờ đem Phong Thiên Kính lấy ra, đối với mình thực hiện giải trừ phương pháp thử một chút.....”

“Phong Thiên Kính..... theo Yêu giám!” Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, liền vội vàng đem Phong Thiên Kính lấy ra, đối với mình thi triển giải chú phương pháp, chỉ thấy một mảnh hào quang đảo qua, gương mặt lại thật đổi trở về lúc trước đáng dấp!

Trương Thiên Vũ nhìn thấy kết quả này sau, gật gật đầu nói: “Xem ra ta đoán không sai, Khương Thiếu Vân cũng không phải kiếp trước của ngươi, bởi vì Phong Thiên Kính căn bản không có sắp hiện ra thế nhân biến thành kiếp trước

người chức năng.”

Phu Dịch thấy trong gương quen thuộc mà xa lạ mặt, không khỏi kinh hãi đến biến sắc nói: “Này..... đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Cái này ta cũng không rõ ràng lắm, có điều có thể khẳng định chính là, Khương Thiếu Vân tuyệt đối không phải kiếp trước của ngươi.”

“Xem ra muôn tìm kiếm cái này đáp án, còn phải đến hỏi Phong Dật Hàn.....” Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng nói.

“Cái này e là cho dù hắn biết, cũng không sẽ nói cho ngươi biết.” Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ nói.

“ a.....” Phu Dịch cười cười, nói tiếp: “Có điều theo đoạn này trong ký ức có thể xác định chính là, ta căn bản không quen biết hắn, bởi vì đoạn này trí nhớ sau khi vô luận phát sinh cái gì, đều hắn là ở vô ý thức trạng thái, mà đoạn này trong ký ức Ma tộc căn bản không có xâm lấn.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Vâng, như vậy nói, thì có thể xác định Phong Dật Hàn đích thật là ở gạt chúng ta, hơn nữa đem chúng ta ở lại nơi đây đích xác có âm mưu.”

“Ồ?” Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

“Làm sao vậy?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Trước đây cái này cõi mộng nhiều nhất khả năng tồn tại sau năm phút thì sẽ theo trong ký ức biến mất, bây giờ theo ta tỉnh lại đã có một khắc giờ, thế nhưng đoạn này trí nhớ còn ở.”

“.....” Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Có thể cùng tu hành của ngươi có quan hệ.”

Đúng lúc này, một trận gõ cửa có tiếng vang lên, hai người vội vàng câm miệng, lại nghe được bên ngoài truyền đến Thần Lộ âm thanh: “Các ngươi ngủ tỉnh chưa?”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem cửa phòng mở ra, Thần Lộ sau khi đi vào vừa đóng cửa phòng lại.

“Ồ? Mặt của ngươi!” Thần Lộ nhìn thấy hình dáng của Phu Dịch sau khi, nhất thời kinh ngạc vô cùng.

Phu Dịch liền vội vàng đem vừa rồi sự tình đơn giản nói cho Thần Lộ.

“Đúng rồi, ngươi làm sao chạy tới?”

Thần Lộ vội vàng trả lời: “Ta nghe đến bên ngoài kêu loạn, cảm giác có gì đó không đúng, lại tìm các ngươi thương lượng đổi sách.”

Ai biết Thần Lộ vừa dứt lời, liền nghe đến bên ngoài truyền đến một trận tiếng huyên náo, sau đó liền nghe đến Phong Dật Hàn lạnh lùng nói: “Khương Đạo Hữu đi ra gặp ta.”

“Không ổn.....” Trương Thiên Vũ thầm hô một tiếng nói: “Xem ra lão thất phu muôn sớm làm khó dễ.”

Phu Dịch lập tức dùng Phong Thiên Kính phương pháp, lại biến thành dáng dấp của Khương Thiếu Vân sau khi, đem còn ở ngủ say Chu Tước nhét vào mõ sau khi, ba người cùng theo trong phòng đi ra.

“Tiền bối.....”

Vậy mà, Phu Dịch vừa rồi mở miệng, Phong Dật Hàn liền quát chói tai một tiếng nói: “Đừng vội cùng ta thấy sang bắt quàng làm họ, lão phu tự nhận đối xử các ngươi cũng không tệ, các ngươi lại ám hại Trác Dương, này nên làm gì giải thích!”

Nói xong tay vung lên, liền nhìn thấy bốn năm người giơ lên một khối tử thi đi tới ba người trước mặt, ba người tập trung nhìn vào, lại là Trác Dương!

“Xảy ra chuyện gì!” Phu Dịch kinh hãi nói, “là ai giết Trác Dương đại ca!”

“Hừ!” Phong Dật Hàn hừ lạnh một tiếng nói: “Chẳng lẽ không đúng người sao?”

Nói xong đối với bên cạnh 1 nam tử quát lên: “Đưa ngươi nhìn thấy nói ra.”

Nam tử kia sau khi nghe được, chỉ vào ba người lòng đầy căm phẫn nói: “Là bọn hắn! Là bọn hắn giết Trác Dương anh trai, ta tận mắt nhìn thấy!”

Nam tử lời vừa nói ra, Phu Dịch ba người lúc này sững sốt, thế nhưng cũng trong nháy mắt này hiểu, không can thiệp tới Trác Dương là chết như thế nào, hôm nay nỗi oan ức này là thõ định rồi!

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Cáo già rốt cục nhịn không được, có điều tìm tốt một chút lấy cớ tốt hay không tốt, chúng ta cùng Trác Dương đại ca ngày xưa không thù, ngày gần đây không oán, tại sao muốn giết hắn?”

“Hỗn trưởng!” Đúng lúc này, Phong Dật Hàn bên cạnh một hộ vệ hét lớn một tiếng, sau đó tay cầm trường kiếm liền hướng về ba người đánh tới, còn lại nhiều hộ vệ nhìn qua, cũng dồn dập cầm kiếm đã đến.

Phu Dịch nhất thời giận dữ nói: “Muốn chết!”

Dứt lời, cầm trong tay Phong Thiên Kính giơ lên cao trên đỉnh đầu, tiện tay chụp xuống thanh long điêu khắc, chỉ thấy mặt kính bạch quang lóe lên, liền có ngập trời sóng lớn theo kính đến tuôn ra, này hơn trăm tên hộ vệ có điều tầm thường trước tiên kính tu sĩ, nơi nào địch được hung mãnh như vậy thế công, chỉ là trong nháy mắt liền bị sóng lớn trùng vang đầu chuyển hướng, ngang dọc tú tung nằm trên đất.

“Hừ! Bắt nạt ta Phong Phủ không người?”

Mắt thấy một đám hộ vệ thua trận, Phong Dật Hàn tự tin tiên cảnh tu vi, lấy ra màu vàng kiếm xong, sau đó kiếm quyết một ngón tay, màu vàng kiếm xong hóa thành ba đạo kiếm quang hướng về ba người đánh tới.

Phu Dịch không dám khinh thường, vội vàng kéo huyền vũ nút bấm, lập tức liền có một tảng đá lớn che ở ba người trước khi, ba đạo kiếm quang đánh vào trên tảng đá lớn vỡ lên vô số tia lửa sau khi liền bay ngược trở về.

“Chút tài mọn!” Phong Dật Hàn cười lạnh một tiếng, hai tay bấm quyết, theo linh đài đến bay ra một con Hỗn Nguyên bàn tay lớn, hướng về ba người đánh tới.

“Hừ!” Phu Dịch liền vội vàng đem Phong Thiên Kính thu hồi, gọi ra Chu Tước thần kiếm, phóng lên cao bốc về phía bàn tay khổng lồ.

Đồng thời hé tay lớn một tiếng nói: “Thiên kiếp lão tử cũng không sợ, còn chẳng lẽ lại sợ ngươi!”

Phu Dịch lúc này tuy là nửa bước tiên cảnh, thế nhưng tu được lại là Thái Cố thời kỳ mạnh mẽ nhất cửu kiếp Tiên quyết, ỷ vào công pháp ưu thế, hắn có đầy đủ tự tin cùng tiên cảnh trung kỳ phản kháng.

“Né tránh!” Đúng lúc này, Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ quát to một tiếng.

Thế nhưng Phu Dịch không cho là thế, coi như đòn đánh này dưới chính mình chịu thiệt một chút, cũng tuyệt đối sẽ không có quá đáng lo, cho nên cũng không coi là chuyện to tát, trong tay sức mạnh không giảm, một kiếm thì bổ vào bàn tay to kia bên trên.

“Âm!”

Chu Tước thần kiếm cùng bàn tay khổng lồ chạm vào nhau sau khi, Phu Dịch nhất thời như là đoạn tuyến giấy bình thường bị đánh văng xa xa, mà bàn tay

lớn lại là sức mạnh không giảm, tiếp tục hướng về Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ đè xuống.

Trương Thiên Vũ kinh hãi đến biến sắc, vội vàng kéo lại Thần Lộ một ngụm tinh huyết phun ra, mạnh mẽ thi triển tung kim quang, hai người ngay ở bàn tay khổng lồ ép đến đỉnh đầu thời gian, hóa thành một vệt kim quang miển cưỡng tránh thoát.

“Hừ!” Nhìn thấy một đòn chưa đem ba người bắt, Phong Dật Hàn không khỏi hờ lạnh một tiếng, lập tức thu hồi cửa cực lớn, cùng kiểm xong hợp hai làm một, thi triển chính là huyền môn chính tông nhất Kiếm độn.

Phu Dịch từ trên mặt đất bắt lại thời gian, trong đầu vẫn như cũ một mảnh ông ơng trực hướng, nhớ ngày đó ứng kiếp thời gian mặc dù cũng chật vật, nhưng này dù sao cũng là trời xanh cơn giận, bây giờ bị một chỗ tiên cảnh trung kỳ tu sĩ một chưởng đánh bay, nhất thời đánh trong lòng ngực tức giận bốc lên.

Mà lúc này khi thấy Phong Dật Hàn giá Kiếm độn truy đuổi Trương Thiên Vũ hai người, nhất thời nỗi trận lôi đình, cưỡng đe một hơi chân nguyên, cầm trong tay Chu Tước thần kiếm hướng về trên mặt đất căm xuống, liền có một thanh cao chừng năm trượng hư ảo Chu Tước thần kiếm theo dưới nền đất bay lên, trực tiếp đem Kiếm độn của Phong Dật Hàn mạnh mẽ ngăn lại.

Chiêu này, lại là Khương Thiếu Vân ứng đối Tứ Cực Huyền Âm giam dương trận thời gian chỗ sử dụng “Tứ Cực Xích Dương kiếm trận”, lúc này cõi mộng vẫn chưa biến mất, này kiếm trận thi triển yếu quyết Phu Dịch tự nhiên hiểu rõ ở ngực, dưới tình thế cấp bách lại một lần liền thành công sử dụng.

17K xuất ra đầu tiên, hoan nghênh mọi người ủng hộ chính bản!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 59: Đông Hạo Hiện Thân

Hư ảo kiếm lập tức hóa thành bốn cái rồng lửa, đem Phong Dật Hàn vây vào giữa, sau đó mỗi con rồng lửa trong miệng thốt ra một viên khổng lồ hỏa cầu.

Phong Dật Hàn nhất thời kinh hãi đến biến sắc, trong miệng lẩm bẩm nói: “Giá Thị Na tiện nhân kiếm pháp.....”

Ngay ở hỏa cầu sắp sửa bắn trúng Phong Dật Hàn thời gian, Phong Dật Hàn ánh kiếm màu vàng óng dâng lên, dùng thế lôi đình phóng lên cao, lại đột ngột đột phá Tứ Cực Xích Dương kiém trận kết giới, có điều lại hóa thành hình người thời gian, trên đầu phát quan thất lạc, Phi Đầu Trạm ở đúng ở không trung như là người điên vậy.

“Ngươi khôi phục nhớ?” Mà Phong Dật Hàn rốt cục vào lúc này khôi phục tâm chí, chỉ thấy hắn hư không mà đứng, trong lời nói tràn đầy khinh thường.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Khôi phục thì lại làm sao, không khôi phục thì thế nào, ta không can thiệp tới ngươi là thứ gì, ngươi muốn chiến liền chiến!”

Phong Dật Hàn lập tức ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng, nói tiếp: “Chỉ bằng ngươi? Cũng xứng đánh với lão phu một trận?”

“Chạy mau. Lão thất phu này là tu vi của Thiên Tiên Cảnh.” Nhưng vào lúc này, Trương Thiên Vũ âm thanh trực tiếp truyền vào Phu Dịch trong đầu, làm cho chính là thiên sư một mạch phương pháp bí truyền —— rồng gầm, thuật này ở người bên ngoài nghe tới đúng như tên của nó bình thường, chỉ là một tiếng rồng gầm, thế nhưng ở nhầm vào người nghe tới lại là đang nói chuyện.

“Cái gì!” Phu Dịch lúc này sững sốt, lập tức nghĩ đến lúc trước cái kia bàn tay khổng lồ kinh thiên lực lượng, đích xác không phải một chỗ tiên cảnh tu sĩ nên có sức chiến đấu.

Phu Dịch lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng thi triển tiềm uyên súc địa thuật, thân hình như là tàn ảnh bình thường tại chỗ biến mất, xuất hiện lần nữa thời gian hai tay cũng đã khoát lên Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ đầu vai, lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ hướng về Phong Phủ chạy ra ngoài.

“Còn muốn chạy?” Phong Dật Hàn cười lạnh một tiếng nói: “Lão tử hôm nay liều mạng ba giọt trong lòng máu, nếu cho các ngươi như vậy chạy tương lai có gì màu sắc nhất thống thiên hạ!”

Dứt lời, Kiếm độn xuất hiện lần nữa, một đạo cường lực tiếng xé gió theo sát phía sau.

Phu Dịch ba người mặc dù chiếm được tiên cơ, thế nhưng dùng sức lực của một người mạnh mẽ thi triển tiềm uyên súc địa bức này cao cấp tiên pháp, lại mang tới Trương Thiên Vũ Thần Lộ hai người, tốc độ nơi nào hơn được dùng tốc độ được ca ngợi Kiếm độn, chỉ là ngăn ngắt trong vài hơi thở, liền nhìn thấy một đạo óng ánh kiếm quang đuổi sát mà đến.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, liên tâm đem Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hai người dùng sức đẩy ra sau khi, xoay người dùng Chu Tước kiếm đón lấy kiếm quang.

Thiên Tiên Cảnh cùng Tân Tiên cảnh chênh lệch rõ ràng hai cái cảnh giới, mặc dù là Phu Dịch người mang cửu kiếp Tiên quyết mà là nửa bước tiên cảnh, thế nhưng thực lực vẫn là kém quá xa.

Chỉ thấy kiếm quang lóe lên, Phu Dịch cầm kiếm cánh tay phải liền bị vẽ ra một vết thương, nếu không né tránh đúng lúc, chiêu kiếm này thì sẽ đâm thẳng ngực mà qua, coi như bất tử cũng sẽ trọng thương, thế nhưng phong dễ lạnh chỉ ở lưu người, một kiếm tổn thương Phu Dịch sau khi kiếm quang lại là

thể đi không giảm, ép thẳng tới Trương Thiên Vũ mà đi.

Trương Thiên Vũ cảm giác phía sau lưng khí lạnh bức người, vội vàng dặn dò Thần Lộ đi trước, sau đó thắt tinh kiếm nơi tay, thi triển thiên cang kiếm quyết hướng về phong dễ lạnh nghênh đón.

Đáng tiếc, dù là Trương Thiên Vũ thiên cang kiếm quyết âm dương cùng tồn tại, tuyệt diệu tuyệt luân, vẫn đang không chịu nổi am hiểu nhất công kích ngự kiếm thuật đại thừa người uy thế của một kiếm, huống hồ hai phe còn chênh lệch hai cái đại cảnh giới, chỉ là vừa đổi mặt, Trương Thiên Vũ đồng dạng thân trúng một kiếm cũng ở một bên.

Màu vàng kiếm quang ở trong trời đêm giống như như lưu tinh óng ánh chói mắt, thế nhưng đối với Phu Dịch bọn người nói, này lại là đoạt mệnh ánh sáng, mà lúc này đạo này đoạt mệnh ánh sáng mục tiêu thình lình chính là trong khi liều mạng chạy trốn Thần Lộ.

“Hỗn trưởng!” Phu Dịch xem ở trong mắt, nhất thời giận dữ vô cùng, lấy ra Phong Thiên Kính sau khi trực tiếp nhảy đến giữa không trung, kéo Bạch Hổ pho tượng, chỉ thấy một tia sáng trắng theo mặt kính bắn ra, trực tiếp đem Phong Dật Hàn phủ kín.

“Đi tìm chết!” Phong Thiên Kính giống như một động không đáy bình thường, Phu Dịch Đan Điện bên trong viên kia màu đỏ kim đan gần như 10 mây hơi thở liền có chút ảm đạm,

Thế nhưng nó báo lại cho hắn lại càng nhiều, chỉ thấy bạch quang trong vòng nháy lén cuồng bạo cơn lốc, Phong Dật Hàn màu tím kia trường sam chỉ là trong nháy mắt liền bị cắt thành bụi phấn, chưa không phải kiếm quang hộ thể, mặc kệ Thiên Tiên Cảnh tu vi cũng nhất định bị này cuồng bạo cơn lốc giết chết.

Có điều, mạnh mẽ đến đâu pháp bảo cũng không thể nghịch thiên, vượt qua một cảnh giới lớn giết người chuyện như vậy mặc dù cũng có thể, thế nhưng này liên tiếp vượt hai cái cảnh giới nói thì hầu như không quá có thể, Phong Thiên

Kính khả năng phát huy càng lớn, đối với linh khí tiêu hao liền càng lớn, trước mắt Phu Dịch dùng Tán Tiên cảnh đỉnh cao đối với Thiên Tiên Cảnh sơ kỳ có thể có hiệu quả như thế đã là tương đối giỏi.

Cho nên muốn đơn giản như vậy thì giết chết một tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, vậy tu luyện còn có ý nghĩa gì, thăng thắn đều đi tìm pháp bảo đạt được.

Cũng nên thật không hổ là Phu Dịch, như thế cường độ cao linh khí phát ra lại sừng sững giữ vững được 3 phút, làm bạch quang giống như cá voi hút nước thu hồi thời gian, Phong Dật Hàn sớm là một phen vô cùng chật vật dâng dấp.

Phong Dật Hàn hung ác trợn mắt nhìn Phu Dịch một chút, khoác một thân vỡ nát vải như là ăn mày bình thường, quay đầu tiếp tục hướng về Thần Lộ đuôi theo, bởi vì hắn biết, chỉ cần đem nàng này lưu lại, thì không lo hai người này tiểu tử vắt mũi chưa sạch không sa lưới, đặc biệt là Phu Dịch, tựa hồ cùng cô bé này quan hệ không phải bình thường.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, nàng này chính là Thái Âm thân thể, thông qua hiến tế đoạt xác sau khi, hắn liền có thể cùng bộ thân thể này song tu, chỗ tốt này nhưng đạt được nhiều không được hiểu rõ, đặc biệt là đối với ngày sau tu hành thành tựu ảnh hưởng rất lớn.

Mắt thấy kiếm quang cách Thần Lộ càng ngày càng gần, Phu Dịch nhất thời nỗi giận vô cùng, thế nhưng nhưng không thể làm gì, chỉ có thể xa xa thấy.

Trương Thiên Vũ tu vi không sánh được Phu Dịch, càng không có cường lực pháp bảo, mặc dù ở phía sau đuôi, thế nhưng rồi lại không sánh được Kiếm độn của Phong Dật Hàn, chỉ có thể tro mắt thấy kiếm quang càng ngày càng xa.

Đúng lúc này, một tia ô quang từ trên trời giáng xuống, cùng ánh kiếm màu vàng óng đụng vào nhau, sau đó chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích sau khi, song phuơng mỗi loại nhanh chóng rút lui.

Thế nhưng Phong Dật Hàn này lùi lại, nhưng là bị Trương Thiên Vũ đụng

thẳng, nhìn sau lưng nó kẽ hở mở rộng ra, Trương Thiên Vũ nhất thời mừng rỡ, thất tinh kiếm lắc ra khỏi 3 đóa kiếm hoa trực tiếp hướng về phía sau lưng của Phong Dật Hàn liền đâm lại.

Phong Dật Hàn mặc dù cảm giác tới sau lưng có từng tia ý lạnh, thế nhưng làm sao lùi về sau quán tính quá lớn, chỉ phải đem kiếm xong tẽ với phía sau, bằng trực giác muốn ngăn lại sau lưng đột kích thất tinh kiếm.

Đối mặt cương mãnh vô cùng kiếm quang, Trương Thiên Vũ không dám liều mạng, chỉ thấy ẩy kiếm thế xoay một cái, ba thước thép ngọn giáo lại như là ngón tay mềm bình thường, theo kiếm quang góc chết dùng cực kỳ xảo quyết góc độ tiếp tục hướng về Phong Dật Hàn đâm tới.

Phong Dật Hàn trong lòng biết kiếm xong không thể đỡ Trương Thiên Vũ, vội vàng thân hình xoay một cái, mạnh mẽ thay đổi mặt sau phương hướng, thế nhưng Trương Thiên Vũ mặc dù tuổi còn trẻ, thế nhưng kinh nghiệm chiến đấu nhưng cũng không tầm thường, thất tinh kiếm nhất thời như ruồi bâu mật bình thường, theo thân hình của Phong Dật Hàn đồng dạng xoay một cái.

Mắt thấy chiêu kiếm này không thể tránh khỏi, Phong Dật Hàn sắc mặt không khỏi phát lạnh, lập tức tụ lại tay với hữu chưởng, lại là muốn sử dụng lưỡng bại câu thương thủ đoạn.

Đúng lúc này, Hắc bào nhân đã xem thân hình ổn định, lập tức cầm trong tay loan đao lại hướng về Phong Dật Hàn đánh tới.

Một kiếm một đao gần như cùng lúc đó đau đớn tới Phong Dật Hàn, thế nhưng hắn một chưởng này nhưng không có bổ về phía Trương Thiên Vũ, mà là chuyển thành bổ vào Hắc bào nhân trên người, dù sao Trương Thiên Vũ chỉ là Tân Tiên cảnh trung kỳ tu vi, hai tướng cân nhắc sau khi, hắn quyết đoán lựa chọn cái này hoàn toàn không nhìn ra tu vi, cực kỳ quỷ dị Hắc bào nhân.

Hắc bào nhân thân trúng một chưởng này sau khi, cả người bay ngược ra ngoài, đồng thời phát sinh một tiếng được hù.

“.....” Phu Dịch nghe đến âm thanh này sau không khỏi sững sốt, cảm giác tựa hồ có chút quen thuộc.

“Khụ.....” Hắc bào nhân sau khi rơi xuống đất không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, thế nhưng âm thanh này lại đưa tới cách đó không xa Thần Lộ chú ý.

Thần Lộ thần tốc chạy đến Hắc bào nhân bên cạnh, thừa dịp bất ngờ đưa hăn trên đầu mũ xốc lên, nhìn thấy trước mặt người, Thần Lộ vội vàng lấy tay che miệng lại, nước mắt đã không tự chủ được vỡ sóng lớn bướt ra.

“Ca ca.....”

Quả nhiên!

Phu Dịch cùng nhau đi tới luôn cảm giác có người ở theo bọn họ, có điều lại là vì Phi Đán không cảm giác sát khí ngược lại có một tia cảm giác quen thuộc, cho nên hoàn toàn không quá để ý, vừa rồi tiếng kia được hừ có tiếng đã làm cho hăn có điều hoài nghi, nếu như mũ áo bị xốc lên, lại là nhìn rõ rõ ràng ràng, không phải Đông Hạo là ai!

Nhưng mà, Đông Hạo mặt!

Nhìn thấy nơi đây, Phu Dịch cùng Thần Lộ cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao Đông Hạo biết rõ hai người đã theo Bạch Vân Sơn đi ra lại tránh không gặp, chỉ là bám theo một đoạn.

Nguyên lai Đông Hạo toàn bộ má phải máu thịt sớm không thấy, lộ ra bạch cốt âm u, đặc biệt là cái kia vốn mắt phải nơi, lúc này đen ngòm không hề có thứ gì, nhìn qua cực kỳ đáng sợ, còn có cái kia bên lộ ra ngoài hàm răng, càng khiến người ta không rét mà run.

Đông Hạo nhìn thấy hai người kinh dị ánh mắt, không khỏi có chút thất kinh, hoang mang đem mũ áo che lên, chẳng hề nói một câu, trực tiếp nhấc lên loan

đao trong tay, lại hướng về Phong Dật Hàn đánh tới.

Phong Dật Hàn bị hai người cùng đánh bên dưới trước ngực cái kia một đao cũng còn tốt, thế nhưng Trương Thiên Vũ chiêu kiếm đó lại là chặt chẽ vững vàng cánh tay ở phía sau lưng của hắn, lúc này nhìn qua máu thịt ở ngoài lật, nồng nặc máu tươi ùng ục ùng ục nhắm bốc ra ngoài, vội vàng một cho vay nặng lãi, miễn cưỡng tránh qua truy kích của Trương Thiên Vũ.

Thế nhưng vết thương lại là lây dính cát đá, một luồng xót ruột nỗi đau đau thấu tim gan, dù là Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, vẫn cứ đau nhức xuất mồ hôi lạnh.

Trương Thiên Vũ nhưng sẽ không cho hắn cơ hội, dù sao song phuơng thực lực chênh lệch rất lớn, như thế ngàn năm có một cơ hội làm sao có thể từ bỏ, &# 85 nếu là cho hắn thở hổn hển thời gian, chẳng biết ai thắng ai đã có thể không nhất định.

Vì vậy, Trương Thiên Vũ cầm trong tay Thất kiếm tinh, thiên cang kiếm quyết như cuồng phong quét lá rụng bình thường cấp tốc hướng về ấy đánh mạnh, Phong Dật Hàn liên tục né tránh, nhưng vẫn là trúng rồi bao nhiêu kiếm.

Có điều này chết gầy lạc đà so với ngựa lớn, Trương Thiên Vũ trên người cũng đồng dạng hơn ba đạo kiếm thương. Thế nhưng hắn không dám thả lỏng, vẫn như cũ kiếm kiếm không rời Phong Dật Hàn yếu hại.

Mà đúng lúc này, Đông Hạo lại cầm loan đao gia nhập chiến đấu, Phong Dật Hàn đã là nỏ mạnh hết đà, có Đông Hạo gia nhập sau khi, song phuơng vốn chia năm năm cân bằng lập tức liền ngã hướng về phía bọn họ này một phuơng.

Phu Dịch hơi hơi sửa hơi thở sau một lát, cảm giác màu đỏ kim đan có ít ỏi sắc thái sau khi, cũng cầm kiếm gia nhập chiến đoàn.

Thần Lộ lòng hệ Đông Hạo, gần như cùng lúc đó cùng Phu Dịch gia nhập chiến đấu.

Chiến cuộc trong nháy mắt liền trở thành lẩy một địch 4, Phong Dật Hàn vốn liền đã là thân bị trọng thương, trước mắt càng không địch lại.

Vội vàng từ trong lòng móc ra một vật hướng trên mặt đất chọt vung một cái, theo “Lực lưỡng” một thanh âm vang lên, một luồng cực kỳ gay mũi mùi cùng nồng nặc sương khói thả ra ngoài.

“Đừng làm cho hắn chạy!” Trương Thiên Vũ hét lớn một tiếng, thân thể dùng sức hướng lên trên nhảy một cái, đợi ấy nhảy ra sương khói thời gian nhìn thấy một đạo ám đạm ánh kiếm màu vàng óng đã chui đến mấy chục mét ở ngoài, dùng thủ đoạn của hắn cũng đã là truy đuổi không lên.

Đúng lúc này, một tia ô quang theo trong khói mù thoát ra sau khi, hướng về phương xa cực nhanh chạy trốn, Trương Thiên Vũ đang muốn truy đuổi, lại phát hiện linh khí sớm khô cạn, chỉ phải mặc kệ đi xa.

“Ca ca ta?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 60: Linh Tu Chi Đạo

Sương khói chỉ kéo dài ba giây đồng hồ liền tiêu tán không còn, lấm lét nhìn trái phải bên dưới nhưng không thấy Đông Hạo bóng người, Thần Lộ gấp đến độ cũng sắp khóc.

Trương Thiên Vũ nói: “Hắn..... đi rồi.”

Thần Lộ vừa nghe nước mắt cũng lại không khống chế được chảy xuống, khóc thảm nói: “Ca ca, ngươi tại sao không muốn gặp ta! Người có biết ta có suy nghĩ nhiều ngươi sao?”

Phu Dịch lắc lắc đầu, thở dài, rất tự nhiên đem Thần Lộ ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng đưa nàng ôm lấy, mà ánh mắt lại dừng ở phuơng xa.

Đông Hạo nhìn thấy Phu Dịch đang hướng chính mình nơi đây xem ra, cũng không biết hắn đến cùng là thật hay không có thể nhìn thấy hắn, chỉ là theo bản năng gật gù, nhưng vào lúc này, hắn nhìn thấy Phu Dịch lại khéo miệng khinh phẩy nhẹ, tựa hồ đang quay hắn mỉm cười.

Đông Hạo cười khổ một tiếng, thở dài, từ ngôn ngữ ngữ đạo: “Ai da..... ta lại làm sao không nhớ các ngươi..... chỉ là ta bây giờ đáng dấp kia, nên làm gì đổi mặt các ngươi.....”

Trương Thiên Vũ đem tất cả những thứ này xem ở trong mắt, không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Cái kia chính là các ngươi nói Đông Hạo, Thần Lộ cô nương ca ca.”

Hắn lời này mặc dù là đang hỏi, thế nhưng theo trong giọng nói đã có thể

nghe được, hắn đã thập phần khăng định.

Phu Dịch trả lời: “Đúng vậy, chỉ là không biết là, Tha Vi Thập gì sẽ biến thành như vậy.....”

“Hắn..... giống như không phải người.....”

Mở cửa Trương Thiên Vũ mở ra vừa khép lại, tới lui lui nhiều lần sau khi, nhìn thấy Phu Dịch cho hắn một khăng định ánh mắt sau khi, Giá Tài Giảo nghiến răng nói ra.

“Cái gì!?” Phu Dịch nhất thời cả kinh, vội vàng nói: “Ngươi đem lời nói rõ ràng ra.”

Trong lồng ngực của hắn Thần Lộ sau khi nghe được thân thể đồng dạng run lên, khóc lóc âm thanh tùy theo dừng lại, tựa hồ đang cùng đợi đáp án của hắn.

Trương Thiên Vũ rơi vào đường cùng lúc này mới miệng phun thực nói: “Vừa rồi chiến đấu thời gian, ta cách hắn gần nhất, ném trải trên người hắn có thi khí.....”

“Cái gì là thi khí?” Phu Dịch hỏi.

“Thi khí, chính là người sau khi chết 7 phách tiêu tán thời gian tạo thành một loại đặc thù mùi, loại mùi này cực kỳ đặc thù, trong thiên địa ngoại trừ người chết ở ngoài tuyệt đối không thể có loại này mùi vị.” Trương Thiên Vũ giải thích.

Phu Dịch dùng sức lắc lắc đầu nói: “Không có khả năng, không thể, Đông Hạo đại ca rõ ràng sống sờ sờ ở nơi đó cùng ta bọn kề vai chiến đấu, làm sao có khả năng là người chết!”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Ta giải thích tâm tình của ngươi, thế nhưng ngươi và ta đều là người tu hành, kỳ thực ta không nói, chính ngươi cũng rõ ràng.”

Phu Dịch bất đắc dĩ gật gù.

Trầm mặc hồi lâu sau, Thần Lộ đột nhiên hỏi: “Ca ca ta vẫn theo chúng ta gì?”

Phu Dịch nói: “Đúng vậy..... từ khi chúng ta theo Vụ Ân Thôn đi ra, ta liền cảm giác được vẫn có người theo, nên chính là Đông Hạo đại ca.”

“Ai da..... kỳ thực như vậy cũng không tính quá xấu, ít nhất ngươi người thân ngay ở bên cạnh, mà chúng ta.....” Trương Thiên Vũ lẩm bẩm một tiếng, hai mắt mê man quên nhìn phía phuơng xa.

Thần Lộ vốn cử chỉ vô tâm, không ngờ rằng lại chạm đến chỗ đau của Trương Thiên Vũ, vội vàng biểu hiện áy náy, Trương Thiên Vũ lại cười khổ một tiếng nói: “Không có chuyện gì..... dù sao nhiều năm như vậy, sớm thành thói quen.....”

“Đúng rồi, chỉ từng nghe ngươi nói gia gia ngươi, nhưng xưa nay chưa từng nghe nói ngươi đàm luận qua phụ thân ngươi, có phải.....” Phu Dịch hiểu kỲ nói.

Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ cười nói: “Ta dùng hết tính mạng theo U Minh Khoáng Tràng chạy đến, vì tìm ta cha, nghe ông nội đã nói,ở ta rất nhỏ trong khi, cha ta cùng mẹ thì chạy thoát đến nghiệp, chỉ là đến tột cùng là thất bại hay là thành công liền không biết rồi, bởi vì tại kia sau khi, ông nội liều mạng dò hỏi,

Lại không còn có từng chiêm được tin tức của bọn họ.”

“Ít nhất..... còn có hi vọng.....” Phu Dịch thở dài, nghĩ đến chính mình bây giờ dáng dấp như vậy, đều không làm rõ ràng được chính mình đến tột cùng là người sống còn là như là Đông Hạo bình thường làm vật chết, càng chưa nói tới thân nhân.

Bây giờ hắn đối với trí nhớ của Khương Thiếu Vân, giới hạn với cái kia cõi mộng nghe thấy mà thôi, còn cái khác liền không biết gì cả.

Hơi nghi hoặc một chút, Thần Lộ biết rõ ràng bây giờ và không hợp thu xếp, thế nhưng nếu là không nói ra rồi lại trong lòng đố đắc hoảng, chần chờ hồi lâu sau, rốt cục vào lúc này mở miệng nói: “Ta đây ca ca bây giờ đến tột cùng là tình huống thế nào?”

Trương Thiên Vũ cũng không có lại than thở, suy nghĩ một chút nói: “Ta cũng không rõ lắm, có điều này trên người có thi khí nói, nên cũng chỉ có trở xuống này hai loại có thể, một loại là Linh tu, cũng xứng là quý tu, một loại khác làm thi tu, cũng chính là người thường bản thân nhìn thấy cương thi.”

“Cương thi? Ca ca ta khẳng định không phải!” Vừa nghĩ tới sách vở bên trong miêu tả cương thi mặt xanh nanh vàng, phệ huyết sát sinh, Thần Lộ lúc này lắc lắc đầu, hủy bỏ loại thứ hai độ khả thi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Theo ý ta, ca ca ngươi đi hắn là Linh tu chi đạo.”

Phu Dịch hiểu kỳ nói: “Cái gì là Linh tu?”

Trương Thiên Vũ lập tức giải thích: “Đời người đến túc có ba hồn bảy vía, tam hồn làm vô hình thần, 7 phách làm hữu hình thần, người sau khi chết, tam hồn rời thân thể, hóa thành cô hồn, có tu sĩ không muốn vào luân hồi trùng tu liền sẽ chọn Linh tu chi đạo, có điều..... đại đạo chí công, lựa chọn Linh tu người, liền không thể lại vào luân hồi, trừ phi tìm tới một vị cùng mình mạng hoàn toàn giống nhau như đúc người đoạt xác, liền có thể thay vào đó, tương đương với sống thêm đời thứ hai.”

Trương Thiên Vũ nói đến chỗ này, Phu Dịch không khỏi sững sốt, có phải hắn bây giờ chính là thuộc về loại tình huống này?

Lập tức há mồm hỏi ra lại bị Trương Thiên Vũ hủy bỏ.

“Cái kia thi tu?” Thần Lộ hiểu kỳ vô cùng, vội vàng gạn hỏi.

Trương Thiên Vũ lập tức nói tiếp: “Xác tu vi bản năng tu hành, cũng không ý thức, vốn người sau khi chết 7 phách sẽ tùy theo dần dần biến mất, thế nhưng trong thiên địa có một loại thần bí sức mạnh lại có thể cho 7 phách bất diệt, lâu dần thì sẽ mở linh trí, có điều mặc dù là trong truyền thuyết thi thần chỉ số thông minh cũng bất quá là loài người hài đồng chỉ số thông minh thôi.”

“Hả……” nghe đến đó, Thần Lộ rốt cục yên lòng, lúc trước mặc dù nàng mọi cách không muốn thừa nhận, thế nhưng vẫn rất lo lắng.

“Ngươi cảm thấy liên quan tới vấn đề thân phận của ta, lại có gì vài loại có thể?” Phu Dịch lại không cam lòng nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ ràng, bất quá ta có thể vô cùng khẳng định ngươi tuyệt đối không có đi Linh tu con đường này, hơn nữa không có vào luân hồi, nếu không ngươi linh hồn bản chất sẽ thay đổi, đừng nói là Phong Thiên Kính, cho dù là Tam Thanh Đạo Tổ giáng thế cũng không tính ra ngươi kiếp trước là ai, trừ phi ở luân hồi thời gian in dấu xuống đặc thù pháp ấn, còn nhất định phải có đặc biệt pháp khí tài năng mở ra luân hồi phong ấn, này trước nói đúng bấm ngón tay tính toán liền biết kiếp trước các loại, bất quá là văn nhân ảo tưởng thôi.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút thất vọng, thế nhưng nghe đến Trương Thiên Vũ phần sau nói trong khi, lại là hai mắt tỏa ánh sáng, tinh thần đại chấn!

“Liên quan tới thân thể của ngươi, ta cảm thấy có thể đi Côn Lôn cầu được kết quả……”

“Tại sao?”

“Bởi vì sự thừa của Phong Dật Hàn chính là Côn Lôn, nói vậy liên quan tới ngươi chuyện này, hẳn là Côn Lôn huyền thanh thượng nhân tác phẩm, hơn nữa

phóng tầm mắt thiên hạ, cũng chỉ có huyền thanh thượng nhân có như thế kiến thức cùng tu vi!” Trương Thiên Vũ giải thích.

Côn Lôn! Vốn chính là mục đích của bọn họ, lúc này Trương Thiên Vũ kiểu nói này, liền càng thêm kiên định hắn đi Côn Lôn núi tuyệt tâm, dù sao cái này liên quan đến hắn thân phận bí mật.

“Ca ca ta.....” Thần Lộ chầm chậm sau một lát, còn muốn biết nhiều hơn một vài liên quan tới sự tình của Đông Hạo, thế nhưng lại không biết nên làm gì tìm hỏi.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ta đối với Linh tu chi đạo biết cũng không rõ ràng lắm, hắn đã không bỏ xuống được ngươi một đường tuỳ tùng, ngày sau có cơ hội ngươi còn là tự mình hỏi hắn.”

Thần Lộ nghe xong thắt vọng đến cực điểm, thở thật dài một cái.

Liên quan tới sự tình của Đông Hạo cũng chỉ đến đó làm tới, muốn biết nhiều hơn nữa thì chỉ có thể ngay mặt hỏi hắn, Phu Dịch lúc này đột nhiên nhớ tới chạy trốn Phong Dật Hàn, lập tức hỏi: “Ta xem người lão tặc kia nên có trời tiên cảnh tu vi, vì sao có thể bị chúng ta đánh bại?”

Trương Thiên Vũ nói: “Ta xem người lão tặc kia cùng Long Khiếu Vân Tình huống gần như, hắn là bị trọng thương sau khi rơi mất cảnh giới, lần này chỉ là mạnh mẽ khôi phục cảnh giới mà thôi, kiên trì không dứt thời gian quá dài, có điều dù vậy, hắn trả giá quá cao nên muốn so với trong tưởng tượng lớn, bất quá ta cảm thấy trận này âm mưu hắn là nhầm vào, của Thần Lộ nếu không hắn sẽ không liều chết cũng phải bắt nàng, cho nên ta cảm thấy chúng ta còn là rời xa đất thị phi này tốt hơn.”

Chỉ số thông minh của Trương Thiên Vũ quả nhiên phi phàm, chỉ là ngăn ngừa một trận chiến, liền có thể đoán được mức độ như vậy, mặc dù cách sự thật còn là có chút sai lệch, có điều đã cách biệt không xa.

Lúc này sắc trời đã hơi sáng, vì vậy ba người vội vàng đã tìm đến cửa thành, chỉ đợi cửa thành mở ra, liền rời xa Cửu An Thành.

Ba người dùng Thần Hành Thuật chạy hai canh giờ tả hữu đường lúc, Trương Thiên Vũ bởi vì có thương tích trong người, cảm giác thấy hơi hết sạch sức lực, đang trước bên cạnh có một chỗ rừng cây, ba người liền ngừng lại, trốn trong rừng cây bắt đầu ngồi điều túc.

Sau một canh giờ, ba người lại tinh thần sung mãn, lập tức lại chạy đi, thế nhưng mới vừa đi ra năm dặm thời gian, lại phát hiện phía trước một bóng người cực kỳ quen mắt.

“Lão Vương!?”

Phu Dịch ánh mắt tốt nhất, cũng là đầu tiên nhận ra cái này quen thuộc bóng người thân phận.

Vì vậy một nhóm ba người vội vàng chạy tới, Phu Dịch vỗ nhẹ lão Vương bả vai.

Lão Vương vốn trong khi phối hợp chạy đi, đột nhiên bị người như vậy vỗ một cái, U &# 85; đọc sách &# 32; &# 119;w &# 119;. Uuk a nshu. Co m &# 32; theo bản năng tưởng lại gấp phải thở phì phèo chặn đường, lúc này dọa nạt xui lơ trên mặt đất, trong miệng liền hô: “Hảo hán tha mạng, hảo hán tha mạng.....”

“Hắc, lão Vương!” Phu Dịch thấy lão Vương dấp như vậy, nhất thời cười ngửa tới ngửa lui, vội vàng hét lớn một tiếng.

Lão Vương vừa nghe thanh âm này quen tai, quay đầu nhìn lại là Phu Dịch ba người, lúc này mừng lớn nói: “Nguyên lai là ba vị thượng tiên, thực sự là làm ta sợ muối chết!”

Nói xong lấy tay phác tác trước ngực, nhìn qua đích xác có chút sơ hãi không thôi hình dáng.

Phu Dịch cười nói: “Ngươi vắng mặt Cửu An Thành ở lại, chạy thế nào đi ra?”

Lão Vương chậm rì rì đứng dậy, vỗ vỗ trên người bụi bặm, cười nói: “Rõng gia chủ sai ta đi sóng gió trang đưa phong thư, thật không nghĩ tới gặp gỡ ở nơi này các ngươi, đúng rồi, làm sao ngày đó sau khi lại chưa thấy qua các ngươi? Các ngươi làm gì đã đi?”

Lão Vương nói để ba người lúc này sững sốt, Trương Thiên Vũ không khỏi hơi kinh ngạc nói: “Có phải ngươi không biết là thân phận của Long Khiếu Vân?”

“Thân phận gì?” Lão Vương đầy mặt vẻ không hiểu, coi ánh mắt vừa không giống đang nói dối, xem ra hắn thực sự không biết là xảy ra chuyện gì.

Trương Thiên Vũ liền cười nói: “Không có gì, rồng gia chủ chỉ điểm một chút tu hành tâm đắc, chúng ta liền bế quan mấy ngày, hôm nay khí trời tốt, liền đi ra đi một chút, vừa vặn va vào ngươi.”

“Hôm nay?” Lão Vương kinh hô một tiếng sau khi, bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: “Còn là các ngươi này thần tiên Tốt a, ta đi rồi ròng rã một ngày chặng đường, các ngươi 1 buổi sáng liền đuổi kịp.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 61: Phong Ba Trang

Ba người lập tức sững sốt, thế nhưng nghĩ đến bọn họ dùng Thần Hành Thuật loại này tiên pháp, ròng rã được rồi hai canh giờ, tính toán ba người cước trình, cũng phải thật có cái khoảng hơn trăm dặm, lão Vương chỉ là cái người phàm, dùng 1 hai chân đi bộ nói, ngày đi trăm dặm kỳ thực cũng không tính là ngắn, dù sao người là cần nghỉ ngơi.

“Đúng rồi, Nhĩ Bất là truyền tin gì? Đến đây đến đây, để cho ta xem!” Phu Dịch cợt nhả nói.

Lão Vương nghe xong vội vàng từ trong lòng lấy ra một phong thư, Chính Yếu Đệ cho Phu Dịch thời gian, lại lắc lắc đầu nói: “Không được, không được, Long Gia Chủ như vậy tín nhiệm ta, ta muốn là đem thư cho ngươi nhìn, Long Gia Chủ sau khi biết nên nhìn ta như thế nào?”

“Ngươi!” Phu Dịch nhất thời ngọn lửa vô danh nhất thời, thế nhưng đối phương chỉ là cái người phàm, nhưng lại đối với bọn họ không sai, rồi lại dùng không được gượng, chỉ là tức giận đến giương mắt nhìn, Nhẫn Tĩnh lườm thấy lão Vương càng làm tin đeo trong lòng.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy tình cảnh như thế, con ngươi xương linh lợi xoay một cái, lập tức kế thượng tâm đầu, vội vàng từ trong lòng lắc ra khỏi một phong thư, đưa cho lão Vương nói: “Lão Vương, Long Gia Chủ biết chúng ta cũng đi đường này, sắp thịnh hành đem thơ này giao cho ta, để cho ta nếu là gặp phải nói của ngươi liền giao cho ngươi, nếu không phải hai ngươi nói thư ta đều suýt nữa đã quên.”

Lão Vương vừa nghe là thư của Long Gia Chủ, vội vàng hai tay tiếp nhận

chút nào không dám thất禮, bất quá khi hắn nhìn thấy phong thư trên viết “Bùn Nhân vương hôn khải” sau khi, không khỏi sững sốt, có điều cũng không suy nghĩ nhiều, liền vội vàng đem thư mở ra, coi như mấy người nhìn lên.

“Thì ra là thế……” lão Vương xem xong trong tay thư sau khi, lầm bầm lầu bầu một tiếng, lập tức từ trong lòng móc ra cái kia phong thư đưa cho Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ vội vàng tiếp nhận, đem tin mở ra, mà một bên Phu Dịch lại là đầy mặt được so với trạng thái, hoàn toàn không biết là đây là cái gì lộ số!

Cái gì Long Gia Chủ làm cho bọn họ chuyển giao cho lão Vương thư?

Có cái Quỷ!

Muốn để hỏi cho rõ, thế nhưng lão Vương ngay ở bên cạnh, chỉ phải mạnh mẽ kìm né, có điều so sánh với đó, hắn càng tò mò thư bên trong nội dung, lập tức thăm cái đầu nhìn, lại phát hiện trên tờ giấy kia chữ, mười cái không quen biết 56 cái, lúc này mới nhớ tới chính mình to bằng cái đầu chữ cũng là nhận được bao nhiêu cái sọt, này còn là theo Đông Hạo học, có điều cái này cũng không trọng yếu, lòng hiểu kỳ điều động bên dưới còn là đem trọn phong thư nhìn xong.

Có điều này thư bên trong ý tứ mà……

Hoàn toàn không hiểu!

“Cái kia thư thì giao cho các ngươi, ta đây trở về Cửu An Thành, mấy vị thượng tiên thuận buồm xuôi gió!” Lão Vương nhìn thấy Trương Thiên Vũ bọn họ đem thư thu hồi đến, lúc này mới bái biệt nói.

Trương Thiên Vũ gật gù, thế nhưng đột nhiên nghĩ đến cái kia phong thư vốn là chính mình thực hiện phép che mắt, lão Vương nếu là như vậy trở về nói, chẳng phải phải bị tai bay vạ gió?

Vì vậy hắn vội vàng lại tung ra một nói láo, “Ơn huệ..... đúng rồi, Long Gia Chủ còn có một câu nói để cho ta chuyển đạt.”

“Nói cái gì?” Lão Vương liền vội vàng hỏi.

“Long Gia Chủ nói, nếu như ngươi muốn đi Phong Ba Trang mở mang tầm mắt nói, liền cùng chúng ta đồng thời đồng hành, truyền tin chuyện này thì còn là ngươi tới đảm nhiệm được, kỳ thực Long Gia Chủ cũng là có ý tốt, sợ ngươi trở về nhà sốt ruột.....”

Trương Thiên Vũ nói xong nhẹ nhàng nở nụ cười, chỉ là tùy ý nở nụ cười, nhưng ở lão Vương trong mắt lại là thay đổi cái mùi vị, cái gì trở về nhà sốt ruột, rõ ràng chính là đang nói hắn tinh trùng lên não, muốn lão bà tụng kinh!

Làm sao có thể tiêu mất người như thế?

Lão Vương tùy tiện nói: “Ta hay là đi Phong Ba Trang mở mang tầm mắt a, nghe nói chỗ đó rất quý dị, hấp dẫn rất nhiều du khách, ta cũng thật muốn mở mang.”

Nghe đến lão Vương nói như vậy, Trương Thiên Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hắn thật đúng là sợ hãi lão Vương từ chối cùng bọn họ đồng hành trực tiếp quay lại phục mệnh, như vậy nói chỉ sợ hắn chính là dữ nhiều lành ít,

Này vô duyên vô cớ hại người sự tình, hắn có thể làm không được.

Chỉ là không biết là Long Khiếu Vân này trong hồ lô bán đến tột cùng là thuốc gì, này thư bên trong nội dung vốn là làm nhảm việc nhà, dùng thân phận của hắn hoàn toàn có thể thông qua Ma tộc vô tuyến điện thông báo cái này Phong Ba Trang trang chủ, làm sao còn cần truyền tin loại này lão già phuơng thức, nhất là dùng người còn là lão Vương như vậy một phàm nhân.....

Mơ hồ trong lúc đó luôn cảm giác có chút kỳ quái, thế nhưng trong lúc nhất thời lại không nói ra được vẫn đề đến tột cùng xuất hiện ở nơi nào.

Cách Phong Ba Trang còn có ước chừng hơn trăm dặm, có lão Vương cái này con ghẻ tử sau tốc độ di động của bọn họ liền chậm rất nhiều, đương nhiên quan trọng nhất chính là bởi vì bọn họ biết, trước mắt khoảng cách Côn Lôn mặc dù chỉ có xa vạn dặm, toàn lực thi triển tiên pháp nói mấy ngày thời gian liền có thể đạt được, thế nhưng dùng bọn họ bây giờ thực lực e sợ không cách nào vượt qua Ma tộc biên giới kết giới, dù sao nơi đó là chánh thức Ma tộc bảo vệ, hơn nữa là trọng binh canh gác, ước chừng hai cái quân đoàn mười vạn Ma Binh.

Ma tộc tổng cộng có mười cái quân đoàn, từng cái quân đoàn năm vạn nhiều, bỗn hai người này quân đoàn ở ngoài, biển Đông nơi đồng dạng bày ra hai cái quân đoàn, để phòng ngự Bồng Lai cùng Thanh Khâu Sơn, chỗ hơn sáu cái quân đoàn bên trong, một người trong đó quân đoàn phụ trách ma cung, cũng chính là tương đương với quân cận vệ, chỗ hơn năm cái quân đoàn phân biệt trấn thủ ngũ đại quặng mỏ đồng thời phụ trách ma thạch quặng vận tải con đường canh gác.

Cho nên chánh thức thống trị nhân tộc, còn là loài người chính mình, chỉ có điều này chó săn đối xử đồng bào so với Ma tộc còn ghê tởm hơn.

Này là lúc trước ở Trác Dương nơi đó nói chuyện phiếm lúc biết được, nghĩ đến Trác Dương tràn đầy nhiệt huyết không có chết ở khênh Ma nghiệp lớn, lại chết ở chó săn trong tay, ba người trong lòng đều là vì đó tiếc hận.

Cho nên bọn họ hoàn toàn không sốt ruột chạy đi, ngược lại là vì lá thư đó duyên cớ, đối với cái này Phong Ba Trang trang chủ tương đối hiếu kỳ.

Thư bên trong nội dung không có gì lạ, như là lão hữu trong lúc đó hỏi han ân cần làm nhảm việc nhà bình thường, thế nhưng thì bởi vì phong thư này thái quá bình thường, mới đưa tới chú ý của Trương Thiên Vũ, đơn giản là viết thư người thân phận không bình thường, hắn nhưng Cửu An Thành hai đại cửa cực lớn một trong, tu hành mấy ngàn năm Tam Vĩ Yêu Hô!

Đến tận cùng là ra sao người, có thể làm cho cáo già dùng như vậy tư thế cùng với đối thoại, này đủ khiến Trương Thiên Vũ hiếu kỳ.

Vì vậy Trương Thiên Vũ sử dụng bí thuật đem tất cả những thứ này báo cho Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người, được hai người đồng ý sau khi, liền cùng lão Vương một đường đồng hành đi tới Phong Ba Trang, chạy tới Phong Ba Trang thời gian, đã là hôm sau giờ Thìn.

Phong Ba Trang, nguyên tưởng rằng nhiều nhất chỉ là một tòa khá lớn phủ đệ mà thôi, ai biết khi bọn hắn đứng ở Phong Ba Trang cửa lớn trước khi mới biết được cái gì là ếch ngồi đáy giếng.

Nguyên lai nơi này căn bản không là cái gì phủ đệ, mà là dựa vào núi, ở cạnh sông một chỗ tuyệt thế tốt vườn, chảy xiết chảy xiết chảy ròng sông nhỏ bên trên đắp một tòa cực kỳ giản dị cầu gỗ, cầu gỗ bên cạnh mang theo một khối tấm bảng gỗ, Thượng Diện Thư “Phong Ba Trang” ba chữ, chữ viết rồng bay phong vũ, một phái bừa bãi, nói vậy này Phong Ba Trang trang chủ phải là một tính cách phóng khoáng người.

Đi qua cầu gỗ sau khi, là một chỗ vườn hoa, lúc này hạ chí cương qua không đến một tuần, chính là trăm hoa đua nở thời tiết, đường trải qua này vườn, hương thơm phân tán, muôn hồng nghìn tía, đẹp không sao tả xiết.

Qua vườn hoa sau khi, liền nhìn thấy phía trước có một loạt tự nhiên hào phóng kiến trúc, không có lưu ly bảo tàng, nhưng không mất thanh lịch quý khí.

Một nhóm bốn người đang ngờ vực thời gian, rốt cục có một người theo 1 trong phòng đi ra, hướng về bốn người nghênh đón.

“4 vị bằng hữu đường xa tới, mau mau mời đến!”

Người đến một phái ăn mặc nho sinh, lời nói cử chỉ cũng là nho nhã lễ độ, trong loạn thế này, nhân vật như vậy đúng là hiếm thấy, bốn người không dám thất lễ, vội vàng theo sát chủ nhân sau khi.

Nho sinh đưa bọn họ lĩnh vào một gian nhà sau khi, rất nhanh liền có hai vị

thị nữ vì đó bụng trà rót nước, bốn người hơi nghi hoặc một chút, muốn tìm hỏi thời gian, cái kia nho sinh lại cười nói: “Học sinh trưởng xanh, thật ngại, chủ nhân hiện đang cùng một vị lão hữu đánh cờ, đang đến thời khắc mấu chốt, thật sự không tiện bứt ra đón khách, cho nên sai ta đến, mong rằng bao nhiêu vị bằng hữu không muốn trách tội.”

Phu Dịch tính cách ngay thẳng, cũng chưa từng suy nghĩ nhiều, liền trực tiếp thi hỏi: “Đối với tài năng? Cái gì là đúng tài năng?”

Trường Thanh nghe xong từ từ nở nụ cười, vội vàng vì đó giải thích: “Công tử nói đùa, tự nhiên là ta Thần Châu tinh túy —— cờ vây.”

Phu Dịch hỏi như vậy thời gian, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ liền có chút lúng túng, thế nhưng trước mắt này ăn mặc nho sinh người lại nghiêm trang vì hẵn giải thích, hoàn toàn không có một tia vẻ khinh bỉ, hai người không khỏi có chút sâu sắc bội phục, có điều nghĩ lại, bây giờ này trong loạn thế, dân chúng liền ấm no đều rất khó giải quyết, người trong thiên hạ bên trong tám chín phần mười đều vì mù chữ, không biết cờ là vật gì người tự nhiên cũng không phải số ít, cũng liền bình thường trở lại.

“Cờ vây, ta có thể hay không nhìn một cái?” Phu Dịch nhất thời còn là chưa giải thích, còn tưởng rằng hai người đang luận bàn võ nghệ, không khỏi có chút ngạc nhiên.

Trường Thanh vừa nghe, cho rằng Phu Dịch hiểu học, vì vậy liền cười nói: “Tự nhiên có thể, công tử mời đi theo ta, mấy vị trước tiên xin cứ tự nhiên.”

Trường Thanh đã nói như vậy, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ tự nhiên cũng không khách khí, vì vậy một nhóm ba người liền theo nho sinh ra cửa, hướng về xa xa một tòa lương đình đi đến.

Lão Vương lại là một lòng say mê với trên tường một bức họa, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, cho nên chưa cùng đến, có điều cực kỳ khiến người ta không nghĩ ra chính là, hẵn một mäng phu lại có thể đi thưởng thức một bộ tranh

sơn thuỷ, thật sự là người khác không thể tưởng tượng nổi.

Ba người xa xa liền nhìn thấy trong lương đình có một nam một nữ đối diện ngồi trên bàn đá trước khi, nam tử cùng này nho sinh bình thường cũng là một phái ăn mặc nho sinh, nhẹ nhàng nho nhã, mà cô gái kia trên người mặc một bộ màu vàng phớt đỏ quần áo, trên đầu cắm nghiêng một nhánh trâm cài, theo mặt bên nhìn lại vóc người có lõi có lõm, đặc biệt là trước ngực như là đinh, da như phù dung, chỉ tiếc nhìn không tới mặt lại là có chút thất vọng.

“Đây là đánh cờ?” Phu Dịch thấy hai người ngồi ở trước bàn đá, nhìn chằm chằm trên bàn lít nha lít nhít trắng đen cục đá, không khỏi sững sốt, này cùng trong tưởng tượng đối với tài năng hoàn toàn khác nhau a, lập tức hướng về cái kia nho sinh thỉnh giáo.

Trường Thanh nghe đến Phu Dịch như vậy hỏi, không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Có phải này không phải đánh cờ gì?”

Nghe đến đó, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ này mới phản ứng được, nguyên lai này Phu Dịch từ đầu tới đuôi chưa từng hiểu rõ đánh cờ là làm gì, hai người đối với hăn tương đương hiểu ra, nhất thời liền hiểu, cảm tình trong đầu hăn đánh cờ cũng không phải cái này chơi cờ chữ.

Tránh cho không muốn nói ra càng thêm mất mặt nói, Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích: “Đánh cờ chính là chơi cờ, cũng không phải luận bàn võ nghệ.”

Phu Dịch nghe xong bỗng nhiên tinh ngộ, không khỏi lúng túng đến cực điểm, mà Trường Thanh điều này cũng mới phản ứng được, cảm tình vị khách nhân này trong miệng theo như lời là đúng tài năng mà không phải đánh cờ.

Phu Dịch lúng túng vô cùng, tẻ nhạt bên dưới đến gần trước bàn đá, thấy trên bàn cái kia vô số phương cách cùng quân cờ đen trắng, đột nhiên cảm tình cảnh sắc trước mắt biến đổi.

Cái kia hình vuông bàn cờ không còn là một tấm bàn đá, mà là một chỗ bình
nguyên!

Cái kia trên bàn cờ con cờ cũng không còn là cục đá, mà là mỗi người người
mặc áo giáp, chinh chiến với sát trường tướng sĩ!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn
chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 62: Bàn Cờ Cùng Thiên Hạ

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng dùng sức nhắm mắt lại, dùng sức lắc lắc đầu sau khi, lại nhìn thời gian, lại phát hiện cái kia bàn cờ con cờ đã đều khôi phục nguyên trạng.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy ấy trạng thái có chút thất thường, liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Phu Dịch liền vội vàng đem vừa rồi nhìn thấy việc nói ra.

Đừng nói là Trương Thiên Vũ nghe xong kinh ngạc vô cùng, kể cả cái kia nho sinh cùng trong khi say mê với trong bàn cờ một nam một nữ cùng kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

Cái kia chơi cờ nho sinh không khỏi kinh ngạc nói: “Giá Vị Bằng bạn vừa mới nói là thật?”

Phu Dịch gật gù.

Nho sinh hoang mang đứng dậy, quay Phu Dịch hai tay làm tập, cơ thể hơi về phía trước 1 nghiêng, chính là nho gia chính thống nhất làm tập nói: “Tại hạ Tử Dạ, không biết là cao nhân giá lâm hàn xá, không có từ xa tiếp đón, mong rằng chuộc tội.”

Cái này kêu Tử Dạ Đích Nho sinh như vậy tư thế, nhất thời để Phu Dịch không biết như thế nào cho phải, kể cả sâu hiểu lễ nghi chi đạo Trương Thiên Vũ cũng nhất thời không thể phản ứng lại.

Ngược lại là Thần Lộ đầu tiên phản ứng lại, học nho sinh hình dáng đồng

dạng làm tập nói: “Chúng ta không là cái gì cao nhân, chỉ là trên đường gặt phải 1 vị bằng hữu, nghe nói Phong Ba Trang không giống người thường, liền theo bằng hữu đã đến.”

“Bằng hữu? Vị bằng hữu kia?” Tử Dạ liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ liền vội vàng đem lão Vương cùng Long Khiếu Vân việc nói ra, thế nhưng kế tiếp việc lại làm cho ba người mở rộng tầm mắt.

Vốn bọn họ vẫn cho là này gọi là Tử Dạ Đích Nho sinh chính là này chủ nhân của Phong Ba Trang, không ngờ rằng làm truyền tin việc nói ra sau khi, vẫn ngồi ngay ngắn ở đó tự nhiên hào phóng nữ tử lại đứng lên nói: “Nguyên lai là Long huynh thư, thực sự là làm phiền mấy vị.”

Lời nói này nói ra, không thể nghi ngờ với nói ra hắn mới là này Phong Ba Trang đứng đầu thân phận, hoá ra môn nhân của hắn là ăn mặc nho sinh, là chính bọn họ vào trước là chủ, cho rằng này đều là ăn mặc nho sinh Tử Dạ là nơi đây chủ nhân, trên thực tế cũng đích xác không ai cùng bọn họ đã nói, nơi đây chủ nhân là một nữ tử.

Bọn họ không khỏi tò mò, đánh giá trước mắt nữ tử, chỉ thấy cô gái này tuổi chừng chừng hai mươi, xinh đẹp tuyệt thế, tóc đen như thác nước, lông mày hơi cong, một đôi mắt phượng sinh linh hiện ra như thật, đôi môi một chút đỏ bừng diêm dúa ướt át, đặc biệt là cái kia vóc người, mặc dù quần áo có chút rộng rãi, lại vẫn đang khó che cái kia kinh tâm động phách, vô cùng sống động, tròn tria no đủ đỉnh cao.

Tốt một vị mỹ nữ tuyệt thế, chỉ là xinh đẹp như vậy có thể trong loạn thế này chiếm được 1 tịch thế ngoại đào viên, ba người cũng không dám khinh thường.

Trương Thiên Vũ cũng không ra vẻ, tùy tiện nói: “Nguyên lai vị này mới là trang chủ của Phong Ba Trang, chúng ta mắt vụng về.”

Cô gái kia nở nụ cười xinh đẹp nói: “Cũng không phải công tử mắt vụng về,

mảnh này trang viện đích xác không phải tiểu nữ hết thảy, ta chỉ là thay thế 1 vị bằng hữu quản lý, ta đây trang chủ cũng chỉ là tạm thời, ngươi xem, kể cả chào hỏi khách khứa môn nhân đều phải học sinh của Tử Dạ Công Tử hỗ trợ.”

“Hả……” Phu Dịch thấy nữ tử đôi môi khẽ mở, không tự do có chút mê muội, Thần Lộ xem ở trong mắt, không thấy ghen tuông quá, ác liệt bóp lấy bên hông hắn một tia thịt mềm.

Phu Dịch nhất thời cảm giác bị đau, này mới phản ứng được đích thật là có chút thất thố, tùy tiện nghiêng đầu qua một bên, không dám nhìn người trang chủ kia.

Nữ tử thấy hình dáng của Phu Dịch, cười cười nói: “Ta đi trước nhìn rồng đại ca thư, không khỏi thì do công chúa bồi Tử Dạ Công Tử dưới một phần như thế nào?”

Phu Dịch theo bản năng gật gù, cô gái kia cười cười, liễu thân thể lả lướt, từ từ đi về phía xa xa.

“Công tử mời mọc!” Tử Dạ hoá trang chính là chính thống nho gia trang phục, đối với lục nghệ chi đạo tất nhiên như si như say, hôm nay kinh gặp tài đánh cờ thiên tài, làm sao có thể không thích, cờ này thiên tài, mặc dù là tài đánh cờ bình thường, chỉ cần chút ít làm chỉ điểm, không nên nhiều hay ít thời gian,

Tất có thể sừng sững với chơi cờ rừng cây đình.

Phu Dịch đối với cái này cờ vây cũng là thật tò mò, vì vậy cũng không có kéo cởi, ngồi xuống với cô gái kia vừa rồi ngồi xuống vị trí sau, Tử Dạ cười nói: “Còn chưa thỉnh giáo công tử đại danh.”

“Phu Dịch.”

“Phu Dịch!” Tử Dạ nghe đến hắn tên này sau khi đầu tiên là sừng sوت, sau đó cười nói: “Tên này, không sai, tử nói rằng: Phu Dịch, như thế nào người ư? Phu

Dịch khai vật thành công việc, bốc lên thiên hạ chi đạo, như vậy mà thôi người cũng. Là cho nên. Thánh nhân dùng thông thiên dưới ý chí. Đã định thiên hạ nghiệp. Dùng đoạn thiên hạ nghi.”

Một đoạn này, Đông Hạo từng nhắc qua, có điều cũng không có cái này kêu Tử Dạ nói như vậy trường, xem ra, này chánh thức người đọc sách chính là không giống nhau.

Tử Dạ một phen xúc động sau khi, đối với Phu Dịch nói: “Phu Dịch công tử, chúng ta là tiếp theo này bàn tiếp tục đâu, còn là lại bắt đầu lại từ đâu?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Cứ như vậy đi!”

“Tốt, ván này vừa vặn đến lượt ngươi hạ cờ, mỗi lần hạ cờ một viên, mỗi một hột tử đúng như ngươi nhìn thấy, chính là một người lính, nếu như một người lính bị đối phương bốn cái binh vây quanh nói, cái này binh thì tử trận, đến cuối cùng, ai ở trên bàn cờ nhiều lính, ai thì thắng.” Tử Dạ ăn tao nhã như là nhã, Vì Phu Dịch giảng giải cái này cờ vây cơ bản nguyên lý, còn có nên hẵn sau khi đi liền lảng lặng ngồi ở nơi đó, cũng không có thúc hẵn nhanh lạc tử.

Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ cũng không hiểu này cờ chơi cờ chi đạo, đứng ở nơi đó thấy này đầy bàn trăng đen tử, hoàn toàn không làm rõ ràng được là tình trạng gì, càng không cần phải nói bày mưu tính kế.

Đúng là Phu Dịch, lại nhìn chăm chăm bàn cờ thời gian, cái kia bàn cờ cùng con cờ lập tức lại đã biến thành đánh trận sa trường đôi chiến tướng sĩ, mà Phu Dịch giống như đứng ở phía trên ngọn núi, trên cao nhìn xuống đại nguyên soái bình thường, đem toàn bộ chiến trường trạng thái thu hết vào mắt, một phái bày mưu nghĩ kế thái phép tắc.

Lúc này song phương chém giết hầu như thế lực ngang nhau, góc trái trên cùng chỗ mặc dù có chút hối sức, thế nhưng hẵn nhìn thấy nơi đó có một chỗ phục binh, như thế tùy tiện tiếp viện nói, bất quá là thêm dầu chiến thuật, căn bản không có tác dụng, ngược lại là góc trên bên phải nơi đó chính là quân địch

điểm yếu, nếu là ở nơi đó tăng binh nói, liền có thể liên thông trung quân, ép thăng tới góc trái trên cùng cái kia một khối, như vậy chăng những có thể đem cái kia một góc cứu được, hơn nữa địch nhân nhất định phải phòng này một khối, cũng coi như là làm ra vây Nguy cứu Triệu tác dụng.

Có điều Phu Dịch hoàn toàn không hiểu đạo lý này, hắn chỉ là đơn giản cảm thấy góc trên bên phải nơi đó thả nếu là tăng binh, cái này thế cuộc sẽ tốt hơn rất nhiều, vì vậy liền hướng về nơi đó thả một con trai.

Thế nhưng này một con trai hạ xuống sau khi, Tử Dạ vốn không có chút rung động nào trên mặt lại vì đó chấn động, nước cờ này mặc dù đã ở như đã đoán trước của hắn, thế nhưng người bình thường bước đi này còn là nên cứu góc trái trên cùng một mình mới là, nếu không cái kia một góc liền muốn thất thủ, thế nhưng một mục này một con trai rơi vào nơi đây nói, hắn vừa không thể phòng, chỗ mà lên tới vây Nguy cứu Triệu hiệu quả.

Tử Dạ khiếp sợ đồng thời, càng thêm khẳng định trước mắt vị này vừa mới nói tuyệt đối không phải vọng ngữ, hơn nữa nhìn tư thế của hắn liền có thể kết luận, trước đây vẫn chưa tiếp xúc qua này đánh cờ chi đạo.

Vì vậy Tử Dạ cảm khái nói: “Phu Dịch, ngươi học được binh pháp sao?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Cái gì là binh pháp?”

Tử Dạ nói: “Binh pháp, tức cầm binh phương pháp, hai quân giao chiến thời gian, giỏi giang binh pháp người có thể lấy ít thăng nhiều, lấy yếu thăng mạnh.”

Phu Dịch nghe đến nơi này sáng mắt lên, lập tức hỏi: “Nếu như hai vị tu sĩ cảnh giới có phân chia cao thấp, dùng này binh pháp hữu dụng không?”

Tử Dạ vừa nghe, liền biết Phu Dịch căn bản cũng không có học được binh pháp, thế nhưng hắn lại vẫn như cũ kiên nhẫn giảng giải: “Giữa các tu sĩ quyết đấu chính là thân thể sức mạnh đánh cờ, dưới tình huống này binh pháp là hầu như không có tác dụng, có điều nếu một đám tu sĩ quyết đấu nói, binh pháp thì

sẽ đưa đến cực kì trọng yếu tác dụng.”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời tinh thần tỉnh táo, liền vội vàng hỏi: “Nếu như là một đám người phàm đỗi với một tu sĩ nói, binh pháp hữu hiệu gì?”

Tử Dạ cười cười nói: “Cái này khẳng định vẫn là không có tác dụng, người nói loại tình huống này còn là thuộc về đơn thể sức mạnh thái quá vượt trội, giống như một trưởng thành cùng 56 tuổi hài đồng chiến đấu, người nói một chút cuộc chiến này còn đánh như thế nào, đương nhiên, nếu là những đứa bé này cầm trong tay đồ sắc bén, nếu là hơn nữa mưu kế nói, cũng chưa chắc không phải này người trưởng thành đối thủ, cho nên nói, song phương thế lực dù cho không ngang nhau, cũng là muốn có nhất định sức mạnh mới có thể đánh cờ, mà binh pháp thao lược liền đem sức mạnh sử dụng tốt nhất một loại thần kỳ sức mạnh.”

“Hả? Kính xin Tử Dạ Công Tử vui lòng chỉ giáo!” Lúc này, kể cả Trương Thiên Vũ cũng là vì đó hơi động, trước mắt nho sinh một phen lời nói, đối với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn tất nhiên đưa đến cực kì trọng yếu tác dụng, vội vàng thỉnh giáo.

Tử Dạ cười cười nói: “Binh pháp chi đạo giống như này bàn cờ, song phương từ vừa mới bắt đầu chính là công bằng đến cực điểm, mỗi một viên quân cờ sức chiến đấu đều là giống nhau như đúc, cho nên đây là trí tuệ so đấu, nói cách khác, ở trong cuộc chiến đấu này, so với chính là mưu lược.”

“Nói thí dụ như?” Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi.

“Tỷ như trong lịch sử có binh Tiên Hàn Tín, đã dùng ba vạn người đánh với hai trăm ngàn người đại quân hoàn toàn thắng lợi, dùng chính là mưu kế, sử gọi bằng tử chiến đến cùng, tức lẩn vào quân địch trong quân doanh, ở song phương đối chiến thời gian, ở đối phương trong quân doanh cắm đầy cờ xí của bọn họ, quân địch thấy vậy lòng quân dao động, đương nhiên phải bại.” Tử Dạ cười nói.

Hai người vội vàng gật đầu.

“Chỉ tiếc sinh không gặp thời a.....” cuối cùng, Tử Dạ thở dài một tiếng.

Trương Thiên Vũ lập tức liền từ ấy lời nói trong lúc đó nghe ra ít ỏi manh mõi, vội vàng hỏi tới: “Không biết tiên sinh đối với thiên hạ ngày nay có ý kiến gì.”

Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Thiên hạ ngày nay còn có thể có ý kiến gì? Nếu không có may mắn đến Long huynh che chở, chúng ta áo cơm đáng lo, còn có thể có ý kiến gì?”

Trương Thiên Vũ không cam lòng nói: “Ngươi coi là thật không nghĩ tới?”

Tử Dạ lẩm lét nhìn trái phải nhìn khắc, nhìn thấy lúc này ngoại trừ ba người bọn họ ở ngoài, liền chỉ có học sinh của chính mình, liền cười lạnh nói: “Bây giờ Ma tộc giữa đường, có thể có ý kiến gì không? Nhân yêu 2 loài đều là năm bè bảy mảng, căn bản không đỡ nổi một đòn, mặc dù là Côn Lôn Thục Sơn, cũng tất cả đều là đối trá hư vinh hạng người, xanh đồi càng phe phái sai bên trong phức tạp, ta cho dù là có ý nghĩ, thì có ích lợi gì?”

“Ý của ngươi là, nếu như những thế lực này liên hợp lại nói, không hẳn không phải Ma tộc đối thủ?” Phu Dịch không mừng lớn nói.

Tử Dạ thấy Phu Dịch, bất đắc dĩ cười cười nói: “Cái này là đương nhiên, chỉ là..... ngươi cảm thấy có thể gì?”

“Tại sao không thể? Bây giờ nhân yêu 2 loài đều bị Ma tộc ức hiếp, tại sao bọn họ thì không thể liên thủ lại, lật đổ Ma tộc bạo ngược?” Phu Dịch không hiểu nói.

Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Trước tiên không nói nhân yêu 2 loài khả năng vứt bỏ hiềm khích lúc trước, liên thủ khênh Ma xác suất lớn bao nhiêu, coi là thật khai chiến sau khi, ngươi cảm thấy vừa sẽ có bao nhiêu người sẽ để cái gọi là tiền đồ làm phản vào Ma tộc?”

Tử Dạ thở dài nói tiếp: “Trận chiến này, mặc dù quan hệ thiên hạ muôn dân vận mệnh, thế nhưng như thế kinh thiên địa, khiếp quỷ thần hùng vĩ cuộc chiến, há lại là đơn đả độc đấu đơn giản như vậy..... thiên thời, địa lợi, người và chỉ có thể tuyệt định một hồi chiến dịch thắng bại, lại không thể thay đổi thiên hạ vận mệnh.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 63: Chính Cùng Tà

Phu Dịch mặc dù chưa hề hoàn toàn nghe hiểu, thế nhưng cũng sáng tỏ bảy tám phần, tùy theo thỉnh giáo: “Cái kia theo ý kiến của ngươi, nếu muốn lật đổ Ma tộc, đến tột cùng cần gì?”

Tử Dạ cười cười nói: “Đương nhiên là đoàn kết, cái gọi là luyện mài thành thép, Nhất Đôi Phê sắt trải qua mài sau khi liền có thể cứng rắn vô cùng, thiên hạ cũng là như thế, nếu là thiên hạ bất kể là người còn là Yêu, đều có thể muôn người như một, đoàn kết nhất trí đối kháng tà ma nói, mặc dù thế lực còn là không sánh bằng Ma tộc, nhưng là chúng ta đồng dạng có ưu thế của chính mình, lật đổ Ma tộc bạo ngược, giết hết thiên hạ Ma tộc đều chỉ là vấn đề thời gian thôi.”

“Như thế nào mới có thể làm cho thiên hạ vạn chúng nỗi nhớ nhà?” Thần Lộ hỏi.

Tử Dạ cười cười nói: “Chỉ có một chữ có thể khiến thiên hạ quy tâm.”

“Chữ gì?”

“Lợi!” Tử Dạ nói.

“Lợi?” Nay một chữ nói ra, để ba người kinh ngạc không thôi, vô luận như thế nào bọn họ cũng không nghĩ đến có thể làm cho thiên hạ quy tâm lại là một ham muốn chữ!

Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, chính là cái này chữ lợi, Phàm Thiên Hạ sinh linh đều có thất tình lục dục, nhân tộc cũng tốt, Yêu tộc cũng được, đều vì

ham muốn mà sống, bất kể là quyền lợi còn là lợi ích, đều vì tư dục gây nên, cho nên nói, trừ phi ngươi có thể cho thiên hạ một đạo hy vọng ánh rạng đông, làm cho bọn họ cảm thấy theo ngươi, có thể tìm được bọn họ muốn lấy được, mới có khả năng vạn chúng nỗi nhớ nhà, một lần lật đổ Ma tộc bạo ngược.”

“Hả…… chỉ đơn giản như vậy?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, nghĩ đến bây giờ người trong thiên hạ loài nhận hết khuất nhục, nếu là nói cho bọn họ biết một khi lật đổ Ma tộc, liền có thể tìm được tự do, vậy không là có thể thiên hạ quy tâm sao?

Tử Dạ nhìn ra Phu Dịch suy nghĩ, cười cười nói: “Nói vậy ngươi cảm thấy điểm này rất đơn giản a, kỳ thực thì một chữ này, thì làm khó thiên hạ nhiều hay ít hào kiệt, Thần Châu trong lịch sử xưa nay đều không thiếu thốn khởi nghĩa cùi chỉ, thế nhưng có thể đem cái này chữ lợi khen Đắc Hảo Đích, cũng bất quá có thể đếm được trên đầu ngón tay ít ỏi mấy người thôi.”

“Bọn họ bây giờ đã bị Ma đám áp bức, để tự do, để quang minh mà chiến, còn chưa đủ sao?” Phu Dịch không hiểu nói.

Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Bây giờ bọn họ mặc dù không có tôn nghiêm, thế nhưng còn sống, một khi phản kháng liền chỉ có một con đường chết, giống như Long huynh bình thường, oan ức cầu toàn bên dưới, mới cho chúng ta những người này đổi lấy này 1 tịch chõ an thân, đã như vậy, cần gì phải đi cái kia hy vọng xa vời con đường?”

Này mấy câu nói không khỏi để Phu Dịch á khẩu không trả lời được.

Tử Dạ nói tiếp: “Cỗ kim lui tới Thành Vương gọi bằng Đế giả, cùng giòi giang vương đạo, mà vương đạo danh xưng bất quá là công khai, cái gọi là vương đạo chính là lợi dụng trong lòng người dục vọng, mỗi người dục vọng cùng bất đồng, như thế nào đem người trong thiên hạ sở cầu tập trung vào bản thân, liền có thể hiệu lệnh thiên hạ, Thành Vương xứng đế!”

“Tiên sinh thật là thần nhân vậy!” Nghe qua Tử Dạ một lời sau khi,

Trương Thiên Vũ nhất thời tự nhiên hiểu ra, vội vàng khen.

Tử Dạ lại lắc lắc đầu nói: “Đáng tiếc ta bèn một giới thư sinh, tay trói gà không chặt, cũng chỉ có thể ngoài miệng nói một chút thôi, dù cho minh bạch đạo lý này, lại là sống uổng hơn ba mươi năm mà vô tích sự, thực sự là thẹn với thánh nhân chi đạo.”

Trương Thiên Vũ ngừng sau một lát, há mồm hỏi: “Tiên sinh sợ không phải người bình thường?”

Tử Dạ cười cười nói: “Các ngươi là muốn nói ta không phải người? Không sai, ta bèn Yêu tộc, các ngươi đã là Long huynh bằng hữu, chẳng lẽ không biết Long huynh cũng vì yêu thế gì?”

“Yêu tộc!” Ba người tùy theo sững sốt, Đan Điền khí tùy theo vận chuyển, chuẩn bị bất cứ lúc nào động thủ.

“Người thì lại làm sao, Yêu thì thế nào, đều là trong thiên địa sinh linh thôi, cùng là vì muốn sống mà thôi, thời đại thượng cổ, nhân tộc thế lớn, Yêu tộc chỉ phải ở chêch một góc, chưa từng nhớ tới Thái Cổ thời gian nhân yêu 2 loài chung xây dựng Tiên Đình dùng khênh Ma tộc tình nghĩa, này cũng là tư dục gây ra, không vì tội lỗi cũng!” Tử Dạ cười nói.

Tử Dạ lời ấy,

Để ba người không khỏi ngẩn ra, những bí ẩn này bọn họ mặc dù cũng biết một hai, Trương Thiên Vũ cũng từng nói tới Thái Cổ thời gian Tiên Đình tuy là Tam Thanh Đạo Tổ sáng chế, thế nhưng trong đó không thiếu Yêu tộc đại năng lực lượng, đặc biệt là đời thứ nhất Tiên đế cùng đời thứ hai Tiên đế, Phục Hy cùng Nữ Ôa, vốn là Yêu tộc thân thể, có điều theo đời thứ ba Viêm Đế Thần Nông họ lên, liền không nữa Yêu tộc chưởng qua Tiên Đình.

Không ngờ rằng trước mắt này nhìn như vẫn nhược trong sách, lại lòng dạ thiên địa, lời nói nâng ngón tay trong lúc đó hiển lộ hết hùng tài chí khí, lại khă

năng khám phá nhân tộc cùng Yêu tộc cùu hận, thăng hoa đến một cái khác càng cao hơn cấp độ, Trương Thiên Vũ liền cũng bỏ đi động thủ ý nghĩ, ngược lại với trước mắt này con Yêu sản sinh một chút kính ngưỡng tâm ý.

“Mấy vị lạ mặt rất, không biết làm sao kết bạn Long huynh?” Tử Dạ hỏi.

Vấn đề này thì khá là lúng túng, nguyên lai Tử Dạ vẫn cho là bọn họ là bằng hữu của Long Khiếu Vân, làm sao biết lúc trước bị Long Khiếu Vân tính kế, suýt nữa dồn vào tử địa, nếu không có cho tới bây giờ còn ở ngủ say Chu Tước phát uy, nếu không có Phong Dật Hàn có khác chỗ đường lối, ba người e sợ sớm thi thể chỗ khác biệt.

Có điều, từ khi kết bạn Trác Dương sau khi, cùng với 1 tịch đối thoại sau khi, khênh Ma nghiệp lớn hạt giống lúc này đã ở ba người trong lòng mọc rẽ nẩy mầm, đối với người trước mắt, tuy là Yêu, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại cảm thấy hẵn đối với tương lai khênh Ma nghiệp lớn tất có trọng dụng, cho nên nỗi lén lôi kéo tâm ý, vì vậy liền đem cùng Long Khiếu Vân trong lúc đó các loại nói mấy rõ ràng cáo cho Tử Dạ.

Tử Dạ nghe xong, liền nhìn chằm chằm vào Thần Lộ nhìn, thăng nhìn ra Thần Lộ hai gò má do dự đỏ, tựa đầu chuyển tới một bên, lúc này mới lúng túng cười nói: “Tại hạ quả nhiên là mắt vụng về, thật không ngờ cô nương lại là cửu âm thân thể, không trách sẽ cùng Long Huynh Sinh như thế hiểu lầm, mấy vị yên tâm, tại hạ mặc dù người nhỏ, lời nhẹ, thế nhưng điểm ấy mặt Long huynh nên còn là sẽ cho ta, nếu là mấy vị không chê nói, liền do tại hạ làm cái người trung gian, mấy vị cùng Long huynh biến chiến tranh thành tơ lụa như thế nào?”

Nghe đến Tử Dạ nói như thế, Phu Dịch không khỏi có chút không ưa, hơi giận nói: “Lão hồ ly này tính kế chúng ta trước đây, suýt nữa hại chúng ta tính mạng, làm sao có khả năng cứ như vậy quên đi.”

Tử Dạ thở dài nói: “Phu Dịch tiểu hữu có chỗ không biết, Long huynh cũng là có nỗi khổ khó nói, năm đó bị Phong Dật Hàn đánh lén nội đan hủy diệt sạch,

rơi vào đường cùng mới được hạ sách, sửa lò chi đạo, ngẫu nhiên gặp Thái Âm thân thể làm sao có khả năng không động lòng, tự nhiên là muốn làm âm mưu quỷ kế cũng muốn lấy được, cho nên đến hạ sách này, có điều mấy vị đã đều là chúng ta hào kiệt, nói vậy Long huynh sau khi biết tình nguyện nhận hết liệt dương đốt cháy thể, cũng tất nhiên sẽ không lại đối với cô nương có không phải phần chia nghĩ đến.”

Vốn nghe đến Tử Dạ là yêu thời gian, Phu Dịch liền có chém giết kích động, lúc này nghe đến lần này lời bàn, cũng lại ép không được lửa giận, cười lạnh một tiếng nói: “Chung quy là tà ma ngoại đạo, dù cho người nói thiên hoa loạn nỗi liền cũng vô dụng, yêu ma dù sao cũng là yêu ma.”

“Tiểu hữu lời ấy sai rồi, gió kia lão tặc tuy là nhân tộc, hơn nữa vô cùng có khả năng chính là Côn Lôn đại đệ tử Tư Đồ chơi cờ, dù cho không phải, cũng nhất định là xuất thân Côn Lôn, bây giờ thì lại làm sao, vì lợi ích một người phản lại Côn Lôn, những năm gần đây hại qua người cùng ta bọn này trong miệng người tà ma ngoại đạo so với hơn không biết là bao nhiêu lần, cái gọi là chính cùng tà, xưa nay đều không dùng chủng tộc mà nói.” Tử Dạ cười cười nói.

“Gượng từ nhiều lý, hoàn toàn là nói bậy!” Phu Dịch nhất thời giận dữ, Chu Tước kiếm lập tức xuất hiện ở tay phải, ba thước ánh kiếm không dứt phun ra nuốt vào, chuẩn bị giết hại này Yêu.

“Cắt chậm!” Thế nhưng Trương Thiên Vũ lại trực tiếp đưa hắn ngăn lại, đối với Tử Dạ nói: “Phong Dật Hán người lão tặc kia đích xác âm hiểm xảo trá không sai, chúng ta suýt nữa cầm ở trong tay hắn, có điều Long Khiếu Vân ở trong mắt chúng ta cũng không phải vật gì tốt, tài năng của tiên sinh Thiên Vũ khâm phục, cũng phi thường đồng ý đóng tiên sinh như vậy bởi vì bằng hữu, thế nhưng muốn chúng ta cùng lão hổ ly kia biến chiến tranh thành tơ lụa, e sợ liền có chút khó khăn.”

Tử Dạ thở dài nói: “Nhân tộc cùng Yêu tộc oán hận chất chứa đã sâu, các ngươi cùng Long huynh hiểu lầm trước đây, muốn các ngươi phải hóa can qua

làm vải vóc đích xác có chút ép buộc, có điều tại hạ có một lời hay dâng, hy vọng mấy vị có thể ghi nhớ trong lòng.”

“Tiên sinh mời nói!” Trương Thiên Vũ khách khí nói.

“Thế giới này, xưa nay đều không có chánh tà phân chia, chỉ có lợi ích gâý ra, nhân tộc để lợi ích giết Yêu tộc, Yêu tộc để lợi ích giết người loài, đều vì lợi ích điều động, cũng không chánh tà phân chia, cố ý với chánh tà cùng chủng tộc thành kiến, chỉ có thể che đậy các ngươi hai mắt, chỉ có vứt bỏ ta mời mấy vị bèn đương thời hào kiệt, ở ngày sau cùng Ma tộc một trận chiến tất trao lě vật đính hôn rực rỡ hào quang.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Tiên sinh nói như vậy chính là ngọc chữ lời hay, Thiên Vũ ghi nhớ trong lòng, có điều đạo bất đồng bất tương vi mưu, hôm nay xin từ biệt, ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong gặp lại.”

Tử Dạ gật gù, đứng dậy làm tập nói tiếng gấp lại, ba người xoay người liền rời đi Phong Ba Trang.

“Ngươi tại sao ngăn ta, không cho ta giết này yêu nghiệt?” Phu Dịch đối với việc này vẫn như cũ canh cánh trong lòng, không hiểu nói.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Kỳ thực hắn nói cũng không phải không có lý, Phong Dật Hàn tuy là nhân tộc, thế nhưng tâm thuật bất chánh, cáo già mặc dù làm hại cho chúng ta trước đây, cũng chưa chắc thật là người xấu, có điều quan trọng nhất chính là, nếu như thật động thủ, mấy người chúng ta gộp lại cũng chưa chắc là thư sinh này đối thủ.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Phu Dịch cùng Thần Lộ đều là sững sốt.

Trương Thiên Vũ lién vội vàng giải thích: “Ngươi xuất kiểm đối lập thời gian, hăn sắc mặt trầm tĩnh, hoàn toàn không hiện ra một chút vẻ hoảng hốt, hơn nữa vừa mới cái kia khoẻ mạnh ăn nói, người này nhất định bất phàm, hơn nữa

cáo già quyền thế ngập trời, hắn lại có tự tin để cáo già nghe ấy chõ khuyên, cho nên người này không phải buổi sớm đều không phải là hắn theo như lời tay trói gà không chặt, e sợ ấy chánh thức tu vi sớm đạt được trở lại nguyên trạng cảnh giới.”

“Có chuyện như vậy?” Phu Dịch tính cách ngay thẳng, căn bản thật không ngờ sự tình cùi nhiên như thế phức tạp, liền vội vàng hỏi: “Ngươi cảm thấy hắn là ai?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Người này hùng tài vĩ lược, ăn nói bất phàm, trong lời nói coi Ma tộc làm dân gian, cho nên ta kết luận người này dù cho không phải Yêu Hoàng, ở Thanh Khâu Sơn cũng tất có ấy một vị trí.”

“Yêu Hoàng!” Thần Lộ kinh ngạc nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đích xác có loại khả năng này, bất quá dưới mắt hoàn cảnh không rõ, chúng ta không cần phải lưu lại, lòng hại người không thể có, nhưng nên có tâm phòng bị người, chúng ta cũng là bởi vì khinh tin Phong Dật Hàn, mới hiềm hiềm căm ở trong tay hắn.”

“Đúng vậy, đúng rồi, lão Vương làm sao bây giờ?” Phu Dịch đột nhiên nhớ tới lão Vương còn ở lại Phong Ba Trang.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Bằng vào ta phán đoán, lão Vương sẽ không có chuyện gì.”

“Vậy là tốt rồi.....” Phu Dịch đạo, “đúng rồi, hắn nói Thái Âm thân thể là cái gì?” Phu Dịch đột nhiên lại nghĩ đến.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Cái này ta cũng không rõ lắm, đều là một vài đặc thù thể chất, trong truyền thuyết có chút thể chất đặc thù đối với tu luyện người trợ giúp rất lớn, nàng nên thì thuộc về loại tình huống này, cho nên mới sẽ bị cáo già cùng Phong Dật Hàn đồng thời vừa ý.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 64: Thái Dương Đánh Phía Tây Đi Ra?

“Thái Âm thân thể? Huynh trưởng ngươi không có nhìn lầm chứ?” Hoàng Sam Nữ tử kinh ngạc vạn phần, hoàn toàn không thể tin được vừa rồi cái kia nhìn như bình thường nữ tử lại là Thái Âm thân thể.

Nho sinh Tử Dạ cười cười nói: “Vi huynh mặc dù hơn 1,900 tuổi, thế nhưng khí huyết chính là thịnh vượng chi niêm, còn chưa tới măt mờ chân chật mức độ, có điều này cũng đáng sợ nhất, ngươi tới đoán một cái cái kia hai cái ít ỏi Niên Đích Thể chất.”

Tử Dạ giả vờ thần bí, Hoàng Sam Nữ tử tự nhiên hiểu ra chính mình vị huynh trưởng này, mặc dù si say với nho học, thế nhưng không có nho giáo cái kia khuếch đại khoe khoang quen thuộc, lúc này hắn đã nói như vậy, vậy cái kia hai cái ít ỏi Niên Đích Thể chất liền tuyệt đối không bình thường, vì vậy liền cười nói: “Dù thế nào cũng sẽ không phải Thái Dương thân thể.”

Tử Dạ vừa nghe ha ha cười nói: “Một chút khiếu cho ngươi đoán trúng rồi, thực sự là quá không có ý nghĩa, ha ha ha.....”

Hoàng Sam Nữ tử nghe xong không khỏi sững sốt, thấp giọng lầm bầm một tiếng nói: “Thái Dương thân thể..... tin đồn Thái Dương Thể Cổ Vãng nay đến chỉ có một người, chính là đời thứ ba, cũng là là tiên đế bên trong người mạnh nhất —— Viêm Đế Thần Nông họ!”

Lúc này Hoàng Sam Nữ tử tâm thần đã hoàn toàn bị Thái Dương thân thể chấn động, sớm nhìn vừa rồi Tử Dạ nói chính là hai cái thể chất đều không bình thường, mà không phải một.

Tử Dạ cười cười nói: “Thái Dương thân thể mặc dù đích xác khiến người ta khiếp sợ, có điều một cái khác thiếu niên còn là tiên linh thân thể, này ba loại thể chất đồng thời xuất hiện ở một thời đại, e sợ Ma tộc Đích Khí mấy thật đi tới cuối.”

“Tiên Linh Thể! Gần gũi nhất đại đạo vốn duyên Tiên Linh Thể! Này ba loại thể chất ở trong lịch sử chưa từng có xuất hiện ở cùng một thời đại! Xem ra nhân tộc lại muốn hưng thịnh.” Hoàng Sam Nữ tử kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

Tử Dạ gật gật đầu nói: “Ta mới vừa nhìn ra thể chất của bọn họ thời gian, cũng là cực kỳ khiếp sợ, đây là đại kiếp nạn sắp nổi lên dấu hiệu, chỉ là không biết là đối với ta Yêu tộc nói, là phúc là họa.....”

Hoàng Sam Nữ tử nghi ngờ nói: “Huynh trưởng vì sao không quang minh thân phận, đưa bọn họ chiêu với dưới trướng? Bây giờ thiên hạ đại loạn, có ta Thanh Khâu Sơn trông nom, có phải không đủ để làm cho bọn họ động tâm gì?”

Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Này ba vị đều vì để vương mạng, vi huynh sao dám bất cẩn, đặc biệt là cái kia Thái Dương thân thể, đỉnh đầu ba thước có khói tím lượn lờ, tương lai hắn là Thành Vương thành để hạng người, chỉ tiếc lúc này lại là mây đen rậm rạp, xem ra cần trải qua một phen đau khổ.”

“Huynh trưởng sao không ra tay giúp đỡ, làm cho bọn họ ghi nợ ân tình, nếu không đem người tới loài hưng thịnh thời gian, ta Yêu tộc vừa nê tao ương.”
Hoàng Sam Nữ tử nghe đến bọn họ gấp nạn vội vàng bày mưu tính kế, làm ngày sau Yêu tộc lo liệu cái lối thoát.

“ a.” Tử Dạ gật gật đầu nói: “Ta đang có ý này, lúc trước ta đã thăm dò đến, ba người bọn hắn đối với nhân tộc cùng Yêu tộc thái ấp cũng không phải quá câu chấp, ngược lại là vì lúc trước cùng Tiểu Vân có chút hiểu lầm, cho nên mới rời đi luôn, cho nên ta nếu có thể vào lúc này kéo bọn họ một cái, đi đưa than sưởi ấm trong ngày tuyet rơi chi đạo, tương lai bình định Ma tộc sau khi, bọn họ

tất nhiên sē niệm này tình cũ, đến lúc đó ta Yêu tộc nêñ có thể chiếm đưốc một châñ nơi.”

“Làm phiền huynh trưởng phí tâm.” Hoàng Sam Nữ tử đạo.

Tử Dạ thở dài nói: “Bọn họ tôn làm ta hoàng, ta đương nhiên phải đi hoàng trách, chỉ là..... ai..... không đưốc tới cũng đưốc!”

Hoàng Sam Nữ tử biết Tử Dạ suy nghĩ trong lòng, đồng dạng thở dài nói: “Chung quy là tầm nhìn hạn hẹp hạng người, huynh trưởng không phải chấp nhặt với bọn họ, đợi thành tựu Yêu Thánh Đạo Quả thời gian, không sợ bọn họ không phục.”

“Chỉ hy vọng như thế, chỉ là này Yêu Thánh cảnh, nói nghe thì dễ a.....” Tử Dạ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hai mắt nhìn chăm chú phuong xa, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Hồi lâu sau, Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Thánh Thiên Giáo không chịu đưốc tịch mịch, rốt cục ra tay rồi.”

“Bọn họ không cõ gắng chuẩn bị nghi thức hiến tế của bọn họ, chạy đến làm gì?” Hoàng Sam Nữ tử không hiểu nói.

Tử Dạ cười nói: “Thái Dương thân thể, Thái Âm thân thể, tiên linh thân thể còn chưa đủ bọn họ ra tay lý do?”

“Ngươi nói!” Hoàng Sam Nữ tử kinh hô một tiếng nói.

“Không sai!” Tử Dạ gật gật đầu nói: “Thánh Thiên lão tổ khi còn sống chính là tiên sinh Thiếu Dương thể, cho nên Cửu dương thần công thành sau khi danh dương thiên hạ, đáng tiếc một đời làm bậy nhiều lắm, Thiên đạo không cho, khó địch nổi uy lực của thiên kiếp bị bắt binh giải chuyển tu quỷ đạo, chỉ đợi tìm 1 thích hợp thân hình đoạt xác để bản thân sử dụng, Thánh Thiên Giáo này hai ngàn năm qua liền không dứt vì đó tìm kiếm ngày sinh tháng đẻ thuần

dương thân hình, đáng tiếc ròng rã hai ngàn năm đừng nói Thiếu Dương thể, chính là Huyền Dương thể cùng thuần dương thể đều không có tìm tới một, cho nên chỉ phải mỗi chín năm lợi dụng cũ bí pháp, hiến tế ngày sinh tháng đẻ làm âm nữ tử cùng với giao hợp, đi trong âm sinh dương chi đạo, tiếp tục ấy Cửu dương thần công bất diệt, bây giờ Thái Dương thân thể hiện thế, cái kia Lão bất tử coi như liều cái mạng già cũng không thể bỏ qua cơ hội này.”

“Nghe nói Thánh Thiên mỗi đời thánh nữ đều vì Huyền Âm thể hoặc là cửu âm thể, nguyên lai là vì cái này!” Hoàng Sam Nữ tử nghe xong bỗng nhiên tinh ngộ.

Tử Dạ nói: “Không sai, mỗi lần hiến tế sau khi nữ tử liền sẽ trở thành mới thánh nữ, cho nên hiện nay thánh nữ nếu muốn bảo vệ nàng địa vị, thì nhất định sẽ ra tay cướp đoạt Thái Âm thân thể, trước mắt cách hiến tế ngày chỉ còn năm ngày, người cảm thấy bọn họ có thể không vội sao?”

“Hả!” Hoàng Sam Nữ tử cười nói: “Thì ra là thế, xem ra huynh trưởng sớm có dự định.”

Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, nay Thánh Thiên lão tổ cùng thầy năm đó làm một viên Thiên Sơn tuyết liên kết làm mối thù sau khi càng trở thành tử địch, vi huynh thừa kế thầy y bát, thù này tự nhiên cũng phải cùng nhau thừa kế, cho nên nay Thánh Thiên lão tổ vi huynh tuyệt đối không thể để cho hắn phục sinh, địch nhân địch nhân thì là bằng hữu, trước tiên không nói chuyện tương lai như thế nào, trước mắt liền có thể vay mượn cái này tốt đẹp cơ hội đưa hắn chém giết, chấm dứt hậu hoạn không nói, còn có thể để mấy người kia nhận vi huynh một phần ân tình, 1 thạch đôi chim, chẳng lẽ không phải diệu kế?”

Nói thôi Tử Dạ từ từ nở nụ cười, một bức sớm định liệu trước dáng dấp, Hoàng Sam Nữ tử không khỏi thở dài nói: “Huynh trưởng giỏi tính toán a, ta Yêu tộc ngày sau ở huynh trưởng trong tay nhất định ở thả tia sáng kỳ dị.”

Tử Dạ lắc lắc đầu, thở dài nói: “Đáng tiếc vi huynh chỉ là phàm thể, coi như

vạn hạnh đột phá Yêu Thánh cảnh, cũng chính là đạt tới cực hạn, cái gọi là dốc sức hàng phục 10 tuệ, Yêu tộc muốn hưng thịnh nhất định phải có cao nhất sức chiến đấu, chỉ dựa vào trí tuệ vẫn không được.”

“Nghe nói năm đó công chúa lúc mới sinh ra tướng chiếu sáng đời, thụy khí xông thẳng cửu tiêu, sư Yêu càng lời tiên đoán nói, công chúa tương lai nhất định có thể dẫn dắt bộ tộc ta hưng thịnh! Chỉ tiếc lúc đó ráng lành hộ thể, không ai nhìn ra nàng là cái gì thể chất, có điều dùng hắn hoàng tộc huyết mạch, hắn là sẽ không quá kém.” Hoàng Sam Nữ tử đạo.

Tử Dạ vừa nghe sắc mặt nhất thời biến đổi, cực kỳ nghiêm túc nói: “Việc này bèn ta Yêu tộc cơ mật tối cao, khi tìm thấy công chúa trước khi, không cần thiết nhắc lại!”

Hoàng Sam Nữ tử biết mình nói lỡ, vội vàng tạ lỗi, Tử Dạ đương nhiên sẽ không trách tội cho nàng, vì vậy việc này liền đến đây thì thôi.

Lại nói một nhóm ba người rời đi Phong Ba Trang sau khi đã gần đến lúc chạng vạng, việc này mặc dù có Đại Trí phương hướng, nhưng cũng không sốt ruột, cho nên một đường vừa đi vừa nghỉ.

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên phát hiện phía trước có một đạo nhìn qua rất tinh tường bóng người, ba người vội vàng đuổi theo.

“Lão Vương! Tại sao lại là ngươi!” Phu Dịch không khỏi kêu lên một tiếng, đây cũng quá đúng dịp?

Lão Vương vốn cho là là giặc cướp truy đuổi, quay đầu nhìn lại là Phu Dịch bọn người, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Tại sao các ngươi đều là xuất hiện ở ta mặt sau, trách đáng sợ.”

Phu Dịch ha ha cười nói: “Ngươi thì tại sao đều là đi ở chúng ta phía trước? Ngươi không phải đứng ở Phong Ba Trang gì?”

“Hả!” Lão Vương cười nói: “Lăng Nguyệt trang chủ xem qua tin sau khi, liền để cho ta về Cửu An Thành phục mệnh, ta không dám thất lễ liền không có cùng các ngươi chào hỏi, đúng rồi, các ngươi về Cửu An Thành có chuyện gì sao?”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, hỏi nghi nói: “Cửu An Thành? Chẳng lẽ chúng ta đi lầm đường?”

Trương Thiên Vũ nhìn quanh hai bên một vòng sau khi, lắc lắc đầu nói: “Không thể a, chúng ta một đường hướng tây mà đi, làm sao có khả năng đi sai đường? Cửu An Thành không phải ở mặt đông gì?”

Lúc này vừa vặn đã là đầy tràn Thiên Tinh nại, Thần Lộ lập tức quan sát sau một lát đồng dạng khẳng định nói: “Chúng ta không có đi nhầm.”

Phu Dịch nghe xong lập tức xạm mặt lại, nói với lão Vương: “Ngươi là mắt mờ chân chậm đi, là ngươi đi lầm đường?”

Lão Vương vừa nghe ha ha cười nói: “Làm sao có khả năng đi nhầm, con đường này ta đi qua không có 800 chuyến cũng có 600 chuyến, làm sao có khả năng đi nhầm, ngươi xem!”

Nói xong lão Vương chỉ về đằng trước một rừng cây đạo, “chúng ta ngày hôm qua buổi trưa không phải là nơi đây đúng với gì?”

Ba người vội vàng nháy mắt lão Vương ngón tay phương hướng nhìn tới, chỉ thấy mảnh rừng cây kia thật cùng bọn chúng nghỉ ngơi mảnh rừng cây kia rất giống, Phu Dịch vội vàng chạy chậm quá khứ điều tra.

Đợi Phu Dịch vào rừng sau khi, rất nhanh liền tìm được rồi mục tiêu, nhìn trước mắt chi thu lập tức sững sốt, sau đó không phải nhanh chạy trở về, sắc mặt bối rối vô cùng, quay hai người nói: “Giống như thật chính là chúng ta đi sai rồi, các ngươi còn nhớ rõ gì? Hôm qua nghỉ ngơi thời gian, ta tiện tay gãy 1 nhánh cây đem 1 ham muốn đánh lén rắn độc của Thần Lộ đinh với trên cây.....”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ lúc này sững sốt, Trương Thiên Vũ càng trực tiếp đến trong rừng cây tìm chứng cứ, khi hắn nhìn thấy cây kia hợp bão chi mộc trên đóng cái kia sớm chết màu xanh răn độc lúc, ấy vẻ khiếp sợ so với Phu Dịch chỉ có hơn chứ không kém.

“Tại sao lại như vậy!” Trương Thiên Vũ đi sau khi trở về cả người như là mất hồn bình thường, vừa đi trong miệng không dứt nhắc tới nó.

Thần Lộ đồng dạng chau mày, hỏi: “Lẽ nào thật sự chính là chúng ta đi sai rồi?”

“Không thể!” Thế nhưng hầu như là bước tiếp theo, nàng liền phủ nhận quan điểm của chính mình! “Mặt bắc cực mà đứng, trái là tây, phải là đông, chúng ta rõ ràng là hướng tây đi!”

Nói xong, Thần Lộ lại mặt hướng sao Bắc Cực mà đứng, thế nhưng một giây sau lại là lộ kinh nói hết ra, bởi vì nàng vào lúc này phát hiện, không biết là lúc nào, bọn họ chỗ cất bước phương hướng thình lình đã biến thành nàng phía bên phải!

Nhìn thấy Thần Lộ khiếp sợ vô cùng hình dáng, Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy!”

Thần Lộ thất kinh nói: “Chúng ta thật ở đi hướng đông! Đích thật là trở về đường của Cửu An Thành.”

Phu Dịch nghe đến Thần Lộ nói như vậy, lại cười nói: “Làm sao có khả năng, coi như đường đi nhầm, chúng ta đích thật là hướng tây đi, đi ra thời gian chính là triều dương, chúng ta là công lấy Thái Dương đi, hơn nữa Thái Dương xuống núi thời gian, đang cùng chúng ta đâm đầu, ta nhớ tinh tưởng, có phải hôm nay Thái Dương là đánh phía tây đi ra gì?”

Trương Thiên Vũ lại vào lúc này nói ra một để hai người càng thêm khiếp sợ tin tức!

“C hồn g ta, có thể đã bị vây ở trận pháp trúng rồi!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 65: Quý Đả Tường

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt nói: “Trận pháp! Trận pháp gì?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Tương tự với vật đổi sao dời trận pháp, không loại trừ chính là vật đổi sao dời!”

“Làm sao có khả năng? Vật đổi sao dời chính là vô thượng tiên pháp, nếu không có đặc thù pháp bảo nơi tay, mặc dù là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh muốn Yếu Thi giương đều.....” Phu Dịch nói xong nói xong, đột nhiên nhớ tới bọn họ lúc trước đích xác thấy qua một vật, Đốn Thì Thoát khẩu bước ra nói: “Cửu cung phi tinh bàn!”

Trương Thiên Vũ lúc này chau mày, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra thất tinh kiếm nắm ở trong tay, sắc mặt ngưng trọng nói: “Không sai, Ngã Đảo suýt nữa quên mất, cửu cung phi tinh bàn có thể suy diễn thiên địa đại đạo, làm người Nghịch Thiên Cải mạng, nếu là bảo vật này hơn nữa Thiên Tiên Cảnh Phong Dật Hàn, Yếu Thi giương vật đổi sao dời đích xác sẽ không quá khó khăn.”

Phu Dịch vừa nghe là Phong Dật Hàn người lão tặc kia đang giở trò quỷ, ngưng lại Thì Vô tên lửa ngưng lại khí, Chu Tước thần kiếm về phía trước nhắm thẳng vào, hét lớn một tiếng nói: “Lão tặc, nhất định phải giấu đầu lòi đuôi, mau mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Thế nhưng, cũng không có người đáp lại hắn, truyền vào trong tai bất quá là bên trong thung lũng từng trận đáp lại.

Lão Vương nhìn qua hai người này chiêu thức, nhất thời dọa nạt té ra quần, run rẩy nói: “Có phải là có quý a..... các ngươi có phải gặp được Quý Đả

tường?”

“Quỷ Đả tường?” Thần Lộ thấp giọng lầm bầm lầu bầu một tiếng sau, liền vội vàng đem trong lòng ngờ vực nói cho hai người nói: “Ta hoài nghi này không phải lão thất phu kia của Phong Dật Hàn giờ trò, Ngã Đảo cảm thấy này như là con cáo già kia tác phẩm.”

“Làm sao mà biết?” Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ theo đem lúc đó bị Long Khiếu Vân trong tay thoát thân thời gian liền gấp phải loại này Quỷ Đả tường nói ra!

Trương Thiên Vũ nghe xong không khỏi thầm nghĩ lên: Cái gọi là Quỷ Đả tường có điều là quý che mắt thôi, chính là căn bản không đủ tư cách cực nhõ tiểu kĩ, ba người đều là Tân Tiên cảnh tu vi, đặc biệt là Phu Dịch càng nửa bước tiên cảnh, còn có Thiên Nhãn thần thông, làm sao có khả năng lâm vào Quý che mắt bức này không đủ tư cách ảnh hưởng.

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Quỷ Đả tường nói khả năng không lớn, ta vẫn cảm thấy là phong lão tặc đang giờ trò quỷ.”

Thần Lộ lại vào lúc này đưa ra ý kiến bất đồng, “có thể hay không là Phong Ba Trang.....”

Trương Thiên Vũ trực tiếp hủy bỏ nói: “Không có khả năng, cái kia Tử Dạ mặc dù là Yêu tộc thân thể, thế nhưng theo ấy lời nói nâng ngón tay liền có thể thấy được phải là một quang minh lỗi lạc người.”

“Yêu ma làm sao có khả năng lại có quang minh lỗi lạc người?” Phu Dịch không khỏi phản bác.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Nếu muốn thấy rõ một người, đầu tiên muốn xem con mắt của hắn, ta theo trong ánh mắt của hắn, nhìn thấy chính là băng phẳng, cho nên tuyệt đối không thể là Phong Ba Trang.”

“Bỏ đi, không muốn xoắn xuýt có phải là Phong Ba Trang vấn đề, trước mắt chúng ta nên làm gì?” Phu Dịch cũng lười cùng Trương Thiên Vũ tranh rốt cuộc ai đúng ai sai, yêu nhân của Phong Ba Trang Tử Dạ thiện hay ác, trước mắt việc cấp bách là giải quyết thế nào bị nhốt việc.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Băng vào chúng ta bây giờ tu vi còn không cách nào thi triển vật đổi sao dời loại này tiên pháp, tự nhiên cũng là không có cách nào loại bỏ, theo ta ý tứ là bây giờ không băng quay đầu lại đi, nhìn sẽ như thế nào.”

“Có thể……” Phu Dịch cùng Thần Lộ đồng ý Trương Thiên Vũ đề nghị.

Một bên lão Vương nghe ba người đối thoại chỉ cảm thấy rơi vào sương mù như, hoàn toàn nghe không hiểu đang làm gì thế, thật vất vả nghe hiểu chính là cuối cùng đề nghị của Trương Thiên Vũ cùng cái khác hai người phụ họa, vì vậy không nhịn được nói: “Các ngươi là phải về Phong Ba Trang gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Lão Vương, ngươi trước tiên đi thôi, chúng ta không thể cùng ngươi cùng được rồi, xin từ biệt, trên đường cẩn thận.”

Lão Vương mặc dù có chút không đành lòng, dù sao có ba người bọn hắn kết bạn đồng hành, vấn đề an toàn căn bản là không là vấn đề, có điều đi hướng nào,

Là người ta tự do, hắn cũng can thiệp không dứt, chỉ phải bất đắc dĩ thở dài nói: “Được rồi…… chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió.”

Sau đó lão Vương ở trong rừng nghỉ ngơi, Phu Dịch ba người phương hướng ngược hướng đông mà đi.

Lần này làm chạy đi, cho nên một đường toàn lực huy động linh khí, Thần Hành Thuật vận chuyển tốc độ nhanh nhất, gần như hơn hai canh giờ, liền nhìn thấy phía trước một tòa lớn lao cửa thành đứng ở nơi đó, Phu Dịch mắt bén nhất, trực tiếp đem hai người ngăn lại, chỉ vào cửa lớn nói: “Cửu An Thành!”

“Làm sao bây giờ?” Thần Lộ nhất thời không có chủ ý, trực tiếp hướng về Trương Thiên Vũ hỏi.

Lúc này, Trương Thiên Vũ chau mày, cũng không có đáp lời, có điều hai người cũng không có thúc hàn, nhìn hàn dáng dấp kia, tất nhiên là đang suy tư đối sách.

Sau một lát, Trương Thiên Vũ trầm giọng nói: “Chúng ta bây giờ lại quay đầu!”

Nói xong, một nhóm ba người lại huy động Thần Hành Thuật, quay đầu lại vừa được rồi hơn nửa giờ, Cửu An Thành cửa thành tha tội nhưng phía trước!

“Làm sao bây giờ!” Thần Lộ nhất thời cuống lên, vội vàng cả kinh kêu lên.

Trương Thiên Vũ yên lặng lắc lắc đầu, rất rõ ràng hàn cũng không có cách nào, có điều suy nghĩ sau một lát, suy đoán nói, “đã một đường buộc chúng ta hướng về Cửu An Thành đi, tất nhiên không phải âm mưu của Phong Ba Trang, chắc là phong lão tặc làm chuyện tốt.”

Đúng lúc này, Thần Lộ đầu óc đột nhiên linh quang lóe lên, mừng lớn nói: “Phong Thiên Cảnh! Phong Thiên Kính!”

“Hả!” Phu Dịch vừa nghe lập tức mừng rỡ, mạnh chính mình hướng về trên đầu vỗ một cái, lập tức tay trái một phen, đem Phong Thiên Kính cầm trong tay, thầm vận linh khí với kính thân thể, quay mặt đường vừa chiếu.

Thế nhưng hào quang đảo qua, mặt đường vẫn như cũ như lúc ban đầu, cũng không có biến hóa gì đó, Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng nói: “Giống như không có gì tình huống khác thường a.....”

“Chúng ta vừa đi vừa nhìn.” Trương Thiên Vũ nhìn thấy lại không có thay đổi, đồng dạng không có cách nào, chỉ phải dùng loại này ngốc nhất phương thức thử nghiệm.

“Tốt.....”

Vì vậy, một nhóm ba người lại đi vòng vèo, dọc theo đường đi vừa đi vừa dùng Phong Thiên Kính hào quang bắn phá bốn phía, thế nhưng ròng rã một canh giờ trôi qua, đợi Phu Dịch linh khí không kiệt thời gian, vẫn không có bất cứ dị thường nào phát hiện.

“Nghỉ ngơi một hồi.....” Phu Dịch mặc dù muốn nghiên răng tiếp tục, thế nhưng linh khí cùng ý niệm không quan hệ, cũng không phải cắn chặt răng là có thể bỏ ra đến.

Vì vậy ba người ở ven đường đánh một chổ chổ ẩn thân sau, để ngừa một hồi phuơng hướng lầm, trên mặt đất vẽ một mũi tên sau khi, Phu Dịch nhập định ngồi tĩnh tọa khôi phục linh khí, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ phụ trách đề phòng.

Lần này linh khí tiêu hao rất nhiều, ròng rã nửa canh giờ, Phu Dịch mới khôi phục bảy, tám phần mươi, sau đó ba người tiếp tục một đường về phía trước.

Thế nhưng đi rồi sau một canh giờ, vẫn không có bất kỳ tình hình, mà lúc này trời đã hơi sáng, Thái Dương lại là theo sau lưng của bọn họ bay lên, nói cách khác bọn họ bây giờ là đi hướng đông, vậy vẫn đề đã tới rồi.

Khởi điểm bọn họ cảm thấy là hướng tây đi, thế nhưng lão Vương lại nói bọn họ ở đi hướng đông, không nói đến đến tột cùng là ai đúng ai sai, Cửu An Thành lần đầu tiên xuất hiện ở tại bọn hắn tầm nhìn chính là ở phuơng hướng này trên, đánh giá mà dùng đông tính, sau đó trung gian bọn họ đi vòng vèo một lần, cũng chính là hướng tây, bây giờ cầm trong tay Phong Thiên Cảnh lại đi vòng vèo, cũng chính là hướng đông, mà lúc này Thái Dương lại là theo bọn họ sau lưng bay lên, nói cách khác bọn họ nhưng thật ra là ở hướng tây đi.

Có điều nếu như vậy tính nói, bọn họ theo thứ ngay từ đầu chính là hướng tây đi, lại đi tới Cửu An Thành, vậy bọn họ bây giờ đúng hướng không?

Quả nhiên, ngay ở bọn họ đang lo lắng vấn đề này, cả người không yên lòng thời gian, Cửu An Thành cửa thành xuất hiện lần nữa ở tại bọn hắn phía trước, mà Phong Thiên Kính một đường hào quang đảo qua, đúng là không có bất kỳ tình huống khác thường!

“Thật hắn gì gặp quý!” Phu Dịch lúc này đã từ buồn bức biển thành hung bạo, dùng sức đem trên mặt đất một tảng đá đưa về phía cửa lớn của Cửu An Thành, mặc dù khoảng cách quá xa không thể thật đá quá khứ, thế nhưng ít nhất khả năng phát tiết một chút trong lòng bất mãn.....

“Hắc! Các ngươi làm sao trước tiên tới!” Đột nhiên, một quen thuộc âm thanh truyền đến, không cần quay đầu lại nhìn, cũng biết là lão Vương, bởi vì ở trong thế giới này, bọn họ nhận thức người có thể đếm được trên đầu ngón tay, có thể cùng bọn họ chào hỏi, càng là một cái như vậy.

“Ngươi làm sao nhanh như vậy?” Nhưng vào lúc này, không biết là sai cảm thấy là xảy ra chuyện gì, Trương Thiên Vũ trong lòng mơ hồ có một chút kỳ quái, từ khi Bạch Vân Sơn sau khi đi ra, trừ bọn họ ra ở Phong Phủ cái kia ba ngày ngoài ra, hầu như đi đâu đều có thể đụng tới lão Vương này, đặc biệt là lần này theo Cửu An Thành trốn ra sau khi, thật thái quá trùng hợp, hơn nữa trùng hợp có chút quá mức.

Khởi điểm là truyền tin, cái này có thể lý giải, thế nhưng cùng Phong Ba Trang tan rã trong không vui sau khi lại khả năng lại gặp phải còn chưa tính, bây giờ, này trăm dặm đường không phải là đùa giỡn, một phàm nhân dựa vào 1 hai chân dạ hành trăm dặm đường, tựa hồ có hơi không hợp suy luận.

Lão tử nghe đến vấn đề này sau, không khỏi lúng túng cười nói: “Các ngươi sau khi đi, ta một người có chút sợ hãi, vì vậy không có nghỉ ngơi đi suốt đêm, không ngờ rằng lại gặp gỡ các ngươi.”

“Tựa hồ có hơi trùng hợp thôi?” Trương Thiên Vũ hỏi ngược lại.

Lão tử cười ha hả, cười nói: “Đúng vậy, đích xác có chút trùng hợp.”

Phu Dịch nghe ra ngữ khí của Trương Thiên Vũ tựa hồ có hơi không bình thường, liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Trương Thiên Vũ lắc đầu nói: “Bỏ đi, chúng ta vào thành đi, Ngã Đảo muôn nhìn là ai ngờ đem chúng ta ở lại nơi đây.”

Lão Vương đứng ở một bên nghe ngẩn người một chút, nhưng dù sao cũng là sống hơn nửa đời người người, theo tối ngày hôm qua đến bây giờ đổi thoại bên trong, hắn đã nghe được mấy vị này tựa hồ gấp phải rất khó giải quyết sự tình, vì vậy nghẹn ngào nói: “Các ngươi đã có việc, ta thì đi vào trước, không quấy rầy các ngươi.”

Trương Thiên Vũ lại nói: “Không cần, đồng thời đi thôi.”

Lão Vương mặc dù làm không rõ lầm tình hình, thế nhưng người ta đã đều nói như vậy, cũng không có lại xoắn xuýt, đồng thời kết bạn hướng về Cửu An Thành mà đi.

“Các ngươi đi nơi nào?” Tiến vào Cửu An Thành sau khi, lão Vương nhìn thấy ba người không yên lòng hình dáng sau khi hiểu kỳ nói.

Phu Dịch ba người lúc này đích xác lại không biết nên đi hướng nào, động tác này bất quá là nghĩa khí nắm quyền thôi, này Cửu An Thành bên trong hai thế lực lớn đều cùng bọn họ đã xảy ra xung đột, lại còn lại ngoại trừ lão Vương ở ngoài, bọn họ nhưng một người cũng không nhận ra.

Vì vậy Phu Dịch cười cười nói: “Ngươi đi rồng gia chủ nơi đó phục mệnh a, chúng ta tùy tiện đi dạo.”

Lão Vương nghe ba người hình dáng mặc dù có chút bận tâm, thế nhưng hắn bất quá là một người phàm mà thôi, thật có việc nói, dùng nồng cạn của hắn năng lực lại có thể thế nào, vì vậy hắn chỉ phải bất đắc dĩ lắc đầu, ngoại trừ chúc bọn họ thuận lợi ở ngoài, hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Lão Vương sau khi đi, Thần Lộ đối với Trương Thiên Vũ nói: “Ngươi cảm thấy lão Vương rất khả nghi?”

Trương Thiên Vũ hỏi ngược lại: “Các ngươi thấy thế nào?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Ta không biết là, ta cảm thấy lão Vương là người tốt.”

Thần Lộ cũng giống nhau, hoàn toàn không cảm thấy lão Vương sẽ hại bọn họ.

Thế nhưng Trương Thiên Vũ lại sắc mặt nghiêm túc nói: “Lão Vương năm lần bảy lượt xuất hiện ở trước mặt chúng ta, ta cảm thấy này trùng hợp cũng quá mức rồi, nếu thật sự chính là trùng hợp oan uổng nói của hắn, cũng coi là thật quá trùng hợp.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 66: Thiên Nhã

“Hắc! Đại ca, Đại tỷ tỷ! Thật là các ngươi ạ, thật tốt quá!” Đúng lúc này, một non nớt bé gái tiếng truyền đến.

Ba người cúi đầu nhìn qua, là một mặc rất rách nát, bẩn thỉu một cô bé, chính là ngày đó cùng Trác Dương đi dạo phố thời gian, cầu bọn họ hỗ trợ bé gái kia Sơ Nhất.

“Tại sao là ngươi?” Thần Lộ nhìn qua là tên tiểu tử này, liền vội vàng đem nàng bế lên, cười nói: “Đệ đệ ngươi đau đớn xong chưa?”

“Được rồi, được rồi!” Sau đó Sơ Nhất hướng xa xa hô một tiếng, ngày đó cùng giết chó cái kia bé trai Thập Ngũ khiếp sanh sanh theo một bên trong góc xoay chuyển đi ra, đi tới mấy người trước mặt sau, lại không dám nói lời nào.

“Nhanh cám ơn Đại ca ca Đại tỷ tỷ a, ngày đó không muốn bọn họ, ngươi phải chết chắc!” Sơ Nhất nhìn thấy Thập Ngũ không lễ phép như vậy, không khỏi có chút tức giận, ngữ khí cũng mang theo một tia tức giận.

Thập Ngũ bị trách cứ sau khi, lúc này mới nhát gan nói: “Cám ơn Đại ca ca Đại tỷ tỷ.....”

Âm thanh rất thấp, hầu như không nghe được, này cùng lúc đó cùng con chó kia tranh đấu thời gian hoàn toàn như là hai người bình thường, Phu Dịch không khỏi cười nói: “Ngươi ngày đó không phải rất Anh Hùng Mạ? Làm sao bây giờ như vậy nhát gan?”

Thập Ngũ nghe xong căn môi không hề trả lời.

Sơ Nhất không khỏi cả giận nói: “Đại ca ca tra hỏi ngươi làm sao không trả lời ạ.”

“Tỷ tỷ, chúng ta còn là chạy mau a..... ta sợ.....” Thập Ngũ mang theo tiếng khóc nức nở, có thể nhìn ra được hồn nội tâm đích xác tương đương sợ hãi.

Trương Thiên Vũ nhìn ra một chút manh mối, vội vàng hướng Thập Ngũ đến gần, vừa đi vừa mỉm cười nói: “Tiểu đệ đệ, ngươi vì sao lại sợ hãi?”

Ai biết, Thập Ngũ khi hồn đến gần sau khi, lại từng bước một lùi về sau, đồng thời cắn ngón tay nói: “Bọn họ sau lưng có đáng sợ quái thú, tỷ tỷ chạy mau a.....”

“Hả!” Thập Ngũ lời vừa nói ra, ba người nhất thời dọa nạt hồn vía lên mây, vội vàng quay đầu nhìn về phía sau, lại chẳng có cái gì cả.

Sơ Nhất nghe xong cũng là kinh ngạc vô cùng, theo bản năng theo Thần Lộ trong lòng tránh thoát hạ xuống, thế nhưng là cũng không có chạy trốn, mà là đối với Thập Ngũ nói: “Thật chứ?”

Thập Ngũ gật gật đầu nói: “Thật sự!”

Sơ Nhất lại nhìn kỹ một chút ba người sau khi lắc lắc đầu nói: “Xem ra các ngươi bị không sạch sẽ gì đó cùng lén.”

“Không sạch sẽ gì đó?” Ba người không khỏi sững sốt, nói thế nào bọn họ cũng là đường đường người tu tiên, mặc dù không là cái gì cao nhân tuyệt thế, nhưng ít ra cũng là bước vào Tiên môn Tân Tiên cảnh tu sĩ, tinh mich đuối quý chi đạo mặc dù không dám nói tinh thông, nhưng cũng hạ bút thành văn, đặc biệt là Phu Dịch, càng có Thiên Nhã xuyên qua, làm sao có khả năng bị cái gì cái gọi là vật bẩn thiêu đuối tới.

Trương Thiên Vũ không khỏi hiểu kỳ nói: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Hi Nhã liền vội vàng giải thích: “Đệ đệ của ta trời sinh âm dương mắt, có thể

nhìn thấy người thường nhìn không tới này không sạch sẽ gì đó.”

“Vậy ngươi không sợ sao?” Thần Lộ không thấy có chút ngạc nhiên, đã Thập Ngũ nhìn thấy bọn họ sau lưng có quái thú, thế nhưng này Hi Nhã ngoại trừ ngay từ đầu theo trên người nàng tránh thoát hạ xuống sau khi, lại tựa hồ như hoàn toàn không gặp ấy bối rối, tựa hồ và không sợ hình dáng.

Hi Nhã cười cười nói: “Này thì cũng chẳng có gì sợ hãi, cha ta đã nói, mấy thứ này cùng chúng ta hoàn toàn không ở một cái không gian, chỉ là đệ đệ của ta con mắt khá là đặc thù, khả năng nhìn thấy đứng trong không gian gì đó mà thôi, có điều mặc dù biết rõ ràng là như thế này, mỗi lần nghe đến lúc đó trước tiên còn là có chút sợ hãi.”

Đứa nhỏ này..... lại khả năng nhìn thấy người thường chỗ nhìn không tới gì đó!

Ba người nhất thời kinh hãi đến biến sắc, ngày đó đến gần đứa nhỏ này thời gian hắn bởi vì hôn mê nhắm mắt lại, lúc này lại nhìn, Trương Thiên Vũ lại phát hiện đứa nhỏ này lại là hai con ngươi!

Hai con ngươi!

Trong truyền thuyết Phục Hy Đại Đế chính là hai con ngươi,

Năm đó hắn chính là dùng này hai mắt thấy rõ thiên cơ, đau ra tiên thiên bát quái, mở ra trận pháp tiền lệ, quan trọng nhất chính là, chính là hắn đem vốn lấy với đạo của tự nhiên phương pháp tu hành các loại “cửu kiếp Tiên quyết” Tinh đơn giản hoá, mới làm cho này bình thường tư chất người cũng có cơ hội bước vào con đường tu hành, mà chính là những người này, trở thành năm đó phong ấn Ma tộc trụ cột vững vàng!

Hai con ngươi chính là cái gọi là Thiên Nhã, chuyện thần thoại xưa bên trong nói người kia có bốn con mắt, kỳ thực chính là nói hai con ngươi!

Thời cổ Thiên Nhãn người, cùng nhân vật nổi tiếng sử sách, toàn bộ đều là đại năng hạng người, Trương Thiên Vũ không khỏi tâm hỉ nói: “Thập Ngũ, ngươi muốn học phép thuật gì?”

Thập Ngũ lắc lắc đầu, Trương Thiên Vũ cho rằng hắn rất không thích, không khỏi có chút thất vọng, thế nhưng lại nghe được hắn hé mồm nói: “Phép thuật là cái gì?”

Trương Thiên Vũ cười cười, lúc này chính là một ngày buổi sáng sớm, bọn họ bây giờ cách cửa thành cũng không quá xa, nơi đây cá măt hồn tạp không tiện lăm, vì vậy liền dẫn cả đám đi tới một chỗ hẻo lánh hẻm nhỏ.

Sau đó theo trong Càn Khôn Giới lấy ra thất tinh kiếm, tiếp theo tay lấy Linh quyết, chỉ thấy thất tinh kiếm lập tức một phân thành ba, ở không trung làm đủ kiểu động tác.

Thập Ngũ nhìn thấy sau khi ánh mắt sáng lên, mừng lớn nói: “Đây là phép thuật?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Đây chỉ là một loại cực kỳ bình thường mà thôi, còn có càng chơi vui!”

Nói xong, ngưng đọng tinh tú khí, theo Đan Điền bên trong vận may với ngực, sau đó mạnh một hơi phun ra, liền nhìn thấy một đám lửa theo trong miệng thốt ra, Thập Ngũ nhất thời hưng phấn vỗ tay bảo hay, đồng thời lớn tiếng kêu lên: “Ta muốn học phép thuật, ta muốn học phép thuật!”

Trương Thiên Vũ thu công sau khi, thấy Thập Ngũ hưng phấn hình dáng cực kỳ vui mừng, đang muốn nói chuyện thời gian, một bên Sơ Nhất cũng mừng lớn nói: “Ta cũng muốn bắt chước, ta cũng muốn bắt chước!”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Được, được, được, đều học.”

Trương Thiên Vũ dáng dấp như vậy, Phu Dịch không thấy có chút ngạc nhiên

nói: “Chúng ta bây giờ đều là Nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn.....”

Ai biết lời còn chưa nói hết, Trương Thiên Vũ lại làm thủ hiệu đánh gãy nói của hắn nói: “Hôm nay để cho chúng ta gặp gỡ hắn, là một loại duyên phận, cũng là hai người bọn họ vận may, mặc dù chúng ta bây giờ phúc họa không biết, thế nhưng là không trở ngại chúng ta lưu lại này hai đóa ngọn lửa hi vọng.”

Phu Dịch tưởng tượng, cảm thấy nói của hắn cũng không phải không có lý, vì vậy cũng không nói gì nữa, dù sao hắn cũng rất yêu thích chuyện này đối với tỷ đệ.

“Các ngươi bình thường ở tại nơi nào? Ta dạy cho các ngươi phép thuật.”
Trương Thiên Vũ hỏi.

Này tỷ đệ vừa nghe nhất thời cao hứng nhảy lên, sau đó lôi kéo Trương Thiên Vũ liền chạy về phía xa, Phu Dịch cùng Thần Lộ đổi diện mà cười, sau đó không nhanh không chậm theo ở phía sau.

Rất nhanh, ở tỷ đệ hai người dẫn dắt a, rẽ trái quẹo phải, rốt cục đứng tại một chỗ lui bại sân trước.

Chỗ này sân diện tích ước chừng ba phần tám hữu, nhà kết cấu là xà nhà gỗ lam ngói, tường vây không cao chỉ có một trượng 89, cũ nát cửa gỗ sơn sớm bóc ra, xem ra chỗ này sân niêm đại đã lâu, có điều tại đây đổ nát dấu hiệu bên trong có thể thấy được từng macula dù không coi là huy hoàng, thế nhưng là cũng coi như tinh xảo.

Trương Thiên Vũ không khôi khen: “Trong loạn thế này, như vậy tinh xảo sân khả năng tồn lưu hạ xuống cũng coi như hiếm thấy.”

Đúng lúc này, một già nua tuổi già âm thanh theo ngoài cửa truyền đến nói: “Mấy vị cũng không cần ở nơi đây lưu lại thật là tốt, đây là nhà có ma.....”

Mấy người vội vàng hướng ngoài cửa lớn nhìn tới, chỉ thấy 1 bảy mươi, tám

mươi tuổi lão tử chống một đôi gậy, đứng ở ngoài cửa, rất rõ ràng phát hiện bọn họ sau khi đi vào, cũng là có ý tốt nhắc nhở.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi: “Lão tiên sinh tại sao nói nơi này là nhà có ma?”

Lão nhân lại là đối với chuyện này ngậm miệng không nói, ngược lại vẻ mặt có chút bối rối nói: “Đi nhanh đi, đi nhanh đi!”

Nói xong liền chống một đôi gậy rời đi.

“Xảy ra chuyện gì?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, vội vàng hướng tỷ đệ hai hỏi.

“.....” Sơ Nhất sau một hồi trầm mặc hồi đáp: “Nơi này đích xác mọi người trong miệng nhà có ma, bất quá ta cùng em trai không có cho rằng nhà, ở chỗ này ký túc 4 năm, cũng không có phát sinh cái gì không rõ, hơn nữa đệ đệ của ta cũng không có thấy có cái gì không sạch sẽ gì đó.”

Trương Thiên Vũ nghe xong nhìn quanh hai bên một tuần sau khi, vừa vào nhà bên trong chuyển động, sau đó đi ra nói: “Nơi này tuy là dương trạch, thế nhưng không biết là nguyên nhân gì âm khí ép qua dương khí, đích xác không thích hợp người sống ở lại, người bình thường ở tại nơi này trời thường ngày sau nhất định bệnh nặng nằm trên giường, có điều nhưng cũng không lo lắng, hơn nữa nơi đây hung danh bên ngoài, ít có người hỏi thăm, đúng là một rất tốt truyền pháp.”

Sau đó, Trương Thiên Vũ ống tay áo nhẹ nhàng vung lên, cũn nát cửa lớn liền theo tiếng đóng lại, sau đó Trương Thiên Vũ dẫn tỷ đệ hai người tiến vào trong phòng truyền pháp, Phu Dịch cùng Thần Lộ ở lại bên ngoài canh gác, để ngừa có những người không có liên quan xông tới quấy rối đến bọn họ.

Mấy người này sau khi đi vào, Phu Dịch đem mũ lấy xuống, thấy mũ bên trong vẫn như cũ đang ngủ say Chu Tước, không khỏi có chút lo lắng.

“Chu Tước đã ngủ mê 5 ngày, không có sao chúa?” Thần Lộ lẩy tay nhẹ nhàng nâng đỡ vuốt nó nhu thuận lông chim, nhẹ giọng hỏi.

Phu Dịch lắc lắc đầu, nhẹ giọng thở dài nói: “Ta cũng không biết, bất quá ta cảm giác nó linh lực tựa hồ khôi phục hơn phân nửa, cũng nhanh tinh rồi a.”

“Đúng rồi, ngươi gần nhất còn có thể cảm giác được ca ca ta gì?” Thần Lộ bỗng nhiên nhớ tới kể từ sau ngày đó, lại chưa từng thấy Đông Hạo, liền vội vàng hỏi.

Đáng tiếc đáp án của Phu Dịch đồng dạng làm cho nàng thất vọng, “kể từ sau ngày đó liền không nữa cảm giác, hắn là ở có nơi dưỡng thương, bất quá hắn giống như có biện pháp truy tung chúng ta như, ngươi yên tâm đi.”

“Mấy ngày nay không biết là tại sao, ta luôn cảm thấy tâm thần không yên, cảm giác có xảy ra chuyện lớn.” Thần Lộ trên mặt mang theo lo lắng nói.

Phu Dịch nghĩ đến Thần Lộ vốn một lánh đời vườn đào bên trong bé gái, mặc dù bởi vì quan hệ của Tử Ngọc ở trong thôn danh tiếng không tốt lắm, hầu như không có bằng hữu gì có thể nói, nhưng ít ra ở trong thôn lúc ít nhất không cần lo lắng an nguy, không nghĩ tới gặp phải hắn sau khi đầu tiên là mất đi người thân, bây giờ mặc dù đã biết Đông Hạo còn ở trên đời này, nhưng cũng không ấy đến tận cùng sống hay chết, đến tận cùng là cái gì trạng thái, mà bản thân nàng càng lang bạt kỳ hồ, hơn nữa mấy lần giãy dụa với bến bờ sinh tử, mặc dù vài lần đều chuyển nguy thành an, nhưng vẫn là khiến người ta lo lắng.

Phu Dịch không khỏi thở thật dài một cái, nhẹ nhàng kéo lại tay đao của Thần Lộ: “Xin lỗi, cho ngươi chịu khổ.”

Thần Lộ nhất thời cảm giác thẹn thùng khó nhịn, nói lầm bầm: “Ta tại cùng ngươi nói chánh sự……”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Yên tâm đi, không có việc gì.”

“Chúng ta còn là cẩn thận một chút thì tốt hơn, bây giờ dù sao là Cửu An Thành, người lão tặc kia nhất định sẽ nghĩ hết âm mưu quỷ kế hại chúng ta.” Thần Lộ nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Phong lão tặc tu vi đích xác đáng sợ, có điều Thiên Vũ đã nói, hắn giống như cáo già có trọng tật trong người, không thể tùy tiện tiện thì có thể dùng đến trời tiên cảnh tu vi, ngày hôm trước một trận chiến tất nhiên bỏ ra tương đương giá cả, nếu chỉ là tiên cảnh tu vi nói, ta lại cảm thấy đối với chúng ta uy hiếp không tính quá lớn, dù sao lấy ta cùi kiếp Tiên quyết pháp môn, hơn nữa nửa bước tiên cảnh tu vi, mặc dù sẽ chịu thiệt một chút, thế nhưng vẫn có sức đánh một trận.”

“Chúng ta còn là cẩn tắc vô ưu a, lão tặc quỷ kế đa đoan, dù sao hắn kinh doanh lớn như vậy thế lực, không hắn không có những cao thủ khác.” Thần Lộ nhắc nhở.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Tốt.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 67: Truyền Nghiệp Thụ Đạo Giải Hoặc

Trương Thiên Vũ cùng hai người sau khi vào cửa, Tại Trương Thiên vũ truyền ý bên dưới, hai người quỳ trên mặt đất, đi lễ bái sư.

Ba quỳ chín lạy sau khi, Trương Thiên Vũ gật gù, mỉm cười nói: “Thiên địa mặc dù sinh sôi liên tục lại chính trực sa sút thời khắc, hiện nay thiên hạ ma đạo hung hăng ngang ngược, sư phụ cũng hoàn toàn không là cái gì người giàn bướng, Hành Giá Tam quỳ 9 gõ cũng cũng không phải đi quy củ gì quy trình, có điều lại vẫn có sư phụ dụng ý của chính mình, các ngươi biết tại sao không?”

Tỷ đệ hai người nghe xong vẻ mặt mờ mịt, có điều Trương Thiên Vũ mặc dù hỏi như vậy, nhưng cũng biết bọn họ căn bản không hiểu, Giá Yêu Nhất hỏi cũng bất quá là một hình dung mà thôi, thuận tiện thử thách một chút ngộ tính của bọn họ.

Sơ Nhất khiếp sanh sanh trả lời: “Sư phụ là nhớ chúng ta nhớ kỹ một ngày sư phụ, cả đời là cha gì?”

Trương Thiên Vũ nghe xong lắc lắc đầu không nói gì, vừa nhìn về phía Thập Ngũ, Thập Ngũ suy nghĩ trong lòng cùng Sơ Nhất bình thường, thế nhưng Trương Thiên Vũ đã hủy bỏ, cho nên Thập Ngũ cũng không biết nên nói cái gì.

Trương Thiên Vũ cũng không có làm khó bọn họ, Tiện Tiếu Đạo: “Sư phụ người, Truyền Nghiệp, thụ đạo, giải thích nghi hoặc vậy, ngươi Môn Bất hiểu cũng là nhân chi thường tình, hôm nay sư phụ cho các ngươi đi này đại lễ đều không phải là sư phụ hư vinh, cũng không phải là đi cái kia thời cổ lẽ nghi phiền phức hình thức, Giá Tam Bá 9 gõ kì thực có đạo lý lớn, sư phụ hi vọng các ngươi hai người ghi nhớ tại tâm.”

“Đệ tử nhất định ghi nhớ tại tâm!” Hai thăng nhóc trăm miệng một lời nói.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy hai người biểu hiện cực kỳ vui mừng, gật gật đầu nói: “Giá Tam Bá 9 gõ cùi đầu Thiên đạo, Nhị Bá Địa đạo, Tam Bá Nhân đạo, này 3 lạy là muôn cho các ngươi nhớ kỹ, Tu Hành Nãi là hiệu Thiên Pháp, cái gọi là nhân pháp địa, địa pháp thiên, Thiên Pháp đạo, đạo pháp tự nhiên, cho nên chúng ta tu đạo người trong muôn thường cho rằng giới, vô luận tương lai có cao bao nhiêu thành tựu, đều phải tại mọi thời khắc cầm nắm nhớ nhung một viên khiêm tốn chi tâm, thành mà không kiêu, bại mà không nỗi, đồng thời vẫn cần nuôi trong lồng ngực hạo nhiên chính khí, mới có thể trên ứng phó cửu thiên tinh hoa của nhật nguyệt, dưới nuốt Ngũ Nhạc Sơn sông chi linh bao hàm, mới khả thi thiên địa đại đạo!”

Hai thăng nhóc mặc dù nghe được không hiểu lăm, thế nhưng mâu chốt còn là của Từ Trảo có thể, chỉ là trong nháy mắt liền hiểu, sư phụ giảng thanh âm, kỳ thực chính là làm cho bọn họ làm người tốt mà thôi, vì vậy hai thăng nhóc lại trăm miệng một lời nói: “Sư phụ ở trên, đồ nhi tương lai nhất định đi Thiên đạo, làm người tốt.”

Mặc dù nói có chút to khô ráo, thế nhưng cơ bản ý tứ xem như đúng rồi, vì vậy Trương Thiên Vũ lại gật gù.

Kế tiếp, Trương Thiên Vũ đầu tiên là giảng giải thiên sư một mạch lịch sử, sau đó liền đem “thiên phù trải qua” kinh văn truyền xuống và 11 vì đó giải đáp không hiểu chỗ.

Đợi cho buổi trưa tả hữu, hai người đã xem “thiên phù trải qua” toàn bộ gượng nhớ với trong lòng, mặc dù vẫn như cũ có chút không hiểu chỗ, có điều cái kia đã là Địa Tiên Cảnh sau khi chuyện, bởi vì Trương Thiên Vũ chính mình cũng chỉ là Tân Tiên cảnh, cho nên liên quan tới Địa Tiên Cảnh sau khi tu hành, chỉ có thể đơn giản giải đáp, không thể đem một đường tu hành tâm đắc truyền xuống, có điều để hắn vui mừng chính là, này con trai thứ hai ngộ tính cực cao, cùng hắn mới học thời gian so với còn qua mà không bằng.

Đặc biệt là Thập Ngũ, mặc dù chỉ có sáu tuổi, thế nhưng ấy thiên tư tuyệt luân, thông minh lanh lợi, hơn nữa trời sinh âm dương mắt này 1 từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, thật không biết tương lai khả năng trưởng thành tới trình độ nào, Trương Thiên Vũ cực kỳ trông chờ.

“Hai người các ngươi biết mình tổ họ là cái gì gì?” Đợi hai người đến định sau khi, Trương Thiên Vũ tùy tiện hỏi.

Sơ Nhất cười hì hòi đáp: “Đương nhiên biết, chúng ta họ Trương!”

Lúc nói chuyện vẻ mặt tràn đầy cảm giác tự hào, thậm chí có chút dương dương đắc ý, phải biết rằng trong loạn thế này, rất nhiều hãi tử chỉ là tã lót thời gian liền phụ mẫu đều mất, vạn hạnh bên trong sống sót tự nhiên không biết là tổ họ của chính mình, tên càng như là con to giống như Hôi Oa, bởi vì lúc mới sinh ra đặc thù mà kêu, dần dần, càng ngày càng nhiều người không biết là tổ họ của chính mình.

Thập Ngũ lại nghiêm túc nói: “Tỷ tỷ,

Sư phụ vừa mới nói rồi không muốn tự cao.....”

Sơ Nhất nghe xong khuôn mặt nhỏ nhăn tăng đǒ chót, vội vàng hướng Trương Thiên Vũ nói: “Xin lỗi, sư phụ.”

Trương Thiên Vũ cũng không có đem này coi là chuyện to tát, dù sao hai đứa bé còn nhỏ, vì vậy Tiện Tiếu Đạo: “Không lo lắng, lần sau chú ý thì tốt rồi.”

“Sư phụ, chúng ta còn không biết ngươi tên gì đâu.....” Thập Ngũ nhẹ giọng nói.

Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, cảm tình lâu như vậy quá khứ, còn chưa tự giới thiệu qua đây, vì vậy cười nói: “Sư phụ tổ tiên cùng các ngươi là một nhà, họ Trương, tên gọi Thiên Vũ.”

“Sư phụ, ngươi tên tốt như vậy nghe, chúng ta tên không êm tai, nếu không

giúp chúng ta lấy cái dẽ nghe tên a?” Sơ Nhất vừa nghe sư phụ tên này cùng so ra của bọn họ, giới thiệu tóm tắt thiên địa nhưỡng, sau đó liền quấn quít lấy Trương Thiên Vũ phải giúp bọn họ đặt tên.

Chính Trương Thiên Vũ cũng cảm thấy này Sơ Nhất cùng Thập Ngũ đích xác không được tốt nghe, hơn nữa quan trọng nhất chính là, đi vào tu đạo đường lối, ngày sinh tháng đẻ chính là rất bí ẩn gì đó, như vậy tùy tiện liền đem hai chữ để lộ ra đi, sợ đối với hắn bất lợi, vì vậy hắn gật gật đầu nói: “Tên của các ngươi đích xác không tốt lắm, chưa đựng sư phụ ngẫm lại.....”

Hai đứa bé vừa nghe nhất thời mừng rỡ, không nhịn được cao giọng kêu gọi lên, Trương Thiên Vũ không khỏi từ từ nở nụ cười, cái gì là hài tử.....

Hai đứa bé tiếng cười vui đã kinh động trong sân Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người, tò mò hai người đẩy cửa vào, nhìn thấy Trương Thiên Vũ đang ngồi ở nơi đó nhắm mắt dưỡng thần bình chân như vại, mà hai đứa bé lại một tǎ một hữu ngồi ở bên cạnh hắn, mặc dù hai người đột nhiên xuất hiện đã quấy rầy bọn họ, có điều trên mặt mang ý cười lại còn không có tǎn đi.

Phu Dịch hiểu kỳ nói: “Các ngươi đang cười cái gì?”

“Đại ca, sư phụ muốn giúp chúng ta đặt tên!”

“Hả, đây là chuyện tốt a!” Thần Lộ vừa nghe vội vàng vui vẻ nói.

“Thiên Vũ, còn chưa nghĩ ra gì? Làm sao như vậy chậm a.....” nhìn thấy Trương Thiên Vũ còn là nhắm mắt suy nghĩ, Phu Dịch không khỏi thúc giục.

Trương Thiên Vũ không khỏi nhướng mày, cực kỳ không nói gì nói: “Nếu không ngươi tới?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời lúng túng vô cùng, vò vò đầu nói: “Ngươi cũng biết ta sách không từng đọc mấy quyển, đánh chiếc còn có thể, việc này nhưng đừng tìm ta.”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền đưa tới toàn trường cười phá lên, đặc biệt là cái kia hai tiểu hài tử, càng không có tim không có phổi, cười ngửa tới ngửa lui.

Này nở nụ cười để Phu Dịch cảm thấy lúng túng vô cùng, quay hai đứa bé giả vờ tức giận nói: “Cười cái gì cười, sư phụ ngươi không dạy các ngươi muôn tôn trọng trưởng bối gì!”

Hai đứa bé nhìn thấy Phu Dịch tức rồi, nhất thời dọa nạt không dám lại cười, thế nhưng trong ánh mắt còn là tiếc lộ ý cười.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Có! Hôm nay hai người các ngươi tỷ đệ đến này Tiên duyên, từ đây giải quyết xong chuyện đời, Sơ Nhất ngươi có thể đổi một chữ, tên là Sơ Trần mạnh khỏe?”

“Trương Sơ Trần! Dễ nghe, dễ nghe!” Sơ Nhất vừa nghe nhất thời mừng rỡ, liên tục vỗ tay bảo hay.

“Sư phụ, ta đâu, ta đâu.....” Thập Ngũ ở một bên gấp tỷ tỷ đã có dễ nghe tên, vội vàng nhảy nhót nhót thúc giục.

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn tiếp tục nói: “Thập Ngũ, ngươi cảm thấy Trương Tẩy Trần tên này như thế nào?”

Thập Ngũ nghe xong đồng dạng vỗ tay kêu to vui vẻ nói: “Trương Tẩy Trần, ta yêu thích, thì danh tự này.”

Nghe đến Sơ Nhất cùng Thập Ngũ tất cả đều thoả mãn tên của chính mình sau khi, Trương Thiên Vũ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, này thu đồ đệ thật đúng là món lụy nhân sự tình.....

“Vậy, từ nay về sau, hai người các ngươi liền tên là: Trương Sơ Trần, Trương Tẩy Trần, cho ta tọa hạ đệ tử, ngày khác nếu sư phụ lại có thu đồ đệ, hai người các ngươi lúc này lấy đại biểu không thể thất lễ!” Trương Thiên Vũ nghiêm túc nói.

Hai người vội vàng lại quỳ xuống dập đầu tạ sư ơn huệ.

Một bên Phu Dịch cùng Thần Lộ xem ở trong mắt, trong lòng không khỏi có chút cảm xúc, không ngờ rằng này Trương Thiên Vũ thật là có làm sư phụ hình dáng, vừa là truyền đạo pháp, vừa là đặt tên, lợi hại hơn còn là một đống đạo lý lớn.

“Thiên Vũ a, làm cái gì người ta muốn theo người họ Trương?” Phu Dịch tính tình chính trực, hết lần này tới lần khác ngăn trở trong lòng nghi hoặc, bây giờ thật sự là nhịn không nổi, trực tiếp thốt ra.

Trương Thiên Vũ lúng túng cười cười nói: “Cái gì gọi là theo ta họ Trương a, Sơ Trần cùng tẩy trần vốn họ Trương.”

“Hả……” Phu Dịch ngờ vực thấy Trương Thiên Vũ, luôn cảm thấy trên đời này không có trùng hợp như vậy sự tình a.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch hoàn toàn không tin tưởng hắn, liền đổi với Sơ Trần tẩy trần tỷ đệ hai người nói: “Nói cho các người sư bá, các người có phải hay không vốn họ Trương.”

“Đúng vậy, chúng ta vốn là họ Trương, cha ta là này Cửu An Thành nổi danh thầy thuốc, đáng tiếc ở tẩy trần mới vừa trăng tròn trong khi, cả nhà ngoại trừ hai chúng ta đều một đêm mắc bệnh đột ngột mà chết, không muốn có vị đại gia thu nhận chúng ta, chúng ta đã sớm chết đói đầu đường, có điều đại gia cũng một tháng trước……” Trương Sơ Trần đổi với tên mới rất nhanh sẽ tiến vào nhân vật, bất quá đối với qua lại này chuyện thương tâm nói ra thời gian, trong lòng vẫn còn có chút khó chịu, đã biểu lộ với màu sắc bên trong.

Phu Dịch sau khi nghe được cũng xác định hai người vốn họ Trương sự thật, bất quá đối với cái này khó hiểu thì làm người ta sư bá, còn là cảm giác rất hưng phấn!

“Sư bá, người tên là gì?” Trương Tẩy Trần hỏi.

Phu Dịch cười cười nói: “Ta gọi là Phu Dịch.”

“Phu Dịch? Thật kỳ quái tên a..... ngươi họ gì?” Trương Tẩy Trần như là một hiểu kỳ bảo bảo bình thường tiếp tục hỏi tới.

“Ta.....” Phu Dịch lời chưa kịp ra khỏi miệng mới nhớ tới cũng không biết chính mình họ gì, thế nhưng một giây sau lại bật thốt lên: “Ta họ Khương!”

“Gừng Phu Dịch?” Trương Tẩy Trần đọc thăm một câu sau khi, đột nhiên đổi với Phu Dịch cười nói: “Sư bá tốt khó nghe tên, ha ha ha ha.....”

“Không được vô lễ!” Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch đầy mặt hắc khí, vội vàng gọi to mắng.

Trương Tẩy Trần lúc này mới ngưng cười, Trương Thiên Vũ nói tiếp: “Ngươi sư bá họ Khương, tên ít ỏi vân, biệt danh Phu Dịch.”

“Hả.....” Trương Tẩy Trần nghe xong như là cái tiểu đại nhân bình thường rung đùi đắc ý nói: “Tên này đúng là cũng còn tốt, có điều không có dễ nghe của chúng ta.”

Phu Dịch nhất thời cảm giác bị ngũ lôi oanh đinh bình thường, cả người bị đánh kinh ngạc, trực tiếp không nói gì, “.....”

“Cái kia Đại tỷ tỷ nêu xưng hô như thế nào?” Trương Sơ Trần hỏi.

Trương Thiên Vũ nói: “Vị này là Thần Lộ sư thúc.”

Trương Sơ Trần tỷ đệ hai người vội vàng quỳ lạy nói: “Đệ tử Trương Sơ Trần, Trương Tẩy Trần thấy qua Thần Lộ sư thúc!”

Thần Lộ liền vội vàng đem hai người nâng dậy đến, thấy hai cái hiểu chuyện hài tử không khỏi vui vẻ nói: “Con ngoan, có điều sư thúc cũng nghèo, thật sự không có gì đó khả năng đưa cho các ngươi, sau đó có nhất định bù đắp.”

“Cám ơn sự thúc! Sự thúc tên cỗ gắng nghe nha.....” tợ đê hai người vội vàng nói cảm ơn, sau đó Trương Sơ Trần ca ngợi nói.

Thần Lộ thấy hai người càng xem càng yêu thích, lôi kéo hai người tay nhỏ không dứt khen.

Mà một bên Phu Dịch lại là mặt tối sầm lại, đồng dạng thân phận, bất đồng đại ngộ, thật sự là.....

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 68: TÍN NGƯỜI NG LỰC

“Tẩy Trần, ngươi nói ngươi thấy chúng ta sau lưng có quái thú, bây giờ còn có gì?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Trương Tẩy Trần nhìn một chút sau khi nói: “Ngoại trừ sư bá đều đã không có.”

“.....” Phu Dịch vừa nghe, vốn liền tối như mực sặc mặt rốt cục triệt để tan vỡ, trực tiếp cả giận nói: “Trương Tẩy Trần, ngươi không phải cố ý đùa ta chơi đùa a?”

Trương Tẩy Trần nhìn qua này tiện nghi sư bá tựa hồ thật tức giận, vội vàng thu hồi khuôn mặt tươi cười, nghiêm túc nói: “Vừa rồi vào cửa thời gian, trên cửa chính hai vị môn thần đem sư phụ cùng Thần Lộ sư thúc sau lưng quái thú đánh chạy, có điều sư bá sau lưng ngươi cái kia quái thú quá lợi hại, môn thần đánh không lại.”

“.....” Phu Dịch nghe xong nhất thời không nói gì, tay trái một phen Phong Thiên Kính nơi tay, sau đó vận may trực tiếp bức ra một đạo hào quang hướng mình đảo qua, mặt vừa đã biến thành Phu Dịch vốn mặt, đồng thời quay Trương Thiên Vũ nói: “Ngươi thấy cái gì?”

Trương Thiên Vũ lại lắc lắc đầu nói: “Không có, nếu như thứ này thật tồn tại nói, ta cảm thấy e sợ không hẳn là quý thần lực lượng.”

“Đó là cái gì?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Để cho ta suy nghĩ một chút.....”

“Sư thúc còn có thể trở mặt?” Tỷ đệ hai người thấy Phu Dịch thay đổi hình dáng, không khỏi hiểu kỳ nói.

Thần Lộ cười cười nói: “Đúng vậy, sư bá sẽ trở mặt.”

Phu Dịch không nói gì thấy hai người, tùy tiện vừa là một đạo hào quang đảo qua, vừa đổi trở về hình dáng của Khương Thiếu Vân.

Hai đứa bé thật đúng là cho rằng là ảo thuật đậu lại bọn họ chơi đùa, lúc này cao hứng vỗ tay bảo hay.

Đột nhiên, Trương Thiên Vũ hé mồm nói: “Tẩy Trần, ngươi mới vừa nói ngươi thấy môn thần đem hai con quái thú đánh chạy?”

“Đúng vậy.” Trương Tẩy Trần gật gật đầu nói.

Trương Thiên Vũ lại trầm mặc sau một lát, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một tối như mực đinh nhỏ đậu với trong tay trái, đồng thời tay phải nắm kiếm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Theo Trương Thiên Vũ trong miệng thần chú càng niệm càng nhanh, cái kia tối như mực đinh nhỏ lại thả ra ba tấc kim quang, càng có từng tia từng tia đan hương khí từ đó truyền đến.....

“Thiên sư đan đinh, tử khí hôi hổi, tru tà tránh lui.....”

Đúng lúc này, Trương Tẩy Trần đột nhiên kinh ngạc nói: “Sư phụ, sư bá phía sau cái kia quái thú để một râu bạc ông lão đánh chạy!”

Trương Thiên Vũ lúc này đang chuyên tâm làm phép, cũng không nghe thấy Trương Tẩy Trần đang nói cái gì, đợi ấy xong công sau khi, liền hỏi: “Thế nào rồi, Tẩy Trần?”

Trương Tẩy Trần vội vàng nói: “Vừa rồi sư phụ triệu hồi ra một râu bạc ông lão đem cái kia quái thú đánh chạy.”

Trương Thiên Vũ nghe xong gật gật đầu nói: “Vậy thì đúng rồi, cái kia quái thú đều không phải là thần Quỷ, mà là tín ngưỡng lực, coi là thật không ngờ rằng này Cửu An Thành lại đầm rồng hang hổ, ta còn quả nhiên là xem thường Phong Dật Hàn cái kia lão tặc.”

“Ngươi xác định là Phong Dật Hàn người lão tặc kia?” Phu Dịch hỏi ngược lại.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ngươi không cần đi hoài nghi Phong Ba Trang vị kia, ta mặc dù nhìn không thấu ấy tu vi, thế nhưng hắn lại cho ta một loại sâu không thấy đáy cảm giác, cho nên hắn nếu muốn hại chúng ta nói, chỉ là nhúc nhích một chút đầu ngón tay sự tình, không cần vận dụng bực này thấp hèn thủ đoạn, hơn nữa quan trọng nhất chính là, tín ngưỡng lực thứ này là loài người nghiên cứu ra, cho nên liền Long Khiếu Vân lão hồ ly kia cũng không cần đi hoài nghi.”

“Tín ngưỡng lực là cái gì? Sư phụ!” Phu Dịch cùng Thần Lộ còn chưa hỏi, Trương Sơ Trần lại nhanh hơn một bước.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Tín ngưỡng lực, tức là mặt chữ ý tứ, dựa vào vô số tín đồ tín ngưỡng mà sản sinh một loại thần bí sức mạnh, loại sức mạnh này theo phát hiện cho tới bây giờ, ngoại trừ đồng dạng dùng tín ngưỡng lực đối kháng,

Hoàn toàn không có biện pháp khác, năm đó phương tây dị tộc đã có một đại giáo chính là dựa vào ngàn tỉ tín đồ sản sinh tín ngưỡng lực mà huy hoàng nhất thời, có điều còn đây là bàng môn tà đạo thuật, chung quy không giống như ta huyền môn đại đạo, ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn thời gian bị Ma tộc tàn sát hết.”

“Thế gian lại còn có bực này thần kỳ sức mạnh!” Phu Dịch nhất thời sững sốt, thế nhưng lại là liền chính hắn cũng không biết, vật này đã ở trong đầu của hắn cắm rễ sinh mầm, ngày sau nở hoa kết trái thời gian, chính là ấy rực rỡ hào

quang ngày.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta cũng vậy vừa rồi nghe Tẩy Trần nói là bị môn thần đánh chạy mới phản ứng được, thử một lần bên dưới quả nhiên linh nghiệm, phải biết rằng này môn thần vốn không tồn tại, ♦k bọn hai vị này thần thì là bị vô số người tín ngưỡng bỗng dừng chế tạo ra, cho nên ta lợi dụng thiên sứ đinh thử một lần, vật ấy chính là ta thiên sứ một mạch cung phụng tổ tiên sử dụng, trải qua này không có mấy tuổi cung, trong đó tín ngưỡng lực tuyệt không so với môn thần không đều.”

“Hả……” Thần Lộ bỗng nhiên tỉnh ngộ, tùy tiện nói: “Nói cách khác, Tẩy Trần mới vừa nói lão đầu râu bạc, kỳ thực chính là ngươi tổ tiên?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không không không, chúng ta bộ tộc cung phụng không phải tự chúng ta tổ tiên, chúng ta cung phụng chính là Tam Thanh Đạo Tổ bên trong Thái Thanh Đạo Tổ đạo đức Thiên Tôn, bởi vì chúng ta tổ tiên chính là sư thừa Thái Thanh Đạo Tổ, cho nên Tẩy Trần nhìn thấy hắn là Thái Thanh Đạo Tổ mới đúng, đương nhiên, cũng không phải thật Thái Thanh Đạo Tổ, có điều là chúng ta bộ tộc triệu năm qua tín ngưỡng lực ngưng tụ thành bóng mờ thôi.”

“Thực sự là quá thần kỳ.” Phu Dịch không khỏi kinh hô.

Cùng lúc đó, một chỗ hắc ám vô biên cũ nát vô cùng bên trong cung điện, một bóng mờ mạnh phun ra một ngụm máu đen, vốn liền có chút hư ảo bóng người càng thêm lơ lửng không cố định.

Sau đó ra lệnh một tiếng, dũng mãnh vào năm đạo người áo đen bịt mặt, dùng 1 vóc người thon nhỏ người dẫn đầu, mà người này chính là ba ngày trước ban đêm cùng Phong Dật Hàn vài lần mây mưa nữ tử.

“Sau ba ngày giờ tý canh ba tức là hiến tế ngày, Ti Đồ Dịch lại làm việc bất lợi, để bản tọa rất thất vọng……” cái kia bóng mờ âm thanh đồng dạng mơ hồ, thế nhưng nhưng từng chữ rõ ràng thăng vào năm người trong đầu.

Mặc dù trong giọng nói không có để lộ ra tức giận, có điều này năm cái người mặc áo đen lại là hiểu rõ vô cùng vị lão tổ tông này, Tề Xuyến Xuyến quỳ xuống, nữ tử vội vàng nói: “Nô tỳ làm việc bất lợi, xin chủ nhân trách phạt!”

Bóng mờ thở dài nói: “Việc này cũng không có thể hết trách ngươi, là ta bất cẩn rồi, thật không nghĩ tới đường đường Côn Lôn thủ đồ, được xưng huyền môn hai đời người số một Ti Đồ Dịch cư nhiên như thế không tốt, liền ba cái Tân Tiên cảnh phế vật đều thu thập không dứt.....”

“Chủ nhân.....”

“Không lo lắng, bản tọa đã dùng vật đổi sao dời thuật đem ba người kia đưa nhỏ khua về Cửu An Thành, và dùng Thiên Sát thuật trấn áp nguyên dương của bọn họ, không ngờ rằng này Cửu An Thành bên trong lại tàng long ngựa hổ, vừa mới lại đem bản tọa ba đạo Thiên Ma thân phận thật sự tru diệt, trước mắt cách hiến tế ngày chỉ có tầm thường ba ngày không đủ, hi vọng các ngươi không để cho ta thất vọng.”

“Bọn họ đang nơi nào?”

“Cửu An Thành!” Bóng mờ nói ra ba chữ này lúc ngữ khí rất nặng, hiển nhiên vừa rồi chính mình đã nói qua ở Cửu An Thành, nàng còn muốn hỏi lại, đã lòng sinh tức giận.

Nữ tử vội vàng liên tục dập đầu, âm thanh run rẩy nói: “Xin chủ nhân yên tâm, nô tỳ tất nhiên đem ba người bọn họ đem ra, nếu không lấy cái chết tạ tội!”

“Không không không! Không có thất bại! Việc này bèn bản tọa tính mạng du quan đại sự, các ngươi đi trước, Ung Hòa đem cầm bản tọa Huyền khiến cho các ngươi áp trận!”

“Ung Hòa!” Bóng mờ lời ẩy một chút, phía dưới quỳ xuống năm người nhất thời cảm giác mồ hôi lạnh chảy ròng, nghĩ đến này Ung Hòa tất nhiên là cực kỳ khủng bố đồ vật.

“Các ngươi trước tiên lui ra đi, Tử Linh ngươi lưu lại!” Bóng mờ ra lệnh một tiếng, ngoại trừ cô gái kia ở ngoài, còn lại bốn người lúc này như đổi mặt đại xá bình thường chạy trối chết.

Đợi cái kia bốn gã người mặc áo đen lui ra sau khi, nữ tử thân thể vẫn như cũ đang run rẩy.

“Hôm nay hao tổn quá lớn, bản tọa phải bổ sung nguyên âm dùng điều hòa chân nguyên.”

Bóng mờ nhàn nhạt nói một câu, cô gái kia vội vàng đứng lên, đem y phục trên người cởi không còn một mống, lộ ra một khối cực kỳ thương thừa thân thể, sau đó bóng mờ trực tiếp phụ với thân thể của nàng trong vòng liền biến mất không thấy.

Sau đó nữ tử tựa như mê muội bình thường, không dứt dùng chính mình cái kia một đôi tay ngọc nhỏ dài nâng đỡ mò thân thể của chính mình, đồng thời trong miệng không dứt phát sinh cực kỳ còn nghi ngờ có tiếng.

Toàn bộ quá trình ước chừng kéo dài nửa canh giờ, nữ tử lúc này mới theo một tiếng duyên dáng gọi to xụi lơ trên mặt đất, sau đó bóng mờ rời thân thể bước ra, có điều lúc này bóng mờ lại tựa hồ như ngưng thật rất nhiều.

“Hừ! Ngươi và quan hệ của Ti Đồ Dịch ngược lại không tệ a, bản tọa làm ngươi phụ tá hắn lên chức, do đó khống chế toàn bộ Cửu An Thành, ngươi ngược lại tốt, phụ đến giường lên!” Bóng mờ hừ lạnh một tiếng, trong lời nói vẻ bất mãn hết hiện.

Nữ tử lúc này run lên một cái, không ai so với nàng càng hiểu rõ vị lão tổ tông này, nếu không có bây giờ còn có cần phải địa phương của nàng, sợ chõ.....

Nữ tử lúc này ngã quyên trên đất, “thình thích thình thích thình thích thình thích.....” không dứt dập đầu nhận sai.

“Có phải là cảm thấy hiến tế ngày gần, mới hiến tế thân thể ít ngày nữa liền đến, thì nghĩ phỏng đãng một chút chính mình? Còn là người đã đối với Ti Đồ Dịch ngầm sinh tình nghĩa?”

Nữ tử vội vàng trả lời: “Nô tỳ chỉ là nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, mong rằng lão tổ tông chuộc tội.....”

“Tin rằng người cũng không dám phản bội bản tọa, thôi thôi, ngược lại bộ thân thể này đã tàn tạ không chịu nổi, hiến tế ngày bản tọa tặng cho người Thái Âm thân thể, đến lúc đó Thái Dương Thái Âm kết hợp, người liền có thể theo bản tọa đồng thời phi thăng tiên giới, hy vọng người không muốn sai lầm tiền đồ!”

Bóng mờ lời nói này nói ngữ trùng tâm địa, thăng nghe nữ tử cảm ơn chi tâm bành trưởng, vội vàng khẩu tạ nói: “Cám ơn lão tổ tông, nô tỳ tất nhiên sẽ không để cho lão tổ tông thất vọng.”

“Được rồi, người đi xuống đi!”

Ai biết, đợi nữ tử thôi lui sau khi, bóng mờ trong ánh mắt rõ rõ ràng ràng né qua một tia độc ác vẻ, sau đó hai tay liên tục bấm quyết, liền nhìn thấy trên mặt đất đột nhiên xuất hiện một tòa sao sáu cánh trận đồ, mơ hồ trong lúc đó dần hiện ra một khối lớn vô cùng ác thú thân hình!

Mà lúc này Phong Ba Trang bên trong, đang cung áo vàng nữ tử đánh cờ nho sinh mạnh đứng lên, quanh thân tỏa ra khí băng hàn, phảng phất hoàn toàn tựa như biến thành một người khác.

Áo vàng nữ tử lúc này hoảng hốt, hoảng hốt vội nói: “Huynh trưởng, xảy ra chuyện gì!”

Nho sinh sắc mặt ngưng trọng nói: “Không nghĩ tới lão già kia lại đem Ung Hòa triệu hồi ra đến rồi!”

“Ung Hòa! Hắn muốn phá huỷ tòa thành này gì?” Áo vàng nữ tử nghĩ đến Ung Hòa đáng sợ, đồng dạng kinh hãi vô cùng, nàng tuyệt đối không ngờ rằng để đạt được mục đích, nàng Thánh Thiên lão tổ lại can đảm kêu gọi cỡ này cầm ky đồ vật!

Nho sinh thở phào nhẹ nhõm nói: “Ung Hòa nói vậy cũng không là hắn toàn bộ thủ đoạn, huyền thiên tôn!”

Theo nho sinh ra lệnh một tiếng, bên cạnh người mặt đất đột nhiên dần hiện ra một đạo ngân quang, ngân quang tản tán sau khi, một vị người mặc sáng ngân chiến giáp, thân cao trượng 2, sinh mắt to mày rậm tiểu tướng đứng ở trong trận, sau đó quỳ một chân trên đất, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn nói: “Tôn thượng xin cứ việc phân phó, thuộc hạ nhất định đem hết toàn lực, cho dù chết, cũng sẽ hoàn thành tôn thượng nhiệm vụ.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 69: Thánh Thiên Lão Tổ Vs Yêu Hoàng

“Lộn xộn cái gì đó, bản tôn chỉ là sai ngươi làm cái tiểu nhiệm vụ thì kích động ăn nói linh tinh, ngày sau như thế nào khả năng thành đại khí?” Nho Sinh mặc dù trong lời nói có tất cả đều là trách cứ, thế nhưng sắc mặt lại chưa hiện ra một tia vẻ giận dữ, nghĩ đến tất nhiên là chỉ tiếc mài sắt không nê kim, hoàn toàn thúc giục cử chỉ.

Huyền Thiên Tôn tự nhiên biết, không khỏi cười hắc hắc, hoàn toàn như là đứa bé vậy.

Áo vàng nữ tử sau khi thấy che miệng cười nói: “Ngươi đứa nhỏ này..... hẵn bây giờ khôi phục thế nào rồi?”

Huyền Thiên Tôn vội vàng trả lời: “Hắn ạ, lại có một tháng liền có thể biến hóa, đến lúc đó hắn có thể cõi gắng hầu hạ cô cô.”

“Được rồi, việc nhà chứa đựng sau trò chuyện tiếp, này đến bản tôn có chuyện quan trọng giao cho ngươi làm, việc này quan hệ đến ngày sau khênh Ma nghiệp lớn, không cần thiết phạm sai lầm.” Nho Sinh Nhất vốn đang Kinh Đạo.

“Vâng, tôn thượng xin cứ việc phân phó chính là.” Huyền Thiên Tôn đồng dạng thu hồi khuôn mặt tươi cười, đằng đằng sát khí nói.

Nho Sinh ngửa mặt lên trời thở dài nói: “Thánh Thiên Lão Tổ Dĩ tư dục kêu gọi Ung Hòa, nếu như Ung Hòa xuất thế, không những Cửu An Thành khó giữ được, hơi bất cẩn một chút, toàn bộ thiên hạ đều muốn máu chảy thành sông, này tuyệt đối không phải vốn Tôn Sở mong muốn, cho nên bản tôn muốn đích thân tới Thánh Thiên Cung, tự mình ra tay đem trấn áp, nhưng còn có một chuyện

đồng dạng liên quan đến ngày sau khênh Ma nghiệp lớn không thể sai sót, cho nên chuyện này liền giao cho ngươi tới làm.”

“Tôn thượng xin yên tâm, cho dù là liều mạng, thuộc hạ cũng nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.” Huyền Thiên Tôn trả lời.

Nho Sinh cười cười nói: “Hoàn thành nhiệm vụ chính là, không muốn nói chuyện gì sinh tử, bây giờ ngươi tuy là bản tôn đệ tử nhập thất, lại chớ quên thân phận của ngươi, bản tôn sau trăm tuổi, vẫn cần ngươi tiếp nhận đại thống, nhớ kỹ gì?”

“Vâng!” Huyền Thiên Tôn trả lời.

Sau đó, Nho Sinh tỉ mỉ đem tình thế báo cho Huyền Thiên Tôn sau khi, liền cùng Huyền Thiên Tôn chia binh hai đường, Huyền Thiên Tôn nhắm Cửu An Thành, mà Nho Sinh lại hóa thành một đạo tàn ảnh không thấy bóng dáng, chỉ để lại áo vàng nữ tử nhìn theo hai người, đáng tiếc bây giờ nàng mất hết tu vi, Phủ Tắc Thủ sự tình tất nhiên là của nàng hôn hướng về, cần gì Huyền Thiên Tôn vị này bên trong định ra đại Yêu Hoàng mạo hiểm.

Lúc này, cũ nát bên trong cung điện lục mang tinh trận ánh sáng xông thăng cứu tiêu, trong trận gào thét có tiếng liên tục, một con màu vàng da lông đỏ mỏ con vượn trong khi không dứt nện gỗ mặt đất, cứng rắn vô cùng còn có cẩm chẽ thêm vào mặt đất, vài cái liền bị ấy chùy thành bụi phấn!

Coi là thật không hổ là làm người nghe kinh hãi mãnh thú, chưa tắt cả hiện thân phận thật sự liền uy lực như thế, ví như Nhược Dương Chân để cho hiện thế, tất nhiên giết người thành tính, nhân gian giới tất nhiên máu chảy thành sông.

Mắt thấy kêu gọi nghi thức sắp sửa xong xuôi, Ung Hòa thân càng ngày càng ngưng tụ thời gian, một đạo màu tím độn quang phá không mà đến, dừng lại với đại điện ở ngoài.

Độn quang tản đi, thình lình hóa thành quần áo tím Nho Sinh, nhìn trước mắt cũ nát đại điện, cười nói: “Thánh Thiên Huynh, có khoẻ hay không a.....”

Nho Sinh Nhất vừa nói một bên hướng về trong đại điện đi tới, bóng mờ đồi với người trước mặt này mặc dù không tính là quen thuộc, nhưng cũng biết ấy thân phận, vì vậy cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi tới bản tọa nơi đây làm chi?”

Nho Sinh cười nói: “Thánh Thiên Huynh nghịch ngợm, lại kêu gọi Ung Hòa bực này hung vật, bản tôn không thể không đích thân đến, xin khuyên Thánh Thiên Huynh từ bỏ kêu gọi nghi thức, cũng tốt còn thiên hạ một thái bình.”

Nho Sinh trong miệng mặc dù khách khí, thế nhưng thủ hạ lại chưa dừng lại, chỉ là ánh mắt khẽ lược nghi thức tiến độ, liền biết lúc này đã hoàn thành tám chín phần mười, lại có nhiều nhất một phút thời gian, Ung Hòa tất nhiên giáng thế, đến lúc đó muôn ngăn cản nói, không có ba vị trở lên tương đương với kim tiên cảnh tu vi đại năng, tuyệt đối không thể trấn áp cỡ này mãnh thú.

“Ngươi quản việc không đâu đi!” Bóng mờ thẹn quá thành giận, thế nhưng là chưa đỗi với Nho Sinh làm ra công kích, nghĩ đến lúc này tất nhiên là phân thân thiếu phương pháp.

Thế nhưng Nho Sinh nhưng không có cho hắn cơ hội, cười lớn một tiếng nói: “Này chuyện thiên hạ, còn có bản tôn quản không được gì?”

Dứt lời,

Yêu pháp đã chuẩn bị xong xuôi, sau đó tay phải một ngón tay cửu thiên hé终身 một tiếng nói: “Nhận cửu thiên ứng phó nguyên tiếng sấm rồng hóa trời tôn lệnh trấn áp chư tà, tha tội!”

Vừa dứt lời, vốn trời xanh quang đãng bầu trời lập tức mây đen rậm rạp, sau đó một đạo như là bánh xe phẳng chất tia chớp màu vàng óng liền như long xà bình thường, hướng về bên trong cung điện lục mang tinh trân cong queo đi, uy lực của nó so sánh Phu Dịch lúc độ kiếp thiêng lôi chỉ có hơn chứ không kém.

“Thăng nhãi ranh, ngươi dám!” Bóng mờ lúc này giận dữ, vội vàng khởi động chân nguyên, theo sau đầu bay ra 1 bảo đảm thật ♦ Nhu Chỉ trịnh ♦ đem màu vàng long xà một phát bắt được, vốn cuồng loạn bay lượn tia chớp màu vàng óng bị ấy nắm ở trong tay sau khi, lại không được tiến thêm, sau đó bị ấy vung một cái, liền oanh tới mấy dặm ở ngoài đỉnh núi bên trên, đỉnh núi bị đòn đánh này lôi cong queo bên dưới lúc này thạch vỡ nát núi lở, rất đồ sộ.

Nho Sinh tựa hồ cũng biết, nếu là đơn giản như vậy một đòn liền đem trấn áp, vậy Thánh Thiên lão tổ quả nhiên là hữu danh vô thực, phải biết rằng vị này nắm đó nhưng kim tiên cảnh sơ kỳ đại năng, cách dụng vào pháp tắc cũng chỉ thiếu chút nữa xa, mặc dù bây giờ thân thể đã tốn tu vi Đại tướng, thế nhưng cảnh giới còn ở, vẫn như cũ là một không thể xem thường đại địch.

Nho Sinh cười lạnh một tiếng nói: “Ngược lại có chút thủ đoạn.”

Nói thõi tay phải liền ngón tay, hơn mười đạo kim long gào thét tiếng này liên tục, điên cuồng nhắm phía lục mang tinh trận.

“Tiểu nhi, bắt nạt ta quá mức!” Bóng mờ hét lớn một tiếng, vây thật ♦ Nhu Chỉ chỉ các-bô-xít cooh huy khiển trách chỉ ♦ gấp nhiều lần có thừa, quay không trung kim long sờ mó, liền lại bị ấy nắm ở trong tay ném xa xa.

Bóng mờ giận dữ nói: “Tiểu yêu, ngươi có điều tầm thường lôi kiếp cảnh tu vi, bây giờ cũng bất quá là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn thõi, hôm nay ngươi nếu xấu bản tọa đại sự, bản tọa định nâng Thánh Thiên tất cả dạy lực lượng đuổi giết ngươi đến chân trời góc biển, mặc dù là Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn cũng che chở không được ngươi chu toàn!”

Bóng mờ nói như vậy hiển lộ hết đe dọa tâm ý, đáng tiếc nếu là Nho Sinh sợ, há lại sẽ đã đến?

Nho Sinh lúc này cười nói: “Lão già, ngươi cũng bất quá là phô trương thanh thế thõi, như bị ngươi đến Thái Dương thân thể khôi phục kim tiên cảnh hoặc là nâng cao một bước dụng vào pháp tắc nói, bản tôn đích xác muốn sợ ngươi ba

phần, thế nhưng bây giờ ngươi bất quá là không trọn vẹn thân thể, hôm nay đưa ngươi trấn áp nơi đây, coi như ngày sau ngươi phá tan phong ẩn chạy ra thời gian, bản tôn cũng tất nhiên phá tan huyền môn cảnh qua thiên yêu, thì sợ gì ngươi đe dọa?”

Dứt lời, tay phải tiếp tục chỉ thiên, thiên lôi liên tiếp cong queo dưới, đồng thời tay trái bấm 1 Tiên quyết, đem trong cơ thể tinh, khí, thần tam nguyên hợp nhất, theo mắt, mũi, trong miệng phun ra ngọn lửa hùng hực, ngọn lửa hùng hực trong nháy mắt liền đem lục mang tinh trận bao phủ, sau đó liền nghe đến Ung Hòa thống khổ kêu lên số.

“Yêu nghiệt! Bản tọa định đưa ngươi rút gân đào xương, mới khả năng phát tiết ra trong lòng mỗi hận!”

Lúc này Thánh Thiên lão tổ toàn lực ứng đối thiên lôi, vạn vật không ngờ rằng này con năm đó cũng không có đặt ở trong mắt tiểu yêu lại lôi hỏa cùng xuất hiện, rơi vào đường cùng, chỉ phải đem thật ♦ Nhu Chỉ chỉ từ thực muội Γ♦ đem lục mang tinh trận phủ kín, dùng che chở Ung Hòa tính mạng.

Như vậy đấu pháp đã tổn đi hai phần ba, lục mang tinh trận nhiều nhất còn có năm phút đồng hồ liền có thể hoàn thành, Thánh Thiên lão tổ đem hết toàn lực bảo vệ.

Nho Sinh sắc mặt mặc dù không thay đổi, thế nhưng trong lòng đã có chút nóng nảy, dù sao hắn bây giờ tu vi rơi xuống lão yêu quái một cảnh giới, bây giờ lão yêu quái mặc dù là không trọn vẹn thân thể, thế nhưng kim tiên cảnh cảnh giới vẫn như cũ như một đạo cái hào rộng giống nhau dựng thẳng ở trước mặt hắn, còn ở lập tức kêu gọi trận pháp chiêm ấy hơn một nửa tâm thần, mới vừa có sức đánh một trận.

Nho Sinh không dám nói nữa, nhất tâm nhị dụng bên dưới, toàn lực phát động cửu thiên thần lôi cùng tam muội chân hỏa, dùng lớn nhất trình độ luyện hóa Thánh Thiên lão tổ này con tính mạng giao tu thuật ♦ Nhu Chỉ bức tranh ♦

Mắt thấy thời gian từng giây từng phút quá khứ, vậy thật ♦ Nhu Chỉ nướng chín chảy ào ào huy ôi truân am thẻ bu ♦ dưới trở nên hư ảo vô cùng, hầu như đều không thành hình, thế nhưng kêu gọi trận cung sắp sửa thành công mở ra.

Nho Sinh không khỏi khẩn trương, mạnh mẽ huy động một giọt trong lòng máu, hắn muốn dùng 1 giáp tuối thọ mạnh mẽ trấn áp Ung Hòa.

Tại đây một giọt trong lòng máu thêm vào này định, cửu thiên thần lôi cùng tam muội chân hỏa đồng thời thoảng hiện yêu dị huyết quang, như thế mạnh mẽ tấn công bên dưới, thật ♦ Nhu Chỉ loại chiểu nói thẳng hi sổ sách ♦ không chịu nổi, trực tiếp tan đi trong trời đất.

Theo Ung Hòa một tiếng rống to, thiên địa ảm đạm phai mờ, vô số quỷ khốc lang hào có tiếng nương theo lấy cuồng bạo âm phong truyền đến.

“Thất bại!” Nho Sinh nhìn thấy tình cảnh này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng dùng độn thuật lùi về sau đến đại điện ở ngoài, để xem sau đó.

“Ha ha ha ha! Người định không bằng trời định, tiểu tử, đi chết đi!” Theo Thánh Thiên lão tổ cười to một tiếng, một hòn mười trượng bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở mảnh này ảm đạm bên trong đất trời, toàn bộ Thánh Thiên đại điện theo tiếng mà đất trũng.

Nho Sinh lúc này đau lòng đến cực điểm, không ngờ rằng liều mạng 1 giáp tuối thọ, còn là không thể đem Ung Hòa trấn áp, mắt thấy từng đạo từng đạo thần lôi cong queo dưới như là đá chìm đáy biển, không khỏi có chút nản lòng thoái chí.

Nhưng vào lúc này, bầu trời đột nhiên sáng ngời, một đạo màu đỏ độn quang phá không mà đến, ánh sáng nhưng cùng nhạt nguyệt tranh huy, hơn nữa này độn quang vẻ thuần khiết vô cùng, cùng Nho Sinh huy động trong lòng máu sau yêu dị máu đỏ vẻ hoàn toàn khác nhau.

Kiếm độn xé rách trời cao, mãi đến tận Ung Hòa đỉnh đầu thời gian, theo trên

chín tầng trời hạ xuống cái kia cuối cùng một đạo thần lôi hợp hai làm một, vàng ròng hai đạo quang mang đan xen vào nhau, trực tiếp dùng oai thiên diệt phong thái theo Ung Hòa đỉnh đầu xuyên qua thăng xuống dưới.

“Không!.....”

Thánh Thiên lão tổ vừa nghe vang vọng đất trời bi phẫn khóc thét, cũng không thể ngăn cản trước mắt này hắn hoàn toàn không muốn nhìn thấy sự tình phát sinh.

Kiếm quang cùng thiên lôi xẹt qua, cao mười trượng bóng đèn lập tức liền chia năm xẻ bảy, sau đó theo bóng đèn bên trong bay ra một cái bóng mờ kéo thật dài huyết quang bỏ chạy.

Đạo hư ảnh này tự nhiên là Thánh Thiên lão tổ bản thể, đáng tiếc Nho Sinh muốn đuổi giết thời gian, cái kia bóng mờ sớm chạy ra tầm mắt, huyết độn thuật vô đối thiên hạ, dù sao này đây 1 giáp công lực để đánh đổi, đặc biệt là Thánh Thiên lão tổ bây giờ không có thân thể, đi chính là quý tu thuật, mặc dù không biết là hắn như thế nào khởi động huyết độn thuật, thế nhưng nói vậy giá cả tuyệt đối lớn vô cùng.

Độn quang tản đi, hóa thành một thanh thiêu đốt ba thước ánh lửa, hình dáng cổ điển màu đỏ thân kiếm lơ lửng ở giữa không trung.

Nho Sinh thấy chuôi này xích kiếm, bỗng nhiên nhớ tới chuôi này xích kiếm đương nhiên cùng Ma tôn giao chiến thời gian tình cảnh, liền vội vàng khom người làm tập nói: “Vệ Tử Dạ thấy qua huyền thanh thượng nhân.”

Vừa dứt lời, xích kiếm bên trong lại truyền đến một tiếng nội tức chất phác tiếng nói: “Đạo hữu là cao quý Yêu Hoàng, bần đạo không dám bất cẩn, ngươi và ta lúc này lấy ngang hàng luận giao.”

Yêu Hoàng vệ Tử Dạ cười cười nói: “Năm đó thượng nhân cầm trong tay để kiếm chiến Ma tôn phong thái rõ ràng trước mắt, vẫn bối cho đến lúc này nhớ tới

vẫn như cũ nhiệt huyết sôi trào, tiền bối quả thật chúng ta tấm gương, sao dám cùng thế hệ luận giao.”

“Đạo hữu chính là Thái Cổ thần tướng Bạch Trạch sau khi, bây giờ vừa làm Yêu Hoàng, thân phận cao quý không tả nổi, hôm nay càng vì thiên hạ muôn dân không tiếc hao tổn 1 giáp tuổi thọ, Yêu tộc khả năng có đạo hữu như vậy Thần Nhân, làm hưng thịnh hiện ra, còn đây là lão phu luyện chế thô đan được một viên, nếu là đạo hữu không chê nói, mong rằng nhận lấy.”

Dứt lời, Viêm Đế trong kiếm né qua một vệt kim quang, Yêu Hoàng vê Tử Dạ vội vàng tiếp ấn tiếp ở trong tay, nhìn kỹ, lại là Côn Lôn độc nhất bí chế “Cửu Chuyển huyền thiên đan”!

“Này..... quá quý trọng.....”

“Vô hại, thiên tài địa bảo vốn là người trong thiên hạ hết thảy, hôm nay đạo hữu vì thiên hạ muôn dân hao tổn tuổi thọ, lẽ ra nên đoạt được, ngày rằm sau đạo hữu rảnh rỗi dời bước Côn Lôn, lão phu sẽ làm tự mình làm đạo hữu đón gió Tẩy Trần, cùng bàn khênh Ma nghiệp lớn!”

Thiên hạ huyền môn người đứng đầu mời, nhưng lại là chính mình kính ngưỡng người, vê Tử Dạ lúc này ôm quyền nói: “Đợi ta cầm trong tay việc giải quyết xong thời gian, nhiều thì một năm, chậm thì nửa năm, nhất định bái phỏng Côn Lôn.”

“Tốt! Một lời đã định!”

Sau đó, màu đỏ lại hóa thành một đạo màu đỏ kiếm quang, xẹt qua chân trời, hướng về Côn Lôn núi phương hướng mà đi.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 70: Yêu Tộc Thiếu Chủ, Người Quen!

Trước mắt nguy cơ chưa trừ, đem này hai đứa bé mang theo bên người nói e sợ sẽ thương tổn tính mạng của bọn họ, Trương Thiên Vũ một nhóm chuẩn bị rời đi, sau đó Dã Tiên Pháp Tương Na Phá nhà ở bố trí cấm chế sau khi.

Mấy người chính là một phen nói lời từ biệt, sau khi Phu Dịch đoàn người liền ra cựu trạch, Bất Quá Tiếp hạ xuống đi nơi nào, lại là một vẩn đề.

“Ta cảm thấy chúng ta vẫn còn có chút trùng động, này Cửu An Thành dù sao cũng là lão tặc địa bàn, không bằng còn là ra khỏi thành đi thôi?” Thân Lộ đề nghị.

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đồng ý kiến nghị của Thân Lộ, sau đó ba người liền hướng về nơi cửa thành đi đến.

“Ồ, người kia nhìn thật quen!”

Tựu Tại Tam người tới gần cửa thành thời gian, nhìn thấy một thân sáng ngân chiến giáp, dáng người khôi ngô thiếu niên vọt vào.

“Cái kia hình như là Lý đại ca?” Phu Dịch trước mắt đột nhiên sáng ngời, lập tức vui vẻ nói.

Trương Thiên Vũ nhinnie kỹ, người này không phải Lý Lăng Phong là ai, lúc này ba người đi mau vài bước, nghênh đón.

“Lý đại ca!” Phu Dịch hai người đồng hô một tiếng.

Lý Lăng Phong lúc này sững sốt, nhìn về phía ba người quần áo trang phục

thời gian trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, không ngờ rằng lúc này mới vừa mới vào thành thì tìm được rồi Yêu Hoàng công đạo bảo vệ người, thế nhưng những người này lại nhận biết mình?

Vì vậy hắn từng cái đảo qua, nhìn thấy Phu Dịch cùng Thần Lộ thời gian vẫn như cũ hơi nghi hoặc một chút, hai người kia hắn là đích xác chưa từng thấy, dù sao Phu Dịch bây giờ dùng chính là trong mộng thiếu niên Khương Thiếu Vân gương mặt đó, Lý Lăng Phong không quen biết cũng là hợp tình hợp lý.

Thế nhưng khi hắn thấy rõ Trương Thiên Vũ thời gian, chỉ cảm thấy có chút quen mắt, lại ngẫm nghĩ, một cái tên lập tức thốt ra: “Trương Thiên Vũ! Tại sao là ngươi!”

Sau đó hai cái đã lâu không gặp huynh đệ chăm chú ôm nhau.

“Hai vị này là……” Lý Lăng Phong nhìn trước mắt này một đôi tuấn nam mỹ nữ hỏi.

Phu Dịch lúc này sững sốt, này mới phản ứng được bây giờ chính mình cũng không phải nguyên lai gương mặt đó, chỉ phải không nói gì nói: “Lý đại ca, ta là Phu Dịch……”

“Phu Dịch!” Lý Lăng Phong lúc này hoảng hốt nói: “Mặc dù hơn mười năm không thấy, ta đây con mắt cũng không gặp sai lầm a……”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, lại đến phiên Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ kinh ngạc, hai người kinh ngạc nói: “Hơn mười năm không thấy!”

Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt nói: “Đúng vậy, hơn mười năm a, chính xác nói hắn là mười năm 0 hai tháng, làm sao, chẳng lẽ không đúng sao?”

Lúc này hai người lúc này mới hiểu ra, từ khi Bạch Vân Sơn sau khi đi ra cũng không có người nói cho bọn họ biết ở thế giới khác ngày người bao lâu, chính bọn họ cũng không có bắt chước so sánh đồ vật, chỉ là vội vàng thấy qua

Đông Hạo một mặt, hắn cũng không cùng bọn họ nói này, lúc này trải qua Lý Lăng Phong nhấc lên, này vừa suy tính, mới biết được, nguyên lai bọn họ lại ở thế giới khác bên trong ròng rã ngây người gần mươi năm lâu dài.

Bất Quá Tiếp hạ xuống việc này thì không phải ba câu hai câu nói rõ được, sau đó một nhóm mấy người tiến vào một gian hiệu ăn bên trong, tìm một hơi héo lánh phòng riêng sau lúc này mới tiếp tục nói đến vừa rồi đề tài.

Sau đó, Trương Thiên Vũ đem mấy người sau khi tách ra Bạch Vân Sơn các loại báo cho Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong lại là nghe sững sốt sững sốt, hắn cho rằng trải qua của hắn cũng đã đủ thần kỳ, không ngờ rằng hai người này huynh đệ mươi năm này trải qua lại so với hắn còn muôn ly kỳ gấp trăm lần, đặc biệt là hắn vạn vạn không ngờ rằng là, hai người lại ở cái gì tài nguyên đều không có dưới tình huống, đều đạt đến Tân Tiên cảnh, đặc biệt là Phu Dịch, lại nửa bước tiên cảnh.

“Tới phiên ngươi Lý đại ca, mươi năm này ngươi cũng làm cái gì, nhìn này hình dáng lăn lộn tương đối khá.” Phu Dịch lúc này đã hoán đổi trở về vốn gương mặt đó.

Lý Lăng Phong cười cười, thế nhưng là ấp a ấp úng muốn nói lại thôi, nghĩ là có cái gì nan ngôn chi ẩn.

Trương Thiên Vũ thúc giục: “C hồn g ta là anh em, có cái gì không thể nói?”

Đúng lúc này, phòng riêng cửa bị mở ra, một quen thuộc thế nhưng phi thường chán ghét mặt duỗi vào.

“Cáo già, ngươi lại dám tới nơi này!” Phu Dịch nhất thời vỗ bàn đứng dậy, Chu Tước thần kiếm nắm ở tay phải, đang định vung kiếm muốn chém người này thời gian, cảm giác cánh tay bị người kéo lại, cùng lúc đó, một Lý Lăng Phong âm thanh truyền đến.

“Phu Dịch, chậtm đã động thủ, hắn là ta gọi tới!”

Long Khiếu Vân nhìn thấy hữu kinh vô hiểm, lúc này mới xoa xoa trên đầu mồ hôi, cả người chui vào, hoang mang đỗi với Lý Lăng Phong nói: “Mời mọc Thiếu chủ chuộc tội, lúc trước thuộc hạ cùng ngươi này bao nhiêu vị bằng hữu có chút hiểu lầm.....”

Lý Lăng Phong nói: “Việc này thầy đã cùng ta nói rồi, những thứ này đều là hiểu lầm.”

Hai người như vậy nói chuyện lại là để Phu Dịch ba người hoàn toàn không tìm được manh mối, muốn Long Khiếu Vân ở Cửu An Thành mặc dù không phải một tay che trời, cái kia cũng là hô mưa gọi gió hạng người, như vậy làm sao Lý Lăng Phong trước mặt lại như vậy khummings, hình như là nô tài giõng nhau.

Lý Lăng Phong lập tức bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, sau đó nói: “Bây giờ coi như ta không nói, các ngươi cũng đoán được mà, kỳ thực..... ta hoàn toàn không là loài người, hiện nay Yêu Hoàng là ta sư phụ, cho nên bọn họ đáp ta làm Thiếu chủ.”

Nghe đến hắn kiểu nói này, ba người trong lòng lập tức trong sáng, đặc biệt là Trương Thiên Vũ, hắn kỳ thực sớm đoán định cái kia Nho Sinh ở Yêu tộc bên trong địa vị cao thượng, chỉ là không ngờ rằng lại là Yêu Hoàng, nhưng là cũng không có cõ nào kinh ngạc.

Nhìn thấy mấy người đều không nói lời nào, Lý Lăng Phong tiếp tục nói: “Lần này đã đến vốn là phụng thầy lệnh che chở các ngươi chu toàn, chỉ là ta cũng vạn vạn không ngờ rằng thầy muốn ta bảo vệ người lại là các ngươi, nói đã đến nước này, kế tiếp thế nào các ngươi định đoạt.”

Nói xong Lý Lăng Phong đem chén rượu hướng về trên bàn ném một cái, cứ như vậy thấy bọn họ, cùng đợi đáp án của bọn họ.

Ba người ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, không ngờ rằng tình thế lại có thể phát triển đến mức độ này, làm đúng như câu từ tiểu thuyết vậy.

Có điều Lý Lăng Phong ngược lại cũng không vội, cứ như vậy chờ đáp án của bọn họ, ngược lại là một bên Long Khiếu Vân mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn cũng không ngờ rằng lúc đó này mấy cái không hề bối cảnh người trẻ tuổi, lại cùng Thiếu chủ của bọn họ là bằng hữu, hơn nữa quan trọng nhất chính là bây giờ giữa bọn họ tựa hồ thì bởi vì chính mình sinh ra mâu thuẫn.

Cuối cùng lại là Phu Dịch dẫn đầu mở miệng, bất quá hắn nói chuyện đối tượng cũng không phải Lý Lăng Phong, mà là đứng ở sau lưng của hắn Long Khiếu Vân.

“Lần này dẫn chúng ta tới cũng là ngươi phải không của Cửu An Thành?”

Long Khiếu Vân vừa nghe nhất thời lớn hoảng, tóc trắng xoá đầu lắc cùng trống bồi bình thường, sốt ruột trả lời: “Việc này tuyệt đối không có, nếu không phải Thiếu chủ kêu gọi, ta cũng không biết mấy vị đã trở về Cửu An Thành.”

“Ngươi nói dối!” Phu Dịch trừng hai mắt một cái, thẳng dọa nạt Long Khiếu Vân cả người mềm nhũn, nếu không phải vốn thì dựa vào tường mà đứng tất nhiên xụi lơ ngã xuống đất, hắn cũng không phải sợ Phu Dịch, mà là sợ hãi vạn nhất Lý Lăng Phong vì vậy mà tức giận nói hắn có thể không chịu nổi, dù sao lúc trước bởi vì hắn bản thân riêng đã đem mấy người này đắc tội rồi, bây giờ nếu lại xảy ra sai sót, hắn đã có thể thật thành Yêu tộc tội nhân, đến lúc đó Yêu Hoàng tức giận, mặc dù không đến mức chém hắn đầu, nhưng chung quy là phải bị một vài trùng phạt.

Cũng may nói của Trương Thiên Vũ để hắn thở một hơi thật dài, “Phu Dịch, ngươi cũng không dùng dọa nạt hắn, hắn hoàn toàn không hiểu được tín ngưỡng lực, hắn coi như đỉnh cao thời gian, cũng bất quá lôi kiếp cảnh sơ kỳ thôi, cũng chính là tương đương với nhân tộc trời tiên cảnh sơ kỳ, cùng Phong Dật Hán

người lão tặc kia gần như, dùng trình độ này còn tiếp xúc không đến tín ngưỡng lực.”

“Là Thánh Thiên dạy, sư phụ ta bây giờ đã ở chạy tới bọn họ sào huyệt trên đường, cho nên mới phái ta bảo hộ các ngươi an toàn.” Lý Lăng Phong nói.

Ba người vừa là yên lặng một hồi, bây giờ tâm tình rất phức tạp của bọn họ, Lý Lăng Phong dù sao cũng là hai người bọn họ vào sinh ra tử huynh đệ, thế nhưng rồi mới từ Bạch Vân Sơn đi ra mấy ngày, liền bị người tính kế hai lần, hơn nữa hai lần giá cả đều đặc biệt lớn.

Lần đầu tiên bị Long Khiếu Vân tính kế sau khi, Chu Tước đến bây giờ còn ở ngủ say, mặc dù Phu Dịch cảm giác được nó đã khôi phục hơn nữa, thế nhưng nó không có tỉnh lại, hắn nhưng cũng không có cách nào.

Đệ nhị lần giá cả liền càng lớn hơn, Tiên Hữu Trác Dương vì vậy mà chết, sau có Đông Hạo trọng thương sau khi biến mất không còn tăm hơi, như thế hai lần đối với bọn hắn tới nói đã tương đối lớn dạy dỗ, nếu vẫn chưa thể trường này 1 trí, tiện lợi thật là khờ đến nhả.

Thế nhưng lần này cùng dĩ vãng cũng khác nhau, lần này đối mặt chính là dĩ vãng huynh đệ, nếu là liền từng huynh đệ cũng không thể tin tưởng nói, thế giới này còn có người nào có thể tin tưởng?

Nhưng ngay ở Phu Dịch chuẩn bị nói ra bọn họ lựa chọn tin tưởng Lý Lăng Phong thời gian, một đạo khí lạnh trực tiếp theo cửa sổ bắn vào, mục tiêu rõ ràng là Thân Lộ!

Lúc này ba người không yên lòng, cũng không có ngay đầu tiên phản ứng lại, ngược lại là Lý Lăng Phong nhiệm vụ lần này chính là bảo vệ chu toàn của bọn họ, mà ở Yêu Hậu trước mặt lập xuống quân lệnh trạng, mặc dù đang cùng bọn chúng tán gẫu, thế nhưng là ngầm lại không có một chút thư giãn, chỉ thấy ẩy trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường thương, như là rắn ra khỏi hang bình thường, chỉ thấy hàn quang lóe lên, cái kia ám khí liền bị trường thương rút

trúng, ám khí lợi dụng càng nhanh hơn tốc độ trực tiếp đường cũ trở về.

Sau đó liền nghe đến một tiếng rên, nói vậy cái kia người đánh lén cũng không ngờ tới Lý Lăng Phong lại có như thế thủ đoạn, nhất thời bất cẩn trực tiếp trúng chiêu.

Lý Lăng Phong lập tức héto lớn một tiếng nói: “Không muốn ở phía trước cửa sổ cất bước, mau vào nội thất!”

Phu Dịch ba người vội vàng tông cửa xông ra, vừa mới ra ngoài thời gian, liền nghe đến cửa sổ phá nát, ngay sau đó toàn bộ xuyên qua vài tiếng muỗi, Trương Thiên Vũ lập tức liền phán đoán ra được người có ít nhất ba cái trở lên.

“Đi mau!” Lý Lăng Phong đi trước làm gương, dẫn dắt ba người một đường lao ra quán cơm, sau đó hướng về rồng gầm Thiên phủ trên di chuyển nhanh chóng, ba người mặc dù phát hiện mục đích của Lý Lăng Phong, thế nhưng là cũng không có làm dừng lại, một đường theo sát phía sau, ba người sau khi chính là Long Khiếu Vân cản hậu, hắn tự biết lúc trước tính kế bọn họ chỉ sợ bọn họ không hắn đối với mình yên tâm, thăng thắn liền cùng bọn chúng khoảng cách mười mét ngoài ra, miễn cho đối phương lo lắng, cũng coi như là biểu thị thành ý.

Ba người dùng mức độ lớn nhất huy động Thần Hành Thuật, lại phát hiện cùng khoảng cách của Lý Lăng Phong từ đầu tới cuối duy trì hai, ba mét, cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, Lý Lăng Phong kỳ thực đều không phải là đem hết toàn lực, hắn chỉ là vẫn phối hợp tốc độ của bọn họ mà thôi.

Long phủ vốn liền ở tây trong thành, cách này quán cơm cũng không quá tính xa, chỉ là dùng mười mấy phút liền đạt được mục đích.

Thăm lại Long phủ mấy người trung tâm tràn đầy cảm khái, không ngờ rằng chỉ là ngăn mấy ngày trong lúc đó, vốn nghĩ vĩnh viễn sẽ không đặt chân Long phủ lại lần nữa vì chạy nạn mà đến.

Lý Lăng Phong nhìn thấy ba người đuổi vào bên trong phủ, đáy lòng một viên tảng đá rốt cục chìm xuống dưới, sau đó cười nói: “Nơi này có thầy tự mình bày ra cấm chế, tu hành giả tâm thường là vào không được, cho nên các ngươi an toàn.”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Lúc trước nhiều lần bị người tính kế, khó tránh khỏi có chút nghi chi tâm, mong rằng Lý đại ca bỏ qua cho mới là.”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Thân thể gập gõ như thế loạn sự tình, vốn làm hành sự cẩn thận, ta làm sao sẽ trách các ngươi thì sao?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 71: Cường Dịch Xâm Lấn

Chỉ là Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ có điều bất đồng, Trương Thiên Vũ bởi vì là đầu tiên tin Nho Sinh của Phong Ba Trang, do đó tin Lý Lăng Phong, hơn nữa lúc trước bọn họ Đồng Sinh Cộng chết, cho nên Trương Thiên Vũ lúc này đối với Lý Lăng Phong nói như vậy tin bảy tám phần mười.

Thế nhưng Phu Dịch lại là từ đầu tới cuối chưa từng cảm thấy Phong Ba Trang là hiền lành gì, cho nên dù cho hắn theo vào, trong lòng vẫn như cũ đối với Lý Lăng Phong có điều nghi kỵ.

Chỉ là trước mắt song phương quan hệ rồi lại thập phần vi diệu, Tất Cảnh Đương năm từng từng Đồng Sinh Cộng chết, Thảng Nhược Đương nói thật của Thị Ngộ Hội, vừa khó tránh khỏi tổn thương huynh đệ lòng, cho nên Nguyên Bản Hoàn tính hay nói hắn từ khi tiến vào Long phủ sau khi liền trầm mặc ít nói, Chích Hữu Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong đang nói một vài lời khách sáo, Phu Dịch cùng Thần Lộ đều không có xen mồm.

Mấy phút sau, Long Khiếu Vân tiến vào Long phủ, chỉ thấy ống tay áo của hắn bên trên đã có vết máu.

“Thiếu chủ, người đến là Thánh Thiên Giáo tử sĩ, đã bị ta đuổi rồi.” Long Khiếu Vân vội vàng báo cáo tình hình chiến đấu.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Khổ cực ngươi, Vân thúc, ngươi đi trước chữa thương.”

Long Khiếu Vân vội vàng tạ ơn, Chính Đãi Thối dưới thời gian, Trương Thiên Vũ lại đưa hắn gọi lại, hỏi: “Lão Vương có ở trong phủ không?”

“Cái nào lão Vương?” Long Khiếu Vân không khỏi sững sốt.

“Bùn Nhân vương!”

Long Khiếu Vân lắc lắc đầu nói: “Ba ngày trước hắn nói muốn đi An Dương Thị chạy thương, cho nên ta để hắn giúp lão phu lướt qua một phong thư cho Phong Ba Trang, sau khi liền lại chưa từng thấy, làm sao..... người là sợ ta.....”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không không không, ta chẳng qua là cảm thấy người này hành tích khả nghi, hết lần này tới lần khác phi thường trùng hợp cùng chúng ta gặp gỡ, có chút kỳ quái thôii, đã hắn vắng mặt phủ trên trước hết như vậy đi.”

“Tốt.....” Long Khiếu Vân còn muốn nói điều gì, nhưng cũng là muốn nói lại thôi, lập tức lui ra chữa thương đã đi.

Sau đó Lý Lăng Phong dẫn ba người tới trước kia vì bọn họ chuẩn bị kỹ càng phòng khách sau khi, Trương Thiên Vũ lôi kéo hắn tiếp tục tán gẫu, Thần Lộ bởi vì cùng hắn không quá quen, liền trở lại trong phòng mình ngồi tĩnh tọa tu hành, chỉ còn Phu Dịch không chỗ nào là sự tình, đã không muốn ngồi tĩnh tọa, vừa không muốn cùng Lý Lăng Phong nói chuyện, vì vậy liền một người đi vườn hoa đi bộ.

Trương Thiên Vũ ở một phen tán gẫu sau khi, rốt cục biết rõ Lý Lăng Phong từ khi cùng bọn chúng sau khi tách ra, cùng nhau đi tới quả thực thuận buồm xuôi gió.

Sau khi tách ra, Doanh Ngự lựa chọn lần theo người mang dị bảo Thổ Linh Châu Phu Dịch, cho nên toàn bộ quá trình căn bản cũng không có Ma Bình truy xét hắn tăm tích, bên trong vùng rừng rậm sau khi đi ra, hắn liền lên Bạch Vân Sơn cùng Cửu An Thành này đại đạo.

Tiến vào Cửu An Thành sau khi, liền cùng Trương Thiên Vũ bọn họ gần như,

đụng phải chuyện bất bình, cùng hộ vệ của Phong Dật Hàn sinh ra xung đột, lúc đó Long Khiếu Vân vẫn chưa đến Trác Dương, cho nên một đám thủ hạ nhiều nhất có điều trước tiên thiêu cành hạng người, giết hai người sau khi, liền bị Phong Dật Hàn tự mình dẫn đội khắp thành đuối giết, có điều tất cả những thứ này bị Long Khiếu Vân sau khi biết được, cho rằng là khả tạo tài, liền thu vào trong phủ.

Phong Dật Hàn cùng Long Khiếu Vân hai người này tử địch một phuong sau lưng có xanh đồi Yêu Hoàng chõ dựa, một bên khác nhưng có Thánh Thiên lão tố ứng hộ, cho nên thế lực tương đương, song phuong lúc trước ở một lần xung đột rơi vào lưỡng bại câu thương đều nơi trong lúc chữa thương, cho nên ở đã bị Long Khiếu Vân che chở sau khi, song phuong và không phát sinh quá lớn xung đột.

Sau đó có một lần ở Yêu Hoàng trong lúc vô tình dò hỏi trong lúc đó nhận ra thân phận của Lý Lăng Phong, liền thu làm đệ tử nhập thất, những năm gần đây vẫn ở lại Phong Ba Trang dốc lòng dạy dỗ, Lý Lăng Phong thiên tư vốn thì không sai, gấp lại cao nhân hướng dẫn, vì vậy kế tiếp ngăn ngǎn mười năm công phu, liền từ tiên thiên cảnh tu sĩ nhân tộc lắc mình biến hóa thành tựu biến ảo cảnh Yêu tộc cao thủ.

Lý Lăng Phong sửa chính là “Yêu Hoàng trải qua”, Yêu tộc tu hành cảnh giới lần lượt làm: Rèn luyện thể chất cảnh, sát khí cảnh, yêu đan cảnh, biến ảo cảnh, Lôi Kiếp Cảnh, thiên yêu cảnh, Yêu Hoàng cảnh, đối diện ứng phó nhân tộc sau thiên cảnh, trước tiên thiên cảnh, Tán Tiên cảnh, Địa Tiên Cảnh, Thiên Tiên Cảnh, Kim Tiên Cảnh, Tiên Đế Cảnh,

Cho nên hẵn bây giờ tu vi liền tương đương với nhân tộc Địa Tiên Cảnh sơ kỳ tu vi.

“Ta còn có một chuyện không rõ, Lý đại ca đã là yêu thân, vì sao lúc trước đây thiên cảnh thời gian chính là thân người, hơn nữa nghe nói, Yêu tộc hoàn toàn không tu hành thích hợp Côn Lôn tiên pháp.....”

Đợi Lý Lăng Phong nói xong sau khi, Phu Dịch không nhịn được đem trong lòng nghi hoặc nói ra.

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Cha ta làm Yêu tộc Đại tướng, ta mẹ làm Côn Lôn ở ngoài hệ đệ tử thế gia, cho nên ta có một nửa nhân tộc huyết thống, từ nhỏ liền là thân người.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ tiếp tục hỏi: “Cái kia Lý Mục đại ca đâu? Hắn thì tại sao là thân người?”

Lý Lăng Phong ha ha cười nói: “Cái này thì khá là có ý tứ, mẹ đẻ của hắn nhưng thật ra là đơn của ta cô, cha đẻ là ta cậu, có điều tiểu tử này vận khí cũng không tệ, lần trước gặp bất trắc thời gian, hồn phách của hắn bị bắt vào cô lúc trước vì hắn luyện chế pháp bảo bên trong bị ta nhặt lấy đến, lần này cô hao hết tu vi giúp hắn tái tạo yêu thân, phỏng chừng rất nhanh liền có thể đạt được biến ảo cảnh, đến lúc đó liền có thể trùng là thân người, huynh đệ chúng ta bốn cái thì lại có thể đoàn tụ.”

“Hả? Thật là tốt quá!” Trương Thiên Vũ nghe nói này vui nhanh chóng, nhất thời cao hứng không ngớt, không ngờ rằng Lý Mục lại khởi tử hoàn sinh!

Vừa vặn Phu Dịch ở vườn hoa chuyển cũng tẻ nhạt, còn là chuyển tới gian phòng của Thiên Vũ, đồng dạng nghe được này tin vui, trong khoảng thời gian ngắn tâm tình phức tạp, nghĩ đến chính mình ba lần khởi tử hoàn sinh, kể cả bây giờ trái tim đều là bị một đám lửa thay thế, ít nhất bọn họ biết chính bọn họ thân phận, mà hắn thì sao?

Chính hắn đến tột cùng vừa là cái gì vậy?

Là người? Là Yêu? Còn là như là Đông Hạo bình thường xác chết di động?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch thở thật dài một tiếng.

Này một tiếng thở dài bị Lý Lăng Phong nghe đến, mở cửa phòng, nhìn qua

là Phu Dịch, liền vội vàng đem hăn đón vào.

Phu Dịch cũng không có lập dị, sau khi tiến vào phòng, liền không lý do hỏi một câu: “Các ngươi đã là Yêu, vậy Lý Lăng Phong cùng Lý Mục nói vậy cũng không là các ngươi tên thật?”

Lý Lăng Phong lúc này sững sốt, sau đó cười nói: “Cái này nhất định là tên thật.”

Phu Dịch thở dài nói: “Ít nhất các ngươi còn biết mình xuất thân cùng vốn tên là, ta bây giờ đều không làm rõ ràng được, ta đến tột cùng là nên gọi Phu Dịch, còn là nên gọi Khương Thiếu Vân.”

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch tâm tình có chút mệt mỏi, liền an ủi: “Yên tâm đi, ngươi thân thế tuyệt đối không tầm thường, đợi ngày sau lên Côn Lôn, nên là có thể mở ra ngươi bí mật.”

“Chỉ mong như vậy thôi……” Phu Dịch cười khổ một tiếng nói.

Trương Thiên Vũ lắc đầu, trong lòng biết việc này chuyện trò tiếp nữa cũng không có ý nghĩa, liền đổi với Lý Lăng Phong nói: “Lý đại ca, vậy sau đó là nên gọi vốn tên là của ngươi đây, còn là?”

Lý Lăng Phong cười nói: “Danh Khả tên, phi thường danh, ngươi tại sao gọi, đều không còn là ta sao?”

“Âm!”

Lý Lăng Phong vừa dứt lời, liền cảm giác được mặt đất có chút run rẩy, sau đó một tiếng vang thật lớn chấn động ba người có chút choáng váng.

“Làm sao vậy!” Lý Lăng Phong trước tiên lao ra cửa phòng, hét lớn một tiếng nói.

Lập tức liền có một tiểu yêu chạy chậm lại bẩm báo nói: “Khởi bẩm Thiếu

chủ, Phong Dật Hàn đem người mạnh mẽ tấn công ta cửa phủ.”

“Hả.....”

Tiểu yêu nói Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đồng dạng nghe vào trong tai, Trương Thiên Vũ tùy tiện nói: “Bọn họ là hướng chúng ta đến.”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Không sai, Thánh Thiên lão tổ ham muốn chiếm Phu Dịch thân, Phong Dật Hàn thế lực sau lưng chính là Thánh Thiên Giáo, lúc này cách hiến tế ngày không đủ ba ngày, đổi phương đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng cũng hợp tình hợp lý.”

“Chiếm thân thể của ta? Không phải Thần Lộ gì?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Thần Lộ cô nương chính là Thái Âm thân thể, đối với Thánh Thiên lão tổ tới nói đồng dạng quan trọng, Thánh Thiên lão tổ sửa chính là âm dương thải bối thuật, có điều so sánh với đó, còn là thân thể của người quan trọng hơn một vài.”

“Hả.....”

Đúng lúc này, Thần Lộ cũng chạy ra, nhìn thấy Long phủ trong vòng kêu loạn một mảnh, thông minh vô cùng nàng lập tức liền phản ứng lại, đuổi giết bọn họ người bây giờ muốn mạnh mẽ tấn công Long phủ.

Nhìn thấy ba người sau khi, Thần Lộ liền chạy chậm lại.

“Chúng ta đây làm sao bây giờ?” Phu Dịch hỏi.

Lý Lăng Phong nói: “Không vội, Long phủ cấm chế chính là thầy tự mình thêm vào, nhất thời nửa khắc sẽ không tổn hại, lần này đánh Long phủ người tuy là Phong Dật Hàn dẫn đội, nhưng tất nhiên có Thánh Thiên Giáo cao thủ trợ trận, chúng ta trước tiên ở nơi đây các loại, nếu là thầy bên kia sự tình làm thuận lợi khả năng sớm cho kịp chạy về nói, bọn này gà đất chó sành hạng người liền đem

chưa đánh đã thua.”

“Yêu Hoàng bây giờ tu vi gì?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Lý Lăng Phong nói: “Lôi Kiếp Cảnh đỉnh cao, nửa bước thiên yêu cảnh!”

“Cái gì?” Lý Lăng Phong nói như vậy Phu Dịch không hiểu lắm, lúc trước đàm luận việc này thời gian, hắn hoàn toàn không ở.

Vì vậy Trương Thiên Vũ liền vì Phu Dịch giảng giải Yêu tộc cùng loài người tu vi hệ thống khác nhau, Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, không ngờ rằng cái kia nhìn qua tao nhã như là nhã Nho Sinh lại có tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, hơn nữa quan trọng hơn chính là còn là nửa bước Kim Tiên Cảnh!

Hơn nữa đây chính là thật sự tu vi, cùng Long Khiếu Vân cùng Phong Dật Hàn trọng thương đi cảnh hoàn toàn khác nhau, Phu Dịch ba người coi như hơn nữa Đông Hạo, đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể gây tổn thương cho áy một cọng tóc gáy.

Không trách Trương Thiên Vũ lúc trước nói cảm giác áy cao thâm khó dò, minh bạch đạo lý này sau khi, Phu Dịch đối với Yêu Hoàng cùng tín nhiệm của Lý Lăng Phong vừa bỏ thêm một phần, dù sao đối phương tu vi như thế, còn có cần thiết cùng bọn họ chơi đùa âm mưu quỷ kế gì?

Thần Lộ lại là lo lắng nói: “Tất nhiên song phuơng thế lực tương đương, dây đưa nhiều năm như vậy, Phong Dật Hàn sau lưng cũng chưa chắc không có cao thủ?”

Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong tán gẫu đoạn này thời gian, Thần Lộ đồng dạng vắng mặt, vì vậy Lý Lăng Phong liền kiên nhẫn giảng giải: “Phong Dật Hàn sau lưng có Thánh Thiên Giáo, Thánh Thiên lão tổ khi còn sống chính là Kim Tiên Cảnh sơ kỳ nhân tộc đại năng, có điều người này làm việc tồi tệ, tin đồn bị Côn Lôn chưởng giáo huyền thanh thượng nhân tiêu diệt, sau chuyển tu

quỷ đạo, lại là không thể khinh thường.”

“Cái kia nếu là Thánh Thiên lão tổ đích thân tới nói……” Phu Dịch nghe xong một tiếng thét kinh hãi, mặc dù nàng cũng biết như vậy có sai lầm thế thống, thế nhưng đây là bản năng phản ứng, tầm thường một đám Tân Tiên cảnh thêm một vừa mới lên cấp, của Địa Tiên Cảnh còn có một vốn mặc dù cũng là Thiên Tiên Cảnh, thế nhưng là trọng thương đi cảnh Long Khiếu Vân, làm sao có khả năng địch nổi Thánh Thiên lão tổ!

Lý Lăng Phong đồng dạng chau mày, có điều lại chưa hiện ra bối rối, “thầy phái ta đã đến bảo hộ các ngươi, chính là bởi vì hắn muốn đích thân đối chiến Thánh Thiên lão tổ, cho nên cái này cứ yên tâm đi.”

Mặc dù Lý Lăng Phong nói như vậy, thế nhưng vẻ mặt đã bán rẻ hắn, nếu là hắn có mười phần nắm chắc, há lại sẽ hiện vẻ lo âu?

“Yêu Hoàng tại sao muốn bảo vệ chúng ta? Chỉ là bởi vì chúng ta là Thánh Thiên lão tổ muốn người sao?” Thần Lộ bình tĩnh nói.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Không rõ lắm, thầy chưa nói, có điều thầy đúng là đối với các ngươi phi thường thường thức, nói ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong, các ngươi nhất định khả năng rực rỡ hào quang!”

“Hả……”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 72: Chiến Đấu Tinh Túy

Long phủ mặc dù có Yêu Hoàng tự mình thêm vào cấm chế, thế nhưng Long Khiếu Vân lại cũng không có áp dụng bị động thế thủ, chỉ thấy ấy dẫn một đội hơn hai mươi người đội ngũ theo Long phủ cấm chế bén trong vọt ra.

Trước mắt song phương so sánh thực lực nói, Long Khiếu Vân cùng Phong Dật Hàn thực lực tương đương, Long Khiếu Vân hơn hai mươi người đều vì yêu đan cảnh, cũng chính là tương đương với nhân tộc tu sĩ của Tân Tiên Cảnh, trái lại Phong Dật Hàn dưới trướng lại còn có hai vị tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, còn lại còn có Tân Tiên Cảnh hơn bốn mươi người, một trận theo ở mặt ngoài nhìn qua, là đánh như thế nào đều là phải thua không thể nghi ngờ.

Có điều trên mặt của Long Khiếu Vân lại chưa lộ ra một tia lo lắng, ngược lại là tràn đầy tự tin, theo hắn ra lệnh một tiếng, đội ngũ này lợi dụng một loại phi thường kỳ quái trận hình nhầm phía Phong Dật Hàn.

Phong Dật Hàn cười lạnh một tiếng, ngay ở ấy kêu xuất kiếm viên chuẩn bị cho hắn phủ đầu thống kích thời gian lại phát hiện, này con không đáng chú ý đội ngũ nhỏ lại theo bên cạnh mấy cái Tân Tiên Cảnh tu vi nhân trung mạnh mẽ phá vòng vây, vọt vào trong đám người.

Hơn hai mươi người vọt vào 300 người trong đám người, coi là thật buồn cười!

Phong Dật Hàn vạn vạn không ngờ rằng xảo quyết vô cùng cáo già lại sẽ làm ra như thế ngu дần cử chỉ, lúc này cười ha ha một tiếng nói: “Ngươi này hồ ly không phải buổi sớm yêu đan bị hủy, liền đầu óc cũng không còn!”

Sau đó Phong Dật Hàn liền hạ lệnh một vị trong đó Địa Tiên thủ hạ tiến đến chặn giết cáo già, chính hắn lại chỉ huy một đám thủ hạ mạnh mẽ tấn công Long phủ cấm chế, không ai so với hắn càng hiểu rõ cái này hồ ly tổ, nơi đây ngoại trừ Yêu Hoàng tự mình thêm vào cấm chế ở ngoài, toàn bộ trong ống cũng là vậy chừng hai mươi cá nhân, căn bản không đáng để lo.

Trong ngày thường bởi vì phải bận tâm Thanh Khâu Sơn tồn tại, cho nên song phương luôn luôn đều là chạm đến là thôi, thế nhưng hôm nay nhưng không như thế, hôm nay trận này đấu tranh ở nhìn như vẫn như cũ là hai nhà bọn họ đang đánh, nhưng ai nào biết, trận chiến đấu này nhưng thật ra là Thánh Thiên dạy cùng đối kháng của Thanh Khâu Sơn.

Như vậy liền tương đương với song phương triệt để không nể mặt mũi sau khi, nơi nào còn có bận tâm, chỉ thấy mỗi người trong tay đều cầm một viên hình dáng hình rất đá tròn, khi bọn hắn đem linh lực đưa vào viên này linh thạch sau khi, linh thạch thì sẽ đem này cỗ linh lực đi vào Phong Dật Hàn đỉnh đầu hình mũi khoan pháp bảo bên trong, pháp bảo này có này cỗ linh lực sau khi, liền một lần một lần không dứt xung kích bao phủ toàn bộ cấm chế của Phong Phủ.

Mắt thấy cấm chế trên xuất hiện một cái một cái vết rách, Phong Dật Hàn mừng rỡ vô cùng, đánh hạ cái này hồ ly tổ, hắn chính là công đầu, đến lúc đó.....

Ngay ở ấy ảo tưởng Thánh Thiên lão tổ như thế nào ban thưởng hắn thời gian, một không phải khẩn cấp tin tức truyền vào hắn trong tai.

“Gia chủ, cáo già mang theo cái kia những người này giết chúng ta hơn ba mươi huynh đệ, còn như vậy mặc bọn họ tiếp tục giết, rất nhanh sẽ liền khởi động ngự linh chùy nhân số đều không đạt được!”

“Cái gì!” Phong Dật Hàn kinh hãi một tiếng, ngẩng đầu nhìn lên phát hiện ngự linh chùy linh lực coi là thật thiếu rất nhiều, lập tức tạm thời liền cầm trong tay việc buông, sau đó thi triển đạo pháp hư không bay lên, khi hắn nhìn thấy

Long Khiếu Vân tiểu đội này tình hình sau khi, thiếu chút nữa không một hơi lão huyết phun ra.

Chỉ thấy chi kia vốn cho là là tự tìm đường chết tiểu đội lại như là một thanh đao nhọn bình thường đang yên đang lành tại đây to lớn trong đám người không dứt qua lại.

Chuôi này đao nhọn mũi đao tự nhiên chính là Long Khiếu Vân bản thân, chỉ thấy bọn họ lợi dụng này mũi đao làm chủ tiến thoái có thứ tự, công thủ phối hợp hoàn mỹ hoàn hảo đường như một thể, một khi sắp gặp phải tên kia tu sĩ của Địa Tiên Cảnh trong khi, bọn họ thì sẽ lén đến một bên, chém giết này không có chú ý tới người của bọn họ, mà Long Dật Hàn bên này cao thủ muốn truy kích thời gian, lại phát hiện bị người mình chặn lại rồi đường đi.

Cứ như vậy cong cong vòng vòng, Phong Dật Hàn bên này người càng chết càng nhiều, trong đó còn có mấy cái là cao thủ của Tân Tiên Cảnh, không trách ngự linh chùy trên linh lực càng ngày càng ít, lại mặc cho ấy như vậy tiếp tục phát triển, e sợ coi là thật sẽ như cái kia người làm bẩm báo bình thường, liền khởi động ngự linh chùy nhân số đều gần không đủ!

Phong Dật Hàn nhất thời giận dữ vô cùng,

Hạ lệnh một người khác cao thủ của Địa Tiên Cảnh cùng với cùng chém giết chi này khiến người ta vô cùng buồn nôn tiểu đội.

Tình cảnh này vừa vặn rơi vào từ chối hảo ý của Lý Lăng Phong, một ý lao ra Long phủ chuẩn bị đánh với Phong Dật Hàn một trận Phu Dịch trong mắt, khi hắn nhìn thấy tài dùng Long Khiếu Vân bản thân làm mũi đao đao nhọn ở trong đám người đại sát tứ phương thời gian, nhất thời kinh ngạc vô cùng.

Không nhịn được kinh hô: “Này…… chính là Tử Dạ nói trận pháp!”

Lý Lăng Phong cười cười, cực kỳ tự hào nói: “Cái này không qua đơn giản nhất trận pháp mà thôi, này võ sĩ chung nhau thao luyện đã có chút thời gian,

phối hợp thành thạo, hơn nữa Long thúc nho nhỏ chiến thuật, mặc dù không thể đại sát tứ phương, nhưng cũng có thể bằng nho nhỏ nhất tổn thất đọ sức lấy lớn nhất lợi ích.”

Người thường xem trò vui, trong nghề xem môn đạo, đối lập với Phu Dịch nói, Trương Thiên Vũ mặc dù không coi là tay tổ, thế nhưng đối với trận pháp cũng hơi có đề cập, khi hắn nhìn thấy vị kia cao thủ của Địa Tiên Cảnh mang theo mười mấy hảo thủ của Tân Tiên Cảnh lại bị Long Khiếu Vân đùa bỡn xoay quanh thời gian, không khỏi lớn khen: “Dùng mình trưởng đánh sở đoán, ẩn mình ngăn tránh sở trường, chiêu thức ấy đương trường tránh đoán quả nhiên là hay!”

“Cái gì mình đối phương dài ngắn, nếu không chúng ta cũng đi xuống chơi một chút?” Phu Dịch nghe Trương Thiên Vũ nghiền ngẫm từng chữ một không khỏi có chút nhức đầu, thế nhưng đánh nhau nói hắn đúng là rất có hứng thú.

“ a, lão tặc cùng hai cái Địa Tiên Cảnh tu sĩ chung sức nói đích xác là phiền toái, dùng tiểu đội này sức chiến đấu nhiều nhất có đúng không một người trong đó.” Nói xong Lý Lăng Phong trong lòng lo liệu hóa một phen, nói tiếp: “Như vậy đi, ta đi chặn lại phong lão tặc, Thiên Vũ cùng Thân Lộ cô nương chung sức đối phó cái kia vừa mới lên cấp Địa Tiên Cảnh tu sĩ, chỉ cần không phải cứng đối cứng nói, nên vẫn đề không lớn, như thế nào?”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Ta làm gì?”

Lý Lăng Phong nghe xong cười khổ một tiếng nói: “Huynh đệ a, bọn họ đến lúc này làm chính là ngươi, ngươi nếu là đi ra ngoài chẳng phải là chui đầu vô lưới? Bọn họ còn có cần thiết đánh này Long phủ cấm chế, cùng chúng ta chiến đấu gì?”

Trương Thiên Vũ biết lợi hại trong đó, lập tức cũng khuyên nhủ: “Quan trọng nhất là chúng ta không biết là bọn họ chỗ tối có còn hay không phục binh, lý do an toàn, ngươi còn là ở lại cấm chế bên trong, này dù sao cũng là Yêu Hoàng tự

mình dưới cấm chế, tầm thường cao thủ của Thiên Tiên Cảnh cũng chưa chắc
khả năng trong thời gian ngắn công phá!”

Phu Dịch vừa định phản bắc, lại là liền Thần Lộ đều khuyên nhủ: “Ngươi
đừng quên bọn họ mục đích của chuyến này, vạn nhất Thánh Thiên lão tổ ma
đầu này ở xung quanh mai phục nói, băng vào chúng ta bây giờ thực lực căn bản
không phải ấy địch.....”

“Sư phụ ngươi không phải tự mình đi sẽ cái kia lão ma đầu sao?” Phu Dịch
nghĩ đến Lý Lăng Phong lúc trước nói như vậy, vội vàng vấn đề.

Lý Lăng Phong bất đắc dĩ nói: “Thầy hắn lần đi cũng không phải làm cùng
Thánh Thiên lão tổ liều chết một trận chiến, mà là vì ngăn cản hắn kêu gọi Ung
Hòa thôi, nếu coi là thật đối diện liều chết một trận chiến, thầy cũng chưa chắc là
cái kia lão ma đầu đối thủ.”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, ba người không khỏi hít vào một ngụm khí
lạnh, lúc trước Lý Lăng Phong nói tới việc này thời gian chỉ là nhẹ nhàng bâng
quơ mang qua, bọn họ căn bản thật không ngờ Yêu Hoàng cũng chưa chắc là cái
kia Thánh Thiên lão tổ đối thủ, đặc biệt là Phu Dịch, tu luyện đất hoang trải qua
sau khi cả người hắn tính khí mặc dù có chút biến hóa, thế nhưng dễ dàng kích
động hoàn toàn không đại diện đầu óc cũng hỏng rồi, tình thế phát triển khuynh
hướng hắn hay là khả năng nhìn ra.

Vì vậy, Phu Dịch chỉ phải bất đắc dĩ thở dài nói: “Ai da..... vậy các ngươi đi
thôi, ta liền ở chỗ này cấm chế bên trong a.”

Lý Lăng Phong gặp Phu Dịch rốt cục không muốn kiên trì, lập tức cười cười,
tiếp theo đối với Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ nói: “Mặc dù người kia cũng
chỉ là vừa mới bước vào Địa Tiên Cảnh, hai người các ngươi chung quy là Tân
Tiên Cảnh tu vi, cho nên tuyệt đối không nên liều mạng.”

Nói xong Lý Lăng Phong vừa chỉ vào Long Khiếu Vân chi tiểu đội kia nói:
“Hai người các ngươi đến lúc đó tựa như bọn họ giống nhau, công thủ có

chương, chặt chẽ phối hợp, chỉ là lung tung ra chiêu nói tất nhiên đi không dứt mười cái hiệp, trong này ảo diệu chính các ngươi mà a, thời gian cấp bách, hơn nữa nhất thời cũng nói không rõ ràng.”

Trương Thiên Vũ ở trước đó cùng xe quỷ trong chiến đấu cùng Phu Dịch đánh qua như vậy nhỏ phối hợp, trong lòng vẫn có chút phổi, vì vậy liền gật gật đầu nói: “Ngươi yên tâm đi, trận chiến này chỉ cầu khốn địch không cầu giết địch, kéo hắn nửa canh giờ nên vẫn đề không lớn.”

“Tốt!” Lý Lăng Phong lập tức gọi ra trưởng thương, trực tiếp phi thân thẳng hướng Phong Dật Hàn.

Trương Thiên Vũ Thần Lộ theo sát phía sau, hướng về một người khác tu sĩ của Địa Tiên Cảnh đánh tới.

Hai người cảm giác được cuối cùng khí lạnh lẫm lẫm, không thể không dừng bước lại, sau đó liền tại đây trong đám người, xuất hiện ba chỗ nhỏ chiến trường.

Lý Lăng Phong cầm trong tay trường thương đối chiến Phong Dật Hàn, chỉ thấy ấy trường thương khi thì như là linh mãng thè bình thường linh hoạt, khi thì lại như vạn cân lôi đình bình thường hung mãnh vô cùng, đánh với Phong Dật Hàn một trận bên dưới lại không rơi xuống hạ phong, mà còn có thời gian thuận tay đâm giết một hai tạp ngư của Tân Tiên Cảnh.

Một bên khác đội ngũ của Long Khiếu Vân vẫn như cũ tiến thoái có thứ tự, không dứt tránh né trước tiên cảnh tu sĩ truy kích, vẫn còn đang trong đám người không dứt thu hoạch đầu người, thẳng khí tên kia Địa Tiên Cảnh tu sĩ cùng hơn mười người tu sĩ của Tân Tiên Cảnh thẳng hộc máu.

Lại nhìn Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hợp chiến Địa Tiên Cảnh sơ kỳ bên này, trận chiến này hoàn toàn này đây Thần Lộ làm chủ, Trương Thiên Vũ theo bên cạnh lược trận, chỉ thấy Thần Lộ thay Lý Lăng Phong đem cho hắn trường kiếm sau khi, khi thì Việt nữ kiếm pháp phiêu dật như ý, khi thì thiên cang kiếm quyết âm dương hợp giúp đỡ, mặc dù không thể đả thương địch thủ mà khi thì

hiểm cảnh liên tục.

Có điều nàng nhưng cũng không là chiến đấu một mình, một bên Trương Thiên Vũ ở tại rơi vào hiểm cảnh thời gian, cùng sẽ dùng cực kỳ xảo quyết kiềm chế công kích phe địch yếu hại, cái kia Địa Tiên Cảnh tu sĩ một thân tu vi mặc dù cao hơn hai người, thế nhưng kiếm pháp thường thường, lại miễn cưỡng bị hai người áp chế, đánh cũng coi như là uất ức đến cực điểm.

Phu Dịch xem ở trong mắt, trong lòng than thở vạn phần, lúc trước hắn mặc dù cũng biết cảnh giới cũng không thể quyết định một người chân thật sức chiến đấu, thế nhưng lúc này nhìn trước mắt chiến đấu, hắn rõ cuộc hiểu rõ chiến đấu chánh thức hàm nghĩa!

Chiến đấu cũng không phải hai người lẫn nhau đánh một quyền đơn giản như vậy, chánh thức sức chiến đấu những phía liên quan tới rất rộng, đặc biệt là nhân số tăng thêm thời gian, có thể lợi dụng nhân tố thì sẽ tăng thêm, nếu là một phương có thể đem những yếu tố này hợp lý lợi dụng, tổng hợp sức chiến đấu thì sẽ tìm được chất đến tăng lên.

Mặc dù tu sĩ luyện thiên địa linh khí để bản thân sử dụng, mà linh khí này vừa huyền diệu vô cùng, công phong nhất thể, có điều coi như kim tiên cảnh thì lại làm sao, Tiên Đế Cảnh thì lại làm sao?

Giống như lập tức Phong Dật Hàn những người này, đối với Yêu Hoàng của Thiên Tiên Cảnh vốn chính là gà đất chó sành bình thường vỡ nát ở, nhưng chính là đám người kia, đem tụ lại linh khí với một điểm, tầm thường mấy cái Địa Tiên Cảnh, mười mấy Tán Tiên Cảnh hơn nữa hơn hai trăm tiên tán tu sĩ, cũng có thể lay động Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao thêm vào cấm chế.

Cho dù là Yêu Hoàng đích thân tới, nếu những người này nhiều hơn nữa gấp mười lần! Gấp trăm lần! Nghìn lần! Thật liền tất bại gì?

Trong mộng Khương Thiếu Vân tu vi của Địa Tiên Cảnh, không vẫn bị một rác rưởi của Tán Tiên Cảnh đột ngột đánh trọng thương thậm chí hiểm hiếp làm

mất mạng!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 73: Thắng Nhỏ

Mặc dù, tu sĩ Dữ Phàm người, Hoặc Giả Cao cảnh giới tu sĩ cùng thấp cảnh giới tu sĩ so với, giống như 78 tuổi hài đồng cùng không có trưởng thành bàn tay trắn tranh đấu bình thường, là bàn về như thế nào cũng không thể chiến thắng.

Thế nhưng nếu như đứa bé này cầm trong tay đồ sắc bén, võ trang đầy đủ cùng với bàn tay trắn đối kháng nói, liền có sức đánh một trận.

Cho nên giữa các tu sĩ chiến đấu, liền cần tiên pháp, võ kỹ, pháp bảo ba loại phụ trợ, Tựu Như Phu dễ lúc đó toàn lực huy động Phong Thiên Kính, lại có thể đem mạnh mẽ tăng lên tới trời tiên cảnh Phong Dật Hàn chia đều tiết thu phân như vậy, mặc dù Phong Dật Hàn lúc đó là mạnh mẽ tăng lên, thế nhưng trận chiến đấu này đồng dạng có thể chứng minh pháp bảo tầm quan trọng.

Chỉ tiếc mạnh mẽ pháp bảo, tiên thuật, võ kỹ đối với cảnh giới yêu cầu đồng dạng sẽ rất cao, nếu là Phu Dịch đương quy ở vào Địa Tiên Cảnh tu vi nói, đánh với Phong Dật Hàn một trận liền chưa chắc sẽ thua.

Lúc này Phu Dịch thấy phe mình dùng tâm thường có điều hơn hai mươi người đối chiến phe địch hơn ba trăm người trong cuộc chiến đấu này, chỉ là dùng ngăn ngắn nửa canh giờ, liền đã giết địch hơn trăm, mà này hơn trăm người bên trong, còn có 67 cái Tân Tiên Cảnh tu vi tu sĩ!

Phải biết rằng, coi như ném đi này Tân Tiên Cảnh bên dưới tu sĩ, thực lực tổng hợp nói, phe địch ít nhất là phe mình gấp ba có thừa.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đây tuyệt đối là không thể tin được sự tình, dần dần, hăn hiểu Yêu Hoàng Tử Dạ đối với chiến đấu trình bày.....

Có điều kẽ tiếp phát triển, nhưng có chút tạm được, Phong Dật Hàn chõ hơn
hơn hai trăm người, nếu bàn về thực lực còn xa ở tại bọn hắn này một phương
bên trên, đầu tiên lộ ra yếu thế chính là Long Khiếu Vân một tiểu đội này.

Đối phương bởi vì nhân số giảm bớt, Địa Tiên Cảnh tu sĩ dẫn Tán Tiên Cảnh
chi này phe địch tiểu đội, rốt cục liên tiếp cùng bọn chúng chi này đao nhọn tiểu
đội tiếp xúc, mặc dù Long Khiếu Vân tu vi vượt trên Địa Tiên Cảnh tu sĩ một
con, thế nhưng lúc trước ở tính kế Phu Dịch bọn người thời gian, bị Chu Tước
đánh trọng thương, này ngăn ngắt mấy ngày cũng chưa hề hoàn toàn khôi phục.

Mà còn ở lúc trước bốn vị người mặc áo đen truy kích bên dưới bị ít ỏi vết
thương nhẹ, ở như thế liên tục cường độ cao chinh chiến bên dưới, này một đám
người rốt cục hiển lộ vẻ mỏi mệt, trái lại đối phương lại là sanh long hoạt hổ,
gương này mình tình huống như thế kéo dài, e sợ khó hơn nữa kiên trì một phút
thời gian.

Một bên khác Lý Lăng Phong cùng Phong Dật Hàn cuộc chiến, Lý Lăng
Phong đồng dạng ở hạ phong, nói riêng về cá nhân tu vi hắn dùng tương đương
với Địa Tiên Cảnh sơ kỳ đỉnh cao tu vi sức chiến đấu, khiêu chiến Phong Dật
Hàn Địa Tiên Cảnh hậu kỳ vốn liền không có chút hồi hộp nào, này còn là lấy
Phu Dịch bọn người lúc trước phúc, Phong Dật Hàn đồng dạng trọng thương
trong người, không thể mạnh mẽ tăng lên đến trời tiên cảnh tu vi, nếu không chỉ
là mấy hiệp liên có thể chém giết Lý Lăng Phong.

Bất quá dưới mắt dù sao phe địch sức người chiếm đa số, chỉ là hai cái Tán
Tiên Cảnh tu vi tu sĩ gia nhập, Lý Lăng Phong liền bị đánh liên tục bại lui.

Lập tức lạc quan nhất ngược lại là Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ, mặc dù
cũng có ba cái Tán Tiên Cảnh tu sĩ gia nhập, thế nhưng Trương Thiên Vũ ý vào
thiên cang kiểm quyết đem ba người này toàn bộ ngăn lại, trận chiến này không
hề rơi xuống hạ phong một chút nào không nói, vẫn như cũ có thời gian không
dứt quấy rầy Địa Tiên Cảnh tu sĩ, để bên này chiến cuộc vẫn như cũ nằm ở cân
bằng trạng thái.

Phu Dịch nơi ở chiến sự ở ngoài, đối với thế thái phát triển nhất là trực quan, nếu là trước mắt phe mình không nữa quân đầy đủ sức lực gia nhập nói, e sợ chẳng mấy chốc sẽ thua trận.

Mà cái này cơ hội chính là ở Lý Lăng Phong cùng Long Khiếu Vân này hai bên tùy ý một phương bị thua, chỉ cần bọn họ hai bên có một phương bị thua, phe địch rút tay ra ngoài, bị thua liền chỉ là trong nháy mắt sự tình.

Phu Dịch trong tay Chu Tước thần kiếm ánh lửa ánh kiếm phùng phục không ngừng, đầy đủ nói rõ nội tâm của hắn cũng là vô cùng sốt sắng.

Nhưng ngay ở Phu Dịch không nhịn được muốn nhảy ra gia nhập chiến đoàn thời gian, đột nhiên sáng mắt lên, chỉ thấy một đạo màu đen độn quang từ xa đến rồi, sau đó không có dừng lại, trực tiếp nhảy vào trong đám người.

Phu Dịch không khỏi khóe miệng uốn cong, căn cứ sau đó phỏng đoán,

Đông Hạo cũng có tương đương với tu vi của Địa Tiên Cảnh, chỉ là quý tu chi đạo bọn họ cũng không hiểu lăm, đến tận cùng là dừng lại ở cái nào cảnh giới liền không tốt nói rồi, bây giờ có gia nhập của hắn, thắng lợi cân bằng đem lại hướng về bọn họ một phương nghiêng!

Chỉ thấy Đông Hạo như là mãnh hổ xông vào bầy cừu bình thường, trước tiên dùng băng sơn kích phủ đầu bỗ về phía Phong Dật Hàn, Phong Dật Hàn không dám liều mạng, vội vàng né tránh, nhưng có Lý Lăng Phong trùm thường đột kích, một súng liền chọn lựa vai phải của hắn, hạ xuống máu bắn tung toé.

Đông Hạo không có dừng lại, xoay người một cái quét ngang ngàn quân, lại sẽ Lý Lăng Phong bên cạnh người hai cái Tân Tiên Cảnh tu sĩ bức lui, sau đó nhưng không có ở chỗ này dừng lại, tiếp theo thả người nhảy một cái, nhảy đến Long Khiếu Vân bên này chiến đoàn, đem loan đao như đúc, như là mũi tên nhọn đến dây cung bình thường, đến thắng Địa Tiên Cảnh tu sĩ thủ cấp.

Địa Tiên Cảnh tu sĩ cảm giác được này một đao tuyệt đối hời hợt hạng người, vội vàng nâng kiếm nghênh địch, song phương tùy theo đánh nhau.

Long Khiếu Vân một phương bởi vì ít đi Địa Tiên Cảnh tu sĩ này 1 cường địch sau khi, đối chiến một đám Tân Tiên Cảnh tu sĩ lại là ung dung rất nhiều, song phương người tới ta đi, chỉ là ngăn ngắn một phút, liền vừa chém giết hai gã Tân Tiên Cảnh tu sĩ, còn thuận tay mang đi bảy cái trước tiên cảnh tu sĩ đầu người.

Mắt thấy thế cuộc ổn định, Phu Dịch Chu Tước thần kiếm trên ánh kiếm dần dần thu hồi, lộ ra vốn ngô đồng chất gỗ, nhưng cũng có thể thấy được ẩy tâm tình dĩ nhiên bình phục.

Ai biết, đúng lúc này, một trận mãnh liệt đất rung núi chuyển cảm giác theo phương xa truyền đến, 1 cổ kinh khủng khí tức trực áp Phu Dịch có chút không thở nổi, lại nhìn qua hai phe chiến trường cũng giống như thế.

Có điều đợi này sóng chấn động qua đi, Phong Dật Hàn bên này tu sĩ lại mỗi người như là hít thuốc lắc bình thường hưng phấn không thôi, chiêu nào chiêu nấy liều mạng, hoàn toàn không để ý tới sinh tử của chính mình.

Phe mình nhất thời tăng mạnh áp lực, mặc dù đối phương chỉ công không tuân thủ tư thế làm cho bọn họ giết địch tốc độ càng nhanh hơn, thế nhưng đối lập với thế lực linh khí tiêu hao cũng đồng dạng tăng lên gấp bội, trên người vết thương cũng đồng dạng nhanh chóng gia tăng.

Chỉ là ngăn ngắn mấy hơi thời gian, chiến thế lại nghịch chuyển, như thế đi xuống, Phu Dịch liệu định không ra một phút, đã biết một phương thì sẽ tan tác.

Phu Dịch không nhịn được vừa muốn xông tới, vài lần vận may với hai chân, rồi lại mạnh mẽ áp chế này một luồng kích động.

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng nói: “Lui!”

“Còn muốn chạy? Không dễ như vậy!” Phong Dật Hàn nhìn qua bọn họ muốn chạy trốn, trường kiếm màu vàng óng hóa thành hơn mươi đạo, đem Lý Lăng Phong quanh thân phủ kín.

Có điều Lý Lăng Phong lại cũng không có bối rối, chỉ thấy trường thương như mưa cuồng bình thường liền chút, hơn mươi đạo kiếm khí đều bị ấy chọn tán, sau đó thả người nhảy một cái, hướng về đã ở hướng về hắn áp sát Long Khiếu Vân hội hợp.

Trương Thiên Vũ nhìn qua trận thế này, lập tức cường lực chém ra một kiếm, đem hai gã Tân Tiên Cảnh tu sĩ bức lui sau khi, lập tức liền đối với cái kia Địa Tiên Cảnh tu sĩ một trận đánh mạnh.

Địa Tiên Cảnh tu sĩ mặc dù như là hít thuốc lắc bình thường hung phấn vô cùng, có điều đối mặt này chiêu nào chiêu nấy đoạt mệnh kiếm thế cũng không phải hoàn toàn không sợ.

“Cùng bọn họ hội hợp.” Trương Thiên Vũ trùng Thần Lộ hô một tiếng, Thần Lộ không chần chờ, vội vàng nhảy ra chiến đoàn cùng Lý Lăng Phong phuơng hướng mà đi.

Ngay sau đó Trương Thiên Vũ đồng dạng khép hờ một kiếm, muốn hướng về nơi đó hội hợp, ai biết này Địa Tiên Cảnh tu sĩ lại không muốn sống đưa hắn ngăn lại, đồng thời cái kia hai gã tu sĩ của Tân Tiên Cảnh cũng xông tới, trong lúc nhất thời Trương Thiên Vũ lấy một địch 1, lập tức liền bị thương ba chỗ.

Thần Lộ xem ở trong mắt đang định về cứu thời gian, đã thấy một vệt bóng đen cùng chính mình gặp thoáng qua, mục tiêu chính là cùng Trương Thiên Vũ đối chiến Địa Tiên Cảnh tu sĩ.

“Anh trai……” Thần Lộ nhìn thấy Đông Hạo ra tay, nội tâm vô cùng phức tạp, muốn đuổi theo hỗ trợ thời gian, Lý Lăng Phong cùng Long Khiếu Vân hội hợp sau tiểu đội đã xem nàng vây quanh ở trong đó.

Chỉ thấy lúc này nhìn như lộn xộn, chỗ đứng càng hỗn loạn một đoàn trận pháp, lại này đây Long Khiếu Vân dẫn đầu, Lý Lăng Phong làm đuôi, hơn hai mươi người phối hợp tuyệt diệu vô cùng, bất kể là đấu kiếm còn là phòng ngự, đều phối hợp không chê vào đâu được, mặc cho Phong Dật Hàn tự mình dẫn một vị Địa Tiên Cảnh cùng mười mấy vị Tán Tiên Cảnh tu sĩ mạnh mẽ tấn công, lại sững sốt không thể đem ngăn lại.

Thần Lộ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, liền cảm giác được bên cạnh hơn hai người, đợi ấy thấy rõ sau khi, mới phát hiện lại là Đông Hạo cùng Trương Thiên Vũ cũng bị vây vào.

“Mau lui lại!” Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng, tùy tiện ba người liền cảm giác bị một luồng vô hình sức mạnh đẩy di động.

Bên tai không ngừng có kim thiết kích vang lên, chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, có điều quá trình này lại chỉ là kéo dài ngắn mای hơi thở, theo Lý Lăng Phong vừa ra lệnh một tiếng, ba người chỉ cảm thấy sáng mắt lên, lại phát hiện đã thân ở Long phủ cấm chế trong vòng, này yêu đan cảnh tiểu yêu chính là theo Lý Lăng Phong ra lệnh một tiếng, toàn bộ lui ra phía sau mười mấy bước bắt đầu ngồi tĩnh tọa điều tức.

Phong Dật Hàn bọn người bị che ở cấm chế ở ngoài, muốn lại khởi động ngực linh chùy, lại còn cần chút thời gian, như vậy nói, bọn họ liền có nghỉ ngơi thời gian.

Lý Lăng Phong tùy ý nhìn lướt qua, liền biết lần này xuất kích mặc dù những người này đều bị một vài to to nhỏ nhở đau đớn, nhưng cũng là toàn bộ đều đã trở lại, không khỏi vui mừng nói: “Bình thường nhiều lưu ỏi mõ hôi, tới chiến trường liền ít ỏi lưu một vài máu, xem ra bọn họ bình thường mặt trời lặn ít ỏi dưới công pháp.”

“Đúng vậy, như thế kịch liệt chiến đấu, lại lông tóc không tổn hại, ta đều cảm thấy có chút bất ngờ.” Long Khiếu Vân gật gật đầu nói.

Bên này Lý Lăng Phong cùng Long Khiếu Vân mỗi loại than thở, mà một bên khác Phu Dịch ba người lại là đem Đông Hạo bao bọc vây quanh.

Đầu tiên đánh vỡ trầm mặc chính là Thần Lộ, “anh trai..... mười năm không gặp, ngươi sẽ không có muốn nói gì?”

“.....”

Lần này Đông Hạo không những hắc bào che mặt, trên mặt càng hơn một khối tấm vải đen che mặt, nghe đến Thần Lộ này một tiếng sau khi, thân thể rõ ràng run lên, mặc dù nhìn không tới vẻ mặt của hắn, thế nhưng có thể cảm giác được nội tâm hắn đồng dạng xoắn xuýt vô cùng.

Phu Dịch thở dài đồng dạng không nói gì, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại nói: “Ngươi làm như vậy, đáng giá sao?”

“Sứ mệnh trong người, không có vấn đề có đáng giá hay không.” Âm thanh của Đông Hạo theo hắc bào bên trong truyền đến, không biết là vì che mặt, hay là cố ý như vậy, hay hoặc là đứng nguyên nhân, âm thanh này nghe tới khàn khàn cay đắng, khiến người ta nghe vô cùng không thoải mái.

“Vị này là nơi nào đến tráng sĩ?” Lý Lăng Phong cũng chú ý đến nơi này tình huống, có điều lúc trước tưởng Phu Dịch bọn người băng hữu, cũng không có hỏi nhiều, lúc này nghe đến cái này cực kỳ không thoải mái âm thanh, đặc biệt là cảm giác được hắn thân thể phát toả ra thi khí sau khi, không khỏi nhíu mày.

Phu Dịch nói: “Vị này chính là ca ca của Thần Lộ, Đông Hạo đại ca.”

Lý Lăng Phong lông mày vẫn như cũ nhíu chặt, trầm mặc sau một lát nói: “Quỷ Thánh còn là thi tôn môn nhân?”

“Quỷ Thánh.....”

Nghe đến Đông Hạo lời ấy, Long Khiếu Vân bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Không trách lúc trước cùng ngươi chiến đấu thời gian, có loại giống như đã

từng quen biết cảm giác, không ngờ rằng người là quý Thánh môn nhân, thế nhưng công pháp của người lại nhưng không giống lăm.....”

“.....”

“Quý Thánh là ai?” Phu Dịch hiểu kỳ nói.

Lý Lăng Phong nói: “Bạch Vân Sơn nam ba mươi dặm nơi, có một ngàn năm cây hoè, Quý Thánh tông coi đây là môn hộ, ấy tông chủ Quý Thánh tu vi thăng tới quý tướng, là nơi này một thế lực lớn, vị huynh đài này bây giờ hắn là vừa mới bước vào quý tướng cảnh, chỉ tiếc khôi này dương thân thể không quá thích hợp, nếu không cũng không chỉ chút thực lực này.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 74: Tiểu Thí Ngưu Dao

“?”

Thấy mấy người đầy mặt nghi vấn, Lý Lăng Phong nói tiếp: “Quỷ tu chi đạo phân ngưng đọng âm cảnh, tụ lại thân thể cảnh, Hóa Thể cảnh, ham thích Hồn cảnh, đoạt xác cảnh, quỷ tướng cảnh, Quỷ Vương cảnh, cùng ta bọn công pháp tu hành mặc dù cùng là bảy loại cảnh giới, thế nhưng thực lực lại có điều bất đồng, hẵn bây giờ nên quỷ tướng cấp bậc, Bất Quá Khước tương đương với nhân tộc Địa Tiên Cảnh mà thôi, Quỷ Thánh mặc dù được xưng Quỷ Vương, cũng bất quá là tương đương với trời tiên cảnh mà thôi.”

“Tại sao? Làm người nào loài cùng Yêu tộc cảnh giới bằng nhau, này quỷ tu ngược lại kém một chút?” Phu Dịch không hiểu nói.

Lý Lăng Phong không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Kỳ thực, nhân tộc cùng Yêu tộc có khác nhau gì? Đều là vạn vật sinh linh, chỉ là loài người thể lớn tự cho là thanh cao thôi, này hai loại tu hành hệ thống vốn sẽ không có khác biệt, có phải ngươi không cảm thấy tên đều không khác mấy gì? Nhưng là quỷ loài nhưng không như thế, bọn họ là âm linh thân thể, tu hành độc đáo một chi, cùng chúng ta là hoàn toàn khác nhau.”

“Hả……” Phu Dịch nghẹn ngào nói: “Nguyên lai nhân tộc cùng Yêu tộc tu hành hệ thống vốn là giống nhau.”

Lý Lăng Phong cười nói: “Sau thiên cảnh đối ứng Yêu tộc luyện thể cảnh, cùng này đây tiên thiêng linh khí rèn luyện ngũ tạng lục phủ, trước tiên thiêng cảnh đối ứng sát khí cảnh, cũng đồng dạng là mở ra khí hải, Tán Tiên cảnh đối ứng yêu đan liền không cần giải thích? Địa Tiên Cảnh cùng biến ảo cảnh bình

thường, đều vì tu luyện Âm thần, cho nên thì sẽ hạ xuống từ cửu thiên kiếp, trời tiên cảnh cùng lôi kiếp cảnh đều muốn đổi mặt 69 thiên kiếp, Kim Tiên Cảnh đổi ứng thiên yêu cảnh, đồng dạng là tam nguyên quy nhất, bước đầu tiếp xúc pháp tắc, Tiên đế cùng Yêu Hoàng đồng dạng thiên nhân hợp nhất, xoay tay thành mây, lật tay thành mưa, duy nhất không cùng chính là, Yêu tộc bởi vì chủng tộc phức tạp, tuổi thọ cũng bất đồng, có mười vạn năm tuổi thọ người, cũng có ngàn năm tuổi thọ người, không quá loài người nói thì gần đủ rồi.”

Phu Dịch nghe đến đó bỗng nhiên tỉnh ngộ, Bất Quá Khước còn có một chuyện không rõ, “vậy tại sao Yêu tộc đạt được trình độ nhất định sau khi liền muôn biến ảo thành hình người?”

Lý Lăng Phong giải thích: ““Hoàng đế nội kinh” từng có tì mỉ ghi chép, tức thiên viễn địa phương, đầu người tròn đầy mới dùng ứng phó. Trời có nhật Nguyệt, người có hai mắt. Có 9 châu, người có cửu khiếu. Trời có mưa gió, người có thai giận. Trời có Lôi Điện, người có âm thanh. Trời có bốn mùa, người có tứ chi. Trời có ngũ âm, người có ngũ tạng. Trời có 6 quy tắc, người có Lục phủ. Trời có đông hạ, người có nóng lạnh.

Trời có mười mặt trời, người có tay mười ngón. Thìn có 12, người có đủ mười ngón, thân, rủ xuống dùng ứng phó; nữ tử không đủ 2 tiết, dùng ôm hình người.

Trời có âm dương, người có phu thê. Tuổi có 300 6 Thập Ngũ ngày, người có 360 tiết. Có núi cao, người có vai đầu gối. Có thâm cốc, người có nách ♦N.

Có 12 trải qua nước, người có 12 kinh mạch. Có suối mạch, người có vệ khí. Có cỏ ♦q, người có lông tơ. Trời có ngày đêm, người có nằm lên. Trời có nhóm tinh, người có hàm răng. Có núi nhỏ, người có tiểu tiết.

Có núi đá, người có cao xương. Có cây rừng, người có tuyển môt gân. Có tụ lại vùng đất nhỏ, người có ♦D thịt. Tuổi có tháng mười hai, người có 12 tiết. Có bốn mùa không sinh cỏ, người có hay không tử. Người này cùng thiên địa tương

ứng người cung.

Cho nên người thân thể cùng thiên địa vạn vật dễ dàng nhất cấu kết, đương nhiên quan trọng hơn là loài người thể lực mạnh mẽ vô cùng, chính là Thần Châu đại địa người thống trị thực sự, biến ảo thành hình người không những đối với Yêu tộc tu vi có ảnh hưởng, quan trọng hơn chính là có thể càng tốt hơn ở Thần Châu đại địa cất bước.”

“Hả.....”

Đúng lúc này, toàn bộ Long phủ đột nhiên đất rung núi chuyển, mấy người vội vàng hướng cấm chế nhìn tới, chỉ thấy lúc này cấm chế trên che kín lít nha lít nhít vết rách, nhiều nhất có thể thưa nhận ba lần ngự linh chùy công kích.

Mắt thấy cấm chế tràn ngập nguy cơ, một bên nghỉ ngơi tiểu yêu bọn vội vàng dừng lại đả tạ hướng về bọn họ áp sát tới, chỉ đợi cấm chế vừa vỡ liền lại gia nhập chiến đấu.

“Âm!”

Theo một tiếng vang thật lớn, Long phủ trên cấm chế hóa thành tinh ánh sao mảnh tứ tán bay xuồng,

Phong Dật Hàn hét lớn một tiếng, một đám tu sĩ như hổ như sói bình thường hướng về bọn họ vọt tới.

Mà bên này, cũng không hiện ra hốt hoảng, hơn hai mươi tên tu sĩ lại kết thành dùng Long Khiếu Vân cùng Lý Lăng Phong làm đầu đuôi trận pháp, đem Phu Dịch bốn người vây vào giữa, dùng cái này đến bảo vệ an toàn của bọn họ.

Thế nhưng bốn người này là người phương nào?

Làm sao có khả năng cứ như vậy để mọi người bảo vệ mà chính mình thờ ơ?

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ tay lấy Linh quyết, thi triển hệ sét tiên pháp bên

trong thấp nhất với trong lòng bàn tay lôi, không dứt đem linh khí ép vứt tại phe địch trong đám người, mặc dù không có một đòn bị mất mạng lực sát thương, nhưng nếu là nổ tung trước đây thiên cảnh tu sĩ trên người, cũng là không tầm thường thương tổn.

Thần Lộ đồng dạng vẩy ra một cái hạt đậu, hóa thành hơn ba mươi tên ngân giáp Chiến Thần, so với lần trước cùng Long Khiếu Vân chiến đấu thời gian, hiển nhiên vừa có tăng lên.

Này hơn ba mươi tên ngân giáp Chiến Thần thực lực là xen vào Tân Tiên cảnh cùng trước tiên thiên cảnh trong lúc đó, cho nên Thần Lộ không có làm cho bọn họ lung tung chịu chết, mà là chỉ giải bọn họ hướng về trước tiên thiên cảnh tu sĩ tụ tập địa phương trùng.

Đông Hạo đồng dạng không có nhàn rỗi, chỉ thấy áy trường đao cũng đứng ở trước ngực, theo trong miệng nói lẩm bẩm, từng trận âm phong xen lẫn gào khóc thảm thiết hướng về phe địch đánh tới, phong sửa chi đạo nhiều dùng ảo thuật làm chuẩn, lúc này lực sát thương của hắn mặc dù có hạn, thế nhưng này từng tiếng ác quỷ rống to lại là để cho kẻ địch không dứt phân thân, này lên kia xuống tức, Đông Hạo ngược lại thành đối với kẻ địch oai hiệp lớn nhất tồn tại.

Phong Dịch tuy có lòng dùng Phong Thiên Kính trực tiếp đem nhóm người này luyện hóa, thế nhưng như vậy nói linh lực của hắn e sợ chẳng mấy chốc sẽ tiêu hao không còn một mống, lúc này địch nhân quy mô lớn xâm lấn chính là hướng về phía hắn đến, nghĩ đến đây thời gian, hắn liền hơn cái lòng, cất giữ linh lực chuẩn bị không thì lại tác dụng, đem kêu vào trong tay Phong Thiên Kính vừa ném vào trong Càn Khôn Giới.

Không sử dụng nói của Phong Thiên Kính, hắn nên làm cái gì bây giờ?

Đúng lúc này, Phu Dịch thấy đám kia trước đây thiên kính tu sĩ bên trong đại sát từ phương ngân giáp Chiến Thần thời gian, Phu Dịch sáng mắt lên, này vãi đậu thành binh phương pháp hao tổn linh lực cũng không lớn, chỉ thấy hắn tiện

tay vung lên, chín tên uy phong lẫm lẫm giáp vàng Chiến Thần liền đột nhiên xuất hiện, mặc dù số lượng so với Thần Lộ thiếu một hòn nữa, thế nhưng giáp vàng Chiến Thần dùng xen vào Tân Tiên cảnh cùng Địa Tiên Cảnh trong lúc đó thực lực, thì này tám thường chín tên liền có thể còn ăn hiếp Thần Lộ hơn ba mươi người ngân giáp Chiến Thần.

Ở dưới sự chỉ huy của Phu Dịch, giáp vàng Chiến Thần cùng nhau hét lớn một tiếng, mỗi loại ngăn lại một vị Tân Tiên cảnh tu sĩ bắt đầu đại chiến.

Phu Dịch ngoại trừ lúc tu luyện từng thử vài lần, chánh thức trong thực chiến cũng không có sử dụng tới, giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần chính mình cũng có nhất định có chỉ số thông minh, cũng hoàn toàn không dùng hăn đến chỉ huy, cho nên hăn cũng coi như là trong bốn người rảnh rỗi nhất.

Hồi lâu sau, rốt cục có một gã giáp vàng Chiến Thần đem phe địch chém ở trường kích bên dưới, vừa vặn người này giáp vàng Chiến Thần đang công lấy khác một đoàn trong chiến đấu địch nhân phía sau lưng, Phu Dịch tâm ý hơi động, vạn vạn không ngờ rằng cái kia giáp vàng Chiến Thần lại khả năng đọc hiểu hăn tâm tư bình thường, vốn chuẩn bị ngăn lại một vị khác tu sĩ, mới vừa đi ra một bước, đột nhiên con đường xoay một cái, trong tay trường kích dùng thế lôi đình đâm hướng tên kia Tân Tiên cảnh tu sĩ.

Trường kích theo tiếng mà vào, vô số máu tươi theo báng kích xì ra, nhìn thấy cảnh này Vô Dịch không khỏi mừng rỡ, bất quá hăn vui không phải bởi vì này phun đầy đất máu tươi, mà là vì cái kia giáp vàng Chiến Thần tựa hồ chịu đựng hăn chỉ huy.

Vì vậy hăn cẩn thận quan sát Long Khiếu Vân cùng Lý Lăng Phong này đội người lẫn nhau trong lúc đó phối hợp, nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo đem cái kia chín tên giáp vàng Chiến Thần tụ tập cùng một chỗ, sau đó học theo răm rắp làm cho bọn họ bắt đầu luyện phối hợp.

Thật đúng là đừng nói, này chín tên giáp vàng Chiến Thần ở kết trận sau khi,

hiệu suất cao rất nhiều, một lần ngăn lại 12 tên Tân Tiên cảnh tu sĩ, phải biết rằng lúc này Phong Dật Hàn này một phuơng trải qua một phen nhóm giết chết đau đớn sau khi, này 12 cái cũng đã là hẫu như một nửa người.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, trước mắt cũng là sáng ngời, thu hồi cực kỳ tiêu hao linh lực trong lòng bàn tay lôi, đồng dạng thi triển vãi đậu thành binh thuật, bất quá hắn lần này lại chỉ là kêu gọi ra ba gã giáp vàng Chiến Thần, xem ra cửu kiếp Tiên quyết quả nhiên không tầm thường, chỉ là một cảnh giới nhỏ không đều, thi triển đồng dạng tiên pháp, hiệu quả lại chênh lệch gấp ba có thừa.

Có điều này cũng không có ra ngoài bất ngờ của Trương Thiên Vũ, bởi vì lúc trước suy tính qua, linh khí của Phu Dịch đích thật là hắn gấp ba có thừa, nếu là đơn độc liều linh khí nói, Địa Tiên Cảnh sơ kỳ cũng chưa chắc là hắn đối thủ, duy nhất không cùng chính là, ký hiệu của Địa Tiên Cảnh là tu luyện âm hồn, cũng chính là ở phóng ra linh khí thời gian gia nhập Hồn lực lượng.

Như vậy hiệu quả không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, này đồng dạng là 1 loại chất bay vọt, chính là khí hải cùng kim đan khác nhau giống nhau, nhớ năm đó Phu Dịch mên mông vô bờ khì hải cũng bất quá kết thành hạt đậu bình thường to nhỏ kim đan, này còn là đang đột phá thời gian, không vào lượng lớn linh khí, những linh khí này tổng hoàn toàn không thua kém lúc đó khí của hắn lượng lớn, nếu không kết thành kim đan có thể mắt thường đều nhìn không tới.

Có này 12 tên giáp vàng Chiến Thần cùng 30 có thừa ngân giáp Chiến Thần gia nhập sau, bọn họ này một phuơng nhất thời như hổ thêm cánh, thăng giết Phong Dật Hàn một phuơng liên tục bại lui.

Phong Dật Hàn mắt thấy lúc này chết đã hơn phân nửa, nhất thời đau lòng sinh đã, vội vàng hô to một tiếng nói: “Bây giờ không đến, chờ đến khi nào!”

Phu Dịch một phuơng người nghe đến này hô to một tiếng sau khi trong lòng nhất thời căng thẳng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng như vậy thực lực đều

không phải phe địch toàn bộ sức chiến đấu.

“Thật hắn gì phế vật, hỏng rồi đại sự của chúng ta!”

Ân núp ở trong bóng tối người bịt mặt hung ác khẽ quát một tiếng.

Ở giữa vóc người thon nhỏ Mongolia người cười khổ một tiếng nói: “Bỏ đi, chúng ta đi ra ngoài đi.”

Sau đó, liền ở tên này vóc người thon nhỏ gầy yếu dẫn đầu theo chỗ tối vọt ra, lập tức lại có bốn cái Mongolia người vội vàng đuổi theo.

Phu Dịch bọn người nhìn qua nhất thời cả kinh, nhìn thấy người này khí tiêng, sơ lược tính toán đều vì Địa Tiên Cảnh tu vi.

“Ngươi quá gấp……” đầu lĩnh người bịt mặt xông vào vào chiến đoàn sau khi, không khỏi bấn thủi một tiếng, âm thanh mềm mại động lòng người, lại là một nữ tử.

Phong Dật Hàn nghe xong không khỏi cười khổ một tiếng, hắn cũng không muốn như vậy, chỉ là trước mắt nếu là không nữa chi viện, không cần thiết chốc lát, bọn họ nhóm người này thì sẽ bị giết quân lính tan rã, dù cho nhiệm vụ hoàn thành, thế lực của hắn cũng sẽ bị tiêu giảm hơn một nửa, sống nhờ với Thánh Thiên dạy bên dưới, không phải là mục đích của hắn.

Dã tâm của hắn, lại há ở tầm thường Cửu An Thành, chỉ là muốn đạt được mục đích của hắn, đầu tiên liền muốn có rất nhiều đội ngũ, bây giờ trải qua gần hai mươi năm đào tạo, thế lực của hắn rốt cục từ từ thành hình, hơn nữa phát triển đà đang vượng, lúc này thấy chết hơn phân nửa thủ hạ, đối với hắn ngày sau nghiệp lớn nhất định ảnh hưởng không nhỏ.

Mang theo như vậy tâm tư, làm sao có khả năng tùy ý này thủ hạ tùy ý bị người giết, chỉ phải đến hạ sách này.

Ngược lại Thánh Thiên lão tổ sẽ đích thân tới, đánh chết hắn đều không tin,

bảy cái Địa Tiên Cảnh tu vi, hơn nữa một nửa ngày tiên cảnh giới, bắt đám người này như gà chó đất sét bình thường phế vật vẫn không phải là dễ?

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 75: Thảm bại!

Theo năm vị Địa Tiên Cảnh người bịt mặt gia nhập, thế cuộc lại đổ vào Phong Dật Hàn một bên.

Phải biết rằng lúc này Phong Dật Hàn mặc dù không có mạnh mẽ tăng lên tới trời tiên cảnh, nhưng gần như Địa Tiên Cảnh tu vi tu sĩ, bọn họ bên này liền có tám gã, hơn nữa 20 ba gã Tán Tiên Cảnh tu sĩ, tuyệt đối là không tầm thường sức chiến đấu.

Trái lại bọn họ bên này, chỉ có Long Khiếu Vân làm Huyền Hóa Cảnh trung kỳ thực lực, mặc dù cũng có năng lực đem tu vi lại tăng lên tới lôi kiếp cảnh, thế nhưng đối phương Phong Dật Hàn đồng dạng có năng lực này, như thế lần này so sánh, coi như hắn mạnh mẽ tăng lên, cũng bất quá là song phương lưỡng bại câu thương mà thôi, cho nên ở Phong Dật Hàn không để ám chiêu dưới tình huống, hắn cũng sẽ không đi bốc lên này to lớn nguy hiểm.

Bên dưới liền chỉ có Lý Lăng Phong cùng Đông Hạo hai người tương đương với Địa Tiên Cảnh sơ kỳ, mặc dù Yêu Hoàng trải qua chính là bất thế công pháp, đồng thời vừa người mang vô số vô thượng yêu thuật, nhưng chung quy một cây chưởng chổng vững nhà, chỉ phải cùng Long Khiếu Vân phối hợp, nhận sự giúp đỡ hơn hai mươi người Tán Tiên Cảnh tu vi tu sĩ sức mạnh, miễn cưỡng đối phó với địch.

Xuống chút nữa chính là nửa bước của Phu Dịch Địa Tiên Cảnh, nhưng hắn đúng là vẫn còn Tán Tiên Cảnh, khoảng cách nửa bước tuy không phải xa không thể vời, nhưng là dù sao còn kém rất nhiều, ỷ vào vãi đậu thành binh tiên pháp, đối phó mươi mấy Tán Tiên Cảnh coi như dư dả, thật làm cho hắn đối với Địa Tiên Cảnh tu vi tu sĩ, e sợ đem hết toàn lực, cũng chỉ có thể cùng một Địa Tiên

Cảnh sơ kỳ tu sĩ có sức đánh một trận, hơn nữa không hắn chiếm thượng phong.

Còn Trương Thiên Vũ cùng sức chiến đấu của Thần Lộ, lúc trước đã có định luận, hai người bọn họ thu về đến mới chỉ có thể chiến một gã Địa Tiên Cảnh sơ kỳ tu sĩ.

Nói cách khác bọn họ bên này, cao nhất sức chiến đấu tính toán đâu ra đấy cũng bất quá bốn cái nữa, mà đổi phương lại ròng rã có tám cái.

Cho nên trận chiến đấu này không có chút hồi hộp nào, gần như một phút thời gian, hơn hai mươi người Tán Tiên Cảnh tu sĩ liền bị giết chỉ còn bảy tên, cũng may bọn họ phối hợp không sai, hơn nữa 12 tên giáp vàng Chiến Thần đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng công kích, còn là đem đổi phương Tán Tiên Cảnh tu sĩ mang đi hầu như gần như số lượng, bây giờ Phong Dật Hàn một phương cũng chỉ còn 67 tên Tán Tiên Cảnh tu sĩ mà thôi.

Có điều trước tiên cảnh tu sĩ, lại bị bọn họ vừa tru sát hơn ba mươi người, cho nên trận chiến đấu này hết hạn bây giờ, mặc dù phe mình chết hơn phân nửa, thế nhưng đổi phương lại là càng nhiều.

Tất cả những thứ này, Phong Dật Hàn đều thấy rõ, thấy mỗi người đắc lực chiến tướng cứ như vậy chết thảm với bọn này chính mình coi là gà đắt chó sành phế vật trong tay, trong lòng giống như nhỏ máu bình thường, hai mắt đỏ chót, ánh kiếm màu vàng óng như là giống như bị điện hóa thành vô số tàn ảnh, này tàn ảnh đan xen vào nhau giống như một tấm màu vàng vồng lớn bình thường, này mười mấy Tán Tiên Cảnh tu sĩ, một mình hắn liền giết có hơn một nửa.

“Làm sao bây giờ, tiếp tục như vậy chúng ta chẳng mấy chốc sẽ toàn quân bị diệt!” Long Khiếu Vân thấy thủ hạ còn sót lại bảy người, hơn nữa hắn và Lý Lăng Phong, liền đạt đến trận này thấp nhất mức độ, nếu chết lại một người nói, trận pháp này thì sẽ chưa đánh đã thua!

Đến lúc đó dùng hai cái biến ảo kỳ hơn nữa sáu cái yêu đan kỳ, đổi mặt tám gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ, đều không cần tu sĩ của Tán Tiên Cảnh ra tay, đều sẽ là

một trường giết chóc, hơn nữa trận này giết hại bọn họ có khả năng liền một phút đều kiên trì không dứt.

Lý Lăng Phong đồng dạng một mực quan sát đến phía bên mình tình huống, Long Khiếu Vân theo như lời hắn làm sao có khả năng không biết là, thế nhưng thì tính sao?

Hắn khả năng có biện pháp gì? Đừng nói bọn họ bây giờ không có viện quân, dù cho thật có viện quân lại có thể thế nào?

Cái kia nhưng tám gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ, ròng rã mười vạn Yêu tộc, chiến tướng của Huyền Hóa Cảnh cũng mới bất quá mới tám thường một vạn tả hữu, hơn nữa những người này đại bộ phận cũng đều thuộc về 8 thế lực, căn bản không thể kìm được bọn họ sai phái, Yêu Hoàng bên dưới mặc dù còn có hơn hai mươi người chiến tướng của Huyền Hóa Cảnh, chỉ là bọn họ bây giờ cùng có chuyện quan trọng trong người, nếu không chuyện hôm nay, thày vừa làm sao có khả năng để hắn vị thiếu chủ này tự mình mạo hiểm!

Đúng lúc này, theo một tiếng hét thảm, vừa một gã yêu đan cảnh thủ hạ chết thảm với Phong Dật Hàn dưới kiếm,

Vốn kín không kẽ hở trận pháp nhất thời kẽ hở mở rộng ra!

Tám gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ là ai cơ chứ?

Mắt thấy lớn như vậy tốt cơ hội đặt tại trước mắt, cùng ra tay toàn lực, chỉ là một cái chớp mắt công pháp, còn lại sáu gã yêu đan cảnh thủ hạ toàn bộ bị mất mạng, kể cả Long Khiếu Vân cũng bị cái kia vóc người thon nhỏ gầy yếu nữ tử bỗ một chưởng, cũng là bị thương nặng liên tiếp lui về phía sau ba bước, này mới đứng vững thân hình.

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ!

Phu Dịch bọn người là Yêu Hoàng muốn người, Long Khiếu Vân hôm nay có

thể có lần này làm dựa cả vào Yêu Hoàng đề bạt, lúc này chính là hắn tận trung thời gian.

Long Khiếu Vân không chần chờ, chỉ thấy hắn hét lớn một tiếng, đem toàn thân tinh lực ngưng đọng luyện thành một viên to bằng nắm tay màu đỏ yêu đan lơ lửng ở đỉnh đầu, quanh thân khí tràng tùy theo leo lên tới cực hạn, vào đúng lúc này, thình lình đạt đến lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi.

“Long thúc!” Lý Lăng Phong cùng đối phương đánh nhau kịch liệt thời gian, đột nhiên cảm giác được phía sau xuất hiện một luồng vô cùng mạnh mẽ mà quen thuộc vạn phần khí tràng, không cần quay đầu lại, cũng biết là Long Khiếu Vân cháy hết toàn thân tinh lực, mạnh mẽ đem cảnh giới kéo về lôi kiếp cảnh, đì chính là cùng Thiên Ma tan rã bình thường đồng quy vu tận chiêu số.

“Các ngươi đi!” Long Khiếu Vân hét lớn một tiếng, này một tiếng như là 9 trời hạn hán lôi bình thường vang dội vô cùng, Phong Dật Hàn bên kia chõ hơn trước tiên thiêng cảnh tu sĩ xong bị tiếng rống to này chấn động ngũ tạng lục phủ vỡ tan, hộc máu mà chết.

Sau đó, liền nhìn thấy Long Khiếu Vân theo nê hoàn cung duỗi ra một con che trời bàn tay lớn, trực tiếp hướng về địch nhân vỗ tới, Phong Dật Hàn bọn người vội vàng né tránh, một chưởng này lại là vỗ hụt.

Có điều, giết địch cũng không phải Long Khiếu Vân mục đích, mắt thấy một chưởng này miễn cưỡng đem đánh nhau mười mấy người ngăn ra, sau đó cứ như vậy không nhúc nhích nằm ngang ở song phương trung gian, Phong Dật Hàn này mới phản ứng được, này Long Khiếu Vân rõ ràng chính là liều mạng chết, cũng phải che chở những người này chạy trốn.

Cái này còn đạt được!

Phong Dật Hàn ở mặt ngoài tuy là đang vì Thánh Thiên dạy liều mạng, thực ra là nhìn lên tiên linh của Trương Thiên Vũ thân thể, chỉ cần hắn có thể đem bộ thân thể này chiêm thành của mình, phi phàm khả năng khôi phục trời tiên cảnh

tu vi, thậm chí có thể một lần đột phá tới kim tiên cảnh!

Đến lúc đó, hắn vừa cần gì mượn danh nghĩa Phong Dật Hàn tên sống nhờ với Thánh Thiên già chủ này người không ra người quỷ không ra quỷ gì đó bên dưới, phải biết rằng, hắn nhưng đường đường Côn Lôn thủ đồn, năm đó được xưng huyền môn hai đời người số một!

Hắn tránh đến Côn Lôn vì trở nên nổi bật, trước mắt có tốt như vậy cơ hội, làm sao có khả năng cứ như vậy từ bỏ!

Vì vậy hắn đồng dạng hét lớn một tiếng, âm dương 2 Hồn đồng thời bắn ra toàn lực, đồng dạng đem tu vi tăng lên đến trời tiên cảnh trung kỳ!

Theo Phong Dật Hàn công lực tăng lên, màu vàng kiêng xong nhất thời thả ra vạn trượng hào quang, hóa thành một thanh che trời cự kiếm, hướng tới bàn tay khổng lồ của Long Khiếu Vân ác liệt bỗ xuỗng.

“Mau dậy!” Long Khiếu Vân cảm giác được này cổ kinh khủng khí tức, lập tức liền minh bạch là Phong Dật Hàn muốn cùng hắn liều chết một kích, lập tức hướng về phía Lý Lăng Phong bọn người rống to.

Lý Lăng Phong mặc dù không muốn lui, thế nhưng hắn biết hắn bây giờ có lệnh trong người, tuyệt đối không phải tùy hứng thời khắc, cuối cùng lý trí chiến thắng kích động, chỉ phải ác liệt cắn răng, quay Phu Dịch mấy người nói: “C hồn g ta đi!”

Phu Dịch thấy Long Khiếu Vân cái kia thấy chết không sờn ánh mắt, trong lòng không khỏi có chút hoảng hốt, hắn thậm chí cảm thấy tất cả những thứ này phảng phất là một giấc mộng, bởi vì hắn thủy chung cũng không thể giải thích, lúc trước rõ ràng đối với bọn họ sử dụng âm mưu quỷ kế, bây giờ rồi lại dùng mạng bảo vệ, này trung gian, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Gần như là Yêu Hoàng một mệnh lệnh?

Không!

Chuyện này tuyệt đối không có khả năng, Yêu Hoàng Tử Dạ đã từng nói,
Nhược Tưởng hiệu lệnh thiên hạ, chỉ có chữ lợi trước tiên, nhưng hôm nay này
Long Khiếu Vân đến tột cùng hình là cái gì?

Mạng của hắn đều không còn, muốn lợi còn có ích lợi gì?

Có phải ngoại trừ lợi, còn có đừng gì đó có ở bên trong không?

Phu Dịch không biết là, hắn làm sao đều không nghĩ ra, có thể làm cho Long
Khiếu Vân từ bỏ sinh mệnh đến tột cùng là cái gì.....

Có điều, hắn có thể khẳng định chính là, cái chữ này, tuyệt đối không phải
một “Lợi” chữ!

Vấn đề này thủy chung ở trong óc của hắn không dứt quanh quẩn, thế cho
nên hắn cứ như vậy bị mấy người ủng hộ vội vã chạy trốn, hắn đều hoàn toàn
không biết.

Nhưng mà, lúc này đồng dạng không yên lòng cũng không chỉ Phu Dịch một
người, còn có một người chính là Lý Lăng Phong.

Đám người kia ở trong, không ai so với hắn lại rõ ràng làm người của Long
Khiếu Vân, hơn nữa e sợ ngoại trừ Yêu Hoàng ở ngoài, cũng chỉ có hắn biết
Long Khiếu Vân vì sao lại dùng tính mạng đi giữ gìn Yêu Hoàng lợi ích.

Quan trọng hơn là, Yêu Hoàng năm đó từng đã nói với hắn, hắn khả năng đi
lên Yêu Hoàng ngôi báu, Long Khiếu Vân liền có hơn một nửa công lao, nếu có
một ngày Long Khiếu Vân không muốn dốc sức cho hắn, vậy hắn ngôi vị hoàng
đế cũng an vị chấm dứt.

Nói cách khác, chính là nếu hôm nay Long Khiếu Vân chiến tử ở đây nói,
tám vị yêu vương nhất định sẽ nhân cơ hội làm loạn, Yêu tộc đem lại lâm vào
trong hỗn loạn.

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong đột nhiên đứng ở nơi đó, quát to một tiếng nói: “Không được, ta không thể đi!”

“Làm sao vậy, Lý đại ca?” Trương Thiên Vũ thấy Lý Lăng Phong hốt hoảng trạng thái, liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong nói: “Long thúc quan hệ đến toàn bộ Yêu tộc an nguy, ta không thể trơ mắt thấy hắn chết, không thời gian cùng các ngươi nói tiễn, các ngươi nhanh hướng về Phong Ba Trang trốn, nhất định phải bảo vệ tốt Phu Dịch.”

Dứt lời, Lý Lăng Phong xách ngược trường thương, quay người liền chi viện Long Khiếu Vân đã đi.

Trương Thiên Vũ thở thật dài một cái nói: “Lý đại ca còn là như vậy kích động.....”

Thế nhưng, hắn là lý trí, hơn nữa bọn họ cùng Long Khiếu Vân cũng không có gì chánh thức gặp nhau, dù cho Long Khiếu Vân liều mình bảo vệ cũng là vì Yêu Hoàng mệnh lệnh, U &# 85; đọc sách w &# 119;w. u ukansh u &# 46; &# 99;om cho nên Trương Thiên Vũ trong lòng mặc dù có chút tiếc nuối, thế nhưng và không có gì áy náy.

Ai biết vừa mới lại mới chạy ra vài bước, Phu Dịch đột nhiên quát to một tiếng nói: “Không được!”

Một luồng không tốt linh cảm lập tức xông lên trong đầu của Thần Lộ, vì vậy nàng kinh nói dối nói: “Ngươi không phải cũng phải trở về đi.”

Phu Dịch vội vàng nói: “Đúng, ta nhất định phải trở về, ta phải tìm một đáp án, này quan hệ đến một cái rất trọng yếu sự tình!”

“Chúng ta trở về chính là chịu chết, ra sao đáp án, so với sinh mệnh quan trọng hơn?” Trương Thiên Vũ giờ phút này bình tĩnh vô cùng, liền vội vàng

khuyên nhủ.

Phu Dịch căn răng nói: “Yêu Hoàng từng nói với chúng ta qua, ngày sau khênh Ma nghiệp lớn Nhược Tưởng thành công, thì cần thiết muôn đoàn kết thiên hạ hết thảy thế lực, hắn đã nói, muôn đem những người này hoặc là Yêu đoàn kết lên nhất định phải dựa vào một ‘Lợi’ chữ, thế nhưng ta bây giờ nhìn thấy hy sinh vì nghĩa của Long Khiếu Vân hoàn toàn không là vì một chữ lợi, cho nên để ngày sau khênh Ma nghiệp lớn, ta nhất định phải trở về tìm kiếm cái này đáp án!”

Nói xong, Phu Dịch liền muôn theo sát Lý Lăng Phong bước chân mà đi.

“Ngươi điên rồi! Chúng ta bây giờ trở về chỉ có một con đường chết! Ngươi thì chỉ vì như vậy một không có chút ý nghĩa nào đáp án?” Thần Lộ nghe đến đáp án của Phu Dịch giận tím mặt, hắn vạn lần không ngờ Phu Dịch quay đầu lại gần như để như vậy một cắn bản không cần đáp án vấn đề, không tự chủ được lớn tiếng gào thét nói.

Đây là trong đời của nàng lần đầu tiên như vậy thất thố, không phải là bởi vì nàng sợ chết, mà là vào đúng lúc này, nàng mơ hồ có một loại cảm giác, nếu như bây giờ quay đầu, nàng đem có thể vĩnh viễn mất đi hắn!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 76: Phu Dịch Chiến Thánh Thiên Lão Tố

Phu Dịch ở nàng này một tiếng gào thét bên dưới, theo bản năng dừng bước lại, quay đầu lại nhìn trước mắt trên mặt treo đầy nước mắt nữ tử, vẫn còn đang không dứt nức nở không cần đi.....

Phu Dịch tuy có lòng theo đuổi đáp án, thế nhưng như vậy nói vừa sẽ làm Thần Lộ thương tâm, sau đó hắn vừa nhìn về phía Đông Hạo cùng Trương Thiên Vũ, mặt của Đông Hạo mặc dù gắn vào hắc bào che mặt bên dưới, thế nhưng hắn có thể theo trong ánh mắt của hắn nhìn ra, hắn cũng không đồng ý hắn quay đầu lại.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Mỗi người dục vọng bất đồng, theo đuổi của bọn họ cũng bất đồng, cho nên giao cho ‘của bọn họ lợi’ cũng là bất đồng, tư dục của Long Khiếu Vân không phải tiền tài cùng quyền lực, hắn có khả năng đang đeo đuổi một loại lý tưởng, vừa có lẽ ở hết một phần ngu trung, có điều này ta xem ra, vẫn như cũ là ‘lợi’ Tự Tại quấy phá, trong thiên địa tất cả sinh linh cùng ích kỷ, chỉ là có mấy người theo đuổi cùng đại chúng hoàn toàn không ở một cấp độ, cho nên nhìn qua bọn họ vô tư thôi.”

“Ngươi, cần gì phải đi biết Long Khiếu Vân dục vọng đến tột cùng là cái gì, có phải cứ như vậy cho rằng làm đại công vô lượng anh hùng, không được chứ?”

Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ lời nói này sau, giống như thể hồ quán đỉnh bình thường, bao phủ lên đỉnh đầu mây đen lập tức rẽ mây nhìn thấy mặt trời!

Đúng vậy, vô luận Long Khiếu Vân theo đuổi rốt cuộc là cái gì cái kia đều không trọng yếu, có điều lại vẫn không có thoát ly một “Lợi” chữ, chỉ là cái này

lợi, cũng không phải hắn cho tới nay cho rằng lợi ích, cái này “Lợi” bao gồm rất nhiều thứ, trong này kể cả hắn hiểu, còn có hắn không hiểu.....

Nghĩ rõ ràng điểm này sau, trên mặt của Phu Dịch rốt cục lộ ra lâu dài mỉm cười, quay ba người nói: “Danh khả danh, phi thường danh, nguyên lai Yêu Hoàng trong miệng lợi đều không phải là chỉ là chỉ cần lợi ích đơn giản như vậy, là ta muốn quá đơn giản.”

“Đúng vậy.....” nhìn thấy Phu Dịch nghĩ rõ ràng đạo lý này, Trương Thiên Vũ đạo, “cái này ‘Lợi’ chữ, cũng có thể là lý tưởng, có thể là tín ngưỡng, cũng có thể nói hắn là theo đuổi giấc mộng.....”

“C hồn g ta đi thôi.....” Phu Dịch cười cười, sau đó đi trước làm gương hướng về Phong Ba Trang mà đi trường, Trương Thiên Vũ cùng Thân Lộ vội vàng đuổi theo, chỉ là bọn họ nhưng không có phát hiện, bao phủ ở hắc bào bên dưới Đông Hạo không biết là nguyên nhân gì, lại đi ngang qua một rừng cây thời gian, lén lút nói bí tiếng trốn ở trên nhánh cây, xa xa ♦t nhìn ba người đi xa bối cảnh, cũng không biết hắn đến tột cùng đang suy nghĩ gì.....

“Ha ha ha ha ha! Thực sự là lang thang nát guốc tìm không gặp, chiếm được tất cả không uổng công!” Ngay ở ba người chạy một nửa chặng đường thời gian, một đạo sắc bén âm thanh từ giữa không trung truyền đến.

Ba người liền vội vàng đem mỗi loại binh khí nắm ở trong tay, dọn xong hình thái chiến đấu.

“Tâm thường Tán Tiên cảnh tu vi phế vật, cũng dám ở diện tiền bối tọa võ đao múa thương.” Theo nhọn kính âm thanh lại vang lên, một hư ảo bóng người xuất hiện ở ba người trước mặt.

“Ngươi là người nào?” Trương Thiên Vũ héto lớn một tiếng, này trong tiếng ngầm có ý thiên sư một mạch tuyệt học “rồng gầm”, chính là vì tìm một chút trước mắt đạo hu ảnh này hư thật.

Có điều bóng mờ lại vẫn chưa đã bị này một tiếng “rồng gầm” ảnh hưởng, ngược lại cười hắc hắc nói: “Ui, Long Hồ Sơn tiểu đạo sĩ, không tồi không tồi, đáng tiếc tu vi kém một chút.”

Trương Thiên Vũ không khỏi âm thầm cả kinh, dùng ánh mắt của hắn tự nhiên có thể thấy người trước mặt này chính là quý tu, có điều này quý tu chỉ đạo đang sơ khí dương cương, thiên sư một mạch “rồng gầm” Liền liền này nhóm, dùng hắn Tân Tiên cảnh tu vi triển khai ra, đổi phương lại không phản ứng chút nào, nói cách khác người này tu vi nhất định cao hắn rất nhiều, dựa theo giải thích của Lý Lăng Phong, người này ít nhất đạt được quý tướng cảnh, thậm chí là Quý Vương Cảnh.

“Ngươi thì là quý Thánh?” Phu Dịch đột nhiên nhớ tới Lý Lăng Phong nhắc tới Quý Thánh tu vi cao siêu, đã đạt được Quý Vương Cảnh nhiều năm, liền có câu hỏi này, có điều đợi ấy hỏi ra lời lúc, rồi lại chính mình hủy bỏ loại khả năng này, quý này Thánh nhưng sư phụ của Đông Hạo, làm sao có khả năng cùng mình học trò ngược làm?

Lập tức hắn quay đầu hướng về phía sau nhìn tới,

Lại chỉ nhìn thấy Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hai người, hoàn toàn không gặp Đông Hạo, không khỏi hiểu kỳ nói: “Người đâu?”

Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ theo bản năng cũng nhìn về phía sau, nơi nào còn có bóng người của Đông Hạo, Thần Lộ không khỏi có chút thất vọng nói: “Xem ra ca ca cũng không mong muốn cùng chúng ta cùng nhau.”

Nhìn thấy ba tên tiểu gia hỏa ở đứng ở trước nhất tiểu tử này lung tung hỏi một câu sau khi, ba người lại đủ xuyên xuyến chuyển phía sau đi đang nhìn mình phía sau, nhưng lại ở nói nhỏ không biết là nói xong thứ đồ gì.

Thánh Thiên lão tổ đối với này ba cái hậu sinh vẫn bối thái độ mặc dù có chút bất mãn, thế nhưng lúc này tâm tình thật tốt, liền sinh ra trêu chọc chi tâm, lập tức hừ lạnh một tiếng nói, “Quý Thánh? Hắn tính là thứ gì, ở diện tiền bối

tọa, hắn đều phải tự xưng một tiếng vân bối.”

“Hả, không là quý Thánh là tốt rồi, xem ra cũng không là cái gì kẻ có tiếng tăm.” Trương Thiên Vũ thuận miệng bên trong 1 nói tiếp ngã ba, chính là muốn dùng phép khích tướng hỏi ra đối phương thân phận.

Thánh Thiên lão tổ nhất thời giận dữ nói: “Ba người các ngươi thằng nhóc con, dựng thằng lên lỗ tai của các ngươi cho bản tọa nghe được rồi, bản tọa chính là Thánh Thiên dạy giáo chủ Thánh Thiên lão tổ!”

“Hả, Thánh Thiên lão tổ mà thôi, có cái gì lớn……” Phu Dịch thuận miệng 1 nói tiếp, hắn cũng không biết Trương Thiên Vũ lúc trước đã sử dụng “rồng gầm” từng thử trước mắt đạo hu ảnh này thực lực, chỉ là nhìn hắn thậm chí ngay cả thân thể đều không có, nghĩ đến nhiều nhất cũng chính là đoạt xác cảnh mà thôi, thậm chí càng thấp hơn, vì vậy liền từ thuỷ triều cười nói.

Thế nhưng hắn nói xong nói xong, liền cảm giác không đúng rồi……

“Thánh Thiên lão tổ!” Phu Dịch giật nảy cả mình, tùy tiện nói: “Ngươi chính là Thánh Thiên lão tổ!”

Nhin qua tiểu bối này bị đại danh của chính mình giật mình, Thánh Thiên lão tổ không khỏi khà khà một tiếng nói: “Thế nào, có phải là như sấm bên tai?”

Ngông cuồng tự đại Thánh Thiên lão tổ sớm coi thân thể của Phu Dịch làm vật trong túi, hắn cũng thật sự là không có đem này ba cái Tán Tiên cảnh phế vật đặt ở trong mắt.

Phản ứng lại ba người, mặc dù hơi kinh ngạc, ngược lại cũng không phải quá bất ngờ, dù sao lúc trước Lý Lăng Phong đã nói, Phong Dật Hàn liền vâng mệnh với Thánh Thiên dạy, bây giờ quy mô lớn xâm phạm, Thánh Thiên lão tổ xuất hiện ngược lại cũng ở hợp tình hợp lý.

Chỉ là Lý Lăng Phong nói Yêu Hoàng vệ Tử Dạ tự mình đổi chiến Thánh

Thiên lão tổ, bây giờ Thánh Thiên lão tổ xuất hiện ở nơi đây, nhưng không thấy Yêu Hoàng hình bóng, ngược lại có chút không thể tưởng tượng nổi.

Thánh Thiên lão tổ lúc sao cũng là kim tiên cảnh sơ kỳ tu vi, bây giờ mặc dù không có đi thân thể luân làm quý tu, nhưng cũng có ít nhất tu vi của Quý Vương Cảnh, Yêu Hoàng dùng nửa bước thiên yêu cảnh tu vi cùng với đối kháng, cũng coi như là cùng cấp bậc tranh tài, nên không rơi xuống hạ phong mới là, làm sao bây giờ chỉ thấy Thánh Thiên lão tổ nhưng không thấy Yêu Hoàng?

Thánh Thiên lão tổ nhìn thấy ba người có chút hoảng hốt liền càng thêm hưng phấn, nhất là thấy là Thần Lộ nóng nảy vóc người cùng thanh thuần động lòng người dung nhan, nghĩ đến sau ba ngày chẳng những có thể tìm được Thái Dương thân thể thân hình, có thể luyện hóa Thái Âm thân thể nguyên âm, sau đó cũng có thể đưa nàng luyện thành lò mỗi ngày mỗi đêm hưởng dụng, lập tức nửa mặt lên trời cười to.

Phu Dịch nhìn Thánh Thiên lão tổ ngông cuồng vô cùng hình dáng không khỏi có chút nỗi nóng, lập tức cười lạnh một tiếng, đối với hai người nói: “Nhìn hắn cái kia đặc ý vênh váo hình dáng thì buồn nôn, vừa vặn vừa rồi đánh chịu, ta ngược lại muốn mở mang kiến thức một chút, chính thức Thiên Tiên Cảnh đến tột cùng khả năng mạnh đến mức nào!”

“Đừng kích động!” Trương Thiên Vũ vội vàng nhỏ giọng nói: “Ta vừa rồi dùng tiên pháp thử nghiệm một phen, tu vi của hắn đích xác so với chúng ta cao hơn nhiều.....”

Phu Dịch cười cười, không có trả lời, trực tiếp gọi ra Phong Thiên Kính, quanh thân linh lực đên cuồng vận chuyển, toàn lực huy động lửa lực lượng, chỉ thấy ngập trời ngọn lửa hùng hực lập tức đem Thánh Thiên lão tổ nhấn chìm.

Đây là Phu Dịch mạnh nhất thủ đoạn, như thế một đòn ném có Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ một đòn toàn lực.

“Ha ha ha ha ha.....” theo Thánh Thiên lão tổ một trận cười quái dị, chỉ thấy một vệt bóng đen từ từ theo hỏa diễm bay ra, quay Phu Dịch liền chẽ nhạo phân đạo: “Ngươi chẳng lẽ không biết bản tọa khi còn sống chính là tiên thiên Thiếu Dương thể, tu được là Cửu dương thần công, ngươi lửa này là giúp ta khôi phục thương thể sao?”

Phu Dịch sau khi nghe được không khỏi sững sốt, thế nhưng nhìn thấy hắn vẫn như cũ hướng về ánh lửa ở ngoài bay tới, liền cười lạnh một tiếng nói: “Đã đang giúp ngươi khôi phục thương thể, ngươi thì lại làm sao sốt ruột đi ra chứ?”

Lời nói mặc dù nói như vậy, thế nhưng mắt thấy lửa lực lượng không thể thương tổn được Thánh Thiên lão tổ, hắn cũng liền không cần phải lãng phí nữa linh khí, lập tức ngón trỏ đổi được Bạch Hổ nút bấm bên trên, ngập trời ngọn lửa hùng hực lập tức là được cứu thiên trận gió.

“Ai u.....” Thánh Thiên lão tổ vốn vẫn chưa đem gió này đặt ở trong mắt, ai biết chỉ là gió này lại như dao bình thường, chỉ là trong nháy mắt, hắn liền cảm giác trong cơ thể quý khí bị này gió cuốn đi một phần mười, lúc này cả kinh, vội vàng làm phép về phía sau bỏ chạy, không dám cùng này trận gió tiếp xúc.

Phu Dịch nhìn thấy có hiệu quả, nhất thời mừng rỡ, đem Phong Thiên Kính nâng với đỉnh đầu nhanh chóng hướng về Thánh Thiên lão tổ đuổi theo.

Quỷ tu chi đạo sửa không phải thiên địa linh khí, mà là trọc khí, còn gọi là âm khí, mà trong thiên hạ giỏi nhất khắc chẽ quỷ tu chính là sấm sét cùng ngọn lửa hùng hực, chỉ là đáng tiếc này Thánh Thiên lão tổ khi còn sống chính là tinh tu ngự hỏa thuật, dù cho thành quỷ tu đối với lửa chi đạo lĩnh ngộ lại vẫn chưa thất lạc, cho nên Phu Dịch lúc trước dùng lửa lực lượng luyện hóa Thánh Thiên lão tổ, cũng không có bất kỳ hiệu quả nào. U &# 8

Có điều khắc chẽ quỷ tu còn có một loại chính là phong, đoạt xác cảnh trước khi như gặp gió to thời gian, quỷ tu đều sẽ tận lực tránh né, mãi đến tận đoạt xác cảnh sau có thân thể, mới không muốn e ngại phong, có điều Thánh Thiên lão tổ

cũng không có thích hợp thân hình, vẫn ký túc với Thánh Thiên tượng thần bên trong, chờ đợi thích hợp thân thể, cho nên hắn chính là linh thể.

Linh thể sợ hãi phong, mặc dù Thánh Thiên lão tổ tu vi qua Quỷ Vương Cảnh, thế nhưng Phong Thiên Kính trong vòng cũng không phải phổ thông phong, chính là cửu thiên trận gió, năm đó Tiên Đỉnh liền có bày một trận tên là cửu thiên trận gió trận, làm như Tiên Đỉnh quan trọng nhất trận pháp bảo vệ một trong, uy lực có thể thấy được một trops.

Thánh Thiên lão tổ trong lòng kinh hãi, hắn vạn lần không ngờ cái này nửa bước Thái Dương của Địa Tiên Cảnh thân thể, lại có như thế thần binh lợi khí, để hắn ăn một thua thiệt ngầm.

Lập tức giận dữ nói: “Tiểu tử, ngươi bây giờ ngừng tay còn đến thật vội, nếu là đợi bản tọa tự mình đưa ngươi bắt, nhất định đem ngươi sinh hồn trấn áp với luyện hồn 10 tam cực bên trong, thì chịu đựng luyện hồn nỗi khổ!”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi có gì đặc biệt, không ngờ rằng thì này năng lực, phế vật!”

Nói xong, Phu Dịch đuổi sát bên trên, cửu thiên trận gió lúc này vừa cách hắn gần một chút, chỉ là trong giây lát này, liền vừa cuốn hắn một phần mười quy khí.

Thánh Thiên lão tổ nội tâm vô cùng ấm ức, tưởng tượng khi còn sống hăng hái, đó là cõi nào cảnh tượng, mặc dù là bình giải sau khi vẫn như cũ một tay che trời, hôm nay lại liên tục cầm ở hai cái tiểu bối trên người, đáng hận nhất chính là cái kia huyền thanh lão nhân, đang ở vạn dặm ở ngoài cũng không thể an phận thủ thường, lại ngự kiếm chém đạo cơ của hắn, nếu không làm sao có khả năng bị tiểu tử này đuổi theo chạy.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 77: Tuyệt Thế Cô Gái

“Huyền thanh lão nhân, bản tọa cùng ngươi thề không lưỡng lập!”

Thánh Thiên già Tổ Ám từ tuyên thề, thủ hạ lại không dám thất lễ, vẫn còn đang không dứt né tránh uy lực vô cùng của thiên trận gió.

“Đến rồi!” Đúng lúc này, Thánh Thiên lão tổ đột nhiên vui vẻ, chỉ thấy xa xa có năm bóng người trong khi chịu đựng hắn kêu gọi nơi này nhanh buông dây cung mà đến, chính là lúc trước sau gia nhập chiến đoàn cái kia năm cái người bịt mặt.

Thánh Thiên lão tổ một bên né tránh, một bên ha ha cười nói: “Tiểu nhi, bây giờ hối hận vẫn còn kịp!”

Phu Dịch kỳ thực cũng cảm giác tới phía sau xuất hiện năm cái mãnh liệt khí tràng, thế nhưng trước mắt lại không chấp nhận được hắn phân tâm, hắn biết, một khi lão bối tử này cái tinh táo lại, dù cho bây giờ hắn cùng với Yêu Hoàng chiến đấu bị trọng thương, nhưng cũng không phải ba người bọn hắn có thể đối phó đat được, lúc này khả năng áp chế hắn, hoàn toàn là dựa vào mạnh mẽ của Phong Thiên Kính.

Lúc này linh lực đã tiêu hao hơn một nửa, địch nhân lại có cường viễn đột kích, Phu Dịch không khỏi dâng vẻ nóng nảy, cũng không biết bọn họ bên này còn có viện quân hay không.

Năm đạo bóng người nhanh như chớp giật, rất nhanh liền đuổi theo, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ vội vàng đem ngăn lại.

“Hai người các ngươi lưu lại, chúng ta trên!” Đầu lĩnh cô gái che mặt ra lệnh một tiếng, liền có hai cái người bịt mặt lưu lại đối chiến Trương Thiên Vũ hai người, còn lại ba người trực tiếp lướt qua bọn họ hướng tới Phu Dịch mà đi.

Hai người bọn họ nhất thời khẩn trương, thế nhưng này lưu lại hai người chính là Địa Tiên Cảnh tu vi, chỉ là trong giây lát này phân tâm, hai người liền song song bị thương, mặc dù lòng hệ Phu Dịch bên kia, thế nhưng không thể làm gì, chỉ phải toàn lực ứng phó trước mắt địch, cũng không chiêu cỗ được Phu Dịch bên kia.

Đang truy kích Thánh Thiên lão tổ thời gian, Phu Dịch cảm giác sau lưng đột nhiên có có câu khí lạnh áp sát, vội vàng thả người hướng về bên cạnh nhảy một cái, cảm giác nhưng vẫn là cánh tay phải đau xót, lại là một đạo nhuộm máu tươi hàn quang lóe lên, ngay sau đó chính là một cái vó người gầy yếu che mặt bóng người cùng hắn gấp thoảng qua, đèn thui xinh đẹp tóc đèn theo ấy hơi thở lướt qua qua thời gian, một luồng mùi thơm nức mũi mà đến.

“Là cô gái!” Phu Dịch theo bản năng sững sốt, bất quá dưới mắt chính là sống còn thời khắc, nơi nào lo lắng quản địch nhân là nam hay là nữ, chỉ biết là trước mắt lại có hai vệt ánh sáng lạnh lẽo từ phía sau lưng kéo tới, lập tức đem Phong Thiên Kính thu vào trong Càn Khôn Giới, lúc này dùng hắn còn thừa linh khí ở loại này dùng ít địch nhiều trong hoàn cảnh, Phong Thiên Kính cũng không thích hợp hắn bấy giờ sử dụng.

Chu Tước thần kiêm đột nhiên xuất hiện khi hắn trong tay phải, lập tức kéo một đóa kiếm hoa, dùng khó mà tin nổi tư thế tránh thoát trong đó một kiếm đồng thời, ánh lửa kiếm hoa đâm đầu hướng về sau đó người bịt mặt bắn ra.

Kiếm khí bá đạo vô cùng, Địa Tiên Cảnh tu sĩ không thể tránh, nhưng vào lúc này, Phu Dịch cũng không có dừng lại, lập tức vừa là một cái xoay người, quay người hướng về vừa rồi nghiêng người tránh thoát tên quần áo đen kia phía sau lưng đâm tới.

Địa Tiên Cảnh dù sao cũng là Địa Tiên Cảnh, Phu Dịch kiểm pháp mặc dù tinh sào vô cùng, chiêu kiếm này cũng thật sự đâm trúng người bịt mặt kia phía sau lưng, thế nhưng ngay ở kiếm khí sắp thế trong nháy mắt đó, tu sĩ kia đem toàn thân linh khí tụ ở phía sau lưng, Chu Tước thần kiếm chỉ đâm vào mấy tầng giấy bình thường độ dày trong khi, liền cũng lại tiêm không tiến vào.

Lúc này, người nữ kia người bịt mặt cùng vừa rồi tránh hắn kiếm khí người bịt mặt đã lại hướng về hắn phát động công kích, Phu Dịch vội vàng tung xuống chín tên giáp vàng Chiến Thần, lấy ý niệm khống chế bọn họ kết trận pháp ngăn lại hai người sau khi, vội vàng dùng Thần Hành Thuật hướng về Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ phương hướng chạy đi.

Giáp vàng Chiến Thần tu vi là xen vào Tân Tiên cảnh cùng Địa Tiên Cảnh trong lúc đó, mặc dù gấp ba với địch nhân, thế nhưng bọn họ chỉ là tiên thuật đều không phải là chân nhân, cho nên chánh thức sức chiến đấu e sợ có điều ba vị này Địa Tiên Cảnh tu sĩ một phút mạnh mẽ tấn công.

Bất quá dưới mắt bọn họ đuổi người ở cùng, nữ người bịt mặt đi trước làm gương, kiếm pháp thẳng thắn thoải mái, miễn cưỡng đem cùng sau lưng trúng kiếm người bịt mặt chiến đấu ba gã giáp vàng chiến đấu kéo phát tới, lập tức hé lớn một tiếng nói: “Người đuổi theo!”

Người bịt mặt lúc này lớn rít gào một tiếng,

Thả người nhảy một cái tựa như đại bàng giương cánh bình thường bay lên khỏi mặt đất, chỉ là trong nháy mắt, liền ngăn ở Phu Dịch phía trước, giơ kiếm hướng về Phu Dịch đánh tới.

Phu Dịch nửa bước Địa Tiên Cảnh, tự nhiên không sợ này Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, chỉ thấy Chu Tước thần kiếm bị hắn múa như sấm như lửa, một kiếm so với một kiếm bá đạo, thẳng chấn động đến mức cùng hắn liều kiếm người bịt mặt hổ khẩu đau đớn, vài lần thậm chí hiểm hiểm bị hắn đem trường kiếm trong tay bắn bay.

Người bịt mặt thầm giật mình, thế nhưng hắn lại không vội vã, lập tức thay đổi sách lược sẽ không tiếp tục cùng hắn cứng đối cứng, chỉ chờ bên kia chém giết chín tên giáp vàng Chiến Thần sau khi chi viện tiến lại.

Nửa phút sau, chín tên giáp vàng Chiến Thần đã giết sáu cái, tên kia cô gái che mặt dẫn đầu hướng về bên này gấp rút tiếp viện, khoảng cách song phương vốn liền chỉ có chừng năm mươi mét xa, Mongolia nữ tử chỉ là gắp cái lênh xuống liền đi tới Phu Dịch bên cạnh, cùng người bịt mặt kia đồng thời hợp chiến Phu Dịch.

Chính nhìn thấy đắc lực nhất năm vị chiến tướng cùng ba cái Tân Tiên cảnh phế vật đánh lâu như vậy, Thánh Thiên lão tổ không khỏi giận dữ nói: “Các ngươi đang giở trò quỷ gì!”

Nghe đến Thánh Thiên lão tổ tức giận tiếng hô, năm tên người mặc áo đen thân hình chấn động, vội vàng liều mạng bị thương cũng phải toàn lực tiến công, lại là ở Thánh Thiên lão tổ thúc giục bên dưới sử xuất lấy mạng đổi mạng đấu pháp.

Có điều mặc dù nói như vậy, bọn họ bên này dù sao cũng là tiên tu tu sĩ, nhiều nhất cũng là bị chút vết thương nhẹ, làm sao có khả năng đau đớn đạt được tính mạng bọn họ.

Phu Dịch bị hai người hoàn toàn áp chế, trong lòng không khỏi nghẹn lên một đoàn lửa giận, hét lớn một tiếng nói: “Đến đây!”

Nói thôi chu thể đột nhiên thả ra ba tấc linh diễm, khí thế tùy theo dâng lên, liều mạng chịu đựng cô gái che mặt kia một kiếp, vẫn cứ một kiếp đâm trúng một người khác người bịt mặt, đáng tiếc vẫn như cũ không thể đâm vào thân thể của hắn, đối phương đã bị vẫn như cũ chỉ là bị thương ngoài da mà thôi.

“Xuýt.....”

Phu Dịch cảm giác ngực một trận đau đớn, cúi đầu nhìn qua, một thanh

trường kiếm đâm thủng ngực mà qua, trong cơ thể hắn máu đang theo mũi kiếm không dứt nhô xuống.....

Rất rõ ràng, đây là cái cuối cùng giáp vàng Chiến Thần cũng bị ấy tru diệt, vừa rồi hết sức chăm chú cùng hai gã Địa Tiên Cảnh cao thủ đối chiến, hắn căn bản không chú ý tới, sau lưng chiêu kiếm này.

“Phu Dịch!”

Thần Lộ nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi kinh hô một tiếng, nước mắt trong nháy mắt liền mơ hồ coi mắt.

“Cẩn thận!” Đúng lúc này, người bịt mặt kia một kiếm hướng tới Thần Lộ cõi bôi đến, Trương Thiên Vũ vội vàng dùng thất tinh kiếm đem chiêu kiếm đó chống chọi, chính mình nhưng là bị bên phải một người áo đen một kiếm đâm thủng vai trái.

“Ta C, lão tử là cho các ngươi bắt người, không phải cho các ngươi giết người!” Thánh Thiên lão tổ chỉ là chớp cái mắt công pháp, chính mình hoàn mỹ nhất thân thể trước ngực liền hơn một hố máu mắt, nhất thời tức giận đến nỗi trận lôi đình, lúc này tức miệng mắng to. “Này thân thể nếu là có chuyện bất trắc, lão tử chém chết tươi các ngươi!”

Người mặc áo đen kia mới phản ứng được, trước mắt cái này Tân Tiên cảnh thiếu niên là lão tổ muốn hiến tế đồ vật, nhất thời dọa nạt tay run lên, trường kiếm theo tiếng bước ra, ngay sau đó một luồng tên dài tùy theo phun ra.

“Ngươi hắn M.....” Thánh Thiên lão tổ giận không nhịn nổi, trực tiếp móc ra một tấm màu vàng lá bùa, trong miệng nói lẩm bẩm.

Thấy cảnh này, người mặc áo đen kia lúc này dọa nạt ngã quy trên đất, trực tiếp khóc thét nói: “Lão tổ tha mạng, lão tổ tha..... a.....”

Theo một tiếng héo thảm, tên quần áo đen kia lập tức bạo thể mà chết, vô số

máu thịt văng tứ phía, quả nhiên là vô cùng thảm.

Tên kia một kiếm hướng về Thần Lộ xóa đi người mặc áo đen mạnh rùng mình một cái, thấy đem chính mình chiêu kiếm này đỡ Trương Thiên Vũ, lại lòng sinh lòng cảm kích, không muốn hăn chiêu kiếm này, chính mình cũng sẽ cùng cái kia đồng bạn giỗng nhau, rơi cái chết không toàn thây kết cục.

Bởi vì cô gái này là Thái Âm thân thể, đồng dạng là hiến tế tác dụng.

“Ha ha.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên phát sinh một tiếng cười lạnh, đối với Thánh Thiên lão tổ nói: “Ngươi không phải liền là muốn lấy được ta thân thể gì? Khà khà!”

“Ngươi muốn làm gì!!!” Thánh Thiên lão tổ nhất thời dọa nạt kinh hãi đến biến sắc. “Âm Cơ, ngăn cản hăn!”

Ngay ở Phu Dịch dùng Chu Tước thần kiếm hướng mình cỗ vuốt qua thời gian, cô gái che mặt kia một cái con dao đánh vào Phong Phủ của hăn huyệt, Phu Dịch nhất thời cảm giác mắt tối sầm lại, tùy theo xụi lơ trên mặt đất.

Phong Phủ huyệt chính là thân thể đốc mạch một quan trọng huyệt vị, ở vào sau đầu mép tóc ở giữa trên một tấc nơi, cái huyệt vị này thâm bộ chính là dien tuỷ cùng tim đập các loại sinh mệnh đầu mối hội tụ vị trí, kích thích nơi này, là có thể thay đổi người hít thở cùng tim đập, cũng có thể thay đổi sinh mệnh cơ bản đặc thù, cho nên đây là thích khách quen thuộc nhất vị trí.

Nếu là huyệt này chịu đựng mạnh mẽ một đòn, dù cho lại cường tráng người, đều sẽ tạm thời ngất, Phu Dịch dưới một kích này đã là bất tỉnh nhân sự, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hai người mặc dù nóng lòng, nhưng không thể làm gì.

Ngay ở Phu Dịch ngã chổng vó nơi, đỉnh đầu mõi rơi xuống ở một bên, sau đó một đạo xích diễm phóng lên cao, đem toàn bộ thiên địa chiêu thành lửa đỏ một

mảnh.

“Cái gì vậy!” Thánh Thiên lão tổ lúc này cả kinh.

Mà Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hai người lại là vui vẻ!

“BIU.....” xích quang tiêu tán sau khi, từ từ hiện ra 1 bóng người thiếu nữ, chỉ thấy nàng trên người mặc màu đỏ quần lụa mỏng, bên hông buộc một cái màu vàng sợi tơ, gió nhẹ thổi qua, quần lụa mỏng cùng sợi tơ tung bay theo gió, làm cho người ta một loại sung sướng đê mê cảm giác, ba búi tóc đen không bị ràng buộc tung bay trên hai bờ vai, đôi mi thanh tú như liễu cong, một đôi trong suốt như nước con ngươi càng linh động có thần, khéo léo môi đỏ hơn nữa đôi kia nhợt nhạt lúm đồng tiền nhỏ, quả nhiên là chim sa cá lặn chứa đựng, dung mạo nguyệtيثẹn hoa nhường.

Cô gái trên người có mơ hồ có từng tia từng tia xích quang lấp loé, giống như cửu thiên tiên nữ bình thường cách trán thoát tục, khiến người ta nhìn không sinh được một tia tà niệm.

Tất cả mọi người tựa hồ cũng đã quên chính mình bây giờ nên làm gì, chỉ có thể tro mắt thấy nàng nhẹ nhàng cúi người, đem một đôi tay ngọc nhỏ dài nhẹ nhàng trùng điệp với Phu Dịch ngực xuyên qua kiêm thương nơi, sau đó liền nhìn thấy trong thiên địa xuất hiện vô số màu đỏ hỏa tinh linh, vui vẻ vô cùng hướng về vết thương của Phu Dịch bay đi.

Mơ hồ trong lúc đó, tựa hồ còn có thể nghe đến này hỏa tinh linh đang ca.

“Ngươi là thứ gì!” Thánh Thiên lão tổ kinh hãi đến biến sắc, dùng nhãn lực của hắn, lại không nhìn ra trước mắt tên thiếu nữ này ra sao tu vi.

Cô gái tựa hồ không nghe thấy câu hỏi của hắn, có lẽ là nàng căn bản không muốn phản ứng hắn, nàng không nói gì, thậm chí đầu đều không có nhấc, chỉ là hàm tình mạch mạch thấy lảng lặng nằm ở nơi đó Phu Dịch, khóe miệng tựa hồ gọi lên uốn cong ngọt ngào mỉm cười.

“Ngươi hăn gì rốt cuộc là thứ gì, lão tử hỏi ngươi thì sao đây!”

Năm lần bảy lượt bị này hậu sinh buổi tối kích thích, lúc này Thánh Thiên lão tổ đã đạt đến cực hạn, nếu không có bị huyền thanh thượng nhân chém đao cơ, chỉ sợ hăn đã sớm nhào tới đêm này nha đầu chết tiệt kia hành hung một trận, sau đó đưa nàng luyện thành lò, để cho nhận hết dày vò, quanh năm không thấy ánh mặt trời.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 78: Cửa Thành Bên Trên Treo Lên Đầu Người

Phu Dịch từ từ mở mắt, nhìn thấy trước mắt vị này xa lạ cô gái, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.....

“Chúng ta quen biết gì?” Phu Dịch theo bản năng cũng muốn hỏi, lại phát hiện chính mình chỉ là há miệng thở dốc, căn bản cũng không có phát sinh âm thanh.

Cô gái cười cười, lộ ra một đôi mè người lúm đồng tiền nhỏ, thể nhưng nàng không nói gì, chỉ là như vậy nhẹ nhàng nở nụ cười.

Phu Dịch ngực Thương Dĩ mắt trắn có thể thấy tốc độ trong khi khôi phục, kể cả Thánh Thiên lão tổ đều cảm thấy khó mà tin nổi, nhìn thấy Thánh Thiên lão tổ không có phát lệnh, còn lại bốn cái người mặc áo đen tự nhiên cũng không dám động thủ, phải biết rằng vừa mới cái kia đồng bạn chính là bởi vì tổn thương thân thể này trực tiếp rơi vào biến thành tro bụi, chết không toàn thây kết cục.....

Gần như hai phút, Phu Dịch ngực liền khôi phục như lúc ban đầu, hắn theo bản năng muôn nắm được tay của nàng, nàng lại đem một đôi tay ngọc nhỏ dài nhẹ nhàng co rụt lại, tiếp theo vừa là nhẹ nhàng nở nụ cười, hóa thành một đạo xích quang giống như cá voi hút nước mặc vào cái kia đỉnh mũ cao bên trong.

“Chu Tước?” Có phải vừa rồi vị kia tựa hồ không giống khói lửa nhân gian, như là cửu thiên tiên nữ bình thường cô gái, lại là Chu Tước hóa thành?

Phu Dịch ngồi dậy, đem mũ nhặt lấy ở trong tay, đưa tay nhẹ nhàng đặt ở Chu Tước trên người, tập trung cao độ cảm ứng biến hóa của Chu Tước, lại phát hiện

Chu Tước cùng lúc trước độc nhất vô nhị, bất kể là linh khí khôi phục còn là thân thể trạng thái, đều cùng lúc trước giống nhau như đúc.

“Là nó đổi gì?”

Phu Dịch không dám khẳng định, theo trước mắt các loại dấu hiệu đến xem, vừa rồi cô gái kia trăm phần trăm là Chu Tước đổi, thế nhưng theo thân thể của Chu Tước trạng thái đến xem, vừa rồi cô gái kia vừa tuyệt đối không phải Chu Tước biến thành, nếu không hao phí lớn như vậy linh khí, làm sao có khả năng không có một tia biến hóa, mặc dù là ở dưới trạng thái bình thường, dù cho thi triển một hơi hơi lợi hại một điểm tiên thuật, linh khí đều sẽ có điều hao tổn.

Hắn có thể cảm giác được, vừa mới cái kia tiên pháp nhất định rất lợi hại, tuyệt đối thuộc về cấp cao tiên thuật phạm vi, nếu như là Chu Tước sử dụng nói, linh khí của nó căn bản không thể một tia biến hóa đều không có.

“Bắt!” Thánh Thiên lão tổ cũng không có cho hắn suy nghĩ thời gian, trực tiếp ra lệnh một tiếng, bốn người mặc áo đen cùng nhau hướng về Phu Dịch đánh tới, kể cả một bên Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ đều không quản.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng, bây giờ hắn biết bọn họ không dám đả thương hắn, cho nên hắn có thể tận tình vung vẩy trong tay Chu Tước thần kiếm, tựa như luyện kiếm trong khi giống nhau, căn bản không cần cân nhắc chính mình sẽ bị thương.

Vì vậy hắn đem mũ đội tốt sau khi, Thiên Cương kiếm pháp tùy theo múa lên, hắn căn bản không cần phòng thủ, cho nên kiếm chiêu của hắn chiêu đoạt mệnh.

Mà người bịt mặt này một phương nhưng bởi vì sợ ném chuột vỡ đồ, chỉ lo thương tổn được Phu Dịch bị Thánh Thiên lão tổ giống như đốt đèn trời làm nổ bọn họ, cho nên cũng không dám đem hết toàn lực.

Vì vậy này vừa đến vừa đi, Phu Dịch lại dùng nửa bước tu vi của Địa Tiên

Cảnh, độc chiến ba cái Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ cùng một Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ mà không rơi xuống hạ phong, đây nếu là truyền đi, không được khiếu người ta ngoác mồm kinh ngạc.

“Đám rác rưởi này……” Thánh Thiên lão tổ xem ở trong mắt, trong lòng cái kia cổ lửa giận cũng là ức đến hoảng, thế nhưng hắn cũng biết, một bên làm cho bọn họ đem Thái Dương thân thể bắt, một bên vừa không cho bọn họ thương tổn được hắn, mà cái kia Thái Dương thân thể tự thân sức chiến đấu vừa là đích xác bắt phàm, vô cùng vốn không như một Tân Tiên cảnh tu sĩ.

“Âm Cơ, đi!” Đúng lúc này, Thánh Thiên lão tổ đột nhiên cảm giác được một luồng mạnh mẽ khí tức dùng cực nhanh tốc độ hướng về nơi đây chui đến, lập tức hét lớn một tiếng, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Cửu An Thành mà đi.

Nhìn thấy Thánh Thiên lão tổ đi xa, cô gái che mặt lập tức hạ lệnh: “Tán!”

Theo cô gái che mặt ra lệnh một tiếng, ba gã người bịt mặt giả thoảng một kiếm sau khi, liền theo sát phía sau hướng về Cửu An Thành mà đi.

Thánh Thiên lão tổ cùng bốn gã người áo đen bịt mặt vừa mới rời đi, bọn họ liền nhìn thấy xa xa một đạo màu tím độn quang phá không mà đến,

Chỉ là trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, chính là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ.

“Mấy vị tiểu hữu bình yên vô sự, tại hạ an tâm.” Nhìn thấy ba người bọn hắn bình an vô sự, Vệ Tử Dạ lúc này mới thở một hơi thật dài, trong lòng lơ lửng tảng đá kia rốt cục mới hạ xuống.

“Đúng rồi, Lý đại ca!” Trương Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến, Lý Lăng Phong cùng Long Khiếu Vân vì bọn họ cản hậu, bây giờ còn ở lại Cửu An Thành, bây giờ chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

“Huyền Thiên Tôn làm sao vậy?” Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, nhất thời

chưa kịp phản ứng này Lý đại ca nói là ai, thế nhưng khi hắn nghĩ đến nói chính là Lý Lăng Phong lúc, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, phải biết rằng Lý Lăng Phong thiên tư giỏi giang xuất chúng, gánh vác Yêu tộc ngày sau phục hưng nghiệp lớn.

Trương Thiên Vũ lập tức đem Lý Lăng Phong độc thân trở về Cửu An Thành chi viện sự tình của Long Khiếu Vân nói cho Yêu Hoàng.

Yêu Hoàng vừa nghe kinh hãi đến biến sắc nói: “Đáng chết!”

Lập tức cũng không kịp nhớ cùng bọn họ khách sáo, lập tức lái độn quang hướng về Cửu An Thành mà đi.

Lúc này có Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ cái này tương đương với trời tiên cảnh đỉnh cao cao thủ hàng đầu, bọn họ còn có sợ gì?

Vì vậy, Phu Dịch ba người đồng dạng thi triển đi thuật, băng nhanh nhất tốc độ hướng về Cửu An Thành chạy đi.

Ngay ở cửa thành xuất hiện ở trong tầm mắt bọn họ trong khi, Phu Dịch nhìn thấy cửa thành bên trên tựa hồ mang theo cái gì vậy, lúc này đang theo gió lay động, bất quá hắn cũng không có để ý.

Đi về phía trước nữa hơn hai trăm mét thời gian, Trương Thiên Vũ hoảng hốt nói: “Trên cửa thành nhưng một viên thủ cấp!”

Phu Dịch định mù lòa nhìn qua, chỉ thấy trên cửa thành mang theo rõ ràng là một viên trắng như tuyết lông chim hồ ly đầu, lúc trước Thần Lộ bày ra từng có nhắc lên, nguyên hình của Long Khiếu Vân chính là một con cá người tuyêt bạch vô hạ Tam Vĩ Yêu Hồ.

“Các ngươi xem!” Thần Lộ kinh hô một tiếng!

Hai người vội vàng hướng ánh mắt chuyển hướng cửa thành bên cạnh, chỉ thấy bốn gã người mặc áo đen đang vây quanh chiến 1 quần áo tím Nho Sinh,

quần áo tím Nho Sinh trước ngực còn ôm một máu me khắp người thanh niên trai tráng thiếu niên.

“Chi viện!”

Trương Thiên Vũ hét lớn một tiếng, cùng Phu Dịch gần như cùng lúc đó như là mũi tên rời cung bình thường bắn ra, Thần Lộ đang muốn đuổi theo, liền nghe đến phía sau cười ha ha, ngay sau đó cảm giác ót tê rần, mắt tối sầm lại, liền ngất đi.

Tiếng cười đã kinh động Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong Dật Hàn đem Thần Lộ chặn ngang ôm lấy, trước đây xa xa bỏ chạy.

Rồng có vảy ngược, chạm vào thì lại chết!

Phu Dịch ngày đó qua vốn nén giận đến cực điểm, lúc trước tro mắt thấy này bảo vệ người của hắn một mệt chết đi, mà bây giờ thậm chí ngay cả Thần Lộ cũng đem muốn trở thành người bị hại!

Mà tạo thành tất cả những thứ này mặc dù là Thánh Thiên lão tổ cái kia Lão bất tử mệnh lệnh, thế nhưng thực hiện tất cả những thứ này hung thủ, chính là Phong Dật Hàn.

Lúc này Phong Dật Hàn đồng dạng máu me khắp người, cũng không biết là chính hắn máu, còn là máu của Long Khiếu Vân, có điều nhìn hắn độn thuật tốc độ hoàn toàn không tính quá nhanh, nói vậy chính hắn đồng dạng bị thương nặng, dù sao Long Khiếu Vân cùng hắn thực lực tương đương, muốn không mất một sợi tóc đem Long Khiếu Vân bắt cái kia cũng là tuyệt đối không thể sự tình, cho nên hắn bây giờ nên cũng là nỏ mạnh hết đà.

Chỉ thấy Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ quay người lại, Phu Dịch thi triển tiềm uyên súc địa, Trương Thiên Vũ thi triển tung kim quang, một người thân thể như là thuấn di bình thường di chuyển nhanh chóng, một người như là kim

quang rờì dây cung chớp mắt.

Phu Dịch bây giờ trong lồng ngực ngoại trừ lửa giận, đã không còn có cái khác cảm giác * màu, trong mắt ngoại trừ mang theo Phong Dật Hàn của Thần Lộ, cũng không nữa đừng cảnh sắc, lý trí trong khi một chút biến mất.

Trương Thiên Vũ quay người thời gian so với Phu Dịch nhanh hơn nửa nhịp, cho nên trước ở phía trước của hắn, khi hắn quay đầu lại nhìn thấy Phu Dịch sắc mặt dữ tợn, hai mắt đỏ chót, xuyên qua bắn ra như là Địa ngục bình thường đáng sợ ánh mắt, Trương Thiên Vũ không khỏi rùng mình một cái.

Nếu như Thần Lộ ngộ hại, Phu Dịch nhất định 1 niệm thành Ma!

Trương Thiên Vũ theo bản năng nghĩ đến kết quả này, trong lòng không khỏi căng thẳng.

Song phương đều là thi triển tiên pháp, tốc độ nhanh vô cùng, gần như nửa khắc đồng hồ thời gian đã đang ở bên ngoài trăm dặm, Phu Dịch lúc này lý trí đã mất, một lòng truy đuổi Phong Dật Hàn, lại không phát hiện lúc này sớm năm ở U Minh Khoáng Tràng ở ngoài rừng cây, càng đi về phía trước chốc lát, liền chính là Huyết Ma Huyết Ma Quân Đoàn của Lang Vũ đại doanh.

Thế nhưng lúc này song phương khoảng cách còn có hơn hai trăm mét, cứ như vậy tốc độ, ở đạt được Ma tộc đại doanh e sợ rất khó đuổi tới Phong Dật Hàn.

Trương Thiên Vũ phát hiện tình huống này, quyết định thật nhanh, lớn tiếng nói: “Phu Dịch, không thể lại đuổi.”

Thế nhưng Phu Dịch lại như là không nghe thấy bình thường, tốc độ không giảm, vẫn còn đang đuổi theo phía trước Phong Dật Hàn.

Làm sao bây giờ?

Trương Thiên Vũ nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này Phu Dịch đã mất

lý trí, ngũ giác chỉ còn lại thị giác lại chỉ thấy được phía trước Phong Dật Hàn cùng Thần Lộ, căn bản nhìn không tới hắn, thế nhưng dùng trạng thái của bọn họ nếu là đuổi tới đại doanh của Huyết Ma Quân Đoàn bên trong, không những cứu không được Thần Lộ, sợ rằng sẽ rơi vào toàn quân bị diệt kết cục.

Bọn họ rất nhanh xuyên qua rừng cây, thời gian đã không chấp nhận được Trương Thiên Vũ lo lắng nữa đổi sách, thế nhưng hắn thật sự là không có càng tốt hơn biện pháp hóa giải trước mắt khốn cục.

Đúng lúc này, một đạo màu tím độn quang từ phía sau xẹt qua, trực tiếp đánh về phía trước Phong Dật Hàn Kiếm độn.

“Yêu Hoàng!” Trương Thiên Vũ nhận được Yêu Hoàng độn quang của Vệ Tử Dạ, trong lòng nhất thời mừng rỡ, Yêu Hoàng tu vi chính là lôi kiếp cảnh đỉnh cao, nửa bước thiên yêu cảnh, cũng thì tương đương với nhân tộc nửa bước kim tiên cảnh tu vi, hắn đến cầm viện binh Phong Dật Hàn nhất định dễ như trở bàn tay.

Màu tím độn quang dùng thế lôi đình lướt qua Kiếm độn của Phong Dật Hàn, sau đó thân hình 1 chui, dùng một nhánh phán quan bút trực tiếp dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hướng về Phong Dật Hàn chõ giá Kiếm độn điểm tới.

Trời tiên cảnh đỉnh cao một đòn toàn lực, Phong Dật Hàn làm sao dám bất cẩn, Kiếm độn bị bắt dừng lại hiện ra thân phận thật sự, lập tức né người tránh một cái, vẫn bị phán quan bút bút lông quét trúng mặt, lập tức dòng máu đầy mặt, vô cùng chật vật.

Vệ Tử Dạ không có dừng lại, tay trái dùng kiếm chỉ bức ra một đạo kiếm khí màu tím, Phong Dật Hàn máu tươi chảy vào hai mắt thị lực còn chưa khôi phục, mặc dù cảm giác một đạo khí lạnh ép sát mà đến, lại cũng không biết đại khái phương hướng.

Cầu cuồng lên cũng sẽ nhảy tường, con thỏ cuồng lên đều phải cắn người!

Như thế hết sức khẩn cấp bên dưới, Phong Dật Hàn lúc này đem ôm vào trong ngực Thần Lộ làm tấm khiên giống nhau tung đi, sau đó thân hình về phía sau lui nhanh.

Vệ Tử Dạ người này tuyệt đỉnh thông minh, tính kế vô song, phán quan bút vừa ra tay, tiện tay quét qua che ấy coi mắt, tiếp theo vừa thả ra này một đạo kiếm khí, kỳ thực Phong Dật Hàn đem dùng nào chiêu thức đáp lại sớm định liệu trước, thậm chí có thể nói tất cả của hắn phản ứng đều là bị Vệ Tử Dạ ép đi ra.

Cho nên lúc này Phong Dật Hàn dùng Thần Lộ làm chui nhẫn căn bản là ở trong dự liệu của hắn, cho nên này một đạo kiếm khí bắn ra sau khi, thân thể lợi dụng càng nhanh hơn tốc độ xông về phía trước, chỉ đợi Phong Dật Hàn đem Thần Lộ tung sau khi, liền trực tiếp đưa nàng tiếp nhận, chỉ là trong nháy mắt, liền nghịch chuyển thế cuộc.

Nếu coi là thật bị Phong Dật Hàn chạy trốn tới đại doanh của Huyết Ma Quân Đoàn, có Huyết Ma che chở của Lang Vũ, đừng nói là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, chính là Côn Lôn chưởng giáo, huyền môn người đứng đầu huyền thanh thượng nhân tự mình đã đến, cũng không thể một mình với ma quân đại doanh bên trong tiến thối như ý.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 79: Sống Mãi Chi Đạo

Phong Dật Hàn gần như trong nháy mắt dừng lại, Phu Dịch liền vọt đến phía sau của hắn, Chu Tước thần kiêm bạo xuất ba thước lửa cháy hộ khí, trực tiếp hướng về hắn chặn ngang chém tới.

Sự chú ý của Phong Dật Hàn vốn đều tập trung ở Vệ Tử Dạ bên này, đột nhiên một đạo cảm giác được nóng cháy kiêm khí sắp thể, mới phản ứng được Thân Hậu Hoàn có hai cái khó chơi tên.

Đáng tiếc lúc này kiêm xong ở trước người của hắn bảo vệ ứng đối Vệ Tử Dạ, căn bản cứu không được trước mắt vội vàng, có điều Phong Dật Hàn ngược lại cũng đúng là kẻ hung hăn, ác đối với người khác, đối với mình càng ác hơn!

Ngay ở Chu Tước thần kiêm lập tức phải chém trúng trong nháy mắt của Phong Dật Hàn, hắn lại một cái xoay người dùng cánh tay phải trực tiếp đón nhận, ngay ở hai người tiếp xúc trong nháy mắt đó, Tá Trú Giá một tia phản lực, trực tiếp giá Kiếm độn hướng về Huyết Ma quân đoàn trại lính bỏ chạy, chỉ để lại một con đẫm máu cựt tay rơi xuống đất.

Trương Thiên Vũ Khán Đắc Mục giương mắt khâu ngây ngô, vốn hắn nhìn thấy Phu Dịch chiêu kiêm này sắp sửa chém trúng Phong Dật Hàn thời gian không khỏi mừng rỡ, chiêu kiêm này chặt bỏ đi nói dù cho không thể chém giết lão tặc, cũng nhất định là trọng thương, Đãn Thị Tha tuyệt đối không ngờ rằng, người này cư nhiên như thế bình tĩnh, tại đây vạn phần khẩn cấp dưới tình huống cư nhiên như thế quyết đoán, trực tiếp dùng cánh tay phải thay cho một mạng.

Phu Dịch đang muốn đuổi nữa, Yêu Hoàng trực tiếp một chưởng vỗ ở đầu vai của hắn, làm rối loạn hắn thế khí vận may con đường, tiềm uyên súc địa

thuật tùy theo tự giải, đồng thời trong đầu xuất hiện một tiếng sét giỗng như nổ vang, cả người lập tức tỉnh táo lại.

“Không muôn đuổi, phía trước là Huyết Ma quân đoàn đại bản doanh.”

Phu Dịch lúc này đã tỉnh táo, đương nhiên sẽ không lại nghĩa khí nǎm quyến, đuổi Phong Dật Hàn vốn vì cứu Thần Lộ, lúc này Thần Lộ đã cứu trở về, cần gì phải bốc lên lớn như vậy nguy hiểm, lập tức gật gật đầu nói: “Là ta lỗ mang.”

“Ha ha ha, xung quan giận dữ làm hồng nhan, không ngờ rằng ngươi còn là một đà tình.” Yêu Hoàng tà mị nở nụ cười.

Phu Dịch không ngờ rằng tu vi cao thâm như vậy, địa vị như thế cao thượng Yêu Hoàng lại sẽ cùng hắn đùa kiểu này, không khỏi có chút mặt đỏ, lập tức đổi chủ đề, hỏi: “Nàng thế nào rồi.”

“Không ngại, bất quá là tâm thường đoạn huyệt thuật mà thôi.” Nói xong để Phu Dịch đỡ lấy Thần Lộ, tay phải dùng kiếm chỉ theo đốc mạch hướng phía dưới hướng lên trên vạch một cái, dùng cực kỳ chất phác linh khí trực tiếp mở ra đốc mạch của nàng, tinh lực lập tức liền thông suốt, chỉ là trong nháy mắt, Thần Lộ liền tỉnh lại.

Chính nhìn thấy trong khi trong lòng của Phu Dịch, không khỏi thẹn thùng khó耐, vội vàng muôn tránh thoát thời gian, lại nghe được Phu Dịch ôn nhu âm thanh: “Đừng nhúc nhích.....”

Thần Lộ phi thường nghe lời không muôn lộn xộn, đem con mắt nhắm lại, nàng còn tưởng rằng hắn muốn mỏng manh cho nàng, bất quá khi nàng cảm giác được phía sau lưng có một luồng chất phác linh khí trong khi không dứt trợ giúp nàng xung kích bị nghẹt huyết mạch thời gian, lập tức phản ứng lại, nguyên lai là có người ở giúp nàng sắp xếp ứ chấn kinh mạch.

Chính nguyên lai là hiểu lầm rồi.....

Mặt của Thần Lộ không thấy có chút nóng lên, nhìn qua như là chín rục quả táo đỏ bình thường trong trăng lộ hồng, mềm mại động lòng người, đôi môi diêm dúa ướt át, thăng nhìn ra Phu Dịch một trận tình mê ý loạn, Đan Điện bên dưới có ngọn lửa hùng hực dấy lên, hiếm hỉem cầm giữ không được.

Cũng may lúc này hoàn cảnh đặc thù, hoàn toàn không cho phép hắn có cái gì ý đồ không an phận, huống hồ vốn điều này cũng chỉ là bản năng phản ứng, hắn kỳ thực căn bản là không hiểu chuyện nam nữ rốt cuộc làm như thế nào tiếp tục tiến hành.

Bất quá bây giờ hắn chỉ có thể nhắm lại con mắt không dám nhìn nữa, sau đó vừa linh khí mạnh mẽ đem này ngọn lửa hùng hực trấn áp xuống, lúc này mới dễ chịu một điểm.

Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ xem ở trong mắt, khéo miệng uốn cong nhẹ nhàng nở nụ cười, cũng không có nói cái gì, sau đó toàn lực huy động chân nguyên, chỉ là chốc lát, liền đem đoạn huyết thuật chẽ giam giữ huyết mạch toàn bộ mở ra, thậm chí ngay cả nàng vốn tu hành bên trong không có mở ra huyết mạch cũng cùng nhau thông suốt.

Theo kinh mạch thông suốt sau khi, khí thế của Thần Lộ tùy theo 1 phàn, lại vào lúc này trực tiếp nhảy một cái đột phá Tán Tiên cảnh giai đoạn trước,

Này vận may quả nhiên là không bình thường hay, thăng nhìn ra Trương Thiên Vũ không ngừng hâm mộ.

Hơn nữa Nam Thiên Môn dị giới thời gian mươi năm, nói cách khác hắn nhọc nhăn khổ sở tu luyện gần hai mươi năm cũng mới bắt quá Tán Tiên sửa trung kỳ, bị Phu Dịch cái này tu tiên kỳ tài vượt qua còn chưa tính, bây giờ lại bị một đón đầu đuổi theo, thực sự là.....

Trong khoảng thời gian ngắn, Trương Thiên Vũ chỉ có thể quyết định, lần này sau khi nhất định phải trước đem đừng đều thả một chút, cố gắng tăng lên một chút cảnh giới.

“Lý đại ca thế nào rồi?” Nhìn thấy Vệ Tử Dạ thu công sau khi, Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Không có chuyện gì, ta đã tiếp đưa hắn sắp xếp với Phong Ba Trang bên trong, có xá muội chăm sóc, các ngươi cứ yên tâm đi.”

Phu Dịch thở thật dài một cái nói: “Lý đại ca không có chuyện gì thuận tiện, nếu hắn thật sự có chuyện bất trắc nói, ta thật.....”

Vệ Tử Dạ nghe đến Phu Dịch nói như vậy, lại là thản nhiên nói: “Chấp này trời sập đất sụp thời đại, mỗi người sinh mệnh đều như rơm rác bình thường đê tiện, căn bản không đáng giá được nhắc tới, ngươi và ta tu đạo người trong lúc này lấy sửa lại phục thiên địa làm nhiệm vụ của mình, ngày sau khênh Ma đại chiến một khi bùng nổ, vô số anh hào người tài đều sẽ tại đây trận đại chiến bên trong chết đi, cho nên, ngươi nên bắt đầu từ bây giờ học đem sinh tử khám phá, mới tài năng ở tương lai thành tựu bất thế thành tích chói lọi, có điều ngươi nếu vẫn như cũ cố ý với cá nhân sinh tử, lâu dần tất sinh Tâm Ma, ngày khác chắc chắn 1 niệm thành Ma, vĩnh roi xuống địa ngục.”

Phu Dịch nghe xong trong lòng không khỏi run lên, cẩn thận hồi tưởng này cùng nhau đi tới, đã trải qua rất nhiều sanh ly tử biệt, sớm nhất Lý Mục, mặc dù bây giờ tái tạo yêu thân sống lại, thế nhưng sinh ly tử biệt còn là thật sự trải qua.

Còn có sau đó Đông Hạo, nếu không phải một tia chấp niệm thành tựu Linh tu chi đạo, e sợ liền thật chính là thiên nhân vĩnh cách, dù vậy, bây giờ cũng là rơi vào người không ra người quý không ra quý đáng dấp, khiến người ta nhìn đau lòng đến cực điểm.

Lại đến lúc sau Trác Dương, mặc dù quen biết gần như mấy ngày, có thể nói cũng chẳng có bao nhiêu giao tiếp, Đãn Thị Tha bọn lại có chung nhau lý tưởng, cuối cùng hắn tận mắt thấy bị chém xuống thủ cấp thời gian, trong lòng đồng dạng cực kỳ khó chịu.

Lại sau đó lại có Long Khiếu Vân, ông lão này lúc trước mặc dù tính kế qua bọn họ, Đãn Thị Tha đã dùng sinh mệnh của chính mình hướng về bọn họ chuộc tội, lúc này ở trong lòng hắn, ngoại trừ kính sợ, không nữa đùng.

Còn có Lý Lăng Phong, nếu không phải Yêu Hoàng đúng lúc chạy tới, Lý Lăng Phong bị bốn gã Địa Tiên Cảnh tu vi người cùng đánh, hơn nữa một giả trời tiên cảnh, e sợ đồng dạng là dãy nhiều lành ít.

Nhưng bây giờ, nếu không phải Yêu Hoàng còn ở thế ngàn cân treo sợi tóc cứu Thần Lộ, nàng coi là thật có chuyện không may nói.....

Hắn đến tột cùng sẽ liền như vậy thất bại hoàn toàn, liền như vậy suy sút đi xuống?

Còn là sẽ phát ra người điên vì bọn họ báo thù?

Hay hoặc là thật như là Vệ Tử Dạ nói như vậy, 1 niệm thành Ma?

Hắn không dám nghĩ, bởi vì hắn không biết là ngày nào đó thật tiến lại trong khe, hắn hay không khả năng chịu được như vậy đả kích, hắn rõ rõ ràng rằng nhớ tới ở Thần Lộ bị Phong Dật Hàn bắt đi thời gian, lý trí của hắn hoàn toàn đánh mất, chính là Yêu Hoàng một chưởng đưa hắn đập tỉnh táo lại, nếu như nàng thật xảy ra bất trắc, hậu quả, quả nhiên là không dám tưởng tượng.

“Ta cho rằng, sinh mệnh cố nhiên đáng quý, thế nhưng ở thời gian sông dài bên trong, vô luận là nhân tộc hay là Yêu tộc, hoặc là Ma tộc, cũng chẳng qua là một hạt cát đá hoặc là càng nhỏ hơn, không can thiệp tới sống lâu của bọn họ dài bao nhiêu, cuối cùng có một ngày sẽ chết đi, không ai có thể địch nổi năm tháng cây đao này.” Vệ Tử Dạ thở dài một hơi, tiếp tục nói.

“Người nghiên cứu tại sao mà sống?” Phu Dịch lầm bầm lầu bầu một tiếng.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Đời một người, cây cỏ sống một mùa thu, có người vì chính mình mà sống, có bởi vì người thân mà sống, có bởi vì yêu mà sống sót,

cũng có người chỉ vì tên lưu sử sách, còn có người sống sót chỉ vì thiên hạ muôn dân, mà trong những người này, chỉ có cuối cùng một loại người có thể tìm được sống mãi!”

Vệ Tử Dạ cố ý đem sống mãi hai chữ ngữ khí nói rất nặng.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Người làm sao có khả năng sống mãi?”

Vệ Tử Dạ cười cười, kiên nhẫn giảng giải: “Vì thiên hạ muôn dân mà sống người, sự tích của bọn họ cùng ý chí, còn có đạo thống sẽ vĩnh viễn lưu truyền đi xuống, sống mãi hoàn toàn không là chỉ một cơ thể sống, mà là cái này cơ thể sống chiếm được tiếp tục!”

“Hả.....” Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến trong mộng Khương Thiếu Vân, chính là cầm một viên vì thiên hạ muôn dân mà chiến lòng, cùng ma tướng Phi Quân đồng quy vu tận, có điều, hắn thật tìm được vĩnh sinh gì?

Vấn đề này, hắn không có hỏi lên, bởi vì Vệ Tử Dạ cũng không quen biết Khương Thiếu Vân, vấn đề này đáp án có thể phải đến Côn Lôn tìm kiếm.

Nhìn thấy Phu Dịch không nói lời nào, Vệ Tử Dạ cười nói: “Có vài thứ là phải quen thuộc..... quên đi, trước tiên không cần nói những thứ này, chúng ta còn về trước Phong Ba Trang a, kế tiếp chúng ta phải dời đi, nơi đó không an toàn.”

“Tại sao?” Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói.

Vệ Tử Dạ nói: “Thánh Thiên lão tổ vốn chính là sống nhờ với Huyết Ma Lang Vũ bên dưới thế lực, bây giờ song phương đã trở mặt, Huyết Ma nhất định sẽ không bỏ qua cái này diệt trừ chúng ta thế lực cơ hội.”

Trương Thiên Vũ nói: “Phong Ba Trang e sợ không là các ngươi cuối cùng thế lực?”

Vệ Tử Dạ nghe câu hỏi này không khỏi sững sốt, UU đọc sách & 119; &

119; &# 119;. Uuka n shu. Com sau đó thở dài nói: “Không sai, chúng ta đích xác cũng có Ma tộc chở dựa, nếu không làm sao có khả năng tại đây Cửu An Thành bên trong cùng Huyết Ma thế lực đấu võ, có điều người này thân phận ta bất tiện tiết lộ, nếu như các ngươi tin tưởng ta nói hãy đi theo ta, nếu là không thể tin được ta ta cũng không cưỡng cầu.”

Trương Thiên Vũ nghe đến bọn họ thật cùng Ma tộc có cấu kết, không khỏi có chút chần chờ, thế nhưng vốn xưa nay đối với Yêu tộc không tín nhiệm Phu Dịch, ngược lại trực tiếp cười nói: “Có cái gì tin hay không được, đi thôi.”

Thần Lộ lúc này còn ở Phu Dịch trong lòng, nghe đến Phu Dịch nói như vậy, không khỏi phụ với hắn bên tai, cẩn thận nói: “Ngươi không suy tính một chút gì?”

Phu Dịch cười cười, cất cao giọng nói: “Chúng ta có cái gì đáng giá hắn dùng một hầu như toàn bộ thế lực sinh mệnh lừa gạt?”

Câu này, nhìn như là cho Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ một lời giải thích, có điều thông minh tuyệt đỉnh Yêu Hoàng làm sao có khả năng nghe không hiểu, câu nói này nhưng thật ra là đối với hắn nói, câu nói này là biến tướng nói cho hắn, hắn hôm nay làm ra tất cả, còn có này chết trận Yêu tộc chiến sĩ, Phu Dịch đều sẽ ghi vào trong lòng, theo thời khắc này bắt đầu, Phu Dịch sẽ coi bọn họ là thân mật nhất bằng hữu.

Vệ Tử Dạ cười cười không có vạch trần, lập tức vung tay phải lên, một đoàn ngũ sắc tường vân đem bốn người nâng đỡ, sau đó hướng về Phong Ba Trang phá không mà đi.

“Cưỡi mây đẹp gió còn có thể có bực này tốc độ?” Trương Thiên Vũ thấy này tường vân tốc độ lại so với tung kim quang còn mau một chút, không khỏi kinh ngạc nói.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Này không phải cưỡi mây đẹp gió thuật, đóa này ngũ sắc tường vân là ta pháp bảo.”

“Hả.....”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 80: Chiến Sĩ Tên

Pháp bảo.....

Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch không giống nhau, trong Càn Khôn Giới có thiên sư một mạch mấy chục ngàn năm giấu tịch, dưới chân thứ này có phải là pháp bảo hăn còn là phân rõ được, có điều Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ không muốn nói, hăn cũng không tiện hỏi nhiều, chỉ là nhưng trong lòng không khỏi có chút ngạc nhiên, này Bản Thể Cứu của Vệ Tử Dạ càng là cái gì.....

Gần như nửa canh giờ công phu, Ngũ Thải Tường vân liền trầm ồn đến nâng bốn người rơi vào Phong Ba Trang bên trong, sau đó từ dần đường của Vệ Tử Dạ, ba người tiến vào một gian hương lầu bên trong, Na Hoàng Sam nữ tử trong khi cho ăn Lý Lăng Phong uống thuốc.

Lý Lăng Phong nhìn thấy ba người cùng tiến đến, chặn ở ngực Thạch Đầu Dã xem như mới hạ xuống, đang muốn nói chuyện, lại là cảm giác yết hầu gãi ngứa vô cùng, không nhịn được ho khan lên.

Áo vàng nữ tử hoang mang ân cần nói: “Làm sao vậy? Thuốc có phải hay không có chút đắng?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu, đợi ho khan hơi hơi chậm lại sau khi cười nói: “Không có, không có, chỉ là nhìn Tha Môn Tam cái đều không có chuyện gì, Hữu Ta Kích động.”

Áo vàng nữ tử vừa nghe đầu tiên là sững sốt, sau đó phản ứng lại sau khi không khỏi cău giận nói: “Nhĩ Giá Hài tử, hù chết cô cô.”

Thấy áo vàng nữ tử như mẫu thân bình thường yêu thương Lý Lăng Phong, ba người chỉ cảm thấy trong lòng không khỏi có chút cay cay, phải biết rằng, Tha Môn Tam cái nhưng xưa nay chưa từng cảm thụ loại này cùng loại tình mẹ gì đó, trong bọn họ may mắn nhất chính là Thần Lộ, có điều nàng đã bị sủng ái đến từ chính huynh trưởng, này cùng mẫu thân là hoàn toàn không giống nhau.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy ba người biểu hiện cô đơn, nhưng đã đoán được bảy tám phần mười, trong lòng đối với Ma tộc căm hận càng thêm thắm thiết!

Chính là này vực ngoại Thiên Ma kẻ xâm lấn, là bọn hắn nâng lên trận này cực kỳ bi thảm chiến tranh, để này vốn nêu ở nhà ấm bên trong trưởng thành, hưởng hết niềm hạnh phúc gia đình bọn nhỏ đã biến thành chiến tranh cô nhi.

“Băng nhi, thu thập một chút gì đó, chúng ta đi thôi, là trong khi nêu rời khỏi nơi này.” Vệ Tử Dạ nhẹ giọng nói.

Lúc này nghe đến Yêu Hoàng nói như vậy, cũng không có quá giật mình, phảng phất nàng sớm liệu định bình thường, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Đã thu thập xong, sẽ chờ huynh trưởng trở về”.

“Tại sao đi?” Lý Lăng Phong lại là không rõ, liền vội vàng hỏi.

Bị gọi là Băng nhi áo vàng nữ tử nhẹ nhàng vỗ về lại đầu của hắn, ôn nhu cười nói: “Bây giờ song phương không nể mặt mũi, bọn họ nhất định sẽ đi Huyết Ma Quân Đoàn cầu viện, chúng ta không phải đối thủ của bọn họ.”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Chúng ta đây đi nơi nào?”

Vệ Tử Dạ suy nghĩ một chút nói: “Nơi này đông nam 900 dặm có một vị lão hữu, chúng ta đi trước hắn nơi đó ở tạm mấy ngày.”

“Hắn làm sao bây giờ?” Lý Lăng Phong đột nhiên nghĩ đến Lý Mục còn có hơn một tháng liền có thể biến hóa, lúc này đang tới tu hành thời khắc mẫu chốt, nếu là quấy nhiễu đến nói, đối với hắn tu hành nhất định có rất lớn ảnh hưởng.

Lý Mục là áo vàng nữ tử con trai, hăn đương nhiên càng để bụng, vội vàng nhìn về phía Vệ Tử Dạ, có điều việc này tựa hồ hăn cũng đồng dạng đã sớm có tính toán, lập tức khoát tay một cái nói: “Vô hại, ta đưa hăn thu vào Càn Khôn bàn có thể, các ngươi mà tại chỗ này chờ đợi chốc lát, ta đi một chút sẽ trở lại.”

Nói xong liền ra ngoài, chắc là đi sắp xếp Lý Mục đã đi.

Vệ Tử Dạ ra ngoài sau khi, Lý Lăng Phong liền đứng dậy đứng lên, Phu Dịch nhìn qua mặc dù ở mặt ngoài nhìn qua đích thật là vết thương chồng chất, nhưng nhìn này chiêu thức cũng không như không đứng lên nổi hình dáng a, lập tức nói đùa: “Ngươi điều này cũng không có chuyện gì a, vừa rồi năm ở nơi đó, ta còn tưởng rằng mười ngày nửa tháng không thể nhúc nhích.”

Lý Lăng Phong trên đầu lập tức treo đầy hắc tuyến, bất đắc dĩ nhìn một chút áo vàng nữ tử nói: “Cô nhất định phải ta nắm, lúc nào tới sẽ không chuyện gì mà!”

Áo vàng nữ tử lúc này cười nói: “Cũng muốn tốt cho ngươi,

Các ngươi này ngươi đàn ông a, chính là không biết yêu quý thân thể của chính mình.”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Ta biết sai rồi, xong chưa.....”

“Ta đi thu thập một chút hành lễ.” Áo vàng nữ tử cười cười, tùy theo đứng dậy đi ra ngoài phòng, đi đứng trong phòng lấy hành lễ.

Phu Dịch thấy áo vàng nữ tử bóng lưng, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Ngươi nói mẹ của Lý Mục là ngươi cô, không phải là vị này?”

“Đúng vậy, thì đúng vậy, làm sao vậy?” Lý Lăng Phong cảm thấy Phu Dịch vẫn đề này tựa hồ trong lời nói có chuyện, lập tức hỏi ngược lại.

Phu Dịch vò vò đầu nói: “Cái kia Yêu Hoàng không phải là ngươi chú bác gì? Tại sao còn muốn bái ông ta làm thầy?”

Lý Lăng Phong lúc này không nói gì nói: “Ta lúc trước không phải đã nói sao, nàng là ta đơn cô, chú tôn là cô cô ta anh họ, trên bản chất tới nói, chúng ta hoàn toàn không tính thân thích.”

“Hả..... nha..... nha..... bất quá vẫn là không hiểu lắm.....” Phu Dịch nghe Lý Lăng Phong một bên nói, một bên nếu có việc gật đầu đáp lời, ai biết tới trong khi, lại nói thảng không hiểu lắm.

Trương Thiên Vũ thấy buồn bực không thôi Lý Lăng Phong, cười giải thích: “Lý Lăng Phong đại ca phụ thân và vị cô cô này là biểu huynh muội quan hệ, nói cách khác cái này cô là gia gia hắn tỷ muội hoặc là mụ nội nó huynh đệ hài tử, Lý đại ca mới vừa nói Yêu Hoàng là hắn cô anh họ, là có thể suy đoán ra vị cô cô này là gia gia hắn tỷ muội hài tử, như vậy nói, liền tạo thành đơn cô này một mối liên hệ, mà Yêu Hoàng bên này, lại là hắn cô chú bác hài tử, cho nên trên bản chất nói, Lý đại ca cùng Yêu Hoàng mặc dù đều là cô người thân, giữa bọn họ nhưng không có bất kỳ liên hệ máu mủ.”

Kỳ thực, vốn Phu Dịch thật đúng là hơi hơi nghe hiểu chút, chỉ là không quá giải thích mới nói như vậy, thế nhưng trải qua Trương Thiên Vũ này một phen như là nhiều khẩu lệnh bình thường giải thích sau khi, mất dẽ óc đường về lập tức tan vỡ, đối với bọn hắn này một mối liên hệ giải thích ngược lại càng rối loạn.

Nhin thấy Phu Dịch sững sờ ở nơi đó, hoàn toàn một bộ nghe Thiên Thư hình dáng, Thần Lộ cười vì nàng giải thích: “Kỳ thực cái này quan hệ không có Thiên Vũ nói phức tạp như thế, kỳ thực rất đơn giản, thì nói thí dụ như tương lai ta và ngươi có cái con gái, ca ca ta cũng có con trai, này hai đứa bé chính là biểu huynh muội quan hệ, sau đó ca ca ta hài tử sau khi lớn lên sống lại đứa bé, liền gọi con gái chúng ta vì biểu hiện cô, mà Yêu Hoàng thân phận thì tương đương với huynh đệ của ngươi hài tử, mặc dù cũng cùng chúng ta con gái là huynh muội, thế nhưng là đứa bé này trên bản chất không có quan hệ.”

Phu Dịch một bên nghe, một bên lấy tay gãi đầu, tựa hồ đang cực lực suy nghĩ vấn đề này, làm Thần Lộ nói xong sau khi, rốt cục một bên gật đầu, một bên ha ha cười nói: “Hả……”.

Ba người nhìn thấy Phu Dịch rốt cục đã hiểu đơn giản như vậy đối với hắn mà nói vừa phi thường phức tạp quan hệ sau khi cảm giác vui mừng, đặc biệt là Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong, đang muốn khen còn là Thần Lộ thông minh trong khi, Phu Dịch một câu nói nhất thời để ba người lòng như là rơi hàn băng Địa ngục bình thường, lòng ba mát ba mát.

“Làm sao ngươi biết chúng ta tương lai nhất định sinh con gái không phải con trai?”

Thần Lộ nghe xong nhất thời thẹn thùng vô cùng, vẫn theo trên mặt đỏ đến cõi rẽ, cáu giận nói: “Ta chỉ là cho ví dụ, ta biết làm sao sinh nhi tử còn là con gái!”

Thế nhưng câu nói này lại sau khi ra ngoài, rồi lại rất nhanh phản ứng lại, cái này cũng cái gì?

Cái gì sinh nhi tử sinh con gái, đây là nàng một cái cô nương gia phải nói nói gì?

Vừa dứt lời lập tức, hắn liền phản ứng lại, lập tức dùng hai tay đem mặt che, lớn tiếng hét lên một tiếng, sau đó lại sảng giọng: “Ngươi bắt nạt ta!”

Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, Phu Dịch ấy thật sự Thần Lộ một phen giải thích sau khi đã hiểu, câu nói mới vừa rồi kia chính là cỗ ý đùa giỡn. Của Thần Lộ

Có điều hai người nhìn thấy Thần Lộ này thẹn thùng vô cùng hình dáng, lại là không dám cười, bất quá khi bọn họ nhìn thấy Phu Dịch trên mặt dương dương đắc ý hình dáng, rốt cục không nhịn được bật cười.

Thần Lộ nghe đến hai người như vậy nở nụ cười, nữ nhi gia vốn thì da mặt mỏng, lập tức cũng lại không nhịn được, lưu lại một câu “chán ghét” sau khi, liền chạy đến ngoài phòng.

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ đi ra ngoài sau khi không khỏi cười hắc hắc, lần này hai người càng chắc chắn, hàng này chính là đang đùa giỡn Thần Lộ.

Có điều Trương Thiên Vũ lại vào lúc này hỏi: “Đúng rồi, các ngươi đã là anh em họ quan hệ, tại sao đều họ Lý đâu? Là cố ý gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu, vừa mới còn đầy mặt ý cười hắn, lúc này mặt tình lập tức đổi trở nên nghiêm túc, chậm chậm nói: “Nghe cô nói, lúc đó sinh trong khi của chúng ta, hai nhà chúng ta mọi người ở tại một người tên là Lý gia thôn địa phương, có điều ở ta hơn hai tuổi, Lý Mục mới vừa trăng tròn trong khi, Lý gia thôn gặp bất hạnh, tại kia trận chiến đấu bên trong, cha của ta để bảo vệ chúng ta chết trận, mẫu thân và chú cũng chịu khổ sát hại, để kỷ niệm bọn họ, chúng ta liền lấy hai người này tên.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Thì ra là thế, bất quá ta nhớ tới lúc trước Yêu Hoàng giống như gọi người Huyền Thiên Tôn, đó là xảy ra chuyện gì? Là Yêu tộc tên gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Cái này cũng không phải. Yêu tộc hàng năm đều sẽ theo toàn bộ Yêu tộc bên trong tuyển ra bốn gã xuất sắc nhất chiến sĩ ban xuống chiến sĩ tên, Huyền Thiên Tôn tên này là ta ở tám năm trước dùng thực lực tìm được.”

“Hả, chiến sĩ tên, nghe tới rất lợi hại hình dáng.” Phu Dịch cười nói: “Lý Mục có chiến sĩ tên gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Còn không có, có điều còn có ba tháng chính là lại lựa chọn chiến sĩ và ban xuống chiến sĩ tên, hắn còn có một tháng có thể biến hóa, đến lúc đó nhất định khả năng bắt lại người chiến sĩ tên trở về!”

Kế tiếp, ba người ngươi một câu ta một câu không dứt tán gẫu, một phút sau, Yêu Hoàng cùng áo vàng nữ tử một trước một sau tiến vào trong phòng, nhìn thấy trong phòng không thấy Thần Lộ, áo vàng nữ tử lập tức quan tâm nói: “Cô nương kia? Tại sao không thấy, chúng ta nên xuất phát.”

“Hả……” ba người này mới phản ứng được, Thần Lộ đi ra ngoài đã rất lâu rồi, vì vậy Phu Dịch đối với Trương Thiên Vũ nói: “Ngươi dùng thông thần chuông bắt chuyện một chút nàng.”

Trương Thiên Vũ nghe xong vội vàng tay bấm Tiên quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.....

Một lát qua đi, Trương Thiên Vũ còn ở phương pháp, Phu Dịch nhất thời cảm giác được tựa hồ có gì đó không đúng, đặc biệt là nhìn hàn Trương Thiên Vũ trên đầu xuất mồ hôi lạnh, vẻ mặt cũng trở nên khẩn trương lên, càng trong lòng căng thẳng, thế nhưng hàn vừa không dám quấy nhiễu Trương Thiên Vũ làm phép.

Vừa sau một chốc, Trương Thiên Vũ lúc này mới ngừng tay, sắc mặt ngưng trọng nói: “Nàng……”

“Làm sao vậy!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, quả nhiên không có đoán sai, Thần Lộ thật đã xảy ra chuyện!

Trương Thiên Vũ chau mày, “ta cảm ứng được thông thần chuông bây giờ tựa hồ đang phuơng vị của Cửu An Thành!”

“Làm sao có khả năng! Phong Ba Trang có cầm chế, không ai có thể vô thanh vô tức đem người mang đi! Hơn nữa mới như vậy một hồi công pháp, cho dù là thây độn thuật, cũng không thể nhanh như vậy chạy tới Cửu An Thành.” Lý Lăng Phong nghe xong trực tiếp hủy bỏ nói.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 81: Chém Giết Lão Vương

“Là hắn!” Đúng lúc này, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ kinh hô một tiếng nói.

Áo vàng nữ Tử Vệ băng vội vàng nói: “Ai?”

“Mấy ngày trước đây giúp Tiểu Vân truyền tin người kia.” Vệ Tử Dạ chau mày, sắc mặt ngưng trọng nói.

“Lão Vương?” Trương Thiên Vũ vốn liền cảm thấy cái này bùn Nhân vương tựa hồ có hơi vấn đề, lúc trước đã gần hỏi Quá Long Khiếu vân, thế nhưng Long Khiếu Vân tựa hồ cũng không biết chi tiết của hắn, vì vậy Trương Thiên Vũ còn tưởng rằng là chính hắn ảo giác.

Bây giờ Yêu Hoàng nói tới, lại nghĩ tới lúc trước nhiều lầm trùng hợp, lập tức hỏi: “Hắn là ai?”

Yêu Hoàng lắc lắc đầu nói: “Ta không biết là, lúc trước ta đã mở ra cẩm chẽ của Phong Ba Trang, không phải uống qua ta bí chế nước trà người là vào không được, hơn nữa trà này hiệu dụng chỉ có bảy ngày, này bảy ngày bên trong, ngoại trừ ba người các ngươi ở ngoài, liền chỉ có hắn một người ngoài đã tới, cho nên ngoại trừ hắn, lại không thể có người thứ ba.”

Phu Dịch nhất thời giật dữ nói: “Vậy còn chờ gì, đuổi theo mau đuổi theo a!”

Nói xong, bận rộn bấm quyết niệm chú, là muốn thi triển tiềm uyên súc địa thuật.

Vệ Tử Dạ một tay đem hắn ấn xuống, vội hỏi: “Ta đến nơi!”

Thuyết Trú Hữu tay hướng về ngoài phòng ném đi, một người như to bằng nắm tay gì đó hóa thành một con nhân diện thân chim, lưng mọc bốn tấm cánh, trước ngực, bụng, cùng dưới khổ mỗi người có hai chân, 6 kẽ 6 móng quái vật xuất hiện ở trong đó.

Vệ Tử Dạ trái phải mỗi tay Lạp Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ nhấc lên sau khi, nhẹ nhàng rơi vào con thú này trên lưng, sau đó ra lệnh một tiếng, bốn tấm cánh đủ chấn, chỉ thấy một tia sáng tím đem ba người bọc lại, chỉ là một hơi trong lúc đó, liền đã xuất bảy giờ Phong Ba Trang 300 mét ở ngoài, so với tiềm uyên của Phu Dịch súc địa không biêt nhanh hơn bao nhiêu lần.

“Thật nhanh!” Phu Dịch kinh quát một tiếng.

Trương Thiên Vũ thấy dưới chân quái thú, đồng dạng kinh ngạc vô cùng, không trách Yêu Hoàng độn thuật vô song, lúc trước có tử quang bao phủ cũng không có nhìn ra, nguyên lai là dựa vào con thú này, có điều tinh tế quan sát bên dưới, lại nhận ra con thú này thân phận thật sự, lập tức hỏi: “Đế Giang!”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Đích thật là Đế Giang, có điều không phải Đế Giang bản thể, còn đây là tiên sư năm đó ngẫu nhiên đạt được Đế Giang một hơi yêu khí chỗ luyện hóa, chỉ có thể cần làm chạy đi, hơn nữa cực kỳ hao phí linh lực, chỉ có ở đây tình huống khẩn cấp mới có thể sử dụng.”

Trương Thiên Vũ gật gù, trong truyền thuyết Đế Giang 4 cánh một tấm liền khả thi 28 vạn dặm, đối lập với loại này hăng hái tới nói, trước mặt này con Đế Giang quả nhiên là như gấp sú phụ, có điều dù vậy, so với độn thuật của bọn họ tới nói, đã là xa không thể vời tốc độ.

Trương Thiên Vũ lập tức lặng yên bấm Tiên quyết, cảm ứng thông thần chuông vị trí.

“Đổi vị.” Trương Thiên Vũ cảm ứng được phương vị có biến, lập tức tay phải một ngón tay, Yêu Hoàng lập tức sửa đổi phương hướng.

Tiên thiên bát quái đổi ứng thiên thời địa lợi nhân hoà, bèn tu hành luyện khí đoạn khí lưu tác dụng, cho nên tu sĩ thường dùng tiên thiên bát quái, mà ngày sau bát quái chủ âm dương sinh khắc đạo, thường bị quẻ sư dùng làm suy tính diễn biến, Trương Thiên Vũ cùng Yêu Hoàng đều vì tu sĩ, cố xưng đông nam làm đổi vị, chính là dùng tiên thiên bát quái phuơng vị, mà không phải Hậu Thiên bát quái.

“Tới rồi!” Theo Trương Thiên Vũ cả kinh hét lớn, lão Vương bắt được thân hình của Thần Lộ đã hiện ra.

Yêu Hoàng lập tức bấm 1 Tiên quyết, đợi Đế Giang khí vượt qua lão Vương trước người thời gian tùy theo gọi về, sau đó song chưởng đem hai người đẩy một cái, ba người không phô biến hình chữ phẩm yên ổn đến hạ xuống mặt đất, đem lão Vương chặn đứng.

Lão Vương chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chính diện xuất hiện 1 quần áo tím Nho Sinh tay không trống trơn đứng ở nơi đó, chính là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, lão Vương biết Yêu Hoàng thân phận, tự biết không địch lại, vội vàng muốn hướng về tay trái bỏ chạy, đã thấy Phu Dịch cầm trong tay Chu Tước thần kiếm hướng về hắn chạy giết mà đến.

Lão Vương nhất thời cả kinh, lập tức về phía sau xoay một cái, đã thấy Trương Thiên Vũ cầm trong tay thất tinh kiếm, phía sau còn đứng thằng ba gã cầm trong tay trường kích,

Đăng đăng sát khí giáp vàng Chiến Thần.

Lão Vương nhất thời hoảng hốt, vội vàng lại queo phải, nhìn thấy không có một bóng người, vội vàng muôn bỏ chạy, vậy mà vừa rồi bước ra ba bước, lại nhìn thấy kim quang lóe lên, chín tên cầm trong tay trường kích giáp vàng Chiến Thần đột nhiên xuất hiện, lập tức hướng về hắn đánh tới!

“Muốn chạy?” Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng, tay phải một ngón tay, một nhánh phán quan bút hóa thành một tia chớp chạy nhanh đến, lão Vương chủ

mới cảm giác được một đạo kình phong từ phía sau lưng kéo tới, còn chưa làm phản ứng, liền bị phán quan bút điểm trúng phía sau lưng!

“Phụp!” Lão Vương một ngụm máu tươi lập tức phun ra, vẫn như cũ ở tại không làm phản ứng thời gian, một đạo màu đỏ ánh kiếng đã theo tay phải hắn một bên bỗ tới!

Lão Vương lúc này hoảng hốt, đem gánh tại trên vai Thần Lộ dùng sức tung, Phu Dịch vội vàng thu kiếng, tay trái đem Thần Lộ chặn ngang ôm lấy.

Ai biết đúng lúc này, bụng dưới đột nhiên đau xót, lại là một cái như lông trâu mảnh châm cứu đâm vào Đan Điền của hắn, màu đỏ kim đan lập tức tối sầm lại, Phu Dịch nhất thời cảm giác cả người mềm nhũn nửa quỳ trên mặt đất, may là có Chu Tước thần kiếng tự chủ tỏa ra một đạo xích quang đưa hắn hai người phủ kín, đỡ mặt sau đầy trời bóng châm, nếu không tất thiệt thòi lớn.

Lão Vương một kích thành công sau khi không có làm dừng lại, lập tức vang đến một trận âm phong, cả người nấp trong đó, muốn vay mượn âm phong bỏ chạy.

Vệ Tử Dạ thấy vậy, đem một vật ném Trương Thiên Vũ, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Ta đuổi theo hắn, ngươi giúp hắn hai người trừ độc.”

Trương Thiên Vũ tiếp ở trong tay nhìn qua, nguyên lai là 1 màu tím hộp gốm, mở nắp ra sau, một luồng đàm hương khí phả vào mặt, chỉ thấy ở chỗ có hơn mười hột to bằng đậu tương đan dược.

“Há mồm!”

Trương Thiên Vũ hét lớn một tiếng, đồng thời đem một viên viên thuốc bắn ra, chỉ thấy một vệt kim quang né qua, trực tiếp bay vào Phu Dịch trong miệng.

Viên thuốc vừa vào miệng liền tan ra, sau đó một luồng mát mẻ tâm ý theo yết hầu thẳng vào ngũ tạng lục phủ, sau đó vừa với ngũ tạng lục phủ theo qua

này màu sắc sặc sỡ nhô đan trực tiếp màu đỏ kim đan.

Màu đỏ kim đan bị này sức thuốc vọt một cái, tựa như sáp sửa tắt than lửa trên rót một luồng dầu hỏa bình thường, trong lúc nhất thời, Đan Điện trong vòng bị ngọn lửa hùng hực nuốt hết, Phu Dịch chỉ cảm thấy cả người rung lên, nhất thời cảm giác khắp toàn thân từ trên xuống dưới có dùng mãi không hết khí lực.

Lúc này Trương Thiên Vũ đã chạy tới Phu Dịch trước mặt, Phu Dịch đem Thần Lộ công đạo cho Trương Thiên Vũ sau khi, liền lập tức Vệ Tử Dạ đuổi theo.

Yêu Hoàng chân đạp Đế Giang khí, chỉ là lập tức liền phục đem lão Vương ngăn lại, lão Vương mắt thấy trốn vô vọng, chỉ thấy ấy hét lớn một tiếng, thân thể lại bắt đầu bành trướng.

Nhận qua Thiên Ma tan rã hại Phu Dịch nhìn thấy sau khi, vội vàng hét lớn một tiếng nhắc nhở, thế nhưng Vệ Tử Dạ phảng phất không biết bình thường, vẫn như cũ cầm trong tay một con phán quan bút hướng về lão Vương điểm tới.

Phu Dịch vạn vạn không ngờ rằng lão Vương bị này phán quan bút điểm trúng sau khi, vốn trong khi bành trướng thân thể lại bắt đầu từ từ héo rút, theo phán quan bút vừa điểm trúng mười mấy lần, lão Vương thân thể liền khôi phục tới nguyên lai gây yếu hình dáng.

Lúc này Phu Dịch đang chạy tới, trong tay Chu Tước thần kiếm mạnh nỗi lên ba thước màu đỏ kiếm khí, quay lão Vương cổ xẹt qua, một cái đầu người liền vội vã lăn dưới đất.

Yêu Hoàng vốn muốn ở xác của hắn trên người tìm kiếm một vài manh mối, tốt phỏng đoán ấy thân phận, chỉ tiếc chậm một bước, còn chưa chờ hắn nói ra khỏi miệng, Phu Dịch lại là đem Chu Tước thần kiếm hư không vung vẩy, vô số kiếm khí lít nhít, chỉ là trong nháy mắt, lão Vương thi thể liền bị chém thành không có mảnh đoạn, vốn đang yên đang lành một người, bị hắn chặt máu

thịt be bét, không dám nhìn thẳng.

Phần vụn thi thể vạn đoạn, nói được là làm được!

Có điều, cũng may Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ lui nhanh, nếu không một thân tốt nhất tơ lụa nho áo, bị này máu đen 1 nhuộm, dùng Yêu Hoàng cao quý thân phận, e sợ rất khó lại mặc lên người.

Chỉ phải các loại Phu Dịch ngừng tay sau khi, thở dài một tiếng nói: “Ngươi quá lỗ măng.”

Kỳ thực, Phu Dịch từ khi tu hành sau khi, tính cách mặc dù trở nên hơi kích động, thế nhưng cũng không phải đến như thế không có đầu óc, Thần Lộ sự tình mặc dù đủ khiến hắn điên cuồng, nhưng là không đến mức hoàn toàn mất đi lý trí, chỉ là mấy ngày gần đây đã xảy ra nhiều lầm sự tình, đặc biệt là hôm nay, có thể nói là tương đương nén giận.

Này cỗ tà hỏa đè ở trong lòng đã đạt tới điểm giới hạn, trước mắt lão Vương ra lại như vậy vừa ra, chỉ chọn nổ đầu óc hắn cuối cùng một tia lý trí, cho nên mới dùng vừa rồi này điên cuồng cử động.

Có điều, lúc này hắn đã xem trong lồng ngực tức giận phát tiết, lý trí dĩ nhiên khôi phục, bị Vệ Tử Dạ ngăn ấy, lập tức liền phản ứng lại, vừa rồi hắn hành vi không khác giúp địch nhân hủy thi diệt tích, như vậy nói, lão Vương đến tột cùng là ai người, căn bản tra không có thể tra.

Này cũng chính là chính hắn gây nên, nếu là người khác đến như vậy một tay nói, hắn thậm chí sẽ hoài nghi có thể hay không là rắp tâm hại người.

“Ai da…… xin lỗi, ta là trùng động……” nghĩ rõ ràng tất cả những thứ này sau, Phu Dịch cả người có như sương đánh cà tím bình thường cúi đầu ủ rũ, không chút nào vừa rồi nuốt ăn khí thế.

Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ trí tuệ vô song, như thế nào không biết Phu Dịch động

tác này đến tột cùng vì sao, cho nên hắn cũng cõng không có trách cứ cho hắn, chỉ là cười cười nói: “Người làm việc lớn, làm vĩnh viễn bảo trì một viên bình tĩnh đầu óc, nếu không dù cho ngươi vinh đăng Tiên đế chính quả, cũng bất quá là một giới mäng phu, được không đến rộng rãi.”

“Phu Dịch thụ giáo.” Phu Dịch vội vàng nói cảm ơn.

“Từ xưa xưng vương gọi bằng Đế giả, không chỗ nào không phải là tài trí vô song người, giống như Phục Hy Tiên đế, có điều tầm thường kim tiên cảnh giai đoạn trước chính quả, lại thành tựu từ xưa đến nay chưa hề có công tích vĩ đại, mà binh thần Xi Vưu mặc dù dũng mãnh vô song, tu vi càng đạt được nửa bước Tiên đế cảnh độ cao, lại là chịu đựng Ma tộc xui khiến hiểm phá huỷ Thần Châu đại địa, cuối cùng rơi vào vận thế bênh danh, để tiếng xấu muôn đời.” Vệ Tử Dạ tiếp tục dốc lòng dạy dỗ nói.

Có điều lúc này đã Thần Lộ trừ độc, chạy tới Trương Thiên Vũ nghe đến nói của Vệ Tử Dạ, lại có chút nghi hoặc, Phu Dịch tài năng đích xác độc nhất vô nhị, kể cả chính hắn đều là không ngừng hâm mộ.

Chỉ là lúc này truyền đạo nếu là loài người Côn Lôn chưởng giáo huyền thanh thượng nhân, ngược lại cũng ở hợp tình hợp lý, thế nhưng bây giờ truyền đạo người một mực là Yêu tộc hoàng.

Phải biết rằng nhân tộc cùng Yêu tộc dù sao thuộc về hai cái trận doanh, bây giờ Yêu Hoàng như vậy dốc lòng dạy dỗ, nếu như Phu Dịch ngày là sau thật thành tựu bất thế chiến công, đến lúc đó Yêu tộc vừa nén nǎm ở ra sao hoàn cảnh?

Bất kể là người, còn là Yêu, đều là ích kỷ, trước mắt mặc dù có Ma tộc này chung nhau địch nhân, đích xác có khả năng bất kể hiểm khích lúc trước toàn lực hợp tác, thế nhưng thượng cổ nhân tộc cùng Yêu tộc cuộc chiến, đã là rất tốt chứng minh!

Ngày sau khênh Ma nghiệp lớn công thành thời gian, có phải chỉ là gẫu gãm

với Phu Dịch ngày sau cảm kích bấy giờ truyền đạo ân, đối với Yêu tộc mở ra một con đường?

Cũng không phải Trương Thiên Vũ không coi trọng Yêu tộc, chỉ là loài người được trời cao chăm sóc, hậu kình mười phần, xa xa không phải Yêu tộc có thể so với.

Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ trí tuệ thật tương đối đáng sợ, Trương Thiên Vũ này tâm tư vẫn chưa biểu đạt đi ra, gần như thông qua vẻ mặt cùng ánh mắt, hắn lại liền đoán được Trương Thiên Vũ suy nghĩ trong lòng.

Lập tức đối với Trương Thiên Vũ khẽ mỉm cười nói: “Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, có điều ngươi không cần hoài nghi, ta có thể có hôm nay thành tựu dựa cả vào ngàn năm trước một vị nhân tộc điểm hóa, ta vẫn đưa hắn đã nói một câu nói tôn sùng là đời người cách ngôn, ‘Yêu nếu có tình Yêu không phải Yêu, ngươi nếu vô tình làm bậy người’.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 82: Chó Ngoan Không Cản Đường

Câu nói này làm sao như vậy quen tai?

Lời vừa nói ra, Phu Dịch không khỏi sững sốt, hắn biết rõ ràng câu nói này là lần đầu tiên nghe được, thế nhưng rồi lại cảm giác thường tại vang lên bên tai bình thường, quen thuộc đến cực điểm.

Hơn nữa, khi hắn lại nhìn về phía Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ thời gian, vừa cảm giác được khuôn mặt này nhìn qua mặc dù không có gì đặc biệt, thế nhưng mơ hồ cảm giác được trên người hắn có loại đặc biệt quen thuộc khí chất.

“Chúng ta lúc trước có phải là nhận thức?” Phu Dịch theo bản năng hỏi.

Vệ Tử Dạ nghe Đáo Phu Dịch hỏi lên như vậy đầu tiên là ngẩn người, sau đó cười cười, lại là không hề trả lời hắn vấn đề này, nói thảng: “Chúng ta cần phải đi, Huyết Ma đại quân rất nhanh sẽ đến, chúng ta không có thời gian.”

Phu Dịch thấy hắn không trả lời, trong lòng càng thêm nghi hoặc, thế nhưng hắn đã bất đồng đáp, muốn nhất định là có đạo lý của hắn, hắn liền cũng không có hỏi nhiều nữa.

Chạy về Phong Ba Trang lúc, cũng không có sử dụng Đế Giang khí, bốn người cùng dùng Thần Hành Thuật chạy đi, mặc dù tốc độ không bằng Đế Giang khí, thế nhưng cũng đủ rồi trước ở Huyết Ma Quân Đoàn tiến lại trước khi chạy về Phong Ba Trang.

Hơn nửa giờ sau, bốn người trở lại Phong Ba Trang cùng Lý Lăng Phong cùng áo vàng nữ tử hội hợp, không có quá nhiều hàn huyên.

Vốn Phu Dịch bọn người cùng cho rằng còn như là lúc trước bình thường mỗi loại sử dụng độn thuật có thể, lại không biết Yêu Hoàng lại Yếu Dụng Pháp bảo dẫn bọn hắn rời đi.

Không rõ vì sao Phu Dịch liền vội vàng hỏi, thế mới biết, quan trọng nhất chính là lần này đường xá xa xôi, tiên pháp độn thuật đối với linh khí tiêu hao quá lớn, cũng không thích hợp như vậy lặn lội đường xa, nếu không trên đường một khi có đặc thù sự kiện phát sinh, e sợ rất khó ứng đối.

Huống chi áo vàng nữ tử, cũng chính là cô của Lý Lăng Phong bởi vì lúc trước thay thế Lý Mục tái tạo yêu thân thời gian tổn thương đạo cơ, lúc này tạm thời chưa có tu vi, nếu là lấy tiên pháp độn thuật chạy đi nói, bằng nàng bây giờ tình huống rất khó đỡ bởi vì hăng hái sản sinh trận gió, cho nên dưới mắt dùng phi hành pháp bảo là thích hợp nhất.

Đương nhiên, đã là vì càng ít tiêu hao linh lực, cho nên Đế Giang khí thứ này cũng là không thể sử dụng, chỉ thấy Yêu Hoàng theo trong tay áo vứt ra 1 vàng chói lọi pháp bảo, pháp bảo đón gió mà lớn dần, qua trong giây lát là được dài chừng sáu trượng, bề rộng chừng hai trượng, cao chừng một trượng, giống như thuyền nhỏ giống như pháp bảo.

Chỉ thấy này giống như bảo quang vờn quanh, thụy khí hối hổi, đầu thuyền nơi có một viên nǎm đầm ở hạt châu màu trắng, này châu quanh thân tiên khí lượn lờ, rất thần kỳ.

“Đây là cái gì?” Thần Lộ hiểu kỳ nói.

Lý Lăng Phong ha ha cười nói: “Còn đây là Tốn Phong Tra, chính là đời trước Yêu Hoàng màu mỡ thiên địa linh bảo làm ra, ngươi thấy đầu thuyền trên viên kia bảo châu sao? Đó là Phong Linh châu, cùng Thổ Linh Châu đều là thiên địa dị bảo, chính là nó điều động bảo tra phi hành.”

“Hả……” Phu Dịch theo bản năng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Thổ Linh Châu.

Ai biết Vệ Tử Dạ nhìn thấy Thổ Linh Châu sau khi lại kinh hãi nói: “Nguyên lai Thổ Linh Châu ở trên tay ngươi?”

“Làm sao?” Phu Dịch không khỏi hỏi ngược lại.

Vệ Tử Dạ lúc này ha ha cười nói: “Mười năm trước Huyết Ma Lang Vũ lật khắp nơi này phuơng viên trăm dặm, thì làm tìm này Thổ Linh Châu, ở giữa càng bởi vì vật ấy chém đều là thập đại nguyên soái em vợ của Đông Quân, không ngờ rằng lại ở trên tay ngươi.”

“Ta làm sao không biết là?” Lý Lăng Phong không khỏi hiếu kỳ nói.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngươi lúc đó không phải ở Thanh Khâu Sơn gì?”

“Hả……” Lý Lăng Phong lúng túng gãi gãi đầu, cười nói: “Ta đã nói rồi.”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Ngươi nhanh đem nó nhận lấy đi, nếu để cho Huyết Ma biết Thổ Linh Châu ở trên tay ngươi, sợ là chúng ta đem nửa bước khó đi, ngày sau không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối đừng cho hắn hiện thế.”

“Hả……” Phu Dịch vạn vạn không ngờ rằng bọn họ trốn ở Nam Thiên Môn thế giới khác bên trong trong khi lại còn đã xảy ra như vậy sự tình,

Nghĩ đến bị chém cái kia em vợ của Đông Quân, chính là ngày ấy thiếu chút nữa bức tử Ma của hắn tướng.

Mấy người sau đó đi lên Tốn Phong Tra, Vệ Tử Dạ hai tay bấm quyết, đem một đạo yêu khí đánh vào Phong Linh trong châu, chỉ thấy theo Phong Linh trong châu chảy ra cuồn cuộn sương trắng, đem toàn bộ Tốn Phong Tra bao phủ ở bên trong, sau đó Tốn Phong Tra thì từ từ bay lên.

Đúng lúc này, Thần Lộ kinh dị phát hiện, Tốn Phong Tra bốn phía cùng trên dưới mỗi người có một khối tâm gươơng, có thể nhìn thấy tra ở ngoài cảnh sắc, vì vậy nàng hiếu kỳ ngồi xổm người xuống nhìn phía dưới cảnh sắc.

Chỉ thấy Phong Ba Trang cùng sau lưng quần sơn càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhiều cảnh đẹp tiến vào tấm gương, chỉ là kế tiếp lại xuất hiện rất nhiều màu trắng một đoàn một đoàn gì đó mơ hồ đem này cảnh sắc ngăn trở.....

Nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy cảnh đẹp, bị này màu trắng gì đó ngăn trở sau khi không khỏi có chút bất mãn nói: “Này màu trắng sương mù là cái gì? Thật đáng ghét a.....”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Vân.”

“Chúng ta đã bay như vậy cao gì?” Thần Lộ không khỏi kinh ngạc nói, các nàng bảy giờ mặc dù là tu sĩ của Tân Tiên Cảnh, cũng sẽ cười mây đạp gió, thế nhưng dùng các nàng bảy giờ tu vi nhiều nhất cách mặt đất khoảng mười trượng, còn không bay được cao như vậy, này còn là nàng lần đầu tiên theo cao như vậy địa phương nhìn phía dưới cảnh sắc, không khỏi có chút hưng phấn.

Áo vàng nữ tử cười nói: “Đại địa có nguyên từ chân lực, bằng cá nhân tu vi rất khó cùng với chống lại, thế gian chỉ có một vài kỳ cẩm dị thú hoặc là cường giả tuyệt thế có thể lên bay lên trời bên trên, điều động chiếc này Phong Linh của Tốn Phong Tra chính là thanh loan nội đan, là trong thiên địa hiếm hoi phong hệ pháp bảo, cho nên mới khả năng bay qua mây xanh.”

Thần Lộ nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Thì ra là thế, cái kia như vậy Huyết Ma Quân Đoàn có phải là thì không đuổi kịp đến rồi?”

Áo vàng nữ tử nói: “Ma tộc quân đoàn bên trong cũng có thật nhiều ma thú có thể bay qua cửu thiên, chỉ là Tốn Phong Tra có cấm chế, không cần một vài thủ đoạn căn bản phát hiện không, Huyết Ma không nghĩ tới.”

“Hả..... ta nên ngài gọi như thế nào đâu?” Thần Lộ đột nhiên nghĩ đến cùng áo vàng nữ tử nhận thức cũng đã mấy ngày, còn không biết nên xưng hô như thế nào nàng, liền vội vàng hỏi.

Áo vàng nữ tử cười cười nói: “Ngươi gọi ta Vệ Băng tỷ tỷ thì tốt rồi.”

“Tỷ tỷ……” Lý Lăng Phong vừa nghe nhất thời xạm mặt lại, cực kỳ bất mãn nói: “Ta gọi là ngươi cô, nàng gọi ngươi tỷ tỷ, ta đây không hiểu ra sao bối phận vừa thấp……”

Vệ Băng không khỏi giả vờ tức giận nói: “Không có nữ nhân nào đồng ý người khác đem chính mình bảo già.”

“Ha ha.” Vệ Tử Dạ cười nói: “Băng nhi không nên nghịch ngợm, mấy người các ngươi thì theo hắn gọi cô không thì tốt rồi?”

Vệ Băng nghe xong che mặt nở nụ cười, lại cũng không có phản đối.

Mấy tiểu bối nhất thời không nói gì, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng mẹ của Lý Mục lại cùng cô gái bình thường như vậy nghịch ngợm, lại còn cùng mình cháu họ tử mổ nổi lên chuyện cười, có điều nói thật nha, nếu không có biết Vệ Băng là mẹ của Lý Mục, chỉ nhìn một cách đơn thuần tưởng mạo nói, đích xác chỉ là so với bọn hắn hư trưởng vài tuổi mà thôi.

“Cô ngươi năm nay bao nhiêu tuổi.” Thần Lộ đột nhiên đến câu hỏi này.

Phu Dịch cũng còn không có cảm thấy có cái gì, Trương Thiên Vũ nhất thời trên mặt tối sầm, tùy tiện nói: “Không cần loạn hỏi.”

Thế nhưng Vệ Băng lại cười nói: “Vô hại, này kiêng kỵ chỉ có các ngươi nhân tộc nữ tử có mà thôi, chúng ta Yêu tộc không quá kiêng kỵ cái này, cô năm nay 1009 8 tuổi.”

“Hả……” Thần Lộ không khỏi sững sốt, lập tức hỏi tới: “Không phải nói Ma tộc xâm lấn là ngàn năm trước sự tình gì? Cái kia Ma tộc xâm lấn trước thế giới là ra sao?”

Vệ Băng cười cười nói: “Cái này ta khi đó còn không có thành đạo, nhớ không rõ ràng lắm, cái này đến hỏi các ngươi Vệ Tử Dạ bác.”

“Vệ Tử Dạ bác……”

Lúc này đến phiên Yêu Hoàng mặt đen, lập tức lạnh lùng nói: “Kêu cái chú hoặc là sư thúc thì thôi, từ đâu tới bác?”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, nhất thời gây nên Mãn Tra người cười to, không ngờ rằng Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ lại như vậy để ý gọi.

Lúc này, Tốn Phong Tra không muốn hướng về thăng chức, Vệ Tử Dạ lập tức liên tục thúc thực hiện pháp quyết, Tốn Phong Tra nhanh như điện thiểm tinh trì bình thường về phía trước phi hành, tất cả những thứ này có thể theo trên gương nhìn thấy, thế nhưng làm cho bọn họ kinh ngạc vô cùng chính là, mấy người đứng ở phía trên này lại như là đất bằng phẳng bình thường an ổn, hoàn toàn không cảm thấy tiến lên lực lượng.

Đặc biệt là cái kia mạnh mẽ vô cùng cửu thiên trận gió, lại bị một tầng mỏng như cánh ve sương trắng đỡ, mặc kệ gào thét gào to thủy chung không thể gây tổn thương cho ấy mảy may, Phu Dịch bọn người biết, lúc này nếu là rút lui tầng này sương trắng, bọn họ nhất định bị cửu thiên trận gió cuốn thành bã vụn, đều là âm thầm tặc lưỡi.

Phu Dịch bọn người lần đầu gặp gỡ như thế kỳ cảnh, cũng không để ý tới nói chuyện, đều hiểu kỹ nhìn chăm chăm phía trước khối này tấm gương, nhìn thấy từng đoá từng đoá mây trắng bị khua phá thành mảnh nhỏ, thật có thể nói là lớn rất Càn Khôn, huyền diệu vô cùng!

Đột nhiên, tấm gương xuất hiện một đạo khói đen, Vệ Tử Dạ lúc này nhướng mày, lập tức khởi động Tốn Phong Tra hướng về bên cạnh xoay một cái, lại là muốn vòng qua đạo này khói đen.

Ai biết đúng lúc này, đạo kia khói đen bên trong dò ra một con che trời bàn tay lớn, đem Tốn Phong Tra nắm ở trong tay, sau đó vung một cái, liền đem mấy người quăng vào khói đen, mấy người chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, một luồng buồn nôn cảm giác theo ngực truyền đến.

“Oành!”

Một tiếng vang thật lớn sau khi, mây đen bao phủ bên dưới là một chỗ đỉnh cao, Tốn Phong Tra trực tiếp va vào 1 ngọn núi, mấy người trực tiếp quăng ngắt ngay con gà tây, chỉ có Yêu Hoàng một người ôm trong ngực Vệ Băng, bình yên đứng ở nơi đó chưa chịu đựng ảnh hưởng.

Dù sao Vệ Băng lúc này tu vi hoàn toàn biến mất, nếu không phải Vệ Tử Dạ ra tay giúp đỡ, e sợ bị như vậy 1 quăng không chết cũng là trọng thương.

Vệ Tử Dạ không khỏi giật dữ, cất cao giọng nói: “Trung hành nói, bản tôn nếu chưa nhớ lầm, ngươi năm nay cũng có hơn 1,500 tuổi, có phải ngươi chưa từng nghe tới chó ngoan không cản đường cái từ này giờ?”

Lúc này, Phu Dịch bốn người âm thầm vận chuyển huyền công, đem tinh lực bình phục sau khi, trong tay mỗi loại cầm binh khí, đứng ở Yêu Hoàng sau khi, toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Hả? Ta còn cho là ai đó, nguyên lai là Yêu Hoàng các hạ, thực sự là tội lỗi.”

Đúng lúc này, theo trên đỉnh núi truyền tới một già nua âm thanh, có điều trong thanh âm này rồi lại có một tia sắc bén, khiến người ta nghe được rất không thoải mái.

“Hừ!” Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói: “Giả trang cái gì mắt vụng về, toàn bộ thiên hạ chỉ có bản tôn này một chiếc Tốn Phong Tra, ngươi hành động như vậy cùng chó dữ có gì khác nhau đâu?”

Rõng có vảy ngược, chạm vào thì lại chết!

Vệ Băng chính là vảy ngược của Vệ Tử Dạ, lúc này hắn liền chính là bị chạm vào vảy ngược, nhất thời đối tức đến nổ phổi, hoàn toàn không có lúc trước nhẹ nhàng nhã hình tượng, cửa ra càng ô ngôn uế ngữ, không hề nể mặt mũi, có điều này tự nhiên là vì người tài cao gan lớn, nói vậy hắn cũng không đem điều

này kêu trung hành nói già thớt không có đặt ở trong mắt.

Quả nhiên, câu này sau khi, cái thanh âm kia dừng lại hồi lâu sau, mới xa xôi trả lời: “Biện hộ bạn không cần thiết động khí, lão phu quả nhiên là mắt vụng về mà thôi.....”

“Nói nhảm ít thôi, đem cẩm chẽ mở ra, nếu không bản tôn hôm nay thì đồ ngươi này âm dương dạy!” Vệ Tử Dạ lại quát to.

“Ha ha..... đạo hữu như vậy lại là có chút hùng hổ dọa người, đã hiểu làm đã phát sinh, kính xin đạo hữu dời bước âm hiếm điện, đợi lão phu tự mình tạ tội sau khi rồi đi không muộn.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 83: Vô Cùng Nhục Nhã

“Hừ, lão thất phu, ngươi đây là cho mặt không biết xấu hổ?” Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói.

“Chớ nên hiểu lầm, lão phu thật chỉ là muốn mời đạo hữu uống ly trà thô, tự mình tạ tội mà thôi.”

Trung Hành Thuyết mặc dù nói như vậy, thế nhưng dù là ai đều có thể nghe được, này gì là cái gì tạ tội, rõ ràng chính là muốn bọn họ lưu ở nơi đây, có điều đến tận cùng là cái gì mưu đồ, cũng không biết được.

“Bản Tôn Tựu nhìn ngươi khả năng đùa bỡn trò gian gì!” Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng, ôm trong ngực vệ binh, bước ra một bước tốn phong tra, Phu Dịch bọn người vội vàng đuổi theo, đợi mấy người toàn bộ đứng ở trên núi thời gian, Vệ Tử Dạ đem Vệ Băng đặt ở thu hồi tốn phong tra.

“Cẩn thận một chút, lão già này lão gian cự hoạt rất.” Vệ Tử Dạ chỉ điểm một câu sau khi, Nhất Mã Dương trước tiên, đem người người hướng về đỉnh núi đi đến.

Đoàn người đi tới đỉnh núi sau khi, trước mắt xuất hiện một khối ước chừng chu vi hơn ba mươi trượng đất bằng phẳng, nơi nào có cái gì Âm Dương Điện?

Phu Dịch đang ngờ vực thời gian, lại phát hiện phía trước trên vách núi có hai phiến cửa đá, cửa đá trái bạch Hữu Hắc, phía trên trên núi đá có khắc “Âm Dương Điện” ba chữ, cái này hình dáng cùng Nam Thiên Môn thế giới khác bên trong cánh cửa kia đúng là cực kỳ tương tự, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, xem ra nơi đây thật không đơn giản.

“Cái gì Âm Dương Điện, nguyên lai là một vỡ nát sơn động.” Lý Lăng Phong cũng chưa gặp qua cánh cửa kia, nhìn thấy này Hào Xưng Âm dương điện lại là một sơn động lúc không khỏi chê nhạo nói.

Theo vừa dứt lời, hai phiến cửa đá theo một trận ngọc chạm hình bát giác cầm sắt tiếng vang từ từ mở ra, tiếp theo liền có hai hàng trên người áo dài thiếu niên trai gái, hướng về phân tách hữu khoan thai từ bên trong đi ra khỏi. Nay hai hàng thiếu niên trai gái nhìn qua ước chừng ở khoảng chừng hai mươi, có được dị thường tuấn tú, vô luận trai gái tướng mạo đều là thượng thừa.

Nam mỗi người trên đầu đều mang đỉnh đầu cao dải mũ phuơng quan, trên người mặc một bộ màu mực áo dài, mỗi người mày kiếm mắt sao, nhìn qua anh tuấn vô cùng, mọi người sau lưng đều lệch ngoc bộ một hơi trường kiếm, chỉnh tề đứng ở nơi đó.

Mặt khác cô gái, mỗi một màu trắng ngắn quần áo, váy ngắn chỉ cùng che cỗ, mỗi người lõa lồ trắng nuột trơn bóng một đôi chân ngọc, mặt phấn đồi môi, không có bất kỳ tuấn tú động lòng người.

Như là nam kia một bên mỗi loại sau lưng cũng đều cắm nghiêng có một hơi xanh rì trường tuệ đoán kiếm, nhất là xinh đẹp lại là bên tóc mai cắm nghiêng cái kia đóa đỏ bừng Bích Vân cô, nhân diện sắc hoa lẵn nhau sánh ngang, cực điểm tươi tắn diễm sắc đẹp.

Đếm một chút trai gái hai hàng, mỗi một làm 18 số lượng, 36 tên đệ tử phân tả hữu đi ra khỏi, khí thế nhất thời hiển hiện ra nghiêm túc cùng trang, Nghiêm Chi Nhất mặt.

Trai gái hai hàng đệ tử một khi đi ra khỏi, tức hiện hình chữ bát (八) tả hữu ngỗng cánh chia lìa, ngay sau đó một mảnh mây mù, chắp tay nâng một mặt trăng có màu vàng trường da lông tấm đệm ngồi giường từ từ bước ra.

Cái kia tơ vàng da tấm đệm ngồi trên giường nhỏ, khoanh chân ngồi một mày kiếm mắt sao, mặt như ngọc, nhìn qua có điều ba mươi sáu ba mươi bảy,

người mặc một cái thêu trăng đèn thái cực đạo bào trung niên đạo sĩ!

Bàn về tướng mạo, đạo này chánh khí mười phần, đặc biệt là hăn cắp kia lập loè hết sạch hai con mắt, càng làm cho người ta một loại ẩn sĩ cao nhân dáng dấp, đáng tiếc lúc trước hành vi đã chứng minh rồi hăn là cái ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử.

Phái này trận chiến vừa mới chuẩn bị sẵn sàng, cầm đầu vị đệ tử kia liền hé终身 một tiếng nói: “Nhìn thấy ta âm dương giáo chủ, còn không quỳ xuống?”

Lời vừa nói ra, Phu Dịch bên này lúc này thăng cảm giác buồn cười đến cực điểm, lúc trước bọn họ giáo chủ cùng Vệ Tử Dạ một phen trò chuyện khiêm tốn bỉ ổi, không ngờ rằng những đệ tử này đúng là cuồng rất.

Hậu sinh vẫn bối nói ầu nói tả, Vệ Tử Dạ tự nhiên bất tiện đáp lời, nếu không chính là tự hạ thân phận, Lý Lăng Phong theo hăn gần mười năm, làm sao có thể không rõ đạo lý này, lập tức hừ lạnh một tiếng mắng trả lại: “Không từng va chạm xã hội ếch ngồi đáy giếng, nên đánh!”

Nói xong trường thương trong tay như là rắn ra khỏi hang bình thường, hóa thành một tia chớp hướng về thiếu niên kia điểm tới, thiếu niên kia mặc dù ngông cuồng tự đại,

Cũng thật sự có chút bản lĩnh, chỉ thấy ấy hai tay bấm 1 kiếm quyết, phía sau lưng trường kiếm “Vèo” một tiếng bay lên trời, dùng phi kiếm ứng đồi trường thương của Lý Lăng Phong, đúng là không rơi xuống hạ phong.

Phu Dịch cười ha ha quay Thần Lộ nói: “Ta làm sao nhìn qua này ngự kiếm thì giận không chồ phát tiết.”

Nói xong, Phong Thiên Kính nới tay, trực tiếp kéo Chu Tước nút bấm, linh khí vừa vào Phong Thiên Kính, một đạo xích quang bắn về phía thiếu niên kia, thiếu niên không ngờ rằng này xích quang chiếu lên trên người như là ngọn lửa hừng hực bình thường bỗng, nhất thời kêu thảm một tiếng muốn bỏ chạy.

Nhưng không nghĩ Phu Dịch nói rõ muôn thiêu chết hắn, căn bản không cho hắn chạy trốn cơ hội, tay kia thi triển về phong trở lại lửa, hai loại bất đồng hỏa viêm đan xen vào nhau, dựa vào gió mạnh bùng nổ, thăng cháy sạch thiếu niên kia đau đớn không muốn sống, tiếng kêu rên liên hồi.

“Lấy nhiều khi ít, có gì tài ba!” Đúng lúc này, thứ hai thiếu niên nhịn không được, đồng dạng dùng ngự kiếm phương pháp, khua trường kiếm Hướng Phu Dịch chém tới.

Lý Lăng Phong cười lạnh một tiếng, trường thương trong tay run lên, liền đem trường kiếm đánh bay, sau đó hai người đánh nhau.

Bị Phu Dịch đốt cháy thiếu niên lúc này đau đớn không ngớt, thăng trên mặt đất lăn lộn, âm dương giáo chủ Trung Hành Thuyết rốt cục ngồi không yên, trực tiếp tay phải một điểm, một đạo nhàn nhạt âm khí từ ngón tay bắn ra, đem thiếu niên kia phủ kín, đem hỏa viêm ngăn cách ngoài thân, thiếu niên lúc này mới như nhặt được lớn thả bình thường, vội vàng ngồi xếp bằng trên đất vận chuyển công pháp loại bỏ trong cơ thể lửa độc.

“Tiểu bối luận bàn, như ngươi vậy tựa hồ có hơi qua.” Vệ Tử Dạ gấp Trung Hành Thuyết ra tay, đồng dạng tay phải một ngón tay, một đạo kiếm khí bắn ra, đem âm dương chặn.

Không có âm khí bảo vệ, hỏa viêm lại sắp thế, thiếu niên kia ngồi không yên, đau nhức lại trên mặt đất lăn lộn, muốn là muốn nhờ vào đó dập tắt lửa.

“Khinh người quá đáng!” Lúc này xếp hạng trước nhất cô gái nhìn thấy đạo lữ của nàng chịu đựng ngọn lửa hừng hực thiêu đốt không khỏi đau lòng không thôi, đồng dạng dùng thuật ngự kiếm đem sau lưng đoán đao tê lên, Hướng Phu Dịch chém tới.

Nhưng có Thần Lộ khẽ mỉm cười nói: “Lấy nhiều khi ít là các ngươi.”

Nói thôi dùng Việt nữ kiếm pháp nghênh chiến cô gái đoán đao, chỉ là trong

nháy mắt, đỉnh núi bên trên liền có chung quanh chiến trường.

Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đối chiến Trung Hành Thuyết, Lý Lăng Phong đứng đối nhau sau ra tay thiếu niê, Thần Lộ đối chiến cô gái phi kiếm, có điều này ba chỗ song phương thế lực ngang nhau, không thấy cao thấp, chỉ có Phu Dịch cầm trong tay Phong Thiên Cảnh bực này kỳ bảo, còn ăn hiếp cái kia xếp hạng vị trí đầu não thiếu niê.

Mắt thấy thiếu niê kia sắp không chịu đựng nổi nữa, âm dương giáo chủ Trung Hành Thuyết nhất thời giận dữ, hét lớn một tiếng, theo trong miệng thốt ra mười mấy hột “xì xì” vang lên, điện xà lẩn trốn quả cầu sét Hướng Phu Dịch vọt tới.

Vệ Tử Dạ đầu tiên là sững sốt, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Đối phó một vân bối, ngược lại thật dưới huyết bốn.”

Nói xong từ trong lòng móc ra một chùm đèn thuỷ hình lưỡi pháp bảo, đón cái kia mươi mấy hột lôi châu mà đi, chỉ là trong nháy mắt, liền đem mươi mấy hột lôi châu toàn bộ lưỡi vừa vặn.

Sau đó trong miệng hét lớn một tiếng nói: “Nhanh!”

Chỉ thấy tấm kia lưỡi đèn mạnh mẽ tăng tốc độ, hướng tới trước động phân loại thiếu niê bên kia bay đi, tốc độ nhanh vô cùng.

Trung Hành Thuyết nhất thời hoảng hốt, vốn đầu thân hình vội vàng đứng lên, hai tay bắn một lượt âm dương 2 chỉ riêng, đem kiếm khí của Vệ Tử Dạ 1 ngăn trở sau khi, tay phải vỗ ót một cái, phát hiện một con Thái Nhất Huyền ♦ nhẫn ♦ tay, chỉ là cái tay này nhìn qua hư ảo rất nhiều, cách Long Khiếu Vân bàn tay lớn kia chênh lệch một cấp bậc.

Có điều dù vậy, cái bàn tay lớn này còn là đem cái kia bay lưỡi vồ vào trong tay, tiếp theo dùng sức hướng về bên cạnh vứt ra, mấy tức sau khi, một trận sấm sét bình thường tiếng nổ vang truyền đến, vô số cột lửa văng tứ tán, giống như

pháo hoa dị thường rực rỡ, ngay sau đó một trận sóng khí tập cuồn đỉnh núi, càng có một luồng mãnh liệt chấn cảm loá mắt mọi người hiếp hiếp không đứng được.

Phu Dịch nhìn ra không khỏi liên tục tặc lưỡi, bên ngoài mấy dặm đều có như vậy uy lực, nếu làm ở trên người hắn nổ tung, còn từ bỏ mạng nhỏ của hắn.

“Ngươi nghĩ đem chính mình ổ chó nổ nát gì?” Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng trêu nói.

Trung Hành Thuyết lúc này sắc mặt lạnh đen, này Âm Lôi uy lực chính hắn lại quá là rõ ràng, tuyệt đối không có như vậy mạnh mẽ, tất nhiên là Vệ Tử Dạ động chân động tay, nếu không có vừa rồi hắn phản ứng nhanh, coi như hắn khả năng tránh thoát này một làn sóng nổ tung, môn hạ 36 đệ tử tất nhiên cùng cánh cửa này cùng diệt vong.

Có điều bị này mãnh liệt sóng chấn động 1 ngăn trở, đệ tử kia tạm thời tránh được 1 kinh hãi, Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ hai người chiến đấu cũng ngừng lại, có điều trận chiến này lại là âm dương phái bị thiệt lớn.

Trung Hành Thuyết tàn bạo mà nhìn chăm chăm Vệ Tử Dạ nói: “Lão phu lòng tốt mời mọc đạo hữu dùng trà, đạo hữu tung môn hạ hành hung, này chính là đạo hữu làm khách chi đạo?”

Trung Hành Thuyết lời ấy vừa nói, để Phu Dịch bọn họ rất lúng túng, cũng không phải bởi vì ra tay đả thương người, mà là vì vậy đường đường một phái bên trong lại chó dữ cáo trạng trước, rõ ràng là hắn thả nhả đệ tử vô lễ, lại một hơi cắn ngược lại bọn họ không hiểu làm khách chi đạo.”

Vệ Tử Dạ nhưng không có tính toán, cười lạnh một tiếng nói: “Các văn bối luận bàn một chút cũng tốt, đúng là ngươi, đường đường một giáo chủ tôn sư, lại hạ mình đối với 1 văn bối ra tay, da mặt không ngứa gì?”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Trung Hành Thuyết sắc mặt không khỏi lúng túng

đến cực điểm, có điều rất nhanh liền bình phục lại, tiếp theo mặt không đỏ tim không đập nói: “Lão tử chỉ là thử xem vị tiểu đạo hữu này đạo hạnh mà thôi, chỉ là vị tiểu đạo hữu này, đã là luận bàn, thủ đoạn có phải là có chút quá độc ác.”

Phu Dịch cũng sẽ không Vệ Tử Dạ như vậy lạnh nói mỉa mai nhau, trực tiếp túc miệng mắng to: “Luận bàn cái rắm, nhìn ngươi thì khó chịu, rõ ràng chính mình không để ý tới, còn có thể tự dát vàng lên mặt mình, số tuổi lớn như vậy người, làm sao không biết xấu hổ như vậy? Người thì không hề có một chút liêm sỉ chi tâm?”

Phu Dịch vừa dứt lời, chỉ nghe “Bá” một tiếng, một cái tát ở trên mặt của hắn, thằng phiến hắn nổ đom đóm mắt, choáng váng, sau đó theo khóe miệng chảy ra một dải máu tươi.

Vệ Tử Dạ nhất thời sững sốt, dùng tu vi của hắn, lại không nhìn thấy Trung Hành Thuyết ra tay, chớ nói chi là ngăn cản, nhất thời giận dữ, trực tiếp cầm trong tay phán quan bút hướng về Trung Hành Thuyết điểm tới.

“Đạo hữu chậm đã.” Đúng lúc này, một âm trầm âm thanh vang lên, cùng lúc đó, Vệ Tử Dạ phán quan bút lại bị một con như là cây khô tay nắm ở trong tay, chút nào không thể động đậy, lại nhìn thời gian, chỉ thấy 1 mặc phi thường lôi thôi, một chùm tóc như là chiếu bình thường hỗn độn lão đạo đang cười khanh khách thấy hắn.

“Ngươi là người nào?” Vệ Tử Dạ lúc này hoảng hốt, không ngờ rằng này âm dương trong giáo còn có như vậy cao thủ, bất quá hắn lúc này cũng bỗng nhiên minh bạch, vừa rồi đánh Phu Dịch một bạt tai, đều không phải là Trung Hành Thuyết, mà là người này.

Phu Dịch nhất thời giận dữ, đang muốn dùng Phong Thiên Kính hướng về lão đạo kia theo đi thời gian, lại bị Trương Thiên Vũ ấn xuống.

Lão đạo kia cực kỳ khinh miệt xem xét Phu Dịch một chút sau khi, cầm trong tay phán quan bút thả ra, sau đó đối với Vệ Tử Dạ nói: “Đạo hữu đích xác nê cố

gǎng dạy dỗ dạy dỗ này mẩy cái vân bối, đối với trưởng bối nói nǎng lǒ māng chính là tội lớn, hôm nay lão phu dùng một bạt tai huấn, cũng coi là cho đạo hữu vài phần mặt.”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 84: Đồ Vô Liêm Sỉ

Vệ Tử Dạ gắt gao nhìn chằm chằm lôi thôi lão đạo, chỉ thấy người này mặc dù quần áo lôi thôi lôi thôi lêch thêch, thể diện khô nhăn nhó, thế nhưng khi hắn nhìn thấy đối phương cái kia một đôi mắt thời gian, nhất thời hoảng hốt, chỉ thấy người này trong con ngươi như Hữu Ân Ân thần quang thoáng hiện, nhìn kỹ, này chỉ riêng Hoa Cử Nhiên óng ánh vô cùng, giống như hai con ngươi vậy.

Vệ Tử Dạ lật khắp trong đầu trí nhớ, một cái tên bỗng nhiên thốt ra: “Hàn Đức Nhuượng!”

“Chính là lão phu, không ngờ rằng đạo hữu là cao quý Yêu Hoàng, lại còn có thể nhận biết lão phu, thật là làm cho lão phu trên mặt phát quang, vạn hạnh đến cực điểm.” Lão đạo ha ha cười nói.

Cũng không phải Vệ Tử Dạ nhận được hắn, chỉ là bởi vì người này công pháp đặc thù nhất, thậm chí có thể nói gần như không tồn tại, cốt bởi này trong mắt thoáng hiện thần quang chính là ba ngàn năm trước một vị dị nhân sáng chế, tên là: Huyền thận quyết.

Thuật này dùng đồng thuật nhập đạo, đối với ảo thuật một đạo cực kỳ am hiểu, không phải Thiên Nhãn không thể phá đi, mà thuật này vắng lặng mấy 2000 năm sau, sau đó Ma tộc xâm lấn trước với một hải đảo nước nhỏ xuất hiện, người này lợi dụng này đồng thuật khiêu chiến Thần Châu thiên uy, có điều nghe nói sau đó bị người trấn áp, không ngờ rằng nơi đây lại va vào người này.

Vệ Tử Dạ biết lai lịch người này sau khi, tự nhiên biết người này cũng không phải hiền lành gì, có thể cùng Trung Hành nói cấu kết với nhau làm việc xấu ngược lại cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Chỉ là tu vi của người này cùng hắn ở sàn sàn với nhau, một trận chiến song phương ra tay quá nặng, hắn bị người này dây dưa trên sau khi, bốn người bọn họ tiểu bối tuyệt đối Trung Hành nói đối thủ, trước mắt thế cuộc lại là thật to không ổn.

Vệ Tử Dạ liền nói ngay: “Không biết đạo hữu này đến vì chuyện gì?”

Hàn Đức Nhượng cười hắc hắc nói: “Vốn lão phu ở tĩnh tu, ai ngờ bị một tiếng vang thật lớn quấy rầy lão phu thanh tu, người nên cũng biết lão phu yêu nhất tham gia trò vui, vừa mới đi bộ lại, liền nhìn thấy một vị hậu sinh vẫn bối đối với trưởng bối nói năng lỗ mãng, lão tử liền thay thế đạo hữu dạy dỗ một phen, đạo hữu không ngại?”

Hàn Đức Nhượng lời vừa nói ra, Phu Dịch nhất thời giận dữ, lúc trước Trung Hành nói cũng đã đủ không biết xấu hổ, không ngờ rằng lão thất phu này càng thêm nhanh dày vô liêm sỉ, tùy tiện nói: “Lão thất phu.....”

Ai nói Phu Dịch vừa mới cửa ra, Vệ Tử Dạ liền hét lớn một tiếng nói: “Câm miệng.”

“Tiểu nhi không biết ghi nhớ, nên đánh!”

Phu Dịch chỉ cảm thấy một luồng kinh phong hướng trên mặt của hắn phiến đến, có điều lần này nhưng không có bị bật tai này trong quạt, bởi vì Vệ Tử Dạ dùng phán quan bút điểm ở lão đạo chỗ cổ tay, đưa hắn một tát này miễn cưỡng chặn đứng.

Vệ Tử Dạ sắc mặt lạnh như băng, lạnh lùng nói: “Ngươi cũng không dùng ở nơi đây giả trang cái gì cao nhân tiền bối, bản tôn ngươi còn chưa tới phiên ngươi để giáo huấn, hai ngươi các ngươi là cái gì hàng * đều rõ ràng trong lòng, nói đi, các ngươi muốn thế nào, nếu là vẫn như cũ như vậy quấy nhiễu cũng không có ý tứ, nếu muốn một trận chiến, đồng quy vu tận nắm chắc bản tôn vẫn có.”

Hàn Đức Nhượng nghe đến Vệ Tử Dạ nói như vậy, liền cười hắc hắc nói:
“Yêu Hoàng các hạ đã nói như vậy, lão phu nếu là lại giấu giấu diếm diếm cũng
là có vẻ bất địa đạo không phải? Kỳ thực cũng không có gì, lão phu nghe nói các
hạ tốn phong tra chính là dị bảo, hôm nay nhìn thấy có chút ngứa tay, muốn
thưởng thức mấy ngày, không biết Yêu Hoàng các hạ ý như thế nào?”

Vệ Tử Dạ ấy thành thực bên trong đã đoán được đại khái, cái gọi là thắt phu
vô tội, mang ngọc mắc tội, những năm gần đây hắn điều khiển tốn phong tra ở
vùng này cũng không ít xuất hiện, bị người ghi nhớ cũng là trong dữ liệu sự tình,
chỉ là không ngờ rằng nhìn trộm bảo vật này lại là này con lão yêu quái.

Thế nhưng, đúng lúc này, đột nhiên một ý nghĩ né qua hắn trong óc.

E sợ lão già này quan không phải chạy tốn phong tra mà đến, tốn phong tra
tuy là bảo vật, thế nhưng hắn chính là đường đường Yêu tộc hoàng, trước tiên
không nói thân phận của hắn, chính là tu vi của hắn, cũng tuyệt đối không là đù
lão già này bốc lên lớn như vậy nguy hiểm.

Cũng không phải nói, bây giờ tình huống chỉ có một loại giải thích.....

Bây giờ trước mắt Yêu đám chia năm xẻ bảy,

Üng hộ người của hắn liền hai phần mười đều chiếm không đến, hắn mặc dù
là danh chính ngôn thuận lên ngôi đại thống, thế nhưng còn có tám cái không
ngày nào bắt dạ vắng mặt tính kế hắn, muốn đưa hắn đuổi xuống ngôi vị hoàng
đế lão già, nếu hôm nay thật đem tốn phong tra cho lão thắt phu này, ngày sau bị
Thanh Khâu bên kia biết nói, những người này nhất định vì chuyện này mãnh
liệt văn chương, dùng vô năng tên đem đuổi xuống ngôi vị hoàng đế.

Nghĩ đến đây, Vệ Tử Dạ trong đầu đột nhiên rộng rãi sáng sủa, tùy tiện nói:
“Tốn phong tra mặc dù là bảo vật, thế nhưng e sợ còn không đủ khiến người để
nó cùng bản tôn còn có toàn bộ Yêu tộc là địch a, nói đi, ngươi đến tột cùng là bị
chỗ tốt gì, không tiếc cùng bản tôn là địch?”

“Ha ha, từ nhỏ nghe nói đương thời Yêu Hoàng mặc dù thiếu không được trải qua sự tình, thế nhưng là trí tuệ vô song, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.” Hàn Đức Nhượng lúc này khen, có điều nói bên trong tâm ý đã biểu lộ không thể nghi ngờ, hắn đích thật là bị người sai khiến.

“Hừ hừ, ngươi sự tích bản tôn cũng cung biết một vài, từ nhỏ còn vì người phàm thời gian, liền phản bội mẫu tộc nương nhờ vào địch nhân, không nghĩ tới hôm nay thành tựu Thiên Tiên Đạo Quả, vẫn như cũ đi này chuyện cẩu thả, quả nhiên là trời sinh chó hoang hình ảnh, đổi không được ăn cứt tật xấu.” Vệ Tử Dạ lúc này đã sáng tỏ, đổi phuơng là quyết tâm muốn cùng hắn là địch, căn bản không là cái gì tốn phong tra sự tình, liền cũng không khách khí nữa, trực tiếp châm chọc nói.

Thế nhưng bọn họ những người này, lại là đánh giá thấp này chó săn hạn cuối, Vệ Tử Dạ dùng như thế chanh chua nói như vậy mỉa mai nhau, Hàn Đức Nhượng lại mặt không đỏ, tim không nhảy, vẫn như cũ một khuôn mặt tươi cười nói: “Đạo hữu, nói như vậy e sợ có chút không tốt sao? Yêu Hoàng một vị, kẻ có đức nhận được, cái gọi là phong thủy luân chuyển, sang năm đến nhà ta, ngươi mấy năm nay ngồi ở đây vị trí không chút nào gặp có gì chiến tích, bây giờ nhường một chút, hoán đổi một vị có tài khả năng đại hiền lại có làm sao?”

Vệ Tử Dạ lúc này giận dữ nói: “Hoàn toàn là nói bậy, bản tôn chính là chịu đựng đòn trước Yêu Hoàng khâm mạng kế nhiệm đại thống, ngươi cùng loạn thần tặc tử cẩu kết với nhau làm việc xấu lại còn có thể nói tới như thế đường hoàng, ngươi khuôn mặt già nua này thật không e thẹn gì?”

Lúc này Phu Dịch bọn người cũng coi như là nghe rõ, hôm nay chuyện này hoàn toàn không là cái gì bất ngờ, vốn là sớm có mưu đồ.

Phu Dịch mới vừa rồi bị cái kia một cái tát trong lòng vừa chất thành một luồng tà hỏa, lúc này cũng nhịn không được nữa, lúc này hét lớn một tiếng nói: “Lão thất phu, ngươi thật cho là ăn chắc chúng ta!”

Nói xong vận may mạnh nhảy một cái, trực tiếp kéo Phong Thiên Kính bên trong huyền vũ nút bấm, toàn lực huy động Phong Thiên Kính, lúc này cùng lúc trước dạo dỗ thiếu niên kia bắt đồng, Phong Thiên Kính đang toàn lực huy động sau khi, không còn là phát sinh thần quang, mà là trực tiếp rơi xuống từ trên không một tòa chu vi trăm trượng núi lớn, trực tiếp hướng về bình đài đè xuống.

Phu Dịch động tác này để Hàn Đức Nhượng cùng Trung Hành nói hai người đều là ngẩn người, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng cái này chưa dứt sửa tiểu tử, lại khả năng phát sinh thế công của Thiên Tiên Cảnh.

Còn đây là sơn môn của Âm Dương Giáo, Trung Hành nói tự nhiên không thể từ bỏ, chỉ thấy ấy hai tay phân biệt bắn ra Âm Dương Nhị Khí, hóa thành một khổng lồ trắng đen âm dương thái cực, chỉ thấy thái cực từ từ chuyển động, lại đem cái kia sức nặng đâu chỉ vạn cân đá tảng chặn lại, có điều dù là như thế, hắn cũng hoàn toàn không ung dung, chỉ thấy ấy khéo miệng tràn ra một dải máu tươi.

Vội vàng khẽ quát một tiếng nói: “Hàn huynh, hỗ trợ.....”

Hàn Đức Nhượng vừa nghe, vốn chuẩn bị công kích tay của Phu Dịch vội vàng ngừng lại, lập tức một tay hướng về đá tảng nâng lên một chút, một con khỉ tay theo trong lòng bàn tay bay ra, phảng phất đưa cánh tay kéo dài bình thường, đem cự thạch kia nâng đỡ.

Vệ Tử Dạ đều không phải là từng trải qua bọn họ cùng Phong Dật Hàn một trận chiến, tuyệt đối không ngờ gần như Tân Tiên cảnh Phu Dịch lại có hung hăng như vậy công kích, lúc này gần như dùng một người phong thái liền cùng hai cái Lão bất tử áp chế, nhất thời mừng rỡ, lập tức dùng trong tay phán quan bút nói với Trung Hành điểm tới.

Hàn Đức Nhượng không khỏi sững sốt, vốn hắn còn chưa ra hết thực lực để phòng Vệ Tử Dạ đánh lén, hắn làm sao cũng nghĩ không thông này nhóc con miệng còn hôi sữa tại sao bỏ gần cầu xa, đi trước công kích Trung Hành nói.

Có điều Yêu Hoàng động tác này Trương Thiên Vũ lại là trong lòng sáng tỏ, này chính là chiến thuật!

Vệ Tử Dạ cùng tu vi của Hàn Đức Nhượng sàn sàn nhau, hai người nếu là quấn quýt lấy nhau, trong khoảng thời gian ngắn rất khó phân ra thắng bại, nếu là bị Trung Hành nói lật lên tay đeo, lấy Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, bốn người bọn họ căn bản không phải đối thủ của hắn.

Có điều nếu là Vệ Tử Dạ dùng tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi trực tiếp đối chiến Trung Hành nói nói, dù chưa nhất định có thể ở trong thời gian ngắn đem đồng phục, thế nhưng cũng có thể mang hắn trọng thương.

Đến lúc đó, bốn người bọn họ coi như đánh không lại Trung Hành nói, thế nhưng trước mắt như vậy đánh nói, lại là đem lợi ích lớn nhất nói, vạn nhất khả năng một lần đem Trung Hành nói đánh không có sức đánh một trận nói, liền có thể hoàn toàn thắng lợi.

Vì vậy Trương Thiên Vũ lúc này đối với Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ nói: “Trước tiên đánh Trung Hành nói!”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ cầm trong tay thất tinh kiếm, dùng cực nhanh thân pháp hướng về Trung Hành nói đánh tới, Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ mặc dù không rõ Trương Thiên Vũ động tác này ý gì, nhưng trên tay lại là không chần chờ chút nào, chỉ thấy Lý Lăng Phong trường thương tìm tòi, trực tiếp phi thân thân thể Trung Hành nói đánh tới, Thần Lộ mặc dù chậm một thành, nhưng cũng theo sát bên kia.

Có điều Trương Thiên Vũ nói như vậy lại là để Trung Hành nói hai bên phân chia trai gái phản ứng lại, chỉ thấy đầu lĩnh kia thiếu niên cô gái đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Kết trận!”

36 chuôi phi kiếm lập tức tuốt ra khỏi vỏ, trực tiếp đan vào thành một kín không kẽ hở kiếm trận, đem Vệ Tử Dạ ba người bọn họ thế đi ngăn cản.

Vệ Tử Dạ là ai cơ chứ?

Yêu tộc bên trong lớn nhất trí tuệ nhân vật, một đời say mê với 3 thao 6 hơi cùng kỳ môn độn giáp thuật, này 36 chuỗi phi kiếm chỉ kết thành trận thức, liền bị Vệ Tử Dạ nhận ra kỳ môn đạo, kiếm pháp này lỗ thủng cũng thu hết vào mắt.

Sau đó cười lạnh một tiếng nói: “Thiên Cương kiếm trận bị các ngươi xuất ra như là khỉ làm xiếc bình thường, coi là thật buồn cười.”

Dứt lời, phán quan bút trực tiếp hướng về bị Phu Dịch còn ăn hiếp thiếu niên kia điểm tới, vị thiếu niên này chính là trong đám người này tu vi người cao nhất, cùng đứng vị trí đầu não cô gái âm dương hợp giúp đỡ, chính là trận này trận cơ vị trí, đáng tiếc hắn tu vi ở Vệ Tử Dạ trong mắt vốn chính là một chuyện cười, càng ở trước đó bị Phu Dịch đánh thành thân bị trọng thương, lập tức trăm ngàn chõ hở.

Tay tốn vừa ra tay, liền biết có hay không.

Thiên Cương kiếm trận chính xuất từ thiên sư một mạch đại chu thiên kiếm pháp, thiên sư một mạch mặc dù hạ tiện, đại chu thiên kiếm pháp hiện nay bị Trương Thiên Vũ dung hợp bèo tấm kiếm pháp sau khi cũng đều là 36 đường, thế nhưng là muôn so với trước mắt này kiếm trận cao hơn đâu chỉ một cấp độ.

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ trực tiếp chân đẹp Thiên Cương kiếm bước, trở tay một kiếm điểm hướng về vị trí đầu não cô gái.

Phán quan bút của Vệ Tử Dạ cùng kiếm của Trương Thiên Vũ trước sau đánh vào kiếm trận, thiếu niên kia làm sao có khả năng chịu được Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ một đòn toàn lực, chỉ cảm thấy trước mắt né qua một đạo hết sạch, sau đó liền cảm giác được một luồng không cách nào chống cự sức mạnh hướng mình đánh tới, sau đó cả người bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp đánh vào trên vách núi đá.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn

chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 85: Đá Tảng Vỡ Nát Cơn Lốc

Thiếu niên trực tiếp bị khua ngắt đi, ấy khống chế phi kiếm ở mât đi chủ nhân khống chế sau khi, nhất thời không phương hướng, chỉ là lơ lửng ở không trung quay tròn đảo quanh, vốn hoàn chỉnh kiêm trận nhất thời đại loạn.

Ngay sau đó kiếm của Trương Thiên Vũ cũng điểm ở cô gái vai phải, lập tức máu tươi tung toé, tiện tay vừa là một cước bay lên thẳng đạp ấy mặt trên, trực tiếp đưa hăn đá bay, cùng bước thiếu niên kia gót chân, không trung phi kiếm đồng dạng như là con ruồi không đầu bình thường chuyển loạn, chỉ này một đòn bên dưới, trong nháy mắt vốn nhìn qua uy lực vô cùng kiêm trận, liền bị hai người miễn cưỡng quấy rầy.

Có điều gần như là kiếm trận rối loạn kết cấu, hoàn toàn không ảnh hưởng còn lại 34 người thiếu niên cô gái lại phối hợp, chỉ là chấp này nguy nan cơ hội, tiên pháp của Thần Lộ đã tới, đối với một đám thiếu niên trai gái lại là chó cắn áo rách.

Chỉ thấy Thần Lộ một cái hạt đậu sái nhập trong đám người, ở tiến vào Tán Tiên cảnh trung kỳ sau khi, lại biến ảo đến ba gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, so với Trương Thiên Vũ gần như ba gã giáp vàng Chiến Thần lại là vừa hơn này một đôi ngân giáp Chiến Thần, xem ra Thần Lộ đối với tiên thuật ngộ tính, đích xác ở Trương Thiên Vũ bên trên.

Này 34 người thiếu niên trai gái có điều Tán Tiên cảnh tu vi, này ba gã Địa Tiên Cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần cùng Tán Tiên cảnh đỉnh cao ngân giáp Chiến Thần giết vào trong đám người, làm đúng như sói vào bầy dê bình thường, nhưng lại là đàn sói!

Mặc bọn họ ngày thường xuyên diễn luyện kiếm pháp, phối hợp tuyệt diệu cũng khó chặn kỳ phong!

Vì vậy thà này hỗn loạn thời gian, Vệ Tử Dạ dẫn đầu, Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong ba người trực tiếp xuyên qua kiếm trận, giết nói với Trung Hành.

Đáng tiếc Phu Dịch dù sao cũng là mạnh mẽ làm phép, kiên trì không được quá lâu, mọi người gần như bị đám thiêu niên này trai gái kiếm trận 1 ngần trở này một chút thời gian, Phu Dịch bên này núi lớn cũng đã là đổi hư ảo ba phần mười.

Trung Hành nói không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lúc này ngọn núi nhỏ này bình thường đá tảng có Hàn Đức Nhượng một người là đủ ứng phó, lập tức từ bên hông rút ra hai thanh trăng đen loan đao, hướng về Vệ Tử Dạ nghênh đón.

Vệ Tử Dạ gặp tình hình này, lông mày không khỏi nhíu một cái, hắn cũng biết Phu Dịch dùng nửa bước tu vi của Địa Tiên Cảnh căn bản kiên trì không được bao lâu, chỉ là không ngờ rằng lại gần như kéo dài mấy tức thời gian, muốn xoay người lại chi viện Phu Dịch thời gian, lại nhìn thấy Trung Hành nói đã cầm song đao đè lên, không thể không kiên trì cùng với một trận chiến.

Lý Lăng Phong và không nhiều lăm tăm tư, trường thương Như Mãng cùng Vệ Tử Dạ hợp chiến Trung Hành nói, có điều Trương Thiên Vũ lại là cho rằng, coi như hắn bây giờ cùng hai người liên thủ, ba người hợp chiến Trung Hành nói, e sợ trong thời gian ngắn cũng chưa chắc đưa hắn bắt, ngược lại Phu Dịch bên kia nếu là không kiên trì được, vô cùng có khả năng bị Hàn Đức Nhượng trở tay trực tiếp thuẫn sát.

Vì vậy Trương Thiên Vũ trong tay thất tinh kiếm kéo cái kiếm hoa, xoay người hướng về Hàn Đức Nhượng đánh tới.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Trương Thiên Vũ lại có như thế cái nhìn đại cục, không khỏi thầm khen ấy tâm tư kín đáo, tương lai tất thành đại khí.

Lúc này bất kể là Thần Lộ đối chiến 34 người thiếu niên nam còn, còn là Vệ Tử Dạ cùng Lý Lăng Phong chiến Trung Hành nói, xong không có quá lớn lo lắng, chỉ có Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ này một phượng, biến số rất lớn.

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ cầm thất tinh kiếm giết tới, Hàn Đức Nhượng lại vẫn chưa đem đặt ở trong mắt, tiện tay từ bên hông tìm tới, liền đem vốn hệ với bên hông Hoàng Bì Hồ Lô nắm ở trong tay, sau đó đem miệng hồ lô quay Trương Thiên Vũ, trong miệng nói lầm bẩm, sau đó liền có một đạo mạnh mẽ âm phong theo trong hồ lô thổi đi ra, trong gió cất giấu các loại đủ loại như là đoán dao, chủy thủ, chông sắt các loại ám khí.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem Thiên Cương kiếm pháp hăng hái vũ động, chỉ nghe vô số kim thiết giao kích có tiếng vang lên theo, ngay sau đó chính là một trận sét đánh cách cách âm thanh, vô số ám khí tung toé tứ phương, Vệ Tử Dạ chiến trường bên này ngược lại là không có chịu đựng như thế cấp thấp món đồ chơi ảnh hưởng.

Có điều đám thiếu niên kia trai gái, trong nháy mắt liền có hơn mười người bị ám khí kia gây thương tích, hơn nữa giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần ở sự khống chế của Thần Lộ ra tay toàn lực,

30 bốn gã thiếu niên nam ít ỏi rất nhanh liền bị đồng phục, ba chỗ trận chiến lại là Thần Lộ bên này dẫn đầu kết thúc.

Thần Lộ ở đồng phục đối thủ của chính mình sau khi cũng không có ngừng tay, trực tiếp chỉ huy ba gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần hướng về Hàn Đức Nhượng đánh tới.

Hàn Đức Nhượng chính là đường đường trời tiên cảnh đỉnh cao cao thủ, làm sao có khả năng đem bọn này đám ô hợp đặt ở trong mắt, lập tức cầm trong tay Hồ lô xoay một cái, chỉ thấy càng mạnh mẽ âm phong theo miệng hồ lô phun ra, này tiên thuật kêu gọi Chiến Thần cũng không có Trương Thiên Vũ loại kia cực kỳ thượng thừa kiếm pháp, gần như là vừa đối mặt, ba mươi sáu tên ngân giáp

Chiến Thần liền bị âm phong bên trong các loại ám khí thuẫn sát, chỉ còn lại bã giáp vàng Chiến Thần còn ở khố sở chống đỡ.

Xa xa Vệ Tử Dạ nhìn thấy Hàn Đức Nhượng trong tay pháp bảo lợi hại, không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Giấu phong Hồ lô?”

Có điều Vệ Tử Dạ nói như vậy cũng không có tìm được trả lời, ngược lại bị Trung Hành nói giấu cợt nói: “Ngươi hay là trước quản tốt ngươi phía bên mình a, nói xong, song đao mạnh Vệ Tử Dạ bên hông chém tới, Vệ Tử Dạ vội vàng lui ra phía sau.

Ai biết Trung Hành nói này một đao lại không phải thực chiêu, ngay ở hắn vừa mới lui ra phía sau thời gian, lưỡi đao lại dùng cực kỳ quỷ dị góc độ chém về phía Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong vốn dùng trường thương trực tiếp Trung Hành nói trên gáy đầu người, vạn vạn không ngờ rằng Trung Hành nói lại dùng tư thế này tránh thoát đồng thời, càng trực tiếp từ trước đến giờ hai chân chém tới, muốn tránh né thời gian, lại phát hiện ra chiêu đã già, muốn né tránh này song đao kích đã là tuyệt đối không thể.

“Thẳng nhãi ranh ngươi dám!” Vệ Tử Dạ nhìn tình hình này lúc này giận dữ, muốn ngăn cản nhưng cũng là ngoài tầm tay với, lập tức cầm trong tay phán quan bút toàn lực nói với Trung Hành ném đi, muốn dùng cái này một đòn ngăn trở Trung Hành nói đao thế.

“Đến đúng lúc!” Ai biết Trung Hành nói lại là cười lớn một tiếng, vốn cùng mặt đất hẫu như song song khí thế lao tới trước lại biến ảo, trực tiếp một 360 độ xoay tròn, tay phải trường đao đem phán quan bút đánh bay đồng thời, tay trái trường bên trong hướng tới Lý Lăng Phong đùi phải 1 chém.

Lý Lăng Phong nhất thời cảm giác một luồng đau nhức theo đùi phải truyền đến, thân hình 1 căm trực tiếp ngã xuống đất, mà nhưng vào lúc này, Trung Hành nói song đao lại chém về phía cổ của hắn, nếu là bị này song đao xoắn một cái,

nhất định đầu một nơi thân một nẻo, chết không toàn thây.

Ngay ở này thế ngàn cân treo sợi tóc, chỉ thấy một cái như là cối xay phẩm chất cột đá đột nhiên bay lên khỏi mặt đất, kiên ở Lý Lăng Phong cùng Trung Hành nói trong lúc đó, Trung Hành nói nhất thời không phản ứng lại, song đao ở trên trụ đá xoắn một cái, vỡ lên vô số tia lửa.

Lý Lăng Phong đến cơ hội này vội vàng thuận thế lăn một vòng, trực tiếp cút khỏi ba thước ở ngoài, mặc dù còn chưa thoát ly Trung Hành nói phạm vi công kích, lại là có hòa hoãn đường sống.

Có điều nhưng vào lúc này, phán quan bút của Vệ Tử Dạ đã kêu gọi còn trong tay, dùng trận bão giống như tốc độ đem Trung Hành nói phủ kín, Trung Hành nói tu vi không bằng Vệ Tử Dạ, tự nhiên không dám khinh thường, chỉ phải từ bỏ đuổi giết Lý Lăng Phong trở tay ứng đối Vệ Tử Dạ.

“Khà khà, ngươi còn có tâm tư trợ giúp người khác?” Hàn Đức Nhượng cười ha ha một tiếng, trực tiếp cầm trong tay miệng hổ lô nhắm ngay Phu Dịch.

Nguyên lai vừa rồi đọc tại Lý Lăng Phong phía trước cột đá, chính là Phu Dịch thi triển roi núi di chuyển thạch thuật, chỉ là bởi vậy, Phong Thiên Kính bên trong linh khí bị phân hoá sau khi, lay trời đá tảng liền cũng không còn cách nào duy trì, trực tiếp tan đi trong trời đất.

Mà Hàn Đức Nhượng lúc này đã xem giáp vàng Chiến Thần toàn bộ tru diệt, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ hai người cũng là bị ấy bức ra 30 trượng ở ngoài mới miễn cưỡng đỡ âm phong.

Như thế, Hàn Đức Nhượng chính là hai cái tay toàn bộ giải phóng, lúc này phát động hung mãnh nhất cơn lốc hướng về Phu Dịch kéo tới.

Này trong hổ lô âm phong uy lực Phu Dịch lúc trước tự nhiên xem ở trong mắt, không dám liều mạng, đang ở giữa không trung Phu Dịch lập tức thi triển tung kim quang, liền gấp một vệt kim quang lóe lên, người đã đứng ở trên đỉnh

ngọn núi.

Hàn Đức Nhượng cười lạnh một tiếng, lập tức đem miệng hô lô đi xuống dời một cái, vô số ám khí liền theo một trận âm phong liền hướng về Phu Dịch bao phủ tới.

Phu Dịch vừa mới một phen làm, linh khí đã tổn hao tám chín phần mười, hơn nữa cho dù là thời điểm toàn thịnh, hắn cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Hàn Đức Nhượng, lập tức âm thầm đem Thổ Linh Châu nắm ở trong tay, thi triển thuật độn thổ phá vỡ mặt đất, chui vào núi đá bên trong.

Dùng hắn bây giờ tu vi, thậm chí không cần Thổ Linh Châu, thuật độn thổ tự nhiên cũng là tiện tay sử dụng, bây giờ đem Thổ Linh Châu lấy ra, lại là muốn có mặt khác một phen làm, bởi vì này Thổ Linh Châu thần kỳ, đều không phải là chỉ cần đang sử dụng độn thổ đi thuật, mà là có thể làm cho hết thảy thổ hệ tiên thuật hóa thứ tầm thường thành thần kỳ.

Hàn Đức Nhượng gặp Phu Dịch chui vào trong núi, tự nhiên biết hắn là sử dụng thuật độn thổ, bất quá dưới mắt địch nhân cũng không phải chỉ có Phu Dịch một, cho nên hắn cũng là không có để ý, lập tức lại sẽ miệng hô lô chuyển hướng Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ bên này.

Một trận âm phong đem hai người áp chế sau khi, Hàn Đức Nhượng lúc này mới đem miệng hô lô nhắm ngay Vệ Tử Dạ, lại là muốn cùng Trung Hành nói liên thủ, đem mạnh nhất địch nhân bắt.

Vệ Tử Dạ tu vi không kém hắn, cho nên lần này làm phép hắn cũng không có giống như lúc trước tùy ý.

Chỉ thấy Hàn Đức Nhượng đầu tiên là trầm ổn chét cái kế tiếp trung bình tĩnh, sau đó đem Hồ lô hai tay nâng qua đỉnh đầu, trong miệng nói lẩm bẩm, vốn bình thường vô cùng Hoàng Bì Hồ Lô lại xuyên qua bắn ra từng tia từng tia kim quang.

Lúc này Lý Lăng Phong bị thương, Vệ Tử Dạ độc chiến Trung Hành nói đồng dạng không rời xuống hạ phong, cho nên hắn vẫn còn đang chiến đấu đồng thời, nhìn quét toàn bộ đỉnh núi thế cuộc phát triển, khi hắn nhìn thấy Hàn Đức Nhượng muốn ra tay toàn lực đối phó hắn lúc, thầm hô một tiếng không tốt!

Trong tay phán quan bút lập tức bùng phát đến mạnh mẽ lực công kích, trực tiếp áp chế Trung Hành nói hướng về Âm Dương Điện cửa đá phương hướng lui ra phía sau, lại là muốn cho hai người chiến đấu cách Hàn Đức Nhượng chút ít vận một vài, cứ như vậy, hắn liền có đường xoay sở.

“Ngây thơ!” Đúng lúc này, Hàn Đức Nhượng tựa hồ đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ thấy Hoàng Bì Hồ Lô mạnh phát sinh một trận mát mắt kim quang, sau đó một luồng như là cửu thiên trận gió bình thường mãnh liệt âm phong theo miệng hồ lô xì ra, ấy lực đòn hồi lại để ghim trung bình tần Hàn Đức Nhượng lui nửa bước, này mới đứng vững thân hình, này phong oai có thể thấy được chút ít!

Vệ Tử Dạ lúc này hoảng hốt, đang muốn bứt ra thiểm độn thời gian, lại nhìn thấy trước mắt đột nhiên tối sầm, cùng Hàn Đức Nhượng trong lúc đó lại chắp lên một khối che trời đá tầng, miễn cưỡng đem cơn lốc ngăn trở, vô số ám khí đánh vào núi đá bên trên, phát ra trận trận sét đánh loảng lang rơi xuống đất âm thanh.

Vệ Tử Dạ không khỏi thở phào nhẹ nhõm, trước mắt Hàn Đức Nhượng nguy cơ 1 trừ, trực tiếp toàn lực cướp lấy đánh Trung Hành nói, lại là muốn ở lần sau của Hàn Đức Nhượng công kích trước, một lần có thể bắt được.

Thiên địa vạn vật đều có sinh khắc đạo, âm dương ngũ hành câu chuyện chính là bởi vậy mà sống, có điều âm dương ngũ hành câu chuyện chỉ là nói ấy đạo lý, đều không phải là trong thiên địa chỉ có này âm dương ngũ hành mới có tương sanh tương khắc thuộc tính.

Ngoại trừ âm dương ngũ hành ở ngoài, thế giới còn có vô số sinh khắc sự vật, như là trước mắt dùng núi đá chặn ngập trời cơn lốc chính là một trong số đó.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 86: Âm Thần Dương Thần Nguyên Thần

Bị này đá tảng phá vỡ cơn lốc sau khi, Hàn Đức Nhượng lúc này giận dữ, hắn tu luyện huyền thận quyết này đây đồng thuật nhập đạo, tuy không bằng Thiên Nhãn, lại cũng có trên xem cửu thiên, dưới thăm hoàng tuyển tuyệt diệu.

Chỉ thấy hắn đem vừa nhắm mắt, lập tức lại mở thời gian, Tiện Khán Đáo có một người nấp trong đá tảng bên dưới, chính là người này nấp trong nơi này thi triển roi núi di chuyển thạch thuật, đem to lớn núi đá nâng lên, đưa hắn kinh thiên cơn lốc đỡ, mà người này, chính là lúc trước dùng tâm thường Tán Tiên cảnh đỉnh cao thực lực, đi thế thái sơn áp đỉnh áp chế hai vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ giun dẽ!

Đường đường Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ lại hai lần bị một con giun dẽ đùa bỡn với cổ tay gian, Hàn Đức Nhượng lúc này giận dữ, chỉ thấy hắn đem Hoàng Bì Hồ Lô giao cho hắn làm tay trái, tay phải một tay bấm quyết, sau đó mạnh nâng chân phải lên dùng sức đạp xuống đất một cái.

Nhất thời toàn bộ Âm Dương Giáo vị trí ngọn núi đất rung núi chuyển, vô số đá lăn theo ngọn núi hướng về phía dưới lăn nhào, kể cả hai phiến của Âm Dương Giáo cửa đá, đều không chịu nổi như vậy động đất, ngã một třm.

Nấp trong núi đá bên trong Phu Dịch nhất thời cảm giác giống như vô số sấm sét ở trong đầu nổ tung bình thường, thăng nổ tung hắn ngũ tạng lục phủ tinh lực lăn lộn, trong mắt ứa ra Kim Tinh, lúc này cảnh tượng, đúng như lúc trước ma tướng dùng âm dương đôi roi đánh mặt đất bình thường, chỉ là Hàn Đức Nhượng chiêu thức ấy chấn núi lay, so với...kia ma tướng lại cao sáng tỏ không biết là bao nhiêu lần.

Phu Dịch lúc trước tại đây một chiêu trên tay bị thiệt thòi, đương nhiên sẽ không chờ hắn đê nhị chân hạ xuống, chỉ thấy Hàn Đức Nhượng đê nhị chân vừa mới nâng lên, Phu Dịch đã cầm trong tay Chu Tước thần kiếm theo lòng đất chui ra.

Cũng là vận may gây ra, Phu Dịch khoan ra thời gian, Vệ Tử Phu cùng Trung Hành nói vừa vặn xoay người vị, hơn nữa Vệ Tử Dạ chiêu nào chiêu nấy đoạt mệnh, Trung Hành nói đánh cực kỳ khó chịu, bị này chấn núi lay sóng chấn động chấn động, cả người lại lảo đảo một cái, thân thể mất đi cân bằng, lúc này tình cảnh cùng năm đó cùng Trương Thiên Vũ phục kích xe quý thời gian hầu như đồng xuất 1 vết bánh xe.

Đương nhiên, căn cứ chiến đấu số lần tăng thêm, kinh nghiệm tự nhiên cũng sẽ càng ngày càng nhiều, loại cảm giác này liền tự nhiên cũng là càng ngày càng đến.

Phu Dịch không chần chờ, chỉ thấy Chu Tước thần kiếm vẽ ra một đạo đẹp hơn ánh lửa quý tích, sau đó liền từ Trung Hành nói phía sau lưng xuyên qua tim.

Phu Dịch không khỏi thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần chém giết Trung Hành nói, trận chiến này liền không có huyền niệm, gần như là nói của Hàn Đức Nhượng, dù sao còn có Vệ Tử Dạ như vậy cao thủ áp chế, mấy người nếu là liên thủ, cái kia tự nhiên là tất thắng không thể nghi ngờ.

“Lui!”

Ngay ở Phu Dịch thất thần trong lúc đó, Vệ Tử Dạ quát to một tiếng như là ruộng cạn sấm sét bình thường đưa hắn thức tỉnh, nhưng dù vậy, cũng là chậm một bước.

Phu Dịch trợ mắt thấy Trung Hành nói mang theo sấm gió tư thế trở tay một chưởng võ ở trên ngực của hắn, nhất thời cảm giác như là bị đánh Thiên Chùy nện vào ngực bình thường, ngũ tạng lục phủ trực tiếp bị đập nhiều mảnh nhỏ,

trong miệng phun mạnh mẩy cái máu tươi, sau đó cả người thân thể tựa như rời nòng viễn đạn bình thường, bay về phía sau lưng đá tảng.

Cũng may Vệ Tử Dạ đồng dạng bắt được cái này tuyệt hảo cơ hội, ngay ở Trung Hành nói một chưởng vỗ ở Phu Dịch ngực đồng thời, phán quan bút của Vệ Tử Dạ gần như cùng lúc đó điểm ở nê hoàn cung của hắn trên, cái kia Trung Hành nói bị hắn ngăn ấy, đầu lại giống như pháo hoa “Oanh” một tiếng nổ tung, máu tươi pha tạp vào * vẩy ướt đâu đâu cũng có, buồn nôn đến cực điểm.

“Chạy đi đâu!”

Đúng lúc này, chỉ thấy 1 hẹn khoảng tầm tiểu nhân theo nổ tung hướng về xa xa chui nơi, Vệ Tử Dạ làm sao có khả năng cứ như vậy mặc hắn rời đi, chỉ thấy ấy từ trong lòng sờ mó, một tẩm cùng lúc trước túi Âm Lôi tẩm lưới giống nhau như đúc lưới nắm ở trong tay, sau đó dùng sức ném đi, tẩm lưới liền nhanh như chớp bình thường hướng về cái kia tiểu nhân đuổi theo.

Rốt cuộc còn là tẩm lưới của Vệ Tử Dạ nhanh hơn một bước, theo tiểu nhân rên rỉ một tiếng, liền bị tẩm lưới lưới trở về.

“Đạo hữu chậm đã!”

Đúng lúc này, Hàn Đức Nhượng bóng người nhảy lên một cái,

Duỗi ra một con bắn thủ tay khô hướng về tẩm lưới chộp tới.

Vệ Tử Dạ làm sao có khả năng không có phòng bị, chỉ thấy ấy tay phải Linh quyết sờ mó, cái kia tẩm lưới lại quẹo đi, vòng qua tay khô của Hàn Đức Nhượng dùng nhanh như tia chớp tốc độ bay trở về Vệ Tử Dạ trong tay.

Vệ Tử Dạ đem xốc lên ở trong tay, chỉ thấy trong lưới cái kia khoảng tầm tiểu nhân than thở khóc lóc, đang không ngừng hướng tới hắn dập đầu, cái kia tiểu nhân tướng mạo cùng Trung Hành nói có 9 phần tương tự, chính là Trung Hành nói Dương Thần.

Phu Dịch lúc trước cũng không có cùng cao thủ của Thiên Tiên Cảnh đánh qua, Long Khiếu Vân cùng Phong Dật Hàn tuy là cao thủ của Thiên Tiên Cảnh, lại cũng ở từ nhỏ tổn thương đạo cơ, lại không biết này Thiên Tiên Cảnh cùng tu sĩ của Địa Tiên Cảnh hoàn toàn là hai khái niệm.

Địa Tiên Cảnh sau khi, tu sĩ liền bắt đầu tu luyện nguyên thần, Âm thần chính là ký hiệu của Địa Tiên Cảnh, chỉ là Âm thần mặc dù hữu hình có sắc, lại là hư ảo đồ vật, mặc dù khả năng thần du thái hư, đi không thể mang về một hạt bụi, chỉ có tu thành Dương Thần, tiện đà hợp hai làm một chuyển thành nguyên thần, liền có thể tái tạo đạo thân, có dụng vào thiên địa pháp tắc tư cách.

Từng có phương tây 1 tăng tự nhận tu được nguyên thần, khả thi nguyên thần rời thân thể thần du thái hư thuật, cho rằng tu thành chánh quả, liền cùng huyền môn bên trong một vị đắc đạo chân nhân thổi phồng, chân nhân chỉ là cười cười, vẫn chưa giải thích nhiều, chỉ là mời mọc hắn cùng Thần Châu tò hàng, và mang về một vật này kỳ chứng minh.

Nửa ngày sau, hai người đến định nguyên thần trở về cơ thể, huyền môn chân nhân trong tay đột nhiên xuất hiện một vật, chính là Hàng Châu Đường Tê quả nhót tây, tăng nhân cười cười lẩy tay hướng về trong lòng sờ mó, lại là biến sắc, hắn vạn lần không ngờ, một hộp tốt nhất bích loa xuân lại bỗng dung biến mất.

Ai biết đúng lúc này, chân nhân cười cười nói cho hắn, người có âm dương 2 thần, tăng nhân chỉ là tu ra Âm thần thôi, chỉ có tu hành Dương Thần mới có thể Cách Không Thủ Vật, nếu như có thể đem âm dương 2 thần hợp hai làm một, tức là nguyên thần, nguyên thần đại thành người, liền có thể vứt bỏ phàm thể lông chim lên tiên giới phật cảnh.

Tăng nhân nghe này huấn sau khi xấu hổ vô cùng, bèn trở về phương tây tiếp tục tu hành, suốt đời lại không Thần Châu.

Này mặc dù chỉ là cái câu chuyện, nhưng cũng không phải bỗng dung bịa đặt, câu chuyện bên trong theo như lời lông chim lên tiên giới phật cảnh chính là

Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, phóng tầm mắt toàn bộ thiên địa cũng là cao cấp nhất hảo thủ, nếu là tiến thêm một bước nữa lĩnh ngộ pháp tắc, cái kia chính là kim tiên cảnh Đạo Quả, trong lịch sử tất cả tu được kim tiên cảnh Đạo Quả không chỗ nào không phải là chúa tể một phượng, trừ phi tự thân làm bậy, như là Thánh Thiên lão tổ, vừa mới tu thành kim tiên cảnh, liền làm ác đa đoan, dẫn ra lâu năm kim tiên huyền thanh thượng nhân tiêu diệt đi, nếu không nếu là hắn nhiều làm việc thiện sự tình, bây giờ cũng tất nhiên là một phượng vô cùng mạnh mẽ thế lực.

Phu Dịch cũng là bởi vì không hiểu này, mới trong trận chiến này bị thiêt thòi, này Trung Hành nói cho dù là Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, bị Chu Tước thần kiêm một kiêm xuyên tim đều chắc chắn phải chết, đơn giản là Âm thần rời thân thể sau khi chuyển dùng quỷ tu, đi đoạt xác chi đạo sống lại, hoặc là trực tiếp vào luân hồi chuyển kiếp trùng tu, thế nhưng Trung Hành nói đã sửa ra Dương Thần, Dương Thần cùng bản thể quan hệ có thể hợp có thể phân.

Mặc dù đang đại thành trước khi, Dương Thần vẫn cần ký túc với trong thân thể, thế nhưng là tương đương với hóa thân thứ hai bình thường, Phu Dịch một kiêm xuyên qua tim, nhưng có Trung Hành nói Dương Thần không chế thân thể trả tay một chưởng suýt nữa đưa hắn đánh chết.

Sau đó nếu không có Vệ Tử Dạ tay mắt lạnh lẽo, dùng phán quan bút trực tiếp click Dương Thần, Trung Hành bị buộc bất đắc dĩ, chỉ phải làm nổ lục dương đứng đầu, mượn cơ hội bỏ chạy, ai ngờ còn là chưa chạy ra lòng bàn tay của Vệ Tử Dạ, dùng Càn Nguyên lưới đem câu nệ.

Vệ Tử Dạ chưa phản ứng Trung Hành nói xin tha, trực tiếp lấy tay đem bóp nát, động tác này mặc dù có chút nhẫn tâm, thế nhưng hôm nay nếu là bị thăng nhai này chạy thoát, chỉ cần 3 năm năm liền có thể khôi phục tu vi, đến lúc đó lại là vì chính mình cây 1 đại địch, thà rằng như vậy, không bằng trực tiếp đem chém giết, mặc dù ghi nhớ một phần sát nghiệt, lại ít đi một phần nhân quả, ngược lại cũng đúng là có lời.

Vệ Tử Dạ sau đó quét nhìn một vòng, một trận chiến hạ xuống mặc dù cũng coi như là hoàn toàn thắng lợi, thế nhưng bọn họ cũng bỏ ra không nhỏ giá cả, Phu Dịch lúc này đã mất đi chiến đấu năng lực, chỉ có thể lăng lặng nằm ở nơi đó, âm thầm vận chuyển đất hoang trải qua chữa thương, trừ phi có linh đan diệu được hoặc là tiên thuật phụ trợ, nếu không trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể khôi phục, Vệ Tử Dạ đúng là có biện pháp, bất quá trước mắt còn có một cường địch, đối phương sẽ không cho hắn thời gian.

Lý Lăng Phong lúc này dùi phải chịu đựng vết đao, mặc dù còn có thể chiến đấu, thế nhưng sức chiến đấu lại là tổn thất lớn, huống hồ kế tiếp đối chiến chính là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao Hàn Đức Nhượng, cho dù là hắn thời điểm toàn thịnh, cũng chưa chắc khả năng nhúng tay.

Lại nhìn Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ, đều bị giấu phong của Hàn Đức Nhượng Hô lô gây thương tích, mặc dù đều chỉ bị thương ngoài da, bất quá bọn hắn đều là Tân Tiên cảnh tu sĩ, ấy sức chiến đấu còn không bằng Lý Lăng Phong.

Vệ Tử Dạ trong lòng âm thầm một phen cân nhắc, lúc này chân nguyên của hắn hao tổn đã qua bốn phần mười, mà Hàn Đức Nhượng nhìn chiêu thức lại nhiều nhất tiêu hao hai phần mười, đã biết một phuơng mặc dù có theo, thế nhưng khả năng hữu hiệu trợ giúp lại là của chính mình không có, hơn nữa hắn ở trong chiến đấu, còn muốn phân tâm phối hợp chữa thương bên trong Phu Dịch còn có xa xa tạm thời không có tu vi Vệ Băng, kể từ đó, trận chiến đấu này vốn chia năm năm chiến đấu, lại miễn cưỡng đã biến thành chia bốn sáu, hoặc là 3 bảy ngày, mà hắn vĩnh viễn là ít ỏi phía kia.

Nghĩ đến đây, Vệ Tử Dạ liền đối với đứng ở đá tảng bên trên Hàn Đức Nhượng nói: “Đạo hữu, còn muốn tiếp tục không?”

Hàn Đức Nhượng không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Làm sao, ngươi sợ?”

Vệ Tử Dạ tự nhiên không thể để cho hắn nhìn ra suy nghĩ trong lòng, lập tức ha ha cười nói: “Sợ hãi? Người và ta tu vi sửa làm, bản tôn sẽ e ngại? Chỉ là bản tôn cùng đạo hữu vốn không quen biết, đạo hữu chỉ dựa vào loạn thần tặc tử đồng ý liền cùng bản tôn là địch, thật có ý nghĩa gì? Người xưa nói không đánh nhau thì không quen biết, không bằng ngươi và ta dừng tay như vậy, biến chiến tranh thành tơ lụa, bản tôn liền cũng không tính toán với ngươi, như thế nào?”

Hàn Đức Nhượng không khỏi ngẩn người, lập tức quét một vòng, chỉ thấy Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ yêu khí hôi hổi, ấy tu vi cùng chính mình sàn sàn nhau, phía sau cái kia cầm trong tay trường thương tiếu tử mặc dù bị một chút vết thương nhỏ, nhưng vẫn có sức đánh một trận.

Ngoại trừ đánh lén Trung Hành nói tên tiếu tử kia bây giờ không có sức chiến đấu ở ngoài, xa xa đôi kia trai gái cũng không có thể khinh thường, mặc dù nhìn qua chỉ là Tân Tiên cảnh trung kỳ tu vi, thế nhưng sức chiến đấu lại là không tầm thường, đặc biệt là đám kia giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần, cho dù là hắn, cũng dùng tám phần công lực mới đem giết chết, đại chiến thời gian như bị mấy thứ này quấy rầy, e sợ đối với mình bất lợi.

Nghĩ đến đây, Hàn Đức Nhượng liền cười hắc hắc nói: “Các hạ nói quá lời, lão phu một người độc vãng, làm sao dám cùng toàn bộ Yêu tộc là địch, chỉ là nhất thời ngứa nghẽ, muốn cùng các hạ luận bàn một chút mà thôi, cũng không cùng các hạ kết thù ý tứ.”

“Ha ha.....” Vệ Tử Dạ nghe đến Hàn Đức Nhượng như thế vô liêm sỉ câu chuyện, không khỏi bất đắc dĩ nở nụ cười, như thế không muốn thể diện người, còn có lời gì để nói?

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 87+8 Vô Cùng Huyền Phong Trận

Có điều, liền như vậy thả Vệ Tử Dạ đoàn người rời đi, lại cũng không phải Hàn Đức Nhượng phong cách, quả nhiên, ấy ngay sau đó Tiện Tái Thứ cười nói: “Vừa rồi luận bàn một phen, đạo hữu Đích Tu Vi độc nhất vô nhị lão phu thật sự khâm phục, có điều.....”

Nói tới chỗ này, Hàn Đức Nhượng dừng lại lượng dưới, Chúng Nhân Tâm bên trong cũng thuận theo “hồi hộp” một tiếng, liền biết này gian tà tiểu nhân không thể dễ dàng như thế buông tha bọn họ, quả nhiên có câu dưới.

Chỉ thấy Hàn Đức Nhượng ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: “Nghe nói các hạ đối với trận pháp chi đạo càng tinh thông, lão phu có một trận muốn Hướng đạo hữu thỉnh giáo một ít.”

Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng, Thoại Đô Thuyết đến phần này lên, cũng là không đường sống của Hữu Hồi Toàn, lập tức cất cao giọng nói: “Bản tôn liền biết ngươi không như vậy lòng tốt, Hoàn Hữu Thập gì ép cái rương bản lĩnh sử hết ra.”

“Ha ha, đạo hữu cẩn thận rồi.”

Hàn Đức Nhượng nham hiểm nở nụ cười, đem cái kia da vàng cao hứng qua đĩnh, Tùy Hậu Tiếp nói: “Đạo hữu xin chờ chốc lát, lập tức liền tốt.”

Vệ Tử Dạ cũng biết nếu là các loại Hàn Đức Nhượng trận pháp một thành, mắt Hạ Đích Cục thế sửa đổi kiên cố hơn khó, Đã Thị Nhãnh dưới có Phu Dịch cùng vệ binh cản trở, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có càng tốt hơn biện pháp, tuy có lòng đang ấy bày trận thời gian đánh lén một phen, nào nhịn

này Hàn Đức Nhượng tựa hồ đã sớm chuẩn bị, chỉ là này một lần Hồ lô công phu, toàn bộ đỉnh núi bình đài bay lên tám đạo gió xoáy, hiện phuơng vị bát quái.

Vệ Tử Dạ nhìn kỹ, nhất thời cả kinh, chỉ thấy này tám đạo gió xoáy lại không giống nhau, lại tinh tế cân nhắc một phen lúc này mới nhìn ra môn đạo, nguyên lai này tám đạo gió xoáy cũng có ấy thành tựu: Chia ra làm gió thổi nhẹ, gió nam ấm áp, gió nóng, Ôn Phong, thương phong, gió mát, gió lạnh, âm phong!

Này 8 phong chính là ứng phó thiên địa bốn mùa 5 khi thì sinh, vừa gọi bằng 8 Tà phong, chiếm lấy có thể đả thương người ngũ tạng lục phủ, như thế hùng vĩ công trình, tất nhiên không phải trong thời gian ngắn liền có thể bày ra, cho nên Hàn Đức Nhượng này tám đạo gió xoáy, tất nhiên là sớm có mưu đồ.

Có điều, trận này vừa ra, cũng là trực tiếp chứng minh rồi Hàn Đức Nhượng vật trong tay, đích thật là trong truyền thuyết “giấu phong Hồ lô”, này Hồ lô truyền thuyết chính là Thái Cổ thời kỳ một vị Yêu Hoàng luyện chế, bên trong giấu thiên địa 8 phong cùng vô số ám khí, một khi lấy ra, thiên địa vì đó biến sắc, kim tiên vì đó lung gãy, cho nên vừa xưng là “trảm tiên Hồ lô”.

Chỉ là bảo vật này với Thái Cổ sau khi liền biến mất không còn tăm tích, hôm nay nhìn thấy, Vệ Tử Dạ quả nhiên là nửa vui nửa buồn, vui chính là Yêu tộc di bảo hiện thế, lo âu chính là vật ấy lại tại đều là Thiên Tiên Cảnh tu vi trong tay kẻ địch.

Chỉ là trước mắt nhưng không có thời gian để hàn cân nhắc nhiều như vậy, chỉ thấy tám đạo gió xoáy ở thành hình sau khi, Hàn Đức Nhượng tê lên Hoàng Bì Hồ Lô, lập tức từ đó phun ra một đạo vàng rực rỡ kim quang với trận đang vị trí, tám đạo gió xoáy lại như bị ấy vãy gọi bình thường, không dứt hướng về trung gian áp sát, mà vị trí này, vừa vẫn là Vệ Tử Dạ vị trí vị trí.

Mắt thấy gió xoáy bắt đầu di động, Trương Thiên Vũ vội vàng cùng Thân Lộ, tiếp Vệ Băng một tảng một hữu nâng đỡ hướng về Vệ Tử Dạ nơi, Lý Lăng Phong

cũng lập tức đem Phu Dịch xách tới Vệ Tử Dạ bên cạnh, để ngừa Hàn Đức Nhượng giở trò lừa bịp.

Hàn Đức Nhượng mắt thấy trận pháp đã thành, nhóm người này chính là có thông thiên bản lĩnh, cũng không thể theo hắn chố bố trí trong trận pháp chạy trốn, trong lòng tự nhiên mừng rỡ, lập tức kiêu căng nói: “Bát cực Huyền Phong trận, kính xin Yêu Hoàng các hạ lời bình một hai.”

Vệ Tử Dạ một đời nhìn chung vô số kỳ môn độn giáp, thế nhưng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua bức này kỳ trận, trong khoảng thời gian ngắn do dự, dù sao lúc này nếu là một bước đi nhầm, chắc chắn đầy bàn đều thua, mặc dù là hắn khả năng chạy trốn, còn lại những người thân này cùng vân bối, tất nhiên muôn gãy ở nơi đây.

Làm như người tâm phúc Vệ Tử Dạ không nhúc nhích, đám người còn lại càng không có chủ ý, trong lúc nhất thời chỉ có thể trợ mắt thấy tám đạo gió xoáy càng ngày càng gần.....

Ngay ở Hàn Đức Nhượng vừa mới bày ra bát cực Huyền Phong trận thời gian, dưới chân núi 1 trên sơn đạo vừa vặn có hai người đi ngang qua, hai người này quần áo tương tự, đều là đỉnh đầu phát quan, trên người quần áo trắng áo lam,

Trên ống tay áo còn thêu một kỳ quái hình vẽ.

“Sư huynh, ta tựa hồ mơ hồ trong lúc đó cảm giác tới trăm năm trước thất lạc bảo vật trấn phái.” Nói chuyện người tuổi chừng mười tám mươi chín tuổi hình dáng, chiều cao bảy thước có 4, Thần Nghi Minh Tú, sáng mắt sơ lông mày, khắp toàn thân mơ hồ tiết lộ một loại quang minh lâm liệt khí thế.

Tên còn lại tuổi ước chừng bốn mươi, người này lớn lên hung thần ác sát, cùng thiếu niên hình thành cực kỳ rõ ràng tương phản, chỉ thấy thân cao tám thước có 2, lông mày như loan đao, mắt to như chuông, nồng đậm râu quai nón, nhìn qua cùng trong truyền thuyết quý tướng “Chung Quỳ” có chút tương tự.

Người này họ Trương tên Trọng Kiên, lập tức nhắm mắt ngưng thần nỗ lực đi cảm ứng, sau một lát khóe miệng cong lên, ha ha cười nói: “Thực sự là không ngờ rằng a, hôm nay cái tới một song hỷ lâm môn, đi, Lý Tĩnh, theo sư huynh mời về trấn phái bảo vật, vừa là một cái công lớn!”

Nói xong Trương Trọng Kiên đi trước làm gương, như giẫm trên đất bằng bình thường với trên sườn núi chạy trốn, Lý Tĩnh đồng dạng dùng cái này thân pháp theo sát phía sau, hai người chồ thi triển, lại là huyền môn chính tông 108 tiên thuật bên trong “vợt nham”, chỉ là không biết này đạo gia huyền môn, vì sao có thể đem Yêu tộc pháp bảo chiếm làm của riêng.

Hai người thân hình như là con vượn bình thường không dứt ở ngàn trượng đỉnh cao nhảy lên, chỉ dùng không đến một khắc đồng hồ, liền đã tới gần đỉnh núi, lập tức dùng sức nhảy một cái, một bỗ nhào liền bay lên đỉnh núi, đứng ở bình đài bên trên.

Lập tức nhìn bốn phía một cái, chỉ thấy tám tám đạo chiêu cao hơn mười trượng gió xoáy đang không ngừng hướng về trung tâm áp sát, gió xoáy ở ngoài cách đó không xa có một tảng đá lớn, trên đá đứng thẳng 1 lôi thôi lão đạo, hai tay giơ lên cao Hoàng Bì Hồ Lô, không phải là bảo vật trấn phái “giấu phong Hồ lô” Gi?

Trương Trọng Kiên mừng lớn nói: “Lang thang nát guốc tìm không gặp, chiếm được tất cả không uổng công, coi là thật giấu phong Hồ lô.”

Lý Tĩnh lúc này đồng dạng mắt bốc kim quang, không ngờ rằng mảnh tích trăm năm bảo vật trấn phái, coi là thật ở chồ này hiện thế.

Trên tảng đá lớn lôi thôi đạo nhân chính là Hàn Đức Nhượng, lúc này cùng Yêu Hoàng đấu pháp của Vệ Tử Dạ đã tới thời khắc mấu chốt, lại có trong thời gian ngắn, liền có thể đem một lần bắt, không ngờ rằng tại đây vạn phần khẩn cấp thời khắc, lại có người ngoài đã đến, xoay người lại nhìn thấy hai người quần áo trang phục thời gian không khỏi nhướng mày, đối với hai người nói: “Hai vị nhưng Thanh Vân môn người?”

“Coi như ngươi thức thời, còn không dám tiếp theo ta phái bảo vật trấn phái trao trả? Nếu không định đưa ngươi này tặc tử giết đến hình thần đều diệt! Đến lúc đó hối hận thì đã muộn!” Trương Trọng Kiên trong lời nói hiển lộ hết khí phách mười phần.

Hàn Đức Nhượng nghe đến tăm thường Địa Tiên Cảnh đỉnh núi thân thể tu sĩ lại cũng dám mặt trước mặt hắn kêu gào không khỏi giận tím mặt, thế nhưng lúc này chính trực thời khắc mấu chốt, nếu là bị hai người này hỏng rồi bát cực Huyền Phong trận, để Vệ Tử Dạ phá trận bước ra, liền cái mất nhiều hơn cái được.

Hàn Đức Nhượng người này một đời âm hiểm xảo trá, mặt dày như tường thành, trong lòng mặc dù hận không thể đem này ngông cuồng xấu xí nam tử rút gân lột da, thế nhưng trị giá này thời khắc mấu chốt lại còn có thể bày ra một bộ hiền lành nụ cười, đối với Trương Trọng Kiên nói: “Đạo hữu chờ vội, đợi lão phu chém con tiểu yêu này, liền đem này Hồ lô còn cho ngươi.”

“Cũng tạm được!” Trương Trọng Kiên tính cách ngay thẳng, nơi nào hiểu được này cong cong vòng, bị Hàn Đức Nhượng như thế qua loa lấy lệ, lại tin là thật, lập tức đem trường đao trong tay buông, đứng ở nơi đó chờ.

Hàn Đức Nhượng nhìn thấy này vẫn bối lại như vậy dễ gạt gẫm, ngay cả mình giật nảy mình, vốn âm thầm bện thành nói sau cũng không hề dùng trên, lập tức thầm mắng một tiếng: Não thiếu, tiếp theo tiếp tục quay bát cực Huyền Phong trận làm phép.

Lại nói Yêu Hoàng vệ tử Nhân Dạ lúc này quả nhiên là kêu khổ không chịu nổi, lúc này nếu chỉ là hắn một người, hắn đúng là có vô số thủ đoạn lao ra này ác phong trận, chỉ là trước mắt có Phu Dịch cùng Vệ Băng không hề sức chiến đấu, Lý Lăng Phong, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ ba người mặc dù có chút năng lực tự vệ, thế nhưng đối mặt như thế ác trận e sợ liền trong thời gian ngắn cũng kiên trì không dứt liền sẽ bị cắn giết thành thịt vụn.

Vì vậy, Vệ Tử Dạ chỉ phải hóa thành nguyên hình, lại là một con mèo sư tử đầu dê mãnh thú.

“Sư huynh, ngươi xem con kia Yêu như không giống Bạch Trạch?” Lý Tĩnh chỉ vào bị vây ở bát cực Huyền Phong trong trận mèo sư tử đầu dê mãnh thú hỏi.

Trương Trọng Kiên nhìn hồi lâu sau gật gật đầu nói: “Tựa hồ có hơi tương tự, làm sao vậy?”

Lý Tĩnh chau mày, suy nghĩ sau một lát nói: “Nếu là ta nhớ tới không sai nói, Bạch Trạch một mạch đơn truyền, tới này một đời, hẳn là hiện nay Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, người này mặc dù thân là yêu tà, thế nhưng làm việc quang minh lỗi lạc, có thể nói đương thế anh hào tấm gương, Thập Ngũ năm trước Ma Bình suất binh tấn công ta Thanh Vân môn thời gian, chính là hẵn suất một con ba đuôi Yêu cô cùng một đám yêu binh chống đỡ ta phái, mới khiến ta phái hương khói không dứt.”

Trương Trọng Kiên nghe xong gật gật đầu nói: “Ngươi kiểu nói này, ta ngược lại thật ra nghĩ tới, ngươi xem hắn bảo vệ trong những người đó cô kia, ngày đó chính là nàng cứu ta một mạng!”

Lý Tĩnh lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Xem ra cái này lôi thôi đạo nhân cũng không phải vật gì tốt.”

“Là vô cùng!” Trương Trọng Kiên lập tức từ trong lòng móc ra một viên xanh thăm châu ngọc, đối với Lý Tĩnh nói: “Sư đệ làm vi huynh hộ pháp, đợi vi huynh phá vỡ này ác phong trận, lại cùng liên thủ giết này yêu đạo.”

“Tốt!”

Lúc này, Hàn Đức Nhượng toàn lực huy động bát cực Huyền Phong trận, mắt thấy Vệ Tử Dạ dần dần không chống đỡ nổi, trong lòng thật là mừng rỡ.

Ai biết đúng lúc này, hơn mười trượng gió xoáy lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ dần dần thu nhỏ lại, Hàn Đức Nhượng nhất thời sững sốt, còn tưởng rằng là Vệ Tử Dạ chấp này thế ngàn cân treo sợi tóc khiến xảy ra điều gì thần kỳ thủ đoạn, lập tức càng thêm ra sức khởi động giấu phong Hồ lô.

Trong trận Vệ Tử Dạ nhưng cũng là ngẩn người, hắn còn tưởng rằng là Hàn Đức Nhượng pháp lực tiêu hao rất lớn, nhất thời hết sạch sức lực, thế nhưng ngay sau đó chính là một luồng so với lúc trước càng thêm to lớn áp lực hướng về hắn đè xuống, Vệ Tử Dạ lập tức toàn lực huy động yêu khí, lúc này mới miễn cưỡng đỡ này cõi áp lực.

Ai biết, này cỗ áp lực mặc dù đáng sợ, lại chỉ giữ vững được mấy tức thời gian, lập tức áp lực càng ngày càng dưới, vì vậy hắn ngẩng đầu nhìn lên, hơn mười trượng gió xoáy đã ở dùng mắt trần có thể thấy tốc độ từ từ thu nhỏ lại.

Rất nhanh, cơn lốc áp lực đã là Lý Lăng Phong bọn người khả năng thừa nhận phạm vi, Vệ Tử Dạ làm sao có khả năng buông tha tốt như vậy cơ hội?

Lập tức đối với Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng nói: “Ngươi tới bảo vệ mọi người, sư phụ đi chém cái kia yêu đạo!”

Lý Lăng Phong đáp một tiếng, vội vàng theo trong miệng thốt ra yêu đan, yêu đan ở không trung quay tròn chuyển động, ngay sau đó tung xuống từng tia từng tia khói xanh, đem mấy người phủ kín, Vệ Tử Dạ lập tức triệt hồi phòng ngự, hóa thành người, cầm trong tay phán quan bút như sấm bình thường theo hai đạo gió xoáy trong khe hở mạnh mẽ vượt trội, tiếp theo hóa thành một đạo độn quang, hướng về Hàn Đức Nhượng đánh tới.

Hàn Đức Nhượng lúc này kinh hãi đến biến sắc, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, đều là Yêu Hoàng của Thiên Tiên Cảnh đến tột cùng là thế nào phá hắn này tỉ mỉ chuẩn bị bát cực Huyền Phong trận.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 88: Chính Nghĩa Thì Được Ủng Hộ, Mất Đạo Quả Giúp

Hàn Đức Nhượng bị buộc bất đắc dĩ, chấp này vạn phần khẩn cấp thời khắc, huống hồ nhân vật chính đã mất, bát cực Huyền Phong trận liền cũng không có kiên trì ý nghĩa, Tùy Tức Tương giấu phong Hồ lô thu hồi, giơ lên một đôi biến quải cùng Vệ Tử Dạ đại chiến lên.

Lúc này, bát cực Huyền Phong trận liền như vậy hoàn toàn biến mất, Lý Lăng Phong thu hồi nội đan, cầm trong tay trường thương muôn tiến lên giúp đỡ, thế nhưng lại bị Trương Thiên Vũ ngăn lại.

Lý Lăng Phong đang định tìm hỏi, Trương Thiên Vũ liếc mắt ra hiệu, Lý Lăng Phong lúc này mới chú ý tới, không biết là lúc nào, Sơn Nhai Bàng vừa không biết là lúc nào hơn hai cái đạo nhân, đặc biệt là trung niên kia cao to đai hán, sinh ra dung mạo hung thần ác sát đáng dấp, nghĩ đến cũng không phải người tốt lành gì.

Lý Lăng Phong lập tức hiểu được, lúc này cô của hắn và Phu Dịch không có tự vệ năng lực, mà cái kia Đạo Nhân Khước có Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, nếu là hắn đi giúp đỡ Vệ Tử Dạ, bên này liền bị nhiều thiệt thòi, cho nên hắn chỉ phải từ bỏ đi giúp đỡ ý nghĩ, lưu lại bảo vệ bên này người, ngược lại Vệ Tử Dạ bên kia cùng giao chiến của Hàn Đức Nhượng cũng không lạc hạ phong, mà hai người tu vi đều vì trời tiên cảnh đỉnh cao, nhất thời nửa phần cũng chia không ra cao thấp, dù cho hắn đi giúp đỡ, ý nghĩa cũng không phải quá lớn.

Ai biết, đúng lúc này, cái kia một cao một thấp hai cái đạo sĩ lại mỗi một chấp đao kiếm, nhắm phía trong khi chiến đấu Vệ Tử Dạ cùng Hàn Đức Nhượng hai người, Lý Lăng Phong nhất thời cả kinh, cũng không kiềm chế được nữa, trực tiếp cầm trong tay trường thương liền hướng về đại hán kia đánh tới.

Trương Thiên Vũ thấy vậy cũng không có chần chờ, đồng dạng cầm trong tay thất tinh kiếm hướng về thiếu niên kia đánh tới.

Mắt thấy trường thương sắp sửa đâm tới mặt của Trương Trọng Kiên thời gian, Trương Trọng Kiên này mới phản ứng được, cảm tình mấy người này đem bọn họ làm kẻ địch rồi, trong lòng vô danh lửa nhất thời, hăn vạn vạn không ngờ rằng những người này lại là ít ỏi không nhìn được lòng tốt bạch nhãn lang, đương nhiên trường đao vung lên, đem trường thương của Lý Lăng Phong chém tới một bên, tiếp theo theo quát to một tiếng, một cước liền đạp ở ngực của Lý Lăng Phong, Lý Lăng Phong nhất thời như là rời nòng pháo đạn, vèo một tiếng liền bị đạp về mặt đất, đồng thời trong miệng mắng một câu: “Cho ăn không quen bạch nhãn lang.”

Có điều Lý Tĩnh tựa hồ cũng không có hăn vị sư huynh kia như vậy lỗ mảng, nhìn thấy Trương Thiên Vũ cầm thất tinh kiếm đánh tới, vội vàng dùng trường kiếm chống chọi, tùy tiện nói: “Đạo hữu hiểu lầm, địch nhân của chúng ta là cái kia lôi thôi lão đạo.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, vội vàng thu hồi kiếm thế, thế nhưng là vẫn chưa thả lỏng cảnh giác, lúc này thời kỳ không bình thường, dễ tin người kết cục hăn đã lĩnh hội qua.

Lý Tĩnh gấp Trương Thiên Vũ ngừng tay, lập tức đối với Trương Trọng Kiên hô: “Sư huynh, trước tiên đoạt lại bảo vật trấn phái nói lại.”

Trương Trọng Kiên tự nhiên cũng không biết bên nào nặng bên nào nhẹ, hung ác trợn mắt nhìn Lý Lăng Phong một chút sau khi, cầm trong tay trường đao hướng về Hàn Đức vũ giết đi.

Hàn Đức vũ đang cùng Vệ Tử Dạ đại chiến, đột nhiên cảm giác được phía sau kình phong lạnh rung, quay đầu nhìn lại, lại là cái kia xấu xa nam tử, lập tức liền phản ứng lại, Thanh Vân môn một mạch am hiểu nhất phong hệ tiên thuật, vừa rồi bát cực Huyền Phong trận xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, nhất định là

cái tên này đang giở trò quỷ.

Lập tức một quái đánh về phía Trương Trọng Kiên, đồng thời mặt tối sầm lại giận dữ nói: “Ngươi là xấu lão phu chuyện tốt?”

Trương Trọng Kiên vội vàng dùng trường đao đem biển quái chống chọi, đồng thời ha ha cười nói: “Nhìn ngươi cũng không phải vật gì tốt, lão tử làm sao có khả năng bỏ mặc ngươi dùng ta phái pháp bảo đau đớn trung lương sĩ.”

Nghe đến lúc này, Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, gan dạ cảm giác vừa rồi khả năng theo cái kia ác phong trong trận trốn ra, chính là người khác giúp tay, không trách người nọ nhìn thấy chính mình động thủ với hắn, nhưng lại mắng hắn bạch nhã lang, việc này e sợ hoán đổi trên người ai, tâm tình đều chẳng tốt đẹp gì, không khỏi một trận mặt đỏ.

Trương Thiên Vũ lúc này cũng yên lòng, bởi vì ngay ở hai người đối thoại thời gian, Vệ Tử Dạ thấy rõ Trương Trọng Kiên cùng Lý Tĩnh định trang phục, lập tức cười: “Nguyên lai là độ ách đạo hữu môn nhân, thực sự là trời cũng giúp ta!”

Có này một câu, Trương Thiên Vũ tự nhiên hoàn toàn yên tâm, cảm tình hai người này trưởng bối cùng Yêu Hoàng là bằng hữu,

Vậy thì khẳng định không có ngoài ý muốn.

Lập tức triệu hồi ra ba gã giáp vàng Chiến Thần, tay cầm trường kiếm hướng về Hàn Đức Nhượng đánh tới.

Lý Tĩnh lúc trước dừng lại tay, chính là vì để tránh cho không cần thiết hiếu lầm, lúc này hiếu lầm đã giải, lập tức cầm kiếm giết tới.

Lý Lăng Phong mặc dù có chút lúng túng, thế nhưng lúc này trước mắt địch nhân chỉ có một Hàn Đức Nhượng không có người nào nữa, hắn liền cũng có thể thoải mái tay chân cùng mọi người cùng liên thủ vây công.

Thần Lộ tuy có lòng giúp đỡ, thế nhưng lại bị Vệ Băng kéo nói: “Bây giờ thế cuộc đã ổn định, thêm ngươi một người không nhiều, thiếu ngươi một người không ít, ngươi còn là ở lại nơi đây bảo vệ hắn chu toàn, để ngừa Hàn Đức vữ lão thất phu kia giờ trò lừa bịp.”

Thần Lộ vừa nghe cảm thấy rất có đạo lý, vội vàng gọi ra ba gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, đem ba người bao bọc vây quanh.

Lúc này Phu Dịch trải qua thời gian dài như vậy chữa thương, thương thế trong cơ thể đi sớm bảy, tám phần mười, đương nhiên này đều nhờ vào nơi tim cái kia đóa hoa nhỏ miêu kỳ diệu vô cùng, chỉ thấy đoàn kia ngọn lửa tỏa ra từng tia từng tia hỏa tinh, giống như mỗi người vui vẻ tiểu tinh linh bình thường, không dứt tu sửa trong cơ thể hàn phá nát kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ, này tiểu tinh linh tưởng mạo cùng lúc trước cái kia tuyệt thế cô gái chữa thương cho hắn lúc tiểu tinh linh độc nhất vô nhị.

Rất rõ ràng, bây giờ hắn năng lực tự khỏi bệnh tăng lên, mà hết thảy này, liền là bị vị kia tuyệt thế cô gái ban tặng, chỉ là vị kia tuyệt thế cô gái đến tận cùng là ai?

Đến từ trong cơ thể của Chu Tước, tựa hồ cũng không phải Chu Tước bản thể.....

Có điều, thương thế mặc dù khôi phục bảy, tám phần mười, linh lực lúc trước tiêu hao sạch sẽ lại là chưa đến thật vội bổ sung, lúc này mặc dù cũng đang không ngừng hấp dẫn trong thiên địa linh khí, lại là đều dùng làm chữa thương, cho nên Phu Dịch lúc này vẫn không có nửa phần sức chiến đấu.

Lại nói cả đám các loại vây quanh công Hàn Đức Nhượng, mặc dù chỉ có Vệ Tử Dạ một người chính là trời tiên cảnh đỉnh cao, còn lại cũng chỉ có Trương Trọng Kiên cùng Lý Lăng Phong chia ra làm Địa Tiên Cảnh đỉnh cao cùng Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, lại còn lại hai người lại đều chỉ là Tân Tiên cảnh

tu vi thôi.

Thế nhưng, này không phải đơn đả độc đấu, giống như hai cái người trưởng thành ở đánh nhau, đột nhiên nhảy ra một thiếu niên dẫn ba cái đứa nhỏ giúp đỡ, như là chỉ là bàn tay trần cũng là thôi, mấu chốt là này bốn cái tiểu tử đều cầm vũ khí, hơi có không lăm thì có có thể có thể bị bọn họ đâm một đao, mặc dù sẽ không trí mạng, nhưng cũng là buồn nôn rất.

Lúc này Hàn Đức Nhượng chính là nơi ở tình huống như vậy, mặc dù là Trương Thiên Vũ cùng kiểm của Lý Tĩnh, đâm vào trên người hắn cũng sẽ đau nhức, cũng sẽ ảnh hưởng sự chú ý của hắn, huống chi Lý Lăng Phong cùng Trương Trọng Kiên một thương này một đao, đối với hắn vẫn có một ít uy hiếp.

Có điều nếu coi là thật chỉ là bốn người này nói, mặc dù phế chút thời gian, thế nhưng đưa bọn họ 11 chém giết chỉ là chém nháy mắt trong lúc đó sự tình, mấu chốt là này đối diện còn có cái cùng hắn đồng dạng sức nặng vô cùng Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, quan trọng hơn chính là, này thực lực của Vệ Tử Dạ cũng chưa chắc ở tại bên dưới.

Chỉ thấy một con phán quan bút ở trong tay lại như là giao long xuất hải bình thường, uy thế ngập trời, không có mấy bút ảnh soàn soạt, thẳng theo ấy quanh thân đại huyệt, chỉ cũng bị ấy điểm trúng một hai, kinh mạch lập tức thì sẽ một bức, chu khí vận chuyển liền lại có tắc, phiền phức rất.

Trong lúc nhất thời ở bốn người vây công bên dưới, Hàn Đức Nhượng bận rộn luồng cuống tay chân, có điều chủ yếu sự chú ý còn là đặt ở Vệ Tử Dạ trên người, dù sao chỉ có hắn tài năng đối với hắn tạo thành thương tổn, còn lại bốn người bất quá là ít ỏi phiền phức nhặng thõi, dùng thủ đoạn của hắn chỉ cần phân một phần tâm tư liền có thể chống đỡ bọn họ.

Bất quá hắn còn là quá coi thường bốn người này, hắn vốn cho là chỉ cần chú ý Lý Lăng Phong cùng Trương Trọng Kiên hai người này mới có thể của Địa Tiên Cảnh, ai biết trước mắt oai cơ lại là đến ở hai cái Tân Tiên cảnh hậu sinh

vẫn bối trên tay.

Chỉ thấy Lý Tĩnh trường kiếm trong tay một điếu, liền đem buộc vào giấu phong Hồ lô dây thừng đánh gãy, Tùy Tức Tương giấu phong Hồ lô thu vào túi pháp bảo, Hàn Đức Nhượng nhất thời giận dữ, này giấu phong Hồ lô mặc dù là cướp lấy từ người khác tay, thế nhưng này trăm năm qua hắn lại làm cho...này Hồ lô bỏ ra hầu như toàn bộ tâm huyết, lúc này trong hồ lô chẳng những có vốn tạo thành pháp bảo 8 phong, còn có vô số ám khí, độc cát là hắn đập khắp cửu thiên thập địa màu mỡ tổng thể đến.

Quan trọng hơn là, cái kia trong hồ lô còn cất giấu một viên hăn trộm từ Thục Sơn Cửu Chuyển thập toàn đan, viên thuốc này truyền thuyết chính là Tiên Đinh kết quả, từ Tiên Đinh sụp đổ sau khi liền lại không xuất xứ, thế gian chỉ cái này một viên.

Lần này hăn ứng phó Yêu tộc ước hẹn không tiếc đối địch với Vệ Tử Dạ, chính là vì Yêu tộc bên trong một khát pháp bảo chân vũ màu đen điêu cờ, bởi vì bên kia đã đồng ý, chỉ cần hăn có thể đem Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ chém giết hoặc là đem cầm tù, thì sẽ đem chân vũ màu đen điêu cờ mượn hăn sử dụng.

Chỉ cần đem này cờ bắt được tay, hăn liền có thể ở trong thiêng kiếp thành thạo, như vậy hăn thì có càng nhiều cơ hội lĩnh ngộ thiêng địa lực lượng pháp tắc, lại dựa vào Cửu Chuyển thập toàn đan, nhất định khả năng một lần đột nhiên đến kim tiên cảnh, đến lúc đó hăn đánh có giấu phong Hồ lô, phòng có chân vũ màu đen điêu cờ, toàn bộ thiêng hạ ai còn có thể ngăn ấy mũi nhọn?

Cho nên giấu phong Hồ lô tuyệt đối không thể sai sót, Hàn Đức Nhượng nhất thời điểm năm phần mười tinh lực với Lý Tĩnh, trực tiếp một lần ngoặt liền đánh ở tại vai phải, chỉ nghe Lý Tĩnh vừa nghe kêu thảm thiết, lại là xương bị đánh thành vỡ vụn.

Lúc này hăn đau đớn khó chịu, cũng lại giá không được độn quang, trực tiếp theo mười trượng trời cao rơi xuống, Hàn Đức Nhượng có thể nào để hăn chạy

trốn, trực tiếp lớn rít gào một tiếng, cầm trong tay song quái hướng về ấy đuối theo.

Nhưng có Trương Trọng Kiên trường đao ngắn cản, Hàn Đức Nhượng lúc này lớn cỗ găng song quái cùng xuất hiện, đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Cút!”

Song quái đánh vào trường đao trên sau, Trương Trọng Kiên trực tiếp bị đánh bay, dù sao hắn này đây tu vi của Địa Tiên Cảnh khiêu chiến trời tiên cảnh, nếu không có vô cùng mạnh mẽ pháp bảo hoặc là trận pháp loại hình gì đó, rất khó ở tại trên tay đi tới một hiệp.

Có điều cũng may, U &# 85; đọc sách w &# 119; &# 119;. Uu ka &# 110; shu &# 46; co m chỉ cái này chốc lát thời gian, lại làm cho Vệ Tử Dạ đuối theo, Vệ Tử Dạ thông minh bực nào, tự nhiên nhìn ra giấu phong Hồ lô đối với hắn tầm quan trọng, vì vậy phán quan bút ở tại thúc bên dưới mạnh tuôn ra ba thước kiếm khí, trực tiếp đem chi này phán quan bút như là trường kiếm bình thường vung vẩy lên.

Hàn Đức Nhượng nào dám bất cẩn, hoang mang dùng song quái nghênh, lại là không ngờ rằng Vệ Tử Dạ lúc này nhìn ra tâm tư của hắn, sử kiếm pháp hoàn toàn không có thủ chiêu, chiêu nào chiêu nấy đoạt mệnh, phép tắc phép tắc ép sát, căn bản không cho hắn trở tay truy kích cơ hội của Lý Tĩnh.

Giấu phong Hồ lô đối với Hàn Đức Nhượng thật chính là quá trọng yếu, thậm chí không thua gì sinh mệnh của hắn, chấp này vạn phần khẩn cấp dưới tình huống, Hàn Đức Nhượng chỉ phải một bên chống đỡ vừa hướng Vệ Tử Dạ nói: “Đạo hữu chậm đã!”

Vệ Tử Dạ há có thể không biết là làm người của hắn, lúc này cười to nói: “Luận bàn đều là có thắng bại mà!”

Nói xong trong tay kiếm thế càng mạnh, chiêu nào chiêu nấy không rời ấy lục dương đứng đầu.

Hàn Đức Nhượng liền nói ngay: “Đạo hữu lấy nhiều khi ít, thăng mà không vẻ vang gì!”

Vệ Tử Dạ trả lời: “Chính nghĩa thì được ủng hộ, mất đạo quả giúp, còn đây là chân lý!”

“Thôi, thôi, lão phu đã bị thua, kính xin đạo hữu ngừng tay!” Hàn Đức Nhượng bất đắc dĩ đến cực điểm, chỉ phải mở miệng xin tha, dù sao giấu phong Hồ lô việc quan hệ quan trọng, lại tiếp tục tranh đấu, chỉ có thể đổi với hắn càng thêm bất lợi, không bằng thừa dịp còn có sức đánh một trận thời gian, nếu như Vệ Tử Dạ ghét hắn ba phần, coi là thật đem giấu phong Hồ lô còn cho hắn, liền không thể tốt hơn, nếu không, hắn cũng còn có sức đánh một trận.

Đợi hắn thật linh khí hao tổn lười biếng hết thời gian, đổi phương người đông thế mạnh, đừng nói đoạt bảo, chính là chạy trốn đều có chút khó khăn.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 89: Diệt Thệ Thận Người Mắt

“Bại? Đạo hữu vẫn như cũ sanh long hoạt hổ, hậu kình mười phần, nơi nào đến bại?” Vệ Tử Dạ một bên trêu chọc, một bên gia tăng thế công, vạn nhất bị này thất phu rảnh tay, ngón tay không Định Sứ đến âm mưu quỷ kế gì.

Hàn Đức Nhượng gấp Vệ Tử Dạ cũng không tính buông tha hắn, không khỏi thẹn quá thành giận nói: “Đạo hữu như vậy liền có chút khinh người quá đáng đi? Nhược Thị Lão phu liều chết một trận chiến, mặc dù không hắn có thể đem ngươi tru diệt, thế nhưng muôn giết ngươi những vẫn bối này hậu sinh ngươi có thể ngăn được sao?”

Nói thế dù cho Hàn Đức Nhượng không nói, Vệ Tử Dạ đã ở trong dự liệu, dù sao bức này nữ làm người là căn bản không muốn thế diện, thậm chí có thể nói làm người hoàn toàn không có hạn cuối, chỉ đến như thế thứ nhất, cũng coi là thật đâm tới uy hiếp của Vệ Tử Dạ, Vệ Tử Dạ vội vàng trả lời: “Để bản tôn ngừng tay cũng có thể, có điều bản tôn cũng có một trận muôn Hướng đạo hữu lĩnh giáo, đạo hữu nếu có thể phá trận, trả lại ngươi pháp bảo thì lại làm sao?”

Hàn Đức Nhượng vừa nghe sự tình có khả năng chuyển biến tốt, lúc này trả lời: “Tốt, một lời đã định!”

Thế nhưng khi hắn phát hiện Vệ Tử Dạ trên tay kiểm thế lại không thấy có một chút thư giãn, lúc này hỏi ngược lại: “Đạo hữu đã muôn bày trận, bây giờ là đạo lý gì?”

Vệ Tử Dạ lúc này cười nói: “Đừng nóng vội, bản tôn trận này khá là phiền toái, đang dùng Yêu tộc vô thượng bí pháp hướng về mấy cái vẫn bối truyền thụ, đạo hữu chờ chốc lát liền có thể thấy được.”

Hàn Đức Nhượng nghe Vệ Tử Dạ nói như vậy, đồng thời nhìn thấy mồi của Vệ Tử Dạ khẽ nhúc nhích, tựa hồ đích xác ở nói gì đó, không thể không kiên trì tiếp tục cùng với đối chiến.

Có điều Hàn Đức Nhượng thông minh tất cả hồ đồ nhất thời, Vệ Tử Dạ làm sao có khả năng cứ như thế mà buông tha hắn, Vệ Tử Dạ lúc này đích thật là đang lấp Yêu tộc bí pháp hướng về mấy cái văn bối truyền âm, có điều nói cũng không phải bày trận chi đạo, mà là làm cho bọn họ lui ra vòng chiến.

Mấy cái văn bối Vệ Tử Dạ lệnh, lập tức lui đến Thần Lộ cái kia ba gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần vòng vây sau khi, Trương Thiên Vũ càng gọi ra ba gã giáp vàng Chiến Thần, cũng hô ứng.

Như thế này một nhóm người liền có tương đương với tám gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ cùng 39 tên Tân Tiên cảnh tu sĩ, mặc dù còn là đánh không lại Hàn Đức Nhượng oai, nhưng Hàn Đức Nhượng lúc này mất đi giấu phong Hồ lô này 1 bí bảo, cũng đừng hòng nhất thời nửa khắc đưa bọn họ bắt.

Nhin thấy lần này chiêu thức, Hàn Đức Nhượng rốt cục phản ứng lại, này Vệ Tử Dạ rõ ràng được rồi kế hoãn binh, căn bản cũng không có bày trận ý tú, lúc này hỏi ngược lại: “Đây là đạo hữu trận pháp?”

Vệ Tử Dạ cười hắc hắc, trong tay kiếm thế biến đổi, phán quan bút lại phục dùng am hiểu nhất đoạn huyệt thuật tấn công về phía Hàn Đức Nhượng.

“Yêu nghiệt! Nhận lấy cái chết!” Gặp Vệ Tử Dạ quả thế, Hàn Đức Nhượng lúc này giận dữ, một đôi biến quái làm cho vù vù vang vọng, cùng phán quan bút va chạm bên dưới kim thiết kích không dứt, đáng tiếc hai người tu vi tương đương, kinh nghiệm cũng là sàn sàn nhau, trong khoảng thời gian ngắn ai cũng không làm gì được ai.

Hai người đại chiến sau nửa canh giờ, song phương linh lực hao tổn cùng đã càng qua năm phần mười, có điều song phương tâm tính lại là hoàn toàn khác biệt.

Lúc này Vệ Tử Dạ này một phuơng môt đám tiếu bối thay phiên ngồi tĩnh tọa điêu túc, đã toàn bộ khôi phục tới trạng thái đỉnh cao, kể cả linh lực của Phu Dịch cũng khôi phục chín phần mười, cho nên Vệ Tử Dạ tự nhiên là vô cùng dễ dàng, có Phu Dịch cái kia chín tên giáp vàng Chiến Thần gia nhập sau khi, đơn độc giáp vàng Chiến Thần liền có 1 Thập Ngũ tên, này Thập Ngũ cái tương đương với Địa Tiên Cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần đối với tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh tới nói, cũng tuyệt đối là một không nhỏ phiền phức.

Huống hổ hăn đã thấy qua thủ đoạn của Phu Dịch, cái kia mặt khéo léo đẹp đẽ Phong Thiên Kính nới tay, hoàn toàn có thể phát huy ra sức chiến đấu của Thiên Tiên Cảnh, mặc dù không thể kéo dài, nhưng cũng là một sự giúp đỡ lớn.

Mà Hàn Đức Nhượng lúc này lại là mặt xám như tro tàn, lúc này cho dù là hăn liều cái mạng già muốn đám kia tiếu bối bắt, ở Vệ Tử Dạ dây dưa bên dưới, e sợ chỉ có thể là có lòng không đủ lực.

Phu Dịch lúc này đối với tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh còn là lòng có bận tâm, hăn cho tới bây giờ vẫn là không có nghĩ rõ ràng,

Tại sao một kiếm xuyên tim sau khi, đối phuơng còn có lực phản kích, cho nên hăn cũng không có tùy tiện ra tay, chỉ là xa xa lắc ra khỏi Phong Thiên Kính, chờ cơ hội tầm xa chi viện Vệ Tử Dạ.

Cơ hội?

Cơ hội?

Cơ hội!

Mãi đến tận lần thứ ba, Phu Dịch rốt cục xác định, thật chính là cơ hội!

Chỉ thấy hăn kéo thanh long nút bấm, một vệt sáng xanh theo cảnh mặt bắn ra, trực tiếp đem Hàn Đức Nhượng bao phủ, Hàn Đức Nhượng bị này lam quang phủ kín sau khi, động tác lập tức trì hoãn hơn hai lần.

Cũng không phải Phu Dịch không thể đem này lam quang hóa thành chánh thức nước biển, chỉ là như vậy nói hắn liền kiên trì không được bao lâu, thà rằng như vậy, không bằng lùi lại mà cẩu việc khác, chỉ dùng lam quang quấy rầy Hàn Đức Nhượng.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch rốt cục ra tay, không khỏi vui mừng nở nụ cười, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua cho tốt như vậy cơ hội, chỉ thấy phán quan bút như là cuồng phong điện chớp bình thường, gần như vừa đổi mặt liền ở Hàn Đức Nhượng Thiên Trung, Đan Điền hai nơi quan trọng nhất huyệt đạo mỗi một điểm một cái.

Hàn Đức Nhượng nhất thời cảm giác linh khí hơi ngưng lại, trong lòng biết không ổn, vội vàng huy động một giọt trong lòng máu, mạnh mẽ đem bị nghẹt kinh mạch xông ra, lại là thịt đau muốn chết.

Phải biết rằng lúc này hắn đã có một ngàn 1 02 mươi tuổi, mặc dù có Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, nhưng vẫn là đánh không lại năm tháng tập kích, chính vì hắn chỉ còn lại có nhiều nhất 80 năm tuổi thọ, cho nên hắn mới liều này một cái cùng Yêu tộc hợp tác, cùng đều là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ kết làm cái này mối thù.

Không ngờ rằng lần hành động này lại là trộm gà không được lại mất nắm gạo, không những giấu phong trong hồ lô Cửu Chuyển thập toàn đan thất lạc, càng tổn thất này duy nhất một giọt trong lòng máu, sau đây tuổi thọ của hắn liền chỉ còn hai mươi năm, nếu là không thể tại đây hai mươi năm đột phá đến kim tiên cảnh, cũng chỉ có thể bình giải luân rơi làm quỷ tu, hoặc là lại vào luân hồi.

Thế nhưng bất kể là quỷ tu còn là luân hồi, đều rơi xuống tiểu thừa, bởi vì quỷ tu chi đạo cuối cũng bất quá là bây giờ tu vi mà thôi, này còn phải hắn tìm tới một cực kỳ thương thua thân thể, mà chuyển thế trùng tu nói, liền bị sẽ bị gieo xuống luân hồi phong ấn, không phải người đắc đạo dẫn hắn nhập môn, đời đời kiếp kiếp đều sẽ vĩnh rơi luân hồi.

Hàn Đức Nhượng lúc này lửa giận cho dù là đem Vệ Tử Dạ nuốt sống cũng không thể bình ổn, chỉ thấy ấy căn răng nghiến lợi nói: “Vệ Tử Dạ, lão phu hôm nay bị vu oan, có điều kế tiếp ngươi muốn cẩn thận rồi, phàm ngày sau cùng ngươi có giao tiếp hậu sinh vẫn bối, còn có thế lực của ngươi, đều sắp trở thành lão phu săn bắn mục tiêu!”

Vệ Tử Dạ nghe xong không khỏi sững sốt, người khác nói lời này hắn cố gắng không tin, thế nhưng theo lão thất phu này trong miệng nói ra, hắn lại là không hề nghi ngờ, bởi vì hắn mặc dù cùng hắn ngày xưa cũng không giao tiếp, thế nhưng lão thất phu tiếng xấu rõ ràng, người này lòng dạ nhở mọn, có cùu oán phải trả, mà tất gây họa tới người nhà.

Đã như vậy, có thể nào thả hắn rời đi!

Vệ Tử Dạ thầm nghĩ một tiếng, lập tức từ trong lòng móc ra 1 lưỡi, tướng mạo cùng lúc trước cái kia tấm lưỡi có chút tương tự, thế nhưng tấm võng này nhìn qua nhưng phải xinh đẹp nhiều!

Chỉ thấy lưỡi này hiện 4 hình, kim quang rực rỡ, bốn góc các hệ môt viên đá quý, chia ra làm đỏ lam bạch đen, đối diện ứng phó túc chi địa nước lửa phong, chỉ thấy Vệ Tử Dạ vừa mới đem tung, liền biến thành trăm trượng có thừa một cái lưỡi lớn, đem cả ngọn núi lưỡi ở trong đó.

“Ngươi!” Hàn Đức Nhượng nhìn qua pháp bảo này, nhất thời giận dữ nói, “tiểu nhi, khinh người quá đáng!”

Lúc này Hàn Đức Nhượng trong lòng biết hôm nay vô luận như thế nào cũng không thể chạy đi, đã chết, cũng phải để này hoàng mao tiểu nhi trả giá thật lớn!

Hàn Đức Nhượng lập tức đem còn lại toàn bộ trong lòng máu (chỉ còn một phần ba nhỏ, bởi vì hắn chỉ có hai mươi năm sống lâu) theo huyết mạch dung mãnh vào một đôi con mắt bên trong. Chỉ thấy ấy hai mắt nổ bắn ra hai vệt kim quang, này ánh sáng mắt vô cùng, tuy là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ cũng không có thể nhìn thăng.

Này hai vệt kim quang hướng về phía ở đây hết thảy người bắn phá một lần sau khi, lập tức ảm đạm đi, cổ của Hàn Đức Nhượng tùy theo lệch đi, lại là tuổi thọ khô cạn, tính cả nguyên thần cùng nhau chết đi như thế.

Này tuổi thọ khô cạn cùng chịu khổ bất trắc bất đồng, nếu là người sau nói, dù cho tuổi thọ của người chỉ có trong nháy mắt, cũng có thể có lựa chọn quý tu hoặc là luân hồi cơ hội, thế nhưng làm tuổi thọ thật khô cạn thời gian, nguyên thần thì sẽ cùng thân thể cùng chết đi, kể cả lựa chọn cơ hội đều không có.

Hàn Đức Nhượng tự nhiên biết đạo lý này, chỉ là lúc này Yêu Hoàng thiên la vông của Vệ Tử Dạ đã đem cả ngọn núi phủ kín, hắn cho dù là nguyên thần rời thân thể, cũng chung quy sẽ cùng Trung Hành nói bình thường rơi vào biển thành tro bụi kết cục, không bằng liền như vậy liều mạng vừa chết, đem đám người kia toàn bộ kéo xuống vì chính mình chôn cất!

Đều không phải là Hàn Đức Nhượng ngông cuồng, chỉ bởi vậy thận người mắt quyết chính là trong thiên địa số lượng không nhiều cấm thuật một trong, thuật này bên trong có một loại cuối cùng sát chiêu tên là —— diệt thế thận người mắt!

Đương nhiên, loại này đại sát chiêu cũng không phải muôn dùng hay dùng, khiến dùng thuật này yêu cầu duy nhất chính là trong lòng máu, mà trong lòng máu làm như tu sĩ tuổi thọ căn bản, mặc dù là Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, cũng bất quá mới hai ngàn năm tuổi thọ, tuy là thiên tư ngang dọc thiên tài, theo sử đến nay tu luyện đến này cảnh nhanh nhất cũng dùng 6 trăm năm, nói cách khác, bất luận người nào tu luyện nơi này cũng không thể sử dụng vượt qua chín lần mà bất tử.

Còn kim tiên cảnh, vậy liền không phải loại này bàng môn tà đạo có thể đụng vào độ cao, từ xưa đến nay tu luyện đến kim tiên cảnh tu sĩ, không chỗ nào không phải là huyền môn chính tông, mặc dù có một hai như là Thánh Thiên lão tổ loại ngộ tính này cao, số may, cũng dù sao cũng là hiếm như lá mùa thu, đã ít lại càng ít.

Cho nên Hàn Đức Nhượng đời này một lần đều không có dùng qua, UU đọc sách w &# 119;w &# 46;uuk &# 97; ns hu. Co &# 109; lại tại hôm nay biết rõ chắc chắn phải chết bên dưới, được rồi này ngọc đá cùng vỡ chi đạo.

Diệt thế thận ngươi mắt một khi phát động, mục tiêu liền bị vĩnh viễn sống ở trong ảo giác, mà cái này ảo giác toàn bộ là người này cực kỳ e ngại gì đó, vô luận ý chí của ngươi có cõi nào kiên định, hoặc là đạo tâm vững như bàn đá, đều sẽ rất nhanh tan vỡ, mãi đến tận đem người hành hạ đến chết.

Vậy thì xong? Không!

Nếu như chỉ là như thế, cũng đảm đương không nổi cấm thuật tên, cái này đồng thuật đáng sợ nhất chính là sẽ đời đời kiếp kiếp quấn quít lấy bên trong thuật ngươi, trừ phi có Thiên Nhãn bộ tộc người đồng ý tự tổn tu vi giúp hắn giải thích cái này nguyên rủa, nếu không đem đời đời kiếp kiếp nhận hết hành hạ, cho đến vĩnh viễn.....

Chính vì như thế, diệt thế thận ngươi mắt mới bị liệt vào cấm thuật, bất quá khi thực sự có người tu luyện thuật này, rồi lại không người nào nguyện ý làm này chim đầu đàn, dù sao, người đều là ích kỷ, để người khác chính mình đời đời kiếp kiếp chịu đựng kinh khủng này nguyên rủa, có thể gì?

Có điều, cũng may Hàn Đức Nhượng còn sót lại một phần ba trong lòng máu, hơn nữa phát rõ duy nhất đối với tám người thi triển diệt thế thận ngươi mắt, ngược lại ma xui quỷ khiến bên dưới cho mọi người mỗi loại để lại một đạo sinh cơ.

Dù sao này con tương đương với này sát chiêu toàn bộ uy lực 20 một phần tư.

Vệ Tử Dạ cũng từng nghe tới này một chiêu đáng sợ, trực tiếp hóa thành yêu thân nguyên hình, đem nội đan phun ra đem chính mình bao phủ, đáng tiếc hắn cũng không biết này diệt thế thận ngươi mắt lúc sử dụng điều kiện hà khắc, gần như 20 một phần tư uy lực diệt thế thận ngươi mắt đối với hắn căn bản cũng

không có ảnh hưởng, mãi đến tận hắn phản ứng lại thời gian, lại là bạch bạch mang hoạt nửa ngày, lãng phí không ít thời gian.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 90: Thanh Vân Cầu Viện

Lúc này cả đám bên trong, Duy Hữu Phu dẽ cùng Thần Lộ hai người tinh táo, còn lại năm người cùng trầm luân với ảo thuật bên trong không thể từ đẩy, như là xác chết di động Nhất Bàn Trạm ở nơi đó không nhúc nhích, hai người cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Vừa vặn Vệ Tử Dạ hoang mang chạy tới, liền vội vàng hỏi.

Vệ Tử Dạ vạn vạn không ngờ rằng hai người lại là tinh táo trạng thái, lập tức hỏi: “Hai người các ngươi không có chuyện gì?”

Phu Dịch gật gù, liền vội vàng hỏi: “Cứu Cánh Phát đã sinh cái gì?”

Vệ Tử Dạ nháy mắt Gian Tiện hiểu được, hai người Định Thị Thân nhớ nhung dị bảo, nếu không kể cả Lý Lăng Phong của Địa Tiên Cảnh cùng Trương Trọng Kiên đều đạo này, hai người bọn họ gần như Tân Tiên cảnh mà thôi, không thể bằng tu vi ngăn cản, lập tức đem vừa rồi Hàn Đức Nhượng sử dụng diệt thế thận ngươi mắt sự tình nói ra.

Như thế, Phu Dịch bỗng nhiên tinh ngộ, vội vàng bọn họ năm cái là trúng rồi ảo thuật, không trách đứng ở nơi đó không nhúc nhích, làm sao kêu gọi đều không có phản ứng.

“Chúng ta nên làm gì?” Phu Dịch hoang mang hướng về Vệ Tử Dạ thỉnh giáo nói.

Vệ Tử Dạ bị Phu Dịch hỏi lén như vậy sau, nhưng cũng là không có chủ ý, dù sao hắn là ý vào tu vi đở được đồng thuật, thế nhưng năm người kia cũng

không có hắn như vậy tu vi, cho nên muốn vỡ nát kiếp nạn này còn ứng phó ở Phu Dịch hai người này pháp bảo trên, vì vậy Vệ Tử Dạ liền hỏi: “Hai người các ngươi là thế nào thoát ly ảo cảnh?”

Phu Dịch biết Đạo Thần Lộ tất nhiên là vì Tử Ngọc mới sơ bị ảo thuật mê hoặc, thế nhưng Tử Ngọc thái quá thần kỳ, đặc biệt là ở thế giới khác bên trong mở ra bí mật của Nam Thiên Môn không gian, vì vậy ba người bọn hắn nhất trí quyết định, này ngọc tuyệt đối không thể lại để cho người thứ tư biết.

Lúc này Phu Dịch muốn đem sự tình của Tử Ngọc ẩn giấu đi, nhất định phải khi hắn trên người mình tìm tới nguyên nhân, nhưng lần này vừa rồi bất quá là kim quang lóe lên, liền chẳng còn gì nữa, hắn căn bản cũng không có bất kỳ kỵ dị cảm giác, trái tim ngọn lửa nhỏ cũng vẫn yên ổn nhảy lên, căn bản không có một tia tung tích có thể tìm ra.

Phu Dịch không khỏi gãi gãi đầu, cẩn thận hồi tưởng này trung gian bất kỳ có thể, lại là không chút nào đầu mối.

Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên nhắc nhở: “Chẳng lẽ là Thiên Nhã?”

“Thiên Nhã!” Vệ Tử Dạ vừa nghe lúc này kinh hãi, hôm nay mắt nhưng diệt thế thận ngươi mắt khắc tinh, hai người bọn họ tại sao có thể có thứ này? Không trách không thể này đồng thuật ảnh hưởng, tùy tiện nói: “Thiên Nhã là diệt thế thận ngươi mắt thế gian duy nhất khắc tinh, các ngươi có Thiên Nhã đương nhiên sẽ không thụ ấy mê hoặc.”

Phu Dịch vừa nghe, thì cảm giác không đúng rồi, Vệ Tử Dạ nói bên trong tâm ý Thiên Nhã tựa hồ là cái pháp bảo, vội vàng giải thích một phen, đem lúc trước ở âm u quặng trong sân uống qua Đằng Xà máu sau, liền có thể nhìn thấy một vài kỳ kỳ quái quái gì đó chuyện này nói ra, còn có lúc trước Trương Thiên Vũ nói qua Thiên Nhã sự tình hết thảy tự thuật một lần.

Vệ Tử Dạ mặc dù đọc nhiều sách vở, thế nhưng hứng thú của hắn chủ yếu ở chỗ trận pháp cùng thao lược phương diện này, đối với loại này kỳ văn dí bảo

hoàn toàn không quá tinh thông, bị Phu Dịch kiểu nói này, hắn giờ mới hiểu được đúng là hắn hiểu lầm, hắn đích xác cho rằng trong truyền thuyết Thiên Nhã là pháp bảo, có điều cũng may hắn cũng hiểu cái gì là Thiên Nhã.

Nguyên lai, Thiên Nhã người người đều có, chỉ là vì cốt nợ nhìn tập quán, khiến Thiên Nhã bị che giấu, cuối cùng thoái hóa, thế nhưng làm người tu đạo đạt được Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, đem Âm thần cùng Âm thần hợp hai làm một trở thành nguyên thần thời gian, nguyên thần vừa tên nguyên anh, như trẻ con bình thường chất phác vô ô, cho nên đạt được cảnh giới này sau khi, nguyên thần mắt mặc dù không phải chánh thức Thiên Nhã, rồi lại có thể tạm thay Thiên Nhã, cho nên đây mới là Vệ Tử Dạ né qua diệt thế thận ngươi mắt nguyên nhân thực sự.

Có điều tình huống của Vệ Tử Dạ lại cùng Phu Dịch bất đồng, hơn nữa tình huống của Phu Dịch lại cùng tu luyện Thiên Nhã xuyên qua loại kia Thiên Nhã bất đồng, cho nên hai người bọn họ cũng không biết sử dụng đồng thuật, nói cách khác, bọn họ bây giờ không có cách nào trợ giúp bọn họ năm cái giải trừ ảo thuật.

Vệ Tử Dạ lúc này có chút thất vọng, Phu Dịch cũng là bất đắc dĩ,

Xem ra trước mắt chỉ có thể dùng Tử Ngọc, nếu không năm người này đem vĩnh viễn bị vây ở trong ảo cảnh.....

Rơi vào đường cùng, Phu Dịch chỉ phải ở được Thần Lộ sau khi đồng ý, nói ra Thần Lộ chính là bởi vì Tử Ngọc bảo vệ mới không thể ảo thuật ảnh hưởng, chỉ là hắn cũng không thể xác định, khói này Tử Ngọc có thể hay không trợ giúp người khác tỉnh lại.

Vệ Tử Dạ lúc này mừng rỡ, vội vàng để Thần Lộ đem Tử Ngọc đem ra, Thần Lộ vội vàng làm theo.

Làm Vệ Tử Dạ tầm mắt cùng Na Tử Ngọc tiếp xúc sau khi, lập tức nhắm lại con mắt, tựa hồ đang suy tư cái gì, hai người cũng không dám quấy nhiễu.

Hồi lâu sau, Vệ Tử Dạ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thở thật dài một cái nói: “Khối ngọc này luôn cảm thấy nhìn rất quen mắt, nhưng chính là nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua, có điều..... này ngọc tất nhiên phi phàm, ngày sau không phải vạn bất đắc dĩ, không nên coi người.”

Hai người vội vàng gật đầu, này dù sao cũng là bọn họ là ý tứ, nếu không có bây giờ chuyện quá khẩn cấp, bọn họ đều không dự định để Vệ Tử Dạ biết.

Có điều này Tử Ngọc tựa hồ chỉ là bảo vệ Thần Lộ, sau khi ba người sử dụng tất cả vốn liếng, cũng không xuất hiện bất kỳ tình huống khác thường.

Rơi vào đường cùng Thần Lộ chỉ phải đem Tử Ngọc thu hồi, Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Trước mắt chỉ có thể đem mấy người bọn hắn trước tiên thu hồi đến, nơi này 200 dặm ở ngoài chính là môn hộ của Thanh Vân Môn vị trí, không bằng tới đó thử xem độ ách đạo hữu có biện pháp nào hay không.”

“Cũng được.....” Phu Dịch cùng Thần Lộ không có dị nghị.

Đợi Vệ Tử Dạ đem Tốn Phong Tra tê lên sau khi, ba người cùng đem năm người này “Chuyển” đến Tốn Phong Tra, sau đó liền một đường hướng về Thanh Vân Môn mà đi.

Hơn hai trăm dặm, đối với Tốn Phong Tra như vậy thần kỳ pháp bảo nói, bất quá là hơn nửa giờ công phu.

Thanh Vân Môn ở vào Thanh Vân Sơn, có điều cùng đường môn phái bắt đồng, đại bộ phận môn phái là vì núi mà được gọi là, mà Thanh Vân Sơn lại là vì Thanh Vân Môn mà được gọi là, chỉ vì cửa này truyền thuyết chính là thời kỳ thượng cổ Thanh Vân lão tổ sáng chẽ, vào lúc ấy ngọn núi này còn chỉ là Vô Danh Chi Phong mà thôi, cho nên bởi vậy được gọi là.

Thanh Vân Sơn nhiều tùng bách, cho nên tuy là phương bắc, lại là bốn mùa thường thanh, ngược lại vừa gọi to đáp lại Thanh Vân tên này, quả nhiên là tuyệt không thể tả.

Lúc này, Vệ Tử Dạ điều khiển Tốn Phong Tra với Thanh Vân Môn Sơn Môn thời gian bị đệ tử ngăn lại, dù sao này Thanh Vân Môn mặc dù bị thua, nhưng cũng là mấy ngàn năm đại phái, nếu là ai đều có thể ngự sử pháp bảo bay vào bay đi, tránh không được chuyện cười?

Vệ Tử Dạ cũng cung không cùng bọn tiểu bối này làm khó dễ, trực tiếp đối với đạo đồng kia nói: “Ngươi đi thông báo một tiếng, liền nói bạn cũ Vệ Tử Dạ tới chơi.”

Đạo đồng kia mặc dù có chút kiêu căng, thế nhưng vừa nghe bạn cũ hai chữ, liền cũng không dám trì hoãn, vội vàng chạy chậm đi đại điện hướng về độ ách chân nhân bẩm báo đã đi.

Không lâu lắm, đạo đồng kia chạy chậm mà đến, sắp trước thời gian, quay Vệ Tử Dạ cung kính kính xá một cái, hoàn toàn không có vừa mới vẻ ngạo mạn: “Sư tổ mời mọc chưa tiền bối đi tới Thanh Vân Điện một lần.”

Vệ Tử Dạ cười cười, đang muốn điều khiển Tốn Phong Tra vào sơn môn, ai biết đạo đồng kia rồi lại đưa bọn họ ngăn lại, Vệ Tử Dạ nhất thời có chút không vui, lập tức hỏi: “Vừa có chuyện gì?”

Đạo đồng kia hoang mang giải thích: “Tiền bối chớ nên hiểu lầm, ta phái sơn môn có cấm chế, nếu là trước giống như điều khiển pháp bảo tiến vào thì sẽ kích động cấm chế pháp môn, e sợ sẽ thương tới tiền bối.....”

Vệ Tử Dạ vừa nghe nguyên lai là việc này, vì vậy liền khoát tay một cái nói: “Vô hại, ngươi Thanh Vân Môn cấm chế chính là bản tôn cùng độ ách đạo hữu tự mình bố trí, bản tôn biết nên đi như thế nào.”

Đạo đồng kia vừa nghe vội vàng lui sang một bên, Vệ Tử Dạ lúc này mới điều khiển Tốn Phong Tra lảo đảo theo sơn môn tiến vào, hướng về Thanh Vân Điện bay đi.

“Trâu cái gì trâu? Hạ xuống đi hai bước sẽ chết a.....” bên cạnh một đạo

đồng ở Vệ Tử Dạ đi rồi, cực kỳ bất mãn nói.

Vừa rồi thông báo đạo đồng lại hoang mang nhảy quá khứ che mỏ của hắn, nghiêm túc nói: “Hắn là hiện nay Yêu Hoàng!”

“Yêu..... Yêu..... hoàng.....”

“Ngươi nói người ta có hay không trâu vỗn liếng?”

“Có lẽ, quá có! Có điều đã đến làm khách, như vậy điều khiển pháp bảo đều là không tốt mà.....”

“Có cái gì tốt hay không tốt? Nếu không phải người ta hỗ trợ, chúng ta Thanh Vân Môn sớm đã bị Ma tộc cho tiêu diệt, người ta là chúng ta khách quý của Thanh Vân Môn, dù thế nào đều tốt, biết gì? Sau đó đừng nữa nhắc lên này chuyện, nếu để cho trưởng bối bọn nghe đến vừa nên trùng phạt ngươi.”

“Biết a.....”

“Ngươi a, nơi nào đều tốt, chính là không quản được ngươi cái miệng này, ngươi đời này sớm muộn hủy ở ngươi cái miệng này trên.....”

“.....”

Thanh Vân Môn Sơn Môn qua đi hơn trăm trượng sau, là một mảnh ước chừng chu vi 2 trăm trượng bình đài, tên là tǎm kiêm bộ, là ngày thường đệ tử luyện kiêm địa phuơng, có điều này tǎm kiêm bộ cũng không phải người phàm chổ cho rằng tǎm kiêm, nơi đây tǎm kiêm, là diễn luyện kiêm pháp bên trong không dứt tẩy đi trong lòng người dơ bẩn, mãi đến tận trở về như lúc sơ sinh thời gian tǎm lòng son, tài năng đạt được người kiêm hợp nhất cảnh giới chí cao.

Cho nên nơi đây tǎm kiêm bộ, không phải rửa tay bên trong kiêm, mà là tǎm kiêm tâm, chỉ có kiêm tâm đại thành, mới khả năng —— ngự kiêm cưỡi gió trong thiên địa, trảm yêu trừ ma tiêu dao Tiên.

Tắm kiêm bộ sau khi là đệ nhất điện, xưng là Thanh Vân Điện, này 1 điện hiến tế cũng không phải Thanh Vân lão tổ, mà là Thần Nông Đại Đế.

Độ ách chân nhân lúc này liền ở đây trước điện xin đợi Vệ Tử Dạ đại giá, chỉ thấy ấy trên người quần áo trắng nạm lam bát quái đạo bào, đầu thắt màu bạc Ngũ nhạc đạo quan, chân đạp bạch hạc giày, tay cầm 1 nạm vàng chỉ bạc phất trần đứng ở ở giữa.

Hai bên mỗi nơi đứng chín vị trung niên đạo sĩ, cùng Trương Trọng Kiên cùng trang phục của Lý Tĩnh cực kỳ tương tự, nghĩ đến là đệ tử đời hai trang phục.

Vệ Tử Dạ đem Tốn Phong Tra dừng lại với đại điện trước, vừa mới đi xuống tra, liền có độ ách chân nhân lĩnh tả hữu mỗi một 9 tên đệ tử tiến lên tiếp đãi, chút nào không dám thất lễ.

“Biện hộ bạn này đến, Thanh Vân Môn trên dưới nhà tranh thêm sáng, bần đạo vô cùng vinh hạnh.”

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Đạo hữu thật sự là quá khiêm nhượng.”

Vì vậy hai người liền mỗi một là một trận thổi phồng hàn huyên qua đi, tắm ách chân nhân lúc này mới hỏi: “Đạo hữu này đến có thể có chuyện quan trọng?”

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Tục ngữ nói, vô sự không lên điện Tam Bảo, bần đạo đã đến đích thật là có chút khó giải quyết việc, có điều việc này cũng quan hệ đến các người bên trong bên trong, cũng cũng không có thể xem như làm phiền.”

Nói xong Vệ Tử Dạ đem độ ách chân nhân mời tới Tốn Phong Tra, độ ách chân nhân chỉ là liếc mắt nhìn, liền biết năm người là trúng rồi mất hồn loài phép thuật, có điều đến tột cùng là pháp thuật gì lại là không thể xác định, vội vàng hướng Vệ Tử Dạ tìm hỏi.

Vệ Tử Dạ lập tức đem Trung Hành nói cùng Hàn Đức Nhượng chặn đường bày trận, Trương Trọng Kiên cùng Lý Tĩnh hai người trượng nghĩa ra tay, sau đó Hàn Đức Nhượng lúc sắp chết, dùng diệt thế thận ngươi mắt độc hại mọi người trải qua tỉ mỉ tự thuật một lần.

Nghe xong tất cả những thứ này sau, để cho độ ách chân nhân đối với Vệ Tử Dạ dùng sức lực của một người, lực kháng hai vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ và đem hai người chém giết kinh kinh ngạc vô cùng, đây chính là thật sự Thiên Tiên Cảnh tu sĩ.

Chỉ tiếc độ ách chân nhân như là thế gian vạn ngàn tu sĩ bình thường, chỉ cho rằng cảnh giới cao thấp đại diện tất cả, lại không biết kiến càng lay voi đạo lý.

Hắn cảm thấy thần kỳ cũng được, kinh ngạc không có thôi, đều là bởi vì hắn trực tiếp sắp tán tiên cảnh Phu Dịch cùng Thần Lộ quên, mà kỳ thực ba người, cũng bất quá là một Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước, một Tân Tiên cảnh trung kỳ, còn có một liền dứt khoát không tu vi người phàm.

Về phần hắn cái kia hai người đệ tử, hắn thì hiểu quá rồi, bất quá là ý vào định phong châu uy lực mới trùng hợp phá bát cực Huyền Phong trận, còn cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ một trận chiến, hắn lại là cho rằng hai người căn bản là không được tác dụng gì.

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 91+9 U Địa Phủ

Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, hôm nay nơi đây mỗi người, đều là quyết định trận chiến đấu này thắng bại mấu chốt, đặc biệt là Phu Dịch cùng Lý Tinh hai người này Tán Tiên Cảnh, ở thời khắc mấu chốt làm ra cực kì trọng yếu tác dụng.

Giai đoạn trước nếu không phải Phu Dịch bùng nổ áp chế, cũng không thể có vây công Trung Hành nói cơ hội, mặt sau nếu không có Lý Tinh đang đại chiến trúng kiếm chọn giấu phong Hồ lô, Hàn Đức Nhượng cũng sẽ không vội tâm thần thất thủ, cuối cùng bại vào tay hắn.

“Giống đạo hữu nhìn, bây giờ nên làm thế nào cho phải?” Vệ Tử Dạ hỏi.

Độ Ách Chân Nhân vuốt râu dài, trầm tư chốc lát nói: “Bần đạo đối với Thiên Nhãn thuật cũng là không hiểu nhiều lắm, không quá sớm năm trước lật xem một bộ sách cổ, mặt trên tựa hồ ghi chép vỡ nát này cẩm thuật, đạo hữu mời mọc theo ta đi tìm đọc một phen.”

Vì vậy Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân liền chạy tới tàng kinh các.

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, đem Phong Thiên Kính theo trong Càn Khôn Giới lấy ra, sau đó làm phép đối với Trương Thiên Vũ quét xuống một mảnh hào quang, Giá Hà Quang có phản bản quy nguyên hiệu quả, lẽ ra có thể vỡ nát này ảo thuật.

Ai biết hào quang né qua sau khi, nhưng không thấy Trương Thiên Vũ có động tác gì, chắc là thất bại.

Nhìn thấy kết quả như thế, Thần Lộ không khỏi thở dài nói: “Biện pháp này tựa hồ không thể thực hiện được.”

Phu Dịch đồng dạng bất đắc dĩ nói: “Chỉ là thử xem mà thôi, nếu như thật đơn giản như vậy phá vỡ, cũng là không phải cấm thuật.”

Hai người bất đắc dĩ chỉ phải đứng ở chỗ này chờ đợi.

Một lát sau, Vệ Tử Dạ hai người quay lại, Phu Dịch liền vội vàng tiến lên hỏi ra.

Vệ Tử Dạ trả lời: “Phá giải này cấm thuật phương pháp có một loại, tức là Thiên Nhẫn thần thông, thuật này chính là ta huyền môn bí thuật, tu luyện người đã ít lại càng ít, ngược lại Thị Tây mới dạy thật nhiều, đáng tiếc Tây Phương Giáo ở ngàn năm trước bị Ma tộc tiêu diệt, bây giờ thế gian mặc dù cũng có may mắn thoát khỏi người, e sợ nhất thời cũng khó tìm.”

“Vậy..... thật không có biện pháp khác sao?” Phu Dịch không cam lòng nói.

Độ Ách Chân Nhân nói: “Trong truyền thuyết trong địa phủ có phương tây Địa tạng vương, am hiểu Thiên Nhẫn thần thông, nếu là có thể được hàn trợ giúp, nên có thể giải thuật này.”

“Địa Phủ? Thế giới này thật có Địa Phủ?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại.

Vệ Tử Dạ nhiều điểm đúng nói: “Địa Phủ tự nhiên là có, chỉ là Địa Phủ không giống với Tiên Đinh, Tiên Đinh là Tam Thanh Đạo Tổ tập đại thần thông mở ra, mà Địa Phủ lại là thiên địa hồn nhiên tự thành, Ma tộc xâm lấn sau, Địa Phủ hàn là trong thiên địa an toàn nhất địa phương.”

Phu Dịch không hiểu nói: “Cái kia Ma tộc tại sao không có xâm phạm Địa Phủ.”

Độ Ách Chân Nhân cười nói: “Địa Phủ có pháp tắc, hả giận người là vào

không được Địa Phủ, Ma tộc không sửa nguyên thần, vào không được Địa Phủ.”

“Hả……” Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, vội vàng nói: “Nói cách khác, nếu như chúng ta muốn đi Địa Phủ nói, liền muốn nguyên thần xuất khiếu?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, cho nên lần này, từ ta và Độ Ách đạo hữu tiến đến mời mọc Địa tạng vương đã đến giải cứu bọn họ, các ngươi ở chỗ này hộ pháp.”

Phu Dịch mặc dù có chút không cam lòng, thế nhưng cũng không có cách nào, hắn mặc dù là nửa bước Địa Tiên Cảnh, lại là thật sự Tân Tiên Cảnh, còn không thể xuất khiếu, hơn nữa cho dù là đạt được Địa Tiên Cảnh tu ra Âm thần, cái kia Âm thần đều không phải là thực thể cũng không có gì dùng.

Sau đó, Vệ Tử Dạ đem tốn phong tra cất đi, tra trên năm người toàn bộ sắp xếp với Thanh Vân Điện bên trong.

Thanh Vân Điện khí thế hùng vĩ, mặt trên đỗ đầy năm tháng dấu vết, làm Phu Dịch tiến vào Thanh Vân Điện lúc, cả người đột nhiên cảm giác run lên, phảng phất bị điện giật bình thường, đặc biệt là khi hắn nhìn thấy bên trong cung điện dựng đứng ba tượng tượng đồng, trong lúc mơ hồ tựa hồ cùng hắn có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ.

Có điều loại cảm giác này chỉ là trong nháy mắt sự tình,

Khi hắn nữa cảm ứng thời gian, lại là biến mất không còn.

Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân và ngồi trên tượng thần bên dưới sau, bắt đầu nhập định và thi triển nguyên thần xuất khiếu thuật, chỉ là một nén hương công phu, liền nhìn thấy hai cái cùng bản thể giống nhau như đúc người theo trong cơ thể bay ra, ngoại trừ nhìn qua có chút mơ hồ ở ngoài, cùng chân nhân không khác.

Lúc này vừa vặn Thái Dương xuống núi, Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân

mỗi loại rối răm phó Phu Dịch hai người cùng Thanh Vân Môn 18 tên đệ tử sau khi, hai người liền biến mất không còn tăm hơi.

Nói là hộ pháp, kỳ thực cũng là không có việc để làm, dù sao còn đây là núi xanh cổ phái, thế gian ít có điểm an toàn một trong, vì vậy Phu Dịch vừa vặn thừa này thời gian nhàn hạ ngồi tĩnh tọa tu luyện, từ khi từ Bạch Vân Sơn đi ra, còn không có cố gắng tu luyện qua, vừa vặn mấy ngày nay tăng thêm không ít kiến thức, nơi này linh khí vừa dồi dào, Cử Hứa khả năng một lần đột phá Địa Tiên Cảnh cũng nói không lại.

Thần Lộ đồng dạng chịu đựng Vệ Tử Dạ ích, một lần đột phá Tán Tiên Cảnh trung kỳ sau cũng không có thời gian củng cố cảnh giới, lúc này cũng là xếp bằng ở vận chuyển “thiên phù trải qua”.

Thanh Vân Điện bên trong hoàn toàn yên tĩnh, tạm thời vượt trên không nhắc tới.

Lại nói Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân ra Thanh Vân Điện nhằm Thanh Vân Sơn môn hộ, sau đó rơi xuống Thanh Vân Sơn, hướng về Phong Đô cổ thành di chỉ chạy đi.

Phong Đô cổ thành khoảng cách Thanh Vân Sơn có trăm dặm xa, hai người lúc này là nguyên thần thân thể, độn thuật không giống như bản thể, mãi đến tận tiếp cận giờ tí, mới chạy tới Phong Đô cổ thành di chỉ.

Địa Phủ chính là thiên địa tự nhiên hình thành một giới, lối vào chỉ có hai cái, chia ra làm Phong Đô cùng Bất Chu Sơn, Bất Chu Sơn ở Ma tộc thống trị ngoại cảnh, hai người bất tiện đi tới, cho nên lựa chọn Phong Đô Di Chỉ con đường này.

Hai người đạt được Phong Đô Di Chỉ sau, Độ Ách Chân Nhân nói: “Đạo hữu cũng biết Địa Phủ lối vào ở nơi nào?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Ta cũng chưa từng đi, tự nhiên không nhìn được

đường này.”

Độ Ách Chân Nhân không khỏi lúng túng nở nụ cười, chỉ phải cùng Vệ Tử Dạ tại đây một mảnh không dứt quanh quẩn tìm kiếm manh mối.

Ai biết, giờ tí vừa tối, xa xa đột nhiên dần hiện ra hai đạo trăng đen huyền quang, Vệ Tử Dạ lúc này mừng lớn nói: “Có!”

Hai người lập tức hướng về trăng đen huyền quang nơi bỏ chạy, làm hai người đứng ở huyền quang trước, lại phát hiện này hai đạo huyền quang lại là hai người độn quang.

Chỉ thấy hai người này một người người mặc đồ trăng, vóc người thật cao gầy gò, sắc mặt trăng bêch, miệng phun lưỡi dài, trên mặt mang nụ cười, ấy trên đầu mũ quan viết có “vừa thấy phát tài” bốn chữ, chính là thế nhân biết bạch vô thường.

Tên còn lại, khuôn mặt hung hăn, thân thể rộng thể lớn, cái mì sợi đen, mũ quan trên viết có “thiên hạ thái bình” bốn chữ, lại là thế nhân theo như lời đen vô thường.

Vệ Tử Dạ đọc nhiều sách vở, đúng là xem qua có quan hệ hai người truyền thuyết, trong sách ghi chép, này bạch vô thường tên là Tạ Tất An, đen vô thường tên là Phạm Vô Cứu, nghe nói hai người thuở nhỏ kết nghĩa, tình như thủ túc.

Có một ngày hai người tướng đều đến 1 cầu dưới, Thiên tướng trời mưa, Tạ Tất An muốn Phạm Vô Cứu đợi chút, về nhà lấy dù, ai biết ngay ở hắn đi rồi thiên địa biến sắc, dông tố mưa tầm tã, lũ quét, Phạm Vô Cứu lại là không muôn sai hẹn, cuối cùng bị nước sông chết đuối, sau đó không lâu Tạ Tất An lấy dù trở về, không thấy Phạm Vô Cứu, Tạ Tất An đau đớn không muôn sống, lập tức treo cổ với cầu cột.

Thiên địa có cảm giác huynh đệ tình thâm, Diêm Quân vâng mệnh trời, phong làm trăng đen quý thần, chuyên ty câu hồn chức vụ, ở toàn bộ trong địa

phủ địa vị chỉ đứng sau Diêm Quân.

Hắc bạch vô thường trở ra Địa Phủ sau khi, liền gặp trước mắt xuất hiện hai bóng người, hai người này cả người tiên khí lượn lờ, tuyệt đối không phải sinh hồn hình ảnh, rõ ràng là một phái cao nhân đặc đạo đáng dấp.

Hắc Bạch nhị sứ đi không đều mấy ngàn năm, tự nhiên là khéo léo, nhìn thấy hai người cũng không kiêu khô ráo, lập tức làm tập hành lễ, bạch vô thường Tạ Tất An nói: “Không biết hai vị thượng tiên đã đến có chuyện gì quan trọng, nếu là có cần dùng tới huynh đệ ta hai người, xin cứ việc phân phó chính là.”

Vệ Tử Dạ hai người nơi nào nghĩ đến hai vị địa vị cao cả Địa Phủ sứ giả, sẽ đổi với hai người khách khí như vậy, hai người lập tức đáp lễ, Vệ Tử Dạ cười nói: “Hai người chúng ta này đến là vì tìm Địa tạng vương giúp cái việc nhỏ, đáng tiếc không nhìn được đường, kính xin hai vị Thần Quân có thể vì ta hai người ngón tay con đường sáng.”

Thế nhưng, Hắc Bạch nhị sứ nghe đến Vệ Tử Dạ nói như vậy, trên mặt rõ ràng không thích, cũng không biết là không muốn hai người đi tới Địa Phủ hay là bởi vì đừng.

Vệ Tử Dạ thông minh bức nào, hai người biểu hiện tự nhiên xem ở trong mắt, tùy tiện nói: “Hai vị Thần Quân có thể có bất tiện?”

Phạm Vô Cứu lập tức trả lời: “Đến ta Địa Phủ, lại tìm cái kia con lừa trọc? Thật sự coi ta Cửu U cảnh giới là cái kia con lừa trọc làm chủ sao?”

Phạm Vô Cứu lời vừa nói ra, Vệ Tử Dạ lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai hai người là bởi vậy không thích, trước kia liền nghe nói Địa Phủ cùng Tây Phương Giáo có chút không hợp nhau, nhưng Thị Tây mới dạy ở trung cổ thời gian cực thịnh một thời, Địa Phủ cũng chỉ có thể tránh né mũi nhọn, bây giờ Tây Phương Giáo bị Ma tộc diệt giáo, Địa Phủ chính mình lại nắm vô thượng uy quyền, lúc này nói đến Địa tạng vương, Hắc Bạch nhị sứ không thích ngược lại cũng ở hợp tình hợp lý.

Vệ Tử Dạ lập tức cười nói: “Hai vị Thần Quân hiểu lầm....”

Vệ Tử Dạ lập tức đem cả đám ngang bên trong cấm thuật diệt thế thận ngươi mắt, thế nhưng trước mắt tu hành Thiên Nhãn xuyên qua người lại là khuất có thể đếm được, nghe nói Địa Phủ có Địa tạng vương am hiểu Thiên Nhãn thần thông, mới lỗ măng đã đến, cũng không phải là cất nhắc Địa tạng vương mà khinh thường Địa Phủ.

Nghe được Vệ Tử Dạ làm ra lần này giải thích sau khi, Hắc Bạch nhị sứ bộ mặt lúc này mới hòa hoãn một vài, Phạm Vô Cứu lạnh lùng nói: “Ta Địa Phủ nhân tài đông đúc, cái gọi là diệt thế thận ngươi mắt đáng sợ cũng chỉ là đối với cho các ngươi phàm giới tu sĩ mà nói, ta Địa Phủ có thể giải này thuật giả không có một ngàn, cũng có 800, hai người các ngươi theo ta huynh đệ đi một lần chính là, còn có thể hay không thuyết phục trong đó bất kỳ một vị đại năng, thì xem các ngươi tạo hóa.”

Vệ Tử Dạ hai người vừa nghe mừng rỡ, vội vàng nói cảm ơn: “Đa tạ hai vị Thần Quân tác thành, ngày khác nếu là có dùng đến không đều ta hai người, bắt kẽ nhảy vào nước sôi lửa bùng, không chối từ.”

Tạ Tất An cười nói: “Huynh đệ ta hai người thường tại thế gian đi lại, thường gặp gỡ tu sĩ trở ngại quả thật phiền phức, nếu có hai vị thượng tiên giúp đỡ, đúng là có thể tiết kiệm một chút phiền toái, hai vị thượng tiên cũng có thể nhờ vào đó tích một vài thiện quả, ngày sau có thể chống đỡ uy lực của thiên kiếp, cũng cũng không làm một chuyện đẹp.”

Hai người vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng lại cảm ơn.

Hắc Bạch nhị sứ lập tức cầm trong tay sát uy ca tụng cùng cây đại tang hướng về vừa mới đi ra địa phương một ngón tay, liền nhìn thấy mặt đất đột nhiên xuất hiện một bức huyền diệu khó hiểu hình vẽ, Tạ Tất An cười nói: “Này chính là Cửu U lối vào.”

Nói xong hai người hướng về bức đồ án kia trên vừa đứng, liền biến mất

không còn tăm hơi, Vệ Tử Dạ hai người vội vàng theo sát phía sau đứng ở hình vẽ bên trên.

Thấy thế nào, hai người thấy hoa mắt, liền xuất hiện ở một tòa lớn trước cửa.

Cửa này cao 90 chín trượng, cả người hắc khí lượn lờ, mặc dù là hai người có tu vi của Thiên Tiên Cảnh, cũng khó biết ấy thân phận thật sự.

Cửa có hai vị thần tướng, thân cao ba trượng có thừa, người mặc áo giáp màu đen, mỗi người nắm một cây ba trượng có thừa trường kích, sát thủ hôi hổi đứng ở lớn trước cửa, vừa thấy hai người, hai cây trường kích trực tiếp đem ngăn lại, đồng thời hét lớn một tiếng, nói: “Còn đây là Cửu U Địa Phủ, những người không có liên quan không được đi vào!”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 92: Ngang Hàng Mua Bán

Vệ Tử Dạ đang muốn trả lời, lại không biết Hắc Bạch nhị sứ từ chỗ nào đột nhiên nhô ra, Tạ Tất An đối với Vệ Tử Dạ cười hì hì nói: “Hai vị thượng tiên chớ vội, đây là hướng về hai vị đài lẩy tiền qua đường, không biết hai người dẫn theo không có?”

Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách chân nhân lúc này cực kỳ lúng túng, sớm chút liền nghe nói Địa Phủ cánh cửa hướng Nam Thiên, có lý không có tiền không phải tiến đến, không ngờ rằng còn coi là thật như thế, đáng tiếc hai người đi gấp, căn bản không có chuẩn bị tiền tài, Vệ Tử Dạ lúc này nghẹn ngào nói: “Thần Quân..... ta hai người vẫn chưa mang bực này vật ngoại thân.....”

Tạ Tất An cười nói: “Không sao, không sao, tiền này bản sứ vay mượn cho hai người các ngươi chính là, có điều ngày sau còn lúc lại là muốn thu lợi tức.”

Độ Ách chân nhân vừa nghe, mặt nhất thời tối sầm lại, không ngờ rằng mới vừa rồi còn quang minh lẫm liệt Hắc Bạch nhị sứ, chỉ là trong nháy mắt công phu, lại như là chợ nứ làm thương độc nhất vô nhị.

Vệ Tử Dạ đối với loại này sự tình lại là không chút nào để ý, lập tức cười nói: “Sứ quân vay tiền cùng ta hai người đã là đại nghĩa, tự nhiên không thể để cho sứ quân thiệt thòi không phải? Đợi ta trở lại dương gian sau, gấp mười lần xin trả chính là.”

Tạ Tất An vừa nghe lập tức cười nói: “Vậy làm phiền thượng tiên nhớ treo.”

Nói xong từ trong lòng lắc ra khỏi hai cái vàng rực rỡ đại nguyên bảo, giao cho hai người, hai người cầm trong tay nguyên bảo phân biệt giao cho tả hữu hắc

khải thần tướng sau, cái kia hai cây giao thoa ngăn cản trường kích lúc này mới chia lìa, hai người lập tức tiến vào cửa lớn.

Bạch Vô Thường Tạ Tất An gấp Độ Ách thật sắc mặt người không thích, lập tức cười nói: “Thượng tiên có chỗ không biết, đều không phải là ta Cửu U cảnh người tham tiền, bản sứ cũng là làm hai vị thượng tiên tốt.”

“Hả? Đây là vì sao?” Vệ Tử Dạ liền vội vàng hỏi.

Tạ Tất An cười nói: “Thiên địa có đại đạo, Cửu U cảnh chính là thiên địa đại đạo biến thành, tự nhiên tuần hoàn đại đạo chí công lý lẽ, hai vị thượng tiên đều không phải là sinh hồn bị câu mà đến, chính là làm bản thân tư dục đã đến, đương nhiên phải trả giá thật lớn, lúc này dùng vật ngoại thân mua đường xem như mua bán, hợp nhau đại đạo chí công lý lẽ, nếu không hai vị thượng tiên nếu là vay mượn đường đi vào địa phủ, lại là nợ Cửu U một phần nhân quả, đã là nhân quả đương nhiên phải còn, chỉ là phần này nhân quả e sợ hai vị không chịu đựng nổi.”

Tạ Tất An lời vừa nói ra, hai người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, vọng hai người còn là người tu tiên, lại không nghĩ rõ ràng đạo lý này, Cửu U tự thành một giới, hai người từ nơi này lấy chỗ tốt, đương nhiên phải đồng giá xin trả, bây giờ Tạ Tất An vay mượn cho bọn họ tiền tài mua đường, lại là đem cùng Cửu U cảnh nhân quả nắm ở bản thân thân, mặc dù nghe vào có chút không chân chính, đúng là đang trợ giúp bọn họ.

Độ Ách chân nhân nghĩ rõ ràng đạo lý này sau khi, lập tức đổi với Tạ Tất An bái tạ, Tạ Tất An lập tức cười nói: “Không cần nói cảm ơn, đây chỉ là một hồi mua bán, còn mà còn có lợi tức thu, đổi với bản sứ tối nói lại là họp lại lớn hơn.”

Ba người lập tức nở nụ cười, lại là quét qua lúc trước mù mịt, Vệ Tử Dạ lại là cũng nghĩ rõ ràng, bọn họ cùng đen Bạch Vô Thường trong lúc đó này đích thật là một việc mua bán, nếu không hai vị sứ giả chỉ là hắn hai người mở ra Địa Phủ cảnh cửa, cũng đã kết nhân quả, lại là không cần phải lại vì bọn họ dẫn đường.

“Phạm Thần Quân?” Vệ Tử Dạ từ đi vào địa phủ sau khi liền không thấy Hắc Vô Thường, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Đến rồi đến rồi!” Ai biết, vừa dứt lời, Hắc Vô Thường lại là không biết là từ nơi nào bốc lên đến rồi, mặc cho hai người Thiên Tiên Cảnh tu vi, cương quyết không có nhìn ra nguyên cớ, không khỏi thầm hô này Cửu U cảnh quả nhiên không giống người thường.

“Phía trước chính là Nại Hà Kiều, vô luận như thế nào, hai vị thượng tiên đều không có thể uống cái kia vong ưu canh, ghi nhớ kỹ, ghi nhớ kỹ!”

Làm một tòa cầu hình vòm xuất hiện ở mẩy người tầm nhìn thời gian, Tạ Tất An vội vàng nhắc nhở.

“Đa tạ Thần Quân nhắc nhở!” Vệ Tử Dạ hai người vội vàng nói cảm ơn.

Đi tới Nại Hà Kiều, chỉ thấy đầu cầu đứng 1 bà lão, 1 cầm trong tay gậy, một tay kia đầu 1 bát sứ, thấy hai người lại liền hỏi: “Hai vị hay không khát nước,

Bà lão mòi mọc hai vị uống ngum canh như thế nào?”

Có điều, lúc trước đèn Bạch Vô Thường đã nhắc nhở bọn họ, bọn họ đương nhiên sẽ không uống này trong truyền thuyết có thể quên mất kiếp trước, an tâm chuyển thế Mạnh bà thang.

Chỉ là vốn hai người hoàn toàn không cảm thấy khát, bị này mạnh bà vừa hỏi, chẳng biết vì sao, lại miệng đắng lưỡi khô, đặc biệt là bà lão kia lại nói: “Uống một chén a, không cần tiền.”

Hai người chỉ cảm thấy đầu choáng váng mờ mịt, theo bản năng đưa tay đón chén kia.

Liền ở đây phi thường thời khắc, hai người chỉ cảm thấy đầu vai nóng lên, hai người nhất thời cảm giác linh đài 1 thanh, yết hầu bên trong cái kia cỗ khô nóng cảm giác cũng thuận theo giảm bớt vài phần, này mới phản ứng được, Vệ

Tử Dạ hoang mang đỗi với bà lão nói: “Đa tạ, chúng ta không khát.”

Mạnh bà lập tức híp mắt nhìn hai người chốc lát, cười nói: “Lão hủ mắt vụng
về, nguyên lai hai vị thượng tiên là hai vị sứ giả bắng hữu, thứ tội, thứ tội!”

Hai người này mới phản ứng được, cảm tình lại là vừa ghi nợ trăng đèn đôi
khiến một ân tình, chỉ thấy Bạch Vô Thường Tạ Tất An đỗi với mạnh bà cười
nói: “Hai vị thượng tiên có chuyện quan trọng gấp mặt Diêm Quân, huynh đệ ta
hai người cũng là phụng mệnh làm việc, chỗ đắc tội mong rằng bao dung.”

Mạnh bà lập tức cười nói: “Đều là chuyện công gây ra, có tội gì?”

Sau đó, bốn người thì như vậy bình yên vượt qua Nại Hà Kiều, làm đứng ở
đối diện trên bờ sau khi, Độ Ách chân nhân không thấy có chút sơ hãi nói: “Này
mạnh bà là ai cơ chứ, hiếm hiếm để cho ta cầm giữ không được.”

Vệ Tử Dạ đồng dạng nghĩ mà sợ nói: “Đúng vậy, cái kia ở chén canh uống
vào, hai người chúng ta này một thân đạo hạnh liền phá huỷ.”

Bạch Vô Thường Tạ Tất An cười nói: “Người này thân phận cực kỳ đặc thù,
đứng nói là huynh đệ ta hai người, cho dù là Diêm Quân thấy nàng cũng phải
cung kính hành lễ, nếu không có mẹ..... mạnh bà nhân đức, các
người cẩn bản qua không dứt này Nại Hà Kiều.”

Bạch Vô Thường trong lúc vô tình để lộ ra một vài tin tức, đáng tiếc Vệ Tử
Dạ hai người lúc này còn đăm chìm với nghĩ mà sợ bên trong, vẫn chưa nghe
được, chỉ có Hắc Vô Thường Phạm Vô Cứu biết Tạ Tất An thiếu chút nữa nói
nói lộ hết, lập tức ác liệt lườm hắn một cái.

Bạch Vô Thường lúng túng nở nụ cười, nhìn thấy hai người tựa hồ cũng
không nghe thấy chữ kia, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, phải biết rằng nếu là
tiết lộ vị này thân phận, chỉ sợ cũng muốn ăn ít ỏi đau khổ.

Qua Nại Hà Kiều sau khi, vốn còn muốn đi qua vọng hương đài, chỉ thấy 1

cỗ điển cung điện nằm ngang ở hai người trước mặt.

Bạch Vô Thường tùy tiện nói: “Chúng ta hai người lúc này không tiện gặp mặt Diêm Quân, hai vị thượng tiên tự đi chính là, đợi hai vị thượng tiên sau khi làm xong chuyện còn ở chỗ này, đem này hương châm, huynh đệ ta hai người thì sẽ mang hai vị thượng tiên đi ra ngoài.”

Nói xong Bạch Vô Thường lấy ra một nén hương giao cho Vệ Tử Dạ, hai người liền biến thành một tia khói, hai người trơ mắt thấy huynh đệ bọn họ hai người biến mất không còn tăm hơi, lại vẫn không có nhìn ra đầu mối gì, không khỏi âm thầm thán phục này Cửu U Địa Phủ quả nhiên không giống người thường.

Vào điện sau khi, chỉ thấy trên điện ngồi cao một người, mắt báo mũi lân, lạc tai râu dài, mới đội đỉnh đầu miện quan, tay phải cầm hốt với trước ngực, nhìn thấy hai người vào điện, lập tức héto lớn một tiếng: “Điện hạ người phuơng nào!”

Này nhiều tiếng nếu hồng chuông, lại như thiên lôi, chấn động hai người cả người run lên, Vệ Tử Dạ hoang mang trả lời: “Thế gian tu sĩ, có việc làm phiền Diêm Quân hỗ trợ.”

“Hả?” Diêm Quân thấy hai người, trong mắt bùng lên vô hạn màu đen hết sạch, sau một lát cười nói: “Nguyên lai là hai vị thượng tiên giá lâm Địa Phủ, hai vị thượng tiên không cần khách khí, có việc cứ việc nói chính là, nếu có thể giúp một tay, bản vương ốn thỏa dùng hết khả năng làm hai vị giải buồn.”

Vệ Tử Dạ bèn đem diệt thế thận ngươi mắt việc nói ra, Diêm Quân lại là lắc lắc đầu nói: “Bản vương nhìn trời ánh mắt xuyên qua không lầm tinh thông, Cửu U trong vòng giới mòn này người mặc dù cũng không ít, thế nhưng bản vương vừa vặn không quá quen thuộc, kính xin hai vị thượng tiên hướng về Hậu Kỷ Điện tìm kiếm trợ giúp, bản vương thật sự là thương mà không giúp được gì.”

“Mặt sau bao nhiêu điện?” Độ Ách chân nhân không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Diêm Quân cười nói: “Từ Tiên Đìn sụp đổ sau khi, Cửu U đồng dạng đóng kín nhiều năm, hai vị thượng tiên không biết cũng hợp tình hợp lý, trong địa phủ tổng cộng có thập điện Diêm Quân, bản vương chính là Đệ Nhất Điện Tân Nghiêm Vương, vẫn như cũ còn có Sở Giang vương, Tống Đế Vương, ngũ quan vương, Diêm La Vương, Biện Thành Vương, Thái sơn vương, đều thành phô vương, Bình Đẳng Vương, quay bánh xe vương.”

“Hả.....” Vệ Tử Dạ nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức nói cám ơn: “Đa tạ Diêm Quân chỉ điểm, ta hai người đi chở hắn tìm hỏi chính là.”

Sau đó Tân Nghiêm Vương làm hai người chỉ một chỗ thiên môn, hai người lập tức theo thiên môn đi ra ngoài, tiện đà lại đi hơn trăm trượng, lại có 1 điện chặn đường, lần này hai người liền biết còn đây là Sở Giang vương đại điện.

Đại điện cùng Tân Giang Sơn nơi hầu như không hai, chỉ có trên điện người bất đồng, người này ngăn mũi rộng khẩu, đầu đội miện quan, trên người trường bào, tay trái cầm hốt, chính là Sở Giang vương.

Sở Giang vương đồng dạng chất vấn hai người, hai người lại thành thật trả lời, lại là không ngờ rằng Sở Giang vương lời nói cùng Tân Giang Vương độc nhất vô nhị, lại để hai người vào thiên môn hướng về hậu điện tìm hỏi.

Kế tiếp Tống Đế Vương trừng mắt mắng dọc, đồng dạng đinh đầu miện quan, tay trái cầm hốt, đồng dạng bất lực.

Thứ tư điện làm ngũ quan vương, nhíu mày trừng mắt, liền tai bờm dài, đầu đội phương quan, trên người mặc trường bào, tay trái ở đầu gối trước cầm một niệm châu, tay phải cầm hốt đặt ở giữa gối.

Đệ ngũ điện thì có ý tứ, đều nói Diêm La Vương chính là tống lúc thiết điện thanh thiên Bao Chưởng, mà người này trắng nõn khuôn mặt, đầu đội quan tua cờ, hai bên rủ xuống túi thơm che tai, trên người mặc lá sen vừa cổ lật tay áo lớn trường bào, hai chân giày ủng; hai tay ở trước ngực bưng hốt, ngồi nghiêm chỉnh, thấy thế nào đều cùng bao mặt đen không có quan hệ gì.

Mà hai người cũng là ở đệ ngũ điện nơi dừng lại, bởi vì Diêm La Vương nói cho bọn họ biết, hắn trong điện mới vừa thu 1 phán quan họ Thôi, khi còn sống sửa Thiên Nhãn thần thông, có thể trợ hai người giúp một tay.

Hai người vội vàng nói cảm ơn.

Thế nhưng Diêm La Vương vào lúc này lại cười nói: “Thong thả tạ, các ngươi đã vào được Địa Phủ, liền cũng biết này Địa Phủ quy củ, ngược lại cũng không phải bản vương hép hòi, chỉ là quy củ này thật sự là không thể vỡ nát, bản vương cũng là đối với hai vị thượng tiên phụ trách, dù sao nếu là thiếu nợ Địa Phủ nhân quả, lại là một cái không nhỏ chuyện phiền toái.”

Hai người vừa nghe Diêm La Vương như vậy giải thích, liền cũng biết đích xác như thế, Vệ Tử Dạ lập tức hỏi: “Không biết Diêm Quân có chuyện gì cần ta hai người làm thay?”

Diêm La Vương cười nói: “Việc này đối với bản vương tới nói đích xác có chút phiền phức, bất quá đối với hai vị thượng tiên lại là cực kỳ đơn giản, việc này không nên chậm trễ, bản vương cho rằng hay là trước mổ thượng tiên lo âu, chờ một chút từ cao lớn phán quan báo cho hai vị mạnh khỏe?”

Lúc này có việc cầu người, hai người cho dù là muốn cự tuyệt nhưng cũng là không thể, huống hồ lúc trước đen Bạch Vô Thường cái gọi là giá cả cũng bất quá là thu ít ỏi tiền tài, hơn nữa này tiền tài còn là Địa Phủ tiền tài, nói trắng ra là chính là đắp tiền giấy, ngược lại cũng không phải quá phiền phức, lúc này Diêm La Vương đã nói rồi việc này đối với bọn hắn tới nói không phải rất phiền phức, hai người liền cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao đường đường 1 điện Diêm Quân, sao lại lừa gạt cho bọn họ?

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 93: Đắt Đò Giá Cả

Hai người đồng ý sau khi, Diêm La Vương tuyên Thôi Phán Quan lên điện, chỉ thấy người này mặc một bộ đại hồng bào, băng cột đầu đỉnh đầu viền rộng mũ quan, thăng che đến giữa lông mày, Nùng Mi Đại mắt, mặt chữ quốc, một phái chánh khí hình ảnh.

Thôi Phán Quan vào điện vẫn chưa có nhiều lăm hàn huyên, trực tiếp lĩnh Diêm La Vương khiếu, cùng hai người cùng ra Diêm la điện, theo đường cũ trở về.

Xuất Đắc Tần Nghiêm Vương đại điện thời gian, Vệ Tử Dạ đem cái kia hương lấy ra, đang muốn làm phép châm, lại nghe Thôi Phán Quan hỏi: “Thượng tiên đây là làm gì?”

Vệ Tử Dạ vội vàng nói: “Lúc trước ta hai người từ trắng đen đôi khiến lĩnh vào địa phủ, nói cẩn thận đến Địa Phủ thời gian đốt này hương, từ nhị sứ dẫn chúng ta đi ra ngoài.”

Thôi Phán Quan lại là lắc lắc đầu nói: “Có quyển phán quan ở, không cần bọn họ.”

Vệ Tử Dạ mặc dù mơ hồ trong lúc đó cảm thấy có chút không ổn, thế nhưng Nhãn Hộ Thôi phán quan mới là chánh chủ, nếu là ác vị này, này Địa Phủ chính là bạch chạy, chỉ phải đem hương thu hồi, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, đợi trả lại đương gian sau khi, lúc trước vay mượn trắng đen đôi khiến kim tài gấp hai mươi lần trả.

Vì vậy hai người ở dãy dắt đi của Thôi Phán Quan, bước qua Nại Hà Kiều,

trở lại Địa Phủ Đại Môn trước, còn là cái kia hai gã áo giáp màu đen quý tướng gác cổng, có điều hai người này tựa hồ chỉ để ý đi lên, không can thiệp tới đền, đối với ba người làm như không thấy.

Trở ra Địa Phủ sau khi, ba người một đường thẳng đến Thanh Vân Sơn, gà trời sáng trước khi liền trở về Thanh Vân Điện.

Hai người lập tức trở về cơ thể, Vệ Tử Dạ nhìn thấy Thanh Vân Môn dưới cái kia mười tám vị đệ tử ngồi xếp bằng vị trí, lại hợp nhau trận pháp chi đạo, không khỏi âm thầm gật gù, không hổ là mấy ngàn năm đại phái, gốc gác quả nhiên không bình thường, gần như này đệ tử đời hai, liền cường đại như thế.

Chỉ tiếc này phạm vi ngàn dặm chỉ có Thanh Vân Môn một nhà độc quyền, chung quy là một cây chằng chống vững nhà, năm đó nếu không phải mình suất Yêu tộc chi viện, này Thanh Vân Môn sớm liền sẽ bị Ma tộc san bằng.

Hai người đứng dậy, đã kinh động ngồi xếp bằng mọi người, lại là Thanh Vân Môn đệ tử đầu tiên hỏi: “Sư tôn, lần này Địa Phủ hành trình thuận lợi không?”

Độ Ách Chân Nhân cười cười, gật gật đầu nói: “Mời tới Thôi Phán Quan, kính xin Thôi Phán Quan hiện thân!”

Độ Ách Chân Nhân này nửa câu đầu là đúng đệ tử theo như lời, nửa câu sau đối với là đúng giấu ở trong hư không Thôi Phán Quan nói.

Chỉ thấy vừa dứt lời, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, liền có 1 trên người mặc đỏ thẫm trưởng bào, đỉnh đầu 1 mũ quan trung niên tráng hán đột nhiên xuất hiện ở trong đám người.

Trung niên tráng hán chính là Thôi Phán Quan, Thôi Phán Quan giấu ở hư không thời gian liền đã thấy rõ đại diện trong vòng mọi người tình huống, sớm khóa được thân trúng diệt thế thận người mắt nấm người.

Thôi Phán Quan vừa mới hiện thân, liền quan tướng nón cối, chỉ thấy ấy nơi trán có một nhô ra, cùng mọi người không giống nhau lắm, sau đó Thôi Phán Quan tay trái tay phải đồng thời bấm quyết, cái kia trán nhô ra lại từ từ kéo dài một cái *, bắn ra mát mắt kim quang.

Mọi người tập trung nhìn vào, chỉ thấy cái kia mở ra * bên trong, lại là một con vàng chói lọi con ngươi!

Chỉ thấy lúc này Thôi Phán Quan uy phong lẫm lẫm, như thiên thần hạ phàm bình thường, cả người kim quang lượn lờ, thụy khí hôi hổi!

Giây lát, con mắt thứ ba của Thôi Phán Quan rốt cục hoàn toàn mở ra, sau đó ấy hé lớn một tiếng: “Tra!”

Liền gấp con mắt thứ ba bên trong bắn ra một vệt kim quang, kim quang đầu tiên đem Trương Thiên Vũ bao phủ, chỉ thấy Trương Thiên Vũ “Phốc” phun ra một ngụm máu đen, lập tức mở hai mắt ra, không dứt nhìn chung quanh chung quanh, trong ánh mắt hiển lộ hết vẻ nghi hoặc.

Ngay sau đó kim quang theo hướng về Vệ Băng, Vệ Băng đồng dạng miệng phun máu đen, thế nhưng hắn nhưng không có trực tiếp mở hai mắt ra, mà là ngất đi, Vệ Tử Dạ mặc dù nóng lòng, thế nhưng Thôi Phán Quan ở làm phép, hắn không dám lộn xộn làm, làm phép thời gian nhiều cẩm ky, hắn còn là hiểu, hơi có không lầm, không phải buổi sớm những người này tình huống sẽ càng bết bát, chính là Thôi Phán Quan bản thân đều có thể chịu đựng tiên pháp cắn trả, hậu quả không thể đo đếm.

Sau đó,

Thôi Phán Quan dùng dựng thẳng mắt thần quang lần lượt đảo qua Trương Trọng Kiên, Lý Tĩnh, cuối cùng là Lý Lăng Phong, ba người đều là miệng phun máu tươi tinh lại, chỉ có Vệ Băng còn chưa gắp phản ứng.

Đợi Thôi Phán Quan thu công sau khi, Vệ Tử Dạ vội vàng lắc mình đến Vệ

Băng bên cạnh, đem nâng dậy, mệt thám ấy mạch tượng sau khi lúc này mới âm thầm yên lòng, nàng bây giờ chỉ là bởi vì mất hết tu vi, bây giờ vừa chịu đựng đáng sợ như thế cẩm chỉ công kích, nhất thời khí mạch không khoái, chỉ cần làm thuốc đá, ngày nghỉ trong lúc liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Thôi Phán Quan thu công sau khi, đem cái kia mũ quan chầm chậm đội ở trên đầu, sau đó thu dọn một phen áo bào sau khi, liền đứng ở nơi đó không nói một lời, tựa hồ cùng đợi cái gì.

Vệ Tử Dạ nhìn chiêu thức của Thôi Phán Quan, lập tức nhớ tới Diêm La Vương nói việc, lập tức hỏi: “Thôi Phán Quan nhưng muốn chuyển đáp Diêm Quân nhờ vả việc?”

Thôi Phán Quan gật gù, nhìn chung quanh một chút, nhưng không có lên tiếng.

Độ Ách Chân Nhân lập tức phản ứng lại, đem 1 chung đệ tử lệnh cưỡng chế lui ra Thanh Vân Điện, ai biết Thôi Phán Quan vẫn như cũ không nói một lời, mắt ánh mắt nhìn về phía Phu Dịch bọn người.

Vệ Tử Dạ chỉ phải cười khổ một tiếng, đối với Phu Dịch mấy người nói ra nguyên ủy chuyện, Phu Dịch bọn người vội vàng lui ra Thanh Vân Điện, đến tận đây, to lớn Thanh Vân Điện chỉ còn lại Vệ Tử Dạ, Độ Ách Chân Nhân cùng Thôi Phán Quan ba người.

Thôi Phán Quan lúc này mới không nhanh không chậm nói: “Kỳ thực Diêm Quân nhờ vả cũng không phải đại sự gì, chỉ là làm phiền hai vị thượng tiên đi cứu một người.”

“Người nào?” Vệ Tử Dạ liền vội vàng hỏi.

Thôi Phán Quan nói: “Diêm Quân khi còn sống có một Gia Muội bị 1 ác đạo bắt đi, từ 100 3 Thập Ngũ năm trước kế nhiệm Diêm La Vương một vị sau khi, vẫn không thể tra được Gia Muội tăm tích, vốn nản lòng thoái chí thời gian, lại

tại nửa tháng trước nhận được tin tức, Gia Muội bị cầm tù với luyen ngục bên trong, cho nên muốn làm phiền hai vị đem Gia Muội cứu ra trùng ném luân hồi, khỏi bị luyen hồn nỗi khổ.”

“Hả?” Độ Ách Chân Nhân nhất thời cả kinh, vội hỏi: “Chẳng lẽ Thôi Phán Quan trong miệng luyện ngục, chính là được xưng máu Tu La Trần Công Phó?”

Thôi Phán Quan gật gật đầu nói: “Thượng tiên nếu biết vậy liền tốt nhất, 774 mươi chín ngày sau chính là máu Tu La Trần Công Phó độ kiếp ngày, lần này lúc độ kiếp, Diêm Quân đem dùng trong sách ghi chép đời này của hắn nhân quả toàn bộ báo cáo với Thiên đạo, đến lúc đó thiên kiếp đem kéo dài ba ngày ba đêm, cho nên hai vị thượng tiên có ba ngày ba đêm thời gian có thể mang Diêm Quân Gia Muội theo luyện ngục bên trong cứu ra, chỉ cần hoàn thành việc này, không phải buổi sớm cùng Địa Phủ nhân quả xóa bỏ, ngày sau hai vị thượng tiên ở lúc độ kiếp, Diêm Quân nhất định mời mọc sách làm hai vị triệt tiêu một phần thiên kiếp, đối với hai vị thượng tiên nói, việc này tuyệt đối không lỗ.”

Thôi Phán Quan sau khi nói xong liền nếu không nói, cùng đợi hai người đáp án,

Chỉ là việc này không phải chuyện nhỏ, bất kể là Độ Ách Chân Nhân còn là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, đều không dám dễ dàng đồng ý.

Máu Tu La Trần Công Phó là ai cơ chứ?

Chính là thế gian người tu ma người số một, ngàn năm trước ở nhân ma 2 loài lần đầu tiên đại chiến thời gian, đã suất dưới trướng tứ đại ma thần cùng huyền môn chính tông đệ nhất kim tiên huyền thanh thượng nhân đại chiến ba ngày ba đêm không rơi xuống hạ phong, tục truyền nói, đây đều là huyền thanh thượng nhân ngẫu nhiên đạt được Thái Cổ thời kỳ thần binh, nếu không cũng chưa chắc là này đối thủ của Trần Công Phó.

Hơn nữa này cũng đáng sợ nhất, càng đáng sợ chính là, tục truyền nói này luyện ngục thân mình cũng là thời kỳ thượng cổ một vị tà phái cao thủ mở ra dị

không gian, này trong không gian đựng cực kì khủng bố lực lượng pháp tắc, đừng nói là Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân hai người chỉ là Thiên Tiên Cảnh tu vi, chính là kim tiên cảnh, cũng không dám khinh xong nơi này.

“Làm sao bây giờ?” Vệ Tử Dạ không khỏi âm thầm nghĩ mà sợ, sớm biết là như thế này sự tình, đương nhiên hai người bọn họ tuyệt đối không thể thì nhau vậy miệng đầy đáp ứng.

Độ Ách Chân Nhân cũng là cười khổ một tiếng nói: “Đường đường Diêm Quân, lại coi là thật lừa ta hai người.”

Vệ Tử Dạ bất đắc dĩ thở dài, đối với Thôi Phán Quan nói: “Việc này tha cho ta hai người lại thương nghị thật kỹ lưỡng một phen làm tiếp trả lời như thế nào?”

Thôi Phán Quan lại là cười cười nói: “Thong thả thong thả, lần này khoảng cách máu Tu La độ kiếp còn đã nhiều ngày, hai người nếu là đáp ứng trực tiếp đi chính là, chính là không đáp ứng ngược lại cũng không có vấn đề.”

Có điều nói tới chỗ này, trong lúc cười của Thôi Phán Quan lại là tựa hồ cất dấu một loại phi thường ý vị sâu xa cảm giác.....

Nham hiểm? Xảo trá? Còn là có mưu đồ khác?

Nhìn thấy nơi này, Vệ Tử Dạ lại lại cảm giác được trong lòng có chút nhút nhát, lập tức hỏi: “Nếu là ta hai người không đi, bội ước nói, sẽ có hậu quả gì không?”

Thôi Phán Quan khẽ mỉm cười nói: “Tu đạo một đường vốn là đi ngược lên trời, từ tu hành cái kia một chốc cái kia lên, liền đang không ngừng nợ thiên địa nhân quả, cố này mới có thể hạ xuống thiên kiếp, hai vị nên cũng biết, này ghi nợ nhân quả càng ngày, thiên kiếp uy lực lại càng lớn, Cửu U cảnh giới chính là thiên địa từ chúa mà thành, cùng Thiên đạo có không nói được, đạo không rõ quan hệ, ghi nợ Địa Phủ nhân quả, chẳng khác nào ghi nợ Thiên đạo nhân quả,

các người hai vị lần sau thiên kiếp hạ xuống thời gian, e sợ.....”

Nói tới chỗ này, Thôi Phán Quan từ từ nở nụ cười, thế nhưng này nở nụ cười ở hai người trong mắt, lại không còn là cái kia quang minh lẫm liệt dáng dấp.

Lúc này Thôi Phán Quan ở trong mắt hai người, giống như một con ăn tươi nuốt sống ma quỷ bình thường, mà hắn bây giờ vẻ mặt, giống như chó sói đối mặt sơn dương lúc loại kia dương dương tự đắc hình dáng.

Hai người tâm tình lập tức xuống dốc không phanh, Vệ Tử Dạ đối với Thôi Phán Quan qua loa trả lời một câu nói: “Vậy thì mời phán quan đi về trước đi, &# 32; chúng ta tự đi quyết nghị chính là.”

Thôi Phán Quan cười cười, liền cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp tay kết pháp quyết, hóa thành một đoàn khói đen biến mất không còn tăm hơi.

Thôi Phán Quan mới vừa đi, lọc ách chân nhân liền hoang mang hướng về Vệ Tử Dạ nói: “Đạo hữu a, phải làm sao mới ổn đây.....”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hai người cứ như vậy trầm mặc nửa canh giờ có thừa, Vệ Tử Dạ khinh ho nhẹ một tiếng, Độ Ách Chân Nhân còn tưởng rằng hắn có chủ ý, lập tức vui vẻ nói: “Đạo hữu có chủ ý?”

Vệ Tử Dạ lại là lắc đầu nói: “Chủ ý còn không có, có điều hai người chúng ta trước mắt lại còn có một số ruột sự tình muốn làm.”

“Chuyện gì?” Độ Ách Chân Nhân nhất thời không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Địa Phủ nhân quả hai người bọn ta cũng không chỉ kêt liễu Diêm La Vương này một nhà, còn có hai vị quý sứ.”

Độ Ách Chân Nhân vừa nghe, lúc này mới nhớ tới, trước tiên đi tới Địa Phủ thời gian, bọn họ mượn Bạch Vô Thường Tạ Tất An hai cái đại nguyên bảo, nói

cẩn thận gấp mươi lần xin trả, lúc này Diêm La Vương việc ngược lại không có đầu mối, không bằng sớm trả lại cho thỏa đáng, miễn cho tương lai đã quên, lại là một cái chuyện phiền toái.

Vì vậy Độ Ách Chân Nhân liền vội vàng đem môn hạ đệ tử kêu vào một người, đối với hắn phân phó nói: “Chuẩn bị Minh giới vàng bạc 2000 hai, bây giờ dùng.”

Cái kia môn nhân vừa nghe hoang mang muốn lui xuống đi chuẩn bị, lại bị Vệ Tử Dạ vừa hoán trở về, Độ Ách Chân Nhân không rõ ý nghĩa, lập tức hỏi: “Chúng ta mượn bọn họ mọi người một trăm lạng, đạo hữu nói gấp mươi lần xin trả, có phải sai lầm gì?”

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiểu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 94: Đốt Vàng Mã

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Cái này đích thật là không sai, nhưng là chúng ta lúc trước cùng hai vị quỷ sứ nói cẩn thận muôn ở Tần Quảng Vương Đại Điện ở ngoài gập mặt, bây giờ lại bị cao lớn phán quan dẫn đi ra, như thế sợ là ác hai vị quỷ sứ, không bằng đốt cháy ngân kim vạn lạng, mổ ấy trong lòng oan uổng như thế nào? Ngược lại Cửu U vàng bạc cho chúng ta tới nói bất quá là ít ỏi giấy vụn thôi.”

“Có tiền có thể khiến quỷ thôi ma, đạo hữu nói rất có lý.” Độ Ách Chân Nhân nghe xong khen lớn, vội vàng dặn dò môn nhân chuẩn bị Minh giới vàng bạc vạn lạng.

“Chờ chút!” Vệ Tử Dạ đột nhiên lại hét lại cái kia môn nhân.

Độ Ách Chân Nhân lại tìm hỏi ấy nguyên do.

Vệ Tử Dạ nói: “Không bằng trực tiếp đem các ngươi bên trong hết thảy tiền giấy cùng nhau đem ra, phân một vài cùng đen Bạch Vô Thường sau khi, toàn bộ đốt cháy cho Diêm La Vương, đến lúc đó thì coi như chúng ta bội ước, những vàng bạc này nên cũng có thể mua về một vài nhân quả a.....”

Độ Ách Chân Nhân nghe xong lập tức cười khổ một tiếng nói: “Cũng không biết biện pháp này đến tột cùng quản không cần phải xen vào.”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Cũng không dùng đem hy vọng gửi gắm với những vàng bạc này bên trên, chúng ta còn là sớm làm kế hoạch như thế nào với cái kia luyện ngục bên trong cứu ra Diêm La Vương muội muội tốt hơn, dù sao đây là Thiên đạo nhân quả, ít ỏi kết làm tốt.”

“Ai da..... chỉ có thể như vậy.....” Độ Ách Chân Nhân lúc này tâm tình đồng dạng là xấu tới cực điểm, dặn dò ấy tướng môn bên trong hết thảy Minh giới vàng bạc toàn bộ đem ra, liền tiện tay đem môn hạ đệ tử đả phát điệu.

Sau đó hai người vừa là yên lặng một hồi.

Hồi lâu sau, cái kia môn hạ đệ tử suất 1 chúng đệ tử đem Minh giới vàng bạc mang tới, qua loa phỏng chừng, cuối cùng cũng có ngàn vạn hai khoảng cách, mà lúc này Phu Dịch bọn người bởi vì hiếu kỳ, cũng cùng theo vào, nhìn hai vị này đến tột cùng muôn làm gì.

Đệ tử của Thanh Vân Môn cùng bọn họ bất đồng, không có dặn dò của Độ Ách Chân Nhân là tuyệt đối không dám vào, của Thanh Vân Điện bọn họ một đội người đem vàng bạc đặt tốt sau khi, liền lui xuống.

Phu Dịch nhìn thấy Vệ Tử Dạ hai người mặt mày ủ rũ hình dáng, nhìn lại này chất lên thành đồng như là một ngọn núi nhỏ như vàng bạc giấy, không khỏi hiếu kỳ nói: “Đến tột cùng xảy ra chuyện gì, muốn nhiêu như vậy tiền giấy làm gì?”

Vệ Tử Dạ nhìn một chút Phu Dịch, há mồm muốn nói, lại chỉ là thở thật dài một tiếng, nói tới táo tử mắt vừa nuốt trở vào.

Phu Dịch vừa nhìn về phía Độ Ách Chân Nhân, Độ Ách Chân Nhân càng vừa nhíu mạc triển, trực tiếp tựa đầu phiết đến một bên, lại là không phản ứng Phu Dịch.

Phu Dịch đoàn người nhất thời cảm giác có loại không rõ linh cảm, hai người bọn họ nhưng đường đường tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, ở mảnh này Thần Châu đại địa mặc dù không thể nói xoay tay thành mây, lật tay thành mưa, nhưng cũng tuyệt đối là đứng ở nơi nào đều là náo động phạm vi ngàn dặm đại nhân vật, có thể làm cho hai người này như vậy buồn thá, tuyệt đối không phải việc nhỏ.

Có điều coi như Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân không nói, Phu Dịch

thấy đầy đất vàng bạc tiền giấy cũng đoán được đại khái, việc này tất nhiên cùng Địa Phủ một nhóm có quan hệ, mà Lý Lăng Phong cũng không biết hai người Địa Phủ hành trình, thấy đầy đất vàng bạc tiền giấy còn tưởng rằng là chết rồi người nào, vội vàng chạy đến Vệ Tử Dạ bên cạnh nói: “Sư tôn, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, ngẩng đầu lên nhìn một chút cao to vô cùng Thần Nông Đại Đế pho tượng, vừa nhìn bên cạnh Lý Lăng Phong, lại quay đầu nhìn Phu Dịch bọn người đều là một bộ thân thiết dáng dấp, không khỏi ấm áp trong lòng, viền mắt bên trong cũng thuận theo có chút ướt át, tầm mắt cũng dần dần có chút mơ hồ lên.

Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Vệ Tử Dạ dáng dấp như vậy, mặc dù là năm đó phát sinh nổi loạn, Bát vương dẫn quân bức thoái vị, Vệ Tử Dạ đều là như vậy ung dung không vội, không thấy có một chút hoảng hốt hình dáng, lúc này lại lộ ra thản thái như thế, tự nhiên để hai người trong lòng khẩn trương vạn phần.

“Thôi..... thôi.....” Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái, sau đó đem Địa Phủ một nhóm nói ra.

Phu Dịch càng nghe càng khí, đến cuối cùng trực tiếp một quyền nện ở bên cạnh trên trụ đá,

Bởi vì hắn cú đấm này vẫn chưa vận dụng chân khí, hoàn toàn là thân thể gây ra, mặc dù thân thể của hắn bây giờ đã đủ mạnh, nhưng này mấy ngàn năm sừng sững không ngã đại điện vật liệu đá như thế nào vật phàm?

Nếu như một quyền đi xuống, trực tiếp máu tươi tung toé, thế nhưng Phu Dịch lại không cảm giác một tia thống khổ, bởi vì hắn bây giờ trong lòng ngoại trừ lửa giận, đã lại không chứa nỗi cái khác.

Lý Lăng Phong đồng dạng là một thẳng tính, lúc này một đôi nhục quyền gắt gao họp lại căng, móng tay đâm vào trong thịt, máu tươi theo năm đấm không

ngừng hướng về trên mặt đất chảy xuống, hắn lại là hồn nhiên không biết.

Vệ Tử Dạ thấy hai người dáng dấp, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hồi tưởng hai mươi năm trước Bát vương bức thoái vị, hắn không thể không theo Thanh Khâu Sơn rời đi thời gian, ngoại trừ Vệ Băng liền chỉ có Long Khiếu Vân, có điều cũng may cũng chính là lần đó rời đi, hắn đi tới Cửu An Thành, do vận may run rủi chưa chấp trong khi chạy trốn đến tận đầu tận đít Lý Lăng Phong.

Hơn nữa từ khi này sau khi, vận may của hắn tựa hồ không ít ỏi cải thiện, tại đây trong mươi năm dưới trướng binh mã càng ngày càng lớn mạnh, mơ hồ trong lúc đó đã thành Thanh Khâu Sơn lớn nhất thế lực.

Mà để hắn càng vui mừng chính là, hắn lại quen biết Phu Dịch như vậy hậu sinh văn bối!

Tiểu tử này mặc dù làm việc yêu thích kích động, có điều đầu óc nhưng cũng không tính quá đần, đặc biệt là ở chiến đấu thời gian, luôn có thể làm ra một vài không tưởng được chiêu số, hơn nữa ngộ tính của hắn tựa hồ cực cao, đang không có danh sư dưới tình huống, gần như mươi năm nhiều một chút thời gian, lại đã đạt tới nửa bước Địa Tiên Cảnh.

Có điều này đối với trước mắt đến hắn tới nói đều là ít ỏi việc nhỏ, để cho hắn cao hứng chính là, trước đó vài ngày hắn làm quen huyền môn người đứng đầu —— Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh thượng nhân, nhưng lại chịu đựng ấy mời làm khách Côn Lôn núi.

Côn Lôn núi!

Nghĩ đến đây, Vệ Tử Dạ nhất thời mừng rỡ, vội vàng hướng Độ Ách Chân Nhân nói: “Ta nghĩ đến biện pháp!”

Độ Ách Chân Nhân vừa nghe mừng rỡ, liền vội vàng hỏi: “Biện pháp gì?”

Vệ Tử Dạ kích động nói: “Mời mọc Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh thượng nhân rời núi, nhất định có thể trả lại này Diêm La Vương phần này nhân quả!”

Ai biết, Độ Ách Chân Nhân nghe đến Vệ Tử Dạ ý đồ này sau khi, lại là sầm mặt lại, vô lực nói: “Huyền Thanh thầy giáo đã ở ba năm trước tọa hóa, đạo hữu không biết sao?”

Vệ Tử Dạ nghe đến tin tức này nhất thời sững sốt, thế nhưng tùy theo lắc lắc đầu nói: “Không có khả năng, mấy ngày trước đây ta còn thấy qua thượng nhân, làm sao có khả năng ba năm trước tọa hóa?”

Độ Ách Chân Nhân cười khổ một tiếng nói: “Đạo hữu không nên lừa gạt với nghèo nói, ba năm trước bần đạo chịu đựng Hiểu Nguyệt đại sư mời mọc, tự mình hướng về Côn Lôn núi tham gia Huyền Thanh phi thăng của thầy giáo nghi thức, đạo hữu làm sao có khả năng ở trước đó vài ngày thấy?”

Một câu nói này, để Vệ Tử Dạ không thể không cân nhắc, nhìn Độ Ách Chân Nhân thần thái hoàn toàn không như lừa gạt cho hắn, hơn nữa việc này liên quan đến hai người tính mạng, Độ Ách Chân Nhân tuyệt đối không thể đùa giỡn, chỉ là mấy ngày trước đây quả thật có Huyền Thanh thượng nhân bội kiếm với vạn dặm ở ngoài bay tới, giúp hắn chém tới Thánh Thiên lão tổ đạo cơ, thế kiếm kia nhưng thật sự Kim Tiên Cảnh mới có khí khái, hơn nữa cái kia nói chuyện âm thanh còn có khí thế, tuyệt đối là Huyền Thanh thượng nhân bản thân không thể nghi ngờ.

Xem ra vấn đề này chỉ có thể chờ đợi đích thân lên Côn Lôn tìm tòi hư thực, bất quá dưới mắt còn là trước đem những vàng bạc này tiền giấy còn cho Địa Phủ nói lại, nếu không bỏ qua hôm nay nếu là đã quên nói, tuyệt đối là một phiền phức.

Bất quá bọn hắn cũng không có cùng Địa Phủ từng qua lại, đợi Độ Ách Chân Nhân cùng Trương Thiên Vũ phân biệt lật xem sách cổ sau khi, mới biết được

tiền này nghiên cứu làm như thế nào còn.

Sau khi bọn họ trược tiên đâm hai cái người rơm, 1 người rơm sau lưng sách Cửu U Địa Phủ Bạch Vô Thường Tạ Tất An, một khác người rơm sau lưng sách Cửu U Địa Phủ đen vô thường Phạm Vô Cứu, tiếp theo hai người mỗi một bức ra một giọt máu huyết nhỏ tại người rơm bên trên sau, liền có thể vì đó hoá vàng mã tiền.

Đốt vàng mã vật này vốn là chẳng phân biệt được ban ngày hay là ban đêm, cho nên bây giờ mặc dù là giờ Thìn, nhưng cũng không có tật xấu gì.

Hai người là đen Bạch Vô Thường đốt ước chừng một phần năm, tổng số nén đã có hơn 200 ngàn hai, xem như nghìn lần xin trả, dù cho hai người đối với bọn họ ở đi ra ngoài trong khi không làm cho bọn họ dẫn đường bất mãn, có số tiền này cũng có thể có thể đem trong lòng bọn họ oán khí bình phục.

Kế tiếp làm Diêm Quân hoá vàng mã, lại là khó ở hai người bọn họ, bởi vì bọn họ căn bản không biết là đương thời Diêm La Vương tục danh, vừa rồi phán quan đã nói, vị này Diêm La Vương kế vị mới hơn 100 năm, thế giới gian vẫn chưa lưu lại ấy truyền thuyết, không giống đen Bạch Vô Thường hai vị này huynh đệ khác họ, làm này câu hồn việc xấu mấy ngàn năm, sớm là nổi tiếng nhân vật.

“Việc này, ta cảm thấy còn phải đi tìm đen Bạch Vô Thường hỗ trợ.” Vệ Tử Dạ suy nghĩ một chút nói.

Độ Ách Chân Nhân lại là cười khổ một tiếng nói: “Còn đi Địa Phủ? Ta thực sự không muốn đã đi.....”

Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Ta cũng không muốn đi, nhưng bây giờ không có biện pháp khác.”

“Ai da.....”

“Đúng rồi, chúng ta không phải có thơm không? Ở nơi đây đốt thử xem?” Độ Ách Chân Nhân đột nhiên nghĩ đến, lúc trước Bạch Vô Thường rời đi thời gian lưu lại một nén hương, làm cho bọn họ khi trở về đốt này hương liền có thể kêu huynh đệ bọn họ hai người, bọn họ đi ra thời gian bởi vì có cao lớn phán quan nói như vậy, liền không có gọi ra hai vị huynh đệ, lúc này này nén hương vừa lúc ở Vệ Tử Dạ trong tay.

Vệ Tử Dạ liền vội vàng đem cái kia cột trường hương lấy ra, đang định hướng về trên lửa lúc buông, lại là chần chờ nói: “Bây giờ là giờ Thìn, không bằng bọn chúng ta đến ban đêm như thế nào?”

Độ Ách Chân Nhân vỗ đầu một cái, quát to một tiếng nói: “Ngươi xem ta đây đầu óc, các loại buổi tối, các loại buổi tối!”

Vì vậy cả đám trong lúc rảnh rỗi, liền ngồi xếp bằng trên đất bắt đầu luyện khí, chỉ đợi ban đêm giáng lâm!

Quyển sách xuất ra đầu tiên đến từ 17K tiêu thuyết Internet, trước tiên nhìn chính bản nội dung!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 95: Hắn Đây Gì Chính Là Cái Lộ Số!

Để cho an toàn, bọn họ vẫn đợi cho giờ tí mới động thủ, mặc dù không xác định tại đây Thanh Vân Sơn hay không khả năng gọi ra trăng đen đói khiến, có điều coi như kêu gọi không ra, bọn họ cũng sẽ không lại đi Cửu U Địa Phủ, thật sự là.....

Giờ tí đã đến, Vệ Tử Dạ cầm trong tay trường hương châm, sau đó một đám người lảng lặng nhìn chăm chăm cái kia khói hương từ từ bay lên.....

“Này hương có gì đó quái lạ.....”

Chỉ thấy này hương khói ngưng tụ không tan, Hữu Nhất Thanh vân môn đệ tử tương đối hiếu kỳ, dùng sức thổi một ngụm, lại cũng không có thể đem khói thổi tan, sau đó gói thuốc lá này tuyến, thì theo như vậy thẳng tắp bay đến ngoài điện, phảng phất trong cõi u minh có loại thần kỳ sức mạnh ở kêu gọi nó vậy.

Cái kia hiếu kỳ Tâm Bỉ Giác trùng Đích Thanh Vân cửa đệ tử đuổi theo, có điều rất nhanh vừa chạy trở về.

Độ Ách Chân Nhân hỏi: “Thế nào?”

Cái kia hiếu kỳ Tâm Bỉ Giác trùng Đích Thanh Vân cửa đệ tử Đích Cô nói: “Này hương khói sau khi đi ra ngoài trực tiếp hướng về phía tây bay đi, thực sự là quá kỳ quái.”

Độ Ách Chân Nhân vừa nghe mừng rỡ, tùy tiện nói: “Này ngưng tụ không tan, trong cõi u minh hình như có kêu gọi, nói vậy tất nhiên khả năng gọi đến trăng đen đói khiến.”

Mà cả đám các loại lúc này chặn ở ngực tảng đá lớn cõng rốt cục mới hạ xuống, chỉ cần trăng đen không có khiếu giá lâm Thanh Vân Điện, liền có thể biết Diêm La Vương tục danh, đến lúc đó liền có thể dùng vàng bạc tiền giấy còn ít ỏi nhân quả, Tựu Toàn Bất khả năng toàn bộ triệt tiêu, Năng Thiếu Nhất ít ỏi đều là tốt.

Này nén hương nhìn qua vừa mịn vừa ngắn, lại là ròng rã đốt hơn hai canh giờ, lúc này tiết vừa mới nghỉ mát đến không mấy ngày, lại có không đến nửa canh giờ Thái Dương thì sẽ đi ra, cả đám xếp băng trên mặt đất trên như đứng đống lửa, như ngồi đống than, như Phu Dịch cùng Trương Trọng Kiên bực này tánh tình nóng nảy, Khuốc Thị Tảo đã ngồi không yên, Lưỡng Nhân Kết bạn đứng ở đại điện ngoài cửa chờ.

“Đến rồi!”

Vừa qua nửa canh giờ, mắt thấy sắc trời muôn sáng lên thời gian, Trương Trọng Kiên đột nhiên kinh hô một tiếng, sau đó cùng Phu Dịch hai người song song chạy chậm tiến đến.

Trăng đen đôi khiếu mặc dù tu vi gần như là quý tướng cảnh, cách thế gian này quý tu còn kém một đoạn, nhưng dù sao cũng là vâng mệnh trời pháp tắc, chính là chính tông thần trang, mặc dù là kim tiên cảnh thậm chí Tiên đế cảnh cao thủ hàng đầu, cũng là không dám thất lễ.

Cả đám các loại vội vàng đứng lên, Thanh Vân Môn đệ tử đứng ở Độ Ách Chân Nhân phía sau, Phu Dịch bọn người dùng Vệ Tử Dạ dẫn đầu, vội vàng hướng về đại điện ở ngoài nghênh đón.

Ra đại điện sau, mọi người đứng ở trên bậc thềm ngọc, chỉ thấy xa xa có một đen một trắng người mặc đen khoác, mang theo mũ cao hai bóng người giật giật hướng về Thanh Vân Điện mà đến.

Áo bào trăng người vẻ mặt vui sướng, trong miệng thốt ra hai thước có thừa đầu lưỡi, mũ trên viết “vừa thấy phát tài”,

Hắc bào nhân trưởng hung thần ác sát, mũ trên viết “thiên hạ thái bình”, chính là Bạch Vô Thường Tạ Tất An cùng Hắc Vô Thường Phạm Vô Cứu hai cái Câu hồn sứ giả.

Đợi đèn Bạch Vô Thường đứng ở trước điện lúc, Vệ Tử Dạ cùng Đô Ách Chân Nhân vội vàng thi lễ, đem hai vị quỷ sứ đón vào Thanh Vân Điện.

Tiến vào đại điện sau khi, đèn Bạch Vô Thường nhìn thấy đầy đất vàng bạc tiền giấy, trong ánh mắt hiển lộ hết vẻ tham lam.

Vệ Tử Dạ nhìn qua hai người vẻ mặt, đối với thế gian truyền lưu câu kia “có tiền có thể khiến quỷ thôi ma” càng thêm tin tưởng không thể nghi ngờ, lập tức đối với hai vị quỷ sứ nói: “Làm phiền hai vị Thần Quân đường xa tới, bần đạo trong lòng thật sự là hổ thẹn.”

Hai vị quỷ sứ vội vàng đáp lễ, có điều Hắc Vô Thường Phạm Vô Cứu hoàn toàn không giỏi giang từ, chỉ Bạch Vô Thường Tạ Tất An cười nói: “Lên chức khách khí, không biết đêm khuya kêu gọi huynh đệ ta hai người, có gì phân phó?”

Bạch Vô Thường lúc nói chuyện, ánh mắt không dứt hướng về này vàng bạc tiền giấy chõng lên ngắm.

Vệ Tử Dạ cười nói: “Đích xác có chút việc nhỏ, chỉ là không biết làm như thế nào mở miệng.....”

Bạch Vô Thường cười nói: “Thượng Tiên cứ nói đừng ngại, cùng huynh đệ ta cần gì khách khí?”

Vệ Tử Dạ cười hắc hắc, lập tức đem Diêm La Vương việc báo cho hai người, đồng thời đưa bọn họ dự định dùng tiền tài còn nhân quả sự tình cùng nhau nói ra.

Thế nhưng sắc mặt của Bạch Vô Thường lại là càng ngày càng lạnh, mãi đến

tận Vệ Tử Dạ xong, Bạch Vô Thường lúc này mới thở dài nói: “Thượng Tiên động tác này thật là thiếu sót.....”

“Làm sao? Hai vị Thần Quân hắn là không biết là này Diêm La Vương tục danh?” Vệ Tử Dạ cho rằng này đen Bạch Vô Thường không muốn giúp hắn, lập tức hỏi ngược lại.

Bạch Vô Thường lung lay đầu lĩnh: “Cũng không phải, cũng không phải..... Diêm Quân tục danh huynh đệ ta hai người tự nhiên biết, tức là nói cho Thượng Tiên cũng không sao, chỉ là này Địa Phủ mua bán cùng thế gian bất đồng, tiền tài đối với Cửu U Giới mặc dù trọng yếu, thế nhưng chuyện này lại là Diêm Quân việc tư, bản sứ khuyên Thượng Tiên vẫn dựa theo ước định làm việc khá là thỏa đáng.”

“Hả.....” Vệ Tử Dạ trầm tư sau một lát nói: “Lời tuy nói như vậy, nhưng này vàng bạc nên cũng có thể triệt tiêu một vài nhân quả?”

Ai biết, Vệ Tử Dạ vừa dứt lời, không giỏi giang từ Hắc Vô Thường lại là lạnh lùng nói: “Từ xưa có: Giết người đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền! Người khi nào nghe qua giết người trả tiền lại, nợ nần còn mạng? Bản sứ cũng biết chuyện này có chút khó làm, nhưng là vẫn khuyên Thượng Tiên không nên động này méo suy nghĩ, thà rằng như vậy, không bằng tiếp được phần này nhân quả, lần sau thiên kiếp thời gian thấy rõ ràng!”

“.....” Vệ Tử Dạ nhất thời không nói gì, này Hắc Vô Thường lời nói mặc dù của Phạm Vô Cứu không êm tai, thế nhưng cũng là một bộ lòng tốt, hắn cũng không có để ở trong lòng.

Bạch Vô Thường gặp Vệ Tử Dạ không nói, còn tưởng rằng đã biết huynh đệ trêu đùi đối phương không thích, liền vội vàng giải thích: “Ta đây huynh đệ không giỏi giang từ, nếu có chỗ đắc tội mong rằng Thượng Tiên thứ lỗi, bất quá hắn nói lại là có lý, Thượng Tiên còn là sớm tính toán cho thỏa đáng.”

Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Đã như vậy, liền quấy rầy hai vị Thần

Quân, có điều bần đạo còn là muốn thử một chút, kính xin hai vị Thần Quân tặng dưới Diêm Quân tục danh.”

Bạch Vô Thường cười cười nói: “Đương thời Diêm Quân họ Thang tên lịch thiệp, canh là thành canh canh, lịch thiệp là văn võ lịch thiệp.”

“Hả..... nguyên lai là người này!” Độ Ách Chân Nhân vừa nghe không khỏi sững sốt, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Không trách lúc trước thấy hắn lúc cảm thấy quen mặt, nếu là ta nhớ không lầm, hơn 100 năm trước bần đạo đã tặng hắn tiên đan một viên, hắn còn nợ bần đạo một phần nhân quả đâu.....”

Vệ Tử Dạ vừa nghe mừng rỡ, nhưng có Bạch Vô Thường như là phủ đầu giội cho hắn một con nước lạnh bình thường, “hai vị Thượng Tiên không phải không biết người chết nợ nần tiêu? Diêm Quân mặc dù còn tên Thang Bân, lại tương đương với mặt khác một đời, phần kia nhân quả không đề cập tới cũng được.”

Vệ tử không có lúc này không nói gì, đúng là Độ Ách Chân Nhân thân thể là nhân tộc, biết rõ trong này đạo lý, lập tức đổi hắc Bạch Vô Thường nói: “Không sao, làm phiền hai vị Thần Quân đường xa tới, chờ một chút bần đạo đem dâng vàng bạc một số, dùng làm thù lao.”

Đen Bạch Vô Thường vừa nghe lập tức mừng rỡ, kể cả Hắc Vô Thường cái kia hàng năm lạnh như băng trên mặt, đều hiếm thấy lộ ra nụ cười.

Đưa đi đen Bạch Vô Thường sau, Độ Ách Chân Nhân vừa đâm 1 người rơm, dâng thư “Diêm La Vương Thang Bân”, sau đó liền bắt đầu đốt vàng mã.

“Ồ?” Đúng lúc này, Độ Ách Chân Nhân lại là phát hiện, này tiền giấy lại điểm không được! “Tại sao lại như vậy!”

Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Chắc là Thang Bân giở trò lừa bịp, không thu này tiền tài, ta đến thử xem.”

Nói xong Vệ Tử Dạ hai tay bấm quyết, đem trong cơ thể “Tinh, khí, thần”

tam nguyên hợp nhất, theo mắt, mũi, trong miệng phun ra lửa, chính là tiếng tăm lừng lẫy “tam muội chân hỏa”.

Tam muội chân hỏa phun tại này vàng bạc tiền giấy thời gian, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy, này vàng bạc tiền giấy phảng phất bị một tầng mỏng manh khói đen che phủ, đường đường tam muội chân hỏa, lại không thể gây tổn thương cho ấy mảy may!

“Có gì đó quái lạ!” Phu Dịch lập tức khẽ quát một tiếng, đem vừa rồi nhìn thấy hiện tượng kỳ dị nói ra.

Trương Trọng Kiên nhất thời vô danh lửa xông thẳng đỉnh đầu, sượt một chút đứng dậy, cắn răng nghiến lợi nói: “Hắn đây gì chính là cái lô số! Nhất định là con chó kia r Diêm Quân ở khiến thủ đoạn!”

Phu Dịch tùy tiện nói: “Ta đến thử xem, các ngươi lui ra phía sau.”

Nói xong đem Phong Thiên Kính theo trong Càn Khôn Giới gọi ra, đem toàn thân linh khí điên cuồng đưa vào phong thiên ẩn bên trong và chụp xuống Chu Tước nút bấm, một mảnh đỏ đậm biến lửa theo mặt kính đổ xuống mà ra, trực tiếp đem đồng kia vàng bạc tiền giấy vây quanh.

Đây là bản nguyên nhất lửa lực lượng, uy lực tuyệt không ép với tam muội chân hỏa của Vệ Tử Dạ, chỉ thấy Trương Trọng Kiên lui chậm một bước, chỉ dính một tia hỏa tinh, liền đem trên người quần áo toàn bộ dẫn hỏa, nếu không có Độ Ách Chân Nhân tay mắt lạnh lẽo, thi triển không có Thượng Tiên pháp dập tắt lửa, đường đường tu sĩ của Địa Tiên Cảnh thì sẽ tự dừng bị chết nơi đây, đây tuyệt đối là trò cười.

Có điều cũng đủ để chứng minh này lợi hại của Phong Thiên Kính, trong lòng mọi người đều là mừng rỡ, đặc biệt là Độ Ách Chân Nhân, trong lòng hâm mộ phi thường, có này lửa đốt cháy, nhất định có thể đem những vàng bạc này tiền giấy mạnh mẽ đưa cho Diêm La Vương Thang Bân, e là cho dù hắn không muốn, cũng nhất định phải nhận.

Phu Dịch toàn thân linh lực gần như chống đỡ thời gian ba cái hô hấp, ba hơi qua đi, ngọn lửa hùng hực giống như cá voi hút nước thu vào Phong Thiên Kính, Phu Dịch cũng thuận theo mềm nhũn, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, lại là linh khí tiêu hao quá độ, có chút mệt lả, cũng không lo ngại.

“Cái gì!”

Ai biết cường đại như thế lửa cháy bùng bùng đốt cháy bên dưới, này vàng bạc tiền giấy lại chỉ thiêu hủy có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy cái nguyên bảo, mọi người lập tức không rét mà run.

“Ta đến thử xem.” Vệ Tử Dạ nói thôi, đưa tay tiếp nhận Phong Thiên Kính, đem toàn thân yêu khí tụ ở Phong Thiên Kính bên trong chụp xuống hỏa chi nút bấm, ai biết, đừng nói là ngọn lửa hùng hực, chính là liền này cấp một xích quang cũng không xuất hiện.

Giờ mới hiểu được, này Phong Thiên Kính lại là nhận chủ đồ vật, ngoại trừ Phu Dịch người khác đều không thể sử dụng, chỉ phải bất đắc dĩ đem Phong Thiên Kính phục còng Phu Dịch trong tay.

“Làm sao bây giờ?” Độ Ách Chân Nhân nói.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Xem ra này đích thật là Thang Bân đang lừa gạt, &# 85 luyện ngực lần này e sợ hai người chúng ta là không tránh khỏi.”

“Ai da.....” Độ Ách Chân Nhân bất đắc dĩ lắc lắc đầu, lập tức đem 1 chung đệ tử phân phát, sau đó xếp bằng ở Thần Nông Đại Đế pho tượng trước, âm thầm cầu nguyện.

“Làm sao bây giờ?” Lý Lăng Phong mặc dù không biết là luyện ngực là nơi nào, thế nhưng nhìn thấy Vệ Tử Dạ của Thiên Tiên Cảnh cùng Độ Ách Chân Nhân đều nghe mà biến sắc, tất nhiên không phải bình thường rồng đàm hang hô, nếu không dùng hai người tu vi như thế, cần gì e ngại?

Vệ Tử Dạ thở thật dài cái nói: “Sư phụ cách lần sau thiên kiếp còn có một năm 0 ba tháng, nếu không phải xông này luyện ngục, một năm 0 sau ba tháng, chính là sư phụ đại nạn ngày, cùng với ngôi chờ chết, không băng thử hăn một lần.”

“Ta cũng đi!” Lý Lăng Phong vội vàng nói.

Vệ Tử Dạ nhẹ nhàng lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng nói: “Ngươi? Ngươi còn kém xa, ngươi đã đi ngoại trừ chịu chết, không nữa loại thứ hai kết quả.”

“Vậy thì không có biện pháp khác sao?” Lý Lăng Phong không cam lòng nói.

Vệ Tử Dạ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hiển nhiên là không có càng tốt hơn biện pháp. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 96: Kinh Sợ! Bao Nhiêu Lần 99 Thiên Kiếp?

Hôm sau, trải qua Độ Ách Chân Nhân cùng Vệ Tử Dạ thỏa thuận, này một chuyến luyến ngục là nhất định phải xông, Thì Gian Dã định rồi, làm một tháng sau đó, có nửa tháng thời gian, Túc Hĩ Cảnh đường.

Cũng không phải hai người e sợ chiến, chỉ là trận này luyến ngục Hành Tuyệt Đối là rồng đàm hang hổ, để làm được không có sơ hở nào, tất nhiên phải có vẹn toàn chuẩn bị.

Đầu tiên, Vệ Tử Dạ kẹt ở lôi Kiếp Cảnh đỉnh cao đã nhiều năm, để lần này luyến ngục hành trình có thể thành công, hắn tuyệt đối bế quan một tháng, mạnh mẽ đột phá tới thiên yêu cảnh, máu Tu La tràn công giám hộ vung là lâu năm kim tiên, thậm chí lần này là lựa chọn hắn lúc độ kiếp, thừa dịp hắn không rảnh phân thân thời khắc lén vào luyến ngục.

Thế nhưng máu Tu La dưới trướng còn có tứ đại ma thần, mỗi người thần thông quảng đại, Ma Pháp Vô vừa, ngàn năm trước Huyền Thanh thượng nhân lĩnh Côn Lôn tam kiệt cùng với đối chiến, song phương thế lực ngang nhau, Như Kim Thiên năm qua đi, tu vi càng không biết là qua đến trình độ nào, nếu là hai người dùng Thiên Tiên Cảnh tu vi tiến vào luyến ngục, chỉ sợ là tự đòn diệt vong.

Chỉ tiếc lúc đó Vệ Tử Dạ tuổi nhỏ, còn chưa biến hóa, không nhìn ra những người này tu vi, có điều hơi thêm suy diễn, cũng không khó biết bốn người này vô cùng có khả năng đều là Thiên Tiên Cảnh tu vi, tu vi như thế, lại cam làm Ma tộc cẩu, nếu có thể đem máu Tu La cùng thế lực của hắn kéo vào phe mình, đối với toàn bộ khênh Ma nghiệp lớn hắn là như hổ thêm cánh.

Độ Ách Chân Nhân đồng dạng dừng lại ở Thiên Tiên Cảnh trung kỳ đã có

hơn hai mươi năm, vừa vặn nhờ lần này một lần đột phá tới Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, nếu như vận may cho dù tốt một vài, đột phá Kim Tiên Cảnh, cái kia hai người việc này xác xuất thành công rất sẽ bị vô hạn phóng đại, chỉ là đây bất quá là tốt đẹp ảo tưởng mà thôi, ở tu đạo một đường dài đến mấy trăm ngàn năm dài lâu lịch sử bên trong, thật đúng là chưa từng có xuất hiện ở Thiên Tiên Cảnh vượt cảnh tăng lên.

Mặc dù là này trời sinh linh thể hoặc là thiên tư giỏi giang xuất chúng người, vượt cảnh tăng lên cũng giới hạn với Tân Tiên cảnh trở xuống, tỷ như Phu Dịch lúc đó ngay ở sau thiên cảnh vượt cảnh tăng lên, bất quá đối với một đời dài lâu vô cùng tu đạo tới nói, căn bản vô dụng.

Vì vậy kế tiếp trong vòng một tháng, Độ Ách Chân Nhân cùng Vệ Tử Dạ song song đóng tử quan, không đến một tháng là tuyệt đối sẽ không đi ra, trừ phi sớm đột phá.

Ở bầu không khí như thế này dưới, Phu Dịch bọn người tính cả Thanh Vân Môn dưới cái kia mười tám tên trong hàng đệ tử đời thứ hai người nổi bật, cũng đều bắt đầu bế quan.

Có điều nhóm người này khả năng một lần đột phá, theo ở mặt ngoài nhìn có khả năng nhất Phu Dịch, bởi vì hắn ở thế giới khác bên trong tích lũy kỳ thực đã đạt đến trình độ nhất định, không thể đột phá đến Địa Tiên Cảnh chỉ có điều là vì ở thành công vượt qua thiên kiếp sau không có đem Đạo Quả toàn bộ luyện hóa.

Thế nhưng trải qua khoảng thời gian này không dứt chiến đấu, đối với đạo lĩnh ngộ đã vừa lên một cấp độ, coi như không đủ để bù đắp này mất đi Đạo Quả, nên cũng gần đủ rồi.

Phu Dịch bọn họ đúng là nghĩ tới để Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân đi thế giới khác của Bạch Vân Sơn bên trong, chỉ là kể từ đó, trước tiên không nói có lượng lớn thời gian sẽ lãng phí ở đường xá, mấu chốt là tại kia dị giới bên trong âm dương không phân biệt, không cách nào chính xác nắm giữ thời gian,

hơn nữa thế giới khác việc quan hệ nhân tộc đại kế, Vệ Tử Dạ dù sao cũng là Yêu tộc,

Mang theo phần này tư tâm, Phu Dịch ba người liền đem việc này đè xuống vẫn chưa nhắc lên.

Một tháng sau.

Ngoại trừ Vệ Tử Dạ, Độ Ách Chân Nhân cùng với Phu Dịch ở ngoài, những người còn lại cùng đã xuất quan, ứng phó Trương Trọng Kiên mời mọc với tǎm kiếm bộ luận bàn đạo pháp, đồng thời chờ ba người xuất quan.

Tǎm kiếm bộ lúc này tổng cộng có hai mươi bốn người, trong đó Thanh Vân Môn đệ tử đời hai hai mươi người, chính là ngày đó Thanh Vân Điện bên trong cái kia 18 vị đệ tử cùng với Trương Trọng Kiên cùng Lý Tĩnh, sau đó chính là Trương Thiên Vũ, Thần Lộ, Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng bốn người.

Cả đám lúc này làm thành một vòng tròn, trong vòng có Lý Lăng Phong cùng Trương Trọng Kiên hai người trong khi đấu pháp.

Trương Trọng Kiên ở trong một tháng này cũng không có đột phá, còn là Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, mà Lý Lăng Phong lại tại trong một tháng này đột phá tới Địa Tiên Cảnh trung kỳ.

Vốn cả đám cho rằng Lý Lăng Phong tất bại, ai biết Lý Lăng Phong sửa Yêu Hoàng trải qua” chính là thế gian ít có công pháp thượng thừa, hơn nữa Lý Lăng Phong chính là khí huyết đang vượng tuổi tác, hai người như vậy đánh nhau, lại chỉ thua Trương Trọng Kiên nửa thành, lúc này đã đại chiến ngàn mĩa hiệp, Lý Lăng Phong vẫn không hiện ra dấu hiệu thất bại, để Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử âm thầm tặc lưỡi.

Bất quá dưới mắt như vậy tình hình chiến đấu hoàn toàn không là vì Trương Trọng Kiên yếu, phải biết rằng Trương Trọng Kiên mặc dù nhìn qua hơn bốn mươi tuổi, có điều tu đạo nhưng có hơn 800 cái năm tháng, tinh lực đã sớm bắt

đầu đi tới đường xuống dốc, hơn nữa tu Thanh Vân đạo pháp” Mặc dù cũng thuộc về thượng thừa, thế nhưng tại đây mấy ngàn năm trong truyền thừa tàn khuyết không đầy đủ.

Vì vậy thì như vậy một cộng một giảm, Trương Trọng Kiên dùng Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi lại chỉ thắng Lý Lăng Phong nửa thành, đương nhiên, đây chỉ là luận bàn, nếu là liều mình vật lộn với nhau nói, e sợ Lý Lăng Phong sớm bị Trương Trọng Kiên chém giết, dù sao Trương Trọng Kiên cao hơn một tầng cảnh giới nhỏ, đây là tuyệt đối không thể vượt qua cái hào rộng.

Đương nhiên, hai người này đánh lại là phi thường đặc sắc, thắng nhìn ra này quần chúng nhiệt huyết dâng trào, không dứt vỗ tay bảo hay.

Chỉ thấy Lý Lăng Phong trường thương trong tay như là giận long xuất hải, uy thế ngập trời, mỗi một thương sử dụng đều là khí thế hùng vĩ, rất nhiều cao nhân tuyệt thế phong thái.

Lại nhìn Trương Trọng Kiên càng cầm trong tay song đao đùa bỡn như cuồng sư múa tung bình thường, song đao phối hợp đao thế càng là liên miên bất tuyệt, không chút nào cho Lý Lăng Phong thở hổn hển cơ hội.

Đột nhiên, bầu trời trong treo trong bầu trời kinh đến một tiếng thiên lôi, chấn động Thanh Vân Sơn mặt đất run lẩy bẩy, giữa trường chiến đấu hai người lập tức ngừng tay, tướng cường địch xâm lấn, một đám người hướng về sơn môn phương hướng nhìn tới.

Đúng lúc này, bởi vì biển đầy nguyên nhân quanh năm không thấy đám mây Thanh Vân Sơn đỉnh, đột nhiên, vô số mây đen cuồn cuộn mà đến, tầng mây nhìn qua đáng sợ vô cùng, chừng trăm trượng dày.

Chỉ mấy tức thời gian, Thanh Vân Sơn đỉnh liền giống như đêm đen bình thường đưa tay không thấy được nắm ngón, ngay sau đó nương theo lấy từng trận điếc tai ham muốn tập tiếng gào thét cuồng phong loạn thành.

“Là ai muốn độ kiếp?”

Trương Trọng Kiên đầu tiên phản ứng lại, bởi vì hắn lần trước độ kiếp cách hiện nay có điều một năm rưỡi mà thôi, cho nên đối với tình cảnh này ký ức chưa phai!

Trương Thiên Vũ ngửa đầu nhìn lên bầu trời, chỉ thấy lúc này thiên kiếp chưa lên, liền có vô số rồng sét điện xà ở trong tầng mây qua lại, đặc biệt là Thanh Vân Điện ngay phía trên, tựa hồ trong lúc mơ hồ có hai con che trời bàn tay khổng lồ phải đem này trăm trượng mây đen đẩy ra, ấy uy thế càng vượt qua Phu Dịch độ kiếp nghìn lần có thừa, không khôi thán phục một tiếng nói: “Vân giấu bàn tay khổng lồ, này chỉ sợ là 99 thiên kiếp, hắn là Yêu Hoàng muốn độ kiếp.”

Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng vừa nghe nhất thời mừng rỡ, trước mắt Yêu tộc thế lực Yêu Hoàng một phái chiếm một phần tư, còn lại Bát vương chung chiếm ba phần tư, có điều hôm nay Yêu Hoàng một lần đột phá đến thiên yêu cảnh, chính là một loại tuyệt đối uy hiếp, đợi xong xuôi việc này sau khi, quân lâm Thanh Khâu Sơn, còn có ai dám không phục?

Lý Tĩnh vừa nghe là 99 thiên kiếp, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lập tức hướng mọi người nói: “Sư phụ cùng Vệ tiền bối còn thiếu Địa Phủ nhân quả, lúc này thiên kiếp hạ xuống, chẳng lẽ không phải.....”

Lý Tĩnh này vừa ra, mười tám tên Thanh Vân đệ tử đời hai tính cả Trương Trọng Kiên cùng với Trương Lăng Phong Vệ Băng sắc mặt đều là biến đổi, một trái tim lập tức nhắc tới táo tử mắt, không dám thở mạnh.

Có điều Trương Thiên Vũ lại vào lúc này mỉm cười nói: “Chớ hoảng sợ, này chỗ nợ nhân quả hoàn toàn do Diêm La Vương điều khiển, nếu là Diêm La Vương vào lúc này không làm đòn bí mật, thiên kiếp này liền sẽ không xuất hiện tình huống khác thường.”

“Hả.....” cả đám các loại nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, lập tức hiểu được, trước mắt Diêm La Vương có việc muốn nhờ, tất nhiên sẽ không

bóng tối ném đá giấu tay, nếu không hắn cần gì phải thiết kế tính kế hai người, nghĩ rõ ràng đạo lý này, trong lòng mọi người lập tức thoái mái.

“Phu Dịch tại sao vẫn chưa ra!” Thần Lộ đột nhiên nghĩ đến Phu Dịch còn ở Thanh Vân Điện bên trong, phải biết rằng đây chính là Kim Tiên Cảnh mới đặc biệt 99 thiên kiếp, Phu Dịch lúc này coi như đột phá cũng bất quá là Địa Tiên Cảnh, nên chịu đựng 69 thiên kiếp, dùng tu vi của hắn đối kháng 99 thiên kiếp, vốn là châu chấu đá xe, không khỏi kinh hoảng nói.

Trương Thiên Vũ mặc dù cũng khẩn trương, thế nhưng lần này thiên kiếp thanh thế hùng vĩ, Phu Dịch không thể cảm giác, coi như Phu Dịch thật nhập định không hay biết, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ tất nhiên cũng sẽ đưa hắn đuổi ra, hoặc là Yêu Hoàng chính mình tìm một chỗ bí địa độ kiếp, nếu không này 99 thiên kiếp hạ xuống, lại chính là bình yên vượt qua, này Thanh Vân Điện tất nhiên khó bảo toàn, lập tức an ủi: “Yên tâm đi, coi như hắn không ra, Tử Dạ đại thúc cũng sẽ đem hắn đuổi ra.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ nói như vậy mặc dù cũng có đạo lý, thế nhưng không thấy Phu Dịch người, Thần Lộ trong lòng vẫn như cũ vô cùng sốt sắng.

Mây đen quay cuồng, thiên lôi chấn chấn, bầu không khí vô cùng ngột ngạt, thế nhưng Thanh Vân Điện bên trong lại còn chưa gặp một người đi ra.

“Đến rồi!”

Không biết là ai hô một tiếng, chỉ thấy Thanh Vân Điện bên trong đột nhiên tránh ra một người, sau đó hướng tới phía sau núi rừng cây nhanh chóng chạy đi.

Là Yêu Hoàng chưa Tử Dạ?

Còn là Thanh Vân chưởng môn Độ Ách Chân Nhân?

Mọi người đang suy đoán thời gian, chỉ thấy vừa là một bóng người tránh ra, theo sát lúc trước bóng người nhanh chóng hướng sau núi bay vút.

Hai người đều phải độ kiếp?

Mọi người lập tức cả kinh, trong lịch sử mặc dù cũng có hai người cùng độ kiếp, thế nhưng theo ghi chép, này cùng độ thiêng kiếp người tu vi đều là bình thường, nếu là tu vi bất đồng, thiêng kiếp tất nhiên là lấy tu vi cao người, mà uy lực tuyệt đối là một người độ kiếp mấy lần, cho nên trong lịch sử ngoại trừ một vài công pháp kỳ lạ, tỷ như song tu công pháp, phải hai người ở tu đạo một đường cùng tiến cùng lui người, người bình thường giống như muốn độ kiếp, dù cho thời gian gần như, cũng sẽ lựa chọn ở bất đồng địa phương, để ngừa lẫn nhau quấy nhiễu.

Trước mắt Vệ Tử Dạ chính là lôi Kiếp Cảnh đỉnh cao, tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, nếu muốn đột nhiên chính là Kim Tiên Cảnh, mà Độ Ách Chân Nhân lại là Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, nếu là đột phá cũng chỉ là Kim Tiên Cảnh hậu kỳ mà thôi, vốn nêu độ 69 thiêng kiếp, nếu là hai người này đồng thời độ kiếp nói, tất nhiên là 99 thiêng kiếp, mà là bình thường mấy lần uy lực, này với Độ Ách Chân Nhân tới nói, không thể nghi ngờ là hung hiểm đến cực điểm.

Chờ chút!

Đúng lúc này, chỉ thấy vừa một thân ảnh theo Thanh Vân Điện bên trong cấp tốc thoát ra, có điều bóng người này vẫn không có hướng về tăm kiêm bộ phuơng hướng mà đến, mà là theo lúc trước bóng người hướng hậu sơn rừng cây mà đi.

Mọi người thấy này voi nhất thời kinh hãi đến biến sắc, có phải đây là muôn ba người cùng độ kiếp tiết tấu!

Nếu theo hai người độ kiếp suy tính nói, lúc này ba người độ kiếp thiêng kiếp này uy lực chẳng lẽ không phải càng vượt qua trời phạt!

Thanh Vân Điện bên trong chỉ có ba người, ba người thân phận không mà dụ, chính là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, Thanh Vân Môn chưởng giáo Độ Ách Chân

Nhân cùng với Phu Dịch!

“Làm sao bây giờ!”

Thần Lộ lấy tay tóm chặt lấy cánh tay của Trương Thiên Vũ, U & 8 cả người đều đang run rẩy, liền mang theo âm thanh cũng là rét run trộn lẫn không ngớt.

Trương Thiên Vũ lúc này tâm tình đồng dạng là vô cùng sốt sắng, hắn cũng muốn đi an ủi Thần Lộ, rồi lại không biết là nên nói cái gì.....

Đây chính là 99 thiên kiếp, mặc dù là tu sĩ của Kim Tiên Cảnh độ kiếp nạn này đều là cẩn thận từng li từng tí một, hắn một Tân Tiên cảnh, cho dù là đột phá bây giờ là chạy đi của Địa Tiên Cảnh tham gia trò vui, ngoại trừ vừa chết, lại không nghĩ tới dừng kết cục.

Khẩn trương không đơn thuần là Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ, Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử trái tim đồng dạng là phanh phanh nhảy loạn, này mấy lần thậm chí càng đáng sợ 99 thiên kiếp hạ xuống, Độ Ách chưởng môn thật khả năng tại đây đáng sợ thiên kiếp bên dưới bảo toàn người gì?

Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng cũng là như thế, nếu là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ một người độ kiếp, bọn họ ngược lại là không có quá lo lắng, dù sao Yêu Hoàng thiên tư giỏi giang xuất chúng, dĩ vãng độ kiếp đều là thành thạo, thế nhưng lần này nhưng khác, lần này có Độ Ách Chân Nhân cùng gia nhập của Phu Dịch, thiên kiếp này sức mạnh sẽ tăng lên gấp bội, hơn nữa ba người đồng thời độ kiếp ở trong lịch sử căn bản không có đã xảy ra, thiên kiếp này rõ cuộc là bình thường thiên kiếp bao nhiêu lần, căn bản không có dẫm vào vết xe đổ, bọn họ cũng không tưởng tượng ra được, chỉ biết là, nhất định rất đáng sợ!

Điếc tai ham muốn tập tiếng sấm vẫn còn đang không dứt vang, nện trong lòng mỗi người điểm mấu chốt..... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 97: Thiên Kiếp Chi Lôi Không Phải Màu Vàng Gi?

“Đột phá!”

Ngay ở vừa mới cuồn cuộn mây đen che mặt trời thời khắc, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ cái thứ nhất theo trong nhập định tĩnh dậy, cảm nhận được trong cơ thể mình mênh mông yêu khí cùng cái kia gần như một tia lực lượng pháp tắc, Tâm Trung Kích động vạn phần, ròng rã một tháng ngồi bất động ngộ đạo, cuối cùng từ vạn ngàn pháp tắc bên trong lĩnh ngộ tới “Lôi Điện pháp tắc”, mặc dù chỉ có một tia, nhưng này lại làm cho tu sĩ đạt đến một mới độ cao — kim tiên cảnh, đối lập với Yêu tộc nói, xưng là thiên yêu cảnh, cả hai mặc dù tên gọi bất đồng, thế nhưng lại là cùng loại tu hành hệ thống, kì thực không có gì bản chất khác biệt.

Có thể tuyệt đối đừng xem thường này một tia Lôi Điện lực lượng pháp tắc, bởi vì pháp tắc chính là thiên địa nguồn gốc, tức là Thiên đạo thống ngự vạn vật lực lượng, mặc dù chỉ có một tia, nhưng đây là tuyệt đối là chất bay vọt!

Mượn Vệ Tử Dạ lĩnh ngộ được này một tia Lôi Điện pháp tắc nói, lúc trước đối chiến Thánh Thiên lão tổ thời gian, chỗ thi triển pháp thuật hệ sét, bất quá là nhận sự giúp đỡ của thiên thần lôi thôi, này Lý Tối vượt trội, Tiện Thị Nhất cái “vay mượn” chữ.

Cho nên vậy thì không phải chính hắn lôi, nếu muốn nói lại tỉ mỉ một điểm, cũng có thể giải thích làm, loại này lôi, hắn khống chế không dứt uy lực của nó, chỉ có thể chỉ dùng càng mạnh mẽ pháp lực cầu kết thiên địa pháp tắc, sau đó kêu gọi càng mạnh mẽ thiên lôi để bắn thân sử dụng.

Thế nhưng nắm giữ này một tia Lôi chi pháp tắc sau khi, vậy thì bất đồng,

nếu là ở Thánh Thiên lão tổ đổi chiến thời gian, Sở Dẫn Thiên lôi bên trong gia nhập này một tia lực lượng pháp tắc, cái kia Thánh Thiên lão tổ dùng quỷ tu thân cùng với đổi kháng, tất nhiên là chau chau đá xe, chỉ một đòn liền đem biến thành tro bụi của Kỳ Oanh, hơn nữa này thiên lôi uy lực, cũng sẽ theo hắn đổi với Lôi chi pháp tắc lĩnh ngộ mà tăng lên.

Mà ngày sau nếu như có thể đem toàn bộ Lôi chi pháp tắc hoàn toàn nắm giữ, liền có thể mang này pháp tắc chuyển đổi thành linh vực, coi là thật đi tới bước đi này ngày đó, người tu tiên cũng coi như là chánh thức đi về phía tu hành đỉnh cao, tức thành tựu trong truyền thuyết Tiên Đế Cảnh!

Tiên Đế Cảnh cũng không phải Tiên đế của Tiên Đinh, Tiên Đế Cảnh là một loại cảnh giới, mà người sau chỉ là tôn xưng thôi.

Trong truyền thuyết, từ Thái Cổ thời đại, tu vi đạt được tiên cảnh để tu sĩ liền mười cái đều không có, thế nhưng những người này, mỗi một vị đều là tu tiên chi đạo trên sự kiện quan trọng.

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ đột nhiên cảm giác được trong thiên địa, tựa hồ có một loại thần kỳ sức mạnh đưa hắn nhìn chăm chăm, làm như Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao nhiều năm, sống gần hai ngàn năm Yêu Hoàng, hắn tự nhiên biết đây là muốn làm gì.....

Độ kiếp!

Đột phá đến kim tiên cảnh sau khi, liền đem ứng đối 99 thiên kiếp, Vệ Tử Dạ minh bạch đạo lý này, tự nhiên cũng là không dám ở chỗ này độ kiếp, sợ liên lụy đến Độ Ách Chân Nhân cùng Phu Dịch, vì vậy hắn vội vàng đứng lên đi ra ngoài, ai biết đúng lúc này, Độ Ách Chân Nhân mở mắt ra, sau đó từ từ đứng dậy, cười nói: “Đạo hữu nào đi?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Độ kiếp!”

Độ Ách Chân Nhân cười cười nói: “Đồng thời.

”

Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, lập tức một đôi con mắt ở trên người hắn trên dưới đánh giá, khi hắn xác nhận Độ Ách Chân Nhân có điều Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi lúc, lập tức cười nói: “Đạo hữu chớ có nói đùa, bần đạo bây giờ muốn độ chính là 99 thiên kiếp, ngươi đến lúc này, không phải buổi sớm cho ngươi là phiền phức, e sợ kể cả ta đều phải bị liên lụy.”

Độ Ách Chân Nhân cười khổ một tiếng nói: “Đạo hữu chẳng lẽ không có cảm giác được, lần này thiên kiếp đều không phải là nhầm vào ngươi một người?”

“Hả?” Vệ Tử Dạ lập tức để tâm đi lĩnh hội phần này đến từ trên chín tầng trời uy thế, từ đó đi cảm thụ uy thế bên trong bao gồm vô thượng thần bao hàm.

Sau một lát, Vệ Tử Dạ đột nhiên cả kinh nói: “Này..... không ngừng nhầm vào hai người chúng ta!”

“Còn có ai?” Độ Ách Chân Nhân chênh lệch Vệ Tử Dạ một cảnh giới lớn, vừa mới cảm ứng được đây là nhầm vào hai người đồng thời thiên kiếp, lại là bởi vì hắn chính mình cũng là thiên kiếp mục tiêu, cho nên mới phát giác ra, hắn gan dạ bên trong nghĩ đến ngoại trừ hai người bọn họ ở ngoài, lại còn có một người!

Vệ Tử Dạ còn chưa mở lời, nhưng có phía sau truyền đến 1 thiếu niên có tiếng, trong lời tràn ngập áy náy: “Thật không tiễn, người thứ 3 là ta.....”

Độ Ách Chân Nhân nhất thời cả kinh, mặc dù hắn biết bên trong tòa đại điện này, bây giờ tổng cộng thì ba người, mở miệng nói chuyện tất nhiên là Phu Dịch không thể nghi ngờ, thế nhưng hắn nhưng vẫn là xoay người, khó có thể tin thấy Phu Dịch, hắn vạn lần không ngờ, Phu Dịch cũng sẽ quay vào thiên kiếp bên trong.

Vệ Tử Dạ đầy mặt vẻ nghi hoặc, khi hắn cẩn thận quan sát Phu Dịch sau khi,

xác định hắn chỉ là vừa mới đột phá đến Địa Tiên Cảnh thời gian, khó có thể tin nói: “Trong truyền thuyết có thể làm cho thiên kiếp đồng thời khóa chặt, bình thường đều là tu vi tiếp cận người, ta thật sự không nghĩ ra, người này Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, là như thế nào bị ta đây 99 thiên kiếp nhìn chằm chằm, chẳng lẽ là người công pháp nguyên nhân?”

Phu Dịch lắc lắc đầu, thở dài nói: “Cái này e sợ trong thời gian ngắn nói không rõ ràng, thiên kiếp đã gây nên, chúng ta còn là mau nhanh rời đi nơi này đi, nếu không truyền thừa này mấy ngàn năm Thanh Vân bảo điện thì cũng bị chúng ta làm phiền hà.”

“Tốt..... chúng ta đi hướng hậu sơn rừng cây a, nơi đó vị trí hẻo lánh, còn có đại trận hộ sơn có thể làm suy yếu thiên kiếp lực lượng, ta Thanh Vân Sơn mấy ngàn năm qua độ kiếp cùng ở chỗ này.” Độ Ách Chân Nhân tùy tiện nói.

“Tốt.”

Vì vậy một nhóm ba người dùng Độ Ách Chân Nhân dẫn đầu, ra Thanh Vân Điện, hướng về Hậu Sơn Thủ Lâm mà đi.

Chuyện này, vừa lúc bị tăm kiêm bộ cả đám nhìn thấy, lại là để những người này trong lòng càng căng thẳng hơn.

Tất cả mọi người đang suy đoán Phu Dịch vì sao lại bị thiên kiếp khóa chặt, kể cả kinh nghiệm lão luyện Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân, cũng là không rõ này mỗi một bên trong nguyên do.

Chỉ có Phu Dịch chính mình rõ ràng, lần này đã bị kim tiên cảnh mới hướng thụ 99 thiên kiếp, hắn là hai cái nguyên nhân, đệ nhất chính là công pháp nguyên nhân.

“Hắn tu luyện đất hoang trải qua” chính là Thái Cổ thời đại không có Thượng Tiên pháp, liền cửu kiếp Tiên quyết hàng ngũ, tu hành phương pháp này sau khi, mỗi chín năm sẽ trải qua một lần thiên kiếp gột rửa, hơn nữa tăng lên cảnh giới

lúc chắc chắn gặp thiên kiếp.

Nói cách khác, cả đời này, hắn đem sẽ bị thiên kiếp như là con ruột bình thường quan tâm, nhàn hạ đến không có chuyện gì, thì sẽ bị lôi cong queo vài cái.

Lần này thiên kiếp mặc dù cùng lần trước cách thời gian có chút ngắn, có điều hơn tháng, đó là bởi vì hắn lần trước chưa đem Đạo Quả toàn bộ hấp thu, không thể một lần đột phá đến Địa Tiên Cảnh, cho nên Thiên đạo đã phán định này thuộc về hai cái tu hành giai đoạn, hơn nữa cũng không biết nên nói hắn số may, còn là vận may quá kém, lần này vừa đang gặp gỡ Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân độ kiếp, bởi vì ba người khoảng cách quá gần, đơn giản kể cả hắn đồng thời chào hỏi.

Mà cái nguyên nhân thứ hai, liền là vì lần trước lúc độ kiếp chính mình thái quá hung hăng, cho tới bây giờ hắn còn rõ ràng nhớ tới lần trước thiên kiếp trong mắt dần hiện ra cái kia một luồng oán hận, hôm nay vừa vặn vay mượn Vệ Tử Dạ đột tồn kim tiên cảnh cơ hội hạ xuống 99 thiên kiếp, cũng coi như là dùng việc công để báo thù riêng.

Đương nhiên, cái nguyên nhân thứ hai chỉ là hắn suy đoán, này Thiên đạo đến tột cùng có hay không cảm tình, hắn cũng không có thể xác định, bất quá dưới mắt này 99 thiên kiếp lại là thật đến rồi, hơn nữa thật đưa hắn khóa chặt, lúc này coi như hắn muốn trốn thế giới khác bên trong tạm lánh phong ba, nhưng cũng là không còn kịp rồi.

Thanh Vân Sơn phía sau núi rừng cây cách Thanh Vân Điện có điều ngàn trượng xa, ba người rất nhanh chạy tới, Độ Ách Chân Nhân lập tức khởi động đại trận hộ sơn.

Dù sao bây giờ đối mặt chính là 99 thiên kiếp, ròng rã 81 đạo thiên lôi, hơn nữa cỗ sau mạnh hơn cỗ trước, đây có thể không qua loa được, này đại trận hộ sơn mặc dù không thể đem này 99 thiên kiếp toàn bộ đỡ, nhưng cũng là có thể

ngăn một đao là một đao.

Ngay ở đại trận hộ sơn vừa mới khởi động thời khắc, mây đen bên trong đột nhiên dò ra hai con che trời bàn tay lớn, đem trǎm trượng dầy tầng mây đẩy ra, lộ ra một con thoáng hiện kim quang con mắt, chính là thiên kiếp mắt.

Ba người lập tức mỗi loại đem tự thân trạng thái điều chỉnh chí cao tốt, quanh thân khí thế leo lên đến mức tận cùng, chuẩn bị bất cứ lúc nào ứng đối thiên kiếp chi lôi.

Trên bầu trời, tiếng sấm vang rền, vô số đao chớp giật như là Chân long bình thường qua lại ở trong tầng mây, một tiếng cao hơn một tiếng phong tiếng hô phảng phất thần thú kêu lên số, toàn bộ Thanh Vân Sơn đầu như đổi mặt tận thế bình thường, cực kỳ kinh khủng.

“Đến rồi!”

Theo Vệ Tử Dạ quát khẽ một tiếng, trong thiên địa mạnh sáng ngời, một cái như là cối xay phẩm chất chớp giật hóa thành một con kim long, cả người mạo hiểm điện quang như là từng mảng từng mảng trông rất sống động vảy, mang theo như rồng gầm bình thường vang vọng đất trời tiếng xé gió, dùng hủy thiên diệt địa phong thái hướng về ba người lao xuống mà đến.

“Như thế nào là màu vàng chớp giật?” Độ Ách Chân Nhân lập tức sững sốt, cả đời này hắn vượt qua thiên kiếp có ít nhất 20 nhiều lần, chưa từng gặp màu vàng chớp giật, không khỏi kinh ngạc nói.

Vệ Tử Dạ đồng dạng kinh ngạc vạn phần, thân là Yêu tộc, đời này của hắn độ kiếp số lần sớm phá trǎm, nhưng cũng chưa từng gặp khí thế như vậy hung mãnh, giống như Chân long hiện thế bình thường thiên lôi, chờ nói chi là này màu vàng tránh điện.

Ai biết ngay ở hai người này nghi hoặc thời gian, nhưng có Phu Dịch hỏi ngược lại: “Thiên kiếp không phải cái này hình dáng gì? Ta lần trước độ kiếp

chính là như vậy……”

“……” hai người nhất thời có một loại trời đất quay cuồng cảm giác, cảm tình này màu vàng chớp giật lại là vì cái nho nhỏ Địa Tiên Cảnh tu sĩ gia nhập lần này thiên kiếp mới đưa đến biến hóa, hơn nữa quan trọng nhất chính là, hẵn lại ở Tân Tiên cảnh thời gian, đã trải qua độ kiếp!

Lúc này, thiên kiếp chi lôi biến thành kim long cách Thanh Vân Sơn đỉnh ước chừng còn có trăm trượng thời gian, Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân cũng không kịp nhớ này tia chớp màu vàng óng việc, lập tức đem tự thân tu vi ngưng ở mỗi loại phán quan bút cùng phất trần bên trong, chuẩn bị phản kháng thiên kiếp.

Nhưng có Phu Dịch quát to một tiếng nói: “Ta đi tới, hai vị tiên bối gìn giữ thực lực trước tiên, ta không chịu nổi trong khi các ngươi trở lên!”

Nói xong Phu Dịch đem linh khí đưa vào Chu Tước thần kiêm bên trong, sau đó như là lúc trước độ kiếp bình thường đem tung, Chu Tước thần kiêm nhất thời hóa thành một con vô cùng to lớn Chu Tước phóng lên cao, Phu Dịch cùng lúc đó theo sát phía sau đẩy đuổi theo.

Chu Tước cùng Lôi Điện biến thành kim long chạm vào nhau, kim long lập tức bị đánh nát bấy, vô số hồn quang ở khôn trung nhanh chóng bay trốn, giống như pháo hoa rực rỡ vô cùng, đẹp khiến người ta nghẹt thở.

Thế nhưng bất kể là trong khi ứng kiếp ba người, còn là theo sát phía sau mà đến khán giả một trái tim đều bày ra tối táo tử mắt.

“Đó là Vệ tiên bối gì?” Trương Trọng Kiên tuỳ tùng Độ Ách Chân Nhân tám trăm năm, tự nhiên biết cõi này thủ đoạn tuyệt đối không phải Độ Ách Chân Nhân gây nên, lập tức theo bản năng nói rồi như vậy một câu, như là ở từ tự nói, vừa tựa hồ đang tìm hỏi Trương Thiên Vũ bọn người.

“Đó là Phu Dịch đang đối kháng với thiên kiếp!” Biết Phu Dịch thủ đoạn

Trương Thiên Vũ lập tức kinh ngạc nói. &# 32;

Trương Trọng Kiên vừa nghe nhất thời kinh hãi cả kinh, này thiên lôi trận thức rung chuyển trời đất, cho dù là hẵn năm đó độ Địa Tiên Cảnh trung kỳ thiên kiếp, đều không có uy lực này một phần trăm, Phu Dịch lúc trước bất quá là nửa bước tu vi của Địa Tiên Cảnh, bây giờ gần như chỉ là đã qua một tháng mà thôi, nhiều nhất cũng chính là đột đến Địa Tiên Cảnh thôi, lại một mình đối kháng đáng sợ như thế thiên lôi!

“Này thiên lôi tại sao là màu vàng? Ta nhớ tới sư huynh các ngươi độ kiếp trong khi đều là màu bạc thiên lôi a, có phải đây là 99 thiên kiếp?” Đúng lúc này, Lý Tĩnh đột nhiên nhìn ra thiên kiếp này không giống người thường, lập tức hỏi.

Trải qua Lý Tĩnh này vừa đề tĩnh, Thanh Vân Môn chúng đệ tử lập tức phản ứng lại, bọn họ đều là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, hoặc nhiều hoặc ít đều đã trải qua thiên kiếp, theo đạo lý mà thiên kiếp chi lôi đích thật là màu bạc, chưa từng gặp màu vàng lôi.

Vệ Băng nghĩ đến muôn, tùy tiện nói: “Không sai, thiên lôi vẻ hẵn là màu bạc, có lẽ, đây là 99 thiên kiếp đặc biệt trận chiến a.”

“Không đúng!” Đúng lúc này, Trương Trọng Kiên đột nhiên sắc mặt ngưng trọng nói: “300 năm trước, ta đã tuỳ tùng sư phụ đi tới Côn Lôn núi, may mắn từng trải qua Huyền Thanh thượng nhân độ 99 thiên kiếp, lúc đó thiên kiếp chi lôi màu sắc cùng như chúng ta, cho nên này màu vàng thiên lôi, cùng 99 thiên kiếp tuyệt đối không quan hệ.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 98: Tay Không Đẹp Sức Cướp Rồng

Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ ở Phu Dịch lúc độ kiếp, đã bị Phu Dịch đuổi theo Đáo Liễu Dị bên trong thế giới, bọn họ cũng không có nhìn thấy Phu Dịch lúc trước lúc độ kiếp chính là này màu vàng kiếp lôi, cho nên nhóm người này cũng không biết trong đó nguyên do.

Mọi người ở đây đang nghiên cứu này lôi tại sao màu vàng thời gian, đạo thứ hai tính cả đạo kiếp lôi thứ ba từ trên trời giáng xuống, thần lôi vẫn như cũ như là kim long bình thường, cả người tản ra hồ quang giương nanh múa vuốt hướng về Phu Dịch mà đến.

Đáng tiếc này hai cái màu vàng rồng sét vẫn như cũ cùng lần trước độ kiếp bình thường, khó chặn xông thẳng cửu tiêu Chu Tước một đòn, dễ dàng sụp đổ.

Tình cảnh này nhìn ra xa xa khán giả đều là tặc lưỡi liên tục, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng cái này chưa bao giờ hiển sơn lộ thủy Tân Tiên cảnh tu sĩ lại ác liệt như vậy, Y Băng Nhất đánh mạnh thì đánh tan ba đạo kiếp lôi, hơn nữa cái kia khổng lồ Chu Tước bóng người thân hình như trước không giảm, xông thẳng cửu tiêu bên trên cướp mắt mà đi.

Đặc biệt là Trương Trọng Kiên cùng Lý Tĩnh, bọn họ trên Thú Xuất tay cùng Vệ Tử Dạ bọn họ hợp chiến Hàn Đức Nhượng thời gian, Phu Dịch đều không phải là ra tay, bọn họ còn tưởng rằng Phu Dịch chỉ là một té đi chiếc lọ mà thôi, mặc dù là sau đó ở thời khắc mấu chốt ra tay đánh lén Hàn Đức Nhượng, dùng tu vi của bọn họ cũng căn bản không nhìn ra Phong Thiên Kính bắn lam quang hung hăng, chỉ tưởng Vệ Tử Dạ đem Hàn Đức Nhượng bức tử.

Bọn họ làm sao căn bản sẽ không hướng về Phu Dịch trên người muôn, cho

nên bọn họ cũng căn bản là không biết là bức tử kỳ thực của Hàn Đức Nhượng chính là ít nhiều Phu Dịch ở thời khắc mấu chốt đánh lén, bởi vì chính là Phong Thiên Kính bên trong bắn ra nược lực lượng đem Hàn Đức Nhượng áp chế, Tài Nhượng Tha ôm hăn phải chết đến chết, cháy hết tinh hoa sinh mệnh thả ra tận thế thận ngươi mắt này 1 tốn nhân bất lợi kỹ cấm thuật.

Thiên uy không thể lừa gạt!

Ngay ở 1 quẫn chúng thán phục thời gian, trên chín tầng trời trực tiếp hạ xuống vô số kim long, chỉ là qua giây lát liền đem Chu Tước nuốt hết!

Tất cả mọi người nín thở, trông chờ kỳ tích phát sinh!

“Thần!”

Trương Trọng Kiên không khỏi kêu lên một tiếng, chỉ thấy vô số rồng sét cùng Chu Tước dây dưa ước chừng mười hơi sau khi, vô số kim long hóa thành vô số hồ quang ở điện không trung thoáng hiện, mà Chu Tước khổng lồ mà ngừng tụ bóng người, bất quá là đổi có chút hư ảo mà thôi, vẫn như cũ dùng nhất phi trùng thiên tư thế không dứt hướng về trên chín tầng trời leo lên.

Nương theo lấy Chu Tước giương cánh, mọi người tựa hồ mơ hồ còn nghe được “biu” một tiếng kêu to.

Mọi người không cho là thế, mà Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ nghe đến này một tiếng sau khi, lại là kinh hãi đến biến sắc!

Người trong thiên hạ cùng cho rằng Chu Tước cùng phượng hoàng tiếng kêu to độc nhất vô nhị, chỉ có Phu Dịch ba người biết, thánh linh âm thanh của Chu Tước đều không phải là phượng hót, ♦k âm thanh chính là này “biu! Biu!” Có tiếng.

Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ nhìn chăm chú hướng về Chu Tước bóng người nhìn tới, lúc này mới nhìn thấy, chỉ thấy Chu Tước bóng người bên trong

chẳng biết lúc nào xuất hiện một con cùng Chu Tước bóng người giống nhau như đúc,

Rồi lại nhỏ vô số lần phiên bản bỏ túi Chu Tước.

“Hả!” Nhìn thấy Chu Tước sau khi, hai người lập tức liền hiểu, này Chu Tước dùng đỡ đáng sợ như thế thiên kiếp chi lôi, muốn nhất định là Chu Tước oai, dù sao Chu Tước chính là tiên thiên thánh linh, trong thiên địa con cưng.

Lúc trước càng dùng còn nhỏ thân hình bùng phát đến vô cùng mạnh mẽ sức mạnh, gần như là thời kỳ ấu thơ liền trực tiếp thi triển đạo gia không có Thượng Tiên pháp “Thái Nhất Huyền ♦ phàn bức tranh benzen ♦ Long Khiếu Vân của Thiên Tiên Cảnh đánh tè ra quần, sau khi mặc dù hôn mê thời gian rất lâu, thế nhưng bọn họ tin tưởng, lúc này Chu Tước chỉ có thể mạnh hơn lúc đó mà không phải càng yếu hơn!

Trước tiên có Phu Dịch dùng một giới phàm tục đối kháng trời xanh, hiện có Chu Tước coi rẻ thiên kiếp.

Nhất thời, trời xanh tức giận, thiên kiếp trong mắt dần hiện ra một trận sặc thái sặc sỡ!

Phu Dịch trong lòng nhất thời căng thẳng, vốn ở Chu Tước đối kháng đệ tam đầy cái kia vô số thiên lôi biến thành kim long thời gian, hắn đã làm xong thất bại chuẩn bị, ai biết ngay ở thời khắc mấu chốt này, Chu Tước đột nhiên thức tỉnh, trực tiếp theo mõm bên trong phóng lên cao, cả người phụ với ngô đồng mộc biến thành Chu Tước bóng người bên trong, đột ngột mang rơi xuống này vô biên trời giận!

Lúc này thiên kiếp mắt phát động vô thượng thiên uy đã đạt đến cường thịnh, nếu là Chu Tước lại xông lên nói, tất nhiên bị thương nặng, không làm được càng sẽ trực tiếp chết đi.

Phu Dịch lập tức hét lớn một tiếng: “Trở về!”

Phu Dịch này quát to một tiếng, Vệ Tử Dạ cùng Đô Ách Chân Nhân nghe vào trong tai nhất thời sững sốt

Gọi về phi kiếm căn bản không cần nói chuyện, rất rõ ràng một câu nói này không phải nói với phi kiếm kia, chẳng lẽ còn có người thứ tư muốn độ kiếp?

Hai người không khỏi giật mình ở nơi đó không nhúc nhích, đây rốt cuộc là bao nhiêu người ở độ kiếp?

Thế nhưng Chu Tước phảng phất không nghe thấy Phu Dịch kêu gọi bình thường, vẫn như cũ hướng về thiên kiếp mắt phóng đi.

Chu Tước là trời sinh thánh linh, là Thiên đạo con cưng, đồng dạng là trong thiên địa vô thượng cao quý tồn tại, có như vậy thân phận ♦k, tự nhiên có thuộc về ♦k tôn nghiêm của chính mình, tầm thường thiên kiếp mắt, há có thể để ♦k lùi bước?

Mặc dù là hôm nay ở thiên kiếp bên dưới biển thành tro bụi, cũng phải định thiên lập địa!

Cho nên Chu Tước đối với tiếng quát tháo của Phu Dịch mắt điếc tai ngơ, vẫn như cũ điều khiển ngô đồng mộc chõ hóa thành Chu Tước bóng người giương cánh bay cao, xông thẳng trên chín tầng trời.

Đột nhiên, thiên kiếp mắt phát sinh một đạo không nhận rõ màu sắc, cực kỳ mát mắt ánh sáng, sau đó theo trên bầu trời hạ xuống đỏ, cam, vàng, màu xanh, xanh, lam, tím bảy màu Chân long một cái, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hướng về Chu Tước chặn giết mà đến.

Mọi người tại đây nhìn thấy như thế thiên kiếp toàn bộ như là bị trời hạn sấm sét bỗng bình thường, mỗi người nhếch miệng, không biết nói cái gì cho phải.

Lúc này thiên kiếp đã hoàn toàn siêu thoát rồi bọn họ đối với thiên kiếp nhận thức, lúc trước màu vàng kiếp lôi đã đủ để kinh thế hãi tục, bây giờ bảy màu

kiếp lôi càng từ xưa đến nay chưa hề có.

“Tại sao lại như vậy?” Độ Ách Chân Nhân kinh ngạc vô cùng, dù hắn tu hành ngàn năm, cũng không có thể hiểu được lúc này vẫn đề đến tột cùng xuất hiện ở nơi nào.

Vệ Tử Dạ đồng dạng vẻ mặt mông ép, Yêu tộc bí pháp bên trong đích xác có màu vàng lôi, kiếp lôi mặc dù bình thường dùng ngân lôi tư thế xuất hiện, mặc dù mấy người cùng độ kiếp hoặc là bởi vì Phu Dịch công pháp đặc thù, thiên kiếp tăng lên uy lực xuất hiện kim lôi ngược lại cũng thôi, cái này còn là ở vào phạm vi nhận biết trong vòng.

Thế nhưng trước mắt này bảy màu kiếp lôi lại là từ xưa đến nay chưa hề có, chưa từng nghe thấy, mà này bảy màu kiếp lôi xuất hiện ở kim lôi sau khi, uy lực của nó tuyệt đối ở kim lôi bên trên.

Mắt thấy bảy màu kiếp lôi giương nanh múa vuốt mà đến, Chu Tước lại không thấy có chút ý tránh né, Phu Dịch vội vàng tê lén phong thiên cảnh, kéo huyền vũ nút bấm, đem lực lượng phát huy đến mức tận cùng.

Chỉ thấy mặt kính tránh ra một bóng đen, sau đó thấy gió tức tăng, chỉ là lập tức liền biến thành một tòa Tham Thiên Cự Phong đón đầu xông lên cửu tiêu, chỉ trong nháy mắt liền vượt qua tốc độ của Chu Tước, đâm đầu vào cái kia bảy màu cướp rồng.

“Âm!”

Chỉ nghe một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, toà kia Tham Thiên Cự Phong bị cái kia bảy màu cướp rồng va chạm trực tiếp nát bấy!

“Phụp.....”

Lần này làm phép Phu Dịch đi chính là kéo dài làm phép phương thức, tinh, khí, thần tam nguyên hợp nhất tụ ở Phong Thiên Kính trên, cho nên Tham Thiên

Cự Phong một khi nát bấy, một luồng vô cùng mạnh mẽ cắn trả lực lượng liền truyền tới Phu Dịch trong cơ thể, Phu Dịch chỉ cảm thấy ngực tinh lực kịch liệt lăn lộn, mạnh phun ra một hơi tụ huyết lúc này mới cảm thấy dễ chịu một vài.

Cũng may lúc này hắn đã là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, linh khí tăng lên gấp mươi lần có thừa, như thế cường độ lực lượng gần như tiêu hao hắn tám phần linh khí, còn có hai phần mươi đủ để duy trì hắn đáp máy bay ngừng giữa không trung.

“Trở về!”

Gặp mắt bảy màu cướp rồng cùng Chu Tước còn sót lại không đủ mươi trượng thời gian, trước một bước cảm thụ qua kiếp lôi khủng bố lực lượng Phu Dịch lại lớn tiếng kêu gọi Chu Tước, thế nhưng Chu Tước có ấy tôn nghiêm của chính mình, đừng nói là này bảy màu kiếp lôi, cho dù là so với cái này mạnh gấp trăm lần, một ngàn gấp nhiều lần, thậm chí là trời phạt giáng lâm, ♦k cũng tuyệt đối sẽ không lui bước!

“Biu!”

Làm bảy màu kiếp lôi biến thành Chân long cùng Chu Tước đụng vào nhau sau khi, đầu tiên nghe đến chính là Chu Tước một tiếng cực kỳ thê thảm kêu to.

Phu Dịch nghe đến này một tiếng hét thảm sau khi, toàn thân bắp thịt đều ở đây nhịn không được run rẩy, lập tức đem chỗ hơn linh lực toàn bộ vải với thân thể bên trong, ba thước xích diễm lập tức trải rộng toàn thân, cả người như là bị ngọn lửa hừng hực thiêu đốt vậy.

Ngay sau đó Phu Dịch một tiếng rống to, hai tay nắm tay, hóa thành một đạo xích quang phóng lên cao.

Xích quang trực tiếp nhào tới cách hắn gần nhất Xích long bên cạnh người, tay trái thành chộp trực tiếp đem cái kia sùng rồng nắm ở trong tay, tiện tay tay phải một cái trọng quyền mạnh đánh vào cái kia khổng lồ đầu rồng bên

trên.

“Grào……” không biết là ảo giác còn là quả thực như thế, Phu Dịch phảng phất nghe đến một tiếng rồng gầm!

Cái kia Xích long bị Phu Dịch tầng tầng oán giận một cái trọng quyến thân, lại đem khổng lồ đầu rồng quay lại, trực tiếp theo miệng rồng bên trong phun ra một đạo màu đỏ chớp giật!

Phu Dịch không dám gắng đón đỡ, tay trái hơi dùng sức, kéo cả người lại vọt đến Xích long sau đầu, lập tức vừa là một cái trọng quyến mạnh đánh mạnh tại đầu rồng bên trên.

Kế tiếp, Xích long như là giỗng như bị điên rung dùi đắc ý, đáng tiếc lại vô luân như thế nào đều bắt không được Phu Dịch, cũng không biết bị Phu Dịch đánh nhiều hay ít quyến, viên kia khổng lồ đầu rồng đột nhiên phát sinh “Oành” một tiếng, sau đó tựa như khí cầu nổ tung bình thường, hóa thành từng tia từng tia màu đỏ hổ quang, không dứt lấp loé.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, thế nhưng lúc này lại đều không phải là hăn nghỉ ngơi trong khi, bởi vì còn lại sáu cái cướp rồng còn ở không dứt kêu lên cǎn Chu Tước, mà Chu Tước hiển nhiên không hề sức chống đỡ.

Có nghị lực không có nghĩa là có thực lực, thực lực của Chu Tước còn không đủ để đối kháng bảy màu cướp rồng!

Vì vậy Phu Dịch dùng đồng dạng thủ pháp, tiếp tục vồ giết cam rồng……

“Khỉ gió…… ta không nhìn lầm chứ, tên kia lại dùng một đôi nhục quyến đem kiếp lôi biến thành Chân long đánh nổ……” thấy Phu Dịch dùng như thế biến thái thủ pháp cùng bảy màu cướp rồng vật lộn, Thanh Vân Môn phần đông trong hàng đệ tử, rốt cục có một không nhịn được kêu lên sợ hãi.

“Sư huynh, người thật có thể bắt được lôi gì?” Cùng lúc đó, một người đệ tử

khác hướng về Trương Trọng Kiên thỉnh giáo đạo.

Trương Trọng Kiên nghe đến vấn đề này, nhất thời đầy mặt mộng ép, chỉ phải bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, đừng nói người có thể hay không cầm lấy lôi, là hắn gì chỉ nói riêng này kiếp lôi hóa thành rồng, hắn đều chưa từng nghe nói, hay là trước có kim long, sau đó vừa nhảy ra này bảy màu rồng.....

“Quá trâu ép.....” Lý Tĩnh thấy lúc trước cùng hắn đồng dạng làm Tân Tiên cảnh đỉnh cao Phu Dịch, lúc này lại đứng ở trên chín tầng trời, cùng kiếp lôi biến thành Chân long dục huyết phẫn chiến, thẳng nhìn ra cả người nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lúc này chính mình chính là Phu Dịch.....

“Đạo hữu.....” Độ Ách Chân Nhân lúc này cũng là cả kinh nói không ra lời, chỉ là miễn cưỡng nói ra hai chữ này, liền ra lại không phát ra được thanh âm nào.

Vệ Tử Dạ cũng còn tốt một vài, ít nhất còn có thể nói ra một câu hoàn chỉnh nói, có điều câu nói này bên trong, lại là tràn ngập lo lắng: “Nếu như coi là thật theo chín chín tám mươi mốt đạo kiếp lôi tính nói, vừa rồi đệ tam đầy kiếp lôi số lượng sớm hơn trăm, nếu là theo 81 sóng nhỏ kiếp lôi nói, này thứ tư sóng nhỏ liền cường đại như tư, lại sau này chúng ta như thế nào ngăn cản?”

Độ Ách Chân Nhân nghe đến nói của Vệ Tử Dạ sau, không khỏi hoảng hốt, lúc này còn là nghiên cứu vấn đề này trong khi gì?

Lúc này dùng sức nuốt từng ngụm nước bọt, lúc này mới nhắc nhở: “Đạo hữu, lúc này đã không cần đi nghiên cứu lần này thiên kiếp uy lực, ngươi bây giờ nên chú ý chính là cái kia kêu Phu Dịch thiếu niên, đến tột cùng dựa vào cái gì dùng một đôi tay không cùng này cướp rồng chiến đấu, quan trọng hơn chính là, rõ ràng chỉ là cướp rồng, tại sao chúng nó phảng phất giống như là có sinh mệnh Chân long bình thường!”

Vệ Tử Dạ làm sao không khiếp sợ, mới vừa nói gì một câu, chỉ là bởi vì hắn trong tiềm thức hoàn toàn không tin tưởng trước mắt chứng kiến tất cả những

thứ này, hắn đang khả năng đem này 1 hình ảnh nhìn thành là ảo cảnh, bây giờ bị Độ Ách Chân Nhân vừa đề tỉnh, rốt cục tỉnh ngộ lại, trước mắt tất cả những thứ này căn bản là không phải ảo cảnh, đó là chân chán thật thật tồn tại gì đó.

Kiếp lôi lại có thể hóa thành như là có sinh mệnh Chân long vậy!

Một vừa mới bước vào tiểu tử của Địa Tiên Cảnh, lại tay không cùng với đọ sức!

Trước mắt này nói mơ giữa ban ngày bình thường hình ảnh, thật còn là nguyên lai thế giới kia gì? (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
[dtv-ebook.com](#)

Chương 99: Lôi Hóa Kỳ Lân

Mọi người đều ở kinh hãi ngẩn người bên trong, thế nhưng trên chín tầng trời trận chiến đấu này lại chưa bao giờ dừng lại qua dù cho trong nháy mắt.

Phu Dịch xích diễm hộ thể, như là lửa cháy Chiến Thần bình thường, cầm lấy một con rồng chính là đánh đập một trận tàn bạo, gần như một phút thời gian, liền đánh bạo ba con cướp rồng.

Phu Dịch đem Hoàng Long đánh nổ sau khi, lập tức vừa đánh về phía Lục Long, nhưng ngay ở hắn một tay nắm được sừng rồng thời gian, trong đầu đột nhiên hỗn loạn, hộ thể lửa cháy lập tức tối sầm lại, cầm lấy sừng rồng tay trái lập tức tựa như giỗng như bị chạm điện, một luồng xót ruột nỗi đau thăng vào nội tâm.

Này một luồng đau nhức lập tức liền kích thích đến tinh thần của hắn, trong đầu đột nhiên thông suốt lập tức tỉnh táo lại, Phu Dịch vội vàng buông tay, sau đó toàn lực vận chuyển Đan Điện linh khí, này mới phát hiện lúc này cái kia giống như Thái Dương bình thường màu đỏ kim đan vô cùng lu mờ ảm đạm, kể cả chung quanh này màu sắc sặc sỡ Tiểu Đan, nhìn qua cũng là âm u đầy tử khí hình dáng, không chút nào gấp lúc trước sinh động.

Lúc này hộ thể lửa cháy sớm không thể bên ngoài, chỉ có thể miễn cưỡng vải với quanh thân da dẻ, cứu thiên lãm lãm trận gió thổi tới trên người của hắn, mặc dù không thể gây tổn thương cho ấy da lười, nhưng vẫn là như dao cắt bình thường đau đớn.

Phu Dịch lúc này cực kỳ không cam lòng, bất quá hắn cũng biết, đây đã là cực hạn của hắn, thật sự nếu không trở về mặt đất, trước mắt còn lại này bốn cái

cướp rồng, tùy ý một cái tùy tiện nhúc nhích một chút vuốt rồng hoặc nôn cái quả cầu sét, đều có thể đưa hắn đánh vào vạn kiếp bất phục, thậm chí là biến thành tro bụi.

Phu Dịch lòng hệ Chu Tước an nguy, vội vàng nhìn về phía ấy nhìn tới, chỉ thấy Chu Tước lúc này bóng người mặc dù vừa hư ảo một thành, lại là vẫn như cũ sanh long hoạt hổ, đại chiến bốn cái cướp rồng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Vô số lửa cháy cùng các màu hổ quang ở lần lượt va chạm dưới vầng tú phía, nhìn qua như yên hỏa bình thường rực rỡ.

Phu Dịch lúc này mới yên lòng lại, sau đó điều khiển đám mây trực tiếp rơi vào đại trận hộ sơn bên trong.

Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân mặc dù hiểu kỳ vô cùng, có vô số cái vấn đề muốn hỏi, thế nhưng Phu Dịch một con trống vào đại trận sau khi, lợi dụng Ngũ Khí Triều Nguyên phong thái ngồi xếp bằng trên đất nhập định điều tức.

Nhập định sau khi, Đan Điền bên trong màu đỏ nội đan không dứt xoay tròn, như là cái mạnh mẽ vòng xoáy bình thường, không dứt theo quanh thân Tiểu Đan cùng hai mạch nhâm đốc bên trong hấp dẫn thiên địa linh khí, mà có này cỗ mạnh mẽ lực hấp dẫn sau khi, Phu Dịch cũng không còn là Tân Tiên Cảnh thời gian như vậy chủ yếu dựa vào thiên linh huyệt cùng hít thở làm như hấp thu linh khí chủ yếu cách, chỉ thấy vô số thiên địa linh khí theo quanh thân của hắn 108 đại huyệt, điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, ngay sau đó liền bị màu đỏ nội đan hút đi!

Lúc này bản thể của hắn giống như một mạnh mẽ hổ đen bình thường, không dứt hấp thu linh khí của Thanh Vân Sơn, theo linh khí khôi phục, Phu Dịch quanh thân mơ hồ có một tầng ánh lửa lấp loé, thăng nhín ra hai người có chút ngẩn người.

“Này trong lồng ngực ngũ khí như thế mãnh liệt! Hắn thật chính là Địa Tiên

Cảnh giai đoạn trước giờ?" Vệ Tử Dạ thấy bốn phía thiên địa linh khí như là điên rồi như hướng về Phu Dịch tuôn tới, không khỏi thán phục một tiếng!

Gần như một phút thời gian,

Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân liền nhìn thấy Phu Dịch quanh thân từ từ đổi phảng phất thực chất màu đỏ ánh lửa, trong lồng ngực ngũ khí càng như thực chất giống như phát sinh sóng triều bình thường mênh mông có tiếng, cẩn thận nhắm mắt lại cẩn thận đi cảm thụ phần này linh khí linh bao hàm, lại phát hiện Phu Dịch lúc này trong cơ thể linh khí gốc gác không chút nào thua Thiên Tiên Cảnh sơ kỳ lượng!

Duy nhất không so với, của Thiên Tiên Cảnh chính là lúc này hắn chỉ là cảnh giới của Địa Tiên Cảnh, chỉ tu đến Âm thần, vẫn chưa thể luyện Dương Thần, cho nên linh khí mặc dù mạnh mẽ, chất lại là chênh lệch một bậc.

Như thế nào Âm thần, Dương Thần?

Âm thần chính là thể nhân quen thuộc trong lồng ngực ngũ khí, trong lồng ngực ngũ khí vừa gọi bằng khí ngũ hành, chia ra làm lòng, lá gan, tỳ, lá phổi, thận, phân biệt đối ứng lửa, mộc, đất, kim, nước.

Chỉ cần đem này ngũ khí tu luyện đến đại thành, tu sĩ liền có thể mang này trong lồng ngực gieo xuống đang ngũ hành sinh sôi liên tục đại trận, bất kể là ở trong chiến đấu hoặc là linh khí cực kỳ cắn cỗi hoàn cảnh ác liệt bên trong, cũng có thể từ từ khôi phục linh khí.

Cho nên này cũng chính là Tán Tiên Cảnh tu sĩ vô luận như thế nào đều đánh không lại Địa Tiên Cảnh tu sĩ nguyên nhân, không nói đến Địa Tiên Cảnh tu sĩ sơ kỳ tu sĩ vốn thì cao hơn Tán Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ gấp mười lần linh khí, quan trọng nhất chính là, tu sĩ của Địa Tiên Cảnh ở trong chiến đấu này trong lồng ngực ngũ khí gieo xuống đang ngũ hành sinh sôi liên tục đại trận có thể liên miên bất tuyệt vì đó bổ sung linh lực, mặc dù nhất định là không đuổi kịp lúc chiến đấu linh khí tiêu hao, nhưng so với Tán Tiên Cảnh chỉ tiêu mà không kiểm

tới nói, lại là phảng phất gian dối vậy.

Làm tu sĩ đem trong lồng ngực ngũ khí sửa đến cực điểm chẽ sau, liền có thể mang này ngũ khí ngưng đọng luyện thành một khôi hóa thân, thường gọi là Âm thần, bởi vì Âm thần làm khí biến thành, cho nên là hư ảo đồ vật, cũng không thực thể, cho nên Âm thần mặc dù cũng có thể xuất khiếu thần du thái hư, lại là không thể cầm lại một bông hoa một cọng cỏ.

Làm tu sĩ đột phá tới Thiên Tiên Cảnh sau khi, liền có thể sửa Dương Thần, Dương Thần chính là thường gọi là trên đỉnh Tam Hoa, chia ra làm tinh, khí, thần.

Làm tu sĩ tam hoa tụ đỉnh sau khi, liền có thể đem này Tam Hoa ngưng luyện làm Dương Thần, đây là Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, muốn tu thành Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, muốn đem khôi này Dương Thần cùng lúc trước bộ kia Âm thần hợp hai làm một, hóa thành nguyên thần!

Nguyên thần chính là tu sĩ sinh mạng thứ hai, rất nhiều người yêu thích đem ngưng đọng hóa thành 1 tiểu nhân, bình thường xưng là nguyên anh, ngồi trên túm trong phủ dùng thân thể của chính mình bảo vệ, nguyên anh tựa như ở từ trong bụng mẹ bình thường, tự mang tiên thiên lực lượng, vừa xưng là nguyên anh lực lượng.

Tu sĩ làm phép thời gian gia nhập loại này thần kỳ sức mạnh sau, đối với thi triển tiên pháp có tăng lên uy lực hiệu quả.

Có điều lại là còn có một chút người, lại đem nguyên thần luyện thành thân ngoại hóa thân, khôi này thân thể hóa hóa thân chính là thật sự người sống, như vậy nói liền tương đương với là hai cái Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu vi tu sĩ.

Bàn về tu vi nhất định phải không đều mặt khác một loại rất nhiều, thế nhưng nếu bàn về sức chiến đấu nói, chỉ cần dựa vào mạnh mẽ pháp bảo cùng huyền diệu phối hợp, này một loại sức chiến đấu không chút nào tia nguyên anh tu sĩ không đều.

Đương nhiên, nếu là không có mạnh mẽ pháp bảo hoặc là huyền diệu phổi hợp nói, còn là nguyên anh tu sĩ gượng một vài.

Cho nên nơi đây chính là tu sĩ một lối rẽ, theo đuổi sức mạnh vô thượng tu sĩ Thường Tu Nguyên anh, yêu thích nghiên cứu trận pháp phổi hợp hoặc là yêu thích làm một ít người không nhận ra hoạt động tu sĩ thường chọn thân ngoại hóa thân.

Từ xưa tới nay, tu luyện thân ngoại hóa thân tu sĩ đối lập với nguyên anh sửa cũng như hiếm như lá mùa thu bình thường, cực kỳ ít ỏi, bây giờ trải qua thời đại mạt pháp nhân tộc đi nhầm vào lạc lối, nhân tộc Thiên Tiên Cảnh tu sĩ hơn nữa Yêu tộc đồng cấp lôi kiếp cảnh, cũng bất quá tầm thường hơn trăm mà thôi, tu luyện thân ngoại hóa thân tu sĩ càng hầu như không có.

Ngay ở hai người kinh sợ với Phu Dịch trong lồng ngực ngũ khí mạnh mẽ thời gian, trên bầu trời chợt xuất hiện một tiếng vang thật lớn, hấp dẫn tất cả mọi người tại chỗ ánh mắt.

Hai người này mới phát hiện, ngay ở bọn họ thất thần này một phút trong thời gian, con kia bóng người của Chu Tước, chẳng biết lúc nào đã xem cái kia bốn cái kiếp lôi chỗ hóa thành cướp rồng đánh tan.

Mà đây một tiếng vang thật lớn, lại là trên chín tầng trời lại hạ xuống một con thụy thú.

Chỉ thấy con thú này đầu rồng nai thân thể, đuôi trâu móng ngựa, vẩy cá có sừng, giác làm sừng rồng, chu sắc không dứt tỏa ra vô số sét đánh cách cách hồ quang lấp loé, lúc này đang bốn vó mỗi một đạp một đóa tường vân, hung thần ác sát giống như hướng về Chu Tước bước chậm mà đến.

Hai người nhìn thấy con thú này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, lúc này thiên kiếp đã hoàn toàn siêu thoát rồi bọn họ đối với thiên kiếp nhận thức.

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, bảy màu cướp rồng sau khi, lại hiện ra một

con thượng cổ thụy thú, này thụy thú tên là “Kỳ Lân”, cùng rồng, phượng, hổ, rùa hợp xứng thượng cổ ngũ đại linh thú, mà với ngũ đại linh thú đứng đầu, ấy địa vị chỉ thấp hơn tứ đại thánh linh.

Đạo này kiếp lôi hóa thành trong truyền thuyết linh thú, uy lực tuyệt đối không phải bình thường!

Đáng tiếc hai người bọn họ cũng không biết lúc này Phu Dịch dùng một thanh kiếm gỗ hóa thành như lửa phượng hoàng bình thường bóng người, đều không phải là phượng hoàng, mà là đẳng cấp cao hơn Chu Tước, hơn nữa cái kia bóng mờ bên trong, càng có chánh thức thánh linh Chu Tước bám thân vào trong đó.

Cho nên con kia Chu Tước bóng người, sớm không phải kiếm gỗ biến thành, mà là chánh thức Chu Tước thánh linh bóng người.

Vệ Tử Dạ theo bản năng nhìn về phía Phu Dịch, đã thấy Phu Dịch linh khí đã hoàn toàn khôi phục, sức chiến đấu đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, chỉ thấy Phu Dịch chậm chậm đứng dậy, ngực đầu nhìn lên trên chín tầng trời Kỳ Lân, trong ánh mắt dần hiện ra từng đạo hết sạch, cũng không biết hắn rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

“Phu Dịch……” Vệ Tử Dạ khẽ gọi một tiếng.

Phu Dịch lại là không nhúc nhích, mãi đến tận trên chín tầng trời Kỳ Lân tiếp cận Chu Tước thời gian, Phu Dịch tay trái cầm Thổ Linh Châu, tay phải cầm phong thiên cảnh, trực tiếp đem toàn thân linh khí tụ ở 2 bảo bên trong!

Chỉ thấy một tòa lớn vô cùng ngọn núi lại theo mặt kính bắn ra xông thẳng kiếp lôi Kỳ Lân mà đi, sau đó lại có Thổ Linh Châu bắn ra một đạo ánh vàng, đem bao phủ.

Ngọn núi che ở Chu Tước cùng Kỳ Lân trong lúc đó, đột ngột ngăn trở ấy đi tới con đường, Kỳ Lân nhất thời giận dữ, chỉ thấy ấy một tiếng rung trời hám địa

gào thét sau khi, trên đầu hai sừng mạnh sáng ngời, chỉ nghe một trận bùm bùm hổ quang có tiếng, sau đó đem một đao thuần tuý màu bạc Lôi Điện đánh về ngọn núi.

Bao phủ ở trên ngọn núi ánh vàng mặc dù mỏng như cánh ve, thế nhưng chịu đựng này một đòn sấm sét sau khi lại không mất một sợi tóc, hai người trong lòng đang thán thán ủng hộ, lại nghe được “Phốc” một tiếng, lại là làm phép người Phu Dịch mạnh phun ra một ngụm máu tươi.

Nguyên lai cái kia ánh vàng được lợi từ Phu Dịch trong tay Thổ Linh Châu không dứt bổ sung linh khí, này hủy thiên diệt địa một đòn chõ tạo thành lực xung kích, toàn bộ thông qua linh khí truyền về Phu Dịch, Phu Dịch mặc dù sửa chính là cửu kiếp Tiên quyết, nhưng dù sao chỉ là vừa mới đột phá Địa Tiên Cảnh, như thế nào chịu nổi cường hahn như vậy một đòn.

Vệ Tử Dạ bây giờ cũng coi như là kim tiên cảnh tu vi, mắt thấy Phu Dịch một Địa Tiên Cảnh tu vi vẫn bối liều mạng như vậy, chỉ cảm thấy trong lồng ngực nhiệt huyết sôi trào, lập tức điều khiển độn quang phóng lên cao, tiếp theo hai tay kéo với ngọn núi bên dưới, lại là muốn cùng Phu Dịch chung nhau đối kháng thiên kiếp.

Độ Ách Chân Nhân xem ở trong mắt, cũng là phản ứng lại, đây vốn chính là ba người thiên kiếp, làm sao có thể để một tên tiểu bối tự lực thừa nhận, vì vậy cầm trong tay phất trần vung lên, hóa thành 3000 chỉ bạc, hướng về trên chín tầng trời Kỳ Lân xoạt đi.

Chỉ bạc đánh vào Kỳ Lân có tiếng, Độ Ách Chân Nhân nhất thời cảm giác được một luồng vô cùng mạnh mẽ thiên lôi lực lượng, theo chỉ bạc đi vào phất trần, sau đó truyền vào thân thể của hắn, chịu đựng này Lôi Điện sau một đòn, Độ Ách Chân Nhân chỉ cảm thấy cả người tê liệt, trong lồng ngực tinh lực lăn lộn, nếu không có đúng lúc vận may áp chế, suýt nữa đem một hơi lão huyết phun ra.

Độ Ách Chân Nhân bị này thiêng lôi lực lượng dọa nạt kinh hồn không hǎn, không dám tái chiến, liền vội vàng đem phất trần thu hồi, trong lòng càng run rẩy không ngớt.....

“Đây rốt cuộc là cái gì thiêng kiếp.....”

Độ Ách Chân Nhân lúc này mặt xám như tro tàn, thấy còn ở liều chết khỗng chế ngọn núi ngăn cản Kỳ Lân Phu Dịch, còn có nằm ở ngọn núi bên dưới, toàn thân bị màu bạc hồ quang bao phủ Vệ Tử Dạ, nội tâm cũng đã là tiếp cận tan vỡ. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 100: Cự Phong Ép Đỉnh

Kỳ Lân cùng ngọn núi giằng co thời gian, Chu Tước vẫn chưa lùi bước, chỉ thấy ấy chỉ là hơi hơi ngừng lại sau một lát, liền lại tụ lực giương cánh bay cao!

Đương ♦k vòng qua ngọn núi nhìn thấy kiếp lôi biến thành Kỳ Lân sau khi, trong ánh mắt lại tràn đầy vẻ khinh bỉ, lập tức phát sinh một tiếng cực kỳ to rõ kêu to, theo trong miệng thốt ra một viên to bằng nắm tay màu đỏ ánh lửa.

Ánh lửa cũng không có hướng về tu sĩ làm phép bình thường đón gió mà lớn lên, chỉ thấy này đoàn ánh lửa từ đầu tới cuối đều là như vậy khéo léo đẹp đẽ, không nhanh không chậm hướng về cái kia Kỳ Lân nhẹ nhàng lại.

Kỳ Lân đang dùng trên đầu sừng rồng tụ tập kiếp lôi lực lượng không dứt đánh ngọn núi, thế nhưng đột nhiên cảm giác được một luồng vô biên uy thế đưa nó hai sừng trên kiếp lôi lực lượng xua tan.

Kỳ Lân phảng phất đã mở linh trí bình thường, ngẩng đầu nhìn phía Chu Tước, trong ánh mắt lại để lộ ra vẻ sợ hãi.

Cũng không biết là uy thế để nó không thể động đậy, còn là hỏa cầu kia chỉ là như chậm cực nhanh, mắt thấy hỏa cầu hướng về nó đánh tới, Kỳ Lân lại đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cũng không né tránh, loáng thoảng tựa hồ còn có thể nhìn thấy nó ở run lẩy bẩy.

Hỏa cầu đánh vào Kỳ Lân trên người sau khi, vốn liền không phải thực thể kiếp lôi Kỳ Lân, lại như là thân thể máu thịt bình thường bốc cháy lên, chỉ là trong nháy mắt, liền đem toàn bộ thân hình bao phủ.

Đây là Chu Tước lửa, thiên địa nguồn gốc lửa, này lửa áp đảo thế gian vạn hỏa bên trên, chính là thiên địa mới thành thời gian nguyên thủy nhất lửa.

Kỳ Lân bị Chu Tước hỏa thiêu sau ba hơi thở, cũng không bao giờ có thể tiếp tục bảo trì linh thú hình tượng, chỉ thấy ấy há to miệng rộng, mạnh phát sinh một tiếng buồn số, sau đó thân thể liền chia năm xẻ bảy, rồi hóa thành một đoàn có thể so với ánh sáng của Thái Dương, đem toàn bộ thiên địa chiếu sáng.

Có điều tất cả những thứ này, lại là không ai một người nhìn thấy, bởi vì Phu Dịch gọi ra 1 ngọn núi đem mọi người tầm mắt che lấp, mọi người có khả năng nhìn thấy chỉ có con kia lớn vô cùng Chu Tước vọt qua ngọn núi sau khi, ngay sau đó nhìn thấy một đạo chói mắt ngân quang đem toàn bộ thiên địa chiếu sáng, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, bọn họ cũng không biết.

“Kết thúc rồi à?”

Thiên kiếp qua, trời xanh hiện!

Đây là cơ bản nhất thông thường, lúc này thiên địa sáng choang, tự nhiên là thiên kiếp đã kết thúc, Độ Ách Chân Nhân lập tức thở phào nhẹ nhõm.....

Thế nhưng này đạo quang, gần như kéo dài không đến mấy tức thời gian, ngay sau đó thiên địa tùy theo tối sầm lại, Độ Ách Chân Nhân lập tức ngẩng đầu nhìn thấy con kia cướp mắt, không biết là ảo giác còn là giả tạo, hắn nhìn thấy cái kia cướp trong mắt, như để lộ ra căm giận ngút trời, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có thể nghe một loại cực kì khủng bố gào thét có tiếng, âm thanh này trực tiếp xuyên thấu đến sâu trong linh hồn, dọa nạt Độ Ách Chân Nhân cả người mềm nhũn, hiếm hoi không đứng được.

Cảm giác này không đơn thuần là Độ Ách Chân Nhân, kể cả cách xa ở mấy bên ngoài trăm trượng một đám các vân bối,

Cũng tất cả đều cảm giác được tựa hồ có một loại vô hình uy thế, ép bọn họ đều sấp không thở nổi, chỉ phải mạnh mẽ vận chuyển chân nguyên, sau này lui

nữa hơn trăm trượng, lúc này mới dịu đi một chút.

Mà Vệ Tử Dạ, càng trực tiếp bị luồng áp lực này thắt tiếp từ không trung đậm về mặt đất, may mà hắn bây giờ đã là thiên yêu cảnh tu vi, mặc dù có chút chật vật, lại là không có đã bị tính thực chất thương tổn.

Mà nằm ở trong to lớn ngọn núi, càng cướp mất mục tiêu chủ yếu, Phu Dịch nhất thời cảm giác ngọn núi kia phảng phất nặng gấp trăm lần bình thường, mặc dù là hai đại pháp bảo nơi tay, cũng không chống đỡ nổi ấy như thế e sợ sức nặng, liền vội vàng đem linh khí vừa rút lui.

Này vừa rút lui không việc gì, hắn vạn vạn không ngờ rằng ngọn núi này lại không giống lúc trước như vậy trực tiếp biến mất, mà là khắp toàn thân loé lên vô số hồn quang, mang theo vạn cân sức mạnh sấm sét hướng về Thanh Vân Sơn đè xuống.

Phu Dịch lúc này hoảng hốt!

Hắn là thiên kiếp coi đây là công kích! Này chính là này một làn sóng thiên kiếp?

Vệ Tử Dạ thấy này một tòa quái vật không lồ, nhất thời kinh hãi nói: “Mau, đưa hắn đậm vỡ!”

Nói xong Vệ Tử Dạ dẫn đầu ra tay, hai tay bấm quyết, ngay sau đó hai tay phân biệt hướng về không trung ngọn núi bắn ra, liền có hai viên như là lớn chừng hột đào ngầm có ý Lôi chi pháp tắc lôi châu bay ra.

Lôi châu đón gió tức tăng, chỉ là lập tức liền biến thành hai cái như là to bằng cái thớt quả cầu sét, dùng chớp mắt giống như tốc độ, trực tiếp nhắm phía cự phong.

“Âm!”

Chỉ riêng quả cầu sét cùng ngọn núi sau khi đụng, mạnh mẽ lực xung kích

chấn động đến mức toàn bộ Thanh Vân Sơn đất rung núi chuyển, thế nhưng làm lực xung kích quá khứ sau khi, Vệ Tử Dạ trong lòng nhất thời phát lạnh, người khác không rõ ràng lầm, hắn nhưng lại quá là rõ ràng,

Này hai viên lôi châu vể ngoài mặc dù không đáng chú ý, thực ra là ép rụt hắn một phần mười linh khí ngưng tụ mà thành, hơn nữa trong đó ngầm chứa pháp tắc chi lôi, ấy uy thế so với trước mặt kêu gọi thần Lôi Lực bỗ Ung Hòa kêu gọi trận thiên lôi mạnh không tới gấp mười lần, mà cường đại như thế một cái công kích, đánh vào phía trên ngọn núi, lại gần như oanh ra không đủ ba trượng, bề sâu chừng khoảng một trượng hổ nhỏ.

Dùng như vậy tiết tấu, đừng nói đem này che trời cự phong toàn bộ nổ nát, cho dù là hắn hao hết toàn thân linh lực, cũng cũng chưa chắc có thể đem đánh tới một góc.

Độ Ách Chân Nhân xem ở trong mắt, mặc dù lúc trước bởi vì thái quá khiếp sợ đạo tâm không yên, nội tâm suýt nữa tan vỡ, thế nhưng hắn dù sao cũng là tu đạo ngàn năm tu tiên tiền bối, gió to sóng lớn gì chưa từng thấy, cho nên khi hắn phản ứng lại thời gian, rất nhanh liền điều chỉnh tốt tâm tính.

Lúc này mắt thấy cự phong đè xuống, nếu là không thể đưa nó đỡ, đừng nói là ứng kiếp ba người, không liền toàn bộ Thanh Vân Sơn cũng có thể hủy hoại trong một ngày, vì vậy hắn vội vàng cầm trong tay phất trần lại vung lên, 3000 chỉ bạc trực tiếp lắc tại ngọn núi một bên, ngay sau đó dùng sức vung một cái, lại đột ngột đem này nặng tựa vạn cân cự phong hướng về bên cạnh đẩy hơn hai mươi trượng, phương hướng chính là Thanh Vân Sơn bên cạnh vách núi.

Chỉ là này hơn hai mươi trượng đối với chu vi 300 trượng hơn cự phong tới nói, thật sự là bé nhỏ không đáng kể, nếu muốn thật đưa hắn đẩy với vách núi bên dưới, thì như vậy công kích, ít nói cũng phải 160 hơn lần.

Thế nhưng đây bất quá là theo lần đầu tiên khoảng cách tính toán, đòn đánh này đồng dạng vô cùng tổn chân nguyên, mặc dù không băng qua cầu sét của Vệ

Tử Dạ tiêu hao nghiêm trọng, nay khoảng hơn trăm về lại là cũng không thể, huống hồ làm chân nguyên giảm xuống sau khi, sức mạnh cũng sẽ tùy theo yếu bớt, cho nên nói là nói như vậy, muốn đem này đá tảng đẩy ra, là tuyệt đối không thể.

“Hừ!”

Ngọn núi này từ Phu Dịch gọi ra, bây giờ lại bị thiên kiếp mắt trở tay lợi dụng, trong lòng nhất là ấm ức nhưng phải trừ hắn ra không còn có thể là ai khác.

Chỉ thấy Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, đem Phong Thiên Kính thật cao tê lên, sau đó kéo Bạch Hổ cái nút, lại là huy động phong lực, lại là nhìn thấy Độ Ách Chân Nhân thúc giục cự phong hôm qua lúc này lòng tham, muốn dùng này cứu thiên trận gió đem toàn bộ cự phong thổi tới bên dưới vách núi đi.

Phu Dịch động tác này để Độ Ách Chân Nhân sáng mắt lên, một tháng trước làm Lý Tĩnh tỉnh dậy thời gian, đã xem giấu phong Hồ lô nộp lên trên, hắn mặc dù cũng biết bảo vật này vốn thuộc về Yêu tộc bí bảo, vốn còn muốn mượn hoa hiến phật để Vệ Tử Dạ năm đó chi viện ân, nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ chính là 1 nhẹ nhàng quân tử, dùng “quân tử không đoạt người chõ tốt” làm lý do, cự tuyệt hảo ý của hắn.

Lúc này giấu phong Hồ lô trong khi trong tay hắn, nhìn thấy Phu Dịch dùng cứu thiên trận gió đem cự phong chậm chậm hướng đi vách núi, vì vậy liền vội vàng đem giấu phong Hồ lô với trong túi pháp bảo lấy ra, sau đó bấm quyết niệm chú, thi triển chính là thiên địa 8 trong gió thương phong.

Thương phong tức là gió thu, bốn mùa 8 trong gió mây gió thu bá đạo nhất, ngầm có ý Canh Kim chi khí, hô ứng phuơng tây Bạch Hổ, âm phong mặc dù cũng uy lực vô cùng, nhưng cũng là đi rồi âm hàn chi đạo, không sánh được thương phong mãnh liệt.

Như thế, cứu thiên trận gió hội hợp thương phong, trong lúc nhất thời trong

thiên địa phảng phất cuốn lên một luồng mạnh mẽ lốc xoáy bình thường, bao bọc cự phong liền hướng về vách núi chầm chậm dời đi.

Cỡ này uy lực tuyệt luân hung mạnh phong, không phải trong truyền thuyết Tiên đế cảnh và dùng phong pháp tắc người nhập đạo không thể thi triển, bây giờ nhưng là bị 1 Thiên Tiên Cảnh cùng một Địa Tiên Cảnh, nhận sự giúp đỡ pháp bảo lực lượng mạnh mẽ triển khai ra.

Quả nhiên là đại đạo Huyền rất, hay không thể!

Chỉ tiếc cự phong truy xuống tư thế mặc dù chậm lại, thế nhưng vẫn như cũ nhanh chóng vô cùng, dùng lần này tốc độ suy tính, tốt nhất kết quả bất quá là cự phong một bước nện hướng về mọi người vị trí, mặc dù ba người có thể vay mượn tiên pháp bỏ chạy, lại là Thanh Vân Sơn đem chịu đựng cỡ nào xung kích, có hay không còn có thể bảo trì bây giờ này toàn cảnh, chính là hoàn toàn không có cách nào dự tính chuyện.

Vệ Tử Dạ thông minh bực nào, chỉ là trong nháy mắt liền coi như ra này 1 chênh lệch, lập tức hai tay lấy quyết, lập tức cuốn lên một luồng gió độc, tụ hợp vào cửu thiên trận gió cùng thương phong nhấc lên lốc xoáy bên trong.

Theo gió độc hội tụ, lốc xoáy khí thế lại một nhóm, cự phong dời về phía vách núi tốc độ có điều tăng lên.

Chỉ tiếc bất kể là Phu Dịch nhận sự giúp đỡ Phong Thiên Kính thi triển cửu thiên trận gió còn là Độ Ách Chân Nhân vay mượn giấu phong Hồ lô thi triển thương phong, đều là trong thiên địa ít có gượng gió to loại.

Vệ Tử Dạ mặc dù là kim tiên cảnh tu vi, thế nhưng hăn lĩnh ngộ pháp tắc lại là Lôi chi pháp tắc mà không phải phong pháp tắc, này gió độc mặc dù mạnh mẽ, nhưng cũng gần như là đối với tu sĩ mà, tại đây chánh thức thiên địa Thần Uy trước mặt, tựa như giun dế bình thường nhỏ bé.

Dùng như vậy tốc độ tính được, cự phong rơi xuống đất thời gian, vẫn không

thể hoàn toàn tránh khỏi Thanh Vân Sơn.

“Biu!”

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tiếng cực kỳ to rõ kêu to, âm thanh này đã không tới một lần xuất hiện ở trong tai mọi người, lúc này bọn họ đã cơ bản xác định, âm thanh này đến từ chính Phu Dịch kiếm gỗ biến thành phượng hoàng bồng ngời.

Tiếng hót chưa rơi, sớm hư ảo vô cùng Chu Tước bóng người đột nhiên xuất hiện ở cự phong một bên.

Nó muốn làm gì?

Vệ Tử Dạ đang ngờ vực gian, chỉ thấy Chu Tước mạnh há mồm mỏ, phun ra một đoàn chỉ có to bằng nắm tay ánh lửa.

Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân nguyên tưởng rằng này chỉ như phượng hoàng bình thường chim khổng lồ dù sao tương ứng giống chim, mặc dù là tinh thông hệ "lửa" tiên thuật, thế nhưng phong hệ đồng dạng là ấy từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, lúc này lại thêm một cái lực nói, tuyệt đối có thể đem này cự phong đẩy lên dưới chân núi.

Thế nhưng hai người bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, này khổng lồ phượng hoàng lại chỉ là phun ra một bản mini hỏa cầu, cùng này che trời cự phong so sánh, quả thực là một chiếc thuyền con giữa biển cả mênh mông.....

Đáng tiếc, đại đạo huyền diệu chẳng lẽ không phải bọn họ bức này phàm phu tục tử có khả năng nhìn thấu?

Chỉ thấy cái kia to bằng nắm tay hỏa cầu đánh vào trên cự phong sau, lại không có tắt, ngược lại là vay mượn gió thổi lập tức liền biến thành ngọn lửa hừng hực, ngọn lửa hừng hực vọt khắp cả toàn bộ cự phong, trong lúc nhất thời, này một ngọn núi đá chuyển gian liền đã biến thành một tòa hỏa diệm sơn.

“Ta.....”

Độ Ách Chân Nhân lúc này quá giật mình, hắn vạn vạn không ngờ rằng Chu Tước hiện thân sau khi không phải buỗi sớm không có trợ giúp bọn họ đẩy đi cự phong, ngược lại là đem cả tòa cự phong châm, đem cự phong uy lực lại tăng lên.

Đáng sợ như thế hỏa diệm sơn nếu là đụng vào Thanh Vân Sơn, cái kia cả ngọn núi chắc chắn bị hủy diệt, truyền thừa mấy ngàn năm Thanh Vân Môn, sẽ ở trong tay hắn triệt để mai táng..... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 101: Màu Lông Chim Kim Phượng

Nhưng ngay ở Độ Ách Chân Nhân đầy ngập lửa giận, toàn lực huy động giấu phong Hồ lô thời gian, trước mắt đột nhiên xuất hiện để hắn khó có thể tin biến hóa.

Độ Ách Chân Nhân còn tưởng rằng chính mình hoa mắt, thế nhưng khi hắn nhắm mắt lại lại mở thời gian, rõ cục xác định phát sinh trước mắt này kỳ tích bình thường biến hóa lại là chân thật tồn tại.

Ba người khó có thể tin ánh mắt trơ mắt thấy cái kia che trời cự phong ở ngọn lửa hừng hực thiêu đốt bên dưới, lại như là cây lưỡi ươi co lại bình thường từ từ thu nhỏ lại, hơn nữa cái tốc độ này theo thể tích của hắn càng nhỏ, tốc độ càng nhanh!

Mà thể tích của Dương Cự Phong càng ngày càng nhỏ sau khi, đẩy hướng vách núi tốc độ đồng dạng tăng gấp bội.

Dương Cự Phong..... không đúng, là đá tảng!

Làm đá tảng sắp sửa rơi xuống Thanh Vân Sơn thời gian, rõ cục sát hộ sơn kết giới mà qua, bị đẩy tới vách núi bên dưới, sau một lát, một tiếng chấn thiên động địa nổ vang nương theo lấy cả tòa Thanh Vân Sơn đều ở đây lay động, Định Nhiên Thị đá tảng rơi vào bên dưới vách núi mặt đất.

Độ Ách Chân Nhân nhất thời tặc lưỡi liên tục, này cự phong xẹt qua Thanh Vân Sơn ven núi thời gian, đã là nguyên lai một phần ba, nếu coi là thật dùng trạng thái toàn thịnh, mặc dù là ba người bọn họ đem cái kia cự phong đẩy xuống suối núi, e sợ này Thanh Vân Sơn cũng Định Nhiên Thị khó giữ được.

Nghĩ đến đây, Độ Ách Chân Nhân trong lòng sợ không thôi, nếu không có Phu Dịch kiểm gỗ biến thành phượng hoàng ở thời khắc mẫu chốt dẫn hỏa cả tòa cự phong, hắn liền thật thành Thanh Vân một mạch tội nhân, mặc dù là tránh được tai nạn này, sau trăm tuổi đem dùng mặt mũi nào đổi mặt nhóm thay mặt chưởng môn.

Có điều, bây giờ còn không phải bọn họ xả hơi trong khi, Thủ Thiêm Địa còn là đen kịt một màu, mây đen cũng không có tản đi dấu hiệu, nói cách khác, lần này thiên kiếp còn chưa kết thúc.

Ba người vội vàng hướng thiên kiếp mắt nhìn tới, chỉ thấy thiên kiếp mắt lúc này không dứt thoảng hiện các màu hết sạch, tựa hồ đang ấp ủ cực kì khủng bố sức mạnh.

Kỳ thực không cần nhìn thiên kiếp mắt dị tượng, bọn họ cũng đều biết, từ xưa tới nay, vô luận là cái gì thiên kiếp, uy lực của nó đều là cõi sau mạnh hơn cõi trước, chỉ là kế tiếp này một đạo uy lực, đến tận cùng mạnh bao nhiêu?

Ba người trong lòng đều không có khái niệm, Phu Dịch là vì cũng không có bao nhiêu lần độ kiếp kinh nghiệm cho nên không biết, Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân lại là vì lần này thiên kiếp sớm thoát ly bọn họ đối với thiên kiếp nhận thức, cho nên bọn họ cũng không biết.

“Này..... chẳng lẽ là trời phạt?” Độ Ách Chân Nhân suy đoán nói.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Hơn nữa cũng tất nhiên không phải trời phạt, thế nhưng theo đạo tạng ghi chép, trời phạt bên dưới, sinh linh toàn diệt, lần này thiên kiếp mặc dù cùng bình thường thiên kiếp không thể giống nhau, nhưng còn ở có thể trong phạm vi chịu đựng.”

“Sẽ không Hội Thị Diêm La vương đang giở trò quỷ?” Phu Dịch nói ra ý nghĩ của hắn.

Vệ Tử Dạ nghe xong cúi đầu không nói,

Trầm tư chốc lát Hậu Dao Dao đầu đao: “Hắn là sẽ không, Diêm La Vương lúc này muốn cầu cạnh hai người chúng ta, nếu vào lúc này vay mượn thiên kiếp thời gian đem ta hai người tiêu diệt, vậy hắn lúc trước chỗ vì thế trả giá một phen tính kế liền hủy hoại trong một ngày.”

Độ Ách Chân Nhân cũng lập tức phụ họa nói: “Đại đao chí công, lần này hai người chúng ta mặc dù ghi nợ Cửu U cảnh nhân quả, thế nhưng phần này nhân quả còn chưa có hiệu lực, bởi vì theo cách Diêm La Vương điều kiện còn có nửa tháng, dù cho hắn muốn từ đó làm khó dễ, điều kiện cũng còn không vừa lòng, cho nên lần này thiên kiếp, giống bần đạo ý kiến, hắn là ba người cùng độ kiếp chồng gây nén, không quan hệ với Diêm La Vương.”

“Ba người chồng nén cũng còn không đạt được như vậy uy lực, theo đao tạng ghi chép, hai người, ba người cùng độ thiêng kiếp việc mặc dù ít ỏi, lại cũng không phải không có, mặc dù không có nói rõ bao nhiêu lần uy lực, thế nhưng đao tạng bên trong vẫn chưa ghi chép kiếp lôi biến hóa dị tượng, cho nên lần này thiêng kiếp, ta hoài nghi cùng công pháp của Phu Dịch có quan hệ.” Vệ Tử Dạ bình tĩnh trầm tư sau khi, lại là đoán được đại khái.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ngã Nhất tháng hơn trước độ kiếp trong khi, khi đó kiếp lôi đít xác hóa thành kim long, cho nên Vệ Tiên bối đoán phải rất khá.”

“Hơn một tháng trước!” Phu Dịch vừa dứt lời, Vệ Tử Dạ cùng Độ Ách Chân Nhân lúc này kinh hô một tiếng.

Phu Dịch liền vội vàng đem lúc đó uyển mất Đạo Quả, không thể một lần đột Phá Đáo sự tình của Địa Tiên Cảnh nói ra, hai người trong lòng lúc này mới thoái mái, nguyên lai lần trước độ kiếp, độ chính là đột phá cướp của Địa Tiên Cảnh, nếu là lúc đó đem Đạo Quả toàn bộ hấp thu, liền có thể một lần phá tan hàng rào, lên cấp Địa Tiên Cảnh, đáng tiếc hắn là lần đầu tiên độ kiếp, cũng không biết thiêng kiếp sau khi còn có Đạo Quả, cho nên lần trước độ kiếp cũng coi như là không công bị sét đánh nỗi khổ.

Có điều lần này đột phá Địa Tiên Cảnh, cùng lần trước độ kiếp khoảng cách thời gian quá ngắn, nên còn là nhận lấy Vệ Tử Dạ cùng quan hệ của Độ Ách Chân Nhân, nếu không theo đạo lý nói, loại tình huống này chắc là sẽ không lại độ kiếp.

Giống như Phong Dật Hàn cùng Long Khiếu Vân loại kia vốn là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, bởi vì một ít nguyên nhân rơi xuống cảnh giới sau khi, lại khôi phục cảnh giới, thì không cần lại chịu đựng thiên kiếp.

Nghĩ đến đây, hai người vốn trong lòng oán giận chuyển thành áy náy, dù sao Phu Dịch lần này bị thiên kiếp nhìn chằm chằm, là “dính hai người bạn họ chỉ riêng”.

Đáng tiếc bạn họ không biết là, Phu Dịch sửa đất hoang trải qua” chính là Thái Cổ thời đại liền ít có công pháp thượng thừa, chính là Thiên đạo đều không cho phép tồn tại công pháp nghịch thiên, cho nên thường xuyên sẽ hạ xuống thiên kiếp lấy đó trừng phạt, lần này đột phá Địa Tiên Cảnh, mặc dù là không có hai người bạn họ ở bên cạnh, Phu Dịch không hắn thì không thể thiên kiếp.

“Không đúng…… cho dù là có Phu Dịch nguyên nhân, hắn lần trước sở ứng kiếp cùng lần này nhưng thật ra là ngang nhau cướp, đều vì Địa Tiên Cảnh từ cứu thiên kiếp, cho dù là lại thần kỳ, cũng không thể cường đại đến kinh khủng như thế cảnh giới a!” Vệ Tử Dạ nghĩ lại, vẫn cảm thấy có gì đó không đúng, lập tức nói ra.

Vệ Tử Dạ nói ra câu này sau khi, Phu Dịch nhất thời sững sốt, theo bản năng hướng tới lên đỉnh đầu từ từ tụ lực, chuẩn bị ngăn cản dưới một đạo kiếp lôi Chu Tước!

“Làm sao? Người có cái gì phát hiện?” Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch thần kỳ có chút mất tự nhiên, lập tức ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nhìn thấy lúc này thiên kiếp mắt vẫn còn đang tụ lực, vẫn chưa phát hiện công kích, liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch nghe đến Vệ Tử Dạ này một tiếng kêu sau khi, sắc mặt ngưng trọng

nói: “Có thể..... độ kiếp người đều không phải là chỉ có ba người chúng ta.”

“Cái gì!” Phu Dịch một câu nói này, như là sấm sét giữa trời quang bình thường, nhất thời đem hai người làm cho khiếp sợ.

Hai người vội vàng theo ánh mắt của Phu Dịch, thấy trong khi đỉnh đầu không dứt xoay quanh, cũng đã là hư ảo vô cùng Chu Tước bóng người.....

“Kiếm của ngươi, xảy ra chuyện gì?” Độ Ách Chân Nhân lúc này cũng nhìn ra mạnh mẽ, kết hợp với lúc trước la lên của Phu Dịch, trong lòng đã xác định kiếm này tuyệt đối không tầm thường.

Mà Vệ Tử Dạ lại là mắt sắc, một chút liền nhìn thấy khỗng lồ Chu Tước bóng người bên trong, ngoại trừ chuôi này giống quá phượng hoàng kiếm gỗ ở ngoài, tựa hồ còn có một cùng này khỗng lồ bóng người giống nhau như đúc, rồi lại rút nhỏ vô số lần bóng người.

Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, hắn vốn cho là cái này khỗng lồ bóng người là Phu Dịch ngự kiếm gây nên, dù cho không phải Phu Dịch gây nên, cũng Định Nhân Thị này kiếm gỗ thần kỳ, hắn lại là không ngờ rằng, trong này còn trốn tránh một con nho nhỏ sinh linh.

Vệ Tử Dạ lúc này kinh hãi vô cùng, ngón tay Chu Tước đối với Phu Dịch nói: “Ngươi hắn là nói, cái kia vật nhỏ?”

Phu Dịch nhẹ nhàng gật gật đầu nói: “Ta hoài nghi ♦k đã ở độ kiếp!”

Theo Vệ Tử Dạ ngón tay, Độ Ách Chân Nhân cũng thấy được thân phận thật sự của Chu Tước, đồng dạng kinh hãi vô cùng nói: “Ngươi nói, tất cả những thứ này biến hóa là vì nó mà lên? Tuyệt đối không thể! Nó đều không có biến ảo thành hình người, nói cách khác nó bấy giờ nhiều nhất chỉ là yêu đan cảnh mà thôi, làm sao có khả năng hạ xuống kinh khủng như thế thiêng kiếp.”

Vệ Tử Dạ đồng dạng gật gật đầu nói: “Không sai, cho dù là nó đã ở độ kiếp,

hơn nữa hắn một yêu đan cảnh Yêu tộc, thiên kiếp cũng không thể xuất hiện như vậy biến hóa.”

Phu Dịch nghe xong hai người như vậy suy luận, lại là cười khổ một tiếng nói: “◆k không phải Yêu.....”

“Vậy nó là cái gì?” Hai người liền vội vàng hỏi.

“Thánh linh Chu Tước!” Phu Dịch trầm tư chốc lát, cảm giác không cần phải ẩn giấu đi, lập tức đem điều này lớn nhất bí mật nói ra.

“Thánh linh Chu Tước?” Hai người nhất thời cả kinh.

Mạnh mẽ đến thiên yêu cảnh Vệ Tử Dạ nghe được cái tên này sau khi, cả người cùng đang run rẩy, liên tiếp ba cái hít sâu sau khi, lúc này mới chậm rãi nói: “Ngươi nói, ◆k là cái thứ ở trong truyền thuyết áp đảo 5 thần thú bên trên thánh linh Chu Tước?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, chính là ◆k!”

Độ Ách Chân Nhân cũng thuận theo hỏi: “Đông Phương Thương Long, phía nam Chu Tước, phương tây Bạch Hổ, phương bắc huyền vũ Chu Tước?”

Phu Dịch lại gật gật đầu nói: “Vâng.”

“Không có khả năng!” Vệ Tử Dạ lúc này hủy bỏ nói: “Thánh linh Chu Tước thân phận thật sự hóa phía nam thất túc, chân linh với Thái Cổ thời đại xuất hiện, cùng Thần Nông Đại Đế kề vai chiến đấu, ở cuối cùng phong ấn đại chiến thời gian chết trận, làm sao có khả năng còn ở thế gian? Hơn nữa là như vậy nhỏ yếu tồn tại!”

“Nhuộm đen ◆◆ sống lại!” Phu Dịch không có giải thích nhiều, bởi vì hắn cũng không hiểu lắm, chỉ là loáng thoáng nhớ tới Thương Thiên Vũ từng nói qua cái từ này.

“Nhuộm đen ♦♦..... nhuộm đen ♦♦..... đích xác như thế, trong truyền thuyết Chu Tước đích xác có thể dục hỏa trùng sinh.....” Độ Ách Chân Nhân từ lầm bẩm.

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một tiếng cực kỳ to rõ tiếng phượng hót, ba người vội vàng ngẩng đầu hướng về trên chín tầng trời nhìn tới.

Chỉ thấy thiên kiếp mắt không dứt thoảng hiện thần quang bảy màu, đồng thời không dứt phát hiện một tiếng cao hơn một tiếng giống như phượng hót bình thường kêu to.

Ba người nhất thời cảm giác được áp lực tăng gấp bội, xem ra sắp sửa xuất hiện gì đó, tất nhiên cực kỳ đáng sợ.

“Cái gì!”

Đột nhiên, theo một tiếng vang vọng đất trời phượng hót, một con lớn nếu Côn Bằng màu vàng phượng hoàng, kéo thật dài bảy màu đuôi phượng, vung khả năng già thiên cái địa hai cánh, hướng về bọn họ lao xuống.

“Biu!”

Màu lông chim kim phượng phượng hoàng xuất hiện sau khi, Chu Tước tựa hồ đối với hắn cực kỳ bất mãn, sắp sửa lớn tiếng kêu to một tiếng làm đáp lại, trong thanh âm mơ hồ tiết lộ tức giận, sau đó vỗ một đôi lứa lông chim đón đầu thẳng tới.

Có điều, ba người lại phát hiện, ngay ở này màu lông chim kim phượng theo thiên kiếp mắt lao tới sau khi, thiên kiếp mắt tùy theo buồn bã, chậm chậm nhấp lại con mắt, xem ra này một con màu lông chim kim phượng đã xem đã tiêu hao hết ♦k lần này ngưng tụ còn lại toàn bộ sức mạnh.

Đây tuyệt đối là một tin tức tốt, bởi vì này chính là lần này thiên kiếp cuối cùng một làn sóng kiếp lôi, chỉ cần đợt này con màu lông chim kim phượng,

thiên kiếp sẽ kết thúc.

Có điều thiên địa âm dương, tương sinh tướng giúp đỡ, này mặc dù là một tin tức tốt, nhưng là tuyệt đối là một tin tức xấu!

Này con màu lông chim kim phượng uy lực tuyệt đối ở con kia ngân lôi Kỳ Lân bên trên, phải biết rằng Độ Ách Chân Nhân Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ thực lực, 1 phất trần lắc tại Kỳ Lân trên người, ngược lại bị đáng sợ kia kiếp lôi lực lượng chấn thương, nếu không có Chu Tước dùng nguyên thủy lửa đem đốt cháy giết, một khi xung phong hạ xuống, đừng nói là ba người bọn hắn, mặc dù là Huyền Thanh thượng nhân tự thân tới, cũng chưa chắc có thể ngăn ấy mũi nhọn.

“Làm sao bây giờ?” Độ Ách Chân Nhân trong lòng vẫn như cũ vẫn còn tồn tại khúc mắc, trong lúc nhất thời lại không có chủ ý.

Vệ Tử Dạ mặc dù cũng biết này màu lông chim kim phượng không phải chuyện nhỏ, thế nhưng hôm nay nếu thật sự sợ, đạo tâm của bọn họ thì sẽ bị phá, mặc dù là hôm nay may mắn ứng kiếp thành công, lần sau thiên kiếp tiến lại thời gian, tất nhiên chết trời vạn cân lôi đình bên dưới, lập tức nhắm mắt nói: “Này hắn là thiên kiếp cuối cùng một làn sóng công kích, chúng ta cùng tiến lên, tiêu diệt nó!”

“Đang có ý này!” Phu Dịch lập tức đem phong ấn trời nâng qua đỉnh đầu, hai chân vận lực giảm một cái, lại là dẫn đầu ra tay, trực tiếp giá độn quang hướng về Chu Tước đuổi theo.

“Đạo hữu, không phải cũng bị thiên kiếp này phá đạo tâm, nếu không ngày sau Tâm Ma quấn quanh người thời gian, hối hận thì đã muộn!” Vệ Tử Dạ đang muốn đuổi theo, nhìn thấy Độ Ách Chân Nhân trên mặt mang theo chần chờ, trong ánh mắt không dứt dần hiện ra e sợ chiến mì vị, lập tức dùng Yêu tộc vô thượng tâm pháp, trực tiếp đem nói thế lấy ý niệm trực tiếp truyền vào Độ Ách Chân Nhân trong đầu.

Chỉ là có thể hay không tinh ngộ, lại muốn xem bản thân của hắn vận may,

lại không phải Vệ Tử Dạ có thể khống chế việc.

Vì vậy, Vệ Tử Dạ cũng không làm dừng lại, lập tức đem tiêu diệt Hàn Đức Nhượng tẩm kia thiêu la vồng sờ ở trong tay, điều khiển độn quang bay lên trời cao.

Chu Tước thân hình đối lập màu lông chim kim phượng mặc dù nhỏ bé vô cùng, thế nhưng ấy thân phận cao thượng, làm sao có khả năng bị hạ đẳng nghiệt tích phạm thượng, mặc dù thân thể nhỏ, lại là đón đầu thăng tới, trực tiếp cùng màu lông chim kim phượng đánh nhau!

Nhất thời, xích hỏa bay tán loạn, kim điểm tung toé, xích hỏa kim quang đem toàn bộ một mảnh đen kịt bầu trời chiếu sáng, khi thì xích hỏa chiếu trời, khi thì kim quang lóng lánh, trông rất đẹp mắt!

2 chim tranh chấp, Chu Tước mặc dù địa vị cao thượng, thế nhưng dù sao còn ở thời kỳ ấu thơ, mặc dù để tôn nghiêm không chịu cúi đầu, lại cũng màu lông chim kim phượng đối thủ, dù sao người sau chính là thiên kiếp tụ tập toàn bộ kiếp lực biến thành.

Mắt thấy bóng người của Chu Tước càng ngày càng ảm đạm, cho đến như ẩn như hiện thời gian, Phu Dịch rốt cục vọt lên, trực tiếp kéo Chu Tước nút bấm, chỉ thấy một đạo xích quang theo mặt kính bắn ra, khoảng cách càng xa, bao phủ phạm vi liền càng lớn.

Xích quang đem 2 chim toàn bộ bao phủ, thải phượng kim phượng tựa hồ có hơi khó chịu, dán mắt vào ánh mắt của Phu Dịch mạo xưng trùng oán khí, hận không thể một hơi đưa hắn nuốt lấy.

Đáng tiếc Chu Tước chịu đựng này xích quang soi sáng sau khi, lại như là hít thuốc lắc bình thường, lu mờ ảm đạm bóng người bỗng nhiên sáng ngời, lại cùng thải phượng kim phượng quấn quýt lấy nhau, tung màu lông chim kim phượng hận Phu Dịch nghiên răng, lại là qua không dứt Chu Tước cửa ải này.

Có điều, mặc dù là này, Chu Tước vẫn như cũ cũng này màu lông chim kim phượng đối thủ, chỉ tiếc Phu Dịch mặc dù phát hiện Phong Thiên Kính bên trong lửa lực lượng đối với Chu Tước có tăng thêm hiệu quả, thế nhưng lúc trước ở huy động lực lượng lúc đã tổn hao lượng lớn linh khí, hơn nữa sau đó thổi di chuyển cự phong thời gian vừa tổn hao lượng lớn linh khí dùng để huy động cứu thiên trận gió.

Lúc này Phu Dịch trong cơ thể linh lực dùng là mười không còn một, nếu không cũng không còn keo kiệt đến chỉ điểm xích quang mà không thấy liệt viêm, này đầu tiên sẽ không là hắn tính cách.

Cũng may nhưng vào lúc này, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đúng lúc chạy tới, không nói hai lời trực tiếp đem một tấm thiêng la võng tể lên, chỉ thấy to bằng lòng bàn tay thiêng la võng đón gió gấp tăng, đợi lướt qua màu lông chim kim phượng bên trên lúc, lại có ngàn trượng khoảng cách, trực tiếp đem màu lông chim kim phượng trấn áp, mặc kệ xoay chuyển dǎn vật, thủy chung không thể thoát ly địa thủy hỏa phong hình thành kết giới! (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 102: Lâm Nguy Ngộ Đạo

“Nhanh giết! Ta kiên trì không được bao lâu!” Vệ Tử Dạ vốn cho là ý vào pháp bảo này, nhất định có thể đem này màu lông chim Kim Phượng trấn áp một quãng thời gian, ai biết thiên la hướng về vừa mới kết thành, liền cảm giác được trấn áp màu lông chim Kim Phượng phảng phất có vô cùng lớn khí lực bình thường, nếu không có hắn phản ứng nhanh, cũng sớm đã tránh thoát.

Tha đi như thế, trong lòng hắn đã qua loa ước lượng một chốc, dùng tu vi của hắn, nhiều nhất có thể mang này màu lông chim Kim Phượng trấn áp không đủ một phút thời gian.

“Biết!” Phu Dịch miễn cưỡng trả lời một câu sau khi, liền đem toàn bộ tâm thần gửi gắm với Phong Thiên Kính bên trong, thế nhưng trong cơ thể hắn linh khí lúc này đã tiếp cận khô cạn, dùng bây giờ linh khí hao tổn tốc độ, hắn phỏng chừng cũng nhiều nhất còn có thể kiên trì 3 phút.

Mà sau ba phút một khi hắn triệt hồi chi viện, Chu Tước khổng lồ bóng người thì sẽ lại ảm đạm đi, mất đi cùng màu lông chim Kim Phượng một kích tư cách.

Chu Tước tựa hồ cũng hiểu ra trước mắt thế cuộc, chỉ thấy khổng lồ bóng người không dứt theo trong miệng phun ra nguyên thủy lửa, đồng thời dùng phiến bàng, móng nhọn, không dứt công kích màu lông chim Kim Phượng, màu lông chim Kim Phượng mặc dù muốn phản kích, làm sao hôm nay cạm bẫy đem trấn áp, nó vô luận làm ra sao công kích đều sẽ bị thiên la vỗng đỡ, thăng túc giận đến như là giống như bị điên, không dứt ở thiên la trong lưới đấu đá tung tung.

“Phụp!” Màu lông chim Kim Phượng điên cuồng công kích thiên la vỗng, ẩy

rất lớn một phần lực xung kích đều sẽ truyền tới hắn cái này làm phép trên thân thể người, vốn hắn phỏng chừng có thể kiên trì một phút, ai biết gần như quá khứ 20 giây, liền đã đạt tới cực hạn, ngực tinh lực chịu đựng này mạnh mẽ xung kích không dứt lăn lộn, cho đến phun ra một ngụm máu tươi, phong ấn với thiên la internet cấm chế cùng lúc đó trực tiếp tan vỡ.

Đã không có phép thuật cấm chế, thiên la vồng giống như một tấm phổ thông lưỡi đánh cá bình thường, trong chớp mắt liền bị màu lông chim Kim Phượng xé nát bấy.

“Cứ như vậy kết thúc rồi à.....”

Phu Dịch trơ mắt thấy thiên la vồng phá thành mảnh nhỏ, màu lông chim Kim Phượng lại khôi phục tự do sau khi, áp chế vô hạn lửa giận lúc này 1 loại bỏ phong ấn, trực tiếp từ miệng máu phun ra một bánh xe kích cỡ tương đương kim diễm bóng hướng về Chu Tước đánh tới.

Phu sỉ không cam lòng yếu thế, đồng dạng phun ra một đoàn to bằng nắm tay Xích Viêm hướng về kim diễm nghênh đón.

Hai đám hỏa viêm chạm vào nhau chossal, mỗi loại hóa thành kim quang đỏ mang vǎng từ phía, hiệp này lại là đánh cái hoà nhau.

Màu lông chim Kim Phượng mặc dù nhìn qua giống như thực thể, đồng dạng phảng phất đã mở linh trí bình thường, kỳ thực nó bất quá là năng lượng hình thái, sở dĩ nhìn qua có chút linh trí, lại là thiên kiếp mắt phụ cùng nó bản năng phản ứng.

Mục tiêu của nó chính là phá hủy này ứng kiếp nhân cùng yêu, cho nên một lần kim diễm sau khi vẫn chưa có một tia ngừng lại, trực tiếp há to miệng rộng, vừa là một đoàn kim diễm phun tới.

Chu Tước đồng dạng dùng Xích Viêm đánh trả, chỉ là lần này phản ứng lại là chậm nửa nhịp, dừng mơ tới nữa, chỉ nhìn cái kia hư ảo bóng người liền biêt. Tất

nhiên là linh khí hao tổn đồng dạng nghiêm trọng,

Lúc này nếu không có Phu Dịch dùng Phong Thiên Kính giúp đỡ giúp một tay, e sợ sớm thua trận.

“Thật kết thúc rồi à?”

Trong đầu lại dần hiện ra như vậy ý nghĩ, mặc dù trong nội tâm của hắn tràn ngập không cam lòng, đó là thì tính sao?

Quyết tâm, ý niệm mặc dù cũng là sức chiến đấu một loại thể hiện, nhưng ở trước mắt kinh khủng như thế thiên kiếp bên dưới, mấy thứ này đều là phù vân, căn bản vô dụng.....

Ngay ở Phu Dịch nản lòng thoái chí chuẩn bị từ bỏ thời gian, một tấm võng lớn xuất hiện lần nữa ở thải phượng kim lông chim đỉnh đầu, sau đó lại đem trấn áp.

Phu Dịch theo bản năng hướng về Vệ Tử Dạ nhìn tới, chỉ thấy Vệ Tử Dạ lúc này sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi như là thác nước không dứt theo cǎm lǎn nhào, chỉ chỉ nhìn một cách đơn thuần ấy lúc này thần thái, liền có thể xác định hắn bây giờ trạng thái căn bản không cho phép hắn mạnh mẽ trấn áp này hóa thân thành màu lông chim Kim Phượng đáng dấp kiếp lôi.....

Phu Dịch thấy tình cảnh này, trong lòng nhất thời ấm áp, hai mắt tầm mắt tùy theo dần dần mơ hồ lên.....

“Không! Còn chưa tới từ bỏ trong khi, ta còn không có đến cực hạn!”

Hành vi của Vệ Tử Dạ lây nhiễm Phu Dịch, vốn định từ bỏ hắn lại liều mạng đem toàn thân linh khí đưa vào Phong Thiên Kính bên trong, mặc dù trong cơ thể linh khí đã sắp đến gần khô cạn, thế nhưng gần như chỉ là tiếp cận mà thôi!

“Không, ta còn có thể kiên trì!”

Mắt thấy phong ấn thiên kính bắn ra xích quang càng ngày càng nhạt, Phu Dịch mặc dù không muốn thừa nhận, thế nhưng hắn thật đã tới cực hạn.....

Mà hẫu như cùng lúc đó, thiên la vông lại bị màu lông chim Kim Phượng xé rách, khôi phục tự do sau khi màu lông chim Kim Phượng tựa hồ đối với hành vi của Vệ Tử Dạ vô cùng không làm đầy, lập tức há to miệng rộng, một đoàn kim diễm hướng về ấy phun đến.

Chu Tước xem ở trong mắt, ấy nhưng muôn ngăn cản, thế nhưng lúc này căn bản cũng không có dư thừa khí lực.....

Vệ Tử Dạ thấy cách mình càng ngày càng gần kim diễm, trên mặt không chút nào gắp vẻ sợ hãi, ngược lại vào lúc này nở nụ cười.

Từng có lúc, hắn nào từng nghĩ tới có một ngày hắn sẽ dùng như vậy tư thế tử vong?

Từng có lúc, hắn làm sao từng nghĩ tới đối mặt đáng sợ như thế thiên kiếp, hắn lại ở chính mình vô cùng đem đạt được cực hạn thời gian, gần như dựa vào một luồng bất khuất ý niệm, liền có thể đem sinh tử không để ý, lại ra tay?

Kim diễm cách hắn càng ngày càng gần, hắn chậm chập tắt trên con mắt, cũng không phải hắn bối nhiệm, chỉ là hắn thật mệt mỏi.....

“Hây.....” ngay ở Vệ Tử Dạ cảm giác được kim diễm nhiệt lượng đã cách hắn không đủ ba trượng thời gian, đột nhiên cảm giác được mình bị một cơn gió lớn tập cuồn, trước ngực kim diễm mang đến nhiệt lượng biến mất theo.

Hắn cũng không biết là hắn bị gió cuốn đi rồi, còn là cái kia kim diễm bị gió cuốn đi rồi, tóm lại cả hai luôn có thứ nhất động vị trí, nếu không hắn bây giờ tất nhiên chịu đựng cái kia kim diễm đốt cháy thể mà chết.

Vệ Tử Dạ từ từ nở nụ cười, bởi vì hắn biết này là ai tác phẩm, chỉ cần hắn đột phá trong lòng tầng kia chướng ngại, bằng hắn trước tiên thiên cảnh hậu kỳ tu vi,

dù cho không thể đem màu lông chim Kim Phượng bắt, ít nhất cũng có thể ngăn cản một hai, chính mình liền có thể lợi dụng khoảng thời gian này khôi phục linh khí.

Vệ Tử Dạ chầm chậm mở mắt ra, nhìn thấy chính mình cách vừa rồi vị trí chừng trăm trượng, lúc này Độ Ách Chân Nhân tay trái cầm phất trần, tay phải giơ lên cao giấu phong Hồ lô, dùng âm phong đánh với màu lông chim Kim Phượng.

Mà Phu Dịch cùng Chu Tước đến lúc này, cũng hết thảy đạt đến cực hạn, đều bị Độ Ách Chân Nhân đưa đến bên ngoài trăm trượng, thần tốc khôi phục linh khí, cho nên bây giờ Độ Ách Chân Nhân đang dùng sức lực của một người đối kháng kinh khủng này tới cực điểm, kiếp lôi chõ hóa thành thần thú!

Vệ Tử Dạ biết Độ Ách Chân Nhân kiên trì không được bao lâu, cho nên liền vội vàng đem yêu đan theo trong miệng thốt ra, lập tức đem tế hướng về trên chín tầng trời trong mây đen, lúc này hắn đã lĩnh ngộ Lôi chi pháp tắc, mặc dù chỉ là vậy một tia, cùng kiếp lôi so với căn bản không đáng không đề cập tới.

Thế nhưng, này mây đen bên trong lôi xà điện mang không phải buổi sớm không gây thương tổn này yêu đan, ngược lại là trước mắt thích hợp nhất chất dinh dưỡng.

Yêu đan trực tiếp phun ra nuốt vào tinh hoa nhật Nguyệt, hấp thu thiên địa linh khí, là Yêu tộc đặc biệt tu hành phương thức, nhân tộc cùng Yêu tộc nói là gần như, trên bản chất vẫn có khác nhau, thì như người nội đan là tuyệt đối phun không ra, coi như ngươi giết đã kết đan tu sĩ, đưa hắn chém thành muôn mảnh, cũng không tìm được viên nội đan này ở nơi nào, thế nhưng viên nội đan này, một mực ở nhập định quan sát bên trong thân thể thời gian khả năng phát hiện, quả nhiên là huyền diệu khó hiểu.

Vệ Tử Dạ đem nội đan tế vào mây đen bên sau khi, ảm đạm nội đan phảng phất khô cạn bọt biển rơi vào trong nước bình thường, điện cuồng hấp thu

thiên địa linh khí đồng thời, kể cả trong tầng mây cái kia thỉnh thoảng lẩn trốn lôi xà điện mang đều có thật nhiều bị nó hút vào, một viên vốn lu mờ ảm đạm yêu đan, lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ khôi phục làm bao hàm.

Phu Dịch bên này cũng giống như vậy, lúc này trong lồng ngực lớn ngũ hành tương sinh đại trận đã khởi động, linh khí điện cuồng thông qua quanh thân mỗi một đại huyệt đạo, rất liền da dẻ lỗ chân lông mắt hướng về trong thân thể của hắn xuyên, như thế tốc độ khôi phục cũng coi như là từ xưa đến nay chưa hề có.

Chu Tước lúc này hai móng cầm lấy ngô đồng kiêm gỗ hạ xuống Phu Dịch trên bả vai, mặc dù nhìn qua cực kỳ uể oải, thế nhưng cái kia một đôi đèn nhánh tỏa sáng mắt nhỏ lại là lúc nào cũng xuyên thấu hết sạch, cùng lúc trước uể oải thời gian đáng dấp hoàn toàn khác nhau.

Chu Tước cũng không có cõi ý đi hấp thu linh lực, chỉ là hướng về Phu Dịch trên người như vậy vừa đứng, Phu Dịch trên người tỏa ra xích quang thì sẽ chui vào Chu Tước trong cơ thể, này một người 1 thánh linh trong lúc đó, phảng phất từ nơi sâu xa có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ.

Lại nói Độ Ách Chân Nhân ở hai người điều khiển độn quang bay tới bay lên trời bên trên giúp đỡ sau khi, bị Vệ Tử Dạ điểm vậy một câu, lập tức liền tinh táo lại, chỉ là để hắn lại vẫn như cũ không dám cùng đáng sợ thiên kiếp chính diện chống đỡ, cho nên hắn lựa chọn lùi bước, hắn quyết định nếu là các loại hai người bọn họ thua trận sau khi, hắn liền dựa vào đại trận hộ sơn cùng với đối kháng, cho nên hắn vẫn đứng ở mặt đất, vẫn chưa tới giúp đỡ.

Thế nhưng, khi hắn tro mắt thấy hai người liều chết chiến đấu, hoàn toàn không có lùi bước tâm ý, trong lòng rất có cảm xúc.

Đặc biệt là tới cuối cùng, Phu Dịch linh khí sắp sửa hao hết vẫn như cũ không buông tha, Vệ Tử Dạ chịu đựng cắn trả lực lượng hầu như giá không được đâm mây, đồng dạng còn dám lại thi triển pháp bảo trấn áp màu lông chim Kim Phượng!

Khi hắn sau khi thấy một màn này, Độ Ách Chân Nhân trong nháy mắt này, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao chính hắn một năm đó được xưng ngàn năm không gặp kỳ tài, ở 93 tuổi đột phá Thiên Tiên Cảnh sau khi, đem gần ngàn năm thời gian, có điều gần như đột phá một cảnh giới nhỏ mà thôi, mặc dù là hôm nay khả năng đột phá tới Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, cũng là trải qua mấy trăm năm lăng đọng.

Từng thiên tài chính là bởi vì năm đó hắn có một viên vững như bàn đá đạo tâm, thế nhưng khi hắn đột phá Thiên Tiên Cảnh sau khi, tiên sư giá hạc tây quy, hắn tiếp nhận chưởng môn của Thanh Vân Môn, từ đây trong lòng tràn đầy của hắn lợi ích của Thanh Vân Môn cùng vinh dự, giống như vừa rồi hắn e sợ chiến, đều không phải là hắn sợ chết, nói thế nào hắn cũng sống hơn một ngàn tuổi, cách đại nạn ngày cũng còn sót lại hơn trăm năm, so với người phàm nhiều sống không biết là bao nhiêu lần, hắn đã sớm tri túc.

Thế nhưng hắn không cảm tử, bởi vì Thanh Vân Môn của Hữu Đại bây giờ hắn chỉ bồi dưỡng được hai mươi trung thành đệ tử, trong đó người mạnh nhất, tức thủ đỗ Trương Trọng Kiên cũng bất quá Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, hắn thường thường dẫn đây là hận, hận bọn họ này đệ tử đời hai không hăng hái, nhưng vào đúng lúc này, hắn tất cả đều suy nghĩ minh bạch, hoàn toàn đại triệt đại ngộ.

Những đệ tử này cửa cũng không phải không hăng hái, mà là hắn đều là cảm thấy bọn họ còn cánh chim không gió, đưa bọn họ bảo hộ ở cánh của chính mình dưới, tưởng tượng chính mình lúc còn trẻ, chính trực Ma tộc xâm lấn thời gian, chính mình lúc đó chẳng phải trải qua vô số lần to to nhỏ nhở dục huyết phẫn khởi chiến đấu, mới một lần đột phá Thiên Tiên Cảnh?

Cho nên hạn chế những đệ tử này tu vi, cũng không phải bọn họ ngu dốt gây nên, mà là hắn vị ân sư này cưng chiều!

Mà chính hắn tu vi, lại là vì khi hắn lên làm chưởng môn sau khi, hắn vứt bỏ viên kia vững như bàn đá, dũng đi phía trước thăng, vĩnh viễn không bao giờ từ bỏ lòng cầu đạo, thay vào đó chính là một viên khắp nơi để vinh dự của Thanh

Vân Sơn lục đục với nhau thế tục chi tâm. (Viêm Đẽ quyết.. 134134717)--(Viêm
Đẽ quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 103: Độ Ách Đạo

Ngay ở Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ song song linh khí hao hết thời gian, Độ Ách Chân Nhân rốt cục vào lúc này hiểu rõ thuộc về mình nói.

Lúc này Độ Ách Chân Nhân linh đài một mảnh không minh, khí thế lại tại đây ngộ đạo trong nháy mắt lại leo lên, Tử Phủ Xử đột nhiên bắn ra hào quang vạn trượng, nhìn kỹ, lại là hơn một thân thể trần truồng, tướng mạo cùng hăn bản tôn có tám chín phần rất giống phiên bản bỏ túi tiểu nhân, hiện Ngũ Khí Triều Nguyên phong thái xếp bằng ở tím trong phủ.

Này tiểu nhân, chính là nguyên anh, tức tu sĩ đạt được Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, sau khi vượt qua thiên kiếp, dung hợp thiên kiếp Đạo Quả nguyên thần thì sẽ tìm được thăng hoa, hoặc hóa thành nguyên anh, hoặc tu thành thân ngoại hóa thân, lúc này Độ Ách Chân Nhân thiên kiếp chưa kết thúc, tu vi lại tìm được tăng lên, lại là bởi vì hăn tâm tình chiếm được thăng hoa, nguyên thần vay mượn tâm tình tăng lên hóa thành nguyên anh, đúng là cùng Đạo Quả khác thường gập cùng công hiệu quả.

Nguyên anh mới thành, Độ Ách Chân Nhân nội tâm lại là bình tĩnh như nước, lúc này tâm tình của hăn đã thăng hoa tới càng cao hơn cảnh giới, cũng sẽ không bởi vì này vốn là tu sĩ coi trọng nhất tu vi mà ngạc nhiên.

Chỉ thấy Độ Ách Chân Nhân sắc mặt bình tĩnh như thường, ngược đầu nhìn lên hai người 1 thú cùng đã đạt được đèn cạn dầu thời gian, quanh thân đột nhiên thả ra một tầng nhàn nhạt kim quang, sau đó hai chân lăng hư không độ, từng bước từng bước hướng về trên chín tầng trời đi đến.

Này từng bước từng bước đi tới nhìn như chậm chậm, kì thực ngầm thi Tiên

gia tiêm uyên súc địa thuật, chỉ thấy ấy thân hình như là thuần di bình thường, chỉ là chớp mắt công phu liền đã xuất bây giờ trǎm trượng bên trên, con mắt lại là hoa một cái, bóng người đã lại lên cao trǎm trượng.

Chỉ là thời gian ba cái hô hấp, Độ Ách Chân Nhân liền cùng hai người chỉ kém hơn mười trượng khoảng cách.

Đúng lúc này, Thải Vũ Kim Phượng kim diễm cách Vệ Tử Dạ có điều mấy trượng khoảng cách, Độ Ách Chân Nhân không chút hoang mang đem cái kia trong tay chỉ bạc Phất Trần vung lên, chỉ thấy 3000 chỉ bạc lập tức hóa thành trǎm trượng có thừa, đem Vệ Tử Dạ quanh thân quấn quanh, lập tức nhẹ nhàng vung một cái, liền đã đem vung ra bên ngoài trǎm trượng.

Kim diễm tốc độ mặc dù nhanh, lại vẫn là chậm một bước, đánh hụt.

Độ Ách Chân Nhân không có dừng lại, sau đó lại sê Phất Trần hướng Phu Dịch vung một cái, đem linh lực hao hết theo đám mây trên ngã xuống Phu Dịch 1 quấn, đồng dạng vung ra một bên khác bên ngoài trǎm trượng, đồng thời âm thầm đem tự thân chân nguyên thông qua ngân kim đưa vào Phu Dịch trong cơ thể.

Tu sĩ mặc dù đồng dạng luyện hóa thiên địa linh khí, thế nhưng bởi vì công pháp bất đồng, ấy chân nguyên cũng là bất đồng, cho nên Độ Ách Chân Nhân chỉ là đưa vào chỉ có thể để Phu Dịch đáp mây bay linh khí, nếu là nhiều lăm nói, đối với hắn tự thân chỉ có thể tai hại không khác.

Khổng lồ Chu Tước bóng người ở phong thiêng của Phu Dịch ẩn xích quang biến mất sau khi, rốt cục hoàn toàn biến mất, hóa thành một thước mây bản mini Chu Tước, hai móng cầm lấy mây đi linh lực rơi rụng ngô đồng kiếm gỗ, hướng về Phu Dịch đuổi theo.

Thải Vũ Kim Phượng cũng sẽ không bởi vì hai người né tránh liền dừng lại công kích, lúc này mục tiêu thứ nhất của nó chính là hai lần đem trấn áp Vệ Tử Dạ.

Chỉ thấy ấy há to miệng rộng,

Đang muốn phun ra kim diễm thời gian, Độ Ách Chân Nhân cầm trong tay Phất Trầm vung một cái, 3000 chỉ bạc ngưng tụ thành một luồng ngân dây thừng, trực tiếp đem phượng chủy 1 quấn, sau đó vừa thu lại, đột ngột đem đã mở ra và đã hiện ra kim diễm phượng chủy mạnh mẽ khép lại.

Thải Vũ Kim Phượng mặc dù chỉ là năng lượng thể hiện ra, thế nhưng những có thiên kiếp mắt phụ với ấy chiến đấu bản năng, lúc này phượng chủy bị phong ấn, không thể phun ra kim diễm, thế nhưng điều này hiển nhiên không phải ấy duy nhất thủ đoạn!

Chỉ thấy Thải Vũ Kim Phượng bόng người hơi động, trực tiếp hóa thành một đạo kim ánh hướng về Độ Ách Chân Nhân vọt tới, trực tiếp dùng lôi đình vạn quân lực lượng hướng về Độ Ách Chân Nhân đánh tới.

Độ Ách Chân Nhân nhìn thấy đáng sợ như thế bàng vật lớn vật hướng mình đánh tới, trên mặt vẫn như cũ bình tĩnh như nước, hoàn toàn không nhìn ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì, chỉ có thể nhìn thấy hắn theo trong túi pháp bảo lấy ra giấu phong Hồ lô, trực tiếp đọc thần chú, giấu phong trong hồ lô một luồng mạnh mẽ âm phong tùy theo phun ra.

Nhất thời, trong thiên địa nhiệt độ chợt giảm xuống, âm phong lạnh rung, kể cả ngoài mấy trăm trượng mặt đất xem cuộc chiến một đám vân bối, cũng bất giác cả người run lên, cùng không nhịn được rùng mình một cái.

Mà đứng mũi chịu sào Thải Vũ phượng hoàng càng bị này mạnh mẽ âm phong thổi đến mức sững người lại, ngay sau đó tựa hồ còn có rút lui tư thế.

“Tốt!”

Xa xa xem cuộc chiến cả đám, đặc biệt là Thanh Vân Môn người, nhìn thấy chưởng môn như thế dũng mãnh phi thường, càng hưng phấn kêu to lên.

Đáng tiếc hưng phấn của bọn họ gần như là trong nháy mắt, kế tiếp tình hình lại là làm cho bọn họ trong lòng căng thẳng, lại tiến vào trầm mặc.

Thái Vũ Kim Phượng chính là lần này thiên kiếp bên trong cuối cùng một đạo, tụ tập lần này thiên kiếp cuối cùng toàn bộ năng lượng, lần này thiên kiếp chính là một vị kim tiên cảnh, một vị Thiên Tiên Cảnh, một tuy là Tán Tiên cảnh tu được lại là nghịch thiên cửu kiếp Tiên quyết, còn có một là thân phận cao thượng thánh linh Chu Tước, 4 người đồng thời độ kiếp, so với bọn họ suy đoán 99 thiên kiếp không biết là mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần.

Này một đòn tối hậu đừng nói là Độ Ách Chân Nhân của Thiên Tiên Cảnh, mặc dù là lâu năm kim tiên cảnh Huyền Thanh thượng nhân, suất Côn Lôn tam kiệt đem hết toàn lực cũng không có thể đỡ đòn đánh này!

Cho nên Độ Ách Chân Nhân dùng Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ thực lực, mà là hết toàn lực thi triển âm phong nguyên rùa, muốn đỡ Thái Vũ Kim Phượng tất nhiên tuyệt đối không thể.

Chỉ thấy Thái Vũ Kim Phượng gần như hiện ra rút lui từ thế thời gian, liền nhìn thấy quanh thân đột nhiên dấy lên ba thước kim diễm, kim diễm theo chỉ bạc trực tiếp dẫn vào Phất Trần, ngay sau đó liền truyền tới tay phải của Độ Ách Chân Nhân, nhất thời kim diễm nổ lên, một cái tay lại bốc cháy lên.

Độ Ách Chân Nhân bình tĩnh trên mặt rốt cục né qua một tia gợn sóng, lập tức chia ra một nửa linh khí ngưng tụ với tay phải, chỉ thấy 1 chỉ vì tuổi già mà có chút nhăn nhó da tay già đời nhất thời như là cải lão hoàn đồng bình thường, kim diễm mặc dù chưa diệt, nhưng cũng không thể gây tổn thương cho ấy mảy may.

Chỉ là liền như vậy đem linh khí một phần, tay trái giấu phong Hồ lô phun ra âm phong lại là yếu đi ba phần, Thái Vũ Kim Phượng khổng lồ bóng người lập tức liền hướng về hắn đè xuống.

Độ Ách Chân Nhân trên mặt rốt cục không còn là bộ kia không có chút rung

động nào dáng dấp, mõi nhanh chóng đọc bí chú, trong lúc mơ hồ tựa hồ khả năng nhìn thấy có mỗi người lóng lánh kim quang, như là nòng nọc bình thường huyền diệu khó hiểu chữ viết theo miệng bay ra, sau đó bay vào giấu phong Hồ lô.

Giấu phong Hồ lô đến những kim quang này khoa đầu vẫn thêm vào sau khi, nhất thời âm phong đại chấn, không khí nhiệt độ phảng phất vừa dưới hạ xuống mấy độ, chỉ là kể từ đó, cường tráng tay phải lại là vừa biến thành cái kia già nua tràn đầy nhăn nhó da tay, bị kim diễm thiêu đốt bên dưới da tróc thịt bong, nhìn qua có chút vô cùng thê thảm, khiến người ta không dám nhìn thăng, có điều bởi vì phải kéo dài hướng về Phất Trần đưa vào linh khí, cho nên này kim diễm nhưng cũng nhào không ra đây.

Kể từ đó, Độ Ách Chân Nhân kỳ thực tương đương với từ bỏ chống đỡ kim diễm, mặc cho ấy đốt cháy chính mình tay phải.

Thế nhưng dù vậy, tay phải vẫn như cũ đem phất trần nắm thật chặt ở trong tay không chút nào lơi lỏng, bởi vì chỉ cần hắn bên này buông lỏng, mõ của Thái Vũ Kim Phượng thì sẽ lại mở ra, phun ra từng luồng từng luồng to bằng cái thớt kim diễm bóng.

Mặc dù không có cùng với chính diện giao phong qua, thế nhưng lúc này ở tay phải kim diễm uy lực hắn đã cảm nhận được, hắn biết hắn tuyệt đối không có năng lực đối kháng cái kia cối xay giỗng nhau kim diễm.

Hắn bây giờ có khả năng làm chính là kiên trì, kiên trì đến thiên kiếp sức mạnh hao hết, Thái Vũ Kim Phượng chính mình biến mất, dù cho không thể kiên trì đến vào lúc này, ít nhất cũng phải các loại Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch hai người khôi phục linh khí, để Phu Dịch chuôi này kiếm gỗ lại hóa thành phượng hoàng cùng Thái Vũ Kim Phượng đối kháng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tay phải của Độ Ách Chân Nhân da thịt đã toàn bộ cháy hết, lộ ra bạch cốt âm u, mắt thấy trên đầu hắn mồ hôi lạnh

như thác nước, liền biết hắn thừa nhận ra sao thống khổ, thế nhưng dù vậy, hắn cũng không có dừng lại niệm chú, cầm lấy tay của Phất Trần vẫn không có buông ra dấu hiệu.

Tất cả những thứ này, nhìn như dài lâu, đặc biệt là đối với Độ Ách Chân Nhân tới nói, phảng phất một thế kỷ bình thường, thế nhưng thực tế thời gian có điều tầm thường 3 phút mà thôi, Thái Vũ Kim Phượng thân hình ở âm phong thổi tới bên dưới, mặc dù nhìn qua ỷ rụt một vài, nhưng vẫn là giương cánh che trời quái vật khổng lồ.

Cứ theo đà này nói, cho dù là hắn hao hết toàn bộ linh lực, cũng không thể đau đớn về căn bản.

Độ Ách Chân Nhân theo bản năng hướng về Vệ Tử Dạ nhìn lại, chỉ thấy Vệ Tử Dạ lúc này nội đan vẫn còn đang mây đèn bên trong lăn lộn, trên đỉnh Tam Hoa gần như là có ít ỏi sắc thái, vẫn như cũ ảm đạm vô cùng, còn trong lồng ngực ngũ khí nói, hắn cũng nhìn không được, bất quá hắn đã có thể khăng định, Vệ Tử Dạ lúc này nhiều nhất khôi phục không thành công không đến.

Vì vậy hắn quay đầu vừa hướng về Phu Dịch nhìn tới, chỉ thấy Phu Dịch lúc này trên người xích quang lúc sáng lúc tối, nhìn kỹ, lúc này mới thấy rõ, nguyên lai này một sáng một tối là trên vai hắn đứng con kia lửa đỏ chim nhỏ, trong khi không dứt phun ra nuốt vào xích quang, mỗi lần hút một cái đều sẽ đưa hắn chu trên xích quang toàn bộ hút đi, vì vậy nhìn qua liền lúc sáng lúc tối.

Nhìn khí thế, Phu Dịch bên này cũng khôi phục nhiều nhất một thành, mặc dù hắn là Địa Tiên Cảnh tu vi, thế nhưng linh khí của hắn tổng sản lượng so với không dứt Vệ Tử Dạ, cho nên đổi lập tức nói ngược lại là khôi phục nhanh hơn một chút.

Thế nhưng dùng trước mặt trận thế đến xem, hắn căn bản kiên trì không được bao lâu.....

Thời gian lại quá khứ không đến một khắc đồng hồ, Độ Ách Chân Nhân rốt

cục cảm giác được Đan Điền bên trong linh khí đã tiếp cận khô cạn, mà Thải Vũ Kim Phượng nhưng vẫn là như vậy đáng sợ.

Độ Ách Chân Nhân lại lầm lết nhìn trái phải hai người một phen, nhìn thấy hai người lúc này vẫn như cũ còn không có chiểu đấu nǎng lực, không khỏi khe khẽ thở dài.

Chỉ là trong giây lát này thất thần, Thải Vũ Kim Phượng lập tức liền nắm cơ hội này, phượng thủ vung một cái, trực tiếp đem cái kia 3000 chỉ bạc ngưng tụ thành dây thừng tránh thoát, sau đó phát sinh một tiếng vang vọng đất trời phượng hót, phảng phất tại nói cho Độ Ách Chân Nhân, tử kỳ đến rồi của hắn.

Thấy thế nào, Thải Vũ Kim Phượng miệng rộng mở ra, đem một đoàn to bằng cái thớt kim diễm hướng về Độ Ách Chân Nhân phun đến.

Thế nhưng Độ Ách Chân Nhân nhìn thấy như vậy tình cảnh lại vẫn chưa gặp có bất kỳ bối rối, U &# 8 ngược lại ở như vậy cùng đường mạt lộ thời gian từ từ nở nụ cười.....

“Vệ Đạo Hữu, Phu Dịch tiểu hữu, bảo trọng.....”

Độ Ách Chân Nhân mắt thấy kim diễm càng ngày càng gần, lại là không chút nào né tránh ý tứ, ngược lại thấp giọng từ tự nói một tiếng, sau đó cả người khí thế lại vô hạn leo lên, so với vừa mới ngộ đạo ngưng luyện nguyên anh thời gian càng mạnh mẽ hơn.

“Cái gì!”

Cảm ứng được này 1 kinh biến sau khi, Vệ Tử Dạ đột nhiên mở con mắt, nhìn phía xa Độ Ách Chân Nhân, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Đạo hữu không muôn!”

Thế nhưng lúc này Độ Ách Chân Nhân đã là rơi xuống lòng quyết muôn chết, trực tiếp đem còn thừa ba giọt trong lòng máu cháy hết, đây chính là ròng rã 180

năm tuổi thọ, uy lực của nó tuyệt đối mặc dù không thể cùng nhạt guyệt tranh huy, thế nhưng ấy làm mang tuyệt đối có thể mang này đen kịt thiên địa chiếu sáng!

Độ Ách Chân Nhân quay đầu quay Vệ Tử Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, chỉ để lại một câu, “đạo hữu bảo trọng!”

Lập tức cầm trong tay Phất Trần hướng về xông tới mặt kim diễm phóng đi.
(Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 104: Mặc Dù Bỏ Mình, Anh Linh Thường Tại

Màu lông chim kim phượng chính là cuối cùng nhất lượt thiên kiếp, sức mạnh trình độ kinh khủng khó có thể tưởng tượng, Đãn Tức liền như thế, trước tiên có Chu Tước cùng với tranh đấu, sau có Vệ Tử Dạ dùng thiên la võng mạnh mẽ trấn áp hai lần, ngay sau đó lại có Độ Ách Chân Nhân dùng âm phong ròng rã tiêu ma một khắc nhiều thời gian.

Lúc này màu lông chim kim phượng thân thể mặc dù vẫn như cũ vô cùng to lớn, Đãn Thị Sơ hơi phỏng chừng đã ủy rụt tiếp cận ba, bốn phần mười.

Độ Ách Chân Nhân lúc này Nhiên Tẫn Sinh Mệnh Tinh hoa, cả người cùng Phất Trần 3000 ngàn Ti Hợp làm một thể, hóa thành một đạo Cực Vi Thôi xán thần quang, như là sao rơi cắt phá trời cao, Trực Tiếp Hướng màu lông chim kim phượng đánh tới, ấy thanh thế cùng ngày đó Huyền Thanh thượng nhân ngự kiểm giúp Vệ Tử Dạ vỡ nát Thánh Thiên lão tổ thời gian không thua bao nhiêu.

Thần quang xẹt qua, màu lông chim kim phượng khổng lồ phượng thủ trực tiếp hóa thành vô số hố quang lấp loé.

Vệ Tử Dạ lúc này rên rỉ gào to, trong đôi mắt nước mắt chảy Lưu Nhi Xuất, Độ Ách Chân Nhân Nhiên Tẫn Sinh Mệnh Tinh hoa, chính là vì bảo toàn hắn và Phu Dịch hai người, làm sao có thể gọi hắn không động tình!

Phu Dịch lúc này cũng mở con mắt, thấy thần quang vẫn như cũ dùng Cực Vi Thôi xán tư thế tiếp tục nhắm phía thiên kiếp mắt, đồng dạng mặt lộ vẻ buồn sặc.

“Biu.....”

Trên bả vai Chu Tước cũng là phát sinh rên rỉ một tiếng, tựa hồ đối với Đô Ách Chân Nhân lần đi phi thường tiếc nuối.

Chỉ tiếc phía dưới cái kia một đám Thanh Vân Môn đệ tử căn bản không biết là Đô Ách Chân Nhân đến tột cùng đã làm gì, còn tưởng rằng chỉ là thi triển bí thuật gì, lại một lần đem màu lông chim kim phượng phá tan, nhưng lại muốn một lần đem thiên kiếp mắt bắt, dồn dập làm Đô Ách Chân Nhân hoan hô.

Thế nhưng bọn họ cũng không phải phàm phu tục tử, trong bọn họ thấp nhất cũng là Tân Tiên cảnh tu sĩ.

Rất nhanh, Trương Trọng Kiên cái thứ nhất phát hiện mạnh mẽ, lập tức uống ngừng lại các sư đệ tiếng hoan hô, sau đó quay đầu hướng về Vệ Băng vệ trận đạo: “Vệ Băng tiền bối, sư tôn ta hắn dùng đến tột cùng là bí pháp gì?”

Vệ Băng lúc này mặc dù mất hết tu vi, thế nhưng nàng lúc trước cũng là lôi kiếp cảnh giai đoạn trước tu vi, lúc này tu vi mặc dù mất hết, bằng vào lúc này khả năng dùng thân người đứng ở nơi đây liền không khó đoán được, tu vi của nàng còn ở, chỉ là không biết là nguyên nhân gì không thể ngưng tụ yêu khí mà thôi.

Vệ Băng ngược nhìn Trữ Thiên Không bên trong đạo kia như là cỗ sao chổi óng ánh ánh sáng, Đô Ách Chân Nhân hy sinh vì nghĩa hành động vĩ đại làm cho nàng không trải qua nhớ tới năm đó để có thể làm cho các nàng chạy trốn, liều chết ngăn trở Ma tộc vì các nàng chiếm được thời gian chồng cùng huynh trưởng, hai hàng thanh lệ không nhịn được chảy xuống.

Trương Trọng Kiên nhìn thấy Vệ Băng lệ rơi đầy mặt, trong lòng không trải qua phát lạnh, lúc này hắn cũng là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, đã ngưng tụ ra trong lòng máu, lập tức liền phản ứng lại, Đô Ách Chân Nhân e sợ cũng không phải thi triển bí thuật gì, mà này đây Nhiên Tẫn Sinh Mệnh Tình hoa phượng thức làm ra này một đòn tối hậu, giống như Hàn Đức Nhượng lúc đó cá chết lưới rách thời khắc phát động cuối cùng một làn sóng công kích vậy.

Trương Trọng Kiên nghĩ đến đây,

Nhất thời đau buồn đến cực điểm, nhất thời khí cấp công tâm, Nhất Khẩu Ứ máu theo miệng phun ra.

“Sư huynh!”

Một đám Thanh Vân Môn đệ tử nhìn thấy Trương Trọng Kiên không hiểu ra sao miệng phun máu tươi, vội vàng ân cần nói.

“ a.....”

Trương Trọng Kiên đột nhiên như là điên Liễu Nhất Bàn, đem một đám sư đệ bỏ qua, sau đó hai tay cầm song đao trực tiếp điều khiển độn quang phóng lên cao, lại là muốn đem Độ Ách Chân Nhân ngăn lại.

Ai biết Trương Trọng Kiên vừa mới nhảy lên, liền có một đạo độn quang né qua đưa hắn bóng người ngăn trở, hiện ra một bóng người, chính là Trương Thiên Vũ.

“Cút!” Trương Trọng Kiên lúc này giận dữ, trong tay song đao dùng băng sơn liệt địa lực lượng hướng về Trương Thiên Vũ bỗn tối.

Trương Thiên Vũ chỉ là Tán Tiên cảnh tu vi, nếu bàn về chiến lực cá nhân xa không phải Địa Tiên Cảnh đỉnh cao đối thủ của Trương Trọng Kiên, lập tức điều khiển tung kim quang về phía sau lóe lên tránh né mũi nhọn.

Trương Trọng Kiên song đao bỗn ra sau khi, lại điều khiển độn quang phóng lên cao, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại là lại đưa hắn đỡ.

Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử căn bản không biết là xảy ra chuyện gì, còn tưởng rằng là Trương Trọng Kiên chịu đựng Tâm Ma nghi ngờ, thần trí không rõ.

“Cút!” Trương Trọng Kiên lại dùng đao chém hướng về Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Lý đại ca giúp ta!”

Lập tức đem Thất Tinh Kiếm nắm ở trong tay, thi triển thiên cang kiếm quyết, dùng trong đó âm nhu kiếm thế hóa giải này song đao oai.

Dù là Trương Thiên Vũ kiếm thuật cao tuyệt, thiên cang kiếm quyết hóa đi song đao tám phần đao thế, đáng tiếc hai người tu vi không đều quá xa, chỉ hai phần mười đao thế đánh vào Thất Tinh Kiếm trên, liền để hắn hổ khẩu tê rần, Thất Tinh Kiếm lúc này bắn bay, trong lồng ngực càng tinh lực lăn lộn, vội vàng vận chuyển thiên phù trải qua” mạnh mẽ trấn áp, nhưng vẫn là liên tiếp phun ra hai cái máu tươi, lúc này mới dễ chịu một vài.

Thế nhưng Trương Trọng Kiên thế đi không giảm, dùng trường đao bắn bay Thất Tinh Kiếm của Trương Thiên Vũ sau khi, lại một đao hướng về Trương Thiên Vũ phủ đầu bỗ tới.

Mắt thấy trường đao sắp sửa bỗ trúng Trương Thiên Vũ thời gian, Lý Lăng Phong lại là phản ứng lại, trường thương trong tay dùng giao long xuất hải tư thế, trực tiếp đi lấy hạ khắc thượng chi đao, mang theo sức mạnh sấm sét một súng điểm ở Trương Trọng Kiên trên chuôi đao.

Trương Trọng Kiên nhất thời giận dữ, tay trái trường đao bay thẳng đến Lý Lăng Phong ngực đậm đến.

Lý Lăng Phong liền vội vàng đem trường thương vừa thu lại, sau đó hai tay cầm thương dùng báng súng đem trường đao hướng lên trên một điều, đồng thời thân hình về phía sau hơi cong, lúc này mới miễn cưỡng tránh thoát trí mạng một đao.

“Ngươi điên rồi!” Lý Lăng Phong nhất thời hét lớn một tiếng, này trong tiếng ngầm có ý Yêu tộc bí pháp, này âm vừa ra, nhất thời như là ruộng cạn sấm sét bình thường, gần như thế khoảng cách bên dưới, suýt nữa nổ tung Trương Trọng Kiên ba hồn bảy vía tú tán.

Thế nhưng Trương Trọng Kiên đều không phải là thần trí không rõ, cũng không phải Tâm Ma mê hoặc, mà là hắn cứu sư sốt ruột mà thôi, ở trong mắt hắn, Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong ngăn hắn xông lên, chính là gián tiếp sát hại sư phụ của hắn.

Tục ngữ nói thật là tốt, người vĩnh viễn gọi không dậy một giả bộ ngủ người, mà bây giờ giả bộ ngủ người, chính là Trương Trọng Kiên.

Trương Trọng Kiên bị này một tiếng nổ tung đầu óc choáng váng, nổ đom đóm mắt, nhưng này chỉ là trong nháy mắt sự tình.

Khi hắn phục hồi tinh thần lại sau khi, liền lại hét lớn một tiếng nói: “Kẻ chặn đường ta, giết không tha!”

Dứt lời, tay phải đơn đao hướng Lý Lăng Phong bên hông chém ngang, tay trái trường đao hướng về phía sau lôi kéo.

Đao thế nhanh như chớp giật, Lý Lăng Phong đến không vội nói chuyện, liền vội vàng đem trường thương trong tay dùng sức vung mạnh, sau đó vay mượn xoay tròn lực lượng hướng Trương Trọng Kiên tay phải trường đao chọn đi.

“Cẩn thận!”

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong nghe đến Trương Thiên Vũ đột nhiên hét lớn một tiếng nhắc nhở, lúc này mới nhìn thấy Trương Trọng Kiên tay trái đang lệch hướng về hắn lồng ngực đâm đến.

Thế nhưng lúc này sức mạnh của hắn toàn bộ dùng ở ngăn cản tay phải trường đao, căn bản không có dư thừa tay đâm chống đỡ này một đao, mặc dù có Trương Thiên Vũ nhắc nhở, cũng là không làm nên chuyện gì, chỉ có thể trơ mắt thấy trường đao cách ngực hắn càng ngày càng gần.

Lúc này hắn mới hiểu được, nguyên lai vừa mới tăm kiêm bộ thời gian, Trương Trọng Kiên vốn là căn cứ luận bàn tâm tính cùng với đối chiến, lúc này

song đao một khi toàn lực thi triển, tuyệt diệu vô cùng, ấy huyền diệu như là hai người đồng thời cùng hắn đối chiến bình thường, chỉ một chiêu liền bắt hắn bắt.

Hướng về hắn xin tha thối lui? Làm sao có khả năng?

Lý Lăng Phong là ai cơ chứ?

Đường đường đương thời Yêu Hoàng đệ tử, được xưng là Yêu tộc trăm năm khó gặp một lần thiên tài, gần như mười năm thời gian tu luyện đến biến hóa cảnh, bây giờ mặc dù hắn không biết là Trương Trọng Kiên tại sao như là điên Liễu Nhất Bàn nhất định phải xông lên chín tầng trời, hắn cũng không biết Trương Thiên Vũ tại sao muốn đưa hắn ngăn lại, thế nhưng bây giờ này đã không trọng yếu.

Làm trưởng đao đâm vào ngực của hắn bên trong này cũng đã không trọng yếu, mặc dù đang và chìa khoá thời khắc hắn thu rồi chín phần mười đao thế, có thể thấy được Trương Trọng Kiên lúc này còn có lý trí, thế nhưng này cùng hắn có quan hệ gì đâu?

Mặc dù Trương Trọng Kiên là lâu năm Địa Tiên Cảnh tu sĩ, lúc này đã năm ở Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, cũng coi như là nửa bước đại năng của Thiên Tiên Cảnh, thế nhưng, hắn dù sao còn là Địa Tiên Cảnh, chỉ là linh khí so với hắn nhiều, khôi phục so với hắn nhanh mà thôi, cũng không có cảnh giới áp chế.

Quan trọng hơn là, Trương Trọng Kiên cũng không có cùng hắn so đấu linh lực, mà là trực tiếp dùng võ kỹ chém giết, nếu không có đối phương nương tay, một đao liền có thể đem chém giết!

Đây chính là cường hạng của hắn!

Nhất thời, Trương Trọng Kiên này một đao khơi dậy Lý Lăng Phong mười năm này dần dần hình thành lòng tự ái,,.

Lý Lăng Phong lúc này hét lớn một tiếng, vận may với chân phải một cước

hướng về Trương Trọng Kiên ngực đá tới.

Trương Trọng Kiên tuyệt đối không ngờ rằng Lý Lăng Phong bị hắn một đao sau khi, lại còn dám chặn ở trước mặt hắn, nhất thời lửa giận xông thẳng thiên linh, trong lòng không còn có bận tâm, trực tiếp vận may với ngực, mạnh mẽ chịu đựng này một cước lực lượng, sau đó song đao hướng về Lý Lăng Phong chân phải vặn đi, lại là sử xuất lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Lý Lăng Phong muốn tránh, thế nhưng hắn này một cước tư thế đã dùng thực, căn bản thu không bằng!

Mắt thấy song đao sắp sửa bổ vào trên đùi hắn thời gian, ba cây trường kích gần như cùng lúc đó theo phía sau hắn xuất hiện, hai cây trường kích đem trường của Trương Trọng Kiên đao kê vào, còn thừa một cây Trực Tiếp Hướng Trương Trọng Kiên trước mặt đâm tới.

Trương Trọng Kiên mặc dù lòng hệ trên chín tầng trời Độ Ách Chân Nhân, nhưng hoàn toàn không đại diện hắn không sợ chết, Lý Lăng Phong cái kia một cước gan dạ gǎng gượng là vì hắn đã có chuẩn bị, vay mượn linh khí hộ thể, thế nhưng này 1 kích hướng về ấy mặt đâm tới, nhưng cũng không dám gǎng đón đỡ.

Bởi vì hắn đã không có dư thừa linh khí bảo vệ mặt, lúc này tựa đầu về phía sau 1 đè, cùng lúc đó, Lý Lăng Phong một cước mang theo vạn cân lực lượng đập đến, Trương Trọng Kiên tuy có linh khí hộ thể, thế nhưng linh khí chỉ có thể che chở ấy thân thể, cũng không thể ngăn trở này cỗ vô cùng mạnh mẽ xung kích lực lượng, thân thể lập tức tựa như đạn pháo ra khỏi nòng bình thường bắn về mặt đất.

“Sư huynh!”

Vừa mới một phen chiến đấu nói đến phiền phức, kỳ thực có điều năm hơi công phu, 1 chúng đệ tử mãi đến tận Trương Trọng Kiên bị đập về mặt đất thời gian, này mới phản ứng được, hung ác trợn mắt nhìn không trung Trương Thiên

Vũ cùng Lý Lăng Phong một chút, sau đó đem ngã xuống đất trên Trương Trọng Kiên nâng dậy, đồng thời tìm hỏi ấy thương thế.

Nhưng thì như vậy một chút thời gian, Độ Ách Chân Nhân đã trùng tới thiên kiếp trong mắt, thiên kiếp mắt tựa hồ cảm nhận được Độ Ách Chân Nhân này cỗ bất khuất ý thức, chầm chậm mở con mắt ra, chỉ thấy ấy trong mắt tinh quang lấp loé, lại là lại ngưng tụ thiên kiếp lực lượng, thế phải đem trước mắt có gan khiêu chiến thiên uy người hủy diệt!

“Âm!”

Theo một tiếng vang thật lớn, đen kịt bầu trời mạnh sáng ngời, thiên kiếp mắt nổ bùng nổ ra một đạo mắt không thể thấy sáng chóe!

Này đạo quang kéo dài thời gian rất lâu, không có ai biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, mặc dù là kim tiên cảnh Vệ Tử Dạ cũng bị đâm không mở mắt nổi.....

Khi này đạo tản đi sau khi, thiên kiếp mắt còn ở, chỉ là nhìn qua hư ảo rất nhiều, vô cùng to lớn màu lông chim kim phượng cũng lại khôi phục, chỉ là lúc này thân hình của nó ở ủy rụt vô số lần, thậm chí so với lúc trước Chu Tước thần kiếm biến thành Chu Tước bóng người còn nhỏ hơn tới số một.

“Lại không có kết thúc.....” Phu Dịch nhìn trước mắt một màn, không khỏi thở dài một tiếng, sau đó đối với Chu Tước nói: “Độ Ách tiền bối dùng tính mạng tiêu hao đã đi thiên kiếp phần lớn sức mạnh, kế tiếp thì xem chúng ta.”

“Biu!”

Phu Dịch cùng Chu Tước mặc dù gần như khôi phục khoảng ba phần mươi linh lực, thế nhưng trước mắt lại là không nữa nghỉ ngơi thời gian, đây là thiên kiếp cuối cùng một làn sóng công kích, chỉ cần đem màu lông chim kim phượng chém giết, tất cả những thứ này liền thật đã xong.

Vệ Tử Dạ đã ở đồng thời thu hồi mây đen bên trong lăng lộn nội đan, mặc dù gần như khôi phục hơn hai phần mười công lực, thế nhưng hắn cũng không có dự định để Phu Dịch một người đổi mặt màu lông chim kim phượng dự định.

Lúc này mặt đất Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử rốt cục phản ứng lại xảy ra chuyện gì, không khỏi cùng nhau lớn tiếng khóc, Trương Thiên Vũ bên này trong lòng người đồng dạng đau buồn vô cùng, Trương Thiên Vũ không khỏi than thở một tiếng: “Độ Ách tiền bối, mặc dù bỏ mình, ấy anh linh thường tại!”

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Trương Trọng Kiên đang dùng hung ác ánh mắt nhìn về phía hắn lúc, vội vàng âm thầm dẫn âm để Thần Lộ mang theo Vệ Băng chuyển dời đến hắn và bên cạnh của Lý Lăng Phong, lập tức lại để cho Thần Lộ gọi ra cái kia ba gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, vội vàng chính hắn ba gã giáp vàng nằm ngang ở bọn họ cùng Thanh Vân Môn trong hàng đệ tử gian, lúc này mới yên lòng lại, tiếp tục ngẩng đầu nhìn về phía vẫn còn đang ứng kiếp hai người 1 thú.

Đầu tiên ra tay chính là Vệ Tử Dạ, chỉ thấy hai tay hắn liên tục bấm quyết, sau đó hai tay kết quý thuỷ thần lôi ấn, chỉ thấy một đạo quý nước thần lôi theo pháp ấn bên trong bắn ra, này lôi bên trong ngầm có ý pháp tắc chi đạo, cho nên này lôi là thuộc về lôi của hắn, cũng sẽ không làm thiên kiếp cung cấp năng lực, điểm này ở trước đó ngăn cản cự phong thời gian đã có thể chứng minh.

Cùng lúc đó, màu lông chim kim Phượng Phượng mỏ một tấm, phun ra đoàn như là to bằng cái thớt kim diễm hướng về quý nước thần lôi nghênh đón.

Thiên địa có âm dương ngũ hành, người có Ngũ Lôi xử tử, Ngũ Lôi người tức: Đông phương Ất Mộc Thần Lôi, phía nam Bính hỏa thần lôi, phương tây Canh kim thần lôi, phương bắc quý nước thần lôi cùng trung ương mậu thổ thần lôi, này Ngũ Lôi phân biệt đúng người ngũ tạng, hợp nhau ngũ hành chi đạo, khả năng thi triển Ngũ Lôi xử tử người ít nhất cũng phải đạt được tu vi của Thiên Tiên Cảnh.

Lúc này đối kháng màu lông chim kim phượng mặc dù dùng Ngũ Lôi xử tử nhất là kỳ hiệu, thế nhưng lúc này linh khí của Vệ Tử Dạ có điều khôi phục hai phần mười, căn bản không đủ để chống đỡ Ngũ Lôi xử tử như thế hùng vĩ tiên pháp, chỉ phải lui mà cầu lần, tìm dùng thuỷ khắc hoả chi đạo, dùng ngũ hành bên trong thận thủy tinh ngưng đọng hóa quý nước thần lôi dùng ngăn địch.

Âm dương ngũ hành, U &# 85; đọc sách www. Uu &# 107;a nsh u. Co m tương sanh tương khắc, quả nhiên màu lông chim kim phượng kim diễm cùng quý nước thần lôi đụng vào nhau sau khi, bày biện ra yếu thế, miễn cưỡng bị Vệ Tử Dạ áp chế, to bằng cái thớt kim diễm đang lấy cực nhanh tốc độ thu nhỏ lại.

Thế nhưng màu lông chim kim phượng bèn lúc này có năng lượng xa không phải hai người có thể so với, chỉ thấy ấy mỏ một tấm, vừa một đoàn kim diễm phun ra.

Quý của Vệ Tử Dạ nước thần lôi vừa mới đem trước mặt kim diễm luyện hóa, mặt sau kim diễm liền theo sát đuối tới, như thế vòng đi vòng lại lại ngược lại là Vệ Tử Dạ rơi xuống tiểu thừa, dù sao hắn lúc này linh khí hoàn toàn không dồi dào.

Đương nhiên, Phu Dịch cũng không thể để Vệ Tử Dạ một mình ứng kiếp, dù sao đây là bọn họ chung nhau thiên kiếp, mà bởi vì hắn cùng Chu Tước gia nhập, để vốn phổ thông 99 thiên kiếp, diễn biến thành bảy giờ kinh khủng như vậy như là trời phạt thiên kiếp, trong lòng cũng là áy náy khó耐.

Ngay ở màu lông chim kim phượng phun ra đoàn thứ ba kim diễm thời gian, Phu Dịch đã lại đem Chu Tước thần kiếm hóa thành to lớn bóng người hướng về màu lông chim kim phượng bay đi, Chu Tước gấp tình hình này đồng dạng lại chui vào đạo này khổng lồ bóng người bên trong.

Lần này Phu Dịch hấp thụ lúc trước đối chiến kinh nghiệm, không muốn uổng phí hết một tia linh lực, trực tiếp đem Phong Thiên Kính tế lên, kéo Chu Tước nút bấm, soi sáng ra đầy trời xích quang, vốn có chút hư ảo Chu Tước thân

ảnh nhất thời rung lên, lại là ngưng thật rất nhiều. (Viêm Đế quyết.. 134134717)-
-(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 105: Chu Tước Biến Hóa

“Biu!”

Đến Phong Thiên Kính xích quang chi viện sau khi, Chu Tước lập tức phát sinh một tiếng hưng phẫn kêu to, khỗng lồ Chu Tước bóng người dùng nhanh như chớp tốc độ hướng về màu lông chim kim phượng bay đi.

Màu lông chim kim phượng dù sao chỉ là năng lượng thể, không có trí tuệ, lúc này một lòng công kích Vệ Tử Dạ, căn bản không phản ứng đối với nó oai hiệp lớn hơn nữa Chu Tước.

Chu Tước cũng sẽ không bởi vì nó không phản ứng ♦k thì hạ thủ lưu tình, chỉ thấy dùng hăng hái phi hành đồng thời, theo trong miệng thốt ra một viên to bằng nắm tay Xích Viêm hướng về màu lông chim kim phượng đánh tới, như thế tốc độ cao bên dưới phun ra Xích Viêm, Xích Viêm vay mượn quán tính lực lượng càng nhanh hơn vô cùng, chỉ thấy một đạo xích quang xẹt qua chân trời, Chu Tước bóng người theo sát phía sau.

“Âm!”

Ở màu lông chim kim phượng hoàn toàn không có chống đỡ dưới tình huống, Xích Viêm trực tiếp đem phượng thủ nổ nát, trong lúc nhất thời màu đỏ hỏa tinh cùng kim quang tung toé.

Nhưng vào lúc này, Chu Tước khỗng lồ bóng người đã theo sát mà đến, trực tiếp dùng một đôi móng nhọn đem màu lông chim kim phượng hai cánh nắm được, sau đó dùng sức xé một cái, chỉ thấy một mảnh màu vàng hồ quang lấp loé, màu lông chim kim phượng một đôi cánh bị xé đi.

Chu Tước vẫn như cũ chưa ngừng tay, đem cái kia như là hai phiến cường đại vô cùng cánh ném xuống sau khi, sau đó quay đầu hóa thành một tia ánh sáng đỏ, dùng khéo miệng làm ngọn giáo, từ trên trời giáng xuống, mục tiêu chính là màu lông chim kim phượng cái kia khổng lồ thân hình.

Đỏ mang như là dải lụa tiêm lòng, trực tiếp đem màu lông chim kim phượng cái kia khổng lồ thân hình xuyên thủng, chỉ nghe một trận “sét đánh cách cách” có tiếng, khổng lồ phượng thân thể hóa thành đầy trời màu vàng hồ quang.

Tình cảnh này, thăng nhìn ra thân là thiên yêu cảnh Yêu Hoàng Vệ Tử Đạ trong lòng phát run, muốn chính mình đường đường thiên yêu cảnh tu sĩ, phóng tầm mắt thiên hạ có cõi này tu vi người tuyệt đối không vượt qua mười cái, đối mặt màu lông chim kim phượng thời gian vẫn như cũ như thế mất công sức, thánh linh Chu Tước tuy là tiên thiên thánh linh, nhưng có thể dùng không đến biến hóa cảnh tu vi, phát động như thế hung tàn công kích.

Trực tiếp đem cực kỳ kinh khủng màu lông chim kim phượng trực tiếp *, trong nháy mắt ngắn ngủi *, quả nhiên là đáng sợ.....

Theo màu lông chim kim phượng hóa thành một mảnh màu vàng hồ quang, lông chim bảy màu cũng thuận theo dần dần biến mất, trên chín tầng trời thiên kiếp mắt lại lén vào mây đen, Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, “rốt cục đã xong.....”

Lần này thiên kiếp kéo dài suốt hơn một canh giờ, nói cách khác, bọn họ ngoại trừ thiên kiếp đang ngừng tụ đợt công kích tới trước hơi có dừng lại ở ngoài, bọn họ dùng như thế cường độ cao tư thế, kiên trì suốt hơn một canh giờ!

Này quả nhiên là từ xưa đến nay chưa hề có việc, nếu là nhớ vào sử sách, tuyệt đối là không tiền khoáng hậu, kinh thiên động địa hành động vĩ đại.

Trên chín tầng trời dày nếu trăm trượng mây đen dần dần tiêu tán, ánh mặt trời xuyên qua mây đen khe hở lại chiếu sáng cả thiên địa, thế nhưng lúc này lại không có một người cao hứng lên, thiên kiếp mặc dù qua, lại là bẻ đi Thiên Tiên

Cảnh hậu kỳ Độ Ách Chân Nhân,

Không nói đến Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử mất sư nỗi đau, đối với Phu Dịch bọn người nói, đồng dạng mất đi một vị đáng giá kính ngưỡng, noi theo tiền bối.

Hơn nữa Độ Ách Chân Nhân lần đi, đối với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn, tuyệt đối là to lớn tổn thất.

Mây đen diệt hết, trên bầu trời mơ hồ dần hiện ra bốn đạo cầu vồng, trong đó hai đạo ước chừng bánh xe phẩm chất, phân biệt bay về phía Phu Dịch cùng Chu Tước, một cái hơi nhỏ một vài bay về phía Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ mặc dù trong lòng cũng là đau buồn, thế nhưng ròng rã hơn 1,800 năm thời gian, thường thấy sanh ly từ biệt hắn, sớm hiểu này con đường nghịch thiên, đến tận cùng ý vị như thế nào, cho nên lập tức liền điều chỉnh tâm tính, toàn lực hấp thu Đạo Quả.

Mà Phu Dịch ở mấy ngày trước trải qua Vệ Tử Dạ chỉ điểm sau khi, tâm tính cũng là chiếm được tăng lên, lúc này Đạo Quả hạ xuống, vội vàng thu hồi đau buồn chi tâm, toàn lực hấp thu Đạo Quả.

Chu Tước tự nhiên không cần phải nói, cái tên này càng sống vô số năm tháng, làm sao có khả năng không biết là Đạo Quả tầm quan trọng, chỉ thấy nó đem to lớn Chu Tước bóng mờ giang hai cánh ra, liền đem cầu vồng kia ôm ở ngực, cũng không biết ấy thi triển tiên pháp gì, lại đem cầu vồng kia ngưng đọng luyện thành một viên chỉ có to bằng nắm tay bảy màu quả cầu, sau đó triệt hồi to lớn bóng mờ, dùng một tấm miệng nhỏ nhắn như là gãm nhấm ngô đồng thánh quả bình thường nhanh chóng mờ.

Có điều, bọn họ lại chỉ có thấy bay về phía chính mình cầu vồng, cũng không có chú ý đạo, lúc này còn có một đạo to bằng miệng bát cầu vồng bay đi vốn thiêng kiếp mất vị trí.

Mà tiếp thu này vệt cầu vồng, chính là Độ Ách Chân Nhân lúc đó hai tay mỗi một chấp hai kiện pháp bảo, “chỉ bạt Phất Trần” Cùng “giấu phong Hồ lô”, lại là vì Độ Ách Chân Nhân thân tử đạo tiêu, lẽ ra hắn tìm được Đạo Quả liền do pháp bảo của hắn tiếp nhận.

Có điều này vệt cầu vồng so với ba người khác mảnh, hoàn toàn không là vì chúng nó là pháp bảo, mà là vì lần này ứng kiếp ba người 1 thú, Độ Ách Chân Nhân đến lực ít nhất.

Độ Ách Chân Nhân mặc dù đang cuối cùng cháy hết tinh hoa sinh mệnh, vì bọn họ thăng được quý báu trong khi, thế nhưng, đại đạo chí công, thiên kiếp Đạo Quả chỉ có thể nhìn ngươi lúc độ kiếp làm ra bao lớn tác dụng, mà không phải ngươi bỏ ra ra sao giá cả.

Giống như, giáp hướng về Ất cùng bính hai vị bạn tốt vay tiền, Ất tài sản quá trăm triệu, cho mượn mươi vạn, mà bính toàn bộ tài chính chỉ có một vạn toàn bộ cho mượn, luận đạo nghĩa tối nói, bính tuyệt đối đầy nghĩa khí, thế nhưng đối với giáp trợ giúp lớn nhất, lại là Ất, hơn nữa nếu có thể coi là lợi tức nói, Ất thu lợi tức tự nhiên cũng so với bính nhiều.

Lúc này thiên kiếp Đạo Quả chính là đạo lý này, Độ Ách Chân Nhân mặc dù bỏ ra sinh mệnh, thế nhưng lần này độ kiếp bên trong phát huy tác dụng lại kém xa những người khác.

Cho nên lần này Đạo Quả chính là Phu Dịch cùng Chu Tước được lợi lớn nhất, Vệ Tử Dạ kém hơn, Độ Ách Chân Nhân ít nhất.

Vệ Tử Dạ đầu tiên đem Đạo Quả hấp thu, chỉ thấy ấy trong lồng ngực ngũ khí mênh mông mãnh liệt, trên đầu Tam Hoa đều đã ngưng tụ, mà Tam Hoa bên trên, tựa hồ mơ hồ có một đạo màu tím Lôi Điện trong khi bốc lên, chính là thuộc về thiên yêu cảnh tu vi tài năng hiện ra dị tượng!

Độ kiếp trước khi, mặc dù cũng coi như là lên cấp, thế nhưng còn hiện ra không ra cỡ này dị tượng, bây giờ khả năng hiện ra dị tượng, chính là bởi vì

thiên kiếp vốn thuộc Lôi chi pháp tắc, lúc này ứng kiếp thành công, hấp thu thiên kiếp Đạo Quả sau khi, Vệ Tử Dạ đổi với Lôi chi pháp tắc linh ngộ nâng cao một bước, mới coi như đạt được chánh thức thiên yêu cảnh.

Cho nên ở độ kiếp trước khi, hắn hoàn toàn không tính chánh thức thiên yêu cảnh, chỉ có thể coi là giả thiên yêu cảnh mà thôi.

Phu Dịch lập tức sau đó cũng đem Đạo Quả toàn bộ luyện hóa, lúc này trong lồng ngực ngũ khí mênh mông tư thế tuyệt đối không phải một Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ nêu có.

Đương nhiên, hắn cũng cung không có một lần đột phá đến Địa Tiên Cảnh trung kỳ, bởi vì tới Địa Tiên Cảnh sau khi, thì không đơn thuần là tu luyện vấn đề, Âm thần tu luyện càng nhiều chính là cần sẽ đối đạo cùng với đối với trong cơ thể ở huyền diệu linh ngộ.

Mặc dù là trong lồng ngực ngũ khí mạnh mẽ đến đâu, cũng gần như là linh khí tu luyện, đều không phải là Âm thần tu luyện, Âm thần tu luyện lấy không được khéo léo, linh khí cùng đối với đạo linh ngộ thiếu một thứ cũng không được.

Hơn nữa Phu Dịch sửa đất hoang trải qua liền Thái Cổ cửu kiếp Tiên quyết, tăng lên cảnh giới đối với linh khí yêu cầu to lớn, đồng lý đối với Âm thần đắp nặn cũng nhất định cũng phổ thông công pháp bất đồng, lúc này Phu Dịch có điều vừa mới ngưng tụ thành Âm thần, há có thể tùy tiện thì lên cấp.

Phu Dịch đem phần này Đạo Quả toàn bộ hấp thu sau khi, không có cảm giác được rõ ràng tăng lên, mặc dù có chút thất vọng, thế nhưng hắn cũng biết, tu đạo một đường chính là hành vi nghịch thiên, nhất định phải một bước một dấu chân, cho nên đây là một cái dài lâu mà cay đắng đường, tuyệt đối không phải một sớm một chiều có khả năng thành đạo.

Đặc biệt là hắn sửa còn là cửu kiếp Tiên quyết, mặc dù so với bây giờ thế gian phổ thông công pháp mạnh hơn rất nhiều gấp nhiều lần, thế nhưng hắn chõ

trả giá khổ cực tất nhiên càng nhiều, chỗ phải đi đường cung nhất định lâu.

Khi hắn mở con mắt thời gian, nhìn thấy Vệ Tử Dạ chính đối hắn từ từ nở nụ cười, trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng ánh sáng.

Phu Dịch đang định đáp lễ thời gian, đinh đầu đột nhiên một đạo xích quang bất chợt mắt, đâm thẳng cho hắn không mở mắt nổi.

“Chu Tước?”

Phu Dịch trong lòng nhất thời minh bạch đạo này xích quang khởi nguồn, mà sự thật đạo này chói mắt xích quang cũng đích xác đến từ Chu Tước.

Ngay ở Chu Tước đem Đạo Quả toàn bộ găm xong trong nháy mắt đó, Chu Tước khắp toàn thân đột nhiên tỏa ra đạo này mãnh liệt xích quang, này đạo quang dùng Chu Tước làm trung tâm, đem toàn bộ thiên địa nhuộm thành một mảnh đỏ đậm, ấy ánh sáng cùng trên chín tầng trời Thái Dương không thua bao nhiêu!

Xích quang bên trong, trên thân thể của Chu Tước bao trùm một tầng mỏng manh xích diễm, sau đó lợi dụng mắt trần có thể thấy tốc độ không dứt lớn lên, làm thân thể dài đến cùng ngô đồng kiếm gỗ hóa thành Chu Tước bóng mờ không đều không lâu lăm, lúc này mới dừng lại sinh trưởng.

Có điều lúc này ♦k biến hóa lại chưa dừng lại, chỉ thấy quanh thân cái kia màu đỏ thắm lông chim trở nên càng thêm thon dài, màu sắc càng thêm ngắn nắp xinh đẹp, đinh đầu cái kia ba cây mào trên mỗi loại sinh ra một viên như mǎ não đá quý màu đỏ, đá quý sáng lênh láng, xinh đẹp đến cực điểm.

Vốn ba cái lông vũ càng trực tiếp biến thành chín cái thật dài lông đuôi, đinh đồng dạng mỗi loại sinh ra một viên như mǎ não đá quý màu đỏ, huyễn lệ chói mắt.

Lúc này thân hình của Chu Tước cùng lúc trước màu lông chim kim phượng

có chút rất giống, thể nhung thần vận nhung khác, màu lông chim kim phượng làm cho người ta cảm giác là sắc thái sắc sỡ, cực kỳ hào hoa phú quý, mà Chu Tước làm cho người ta cảm giác lại là trang nghiêm thần thánh, ung vinh hoa đắt.

“Biu!.....”

Đúng lúc này, Chu Tước đột nhiên ngẩng đắt đỏ đầu hí dài một tiếng, nương theo lấy này một tiếng kêu to, thân hình lại cấp tốc thu nhỏ lại, chỉ là chớp mắt công phu, liền co lại thành khoảng năm thước hình dáng, sau đó quanh thân Xích Viêm đột nhiên mạnh một chuỗi, điên cuồng bốc cháy lên.....

Chu Tước quanh thân thon dài hoa lệ lông chim lại bị này Xích Viêm đốt thành tro bụi, trên đỉnh ba cây mào tính cả cái kia chín cái thật dài lông đuôi cũng không may mắn thoát khỏi với khó, toàn bộ bị này đáng sợ Xích Viêm đốt thành tro bụi.

Trong ánh mắt của Chu Tước để lộ ra thống khổ vẻ mặt, đồng thời phát sinh từng tiếng sắc bén kêu to, tiếng kêu bên trong hiển lộ hết thống khổ tâm ý.

“Làm sao vậy!” Phu Dịch nghe vào trong tai, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, chỉ là này xích quang để hắn căn bản không mở mắt nổi, chỉ có thể băng bản năng hướng về Chu Tước bay đi.

Thể nhung Phu Dịch chỉ là hướng về Chu Tước phương hướng bay không đến ba thước, dưới chân vẫn liền bị này cực kì khủng bố Xích Viêm mang đến nhiệt độ cao đốt sạch, Phu Dịch nhất thời dưới thân không còn, trực tiếp hướng về mặt đất rơi xuống.

“ a.....”

Phu Dịch theo bản năng kinh hô một tiếng, chỉ tiếc xích quang bên dưới, không người khả năng coi, bọn họ mặc dù nghe đến Phu Dịch này một tiếng kêu sợ hãi, lại không biết xảy ra chuyện gì, chớ nói chi là cứu hắn.

Đột nhiên, Phu Dịch cảm giác thân thể nhẹ bỗng, chỉ cảm thấy thân thể bị một như ngọn lửa nóng hầm hập gì đó nồng đốt.

“???”

Phu Dịch theo bản năng trở tay đi bắt, lại là cảm giác nắm ở trong tay gì đó tựa hồ ôn nhu, mềm mại, nhưng lại ở 1 nắm 1 nắm.....

Đột nhiên, Phu Dịch cảm giác thân thể lại tiến nhập vật rơi tự do trạng thái, hơn nữa tốc độ so với trước khi càng nhanh hơn, vội vàng mở con mắt, này mới phát hiện lúc này đỏ mang đã biến mất, chính mình trên ngay ngắn đứng một vị tuyệt thế cô gái, hai con hai mắt phảng phất phun lửa bình thường, ác liệt nhìn mình lom lom.

“Ngươi là.....”

Ai biết, Phu Dịch còn chưa tới nói ra chữ thứ ba, chỉ nghe “Oành” một tiếng, cả người liền ngã tại cứng rắn trên núi đá, thăng quăng hắn ngũ tạng lục phủ hiêm hiêm bị chấn động ra ngoài thân thể.

“Khu.....”

Phu Dịch cực kỳ mệt công sức đem thân thể bay qua đến, sau đó tầng tầng ho khan vài tiếng, đem kẹt ở yết hầu tụ huyết phun ra đi, muốn đứng dậy, lại phát hiện khắp toàn thân xương phảng phất bị chấn đứt bình thường, đau nhức hắn mồ hôi lạnh chảy ròng.

Đúng lúc này, Phu Dịch cảm giác trước mắt tối sầm lại, một bóng người xuất hiện ở phía sau hắn.

Phu Dịch trong lòng nhất thời căng thẳng, đang định mạnh mẽ vận may phản ứng thời gian, lại cảm giác được phía sau lưng truyền đến một luồng phi thường ấm áp, phi thường thoái mái linh khí, này cỗ linh khí truyền vào trong cơ thể hắn sau khi, lại có ý thức dựa theo bản thân hắn tu luyện đất hoang trải qua vận

chuyển con đường bắt đầu chạy, vốn thân thể đau nhức cùng tùy theo biến thành một loại không nói được, đạo không rõ thoái mái cảm giác.....

Phu Dịch vẫn còn đang ngắn ra trong lúc đó, cái kia cõi ôn nhu linh khí đã đi rồi một chu thiên, sau đó đem trong cơ thể hắn bị này một ném tạo thành tụ huyết toàn bộ ép đến yết hầu của hắn.

“Phụp!”

Làm Phu Dịch phun ra cái này tụ huyết sau khi, nhất thời cảm giác thân thể nhẹ bỗng, tùy theo từ từ theo trèo tư thế đã biến thành ngồi xếp bằng.

Lúc này Phu Dịch rốt cục thấy rõ, vừa rồi trợ giúp người của chính mình, nguyên lai chính là đem chính mình theo trên trời ném đến cô gái kia, mà cô gái này chính là lúc trước bị Thánh Thiên lão tổ thủ hạ xuyên tim sau khi, theo Chu Tước trong cơ thể chạy đến tuyệt thế cô gái.

Lúc này nàng vẫn đang trên người mặc màu đỏ quần lụa mỏng, bên hông buộc một cái màu vàng sợi tơ, ba búi tóc đen tung bay trên hai bờ vai, đôi mi thanh tú như liễu cong, hai mắt như ngọc thạch đen lóng lánh, chỉ là lúc này trên mặt của nàng cũng không có lúm đồng tiền nhỏ, chính là nàng đang nổi giận đúng đùng trùng mặt Phu Dịch, hơn nữa theo nàng ngực chập trùng độ rộng đến xem, này oán khí thật đúng là không nhỏ.

“.....” Phu Dịch thấy nổi giận đúng đùng tuyệt thế cô gái, trong lòng uất ức biến mất, có điều trong lúc nhất thời rồi lại không biết là nên nói cái gì, mở đúng là mở ra, thế nhưng lại không phát ra âm thanh.

“Hừ!” Ít ỏi nữ kiều rên một tiếng, sau đó xoay người rời đi.

Phu Dịch vội vàng đứng dậy hướng về ấy đuổi theo, thế nhưng là cảm giác chân phải truyền đến một luồng đau nhức, &# 85 nhất thời thân hình không yên, trực tiếp mặt chấm đất vừa quăng ngã cái thất điên bát đảo.

“Bôp bôp bôp.....” ngay ở Phu Dịch ngã chổng vó trước khi, phía trước đột nhiên truyền đến cô gái như là như chuông đồng tiếng cười, nhất thời cảm giác trên đầu phảng phất có vô số quạ đen bay qua, nhưng lại cùng nhau ở trên đầu hắn lôi một đống cứt chim, quả nhiên là lúng túng vô cùng.

Có điều cũng may cô gái kia tựa hồ đối với hắn cực kỳ quan tâm như, mặc dù đối với hắn lúc trước bắt được không nêu bắt địa phương cực kỳ bất mãn, thế nhưng khi hắn lần này mặt châm đất rời thắt điên bát đảo sau khi, lại lại xoay người lại đưa hắn đỡ lên.

Phu Dịch này vừa mới bị nâng dậy, ánh mắt vừa vặn rơi vào cô gái trên ngực, chỉ thấy cái kia mỏng như cánh ve đỏ sa ở khoảng cách gần như vậy bên dưới cẩn bản không ngăn được tầm mắt của hắn, hai tòa cao tọa đứng thẳng, mượt mà rất cao, tựa hồ trong lúc mơ hồ còn có thể nhìn thấy có hai viên nhô ra đỉnh núi.

Cũng không biết là vừa rồi té lỗ mũi, còn là tình cảnh này thật sự là thái quá để hắn nhiệt huyết sôi trào, Phu Dịch tinh lực trực tiếp đỉnh đầu, ngay sau đó trong lỗ mũi ấm áp, tiếp theo liền có hai đạo máu tươi theo lỗ mũi chảy ra.

“Hù!” Cô gái tựa hồ thấy được biểu hiện của hắn, lúc này giận tím mặt, tay trái không biết là từ nơi nào lấy ra một cái kiếm gỗ, trực tiếp dùng kiếm tích đưa hắn xúi giục, giúp hắn thay đổi cái tư thế, lần này rồi lại là chổng vó ngã trên mặt đất (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 106: Cắt Đứt

“Hừ!” Cô gái tựa hồ thấy được hắn mỏng manh ánh mắt, nhất thời giật tím mặt, tay trái không biết là từ nơi nào lấy ra một cái kiếm gỗ, trực tiếp dùng kiếm tích đưa hắn xúi giục, Bang Tha Hoán cái tư thế, lần này rồi lại là chổng vó ngã trên mặt đất.

“Chu Tước thần kiếm!?” Phu Dịch ngửa mặt hướng lên trên, vừa lúc ở kiếm gỗ thu kiếm thời gian thấy rõ toàn cảnh, không khỏi thất kinh, trực tiếp thốt ra.

Thiếu Nữ Đích thân phận không mà dụ.....

Mười năm trước, ở Nam Thiên Môn vị trí bí cảnh bên trong, vừa mới đến Sinh Chi lúc khiến cho hắn đến hết trò hề đại tiện chim, bây giờ Hóa Hình Chi sau lại có như thế nghiêng quả đáng vẻ khuynh thành, giống như cái kia cửu thiên tiên nữ bình thường chọc người nội tâm, chỉ là điều này làm cho hắn xấu mặt cái này từ lúc sinh ra đã mang theo yêu thái kỹ năng, tựa hồ cũng không vì vẻ ngoài mà thay đổi.

Trong lúc nhất thời Phu Dịch trǎm mối cảm xúc ngổn ngang, cũng không biết là nén cười không cười nén khóc, may mà tình cảnh này không có bị Thần Lộ nhìn thấy, nếu không

“Phu Dịch, ngươi không sao chứ?”

Nghe đến âm thanh này, Phu Dịch ngưng lại Thì Đại Quǎn, vừa nghĩ đến Thần Lộ, thì nghe đến nàng cái kia cảm động âm thanh, chỉ là âm thanh này xuất hiện cũng quá không phải lúc.

“Ngươi là ai! Làm tổn thương gì Phu Dịch!”

Hiển nhiên, Thần Lộ thấy được Chu Tước dùng ngô đồng kiếm gỗ lật tung Phu Dịch tình hình, giọng nói vô cùng không quá thân thiện, đối với Chu Tước trùng đầy địch ý.

Chu Tước nghe đến âm thanh của Thần Lộ, tự nhiên biết người đến là ai, lập tức đem ngô đồng kiếm gỗ thu vào trong cơ thể, xoay người đối với Thần Lộ cười hì hì nói: “Tiểu nha đầu, có phải là tình lang bị thương đau lòng?”

Thần Lộ bị người đâm trúng tâm tư, ngưng lại Thì Đại Quǎn, có điều thấy Chu Tước này một thân quần áo trang phục cùng tướng mạo thời gian, chỉ cảm thấy nhìn quen mắt, lại nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua, thế nhưng nhìn thấy đối phương tựa hồ cũng không có địch ý, lập tức hỏi: “Ngươi là ai?”

Ngữ khí của Thần Lộ nghe vào đã hòa hoãn rất nhiều, thế nhưng vẫn đang không quá thân thiện.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ cũng chạy tới, nhìn thấy Chu Tước thời gian nhất thời sắc mặt đại kinh, lập tức dùng thăm dò giọng hỏi: “Ngươi là Chu Tước?”

Chu Tước xong không khỏi từ từ nở nụ cười, sau đó theo trong miệng gởi một cái để hai người quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa âm thanh: “Biu!”

Hai người nhất thời mừng rỡ, không nghĩ tới ở lần trước trợ giúp Thần Lộ đánh lui Chu Tước của Long Khiếu Vân rốt cục thức tỉnh, mặc dù lần trước bị Thánh Thiên lão tổ cướp đường thời gian đã từng xuất hiện một lần, thế nhưng lần đó cũng không thể xác định chính là nàng, lần này dùng người thân phát sinh tiếng này, tự nhiên là Chu Tước không thể nghi ngờ.

Hai người không khỏi mừng rỡ, đặc biệt là Thần Lộ, đã sớm đem Phu Dịch quên sau đầu, trực tiếp lôi kéo Chu Tước trên dưới phải trái xem cái không

ngừng.

Cũng may còn có Trương Thiên Vũ, nhìn thấy Phu Dịch chống vó hình dáng, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên viên thuốc nhét vào Phu Dịch trong miệng, Phu Dịch nhất thời cảm giác một luồng mát mẻ theo yết hầu thăng vào bên trong cơ thể các nơi kinh mạch, đứt rời khác xương đùi cũng thuận theo dùng mắt trần có thể thấy tốc độ khép lại, có điều xương khép lại cỗ này gãi ngứa cảm giác thực là cào lòng.

Mãi mới chờ đến lúc thân thể khôi phục bình thường sau khi, Phu Dịch nín một bụng lửa giận rốt cục có thể thả ra đến rồi, lập tức đối với Chu Tước hét lớn: “Ngươi muốn hại chết ta sao?”

Chu Tước nghe đến Phu Dịch tức đến nổ phổi rỗng to sau khi, chầm chậm quay đầu lại, nháy cái kia một đôi đèn nhánh sáng sửa mắt to, khắp khuôn mặt là ý cười, lại là không nói lời nào, ai biết Thần Lộ đúng là nối liền bảo, ác liệt trừu mắt hắn, và tràn đầy hung tai nhạc họa ném ra một câu: “Xứng đáng!”

Phu Dịch lúc này sững sốt, không biết là xảy ra chuyện gì, đặc biệt là Thần Lộ vào lúc này không những không giúp hắn nói chuyện, nhưng lại dùng loại này giọng nói chuyện.

Bất quá khi hắn nhìn thấy Chu Tước ngực cánh tay trên con kia dấu tay máu trong khi, sau đó theo bản năng nhìn mình tay phải, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, cả người nhất thời như sương đánh cà tím bình thường có nói hay không đến.

Có điều, cũng may lúc này Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng cũng chạy tới, đúng là Vệ Băng cùng Lý Lăng Phong hai người đối với Phu Dịch một trận hỏi han ân cần, hóa giải phần này lúng túng.

“Ồ? Sư tôn ta tại sao còn không lại?”

Lúc này, Lý Lăng Phong phát hiện Vệ Tử Dạ còn không có lại, lập tức từ từ nói một tiếng.

Nhưng có Trương Thiên Vũ vừa vặn đập mây bay rơi xuống từ trên không, hướng mọi người nói: “Yêu Hoàng các hạ bây giờ đang cùng Thanh Vân Môn đệ tử cùng nhau, chúng ta qua đi thôi.”

“Thất phu người, không đủ làm bạn!”

Lý Lăng Phong nghe đến Trương Thiên Vũ bắt chuyện bọn họ, sắc mặt lập tức biến đổi, ngũ gian tất cả đều là xem thường tâm ý.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong lúc này chỉ mình mặc dù ăn đan được của Trương Thiên Vũ, thế nhưng còn chưa khỏi hắn còn ở vảy kết trạng thái ngực, không nhịn được nói: “Đó là người điên, người xem.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hướng về ấy gạn hỏi đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Lý Lăng Phong lúc này mới đem vừa mới Trương Trọng Kiên như là giống như bị điên công kích hắn và sự tình của Trương Thiên Vũ nói ra.

Phu Dịch không rõ ấy nguyên nhân, nhưng có Trương Thiên Vũ giải thích: “Lúc đó các ngươi đã là ba người độ kiếp, nếu là hắn vọt vào độ khu vực, thì sẽ gợi ra mối thiên kiếp hòa vào trong đó, cho nên ta mới đưa hắn ngăn lại, bất quá hắn một lòng muốn giúp Độ Ách tiền bối, cũng cung không phải là sai.”

Lý Lăng Phong lúc này chen miệng nói: “Này còn không làm sai, mắt thấy thiên kiếp sắp sửa kết thúc, nếu là lại để cho hắn xuyên một gạch, Phu Dịch cùng thay đều phải bị hắn hại chết.”

Trương Thiên Vũ lại lắc lắc đầu nói: “Mỗi một làm bản tâm, đích xác không vì sai.”

“Bỏ đi, quên đi, trước tiên không cần nói những thứ này, chúng ta đi nhìn.”

Phu Dịch lập tức đánh gãy hai người tranh chiếc, lập tức nhanh chân hướng về Thanh Vân Môn đệ tử đi về phía, Trương Thiên Vũ lập tức đuổi tới, Lý Lăng Phong mặc dù đối với Trương Trọng Kiên cử chỉ rất là bất mãn, thế nhưng thấy bọn họ đều đã đi, chính mình lưu lại cũng không có ý nghĩa, lập tức hừ lạnh một tiếng, cũng theo sát phía sau.

Vệ Băng lập tức bắt chuyện Thần Lộ đồng thời hướng về Thanh Vân Môn đệ tử nơi đi, bất quá đối với thân phận của Chu Tước lại là vô cùng háo kỳ, vì vậy cửa ra tìm hỏi, thế nhưng Chu Tước cũng không giống như sẽ nói, chỉ là đối với nàng cười cười.

Thần Lộ vội vàng vì đó giải thích Chu Tước vừa mới biến hóa, có điều cũng không có thân phận của Chu Tước, Vệ Băng còn tưởng rằng Chu Tước chỉ là bởi vì vừa mới biến hóa vẫn chưa học được người, cho nên cũng không có hỏi lại.

“Các ngươi đi thôi, ta không muốn nhìn thấy các ngươi nữa.”

Ngay ở Phu Dịch bọn người vừa mới đến gần thời gian, lại nghe được Trương Trọng Kiên đối với Vệ Tử Dạ hạ lệnh trực khách, ngữ lạnh như băng dị thường, coi vẻ mặt, cũng tựa hồ đang cực lực áp chế trong lòng lửa giận.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Hiền chất này vừa là cần gì chứ.....”

“Các ngươi đi!” Trương Trọng Kiên hét lớn một tiếng, cắt đứt nói của Vệ Tử Dạ.

Lý Lăng Phong nghe vào trong tai, lúc này giận dữ, cầm trong tay trường thương chỉ về Trương Trọng Kiên, giận dữ nói: “Ngươi này thất phu, lại dám đối với ta thây đến không kém! Hắn là còn muốn lại đánh qua!”

“Đến ạ!” Trương Trọng Kiên hận nhất người chính là Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong, lúc này vừa nghe Lý Lăng Phong, lúc này như là gấp cùu nhân giết cha bình thường, hai mắt đỏ chót, đem song dao cầm ở trong tay, hét lớn một tiếng nói.

Lý Lăng Phong vừa mới chịu đựng ấy một đao, ấy thì ấm ức, bây giờ gặp Trương Trọng Kiên lớn lối như thế, lúc này giận dữ, trực tiếp cầm trong tay trường thương hướng về ấy xung phong.

Trương Trọng Kiên gấp Lý Lăng Phong ra tay, lại không có ẩn nhẫn lý lẽ, lập tức song đao trước tiên, thả người hướng về Lý Lăng Phong nghênh đón.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, hai tiếng hét lớn đồng thời vang lên, giữa trường hai bóng người né qua, lập tức liền nhìn thấy Vệ Tử Dạ hai tay mỗi một nắm song đao lưỡi đao, Trương Trọng Kiên bất quá là Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, trong tay song đao nhất thời cảm giác bị một luồng to lớn kẹp lại, không thể động đậy, chỉ có thể dùng một đôi phảng phất phun lửa con ngươi ác liệt trừng mắt Vệ Tử Dạ, nhưng cũng không dám lại lỗ mang, dù sao hai người tu vi đặt ở nơi đó, bây giờ Vệ Tử Dạ đối với hắn mà nói, tựa như một tòa cao không thấy đỉnh cự phong, không thể vượt qua.

Mà một bên khác, nhưng có Phu Dịch che ở Lý Lăng Phong trên người, mặc cho ở hai bên lay động, cuối cùng không thể thoát khỏi, không khỏi giận dữ nói: “Tránh ra!”

Phu Dịch còn chưa mở miệng, liền có Vệ Tử Dạ quay đầu đối với Lý Lăng Phong quát lạnh một tiếng nói: “Lui ra!”

Yêu Hoàng lệnh, Lý Lăng Phong không dám không nghe theo, chỉ phải hờ lạnh một tiếng, đem trường thương trong tay buông, lui trở về nguyên lai vị trí.

Phu Dịch lúc này đã biết song phương qua kết đến tột cùng xuất phát từ nguyên nhân gì, vì vậy liền đi tới Trương Trọng Kiên trước người, đối với hắn nói: “Mở lớn anh trai, Độ Ách thật bối việc, chúng ta cũng rất thương tâm, thế nhưng sự tình đã phát sinh, giữa chúng ta không cần như vậy.”

Trương Trọng Kiên nghe xong lại là cười lạnh một tiếng nói: “Cảm tình chết

không là các ngươi người, các ngươi đương nhiên nói dễ dàng như vậy, Thanh Vân Sơn nói thế nào cũng là chúng ta địa đầu của Thanh Vân Môn, bây giờ các ngươi có Yêu Hoàng chở dựa, chúng ta thừa nhận không là các ngươi đối thủ, có điều, ta bây giờ thì hỏi các ngươi một câu, là các ngươi rời đi, hay là chúng ta rời đi.”

“Sư huynh.....”

Trương Trọng Kiên này đích xác có chút điên cuồng, kể cả một đám Thanh Vân Môn đệ tử đều có chút không nghe, vì vậy Lý Tĩnh lập tức xuất một chút khuyên, lại bị Trương Trọng Kiên một ánh mắt hung ác trợn mắt nhìn đi xuống.

“Thôi thôi, chúng ta đi thôi.” Vệ Tử Dạ gấp Trương Trọng Kiên tâm ý đã tuyệt, mặc dù hắn và Thanh Vân Môn có chút ngọn nguồn, cùng Độ Ách Chân Nhân càng quan hệ không cạn, thế nhưng bây giờ Độ Ách Chân Nhân để bảo toàn hai người bọn họ đã là thân tử đạo tiêu, bây giờ Thanh Vân Môn thủ đõ Trương Trọng Kiên vừa như thế không sáng suốt, nếu lại ở lại, chỉ có thể là để song phương oán hận chất chứa càng sâu, này lại không phải hắn bối ý, cũng có lỗi với đã biến thành tro bụi Độ Ách Chân Nhân.

Phu Dịch mặc dù còn muốn nói cái gì nữa, thế nhưng trước mắt tình hình hắn cũng đã nhìn ra, Trương Trọng Kiên lúc này đã Tâm Ma công tâm, căn bản cũng không có thương lượng đường sống, ở tình thế còn không có phát triển đến như nước với lửa mức độ trước, thoái nhượng là tốt nhất kết cục.

Ai biết ngay ở bọn họ này một nhóm người mới vừa xoay người thời gian, trên bầu trời đột nhiên hạ xuống hai cái tản ra kỳ quang pháp bảo, lại là Độ Ách Chân Nhân khi còn sống chỉ bạc Phất Trần cùng giấu phong Hồ lô.

Vệ Tử Dạ thấy hai kiện pháp bảo này, cung cung kính kính quay hai kiện pháp bảo này cúc 3 thân thể, miệng nói: “Bần đạo Vệ Tử Dạ ở đây lập lời thề, ngày khác Thanh Vân Môn nếu là gặp nạn, bần đạo ổn thỏa đem hết toàn lực giúp đỡ, nếu có ăn, xứng nhận Ngũ Lôi xử tử chi hình, hôm nay do đó lập lời

thề, mời mọc đao hữu minh giám.”

Ai biết, Vệ Tử Dạ vừa dứt lời, cái kia chỉ bạc Phất Trần lại run lên 3 run, phảng phất tại đáp lại Vệ Tử Dạ bình thường, đối diện Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử nhất thời lớn tiếng khóc, đặc biệt là Trương Trọng Kiên, trực tiếp đem song đao ném xuống đất, khóc lớn tiếng hô: “Sư phụ.....”

Mà cùng lúc đó, cái kia giấu phong Hồ lô lại hướng về Vệ Tử Dạ bay tới, trực tiếp rơi vào hăn làm tập hai tay trên. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 107: Luyện Ngục Mà Thôi?

Yêu Hoàng thấy trên tay giấu Phong Hồ Lô, liền vội vàng hỏi: “Đạo hữu là phải đem giấu Phong Hồ Lô còn cho ta Yêu tộc? Như thế, vậy thì mời Hồ lô chuyển cái thân thế.”

Quả nhiên là Độ Ách Chân Nhân hiển linh, chỉ thấy cái kia giấu Phong Hồ Lô thật ở Vệ Tử Dạ trong tay quay tròn đi một vòng.

Vệ Tử Dạ Đương Tức Đại kinh, liền vội vàng hỏi: “Bần đạo có thể hay không giúp đạo hữu tái tạo Kim thân, dù cho bần đạo trả giá này một thân đạo hạnh cũng sẽ không tiếc, Như Quả Khả dùng, mời mọc Hồ lô lại chuyển cái thân thế.”

Vệ Tử Dạ này vừa ra, không buổi sớm phía sau Phu Dịch này cả đám kinh ngạc vạn phần, kể cả Thanh Vân Môn 1 chúng đệ tử đồng dạng kinh hãi vô cùng!

Trả giá một thân đạo hạnh, đây chính là đường đường kim tiên cảnh, Nhược Giá Thân đạo hạnh ở, liền còn có đầy tràn Trường Dích Tuế tháng, nếu là đạo hạnh vắng mặt, chính là bỏ mình Đạo Tiêu, nói cách khác, Yêu Hoàng chỗ là Yếu Dĩ Mệnh hoán đổi mạng!

Chỉ tiếc Hồ lô lần này lại là không có chuyển động, Vệ Tử Dạ lập tức hỏi lần nữa: “Đạo hữu không nên bận tâm, đến tột cùng là không thể tái tạo Kim thân còn là e sợ cho liên lụy bần đạo, nếu là không thể người sau nói, đạo hữu không cần bận tâm, Bần Đạo Hữu Yêu tộc vô thượng bí pháp, coi như tan hết một thân đạo hạnh cũng có thể với trăm năm trong vòng khôi phục, cho nên nếu là đạo hữu là bận tâm nơi đây, hoàn toàn không cần, nếu là không thể tái tạo Kim thân,

mời mọc Hồ lô chuyển cái thân thế.”

Vệ Tử Dạ sau khi nói xong, Hồ lô lại quay tròn dạo qua một vòng, Vệ Tử Dạ không khỏi thở dài nói: “Xem ra đạo hữu bây giờ chỉ là lưu lại trên thế gian một tia nguyên thần, chẳng mấy chốc sẽ tiêu tán.”

Hồ lô lại xoay một vòng, xem như đáp lại suy đoán của Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ bất đắc dĩ, chỉ phải sâu sắc thở dài, nếu coi là thật như thế nói, vậy Độ Ách này một tia nguyên thần nhiều thì nửa canh giờ, ít ỏi nói cũng có thể lại trên thế gian tồn lưu một phút, không khỏi lại gợi lên thương tâm chõ.

Lập tức thở dài một tiếng nói: “Non sông phá nát đúng lúc, lại có đạo hữu thân thể tung bay sợi thô, nhiệt huyết chưa đốt liệu nguyên lửa, anh linh thường rít gào đãng hoàn vũ..... chúng ta đi thôi.....”

Thôi, Vệ Tử Dạ đem tốn phong tra lấy ra, suất cả đám ngự không mà đi, chỉ để lại còn ở đau buồn bên trong chưa tỉnh táo lại một đám Thanh Vân Môn đệ tử đời hai.

“Sư tôn, kế tiếp chúng ta đi nơi nào?”

Vệ Tử Dạ đứng ở nơi đó 1 không phát nhìn chăm chú phuong xa, Lý Lăng Phong không trải qua có chút bận tâm, thuận miệng hỏi một câu, kỳ thực bất quá là thăm dò phản ứng của Vệ Tử Dạ, hắn đối với đi nơi nào, kỳ thực cũng không phải quá chú ý.

Nghe đến Lý Lăng Phong tìm hỏi sau khi, thở dài một tiếng nói: “Trước tiên đem bọn ngươi đuổi về Thanh Khâu.....”

Vệ Tử Dạ ham muốn vừa dừng lại, Lý Lăng Phong còn tưởng rằng hắn chỉ là bởi vì thương tâm cho nên không muốn nhiều, nhưng có Trương Thiên Vũ đoán được tâm tư của hắn, lập tức hỏi: “Tiền bối muốn xông luyện ngực?”

Nghe đến Trương Thiên Vũ,

Vệ Tử Dạ không khỏi thay đổi sắc mặt, xoay người nhìn chăm chú Trương Thiên Vũ sau một lát, thở dài một tiếng nói: “Các ngươi bọn tiểu bối này bên trong, mặc dù tu vi của ngươi thấp nhất, ta lại chỉ có coi trọng nhất ngươi, Phu Dịch cùng Huyền Thiên Tôn mặc dù thiên tư hơn người, sức chiến đấu phi phàm, thế nhưng bọn họ khuyết thiếu đại trí tuệ, nhiều nhất là một tướng tài, chỉ có ngươi tầm nhìn phi phàm, có soái tài giống, ngày khác khênh Ma nghiệp lớn, ngươi trên vai trọng trách nhất định nặng nhất.”

Nghe đến Vệ Tử Dạ lần này khen, Trương Thiên Vũ nhưng không có một tia tâm hỉ, ngược lại mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu, bởi vì hắn theo ngữ bên trong của Vệ Tử Dạ nghe ra uỷ thác ý tú, có điều rất rõ ràng ngoại trừ hắn và Vệ Băng ở ngoài, người khác đều không có nghe được, lập tức vạch trần nói: “Tiền bối đa mưu túc trí, trí tuệ cách xa ở Thiên Vũ bên trên, trách nhiệm này tiền bối trốn tránh không được, luyện ngực hành trình mặc dù dữ nhiều lành ít, thế nhưng đều không phải là không thể phá đi tử cục.”

Bị Trương Thiên Vũ ngăn ấy, những người còn lại này mới phản ứng được, Vệ Tử Dạ là muốn đưa bọn họ đuổi về Thanh Khâu sau khi, xông luyện ngực!

Lý Lăng Phong vội vàng nói: “Ta cũng muốn đi.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Không thể, máu Tu La Trần Công Phó chính là lâu năm kim tiên, dưới trướng bốn gã chiến tướng càng với ngàn năm trước liền đã đạt được Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, vốn có Độ Ách đạo hữu giúp đỡ, còn có một chút phần thắng, đáng tiếc Độ Ách đạo hữu chết vào thiên kiếp bên dưới.”

“Ta biết, thế nhưng ta không thể mắt thấy thầy đi chịu chết.” Lý Lăng Phong vẫn như cũ kiên trì nói.

Trương Thiên Vũ lại vào lúc này ngắt lời nói: “Kỳ thực tiền bối quá phận lo lắng Cửu U Cảnh đối với Thần Châu lực ảnh hưởng, kim tiên cảnh sau mỗi chập 300 6 Thập Ngũ năm mới có thể hạ xuống 99 thiên kiếp, này luyện ngực mặc dù là không đi, cũng còn có 300 6 Thập Ngũ năm thời gian mới có lần sau thiên

kiếp hạ xuống, hơn nữa, đại đạo huyền diệu, Thần Châu bên trong hoàn toàn không khuyết thiếu tránh được thiên kiếp chố.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ, Phu Dịch lập tức liền nghe ra hắn theo như lời tránh né thiên kiếp địa phương nói chính là bí cảnh của Nam Thiên Môn, thế nhưng Trương Thiên Vũ không có nói rõ, hắn liền cũng không có vạch trần, chỉ là phụ họa nói: “Đúng vậy, Thiên Vũ trước đây đích xác đã nói có địa phương có thể tránh né thiên kiếp.”

Vệ Tử Dạ nghe xong cười khổ một tiếng nói: “Ta cũng biết có địa phương có thể tránh né thiên kiếp, Côn Lôn núi thì có như vậy địa phương, thế nhưng.....”

“Sư tôn, ngươi đến tột cùng ở lo lắng cái gì?” Lý Lăng Phong gấp Vệ Tử Dạ ấp a ấp úng, cũng sớm đã không nại phiền, thật sự là vì đối phương là sư phụ của chính mình, thực không dám đi dĩ thượng phạm hạ cử chỉ, nếu không dùng tính khí của hắn đã sớm một cái tát đối phương mặt lên.

Trương Thiên Vũ cũng phụ họa nói: “Côn Lôn núi đã có thể tránh né thiên kiếp, chúng ta đi hướng về Côn Lôn núi chính là, ta bèn thiên sư một mạch truyền nhân, tổ tiên cùng Côn Lôn một mạch có chút giao tình, Côn Lôn nhất định sẽ xem ở tổ tiên mặt, bán chúng ta vài phần mặt mũi.”

“Ai da.....” Vệ Tử Dạ rơi vào đường cùng thở dài một tiếng, từ trong lòng móc ra một tờ giấy, hướng về bọn họ đưa cho đi ra.

Lý Lăng Phong vội vàng cướp lấy ở trong tay, đọc trên giấy chữ viết.....

“Tại sao lại như vậy!” Lý Lăng Phong sau khi xem xong, cả người như là giống như bị chạm điện, một tấm nhẹ như lông hồng tờ giấy lại suýt nữa không cầm nổi.

Trương Thiên Vũ vội vàng theo trong tay hắn nhận lấy, nhưng sau khi xem xong, hắn cũng như là bị sấm sét giữa trời quang bỗ bình thường, trầm mặc không nói.

Phu Dịch thấy bọn họ đều không nói lời nào, không khỏi có chút nóng nảy, lập tức đem giấy nhận lấy, lại là phát hiện mặt trên chữ viết hăn cǎn bản là không quen biết, vội vàng đưa tới Thần Lộ trong tay, để Thần Lộ chuyển đạt.

Thần Lộ sau khi xem xong, thở dài nói: “Còn đây là Địa Phủ đưa thư, ý tứ là lần này ghi nợ Địa Phủ nhân quả không tới hai vị tiền bối, chỉ là cân nhắc đến chúng ta những vẫn bối này không có xông luyen ngục thực lực, cho nên chỉ để hai vị tiền bối đi là có thể, mặc dù là không thể đem Diêm Quân nhờ vả việc làm tốt, cùng nhân quả của Cửu U Cảnh cũng sẽ xóa bỏ, đương nhiên, nếu như có thể đem việc này làm tốt nói, Diêm Quân bản thân đem ghi nợ hai vị tiền bối một phần nhân quả, có điều…… nếu là hai vị tiền bối không đi nói, cùng nhân quả của Cửu U Cảnh để cho hai vị tiền bối cùng bị giải trừ tận thế thận người mất năm người cùng thừa nhận.”

“Cái gì!” Phu Dịch nghe xong Dương Túc Đại cả giận nói: “Này đáng chết Diêm La Vương, khinh người quá đáng!”

Thế nhưng Vệ Tử Dạ lại là bình tĩnh nói: “Giải trừ tận thế thận người mất nhìn như chỉ là dễ như ăn cháo, có điều nếu không có Diêm La Vương sai cao lớn phán quan đã đến đúng lúc cứu viện, nếu là vượt qua 7 mươi hai canh giờ nói, mặc dù là 2 lang Chân Quân tái thế, cũng không làm nên chuyện gì, cho nên nếu là theo cái này tới nói, Diêm Quân quả thật đã cứu chúng ta năm người, cho nên đây tuyệt đối là một hối tuyệt đối công bằng mua bán.”

“Này……” Phu Dịch tuy có lòng phản bác, thế nhưng Vệ Tử Dạ chõ câu câu đều có lý, hăn thật sự không nghĩ ra dùng lý do gì đi phản bác.

Trương Thiên Vũ lại là thở dài nói: “Tiền bối e sợ là vì Độ Ách tiền bối bỏ mình, nếu là tiền bối không đi lại làm phiền hà hăn môn hạ Trương Trọng Kiên cùng Lý Tĩnh mới kiên trì muốn đi.”

Vệ Tử Dạ lập tức gật gật đầu nói: “Đương nhiên, đây chỉ là một nguyên nhân, còn có một nguyên nhân tự nhiên là ba người các ngươi, ba người các

ngươi một là ta em họ, một là ta học trò cưng, kể cả ngươi cũng là ta ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong gửi ở kỳ vọng cao người, mặc dù là ta xảo trá không thèm quan tâm Thanh Vân Môn cái kia hai cái hậu bối, có phải cũng có thể không quan tâm các ngươi gì?”

“Sư phụ.....”

“Huynh trưởng.....”

Hai người nghe đến Vệ Tử Dạ, nhất thời khóc không thành tiếng, đặc biệt là Vệ Băng, kỳ thực trong lòng của nàng là khó chịu nhất, nay giờ không nói gì, liền là vì chỉ sợ chính nàng vừa mở miệng, liền khóc lên, cho nên hắn một mực áp chế một cách cưỡng ép cái kia cõi bi thương, lúc này lại là cũng lại không khống chế được, lập tức liền khóc thành nước mắt người.

“Tiền bối.....”

Trương Thiên Vũ trong lúc nhất thời, cũng không nghĩ ra nói cái gì khả năng biểu đạt trong lòng lòng kính trọng, muốn đường đường một đời Yêu Hoàng, hiệu lệnh thiên hạ vạn yêu, thân phận tôn quý bực nào, bây giờ tu vi càng cao tới thiên yêu cảnh, phong tầm mắt toàn bộ thiên hạ, có thể có tu vi như thế người tuyệt đối không vượt qua số chẵn, mà chính là một người như vậy, cố ý xông luyện ngục, làm không phải chính mình, mà là bọn họ những vẫn bối này.

Nhất thời, tốn phong tra trên bầu không khí trầm thấp, chỉ nghe Vệ Băng cùng Lý Lăng Phong khóc lóc có tiếng, lại không gì khác vang.

“Luyện..... ngục..... mà..... đã.....” đúng lúc này, một phảng phất thanh âm giống như âm thanh nhẹ nhàng vang lên, chỉ là người nói chuyện hoàn toàn không quá am hiểu ngữ, từng chữ từng chữ nói cực kỳ mất công sức, rất nỗ lực nói ra bốn chữ này sau khi, liền ấp a ấp úng ra lại nói không ra lời.

“Luyện ngục mà thôi?” Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, quay đầu hướng này một thanh âm nhìn lại, chỉ thấy này tốn phong tra trên chẳng biết lúc nào hơn

một vị thân thể thân thể đỏ sa, tướng mạo có thể so với cửu thiên tiên nữ tuyệt thế cô gái, lại là bởi vì hắn lúc trước đem toàn bộ tâm thần đặt ở Độ Ách Chân Nhân trên người, trong lúc nhất thời lại không có phát hiện bọn họ đồng hành hơn một người.

Phu Dịch vừa nghe nhất thời mừng rỡ, nghĩ đến lúc độ kiếp Chu Tước đại hiển thần uy, ấy sức chiến đấu so sánh Vệ Tử Dạ vị này kim tiên cảnh cao thủ tới nói chỉ cao chót thấp hơn, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ giới thiệu: “Nàng chính là cùng chúng ta đồng thời độ kiếp Chu Tước, hấp thu Đạo Quả sau khi hóa thành thân người.”

“Hả?” Vệ Tử Dạ nhất thời cả kinh, vội vàng hướng Chu Tước tìm hỏi: “Ngươi chính là cùng Thần Nông Đại Đế kề vai chiến đấu, trấn áp Thiên Ma thánh linh Chu Tước?”

Chu Tước nghe đến Vệ Tử Dạ tìm hỏi sau khi, trong ánh mắt tất cả đều là mê man, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Vệ Tử Dạ không khỏi có chút thất vọng, thế nhưng có Trương Thiên Vũ nói: “Nàng nên chính là cùng Viêm Đế kề vai chiến đấu con kia Chu Tước, chỉ là bởi vì tảng đá lớn nhuộm đen sau khi sống lại mất đi lúc trước trí nhớ.”

“Hả?” Vệ Tử Dạ trải qua Trương Thiên Vũ kiểu nói này, lập tức liền hiểu trong đó nguyên do, hơn nữa lúc trước lúc độ kiếp bởi vì gia nhập của Chu Tước, 99 thiên kiếp biến thành như vậy không thua gì trời phạt tồn tại, cùng với lúc độ kiếp chỗ biểu hiện ra kinh thiên sức chiến đấu, lập tức mừng rỡ. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 108: Thanh Khâu Sơn

“Nếu quả thật là vị kia thánh linh, luyện ngục này 1 Tranh Tiện Dương thực sự là như là đi trận độc nhất vô nhị.” Vệ Tử Dạ không khỏi vui vẻ nói.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ lời nói câu nói này lúc, không biết tại sao, Chu Tước trên mặt rõ ràng có chút không vui, bất quá khi Phu Dịch nói ra mặt khác một trận nói sau khi, Chu Tước trên mặt vừa là vui vẻ, Giá Nhất Biểu tình Biến Hóa Khước là không ai chú ý tới.

“Tiền bối, kỳ thực căn bản không cần đi quản có phải là con kia Chu Tước, lúc trước ta và nàng phối hợp liền lợi hại như vậy thiên kiếp đều có thể chống được, ta còn thực sự không tin luyện ngục khả năng hơn được vừa rồi trận kia thiên kiếp.”

Vệ Tử Dạ nhiều điểm Đầu Đạo: “Không sai, ngươi và thánh linh đích xác có chút ngọn nguồn, trong tay ngươi cái kia mặt bảo kính tựa hồ cùng nàng sức mạnh có cùng nguồn gốc, thực sự là đáng quý, hai người các ngươi một biến ảo cảnh một Địa Tiên Cảnh, hợp lại cùng nhau uy lực lại không thấp hơn ta cái này thiên yêu cảnh tu sĩ, tuyệt đối nhưng cùng luyện ngục cái kia bốn vị ma thần một trận chiến, nói như thế, luyện ngục coi là thật không tính là gì.”

Trương Thiên Vũ nghe xong lại lung lay Đầu Đạo: “Tiền Bối Như này nói đến lại là không đúng rồi, lần này luyện ngục hành trình, Diêm La Vương ý tứ là cho ngươi cứu người, đều không phải là cùng máu Tu La Trần Công Phó tuyên chiến, cho nên lần này nếu có thể ẩn giấu lén vào tốt nhất, dù cho bị phát hiện, cũng có thể cùng với đàm phán, thật sự không cách nào đi ra chính là, ngược lại Diêm La Vương nói rồi, không can thiệp tới thành công hay không nhân quả đều sẽ xóa bỏ, chúng ta tại sao muốn cùng máu Tu La một nhóm liều mạng? Huống

hồ tiền bối thân phận quá dị ứng cảm giác, một khi thật trở mặt, chính là đại diện toàn bộ Yêu tộc hướng về máu Tu La khai chiến, như thế với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn tuyệt không chố tốt.”

Trương Thiên Vũ này lại là đề tinh Vệ Tử Dạ, nhất thời để hắn cảm thấy tự nhiên hiểu ra, trên đỉnh mây đen lập tức bị Trương Thiên Vũ lời nói này đẩy ra lại thấy ánh mặt trời, lập tức mừng lớn nói: “Thiên Vũ chố cực kỳ, ta ngược lại thật ra coi là thật có chút để tâm vào chuyện vụn vặt, đem việc này nghĩ đến thái quá phức tạp.”

“Đã như vậy, chúng ta trực tiếp đi luyện ngực chính là, cần gì nữa Thanh Khâu Sơn?” Phu Dịch tùy tiện nói.

Vệ Tử Dạ lại lung lay Đầu Đạo: “Không sao, lần đi luyện ngực nhiều người vô ích ăn núp, Thiên Vũ đầu thông minh, Phu Dịch cùng Chu Tước sức chiến đấu phi phàm, chúng ta bốn người tiến đến luyện ngực có thể, những người còn lại còn Thị Tiên Trụ ở Thanh Khâu Sơn tốt hơn.”

“Sư tôn!” Lý Lăng Phong Nhất Thính Đốn lúc bất mãn, lần này luyện ngực hành trình, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đều đi đến, Duy Độc Tha không đi được là đạo lý gì?

Vệ Tử Dạ Tự Nhiên Tri đạo hắn muốn nói gì, Cố Nhi Giải thả đao: “Ngươi ở lại Thanh Khâu Sơn, lại là Hữu Canh Trọng muốn nhiệm vụ muốn giao cho ngươi, vốn Lai Tưởng Tương mấy người bọn hắn cũng để lại cho ngươi giúp ngươi một tay, chỉ là luyện ngực việc này thái quá hung hiểm, nhiều một người cũng coi như nhiều 1 phân lực, nếu coi là thật thành công, để Cửu U Cảnh nợ chúng ta một phần nhân quả nói, đến lúc đó đối với khênh Ma nghiệp lớn tuyệt đối là một luồng to lớn sức chiến đấu!”

“Nhiệm vụ gì?” Lý Lăng Phong tự nhiên hiểu ra làm người của Vệ Tử Dạ, đã hắn nói có nhiệm vụ, liền tuyệt đối không phải qua loa lấp lè, huống hồ dùng thân phận của Vệ Tử Dạ cũng không cần dùng loại này trò vặt lừa gạt hắn, chỉ

cần dùng Yêu Hoàng thân phận hạ lệnh, hắn liền không thể không theo.

Vệ Tử Dạ trả lời: “Tình huống của Thanh Khâu Sơn ngươi cũng rõ ràng,

Nhĩ Lưu Hạ đến bảo vệ ngươi cô an toàn, hơn nữa ta cảm giác được Lý Mục mấy ngày nay cũng gần như nén biến hóa, lại có hai cái Nguyệt Tiện Thị Vinh Diệu cuộc chiến, Nhĩ Lưu Hạ Trợ Tha đoạt được đang tiến hành chiến sĩ tên, hai chuyện này đều rất trọng yếu, ngươi không thể bất cẩn.”

“Hả……” Lý Lăng Phong mặc dù đối với không thể tiến đến luyện ngục có chút thất vọng, thế nhưng trước mắt hai chuyện này đích xác rất trọng yếu, bởi vì chiến sĩ tên hàng năm chỉ có bốn cái tiêu chuẩn, Chích Hữu Đắc đến chiến sĩ tên chiến sĩ, mới có tư cách tu luyện Yêu Hoàng trải qua”, nếu không mặc dù là thầy, cũng không có thể một mình đem Yêu Hoàng kinh truyền dưới, quan trọng hơn chính là, Chích Hữu Ứng có chiến sĩ tên chiến sĩ, mới sẽ bị Yêu tộc vạn dân chửi thừa nhận, này gần như là vinh quang, nhưng lại là thân phận tượng trưng.

Đương nhiên, cũng không phải hết thảy tìm được chiến sĩ tên ngươi cũng có thể tu hành Yêu Hoàng trải qua, huynh đệ bọn họ hai người có thể tu hành hoàn toàn là mượn Yêu Hoàng đệ tử tên tuổi, những người còn lại nếu là muốn học, nhất định phải thề thuần phục Yêu Hoàng và dâng lên yêu đan từ Yêu Hoàng tự mình gieo vào dấu ấn nguyên thần, mà này không Nguyên Ý Hiệu trung Yêu Hoàng, cũng chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, tìm cái kia tám vị yêu vương, Tu Thiên Yêu chân quyết”.

Mặc dù bọn họ tám vị yêu vương thế lực nếu là hợp lại cùng nhau, đã sớm có thể đem Vệ Tử Dạ đẩy tới Yêu Hoàng ngôi báu, đáng tiếc mỗi người bọn họ tâm hoài quỷ thai, vừa làm sao có khả năng hợp lại cùng nhau, đương nhiên, cũng chính bởi vì bọn họ đều tự làm riêng, mới cho Vệ Tử Dạ ngồi chắc Yêu Hoàng vị trí cơ hội.

2 Thập Ngũ năm trước lần đó bức thoái vị, chính là bởi vì bọn họ chỉ là mặt cùng lòng bất hòa, hơn nữa Long Khiếu Vân hết sức ủng hộ, mới chưa đem Vệ

Tử Dạ theo Yêu Hoàng trên bảo tọa đuối đi dưới đến rồi, dù vậy, cuối cùng vẫn là lựa chọn tạm lánh Cửu An Thành, ngoại trừ hàng năm vinh quang cuộc chiến trở về một lần, còn lại thời gian liền ở tại Cửu An Thành, có thể thấy được Bát vương lực ảnh hưởng cũng là rất lớn.

Mà lực ảnh hưởng của bọn họ còn có một mặt nhân tố chính là bởi vì bọn họ môn hạ có phần đông có chiến sĩ tên chiến sĩ.

Cho nên chiến sĩ tên đối với bọn họ rất trọng yếu, chỉ cần Lý Mục tranh hạ này chiến sĩ tên, Yêu Hoàng liền có thể truyền xuống vậy Yêu Hoàng trải qua”, mà Yêu Hoàng trải qua” chính là Yêu tộc mạnh mẽ nhất công pháp, không có một trong.

“Làm sao, không có tin tưởng gì?” Vệ Băng lúc này sớm điều chỉnh tốt tâm tính, gặp Lý Lăng Phong đứng ở đó mái nhà ngẩn người, lập tức nửa đùa nửa thật nói.

Lý Lăng lung lay Đầu Đạo: “Bất quá là biến ảo cảnh chiến đấu, có ta tự mình * hắn, tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.”

“Ngươi còn là cẩn thận chút a, nghe nói lần này Cửu Phượng bên kia tân thu một vị môn nhân, mặc dù chỉ là biến ảo cướp, lại là dị bẩm thiên phú nghe nói sức chiến đấu sự cường hẵn thế gian ít có, còn là cẩn tắc vô ưu.”

Lý Lăng Phong đi khoát tay một cái nói: “Mạnh trở lại cũng bất quá biến ảo cảnh mà thôi.”

Trương Thiên Vũ lại vào lúc này đối với Vệ Tử Dạ tìm hỏi: “Tiền bối sắp xếp Thần Lộ lưu lại có dụng ý gì gì?”

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Thần Lộ tựa hồ đối với sắp xếp nàng nàng lưu lại có chút không muôn, thế nhưng là lại không tốt ý từ hỏi, nhìn thấu nàng tâm tư Trương Thiên Vũ lập tức đại mà hỏi ra.

Vệ Tử Dạ lập tức cười nói: “Tự nhiên là vì vinh quang chiến, có Thần Lộ cô nương cùng Lý Mục đồng thời tham gia, đồng thời cầm lại chiến sĩ tên, chẳng phải đẹp thay?”

“Có phải nhân tộc cũng có thể tham gia vinh quang cuộc chiến?” Thần Lộ không rõ, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ nghe xong ngược lại sững sốt, hỏi ngược lại: “Ta có đã nói vinh quang cuộc chiến giới hạn Yêu tộc gì?”

Vệ Tử Dạ này vừa ra, lại như là nước sâu * bình thường, trực tiếp đem vốn gió êm sóng lặng mặt biển quấy nhiễu long trời lở đất, kể cả Lý Lăng Phong đều kinh ngạc nói: “Có phải vinh quang cuộc chiến không phải giới hạn Yêu tộc gì?”

Vệ Tử Dạ cười hắc hắc nói: “Vậy ngươi tính Yêu gì?”

Lý Lăng Phong lúc này không nói gì nói: “Sư tôn, ta mặc dù không có yêu thân, thế nhưng ta có một nửa Yêu tộc huyết mạch.”

Vệ Tử Dạ lập tức cười nói: “Thần Lộ cô nương cũng dùng như vậy thân phận có thể.”

Lý Lăng Phong Nhất Thính Đốn lúc phủ, này Yêu tộc huyết mạch nói có thì có?

Nhưng có Vệ Băng minh bạch Vệ Tử Dạ ý nghĩa, lập tức cười nói: “Huynh trưởng ý tứ là ta lại hơn cái con gái?”

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Không sai, băng vào chúng ta thân phận, không có ai đi sẽ truy xét việc này ngọn nguồn, Thanh Khâu Sơn chỉ biết ngươi có con cái, cũng không biết ngươi sinh là nam hay là nữ, mà Lý Mục bây giờ bị ngươi tái tạo yêu thân, là là chân chính Yêu, cho nên không cần nói về huyết mạch cũng có thể tham gia, như thế hai người liền có thể đồng thời tham gia, một lần đoạt hai cái chiến sĩ tên trở về, đến lúc đó vi huynh dùng thiên yêu cảnh tu vi hiệu

lệnh toàn bộ Thanh Khâu Sơn, còn có ai dám không theo?”

Cả đám dồn dập gật gù, khen Vệ Tử Dạ giỏi tính toán, kể cả vẫn không nói chuyện, giống như vô dụng Chu Tước, đều quăng tới khen ngợi ánh mắt.

Thần Lộ lúc này trong khi Chu Tước bên cạnh, đột nhiên nhớ tới Chu Tước cũng là yêu thân, vội vàng nói: “Cái kia nếu như các ngươi trở về tốc độ nhanh một vài, theo kịp vinh quang cuộc chiến nói, Chu Tước chẳng lẽ không phải cũng có thể tham gia? Lấy nàng sức chiến đấu đoạt được chiến sĩ tên tự nhiên khinh mà dễ hưng, như thế liền có thể đoạt ba cái tiêu chuẩn.”

Vệ Tử Dạ nhiều điểm Đầu Đạo, “cái kia tự nhiên là không thể tốt hơn nữa.”

“Ta đây?” Phu Dịch lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ lung lay Đầu Đạo: “Ngươi không được, vinh quang cuộc chiến giới hạn biến ảo cảnh, cũng thì tương đương với nhân tộc Tân Tiên cảnh.”

“Cái kia Thiên Vũ?” Phu Dịch chưa từ bỏ ý định nói.

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Thiên Vũ tốt nhất vẫn là không muốn ở xanh đối thi triển công pháp tốt hơn, bọn họ thiên sư một mạch cùng ta Yêu tộc kết thù kết oán quá sâu, đặc biệt là cái kia thiên cang kiếm quyết vừa ra, ở Thanh Khâu Sơn lập tức đã biến thành chuột chạy qua đường.”

Thần Lộ vừa nghe, không khỏi lo lắng nói: “Ta sửa cũng là thiên phù trải qua.”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Vận may pháp môn là không thấy được, cho nên không ngại, còn kiếm pháp mà, băng vào ta ý kiến, ngươi đối với kiếm pháp thiên phú bình thường, đối với tiên thuật đúng là thiên phú rất tốt, chờ một chút để Băng nhi truyền cho ngươi một vài yêu thuật, đến lúc đó lại nhận sự giúp đỡ rảy nước của ngươi đậu thành binh thuật, đoạt được chiến sĩ tên tuyệt đối là điều chắc chắn.”

“Hả……”

“Ồ…… ngọn núi kia làm sao vậy trách.”

Đang nói chuyện thời gian, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy xa xa hiện ra một ngọn núi cao, mặc dù hắn nhìn thấy núi không nhiều, thế nhưng trước mắt như vây tướng mạo núi lại là thế gian ít có.

Chỉ thấy ngọn núi này liên miên ngàn dặm, lần lượt xếp đặt 9 ngọn núi, mỗi ngọn núi đều là thăng tắp rất cao thái độ xông thăng lên trời, mà ở ngọn núi mỗi loại tỏa ra chín loại màu sắc khác nhau mây mù, Tề Tề Kiên ở nơi đó như là một loạt sắc thái sắc sỡ Thiên Trụ bình thường, cửu sắc mây mù vòng, mờ mờ ảo ảo, lờ mờ, coi là thật kỳ rất.

Phu Dịch này một tiếng dẫn tới Tốn Phong Tra trên mọi người đều hướng cái kia kỳ phong nhìn tới, nhưng có Lý Lăng Phong cười ha ha một tiếng nói: “Hiếm thấy vô cùng, đây không phải là Thanh Khâu Sơn gì?”

“Thanh Khâu Sơn?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, “vậy thì đến Thanh Khâu Sơn?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Tốn Phong Tra ngày đi vạn dặm, dạ hành 8000, Thanh Khâu Sơn cùng Thanh Vân Sơn trong lúc đó vừa vặn có một đạo không có cái khác thế lực chiêm cứ, cho nên ba ngàn dặm khoảng cách chỉ cần không đến hai canh giờ liền có thể chạy tới.”

“Hả……”

Lúc này, Phu Dịch phát hiện Tốn Phong Tra đang hướng về ở giữa ngọn núi phi hành, lập tức hỏi: “Cái kia còn lại tám ngọn núi không thuộc về Thanh Khâu Sơn gì?”

Vệ Băng bận rộn giải thích: “Còn lại tám ngọn núi chính là tám vị yêu vương thế lực, ở giữa toà này mới là chúng ta thế lực.”

“Hả…… vậy tại sao Yêu tộc phải có Bát vương đâu?” Phu Dịch như là một hiếu kỳ bảo bảo bình thường, tiếp tục hỏi.

“Tới rồi, chờ một chút hơn nữa a.” Vệ Tử Dạ trở về một tiếng sau khi, liền dặn dò mọi người mỗi loại dừng lại, lập tức hai tay lấy quyết, Tốn Phong Tra lập tức dùng một loại huyền diệu khó hiểu kỳ diệu con đường xung quanh ngọn núi không dứt đảo quanh.

“Vì sao……” Phu Dịch hiếu kỳ vô cùng, đang muốn tìm hỏi, ai biết nói vừa mới nói ra một nửa liền cảm giác được dưới chân một trận mãnh liệt trận động, ngay sau đó Tốn Phong Tra lại không còn là ngay ngắn phi hành, mà là nghiêng về ước chừng Thập Ngũ độ tả hữu, không những như thế, này tràn ngập khói tím lại phảng phất như là vũng bùn bình thường, nắm lôi Tốn Phong Tra, không cho nó tiếp tục tiến lên phong hào.

“Đứng vững vàng!”

Yêu Hoàng lại nhắc nhở một tiếng, hai tay dùng hăng hái biến ảo pháp quyết, sau đó hét lớn một tiếng: “Nhanh!”

Sau đó đem một đạo yêu khí đánh vào Phong Linh trong châu, Phong Linh châu lúc này tỏa ra một đạo hào quang màu xanh, đem Tốn Phong Tra phủ kín, sau đó mạnh mẽ tiến mạnh!

Thế nhưng này cỗ lôi kéo lực cản lại tại theo đi tới của Tốn Phong Tra không dứt tăng lớn, mãnh liệt chấn động làm cho người ta một loại phảng phất dưới một hơi Tốn Phong Tra thì sẽ tan vỡ bình thường, làm cho tra trên Phu Dịch bọn người bày ra lòng điều gan, có điều Lý Lăng Phong cùng Vệ Băng đúng là sắc mặt như thường, nghĩ đến điều này cũng hẳn là bình thường tình huống.

“Được rồi!”

Theo Vệ Tử Dạ thở nhẹ một tiếng, Tốn Phong Tra rốt cục bày ngay ngắn tư thế, lại yên ổn về phía trước phi hành, chỉ là lúc này Vệ Tử Dạ trên trán đã hiện

ra rất nhiều mồ hôi, có thể thấy được vừa mới vào đạo kia kết giới thời gian là rất mất công sức.

“Không trách Thanh Khâu Sơn được xưng là Ma tộc ngũ đại cẩm địa một trong, vừa rồi này đạo kết giới nếu như không có con đường, e sợ căn bản là không có cách ngang qua vào đi.” Trương Thiên Vũ kinh hô một tiếng, nhưng là đúng hộ sơn của Thanh Khâu Sơn ở trận tán thường có gia.

Lý Lăng Phong cười hắc hắc nói: “Đó là tự nhiên, hơn nữa đại trận hộ sơn của Thanh Khâu Sơn, liền Yêu Hoàng đỉnh huyền diệu nhất, có điều hao phí linh thạch cũng là rất lớn, cho nên ở Ma tộc xâm lấn trước khi này đại trận mấy ngàn năm qua cũng không mở ra qua, bất quá bây giờ là thời kỳ không bình thường, đại trận hộ sơn tự nhiên là muôn lúc nào cũng mở ra.”

“Cái kia chính các ngươi đi lại cũng không rất phiền phức gì?” Thần Lộ kinh ngạc nói.

Vệ Băng lại thở dài nói: “Này dưới nguy cơ tứ phía, còn là cẩn thận tốt hơn.”

“Cũng đúng……”

Đúng lúc này, U &# 8 Tốn Phong Tra đã đứng ở một mảnh lớn vô cùng bình đài bên trên, Vệ Tử Dạ bắt chuyện cả đám rơi xuống tra sau khi, liền đem cất đi.

Lý Lăng Phong thấy Phu Dịch mấy người đang dùng kinh dị ánh mắt đánh giá chung quanh, liền tự hào nói: “Nơi này chính là Thanh Khâu Sơn giáo trường, truyền thuyết ở Thái Cố thời gian, nơi này vạn yêu đến bái, này vạn yêu nhưng đủ xuyến xuyến đều là lôi kiếp cảnh đại năng, thanh thế tuyệt đối kinh thiên động địa, như thế đặt ở bây giờ, Ma tộc sớm như gà chó đất bình thường bị đuổi ra Thần Châu đại địa.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ nhiều điểm Đâu Đạo: “Thái Cố thời gian, Yêu tộc đích xác thế lực khổng lồ, chỉ tiếc đánh với Ma tộc một trận tổn thất nặng nề, từ đây khó hơn nữa hiện vạn yêu đến bái hình ảnh.”

Vệ Tử Dạ thở dài, sau đó dẫn mọi người lên một tòa phát đi bộ, sau đó mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, liền đã xuất bãy giờ một chỗ cổ điển cửa lớn trước mặt, chỉ thấy cửa này bảo ngọc trang thành, ráng lành hồi hổi, cửa hai bên bốn cái đại trụ càng khí thế cực điểm.

Cửa này nhìn qua cùng lúc trước nhìn thấy Nam Thiên Môn có chút rất giống, chỉ là trên cây cột ít đi cái kia bốn con trông rất sống động điêu voi. Hơn nữa nó so với Nam Thiên Môn càng thêm tang thương, tràn đầy đều là năm tháng dấu vết, trên đỉnh viết ba chữ lớn đều không phải là “Nam Thiên Môn”, lại là một cổ điển rộng rãi “Thần” chữ. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 109+8 Vương Sinh Sụ

“Cửa này.....” Phu Dịch theo bản năng muôn hỏi, lại bị Trương Thiên Vũ ngắt lời nói: “Không hổ là Thái Cổ thời kỳ thống lĩnh vạn linh thần điện, chỉ này một chữ liền có khí thôn sơn hà tư thế, oai trấn 9 châu tâm ý!”

Vệ Tử Dạ từ từ nở nụ cười, không nói gì, Bất Quá Tòng biểu hiện của hắn có thể thấy được cũng không có chú ý tới thất thố của Phu Dịch.

Phu Dịch cũng vào lúc này phản ứng lại, Nam Thiên Môn bèn là loài người lớn nhất bí mật, mặc dù trước mắt bọn họ quan hệ không tệ, Đã Thị Giá dính đến cả người loài lợi ích, lại không phải mấy người bọn họ có thể làm chủ.

Quá Liễu Yêu cửa sau khi, nhưng có một tòa cầu vồng, cầu này trường chín trường chín thước chín phần, hợp nhau thiên địa con số cực hạn chi đạo, Bất Quá Phu dẽ nhưng trong lòng thì lại thêm một nghi vấn, lúc trước Trương Thiên Vũ nói qua Nam Thiên Môn sau, nên có một tòa cầu vồng, mà đây yêu môn Quá Hậu Dã có như vậy một tòa cầu vồng, đến tận cùng là trùng hợp, còn là hai người Gian Hữu Tất nhưng liên hệ?

Có điều lúc này không thích hợp tìm hỏi, Phu Dịch chỉ phải theo mọi người gấp lại đi về trước, Quá Liễu Hồng cầu sau khi, một tòa bảo điện ngang ở trước mặt mọi người, chỉ thấy này điện cao chừng chín thước chín thước 9 tấc, trên đỉnh lưu ly tia sáng kỳ dị, ráng lành bắn ra bốn phía, cửa điện ở giữa cũng có 1 biển, dâng thư “Thần Hoàng Cung” ba chữ, quả nhiên là mười phần khí phái.

Mà đến nơi này, bọn họ cũng rốt cục thấy được “Người”.

Chỉ thấy đại điện ngoài cửa đứng thăng bốn gã Nho Sinh trang phục thư sinh,

nghĩ là chịu đựng Vệ Tử Dạ đam mê nho giáo văn hóa hun đúc mới có lần này trang phục, bốn gã thư sinh nhìn thấy Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, vội vàng đi quỳ lạy đại lễ, đồng thời đồng hô nói: “Tham kiến thần hoàng bệ hạ! Mong muôn ta hoàng thọ vu thiên tề, vạn phúc vô cương.”

Vệ Tử Dạ mỉm cười gật gù, cất cao giọng nói: “Miễn lễ.”

Sau đó dẫn cả đám tiến vào Yêu Hoàng Điện, lúc này Yêu Hoàng Điện bên trong không có một bóng người, Phu Dịch không thấy có chút ngạc nhiên nói: “Làm sao này Yêu Hoàng Cung bên trong nhân số như vậy ít ỏi?”

Lý Lăng Phong cười nói: “Yêu Hoàng Cung chính là bộ tộc ta trọng địa, không phải thầy triều kiến, bất luận người nào không thể đi vào, lúc này các thần tử biết thầy trở về, nhiều nhất nửa khắc đồng hồ thì sẽ ở ngoài điện đợi chỉ.”

“Hả.....”

Trương Thiên Vũ lại vào lúc này trên mặt mang theo vẻ nghi hoặc, hỏi: “Đã như vậy, lĩnh chúng ta những người ngoài này tiến đến thích hợp sao?”

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Đương nhiên không thích hợp, cho nên ta cũng không có dự định cho các ngươi toàn bộ đứng ở nơi đây, Vũ Thiên Tôn cùng Thần Lộ cô nương lưu lại có thể.”

Nói xong ánh mắt tìm đến phía Vệ Băng, “ngươi dẫn bọn hắn trốn đến trong phòng tối, nghỉ một lúc không can thiệp tới phát sinh cái gì, cũng không muốn đi ra, nếu như làm cho bọn họ biết ngươi bây giờ mất hết tu vi, e sợ sẽ khiến cho không nhỏ phiền phức, đi nhanh đi.”

Vì vậy Phu Dịch bọn người theo Vệ Băng trốn Yêu Hoàng Bảo Tọa mặt sau một chỗ cửa ngầm nơi,

Chỉ để lại Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ ba người, này hành vi lại là làm cho Phu Dịch cả đám mơ hồ, không biết là Vệ Tử Dạ

trong hồ lô bán là thuốc gì, chỉ có thể hướng về Vệ Băng thỉnh giáo.

Vệ Băng nhẹ giọng nói: “Huynh trưởng trở về, không những quần thần muốn tới cúi chào nghị sự, tiếp quy củ cái kia tám vị yêu vương nhận biết huynh trưởng trở về cũng nhất định phải đã đến cúi chào, có điều lúc trước có Trung Hành đi cùng Hàn Đức Nhượng cùng giữa bọn họ có cấu kết, cho nên hôm nay phía trên cung điện tất có phân tranh.”

“Hả? Cần chúng ta giúp đỡ gì?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Vệ Băng cười lắc lắc đầu, Phu Dịch không rõ ý nghĩa, Trương Thiên Vũ lập tức giải thích: “Ngươi không cần phải lo lắng, Yêu tộc từ xưa tới nay đều là người mạnh là vua, Vệ tiên bối bây giờ mới lên cấp thiên yêu cảnh, chính là muốn mượn lần này cúi chào thời gian lập uy.”

“Vậy hắn để Thần Lộ lưu lại là có ý gì?” Phu Dịch nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Tự nhiên là vay mượn cúi chào công khai thân phận của nàng, cũng may hai tháng sau tham gia vinh quang cuộc chiến.”

“Thì ra là thế.....” Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ một phen giải thích sau khi, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, Yêu Hoàng tính kẽ chu đáo, căn bản không cần hắn đi lo lắng.

Có điều Trương Thiên Vũ theo này trong dấu vết liền có thể nhìn thấu Yêu Hoàng bốn ý, ngược lại để Phu Dịch khâm phục phục sát đất, lúc trước Vệ Tử Dạ khen hắn và Lý Lăng Phong hai người không bằng Trương Thiên Vũ lúc trong lòng còn có một ít xoắn xuýt, bây giờ xem ra, chính mình ngoại trừ số may một điểm, chiếm được cửu kiếp Tiên quyết cỡ này công pháp nghịch thiên, cùng với Phong Thiên Kính như vậy có thể quét ngang lục hợp pháp bảo, nếu không, hắn ở Trương Thiên Vũ trước mặt thật đúng là chính là không còn gì khác.

“Đến rồi.....” theo ngoài điện vệ sĩ một tiếng hô to, Vệ Băng vội vàng nhẹ giọng nhắc nhở một tiếng sau khi, ba người cực kỳ cẩn thận thông qua mấy cái

đậu tương lớn lỗ thông gió hướng về chánh điện thăm viếng, Chu Tước tựa hồ đối với này và không có gì hưng phấn, chỉ là đứng ở Phu Dịch mặt sau, trên mặt lúc nào cũng mang theo vẻ mỉm cười.

Chỉ thấy lúc này Vệ Tử Dạ lúc này ngồi trên Yêu Hoàng Bảo Tọa bên trên, Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ chia nhóm hai bên đứng ở xuống tay.

Đại điện ngoài cửa, đang có tám người phân loại hai hàng đi trước vào điện.

Xếp hạng trước nhất ở trái người, đỉnh đầu Ngũ nhạc quan, kiếm mi lăng mục, 3 liễu râu dài, mặt như trùng quả táo, người mặc sự Hy-đrát hoá đạo bào, đủ đạp bước vân che, tay cầm 1 chỉ bạc Phất Trần, phía sau thồ một cái ba thước trường kiếm. Người này nhìn qua một phái tiên phong đạo cốt, không nhìn được người hoàn toàn không biết, như vậy quang minh lâm liệt người lại là bát đại yêu vương đứng đầu, đạo hiệu Ngân Hạnh Tử.

Cùng với kẻ đặt ngang hàng là một vị gầy trơ cả xương, tóc trắng xoá ông lão, người này ngân lông mày buông xuống mũi, hai con mắt híp mắt cùng nhau, cũng không thấy được đến tột cùng mở to mắt còn là nhấp hai mắt. Người mặc một thân da trắng, bên hông bó một cái dây thừng, hơn nữa trong tay cái kia đoán trượng, nhanh nhẹn chính là một vội về chịu tang hiếu tử. Người này tên là khóc tang lão nhân, tên đúng là cùng mặc đồ này kêu gọi lẫn nhau, cũng coi như là tuyệt phổi.

Hàng thứ hai tay trái là 1 tuyệt thế giai nhân, chỉ thấy nàng một đôi lông mày như đầu xuân liễu, ánh mắt quyến rũ thăng câu nhân tâm huyền, mặt như hoa đào giấu phong tình, miệng thơm nhẹ nhàng gây ong bướm. Trước ngực cùng bên hông mỗi một bao bọc một tia tơ lụa, chỉ miễn cưỡng có thể đem chỗ tư mật che lấp, như thế mê hoặc mặc phổi hợp nàng cái kia như ma quỷ vóc người, nói vậy trong thiên hạ không có cái nào nam tử khả năng ngăn cản đạt được mị lực của nàng. Nàng này chính là đế thế gian vô số nam tử nhớ thương Xá Nữ.

Và hành giả là vị tướng mạo anh tuấn thư sinh áo trắng, chỉ thấy ấy trong tay dao động 1 ngọc phiến, phong độ nhanh nhẹn, cùng Xá Nữ song song ngược lại cũng đúng là trai tài gái sắc, cực kỳ xứng.

Hàng thứ ba tay trái là một thân cao hơn trượng, khắp toàn thân tất cả đều là kim mao tráng hán. Chỉ thấy người này phanh ngực lộ cánh tay, trước ngực che kín màu vàng che chở lông ngực, khắp toàn thân xuyên qua bắn ra một luồng giũ gìn ngạo không kém, cực kỳ cuồng dã khí túc, tên gọi kim mao Sư vương.

Và hành giả lại là một thân cao bất mãn năm thước, diện mạo xấu xí không chịu nổi người lùn. Lúc này, đang dùng một đôi gian giảo ánh mắt nhìn chăm chăm Xá Nữ cái kia uốn éo uốn éo cực kỳ nhăn nít mông tròn, đầy mặt hèn mọn hình ảnh, thật sự là khiến người ta buồn nôn. Bất quá hắn tên đúng là đạt được rất chuẩn xác, liền gọi hèn mọn chân nhân, cũng không biết hắn đến tột cùng có biết hay không cái từ này hàm nghĩa.

Hàng cuối cùng bên tay trái, là một mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, đĩnh đầu chiến mũ trụ, người mặc áo giáp màu vàng óng, bên hông treo chẽch một thanh trường kiếm, giữa lông mày mơ hồ có một luồng hàng năm chinh chiến với chiến trường tài năng hình thành sát khí, tên gọi chiến Vô Cực.

Và hành giả là một vị trên người áo xanh biếc, khoác một cái lụa trắng vũ y, tướng mạo tướng thuần tuý, tiên tư ung dung trẻ tuổi đạo cô. Cùng khí chất của Xá Nữ hoàn toàn khác nhau, nếu đem Xá Nữ so sánh huyết ngục Ma nữ, nàng này giống như cửu thiên tiên nữ bình thường, khắp toàn thân tản ra một loại làm người không đành lòng chia sẻ tao nhã khí chất, đạo hiệu thanh âm Tiên tử.

Tám người chia nhóm hai bên nhanh chân bước vào Yêu Hoàng Điện, đợi đi tới cao đường trước khi lúc đồng loạt quỳ một chân trên đất, hô to một tiếng: “Chúng thần tham kiến thần hoàng bệ hạ! Mong muỗn ta hoàng thọ vu thiên tề, vạn phúc vô cương.”

Tám người vừa dứt lời, tự có Lý Lăng Phong cất cao giọng nói: “Tám vị

Thần Vương xin đứng lên.”

Lập tức đối với tả hữu lại cất cao giọng nói: “Cho ngồi!”

Lập tức liền có tám gã vẻ ngoài hẹn mười bốn mươi lăm tuổi thư đồng, không biết từ nơi nào chui ra, hai tay mỗi một bưng 1 ghế ngồi tròn, để xuống đường bên dưới phân hai bên đặt ngang hàng, tám người kia cũng không có lập dị, trực tiếp đứng dậy chỗ ngồi.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, này tám vị yêu vương thấy thế nào đi lên có quang minh lẫm liệt, một phái tiên phong đạo cốt dáng dấp, có lại là chỉ cần liếc mắt nhìn, liền biết nhất định không phải vật gì tốt nhân vật, có điều lúc này những vấn đề này chỉ có thể giấu ở trong lòng, chưa đựng sau hỏi lại.

Bát vương chỗ ngồi sau khi, lúc này mới có một lũ yêu thần tổng cộng 36 vị, chia nhóm hai bên đi vào đại điện.

Chỉ thấy này Yêu thần mỗi người thân cao tám thước, áo mặc thống nhất, đều vì ngân giáp hồng bào, bên hông treo chesch ba thước trường kiếm, đợi cho cao đường trước khi lúc cũng Bát vương bình thường quỳ một chân trên đất, hô to một tiếng: “Chúng thần tham kiến thần hoàng bệ hạ! Mong muôn ta hoàng thọ vu thiên tề, vạn phúc vô cương.”

Lý Lăng Phong sau đó cất cao giọng nói: “Chư vị xin đứng lên.”

1 lũ yêu thần liền vội vàng đứng lên, sau đó lui với Bát vương phía sau chia nhóm hai bên.

Lễ phép vừa mới đi qua, liền có hèn mọn chân nhân đứng lên, đi trước làm khó dễ nói: “Ta thần tộc nghị sự, bệ hạ mời mọc người ngoài vào điện, này tựa hồ không quá hợp quy củ.”

Vệ Tử Dạ ngồi đàng hoàng ở Yêu Hoàng Bảo Tọa bên trên, mặt mỉm cười,

cũng không nói chuyện, chỉ là dùng một đôi mắt nhìn chăm chăm hèn mọn chân nhân nhìn, thăng chăm chăm đến hèn mọn chân nhân cả người phát run, lập tức lại lớn tiếng nói: “Bệ hạ tuy là thần hoàng, nhưng cũng không có thể phá hoại tổ tiên truyền xuống tới quy củ?”

Vệ Tử Dạ nhẹ nhàng cười nói: “Làm sao ngươi biết nàng là loài người?”

“Bệ hạ hắn là muôn mở to mắt nói mò? Cô gái này rõ ràng thì là loài người, hơn nữa còn là một non!” Nói xong thời gian, UU đọc sách www &# 46; uukan &# 115; hu. c &# 111;m &# 32; hèn mọn chân nhân một đôi ánh mắt gian tà trùng trùng nhìn chăm chăm Thần Lộ nhìn, hơn nữa trong lời hiển lộ hết mỏng manh tâm ý, chút nào chưa đem Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đặt ở trong mắt.

Vệ Tử Dạ hôm nay vốn chính là lập uy, bây giờ hèn mọn chân nhân động tác này, vừa vặn mượn đề tài để nói chuyện của mình, lập tức không chút hoang mang nói: “Huyền Thiên Tôn!”

“Đệ tử ớ.” Lý Lăng Phong vội vàng xoay người lại hành lễ.”

“Phía trên thần điện xem kỷ luật như không, phạm thượng người, phải bị tội gì?”

Âm thanh của Vệ Tử Dạ không lớn không nhỏ, toàn bộ đại điện người cùng nghe vào mà bên trong, mọi người không phải sững sốt, thế nhưng nhìn thấy Vệ Tử Dạ sắc mặt uy nghiêm, ngữ gian càng hiển lộ hết hoàng giả khí phách, lập tức liền biết Vệ Tử Dạ đều không phải là đùa giỡn.

Trong lúc nhất thời còn lại bảy vị yêu vương đều là rất hứng thú thấy Lý Lăng Phong, chuẩn bị nhìn này thầy trò hai người đến tột cùng khả năng chơi đùa xảy ra cái gì trò mới.

Lý Lăng Phong mặc dù cảm giác tới tìm đến phía ánh mắt của chính mình, thế nhưng vẫn như cũ cất cao giọng nói: “Giống tổ huấn, đáng chém! Thế nhưng hèn mọn chân nhân là cao quý Thần Vương, cho nên trượng trách 30, răn đe!”

“Phản ngươi!” Hèn mọn chân nhân vừa nghe nhất thời giận dữ. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 110: Thiên Yêu Trần 8 Vương

“Người đâu!” Lý Lăng Phong lại là chưa phản ứng hèn mọn chân nhân, thảng người gọi đến nói.

Vừa dứt lời, liền có bốn vị trên người giáp vàng hồng bào Yêu tộc dũng sĩ tiến vào đại điện, sau đó quỳ ở đại sảnh bên dưới nói: “Mặc cho bệ hạ dặn dò!”

Lý Lăng Phong ở Yêu Hoàng truyền ý bên dưới, lập tức cất cao giọng nói: “Hèn mọn Thần Vương với Thần Điện Chi trên coi rẻ thiêng quy, phạm thượng, nay khiến bọn ngươi đem bắt lại hướng về ngoài điện, Trượng Trách Tam 10, răn đe.”

Bốn gã Yêu tộc dũng sĩ vừa nghe này khiến không khỏi sững sốt, Tùy Tức Hỗ tướng nhìn quanh, lại là không ai động thủ.

“Bệ hạ……” chỉ có vị gan lớn Yêu tộc dũng sĩ đang muốn tìm hỏi, nhưng có Vệ Tử Dạ hờ lạnh một tiếng nói: “Hắn là muốn bản tôn tự mình động thủ không thành công?”

Bốn gã Yêu tộc dũng sĩ nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, Tuy Nhiên Đương nay Yêu Hoàng thế đơn lực bạc, thế nhưng dù sao cũng là đời trước Yêu Hoàng ngón tay thả người nối nghiệp, trên danh nghĩa lại là chính thống, trưởng tri bọn họ như vậy tiểu nhân vật dễ như tát, trong lúc nhất thời bốn người lại dùng ánh mắt một phen giao lưu sau khi.

Bốn người đồng hô một tiếng nói: “Tuân lệnh!”

Tùy Tức Tứ người đứng dậy, kiên trì hướng về hèn mọn chân nhân đi tới, hèn

mọn chân nhân nhất thời cảm giác không thích hợp, lập tức đối với Vệ Tử Dạ rống to: “Bệ hạ hắn là muốn cùng bản vương trở mặt không thành công?”

Vệ Tử Dạ từ từ nở nụ cười, đối với Lý Lăng Phong nói nhỏ một tiếng, Lý Lăng Phong lập tức lại đối với bốn gã dũng sĩ hạ lệnh: “Thần Điện Chi trên, làm một cách công khai khiêu khích thần hoàng thiên uy, theo luật đáng chém, nhưng ta hoàng khoan hồng độ lượng, trừng phạt trùng trượng 50, 2 tội lỗi cùng trừng phạt, tổng cộng 80, đi trừng phạt!”

Bốn gã dũng sĩ mặc dù ghét Đạn Ối Tỏa chân nhân, thế nhưng Yêu Hoàng bên này càng không đặc tội được, này khiến một chút, chỉ phải vâng theo, chỉ phải kiên trì đi tới hèn mọn chân nhân bên cạnh nói: “Thần Vương không nên làm khó huynh đệ ta bốn người.”

Hèn mọn chân nhân 1 xem ra hàng thật, nhất thời vô danh lửa bốc lên, trực tiếp từ trên mặt đất nhảy lên, trực tiếp nhảy đến cao đường bên trên, đang muốn chửi như tát nước.

Ai biết đúng lúc này, Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng, lập tức thiên yêu cảnh đặc biệt khí thế bên ngoài, chỉ thấy trong lúc nhất thời Thần Điện Chi bên trong ngũ khí như sóng triều giống như sôi trào mãnh liệt, trên đỉnh Tam Hoa tụ hội càng có Lôi Điện lấp loé.

Hèn mọn chân nhân nhìn qua này tưởng, nhất thời dọa nạt chân đều mềm nhũn, trực tiếp theo cao đường trên trỗng xuống, mặt xám như tro tàn.

“Các ngươi lo lắng làm gì?” Vệ Tử Dạ này một tiếng ngầm có ý thiên yêu cảnh khí thế, bốn gã dũng sĩ nhất thời cảm giác có một luồng vô hình áp lực hướng về bọn họ đè xuống, trực áp bọn họ thở không nổi, trong lúc nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, cũng may cơ khí này chỉ là kéo dài trong nháy mắt.

Bốn người vội vàng đồng quát một tiếng nói: “Xin nghe pháp chỉ!”

Nói xong liền đem hèn mọn chân nhân nhấc lên,

Hướng về Thần Hoàng Điện ở ngoài kéo đi.

Vệ Tử Dạ lúc này mới thu hồi dị tượng, sau đó hai mắt nhẹ nhàng đóng lên.

Nhất thời, Thần Điện Chi bên trong nghị luận vã vã, bảy vị Thần Vương càng mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu, không ngờ rằng chỉ là một năm không thấy, Yêu Hoàng lại đột phá tới thiên yêu cảnh, tu vi ác liệt vượt trên bọn họ một con, như thế xem ra, vừa mới ngoài điện chung nhau thương nghị việc, e sợ rất khó thực hiện được rồi.

Lúc này, Vệ Tử Dạ hai mắt khép hờ, bình chân như vại, ngồi chắc ở thần hoàng bảo tọa bên trên, tựa hồ cũng không để ý những người này nghị luận, có lẽ, hắn càng muốn những người này nghị luận.

Sau một lát, bốn gã Yêu tộc dũng sĩ phục đem hèn mọn chân nhân kéo về đại điện, Vệ Tử Dạ lúc này mới ho nhẹ một tiếng, toàn bộ đại điện lập tức hoàn toàn yên tĩnh.

“Hèn mọn Thần Vương, ngươi cũng biết sai?”

Yêu Hoàng vẫn đề, hèn mọn chân nhân không dám không trở về, vội vàng hai đầu gối quỳ xuống đất trả lời: “Thần nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, nhìn bệ hạ thứ tội.”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Thần Vương chính là tiền bối, bản tôn tuổi nhỏ thời gian đã đến Thần Vương dạy hối hận, đến nay ký ức chưa phai, chỉ là nay thiên quy không thể vỡ nát, bản tôn cũng là giống lệ làm việc, mong rằng Thần Vương không nên ghi hận bản tôn mới là.”

Vệ Tử Dạ không hổ là trí dũng song toàn trăm đời kỳ tài, ngự người thuật càng lô hỏa thuần thanh, đầu tiên là một phen sát uy ca tụng, sau đó vừa là một phen ân tình nợ nần, chừng mực đóng mở kín không buông dây cung, lại là vừa vặn.

Hèn mọn chân nhân lúc này trong lòng biết không thể cứu vãn, nơi nào còn dám đối địch với Vệ Tử Dạ, lúc trước cử chỉ bất quá là bắt nạt tân hoàng tuổi nhỏ mà thôi, cũng không phải hắn bất trung, trước mắt Vệ Tử Dạ hung hăng ra tay, Yêu Hoàng vị trí đã là thực chất danh quy, cho nên hắn liền không còn có hai lòng, vội vàng trả lời: “Nhận được bệ hạ ân đức, nay ta dùng Thần Vương tên với Thần Vương điện tuyên thề, sau đây ta mong muốn một lòng phụ tá thần hoàng bệ hạ, nếu có hai lòng, xứng nhận ngũ lôi oanh đinh mà chết.”

Hèn mọn chân nhân vừa dứt lời, còn lại bảy vị yêu vương cũng đứng lên, hai đầu gối quỳ xuống đất nói: “Chúng ta dùng mỗi loại Thần Vương tên với Thần Vương điện tuyên thề, sau đây ta mong muốn một lòng phụ tá thần hoàng bệ hạ, nếu có hai lòng, xứng nhận ngũ lôi oanh đinh mà chết.”

1 lũ yêu thần mắt thấy Bát vương cùng đã thần phục, vội vàng noi theo Bát vương lấy đó trung thành, trong lúc nhất thời trong điện tiếng hô xếp lên, vạn chúng nỗi nhớ nhà.

Trước mắt tất cả những thứ này, mặc dù sớm ở Vệ Tử Dạ trong dự liệu, thế nhưng làm tất cả những thứ này thật xuất hiện ở trước mắt mình thời gian, hắn vẫn như cũ trở nên động dung, chỉ là lúc này thân phận gây ra, hưng phấn tâm ý không thích hợp lộ ra ngoài.

Có điều trốn ở trong phòng tối Vệ Băng nhưng không có nhiều như vậy bận tâm, khi nàng nhìn thấy tình cảnh này lúc, không trải qua hồi tưởng lại Vệ Tử Dạ vào chỗ hai mươi năm qua chua xót, đặc biệt là chồng cùng huynh trưởng cùng với anh trai và chị dâu càng là vì lần đó chánh biến sau khi đang chạy nạn bên trong để che chở bọn họ bị Ma tộc giết chết, nước mắt lơ đãng chảy xuống.

Hai mươi năm qua, bọn họ liều mạng đào tạo thế lực, huynh trưởng càng không ngày không đêm tu luyện, làm không phải liền là thời khắc này gì?

Cho đến giờ phút này, nàng cũng rõ cuộc hiểu rõ Vệ Tử Dạ thường xuyên nói câu nói kia, “đều không phải là Bát vương bất trung, chỉ là bởi vì vi huynh

không có thực lực khống chế bọn họ mà thôi.”

Yêu tộc, từ xưa tới nay chính là người mạnh là vua, chỉ cần ngươi không có thực lực, dù cho nay ngôi vị hoàng đế đến lại chính thống cũng không hề dùng, trừ phi ngươi làm cho bọn họ nhìn thấy ngươi có điều khiển thực lực bọn hắn, nếu không, tất cả đều là phù vân!

Đợi thanh thê dần dần yên tĩnh trở lại sau khi, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đứng dậy, mỉm cười nói: “Các khanh mau mau xin đứng lên.”

“Tạ Ngô Hoàng!” Bát vương cùng 1 lũ yêu thần lúc này mới đứng dậy, sau đó mỗi loại làm từng bước, kể cả Bát vương đều không dám ngồi nữa, đồng dạng đứng ở đường dưới.

Này mặc dù là một động tác nhỏ, thế nhưng theo cái tiểu động tác này bên trong Vệ Tử Dạ lại thấy được thần phục của bọn họ, trong lòng thật là vui mừng, lập tức hé mồm nói: “Nàng này tên là thần nữ, chính là Băng công chúa con gái, từ nhỏ mến m特 với phàm trần, hôm nay tìm về thật là tâm hỉ.”

1 lũ yêu thần hoang mang lại lạy nói: “Chúng thần ra mắt thần nữ công chúa.”

Thần Lộ chưa từng thấy bức này tình cảnh, nhất thời thất kinh, may mà có Vệ Tử Dạ đúng lúc nói: “Thần nữ công chúa lần đầu trở về xanh đồi, sau đó vẫn cần dựa vào các vị dốc lòng dạy dỗ, đợi ấy mẹ con cùng qua ‘đoàn tụ chi đạo’, nếu là hai tháng sau nếu có thể ở vinh quang cuộc chiến có hưng đoạt được chiến sĩ tên, bản tôn muôn nàng gửi ở thanh âm Thần Vương môn hạ, không biết Thần Vương có thể khác thường ý?”

Vệ Tử Dạ này lại là gây nên một phen sóng gió kinh hoàng, bất kể là Thần Lộ bản thân, còn là Lý Lăng Phong hoặc là trốn ở trong phòng tối cả đám, đều không rõ hắn lần này mưu tính vừa là cái gì, Thần Lộ dù sao là loài người, nếu là bị thanh âm Thần Vương phát hiện, chẳng lẽ không phải muốn chuyện xấu?

Mà đường tiếp theo mọi người ấy kinh hãi trình độ so với Phu Dịch bọn họ càng sâu, thần nữ là công chúa cao quý, mà là Yêu Hoàng hôn ngoại sinh nữ, nhưng phải giao cho thanh âm Tiên tử, đây đối với nàng tới nói, tuyệt đối là lớn lao ân sủng, vì vậy thanh âm Tiên tử vội vàng tạ ơn nói: “Thần được bệ hạ ưu ái, nhất định dốc túi dạy dỗ, không dám giấu làm của riêng.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Thanh âm Thần Vương này qua, tưởng tượng 1,200 năm trước, bản tôn sơ biến hóa thời gian, bị 1 ác đạo hỏng rồi căn cơ, nếu không có Thần Vương không ngày không đêm dốc lòng chăm sóc, bản tôn sớm thân tử đạo tiêu, nơi nào sẽ có hôm nay thành tựu, người xưa nói, tích thủy chí ân làm dũng tuyển báo đáp, cho nên bản tôn 1 nhìn thăng ngươi như là bào tỷ, thần nữ công chúa bái ngươi môn hạ, bản tôn yên tâm nhất có điều.”

Thanh âm Tiên tử vội vàng nói: “Bệ hạ nặng, năm đó tầm thường việc nhỏ, không đề cập tới cũng được.”

Có điều nàng ngoài miệng nói như vậy, trên mặt vẻ mặt cũng đã bán rẻ nội tâm của nàng vui sướng, nàng vạn vạn không ngờ rằng Yêu Hoàng lại còn nhớ rõ vậy xa xôi sự tình, nhưng lại đem ngoại sinh nữ giao cho hắn làm nàng dạy dỗ, đây tuyệt đối là hoàn toàn tín nhiệm!

Đến này ân sủng, làm sao có thể làm cho nàng không thích?

Vệ Tử Dạ mắt thấy mục đích đã hầu như đều đạt đến, tùy tiện nói: “Nếu là không có cái khác đại sự, hôm nay liền như vậy lui ra đi.”

Yêu Hoàng ra lệnh, quần thần không dám không nghe theo, lập tức quỳ lạy thối lui, Phu Dịch bọn người đang định đi ra thời gian, đã thấy Ngân Hạnh Tử đi mà đi vòng vèo.

“Thần Vương còn có chuyện gì?” Vệ Tử Dạ đối với Ngân Hạnh Tử đi mà quay lại, đồng dạng nghi hoặc, lập tức hỏi.

Ngân Hạnh Tử đi quỳ sát với trên điện nói: “Thần xưa nay nhận tội!”

Vệ Tử Dạ nghe ấy, lập tức liền minh bạch, lúc trước Trung Hành nói cùng Hàn Đức Nhượng tất nhiên là chịu đựng hắn sai khiến, đương nhiên, này lúc trước hắn kỳ thực đã dùng phương pháp bài trừ với Bát vương bên trong làm suy đoán, ngoại trừ Ngân Hạnh Tử ở ngoài, người khác cũng quả quyết không có như vậy tác phẩm, khả năng khởi động Hàn Đức Nhượng con cáo già kia rời núi.

Có điều Vệ Tử Dạ biết rõ quân vương chi đạo, có mấy lời mặc dù là trong lòng minh bạch cũng không có thể chỉ ra, lập tức cười nói: “Thần Vương có tội gì?”

Ngân Hạnh Tử vội vàng trả lời: “Thần mơ ước thần hoàng vị trí đã lâu, cho nên lúc trước cấu kết người ngoài mưu hại bệ hạ, thần tội chết!”

Vệ Tử Dạ nghe xong cố ý làm bộ bỗng nhiên tinh ngộ hình dáng, giả vờ tức giận nói: “Có chuyện như thế?”

Ngân Hạnh Tử lập tức đem như thế nào dùng Cửu Chuyển thập toàn đan dụ dỗ Hàn Đức Nhượng việc nói ra, UU đọc sách www. u & ka & sh u. c & m & cuối cùng, bi thiết một tiếng nói: “Thần muôn lần chết, hiếm hoi bởi vì bản thân tư dục phá huỷ bộ tộc ta tiền đồ, nhìn bệ hạ chịu phạt lão thần.”

Vệ Tử Dạ tự nhiên biết nguyên ủy chuyện này, lại vẫn như cũ làm bộ trầm mặc, sau một lát, lúc này mới chậm rãi nói: “Thần Vương đứng lên nói chuyện.”

“Lão thần không còn mặt mũi đối với bệ hạ.” Ngân Hạnh Tử nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Ngươi muốn kháng chỉ gì?”

Này vừa ra, tức là thánh chỉ, Ngân Hạnh Tử không dám không nghe theo, vội vàng đứng lên, chỉ thấy lúc này sớm là lão lệ tung hoành, không chút nào lúc trước tiên phong đạo cốt khí thế.

Vệ Tử Dạ gấp Ngân Hạnh Tử đứng dậy, lúc này mới chầm chậm đi xuống

bậc thang, mãi đến tận Ngân Hạnh Tử trước người này mới dừng lại, sau đó nhẹ nhàng đem một cái tay dựng đặt ở Ngân Hạnh Tử trên bả vai.

Lúc này mới chậm rãi nói: “Thần Vương có từng nhớ tới, một ngàn năm trước cùng Ma tộc đại chiến thời gian?”

“Thần.....” Ngân Hạnh Tử tự nhiên biết Vệ Tử Dạ nói là cái gì, chỉ là cái này cùng ám sát Yêu Hoàng gần đây, thật sự là bé nhỏ không đáng kể. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 111: Thần Bí Chu Tước

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Người vị trí ham muốn từ lúc sinh ra đã mang theo, huống hồ Thần Vương cũng là làm thần tộc phát triển lo âu, hai người và lo âu mới có này niêm, này không vì sai, đúng là ngàn năm trước cùng Ma tộc 1 thời chiến, Thần Vương suất ngàn tên tinh nhuệ, dùng thế lôi đình quét ngang Ma Tộc Hậu Cần Bộ Đội, đại sát phe địch hơn hai ngàn nhân mã, uy hiếp hoàn vũ, khiến xanh đồi bị quan với ngũ đại cẩm địa một trong, Tài Lệnh Ngã thần tộc đến Dĩ Hữu Dưỡng sinh lợi, Thần Vương Chi công thế, bản tôn cho đến hôm nay trong lòng vẫn như cũ kính ngưỡng vạn phần.”

“Thế nhưng.....” Ngân Hạnh Tử nghe này 1, trong lòng càng áy náy vạn phần, không biết là nên nói cái gì, Chích Thị Như nay dù sao phạm vào lo liệu làm trái tội lỗi, thần quy gây ra, không thể sánh vai.

Vệ Tử Dạ cười nói: “Đã Thần Vương khư khư cố chấp, cái kia bản tôn liền trùng phạt ngươi trấn thủ Thần Vương Điện như thế nào?”

Ngân Hạnh Tử vừa nghe nhất thời cảm động đến rơi nước mắt, lập tức quỳ xuống cao giọng nói: “Nhận được Thần Vương bất kể hiểm khích lúc trước, tội thần ổn thỏa thề hung mạnh vị Thần Vương Điện, nếu có thất trách, Đề Đầu Lai gấp.”

Vệ Tử Dạ mỉm cười gật gù, đem Ngân Hạnh Tử nâng dậy đến, lại rất an ủi một phen, lúc này mới đem Ngân Hạnh Tử đuổi đi.

Chấp Thủ thời khắc, Thần Vương Điện lại không người ngoài, Phu Dịch bọn người rồi mới từ trong phòng tối đi ra.

Vệ Tử Dạ gấp Phu Dịch bọn người thể diện đều là vẻ sầu lo, lập tức hỏi: “Các ngươi là ở oán giận ta để Thần Lộ cô nương gửi ở Thanh Âm Tiên tử mòn hạ gì?”

Trương Thiên Vũ tùy tiện nói: “Không dám, tiền bối an bài như vậy tất có dụng ý, tuyệt không hại ta các loại chi tâm.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Các ngươi cũng biết Thanh Âm Tiên tử là người phương nào?”

Mọi người tự nhiên không biết, cũng lắc đầu không rõ, Vệ Tử Dạ nói tiếp: “Thanh Âm Tiên tử nguyên hình làm thanh loan, trong truyền thuyết chính là Nữ Ô Tiên đế ngồi xe đời sau, chưởng thiên yêu bí thuật” một văn, bao dung từ xưa đến nay hầu như tám phần mười Cửu Tiên Pháp kỳ ảo, Thần Lộ cô nương đối với Thủ Đạo Thiên phú rất tốt, nếu có Thanh Âm Tiên tử tự mình dạy dỗ, ngày sau vận may nhất định phi phàm.”

“Thế nhưng, Thần Lộ là loài người.....”

Lời giải thích này đích xác nói lại, hơn nữa đối với Thần Lộ tuyệt đối là lớn lao vận may, Chích Thị Nhược là bại lộ thân phận của Thần Lộ, hậu quả cùng Dạng Bất tưởng tượng nỗi, vì vậy Phu Dịch đem lòng nghi hoặc nói ra.

Vệ Tử Dạ cười nói: “Kỳ thực, nhân tộc cùng tộc ta phân biệt không có ngươi tưởng tượng lớn như vậy, sở dĩ ta nói phải đợi vinh quang cuộc chiến sau đó, chính là đợi Thần Lộ cô nương tìm được chiến sĩ tên sau, liền có thể từ Huyền Thiên Tôn truyền xuống Yêu Hoàng trải qua”, chỉ cần đừng sửa mười mấy ngày, Tiện Tái cũng không ai có thể phát hiện nàng nàng đến tận cùng là người hay là yêu, huống hồ ta đã nói qua, nàng chỉ là có Yêu tộc huyết mạch, cho nên việc này quả quyết sẽ không lòi, cái này cũng là ta sắp xếp Huyền Thiên Tôn lưu lại một nhân tố khác.”

Vệ Tử Dạ như thế 1 giải thích, mọi người đều bỗng nhiên tỉnh ngộ, không ngờ rằng Vệ Tử Dạ tâm tư kín đáo, Vị Hành Chi trước, con đường phía trước

liền đã bày sẵn.

Đặc biệt là Trương Thiên Vũ, càng đối với Vệ Tử Dạ bội phục cực kỳ, ngày sau lúc này lấy Vệ Tử Dạ làm tấm gương, dù sao hắn biết, bọn họ là đồng loại hình người.

“Huynh trưởng, các ngươi lúc nào xuất phát đi tới luyện ngực?” Vệ Băng hỏi.

Vệ Tử Dạ trầm tư sau một lát nói: “Bộ tộc ta dùng người mạnh là vua, Bát vương đều là thật tình thần phục, đặc biệt là Ngân Hạnh Tử, người này mới vừa Chính Bất A, chính là bộ tộc ta ít có nhân tài trụ cột, hôm nay tự nhận người chờ xử tội, nhất định hết 12 phân lực đến bảo đảm Yêu Hoàng Điện, dù cho còn lại 7 vương vẫn có lòng dạ khác, dùng thế lực của Ngân Hạnh Tử nhất định có thể đưa bọn họ áp chế.”

“Binh pháp nói: Biết người biết ta, bách chiến không tha, cho nên vi huynh cho rằng, luyện ngực hành trình ném sớm không nên chậm trễ, ngày mai liền lên đường, đi trước bên ngoài thăm cái ngọn nguồn, chậm thì nửa tháng, nhiều thì hơn tháng lẽ ra có thể chạy về, đến lúc đó nếu có thánh linh cùng tham gia vinh quang cuộc chiến, vậy liền càng thêm hoàn mỹ.”

“Hả.....”

Vệ Tử Dạ lập tức lại từ trong túi pháp bảo lấy ra một phương bàn cờ, Giao Dư Vệ băng, “sau ba ngày, thần suối cánh cửa thì sẽ mở ra, ngươi mang Lý Mục đi tới thần suối tu luyện, Hữu Ngân hạnh hộ pháp, có thể bảo vệ không có sơ hở nào.”

“Biết rồi.”

Dặn dò tốt tất cả hậu sự sau khi, Vệ Tử Dạ mang Phu Dịch, Trương Thiên Vũ cùng Chu Tước ra Yêu hoàng cung, lại trở về giáo trường, bởi vậy nơi ngồi Tốn Phong Tra lại trở lại đến Thanh Khâu Sơn.

Quả nhiên là đến vậy vội vàng, đi vậy vội vàng, có điều chỉ là này chưa tới một canh giờ thời gian, Thanh Khâu Thượng dưới lại đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, lại là liền Vệ Tử Dạ đều là bất ngờ, vốn hắn còn tưởng rằng phải một vài khúc chiết, không ngờ rằng lại là thuận lợi như thế, trước kia trong lòng này mưu tính lại là vô dụng đến.

Trở ra Thanh Khâu Sơn sau khi, Vệ Tử Dạ điều khiển Tốn Phong Tra một đường Bắc hành, Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên, lập tức hỏi: “Này luyện ngục rốt cuộc ở nơi nào?”

Vệ Tử Dạ nói: “Ngươi có nghe nói qua Trường Bình cuộc chiến?”

Phu Dịch lắc lắc đầu, hắn đối với này qua lại việc hoàn toàn không quá hiểu ra, mặc dù trong đầu hơn một lần thuộc về trí nhớ của Khương Thiếu Vân, lại là giới hạn với trong mộng việc, hơn nữa phần này trí nhớ đối với hắn tới nói, càng nhiều như là nhìn hình ảnh bình thường, chỉ là cái này hình ảnh lại này đây thị giác của Khương Thiếu Vân đến xem, cho nên hắn căn bản không biết là Trường Bình cuộc chiến, càng không biết Trường Bình cuộc chiến vị trí.”

Phu Dịch không biết, lại không có nghĩa là Trương Thiên Vũ không biết, chỉ thấy Trương Thiên Vũ nói tiếp: “Trường bối hắn là nói, luyện ngục chính là Trường Bình cuộc chiến cũ chiến trường?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Trường Bình, thời cổ mênh mông họ, chính là thượng cổ Yêu Hoàng Xi Vưu dã khí nơi, Tiên đế Hiên Viên liên hợp Thần Nông họ đời sau cùng tranh giành đem Xi Vưu tiêu diệt sau khi, thiên hạ thái bình, liền đem vạn ngàn hung khí chôn ở nơi đây, sau đó trung cổ hậu kỳ càng tên là Trường Bình, có sát thần bạch bắt nguồn từ nơi đây chôn giết 40 vạn Triệu quân, đến tận đây sau khi, nơi đây oán khí trùng khí, vừa vặn có một vị ẩn thể cao nhân đi qua nơi đây, với nơi này vài 1 tuyệt thế đại thế trấn áp oan hồn, trận này liền tên là luyện ngục.”

“Đã nói như vậy, này luyện ngục hắn là trấn áp oan hồn tiên trận, làm sao sẽ

bị máu Tu La Trần Công Phó bức này tà ma ngoại đạo chỗ chiếm cứ?" Phu Dịch không rõ, lập tức xen mồm hỏi.

Vệ Tử Dạ nói: "Trận này vốn đích xác là Tiên trận, thế nhưng vị kia ẩn thế cao nhân còn là khinh thường 40 vạn oan hồn cùng vạn ngàn hung khí chỗ ngưng tụ sát khí, trận này gần như duy trì trăm năm, bị lại trở thành đại hung nơi, hơn nữa vị này ẩn sỹ cao nhân cũng nhưng vào lúc này bị đại trận cắn trả vũ hóa, mà người tu ma sửa chính là thiên địa sát khí, nơi này đối với bọn hắn tới nói tựa như chúng ta người tu tiên chỗ tìm kiếm tiên sơn đất lành bình thường, vì vậy sau luyện ngực liền vì người tu ma chiếm cứ."

"Hả....." trải qua Vệ Tử Dạ một phen giải thích sau khi, Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai nơi đây lại còn có như vậy câu chuyện.

"Tiền bối có biết luyện ngực trận pháp nguyên lý?" Trương Thiên Vũ hỏi.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: "Chính là bởi vì không biết, cho nên mới phải sớm chút tới rồi, tìm rõ đến tột cùng."

Phu Dịch hai người nghe xong không khỏi có chút thất vọng, có điều Phu Dịch trong lúc vô tình liếc mắt qua tới phía sau đứng thăng Chu Tước, trong lòng không khỏi mừng rỡ, vội vàng hướng Chu Tước nói: "Ngươi có biết luyện ngực gì?"

Nguyên tưởng rằng Chu Tước tất nhiên biết được nơi này, thế nhưng làm Chu Tước vẻ mặt mê man thấy Phu Dịch, Phu Dịch không thấy có chút có hi vọng, nhưng vào lúc này, Trương Thiên Vũ lại phát hiện tựa hồ cùng ở Thanh Vân Sơn phía sau núi rừng cây gấp phải thời gian tựa hồ có điều bất đồng.

Khi đó Trương Thiên Vũ ở Thần Lộ không xa, rõ ràng nghe đến Chu Tước miệng phun người mà cực kỳ có thứ tự, hơn nữa cặp mắt sáng sủa mà linh động, hiển nhiên khi đó Chu Tước sớm đều có tương đương trí tuệ, thế nhưng khi bọn hắn bước lên Tốn Phong Tra sau khi, Chu Tước ánh mắt lại là có chút dại ra, hơn nữa mặc dù cũng miệng phun người nói rồi bốn chữ, nhưng tựa hồ cực kỳ vòng

khẩu, sau khi càng không nữa nói câu nào.

Trương Thiên Vũ vốn cho là Chu Tước chỉ là không muốn cùng ngoại nhân nói, thế nhưng bây giờ theo nàng cái kia mê man trong ánh mắt lại có thể thấy được, Chu Tước cùng lúc trước như là hai người.

Vì vậy Trương Thiên Vũ nhẹ giọng hỏi: “Ngươi có thể nói chuyện gì?”

Chu Tước nhìn về phía Trương Thiên Vũ, đôi môi khẽ mở, chỉ là thoáng qua hồn nói rồi một chữ, “không.....” điều này làm cho Trương Thiên Vũ không khỏi hơi nghi hoặc một chút, chỉ là Chu Tước vẫn đứng ở Phu Dịch mặt sau, đúng là cùng chưa biến hóa trước khi bình thường yêu thích quần quí lấy Phu Dịch, điểm này đúng là không có thay đổi, có điều lấy nàng lúc này chỉ số thông minh tới nói, e sợ liền hình chim thời gian cũng không bằng.

Lúc đó Chu Tước miệng phun người thời gian, Phu Dịch cách gần nhất, tự nhiên nghe được cực kỳ rõ ràng, lúc này trải qua Trương Thiên Vũ như vậy vừa hỏi, nhất thời cũng cảm giác Chu Tước bây giờ biểu hiện tựa hồ đích xác có gì đó không đúng, vì vậy trong đầu hắn diên cuồng dĩ vãng lúc đó tình hình, sau đó làm ra một cái để Trương Thiên Vũ cùng Vệ Tử Dạ đều xấu hổ cử động.

Chỉ thấy Phu Dịch nhẹ nhàng nâng lên một cái tay, lại hướng về Chu Tước trước ngực hai vú chộp tới!

“Bốp!”

Còn chưa các loại Phu Dịch này con tà ác móng vuốt thực hiện được, một tiếng lanh lảnh bạt tai tiếng liền vang lên theo, ngay sau đó liền nghe đến một tiếng khẽ kêu: “Ngươi muốn chết!”

Ba người lập tức sững sốt, lúc này Chu Tước trên mặt mang theo vẻ giận dữ, ánh mắt thanh minh, rõ ràng cùng trước khi như hai người khác nhau, không khỏi lòng sinh nghi hoặc.

Phu Dịch bị một bạt tai này cũng là phiến đầu óc choáng váng, chỉ cảm thấy mặt trái rát đau nhức, khóe miệng nhiều hơn một chút dính nhơm nhớp gì đó, lấy tay cầm xuống lại là máu tươi một mảng.

Phu Dịch lúc này giận dữ, quay Chu Tước liền quát: “Ngươi đã sẽ nói, vừa rồi xảy ra chuyện gì.”

“Hừ! Ngươi quản ta! Lại nghĩ chiếm Bồn cung tiện nghi, Bồn cung thì chém ngươi con kia móng vuốt.” Nói xong câu đó sau, Chu Tước sắc mặt lập tức biến đổi, lại biến thành lúc trước bình tĩnh như nước dáng dấp, ánh mắt cũng thuận theo hơi ngưng lại, lại là lại như ngu si vậy.

Ba người nhìn một màn trước mắt này, lập tức như là bị sét đánh kinh ngạc bình thường, bọn họ làm sao cũng không làm rõ được, này Chu Tước rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

“Tiền bối, ngươi xem này.....” Trương Thiên Vũ lập tức hướng về Vệ Tử Dạ thỉnh giáo đạo.

Vệ Tử Dạ mặc dù bác duyệt cổ kim, với trước mắt việc nhưng cũng là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy, chỉ phải lúng túng vô cùng nói: “Không rõ là thánh linh, ấy cao thâm khó dò tuyệt đối không phải chúng ta phàm phu tục tử có thể phỏng đoán.....”

Trương Thiên Vũ nghe xong không khỏi có chút thất vọng, có điều ít nhất hắn xác định một chuyện, chính là Chu Tước đích thật là có linh trí, chỉ là không đến khẩn cấp thời gian phảng phất tại ngủ say, ngày thường tựa như xác chết di động bình thường, xem ra theo trong miệng nàng cũng không chiếm được luyện ngực tin tức.

Phu Dịch lại là nhất là oan ức, lấy tay vuốt lại rát mặt trái, buồn phiền nói: “Không có chuyện gì giả trang cái gì ngốc a, thực sự là.....”

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch vẻ mặt oan ức dáng dấp, không khỏi

cười nói: “Không can thiệp tới nàng có phải là thật khờ, ngươi cũng không nên đi này hèn mọn cù chỉ, này một cái bạt tai lại cũng không oan uổng.”

Phu Dịch nhất thời không nói gì nói: “Ta chỉ là nhớ tới lúc trước cũng là bởi vì trong lúc vô tình đụng tới nàng nơi đó, cho nên Tiện Tái thử một lần.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai Chu Tước cho tới bây giờ ngực đỏ sa trên cái kia loáng thoáng dấu tay lại là Chu Tước gây nên, nghĩ đến lúc trước cái kia chống vó hình dáng, không khỏi cười nói: “Theo ta thấy, đúng là ngươi chiếm tiện nghi.”

Phu Dịch mặt lập tức tối sầm, bất mãn nói: “Ngươi còn nói.”

Này 1 lại lại đến Vệ Tử Dạ cùng Trương Thiên Vũ một trận cười vang.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, tẻ nhạt dưới liền trốn đến 1 bên cạnh ngồi tĩnh tọa điều tức.

Hồi lâu sau, Phu Dịch đến định, nhìn một chút lúc này Thái Dương đã treo lên xuống phía tây, trong lòng âm thầm đếm đếm thời gian, lại phát hiện lúc này cách bọn họ rời đi Thanh Khâu Sơn đã có hơn bốn canh giờ, lập tức vừa nhìn về phía Tốn Phong Tra phía trước tấm gương, chỉ thấy mặt kính bên trong nhìn thấy không dứt bị vỡ thành mảnh vụn tầng mây, tốc độ nhanh chóng tuyệt luân, so với độn thuật không biết là phải nhanh bao nhiêu lần. Không khỏi nghi ngờ nói: “Trường Bình rất xa gi? Tại sao lâu như thế còn chưa tới?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Trường Bình khoảng cách xanh đồi cũng không phải qua ngàn dặm cự ly, chỉ là luyện ngực vị trí Ma tộc chiếm cứ giải đất trung tâm, chung quanh đều có Ma tộc trọng quân đóng quân, nếu là trực tiếp bay qua, e sợ đi không dứt một nửa chặng đường liền sẽ bị Ma tộc chặn lại, cho nên phải đi vòng thêm đi vòng.”

“Hả..... muốn đi vòng nói, chúng ta cần phải bao lâu có thể đến luyện ngực?” Phu Dịch hiểu kỳ nói.

Vệ Tử Dạ nói: “Đại khái phải mười ngày tả hữu.”

“Làm sao lại xa như vậy?” Phu Dịch nhất thời cả kinh, có điều tâm thường không đủ ngàn dặm cự ly, này vòng một chút lại phải mười ngày, này mười ngày nói dùng tốc độ của Tốn Phong Tra e sợ cũng phải có gần mười vạn bến trong.

Vệ Tử Dạ giải thích: “Luyện ngực phương bắc chính là Ma tộc thọc sâu đại, hầu như không có gì thể lực chiếm cứ, kể cả Ma tộc chính mình đều có chút để phòng sơ suất, cho nên chúng ta muốn theo phương bắc tiến vào luyện ngực, chỉ là muốn đạt được nơi này, liền muốn trải qua vô số phạm vi thể lực, để không dính lên này không cần thiết phiền phức, cho nên chúng ta cũng không thể ngày đêm chạy đi, hơn nữa có nhiều chỗ còn cần đi bộ, như thế một phen dǎn vặt, mười ngày cũng có thể đến không đạt được.”

“Hả.....”

Kế tiếp thời gian trong, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ xuôi theo đồ nhìn khắp cả phần đông danh sơn núi lớn, còn có sóng lớn mãnh liệt biển rộng, nếu không có trong lòng nhớ luyện ngực việc, chỉ là giải sầu nói, việc này đúng là tuyệt đối không sai.

Cũng may này một đường cũng không có gặp trở ngại, rốt cục ở thứ bảy ngày sau, ba người vòng qua một vòng lớn sau, đi tới âm núi, mặc dù đã ở Ma tộc thủ phủ, thế nhưng nơi này cũng không thể lực khắp nơi chiếm cứ, chỉ là loài người thay mặt quản lý, cho nên kế tiếp ngoại trừ không thể điều khiển Tốn Phong Tra, chỉ cần cẩn thận một vài, lại có ba ngày tuyệt đối có thể chạy tới luyện ngực.

“Tần thời trăng sáng Hán lúc quan, vạn lý trường chinh người chưa còn. Nhưng khiến Long thành Phi Tướng ở, không dạy Hồ ngựa độ âm núi.”

Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt hùng tráng vô cùng, liên miên bất tuyệt dãy núi, không khỏi ngâm một câu thơ.

“ a?” Phu Dịch nghe đến thơ này sau, không khỏi có chút cảm giác nhiệt

huyết sôi trào, chỉ là hắn không biết rõ thơ này có ý gì, không khỏi tán dương:
“Tiền bối lợi hại!”

Vệ Tử Dạ không nghẹn ngào nói: “Này không phải là ta làm thơ, còn đây là Đường triều vương xương tuổi tác làm, hôm nay đi qua ngọn núi này, nghĩ đến bây giờ Thần Châu phá nát đang cùng tình cảnh lúc đó tương tự, không kìm lòng được mới ngâm đến này thơ.”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Tiền bối không cần lo lắng, bây giờ mặc dù Ma tộc thế lớn, thế nhưng từ xưa Tà không ép đang, cuối cùng có một ngày, Ma tộc sẽ bị đuổi ra Thần Châu, lại xuất hiện tươi sáng càn khôn!” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 112: Cao Lớn Phán Quan Hiến Trận Đồ

Âm núi sau khi, vẫn như cũ là một mảnh hoang vu, người ở thưa thớt, Bất Quá Thủ nơi nhưng có một tòa ma thạch quặng mỏ, nãng trận tên bởi vì mà thích đáng, tên là Âm Sơn Khoáng Tràng.

Đi qua nơi này thời gian, Vệ Tử Dạ mang theo ba người đồng vòng tây chuyển, ròng rã tiêu hao một ngày thời gian, lúc này mới mang theo 2 Nhân Sấm Quá phạm vi thế lực của Âm Sơn Khoáng Tràng.

Hôm sau, Tha Môn Cản tới Nhạn Môn Quan, nơi này qua đi chính là Ma tộc chánh thức thủ phủ, cho nên nơi này có Ma tộc trọng binh canh gác, thế nhưng đối với Vệ Tử Dạ như vậy cao thủ tới nói lại là thùng rỗng kêu to, ở không kinh động dưới tình huống của Ma Binhh xông qua cái này liên quan lại là dễ như tát.

Có điều Vệ Tử Dạ lại cũng không có dãn bọn hắn vượt ải, mà là làm cho bọn họ hai cái trước tiên ẩn đi, sau đó Vệ Tử Dạ liền độc thân đi tới Nhạn Môn Quan, Phu Dịch mặc dù hiểu kỳ tìm hỏi, thế nhưng Vệ Tử Dạ lại là cho nên giả vờ thần bí, không có báo cho cho hắn.

Hai ngày sau lúc chạng vạng, Vệ Tử Dạ lúc này mới chạy về, trong tay lại là hơn một bức cuốn.

Trương Thiên Vũ lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, không trách lúc trước ở Âm Sơn Khoáng Tràng dừng lại một ngày thời gian, lập tức cười nói: “Nguyên lai tiền bối tính định phải mười ngày đều không phải là toàn bộ dùng làm chạy đi.”

Vệ Tử Dạ gật gù, cầm trong tay cuốn triển khai, Hỉ Tiếu màu sắc nói: “Đúng vậy, có bức bản đồ này, ngày sau tấn công Ma tộc thời gian thì sẽ thuận lợi rất

nhiều.”

Phu Dịch cũng vào lúc này minh bạch, nguyên lai Vệ Tử Dạ ở lại nơi này là dò hỏi Ma Binhh bày trận hư thật, kể từ đó, ngày sau xua quân chinh phạt Ma tộc thời gian, này tẩm quân xa hình liền có thể đưa đến cực kì trọng yếu tác dụng, lúc này mừng lớn nói: “Tiền bối coi là thật mưu tính sâu xa, Phu Dịch khâm phục.”

Vệ Tử Dạ cười cười, như là hân thê trân bảo bình thường cẩn thận mà đem cuốn thu hồi, sau đó thu vào trong túi pháp bảo, đối với hai người nói: “Lúc này sắc trời vừa vặn, chúng ta nhập quan.”

Vì vậy, một đám Nhân Sấm Quá Nhạn Môn Quan, tiếp tục hướng về luyen ngục bước vào.

Kế tiếp một đoạn đường rất dài, cùng dùng thôn làm chủ, không đáng dò hỏi, vì vậy tốc độ liền nhanh hơn rất nhiều, Bất Quá Thủ nơi dù sao cũng là Ma tộc thủ phủ, nếu là lấy độn thuật chạy đi sợ phòng ngang gây chuyện, cho nên ba người chỉ muốn tiềm uyên súc địa thuật chạy đi.

Nửa ngày sau đi qua Long thành, Vệ Tử Dạ lại ở nơi đây bồi hồi một ngày thời gian, vừa vẽ một bức bản đồ sau khi, lúc này mới hài lòng rời đi Long thành.

Như thế một phen dǎn vặt sau, rốt cục đang cùng Cửu U cảnh ước định thời gian sớm hai ngày ban đêm chạy tới luyen ngục bên ngoài.

Lúc này mùa đã vào cuối mùa thu, trăng sao giữa trời khắc, một trận trận âm phong thổi qua, mặc dù là bọn họ một nhóm đều vì người tu tiên, cũng cảm giác được có một tia thấu xương rùng mình, mấy người lập tức thăm vận cương khí hộ thể, để ngừa sát khí vào cơ thể.

Có thể tưởng tượng được, nơi này sát khí đáng sợ, người phàm nếu là ở chỗ này ngây ngô một buổi tối,

Nhất định bệnh nặng quẩn quanh người.

“Kế tiếp làm sao bây giờ?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Vệ Tử Dạ đang muốn nói chuyện, lại cảm giác được phía sau có cỗ âm khí tới gần, lập tức đem phán quan bút kêu trong tay, đang muốn làm ra công kích thời gian, lại nghe được người đến kinh hoảng có tiếng, “Thượng Tiên không cần thiết động thủ, ta bèn cao lớn phán quan là cũng!”

Vệ Tử Dạ bọn người tự nhiên nhận được cao lớn phán quan, lập tức đem phán quan bút thu hồi, cười nói: “Nguyên lai là cao lớn phán quan đại giá, đắc tội rồi.”

Cao lớn phán quan hai mắt hết sạch thoảng hiện, lập tức liền nhìn ra Vệ Tử Dạ đã đột phá cảnh giới, kinh hãi sau khi lại là còn dám bất cẩn, vốn chuẩn bị lời khách sáo lập tức thay đổi một bộ, liên tâm thi lễ nói: “Chúc mừng bệ hạ lên cấp thiên yêu cảnh, thần tộc tất nhiên ở bệ hạ dẫn dắt đi nhất định phải lại quân lâm thiên hạ.”

Vệ Tử Dạ âm thầm cười lạnh một tiếng, thế nhưng là chưa đơn với màu sắc, này cao lớn phán quan cũng thật đúng là một khéo léo người, này mượn gió bẻ măng công phu đúng là lợi hại rất, lập tức cười nói: “Cao lớn phán quan này đến như thế nào?”

Cao lớn phán quan vội vàng nói: “Tự nhiên là phụng Diêm Quân mạng, đã đến giúp bệ hạ giúp một tay.”

“Hả……” Vệ Tử Dạ là ai cơ chứ, coi hơi biết ấy, lập tức liền minh bạch, này cao lớn phán quan này đến mỹ danh ấy nói rằng là tới người giúp đỡ, thực ra là đến giám sát, trong lòng nhất thời không thích, có điều lại vẫn như cũ chưa đơn với bộ mặt, lập tức cười nói: “Chỉ sợ là phụng Diêm Quân mạng đã đến đi giám sát việc.”

Bị Vệ Tử Dạ một lời đâm trúng yếu hại, thế nhưng cao lớn phán quan quả

thật cũng là một nhân tài, lại mặt không chân thật đáng tin nói: “Bệ hạ nặng, bệ hạ bèn vạn kim thân thể, 1 cửu đỉnh, đương nhiên sẽ không ăn, tiểu nhân này đến thật là làm giúp bệ hạ giúp một tay mà đến.”

“Hả? Đã như vậy, bản tôn cũng sẽ không khách khí, không biết cao lớn phán quan cũng biết này luyện ngục tình hình cụ thế?” Vệ Tử Dạ lập tức hỏi.

Cao lớn phán quan vội vàng cười nói: “Tiểu nhân này đến tự nhiên làm vẹn toàn chuẩn bị.”

Nói xong từ trong lòng móc ra một bức cuốn, lập tức đem đoán triễn khai, nói tiếp: “Còn đây là luyện ngục trận pháp tạo thành, mời mọc bệ hạ xem qua.”

Vệ Tử Dạ vừa nghe mừng rỡ trong lòng, vội vàng dụng thần nhìn, chỉ thấy ấy trong mắt tử quang lấp loé, trong lồng ngực ngũ khí bốc lên, trên đầu Tam Hoa đồng dạng thấy ẩn hiện ấy hình, thăng dọa nạt cao lớn phán quan cả người run lập cập, bất quá khi hắn thấy rõ Vệ Tử Dạ bất quá là đang lấy Huyền thuật suy tính trận pháp thời gian, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Phu Dịch không rõ đang muốn tìm hỏi, nhưng có Trương Thiên Vũ đối với hắn lắc lắc đầu.

Ròng rã nửa canh giờ, ngũ khí sóng lớn mãnh liệt có tiếng lúc này mới dần dần nhạt đi, hai con mắt cũng từ từ hồi phục bình thường màu sắc.

Cao lớn phán quan thấy vậy lúc này mới thở phào nhẹ nhõm đem cuốn một lần nữa cuốn lên, khoảng cách gần như vậy dưới bị một thiên yêu cảnh tu sĩ uy thế kinh sợ, há có thể ung dung?

Cũng may mà luồng áp lực này không phải nhắm vào hắn, nếu không chỉ bằng cơ khí thế này uy thế liền có thể đem đánh cho trọng thương, thậm chí trực tiếp chém giết, dù sao cao lớn phán quan có điều đoạt xác cảnh sơ kỳ, chỉ tương đương với tu sĩ nhân tộc Tân Tiên cảnh mà thôi, hơn nữa hắn cũng không có dựa vào thân thể, bây giờ chỉ là âm hồn thân thể.

Mà Vệ Tử Dạ lại là lĩnh ngộ Lôi chi pháp tặc, lôi người, chí dương chí cương, chính là tất cả âm hồn tà mị khắc tinh, cho nên này nửa canh giờ, chết người nhất chính là cao lớn phán quan, muốn cuốn đầy cho Vệ Tử Dạ, thế nhưng Vệ Tử Dạ nhưng không có tiếp nhận ý tú, chỉ phải thì như vậy hai tay dâng, trong lòng ấm ức đến cực điểm.

“Thì ra là thế……” Vệ Tử Dạ từ từ nở nụ cười, gật gật đầu nói.

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Tiền bối nhìn ra gì đó?”

Vệ Tử Dạ sắc mặt ngưng trọng nói: “Nguyên lai luyện ngực đại trận này đây âm dương chính phản ngũ hành đại trận làm trận cơ, sau đó 3 ba phần mười đối với chia làm bốn tổ, ngầm có ý 50 loại biến hóa, đầu thật giận, nếu không có có này trận đồ, đừng nói cứu người, kể cả bản tôn cũng phải lâm vào trong đó, có phải hơn ba ngàn năm đến, chính phái nhiều lần tụ họp muốn căn giết cũng không có thể đem công hãm.”

“Như vậy đáng sợ?” Phu Dịch vừa nghe nhất thời hoảng hốt, lập tức kinh ngạc nói.

Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Cũng may có cao lớn phán quan trận đồ, nếu như chỉ có cứu người nói, vấn đề không lớn.”

Sau đó Vệ Tử Dạ đối với cao lớn phán quan nói: “Ngươi cũng biết Diêm Quân muội bị tù với gì tòa trận nhỏ gì?”

Cao lớn phán quan nói: “Nên làm với âm trong trận.”

“Âm trận……” Vệ Tử Dạ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, chậm rãi nói: “Nếu là âm trận nói, lần này cứu viện e sợ có chút phiền phức.”

“Làm sao?” Phu Dịch lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ nói: “Muốn nhập âm trận, dựa theo trận pháp này vận chuyển, nếu muốn đi vào âm trận, liền muốn xông qua âm dương ngũ hành ít nhất năm cái

trận nhỏ mới có thể đến.”

“Hả? Năm cái mà thôi……” Phu Dịch nhất thời cảm giác Vệ Tử Dạ có chút ngạc nhiên.

“Năm cái…… mà thôi……” Vệ Tử Dạ thấy Phu Dịch đầy mặt ung dung hình dáng, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Này năm cái trận nhỏ mặc dù xứng là trận nhỏ, thế nhưng hơi có không lầm, bất luận cái nào cũng có thể đem chúng ta nuốt hết, hơn nữa trận này đều không phải là vô chủ trận, dù cho hai ngày sau máu Tu La ứng kiếp không rảnh bận tâm, còn có bốn vị ma tướng trấn thủ, một khi chúng ta bại lộ hành tung, đối phương dựa vào đại trận này muốn trấn áp chúng ta quả thực dễ như tát.”

Phu Dịch vừa nghe thế mới biết này một chuyến có trận pháp vận chuyển trận đồ, lại còn như vậy hung hiểm, không khỏi biến sắc, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Vệ Tử Dạ dừng lại một lát sau, quay đầu đối với cao lớn phán quan cười nói: “Diêm Quân muội đối với Diêm Quân tới nói tất nhiên quan trọng cực kỳ, tất nhiên không muốn bản tôn thất bại, cho nên mới làm người đã đến đưa trận đồ, nói vậy nên còn có hậu chiêu?”

Cao lớn phán quan vội vàng cười nói: “Bệ hạ mưu lược vô song, này liền bị người đoán được, Diêm Quân tự nhiên làm vẹn toàn chuẩn bị, dù sao lần này cứu viện người chính là nhà muội, có thể nào không chú ý.”

Nói xong, cao lớn phán quan từ trong lòng lấy ra một cái bạc nhược thiền dực màu lam nhạt tơ lụa, huỳnh lóng lánh, phảng phất không có gì.

“Đây là?” Vệ Tử Dạ nhìn thấy vật ấy, không khỏi kinh hãi nói: “Chẳng lẽ là trong truyền thuyết bầu trời xanh lụa mỏng?”

Cao lớn phán quan lập tức hai tay đem dâng, đồng thời cười nói: “Chính là bầu trời xanh lụa mỏng, may mà Diêm Quân có điều chuẩn bị, nhiều chuẩn bị

vài món, nếu không liền phiền toái.”

Nói xong, đợi Vệ Tử tiếp nhận bầu trời xanh lụa mỏng sau khi, lại lấy ra ba cái phân biệt giao cho Phu Dịch ba người, sau đó nói: “Diêm Quân công đạo tiểu nhân việc đã xong xuôi, tiểu nhân liền xin được cáo lui trước, hai ngày sau tiểu nhân lại dẫn Âm binh 20 nơi đây tiếp ứng mấy vị.”

Vệ Tử Dạ lập tức khách khí nói: “Cao lớn phán quan tự đi chính là.”

Vì vậy cao lớn phán quan lại thi lễ cáo lui, sau đó liền biến thành một tia khói xanh biến mất không còn tăm hơi.

Trương Thiên Vũ thấy trong tay bầu trời xanh lụa mỏng, tự đáy lòng thở dài nói: “Sớm chút liền nghe nói Cửu U cảnh ẩn náu chi đạo không phải chuyện nhỏ, hôm nay nhìn thấy bảo vật này quả nhiên danh bất hư truyền.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, có bảo vật này nơi tay, lần này nắm chắc liền vừa lớn hơn vài phần.”

“Tiền bối, ngươi có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Vệ Tử Dạ trả lời: “Trận này huyền diệu khó hiểu, biến số rất nhiều, dù có trận đồ cùng bí bảo nơi tay, cũng cũng không mấy phần tự tin câu chuyện, chỉ có thể nói thành là được, không thành công liền không thành công.”

“Hả……” Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút thất vọng, có điều tức đến, vậy thì yên ổn mà ở thôi, trong lòng hắn cũng không có những ý nghĩ khác.

Kế tiếp hai ngày bên trong, Vệ Tử Dạ không ngủ không nghỉ, cẩn thận quan sát đại trận biến hóa, trong lòng yên lặng suy tính đại trận vận chuyển xu thế, âm thầm ở trong lòng suy diễn một cái an toàn nhất con đường.

Hai ngày sau, cao lớn phán quan nếu như đúng hẹn tới, phía sau còn dẫn 20 tên khắp toàn thân toả ra hắc khí, trên người mặc áo giáp màu đen quỷ binh.

“Bệ hạ, nay tháng ngày lúc canh ba, chính là máu Tu La trấn công giám hộ ứng kiếp thời gian, người tu ma cùng người tu tiên sở ứng thiên kiếp bất đồng, lần này thiên kiếp nên kéo dài ba ngày ba đêm, cho nên vô luận thành bại, các ngươi đều phải khi hăn ứng kiếp kết thúc trước chạy về, nếu không hậu quả khó mà lường được.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 113: Lửa Ao Luyện Hồn Ngưng Đọng Sát Khí

“Đa tạ cao lớn phán quan nhắc nhở.” Vệ Tử Dạ vội vàng khách khí nói.

Cao lớn phán quan lại là thật dài hít khẩu đạo: “Độ Ách Thượng Tiên việc, Diêm Quân Dã rất khó vượt qua, cho nên Diêm Quân biểu thị, Thủ Sư Bất quản thành công hay không, đều muốn ghi nợ bệ hạ một phần nhân quả, đến lúc đó bệ hạ nếu đang có chuyện, chỉ cần không chạm đến minh quy, Diêm Quân ổn thỏa dùng hết khả năng cũng phải vì bệ hạ giải quyết khó khăn.”

Vệ Tử Dạ nghe xong không khỏi trở nên trầm mặc, có điều nhưng có Phu Dịch cả giận nói: “Nói tới đúng là dễ nghe, Diêm Quân việc nhà của chính mình chính mình không làm, lại sử dụng như thế gian kế tính kế cho chúng ta, Nhược Phi Hữu hắn xuyên như vậy một gạch, Độ Ách tiền bối cũng sẽ không rơi vào kẽc cục như thế.”

Cao lớn phán quan lắc lắc đầu nói: “Đạo hữu hiểu lầm, Phi Thị Diêm quân nhất định phải tính kế các ngươi, thật sự là minh quy gây ra, thật sự không cách nào, hôm nay tiểu nhân suất này 20 tên Âm binh đã đến đã là xúc phạm minh quy, cho nên Diêm Quân Dã là bị buộc bất đắc dĩ, chỉ phải đến hạ sách này.”

“Tại sao ta cảm giác việc này giống như Diêm Quân sớm có dự mưu vậy?”

Trương Thiên Vũ thấy cao lớn phán quan, mặc dù trên mặt mang từng tia từng tia mỉm cười, thế nhưng ngay mặt chọc thủng loại chuyện này, cùng một to mồm gọi to trên mặt hắn có gì khác biệt,?

Cho nên tấm này người hiền lành khuôn mặt tươi cười ở cao lớn phán quan xem ra lại là so với ma quỷ đều phải dữ tợn, nhất thời có loại khóc không ra

nước mắt cảm giác, Chích Đắc Vô nại đạo: “Diêm Quân đang cần thể gian tu sĩ hỗ trợ thời gian, vừa vặn các ngươi cũng đang tìm kiếm giải trừ tận thế thận ngươi mắt thuật, như thế đôi doanh việc ở đạo hữu trong miệng nói ra, làm sao như vậy khó nghe.”

Vệ Tử Dạ tùy tiện nói: “Thôi thôi, nhiều lời vô ích, cách giờ tí canh ba còn có hơn một canh giờ, trước đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, một hồi không chừng có chuyện gì phát sinh.”

“Tốt.....” vì vậy Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người mỗi loại tìm một chỗ băng phẳng nơi đả tọa điều túc, Chu Tước vẫn như cũ đi theo Phu Dịch mặt sau không không nói, thế nhưng trải qua cao lớn phán quan bên cạnh thời gian, cao lớn phán quan nhất thời cảm giác được một luồng khí sương, chỉ là luồng hơi thở này chỉ là mơ hồ né qua vây trong nháy mắt.

Cao lớn phán quan lập tức trợn mắt lên trên dưới đánh giá vị này có dung nhan tuyệt thế, lại nhìn qua có chút đại ra mỹ nhan cô gái.

Đáng tiếc mặc hăn Thiên Nhãn thông thần, trong thời gian ngắn cũng không nhìn ra Chu Tước bản thể, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ tìm hỏi: “Bệ hạ, xin hỏi vị cô nương này là.....”

Vệ Tử Dạ đối với cao lớn phán quan người này tuy nói không nỗi có thâm cùu đại hận gì, thế nhưng đối với người này cũng tuyệt đối không có hảo cảm gì, huống hồ thân phận của Chu Tước càng ít người biết càng tốt, lập tức giả ra một khuôn mặt tươi cười nói: “Nàng này thân phận đặc thù, bản tôn bất tiện tiết lộ.”

“Hả.....” cao lớn phán quan đến này trả lời có chút thất vọng, thế nhưng cặp mắt vẫn như cũ thỉnh thoảng hướng về Chu Tước trên người đánh giá, Vệ Tử Dạ cũng không có phản ứng hăn, tiếp tục ở trong lòng yên lặng suy diễn đại trận vận chuyển.

Hơn một canh giờ nói dài cũng không dài lăm,

Bảo ngắt cũng không ngắt lăm, sắp sửa giờ tí thời gian, chỉ thấy một bóng người theo luyện ngực bên trong nhảy ra ngoài, sau đó hóa thành một vệt bóng đen, trong chớp mắt liền biến mất ở thiên tích.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.” Vệ Tử Dạ ánh mắt nào kỳ kẽ gian, chỉ bằng bóng người liền nhận ra vừa mới đạo nhân ảnh kia chính là máu Tu La trấn công giám hộ, lập tức hướng về Phu Dịch hai người chào hỏi.

Hai người từ lúc một phút trước liền đã xuất định, bất cứ lúc nào chờ đợi mệnh lệnh của Vệ Tử Dạ, tùy tiện nói: “Vâng.”

Vì vậy một nhóm bốn người đồng thời đem mỗi loại Bích Không Lăng tể lên, sau đó một trận bấm quyết niệm chú, chỉ thấy trên bầu trời dần hiện ra bốn đạo huỳnh quang, phân biệt tập trung vào 4 trong thân thể, pháp dạng xem như thi triển hoàn tất.

Phu Dịch thấy trên người cũng không có đặc biệt gì biến hóa, lập tức có chút lo lắng nói: “Thứ này thật hữu hiệu gì?”

Cao lớn phán quan vội vàng trả lời: “Đạo hữu chỉ quản yên tâm, còn đây là Cửu U bí chế chi bảo, có tránh khí độc trừ tà hiệu quả, luyện ngực bên trong phiền toái nhất chính là này đếm mãi không hết oan hồn, có bảo vật này sau khi bọn họ thì nhìn không tới các ngươi, cho nên các ngươi chỉ cần cẩn thận những người tu ma kia liền có thể.”

“Hả……” Phu Dịch nghe xong bán tín bán nghi, thế nhưng việc đã đến nước này, đã là tên đã lắp vào cung không phát không được, lập tức theo Vệ Tử Dạ, một nhóm bốn người dọc theo Vệ Tử Dạ sớm suy tính tốt con đường hướng về đại trận mà đi.

“Dừng lại!” Vệ Tử Dạ thân hình đột nhiên một trận, vội vàng bắt chuyện mọi người trốn ở một bên một khối nham thạch sau khi, mấy người vừa mới tránh xong, liền nhìn thấy một người đột nhiên xuất hiện, sau đó hóa thành một đạo huyết ảnh hướng tới vừa mới máu Tu La rời đi phương hướng đuổi theo.

“Như thế thì càng được rồi, dù cho bị phát hiện, chúng ta chỉ là đối mặt ba cái tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao người tu ma.” Đợi người nọ đi rồi, Vệ Tử Dạ trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng nói.

Liền sau, từ Vệ Tử Dạ đầu lĩnh, đưa bọn họ mang tới một chỗ vách núi trước mặt.

“Đây là?” Phu Dịch không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ nói: “Nơi này chính là dãy núi thăm nghĩ, theo này mạch liền có thể thăng vào đại trận.”

Trương Thiên Vũ nhất thời không hiểu nói: “Đã có này thăm nghĩ, làm máu gì Tu La bọn người không canh gác?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Khám núi đo lường chính là một môn kỳ môn, đừng nói này bằng môn tà đạo, mặc dù là huyền môn người trong, cũng ít có người sẽ, ta từ nhỏ từng chịu 1 vị cao nhân chỉ điểm qua, vừa vặn sẽ một điểm.”

“Hả! Tiên bối thực sự là tốt cơ duyên.” Phu Dịch không khỏi tán dương, chỉ là vừa dứt lời, lại nhìn thấy Vệ Tử Dạ lại tại đối với mình mỉm cười, nhất thời cảm giác thấy hơi không hiểu ra sao.

“Chúng ta vào đi thôi!”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ đem hai tay duỗi ra, nắm 1 kỳ quái pháp quyết, sau đó hướng về trên vách núi dãy một cái, trên người mấy người liền bay lên một đạo khói xanh, chỉ cảm thấy dưới chân nhẹ nhàng một trận, tức cảm thấy thân hình vội vàng chuyển, trước mắt tối sầm lại lập tức vừa sáng, lại phát hiện đã biến đổi một hiện trường, hoá ra đã tiến vào dãy núi trong vòng.

“Đây là độn thổ?” Phu Dịch mơ hồ cảm giác được pháp thuật này cùng đi thuật có chút tương tự, thế nhưng là cảm thấy không lớn giống nhau, theo bản năng hỏi một câu.

Vệ Tử Dạ cười nói: “Còn đây là thầy phong thủy đặc biệt núi chui, chuyên môn xuyên qua dãy núi thăm nghĩ, thần kỳ vô cùng, ngươi nếu muốn học, đợi thanh nhàn hạ xuống thời gian, dạy ngươi chính là.”

Phu Dịch vừa nghe mừng rỡ, lập tức nói cảm ơn: “Vậy thì phiền phức tiền bối.”

Vệ Tử Dạ cười lắc đầu nói: “Trước tiên thông thả nói này, chúng ta vào đi thôi, các ngươi theo sát ta, một bước cũng không muốn đi nhầm, nếu không hơi có không lầm, thì sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục nơi.”

Vì vậy đoàn người cẩn thận từng li từng tí một với bên trong dãy núi đằng chuyển na di, dùng đại khái nửa khắc đồng hồ thời gian, phía trước đột nhiên xuất hiện ba cái sơn động, phân biệt đỏ, vàng, lam ba màu ánh sáng bao phủ.

Vệ Tử Dạ dừng lại một lát sau, lựa chọn tiến vào trung ương Hoàng Quang bao phủ sơn động.

Mấy người thân hình tiến vào Hoàng Quang thời gian, nhất thời cảm giác này chỉ riêng lại như là một trong suốt nước chảy bình thường vận chuyển không thôi, trên người lỗ chân lông mắt không tự chủ được giãn ra, thoải mái vô cùng, hơn nữa thân thể ở đây chỉ riêng bên trong chút nào còn không có bế khí cảm giác.

Vệ Tử Dạ vội vàng quát một tiếng nói: “Đi mau!”

Hai người lập tức sững sốt, vội vàng theo Vệ Tử Dạ vọt qua Hoàng Quang, Chu Tước theo sát phía sau, Hoàng Quang có điều khoảng ba trượng, chỉ là vài bước mấy người liền ra Hoàng Quang.

Vệ Tử Dạ mặt lộ vẻ kinh hoảng, khẽ quát một tiếng nói: “Mau mau vận chuyển huyền công đem vật ấy bức ra bên ngoài cơ thể.”

Hai người không dám chần chờ, vội vàng vận công đem vừa mới theo lỗ chân

lông măt chui vào chất liệu bức ra bên ngoài cơ thể, Chu Tước lại là thò ơ, nói vạy thân thể của nàng tất nhiên là vạn pháp bất xâm thân thể, thăng thẩy Vệ Tử Dạ lòng sinh hâm mộ.

Một lát sau, ba người toàn bộ vận công xong xuôi, Vệ Tử Dạ lúc này mới thở thật dài một cái, chậm rãi nói: “Không ngờ rằng còn chưa vào trận liền gấp phải cõi này đáng sợ đõ vật.”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi: “Này đạo quang là cái gì vậy?”

Vệ Tử Dạ nói: “Còn đây là dãy núi tinh hoa, người sống nếu là bị vật ấy ăn mòn thân thể, chẳng mấy chốc sẽ hoá đá, may mà phát hiện sớm, nếu không ba người các ngươi bây giờ thì thành người đá, cùng sơn mạch này trở thành một thể.”

“Hả.....” Phu Dịch vừa nghe không khỏi nghĩ mà sợ nói: “Thế gian lại còn có cõi này gì đó.....”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Kế tiếp, nhất thiết phải cẩn thận, bất cứ lúc nào chú ý ta nhắc nhở, không cần thiết bất cẩn.”

Hai người vội vàng trở về một tiếng, Vệ Tử Dạ lúc này mới dẫn theo bọn họ tiếp tục đi về phía trước.

Đi tới cuối sau khi, Vệ Tử Dạ lại thi triển núi chui, đưa bọn họ đưa ra dãy núi thăm nghĩ.

Trước mắt vừa là tối sầm sáng ngời, thế nhưng mấy người còn chưa thấy rõ cảnh tượng thời gian, đầu tiên liền cảm giác được một luồng kỳ nóng, nướng chín đến bọn họ da mặt đau đớn, nghe bên trong nướng theo lấy một trận ầm ầm vang vọng.

Đợi ba người thị lực khôi phục thời gian, lại phát hiện trước người bọn họ một thước, chính là một chu vi hơn mười trượng hỏa khẩu, tăng lớn ánh lửa

hung hực từ trên mặt đất bốc lên.

Ba người lập tức về phía trước thò người ra nhìn xuống phía dưới.

Này gì là cái gì hỏa khẩu!

Chỉ thấy này hổ bẽ sâu chừng mươi trượng, phía dưới là một chỗ đầy có nhiều đốt dòng nham thạch tương lửa ao, toàn bộ ao tựa như một to lớn lửa nôi, sôi trào dung nham thì giống như màu đỏ cháo bình thường, chưng đựng lên mỗi người to lớn bọt khí, theo sóng nhỏ tùy hứng, ao trên mặt càng Hỏa Xà tán loạn, xích diễm giàn giụa, đem bốn phía vách núi chiếu thành một mảnh đỏ đậm.

Này đã quá kinh khủng, thế nhưng khi bọn hắn nhìn thấy này đầy có nhiều ánh lửa đỏ tương ao bên trong, bất cứ du hành vô số gào lên đau đớn khóc thét bóng người, những người này hình thái lấy làm lạ, trai gái già trẻ đều có, để trần toàn thân, xem ra khàn cả giọng, lại không thể không giãy dụa với trong biển lửa, quả nhiên là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy kỳ thảm cảnh giới.

Phu Dịch nhất thời cảm giác trong dạ dày một trận độc chiếm, hiễm hiễm phun ra.

“Này sinh hồn đều là nơi nào đến? Chết như thế nào không xong như?”
Trương Thiên Vũ đồng dạng trở nên động dung, theo bản năng hỏi.

Vệ Tử Dạ quan sát một lát sau nói: “Các ngươi xem!”

Nói xong chỉ vào vách núi treo lên một mặt màu xanh ba mặt trách kính, hai người vội vàng hướng trách kính nhìn tới, giờ mới hiểu được, nguyên lai này không chịu đựng được lửa ao đốt cháy mà chết sinh hồn, thì sẽ hóa thành một tia khói xanh bị hút vào này trách trong gương, sau ba hơi thở, liền vừa sẽ hóa thành ban đầu dáng dấp bị vứt vào lửa trong ao, tiếp tục chịu đựng cái kia xích diễm đốt cháy.

Trương Thiên Vũ thấy không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, tùy tiện nói:

“Như thế luyện hồn, đến tột cùng vì chuyện gì?”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Theo ý ta, trận này vốn nên chỉ là vì kinh sợ này muôn chạy đi sinh hồn, cái kia mặt mặt xanh kính hăn là đợi sinh hồn nhận qua trùng phạt sau khi liền đưa bọn họ đưa đến bên ngoài thông đạo, bất quá bây giờ nói, e sợ là bị những người tu ma kia động chân động tay, đem ra bên ngoài đưa thông đạo lại trở về đuổi về giường sưởi bên trong.”

“Đây là như thế nào?” Phu Dịch không hiểu nói.

“Người tu tiên tu hành dựa vào chính là ăn thiên địa linh khí, mà người tu ma chính là ngưng luyện sát khí, không phải thiên địa đại kiếp nạn thời gian sát khí không sinh, cho nên mới sắp đặt này ác trận từ luyện sát khí.” Vệ Tử Dạ nhíu mày nói. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 114: Đáng Thương Người Tất Có Chỗ Đáng Hận

Phu Dịch nghe xong nhất thời nỗi trận lôi đình, tức giận nói: “Để bản thân riêng, đám người này cư nhiên như thế diệt sạch nhân tính.”

Vệ Tử Dạ nghe xong không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “E sợ đây chỉ là một trong số đó mà thôi, âm dương chính phản ngũ hành đại trận có mươi cái trận nhỏ tạo thành, đây mới là một dương hỏa trận mà thôi.”

“Một đám súc sanh, không bằng heo chó gì đó.” Phu Dịch tức giận có điều, lập tức nhục mạ nói.

Như thế cực kỳ bi thảm chuyện ác, thật sự làm người giận sôi, chỉ là bọn họ trước mắt có chuyện quan trọng trong người, không thích hợp lộ ra, huống hồ coi như bọn họ muốn lộ ra, bằng mấy người bọn hắn chỉ sợ cũng rất khó tại đây luyện ngực bên trong nhắc lên sóng gió gì, dù sao nơi đây trải qua ngàn năm sau khi, máu Tu La rốt cuộc tân thu nhiều hay ít đệ tử còn là một không thể biết được, Bất Quá Tựu tính không nói ít ỏi, chỉ cái kia ba vị ngàn năm trước tức là tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao ma tướng liền đã đủ bọn họ uống một bầu.

Vòng qua hố lửa sau khi, mấy người nhìn thấy một tòa ánh sáng huyền lệ cửa teleport, hắn là đi thông dưới một trận thông đạo.

Vệ Tử Dạ lại là không vội vã vào cửa, mà là đứng ở nơi đó tay phải liên tục bấm đốt ngón tay thời gian, cũng không biết đang chờ đợi cái gì.

“Đến rồi, Khoái Nhập Môn.” Ngay ở Phu Dịch chờ đến không nhịn được thời gian, Vệ Tử Dạ khẽ quát một tiếng, lập tức cả người hóa thành một đạo tàn ảnh

xông vào vào cửa teleport, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ tự nhiên không dám thất lễ, theo sát phía sau, cuối cùng chính là Chu Tước, vẫn như cũ đi theo Phu Dịch phía sau.

Xuyên Quá Truyện đưa cửa, là âm u khắp chốn không gian, bên tai tất cả đều là Quỷ khóc có tiếng, mở mắt nhìn tới, chỉ thấy đỉnh đầu tác treo vô số đấm máu thân thể, không trung qua lại vạn điểm Ngân Tình, hình thành Mãn Thiên Lưu huỳnh, như là không có mấy tên lạc bình thường, Bất Đoạn Xạ đấm này treo ở giữa không trung thân người.

Hơn nữa này Ngân Tình cực kỳ ác độc, thường xuyên đều ở đây một vị trí, Nhất Kinh Mệnh bên trong kinh đạo mươi phần trực tiếp xuyên thân mà qua, chỉ để lại mỗi người đen thùi lùi lỗ máu ồ ồ lưu máu tươi.

Lại nhìn này bị xâu người, từng cái từng cái trắng bệch mặt tuy có rên rỉ hơi đã mất gào khóc lực lượng, Thân Thể Canh là bị từng trận âm phong thổi quay tròn đảo quanh, dường như từng hàng thịt khô vậy.

Phu Dịch không khỏi có chút buồn bực, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ thỉnh giáo nói: “Bọn họ là sinh hồn, nơi nào đến thân thể cùng máu?”

Vệ Tử Dạ nói: “Bọn họ tuy là sinh hồn, lại bị người mạnh mẽ trấn áp với tử thi bên trong, là vì xác chết di động trạng thái, mặc dù không tính người sống, lại là giao cho bọn họ tri giác, ở tàn khốc như vậy bị hành hạ, đồng dạng có thể ngưng tụ không ít sát khí.”

“Này thi thể rõt cuộc có bao nhiêu máu, làm sao lưu không xong như.”
Trương Thiên Vũ không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ lập tức giải thích: “Này tử thi trải qua đặc thù xử lý, người xem này treo dây thừng của bọn họ.”

Trải qua Vệ Tử Dạ này vừa đề tỉnh,

Hai người lúc này mới chú ý tới này ở lại tử thi dây thừng đều là đỏ như máu, dây thừng hạch cho sơn động đinh vách tường, Đinh Bích Thượng rải rác vô số như người mạch máu một thứ, như vậy cái ống cuối cùng hội tụ thành một cái to quản, cuối cùng dọc theo vách động trực tiếp đi vào từ phía trên người nhỏ máu hội tụ bên trong bên trong ao máu.

Phu Dịch đột nhiên nhớ tới, ở bên ngoài nhìn này luyện ngực nói là núi, kỳ thực cùng này danh xuyên đại sơn so với, bất quá là một nhỏ đất trang thôi, làm sao ở chỗ không gian ngược lại lớn như vậy, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ Tâm Vấn Đạo.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngã Môn Tịnh không phải ở trên mặt đất, chúng ta bây giờ ở lòng đất hẹn 30 trượng sâu địa phương.”

“Hả?” Lại sâu như vậy gì?” Nghe đến ở lòng đất, Phu Dịch không khỏi nhớ tới ở âm u quặng mỏ thời gian, chỉ người để chạy đi, không biết mất nhiều hay ít khổ cực, nhặt vô số cả ngày lẫn đêm, bây giờ xuống đất 30 trượng, Cư Nhiên Chích là lập tức sự tình, không khỏi cảm giác Khái Vạn Phân.

“Được rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi.”

Vệ Tử Dạ trong lòng đã xem đại trận đối vận nhớ cho kỹ, thời gian của bọn họ hoàn toàn không đầy đủ, lập tức bắt chuyện hai người tiếp tục đi tới cái kế tiếp bên trong tiểu trận.

Còn đây là âm dương chính phản ngũ hành đại trận, bọn họ lúc này đi chính là phản ngũ hành đại trận, đi chính là khắc chế chi đạo, cho nên hỏa trận mặt sau là kim trận, kim trận mặt sau tự nhiên là mộc trận.

Tiến vào mộc trận sau hoàn toàn yên tĩnh, không có tiếng kêu thảm thiết cũng không có làm người buồn nôn cảnh tượng, chỉ thấy trận này ngoại trừ trung ương cây kia ước chừng hai trượng, cao chừng mười trượng cây hòe già, còn có quay chung quanh cây hòe già không dứt bay lượn các màu xinh đẹp bướm ở ngoài, lại không vật gì khác, ngược lại khiến người ta cảm thấy có chút an lành

khí, cùng trước khi hai trận tàn nhẫn hoàn toàn không hợp.

Thế nhưng, nơi này là luyện ngục, bọn họ cũng không nhận ra bang này diệt sạch nhân tính tên lại có như vậy lòng tốt, vì vậy bọn họ cẩn thận hướng về cái kia cây hòe già nhìn lại!

Này nhìn qua không việc gì, nhất thời để ba người một trận nôn mửa!

Chỉ thấy cái kia cây hòe già trên mang theo vô số người hình trái cây, từ đi nhìn lại, những người này không chỗ nào không phải là sợ hãi chứa đựng, mà này bay lượn màu sắc tươi đẹp bướm trong khi không dứt gãm nhấm bọn họ thân thể, sau đó làm bướm hút tới trình độ nhất định sau, thì sẽ nổ tan xác mà chết, hóa thành một đoàn máu huyết, hạ xuống mặt đất phục bị cây hòe già hấp thu, lại từ cây hòe già đem này chất dinh dưỡng một lần nữa dành cho những người này.

Như thế vòng đi vòng lại, những người này không giây phút nào vắng mặt thừa nhận gãm nhấm nỗi đau, đâu khiến người ta buồn nôn.

Lần này mấy người không nói gì, trực tiếp chuyển đi xuống một chỗ.

Ngũ hành bên trong mộc khắc thổ, kế tiếp tự nhiên là thổ trận, tiến vào thổ trận sau khi, bên tai lại vang lên vô số tiếng quỷ khóc sói tru.

Chỉ thấy này cái gọi là thổ trận, vốn là một lớn vô cùng mài mài, đem vô số sinh hồn không dứt nghiền thành mảnh vỡ, sau khi đồng dạng có một mặt trách kính, có điều phía này bạc lại là thổ hoàng sắc, đem này sinh hồn hút vào cảnh mặt sau, lại bắn vào cối xay.

Vô số máu tươi giàn giụa, đầy đất chân tay gãy bay loạn, Vệ Tử Dạ không khỏi thay đổi sắc mặt, thở thật dài một cái nói: “Không nghĩ tới này khi còn sống liều chiến với sát trường các chiến sĩ, chết rồi lại còn phải bị như vậy hành hạ.....”

Phu Dịch cắn răng nghiến lợi nói: “Ta hận không thể đem những người tu ma này lột da rút ra xương, làm cho bọn họ cũng cảm thụ một chút bị hành hạ mùi vị.”

Vệ Tử Dạ gật gù, thở dài một tiếng nói: “Bây giờ còn chưa phải lúc, một ngày nào đó ta muốn đem nơi đây san thành bình địa, siêu độ này mấy trăm ngàn đưa thân vào nước sôi lửa bồng nước Triệu vong hồn.”

“Bỏ đi, chúng ta còn là chạy tới chỗ nghỉ tạm a.” Trương Thiên Vũ thật sự không đành lòng lại quan sát này cực kỳ bi thảm cảnh tượng, lập tức thúc giục.

Kế tiếp chính là phản ngũ hành trong trận cuối cùng một trận —— thủy trận.

Chỉ thấy nơi này như là hỏa trận bình thường, là một chu vi hơn mươi trượng hố lớn, trong hố cảnh tượng đúng là cùng lửa trong trận có chút tương tự, duy nhất không cùng chính là, cái kia ao bên trong rót không phải xích diễm dung nham, mà là màu nâu đậm trong nước ngâm vô số sinh hồn, nhìn thấy trên mặt nước không dứt chìm nổi sinh hồn, phỏng chừng nước này cũng không phải rất sâu.

Vốn bọn họ cho rằng này thủy trận nhiều nhất chính là đem này sinh hồn chết đuối còn chưa tính, đáng tiếc bọn họ còn là quá khinh thường bọn này diệt sạch nhân tính gì đó.

Chỉ thấy trong ao vẫn như cũ mang theo một mặt màu xanh lam trách kính, chết đi sinh hồn vẫn như cũ hóa thành một đạo khói xanh bị này kính hút vào trong gương, sau đó lại sẽ mỗi người đang yên đang lành người vứt vào trong ao.

Mà thì lúc này, bọn họ cuối cùng đã rõ ràng rồi, này trong ao nước, căn bản là không phải phổ thông nước, mà là độc thủy, chỉ thấy cái kia từng con từng con người bị vứt vào trong ao sau khi, gần như trong nháy mắt liền sẽ bị độc thủy ăn mòn hoàn toàn thay đổi.

Sau đó những người này để khỏi bị độc thủy ăn mòn, bọn họ thì lựa chọn để

cho người khác đến thừa nhận phần này thống khổ, vì vậy bọn họ không dứt nhận sự giúp đỡ người bên cạnh thân thể nỗ lực để toàn thân ao đến mặt nước, bị đè xuống người đồng dạng không cam lòng chịu đựng này độc thủy ăn mòn nỗi đau, thì sẽ phản kháng, kể từ đó, trong ao chính là một khống lồ loạn đấu trường.

Có tranh nhau chen lấn nhận sự giúp đỡ người khác thân thể trèo lên trên chỉ lượng để cho mình miễn bị ăn mòn nỗi đau người, mà càng nhiều lại là thăng thắn cũng không muốn bận tâm độc thủy, trực tiếp không hề mục tiêu lung tung công kích người khác.

Mà này không dứt bay lên từng sợi từng sợi khói xanh, liền là bị đám người kia đánh chết, cho nên toàn bộ độc thủy trong ao, căn bản cũng không có một là bị độc thủy ăn mòn đến chết, toàn bộ là bị đồng loại hoặc đặt tại trong nước chết đuối, hoặc trực tiếp bị vặn rời đầu mà chết.

“Này……” Phu Dịch không thấy có chút kinh hãi, tùy tiện nói: “Nếu là bọn họ không tự giết lẫn nhau nói, căn bản là sẽ không chết.”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Này chính là nhân tính, nếu không Ma tộc làm sao có khả năng nhất thống thiên hạ, phải biết rằng ngàn năm trước trận kia cùng Ma tộc đại chiến, tham chiến nhân tộc cùng Yêu tộc thêm có điều một hai phần mười thôi.”

“Vậy này không muốn tham chiến mọi người rốt cuộc đang suy nghĩ gì?”
Nhất thời, Khương Thiếu Vân cái kia một đoạn hình ảnh lại ở trong đầu né qua, Phu Dịch ngược lại càng không cách nào hiểu, Khương Thiếu Vân để thiên hạ có thể cùng Phi Quân đồng quy vu tận, vậy này e sợ chiến người đến tột cùng tại sao?

“Suy nghĩ gì? Ha ha, người cũng biết ngàn năm trước đang cùng Ma tộc đại chiến thời gian, kỳ thực còn có một mảnh chiến trường, mà bên trong chiến trường này đầu nhập vào Thần Châu tám chín phần mười tinh lực.” Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói.

“Cái gì!” Lúc này không thể nhường Phu Dịch, kể cả Trương Thiên Vũ cũng trở nên động dung.

Vệ Tử Dạ cắn răng nghiến lợi nói: “Một ngàn năm trước Thần Châu đại địa linh khí khô cạn, xưng là thời đại mạt pháp, khi đó huyền môn thế áo tang, độc chưởng thiền hạ chính là nhậm sự giúp đỡ tín ngưỡng lực tu hành phuơng tây đại giáo, làm Ma tộc phá vỡ phong hố ma phong ẩn thời gian, bọn họ lại muốn dựa vào Ma tộc chèn ép huyền môn cùng Yêu tộc, cho nên ở Côn Lôn Huyền Thanh thượng nhân liên hợp sư tôn ta đồng thời ngăn cản Ma tộc thời gian, chính là đám hỗn đản kia đánh lén ta Thanh Khâu Sơn, phía sau nỗi lửa, phía trước có thể nào an tâm đại chiến, mới làm cho trận kia cùng Ma tộc chiến dịch đại bại, mười vạn liên quân hầu như diệt sạch.”

Nghe đến này bí ẩn, Phu Dịch hai người nhất thời kinh hãi đến biến sắc, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng ngàn năm trước trận kia cùng Ma tộc đại chiến đại bại, lại còn có như thế ẩn tình.

Phu Dịch nhất thời giận dữ nói: “Vậy bọn họ hiện tại thế nào? Tại sao không ra ngăn cản Ma tộc?”

Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Trời làm bậy thì còn sống được, tự mình làm bậy thì không thể sống được, đợi huyền môn cùng tộc ta đại quân đại bại tránh lui sau khi, bọn họ liền bị Ma tộc theo dõi, bang này thứ tham sống sơ chết lại sợ hãi Ma tộc oai lâm trận phản chiến, đáng tiếc bọn họ mãi đến tận khi chết mới hiểu rõ không phải chửng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác đạo lý này, lại là một cực kỳ buồn cười chuyện cười.”

“Tiền bối ý tứ là, ở tại bọn hắn đầu hàng sau đó, Ma tộc vẫn không có buông tha bọn họ?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, Ma tộc làm sao có khả năng tha thứ như vậy khống lồ thế lực tồn tại, khi bọn hắn từ bỏ chống lại sau khi, Ma tộc liền lựa chọn phân hoá biện pháp, đưa bọn họ đánh tan, sau khi ba năm ngầm thi một

đạo bí khiến, chỉ trong một đêm, trăm vạn giáo đồ toàn bộ bị tru diệt, từ đây thế gian lại không có giáo này.”

“Thực sự là trời xanh có mắt, thiện ác có báo, cái này đại giáo, nên chính là tiền bối lúc trước nhắc qua, am hiểu sửa Thiên Nhãn thần thông cái kia đại giáo.” Phu Dịch hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, mặc dù bọn họ là một đám lừa đồi lầy tiếng hạng người, có điều trên tay ngược lại thật có chút chân thực công phu, nếu không cũng không thể áp chế huyền môn ngàn năm.”

“Tất nhiên là khi danh đạo thế giới người, vì sao còn có thể có nhiều như vậy tín đồ?” Phu Dịch vô luận như thế nào cũng không thể giải thích, những tín đồ kia trong đầu có phải nước vào gì?

Trương Thiên Vũ giải thích: “Cái kia đại giáo nói ta ngược lại thật ra trong sách thấy qua, ấy giáo lí cũng là giáo hóa mọi người làm việc thiện tích đức, chỉ bất quá bọn hắn tu hành tín ngưỡng lực, tới mặt sau nếm được ngọt sau khi, khó tránh khỏi đi nhầm vào lạc lối.”

Phu Dịch lập tức lại hỏi: “Cái kia huyền môn đối với cho các ngươi Yêu tộc đến tận cùng là thái độ gì?”

Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Ở Ma tộc xâm lấn trước khi, huyền môn bên trong có thật nhiều môn phái cùng cái kia bị diệt mất phương tây đại giáo độc nhất vô nhị, coi bộ tộc ta làm dị thể, gấp chi tiện giết, có điều huyền môn bên trong vẫn có một ít cao nhân đặc đạo biết rõ đời lý, tỷ như Côn Lôn núi Huyền Thanh thượng nhân, cùng với ở ngàn năm trước tràng đại chiến kia bên trong từ trần vô số anh hào.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Bây giờ Côn Lôn năm thiên hạ huyền môn người cầm đầu, cõi này chuyện không may hẵn là sẽ không đã xảy ra.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Đang ứng phó vì thế, nhân gian mới còn có này

ba phần Tịnh Thổ.....”

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ tính tới đang Ngũ hiền chất đã cùng cửa teleport nối đường ray, vội vàng bắt chuyện hai người trước tiên vào cửa teleport, việc này chưa đựng sau nói lại.

Đang ngũ hành đại trận, đi chính là tương sinh chi đạo, cho nên cùng này phản ngũ hành thủy trận liên kết chính là mộc trận.

Có điều này mộc trận lại cùng phản ngũ hành mộc trong trận luyện hồn phương pháp khác thường gập cùng công hiệu quả, rồi lại có chút bất đồng.

Chỉ thấy nơi này vốn nén làm như cây hoè lớn trái cây “quả Nhân sâm” Bọn, lại là mỗi loại bị chôn ở trong đất, chỉ chừa một viên trăng bệch đầu người ở mặt đất, sau đó với vách tường đình bên trên treo 1 khồng lồ như là đồng hồ quả lắc bình thường cày đao, càng không ngừng lắc lư trái phải, đem này từng viên một đầu người cày đi.

Cái kia từng viên một đầu người rời thân thể sau khi như là dê phân bình thường trên mặt đất lăn lộn, từng cái từng cái bởi vì sợ hãi mà đổi vặn vẹo khuôn mặt, không dứt phát sinh vang vọng tim phổi khóc thét có tiếng, ba người nhìn ra trong lòng vô danh lửa nhất thời.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Có một cái đầu người cứ như vậy ùng ục tới Trương Thiên Vũ dưới chân, Trương Thiên Vũ lòng sinh thương hại tâm ý, ham muốn dùng “độ người trải qua” đem siêu độ, ai biết cái kia đầu người cũng không biết tại sao lại thấy được Trương Thiên Vũ, sau đó biến sắc, lập tức đã biến thành mặt xanh nanh vàng đáng dấp, đầy mặt ngoan bỉ hung tàn, trực tiếp căn một cái ở trên bắp chân của Trương Thiên Vũ.

“Không ổn!” Vệ Tử Dạ lập tức kinh hãi đến biến sắc, lập tức bay lên một cước đem cái kia cái đầu người đá vào thu về thi thể trong nước xoáy, sau đó tay

phải niết kiếm chỉ, dùng chớp mắt tốc độ, dùng đoạn huyệt thuật trên người Trương Thiên Vũ cùng trên đùi phong điểm hơn mười đại huyệt, sau đó nhanh chóng theo trong túi pháp bảo lấy ra một bình sứ, đổ ra một viên mầu trắng ngà viên thuốc nhét vào Trương Thiên Vũ trong miệng.

“Nhanh điều túc, đem độc thi ép đi ra ngoài! Nếu không ngươi rất nhanh sẽ cùng bọn họ biến thành vậy!” Vệ Tử Dạ vừa dứt lời, liền nhìn thấy Trương Thiên Vũ hai chân chậm chậm hụt xuống mặt đất. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 115: Bộ Bộ Kinh Tâm

Phu Dịch này mới phản ứng được, vì sao Vệ Tử Dạ như thế an ủi như là động nhiều, nguyên lai đều không phải là hắn chuyện bé xé ra to, mà là nếu là chậm một bước, Trương Thiên Vũ liền sẽ biến thành như là này sinh hồn bình thường thân thể vùi lấp đại địa, chỉ còn lại thủ cấp ở mặt đất không dứt chịu đựng cái kia cày đao chặt đầu chi hình.

Thế nhưng dù là Vệ Tử Dạ phản ứng thật nhanh đã áp dụng thi tho, hai chân của Trương Thiên Vũ vẫn như cũ dùng cực kỳ nhanh tốc độ hướng về dưới nền đất vùi lấp, hơn nữa như cùng ở tại cuộn sóng bên trong bình thường, cả người tùy theo hướng về cái kia cày dưới đao băng phẳng dời đi.

Phu Dịch vội vàng đưa tay kéo, lại là cảm giác lôi kéo sức mạnh của Trương Thiên Vũ phảng phất vô cùng tận bình thường, kể cả hắn cũng bị đi về phía trước.

Đúng lúc này, vừa là 1 cày đao đi xuống, vừa là một trận sét đánh cách cách tiếng vang, vô số người đầu rơi, ngay sau đó liền có chừng mươi cái đầu người hướng về phía hai người bọn họ bánh xe lại, làm gần sát ba thước sau khi, này vốn trên mặt mang theo sợ hãi trắng bệch gương mặt, lại đồng thời biến thành một đám sắc mặt dữ tợn, mặt xanh nanh vàng ác đồ.

Mắt thấy bọn này ác quỷ đầu há mồm muốn cắn hai người thời gian, may mà Vệ Tử Dạ phản ứng nhanh vô cùng, thật nhanh từ ngón tay bắn ra mươi mấy hột lôi tinh, đem này ác quỷ đầu nổ thành bột phấn.

Sau đó phục thi triển ngón tay thành thép thuật, đem hai người phía trước thô địa ngưng tụ thành sắt thép, này mới ngưng được hai người vọt tới trước thế đi.

Tất cả những thứ này nói rất dài dòng, kì thực chỉ là ba hơi gian công phu, dù là như thế, cũng gần như là giải trừ khí thế lao tới trước, thân thể của Trương Thiên Vũ vẫn như cũ còn ở hướng phía dưới lún xuống, chỉ cái này ba hơi, liền đã không còn bắp chân bụng.

“Tiền bối, làm sao bây giờ!” Phu Dịch thất kinh, thế nhưng rồi lại không biết nên làm thế nào cho phải, vội vàng hướng Vệ Tử Dạ cầu cứu nói.

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Lần này lén vào thất bại, đã đã kinh động máu Tu La người, vừa rồi cái kia cái đầu người, chính là cố ý gây ra, kế tiếp chúng ta nhất định phải cẩn thận rồi.”

Nhìn thấy Vệ Tử Dạ thở ơ lại là một phen hỏi một đằng trả lời một nẻo, mà Trương Thiên Vũ lúc này đã không đến đầu gối, mặc cho Phu Dịch dùng hết tất cả vốn liếng cũng không làm nên chuyện gì, trên đầu mồ hôi lạnh đã như là to bằng cái đầu, không dứt lăn xuống, đồng thời khẩn trương nói: “Tiền bối, bây giờ không phải nói này trong khi.”

Ai biết, vừa dứt lời, Trương Thiên Vũ lún xuống tư thế lại dừng lại, sau đó dùng sức nhảy một cái liền dưới đất chui lên.

Nhìn thấy Trương Thiên Vũ thoát vây, Phu Dịch treo ở táo tử mắt lòng lúc này mới trở xuống ngực, không khỏi thở phào nhẹ nhõm nói: “Đã có biện pháp sớm nói a, thực sự là làm ta sợ muôn chǐt.”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Trận này ngầm có ý đắc pháp tắc, ta cũng không có cách nào, không phải Thiên Vũ đem trong cơ thể độc thi bức ra tài năng thoát vây.”

Trải qua Vệ Tử Dạ kiểu nói này, Phu Dịch này mới phản ứng được, nguyên lai Vệ Tử Dạ lúc trước để Trương Thiên Vũ bức ra độc thi liền là vì việc này, xem ra là chính mình đại kinh tiếu quái.

Mà đúng lúc này,

Trương Thiên Vũ rốt cục thu hồi huyền công, lẩy tay xoa xoa trên trán mồ hôi, thật dài thở một hơi nói: “Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, nếu không có tiền bối đúng lúc phong trở huyệt đạo, hôm nay ta liền muốn gãy tại đây bên trong.”

Vệ Tử Dạ lại là thở dài nói: “Sau đó phải càng thêm cẩn thận rồi.”

Vừa dứt lời, cày đao lại một lần nữa rơi, lại chém xuống vô số người đầu, sau đó này một đống lớn đầu người phảng phất có người không chế bình thường, hầu như có một nửa hướng tới ba người lăn nhào lại.

Vệ Tử Dạ lúc này hoảng hốt, đang muốn làm phép thời gian, chỉ nghe phía sau một tiếng khẽ kêu, sau đó liền nhìn thấy một đoàn xích diễm đảo qua, mấy trăm cái đầu người lập tức bị đốt thành tro tàn, lại là Chu Tước ở đây ngàn cân treo sợi tóc ra tay rồi.

Phu Dịch vội vàng lôi kéo Trương Thiên Vũ lùi tới Vệ Tử Dạ bên cạnh nói: “Quả nhiên là có người làm điều khiển?”

Vệ Tử Dạ còn chưa trả lời, lại nghe đến phía sau một giống như thanh âm truyền đến: “Lo lắng làm gì, còn không đi?”

Trải qua Chu Tước này vừa đề tĩnh, ba người này mới phản ứng được, phi thân xông vào cửa teleport bên trong, tiến vào dưới một trận, đang ngũ hành bên trong đại trận âm hỏa trận.

Vừa mới vào trận, liền có vô số màu bạc sóng vũ truyền vào trong tai, chỉ trong nháy mắt, ba người cảm giác bụng dưới gian hình như có một đoàn tà hỏa dấy lên, vội vàng mỗi loại vận chuyển huyền công chống đỡ.

Cho đến đem này cỗ tà hỏa đè xuống sau khi, lúc này mới từ từ mở mắt.

Thế nhưng khi bọn hắn thấy rõ trước mắt tình cảnh này lúc, nhất thời sợ hãi hồn, tà hỏa lập tức tro tàn lại cháy, liền vội vàng đem hai mắt lại đóng chặt lại.

Chỉ thấy trận này bên trong tất cả đều là từng đôi đǒ nhảy nhót bóng người, không dứt đi cái kia phong vân việc, kiều hơi thở * tràn ngập toàn bộ không gian, kể cả Chu Tước nhìn thấy những thứ này đều là mặt đǒ tới mang tai, ngực như là súy một con con thỏ nhỏ bình thường đi loạn.

Cũng may Chu Tước tuy là thân người lại là là cao quý thánh linh, mặc dù có chút ảnh hưởng, thế nhưng chỉ là tâm hồn thiếu nữ khẽ nhúc nhích, cũng không tà hỏa đốt thân thể.

Còn đây là luyện ngực mà không phải cực lạc nơi, như thế nào để này sinh hồn như thế hưởng thụ?

Chỉ thấy cái kia từng cái từng cái đǒ ảnh mặc dù không dứt phát sinh bực này cười Hồn thanh âm, thế nhưng trên mặt lại là vẻ thống khổ, đặc biệt là này nam nhân, sắc mặt trắng bệch, theo lần lượt đem khụ khụ, thân thể đều sẽ tùy theo khô héo một phần, mà nữ tử thân thể thì sẽ bành trướng một phần, cho đến đạt được điểm giới hạn thời gian, nam tử thì sẽ hóa thành một đạo khói xanh, bị trên vách đá treo trách kính hút lên, cùng lúc đó, cùng với phong vân nữ tử cũng sẽ nổ tan xác mà chết, đồng dạng hóa thành một tia khói xanh hút vào trách trong gương.

Sau một lát, trách kính sẽ lại đem hai người bỏ xuống, tiếp theo sau đó đi mưa gió việc.

Như thế xem ra, này gì là cái gì hưởng thụ, tàn khốc như vậy cực kỳ, so với dương hỏa trong trận bị xích diễm dung nham đốt cháy chư Hồn càng thêm thống khổ.

“Các ngươi nhìn đủ chưa, nhìn đủ rồi thì đi nhanh lên!” Đúng lúc này, Chu Tước cực kỳ căm tức quát lạnh một tiếng.

Ba người vừa nghe, nhất thời lúng túng vô cùng, nghe ý tứ của Chu Tước, giống như bọn họ muốn nhìn như, trước tiên không nói bọn họ nhầm chặt hai mắt không dám nhìn, cho dù là muốn nhìn cũng sẽ không nhìn này ác quỷ phong

vân.

Thế nhưng trị giá này lúng túng thời gian, ai cũng không có giải thích, Vệ Tử Dạ lập tức suy tính một hai, các loại thổ trận cùng cửa teleport nối đường ray thời gian, liền mang theo hai người chạy trối chết.

Tiến vào thổ trận sau khi, lập tức liền cảm giác được một luồng không trọng lực lượng, tiếng nổ vang đinh tai nhức óc, đợi bọn hắn phản ứng lại thời gian, này mới phát hiện, bọn họ rơi vào rồi trong trận trong cái khe, lập tức mỗi loại thi triển độn pháp muốn trốn trên mặt đất thời gian, lại phát hiện nơi này tựa hồ phong ấn tiên pháp bình thường, độn thuật lại không cách nào thi triển.

Nhưng vào lúc này, bọn họ lại phát phía trên mặt đất tựa hồ đang không dứt hợp lại, mà đây âm âm có tiếng, liền chính là này mặt đất hợp lại phát sinh tiếng vang.

“Tiền bối! Tiên pháp không có tác dụng!” Phu Dịch lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng lớn tiếng cầu cứu.

Vệ Tử Dạ chính là thiên yêu cảnh cao thủ, có Lôi chi pháp tắc, thế nhưng dù sao chỉ là mới thành còn chưa tinh thông, chấp này sinh tử thời khắc, chỉ phải mạnh mẽ thi triển bị quan cho độn thuật đứng đầu —— Hóa Lôi!

Không ngờ rằng lần đầu tiên ở trong thực chiến thi triển lại là thành công, chỉ thấy một tia sét nhảy lên không mà đi, chỉ là lập tức, hai tay mỗi một bắt một người liền đã xuất bảy giờ trên mặt đất, còn Chu Tước, người ta là có cánh, chỉ thấy sau người sinh ra hai đạo ánh lửa cánh chim, nhẹ nhàng vỗ vài cái liền đã hạ xuống Vệ Tử Dạ bên cạnh người.

Đại địa ầm ầm một trận tiếng vang, mãnh liệt chấn cảm mọi người cảm thấy ngũ tạng bốc lên, ba người vội vàng mỗi loại bấm quyết niệm chú dùng đằng vân thuật nối giữa không trung, lúc này mới dễ chịu một vài.

Mà đúng lúc này, bọn họ cũng cuối cùng đã rõ ràng này âm thổ trận đến

tột cùng là làm gì!

Này âm thô trận không gian vuông vức, mỗi khi trên vách đá trách kính đem một đám sinh hồn phục sinh ném đi ở mặt đất thời gian, mặt đất sẽ theo trung gian chia lìa, này sinh hồn tự nhiên sẽ hướng về hai bên phải trái thoát thân, thế nhưng này khe nứt lại là và sẽ không bỏ qua bọn họ, vẫn nứt đến vách núi, cũng chính là toàn bộ không gian đều không có một chỗ đặt chân nơi.

Sau đó mặt đất thì sẽ hợp lại đem này sinh hồn kẹp chết, bọn họ vừa rồi xông vào thời gian, liền đang trước ở mặt đất hợp lại thời gian, nếu không có Vệ Tử Dạ mạnh mẽ thi triển Hóa Lôi, chỉ sợ bọn họ sẽ thành bọn này sinh hồn bên trong một thành viên.

Đương nhiên, đến tột cùng có thể hay không chết ở nơi đây, còn phải xem Chu Tước tâm tình, lấy nàng năng lực phải cứu ba người phỏng chừng vẫn đề không lớn, chỉ là vị đại tiểu thư này tựa hồ không quá nhiệt tình, ngay ở vừa rồi bay qua Phu Dịch thời gian, cũng không đưa tay cứu giúp.

Phu Dịch tự nhiên xem ở trong mắt, không khỏi có chút bất mãn, lúc này cách cửa teleport kết nối âm kim trận, còn có một hồi thời gian, lập tức trùng Chu Tước nổi giận nói: “Ngươi tại sao không cứu ta?”

Chu Tước trừng mắt một đôi mắt sáng mà lấp lóe mắt to, kiều rên một tiếng nói: “Ngươi đã chết rồi sao?”

“Ta.....” Phu Dịch lúc này bị câu này oán giận không lời nào để nói, đúng vậy, hắn không phải không chết mà.

“Thế nhưng.....”

Phu Dịch vừa muốn tìm từ ngữ, nhưng có Chu Tước không nại nhịn đạo: “Không cần nói nhảm, phiền phức.”

Nói xong hai mắt lại dại ra, hơi giật khuôn mặt lập tức đổi thành một bộ mỉm

cười vẻ mặt, Phu Dịch nhất thời không nói gì, bất quá đối với Chu Tước biến hóa này lại là càng hiểu kỳ hơn.

Trải qua chuyện này sau khi, hắn đã hoàn toàn xác định, Chu Tước nên vẫn còn giai đoạn tiến hóa, tựa như lúc trước ngủ say bình thường, chỉ là lúc này như vậy ngủ say lại không giống với lúc trước như vậy hoàn toàn ngủ say, chỉ cần bọn họ gặp nguy hiểm, nàng còn là sẽ ra tay giúp đỡ, có điều muốn dựa vào nàng đánh một trận trận đánh ác liệt, chỉ sợ cũng có chút làm người khác khó chịu.

Phu Dịch liền vội vàng đem cái này suy đoán nói ra, & # 85; & # 85; đọc sách w ww. Uuk a nsh u. Co & # 109; Vệ Tử Dạ cùng Trương Thiên Vũ hai người trầm tư sau một lát cùng nói, đích xác có khả năng này.

Không quan tâm thế nào, có thể được Chu Tước như vậy trợ lực đúng là làm người ngạc nhiên việc, kể cả Vệ Tử Dạ chính mình cũng thừa nhận, nếu là hai người coi là thật ra tay toàn lực, thắng bại rất khó đoán trước, dù sao nàng là thiên địa mới thành thánh linh, thế gian tu tiên hệ thống e sợ rất khó có thể đối ứng.

Ngay ở mặt đất lại mở ra thời gian, cửa teleport rốt cục tiếp thượng âm kim trận, ba người không chút do dự xông vào, dù sao khi này âm thổ trận đại địa hoàn toàn chia lìa thời gian, ở đất pháp tắc dưới áp chế, bọn họ đều sẽ gặp nguy hiểm.

Âm kim trong trận, một mảnh kim quang lóng lánh, đâm thủng ba người mắt không thể thấy, đợi ba người tỉnh táo lại thời gian, lúc này mới thấy rõ, nguyên lai trận này bên trong trên vách núi hết treo lên vô số vàng chói lọi gương đồng, mỗi một bắn ra một đạo mãnh liệt kim quang, này sinh hồn bị này đạo kim quang chiếu rọi sau khi, nhiều nhất kiên trì ba cái gọi to hơi thở, thì sẽ hóa thành một bãi máu sền sệt, sau đó hóa thành một đạo khói xanh thu vào trên đỉnh một mặt mầu trắng ngà trác trong gương, sau đó lại phục sinh bỏ xuống.

Ngăn ngắn 3 cái hô hấp, những quỷ hồn kia liền kêu thảm thiết âm thanh cũng không kịp phát sinh, mà Phu Dịch cho đến lúc này rốt cục tin tưởng tầm thường này “bầu trời xanh lụa mỏng” không hổ là Cửu U mật bảo, kim quang kia chiếu vào trên người bọn họ lúc, chính là “bầu trời xanh lụa mỏng” tỏa ra một tầng mỏng như cánh ve huỳnh quang đưa bọn họ phủ kín, mới khỏi bị kim quang đốt thể chi hình. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 116: Troll Diêm La Vương

Trận này là bọn hắn tiến vào luyện ngực sau khi đánh sơ nhất một trận, thế nhưng có “Bích Không Lăng” bảo vệ sau khi, ngược lại thành thoái mái nhất một trận.

Chỉ đợi thời gian vừa đến, Tha Môn Tiện xông vào vào cửa teleport, tiến vào trong trận.

Tiến vào trận này bên trong, Tam Nhân Bất cảm giác hơi kinh ngạc, Phu Dịch không khỏi Hoài Nghi Thị không phải Vệ Tử Dạ suy tính sai lầm, thế nhưng này dương chính phản ngũ hành đại trận tổng cộng mới 12 cái trận nhỏ, trước mắt này cực kỳ giống thô trận trận chiến, quả thật có chút làm người hoài nghi, dù sao bọn họ đã xông qua dương hai loại thô trận.

Phu Dịch chưa hỏi, nhưng có Trương Thiên Vũ nghi ngờ nói “tiền bối, ngũ hành tương sinh tự hắn là kim thủy mộc lửa đất, nơi này hắn là thủy trận mới đúng, làm sao lại là một mảnh bã đá”

Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt này một tòa loạn thạch cao chót vót bã đá, đồng dạng hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng khi hắn thấy rõ cái kia trên bã đá vô số sinh hồn trong khi ôm đầu lăn lộn, mỗi người trên mặt đều biểu hiện ra một loại cực kỳ thống khổ đơn, có mặt mà ủ rũ, có đổ mồ hôi như mưa, Hữu Đích Thanh gân nổi lên, thế nhưng mỗi một người bọn hắn đều là đang run rẩy, phảng phất cực kỳ thống khổ.

Hơn nữa tinh tế đã nghe Thính Chi dưới, bên tai mơ hồ có một chút âm thanh.

Cẩn thận nghe một chút, chỉ nghe tiếng này hóa ra là cực kỳ dễ nghe dây cung trúc có tiếng, trận này dây cung trúc có tiếng khi thì như là cao sơn lưu thủy bình thường nước chảy xiết thăng xuống dưới, khi thì như là dòng suối nhỏ bình thường chế nhạo dòng nước nhỏ róc rách, khi thì lại như biển rộng bình thường sóng lớn mãnh liệt, để cho người ta lưu luyến quên về.

“Tiền bối” Vệ Tử Dạ trong tai đột nhiên xuất hiện một tiếng dường như sấm sét nổ vang, lại là Trương Thiên Vũ thi triển thiên sư một mạch bí truyền tiên pháp “rồng gầm”

“Làm sao” Vệ Tử Dạ đang nghe được Thư Sướng, đang sắp thời khắc, lại bị Trương Thiên Vũ quấy rối, trong lúc nhất thời có chút không vui.

Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, không khỏi cau mày, làm ra một cái lau miệng động tác, sau đó chỉ chỉ mỏ của Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ trong lòng đang có hỏa khí, thế nhưng coi như có chút lý trí, đưa tay lau miệng thời gian, cảm giác được ngoài miệng tựa hồ có hơi dính nhơm nhớp gì đó, đưa tay đặt ở trước mặt, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, không biết là lúc nào, khóe miệng của hắn lại chảy ra 1 chảy đỏ tươi máu, hắn lại không biết là

Vệ Tử Dạ lúc này mới chợt hiểu ra, vội vàng hướng Trương Thiên Vũ đạo “suýt nữa mắc lừa, thật là đáng chết.”

Trương Thiên Vũ không hiểu nói “đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ là chớp mắt công phu, tiền bối lại miệng phun máu tươi, hơn nữa sắc mặt cực kỳ dữ tợn, cùng này ác Hồn độc nhất vô nhị.”

Vệ Tử Dạ cực kỳ nghẹn ngào nói “đây đúng là trận này chỗ lợi hại, vừa mới lõi tai phảng phất truyền qua một trận cực kỳ dễ nghe dây cung trúc có tiếng, dùng tâm linh Thính Chi dưới lại vừa phát không thể thu thế, xem ra này thủy trận huyền diệu ngay ở nơi đây.”

“Nước này cùng âm có quan hệ gì” Trương Thiên Vũ không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói “Cái kia dây cung trúc có tiếng tấu chính là dòng nước có tiếng, đi chính là nước chảy đá mòn đạo pháp, mặc cho ngươi có vạn năm đạo hạnh, nếu như không có đề phòng, cũng sẽ hủy ở cái kia dòng nước nhỏ róc rách có tiếng bên trong.”

“Nha may mà” đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên phát hiện Phu Dịch chẳng biết lúc nào đã ngã xuống đất trên, trong miệng thốt ra một bãi lớn máu tươi, đục run rẩy, đang ôm đầu thống khổ khóc thét.

Cũng chính là này một tiếng khóc thét đã kinh động Trương Thiên Vũ, Trương Thiên Vũ kinh hãi đến biến sắc, đang muốn thi triển rồng gầm thời gian, lại nhìn thấy Chu Tước khẽ mở Chu Tước, trong miệng liên tục phát sinh ba tiếng lanh lảnh tiếng kêu, “biubiubiu”

Theo Chu Tước ba tiếng kêu to, Phu Dịch run rẩy thể rốt cục bình phục lại, khuôn mặt cũng từ dữ tợn khôi phục bình thường, Trương Thiên Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Phu Dịch rất nhanh tỉnh lại, lâm lét nhìn trái phải một phen, sau đó nhìn thấy trên mặt đất máu tươi, này mới phản ứng được, không khỏi nghĩ mà sợ “thực sự là thật là đáng sợ”

Sau đó, Phu Dịch đối với Chu Tước nói lời cảm tạ, Chu Tước nhếch miệng mỉm cười, liền lại không phản ứng, làm cho Phu Dịch không nói gì.

“Kế tiếp chính là trận gì” Trương Thiên Vũ hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói “nếu như không ai quấy rối nói, kế tiếp chính là trận, cũng chính là tù Diêm Quân nhà muội địa phương.”

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên mạnh nhớ tới một cái quan trọng sự tình, lập tức kinh hãi nói “các ngươi có ai biết Diêm Quân muội muội dung

mạo ra sao”

Phu Dịch này vừa ra, Vệ Tử Dạ cùng Trương Thiên Vũ hai người mặt lập tức một mảnh trăng bêch

Hắn là lần này luyện ngực bạch xông

“Làm sao bây giờ” Phu Dịch vội vàng nói.

Vệ Tử Dạ dùng sức nắm chặt quả đấm một cái, hiển nhiên nội tâm cũng cực kỳ không cam lòng, sau đó cắn răng nói “đã xông tới đây, đoạn không có liền như vậy thối lui đạo lý, chúng ta đi vào trước nói lại, vạn nhất trong trận chỉ có mấy Hồn, thằng thắn toàn bộ lấy đi chính là.”

“Vạn nhất cũng như là phía trước bình thường có mấy trăm hơn ngàn đầu dù sao dương chính phản ngũ hành đại trận này đây dương đại trận làm trụ cột.” Trương Thiên Vũ nhắc nhở.

Vệ Tử Dạ chau mày, không thể làm gì đạo “vậy thì toàn bộ lấy đi.”

Trương Thiên Vũ nghe đến Vệ Tử Dạ như thế đối sách không đúng hoảng hốt, tùy tiện nói “nếu là đem trong trận sinh hồn toàn bộ lấy đi, trước tiên không nói đóng giữ những người tu ma có thể hay không mặc chúng ta đi ra ngoài, chính là này mấy trăm hơn ngàn sinh hồn, không có đại trận áp chế, chúng ta cũng không trấn áp được.”

Phu Dịch lúc này cũng là cực kỳ căm tức, này Diêm La Vương chính là cái thiếu thông minh, làm cho bọn họ tới cứu người lại cũng không nói trường ra sao, ít nhất ngươi cũng giống như trận đồ, cho bức tranh a

Đây rõ ràng chính là một việc vụ án không đầu mối, ngươi nhọc nhăn khổ sở vì hắn kinh thành cáo ngự trạng, nhận hết muôn vàn đau khổ, rốt cục mặt thấy vây hoàng đế, hoàng đế cũng đáp ứng án này phúc thẩm, cho ngươi một công bằng công chính kết quả, thế nhưng lúc này ngươi mới phát hiện, căn bản cũng

không có lưu lại người này phuơng thức liên lạc, cũng không biết người này nguyên quán nơi nào, vô hình gian hoàng đế còn tưởng rằng người là đứa hắn đứa bỡn, lại là phạm vào tội khi quân, tự dưng bị liên lụy, may mắn không chết đi đày trở lại quê hương gặp lại người này việc, rồi lại nói người sự tình không làm tốt, quả nhiên là hai con không phải người.

“Bỏ đi, còn là vào xem một chút đi” Phu Dịch trong lòng mặc dù căm tức, thế nhưng Vạn Lý Trường Thành đã đi rồi 9,999 dặm, cũng không kém bước này.

Vì vậy, đợi Vệ Tử Dạ một lần nữa suy tính đến nối đường ray dương thời gian sau, đoàn người xông vào cửa teleport, tiến vào trong trận.

“Khà khà, không tệ lăm, lại thật bị các người xông vào.”

Vừa mới vào trận, liền nghe đến một dương kỳ quặc âm thanh.

Ba người định thần nhìn qua, chỉ thấy nơi này tia sáng yếu ớt, vô cùng trống trải, cũng không có luyện hồn thảm trạng, có điều trước mặt đúng là đứng ba cái người đàn ông trung niên.

Ba người này nhìn qua cao độc nhất vô nhị, đều có tám thước một hai, khoác hắc bào huyền y, chân đẹp màu đen giày bó, đầu kéo đạo búi tóc, mỗi một chắp ba thước trường kiếm, Lập Liệt đứng ở bốn người trước ngoài...trương.

Vệ Tử Dạ chỉ liếc mắt nhìn, liền nhận ra ba người này chính là năm đó cùng Ma tộc đại chiến thời gian, máu Tu La Trần Công Phó xuất linh bốn vị ma thần bên trong ba vị, ba vị này ngàn năm trước liền có tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi.

Có điều người tu ma cùng người tu tiên bất đồng, Vệ Tử Dạ mặc dù đọc nhiều sách vở, chỉ có đối với người tu ma này không hiểu nhiều lăm, ba người cứ như vậy thoái mái đứng ở trước mặt hắn, hắn lại không biết được những người này bây giờ rốt cuộc là cái gì tu vi.

Nói chuyện chính là ở trong người nọ, chỉ thấy người này lông mi đứng chổng ngược, xương gò má hơn xa người thường cao hơn rất nhiều, rõ ràng nhất chính là trên mặt cái kia vết sẹo, Vệ Tử Dạ nhớ tinh tường, đạo này kiêm thương chính là Huyền Thanh thương nhân lưu lại, người này chính là Trần Công Phó môn hạ đại đệ tử Thái Kinh.

“Nguyên lai là Thái Đạo Hữu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, thắt kính thắt kính.” Lúc này xác thực lúc không phải cùng máu Tu La Trần Công Phó khai chiến thời khắc, huống hồ lúc này nơi dương chính phản ngũ hành đại trận vừa là địa bàn của bọn họ, coi như ra tay quá nặng cũng là cho bọn họ bất lợi, huống chi lúc trước bọn họ đã có tính kế, nếu coi là thật bị Trần Công Phó dưới trướng bốn vị này ma thần phát hiện, liền nghĩ biện pháp cùng với đàm phán, bất luận có thể hay không cứu lại Diêm La Vương nhà muội, đều không trọng yếu, quan trọng chính là nhất định phải bảo toàn chính bọn họ.

Thái Kinh vừa nghe không khỏi sững sốt, không ngờ rằng trước mắt này mấy cái len lén lén vào tiểu tặc lại biết hắn, trong lòng nghi hoặc không thôi, lập tức cười lạnh một tiếng nói “đã nhận thức ta Thái mỗ, nói vậy cũng không phải hạng người vô danh, cho biết tên họ, lưu ngươi toàn thây.”

Này cuồng khiến Phu Dịch lòng lửa giận, đang muốn thả làm, đều có Trương Thiên Vũ một cái tay đặt tại trên vai của hắn, hướng hắn nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Phu Dịch tự nhiên cũng biết, bây giờ bọn họ ở dưới mái hiên, có thể nào không cúi đầu

Huống hồ lúc trước đã nói cẩn thận, nếu là bại lộ đi trước đàm phán, lúc này đơn giản là một câu nói liền ra tay quá nặng, trước tiên không nói bọn họ có mấy phần thắng, mặc dù là thắng rồi cũng hắn là thắng thảm, hơn nữa tại đây luyện ngục bên trong, cũng chưa chắc có thể thắng.

Phu Dịch chỉ phải mạnh mẽ đem bên trong lửa giận áp chế, mà nghe Vệ Tử

Dạ chu toàn.

Vệ Tử Dạ đối với này tự nhiên cũng là vô cùng phẫn nộ, thế nhưng là còn là giả trang ra một bộ tươi cười nói “Thái Đạo Hữu nỗi danh tú hải ai dám không nhìn được.”

Thái Kinh tay phải cái kia xấu xí, giữ lại râu dê, trường một đôi ba mũi mắt tên hèn mọn, chính là Tam sư đệ của Thái Kinh Hồng Thừa Trù, nghe nói Vệ Tử Dạ nịnh nọt, không tự hào nói “đó là, bằng vào ta Đại sư huynh bây giờ đậm chân một cái, toàn bộ Thần Châu đều sẽ run ba cái phần chia, tự nhiên là không người không biết, có điều ngươi này tiểu đạo sĩ ngựa này đúng là đập không sai, đạo gia ta thật là yêu thích.”

Này vừa ra, &# 32; ba người nhất thời cảm giác bên trong tinh lực bốc lên, nếu không có phản ứng nhanh, e sợ lại muộn phun ra một vài không tốt gì đó, như vậy liền chướng tai gai mắt.

Vệ Tử Dạ mạnh mẽ đem này cỗ bốc lên khí đè xuống, lại cỗ gắng tươi cười nói “đó là tự nhiên, hồng đạo hữu tên đồng dạng như sấm bên tai.”

Hồng Thừa Trù bị Vệ Tử Dạ này 1 khen tặng, đuôi lập tức liền vĩnh đến trời lên, lập tức mừng lớn nói “nguyên lai ngươi liền đạo gia cũng nhận biết, không tồi không tồi.”

Thế nhưng, Thái Kinh lại đối với cái này có nghi ngờ, này không hiểu ra sao len lén lén vào ba người, nhưng lại nhận được bọn họ, rõ ràng chính là trước đó từng làm điều tra, hơn nữa vừa vặn trước ở thây lúc độ kiếp, chẳng lẽ là đối với sứ phụ bất lợi

Nghĩ đến đây, Thái Kinh mặt lập tức chìm xuống, hờ lạnh một tiếng nói “Ngươi rốt cuộc là ai, đến ta luyện ngực vì chuyện gì”

Vệ Tử Dạ cười cười nói “ngược lại cũng không phải đại sự gì, chỉ là chịu đựng Cửu U cảnh Diêm La Vương Thang Bân nhờ, thỉnh cầu lệnh sư Huyết tu

La tiền bối đem Diêm Quân nhà muội phóng thích.”

“Ngươi là Cửu U cảnh người” Thái Kinh nghe nói này, 1 lại thâm thúy có thân con ngươi không ở tại Vệ Tử Dạ trên đảo quanh. Chương tiết nội dung đang cố gắng khôi phục bên trong, mời mọc sau đó lại phỏng vấn. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 117: Lò Tà Tu

Chỉ thấy Vệ Tử Dạ một thân nho áo phong độ nhanh nhẹn, tiên phong đạo cốt, tú sáng anh tuấn, quanh thân khói tím lượn lờ, trên đỉnh hình như có Tam Hoa như ẩn như hiện, Tái Quan Nhan mặt, chỉ thấy một đôi con mắt sáng sủa thâm thúy, mơ hồ trong lúc đó hình như có từng tia từng tia hết sạch lẩn trốn, rõ ràng là một phái Kim Tiên Mô dạng, nơi nào có một tia âm u quỷ khí.

Lại nhìn sau người hai người, tay trái thiếu niên thân thể giả bộ một thân cũ nát đạo bào, phát hệ kim quan, dáng dấp mặc dù chỉ có Thập Ngũ sáu tuổi, nhưng là khí vũ hiên ngang, thấy thế nào đều là một khối vàng chưa luyện, tốt nhất vật liệu tu đạo bại hoại, đợi một thời gian, nhất định có thể ở tu giới rực rỡ hào quang.

Tay phải Thiếu Niên Tựu càng không được hiểu rõ, chỉ này ấy trên người mặc màu lam đậm áo dài, tóc dài xõa vai dùng một cái đai đen kéo với sau đầu, mày kiếm mắt sao, cùng Dạng Thị Thập Ngũ sáu tuổi dáng dấp, thế nhưng đứng ở nơi đó phảng phất một ngọn núi cao, rất có vài phần kinh người khí thế, đây tuyệt đối không phải Địa Tiên Cảnh tu sĩ nên có khí thế!

Phục nhìn ấy mặt mày, chỉ thấy trong tròng mắt mơ hồ trong lúc đó xuyên qua bắn ra một tia huyền diệu khó hiểu thần vận.

Thái Kinh không thấy hơi kinh ngạc, lại nhìn Trạm Vu Thiếu sau sau khi cô gái, nàng này càng thật!

Chỉ thấy ấy trên người một bộ đồ sa, bên hông buộc một cái màu vàng sợi tơ, ba búi tóc đen tung bay trên hai bờ vai, quanh thân bị một tầng loáng thoáng màu đỏ Linh Vụ bao phủ, dùng tu vi của hắn lại không thể nhìn rõ ấy dung mạo,

thể nhưng trong mơ hồ nhưng cũng có thể cảm giác được, Linh Vụ bên dưới che giấu tuyệt đối là một bộ nghiêng nước nghiêng thành dung nhan, hơn nữa quan trọng nhất chính là, dùng tu vi và của Thái Kinh tầm mắt, lại sững sốt không nhìn ra thiếu nữ này tu vi.

Cả người đứng ở nơi đó, phảng phất trời xanh bình thường cao cao không thể với tới, Hựu Như Không linh bình thường hư ảo phảng phất căn bản lại không tồn tại vậy.

Thái Kinh đang kinh hãi thiên hạ khi nào trở ra trước mắt bốn vị này thần bí khó lường nhân vật thời gian, Vệ Tử Dạ cười nói: “Bần Đạo Thường ở xanh đồi, lúc trước ghi nợ Cửu U cảnh Diêm La Vương Thang Bân một lớn lao ân tình, chỉ phải liếm Kiếm Tiên Lai luyện ngục, chỉ phải đã đến Huyết tu La tiền bối nơi đây lấy một cái nhân tình.”

Vệ Tử Dạ ngữ trong lúc đó đã là từ thấp ba phần, coi như là cho hết trước mắt ba người này mặt mũi, có điều dùng tu vi của hắn như vậy thấp tư thế, ngược lại để Thái Kinh người trước mắt tuyệt đối không phải tu sĩ tầm thường, tùy tiện nói: “Tức Nhiên Thị Lai này Lý Thảo Nhân tình, đạo hữu hết lần này tới lần khác không muốn tiết lộ tục danh, nhưng cũng Phi Vi Khách chi đạo.”

Vệ Tử Dạ lập tức cười nói: “Bần đạo ngược lại không Thị Cố ý ẩn giấu, chỉ là tại hạ Danh Húy Thực ở là bình thường rất, không biết là Hữu Khả đã nghe nói qua Vệ Tử Dạ?”

“Vệ Tử Dạ!” Vệ Tử Dạ một khi nói ra tục danh, ba người đều là hít vào một ngụm khí lạnh.

Hồng Thừa Trù trong lòng không khỏi thầm mắng một tiếng nói: Cái này còn bình thường, ngươi nếu bình thường, chúng ta tính là gì!

Nhưng có Thái Kinh lĩnh hai vị sư đệ vội vàng thi lễ nói: “Nguyên lai là Yêu Hoàng bệ hạ, lại là bần đạo mắt vụng về, thất lễ Chi Tội mong rằng bao dung.”

Vệ Tử Dạ tự nhiên biết,

Song phương quan hệ mặc dù không coi là thâm cùu đại hận, ngàn năm trước nhưng cũng là đối địch trận doanh, mặc dù Chi Hậu Thiên năm không có gút mắc, nhưng cũng tuyệt đối Đàm Bất trên thân thiện, đối phương khách khí như thế bất quá là lời khách sáo, không thể coi là thật.

Vì vậy Vệ Tử Dạ cũng liền lễ nghi đạo: “Không mời mà tới, đã là quấy rầy, chỉ là không biết Huyết tu La tiên bối có thể ở chỗ này, Lao Phiền Kỷ cái đạo hữu tiến cử một hai.”

Thái Kinh cười nói: “Thật sự xin lỗi, Gia sư hôm nay ứng phó Ma tôn mời mọc đi tới ma cung dự tiệc, vừa vặn vắng mặt, chỉ là 1 sinh hồn mà thôi, bần đạo còn Tố Đắc Chủ, liền bán đạo hữu cái mặt mũi cũng không sao.”

Này vừa ra, ba người mừng rỡ trong lòng, Vệ Tử Dạ vội vàng nói: “Vậy làm phiền đạo hữu, ngày khác nếu là đạo hữu có cần phải tại hạ, tại hạ tất đem hết toàn lực giúp đỡ, tuyệt không ăn.”

“Bệ hạ thực sự là quá khách khí, xin hỏi bệ hạ muốn người họ gì tên gì, bần đạo cũng tốt làm bệ hạ tìm tới.” Thái Kinh hỏi.

Thế nhưng thì vấn đề này, ba người lúc trước đã ở trong lòng đem Diêm La Vương Thang Bân mắng mỏ máu chó xộc lên đầu, mắt thấy sắp sửa công thành thời gian, lại còn thật là xấu ở việc này bên trên, Vệ Tử Dạ chỉ phai nghẹn ngào nói: “Bần đạo nhất thời đi vội vàng, quả thật đã quên tìm hỏi Diêm Quân xá muội họ tên.”

“Hả……” Thái Kinh chần chờ sau một lát nói: “Na Tương vẻ ngoài dù sao cũng nên nhận biết?”

Vệ Tử Dạ vừa nghe, trong lòng lập tức giống như một vạn con dê còng đang chạy như bay, lại đem Diêm La Vương mắng mỏ máu chó xộc lên đầu, chỉ là bộ mặt lại vẫn như cũ bảo trì một bộ khuôn mặt tươi cười, “thật sự là lúng túng rất

a, chạy vội vàng, đã quên hướng về Diêm Quân yêu cầu bức họa.”

Thái Kinh vừa nghe lập tức liền cảm thấy được này Vệ Tử Dạ căn bản là đang đùa bỡn hắn, chọn ở nay ngày trước Lai Tất Nhiên là muốn thừa dịp thây ứng kiếp thời gian đi đánh lén việc, mà đây cứu người việc, rõ ràng chính là bị phát hiện sau khi lấy cớ.

Thái Kinh còn chưa nói chuyện, nhưng có mặt khác cái kia gầy nếu da bọc xương, sắc mặt trắng bệch sư đệ Thạch Kính Đường hờ lạnh một tiếng nói: “Yêu Hoàng các hạ hắn là đùa bỡn ta sư huynh đệ ba người!”

Vệ Tử Dạ cũng phiền muộn đến cực điểm, đối phương nói như vậy cũng không phải không có lý, dù sao này làm cứu người mà đến, tục danh không biết, tướng mạo không nhìn được, tới cứu là ai, đây không phải là đùa bỡn người sao?

Vệ Tử Dạ chỉ phai cười khổ một tiếng nói: “Việc này chính xác trăm phần trăm, lúc này Diêm Quân thủ hạ cao lớn phán quan còn ở bên ngoài ba dặm chờ, mấy vị đạo hữu nếu không tin, đều có thể theo ta tiến đến vừa hỏi liền biết thật giả, hoặc là tra một chút vị nào cô nương là từ một đạo nhân trong tay tác đến, sẽ tìm hỏi một chút dòng họ cũng không khó tìm.”

Hồng Thừa Trù lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Này luyện ngực bên trong trăm vạn sinh hồn, trong đó phái nữ liền có hơn bốn mươi vạn, bệ hạ này đến thật làm cứu người?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Huyết tu La tiền bối oai trấn Cửu Châu tứ hải, Tứ Tiền đạo hữu càng công tham tạo hóa, bần đạo mặc dù học được một chiêu nửa thức, nhưng cũng tuyệt đối không thể trong lúc rảnh rỗi ở chỗ này nhàn hạ đùa bỡn.”

Vệ Tử Dạ cùng Hồng Thừa Trù đang cãi cọ trong lúc đó, Thái Kinh lại là trong lòng có định luận.

Hắn đã tin này Vệ Tử Dạ này đến đích xác không phải ám hại máu Tu La, bởi

vì Vệ Tử Dạ vừa mới vậy vừa nói, mạnh muôn lên ở hơn 1,300 năm trước, hắn đích xác bắt được qua một cô gái, chính là lúc đó một vị thế gian một vị thanh quan muội muội, mà cô gái kia cũng giống như đích xác họ Thang, chỉ là nếu là đừng nữ tử, hắn còn làm đạt được chủ, muôn nói nàng này, hắn có thể liền thì không làm chủ được.

Đây là vì sao?

Nguyên lai, cái gọi là người tu ma cũng không phải thể nhân nhận thức chỉ là ngưng luyện sát khí đơn giản như vậy, này thuần túy là cái lầm lẫn.

Cái gọi là người tu ma sửa cũng không phải Ma tộc công pháp, mà là đến từ một bộ phi thường cổ xưa, mà đã không biết ấy ngọn nguồn sách cổ, tên là “đại đạo Hỗn Nguyên quyết”.

Có điều này tịch hiện thế thời gian đã không phải hoàn chỉnh kinh văn, dựa theo quy tắc chung nên có 4 thiên mới đúng, căn cứ thứ tự trước sau nên làm “Huyền Minh 9 sát thiên”, “Lạc Uyên thông thiên thiêng”, “Vô Cực Thái Hư thiên” cùng với “đại đạo Hỗn Nguyên thiêng”.

Có điều, bây giờ truyền lại đời sau lại chỉ còn lại “quy tắc chung” Cùng nửa bộ “Huyền Minh 9 sát thiên”.

Thế gian 1 chảy ròng có một truyền thuyết, chính là này “đại đạo Hỗn Nguyên quyết” chính là trong thiên địa duy nhất một bộ tu thành thánh nhân cảnh công pháp, mặc dù truyền thuyết này hư ảo đến cực điểm, thế nhưng mấy ngàn năm qua, vô số người tu ma chỉ dựa vào này “đại đạo Hỗn Nguyên quyết” bản thiếu, liền có thể với trăm năm trong vòng đạt được tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, nghĩ như thế, công pháp này ngược lại cũng quả thật có ấy huyền diệu vị trí.

Mà đây “Huyền Minh 9 sát thiên” bản thiếu, sửa chính là thiên địa này sát khí, sửa chính là thiên địa này vạn vật gian khí mạch, dùng chín loại quý dị sát khí hàm cái uy mãnh đến cực điểm linh khí trận, cuối cùng dùng bất đồng sát khí

kết hợp, cũng có thể diễn sinh ra uy lực to lớn vô số công kích uy lực.

Mà vừa vặn Ma tộc tu hành cũng là nuốt chửng một loại tên là “ma khí” địa mạch sát khí, ma thạch quặng mỏ thu thập chính là này “ma khí” Chỗ hóa thành “ma thạch”.

Kể từ đó, thế nhân cùng cho rằng người tu ma tu công pháp làm Ma tộc công pháp, nhưng cũng là sự tình đến có nguyên nhân, đều không phải là không có bên trong sinh khẩu, bỗng dưng bịa đặt.

Mà máu Tu La Trần Công Phó làm như mấy ngàn năm qua người tu ma bên trong kiệt xuất nhất thiên tài, lại miễn cưỡng phá vỡ người tu ma mấy ngàn năm qua ràng buộc, một lần đột phá đạt được giống như là kim tiên cảnh tu vi, chỉ tiếc này “Huyền Minh 9 sát thiên” gần như nửa bộ mà thôi, vừa vặn thiếu một sát.

Cho nên tại đây trăm ngàn năm qua, máu Tu La không dứt tìm kiếm trong thiên địa chí âm chí tà khí dùng đảm nhiệm thiếu hụt này 1 sát, chỉ là thử vạn ngàn biện pháp, vẫn đang không được ấy pháp môn.

Thiên đạo chí công, mặc dù là đối với như vậy làm ác đa đoan tà ác hạng người, vẫn như cũ đồng dạng đưa cho bọn họ một đạo sinh cơ.

Việc này nói đến nhưng cũng là một đoạn cơ duyên xảo hợp, máu này Tu La đại đệ tử Thái Kinh ở đi vào ma đạo trước khi, chính là cho là một thanh danh hiển hách bằng môn “Bách hoa cốc” đệ tử tinh anh, môn phái này vốn cũng là danh môn chánh phái, bèn là tiên đế Hiên Viên đạo thống.

Nhiều biết, Tiên đế Hiên Viên cùng Cửu Thiên Huyền Nữ dùng song tu thành đạo, thành tựu Tiên đế cảnh, lưu lại “ngự nữ tâm kinh”.

Cho nên này “Bách hoa cốc” làm như Tiên đế đạo thống tự nhiên cũng là đi song tu chi đạo, chỉ là bọn họ một đời không bằng một đời, hoàn toàn không có cách nào lĩnh ngộ chánh thức âm dương đại đạo, ngược lại ở mấy ngàn năm qua

trong truyền thừa đem “ngụ nữ tâm kinh” sống sinh đổi đổi thành “lò thuật”, tức là đem khác phái luyện thành lò, màu mỡ ấy âm khí hoặc dương khí để bản thân sử dụng.

Mặc dù cùng Tiên đế Hiên Viên truyền xuống song tu chi đạo đi ngược lại, đi hoàn toàn là tốn người lợi đã chi đạo, nhưng cũng vẫn tính là đạo âm dương, lại thật đúng là thành tựu một môn bàng môn tà đạo thuật “lò thuật.”

Làm như “Bách hoa cốc” đệ tử tinh anh, Thái Kinh tự nhiên là thuật này bên trong người nổi bật, mà Thang Bân muội canh tiếc nuối nếu chính là bị hắn bắt đi, luyện thành lò.

Sau đó trăm năm gian, Thái Kinh không dứt đem 100 dư thừa nữ tử luyện thành lò, trong đó cũng không thiếu huyền môn nữ đệ tử.

Rốt cục có một ngày sự việc đã bại lộ, Thái Kinh ở không biết chuyện dưới tình huống đem lúc đó Thanh Thành chưởng môn thanh dương tử hòn ngọc quý trên tay luyện thành lò, thanh dương tử biết việc này sau khi giận không nhịn nổi, lúc này suất môn hạ 3000 đệ tử, và mời Nga mi, Không Động các loại mấy cái thân thiết môn phái cùng trên Bách hoa cốc cần người.

Đáng tiếc bách hoa dạy giáo chủ chuông thiếc đồng người này làm người tự đại, nhưng lại cực kỳ tự bênh, vì vậy cùng huyền môn bao nhiêu phái triển khai một hồi đại quyết chiến, cuối cùng bị diệt môn.

Mà Thái Kinh cũng bị trở thành chó nhà có tang chạy trối chết, cũng là người này mạng không có đến tuyệt lộ, cũng coi như là cơ duyên xảo hợp, lại gặp được bởi vì vô số lần thử nghiệm tìm kiếm cuối cùng 1 sát lúc, làm hết thương thiên hại lý việc, bị một vị ẩn thế cao nhân đuổi giết máu Tu La Trần Công Phó.

Thái Kinh cũng là khéo léo người, biết được Trần Công Phó việc sau liền dâng lên lò thuật, vậy mà này “Huyền Minh 9 sát thiên” bên trong thiếu hụt 1 sát, quả nhiên là nữ tử nguyên âm Huyền sát, Trần Công Phó lúc này còn lại 8 sát đã tu luyện đến đại viên mãn, một khi tu hành âm dương thải bổ thuật, lại

một lần đột phá ràng buộc!

Mà lúc đó Trần Công Phó cũng như là chó nhà có tang trong khi thoát thân, tự nhiên không dám ngày càng rắc rối, tu hành âm dương thải bổ thuật lúc, chính là mượn lò của Thái Kinh, mà vị này lò, hảo chết không chết vừa vặn chính là canh tiếc nuối yếu.

Canh tiếc nuối yếu làm như vị thứ nhất của Trần Công Phó lò, vừa vừa vặn trợ giúp hắn đột phá tu vi, làm kỷ niệm, canh tiếc nuối yếu liền bị Trần Công Phó trấn áp với tím trong phủ, mặc dù sau đó cũng luyện thành vô số tôn lò, thế nhưng chỉ có canh tiếc nuối yếu vị này lò vẫn càng thêm, xưa nay từ bỏ.

Cho nên nói của người khác, Thái Kinh Tố Đắc Chủ, chỉ có này canh tiếc nuối yếu, hắn lại là thương mà không giúp được gì.

Vì vậy, mặc cho Hồng Thừa Trù cùng Vệ Tử Dạ một phen cãi cọ, hắn nhưng cũng không thèm nhắc lại.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ là ai cơ chứ?

Dựa vào áy sắc mặt, liền đã đoán ra Thái Kinh tất nhiên là biết việc này, vì vậy không muốn cùng Hồng Thừa Trù cãi cọ, trực tiếp đối với Thái Kinh nói: “Đạo Hữu Khả là nhớ tới như vậy canh họ nữ tử?”

Vệ Tử Dạ đã hỏi ra lời, Thái Kinh cũng là cảm thấy không cần phải ẩn giấu, lập tức đem việc này đầu đuôi câu chuyện nói ra.

Phu Dịch vừa nghe lúc này giận dữ nói: “Đối với máu Tu La tới nói, bất quá là một vị có cũng được mà không có cũng được lò mà thôi, thế nhưng đối với Diêm Quân lại là chí thân! Các ngươi.....”

Thế nhưng Phu Dịch chưa rơi, liền có Thạch Kính Đường giận dữ nói: “Ngươi tính là thứ gì, cũng dám ở ta luyện ngực kêu la om sòm!”

Phu Dịch đang định cãi lại, nhưng có Vệ Tử Dạ đem ngăn cản, sau đó đối với

Thạch Kính Đường nói: “Tiểu bối không giữ mồm giữ miệng, mong rằng Thạch đạo hữu bao dung.”

Thạch Kính Đường tự nhiên nhận biết Vệ Tử Dạ thiên yêu cảnh tu vi, hơn nữa hắn bèn hiện nay vạn yêu đứng đầu, tự nhiên không muốn xé rách thể diện, lập tức hừ lạnh một tiếng không thèm nhắc lại.

Vệ Tử Dạ gấp ấy không muốn tính toán, vội vàng hướng Thái Kinh nói: “Việc này đích xác có chút phiền phức, đã đạo hữu không làm chủ được, đợi ngày khác Huyết tu La tiên bối trở về thời gian, bần đạo trở lại đòi hỏi chính là.”

Thái Kinh gặp Vệ Tử Dạ cũng không có cố ý yêu cầu, mà có thối lui chi tâm, mặc dù trong lòng đối với này một nhóm người tự tiện xông vào luyện ngực có điều bất mãn, thế nhưng lúc này máu Tu La trong khi ứng kiếp, dùng ba người bọn hắn thực lực cho dù là lợi dụng đại trận, cũng rất khó đem Vệ Tử Dạ ba người này lưu lại, hơn nữa vạn nhất thất thủ, càng có ngã xuống hiểm.

Tả hữu cân nhắc sau khi, Thái Kinh cười nói: “Không có thể giúp đỡ bệ hạ, bần đạo trong lòng thật sự là xấu hổ rất, đã bệ hạ phải đi, cái kia liền do bần đạo tự mình đưa tiễn, cũng coi như là tận tình địa chủ một phen.”

Vì vậy hai người lại một là trận khách sáo sau khi, Thái Kinh dẫn đoàn người tiến nhập một cái bí đạo.

Lúc này dù sao thân ở luyện ngực, ba người tự nhiên không dám khinh thường, mỗi loại vận chuyển huyền công hộ thể, bất cứ lúc nào đề phòng Thái Kinh bọn người ngầm thi độc thủ.

Có điều, Thái Kinh bọn người quả thật không có cùng bọn chúng xé rách thể diện tâm tư, dọc theo bí đạo đi rồi ròng rã một phút, mãi đến tận bọn họ gặp lại tinh không thời gian, thế mới biết đối phương căn bản không có làm khó dễ bọn họ ý tứ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Vệ Tử Dạ lập tức thi lễ nói: “Làm phiền Thái đạo hữu tự mình đưa tiễn, bần

đạo thực sự là xấu hổ, ngày khác đạo hữu nếu là nhàn tản thời gian, kính xin dời bước ta Thanh Khâu Sơn, bần đạo vừa vặn cất giấu một chút trà ngon rượu ngon, mời mọc đạo hữu đánh giá!” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 118: Thay Trời Hành Đạo

Thiên Tài Bản đứng địa chỉ: []s..! Không có quảng cáo!

Thái Kinh vội vàng mừng lớn nói: “Sớm nghe nói về Thanh Khâu đứng đầu yêu thích cất giấu rượu tiên nước thánh, chỉ tiếc lúc trước không người tiến cử, hôm nay bệ hạ đã nói như vậy, bần đạo đã có thể tưởng thật!”

“Ha ha ha! Đó là tự nhiên, bần đạo từ trước đến giờ 1 cửu đỉnh, bạn đạo chỉ để ý đến chính là.” Vệ Tử Dạ cười nói.

Hai người vừa là một phen khách sáo, chỉ là song phương trong lòng đều rõ ràng, cái này còn coi là thật chính là khách sáo mà thôi, không thể coi là thật!

Thái Kinh chính là tiếng xấu lan xa đồ đệ, đương nhiên sẽ không đi Thanh Khâu Sơn Thần Hoàng Điện tự đòi không thú vị, nếu như coi là thật đầu óc nhất thời xuyên qua đậu lại đi Thanh Khâu Sơn làm khách, Vệ Tử Dạ chiêu đãi hắn cũng tuyệt đối không phải cái gọi là rượu ngon trà ngon, tất nhiên là đao thương gậy gộc.

Như thế một phen khách sáo sau khi, song phương lúc này mới mỗi loại rời đi, Thái Kinh sư huynh đệ ba người tự nhiên trở về luyện ngực, mà Vệ Tử Dạ bọn người tự nhiên cũng là cùng cao lớn phán quan hội hợp.

“Bệ hạ việc này có thể thuận lợi?” Cao lớn phán quan xa xa nhìn đến Vệ Tử Dạ bọn người quay lại, vội vàng hiện thân tìm hỏi.

Vệ Tử Dạ không thấy có chút lúng túng, lập tức đem sự tình tất cả quá trình báo cho cao lớn phán quan.

Cao lớn phán quan nghe xong chỉ phải bất đắc dĩ thở dài nói: “Không ngờ rằng cư nhiên như thế.”

Vệ Tử Dạ đồng dạng thở dài nói: “Lần này không thể cứu ra Diêm Quân muội, bản tôn trong lòng thật sự có chút áy náy.”

Cao lớn phán quan thở dài nói: “Còn đây là số trời gây ra, không oán được bệ hạ, đã như vậy, tiểu nhân vậy thì liền trở về phục mệnh, một ngày một đêm qua, nói vậy Diêm Quân cũng chờ cuồng lên.”

“Cái gì? Một ngày một đêm?” Phu Dịch vừa nghe nhất thời hoảng hốt, cảm tình bọn họ lại ở luyện ngục bên trong ngây người một ngày một đêm!

Cao lớn phán quan không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Này..... có vấn đề gì không?”

“Chúng ta rõ ràng đi vào nhiều nhất mấy canh giờ mà thôi, làm sao có khả năng có một ngày một đêm!” Phu Dịch không hiểu nói.

“Hắn là pháp tắc thời gian.....” Vệ Tử Dạ nghe hai người đối thoại đồng dạng lòng sinh nghi hoặc, thế nhưng trầm tư sau một lát, rốt cục suy nghĩ minh bạch, không trách ngàn năm đã qua, bất kể là Huyết tu la Trần Công Phó còn là dưới trướng hắn bốn vị ma thần cũng còn khoẻ mạnh, nguyên lai nơi này lại là một chỗ dì cảnh nơi.

Trương Thiên Vũ nghe xong nhìn sắc trời một chút, xác định lúc này chính là giờ hơi, lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, đích thật là pháp tắc thời gian không thể nghi ngờ, bằng vào ta suy tính, chúng ta đi vào cực kỳ khoảng bốn canh giờ, mà đại trận ở ngoài lại qua mười hai canh giờ, nói cách khác bên trong đại trận cùng ngoại giới có gấp ba chênh lệch thời gian.”

Phu Dịch một điểm bỗng nhiên tỉnh ngộ,

Bất quá nghĩ đến nơi này đúng là vẫn còn không sánh được dì không gian của

Bạch Vân Sơn, trong lòng bình thường trở lại rất nhiều.

Vệ Tử Dạ cũng là khăng định nói: “Nói như thế, máu Tu La một mạch khả năng tồn tại đến nay nguyên lai là dựa vào trận này, ta ban đầu còn tưởng rằng người tu ma sống lâu cùng người tu tiên bất đồng, xem ra lại là sai rồi.”

“Đúng rồi, làm máu gì Tu La không trốn ở bên trong đại trận tị kiếp, mà lựa chọn rời xa đại trận địa phuơng?” Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến dị không gian của Bạch Vân Sơn có tị kiếp hiệu quả, không khỏi lòng sinh nghi hoặc.

Vệ Tử Dạ lại là chưa nghe ra Phu Dịch bên trong khác thường, lập tức giải thích: “Khả năng tị kiếp nơi, không phải pháp tắc không gian không thể, xem ra năm đó bày ra trận này là vị ẩn thế cao nhân của Kim Tiên Cảnh.”

“Một người có thể lĩnh ngộ nhiều loại lực lượng pháp tắc gì?” Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Tuyệt đối không thể!”

“Hả……” Vệ Tử Dạ không khỏi nhớ tới Bạch Vân Sơn chỗ kia là kết hợp pháp tắc thời gian cùng pháp tắc không gian làm đại trận dị không gian, có điều Trương Thiên Vũ đã nói Tiên Đinh là Tam Thanh đạo coi sáng chế, nói cách khác này Tam Thanh bên trong hai vị, chính là lĩnh ngộ này thời gian cùng không gian này hai đại được xưng vũ trụ chân lý mạnh nhất pháp tắc, có điều lúc này hẵn lại là càng tò mò cái kia còn lại một vị lĩnh ngộ đến tột cùng ra sao pháp tắc.

Dù sao ba vị này là loài người tu tiên trong lịch sử bị quan tên là Đạo Tổ tên, vậy chỗ hơn vị kia pháp tắc cũng tất nhiên không tầm thường.

Cao lớn phán quan lúc này lại là không lòng dạ nào cùng bọn chúng tán gẫu, tùy tiện nói: “Vậy tiểu nhân liền xin được cáo lui trước, vô luận như thế nào lần này đều là chúng ta ghi nợ mấy vị một phần nhân quả, ngày sau nếu đang có chuyện cần ta Cửu U Cảnh ra tay, chúng ta sẽ làm dùng hết khả năng giúp đỡ

mấy vị.”

Vệ Tử Dạ đang muốn cùng với bái biệt, trong đầu đột nhiên tránh ra một ý nghĩ, lập tức đối với cao lớn phán quan nói: “Phán quan cũng biết máu kia Tu La Trần Công Phó ở nơi nào ứng kiếp?”

Vệ Tử Dạ này vừa ra, ở đây tất cả mọi người là cả kinh, đặc biệt là cao lớn phán quan càng cảm thấy tê cả da đầu, cẩn thận nói: “Bệ hạ hắn là phải thừa dịp hắn ứng kiếp thời gian đi đánh lén việc?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, máu Tu La táng tận thiên lương, trấn áp trăm vạn sinh hồn với nơi này ngưng luyện sát khí, hơn nữa cấu kết Ma tộc, đối với chúng ta ngày sau khênh Ma nghiệp lớn, tuyệt đối là không phải bình thường lực cản, nếu là bỏ qua hôm nay cơ hội tốt, nhưng phải đợi thêm 300 6 Thập Ngũ năm, ngược lại không bằng mượn hắn ứng kiếp thời gian phân thân không rảnh, một lần đem trấn áp.”

“Ý kiến hay!” Vệ Tử Dạ này vừa ra, liền có Phu Dịch vỗ tay tán thưởng.

Thế nhưng cao lớn phán quan lại là nghe chảy mồ hôi ròng ròng, tốt khuyên bảo nói: “Mong rằng bệ hạ cân nhắc, này Trần Công Phó ngàn năm trước chính là công tham tạo hóa, bây giờ ngàn năm trôi qua hắn là nâng cao một bước, bệ hạ bây giờ tu vi mặc dù cũng đạt tới đỉnh cao, thế nhưng còn thiếu sót một chút hỏa hầu, nếu là vì chuyện này không duyên cớ làm mất mạng, thật không phải Diêm Quân bốn ý.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Lần này vừa đi, vốn là thay trời hành đạo thôi, nếu có thể cứu lại Diêm Quân muội càng tốt hơn, nếu là đang trấn áp máu Tu La lúc tổn thương người vô tội, đến lúc đó kính xin cao lớn phán quan tài năng ở Diêm Quân trước mặt nói câu công đạo.”

Cao lớn phán quan gặp Vệ Tử Dạ tâm ý đã quyết, liền cũng không nói thêm gì nữa, chỉ phải bất đắc dĩ thở dài nói: “Trần Công Phó nơi này nên thân ở tây nam ngoài năm mươi dặm nhất tuyến thiên, nơi này chính là hắn luôn luôn ứng

kiếp vị trí, có bày cấm chế, bệ hạ lần đi nhất định phải hành sự cẩn thận, chờ nóng lòng mới là.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi hiểu kỳ nói: “Phán quan không đi theo gì?”

Cao lớn phán quan lúng túng cười nói: “Việc này bèn là các ngươi nhân gian cảnh việc, Cửu U Cảnh bất tiện tham gia cho.....”

“.....” Phu Dịch lúc này không nói gì, nhưng có Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích: “Cửu U Cảnh là một cực kỳ đặc thù tồn tại, trông coi cõi âm to nhỏ thu xếp, lại là quản không được dương gian người sống việc, Trần Công Phó mặc dù tội ác ngập trời, lại không phải bọn họ có khả năng can thiệp.”

“Hả, thì ra là thế.” Phu Dịch nghe xong có chút minh bạch, lại là cũng không phải quá sáng tỏ, lập tức hỏi: “Vậy theo ý tứ của ngươi, Thánh Thiên lão tổ nói, bọn họ liền quản đạt được?”

Cao lớn phán quan vội vàng nói: “Thánh Thiên lão tổ chúng ta đích xác có quyền tập nã, có điều trừ phi là Phong Đô Đại Đế tự mình ra tay, nếu không toàn bộ Cửu U Cảnh bên trong đều không có người là hắn đối thủ.”

“Hả?” Cao lớn phán quan như vậy 1 giải thích, Phu Dịch xem như hiểu, Cửu U Cảnh đích xác trông coi hết thảy âm linh, có điều nếu là tu vi vượt qua bọn họ phạm vi năng lực nói, đồng dạng lực chấn không kịp, bất quá bây giờ lại là có một mới vấn đề, lập tức hỏi: “Cái kia Thánh Thiên lão tổ tu vi đã qua Quý Vương cảnh đỉnh cao, đích xác không phải bình thường, bất quá ta nghe nói Quý Vương cảnh chính là Linh tu một đạo điểm chí cao, phán quan theo như lời Phong Đô Đại Đế là cảnh giới gì, lại khả năng dùng sức lực của một người đem trấn áp?”

Cao lớn phán quan cười nói: “Đại Đế đều không phải là âm linh biến thành, chính là Cửu U Cảnh từ lúc sinh ra đã mang theo thần linh, nắm giữ âm linh pháp tắc, cho nên có thể trấn áp thiên hạ tất cả âm linh, chỉ là Đại Đế cùng Cửu U Cảnh thân là một thể, lại là đến không được Cửu U Cảnh, chỉ có thể mặc cho

này âm linh làm xăng làm bậy, thật sự là chúng ta thuộc hạ vô năng tai.”

“Hả……” Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, đối với Cửu U Cảnh việc cũng coi như là đại khái hiểu ra.

“Cao lớn phán quan quả thật bất tiện đi tới, bản tôn cũng không cưỡng cầu, đã như vậy liền xin từ biệt.” Vệ Tử Dạ nói.

“Cái kia tiểu nhân liền như vậy cáo lui.” Cao lớn phán quan khách sáo sau khi, liền suất một đám Âm binh thối lui.

Đợi cao lớn phán quan đi rồi, Phu Dịch liền đối với Vệ Tử Dạ nói: “Tiền bối có mấy phần chắc chắn?”

Vệ Tử Dạ cực kỳ tự tin cười cười nói: “Mười phần!”

Phu Dịch hai người gặp Vệ Tử Dạ tràn đầy tự tin hình dáng, nhất thời mừng rỡ, vì vậy cũng không nói thêm nữa, một nhóm bốn người liền hướng về cái gọi là nhất tuyến thiên mà đi.

Năm mươi dặm chặng đường đối với phàm nhân mà nói là từ từ đường dài, thế nhưng đối với bọn hắn những người tu tiên này tới nói lại là gần trong gang tấc.

Có điều để không đập cỏ động rắn, bọn họ cũng không có sử dụng độn thuật, vẫn là lựa chọn bình thường nhất Thần Hành Thuật.

Mặc dù là này, cũng gần như dùng một phút thời gian, liền có thể nhìn thấy phía trước điện thiểm ánh chớp, bên tai càng có từng trận âm thanh sấm sét truyền đến, ba người nhìn qua tình hình này, liền biết cao lớn phán quan chỗ không phải là giả, đều là vui vẻ, tùy theo tăng nhanh tốc độ về phía trước chạy đi.

Làm đến gần thời gian, ba người rõ cuộc biết, cái gọi là nhất tuyến thiên, nguyên lai bất quá là một chỗ dài chừng trăm mét, rộng chừng năm sáu trượng

liệt hổ, lúc này liệt hổ bên trên có một vị mốc ngược đinh đồng đem phủ kín, từng đạo từng đạo như là bánh xe phẩm chất ngân mãng kiếp lôi từ trên trời giáng xuống, nhưng là bị vị này cự đinh đỡ.

Rất rõ ràng, này đinh đồng chính là máu Tu La pháp bảo, lúc này, máu Tu La Trần Công Phó bản thân tất nhiên là tại đây đinh đồng bên dưới.

“Tiền bối, làm sao bây giờ?” Phu Dịch thấy này từng đạo từng đạo thiêu lôi hung mãnh vô cùng, lại là không thể tồn thương đinh đồng mảy may, không khỏi mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu.

Vệ Tử Dạ lại lắc lắc đầu nói: “Thong thả, này 99 thiên kiếp tổng cộng 81 sóng nhỏ kiếp lôi, theo uy lực có thể phán đoán ra, trước mặt có điều mới vừa mới hơn phân nửa mà thôi, ta nhớ tới lúc trước Trần Công Phó sau khi còn thoát ra một người, chúng ta trước đem người này tìm tới giết nói lại.”

“Vừa mới hơn phân nửa? Như vậy chậm?” Phu Dịch nghĩ đến bọn họ lúc đó kiếp căn bản không có như vậy trường thời gian, không khỏi hiểu kỳ nói.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch đang dùng ánh mắt thấy hăn, không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Chúng ta lần trước độ kiếp đều không phải là tầm thường, Trần Công Phó độ bình thường 99 thiên kiếp.”

“Hả..... có khác biệt gì?” Phu Dịch không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ bất đắc dĩ nói: “Chúng ta sở ứng thiên kiếp đã tiếp cận trời phạt, chỉ ở hủy diệt, mà trước mắt này 99 thiên kiếp, mặc dù Trần Công Phó một đời hậu quả xấu đầy rãy, lại đến tột cùng không đạt được trời phạt trình độ, cho nên liền còn là bình thường thiên kiếp.”

“Hả.....” hai người mặc dù đang nói chuyện, thế nhưng hai mắt lại tại bốn phía không dứt đánh giá.

“Ồ!”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy đỉnh đồng phía sau tựa hồ có cái bóng người, không khỏi ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng, sau đó đối với hai người nói: “Ở đỉnh đồng mặt sau.”

Vệ Tử Dạ cũng thấy được bóng người kia, lập tức hạ lệnh: “Từ bên này đi vòng qua.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 119: Thiên Vũ Ngộ Hại

Thiên tài Bản Trạm Địa chỉ: [...]s..! Không có quảng cáo!

Nói xong, Vệ Tử Dạ đi trước làm gương, hóp lưng lại như mèo dùng cực nhanh tốc độ hướng về xung quanh đỉnh đỉnh hướng về bóng đen kia chạy đi, Phu Dịch hai người vội vàng đuổi theo.

“Nhanh!”

Vệ Tử Dạ một bên thi triển Thần Hành Thuật, một bên khác lại là hai tay không dứt bấm quyết, trong miệng nói lầm bầm, chỗ thi triển rõ ràng là nhất tâm nhị dụng thuật, Trực Khán Đắc Phu Dịch hai người kinh Hải Bất đã, đặc biệt là Trương Thiên Vũ, càng quyết định, lần này qua đi, thỉnh giáo Vệ Tử Dạ lĩnh giáo này nhất tâm nhị dụng thuật.

Loại này cách triển khai phép thuật không quan hệ với cảnh giới tu vi, Băng Đích là hơn người một bậc trí tuệ, mà Vệ Tử Dạ không thiếu chính là thứ này.

Ngay ở bóng đen kia vừa mới xuất hiện ở Vệ Tử Dạ coi mắt thời gian, chỉ nghe quát khẽ một tiếng.

“Nhanh!”

Liền nhìn Đáo Nhất Đạo ánh sáng nhạt theo Vệ Tử Dạ đôi bên trong bắn ra, bóng đen kia phản ứng cũng cũng không chậm, không hổ là tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi người tu ma.

Chỉ Kiến Vi Quang sắp sửa bắn trúng hắn lúc, bóng đen bóng người hơi động, nếu như để cho qua ánh sáng nhạt, hướng về Vệ Tử Dạ vọt tới.

Vệ Tử Dạ mắt thấy đánh lén thất bại, mặc dù có chút thắt vọng, cũng không có kinh hoảng, trực tiếp đem phán quan bút lấy ra, hướng về bóng đèn đánh tới.

Trương Thiên Vũ phản ứng đúng là so với Phu Dịch nhanh hơn một bước, mắt thấy hành tích bại lộ, trực tiếp thi triển tung kim quang, lập tức hóa thành một vệt kim quang gia nhập chiến đoàn.

Phu Dịch mặc dù chậm một bước, thế nhưng cũng chỉ là vậy một chốc cái kia, Thủ Thì Chu sẽ thần kiếm còn ở Chu Tước trong tay, cho nên trực tiếp tê lên Phong Thiên Kính, Khẩu Động Thanh rồng nút bấm, chỉ thấy một vệt sáng xanh né qua, lập tức liền đem người nọ phủ kín, người nọ thân hình tùy theo một trán, bị phán quan bút của Vệ Tử Dạ điểm ở ngực, mạnh phun ra một ngụm máu tươi.

Thế nhưng người này cũng đích xác bất phàm, chịu đựng xử chí sau khi vẫn chưa gặp ấy bối rối, chỉ thấy hắn chân phải ở mặt đất giẫm một cái, sau đó cả người liền bỗng dung biến mất.

Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, thế nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, người tu ma sửa chính là địa mạch sát khí, ấy độn thổ trình độ tuyệt đối không phải người tu tiên có thể so với, lúc này người nọ thi triển nhất định là chui thuật.

Quả nhiên, ngay ở mấy người vừa sững gian, người nọ đã theo hơn mươi trượng ở ngoài mặt đất chui ra, chỉ thấy ấy lúc này sắc mặt âm trầm, quay ba người nói: “Các ngươi là người nào!”

“Hồ đạo hữu có khoẻ hay không.” Vệ Tử Dạ nhận được Hồ Lan Thành, lập tức cười lạnh một tiếng cùng với đối đáp, thế nhưng hai tay lại là nấp trong phía sau âm thầm bấm quyết, thi triển thuật tên là “ngón tay thành thép”, chuẩn bị đem đối phương dưới chân chu vi ba trượng nơi biến thành thép tinh.

“Ngươi nhận được bắn đao?” Hồ Lan Thành vừa nghe nhất thời hoảng hốt,

Nhin chằm chằm Vệ Tử Dạ nhìn hồi lâu sau, chỉ cảm thấy người trước mắt

xa lạ rất, cẩn thận hồi tưởng lại là căn bản không biết được người này.

“Hồ Lan Thành đại danh uy chấn hoàn vũ, bần đạo há có thể không nhìn được.” Vệ Tử Dạ vẫn như cũ đối đáp trôi chảy, thế nhưng thủ hạ ngón tay thành thép thuật lại là vẫn còn đang âm thầm thi triển.

“Ngươi rốt cuộc là ai!” Hồ Lan Thành nhất thời giận dữ nói.

Nhưng ngay ở ấy vừa dứt lời thời gian, bỗng nhiên cảm giác được mặt đất 1 cứng, dùng chân giẫm một cái, lại như là đạp ở thép tinh bên trên bình thường, dùng nhẫn lực của hắn, tự nhiên nhận biết còn đây là tiên pháp “ngón tay thành thép”, lập tức hai tay bấm quyết muốn bỏ chạy.

Vệ Tử Dạ làm sao có khả năng để cho dễ dàng như vậy bỏ chạy, đang sử dụng ngón tay thành thép thời gian, sớm lưu lại hậu chiêu, chỉ thấy ấy từ trong lòng mộc ra thiên la võng, trực tiếp hướng về bầu trời bung ra, tựa như lưới cá bình thường đem Hồ Lan Thành ngăn cản.

“Ngươi!” Hồ Lan Thành lúc này kinh hãi đến biến sắc, lập tức vận may vào hai chân, muốn thi triển Thần Hành Thuật rời đi mảnh này bị điểm thành tinh thép mặt đất, sau đó lại triển khai độn thổ rời đi, tùy thời cử động nữa.

Ai biết mới vừa bước ra một bước, liền cảm thấy hoa mắt, không biết lúc nào trước mắt hơn một người mặc kim quang lóng lánh áo giáp thần binh, cầm trong tay trường kích đem ngăn cản.

Hồ Lan Thành muốn chuyển hướng, lại phát hiện tả hữu hướng về có một gã giáp vàng Chiến Thần, mặc dù này mấy cái rẩy nước đậu thành binh biến thành giáp vàng Chiến Thần chỉ có Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, đặt ở bình thường muốn vỡ nát bọn họ dễ như tát, thế nhưng trước mắt sau lưng có kim tiên cảnh cường địch, không chấp nhận được hắn có ch襍 lát làm lỡ.

Thế nhưng giáp vàng Chiến Thần lúc này đã xem hắn vây quanh, muốn đi vòng qua e sợ là không thể nào, lập tức gọi ra một hơi trường đao, tùy ý chọn lựa

một gã giáp vàng Chiến Thần hướng về ấy chém tới.

Vốn cho là dù cho một đao không thể đem giết chết, nhiều nhất cũng là ba đao giáp vàng Chiến Thần, lại miễn cưỡng đỡ được hǎn 7 đao, nhưng lại hoàn hảo không chút tổn hại che ở trước mặt hǎn, mà lúc này Vệ Tử Dạ cũng đã giết tới, trong tay phán quan bút nhanh như thiểm điện, chỉ là trong nháy mắt liền ở trên người hǎn điểm bảy, tám lần.

Hồ Lan Thành lúc này hoảng hốt, bởi vì bị Vệ Tử Dạ điểm qua sau khi, hǎn cảm giác trong cơ thể vận chuyển chân khí bị nghẹt, đặc biệt là đốt mạch khí, lại bày ra không hơn lớn phải, lúc này dọa nạt hǎn mồ hôi lạnh như là đầu giống như hạ xuống.

Đáng tiếc này vẫn chưa xong, lam quang của Phu Dịch lại đem phủ kín, Hồ Lan Thành nhất thời cảm giác như là vùi lấp vũng bùn bình thường, thân thể lập tức liền đổi nặng vô cùng.

“Hồ đạo hữu, hy vọng ngươi kiếp sau không muốn làm chó săn!”

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ âm thanh truyền vào hǎn trong tai, sau đó hǎn liền nhìn thấy Vệ Tử Dạ tấm kia mặt mỉm cười mặt.

Xảy ra chuyện gì? Ta căn bản không động đậy?

Hồ Lan Thành lúc này hoảng hốt, thế nhưng một giây sau, hǎn liền hiểu đến tột cùng xảy ra chuyện gì, bởi vì hǎn thấy được thân thể của chính mình giờ phút này đã thành không đầu thân, cổ trong khi không dứt ra bên ngoài phun máu.

“Hừ!”

Hồ Lan Thành không khỏi cười lạnh một tiếng, những tu sĩ này thực sự là quá ngây thơ, cho rằng chém đứt đầu của chính mình có thể đưa hǎn chém giết, lại không biết hǎn có bí thuật hộ thân.

Nghe đến Hồ Lan Thành này hừ lạnh một tiếng, Vệ Tử Dạ lúc này sắc mặt

đại kinh, trong đầu đột nhiên nhớ tới một loại bàng môn phép thuật, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở: “Cẩn thận!”

Đáng tiếc, này một tiếng nhắc nhở còn là chậm, dù sao đầu người này đều bị chặt đã đi, bất kể là Trương Thiên Vũ còn là Phu Dịch, đều nhận định này Hồ Lan Thành chắc chắn phải chết, làm sao lại hướng về nó nơi lại nghĩ.

Này nhất thời bất cẩn, lại là hiểm hiểm hại tính mạng của Trương Thiên Vũ, mặc hăn bác duyệt cũ ngàn, cũng hoàn toàn không nghĩ tới Hồ Lan Thành viên kia khảo khéo to nhỏ đầu người, lại há to miệng rộng, phun ra ba đạo như là ánh kiếm giống như bích quang hướng về Trương Thiên Vũ phóng tới, cũng may có Vệ Tử Dạ nhắc nhở, Trương Thiên Vũ theo bản năng cầm kiếm ngăn cản, lại chỉ là chặn lại hai kiếm, bị cái kia còn lại một kiếm xuyên thẳng vai trái.

Này bích quang tên là “máu đào kiếm”, chính là Hồ Lan Thành dùng máu huyết luyện chế mà thành ác độc yêu pháp, không phải đến vạn bất đắc dĩ thời khắc, tuyệt đối không nhẹn được sử dụng.

Mắt thấy Trương Thiên Vũ trúng chiêu, đối với “máu đào kiếm” oai hăn tự nhiên là lại quá rõ ràng, cho nên Trương Thiên Vũ lúc này ở trong mắt hăn đã là một người chết.

Hồ Lan Thành cười hắc hắc, Vệ Tử Dạ lúc này kinh hãi đến biến sắc, lập tức khởi động thiên la võng đem Hồ Lan Thành viên kia khảo khéo to nhỏ đầu người trấn áp, nhưng vẫn là chậm một bước, chỉ thấy ấy vừa là há to miệng rộng, lại phun ra ba đạo bích quang, lần này mục tiêu chính là đứng ở Trương Thiên Vũ phía sau Phu Dịch.

Hồ Lan Thành lúc này ha ha cười nói: “Các ngươi bang này cẩu rác rưởi, nếu muốn giết lão tử nói, còn phải tu luyện nữa cái tám mươi một trăm năm.”

“Hừ!”

Nói tiếng trễ, khi đó thì nhanh, vốn đứng ở Phu Dịch phía sau Chu Tước đột

nhiên chấn động, trong tay Chu Tước thần kiếm hóa thành một đạo xích quang, như là giống như dải lụa hóa thành một đạo cầu vồng, cầu vồng, chỉ trong nháy mắt, liền đem ba đạo “máu đào kiếm” Đánh mạnh thành bụi phấn.

Sau đó xích quang không giảm, chỉ là một cái chớp mắt công phu, liền đem Hồ Lan Thành viên kia sot liễu to nhỏ đầu người đóng ở trên mặt đất, chỉ thấy hắn hai mắt kinh khủng hoảng hốt, cho đến chết, hắn cũng không minh bạch đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Phu Dịch xoay người lại đang muốn nói lời cảm tạ, lại phát hiện Chu Tước hai mắt lại dại ra, trong lòng nhất thời ấm áp, cảm tình cái tên này còn là để ý an nguy của hắn.

Có điều Chu Tước tựa hồ hoàn toàn không quá để ý sinh tử của người khác, nếu không Hồ Lan Thành lần đầu tiên thi triển “máu đào kiếm” thời gian, nếu là Chu Tước ra tay, Trương Thiên Vũ cũng không còn trúng chiêu.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ thân thể đột nhiên trên mặt đất, Phu Dịch liền vội vàng tiến lên đem đỡ lấy, đã thấy hắn gương mặt trắng bệch vô cùng, hoàn toàn không có đủ màu, môi càng đen như mực, vội vàng hướng Vệ Tử Dạ la lên một tiếng nói: “Tiền bối!”

Vệ Tử Dạ chỉ biết “bay đầu” thuật, lại không nhìn được “máu đào kiếm” lợi hại, kể cả hắn đều cho rằng Hồ Lan Thành chỉ là đem máu huyết ngừng tụ thành huyết kiếm mà thôi, hoàn toàn thật không ngờ, thằng nhãi này lại ác độc đến cực điểm, này huyết kiếm bên trong ngầm có ý kịch độc.

Vệ Tử Dạ không kịp làm Trương Thiên Vũ bắt mạch, lập tức dùng đoạn huyết thuật niêm phong tim đại huyết, để ngừa kịch độc công tâm, đến lúc đó cho dù là Thần Nông Đại Đế tái thế, e sợ cũng chỉ có thể nhìn mà sống hít.

“Làm sao bây giờ!” Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ giữa hai người hữu nghị chính là quá mệnh huynh đệ, lúc này Trương Thiên Vũ dáng dấp như vậy, Phu Dịch tự nhiên lòng như lửa đốt, đặc biệt là khi hắn nhìn thấy Vệ Tử Dạ cái

kia hai đạo mà kiêm châm chú giam cùng nhau thời gian, trong lòng càng càng vô cùng sốt sắng.

“Ta.....”

Này “máu đào kiếm” chính là Hồ Lan Thành màu mỡ địa sát âm hỏa, nữ tử cốc nợ lửa, nam tử tà hỏa ba người hợp nhất, lăn lộn dùng ngũ độc tinh, lại thêm riêng mình máu huyết ngưng đọng luyện thành mà, độc tính có thể tưởng tượng được, đừng nói Vệ Tử Dạ không nhìn được loại độc này, mặc dù là nhận thức, cũng là không làm nên chuyện gì.

Vệ Tử Dạ chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Chỉ có thể trước đem Thiên Vũ phong ấn, sẽ tìm nó pháp.....”

“Cái gì!” Phu Dịch vạn vạn không ngờ rằng, Vệ Tử Dạ lại đạt được như thế kết luận, nhất thời màu máu trắng bệch, lại nói không ra lời.

Vệ Tử Dạ nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai của Phu Dịch, thở dài nói: “Yên tâm đi, Thiên Vũ không giống vắn số người, nhất định sẽ có những biện pháp khác.”

Vệ Tử Dạ này vừa ra, Phu Dịch lập tức liền hiểu, cái gì sẽ tìm nó pháp, U & 8 cái gì không giống vắn số người, vốn là qua loa lấy lệ.

Mà ở ngoài tâm ý, chính là Trương Thiên Vũ bây giờ tình huống chỉ có thể dựa vào thiên ý, hoặc là trông chờ kỳ tích phát sinh.

Phu Dịch lúc này giận dữ, đem Trương Thiên Vũ đặt ở trên mặt đất, vài bước đi tới Hồ Lan Thành cái kia cái đầu người trước, một cước dãm nát ấy trên mặt, sau đó đem Chu Tước thần kiếm rút ra, sau đó vừa tàn nhẫn đâm đi xuống.

Tiếp theo lại rút ra, lại đâm.....

Phu Dịch lúc này cả người tỏa ra 1 cỗ kinh khủng sát khí, sắc mặt dữ tợn, hai mắt máu đỏ, phảng phất ma quỷ bình thường quả thực là đáng sợ.

Gần như dùng mươi hơi không đến thời gian, Hồ Lan Thành đang yên đang lành một cái đầu người lập tức bị Phu Dịch đâm như là cái sàng bình thường, hoàn toàn thay đổi.

“Phu Dịch.....” Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch có tẩu hỏa nhập ma hình dáng, lập tức dùng đạo âm khẽ quát một tiếng.

Vệ Tử Dạ phương pháp này tuy là bàng môn yêu thuật, lại cũng phải đại đao thật bao hàm, chỉ cái này một tiếng, Phu Dịch hai con mắt lập tức phục còn màu đen, linh đài lập tức thanh minh, bất quá hắn trong tay kiếm lại là chưa dừng lại, vẫn như cũ không dứt đâm Hồ Lan Thành viên kia sớm rách nát không dứt đầu chó. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 120: Chu Tước Trong Cơ Thể Còn Có Người

Thiên tài bỗn trạm địa chỉ: []s..! Không có quảng cáo!

Có điều Vệ Tử Dạ lại là không có lại nhắc nhở Phu Dịch, bởi vì Tha Khán đến Phu Dịch trên người sát khí đã biến mất, hắn là hoàn toàn tinh táo lại, còn vẫn như cũ còn ở một kiếp một kiếp đậm đầu người của Hồ Lan Thành, chỉ là bởi vì hắn phải phát tiết trong lòng tức giận mà thôi.

Chỉ là khung cảnh này thật sự là có chút? Người, mặc dù Tha Một có đi ngắn cản Phu Dịch, thế nhưng hoàn toàn không đại diện hắn có thể tiếp thu loại này hình ảnh, lập tức đem Tàng Phong Hồ lau theo trong túi pháp bảo lấy ra, đem Trương Thiên Vũ thu vào Tàng Phong Hồ lau bên trong.

Tàng Phong Hồ lau nguyên Bản Tiện là Yêu tộc đồ vật, làm Thái Cổ thời kỳ một vị Yêu Hoàng chđ luyện hóa, nguyên danh “trảm tiên Hồ lô”, Vu Trung cũ thời gian đã rực rỡ hào quang, đáng tiếc rơi vào Thanh Vân Môn sau Thanh Vân Môn người không được ấy mấu chốt, chỉ khai quật đến bên trong giấu 8 phong hàm nghĩa, lại là để bảo vật này ở sau khi này vô số trong năm tháng bị long đong, đúng là đáng tiếc.

Chẳng qua hiện nay trở lại Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ trong tay, lại là rất là bất đồng, “trảm tiên Hồ lô” nhất định tài năng ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong rực rỡ hào quang.

Phu Dịch ròng rã đậm nửa canh giờ, trực tiếp đem cái kia cái đầu người đậm thành một bãi thịt nát, Vệ Tử Dạ ở bên cạnh nhìn ra đều có chút không dám nhìn thẳng.

Chỉ tiếc hắn căn bản không biết là Trương Thiên Vũ ở Phu Dịch trong lòng địa vị trọng yếu bao nhiêu, vài chục năm Triệu Tịch Tương nơi, một lần lại một lần đồng sanh cộng tử, cũng vừa là thầy vừa là bạn tình nghĩa sớm ở trong lòng hắn thăng hoa.

Hắn, Thị Chân Đích đem Trương Thiên Vũ làm thành huynh đệ!

Một cái duy nhất thân như đồng bào huynh đệ!

Mặc dù là Lý Lăng Phong, đều không cùng với một hai.

Nếu như có thể lựa chọn, Tha Ninh Nguyên nằm ở nơi đó chính là hắn, mà không phải Trương Thiên Vũ.

Trần Công Phó vẫn còn đang ứng kiếp, đối với chuyện ngoại giới tựa hồ hoàn toàn không biết, hay hoặc là biết, có điều nhưng phải toàn lực đối kháng thiêng kiếp không rảnh phân thân.....

Trên bầu trời vẫn như cũ từng đao từng đao thiên lôi đánh xuống, rơi vào cự đinh bên trên Đích Thanh Âm đinh tai nhức óc, mặc dù là Vệ Tử Dạ đều cảm thấy có chút ồn ào.

Phu Dịch lúc này trong lòng đoàn kia ngọn lửa kịch liệt thiêu đốt, từng trận mãnh liệt bỗng cảm giác đau đớn thần kinh của hắn, thế nhưng này đau đớn cùng Trương Thiên Vũ chịu khổ tin dữ so với, không đáng kể chút nào.....

Muốn khóc, rồi lại không khóc nổi, loại này khó chịu không cách nào dùng từ biểu đạt, hắn bây giờ có thể làm, chỉ có thể là đem này cõi đau buồn lực lượng phát tiết ở sớm đã thành một bãi thịt nát đầu người của Hồ Lan Thành bên trên.

“Đủ rồi.....” Vệ Tử Dạ rốt cục không nhịn được, khẽ quát một tiếng.

Chỉ là Phu Dịch trùng tai không nghe thấy,

Trên tay động tác vẫn không có dừng lại.

Đúng lúc này, ánh mắt dại ra Chu Tước đột nhiên sáng ngời, một cái tát ở Phu Dịch sau đầu muôi trên, sau đó một tay đem Chu Tước thần kiếm đoạt tới, thấy trên thân kiếm tràn đầy Hồ Lan Thành dơ bẩn máu, đôi mi thanh tú vừa nhíu, sau đó tay trái nhẹ nhàng khẽ vỗ, ngô đồng mộc lập tức dấy lên ba tấc xích diễm, đem này bẩn máu hóa thành tro tàn.

Lúc này Phu Dịch bị Chu Tước chiếm kiếm sau khi trực tiếp quỳ trên mặt đất ôm đầu khóc rống, Chu Tước nhìn ở trong mắt, không khỏi hử lạnh một tiếng nói “Người cũng chưa chết, ngươi tại đây khóc cái gì kinh?”

Phu Dịch vừa nghe Chu Tước này, trong lòng hồi hộp một thanh âm vang lên, lập tức phản ứng lại, Chu Tước sống vô số năm tháng, Vệ Tử Dạ không có cách nào, hoàn toàn không đại diện này con đồng thọ cùng trời đất Chu Tước cũng không có cách nào a, Thuấn Gian Phá nước mắt mỉm cười, “hoắc” một chút đứng dậy, hai tay tóm chặt lấy hai vai của Chu Tước, mừng lớn nói “Ngươi có phải là có biện pháp!”

Mặt xoạt của Chu Tước đến một chút liền đen như mực, trực tiếp dùng Chu Tước thần kiếm mũi kiếm chặn lại yết hầu của Phu Dịch đạo “đem ngươi bắn bỏ tay ra!”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, lập tức lúng túng vô cùng, vội vàng đưa tay rụt trở về, vội vàng hỏi “ngươi là không Thị Chân Đích có biện pháp?”

Chu Tước lúc này đối với hắn vừa rồi hành vi rất không vừa ý, còn đang bức bối bên trên, chỉ thấy cái khác hử lạnh một tiếng nói “Bốn cung khả năng có biện pháp gì?”

“Ngươi không phải nói ngươi không chết gì?” Phu Dịch hỏi tới.

“Vốn là không chết! Không tin ngươi hỏi tên tiểu tử kia.” Chu Tước nói xong hướng tới Vệ Tử Dạ chỉ chỉ.

“Tiểu tử.....” Vệ Tử Dạ vừa nghe danh xưng này, cũng là không nói gì rất,

muốn đã biết hơn 1,800 tuổi tác, Trù Liễu Yêu loài tám vị Thần Vương bên trong có mấy người, cái so với hắn lớn tuổi, phỏng tầm mắt thiên hạ, so với hắn số tuổi lớn còn có mấy cái?

Bây giờ lại bị này nhìn qua gần như Thập Ngũ sáu tuổi cô gái như vậy gọi, trong lòng nhất thời cay đắng rất, bất quá hắn cũng không dám bất cẩn, dù sao đối phương là cùng trời đồng họ thậm chí so với trời còn muốn càng thêm từ xa xưa thánh linh Chu Tước.

Vì vậy Vệ Tử Dạ chỉ phải lúng túng cười cười, đối với Phu Dịch đạo “hắn đích xác không chết, ta đã phong bế tim của hắn, bây giờ đưa hắn trấn áp với trảm tiên trong hồ lô, ở bên trong không gian kia, thời gian của hắn hầu như là yên lặng, cho nên chúng ta còn có thời gian nghĩ biện pháp.”

Có điều tin tức này đối với Phu Dịch nói, cùng không có cách nào độc nhất vô nhị, chỉ phải quay Chu Tước ăn nói khép nép đạo “ngươi nếu có biện pháp thì mau cứu hắn a, coi như ta van ngươi.....”

Chu Tước thấy biểu hiện của Phu Dịch không khỏi có chút thay đổi sắc mặt, ở trong ánh mắt của nàng tựa hồ có thể thấy được do dự của nàng, chỉ là nàng tựa hồ có cái gì bận tâm, hồi lâu sau, ngoan nhẫn tâm, cắn chặt răng thở dài một tiếng nói “Bốn cung thật không có cách nào, có điều các ngươi có thể đi Thần Nông Giá thử vận may.”

Tất cả những thứ này Phu Dịch mặc dù xem ở trong mắt, thế nhưng hắn hoàn toàn không am hiểu xem kỹ nhìn sắc, hắn còn tưởng rằng Chu Tước chỉ là đang nghĩ biện pháp mà thôi.

“Thần Nông Giá?” Phu Dịch không biết là Thần Nông Giá là cái gì, lập tức hỏi “Thần Nông Giá là nơi nào?”

Thế nhưng Chu Tước đang nói xong câu nói sau khi, ánh mắt tùy theo hơi ngưng lại, cười khanh khách thấy Phu Dịch, lại là không nói.

Phu Dịch không khỏi có chút căm tức, này Chu Tước một hồi bình thường một hồi không bình thường, cũng không biết nàng rốt cuộc chơi đùa trò gian gì, hét lớn “Ngươi nói hết lời ngủ tiếp không được sao?”

Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch trùng nàng rống to, hai con mắt vọt sáng vụt sáng nháy mấy cái, sau đó nói “Làm..... thập..... gi”

Vệ Tử Dạ vội vàng nói “Thần Nông Giá, truyền thuyết chính là Thần Nông Đại Đế thành tựu Tiên để cảnh thời gian vị trí một mảnh rừng rậm nguyên thủy, Thái Cổ sau khi liền vẫn làm như Thần Châu hai đại cẩm địa một trong, không phải buổi sớm là Ma tộc, kể cả nhân tộc đều không dám dè dặt tiến vào.”

“Hả.....” Phu Dịch đáp một tiếng, bất quá hắn vốn không hề để ý Vệ Tử Dạ đang nói cái gì, hắn chỉ cần biết Vệ Tử Dạ nhận thức nơi này ở nơi nào là có thể.

“Ồ?” Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ quay Chu Tước trên dưới đánh giá một hai, phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ chầm chậm gật đầu nói “nên đúng rồi, ta lúc trước còn tưởng rằng Chu Tước chỉ là dùng một loại trạng thái khác đang ngủ say, xem ra đều không phải là như thế.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, hắn cũng vẫn cho rằng Chu Tước tựa như đánh với Long Khiếu Vân một trận sau khi đang ngủ say, bây giờ Vệ Tử Dạ lại nói không phải, không khỏi có chút ngạc nhiên.

Vệ Tử Dạ tiếp tục nói “Ta cảm giác lúc trước cái kia khí tức cùng nàng thân mình khí tức mặc dù tiếp cận, thế nhưng hoàn toàn khác biệt, lúc này thân thể hơi thở của nàng là một loại hồ đồ cảm giác, rất rõ ràng là vừa mới độ kiếp linh trí sơ khai biểu hiện, mà vừa mới cái kia khí tức, lại có một loại rất có tang thương khí tức.”

“Có phải Chu Tước có hai loại hình thái?” Phu Dịch suy đoán nói.

Vệ Tử Dạ lắc đầu nói “Không, ta cảm thấy vừa rồi người kia có thể không phải Chu Tước, mà trước mắt cái này mới thật sự là Chu Tước, nhìn qua khô khan một vài chỉ là bởi vì linh trí của nàng sơ khai mà thôi.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, tùy theo nghĩ đến cùng Thánh Thiên lão tổ một trận chiến thời gian Chu Tước trong cơ thể liền xuyên ra trước mắt vị này tuyệt thế cô gái, lúc đó hắn liền nhận biết được lúc đó trạng thái của Chu Tước cũng không một tia biến hóa, cũng từng nghi hoặc qua.

Vì vậy, Vệ Tử Dạ suy đoán chiêm được hắn khẳng định, vì vậy hắn quay đầu đối với Chu Tước đạo “ngươi là đại tiện chim gì?”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền nhìn thấy Chu Tước mặt tối sầm, phi thường kích động kêu to một tiếng nói “biu!”

Vệ Tử Dạ mặc dù không biết là Phu Dịch đang nói cái gì, thế nhưng biểu hiện của Chu Tước để hắn lại thêm xác nhận, bây giờ cái này thần thái dưới Chu Tước cũng là có linh trí, là một độc lập linh hồn.

Phu Dịch nhất thời có chút lúng túng, không nói gì đạo “ngươi có biết trong cơ thể của ngươi còn có một người là ai chăng?”

Chu Tước lắc đầu, một bộ mờ mịt hình ảnh.

Vệ Tử Dạ đạo “ngươi không cần hỏi nàng, nàng bây giờ trí khôn nê nỗi nằm ở nhân loại 3 tuổi khoảng chừng, lấy nàng bây giờ chỉ số thông minh còn lĩnh ngộ không dứt mấy thứ này, cái kia trạng thái nên đích thật là một cái khác linh hồn, tựa hồ đang bảo vệ nàng trưởng thành, hơn nữa băng vào ta phòng chừng, chờ nàng trưởng thành tới trình độ nhất định trong khi, cái kia linh hồn thì sẽ tiêu tán.....”

“Tại sao!” Phu Dịch nhất thời cả kinh, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau đạo “bởi vì vừa rồi ta theo trong ánh mắt của nàng nhìn thấy, nàng là có năng lực cứu, của Thiên Vũ chỉ là không biết là nàng ở bận tâm cái gì, ta suy đoán hắn là linh lực của nàng có hạn, nếu là cứu Thiên Vũ, e sợ lập tức sẽ biến mất.”

“Hả..... thật gì?” Phu Dịch lập tức hướng về Chu Tước hỏi.

Chu Tước vẫn như cũ vẻ mặt mờ mịt, không biết là Phu Dịch đang nói cái gì.

Có điều Phu Dịch vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định, trực tiếp cẩn thận từng li từng tí một vươn tay, đưa tay đặt ở trên vai của Chu Tước, mặc dù cái kia bạt tai đến bây giờ trí nhớ ưu tú, tưởng tượng lên thời gian vẫn như cũ cảm thấy trên mặt rát, thế nhưng lúc này để Trương Thiên Vũ, hắn ngược lại cũng không để ý lại đập một cái bạt tai.

Bất quá lần này lại là để Phu Dịch thất vọng rồi, khi hắn tay đặt ở Chu Tước trên vai thời gian, một cái khác linh hồn cũng không có xuất hiện, Chu Tước vẫn như cũ còn là cái kia một khuôn mặt tươi cười tươi khanh khách mà nhìn nàng, có điều hai gó má mơ hồ có chút ửng đỏ.

Phu Dịch chưa từ bỏ ý định, một con tà ác tay phải tiếp tục đi xuống vách một cái, hướng về ấy trước ngực tìm kiếm, thế nhưng vạn vạn không ngờ rằng, mãi đến tận tay đã chạm được đoàn kia cứng chắc rồi lại mềm mại ngọn núi lúc, bạt tai còn là chưa từng xuất hiện, chỉ có Chu Tước gương mặt măc cõi chót, than nhẹ một tiếng “biu!”

Sau đó thân hình lùi lại phía sau, tránh qua ma thủ của Phu Dịch, đôi mắt đón chót cho đến cảnh rẽ, có điều trong ánh mắt trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có vẻ mong đợi hình dáng, xem ra Chu Tước đối với hành vi của Phu Dịch cũng không phải quá căm ghét, hơn nữa theo nàng bình thường chỉ theo Phu Dịch đến xem, này một người một thú trong lúc đó tựa hồ có một loại không nói được, đạo không rõ thần bí quan hệ.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch hành vi mặc dù có chút đường đột, có điều vẫn

chưa ngăn cản, bởi vì hắn cũng vô cùng háo kỳ một loại khác của Chu Tước hình thái đến tột cùng là ai, bất quá lần này cái kia linh hồn tựa hồ quyết tâm không ra, nếu không có biết mục đích của Phu Dịch, còn tưởng rằng hắn là đang đùa giỡn đứa trẻ.

“Ai da..... quên đi, phỏng chừng tiền bối suy đoán không sai, cái kia linh hồn hắn là đang bảo vệ nàng trưởng thành, ta nên cũng cùng nàng có nhất định liên hệ, nếu không cũng sẽ không năm lần bảy lượt cứu giúp ta.” Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói “không can thiệp tới như thế nào, bây giờ có thể xác định hai việc, một là nàng đã để chúng ta đi Thần Nông Giá thử vận may, nói cách khác Thần Nông Giá bên trong nhất định có có thể cứu trị gì đó của Thiên Vũ, 2 là ngươi và Chu Tước không có nguy hiểm trong khi, nàng là sẽ không xuất thủ.”

Nói xong, Vệ Tử Dạ nhìn về phía Phu Dịch ánh mắt lại có một chút hâm mộ.

Vệ dẽ gật gật đầu nói “không sai, có điều không biết là cái kia linh hồn còn có thể tồn tại bao lâu, nếu là có thể kiên trì đến đem Ma tộc lại phong ấn thì tốt rồi.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói “khả năng này không lớn, theo ta suy đoán, nàng bây giờ ra tay số lần mỗi nhiều một lần, lực lượng linh hồn sẽ yếu một phần, nếu không vừa rồi nàng thì tự mình cứu Thiên Vũ, cũng sẽ không để chúng ta đi Thần Nông Giá mạo hiểm.”

Phu Dịch nghe xong cảm thấy phân tích của Vệ Tử Dạ rất có đạo lý, tùy tiện nói “nói cách khác, ở nàng biến mất trước khi, ta và Chu Tước nhất định phải có một người có đầy đủ năng lực tự vệ, nếu không chính là uổng phí một phen của nàng tâm ý.”

Phu Dịch vừa dứt lời, Chu Tước tím bên trong phủ ngủ say linh hồn từ từ mở mắt, thông qua hai mắt của Chu Tước thâm tình nhìn Phu Dịch, thấp giọng nói

thầm một tiếng, tựa hồ là đúng Phu Dịch có điều tinh ngộ cảm thấy phi thường vui mừng, có điều tất cả những thứ này chỉ với Chu Tước trong cơ thể, bọn họ căn bản nhìn không tới.

Việc này chính là cáo dùng đoạn, có điều 50 ngoài...trượng thiên kiếp vẫn như cũ vẫn còn tiếp tục, trên bầu trời ngân xà múa tung, vô số ngân măng từ mây đen hạ xuống, lần lượt đinh tai nhức óc đánh có tiếng vẫn còn đang tiếp tục.

Lúc này cách bọn họ tới rồi một đường trời đã quá khứ hơn một canh giờ, Phu Dịch thấy trên bầu trời cuồn cuộn mây đen cùng không dứt bay trốn ngân xà hỏi “thiên kiếp bây giờ tới trình độ nào?”

Vệ Tử Dạ ở Phu Dịch phát tiết oán khí thời gian, liền ở vẫn quan sát đến thiên kiếp tiến độ, lúc này Phu Dịch tìm hỏi, ngay lập tức trả lời “nên có 50 đêm.”

“Chúng ta lúc nào động thủ?” Phu Dịch hỏi.

“Không vội, bây giờ còn không phải ra tay trong khi, lần này thiên kiếp nên kéo dài đến giờ Tuất, bây giờ mới vừa giờ sủu.”

“Tiền bối định làm như thế nào?” Phu Dịch nghĩ đến Vệ Tử Dạ cực kỳ tự tin vẻ mặt, nói vậy hắn tất nhiên đã là rõ ràng trong lòng, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ cười cười nói “Các loại tới 70 dư âm thời gian, ứng kiếp liền tới mẫu chốt nhất thời khắc, chúng ta chỉ cần một lần đem Ma đinh đánh nát, đến lúc đó có thể tự vay mượn uy lực của thiên kiếp đem trấn áp.”

Phu Dịch gật gật đầu nói “không sai, đó là một biện pháp tốt.”

Vì vậy hai người liền không nói gì thêm, đem thi thể của Hồ Lan Thành vùi lấp sau khi, tìm một chỗ chôn ẩn núp vừa quan sát thiên kiếp tiến độ, một bên đem mỗi loại trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất.

“Hả? Có người đến rồi!”

Phu Dịch từ khi uống qua? Rắn máu sau, có Thiên Nhãn xuyên qua một phần năng lực, trước tiên liền phát hiện xa xa có một bóng người đang hướng nơi này nhanh chóng chạy vội.

Vệ Tử Dạ chính là thiên yêu cảnh tu sĩ, ấy thị lực cùng Phu Dịch không phân cao thấp, chỉ là hắn càng nhiều tinh lực đặt ở thiên kiếp bên trên, không có chú ý bốn phía hoàn cảnh, lúc này đó Phu Dịch vừa đề tĩnh, không những thấy được người đến, càng còn ngay đầu tiên nhận ra người tới thân phận.

“Thạch kính đường, hắn đến làm chi?” Vệ Tử Dạ không khỏi nói thầm một tiếng.

Phu Dịch hờ lạnh một tiếng nói “quản hắn đến làm chi, vừa vặn đem cùng nhau chém giết, có thể giết nhiều một cái chó săn.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói “không sai, có điều nhất định phải cẩn thận, những người tu ma này thủ đoạn xa không phải chúng ta người tu tiên có thể so với, cùng với giết nhau thời gian nhất định phải đánh tới hoàn toàn tinh thần!” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 120: Chu Tước Trong Cơ Thể Còn Có Người

Thiên tài bỗn trạm địa chỉ: []s..! Không có quảng cáo!

Có điều Vệ Tử Dạ lại là không có lại nhắc nhở Phu Dịch, bởi vì Tha Khán đến Phu Dịch trên người sát khí đã biến mất, hắn là hoàn toàn tinh táo lại, còn vẫn như cũ còn ở một kiếp một kiếp đậm đầu người của Hồ Lan Thành, chỉ là bởi vì hắn phải phát tiết trong lòng tức giận mà thôi.

Chỉ là khung cảnh này thật sự là có chút? Người, mặc dù Tha Một có đi ngắn cản Phu Dịch, thế nhưng hoàn toàn không đại diện hắn có thể tiếp thu loại này hình ảnh, lập tức đem Tàng Phong Hồ lau theo trong túi pháp bảo lấy ra, đem Trương Thiên Vũ thu vào Tàng Phong Hồ lau bên trong.

Tàng Phong Hồ lau nguyên Bản Tiện là Yêu tộc đồ vật, làm Thái Cổ thời kỳ một vị Yêu Hoàng chđ luyện hóa, nguyên danh “trảm tiên Hồ lô”, với trung cổ thời gian đã rực rỡ hào quang, đáng tiếc rơi vào Thanh Vân Môn sau Thanh Vân Môn người không được ấy mấu chốt, chỉ khai quật đến bên trong giấu 8 phong hàm nghĩa, lại là để bảo vật này ở sau khi này vô số trong năm tháng bị long đong, đúng là đáng tiếc.

Chẳng qua hiện nay trở lại Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ trong tay, lại là rất là bất đồng, “trảm tiên Hồ lô” nhất định tài năng ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong rực rỡ hào quang.

Phu Dịch ròng rã đậm nửa canh giờ, trực tiếp đem cái kia cái đầu người đậm thành một bãi thịt nát, Vệ Tử Dạ ở bên cạnh nhìn ra đều có chút không dám nhìn thẳng.

Chỉ tiếc hắn căn bản không biết là Trương Thiên Vũ ở Phu Dịch trong lòng địa vị trọng yếu bao nhiêu, vài chục năm Triệu Tịch Tương nơi, một lần lại một lần đồng sanh cộng tử, cũng vừa là thầy vừa là bạn tình nghĩa sớm ở trong lòng hắn thăng hoa.

Hắn, Thị Chân Đích đem Trương Thiên Vũ làm thành huynh đệ!

Một cái duy nhất thân như đồng bào huynh đệ!

Mặc dù là Lý Lăng Phong, đều không cùng với một hai.

Nếu như có thể lựa chọn, Tha Ninh Nguyên nằm ở nơi đó chính là hắn, mà không phải Trương Thiên Vũ.

Trần Công Phó vẫn còn đang ứng kiếp, đối với chuyện ngoại giới tựa hồ hoàn toàn không biết, hay hoặc là biết, có điều nhưng phải toàn lực đối kháng thiêng kiếp không rảnh phân thân.....

Trên bầu trời vẫn như cũ từng đao từng đao thiên lôi đánh xuống, rơi vào cự đinh bên trên Đích Thanh Âm đinh tai nhức óc, mặc dù là Vệ Tử Dạ đều cảm thấy có chút ồn ào.

Phu Dịch lúc này trong lòng đoàn kia ngọn lửa kịch liệt thiêu đốt, từng trận mãnh liệt bỗng cảm giác đau đớn thần kinh của hắn, thế nhưng này đau đớn cùng Trương Thiên Vũ chịu khổ tin dữ so với, không đáng kể chút nào.....

Muốn khóc, rồi lại không khóc nổi, loại này khó chịu không cách nào dùng từ biểu đạt, hắn bây giờ có thể làm, chỉ có thể là đem này cõi đau buồn lực lượng phát tiết ở sớm đã thành một bãi thịt nát đầu người của Hồ Lan Thành bên trên.

“Đủ rồi.....” Vệ Tử Dạ rốt cục không nhịn được, khẽ quát một tiếng.

Chỉ là Phu Dịch trùng tai không nghe thấy,

Trên tay động tác vẫn không có dừng lại.

Đúng lúc này, ánh mắt dại ra Chu Tước đột nhiên sáng ngời, một cái tát ở Phu Dịch sau đầu muôi trên, sau đó một tay đem Chu Tước thần kiếm đoạt tới, thấy trên thân kiếm tràn đầy Hồ Lan Thành dơ bẩn máu, đôi mi thanh tú vừa nhíu, sau đó tay trái nhẹ nhàng khẽ vỗ, ngô đồng mộc lập tức dấy lên ba tấc xích diễm, đem này bẩn máu hóa thành tro tàn.

Lúc này Phu Dịch bị Chu Tước chiếm kiếm sau khi trực tiếp quỳ trên mặt đất ôm đầu khóc rống, Chu Tước nhìn ở trong mắt, không khỏi hử lạnh một tiếng nói “Người cũng chưa chết, ngươi tại đây khóc cái gì kinh?”

Phu Dịch vừa nghe Chu Tước này, trong lòng hồi hộp một thanh âm vang lên, lập tức phản ứng lại, Chu Tước sống vô số năm tháng, Vệ Tử Dạ không có cách nào, hoàn toàn không đại diện này con đồng thọ cùng trời đất Chu Tước cũng không có cách nào a, Thuấn Gian Phá nước mắt mỉm cười, “hoắc” một chút đứng dậy, hai tay tóm chặt lấy hai vai của Chu Tước, mừng lớn nói “Ngươi có phải là có biện pháp!”

Mặt xoạt của Chu Tước đến một chút liền đen như mực, trực tiếp dùng Chu Tước thần kiếm mũi kiếm chặn lại yết hầu của Phu Dịch đạo “đem ngươi bắn bỏ tay ra!”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, lập tức lúng túng vô cùng, vội vàng đưa tay rụt trở về, vội vàng hỏi “ngươi là không Thị Chân Đích có biện pháp?”

Chu Tước lúc này đối với hắn vừa rồi hành vi rất không vừa ý, còn đang bức bối bên trên, chỉ thấy cái khác hử lạnh một tiếng nói “Bốn cung khả năng có biện pháp gì?”

“Nhĩ Bất Thị tiếng người không chết gì?” Phu Dịch hỏi tới.

“Vốn là không chết! Không tin ngươi hỏi tên tiểu tử kia.” Chu Tước nói xong hướng tới Vệ Tử Dạ chỉ chỉ.

“Tiểu tử.....” Vệ Tử Dạ vừa nghe danh xưng này, Dã Thị Vô ngữ rất, muốn

đã biết hơn 1,800 tuổi tác, Trù Liễu Yêu loài tám vị Thần Vương bên trong có mấy người, cái so với hắn lớn tuổi, phỏng tầm mắt thiên hạ, so với hắn số tuổi lớn còn có mấy cái?

Bây giờ lại bị này nhìn qua gần như Thập Ngũ sáu tuổi cô gái như vậy gọi, trong lòng nhất thời cay đắng rất, bất quá hắn cũng không dám bất cẩn, dù sao đối phương là cùng trời đồng họ thậm chí so với trời còn muôn càng thêm từ xa xưa thánh linh Chu Tước.

Vì vậy Vệ Tử Dạ chỉ phải lúng túng cười cười, đối với Phu Dịch đạo “hắn đích xác không chết, Ngã Dĩ trải qua phong bế tim của hắn, bây giờ đưa hắn trán áp với trán tiên trong hồ lô, ở bên trong không gian kia, thời gian của hắn hầu như là yên lặng, cho nên chúng ta còn có thời gian nghĩ biện pháp.”

Có điều tin tức này đối với Phu Dịch nói, cùng không có cách nào độc nhất vô nhị, chỉ phải quay Chu Tước ăn nói khép nép đạo “ngươi nếu có biện pháp thì mau cứu hắn a, coi như ta van ngươi.....”

Chu Tước thấy biểu hiện của Phu Dịch không khỏi có chút thay đổi sắc mặt, ở trong ánh mắt của nàng tựa hồ có thể thấy được do dự của nàng, chỉ là nàng tựa hồ có cái gì bận tâm, hồi lâu sau, ngoan nhẫn tâm, cắn chặt răng thở dài một tiếng nói “Bốn cung thật không có cách nào, có điều các ngươi có thể đi Thần Nông Giá thử vận may.”

Tất cả những thứ này Phu Dịch mặc dù xem ở trong mắt, thế nhưng hắn hoàn toàn không am hiểu xem kỹ nhìn sắc, hắn còn tưởng rằng Chu Tước chỉ là đang nghĩ biện pháp mà thôi.

“Thần Nông Giá?” Phu Dịch không biết là Thần Nông Giá là cái gì, lập tức hỏi “Thần Nông Giá là nơi nào?”

Thế nhưng Chu Tước đang nói xong câu nói sau khi, ánh mắt tùy theo hơi ngưng lại, cười khanh khách thấy Phu Dịch, lại là không nói.

Phu Dịch không khỏi có chút căm tức, này Chu Tước một hồi bình thường một hồi không bình thường, cũng không biết nàng rốt cuộc chơi đùa trò gian gì, hét lớn “Ngươi nói hết lời ngủ tiếp không được sao?”

Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch trùng nàng rống to, hai con mắt vọt sáng vụt sáng nháy mấy cái, sau đó nói “Làm..... thập..... gi”

Vệ Tử Dạ vội vàng nói “Thần Nông Giá, truyền thuyết chính là Thần Nông Đại Đế thành tựu Tiên Đế Cảnh thời gian vị trí một mảnh rừng rậm nguyên thủy, Thái Cổ sau khi liền vẫn làm như Thần Châu hai đại cẩm địa một trong, Phi Đán là Ma tộc, kể cả nhân tộc đều không dám dễ dàng tiến vào.”

“Hả.....” Phu Dịch đáp một tiếng, bất quá hắn vốn không hề để ý Vệ Tử Dạ đang nói cái gì, hắn chỉ cần biết Vệ Tử Dạ nhận thức nơi này ở nơi nào là có thể.

“Ồ?” Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ quay Chu Tước trên dưới đánh giá một hai, phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ chầm chậm gật đầu nói “nên đúng rồi, ta lúc trước còn tưởng rằng Chu Tước chỉ là dùng một loại trạng thái khác đang ngủ say, xem ra đều không phải là như thế.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, hắn cũng vẫn cho rằng Chu Tước tựa như đánh với Long Khiếu Vân một trận sau khi đang ngủ say, bây giờ Vệ Tử Dạ lại nói không phải, không khỏi có chút ngạc nhiên.

Vệ Tử Dạ tiếp tục nói “Ta cảm giác lúc trước cái kia khí tức cùng nàng thân mình khí tức mặc dù tiếp cận, thế nhưng hoàn toàn khác biệt, lúc này thân thể hơi thở của nàng là một loại hồ đồ cảm giác, rất rõ ràng là vừa mới độ kiếp linh trí sơ khai biểu hiện, mà vừa mới cái kia khí tức, lại có một loại rất có tang thương khí tức.”

“Có phải Chu Tước có hai loại hình thái?” Phu Dịch suy đoán nói.

Vệ Tử Dạ lắc đầu nói “Không, ta cảm thấy vừa rồi người kia có thể không phải Chu Tước, mà trước mắt cái này mới thật sự là Chu Tước, nhìn qua khô khan một vài chỉ là bởi vì linh trí của nàng sơ khai mà thôi.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, tùy theo nghĩ đến cùng Thánh Thiên lão tổ một trận chiến thời gian Chu Tước trong cơ thể liền xuyên ra trước mắt vị này tuyệt thế cô gái, lúc đó hắn liền nhận biết được lúc đó trạng thái của Chu Tước cũng không một tia biến hóa, cũng từng nghi hoặc qua.

Vì vậy, Vệ Tử Dạ suy đoán chiêm được hắn khẳng định, vì vậy hắn quay đầu đối với Chu Tước đạo “ngươi là đại tiện chim gì?”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền nhìn thấy Chu Tước mặt tối sầm, phi thường kích động kêu to một tiếng nói “biu!”

Vệ Tử Dạ mặc dù không biết là Phu Dịch đang nói cái gì, thế nhưng biểu hiện của Chu Tước để hắn lại thêm xác nhận, bây giờ cái này thần thái dưới Chu Tước cũng là có linh trí, là một độc lập linh hồn.

Phu Dịch nhất thời có chút lúng túng, không nói gì đạo “ngươi có biết trong cơ thể của ngươi còn có một người là ai chăng?”

Chu Tước lắc đầu, một bộ mờ mịt hình ảnh.

Vệ Tử Dạ đạo “ngươi không cần hỏi nàng, nàng bây giờ trí khôn nê nỗi nằm ở nhân loại 3 tuổi khoảng chừng, lấy nàng bây giờ chỉ số thông minh còn lĩnh ngộ không dứt mấy thứ này, cái kia trạng thái nên đích thật là một cái khác linh hồn, tựa hồ đang bảo vệ nàng trưởng thành, hơn nữa băng vào ta phòng chừng, chờ nàng trưởng thành tới trình độ nhất định trong khi, cái kia linh hồn thì sẽ tiêu tán.....”

“Tại sao!” Phu Dịch nhất thời cả kinh, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau đạo “bởi vì vừa rồi ta theo trong ánh mắt của nàng nhìn thấy, nàng là có năng lực cứu, của Thiên Vũ chỉ là không biết là nàng ở bận tâm cái gì, ta suy đoán hắn là linh lực của nàng có hạn, nếu là cứu Thiên Vũ, e sợ lập tức sẽ biến mất.”

“Hả..... thật gì?” Phu Dịch lập tức hướng về Chu Tước hỏi.

Chu Tước vẫn như cũ vẻ mặt mờ mịt, không biết là Phu Dịch đang nói cái gì.

Có điều Phu Dịch vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định, trực tiếp cẩn thận từng li từng tí một vươn tay, đưa tay đặt ở trên vai của Chu Tước, mặc dù cái kia bạt tai đến bây giờ trí nhớ ưu tú, tưởng tượng lên thời gian vẫn như cũ cảm thấy trên mặt rát, thế nhưng lúc này để Trương Thiên Vũ, hắn ngược lại cũng không để ý lại đập một cái bạt tai.

Bất quá lần này lại là để Phu Dịch thất vọng rồi, khi hắn tay đặt ở Chu Tước trên vai thời gian, một cái khác linh hồn cũng không có xuất hiện, Chu Tước vẫn như cũ còn là cái kia một khuôn mặt tươi cười tươi khanh khách mà nhìn nàng, có điều hai gó má mơ hồ có chút ửng đỏ.

Phu Dịch chưa từ bỏ ý định, một con tà ác tay phải tiếp tục đi xuống vách một cái, hướng về ấy trước ngực tìm kiếm, thế nhưng vạn vạn không ngờ rằng, mãi đến tận tay đã chạm được đoàn kia cứng chắc rồi lại mềm mại ngọn núi lúc, bạt tai còn là chưa từng xuất hiện, chỉ có Chu Tước gương mặt măc cõi chót, than nhẹ một tiếng “biu!”

Sau đó thân hình lùi lại phía sau, tránh qua ma thủ của Phu Dịch, đôi mắt đón chót cho đến cảnh rẽ, có điều trong ánh mắt trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có vẻ mong đợi hình dáng, xem ra Chu Tước đối với hành vi của Phu Dịch cũng không phải quá căm ghét, hơn nữa theo nàng bình thường chỉ theo Phu Dịch đến xem, này một người một thú trong lúc đó tựa hồ có một loại không nói được, đạo không rõ thần bí quan hệ.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch hành vi mặc dù có chút đường đột, có điều vẫn

chưa ngăn cản, bởi vì hắn cũng vô cùng háo kỳ một loại khác của Chu Tước hình thái đến tột cùng là ai, bất quá lần này cái kia linh hồn tựa hồ quyết tâm không ra, nếu không có biết mục đích của Phu Dịch, còn tưởng rằng hắn là đang đùa giỡn đứa trẻ.

“Ai da..... quên đi, phỏng chừng tiền bối suy đoán không sai, cái kia linh hồn hắn là đang bảo vệ nàng trưởng thành, ta nên cũng cùng nàng có nhất định liên hệ, nếu không cũng sẽ không năm lần bảy lượt cứu giúp ta.” Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói “không can thiệp tới như thế nào, bây giờ có thể xác định hai việc, một là nàng đã để chúng ta đi Thần Nông Giá thử vận may, nói cách khác Thần Nông Giá bên trong nhất định có có thể cứu trị gì đó của Thiên Vũ, 2 là ngươi và Chu Tước không có nguy hiểm trong khi, nàng là sẽ không xuất thủ.”

Nói xong, Vệ Tử Dạ nhìn về phía Phu Dịch ánh mắt lại có một chút hâm mộ.

Vệ dẽ gật gật đầu nói “không sai, có điều không biết là cái kia linh hồn còn có thể tồn tại bao lâu, nếu là có thể kiên trì đến đem Ma tộc lại phong ấn thì tốt rồi.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói “khả năng này không lớn, theo ta suy đoán, nàng bây giờ ra tay số lần mỗi nhiều một lần, lực lượng linh hồn sẽ yếu một phần, nếu không vừa rồi nàng thì tự mình cứu Thiên Vũ, cũng sẽ không để chúng ta đi Thần Nông Giá mạo hiểm.”

Phu Dịch nghe xong cảm thấy phân tích của Vệ Tử Dạ rất có đạo lý, tùy tiện nói “nói cách khác, ở nàng biến mất trước khi, ta và Chu Tước nhất định phải có một người có đầy đủ năng lực tự vệ, nếu không chính là uổng phí một phen của nàng tâm ý.”

Phu Dịch vừa dứt lời, Chu Tước tím bên trong phủ ngủ say linh hồn từ từ mở mắt, thông qua hai mắt của Chu Tước thâm tình nhìn Phu Dịch, thấp giọng nói

thầm một tiếng, tựa hồ là đúng Phu Dịch có điều tinh ngộ cảm thấy phi thường vui mừng, có điều tất cả những thứ này chỉ với Chu Tước trong cơ thể, bọn họ căn bản nhìn không tới.

Việc này chính là cáo dùng đoạn, có điều 50 ngoài...trượng thiên kiếp vẫn như cũ vẫn còn tiếp tục, trên bầu trời ngân xà múa tung, vô số ngân măng từ mây đen hạ xuống, lần lượt đinh tai nhức óc đánh có tiếng vẫn còn đang tiếp tục.

Lúc này cách bọn họ tới rồi một đường trời đã quá khứ hơn một canh giờ, Phu Dịch thấy trên bầu trời cuồn cuộn mây đen cùng không dứt bay trốn ngân xà hỏi “thiên kiếp bây giờ tới trình độ nào?”

Vệ Tử Dạ ở Phu Dịch phát tiết oán khí thời gian, liền ở vẫn quan sát đến thiên kiếp tiến độ, lúc này Phu Dịch tìm hỏi, ngay lập tức trả lời “nên có 50 đêm.”

“Chúng ta lúc nào động thủ?” Phu Dịch hỏi.

“Không vội, bây giờ còn không phải ra tay trong khi, lần này thiên kiếp nên kéo dài đến giờ Tuất, bây giờ mới vừa giờ sủu.”

“Tiền bối định làm như thế nào?” Phu Dịch nghĩ đến Vệ Tử Dạ cực kỳ tự tin vẻ mặt, nói vậy hắn tất nhiên đã là rõ ràng trong lòng, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ cười cười nói “Các loại tới 70 dư âm thời gian, ứng kiếp liền tới mẫu chốt nhất thời khắc, chúng ta chỉ cần một lần đem Ma đinh đánh nát, đến lúc đó có thể tự vay mượn uy lực của thiên kiếp đem trấn áp.”

Phu Dịch gật gật đầu nói “không sai, đó là một biện pháp tốt.”

Vì vậy hai người liền không nói gì thêm, đem thi thể của Hồ Lan Thành vùi lấp sau khi, tìm một chỗ chôn ẩn núp vừa quan sát thiên kiếp tiến độ, một bên đem mỗi loại trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất.

“Hả? Có người đến rồi!”

Phu Dịch từ khi uống qua? Rắn máu sau, có Thiên Nhãn xuyên qua một phần năng lực, trước tiên liền phát hiện xa xa có một bóng người đang hướng nơi này nhanh chóng chạy vội.

Vệ Tử Dạ chính là thiên yêu cảnh tu sĩ, ấy thị lực cùng Phu Dịch không phân cao thấp, chỉ là hắn càng nhiều tinh lực đặt ở thiên kiếp bên trên, không có chú ý bốn phía hoàn cảnh, lúc này đó Phu Dịch vừa đề tĩnh, không những thấy được người đến, càng còn ngay đầu tiên nhận ra người tới thân phận.

“Thạch kính đường, hắn đến làm chi?” Vệ Tử Dạ không khỏi nói thầm một tiếng.

Phu Dịch hờ lạnh một tiếng nói “quản hắn đến làm chi, vừa vặn đem cùng nhau chém giết, có thể giết nhiều một cái chó săn.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói “không sai, có điều nhất định phải cẩn thận, những người tu ma này thủ đoạn xa không phải chúng ta người tu tiên có thể so với, cùng với giết nhau thời gian nhất định phải đánh tới hoàn toàn tinh thần!” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 121: Chém Thạch Kính Đường

Thạch Kính Đường tới gần đại đỉnh sau khi, liền bắt đầu không dứt xung quanh đại đỉnh đảo quanh, tựa hồ đang tìm cái gì.

Bất quá hắn đang tìm cái gì, Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch tự nhiên quá là rõ ràng, hắn chõ tìm kiếm, tất nhiên là Hồ Lan Thành.

Cũng may hai người bọn họ trốn đi trước khi, đã đem thi thể của Hồ Lan Thành vùi lấp, kể cả cái kia bị Phu Dịch đâm thành thịt mạt đầu cùng Hồ Lan Thành phun ra “máu đào kiếm”, cũng đều xử lý rồi, trừ phi Thạch Kính Đường đào đất ba trượng, nếu không tuyệt đối không thể phát hiện bất kỳ dấu hiệu khả nghi.

“Hắn tới làm gì?” Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên.

Vệ Tử Dạ muôn nghĩ đến đạo, “hắn là không yên lòng chúng ta, có điều luyện ngục cũng cần người trấn thủ, cho nên liền chỉ sai hắn một người đã đến, bây giờ một mình hắn lạc đà, chính là tuyệt hảo cơ hội, có điều để ngừa bọn họ có bí mật thông tin thủ đoạn, một hồi nhất định phải nắm chắc thời cơ tốt, một kích tất trúng, hiểu chưa?”

Phu Dịch sau khi nghe được theo bản năng nắm thật chặt trên tay Phong Thiên Kính, có chút lo lắng nói: “Bây giờ chỉ có hai chúng ta, muốn một đòn giết chết e sợ có chút khó khăn?”

Vệ Tử Dạ lập tức nhìn một chút Phu Dịch phía sau Chu Tước nói: “Ngươi xem một chút nàng có thể hay không hỗ trợ, thì bây giờ trạng thái này.”

Phu Dịch này mới phản ứng được, bọn họ cũng không phải hai người, phía sau còn có một giúp đỡ, hơn nữa lúc trước nhắc tới luyện ngực thời gian, chính là trạng thái này Chu Tước miệng nói đại hoạt.

Phu Dịch vội vàng nhỏ giọng đối với Chu Tước, có thể hỗ trợ gì?

Chu Tước cười khanh khách gật gù, tùy theo quo quo trong tay Chu Tước thần kiêm.

Thấy Chu Tước tràn đầy tự tin hình dáng, Phu Dịch hai người hoàn toàn yên tâm, vội vàng quay đầu lại nhìn kỹ Thạch Kính Đường, chỉ đợi đến thời cơ thích hợp, lợi dụng Lôi Giáo Quá tư thế tiêu diệt đi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chỉ thấy Thạch Kính Đường vẫn như cũ không dứt xung quanh đại đỉnh đảo quanh, thỉnh thoảng bốn phía lầm lết nhìn trái phải, mặc dù không nhìn thấy Hồ Thành Lan, nói vậy trong lòng cũng có đại khái suy đoán.

Có điều, hẵn đến tận cùng là cho rằng Hồ Lan Thành thừa này thời cơ mở ra đào ngũ, đi làm đừng sự tình, hoặc là coi là thật bị người chém giết cũng không biết được.

Dù sao Hồ Lan Thành chính là tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi người tu ma, chính là nhân gian ít có cao thủ, đặc biệt là cái kia một tay “máu đào kiếm” một khi sử dụng, ác độc đến cực điểm, ít có người khả năng ở đây ám chiêu bên dưới chạy trốn.

Cho nên Thạch Kính Đường cũng chưa chắc thì cho rằng Hồ Thành Lan ngô hại.

Thạch Kính Đường vừa xoay chuyển chừng một khắc đồng hồ thời gian, rốt cục không muốn vòng mē muội đỉnh đảo quanh, mà là chọn dùng thảm phép tặc tìm tòi phương thức dùng Ma đỉnh làm trung tâm không dứt hướng ra phía ngoài phóng xạ.

Nhìn thấy Thạch Kính Đường cư nhiên như thế cẩn thận một chút,

Hai người không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này bọn họ căn bản không có ra tay cơ hội, nếu là mạnh mẽ ra tay, vạn nhất này Thạch Kính Đường coi là thật có bí mật phuơng thức có thể đem tất cả những thứ này truyền quay lại luyện ngực, đến lúc đó Thái Kinh cùng Hồng Thùa Trù tới rồi ba người liên thủ, e sợ thoát thân đều là món rất phiền phức sự tình.

Đặc biệt là bên cạnh còn có cái công tham tạo hóa máu Tu La Trần Công Phó, bây giờ mặc dù ở ứng kiếp, nhưng hoàn toàn không đại diện hắn không có năng lực ra tay, nếu như ở thời khắc mẫu chốt chặn ngang một đạo, ba người liền có khả năng vô cùng có khả năng ngã xuống với nơi đây.

Nhất thời từng giọt từng giọt lặng yên từ trần, thế nhưng cẩn thận của Thạch Kính Đường thủy chung vừa mới, Phu Dịch rốt cục không nhịn được tính nhẫn nại, đối với Vệ Tử Dạ nói: “Tiền bối, ta có một kế không biết khả thi không.....”

Vệ Tử Dạ sáng mắt lên, lập tức hỏi: “Có gì diệu kế?”

Phu Dịch tùy tiện nói: “Ta dùng độn thổ đi thuật chui vào Thạch Kính Đường trên người, trộm thực hiện ám hại, đến lúc đó tiền bối lại dùng thế lôi đình ra tay, có thể không đưa hắn một đòn giết chết?”

Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau, lại là lắc lắc đầu nói: “Người tu ma liền chính là này địa mạch sát khí, đối với địa mạch hiểu ra xa so với chúng ta những người tu tiên này phải sâu, ta sợ là ngươi còn chưa cận kề ba thước liền bị phát hiện, ngược lại là đập cỗ động rắn.”

“Vậy làm sao bây giờ? Cứ như vậy trơ mắt thấy hắn vẫn lục soát tiếp? Theo trước mắt như vậy tình hình nhìn, nhiều nhất lại có một chén trà công phu liền có thể tìm tới chúng ta nơi đây, đến lúc đó e sợ càng phiền toái.” Phu Dịch có chút bối rối nói.

Vệ Tử Dạ lại là nhẫn nại tính tình nói: “Không nên gấp, chờ một chút.”

Vì vậy hai người liền lại kiềm chế sự kích động quan sát cử động của Thạch Kính Đường.

“Giết!” Đột nhiên, Vệ Tử Dạ khẽ quát một tiếng, chỉ thấy ấy bóng người mạnh nổ lên, hóa thành một tia sáng tím dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hướng về Thạch Kính Đường phóng đi, để theo đuổi một đòn giết chết, lại sử dụng Đế Giang khí.

Phu Dịch này mới phản ứng được, vội vàng thi triển tung kim quang, thân thể hóa một vệt kim quang giương mà lên, theo sát Vệ Tử Dạ sau khi.

Chu Tước đúng là không có thi triển độn thuật, chỉ thấy ấy quanh thân tỏa ra màu đỏ ánh sáng nhạt, đem Thần Hành Thuật huy động đến tận cùng, tốc độ kia lại chỉ so với tung của Phu Dịch kim quang chậm nửa thành.

Lúc này Thạch Kính Đường đang cẩn thận quan sát trước người ba thước thổ địa tựa hồ có bay qua dấu vết, nơi này chính là vùi lấp Hồ Lan Thành thi thể chõ, hoàn toàn thật không ngờ phía sau lại có ba người dùng thế lôi đình hướng về ấy đánh tới.

Các loại ấy cảm giác được khí tức theo bản năng muôn gọi ra binh khí ngăn cản thời gian, phán quan bút của Vệ Tử Dạ sớm tiệt mạch thuật điểm ở tại Phong Phủ huyệt.

Thạch Kính Đường nhất thời kinh hãi đến biến sắc, bất quá hắn dù sao cũng là thế gian ít có cao thủ, trong cơ thể sát khí điên cuồng vận chuyển, chỉ là trong nháy mắt liền phá tan tiệt mạch của Vệ Tử Dạ thuật chõ tạo thành khí mạch tắc.

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch công kích theo sát tới, chỉ thấy trên bầu trời mạnh hiện ra một tòa che trời cự phong, dùng thế thái sơn áp đỉnh đè xuống đầu, Thạch Kính Đường vội vàng giơ lên hai tay đem nâng đỡ.

Đáng tiếc, Phong Thiên Kính chính là Tiên Đinh di bảo, ấy cấp bậc tuyệt đối là thế gian ít có, đặc biệt là Phu Dịch đột phá tới Địa Tiên Cảnh sau khi, trong cơ thể linh khí càng đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, trong lồng ngực ngũ khí như sóng triều bình thường không dứt bốc lên rít gào, linh khí điên cuồng dũng mãnh vào Phong Thiên Kính bên trong, toà kia cự phong sức nặng đâm chỉ vạn cân!

Chỉ là trong giây lát đó công phu, Thạch Kính Đường nửa thân dưới đã bị mạnh mẽ ép với trong đất, muốn thi triển thuật độn thổ lúc, nhưng có Vệ Tử Dạ thi triển ngón tay thành thép thuật, đem quanh thân ba tượng thổ địa điểm hóa thành thép.

Lúc này đại địa cứng như thép tinh, bước đệm lực lượng lập tức biến mất, Thạch Kính Đường nhất thời cảm giác toàn thân xương tại này cỗ đáng sợ áp bức bên dưới đều có đỗ nát hình ảnh, đặc biệt là hai tay, càng sớm gãy, kịch liệt đau đớn hóa thành to bằng cái đầu mồ hôi lạnh lăn xuống.

Đáng tiếc này còn chưa kết thúc, Thạch Kính Đường chỉ cảm thấy trước mắt một đạo xích quang né qua, một đạo kiếm khí ở ở đâm thủng ngực mà qua, mà theo sát phía sau, còn có ba viên Âm Lôi, này ba viên Âm Lôi thì càng thêm có thể sợ, trực tiếp nổ thành hắn choáng váng, ngũ tạng lục phủ càng vỡ nát vỡ thành cặn bã, một ngụm máu mạnh theo trong miệng thốt ra.

Trị giá này bên này giảm bén kia tăng thời khắc, Thạch Kính Đường rốt cục nắm không được trên đỉnh cự phong, một tiếng chấn thiên động địa tiếng nổ vang vang lên, Thạch Kính Đường lập tức liền bị ép thành thịt vụn.

Có điều có lúc trước đối chiến Hồ Lan Thành lúc dẫm vào vết xe đổ, ba người đều không có thả lỏng căng kính sợ, toàn bộ tinh thần đề phòng nhìn chăm Thạch Kính Đường, mãi đến tận hoàn toàn không cảm giác khí tức của Thạch Kính Đường sau khi, hai người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vạn vạn không ngờ rằng tiêu diệt Thạch Kính Đường lại đơn giản như vậy.

Đương nhiên bọn họ cũng không biết, Thạch Kính Đường chính là người tu

ma, mặc dù sức chiến đấu sự cường hẵn ngang hàng Thiên Tiên Cảnh người tu tiên, thế nhưng “Huyền Minh 9 sát thiên” bên trong cũng không có ngưng luyện nguyên thần công pháp, cho nên Thạch Kính Đường vẫn chưa ngưng luyện nguyên thần, chỉ cần đưa hẵn thân thể tru diệt có thể.

Mà Hồ Lan Thành bị chém tới đầu người sau khi còn có thể chinh chiến bát phương, lại là bởi vì hẵn ở tu ma trước khi liền đã là Địa Tiên Cảnh tu sĩ, dùng Âm thần tu luyện bàng môn chi thuật “bay đầu”, mới có hiệu quả như thế.

Mà Thạch Kính Đường lại là một thuần túy người tu ma, mặc dù lạy Trần Công Phó sư phụ, thế nhưng nếu theo người tu ma bối phận đứng hàng thứ nói, bối phận của hẵn còn ở Trần Công Phó bên trên.

“Nghe đạo có trước sau, người thành đạt sư phụ”, chính là căn cứ vào đạo lý này, Thạch Kính Đường mới có thể hạ mình lạy một vãn bối sư phụ, có điều điều này cũng càng lộ vẻ hẵn mưu tính sâu, quả thật không phải người thường cung.

Tiêu diệt Thạch Kính Đường thời gian, Phong Thiên Kính lực lượng chấn thiên động địa tiếng gầm rú tất nhiên đã kinh động trong khi ứng kiếp Trần Công Phó, hơn nữa có Thạch Kính Đường đã đến điều tra việc, Vệ Tử Dạ quyết định không muộn chờ, bây giờ liền đối với Trần Công Phó động thủ.

“Phu Dịch, nghe ta mệnh lệnh, trước tiên dùng lửa lực lượng rèn ấy Ma đinh!”

Vệ Tử Dạ ra lệnh một tiếng, Phu Dịch mặc dù không rõ ý nghĩa, nhưng cũng không làm hỏi nhiều, trực tiếp đáp mây bay phi thăng mười trượng trời cao, tế lên Phong Thiên Kính, chỉ thấy một đám lớn xích diêm tung xuồng, to lớn Ma đinh lập tức liền bị này lửa nóng hừng hực phủ kín, phát sinh bùm bùm bức bối sấy có tiếng.

“Phương nào tiểu bối, can đảm quấy rầy bản tọa ứng kiếp!”

Đúng lúc này, theo Ma đinh bên dưới truyền ra Trần Công Phó âm thanh, này

âm giống như sấm rền, Phu Dịch chỉ cảm thấy ngực ngũ tạng lục phủ đều có chút rung động, trong lòng ngực ngũ khí càng bị này một tiếng quấy rầy, nếu không có phản ứng mãnh liệt điên mạnh vận chuyển “đất hoang trải qua”, Phong Thiên Kính bắn ra lửa cháy liền sẽ bị này một tiếng quát chói tai đánh tan.

Vệ Tử Dạ đồng dạng thật không ngờ, này Trần Công Phó tu vi lại đáng sợ như thế, so với ngàn năm trước không biết tinh tiến bao nhiêu lần, đang ở ứng kiếp chỉ dựa vào một tiếng quát chói tai liền có cõi này uy lực.

Có điều, cũng chính là Trần Công Phó này một tiếng quát chói tai, để Vệ Tử Dạ càng thêm kiên định tiêu diệt hắn quyết tâm, dù sao như vậy cơ hội không nhiều, nếu chờ lần sau, liền lại phải đợi 300 6 Thập Ngũ năm, hơn nữa có lần này bất ngờ, Trần Công Phó lần sau ứng kiếp thời gian tất nhiên càng thêm cẩn thận. &# 32;

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, một khi lần này thiên kiếp kết thúc, dùng tính cách của Trần Công Phó, tất nhiên tự mình đi tới Thanh Khâu Sơn trả thù, đến lúc đó liền càng một hồi một trường máu me, này tuyệt đối không phải Vệ Tử Dạ có khả năng chịu đựng được giá cả.

Vì vậy Vệ Tử Dạ rót dùng vô thượng đạo âm hét lớn một tiếng nói: “Cẩu tặc, ngươi có nhớ rõ ràng lửa đạo nhân!”

Tiếng này hét lớn, chính là Vệ Tử Dạ dùng sóng âm công kích thăm dò sâu cạn của Trần Công Phó, nếu là Trần Công Phó còn có thể dùng vừa mới khí thế lại, liền nói rõ lần này độ kiếp căn bản chưa thương tới ấy mảy may.

“Hả, nguyên lai là con tiểu yêu, ngươi là đến làm lão tiểu tử kia trả thù tới sao?” Trần Công Phó âm thanh lại vang lên, chỉ là lúc này lại ít đi vừa mới bá đạo khí thế.

Vệ Tử Dạ trung tâm lập tức vô cùng quyết tâm, xem ra lần này thiên kiếp cao lớn phán quan chỗ không phải là giả, Diêm Quân coi là thật lấy ra sách, đem toàn bộ nhân quả tụ ở thiên kiếp bên trong, vốn liền cường mãnh vô cùng thiên

kiếp bên trong lẩn vào nhân quả lực lượng, mặc dù là Trần Công Phó lâu năm kim tiên sức chiến đấu, cũng là hết sức đến cực điểm, nếu là phổ thông thiên kiếp, quả quyết không có cõi này uy lực.

Dù sao bây giờ 99 thiên kiếp mới qua hai phần ba, khả năng đổi với hàn tạo thành cường đại như thế áp lực, này nhân quả lực lượng quả nhiên không phải bình thường. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 122: Chiến Huyết Tu La

Vệ Tử Dạ đến này kết quả, trong lòng lập tức vô cùng quyết tâm, cũng liền không thèm nhắc lại, hai mắt dừng ở bị lửa cháy hun nướng Ma đinh.

Ước chừng qua một chén trà công phu, vốn màu đồng xanh đại đinh từ từ nổi lên đỏ đậm vẻ, có thể thấy được lửa của Phong Thiên Kính lực lượng coi là thật cực kỳ kinh khủng, dù sao trước mắt vị này cự đinh chính là tu giới pháp bảo, tất nhiên là trải qua vô số bất đồng Dị hỏa thuần khiết luyện, tuyệt đối không phải người phàm dùng phàm hỏa luyện đúc bình khí có thể so với.

Có điều chỉ này lại công phu, đã tiêu hao đã đi Phu Dịch một phần ba chân nguyên, có điều nhìn thấy đã thấy công hiệu, trong lòng không khỏi mừng rỡ, lập tức càng thêm ra sức đưa vào linh khí.

Nhưng vào lúc này, Vệ Tử Dạ truyền tới một phi thường kỳ quái mệnh lệnh, “nghe ta mệnh lệnh, hoán đổi nước lực lượng!”

Phu Dịch nghe xong kinh ngạc vô cùng, mắt thấy lúc này Ma đinh đã bị nung đỏ, nhiều nhất lại có một phút liền có thể đem hóa thành ngũ kim nước, nhưng trị giá này thời khắc mấu chốt, Vệ Tử Dạ lại để hắn đổi thành nước lực lượng?

Phải biết rằng nước cùng lửa tương khắc, nếu là đổi thành nước lực lượng, lúc trước chỗ làm ra một phen nỗ lực chính là trôi theo dòng nước.

Nhưng ngay ở Phu Dịch ngây người trong lúc đó, Vệ Tử Dạ thúc giục âm thanh lại truyền đến, “nhanh!”

Phu Dịch lúc này mặc dù cực kỳ không rõ, thế nhưng trong tiềm thức còn là

tin tưởng, của Vệ Tử Dạ lập tức đem ấn lại Chu Tước nút bấm thả ra, qua tay ấn xuống thanh long nút bấm.

Mặt kính bên trong không dứt phun ra lửa cháy lập tức hóa thành cơn sóng thần, chỉ trong nháy mắt, liền đem toàn bộ đỉnh đồng nhẫn chìm, lúc trước xích diễm cũng bị này cơn sóng thần tắt, hóa thành từng tia từng tia sương mù.

“Tốt!”

Chỉ nghe Vệ Tử Dạ quát to một tiếng, lập tức đáp mây bay bay lên không, sau đó hai tay bấm quyết, sau đó mười ngón liền bay, không dứt bắn ra từng viên một Âm Lôi, này Âm Lôi lẩn vào thiên kiếp sau khi, vốn như là ngàn mǎng kiếp lôi lập tức hóa thành mát mắt màu tím.

Chính là Vệ Tử Dạ đem tự thân Lôi chi pháp tắc cùng thiên kiếp chi lôi hợp hai làm một, Lôi chi pháp tắc chính là trong thiên địa thuận chính nhất lôi lực lượng, mà Lôi chi pháp tắc của Vệ Tử Dạ đồng dạng cũng thế, cho nên cả hai mặc dù ít ỏi khác nhau nhưng lại Đại tướng sân trước kính, cho nên có thể hợp lại cùng nhau.

Này!

Chính là Vệ Tử Dạ tự tin ngọn nguồn!

Khổng lồ Ma đỉnh đi ngang qua lửa lực lượng luyện hóa phục dùng nước lực lượng đột nhiên hạ nhiệt độ sau khi, đã bày biện ra yếu kém nhất tư thế, bây giờ vừa dùng kiếp lôi cùng Lôi chi pháp tắc cả hai hợp nhất đánh mạnh, lập tức liền nghe đến một tiếng vang vọng đất trời tiếng nổ vang, to lớn Ma đỉnh lại trong nháy mắt liền sét đánh thành mảnh vỡ, loáng thoảng hiện ra bóng người của Trần Công Phó.

Phu Dịch nhất thời kinh ngạc vô cùng, đang nhìn ra ngây người thời gian, nhưng có Vệ Tử Dạ đúng lúc nhắc nhở: “Lửa lực lượng!”

Phu Dịch hoang mang thu hồi cơn sóng thần,

Sau đó vừa tung xuống phần thiên xích diễm, mà Vệ Tử Dạ lại là không muốn thi triển Âm Lôi, mà là tê lên Hoàng Bì Hồ Lô, một trận lẩy quyết niệm chú sau khi, phun ra lại là khí thế hùng hổ lớn phong.

Lớn phong người, chánh nam, cách khí sanh, vừa gọi bằng Hỏa Phong, này phong một khi phun ra, lửa vay mượn gió thổi, phong giúp lửa oai, trong lúc nhất thời toàn bộ nhất tuyến thiên mặt đất đều là xích diễm giàn giụa, ấy uy thế như trời lửa phát tiết bình thường đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Hơn nữa trên bầu trời vô số cướp Lôi Điện mäng ẩn nấp xuống, một đường thiên na đạo liệt khe lại trong nháy mắt liền bị san thành bình địa.

Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, lập tức gia tăng phong thiên in lại linh khí phát ra, đồng thời đối với phía sau Chu Tước nói: “Còn không hỗ trợ?”

“Biu!”

Chỉ nghe Chu Tước thanh minh một tiếng, một đạo đỏ tươi ánh sáng né qua, lại là Chu Tước đôi môi một tấm, như là tam muội chân hỏa bình thường theo trong miệng phun ra một đoàn to bằng nắm tay Chu Tước lửa.

Này lửa thấy gió liền tăng, tới gần vết nứt thời gian lại vài trượng khoảng cách.

“Âm!”

Làm Chu Tước hỏa cầu đánh vào mặt đất thời gian, lại như là Oanh Thiên lôi nổ tung, trong thiên địa nhất thời nhắc lên một luồng sóng lớn, kể cả Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ hai người đều bị xốc lên đến hơn mười trượng, này mới đứng vững thân hình, hai người chồ phóng ra ngọn lửa hùng hực cùng lớn phong tự nhiên cũng biến mất.

Lại hướng mặt đất nhìn tới, chỉ thấy trên mặt đất hơn một chu vi hơn hai

mươi trượng hổ to, chính là bị hỏa cầu của Chu Tước nổ ra.

Phu Dịch lập tức nhìn về phía Chu Tước, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ kinh hãi, hắn hoàn toàn thật không ngờ Chu Tước một đòn oai lại kinh khủng như thế.

Chu Tước nhìn thấy ánh mắt của Phu Dịch, lại là lộ ra một bộ tiếu nữ nhăn nhó đáng dấp, trực tiếp trốn đến phía sau của hắn.

Phu Dịch lúc này mới tỉnh táo lại, vội vàng hướng Vệ Tử Dạ tìm hỏi: “Trần Công Phó đã chết rồi sao?”

Vệ Tử Dạ lúc này chau mày, hai mắt dừng ở trên chín tầng trời thiên kiếp mắt, nhìn thấy thiên kiếp mắt lúc này tinh quang lóe lên, tựa hồ đang ngưng tụ đợt công kích tới, lập tức trả lời: “Thiên kiếp vẫn còn tiếp tục, Trần Công Phó không chết.”

Vừa dứt lời, liền nghe đến một tiếng gầm điên cuồng, phảng phất là ở trả lời Vệ Tử Dạ bình thường.

Tiếp theo, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, trong hổ lớn mạnh phóng lên một tia ô quang, hướng về Vệ Tử Dạ phóng tới.

Vệ Tử Dạ không dám khinh thường, lập tức điều khiển Đế Giang khí, thân hình lập tức biến mất, cái kia ô quang đánh tới thời gian lại là vồ hụt.

Sau đó ô quang hóa thành một bóng người, chỉ thấy người này quanh thân hắc khí lượn lờ, bằng Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch hai người thị lực lại không thể nhìn trộm ấy toàn cảnh, trong lòng nhất thời phát lạnh, không ngờ rằng tu vi của người này lại đáng sợ như thế.

Chỉ nghe Trần Công Phó cười lạnh một tiếng nói, “tốt!”

Một chữ cửa ra, chỉ thấy trước mắt hắc quang bất chợt tránh, một đạo đen bóng ánh sáng bỗng nhiên theo Trần Công Phó sau lưng bắn mạnh bước ra, kỳ thế có như bay cầu vòng cuốn ngược, thẳng hướng về Phu Dịch cuốn bay mà

đến.

Phu Dịch chỉ cảm thấy hoa mắt, căn bản không kịp né tránh, cũng may có Vệ Tử Dạ sớm có đề phòng, chọt cầm trong tay phán quan bút vứt ra, hóa thành một đạo ngân quang, hướng về đạo hắc quang kia nghênh đón.

Chỉ nghe một tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng, ngân đen 2 chỉ riêng mỗi loại cuốn ngược mà quay về, ngân quang còn hóa thành phán quan bút dáng dấp, mà đạo hắc quang kia lại hóa thành 1 tài toàn thân ngăm đen, hình dáng kỳ lạ quái kiết.

Nhin kỹ lại, phảng phất một trán truồng la thể, hai tay ôm ngực nữ tử bình thường, nữ tử hai chân chăm chú quấn quanh cùng nhau, chính là thân kiết, hai vai làm cách thức, đầu là chuôi kiết.

Làm Phu Dịch nhìn về phía cô gái kia một đôi cái kia trống trơn mắt thời gian, cảm giác một trận âm phong phất qua, da đầu đều hơi tê tê, càng đáng sợ chính là, trong lòng đoàn kia ánh lửa tựa hồ chịu đựng này cỗ âm phong thổi tới, hiếm hiếm tắt!

Phu Dịch không biết là này đoàn ánh lửa đến tột cùng là cái gì, thế nhưng hắn nhưng có thể khẳng định, nếu như có một ngày này đoàn ánh lửa dập tắt, vậy hắn mạng cũng sẽ ở trong nháy mắt đó kết thúc.

“Hừ!”

Đúng lúc này, máu Tu La Trần Công Phó lại hờ lạnh một tiếng, chỉ thấy cái kia quái kiết lại dựng lên nồng nặc hắc khí, sau đó trực tiếp vòng qua Phu Dịch, hướng về Vệ Tử Dạ vọt tới.

Vệ Tử Dạ vốn định dùng phán quan bút chống đỡ, thế nhưng làm hắc quang tới gần ba thước thời gian, trong lúc mơ hồ nghe đến hắc quang bên trong lại có “◆◆◆” thổi tiên huy sênh đuối theo xào ◆ tiếng, đáy lòng mạnh mẽ qua một trận phát tởm cảm giác, lập tức mạnh mẽ khởi động Đế Giang khí, hắc khí lại là

lại vồ hụt.

Mặc dù Vệ Tử Dạ không biết là vừa rồi loại cảm giác đó đến tột cùng là cái gì, thế nhưng hắn nhưng có thể khẳng định tuyệt đối đáng sợ vô cùng, một khi chạm được liền có thể có nguy hiểm đến tính mạng.

“Còn không qua đây!” Vệ Tử Dạ vội vàng hét lớn một tiếng, Phu Dịch này mới phản ứng được, lập tức đáp máy bay hướng về Vệ Tử Dạ bên cạnh bay đi.

“Còn muốn chạy?”

Chỉ thấy Trần Công Phó cười lạnh một tiếng, đột nhiên ở trên đầu đánh một đòn, theo đòn đánh này tư thế, bỗng nhiên hiện lên một đạo hắc quang, lại một con bàn tay lớn màu đen hướng Phu Dịch chộp tới.

Vệ Tử Dạ vạn vạn không ngờ rằng Trần Công Phó lại có thể sử dụng huyền môn chính tông “Thái Nhất Huyễn ♦ nhẫn ♦”, hoang mang dùng tay trái bắn ra năm viên ngưng tụ Lôi chi pháp tắc Âm Lôi, dùng chớp mắt tốc độ bay về phía bàn tay lớn màu đen.

Song phương một khi va chạm, chính là liên tục năm đạo tiếng nổ vang, lại miễn cưỡng đem cái kia bàn tay lớn màu đen nổ thành bột phấn, Phu Dịch lúc này mới tránh thoát một kiếp, hoang mang điều khiển đám mây, trốn ở Vệ Tử Dạ phía sau.

Có điều Chu Tước theo sát mà đến sau khi, lần này nhưng không có trốn ở Phu Dịch phía sau, mà là cầm trong tay ngô đồng kiếm gỗ cùng Vệ Tử Dạ song song mà đứng, mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, căm tức Trần Công Phó.

“Ồ?” Trần Công Phó phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng, sau đó cười lạnh nói: “Tiểu tử không tệ lăm, lại lĩnh ngộ Lôi chi pháp tắc, không trách khả năng vỡ nát ta âm cái ♦ trâu ♦ đúng là coi thường ngươi.”

Vệ Tử Dạ cười lạnh nói: “Trần Công Phó, ngươi cả đời này làm ác đa đoan,

tội ác ngập trời, hôm nay bản tôn liền thay trời hành đạo tiêu diệt ngươi.”

“Hả?” Trần Công Phó lập tức cười ha ha một tiếng, nói tiếp: “Dùng bản tọa hôm nay tu vi, chính là Huyền Thanh lão nhân đến rồi cũng không dám khen dưới như thế cửa biển, ngươi bất quá là vừa mới lĩnh ngộ một tia Lôi chi pháp tắc, liền gan dạ khẩu nuốt cuồng? Đúng rồi, vừa rồi nhắc tới rồng lửa lão tiểu tử kia chính là ngươi đi? Xem ra ngươi cũng không là cái gì thay trời hành đạo, ngươi là đến làm lão tiểu tử kia báo thù đến rồi?”

“Ít nói lời vô ích, nhận lấy cái chết!”

Vệ Tử Dạ hét lớn một tiếng, lập tức đem “trảm tiên Hồ lô” tế lên, sau đó đem ngón giữa cắn nát, đem một giọt to máu bắn ra, tiếp theo trong miệng nhanh chóng đọc thần chú.

Chỉ thấy bên trong hồ lô phun ra một đường hào quang, cao ba trượng có thừa, bên trên hiện ra một vật, mọc ra 7 tấc, có lông mày có mắt, mọc ra hai cánh, trong mắt hai đạo bạch quang hướng Trần Công Phó cuốn ngược mà đến.

Trần Công Phó trong đầu đột nhiên tránh ra một cái tên, tùy theo thốt ra, “Trảm Tiên Phi Đao!”

Trần Công Phó lúc này hoảng hốt, lại hướng về đỉnh đầu vỗ một cái, “âm cái ♦ phản bức tranh bị tê liệt cầu văn ♦ tụ lại, trực tiếp dùng bàn tay lớn đem cái kia hai đạo hào quang chặn lại.

Còn đây là Vệ Tử Dạ lần đầu tiên thi triển này bí thuật, UU đọc sách www .uuk ans hu. Co m còn không bắt được trọng điểm, hơn nữa âm của Trần Công Phó cái ♦ nhẫn ♦ cũng quả thực là khí phách phi thường, kể từ đó, trảm tiên phi tiên lại coi là thật bị Trần Công Phó chặn lại.

Trảm Tiên Phi Đao cũng có ẩy tai hại, chính là bất luận thành công hay không, nhiều nhất khả năng kéo dài mười hơi thời gian.

Lúc này, mười hơi đã qua, bất kể là hai đạo bạch quang, hoặc là trong hồ lô phun ra hào quang, cùng ở trong nháy mắt đó giống như cá voi hút nước trở lại trong hồ lô, muốn lại mời Trảm Tiên Phi Đao, lại là phải đợi 774 mười chín ngày sau đó.

Vệ Tử Dạ lúc này mặt xám như tro tàn, Trảm Tiên Phi Đao chính là hắn cuối cùng thủ đoạn, hắn vạn vạn không ngờ rằng Trần Công Phó tu vi lại đáng sợ đến mức độ như vậy, lại khả năng dùng tự thân Huyền ♦ vâng tăm kén chọn đoạn sát ngốc định ♦

Trần Công Phó mắt thấy Trảm Tiên Phi Đao trở lại da vàng trong hồ lô, cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng không ngờ rằng cỡ này nghịch thiên pháp bảo lại xuất hiện tại đây mái nhà, may mà làm phép người còn không được ấy mẫu chốt, nếu không hắn hôm nay e sợ thật muốn cắm ở nơi này.

Dù sao Trảm Tiên Phi Đao hung danh bên ngoài, đã với thời đại thượng cổ chém giết kim tiên bất tận vô số, sau đó thời gian rất lâu, bị quan danh 3 Tiên đệ nhất pháp bảo tên gọi, hắn Trần Công Phó cũng không cảm giác mình so với thượng cổ kim tiên cổ càng cứng hơn. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 123: Đánh Không Lại Cũng Phải Đánh!

Có điều Vệ Tử Dạ cũng vẫn chưa hoàn toàn nản lòng, bởi vì bây giờ còn có 1 Vật Khả Dĩ lợi dụng, chính là đã ngưng tụ đầy đủ lôi kiếp lực lượng, lại bỗ hả xuống vô số đạo kiếp lôi thiên kiếp.

Trần Công Phó cảm ứng được thiên kiếp hạ xuống, lại là không dám khinh thường, Huyền ♦ gạo nếp chỉ loại benzen từ đài vịt trời phép tắc pi đã ♦ mười trượng.

Vệ Tử Dạ đang muốn thừa dịp ấy toàn lực ứng đối thiên kiếp thời gian ngầm thi sát thủ, ai biết cái kia Huyền ♦ gạo nếp chỉ chí càng kêu ♦ một đám thiên kiếp chi lôi năm ở trong tay, Tùy Thủ Triệu xa xa 1 vây vung một cái, thanh thế cực kỳ hùng vĩ kiếp lôi lại cứ như vậy bị hắn như vậy một trảo vung một cái, liền vung rơi bụi trần, dù cho này sóng nhỏ kiếp lôi có hàng trăm hàng ngàn vệt kiếp lôi, thế nhưng đối với Trần Công Phó tới nói phảng phất là theo trên trời rơi xuống trăm ngàn con cá chạch mà thôi, có thể thấy được tu vi của người này đầu đáng sợ.

“Không thể lại đợi.”

Vệ Tử Dạ thầm hô một tiếng, lập tức giơ lên Hoàng Bì Hồ Lô, đang muốn thi triển trời Địa Bát Phong bên trong âm phong, Khước Cảm Giác đến cuối cùng có một luồng kình phong truyền đến, vội vàng giá Đế Giang khí né tránh, lúc này mới nhìn thấy một đạo hắc quang cùng hắn gặp thoáng qua, nếu là chậm hơn nửa phần liền bị sê này chỉ riêng đâm thẳng ngực mà qua, mà đạo này hắc quang, chính là vừa mới chuôi này hắc kiếm biến thành.

“Phản ứng không sai.” Trần Công Phó một lòng hai lòng, một bên ứng đối

thiên kiếp, một bên điều khiển phi kiếm đánh lén, mắt thấy đánh lén không có hiệu quả, lại còn có công phu nói chuyện, có thể thấy được ấy căn bản là chưa đem này kiếp lôi đặt ở trong mắt.

Làm sao bây giờ?

Vệ Tử Dạ lúc này rốt cục có chút luống cuống, hắn vốn cho là Trần Công Phó ứng kiếp nhất định là cứu tử nhất sanh, chỉ cần làm đòn bí mật liền có thể đem một lần tiêu diệt, nhưng trước mắt tình thế phát triển đã nói cho hắn, mặc dù là cuối cùng một làn sóng thiên kiếp, cũng không đến có thể đem Trần Công Phó thu phục.

Tự cho là vô địch “Trảm Tiên Phi Đao” không có hiệu quả, tràn đầy tự tin Lôi chi pháp tắc đồng dạng vô dụng, mặc hắn trong lồng ngực bác duyệt cổ kim, yêu pháp tiên thuật hăng hà sa sô, trước mắt lại sững sốt không nghĩ tới một loại có thể ứng đối trước mắt thế cuộc phép thuật.

“Trốn?”

Đột nhiên, cái ý niệm này ở Vệ Tử Dạ hiện lên trong đầu, có điều rất nhanh liền đầy ngã ý nghĩ này, bởi vì cho dù là hắn bây giờ chạy trốn, dùng máu Tu La có cùu oán phải trả tính cách, không quá ba ngày thì sẽ tự mình dẫn một đám bọn đồ tử đồ tôn đích thân tới Thanh Khâu Sơn trả thù, cho nên cho dù là bây giờ chạy, cũng bất quá là tránh thoát Sơ Nhất, đến tột cùng còn là tránh không khỏi Thập Ngũ, thà rằng như vậy, không bằng một trận chiến.

Không! Còn có một biện pháp.

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ trong đầu đột nhiên kinh hiện một đạo linh quang, lập tức đối với Phu Dịch nói: “Nghĩ biện pháp đánh thức Chu Tước trong cơ thể người kia, chúng ta chỉ có này một biện pháp.”

“Hả?” Phu Dịch bị Vệ Tử Dạ này vừa đề tỉnh, trong chớp mắt mừng rỡ, lập tức đối với Chu Tước nói: “Ta biết ngươi khả năng nghe đến chúng ta nói

chuyện, bây giờ có thể thu thập lão bối tử này chỉ có ngươi, nhanh lên một chút đi ra, muốn chỉ chốc lát độ xong cướp, chúng ta đều phải tao ương.

”

Phu Dịch bùm bùm nói ra một đống lớn, Chu Tước lại là vẻ mặt mờ mịt thấy hắn, không biết là hắn đang nói cái gì, rất rõ ràng cái kia linh hồn cũng không có đi ra.

Thế nhưng Phu Dịch và chưa từ bỏ ý định, lập tức thăm một con độc thủ hướng về ấy trước ngực tìm kiếm, chỉ là đưa đến một nửa thời gian, lại nghĩ đến lúc trước cũng dùng qua biện pháp này, tựa hồ và không có hiệu quả gì, vì vậy vươn tay ra một nửa sau khi vừa rụt trở về, bất đắc dĩ lắc lắc đầu đối với Vệ Tử Dạ nói: “Ta cảm thấy suy đoán của ngươi là đúng, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng chắc là sẽ không đi ra, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Vệ Tử Dạ nghe xong không khỏi có chút thất vọng, có điều nói thật nha, cũng không phải là hắn yêu thích cầu trợ ở người, thậm chí có thể nói hắn phi thường chán ghét cầu viện người khác.

Trong cuộc đời này, hắn gặp phải khó khăn tuyệt đối không phải số ít, mỗi lần chuyển nguy thành an dựa vào đều là mưu tính của hắn và không tầm thường sức chiến đấu, chỉ là trước mắt vị này đối thủ cùng lúc trước không giống nhau, máu Tu La Trần Công Phó thật sự là gượng đáng sợ, dù sao hắn là lâu năm kim tiên, bây giờ khắp thiên hạ lợi hại nhất ba người một trong.

Trừ phi Huyền Thanh thượng nhân đích thân tới, mới có khả năng vay mượn uy lực của thiên kiếp tiêu diệt đi.

Ngay ở Vệ Tử Dạ trầm tư thời gian, tầm mắt góc phụ đột nhiên phiết đến Phu Dịch lúc này tỏa ra một loại huyền diệu khó hiểu kim quang, hơn nữa mặt cũng đổi thành ban đầu nhìn thấy gương mặt đó, chỉ là hai mắt của hắn lại là có chút đại ra.

Tấu hỏa nhập ma?

Vệ Tử Dạ trong lòng né qua một tia không rõ hiện ra, lập tức dùng đao âm hét lớn một tiếng nói: “Phu Dịch!”

Phu Dịch bị này một tiếng sét giống như hét lớn làm rối loạn trong đầu tư, trên người kim quang biến mất theo, thân thể cũng thuận theo chấn động, khi hắn phản ứng qua vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì thời gian, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng.

Vệ Tử Dạ không thấy có chút ngạc nhiên, lập tức hỏi: “Ngươi làm sao vậy?”

Phu Dịch thở dài một hơi nói: “Có thể, ta vừa rồi thiếu chút nữa thì dùng ra một loại ngọc đá cùng vỡ tiên pháp.”

“Là khuôn mặt này chủ nhân tiên pháp gì?” Vệ Tử Dạ hỏi.

Phu Dịch liền vội vàng đem Phong Thiên Kính hướng mặt của chính mình soi lại, trong lòng mặc dù có chuẩn bị, thế nhưng khi hắn nhìn rõ ràng thật đã biến thành mặt lúc của Khương Thiếu Vân, trong lòng vẫn có không nhỏ kinh ngạc, vốn cho là chỉ có hào quang của Phong Thiên Kính tài năng chuyển đổi mặt, lại ở vô tình bên trong chính mình thì thay đổi, tức bởi vì hắn một lòng muốn giết chết Trần Công Phó, trong đầu không khỏi nghĩ tới cái kia cùng Phi Quân đồng quy vu tận tiên pháp —— liệt dương nghịch thiên quyết.

Bất quá đối với “liệt dương nghịch thiên quyết” bức này ngọc đá cùng vỡ tiên pháp, Phu Dịch cũng không dám tùy tiện thi triển, đương nhiên cũng sẽ không, bởi vì Khương Thiếu Vân đoạn trí nhớ kia hắn chỉ là như nhìn hình ảnh bình thường, chỉ có thể nhìn thấy chiêu thức mà không thể mổ ý nghĩa, lúc đó hắn cũng cùng Trương Thiên Vũ thảo luận qua vấn đề này, Trương Thiên Vũ lúc đó suy đoán là, nếu như thật khả năng khôi phục trí nhớ nói, tu vi của hắn sẽ trong nháy mắt khôi phục lại Địa Tiên Cảnh đỉnh cao.

Vừa rồi thiếu chút nữa xuất ra, chỉ là bởi vì Phu Dịch ở trong nháy mắt đó đột

nhiên tiến vào một loại huyền diệu khó hiểu trạng thái, lúc này một khi tỉnh dậy, lại là coi như muốn thi triển cũng không thể ấy pháp.

Bất quá dưới mắt, bây giờ đã không có thời gian cung cấp bọn họ suy nghĩ đổi sách, bởi vì trước mắt này sóng nhỏ kiếp lôi đã tiến vào kết thúc, theo thiên kiếp sóng nhỏ mấy càng ngày càng sau, trung gian cách xa nhau thời gian cũng càng ngày càng dài ra, theo trên một làn sóng ngưng tụ thời gian có thể suy đoán ra, làn sóng tiếp theo thiên kiếp chi lôi ít nhất cũng phải ở một chén trà sau khi thời gian, bọn họ lại muốn toàn lực đối kháng Trần Công Phó khủng bố công kích.

“Các ngươi là tự mình động thủ đâu, hay là muốn bắn tọa tự mình động thủ?”
Này sóng nhỏ thiên kiếp kết thúc, máu Tu La cực kỳ hung hăng, đúng vào lúc này, hai người ngược lại có chút hối hận không có khi hắn ứng đối thiên kiếp thời gian ra tay.

Vệ Tử Dạ chỉ phải kiên trì, mạnh mẽ dùng Lôi chi pháp tắc bắn ra mấy chục đạo Âm Lôi, cái này cũng là hắn bỏ Trảm Tiên Phi Dao ở ngoài công kích mạnh nhất, mặc dù hắn cũng biết dùng phương pháp này đối phó Trần Công Phó hiệu quả không lớn, đáng tiếc trước mắt cũng không có càng tốt hơn thủ đoạn, chỉ muốn trời nói của Địa Bát Phong, e sợ hiệu quả càng kém, trừ phi hắn khả năng như Hàn Đức Nhượng như vậy bày ra “bát cực Huyền Phong trận”, đúng là có khả năng cùng một trong hiệu cao thấp.

Dù sao lúc đó trận pháp này uy lực hắn cũng từng trải qua, dùng hắn lúc đó nửa bước thiên yêu cảnh tu vi, còn là hóa thành nguyên hình mới miễn cưỡng đỡ.

Trần Công Phó nhìn thấy này mấy chục đạo Âm Lôi, cũng không dám khinh thường, mặc dù Vệ Tử Dạ chỉ lĩnh ngộ một tia Lôi chi pháp tắc, nhưng dù sao cũng là Lôi chi pháp tắc, chính là trời * lực lượng bản nguyên.

Vì vậy Trần Công Phó đem một bàn tay lớn che ở trước người, đem cái kia

mấy chục đạo Âm Lôi nắm ở trong tay, chỉ nghe “Oanh” một tiếng nổ tung tiếng vang, thăng chấn động đến mức thiên địa đều đang run rẩy, mà hắn bàn tay lớn kia cũng thuận theo bị tạc thành bụi phẫn, lại là vừa tiêu hao đã đi ấy không ít âm cái lực lượng.

Trần Công Phó không khỏi giận dữ, tùy tiện nói: “Hoàng mao tiểu nhi, gan dám càn rỡ như thế!”

Dứt lời, vung tay phải lên, Tà kiếm phục hóa thành một đạo hắc quang, hướng về Vệ Tử Dạ xoắn tới.

Vệ Tử Dạ không dám cùng với tranh đấu chỉ phải giá Đế Giang khí bỏ chạy, ai chỉ cái kia hắc quang tựa hồ mở to mắt bình thường, lại lăng không xoay một cái, liền hướng về Vệ Tử Dạ đuổi theo.

Chỉ thấy này một người một kiếm mỗi người chia trước phân, lướt nhanh như gió bình thường, chỉ là này hắc quang mặc dù nhanh chóng tuyệt luân, không phải không sánh được Đế Giang khí, một phen truy đuổi bên dưới, lại đuổi không được!

Đây là vì sao?

Cái kia liền muốn theo Đế Giang nói nổi lên!

Đế vương giả, chính là trong thiên địa tốc độ nhanh nhất yêu thú, so với Côn Băng còn nhanh hơn mấy phần mười, chỉ vì Côn Băng giương cánh đi chính là phong pháp tắc, mà Đế Giang dùng lại là trong vũ trụ huyền diệu nhất hai đại pháp tắc một trong —— pháp tắc không gian, bây giờ mặc dù chỉ là một hơi, đồng dạng là nhanh vương giả, Trần Công Phó mặc dù công tham tạo hóa, âm cái khí càng độc nhất vô nhị, nhưng cũng còn là rơi xuống tiểu thừa.

“Hừ!”

Chỉ nghe Trần Công Phó hừ lạnh một tiếng, đã đuổi không được Vệ Tử Dạ,

không bằng trước tiên chém một cái khác nói lại, tùy theo hắc quang cuốn ngược, hướng về Phu Dịch này mái nhà mà đến.

Phu Dịch ngưng lại đi lên hoảng hốt, hắn cũng không có Đế Giang khí, dùng thân pháp của hắn độn thuật, tuyệt đối không thể tránh thoát chiêu kiếm này.

Thế nhưng hắn cũng không có bó tay chờ chết, trực tiếp tี lên Phong Thiên Kính, bắt lại đến thanh long nút bấm, chỉ thấy cơn sóng thần theo trong gương lăn lộn bước ra, hướng về hắc quang cuốn tới, hắc quang đã bị này nước biển bao phủ, lại không được tiến thêm,

Trần Công Phó vạn vạn không ngờ tới, trước mắt này tiểu tử của Địa Tiên Cảnh lại có thể có thủ đoạn ngăn trở kỳ âm cái sát kiêm, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hướng về Phu Dịch trong tay Phong Thiên Kính nhìn tới.

“Đây là?”

Đáng tiếc, mặc cho Trần Công Phó tu hành mấy ngàn năm, vẫn như cũ không nhìn ra này kính thành tựu, lại hướng cái kia liên miên bất tuyệt sóng thao nhìn tới, chỉ thấy ấy linh quang hiện ra, lại là thuần chính nhất nước lực lượng.

“Thủy chi pháp tắc?” Trần Công Phó lúc này sững sốt, tùy theo mùng rỡ, không ngờ rằng trời cao cù nhiên như thế hậu đãi cho hắn, đem như thế nghịch ở pháp bảo đưa cho hắn.

Hoá ra Trần Công Phó đã xem Phong Thiên Kính coi là vật trong túi, cũng khó trách, dù sao Phu Dịch chỉ là tu vi của Địa Tiên Cảnh, ở tại trong mắt có điều con nít ba tuổi bình thường, dù cho thiên tư giỏi giang xuất chúng, cũng chỉ là chơi đùa giải bùn tròng độ mà thôi, căn bản vắng mặt một lần cấp độ.

Vì vậy Trần Công Phó mạnh một đòn đǐnh đầu, lại một lần nữa dò ra Huyền ♦ gạo nếp chỉ trịnh ♦ mang theo sấm gió tư thế hướng về Phu Dịch chộp tới.

Phu Dịch lúc này đang ứng đối âm cái sát kiêm, gì còn có tinh lực chống đỡ

Huyền ♦ gạo nếp chỉ trinh ♦

Đang định ấy muốn triệt hồi nước lực lượng lúc, nhưng có năm đạo hết sạch từ phía sau né qua, sau đó chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, lại đem bàn tay lớn của Trần Công Phó nổ nát, chính là Vệ Tử Dạ trị giá này thời khắc mấu chốt ra tay giúp đỡ.

Ngăn ngắn nửa canh giờ không đến, trước sau ba lần bị Vệ Tử Dạ dùng Âm Lôi nổ tung đi ấy Huyền ♦ gạo nếp chỉ trinh ♦ hao tổn âm cái sát khí chừng một phần năm, Trần Công Phó lúc này bị tức nổ nhảy như sấm. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 124: Chùi Đến Hộc Máu!

Trần Công Phó lúc này tức giận đến oa oa hét lớn: “Hoàng mao tiểu nhi, ngươi coi là thật không biết là chữ "chết" viết như thế nào!”

Nói xong lại vỗ một cái đinh đầu, Tái Thứ Tham đến Huyền ♦ Nhu Chỉ Trịnh ♦ chỉ Kiến Giá 1 Thứ Đích bàn tay lớn cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau, trước tiên Tiền Huyền ♦ gạo nếp chỉ chí đồ sứ trước tiên bu hoàng mà sáng sủa ngó sen nịnh nọt ♦ ngưng tụ mà thành thôi, thế nhưng này tay lại là giống như chân thật máu thịt tay bình thường, vân tay mạch lạc có thể thấy rõ ràng!

Vệ Tử Dạ lúc này sắc mặt đại kinh, liên tiếp Đạn Xuất Nhị hơn mười đạo Âm Lôi, còn muốn lại bắn thời gian, lại cảm giác nê hoàn cung có chút ngất cảm giác, một khi điều tra, mới biết Đạo Chích Thị này ngăn ngắt không đến nửa canh giờ thời gian, linh khí hao tổn to lớn gần như khô cạn, mồ hôi lạnh lập tức theo trán chảy xuống, lập tức la lớn: “Chạy mau!”

Phu Dịch dùng dư quang liếc về hơn hai mươi đạo Âm Lôi tia chớp, đã có dẫm vào vết xe đổ hắn vẫn chưa đem Huyền của Trần Công Phó ♦ Nhu Chỉ Chỉ bên cạnh Ti Hác Giáo ♦ lúc này một khi Vệ Tử Dạ nhắc nhở, đáy lòng Đốn Thị Sinh đến một luồng âm hàn tử vong khí.

Lập tức thu hồi nước lực lượng, đem Phong Thiên Kính hướng về bàn tay to kia đẩy một cái, phục hồi lại Bạch Hổ lực lượng, trong giây lát đó một đạo mạnh mẽ đến cực điểm trận gió theo mặt kính phun ra, Phu Dịch bản thân nhưng trong nháy mắt liền bị này cỗ trận gió sản sinh đẩy ngược sau khi hướng về Vệ Tử Dạ phương hướng thối lui.

Hầu như cùng lúc đó, âm cái sát kiếm biến thành hắc quang sát mặt mày của hắn né qua, quả nhiên là hung hiểm đến cực điểm, kể cả Vệ Tử Dạ đều vì hắn nǎm một vệt mồ hôi lạnh.

Bất quá đối với hắn lúc lâm nguy dùng trận gió đầy ngược né tránh âm cái sát kiếm này 1 hóa thứ tầm thường thành thần kỳ huyền diệu phương pháp, Vệ Tử Dạ lại là sáng mắt lên, này một chiêu có thể nói là thần lai chi bút, hay không thể, dù cho hắn bác duyệt cổ kim, cũng chưa từng gặp như thế chiến đấu phương pháp, đúng là ngàn năm trước nhân loại đi vào lạc lối sau khi, thường lợi dụng phương pháp này làm một vài kỳ kĩ ngân khéo léo đồ chơi.

Vệ Tử Dạ vẫn cho rằng mấy thứ này bất quá là một vài bàng môn tà đạo, Đăng Bất Đắc Đại Đường, hơn nữa đối với tu sĩ gian chiến đấu căn bản cũng không có bất kỳ tác dụng gì, thế nhưng trước mắt đã phát sinh tình cảnh này, lại phảng phất vì hắn mở ra một tấm thần kỳ cửa lớn bình thường, để hắn sáng mắt lên, quyết định muốn ở trận chiến này sau khi cố gắng nghiên cứu một chút ngàn năm trước nhân tộc cái gọi là cơ quan thuật.

Mà vào thời khắc này, Vệ Tử Dạ cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, “nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên” câu này đến Tự Thái Thanh Đạo Tổ truyền lại đời sau kinh văn hàm nghĩa chân chính, trong thiên địa bất luận một loại nào giờ chỉ cần tồn tại, tất có ấy đạo lý, mặc dù là nhỏ bé gì đó, chỉ cần tác dụng thích hợp, đều lại có không tầm thường hiệu quả.

“Keng!” Đúng lúc này, trong tai đột nhiên truyền đến một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, Phu Dịch hai người vội vàng tìm thân thể nhìn tới, này mới phát hiện vừa mới không nói một tiếng Chu Tước chẳng biết lúc nào đi vòng qua Trần Công Phó phía sau, lúc này đang dùng trong tay ngô đồng kiếm gỗ đánh lén Trần Công Phó.

Đáng tiếc còn là Trần Công Phó kỹ cao một bậc, lại ở chỗ hai người toàn lực đại chiến thời gian, phát hiện Chu Tước, và đem một bàn tay lớn trực tiếp vung mạnh, xoay tay lại liền đánh về Chu Tước, Chu Tước chỉ phải dùng trong tay

kiếm gỗ chống đỡ, chính là theo này một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, bị cái bàn tay lớn này mang theo sấm gió tư thế kén chọn đến hơn ba mươi ngoài...trượng, lúc này mới ngừng lại thân hình.

“Biu!”

Chu Tước nỗi giận kêu một tiếng,

Lập tức tay lấy Linh quyết, trong miệng lại phun ra một hơi Chu Tước thần viêm, thần viêm đón gió mà lớn dần, đợi cho tới gần Trần Công Phó sớm hóa thành một cái biển lửa.

“Hả?”

Trần Công Phó không khỏi có Ta Nghi Hoặc, hôm nay cũng thật sự để hắn mở mang tầm mắt, mới vừa có Trảm Tiên Phi Đao của Vệ Tử Dạ, phục có Phu Dịch khả thi, nước, lửa, phong bốn loại lực lượng pháp tắc bảo kính, này ngược lại cũng thôi, lại thần kỳ là pháp bảo, mà bây giờ cái này yếu điệu đứa trẻ, lại phun ra không chút nào kém hơn Hỏa chi pháp tắc thần viêm, quả nhiên là việc lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều.

Bất Quá Trần công giám hộ ngược lại cũng không biết, trực tiếp đem Huyền ♦ gạo nếp chỉ chỉ tung can ngăn đá cát bụi ♦ liệu nguyên viêm lại miễn cưỡng bị này con giống như máu thịt bàn tay lớn ấy chia ra làm hai, phảng phất đá tảng bình thường đứng ở nơi đó, không thể gây tổn thương cho ấy mảy may.

Đúng lúc này, thiên kiếp mắt chỗ ngưng tụ kiếp lôi lực lượng lại bão hòa, trên bầu trời vừa là vô số đạo ngân xà điện mang rầm rầm sóng lớn xuống.

Vệ Tử Dạ mắt thấy cỡ này tuyệt diệu thời cơ, Liên Mang Đại quát một tiếng nói: “Giết!”

Sau đó đem này nháy mắt khôi phục linh khí duy nhất hóa thành hơn ba mươi đạo Âm Lôi bắn mạnh bước ra, hóa thành từng đạo tử quang, mang theo sức

mạnh sấm sét hướng về Vệ Tử Dạ rít gào mà đến.

Phu Dịch cũng cõng không chậm, ngay ở Vệ Tử Dạ kêu gọi đồng thời, hắn cũng bắt được này 1 ngàn năm có một cơ hội, tùy theo bắt lại đến Chu Tước nút bãm, tùy theo một áng lửa rẩy nước chỉ riêng, hóa thành phần thiên lửa cháy hướng về Trần Công Phó đốt cháy đi.

Nhất thời, Chu Tước thần viêm, lửa bản nguyên, pháp tắc Âm Lôi, thiên kiếp chi lôi, theo bốn cái phương vị hướng về Trần Công Phó kéo tới.

Trần Công Phó cũng rốt cục vào thời khắc này lộ ra một tia kinh hoảng.

Có điều chỉ là một tia mà thôi, cái gọi là chết gầy lạc đà so với ngựa lớn, Trần Công Phó 1 lâu năm kim tiên, tự nhiên không ngừng này Huyền ♦ gạo nếp chỉ chỉ đà quyết trùng trực mới U sức đường phố chất bền cao lớn sừng sững ♦

Chỉ thấy ấy hét lớn một tiếng, âm cái sát kiếm hắc quang đại thịnh, trực tiếp va về phía vệ lôi của Vệ Tử Dạ.

Huyền ♦ gạo nếp chỉ nướng chín ma ♦ vừa thu lại, dùng cầm ngược tư thế đem phủ kín, đỡ được Chu Tước thần viêm cùng phong thiên của Phu Dịch ẫn lửa.

Sau đó hai quả đấm nắm chặt, trực tiếp dùng một đôi nhục quyền hướng về thiên kiếp chi lôi đánh tới, lại là muốn dùng thân thể trực tiếp đối kháng thiên kiếp.

Rốt cuộc là người tu ma bên trong người nổi bật, chỉ thấy ấy quanh thân hắc khí bao phủ, đặc biệt là cái kia một đôi nhục quyền, hắc khí càng ngưng tụ như là mặc lên một bộ quyền sáo giống nhau, mạnh mẽ vô cùng thiên kiếp chi lôi lại bị ấy đánh thành từng đạo từng đạo phân tán hổ quang, chút nào không thể gây tổn thương cho ấy phân hào.

Mắt thấy Trần Công Phó với đáng sợ như thế công kích bên dưới ứng đối như

ý, Vệ Tử Dạ trong lòng không khỏi phát lạnh, lập tức nhìn về phía Phu Dịch, chỉ thấy ấy sắc mặt trắng bệch, mồ hôi như thác nước, liền biết hắn cũng đã sắp đến cực hạn, dùng như vậy cường độ linh khí tiêu hao e sợ nhiều nhất cũng bất quá có thể kiên trì 3 hai phút mà thôi.

Lại nhìn Chu Tước, khuôn mặt nhỏ nhắn đồng dạng nghẹn đỏ chót, hiển nhiên muốn bảo trì như thế cường độ công kích, cũng nhiều nhất cùng Phu Dịch gần như.

Mặc dù thiên kiếp lực lượng liên miên bất tuyệt, tựa hồ còn có thể kiên trì một chén trà hình dáng, có điều dùng trước mắt thiên kiếp lực lượng uy lực, còn không là đủ để Trần Công Phó thương cân động cốt.

Nhất thời, Vệ Tử Dạ đầu óc bay tốc độ chuyển động, không dứt trầm tư suy nghĩ, theo đã biết hơn một ngàn trong năm chỗ duyệt sách vở bên trong tìm kiếm đối sách.

“Có!”

Vệ Tử Dạ đột nhiên nghĩ đến Phu Dịch dùng trận gió đẩy ngược lực lượng bỏ chạy, lập tức nghĩ đến ở ngàn năm trước nhân loại bỏ loại này cực kỳ thường dùng thủ đoạn, còn có mặt khác một loại chuyên môn cần làm chiến tranh đồ vật.

Lập tức hai tay kết 1 thái cực ấn, băng nhanh nhất tốc độ khôi phục linh khí.

Quả nhiên vẫn là Phu Dịch đầu tiên không kiên trì được, mặc dù linh khí của hắn hơn nhiều bình thường tu sĩ của Địa Tiên Cảnh mạnh mẽ, thậm chí công kích, hiển nhiên còn chưa đủ so với một vài Thiên Tiên thiêng cảnh giai đoạn trước tu sĩ còn đầy đủ, thế nhưng muốn duy trì Phong Thiên Kính dùng lớn nhất cường độ hơn.

Đương nhiên, này còn là lên cấp Địa Tiên Cảnh sau khi tài năng kéo dài như thế trường thời gian, ngay ở hơn một tháng trước, hay là trước thiên cảnh đỉnh

cao thời gian, lại nhiều nhất kiên trì một chén trà công phu thôii, bây giờ lại có thể kiên trì đến chừng nửa canh giờ, lại cũng là không nhỏ tăng lên.

Phu Dịch thu hồi Phong Thiên Kính sau khi, nhìn thấy Vệ Tử Dạ trong khi điên cuồng khôi phục linh khí, vì vậy không dám trì hoãn, đồng dạng hai tay bấm 1 pháp quyết, điên cuồng hấp thu trong thiên địa linh khí.

Phu Dịch sau khi khoảng một phút, Chu Tước cũng rốt cục không kiên trì được, thu hồi Chu Tước thần viêm sau bay đến Phu Dịch trước người, cầm trong tay ngô đồng kiêm gỗ làm hai người hộ pháp, cẩn thận đề phòng Trần Công Phó, cũng không phải nàng không muốn nhờ vào đó thời cơ khôi phục linh khí, chỉ là nếu là ba người đều nhập định nói, Trần Công Phó một khi đánh lén, hậu quả không khó tưởng tượng, hơn nữa Chu Tước khôi phục linh khí phương thức cũng có điều bất đồng, chỉ có thể chờ đợi sau cuộc chiến nói lại.

Hai đại thần hỏa triệt hồi sau khi, áp lực của Trần Công Phó suy giảm, vốn định dùng âm cái sát kiêm đánh lén một phen, chỉ là lúc này thiên kiếp chính là thứ bảy mươi mốt sóng nhỏ, uy lực cùng lúc trước hoàn toàn không thể giống nhau, lại nghĩ nhất tâm nhị dụng lại là có chút áp lực, lập tức cầm trong tay âm cái sát kiêm, dựa vào Huyền ♦ Nhu Chỉ Trịnh ♦ một lòng đối ứng thiên kiếp, ngược lại này ba cái tiểu mao hài tử trước mặt linh khí khô cạn, trong thời gian ngắn cũng không tạo nổi sóng gió gì.

Còn chạy trốn nói, hắn thì càng không cần thiết, ngược lại thân phận của Vệ Tử Dạ đã bại lộ, tri kỷ cùng đời trước Yêu Hoàng rồng lửa chân nhân có ngọn nguồn, liền không khó tri kỷ ở Yêu tộc thân phận tuyệt đối không phải hạng người vô danh, chỉ cần đi tới Thanh Khâu Sơn đi một chuyến, không khó tìm tới hắn.

Vì vậy song phương tạm thời đình chỉ tranh đấu, một phương toàn lực khôi phục linh lực, một mặt toàn tâm đối ứng thiên kiếp, đúng là hai không thể làm chung, thế nhưng bọn họ cũng đều biết, chỉ cần này sóng nhỏ thiên kiếp kết thúc, liền vừa là một hồi kinh thế cuộc chiến.

Này một làn sóng thiêng kiếp rốt cục ở một phút sau kết thúc, Trần Công Phó ứng đối thời gian mặc dù đã bắt đầu có ít ỏi phiền phức, có điều dùng trước mắt trạng thái suy tính nói, muốn lọc qua lần này thiêng kiếp, vấn đề cũng không lớn.

Thiêng kiếp có tiếng dần hơi thở, mặc dù hai người còn không có khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, có điều cũng khôi phục hai ba phần mươi, muốn khôi phục lại một vài chỉ số cũng là không thể nào, lập tức đến định, toàn bộ tinh thần để phòng nghênh chiến máu Tu La.

Trần Công Phó căm tức ba người, hờ lạnh một tiếng nói: "Hôm nay đối địch với ta, coi là thật không sợ bản tọa ngày sau tìm tới Thanh Khâu Sơn, diệt ngươi Thanh Khâu một mạch gì?"

Vệ Tử Dạ đồng dạng cười lạnh nói: "Hôm nay nếu không thể đưa ngươi tiêu diệt cùng ở mặt đất, bản tôn thì sẽ tự mình dâng ra trên gáy đầu người cho ngươi làm cái bô!"

"Tốt! Tốt! Tốt!" Liên tiếp ba chữ "hảo", lại là Trần Công Phó tự đáy lòng thán, hắn ngược lại cũng thực sự là không ngờ rằng thiêng hạ ngày nay coi là thật có người dám lấy như vậy giọng cùng hắn nói chuyện như vậy, lập tức nói tiếp: "Ngươi này cái bô thu tòa thu rồi!"

Vừa dứt lời, cầm trong tay âm cái sát kiếm, bóng người hóa thành một vệt bóng đen, lại này đây thân phận thật sự hướng về ấy đánh tới, xem ra cũng là thực sự là đánh ra nóng tính.

Vệ Tử Dạ lập tức cười lạnh một tiếng, hai tay mỗi loại 5 bắt, đem Phu Dịch cùng Chu Tước hai người nắm ở trong tay, vay mượn Đế Giang khí thi triển độn thuật.

Chỉ thấy một tia sáng tím dựng lên, dùng kinh thiêng tư thế hướng về cửu thiêng mây đen trên bỏ chạy, bóng đen mặc dù cũng nhanh chóng tuyệt luân, nhưng vẫn là đuổi không hơn.

Trần Công Phó đuổi một hồi biết không đuổi kịp Đế Giang khí tốc độ, lập tức ngừng lại thân hình, quay Vệ Tử Dạ tức đến nổ phổi nói: “Hoàng mao tiểu nhi, ngươi chính là như vậy tiêu diệt bản tọa gì?”

Đế Giang khí hao tổn linh khí cũng là lớn vô cùng, lúc này Vệ Tử Dạ trong lòng đã có tính kế, tự nhiên không thể đem vừa rồi toàn lực khôi phục linh khí toàn bộ lãng phí nơi đây, vì vậy cũng trong cùng một lúc ngừng lại thân hình, cười hì hì đối với Trần Công Phó trêu nói: “Đừng nóng vội mà, còn có chừng hai mươi đạo thiên kiếp có thể giúp bản tôn tiêu diệt ngươi, bản tôn có chính là thời gian.”

Vệ Tử Dạ cố ý chọc giận cho hắn, Trần Công Phó nghe đến này lúc này nổi trận lôi đình, chỉ vào Vệ Tử Dạ liền mắng: “Quả nhiên là hạng giá áo túi cơm, như là rồng lửa lão tiểu tử kia độc nhất vô nhị, đều là không phù hợp thực tế tiêu nhân!”

Vệ Tử Dạ nghe đến này, sắc mặt tức thì biến đổi, thế nhưng hơn 1,800 năm kinh nghiệm nói cho hắn, muốn sống được lâu, nhất định phải bảo trì một viên bình tĩnh đầu óc, lập tức cười nói: “Rồng lửa chân nhân một đời quang minh lỗi lạc, như thế nào đến trong miệng ngươi liền trở thành không phù hợp thực tế, ngược lại là ngươi lần yếu sợ mạnh, hơn ngàn năm trước bị ngươi đuổi đến cùng chó nhà có tang bình thường trốn chạy khắp nơi, thăng các loại vị kia ẩn sĩ cao nhân sau khi phi thăng mới dám đi ra, lại lại bị Huyền Thanh tiên sư đánh răng rời đầy đất, không tiếc bị trở thành Ma tộc chó săn, lúc này mới tìm về ốc bã, bây giờ quay chúng ta những vẫn bối này, đúng là hung hăng càn quấy, tự cho mình siêu phàm, ngươi nếu thật sự có chút năng lực, liền suất ngươi cái kia một đám chó săn tìm tới Côn Lôn, tìm về ngươi năm đó bã như thế nào?”

“Ngươi!” Trần Công Phó nhất thời tức giận đến khâu không thể, hắn dù sao cũng là kẻ thô lỗ, không sánh bằng Vệ Tử Dạ quen thuộc kinh thư, vô cùng dẻo miệng, bây giờ bị như vậy nhục nhã lại không bằng nên làm gì ứng đối, đương nhiên, cái này cũng là Vệ Tử Dạ chỗ mỗi câu là thật, chữ chữ đậm ấy trong lòng chỗ đau.

Vệ Tử Dạ gấp thu được hiệu quả, lập tức tiếp tục mắng: “Ngươi tự nhiên là không dám đi Côn Lôn tìm Huyền Thanh tiên sư tìm về tràng tử, bởi vì ngươi vốn là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu hạng người, ngoại trừ ở chúng ta bọn tiểu bối này mặt mũi thối một chút mạnh miệng, cũng là như vậy tài nghệ, ai? Đúng rồi! Bản tôn nhớ tới ngươi còn có vị họ Uông bạn tốt tới, ta nhớ tới ngươi nợ đói ngươi thật sự là không tệ a, nếu như ta nhớ tới không sai, cái kia ở vào 500 năm trước bị Huyền Thanh tiên sư chém giết thời gian, đã đem con gái uỷ thác cho ngươi, ngươi lại xảo trá đem đời bền trấn áp với luyện ngục bên trong, quả nhiên là không bằng heo chó, ngươi còn có nào bộ mặt sống trên đời!”

“Ngươi ngươi ngươi ngươi!” Trần Công Phó nghe đến một đoạn này sau, lại tức giận công tâm, một ngụm máu đen từ trong miệng phun tới.

“Ha ha ha ha ha!” Phu Dịch thấy vậy không khỏi cười lớn một tiếng, sau đó cao giọng đối với Vệ Tử Dạ nói: “Không nghĩ tới đường đường máu Tu La lại là đường hoàng mặt người dạ thú!”

Lại là Phu Dịch nhìn thấy Vệ Tử Dạ đem Trần Công Phó mắng mỏ hộc máu, U & # 32; trong lúc nhất thời nhớ tới Vụ Ăn Thôn thời gian học ác miệng thuật, nhất thời ngứa nghè, cũng là chê cười một phen.

“Các ngươi hai người này tặc tử, đầu không xứng làm người, bản tọa hôm nay định đem hai người các ngươi rút gân rút xương, sinh hồn vĩnh trấn luyện ngục bên trong, nhận hết các loại ác hình!”

“Vậy ngươi trước tiên cần phải đuổi theo chúng ta.” Vệ Tử Dạ cười hì hì nói.

“Tiểu nhi có gan đừng chạy!” Trần Công Phó lúc này lái độn quang, lại hóa thành một vệt bóng đen hướng về ấy đánh tới.

Vệ Tử Dạ hoang mang cũng khởi động Đế Giang khí, hóa thành một tia sáng tím, như là như dải lụa hướng về trên chín tầng trời mây đen bay đi.

“Tiền bối đây là ý gì?” Đế Giang khí thần kỳ vô cùng, mặc dù tốc độ giống

như chớp giật, thế nhưng tự có một đạo sương mù đưa bọn họ phủ kín, hoàn toàn không cảm giác được một tia trận gió, cho nên Phu Dịch có thể ung dung nói chuyện, không cần bận tâm cứu thiên trận gió.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Không gì khác, chỉ là muốn cho hắn mất đi bình tĩnh, đợi dưới sóng nhỏ thiên kiếp thời gian để hắn phán đoán sai hoàn cảnh, chỉ là không ngờ rằng hắn lại bị ta tức hộc máu, lại là uống sống hơn hai ngàn năm.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 125: Nhân Quả Kiếp Lôi Vạn Quý ĐếN BÁI

Phu Dịch vừa nghe Vệ Tử Dạ lần này giải thích nhất thời không nhịn được cười to nói: “Không ngờ rằng lão thất phu này lòng nhỏ như vậy, còn cái gì 9 châu ba đại cao thủ một trong, này khí lượng, giống như là cái mươi tuổi hài đồng vậy.”

Hai người cười nói, lại là chọc cười phu sέ, chỉ tiếc nàng linh trí sơ khai, mặc dù khả năng nghe hiểu hai người đang nói cái gì, lại là còn không quá sέ nói, chỉ có thể che miệng vẫn cười, lại là chen miệng vào không lọt.

“Lão thất phu kia làm sao không đuổi?” Đúng lúc này, Phu Dịch phát hiện Trần Công Phó thân hình vừa ngừng lại, liền vội vàng hỏi.

Vệ Tử Dạ lập tức cũng dừng lại độn quang, nhìn thấy thiên kiếp mắt tinh quang lóe lên lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, có điều rất nhanh vừa mặt lộ vẻ nghi ngờ, thở dài một tiếng nói: “Không ngờ rằng này một làn sóng thiên kiếp tới đúng là rất nhanh, chẳng lẽ là ta tính sai rồi?”

Phu Dịch không hiểu nói: “Tại sao nói như vậy?”

Vệ Tử Dạ nói: “Từng có trong sách ghi chép, Cửu Cửu Thiên cướp cùng 69 thiên kiếp cùng từ cửu thiên kiếp có điều bất đồng, sau hai loại thiên kiếp khoảng cách thời gian là càng về sau càng chậm, mà Cửu Cửu Thiên cướp phía trước trong khi mặc dù cũng như thế, thế nhưng tới thứ bảy mươi mốt sóng nhỏ sau đó, khoảng cách thời gian sẽ càng ngày càng ngắn, hơn nữa uy lực càng ngày càng mạnh, cho nên đây cũng chính là Cửu Cửu Thiên cướp chỗ đáng sợ nhất.”

“Hả?” Phu Dịch lập tức hỏi: “Tiền bối là ý nói, lão thất phu này bây giờ ứng phó chính là thứ bảy mươi hai sóng nhỏ kiếp lôi?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Nếu là trong sách ghi chép không lầm nói, thật là như thế.”

“Hả……” Phu Dịch suy nghĩ một chút nói, “mặc kệ nó, chúng ta tiếp tục công kích hắn chính là.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Ngươi công kích trước hắn, ta tự có tính toán.”

Sau đó Vệ Tử Dạ liền lại ôm thái cực ấn, băng nhanh nhất tốc độ khôi phục linh khí, vừa mới mặc dù khôi phục ba phần mươi, thế nhưng tại đây một phen truy đuổi bên dưới, Đế Giang khí cực kỳ hao tổn linh khí, lại là vừa tiêu hao một thành, dùng hai phần mươi linh khí hoàn thành cái kia tưởng tượng tiên pháp, dùng cái này một đòn tru diệt Trần Công Phó, e sợ có chút khó khăn, như thế cũng chỉ có thể dành thời gian, dù sao chỉ còn lại có liền bây giờ một làn sóng tổng cộng chín làn sóng thiên kiếp.

Phu Dịch đúng là không có bận tâm, ngược lại hắn cũng là này một loại thủ đoạn, võ kỹ thứ này đối với cấp bậc cách biệt lớn như vậy dưới tình huống, là khẳng định vô dụng, bởi vì hai người căn bản là không phải cùng lượng cấp, giống như một đứa bé con cùng trưởng thành tráng hán đấu kiếm bình thường, trưởng thành tráng hán căn bản không cần đi cố ý sử dụng chiêu thức gì, chỉ muốn sức mạnh va chạm liền có thể đem hài đồng áp chế, trước mắt hình thức chính là đạo lý này.

Cho nên Phu Dịch trực tiếp tี lên Phong Thiên Kính, kéo Chu Tước nút bấm, bất quá lần này bọn họ không đem hết toàn lực, cho nên phong thiên ấn chỉ tung xuống một mảnh xích quang, chưa từng xuất hiện biển lửa, dù cho chỉ là xích quang, ở Trần Công Phó toàn lực ứng đối thiên kiếp thời gian như vậy quấy rầy, cũng là phiền phức rất.

Thắng tức giận đến Trần Công Phó nghiến răng nghiến lợi,

Thế nhưng lại không thể làm gì, chỉ phải phân ra ít ỏi tâm thần ngăn cản mảnh này xích quang.

Chu Tước đúng là không có giúp đỡ, chỉ vì nàng không biết là vào lúc nào đã ngủ ngon giấc, may mà Vệ Tử Dạ không có đem đế vương khí thu hồi, để ngừa Trần Công Phó tập kích, nếu không sớm một con trống xuống phàm giới.

Chỉ thấy Chu Tước cười tươi rời khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ chót vô cùng, lông xù lông mi theo hít thở giật giật, hơn nữa khéo léo rất khác biệt mũi cùng môi, phảng phất một búp bê sứ bình thường, cực kỳ khả ái.

Có điều lúc này Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ lại là không có chú ý tới nàng bây giờ trong khi ngủ say.

Phong Thiên Kính đối với linh khí tiêu hao tương đương to lớn, chỉ là xích quang trạng thái, Phu Dịch vẫn không có kiên trì đến này sóng nhỏ thiên kiếp kết thúc, chỉ phải thở dài một tiếng, tay bấm Tiên quyết tiếp tục khôi phục linh khí.

Thiên kiếp rất nhanh kết thúc, Trần Công Phó vội vã lại hướng về bọn họ vọt tới, có điều Vệ Tử Dạ cũng hầu như ở kiếp lôi dừng lại lập tức đến định, sau đó điều khiển Đế Giang chi hôn lại bỏ chạy.

Này một đuổi một chạy vừa là 56 phút sau, thứ bảy mươi ba sóng nhỏ thiên kiếp hạ xuống, Vệ Tử Dạ tiếp tục kết thái cực ấn khôi phục linh khí, mặc dù vừa rồi vẫn như cũ tiêu hao một phần rưỡi tả hữu, nhưng vẫn là so với trước khi nhiều để lại một thành, rồi lại về tới trạng thái toàn thịnh ba phần mười số lượng.

Phu Dịch đồng dạng khôi phục hai phần mười linh khí, phục dùng xích quang quấy rầy Trần Công Phó, Trần Công Phó mặc dù hận đến nỗi răng, thế nhưng cũng không thể làm gì.

Vì vậy, kế tiếp hai canh giờ, song phương cứ như vậy cãi cọ, đợi cho thiên kiếp chi lôi hạ xuống Trần Công Phó bận bịu ứng kiếp thời gian, Vệ Tử Dạ thì sẽ dừng lại khôi phục linh khí, mà Phu Dịch thì sẽ dùng Phong Thiên Kính linh

quang quấy rầy một phen sau khi khôi phục lại linh khí.

Đợi cho thiên kiếp ngừng lại thời gian, Trần Công Phó giá độn quang truy đuổi, Vệ Tử Dạ liền giá Đế Giang khí bỏ chạy, mà Phu Dịch thì sẽ ngồi chắc Đế Giang khí trên lưng khôi phục linh khí.

Mãi đến tận thứ tám mươi sóng nhỏ kiếp lôi hạ xuống thời gian, Vệ Tử Dạ rõ cục khôi phục tới trạng thái toàn thịnh, bất quá hắn nhưng không có thi triển quy mô lớn tiên pháp, chỉ là đem giấu phong Hồ lô tê lên, dùng lớn phong oai giúp thế lửa của Phu Dịch.

Đợi cho thứ tám mươi sóng nhỏ kiếp lôi ngừng lại thời gian, Trần Công Phó đã là vết thương chông chốt, một thân màu đen áo dài cũng là rách mướp, hệ lênh đinh đầu phát quan sớm không biết tung tích, tóc dài đầy đầu cứ như vậy tùy ý phân tán, như là người điên bình thường đứng ở giữa không trung, thở hổn hển, trong đôi mắt oán khí phảng phất một đạo lợi kiếm, gắt gao nhìn chăm chăm đứng ở Đế Giang khí trên ba người, lại là không có lại truy đuổi.

Đều không phải là Trần Công Phó không muốn đuổi theo, chỉ là lúc này thiên kiếp mắt đã thủ thế chờ đợi, hắn bây giờ coi như toàn lực ứng đối thiên kiếp cũng đã không có mươi phần năm chắc, huống hồ bên cạnh còn có hai người như hổ rình mồi.

Dù sao cũng là sống hơn hai ngàn năm lão yêu quái, kiến thức tự nhiên cũng là không tầm thường, cho tới bây giờ hắn cũng rốt cục hiểu rõ, này Vệ Tử Dạ đến tột cùng là muốn làm gì, đáng tiếc trên thế giới này cũng không có thuốc hối hận, trước mắt ngoại trừ toàn lực ứng đối xong thiên kiếp sau khi trở lại thu thế bọn họ ở ngoài, cũng chỉ có thể giống như bây giờ, dùng ánh mắt giết chết đối phương.

Đương nhiên, ánh mắt thật khả năng giết chết người, bất quá hắn Trần Công Phó lại là sẽ không, dù sao loại này tiên pháp chính là Tiên ĐÌnh tư pháp thiên thần một mạch tuyệt kỹ, từ Tiên ĐÌnh sụp đổ sau khi, thuật này biến mất hậu thế.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Trần Công Phó bây giờ tóc tai bù xù như là chó nhà có tang giống như dáng dấp, lập tức cười to nói: “Máu Tu La, ngươi có thể một cách tự tin vượt qua cuối cùng này một làn sóng thiên kiếp?”

Trần Công Phó giận tím mặt, lập tức trả lời: “Chính là hôm nay chôn thây ở đây, cũng phải kéo các ngươi này ba cái tiểu tặc chịu tội thay.”

Vệ Tử Dạ cười cười, tràn đầy tự tin nói: “Ngươi không phải buổi sớm hôm nay muốn chôn thây với này Cửu Cửu Thiên cướp bên dưới, hơn nữa bản tôn bảo đảm ngươi không mang được chúng ta bất luận cái nào!”

Trần Công Phó cười lạnh một tiếng nói: “Vậy thì chờ xem.”

Lúc này, Vệ Tử Dạ nhìn một chút trên chín tầng trời thiên kiếp mắt, chỉ thấy trong mắt không những có từng đạo ngân quang tinh quang lóe lên, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có một tia như ẩn như hiện đỏ sẫm ánh sáng, lập tức hiểu, đạo này đỏ sẫm ánh sáng tất nhiên là bắt nguồn từ với Cửu U Cảnh địa phương nhân quả lực lượng, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Trần Công Phó, ngươi cả đời này làm ác đa đoan, hôm nay tất nhiên khó thoát kiếp số, ngươi tin không?”

Trần Công Phó cười lạnh một tiếng, cực kỳ khinh bỉ nói: “Chỉ bằng ngươi?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Làm bằng ta tự nhiên không đủ, chỉ là không biết là hơn nữa này hơn hai ngàn năm nợ phần đông nhân quả sau, đủ còn chưa đủ?”

Trần Công Phó lúc này sững sốt, sau đó ngửa đầu nhìn phía thiên kiếp mắt, khi hắn nhìn thấy thiên kiếp trong mắt đạo kia như ẩn như hiện đỏ sẫm ánh sáng lúc, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, lập tức giận dữ nói: “Ngươi lại cấu kết Cửu U giới?”

Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói: “Không nói đến đều không phải là bản tôn cấu kết Cửu U giới, dù cho coi là thật như thế, cũng so với ngươi làm Ma tộc chó săn mạnh hơn rất nhiều?”

“Làm sao có khả năng? Cửu U Cảnh ở ngàn năm trước đã đóng kín, coi như hắn muốn cấu kết cũng tuyệt đối không thể!” Trần Công Phó giống như đỉen đỉnh núi, từ tự nói một tiếng.

Lại biết, đúng lúc này, trên bầu trời mây đen đột nhiên tràn một mảnh chõ trống, nương theo lấp vô số tiếng quỷ khóc sói tru, dò ra một con tràn đầy âm u quỷ khí bàn tay lớn màu đen.

“Đây là!” Trần Công Phó lúc này sắc mặt đại kinh, đặc biệt là khi hắn thấy rõ cái bàn tay lớn này thời gian, thăng dọa nạt cả người run rẩy.

Kể cả Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch thấy rõ bàn tay to này thời gian, trong lòng đồng dạng một trận kinh lúa nếp, đặc biệt là Chu Tước càng bị dọa nạt trực tiếp dùng hai tay che mắt.

Đến tột cùng là như thế nào một tấm e sợ độc thủ, lại có thể làm cho ba vị tu sĩ như thế run như cầy sấy?

Chỉ thấy tấm kia bàn tay lớn.....

Không đúng, căn bản là không thể gọi hắn là bàn tay lớn, bởi vì nó căn bản là không phải một thể thống nhất, nó là do đến hàng mấy chục ngàn âm hồn tạo thành, chỉ là này một đám âm hồn lao xuống thời gian, vừa vặn như một bàn tay lớn thôi.

Này một đám âm hồn phát sinh vô số làm người chấn động cả hồn phách rít gào khóc thét, may mà Phu Dịch mấy người vốn là cách khá xa, hơn nữa bọn họ cũng không phải là bọn này âm hồn nhầm vào mục tiêu, dù là như thế, nếu không có bọn họ đúng lúc đóng thính giác, chỉ sợ cũng muốn vô cớ chịu đựng này “oan hồn gập” hành hạ.

Trần Công Phó bị thanh âm này nhao nhao tâm hoảng ý loạn, vội vàng nắm lấy Huyền khí bàn tay lớn, trực tiếp hướng về cái kia vạn ngàn âm hồn tạo thành bàn tay lớn màu đen chộp tới.

Hai tấm độc thủ đụng vào nhau, lại là không có phát sinh bất kỳ tiếng vang, ngược lại như thế nguyên chính là một vật bình thường, trực tiếp dung hợp ở cùng nhau.

Bất quá khi Phu Dịch bọn người thấy rõ sau khi thế mới biết, này nơi nào là cái gì dung hợp, cảm tình trên chín tầng trời hạ xuống âm hồn bàn tay lớn, còn coi là thật chỉ là hình dạng mà thôi, bị Huyền của Trần Công Phó khí bàn tay lớn như vậy một trảo, trực tiếp văng tứ tán.

Sau đó mỗi loại vòng qua Huyền khí bàn tay lớn hướng về Trần Công Phó bay tới.

Như thế cảnh tượng tới nói phiền phức, nhưng kỳ thật bất quá là mấy cái gọi to hơi thở thời gian.

Nói tiếng trễ, khi đó thì nhanh, ngay ở Trần Công Phó bận bịa ứng đối âm hồn thời gian, trên chín tầng trời thiên kiếp mắt cũng rốt cục bắt đầu phát uy.

Chỉ thấy một cái thô to vô cùng, chiều cao càng không thấy đuôi màu đen rồng sét, xen lẫn từng tia từng tia đỏ sẫm diêm theo thiên kiếp trong mắt chui ra, hướng tới Huyền của Trần Công Phó khí bàn tay lớn giương nanh múa vuốt mà đến.

Trần Công Phó lúc này hoảng hốt, vốn hắn còn tưởng rằng này vạn ngàn âm hồn chính là cuối cùng nhất lượt thiên kiếp, vạn vạn không ngờ rằng này cực kỳ kinh khủng màu đen rồng sét, mới thật sự là thiên kiếp chi lôi.

Tình cảnh này không phải buổi sớm đêm Trần Công Phó dọa nạt sơ vỡ mật, mặc dù là Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ, cũng vạn vạn không ngờ rằng lẫn vào nhân quả lực lượng thiên kiếp lại đáng sợ như thế, may mà bọn họ hôm nay làm tròn lời hứa đã đến luyện ngực, nếu như Vệ Tử Dạ khiếp đảm ăn nói, 300 6 Thập Ngũ năm sau Cửu Cửu Thiên cướp, tất nhiên là hắn chôn thây thời gian.

Mặc dù Vệ Tử Dạ một đời không giống như Trần Công Phó như vậy làm ác

đa đoan, thế nhưng nhân quả số lượng lại có gì trong lúc qua thiện ác? (Viêm Đẽ quyết.. 134134717)--(Viêm Đẽ quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 126: Lôi Viên

Cái gọi là nhân quả, đúng như mặt chữ tâm ý, có nhân liền có quả, tức thường chỗ đạo: Chủng Qua Đắc dưa, trùng đậu đến đậu, chính là nhân quả cực kỳ tục giải thích.

Vạn vật sinh linh, một khi giáng sinh hậu thế liền có vây quả, theo ban đầu thiếu nợ cha mẹ nuôi nấng nhân quả, đến lúc sau vô số bạn chơi nhân quả, lại tới ngày sau tầng tầng đều là vây quả, thậm chí ngươi mỗi ngày dùng cơm, cũng đồng dạng sẽ kết làm vây quả.

Cho nên vây quả thứ này cũng sẽ không có phân thiện ác, mà trong thiên địa ghi chép phần này nhân quả, chính là này bí bảo của Cửu U Cảnh “sách”, vừa tên “sinh tử mỏng”!

Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt gia nhập nhân quả lực lượng thiêng kiếp không khỏi sợ không thôi, mặc dù hắn cũng biết nếu là nói của hắn, có thể không đạt được như vậy trình độ, dù sao Trần Công Phó một đời làm ác đa đoan, không duyên cớ giết người tính mạng, tự dựng tiêu diệt sinh hồn, cực kỳ đáng ghét chính là ở hơn ngàn năm trước vay mượn lò thuật luyện đủ 9 sát sau khi, ấy trên tay lò có ít nhất hơn ngàn nỗi!

Chỉ này hơn ngàn lò, chính là một phần vô cùng to lớn nhân quả, bởi vì phần này nhân quả không đơn thuần là cái kia hơn ngàn người bị hại, còn có người bị hại cha mẹ, người yêu, con cái, thậm chí là cùng chung chí hướng bạn thân, đều sẽ ghi nợ nhân quả.

Cho nên ở như thế không lồ nhân quả bên dưới, mới có thể hội tụ đến đáng sợ như thế nhân quả lực lượng, Canh Thị Triệu kêu đến hàng mấy chục ngàn âm

hồn, đương nhiên, này vạn ngàn âm hồn đều không phải là bị nợ nhân quả cái kia những người này, chỉ có điều là nhân quả lực lượng hiện ra thôi.

Nhất thời, âm phong lạnh rung; trong thiên địa, gào khóc thảm thiết!

Cỡ này uy danh, dị tượng bực này, cùng Phu Dịch bọn người lúc độ kiếp chỉ có hơn chử không kém.

Lúc này Trần Công Phó tóc tai bù xù, như là Ma thần khắp toàn thân đều bị như là thật sát khí bao lại, trong tay một hơi âm cái sát kiếm càng như là một hắc sắc quả cầu sắt bình thường múa kín không kẽ hở, vô số âm hồn xông thăng mà lên, lại là ở qua trong giây lát hóa thành vong hồn dưới kiếm, lại không thể gây tổn thương cho ấy mảy may.

Một khác mái nhà, Hắc Sắc Cự rồng cùng với Huyền khí bàn tay lớn chiến thành một đoàn, chỉ nghe từng trận tức giận rít gào, song phương nhưng cũng là sàn sàn nhau, khi thì nộ long đoạn ẩy một ngón tay, mà cái kia một ngón tay cản hậu đứng sinh, khi thì độc thủ bắt bớ rồng, lại lại bị Hắc Long phun ra đèn sặc bóng sắc chớp giật nổ tung.

Phu Dịch nhìn thấy Trần Công Phó như thế uy mãnh, không khỏi sinh ra hàn ý trong lòng, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ nói: “Tiền bối, còn chưa động thủ gì?”

Lại phát hiện chưa Tử Dạ lúc này sớm ở làm phép, chỉ là chậm chạp chưa phát động công kích mà thôi, Phu Dịch không thấy có chút ngạc nhiên Vệ Tử Dạ thi đễn tột cùng ra sao Tiên môn pháp quyết, cẩn thận chu đáo bên dưới lại là vẫn như cũ không nhìn được ấy phương pháp.

Chỉ thấy Vệ Tử Dạ lúc này hai mắt nhắm chặt, hai tay quấn quanh từng tia từng tia điện quang, như là đang đánh Thái cực quyền bình thường, ôm trong ngực một viên to bằng cái thớt màu tím quả cầu sét, Kỳ Động Tác hư vô mờ ảo, huyền diệu khó hiểu, hay không thể.

To bằng cái thớt quả cầu sét theo hai tay của Vệ Tử Dạ không dứt thu nhỏ

lại.....

Xe *.....

Sợ liễu lớn.....

To bằng cái đầu.....

Mãi đến tận Vệ Tử Dạ đem uốn thành đào nhân lớn như vậy lúc,

Hai mắt mạnh mở, chỉ thấy ấy trong hai mắt, đồng dạng là tử điện lấp loé, bất chợt 1 nhìn, càng cùng cái kia cửu thiên Thượng Đích Cửu lôi mắt cực kỳ tương tự.

“Trần Công Phó! Có thể gan dạ tiếp bản tôn một chiêu!” Vệ Tử Dạ lập tức hét lớn một tiếng, ấy tiếng như hồng chung, toàn bộ trong thiên địa đều không dứt tiếng vọng.

Trần Công Phó lúc này nhiệt huyết sôi trào, đang giết đến hăng say, bất chợt vừa nghe Vệ Tử Dạ quát to một tiếng, lập tức không cam lòng thế yếu nói: “Không nào không dám!”

Nói xong lại Tà Kiếm Loạn Vũ, Sinh Sinh Tương mặt hướng Vệ Tử Dạ phuơng hướng âm hồn chém giết thành một mảnh to lớn khu vực chân không!

Chỉ thấy Trần Công Phó chẳng biết lúc nào thay đổi một bộ dáng dấp, chỉ thấy ấy đầu mọc hai sừng, người như trâu hoang, Thân Phi Huyết sắc chiến giáp, một đôi chuông đồng lớn con mắt lập loè xanh thăm lục quang, nơi nào còn có lúc trước nhân tộc dáng dấp.

“Máu Tu La.....” Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Nguyên lai lúc này mới là ngươi bản thể!”

Trần Công Phó cười lạnh một tiếng nói: “Thấy qua bản tọa bản thể người, đều phải chết!”

Vệ Tử Dạ cười lớn một tiếng nói: “Chẳng biết ai thắng ai còn chưa chắc chắn.”

Dứt lời, bóng người lóe lên, hóa thành một tia sáng tím, mang theo vô số hồn quang ánh chớp hướng về Trần Công Phó bỏ chạy, Trần Công Phó đồng dạng không cam lòng thế yếu, thân thể hóa huyết quang, dùng thế không thể đỡ khí thế hướng về Vệ Tử Dạ nghênh đón.

“Chết đi!”

Ngay ở hai người sắp sửa chạm đem thời gian, Vệ Tử Dạ đột nhiên hét lớn một tiếng, một đạo nhỏ như dây thừng tử quang lập tức theo thân hình biến thành tử quang bên trong bộc lộ tài năng, sau đó bóng người của Vệ Tử Dạ chợt một trận, sau đó dùng càng nhanh hơn tốc độ lui về phía sau.

Đáng tiếc Trần Công Phó lúc trước nhận hết nhục mạ đã hoàn toàn đánh mất lý trí, đối với hận của Vệ Tử Dạ đã đột phá điểm giới hạn, lúc này trong mắt hắn ngoại trừ Vệ Tử Dạ không còn gì khác!

Mắt thấy tử quang đậm đầu cửa mà đến, lại là không tránh không né, chỉ đem tà kiếm che ở khuôn mặt, muốn tiếp tục đuổi giết Vệ Tử Dạ, dù sao bây giờ Đế Giang khí còn cách xa ở 40 ngoài...trượng, Trần Công Phó tuyệt đối có tự tin khi hắn chạy về Đế Giang khí lúc đưa hắn đuổi tới và đem tru diệt.

“Âm!”

Theo này một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh, một luồng trước không có không có sóng khí đem Vệ Tử Dạ về phía sau một quyển, Vệ Tử Dạ tựa hồ sớm có đoán trước, thân hình dùng chuyển dùng quay lưng Trần Công Phó, bị này sóng khí đẩy một cái tựa như mũi tên rời cung bình thường càng nhanh hơn.

Chỉ là trong nháy mắt liền bay tới Đế Giang khí, sau đó một chưởng vỗ đến, Đế Giang khí lập tức tựa như hít thuốc lắc bình thường, 4 cánh một tấm, mang

theo Vệ Tử Dạ ba người liền đã chạy trốn với bên ngoài trăm trượng, sau đó vừa là một tấm, liền vừa là trăm trượng.

Như thế vội vàng bay bên ngoài mười dặm, Vệ Tử Dạ lúc này mới đem ngừng lại bóng người, xoay người lại hướng về Trần Công Phó nhìn lại.

Đáng tiếc, Vệ Tử Dạ còn là coi thường cái kia cỗ bị ép rụt vô số lần sau lôi viên, ngay ở ấy ngừng lại thân hình thời gian, một luồng vô cùng mạnh mẽ cơn lốc tùy theo phả vào mặt, tuy là Đế Giang có thể cản giữ thiên trận gió, vẫn như cũ bị này cỗ cơn lốc thổi ra 300 trượng hơn, này mới đứng vững tiếng hình.

Lại hướng Trần Công Phó phương hướng nhìn tới, chỉ thấy trên chín tầng trời tựa hồ dâng lên một đóa to lớn đám mây nấm, ấy đà xông thẳng thiên kiếp mắt mà đi.

Trường không thấy đuôi Hắc Long lúc này cũng bị nổ thành 78 đoạn, cũng may ấy chỉ là năng lượng đều không phải là thực thể, sau ba hơi thở, liền lại hóa thành rồng sét giương nanh múa vuốt hướng về, không dứt với bầu trời bốc lên, phảng phất tìm không được mục tiêu vậy.

Còn cái kia đến hàng mấy chục ngàn âm linh, nhưng là bị này một cái “lôi viên” Tạm thời chết tám chín phần mười, còn sót lại một hai phần mười cũng tất cả đều là mới từ trong tầng mây khoan ra mới Hồn.

“Này…… là cái gì……” Phu Dịch nhìn trợn mắt hốc mồm, lắp bắp hỏi.

Vệ Tử Dạ cũng không ngờ tới này noi theo nhân tộc loại kia phát minh sau khi, lại có thần hiệu như thế, lập tức khẽ mỉm cười nói: “Còn đây là ‘pháo đốt’.”

“Pháo đốt?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Hoặc là kêu lôi viên cũng có thể.”

“Trần Công Phó đã chết rồi sao?” Phu Dịch vội vàng đầu hỏi.

Đã thấy Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Thiên kiếp vẫn còn tiếp tục.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, đáng sợ như thế “pháo đốt” trực tiếp ở trên người hắn nổ tung, lại không thể đưa hắn nổ chết.

“Có điều không chết cũng chỉ còn nửa cái mạng, trước hết để cho Hắc Long lại tiêu hao tiêu hao hắn, đợi chúng ta là có thể một lần đưa hắn tiêu diệt.” Vệ Tử Dạ rất có tự tin cười nói.

“Hả.....”

Chỉ cái này một cái “lôi viên”, liền tiêu hao đã đi Vệ Tử Dạ chín phần mười linh khí, chõ hơn một thành đều không phải là hắn không muốn cùng nhau gia nhập “lôi viên” bên trong, chỉ là bởi vì hắn nếu sê đem này một phần linh khí cũng dùng hết nói, chiêu này liền trở thành đồng quy vu tận chiêu thức, lại cũng không phải hắn muốn kết quả.

Chỉ tiếc tǎn là đáng sợ như thế chiêu thức, vẫn như cũ vẫn không có đem Trần Công Phó chém giết, Vệ Tử Dạ vội vàng nắm thái cực ấn, tiếp tục khôi phục linh khí, chiêu này cùng phun ra nội đan so với mặc dù chậm một chút, thế nhưng là an toàn rất nhiều, lúc này dù sao không giống như ngày đó lúc độ kiếp, màu lông chim kim phượng dù sao không có linh trí, có Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ Độ Ách Chân Nhân ngăn cản, hắn tự nhiên vô cùng yên tâm.

Phu Dịch thị lực rất tốt, hướng về xa xa nhìn ra xa, chỉ thấy nổ tung tạo thành sương mù dần dần tản đi, hiện ra thân hình của Trần Công Phó, chỉ thấy ấy lúc này trong tay đã mất vật dư thừa, nghĩ là âm cái sát kiếm đã bị nổ nát, Huyền khí bàn tay lớn càng vừa đổi trở về lúc trước hắc khí dáng dấp, tất nhiên là thời khắc mấu chốt, dùng cái này tay chặn lại rồi “của Vệ Tử Dạ lôi viên”, hai người đồng quy vu tận, lúc này tay tất nhiên là vừa mới ngừng tụ mà thành.

Bất quá trước mắt này Huyền khí bàn tay lớn lại là yếu đi vài phần, chỉ thấy Hắc Long rít gào tới, bàn tay lớn mặc dù cũng có thể dây dưa một hai, lại là liên tục bại lui, chỉ thời gian ngắn ngủi lại rút nhỏ một phần ba.

Vô số âm hồn bay nhào mà nhào, Trần Công Phó tay không vật dư thừa chỉ muôn một đôi nhục quyền vật lộn với nhau, đồng dạng bị này vô số âm hồn liền gãm mang cắn, kéo xuống từng mảng từng mảng máu thịt.

Trong lúc nhất thời máu đen xua rượu, miếng thịt bay ngang.

Phu Dịch thấy tình cảnh này lúc này mừng rỡ, quay đầu lại nhìn thấy Vệ Tử Dạ vẫn còn đang khôi phục linh khí, lập tức bắt chuyện Chu Tước cùng hướng về Trần Công Phó khua vân bò chạy.

Làm Phu Dịch cách Trần Công Phó còn có hơn ba mươi trượng thời gian, Trần Công Phó đã là nỏ mạnh hết đà, một con Huyền khí bàn tay lớn mở ra nhiều nhất có điều hơn mươi trượng, mà thân thể mà là máu thịt be bét, khó coi.

Phu Dịch sợ lửa lực lượng thương tới nhân quả lực lượng, lập tức thả ra địa thủy hỏa phong bên trong tính chất hủy diệt kém cỏi nhất nước lực lượng, chỉ thấy một vệt sáng xanh như cầu vồng, chỉ đem Trần Công Phó phủ kín, vừa mới còn dũng mãnh vô song Trần Công Phó, theo mảnh này lam quang động tác lập tức chậm một nhịp, vô số âm hồn rít gào, chỉ 1 trong giây lát đó công phu, liền vừa gãm rơi mất hắn nửa người.

Như thế bên dưới, Trần Công Phó thân nơi nào còn có một tia người sống đáng dấp, chỉ thấy ấy một bên máu thịt lộn một vòng, một bên khác lại là trực tiếp chính là một bộ khung xương, kể cả ngũ tạng lục phủ đều lộ với ngoài thân, đặc biệt là cái kia một viên đen như mực trái tim, nấp trong khung xương bên trong giật giật, nhìn qua cực kỳ khiếp người.

Chu Tước đồng dạng không cam lòng kỳ thế, lập tức nắm 1 ngự kiếm quyết, ngô đồng kiếm gỗ lập tức xích diễm tăng mạnh, sau đó như là cầu vồng giống như cuốn về Trần Công Phó đỉnh đầu Huyền khí bàn tay lớn cánh tay.

Xích quang nháy mắt đi cùng về, chỉ là như vậy xoắn một cái, Huyền khí bàn tay lớn lúc này bị chém đứt, có điều nó là âm cái sát khí biến thành, đều không phải là thực thể, phía trên bàn tay lớn chỉ là co rút lại về phía dưới, liền lại hoàn

hảo như lúc ban đầu, chỉ là toàn thể rồi lại là nhỏ đi một chút.

Chu Tước gặp chiêu này hữu hiệu, lập tức thi triển ngô đồng kiếm gỗ tiếp tục qua lại bay vặt, Huyền khí bàn tay lớn tại đây xích quang Hắc Long vây công bên dưới, rốt cục ở sau ba phút không thể kiên trì được nữa, hóa thành một mảnh khói đen sau khi liền hỏng mất.

Không có Huyền khí bàn tay lớn ngăn cản, Hắc Long đên cuồng gào thét một tiếng, sau đó kéo hơn nghìn trượng thân hình giương nanh múa vuốt hướng về Trần Công Phó phủ đầu chộp tới.

Chấp này bốn bề thọ địch thời khắc, Trần Công Phó rốt cục cũng nhịn không được nữa, hét lớn một tiếng nói: “Hoàng mao tiểu nhi, tự dừng thừa dịp bản tọa ứng kiếp thời gian làm độc thủ, hôm nay bản tọa liền cho các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì là chánh thức Huyền Minh 9 sát!”

Dứt lời, Trần Công Phó thân thể tuôn ra tầng lớn đỏ thắm sát khí, như là trên chín tầng trời cái kia cuồn cuộn mây đen bình thường, đem che đậm đến kín không kẽ hở.

Phu Dịch trong lòng nhất thời cảm giác được một luồng phát tởm, lập tức kéo lại Chu Tước tay, lập tức thi triển tung kim quang thân thể hóa một vệt kim quang hướng về Vệ Tử Dạ mà đi.

Lúc này Vệ Tử Dạ cũng bị Trần Công Phó này một tiếng kinh động đến, lập tức đến định, nhìn thấy mắt thấy lần này tình cảnh, tự nhiên không khó để hiểu máu Tu La đây là muốn sử dụng đồng quy vu tận chiêu thức, lập tức điều khiển Đế Giang khí, thân thể hóa một tia sáng tím hướng về Phu Dịch nghênh đón.

Đáng tiếc cả hai khoảng cách thật sự quá xa, ngay ở hai người còn có một dặm liền có thể hội hợp thời gian, một con âm trầm đỏ thắm âm sát bàn tay lớn tựa như tia chớp, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đem Phu Dịch cùng Chu Tước nắm ở trong tay, lập tức sau này ném một cái, hai người nhưng là bị ném vào phía sau cái kia tấm đã không nhìn thấy bờ đỏ thắm sát khí bên trong.

“!”

Vệ Tử Dạ lúc này hoảng hốt, ngay ở âm sát bàn tay lớn vừa mới chạm đến hai người thời gian, liền nhanh chóng bắn ra hơn ba mươi đạo * với cái kia âm sát bàn tay lớn cánh tay, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, mãi đến tận hai người bị vứt vào vô biên vô hạn âm sát khí bên trong thân thể vô tung ảnh thời gian, Âm Lôi lúc này mới chạy tới, đem cái kia âm sát bàn tay lớn cổ tay nổ thành mảnh vỡ, tùy theo toàn bộ bàn tay lớn vì đó tiêu tán, cũng đã là không làm nên chuyện gì.

Vệ Tử Dạ muốn lại ép “lôi viên”, thế nhưng trước tiên không nói hắn tại đây vô biên vô hạn âm sát trong khí hải căn bản không tìm được sửa công giám hộ, cho dù là tìm được rồi, khoảng cách gần như vậy bên dưới, Phu Dịch cùng Chu Tước nhất định bị ấy gây thương tích, lúc này như là trên chảo nóng kiến càng bình thường, tả hữu tán loạn cùng thủy chung không tìm được phương pháp đối phó.

“Ngươi cũng đến đây đi!”

Đúng lúc này, Trần Công Phó phát sinh một tiếng vang dội nếu chuông, trung khí mười phần tiếng hô, chỉ thấy vẫn còn đang không dứt lan tràn ra phía ngoài, đã gần kề Vệ Tử Dạ không hơn trăm trượng âm sát bên trong khí, đột nhiên dò ra ba tấm âm sát rộng rãi, đặt ngang hàng hướng về Vệ Tử Dạ dò tới.

Vệ Tử Dạ lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng điều khiển Đế Giang khí hướng lên trên bay đi, đều không phải là hắn không thể lui về phía sau, chỉ vì Phu Dịch cùng Chu Tước bây giờ bị Trần Công Phó bắt đi, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp đem hai người trước tiên cứu ra nói lại, lúc này nếu là lui, đợi hai người bị xé ra đến Trần Công Phó bên cạnh thời gian, liền cũng không có cơ hội nữa.

Huyền sát như huyết vân giống như đem thiên địa theo trung gian một phân hai nửa, phía trên mây đen dày sọ lại có vô số điện xà ở mây đen bên trong bay

trốn, cũng còn có chút ánh sáng, mà phía dưới bị này như huyết vân bình thường sát khí che một mảnh đen kịt.

Làm người buồn nôn khí tức tràn ngập khắp cả thiên địa, này cỗ mùi bên trong đã bao hàm huyết tinh khí, mục nát mùi vị, còn có không nói được, đạo không rõ các loại buồn nôn mùi, cho đến giờ phút này, Vệ Tử Dạ cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi “Máu Tu La” cái ngoại hiệu này hàm nghĩa chân chính.

“Đây là thuộc về người tu ma pháp tặc.....”

Vệ Tử Dạ thầm nghĩ một tiếng, điều khiển Đế Giang khí với không dứt với Phu Dịch hai người bị nhốt phương vị xuyên tới xuyên lui, phía sau ba con âm sát bàn tay lớn mặc dù ô ô thì thăm, đáng tiếc tốc độ quá chậm, căn bản theo không kịp Đế Giang khí tốc độ, nhìn qua giống như phô trương thanh thế bình thường, có điều nhưng không ai cho rằng này ba con âm sát bàn tay lớn buồn cười, dù sao thứ này, làm thật là khủng bố.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đáng tiếc làm thế nào đều nhìn không tới hai người bóng người. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 127: Trời Giận

Rồng sét không dứt phát sinh từng tiếng gầm lên, vạn ngàn âm hồn không dứt gào khóc thảm thiết, lại là vào không được này vô biên vô hạn Huyền sát huyết vân, có điều chúng nó đều do pháp tắc tạo ra, cũng không chỉ số thông minh, Chích Tri Nhất mùi xung kích, một lần không thành công sẽ thấy xung kích một lần, lại là hoàn toàn sẽ không dùng trí tuệ lo liệu nó pháp.

Vệ Tử Dạ vẫn còn đang huyết vân bên trong không dứt tìm kiếm, thế nhưng lúc này Trần Công Phó tựa hồ một lòng phải đem hắn đồng thời bắt được, trong lúc nhất thời huyết vân bên trong không dứt đột nhiên thăm bước phát triển mới huyết sát bàn tay lớn, gần như 3 phút liền có mấy lần thiếu chút nữa đem Vệ Tử Dạ nắm được, may mà Đế Giang chính là trong thiên địa tốc độ nhanh nhất người, không có một trong, ấy một hơi yêu khí đồng dạng kế thừa tốc độ của nó, chỉ thấy tử quang liên thiêm, vài lần đều có thể xiêm nǎm âm sát bàn tay lớn đánh lén.

Đến nghĩ một biện pháp mới được.....

Vệ Tử Dạ nhìn phía xa Hắc Long âm hồn đều không hiệu quả, mà đây vô biên huyết vân lại là càng ngày càng dày đặc, Canh Thị Tâm gấp như lửa đốt.

“Cút!”

Đúng lúc này, trong thiên địa truyền đến Trần Công Phó không nhịn được âm thanh, chỉ thấy hai con huyết sát bàn tay lớn theo huyết vân bên trong dò ra, đem cái kia ngàn trượng Hắc Long một tay bắt đầu rồng, một tay bắt thân rồng, sau đó hướng về hai nơi dùng sức kéo một cái, Hắc Long lại bị này xé ra thành hai đoạn, gãy chỗ vô số hổ quang lấp loé, sau đó mỗi loại đem đầu rồng thân rồng

hướng về hai nơi vung một cái, liền bị vứt ra ngàn trượng ở ngoài.

Huyết sát bàn tay lớn sau khi vẫn chưa biến mất, ngược lại từ từ gần sát, sau đó hai bàn tay lớn hòa làm một thể, cầm thành một con như núi non lớn nắm đấm, hướng về bay lên trời bên trên thiêng kiếp mắt đánh tới!

Trần Công Phó lại dám khiêu khích thiên uy!

“Hù!”

Oai trời giận, sinh linh diệt!

Thiên kiếp mắt vào lúc này lại phát sinh làm cho cả thiên địa vì đó run rẩy hù lạnh một tiếng, theo này hù lạnh một tiếng, thiên kiếp mắt cũng không còn là một con mắt mà thôi, bốn phía mây đen tùy theo tránh lui, hiện ra một tấm không giận sinh oai to lớn mặt người.

Mặt người hai mắt cầm túc này một con che trời bàn tay khổng lồ, lập tức theo bên cạnh trong tầng mây mò xuống một con so với không biết lớn bao nhiêu lần, như là thật bàn tay lớn trực tiếp hướng về huyết sát bàn tay lớn chộp tới.

Hai tay chạm vào nhau, huyết sát bàn tay lớn lúc này đỗ nát, hóa thành tảng lớn sương máu, mà cái kia thực chất bàn tay lớn lại là không bị thương lông tóc, tiếp tục hướng về ngay phía dưới chộp tới.

Vệ Tử Dạ sáng mắt lên, nhất thời minh bạch, bàn tay to này ngay phía dưới chính là Trần Công Phó vị trí, lập tức bắn ra mấy chục đạo Âm Lôi trước một bước hướng về vọt tới.

Một trận sét đánh có tiếng vang vọng, nương theo lấy Trần Công Phó từng trận có tiếng kêu thảm thiết, chính là cái kia mấy chục đạo Âm Lôi đem Trần Công Phó nổ tung thương tích khắp người.

Thế nhưng còn chưa các loại Trần Công Phó làm ra cái khác phản ứng, con

kia giống như thực chất bàn tay lớn hoặc một chút thăm dò vào vô bờ huyết vân bên trong,

Sau đó sờ mó, lập tức đem Trần Công Phó nắm ở trong tay, theo huyết vân bên trong xách ra.

Mà cái kia vô biên huyết vân ở Trần Công Phó bị xách đi trong nháy mắt đó, lại có co rút lại tư thế, Vệ Tử Dạ tùy theo mừng rỡ, vội vàng điều khiển Đế Giang khí, dùng càng thêm nhanh tốc độ tìm tòi Phu Dịch hai người, chỉ cần đem hai người cứu ra, thì sẽ thi triển “lôi viên” Cùng thiên kiếp hợp đồng tiêu diệt Trần Công Phó.

Máu này Tu La Trần Công Phó ngược lại cũng coi là thật tuyệt vời, nếu không có thân ở ma đạo, tuyệt đối là một đinh thiên lập địa hán tử.

Chỉ thấy hắn bị thiên kiếp tay xốc lên sau khi đi, mặc dù thân này đã là vô cùng chật vật, thế nhưng nhưng không thấy bối rối, quanh thân tỏa ra nồng nặc huyết sát khí, theo giữa ngón tay xuyên thấu đi ra, con kia gượng mạnh mẽ thiên kiếp tay lại không thể đem bóp nát!

“Phu Dịch!” Vệ Tử Dạ nhìn qua cảnh này, liền biết thiên kiếp này tay không làm gì được Trần Công Phó, nếu chờ hắn trốn ra sau khi, liền lại không có cơ hội, lập tức rót vào đạo âm hét lớn một tiếng.

Hàm cái đạo uẩn âm thanh xuyên thấu huyết vân, vang vọng đất trời, Phu Dịch lúc này chính bản thân nơi huyết vân bên trong, vốn mơ mơ màng màng đã sắp mất đi tri giác, lại bị này một tiếng đạo âm đánh thức, lập tức hét lớn một tiếng, để cho mình triệt để tỉnh táo lại.

Vệ Tử Dạ nghe đến Phu Dịch tiếng rống to này, lập tức liền xác định phuơng vị của hắn, lập tức thi triển thiên la võng, hướng về chỗ kia bao trùm sờ mó, Phu Dịch cả người liền xuất hiện ở trong lưới, bị Vệ Tử Dạ vơ vét trở về.

“Chu Tước!” Phu Dịch lầm lết nhìn trái phải, lại thực không nhìn thấy bóng

người của Chu Tước, lập tức hé lén một tiếng, tránh thoát thiên la võng muốn phục hồi huyết vân bên trong.

Vệ Tử Dạ chỉ ở cứu người, cho nên đang sử dụng thiên la võng thời gian đều không phải là sử dụng trấn áp lực lượng, bị Phu Dịch này quắn quại lại chạy thoát, mắt thấy Phu Dịch muốn lại về biển mây thời gian, Vệ Tử Dạ thiên la võng lại mở ra, lần này lại là thi triển trấn áp lực lượng, mạnh mẽ đem Phu Dịch “Bắt” trở về.

“Tiền bối! Thả ta ra!” Phu Dịch nhất thời khẩn trương, vội vàng trùng Vệ Tử Dạ hô lớn.

Vệ Tử Dạ vội vàng trả lời: “Đừng nóng vội, chúng ta còn có thời gian, không cần thiết vào biển máu, nếu không không phải buổi sớm Chu Tước không tìm về được, kể cả người cũng sẽ phục vụ lấp cung nơi này.”

“Hả……” tinh táo lại Phu Dịch tự nhiên cũng biết đạo lý này, lập tức gật gù.

Vệ Tử Dạ lúc này mới thu hồi thiên la võng, lại dùng đạo âm la lên Chu Tước.

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên cảm giác đột nhiên thông suốt, lập tức thi triển thuật ngự kiếm, chỉ thấy một đạo xích quang mạnh theo huyết hải trong bụng lén, chính là ngô đồng kiếm gỗ.

Vệ Tử Dạ sáng mắt lên, vội vàng thi triển thiên la võng, vừa là bao trùm sờ mó, Chu Tước xinh đẹp bóng người liền xuất hiện ở trong lưới, chỉ là lúc này nàng tựa hồ đã không có gì hay, trong khi ngủ say.

Có điều này không việc gì, người còn muốn là không sao, dù sao Chu Tước trong cơ thể còn có một cao thủ tuyệt thế, hơn nữa dùng Chu Tước thánh linh thân thể, cũng tuyệt đối không thể bị điểm này ngay cả Phu Dịch đều không có bẩn thù huyết vân bẩn thù.

Bất quá bây giờ duy nhất kỳ quái lại là, từ lần trước sau khi, Chu Tước trong cơ thể người kia tựa hồ liền không còn phản ứng, trị giá này thế ngàn cân treo sợi tóc lại còn là thò ơ, quả nhiên là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

“Tiền bối!” Phu Dịch ở đem Chu Tước hai tay ôm với trước ngực sau khi, vội vàng cùng Vệ Tử Dạ tìm kiếm trợ giúp.

Vệ Tử Dạ đưa tay khoát lên cổ tay của Chu Tước, sau một lát trả lời: “Không ngại, chỉ là linh khí hao tổn quá lớn, mệt lả ngất mà thôi, xem ra hai người các ngươi bị cuốn vào huyết vân sau khi, là của nàng đang bảo vệ ngươi.”

Trải qua Vệ Tử Dạ như vậy bình thường, Phu Dịch này mới phản ứng được, làm hai người bị huyết vân cuốn vào sau khi, thân thể tùy theo bị một luồng ấm áp khí tức bọc lại, chính là bởi vì này, này huyết vân mới đúng hắn không có tạo thành tính thực chất thương tổn, mà thì tại này cổ ấm áp khí tức biến mất sau khi, hắn mới cảm giác đầu óc choáng váng nặng nề, suýt nữa ngất đi, may mà trị giá này thời khắc mấu chốt, Vệ Tử Dạ một tiếng đạo âm đưa hắn thức tỉnh, sau đó lại sẽ hắn theo huyết vân bên trong cứu ra.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch nhất thời cảm giác viền mắt nóng lên, nhìn trước mắt cực kỳ giống đáng yêu búp bê sứ bình thường tuyệt thế thiếu nữ xinh đẹp từ từ nở nụ cười, nhưng trong lòng thì âm thầm thề, ngày sau cho dù là liều tính mạng, cũng sẽ bảo đảm ấy chu toàn, có ai muốn thương tổn nàng, nhất định phải đạp lên hắn thi thể.

Lúc này, thiên kiếp tay còn ở ác liệt nắm chặt, chỉ là theo khe hở xuyên thấu đi ra từng tia từng tia sương máu khí, lại dụ kỳ Trần Công Phó đều không phải là bị giải quyết tại chỗ, vẫn như cũ còn ở kiên trì bên trong.

Vệ Tử Dạ vội vàng lại thi triển “lôi viên”, dù sao thuật này thời gian chuẩn bị khá dài, đợi cho lúc cần lại nhào nặn, lại là chậm.

Phu Dịch âm thầm nói thêm một tiếng nói: “Ta nên làm gì mới có thể giúp nó giúp một tay?”

Lại là không người đáp lại hắn, chỉ phải tiếp tục nhìn trước mắt này kinh người một màn, chỉ đợi thời cơ hiện ra.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thiên kiếp mặt từ từ đã biến thành thiên kiếp mắt, giống như thực chất bàn tay không lồ cũng thay đổi hư ảo rất nhiều.....

Vệ Tử Dạ lúc này “lôi viên” Cũng đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ đợi thời cơ tiến lại liền có thể phóng ra.

Thế nhưng khi bọn hắn nhìn trước mắt một màn thời gian, vẫn còn có chút thất vọng, đáng sợ như thế thiên kiếp, lại thật không có đem Trần Công Phó bắt.

Thiên kiếp mắt dần dần nhạt đi, thiên kiếp tay biến mất theo, trên chín tầng trời cuồn cuộn mây đen từ từ thối lui, hiện ra mãnh liệt ánh mặt trời.

Vẫn năm ở này u ám thiên địa mây người, lại trong lúc nhất thời bị này Thái Dương cây gai ánh sáng có chút mắt đau nhức.

Có điều làm cho bọn họ bất ngờ chính là, lúc này lại là vào lúc giữa trưa, xong dự tính thiên kiếp kết thúc thời gian ròng rã trước thời hạn sáu canh giờ.

Nói cách khác, Trần Công Phó cùng bọn họ lúc đó khi độ kiếp giống nhau, thì dùng cường lực đối kháng thiên kiếp, trực tiếp đem thiên kiếp chõng ngưng tụ toàn bộ năng lượng hao hết, cho nên sớm đã xong thiên kiếp.

Liệt dương giữa trời, bị này Thái Dương lửa nướng Trần Công Phó chỉ cảm thấy quanh thân rát đau nhức, cúi đầu nhìn qua, đã thấy khắp toàn thân không có một chỗ hoàn chỉnh da dẻ, ngoại trừ bên phải nửa người còn có chút máu thịt ở ngoài, nửa người bên trái lại là một khối bạch cốt, không khỏi lửa giận cuồng đốt cháy.

Lúc này chính mình làm thành bộ này người không ra người quý không ra quý đáng dấp, hoàn toàn là lạy trước mắt ba người này ban tặng, chỉ nhận chức

này 99 thiên kiếp, mặc dù là dị biến sau cứu cực thiên kiếp, cũng không thể đưa hắn bị thương như vậy, chính là bởi vì những người này đánh trước nát hắn duy nhất phòng ngự pháp bảo “xuyên qua Ma đinh”, sau đó vừa liên tiếp quấy rầy hắn ứng kiếp, càng ở thời khắc mấu chốt, không biết là làm thủ đoạn gì, lại đưa hắn vô thượng Ma thể vỡ thành như thế đáng dãy như vậy.

Trước mắt thiên kiếp đã qua, mặc dù trong cơ thể “Huyền Minh 9 sát khí” chỗ hơn không đủ thứ nhất, thế nhưng đối phó này mấy cái chưa dứt sữu tiếu tử, hắn vẫn có tuyệt đối tự tin.

Trần Công Phó cười lạnh một tiếng, khàn khàn có tiếng tùy theo bước ra, “tiểu tử, thiên kiếp đã qua, ngươi không thể tiêu diệt ta, còn không chính mình dâng lên đầu người cung cấp bản tọa làm cái bô?”

Vệ Tử Dạ lúc này tâm như hàn băng, một lòng tính toán cuối cùng này một cái lôi viên nén với nơi nào dưới tình huống làm ám hại, nơi nào có thời gian cùng hắn đối thoại.

Trần Công Phó gấp Vệ Tử Dạ mặt xám như tro tàn, không không nói, cho rằng hắn là e ngại cho hắn, lập tức cười lạnh một tiếng, thân hình một đạo tàn ảnh dùng một đôi ma trảo hướng về Vệ Tử Dạ chộp tới.

Vệ Tử Dạ lúc này cả kinh, lập tức đem lôi viên nấp trong lòng bàn tay phải, sau đó tay trái gảy liên tục, ba đạo Âm Lôi hóa thành ba đạo tử quang hướng về Trần Công Phó mà cửa đạn đến.

Trần Công Phó chịu đựng ấy lôi viên hại, trong lòng sinh ra sợ hãi, lập tức thân hình trốn một chút, muôn đuổi nữa thời gian, lại phát hiện Vệ Tử Dạ đã thân thể hóa tử quang, trốn tới bên ngoài trăm trượng, quay đầu lại nhìn cái kia ba đạo Âm Lôi, chỉ thấy ấy có điều đem mặt đất nổ ra khoảng mười trượng hố nhỏ, uy lực cách lúc trước đưa hắn nổ thành máu thịt be bét đạo kia Âm Lôi so với, quả thực giống như cách nhau một trời một vực.

“Chẳng lẽ là duy nhất hủy diệt pháp bảo” Trần Công Phó lòng sinh nghi

hoặc, thế nhưng không ai so với hắn cái này sống hơn hai ngàn năm lão yêu quái
càng hiểu rõ cẩn thận cái từ này hàm nghĩa chân chính, mặc dù hắn bây giờ đã
có chín mươi phần trăm chắc chắn liệu định Vệ Tử Dạ lúc trước loại kia cực kỳ
kinh khủng thủ đoạn đều không phải là muốn dùng hay dùng, bất quá vẫn là phải
tất cả cẩn thận. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 128: Chu Tước Trong Cơ Thể Đến Tột Cùng Là Ai?

Trần Công Phó lại thân thể hóa tàn ảnh hướng về Vệ Tử Dạ đuổi theo, Vệ Tử Dạ lúc này lại là trong lòng có tính toán.

Lập tức tay trái bắn ra, Lưỡng Đạo Âm lôi hóa thành tử quang hướng về Trần Công Phó vọt tới, Trần Công Phó không dám khinh thường, lại nhường cho qua này Lưỡng Đạo Âm lôi, tiếp tục truy đuổi Vệ Tử Dạ, có điều lại là phân một chút tâm thần chú ý cái kia Lưỡng Đạo Âm lôi, đợi cho ấy rơi xuống đất thời gian, vẫn như cũ chỉ là nổ ra hai cái khoảng mười trương hố nhỏ thời gian, trong lòng phân kia khẳng định vừa là nhiều hơn mấy phần.

Hai người liền như vậy một đuổi một chạy kéo dài hai phút, Vệ Tử Dạ theo ba đạo Âm Lôi hạ xuống hai đạo, sau đó lại một đạo, Kế Nhi Tái ngăn ra một quãng thời gian đến một đạo, lại là ở tê liệt Trần Công Phó, đi chính là Tôn Tử binh pháp” Bên trong lừa dối kế sách, dùng Âm Lôi ngụy trang thành lôi viễn không dứt làm lại, dùng để tê liệt phán đoán của Trần Công Phó.

Bất quá dưới mắt Trần Công Phó mặc dù đã là năm đạo Âm Lôi chỉ tránh 1 nón, Vệ Tử Dạ vẫn như cũ nhẫn nại tính tình không dứt chạy trốn, tiếp tục tê liệt phán quan của Trần Công Phó.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên sinh ra dị biến!

Chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo cầu vồng, dùng dải lụa tư thế hướng về Trần Công Phó phóng tới.

Chính là đại đạo chí công, mặc dù Trần Công Phó tội ác ngập trời, ngay cả thiên kiếp mắt đều không nhìn nổi, thế nhưng làm sau cơn mưa trời lại sáng sau

khi, còn là sẽ hạ xuống thiên địa Đạo Quả.

Này chính là đạo của đất trời, âm dương phương pháp, tuyên cổ bất biến pháp tắc, không thể sửa đổi.

Vệ Tử Dạ lúc này kinh hãi đến biến sắc, thiên địa Đạo Quả huyền diệu vô cùng, như thế cầu vồng nếu là bị Trần Công Phó luyện hóa, không những cái kia tàn tạ thân thể có thể trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, kể cả một thân tu vi, bỏ bị tu bổ thân thể tiêu hao một vài, ít nhất cũng có thể khôi phục cái bảy, tám phần mười, đến lúc đó đừng nói là tiêu diệt Trần Công Phó, có thể hay không thoát thân đều là một phi thường nghiêm túc vấn đề.

Vệ Tử Dạ không dám chần chờ, liền vội vàng đem hữu chưởng bên trong cất giấu “lôi viên” hướng về đến đẩy một cái, lập tức hóa thành một tia sáng tím hướng về Trần Công Phó bôn tập mà đi.

Chỉ thấy trên bầu trời cầu vồng bảy sắc cùng đạo này tử quang mỗi người chia tách hữu tập trung vào Trần Công Phó, nhưng cũng là từ thực hiện sinh cơ cùng sức mạnh hủy diệt, không thể giống nhau.

Thiên địa Đạo Quả cùng lôi viên gần như cùng lúc đó sắp thế, mắt thường chẳng phân biệt được trước sau, Vệ Tử Dạ nhìn thấy Trần Công Phó lại bất cẩn chưa tránh, khóc miệng rốt cục không nhịn được lộ ra một nụ cười, sau đó toàn lực điều khiển Đế Giang khí hướng về xa xa bỏ chạy.

Lần này “lôi viên” đong lại bảy phần mười linh khí, mặc dù so với không dứt lần trước chín phần mười, thế nhưng trạng thái của Trần Công Phó cũng không bằng lúc đó một phần mười, cho nên Vệ Tử Dạ có tương đối lớn nắm chắc đưa hắn một lần nổ chết.

Nhất thời, tiếng nổ vang vang vọng toàn bộ thiên địa, đại địa vì đó run rẩy, cơn lốc cương liệt theo cái kia nổ tung trung tâm hướng về bát phương lan tràn, một luồng hùng vĩ đám mây nấm tùy theo bay lên, vừa là một trận mắng không thể thấy cực quang lóng lánh.

Phu Dịch nhìn trước mắt một màn,

Lại không nhịn được hỏi: “Lúc này đã chết rồi sao?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Ta không biết là, bất quá lần này nếu không giết được hắn nói, chúng ta đều phải chết.”

Lúc này không có thiên kiếp mắt, Vệ Tử Dạ cũng vô cùng phán đoán Trần Công Phó đến tột cùng chết hay sống, chỉ có thể đem tất cả những thứ này phó thác cho thiên ý.

Lúc này Vệ Tử Dạ trong lòng bây giờ lại là ở hối tiếc không ngớt, chỉ hận chính mình chưa ở thiên địa Đạo Quả hạ xuống trước khi đem “lôi viễn” đẩy ra, Trần Công Phó lúc đó đã bắt cần đến cực điểm, hắn hoàn toàn có 80% xác suất có thể tiêu diệt hắn, đáng tiếc tất cả những thứ này chính là bởi vì hắn cẩn thận chặt chẽ, khắp nơi cẩn thận tính cách, bỏ lỡ một lần tuyệt hảo cơ hội.

Thắng đợi cho thiên địa Đạo Quả hạ xuống thời gian, lại là hối hận thì đã muộn.....

Đương nhiên, cái này cũng là hắn bắt cần gây ra, hoàn toàn nhìn thiên kiếp sau khi lại có thiên địa Đạo Quả hạ xuống, giúp tu hành sĩ nâng cao một bước.

Trận gió dần dần bình ổn, vung lên vô tận bụi trần cũng dần dần tản đi, hai người nhìn không chớp mắt dừng ở phương xa nổ tung tâm điểm, trong lòng không dứt khẩn cầu Trần Công Phó chết vào lần này nổ tung bên trong.....

Không có.....

Không có.....

Không có.....

Làm bay lên bụi đất toàn bộ biến mất thời gian, hai người còn là không nhìn thấy bóng người của Trần Công Phó, Phu Dịch không khỏi mừng rỡ như điên,

tùy theo hét lớn một tiếng nói: “Lão thất phu kia chết rồi, ha ha ha ha!”

Vệ Tử Dạ cũng thuận theo xoa xoa trên trán bởi vì khẩn trương mà chảy xuống mồ hôi lạnh, thật dài thở một hơi nói: “Đúng vậy, vạn hạnh, vạn hạnh.....”

“Các ngươi là đang nói ta sao?”

Đúng lúc này, phía sau bọn họ đột nhiên nghĩ tới cái âm trầm âm thanh.

Hai người nghe đến âm thanh này sau lập tức cảm giác thân thể vào băng ngục bình thường kỳ hàn vô cùng.

Vệ Tử Dạ không dám quay đầu lại, trực tiếp điều khiển Đế Giang sau khi hướng về xa xa mạnh chui, lại nghe được cái thanh âm kia vẫn như cũ còn ở phía sau ba trưng chỗ: “Chạy? Bây giờ bản tọa có chính là thời gian chơi với ngươi!”

Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người sau lưng chính là Trần Công Phó, hơn nữa thân thể của hắn lại hoàn hảo không chút tổn hại, coi khí sắc, quả nhiên như là lúc trước suy đoán bình thường, khôi phục khoảng bảy phân mươi.

Vệ Tử Dạ không dám chỉ nhìn chăm chăm một hướng về mới chạy trốn, nơi này dù sao thân ở Ma tộc lãnh địa, hơn nữa cách ma cung cũng không rất xa, nếu là bị cao thủ ma tộc phát hiện làm cứu viện bọn họ thì chắc chắn phải chết.

Như thế, Vệ Tử Dạ chỉ phải thiêu đốt này chu vi năm mươi dặm địa phương bỗng nhiên trên bỗng nhiên trên, chọt trái chọt phải, khi thì cùng mặt đất song song vẽ vòng, khi thì dùng thiên địa làm ranh giới chuyển động.

Này Đế Giang khí cũng quả nhiên là danh bất hư truyền, Trần Công Phó thật đúng là đuổi không hơn, có điều cũng không có bỏ qua quá xa.

“Ai da.....”

Đúng lúc này, hai người bên tai đột nhiên vang lên một tiếng thật dài thở dài, tiếng này giống như cửu thiên tiêu bình thường vòng lương ba ngày, hai người ngươi mắt trước không khỏi sáng ngời, lập tức liền hiểu, chính là Chu Tước trong cơ thể người nọ thức tinh, thay thế Chu Tước bản tôn tiếp chưởng thân thể quyền chủ động.

“Dừng lại a.....” Chu Tước cười khổ một tiếng nói.

Vệ Tử Dạ biết, người này tất nhiên có rất lớn tự tin đổi mặt máu Tu La Trần Công Phó, tự nhiên có ấy tự tin đạo lý, huống hồ Đế Giang khí tốc độ thân mình thì so với Trần Công Phó phải nhanh rất nhiều, coi như đến lúc đó chạy nữa cũng không trễ, lập tức dừng lại thân hình.

Trần Công Phó trước sau hai lần bị Vệ Tử Dạ âm đến, lúc này hắn đối với Vệ Tử Dạ cũng cung thật là có vẻ chăm sóc, nếu không đã thủ đoạn của hắn, mặc cho Đế Giang khí tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không phải không có cách nào đưa bọn họ năm được, chỉ là sợ ấy lại làm đòn bí mật, lúc này mới không nhanh không chậm đi theo phía sau bọn họ, ngược lại là hơn môt tia trêu tức tâm ý.

Trần Công Phó gặp Vệ Tử Dạ dừng lại, vội vàng cũng ở tại ngoài mười trượng ngừng lại thân hình, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Vệ Tử Dạ, để ngừa ấy ngầm thi độc thủ, có điều trong miệng vẫn như cũ là như vậy khinh miệt miệng nói: “Làm sao? Tâm ý nguội lạnh? Chuẩn bị dâng lên đầu người của ngươi cho ta làm cái bô gì?”

Vệ Tử Dạ còn chưa đáp lời, nhưng có Chu Tước theo Đế Giang khí trên thân thể nhảy xuống, sau đó cũng không thấy ấy thi triển nơi nào độn thuật, cứ như vậy từng bước từng bước hư không giảm bước, hướng về Trần Công Phó đi tới.

Trần Công Phó thấy Chu Tước, trong lòng mặc dù hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng lúc trước sức chiến đấu của Chu Tước hắn đã rõ ràng trong lòng, trước mắt đã đổi phương đã từ bỏ giãy dụa, vừa vặn đem luyện thành một vị tốt nhất lò cũng là vô cùng tốt, dù sao trước mắt này khuôn mặt.....

Này khuôn mặt!

Làm Trần Công Phó thấy rõ trước mắt Chu Tước dung nhan thời gian, lúc này tà hỏa dâng lên, hắn chưa từng có từng thấy như vậy xinh đẹp nữ tử, mặc dù nhìn qua chỉ là mười bốn mươi lăm tuổi đứa trẻ, thế nhưng ấy người mặc nửa xuyên qua đỏ sa, hay tư thế như ẩn như hiện, khiến người ta không nhịn được mơ tưởng viển vông, đặc biệt là cái kia khuôn mặt, cửu thiên tiên nữ hạ phàm cũng bất quá như thế.

Này gắp ấy lông màu như màu đỏ lông màu cong như vàng trăng, mục hàm thần quang như linh tuyễn, mặt như hoa đào xuy đạn loạn, đôi môi mũi thon động lòng người!

Quả nhiên là hay không thể!

“Nhìn đủ chưa, nhìn đủ rồi cũng có thể đi Cửu U Địa Phủ báo cáo!” Chu Tước từ từ nở nụ cười, đối với Trần Công Phó nói.

Trần Công Phó vội vàng lấy tay lau lau khoé miệng nước bọt, cười nói: “Cửu U Địa Phủ? Không cần không cần, không có cơ hội, bản tôn sẽ đưa ngươi luyện thành lò, ngày đêm cùng ngươi làm bạn, tuyệt đối sẽ không để mỹ nhân tịch mịch.”

Chu Tước bị Trần Công Phó như vậy đùa giỡn, ngược lại cũng không tức giận, trực tiếp cười nói: “Đi nói Cửu U Địa Phủ đưa tin là ngươi.....”

Trần Công Phó cười nói: “Tiểu mỹ nhân không cần loạn nói mạnh miệng, cần thận bắn tạ đánh cái mông ngươi, nếu là vừa rồi hoàng mao tiểu tử Âm Lôi sớm một giây nói, ta bây giờ đã ở địa phủ, bất quá bây giờ ta đã đột phá kim tiên cảnh cực hạn, chỉ kém khoảng cách nửa bước liền có thể thành tựu Tiên đế cảnh, phóng tầm mắt thiên hạ, dù cho là Ma tôn cùng Huyền Thanh lão nhân cũng không thể đem ta chém giết, huống hồ là ngươi này yếu điệu tiểu mỹ nhân.”

Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch vừa nghe Trần Công Phó lại đã đạt tới nửa bước

Tiên để cảnh tu vi, lúc này lòng như tro nguội, chỉ là nhìn thấy Chu Tước vẫn như cũ bình tĩnh như thường, lúc này mới từ từ có một chút tự tin.

Có lẽ, nàng thật có không thua kém Trần Công Phó tu vi.

“Ai da……” Chu Tước nghe đến Trần Công Phó một phen nói nhảm sau khi không khỏi thở dài một tiếng nói: “Éch ngồi đáy giếng mà thôi, cũng dám miệng ra cuồng, nếu là ngươi đường lớn này Hỗn Nguyên quyết” 4 thiên đủ thành nói, Bổn cung cũng thật sự bắt ngươi không có biện pháp, có điều mới tu thành một phần Huyền Minh 9 sát thiên”, cũng dám ngông cuồng đến tận đây, quả nhiên là làm trò cười cho thiên hạ.”

Chu Tước này vừa ra, Trần Công Phó lúc này như bị bóng tối trời sét đánh bình thường, phải biết rằng đường lớn này Hỗn Nguyên quyết” chính là người tu ma bí mật bất truyền, &# 85 không phải người tu ma ở ngoài, thế gian tuyệt không truyền lưu, trước mắt này mười bốn mươi lăm tuổi tuyệt thế cô gái không dám có thể nói ra đại đạo Hỗn Nguyên quyết” tên này, nhưng lại biết Huyền Minh 9 sát, lúc này kinh hãi đến biến sắc, tùy tiện nói: “Ngươi rõ cuộc là ai?”

Chu Tước khẽ mỉm cười nói: “Đại đạo Hỗn Nguyên quyết” chính là Bổn cung cùng mặt khác ba vị đạo hữu cùng biên soạn, Vô Cực Thái Hư thiên” chính là Bổn cung viết, ngươi đoán Bổn cung là ai……”

“Là ngươi……” Trần Công Phó lúc này dọa nạt cả người run rẩy, sau đó dùng sức lắc lắc đầu nói: “Tuyệt đối không thể, biên soạn đại đạo Hỗn Nguyên quyết” bốn vị Thái Cố Thần Nhân đều đã tọa hóa, không thể còn có người sống trên đời.”

Chu Tước cười cười nói: “Ngươi đã biết rồi Bổn cung thân phận, ngươi là tự đi phế bỏ tu vi đâu, hay là muốn Bổn cung tự mình động thủ?”

“Ngươi……” Trần Công Phó lúc này bị Chu Tước dọa nạt cả người run rẩy.

Có điều Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ lại là không rõ vì sao, đối với Chu Tước

trong cơ thể cái này linh hồn thân phận khác thêm hiếu kỳ, bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, người tu ma tu hành công pháp, lại là có một phần chính là xuất từ nang tay, hơn nữa đường lớn này Hỗn Nguyên quyết” tên nghe vào cũng rất là cao to trên, cùng này tà ma ngoại đạo phảng phất chút nào không dính dáng giống nhau. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 129: Truyền Đạo?

Mặc dù không nghĩ ra, Bất Quá Giá đã không trọng yếu, trước mắt khả năng chém giết Trần Công Phó mới là việc cấp bách, còn trước mắt người này, sớm muộn sẽ biết rõ ràng.

Chu Tước cầm trong tay ngô đồng kiếm gỗ từng bước từng bước hướng về Trần Công Phó đi đến, Trần Công Phó nhưng lại như là Vệ Tử Dạ chỗ bình thường chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, lúc này nhìn thấy hung hăng hơn hẳn Chu Tước lòng sinh sợ hãi, Tùy Chi Nhất bước một bước lui về phía sau.

Đúng lúc này, Chu Tước đột nhiên xoay tay phải lại, trong tay kim quang hiện ra, Tử Tế Nhất nhìn, lại là bốn tấm có điều to bằng bàn tay linh phù, bên trên đầy vẽ cũ chữ triện, màu sắc sắc sỡ, thật là mát mắt!

Toại Tức Chủy bên trong đoc thật, hướng về phương hướng bốn cái phương hướng mỗi loại giơ một chút tay, tức gấp kim quang hiện ra, trong tay linh phù đã hóa thành kim quang, điện thiểm rồi biến mất.

Chu Tước một phen thi triển sau khi, lại tiếp tục nhún người nhảy lên, hóa thành một đạo xích quang nhắm Trần Công Phó mà đi.

Trần Công Phó lúc này hoảng hốt, tùy theo cũng thân thể hóa hắc quang muốn bỏ chạy, ai biết chỉ bay Xuất Bất Đáo mười trượng, không trung vô duyên vô cớ hơn một đạo chói mắt kim quang, Trần Công Phó cùng với chạm vào nhau sau khi, lúc này kim quang tung toé, lại là không có xuyên qua, lúc này bị khua choáng váng đầu hoa mắt.

“Chạy cái gì chạy? Người khả năng chạy ra này ‘Tứ Giới linh phù’, Bốn

cung cũng thật sự sẽ đổi người thay đổi cách nhìn.”

Chu Tước hừ lạnh một tiếng, thân hình vẫn như cũ không giảm, chỉ thấy xích quang lóe lên, đợi ấy thân hình lại xuất hiện thời gian đã năm ở Trần Công Phó phía sau.

Trần Công Phó gặp Chu Tước không bị thương hấn, lúc này mừng rỡ, nhưng ngay ở hấn muốn trốn nữa thời gian, lại phát hiện đang yên đang lành một cánh tay trái vô duyên vô cớ thì cùng thân thể chia lìa, miệng vết thương tùy theo phun máu không ngừng, ngay sau đó, một luồng đau nhức theo tới.

“Ngươi!” Lại là coi là thật sợ vỡ mật, muốn chửi như tát nước nhưng cũng không dám, sắp sửa thốt ra nói lại bị hấn đột ngột nghẹn về trong bụng, rất uất ức.

Chu Tước cười lạnh một tiếng, thân hình Tùy Chi Nhất tránh, chỉ là trong chớp mắt công phu liền vừa trở về chỗ cũ, phảng phất căn bản không có động tác vậy.

Có điều, nàng thật động, bởi vì Trần Công Phó cánh tay phải vào lúc này cũng bị chém tới, hạ xuống tầng mây nhắm mặt đất rót xuống, vừa một luồng máu tươi thăng phún ra ngoài.

“Bà cô tha..... mạng.....”

Trần Công Phó lúc này quả nhiên là sợ vỡ mật, cũng không biết là vì đau đớn, còn là e ngại gây ra, khắp toàn thân không ngừng run rẩy, cố gắng một câu nói đều khó mà nói.

Chu Tước nghe xong mặt lúc này tối sầm, cũng không gấp nàng thân hình có hành động, liền có “Bá” một tiếng vang thật lớn, Trần Công Phó trên mặt liền 1 to mồm, một chưởng này đánh cho sức mạnh rất nặng, khoe miệng nhất thời chảy ra một dải máu tươi.

“Ngươi!” Trần Công Phó từ khi tu hành lò thuật,

Huyền Minh 9 sát đại viên mãn sau khi, khi nào nhận qua như thế oan ức, chính mình rõ ràng đã ăn nói khép nép xin tha, lại là đổi lấy như thế nhục nhã tính rất mạnh một bạt tai, nói thế nào hắn cũng là bây giờ mảnh này thiên hạ một tay che trời nhân vật, khi nào nhận qua như thế vô cùng nhục nhã.

Lúc này âm cái khí điên cuồng vận chuyển, chỉ thấy hai con cụt tay lại theo bụi trần bên trong cuốn ngược mà quay về, mãi đến tận nhận được ấy bị mũi kiếm chặt đứt chỗ, chỉ thấy vô số như sợi tơ giống như tinh lực tuôn ra, sau đó như là khe dệt vải bình thường, đem hai tay khâu lại, tiếp theo vừa là hắc quang lóe lên, đôi cánh tay liền hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Ngươi này tiện.....”

Ai biết này “kiếm người” hai chữ vừa mới phun ra một nửa, chỉ nghe vừa là “Bá” một tiếng, một bên khác mặt vừa là tầng tầng đã trúng một cái tát, một chưởng này so sánh lúc trước cái kia một chưởng lại là nặng rất nhiều, nhất thời bên kia mặt sưng lên rất cao, hiện ra rõ ràng ràng một dấu tay tử.

Này hai bàn tay nhìn ra Phu Dịch hai người trợn mắt ngoác mồm, đặc biệt là Phu Dịch, bị Hàn Đức Nhượng bạt tai tử sự tình đến bây giờ còn ký ức chưa phai, bây giờ nhìn thấy Chu Tước phản rút ra Trần Công Phó, giống như Hàn Đức Nhượng quất hắn lúc như vậy nhẹ nhàng như thường, đối với tu vi thấp của chính mình nhất thời áo não không thôi, quyết định nhất định phải cố gắng tu hành, đợi ngày sau nhìn thấy bực này kẻ cặn bã thời gian, nhất định phải trước tiên rút ra hai tay mồm, mới là thoái mái.

Trần Công Phó chịu đựng này hai bạt tai, lúc này giận dữ, cũng không nhiều lời, trực tiếp đem tinh lực bên ngoài, hóa thành một đạo sương máu đem bao phủ, chính là muốn dùng này sương máu hộ thể, sau đó “Oa” đến một tiếng kêu quái dị, tay phải đánh mạnh đỉnh đầu, đã thấy đỉnh đầu bay ra một đạo hắc quang, thăng hướng về Chu Tước trên người bay cuộn mà đến.

“Cẩn thận!”

Phu Dịch lúc này kinh hãi đến biến sắc, trước mắt hai người có điều cách nhau hơn mươi tấc hữu, như thế công kích Chu Tước như thế nào tránh được?

Đáng tiếc, Phu Dịch còn là coi thường Chu Tước trong cơ thể người này thủ đoạn, chỉ thấy ấy màu đỏ cầm kiếm tay trái nhẹ nhàng giương lên, cũng không thấy ấy có động tác gì, liền đem đạo hắc quang kia nắm ở trong tay, hóa thành một hơi cùng trước khi âm cái sát kiếm hình dáng giống nhau như đúc, lại phảng phất là từ âm cái hóa thành đều không phải là thực thể khí kiếm.

“Ngươi lại không phục?” Chu Tước chân mày to một điều, hờ lạnh một tiếng nói.

Trần Công Phó lúc này sững sốt, kiếm này tuy không phải lúc trước âm cái sát kiếm như vậy luyện chẽ trăm năm, nhưng cũng là ấy thuần chính nhất âm cái khí biến thành, bây giờ lại bị này yếu điệu đưa trẻ nǎm ở trong tay, quả thực khó mà tin nổi.

Trần Công Phó đem hết toàn lực một đòn không được công hiệu, lúc này như là đấu bại gà trống một con, đứng ở nơi đó cúi đầu ủ rũ, bất đắc dĩ nói: “Ngươi rõ cuộc muối như thế nào?”

Chu Tước cười cười nói: “Không ra sao, Bổn cung hôm nay tâm tình không tệ, cùng ngươi vui đùa một chút.”

Trần Công Phó không khỏi cười khổ nói: “Tiên tử đạo hạnh sớm đạt tới đỉnh cao, vẫn bối tu vi thấp, có thể nào làm sư tử đối thủ.....”

Chu Tước nghe xong thở thật dài một cái nói: “Như ngươi vậy cũng quá không thú vị, quên đi, Bổn cung chỉ hỏi ngươi một câu, muốn sống hay không?”

Trần Công Phó vừa nghe trước mắt lập tức sáng người, vội vàng như là gà con ăn thước bình thường điên cuồng gật đầu.

Chu Tước cười cười nói: “Trời cao có đức hiếu sinh, Bốn cung nhìn ngươi coi như biết điều, cũng coi như là Bốn cung nửa cái truyền nhân, hôm nay thì cho ngươi một sống lại cơ hội, còn có thể cho ngươi ban xuống cái khác tam thiên kinh văn, không biết ngươi có bằng lòng hay không?”

Trần Công Phó vừa nghe nhất thời mừng rỡ, không ngờ rằng chuyện hôm nay tuy là biến đổi bất ngờ, lại tại cuối cùng có thể được này thiên đại chỗ tốt, lập tức với không Trung Hành quỳ lạy lễ nghi, lớn tiếng nói: “Tổ sư ở trên, chịu đựng ta Trần Công Phó cúi đầu.”

Nói thôi chính là ba bái chín khẩu.

Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ nhìn thấy trước mắt hình tình lúc kinh hãi đến biến sắc, chỉ nghe Phu Dịch lớn tiếng nói: “Ngươi có phải là điên rồi! Làm sao còn phải truyền cho hắn kinh văn! Ngươi này không phải trợ Trụ vi ngược gì?”

Chu Tước sau khi nghe được lạnh lùng nhìn Phu Dịch một chút, tùy tiện nói: “Con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng, ngày sau khênh Ma nghiệp lớn có thể có hắn như vậy tu vi tu sĩ giúp đỡ, chẳng lẽ không phải đẹp thay?”

“Hắn chính là tội ác tà trời lão thất phu, ngươi hôm nay truyền cho hắn kinh văn, đợi hắn tu vi tăng mạnh sau khi, không những sẽ không hành hiệp trượng nghĩa, ngược lại sẽ càng thêm càn rỡ làm ác! Đến lúc đó càng không có có thể trị đat được hắn!”

Trần Công Phó vừa nghe trong lòng nhất thời vô danh lửa bốc lên ba trượng, chỉ tiếc hắn cũng nhìn ra được này tiểu tử vắt mũi chưa sạch cùng trước mặt vị này cao nhân tiền bối quan hệ không cạn, tự nhiên cũng không dám nổi giận, lập tức đối với Chu Tước nói: “Tiền bối yên tâm, ngày sau ta nhất định thay đổi triệt để, một lần nữa làm người, nếu có vi phạm, bị thiên lôi đánh!”

Chu Tước tùy theo đối với Phu Dịch nói: “Ngươi nghe được a, ngươi cứ yên tâm đi, tu sĩ thề sẽ bị Thiên đạo ghi chép, nếu như ngày nào đó làm trái thề, tự nhiên có Thiên đạo trừng trị hắn, ngươi cứ yên tâm đi.”

Trần Công Phó vừa nghe không khỏi cười trộm, nha đầu này thật dẽ lừa, chính mình liền biến dị 99 thiên kiếp cũng không sợ, còn có thể sợ hãi cái thề?

Mà Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ lại là chau mày, bọn họ tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, có điều dùng thủ đoạn của Trần Công Phó căn bản là không sợ thiên kiếp, thì bàng ăn thì lại làm sao?

Chu Tước lại là không tiếp tục để ý hai người, lẩm lét nhìn trái phải một phen sau, lập tức đối với Trần Công Phó nói: “Đi theo ta.”

Nói xong thân hình hơi động, bóng hình xinh đẹp hóa thành một cơn gió mát hướng về mặt đất bay xuống, Trần Công Phó không dám thất lễ, lập tức đuổi tới.

Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ nhất thời không thể nào tiếp thu được như vậy thay đổi, không khỏi sững sờ ở nơi đó, làm hai người tinh dậy thời gian, người nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, lại là không biết là cuối cùng là chuyện gì.

“Theo sau nhìn?” Vệ Tử Dạ đề nghị.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Tốt.....”

Vệ Tử Dạ lập tức bấm quyết niệm chú, chuẩn bị điều khiển Đế Giang khí đi xuống mới đuổi theo, lại nghe bên tai đột nhiên truyền đến một đạo dày âm: Ngay ở bên kia đừng nhúc nhích!

Vệ Tử Dạ lúc này sững sốt, âm thanh này rất rõ ràng là Chu Tước truyền đến, lập tức nhất thời thân hình, cẩn thận hướng về tầng mây bên dưới mặt đất nhìn tới, có điều lại là khoảng cách quá xa, có chút thấy không rõ lầm.

Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói: “Tiền bối, làm sao vậy?”

Vệ Tử Dạ hiếu kỳ nói: “Ngươi không nghe?”

Phu Dịch bị bất thình lình hỏi lên như vậy, nhất thời sững sốt, lập tức lắc lắc đầu nói: “Cái gì?”

Vệ Tử Dạ tùy theo đem Chu Tước mật thuật truyền âm thuật lại cho Phu Dịch, Phu Dịch này mới phản ứng được, nguyên lai là Chu Tước không cho bọn họ quá khứ, Bất Quá Giá dạng nói, Phu Dịch lại là càng thêm mơ hồ, này Chu Tước trong hồ lô rốt cuộc bán là thuốc gì?

Chỉ thấy Chu Tước rơi xuống đất vị trí vừa vặn là vốn nhất tuyển thiên vị trí, Trần Công Phó sau khi rơi xuống đất, liền ở ý bảo của Chu Tước dưới đứng ở nhất tuyển thiên phế tích bên trên.

“Tiên tử, ta phải làm sao?” Trần Công Phó trở về vị trí cũ sau khi liền vội vàng hỏi.

Chu Tước có nhiều thâm ý gật gật đầu nói: “Không sai, ngươi dễ dàng cho nơi này quỳ xuống, Bổn cung dùng dấu ấn linh hồn trực tiếp đem kinh văn truyền vào ngươi trong linh đài.”

Trần Công Phó vừa nghe nhất thời sững sốt, dấu ấn linh hồn..... này.....

Không muốn suy nghĩ kỹ một chút, việc đã đến nước này, hơn nữa đối phương muốn giết chính mình như bóp chết một con kiến giống nhau đơn giản, cần gì làm như vậy phức tạp, vì vậy cũng liền bình thường trở lại, vội vàng hai đầu gối vọt quỳ xuống đất, chờ đợi Chu Tước làm phép.

Chu Tước thấy Trần Công Phó cái kia không trâu bắt chó đi cày vè mặt, lập tức cười lạnh nói: “Ngươi không phải là không thể tin được Bổn cung? Đã như vậy, cần gì phải cưỡng cầu, tản đi đi, tản đi đi.....”

Nói thôi làm dáng phải đi, chỉ đi ra hai bước, Trần Công Phó vội vàng sốt ruột nói: “Tiên tử không phải hiểu lầm, ta làm sao lại không thể tin được Tiên tử.....”

Nói xong “Thình thích! Thình thích! Thình thích!” Liền với dập đầu ba cái, lấy đó thành ý.

Chu Tước lúc này mới quay người lại, đối với Trần Công Phó lạnh lùng nói: “Ngươi nhớ kỹ, Bổn cung nếu muốn giết ngươi, thì như bóp chết một con kiến bình thường đơn giản, hôm nay lưu ngươi một mạng chỉ là bởi vì ngươi tập ta huynh muội bốn người cùng đau viết “đại đạo huyền nguyên quyết”, kinh này một khi thành sách liền chịu đựng đại đạo đố kị, cho nên chia thành năm phần, theo Thái Cổ thời đại đến nay còn không ai có thể luyện thành, nay ngày một rõ ngươi vừa vặn tu thành “Huyền Minh 9 sát thiên”, chỉ có điều là muốn làm cái thí nghiệm thôi, không muốn đem mình nghĩ đến trọng yếu bao nhiêu, Bổn cung giết ngươi còn không cần này thủ đoạn nhỏ!” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 130: Nguyên Lai Là Một Cái Tròng!

Trần Công Phó nghe Chu Tước này, nhất thời đổi phương mới nghi kỵ của chính mình chi tâm xấu hổ không thôi, bất quá nghĩ đến rất nhanh sẽ khả năng học đủ “đại đạo lăn lộn vân quyết”, nếu là số may một điểm, tu vi thăng tới thánh nhân cảnh thời gian.....

Nghĩ đến đây liền không dám lại nghĩ đến, nếu là bị Chu Tước nhìn thấy chính mình đắc ý vênh vách dấp liền lại muốn phiền toái, Liên Mang Nhất liền xưng phái, đáp lại Chu Tước.

Chu Tước biểu hiện lúc này mới vừa chậm, dùng một loại cực kỳ kiêu ngạo thái độ đối với Trần Công Phó nói: “Được rồi, cúi xuống ở nơi đó không nên cử động!”

Nói xong hay bước nhẹ nhàng, khoan thai dời đi Trần Công Phó trước mặt, dùng ngô đồng kiếm gỗ làm bút, theo Trần Công Phó phía trước khắc họa cổ xưa tang thương phù hiệu, 1 vừa vẽ một bên lui về phía sau, cho đến hơn hai mươi trượng sau khi, lúc này mới ngừng lại.

Lập tức vừa vòng tới Trần Công Phó phía sau, vừa là một trận thư họa, lúc này Chu Tước mặt cười trên đỗ mồ hôi tràn trề, lại là không có dừng lại ý tứ.

Phía sau vừa là thư họa hơn hai mươi trượng, nhìn kỹ lại, bên này phù hiệu cùng hắn ngay phía trước phù hiệu nhìn qua mặc dù phảng phất là cùng một loại linh bao hàm, thế nhưng phù hiệu bút họa nhưng khác.

Phu Dịch nhìn ra mơ hồ, lập tức nhìn phía Vệ Tử Dạ, mà Vệ Tử Dạ mặc dù bác duyệt cổ kim, thế nhưng thấy này cổ xưa tang thương hơn nữa huyền diệu

khó hiểu phù hiệu lúc, đồng dạng là vẻ mặt mờ mịt hình ảnh, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Hai người vốn tưởng rằng Chu Tước vẽ xong này thì xong, ai biết lại là hướng vẽ tả hữu mỗi một vẽ hai đạo, các loại sách xong thời gian, mơ hồ có địa thủy hỏa phong tú tượng mơ hồ phát động, cấu kết thiên địa tú linh tinh tú lực lượng.

Trần Công Phó cảm giác được này cỗ khống lồ tú linh lực lượng, trong lòng ngưng lại Thì Sinh Xuất một luồng sơ hãi cảm giác, trong lúc mơ hồ có tia điểm không may quấn quanh trong lòng, đang định tìm hỏi, nhưng có Chu Tước thở gấp nói, hiển nhiên này bốn đạo linh sách tiêu hao ấy lượng lớn tâm thần.

““Quá đạo Hỗn Nguyên quyết” mặt sau tam thiên này đây tú tượng hợp âm dương, âm dương trở về thái cực, quá sự phân cực Thái Hư, cho nên sinh Hỗn Nguyên lực lượng, siêu thoát với thiên địa ràng buộc, đăng lâm Hỗn Nguyên thánh nhân cảnh giới.”

Chu Tước này mặc dù huyền diệu khó hiểu, mờ ảo đến cực điểm, thế nhưng nghe vào lại là rất có lý, Trần Công Phó lúc này mới yên lòng lại, lập tức gật gật đầu nói: “Làm phiền Tiên tử nhọc lòng, vẫn bối ngày sau ổn thỏa ngửa mặt lên nhìn trước ngựa sau, thề thuần phục Tiên tử.”

Chu Tước cũng không nói nhảm nữa, sau đó vừa dùng này 20 trượng làm trung tâm, với bát phương thư họa huyền diệu phù hiệu, nhìn qua cùng bát quái trận đồ có chút tương tự, thế nhưng nhìn kỹ lại, lại có chút khác nhau.

Toàn bộ hoàn thành thời gian, đến thư họa đệ nhất bút đã là qua hơn hai canh giờ, lúc này Thái Dương tinh đã tây dưới, sắc trời dần dần ảm đạm đi.

Này tám cái phù hiệu sau khi kết thúc, trong thiên địa sấm gió tụ hội, Càn Khôn vì đó run rẩy, Trần Công Phó nhìn qua này tướng, lúc này mừng rõ, trong lòng thăm nghĩ một tiếng: Không hổ là trong thiên địa duy nhất chí thánh công pháp “đại đạo Hỗn Nguyên quyết”, quả nhiên không tầm thường.

Có điều này vẫn không có kết thúc,

Khi này bát phương phù hiệu thư họa xong sau khi, vừa phía bên ngoài vẽ lên mười loại phù hiệu, này phù hiệu một khi thành voi, lập tức hiện ra dị tượng liên tục, thiên tượng vì đó dị biến.

Mười loại phù hiệu thư họa xong sau khi, lại có 12 loại càng thêm phức tạp phù hiệu, lúc này đã là tới gần giờ tí, Phu Dịch hai người nhìn ra đều có chút mệt mỏi, còn vẽ bùa Chu Tước, càng liên luy eo thon đều có chút rất không đứng lên, tâm thần hao phí khoảng cách có thể tưởng tượng được.

Khi này 12 loại phù hiệu vẽ xong sau khi, Chu Tước lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đối với Trần Công Phó nói: “Giờ tí vừa đến liền có thể truyền pháp, ngươi bây giờ còn có nào nghi hoặc cùng nhau tìm hỏi chính là, một khi truyền pháp sau khi, ngươi liền muốn dùng trạng thái nhập định tiếp thu kinh văn, nếu không một khi phân thân, hậu quả khó mà lường được, ngươi nếu là e ngại, bây giờ hối hận vẫn còn kịp.”

Trần Công Phó mắt thấy Chu Tước để cho hắn truyền pháp, sách vẽ ròng rã sáu canh giờ, tiêu hao lượng lớn tâm thần, càng cảm động đến rơi nước mắt, nơi nào còn có dị tâm, bất quá trong lòng cũng thật sự hơi nghi hoặc một chút, lập tức nói: “Tiên tử hao phí tâm thần làm vẫn bối truyền pháp, vẫn bối sao dám có lòng dạ khác, bất quá trong lòng đích xác hơi nghi hoặc một chút mời mọc Tiên tử giải đáp.”

Chu Tước ngẩng đầu nhìn sắc trời, sau đó nói: “Khoảng cách lúc này còn có một phút thời gian, ngươi có nghi hoặc cứ hỏi chính là, Bổn cung thì sẽ cho ngươi 11 giải đáp, thế nhưng giờ tí vừa đến, ngươi liền muốn toàn bộ tinh thần nhập định, không được lại có một tia nghĩ bậy, nếu không không phải buổi sớm là ngươi, kể cả Bổn cung cũng phải chịu đựng trận này cắn trả.”

“Hả.....” Trần Công Phó vừa nghe theo bản năng nuốt nước bọt, trong lòng không thấy có chút nghĩ mà sợ, thế nhưng cùng với thành thánh so với, này

vừa quản đạt được cái gì?

Lập tức hỏi: “Tiên tử mới vừa nói “đại đạo Hỗn Nguyên quyết” sau tam thiên này đây tự tượng hợp âm dương, âm dương trở về thái cực, quá sự phân cực Thái Hư, cho nên sinh Hỗn Nguyên lực lượng, thế nhưng bây giờ bên ngoài lại có bát quái khí, lại ra bên ngoài có hai loại văn bối hoàn toàn xem không hiểu linh bao hàm khí, vừa là vì sao?”

Chu Tước gật gật đầu nói: “Ngươi này ngộ tính ngược lại không tệ, thế nhưng ngươi cũng biết thiên địa từ địa thủy hỏa phong diển biến, muốn ngưng tụ nguyên thủy nhất thuần chính nhất tự tượng lực lượng, liền phải này diển biến sức mạnh, cái gọi là tự tượng sinh bát quái, này bát quái lực lượng, đồng dạng là thuần chính nhất tự tượng lực lượng.”

“Còn này lại bên ngoài, chính là thiên can địa chi, chỉ có điều bây giờ tu giới sa sút, người tu hành chỉ nghe tên mà không rõ ý nghĩa, đối với này nguyên thủy phù hiệu càng chưa từng nhìn thấy, sau đó thẳng thắn dùng thiên can địa chi làm như mấy năm tác dụng, lại là có chút hoang đường, ngươi cũng không cần hỏi nhiều, này vốn chính là “đại đạo Hỗn Nguyên quyết” cơ sở lý thuyết, đợi truyền đạo thời gian, thì sẽ cùng nhau truyền cho ngươi, hy vọng xin chào thêm phỏng đoán, ngày sau đăng đỉnh thánh nhân cảnh thời gian, cũng coi như là cảm thấy an ủi Bổn cung ba vị mất anh trên trời có linh thiêng.”

“Tiên tử xin yên tâm, văn bối nhất định dùng hết khả năng, tuyệt không phụ lòng Tiên tử một phen ý tốt.” Trần Công Phó vốn đối với thành thánh đúng là hoàn toàn không tin hoàn toàn, chỉ là bây giờ này Thái Cổ thời kỳ nhân vật nổi tiếng trơ mắt đứng ở nơi đây, này thật sự là siêu thoát rồi hắn đối với tu tiên hệ thống nhận thức, hơn nữa trước mắt nàng này chém giết hắn này nửa bước Tiên đế cảnh tu sĩ dễ như ăn bánh, thật sự là không thể không tin tưởng, người trước mắt hoặc đã thành Thánh.

“Được rồi, giờ tí đã đến, ngươi toàn bộ tinh thần nhập định, đợi vô luận phát sinh cái gì, cũng không muốn mở con mắt, nếu không không phải buổi sớm

ngươi muôn hình thần đều diệt, kể cả Bổn cung cũng phải chịu đựng tai bay và gió!”

Giờ tí vừa tới, Chu Tước vẻ mặt biến đổi, trong ánh mắt thần quang hiện ra, phảng phất thay đổi một bình thường, hoàn toàn không có lúc trước vẻ mệt mè.

Phu Dịch xem ở trong mắt không khỏi có chút tức giận, lấp nòng cao thâm như vậy tu vi không đi cứu trị Trương Thiên Vũ, ngược lại làm cho...này ma đạo người phí sức như thế, quả nhiên là khiến người ta không thể nào hiểu được ấy dụng ý.

Nhưng ngay ở hắn hơi suy nghĩ thời gian, trong tai truyền đến Chu Tước giống như thanh âm âm thanh: “Bổn cung bây giờ sức mạnh không đủ để chém giết hắn, chỉ có thể mượn danh nghĩa truyền đạo từ lừa gạt cho hắn đưa hắn phong ấn ngàn năm, ngàn năm sau khi, vẫn cần chính ngươi tự mình chấm dứt, hôm nay trận thành sau khi chính là ngươi và ta vĩnh biệt thời gian, hy vọng ngươi ngày sau rất tu hành, không nên bỉ đi tố tiên oai tên, Bổn cung chỉ có thể che chở ngươi đến tận đây, còn tiểu tử kia sự tình, trong thiên địa chỉ có Thần Nông đinh có thể cứu hắn, mà đây Thần Nông đinh liền ở Thần Nông Giá bên trong, ngươi có thể hay không tìm tới muôn xem các ngươi tạo hóa.”

“!” Phu Dịch lúc này sững sốt, nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, Chu Tước căn bản không phải nên vì Trần Công Phó truyền đạo, mà là muôn mượn danh nghĩa truyền đạo tâm ý đi phong ấn thực, viễn mắt không thấy nóng lên, nơi cổ họng chỉ cảm thấy một trận nghẹn ngào.....

Thực lực!

Vừa là thực lực!

Hôm nay nếu là hắn có tiêu diệt thực lực của Trần Công Phó, vừa cần gì nàng dùng tính mạng để đánh đổi phong ấn hắn?

Phu Dịch nắm đấm nắm chặt, trợn mắt thấy đại trận khởi động, lại bất lực.....

Trách, chỉ có thể trách hắn còn quá nhở yếu, một lần lại một lần trải qua, một lần lại một lần máu giá cả, để hắn căm hận chính mình vì sao như vậy nhở bé.

Thực lực!

Ta nhất định phải liều mạng tăng cao tu vi bảo vệ bên cạnh mỗi người!

Này chính là Phu Dịch bây giờ trong đầu duy nhất ý nghĩ.

Đại trận khởi động, Trần Công Phó bốn phía cái kia bốn cái phù hiệu hóa thành bốn cái xiềng xích, phân biệt lóng lánh xanh đỏ bạch vàng bốn màu, một mặt đem Trần Công Phó thân chăm chú khóa chặt, đừng một mặt không có theo kéo dài, phân biệt bắn về phía đông phương thanh long, phía nam Chu Tước, phương tây Bạch Hổ, phương bắc huyền vũ, chỉ thấy tứ linh thân thể hiện, mỗi loại mở ra thôn thiên miệng khổng lồ, đem ổ khóa này một mặt nuốt vào trong miệng, sau đó lại có hai mắt mỗi một bắn ra hai đạo tổng cộng tám đạo bốn màu linh quang bắn về phía Trần Công Phó, đang muốn đem trấn áp.

Sau đó cái kia tám cái tương tự với bát quái phù hiệu cũng thuận theo phát sinh mát mắt kim quang, kim quang cuốn ngược, dệt thành một tấm to lớn lưỡi vàng, đem Trần Công Phó thân thể bọc lại.

Lại tiếp theo, thiên can địa chi cũng thuận theo khởi động, trong thiên địa phong vân biến sắc, trận gió nổi lên bốn phía, sấm vang chớp giật, theo thiên can địa chi mỗi loại sinh giờ đang nghịch xoay tròn, toàn bộ đại địa lại cùng bốn phía thoát ly, bắt đầu chậm chạp giảm xuống.

“Đây là…… trong truyền thuyết ‘tứ tượng phong tiên trận’, “bát quái Tỏa Hồn Trận”, “thiên địa cấm ma trận” 3 trận hợp nhất!” Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt đại trận vận chuyển, cuối cùng từ một bộ không biết xuất xứ tàn tạ trong sách cổ ghi chép chỉ tự nói, đoán được này ba cái đại trận tên.

Phu Dịch nghe đến Vệ Tử Dạ lại gọi ra này 3 trận tên, &# 85 lập tức mừng rỡ, muốn từ nơi này 3 trong trận suy đoán ra Chu Tước trong cơ thể người nọ

thân phận, lập tức hỏi: “Vậy này 3 trận ở thời cổ có ai từng dùng tới?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Cái này không có ghi chép, có điều cái kia bộ trong sách cổ đúng là nhắc qua, ‘bát quái Tỏa Hồn Trận’ Cùng là Phục Hy Đại Đế sáng chế, ‘thiên địa cấm ma trận’ Vừa làm càng cổ lão trận pháp, không biết xuất xứ, còn ‘tứ tượng phong tiên trận’ đồng dạng không thể kiểm chứng, có điều tất nhiên gọi là phong Tiên, nghĩ là Tiên Đình sau khi mới có, hơn nữa trận pháp này hẳn là ta Yêu tộc hoặc Ma tộc sáng chế, còn người phương nào từng dùng tới, lại là không thể kiểm chứng.”

“Ai da.....” Phu Dịch nghe xong có chút thất vọng, muốn tự mình tìm hỏi Chu Tước, thế nhưng nhìn thấy nàng trong khi toàn tâm toàn ý làm phép, hơn nữa nhìn qua đối với tâm thần tiêu hao rất lớn, tự nhiên không dám quấy nhiễu.

Lúc này đại trận kim quang nổ lên bốn phía, linh quang hiện ra, vô số huyền quang tràn ngập bên trong đất trời, tứ linh thánh thú rống giận gào thét, sấm gió chớp giật xé khốc to chấn vũ, vùng đất kia nương theo này từng trận đất rung núi chuyển, phát sinh vang vọng đất trời ầm ầm nổ vang, giảm xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, lúc này cách mặt đất đã có trăm trượng xa, không chút nào không thấy ấy có điều giảm tốc độ dấu hiệu.

Lúc này cách đại trận mở ra đã quá khứ gần nửa canh giờ, trong trận Trần Công Phó tự nhiên cũng cảm giác tới bức này đáng sợ trận thế, chỉ là Chu Tước có trước đây, nhưng cũng không dám mở mắt, áp chế một cách cưỡng ép đáy lòng cái kia tia hiếu kỳ tâm ý. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 131: Trần Áp Máu Tu La

Hơn nửa giờ quá khứ, trong linh đài căn bản cũng không có cái gọi là đại đạo Hỗn Nguyên thiên” kinh văn là vào, cho dù là một chữ đều không có.

Lúc này ngoại giới vừa là mưa gió Lôi Điện, gió nổi lên sóng lớn vân, ấy thanh thế kinh ngạc thiên địa, trước mắt như là Thủ Bất Đồng tầm thường để Trần Công Phó trong lòng không khỏi sanh nghi, ở một phen thiên nhân giao chiến sau khi, rốt cục không nhịn được mở hai mắt ra.

Nhưng hắn mở mắt ra trong nháy mắt đó, cả người nhất thời sững sờ ở nơi đó, trước tiên liền minh bạch hắn là bị lừa rồi, trước mắt này chiêu thức làm sao có khả năng là truyền đạo, phân biệt là muốn đem trấn áp!

Chỉ thấy hắn Hiện Tại Sở nơi nơi u ám không ánh sáng, dưới thân đại địa tựa hồ đang dùng cực nhanh nhanh tốc độ hướng phía dưới lún xuống, đỉnh đầu cái kia to bằng miệng chén bầu trời cũng thuận theo càng ngày càng nhỏ, cửa động trên mõ hồ có thể nhìn thấy có kim quang đan vào hình lưỡi phong ấn.

Trần Công Phó lúc này hoảng hốt, liền vội vàng đứng lên muôn lần hướng lên phía trên bỏ chạy, lại phát hiện thân thể không thể, này mới phát hiện theo cửa động phía trên kéo xuống bốn cái màu sắc khác nhau xiềng xích đã xem hắn ổn định khóa kín, căn bản không thể động đậy.

Trần Công Phó nhất thời bị sợ mồ hôi lạnh chảy ròng, lập tức thầm vận 9 sát khí muôn tấc lên Huyền khí bàn tay lớn, lại phát hiện lúc này toàn thân khí mạch sờm đóng kín, đừng nói Huyền khí bàn tay lớn, chính là hít thở đều có chút khó khăn.

“Tiên tử, này quả nhiên là truyền đạo gì? Ta thế nào cảm giác Tiên tử là phong ấn vẫn bối.” Trần Công Phó vô kẽ khả thi, chỉ phải đem này một tia hi vọng cuối cùng gửi gắm với Chu Tước trên người, lập tức quát to một tiếng.

Chu Tước nghe đến Trần Công Phó, cười lạnh một tiếng nói: “Không sai, Nhĩ Đảo Hữu ít ỏi nhẫn lực sức lực, Bổn cung hôm nay chính là phải đem ngươi phong ấn ngàn năm, đến lúc đó ngươi tuổi thọ cũng có thể gần như khô cạn, coi như ngươi phá ra phong ấn, cũng khó hơn nữa nhắc lên sóng gió gì.”

Trần Công Phó vừa nghe vô danh lửa nhất thời dựng lên ba trượng, quay đinh đầu chính là một trận mắng to: “Tốt ngươi cái kẻ gian vợ, bản tọa như vậy tín nhiệm ngươi, ngươi lại dám cản bản tòa ngầm, ngươi chờ, đợi bản tọa đột phá phong ấn Chi Nhật, tất nhiên đem thân thể ngươi luyện thành lò, đem ngươi sinh hồn Vĩnh Trần Luyện ngục âm thủy trong trận, cho ngươi muôn sống không thể, muôn chết không được.....”

“Làm càn!” Trần Công Phó lời còn chưa nói hết, Chu Tước một tiếng khẽ kêu, sau đó ngô đồng kiếm gỗ chỉ về trời xanh, chỉ thấy một đạo như là độ lớn bằng vại nước màu tím quả cầu sét ngưng đọng hiện, sau đó mang theo sấm gió tư thế xông vào vào lở đất chỗ.

“Bổn cung bây giờ thì cho ngươi nếm thử Tử Tiêu thần lôi mùi vị!” Chu Tước nghe này 1 Chấn Nộ Vô so với, trực tiếp từ vô hạn trong tinh không ngưng tụ một viên Tử Tiêu thần lôi, cùng Trần Công Phó cùng trấn áp với trong phong ấn, lại là muốn cho Trần Công Phó này ngàn năm nhận hết Tử Tiêu thần lôi hành hạ.

“A.....” quả cầu sét tốc độ nhanh vô cùng, vừa mới vào hố liền có Trần Công Phó một tiếng đinh tai nhức óc tiếng kêu thảm thiết truyền đến, tiếng thét này phảng phất đến từ chính Cửu U Địa ngục, khiến người ta nghe cả người đều là nổi da gà.

Lúc này đại trận đại khái đã là chuẩn bị kết thúc, Chu Tước cầm trong tay

ngô đồng kiếm gỗ bay lên cửu thiên, sau đó tay phải cầm đựng thăng kiếm với trước ngực, Tả Thủ Niết kiếm quyết,

Sau đó trong miệng không dứt phát sinh cay đắng khó hiểu, rồi lại nghe tới cỗ điển tang thương đại đạo âm tiết, khi thì cao vút, khi thì trầm thấp, khi thì nhanh chóng, khi thì u trờng.....

Theo Chu Tước thần chú thành chương, thiên can địa chi xoay tròn càng nhanh hơn, vùng đất kia trầm xuống tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, tứ phương linh thú gầm lên có tiếng càng thêm mạnh mẽ, bát quái kim quang cũng là càng thêm ánh sáng.

Theo đại địa một trận nổ vang, vốn sâu không thấy đáy hố lớn đột nhiên bị tấm kia tấm vồng lớn màu vàng kim bao trùm, toàn bộ đại địa lại trong nháy mắt co rút lại, chỉ một cái chớp mắt công phu liền khôi phục như lúc ban đầu, sau đó cái kia tứ tượng thần thú liền dần dần biến mất, chỉ có cái kia bốn cái giam chìa khoá cùng lưỡi vàng còn thỉnh thoảng lấp loé huyền quang, quả nhiên là thần kỳ vô cùng.

“Thành?” Vệ Tử Dạ từ tự nói một tiếng.

Vừa dứt lời, Tiện Kiến Chu sẽ cầm trong tay ngô đồng kiếm gỗ, từ từ xa xôi hướng về hai người bay tới, ngay ở cách hai người còn có khoảng ba trượng trong khi, đột nhiên vừa nhắm mắt lại, toàn bộ đầu người hướng xuống hướng về mặt đất ngã xuống đi xuống.

Vệ Tử Dạ phản ứng cũng cũng không chậm, lập tức điều khiển Đế Giang khí đem Chu Tước tiếp được.

Chu Tước chầm chậm mở mắt ra, thấy Phu Dịch, cực kỳ mệt công sức nói:
“Bảo đảm..... trùng....., ngày..... sau.....”

Lời còn chưa nói hết, ngọe đâu, liền hôn mê bất tỉnh.

Phu Dịch nhất thời cả kinh, trong lòng hắn còn có rất nhiều nghi hoặc phải nàng đến mở ra, thế nhưng nàng cứ như vậy đã đi, trong lòng cực kỳ không cam lòng, lập tức lấy tay lực mạnh lay động Chu Tước, lớn tiếng nói: “Ngươi tỉnh lại đi, ta còn có rất nhiều vấn đề muốn hỏi.”

“Xảy ra chuyện gì?” Bị Phu Dịch như vậy lay động bên dưới, Chu Tước hai mắt từ từ mở, thấy Phu Dịch sốt ruột lật đật hình dáng, lập tức hỏi.

Phu Dịch nhìn thấy Chu Tước đã tỉnh, lúc này mừng rỡ, e sợ cho nàng lại bất tỉnh đi, lại dùng sức lay động, lớn tiếng hỏi: “Ngươi rõ cuộc là ai, ngươi có phải là nhận thức ta? Ta đến tột cùng là ai?”

Liên tiếp ba cái vấn đề hỏi lên, Chu Tước trừng mắt nhìn, thấy Phu Dịch sắc mặt điên cuồng, cũng không phải không rõ vì sao, ngược lại bị Phu Dịch chớp mắt này lay động chỉ cảm thấy choáng váng, lập tức khẽ kêu một tiếng nói: “Không muốn rung, lại dao động thì chết rồi!”

Phu Dịch vừa nghe vội vàng buông tay, trong đôi mắt để lộ ra trông chờ ánh mắt, chờ đợi phu sẽ trả lời.

Chu Tước ở Phu Dịch buông tay sau khi, nằm ở Đế Giang khí trên lưng nàng chầm chậm ngồi dậy, nhìn thấy Phu Dịch Tựu Giá Bàn nhìn mình chăm chắm vẫn nhìn, nhất thời e thẹn mặt đỏ tới mang tai, oán trách nói: “Ngươi không muốn như vậy thấy người ta.....”

“.....” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức nhìn về phía Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ ở Chu Tước vừa rồi tỉnh dậy thời gian trong lòng liền có tính toán, lúc này càng triệt để hiểu được, lập tức đối với Phu Dịch nói: “Nàng không phải nàng.....”

“Nàng không phải ai?” Phu Dịch nghe đến Vệ Tử Dạ này không lý do một câu không rõ vì sao, lập tức hỏi ngược lại.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Nàng bây giờ là chánh thức Chu Tước, vừa rồi người kia hoặc là đã rơi vào trạng thái ngủ say, hoặc là đã..... mất.....”

Phu Dịch vừa nghe lập tức hoá đá, trong đầu trước khi Chu Tước cái kia đoạn dày lại vang lên, trong khoảng thời gian ngắn thận ở nơi đó không nhúc nhích, hồi lâu sau này mới phục hồi tinh thần lại, đối với Vệ Tử Dạ nói: “Không có khả năng, Chu Tước sẽ không nói.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Cũng không phải, đều không phải là Chu Tước sẽ không nói, mà là cái kia linh hồn áp chế linh trí của hắn, lúc này mới coi như triệt để phóng ra Chu Tước thân mình chỉ số thông minh, cho nên có ngữ năng lực.”

Mà một bên Chu Tước lại là không rõ hai người này đến tột cùng đang nói cái gì, không nhịn được chen miệng nói: “Các ngươi đang nói cái gì? Cái gì trong cơ thể ta còn có một linh hồn?”

“Ngươi không biết sao?” Phu Dịch lập tức hỏi.

Chu Tước lắc lắc đầu, vẻ mặt mờ mịt hình ảnh.

Vệ Tử Dạ thở thật dài một cái nói: “Đây đúng là cái kia linh hồn áp chế hắn linh trí nguyên nhân, ngươi cũng biết, nhân loại có câu nói ngạn ngữ kêu ‘3 không nhớ’, nói chính là người bình thường trước ba tuổi trí nhớ là cất giữ không được, nói cách khác, khi nàng bây giờ linh trí khôi phục bình thường sau khi, trong ký ức của nàng căn bản cũng không có liên quan tới cái kia linh hồn mảnh vỡ.”

“Hả?” Phu Dịch lúc này mới hiểu, lập tức quay đầu đối với Chu Tước nói: “Cái kia ngươi biết ta sao?”

Chu Tước gật gật đầu nói: “Đương nhiên nhận thức, ngươi là Phu Dịch ca ca!”

“.....” Chu Tước thong dong đáp lời lại là để Phu Dịch càng thêm không rõ, đã hắn nhận biết mình, vì sao vừa không nhớ rõ cái kia linh hồn?

Vệ Tử Dạ biết Phu Dịch không hiểu, lập tức giải thích: “Áp chế linh trí đã là cố ý gây ra, tự nhiên cũng sẽ đem một vài liên quan tới đối với nàng trưởng thành hữu ích trí nhớ lưu lại, cho nên cái này ngươi cũng không dùng kỳ quái.”

Phu Dịch lúc này mới thở dài nói: “Bỏ đi, chỉ tiếc, liên quan tới ta thân thế vừa một cái mạnh mẽ chặt đứt.”

Vệ Tử Dạ an ủi: “Không, ta cảm thấy nàng coi như bây giờ còn ở, cũng không sẽ nói cho ngươi biết, bởi vì này đối với ngươi trưởng thành không có bất kỳ chỗ tốt nào, ngược lại có thể có chút trở ngại, cho nên mới đúng ngươi có điều ẩn giấu.”

Phu Dịch thở dài nói: “Được rồi được rồi, không nói cái này, chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ?”

Vệ Tử Dạ suy nghĩ một chút nói: “Nơi này trận chiến quá lớn, e sợ đã kinh động Ma hoàng cung, nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta về trước Thanh Khâu Sơn, chờ một chút tính toán tiếp.”

“Không thuận tiện tiêu diệt luyện ngực cái kia hai cái súc sanh?” Phu Dịch đề nghị.

Vệ Tử Dạ lắc đầu nói: “Không cần phải, lúc này cũng làm lớn chuyện trong khi, đợi ngày sau cùng Ma tộc triệt để khai chiến, xua trǎm vạn hùng binh đi qua nơi đây thời gian, thuận tay liền có thể mang luyện ngực nhổ tận rẽ.”

“Được rồi.....” Phu Dịch vừa nghe Vệ Tử Dạ chỗ rất có đạo lý, lập tức gật gù đồng ý về trước Thanh Khâu Sơn.

Chu Tước lại vào lúc này lóe một đôi cực kỳ linh động, phảng phất đá quý màu đen bình thường mắt to cười nói: “Thần Lộ tỷ tỷ có phải là ở còn ở Thanh

Khâu Sơn?”

Phu Dịch bây giờ tâm tình mặc dù là vô cùng gay go, thế nhưng đổi mặt Chu Tước nhưng cũng còn là mạnh mẽ bỏ ra một bộ tươi cười nói: “Đúng vậy, nàng là Thanh Khâu Sơn.”

“Tốt quá! Có thể cho Thần Lộ tỷ mang ta chơi, theo Phu Dịch ca ca liền biết đánh đánh giết giết, không có ý nghĩa.” Chu Tước cười nói.

Phu Dịch vừa nghe, nhất thời một trận xấu hổ, có điều nghĩ đến cung đích xác như thế, bọn họ nghề này từ khi Bạch Vân Sơn sau khi đi ra, chiến đấu hầu như sẽ không có dừng lại qua, đây không phải là mỗi ngày đánh đánh giết giết gì?

Phu Dịch thấy hình dáng của Chu Tước, biết nàng mặc dù linh trí đã bình thường, nhưng vẫn là tính trẻ con chưa hết, lập tức cười nói, “các loại trở lại Thanh Khâu Sơn sau khi, còn có một phi thường chơi vui trò chơi, ngươi muốn hay không chơi đùa?”

Chu Tước nhất thời mừng rỡ, lập tức vỗ tay bảo hay nói: “Chơi đùa, đương nhiên chơi đùa.”

Vệ Tử Dạ lúc này đã ở điều khiển Đế Giang khí đuổi theo bắc mà đi, nơi này cách Ma hoàng cung dù sao thân cận quá, càng nhanh rời đi càng tốt, tốn phong tra tốc độ mặc dù cũng nhanh, thế nhưng cùng này Đế Giang khí so sánh, nhưng lại như là ốc sên cùng con thỏ bình thường, cách biệt rất xa.

Bên này nghe đến hai người đối thoại, lập tức liền minh bạch Phu Dịch chỗ trò chơi chính là vinh quang đại chiến, lập tức chen miệng nói: “Lúc này khoảng cách vinh quang cuộc chiến còn có bốn mươi mốt ngày, lần này đường về chúng ta phải nhanh một chút, trở về còn cần làm một vài chuẩn bị.”

“Tiền bối dặn dò chính là.” Phu Dịch vội vàng trả lời.

Đế Giang khí tốc độ không gì sánh kịp, dùng vật ấy độn hành căn bản không cần cân nhắc có người phát hiện truy đuổi, bởi vì coi như có người phát hiện, coi như có người muốn truy đuổi, bọn họ cũng không đuổi kịp, đuổi theo không được.

Chỉ là duy nhất thiếu hụt chính là, thứ này quá tiêu hao linh khí, theo luyện ngực nơi bay đi âm núi, Vệ Tử Dạ giữa đường nghỉ ngơi ba lần, dùng để khôi phục linh khí, có điều đợi qua âm núi sau khi, đếm xem thời gian, có điều quá khứ hai ngày, liền cũng không có lại dùng Đế Giang khí, mà là đổi thành đối lập tới nói khá là dùng ít sức tốn phong tra.

Khi đến dùng bảy ngày, trở về lúc cũng gần như, chỉ là duy nhất không cùng chính là, khi đến là bốn người, trở về lúc lại là ít đi Trương Thiên Vũ.

Phu Dịch nhìn không dứt bỏ lại đãng sau danh sơn đại xuyên cùng này đẹp không sao tả xiết phong cảnh, không khỏi nhớ tới Trương Thiên Vũ vì đó giới thiệu hình ảnh, chỉ cảm thấy trong lòng chua xót, trong mắt cũng có chút khàn khàn.

Có điều cũng may Chu Tước cùng khi đến đã xảy ra nghiêng trời lệch đất biến hóa, cùng nhau đi tới, một hồi ngó ngó cái này, một hồi nhìn bên kia, một mực này tốn phong tra trên đông nhảy tây nhảy, một hồi lôi kéo Phu Dịch hỏi ngọn núi kia gọi là gì, làm sao đẹp đẽ như vậy, một hồi vừa lôi Vệ Tử Dạ hỏi con sông này có lý lẽ gì, rất xinh đẹp.

Lại là để Phu Dịch trong lòng thống khổ ít đi vài phần.

“Tiễn bối, Thiên Vũ thật không thành vấn đề gì?” Phu Dịch còn là có chút bận tâm, lập tức hỏi.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngươi cứ yên tâm đi, này Hoàng Bì Hồ Lô không phải là phổ thông pháp bảo, nói tới nó đến, nhưng rất nhiều tới.”

Vệ Tử Dạ gấp Phu Dịch tâm tình nặng nề, lập tức cố ý thừa nước đục thả câu,

lại là muôn phân tán sự chú ý của hắn, đương nhiên, hắn cũng là hiểu rõ vô cùng Phu Dịch người này, hắn có hai cái lớn nhất tật xấu, một là “kích động”, hai là “hiểu kỳ”.

Chỉ cần có người hơi hơi một kích, thì sẽ mất lý trí, đặc biệt là bên cạnh hắn bằng hữu gặp nguy hiểm trong khi, tật xấu này nói là tật xấu, kỳ thực cũng chỉ là tính cách gây ra, có điều nếu là địch nhân hiểu ra sau khi, rất dễ dàng lợi dụng điểm này để uy hiếp cho hắn, cho nên cũng vẫn tính là cái vẫn đề.

Còn điểm thứ hai cái này hiểu kỳ a, nói dễ nghe một chút chính là hiểu học, chỉ cần có nghi vấn gì hoặc là nghe được cái gì mới mẻ gì đó, hắn thì nhất định phải hỏi.

Vệ Tử Dạ mặc dù cùng Phu Dịch nhận thức có điều hai cái tháng sau, thế nhưng đối với tính cách của hắn cũng đã là rõ như lòng bàn tay.

Do đó?

Bên này 1 thửa nước đục thả câu, vẫn đề của Phu Dịch đã tới rồi.

Vì vậy Vệ Tử Dạ liền từ từ xa xôi nói về Hoàng Bì Hồ Lô câu chuyện.

Nói tới này Hoàng Bì Hồ Lô, &# 85 muốn theo Thái Cổ thời kỳ nói về, trong truyền thuyết Thái Cổ thời kỳ có một ngọn núi, tên là không chu toàn núi.

Không chu toàn núi, là một tràn ngập thần kỳ sắc thái kỳ sơn, trong truyền thuyết “thủ sinh Bàn Cỗ, sắp chết hóa thân. Tức thành phong vân, tiếng làm lôi đình, mắt trái làm ngày, mắt phải vi nguyệt, tứ chi ngũ thể làm Tứ Cực Ngũ nhạc, máu làm sông lớn, gân mạch làm địa lý, da thịt làm ruộng đất, phát tỳ làm ngôi sao, da lông làm cỏ cây, răng xương làm đá vàng, tinh túy làm châu ngọc, mồ hôi chảy làm vũ trạch, thân thể chư trùng, bởi vì phong nhận thấy, hóa thành lê, mà không chu toàn núi, chính là Bàn Cỗ cột sống biến thành, trên xuyên qua Thanh Minh cho tới hoàng tuyễn, cao vô cùng.

Nói tới chỗ này trong khi, Phu Dịch không khỏi ngắt lời nói: “Thiên Vũ trước khi không phải nói Bàn Cổ khai thiên tích địa chỉ là văn nhân ca tụng ấy khai sáng phương pháp tu đạo biến ra câu chuyện, sao rất giống thật sự có việc như?”

Vệ Tử Dạ nghe xong ha ha cười nói: “Đích xác là một xinh đẹp câu chuyện, có điều này không chu toàn núi đúng là thật sự có ngọn núi này, chỉ là ở Thái Cổ thời gian cùng Ma tộc 1 thời chiến tổn hại, mặt trên một đoạn bị Ngọc Thanh Đạo Tổ luyện chế thành 1 pháp bảo, tên là ‘Phiên Thiên Ân’, nửa đoạn dưới thành bầy giờ Thục Sơn.”

“Hả..... thì ra là thế, tiền bối mời mọc tiếp tục.” Phu Dịch minh bạch sau khi liền cũng không muốn vội tích cực, lập tức lại mời Vệ Tử Dạ nói còn lại liên quan tới này Hoàng Bì Hồ Lô câu chuyện. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 132: Mật Thất Chạy Trốn Ngưng Luyện Âm Thần

Vệ Tử Dạ cười cười, tiếp tục giảng đạo: “Thái Cổ thời kỳ, ở trong thiên địa có vô số linh chủng, từng có một loại liền sinh ở này Bất Chu Sơn đỉnh núi, trải qua không biết bao nhiêu năm tháng thực cốt, nhận hết gió táp mưa sa dày vò, hấp thu nhật nguyệt thiên địa tinh hoa, rốt cục ở một ngày nào đó nở hoa kết trái, kết xuất bảy cái màu sắc khác nhau Hồ lô, lần lượt chia ra làm: Đỏ, cam, vàng, màu xanh, xanh, lam, tím, này bảy cái Hồ lô có thể khó lường, một khi thành thực rơi xuống đất, hóa thành bảy cái mỗi người đều mang thần thông Hồ lô tinh.....”

“Chờ chút, này bảy cái Hồ lô tinh cùng này Hoàng Bì Hồ Lô có quan hệ gì.....” Phu Dịch không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Không ai đã dạy người khác kể chuyện xưa trong khi, chỉ đem lỗ tai không muốn mang mồ gi?”

Phu Dịch nghe xong không thấy có chút lúng túng, tùy tiện nói: “Tiền bối mời mọc tiếp tục.”

Vệ Tử Dạ vốn cũng là bởi vì nhìn Phu Dịch buồn khổ, soạn lại một thế gian câu chuyện cho hết thời gian, thuận tiện phân tán sự chú ý của Phu Dịch, cho nên cũng không sốt ruột, vẫn như cũ là không nhanh không chậm miệng, tiếp tục giảng đạo.....

“Này bảy cái Hồ lô tinh có thể khó lường, một khi biến hóa, mỗi người thần thông quảng đại, đều có thiên yêu cảnh thực lực.”

“Lão đại đỏ Hồ lô tinh tự thông pháp thiên tượng thần thông, lực lớn vô

cùng.”

“Lão nhị cam Hồ lô tinh thiên tiên người thính tai, ống dòm, mà trí tuệ vô song.”

“Lão Tam Hoàng Hồ Lô trời sinh cương khí hộ thể, tru tà bất xâm.”

“Lão Tứ màu xanh Hồ lô tinh từ nhỏ liền có thể phun ra tam muội chân hỏa cùng huyền hỏa chân lôi, yêu ma quỷ quái gặp chạy mất dép.”

“Lão Ngũ xanh Hồ lô tinh thì lợi hại hơn, trong bụng có thể phun ra nuốt vào một nửa Hoàng Hà nước, một tay quý nước Âm Lôi càng khiến xuất thần nhập hóa.”

“Lão Lục lam Hồ lô tinh có thể sử dụng thuật ẩn thân, loại này thuật ẩn thân liền khí tức cũng có thể ẩn giấu, cùng bọn ta người tu tiên sử dụng thuật ẩn thân hoàn toàn không thể giống nhau.”

“Lão Thất Tử hồ lô tinh phổi hợp một con khoảng tấc Tử hồ lô, này con Hồ lô đã có thể lợi hại hơn, chỉ cần kêu ngươi một tiếng tên, ngươi nếu đáp ứng nói, liền sẽ bị Hồ lô hút vào trong bụng, chỉ cần trong thời gian ngắn, thì sẽ hóa Thành Nhất Than máu, chính là Thái Cổ thời kỳ lợi hại nhất pháp bảo một trong.”

Vệ Tử Dạ mới vừa biền hăng say, liền có Chu Tước lóe một đôi đá quý màu đen như mắt to vừa ngắt lời nói: “Đại thúc, này Hồ lô tinh sinh ra thì như vậy lợi hại, có thể hay không có chút qua a?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Không, sẽ không, đây chính là trước tiên linh loại, không có chút đặc thù làm sao không phải thành phàm trông gì?”

Chu Tước gật gù, lại là vẻ mặt ngờ vực hình ảnh, tựa hồ đối với Vệ Tử Dạ cái này bán tín bán nghi.

Vệ Tử Dạ lúng túng cười cười, sau đó tiếp tục bện thành, hắn vốn là đọc đú

thứ thi thư người, này ngàn năm trước cái kia hồ lô oa thiếu nhi câu chuyện, trải qua hẵn này 1 soạn lại cũng là sống rồng hoạt động, rất có sắc thái truyền kỳ.

Có điều thú vị chính là, cái này vốn là cho Phu Dịch biên câu chuyện, kết quả đến cuối cùng ngược lại là đem Chu Tước nghe như si như say, vẫn gạn hỏi câu dưới, làm Phu Dịch cũng không tiện hỏi nhiều, chỉ có thể cứ như vậy nghe tiếp, kết quả này vừa nghe chính là năm ngày năm đêm.

Mãi đến tận câu chuyện của Vệ Tử Dạ biên xong sau khi, Chu Tước ở một bên tinh tế dư vị, Phu Dịch rốt cục không nhịn được hỏi: “Tiền bối, này cùng ngươi này Hoàng Bì Hồ Lô Tự Hồ Hoàn là không có bất cứ quan hệ gì a.....”

Vệ Tử Dạ cười cười, trong lòng thăm tính một phen thời gian, lại có nhiều nhất một canh giờ liền có thể quay lại Thanh Khâu Sơn, lập tức tiếp tục biên đạo: “Này Hồ lô tiểu Kim thép tiêu diệt xanh xà tinh sau khi vừa qua không biết là nhiều hay ít mấy tháng, trên núi vừa kết xuất bảy cái màu sắc khác nhau Hồ lô, lần này Hồ lô một khi nở hoa kết trái thời gian, trời xanh vì đó biến sắc, đại địa vì đó run rẩy, đã kinh động lúc đó thiên hạ phần đông tu sĩ, bọn họ dồn dập tiến đến Bất Chu Sơn tẩm bảo, cuối cùng bụi cây này trước tiên linh loại liền bị phần đông tu sĩ chia cắt, lúc đó Yêu Hoàng chính là đạt được này Hoàng Bì Hồ Lô.”

“Hả..... đại thúc, cái kia bây giờ cái hồ lô này còn có thể biến thành Hồ lô tinh gì?” Chu Tước vừa nghe nguyên lai Hoàng Bì Hồ Lô là như vậy đến, không khỏi nghĩ đến Hồ lô tinh bọn câu chuyện như vậy sinh động cảm động, nếu này Hồ lô còn có thể đổi đến Hồ lô tinh, liền càng tốt hơn chơi.

Vệ Tử Dạ cố sự này tự nhiên là lừa người, liên quan tới này Hoàng Bì Hồ Lô câu chuyện, chỉ có cuối cùng đoạn này mới là thật, nơi nào có cái gì Hồ lô tinh, có điều đã đã tập kết như vậy, cũng không có thể cười ha ha, nói cho bọn họ biết đây chỉ là một câu chuyện mà thôi không phải?

Vì vậy Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Hồ lô tinh hồn phách sau đó hóa thành thời

đó một vị rất nổi danh đại thần, cho nên này Hoàng Bì Hồ Lô đã không có thần bao hàm, cho nên không thể biến hóa, này mới bị lúc đó vị kia Yêu Hoàng luyện chế thành ‘trảm tiên Hồ lô’, sau đó vừa thu thập thiên địa 8 phong, cho nên vừa xưng là ‘giấu phong Hồ lô’.”

“Hả……” Chu Tước tin là thật, chầm chậm gật gật đầu nói: “Hóa ra là như vậy, thực sự là đáng tiếc.”

Phu Dịch nghe đến cái này đáp án sau, nhất thời không nói gì, hắn chỉ là từng trải không đủ, hơn nữa tri thức có hạn, nhưng hoàn toàn không đại diện hắn là cái bản nhân, thẳng đến lúc này hắn cũng coi như hiểu, này sáu ngày sáu đêm câu chuyện, cùng cái này Hoàng Bì Hồ Lô căn bản cũng không có một cọng lông quan hệ, rất rõ ràng Vệ Tử Dạ là đang cố ý cho hết thời gian.

Đã là tiêu Ma thời gian, vậy cố sự này thì có có thể là Vệ Tử Dạ chính mình biên ra, bất quá nghĩ đến hắn để không để cho mình thương tâm biên như vậy trường một câu chuyện vì chính mình phân tán sự chú ý, trong lòng cũng là ấm áp, cho nên liền cũng không nói gì.

Bất quá hắn đã nói Trương Thiên Vũ bị trấn áp với này da vàng trong hồ lô không có chuyện gì, thì tất nhiên có thập phần nắm chắc, nếu không dùng thân phận của hắn cũng không còn lừa gạt chính mình.

Vì vậy kế tiếp này trong một canh giờ, Chu Tước vẫn quẩn quít lấy Vệ Tử Dạ nghiên cứu Hồ lô tinh huynh đệ câu chuyện, Phu Dịch cảm giác thấy hơi té nhạt, liền trực tiếp ngồi xếp bằng nhập định, cẩn thận thưởng thức trong lồng ngực ngũ khí đạo uẩn.

Sau một canh giờ, ba người về tới Yêu hoàng cung, Vệ Tử Dạ từ đi làm gọi to chuyện công, Phu Dịch liền cùng Chu Tước đi tìm Vệ Băng bọn người.

“Thần Lộ tỷ tỷ!” Chu Tước xa xa nhìn thấy Thần Lộ đang dùng sáu gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần đối chiến Lý Lăng Phong, vội vàng cao giọng bắt chuyện một tiếng, liền hướng về bên kia chạy đi.

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ ở tu vi còn là Tân Tiên cảnh trung kỳ dưới tình huống, rẩy nước đậu thành binh phép thuật lại có tăng cường, trong lòng thật là vui mừng, lập tức lấm lét nhìn trái phải một phen.

Không khỏi thầm khen chõ này biệt viện phong cảnh quả nhiên là không sai.

Này gặp nơi này tọa lạc ở đoạn nhai bên cạnh, theo nhìn về phía trước một mảnh xa hoa biển mây, biển mây ở chõ sâu trong mơ hồ có thể nhìn thấy đồi diện ngọn núi ngàn trượng trên vách đá mang theo một cái bay lưu thăng xuồng dưới sợi bạc.

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch đột nhiên cảm giác mắt tối sầm lại, lập tức liền mất đi tri giác.....

Một chuỗi khoe khoang ánh sáng năm màu chuông gió, ở nhu phong bên trong chuyển động, tỏa ra xinh đẹp liền chuỗi thang âm, “leng keng” Đụng nhau lên tiếng, âm thanh tuyệt vời thư từ.

Phu Dịch hoảng hốt mở con mắt, chỉ cảm thấy chính mình ngủ ở một khối nôi liền đầy đỏ thủy tinh trên giường mềm.

Chu vi là tươi tinh lệ kỳ màu nhu mèn tử, gió nhẹ vậy ôn hòa rung động, giống như là khinh đai lênh bờ bợt nước. Sừng vàng trên kệ đứng một nhánh lông chim trả anh vũ. Bạch ngọc trên mặt đất thiết kế da gấu nệm êm, có một vị đàm cổ, trong bình hoa cắm một bó Hồng Mai.

Tất cả những thứ này giống như là một giấc mơ.

So với mộng càng phải tràn đầy Huyền nghi! Mê huyễn.....

Phu ý một ùng ục từ trên giường bay xuống, chỉ cảm thấy trên người vẫn có chứa từ từ lười biếng lười nhác, lập tức một phen quan sát bên trong thân thể lại phát hiện ngoại trừ Phong Phủ ít ỏi có chút ứ chấn ở ngoài, không còn gì khác, lúc này mới nhớ tới, chính mình ngất đi trước khi, Phong Phủ huyệt tựa hồ đã bị

tập kích đánh mạnh.

Hắn là nơi này có cái gì cấm chế bị hắn không cẩn thận chạm tới, nghĩ đến đây, nhất thời cảm giác mình quả nhiên là xui xẻo tận cùng.

Đúng lúc này, Phu Dịch nghe đến bên ngoài truyền đến một tiếng khẽ kêu, sau đó liền có mấy tiếng kim thiết giao kích có tiếng, lập tức hướng về ngoài cửa sổ nhìn qua, đang nhìn thấy Thần Lộ vẫn còn đang cùng Lý Lăng Phong đối luyện, bất quá lần này Thần Lộ bên này lại hơn cái đáng người khôi ngô hán tử đang giúp đỡ.

“Lý Mục?”

Phu Dịch cẩn thận quan sát người này, lại phát hiện bất kể là tướng mạo còn là vóc người đều có trong ký ức hoàn toàn khác nhau, duy nhất thấy có chút giống địa phương của hắn, chính là trong tay kiếm pháp, rất có ngày đó đối chiến Ma Bình thời gian mùi vị, chỉ là lúc này sử dụng, lại là càng thêm thành thạo, nhìn qua có ít ỏi huyền diệu mùi vị.

Chu Tước cùng Vệ Băng hai người đứng ở远远 xa quan sát, Vệ Băng thỉnh thoảng lên tiếng chỉ điểm một hai, trong ánh mắt tất cả đều là cưng chiều vẻ, xem ra nam tử này tất nhiên là Lý Mục không thể nghi ngờ.

Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, vội vàng thả bước tới ngoài cửa chạy đi, không ngờ đầu phía dưới 1 tiếp cận trước cửa, phút chốc từ bên cửa bốn phía, loé sáng đến dài ngắn cân đối bảy đạo vàng xanh không chờ ánh sáng, tức có một luồng mạnh mẽ đạn chấn động lực lượng, đem hắn thân thể về phía sau bắn đi ra.

Bởi vì này cỗ đạn chấn động lực lượng, dị biến mạnh kinh, Phu Dịch ban đầu vừa chưa từng lường trước được, thốt nhiên gặp bên dưới, thân thể đã bị bắn ra 78 thước ở ngoài, suýt nữa ngã chổng vó, không những như thế, khắp toàn thân từ trên xuống dưới càng như là chạm vào điện như nửa người tê liệt.

Trải qua này thứ nhất, hắn mới đột nhiên cảnh giác đến, nguyên lai ngay ở

căn phòng này bên trong còn sắp đặt lợi hại cấm chế.

Trong phòng mặt khác mở có hai mặt cửa sổ, chịu đựng này một đòn lại cũng không dám mạo hiểm nữa xô ra, lập tức trùng ngoài phòng hô to vài tiếng.

Mà ngoài phòng người tựa hồ là không nghe được bình thường, vẫn chưa chú ý tới hắn.

Vì vậy hắn tiện tay từ một tấm ngọc bao nhiêu trên cầm lên một cái chặc giấy ngăn ra cửa sổ ném, không ngờ cái kia cái chặc giấy mới trải qua ra tay, đó là phía trước cửa sổ cuốn lên một áng đỏ, đem cái chặc giấy đan hồi rồi xuống đất, Phu Dịch ngẩn ngơ, nhất thời lúng túng vô cùng, cũng may bây giờ đều không phải là năm ở địch cảnh, xem ra đây là muốn thử thách năng lực của hắn hoặc là bọn họ đi ra ngoài thời gian đã quên đóng cấm chế.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch hướng về nhìn chung quanh một lần, lại phát hiện căn này ngọc thất diện tích rất lớn, bên trong ngoại trừ tấm này ngọc giường cùng với trước thuật mỗi một vật ngoài ra, khác sắp đặt có một mặt ngọc kính treo cao với trên vách tường.

Lập tức vừa là một trận cẩn thận quan sát, lúc này mới nhìn ra, chính là phía này ngọc trong gương bắn ra một đạo bảy màu kỳ quang, hình như một đạo cầu vồng, làm cung gỗ trạng buông xuống, hình thành một đạo thất sắc quang môn, phân biệt tướng môn cùng hai bên hiên mặc phủ kín.

Phu Dịch nhìn ra này thành tựu sau khi, lập tức cười cười, ham muốn hướng về trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính, để mạnh mẽ công kích trực tiếp phá tan bình phong lao ra.

Ai biết linh khí vận chuyển đến ngón trỏ trái thời gian, lại phát hiện trên ngón tay không hề có thứ gì, nơi nào còn có Càn Khôn Giới bóng người, trong lòng nhất thời một trận phát tòm.....

Coi như muốn thử thách hắn, tổng cũng phải lưu lại pháp bảo a, trước mắt

không có Phong Thiên Kính tăng phúc lực lượng, dựa vào hắn Địa Tiên Cảnh
giai đoạn trước tu vi, rất khó phá tan này lớp bình phong, dù sao này lớp bình
phong tính dai hắn lúc trước đã lĩnh hội qua.

Xem ra chỉ có thể dùng tiên pháp.....

Nghĩ đến đây, Phu Dịch một trận bấm quyết niệm chú, thi triển chính là hắn
thuần thực nhất về phong trở lại lửa, chỉ thấy một luồng to bằng cái bát xích
diễn theo miệng phun ra, sau đó vừa người trong lõi mũi phun ra hai đạo
bạch quang, xích diễn trải qua hai đạo bạch quang thêm vào sau khi, lập tức từ
to bằng miệng bát hóa thành giống như bánh xe lửa cháy, trực tiếp hướng về đạo
kia bảy màu bình phong đốt cháy đi.

Chỉ thấy “xì xì” có tiếng vang vọng, cái kia nhìn như bạc nhược thiền dực
bảy màu quang mòn lại sững sوت đốt cháy không phá, giữ vững được một chén
trà công phu sau, mắt thấy phương pháp này không có hiệu quả, Phu Dịch chỉ
phải thu hồi tiên thuật, đổi ý nghĩ.

Phu Dịch trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nghĩ đến, đã con đường này
tắc nghẽn, không bằng hoán đổi con đường.

Lập tức vừa thi triển đi thuật, lại là phát hiện dưới chân phiến đá như là sắt
thép bình thường, căn bản là xuyên không đi xuống.

Phu Dịch lúc này xấu hổ, cảm tình căm chê này thật đúng là không ra được
không thành công?

Không được!

Nghĩ đến Lý Mục nếu là nhìn thấy hắn bị vây ở nơi này không có biện pháp
chút nào, tất nhiên sẽ là một trận cười nhạo, đặc biệt là Chu Tước tên tiểu nha
đầu kia, linh trí đã mở, càng không biết là có thể nói ra nói cái gì, không khỏi
quyết định, nhất định phải đi ra ngoài.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch cẩn thận hồi tưởng chính mình học được tiên thuật, này mới phát hiện, chính mình theo Trương Thiên Vũ nơi đó học được tiên thuật bên trong, uy lực này lớn nhất còn coi là thật cũng chỉ có về phong trở lại lửa này một loại pháp thuật, còn lại tính chất công kích phép thuật liền về phong trở lại lửa cũng không bằng.

.....

“Đúng rồi!” Đột nhiên, Phu Dịch trong đầu lại linh quang một lần, trước mắt chính mình trong lồng ngực ngũ khí đã thành, nếu là có thể đem luyện thành âm hồn xuất khiếu nói, có thể là một biện pháp!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch tùy theo ngồi xếp bằng trên đất, tiến vào trạng thái nhập định, dùng quan sát bên trong thân thể phương thức không dứt quan sát đến trong lồng ngực ngũ hành đại trận vận chuyển.....

Đáng tiếc, hồi lâu qua đi, Phu Dịch vẫn không có một tia đâu mối, trơ mắt thấy trong lồng ngực ngũ khí dùng tâm can tỳ lá phổi lá phổi làm trận cơ, không dứt đi sinh sôi liên tục đại trận, lại là không có đâu mối chút nào.

Dù sao đem này khí ngũ hành hóa thành Âm thần, không thể nghi ngờ vì vậy bỗng dung tạo ra con người, này làm sao có khả năng?

“Ngũ khí hợp nhất, hóa thành Âm thần.....”

Phu Dịch âm thầm nói thầm một tiếng sau khi, lập tức bắt đầu không dứt suy nghĩ vấn đề này.....

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch rốt cục vẫn là không có suy nghĩ rõ ràng đạo lý này, hơi suy nghĩ, ý thức lại đi tới nội đan cho nên ở mảnh này hư không vô tận bên trong.

Thấy ở chính giữa không nhúc nhích giống như Thái Dương tinh bình thường màu đỏ nội đan, nhìn nhìn lại quay chung quanh ấy không dứt làm vận động này

sắc thái sắc sỡ nhỏ đan thời gian, Phu Dịch trong đầu đột nhiên ở Trương Thiên Vũ từng đã nói với hắn, người thân thể bên trong tổng cộng có trên, bên trong, dưới 3 Đan Điền.

Nếu là đem ngũ hành này hành trình mạnh mẽ trấn áp với bên trong Đan Điền bên trong đưa bọn họ ép cùng nhau nói, không biết có được hay không?

Nói làm liền làm, Phu Dịch tùy theo dùng ý thức đem trong lồng ngực ngũ khí mỗi loại lấy ra một tia, mạnh mẽ dẫn vào bên trong Đan Điền bên trong, sau đó dùng mạnh mẽ ý niệm đem ngưng đọng luyện thành một thể.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch dốc hết sức bình sinh, rốt cục đem này năm cỗ khí ngũ hành ngưng đọng luyện thành một viên chừng hạt gạo hạt tròn.

“Điều này cũng không giống như là âm hồn a.....” (Viêm Đế quyết..
134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐỄ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 133: Vinh Quang Cuộc Chiến Sửa Đổi Phản

Phu Dịch cho rằng gia nhập khí ngũ hành không đủ chất phác, lập tức theo trong lồng ngực triệu tập càng nhiều ngũ khí hợp ở Trung Đan Điền bên trong.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên sinh ra dị biến, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, Trung Đan Điền bên trong truyền đến một luồng to lớn tiếng nổ vang, Phu Dịch này một tia ý thức lập tức bị nổ nát, cả người lập tức tỉnh lại, trong lồng ngực ngũ tạng lục phủ đều là một trận bốc lên, Tùy Tức Nhất ngụm máu tươi theo trong miệng phun ra, lúc này mới dễ chịu một vài.

Lập tức lại tiến vào quan sát bên trong thân thể, lại phát hiện Trung Đan Điền bên trong khắp nơi bừa bộn, máu thịt lăn lộn, vừa mới ngưng luyện mà thành viên kia lửa hạt gạo to nhỏ khí đan đã là biến mất không còn tăm hơi, không khó tưởng tượng lần này biến hóa nổ tung đồ vật chính là vừa rồi cái kia một hạt gần như hạt gạo lớn một chút đồ chơi.

Có điều, Phu Dịch nhưng không có bởi vì phát sinh chuyện như vậy cho nên nỗi giận, Phản Nhi Cao hưng đến cực điểm, đúng vào lúc này, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi Vệ Tử Dạ đem cái kia to bằng cái thớt lực khôi không khí ép thành chỉ có viên đạn to nhỏ, ngược lại bùng nổ ra càng có thể vụ nổ lớn lực nguyên lý.

Vì vậy Phu Dịch vội vàng vận chuyển đất hoang trải qua” bình phục trong lồng ngực ngũ khí cùng ở trong kinh mạch tán loạn linh khí, làm vận chuyển ba cái chu thiên sau khi, thân thể đã khôi phục tới trạng thái tốt nhất.

Lúc này, Tha Dã Bất lại hướng Trung Đan Điền bên trong ngưng khí, Nhi Thị Trực Tiếp thêm Đan Điền khí cùng với trong lồng ngực ngũ khí toàn bộ hội tụ hai tay bên trong, dù sao không có Vệ Tử Dạ như vậy cao thâm tu vi, tự nhiên

cũng không dám làm to gan như vậy thử nghiệm, cho nên hắn đem linh khí ngưng tụ thành một viên sọt liễu lớn lớn chừng hột đào linh khí bóng thời gian không muốn hướng về linh khí bóng bên trong đưa vào linh khí.

Nhi Thị Trực Tiếp đem linh khí tụ ở song chưởng, noi theo Vệ Tử Dạ lúc trước không dứt xoa nắn, đem này đoàn linh khí bóng từ từ ép đến càng nhỏ hơn.

Quá trình này cực kỳ hung hiểm, cho nên Phu Dịch cũng là hết sức chăm chú, trên trán sớm mồ hôi như thác nước mà bản thân của hắn lại là vẫn chưa tri giác.....

Lúc này, ngoài phòng.

Thần Lộ cùng Lý Mục liên thủ đã cùng Lý Lăng Phong đại chiến có một nửa canh giờ, vẫn như cũ không thấy Phu Dịch theo trong phòng đi ra, Thần Lộ không khỏi có chút bày ra lòng, lập tức tiếng hô dừng lại, liền lui ra chiến đoàn, đi tới Vệ Băng trước người tìm hỏi: “Cô, Phu Dịch tại sao còn không đi ra?”

Vệ Băng lập tức nhìn sắc trời một chút, lắc lắc đầu nói: “Cô cũng không biết, có điều dùn tu vi của hắn, không khó lăm chạy trốn mới là, thời gian lại là có chút dài ra.”

“Hả.....” Thần Lộ thông qua cửa sổ, hướng về trong phòng liệu liệu, vẫn chưa gặp Phu Dịch bóng người, có chút không yên lòng nói: “Có thể xảy ra vấn đề gì hay không.”

Ở Thần Lộ lui ra sau, một đội giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần cũng thuận theo hóa thành hạt đậu trở lại Thần Lộ trong tay, anh em nhà họ Lý tự nhiên cũng sẽ không có đối chiến hứng thú, lập tức cũng ngừng tay đi tới.

Vừa vặn nghe đến Thần Lộ, lập tức cười ha ha một tiếng nói: “Lúc trước xông luyện ngực thời gian ngươi lo lắng hắn ta còn có thể lý giải, bây giờ chỉ là một nho nhỏ thử thách mà thôi,

Có gì phải lo lắng?”

Lý Lăng Phong cũng phụ họa nói: “Đúng vậy, Phu Dịch mặc dù chỉ là vừa mới đột phá Địa Tiên Cảnh, liền Âm thần cũng không ngưng tụ, thế nhưng hắn công pháp đặc thù, linh khí là ta gấp mười lần cũng không đến, ngươi hãy chờ xem, nhiều nhất lại có thời gian uống cạn chén trà, bảo đảm khả năng đi ra.”

Nghe đến hai người khuyên giải an ủi, Thần Lộ nhẹ giọng thở dài, vẫn như cũ là một bộ lo lắng tầng tầng hình dáng.

Vệ Băng cười cười nói: “Ngươi là muốn nhanh chóng nhìn thấy hắn, một lần nỗi khổ tương tư?”

Vệ Băng lập tức đâm trúng kẽ vặt của nàng, một tấm mặt cười lập tức đổi mặt đỏ tới mang tai, liền vội vàng giải thích: “Cô không muốn nói bừa, ta chỉ là lo lắng hắn bị thương mà thôi, cái này dù sao cũng là khả năng vây Thiên Tiên Cảnh tu sĩ trận pháp, ngươi cũng biết, Phu Dịch hắn tính cách mạnh hơn, vạn nhất hắn không biết vu vi xông vào nói, nhất định sẽ bị thương.”

Giải thích chính là che chở coi, Thần Lộ càng là giải thích, càng là chứng minh nàng lòng lo âu, càng chứng minh rồi Vệ Băng chỗ là thật, ba người lập tức cũng không nói, cứ như vậy thấy Thần Lộ mỉm cười, Thần Lộ càng thẹn thùng vô cùng, nói xong nói xong âm thanh càng ngày càng thấp, cuối cùng thăng thắn nói nữa, đem một tấm mặt cười nhắm trước ngực chôn, hận không thể lòng đất tìm cái lỗ chui vào.

Chỉ có Chu Tước không biết rõ bọn họ đến tột cùng đang cười cái gì, đang định tìm hỏi thời gian, lại nghe được “Oanh” một tiếng, xa xa truyền đến một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, dưới chân đại địa đều ở đây vì đó run rẩy, cố gắng một tòa ngọc điện ầm ầm sụp đổ, ngay sau đó một bóng người từ đó bay vút bước ra.

Chu Tước nhất thời mừng lớn nói: “Là Phu Dịch ca ca.”

Lập tức hướng Phu Dịch phất tay một cái, lớn tiếng nói: “Phu Dịch ca ca, bên này!”

Phu Dịch ở bên trong phòng thời gian sớm nhìn thấy bọn họ ở bên cạnh, lập tức hướng về mọi người nhanh chóng chạy tới.

Mà hết thảy này, vừa lúc bị lại Vệ Tử Dạ xem ở trong mắt, thấy sớm là một vùng phế tích ngọc điện, trong lòng lúc này như là có một vạn con dê còng chạy chồm, mặt tối sầm lại hướng về mây người đi tới.

“Cho các ngươi không muốn chơi đùa, chính là không nghe!” Vệ Tử Dạ người còn ở vài chục步 ở ngoài, quát mắng có tiếng liền đã tới trước.

Anh em nhà họ Lý hai người vội vàng trốn đến Vệ Băng phía sau, không dám nhìn nổi giận dùng dùng Vệ Tử Dạ.

Vệ Băng liền vội vàng đem hai người ngăn ở phía sau, đối với Vệ Tử Dạ cười nói: “Bất quá là một gian phòng thôi, huynh trưởng cần gì động thủ.”

“Một gian phòng……” Vệ Tử Dạ nghe xong nỗ lực bình phục trong lòng tức giận, chỉ lượng dùng ôn hòa giọng đối với Vệ Băng nói: “Hai người bọn họ như vậy hô đồ ngươi cũng che chở, cứ như vậy tiếp tục phát triển, sớm muộn có một ngày hủy đi ta thần hoàng điện.”

“Được rồi, được rồi, bọn họ biết sai rồi, sửa đổi cũng được.” Vệ Băng này mặc dù là đúng Vệ Tử Dạ nói, thế nhưng là đem một con xinh đẹp tay nấp trong phía sau làm một động tác tay.

Anh em nhà họ Lý hai người lập tức liền hiểu, lập tức đối với Vệ Tử Dạ nói: “Sư tôn, chúng ta biết sai rồi.”

“Hừ!” Phu Dịch trong lòng cũng có khí, thì bởi vì theo này vỡ nát cấm chế bên trong đi ra, thiếu chút nữa bị nổ chết, lập tức hừ lạnh một tiếng, tiếp tục châm ngòi nói: “Một điểm đều không nhìn ra nhận sai của các ngươi thái độ ở

nơi nào.”

“Ngươi!” Anh em nhà họ Lý nghe Phu Dịch như vậy bình thường, lúc này trợn mắt nhìn nhau, ai biết Phu Dịch cũng là không cam lòng yếu thế, trong lúc nhất thời, ba người con mắt cùng trợn lên chuông đồng vậy.

Việc đã đến nước này, mặc dù hai cái gấu con có chút hồ đồ, ngược lại cũng chưa gây thành sai lầm lớn, Vệ Tử Dạ này đến lại là có chánh sự, cũng lười cùng bọn họ tính toán, lập tức mở miệng nói: “Được rồi, nói chánh sự, các ngươi đừng làm rộn.”

Nghe đến Vệ Tử Dạ muốn nói chánh sự, ba người tự nhiên cũng liền không muốn hồ đồ, lập tức vểnh tai lên nghe Vệ Tử Dạ nói chuyện.

“Năm nay vinh quang cuộc chiến có biến, đem sớm một tháng tiến hành, cũng chính là sau ba ngày, hơn nữa phương thức cũng có điều thay đổi.” Vệ Tử Dạ Tùy Tức Nhất vỗn nghiêm trang nói.

Lý Mục nhất thời cả kinh, hắn mấy ngày nay liền có hy vọng đột phá đến biến ảo cảnh, kể từ đó, tranh cướp chiến sĩ tên năm chắc thì sẽ rất nhiều, bây giờ đổi thành sau ba ngày, dùng hắn biến ảo cảnh giai đoạn trước tu vi lại là ít đi mấy phần tự tin, lập tức không hiểu nói: “Tại sao muốn sớm?”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Trước mắt Ma tộc giữa đường, đại chiến lúc nào cũng có thể phát khải, để cho các ngươi bọn tiểu bối này càng sớm hơn thích ứng trận này tàn khốc chiến đấu, ta cùng với tám vị Thần Vương nhất trí quyết định, từ nay về sau vinh quang cuộc chiến sẽ không còn là trên giáo trường có một chút cũng dừng lại, mà là càng thêm chân thật thực tập, thực tập này địa điểm liền quyết định mỗi ba năm mở ra một lần Thanh Khâu huyệt.”

“Chờ chút, cậu, ngươi là nói Thanh Khâu huyệt?” Lý Mục nghe xong sắc mặt đã biến đổi, kể cả âm thanh đều có chút run rẩy.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, chính là xanh huyệt đồi.”

Lý Lăng Phong đồng dạng động dung nói: “Sư tôn, Thanh Khâu huyệt..... dĩ vãng đều là lôi kiếp cảnh sân thí luyện, để biến ảo cảnh trở xuống tiến vào, có thể hay không có chút miễn cưỡng?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Cái này tự nhiên sẽ tàn khốc rất nhiều, hơn nữa mỗi lần thực tập đều nhất định sẽ có người bị chết, thế nhưng, bao nhiêu năm rồi, nguyên nhân chính là cho chúng ta chỉ muốn chảy mồ hôi không muốn đổ máu, đang đổi mặt Ma tộc còn có tu sĩ nhân tộc trong khi, chúng ta chảy xuống nhiều hay ít máu? Máu này dạy dỗ còn chưa đủ sao?”

“Nhưng mà.....”

Lý Lăng Phong đang muốn nói, nhưng có Vệ Tử Dạ trực tiếp ngắt lời nói: “Sư phụ biết ngươi muốn nói cái gì, nhưng ngươi có nghĩ tới không, Ma tộc đã đem gần ngàn năm không có phát động quá lớn chiến dịch, dựa vào sau cuộc chiến cái kia vô số người loài cùng bộ tộc ta nô lệ vì bọn họ khai thác ma thạch quặng, gần như một ngàn năm nghỉ ngơi lấy lại sức, cũng đã từ lần trước đại chiến sau năm vạn Ma tộc, trải rộng thành năm mươi vạn Ma tộc đại quân, hơn nữa trước mắt tốc độ phát triển càng lúc càng nhanh.”

“Mà trái lại bộ tộc ta, chỉ có Thanh Âm Tiên tử với 800 năm trước thăng cấp thành lôi kiếp cảnh, biến ảo cảnh tuy có hơn tám ngàn tên mới lên cấp người, thế nhưng trải qua nhiệt huyết gột rửa có điều tầm thường hơn trăm, như vậy sức chiến đấu, một khi Ma tộc xúi giục chiến tranh, xua quân hướng về ta Thanh Khâu, chúng ta lấy cái gì chống lại?”

“Lại nhìn nhân tộc, có cường đại như vậy sinh sôi năng lực, Côn Lôn, Thục Sơn, Bồng Lai 3 đại phái, mới lên cấp Thiên Tiên Cảnh cũng bất quá mười tên, Địa Tiên Cảnh tu sĩ đồng dạng chỉ có hơn vạn, nhưng cũng đồng dạng không có trải qua chiến tranh, dù cho 3 đại phái cùng ta Thanh Khâu Sơn kết minh, đối mặt Ma tộc 50 vạn hùng binh, căn bản là không đáng giá được nhắc tới.”

“Còn nhân tộc này nhàn tản thế lực cùng này Tán Tiên, lẫn nhau lên so với

chúng ta này từ đại thế lực gộp lại một điểm đều không kém, thế nhưng bọn họ lại là năm bè bảy mảng, cả ngày bận bịu lục đục với nhau, đừng nói ngăn cản Ma tộc đại quân, thời chiến không muốn xuất hiện nhiều lầm chó săn chính là vạn hạnh.”

“Như thế trạng thái bên dưới, &# 32; chúng ta nếu muốn sinh tồn, nhất định phải cải cách, bây giờ chảy chút máu sợ cái gì? Dù sao cũng hơn đến lúc đó bị Ma tộc giết mạnh hơn, ít nhất khi đó, chúng ta còn có thể bảo vệ mình người nhà.”

Vệ Tử Dạ mỉm cười nói hạ xuống, mọi người đều là im lặng không lên tiếng, đạo lý này bọn họ lại làm sao không rõ, chỉ là này Thanh Khâu huyệt không hề tầm thường, mặc dù là lôi kiếp cảnh tu sĩ tiến vào đều là cứu tử nhất sanh, nếu coi là thật để này biến ảo cảnh vẫn bối đi vào nói, e sợ bách khó tồn 1.

Vệ Băng trầm tư sau một lát nói: “Này chỉ sợ là huynh trưởng ý kiến?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, ý nghĩ này đã ở trong đầu của ta đảo quanh quanh quẩn rất nhiều năm, chỉ là khi đó vì huynh thế đơn lực bạc, hôm nay rốt cục có cơ hội nhất thống Thanh Khâu, đương nhiên phải làm Thanh Khâu làm một vài công hiến.”

“Nhưng như vậy nói, tỉ lệ tử thương có thể hay không có chút rất cao?” Vệ Băng có chút lo lắng nói.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Thanh Khâu huyệt này Thái Cổ để lại ma thú mặc dù lợi hại, thế nhưng bọn họ linh trí chưa mở, nếu là bọn họ minh bạch đoàn đội hợp tác nói, muốn sinh tồn liền rất đơn giản, nếu là học được dùng đầu óc, chém giết vài con ma thú còn là điều chắc chắn, dù sao bọn họ đều là ảo hóa cảnh tu sĩ, không phải tay trói gà không chặt người phàm.” (Viêm Đế quyết..

134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 134: Thực Tập Tâm Ý

“Nói cách khác, tiến vào Thanh Khâu Chi Huyệt sau, có thể lựa chọn chính mình hành động, hoặc là cùng người khác bão đoàn?” Phu Dịch hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, thực tập mục đích cuối cùng cũng không phải để này các vân bối đi chịu chết, ngược lại là vì làm cho bọn họ khả năng càng tốt hơn sống sót, cho nên ta sẽ không đi quản bọn họ dùng thủ đoạn gì, chỉ cần có thể sống sót, liền có thể bắt được khen thưởng.”

Lý Lăng Phong hỏi: “Sư tôn, cái kia chiến sĩ tên làm sao kẽ? Tiếp tục sinh sống đều cho gì?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Cái kia chiến sĩ tên còn có nào ý nghĩa? Theo đang tiến hành sau khi, chiến sĩ tên từ bốn gã mở rộng đến mười tên, ban cho trong thực tập biểu hiện tốt nhất mươi người.”

“Tính thế nào tốt nhất?” Lý Mục hỏi, lúc này mới là hắn quan tâm nhất vấn đề, dù sao Lý Lăng Phong đã quang vinh đỉnh chiến sĩ tên, mà hắn còn không có.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Thái Cổ ma thú răng! Đây là duy nhất phương thức kế toán, ai có ma thú chi nhau nhiều nhất, chính là đệ nhất, lần lượt loại suy.”

“Hả, đơn giản như vậy a, ha ha, ta đây khẳng định không thành vấn đề.” Lý Mục vừa nghe, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, dùng hắn và Thần Lộ hơn nữa Chu Tước, là khẳng định không có vấn đề.

Thế nhưng Lý Lăng Phong lại nghe ra nói ở ngoài tâm ý, lập tức hỏi: “Sư tôn,

ngươi ý tứ là, cái này là cá nhân mà không phải cái nào đoàn đội?”

1 trải qua này hỏi, mọi người này mới phản ứng được, Vệ Tử Dạ vừa mới chồ đích thật là “Ai có ma thú chi nha nhiều nhất, chính là đệ nhất” mà cũng không cái nào đoàn đội có ma thú chi nha nhiều nhất.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Không sai, các ngươi không có nghe lầm, đích thật là cá nhân, đều không phải là đoàn đội.”

“Vậy……” Vệ Băng nghe xong không khỏi thắc kinh, vội vàng nói: “Huynh trưởng, như vậy nói đối với này bọn nhỏ có thể hay không quá tàn khốc, dù sao chiến sĩ tên, là ta trong tộc lớn nhất vinh quang, ai không muốn lấy được?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Vi huynh tự có dự định, cái này ngươi thì không cần quan tâm.”

“Hả……” Vệ Băng trong miệng đáp lời, tâm tư lại là sớm bay đến lên chín tầng mây, cẩn thận tìm hiểu lần luyện tập này liên quan tới xếp hạng dụng ý thực sự.

“Được rồi, các ngươi cố gắng điều chỉnh một chút trạng thái, sau ba ngày tiến vào Thanh Khâu Chi Huyệt, kế tiếp muôn ở bên trong ngày đêm ba ngày ba đêm.” Nói xong, Vệ Tử Dạ liền xoay người rời đi.

Chỉ là mới vừa đi ra vài bước, lập tức vừa xoay người đối với Phu Dịch nói: “Phu Dịch, sự tình của Thiên Vũ đợi thực tập sau khi nữa như thế nào? Dù sao nơi đây còn cần ta trấn thủ.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nhưng bằng tiền bối sắp xếp chính là.”

Kỳ thực Phu Dịch ở Vệ Tử Dạ nói về thực tập thời gian,

Cũng đã suy nghĩ minh bạch, Trương Thiên Vũ thời gian mặc dù cũng là cấp bách, thế nhưng Thanh Khâu Sơn bên này sự tình đồng dạng không thể bị dở dang, thực tập chính là làm ngày sau khênh Ma nghiệp lớn luyện binh, mà phía

bên mình Trương Thiên Vũ mặc dù là tốt nhất huynh đệ, nhưng dù sao cũng là cá nhân, hai tướng chỉ nhất định bên dưới, chỉ có thể trước tiên bận tâm thực tập chuyện.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch khả năng lý tranh khó xử của hắn, cực kỳ vui mừng gật gật đầu, xoay người muốn đi thân, xoay người lần nữa nói: “Đúng rồi, lần này tham gia thực tập chỉ có một hạn chế, chính là lôi kiếp cảnh bên dưới, cho nên hai người các ngươi nếu là muốn tham gia, cũng có thể.”

Nói xong Vệ Tử Dạ liền xoay người rời đi, lúc này thực sự đi rồi, không có lại quay đầu.

“Anh trai, đối với cái bài danh này ngươi thấy thế nào?” Vệ Tử Dạ vừa đi, Lý Mục vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong chau mày, trầm tư sau một lát, lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết, có điều cái này tuyệt đối không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.”

“Phu Dịch, ngươi thấy thế nào?” Lý Mục tùy theo vừa chuyển hướng Phu Dịch.

Phu Dịch thở dài nói: “Nếu Thiên Vũ ngay ở được rồi, hắn đầu óc tốt nhất khiếu cho.”

Lý Lăng Phong nói: “Đúng vậy, có điều ngươi cứ yên tâm đi, ở ngươi hôn mê trong khi, thầy đã đem Thiên Vũ sự tình nói cho chúng ta, sau sáu ngày chúng ta cùng đi Thần Nông Giá, chỉ cần chúng ta một lòng đoàn kết, nhất định có thể tìm được Thần Nông đỉnh, đem Thiên Vũ cứu sống.”

“Hả.....” Vệ Băng lại vào lúc này đã xảy ra tiếng kinh hô, mọi người theo hướng về nàng nhìn tới, lúc này mới thấy nàng bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Ta cuối cùng đã rõ ràng rồi huynh trưởng tại sao muốn đem vinh quang cuộc chiến đổi thành thí luyện rồi.”

“Tại sao a, mẹ?” Lý Mục vội vàng hỏi tối.

Vệ Băng lập tức giải thích: “Thần Nông Giá, Côn Lôn Thánh gò lớn, Thanh Khâu Chi Huyệt này ba chỗ đều là Thái Cổ thời gian cùng Ma tộc đại chiến đỗ nát di tích, thực tập này mặc dù là cho ta loài luyện binh, thế nhưng lựa chọn sau ba ngày như vậy khẩn trương thời gian, lại là còn có một mục đích, chính là muốn cho các ngươi sớm thích ứng loại này Thái Cổ dấu hiệu hung hiểm, miễn cho tiến vào Thần Nông Giá sau nửa bước khó đi.”

“Hả, cô ý tứ là, trước tiên dùng Thanh Khâu Chi Huyệt thăm dò sâu cạn?” Lý Lăng Phong nghe này 1, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Vệ Băng gật gật đầu nói: “Không sai, này ba chỗ di tích dùng Thần Nông Giá hung hiểm nhất, Côn Lôn Thánh gò lớn tiếp theo, Thanh Khâu Chi Huyệt tương đương an toàn rất nhiều, chỉ có trước tiên ở Thanh Khâu Chi Huyệt bên trong trước tiên tiếp tục sinh sống, mới có đi vào Thần Nông Giá tư cách, cái này cũng là huynh trưởng rất cho phép ngươi cùng Phu Dịch hai người tiến vào thực tập nguyên nhân.”

“Cái kia cái hạng này vừa là xảy ra chuyện gì? Nhìn qua hắn là sẽ không đơn giản như vậy mà thôi?” Thần Lộ hỏi.

Vệ Băng lắc lắc đầu nói: “Cái này ta cũng đoán không ra đến, có điều các ngươi không cần thiết quá để ý cái tên đó, theo ý ta, lần này là lần đầu tiên lôi kiếp cảnh trở xuống tiến vào Thanh Khâu Chi Huyệt thực tập, hơn một vạn nhiều khả năng sót đi ra một nửa là tốt lắm rồi, các ngươi nhất định phải nhớ tới, lần này bảo vệ tánh mạng mới là nhiệm vụ thiết yếu, còn chiến sĩ tên nói, lần này hấp dẫn kinh nghiệm, ba năm sau trở lại tranh cống không trể, nếu là khó giữ được tính mạng nói, đàm luận thứ tự còn có ý nghĩa gì?”

“A.....” mấy người nghe Vệ Băng một phen dại hối hận sau khi, lập tức gật gù.

“Đúng rồi, trước khi là ai đánh bắt tinh ta?” Phu Dịch kỳ thực đã sớm đoán

được là Lý Mục, cho nên câu hỏi thời gian, trực tiếp chính là theo dõi hắn.

Lý Mục bị Phu Dịch nhìn chăm chăm nhất thời có chút lúng túng, tùy tiện nói: “Ai biết vài chục năm không thấy, ngươi sẽ thay cái đáng dấp……”

“Vậy tại sao không công kích Chu Tước?” Câu trả lời này rất rõ ràng trăm ngàn chỗ hở, không nói đến hắn cũng chưa từng thấy Chu Tước, cho dù là thật chính là nhận lầm, cũng không còn ẩn giấu sâu như vậy, dùng hắn tu vi của Địa Tiên Cảnh lại một điểm cảm giác đều không có, rất rõ ràng đây là sớm có dự mưu.

“Ha ha…… ta làm sao có khả năng đối với bé gái xuống tay……”

Theo vẻ mặt của Phu Dịch không khó nhìn ra nói dối của hắn đã bại lộ, vì vậy biên biên cũng biên không nổi nữa.

Phu Dịch gặp Lý Mục ăn ba ba hình dáng không thấy có chút buồn cười, hắn đúng là cũng không có trách tội ý tứ của Lý Mục, dù sao chuyện như vậy, muốn trách cũng chỉ có thể trách hắn thái quá xem thường, việc này không những không thể trách tội, ngược lại còn nên cảm kích mới là, đây chính là cho hắn lên 1 đường sinh động giáo dục bài học.

Phu Dịch tiến lên một bước, hai tay tầng tầng bắt được hai bờ vai của Lý Mục, cười nói: “Huynh đệ tốt!”

Lý Mục trở tay một quyền đánh vào trên ngực của Phu Dịch, đồng dạng cười nói: “Thật không nghĩ tới, ngươi cuối cùng tu hành, ngược lại đi ở chúng ta phía trước, nếu là một mình đấu, chỉ sợ ta anh trai đều không là ngươi đối thủ.”

Phu Dịch cười cười nói: “Đó là tự nhiên.”

Lý Lăng Phong lúc này cười khổ một tiếng nói: “Ngươi thì sẽ không khiêm nhường một chút sao?”

Dứt lời, ba người không nhịn được bắt đầu cười ha hả.

Chỉ tiếc hôm nay ít đi Trương Thiên Vũ, nếu không huynh đệ bọn họ bốn người liền có thể tụ ở 1 đường.

Chút ít làm hàn huyên sau khi, Phu Dịch bị Thần Lộ dẫn đi tắm rửa, dù sao vừa rồi cái kia sấp vỡ, đang yên đang lành một thiếp niêm anh tuấn, sảng sốt đã biến thành một bộ ăn mày đáng dấp, chỉ thấy vốn một thân trường bào màu lam đậm bây giờ lại như là vỡ nát vải bình thường, buộc tóc sơi tơ cũng không biết bị vén đến đi đâu rồi, một con tóc dài xõa vai lung ta lung tung, còn có một chút trực tiếp dọc tại trên trời, kỳ hoa đến cực điểm.

Thần Lộ đem tắm rửa quần áo đặt lên bàn sau khi xoay người muốn đi, lại bị Phu Dịch kéo lại, cười khẩy một tiếng nói: “Mấy ngày không thấy, lớn lên càng đẹp.”

Thần Lộ bị nàng này 1 đứa giỡn, lúc này mặt đỏ tới mang tai, cúi đầu thẹn thùng nói: “Chán ghét.”

Phu Dịch cười cười, thật dài thở một hơi nói: “Lần này luyện ngực một nhóm quả nhiên là hung hiểm đến cực điểm, ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi.”

“Hả……” Thần Lộ thấp giọng đáp lại một tiếng, luyện ngực việc ở Phu Dịch hôn mê thời gian Vệ Tử Dạ đã đơn giản cùng bọn họ miêu tả một phen, đáng tiếc thời gian cấp bách, không kịp nói nhiều liền vừa chạy về Thần Hoàng Điện.

Có điều chỉ là đơn giản miêu tả, Thần Lộ đã từ đó lĩnh hội thời đó hung hiểm, đặc biệt là Trương Thiên Vũ bây giờ càng còn lại nửa cái mạng, càng không khó đoán ra lúc đó tình hình.

Phu Dịch thấy Thần Lộ thẹn thùng khuôn mặt nhỏ nhắn, giống như một viên thủy nộn đào bình thường, không nhịn được muôn cắn một cái.

Vì vậy hăn nhẹ nhàng nâng cằm của nàng đưa nàng đầu nâng dậy đến, nàng

thẹn thùng vô cùng không dám nhìn hắn, từ từ nhắm lại con mắt.....

Hai người khoảng cách càng ngày càng gần.....

“Khà khà.....”

Đúng lúc này, một trận tiếng cười truyền đến, hai người quay đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào, Chu Tước không biết lúc nào đứng ở cửa, đang hướng về phía hai người khà khà cười không ngừng.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, vội vàng đưa tay rút trở về, Thần Lộ càng thẹn thùng không ngớt, trực tiếp chạy ra ngoài phòng.

Như vậy nhiệt huyết sôi trào bầu không khí, bị Chu Tước như vậy 1 quấy sống tan thành bọt nước, Phu Dịch không khỏi có chút tức giận, lập tức mặt lạnh lùng đối với Chu Tước nói: “Ngươi không đi luyện công, chạy tới đây làm gì?”

“Lai.....” Chu Tước nhìn thấy hình dáng của Phu Dịch trực tiếp phun ra đầu lưỡi làm cái mặt quỷ, sau đó cười hắc hắc liền chạy ra.

Phu Dịch nhất thời giận không ch襌 phát tiết, U &# 8 có điều nhưng cũng phát không nổi tính khí đến, không nói đến Chu Tước cùng bọn chúng sớm chiều ở chung mười năm lâu dài, nhưng lại là hắn trợ mắt thấy một ngày một ngày lớn lên.

Quan trọng nhất là, mặc dù ở mặt ngoài xem ra nàng đã tiến nhập một cực kỳ mê người tuối tác, thế nhưng lúc trước bởi vì cái kia linh hồn áp chế linh trí trưởng thành, bây giờ nàng linh trí cũng bất quá là 78 tuổi bé gái hình dáng.

Hắn làm sao có khả năng cùng một đứa bé kiến thức chung.....

Vì vậy Phu Dịch chỉ phải cười khổ một tiếng, đi tới đóng cửa lại, sau đó ngâm vào trong bồn tắm.

Hắn bên này đúng là không sao rồi, thế nhưng là khổ Thần Lộ, làm Thần Lộ

đi ra ngoài sau khi, vừa vặn đụng phải Vệ Băng ba người, nguyên lai thì cũng chẳng có gì, thế nhưng Chu Tước lại ở bên cạnh líu ra líu ríu loạn nói rồi một phen.

Vệ Băng ba người lại là trực tiếp hiểu lầm, còn tưởng rằng nàng tại cùng Phu Dịch làm gì không thích hợp thiếu nhi sự tình, bị Chu Tước đụng phải, tức giận đến Thần Lộ đuổi theo muốn đánh Chu Tước, Chu Tước vội vàng chạy đi.

Vì vậy hai người này 1 đuổi vừa chạy, đúng là bày biện ra một đạo cực kỳ mĩ lệ phong cảnh. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 135: Thực Tập Quy Tắc

Sau ba ngày, năm người đã đem trạng thái điêu đến tốt nhất, từ Lý Lăng Phong dẫn đội đi tới núi xanh ngọn núi chính giáo trường, lúc này giáo trường sớm là Yêu núi Yêu biển, vô cùng náo nhiệt.

Ngoại trừ Lý Lăng Phong ngoài ra, còn lại bốn người đều chưa từng thấy như vậy tình cảnh, đặc biệt là Lý Mục, lúc này mới vừa mới biến hóa, sau khi liền vẫn đứng ở nghiêng đỉnh theo Vệ Băng cùng Lý Lăng Phong tu hành, chưa từng gặp qua nhiều người như vậy.

Bốn người tò mò nhìn chung quanh, thế nhưng này một tấm nhìn xuống là nhăn nhó đầu chăm chú nhíu lại.

Vốn cho là này giáo trường bên trên nhiều nhất chính là cái kia 8000 mới lên cấp biến ảo cảnh cùng 2000 lâu năm biến ảo cao thủ, kết quả này một mảnh Yêu biển mặc dù một chút vô số số lượng, thế nhưng ít nhất ở ba vạn trở lên, cũng may mà này ngọn núi chính giáo trường rất lớn, nếu không nhiều người như vậy sớm chen thành nhục bính.

Kể từ đó, hiện trường liền chỉ có hơn ba phần mười một vài Yêu hóa thành hình người đứng ở nơi đó nói chuyện trời đất, nhìn qua coi như bình thường, mà còn lại cái kia sáu phần mười thoát nhìn, thì không quá bình thường.

Này Yêu thoát nhìn tựa như tiến hóa phạm sai lầm vẫn đề nhi bình thường, Hữu Đích Nhân thân thể đầu thú, Hữu Đích Nhân mặt thú thân thể, có mặc dù cũng hóa thành hình người, thế nhưng hoặc trên đầu trường một đôi sừng trâu, hoặc phía sau trường một con đuôi, cực kỳ kỳ hoa muôn lần cái kia nửa thân dưới mọc ra người hai chân, nửa thân trên lại là một con cá, tóm lại là quái lạ,

đầy đất kỳ hoa.

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ suất túm vị yêu vương xuất hiện ở giữa giáo trường trên đài cao, hôm nay hắn đều không phải là mặc cái kia một bộ màu tím nhô sam, mà là thay đổi một thân minh hoàng để vương bào, đầu đội mới miện, cả người đứng ở nơi đó như là Thượng Đế bình thường, ấy Thần Uy chỉ có thể ngưỡng mộ.

Một đám tiểu yêu lúc này quỳ lạy trên mặt đất, cao giọng nói: “Tham kiến thần hoàng bệ hạ! Mong muôn ta hoàng thọ vu thiên tề, vạn phúc vô cương.”

“Các khanh bình thân!” Vệ Tử Dạ tiếng này mặc dù không cao, thế nhưng ngầm có ý đạo uẩn, âm thanh trực tiếp xuyên qua thời không, thăng tới mỗi người trong đầu.

Chỉ cái này bốn chữ, thần hoàng không giận tự uy, hiển lộ hết để vương khí thế, trong lúc hoảng hốt vẫn còn Thái Cố Tiên để quân lâm thiên hạ vậy.

“Tạ bệ hạ long ân!” Lũ yêu bái tạ sau khi liền vội vàng đứng lên.

Vệ Tử Dạ cất cao giọng nói: “Thanh Khâu Chi Huyệt chính là Thần Châu tam đại Thái Cố di tích một trong, mặc dù xếp hạng cuối cùng, thế nhưng trong đó hung hiểm mặc dù là bốn hoàng cũng không dám khinh thường, vốn tính toán dám xông vào này rồng đàm hang hổ người có điều mấy ngàn mà thôi, hôm nay nơi đây lại có ba vạn có thừa, bản tôn thật là vui mừng, bọn ngươi tu vi mặc dù yếu nhưng có thôn thiên khí thế, như thế can đảm bèn ta thần tộc hưng, càng thiên hạ hưng cung!”

“Có điều, việc này Thanh Khâu Chi Huyệt, bốn ý là vì rèn luyện đều không phải là để chịu vị chịu chết, cho nên biến ảo cảnh bên dưới cần được có biến ảo cảnh đồng hành mới có thể đi vào, nếu không không được tham gia cho rèn luyện!”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ ngồi chắc với thần hoàng ngồi báu, nhắm mắt dưỡng thần,

không thèm nhắc lại.

Tự có cây bạch quả tử đứng trước một bước cao giọng tuyên bố: “Các huynh đệ,

Kế tiếp chính là bọn ngươi tự do thỏa thuận thời gian, sau nửa canh giờ không có tìm được biển ảo cảnh che chở, liền thối lui đến giáo trường, mỗi loại quay lại ngọn núi tiếp tục tu hành, ba năm sau lại tới tham gia!”

Cây bạch quả tử vừa dứt lời, hơn ba vạn Yêu tộc lập tức rối loạn, trước mắt bên trong giáo trường biển ảo cảnh tu sĩ có điều một vạn, thế nhưng tổng số nhưng có hơn ba 4000 có thừa, nói cách khác lần này rèn luyện của Thanh Khâu Chi Huyệt, có mười bốn ngàn người liền sẽ bị trực tiếp quét xuống.

Này yêu đan cảnh các tu sĩ vội vàng mỗi loại tìm kiếm biển ảo cảnh người quen, để cầu che chở, thế nhưng này một người chỉ có thể mang một, cho nên này nhân duyên cùng tính nết tốt hơn biển ảo cảnh tu sĩ bên cạnh, lập tức liền vây quanh mười mấy tiểu yêu mỗi loại thi triển tất cả vốn liếng, có làm điệu làm bộ bán đi nhan sắc người, cũng có hoa xảo nịnh nọt hạng người.

Nhất thời, toàn bộ giáo trường tiếng người huyên náo, vô cùng náo nhiệt.

Phu Dịch này một nhóm người, có Lý Lăng Phong huynh đệ làm biển ảo cảnh tu vi, Phu Dịch tuy là tu sĩ nhân tộc, nhưng là loài người cùng Yêu tộc hệ thống tu luyện vốn là một mạch, chỉ là tên gọi không thì lại thôi, cho nên Phu Dịch đồng dạng là tương đương với biển ảo cảnh tu vi.

Chỉ có Chu Tước cùng Thần Lộ hai người còn chưa tu ra Âm thần, chưa với trong lồng ngực kết thành ngũ khí sinh sôi liên tục trận, là vì yêu đan cảnh, cho nên bọn họ bên này còn có thể lại mang một yêu đan cảnh tiểu yêu.

Có điều, bọn họ mặc dù kết bạn mà đi, thế nhưng ở người này chen người tình cảnh dưới, tiểu yêu bọn cǎn bản là không biết là bọn họ năm cái là kết bạn mà đi, cho nên bọn họ bên này ba cái biển ảo cảnh cao thủ, trước tiên liền trở

thành phần đồng yêu đan cảnh tiểu yêu mục tiêu.

Lý Lăng Phong chính là Yêu Hoàng đệ tử nhập thất, là vì hiện nay Yêu tộc Thiếu chủ, vừa với từ nhỏ đoạt được chiến sĩ tên “Huyền Thiên Tôn”, cho nên biết hắn người nhiều nhất, cho nên vây quanh người của hắn cũng nhiều nhất.

Phu Dịch cùng Lý Mục mặc dù mặt sinh, thế nhưng để có thể tham gia thực tập, không trở ngại này như quen thuộc, đặc biệt là này có chút sắc đẹp nữ yêu bọn.

“Vị này ca ca, mang ta một mạnh khỏe.....” đúng lúc này, một dáng người uyển chuyển lại vẫn chưa hoàn toàn biến hóa, mọc ra hồ ly lỗ tai, kéo trắng như tuyết đuôi cáo tiểu hồ nữ, ôm lấy cánh tay của Phu Dịch, dùng một đôi khinh thường hoa thơm cỏ lạ ha ha không dứt cạ cánh tay của hắn.

Phu Dịch quay đầu nhìn lại, tiểu hồ ly này lớn lên a, ngược lại cũng vui tai vui mắt, đặc biệt là đôi kia câu hồn đoạt phách cặp mắt đào hoa, hơn nữa cái kia một tiếng say mê váng sưa xương điệu kêu, hiếm hoi đưa hắn tà hỏa vung lên.

Còn chưa các loại Phu Dịch phản ứng lại, liền nhìn thấy hai vệt ánh sáng lạnh lẽo phóng tới, nghĩ cũng không cần nghĩ, liền biết này hai vệt ánh sáng lạnh lẽo tất nhiên là đến từ Thần Lộ.

Phu Dịch vội vàng chét tuột tay cánh tay, đối với tiểu hồ ly kia nói: “Ta đây có người.”

“Hả.....” tiểu hồ ly nghe đến Phu Dịch nói đã có đồng đội, trong ánh mắt né qua một tia thất vọng, thế nhưng nàng đổi với chính mình mị thuật cực kỳ tự tin, lập tức không cam lòng, lại dùng loại kia điệu đến là nam nhân sẽ run chân thanh âm nói: “Tiểu ca ca, ta có thể giúp ngươi ‘sắp xếp lo âu giải buồn’ Nha!”

Này một tiếng thét lên Phu Dịch lúng túng không thôi, đặc biệt là nói cái kia “sắp xếp lo âu giải buồn” bốn chữ lúc, rất rõ ràng âm thăm ngậm bắn những phương diện khác gì đó, có điều Thần Lộ cái kia hai vệt ánh sáng lạnh lẽo thật

sự là thái quá thấu xương, hắn nơi nào còn dám nghĩ bậy, lập tức đối với tiểu hồ nữ nói: “Ta thật có người, ngươi nhanh đi tìm người khác a, nếu không chật bị người khác đều đoạt.”

“Hả……” tiểu hồ nữ chỉ phải kêu thán một tiếng, sau đó liền đi mở ra.

“Không tệ chứ?” Tiểu hồ nữ đi rồi, Thần Lộ cười quái dị một tiếng nói.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, vò vò đầu nói: “Không ngươi xinh đẹp.”

“Hừ!”

Thần Lộ mặc dù bất mãn Phu Dịch vừa rồi nhìn về phía tiểu hồ ly ánh mắt, thế nhưng để ngừa loại chuyện này lại phát sinh, thăng thắn trực tiếp kéo lại cánh tay của Phu Dịch, trực tiếp tuyên thệ chủ quyền, để này lòng mang không đổi trá tâm cơ nữ môn đi vòng.

Lý Mục đồng dạng bị mấy cái tiểu yêu nữ quấn quít lấy, bất quá hắn đúng là có tí khôn vặt, trực tiếp đem Chu Tước từ trong đám người lôi lại, đối với những tiểu yêu nữ kia nói: “Ta mang muội muội ta!”

Chu Tước đúng là cũng sẽ phối hợp, trực tiếp đối với các nàng nói: “Các ngươi nhanh đi tìm đại ca của ta, ta Nhị ca mang ta!”

Nói xong, đem này tiểu yêu nữ bọn đãy tới Lý Lăng Phong bên kia.

Nhất thời, bốn người bọn họ đúng là không sao rồi, lại là khổ Lý Lăng Phong.

Chỉ thấy Lý Lăng Phong bên cạnh vây quanh không thua kém bốn mươi tiểu yêu, trực tiếp đem Lý Lăng Phong theo bên cạnh bọn họ chen đi, này tiểu yêu kết giao tình kết giao tình, bán đi bán đi của Sáp Tương Sáp Tương, trong lúc nhất thời đem Lý Lăng Phong nhao nhao đầu óc choáng váng, đầu đều sấp nổ.

“Huyền Thiên Tôn đại ca, mang ta, mang ta!” Đúng lúc này, một người mặc một thân màu tím nho áo thiếu niên ở phía ngoài đoàn người nhảy nhót nhót, không dứt hướng Lý Lăng Phong phất tay.

Người này vừa vặn ngay ở Phu Dịch bên cạnh bọn họ, Phu Dịch 1 nhìn, đây không phải là lúc trước Phong Ba Trang cái kia tiếp đai thư đồng của bọn họ gì?

Lập tức kéo lại thư đồng cười nói: “Ngươi cũng đến rồi.”

Thư đồng nhìn qua là Phu Dịch, vội vàng sốt ruột nói: “Là ngươi a, ngươi nhanh giúp ta kêu gào kêu gào Huyền Thiên Tôn đại ca, nếu không đã muộn ta sẽ không có thể tham gia lịch luyện.”

Lý Mục cười nói: “Ngươi sớm làm cái gì, bây giờ mới tới tìm chúng ta?”

Thư đồng không khỏi nghẹn ngào nói: “Trên giáo trường này người thật sự là nhiều lắm, các ngươi vừa tới trong khi ta thì nhìn thấy các ngươi, thế nhưng chính là chen không lại.”

Lý Mục cười nói: “Ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta mang ai cũng không thể không mang ngươi a?”

Nghĩ là Lý Lăng Phong nghe được thư đồng hò hét, cũng không biết khiếu cho thủ đoạn gì, rất nhanh sẽ đem đám người kia phân phát đi tới, nhìn thấy thư đồng sau cười nói: “Vu Tị, ngươi cũng phải tham gia thực tập?”

Vu Tị vội vàng gật đầu nói: “Đúng vậy, chủ thượng để cho ta theo các ngươi đi rèn luyện một phen, có lẽ ở tương lai còn có thể có thành tựu.”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Cũng được, có điều sau khi đi vào ngươi nhất định phải rẽ cảng chúng ta, không cần thiết xem thường, lần này tuy là thực tập tên, nhưng đã là vô hạn tiếp cận thực chiến, hơi có không lầm liền có thể rơi vào biến thành tro bụi kết cục.”

Vu Tị lắc lắc đầu nói: “Ta không sợ, ta bây giờ mặc dù chỉ là sát khí cảnh, thế

nhưng một ngày nào đó, ta sẽ đuổi theo bước chân của các ngươi.”

Lý Mục nghe đến Vu Tị Chi rất có kế hoạch lớn ý chí, lập tức một cái tát vỗ vào trên vai của hắn, cười to nói: “Được đó, còn nhỏ tuổi thì có như vậy chí khí, không sai, anh trai yêu quý ngươi!”

Vu Tị bị Lý Mục khen một cái, không thấy thể diện có chút nóng lên, cúi đầu nói: “Cảm ơn……”

Phu Dịch lại là nghe đến Vu Tị chỉ là sát khí cảnh không khỏi hơi kinh ngạc, UU đọc sách &# 32;www. uu kans hu. &# 99; om vừa rồi hắn đúng là không quá chú ý tu vi của hắn, cho rằng hắn cũng là yêu đan cảnh tu sĩ, không ngờ rằng thậm chí ngay cả yêu đan cũng không có kết thành, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Vu Tị, ngươi nói ngươi là sát khí cảnh?”

“Đúng vậy…… có vấn đề gì không?” Vu Tị vừa nghe còn tưởng rằng Phu Dịch ghét bỏ hắn tu vi quá yếu, không muốn mang hắn, khiếp sanh sanh nói.

Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói: “Sát khí cảnh? Ta xem có chút biến ảo cảnh đều không có hoàn toàn hóa thành hình người, ngươi là thế nào hóa thành hình người?”

Vu Tị vừa nghe Phu Dịch đều không phải là ghét bỏ hắn tu vi thấp, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm nói: “Bản thể của ta là đầu người thân vượn, sinh mà liền làm hình người.”

Lý Lăng Phong biết Phu Dịch không biết là, tùy theo giải thích: “Đầu người thân vượn là Thái Cổ thời kỳ chỉ đứng sau lục đại Yêu Thánh đại yêu, chỉ cần mở ra khí hải, dùng linh khí ức chế lông lá liền cùng loài người độc nhất vô nhị, cho nên ngươi bây giờ nhìn thấy, chính là bản thể của hắn.”

“Hả, thì ra là thế.” Phu Dịch nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, hắn vạn vạn không ngờ rằng này nhìn qua tuổi còn trẻ, bình thường không có gì lạ tiếu thư đồng, lại có Thái Cổ đại yêu huyết mạch, lại là có chút coi thường hắn. (Viêm

Đề quyết.. 134134717)--(Viêm Đề quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 136: Xanh Đồi Huyệt Mở Ra

Chỉ là này Vu Tị mặc dù là Thái Cố đại yêu huyết mạch, nhìn qua lại là gầy suy nhược yếu, Nhi Thả Bị người ta nói vài câu, động một chút là mặt đỏ cúi đầu, Nhược Phi Cương mới câu nói kia “thế nhưng một ngày nào đó, ta sẽ đuổi theo bước chân của các ngươi” còn có một chút hào khí, không chút nào một vài nam tử nên có khí dương cường, ngược lại là như cái tay trói gà không chặt thư sinh.

Như vậy xem ra nói, hắn mặc này thân thể nho áo, đúng là Hòa Tha Đích khí chất cực kỳ xứng.

Bán Cá Thì Thìn đi qua rất nhanh, đã tìm tới Huyền Hóa Cảnh che chở tiểu yêu bọn trên mặt đều là vẻ hưng phấn, còn lại cái kia hơn một vạn không có che chở người, lại là áo não không thôi, ở ý bảo của Ngân Hạnh Tử dưới nén rời đi trước giáo trường, mỗi loại quay lại ngọn núi tiếp tục tu luyện.

Lập tức đi rồi bốn phần mười tiểu yêu, giáo trường lập tức trống trải rất nhiều, còn lại những người này ngược lại cũng tự giác, hai hai đặt ngang hàng mà đứng, hàng ngang bách nhóm, Thụ Bài Nhất trăm lẻ ba nhóm, chính tề vô cùng.

Phu Dịch trong lòng đếm thăm sau khi phát hiện, lại có ròng rã 20 ngàn 0 600 người, trong lòng không khỏi run lên, đây chính là ước chừng 10300 vị Yêu tộc của Huyền Hóa Cảnh, lúc trước nhân tộc đệ nhị nhóm thế lực Thanh Vân Môn, tu sĩ của Địa Tiên Cảnh cũng bất quá tám thường hơn hai mươi tên mà thôi, so sánh cùng nhau, hoàn toàn là như gấp sáu phụ.

Lý Lăng Phong nhìn thấy Phu Dịch kinh hãi ánh mắt, đưa lỗ tai thấp giọng

nói: “Ngươi không cần kinh ngạc, nơi đây đã là ta loài chín phần mười sức mạnh trung kiêm, nếu như nhân tộc khả năng đồng tâm hiệp lực hình thành một thể thống nhất nói, nên không thua kém ba vạn.”

“Hả……” Phu Dịch nghe đến lần này giải thích sau khi, trong lòng càng thêm nặng nề, thấp giọng trả lời: “Cái này cùng Ma tộc 50 vạn đại quân so ra, quả thực là như muối bỏ bể a……”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Đích thật là như vậy, có điều Ma tộc trong đại quân, có thể cùng chúng ta ngang hàng tinh nhuệ cũng bất quá mươi vạn số lượng, nếu như có một ngày, nhân tộc cùng Yêu tộc có thể đồng tâm hiệp lực nói, mặc dù nhìn mặt giấy số liệu yếu đi gấp đôi, nhưng vẫn có sức đánh một trận.”

Phu Dịch gật gù, sau đó lại hỏi: “Cái kia Ma tộc đứng đầu sức chiến đấu như thế nào?”

“Đứng đầu sức chiến đấu nói, ta nhớ tới thầy đã nói, Ma tôn hoa rụng cùng Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh thượng nhân đều là kim tiên cảnh đỉnh cao, thập đại quân đoàn nguyên soái ở ngàn năm trước đều có tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao thực lực, có điều trải qua này ngàn năm, nghe nói Huyết Ma cùng tương quân đã đột phá tới tương đương với kim tiên cảnh thực lực, Đông Quân cùng viêm cơ tựa hồ cũng có thể ở năm gần đây đột phá.” Lý Lăng Phong nghĩ đến muôn hồi đáp.

Phu Dịch vừa nghe nhất thời hoảng hốt, không ngờ rằng Ma tộc đứng đầu thực lực lại như vậy mạnh mẽ, lập tức hỏi lần nữa: “Chúng ta đây bên này? Có bao nhiêu đứng đầu sức chiến đấu tu sĩ?”

Lý Lăng Phong nghĩ đến muôn trả lời: “Bây giờ nói, bộ tộc ta có thầy một vị thiên yêu cảnh, tám vị Thần Vương mỗi một làm lôi kiếp cảnh, nói của Côn Lôn có bốn vị đời chữ Huyền trưởng lão cùng Côn Lôn tam kiệt làm Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao thủ, gần ngàn năm đến còn có hai vị mới lên cấp Thiên Tiên

Cảnh, hai vị này đều là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử, có điều cực kỳ ngụ làm huyền môn có hy vọng nhất đại đệ tử Ti Đồ Dịch mang theo 1 quần đệ tử đã trốn tránh,

Tựa hồ còn trộm đi rồi Côn Lôn lớn nhất bí mật.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi thất kinh, đột nhiên nghĩ đến Phong Dật Hàn chính là Côn Lôn đệ tử, lập tức ngắt lời nói: “Ngươi nói Phong Dật Hàn có thể hay không chính là cái này Ti Đồ Dịch mang đi người?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Cái này ta không biết là, lai lịch người này đặc biệt thần bí, Long thúc trước đây đúng là đã đoán, Phong Dật Hàn có khả năng chính là Côn Lôn kẻ phản bội Ti Đồ Dịch, chỉ là không có chứng cứ chứng minh, liền cũng không có lại truy xét qua.”

“Hả…… còn có đừng môn phái gì? Cứ như vậy nói, đừng đầu của chúng ta sức chiến đấu cùng Ma tộc căn bản không cách nào so sánh được.” Phu Dịch có chút lo lắng nói.

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Ngàn năm trước tràng đại chiến kia sau khi, các đại môn phái ngoại trừ Côn Lôn đều là tổn thất nặng nề, cùng Côn Lôn nổi danh Thục Sơn còn sót lại thất vị trưởng lão, đều vì Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, Bồng Lai càng chỉ có chưởng môn một người làm Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, ngoại trừ 3 đại môn phái ở ngoài, chỉ có Thanh Vân Môn có Độ Ách tiền bối này một vị Thiên Tiên Cảnh cao thủ trấn thủ, đáng tiếc đã ở lúc trước khi độ kiếp đạo tiêu ngã xuống.”

Phu Dịch trong lòng cẩn thận làm một phen khá là sau khi nói: “Nói như thế, chúng ta đừng đầu sức chiến đấu đúng là cùng Ma tộc không phân cao thấp.”

Lý Lăng Phong nghe đến Phu Dịch cái kết luận này sau không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Ngươi đã quên máu Tu La Trần Công Phó sao? Như hắn như vậy chó săn cũng không phải số ít, hơn nữa còn có như Thánh Thiên lão tổ cùng bị chúng ta chém giết Trung Hành nói, Hàn Đức vũ hàng ngũ, một khi khai chiến

biến số cũng rất lớn.”

Phu Dịch vừa nghe không khỏi sững sốt, đúng vậy, hắn làm sao đem này gốc rạ cho đã quên.

Trong lòng không khỏi vô danh lửa nỗi lên ba trượng, lập tức cả giận nói: “Bang này chó chết súc sanh, đám đương không nỗi người tử.”

“Hơn nữa này tám vị yêu vương bên trong, truyền thuyết không biết là vị nào cũng cùng Ma tộc có cấu kết, chỉ là người này ẩn giấu cực sâu, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.” Đúng lúc này, Lý Mục tựa đầu dò xét lại, nhỏ giọng nói rằng.

Nhưng có Lý Lăng Phong trực tiếp khẽ quát một tiếng nói: “Cỡ này vu vơ việc, bót nói tuyệt vời, với bộ tộc ta đoàn kết bất lợi.”

“Biết rồi.” Lý Mục cười hắc hắc, đem đầu rụt trở về.

Phu Dịch nghe đến nơi này, trong lòng mất mát còn, không nhịn được thở dài một tiếng, cười khổ nói: “Không trách Thiên Vũ đều là nói, thế giới này cực kỳ hiểm ác chính là lòng người.”

“Đúng vậy……” Lý Lăng Phong đồng dạng cười khổ một tiếng, không thể làm gì đao.

Đúng lúc này, Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ mở mắt ra, đối với Ngân Hạnh Tử một phen thì thầm sau khi, có Ngân Hạnh Tử cất cao giọng nói: “Thanh Khâu Chi Huyệt phong ẩn cánh cửa sắp sửa mở ra, tiến vào trước khi bản vương còn có câu nói sau cùng phải nhắc nhở mọi người, các ngươi nhất định phải nhớ kỹ trong lòng!”

“Sống sót trở về, chính là thắng lợi! Chỉ có sống sót, mới có thể trở thành là bộ tộc ta hy vọng, mới tài năng ở không xa tương lai sáng lập thuộc về thần thoại của các ngươi!”

Vừa dứt lời, hơn hai vạn Yêu tộc đinh tai nhức óc tiếng reo hò vang vọng toàn bộ Thanh Khâu Sơn!

Phu Dịch trong cơ thể máu, cũng theo mảnh này một làn sóng cao sóng tiếng trong biển sôi trào.

Đúng vậy.....

Chỉ có sống sót, mới có hi vọng!

Kỳ tích, chỉ có thể là thuộc về sống sót người!

Nửa khắc đồng hồ sau, thiên địa đột nhiên tối sầm lại, tiếng sấm nổ lén bốn phía, trận gió lẫm lẫm, từng đạo từng đạo sát khí theo bốn phương tám hướng hội tụ đến, dũng mãnh vào giáo trường khôn vị một tòa quái thú trong miệng.

Con thú này thân hổ mà cửu vĩ, nhân diện mà hổ trảo, chính là trong truyền thuyết đời thứ nhất thần hoàng Hạo Thiên dưới trướng đệ nhất chiến tướng - - Lục Ngô.

Vô số sát khí tụ hợp vào ẩy khẩu, vốn chỉ có khoảng mười trượng Lục Ngô điêu voi lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ càng ngày càng lớn lên, cho đến trăm trượng thời gian, gầm lên giận dữ vang vọng toàn bộ thiên địa, Thanh Khâu ngọn núi chính vì đó run rẩy.

Này nhát gan tu sĩ lại bị sợ đặt mông ngồi ở trên mặt đất, các loại màu sắc chất lỏng vãi đầy mặt đất, trong lúc nhất thời quấy nhiễu khí tận trời.

Trên đài cao thần hoàng Vệ Tử Dạ cùng tám vị Thần Vương nhìn thấy những người này như vậy chật vật, không khỏi chau mày.

Cũng may có Thanh Âm Tiên tử tâm địa thiện lương, theo trong túi pháp bảo lấy ra một nhánh ngọc tiêu, một khúc “thanh tâm chú” một khi thổi ra, tiếng tiêu du dương, không minh linh động, khác nào tấu vang thanh âm, phủ dụ bằng nhau bọn họ trong nội tâm khủng hoảng cùng bất an.

“Các huynh đệ, lên đường đi, tương lai là thuộc về vũ đài của các ngươi!” Kim mao Sư vương hét lớn một tiếng, một vệt kim quang từ ngón tay bắn về phía Lục Ngô, Lục Ngô trăm trượng thân hình lập tức hóa thành một tòa tiên khí lượn lờ màu vàng quang môn.

Có điều Phu Dịch lại là nhìn ra được, kim mao Sư vương này giống như làm, lại là vì này hậu bối căn bản không thể xuyên qua Lục Ngô Chi trong miệng sát khí tiến vào Thanh Khâu Chi Huyệt, cho nên thi triển tiên thuật dùng tiên khí vẽ ra một đạo kim kiều nối thẳng Thanh Khâu Chi Huyệt bên trong, cho nên này quang môn cũng không phải thật sự là lỗi vào, chánh thức lỗi vào còn là Lục Ngô tấm kia lớn vô cùng miệng rộng.

Một đám tiểu yêu hung phấn không thôi, vốn chỉnh tề đội ngũ lập tức loạn thành một đống, tranh nhau chen lấn hướng về quang môn chạy đi, e sợ cho chậm một bước liền ít đi chỗ tốt.

Có điều này sốt ruột, đều là thực lực đối lập tới nói hạ thấp, càng là thực lực cao cường giả, càng là không vội vã, Phu Dịch bọn người liền ở hàng ngũ này, bọn họ lưu lại, đều là vì đi chánh thức lỗi vào mà không phải kim mao sư vương hóa đến kim kiều.

Mãi đến tận cuối cùng, trên giáo trường chỉ còn lại mười hai người, ngoại trừ Phu Dịch bên này ở ngoài, những người khác che chở yêu đan cảnh tu sĩ đều đã trước một bước đi Kim Môn tiến vào Thanh Khâu Chi Huyệt, trên đài thần hoàng cùng Bát vương nhìn thấy này mười hai người vẫn như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, âm thầm gật gù.

Ở thần hoàng ý bảo dưới, kim mao Sư vương hét lớn một tiếng nói: “Mấy người các ngươi là sợ gì? Muốn bây giờ lui ra?”

“Hồi bẩm Thần Vương, tiểu nhân chẳng qua là cảm thấy tiến vào kết giới đều cần Thần Vương trợ giúp, này rèn luyện còn có ý nghĩa gì?”

Kim mao Sư vương vừa dứt lời, liền có một thân cao trượng 2, vóc người cực kỳ khôi ngô thiếu niên lớn tiếng trả lời.

Lý Lăng Phong nhận được người này, người này là kim mao Sư vương con nuôi Kim Thánh Thán, tu vi Huyền Hóa Cảnh thời đỉnh cao, nửa bước lôi kiếp cảnh, là thế hệ tuổi trẻ bên trong số một số hai nhân vật, cho nên như thế cuồng theo trong miệng hắn phun ra, mọi người tự nhiên cảm thấy đương nhiên, bởi vì hắn đích xác có ngông cuồng tiễn vốn.

Kim mao Sư vương nghe ấy con nuôi này, trong lòng thật là vui mừng, lập tức lại cất cao giọng nói: “Các ngươi đều cùng ta nhi bình thường ý tứ gì?”

“Vâng!” Mọi người lập tức hét lớn một tiếng đáp lại.

Kim mao Sư vương nhất thời mừng rỡ, lập tức hét lớn 1 địa đạo: “Tốt!”

Dứt lời, UU đọc sách www.Uuka nshu.com tay trái hướng về cái kia kim kiều một ngón tay, cửa lớn màu vàng óng lập tức vừa đã biến thành hung mãnh vô cùng, tướng mạo dữ tợn quái thú “Lục Ngô”.

“Các huynh đệ, lên đường đi!”

Kim Thánh Thán với còn lại trong những người này tu vi cao nhất, cho nên theo kim mao Sư vương quát to một tiếng, Kim Thánh Thán dẫn đầu ra tay, chỉ thấy hai chân giẫm một cái, cả người giống như một thanh cương mãnh trường đao, mang theo sấm gió tư thế chạy xéo thẳng tới, mục tiêu chính là Lục Ngô Chi khẩu.

Người chưa đến, đao khí trước tiên sắp, chỉ thấy cái kia tráng nếu thực chất sát khí lại bị này đao khí miễn cưỡng đâm thủng một khoảng hai trượng lỗ hổng, sau đó Kim Thánh Thán liền từ đao này lỗ hổng bên trong trực tiếp lọt vào Thanh Khâu Chi Huyệt.

Vệ Tử Dạ không nhịn được thở dài nói: “Quả nhiên là hổ phụ không có chó

tử, không ra mươi năm, lệnh lang tu vi liền có thể đăng lâm lôi kiếp cảnh, Ma tộc can đảm xâm lấn thời gian, hắn là người hai cha con lập công ngày.”

Kim mao Sư vương ha ha cười nói: “Nếu là bệ hạ không chê nói, đợi khuyến tử trở về thời gian, kính xin bệ hạ có thể đem hắn thu làm môn hạ dạy dỗ một hai.”

Kim mao Sư vương này vừa ra, Vệ Tử Dạ liền biết hắn động tác này chính là đi một hòn đá hạ hai con chim kế sách. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 137+9 Đỉnh Đã Qua Đời Chỉ Có Thanh Khâu

Kim mao Sư vương ý này thứ nhất tự nhiên là biểu trung tâm, giống như cổ đại hạt nhân bình thường, đem Kim Thánh Thán làm như con tin giao cho Vệ Tử Dạ, thứ hai chính là Vệ Tử Dạ làm thần hoàng chính thống, tu luyện chính là Yêu tộc vô thượng tâm pháp “Yêu Hoàng trải qua”.

Từ xưa muôn đăng lâm Yêu Hoàng đến tôn giả, nhất định phải tu luyện “Yêu Hoàng trải qua”, còn đây là tổ huấn.

Bát vương muôn ngồi trên thần hoàng ngôi báu, tự nhiên liền cần Vệ Tử Dạ giao ra “Yêu Hoàng trải qua”, năm đó Vệ Tử Dạ bị buộc bất đắc dĩ, đích xác cũng từng đem “Yêu Hoàng trải qua” viết chính tả một phần lúc này mới có thể thoát thân.

Thế nhưng này Bát vương đều có tư tâm, ai cũng không muốn đổi phương ngồi trên thần vị, cho nên một bộ hoàn chỉnh “Yêu Hoàng trải qua” bị bọn họ tranh cướp thời gian chia làm tám phần.

Sau đó một phen lục đục với nhau bên dưới, ai cũng không có được hoàn chỉnh “Yêu Hoàng trải qua”, trong đó Ngân Hạnh Tử đến nhiều nhất, cũng bất quá mới ba phần mà thôi, này chính là hơn hai mươi năm trước bức thoái vị không thể thành công nguyên nhân căn bản.

Hôm nay kim mao Sư vương ở mặt ngoài thần phục, lại là vì đó con nuôi ngày sau lên ngôi mai phục phục bút, lại là dưới đến đồng thời tốt cờ.

Có điều Vệ Tử Dạ cũng không phải người bình thường, chỉ trong nháy mắt liền xem thấu tâm tư của hắn, bất quá dưới mắt chính là lúc dùng người, ngược

lại cũng không cần phải thái quá tính toán, lập tức cười nói: “Nếu là Thánh Thán Năng với lần này trong thực tập phần thưởng chiến sĩ tên, bản tôn liền đem thu làm môn hạ, ban ơn nửa phần sau “Yêu Hoàng trải qua” lấy đó cổ vũ.”

Vệ Tử Dạ vừa ra, còn lại 7 vương đều là cả kinh, nếu là kim mao Sư vương đến này nửa bộ kinh văn, hơn nữa hẵn lúc trước tìm được hai phần, nếu là lặp lại nói, liền tương đương với đạt được toàn văn bảy phần mười, ở Yêu tộc địa vị tự nhiên không mà ngụ.

Ngày sau Sư vương một mạch, nhất định với Thanh Khâu Sơn bên trong vượt qua bọn họ, Thành Vi Chủ đĩnh bên dưới đệ nhất phong.

Kim mao Sư vương nghe đến Vệ Tử Dạ, tự nhiên mừng rỡ, vội vàng đại con nuôi bái tạ.

Nhưng không ngờ Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Này các vân bối ta đều yêu thích rất, vừa mới không giới hạn ở Thánh thán đứa nhỏ này, Nhĩ Môn Kỷ vị môn nhân cũng là như thế.”

Lời nói này sau khi, còn lại 7 vương đều là mừng rỡ, chỉ có kim mao Sư vương lập tức liền đã biến thành một tấm mặt khổ qua, hẵn vạn vạn không ngờ rằng chính mình thật vất vả dự đoán đến như vậy một biện pháp, có thể hưng thịnh vốn đĩnh, nhưng không nghĩ vừa làm người khác làm áo cưới.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy kim mao Sư vương không thích, tự nhiên biết ấy suy nghĩ trong lòng, lập tức thật dài thở dài một tiếng nói: “Thái Cổ thời gian, bộ tộc ta cùng loài người đồng tâm hiệp lực đem Ma tộc phong ấn, sau đó lại bởi vì tranh cướp Tiên Đinh chính thống thời gian, dẫn đến Tiên Đinh sụp đổ, từ đây bắt kể là bộ tộc ta còn là loài người, đều hướng đi suy sụp, lúc này mới để Ma tộc thừa lúc vắng mà vào, bây giờ Thanh Khâu tuy có Cửu Phong, nhưng là chúng ta cùng thuộc về Yêu tộc, có phải các ngươi hy vọng có một ngày, Thanh Khâu Sơn cũng bởi vì Cửu Phong tranh thế mà sụp đổ gì?”

“Trước sử giám, hậu sự chi sự, bộ tộc ta khả năng với Ma tộc xâm lấn sau cất

giữ Thanh Khâu đạo thống,

Dựa vào chính là trước đây thần hoàng cùng đời trước Thần Vương đồng tâm hiệp lực, vừa mới qua đi bao lâu, gần như ngàn năm mà thôi, có phải các ngươi thật muốn Thanh Khâu đạo thống bị Ma tộc hủy diệt gì?"

Ngân Hạnh Tử là lập tức một vị duy nhất trải qua ngàn năm trước cái kia cuộc chiến tranh chưa chết Thần Vương, nghe đến Vệ Tử Dạ, tự nhiên cảm xúc sâu nhất, lập tức phụ họa nói: "Đúng vậy, nếu như ngàn năm trước, Nhân Tộc Na cái đại giáo cùng ta bọn chung nhau liên thủ đối kháng Ma tộc, mà không phải nhân cơ hội loại trừ đối lập nói, bây giờ Thần Châu liền còn là một mảnh tươi sáng càn khôn."

Thanh Âm Tiên tử gật gật đầu nói: "Bệ hạ như là Ngân Hạnh Tử Thần Vương chỗ cực kỳ, ngày sau thần trong mắt chỉ có Thanh Khâu, mà không có Cửu Phong."

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: "Không sai, Ma tộc sợ ta Thanh Khâu, nhóm với ngũ đại cấm địa, cũng không phải là gì tòa ngọn núi, mà là cả tòa Thanh Khâu Sơn, nếu như chỉ là nhất phong nói, e sợ sớm đã bị Ma tộc tiêu diệt."

Kim mao Sư vương nghe đến đó, trong lòng cực kỳ áy náy, vội vàng nói: "Bệ hạ, thần biết sai rồi."

Vệ Tử Dạ cười cười nói: "Người vị trí ham muỗn, đều vì bản tính, Sư vương không nêu tự trách, bản tôn hôm nay chỗ, bất quá là hy vọng cho ngươi minh bạch một cái đạo lý, hợp tác cùng có lợi, đấu thì lại câu thương, tổ bị phá trứng có an toàn, các ngươi đấu tới đấu lui, đau đớn chính là ta căn cơ của Thanh Khâu, hủy cũng là ta Thanh Khâu gốc rễ."

Kim mao Sư vương vội vàng nói: "Vâng, thần nhớ kỹ."

"Được rồi, tiếp tục nhìn này bọn tiêu bối như thế nào trổ hết tài năng a." Vệ Tử Dạ cười cười, lập tức tiếp tục hướng về dưới đài nhìn tới.

Lần này đói thoại nói rất dài dòng, kỳ thực lại là không đến mấy phút mà thôi, có điều dưới đài từ Kim Thánh Thán dùng thế lôi đình xông vào vào Thanh Khâu huyệt sau, còn không một người lại xông qua kết giới.

Đây là vì sao?

Chỉ vì dưới đài ngoại trừ Phu Dịch sáu người ở ngoài còn có năm người, năm người này mặc dù tự biết không có Kim Thánh Thán như vậy tu vi, nhưng là là ảo hóa cảnh hậu kỳ cao thủ, lần này lưu lại vốn là là muốn đối với mình tu vi kiểm nghiệm một phen, thuận tiện nhìn này đói thủ cạnh tranh thực lực, cho nên ở Kim Thánh Thán sau khi, cái kia năm người đều là một phen nhún nhường, lại không một người đi trước động thủ.

Cuối cùng, năm người này cũng không có đẩy nhường ra kết quả, cùng nhau đem ánh mắt nhìn về phía Thiếu chủ “Huyền Thiên Tôn”.

Lý Lăng Phong nhìn thấy bọn họ nhìn mình, lập tức cười nói: “Mấy vị sư huynh tu vi cao thâm, cho rằng cái tấm gương.”

Lý Lăng Phong lại là trực tiếp từ thấp người phần chia, nhưng lại cho bọn hắn năm người mỗi một đeo đinh đầu mũ cao, năm người nhất thời lúng túng vô cùng, mặc dù Lý Lăng Phong chính là Yêu Hoàng đệ tử, là cao quý Thiếu chủ, thế nhưng Cửu Phong trên danh nghĩa đích thật là như thế chân tay, theo nhập môn thời gian tính nói, bọn họ này một tiếng sư huynh cũng đích xác nên phải.

Chỉ tiếc bọn họ cũng không biết, lúc này trên đài chín vị vương giả đã là đạt được nhất trí, quăng đi Cửu Phong tranh, một lòng lớn mạnh Thanh Khâu.

Nhìn thấy phía dưới bọn tiểu bối này đẩy tới đẩy lui, tự nhiên biết là bởi vì nguyên nhân gì, cho nên Chiến Vô Cực héto lớn một tiếng nói: “Từ đây bộ tộc ta lại không Cửu Phong tranh, chỉ có Thanh Khâu tên, Nhĩ Môn Kỷ cái không cần lại nhún nhường, nếu là một người không chắc chắn thông qua kết giới, có thể tự đi kết bạn phá vỡ phong ấn cánh cửa.”

Năm người nghe đến Chiến Vô Cực này, người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, trong lúc nhất thời không thể giải thích Chiến Vô Cực này đến tột cùng là ý gì.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy mấy người vẫn không có phản ứng, lập tức cười nói: “Từ ngày hôm nay, Cửu Phong môn nhân đều vì huynh đệ, các ngươi từ nay về sau liền không còn là đối thủ cạnh tranh, mà là thân mật vô gian sư huynh đệ, Trường Khanh, ngươi làm cho các ngươi gian nhập môn cực kỳ trưởng giả, là làm sư huynh, ngươi tới trước đi.”

Đến sư khiến, Trường Khanh không dám thất lễ, vội vàng hai tay ôm quyền trả lời: “Vâng, thầy.”

Thư sinh áo trắng cười cười, lắc lắc trong tay ngọc phiến, ý bảo ấy có thể động thủ.

Trường Khanh xoay người đồi mặt Lục Ngô, lúc trước Kim Thánh Thán ở bỗ ra kết giới thời gian, trong lòng bọn họ kỳ thực đã có tính toán, dùng tầm thường phép thuật căn bản không thể đột phá kết giới, chính là bởi vì này, để ngừa bại lộ tuyệt chiêu, cho nên mới có vừa mới một phen từ chối.

Lúc này thầy có lệnh, Trường Khanh tự nhiên không dám giấu làm của riêng, lập tức theo trong túi pháp bảo lấy ra một khối to bằng lòng bàn tay tay gạch vàng, sau đó hai tay lấy quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Gạch vàng theo Trường Khanh làm phép, lập tức từ to bằng bàn tay biến thành trường mươi trượng, rộng năm trượng, dày khoảng một trượng cự vật.

“Nhanh!”

Theo Trường Khanh quát to một tiếng, gạch vàng hóa thành một vệt kim quang, như là dài lụa như hướng Lục Ngô miệng bay đi.

“Âm!”

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, Lục Ngô miệng sát khí bị nát cái khối vàng đập ra một cao chừng bảy trượng, rộng cuối cùng ba trượng hang lớn, Trường Khanh nhìn thấy so với kim Thánh Hán lúc đó bổ ra động còn muôn lớn hơn, không khỏi mừng rỡ, lập tức thi triển tung kim quang thuật, thân thể hóa một vệt kim quang tránh vào Lục Ngô trong miệng.

Bốn người khác nhìn thấy Trường Khanh lại có lợi hại như vậy pháp bảo, lúc này kinh hãi đến biến sắc, vốn cho là Kim Thánh Thán là bọn hắn mấy người này bên trong mạnh nhất, không ngờ rằng Trường Khanh trong ngày thường không lộ ra ngoài, lại mạnh hơn Kim Thánh Thán.

Kim mao Sư vương mắt thấy Trường Khanh lại lấy ảo hóa cảnh hậu kỳ tu hành đập ra một cái lỗ thủng to như vậy, đồng dạng mặt lộ vẻ vẻ hâm mộ, rồi tán dương: “Quả nhiên là danh sư xuất cao đồ, khâm phục, khâm phục!”

Thư sinh áo trắng khiêm tốn nói: “Trường Khanh bất quá là vay mượn pháp bảo oai, có mưu lợi nghi ngờ, lại là không sánh được lệnh lang dùng tự thân tu vi phá vỡ kết giới.”

Vệ Tử Dạ lại là cười nói: “Pháp bảo cũng là thực lực một loại thể hiện, hy vọng ngày sau Thần Vương không muộn giấu làm của riêng mới là.”

Thư sinh áo trắng vội vàng nói: “Bệ hạ yên tâm, Thanh Khâu một mạch từ đây như thể chân tay, đợi lần này thực tập sau khi kết thúc, thần dự định trước tiên làm tất cả đỉnh núi đưa lên thượng hạng pháp bảo mười cái, hơn nữa lần này phần thường chiến sĩ tên mười cái tiểu bối, nhưng tại ta Tàng Bảo Các bên trong mỗi loại chọn lựa một cái tiện tay pháp bảo.”

Mấy vị Thần Vương vừa nghe, nhất thời mừng rỡ, đặc biệt là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, có thư sinh áo trắng dẫn đầu, ngày sau tất cả đỉnh núi tất nhiên có thể một lòng đoàn kết, cũng lại tuy hai mà một.

Ngân Hạnh Tử cười nói: “Quần áo trắng Thần Vương như thế khắng khái, bản vương nếu không phải trả giá gì đó, cũng là có vẻ thái quá hép hòi, như vậy

đi, lần này thực tập sau khi kết thúc, đến chiến sĩ tên người, bắn vương ban ơn ‘ngưng khí đan’ một viên, còn lại chư đĩnh ‘biến hóa đan’ một trăm viên.”

Đứa bé gái nữ gặp hai người này như thế khắng khái, cũng tưởng đưa vài thứ đi ra, đáng tiếc nàng này một mông, sửa lại là mị thuật, cũng không thể để mông hạ đệ tử đi thông đồng còn lại chư đĩnh sư huynh đệ a, hơn nữa coi như nàng đồng ý, chỉ sợ bọn họ những trưởng bối này cũng không muốn, vạn nhất va chạm gây gỗ nói, nàng còn chưa ngưng tụ chân nguyên bọn hậu bối tiết chân dương, chính là phá huỷ đạo hạnh, kể từ đó, không những không có lợi cho đoàn kết, ngược lại càng biết làm cho các nàng trở thành chuột chạy qua đường của Thanh Khâu Sơn.

Thần hoàng nhìn thấy đứa bé gái nữ ăn ba ba, tự nhiên biết biện pháp như thế cũng là giới hạn với Ngân Hạnh Tử cùng thư sinh áo trắng, những người khác hoàn toàn không thích hợp, lập tức liền như vậy đình chỉ nói: “Ngày sau còn dài, các người chỉ cần có phần này lòng thì tốt rồi, chúng ta còn là nhìn bọn tiểu bối này, có thể vì chúng ta mang đến sao đặc sắc tiết mục a.”

Lúc này vừa vặn lại một tên đệ tử đã bắt đầu làm phép, chỉ thấy ấy hai tay liên tục lấy quyết, trong miệng thần chú cay đắng khó hiểu, thảng nhìn ba người khác trợn mắt ngoác mồm, cho rằng hắn muốn thi triển cường đại gì tiên thuật.

Có điều Phu Dịch cùng Thần Lộ lại là vừa nghe là biết đạo hắn muốn thi triển, chính là tiểu chu thiên 108 tiên pháp bên trong đuổi theo thạch vào biển, thuật này đối với linh khí tiêu hao rất nhiều, hai người bọn họ còn không sử dụng ra được.

Toàn bộ quá trình kéo dài suốt nửa khắc đồng hồ, chỉ thấy một tòa cự phong lảo đảo từ đằng xa bay tới.....

Nhìn thấy đỉnh đầu ngọn núi, đừng nói là ba người kia tiểu yêu, kể cả Phu Dịch này sóng nhỏ người cũng là sợ hết hồn.

“Núi này, cũng quá hắc gi hơi lớn a.....” Lý Mục thảng nhìn trợn mắt hốc

mồm, không khỏi nhổ nước bọt nói.

Mà trên đài cả đám, lại là nhìn ra nhíu mày mặt đau khổ, Vệ Tử Dạ chau mày, hướng về mấy người tìm hỏi: “Đây là gì tòa ngọn núi đệ tử?”

Hèn mọn thật đầu người đỗ mồ hôi lạnh, cực kỳ nghẹn ngào nói: “Khởi bẩm bệ hạ, chính là hạ thần môn nhân.”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Gỗ mục không điêu khắc được cõng, ngươi đi đem ngọn núi kia dịch chuyển, miễn cho hỏng rồi ta Thanh Khâu đại trận hộ sơn.”

Hèn mọn chân nhân cực kỳ phiền muộn, vội vàng gật đầu tán thành, lập tức tay phải một ngón tay, ngọn núi kia liền bị đạo này chân khí bắn bay, nơi nào đến từ về nơi nào đã đi.

“Sư tôn?” Cái kia tiểu yêu mắt thấy phép thuật đã thành, phá tan cấm chế tức ở lập tức, chỉ là hèn mọn chân nhân lại ra tay đem bắn bay, nhất thời không rõ ý nghĩa, lập tức quay đầu mặt hướng đài cao.

Hèn mọn chân nhân ở đây mất mặt mũi, tự nhiên không có sắc mặt tốt, lập tức đổi với cái kia tiểu yêu nói: “Lần luyện tập này ngươi không cần tham gia, trở về đi.”

“Sư tôn! Đây là vì sao?” Tiểu yêu vừa nghe lại muốn hủy bỏ hắn tham gia thực tập quyền lực, lập tức hỏi ngược lại.

Hèn mọn chân nhân vốn thì mất mặt mũi, bây giờ tiểu yêu này lại còn dám đàm nhận : dám ngay ở cả đám nghi ngờ hắn, lập tức giận dữ nói: “Còn không mau cút đi!”

Mắt thấy hèn mọn chân nhân nỗi giận, cái kia tiểu yêu trong lòng tuy có một vạn cái không cam lòng, viền mắt bên trong đã có nước mắt đảo quanh, nhưng không thể làm gì, chỉ phải điều khiển độn quang mà đi, hèn mọn chân nhân lúc này mới cảm giác tím về ít ỏi bộ mặt.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Thần Vương bớt giận, đứa nhỏ này mặc dù đầu óc hơi vụng về ngốc ngêch một chút, thế nhưng thiên phú cũng không tệ lăm, lại khả năng lấy ảo hóa cảnh hậu kỳ tu vi thi triển lấp biển thuật, có thể thấy được ấy dưới không ít công phu, này cỗ tử túc liều cùng Sư vương cũng có chút tương tự, không bằng đưa hắn đi vào Sư vương môn hạ, không biết Thần Vương ý như thế nào?”

Hèn mọn chân nhân vừa nghe nhất thời buồn bức không thôi, đứa nhỏ này hẵn nuôi dưỡng ròng rã 6 trăm năm, mới có bây giờ thành quả, không ngờ rằng quay đầu lại là làm người khác làm áo cưới.

Chỉ là hẵn tuy có không muối, Vệ Tử Dạ chỗ cũng là không kém, đứa nhỏ này bản thể là thương cổ trâu hoang, đích xác có vậy sợi sức liều, đặt ở hẵn nơi đây đích xác thi triển hẵn không được tài hoa, nếu là cải đầu kim mao Sư vương môn hạ nói, có lẽ thật có thể ở tương lai có một phen thành tựu.

Hèn mọn chân nhân trong lòng mặc dù khổ, thế nhưng trước mắt Cửu Phong đã qua đời, chỉ có Thanh Khâu, dù cho đứa nhỏ này chuyển ném Sư vương môn hạ, cũng vẫn tính là môn hạ của hẵn, nghĩ đến đây, hẵn chỉ phải gật gù, đối với kim mao Sư vương nói: “Vậy thì làm phiền Sư vương nhiều hơn thúc giục.”

Kim mao Sư vương ha ha cười nói: “Yên tâm đi, ta sẽ cố gắng thúc giục hẵn.”

Hèn mọn chân nhân cười khổ một tiếng nói: “Ai da, ròng rã 6 trăm năm a, ta đã sớm đem hẵn coi vì bản thân đến.....”

Nói xong nói xong, viền mắt bên trong lại còn dần hiện ra một vài nước mắt, thảng nhìn ra kim mao Sư vương nổi da gà rơi mất một chỗ, lập tức không ngần ngại nói: “Được rồi, được rồi, sau đó để hẵn thường về nhà nhìn chính là, đừng buồn nôn bản vương.”

Bên cạnh mấy vị nhìn thấy hai người như vậy, đều là nở nụ cười, có điều dưới đài quát to một tiếng lại là hấp dẫn sự chú ý của bọn họ.

Chỉ thấy dưới đài làm phép cái kia tiểu yêu, theo này quát to một tiếng, lại từ đỉnh đầu dò ra một con mười trượng lớn Huyền khí bàn tay lớn, trực tiếp vung quyền hướng về Lục Ngô trong miệng kết giới ném tới.

“Âm!”

Một tiếng vang thật lớn vang lên theo, sát khí kết giới bị đập ra một đường dài chừng khoảng hai trượng vết rách, tiểu yêu tựa hồ cũng biết kết quả này, cũng không có nhụt chí, mà là tiếp tục vung quyền đập về phía kết quả. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 138: Các Hiển Thần Thông

Huyền khí bàn tay lớn nén vào thứ tư dưới trong khi, sát khí kết giới đã bị đập ra một hơn trượng lỗ hổng nhỏ, đáng tiếc vừa lúc đó, Huyền khí bàn tay lớn cũng biến mất theo, chỉ thấy cái kia tiểu yêu mồ hôi như là bạo thác nước, cả người run lập cập, xem ra vừa mới này 4 quyền đã đã tiêu hao hết chân nguyên của hắn.

Cũng không phải nói “Thái Nhất Huyền khí tay” có bao nhiêu hao phí linh lực, chủ yếu là cái này tiểu yêu còn không được ấy mấu chốt, mạnh mẽ huy động, tự nhiên sẽ càng nhanh chóng tiêu hao linh khí.

Có điều điều này cũng đã rất lợi hại, đừng nói Phu Dịch bọn họ, kể cả Vệ Tử Dạ muốn thi triển Huyền khí bàn tay lớn đều là chỉ có thể bằng mạnh mẽ tu vi mạnh mẽ thi triển, cho nên Vệ Tử Dạ tình hình chung cũng sẽ không đi sử dụng loại pháp thuật này, bình thường loại pháp thuật này đều là kiểm tiên một mạch nhất là thường dùng, so với càng dùng Canh Kim chi khí biến thành Huyền khí bàn tay lớn cứng rắn nhất, lực công kích cũng tự nhiên mạnh nhất.

Cái kia tiểu yêu đang muốn lại thi triển Huyền khí bàn tay lớn, nhưng có Ngân Hạnh Tử cất cao giọng nói: “Không nói, ngươi lui xuống trước đi khôi phục chân nguyên, để hai vị kia sư huynh đi tới.”

Như thế, không nói chỉ có thể trợ mắt thấy cái kia hơn một trượng chỗ hổng từ từ hợp lại mà bất lực, kỳ thực hắn cũng biết, coi như mạnh mẽ thi triển “Thái Ất Huyền khí tay” cũng không có, dùng hắn bây giờ trạng thái, e sợ có thể đem Huyền khí ngưng kết thành tay hình Trạng Tụu Bất sai rồi, đừng nói lại vung quyền công kích.

Không nói lui ra sau khi, còn thừa hai người bên trong lập tức có một người tiến lên, chỉ thấy ấy trên người mặc một bộ huyền hoàng đạo bào, tay đội Ngũ nhạc quan, cõng ở sau lưng một cái xanh thắm ba thước trường kiếm, một khi tiến lên, hai tay liền bấm 1 ngự kiếm quyết, sau lưng thanh trường kiếm kia lập tức hóa thành một đạo bích quang, theo vỏ kiếm bên trong bay ra trực tiếp và về phía Lục Ngô miệng.

“Hả?” Vệ Tử Dạ nhìn thấy nơi này không khỏi phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ, lập tức đối với Ngân Hạnh Tử nói: “Vị này cũng là môn nhân của ngươi đi, bản tôn nếu là nhớ tới không sai, thanh kiếm kia tên là ‘Bích Nguyệt Kiếm’, chính là ngươi Đích Đại Đệ tử U Minh đồ vật?”

Ngân Hạnh Tử thở dài nói: “Bệ hạ lại còn nhớ rõ U Minh.”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “U Minh năm đó liền cầm kiếm này chinh chiến sát trường, chém ma tướng 50, Ma Bin 3000, với bộ tộc ta trong đại quân treo lên tiên phong ấn, là một hiễm có nhân tài, Khả Tích Hoàn là trẻ tuổi nóng tính.....”

“Đúng vậy.....” Ngân Hạnh Tử nói xong nhìn phía cái kia tiểu yêu, trong mắt tất cả đều là yêu thích tâm ý, sau đó cười nói: “U Minh lừng lẫy hy sinh sau khi, ta phát hiện ‘Bích Nguyệt Kiếm’ Bên trong lại có ấy một đạo tàn hồn, lập tức dùng Vô Thượng Bí thuật, trải qua 981 năm vì đó tái tạo yêu thân, cho nên đứa bé này chính là U Minh.”

“Hả?” Yêu Hoàng vừa nghe lập tức mừng lớn nói: “Chúc mừng Thần Vương học trò cưng trở về, ngày sau đại chiến lại khải thời gian, nhất định có thể lại nắm tiên phong ấn, 1 máu nhục trước.”

Hai người đối thoại đồng thời, Bích Nguyệt Kiếm đã xông vào Lục Ngô trong miệng, chỉ thấy một mảnh ráng xanh rơi, sát khí kết giới lập tức liền bị U Minh đâm thủng, có điều U Minh tựa hồ đối với chỉ bổ ra một hai thước có thừa chỗ hổng hoàn toàn không thỏa mãn, lập tức tay phải kiếm quyết một ngón tay,

Bích Nguyệt Kiếm ở không trung xoay một vòng, lại va về phía sát khí kết giới.

Lần này va chạm,

Rốt cục đem cái kia chõ hổng khuếch đại đến một trượng 3 tấc hữu, lúc này mới thoả mãn cười cười, một tay đem không nói nắm ở trong tay, sau đó hóa thành một đạo độn quang xuyên qua kết giới, tiến vào Thanh Khâu trong huyệt.

Vì vậy, Nhẫn Hạ Giáo trận liền chỉ còn lại Phu Dịch sáu người cùng một cái khác tiểu yêu.

Cái này tiểu yêu trang phục cùng không nói gần như, đồng dạng làm môn nhân của Ngân Hạnh Tử, Lý Lăng Phong ở thời gian của Thanh Khâu cũng không nhiều, tự nhiên cũng là không nhìn được người này.

Tiểu yêu này gặp hai vị đồng môn đều đã tiến vào, lập tức vừa là một phen bấm quyết niệm chú, sử dụng lại là huyền môn “Pháp Tương Thiên”, chỉ thấy ẩy tám thước thân hình chỉ nháy mắt công phu liền đã tăng tới trăm trượng có thừa, theo ẩy từng bước một hướng đi Lục Ngô, toàn bộ giáo dương đều đang run rẩy.

Đãi Kỳ Tẩu đến Lục Ngô trước mặt lúc, trực tiếp dùng một đôi nhục quyền đánh về sát khí kết giới.

Chỉ nghe “Oanh!” Một tiếng ầm ĩ, sát khí kết giới liền bị ẩy đánh ra vô số vết rách, tiếp theo vừa là “Oanh” một tiếng, kết giới lập tức liền bị ẩy nhục quyền nứt ra một Ma bàn lớn lỗ hổng.

“Âm!”

Lại một quyền đi xuống, rốt cục đánh ra hơn trượng lỗ hổng, tiểu yêu này cũng không tham công, to lớn thân thể hóa thành một đạo khói xanh, Như Trường Kình hút nước bình thường chui vào kết giới.

Đứa bé gái nữ thần vương thấy vậy thủ đoạn, không khỏi đối với Ngân Hạnh

Tử tự đáy lòng thở dài nói: “Sư thúc đạo học uyên bác, dạy môn nhân bản lãnh không giống nhau, quả nhiên là đố kỵ người bên ngoài.”

Ngân Hạnh Tử cười cười nói: “Lão phu từ nhỏ cầu đạo với huyền môn, sau vừa bái sư Trường Bình chân nhân, nhiều lần trăn trọc trở về Thanh Khâu thời gian, chỗ lạy danh sư đã có bảy vị nhiều, sở học đích thật là tạp điểm, có điều sư điệt nếu là thật hâm mộ nói, có thể đem một đám môn nhân đưa tới môn hạ ta, sư thúc nhất định rất dạy dỗ.”

Đứa bé gái nữ vừa nghe lập tức lắc lắc đầu nói: “Đừng có mơ, ta sợ người những đệ tử kia cầm giữ không được, tiết chân nguyên, phá huỷ đạo hạnh nói, lão nhân gia ngài còn không được cùng ta liều mạng a.”

Ngân Hạnh Tử ha ha đại đạo: “Cũng đúng, người này cửa đời người đích xác không sai, hơn nữa lửa mị thuật, thật đúng là sợ ta này môn nhân cầm giữ không được.”

Đứa bé gái nữ cười cười, quay đầu đối với Vệ Tử Dạ nói: “Bệ hạ, mấy vị này sẽ cho chúng ta mang đến cái gì đặc sắc biểu diễn đâu?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngoại trừ Vu Tị còn nhỏ, không thể xung đột sát khí kết giới, còn lại năm người cùng là điều chắc chắn.”

“Hả?” Thư sinh áo trắng thấy còn lại năm người này, dùng Lý Lăng Phong dẫn đầu ba cái thiếu niêc đều là ảo hóa cảnh tu vi, hoặc ỷ vào pháp bảo oai, có lẽ có tiên pháp yêu thuật, muốn phá vỡ này phong ấn đích thật là vấn đề không lớn.

Có điều thần nữ công chúa bất quá là yêu đan cảnh tu vi, khả năng hóa hình người cũng là chiếm có một nửa nhân tộc huyết mạch, hắn thật sự không thể giải thích nàng sẽ dùng ra sao phương thức đi phá vỡ kết giới.

Còn một cái khác tuổi càng nhỏ hơn cô gái, thì càng ngoại hạng, mặc dù nàng khắp toàn thân bị một tầng như có như không mây đǒ bao phủ, không thấy rõ ấy khuôn mặt, thế nhưng dùng nhẫn lực của hắn kinh còn là có thể phán đoán ra

được, tầng này mây đǒ chính là tiên thiên đồ vật, hǎn là bản thể của nàng dì tượng, đều không phải là nàng tu vi chǒ đến, mà bản thân nàng tu vi cũng nhiều nhất không vượt qua được yêu đan cảnh trung kỳ, thậm chí càng thấp hơn.

Thì hai người kia, lấy cái gì đi phá vỡ phong ấn?

Còn lại 7 vương cũng tương tự đưa mắt roi vào Thần Lộ cùng Chu Tước trên người, bọn họ đồng dạng không thể tin được hai người này yêu đan cảnh nhỏ tu sĩ, lại có thể đem liền biến ảo cảnh tu sĩ khả năng làm khó phong ấn phá vỡ.

Đang suy đoán gian, Phu Dịch bọn người một phen thương nghị bên dưới, Thần Lộ đầu tiên động thủ.

Bát vương lập tức mở to hai mắt, muốn nhìn một chút này Yêu buổi sáng sớm cảnh thần nữ công chúa, đến tột cùng có cái gì tiên pháp yêu thuật, có thể làm cho Vệ Tử Dạ tự tin như thế.

“Sắc!” Theo một tiếng khẽ kêu, Thần Lộ vung tay nhỏ lên, sáu gã giáp vàng Chiến Thần cầm trong tay trường kích, uy phong lẫm lẫm đứng ở trước người của nàng, chờ đợi không đều mất.

Tám vị Thần Vương nhìn thấy này sáu gã giáp vàng Chiến Thần thời gian, không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng thần nữ công chúa lại có thể ở yêu đan cảnh trung kỳ trong khi triệu hồi ra sáu gã tương đương với biến ảo cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần.

Thư sinh áo trắng không khỏi cười khổ một tiếng, lập tức thở dài nói: “Công chúa đối với Huyền thuật thiên phú cao, coi là thật làm người nghe kinh hãi, khâm phục, khâm phục!”

Thanh Âm Tiên tử nhìn trước mắt một màn càng sáng mắt lên, trước mắt chứa nhiều môn nhân bên trong, thì mấy nàng bên này kém nhất, chỉ vì nàng am hiểu chính là Huyền thuật, thế nhưng muốn tu hành Huyền thuật nói, đối với thiên phú có cực cao yêu cầu, Yêu tộc tuy có mười vạn, thế nhưng có thể vào ấy

pháp nhẫn người có điều tầm thường hơn mười tên mà thôi, hơn nữa dù vậy, này mươi mấy tên đệ tử coi như gộp lại, cũng không đủ Thần Lộ một phần mười.

Lúc trước Vệ Tử Dạ đã nói qua muôn cho Thần Lộ tập trung vào môn hạ của nàng, hôm nay gặp mặt ấy thiên phú càng yêu thích không ngớt, thấy trong ánh mắt của Thần Lộ cũng tất cả đều là vẻ yêu thích.

Có sáu gã giáp vàng Chiến Thần chung sức một đòn, sát khí phong ấn tự nhiên ứng phó mũi nhọn mà vỡ nát, Thần Lộ lập tức đáp mây bay bồng bềnh vào huyệt.

Kế tiếp tự nhiên là Lý Mục, Lý Mục mặc dù có biến ảo cảnh giai đoạn trước tu vi, thế nhưng hắn cũng không có tiện tay pháp bảo cùng cường lực binh khí, có điều cũng may có Lý Lăng Phong cùng dốc lòng của Vệ Băng dạy dỗ, đối với như thế nào đem công kích sử dụng tốt nhất cũng là rất có tâm đắc.

Chỉ thấy ấy cầm trong tay ba thước kiếm thép, thân thể hóa một đạo thanh quang mang theo sấm gió tư thế trực tiếp hướng về Lục Ngô trong miệng bay đi.

“Âm!”

Lần đầu tiên va chạm bên dưới vẫn chưa phá vỡ phong ấn, ngược lại bị phong ấn cũng đàm hồi hơn mươi trượng, thế nhưng Lý Mục cũng không nỗi giận, lập tức lại nhầm phía phong ấn, bất quá lần này vị trí lại cùng vừa mới có ít ỏi sai lệch, cũng không biết là cố ý gây nên, còn là chưa hề đem thăm chính xác.

Như thế liên tục không dứt va chạm bên dưới, rốt cục ở lần thứ mươi sáu trong khi, phá tan một môt thước nhiều lỗ hổng, thanh quang lóe lên, trực tiếp chui vào.

“Người này đầu óc thật là linh hoạt, lại trước đem bốn phía sát khí làm suy yếu, sau đó một lần phá tan, là mầm mống tốt, chánh hợp ta binh gia chi đạo.” Chiến Vô Cực vẫn trầm mặc không nói gì, lại vào lúc này phát sinh một tiếng tự

đáy lòng than thở, nghĩ là nhìn lên thiên tư của Lý Mục.

Vệ Tử Dạ xem ở trong mắt, lập tức cười nói: “Thần Vương đã cố ý, không bằng để hắn thua ở học trò ngươi như thế nào?”

Chiến Vô Cực lập tức mừng lớn nói: “Đa tạ bệ hạ tác thành.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Thần Vương đồng ý dốc lòng dạy dỗ, chính là phúc phận của hắn, đâu cần phải cảm tạ.”

Chiến Vô Cực nói: “Cỡ này lương tài trăm năm khó gặp một lần, nếu không thể tập ta binh gia tài nghệ, lại là tao đạp.”

Lúc này Chu Tước đã ra tay, nàng đem dùng ra sao phương thức phá vỡ phong ấn, chính là trước mắt mọi người tò mò nhất, lập tức không thèm nhắc lại, đôi thần dồn vào nhìn hướng về dưới đài Chu Tước.

Đứa bé gái nữ gặp Chu Tước tướng mạo vóc người đều là nhất lưu, những người khác đều chiêm được thừa kế y bát người được chọn tốt nhất, lập tức liền sinh nhận lấy tâm tư của Chu Tước.

Đáng tiếc, làm Chu Tước xinh đẹp mỏm tấm, phun ra Chu Tước thần diễm thời gian, thu ấy nhập môn dưới tâm tư lập tức liền biến mất không còn, nàng chồ tu hành lửa mị thuật mặc dù mang một chữ Hỏa (火), có điều cái này lửa lại đều không phải là ngọn lửa hùng hực, mà là cốc nợ lửa.

Làm cái này chữ Hỏa (火) cũng không phải tự thân thuộc tính, mà là muốn vung lên nam nhân tà hỏa, mà trong thiên hạ giỏi nhất gây nên nam nhân cõi nợ nhìn, không gì bằng nhu tình như nước nữ tử, cho nên hắn này một đạo, sửa lại là âm thủy khí, cùng thuộc tính "Lửa" của Chu Tước vừa vặn tương khắc.

“Âm!”

Theo một tiếng vang thật lớn, sát khí phong ấn lại bị cái kia to bằng nắm tay ánh lửa, miễn cưỡng đập ra một nắm trượng có thừa hang lớn, càng đáng sợ

chính là, này tản đi sát khí phảng phất cực kỳ e ngại này cỗ ánh lửa, lại hồi lâu không có khôi phục dấu hiệu.

Có điều Phu Dịch bọn họ cõ ý thử xem đạo hạnh của chính mình, cho nên cũng không có theo Chu Tước đồng thời tiến vào Thanh Khâu huyệt, chỉ là làm cho nàng đem Vu Tị mang đi vào mà thôi.

Mấy vị Thần Vương tuyệt đối không ngờ rằng, các nàng cực kỳ không coi trọng hai thiếu nữ, lại là một người so với một người hùng hổ, Thần Vương công chúa cũng vẫn có thể lý giải, mà đây một vị đứa trẻ phuơng pháp, quả thực không thể nói lý.

Xưa nay đến giờ trường chưa bao giờ nói câu nào khóc tang lão nhân rốt cục vào lúc này mở miệng hướng về Vệ Tử Dạ tìm hỏi: “Bệ hạ, nàng này thân phận thật sự là?”

Vệ Tử Dạ đương nhiên sẽ không đem thánh linh thân phận nói ra, lập tức lập một nói dối nói: “Thái Cố lục đại Yêu Thánh đời sau của Chu Tước - - Hỏa Phượng Hoàng.”

“Hả..... thì ra là thế.....”

Một đám Thần Vương lúc này mới chợt hiểu ra, không trách Vệ Tử Dạ tràn đầy tự tin hình dáng, nguyên lai cô bé này lại là Yêu Thánh đời sau của Chu Tước.

Bị Chu Tước đốt cháy đến hang lớn ròng rã dùng một phút mới khôi phục lại lúc đầu dáng dấp, Lý Lăng Phong đã sớm các loại không kiên nhẫn được nữa, lập tức cầm trong tay trường thương thân thể hóa một đạo ngân quang, như là giao long xuất hải bình thường nhầm phía phong ấn.

“Âm!”

Phong ấn theo tiếng mà vỡ nát, bị ấy trường thương trong tay xuyên ra

khoảng một trượng hang lớn, Lý Lăng Phong thế đi không giảm, trực tiếp tiến vào xanh binh huyệt.

Trước mắt liền chỉ còn lại có Phu Dịch, nếu là Phu Dịch không có mươi phân năm chắc, tuyệt đối sẽ cùng Lý Lăng Phong đồng thời tiến vào, đạo lý này tám vị yêu vương tự nhiên cũng hiểu, trong lòng nhất thời đối với vị này chưa bao giờ gắp gỡ thiếu niên tràn ngập tò mò.

Nhưng vào lúc này, Ngân Hạnh Tử đột nhiên nhìn ra một chút manh mối, lập tức đối với Vệ Tử Dạ nói: “Bệ hạ, thiếu niên này tựa hồ không phải bộ tộc ta người a?”

Vệ Tử Dạ chưa ngờ tới Ngân Hạnh Tử lại khả năng nhìn ra Phu Dịch không phải Yêu tộc, không khỏi sững sốt, có điều lập tức phản ứng lại, lại là đánh cái thái cực, đem điều này hỏi cũng đầy đưa trả lại Ngân Hạnh Tử: “Thần Vương nào đến này?”

Ngân Hạnh Tử nói: “Người này có ba trượng lồng khí màu tím đỉnh, trong cơ thể liệt dương khí dồi dào, lão phu đã với hơn một ngàn năm trước ở thế gian thấy qua một vị thiếu niên nhân tộc, lớn lên cùng vị này khá là tương tự.”

“Hả?” Vệ Tử Dạ lông mày nhíu lại, lập tức hỏi ngược lại: “Thần Vương cũng biết thiếu niên kia tục danh?”

Ngân Hạnh Tử trầm tư một lát sau trả lời: “Ta đây tốt phu đúng là không có tìm hỏi, có điều thiếu niên kia tựa hồ không môn không phái, cũng không thuộc về bất kỳ thế lực.”

“Hả……” Vệ Tử Dạ vạn vạn không ngờ rằng, Ngân Hạnh Tử lại thật thấy qua Phu Dịch đời trước, trong lòng không khỏi có chút bối rối, có điều ấy vẫn như cũ cố gắng trấn định nói: “Thần Vương nhất định là nhận làm người, trong thiên hạ tương tự người nhiều chính là, mà dùng nhân tộc tuổi thọ đến nhớ tới nói, lấy tu sĩ của Địa Tiên Cảnh cũng bất quá tám trăm năm sống lâu, cho nên Thần Vương nhìn thấy người cùng Phu Dịch đều không phải là cùng người.”

Ngân Hạnh Tử không nói gì thêm, thế nhưng ấy nhìn về phía ánh mắt của Phu Dịch, lại là nhiều hơn mấy phần vẻ ngờ vực.

Lúc này, Lý Lăng Phong xuyên thủng hang lớn dĩ nhiên khôi phục, Phu Dịch vẫn chưa lấy ra Phong Thiên Kính, “thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội” đạo lý này hắn còn là hiểu.

Chỉ thấy Phu Dịch trực tiếp vứt ra ba gã giáp vàng Chiến Thần, chỉ trong nháy mắt, liền phá vỡ sát khí phong ấn, tiến vào Thanh Khâu huyệt.

Đúng lúc này, kể cả khóc tang lão nhân cũng có chút nghi ngờ nói: “Bệ hạ, lão phu xem người này xác thực là loài người không thể nghi ngờ, không biết bệ hạ có dụng ý gì, có thể hay không bảo cho biết?”

Vệ Tử Dạ mắt thấy dối có điều, lập tức thở dài nói: “Việc này liền nói rất dài dòng, chư vị Thần Vương mà nghe ta chậm rãi kể lại.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 139: Tĩnh Mịch Thuật

Tiến vào Thanh Khâu huyệt sau, Phu Dịch này mới phát hiện, lối vào chỉ còn Lý Lăng Phong năm người đang chờ hắn, những người khác tựa hồ sớm một bước đi tới ở chỗ sâu trong đã đi.

Gặp Phu Dịch cũng vào được, Lý Lăng Phong cười cười nói: “Được rồi, người đủ, có điều kế tiếp có thể nhất định phải cẩn thận rồi, Thanh Khâu huyệt chính là tam đại Thái Cổ di tích một trong, kể cả thầy cùng tám vị yêu vương tiến đến, cũng không dám khinh thường.”

Cái gọi là Thanh Khâu huyệt, đều không phải là một hang động, chính là cùng Bạch Vân Sơn Nam Thiên Môn bình thường thế giới khác, có điều nơi đây cùng Nam Thiên Môn phía kia thế giới lại là khác hẳn, cũng có hoàn toàn khác biệt khí tràng không khí.

Nam Thiên Môn là to lớn mái nhà bao xanh ngắt thảo nguyên, tiên hạc bay lên trời, chim quý hiếm, dị thú khắp nơi qua lại, cùng ở chung hòa thuận, cực lạc mênh mông.

Dị thảo khắp nơi, kỳ hoa nôn diễm, hơn nữa dồi dào linh khí quay quanh, đủ khả năng giảm bớt sinh linh uế oải bộ phận, yên tĩnh tu sỹ thần trí, thật là một phái tiên linh vui mừng vị trí, tiên linh động thiên nơi.

Trái lại Thanh Khâu huyệt, mặc dù bầu trời xanh trong sạch vân, thế nhưng mặt đất lại như là rừng rậm nguyên thủy bình thường, cổ thụ che trời khắp nơi đứng sừng sững, ma cầm chỉ chỉ mặc trời mà đi.

Bốn phía linh khí mỏng manh như tờ, tràn đầy thô bạo cùng hung ác điên

cuồng tâm ý, thỉnh thoảng liền có ác thú hiện thân, công kích xâm phạm ấy lanh địa người ngoài.

Khi thì gầm lên núi rừng, lộ ra nguyên thủy ma thú nguồn gốc hung ngoan, dữ tợn khuôn mặt, cùng núi rừng bên trong ma cầm hấp dẫn lẫn nhau, đan dệt đến Thanh Khâu huyệt.

“Chờ chút!” Phu Dịch đột nhiên đem mấy người ngăn cản.

“Làm sao vậy?” Mọi người không rõ ý nghĩa, lập tức hỏi ngược lại.

Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng, chau mày nói: “Tiếp tục như vậy quá nguy hiểm, Thần Lộ, ngươi thử xem tinh mich thuật, nhìn nơi này có hay không tiểu quỷ có thể cung cấp chúng ta điều động.”

“Hả……” Thần Lộ vừa nghe, cảm thấy Phu Dịch ý đồ này rất tốt, vội vàng bấm quyết niệm chú, chỉ thấy một đoàn xanh thăm khói xanh từ đằng xa thổi qua đến, chính là một con tiểu quỷ bị Thần Lộ tinh mich phương pháp nô dịch mà đến.

Đợi khói xanh tung bay đến Thần Lộ hơn mười trượng thời gian, hóa thành một con mọc ra trượng 2, mặt xanh nanh vàng mặt xanh ác quỷ, chỉ thấy ẩy miệng phun âm phong, phát sinh một tiếng cực kỳ sắc bén chói tai rít gào, hai tay kết móng trạng hướng về Thần Lộ chộp tới.

Tinh mich thuật bèn huyền môn tiên pháp, đã có thể đem tiểu quỷ bắt giữ, tự nhiên có phương pháp đối phó.

Chỉ thấy Thần Lộ cũng là không chút hoang mang, chỉ thấy nàng sâu sắc ha đến một hơi, này cỗ huyền khí lại ngưng tụ không tan, như mây khói bình thường chậm chậm tán đặt giữa trời, tạo thành một tầng nhàn nhạt một đám mây che, sau đó tay nhỏ một điểm, một vệt kim quang bắn ra, mảnh này mây khói lập tức khuếch tán ra, giống như 1 tràng lều vải giống như, đem mấy người toàn thân phủ kín.

Cái kia ác quỷ nhào hạ xuống sau khi,

Đầu tiên là một trận điếc tai ầm ầm có tiếng, lồng ánh sáng chính là một trận kịch liệt run run, sau đó lại nghe được một trận rất bé nhõ “sè sè” có tiếng, phảng phất có cái gì vật thể xuyên thấu mà vào, thăng dọa nạt Vu Tị lấy tay đem hai mắt che, không dám xem thêm.

Thần Lộ cười lạnh một tiếng nói: “Cũng thật sự có chút đạo hạnh.”

Nói xong tay trái nắm Thiên Cương quyết, ở không trung nhanh chóng viết một huyền diệu khó hiểu toàn chữ, sau đó trong miệng hét lớn một tiếng: “Sắc!”

Đồng thời tay phải kiểm quyết một ngón tay, cái kia chữ liền biến thành một tấm ước chừng khoảng tấc, vàng chói lọi tiểu Kim phù hóa thành một vệt kim quang, đánh vào ác quỷ trán bên trong, chính là huyền môn thường dùng khua Quỷ phù.

Ác quỷ bị khua Quỷ phù trấn áp sau khi tùy theo biến hóa, đã biến thành một nửa thân trên là 1 người mặc sự Hy-đrát hoá đạo bào, đỉnh đầu hệ 1 trâm gài tóc, xấu xí trung niên đạo sĩ, nửa thân dưới nhưng vẫn là một tia khói xanh quái vật.

Thần Lộ lúc này như thiên thần hạ phàm bình thường, khẽ kêu một tiếng nói: “Hôm nay bốn tiên hạ phàm đi nhầm vào lạc đường, đem ngươi bắt được đến làm gốc Tiên chỉ đường, ngươi trên đồng ý?”

Tiểu quỷ bị này một tiếng khẽ kêu dọa nạt cả người run rẩy, vội vàng cúi xuống ngã xuống đất, hô to một tiếng nói: “Tiểu..... đồng ý.....”

“Hừ!” Thần Lộ hừ lạnh một tiếng, lúc này mới đem lồng ánh sáng triệt hồi, sau đó đối với tiểu quỷ kia nói: “Nơi này đều có nhu cầu gì chú ý?”

Tiểu quỷ nhìn một chút Thần Lộ, khúm núm nói: “Cái này, nhỏ cũng không rõ ràng lắm.”

“Hừ, hắn tựa hồ không quá chịu phục.” Phu Dịch nhìn qua tiểu quỷ này giờ

trò lừa bịp, nhất thời vô danh lửa bốc lên, nói với Thần Lộ.

Thần Lộ kỳ thực chính mình cũng có chút chột dạ, dù sao cũng là lần đầu tiên thi triển tinh mịch thuật, tiểu quỷ như vậy trả lời vốn đang hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng nghe Phu Dịch kiểu nói này, lập tức liền hiểu được, tiểu quỷ này mặc dù ngoài miệng thần phục, thế nhưng trong lòng lại là đưa bọn họ hận muốn chết, đương nhiên sẽ không ăn ngay nói thật.

Huyền môn kỳ ảo đã diễn sanh đạo này, tự có ấy đối ứng kế sách, chỉ thấy Thần Lộ lại bấm quyết niệm chú, trong tay lại là hơn một cái vàng chói lọi trường tiên, chính là huyền môn đuối quỷ dùng “đuối tà ma roi”.

Sau đó trực tiếp chính là một roi liền lắc tại tiểu quỷ trên mặt, bị này một roi đánh xuống, tiểu quỷ đầu trực tiếp bị đánh nát, sau ba hơi thở mới từ từ khôi phục trưởng thành tướng, nơi là đau nhức nhẹ răng trợn mắt, phát sinh một trận gào khóc thảm thiết.

“Còn không thành thật gì?” Thần Lộ khẽ kêu nói.

Tiểu quỷ kia cũng đích xác có chút xương, lúc này trả lời: “Thượng Tiên thứ tội, nhỏ thật không biết.”

Thần Lộ nhất thời giận dữ, lập tức vừa một roi vứt ra, nhưng không ngờ tiểu quỷ kia lại một cái liền đem “đuối tà ma roi” nắm ở trong tay, mặc dù cái tay kia cũng bị Đả Tiên tiên khí đốt “xì xì” vang lên hầu như không còn ra hình dạng, thế nhưng ấy vẫn như cũ không buông tay, sau đó càng trong miệng lại đến một luồng âm phong, hướng về mọi người thổi tới mà đến.

“Làm càn!” Phu Dịch nhất thời giận dữ, hai tay lấy về phong trở lại hỏa chi Tiên quyết, miệng mũi đồng thời phun ra ngọn lửa hùng hực trận gió, chỉ trong nháy mắt liền đem âm phong xua tan, càng đem tiểu quỷ kia đốt cháy Quỷ mổ thịt bong, không cách nào bảo trì hình người.

Tiểu quỷ đau nhức với ngọn lửa hùng hực bên trong không dứt lăn lộn, lớn

tiếng cầu xin tha thứ: “Thượng Tiên tha mạng, nhở biết sai rồi, Thượng Tiên tha mạng a.....”

Phu Dịch lúc này trong khi nỗi nóng, hơn nữa cũng đích xác duy nhất đưa hắn đánh sợ hãi tâm tư, đối với tiểu quỷ xin tha bỏ mặc, vẫn như cũ dùng lửa cháy bùng bùng đốt cháy kỳ cốt.

Vẫn kéo dài một chén trà công phu, cho đến tiểu quỷ kia kêu gào có tiếng đã từ từ yếu ớt đến hầu như nghe không đến lúc đó, Phu Dịch lúc này mới thu hồi tiên pháp, đối với hắn hét lớn một tiếng nói: “Bây giờ có thể nói rồi gì?”

Tiểu quỷ vội vàng hướng về trên mặt đất lăn một vòng, phục hóa thành hình người, chỉ là lúc này thân hình đã hư ảo rất nhiều, sắc mặt cũng là trắng bệch vô cùng, hiển lộ hết chật vật hình ảnh.

“Nhỏ nói, nhỏ nói.....”

Tiểu quỷ đích thật là sợ Phu Dịch, không những đem chung quanh đây ma thú rải rác tỉ mỉ báo cho, kể cả toàn bộ Thanh Khâu Sơn nơi nào có thể đi đến, nơi nào không đi được, vì sao không đi được cũng nhất nhất báo cho.

Phu Dịch lúc này mới cười lạnh một tiếng nói: “Đồ đê tiện, chính là nợ đánh.”

Tiểu quỷ vội vàng bày ra một bộ nhát gan tươi cười nói: “Thượng Tiên dạy rất đúng.”

“Ngươi ở đây nơi đây đã bao lâu, làm sao đối với nơi này như vậy hiểu ra?”
Lý Mục hỏi.

Tiểu quỷ tự nhiên biết này một nhóm người là đồng thời, mặc dù dùng tu vi của Lý Mục hắn và không để vào mắt, thế nhưng vẫn đang là vẻ mặt nịnh nọt hình ảnh, lập tức trả lời: “Nhỏ ở chỗ này quanh quẩn ròng rã 4000 năm, chỉ tiếc chỉ nơi tự thành một giới, nhỏ mặc có điều kết giới, vào không được Địa Phủ,

không thể chuyển thế, chỉ có thể dùng quỷ tu chi đạo tiếp tục tu hành.”

“Hả……” Lý Mục vạn vạn không ngờ rằng, trước mắt cái này xấu xí tiểu quỷ, lại ở chỗ này ngây người ròng rã 4000 năm, không thấy kinh ngạc vạn phần.

“Đi thôi, phía trước dẫn đường, tìm một vài tương đối yếu ớt ma thú, chúng ta bây giờ phải ma thú chi nha.” Phu Dịch lập tức hạ lệnh.

Tiểu quỷ vừa nghe một trận liên tục lăn lộn, dẫn cả đám tiếp tục đi về phía trước.

Này cùng nhau đi tới, quả nhiên đem này mạnh mẽ ma thú xa xa tránh khỏi, chỉ có một ít yếu một điểm ma thú lại bị bọn họ ung dung chém giết, xem ra chớp mắt này ngọn lửa hùng hực luyện hồn hiệu quả vẫn là tương đối rõ rệt.

Chỉ là Thần Lộ lúc này lại là than thở vạn phần, nàng vạn vạn không ngờ rằng tinh mịch thuật nhìn như đơn giản, lại còn có nhiều như vậy con đường, cũng may lần này có Phu Dịch bên người, dùng mạnh mẽ tiên pháp đem quỷ trận nhỏ nghiệp, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Nhất thời, thấy Phu Dịch anh tuấn khuôn mặt, một trái tim đập bịch bịch.

Kỳ thực, tinh mịch nhìn qua đơn giản, kì thực vốn chính là hung hiểm vạn phần, bởi vì ngươi vĩnh viễn không biết là nô dịch đến chính là âm hồn còn là ác quỷ, nếu là âm hồn còn nói được, khiến dùng “Khua Quỷ phù” liền có thể đem khống chế, nhưng nếu là ác quỷ, mà là như hôm nay như vậy tu hành 4000 năm quỷ tu, tự nhiên không thể dùng một viên “Khua Quỷ phù” Thì để cho đi vào khuôn phép.

Cũng may tên tiểu quỷ này vị trí thời đại quỷ tu cũng không có hoàn chỉnh lô số, hắn bây giờ tu vi cũng nhiều nhất có điều đoạt xác cảnh, vẫn còn không hiểu được đoạt xác chi đạo, nếu không vừa rồi mấy người liền có bị ẩy chiếm đoạt thân hình hung hiểm.

Đáng tiếc, bọn họ đều là nghé con mới sinh, cũng không biết nơi đây còn có như vậy hung hiểm, nếu là Trương Thiên Vũ ở nói, tự nhiên có thể phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, cũng may Phu Dịch trời sinh Thái Dương thân thể, tu “đất hoang trải qua” vừa là Thái Dương chi đạo, chỗ thi triển về phong trở lại lửa cũng tự nhiên liền trở thành thiên địa 10 lửa một trong “Thái Dương chân hỏa”, đừng nói trước mắt cái này không được quý tu chi đạo ác quỷ, mặc dù là Thánh Thiên lão tổ, nếu là hộ thân quỷ khí, cũng sẽ bị ấy đốt cháy đi một lớp da.

Kế tiếp đường liền “băng phẳng” rất nhiều, gần như một ban ngày, đám người bọn họ liền thu hoạch ma thú chi nha 39 loại, tổng cộng hơn 800 hột, có điều lần này thực tập so với chính là ma thú chi nha chủng loại mà không phải số lượng, bọn họ thu thập như vậy khổng lồ số lượng ở mặt ngoài nhìn cùng thực tập đã không có quan hệ.

Thế nhưng bọn họ nếu không phải đem những ma thú này chi nha toàn bộ đấy đi nói, chính là tiện nghi những người khác, đối với bọn hắn như vậy xếp hạng bất lợi.

Vào đêm, ở tiểu quỷ dẫn dắt đi, mấy người đi tới một bên trong hang núi lâm thời nghỉ ngơi, dù sao ròng rã đã trải qua 1 cả ngày cường độ cao chiến đấu, hơn nữa nơi này linh khí mỏng manh, mỗi một trong thân thể linh khí đã kề bên trạng thái, hơn nữa như vậy cường độ cao chiến đấu mang đến tinh thần áp lực cũng là cực kì khủng bố, đem dùng bọn họ tìm một chỗ điều chỉnh trạng thái, nếu không kế tiếp hai ngày ba đêm, có khả năng đưa bọn họ ép điên.

Mây đen gió lớn, gió lạnh lầm lầm, vô số ma thú gầm lên vang vọng toàn bộ sơn cốc, tiếng quỷ khóc sói tru nối liền không dứt.

Ở như vậy bầu không khí dưới, Vu Tị thân thể không nhịn được có chút run rẩy hình ảnh, Phu Dịch xem ở trong mắt, không nhịn được có chút ngạc nhiên.... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 140: Xuyên Qua Cánh Tay Ma Vượn

Phu Dịch này mặc dù có chút không quá dễ nghe, thế nhưng chỗ mỗi câu là thật, đều không phải là nguy dọa dẫm.

Cái gọi là “nhất tướng công thành vạn cốt khô”, này câu nói bên trong liền có thể chiết xạ ra chiến tranh thảm thiết, một tướng thành danh liền cần cần nhờ ngàn vạn sinh mệnh để đổi rất nhiều, một hồi trong chiến tranh, cái kia đem vừa cần bao nhiêu tướng sĩ cửa máu thịt, tài năng đúc ra cái kia rất nhiều thiết huyết các chiến tướng công thành danh toại?

Vu Tị nghe đến sau khi nhất thời xấu hổ không thôi, hận không thể trên mặt đất có cái lỗ chui vào.

Lý Mục vào lúc này cũng phụ họa nói: “Đúng vậy, đường đường đầu người thần vượn đời sau, lại nhát gan như vậy, thực sự là……”

Nhưng có Lý Lăng Phong trực tiếp đem nói ngắt lời nói: “Hắn còn nhỏ, không có trải qua này, có dũng khí theo chúng ta tiến vào Thanh Khâu huyệt đã là đáng quý, các ngươi không muốn hơn nữa.”

Thần Lộ cũng khuyên nhủ: “Đúng vậy, nơi đây đích xác âm u kinh khủng, sẽ sợ chính là nhân chi thường tình, các ngươi vừa tất nói như vậy.”

“Ha ha……” nghe đến Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ, Phu Dịch cùng Lý Mục chỉ phải lúng túng nở nụ cười, lập tức ngồi xếp bằng trên đất, tiếp tục ngồi tĩnh tọa.

Sắc trời càng ngày càng mờ, âm phong như là trống không dứt nện bọn họ

vốn thì căng thẳng thần kinh, Lý Lăng Phong trong lòng nhất thời hiện lên một loại không dự hiện ra, lập tức hé mồm nói: “Mọi người cẩn thận rồi.”

“Làm sao vậy?” Lý Mục lập tức hỏi.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Ta có loại không rõ linh cảm, e sợ đêm nay sẽ không như thế bình tĩnh nữa.”

“Hả……” Phu Dịch mặc dù không có loại cảm giác này, thế nhưng Lý Lăng Phong bèn là ảo hóa cảnh trung kỳ tu sĩ, tuyệt đối sẽ không nghi thần nghi quỷ, tất nhiên sinh này dấu hiệu, tự nhiên có thể có việc phát sinh.

Phu Dịch lập tức quay đầu đối với tiểu quỷ nói: “Nơi này có cái gì lợi hại ma thú gì?”

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy vừa mới tiểu quỷ lập nơi không có một bóng người thời gian, nhất thời cả kinh, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, xem ra tiểu quỷ này vẫn như cũ chỉ là giả vờ lấy lòng, đều không phải là thật tình trợ giúp bọn họ, bây giờ bỏ của chạy lấy người tự nhiên nói rõ nơi này không thích hợp ở lâu.

Lập tức đối với mọi người khẽ quát: “Nơi đây không thích hợp ở lâu, đi mau!”

Những người khác nhìn không tới tiểu quỷ hình bóng, trong lòng nhất thời minh bạch một hai, một khi Phu Dịch nhắc nhở, lập tức hiểu được, liền vội vàng đứng lên muốn hướng về ngoài động bỏ chạy.

Lại không biết nhưng vào lúc này, hai người cao cửa động đột nhiên bị một đèn thùi lùi bóng người ngăn trở.

Lý Lăng Phong lúc này hét lớn một tiếng, trường thương trong tay như là giao long xuất hải bình thường hướng về bóng đen kia đâm tới.

“Âm!”

“Grào!”

Ngay ở trường thương đánh vào bóng đèn trên người thời gian,

Một tiếng to lớn tiếng va chạm cùng ma thú gầm lên âm thanh đồng thời vang lên, mặc dù một thương này không có đem cái kia ngăn cản đồ vật nổ ra, lại là có thể xác định đao này bóng đèn chính là 1 hình thể to lớn ma thú.

Lý Lăng Phong bị mạnh mẽ phản lực khua về, lập tức giận dữ, lập tức lại cầm thương hướng về ma thú đâm tới, nhưng có Phu Dịch đem ngăn lại, trực tiếp đem phong thiên cảnh tê lén, bắt lại đến Bạch Hổ nút bấm, chỉ thấy một luồng mạnh mẽ vô cùng cửu thiên trận gió theo mặt kính bắn ra, chỉ trong nháy mắt, liền đem cái kia ma thú thân hình thổi sau ba trượng.

“Đi mau!”

Phu Dịch vội vàng bắt chuyện một tiếng, mấy người thần tốc vọt tới sơn động ở ngoài, chỉ là lao ra cửa động sau khi, mấy người này mới phát hiện tựa hồ thiếu mất một người.

“Vu Tị!” Lý Lăng Phong một tiếng kinh uổng, còn lại bốn người lúc này mới nhớ tới Vu Tị vẫn chưa đuổi tới bước chân của bọn họ, lúc này còn ở trong động, thế nhưng cái kia ma thú đã đem cửa động lại giam giữ.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, dựa vào đầy trời ngôi sao ánh sáng, lúc này mới thấy rõ trước mắt ma thú này tướng mạo.

Chỉ thấy con thú này thân cao hơn mười trượng, toàn thân lông dài bao trùm, cùng người bình thường đứng thẳng mà đứng, đáng tiếc không đủ ánh sáng không cách nào phân rõ ấy gương mặt, chỉ là này mới nhìn đi, ngược lại có chút như là con vượn một loại ma thú, mà giam giữ cửa sơn động chính là ấy một con chân phải, chỉ là vừa rồi trong động một mảnh đèn kít, nhìn không ra thôi.

“Làm sao bây giờ?” Cô gái ở loại này thời khắc mấu chốt, đều là không thể

bình tĩnh, mặc dù là Thần Lộ loại này trải qua rất nhiều lần loại này nguy hiểm tình huống người, cũng đồng dạng sẽ phạm tật xấu này.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Đã như vậy, vậy thì cùng hắn vui đùa một chút.”

Nói xong hai tay đem Phong Thiên Kính giơ lên, kéo Chu Tước nút bấm, trong lúc nhất thời, xích quang như là cầu vòng giống như bắn về phía ma thú ngực, mà lúc này cũng vừa hay dựa vào đạo này xích quang thấy rõ ma thú tướng mạo, đúng là một con xuyên qua cánh tay Ma vượn, chính là Thái Cổ thời gian từ đại hồn thể linh hồn bên trong xuyên qua cánh tay con vượn đời sau.

Mặc dù lúc này Phu Dịch bắn ra gần như sử là xích quang mà không phải ngưng tụ thành thực lửa, thế nhưng Phong Thiên Kính bên trong lửa chính là lửa bản nguyên, mặc dù là đạo này xích quang, đồng dạng đốt cháy khỉ xuyên qua cánh tay Ma vượn bong da tróc thịt, ngược lông dài lập tức đốt thành tro bụi, vốn liền cực kỳ hung ác trên mặt càng dữ tợn đáng sợ, trong đôi mắt bắn ra hai đạo hung quang, bắn thẳng đến Phu Dịch bọn người.

Thần Lộ không dám khinh thường, vội vàng thi triển tiên thuật, đem một tầng mỏng như cánh ve kim quang đem nắm người phủ kín, hung quang đánh vào lồng ánh sáng bên trên gần như là ba hơi thời gian, liền đem lồng ánh sáng xuyên phá, may mắn có Chu Tước chu cái miệng nhỏ, phun ra một luồng ánh lửa, trực tiếp đem cái kia hai đạo hung quang chặn lại, chỉ là chỉ là mấy hơi thời gian, một tấm mặt cười liền nghẹn đỏ chót, có thể thấy được ấy áp lực to lớn không phải bình thường.

Phu Dịch vội vàng để mọi người tản ra, Chu Tước lúc này mới thu rồi ánh lửa, thân thể hóa một đạo xích quang theo tại chỗ vọt ra, chỉ thấy cái kia hai đạo hung quang không còn ngăn cản, trực tiếp bắn ở trên mặt đất, oanh ra hai cái sâu không thấy đáy lỗ tròn.

Mấy người nhìn thấy lỗ tròn bên trong không dứt bốc lên từng tia từng tia

khói xanh, lập tức liền minh bạch này hai đạo hung quang có cát gương tính ăn mòn, nếu là đánh vào trên thân thể người, tất nhiên hãi cốt không còn.

Mặc dù không biết là bức này kỳ quang vì sao theo ấy trong mắt bắn ra, thế nhưng thứ này đã không ở tại cân nhắc phạm vi, Phu Dịch lập tức hé lớn một tiếng nói: “Chu Tước, cùng ta cùng đưa hắn thiêu chêt!”

Nói xong, Phong Thiên Kính mặt bên trong xích quang hóa thành thực chất ánh lửa, chỉ là lập tức, là được liệu nguyên lửa, đem ma thú to lớn thân hình bao phủ.

Chu Tước không dám chần chờ, đồng dạng theo trong miệng phun ra một đạo ánh lửa, chính là Chu Tước thần diễm.

Này 2 lửa dù chưa đồng loại, nguồn gốc lại là giống nhau, cùng thuộc về Thái Dương chân hỏa hàng ngũ, hai tia sáng lửa lập tức hóa thành một thể, thăng cháy sạch khi xuyên qua cánh tay Ma vượn gầm lên liên tục, một đôi chân to lung tung hướng về bọn họ đá tới.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, 1 cầm trong tay Phong Thiên Kính, một tay đem Chu Tước nhấc lên, thân hình lóe lên miển cưỡng tránh thoát ma thú bừa này lung tung công kích.

Lý Lăng Phong huynh đệ hai người đồng dạng tránh nhanh không có bị đạp đến, thế nhưng Thần Lộ lại là chậm một bước, bị ngay ngực đạp một bước, trong miệng máu tươi liên phun, bị thương rất nặng.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, liền vội vàng đem Chu Tước ném ở một bên, phi thân đem Thần Lộ tiếp ở trong lòng, đồng thời vận may với tay phải, vì đó sắp xếp hồn độn chân nguyên.

Chu Tước bị Phu Dịch như vậy ném đi, không khỏi có chút tức giận, có điều nhìn thấy hắn cũng là vì cứu người, liền cũng không có phát tác, chỉ là hờ lạnh một tiếng, tiếp tục phun ra Chu Tước thần diễm đốt cháy khi xuyên qua cánh tay

Ma vượn.

Khi xuyên qua cánh tay Ma vượn chính là thương cổ di chủng, Chu Tước thân diễm mặc dù cực kỳ kinh khủng, thế nhưng Chu Tước bây giờ còn nhỏ, uy lực có hạn, cũng không thể đau đớn về căn bản.

“Huây!”

Theo khi xuyên qua cánh tay Ma vượn một tiếng rống to, quanh thân lại thả ra từng tia từng tia hắc khí, lại đem Chu Tước thân diễm cùng lúc trước Phong Thiên Kính bắn ra lửa bắn nguyên đầy tới ba thước ở ngoài.

Lý Lăng Phong mắt thấy Phu Dịch trong khi bận bịu cứu người, Chu Tước cũng không có thể làm sao ma thú, lúc này cầm trong tay trường thương, thân thể hóa một đạo cầu vòng, hướng về khi xuyên qua cánh tay Ma vượn đánh tới.

Lý Mục gặp Lý Lăng Phong xông lên, cũng không cam lòng yếu thế, lập tức cầm trong tay ba thước trường kiếm, đồng dạng điều khiển độn quang theo sát phía sau.

Lý Lăng Phong huynh đệ hai người mặc dù đánh không lại lực lớn vô cùng khi xuyên qua cánh tay Ma vượn, thế nhưng khi xuyên qua cánh tay Ma vượn thân thể to lớn, thân hình tự nhiên sẽ chậm chạp một vài.

Nhất thời, hai người hợp chiến ma thú ngược lại cũng không rời xuống hạ phong, chỉ tiếc này khi xuyên qua cánh tay Ma vượn thân thể nếu kim cương, trường thương kiếm tiên đánh chém với người thời gian không những không thể đổi với hắn tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, ngược lại là chấn động đến mức hai người hô khẩu đau đớn, binh khí trong tay suýt nữa cầm giữ không được.

“Anh trai, tiếp tục như vậy không phải cái biện pháp, chúng ta đến nghĩ một biện pháp.” Lý Mục một bên chiến đấu, một bên hướng Lý Lăng Phong la lớn.

Lý Lăng Phong lại làm sao không biết đạo lý này, nhưng trước mắt có thể có cách gì, liền Phong Thiên Kính của Phu Dịch đều không có cách nào đối với hắn tạo thành tính thực chất thương tổn, rất rõ ràng cái tên này đổi với tiên pháp đạo thuật có gượng làm gượng sức miễn dịch, trước mắt khi tìm thấy thích hợp biện pháp trước kia, dùng như bây giờ dây đưa chính là tốt nhất biện pháp.

Hai người tiếp tục triền đấu khỉ xuyên qua cánh tay Ma vượn, Phu Dịch lại là rốt cục giúp Thần Lộ sắp xếp tốt chân khí, thấy Thần Lộ sắc mặt trắng bệch, uể oải đáng thương tướng, không nhịn được chửi rủa một tiếng nói: “Đáng chết tiểu quỷ! Đợi lại tới hắn lúc, định đưa hắn đốt chết tươi, dùng lưỡi nhác trong lòng tức giận!”

Thần Lộ cười khổ một tiếng nói: “Hắn sớm bị ngươi sơ vỡ mặt, bây giờ chỉ sợ là khả năng chạy càng xa càng tốt, làm sao có khả năng lại cho ngươi bắt được.”

Phu Dịch tức giận tới mức nghiến răng, thế nhưng cũng biết đạo lý này, tùy theo đối với Thần Lộ ân cần nói: “Ngươi bây giờ cảm giác như thế nào.”

Thần Lộ cười cười nói: “Chỉ là ngực có chút khó chịu, nghỉ ngơi chốc lát hắn sẽ không có sao.”

“Âm!”

Đúng lúc này, một vệt bóng đen từ trên trời giáng xuống, vừa vặn đánh vào Phu Dịch hai người bên cạnh người nãm trượng ở ngoài, gây nên vô số bụi đất tung bay, sau đó có Lý Mục cực kỳ chật vật từ dưới đất bò dậy.

“Phu Dịch đại gia, bây giờ là nói chuyện yêu đương trong khi gì? Không nữa nghĩ một biện pháp, chúng ta đều phải chết ở nơi này!” Lý Mục nhìn thấy Phu Dịch đang ôm Thần Lộ, U & 8 nhất thời giận không chõ phát tiết, lập tức bẩn thỉu nói.

Phu Dịch hai người bị Lý Mục chớp mắt này bẩn thỉu, lập tức lúng túng vô

cùng, Thần Lộ vội vàng theo Phu Dịch trong lòng tránh thoát, Phu Dịch lại là mặt dày nói: “Ta có thể có cách gì, ngươi cũng thấy đấy, ta lợi hại nhất pháp bảo đều vô dụng.”

“Vậy ngươi cũng không có thể chỉ riêng nói chuyện yêu đương, không làm chánh sự!” Lý Mục mặt đen lại nói.

“Ha ha.....” Phu Dịch lập tức lúng túng nở nụ cười, vung tay phải lên, thi triển rảy nước đậu thành binh, lập tức hóa thành 12 cái cầm trong tay trường kích, uy phong lẫm lẫm giáp vàng Chiến Thần đứng ở Lý Mục trước mặt.

“Hả? Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không đâu.....” Lý Mục nhìn thấy Phu Dịch chiêu thức ấy rảy nước đậu thành binh so với Thần Lộ đều phải nhiều, lập tức mừng rỡ, có điều nhìn thấy Phu Dịch cũng không có chỉ huy này giáp vàng Chiến Thần trợ chiến, lập tức thúc giục: “Lo lắng làm gì, nhanh hơn.”

“Chờ chút!” Phu Dịch vừa dứt lời, liền vừa hơn sáu gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, chính là ở Phu Dịch đem chính mình linh khí đã bị thua một vài cho Thần Lộ, đồng dạng thi triển ra rảy nước đậu thành binh.

Sau đó, 18 tên giáp vàng Chiến Thần tính cả ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần ở hai người làm phép sau khi, phóng lên cao!... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 141: Huyết Chiến Ma Vượn

Trước mắt bầu không khí nặng dị thường, xuyên qua cánh tay Ma vượn có kim cương bất hoại thân, mặc dù là Phong Thiên Kính lửa cùng Chu Tước thần diễm cũng không thể đem đau đớn giết, chỉ có thể thương tới da lông thôi, trường thương của Lý Lăng Phong càng liền ấy da lông đều không thể tổn thương, trong lúc nhất thời, mọi người vô kẽ khả thi, không biết là nên làm thế nào cho phải.

Bình thường gặp phải loại tình huống này, tất nhiên là bỏ trốn mất dạng, nhưng bây giờ Vu Tị còn bị xuyên qua cánh tay Ma vượn che ở trong động, rất rõ ràng này con Ma vượn đã bị hắn coi là con mồi, cho nên bọn họ cũng không có thể chạy trốn, chỉ có thể kiên trì cùng xuyên qua cánh tay Ma vượn chiến đấu, thửa dịp bất ngờ lúc cứu ra Vu Tị lại chạy trốn.

Có điều, này xuyên qua cánh tay Ma vượn làm cũng là phi thường tuyệt, bất kể thế nào động tác, lập tức liền sẽ đem một cái chân ngăn chặn cửa động, chính là không cho bọn họ cơ hội.

Phu Dịch trầm tư chốc lát, Mi Đầu Khẩn nhăn nhó đạo: “Này Thanh Khâu huyệt linh khí thiếu thốn, dùng như vậy cường độ chiến đấu chúng ta kiên trì không được bao lâu, nếu như ta dùng Phong Thiên Kính công kích mạnh nhất có lẽ có thể trấn áp xuyên qua cánh tay Ma vượn, thế nhưng ở như vậy trong hoàn cảnh, ta phỏng chừng cho dù là hai ngày ba đêm không ngừng ngồi tĩnh tọa, cũng rất khó khôi phục lại trạng thái toàn thịnh năm phần mười linh khí, hơn nữa này còn là có thể trấn áp xuyên qua cánh tay Ma vượn dưới tình huống, nếu là sau một đòn không thể đem trấn áp, vừa nên làm gì?”

“Vậy làm sao bây giờ?” Lý Mục đồng ý thấy 18 tên giáp vàng Chiến Thần

cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần gần như trong nháy mắt liền chết hơn phân nửa, không khỏi có chút kinh hoảng nói.

Phu Dịch thở dài nói: “Đáng tiếc hai người bọn ta đối với trận pháp cùng phổi hợp tìm hiểu kém xa Thiên Vũ, này giáp vàng Chiến Thần ở ta và Thần Lộ trong tay căn bản phát huy không dứt một thành thực lực, nếu là Thiên Vũ ở thì tốt rồi.”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng vậy, Thiên Vũ tri thức uyên bác, đầu óc cũng linh hoạt, nếu như hắn ở nói, có lẽ thật lại có biện pháp.”

Lý Mục thở dài nói: “Nếu cậu ở thì tốt rồi, hắn nhất định có thể tiêu diệt này con Ma vượn.”

Lý Lăng Phong nghe đến Lý Mục, trên mặt nhất thời có chút không vui, cảm thấy này quá không chí khí, không nên là 1 đường đường nam tử hán đại trượng phu chồ, Tùy Tức Nộ trách mắng: “Nếu như chúng ta cái gì đều dựa vào thầy nói, tương lai cùng Ma tộc khai chiến thời gian, như thế nào một mình chống đỡ một phương, làm thầy phân ưu? Như thế nào chấn hưng bộ tộc ta?”

Lý Mục nghe xong huynh trưởng dạy dỗ, Tự Nhiên Hữu ít ỏi không thích, thế nhưng Lý Lăng Phong chồ vừa hoàn toàn có lý, chỉ phải ngụy biện nói: “Ta chỉ là nói một chút mà thôi.....”

“Đủ rồi, bây giờ không phải nói cái này trong khi!” Lúc này kêu gọi một đám thần binh đã chỉ còn lại bốn gã giáp vàng Chiến Thần còn ở cùng xuyên qua cánh tay Ma vượn dây dưa, nơi nào còn có thời gian nói mấy thứ này, đặc biệt là trong hang động truyền đến khóc của Vu Tị cứu có tiếng, Canh Thị Nhuượng Phu dẽ buồn bức mất tập trung, lập tức quát mắng một tiếng.

Chỉ này nói chuyện trong nháy mắt, cái kia bốn gã giáp vàng Chiến Thần lại bị xuyên qua cánh tay Ma vượn đập chết hai cái, Phu Dịch lập tức đối với Chu Tước nói: “Kiếm cho ta.”

“Hả……” Chu Tước liền vội vàng đem ngô đồng kiếm gỗ giao cho Phu Dịch.

Thời gian cấp bách,

Phu Dịch không kịp nói tỉ mỉ, Chích Thị Lung thống làm mọi người rơi xuống mệnh lệnh: “Chúng ta hấp dẫn sự chú ý của nó, Thần Lộ nghĩ biện pháp công kích hạ bàn của nó, để nó đem chân dời đi, nhân cơ hội đem Vu Tị cứu ra sau khi liền băng nhanh nhất tốc độ chạy khỏi nơi này.”

Nói xong cầm trong tay Chu Tước thần kiếm bạo xuất ba thước xích diễm ánh kiếm, thân hình hóa thành một đạo xích quang phóng lên cao, cùng cái kia còn thừa hai gã giáp vàng Chiến Thần hợp chiến xuyên qua cánh tay Ma vượn.

Xuyên qua cánh tay Ma vượn cương mãnh vô cùng, một đôi thiết chưởng vung lên đến thời gian mơ hồ có tiếng sấm gió, Phu Dịch không dám khinh thường, cùng với triền đấu thời gian cùng Lý Lăng Phong bình thường, dùng du đấu làm chủ, nếu coi là thật tránh không mở lúc, lợi dụng âm nhu kiếm ý đem lực mạnh trình độ lớn nhất hóa giải, trong lúc nhất thời ngược lại cũng không có nguy hiểm gì.

Chỉ tiếc cái kia hai gã giáp vàng Chiến Thần thì tắc nghẽn đạo này, chỉ là mấy hiệp, liền bị ấy một đôi bàn tay băng thịt đập về biến hóa, chém xuống bụi trắn.

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong cùng Lý Mục cũng gia nhập chiến đoàn, bất quá hai người bọn hắn vẫn chưa cùng Phu Dịch đồng thời, mà là vòng tới Ma vượn phía sau công kích phía sau, kể từ đó, Ma vượn sự chú ý bị phân tán, Phu Dịch nhất thời cảm giác áp lực nhẹ đi.

Ba người ỷ vào bóng người bén nhạy tư thế, mỗi loại binh khí không dứt chém bổ với Ma vượn trên người, chỉ tiếc chỉ có thể nghe đến một trận sắt giao kích có tiếng, nhưng là đúng này đao thương bất nhập súc sanh không tạo được bất kỳ tính thực chất thương tổn, ngược lại có Lý Mục động tác chậm một nhịp,

lại Thứ Bị Kỳ một cái tát chém xuống mặt đất, trong miệng máu tươi phun thẳng, bị thương nặng không thể tái chiến.

Kể từ đó, liền chỉ còn Phu Dịch Lý Lăng Phong hai người, hai người nhất thời cảm giác tăng mạnh áp lực, chỉ là lúc này Chu Tước cùng Thần Lộ mỗi loại miệng phun Chu Tước thần diễm cùng tam muội chân hỏa công kích Ma vượn chống đỡ hang động chân phải, nếu là hai người bọn họ vào lúc này triệt hồi, vậy phía dưới hai nữ nhưng lại có nguy hiểm đến tính mạng.

Cho nên hai người chỉ phải kiên trì tiếp tục hấp dẫn Ma vượn sự chú ý, một tia không dám lơi lỏng.

Xuyên qua cánh tay Ma vượn chân bị hai nữ dùng thần hỏa đốt cháy, đau nhức nhe răng trợn mắt, hơn nữa trước mắt lại có như vậy hai con chán ghét nhặng vây quanh hắn đảo quanh, mặc dù bình khí của bọn họ vỡ nát không dứt Kim thân của nó, thế nhưng hoàn toàn không đại diện nó không biết là đau đớn.

Xuyên qua cánh tay Ma vượn trong lúc nhất thời tức giận đến giận sôi lên, một đôi thiết chưởng tốc độ cũng thuận theo leo lên, chỉ 3 cái hô hấp thời gian, liền có hai lần hiểm hiểm đem Phu Dịch đập trúng, cũng may Phu Dịch ở trước đó không dứt trong chiến đấu tích lũy tương đương kinh nghiệm, mỗi lần đều có thể ở thời khắc mấu chốt né tránh.

Thế nhưng Lý Lăng Phong sẽ không vận tốt như vậy, tu vi của hắn mặc dù so với Phu Dịch cao hơn một cảnh giới nhỏ, thế nhưng hắn hầu như là nhà ấm bên trong trưởng thành, không có Phu Dịch vài lần trở về từ cõi chết mới đổi lấy này kinh nghiệm quý báu, rốt cục tiếp theo Lý Mục sau khi, đồng dạng bị Ma vượn một cái tát chém xuống trên mặt đất, trong lồng ngực ngũ khí bốc lên không ngớt, phun ra một ngụm lớn đỏ tươi máu.

Hầu như cùng lúc đó, Ma vượn chân trái bay lên, tựa như tia chớp nhanh chóng tuyệt luân, có thể giữ gìn tính một cước liền đem Chu Tước cùng Thần Lộ đo bay, may mắn có Thần Lộ đúng lúc làm phép, dùng cương khí bảo vệ hai

người, nếu không chỉ cái này một cước, liền có thể đem hai nữ đá chết, dù vậy, hai nữ khóc miệng vẫn như cũ tràn ra một dải vết máu, hiển nhiên đồng dạng là bị thương nghiêm trọng.

“Súc sanh!” Anh em nhà họ Lý lần lượt bị xuyên qua cánh tay Ma vượn đánh trọng thương, Chu Tước cùng Thần Lộ lại bị thứ nhất đập thành trọng thương, rốt cục khơi dậy chân hỏa của Phu Dịch, trực tiếp đem Chu Tước thần kiêm thu vào Càn Khôn Giới, hoán đổi đến Phong Thiên Kính, kéo huyền vũ nút bấm.

Chỉ thấy một tòa cao không thấy đỉnh che trời cự phong đột nhiên xuất hiện, dùng thế lôi đình hướng về xuyên qua cánh tay Ma đầu vượn đỉnh đè xuống.

Xuyên qua cánh tay Ma vượn ngang đầu nhìn thấy cự phong thời gian, trong ánh mắt rõ rệt lộ ra một tia khiếp ý, đánh về song chưởng của Phu Dịch vội vàng thu hồi và giơ lên đỉnh đầu, đem cái kia cự phong chống đỡ.

“Đi tìm chết!” Phu Dịch lúc này đã là giận không thể nuốt, trong lồng ngực ngũ khí thao thao bất tuyệt, Đan Điền trong vòng kim đan sôi trào, vô số linh khí đên cuồng dũng mãnh vào Phong Thiên Kính, xuyên qua cánh tay Ma đầu vượn trên cự phong lại một lần nữa phồng lớn một vòng, theo tiếp theo một trận ầm ầm nổ vang, Ma vượn dưới chân đại địa tùy theo vỡ vụn, lập tức không tới ấy bàn chân nhỏ nơi.

Mà nhốt núi nhỏ của Vu Tị, càng trong nháy mắt sụp đổ, Thần Lộ lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng trùng Phu Dịch hô: “Phu Dịch, mau dừng tay!”

Thần Lộ có tiếng kêu trở về lý trí của Phu Dịch, nhưng bây giờ tên đã lắp vào cung không phát không được, nếu là thu hồi nói của Phong Thiên Kính, không những cứu không được Vu Tị, kể cả mấy người bạn hắn, cũng sẽ bị thông thiên Ma vượn một đập chết.

Nhất thời, Phu Dịch trong đầu thiên nhân giao kích, lại không biết này Phong Thiên Kính là nên thu hồi còn là tiếp tục.

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên xẹt qua một đạo chói mắt kim quang, dùng sét đánh không kịp bưng tai có tiếng hướng xuyên qua cánh tay Ma vượn sau đầu đến.

“Âm!”

Mọi người còn chưa phản ứng lại đến tột cùng xảy ra chuyện gì, bên tai liền truyền đến một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, ngay sau đó xuyên qua cánh tay Ma vượn thân hình xoay một cái, khổng lồ thân hình lại về phía trước ầm ầm ngã xuống, nâng cự phong hai tay cũng thuận theo mềm nhũn.

“Huyền Thiên Tôn sư huynh, các ngươi mau tránh ra.” Đúng lúc này, một thanh âm từ đằng xa truyền đến, Lý Lăng Phong bọn người này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại điều khiển độn quang chạy tứ phía, bốn người vừa mới né tránh, Ma vượn vô cùng to lớn thân hình cũng thuận theo ngã xuống đất, theo một tiếng lớn vô cùng ầm ầm có tiếng, toàn bộ đại địa vì đó run rẩy.

“Đạo hữu, còn không mau mau thu hồi ngươi tiên thuật! Không phải muốn giết mình ngươi không thành công?” Đúng lúc này, cái thanh âm kia lại truyền đến, lúc này che trời cự phong cách mặt đất đã không đủ trăm trượng, Phu Dịch này mới phản ứng được, vội vàng móc ngực huyền vũ nút bấm, đem tòa kia che trời cự phong thu hồi Phong Thiên Kính mặt kính.

Chỉ cái này một đòn, Phu Dịch trong cơ thể linh khí liền tiêu hao tám chín phần mười, trước mặt cường địch ngã xuống, nhất thời cảm giác một luồng mệt lả cảm giác kéo tới, lập tức mạnh mẽ vận chuyển “đất hoang trải qua”, miễn cưỡng đáp máy bay trở xuống mặt đất.

Phu Dịch vừa xuống đất, liền có một đạo độn quang rách rơi bầu trời hạ xuống ấy trước người, hiện ra hai bóng người, một người trong đó, lại là thư sinh áo trắng môn nhân Trường Khanh, hơn nữa một người khác cũng là người quen, lại là lúc trước đối với Phu Dịch thi triển mê hoặc thuật tiểu hồ nữ.

Hai người sau khi rơi xuống đất, Trường Khanh tá hũ khang nhìn một phen,

lập tức xoay người hướng đi đi Lý Lăng Phong trước người, nhìn thấy ấy trước ngực quần áo vỡ tan, cẩm tràn đầy máu tươi, vội vàng từ trong lòng lấy ra một bình sứ nhỏ, từ đó đổ ra một viên vàng chói lọi tiên đan nói: “Sư huynh mau mau đem nuốt vào.”

Yêu vương thư sinh áo trắng tinh thông luyện khí cùng đan đỉnh chi đạo, ấy đan đỉnh thuật mặc dù không bằng Ngân Hạnh Tử, nhưng cũng có chút chỗ huyền diệu, kỳ môn trên thân thể người mang mỗi người có các loại chữa thương hóa độc tiên đan thần được ngược lại cũng chẳng có gì lạ, đặc biệt là Trường Khanh loại này đệ tử nòng cốt.

Lý Lăng Phong nói tiếng đa tạ sau khi, liền từ ấy trong tay tiếp nhận kim đan nuốt vào trong miệng, Kim Đan Nhất Kinh lối vào, Lý Lăng Phong nhất thời cảm giác miệng đầy hương thơm khí, rơi vào trong bụng dựng lên từng luồng từng luồng khí mát mẻ, sau đó chia làm hai cỗ, một luồng hướng lên trên thăng, trùng bách hội, vào bi đất, nhất thời để hàn tinh thần gấp trăm lần, thần khinh khí sảng.

Một cỗ khác hướng phía dưới, qua ngũ tạng, đi lục phủ, rời Đan Điện, trong cơ thể yêu đan tùy theo sáng ngời, ngũ khí tùy theo thức tỉnh, thao thao bất tuyệt như là Hoàng Hà chạy chồm, vừa phát không thể thu thế.

Lý Lăng Phong vội vàng ngồi tĩnh tọa, thầm vận “Yêu Hoàng trải qua”, chỉ là mấy chu thiên, thân thể liền đã khôi phục tới trạng thái tốt nhất, lập tức thở dài nói: “Thần Vương linh đan, quả nhiên không tầm thường.”

Trường Khanh cười cười nói: “Nếu không có sư huynh “Yêu Hoàng trải qua” huyền diệu, cũng không làm nên chuyện gì, sư huynh đã không ngại, Trường Khanh liền cáo lui.”

“Hả?” Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, lập tức đối với Trường Khanh nói: “Ngươi không theo chúng ta đồng hành?”

Trường Khanh lắc lắc đầu nói: “Sư huynh tu vi sâu không lường được, hơn

nữa đã đến chiến sĩ vinh quang tên, chỉ là cùng sư huynh đồng hành Trường Khanh tự nhiên cực kỳ đồng ý, chỉ là sư huynh một nhóm còn có bốn người, đến lúc đó ma thú này chi nha vừa làm sao phân? Không bằng sư đệ độc vãng, ngược lại là có mấy phần chắc chắn đến cái mười vị trí đầu thứ tự.”

Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, nguyên lai Trường Khanh không muốn cùng bọn họ đồng thời, là vì cái này, dù sao hợp tác đồng thời, cũng thi tương đương với nhiều rất nhiều đối thủ cạnh tranh, hắn đã đến chiến sĩ tên tự nhiên không có vấn đề, thế nhưng hoàn toàn không đại diện Trường Khanh phớt lờ.

Lời đều nói đến mức này, Lý Lăng Phong tuy là tiếc hận, nhưng cũng không tốt khuyên bảo, chỉ phải thở dài nói: “Trường Khanh sư đệ đã không muốn đồng hành, vi huynh cũng không tốt miễn cưỡng, có điều này Thanh Khâu huyệt nguy cơ trùng trùng, sư đệ nhất định phải cẩn thận nhiều hơn, nếu là gặp nguy hiểm thời gian, đem chi này hỏa lưu tinh châm, vi huynh nhất định có thể đúng lúc chạy tới, giúp ngươi một tay.”

Lý Lăng Phong vừa nói, một bên theo trong túi pháp bảo lấy ra dài nhỏ đồ vật đưa cho Trường Khanh, Trường Khanh vội vàng hai tay tiếp nhận, cảm kích nói: “Đa tạ huynh đệ nhớ, Trường Khanh nhớ kỹ.”

“A.” Lý Lăng Phong gật gù.

Trường Khanh lập tức mang theo cái kia tiểu hồ nữ điều khiển độn quang mà đi, trước khi lên đường khoảng thời gian này, tiểu hồ nữ công lấy Trường Khanh trùng Phu Dịch bày ra một bộ kiều mỹ tư thế, đồng thời đem váy ngắn vạt áo hướng lên trên vén lên, lộ ra trắng láo như tuyết, thẳng nhìn ra Phu Dịch Đan Điền trong vòng tà hỏa lập tức dấy lên, vội vàng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, bão nguyên thủ nhất, bảo đảm khả năng bảo trì trấn định.

Cũng không biết này tiểu hồ nữ là nhìn Phu Dịch uy vũ động mĩ nữ yêu anh hùng chi tâm?

Còn là đối với Phu Dịch không muốn che chở nàng đồng thời đi lên Thanh Khâu huyệt lòng sinh oán hận cố ý câu hồn của hắn, để hắn khả năng thấy không ăn được trong lòng khó chịu.

Làm Trường Khanh mang theo tiểu hồ nữ đi rồi, Lý Mục không khỏi có chút oán hận nói: “Tiểu tử này, căn bản là không đem ta đặt ở trong mắt, hù!”

Lý Lăng Phong quay đầu lại nhìn một chút mọi người, vừa rồi hắn bận biếu chữa thương, căn bản cũng không có chú ý tới, cảm tình Trường Khanh lại sau khi, chỉ cho hắn một người chữa thương đan, lúc này ngoại trừ hắn và Phu Dịch còn có sức đánh một trận ở ngoài, ba người kia toàn bộ ngồi ở nơi đó đả tọa.

Này mới phản ứng được, trong lòng cũng sanh dã một tia lửa giận, bất quá hắn bây giờ thân là Thiếu chủ, có mấy lời vẫn không thể theo miệng hắn nói ra, tùy tiện nói: “Bỏ đi, &# 32; không muốn nói rồi, các ngươi mau nhanh chữa thương.”

Nói thôi quay đầu đối với Phu Dịch nói: “Phu Dịch, ngươi sững sờ ở cái kia làm gì, mau nhanh đồng thời tìm Vu Tị.”

Phu Dịch lúc này mới giật mình tỉnh lại, biểu hiện cực kỳ lóng túng, nhìn ra Lý Lăng Phong không hiểu ra sao, có điều cũng không nói cái gì nữa, vội vàng hướng về hang núi kia nơi tìm kiếm.

Đúng lúc này, Phu Dịch đang muốn tiến lên hỗ trợ, lại nhìn thấy ngã xuống đất trên xuyên qua cánh tay Ma vượn ngón tay đột nhiên nhúc nhích một chút, trong lòng nhất thời hoảng hốt, vội vàng khẽ quát một tiếng nói: “Ba người các ngươi mau nhanh rời đi nơi đây, Ma vượn đã tỉnh lại.”

Lập tức băng nhanh nhất tốc độ chạy tới cái kia khu phế tích bên cạnh, cùng Lý Lăng Phong đồng thời tìm kiếm Vu Tị.

Còn lại ba người vừa nghe Ma vượn đã tỉnh, cũng không kịp nhớ chữa thương, bất quá bọn hắn cũng không hề rời đi, mà là đồng thời hỗ trợ tìm kiếm

Vu Tị, dù sao bọn họ trước kia làm tất cả, vì cứu Vu Tị, nếu không bọn họ trực tiếp chạy trốn chính là, như vậy mất công sức làm gì?

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thế nhưng vẫn như cũ không thấy bóng người của Vu Tị, mấy người không khỏi có chút nóng nảy, một bên tìm kiếm một bên quay đầu coi Ma vượn trạng thái, cũng may Ma vượn chỉ là vừa rồi ngón tay nhúc nhích một chút mà thôi, vẫn chưa rõ ràng tô phục dấu hiệu. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 142: Vu Tị Là Một Cô Gái!

Một tiếng vang thật lớn, đại địa tùy theo run rẩy, Phu Dịch bọn người vội vàng hướng ấy nhìn tới, chỉ thấy Ma vượn đột nhiên song chưởng chống đất, rất rõ ràng là triệt để tinh lại, muốn đứng dậy.

“Ở đây!” Trị giá này thế ngàn cân treo sợi tóc, Chu Tước hô to một tiếng để mọi người sáng mắt lên, lập tức hướng về Chu Tước bên cạnh chạy đi, quả nhiên thấy loạn thạch trong lúc đó có Vu Tị một góc quần áo, Chu Tước đang ra sức đeo đem một đồng to nhỏ khác nhau tảng đá dời, mọi người vội vàng đồng thời hỗ trợ, chỉ là trong nháy mắt, liền lộ ra Vu Tị bên thân hình.

Nhưng mà.....

Phu Dịch các loại ba người nhìn trước mắt bởi vì áo quần rách nát mà lộ ra trăng toát thân thể, này mới phát hiện Vu Tị lại là cô gái, chỉ là bởi vì tuổi tác còn nhỏ, không có chính thức trổ mã, phái nữ đặc thù gần như vừa mới hiển lộ ra, có điều đã đủ khiến ba người phán quan ấy giới tính.

“Này!” Lý Mục lúc này hoảng hốt, nhất thời lắp bắp nói không ra lời.

“Bốp!” Lý Mục cảm giác sau đầu bị người xáng một bạt tai, quay đầu nhìn lại là Lý Lăng Phong gây nên, nhìn thấy hai người đã xoay người sang chỗ khác, này mới phản ứng được, liền vội vàng xoay người không dám nhìn nữa.

“Không thể để cho Ma vượn lên! Nếu không liền phiền toái.” Xoay người lại sau, đúng dịp thấy Thông Tí Ma Viên ở hai tay chống đỡ dưới, thân thể đã cách mặt đất ba thước, Phu Dịch vội vàng bắt chuyện một tiếng, cầm trong tay Chu Tước thần kiếm, sau đó thân hình lóe lên, liền đã xuất bảy giờ Ma vượn phía sau

lưng.

“Âm!”

“Huây!”

Vừa là một tiếng vang thật lớn, Ma vượn lại bị Phu Dịch này ép một chút, hai tay mềm nhũn lại lại nằm trên mặt đất, tất nhiên là vô cùng phẫn nộ, phát sinh gầm lên giận dữ.

Anh em nhà họ Lý không thấy có chút ngạc nhiên, Phu Dịch nhìn qua thật cao gầy gò, nhiều nhất 100 hơn hai mươi cân, làm sao có khả năng dùng sức lực của một người liền đem Ma vượn đè xuống?

Bất quá dưới mắt cũng không phải hỏi này trong khi, bởi vì Ma vượn bị Phu Dịch đè xuống sau khi cũng không có từ bỏ đứng dậy động tác.

Chỉ thấy ấy dùi phải vừa thu lại, dùng đầu gối đinh, hai tay phát lực, muốn lại đứng dậy, hai người vội vàng mỗi một chấp binh khí, dùng thế lôi đình quét về phía ấy đầu gối phải.

Chỉ nghe một tiếng đinh tai nhức óc kim thiết giao kích có tiếng truyền đến, hai người chỉ cảm thấy một luồng mạnh mẽ lực phản chấn theo tay binh khí truyền đến, chấn động đến mức hổ khẩu đau đớn, có điều Ma vượn chân bị hai người này một đòn bên dưới lại duỗi thẳng, thật cao quật khởi mông lại và về phía mặt đất, nhắc lên đầy đất bụi tr minden.

“Đi mau!”

Đúng lúc này, Thần Lộ hô to một tiếng, ba người tìm theo tiếng nhìn tới, nhìn thấy Vu Tị đã bị hai người theo đống đá vụn bên trong đào lên, khoác trên người Thần Lộ màu vàng phớt đỏ lụa mỏng, chỉ tiếc này lụa mỏng quá mỏng,

Hiện nửa trong suốt, căn bản che lấp không dứt thân thể của nàng, ngược lại là Thần Lộ đem lụa mỏng khoác trên người Vu Tị sau, một đôi vai đẹp bạo lộ ra,

thật là mê người.

Phu Dịch lúc này hoảng hốt, vội vàng thi triển tung kim quang, chỉ là trong nháy mắt liền xuất hiện ở Thần Lộ bên cạnh, đem tự thân trường bào cởi đưa cho Thần Lộ.

Thần Lộ vừa rồi cũng là sốt ruột vẫn chưa suy nghĩ nhiều, Phu Dịch mặc dù không nói gì, thế nhưng động tác này lại là làm cho nàng phản ứng lại, vội vàng theo Phu Dịch trong tay tiếp nhận trường bào.

Phu Dịch ngược lại cũng tự giác, đưa qua trường bào sau khi liền đem thân thể quay tay đến một bên, Thần Lộ nhìn thấy anh em nhà họ Lý hai người cũng không có hướng nơi đây nhìn, liền vội vàng đem Vu Tị trên người hạnh hoàng lụa mỏng khoác về trên người mình, dùng trường bào của Phu Dịch đưa nàng bao lấy, rốt cục đem này một bộ cảnh "xuân" che đậm.

Có điều Vu Tị còn nhỏ, chỉ là có giới tính đặc thù mà thôi, kỳ thực cũng không có gì đẹp đẽ, chỉ là dù sao người ta là cô gái, nếu là biết mình thân thể bị ba cái đại nam nhân xem xét, sau đó còn có mặt mũi nào gặp người

Này một phen trì hoãn sau khi, Thông Tí Ma Viên hai đầu gối quỳ xuống đất, nửa thân trên đã trực tiếp lên, trong mắt hung quang lóe lên, theo gầm lên giận dữ, vung lên một tấm thiết chưởng liền hướng anh em nhà họ Lý phiến đến.

Anh em nhà họ Lý vội vàng điều khiển độn quang hướng về Phu Dịch phương hướng né qua, Phu Dịch tự nhiên cũng không dám trì hoãn nữa, lập tức tay phải một ngón tay, bốn người dưới chân phát lên một mảnh mây mù chở bốn cái từ từ bay lên, sau đó hướng về xa xa bay đi.

Đáp mây bay thuật tốc độ tuy chậm, không sánh được tung kim quang cùng tiềm uyên súc địa hàng ngũ, chỉ là trước mắt hắn cũng không thể nại, Thần Lộ cùng Chu Tước bị thương trước đây, Vu Tị càng hôn mê bất tỉnh, hắn sở hội độn thuật bên trong, chỉ có này cưỡi mây đạp gió thuật có thể nắm mây người đồng thời phi hành.

Thông Tí Ma Viên lúc này vô cùng phẫn nộ, làm sao có khả năng thấy Phu Dịch bọn người cứ như vậy chạy trốn, chỉ thấy ấy hai chân dùng sức, trực tiếp từ trên mặt đất nhảy lên, sau đó bước dài liền hướng về đám mây của Phu Dịch đuổi theo.

“Oành! Oành! Oành!”

Phu Dịch nghe đến phía sau nổ vang, quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Thông Tí Ma Viên lại dùng cực nhanh tốc độ hướng về ấy truy đuổi, ấy chạy trốn tốc độ lại so sánh đáp mây bay của hắn thuật còn nhanh hơn ba phần.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, lập tức đối với Thần Lộ nói: “Đau đớn của ngươi.....”

Thần Lộ cùng Phu Dịch hai người trải qua nhiều như vậy sanh sanh tử tử, hai người tâm ý sớm tương thông, Phu Dịch lời còn chưa nói hết, Thần Lộ liền biết ý nghĩa, có điều lấy nàng hiện ở trong người linh khí, chỉ là chỉ chính nàng giá cái đám mây hoặc là dùng tung kim quang bỏ chạy đều có chút miễn cưỡng, huống hồ còn hơn cái Vu Tị, mặc dù nàng cũng rất muốn giúp Phu Dịch, thế nhưng năng lực có hạn, chỉ phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Phu Dịch thở dài, nhìn thấy Chu Tước buồn ngủ hình dáng, biết nàng cũng mệt mỏi quá, chỉ phải thở dài, “đất hoang trải qua” điên cuồng vận chuyển, hết lớn nhất năng lực thôi thúc đám mây, tốc độ mặc dù có tăng lên, nhưng là vẫn không sánh bằng tốc độ của Thông Tí Ma Viên.

Dù sao bây giờ đám mây bên trên dù sao hơn ba người, hơn nữa Vu Tị còn là trạng thái hôn mê, nếu là tỉnh dậy nói, còn có thể lại tăng cao một vài tốc độ.

Đây là vì sao

Chỉ vì người phàm trong cơ thể tất cả đều là trọc khí, thân thể tự nhiên nặng như Thái sơn, Vu Tị mặc dù cũng là người tu đạo, thế nhưng lúc này nàng còn trong trạng thái hôn mê, hơn nữa nàng vốn là chỉ là sát khí cảnh tu vi, phàm căn

chưa trừ, tự nhiên nặng tựa vạn cân.

Cũng may trước mắt cũng không phải chỉ có Phu Dịch một người, Lý Lăng Phong cùng Lý Mục hai người điều khiển độn quang trốn xa sau khi, không thấy Phu Dịch bọn người cùng lên đến, lập tức vừa xoay chuyển trở về, vừa vặn nhìn thấy Thông Tí Ma Viên vung lấy một đôi bàn chân lớn đang đuổi Phu Dịch, hai người lập tức mỗi người nắm binh khí hướng về Thông Tí Ma Viên đánh tới.

Có điều lần này này đây quấy rầy làm chủ, hơn nữa lúc trước dại dỗ, cho nên cũng sẽ không cách Thông Tí Ma Viên quá gần, chỉ là có không ở tại trước mắt lắc lư một chút, thỉnh thoảng vừa chuyển tới ấy phía sau lưng công kích một hai, trêu đeo Ma vượn gầm lên liên tục, mà rồi hướng hai người không thể làm gì.

Cũng may này Thông Tí Ma Viên không giống như tổ tiên trí tuệ, bị hai người như vậy quấy rầy bên dưới, lập tức liền dời đi mục tiêu, không muốn đuổi Phu Dịch, ngược lại theo bên cạnh nhổ lên một cây đại thụ che trời, luân ở trong tay vù vù vang vọng, không dứt đập về phía hai người.

Hai người lần này chỉ là quấy rầy, hoàn toàn không cùng nó cứng đối cứng, cho nên Ma vượn lực công kích mặc dù mạnh, thế nhưng đánh không được nói, vừa có tác dụng đâu?

Mắt thấy Phu Dịch chở ba nữ sắp sửa biến mất ở ấy tầm nhìn thời gian, Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng nói: “Đi!”

Theo này một tiếng bắt chuyện, Lý Lăng Phong hai người ai nấy dùng độn thuật, toàn lực hướng về Phu Dịch bỏ chạy phương hướng đuổi theo. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 143: Thiếu Chủ Oai

Hai người toàn lực thi triển độn thuật, tốc độ kia có lướt nhanh như gió bình thường, rất nhanh liền đuổi kịp Phu Dịch, xuyên qua cánh tay Ma vượn mặc dù còn ở phía sau truy đuổi, thế nhưng tốc độ của nó thật sự là không dám khen tặng, muôn đuổi theo bọn họ cũng đã là không thể nào.

“Chờ chút, Na Biên Hữu người!”

Ngay ở Lý Lăng Phong huynh đệ hai người vừa mới vượt qua Phu Dịch thời gian, Phu Dịch hét lớn một tiếng, lập tức hạ xuống đám mây, huynh đệ hai người nghe này 1, lập tức ngừng lại độn quang, trở xuống mặt đất.

“Oành! Oành! Oành!”

Vừa mới trở xuống mặt đất, liền cảm giác được mặt đất có từng trận nhẹ nhàng run rẩy, đồng thời nương theo lấy từng tiếng bước chân có tiếng.

Phu Dịch nhất thời cười khô một tiếng nói: “Này đáng chết ma thú tựa hồ ăn chắc chúng ta.”

“Vậy thì thay cái phương hướng chạy a, các loại gì đây?” Lý Mục không hiểu nói.

Lý Lăng Phong lại là chau mày, như có điều suy nghĩ nói: “Thế nhưng ma thú này nếu vẫn đuổi tới nói, phía trước phấn khởi chiến đấu sư huynh đệ có thể thì thảm.”

“Quản bọn họ!” Lý Mục khinh thường nói.

Lý Lăng Phong lại là lắc lắc đầu nói: “Ngươi đã quên thư sinh áo trắng lúc trước ở trên đài cao? Nay giờ Cửu Phong đã qua đời, chỉ có Thanh Khâu, nếu là phía trước các sư huynh đệ chết trận, tổn thất Đích Hoàn Thị ta sức mạnh của Thanh Khâu Sơn.”

Lý Mục lại là cười lạnh một tiếng nói: “Những người này một người so với một người kẻ gian, nói của bọn họ khả năng tin sao?”

Lý Lăng Phong lại nói: “Thầy dùng thiên yêu cảnh thực lực quay về Thanh Khâu Sơn, oai trấn Bát vương, tại sao không thể tin tưởng?”

Lý Mục còn muốn lên tiếng, nhưng có Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không can thiệp tới Thị Chân Đích vứt bỏ hiềm khích lúc trước như thế chân tay, hay là giả dối hợp tác, này đều không là chúng ta phải cân nhắc vấn đề, bất kể nói thế nào, chúng ta bây giờ địch nhân chỉ có một, đó là Ma tộc cùng với ấy dưới trướng lũ chó săn, trị giá này thời kỳ không bình thường, cái thứ nhất đứng ở Ma tộc phía đối lập người, bằng hữu của Đô Thị Ngã Môn.”

Lý Mục không Do Nhất Lăng, hắn vạn vạn không ngờ rằng Phu Dịch cái này to bằng cái đầu chữ không nhìn được 1 cái sọt người, ở Nhiên Năng Thuyết đến những lời này, nhìn về phía ánh mắt của Phu Dịch hiển lộ hết vẻ ngạc nhiên nghi ngờ.

Có điều, Lý Mục cũng không biết, mười năm này, Phu Dịch thường chịu đựng Trương Thiên Vũ hun đúc, lại có Vệ Tử Dạ quán thâu khênh Ma nghiệp lớn lý niệm, Thủ Thì Tha tư tưởng cùng ở âm u quặng mỏ thời gian so với đã hoàn toàn vắng mặt một cảnh giới.

Đặc biệt là trải qua Long Khiếu Vân một chuyện sau khi, hắn đối với đạo lý này càng thêm thông suốt, bởi vì này chính là một sống sờ sờ diễn hình ví dụ, lúc đó bọn họ cùng Long Khiếu Vân hầu như là thế như nước lửa, chính là bởi vì khênh Ma nghiệp lớn, cho nên đang đổi mặt chó săn Phong Dật Hàn thời gian, bọn họ lựa chọn một trận doanh,

Nhi Thả Nhân làm phải bảo vệ Phu Dịch, Long Khiếu Vân bỏ ra sinh mệnh của chính mình.

Quan trọng hơn là, sau khi hắn chết còn bị Phong Dật Hàn cắt lấp đầu người tốt ở cửa thành bên trên!

Tình cảnh này lúc nào cũng xuất hiện ở trong óc của Phu Dịch, cho nên mà ngày hôm nay hắn khả năng Thuyết Xuất Giá một phen nhìn qua cǎn bản không phù hợp hắn phong cách một lời nói.

Lý Lăng Phong nghe đến Phu Dịch này, lập tức phụ họa nói: “Là vô cùng, Bát Vị Yêu vương cùng giữa chúng ta mâu thuẫn bèn là vì tranh cướp Yêu Hoàng một vị chỗ đến, đều không phải là cùng bọn ta có thâm cùu đại hận, huống chi, Tha Môn Na một cùng Ma tộc không có huyết hải thâm cùu, đặc biệt là Ngān Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân, Ngān Hạnh Tử song tu đạo lữ bị Ma tộc bắt được sau khi chịu khổ nhục nhã, bị buộc tự sát, khóc tang lão nhân càng ở 300 năm trước nếm cả đau mất thương con mối hận, ngày nào đó cùng Ma tộc Khai Chiến Chi lúc, này hai vị tất nhiên sẽ không ngừng với lực cùng với chém giết, cho nên ta tin tưởng bọn hắn ở thầy lên cấp thiên yêu cấp, nhìn thấy bộ tộc ta có hy vọng sau khi, tất nhiên là toàn tâm toàn ý phụ tá, tuyệt không dị tâm.”

Lý Mục bị Lý Lăng Phong mấy câu nói nói nghiêm miệng không có, chỉ phải bất đắc dĩ gật gật đầu nói: “Không cần hơn nữa, nghe ngươi Đích Tiện Thị.”

Lý Lăng Phong nhìn thấy Lý Mục không tình nguyện hình dáng, tự nhiên biết hắn suy nghĩ trong lòng, tất nhiên còn là oán hận Bát vương năm đó bức thoái vị, hại chết cha việc, còn đây là huyết hải thâm cùu, tuyệt đối không phải một đôi lời liền có thể hóa giải, kể cả chính hắn, không phải đồng dạng đem này Bát Vị Yêu vương hận muốn chết, hận không thể đưa bọn họ ngàn dao bầm thây, phải biết rằng, hắn ít nhất bây giờ còn có một mẹ, mà hắn ở trận kia chánh biến bên trong, mất đi lại là cha mẹ.....

Nhưng mà, tất cả những thứ này mặc dù là vì Bát Vị Yêu vương mà lên,

chánh thức giết chết Tha Môn Thân người lại là Ma tộc!

Này! Cừu nhân mới thật sự là!

Không đội trời chung cừu nhân!

Cho nên, Lý Lăng Phong định mong muốn lựa chọn tha thứ bọn họ, cùng bọn chúng hợp tác.

Trước mắt Lý Mục hiển nhiên còn không nghĩ ra đạo lý này, bất quá bây giờ nói đã đến nước này, nói lại cũng chỉ là gợi lên chuyện thương tâm, Tùy Tức Vu Phu Dịch nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi giúp tay cầm, nếu không đợi Ma vương tiến lại liền tới không cuống lên.”

“A.”

Sau đó, từ Lý Mục cùng Lý Lăng Phong hai người đánh trận đầu, Phu Dịch bảo vệ ba nữ ở phía sau, hướng về Tiên Phương Đá đấu chố di chuyển nhanh chóng.

“Keng! Keng! Keng!.....”

Kim thiết giao kích có tiếng càng ngày càng gần, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người vội vàng dừng lại độn quang, vay mượn bóng tối nơi nhanh chóng về phía trước di động.

Chỉ chốc lát, hai người liền chạy tới chiến đấu hiện trường, chỉ là nhìn trước mắt những người này, Lý Lăng Phong không khỏi có chút căm tức.

Đây là vì sao?

Chỉ thấy lúc này đối chiến song phương tổng cộng có mười người, một phương đã chết hai người, còn sót lại bốn người đều vì đạo sĩ trang phục, có hai người bọn họ còn nhận thức, chính là lúc trước sử dụng “Thái Nhất Huyền khí tay” kêu không nói thiếu niêm, cùng cái kia dùng thuật ngự kiếm bỗng ra kết giới U

Minh, có điều hai người cũng không biết tục danh của U Minh, bất quá đối với chuôi này xanh thắm kiêm tiên đúng là chiêu voi cực sâu.

Mặt khác hai cái tiểu yêu bọn họ mặc dù không quen biết, có điều nhìn ấy chỉ có yêu đan cảnh tu vi, hơn nữa cái kia một thân trang phục, liền biết chắc chắn đều là Ngân Hạnh Tử môn hạ, mà cái kia cuối cùng thi triển “Pháp tướng thiên địa” phá vỡ phong ấn biến ảo cảnh tiểu yêu, cùng một cái khác không quen biết, lúc này sớm ngã vào trong vũng máu.

Một phương khác trên người mặc da thú bọn họ cũng nhận thức, giết hung hăng nhất chính là kim mao Sư vương con nuôi Kim Thánh Thán, chỉ là để hai người kinh ngạc chính là, ngoại trừ Kim Thánh Thán vị này nửa bước lôi kiếp cảnh cao thủ ở ngoài, xuất linh mặt khác năm người cũng cùng là ảo hóa cảnh hậu kỳ tu vi.

Chỉ thấy ấy mọi người sử chiêu thức chiêu nào chiêu nấy hung ác, ác liệt đoạt mệnh, Ngân Hạnh Tử bên kia môn nhân căn bản không phải ấy đối thủ, thăng bị giết liên tục lùi về phía sau, dù là như thế, vẫn như cũ lại có một gã yêu đan cảnh tiểu yêu bị Kim Thánh Thán chém giết.

Dùng trước mắt hoàn cảnh nhìn, song phương chiến đấu cũng không có kéo dài bao lâu, hơn nữa dùng như vậy chênh lệch đến xem, tất nhiên là cái kia am hiểu “Pháp tướng thiên địa” biến ảo cảnh tướng mạng vật lộn với nhau, nếu không Ngân Hạnh Tử này một phương đã sớm bị thua.

“Anh trai, hình như là Ngân Hạnh Tử cùng kim mao Sư vương môn hạ người.” Lý Mục nhỏ giọng nói.

Lý Lăng Phong tự nhiên xem ở trong mắt, mặt đen lại nói: “Ta biết.”

Dứt lời, hướng về phía sau nhìn một chút.

“Chúng ta làm gì bây giờ? Giúp bên kia?” Lý Mục hỏi.

“Các loại Phu Dịch lại, làm cho bọn họ song phương dừng tay, nếu như phương nào không nghe, thì giết phương nào!” Lý Lăng Phong mắt thấy Ngân Hạnh Tử một phương cuối cùng cái kia yêu đan cảnh tiểu yêu lại bị chém giết, cắn răng nghiến lợi nói.

Lý Mục hiểu ý, lập tức gật gù, cũng hướng mặt sau nhìn một chút, chỉ chờ Phu Dịch đã đến.

Có điều, chiến trường biến hóa thay đổi trong nháy mắt, Phu Dịch còn chưa tới đến, nhưng có không nói lộ một sơ hở, Kim Thánh Thán cười ha ha một tiếng, cầm trong tay trường đao liền muốn hướng về ấy bên hông chém tới, này một đao đi xuống, không nói nhất định bị này một đao chém thành hai đoạn, chết oan chết uổng.

“Các ngươi Phu Dịch!”

“Đừng tay!”

Lý Lăng Phong trước tiên đối với Lý Mục thấp giọng dặn dò, lập tức hét lớn một tiếng, cầm trong tay trường thương như là mũi tên rời cung bình thường, hóa thành một đạo ngân quang hướng về Kim Thánh Thán đánh tới.

Kim Thánh Thán bị ấy tiếng rống to này sững sốt một chút, trường đao trong tay chậm nửa phần, U Minh vội vàng nắm được cái này ngàn năm có một cơ hội, quét ngang một chưởng đem không nói đẩy lên một bên, theo trường đao của Kim Thánh Thán dưới kiếm trở về hắn một cái mạng, chỉ là chính hắn cánh tay lại bị trường đao lôi một vết thương, máu tươi tung toé, vô cùng thê thảm.

Kim Thánh Thán thấy người tới hung mãnh, vội vàng dùng trường đao chống đỡ, đồng thời, cùng với một đội vừa nhảy ra hai cái, đồng thời vây công Lý Lăng Phong, còn lại ba cái tiếp tục dịp U Minh bị thương thời khắc, ý đồ đưa hắn cùng không nói một lần tru diệt.

Rốt cuộc còn là Kim Thánh Thán tu vi cao một chút, ấy trường đao một điệu,

liền đem trường thương của Lý Lăng Phong đánh rơi bụi tr minden đao muôn chém thời gian, lúc này mới thấy rõ người tới lại là Thiếu chủ “Huyền Thiên Tôn”.

Dù sao cũng là Yêu Hoàng môn hạ, Yêu tộc Thiếu chủ, Kim Thánh Thán mặc dù tự tin tu vi cao thâm, chính là Bát vương bên dưới có vài cao thủ một trong, thế nhưng thân phận của Lý Lăng Phong đặt tại nơi đó, hắn lại không dám xăng bậy, lập tức miễn cưỡng ngừng lại đao thế.

Chỉ là hắn không biết là Lý Lăng Phong đến tột cùng là phạm vào bệnh gì, lại sẽ đến quản hắn sự tình, dù sao hai mươi năm trước bức thoái vị thời gian, chính là thế lực lớn nhất Ngân Hạnh Tử chọn đầu, bây giờ bọn họ giết hại môn nhân của Ngân Hạnh Tử, làm cao hứng mới là, lập tức nghi ngờ nói: “Thiếu chủ động tác này ý gì?”

Lý Lăng Phong vạn vạn không ngờ rằng Kim Thánh Thán lại sẽ bận tâm thân phận của hắn chưa đổi với hắn hạ sát thủ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm nói: “Thánh sư huynh, có thể hay không để các vị sư huynh trước tiên ngừng tay, hãy nghe ta nói vài câu?”

Kim Thánh Thán cũng thật sự cho Lý Lăng Phong mặt mũi, lập tức đổi với hắn năm vị sư đệ nói: “Trước tiên dừng lại, nghe một chút Thiếu chủ có lời gì nói.”

Ai biết, Kim Thánh Thán này vừa ra, cái kia năm người trên tay đúng là ngừng, đúng là một xấu xí người lại là ha ha cười nói, “sư huynh sợ hắn làm quá mức? Tầm thường biến ảo cảnh trung kỳ phế vật.”

“Sư đệ không cần thiết nói loạn, người ta là Yêu Hoàng môn hạ, chính là bộ tộc ta Thiếu chủ, thân phận cao quý rất.....” vừa dứt lời, liền có 1 tướng mạo hèn mọn người lập tức quái gở nói tiếp.

“Hả..... nguyên lai vị này chính là ít ỏi lạy chúa, thất kính, thất kính.” Lúc trước cái kia xấu xí người vội vàng cợt nhả đao, có điều ngữ khí lại là không

chút nào tôn trọng tâm ý, miệng nói thắt kín, ngữ trong lúc đó lại tràn đầy khinh thường mùi vị.

Lý Lăng Phong nhất thời nổi trận lôi đình, chỉ tiếc trước mắt hoàn cảnh để hắn không thể không đè xuống trong lòng lửa giận.

Chỉ là những lời này, lại là đem núp trong bóng tối Lý Mục khơi dậy chân hỏa, cũng không để ý Lý Lăng Phong lúc trước dặn dò, trực tiếp nhảy ra ngoài, cầm trong tay ba thước thép ngọn giáo đối với cái kia nói chuyện ba người nói: “Các ngươi……”

Ai biết, nói chưa mở miệng, liền bị Lý Lăng Phong hét lại.

Cái kia hai người đầu tiên là sững sốt, xấu xí người kia cười nói: “Ui, nguyên lai là một biến ảo cảnh giai đoạn trước phế vật, ha ha!”

“Hắn tựa hồ còn thật điên.” Cái kia hèn mọn tướng mạo người lại nói tiếp.

Nghe hai người này, nhất thời đem Lý Mục tức giận đến giận sôi lên, chỉ là Lý Lăng Phong trong khi ác liệt trừng mắt hắn, hắn cũng không dám lỗ mãng, chỉ phải hờ lạnh một tiếng, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm cái kia hai người, hận không thể đưa bọn họ tại chỗ tru diệt.

Kim Thánh Thán cười cười nói: “Thiếu chủ không cần thiết trách tội, ta hai vị này sư đệ đích xác tồn một chút.”

Kim Thánh Thán chỗ mặc dù nghe vào bên trong nghe xong rất nhiều, thế nhưng ở Lý Lăng Phong trong tai, nhưng cũng không là ở mặt ngoài đơn giản như vậy.

Hắn Lý Lăng Phong dù sao cũng là trên danh nghĩa Yêu tộc Thiếu chủ, hai người này phạm thượng đã phạm vào tội chết, mặc dù là không đem hai người chặt đầu, cũng cần thiết trượng trách 100 răn đe, thế nhưng ở Kim Thánh Thán nơi đây, lại chỉ là một câu nói liền muôn mang qua, rõ ràng chính là đang thăm

dò ấy hư thật.

Lý Lăng Phong mặc dù biết lúc này bất tiện xúi giục sự cố, thế nhưng nếu là bây giờ đem việc này xốc lên qua nói, e sợ muôn ngăn cản trận tranh đấu này chính là vô vọng.

Cho nên cười lạnh một tiếng nói: “Hai vị này cửa ra bôi nhọ cho ta, chính là giống như là sỉ nhục thầy, đồng thời cũng đang làm nhục ta cả tòa Thanh Khâu Sơn, Kim sư huynh chẳng lẽ không biết còn đây là tội gì?”

Lý Lăng Phong này vừa ra, không phải thế nhưng cái kia hai người, kể cả Kim Thánh Thán cũng là cả kinh, hắn vừa rồi tuy có thăm dò tâm ý, nhưng cũng là thật tâm xin lỗi, hắn vạn vạn không ngờ rằng Lý Lăng Phong lại hung hăng như vậy, mặc dù trước mắt Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đã lên cấp thiên yêu cảnh, chính là Thanh Khâu người số một, thế nhưng Bát vương thế lực cũng không thể khinh thường, Lý Lăng Phong lại dám vào lúc này làm một cách công khai dùng thân phận ép hắn, trong lúc nhất thời trong lòng có chút bối rối.

“Có phải hắn thật có cái gì đòn sát thủ không thành công?” Kim Thánh Thán không khỏi thăm nghĩ một tiếng.

Lý Lăng Phong gặp Kim Thánh Thán sững sờ ở nơi đó, liền biết ấy giờ phút này tất nhiên là trong lòng tính toán lợi và hại, mấy năm nay hắn theo Vệ Tử Dạ cũng học được một chút âm mưu tính kế, biết rõ tận dụng mọi thời cơ đạo lý, vì vậy cũng không cho Kim Thánh Thán cân nhắc thời gian, trực tiếp hù lạnh một tiếng nói: “Sư huynh đã không biết là, cái kia liền do ta nói cho sư huynh, này 2 phạm nhân chính là trở xuống phạm vào tội khi quân, tội lỗi đáng chém!”

Lý Lăng Phong này vừa ra, cái kia hai người nhất thời cả kinh, vội vàng nhìn về phía Kim Thánh Thán, chỉ thấy Kim Thánh Thán chau mày, một bộ làm khó dễ hình ảnh, trong lòng nhất thời sinh ra một luồng không rõ linh cảm, cái kia xấu xí người nhất thời thất kinh, rồi thận quá thành giận, lập tức chỉ vào Lý Lăng Phong liền mắng: “Ngươi chó này thế người thế gì đó, tin hay không……”

“Bốp!”

Người này còn chưa có nói xong, liền nghe đến một tiếng lanh lảnh bạt tai tiếng vang lên, lập tức một dải máu tươi theo khóe miệng chảy ra, nửa bên mặt trái càng sưng rất cao, trên mặt năm cái rõ ràng dấu tay nhìn thấy mà giật mình.

Người này vừa mới thấy hoa mắt, đều không phải là nhìn rõ ràng là ai đánh hắn, còn tưởng rằng là Lý Lăng Phong ra tay, lập tức lại tức miệng mắng to: “Ngươi này tiện.....”

“Làm càn!”

Chỉ tiếc nói vừa chưa nói xong, Kim Thánh Thán hét lớn một tiếng, tiếp theo trở tay vừa là một cái bạt tai đánh ở tại phân nửa bên phải trên mặt, trong lúc nhất thời hai bên mặt xưng phù thành bình thường dáng dấp, vài giây trước còn xấu xí dáng dấp lập tức là được cái mập phì, ngược lại có chút đáng yêu.

Kim Thánh Thán lại hét lớn một tiếng nói: “Đem hai người này trói lại, mỗi một vả miệng 50, đợi ra Thanh Khâu huyệt sau đặt hướng về thần hoàng điện chờ đợi thần hoàng bệ hạ xử lý!”

Kim Thánh Thán này vừa ra, cái kia hai người lập tức sợ vỡ mật, cái kia hèn mọn hình ảnh tiểu yêu đúng là có vài phần nhẫn lực kình, vội vàng hai đầu gối ngã quy trên đất, đối với Lý Lăng Phong nói: “Thiếu chủ thứ tội, nhỏ nhất thời bị ma quỷ ám ảnh mạo phạm Thiếu chủ thiên uy, kính xin Thiếu chủ giơ cao đánh khẽ, thả nhỏ một con ngựa.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 144: Khuyên Can

Cái kia xấu xí người lập tức phản ứng lại, Dã Thị Quy ngã xuống đất các loại lời hay nài xin Lý Lăng Phong buông tha hắn.

Lý Lăng Phong theo Vệ Tử Dạ lâu như vậy, Tự Nhiên Dã học một chút quyền mưu chi đạo, Kim Thánh Thán vừa mới chồ mặc dù ở mặt ngoài là muốn phạt nặng hai người, thế nhưng bề ngoài tâm ý nhưng cũng đã rất sáng tỏ.

Hôm nay hai người này xúc phạm chính là hắn Lý Lăng Phong, cũng không phải Yêu Hoàng, mà Kim Thánh Thán nhưng phải ở ra Thanh Khâu huyệt sau sẽ hai người chuyển giao Thần Hoàng Điện, chính là muốn nói cho hắn biết, chuyện hôm nay đều nhờ vào Yêu Hoàng mặt mũi, về phần hắn Lý Lăng Phong cái này Yêu tộc ít ỏi tay, người ta vẫn chưa đưa hắn đặt ở trong mắt.

Đồng Thì Dã là đang cảnh cáo hắn, để hắn thấy đỡ thì thôi, nếu không song phương xé toang thể diện, ai cũng khó coi.

Lý Lăng Phong lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Chuyện hôm nay có thể lớn có thể nhỏ, thế nhưng nếu là nhắc tới nói của Thần Hoàng Điện, e sợ hai người các ngươi trên gáy đầu người khó giữ được, chúng ta dù sao đồng môn một hồi, nếu là bởi vì chuyện này hủy hai người các ngươi tính mạng, truyền đi cũng có vẻ ta đây Yêu tộc Thiếu chủ bụng dạ hẹp hòi.”

Nói tới chồ này, Lý Lăng Phong cố ý dừng một chút, hai người vừa nghe sự tình có khả năng chuyển biến tốt, vội vàng như là gà con mổ thóc bình thường, “oành! Oành! Oành!” Dập đầu lạy ba cái liên tiếp, trong miệng cao giọng nói: “Đa tạ Thiếu chủ!”

Mà Kim Thánh Thán nhíu chặt lông mày cưng rốt cục hòa hoãn ra, nắm chặt trường đao tay phải cưng thuận theo lỏng ra một vài, Lý Lăng Phong tự nhiên xem ở trong mắt, trong lòng âm thầm thật dài thở một hơi.

Một bên Lý Mục nhìn trước mắt một màn lập tức mừng rỡ, hăng vạn vạn không ngờ rằng Lý Lăng Phong lại khả năng dùng thân phận đem hai người này áp chế đến tận đây, không khỏi dương dương đắc ý, chỉ là Lý Lăng Phong tại kia, hăng cũng không dám nói lung tung, nếu không nhất định phải ác liệt đến tốn này hai con cẩu giống nhau gì đó.

Lý Lăng Phong mắt thấy đã nhận được hiệu quả, lập tức đối với hai người nói: “Hai vị sư huynh đứng lên đi, việc này liền như vậy xốc lên qua, sau đó không cần nhắc lại.”

Nói xong hướng Lý Mục hung ác trợn mắt nhìn một chút, Lý Mục lập tức hiểu ý, cười nói: “Hôm nay phát sinh cái gì?”

Hèn mọn hình ảnh tiểu yêu vội vàng trùng Lý Mục cười nói: “Cái gì cũng không phát sinh, cái gì cũng không phát sinh, chỉ có chúng ta vừa vặn đụng vào hai vị sư đệ hàn huyên một phen.”

“Đúng, hàn huyên một phen.” Xấu xí người vội vàng phụ họa nói.

Kim Thánh Thán nhìn thấy hai người nịnh nọt hình ảnh không thấy buồn nôn, chỉ là trước mặt mặt của Lý Lăng Phong vừa không tiện phát tác, để không cho bọn họ lại mất mặt, lập tức đối với Lý Lăng Phong nói: “Thiếu chủ mới vừa nói có lời, còn mời nói qua, chúng ta còn có chuyện quan trọng muốn làm.”

Kim Thánh Thán vừa ra, nắm trượng ở ngoài chữa thương hai người trong lòng nhất thời cả kinh, chỉ là bây giờ tình hình khó khăn, chỉ có thể tức giận đến giương mắt nhìn, rồi lại không dám nói lời nào.

Đặc biệt là cái kia U Minh, hồi tưởng ngàn năm trước cùng Ma tộc đại chiến thời gian biết bao cảnh tượng,

Chỉ tiếc lần này tái tạo yêu thân sau khi thời gian tu hành ngắn ngủi, chỉ khôi phục biến ảo cảnh trung kỳ, nếu không làm sao có khả năng bị đám rác rưởi này bắt nạt.

Lý Lăng Phong trùng hai người từ từ nở nụ cười, lập tức đối với Kim Thánh Thán nói: “Sư huynh tiến đến sớm, lại là có chỗ không biết, hôm nay với giáo trường bên trên, thầy cùng tám vị Thần Vương vứt bỏ hiềm khích lúc trước, hô lên ‘Cửu Phong đã qua đời, chỉ có Thanh Khâu’ Hào, từ đây Cửu Phong như thế chân tay, chúng ta liền trở thành chánh thức sư huynh đệ, không còn là có tiếng không có miếng.”

“Hả? Có chuyện như thế?” Kim Thánh Thán thấy Lý Lăng Phong, hiện ra vẻ ngỡ vực.

U Minh cùng không nói sau vào Thanh Khâu huyệt, tự nhiên biết việc này, trước mắt Lý Lăng Phong vì thế mà đến, ý đồ kia tự nhiên không mà dụ, không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra hôm nay mạng này là khẳng định bảo đảm rơi xuống, chỉ là hôm nay thù này chỉ sợ là báo thật, trong lòng không khỏi có chút oán khí.

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Ta tại sao muốn lừa ngươi? Hai mươi năm trước sự tình, ngươi không thể nào không rõ ràng?”

Lý Lăng Phong này vừa ra, lại là để Kim Thánh Thán tùy theo rơi vào trầm tư, Lý Lăng Phong đã bày ra tới hai mươi năm trước, đã nói lên hắn đối với Bát vương bức thoái vị sự tình vẫn như cũ canh cánh trong lòng, đặc biệt là đối với Ngân Hạnh Tử càng hận muôn chết, cừu nhân môn hạ Tự Nhiên Dã là cừu nhân, nếu không có đại cuộc trước mặt, cũng tuyệt đối không thể ở hôm nay không tiếc cùng hắn kết thù đi cứu cừu nhân của chính mình.

Câu nói như thế này mặc dù không có nói ra, thế nhưng song phương đều là người thông minh, ở ngoài tâm ý đã là không mà dụ, cho nên theo mặt bên chứng minh rồi vừa mới Lý Lăng Phong chỗ tính chân thực.

Trước tiên xác định tin tức này tính chân thực sau khi, liền lại muốn cân nhắc một phen lợi và hại, trước mắt Kim Thánh Thán đối với Ngân Hạnh Tử môn hạ lạnh lùng hạ sát thủ, chỉ có điều là muốn nhờ vào đó ngàn năm có một cơ hội làm suy yếu thôi, đều không phải là có thâm cùu đại hận, buông tha hai người bọn họ đối với hắn mà nói và không có gì tính thực chất tổn thất, duy nhất băn khoăn chính là sau đó Ngân Hạnh Tử nhất định sẽ tìm phiền toái, bất quá bọn hắn lại có kim mao Sư vương chỗ dựa, nên cũng không tính vấn đề lớn lao gì.

Có điều nếu không nghe Lý Lăng Phong, mạnh mẽ đem trước mắt hai người này xoá bỏ nói, hậu quả liền có thể là bọn họ không chịu đựng nổi.

Dù sao Lý Lăng Phong đã vay mượn Yêu Hoàng và Bát vương khẩu dụ ra tay ngăn cản, nếu là chỗ chính xác trăm phần trăm nói, bọn họ đem Ngân Hạnh Tử môn hạ hai người này giết chết, liền muốn thò một giết hại đồng môn tội danh, cái tội danh này nhưng lớn rồi, cho dù là kim mao Sư vương cũng chưa chắc khả năng che chở đạt được bọn họ.

Đương nhiên, còn có một biện pháp chính là tính cả Lý Lăng Phong hai người cùng xoá bỏ, chỉ là kể từ đó nói, liền không thể lưu lại bất cứ dấu vết gì, thế nhưng Lý Lăng Phong một nhóm tổng cộng có ba cái biến ảo cảnh tu sĩ cái này Kim Thánh Thán ở tiến vào Thanh Khâu huyệt trước liền thấy rất rõ ràng, bây giờ chỉ là xuất hiện hai cái, còn có một nén còn ở trong bóng tối trốn, nếu như thật động thủ, bị người nọ chạy ra Thanh Khâu đối đem việc này rơi sạch sẽ nói, cái kia sẽ không thể nhưng mấy người bọn hắn chuyện, e sợ đến lúc đó kể cả kim mao Sư vương đều sẽ bị liên lụy.

Như thế cân nhắc một phen sau khi, Kim Thánh Thán lập tức hiểu được, chuyện hôm nay chỉ có thể đến đây thôi, trừ phi này tin tức là giả, nhưng nhìn hình dáng của Lý Lăng Phong vừa không giống đang nói dối.

Đến lúc này, Kim Thánh Thán có tính toán, lập tức đối với Lý Lăng Phong nói: “Thiếu chủ kim, vì huynh nếu kiên trì nữa chẳng lẽ không phải không biết tốt lười biếng? Chỉ là chuyện hôm nay mối thù đã kết.....”

Lý Lăng Phong lại là không ngờ rằng Kim Thánh Thán lại sẽ lùi một bước để tiến hai bước, đem cái vấn đề khó khăn này giao cho hắn, có điều Kim Thánh Thán dưới tâm ý cũng đã rất rõ ràng, nếu là hôm nay hắn có thể đem hậu sự cùng nhau chấm dứt nói, thì sẽ bán hắn cái mặt mũi, nếu không, thì chỉ có thể là giải quyết nhanh chóng, chấm dứt hậu hoạn.

Nhưng không nghĩ Lý Lăng Phong đang lo lắng như thế nào đáp lời thời gian, nhưng có U Minh thở dài một tiếng nói: “Hôm nay nhận được Thiếu chủ cứu giúp, ta sư huynh đệ hai người vô cùng cảm kích, có điều hôm nay Thiếu chủ cũng chớ trách ta hai người không thức thời, dù sao việc này không phải chuyện nhỏ, ta hai người chắc chắn sẽ như thực chất bẩm báo thầy, mời mọc thầy định đoạt.”

Lý Lăng Phong vừa nghe này, liền biết muôn chuyện xấu, không chờ Kim Thánh Thán mở miệng liền hừ lạnh một tiếng nói: “Hai người các ngươi còn quả nhiên là không tán thưởng, Kim sư huynh cố nhiên có lỗi trước, nhưng cũng là sự tình đến có nguyên nhân, hai người các ngươi trong lòng có oan uổng, ta cũng có thể lý giải, chỉ là các ngươi có nghĩ tới hay không, hai vị Thần Vương nếu là vì chuyện này trở mặt thành thù gợi ra hai đỉnh núi đại chiến, chết sẽ là thiên thiên vạn vạn đồng bào, các ngươi gánh vác nổi như vậy hậu quả gì!”

Kim Thánh Thán nghe đến U Minh thời gian, không khỏi mừng rỡ, đây chính là muôn xúi giục hai đỉnh núi đại chiến, nếu là coi đây là lối cớ nói, mặc dù là đem hai người xoá bỏ, đến lúc đó Lý Lăng Phong để đại cuộc không những không thể đem việc này nói ra, còn phải vì đó che lấp.

Chỉ tiếc Lý Lăng Phong tựa hồ cố ý phải đem hai người cứu, lời ấy tuy là đang giáo huấn hai người này không biết tốt lười biếng tên, kì thực là nhắc nhở hắn, nếu là hôm nay đem hai người này giết chết nói, nhất định sẽ gây nên hai đỉnh núi đại chiến, đem toàn bộ Thanh Khâu Sơn đặt nước lửa bên trong.

Bị Lý Lăng Phong quát lớn một phen, U Minh trong lòng mặc dù không cam lòng, thế nhưng hắn cũng không phải không biết tốt lười biếng người, đặc biệt là

Lý Lăng Phong đều có thể buông ân oán cá nhân cứu hắn sư huynh đệ hai người, hắn nếu kiên trì nữa, liền không tới là không biết tốt lười biếng, nhất định chính là ngu không thể nói.

Vừa vặn không nói cũng khuyên nhủ: “Sư huynh, Kim sư huynh tiến đến sớm, đích xác không biết là chuyện này, ta xem..... hay là thôi đi.....”

Vốn U Minh cũng sinh ra nuốt vào cơn giận này ý nghĩ, vừa trải qua không nói này 1 khuyễn, chỉ phải thở dài nói: “Thôi, thôi..... thầy của ta đời này vẫn dùng chấn hưng Thanh Khâu làm nhiệm vụ của mình, nếu là bị chuyện hôm nay hỏng rồi tốt như vậy cục diện đích xác có chút đáng tiếc, chuyện hôm nay đến đây thì thôi, ta sư huynh đệ hai người thì sẽ nát ở trong bụng, sẽ không lại cùng bắt luận người nào nhắc lên.”

“Nếu là nói ra?” Kim Thánh Thán cười lạnh một tiếng nói.

U Minh lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Nếu người không tin, liền đem ta hai người giết người diệt khẩu chính là, người chết từ xưa chính là giỏi nhất bảo thủ bí mật.”

Kim Thánh Thán nhất thời giận dữ, có điều Lý Lăng Phong làm sao có khả năng bở mặc hai người tiếp tục cãi vã, nếu không vừa mới làm ra tất cả vừa có ý nghĩa gì?

Lập tức đối với Lý Lăng Phong cười nói: “Kim sư huynh không nên lo lắng, hai người bọn họ nếu là đem việc này nói ra nói, chính là cố ý phá hoại bộ tộc ta đoàn kết, đến lúc đó thầy tự nhiên lại có định luận.”

“Hả.....” Kim Thánh Thán lập tức gật gật đầu nói: “Thiếu chủ chỗ cực kỳ.....”

Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên xuất hiện một trận lay động, Lý Lăng Phong vạn vạn không ngờ rằng xuyên qua cánh tay Ma vượn lại tới nhanh như vậy, vừa muốn nói chuyện, liền có Kim Thánh Thán một vị sư đệ từ trời rơi xuống, kinh

hoảng nói: “Sư huynh, xa xa có một to lớn ma thú đang hướng về nơi đây chạy tới.”

“Cái gì vậy?” Thanh Khâu huyệt dù sao cũng là liền lôi kiếp cảnh cao thủ đều có thể mai táng khủng bố nơi, Kim Thánh Thán nhất thời sắc mặt đại kinh, liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong vội vàng nói: “Là một con dao thương bất nhập Ma vượn, chúng ta chiến không qua lại nơi này trốn đến, vừa vặn gặp gỡ các ngươi đang đánh nhau, liền tới nhắc nhở các ngươi.”

“Hả.....” Kim Thánh Thán tùy tiện nói: “Ta nhớ tới các ngươi không tới hai người?”

Lý Lăng Phong bận rộn trả lời: “Còn có bốn người ở phía sau, nên mau tới đây.”

Đang khi nói chuyện, Phu Dịch mang theo ba nữ theo rừng cây vọt ra, nhìn thấy mấy người sững sờ ở nơi đó, lập tức không hiểu nói: “Chạy mau a, lo lắng làm gì?”

Mấy người này mới phản ứng được, Lý Lăng Phong huynh đệ lập tức tiến lên đem không nói cùng U Minh mỗi một nâng đỡ một người hướng về nguyên lai con đường bên trái bỏ chạy, Phu Dịch lập tức mang theo ba nữ theo sát phía sau.

“Sư huynh?”

Kim Thánh Thán đồng hành năm vị sư đệ chạy ra vài bước sau phát hiện hắn vẫn như cũ đứng ở nơi đó thờ ơ, một vị sư đệ không khỏi hiếu kỳ nói. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 145: Nguy Cơ 4 Năm

Kim Thánh Thán cười lạnh một tiếng nói: “Từ nhỏ liền hút bối nuôi nói tới, Thanh Khâu trong huyệt có một Ma vượn lực lớn vô cùng, đao thương bất nhập, chính là Thái Cổ thời gian xuyên qua cánh tay con vượn huyệt mạch.”

Mấy cái sư đệ vừa nghe, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, Na Ôi Tỏa hình ảnh tiểu yêu vội vàng nói: “Sư huynh ngươi muốn làm gì?”

Kim Thánh Thán cười nói: “Nếu như có thể đem con thú này đánh giết đoạt ấy yêu đan, ta liền có thể đột phá ràng buộc, lên cấp lôi kiếp cảnh!”

Kim Thánh Thán này vừa ra, chúng đệ tử lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức mỗi loại đem binh khí theo trong túi pháp bảo lấy ra nắm ở trong tay, hiển nhiên là muốn giúp đỡ giúp một tay, Kim Thánh Thán thấy mọi người, không khỏi cười nói: “Đa tạ các vị sư đệ.”

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mặt đất run rẩy càng ngày càng lợi hại.....

“Đến rồi!”

Theo Kim Thánh Thán quát to một tiếng, trước người một mảnh cổ thụ che trời bị một màu đen lớn ảnh bay nhanh thân hình đụng gãy, người tới chính là xuyên qua cánh tay Ma vượn.

Xuyên qua cánh tay Ma vượn lúc này trong khi nỗi nóng, đột nhiên nhìn thấy trước người có một người, mặc dù không phải lúc trước công kích này của nó nhăng, có điều này đối với nó tới nói đều không quan trọng.

Lập tức đem bên cạnh một viên đại thụ che trời nhổ tận rễ, trực tiếp hướng về Kim Thánh Thán kén chọn đến.

Kim Thánh Thán không dám khinh thường, vội vàng nhảy lên tránh thoát đòn đánh này, đồng thời bóng người lại hóa thành lúc trước bỗn ra sát khí kết giới thời gian bình thường trường đao, ác liệt bổ vào xuyên qua cánh tay Ma vượn trên tay.

“Grào!”

Mặc dù đòn đánh này không thể đối với hàn tạo thành thương tổn, thế nhưng này cỗ đau đớn khơi dậy chân hỏa của nó, chỉ thấy ấy hét lớn một tiếng, tay kia dùng sét đánh không kịp bưng tai thời gian hướng về Kim Thánh Thán vỗ tới.

Kim Thánh Thán không dám gắng đón đỡ, vội vàng né qua, nhưng có năm đạo độn quang hướng về Ma vượn ngực cuốn tới, chính là cái kia năm vị sư đệ ra tay rồi.

“Tốt!”

Kim Thánh Thán nhìn thấy các sư đệ đối mặt đáng sợ như thế ma thú thời gian, mỗi người mặt không sợ hãi, lập tức hét lớn một tiếng, thân hình nhảy một cái, trực tiếp dùng một đôi thiết quyền hướng về ấy cầm cây bàng đánh tới.....

“Ồ?” Đúng lúc này, Lý Lăng Phong nghe đến giao chiến có tiếng, không khỏi có chút ngạc nhiên, lập tức ngừng lại bước chân.

Gặp Lý Lăng Phong dừng bước, những người còn lại cũng ngừng lại thân hình, U Minh không hiểu kỳ nói: “Thiếu chủ?”

“Các ngươi nghe.....” Lý Lăng Phong làm ra một hít hà động tác.

Phu Dịch nhất thời kinh ngạc nói: “Người phuơng nào đang cùng Ma vượn tranh đấu?”

Thần Lộ tùy tiện nói: “Hắn là vừa rồi đám người kia.

”

Bốn người bọn họ có Vu Tị liên lụy, chạy chậm nhất, cho nên cũng là phát hiện sớm nhất Kim Thánh Thán đám người kia không có theo tới.

“Bọn họ sẽ tốt bụng như vậy cho chúng ta cản hậu?” Lý Mục không khỏi hỏi nghi nói.

“Khụ.....”

U Minh cười lạnh một tiếng nói: “Hắn tự nhiên không có như vậy lòng tốt, có điều này xuyên qua cánh tay Ma vượn trên người có một việc đối với hắn mà nói vô cùng trọng yếu gì đó, cho nên hắn mới cam nguyện bốc lên này hung hiểm.”

Lý Lăng Phong hỏi: “Cái gì vậy”

“Ma vượn nội đan có thể trợ hắn một lần lên cấp lôi kiếp cảnh.” U Minh giải thích.

“Hả?” Lý Lăng Phong nghe đến U Minh sau khi không khỏi có chút ngạc nhiên, đặc biệt là mấy năm nay hắn mặc dù xuất hiện ở thời gian không lâu của Thanh Khâu Sơn, thế nhưng tất cả đỉnh núi có vài cao thủ cũng nhận thức tám chín phần mười, thế nhưng trước mắt vị này nhưng thật giống như là bỗng dưng nhô ra bình thường, lúc trước đích thật là chưa thấy qua.

Lập tức hỏi: “Ngươi là ai? Ngươi làm sao biết hắn phải Ma vượn nội đan?”

U Minh cười cười, quơ quơ trong tay Bích Nguyệt Kiếm nói: “Thiếu chủ có thể nhận thức kiếm này?”

“Đây là.....” Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút, nhìn hồi lâu cũng không có nhìn ra thanh kiếm này rốt cuộc có lý lẽ gì.

Lý Lăng Phong không quen biết U Minh, U Minh lại là nhận thức Lý Lăng Phong, lập tức cười nói: “Thiếu chủ có nghe nói qua Bích Nguyệt Kiếm tên này?”

“Bích Nguyệt Kiếm.....” Lý Lăng Phong trầm tư sau một lát, trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, lập tức kinh ngạc nói: “Ngươi là nói Bích Nguyệt Kiếm!”

U Minh gật gật đầu nói: “Chính là Bích Nguyệt Kiếm.”

Lý Lăng Phong lập tức thử dò xét nói: “U Minh tiền bối là ngươi người nào?”

U Minh cười nói: “Không ngờ rằng Thiếu chủ lại coi là thật nhận thức cho ta, thực sự là vinh hạnh cực kỳ.”

“Không thể?” Nghe đến U Minh này, Lý Lăng Phong không hề nghĩ ngợi, lúc này hối hả nói: “Thầy thường nhắc lên U Minh tiền bối anh hùng sự tích, ta tất nhiên là thần trì đã lâu, chỉ là U Minh tiền bối sớm hơn ngàn năm trước thì.....”

U Minh gật gù, thở dài nói: “Năm đó ta chết trận sau khi, với Bích Nguyệt Kiếm bên trong có lưu lại một tia tàn hồn, thầy phát hiện sau khi, liền dùng thời gian ngàn năm ân cần săn sóc này sợi tơ tàn hồn để cho lớn mạnh, và với mười tám năm trước vừa cho ta trọng nghịch yêu thân, chỉ tiếc người là sống, có điều nhưng phải một lần nữa tu hành, nếu không chỉ bằng Kim Thánh Thán nho nhỏ biến ảo cảnh tu vi, làm sao có khả năng đón đạt được ta.”

“Hả.....” Lý Lăng Phong thở dài, tiếp tục nói: “Thì ra là thế.”

Hai người đối thoại ở người khác nghe tới không có gì, Phu Dịch nghe vào trong tai lại là kinh ngạc vạn phần, trong đầu đột nhiên xuất hiện một loại suy đoán, chẳng lẽ hắn cũng là như vậy sống lại?

“Cẩn thận!”

Đúng lúc này, một đạo hàn quang phá không tới, Thần Lộ rít lên một tiếng

đánh thức Phu Dịch, Phu Dịch thân hình lóe lên, lại vẫn bị này đạo hàn quang phá vỡ cánh tay.

Cả đám lập tức như gặp đại địch, vô cùng sốt sắng thấy hàn quang bay tới phương hướng.

“Người nào!” Lý Mục hét lớn một tiếng, thế nhưng đáp lại rồi lại của hắn là một đạo hàn quang.

Lý Mục vội vàng dùng trong tay ba thước thép ngắn giáo một điếu, đem cái kia hàn quang đánh bay, nhất thời giận dữ, thân hình hơi động, liền muôn xông lên, lại bị Lý Lăng Phong ngăn lại nói: “Không thể!”

Thanh âm chưa dứt, liền lại có ba đạo hàn quang hiện hình chữ phẩm đem hai người thân hình phủ kín, U Minh hét lớn một tiếng, trong tay Bích Nguyệt Kiếm lập tức một phân thành ba, mỗi loại đem hàn quang đánh bay.

“Cẩn thận, là người lùn loài!” U Minh đem Bích Nguyệt Kiếm kêu gọi còn có tiếng, lập tức nhắc nhở.

“Cái gì là màu đỏ nho……” không nói hỏi.

Ai biết còn chưa có nói xong, một đạo hàn quang dùng thế sét đánh không kịp bưng tai chui vào ngực của hắn, tiếp theo liền có một ngum máu đen phun ra, cả người ngửa mặt hướng lên trời ngã xuống đất trên, cứ thế mà chết đi.

Đồng môn một nhóm sáu người đi ra, không đến một ngày liền chỉ còn lại có hắn một người, U Minh lập tức giận tím mặt, trong tay Bích Nguyệt Kiếm lập tức hóa thành một đạo xanh thẫm kiêm quang rời khỏi tay, hướng bắn chẽt không nói hàn quang tới phương hướng đi vội vã.

“Cẩn thận!” Thế nhưng ngay ở ấy ra tay thời khắc, vừa là ba đạo hàn quang mỗi loại hướng về ấy mặt, ngực, Đan Điền, lại là theo một hướng khác bắn ra.

Nhắc nhở người chính là Lý Lăng Phong, trường thương trong tay cũng trong

cùng một lúc như là Thương Long vẫy đuôi bình thường hướng về cái kia ba đạo hàn quang quét qua, đem đánh bay.

“A.....”

Hầu như là cũng trong lúc đó, một tiếng nữ tử tiếng kêu thảm thiết vang lên theo, chính là một gã người lùn bị Bích Nguyệt Kiếm của U Minh chém giết.

Không nói bị hàn quang bắn trúng độc chết tình cảnh Thần Lộ tự nhiên xem ở trong mắt, lập tức hướng về Phu Dịch nhìn lại, chỉ thấy lúc này vết thương không dứt chảy ra ngoài máu đen, nhất thời dọa nạt tam hồn 7 Hồn tản một nửa, nước mắt lập tức vỡ sóng lớn mà đến.

Lại không biết Phu Dịch từ khi ở âm u quặng mỏ khởi tử hoàn sinh sau khi, trái tim liền do một đoàn ngọn lửa nhỏ thay thế, sau khi liền bách độc bất xâm, đừng nói trước mắt kịch độc, kể cả ngực hắn mang theo khói này thần bí Tử Ngọc bên trong thần bí kim trùng cũng không thể đem hắn như thế nào.

Lúc này máu đen dâng trào, chính là cái kia lửa nhỏ phân ra một luồng ánh lửa, đem xâm nhập bên trong cơ thể độc tố ép đi ra, Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ thất kinh hình dáng, không khỏi ấm áp trong lòng, lập tức ôn nhu nói: “Không có chuyện gì, chút thương nhỏ này không tính là gì.”

Thần Lộ lập tức bán tín bán nghi đến thấy Phu Dịch, nhưng vào lúc này, lại có hai vệt ánh sáng lạnh lẽo phân biệt hướng về hai người phóng tới.

Phu Dịch không khỏi giật dữ, dùng Chu Tước thần kiếm đem này hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đánh bay, lập tức trái một cái tay đào Phong Thiên Kính giơ lên, kéo Chu Tước nút bấm, chỉ thấy một mảnh xích quang tung xuống, phía trước âm u chỗ lập tức liền vang lên 56 tiếng nữ tử có tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ là thanh âm này nghe vào thật sự là thái quá xinh đẹp, khiến người ta ý nghĩ kỳ quái, đặc biệt là Phu Dịch, ở trong nháy mắt đó lại sinh ra thương hương tiếc ngọc ý nghĩ, cũng may ấy bây giờ đã không phải mới ra đời tiểu tử vặt mũi

chưa sạch, đối với mẩy thứ này đã có nhất định sức đề kháng.

Lúc này điên cuồng vận chuyển đất hoang trải qua, áp chế trong cơ thể tà hỏa, tùy theo gia tăng linh khí đưa vào, trong lúc nhất thời, xích quang là được liệu nguyên lửa, đem phía trước toàn bộ âm u chõ thấp sáng.

Theo ánh lửa dấy lên, phía trước một mảnh sáng choang, mọi người lúc này mới thấy rõ, phía trước lại trốn tránh hơn tám mươi tên thân cao chỉ ba thước, phanh ngực lộ vào, lớn lên cực kỳ đáng ghê tởm người lùn nữ tử.

Nhìn thấy ấy như thế đáng ghê tởm khuôn mặt, Phu Dịch trong lòng nhất thời một trận phát tởm, cực kỳ dễ nghe xinh đẹp có tiếng cũng vào đúng lúc này mất mùi vị, đặc biệt là hăn nghĩ tới lại bởi vì này buồn nôn gì đó sinh ra tà hỏa, nhất thời lên cơn giật dữ, ánh lửa của Phong Thiên Kính lại leo lên, chỉ trong nháy mắt, liền đem bọn này xấu xí chõ cháy sạch không còn một mống.

“Không nói.....” đem người lùn bộ tộc thiêu chết sau khi, U Minh ôm không nói thi thể gào khóc lớn.

Đáng tiếc mặc kệ như thế nào la lên, không nói đều không có bất kỳ đáp lại, thân thể cũng thuận theo càng ngày càng lạnh.

Mà lúc này Lý Lăng Phong bọn người, cũng rốt cuộc biết này Thanh Khâu huyệt chõ đáng sợ, quả nhiên là khắp nơi có hung hiểm, từng bước có hổ bẫy, không trách liền lôi kiếp cảnh tu sĩ đều có khả năng chết đi ở đây.

Phu Dịch thu hồi Phong Thiên Kính thời gian, &# 32; thế lực linh khí hầu như khô cạn, tùy theo uế oái đối với Thần Lộ nói: “Trước tiên kêu gọi một vài giáp vàng Chiến Thần đi ra, ta khôi phục một vài linh khí.”

Thần Lộ lúc này thương thế vẫn chưa khỏi hăn, chỉ có thể gọi ra 12 tên ngân giáp Chiến Thần, lập tức dùng này ngân giáp Chiến Thần đem bốn người vây quanh, Phu Dịch lúc này mới ngồi xếp bằng trên đất, bắt đầu điều tức.

Lý Lăng Phong thấy Phu Dịch bên này bốn người, không khỏi ngầm thở dài, trước mắt một nhóm bảy người, ngoại trừ hắn ở Trường Khanh tặng thuốc sau khi khôi phục toàn bộ thực lực ở ngoài, chỉ còn có U Minh cùng Lý Mục còn có sức đánh một trận, Phu Dịch cùng với ba nữ rất rõ ràng đã không thể tái chiến.

Đặc biệt là Vu Tị, cho đến bây giờ còn là trạng thái hôn mê, Chu Tước mặc dù còn đứng ở nơi đó, thế nhưng nhìn nàng buồn ngủ, loạng choạng loạng choạng hình dáng, rất rõ ràng đã cạn kiệt quá độ, khả năng theo bọn họ chạy cũng đã rất tốt, còn Thần Lộ, mặc dù còn có thể gọi ra ngân giáp Chiến Thần, nhưng nhìn ấy thở hồng hộc hình dáng, e sợ cái này cũng là cực hạn.

Muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi thật tốt một chút, nếu không kế tiếp lại gặp nguy hiểm thời gian, vô cùng có khả năng toàn quân bị diệt.

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong không khỏi nhìn chung quanh một phen, vừa vặn dựa vào người lùn trên người cô gái còn chưa tắt ánh lửa, nhìn thấy xa xa tựa hồ có cái sơn động. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 146: Đêm Dài Đằng Đẵng

Lý Lăng Phong nhất thời mùng rỡ, có điều có vết xe trước, hắn cũng không dám tùy tiện mang theo này một đám người bệnh quá khứ, lập tức đổi với Lý Mục bắt chuyện một tiếng, để hắn lưu lại canh gác, chính mình độc thân đi tới huyệt động kia kiểm tra.

Lý Lăng Phong cẩn thận đụng đến chỗ kia hang động sau khi, đều không phải là tiến vào hang động, mà là trước tiên ở vách núi tả hữu dò xét một phen, vẫn chưa gặp có gì dị tượng, lúc này mới mò vào trong huyệt động.

Chỉ là vừa mới vào động, liền có một cỗ tanh tưởi truyền vào trong mũi, Lý Lăng Phong nhất thời cảm giác ngũ tạng lục phủ quay cuồng một hồi, thiếu chút nữa ói ra hiện đến, căng Tiếp Trú Tiện nghe đến một trận liên miên trùng điệp ngủ say có tiếng, âm thanh mặc dù không vang, thế nhưng nghe vào trong tai nhưng cũng là buồn bức rất.

Lý Lăng Phong nhất thời hoảng hốt, vội vàng theo trong động lui ra, trở về vừa rồi địa phương.

“Thế nào?” Lý Mục nhìn thấy Lý Lăng Phong chau mày, liền đoán được khẳng định có cái gì không tốt sự tình, nếu không Lý Lăng Phong sẽ không biểu lộ như vậy.

Lý Lăng Phong lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Nơi đó là người lùn bộ tộc sào huyệt, vừa rồi chúng ta giết chết chính là nữ, bên trong hang núi kia là nam.”

“A?” Lý Mục vừa nghe sắc mặt đại kinh, tùy tiện nói: “Bạn họ không có phát hiện người?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Không có, bọn họ đang ngủ.”

“.....” Lý Mục lúc này không nói gì, vừa rồi nơi đây phát sinh như vậy kịch liệt chiến đấu, đặc biệt là cô gái kia bị Phu Dịch Phong Thiên Kính lửa cháy đốt cháy trong khi, tiếng kêu rên liên hồi, bọn họ lại còn ngủ say ở trong mộng, căn bản cũng không có nghe đến!

“Hừ!” Đúng lúc này, nhưng có U Minh hù lạnh một tiếng nói: “Các ngươi ở nơi đây chờ một lát, ta đi một chút sẽ trở lại!”

Lý Lăng Phong vừa nghe vội vàng đem ngăn trở, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Ngươi không thể đi.”

“Tránh ra!” U Minh lúc này sắc mặt dữ tợn, ánh mắt trống rỗng không ánh sáng, rất rõ ràng lý trí đã đánh mất.

Lý Lăng Phong nhìn qua này chiêu thức, liền biết cùng hắn nói phải trái đã vô dụng, tùy tiện nói: “Các loại một phút, đợi Phu Dịch bên kia khôi phục một vài linh khí chúng ta đi xa ngươi lại giết bọn họ như thế nào?”

“Cút!” U Minh đột nhiên quát lên một tiếng lớn, trong tay bích Nguyệt kiếm lại hóa thành một đạo hàn quang, hướng Lý Lăng Phong ngực đâm tới.

Lý Mục vốn thì đối với U Minh không quá yên tâm, vốn là ở để phòng hắn, trước mắt hắn lấy kiếm tiêm Lý Lăng Phong, trường kiếm trong tay lập tức ra khỏi vỏ, một kiếm liền xuyên thấu U Minh cầm kiếm cánh tay, đón tươi theo thân kiếm chảy nhanh thẳng xuống dưới, Nhị Bích Nguyệt kiếm cũng cách ngực của Lý Lăng Phong chỉ còn một tia khoảng cách, nếu chậm nữa một chốc, liền có khả năng xuyên qua tim, có thể thấy được kiếm này có cỡ nào đúng lúc.

Ngay ở chiêu kiếm này đâm trúng sau khi,

U Minh đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, hai mắt tùy theo né qua một đạo hết sạch, vẻ mặt cũng khôi phục bình thường.

Cảm giác được cánh tay truyền đến đau đớn, lập tức cúi đầu nhìn qua, nhìn thấy Lý Mục dùng trường kiếm đâm thủng cánh tay kia, lại nhìn mình kiếm đã đâm xuyên qua Lý Lăng Phong ngực quần áo thời gian, lông mày không khỏi nhíu một cái, cẩn thận hồi tưởng vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Lý Mục và không biết này, lập tức đem trường kiếm theo cánh tay kia bên trong rút ra, Tiếp Trú Tiện muốn hướng về ấy trên cổ xóa đi.

Lý Lăng Phong nhìn thấy biến hóa của U Minh sau khi này mới phản ứng được, lúc trước U Minh tựa hồ bị cái gì vậy khống chế đã là mất tâm thần, lúc này đã là bình thường, lập tức đối với Lý Mục nói: "Thu tay lại."

"Hắn muốn giết người!" Lý Mục không rõ ý nghĩa, không khỏi hét lớn.

U Minh thở dài nói: "Vừa mới là ta sai, Đạo Hữu Tưởng giết thì giết, bần đạo tuyệt không oán trách."

Lý Lăng Phong thở dài nói: "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

U Minh lắc lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, chỉ nhớ rõ vừa rồi trong đầu vẫn có một âm thanh không dứt nhắc tới, để cho ta giết người."

"Hả....." Lý Lăng Phong nhìn một chút U Minh, lại nhìn một chút không nói thi thể, thấy không dứt ra bên ngoài bốc lên máu đen, lập tức phản ứng lại, chỉ vào không nói thi thể nói: "Hắn là cái kia độc khí dẫn đến."

"A....." U Minh gật gù, Chích Thị Khán đến không nói thi thể thời gian, trong lòng không khỏi có chút hạ.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng như ưng không phải ưng, như điêu không phải điêu quái minh, ba người lúc này hoảng hốt, còn chưa phản ứng lại, liền nhìn thấy một khống lồ bóng đen từ phía trên mà đem, đem không nói thi thể bắt với dưới vuốt, cẳng Tiếp Trú Tiện phóng lên cao.

"Không nói!" U Minh lúc này hoảng hốt, nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp hai

tay bấm quyết, thi triển thực hiện kiếm thuật, bích nguyệt kiếm lập tức hóa thành một đạo bích quang bay lên trời, như là một đạo cầu vồng bình thường cắt phá trời cao, hướng về bóng đèn kia đuối theo.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, bóng đèn phát sinh rên rỉ một tiếng sau khi, hạ xuống vài miếng lông vũ, có điều thế đi lại là chưa giảm, chỉ trong nháy mắt, liền biến mất ở ba người tầm nhìn bên trong, bích nguyệt kiếm cũng thuận theo bay ngược mà đến, rơi vào U Minh trong lòng bàn tay.

“Đáng chết súc sinh lông lá!” U Minh chửi rủa một tiếng, lập tức thi triển Kiếm độn, người kiếm hợp nhất hướng về cái kia ma cầm đuối theo, Lý Lăng Phong muốn ngăn cản lại là chậm một bước, dù sao Kiếm độn cùng “hóa lôi” chính là tốc độ bên trong số một số hai độn thuật, Lý Lăng Phong làm sao có khả năng đuổi được.

Thanh Khâu trong huyệt quả nhiên hung hiểm vô cùng, theo mọi người dừng bước lại đến bây giờ có điều một chén trà công phu, liền đã phát sinh nhiều như vậy biến hóa, Lý Lăng Phong thần kinh nhất thời căng thẳng như là dây cung, lập tức đối với Lý Mục nói: “Cẩn thận đề phòng.”

Nói xong hai tay cầm trường thương hướng về Phu Dịch bên kia đi đến, Lý Mục theo bản năng nhéo nhéo trong tay ba thước trường kiếm tùy theo theo tới.

12 tên ngân giáp Chiến Thần đem sáu người bao bọc vây quanh, cầm trong tay trường thương nhìn như uy phong lẫm lẫm, thế nhưng bọn họ biết, này chỉ là bỗ trí mà thôi, biến ảo cảnh tu sĩ ở nơi đây đều là như gà chó đất sét bình thường bị tàn sát, huống hồ này gần như là Tân Tiên cảnh đỉnh cao, tức yêu đan cảnh tu vi ngân giáp Chiến Thần.

Lý Lăng Phong cùng Lý Mục cẩn thận canh gác, Phu Dịch, Thần Lộ hai người bàn điều túc, còn Chu Tước, mặc dù cũng ngồi xếp bằng trên mặt đất, thế nhưng nhưng cũng không thấy nàng vận cái gì công, trực tiếp ngọe đầu, vù vù

ngủ say.

Cũng may kế tiếp thời gian trong cũng không có xuất hiện biến số gì, gần như ngờ ngợ khả năng nghe đến xa xa Kim Thánh Thán bọn người cùng Ma vượn chiến đấu âm thanh, như thế sau một canh giờ, Phu Dịch rốt cục mở hai mắt ra, nhìn thấy hai người trong khi toàn bộ tinh thần canh gác hình dáng, không khỏi có chút cảm động, tùy tiện nói: “Khổ cực hai vị anh.”

Ai biết, Phu Dịch câu nói này vừa ra, anh em nhà họ Lý nhất thời như là giống như chim sợi ná, một súng một kiếm đến như chớp giật hướng về Phu Dịch đâm lại, may mà Phu Dịch phản ứng nhanh, hai tay hướng về trên mặt đất vỗ một cái, cả người bay lên trời, lúc này mới miễn cưỡng tránh thoát hai người một thương này một kiếm, nếu không Phu Dịch không hiểu ra sao liền cũng bị đâm ra hai cái hố máu.

Lý Lăng Phong nhất thời lúng túng cười nói: “Ha ha, có chút sảng quá mức.”

Lý Mục cũng đồng dạng lúng túng đến cực điểm, gãi gãi đầu nói: “Sai lầm, sai lầm.”

Phu Dịch thấy hai người hình dáng, trong lòng cũng không một tia buồn cười cảm giác, ngược lại là nặng nề thường, vừa mới mặc dù hăn đang ngồi, thế nhưng thân ở như thế trong hoàn cảnh, hăn cũng vẫn chưa toàn bộ tinh thần nhập định, vẫn để lại ba phần cảnh giác với ngoại giới, cho nên vừa mới đã phát sinh sự tình hăn tự nhiên cũng rõ ràng ràng, chỉ là một chén trà thời gian, tám người liền chết rồi một người, một người khác trường kiếm đuổi theo, đồng dạng sinh tử chưa biết.

Phu Dịch lâm lết nhìn trái phải một phen, nhìn thấy đồng phuơng đã xuyên qua bắn ra một tia ánh rạng đông, không khỏi thở dài thêm thượt nói: “Đêm đó thật đúng là dài a, không thiên rốt cục muốn sáng, nguy hiểm nê ít ỏi một vài.”

“Ít ỏi cái gì a.....” Phu Dịch vừa dứt lời, lại nghe được Lý Lăng Phong một

tiếng thở dài, Phu Dịch lập tức lại nhìn quanh một phen, lại nhìn thấy xa xa trong hang động tựa hồ không dứt hướng về đến nhảy bóng người, nhất thời phản ứng lại, đây chính là vừa mới Lý Lăng Phong chở những nam nhân kia người lùn.

“Giết thế nào?” Lý Lăng Phong không biết là Phu Dịch khôi phục mấy phần mươi linh khí, Phong Thiên Kính còn có thể hay không thể sử dụng, lập tức hỏi.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Lửa đốt người lùn thì rất tốt, chỉ có điều lại muốn ngồi tĩnh tọa một phen lãng phí thời gian.”

Nói thôi theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính, quay hang núi kia liền bắn ra một đạo xích diễm, ánh lửa đón gió gấp tăng, nhào đến sơn động thời gian đã có hơn ba mươi trượng, không những đem cửa động phong đốt cháy, kể cả lúc trước nhảy ra này bóng người, cũng cùng ở ánh lửa trong phạm vi.

“Phu Dịch uy vũ!”

Lý Mục nhìn trước mắt một màn, lúc này hoảng hốt, ở tiến vào Thanh Khâu huyệt trước khi, hắn cũng chưa gặp qua Phu Dịch sử dụng Phong Thiên Kính, mà sau khi đi vào ban ngày bên trong có tiểu quỷ dẫn đường, vẫn chưa có đại chiến, sau khi cùng xuyên qua cánh tay Ma vượn một trận chiến, cái kia Ma vượn có kim cương bất hoại thân, cũng nhìn không ra này chở lợi hại của Phong Thiên Kính.

Lúc trước mặc dù đem cô gái kia người lùn thiêu chết, có điều khi đó Lý Mục đang ứng đối này không dứt bay tới ám khí, cũng không để ý tới nhìn Phu Dịch bên này, lúc này một khi sử dụng, Lý Mục lúc này cảm giác sáng mắt lên, lập tức tán dương.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Trình Giảo Kim tam bản phủ mà thôi, có cái gì tốt khen.”

Vừa mới dứt lời, Phu Dịch liền cảm giác một luồng ngắt cảm giác kéo tới,

mắt thấy chỉ còn vài con cá lợt lướt, lập tức đối với Lý Mục nói: “Ta không xong rồi, tới phiên ngươi.....”

Nói xong Phong Thiên Kính mặt kính tối sầm lại, phủ đầy đất thần diễm biến mất theo, chỉ còn lại một vài cây khô cùng người lùn thân thể, còn ở thiêu đốt chưa tắt.

Lý Mục lúc này không nói gì, nhìn thấy Phu Dịch đầu đầy, liên luy gần chết hình dáng, lập tức nói thầm một tiếng nói: “Thật đúng là tam bản phủ.....”

Nói xong liền cầm trong tay dài ba thước ngọn giáo, hướng về cái kia mấy cái cá lợt lướt đánh tới, Lý Lăng Phong cũng không chậm, đồng dạng là cầm trong tay trường thương, nhảy ra ngân giáp Chiến Thần vòng vây, đem hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đánh bay sau khi theo sát phía sau hướng về người lùn sát thủ.

Này người lùn sức chiến đấu rất là bình thường, nhiều nhất tương đương với sát khí cảnh trình độ, mấy thứ này đáng sợ địa phương chính là ở, bọn họ căn bản sẽ không cùng ngươi đao thật súng thật làm, mà là trốn ở sau lưng trộm thực hiện đâm sau lưng, hơn nữa ấy sử dụng ám khí kịch độc vô cùng, biến ảo cảnh tu sĩ cũng sẽ trong nháy mắt liền bị giết.

Trước mắt thân hình đã hiện, nhờ ánh lửa chiếu rọi, anh em nhà họ Lý thành thạo liền đem cái kia chừng mười cái cá lợt lướt xoá bỏ, sau đó lui về vòng vây.

Nhin thấy hai người quay lại, Phu Dịch lại ngồi xếp bằng trên đất, thở dài nói: “Nơi này linh khí thiếu thốn, hai người các ngươi chiến đấu thời gian nhất định phải cẩn thận chú ý, không muốn thường xuyên sử dụng tiêu hao linh khí to lớn tiên pháp.”

Nói xong liền nhắm chặt hai mắt, trong cơ thể “đất hoang trải qua” điên cuồng vận chuyển, dùng mức độ lớn nhất hấp thu trong thiên địa linh khí.

Lý Mục nghe thứ nhất không khỏi trợn tròn mắt, rõ cuộc là ai ở vẫn sử dụng tiêu hao linh khí to lớn tiên pháp a.....

Chỉ là nghĩ đến nếu không phải mới vừa Phu Dịch chỉ một đòn đem này người lùn thiêu chết tám phần mười, hai người như muốn giết chết, còn tưởng là thật không dễ dàng, sơ ý một chút, ngược lại có khả năng bị này người lùn độc chết.

Vừa là sau một canh giờ, lúc này sắc trời đã là sáng choang, Phu Dịch cùng Thần Lộ gần như cùng lúc đó mở mắt, Thần Lộ đang muốn nói chuyện, nhưng có Phu Dịch nhanh chóng đưa nàng mỏ che, trùng nàng lắc lắc đầu, Thần Lộ mặc dù không rõ ý nghĩa, nhưng là vẫn ngoan ngoãn gật gù. Có lẽ

Đây là vì sao? Chỉ vì Phu Dịch có lúc trước kinh nghiệm, thật sự là sợ hãi hai người bất thình lình lại hướng hắn đến vậy một chút, vì vậy hai người cũng không sốt ruột, cứ như vậy thấy toàn bộ tinh thần canh giác anh em nhà họ Lý, thảng các loại hai người lúc nào quay đầu lại nhìn thấy bọn họ tỉnh lại nói lại.

Một phút sau, Lý Mục rốt cục quay đầu lại, nhìn thấy Phu Dịch cười khanh khách thấy hắn, trong lòng nhất thời cảm giác có vô số dê còng chạy vội, không khỏi tức giận nói: “Ngươi tỉnh rồi cũng không nói một tiếng.”

Lý Lăng Phong nghe đến Lý Mục, vội vàng cũng quay đầu lại, lại nghe được Phu Dịch cười nói: “Ta sợ hai ngươi lại chém ta.”

Lý Lăng Phong lúc này không nói gì, Lý Mục tức giận nói: “Ngươi xong chưa!”

“Khanh khách.....” đúng lúc này, một lanh lảnh như là như chuông đồng tiếng cười vang lên, lại là Chu Tước cũng ngủ đủ tỉnh lại.

“Âm.....”

Đúng lúc này, xa xa truyền đến một tiếng đinh tai nhức óc nổ vang.

“Bọn họ còn ở đánh?” Phu Dịch không khỏi hiểu kỳ nói.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng vậy, đánh cả đêm.”

“Hả..... tinh lực không sai.” Nói xong chậm rãi xoay người, quơ quơ đầu, nhìn thấy Vu Tị còn ở trạng thái hôn mê, lông mày không khỏi nhíu một cái, hỏi: “Nàng tại sao còn không tỉnh?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Không biết, ta tối ngày hôm qua thay thế nàng kiểm tra một phen, và không có gì tình huống khác thường.”

Chu Tước lại là cười khúc khích nói: “Thực ngốc, vốn là tới ngủ thời gian, vừa lúc bị tảng đá nện ngất đi thôi, nếu không còn chuyện gì, thì khẳng định đang ngủ mà.”

Nói xong, dùng đôi tay nhỏ nhẹ nhàng đem Vu Tị mũi nấm, chỉ là ba hơi công phu, liền nhìn thấy Vu Tị thân thể mạnh co rụt lại, có điều còn ở mông lung trạng thái, đều không phải là hoàn toàn tó phục, có điều cũng đã xác nhận nàng đích thật là đang ngủ.

Lý Lăng Phong lúc này không nói gì, hắn làm sao lại không ngờ rằng, không có bất kỳ tình huống gì chính là ngủ ngon giặc?

Nhưng có Phu Dịch ha ha cười nói: “Cũng chỉ có ngươi không có chuyện gì yêu ngủ mới biết được, chúng ta đều sắp mười năm không ngủ đi.”

“Hừ!” Nghe đến Phu Dịch ngữ bên trong có gai, UU đọc sách &# 32; ww &# 119; u &# 117; ka &# 110; shu &# 46; co &# 109; &# 32; Chu Tước lập tức kiều rên một tiếng, tựa đâu đứng đến một bên, không muốn phản ứng Phu Dịch.

Thần Lộ cười cười nói: “Được rồi, đừng làm rộn, bây giờ trời đã sáng, nguy hiểm là ít đi, thế nhưng cũng không phải không có, kế tiếp chúng ta nên làm gì?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Ta muốn đi xem bọn họ một chút cùng con kia Ma vượn chiến công như thế nào, nếu không các ngươi đi trước hang núi kia tránh một chút?”

Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Bỏ đi, chúng ta còn là đồng thời qua xem một chút

đi.”

“Tốt.....”

Sau đó, Thần Lộ nhẹ nhàng vỗ vỗ Vu Tị phía sau lưng nhẹ giọng nói: “Vu Tị, tỉnh chưa?”

Vu Tị từ từ mở mắt, nhìn thấy vây quanh bên cạnh mình cả đám, lập tức cảm giác mũi đau xót, nước mắt lại một lần không ngừng được chảy ra, một bên khóc vừa nói: “Ta cho rằng sẽ không còn được gặp lại các ngươi.”

Thần Lộ cười cười, một bên nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của Vu Tị, một bên ôn nhu nói: “Này không phải gặp được gì?” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 147: Kinh Sợ Kim Thánh Thán

Vu Tị vội vàng hướng về trước ngực mình một màn, cảm giác tới nơi đó cùng tay chỉ có bộ trưởng bào này cách trở, một tấm mặt cười trong nháy mắt liền đỏ tới cổ rẽ.

Thần Lộ lập tức cười nói: “Không có chuyện gì, tỷ tỷ giúp ngươi mặc.”

Vu Tị thẹn thùng khó nhịn, dùng muỗi 1 Dạng Đích Thanh âm nói lầm bầm: “Các ngươi đều biết rồi.....”

Thần Lộ cười nói: “Ngươi làm sao lại nữ giả nam trang?”

Vu Tị mặt đỏ tới mang tai, cúi đầu, cắn môi, vài lần muốn nói, thế nhưng nói tới bên mép vừa miễn cưỡng nuốt trở vào, Thần Lộ nhìn ấy đáng dấp, biết nàng nên có cái gì khó堪, vì vậy liền cười nói: “Không muốn nói thì không cần nói, được rồi, chúng ta đi thôi, nơi đây không an toàn.”

Vu Tị vội vàng đứng dậy, trốn ở Thần Lộ phía sau, Thần Lộ cười cười cũng không hề nói gì, đối với Phu Dịch nói: “Chúng ta còn là chớ xem bọn hắn cùng Ma vượn đánh dấu.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Được rồi, nơi đây đích xác thái quá hung hiểm, đúng rồi, các ngươi biết cửa ra ở bên kia gì?”

Trải qua Phu Dịch vừa hỏi, Lý Lăng Phong mới phản ứng được, bọn họ tựa hồ thật không nhớ rõ cửa ra ở đâu bên, nhưng vẫn là cố tự trấn định nói: “Tôi ngày hôm qua bị Ma vượn như vậy nháo trò, đích xác không nhớ rõ, có điều Thanh Khâu trong huyệt có vô số chỉ về cửa ra đánh dấu, chúng ta tùy tiện đi

đạo, nên có thể tìm tới.”

“Được rồi……” Phu Dịch thở dài, cùng mọi người tùy tiện tìm cái phương hướng tiếp tục bước vào, đã trải qua tối hôm qua chuỗi này kinh tâm động phách gắp sau, dọc theo con đường này lại là cẩn thận vô cùng, chỉ lo có chuyện.

“Cứu mạng……” đúng lúc này, xa xa một tiếng cực kỳ xinh đẹp nữ tử kêu cứu có tiếng đã kinh động bọn họ.

Lý Mục cũng không suy nghĩ nhiều, cầm trong tay ba thước thanh phong ham muốn hướng về kêu cứu phương hướng phóng đi, lại bị Lý Lăng Phong một cái kéo lại, nỗi giận nói: “Ngươi như vậy xông lên là muốn chết phải không?”

Lý Mục vẫn chưa nói chuyện, ngược lại tay trái hướng về Lý Lăng Phong ngực vỗ một cái, Lý Lăng Phong bất ngờ, hoàn toàn không có phòng bị, bị này một chưởng vỗ bên trong sau khi lảo đảo một cái, lôi tay của Lý Mục cũng buông lỏng ra.

Lý Mục lập tức thân hình lóe lên, thân thể hóa một cái tàn ảnh hướng về kêu cứu phương hướng phóng đi, Lý Lăng Phong nhìn qua nhất thời khí giận sôi lên, dù sao cũng là Yêu Hoàng môn hạ, ấy thủ đoạn đích xác tương đương tuyệt vời, chỉ thấy ấy tay phải lấy quyết, hét lớn một tiếng: “Vội vàng như ý khiến!”

Liền có một luồng gió độc đột nhiên xuất hiện ở Lý Mục phía trước, theo tiếp chính là một quyển, Lý Mục liền bị cuốn trở lại.

Lý Lăng Phong lúc này giận không thể nuốt, trực tiếp một cước đá vào trước ngực hắn trên, lớn tiếng giận dữ hét: “Ngươi đi muốn chết sao?”

Lý Mục bị húc một cước đạp giật cả mình,

Lúc này mới tỉnh táo lại, đối với Lý Lăng Phong nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Phu Dịch lại là chau mày nói: “Vừa mới cái kia âm thanh tựa hồ có hơi quái lạ.”

Phu Dịch này vừa ra, Lý Lăng Phong lập tức sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Thanh âm gì?”

“Ta vừa rồi nghe đến phía trước có người hô cứu mạng, trong lòng lập tức liền sóng lớn ra một loại muôn xông tới kích động, bất quá ta cảm thấy có chút quái lạ, liền vận may khắc chế cảm giác kích động này.” Phu Dịch nói xong nhìn về phía Lý Mục.

Lý Mục một bên đứng dậy, cười khổ một tiếng nói: “Chính là như vậy.”

Lý Lăng Phong nghe xong nhăn nhó đầu nhúi chặt, thở dài nói: “Không nói đến ta căn bản không có nghe có người kêu cứu, cho dù là có, các ngươi cứ như vậy tùy tiện xông tới, không những cứu không được người, hơn nữa chính mình cũng có thể ném vào.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Cho nên ta mới nói cái thanh âm kia có gì đó quái lạ, tuyệt đối không phải tầm thường kêu cứu có tiếng, nếu không cho dù là Lý Mục anh trai muốn đi cứu, cũng sẽ không công kích ngươi.”

Vừa dứt lời, nhưng có Thần Lộ không hiểu nói: “Tại sao chúng ta không nghe thấy?”

Nói xong nhìn về phía Chu Tước cùng Vu Tị, hai người cũng là lắc lắc đầu, nhìn này đến âm thanh này ngoại trừ Phu Dịch cùng Lý Mục ở ngoài, người khác căn bản cũng không có nghe đến.

Lý Lăng Phong hờn lạnh một tiếng nói: “Đã như vậy, chúng ta thì qua xem một chút, rốt cuộc là thứ gì ở quấy phá.”

“Biết rõ núi có hổ, nghiêng về hổ núi đi, Thiếu chủ tốt sự can đảm.”

Lý Lăng Phong vừa dứt lời, lại nghe được xa xa truyền đến âm thanh của Kim Thánh Thán, tìm theo tiếng nhìn tới, quả nhiên thấy Kim Thánh Thán dẫn hai vị sư đệ đang hướng về ấy đi tới.

Chỉ là lúc này Kim Thánh Thán hoàn toàn đã không có ngay từ đầu lúc gặp phải phong độ tuyệt thế, hoàn toàn một bộ chật vật giống, trên người da thú áo khoác đã bị thoát đi hơn nữa, chỉ có một mảnh miến cưỡng đem yếu hại che đậy, khắp toàn thân từ trên xuống dưới vô số máu ứ đọng cùng các loại vô cùng thê thảm vết thương, đặc biệt là tay phải cánh tay nơi, sưng cùng cánh tay bình thường to, hắn là đau đớn tới xương.

Lại nhìn theo hai cái của hắn sư đệ, mặc dù bẽ ngoài nhìn qua và không có gì rõ ràng thương thế, nhưng nhìn hai người uể oải hình dáng, tất nhiên là bị rất nặng nội thương, linh khí cũng tiếp cận khô cạn, tất nhiên là Kim Thánh Thán gánh chịu đại bộ phận thương tổn, mới bảo đảm hai người bọn họ toàn thân.

“Mấy vị sư huynh?” Lý Lăng Phong mặc dù biết này ít đi ba vị tám chín phần mười là chết ở Ma vượn trong tay, bất quá vẫn là theo bản năng hỏi.

Kim Thánh Thán cười khổ một tiếng nói: “Thiếu chủ chẳng lẽ không phải tên biết cố,còn hỏi?”

Lý Lăng Phong mặc dù biết bọn họ lưu lại chỉ là vì khả năng tìm được Ma vượn yêu đan, nhưng là không nói ra, giả trang ra một bộ vô cùng đau đớn dáng dấp nói: “Kim sư huynh cao thượng, hôm nay vì bọn ta cản hậu việc đợi sau khi ra ngoài, ta tất tỉ mỉ báo cáo thầy, cầu thầy với anh linh trên tấm bia khắc lên ba vị sư huynh tục danh, dùng an ủi ba vị trên trời có linh thiêng.”

Kim Thánh Thán nghe Lý Lăng Phong này, không khỏi ấm áp trong lòng, hoang mang nói cảm ơn: “Thiếu chủ hậu đức, vi huynh đại ba vị sư đệ cảm ơn.”

“Đúng rồi, cái kia Ma vượn đâu?” Lý Lăng Phong hỏi.

Kim Thánh Thán trả lời: “Đã bị chúng ta chém giết, cũng coi như là làm ba vị sư đệ báo thù.”

Lý Lăng Phong nghe xong không khỏi sững sốt, phải biết rằng cái kia Ma

vượn chính là Thái Cổ mất mạch, có kim cương bất hoại thân, Kim Thánh Thán lấy ảo hóa cảnh đỉnh cao tu vi lại có thể đem chém giết, bây giờ càng chiếm được Ma vượn nội đan, rất nhanh liền có thể đột phá đến lôi kiếp cảnh, tức là Bát vương bên dưới người số một!

Nếu là Cửu Phong sáp nhập việc là thật cũng còn tốt, nếu như vẫn như cũ chỉ là mặt ngoài hoà thuận, bị sau tính kế nói, vậy kim mao Sư vương một mạch rất rõ ràng liền trở thành bọn họ lớn nhất đối thủ.

Bất quá bây giờ cũng muốn những thứ này trong khi, bây giờ Vệ Tử Dạ lên cấp thiên yêu cảnh, đã có đầy đủ lực uy hiếp, hơn nữa kim mao Sư vương bây giờ cùng lâu năm Thần Vương Ngân Hạnh Tử một mạch gượng kẻ thù, nếu như thật mọc ra dị tâm, đến lúc đó liên hợp Ngân Hạnh Tử chèn ép kim mao Sư vương, nên vẫn đề không lớn.

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Như thế thuận tiện, Kim sư huynh chuẩn bị đi về nơi đâu?”

Kim Thánh Thán cười cười nói: “Tự nhiên là tìm 1 chỗ hẻo lánh chữa thương, đang tìm kiếm gian rồi lại gặp phải Thiếu chủ.”

“Hả……” Lý Lăng Phong cười cười, chỉ về đằng trước người lùn sơn động nói: “Nơi đó là người lùn loài sào huyệt, đã bị chúng ta dọn dẹp rơi mất, vừa vặn có thể cung cấp ba vị sư huynh chữa thương.”

“Hả?” Kim Thánh Thán một chút nhìn phía sơn động, đã thấy cửa động bốn phía khắp nơi bừa bộn giống, chu vi hơn mười trượng cổ cây đều bị thiêu cháy thành tro bụi, vô số bị đốt thành than đen người lùn thi thể ngang dọc tứ tung tán lạc khắp mặt đất, lại hướng về hai bên phải trái 1 nhìn, bên cạnh còn có một mảnh lửa đốt qua dấu vết, nơi này đồng dạng là xác chết khắp nơi, không khỏi kinh hãi đến biến sắc, quay đầu lại nhìn mọi người lúc, lại phát hiện bọn họ còn giống như tối hôm qua, như thế kịch liệt một trận chiến, lại không mất một sợi lông, ngược lại là ngoại trừ Lý Mục ở ngoài, những người khác đều là tinh thần

sung mãn hình ảnh, trong lòng không khỏi hoảng hốt.

Tiến đến trước khi, Kim Thánh Thán thì theo kim mao Sư vương nơi đó nghe nói qua người lùn loài uy danh, mặc dù này người lùn cá nhân sức chiến đấu phi thường hạ thấp, thế nhưng bọn họ am hiểu dùng độc, là Thanh Khâu huyệt khó dây dưa nhất tên một trong, kim mao Sư vương càng thiên đinh ninh vạn dặn dò, nếu như gặp phải mấy thứ này nhất định phải bằng nhanh nhất tốc độ chạy trốn, chớ nói chi là đem mấy thứ này tàn sát hết.

Mà những người trước mắt này lại là không mất một sợi tóc dưới tình huống làm tới, không khỏi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng lẽ là Yêu Hoàng trốn với chỗ tối?

Kim Thánh Thán đột nhiên sinh ra như vậy ý nghĩ, có điều rất nhanh vừa bắc bối, Yêu Hoàng thân phận cỡ nào, làm sao có khả năng ở tiểu bối thực tập thời gian len lén lén vào.

Hơn nữa cho dù là Yêu Hoàng thì lại làm sao, kim mao sư vương đã tránh không kịp gì đó, Yêu Hoàng coi là thật có thể trong khi một đòn thuẫn sát?

Trước mắt việc thái quá làm người nghe kinh hãi, Kim Thánh Thán theo bản năng vừa hướng về mọi người đánh giá đi.

Lý Lăng Phong, Lý Mục, còn có Phu Dịch ba cái đều là ảo hóa cảnh, có điều Lý Mục rất nhanh sẽ loại trừ rơi mất, nếu có đáng sợ như thế sức chiến đấu, lúc trước cũng không có thể có thể bị mấy người bọn hắn chấn nhiếp, cho nên, trước mắt có khả nghi nhất người, chính là còn lại Lý Lăng Phong cùng cái kia hắn không quen biết tu sĩ.

Không nói chuyện của Lý Lăng Phong, hắn ở Thanh Khâu chi sơn từng xuất hiện rất nhiều lần, hắn là không như vậy năng lực thả ra uy lực như thế ánh lửa, vậy có khả năng nhất chính là còn lại cái này không biết tên tu sĩ.

Kim Thánh Thán lập tức lại đi Phu Dịch trên dưới đánh giá, chỉ là này một phen đánh giá bên dưới, rồi lại cũng không có nhìn ra đặc biệt gì, mãi đến tận hắn lại nhìn về phía Phu Dịch cánh tay vết thương dính chính là đen như mực vết máu lúc, trong lòng nhất thời cả kinh, vết thương này, rõ ràng là nhận lấy này người lùn công kích sở trí.

Hắn lại không có bị độc chết!

Điểm này tin tức lập tức khẳng định suy đoán của hắn, lập tức đối với Lý Lăng Phong nói: “Thiếu chủ, vị này là?”

Lý Lăng Phong lập tức cười nói: “Vị này là bộ tộc ta tán tu, tên là Phu Dịch, vừa vào Thanh Khâu, tối hôm qua nếu không phải Phu Dịch đại hiển thần uy, sợ là chúng ta đều phải cắm ở này xấu xí tên tay lên.”

Hắn đầu óc mặc dù đuổi không được Trương Thiên Vũ, thế nhưng theo Vệ Tử Dạ nhiều năm, cũng học tới một ít cửa ngõ, lúc này Kim Thánh Thán tìm hỏi, vừa vặn mượn cơ hội này dùng tên tuổi của Phu Dịch kinh sợ một phen.

Kim Thánh Thán cũng không phải ngốc người, lập tức phản ứng lại, lúc trước vẫn cho là cái này tiểu đội Lý Lăng Phong là dẫn đầu người, vạn vạn không ngờ rằng kì thực có khác hóa người, trong lúc nhất thời cũng vì tối hôm qua quyết định âm thầm thở dài một hơi, nếu là tối hôm qua lúc đó trở mặt nói, bây giờ còn không chừng là ra sao kết quả.

Lập tức hai tay làm tập, đối với Phu Dịch thi lễ nói: “Bần đạo Kim Thánh Thán, thấy qua đạo hữu.”

Phu Dịch vội vàng đáp lễ nói: “Ngưỡng mộ đã lâu kim đạo hữu uy danh, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên không tầm thường.”

Hai người lập tức vừa là một trận thối phông nhau, có điều đều là ít ỏi không đến nơi đến chốn, dùng để khách sáo nói nhảm.....

Lý Lăng Phong thật sự là nghe không nỗi nữa, lập tức ngắt lời nói: “Kim sư huynh có thương tích trong người, còn là mau mau chữa thương.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 148: Tử Ngọc Kim Quang Lại Xuất Hiện

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 148 chương Tử Ngọc kim quang lại xuất hiện Kim Thánh Thán lúc này trọng thương trong người, một phen khách sáo chỉ là muốn từ Phu Dịch trong miệng dụ ra tin tức gì, đáng tiếc như vậy mấy câu nói hạ xuống, Phu Dịch mỗi câu kín kẽ không một lỗ hổng, cũng là một phen không đến nơi đến chốn phí lời, một chút xíu tính thực chất tin tức đều không có, biết tiếp tục như vậy cũng không chiếm được tin tức gì, lập tức đổi với Lý Lăng Phong cười nói: “Đa tạ Thiếu chủ quan tâm, vi huynh vậy thì đi.”

Thuyết Trú Tiện mang theo hai cái sú đệ hướng về hang núi kia bước vào.

Nhân tài mới vừa đi, Lý Mục thì bẩn thỉu nói: “Thực sự là thật là buồn nôn, nỗi da gà đều rơi mất một chỗ.”

Thần Lộ cùng phụ họa nói: “Đúng vậy, câu nói như thế này từ trong miệng hắn đi ra, thật đúng là rất buồn nôn.”

Phu Dịch cười cười nói: “Không có cách nào, trả lễ lại mà, nếu không có vẻ ta không văn hóa.”

Lý Mục ha ha cười nói: “Giống như ngươi có bao nhiêu có văn hóa như.”

Thần Lộ sau khi nghe được khẽ mỉm cười nói: “Giống như ngươi có bao nhiêu văn hóa như.”

Bị Thần Lộ vừa nói, Phu Dịch nhất thời ngậm miệng không có, có điều nhìn thấy Chu Tước khanh khách cười không ngừng, lập tức nỗi giận nói: “Này, có

như vậy buồn cười gì?”

Chu Tước lập tức trốn đến Thần Lộ phía sau, trùng Phu Dịch làm cái mặt quỷ, sau đó cười càng mừng hơn, rõ ràng chính là cái trẻ nít.

Lần này đem Phu Dịch tức giận đến giận sôi lên, làm dáng muốn đánh Chu Tước, nhưng có Thần Lộ đưa hắn ngăn lại, cười khanh khách nói: “Ngươi không phải có văn hóa gì? Vậy thì giúp nàng lấy cái tên.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Chu Tước không êm tai gì? Ta cảm thấy rất tốt.....”

Thần Lộ cười cười nói: “Dễ nghe là dễ nghe, chính là ít đi vài phần cảm giác thân thiết.”

Ai biết Chu Tước lại nói thêm một tiếng nói: “Không cần a, ta có tên tuổi.....”

“Ngươi có tên tuổi?” Thần Lộ không khỏi sững sốt, chưa từng có nghe Chu Tước nhắc qua a, lập tức hỏi: “Na Nhĩ Khiếu tên là gì?”

“A.....” Chu Tước chớp chớp đá quý màu đen như mắt to, trở nên trầm tư.

Nhin thấy hình dáng của Chu Tước, mọi người đều là đầy mặt ngờ vực hình ảnh, chính mình tên còn cần nghĩ lâu như vậy?

Phu Dịch đang muốn thúc giục thời gian, lúc này mới nghe đến Chu Tước phảng phất từ tự nói giống nhau thấp giọng nói: “Ta tên gọi là gì? A..... phượng..... phượng..... đúng rồi, ta gọi là Phượng Dao.”

Lập tức lớn tiếng hướng mọi người nói: “Không sai,

Ta gọi là Phượng Dao.”

Mặc dù tên này nghe vào không sai, thế nhưng một cái tên đều muốn nghĩ

như vậy, Phu Dịch không thể không hoài nghi tên này tính chân thực, tùy tiện nói: “Tên này không phải chính ngươi biên?”

Chu Tước nhướng mày, ác liệt trừng mắt Phu Dịch nói: “Ta chính là kêu Phượng Dao, ta nhớ tới là mơ mơ màng màng trong khi, một tý tỡ hãy nói cho ta biết.”

“Hả?” Phu Dịch một trận đầu tiên là sững sốt, sau đó lập tức phản ứng lại, Chu Tước cũng không hề nói dối, nàng nói tỡ tỡ kia chính là sửa chữa qua hẵn nhiều lần, đã cứu hẵn nhiều lần mạng nữ tử.

Các nàng lại từng có giao lưu?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Ngươi nói tỡ tỡ kia bây giờ ở nơi nào?”

“A.....” Chu Tước vừa trầm nhở hồi lâu sau lắc lắc đầu nói: “Ta không nhớ rõ, nói với ta một đống kỳ quái nói sau đó thì đi rồi.....”

“Hả.....” mặc dù xác định cô gái kia chính là Chu Tước trong cơ thể một cái khác linh hồn, có điều xem ra chính nàng cũng không rõ.

“Cứu mạng.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu lại hiện ra cái kia thê thảm nữ tử kêu cứu có tiếng, lập tức nhìn về phía mọi người, lại là phát hiện ngoại trừ Lý Mục cùng hẵn giống nhau đang lầm lết nhìn trái phải, những người khác căn bản là như không nghe thấy âm thanh này giống nhau.

“Các ngươi lại nghe được cái thanh âm kia gì?” Lý Lăng Phong nhìn thấy hai người biểu hiện tựa hồ có gì đó không đúng, lập tức hỏi.

Lý Mục gật gật đầu nói: “Mỗi một khoảng thời gian mấy phút luôn có thể nghe đến một tiếng, có điều có phòng bị nói, thì cũng chẳng có gì chuyện, bất quá lần này âm thanh giống như gần rồi.”

Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Xem ra âm thanh này đích xác có gì đó quái lạ, cũng không biết tại sao chỉ có hai người bọn họ khả năng nghe đến, có phải hai người bọn họ có cái gì điểm giống nhau gì?”

“Đều là nam.” Phượng Dao mặc dù đầy một bộ dung nhan tuyệt thế, vóc người càng nhất lưu cô gái dáng người, có điều trong thân thể linh hồn lại như cái 67 tuổi đứa nhỏ giống nhau, đối với việc này hoàn toàn không có một tia áp lực, ngược lại cười hì hì nói đùa.

Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Lý đại ca cũng là nam.”

Chu Tước cười nói: “Vạn nhất giống như Vu Tị cũng là nữ giả nam trang đâu?”

“A.....”

Nghe đến Phu Dịch lại từ một tiếng, Lý Lăng Phong lúc này tức giận nói: “Không muốn náo loạn được chứ!”

Mọi người thấy Lý Lăng Phong nổi giận, lập tức ngừng cười, giả ra nghiêm trang hình dáng, thế nhưng trong ánh mắt lại vẫn chưa nhìn ra nghiêm túc.

Lý Lăng Phong thấy đám người kia không khỏi có chút nhức đầu, ở Chu Tước cùng Lý Mục không có biến hóa trước, bọn họ cái này tiểu đội coi như bình thường, mặc dù có đôi khi cũng sẽ nói chuyện đùa, thế nhưng toàn thể tới nói coi như đứng đắn, từ khi hai người này biến hóa, đặc biệt là theo luyện ngực sau khi trở về, Chu Tước tựa như biến thành một người khác giống nhau, cả ngày điên điên đindh núi đindh núi thì như thằng bé con.

Còn Lý Mục, tựa hồ là vì mười năm chưa hề nói chuyện, muốn bù đắp lại giống nhau, nhớ tới cái gì thì nói cái gì, hoàn toàn chẳng phân biệt được trưởng hợp.

“Chúng ta đi xem một chút đi.....” Phu Dịch cười cười nói.

Nói xong theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Chu Tước thần kiếm năm ở trong tay, đang muốn chạy, lại bị Lý Mục một cái kéo lại, chỉ thấy ấy hai mắt tỏa ánh sáng, gắt gao nhìn chăm chăm Phu Dịch trong tay kiếm, hoá ra là lúc trước không có cơ hội, bây giờ rốt cục cho hắn bắt lấy, chỉ thấy Lý Mục cười nói: “Cho ta xem tụng kinh?”

Phu Dịch cười cười nói: “Tốt, bắt! Ôn! Xong!”

Phu Dịch đem ba chữ này nói rất nặng, có điều Lý Mục cũng không có phản ứng lại, một tay theo Chu Tước trong tay tiếp nhận Chu Tước thần kiếm, ai biết này ba thước ba phần trường kiếm gỗ sức nặng lại có vạn cân nặng, đừng nói hắn cẩn bản sẽ không có tóm chặt, cho dù là vịn chắc hắn cũng không có sức mạnh khả năng nhấc nổi.

“Ôi chao!” Theo Chu Tước một tiếng kêu sợ hãi, Chu Tước thần kiếm theo Lý Mục trong tay té xuống, may mà Phu Dịch đã sớm chuẩn bị, chỉ thấy bóng mờ lóe lên, ngô đồng kiếm gỗ liền phục còn với trong tay hắn, mới miễn đi Lý Mục bị mũi kiếm mặc chân thảm kịch.

Lý Mục lập tức đinh đầu xuất mồ hôi lạnh, đối với Phu Dịch nói: “Đây là vật gì, làm sao nặng như vậy.”

Phu Dịch cười cười nói: “Thú tốt.”

Nói xong cũng không muốn phản ứng Lý Mục, phối hợp hướng về cái kia kêu cứu địa phương cẩn thận bước vào.

Lý Mục hơn nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng đuổi theo dõi với Thần Lộ nói: “Thần Lộ cô nương, đó là vật gì làm a, tại sao vậy trùng?”

Thần Lộ cười cười nói: “Gỗ.”

“Gỗ gì?” Lý Mục hỏi tới.

Thần Lộ cười nói: “Vô danh mộc.”

“Hả……” nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến, lúc trước ở gãy phải Ma vượn trước khi, kiếm này vẫn là Chu Tước cầm, nói cách khác, cái này mọc ra Loli mặt, dáng người bốc lửa, thực ra là cái ngây thơ thằng nhóc tên, khí lực so với hắn còn lớn hơn.

Nghĩ đến đây, nhìn về phía Chu Tước ánh mắt không khỏi hơi kinh ngạc, lập tức tiếp tục hỏi: “Tại sao nàng khả năng dịch chuyển được?”

“Khà khà, hâm mộ a!” Chu Tước nói xong đem đầu ngửa thật cao, rồi cùng trước khi còn là chim hình thái lúc hình dáng xoay ngang giống nhau.

Phu Dịch quay đầu lại nhìn thấy hình dáng của Chu Tước, không nhịn được lại nghĩ tới tên tiểu tử này lúc vừa ra đời hình dáng, cười nói: “Phượng Dao, ngươi cái kia hình dáng xấu quá.”

“Ngươi!” Chu Tước vừa nghe nhất thời giật dữ, hướng tới Phu Dịch thì phun ra một luồng ánh lửa.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, thân hình vội vàng lóe lên, lúc này mới né tránh, ai biết ngay sau đó chính là một tiếng hét thảm, tìm theo tiếng nhìn tới, lại là một con âm hồn bị Chu Tước đánh bại đánh bạ đốt tới, chỉ là trong nháy mắt, liền hôi phi yên diệt, chỉ còn sót lại một tiếng hét thảm.

Mà ngay ở này 1 trong giây lát đó, phía trước đột nhiên tránh ra ba đạo âm hồn, hướng Phu Dịch bọn người đánh tới.

Phu Dịch lúc này hoảng hốt, trong tay thần sè thần kiếm lập tức dựng lên ba thước xích diễm, thiên cang kiếm quyết tùy theo vũ động, chỉ thấy hồng quang xoạt xoạt xoạt liên thiểm ba lần, cái kia ba con âm hồn liền bị ấy chém giết.

“Âm hồn?” Lý Mục không khỏi kinh hãi nói.

Lý Mục vừa dứt lời, lại có bốn cái bóng tối tránh ra, nương theo lấy một trận

âm phong lạnh rung, trong miệng rít gào lên có tiếng, hướng về mọi người đánh tới.

Thiên cang kiêm quyết lại, chỉ thấy xích quang lại lóe lên, bốn con âm hồn liền bị Phu Dịch chém giết.

“Làm sao xong không xong như.” Thấy bị Phu Dịch chém giết sau khi, lại có mười mấy con âm hồn nhào đi ra, Lý Mục lúc này hoảng hốt nói.

“Giết không xong cũng phải xong!” Phu Dịch hét lớn một tiếng, trực tiếp theo kiền khôn cảnh bên trong lấy ra Phong Thiên Kính, kéo Chu Tước nút bấm, một mảnh xích quang tung xuống, cái kia mười mấy con âm hồn lập tức liền bị lửa bản nguyên luyện hóa.

“Nếu không chúng ta đi trước sơn động tránh một chút?” Vu Tị có chút sợ hãi, lập tức đề nghị.

Lý Lăng Phong lại là lắc lắc đầu nói: “Xuất hiện ở này Thanh Khâu huyệt trước kia, Kim Thánh Thán hạng người là kẻ địch chứ không phải bạn, trước mắt chỉ có hai con đường, một cái là về phía trước giết, một cái là lui về phía sau.”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy Thần Lộ trước ngực Tử Ngọc đột nhiên phát sinh lóe lên lóe lên kim quang, không khỏi sững sốt, tình huống này lần trước xuất hiện là Bạch Vân Sơn trên, chính là có Tử Ngọc chỉ dẫn, bọn họ mới tìm được rồi Nam Thiên Môn, trong lòng không khỏi cảm thấy rất ngờ vực!

Có phải phía trước cùng giống như Nam Thiên Môn, có Tiên Đình phá nát sau một phần?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch đã quyết định đi phía trước nhìn đến tận cùng, bất quá hắn cũng không đem chuyện này nói ra, chỉ là cười lạnh một tiếng nói: “Tự nhiên là về phía trước giết, ta ngược lại muốn xem xem này không sợ chết gì đó, đến tận cùng có thể hay không giết sạch.”

Nói xong 1 cầm trong tay Chu Tước thần kiếm, 1 cầm trong tay Phong Thiên Kính, tiếp tục đi đến phía trước, mỗi đi một bước, đều sẽ xuất hiện càng ngày càng nhiều âm hôn.

Anh em nhà họ Lý lập tức mỗi một chắp trường thương trường kiếm, đi theo mặt của Phu Dịch, Chu Tước cùng Thần Lộ đem Vu Tị kẹp ở giữa, đi ở cuối cùng.

Khi mọi người đi ra trăm trưng thời gian, chém giết âm hôn đã chừng trăm vạn nhiều, Phu Dịch đã cảm giác được có chút uể oải, có điều này cùng nhau đi tới thỉnh thoảng quay đầu lại chú ý Tử Ngọc của Thần Lộ, chỉ thấy kim quang tần số đích xác càng lúc càng nhanh, trong lòng đã khẳng định, xem ra phía trước nhất định có cái gì vậy cùng này Tử Ngọc hấp dẫn lẫn nhau, lập tức bước nhanh hơn.

Đột nhiên, trước mắt mọi người tối sầm lại, tươi sáng càn khôn đã biến thành đưa tay không thấy được năm ngón đêm đen, từng trận âm phong nhào tới trước mặt, từng tiếng Quỷ khóc âm u khiếp người, thăng dọa nạt Vu Tị cả người phát run, cũng may còn có Thần Lộ cùng Chu Tước giúp đỡ, nếu không sớm xui lơ trên mặt đất.

Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, đối với Phu Dịch nói: “Hay là, chúng ta trở về đi?” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 149: Bình Dãm Chua Đỗ

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 149 chương bình dãm chua đỗ Lý Mục nhìn trước mặt trận thế này, trong lòng đồng dạng có chút sợ hãi, không tự chủ được rùng mình một cái, lập tức với Phu Dịch nói: “Đây là nơi quái quỷ gì, chúng ta mau mau trở về đi?”

Phu Dịch lại là lắc lắc đầu nói: “Ta cảm giác Giác Đáo nơi này có một loại thần bí sức mạnh ở kêu gọi ta.”

“Hả? Lại có chuyện như vậy?” Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút, nơi này chính là Thanh Khâu huyệt, làm Yêu tộc lãnh địa, Phu Dịch là người đám, làm sao lại cùng nơi này có liên hệ?

Lý Mục lại là không có nghĩ nhiều như thế, nói thảng: “Đã có bảo bối, ta đây thì liều mình bồi quân tử, coi như nơi này là rồng đàm hang hổ, cũng phải cùng người đi 1 gấp.”

Chỉ có Thần Lộ biết Phu Dịch vốn là đang nói dối, bởi vì lúc trước nàng đã chú ý tới Phu Dịch liên tiếp hướng về trước ngực nàng xem ra, bắt đầu thời gian nàng còn có chút thiện thùng, thế nhưng sau đó nàng thì cảm giác có cái gì không đúng.

Mãi đến tận sắc trời tối sầm lại, Thần Lộ rốt cục cũng nhìn thấy trước ngực Tử Ngọc tựa hồ mơ hồ trong lúc đó tản ra nhu hòa kim quang, thế mới biết, Phu Dịch rốt cuộc đang nhìn cái gì.

Nơi này tất nhiên là có gì đặc biệt gì đó, nếu không này Tử Ngọc không thể vô duyên vô cớ thì tia sáng, hơn nữa có lúc trước kinh nghiệm, Thần Lộ có thể

khẳng định, mặc dù đang trong mắt nàng chỉ là có chút nhu nhược kim quang, theo Phu Dịch, nhất định là kim quang mãnh liệt.

Lúc này Phu Dịch vừa vặn vừa quay đầu lại nhìn về phía Thần Lộ, chỉ thấy ấy trước ngực mang theo Tử Ngọc lúc này kim quang lấp loé, giống như cửu thiên liệt dương bình thường mắt không thể thấy, không nhịn được nhắm lại con mắt, tựa đầu quay tay đến một bên, mặc dù chỉ là một theo bản năng gì đó, thế nhưng thông minh nhanh trí Thần Lộ lập tức liền đem trong lòng suy đoán chuyển thành khẳng định.

Chính là bởi vì phát sinh cảnh tượng kỳ dị như vậy, Phu Dịch mới bất chấp nguy hiểm, cố ý đi về phía trước.

Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên cảm giác Giác Đáo Tử Ngọc nóng lên, sau đó một dòng nước ấm theo trước ngực thăng xuống dưới Đan Điền, sau đó một phép thuật thoáng hiện ở chính mình trong đầu, theo bản năng khẽ quát một tiếng, chỉ thấy trong tay nàng đột nhiên hơn một viên tản ra nhu hòa bạch quang dạ minh châu, dạ minh châu như là mặt trời mới mọc bình thường từ từ bay lên, mãi đến tận mọi người đỉnh đầu ba thước sau khi, tung xuống một mảnh vệt trăng, Hóa Thành Nhất tầng mỏng như cánh ve lồng ánh sáng, đem sáu người bao ở trong đó.

Sử dụng lại là Vệ Băng ở Phu Dịch bọn người xông luyện ngực thời gian, truyền thụ cho nàng “cực tiên quang.”

Có viên dạ minh châu này soi sáng, nhưng tầm nhìn cũng theo ba thước đã biến thành ba trượng, mọi người lập tức cảm thấy trước mắt rộng rãi sáng sủa, đặc biệt là tại đây ánh sáng chiếu xuống, âm phong thấu xương cảm giác nhất thời biến mất không còn tăm hơi, cả người cảm giác Giác Đáo vô cùng Thư Sướng.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, thủ đoạn này lại là theo không gấp Thần Lộ sử dụng tới, hơn nữa tuyệt đối không phải Trương Thiên Vũ truyền thụ tiểu chu

thiên 108 tiên thuật, không khỏi hiểu kỳ nói: “Đây là pháp thuật gì?”

Thần Lộ cười cười nói: “Thuật này tên là ‘cực tiên quang’,

Chính là Vệ Băng cô từ nhỏ tự nghĩ ra tiên pháp, cô truyền thụ sau khi, vẫn không được ấy mấu chốt, vừa rồi cũng không biết nào, đột nhiên tâm huyết dâng trào vừa thí lại, lại thành công.”

“Thì ra là thế, ta liền nói thấy thế nào có chút quen mắt.” Lý Lăng Phong nói.

Âm hồn mặc dù càng ngày càng nhiều, thế nhưng có ‘cực tiên quang’ bảo vệ, mọi người đúng là tinh khôn ít khí lực, này âm hồn tựa hồ đối với này bạch quang cực kỳ sợ hãi, bạch quang đến mức, âm hồn lập tức thì sẽ lóe lên mà không, cho nên kế tiếp đường lại là dễ dàng rất nhiều.

Có điều, này chỉ riêng đối với âm phong tựa hồ không có gì tác dụng, chỉ có lồng ánh sáng mới có thể đem này âm phong ngăn trở, theo bọn họ càng đi về phía trước, âm phong liền càng thêm mãnh liệt, lồng ánh sáng phảng phất một giây sau liền sẽ bị này âm phong xé rách bình thường, tiếng quỷ khóc sói tru càng liên tiếp, bách quỷ dạ hành thời gian đều không có trước mắt như vậy khí thế.

Phu Dịch không khỏi có chút bận tâm, vội vàng quay đầu hướng Thần Lộ nói: “Khả năng đứng vững gì?”

Thần Lộ cười khổ một tiếng nói: “Nếu như cứ theo đà này nói, nửa nhiều một phút thời gian.”

“Hả……” nhìn trước mắt kim quang mãnh liệt Tử Ngọc, Phu Dịch biết bọn họ bây giờ cách vật kia càng ngày càng gần, lập tức gật gật đầu nói: “Kiên trì một hồi nữa, ta cảm giác chúng ta sắp đến rồi.”

“Cứu mạng……”

Vừa đi ra vài chục步 sau, phía trước đột nhiên xuất hiện một tiếng nữ tử

kêu cứu có tiếng, nghe âm sắc cùng lúc trước Phu Dịch, Lý Mục hai người nghe đến là cùng một người, bất quá bây giờ nghe lại là uể oải, hoàn toàn đã không có lúc trước xinh đẹp khí, hơn nữa lần này cũng không còn là mịt mờ, phảng phất ngay ở ấy trước người khoảng mười trượng.

Lý Lăng Phong lúc này kinh ngạc nói: “Các người đã nghe chưa?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Vâng, vừa rồi ta nghe đến chính là âm thanh này.”

Lý Mục phụ họa nói: “Là âm thanh này không sai.”

“Cẩn thận rồi!” Bởi vì lúc trước dị tráng, Phu Dịch trong lòng không khỏi căng thẳng, liền vội vàng đem Chu Tước thần kiếm che ở trước người, tay kia ngón trỏ cũng hư giamar ở Chu Tước nút bấm trên, 1 có tình huống liền có thể ngay đầu tiên phát động công kích.

Phu Dịch đi tuốt đàng trước, đầu tiên nhìn thấy phía trước nằm trên đất bóng người, không khỏi nắm thật chặt trong tay Chu Tước thần kiếm, kiên trì tiếp tục đi về phía trước.

Khi bọn hắn cách trên mặt đất năm người chỉ có ba trượng thời gian, bạch quang rốt cục chiếu sáng bóng người của nàng, chỉ thấy trên mặt đất người tóc tai bù xù, trên người quần áo cũng bị thoát đi một nửa, uyển chuyển dáng người có thể thấy rõ ràng, đặc biệt là quần dài vạt áo, càng trực tiếp cởi tới trên đùi, lộ ra hai cái trắng như tuyết chân dài, trên người bao phủ một tầng sấp sửa tiêutan màu tím Yêu lửa, nói vậy chính là tầng này Yêu lửa, bảo vệ nàng không thể âm hồn hại.

Phu Dịch không khỏi hô khẽ một tiếng nói: “Hình như là cùng Trường Khanh đồng thời cái kia tiểu hồ nữ.”

“Hả? Thật chính là nàng!” Lý Mục cũng thấy rõ trên mặt đất người.

Thần Lộ thấy rõ tiểu hồ nữ dáng dấp lúc, lông mày không khỏi nhíu một cái,

trong nháy mắt liền biết rồi tại sao chỉ có hai người bọn họ khả năng nghe đến tiểu hồ ly này kêu cứu tiếng, sắc mặt không khỏi phát lạnh, đối với Phu Dịch nói: “Có phải là rất bất ngờ?”

Phu Dịch nhất thời chưa kịp phản ứng, gật gật đầu nói: “Là rất bất ngờ.”

“Kinh không kinh hỉ?” Nói bốn chữ này trong khi, Thần Lộ rốt cục không kiềm chế nổi trong lòng lửa giận, ngữ khí lạnh như băng đến cực điểm.

Phu Dịch nghe đến bốn chữ này lúc, không nhịn được giật cả mình, này mới phản ứng được, cảm tình là mặt sau cái này bình dấm chua đỗ, vội vàng trả lời: “Không kinh hỉ, không kinh hỉ.”

Lý Lăng Phong nhà huynh đệ nhìn thấy hình dáng của Phu Dịch không khỏi muốn cười, thế nhưng là không dám cười ra tiếng, còn Chu Tước cùng Vu Tị, các nàng hai tựa hồ còn không hiểu lăm mãy thứ này, vẫn chưa gặp hai người bọn họ vẻ mặt có cái gì tình huống khác thường.

Lý Mục vội vàng hướng Lý Lăng Phong nói: “Cứu hay là không cứu?”

“Cứu hay là không cứu?”

Bây giờ Thần Lộ trong khi nỗi nóng, Lý Lăng Phong cũng không dám quyết định, lập tức đem này hỗn loạn giao cho Phu Dịch.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ta làm sao biết có cứu hay không?”

Nói xong liền hướng Thần Lộ nhìn lại, Thần Lộ hờ lạnh một tiếng, không nhìn Phu Dịch, cũng không nói chuyện, tựa hồ việc này cùng nàng không có quan hệ giống nhau.

Chu Tước mặc dù nhỏ, thế nhưng hoàn toàn không ngốc, lần này rốt cục phản ứng lại, cảm tình là Thần Lộ đang ghen, cho nên Phu Dịch mới không dám làm quyết định, lập tức cười hì hì nói: “Cứu cá nhân mà, có cái gì quá mức.”

Nói xong liền chuyển tới Thần Lộ phía sau làm nũng nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, đi thôi.”

Vừa nói, bình thường còn dùng chính mình thân thể nhẹ nhàng đẩy Thần Lộ đi về phía trước.

Thần Lộ ngược lại cũng không phải đối với tiểu hồ nữ có thâm cùu đại hận gì, chỉ là đối với Phu Dịch cùng Lý Mục hai người lại tài năng ở ngàn trượng ở ngoài nghe đến tiếng kêu cứu của nàng cảm thấy tức giận, nhất định là này hai tên bị này tiểu hồ nữ câu Hồn.

Có điều Thần Lộ cũng là thiện tâm người, nhìn thấy tiểu hồ nữ bị thương trọng thương nằm ở nơi đó, trong lòng cũng là động một bên ẩn chi tâm, vừa vặn có Chu Tước đẩy nàng, nàng cũng là theo đi về phía trước.

Chỉ vài bước sau khi, tiểu hồ nữ liền bị phủ kín lồng ánh sáng bên trong.

Lý Lăng Phong biết Phu Dịch không tiện, lập tức chủ động cúi người thân thể, đem chính mình trường bào cởi ra che ở tiểu hồ nữ trên người, lập tức chẽ trụ ẩy mạch môn vì đó kiểm tra thương thế.

Một phen tra xét sau khi phát hiện, phát hiện ấy chỉ là linh khí khô cạn mà thôi, lập tức âm thầm đem một luồng tinh thuần linh khí đưa vào trong cơ thể của nàng.

“Khu!” Theo một tiếng ho nhẹ, tiểu hồ ly rốt cục tỉnh lại, mở cặp mắt kia, nhìn thấy những người trước mắt này lúc, viền mắt không khỏi có nóng, lập tức liền có hai hàng thanh lệ mới hạ xuống.

Tiểu hồ nữ vốn chính là một bức tốt nhất thể diện, hơn nữa ấy tu hành dù dỗ thuật, này vừa khóc, gây ba người tất cả đều sinh thương hương tiếc ngọc tình.

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch sững sờ ở nơi đó, nhất thời giận dữ.

“Khu!”

Nghe đến âm thanh của Thần Lộ, Phu Dịch nhất thời rùng mình một cái, quay đầu lại nhìn thấy Thần Lộ trong mắt hai vệt ánh sáng lạnh lẽo phảng phất khả năng giết người bình thường, nhất thời lóng túng vô cùng, muốn nói cái gì rồi lại không biết là nên nói cái gì, trong lúc nhất thời ngoại trừ cười khúc khích, liền không có cái khác động tác.

Bị Thần Lộ này một tiếng kinh động đến sau khi, tiểu hồ nữ vội vàng đứng dậy, quay Thần Lộ từ từ 1 khom người nói: “Đa tạ tỷ tỷ ân cứu mạng.”

“Miễn.”

Rõng có vảy ngược, chạm vào thì lại chết!

Thần Lộ vốn cũng không phải người nhỏ mọn, chỉ là Phu Dịch chính là vảy ngược của nàng, mắt thấy Phu Dịch bị cái này lớn lên thiên kiều muôn màu tiểu hồ ly cám dỗ hồn vía lên mây, nơi nào còn có thể có sự dễ dãi, giọng tự nhiên cũng là phi thường lạnh như băng.

Tiểu hồ nữ chuyên tu đạo này, có thể nào không biết là Thần Lộ tại sao tức giận, có điều mị thuật thứ này, là do đó ra ngoài một loại công pháp, đều không phải là nàng muôn nhận liền có thể thu hồi đến, người đàn ông này muôn xem thêm nàng vài lần, nàng cũng là không chế không dứt, trong lúc nhất thời cũng là lóng túng vô cùng, không biết là nên nói cái gì.

Đúng là Vu Tị lúc này nói ra một câu, hóa giải này lóng túng bầu không khí.

“Linh Vân tỷ tỷ, thật là ngươi!” Vu Tị thấy tiểu hồ nữ, vui vẻ nói.

“Ngươi là?” Tiểu hồ nữ Linh Vân thấy Vu Tị, không khỏi nghi ngờ nói.

Vu Tị này vừa ra, mọi người không khỏi sững sốt, không phản ứng lại, này Vu Tị vẫn theo Vệ Tử Dạ, làm sao lại cùng này tiểu hồ nữ nhận thức, hơn nữa nghe giọng, còn quen thuộc rất.

Vu Tị cười cười nói: “Làm sao, không nhận ra ta đến rồi?”

Tiểu hồ nữ thấy Vu Tị suy nghĩ hồi lâu, trước mắt đột nhiên sáng ngời, cười hắc hắc nói: “Nguyên lai là ngươi, mặc thành dạng này nhất thời không nhận ra được.”

Vu Tị vội vàng hướng Thần Lộ nói: “Vị này là bạn tốt của ta, tỷ tỷ ngươi thì không muốn sinh tức giận của nàng, được không?”

Thần Lộ bị Vu Tị như vậy 1 cưng, không khỏi có chút lúng túng, lập tức lạnh nhạt nói: “Ta không hề tức giận a, ta có gì phải tức giận.”

“Ha ha.....” Thần Lộ mặc dù nói như vậy, thế nhưng ngữ khí đã nói cho Vu Tị, nàng còn ở tức giận, Vu Tị không khỏi lúng túng nở nụ cười, cũng là không biết là nên nói cái gì cho phai.

Đúng là tiểu hồ nữ Linh Vân vô cùng sê xem kỹ nhìn sắc, vội vàng bày ra một bộ điềm đạm đáng yêu hình dáng đối với Thần Lộ nói: “Tỷ tỷ, ta thật không phải cố ý, ngươi thì tha thứ ta được không?”

“Chuyện không liên quan tới ngươi.....” Thần Lộ nhìn qua tiểu hồ nữ này tội nghiệp hình dáng, lòng lập tức liền mềm nhũn.

Lý Lăng Phong nhìn thấy bầu không khí cực kỳ lúng túng, tùy tiện nói: “Chúng ta hay là trước đi thôi, pháp thuật kia không chống được quá lâu.”

Có dưới bậc thang, Phu Dịch vội vàng gật đầu nói: “Tốt.....”

Nói xong liền đi trước làm gương, đi ở trước nhất, tiểu hồ nữ vô cùng xuyên qua ân tình tai nạn, lập tức đi tới Vu Tị bên cạnh, trốn ở cuối cùng, miễn cho Thần Lộ nhìn thấy nàng phiền lòng.

Phu Dịch vừa đi, một bên quay đầu lại thấy Thần Lộ trước ngực Tử Ngọc, căn cứ kim quang lấp loé tần số không dứt cải chính phuơng hướng.

Thời gian 1 phong một giây quá khứ, âm phong càng ngày càng mãnh liệt, trước mắt muôn không chống đỡ nổi trong khi, một đạo sáng chói đột nhiên xuất hiện, đậm thăng mọi người không mở mắt nổi, bất quá bọn hắn nhưng có thể cảm giác Giác Đáo, trong nháy mắt này, không thể nhưng âm phong biến mất không còn tăm hơi, kể cả cái kia vô số âm hồn cũng trong nháy mắt này biến mất không còn.

Mấy người từ từ mở mắt ra, khi bọn hắn thích ứng mảnh này quang minh sau khi, lại là không cao hứng nổi.

Chỉ thấy trước mắt là vệt trắng mang một mảnh, căn bản không nhận rõ trên dưới phải trái, phảng phất đưa thân vào trắng xóa hoàn toàn bên trong thế giới vây.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, vội vàng quay đầu lại hướng về Thần Lộ nhìn lại, chỉ thấy ấy trước ngực Tử Ngọc ánh sáng mãnh liệt, sớm không nhấp nháy nữa, trong lòng lúc này mới vô cùng quyết tâm, xem ra nơi này, nên cùng Nam Thiên Môn bên trong thế giới giống nhau, hắn là một thế giới khác.

Chỉ là trước mắt trống không một chỗ, chỉ là một mảnh mênh mông vô bờ bách quang, Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Đây là địa phương nào?” Lý Mục không khỏi kinh ngạc nói.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Ta không biết là, bất quá ta cảm giác Giác Đáo cái kia kêu gọi gì đó của ta ngay ở nơi đây.”

Thần Lộ vừa nghe, vội vàng nhìn về phía trước ngực Tử Ngọc, chỉ thấy ấy kim quang mát mắt, cũng may nàng ở trước đó đã đưa nó giấu vào quần áo trong vòng, này sợi tơ kim quang bây giờ đã bị quần áo ngăn trở, người khác cũng không nhìn thấy.

Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Ngươi không có lầm chứ? Nơi đây một mảnh hoang không có, căn bản không có cái gì.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Chắc chắn sẽ không sai, nơi đây hắn là an toàn, các ngươi đứng tại chỗ, ta chung quanh đi dạo.”

Nói xong liền một người đi về phía trước, Thần Lộ vội vàng đuổi theo đến, những người khác mặc dù có lòng theo sau, nhưng là bị Phu Dịch hung ác trọn mắt nhìn một chút sau, liền lại rụt trở về.

“Ngươi còn ở tức giận gì?” Hai người đi xa sau khi, Phu Dịch cười nói.

Thần Lộ phuỷ Phu Dịch một chút, kiều rên một tiếng nói: “Có cái gì thật đáng giận?”

“Ha ha.....” Phu Dịch bị nàng câu này sắc không biết là nên nói cái gì cho phải, chỉ phải lúng túng nở nụ cười.

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch ăn ba ba hình dáng không thấy có chút buồn cười, thế nhưng căn cứ để hắn khó chịu tâm tư, lại là đột ngột dấu ở trong lòng.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, ánh mắt của Phu Dịch liền dứt khoát dừng lại ở trên ngực của Thần Lộ vẫn nhìn, mặc dù Thần Lộ cũng biết hắn là đang nhìn ánh sáng của Tử Ngọc, thế nhưng cái này tư thế thật sự là quá ngượng ngùng, thảng nhìn Thần Lộ mặt đỏ tới mang tai, lập tức thận cả giận nói: “Ngươi rõ cuộc là đang nhìn Tử Ngọc, hay là đang nhìn đừng.”

Phu Dịch cười cười nói: “Ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi, thế nhưng kim quang kia thái quá chói mắt, ta cũng nhìn không được.”

“Hả..... vậy ngươi còn vẫn nhìn.” Thần Lộ không khỏi kiêu nộ nói. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 150: Cảnh Giới Vong Ngã

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lại cười khổ một tiếng, không thèm nhắc lại, có điều ánh mắt vẫn còn rơi vào Thần Lộ trước ngực.

“Ta đẹp đẽ còn là cái kia tiểu hồ ly đẹp đẽ?” Thần Lộ đột nhiên cười hì hì hỏi.

Phu Dịch Bất Do Nhất cứ thế, khẩu theo bản năng nói thầm một tiếng nói: “Cái này……”

Vì vậy hắn liền ở trong đầu đem hai người vóc người làm so sánh, ai biết còn chưa ra kết luận, liền bị Thần Lộ một đôi thịt kìm bóp ở bên hông thịt mềm bên trên, nhất thời một luồng khoan tim nỗi đau truyền đến.

“Ngươi thật đúng là muốn?” Thần Lộ thận cẩn giận nói.

Phu Dịch này mới phản ứng được, nguyên lai nàng là làm cho nàng khen nàng đâu, kết quả chính mình thật đúng là ngốc không cứ thế lên làm so sánh, này 1 cái kìm nhưng không có chút nào thiệt thòi.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ta thì chỉ đùa một chút thôi, còn mà!”

“Hừ! Nam nhân đều giống nhau, ta vẫn cho là ngươi và người khác không giống nhau, kết quả nhìn thấy cái kia gai hồ ly giống nhau không dời nổi bước chân.” Thần Lộ thận mắng.

Phu Dịch vội vàng ngụy biện nói: “Nào có sự tình?”

Thần Lộ cười lạnh một tiếng nói: “Vậy tại sao người khác đều không nghe

được kêu cứu, chỉ ngươi cùng Lý Mục khả năng nghe đến? Ngươi nhìn cái kia đại gái hình dáng, nhìn qua hai ngươi thì không phải thứ tốt.”

Phu Dịch nghĩ đến lúc trước đích xác bị cái kia tiêu hổ nữ Linh Vân vài lần gợi lên tà hỏa, không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Sai của ta, sai của ta.”

Thần Lộ đột nhiên biến sắc, nghiêm túc nói: “Ngươi còn nhớ rõ mười năm trước đối với ta nói rồi nói gì?”

“Ha ha..... đương nhiên nhớ tới.....” Phu Dịch một bên đáp lời, trong đầu không dứt lật xem năm đó ở Vụ Ẩn Thôn lúc mảnh rừng cây kia bên trong phát sinh sự tình.

Thần Lộ sắc mặt lúc này mới hòa hoãn một vài nói: “Ta muốn tiếp tục nghe một lần.”

Cũng may Phu Dịch trí nhớ như có thể, chỉ là hai câu công phu, liền nghĩ tới, tùy tiện nói: “Ta nói rồi, dù cho ngươi là yêu quái, ta cũng sẽ vĩnh viễn bồi tiếp ngươi.”

“A, ngươi tốt nhất không nên quên ngươi đã nói nói.” Thần Lộ nghe đến Phu Dịch thật còn nhớ rõ chính mình đã nói nói, sắc mặt rốt cục khôi phục bình thường.

“Ngươi còn là đối về gương mặt đó a, mặc dù ta biết là ngươi, thế nhưng đồng dạng nói lại là hai tấm bất đồng mặt, luôn cảm thấy có chút kỳ quái.” Thần Lộ cười cười nói.

“Khà khà.....” Phu Dịch cười cười, lập tức vận may với tay trái, Phong Thiên Kính bên trong nhất thời bắn ra một đạo hào quang, đưa hắn phủ kín.

“Ồ?” Thần Lộ thấy Phu Dịch căn bản không có bất kỳ biến hóa nào,

Không khỏi phát sinh một tiếng ngạc nhiên ngờ có tiếng.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch trong lòng đột nhiên trong lòng đột nhiên hồi hộp một tiếng, một loại không tốt linh cảm lập tức nỗi lên trong lòng, vội vàng dùng phong ấn kính dùng mặt của chính mình.

Thấy trong gương vẫn như cũ là mặt của Khương Thiếu Vân, Phu Dịch không sợ hãi kinh hãi đến biến sắc, vội vàng lại thi triển Phong Thiên Kính “phản bản quy nguyên” chức năng, chỉ thấy hào quang lần lượt ở trên người hắn phớt qua, thế nhưng mặt của hắn, lại là vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào.

“Tại sao lại như vậy!” Phu Dịch không khỏi kinh hoảng nói, “có phải thực sự?”

Thần Lộ vội vàng ân cần nói: “Có phải cái gì?”

Phu Dịch sầm mặt lại, lông mày cau mày nói: “Từ khi ta trong đầu có mảnh vỡ kí ức của hắn sau khi, trí nhớ của chính ta thời gian trực xe liền ở vẫn ép, mấy ngày trước đây cùng máu Tu La đối chiến lúc này, hắn thậm chí còn khống chế qua thân thể của ta!”

Thần Lộ nghe đến suy đoán của Phu Dịch, một trái tim lập tức phảng phất bị cái gì vậy bám vào vậy.

“Ta hoài nghi, hắn căn bản không phải kiếp trước của ta, mà là ký túc ở trong thân thể ta một cái khác linh hồn, hơn nữa bây giờ đã đang chậm chạp thức tỉnh.....” Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng nói.

“Phu Dịch, ngươi không nên làm ta sợ.....” Thần Lộ chỉ cảm thấy mũi đau xót, yết hầu gian tựa hồ hơn cái gì vậy, khó chịu còn.

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ thương tâm, trong lòng Bất Do Nhứt đau nhức, thở dài nói: “Kỳ thực, đây chỉ là ta suy đoán, chân thật tình huống có thể cũng không có ta trong tưởng tượng như vậy nghiêm trọng.....”

“A.....”

“Cho nên ở cứu tinh Thiên Vũ sau khi, ta quyết định trên Côn Lôn, tìm kiếm cái này đáp án.” Phu Dịch nói.

“A.....”

Nhìn thấy Thần Lộ không yên lòng hình dáng, Phu Dịch liền không có nói nữa, lôi kéo Thần Lộ tiếp tục tìm kiếm để Tử Ngọc tỏa sáng gì đó.

“A, chính là chỗ này!” Đúng lúc này, Tử Ngọc đột nhiên phát hiện vạn trượng hào quang, Phu Dịch nhất thời minh bạch, càng đi về phía trước, chính là vào miệng, lập tức thi triển thuật ngự kiếm, đem Chu Tước thần kiếm tê lén, thần kiếm lúc này hóa thành một con chiểu cao trăm trượng to lớn Chu Tước bóng mờ.

Lý Lăng Phong bọn người nhìn thấy sau khi, vội vàng nói: “Phu Dịch ở kêu gọi chúng ta, chúng ta mau đi qua đi.”

Mọi người liền vội vàng đứng lên, Lý Mục cười hắc hắc nói, đối với Chu Tước nói: “Đợi ngươi nhất định phải nhớ tới hỏi một chút ngươi Phu Dịch ca ca, thịt kìm tốt hay không tốt ăn.”

“A!” Chu Tước nghe xong vẻ mặt hung thú, liền vội vàng gật đầu nói.

Lý Lăng Phong nhất thời mặt tối sầm nói: “Đừng nghe hắn, tuyệt đối không nên hỏi.”

Chu Tước lập tức nháy một đôi đá quý màu đen như mắt to hiểu kỳ nói: “Tại sao không thể hỏi?”

Vu Tị nghe xong cười khúc khích nói: “Thịt kìm không phải là ăn ngon, ngươi cũng không cần hỏi rất hay.”

“Cái kia thịt kìm là cái gì?” Chu Tước không hiểu nói.

Vu Tị cười nói: “Thịt kìm chính là vừa rồi Thần Lộ tẩy bẩm Phu Dịch ca ca, cái kia liền gọi thịt kìm.”

“Hả……” Chu Tước này mới phản ứng được, lập tức mặt tối sầm lại đối với Lý Mục nói: “Ngươi thật là xấu, lại hại ta.”

“Ha ha……” Lý Mục không khỏi lúng túng nở nụ cười.

Mấy người đều là tu sĩ, thi triển Thần Hành Thuật sau, chỉ là mấy phút thời gian, liền thấy được Phu Dịch cùng bóng người của Thần Lộ, lập tức tăng nhanh tốc độ đuổi tới.

Nhin thấy mấy người lại sau khi, Phu Dịch cười lập tức cười nói: “Là nơi này.”

Nói xong lôi kéo Thần Lộ về phía trước bước một bước, hai người bóng người lập tức biến mất, Lý Lăng Phong bọn người vội vàng đuổi theo, dù sao nơi này không có vật tham chiếu, nếu là đi chênh lệch, bọn họ sẽ lạc lối ở nơi đây.

Quả nhiên không ra Phu Dịch dự liệu, trước mắt chỉ là hoa một cái, liền vừa tiến nhập một không gian khác, ngay sau đó vừa là vài đạo tia chớp, chính là mọi người toàn bộ tiến vào cái này dị không gian bên trong.

Nơi này bốn phía toàn biển, cô phong sừng sững, trên núi cây cối sum xuê, trúc xanh thành âm, vách núi chót vót, mọi người xuất hiện sau khi, liền đứng ở này cô phong trên vách đá.

Nhìn ra xa này vô cùng mênh mông xanh thăm, cảm nhận được mênh mông mãnh liệt sóng biển đánh ra ở trên vách đá cái kia rung chuyển trời đất, tất cả mọi người theo bản năng nhắm lại con mắt, vào đúng lúc này, cảm thụ được đại đạo linh bao hàm!

Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên!

Này mênh mông vô bờ thương hải, là đạo của tự nhiên tận cùng!

Nó tĩnh lúc, khói trên sông mênh mông, động lúc, ngàn sóng lớn vạn sóng.

Có bao dung vạn tượng lòng dạ, lại có khí thôn thiên hạ hào hùng!

Mọi người đế tâm đi nghe thương hải chi đạo, trong lúc nhất thời, lại tiến nhập một loại thần kỳ trạng thái, loại trạng thái này chính là các tu sĩ có thể gấp mà không thể cầu “quên mình” trạng thái.

Ở trạng thái này bên trong, mỗi một người bọn hắn đều tựa như hóa thân trở thành trong biển rộng một phần, hoàn toàn đắm chìm ở ngộ đạo bên trong.....

Loại này kỳ dị “quên mình” trạng thái, cùng tu vi cũng không có trực tiếp quan hệ, mà là ở tu sĩ đối với đạo linh ngộ, có điều thường thường tu vi càng cao tu sĩ đối với đạo linh ngộ càng sâu, cho nên thế nhân lầm tưởng loại trạng thái này cùng tu vi có quan hệ.

Cho nên đầu tiên theo trạng thái này lui ra ngoài, cũng không phải Vu Tị, mà là ảo thể cảnh Lý Mục, khi hắn mở con mắt nhìn thấy mọi người còn đắm chìm ở “quên mình” trạng thái thời gian, không khỏi cười khổ một tiếng, loại này trạng thái có thể gấp mà không thể cầu, cho nên cũng không có quấy rối mọi người, lập tức ngồi xếp bằng trên đất, vận chuyển “Côn Lôn tâm pháp”, tiêu hóa vừa rồi chỗ linh ngộ được đại đạo.

Tiếp theo Lý Mục sau khi thứ hai tĩnh lại, là tiểu hồ nữ Linh Vân, tâm tình đồng dạng có chút mất mát, bất quá khi hắn nhìn thấy Lý Mục ngồi xếp bằng trên đất ngồi tĩnh tọa thời gian, cũng ngồi xếp bằng trên đất tiến vào trạng thái nhập định.

Kế tiếp là Vu Tị, mặc dù nàng vẫn đi theo Vệ Tử Dạ tả hữu, thường nghe ấy giảng giải đại đạo thật, đối với đạo linh ngộ còn ở Lý Mục bên trên, đáng tiếc nàng dù sao chỉ là sát khí cảnh tu vi, rất nhiều thứ đối với nàng mà bất quá là tri kỷ nhưng mà không biết giá trị, ngược lại có chút đáng tiếc.

Có điều ở vừa rồi “quên mình” trong cảnh giới, khí hải của nàng lại cùng này mênh mông đại dương sinh ra cộng hưởng, cái kia phong cẩm nàng tu vi đã lâu, không gì phá nối ràng buộc tựa hồ vào đúng lúc này có ít ỏi buông lỏng, vì vậy vội vàng cũng là ngồi xếp bằng trên đất, vận chuyển chính mình công pháp, toàn lực đột phá.

Sau đó lui ra ngoài chính là Lý Lăng Phong, khi hắn nhìn thấy Phu Dịch còn ở “quên mình” cảnh giới bên trong lúc, liền biết mình thủy chung vẫn là không sánh bằng Phu Dịch, mặc dù có chút mất mát, thế nhưng Phu Dịch xong là là hắn tốt nhất huynh đệ một trong, ngoại trừ hâm mộ ở ngoài, tự nhiên cũng là thật tình vì hắn cảm thấy cao hứng.

Chỉ là khi hắn nhìn thấy Chu Tước cùng Thần Lộ lại cũng còn ở “quên mình” trạng thái thời gian, không khỏi có chút hóa đá.

Có phải trạng thái này không quan hệ với tu vi?

Trong lòng mặc dù hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng hắn cũng biết, bây giờ là đem phần này ngộ đạo thông hiểu đạo lý thời cơ tốt nhất, cũng không kịp nhớ suy nghĩ nhiều, vội vàng vận chuyển “Yêu Hoàng trải qua”, đem vừa mới ngộ ra hòa vào đạo của chính mình bên trong.

Lại tiếp sau đó tỉnh chính là Thần Lộ, khi nàng nhìn thấy Phu Dịch cùng Chu Tước còn ở ngộ đạo thời gian, hiểu ý nở nụ cười, lập tức đổi vận “thiên phù trải qua”, chuẩn bị nhờ vào đó một lần đột phá bình phong, đạt được Tân Tiên cảnh hậu kỳ.

Nơi này cùng kết giới của Bạch Vân Sơn giống nhau, không có mặt trời mọc mặt trăng lặn, phảng phất vĩnh viễn là ban ngày giống nhau, dồi dào linh khí để dang tu luyện năm người cảm thấy phảng phất đưa thân vào linh khí đại dương bình thường, dựa vào này mênh mông sóng triều, Thần Lộ cùng Vu Tị rốt cục đánh vỡ tu vi ràng buộc, phân biệt đột phá tới Tân Tiên cảnh hậu kỳ cùng yêu đan cảnh.

Khi nàng hai người tỉnh lại thời gian, phát hiện anh em nhà họ Lý cùng tiểu hồ nữ sớm đến định, thấy hai người trong ánh mắt, tràn đầy vẻ hâm mộ.

Thế nhưng bọn họ cũng không nói lời nào, bởi vì Phu Dịch cùng Chu Tước bây giờ vẫn còn “quên mình” trong cảnh giới, còn ở lĩnh ngộ đại đạo thần bao hàm.

Ở loại này thần kỳ dị không gian bên trong, căn bản không có thời gian khái niệm, mãi đến tận Thần Lộ bọn họ thật sự các loại tẻ nhạt sau khi, thăng thần lại ngồi xếp bằng trên đất tu luyện, dùng chu thiên vận chuyển suy tính đại khái thời gian.

Có điều, khi bọn hắn một lần lại một lần tỉnh lại, mỗi loại tính toán thời gian sớm đã qua một tháng không tới trong khi, Chu Tước rốt cục tỉnh lại. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 151+9 Cung 8 Quẻ Hiểu Đại Đạo

Nhìn thấy Phu Dịch vẫn không có theo cái cảnh giới kia bên trong tinh táo lại, Thần Lộ trong lòng có chút bận tâm, nàng thật sợ hãi làm Phu Dịch tinh táo trong khi, đúng như hắn theo như lời như vậy, quen thuộc túi da bên dưới, lại là một người khác.

Khẩn trương? Lo lắng? Lo lắng?

Thần Lộ giờ phút này tâm tình, này từ đều không đủ để miêu tả, chỉ cảm thấy lúc này phảng phất ngoài thân một lạnh như băng hắc ám thế giới bình thường, vô luận nàng chạy thế nào, đều chạy không ra được.

May là nàng bây giờ trong lòng ôm Chu Tước, không biết có phải là ảo giác hay không, nàng luôn cảm thấy thân thể của Chu Tước như là ánh mặt trời bình thường ấm áp, tại đây vô biên lạnh như băng bên trong cho nàng ấm áp, hơn nữa trong lúc mơ hồ còn có thể nghe đến Chu Tước vẫn an ủi nàng.

Phu Dịch tại sao còn không có tinh tảo?

Lúc này, Phu Dịch thân ở một kỳ quái trong không gian, không gian này cùng hắn Đan Điền bên trong tình hình hầu như giống nhau như đúc, trung gian đồng dạng là một viên không dứt thiêu đốt lửa Xích Đan, duy nhất có ít ỏi bất đồng, chính là quay chung quanh viên kim đan này vòng đi vòng lại không dứt xoay tròn, cũng không có trong cơ thể hắn nhiều như vậy, gần như có tám viên mà thôi.

“Có phải Ngã Đích Ý nhớ vừa trong lúc vô tình tiến nhập Đan Điền bên trong?”

Phu Dịch có cái này suy đoán sau khi, lập tức dùng ra định phuơng thức muôn theo Đan Điền bên trong lui ra ngoài, lại là phát hiện căn bản là không lui được.

Vì vậy hắn cẩn thận quan sát này viên đan, này mới phát hiện, trong cơ thể mình cái kia một ít đan, cùng ngũ tạng lục phủ mơ hồ trong lúc đó dắt một cái dây nhỏ, trước mắt này đan là không có, vì vậy hắn cũng xác định, mặc dù có chút giống nhau, thế nhưng ý thức của hắn tuyệt đối vắng mặt Đan Điền bên trong.

“A.....”

Thứ thiêん vạn loại phuơng pháp cũng không thể theo nơi này đi ra ngoài Phu Dịch, bất đắc dĩ chỉ dưới, hai tay ôm ở trước ngực, cẩn thận suy nghĩ trước mắt này kỳ quái không gian nghiên cứu là nơi nào.

“Màn này có phải là ở nơi nào gặp qua.....”

Phu Dịch cẩn thận nhìn chăm chăm trước mắt không gian nhìn, hắn trong lúc mơ hồ cảm thấy màn này tựa hồ móc ra trong đầu một khối mảnh vỡ kí ức, chỉ là khối này mảnh vỡ kí ức không trọn vẹn thật sự thật lợi hại, ngoại trừ trong lúc mơ hồ cảm thấy ở nơi nào từng thấy màn này ở ngoài, căn bản là nghĩ không ra đến tột cùng là khi nào, nơi nào thấy qua màn này.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch vẫn còn đang suy tư làm sao theo cái này kỳ quái không gian chạy đi trong khi, cảm giác cảm giác được có một luồng cường đại vô cùng, căn bản không thể kháng cự sức mạnh ở dùng sức kéo hắn, Nhi Mục Tiêu, chính là viên chính giữa kia thiêu đốt lửa Xích Đan.

“Ta x!” Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, Tha Hiện Tại đã phi thường xác định nơi này đều không phải là Đan Điền của hắn không gian, nói cách khác, cái kia trong khi thiêu đốt lửa cháy hỏa cầu, là thật sự giấu ở, đã biết muốn dụng vào nói,

Mặc dù là Tha Hiện Tại thân thể đặc thù, cũng tuyệt đối sẽ trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

“A……” Phu Dịch hét lớn một tiếng, vội vàng vận chuyển đất hoang trại qua” liều mạng phản kháng này cỗ lực kéo, ai biết đất hoang trại qua” một khi vận tải, cỗ lực lượng này lại càng lớn hơn, thăng dọa nạt hàn vận khí cũng không phải là, không vận khí cũng không phải là, trong lúc nhất thời lại không biết như thế nào cho phải.

Có điều, trước mắt cũng không có thời gian cho hàn nhiều làm cân nhắc, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới gọi ra Phong Thiên Kính, ham muốn dùng trận gió lực lượng cùng này nguồn sức mạnh chống lại, ai biết ý thức khống đi, trên tay căn bản cũng không có Càn Khôn Giới.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, trong đầu né qua một lát suy đoán: Nhất định là hàn tinh rồi, hàn muốn đem ta cầm tù tại kia hột Xích Đan bên trong!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch nhất thời giận dữ, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Khương Thiếu Vân, thả ta đi ra ngoài!”

Thế nhưng mặc hàn như thế nào dùng sức gào thét, căn bản không nghe được có bất kỳ thanh âm gì phát sinh, mà lúc này, Tha Đích Thân thể, cũng rốt cục bị cái kia Xích Đan hút vào.

Quả nhiên, tại thân thể chạm được Xích Đan cái kia 1 trong giây lát đó, Tha Đích Thân thể bị Xích Đan đốt cháy thành tro bụi, liền một tia dấu vết đều không có còn lại.

“A……” Phu Dịch lập tức hét lớn một tiếng, thế nhưng bên tai vẫn không có bất kỳ thanh âm gì.

Phu Dịch không dứt giãy dựa, không dứt dùng một đôi nhục quyển đánh kim đan hàng rào, lại là không làm nên chuyện gì.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch đột nhiên phản ứng lại, đã thân thể của hắn đã không có, hắn vừa là lấy cái gì đến công kích hàng rào của Xích Đan?

Vì vậy hắn theo bản năng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy không biết là lúc nào, Tha Đích Thân thể đã biến thành một đoàn hình người ánh lửa, không dứt đánh Xích Đan hàng rào, chính là này đoàn ánh lửa hai tay.

“Chuyện gì thế này!”

Phu Dịch đưa tay ra mòi cánh tay, vừa duỗi duỗi chân, mặc dù này đoàn ánh lửa nhìn như hữu hình vô chất, thế nhưng hắn thật có thể khống chế.

“Cái kia mới vừa rồi bị thiêu hủy vừa là cái gì vậy?”

Phu Dịch nhất thời không thể nào hiểu được, có điều bị vây ở này Xích Đan bên trong, lại là phi thường khổ não, hắn vừa mới cùng Thần Lộ nói muốn vĩnh viễn bồi tiếp nàng, chỉ là một hồi công phu, chính mình thì đã ăn, nghĩ đến Thần Lộ lúc đó thống khổ vẻ mặt, Phu Dịch trong lòng nhất thời dấy lên tận trời lửa giận.

Hét lớn một tiếng nói: “Khương Thiếu Vân, thả ta đi ra ngoài!”

Đáng tiếc, vẫn không có âm thanh, Phu Dịch trong đầu đột nhiên nhớ tới Trương Thiên Vũ đã nói một câu nói: “Người chết thành quỷ, Quỷ chết làm quỷ sau khi chết, quỷ sau khi chết chết làm hi, hi chết làm di.”

Mà Trương Thiên Vũ lúc đó giải thích là: “Nhìn không thấy tên là di, nghe không được tên là hi.”

Phu Dịch nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi run lên, có phải ta đã là hi sao?

Sau đó lại nhìn như bây giờ của chính mình ánh lửa giống như hữu hình vô chất thân thể, không sợ hãi vừa suy đoán nói, có phải liền hi đều không phải, trở

thành di sao?

“Ta không cam lòng!”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên hét lớn một tiếng, lập tức sử dụng toàn thân khí lực hướng cái kia Xích Đan hàng rào đánh tối, chỉ nghe cái kia hàng rào phát sinh một tiếng vang trầm thấp, giống như thiên cổ bình thường, thăng chấn Phu Dịch choáng váng đầu hoa mắt.

Phu Dịch không sợ hãi mừng rỡ, nguyên lai ta còn có thể nghe đến âm thanh, ta không phải hi, quan trọng hơn chính là, hắn phá vỡ Khương Thiếu Vân bối trí cấm chế, chỉ có từ nơi này đi ra ngoài, hắn mới có cùng hắn tranh thủ thân thể quyền chủ đạo tư cách.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi hưng phấn vô cùng, một đỗi nhục quyền không dứt đánh Xích Đan hàng rào.

Một quyền, mười quyền, trăm quyền, ngàn quyền, vạn quyền, vạn vạn quyền!

Sớm đêm không hết đánh bao nhiêu lần, Xích Đan một lần một lần phát sinh vang trầm, chấn động Phu Dịch choáng váng đầu hoa mắt, thế nhưng cái kia cỗ bất khuất ý niệm vẫn chống đỡ lấy hắn tiếp tục đánh đi xuống.

Cũng không biết qua bao lâu, Xích Đan rốt cục bị hắn nổ ra một lỗ hổng, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, vội vàng tung người bước ra.

Ai biết ngay ở thân hình hắn vừa mới ra cái kia vỡ tan cửa động, cái kia cỗ cường đại vô cùng sức mạnh xuất hiện lần nữa, chỉ là trong nháy mắt công phu liền lại sẽ hắn kéo Xích Đan bên trong, theo thân thể hắn tiến vào Xích Đan, chỗ kia vết nứt tùy theo dần hiện ra một đạo xích quang, chỉ trong nháy mắt liền vừa khôi phục như lúc ban đầu.

Phu Dịch nhất thời lên cơn giận dữ, ác liệt một quyền đánh vào hàng rào của Xích Đan trên, đinh tai nhức óc âm thanh trực tiếp đưa hắn chấn động hôn mê

bất tỉnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Phu Dịch rốt cục tỉnh lại, khi hắn mở hai mắt ra lúc, phát hiện mình còn ở vào Xích Đan trong vòng, không khỏi có chút nản lòng thoái chí.

Đối mặt tử vong, hết thảy mọi người sẽ sợ, kể cả Phu Dịch.

Thế gian hình hình * người, bất kể là quyền quý người còn là dân chúng thấp cổ bé họng, ở trước khi lâm chung khó có thể từ bỏ tuyệt đối không phải này mịt mờ quyền lợi cùng của cải, tuyệt đối là này ở trong lòng bọn họ là quan trọng người.

Cho nên cái này sợ hãi, hoàn toàn không là chỉ đối mặt tử vong sợ hãi, mà là đối với ở thế nhân vương bận.

Phu Dịch cũng có hăn vướng bận người.....

Thần Lộ! Hắn không biết là nàng mất đi hắn sau đó, tương lai nên sống sót bằng cách nào.....

Trương Thiên Vũ! Cái này quá mệnh huynh đệ, khi hắn chết đi sau đó, Vệ Tử Dạ có thể hay không để hắn liều mình xông Thần Nông Giá.....

Chu Tước! Nay con mười năm trước theo thế giới khác của Bạch Vân Sơn bên trong mang đi ra thánh linh, phảng phất cùng hắn có ngàn vạn tia liên hệ, chính là bởi vì hắn tồn tại, nàng mới từ trong trứng ấp ra, sau đó liền vẫn theo bọn họ, nếu như mình chết rồi, nàng vừa nên làm gì sinh tồn được?

Ta không cam lòng a.....

Phu Dịch trong lòng đau buồn vạn phần, mặc dù hắn biết Khương Thiếu Văn thay Tha Đích Thân thể sau đó, có khả năng vì hắn đi làm việc này, thậm chí so với hắn làm càng tốt hơn, nhưng này không phải hắn muốn kết quả!

Trên thế giới tuyệt đối không ai bởi vì người khác so với mình càng ưu tú, thì đem mình quan trọng nhất gì đó giao cho người khác, đặc biệt là tình yêu.

Phu Dịch mặc dù là một người tu tiên, thế nhưng hắn cũng là người, hắn cũng có thắt tình lục dục.

Thời gian, ở bên trong không gian này căn bản là không đáng giá, Phu Dịch theo nản lòng đến không cam lòng, lại đến phẫn nộ, lại tới tuyệt vọng, tùy theo hoàn toàn đánh mất ý chí chiến đấu suy sút đi xuống.....

Phu Dịch cứ như vậy nằm ở Xích Đan bên trong, hai mắt vô thần nhìn về phía phương xa không dứt xoay tròn tám viên nhỏ đan.....

Này một ít đan màu sắc khác nhau, khoảng cách không giống nhau, không dứt quay chung quanh Xích Đan không dứt xoay tròn, nhìn qua tựa như một đám bướm bỉnh hài tử muôn chạy trốn đi ra ngoài chơi đùa, nhưng là bị đại nhân dùng một sợi dây thừng kéo giống nhau, không can thiệp tới bọn họ chạy thế nào, thủy chung đều không thoát khỏi được đến phạm vi này.

Phu Dịch nhìn trước mắt cảnh, không khỏi có chút buồn cười, rõ ràng chính mình một sinh niêm câu hỏi người, lại còn có tâm sự nhìn mấy thứ này.

Nhưng vào lúc này, hắn gởi những thứ kia quay chung quanh Xích Đan xoay tròn tám viên đan màu sắc, còn có vị trí vị trí, trong lòng mơ hồ cảm ngộ tới cái gì vậy.

“Càn làm kim, khôn làm đất, khâm là nước, ly là hỏa, tốn làm mộc.....” thấy này màu sắc khác nhau nhỏ đan, hơn nữa phuong vị của bọn họ, Phu Dịch đột nhiên có chút hiểu!

“Đây là..... tiên thiên bát quái đồ!”

Tìm được kết quả này sau, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, lập tức lại nhìn mình vị trí vị trí, chính là này bát quái trung tâm, đột nhiên khẽ mỉm cười nói:

“Ta hiểu được, ta hiểu được!”

Nói xong giơ lên đã hóa thành ánh lửa hai tay, nhanh chóng bấm quyết, theo thủ quyết tốc độ càng lúc càng nhanh, Tha Đích Thân thể lại biến mất theo, mãi đến tận cuối cùng, cả người đều biến mất không thấy hình bóng.

Sơ mò tính toán, Phu Dịch tại kia “quên mình” trong cảnh giới ít nhất cũng có trăm ngày, thế nhưng Lý Lăng Phong bọn họ lại là không dám quấy nhiễu hắn, vì vậy thần kỳ trạng thái không thể nhưng có thể gắp mà không thể cầu, nhưng lại là một đặc biệt nguy hiểm trạng thái, nếu như tùy ý quấy rối nói, kẻ nhẹ tấu hỏa nhập ma, kẻ nặng tại chỗ biến thành tro bụi.

Thế nhưng, bất ngờ còn là đã xảy ra, không ai chú ý tới Chu Tước đột nhiên mở hai mắt ra tỉnh lại, nhìn thấy Phu Dịch như cái cọc gỗ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, không khỏi có chút ngạc nhiên kêu một tiếng: “Phu Dịch ca ca, ngươi đang làm gì thế!”

Chu Tước lạnh lanh âm thanh phá vỡ yên lặng, Thần Lộ nhất thời hoảng hốt, vội vàng che mỏ của Chu Tước, nhưng vẫn là chậm một bước, chỉ thấy Phu Dịch thảng tắp thân hình đột nhiên mềm nhũn ra, trực tiếp té liệt trên mặt đất.

Cả đám lúc này kinh hãi đến biến sắc, Chu Tước nhìn thấy mọi người vẻ mặt cùng Phu Dịch xụi lơ thân hình, cũng rốt cục hiểu được, nàng tựa hồ đã làm sai điều gì.

“Phu Dịch!” Nước mắt theo Thần Lộ trong đôi mắt dâng trào bước ra, không nhịn được kêu khóc nói.

Thế nhưng Phu Dịch lại là căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, giống như người chết nằm ở nơi đó không nhúc nhích.

Lý Lăng Phong lập tức đưa tay khoát lên cổ tay của hắn, vẻ mặt lập tức đọng lại.....

“Thế nào?” Lý Mục sôt ruột hỏi.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Đã không có sinh cơ.”

“Làm sao có khả năng!” Lý Mục lúc này kinh hãi đến biến sắc nói.

Chu Tước giờ phút này rốt cục ý thức được nàng đến tột cùng làm thế nào sai rồi, nguyên lai Phu Dịch đứng ở nơi đó là ngộ đạo, nàng này một tiếng đã quấy rầy hắn, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, không biết là nên làm gì mới tốt.

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn thấy trong mắt mọi người rưng rưng hình dáng, không khỏi hiểu kỳ nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Mọi người đều là sững sốt, giật mình ở nơi đó không nhúc nhích, kể cả Thần Lộ đều đã quên gào khóc.

Càng sâu người là Lý Lăng Phong, tay của hắn còn ở trên cổ tay của Phu Dịch đắp, hắn căn bản không cảm giác mạch của hắn, hắn lại sống sờ sờ thì ở trước mặt mình cùng hắn nói chuyện.

Phu Dịch thấy mọi người trợn mắt ngoác mồm hình dáng, lập tức liền phản ứng lại, nhất định là vừa rồi chính mình xung đột cái kia dì giới trong khi, ảnh hưởng tới thân thể, cho nên bọn họ mới cho rằng hắn đã chết, lập tức cười nói: “Làm sao, các ngươi đã cho ta chết rồi?”

Lý Mục phản ứng đầu tiên, một quyền chày ở ngực của Phu Dịch, nỗi giận nói: “Ngươi thật làm ta sợ muốn chết.”

Thần Lộ cũng vào lúc này phản ứng lại, nước mắt như mưa giây lát nín khóc làm vui mừng, hàm tình mạch mạch thấy Phu Dịch, không ngừng cười.

Phu Dịch nhìn thấy hình dáng của Thần Lộ, khẽ mỉm cười nói: “Ta đã trở về.”

Nói xong đứng dậy, đưa đến Thần Lộ bên cạnh đưa nàng liền Chu Tước cùng nhau ôm vào lòng, Thần Lộ lại thẹn thùng khó nhịn, thế nhưng lúc này nàng đã không cố được này, hai tay dùng sức đem Phu Dịch ôm lấy.

Chu Tước bị hai người động tác này kẹp ở giữa, cực kỳ khó chịu, cực kỳ mất công sức theo trung gian lui ra.

“Ngươi vừa rồi rốt cuộc làm sao vậy?”

Hai người cứ như vậy ôm cũng không nói chuyện, ngay từ đầu người bên ngoài còn có chút tiếc nuối, không muốn quấy rối bọn họ, thế nhưng làm trạng thái này vẫn kéo dài đến một chén trà trong khi, Lý Lăng Phong rốt cục không nhịn được hỏi: “Ngươi vừa rồi rốt cuộc làm sao vậy?”

Này một tiếng rốt cục đem hai người thức tỉnh, Thần Lộ hoang mang theo Phu Dịch trong lòng tránh ra, đã là đỏ cả mặt.

Phu Dịch lúc này mới đứng dậy, cười nói: “Ta học xong một rất lợi hại phép thuật, nhìn được rồi!”

Nói xong, Phu Dịch quanh thân tỏa ra ba thước xích diễm, sau đó mọi người cảm giác thân thể hoa một cái, theo Phu Dịch trong thân thể lại đi ra một cùng hăn vóc người xấp xỉ thiếu niên.

Nhin kỹ, lại cùng bọn họ lúc trước ở âm u quặng mỏ lúc Phu Dịch trưởng giống nhau như đúc.

“Đây là!” Mọi người nhất thời hoảng hốt, Phu Dịch này một chiêu thuật phân thân, chính là Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, âm dương 2 thần hợp nhất sau khi, mới có thể tu luyện sửa ở ngoài hóa thân, hơn nữa cái này còn này đây không thể tu luyện nguyên anh để đánh đổi, Phu Dịch chỉ là Địa Tiên Cảnh sơ kỳ tu vi, làm sao có khả năng tu thành thân ngoại hóa thân?”

Thần Lộ không khỏi thất kinh, thế nhưng lúc trước Phu Dịch cho hắn cảm

giác đích thật là bản thân của hắn không sai, cho nên, mặc dù hơi nghi hoặc một chút, nhưng là không đến mức thất kinh. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 152: Tiên ĐÌnh Hoàn Toàn Không Chỉ Thuộc Về Nhân Tộc

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 152 chương Tiên ĐÌnh cũng không chỉ thuộc về nhân tộc Lý Mục thấy hai cái tướng mạo bất đồng Phu Dịch đứng ở trước mặt, không khỏi mừng lớn nói: “Âm thần xuất khiếu?”

Phu Dịch cười cười nói: “Không phải, cái này là ta ánh lửa phân thân.”

“Ánh lửa phân thân? Cái gì vậy?” Lý Mục không khỏi hiếu kỳ nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Sau đó lại giải thích a, quá khứ đã bao lâu?”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Nên có trăm ngày tả hữu.”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời cả kinh, lập tức thầm than một tiếng nói: “Hỗng rồi!”

“Cái gì hỗng rồi?” Lý Lăng Phong không hiểu nói.

Lý Lăng Phong vừa hỏi như thế, Phu Dịch nhưng lại không biết nên làm gì trả lời, không nói đến bọn họ bây giờ đám người chuyền này bên trong, hơn hai cái người ngoài, quan trọng hơn chính là, Tiên ĐÌnh dính đến nhân tộc lớn nhất bí mật, dù cho Thị Lý Lăng đǐnh huynh đệ hai người, hắn cũng không biết có nên hay không nói.

Lý Lăng Phong nhìn thấy Phu Dịch Kagura lấp loé, trong lòng đã có đại khái, Phu Dịch nhất định là có một thiên đại bí mật, bây giờ bên cạnh bọn họ có tiểu hồ nữ Linh Vân người ngoài này, tự nhiên không tiện nói ra.

Chỉ tiếc hắn không ngờ rằng chính là, Phu Dịch bây giờ cân nhắc hoàn toàn

không chỉ cần là vấn đề của Linh Vân, mà là cái này thuộc về nhân tộc bí mật, Cứu Cánh Cai không nên để Yêu tộc biết, đây là dính đến cả người loài đại sự, không phải một mình hắn có thể tả hữu, dù cho hắn và Lý Lăng Phong huynh đệ hai người là thân mật vô gian huynh đệ tốt.

Lý Lăng Phong đúng là so với Phu Dịch tưởng tượng quyết đoán, chỉ thấy hắn trực tiếp sảng khoái liền đối với Linh Vân nói: “Kế tiếp sự tình không tiện nghe, muôn oan ức người một chút có thể chứ?”

Linh Vân mặc dù tuổi không lớn lăm, thế nhưng tinh thông mị thuật, thuật này nhập môn chính là quan sát sắc mặt cử chỉ, ngay ở Phu Dịch vẻ mặt lấp loé thời gian, nàng cũng đã đoán được nhất định là tại bận tâm nàng, cho nên Lý Lăng Phong này vừa ra, liền trả lời: “Sư huynh không cần chú ý.”

Lý Lăng Phong cười cười, lập tức tiến lên một bước, nâng tay lên liền hướng về Linh Vân cổ sau vỗ một cái, Linh Vân lập tức xụi lơ trên mặt đất, đã ngủ mê man rồi.

Lý Lăng Phong đem Linh Vân đánh ngất sau khi, lập tức hỏi. “Lúc này có thể nói đi?”

Phu Dịch thấy vậy, chỉ phải thở thật dài một cái nói: “Thanh Khâu huyệt có thể dính đến một nhân tộc thiên đại bí mật, ta.....”

Phu Dịch này vừa ra, Lý Lăng Phong nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lập tức liền minh bạch, Phu Dịch chở bận tâm người, hoàn toàn không gần như là tiểu hồ nữ, hơn nữa còn có ba người bọn hắn.

Lý Mục nghe đến Phu Dịch,

Không khỏi có chút căm tức, tùy tiện nói: “Chúng ta không phải huynh đệ gì?”

“Ta.....” Phu Dịch trong lúc nhất thời từ nhét, không biết là nên nói cái gì là

tốt.

Nhưng có Lý Lăng Phong đối với Lý Mục nói: “Đã là loài người bí mật, thì không phải một mình hắn định đoạt, ta tin tưởng Phu Dịch cũng đem chúng ta làm thành huynh đệ, có điều, dù sao chúng ta là Yêu, hắn là người.....”

Lý Mục không khỏi có chút tức giận nói: “Người thì lại làm sao? Yêu thì thế nào?”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Nhân cùng yêu, thủy chung là hai cái xung đột lợi ích thế lực, này đã không phải này bọn cá nhân trong lúc đó sự tình.”

Lý Mục bất mãn nói: “Hừ, mỗi ngày người ạ Yêu ạ, chúng ta cha mẹ không phải làm theo đi tới đồng thời gì?”

Lý Lăng Phong lắc đầu nói: “Vật này, e sợ không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy.”

Phu Dịch nghe đến huynh đệ hai người cãi vã, trong lòng không khỏi có chút băn khoăn, lập tức khuyên giải nói: “Hai vị ca ca lại như vậy nhao nhao đi xuống, ta đây mặt thật sự không có chỗ để.”

Phu Dịch mặc dù nói như vậy, Lý Mục lại vẫn còn có chút tức giận, lúc này căm tức nói: “Không muốn gặp anh ta, chúng ta không phải người cùng một con đường.”

“Ha ha.....” Phu Dịch bị Lý Mục một câu nói sắc không biết là nên nói cái gì, chỉ là chuyện này dù sao dính đến nhân tộc lớn nhất bí mật, Trương Thiên Vũ đã năm lần bảy lượt cường điệu, việc này tuyệt đối không thể tiết lộ, cho nên dù cho Lý Mục nói như vậy, Phu Dịch vẫn không có dự định đem việc này nói ra.

Thần Lộ lại vào lúc này nói: “Phu Dịch, kỳ thực ta vẫn cảm thấy bí mật này không đơn giản thuộc về nhân tộc, có thể là Thiên Vũ sở học đến tri thức sai lầm.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Tại sao nói như vậy?”

Thần Lộ trả lời: “Ngươi còn nhớ rõ Vệ tiên bối đã nói Phục Hy Đại Đế cùng Nữ Oa Đại Đế gì?”

“Tự nhiên nhớ tới!” Phu Dịch gật gật đầu nói: “Bọn họ là Tiên Đinh đời thứ nhất và đời thứ hai Tiên đế.”

Thần Lộ trầm tư một lát sau nói: “Thế nhưng hai vị này không phải là nhân tộc, bọn họ hai vị đều là Yêu tộc……”

Thần Lộ này vừa ra, Phu Dịch nhất thời sững sốt, này mới phản ứng được, Tiên Đinh từ mới lập lên hai vị Tiên đế đều không phải là nhân tộc, là từ đời thứ ba Thần Nông Đại Đế sau khi, Tiên Đinh mới vẫn từ nhân tộc khống chế, cái này Trương Thiên Vũ tựa hồ cũng có nhắc qua.

Thần Lộ nói tiếp: “Cho nên ta cảm thấy bí mật của Tiên Đinh không thuộc về nhân tộc, nên thuộc về trong thiên hạ hết thảy khênh Ma nghĩa quân.”

Phu Dịch nghe xong yên lặng gật gù, bất quá hắn cũng không cần giải thích, lời đã của Thần Lộ rất rõ ràng, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người cũng không phải người ngu, lời đều nói đến mức này, nếu còn không biết nơi này cùng cũ Tiên Đinh có quan hệ nói, liền có thể từ treo lên đồng nam cành.

Lý Lăng Phong kinh ngạc nói: “Thần Lộ, ngươi là nói, nơi này có có thể là cũ di chỉ của Tiên Đinh?”

“Ai da……” Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Không phải có thể, nơi đây nhất định là cũ di chỉ của Tiên Đinh, có điều nên cũng chỉ là mảnh vỡ mà thôi.”

“Hả? Ý tứ của ngươi là các ngươi còn từng thấy dừng dấu vết chi?” Lý Lăng Phong không khỏi kinh ngạc nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Bạch Vân Sơn sương mù hình thành, chính là bởi vì nơi đó có thất lạc cũ Tiên Đinh mảnh vỡ ‘Nam Thiên Môn’, Thiên Vũ từng

suy đoán, cái kia sương trắng, chính là ‘Nam Thiên Môn’ tự mang cấm chế.”

“Nam Thiên Môn……” Lý Lăng Phong trầm tư nói: “Cái kia nơi đây thì là cái gì chứ?”

Thần Lộ suy đoán nói: “Thanh Khâu Sơn ở vào Thần Châu đông phuong, nơi này vừa là đồi biển nơi, hẳn là cùng Đông Thiên Môn có quan hệ gì đó.”

Phu Dịch cười cười nói: “Cũng loại khả năng này, bất quá chúng ta không nên đi suy đoán, trực tiếp tìm cũng được.”

“Tốt!” Nói xong mấy người liền chuẩn bị hướng về ngọn núi tìm kiếm.

Nhưng có Vu Tị nói: “Linh Vân làm sao bây giờ?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Trước tiên không cần phải xen vào nàng, chờ nàng tỉnh lại nói lại.”

“Hả……” Vu Tị sau khi nghe được không khỏi có chút thất vọng.

Thần Lộ thông minh nhanh trí, nhìn qua ấy vẻ mặt liền biết nàng đang lo lắng tiểu hồ nữ an toàn, tùy tiện nói: “Yên tâm đi, nơi đây tuyệt đối an toàn, có điều ngươi có thể lưu lại cùng nàng, nếu như thật có ngoài ý muốn nói, ngươi thì rung động cái này chuông.”

Nói xong Thần Lộ theo cổ tay đem năm đó Trương Thiên Vũ để bảo vệ nàng lưu lại thông thần chuông đội tới Vu Tị trên cổ tay, Phu Dịch nhìn trước mắt một màn không khỏi nở nụ cười, mười năm trước với Bạch Vân Sơn thời gian tình cảnh lập tức theo đầu né qua.

Các loại Thần Lộ làm phép sau khi, một nhóm năm người lúc này mới hướng về trong rừng đi đến, đi tới đi tới, Lý Lăng Phong đột nhiên nhớ tới Phu Dịch lúc trước đã nói nói, lập tức hỏi: “Ta nhớ tới ngươi vừa rồi tựa hồ đã nói hỏng rồi? Đến tận cùng là có ý gì?”

Phu Dịch nghe xong cười khổ một tiếng nói: “Nếu như các ngươi tính toán là chính xác nói, bên ngoài có thể đã qua 56 năm.”

“Cái gì?” Anh em nhà họ Lý nghe nói này tin tức, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, thán phục một tiếng.

“Tin tức này chính xác trăm phần trăm?” Lý Mục không khỏi hồ nghi nói.

Phu Dịch thở dài nói: “Nếu như nơi này cùng Nam Thiên Môn bình thường nói, hắn là như vậy.”

“Hả.....” hai người còn là không thể nào tiếp thu được hiện thực này, chỉ là theo bản năng đáp lời đạo.

Mấy người tiếp tục đi về phía trước, một đường không tiếng động, đại khái một phút trong khi, Lý Mục đột nhiên đổi với Lý Lăng Phong nói: “Mẹ cùng cậu sẽ không cho là chúng ta đã xảy ra chuyện?”

Lý Lăng Phong cười khổ tiếng nói: “Ta làm sao biết.....”

Phu Dịch thấy huynh đệ hai người vẻ mặt phiền muộn, cười cười nói: “Đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi, ngược lại đều như vậy, cũng không kém này một chút thời gian.”

“Hả.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên cảm giác được một luồng khí tức xơ xác, Phu Dịch lập tức dừng bước, khẽ quát một tiếng nói: “Dừng lại!”

“Làm sao vậy?” Lý Mục không khỏi hiếu kỳ nói.

Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng nói, “có sát khí!”

“Sát khí!?” Lý Lăng Phong vừa nghe, liền vội vàng đem trường thương theo trong túi pháp bảo lấy ra, Lý Mục cũng liền vội vàng đem dài ba thước ngọn

giáo nằm ở trong tay.

“Các ngươi đừng nhúc nhích, ta đến!” Phu Dịch khẽ quát một tiếng, lập tức nhắm mắt ngưng thần, chỉ thấy áy xích diễm lóe lên, ánh lửa hóa thân liền từ bảm thể trên đi ra.

Ngọn lửa kia hóa thân sau khi đi ra, liền thi triển tung kim quang thuật, thân thể hóa một đạo vàng ròng ánh sáng, hướng về phía trước lao đi.

“Sẽ không quá khoe khoang một chút?” Lý Mục nhìn thấy Phu Dịch cư nhiên như thế gióng trống khua chiêng, không khỏi hiếu kỳ nói.

Lý Lăng Phong lập tức giấu cợt nói: “Cho ngươi bình thường nhiều đọc ít ỏi binh pháp nhưng ngươi vẫn không vâng lời, Phu Dịch chiêu này kêu là dãy xà xuất động, hoặc là kêu thả con tép, bắt con tôm, ngọn lửa kia hóa thân chính là cố ý dùng để dụ dỗ địch nhân, cho nên mới như vậy gióng trống khua chiêng.”

“Hả…… thì ra là thế…… Phu Dịch lại còn hiểu binh pháp……” Lý Mục sau khi nghe được bỗng nhiên tỉnh ngộ, có điều lời nói này, nghe vào Phu Dịch trong tai lại là có chút chói tai.

Lập tức châm biếm lại nói: “Ba ngày không gặp kẻ sĩ, làm nhìn với cặp mắt khác xưa, ta mười năm này một mực học tập, ngươi nhưng vẫn đang ngủ, khả năng giống nhau gì?”

Lý Mục vừa nghe nhất thời hứng thú, vừa muốn tranh luận, lại bị Lý Lăng Phong một cái tát đập ở sau ót, nỗi giận nói: “Không cần nói nhảm, cũng sẽ không trường hợp.”

Lý Mục nhất thời lúng túng vô cùng, cười khan một tiếng, không dám hồn nữa.

“Ồ?” Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng.

Lý Lăng Phong hoảng hốt vội nói: “Làm sao vậy?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, &# 85; &# 8 chúng ta đi thôi.”

Vì vậy, một nhóm năm người vừa cẩn thận từng li từng tí một đi về phía trước, có Phu Dịch ánh lửa phân thân phía trước dò đường, lại là đem nguy hiểm hàng phục tới thấp nhất.

“Xảy ra chuyện gì?” Đi tới đi tới, Phu Dịch đột nhiên lại kinh hô một tiếng, lập tức dừng bước lại.

Lý Mục lúc này thần kinh căng thẳng như là dây cung, bị Phu Dịch như vậy này gào to, nhất thời sợ hết hồn, lập tức bất mãn nói: “Rốt cuộc làm sao vậy, không muốn nhất kinh nhất sạ.”

Phu Dịch lại vẫn chưa cùng hắn đấu võ mõm, trên trán chảy ra rất nhiều mồ hôi lạnh, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ánh lửa của ta phân thân cái gì cũng không dụng tới, lại bỗng dung thì biến mất, xem ra nơi đây cùng bên kia không giống nhau lắm.”

Lý Mục vừa nghe nhất thời khẩn trương lên, lập tức đối với Phu Dịch nói: “Vậy ngươi lại thả cái ánh lửa phân thân thử xem?”

Phu Dịch gật gù, lập tức lại thả ra một khối ánh lửa phân thân, bất quá lần này 1 nhưng không có điều khiển độn quang, mà là cẩn thận từng li từng tí đi ở trước mặt bọn họ khoảng cách khoảng mười trượng địa phương. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 153: Họa Lá Từ Miệng Mà Ra

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 153 chương họa là từ miệng mà ra ánh lửa phân thân phía trước, đoàn người ở phía sau, cứ như vậy từ từ đi về phía trước.

Đột nhiên, ánh lửa phân thân lần nữa biến mất, để mọi người kinh ngạc vô cùng.

“Phu Dịch ca ca, xảy ra chuyện gì?” Chu Tước hiếu kỳ nói.

Phu Dịch nhìn chăm chăm mười trượng ở ngoài, nhìn kỹ, chỉ thấy phía trước ngàn tia điểm lành hôi lăn lộn, hào quang vạn đạo liên miên bất tuyệt, mảnh 1 dự đoán, tựa hồ cực kỳ giống trận pháp, ánh lửa phân thân chính là bị này hào quang thụy khí vừa chiếu, lúc này mới biến mất không còn tăm hơi.

“Giống như là một trận pháp.” Phu Dịch suy đoán nói.

Những người khác nhìn không tới này hào quang thụy khí, nhưng là vẫn có thể cảm giác được phía trước có không tầm thường khí tức.

“Làm sao bây giờ?” Thần Lộ hỏi.

Phu Dịch trầm tư một lát sau nói: “Đi tới bước đi này, lại quay đầu có chút đáng tiếc, chỉ là cứ như vậy xông tới quá lại có chút quá lỗ mãng, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm.”

Lý Mục nghe xong nóng lòng muốn thử nói: “Có cái gì đáng sợ, bất quá là một không người trận pháp mà thôi.”

Phu Dịch trực tiếp trăng hắn nhìn qua, cười nói: “Xin mời.....”

Lý Mục nhất thời ăn ba ba, không nói gì nói: “Các ngươi không hơn gì?”

“Ta còn trẻ, không muốn chết.....” Phu Dịch nói.

“Vậy làm sao bây giờ? Cứ như vậy trở về?” Lý Mục bất mãn nói.

Lý Lăng Phong vội vàng đề nghị: “Nếu không làm cho bọn họ tại đây chờ, ta cùng ngươi xông vào một lần?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Được rồi.”

Hai người đang chuẩn bị đi, đã thấy Chu Tước cũng theo tới, Phu Dịch lập tức hỏi: “Ngươi làm gì?”

Chu Tước cười hắc hắc nói: “Ta cũng đi.”

Phu Dịch nhất thời mặt tối sầm, nỗi giận nói: “Không nên hồ nháo, ngươi và bọn họ ở chỗ này.”

“Lại.....” Chu Tước làm cái mặt quỷ, lập tức bóng người lóe lên, hóa thành một đạo xích quang liền nhắm phía cái kia ngàn vạn đầu thụy khí hào quang mà đi.

Phu Dịch nhất thời cả kinh, lập tức thi triển tung kim quang muốn truy đuổi, nhưng là không kịp rồi.

Trị giá này, hai người song song tránh vào thụy khí hào quang bên trong,

Cứ như vậy với trước mặt chúng nhân biến mất.

Lý Lăng Phong thở dài một hơi, đang chuẩn bị đi vào lúc, lại nghe đến phía sau tựa hồ có tiếng động lạ, hơn nữa hắn có thể kết luận, tuyệt đối không phải Lý Mục cùng Thần Lộ chở phát sinh âm thanh.

Lý Mục lúc này hoảng hốt, hai tay cầm trường thương, xoay người lại liền hướng tới tiếng động lạ phương hướng phóng đi.

“Thiếu chủ cắt chật, là ta!”

Đúng lúc này, nhưng có một thanh âm vang lên, sau đó có một bóng người theo rừng cây sâu bên trong đi ra, chính là thư sinh áo trắng môn hạ, lúc trước tặng đan dược chữa trị vết thương Trưởng Khanh.

“Là ngươi?” Nhìn thấy Trưởng Khanh sau khi, ba người đều là cả kinh, không ngờ rằng bọn họ bị người theo dõi lâu như vậy lại không có phát hiện, Lý Lăng Phong chau mày, lập tức hỏi ngược lại: “Ngươi ở đây nơi đây làm gì?”

“Ha ha.....” Trưởng Khanh lúng túng nở nụ cười, giải thích: “Lúc trước đi nhầm vào âm phong trận, bị âm hôn vây công, lầm đánh lầm đánh xông vào nơi đây, đang loạn đi dạo thời gian nghe có người, nhưng không nghĩ lại là Thiếu chủ, thực sự là bất ngờ.”

“.....” lời tuy nói như vậy, thế nhưng Lý Lăng Phong cũng không Cảm Tẫn Tín, trước mắt chỉ có hai loại tình huống, một loại là Trưởng Khanh so với bọn hắn trước tiên đến, còn có một loại tình huống, chính là Trưởng Khanh ở tại bọn hắn theo đoạn nhai sau khi rời đi mới tiến đến, bất luận là loại tình huống nào, bây giờ bí mật của Tiên Đinh đã bại lộ, nếu không thể đem người này thu phục, một khi đem việc này bốn phía tuyên dương ra ngoài nói, hậu quả rất khó tưởng tượng.

Chiến? Còn là bất chiến?

Hai người này quyết định còn ở Lý Lăng Phong trong đầu tính toán thời gian, vạn vạn không ngờ rằng Lý Mục đối với lúc trước Trưởng Khanh tặng thuốc chỉ cấp Lý Lăng Phong sớm ghi hận trong lòng, bây giờ hắn vừa xuất hiện ở không nên xuất hiện địa phương, không nói hai lời, trực tiếp tay cầm trường kiếm liền nhào tới.

“Vị sư đệ này……” Trưởng Khanh nhất thời hoảng hốt, vội vàng muốn giải thích, nhưng không nghĩ Lý Mục trưởng kiếm mang theo sấm gió tư thế, đi long hổ chi tư, chiêu nào chiêu nấy đoạt mệnh, nơi nào còn dám nói nhảm, vội vàng lấy ra nhà mình binh khí, chính là một quyền giống như kiếm mà không phải là kiếm, tựa hồ không phải đao, hình dáng quái lạ trường nhận, lập tức chống đỡ lên.

Cùng là ảo thể cảnh tu vi, mặc dù chênh lệch một cảnh giới nhỏ, thế nhưng Lý Mục kiếm pháp chịu đựng Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ cùng Vệ Băng chỉ điểm, chính là cực kỳ thượng thừa kiếm pháp, hơn nữa Lý Mục một lòng đem chém giết, căn bản không có một chút nào đường xoay sở, cho nên kiếm pháp này xuất ra như rồng gầm hổ gầm bình thường tiếng gió mãnh liệt.

Mà Trưởng Khanh lại là bận tâm đối phương nhiều người, còn có Lý Lăng Phong làm Thanh Khâu Thiếu chủ, không dám thoái mái tay chân, hơn nữa đắc ý của hắn tuyệt kỹ bản thân liền là dựa vào pháp bảo “Canh kim gạch”, trong lúc nhất thời lại bị Lý Mục giết luống cuống tay chân, hiểm tướng hoàn sinh, vài lần thiếu chút nữa bị ấy một kiếm đâm trúng yếu hại, chết oan chết uổng.

Chỉ là trong nháy mắt, song phương đã qua hơn trăm chiêu, mắt thấy sắp sửa bị thua thời gian, Trưởng Khanh hoảng hốt, vội vàng lớn tiếng kêu cứu nói: “Thiếu chủ cứu ta!”

Lý Lăng Phong trong lúc nhất thời cũng không quyết định chắc chắn được là tiến lên giúp đỡ, còn là quát bảo ngưng lại Lý Mục, lúc này Trưởng Khanh cầu cứu, lại là thờ ơ, vẫn như cũ tả hữu đung đưa không ngừng.

Đúng là Thần Lộ, trong lòng biết Tiên Đinh bí mật can hệ trọng đại, Trưởng Khanh người này vừa không lăm quen thuộc, chỉ là trong lúc nhất thời đột nhiên nhớ tới Ma tộc giết hại Vụ Ẩn Thôn, huynh trưởng Đông Hạo càng chịu khổ độc thủ, mặc dù chuyển thành quỷ tu tồn tại hậu thế, thế nhưng bái vào Quỷ Thành môn dưới cũng không thân thể tự do, trong lúc nhất thời trong lòng sự thù hận đột ngột sinh ra, mà đây Tiên Đinh vừa là ngày sau đồi kháng Ma tộc lớn nhất

dựa vào, Tả Hữu Quyền nhất định một phen, lập tức ra tay giúp đỡ Lý Mục.

Thần Lộ mặc dù chỉ là Tân Tiên cảnh hậu kỳ tu sĩ, thế nhưng ấy đối với Tiên Pháp Tạo đến tận nơi mặc dù là Vệ Tử Dạ đều cảm thấy không bằng, chỉ thấy Kỳ Tiêm Thủ vung lên, thi triển vãi đậu thành binh thuật.

Có điều ở nàng tu vi tăng lên sau khi, này vãi đậu thành binh thuật vừa có điều đột phá, chỉ 1 Trận Hà Quang né qua, vốn nên xuất hiện sáu gã giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần vẫn chưa xuất hiện, bước ra hóa thành trai gái mỗi một 6 chia nhóm hai bên.

Nam tử cùng thân cao trượng 2, người mặc khóa hoàng kim áo giáp dát đồng, đỉnh đầu chùm tua đỏ kim mũ trụ, sau lưng khoác màu đỏ tươi chiến bào, trong tay mỗi một chấp côn đao kích việt phủ thương, uy phong lẫm lẫm giống như thiên thần đứng ở nơi đó.

Nữ tử cũng đều là thân cao chín thước, mỗi một khoác một thân hiến lộ hết uyển chuyển dáng người ngân giáp, sắc mặt như tuyết, mái tóc đen suôn dài như thác nước, trong tay mỗi một cầm kiếm móc roi giản vòng tiêm, tư thế hiên ngang đứng ở nơi đó, hiến lộ hết mà liễu không nhường mà râu tư thế.

Thần Lộ tiên pháp một khi thi triển, lại là sợ rồi ba người khác, ngón này vãi đậu thành binh triệu hồi ra đến nơi nào còn là thiên binh thiên tướng, nhìn ấy chưa trang phục, rõ ràng chính là đạo nói đúng lục đinh lục giáp.

Trường Khanh nhất thời hoảng hốt, vội vàng đổi với Lý Lăng Phong lại cầu cứu nói: “Thiếu chủ, cứu ta!”

Đáng tiếc, Lý Lăng Phong vẫn còn đang cân nhắc hơn thiệt, thờ ơ, ngược lại là này vừa phân thần, bị Lý Mục một kiếm đâm thủng cánh tay trái.

Cánh tay bị đau, Trường Khanh vội vàng về phía sau nhảy một cái muốn né tránh, lại không nghĩ tới Thần Lộ gọi ra lục giáp lục giáp đại thần như điện thạch quang điện bình thường, chỉ thấy ấy thân hình lóe lên, liền đã xem hắn vây

quanh lén, mười hai người mỗi loại thi triển bất đồng võ kỹ, 12 giống như binh khí lập tức các hiển long phượng hổ báo hình ảnh, nương theo lấy từng tiếng vang vọng đất trời gào thét thời gian, hướng về Trường Khanh đánh tới.

Trường Khanh dưới chân đột nhiên bị cái gì vậy đẩy ta một chút, ngã xuống đất, trong lúc nhất thời tâm niệm câu hô, không nhịn được quát to một tiếng: “Mạng ta xong rồi!”

Ai thì, ngay ở này thế ngàn cân treo sợi tóc, Lý Lăng Phong rốt cục hét lớn một tiếng nói: “Thần Lộ đừng tay!”

Tiếng này đối với Trường Khanh tới nói, tuyệt đối là giống như có tiếng bình thường êm tai cực kỳ, đương nhiên, cũng may mà Thần Lộ trong lòng cũng là rất mâu thuẫn, không biết là có nên giết hắn hay không, mới có Lý Lăng Phong này một tiếng đúng lúc quát bảo ngưng lại, 10 hai vị Chiến Thần đúng lúc thu tay lại, bảo đảm rơi xuống hắn một mạng.

Trường Khanh nhìn thấy mắt vị trí thứ mười hai thần binh tay nâng binh khí, lúc này mới thật dài thở một hơi, liên tục lăn lộn, nghiêng ngả lảo đảo đi tới Lý Lăng Phong trước người, tay phải đem cánh tay trái vết thương đè lại cầm máu, đối với hắn khom người nói: “Đa tạ Thiếu chủ ân cứu mạng.”

Tục ngữ nói thật là tốt: Chỉ có người chết mới giỏi nhất bảo thủ bí mật.

Mắt thấy Trường Khanh chắc chắn phải chết, Lý Lăng Phong lại ở đây thời khắc mấu chốt ra tay ngăn cản, Lý Mục rất là không rõ, không khỏi nghi ngờ nói: “Tại sao?”

Lý Lăng Phong cười cười, trước hết để cho Trường Khanh chữa thương, sau đó đối với Lý Mục nói: “Bỏ đi, dù sao là đồng tộc, hơn nữa lúc trước ta ghi nợ một món nợ ân tình của hắn, bây giờ hai bầm.”

Trường Khanh theo bình sứ bên trong lấy ra 1 viên thuốc, cười khổ một tiếng nói: “Ta biết, các ngươi là sợ ta tiết lộ nơi đây bí mật, có điều, nói thật nha, các

ngươi căn bản không cần cân nhắc vấn đề này, bởi vì cho dù là ta muốn tiết lộ, chúng ta cũng không ra được.”

Trường Khanh một trong đến, lập tức như là sấm sét giữa trời quang bình thường, ba người lúc này hoá đá, Lý Mục lập tức hét lớn: “Ngươi có ý gì, nói rõ ràng.”

Trường Khanh cười khổ nở nụ cười, lại sẽ một hạt đan được bóp nát, rẩy nước đang bị Lý Mục đâm thủng trên vết thương, một trận nhẹ răng trợn mắt sau khi, lúc này mới thở dài một hơi nói: “Nơi đây chỉ có lỗi vào, không có cửa ra.”

Ba người nghe này 1 nhất thời hoảng hốt, Lý Mục lúc này hét lớn: “Không có khả năng, ngươi là sợ chúng ta giết ngươi diệt khẩu, mới biên ra nói dối.”

Trường Khanh lắc đầu, cười khổ nói: “Nhất định phải thế ư? Vừa rồi chỉ là nhất thời bất cẩn, ta phải đi, các ngươi không giữ được.”

“Hừ!” Lý Mục lúc này hừ lạnh một tiếng, đem ba thước thép ngắn giáo chỉ về Trường Khanh, cười lạnh nói: “Vậy thì lại thử?”

Lý Lăng Phong lại là nổi giận nói: “Dừng tay!”

Lý Mục mặc dù đối với Trường Khanh bất mãn, có điều Lý Lăng Phong là hắn huynh trưởng, nhưng lại là hắn cực kỳ kính phổi hợp mấy người một trong, hắn nói chuyện, hắn tự nhiên không dám không nghe, chỉ phải thu hồi trường kiếm, hừ lạnh một tiếng, phát tiết trong lòng không đầy.

Lý Lăng Phong gặp Lý Mục bất mãn trong lòng, lập tức giải thích: “Quần áo trắng Thần Vương độn thuật vô song, Trường Khanh sư đệ đến Thần Vương y bát, tuyệt đối không phải nói khoác, hắn nếu phải đi, chúng ta tự nhiên là không giữ được, cho nên hắn không cần thiết lừa gạt với chúng ta.”

Lý Lăng Phong chõ, Lý Mục tự nhiên không hề nghi ngờ, chỉ là sơ đã đánh mất bộ mặt, cho nên lại hừ lạnh một tiếng, lại là không nói gì.

Lý Lăng Phong tự nhiên biết tính khí của Lý Mục, cho nên cũng không có lại khuyên bảo, lập tức đối với Trưởng Khanh nói: “Sư đệ đã tới sớm, có thể có phát hiện?”

Trưởng Khanh lắc đầu nói: “Ngoại trừ bây giờ địa phương này ở ngoài, đã đều thăm dò qua, cho nên nếu như trước mắt chỗ này cũng không có cửa ra nói, chúng ta có thể liền muốn ở chỗ này cả đời.”

Lý Lăng Phong trầm tư sau một lát nói: “Đại đạo chia âm dương, có sinh tử, trận pháp chi đạo cũng bất quá như thế, đã có lỗi vào, thì chắc chắn sẽ có cửa ra, tình thế chắc chắn phải chết từ xưa đến nay chưa hề có.”

Thần Lộ cũng phụ họa nói: “Đừng địa phương không có nói, vậy cửa ra cũng chỉ có thể tại đây bên trong.”

Lúc này, Trưởng Khanh mới chú ý tới, Thần Lộ lại chỉ là yêu đan cảnh tu vi, trong lòng không khỏi chấn động tới một phen sóng gió kinh hoàng, vãi đậu thành binh thuật đều không phải là nhà ai độc môn bí thuật, chính là thiên hạ người tu tiên cùng sẽ một môn nhỏ phép thuật, cho nên hắn cũng làm cho.

Chỉ là hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua có người phuơng nào có thể đem vãi đậu thành binh triệu hồi ra đáng sợ như thế thần tướng, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức đối với Lý Lăng Phong nói: “Vị cô nương này là?”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Vị này là công chúa con gái thần nữ công chúa.”

“Hả!” Trưởng Khanh vừa nghe lúc này mới hiểu nhưng lớn bùng tỉnh, nguyên lai trước mắt vị này xinh đẹp như hoa nữ tử chính là thầy nhắc qua thần nữ công chúa, vội vàng làm tập cúi chào nói: “Trưởng Khanh ra mắt thần nữ công chúa.”

Thần Lộ lúc trước cùng Vệ Băng học được lễ nghi, tự nhiên biết nên làm gì ứng đối.

Hai người một phen khách sáo sau khi, Trường Khanh lúc này mới mặt dày đem trong lòng nghi hoặc nói ra, “không biết công chúa vừa mới sử ra sao tiên pháp?”

Thần Lộ cười cười nói: “Vãi đậu thành binh.”

Trường Khanh mặc dù cũng đoán được là vãi đậu thành binh, có điều khi hắn tìm được khảng định sau khi, lại là càng thêm nghi ngờ, lập tức thử triển khai phép thuật này, đã thấy một trận hào quang vạn trượng, hiện ra chỉ có hơn hai mươi cái ngân giáp Chiến Thần, đừng nói cùng Thần Lộ bây giờ kêu gọi 10 hai vị thần tướng có thiên địa khe, kể cả lúc trước giáp vàng Chiến Thần, đều so với không đều đến rất xa.

Đáng tiếc kể cả Thần Lộ lại là không biết, này vãi đậu thành binh mặc dù là tu sĩ người cùng làm cho cấp độ nhập môn phép thuật, thế nhưng thuật này vốn chính là thiên sư một mạch độc môn bí thuật, chỉ có “thiên phù trải qua” mới có thể chân chính phát huy diệu dụng của nó, hơn nữa Thần Lộ đối với tiên pháp đạo thuật đặc biệt thiên phú, lại là đem một tay vãi đậu thành binh đánh bậy đánh bạ luyện 1 thiên sư một mạch cao thâm nhất bí thuật “lục đinh lục giáp”.

Có điều này lục đinh lục giáp cũng không phải hộ pháp của Tiên Đinh Chiến Thần, chánh thức lục đinh lục giáp sớm với Tiên Đinh đỗ nát thời gian chết trận, bây giờ đến triệu hồi ra đến, là thiên sư một mạch thêm vào tín ngưỡng biển ảo, đều không phải là bản tôn.

Dù là hư ảo thân thể, lục đinh lục giáp dù sao cũng là kim tiên cấp bậc hộ pháp Chiến Thần, chỉ cái này hư ảo thân thể, vẫn đang có Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước thực lực, mặc dù mất đi tam hoa ngũ khí, nếu như không có mạnh mẽ pháp bảo cùng tiên pháp đạo thuật, cũng tuyệt đối là quét ngang Thiên Tiên Cảnh trở xuống tu sĩ nhân vật đáng sợ.

Trường tán gẫu nhìn trước mắt triệu hồi ra đến hơn hai mươi tên ngân giáp Chiến Thần, không khỏi lúng túng nở nụ cười, lập tức đem pháp thuật thu hồi,

miễn cho mất mặt xấu hổ.

“Trông thì ngon mà không dùng được rác rưởi, cũng dám kéo đi ra mất mặt xấu hổ.” Lý Mục nhìn thấy Trưởng Khanh ăn ba ba, trong lòng rất vui sướng, lập tức chính là một trận chê cười.

Trưởng Khanh lúc này thẹn quá thành giận, có điều bận tâm đến thực lực có hạn, không dám lỗ mang, chỉ phải đem cái này lửa giận áp chế một cách cưỡng ép đi xuống.

Nhưng mà Lý Mục nhìn thấy Trưởng Khanh gan dạ giận không dám hình dáng, tâm tình lập tức tốt đẹp, bộ kia tiểu nhân đắc chí, dương dương đắc ý dáng dấp, Trưởng Khanh nhìn ở trong mắt, hận không thể đem chém thành muôn mảnh.

“Họa là từ miệng mà ra”, cổ nhân không lần được người cũng.

Cũng may ngay ở Trưởng Khanh phát lên sát ý trong nháy mắt đó, Lý Lăng Phong lại bắt được nảy tia sát khí, trong lòng nhất thời sáng tỏ, Trưởng Khanh dù sao cũng là thư sinh áo trắng môn hạ 1 trong đám đệ tử được sủng ái nhất người, hôm nay Lý Mục làm nhục như thế cho hắn, chỉ sợ là nên vì ngày sau mai phục mầm tai họa.

Cùng với ngày sau suốt ngày cẩn thận đề phòng, không bằng thì ở chỗ này đem nhổ cỏ tận gốc, ngược lại nơi này chính là bí cảnh, chỉ cần bọn họ không nói, thì không ai sẽ biết, quần áo trắng Thần Vương coi như muốn truy xét, cũng là mất tăm có thể tìm ra.

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong sát ý được sinh, lập tức thừa dịp Trưởng Khanh chưa sẵn sàng, trùng Thần Lộ liếc mắt ra hiệu.

Thần Lộ cũng cảm thấy Lý Mục có chút quá phận, bây giờ Lý Lăng Phong nháy mắt một cái, liền biết hắn đã sinh nhổ cỏ tận gốc chi tâm.

Có thể nhường, Thần Lộ còn chưa làm ra phản ứng, liền gấp Lý Lăng Phong bên trong trường thương thừa dịp bất ngờ, như là rắn ra khỏi hang, đá lấy lửa ánh lửa bình thường đâm về phía sau lưng của Trường Khanh. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 154: Trù Họa Või Chưa Xảy Ra

Trường Khanh đối với tập kích của Lý Lăng Phong bất ngờ, mũi thương sắp thế thời gian mới phát giác ra, muốn tránh né lại là đến không bằng.

Trường thương đâm thẳng ngực mà qua, một đạo mũi tên máu trực tiếp dâng trào mà đến, ở tại Lý Mục trên mặt, lý mặt kinh hãi đến biến sắc, nhưng là vẫn rất nhanh phản ứng lại, trực tiếp trở tay một kiếm hướng về Trường Khanh cỗ vuốt qua.

Trường Khanh hoảng hốt, chỉ là hai người này hợp đồng không phải chuyện nhỏ, chỉ phải liều mạng một con đã bị thương nặng cánh tay trái bảo vệ cỗ.

Lý Mục ba thước thép ngọn giáo tuy không phải thần binh lịch pháp khí, không sánh được thất tinh bảo kiếm của Trường Thiên Vũ, thế nhưng ở tại linh khí thêm vào bên dưới, cũng nhất định không phải phàm vật.

Một kiếm chém ở Trường Khanh cánh tay trái chõ cổ tay, nương theo lấy một tiếng hét thảm, một con đầm máu tay bay xuống bụi trần, ngay sau đó máu chảy ồ ạt, thăng đau đến Trường Khanh cả người run lên, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Này Trường Khanh cũng quả nhiên là cái nhân vật hung ác, ở tại tay trái bị một kiếm chém đứt sau khi, chỉ dừng lại dừng lại vậy một chốc cái kia, lập tức hai chân dùng sức giẫm một cái, liều mạng đau đớn về phía trước vọt một cái, lại là bỏ rơi đâm thẳng ngực mà qua trường thương.

“Cẩn thận!”

Lúc này, Thần Lộ còn ở do dự không thôi, mặc dù nàng khả năng đoán được

Lý Lăng Phong vì sao ra tay, thế nhưng loại lý do này, như thế hành vi chính là cùng chánh đạo ngược mà đi, chỉ có tà ma ngoại đạo mới như vậy tùy ý giết bừa thành tính.

Nhất thời, Thần Lộ vẻ mặt mờ mịt, mặc dù đứng ở nơi đó thấy anh em nhà họ Lý chung sức ngăn trở giết Trường Khanh, thế nhưng tâm tư sớm bay đến bên ngoài mười triệu dặm, lúc này Trường Khanh vừa thoát khỏi trường thương, vừa vặn đổi mặt Thần Lộ.

Lý Lăng Phong lúc này mới nhìn thấy Thần Lộ đứng ở bên kia ngẩn người, lập tức hét lớn một tiếng, này đưa nàng tâm tư kéo trở lại.

Thần Lộ nhất thời cảm giác ngực phát lạnh, cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy lúc này Trường Khanh trong tay chuôi này giống như kiếm mà không phải là kiếm, giống như dao mà không phải là dao trường nhận đang thi trước ngực của nàng, ấy bùng nổ ra ba tấc bích mang đã xem trước ngực quần áo xé nát, trắng như tuyết da dẻ đã rịn ra một tia tinh hồng máu tươi.

Như thế thế ngàn cân treo sợi tóc, Thần Lộ nơi nào còn quản đạt được cái gì chánh nghĩa cái gì tà ác, thân hình hoang mang sau này lóe lên, đồng thời không chế 12 tên Chiến Thần cùng đánh Trường Khanh.

Ai biết này 12 tên Chiến Thần lại như là có linh trí bình thường, nơi nào chuyển động Thần Lộ chỉ huy, ngay ở Trường Khanh trường nhận công kích đồng thời của Thần Lộ, 12 tên Chiến Thần thân hình đã động, chỉ tiếc vừa rồi vây kín Trường Khanh trước khi cách nơi này có chút khoảng cách, vừa mới vẫn chưa đưa bọn họ gọi về, lúc này mới chậm một bước.

Có điều cũng còn tốt, cuối cùng là đuổi kịp, ngay ở Thần Lộ vừa mới phản ứng lại chuẩn bị kêu gọi bọn họ thời gian, 12 chuôi hình dạng khác nhau, dài ngắn không đồng nhất binh khí đã là đủ xuyến xuyến cắm vào thân thể của Trường Khanh, như là chú giống như mũi tên máu lúc này văng tứ phía.

Thần Lộ tránh không bằng, chỉ trong nháy mắt, cả người liền bị máu tươi vẩy

ướt đầy toàn thân, mới nhìn đi,

Tựa như một máu me khắp người hình người quái vật bình thường, kinh sợ doạ người.

Chỉ tiếc Trường Khanh đến chết đều không rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao đang yên đang lành đột nhiên sẽ đổi với hắn nỗi lên sát niệm, coi là thật xem như chết không nhảm mắng.

Thần Lộ cúi đầu thấy này đầy người máu tươi, không khỏi chau mày, vội vàng xoay người sang chỗ khác, vốn nén tức giận nàng lại muốn cảm tạ này một thân dơ bẩn, bởi vì không có những máu tươi này nói, nàng ngực bây giờ muôn thuần tuý làm vinh dự tiết.

“Ngươi không sao chứ……” vừa rồi chỉ là trong nháy mắt sự tình, hơn nữa hai người ở tầm nhìn vừa lúc bị Trường Khanh thân thể ngăn trở, cũng không biết vừa rồi cái kia một chút hay không đãm bị thương Thần Lộ, huynh đệ hai người hoang mang hướng về Thần Lộ đi tới, đồng thời tìm hỏi.

“Đừng tới đây.” Thần Lộ nghe đến huynh đệ hai người đang hướng về qua đi, hoang mang quát bảo ngưng lại hai người, hai người không khỏi sững sốt.

Chỉ là còn chưa các loại huynh đệ hai người phản ứng lại, Thần Lộ đã thi triển tung kim quang, thân thể hóa Kim Hồng chui không mà đi, chỉ để lại một câu.

“Các ngươi ở nơi đây các loại Phu Dịch, ta đi trước.”

Âm thanh còn chưa biến mất, người đã thoát ra tầm nhìn, làm cho huynh đệ hai người như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, không biết là đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Lý Mục nhất thời sốt ruột nói: “Ta đến xem!”

Nói xong, còn chưa các loại Lý Lăng Phong đáp lời, thân hình một đạo thanh

quang liền hướng về Thần Lộ đuổi theo, nhưng không nghĩ thân hình mới vừa động, liền không biết là bị cái gì cứng rắn không thể phá vỡ gì đó ngăn lại, đánh thăng hăn nổ đom đóm mắt, đầu choáng váng não thê.

Phục hồi tinh thần lại nhìn kỹ, ngăn trở lại của hăn là Thần Lộ triệu hồi ra cái kia 12 tên Chiến Thần một trong, nhất thời hai mắt trợn lên như là chuông đồng bình thường, như hổ rình mồi trùng mắt hăn, chính là Thần Lộ trước khi rời đi, âm thăm hướng về bọn họ rơi xuống một đạo mệnh lệnh.

“Cản bọn họ lại!”

Này 10 hai vị Chiến Thần uy lực hăn nhưng kiến thức qua, lúc này sợ hết hồn, theo bản năng lùi lại phía sau, lập tức đối với cái kia Chiến Thần nói: “Ta không phải địch nhân.”

Vừa dứt lời, cái kia 12 tên Chiến Thần liền đem hai người bọn họ bao bọc vây quanh, thăng dọa nạt Lý Mục té ra quần, không biết là như thế nào cho phải.

Đúng là Lý Lăng Phong trước tiên kịp phản ứng, tất nhiên là Thần Lộ bây giờ không tiện gặp người, cho nên để này 12 tên Chiến Thần đưa hăn hai người ngăn lại, cho nên những người này cũng chỉ là đưa bọn họ vây quanh, vẫn chưa động thủ.

Chỉ là Lý Mục lại là không phản ứng lại, thăng dọa nạt lớn lớn tiếng kêu lên hô: “Ta không phải địch nhân a.....”

“Câm miệng!” Lý Lăng Phong thấy Lý Mục khuyên dạng, nhất thời giận không chõ phát tiết, lập tức một cái tát khi hăn trên ót.

Lý Mục lúc này mới tỉnh táo lại, nhìn thấy này 12 tên Chiến Thần chỉ là đưa bọn họ vây quanh, vẫn chưa làm ra công kích, lúc này mới âm thăm thở một hơi, lập tức đối với Lý Lăng Phong bất mãn nói: “Ngươi như vậy phiến ta, sớm muộn đánh thành si ngốc.”

Lý Lăng Phong vỗn ngay ở nỗi nóng, trực tiếp giật dữ nói: “Si ngốc mới tốt, đờ phải gây phiền toái!”

Lý Mục vội vàng phản bác: “Ta lúc nào rước lấy phiền phức? Rõ ràng là ngươi.....”

Ai biết lời còn chưa nói hết, Lý Lăng Phong vừa một cái tát ấy sau đầu, giật dữ nói: “Ngươi cho rằng ta muốn giết hắn gì? Còn không là vì ngươi cái này sát tất!”

“Ta làm sao vậy?” Lý Mục mặc dù còn ở phản bác, thế nhưng ngữ khí rõ ràng đã mềm nhũn ra, mặc dù hắn còn không có ý thức được chính mình sai ở nơi nào, thế nhưng có thể đem Lý Lăng Phong tức thành như vậy, có thể thấy được hắn nhất định là làm sai rồi.

Lý Lăng Phong liền nói ngay: “Cái kia Trường Khanh là ai? Thư sinh áo trắng môn hạ được sủng ái nhất một trong đệ tử, trong ngày thường chỉ có hắn bắt nạt ngươi, tuyệt đối không ai bắt nạt chủ của hắn, hôm nay ngươi như vậy si nhục hắn, nếu không phải hoàn cảnh bức bách, hắn đã sớm động thủ giết ngươi, ngươi lại còn không biết là sai ở nơi nào!”

Lý Lăng Phong càng nói càng tức, cánh tay cao hứng vừa muốn đánh hắn, Lý Mục hoang mang lóe lên, có điều trải qua Lý Lăng Phong kiểu nói này, hắn cũng phản ứng lại, nguyên lai là Trường Khanh đã đổi với hắn nỗi lên sát tâm, huynh trưởng động tác này liền là vì để ngừa sau khi ra ngoài Trường Khanh tìm hắn tính sổ, hơn nữa lúc này mới tiên phát gây nêng người, đem nguy cơ tiêu diệt với trong trứng nước.

Nghĩ đến đây, Lý Mục không khỏi giật cả mình, may mà hôm nay đem Trường Khanh chém giết, nếu không dùng hắn lúc đó phá vỡ kết giới thủ đoạn, chỉ cái kia một đòn thì đủ để đưa hắn nện thành thịt vụn.

“Ngươi biết sai rồi gì?” Lý Lăng Phong lại nỗi giận nói.

Lý Mục vội vàng trả lời: “Biết sai rồi.”

Lý Mục nhận sai, Lý Lăng Phong sắc mặt lúc này mới hòa hoãn một vài, tiếp tục dặn dò: “Ngươi nhớ kỹ, bây giờ thầy mặc dù là cao quý Thanh Khâu đứng đầu, thế nhưng cách tiên hoàng thời đại còn kém rất xa, chúng ta khi còn bé có thể không giữ mồm giữ miệng, hết thảy mọi người sợ chúng ta, đó là bởi vì thầy cùng cha quyền chiếm lấy triều chính, mới có rất chỉ của chúng ta, bây giờ, mặc dù không phải thầy đến tột cùng như thế nào thuyết phục Bát vương quẳng đi Cửu Phong ý kiến hợp lại làm một, thế nhưng ta tin tưởng ở thế lực của chúng ta không có mang tính áp đảo ưu thế trước khi, Bát vương mặc dù tôn ta thần hoàng điện làm đầu, thế nhưng càng nhiều lại là liên minh hình thức.”

“Nếu như có trọng đại lợi ích gút thời gian, loại này liên minh hình thức liền thùng rỗng kêu to, cho nên, mặc dù là đến lúc đó Trường Khanh đưa ngươi tiêu diệt, để bộ tộc ta phát triển lâu dài, để ngày sau khênh Ma nghiệp lớn, thầy tuyệt đối sẽ không bởi vì ngươi sự tình mà cùng thư sinh áo trắng trở mặt, nói cách khác, đến lúc đó chết của ngươi, không những chết uất ức đến cực điểm, chúng ta không thể báo thù cho ngươi, còn có thể đổi với cái này liên minh tạo thành tất cả phá hoại.”

“Ta.....” Lý Mục nghe này 1 nhát thời mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không chịu nổi.

Lý Lăng Phong nhìn thấy Lý Mục coi là thật có ăn năn chi tâm, tiếp tục ý vị thâm trường nói: “Biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, sau đó không muốn lại hành sự lỗ mảng, đặc biệt là muốn xen vào tốt ngươi cái miệng đó, không muốn cả ngày nói vô căn cứ tám đạo, thì bởi vì ngươi ăn nói lung tung, vừa rồi suýt nữa hại chết Thần Lộ, nếu như nàng thật có chuyện không may, huynh đệ ta hai người còn có nào bộ mặt đối mặt Phu Dịch?”

“Vâng..... Thần Lộ nàng có phải là bị thương.....” Lý Mục vốn thì không phải người thông tuệ, hơn nữa mười năm này hoàn toàn không có bất kỳ tiến bộ, căn bản không hiểu này ân tình tai nạn, cho nên hắn căn bản không biết là Thần

Lộ tại sao đột nhiên chạy đi, còn để này 12 tên Chiết Thần vây quanh hai người bọn họ.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Chịu đựng không bị thương ta không biết là có điều nữ tử đều có lòng thích cái đẹp, nàng bây giờ bị máu của Trường Khanh bắn tung tóe một thân, trò hề tất đến, tự nhiên là không tiện thấy chúng ta.”

Lý Mục vừa nghe lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai Thần Lộ là vì cái này mới chạy đi.

Bất quá bọn hắn vẫn là muôn đơn giản, Thần Lộ như thế nào đi nữa nói cũng là tu sĩ, máu thứ này sớm là nhìn quen lăm răm chỗ, cho dù là dính đầy toàn thân cũng sẽ không thắt kinh, mà nguyên nhân chân thực lại là vì trước ngực quần áo bị Trường Khanh đâm thủng, dẫn đến thuần túy chỉ riêng ngoại tà, cho nên lúc này mới bỏ trốn mất dạng.

Bị 10 hai vị Chiết Thần của Thiên Tiên Cảnh vây quanh, hai người bọn họ là cũng là không đi được, vì vậy làm ngực ngồi xếp bằng trên đất, thuận tiện khôi phục vừa rồi bị hao tổn chân nguyên.

Nơi này cách bờ biển có điều hơn mười dặm xa, chỉ là trong nháy mắt, Thần Lộ liền đi tới đoạn nhai vừa, tiểu hồ nữ Linh Vân sớm tĩnh lại, đang cùng Vu Tị nói chuyện phiếm qua lại việc.

Nhìn thấy Thần Lộ cả người là máu, hai tay ôm ở trước ngực, vội vàng vàng đập mây bay mà đến, hai người nhất thời sợ đến từ trên mặt đất nhảy lên.

Vu Tị thấy hình dáng của Thần Lộ, không khỏi có chút thắt kinh nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, đã xảy ra chuyện gì?”

Thần Lộ nhìn qua Vu Tị kinh hoảng hình dáng, vội vàng cười nói: “Không cần kinh hoảng, này không phải máu của ta, kẻ địch đã bị chúng ta giết chết rồi.”

“Tỷ tỷ kia đây là……” Vu Tị vừa nghe đã đem địch nhân chém giết, còn lại

đến táo tử mắt lòng lúc này mới để xuống, chỉ là nhìn thấy Thần Lộ vội vội vàng vàng hình dáng, trong lòng vẫn như cũ hơi nghi hoặc một chút.

Vu Tị mặc dù cũng là nữ tử, thế nhưng trải qua ấy vừa hỏi, còn là cảm giác thiện thùng khó nhịn, một đôi mắt cười nhất thời có chút nóng lên, chỉ là bây giờ nàng đầy mặt máu tươi, Vu Tị cũng không thấy được.

Đúng là Linh Vân mắt sắc, một chút liền nhìn thấy Thần Lộ trước ngực quần áo phá nát, đang dùng hai tay ôm, chỉ là Thần Lộ đối với nàng tựa hồ cực kỳ bất mãn, trong lúc nhất thời cũng không dám nói lời nào, chỉ là nhẹ nhàng lôi kéo góc áo của Vu Tị.

Vu Tị không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức nhìn về phía Linh Vân, Linh Vân lúc này nghẹn ngào nói: “Trước hết để cho tỷ tỷ đi tắm rửa một phen a, ngươi nơi nào đến nhiều như vậy vẫn đè.....” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 155: Gặp Phải Gấu Con Nên Làm Gi?

Lại nói Phu Dịch cùng Chu Tước xông vào vào trận pháp sau khi, liền nhìn thấy xa xa kim quang vạn đạo cuộn đởnghê, điểm lành rực rõ phun khói tím, mà lúc trước hai cỗ ánh lửa phân thân, ngay ở hai người trước người đứng thăng, xem ra lại là bọn họ suy nghĩ nhiều, nơi này căn bản là không có nguy hiểm gì.

Vì vậy hai người xoay người chuẩn bị đi trở về bắt chuyện Lý Lăng Phong bọn người thời gian, lại phát hiện phía sau phảng phất có một bức vô hình bình phong kiên ở nơi đó, mặc cho hai người như thế nào phát lực cũng không ra được.

Chu Tước bị bình phong khơi dậy chân hỏa, lập tức đôi bàn tay trắng như phấn nấm chặt, tầng tầng đánh vào cái kia bình phong bên trên, ai biết cái kia bình phong không phản ứng chút nào, ngược lại là Chu Tước một con tiêm tiêm tố thủ đở chót vô cùng, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có chút sưng tăng hình ảnh.

“Đau quá a.....” Chu Tước hai mắt rưng rưng, anh a một tiếng, lập tức mân mê miệng nhỏ nhăn, nhẹ nhàng hướng về mu bàn tay thổi hơi.

Mà lúc này, Phu Dịch cũng rốt cuộc mới phản ứng, nơi này đích xác là một trận pháp, hơn nữa là một phi thường huyền diệu trận pháp.

Cũng may lúc trước hắn ở tiến vào này cảnh sau khi tiến vào đó kỳ quái không gian, đã lĩnh ngộ tới một tia trận pháp huyền diệu, mặc dù trong lòng vẫn không có sức lực, nhưng cũng không đến mức thất kinh.

“Cửa ra vắng mặt nơi đây, không cần uống phí khí lực.” Phu Dịch nói.

“Ta đau nhức……” Chu Tước gấp Phu Dịch không quan tâm nàng, lại là ở nơi đây thúc giục, không khỏi tức giận nói.

Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Tiểu tổ tông, chúng ta đây lúc nào có thể đi?”

Chu Tước trả lời Phu Dịch một cái nói: “Gấp cái gì.”

Phu Dịch không khỏi lúng túng nở nụ cười, ngược lại bây giờ cũng không có đầu mối, sốt ruột cũng không dùng.

Chu Tước chỉ là trêu tức nàng bị thương Phu Dịch hỏi cũng không hỏi trực tiếp thúc nàng đi, cho nên Phu Dịch không muốn thúc giục sau, cũng không có lại lập dị, liếc Phu Dịch một cái nói: “Ngươi không phải đi gì? Lo lắng làm gì?”

Phu Dịch nhất thời không nói gì, có điều lại là không nói gì, lập tức theo rừng cây hướng về cái kia thụy khí hào quang nơi bước vào.

Chu Tước vội vàng chạy chậm đuổi theo, dùng một con tay nhỏ dắt tay của Phu Dịch.

Phu Dịch nhất thời có một loại điện giật cảm giác, hoang mang đưa tay rút trở về.

Chu Tước không khỏi sững sốt, lập tức nỗi giận đùng đùng đối với Phu Dịch nói: “Ngươi bây giờ chỉ quan tâm Thần Lộ tỷ tỷ, ngươi cũng không quan tâm ta, ngươi có phải là không thích ta?”

“A?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức đối với Chu Tước nói: “Ta tại sao không có quan tâm ngươi?”

“Vậy tại sao vừa rồi ngươi ta tay bị thương ngươi cũng không hỏi một chút có đau hay không?” Chu Tước chu cái miệng nhỏ nhắn,

Bất mãn nói.

Phu Dịch nhất thời nghẹn ngào nói: “Ta cũng sẽ không y thuật, có thể làm gì?”

“Hừ! Trong lòng ngươi chỉ có Thần Lộ tỷ tỷ!” Chu Tước hừ lạnh một tiếng nói.

Phu Dịch nhất thời cả kinh, trong lòng thầm nghĩ nói: Hắn là nha đầu này chỉ mấy ngày nay công phu liền mới biết yêu, thích mình?

Chu Tước gặp Phu Dịch không nói lời nào, nhất thời tức giận nói: “Ngươi có phải là không thích ta?”

“???” Phu Dịch nhất thời cảm giác đỉnh đầu xuất hiện ba cái khổng lồ dấu chấm hỏi, nha đầu này hôm nay rốt cuộc rút ra cái gì điên? Tựa hồ cũng không như mới biết yêu hình dáng.

“Tại sao nói như vậy?” Phu Dịch hỏi.

Chu Tước kiều rên một tiếng nói: “Trước đây ngươi đều là ôm ta, hơn nữa gặp nguy hiểm trong khi ngươi đều sẽ bảo vệ ta, ta bị thương ngươi đều sẽ quan tâm ta, bây giờ ngươi đều không nhưng không ôm ta, ta bị thương ngươi đều không để ý không hỏi, hử!”

Phu Dịch này mới phản ứng được, nha đầu này nguyên lai nói chính là cái này, một trái tim cuối cùng từ táo tử trong mắt chìm xuống dưới ơnh huệ..... hắn vô tâm.

Phu Dịch cười cười nói: “Ngươi bây giờ biến hóa, ta muốn là ôm ngươi, sẽ làm người khác nói lời dèm pha.”

“A? Tại sao?” Chu Tước không khỏi hiếu kỳ nói.

Phu Dịch cười nói: “Bởi vì ngươi là cô gái ạ.”

“Hừ!” Chu Tước vừa nghe nhất thời tức giận vô cùng, hai tay chống nạnh,

tức giận nói: “Thần Lộ tỷ tỷ cũng là cô gái, ngươi tại sao có thể ôm nàng, không thể ôm ta?”

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, không biết là nên làm gì giải thích, Chu Tước nhìn qua Phu Dịch không nói lời nào, còn tưởng rằng hắn chấp nhận, lập tức mũi đau xót, oa đến một tiếng thì khóc lên.

Phu Dịch nhất thời thất kinh, vội vàng nói: “Ta không có không quan tâm, ta còn rất thương ngươi, ngươi không muốn khóc tốt hay không tốt, tiểu tổ tông.”

“Ô…… ô…… ngươi chính là không quan tâm ta…… tỷ tỷ kia đi trong khi nói, ngươi sẽ chiếu cố ta, để cho ta theo ngươi, kết quả ngươi cũng không cần ta nữa…… ô……”

Phu Dịch bị Chu Tước như vậy nháo trồ, nhất thời cảm giác bó tay toàn tập, hắn lớn như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua cô gái như vậy khóc rống, đặc biệt là trước mắt như vậy một cô gái nghiêng nước nghiêng thành dung nhan, dáng người nổi bật tuyệt hảo tuyệt thế cô gái.

Trước mắt tình cảnh này như bị người khác thấy được, còn tưởng rằng là hắn là một đàn ông phụ lòng, chỉ tiếc ai có thể biết, trước mắt này như là cửu thiên tiên nữ bình thường trong thân thể, ở lại là một chỉ số thông minh chỉ có vài tuổi đứa trẻ, mà đây vừa khóc, lại là bởi vì hắn không ôm nàng.

Phu Dịch nhất thời xấu hổ vô cùng, vội vàng giải thích, thế nhưng Chu Tước chính là không nghe, ngay từ đầu còn chỉ là nhỏ giọng nức nở, đến cuối cùng thăng thăng kêu khóc khóc lớn lên, Phu Dịch thật sự là không có biện pháp, thăng thăng mở hai tay ra, ôm Chu Tước ôm vào trong ngực, Tiểu nha đầu lúc này mới dừng lại khóc rống, trên mặt nước mắt còn chưa làm, đen lay láy con ngươi cứ như vậy trong nháy mắt thấy Phu Dịch.

Khoảng cách gần như vậy thấy tấm này đẹp không gì sánh nổi mặt cười, hơn nữa trong lòng mềm mại không xương thân thể mềm mại, mặc dù biết rõ ràng Chu Tước kỳ thực chính là cái trẻ nít, thế nhưng hắn còn là cảm giác được miệng

khô lưỡi táo, cực kỳ khó chịu, vội vàng hướng Chu Tước nói: “Lúc này xong chưa?”

“Ngươi còn không có mò đâu ta!” Chu Tước cong lên cái miệng anh đào nhỏ nhăn, nói lầm bầm.

“Gì.....” Phu Dịch nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, lập tức dùng nhẹ tay khẽ vuốt vuốt Chu Tước đen nhu thuận tóc dài, hỏi lần nữa: “Lúc này xong chưa?”

“Khà khà, ta liền biết Phu Dịch ca ca còn yêu ta.” Nói xong liền dùng hai tay ôm lấy cánh tay phải của Phu Dịch, cười nói: “Chúng ta đi thôi.”

Phu Dịch bị tư thế của Chu Tước làm buồn bực mất tập trung, thế nhưng e sợ cho nàng lại nháo, cũng không dám nói cái gì nữa, chỉ có thể tùy theo nàng.

Dù sao, ở trong lòng hắn, hắn chỉ là khi nàng là một trẻ nít mà thôi.

Chỉ là cái này hình dáng nói.....

Một hồi đi ra ngoài, làm như thế nào cùng Thần Lộ công đạo?

Nghĩ đến Thần Lộ cái kia lạnh như băng thích khách ánh mắt, Phu Dịch không nhịn được rùng mình một cái.

“Ca ca, ngươi không thoải mái sao?” Chu Tước nháy một đôi đèn lay láy mắt đen, hiếu kỳ hỏi.

Phu Dịch đang không có lấy cớ, đột nhiên bị hỏi lên như vậy, vội vàng nói: “Đúng vậy, bị ngươi như vậy ôm, có chút mệt mỏi.”

“Hả.....” Chu Tước dù sao cũng là tính tình trẻ con, cho rằng coi là thật như thế, lập tức thả ra Phu Dịch cánh tay.

Phu Dịch không ngờ rằng lại như vậy thì lừa dối trôi qua, âm thầm xoa xoa

trên đầu mồ hôi lạnh, chỉ là nghĩ đến sau đó tiểu nha đầu này nếu thỉnh thoảng đến như vậy một chút nói, chính mình nên làm thế nào cho phải?

Đặc biệt là nàng lại để cho hắn không có chuyện gì ôm một cái nói, nếu như bị Thần Lộ sau khi thấy, chẳng phải giết hắn?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch nhưng cũng không dám xuống chút nữa nghĩ đến.....

Bọn họ cách này thụy khí hào quang nơi, nhìn ra có điều hai, ba dặm chặng đường, dùng hai người bọn họ cước trình nên chỉ là mấy phút thời gian, bất quá khi bọn họ đi rồi một phút vẫn không có đi tới mục đích.

Khởi điểm Phu Dịch vẫn thần buông dây cung không có ở ngoài không có để ý, đương nhiên giật mình tinh lại thời gian, lại hướng chỗ kia nhìn, này mới phát hiện bọn họ đi rồi xa như vậy, nhìn ra cùng chỗ kia khoảng cách tựa hồ không có thay đổi bình thường, vẫn như cũ còn có hai, ba dặm.

Phu Dịch không khỏi thất kinh, chau mày nói: “Phượng Dao, chúng ta có thể phải bày ra tăng tốc độ.”

“Làm sao vậy?” Chu Tước không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại.

Phu Dịch thấy chỗ kia thụy khí hào quang nơi nói: “Tựa hồ có hơi quái lạ, theo đạo lý, băng vào chúng ta cước trình, thậm chí không sử dụng độn thuật, một chén trà thời gian nên cũng không đến 5 bên trong, thế nhưng bây giờ cách chỗ đó cùng lúc trước tựa hồ không có gì khác biệt?”

“Hả! Vừa vặn, chúng ta đây thì nhiều lần nhanh.” Chu Tước nói xong liền thân thể hóa một đạo xích quang, nhanh như chớp bình thường hướng về cái kia thụy khí hào quang nơi phóng đi.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nơi này mặc dù bẽ ngoài thoát nhìn cũng không hung hiểm, thế nhưng hoàn toàn không đại diện nơi đây thì an toàn,

lỗ mảng như thế đi ra ngoài, nếu là đi rời ra nói, hậu quả khó mà lường được.

Vì vậy Phu Dịch không dám dừng lại, lập tức thi triển tung kim quang thuật, thân thể hóa một đạo Kim Hồng hướng Chu Tước đuổi theo, tốc độ kia so sánh Chu Tước chỉ có hơn chứ không kém, đồng thời trong miệng la lớn: “Chờ chút!”

Thế nhưng lúc này Chu Tước chơi đùa lòng đại động, còn tưởng rằng Phu Dịch là sợ thua cho nên mới làm cho nàng chờ hắn, nơi nào quản đạt được này, tốc độ không những không giảm ngược lại càng nhanh hơn.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi vô cùng, lập tức dien cuồng vận chuyển quanh thân linh khí, Kim Hồng lại tăng tốc độ, hướng về Chu Tước đuổi theo.

Hai người cứ như vậy khống chế độn quang phi hành nửa canh giờ, Chu Tước rốt cục phản ứng lại, nhìn trước mắt nhanh chóng rút lui kỳ cảnh, vội vàng dừng bước lại.

Phu Dịch nhìn qua Chu Tước dừng lại, vội vàng cũng ngừng lại bóng người, đứng ở Chu Tước bên cạnh, cũng may hai người cũng không có tẩu tán, thế nhưng trong lòng còn là tức giận không thôi, còn chưa các loại Chu Tước mở miệng, nhất thời căm tức nói: “Không phải cho ngươi các loại gì, ngươi làm sao lại là không nghe.”

Chu Tước bị Chu Tước quát mắng, cũng không tức giận, ngược lại cười khúc khích nói: “Trách ngươi chính mình quá đần không đuổi kịp ta.”

Phu Dịch vốn bị tức giận sôi lên, thế nhưng nhìn thấy Chu Tước cười đến như vậy hài lòng, không lý do cảm giác được trong lòng ấm áp, bất quá vẫn là giả trang ra một bộ hung ác hình dáng nói: “Ta không phải đã nói rồi sao, nơi này có gì đó quái lạ, ngươi nếu chạy đã đánh mất ta đi đâu tìm ngươi?”

“Khà khà…… ngươi còn là yêu ta mà.” Chu Tước cười hắc hắc, ôm Phu Dịch chính là một trận làm nũng.

Phu Dịch nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, thực sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, mới vừa rồi còn nghĩ nếu tiểu nha đầu này cũng không có việc gì đến như vậy một chút làm sao bây giờ, quả nhiên, mới cũng không lâu lắm, thì lại tới.

Nhưng lại nói cái gì yêu

Thắng nhóc một biết yêu là gì?

Chỉ là bị như vậy một Tiểu yêu tinh như vậy ôm làm nũng, còn lại là mọc ra như vậy một tấm say lòng người tiếng lòng khuôn mặt, lại có như thế câu hồn phách người vóc người, Phu Dịch nhất thời cảm giác được trong cơ thể có gì đó không đúng, vội vàng một tay đem Chu Tước đẩy ra, giả trang ra một bộ hung thần ác sát đáng dấp, mặt đen lại nói: “Ta đang tức giận đâu, không nhìn ra được sao?”

Chu Tước nhìn qua hình dáng của Phu Dịch, không khỏi cười khúc khích nói: “Ca ca, ngươi hình dáng thật đáng yêu a.”

Phu Dịch lúc này không nói gì, có điều lúc này hắn cũng rõ cục phát hiện một vấn đề, đó là hắn căn bản sẽ không dỗ tiểu hài!... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 156: Thiên Địa Đại Đạo

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 156 chương thiên địa đại đạo mặc dù thấy Chu Tước đau đầu không ngớt, có điều Phu Dịch vẫn là thật lòng yêu thích cái tiểu nha đầu này, dù sao hắn là từng điểm từng điểm nàng lớn lên.

Từ vừa mới bắt đầu ấp thời gian giống như đại tiện hình thái, đến ăn ngô đồng thánh quả sau biến thành màu đỏ chim non, lại tới thiên kiếp thời gian trực tiếp vượt qua Chu Tước hình dạng hóa thân thành trước mắt vị này đinh đinh ngọc lập tuyệt thế cô gái.

Biến hóa sau khi, vốn bọn họ đều tưởng Chu Tước tham ngủ, lại không biết là trong cơ thể lại ở một vị không rõ lai lịch, thực lực lại là khủng bố tới cực điểm cô gái bí ẩn, nàng này vài lần cứu bọn họ ở trong cơn nguy khốn, chỉ tiếc đang cùng máu Tu La Trần Công Phó chiến dịch bên trong biến mất không còn tăm hơi, cũng không biết là lâm vào ngủ say, còn là vĩnh viễn rời đi.

Vốn còn có 1 Ti Đam Tâm, Sinh Phạ Chu sẻ tại kia cô gái bí ẩn sau khi rời đi, nàng sẽ bảo đảm Chứng Na Si ngây ngô đáng dấp, ai chẳng biết, Chu Tước thiên tiên thông minh đến cực điểm, nghe thấy đều là đã gặp qua là không quên được, thậm chí còn có thể học một biết mười, đường về bên trong gần như mười ngày không đến thời gian, Chu Tước liền cùng lớn lên vài tuổi giống nhau, chỉ là bọn họ lúc đó cũng không quá để ý mà thôi.

Có điều nhìn trước mắt Chu Tước, Phu Dịch trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, ở trong nháy mắt đó hắn rốt cuộc hiểu rõ Chu Tước tại sao đột nhiên như vậy dính người.

Tất nhiên là cái kia linh hồn không có áp chế trí khôn của Chu Tước sau, trí khôn của nàng đang nhanh chóng trưởng thành, vừa mới Lý Lăng Phong đã nói, bọn họ đi vào nơi này đã ba tháng, cũng chính là ba tháng này linh trí của nàng đã trưởng thành tới 89 tuổi hình dáng!

Nếu như đã có 89 tuổi nói, vậy vừa rồi phát sinh tất cả những thứ này thì rất tốt hiểu.

Ngạn ngữ cổ có nói: Ba tuổi bốn tuổi đáng ghét, năm tuổi sáu tuổi vạn người buồn rầu, bảy tuổi tám tuổi cầu đều nghi ngờ.

Bây giờ Chu Tước tất nhiên là trưởng thành tiến nhập làm nũng kỳ, vừa gọi bằng phản nghịch kỳ.

Vì sao chắc chắn như thế?

Nhân Vi Chu Tước vừa rồi một loạt hành vi cùng Phu Dịch ở Vụ Ăn Thôn lúc nhìn thấy cái kia mấy cái làm nũng kỳ đưa nhỏ biểu hiện giống nhau như đúc.

Ở vừa rồi truy đuổi thời gian, Phu Dịch làm cho nàng dừng lại, nàng một mực không ngừng, còn chạy nhanh hơn, đây là làm nũng kỳ đột xuất nhất biểu hiện một trong - - tạo phản.

Bởi vì tay đau nhức, Phu Dịch ít ỏi hỏi một câu liền không hiểu ra sao nổi nóng, sau đó càng là vì một vài khó hiểu lý do khóc lớn đại náo, đây là làm nũng kỳ một cái khác biểu hiện - - cố tình gây sự.

Còn có chính là mặc ngươi làm sao nghiêm trang dạy dỗ nàng, nàng đều trùng ngươi cợt nhả, bởi vì nàng vĩnh viễn cảm thấy ngươi ở đây cùng nàng chơi đùa, thậm chí sẽ cố ý quấy rối đến hấp dẫn sự chú ý của ngươi, mà nàng sẽ chỉ làm phản nô của ngươi xem là chơi đùa một phần, đây là làm nũng kỳ một loại khác biểu hiện - - hồ đồ.

Trở lên ba loại biểu hiện,

Để Phu Dịch xác định nha đầu này gần như dùng ba tháng thời gian, linh trí liền đã trưởng thành tới 89 tuổi hình dáng.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, theo tốc độ này nói, không ngoài một năm, Chu Tước linh trí liền có thể khôi phục lại cùng nàng thân thể tương xứng linh trí, như vậy nói, hắn liền không cần lại chịu đựng như vậy đau khổ, thậm chí có khả năng thời kỳ này cũng căn bản cũng không cần như vậy trường thời gian.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau khi, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, lập tức đối với Chu Tước cười nói: “Được rồi, không muốn náo loạn, chúng ta trước tiên làm chính sự.”

“A……” Chu Tước mặc dù nắm ở làm nũng kỳ, nhưng là cũng không phải không biết là nặng nhẹ, nghe đến Phu Dịch nói như vậy, lập tức gật gù, không muốn hổ thẹn.

Phu Dịch nhìn phía cái kia thụy khí hào quang nơi, đi về phía trước ba bước, nhưng không nghĩ chỗ kia địa phương quả nhiên cũng lui về phía sau ba bước, nói cách khác này ba bước đổi lập mà, vốn là đậm chân tại chỗ, không có đi tới, cũng không có lùi về sau.

Nhất thời, Phu Dịch đầu óc nhanh chóng chuyển động, đi dã vãng Nam Thiên Môn lúc hình dáng.

Nam Thiên Môn bên trong không gian kia có một kỳ quái hiện tượng, chính là vô luận bọn họ đi như thế nào, đều sẽ trải qua Nam Thiên Môn, sau đó theo Nam Thiên Môn nơi bất luận đi bên nào, đều sẽ đi tới cửa ra.

Có phải nơi này là ngược?

Báo hoài nghi trạng thái, Phu Dịch lập tức xoay người thụt lùi cái kia thụy

khí hào quang nơi tiếp tục đi về phía trước, vừa đi vừa quay đầu lại quan sát, lại là phát hiện cùng hắn muôn hướng hoàn toàn không giống nhau, chỗ kia địa phương cách bọn họ khoảng cách cũng không phải thu nhỏ lại, mà là vẫn như cũ cùng đi tới lúc giống nhau, mỗi khi hắn đi ra một bước, chỗ kia cũng sẽ tùy theo gần một bước.

Nói cách khác, không can thiệp tới hắn đi như thế nào, chỗ đó đều sẽ cùng hắn bảo trì đồng dạng khoảng cách, sẽ không rút gần, cũng sẽ không kéo xa, có phải đây là một cái bẫy chết?

Phu Dịch không khỏi lại rơi vào trầm tư, đúng lúc này, trong đầu hắn lại thoáng hiện ra lúc trước ở “quên mình” trong cảnh giới xuất hiện hình ảnh.....

Ngay ở hắn bị nhốt Xích Đan thời gian, thấy bên ngoài nhỏ đan, mơ hồ có chút cảm ngộ thời gian, trong đầu đột nhiên xuất hiện một du dương mờ ảo âm thanh:

“Vô cực sanh thái cực, thái cực sanh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái, còn đây là đại đạo cơ.....”

“????”

“Thiên địa vạn vật, âm dương hai sinh, có âm không dài, độc dương không sinh, có nhiều vô cùng mà áo tang, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai.....”

Phu Dịch nghe ỏi huyền diệu khó hiểu đại đạo, nhất thời như si như say, rồi lại không biết ấy đến tận cùng là ý gì.....

“Thiên địa số lượng, 9 làm dương cực, 10 làm viên mãn rồi lại quy về Thái Hư, cho nên gấp gỡ cửu quy 1, mới lộ thiên địa đại đạo.”

“Như thế, đại đạo chẳng lẽ không phải một mực sinh huyền bên trong vòng đi vòng lại?” Phu Dịch không rõ ý nghĩa, lập tức hỏi.

“Là vô cùng! Đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, cho

nên thiên địa vạn vật cùng với dưới đường, tất tôn sinh huyền chi đạo, phục mà phục thủy, chưa từng sửa đổi.”

“Ta không rõ, này cùng ta bị vây ở nơi đây có quan hệ gì? Ta nên làm gì đi ra ngoài, xin tiền bối chỉ điểm sai lầm?”

“Trận này, tên là cửu cung Bát Quái trận, chính là thiên địa vạn ngàn trận pháp chi tổ, chánh hợp cửu cực chi số, là vì dương cực!”

“Hả..... ta tựa hồ hiểu.....”

“Đại thiện.....” nói thôi, cái kia hư vô mờ ảo âm thanh liền dần dần đi xa.

Trị giá này, Phu Dịch rốt cục hiểu ra đại đạo.

Đại đạo chia âm dương, trong âm có dương, trong dương có âm, trước mắt trận đã là dương cực, tự nhiên ngầm có ý âm cực số lượng, còn đây là đại đạo gốc rễ, nếu không trận này liền không tồn tại nữa.

Cho nên muốn từ đây trong tuyệt cảnh thoát đi, cần thiết tìm tới cái kia biến mất âm cực, cái kia chính là trận này bên trong duy nhất sanh môn.

Mà đây âm cực vừa ở nơi nào?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch trong đầu đột nhiên hiện ra một tấm hai cá đan vào, dương cực làm dương, âm cực làm âm hình, chính là “Thái Cực đồ”!

Là vô cùng!

Phu Dịch thấy bên ngoài không dứt xoay tròn 8 đan lập tức tỉnh ngộ, này 8 đan, không gần không xa, căng chặt có độ, liền nói rõ chính mình thân thể ở nơi và không những dương, nếu không cái kia sao sớm bị lôi lại, mà vì sao có thể bảo trì nhất định khoảng cách không thay đổi?

Này chính là âm cực chi đạo, chỉ có đạt được âm dương hòa hợp, mới có thể

hiệu như thế!

Nói cách khác, viên thuốc này ở mặt ngoài nhìn qua là vì dương mĩ, kì thực ngầm có ý âm mĩ!

Cho nên vừa mới một phen lực mạnh bên dưới muỗn mạnh mẽ phá vỡ trận pháp thoát đi lại là sự tình đến kỳ phản, lại bị kéo ra ngoài.

Cái này tinh ngộ quá trình nói đến dài lâu, kì thực chỉ là trong nháy mắt sự tình, đợi ấy hiểu ra đạo âm dương sau, hai tay mỗi một kết âm dương pháp quyết, đồng thời thi triển âm dương lực lượng, hóa thành một khồng lồ thái cực bóng đem bao lại, thái cực bóng từ từ chuyển động, lập tức mang theo hăn theo Xích Đan bên trong xông ra ngoài.

Lao ra cầm chẽ sau khi, liền đã vè tới ý thức bên trong, này mới phát hiện cũng không phải là hăn suy đoán, Khương Thiếu Vân chi hồn chiếm cứ thân thể và đưa hăn cầm tù, mà là hăn tiến nhập một loại huyền diệu khó hiểu ngộ đạo trạng thái.

Mở mắt nhìn qua, lúc này đoàn người đang tĩnh tọa bên trong, cho nên Phu Dịch không có quấy rầy bọn họ, mà là thừa dịp cái kia một tia huyền diệu khó hiểu đại đạo khí tức vẫn chưa hoàn toàn biến mất trước khi, cùng bản thân thông hiểu đạo lí, do đó ngưng tụ thành Âm thần, tiếp tục hiểu ra ánh lửa phân thân thuật.

Kỳ thực bàn về căn bản nói, khối này ánh lửa hóa thân kỳ thực chính là Âm thần xuất khiếu, có điều rồi lại không giống với tu sĩ tầm thường Âm thần, lại đang làm gì vậy?

Như thế, liền lại muốn nói muỗn Âm thần cùng Dương Thần nguyên lý, Âm thần làm trong lồng ngực ngũ khí chõ ngưng tụ mà thành, mà trong lồng ngực ngũ khí vừa thuộc về 7 phách, cho nên ngũ khí tuy là ngũ hành, lại đúng là âm thuộc tính.

Dương Thần làm Tam Hoa chỗ tụ lại, là làm dương thuộc tính, Địa Tiên Cảnh tu sĩ mặc dù chưa tu được Dương Thần, thế nhưng thần niệm liền vì Dương Thần thần, cho nên cũng vì dương thuộc tính, cô âm không sinh, độc dương không dài, như thế bên dưới, chỉ có thần niệm cùng Âm thần kết hợp lại, mới khả năng xuất khiếu.

Vừa bởi vì thần niệm là giả, Âm thần cùng là giả, cho nên tu sĩ tầm thường Âm thần chính là hư ảo đồ vật, mà Âm thần xuất khiếu sau khi bản thể rời cùng tử thi độc nhất vô nhị.

Mà Phu Dịch khôi này hóa thân nhưng khác, chỉ bởi vậy hóa thân bản tính thuần âm, rồi lại dùng dương hỏa khí ngưng tụ mà thành, như thế chính là âm dương cùng tồn tại, hợp nhau sinh sôi liên tục chi đạo, cho nên có thể tự thành một thể, ấy trạng thái cùng vãi đậu thành binh thuật ngưng tụ thành thần binh khác thường gập cùng công hiệu quả, cho nên Phu Dịch chỉ muốn ý niệm liền có thể khống chế ấy hành động.

Cho nên thuật này kỳ thực cũng hoàn toàn không giới hạn ở gần như là ánh lửa phân thân, đơn giản là “của Phu Dịch đất hoang trải qua” chính là thiên địa đến cực điểm công pháp, cho nên sinh ra hóa thân liền trở thành ánh lửa hóa thân.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch trong lòng nhất thời dấy lên ngọn lửa hi vọng, bởi vì hắn minh bạch trước mắt vị trí cảnh giới mặc dù khốn cục, nhưng tuyệt đối không phải tử cục.

Phu Dịch lập tức mở hai mắt ra, ngưng thần hướng về cái kia thụy khí hào quang chỗ nhìn tới, mà ngay trong nháy mắt này, thật đúng là bị hắn nhìn ra manh mối, trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Trận này huyền cơ ở đâu?

Nguyên lai nơi này cùng Nam Thiên Môn nơi hoàn toàn không giống nhau, Nam Thiên Môn nơi chỉ là 1 âm dương đại trận, đoạn nhai cùng Nam Thiên Môn

chia ra làm âm dương hai cực, cho nên vô luận bọn họ như thế nào cất bước, lại luôn tự do ở này hai môn một đường.

Mà nơi này lại là cùng trước khi bị nhốt cửu cung Bát Quái trận độc nhất vô nhị, chỉ là hắn bây giờ vị trí vị trí đều không phải là cửu cung ở giữa, mà là tựa như cái kia không dứt thi triển nhỏ đan bình thường, đang bị này cỗ âm dương lực lượng chố ràng buộc, đi tới không được, cũng lui ra phía sau không được.

Nếu hắn hướng về đi tiếp, liền sẽ bị đẩy sau, hắn nếu là hướng về làm sau, liền vừa sẽ hắn kéo trở về.

Mà trước mắt biến hóa sự vật, bất quá là ảo ảnh trong mơ, đều vì giả tưởng.

Cho nên nếu muốn vỡ nát trận này, liền cần dứt bỏ này hư ảo đồ vật, thăng tới bản thể, nếu không cõ gắng cả đời, cũng không thể từ nơi này trong trận pháp đi ra ngoài.

Lúc này, Phu Dịch rốt cục hiểu ra trận này huyền diệu, lập tức đối với Chu Tước nói: “Ngưng thần tĩnh khí, bão nguyên thủ nhất, linh đài thanh minh.”

Chu Tước mặc dù nhưng không biết là Phu Dịch muốn làm gì, nhưng là vẫn chiểu làm, chỉ thấy nàng hai chân bàn mà ngồi, chỉ là lập tức liền tiến nhập trạng thái không minh.

Đã làm không minh, liền là hư ảo, tên là Thái Hư, vừa làm Vô Cực.

Loại này trạng thái, là một loại âm dương hòa hợp đến tận cùng, huyền diệu khó hiểu trạng thái. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 157: Đông Thiên Môn, Thương Long Hiện

Chương tiết sai lầm / nhấn vào đây thông báo click / thu thập đến mặt bàn

Phu Dịch nhìn thấy Chu Tước đã làm được, lập tức hai tay mỗi năm dương pháp quyết, lập tức với trước ngưng tụ dương lực lượng, hóa thành thái cực bóng.

Theo Phu Dịch kéo dài làm phép, thái cực bóng càng ngày càng đến, thăng với đem hai người xong bao lại.

Lại nhìn Phu Dịch, chỉ thấy ấy mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, tâm như chỉ thủy, vạn pháp giai không, đồng dạng làm trạng thái không minh, cả người đứng ở nơi đó, như thực mà hư, như ảo mà thật, quả nhiên là huyền diệu khó hiểu, hay không thể.

Thái cực bóng từ từ chuyển động, do thật mà hư, từ hư hóa thực, như thế lấp loé chín lần lần này, đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, làm xuất hiện lần nữa thời gian, hai người đã nới đoàn kia thụy khí hào quang bên trong.

Phu Dịch từ từ mở mắt, chỉ thấy lúc này hai người nới một tòa 1 khí thế hùng vĩ, hình dáng cổ điển cánh cửa trước khi, cửa này mới nhìn đi, cùng Nam Thiên Môn hầu như giống nhau như đúc, đồng dạng phân loại bốn cái lớn vô cùng ngọc cột, phân biệt khắc rồng, phượng, hổ, rùa 4 thánh thú, 4 thú sinh linh hiện ra như thật, thụy khí hôi hổi, hào quang vạn trượng, trên đỉnh mái cong đỉnh toàn thân lưu ly kim quang 4, hào quang lượn lờ.

Có điều trên cửa cái kia 1 biến lại là cùng Nam Thiên Môn bất đồng, ấy hoàn hảo không chút tổn hại, cho nên cái kia “Đông Thiên Môn” ba chữ lớn thoát

nhìn càng khí thế phi phàm, mỗi một bút, đệ nhất vẽ, cùng nếu trời tạo điêu bình thường, Nam Thiên Môn khói này vỡ nát biến so sánh cùng nhau, không thể cùng mà nói.

“Quả nhiên là Đông Thiên Môn” Phu Dịch âm thầm thán phục một tiếng, lúc này mới đánh thức Chu Tước.

Chu Tước nhìn trước mắt hùng vĩ hùng tráng Đông Thiên Môn, nhất thời kinh ngạc hợp không làm phiền mỏ, vội vàng chạy đi lên, một hồi sờ sờ cái kia “kim lân diệu râu đỏ rồng” râu rồng, một hồi vừa gõ gõ “Huyền quy linh xà mực huyền vũ” mai rùa, đúng là bướng bỉnh rất.

Phu Dịch cười nói “Làm sao không nhớ rõ”

Chu Tước cười cười nói “nhớ tới là nhớ tới, có điều cảm giác cùng lúc trước cánh cửa kia không giống nhau lắm.”

“Hả” Phu Dịch nhìn trước mắt ngoại trừ biển cái trước là “nam”, một là “đông” có chút bất đồng ở ngoài, lại là không thấy được cả hai có gì khác biệt, Chu Tước lại còn nói không giống nhau lắm, không khỏi hứng thú, lập tức hỏi “có cái gì bất đồng”

“A” Chu Tước ấp a ấp úng hồi lâu sau, lại là lắc lắc đầu nói “Ta cũng không nói lên được, có chút cảm giác quen thuộc, có điều lại là không nhớ gì cả”

Nhìn thấy Chu Tước cũng nói không rõ ràng, Phu Dịch lập tức nhắm hai mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, không muốn dùng hai mắt thấy vật, mà này đây tinh thần đi nhận biết.

“Ào ào”

Phu Dịch mới vừa nhắm lại nhắm, liền cảm giác được trong tai truyền đến sôi trào mãnh liệt sóng biển có tiếng, mặc dù đang trong khi của Nam Thiên Môn không có tập trung cao độ cảm ứng qua, thế nhưng dựa vào Chu Tước nội môn

thế giới khác, hắn cũng có thể đoán được, Nam Thiên Môn tất nhiên là thuộc hỏa, mà trước mắt này sóng biển có tiếng, lại là nói sáng tỏ Đông Thiên Môn thuộc thủy.

Phu Dịch lập tức mở mắt ra, gật gật đầu nói “đích xác có điều bất đồng, Nam Thiên Môn ở vào phía nam, dẫn Chu Tước chi linh, nơi này làm đông phương, dẫn Thương Long chi linh, tự nhiên sẽ có điều bất đồng.”

“Hả” Chu Tước cười hắc nói “nguyên lai là tiểu Long khí tức, không trách có chút quen thuộc cảm giác.”

“Tiểu Long” Phu Dịch vừa nghe danh xưng này, lúc này không nói gì.

Ai biết, Chu Tước lại dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài, vỗ “kim lân diệu râu đỏ rồng” đầu thì kêu lên “tiểu Long, là ngươi gì”

Phu Dịch lúc này xạm mặt lại, đối với hành vi của Chu Tước vô cùng xấu hổ, bất quá trong lòng ngược lại là phi thường trông chờ, nếu như có thể lại thu một con Thương Long mang ở vừa nói, chờ bọn hắn trưởng thành sau đó, cái kia phải là cỡ nào gượng sợ hãi sức chiến đấu.

Có điều lại là để hắn thất vọng rồi, con kia “kim lân diệu râu đỏ rồng” điều khắc căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

“Cái tên này không để ý tới ta” Chu Tước buồn bực không thôi, một đôi tay ngọc nhỏ dài quay điêu khắc chính là một trận mạnh rút ra, một bên rút ra một bên còn chu cái miệng nhỏ nhăn tức giận nói “đập chết ngươi, đập chết ngươi”.

“Huây” đúng lúc này, theo một tiếng vang vọng đất trời tiếng rồng ngâm, thiên địa vì đó tối sầm lại, đầy trời ngôi sao tùy theo hiện ra, đặc biệt đông phương thất túc chói mắt nhất.

Phu Dịch nhìn trước mắt một màn, lập tức liền phản ứng lại, đây là thật hiện ra của Thương Long hóa, nhất thời sợ đến hắn mồ hôi lạnh chảy ròng, không

biết là nên làm thế nào cho phải, dù sao, đây là “đông phương Thương Long” Thật, cùng “phía nam Chu Tước”, “phương tây Bạch Hổ”, “phương bắc huyền vũ” đều là 4 thánh linh, mỗi một hiện “”, “nước”, “lửa”, “phong” thiên địa tứ đại nguồn gốc,

Trấn áp Càn Khôn, là vô hạn tiếp cận đại đạo tồn tại.

Loại này đẳng cấp tồn tại, đừng nói hắn một nhở của Địa Tiên Cảnh tu sĩ, chỉ sợ cũng là tiên đế cảnh đứng ở nơi đây, đều là nhở bé vô cùng tồn tại.

Sau đó, nương theo lấy một tiếng rồng gầm, một đạo thanh quang cắt phá trời cao, từ trên chín tầng trời hạ xuống, hóa thành 1 tuổi chừng chừng ba mươi, khoác trường bào màu xanh, đỉnh đầu ngọc quan, mi thanh mục tú trung niên lông chim sī.

Thương Long một khi rơi xuống đất, Phu Dịch nhất thời cảm giác một luồng mạnh mẽ vô cùng khí băng hàn hướng về ấy đè xuống, chỉ trong nháy mắt liền đưa hắn đông cứng, ý thức cũng thuận theo mơ hồ, quả nhiên là cực kỳ đáng sợ, UU đọc sách w ww &# 46; uuk a nshu. &# 99; &# 111; &# 109; không hổ là Thương Long thật.

Phu Dịch vốn cho là hắn đem chết ở nơi đây thời gian, khẩu đoàn kia ngọn lửa lại mạnh nhảy một cái, chu khí lạnh chỉ trong nháy mắt liền bị khua ra ngoài thân thể, đồng thời trên dây lên ba tấc xích diễm, cái kia mạnh mẽ như thực chất khí băng hàn lại không thể cận kề một phần, quả nhiên là huyền bí vô cùng.

Thương Long sắc mặt như sương, vốn muốn cho Chu Tước một hạ mã uy, lại là cũng không có chú ý tới còn có người ngoài, vội vàng muốn thu hồi khí thế thời gian đã là đến không bằng, lại không nghĩ tới Phu Dịch tầm thường một nhở tu sĩ, lại có thể cùng Thánh Linh khí của hắn chống đỡ được, không lộ ra ngạc nhiên nghi ngờ trong lúc đó, quay Phu Dịch trên dưới đánh giá một phen, lúc này mới gật gật đầu nói “thì ra là thế”

Chu Tước nhìn thấy Thương Long thứ nhất liền thiếu chút nữa đem Phu Dịch

đông chết, khí một tấm mặt cười nghẹn đỏ chót, đắng đắng sát khí đạo “ngươi làm gì”

Thương Long bị Chu Tước như vậy hống một tiếng, nhất thời phản ứng lại, lần này vốn liền vì hưng binh vấn tội mà đến, tự nhiên không có gì sắc mặt tốt, lúc này hờ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói “bản tôn với đông cung đang ngủ ngon, ngươi nhao nhao ta làm chi”

Chu Tước không khỏi căm tức đạo “tìm ngươi chơi đùa ngươi còn không vui a”

“Chơi đùa” Thương Long đầu tiên là sững sốt, nhìn về phía trong hai mắt của Chu Tước tùy theo nỗi lên mẩy đạo hết sạch, chỉ là lập tức, liền biết đầu đuôi câu chuyện, lập tức cũng không sê cùng Chu Tước ồn ào, thở dài một tiếng nói “năm mộng mới tỉnh, rồi lại là năm ở một hồi trong kiếp số, thực sự là khó khăn cho ngươi.”

“” Chu Tước nghe đến Thương Long nói này khó hiểu nói, không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại “Ngươi đang nói cái gì”

Thương Long cười khổ một tiếng nói “không có gì, sớm biết rằng ta sẽ không đến rồi.”

Vừa dứt lời, liền hóa thanh quang chui không mà đi, hóa thành đông phuong thất túc, ngay sau đó bầu trời tùy theo sáng ngời, tất cả những thứ này chỉ là chớp mắt công phu.

Phu Dịch trong lúc nhất thời phảng phất giống như nằm mơ, sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, cẩn thận dư vị Thương Long trước khi rời đi lưu lại câu nói kia.

. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 158: Thân Thể Vùi Lấp Ảo Trận

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 158 chương thân thể vùi lấp ảo trận “đại đạo vạn ngàn, hồng trần đến gian, sinh tử tiêu tan, chỉ có tình sở khen!”

Chữ mặc dù không nhiều, chỉ mười sáu, có điều phương diện này ý nghĩa Phu Dịch lại là vô luận như thế nào đều hiểu thấu đáo không được.

Không nghĩ ra, đơn giản cũng là lười nghĩ đến, chỉ là đáng tiếc lần này thiên địa đại kiếp nạn nhân vật chính là Chu Tước, đều không phải là Thương Long, còn đây là số trời, không thể trái.

Có điều Phu Dịch đến bây giờ cũng không hiểu Thương Thiên Vũ cùng Vệ Tử Dạ hai người đều nhắc qua cái này số trời đến tột cùng là cái gì.....

Làm Phu Dịch lấy lại tinh thần thời gian, nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng.

Chỉ thấy Chu Tước ở Thương Long bỏ chạy sau khi, bị tức giận sôi lên, lúc này đối diện đem này trong lòng lửa phát tiết với ngọc cột điêu khắc bên trên, trong lúc nhất thời quyền đả quyền cước, liền nước bọt đều đã vận dụng, lại là không phản ứng chút nào.

Phu Dịch nhất thời bạo mồ hôi, vội vàng hướng Chu Tước nói: “Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Chu Tước lại là tức giận nói: “Cái tên này, đều không chơi với ta!”

Phu Dịch nhất thời không nói gì, mặc dù bây giờ hiện thân, đều không phải là chánh thức trấn áp thiên địa 4 thánh linh bản tôn, nhưng cũng là tôn quý vô cùng

tồn tại, lúc này Thương Long rất rõ ràng đã với khác một hồi kiếp số bên trong phản bản quy nguyên, làm sao có khả năng lại nàng chơi đùa.

Đương nhiên, cũng chính là Chu Tước bây giờ linh Trí Hoàn Vị chánh thức trưởng thành, nếu là các loại tương lai phản bản quy nguyên sau khi, đừng thánh linh ứng kiếp thời gian tìm nàng chơi đùa nói, e sợ nàng cũng đồng dạng sẽ bỏ trốn mất dạng.

“Được rồi, chúng ta còn phải mau nhanh tìm cửa ra, nếu không thì sẽ bị cả đời vây ở nơi đây.” Phu Dịch vội vàng tốt khuyên bảo.

Chu Tước vừa nghe lại bị cả đời vây ở loại này khô khan địa phương, lập tức bối rối, vội vàng lôi kéo tay của Phu Dịch, liền hướng về Đông Thiên Môn trong vòng bước vào, nhìn dáng dấp kia, so với hắn còn sốt ruột.

Phu Dịch chỉ phải cười khổ một tiếng, tùy ý Chu Tước lôi kéo hắn đi.

Hai người xuyên qua Đông Thiên Môn sau khi, một luồng như là thật giống như khí sát phạt xông tới mặt, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt liền vội vàng đem Chu Tước kéo.

Chu Tước quay đầu lại nhìn thấy Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng, một bộ như gãy đại địch dáng dấp, không khỏi hiểu kỳ hỏi: “Phu Dịch ca ca, làm sao vậy?”

Phu Dịch tùy tiện nói: “Có sát khí.”

“Hả……” Chu Tước vội vàng quay đầu, hướng về phía trước tả hữu trên dưới cùng quan sát một phen, lập tức vừa quay đầu hướng Phu Dịch nói: “Không có, ta không nhìn thấy a.”

Ai biết vừa dứt lời,

Cái kia như là thật khí sát phạt lại biến mất không thấy hình bóng, Phu Dịch trong lúc nhất thời cũng không biết đến tột cùng là hắn sốt sắng thái quá xuất hiện ảo giác, còn là nơi này thái quá quỷ dị.

Mặc dù trong lúc nhất thời sát khí tiêu tán, thế nhưng Phu Dịch vẫn như cũ không dám khinh thường, dù sao này phuơng hướng từ đại Thiên môn, chính là Thái Cổ thời gian Tiên ĐÌnh từ đại môn hộ, ngoại trừ trấn áp Tiên ĐÌnh số mệnh ở ngoài, quan trọng nhất còn là làm như môn hộ tác dụng, ngăn cản Ma Bình xâm lấn.

Nam Thiên Môn dù sao cũng là tàn tích, ấy cẩm chẽ sớm bởi vì đỗ nát mà mất hiệu lực, mặc dù là này, nếu không có Chu Tước chỉ dẫn, bọn họ còn là có khả năng cầm ở nơi đó, có thể tưởng tượng được, bây giờ đổi mặt này hoàn chỉnh không sứt mẻ Đông Thiên Môn, đến tột cùng đáng sợ dường nào.

Sau đó, Phu Dịch đem phong thiêng cảnh cùng Chu Tước thần kiếm đồng thời hoán đổi ra, tay trái cầm kính, tay phải cầm kiếm, để Chu Tước đi ở hắn phía sau.

Hai người một bước dừng lại, cẩn thận một chút đi về phía trước, mặc dù Chu Tước không lớn giải thích, thế nhưng cũng là rất nghe lời thuận theo ý tứ của Phu Dịch, cũng không có cùng hắn làm trái lại, lại là để Phu Dịch thán từ thở phào nhẹ nhõm.

Ước chừng đi rồi khoảng một dặm thời gian, cái kia cỗ đáng sợ khí sát phạt lại, Phu Dịch nhất thời kinh hãi, liền vội vàng đem Chu Tước thần kiếm nằm ngang ở trước ngực, cẩn thận đề phòng.

Bất quá lần này khí sát phạt vẫn như cũ như là lúc trước bình thường, chỉ kéo dài ba hơi thời gian, liền vừa biến mất không thấy.

Đợi khí sát phạt biến mất sau khi, hai người tiếp tục hướng phía trước vừa đi rồi 30 trượng lúc, trước mắt đột nhiên hoa một cái, lại là vừa tiến nhập một không gian khác.

Phu Dịch không khỏi thán phục vô cùng, không trách ở Thái Cổ thời kỳ sáng lập Tiên ĐÌnh sau khi Ma tộc liên tục bại lui, trước mắt gần như là một dặm nhiều đường, liền sinh ra nhiều như vậy việc lạ, này còn là lúc này Tiên ĐÌnh đã

vỡ, không người canh gác, nếu không có như thế, e sợ hai người bọn họ nhất định nửa bước khó đi.

Này không gian cùng Bạch Vân Sơn tựa hồ có hơi tương tự, đồng dạng là sương trắng tràn ngập, chỉ có thể mắt nhìn khoảng ba trượng.

Phu Dịch lập tức trong lòng căng thẳng, trong lòng nhất thời sinh ra một loại không rõ hiện ra, chỉ là trước mắt đã rơi vào trong trận pháp, dù cho muôn lui cũng là không thể nào, không thể kiên trì tiếp tục đi về phía trước.

Có điều để ngừa lạc đường, Phu Dịch đem ngô đồng kiếm gỗ giao cho hắn làm Chu Tước, để trống tay phải sau khi hai người tay nắm tay cùng tồn tại mà đi.

“Hãy.....”

Vừa mới đi ra 10 bước, liền có một đạo âm hàn đến cực điểm gió lạnh thổi tới, thổi trên người Phu Dịch, nhất thời cảm giác gió lạnh tiêm đồng ý, may mà ngọn lửa nhỏ trị giá này thời khắc mấu chốt rạo rực, thả ra ba tấc xích diễm hộ thể, lúc này mới để hắn dễ chịu một chút.

Quay đầu hướng về Chu Tước nhìn tới, nhìn thấy Chu Tước vẫn chưa chịu đựng này âm phong hại, trong lòng không khỏi sinh ra hâm mộ chi tâm.

Hai người tiếp tục lúc trước, vừa là đi ra mười mấy bước, bên tai đột nhiên nghe đến quát to một tiếng, ngay sau đó chính là thiên quân vạn mã chạy trốn, rồi lại có vô tận chém giết có tiếng cùng vô số kim thiết giao kích có tiếng.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi vô cùng, thanh âm này, rõ ràng là hai quân đối chiến tiếng vang, loại thanh âm này, làm sao có khả năng xuất hiện ở nơi đây?

Nhìn thấy Phu Dịch mồ hôi lạnh chảy ròng, kinh hoảng thất thần hình dáng, Chu Tước không hiểu kỳ nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi làm sao vậy?”

“Phụp.....” bị Chu Tước này một tiếng thức tỉnh, Phu Dịch nhất thời cảm

giác ngực lăn lộn khó chịu, muôn vận may áp chế nhưng vẫn là chậm một bước, một búng máu lập tức phun ra.

“Phu Dịch ca ca!” Chu Tước nhất thời bị dọa đến mặt không có chút máu, sáng sủa trong đôi mắt tùy theo bày lên một tầng hơi nước.

Phu Dịch tầng tầng ho khan vài tiếng sau khi, đối với Chu Tước nói: “Ta không sao rồi.”

“Phu Dịch ca ca..... ngươi làm ta sợ muốn chết..... ô..... ô” Chu Tước lập tức nhào vào Phu Dịch trong lòng nức nở nói.

Phu Dịch thấy Chu Tước hoa lê nhuốm máu đáng dấp, không khỏi ấm áp trong lòng, lập tức lấy tay ôm lấy Chu Tước, ôn nhu nói: “Được rồi, không sao rồi, đừng khóc, ngoan.....”

Thật vất vả trấn an được tình huống của Chu Tước, Phu Dịch lúc này mới bình tĩnh lại cân nhắc trước mắt trận thế rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Rất nhanh, Phu Dịch thì tìm được rồi ba cái điểm đáng ngờ.

Đầu tiên theo vừa tiến vào Đông Thiên Môn lên, hắn liền cảm giác được một luồng như là thật khí tức xơ xác, nhưng Chu Tước tựa hồ cũng không có cảm giác được, đây là nghi điểm thứ nhất, Chu Tước mặc dù chỉ có yêu đan cảnh tu vi, nhưng là chân thật thực lực tuyệt đối không kém hắn, tuyệt đối không thể đối với loại chuyện này chậm lụt như thế.

Thứ hai, chính là khi bọn hắn tiến vào không gian này sau khi cái kia cỗ âm phong, âm phong kia thổi tới hắn trên người, để hắn có một loại thấu xương băng hàn cảm giác, cùng Thương Long Thánh Linh khí không phân cao thấp, nếu không có hàn dị bẩm thiên phú, e sợ vào lúc đó liền bị đông thành tượng đá, mà hắn làm nhìn về phía Chu Tước lúc, nàng tựa hồ cũng không có một điểm phản ứng, khởi điểm hắn còn tưởng rằng là Chu Tước chính là thánh linh thân thể, mục đích chính là thuộc tính "Lửa", cho nên không sợ gió lạnh, bây giờ nghĩ

lại lại cũng chưa chắc.

Đặc biệt là vừa rồi, hắn bị cái kia một trận sa trường khí sát phạt cuốn vào sau khi, cả người phảng phất bỗng dung đưa thân vào một hồi đại chiến khoáng thế bên trong, chỉ là băng trong nháy mắt chém giết có tiếng, liền đưa hắn ngũ tạng lục phủ chấn thương, nếu không có Chu Tước bày ra lúc đưa hắn đánh thức, hậu quả tất nhiên không thể tưởng tượng nổi.

Mà kỳ quái nhất chính là, Chu Tước đến mới gọi hắn thức dậy sau khi, sa trường chém giết có tiếng lại biến mất theo!

Này, liền nói sáng tỏ một vấn đề, cái kia chém giết có tiếng căn bản lại không tồn tại!

Nói cách khác, từ khi tiến vào Đông Thiên Môn sau khi, bọn họ liền vừa lâm vào một trong trận pháp, trận pháp này theo lúc trước các loại suy đoán, ứng phó đến là một ảo trận.

Nghĩ rõ ràng đầu đuôi câu chuyện sau, Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Đây chính là Thái Cổ thời kỳ ảo trận của Tiên Đinh, liền cường hẵn vô cùng Ma tộc đều bị che ở Thiên môn ở ngoài, uy lực của nó có thể thấy được chút ít!

Nhìn thấy Phu Dịch trên trán đột nhiên bốc lên mồ hôi lạnh, Chu Tước nhất thời khẩn trương lên, một bên dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài vì đó lau đi mồ hôi, một bên ân cần nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi lại làm sao?”

Phu Dịch lập tức lắc lắc đầu, cố gắng trấn định nói: “Không có chuyện gì, chúng ta đi thôi.”

Chu Tước không khỏi có chút hoài nghi, thế nhưng cũng không nói gì, hai người liền như thế vai sóng vai, tay lôi đi tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này Phu Dịch không dám khinh thường, trong cơ thể “đất hoang trải

qua” điên cuồng vận chuyển, nhưng không nghĩ, vừa là đi ra mười mấy bước sau khi, lại nghe đến cái kia quát to một tiếng.

Phu Dịch lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng ngưng thần tĩnh khí, bão nguyên thủ nhất, thanh âm kia lập tức liền từ trong đầu tản ra mà đi.

Mặc dù lần này không có bị cuốn vào tiếng chém giết bên trong, lại là kinh ra Phu Dịch một thân mồ hôi lạnh.

Có điều, lần này, lại là khơi dậy Phu Dịch chân hỏa, lập tức hét lớn một tiếng, đem Phong Thiên Kính tế lên, linh khí lập tức như thủy triều dũng mãnh vào Phong Thiên Kính bên trong, thi triển chính là Phong Thiên Kính phản vốn quy nguyên hào quang.

Chỉ thấy một đạo hào quang như là cầu vồng giống như theo mặt kính vẩy ra, bốn phía sương trắng lại lập tức tiêu tán, lộ ra bạch ngọc mặt đất, chính là tiến vào Đông Thiên Môn sau dáng dấp.

Phu Dịch theo bản năng quay đầu nhìn lại, thình lình phát hiện Đông Thiên Môn lại đứng ở phía sau mình không đủ ba thước!

Nói cách khác, theo bọn họ bước vào Đông Thiên Môn lên cảm nhận được cái kia cỗ như thực chất giống như khí sát phạt sau, bọn họ theo khi đó đến bây giờ căn bản một bước đều không có đi về phía trước qua, trước kia làm tất cả, đều là ảo giác!

Mặc dù này ảo giác không có đối với Chu Tước tạo thành bất cứ thương tổn gì, thế nhưng nàng cũng lâm vào trong đó.

Phu Dịch không khỏi thán từ thở dài một hơi, thế giới này quả nhiên là kỳ diệu vô cùng, không cách nào dùng từ hình dung.

Nếu không có năm đó đi nhầm vào Bạch Vân Sơn, bọn họ cũng không thể tìm tới Nam Thiên Môn, mà không có Tử Ngọc của Thần Lộ, bọn họ cũng vào

không được trong cảnh giới của Nam Thiên Môn, cũng không thể gặp phải Chu Tước, mà không có chỉ dẫn của Chu Tước, hắn cũng không thể tìm được Phong Thiên Kính.

Mà trăn trọc mười năm lâu dài hôm nay đi nhầm vào Đông Thiên Môn sau, cái mạng này lại bị Phong Thiên Kính cứu!

Phảng phất này từ nơi sâu xa, coi là thật có định số bình thường, lại là huyền diệu khó hiểu, không thể.

Chu Tước nhìn trước mắt tất cả, cũng là kinh ngạc vô cùng, có điều nàng lại là cho rằng Phu Dịch thi triển Phong Thiên Kính đưa bọn họ mang về lối vào của Đông Thiên Môn, cũng không biết bọn họ tiến vào Đông Thiên Môn sau khi, liền vẫn đứng ở nơi đây, căn bản một bước cũng không có nhúc nhích qua.

Chu Tước không khỏi có chút uyển tiếc nuối nói: “Tốt đáng tiếc a, vừa rồi đường bạch đi rồi.....”

Phu Dịch nghe xong không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Kỳ thực, chúng ta vừa rồi thì vẫn đứng ở nơi đây, một bước đều không có đi qua.” (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 159: Mới Biết Yêu Chu Tước

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 159 chương mới biết yêu Chu Tước “không thể a, rõ ràng đi ra vậy xa!” Chu Tước có chút khó có thể tin, không khỏi cả kinh kêu lên.

Phu Dịch thở dài nói: “Không hổ là môn hộ của Tiên Đìn, quả nhiên đáng sợ, kế tiếp chúng ta muốn càng thêm cẩn thận rồi, hơi bất cẩn một chút, liền có khả năng rơi vào vạn kiếp bất phục, chết không chở chôn thây.”

“Hả……” Chu Tước lôi kéo Phu Dịch tay không khỏi nắm thật chặt.

Phu Dịch cảm nhận được khẩn trương của Chu Tước, lập tức cười nói: “Không cần sốt sắng, có ca ca ở, nhất định sẽ bảo vệ tốt ngươi.”

Nghe đến nói của Phu Dịch, lòng mạnh của Chu Tước run một cái, phảng phất có một tia dòng nước ấm dũng mãnh vào trong lòng, ở trong lòng của nàng tạo nên tầng tầng gợn sóng, tim đập cũng thuận theo tăng tốc độ, mặt cùng lỗ tai, tựa hồ có hơi nóng lên.

Phu Dịch lúc này đang hết sức chăm chú thi triển Phong Thiên Kính, chỉ thấy lúc này Phong Thiên Kính bị hắn tẩy với hai người đỉnh đầu khoảng ba thước, hướng phía dưới cuốn ngược đến tầng lớn hào quang đem hai người phủ kín, lập tức lôi kéo Chu Tước tiếp tục đi về phía trước.

Mặc dù có Phong Thiên Kính phản bắn quy nguyên hào quang bao phủ vỡ nát ngoại trừ ảo thuật, thế nhưng nơi đây dù sao cũng là Đông Thiên Môn, ấy trận pháp phòng ngự tuyệt đối không phải gần như một ảo trận đơn giản như vậy, cho nên Phu Dịch vẫn như cũ là cẩn thận đến cực điểm, đi tiếp tốc độ cũng là

một bước dừng lại, cho nên không chút nào chú ý tới Chu Tước lúc này tâm thần sớm bay đến lên chín tầng mây, theo nàng đi tới hoàn toàn là không hề ý thức hành vi.

Như thế cất bước khoảng mười trượng thời gian, Phu Dịch quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát hiện Đông Thiên Môn cùng với khoảng cách quả thật đã kéo dài, lúc này mới yên tâm lại, tiếp tục đi về phía trước.

Như thế tiến lên khoảng trăm trượng thời gian, phía trước đột nhiên kinh hiện một đoàn màu đỏ tươi sương máu, Phu Dịch vội vàng dừng bước lại, buông ra lôi kéo tay phải của Chu Tước, đồng thời đưa nàng phía sau đến.

Bị Phu Dịch như vậy đẩy một cái, Chu Tước này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt như thực chất giống như lượn lờ màu đỏ tươi sương máu, trong lòng không khỏi căng thẳng, lập tức hỏi: “Phu Dịch ca ca, đây là cái gì?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không biết, ta thử xem dùng Phong Thiên Kính có thể hay không đưa nó phá vỡ.”

Nói xong Phu Dịch hai tay bấm quyết, chỉ thấy Phong Thiên Kính mặt kính tùy theo về phía trước lật lên, tảng lớn hào quang theo mặt kính xì ra, chỉ là bắn ở cái kia màu đỏ tươi sương máu trên, nhưng lại như là đá chìm đáy biển, căn bản không có bất kỳ biến hóa nào.

“.....” Phu Dịch nhìn trước mắt một màn, lập tức liền hiểu, này sương máu bèn là chân thật tồn tại, đều không phải là hư ảo đồ vật.

Chu Tước nhìn thấy hào quang chưa đưa đến tác dụng, Phu Dịch mặt ủ mày chau hình dáng, trong lòng không lý do có một loại không nói được, đạo không rõ khó chịu cảm giác, lập tức đôi môi một tẩm, phun ra một đoàn to bằng nắm tay Chu Tước thần diễm.

Thần diễm một khi cửa ra,

Đón gió mà lớn dần, chỉ trong nháy mắt liền biến thành liệu nguyên tư thế, cùng sương máu tiếp xúc sau khi, lại vang lên một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường tiếng vang, phảng phất là cái gì vậy nổ tung vậy.

Phu Dịch nhất thời phục hồi tinh thần lại, hai mắt ngưng thần cẩn thận hướng về sương máu nhìn lại, lúc này mới thấy rõ, cái kia nơi nào là cái gì sương máu, rõ ràng chính là vô số thật nhỏ vô cùng màu đỏ sâu bay, bị Chu Tước thần diễm này 1 đốt cháy, dồn dập nổ tung mà chết, này rang đậu âm thanh, chính là như vậy đến.

“Oong.....”

Đúng lúc này, sương máu đột nhiên vang lên một trận như là ruồi muỗi giống như âm thanh, lập tức hóa thành một tấm cái miệng lớn như chậu máu hướng về hai người nuốt đến.

Sương máu cách bọn họ vốn liền chỉ có ba thước khoảng cách, trong lúc nhất thời gió tanh nước mũi, Phu Dịch nhất thời cảm giác ngực lăn lộn, hoa mắt váng đầu.

Phu Dịch hoảng hốt, liền vội vàng đem đầu lưỡi cắn nát, mãnh liệt đau đớn cảm giác nhất thời để hắn tỉnh táo lại, nào dám còn dám chần chờ, tay phải tùy theo một ngón tay đem Phong Thiên Kính kêu gọi còn phục tay, sau đó chém 1 trung bình tần, hai tay đem Phong Thiên Kính nâng ở ngực, mạnh chụp xuống Bạch Hổ nút bấm, rốt cục ở cái miệng lớn như chậu máu cách hắn đỉnh đầu chỉ có một trượng thời gian, theo mặt kính bên trong phun ra một đạo sôi trào mãnh liệt cứu thiên trận gió.

Cứu thiên trận gió chính là Tiên Đinh màu mỡ phương tây Bạch Hổ Thánh Linh khí dung hợp thiên địa 8 phong luyện hóa mà thành, uy lực của nó có thể nói nhất tuyệt, cái kia màu đỏ sâu bay hóa thành cái miệng lớn như chậu máu bị 9 Thiên Cương gió vừa thổi, liền như cuồng phong quét lá rụng bình thường cuốn ngược mà quay về, chỉ trong nháy mắt liền bị thổi ra mười trượng ở ngoài,

mỗi loại phân tán, không thành công sương máu.

Phu Dịch trị giá này thế ngàn cân treo sợi tóc nhặt về một cái mạng, lúc này dọa nạt mồ hôi lạnh chảy ròng, chỉ cái này trong nháy mắt, phía sau lưng quần áo liền bị mồ hôi ẩm ướt ngâm, thể diện càng trăng bêch vô cùng, không có chút hồng hào.

Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch đầu đầy mồ hôi, vội vàng vì đó lau chùi, lại vào lúc này phát hiện khoe miệng hắn chảy ra một dải máu tươi, trong lòng không khỏi căng thẳng, trong lúc nhất thời sợ đến hoa dung thất sắc, nơm nớp lo sợ nói: “Phu Dịch ca ca..... ta có phải là vừa làm sai rồi.....”

Phu Dịch vội vàng thu hồi phong thiên cảnh, cười nói: “Không có không có, ngươi nhưng giúp ca ca đại mang, không muốn ngươi dùng lửa đốt những côn trùng kia, còn không biết muốn ở nơi đây lãng phí bao nhiêu thời gian đâu.”

Chu Tước bị Phu Dịch khen một cái, lập tức vui vẻ ra mặt, lập tức vui vẻ nói: “Thật sự?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đương nhiên là thật, ta đang chuẩn bị đi tới nhìn rõ cuộc là thứ gì, không muốn ngươi nói, hậu quả khó mà lường được.”

“Khà khà.....” Chu Tước nhất thời thần thái toả sáng, hoàn toàn không có lúc trước thất kinh đáng dấp, trực tiếp trên tiếp ôm Phu Dịch liền hướng về trên mặt hắn mồ một cái, sau đó liền đem đầu chôn ở hắn lồng ngực, chăm chú ôm cùng nhau.

Phu Dịch lúc này cảm giác được như là bị sét đánh bình thường, toàn thân tê dại, phải biết rằng hắn sống lớn như vậy, còn là lần đầu tiên ở tinh táo trạng thái, cùng cô gái có như thế thân mật tiếp xúc!

Kể cả hắn và Thần Lộ trong lúc đó, cũng bởi vì khói này thần bí Tử Ngọc, nhiều nhất chỉ có thể kéo kéo tay, ấp ấp lưng mà thôi, thân mật nhất một lần tiếp xúc mặc dù đã là quần áo diệt hết, thiếu chút nữa đột phá đến bước cuối cùng,

thế nhưng khi đó hai người đều là thân trung tình độc, đợi cho tinh táo thời gian cẩn bản là không nhớ nổi khi đó cảm giác.

Nhất thời, Phu Dịch như là gỗ người bình thường sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, tùy ý Chu Tước ôm hắn lại là không biết là nên làm thế nào cho phải.

“Phu Dịch ca ca, ta yêu ngươi, ta muốn vĩnh viễn cùng với ngươi.....”

Một tiếng ríu rít lời nói nhỏ nhẹ, như là có tiếng bình thường truyền vào Phu Dịch trong tai, chỉ là câu nói này, đối với Phu Dịch tới nói, lại giống như sấm sét giữa trời quang bình thường, trong lúc nhất thời triệt để hoá đá.

Mà nói xong câu đó sau khi, Chu Tước cảm giác được trái tim phảng phất bị cái gì vậy bám vào giống nhau, trong lúc nhất thời mặt nóng tai đốt, thăng măr cỡ xuyên ở Phu Dịch trong lòng không dám ngẩng đầu.,

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch theo hoá đá bên trong giật mình tỉnh lại, nhẹ nhàng đem Chu Tước đẩy ra, thấy Chu Tước đầy mặt Phi Hà, thận thùng đưa tình mà nhìn hắn lúc, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, liền biết trước mắt tình hình này, mới là hôm nay lớn nhất nguy cơ.

Muốn nói cái gì, rồi lại không biết là nên bắt đầu nói từ đâu, chỉ là trong giây lát này, nàng cũng rõ cục hiểu được, Chu Tước lúc trước tạo phản hành vi, cũng không phải 78 tuổi trong khi làm nũng kỳ, mà là chánh thức thuộc về thời kỳ trưởng thành tạo phản, mà nương theo lấy thời kỳ trưởng thành tiến lại, tự nhiên cũng tiến nhập mới biết yêu tuổi tác.

“Phu Dịch ca ca, ngươi yêu ta gì?” Chu Tước hàm tình mạch mạch nhìn chăm chăm Phu Dịch, ríu rít lời nói nhỏ nhẹ nói. (Viêm Đế quyết.. 134134717)-- (Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 160+9 Trời Trận Gió Trận

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 160 chương cửu thiên trận gió trận “đại đạo vạn ngàn, hồng trần đến gian, sinh tử tiêu tan, chỉ có tình sở khiên!”

Lúc này, thanh long này mười sáu chữ vừa xuất hiện ở Phu Dịch trong đầu, mặc dù hắn vẫn không thể giải thích này mươi sáu chữ hàm nghĩa, thế nhưng trong lúc mơ hồ tựa hồ đã chạm đến tới một tia biên giới.

“Phu Dịch ca ca, ngươi tại sao không nói chuyện?” Chu Tước gặp Phu Dịch trầm mặc không nói, một viên cô gái lòng phanh phanh nhảy loạn, thấp thỏm bất an, cuối cùng thật sự nhịn không được, còn là hỏi lên.

Phu Dịch không khỏi thở dài một hơi nói: “Đại đạo vạn ngàn, hồng trần đến gian, sinh tử tiêu tan, chỉ có tình sở khiên!”

“Cái này, giống như ở nơi nào nghe qua.” Chu Tước hai mắt sáng sủa mà linh động, đối với này mươi sáu chữ sinh ra nồng nặc hứng thú, trong lúc nhất thời lại là đã quên đòi hỏi vừa mới chính mình vẫn đề đáp án.

Phu Dịch trầm mặc sau một lát, biết Chu Tước bây giờ mặc dù bị cái kia mươi sáu chữ phân tán sự chú ý, thế nhưng rất nhanh còn là sẽ hỏi, của hắn tránh xưa nay đều không là hắn tính cách, cho nên hít vào một hơi thật dài nói: “Phượng Dao…… ngươi có biết yêu là gì gì?”

Chu Tước chớp chớp như là hắc không giống như óng ánh hai mắt, cười nói: “Yêu, không phải liền là muốn vĩnh viễn cùng nhau, không xa rời nhau gì?”

Phu Dịch lắc lắc đầu, ý vị thâm trồng nói: “Yêu, cũng không phải đơn giản như vậy, mặc dù ta cũng không có tìm hiểu yêu chân lý, thế nhưng ta có thể xác định, yêu, tuyệt đối không phải như vậy.”

“Hả……” Chu Tước nghe xong không khỏi có chút mỉm cười.

Phu Dịch nói tiếp: “Phượng Dao, ta rất yêu thích ngươi, ta sẽ vĩnh viễn vẫn bảo vệ ngươi, thế nhưng này cũng không phải yêu, giống như ngươi muốn cùng ta cùng nhau giống nhau, gần như là yêu thích mà thôi.”

“Thích cùng yêu, không giống nhau gì?” Nghe đến Phu Dịch nói rất yêu thích nàng, Chu Tước trong lòng nhất thời ngạc nhiên vạn phần, chỉ là nàng không rõ, tại sao Phu Dịch sẽ cường điệu yêu cùng ưa thích cái từ này, thật trọng yêu như vậy sao?

Phu Dịch cười cười nói: “Không giống nhau, yêu thích, thì là chúng ta như bấy giờ, yêu, cũng không phải như vậy.”

“Nguyên lai là cái này hình dáng, nguyên lai chúng ta như vậy là yêu thích, ha ha, ta yêu thích Phu Dịch ca ca, Phu Dịch ca ca cũng yêu thích ta, khà khà khà……” Chu Tước nhất thời vui vẻ nói.

Phu Dịch đúng là vạn vạn không ngờ rằng, gần như mấy câu nói công phu, liền đưa cái này để hắn nhức đầu không thôi giải quyết vấn đề rời mắt, lập tức như nhặt được trọng thích, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, này yêu, đến tột cùng là cái gì đây?

Chính mình đối với, của Thần Lộ là yêu gì?

Trải qua Chu Tước như vậy vừa ra,

Phu Dịch nhưng trong lòng thì lại thêm một người vây lũng, hơn nữa cái này quấy nhiễu, so với hắn thân thế, càng thêm để hắn buồn phiền……

“Oong.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nghe đến phía sau truyền đến một trận ruồi muỗi tiếng vang, quay đầu nhìn lại, lại là nay bị cửu thiên trận gió thổi tan màu đỏ sâu nhỏ, vừa tụ tập chung một chỗ, hóa thành một tấm cái miệng lớn như chậu máu hướng về hai người bọn họ nuốt đến, có điều so với lúc trước lại là nhỏ một nửa, xem ra mới mới bị cửu thiên trận gió thổi tới bên dưới, chết rồi gần một nửa.

Người, đều sẽ đối với không biết sự vật cảm thấy sơ hãi, làm xõc lên khăn che mặt bí ẩn thời gian, tất cả liền đổi vậy bình thường.

Lúc này Phu Dịch đã không có lúc trước khủng hoảng, mặc dù cái miệng lớn như chậu máu cách hắn chỉ có ba trượng không đến, hơn nữa tốc độ kia nhanh như chớp giật, Phu Dịch lại là không chút hoang mang, đem phong thiêng cảnh giờ lên, lập tức kéo Bạch Hổ nút bấm, lại dùng cửu thiên trận gió trực tiếp đem tấm này cái miệng lớn như chậu máu thổi tan.

Có điều lần này, Phu Dịch lại là không có ngừng tay, mà là trực tiếp quay cái kia một mảnh còn dừng lại ở giữa không trung sâu bay bắn ra một mảnh xích quang, theo một trận “bùm bùm” Như là rang đậu giống như nổ tung có tiếng, hết thảy sâu bay liền bị hăn tiêu diệt sạch sành sanh.

“Được rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi.” Phu Dịch thu hồi xích quang, lập tức tiếp tục đi về phía trước, Chu Tước lúc này tâm tình thật tốt, nhảy nhót nhót đuôi theo, dùng một cái tay kéo lại tay của Phu Dịch.

Phu Dịch nhìn thấy sau khi không khỏi cười khổ một tiếng, lại cũng không có tránh thoát, tiếp tục đi về phía trước.

Vẫn như cũ cất bước rất chậm, Phu Dịch trong lòng một mực cân nhắc này Đông Thiên Môn trận pháp nguyên lý, lại là vô luận như thế nào đều không đến ấy mấu chốt, không khỏi đối với cái thanh âm kia chỗ nói sinh ra nghi ngờ.....

Cửu cung Bát Quái trận, thiên địa vạn ngàn trận pháp chi tổ đều rách, tại sao với trước mắt này trận pháp không có biện pháp đâm?

Vì vậy hắn vừa hồi tưởng lại Vệ Tử Dạ suy diễn luyện ngục âm dương chính phản ngũ hành trận thời gian suy luận, có điều nghĩ tới nghĩ lui, lại luôn cảm thấy này âm dương ngũ hành đại trận cùng Cửu Cung Bát Quái đại trận là 8 cột đánh không được cong lên, không khỏi có chút buồn bức mất tập trung.

Phu Dịch ngược lại cũng không phải chấp nhất người, trước mắt nơi này đích thật là hung hiểm vạn phần, lập tức đem ánh lửa phân thân triệu hồi ra đến đi ở hai người phía trước.

Lúc này quay đầu lại nhìn, đã không thấy rõ Đông Thiên Môn, qua loa tính toán, đã đi vào 3000 trượng hơn.

Hai người cứ như vậy ước chừng đi rồi nửa canh giờ lúc, phía trước ánh lửa hóa thân đột nhiên bị cắn nát, Phu Dịch nhất thời dọa nạt run như cầy sấy, bởi vì hắn căn bản không có nhìn thấy phía trước đến tột cùng có cái gì, cái kia phân thân là như thế nào bị cắn giết.

Đồng thời cũng là âm thầm nghĩ mà sợ, may mà vừa rồi hơn cái lòng kêu gọi ra ánh lửa phân thân, nếu không bây giờ bị cắn giết chính là hai người bọn họ, có điều dù vậy, nhìn thấy cùng mình trường giống nhau như đúc người đột nhiên bị xoắn thành mảnh vỡ, trong lòng còn là có loại không nói được, đạo không rõ khó chịu cảm giác.

“Phu Dịch ca ca, đó là cái gì?” Chu Tước không khỏi có chút ngạc nhiên nói.

Đã có trận, liền mà sống, tuyệt đối không phải tình thế chắc chắn phải chết, nếu không cần gì phải bày trận nơi đây.

Phu Dịch trầm tư một lát sau, đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ, sắc mặt ngưng trọng nói: “Vệ tiên bối lúc trước đã nói, phàm thiên hạ trận giả, không gì bằng khốn trận, ảo trận, sát trận ba người, lúc trước chúng ta mới vào lúc hắn là khốn

trận, tiến vào Đông Thiên Môn sau hǎn là ảo trận, phía trước trận pháp này hǎn là sát trận, cái gọi là sanh môn tử trận cầu, tử môn nhiều sung sướng, cái sát trận này, có thể chính là nơi này sanh môn vị trí, qua nơi đây, có thể chúng ta là có thể ra khỏi....”

“Nhưng mà.....” nhìn trước mắt không hề có thứ gì, U &# 8 thế nhưng là có thể đem Phu Dịch ánh lửa phân thân cắn giết, Chu Tước không khỏi lộ ra một tia chấn chờ.

Phu Dịch tùy tiện nói: “Không sao, thử xem nói lại.”

Nói xong liền lại sẽ ánh lửa phân thân hoán đổi ra, lại chỉ huy ánh lửa phân thân đi chịu chết, ngược lại hǎn này Âm thần cùng người khác bất đồng, coi như bị cắn giết, cũng bất quá là tổn thất một vài linh khí mà thôi, nếu là tu sĩ tầm thường, nhưng cũng không dám dùng phương pháp này thí trận.

Ánh lửa phân thân cũng không có linh trí, đương nhiên sẽ không e ngại, ở dưới sự chỉ huy của Phu Dịch sải bước hướng về sát trận đi đến.

Tình cảnh này, cũng cùng thời cổ vị kia tráng sĩ có chút tương tự, trong lúc mơ hồ để lộ ra một loại “Gió hiu hiu hě nước sông Dịch lạnh ghê, tráng sĩ một đi không trở về” bi hùng khí.

Không hề nghi ngờ, ánh lửa phân thân đi vào lúc trước bộ kia phân thân vị trí thời gian, chỉ trong nháy mắt liền bị xoắn thành mảnh vỡ, tan đi trong trời đất.

Bất quá lần này, Phu Dịch đúng là thấy rõ, này đem ánh lửa phân thân cắn giết, lại là không có lần đao trận gió.

“Cửu thiên trận gió trận!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 161: Tương Sanh Tương Khắc Minh Trận Đạo

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 161 chương tương sanh tương khắc minh trận đạo ngoại trừ này bị ấy dùng Phong Thiên Kính bên trong cửu thiền trận gió chiếu xạ qua người, không ai so với Phu Dịch càng hiểu rõ cửu thiền trận gió đáng sợ, Phu Dịch trong lúc nhất thời thận ở nơi đó không nhúc nhích, lại là không biết nên làm thế nào cho phải.

“Phu Dịch ca ca, làm sao bây giờ?” Chu Tước đồng dạng kinh hoảng nói.

Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng, có chút nản lòng thoái chí nói: “Lại là Tiên Đinh đáng sợ nhất trận pháp một trong, cửu thiền trận gió trận, chúng ta e sợ thật muốn bị vây ở nơi đây, vĩnh viễn không ra được.”

Chu Tước không khỏi sững sốt, có điều nàng ngược lại là có chút nghé con mới sinh không sợ cọp khí thế, trực tiếp chu cái miệng nhỏ, phun ra một đoàn to bằng nắm tay hỏa cầu, hướng về cái kia sát trận đánh tới.

Chu Tước thần diễm, chính là thiên địa 10 lửa một trong, bàn về đẳng cấp, cùng cửu thiền trận gió không phân cao thấp, thế nhưng ai có thể nghĩ, này đoàn hỏa cầu đụng vào cửu thiền trận gió trận thời gian, cùng lúc trước ánh lửa của Phu Dịch phân thân độc nhất vô nhị, chỉ trong nháy mắt bị cắn nát, hóa thành vô số tia lửa vẩy ướt ở chung quanh.

Chu Tước giận không nhịn nổi, vội vàng lại muốn phun lửa thời gian, lại bị Phu Dịch ngăn lại, đối với hắn lắc lắc đầu nói: “Vô dụng thôi, tiết kiệm chút khí lực đi.”

“Có phải chúng ta ngay ở này thấy?” Chu Tước không khổ tâm nói.

Phu Dịch thở dài nói: “Để cho ta suy nghĩ một chút.....”

Dứt lời, trong đầu không dứt giả bộ lúc trước nhận biết cẩn thận hồi tưởng một phen, nhưng không nghĩ thật đúng là bị hắn thôi diễn ra lúc trước còn không rõ ngũ hành cùng bát quái quan hệ.

Cả hai đến tột cùng có gì liên hệ?

Cả hai đều do âm dương biến thành, chỉ là lấy chi đạo bất đồng thôi.

Ngũ hành ứng phó âm dương đổi thành lý lẽ, diễn sanh khắc số lượng, trình bày chính là vũ trụ sinh diệt đại đạo.

Bát quái lại này đây âm dương 2 hào làm cơ sở, 33 số lượng, hợp nhau Thiên đạo, có thể thôi diễn thế gian vạn vật biến số.

Mà thiên hạ trận, cùng đến âm dương số lượng, bất luận là ngũ hành trận còn là bát quái trận, đều là như thế.

Cho nên vỡ nát này sát trận, lúc này lấy ngũ hành sinh khắc đại đạo làm đầu, mà ngũ hành khắc chế chi đạo, liền vì nước lửa kim mộc đất.

Bát quái mặc dù đại diện thiên tượng, nhưng cũng ở ngũ hành trong vòng, phong làm tổn, tổn thuộc mộc, kim khắc mộc, kim làm càn, càn là trời, chưởng chí dương chi đạo, Dương Tắc Cương, cho nên cực cứng chắc chí cương đồ vật liền có thể xé gió.

Phu Dịch toàn lực thôi diễn bên dưới, coi là thật tìm tới trận phá pháp, chỉ là này vững chắc đồ vật lại có gì đây?

Trong lúc nhất thời Phu Dịch có chút gấp khó khăn,

Nơi này không hề có thứ gì, nên đi nơi nào tìm chí cương cực cứng chắc đồ vật? Chẳng lẽ trở về đem ĐÔNG Thiên Môn hủy đi không thành công?

Có điều thì Đông Thiên Môn cái kia chiêu thức, e là cho dù hắn muốn hủy đi cũng hủy đi không được.

Trong lúc nhất thời Phu Dịch không khỏi hơi lúng túng một chút, một bên Chu Tước thấy Phu Dịch khi thì mặt mày ủ rũ, khi thì vui vẻ ra mặt, khi thì vừa chau mày, không khỏi có chút ngạc nhiên, vài lần muốn hỏi, rồi lại sợ hãi quay rầy tâm tư của hắn, vẫn không dám hỏi.

Chỉ là này đều sắp nửa giờ, Chu Tước thật sự là nhịn không được, nhỏ giọng khẽ gọi nói: “Phu Dịch ca ca.....”

Phu Dịch lúc này đang suy nghĩ đi nơi nào tìm cứng rắn đồ vật, lại cũng không là cái gì ngàn cân treo sợi tóc, lập tức mở mắt ra nói: “Làm sao vậy?”

“Nghĩ đến biện pháp sao?” Chu Tước liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch lập tức cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Biện pháp đúng là nghĩ ra được một, có thể làm được hay không không xác định, thế nhưng phải gì đó lại là không tìm được.....”

Chu Tước liền vội vàng hỏi: “Muốn cái gì?”

Phu Dịch thở dài nói: “Tìm 1 cứng rắn đồ vật đem phong ngăn trở chính là, chỉ là này cứng rắn đồ vật nên đi nơi nào tìm?”

“Hả.....” Chu Tước vừa nghe cũng là rơi vào trầm tư, thế nhưng khi nàng đột nhiên nhìn thấy Phu Dịch trong tay Phong Thiên Kính thời gian, không sợ hãi mừng lớn nói: “Dùng của Phong Thiên Kính lực lượng không phải xong chưa?”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, tùy theo mừng rỡ, đích thật là hắn để tâm vào chuyện vụn vặt, chỉ nghĩ càn thuộc kim, liền đi tới thuộc tính "Kim" gì đó cái này trong ngõ cụt, hoàn toàn đã quên, này Phong Thiên Kính bên trong lực lượng mặc dù ngũ hành thuộc thổ, cùng mộc không thành công sinh khắc

đạo, thế nhưng dùng núi vững chắc rồi lại phù hợp chí dương chi đạo, đều không phải là khôn quẻ âm nhu lực lượng.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, này Phong Thiên Kính bên trong phong chính là cửu thiên trận gió thêm thiên địa 8 phong biển thành, trong đó lửa chính là Thái Dương chân hỏa thêm Chu Tước thần diễm luyện, mặc dù hàn bãy giờ còn không biết nước này còn có, này đây cái gì luyện hóa, thế nhưng uy lực của nó tuyệt đối cùng này đã biết hai loại không phân cao thấp, cho nên trước mắt này thuần túy cửu thiên trận gió, ấy cấp bậc nên ở phong thiên cảnh bên dưới.

Phu Dịch cười nói: “Phượng Dao, đa tạ nhắc nhở!”

Nói xong liền nhấc tay Phong Thiên Kính, trực tiếp ấn xuống huyền vũ nút bãm, chỉ thấy một đạo hắc quang hiện ra, chính là lực lượng loại thứ nhất trạng thái, dù sao hóa thành thực thể đối với linh khí tiêu hao quá lớn, trước tiên dùng huyền quang trạng thái thử nghiệm, là cực kỳ lý trí lựa chọn, mặc dù có khả năng ra tay ngay ở này trong sát trận, nhưng là hoàn toàn không loại trừ, mặt sau còn rất dài đường phải đi, linh khí tự nhiên là có thể tiết kiệm liền tiết kiệm, nếu không đem đại bộ phận tinh lực lãng phí đang ngồi khôi phục linh lực, cũng không phải sáng suốt lựa chọn.

Hắc quang dày nặng, hiển lộ hết bản nguyên, cùng cửu thiên trận gió trận chạm vào nhau sau khi, lập tức sinh ra vô số trận gió, như là lợi đao giống như đánh vào hắc quang trên.

Đáng tiếc thiên địa có đại đạo, hiện ra sinh khắc, đất này bản nguyên tuyệt đối trận gió có khả năng lay động tồn tại, nếu không thiêng hạ vạn ngàn dãy núi bên trong tuyệt không khuyết thiếu cao vót mây xanh tư thế đỉnh cao, chẳng lẽ không phải đều phải bị này trận gió chối hủy diệt?

Hắc quang vào cửu thiên trận gió trong trận, không có nếu không có gì bình thường, mặc cho vô số kim thiết giao kích có tiếng vang lên, lại là không thể gây tổn thương cho ấy mảy may.

Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, lập tức hai tay kết ấn, đem Phong Thiên Kính mặt kính trở về vừa thu lại, tung xuống một mảnh hắc quang, hắc quang như là chuông hiện rõng ruột trạng, đem hai người phủ kín, sau đó lôi kéo Chu Tước hướng về cửu thiên trận gió trận mà đi.

Thế gian vốn không việc khó, vậy không có tử cục, chỉ cần xuyên qua ấy nguyên lý, trời sáng âm dương ngũ hành biến ảo chi đạo, bất kỳ khó khăn cùng như là mây bay.

Như thế, Thái Cổ thời kỳ tiếng tăm lừng lẫy cửu thiên trận gió trận ở Phu Dịch trước mặt lập tức thùng rỗng kêu to.

Có điều Phu Dịch lại là không có một tia tự cao vể, bởi vì hắn biết, ngoại trừ cái thứ nhất khôn trận ở ngoài, hơn sau này hai trận hơn nữa cái kia màu đỏ sâu bay ngưng đọng hóa thành sương máu, đều là ý vào vốn chính là Tiên Đinh đồ vật di bảo Phong Thiên Kính mới phá vỡ, nếu như không có Phong Thiên Kính, bọn họ nửa bước khó đi, dù cho với này Đông Thiên Môn bên trong sống tạm, cũng bất quá là kéo dài hơi tàn thoi, muốn đi ra ngoài, lại là tuyệt đối không thể.

Mà đây Phong Thiên Kính, còn là dựa vào Thần Lộ Tử Ngọc tiến vào Nam Thiên Môn di cảnh, sau đến Chu Tước chỉ dẫn mới tìm được, cho nên chính hắn ở trong toàn bộ quá trình,

Mà hắn làm, bất quá là dính vừa vào này cảnh thời gian liền tiến vào “quên mình” cảnh giới, lại có người bí ẩn chỉ điểm trận pháp chi đạo, hơn nữa lúc trước Trương Vu Vũ cùng Vệ Tử Dạ cũng thường xuyên bàn về trận pháp chi đạo, lúc này mới có hôm nay phá trận.

Nếu nói là chính hắn tác dụng, kỳ thực ngoại trừ linh khí hùng hậu một điểm có thể sử dụng Phong Thiên Kính ở ngoài cùng sơ hiểu một vài trận pháp chi đạo ở ngoài, nhất định chính là không còn gì khác.

Cửu thiên trận gió trong trận, cũng không có hắn tưởng tượng sanh môn, này cái trận pháp chỉ là tọa lạc ở Đông Thiên Môn đường phải đi qua thôi.

Theo cửu thiên trận gió biển thành lưỡi dao sắc càng ngày càng ít, bên tai kim thiết giao kích có tiếng dần dần biến mất sau khi, hai người rốt cục phá trận bước ra. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 162: Quân Xa Muốn Xử

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 162 chương quân xa muốn xử ra cửu thiên trận gió trận, Ngọc Thạch Lộ bên cạnh đang đứng 1 bia, trên tấm bia có chữ viết, hai người gấp lập tức áp sát tới xem duyệt.

Chỉ thấy trên tấm bia chữ viết và cổ lão nhất khế văn, cũng không phải kim văn, nhìn qua đúng là cùng “đất hoang trải qua” chữ viết có chút tương tự, Phu Dịch mặc dù biết rõ ràng hắn chưa thấy qua những chữ này, nhưng là vẫn trong nháy mắt kia liền hiểu trên tấm bia viết chữ viết ý tứ, quả nhiên là kinh ngạc vạn phần.

Nói tới này “đất hoang trải qua”, một lần cuối cùng xuất hiện ở trong óc của hắn chính là U Minh Khoáng Tràng thời gian đột phá trước tiên thiêng cảnh lần đó, vốn cho là mỗi lần đột phá cảnh giới đều sẽ xuất hiện, có điều ở sau đó phân biệt đột phá Tán Tiên cảnh cùng Địa Tiên Cảnh sau khi, đều chưa từng xuất hiện, bây giờ gấp lại “đất hoang trải qua” chữ viết, Phu Dịch trong lúc mơ hồ cảm thấy công pháp này tựa hồ cùng Tiên Đinh có quan hệ.

Có điều, này vẫn để cho Phu Dịch càng kinh ngạc, càng kỳ quái chính là, ngay ở hắn nhìn thấy chữ viết trên bia thời gian, Chu Tước đã ríu rít từ, đem chữ viết trên bia nói ra.

“Lại trước làm cửu thiên trận gió trận, tiêu tan sinh sát trận, gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận, không phải chấp Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến người, cấm vào! Mau lui! Người trái lệnh chém!”

Đọc này văn, liền biết này bia chính là cấm kỳ tác dụng, thế nhưng có điều tấm thường hơn ba mươi chữ, lại tại vô hình trung để lộ ra từng tia từng tia khí

tức xơ xác, đặc biệt là cái kia cuối cùng cái kia tám chữ, hiển lộ hết vô thượng bá đạo khí thế.

“Phu Dịch ca ca, phía trước hình như là cẩm địa, xem ra kế tiếp chúng ta an toàn.” Chu Tước vui vẻ nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đúng vậy, hắn là an toàn, có điều này cửa ra lại đang nơi nào? Theo đạo lý Đông Thiên Môn làm Tiên Đinh từ đại môn hộ một trong, liền nên cửa ra vào một trong, bây giờ chúng ta phương pháp trái ngược đi ngược chiều đến tận đây, có phải nơi này cửa ra ở Tiên Đinh bên trong cung điện?”

Chu Tước nghe xong lập tức cười nói: “Phu Dịch ca ca ngươi thực sự là quá ngu ngốc, ngươi không thấy phía trên này chữ gì?”

Nói xong dùng tay chỉ vào chữ viết trên bia nói: “Nơi đây không phải viết gì? Không phải chấp Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến người, cấm vào! Mau lui! Người trái lệnh chém!”

“Hả……” Phu Dịch bị Chu Tước kiểu nói này, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, “xem ra chỉ cần tìm được cái này Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến, có thể từ nơi này ra khỏi....”

“Đúng rồi!” Chu Tước cười khanh khách nói.

Có điều nhưng vào lúc này, Phu Dịch rồi lại nghĩ tới một nghiêm trọng vấn đề, lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Nếu như, này Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến không ở chỗ này đâu?”

Chu Tước nghe xong không phải buổi sớm không có u buồn khủng hoảng vẻ, ngược lại cười khúc khích nói: “Chúng ta đây thì vĩnh viễn đứng ở nơi đây a, ngược lại có Phu Dịch ca ca bồi, cũng sẽ không bức bối.”

Phu Dịch nghe xong khỏi bạo mồ hôi, vừa mới còn ở vì nàng linh trí

đã tiếp cận bình thường,

Nếu là coi là thật yêu chính mình, hắn nên làm gì đổi mặt Thần Lộ thời gian, lúc này này 1, lại là hết đường ngây thơ khí, trong lòng không khỏi có chút mơ hồ, thật sự không hiểu nỗi tiếc nha đầu này bây giờ rốt cuộc là cái gì trạng thái.....

Hai người rời đi cảnh cáo bia tiếp tục hướng phía trước cất bước, không ra chốc lát, liền có một tòa cầu vồng nằm ngang ở hai người trước người, cầu này toàn thân cầm thạch tạo, mặt trên điêu khắc vô số trông rất sống động linh thú dị cầm, trong lúc mơ hồ lại khả năng nghe đến rồng ngâm hổ gầm, phượng hót tiếng thú gầm, nhìn kỹ lại, cầu vồng bị thân thể tựa hồ che lại một tầng mầu trắng ngà thụy khí, từng tia từng tia lượn lờ, rất trạng xem.

Hai người trong lòng mặc dù cực kỳ chấn động, có điều cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp vượt qua cầu vồng, tiếp tục hướng phía trước.

Không lâu lắm, lại có 1 bảo điện ở chêch đường một bên, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, lập tức lôi kéo Chu Tước hướng về bảo điện chạy đi.

Thân ở bảo điện trước khi, lập tức có một luồng * khí thần thánh phả vào mặt, này thấy vậy điện kim bích huy hoàng, tinh xảo đặc sắc, 3 mái hiên nhà 4 đám.

Trước cửa ngọc cột long phượng quấn quanh, thềm ngọc như kính không nhuốm bụi trần, trước điện tả hữu mỗi loại xếp đặt bốn con giống như Kỳ Lân như hoàng kim chế tạo kỳ dị quái thú, cửa điện bên trên có một kim quang lấp loé, tử quang lượn lờ tấm bảng lớn, dâng thư “sơ lợi điện”.

Hai người nhất thời phát lên lòng kính nể, quay đại điện làm tập cúi chào sau khi, lúc này mới dọc theo một loạt thềm ngọc mà lên vào được đại điện.

Hai người mới vượt qua ngưỡng cửa, liền cảm giác trong điện phảng phất có một luồng còn như thực chất chế tài khí tức xô xác đem hai người đẩy ở, lập tức

bên tai còn truyền đến một tiếng quát chói tai có tiếng.

Hai người vội vàng mỗi một vận cương khí hộ thể chặn lại sát khí, hướng vào phía trong nhìn qua, đã thấy nơi này nội bộ bố trí giống như trại lính bình thường, ở giữa 1 án thả có cuốn sách hơn trăm cuốn, phía sau trên tường cắm nghiêng hai thanh chất liệu đá kiêm to, đại diện hai bên mỗi một treo lên vô số kí binh đồ sắc bén.

Phu Dịch trong lòng nhất thời sáng tỏ, nơi này chính là trấn thủ quân xa của Đông Thiên Môn muốn xử, tưởng tượng Thái Cổ thời kỳ, trong điện Tiên khanh cái nào không phải thân kinh bách chiến, nơi đây truyền đạt quân lệnh đâu chỉ trăm vạn, không trách trước mắt sớm người đi nhà trống, lại còn có cường đại như thế vô cùng khí tức xơ xác.

Nơi này nên có Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến!

Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, lập tức đối với Chu Tước nói: “Ngươi chờ ở bên ngoài, ta đi tìm một chút.”

Chu Tước lập tức liền minh bạch Phu Dịch là không muốn nàng thân ở vì vậy giống như thực chất khí tức xơ xác bên trong, trong lòng nhất thời phát lên một dòng nước ấm, trong lúc nhất thời ngượng ngùng khó耐, rúi rít nói: “Tốt.....”

Sau đó liền lui ra ngưỡng cửa, đứng ở ngoài điện chờ.

Kim chủ sát phạt, này khí tức xơ xác đối diện ứng phó trong ngũ hành Kim hành, Phu Dịch không dám khinh thường, vội vàng tê lén Phong Thiên Kính, dùng lực lượng đem chính mình bọc lại, sau đó đi vào bên trong cung điện tìm kiếm Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến.

Này điện chính là quân xa muốn xử, tự nhiên có thật nhiều giá sách, Phu Dịch ròng rã lục soát một canh giờ mới đưa chỉnh nơi lục soát xong xuôi.

Chỉ là một phen lục soát sau khi lại là để hắn thất vọng rồi, nơi này ngoại trừ

cuốn sách cùng binh khí ở ngoài lại không vật gì khác, mà cuốn sách cũng tất cả đều là quân xa muôn làm, binh pháp thao lược cùng với một vài hằng ngày quân vụ nhật ký, căn bản không có bất kỳ liên quan tới Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến ghi chép.

Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng, muốn lại xem kỹ một phen, lại cảm giác một luồng ngắt cảm giác đánh lên bi đất, này mới phản ứng được, lúc này trong lồng ngực ngũ khí cùng Đan Điện linh khí cùng đã tiếp cận khô cạn, tiệm đà không được không rời khỏi đại điện.

“Phu Dịch ca ca, không có tìm được gì?” Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch đầy mặt thất vọng, vừa nhíu mạc triển dáng dấp, liền đã đoán được nhất định là không có thu hoạch.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Nơi này không có Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến, xem ra chúng ta vẫn cần đi về phía trước.”

“Phu Dịch ca ca, cũng kém này nhất thời, ngươi hay là trước ngồi điều túc, khôi phục linh lực.” Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch hết đường vẻ mỏi mệt, vội vàng quan tâm nói.

“A.” Mặc dù Phu Dịch không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian, thế nhưng vốn cho là qua 3 trận liền đã an toàn, lại là vẫn như cũ nguy cơ tứ phía, nếu là lấy như vậy trạng thái tiếp tục tiến lên sợ phòng sanh biến, lập tức rời xuống thềm ngọc, tìm một chỗ linh khí dồi dào nơi ngồi xếp bằng trên đất, vận chuyển “đất hoang trải qua” khôi phục linh khí.

Cũng may này dị giới bên trong cùng linh khí thiếu thốn Thanh Khâu huyệt hoàn toàn khác nhau, nơi này với Nam Thiên Môn nơi giống nhau, thiên địa linh khí giống như thực chất, “đất hoang trải qua” một khi vận chuyển, Phu Dịch liền cảm giác được vô số linh khí theo ấy chu khí lỗ chân lông điên cuồng vọt tới, mơ hồ trong lúc đó, tựa hồ còn có thể nghe đến này linh khí phảng phất tiểu tinh linh bình thường vui vẻ ca hát. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 163: Thân Thể Vùi Lấp Chém Yêu Bộ

Viêm Đế quyết sơ thiên: “Đất hoang trải qua” 163 chương thân thể vùi lấp chém yêu bộ nơi này linh khí nồng nặc, Phu Dịch “đất hoang trải qua” vừa huyền diệu vô song, sắp sửa khô cạn linh khí gần như dùng một chén trà công phu liền khôi phục tới trạng thái toàn thịnh, trong lúc nhất thời tinh thần sung mãn, hai người tiếp tục thả đi tiếp đi.

Hai người ước chừng đi ra khoảng trăm trượng, bên tai đột nhiên truyền đến ngờ ngợ tiếng sấm phong rỗng có tiếng, lập tức lại đem tốc độ chậm lại.

“Phu Dịch ca ca ngươi xem!”

Phu Dịch cùng nhau đi tới cẩn thận từng li từng tí một, tầm mắt cũng chủ yếu dừng lại ở quanh thân mười trượng bốn phía, căn bản không có chú ý quá xa địa phương, Chu Tước đúng là không có Phu Dịch khẩn trương, cho nên phát hiện trước phia trước tình huống khác thường.

Phu Dịch lập tức hướng về xa nhìn tới, chỉ thấy phía trước thình lình xuất hiện một cái cao vô cùng đại trụ, chỉ tiếc khoảng cách có chút xa, hơn nữa cái kia đại trụ bị một tầng loáng thoảng mây mù bao phủ, không thể hết coi thân phận thật sự.

Tiếng sấm phong rỗng có tiếng chính là theo nơi này mà đến, tài năng ở cái này xa khoảng cách dưới vẫn như cũ còn có như vậy oai phép tắc, nghĩ đến tuyệt không đơn giản.

Phu Dịch không khỏi trong lòng căng thẳng, vội vàng hướng Chu Tước nói: “Nơi này tuyệt không đơn giản, nhất định phải cẩn thận!”

“Biết rồi.” Chu Tước trả lời.

Lúc này hai người đã mũi tên rời cung, lại không quay đầu lại con đường, mặc dù biết rõ nơi này đáng sợ vô cùng, cũng không thể không kiên trì xông đi xuống.

Khoảng cách cái kia đại trụ còn có hơn ba mươi trượng thời gian, âm thanh sấm sét giống như thiên cổ bình thường chấn động lòng người, hai người cũng rõ rệt thấy rõ ấy toàn cảnh.

Nơi này đứng ở đại đạo phía bên phải, toàn thể so với tảng đá mặt đất thấp đến ở thì tả hữu, dùng âm dương ngũ hành bát quái bố trí, cái kia đại trụ với thái cực ở giữa, hiện đen đỏ song sắc xoay quanh mà lên, cái cột mang theo hai cái rì sét loang lổ chẳng biết vật gì chế tạo xiềng xích.

Lúc này trong bát quái quẻ Chấn cùng tốn quẻ đang lập loè mát mắt kim quang, quẻ Chấn bên trong Kim xà múa tung, sét đánh điện thiểm bổ về phía trong đó một cái xiềng xích, mà một bên khác tốn quẻ đồng dạng phẫn khởi phẫn chấn, đầy trời cuồng phong hóa thành lưỡi dao sắc, không dứt bổ hướng về khác một cái xiềng xích.

Nhin trước mắt một màn, hai người kinh ngạc vạn phần, Phu Dịch vội vàng lầm lét nhìn trái phải, rồi mới từ tảng đá đường cùng đi thông cái kia bình đài trên đường nhỏ nhìn thấy một tòa cửa đá, trên cửa đá tựa hồ có chữ viết, thế nhưng bởi vì khoảng cách hơi xa thấy không rõ lắm, cho đến vừa đi về phía trước mười trượng trở lại, lúc này mới thấy rõ, nguyên lai cửa đá kia dâng thư chính là “chém yêu bộ” ba chữ lớn.

Này ba chữ đằng đằng sát khí, phảng phất đao kiếm chém vào mà thành, hai mắt nhìn chăm chú thời gian, lại mơ hồ có ánh đao rìu ảnh theo trong chữ thoáng hiện, hướng về ấy phóng tới, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng tựa đầu quay tay đến một bên, ánh đao rìu ảnh lúc này mới biến mất, có điều chỉ cái này một chốc cái kia thời gian, chính là dọa nạt chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

“Chúng ta đi vòng qua.....” Phu Dịch lúc này âm thanh đã có chút run rẩy.

Mặc dù nhìn thấy cái kia bàng đao cùng thân cây có chút khoảng cách, thế nhưng Phu Dịch còn là mang trong lòng khúc mắc, lôi kéo Chu Tước dán vào cùng bàng đao đối ứng đường chính một bên cẩn thận đi về phía trước.

Cẩn thận của Phu Dịch không phải không có lý, chỉ tiếc, hắn còn là quá khinh thường chém yêu bộ đáng sợ.

Ngay ở hai người đi ngang qua chém yêu bộ cửa ngã ba thời gian, nhất thời có một luồng mạnh mẽ vô cùng sức hút, như là một tấm bàn tay lớn bình thường đem hai người một trảo, liền đem hai người hướng về chém yêu bộ chộp tới.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi, liền vội vàng đem Phong Thiên Kính tê lên, dùng lực lượng đem hai người phủ kín, lúc này mới chậm chạp ở thân hình.

Nhưng mà, cũng gần như chỉ là chậm chạp ở thân hình mà thôi, bọn họ thân hình vẫn còn đang từ từ hướng về chém yêu giữa đài chuyển dời đi, mặc cho Phu Dịch như thế nào huy động lực lượng, cũng gần như là có thể làm cho thân thể di động tốc độ trở nên càng chậm hơn, muốn hoàn toàn dừng lại, lại là không thể.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, như thế lúc trước liền đẩy Phong Thiên Kính, hai người đi phía trước vọt mạnh nói hứng thú còn có thể tránh được kiếp nạn này, bây giờ hai người thân hình cách chém yêu bộ có điều ba thước cự ly, trước mắt lực lượng đã hóa thành thực chất Thạch Phong, lại còn là không thể cỗ lực hút này chống lại.

Phu Dịch nhất thời thất kinh, không biết nên dùng nơi nào biện pháp ứng đối.

“Phu Dịch ca ca, làm sao bây giờ à.....” Chu Tước nhìn trước mắt hoàn cảnh, sớm hoa dung thất sắc, âm thanh cũng còn một vài khóc nức nở, nhưng cũng là dọa nạt quá.

Chu Tước tiếng kêu sợ hãi đem tâm tư của Phu Dịch kéo trở lại, ngẩng đầu

nhin lén, hai người đã thân ở chém yêu bộ cửa đá không đủ một thước!

Phu Dịch cúi đầu thấy Chu Tước điềm đạm đáng yêu hình dáng, trong lòng không khỏi đau xót!

Trong đầu lập tức né qua một ý nghĩ: Một người chết, dù sao cũng hơn hai người chết đi thật là tốt!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không dám chần chờ, liền vội vàng đem Thạch Phong thụt lùi chém yêu bộ địa phương phá vỡ một vết thương, lập tức dùng âm nhu lực lượng, một chưởng đánh vào Chu Tước ngực, đem đẩy ra Thạch Phong và trực tiếp đẩy tới nhường cho qua bàng đạo chủ đạo bên trên, mà chính mình cũng bởi vì trong giây lát này trì hoãn, trực tiếp liền bị cuốn vào chém yêu bộ.

“Phu Dịch ca ca.....”

Chu Tước vạn vạn không ngờ rằng Phu Dịch sẽ khó hiểu đánh mạnh nàng một chưởng, còn đang nghi hoặc, lại là nhìn thấy Phu Dịch tính cả Phong Thiên Kính cùng đã bị cuốn chém yêu bộ, lập tức bỗng nhiên tinh ngô, gào khóc lớn một tiếng, lập tức liền hướng về chém yêu bộ phóng đi.

Chỉ tiếc kể từ đó, lại là phụ Phu Dịch một phen tâm tư, hơn nữa như thế trán truồng xông vào vào, còn không băng trốn ở Phong Thiên Kính dưới.

Lại nói Phu Dịch bị cuốn vào chém yêu bộ sau khi, trực tiếp liền bị hút tới đại trụ bên trên, cái kia hai cái rỉ sét loang lổ như là linh xà bình thường, chỉ trong nháy mắt liền đem quấn quanh, cũng may hóa thành của Phong Thiên Kính Thạch Phong còn gắn vào ấy quanh thân, cái kia xiềng xích khóa lại bất quá là Thạch Phong, đều không phải là Phu Dịch bản thể.

Tiếng sấm điện quang đánh, đao gió như đao cuồng tập, với cửu thiên trận gió bên trong cứng rắn không thể phá vỡ lực lượng, lại gắn như dùng một cái hô hấp, liền bị ấy lột bỏ một phần hai phúc hậu.

“Phu Dịch ca ca.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên nghe đến Chu Tước la lên có tiếng, trong lòng lúc này cả kinh, vội vàng lầm lết nhìn trái phải, lại nhìn thấy Chu Tước theo chém yêu bộ lõi vào vọt vào, nhất thời hoảng hốt, liền vội vàng đem Thạch Phong mở ra một khoảng một trượng lỗ hổng, đối với Chu Tước lớn tiếng nói: “Chui vào!”

Chu Tước lúc này cũng thấy được Phu Dịch, lập tức chịu đựng ấy hướng về Thạch Phong chồ hổng mà đến.

Ai biết, ngay ở Chu Tước muốn chui vào Thạch Phong thời gian, một đạo Lôi Điện chi tiên như là Kim xà múa tung, trực tiếp Chu Tước rút đi, đồng thời lại có một đạo phong nhận thoáng hiện tùng tia tùng tia hết sạch, theo sát roi lôi điện sau khi.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, muốn khống chế Thạch Phong đi phía trước di động lúc, này mới phát hiện Thạch Phong đã bị hai cái xiềng xích khóa lại, không thể động đậy.

Dưới tình thế cấp bách, nơi nào còn quản đạt được rất nhiều, Phu Dịch mạnh nhảy một cái, thân phận thật sự trực tiếp theo Thạch Phong bên trong vọt ra, ngay ở roi lôi điện sắp sửa rút trúng Chu Tước trong nháy mắt đó tức thời chạy tới, liền vội vàng đem Chu Tước bảo hộ ở dưới thân, dùng chính mình thân thể thay thế nàng đỡ đòn đánh này roi lôi điện.

“A!”

Kim xà đánh ở Phu Dịch bên hông, hắn nhất thời cảm giác toàn bộ phần eo như là bị xé nứt bình thường, một luồng xót ruột nỗi đau xông thăng bi đất, không tự chủ được kêu thảm một tiếng.

Cũng may, trong bất hạnh còn có vạn hạnh, Phu Dịch bị này 1 roi lôi điện rút một cái sau khi, mạnh mẽ vô cùng sức hút xuất hiện lần nữa, hai người lúc này

đối diện Thạch Phong chõ hổng, bị này cỗ lực mạnh kéo một cái, lại trực tiếp ngã vào Thạch Phong bên trong, đồng thời còn tránh thoát theo sát roi lôi điện sau khi đao gió.

Phu Dịch vội vàng nhẫn nhịn đau nhức, đem Thạch Phong chõ hổng hợp lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 164: Đồng Sinh Cộng Tử

Chỉ là này sấm gió tư thế cường đại dị thường, nếu là không thể đúng lúc bổ sung lực lượng, này Thạch Phong nhiều nhất chỉ có thể kiên trì không đến ba cái hít thở.

Cho nên Phu Dịch không dám trì hoãn, cố nén bên hông đau nhức, hai tay liên tục bấm quyết, đem linh khí điên cuồng đánh vào Phong Thiên Kính bên trong.

Trước mắt, mặc dù không chế được cục diện, thế nhưng này nhưng tuyệt không phải kế hoạch lâu dài, bởi vì cái kia sấm gió đôi quẻ nhìn qua đã tự chủ vận chuyển mấy ngàn năm, hơn nữa không hề yếu thế hình ảnh, trái lại Phu Dịch, mặc dù lúc trước thông qua một phen điều tức, đem linh khí khôi phục tới trạng thái tốt nhất.

Thế nhưng bây giờ sử dụng, là Phong Thiên Kính lực lượng loại thứ hai hình thái, mặc dù là hắn bây giờ đột phá tới Địa Tiên Cảnh, tu ra trong lồng ngực ngũ khí, kết làm sinh sôi liên tục đại trận, cũng nhiều nhất chỉ có thể kiên trì không đến một khắc đồng hồ thời gian, có thể thấy được Phong Thiên Kính tuy là dị bảo, mạnh mẽ vô cùng, thế nhưng đối với linh khí tiêu hao cũng không phải bình thường.

Chu Tước thấy Phu Dịch bởi vì đau đớn mà vặn vẹo khuôn mặt chảy đầy mồ hôi, lại còn muốn toàn lực huy động Phong Thiên Kính, trong lúc nhất thời lòng như dao cắt, muốn vì hắn chia sẻ một vài áp lực, lại là không có chỗ xuống tay, này 1 sốt ruột, lại là hai hàng thanh lệ tràn mi bước ra, khóc nước mắt như mưa, rất thương tâm.

Phu Dịch mặc dù xem ở trong mắt, muôn nói cái gì an ủi một chút, thế nhưng cái kia xót ruột nỗi đau đẽ hăn chỉ có thể cắn chặt răng, đừng nói là nói chuyện, kể cả rên một tiếng đều hù khôn ra.

Nên làm gì?

Trước mắt đã là thế ngàn cân treo sợi tóc, Phu Dịch cũng không kịp nhớ Chu Tước, óc nhanh chóng chuyển động, tìm kiếm phá trận kế sách.

Đúng lúc này, Phu Dịch nhạy cảm phát hiện, đối với Thạch Phong tạo thành thương tổn lớn nhất, là khi đó mà roi lôi điện, khi thì chớp giật quẻ Chấn, trái lại tổn quẻ đao gió, mặc dù cũng có thể đem Thạch Phong gọt ra từng đạo từng đạo sâu hào, cùng chấn động phong so với, lại thì kém rất nhiều.

Là vô cùng! Tốn phong thuộc mộc, bị quản chế với càn, Thạch Phong kiên cường vô cùng, tuy thuộc hành thổ, lại hợp nhau càn kim chi đạo, cho nên tổn phong cùng chấn động lôi so với, lại là rơi xuống tiểu thừa.

Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến đạo lý này, trong lúc nhất thời đầu óc lại chuyển động, phỏng đoán chấn động lôi chi đạo.

Càn đổi làm kim, ly là hỏa, chấn động tổn làm mộc, khám là nước, cẩn khôn làm đất!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi thắt kinh, này chấn động tổn đoi quẻ cùng thuộc về mộc, vì sao này chấn động lôi khả năng chui từ dưới đất lên lực lượng, mà tổn phong rồi lại yếu đi mấy phần đây?

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên lại hiện ra cái kia cõi mộng hình ảnh.....

Ngày ấy, âm phong lẫm lẫm, cuồng phong tập cuốn, đem trên mặt đất vô số vật không có rể hất bay, mà đại địa lại là chưa đã bị nửa phần thương tổn.....

Thiên lôi giáng thế, bỗ ở mặt đất, lại đi đại địa tạc ra một hố lớn.....

Thế nhưng,

Cái kia hổ lớn xuất hiện, Lôi Điện chỉ là cái lời dối mà thôi, chánh thức nguyên nhân lại là đến từ chính “Phong hổ ma” phong ấn nổi lởng.

Cái này đã nói lên, Lôi Điện đối với đại địa thương tổn đồng dạng có hạn, cho nên dưới mắt chấn động lôi đối với Thạch Phong tạo thành như thế thương tổn, chỉ là bởi vì Thạch Phong không đủ cứng rắn!

Nơi đây, Phu Dịch liền vừa đổi mặt một mõi vãnh đề, như thế nào đem Thạch Phong đổi càng cứng rắn hơn?

Phu Dịch nghĩ tới nghĩ lui, lại là vẫn như cũ không hiểu được, mắt thấy trong cơ thể linh khí cũng tiêu hao hơn một nửa, nếu là lại không nghĩ ra biện pháp, hai người bọn họ thì sẽ chôn thây với này chém yêu giữa đài.

Chỉ là mặc hăn nghĩ hết trong lồng ngực sở học, đối với trước mắt thế cuộc nhưng cũng là vô kế khả thi, chỉ sợ đúng đúng sơn cùng thủy tận.

Phu Dịch không khỏi có chút nản lòng thoái chí, thế nhưng từ bỏ lại cũng không phải tính cách của hăn.

Lúc này trên eo đau đớn cũng giảm bớt vài phần, lập tức nhìn về phía Chu Tước, chỉ thấy nàng lúc này đang ngồi chồm hõm trên mặt đất ôm đầu khóc rống, lòng dễ trong lòng nhất thời cảm giác cực kỳ khó chịu, mặc dù là chính nàng thái quá lỗ mang vọt vào, thế nhưng vào giờ phút này, nhưng trong lòng thì của hăn không có mảy may trách cứ chi tâm.

“Phượng Dao, ngươi tại sao ngu như vậy……” Phu Dịch nhẹ giọng thở dài nói.

Chu Tước nghe đến Phu Dịch gọi nàng, vội vàng ngẩng đầu lên, trực tiếp nhào tới trong lồng ngực của hăn, lớn tiếng khóc nói: “Phu Dịch ca ca, ta phải sợ…… ta sợ sẽ không còn được gặp lại ngươi…… ta tình nguyện cùng ngươi

cùng chết ở nơi đây, cũng không muốn một người cô đơn sống tiếp.....”

Phu Dịch nghe nói của Chu Tước, trong lòng lập tức dựng lên một dòng nước ấm, vỗn nản lòng thoái chí hắn nhất thời sinh ra một ý nghĩ!

Cho dù chết, cũng phải đem Chu Tước đưa đi!

Phu Dịch vội vàng nói: “Phượng Dao, phía trước đường còn rất dài, chết hoàn toàn không là chúng ta muốn kết quả, cho nên chúng ta phải sống sót, biết không?”

Chu Tước gật gật đầu nói: “Chỉ cần có thể cùng Phu Dịch ca ca cùng nhau, sống hay chết đều không trọng yếu.”

Phu Dịch không khỏi cười khổ một tiếng, xem ra muốn thuyết phục nàng là không quá có thể, bây giờ duy nhất biện pháp, chỉ có thể là đưa nàng lừa gạt đi ra ngoài, mặc dù không biết là có thể thành công hay không, thế nhưng trước mắt đây là hắn duy nhất biện pháp.

Không biết là, đưa hắn đưa ra chém yêu sau đài, nàng có thể hay không lại trở về.....

Nghĩ đến đây, Phu Dịch đem phu sỉ nhẹ nhàng mà đẩy ra, sau đó theo ấy trong tay tiếp nhận ngô đồng kiếm gỗ.

“Phu Dịch ca ca, ngươi muốn làm gì?” Chu Tước nhất thời không rõ, lập tức hỏi.

Phu Dịch cười cười nói: “Tốn chấn động làm mộc, kim khắc mộc, ta muốn thử nghiệm Canh Kim chi khí thi triển Kiếm độn hay không khả năng phá vỡ trước mắt tử cục.”

“A.....” Chu Tước nhẹ nhàng gật gù, trên mặt hoàn toàn không có ngờ vực vẻ, hoàn toàn tin Phu Dịch nói dối.

Phu Dịch nhìn thấy sau khi, trong lòng không khỏi vô cùng quyết tâm, lập tức đối với Chu Tước nói: “Ta thi triển kiếm thực hiện thời gian, ngươi cũng phải bám thân với trên thân kiếm, hiểu chưa?”

Chu Tước gật gật đầu nói: “Rõ rồi…… chỉ là…… Phu Dịch ca ca, ngươi làm sao bây giờ?”

Phu Dịch cười cười nói: “Tự nhiên sau đó tới rồi.”

“A……” Chu Tước gật gù, lập tức đổi vận chân nguyên, thân hình tỏa ra ba tấc xích diễm, chuẩn bị bất cứ lúc nào phụ với thân kiếm bỏ chạy bước ra.

Phu Dịch lập tức đem lượng lớn linh khí duy nhất đưa vào Phong Thiên Kính sau, Thạch Phong lập tức dâng lên, qua loa tính toán, nên có thể kiên trì mười hơi tả hữu.

Phu Dịch không dám chần chờ, lập tức hai tay nắm kiếm quyết, ngô đồng kiếm gỗ lập tức dấy lên màu đỏ ánh kiếm, chỉ lát nữa là hóa thành Chu Tước bóng mờ thời gian, Chu Tước đột nhiên đem ngô đồng kiếm gỗ đoạt trong tay, cáu giận nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi gạt ta!”

Phu Dịch lúc này sững sốt, tùy theo thở dài một tiếng nói: “Phượng Dao, ngươi sao phải khổ vậy chứ?”

Chu Tước khóc lớn tiếng hô: “Ta nói rồi, cho dù chết, cũng phải cùng nhau, coi như ngươi đem ta đưa đi, ta còn là sẽ trở về.”

Phu Dịch thấy trong ánh mắt của Chu Tước tràn ngập kiên định, liền hiểu, hôm nay, sẽ bọn họ chết ở nơi đây, sẽ thì đồng thời từ nơi này chạy đi, tuyệt đối không có con đường thứ ba có thể lựa chọn.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau, Phu Dịch thay đổi lúc trước mặt mày ủ rũ hình dáng, khẽ mỉm cười nói: “Tại sao muốn chết, chúng ta muốn đồng thời sống tiếp!”

Nói xong, hai tay tay trái Thiên Cương, tay phải kiếm quyết, lại khống chế Phong Thiên Kính, còn sót lại một tia vỏ đá Thạch Phong lại dâng lên, đem roi lôi điện tốn phong đẩy ra ba trượng ở ngoài.

Nhưng mà, mặc dù hắn bây giờ cầu sinh dục đã đạt đến cực hạn, mà hiện thực lại cũng sẽ không bởi vì hắn tâm tính biến hóa mà thay đổi.... (Viêm Đế quyết.. 134134717)--(Viêm Đế quyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 165: Lãng Quên Thần Khí

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, như thế cường độ sử dụng Phong Thiên Kính, để linh khí của Phu Dịch lại tiếp cận khô cạn.

Kỳ tích cũng không có xuất hiện, Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Phượng Dao, ngươi hối hận không?”

Chu Tước lắc lắc đầu nói: “Có thể cùng Phu Dịch ca ca chết cùng một chỗ, không hối hận.”

“Nhưng ta nói rồi phải bảo vệ ngươi, ngươi để cho ta nuốt lời.” Phu Dịch thở dài nói.

Chu Tước cười cười nói: “Đây là lựa chọn của ta, hứa hẹn của ngươi đã làm tới.”

“Thật cứ như vậy kết thúc rồi à?” Phu Dịch ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, không cam lòng nói.

Chỉ là không biết là khi hắn chết đi sau khi, Thần Lộ một người ở trên đồi lẻ loi hiu quạnh nên làm gì?

Trúng độc sau gần chết Trương Thiên Vũ vừa nén làm gì?

Vệ Tử Dạ sẽ dùng Yêu Hoàng tôn thân hướng về Thần Nông Giá tìm Thần Nông đǐnh cứu hắn gì?

“Thiên Vũ.....”

Nhất thời, Phu Dịch cảm thấy cực kỳ xin lỗi người ngược lại là Trương Thiên Vũ, dù sao bọn họ theo U Minh Khoáng Tràng trong khi, hắn mặc dù tuổi còn nhỏ, thế nhưng lại là cực kỳ chiếu cố hắn một, đặc biệt là về việc tu hành trợ giúp, để hắn theo xem mèo vẽ hổ, đến lúc sau thật sự hiểu tu hành nguyên lý, mặc dù ngay từ đầu liền dùng một viên giả độc được lừa hắn, có điều cái kia cũng là hung hăng bức bách.

Sau đó bọn họ để chạy đi đồng thời tru diệt lớn thanh xà.....

Lớn thanh xà!

“Thổ Linh Châu!”

Nghĩ đến đây, Phu Dịch nhất thời cả kinh, từ khi mười năm trước tiến vào Bạch Vân Sơn này sau, Thổ Linh Châu liền vẫn bị hắn phủ đầy bụi với trong Càn Khôn Giới, dùng sơ là làm như thoát thân pháp bảo sử dụng, theo tu vi càng ngày càng cao, sau khi cũng rất ít lại dùng đến, lần gần đây nhất sử dụng, chính là với Thanh Vân Sơn lúc độ kiếp dùng Thổ Linh Châu oai thêm vào Phong Thiên Kính lực lượng lúc sử dụng.

Mà từ lần đó sau đó đột phá tới Địa Tiên Cảnh đến nay, lại đem triệt để quên mất, không ngờ rằng lại ở đây thời khắc mấu chốt nghĩ tới, coi là thật không thể bảo là không thần kỳ.

Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch mừng rỡ hình dáng, liền vội vàng hỏi:
“Phu Dịch ca ca, có phải là có biện pháp?”

Phu Dịch cười cười, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Thổ Linh Châu, cười nói: “Mặc dù ngươi lúc trước nhắc nhở, nhưng thật ra thì ta còn là chui vào ngõ cụt, thật sự là không nghĩ lên, này thổ chi thánh khí còn vẫn ở lại trong Càn Khôn Giới, thật là đáng chết.”

Dứt lời, Phu Dịch không muốn hướng về Phong Thiên Kính bên trong thêm vào linh lực, gần như hai cái gọi to hơi thở công phu, còn thừa không đủ

hai trượng Thạch Phong vách tường liền bị chấn động lôi tốn phong lột bỏ một nửa, thế nhưng Phu Dịch nhưng cũng không vội vã, không chút hoang mang đem Thổ Linh Châu tể khí, sau đó liền nhìn thấy Thổ Linh Châu tỏa ra một đạo vàng vọt ánh sáng nhu hòa, đem toàn bộ Thạch Phong phủ kín.

Lớn rất Càn Khôn, không gì không có, một mực thì có Đằng xà huyết mạch lớn thanh xà nội đan làm thổ hệ dị bảo, có thể thêm vào thổ hệ hết thảy pháp thuật uy lực, này Thạch Phong làm Phong Thiên Kính trung thổ lực lượng biến thành, tự nhiên cũng chịu đựng ấy thêm vào.

Cho nên này Thổ Linh Châu mặc dù bình thường sử ra là một vô bổ, thế nhưng vào lúc này sử ra cũng không thua gì thần khí, cho nên Phu Dịch lại tương đương với lại nhiều học tới một loại thủ đoạn công kích.

Như thế, hai trượng nhiều vách tường cứng Thạch Phong bị Thổ Linh Châu lực lượng thêm vào sau khi, lập tức liền xuyên qua bắn ra một mảnh vàng vọt Thổ linh khí, sau đó hóa thành một tầng mỏng như cánh ve vòng bảo vệ, đem toàn bộ Thạch Phong phủ kín.

Này lồng ánh sáng nhìn như mịt mờ, lại là hợp nhau khôn nhu hòa, roi lôi điện đao gió đánh mạnh với bên trên, liền bị ấy dời đi một nửa uy lực, lại đánh thành Thạch Phong thời gian, cũng đã là nỏ mạnh hết đà, căn bản không thể tổn thương ấy mảy may.

“Tốt quá!” Chu Tước nhìn thấy Thạch Phong bị tầng này lồng ánh sáng thêm vào sau khi,

Cái kia chấn động lôi tốn phong lập tức không có hiệu quả, lúc này vỗ tay bảo hay.

Phu Dịch cười cười nói: “Xem ra chúng ta có thể cùng sinh, không cần chung chết rồi.”

“Khà khà khà.....” Chu Tước không khỏi vui vẻ nói.

Thổ Linh Châu đối với pháp lực tiêu hao nhỏ bé không đáng kể, cùng bổ trợ phép thuật đẳng cấp không quan hệ, bây giờ Phu Dịch làm Địa Tiên Cảnh, trong lồng ngực ngũ khí tự thành sinh sôi liên tục đại trận, cho nên theo thời gian tăng trưởng, linh khí đã ở khôi phục.

Hai người sinh mệnh an toàn đã có bảo đảm, kế tiếp liền muôn cân nhắc như thế nào rời đi vấn đề, lúc này Thạch Phong bị hai cái xiềng xích dây dưa, càng có một luồng mạnh mẽ vô cùng sức hút, Phu Dịch lúc trước cứu Chu Tước thời gian cũng đã nếm thử, cho nên mạnh mẽ đột phá, là không thể sự tình.

Nếu không thể mạnh mẽ đột phá, liền vì hiểu được nơi này trận pháp chi đạo, cũng may bây giờ thân thể mạng an toàn đã chiếm được bảo đảm, không cần bọn họ lại chờ đợi lo lắng, trước mắt có chính là thời gian để Phu Dịch từ từ lĩnh ngộ.

Lúc này chém yêu bộ với không người dưới sự khống chế tự chủ vận chuyển, theo lý thuyết Tiên Đinh sụp đổ mấy ngàn năm, sớm nên mất hiệu lực, vì vậy Phu Dịch cẩn thận quan sát đến tột cùng cái gì đang vì này chấn động tốn 2 quả cung cấp liên tục không ngừng linh khí.

Cẩn thận quan sát một phen, lại thật bị nhìn ra manh mối, làm chấn động tốn cung cấp linh khí, chính là trên mặt đất có khắc đại diện ngũ hành phù hiệu, xếp đặt trình tự lần lượt làm “kim, nước, mộc, lửa, đất”, mỗi loại tỏa ra nhu nhược nghè chính ánh sáng làm “kim, đen, xanh (màu xanh), đỏ, tông”.

Tiên Đinh bên trong mạo xưng hương thơm như thực chất linh khí, phân biệt bị ngũ hành phù hiệu hấp dẫn, tiện đà lại giống ngũ hành tương sinh tư thế đổi thành, cuối cùng từ Mộc hành lực lượng đi vào đều là thuộc tính "Mộc" quẻ Chấn cùng tốn quẻ bên trong, lúc này mới có hai quẻ liên tục không ngừng ngừng tụ thiên lôi trận gió công kích thông thiên thần cột hai điều trên dẫn đường giam.

Thông hiểu ấy nguyên lý sau khi, Phu Dịch lại là một trận cười khổ, hắn

vạn vạn không ngờ rằng trận này căn bản là không phải người làm mở ra, tất cả bởi vì Tiên Đinh đỗ nát sau khi thuộc về Đông Thiên Môn này một tảng lớn Âm sai dương không đều bên dưới hạ xuống nơi này, tiện đà hình thành Thanh Khâu huyệt tự thành một giới, Thanh Khâu huyệt rộng lớn vô biên, ẩn chứa linh khí tự nhiên cũng không phải chuyện nhỏ.

Bị này Tiên Đinh Tụ Linh trận hút một cái, liền có Thanh Khâu bên trong linh khí thiêng thốn giống, làm những linh khí này tiến vào Tiên Đinh đạt được một điểm giới hạn sau, tự chủ khởi động ngũ hành miễn cưỡng đại trận, lập tức cũng bắt đầu chấn động lôi tốn phong 2 quẻ. &# 85;U đọc sách ww &# 119;; Uu &# 107; ansh u &# 46; co &# 109; &# 32;

Về phần tại sao là khởi động này Mộc hành 2 quẻ ở mà không phải cái khác, vậy thì có thể là vì Thanh Khâu huyệt có cây trùng nhiều, cho nên nơi này linh khí nhiều liền Mộc hành mới đưa đến như thế, có lẽ cũng có thể chỉ là xác suất vấn đề, cũng không có những nguyên nhân này, chỉ là trùng hợp thôi.

Trước mắt phá trận mấu chốt, liền ở chỗ ngũ hành này miễn cưỡng đại trận cùng cái kia chấn động tốn hai quẻ cả hai trong lúc đó!

Cho nên, muốn vỡ nát trận này phương pháp có 3:

1 vâng, đảo ngược ngũ hành miễn cưỡng đại trận, đổi thành phản ngũ hành đại trận, cũng xưng là ngũ hành khắc chế đại trận, tức: “Kim, mộc, đất, nước, lửa”, như thế như vậy, trận pháp tự phá.

Hai là, dùng Canh kim lực lượng, chặt đứt giữa hai người truyền đi, như thế này chấn động tốn 2 quẻ liền trở thành không có rẽ tư thế, tự nhiên chưa đánh đã thua.

Ba là, đồng dạng dùng Canh kim lực lượng, mạnh mẽ đem này hai quẻ trấn áp, như thế cũng có thể phá trận.

Chỉ là Phu Dịch mặc dù suy nghĩ minh bạch đạo lý này, trong lúc nhất

thời rồi lại bắt đầu gặp khó khăn, không khỏi chau mày.

Đây là vì sao?

Tự nhiên còn là bởi vì hắn cũng không Canh kim pháp bảo, cũng không giỏi giang Trường Canh (sao hôm) đi phép thuật, mà cái kia đem ngũ hành miễn cưỡng đại trận đẩy trở lại phương pháp, mặc dù trên lý thuyết hành tại, thế nhưng vào lúc này như là thật giống như linh khí thêm vào bên dưới, muốn thi triển pháp thuật mạnh mẽ sửa đổi chuyển giương của nó, nhưng cũng là hầu như không thể hoàn thành.

Nếu như một phen tính kế bên dưới, rồi lại về tới cực kỳ ngay từ đầu hoàn cảnh, cho nên vô kế khả thi, không khỏi thở dài một tiếng.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 166: Bất Ngờ Phá Trận

“Phu Dịch ca ca, lẽ nào thật sự không có cách nào sao?” Chu Tước nghe ấy thở dài, không khỏi mỉm cười nói.

Phu Dịch không nói gì, trong đầu vẫn như cũ đang nhanh chóng chuyển động, suy nghĩ đối ứng kế sách.

Đăm chiêu hồi lâu sau vẫn là không được đạo, sau đó thở dài một tiếng, nhìn về phía Thạch Phong bên ngoài, khi hắn lại nhìn thấy roi lôi điện đao gió đánh vào Hoàng Quang trên tình đi trước kia, đột nhiên đột nhiên thông suốt, đồng thời vì chính mình vừa chui chính mình lại chui vào ngõ cụt ảo não đến cực điểm, dùng một cái tay mạnh vỗ mạnh ở trên ót mình.

Cho nên ngũ hành thuận nghịch sinh khắc, xa xa so với ở mặt ngoài nhìn qua phức tạp rất nhiều, tuy có thuận khắc lý lẽ, nhưng cũng có phản khắc chi đạo, giống như trước mắt, lực lượng liền khôn quẻ, hóa Thạch Phong làm cẩn quẻ, tuy là hành thổ, nhưng vào lúc này lại là được rồi mới vừa kiên chi đạo, là vì quẻ càn, ngũ hành Canh kim, cho nên tuy là đất, nhưng cũng có thể phản khắc chấn động tốn Mộc hành.

Cho nên nếu muốn chặt đứt này Mộc hành khí, đều không phải là chỉ có Canh kim một đường khả thi, còn có một loại chính là hành hỏa lực lượng, ngũ hành thuận nghịch sinh khắc đạo bên trong tuy là kim khắc mộc, thế nhưng lửa cũng có thể khắc mộc, mà đây hành hỏa lực lượng, vừa vặn là hắn cực kỳ không lo.

Bất kể là Phong Thiên Kính bên trong lửa bắn nguyên, còn là hắn tu hành “đất hoang trải qua” tạo ra Thái Dương chân hỏa, hoặc là Chu Tước của

Chu Tước thần diễm, này ba người đều vì lửa bên trong vô cùng người, dùng như thế thần hỏa trấn áp Thanh Mộc khí, tự nhiên nhẹ nhàng như thường.

Chu Tước gấp Phu Dịch chính mình như vậy dùng sức đập chính mình ót, nhất thời sợ hết hồn, vội vàng ân cần nói: “Phu Dịch ca ca……”

“Ha ha, không có chuyện gì!” Phu Dịch lập tức cười ha ha một tiếng, chỉ vào Mộc hành phù hiệu cùng bát quái quái tượng tương liên vị trí cười nói: Nói: “Phượng Dao, dùng Chu Tước của ngươi thần diễm, ác liệt đốt cháy nơi đó!”

“Hả……” Chu Tước mặc dù không rõ tại sao, thế nhưng nàng lại cực kỳ lém lĩnh, không có hỏi nhiều, trực tiếp chọt hít một hơi sau khi, quay Phu Dịch ngón tay đến phương hướng thì phun ra một luồng Chu Tước thần diễm.

Phu Dịch liền vội vàng đem Thạch Phong cắt ra một chỉ có thể cung cấp Chu Tước thần diễm chui ra đi lỗ hổng, chỉ thấy thần diễm vừa ra Thạch Phong, đón gió mà lớn dần, phun đến Thanh Mộc linh khí thời gian đã có khoảng ba trượng.

“Âm!”

Chỉ nghe một tiếng vang vọng, như sóng triều bình thường nóng cháy nước lũ theo chõ hổng của Thạch Phong đốt mặt mà đến, cũng may Phu Dịch chính là Thái Dương thân thể, Chu Tước càng hỏa chi thánh linh, sóng lửa đốt cháy ở trên người của hai người chẳng những không có đối với bọn họ tạo thành bất cứ thương tổn gì, ngược lại là để hai người cả người rung lên, phảng phất ăn một viên đại lực hoàn bình thường, trong lúc nhất thời tinh thần gấp trăm lần.

Nhin trước mắt tất cả, Phu Dịch nhất thời kinh hãi không thôi, hăn vốn nghĩ chỉ muốn hành hỏa lực lượng đem mộc linh khí chặn có thể, nơi nào nghĩ vậy trong lúc vô tình lại đem toàn bộ đại trận phá hủy, nếu không có hai người đều là trời sinh hỏa chi linh thể, e sợ chỉ cái này một chút, thì sẽ chôn thây chõ này.

Chu Tước nhìn trước mắt tất cả, đồng dạng trợn mắt ngoác mồm, có điều ở tại phản ứng lại sau khi, vội vàng xoay người lại, đem Phu Dịch ôm chặt lấy, hưng phấn nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi nhìn thấy không? Ta thắng là thật lợi hại!”

Trước mắt sấm gió đôi trận đã vỡ nát, Phu Dịch tâm tình vô cùng tốt, vội vàng tán dương: “Đúng vậy, Phượng Dao thực sự là thật lợi hại!”

Có điều một bên khen đồng thời, lại tại trong lòng âm thầm thôii diễn vừa mới đến tột cùng xảy ra chuyện gì……

Rất nhanh, hắn thì suy nghĩ minh bạch đạo lý này, vừa mới tất cả những thứ này, đích thật là được rồi lửa khắc mộc chi đạo, thế nhưng cái này “Khắc” chữ, lại không phải khắc chế, mà là cái “sinh” chữ, đây là vì sao?

Chỉ vì, trong ngũ hành mộc sanh hỏa, vô cùng to lớn mộc linh khí gấp phải Chu Tước thần diễm, giống như củi khô gấp phải ngọn lửa hừng hực bình thường, lập tức cháy lan ra lên thôn thiên lửa, vốn làm chấn động tốn hai quẻ liên tục không ngừng cung cấp linh khí Mộc hành lực lượng trong lúc nhất thời thành Chu Tước thần diễm nhiên liệu.

Mất đi mộc linh khí chấn động lôi tốn phong lập tức biến mất, thông thiên đại trụ trên xiềng xích tự nhiên cũng thuận theo mở ra, nơi đây, sấm gió đôi sát trận liền bị hai người như vậy đánh bại đánh bạ bên dưới phá vỡ.

Có điều Phu Dịch cũng không dám ở chỗ này tiếp tục dừng lại, vội vàng hướng Chu Tước thúc giục: “Phượng Dao, nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta còn là đi nhanh lên đi.”

“Làm sao vậy?” Trước mắt sấm gió đôi sát trận đã vỡ nát, Chu Tước lại là không rõ Phu Dịch vì sao như vậy sốt ruột.

“Ra chém yêu bộ nói lại, đi mau!” Phu Dịch không có trực tiếp trả lời, lại thúc giục.

Chu Tước mặc dù không rõ vì sao, thế nhưng nói của Phu Dịch, nàng còn là nhất định phải nghe, ôm hai tay của Phu Dịch lúc này mới lưu luyến thả ra, lập tức lôi kéo Phu Dịch, hai người thầm tốc rời đi chém yêu bô.

Mãi đến tận bước lên chủ đạo thời gian, Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục muốn đi về phía trước, ai biết lại bị Chu Tước kéo.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, đang muốn tìm hỏi lúc, lại nghe được Chu Tước trước tiên khẩu tìm hỏi: “Phu Dịch ca ca, bây giờ có thể nói đi?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời bạo mồ hôi, vốn cho là qua loa lấy lệ trôi qua, lại không nghĩ rằng Chu Tước lại còn nhớ vấn đề này.

Lập tức ở trong lòng oán giận nói: Tại sao như vậy sốt ruột chạy đến? Cũng bởi vì ngươi cái này không hiểu chuyện Tiểu nha đầu!

Có điều câu nói như thế này chỉ có thể trong lòng ngẫm lại, nhất định là không thể nói ra được.....

Vì sao?

Phu Dịch nếu là coi là thật nói ra, chẳng phải là nói cho nàng, hắn là bởi vì bị nàng mềm mại thân thể khơi gợi lên tà hỏa sợ hãi không khống chế được mới chạy trối chết, vậy coi như mất mặt ném đến nhà.

Có điều Phu Dịch đang không biết trả lời thế nào thời gian, lại là đúng dịp thấy chém yêu trên đài ánh lửa mãnh liệt, trong đầu linh quang lóe lên, lập tức chỉ vào chém yêu bộ đạo: “Ngươi nhìn xem, may mà chúng ta chạy nhanh, trì hoãn nữa một hồi nói, chúng ta thì lại cũng bị này hỏa hoạn khốn trụ. &# 85 &# 32;”

Chu Tước lập tức nhìn về phía chém yêu bộ, bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Hả..... thì ra là thế.....”

Thế nhưng lời còn chưa dứt, rồi lại kịp phản ứng, lập tức nghi ngờ nói:

“Không đúng rồi, đây là chính ta phun lửa, ta tại sao muốn sợ hãi?”

Phu Dịch vừa nghe, nhất thời lúng túng vô cùng, không ngờ rằng chính mình lấy cớ này chỉ là trong nháy mắt liền bị Chu Tước khám phá, bất quá hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận, lập tức vừa biên đến một lý do, “là chức, ngươi là không sợ, thế nhưng ta sợ a.....”

“Hả.....” Chu Tước gật gù, có điều chỉ là trong nháy mắt, liền vừa kịp phản ứng, lại nghi ngờ nói: “Cũng không đúng vậy, Phu Dịch ca ca, ngươi cũng là hỏa linh thân thể a, ngươi vì sao lại sợ ta lửa?”

Phu Dịch vừa nghe, nhất thời cảm giác trước mắt một trận trời đất sụp đổ, trong lòng không khỏi oán giận nói: Muốn hay không như vậy thông minh a, ngu một chút không tốt sao.....

Có điều Phu Dịch còn là phúc hậu da mặt nói: “Ta đích thật là hỏa linh thân thể, có điều, Chu Tước của ngươi thần diễm thật lợi hại, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất đúng không, vạn nhất đem ta cháy hỏng sẽ không được rồi.....”

“Hả..... điều này cũng đúng.....” Chu Tước lại nhiều điểm, “thế nhưng.....”

Phu Dịch nội tâm sớm tiếp cận tan vỡ, nghe đến Chu Tước lại muốn nghi ngờ, cả người lập tức tựa như bị sét đánh bình thường, hoảng hốt nói: “Được rồi được rồi, chúng ta đi nhanh đi, chúng ta đã ở nơi đây chậm trễ rất nhiều thời gian, hay là trước tìm đồng vô cùng xanh hoa để lệnh.”

“Tốt rồi, Phu Dịch ca ca.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 167: Đông Vô Cùng Xanh Hoa Khiến

Phu Dịch thật vất vả lấp liếm cho qua, không khỏi âm thầm thở dài một hơi, đồng thời âm thầm quyết định, sau đó không còn gạt người, lừa người thật sự là quá mệt mỏi, gần như một nói dối, liền cần vô số nói dối đi tròn, quả nhiên là thật là đáng sợ.

Hai người tiếp tục hướng phía trước, vừa được rồi ước chừng chừng một khắc đồng hồ thời gian, nhìn thấy phía trước đường chính một bên ráng lành từng cái từng cái, hào quang vạn trượng, lại là lại có một tòa lưu ly cung điện.

Đến gần thời gian hai người vừa mới phát hiện, này Đông Thiên Môn bên trong thế giới cũng liền dừng ở đây rồi, bởi vì đường chính tới nơi này, cũng là chật đứt, đi lên trước nữa chính là mờ mịt một mảnh, trừ phi tại đây bên trong cung điện tìm tới Đông Cực Thanh Hoa Đế khiếu, nếu không hai người tất nhiên sẽ không đặt mình vào nguy hiểm, tiến vào cỡ này không biết nơi.

Hai người lập tức chuyển đến cung điện đường nhỏ, hướng về đại điện bước vào.

“Ồ?” Đi rồi ước chừng trăm trượng sau khi, Chu Tước không khỏi phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng.

Cùng lúc đó, Phu Dịch cũng cảm thấy có gì đó không đúng, vội vàng quay đầu lại hướng về chủ đạo nhìn tới, nhất thời ăn nhiều 1 giật mình, chỉ thấy bọn họ chỗ đứng cách chủ đạo lại có điều hơn mười trượng, nhưng giống hai người vừa mới làm việc tốc độ cùng thời gian suy tính, nên trăm trượng cũng không tới, lập tức nghi ngờ nói: “Chẳng lẽ nơi này vừa là ‘gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận’?”

Nghi hoặc trở về nghi gây, đường này, còn là phải đi, vì vậy hai người tăng nhanh cước trình, hai người cũng không có nói nhảm nhiều, trực tiếp thi triển Thần Hành Thuật tăng nhanh cước trình, hướng về Cung Điện Hành Khứ.

Vừa đi, một bên trước sau quan sát hai người với cung điện cùng đường chính khoảng cách biến hóa, được rồi ước chừng khoảng ba phút, Phu Dịch trong lòng lúc này mới vô cùng quyết tâm, nơi đây đều không phải là “gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận”, bởi vì bọn họ tăng nhanh cước trình sau đích xác đang không ngừng tiếp cận cung điện, đồng thời cách chủ đạo cũng càng ngày càng xa.

Hơn nữa làm sơ suy tính, Phu Dịch liền đến ra một cái kết luận, chính là nơi đây đạo cất bước thời gian tiến lên chặng đường, chỉ có ngày thường một phần mười, nói cách khác, cũng chính là đạo này nhìn như chỉ có ngàn trượng số lượng, kì thực có vạn trượng xa.

Tri kỷ nguyên do sau khi, Phu Dịch không khỏi than thở một tiếng: “Không hổ là Tiên Đinh, quả nhiên lợi hại!”

Nghe đến Phu Dịch than thở, Chu Tước hiếu kỳ nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi đang nói cái gì? Người nghĩ rõ ràng con đường này là chuyện gì xảy ra gì?”

Phu Dịch gật gù, khẽ mỉm cười nói: “A, con đường này mặc dù không phải lúc trước ‘gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận’, nhưng cũng khác thường gập cùng công hiệu quả.”

“Hả?” Chu Tước hỏi tiếp: “Có cái gì không giống nhau?”

Phu Dịch cười cười nói: “Lúc trước ‘gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận’, mặc dù tên là gần trong gang tấc mà như tận chân trời, kì thực này đây âm dương đại trận làm chủ, ảo thuật là phụ, nhìn qua chúng ta vẫn là đi về phía trước, thực ra là vẫn vây quanh một điểm tròn xoay quanh, chỉ cần đồng dạng dùng âm dương lực lượng đem đại trận lực lượng triệt tiêu, liền có thể phá

trận, thế nhưng nơi đây lại đều không phải là như thế, nơi này chính là chánh thức dùng pháp tắc không gian bày ra ‘gần trong gang tấc mà như tận chân trời đường’, nhìn như chỉ có ngàn vạn, kì thực có vạn thì lại xa, đều không phải là ảo thuật gây ra.”

“Hả…… nói cách khác, chúng ta trực tiếp vẫn đi về phía trước, có thể đến điểm cuối?” Chu Tước hỏi.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, con đường này ngậm bóng tối pháp tắc không gian, cùng ‘súc địa thành thốn’ vừa vặn ngược lại, cho nên chúng ta chỉ cần vẫn tiếp tục đi, chung quy sẽ tới điểm cuối.”

“Hả, cái kia như vậy nói, như vậy đi cũng quá chậm, xem ta.” Nói xong phu sỉ thân thể dấy lên ba tấc xích diễm. Theo

“Chậm……” Phu Dịch mới nói một chữ, liền nghe đến Chu Tước trong miệng phát sinh một tiếng anh hót, cả người hóa thành một đạo xích quang về phía trước kích động.

Có điều, gần như lao ra không đủ một trượng, liền từ không trung rớt xuống, nếu không có Phu Dịch thi triển “tiềm uyên súc địa” thuật đúng lúc đuổi theo trực tiếp đưa nàng tiếp được,

Lиền muỗn ngã tại lén, mặc dù ngược lại cũng quăng không ra tật xấu gì, có điều Phu Dịch còn là đau lòng Chu Tước, không muỗn để cho nàng đã bị một chút thương tổn.

Có điều Phu Dịch vì để tránh cho không cần thiết phiền phức, đưa nàng tiếp được sau khi, liền đưa nàng buông.

“Xảy ra chuyện gì a……” Chu Tước không khỏi ảo não nói.

Phu Dịch không khỏi khóc cười một tiếng nói: “Ta không phải nói rồi mà, nơi này có pháp tắc không gian áp chế, pháp tắc bên dưới vạn pháp thành

không, trừ phi ngươi khả năng đạt được chống lại cảnh giới, nếu không liền cũng bị ấy áp chế.”

“Hả, pháp tắc lợi hại như vậy sao? Cái kia Vệ thúc không phải vô địch rồi gì?” Chu Tước nghe đến Phu Dịch kiểu nói này, nhất thời kinh ngạc nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Pháp tắc đương nhiên lợi hại, nếu không theo Thái Cổ thời kỳ đến nay, người tu đạo đến ngàn vạn mà tính, mà thành tựu kim tiên cảnh người lại là ít ỏi, Tiên đế cảnh, vậy liền càng hiếm như lá mùa thu, Vệ tiền bối có điều vừa mới lĩnh ngộ pháp tắc, nơi nào có thể cùng trước mắt này pháp tắc so với.”

Chu Tước không khỏi hiểu kỳ nói: “Kiến tạo nơi đây người, rất lợi hại phải không?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Tam Thanh Đạo Tổ, Thái Cổ thời gian tổng cộng có năm vị thành tựu Tiên đế cảnh, ba vị này liền ở hàng ngũ này, Tiên Đinh chính là ba vị này liên thủ sáng kiến.”

“Hả…… nguyên lai là Tam Thanh Đạo Tổ a, không trách……” Chu Tước bỗng nhiên tỉnh ngộ đạo.

“Hả? Người biết?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại.

Chu Tước gật gật đầu nói: “Vị tỷ tỷ kia cùng ta nói qua mấy thứ này, bất quá ta không nhớ quá rõ ràng, Phu Dịch ca ca như vậy nhắc tới, ta mới nhớ.”

“Hả……” Phu Dịch gật gù, đã là vị kia, liền thì không cần nói gì nữa, bởi vì theo nàng phong ấn Trần Công Phó nói lời nói, liền có thể suy đoán ra nàng hắn là sinh tồn với Thái Cổ thời gian nhân vật, chỉ là đến tột cùng là ai, liền không được biết rõ, thế nhưng có một chút có thể xác định, lấy nàng tu vi đến xem, tất nhiên là cao thủ tuyệt thế, cho nên nhất định sẽ có rất lớn tiếng tăm, điều này cũng làm cho có thể giải thích nàng tại sao không muốn lưu lại tên duyên cớ.

“Phu Dịch ca ca?”

Nhìn thấy Phu Dịch sững sờ, Chu Tước ríu rít một tiếng, Phu Dịch này mới phản ứng được, tùy tiện nói: “Được rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi.”

Phu Dịch vừa dứt lời, lại nghe Chu Tước cười hắc hắc, tùy tiện nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi theo đuôi ta à!”

Thanh âm chưa dứt, Phu Dịch chỉ cảm thấy hoa mắt, người đã hóa thành một đạo tàn ảnh, xuất hiện lần nữa ở đã ở ngoài một trượng, lập tức lại hóa thành một cái bóng mờ, vừa đi phía trước dời một trượng.....

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, bất quá hắn nhưng vẫn là sợ hết hồn, vội vàng thi triển tiềm uyên súc địa truy đuổi, đồng thời lớn tiếng hỏi: “Ngươi lúc nào học được pháp thuật này?”

“Trong khi của Nam Thiên Môn a, có điều vẫn luôn chưa từng thử qua, đây là ta lần đầu tiên dùng, thực sự là quá tốt chơi!” Chu Tước có tiếng giống như tự nhiên có tiếng uyển chuyển du dương, từ trên chín tầng trời xuống vang vang, Phu Dịch nghe xong không khỏi say mê trong đó.

Nơi này có pháp tắc không gian cấm chế, mặc dù nhìn qua hai người có điều xa bốn, năm trượng, kì thực đã là 45 bên ngoài hơn mười trượng, mà tại đây pháp tắc cấm chế bên dưới, âm thanh tự nhiên cũng không ngoại lệ, Chu Tước vốn chính là tiếng như oanh gáy, ở trong môi trường này nghe tới, càng có một phen đặc biệt mùi vị, cho nên để Phu Dịch say mê không ngớt, cũng không phải không có lý.

Tiềm uyên súc địa mặc dù chỉ là phép thuật, lại hợp nhau pháp tắc chi đạo, hai người triển khai phép thuật này nơi đây đạo bên trong ngươi đuổi ta đuổi theo, thích thú, tuy có xa vạn dặm, nhưng cũng không thể không biết vô vị.

Ước chừng chừng một khắc đồng hồ, hai người rốt cục đứng ở trước đại điện, nhìn trước mắt hùng vĩ đến cực điểm đại điện thời gian, hai người

cùng kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

Này điện cùng lúc trước sơ lợi điện lối kiến trúc độc nhất vô nhị, thế nhưng là so với lớn hơn gấp mười lần không tới.

Phía trên cung điện càng có ngàn vạn đạo thụy khí xông thăng lên trời, vô số thụy khí khói tím lượn lờ.

Tầng đỉnh lưu ly mái cong dị quang bắn ra bốn phía, bảo ngọc cột đá tiên khí tràn ngập, cửa lập cũng cũng không bốn con kỳ dị quái thú, mà là chỉ có hai con sư tử chín đầu đặt ngang hàng đại điện tả hữu, ngẩng đầu hướng về cửa điện chỗ nhìn lại, liền thấy được này điện tên “Đông Cực hay nghiêm cung”!

“Đông Cực hay nghiêm cung..... Đông Cực xanh hoa khiến! Hắn là nơi này!” Phu Dịch thấy rõ trên cửa chữ chi lúc, lúc này quát to một tiếng, lập tức lôi kéo Chu Tước liền hướng về trong điện bước vào.

Vào được Đông Cực hay nghiêm cung, nội bộ càng rất nhiều Càn Khôn, tám cái trấn điện đại trụ hợp nhau bát quái chi đạo, mỗi một bàn một con màu sắc khác nhau, sinh linh hiện ra như thật ngũ trảo thần long, càng đi về phía trước, trên mặt đất có khắc 1 khổng lồ vô cùng Thái Cực đồ từ từ vận chuyển, cùng đỉnh điện bên trên một quyển bức tranh các vì sao hấp dẫn lẫn nhau, mặc dù Phu Dịch hai người không nhận ra vật ấy, nhưng là tri kỷ hắn là một cái cực kỳ lợi hại dị bảo.

Đáng tiếc hai người bây giờ tu vi thấp, không dám lộn xộn bên trong cung điện này gì đó, vì vậy hai người tiếp tục hướng phía trước, đi trên chín tầng thêm ngọc sau khi, nhìn thấy một cái ngọc bao nhiêu, mặt trên hàng ngũ một cái xanh thăm dấp bảo.

Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, liền vội vàng đem vật ấy nhặt lên, đặt ở trong tay như nhìn thật kỹ.

Vật ấy toàn thể nhìn qua giống như một con uy phong lẫm lẫm đầu sú

tử đang mở ra cái miệng lớn như chậu máu, dài chừng 5 tấc, chiều rộng ba tấc, mặt trên có khắc năm cái súng lén lấp loá chữ nhỏ “Đông Cực xanh hoa khiến”!

“Phu Dịch ca ca, cho ta xem!” Chu Tước vội vàng cung lại gần.

Phu Dịch cười đem Đông Cực xanh hoa khiến đưa vào Chu Tước trong tay, Chu Tước nâng này khiến thấy rõ mặt trên năm chữ sau khi, &# 32; tựa như ngoan đồng chiêm được âu yếm món đồ chơi bình thường, cao hứng khua tay mút chân.

“Phu Dịch ca ca, chúng ta có thể ra khỏi...!” Nói xong liền đem Phu Dịch ôm lấy, ở tại trên mặt liền với mổ ba lần.

Phu Dịch nhất thời sững sốt, vốn đồng dạng là cao hứng phấn chấn hẵn lập tức sắc mặt như là tro.

Đúng vậy, có thể ra khỏi..., chỉ là này sau khi ra ngoài, nên làm gì đối mặt Thần Lộ?

Có điều, Chu Tước cũng không có chú ý tới Phu Dịch vẻ mặt biến hóa, ở tại hôn xong ba lần sau khi, lôi kéo Phu Dịch tay liền hướng về đại điện ở ngoài chạy đi, Phu Dịch mặc dù tâm sự nặng nề, nhưng vẫn là theo nàng chạy ra ngoài.

Đi ra “gang tấc trời ven núi đạo”, hai người một đường hướng về đông, trải qua “chém yêu bộ”, trải qua “sơ lợi điện”, mãi đến tận trước tấm bia đá, này mới dừng lại, dọc theo con đường này Chu Tước hưng phấn không thôi, liền chạy mang nhảy.

Nhưng cùng với đồng hành Phu Dịch lại là tâm tình lại đến càng nặng nề, mãi đến tận bia trước thời gian, trong lòng đột nhiên có chút sợ hãi, sợ hãi sau khi ra ngoài đối mặt Thần Lộ.

Chu Tước cầm trong tay Đông Cực Thanh Hoa Đế khiến đang muốn

vào trận, lúc này mới chú ý tới Phu Dịch mới sững sờ ở nơi đó, không khỏi hiểu kỳ nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Phu Dịch này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt lớn lên ra vẻ Thiên Tiên, nội bộ lại là có chút ngây thơ Chu Tước, không khỏi thở thật dài một tiếng, muốn nói cái gì, thế nhưng nói tới bên mép lại dùng nói không nên lời.

“Phu Dịch ca ca, ngươi làm sao vậy?” Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch áp a áp úng hình dáng, vội vàng quan tâm nói.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 168: Có Đôi Khi Thật Phải Nói Dối

Nhất thời, Phu Dịch trong lòng buồn bực vô cùng, ở lại nơi đây, tuyệt đối không phải hắn bốn ý, thế nhưng đi ra ngoài nói, Chu Tước vừa ôm vừa là hôn, thật sự là không biết là nên như thế nào cùng Thần Lộ giải thích.

Nàng vẫn là đứa con nít, không nên cùng nàng tính toán?

Nếu như Chu Tước thật chính là mọc ra một bộ trẻ nít hình dáng ngược lại cũng quên đi, nhưng nàng một mực mọc ra một bộ thiếu nữ thanh xuân thân thể, nhìn qua tuổi tác cùng Thần Lộ cũng không kém là bao nhiêu, hơn nữa bất kể là vóc người còn là tướng mạo, Chu Tước cùng ở Thần Lộ bên trên.

Như thế hoàn mỹ hoàn hảo nữ tử cùng chính mình âu yếm nam nhân làm ra một vài lời chàng ý thiếp nâng ngón tay, Thần Lộ làm sao có khả năng tiếp thu?

Phải biết rằng lúc trước chỉ là nhìn nhiều tiểu hồ nữ Linh Vân vài lần, liền trêu đến nàng kiều nộ không ngọt, hơn nữa, vậy thật chỉ là nhìn nhiều mấy lần mà thôi, căn bản không có bất kỳ tiếp xúc.

“Rốt cuộc làm sao vậy mà.....” nhìn thấy Phu Dịch cái này hình dáng, Chu Tước nhất thời cảm giác trái tim phảng phất cái gì vậy nhói một cái, cực kỳ khó chịu.

“Ta.....” Phu Dịch biết, có vài thứ, đều là muốn đổi mặt, thở thật dài một cái, lấy hết dũng khí muốn nói cái gì, thế nhưng nói tới bên mép, còn là nói không nên lời.

Bất kể nói thế nào, hắn còn là phi thường yêu thương Chu Tước, hơn nữa hắn cũng rõ rõ ràng ràng biết, loại này yêu, tuyệt đối không phải tình yêu nam nữ loại kia yêu.

Loại này yêu, càng như là cha cưng chiểu, hoặc là huynh trưởng sủng ái, chính là một loại phi thường đơn thuần yêu.

Bởi vì ở trong lòng hắn, Chu Tước còn là cái kia yêu thích đứng ở trên đầu của hắn hoặc là đứng ở trên bả vai hắn, luôn yêu thích đem đầu ngửa đến thật cao màu đỏ chim nhỏ, mặc dù nàng bây giờ đã biến hóa, lớn lên như là cửu thiên tiên nữ hạ phàm bình thường, hơn nữa mỗi lần nàng ôm hắn làm nũng cùng nhu nói khẽ nói thời gian, đều sẽ gợi lên lòng hắn tà hỏa.

Thế nhưng này đều không trọng yếu, Giá Cá Đông tây cũng không phải hắn chồ không thể khống chế, cho nên ở trong mắt hắn, Chu Tước cùng Thần Lộ không giống nhau, Thần Lộ có thể trở thành nữ nhân của nàng, thế nhưng Chu Tước tuyệt đối không được.

Nhưng Chu Tước tiểu nha đầu này, căn bản không hiểu yêu là gì, hắn biết nàng yêu thích hắn, nếu không cũng sẽ không từ lúc vừa ra đời, liền yêu thích kề cận hắn, không can thiệp tới hắn làm sao tức giận, làm sao phẫn nộ, đều phải ngồi xổm đinh đầu của hắn.

Nhưng nàng còn không nhận rõ cái gì là yêu thích, yêu là gì, nếu như hắn bây giờ nói cho nàng, sau đó không thể cùng hắn làm ra hôm nay loại hành vi này trong khi, nàng nhất định sẽ hiểu lầm, hơn nữa nhất định sẽ thương tâm.

Chính vì như thế, Phu Dịch mới khó có thể mở miệng, hắn không biết là chính mình nên làm gì giải thích, mới có thể làm cho Chu Tước không产生 hiểu lầm dưới tình huống tiếp thu hiện thực này.

Chỉ là Chu Tước lại là ở một bên vẫn thúc giục, hắn căn bản tĩnh không quyết tâm cân nhắc loại này lúc trước căn bản không có gấp được vấn đề.

Rốt cục, Phu Dịch nỗi giận dũng khí nói: “Phượng Dao, ngươi đã trưởng thành.....”

“.....” Chu Tước thấy Phu Dịch đầy mặt vẻ mê man, không rõ Phu Dịch muốn nói cái gì.

“Nam nữ thụ thụ bất thân, có..... người ngoài trong khi ngươi tuyệt đối không thể ôm ta, biết gì?” Phu Dịch vốn muốn nói không thể quay Thần Lộ làm như vậy sự tình, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng, rồi lại đổi thành người ngoài, hắn còn là sợ hãi thương tâm của Chu Tước.

Chu Tước không khỏi sững sốt, trong mắt nước mắt không được đảo quanh, ríu rít nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi có phải là không thích ta.....”

Phu Dịch thấy hình dáng của Chu Tước, trong lòng không khỏi đau xót, chỉ là nếu như thật vẫn tiếp tục như vậy nói, thương tâm sẽ không đến là Chu Tước một người, hơn nữa, hắn tin chắc, Chu Tước chỉ là không nhận rõ cái gì là yêu thích, yêu là gì, chờ nàng chánh thức lớn lên khi, tự nhiên sẽ hiểu.

Thế nhưng để hắn trực tiếp từ chối nàng,

Hắn lại cũng không làm được, dù sao, hắn là thấy nàng lớn lên, ở trong lòng hắn, địa vị của Chu Tước không kém chút nào Thần Lộ, chỉ là hai người vị trí bất đồng thôi.

Phu Dịch lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Phượng Dao, ta lúc trước rồi cùng ngươi đã nói, ta rất yêu thích ngươi, hơn nữa ta cũng sẽ vĩnh viễn bảo vệ ngươi, sẽ không để cho ngươi đã bị một tia thương tổn.....”

“Ngươi lừa người! Vậy tại sao ta không thể ôm ngươi? Tại sao không thể, Thần Lộ tỷ tỷ có thể, ta tại sao không thể?” Chu Tước lệ rơi đầy mặt, gào khóc lớn nói.

Phu Dịch thở thật dài một cái, đem Chu Tước ôm vào lòng, nhẹ giọng

nói: “Phượng Dao, ngươi yêu thích ngươi Thần Lộ tỷ tỷ gì?”

Chu Tước bị Phu Dịch ôm vào lòng, trong lúc nhất thời tâm tình Thư Sướng rất nhiều, lập tức gật gù, ríu rít nói: “Yêu thích.....”

Phu Dịch nghe xong không khỏi khẽ mỉm cười nói: “Vậy được rồi, nhưng nếu như ngươi ôm nói của ta, Thần Lộ tỷ tỷ sẽ tức giận, ngươi đã yêu thích nàng, thì không thể để cho nàng tức giận đúng hay không?”

Chu Tước nghe xong trầm tư một lát sau, gật gật đầu nói: “Hả..... ta hiểu được, không phải Phu Dịch ca ca không thích ta, là Thần Lộ tỷ tỷ không thích ta ôm ngươi, như vậy nói, Thần Lộ tỷ tỷ sẽ tức giận, thì không thích ta.....”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời mừng rỡ, không ngờ rằng ma xui quỷ khiến dương, Chu Tước lại thật lĩnh ngộ tới, mặc dù cùng sự thật có chút sai lệch, có điều kết cục này còn là tốt, lập tức gật gật đầu nói: “Đúng vậy, ngươi đã yêu thích Thần Lộ tỷ tỷ, thì không thể chọc giận nàng tức giận.”

“Ta hiểu được, Thần Lộ tỷ tỷ vắng mặt trong khi, ta là có thể ôm ngươi, thì giống như bây giờ, phải không?” Chu Tước ngẩng đầu lên, nháy một đôi con che lại hơi nước mắt to, nghiêm trang hỏi.

Phu Dịch nhất thời bạo mồ hôi, mặc dù như vậy kết quả giống nhau không phải hắn muỗn, ít nhất cũng coi như là lưỡng toàn tề mỹ, mặc dù trong lòng có chút không cam lòng, thế nhưng để không cho Chu Tước thương tâm, chỉ phải giả trang ra một bộ khuôn mặt tươi cười, gật gật đầu nói: “Đúng, chính là như vậy.”

“Khà khà.....” trẻ nít mặt, giống như tháng bảy trời, nói thay đổi liền thay đổi ngay, Chu Tước nghe xong trong lòng khói mù tiêu tán theo, trên mặt nước mắt đều còn không có làm, vừa hiện ra một đôi lúm đồng tiền nhỏ.

Mặc dù là có lòng tốt nói dối, thế nhưng đúng là vẫn còn nói dối, vừa

mới mới tuyên thề không muốn nói dối hắn nhưng là bị hiện thực miễn cưỡng làm mất mặt, lúc này hắn cũng coi như là hiểu, nói dối thứ này mặc dù không tốt, thế nhưng có đôi khi nhưng vẫn là phải, lập tức âm thầm đem lúc trước thề không muốn nói dối lời thề vừa thu lại rồi.

Cũng may sự tình lúc này đại khái thực sự xử lý, Phu Dịch lúc này mới âm thầm thở ra một hơi dài, lập tức cười nói: “Chúng ta đi thôi.”

“A!”

Đông vô cùng xanh hoa để lệnh nơi tay, quả nhiên thông suốt, hai người đi tới “cửu thiên trận gió trận” thời gian, Phu Dịch đang định tể lên Phong Thiên Kính, đã thấy để lệnh bên trong bắn ra một đạo bí quang, như là cầu vồng bình thường một mặt với trên người của hai người, một chỗ khác vượt qua sát trận nỗi thảng bờ bên kia.

Hai người tùy theo mừng rỡ, vội vàng sải bước Hồng Kiều.

Này Hồng Kiều quả nhiên là thần kỳ vô cùng, hai người mỗi đi về phía trước một bước, phía sau Hồng Kiều liền biến mất theo, khởi điểm hai người còn tưởng rằng có thời gian hạn chế, hoang mang đuổi đi vài bước, lại phát hiện Hồng Kiều biến mất tốc độ đã ở tăng tốc độ, hai người không khỏi lòng sinh nghi hoặc, ôm chơi đùa tâm tính ngừng một chút.

Đương nhiên, để bảo đảm trừ đế, Phu Dịch đã xem Phong Thiên Kính tể với đỉnh đầu, có điều đích thật là làm điều thừa, ngay ở hai người dừng bước thời gian, cái kia Hồng Kiều cũng thuận theo dừng lại.

“Ồ?” Chu Tước chơi đùa lòng nhất thời, hai tay kéo lại Phu Dịch cánh tay, lập tức chân trái hướng về hư không tìm tội, chỉ thấy Hồng Kiều lại bỗng dừng sau này dọc theo một thước, không nhiều không ít, vừa vặn có thể đem Chu Tước mũi chân nâng đỡ.

“Chơi thật vui!” Chu Tước không khỏi mừng rỡ, lập tức chân trái hạ

xuống, chân phải dùng sức đi phía trước tìm tội, cái kia Hồng Kiều coi là thật vừa diễn ra hai chân có thừa, còn là đem chân của Chu Tước nâng.

“Phu Dịch ca ca, quá tốt chơi!” Nói xong, Chu Tước hai chân đồng thời về phía trước nhảy một cái, ước chừng nhảy ra năm thước có thừa, Phu Dịch nhất thời sợ đến mặt không có chút máu, vội vàng thả giương tung kim quang hướng về Chu Tước phóng đi.

Chỉ là hành động như vậy, rồi lại là uổng công vô ích, chỉ thấy Hồng Kiều đột nhiên hào quang tỏa sáng, chỉ trong nháy mắt, liền vừa đi phía trước dò xét năm thước có thừa, còn là như lúc trước bình thường, không nhiều không ít, vừa vặn đem Chu Tước nâng đỡ.

“Không muốn chơi, chúng ta cần phải đi, chúng ta đã ở nơi đây chậm trễ rất lâu, ngươi Thần Lộ tỷ tỷ nhất định sẽ sốt ruột.” Phu Dịch vội vàng đem Thần Lộ dọn ra, quả nhiên hữu hiệu, Chu Tước vội vàng ngừng lại đi phía trước nhảy thân hình, xoay người lôi kéo Phu Dịch liền hướng về Hồng Kiều một chỗ khác chạy đi.

Qua “cửu thiên trận gió trận”, chính là “tiêu tan sinh sát trận”, đến trận này thời gian, để lệnh bên trong đột nhiên truyền đến nhàn nhạt trúc dây cung có tiếng, âm thanh thanh linh du dương, Phu Dịch hai người nhất thời cảm giác tâm như chỉ thủy giống như yên tĩnh, liền biết trận này cũng bị đế lệnh áp chế, lập tức hướng về Đông Thiên Môn mà đi.

Ra Đông Thiên Môn, vốn cho là còn muộn qua “gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận”, ai có thể nghĩ hai người một bước bước ra, liền cảm thấy hoa mắt, tập trung nhìn vào, cũng đã về tới Thanh Khâu trong huyệt.

Phu Dịch trong lòng không khỏi thán phục một tiếng: Được lăm gần trong gang tấc mà như tận chân trời, nếu đến đạo, chỉ có gang tấc, không nghe thấy đạo, tựa như chân trời!

Hai người vừa mới hiện thân, liền đã kinh động ngoài trận chờ cả đám,

mấy người nhất thời mừng rỡ, vội vàng xông tới.

“Thần Lộ tỷ tỷ……” Chu Tước nhìn thấy Thần Lộ lập tức mừng rỡ, kinh hô một tiếng sau liền nhào tới Thần Lộ trong lòng, Phu Dịch nhìn thấy sau khi không khỏi cười khổ một tiếng, cũng càng xác định, cái tên này chính là trẻ nít tập quán, hơn nữa cái này tập quán, tuyệt đối là vì lúc trước làm chim thời gian, thì yêu thích làm cho bọn họ hai cái ôm vỗ về nàng, bây giờ mặc dù biến hóa, cái này tập quán cũng là tiếp tục kéo dài.

Làm Phu Dịch hướng về trên người mấy người quét qua sau khi, đầu tiên là một trận, lập tức chau mày, đối với Lý Lăng Phong nói: “Nàng sao lại tới đây?”

Lý Lăng Phong tự nhiên biết Phu Dịch ngón tay là ai, lập tức cười nói: “Nàng bây giờ đã không phải người ngoài.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Ta đã ở nàng trong nê hoàn cung gieo xuống độc chú, nếu như nàng chối bỏ lúc trước lời thề, liền sẽ bị độc chú tru diệt, thất khiếu chảy máu mà chết, cho dù là Thần Nông Đại Đế tái thế, cũng cứu không được nàng.”

Phu Dịch nghe đến Lý Lăng Phong nói như vậy, không khỏi sững sốt, tâm tình lập tức liền đến trở nên phức tạp, nhìn trước mắt quen thuộc huynh đệ, trong lúc mơ hồ tựa hồ có hơi xa lạ cảm giác.

“Làm sao vậy Phu Dịch, ngươi đang suy nghĩ gì?” Lý Lăng Phong nhìn thấy Phu Dịch vẻ mặt không được tự nhiên, lập tức hỏi.

Phu Dịch lúc này mới tỉnh táo lại, lại liếc mắt nhìn cúi đầu, trốn ở Lý Mục phía sau Linh Vân, theo bản năng hỏi: “Cái kia độc chú sẽ không đối với nàng tạo thành ảnh hưởng gì?”

Phu Dịch câu này, không thể nhưng Lý Lăng Phong, kể cả Linh Vân bản thân đều kinh hãi không thôi, nàng vạn vạn không ngờ rằng, trước mắt cái này bởi vì lúc trước không muốn che chở nàng tiến vào Thanh Khâu huyệt còn ở cạnh cánh trong lòng máu lạnh nam nhân, khi nghe đến Thiếu chủ ở nàng bùn mũi nhọn cung gieo xuống độc chú sau khi, lại trước tiên hỏi ra như vậy vấn đề, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngắn ngang.

Lý Lăng Phong còn chưa nói chuyện, nhưng có Thần Lộ kiều nộ nói:
“Ngươi là quan tâm nàng gì?”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản
duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 169: Lợi Ích Mới Là Vương Đạo

Phu Dịch mặt không cảm xúc, lắc lắc đầu nói: “Ta không có quan tâm cần thiết của hắn, ta chỉ Thị Giác Đắc làm như vậy, cùng tà ma ngoại đạo khác nhau ở chỗ nào?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Thần Lộ nhất thời trở nên trầm mặc, bởi vì lúc trước Lý Lăng Phong muốn thực hiện thuật này thời gian, nàng vốn cũng là phản đối, chỉ là nàng vốn thì đối với này tiểu hồ nữ Linh Vân có chút không ưa, cho nên ở Lý Lăng Phong trấn thuật một phen đạo lý lớn sau khi, liền cũng không kiên trì nữa, bây giờ Phu Dịch nhắc lại việc này, tự nhiên liền cũng không thể nói gì được, dù sao hai người với việc này quan điểm lại là giống nhau.

Lý Mục lập tức bất mãn, trực tiếp nỗi giận nói: “Cái gì là chính, cái gì là Tà? Nan Đạo Nhĩ chưa từng nghe nói, đối với kẻ địch Đích Thiện Lương, chính là đối với mình tàn nhẫn gì?”

Phu Dịch nghe xong không khỏi nhướng mày, lập tức chất vấn: “Nàng là địch nhân?”

Lý Mục nghe xong nhất thời nỗi trận lôi đình, đang muốn chửi như tát nước, nhưng có Lý Lăng Phong đưa hắn ngăn lại, cười cười nói: “Phu Dịch, ngươi huynh đệ ta trong lúc đó không cần cãi vã, ta bây giờ chỉ cần ngươi trả lời một vấn đề, có thể chứ?”

“Lý đại ca cứ hỏi.” Phu Dịch mặc dù trong lòng Cực Thị Bất đầy, thế nhưng nhưng cũng không còn muốn trở mặt.

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Nếu như, ngươi nên sẽ không quên thầy

đã nói Bát vương bên trong có ít nhất một người cùng Ma tộc có cấu kết a?”

Phu Dịch gật gù, không nói gì, chờ đợi nói sau của Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Bát vương bên trong, Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân cùng cùng Ma tộc có không đội trời chung huyết hải thâm cừu, này hai vị tuyệt đối không thể cùng Ma tộc có cấu kết, có thể loại trừ, chỗ hơn 6 vương mặc dù cũng có Ma tộc có cừu oán, thế nhưng không sánh được hai người này đoạt vợ giết con mồi hận, cho nên cái này cùng Ma tộc cấu kết nội gian, có khả năng liền ẩn thân cho bọn họ bên trong, hiểu chưa?”

Phu Dịch lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, chỉ là dùng vu vơ hư, liền cho người khác bi đát gieo xuống độc chú, thật thích hợp sao?

Lý Lăng Phong tiếp tục giải thích: “Linh Vân là đứa bé gái nữ mông nhân, mà đứa bé gái nữ vừa vặn là thầy suy tính có khả năng nhất cùng Ma tộc cấu kết người, nếu là bí mật của Tiên Đinh liền như vậy tiết lộ vào trong ma tộc, đến lúc đó liền này đây thiên thiên vạn vạn cái tính mạng để đánh đổi.”

Nói tới chỗ này, Phu Dịch gật gật đầu nói: “Có thể, người là đúng, có lẽ thật là ta suy nghĩ nhiều quá.”

“Phu Dịch, ngươi quá câu chấp với chánh tà chi đạo.” Lý Lăng Phong cười khổ tiếng, thở dài một tiếng nói.

Nói đến chánh tà phân chia, Phu Dịch trong lúc nhất thời lại nghĩ tới ngày đó Phong Ba Trang việc, lúc đó Trương Thiên Vũ đối với Vệ Tử Dạ nói chánh tà chi đạo liền rất là khen từng, bất quá hắn lại là không thể nào tiếp thu được, hôm nay lại nghe đạo này, trong lúc nhất thời trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, có phải, thật chính là quá hắn qua để ý chánh tà chi đạo sao?

Vậy thế gian đã không có chánh tà phân chia, vậy này dùng tính mạng tuân che chở chánh đạo tu sĩ, kể cả Khương Thiếu Vân, hy sinh của bọn họ còn có ý nghĩa gì?

Ai biết, Thần Lộ lại vào lúc này thở dài một tiếng nói: “Này, chính là ngươi tru diệt Trường Khanh lý do đi?”

“Trường Khanh?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Trường Khanh chính là cái kia lúc trước cùng tiểu hồ ly đồng thời, đưa cho ngươi thuốc cái kia thư sinh áo trắng mông nhân?”

Lý Lăng Phong nghe xong không khỏi cười khổ một tiếng, hắn kỳ thực cũng biết Thần Lộ vẫn đối với chuyện này canh cánh trong lòng, chỉ là không ngờ rằng nàng một mực chọn ở lúc này nói ra, có điều sự tình đã phát sinh, có vài thứ tránh không được, lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, chính là người kia, ta giết hắn lý do, cũng đồng dạng là vì nguyên nhân này, đương nhiên, còn có một chút cá nhân nhân tố ở bên trong.”

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong lập tức đem lúc trước Lý Mục nhục nhã Trường Khanh, mà Trường Khanh đã động sát niêm, đầu đuôi nói ra.

Phu Dịch nghe xong chau mày, Giá Trường Khanh đến chết, cùng lúc trước Trác Dương khác nhau ở chỗ nào?

Cả hai cùng chết vào nghi ky, đặc biệt là Giá Trường Khanh, lúc trước còn đối với Lý Lăng Phong có tặng thuốc ân, gần như bởi vì sợ ngày sau đối với Lý Mục bất lợi, liền ân đền oán trả đem tru diệt, máu lạnh như vậy việc, lại là chính mình coi là huynh đệ Lý Lăng Phong gây nên, này cùng lúc trước Phong Dật Hàn cử chỉ, có gì khác biệt?

“Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau!” Nghĩ đến đây, Phu Dịch nhất thời giận dữ, trực tiếp bỏ rơi lời ấy sau khi, liền bắt chuyện Thần Lộ Chu Tước hai người hướng về đoạn nhai bước vào.

Lý Lăng Phong nhìn bóng lưng của Phu Dịch muốn nói lại thôi, cười

khổ một tiếng nói: “Hắn, còn là quá tuổi trẻ, nếu như Thiên Vũ ở thì tốt rồi.”

Lý Mục lại là giận dữ nói: “Cái gì quá tuổi trẻ, vốn là ngu không thể nói!”

“Bỏ đi.” Lý Lăng Phong thở dài một tiếng, lại là hướng về Vu Tị hỏi: “Ta thật làm sai lầm rồi sao?”

Vu Tị lắc lắc đầu nói: “Chủ thượng lúc trước đã nói, thế gian vốn không đúng sai, đều vì lợi ích gây ra.”

“Ha ha.....” Lý Lăng Phong vừa là cười khổ một tiếng, đối với trốn ở Vu Tị phía sau Linh Vân nói: “Linh Vân, ngươi hận ta sao?”

Làm sao có khả năng không hận?

Trong nê hoàn cung loại độc chú chính là che linh thức của nàng, cho nên thân này sẽ vĩnh viễn dừng lại biến ảo cảnh sơ cảnh, kết không được Âm thần, chuyện này căn bản là hủy con đường tu hành của hắn!

Thế nhưng nàng dám nói gì?

Mặc dù trong lòng oán hận đến cực điểm, lại chỉ phải giả trang ra một bộ bình tĩnh khuôn mặt, trong miệng nói xong trái lương tâm nói: “Thiếu chủ cũng là hoàn cảnh bức bách mà thôi.”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Không, ngươi nhất định hận ta, hơn nữa hận không thể giả bộ ta rút gân gọt xương, chỉ là ngươi không dám nói mà thôi.”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, Linh Vân nhất thời bị dọa đến xui lơ trên mặt đất, trực tiếp quỳ trên mặt đất một bên dập đầu vừa nói: “Thiếu chủ mời mọc giám, Linh Vân tuyệt không lòng này.”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Thôi thôi, ta đã đứt tặng tu hành của ngươi

tiền đồ, thật sự không đành lòng lại đau đớn tính mạng người, nếu thế giới này coi là thật có kiếp sau, ta nguyện làm người trả giá tất cả, bù đắp hôm nay nợ nần.”

Linh Vân nghe này một lời, trong lòng không khỏi dễ chịu một vài, có điều nàng cũng không dám biểu lộ với mặt, vội vàng vẫn như cũ giả trang ra một bộ kinh hoảng xử chí hình dáng nói: “Thiếu chủ.....”

Chỉ là Linh Vân lời mới vừa ra miệng, lại bị Lý Lăng Phong trực tiếp ngắt lời nói: “Ngươi không cần hơn nữa, đứng lên đi.”

“Tạ thiếu chủ.....” liên tiếp nói rồi năm lần, Linh Vân lúc này mới chầm chậm đứng dậy, thế nhưng hai chân của nàng lại là có chút như nhũn ra, không đứng được, may là có Vu Tị đưa nàng đỡ lấy.

“Anh trai, chúng ta làm sao bây giờ?” Lý Mục hỏi.

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Đương nhiên là theo Phu Dịch nhìn có thể hay không đi ra ngoài, ngươi nghĩ cả đời bị vây ở nơi đây?”

Vừa nhắc tới Phu Dịch, Lý Mục liền giận không chổ phát tiết, chỉ là trước mắt cũng không biết bọn họ tiến vào cái kia trong trận pháp đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nếu như Phu Dịch thật chiếm được cái gì vậy, có thể phá vỡ này cảnh đi ra ngoài nói, bọn họ ở lại nơi đây, liền thật có thể cả đời bị nhốt cùng này.

Vì vậy bọn họ một nhóm bốn người, cũng hướng về đoạn nhai bước vào.....

“Phu Dịch ca ca, ngươi không vui sao?” Nhìn thấy Phu Dịch một đường đi mặt, vẻ mặt nặng nề hình dáng, Chu Tước không khỏi có chút lo lắng nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Không có, chỉ Thị Giác Đắc Lý đại ca bọn họ hai chuyện này làm có chút qua.”

Chu Tước lắc lắc đầu nói: “Phu Dịch ca ca, ta không cho là như vậy.....”

“Tại sao?” Phu Dịch vừa nghe nha đầu này lại cùng mình có sự khác biệt chiến tích, không khỏi hứng thú, liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ đồng dạng dùng hiểu kỳ ánh mắt nhìn về phía Chu Tước, ở nàng nơi đây, Chu Tước càng dừng lại ở 56 tuổi chỉ số thông minh, lại có thể nói ra như vậy nói, ấy kinh ngạc trình độ so với Phu Dịch chỉ có hơn chứ không kém.

Chu Tước nghĩ đến muôn, lập tức giải thích: “Ta cảm thấy Lý Lăng Phong ca ca cùng Lý Mục ca ca nói đều rất có lý, bí mật của Tiên Đinh việc quan hệ toàn bộ thiên hạ, gần như là cái gọi là nhân nghĩa đạo đức liền đem mười triệu người an nguy đánh bạc ở một cái chưa quen thuộc trên thân thể người, thật thích hợp sao?”

Chu Tước lại có thể nói ra mấy câu nói như vậy, Phu Dịch hai người nhất thời kinh ngạc trợn mắt ngoác mồm, đặc biệt là Thần Lộ, càng không thể tin tưởng như vậy nói, lại là từ một chỉ có 56 tuổi chỉ số thông minh đứa nhỏ trong miệng nói ra.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nói như vậy, cũng không phải không có lý, ta cũng tán thành, chỉ là bọn họ bởi vì sợ hãi Trường Khanh ngày sau đối với Lý Mục đại ca bất lợi, liền ân cần oán trả đưa hắn tru diệt, liền như vậy cũng đúng không?”

“Nếu như là ta, hoặc là Thần Lộ tỷ tỷ, đã bị loại này không biết oai hiệp, Phu Dịch ca ca sẽ làm thế nào?” Chu Tước không trả lời thằng, lại là trực tiếp đem vấn đề này thay đổi mặt khác một loại hoàn cảnh, đẩy còn cho Phu Dịch.

Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người lại bị Chu Tước ngôn ngữ kinh động đến, hai người trong lòng cùng nhau hướng mình hỏi một đáp án: Nếu như Phu

Dịch (Thần Lộ) cùng Phượng Dao đã bị loại này oai hiệp trong khi, ta sẽ làm sao bây giờ?

Đáp án vô cùng sống động, nhưng cái này đáp án bọn họ đều không nói ra được.

Đây là vì cái gì chứ?

Chính bởi vì bọn họ tìm được đáp án, chính là gây nên của Lý Lăng Phong, nghĩ như thế, chính mình chẳng lẽ không phải cũng thành tà ma ngoại đạo?

Chu Tước thấy hai người vẻ mặt, nghiêm túc nói: “Nếu như có người oai hiệp đến Phu Dịch ca ca cùng Thần Lộ tỷ tỷ, ta nhất định sẽ đưa hắn giết chết, chấm dứt hậu hoạn!”

Chu Tước nói ra hai người bọn họ trong lòng đáp án, U &# 85; đọc sách ww &# 119; &# 46; &# 117; uka &# 110;s hu. c &# 111; &# 109; &# 32; mặc dù bọn họ không muốn thừa nhận, nhưng đây là sự thật, gạt được người khác, không lừa được chính bọn họ.

Vậy, trước mắt liền lại xuất hiện một mới vấn đề - - Lý Lăng Phong làm sai chỗ nào?

Lý Mục là em trai của Lý Lăng Phong, em trai của chính mình sinh mệnh đã bị oai hiệp, tại sao không thể trừ họa với làm nhưng, lẽ nào thật sự đợi cho Trường Khanh đem Lý Mục sát hại sau khi nữa báo thù không thành công?

Đến lúc đó, coi như đem Trường Khanh tru diệt, làm Lý Mục báo thù thì lại làm sao?

Lý Mục có thể sống lại gì?

Đáp án là hủy bỏ, cho nên Lý Lăng Phong trên hai chuyện này đều không có sai, sai chính là hai người bọn họ, là bọn hắn quá mê tín chánh tà của

Đông Hạo lý thuyết, mà thời khắc này, Phu Dịch cũng rốt cuộc hiểu rõ Vệ Tử Dạ với Phong Ba Trang lúc đối với chính cùng tà trình bày, cũng rốt cuộc hiểu rõ Trương Thiên Vũ vì sao lại đổi với cái này lý thuyết tôn sùng không ngớt.

Bởi vì Vệ Tử Dạ theo như lời lợi ích, hắn lúc trước vẫn cho là là tư dục, cho đến lúc này hắn mới hiểu được, cái này phản gọi là lợi ích, đều không phải là chỉ ngón tay cá nhân lợi ích, trong đó còn đã bao hàm chủng tộc lợi ích cùng với người trong thiên hạ lợi ích, này hung mạnh vệ chánh đạo mà tùy ý nhiệt huyết anh hào bọn, đồng dạng là vì lợi ích, chỉ là tinh ngộ của bọn họ không có vượt qua người thường, bọn họ giữ gìn chính là người trong thiên hạ lợi ích, cho nên mới bị vạn thế kính ngưỡng.

“Đúng vậy, nào có cái gì chánh tà phân chia, bất quá là lợi ích gây ra thôi, chỉ là cái này lợi ích bởi vì cá nhân tư tưởng cảnh giới bất đồng mà có sai biệt thôi.” Phu Dịch thở dài một tiếng nói.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 170: Thần Lộ Chu Tước Cắt Đứt

“Xem ra ngươi là nghĩ thông……” đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền tới một âm thanh.

Có điều không cần quay đầu lại, Phu Dịch cũng biết là Lý Lăng Phong, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Nguyên lai ta lúc trước vẫn kiên trì đều là sai.”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Cũng không phải sai của ngươi, chỉ là từng trải của ngươi còn quá nông, tâm mắt của ngươi không có mở rộng, quá hạn chế với cá nhân cái này hẹp hòi đơn vị, ta giết Trường Khanh mặc dù cá nhân nguyên nhân chiếm rất lớn một phần, mặt ngoài coi trọng đến vậy đích thật là có ân đền oán trả hiềm nghi, thế nhưng này đối với ta mà nói, ta cũng không có làm sai.”

Phu Dịch xoay người lại, cười khổ một tiếng, rồi nói: “Đổi lại là ta, ta cũng giống nhau.”

Lý Mục nghe xong nhất thời mừng rỡ, ha ha cười nói: “Vậy ngươi còn không thấy ngại nói chúng ta?”

Phu Dịch thở dài, tự giễu cười nói: “Ở lợi ích của chính mình đã bị xâm phạm lúc, người…… đều sẽ lựa chọn dùng lợi ích của chính mình làm trung tâm, cho nên chúng ta chỉ là người tu đạo, mà không phải Thiên đạo, chúng ta dùng Tiên tự xưng là, kỳ thực cùng người phàm có cái gì khác nhau chớ……”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Cho nên, từ xưa đến nay cũng chưa từng có người tu thành Thánh cảnh.”

“Trên thiện nếu nước, thuỷ lợi vạn vật mà không tranh, nơi người chồ ác, cho nên bao nhiêu với nó.” Thần Lộ nói thổi dài một tiếng, tựa hồ cũng theo bị cái này lý thuyết.

Lý Lăng Phong cười nói: “Nước thiện cũng chỉ là bao nhiêu với đạo, mà không phải nói.”

“Đạo khả đạo, phi thường đạo, tuyệt không thể tả.” Phu Dịch gật gật đầu nói.

Này một phen luận đạo, lại là để Chu Tước nghe được rơi vào trong sương mù, không khỏi nói thăm một tiếng nói: “Cái gì đạo ạ đạo, nào có phức tạp như thế, các ngươi đều theo đuổi Thiên đạo đi, không phải hết thảy mọi người giống nhau sao?”

Âm thanh mặc dù không cao, thế nhưng ở đây đều là người tu đạo, ấy ngũ giác đều có khác hẵn với người thường, tự nhiên nghe vào trong tai, không khỏi sững sốt.

Mặc dù Chu Tước chỉ là phát ra một câu bực tức, thế nhưng một câu nói này, mọi người lại là cảm xúc thâm hậu.....

Đúng vậy, nếu như khắp thiên hạ sinh linh đều đi sửa cầu một loại đạo nói, vừa cần gì tranh rối răm, nơi nào còn có lợi ích.....

“Đúng vậy, Phượng Dao nói không sai, mỗi người trải qua bất đồng, học thức bất đồng, tự nhiên ngộ ra đạo cũng là bất đồng, do đó mới có thiên hạ hình hình * người, nói cách khác, phía trên thế giới này vốn là không có đúng sai, cũng không có chánh nghĩa cùng tà ác, chỉ là mỗi người trong lòng quan trọng nhất gì đó không giống nhau, có người cao thượng, lòng mang thiên hạ muôn dân, mà có người hẹp hòi, chỉ là bản thân tư dục.” Phu Dịch lập tức phát sinh một tiếng than thở, đem vừa mới trong lòng ngộ ra nói ra.

Bị Phu Dịch khen một cái, Chu Tước nhất thời mừng rỡ, tùy tiện nói:

“Đúng vậy, tựa như ta yêu thích Phu Dịch ca ca, ta mới không can thiệp tới người trong thiên hạ như thế nào, chỉ cần có người dám làm tổn thương hắn, ta tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!”

Phu Dịch vừa nghe lời ấy, nhất thời bạo mồ hôi, vội vàng liếc trộm về mặt của Thần Lộ, nhìn thấy Thần Lộ cũng không có đổi với câu nói này có quá lớn chạm đến, lúc này mới yên lòng lại, dù sao ở trong mắt nàng, Chu Tước vẫn là một đứa con nít, kể từ đó, ngược lại là chính hắn có tật giật mình.

Có điều, Phu Dịch vừa mới âm thầm thở dài một hơi, lại nghe được Chu Tước trực tiếp chỉ đích danh hỏi: “Phu Dịch ca ca, ta nói đúng hay không à?”

Phu Dịch trong lòng nhất thời hoảng hốt, mặc dù hắn hoàn toàn không hoàn toàn tán đồng quan điểm của Chu Tước, thế nhưng để tránh Chu Tước nói lung tung, vội vàng gật đầu nói: “Nói không sai.”

Ai biết Thần Lộ lại là cau mày, đối với Chu Tước nói: “Nếu như ngươi Phu Dịch nương nhờ vào Ma tộc nói, ngươi cũng theo hắn đồng thời giết hại chúng sah gì?”

Chu Tước nghe xong cười khúc khích nói: “Đúng vậy,
Tại sao lại không chứ?”

Thần Lộ tuyệt đối không ngờ rằng, Chu Tước chính là đường đường thượng cổ 4 thánh linh một trong, dùng thân thể trần áp thiên địa, lại có thể nói ra như thế lời nói, mặc dù nàng còn trẻ không hiểu chuyện, thế nhưng như vậy nói ra, cũng đã chứng minh thị phi xem của nàng là hoàn toàn vặn vẹo, sắc mặt mất tự nhiên có chút khó coi lên.

Nhưng không nghĩ Chu Tước nháy một đôi thiên chân vô tà mắt to, hướng về nàng hỏi: “Thần Lộ tỷ tỷ, có phải ngươi không nghĩ như vậy gì?”

Vấn đề này vừa ra, Thần Lộ lập tức liền sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, vấn đề này giống như sấm sét giữa trời quang bình thường đánh ở trong lòng của Thần Lộ.....

Đúng vậy, nếu như Phu Dịch coi là thật đâu phục Ma tộc, nàng sẽ làm sao?

Là giết hắn làm ca ca báo thù?

Còn là vì tình yêu cũng hướng về Chu Tước giống nhau vẫn như cũ đi theo ở tả hữu của hắn?

Trong lúc nhất thời bầu không khí lại dưới hạ xuống điểm đóng băng, Lý Lăng Phong nhìn qua trận thế có gì đó không đúng, để giảm bớt bầu không khí, lập tức cười nói: “Thảo luận vấn đề này làm gì? Chúng ta những người này, làm sao có khả năng có người sẽ nương nhờ vào Ma tộc?”

Ai biết, đúng lúc này, Thần Lộ lại là nhẹ giọng nói một câu: “Nếu như có một ngày Phu Dịch thật nương nhờ vào Ma tộc, ta nhất định sẽ giết hắn!”

Câu này, ra vẻ là đối với Chu Tước nói, nhưng kỳ thật đều không phải là như thế, nàng nói ra, là của nàng thái độ, là của nàng quan điểm.....

“Ta làm sao lại nương nhờ vào Ma tộc, ta hận không thể đem này Ma tộc chó săn chém thành muôn mảnh, loại này giả thiết căn bản lại không tồn tại, được rồi, được rồi, chúng ta đi thôi, Thiên Vũ còn chờ chúng ta cứu hắn.” Phu Dịch nghe được câu này lúc, trong lòng mặc dù có chút nói không nên lời mùi vị, nhưng vẫn là giả trang ra một bộ không có vấn đề hình dáng.

Bất quá hôm nay cái đề tài này, tựa hồ cũng sẽ không bởi vì Phu Dịch một câu nói này kết thúc, bởi vì Chu Tước nghe đến nói của Thần Lộ sau khi, lập tức đem tay nhỏ theo Thần Lộ trong tay rút ra, một tấm mặt cười đồng thời trở nên lạnh như băng vô sắc, cùng Thần Lộ đối chơi gay gắt nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, mặc dù ta rất yêu thích ngươi, thế nhưng nếu như ngươi dám đối với Phu

Dịch ca ca bất lợi, ta tuyệt đối sẽ không buông tha người!”

Nói xong, Chu Tước nhường cho qua Thần Lộ chạy đến Phu Dịch phía bên phải, U &# 8 như thế hai nữ trong lúc đó liền cách một người, có điều Phu Dịch nhưng trong lòng thì phát lạnh, bởi vì hắn biết hai người này đối với hắn mà nói quan trọng nhất người, từ nay về sau quan hệ tựa như cách một đạo sâu không thấy đáy khe bình thường.

Hắn vạn lần không ngờ, hai người còn là đi tới hôm nay bước đi này, nhưng lại là vì hắn, duy nhất không cùng chính là, hắn cho rằng hai người sẽ bởi vì tranh giành tình nhân mà quan hệ tuyệt nứt, không dứt muôn biết bởi vì mỗi loại trong lòng kiên trì đạo bất đồng làm thành như vậy.

Thần Lộ nghe đến nói của Chu Tước sau khi, mặt không cảm xúc, cũng không nói gì thêm, không biết là nàng rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Phu Dịch hít một hơi thật sâu, đối với Thần Lộ nói: “Nàng còn là trẻ nít.....”

“Ta biết, ta sẽ không trách nàng.” Thần Lộ cười cười nói.

Có điều cái này cười, Phu Dịch có thể thấy, nàng căn bản không phải xuất phát từ nội tâm cười, mà là mạnh mẽ giả ra đến.

“Ngươi rốt cuộc làm sao vậy?” Phu Dịch không khỏi có chút lo lắng nói.

Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết.....”

“Ngươi..... không biết là để một căn bản không thể tồn tại giả thiết nói giận, không đáng gì?” Phu Dịch nhỏ giọng nói.

Thần Lộ cười khổ một tiếng nói: “Ta cũng biết cái này giả thiết không thể..... ta cũng không biết ta vì sao lại nói ra vừa rồi nói.....”

Sau khi nói xong, trong mắt lại bốc ra một tầng hơi nước, Phu Dịch lập tức liền hiểu, nàng nhất định có tâm sự!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 171: Thần Lộ Tâm Tư

Phu Dịch vội vàng quay đầu đối với Chu Tước nói: “Ngươi chờ ở chỗ này một chút, ta và ngươi Thần Lộ tỷ tỷ có lời.”

“Hừ!” Chu Tước hừ lạnh một tiếng, lập tức dùng đôi tay nhỏ ôm lấy cánh tay của Phu Dịch, tức giận nói: “Có cái gì dễ bàn, ta chán ghét nàng!”

Phu Dịch nhất thời cảm giác bó tay toàn tập, vội vàng nói: “Không muốn náo loạn, được không? Nghe lời……”

“Hừ!” Chu Tước cũng còn là rất nghe lời của Phu Dịch, mặc dù phi thường không cao hứng, nhưng là vẫn buông ra cánh tay của Phu Dịch.

Phu Dịch lập tức đối với Lý Lăng Phong bợn người nói: “Lý đại ca, các ngươi cũng các loại.”

Lý Lăng Phong thấy Phu Dịch cau mày cười khổ hình dáng, không khỏi cười khổ một tiếng, gật đầu một cái nói: “Ngươi đi đi.”

Phu Dịch lúc này mới lôi kéo tay của Thần Lộ, đi về phía xa xa, mãi đến tận đì tới trong một rừng cây, hoàn toàn che cản mọi người tầm mắt, này mới dừng lại.

Hai người đón chào mà đứng, Phu Dịch đem hai tay của Thần Lộ nhẹ nhàng nắm ở trong tay, cực kỳ ôn nhu nói: “Ngươi rốt cuộc làm sao vậy?”

Ai biết vừa dứt lời, Thần Lộ oa một tiếng khóc lên, lập tức tránh thoát Phu Dịch hai tay, chăm chú ôm ở sau thắt lưng của hắn, đầu tựa vào ngực của hắn lên tiếng khóc rống lên.

Phu Dịch nhất thời sững sốt, cảnh tượng này hôm nay trải qua thật sự là nhiều lầm, chỉ là này trong lòng nữ nhân nhưng cũng không là cùng một người, có điều có lúc trước kinh nghiệm, trong lòng mặc dù nghi hoặc không rõ, có điều hai tay còn là rất tự nhiên đem Thần Lộ nhẹ nhàng ôm, có điều lại là không nói gì, chờ Thần Lộ phát tiết một chút trong lòng oan ức nói lại.

Coi như lại vội vã đi ra ngoài, cũng không kém này trong thời gian ngắn.

“Oa…… ô……” Thần Lộ đại khái là bị rất lớn oan ức, này vừa khóc, chính là ròng rã một phút, thăng khóc đến Phu Dịch trong lòng đoàn kia ngọn lửa đều sắp bị Thần Lộ nước mắt tưới tắt.

Rốt cục, Thần Lộ đình chỉ thõng khổ, dùng một đôi đũa khóc đến có chút sưng đỏ con mắt thấy hấn, chậm hồi sức khí, nhỏ giọng nức nở nói: “Coi như ngươi…… thật bị trở thành…… Ma tộc chó săn…… ta…… cũng sẽ vĩnh viễn…… vĩnh viễn…… hầu ở bên cạnh ngươi……”

Phu Dịch nghe một câu sờm khóc không thành tiếng nói, trong lòng nhất thời ấm áp, hấn liền biết nàng lúc trước nói đều không phải là bốn ý!

Nhưng mà, nàng tại sao muốn như vậy nói sao?

Nhất thời, Phu Dịch mơ hồ trong lúc đó ý thức được cái gì, một tia không rõ linh cảm xông lên đầu……

“Ta yêu ngươi……” nói xong, Thần Lộ liền lại đem đầu chôn ở ngực của hấn, nhỏ giọng nức nở.

“Vậy ngươi vừa rồi tại sao như vậy nói.” Phu Dịch trong lòng mặc dù đã đoán được đại khái, thế nhưng chưa từ bỏ ý định, đợi cho Thần Lộ khí tức dần dần bình ổn lại sau, thấp giọng tìm hỏi.

Thần Lộ lắc lắc đầu, không nói gì, bởi vì nàng không biết là làm như

thể nào mở miệng.

Phu Dịch thở dài nói: “Là vì Chu Tước gì?”

Thần Lộ gật gù.

Phu Dịch thở dài nói: “Ngươi đã nhìn ra?”

Thần Lộ lại lần nữa gật đầu đáp lại.

Phu Dịch biết cũng dối không nỡ nữa, không khỏi thở thật dài một cái nói: “Ta cũng không nghĩ ra linh trí của nàng trưởng thành nhanh như vậy, đích xác cho ta ra một rất lớn vẫn đề khó.....”

Thần Lộ lúc trước dựa vào nữ nhân giác quan thứ sáu suy đoán, bây giờ nghe đến Phu Dịch chính miệng thừa nhận, trong lòng nhất thời buốt như dao cắt bình thường, cực kỳ khó chịu, có điều nàng còn là nỗ lực áp chế phần này đau buồn, ngẩng đầu lên nhìn Phu Dịch, thấp giọng nói: “Ta muốn nghe ngươi đáp án, ta không muốn nghe này lập lờ nước đôi.....”

Phu Dịch thấy Thần Lộ,

Khẽ mỉm cười, lập tức về phía trước tìm tòi dùng hành động thực tế ngăn chặn Thần Lộ mò.....

Không có lời gì, so với hành động thực tế càng có hiệu quả, Thần Lộ đâu óc lập tức trống rỗng, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mặc cho Phu Dịch mỏng manh cho nàng.....

Cũng không biết trải qua bao lâu, Thần Lộ trong lòng không biết là né qua nhiều hay ít ý nghĩ, khi nàng lấy lại tinh thần một khắc đó, nàng cũng dùng hành động thực tế đáp lại hắn.

Bọn họ quên đi thời gian, quên đi không gian, cứ như vậy ôm cùng nhau, kịch liệt nóng hỏi.....

“Oa.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch nghe đến Thần Lộ phát sinh một tiếng nói quanh co có tiếng, mở mắt nhìn qua, đã thấy Thần Lộ đôi mắt đỏ bừng lên, vẻ mặt cũng cực kỳ mất tự nhiên, vội vàng quan tâm nói: “Thần Lộ, ngươi làm sao vậy.....”

“Chán ghét..... ta đều thở không hồn tức giận.....” Thần Lộ oán hận đạo, thế nhưng trên mặt lại là tràn đầy hạnh phúc vẻ mặt.

Phu Dịch không khỏi ha ha cười nói: “Trách ngươi chính mình quá tập trung vào mà, ha ha.....”

“Chán ghét.....” Thần Lộ nhất thời thẹn thùng khó nhịn, dùng một đôi đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào trên ngực của Phu Dịch.

Phu Dịch cười cười không có ngăn cản, mặc kệ phát tiết.

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch đột nhiên chú ý tới Thần Lộ ngực chỗ vạt áo hình như có may vá dấu vết, hơn nữa đạo này dấu vết nối thẳng ấy dưới Đan Điền nơi, không khỏi nhướng mày, lập tức hỏi: “Ngươi quần áo xảy ra chuyện gì?”

Thần Lộ vừa nghe, càng thẹn thùng khó nhịn, đem hai tay bảo hộ ở ngực, đồng thời đem thân thể mềm mại một bên qua một bên, oán hận nói: “Ngươi xem làm sao?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời lúng túng vô cùng, lúng túng cười nói: “Cử chỉ vô tình.....”

Thần Lộ kiều rên một tiếng nói: “Rõ ràng chính là cố ý!”

“Được rồi, là cố ý, rốt cuộc xảy ra chuyện gì a?” Mặc dù Phu Dịch quả nhiên là cử chỉ vô tình, bất quá hắn ngược lại cũng không sợ thừa nhận, ngược lại hai người bọn họ bây giờ quan hệ, cũng gần như còn kém cái kia một bước

cuối cùng, còn loại này chi tiết nhỏ, cũng bất quá là vì Thần Lộ là một nữ nhi
gia, có chút xấu hổ thôi.

Thần Lộ lập tức đem tru diệt Trường Khanh lúc hung hiếp nói ra, có
điều trong lời nói, còn là để lộ ra một tia đối với Lý Lăng Phong như vậy hành vi
có chút bất mãn ý tứ.

Có điều Phu Dịch cũng phớt lờ này, mà là càng quan tâm Thần Lộ rốt
cuộc chịu đựng không bị thương, nói xong liền muốn tiến lên điều tra một phen,
lại bị Thần Lộ lớn tiếng quát bảo ngưng lại.

Phu Dịch không khỏi lúng túng nở nụ cười, này mới phản ứng được,
mặc dù bọn họ bây giờ quan hệ đã như vậy, thế nhưng coi là thật ban ngày ban
mặt kiểm tra này vị trí đau đớn, tuyệt cũng là tuyệt đối không thể, hơn nữa thì
hai người quan hệ này, bây giờ cũng là về mặt tâm linh gặp nhau nhiều trên thân
thể, trong thời gian ngắn e sợ rất khó thay đổi, còn phải tiến lên dần dần, mới là
đường ngay.

Có điều nói đến ngực, Phu Dịch này mới phản ứng được, vừa mới bọn
họ đã có như vậy thân mật vô gian động tác, khố này thần bí Tử Ngọc lại không
có chạy đến phá hoại, chẳng lẽ là thật tán thành hắn?

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch lòng có điểm chiêu hình dáng, còn tưởng
rằng hắn vừa đang suy nghĩ gì chuyện xấu, lúc này cáu giận nói: “Ngươi vừa
nhận gì thế!”

Phu Dịch cười cười nói: “Ta đang nghĩ, vừa rồi chúng ta hôn mê trong
khi, khố này Tử Ngọc giống như chưa hề đi ra quấy rối.”

“Hả? Phải không?” Phu Dịch trời sinh dị bẩm, ngực đoàn kia ánh lửa có
khắc chẽ khố này chức năng của Tử Ngọc cái này nàng cũng biết, cho nên hai
người vừa rồi hôn mê thời gian nàng căn bản là thật không ngờ Tử Ngọc, trải
qua Phu Dịch nhắc lên, lúc này mới có chút nghi ngờ nói, “tại sao vậy chứ?”

“Khà khà.....” Phu Dịch không khỏi lộ một bộ màu bạc hình ảnh, cười nói: “Đương nhiên là nó nhận rồi ta, chúng ta có thể có càng sâu một bước phát triển.”

“Hừ!” Nhìn qua hình dáng của Phu Dịch, Thần Lộ nhất thời phát lên một đoàn ngọn lửa vô danh, nam nhân quả nhiên đều một bộ đức hình, đang muốn mắng mỏ lúc trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, lập tức cười nói: “Ngươi và nàng đi tới gì bước?”

Phu Dịch theo bản năng cần hồi đáp, thế nhưng nói tới yết hầu trong khi, đột nhiên phản ứng lại, nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, lúng túng cười nói: “Không có, không có.....”

“Ngươi còn không thừa nhận, ngươi cho rằng ta không nhìn ra được sao? Từ khi nơi đó đi ra sau đó, Phượng Dao nhìn ngươi trong ánh mắt tất cả đều là vẻ ái mộ, ta vừa rồi chính là cố ý vậy vừa nói, ngươi thấy không, nàng là phản ứng gì? Hận không thể giết ta! Nếu như các ngươi không có gì tính thực chất tiến triển, làm sao có khả năng như vậy!”

Thần Lộ đối với việc này vốn là canh cánh trong lòng, vừa mới thiểu chút nữa bị Phu Dịch lừa đảo được, bây giờ nói đến, lại là càng nói càng tức, trước tiên tiễn cẩn thận thùng mặt đỏ tới mang tai mặt cười trong lúc nhất thời tức giận đến càng thêm đỏ chót.

Liền biết!

Phu Dịch lúc này phản ứng lại, quả nhiên câu nói kia chính là Thần Lộ cố ý nói ra thăm dò, của Chu Tước Chu Tước rõ cuộc còn là tình tình trẻ con, chỉ một câu nói liền bị thăm dò tới hư thật, trong lúc nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, không biết là nên nói cái gì cho phải.

“Đàn ông các ngươi, chính là gắp một yêu thích một, ta thừa nhận, ta không có Phượng Dao xinh đẹp, vóc người cũng không có nàng tốt, đã như vậy, ngươi còn quấn quít lấy ta làm gì? Cùng với nàng không phải xong chưa? Hơn

nữa khôi này Tử Ngọc không làm được là hôm nay mất linh, ngày mai ngươi vừa không thể đụng vào ta, nàng không có chuyện gì, có thể tùy tiện ngươi làm gì, hơn nữa nhìn hình dáng của nàng, không can thiệp tới ngươi làm cái gì, nàng đều nhất định sẽ không cự tuyệt!”

Thần Lộ càng nói càng tức, đến mặt sau thăng thắn rít gào dậy đi, có điều Thần Lộ âm thanh vốn cũng là nhỏ giọng điệu nói loại hình, như vậy một phen, hoàn toàn nghe không hiểu là đang tức giận, ngược lại có một phong vị khác.

Trước tiên mở như là Phu Dịch nghe còn có chút buồn bực, đến mặt sau thăng thắn nở nụ cười, nhìn thấy Phu Dịch cười to, Thần Lộ nhất thời nổi trận lôi đình, vung lên đôi bàn tay trắng như phấn liền hướng về Phu Dịch ngực dùng sức chày đi. &# 85; &# 8

Có điều cú đấm này, chỉ là bản năng phản ứng, chưa vận chuyển chân nguyên, Phu Dịch nhẹ nhàng chặn lại, liền đem con kia tay nhỏ nắm ở trong tay, cười cười nói: “Được rồi, không muốn náo loạn.”

“Cái gì gọi là ta àm ĩ? Rõ ràng là ngươi đứng núi này trông núi nọ, lúc trước còn nói muốn cùng ta vĩnh viễn cùng nhau, bên này rồi cùng một đứa bé thông đồng cùng nhau, hơn nữa vừa ra tới cái gì cũng không hỏi, hỏi trước cái kia độc chó đối với con hồ ly nhỏ kia có ảnh hưởng hay không, ngươi..... thực sự là tức chết ta rồi!”

Thần Lộ mắng mắng, lại nhất thời nghẹn lời, có điều lần này lại là càng tức giận, ngực cũng bởi vì kịch liệt hít thở mà trên dưới chập trùng.

Phu Dịch xem ở trong mắt, tuy có ít ỏi động lòng, thế nhưng cũng biết bây giờ không phải muốn cái kia trong khi, lập tức cười nói: “Ngươi thật suy nghĩ nhiều, ta kỳ thực vẫn đem nàng xem là hài tử đối xử, hơn nữa nàng cũng đích thật là đứa bé, nàng còn không nhận rõ cái gì là yêu thích, yêu là gì.”

“Thật chứ?” Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, Thần Lộ trong lòng lửa

giận nhất thời tiêu phân nửa.

Phu Dịch cười cười nói: “Đúng vậy, ngươi có biết tiến vào Đông Thiên Môn sau khi bời vì ta không có kéo tay nàng, ngươi có biết nàng và ta nói cái gì?”

Thần Lộ nghe đến bắt tay cái từ này mặc dù có chút khó chịu, thế nhưng rốt cục lòng hiếu kỳ chiến thắng axít axêtíc kinh, liền vội vàng hỏi: “Nói cái gì?”

“Ha ha.....” Phu Dịch khổ một tiếng nói: “Nàng nói ta không thích nàng, trước đây vẫn ôm nàng, vỗ về nàng, bây giờ đều không để ý nàng, còn đặc biệt khen ngươi, nói ngươi yêu nhất nàng.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 172: Yêu Quá Sâu

Thần Lộ nghe nhất thời phiền muộn vô cùng, mặt như băng hàn trực tiếp hỏi: “Giống ý tứ của ngươi là, các ngươi sau đó tay cũng lôi, ôm cũng ôm đúng không?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời tan vỡ, lập tức cười khổ một tiếng không nói gì nói: “Ngươi có thể hay không nghe điểm chính?”

“Này không phải điểm chính gì?” Thần Lộ lúc này cáu giận nói, “ngươi cũng đối với một đứa bé hạ thủ, cũng điểm chính?”

Phu Dịch bất đắc dĩ cười nói: “Đông Hạo anh trai không ôm lấy ngươi sao?”

“Khả năng giống nhau gì!” Thần Lộ nhất thời trợn mắt nhìn nhau, ác liệt trừng mắt trước mắt cái này đàn ông phụ lòng.

Phu Dịch thở dài nói: “Làm sao không giống nhau a, ở trước mắt ta, Phượng Dao thì cùng chúng ta hài tử giống nhau, ta đợi nàng như là con gái, muội muội bình thường đối xử.”

“Rất nhiều không chỉ yêu, liền này đây lý do này bắt đầu.” Thần Lộ vẫn như cũ không tha thứ, lạnh nói trào phúng nói.

Phu Dịch lúc này khẩu nhét, không biết là nên nói cái gì là tốt.

“Làm sao, bị ta nói trúng rồi?” Thần Lộ hỏi.

Phu Dịch cười cười nói: “Ác miệng là nữ nhân, ta chịu thua, bất quá

chúng ta bây giờ là đang thảo luận vấn đề này sao?”

Phu Dịch vừa rồi một phen thực tế làm, nàng đã không sinh tức giận của hắn, bây giờ cố ý như vậy, lại là vì mặt khác một phen nguyên nhân, đương nhiên, phương diện này kể cả mê gái của Phu Dịch, cùng với chính nàng lòng ghen tỵ, dù sao bất kể là tướng mạo còn là vóc người, nàng đều kém xa Chu Tước một phần mười, hơn nữa một vài đứa nữ nhi gia kế vặt, cố hữu lần này hồ đồ, bây giờ Phu Dịch hảo ngôn khuyên bảo, nàng cũng không có lại tùy hứng, lập tức giả ra một lời lạnh như băng hình dáng nói: “Ngươi tiếp tục.....”

Phu Dịch thở dài nói: “Nàng đích xác rất dính người, bất quá khi ta nói ra ngươi sẽ bởi vì nàng dính ta mà tức giận, không thích trong khi của nàng, nàng sợ hãi thật chọc giận người tức giận, cho nên thì đáp ứng ta, sau đó ngươi ở đây trong khi không dính ta.”

“.....” Thần Lộ nghe xong không khỏi sững sốt, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Là ý nói của ngươi, sau đó ta vắng mặt các ngươi bên cạnh trong khi, các ngươi sẽ ấp ấp ôm ôm?”

Phu Dịch nghe xong lúc này bạo mồ hôi, nữ nhân này tâm tư quả nhiên là quỷ thần khó lường, chỉ một dính chữ, liền đã đoán được tình huống thực tế, vì vậy hắn chỉ phải mặt dày nói: “Ta thật khi nàng là đứa bé.”

“Bỏ đi.....” ai biết, Thần Lộ lúc này sắc mặt lại hòa hoãn ra, tựa hồ tiếp nhận rồi Phu Dịch giải thích.

Phu Dịch lúc này như nhặt được lớn thả, đang muốn nói chuyện, lại nghe được Thần Lộ nửa câu nói sau bỗng bênh tối.

“Sau đó không muốn cho các ngươi đơn độc ở chung cũng được.”

Thần Lộ lời ấy giọng ung dung, thế nhưng trong đó vẫn như cũ tràn đầy axít axêtíc mùì, Phu Dịch ngực vừa mới hạ xuống tảng đá, vừa nói tới.

“Làm sao? Người không hài lòng?” Thần Lộ thấy Phu Dịch chau mày, đăm chiêu dáng dấp, không khỏi kiều nộ nói.

Phu Dịch vội vàng cười nói: “Nào dám a.....”

“Không dám chính là còn muốn đi?” Thần Lộ sắc mặt lại phát lạnh.

Nữ nhân này mặt, chính là tháng bảy trời, nói thay đổi liền thay đổi ngay, chỉ này một chút thời gian, Thần Lộ khuôn mặt này liền thay đổi vô số lần, thảng nhìn Phu Dịch xấu hổ không thôi.

“Không muốn, không muốn.....” Phu Dịch không dám chần chờ, vội vàng trả lời.

“Được rồi, chúng ta đi thôi, người tình nhân nhỏ chờ cuồng lên!” Thần Lộ nói xong cười hắc hắc, liền trực tiếp hướng về rừng cây đi ra ngoài.

Tình nhân nhỏ.....

Phu Dịch nhất thời bạo mồ hôi,

Có điều lại không dám nói nữa, chỉ lo lại gây nêng cần thiết phiền phức.

Thế nhưng hắn vừa mới bước ra hai bước, liền nhìn thấy Thần Lộ đột nhiên đứng ở nơi đó.

Còn đang nghi hoặc, chỉ thấy Thần Lộ quay người, lộ ra một bộ cực kỳ mê người mỉm cười thấy hắn, thảng thấy Phu Dịch trong lòng nhút nhát.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch nhất thời cảm giác phía sau lưng có cỗ rét căm căm cảm giác, chờ đợi lo lắng nói.

Thần Lộ cũng không nói chuyện, hướng về Phu Dịch khoan thai mà đến, hai tay ôn nhu ôm vào bên hông hắn, sau đó dùng tấm kia kiều diễm ướt át đôi môi nhẹ nhàng ở trên mặt hắn ăn một chút.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, nhìn trước mắt này một bộ có người phạm tội đáng dấp, nhất thời tà hỏa lên cao.

Đúng lúc này, Phu Dịch bên tai cảm giác được một luồng hơi nóng, tiếp theo liền có say lòng người tiếng lòng có tiếng theo tới.....

“Ngươi cảm giác, ta tốt, còn là Phượng Dao tốt?”

“Đương nhiên là.....”

Lời đến 1 nửa giờ, Phu Dịch nhất thời cả kinh, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, âm thầm may mắn chấp này thời khắc mấu chốt, hắn lại lĩnh ngộ tới Thần Lộ tâm tư, lập tức đem đã đến yết hầu nói đột ngột nuốt xuống.

“Đương nhiên là cái gì.....” âm thanh của Thần Lộ lại vang lên.

Có điều lúc này Phu Dịch đã đoán được mục đích thực sự của Thần Lộ, nàng là muốn nhờ vào đó thăm dò hắn và Chu Tước đến tột cùng có hay không làm được như vậy thân mật mức độ, đã đoán được, như thế nào lại bị lừa?

Phu Dịch cười hắc hắc nói: “Đương nhiên là muốn từng thử mới biết được mà, ta chỉ biết là ngươi, không biết là hắn.”

Thần Lộ vừa nghe mừng rỡ trong lòng, có điều lại vẫn bán tín bán nghi nói: “Vậy các ngươi đến mức nào rồi?”

Có đôi khi, thật phải nói dối.....

Phu Dịch thăm nghĩ một tiếng, lập tức cười cười nói: “Kéo kéo tay mà thôi.....”

“Hả.....” Thần Lộ cười cười nói: “Không có chuyện gì, ôm một cái cũng không sao, hài tử mà, có phải là?”

Phu Dịch cười cười nói: “Ngược lại ngươi, bây giờ đem nàng làm cho tức giận, ta xem ngươi làm sao bây giờ?”

Thần Lộ cười cười nói: “Trẻ nít mà, hò hét thì tốt rồi.”

“Ngươi tại sao lúc trước sẽ tức giận như vậy?” Nhìn thấy Thần Lộ còn là rất yêu thích Chu Tước, Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên, nữ nhân này tâm tư quả nhiên là khó hiểu, lập tức hỏi.

Thần Lộ nở nụ cười xinh đẹp nói: “Ngươi vĩnh viễn không thể nào tưởng tượng được một người phụ nữ vì tình yêu có thể làm được cái tình trạng gì, Phu Dịch, ta có thể vì ngươi bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, cũng có thể cùng ngươi lên núi đao xuống biển lửa, nếu như ngươi thật có một ngày rơi vào ma đạo, cho dù là hết thế nhân chửi rủa, ta cũng sẽ tùy tùng bước chân của ngươi, thế nhưng……”

Thần Lộ sắc mặt đột nhiên phát lạnh, nói tiếp: “Nếu như ngươi phản bội ta yêu đừng nữ nhân, cho dù là đuổi tới chân trời góc biển, ta cũng sẽ đưa ngươi tự tay tru diệt!”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng một người phụ nữ vì tình yêu có thể làm được phần này đất ruộng, trong lòng nhất thời dũng mãnh vào một dòng nước ấm, ôn nhu vô về cái kia một tấm mặt cười, khẽ mỉm cười nói: “Đây là ngươi không tiếc cùng Phượng Dao trở mặt lý do?”

Băng sương bị này từ từ nở nụ cười hòa tan, Thần Lộ thở dài nói: “Ta đã mất đi ca ca, nếu như lại mất đi ngươi, ta sống sót còn có ý nghĩa gì? Ta không biết là nếu như thật có một ngày như vậy, ta có thể hay không xuống tay được, có lẽ…… đến lúc đó…… kỳ thực…… ta chỉ có thể xa xa mà thấy bóng lưng của ngươi, ngoại trừ chúc phúc ngươi, cái gì cũng không làm được,……”

Nói tới chỗ này thời gian, Thần Lộ hai mắt lại bị kín một tầng hơi nước, Phu Dịch nhìn thấy trong mắt, trong lòng không khỏi đau xót.

Thần Lộ.....

Là ân nhân cứu mạng của nàng, cũng là hắn đời này kết bạn cái thứ nhất nữ tử.

Mới quen trong khi của nàng, nàng bị các thôn dân ngộ nhận là không rõ người, ngoại trừ huynh trưởng Đông Hạo thành thực đợt nàng ở ngoài, liền chỉ có Bạch Hà bởi vì quan hệ của Đông Hạo cùng nàng có chút gặp nhau, đám người còn lại, không chỗ nào không phải là như là tránh ôn thần bình thường tránh né nàng.

Sau đó, một lần bất ngờ tiếp xúc thân mật, hắn tìm được rỗi nàng mang nguyên rủa nguyên nhân, có điều cũng là ở lần đó sau khi, hắn cũng trợ mắt thấy nàng mất đi duy nhất người thân.

Mặc dù Đông Hạo dùng quý tu hình thái còn ở lại thế giới này, thế nhưng Phu Dịch biết, đây thật ra là một loại dày vò.

Mặc dù hắn không biết là bái vào Quỷ Thánh môn dưới hắn rốt cuộc giao xảy ra điều gì giá cả, thế nhưng theo hắn có thể nhịn đau không cùng Thần Lộ nói chuyện, hơn nữa đến lần đó sau khi không nữa từng xuất hiện, liền có thể đoán được, cái này giá cả nhất định bất phàm.

Nói cách khác, phía trên thế giới này ngoại trừ hắn, nàng liền không nữa bất luận cái nào quan tâm nàng người.....

Vào đúng lúc này, Phu Dịch phảng phất cảm giác được trong lòng nàng thê lương cùng cô đơn, cũng là hiểu vừa rồi nàng cái kia một phen làm, cũng không phải thật cõi tình gây sự, cũng không phải bụng dạ hẹp hòi, mà là nàng, yêu quá sâu hơn.....

Phu Dịch không khỏi cảm thấy mũi không hiểu đau xót, ôn nhu nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ vĩnh viễn! Vĩnh viễn! Vĩnh viễn! Hầu ở bên cạnh ngươi!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 173: Phu Dịch Hứa Hẹn

Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, Thần Lộ rốt cục xuất phát từ nội tâm ngọt ngào cười nói: “Ta tin tưởng ngươi.....”

Phu Dịch ôn nhu cười nói: “Phượng Dao còn chỉ là cái trẻ nít, ngươi không cần cùng nàng tính toán mấy thứ này, chờ nàng tương lai còn dài, minh bạch yêu là gì sau đó, tự nhiên thì sẽ không như vậy.”

“Vạn nhất.....” Thần Lộ dừng lại một chút, nhưng là vẫn nổi giận dũng khí hỏi: “Nếu như, nàng tương lai còn dài thật yêu ngươi, ngươi sẽ lựa chọn thế nào, ngươi chung quy sẽ làm bị thương một người lòng.....”

Phu Dịch xong không khỏi sững sốt.

Đúng vậy..... nên lựa chọn thế nào đây?

Lần này Thần Lộ cũng không có thúc giục hắn, cũng không có hối lỗi, cứ như vậy lảng lặng tựa ở trên lồng ngực của hắn, chờ đợi đáp án của hắn.

Hồi lâu sau, Phu Dịch thở thật dài một cái nói: “Này cuối cùng đã rõ ràng rồi câu nói kia là có ý gì.”

“Nói cái gì?” Thần Lộ hiểu kỳ nói.

Phu Dịch thở dài nói: “Đại đạo vạn ngàn, hồng trần đến gian, sinh tử tiêu tan, chỉ có tình sở khiên!”

Thần Lộ cười khổ một tiếng không nói gì, vẫn như cũ tựa ở trên lồng ngực của hắn, vào đúng lúc này, không có gì có thể so sánh người đàn ông trước

mắt này lồng ngực càng làm cho nàng an tâm.

Phu Dịch trầm tư hồi lâu sau, lúc này mới chậm chạp nói: “Vấn đề này ta kỳ thực lúc trước đã cân nhắc qua, ta bây giờ cũng có thể cho ngươi đáp án, chỉ là cái này đáp án, có thể không phải ngươi muốn đáp án.”

Thần Lộ vừa nghe trong lòng nhất thời căng thẳng, có điều nàng còn là không nói gì, nàng không dám đánh gãy nói của Phu Dịch, bởi vì nàng muôn, là hắn chân thật nhất đáp án.

Dừng lại một lát sau, Phu Dịch lúc này mới tiếp tục nói: “Ta gần nhất luôn có một loại cảm giác..... phía trên thế giới này trừ ngươi ra cùng Thiên Vũ, bọn họ đều đem ta xem là Khương Thiếu Vân, rõ ràng nhất chính là Vệ tiền bối, ta có thể cảm giác được, hắn cùng ta lúc nói chuyện, mơ hồ có loại lòng kính nể, hơn nữa kể cả lần này Thanh Khâu huyệt, hoàn toàn không như là hắn nói như vậy để rèn luyện Yêu tộc vẫn bối, mà càng như là ở dụng hết toàn lực trợ giúp ta, ta không biết là Khương Thiếu Vân cùng hắn tới có quan hệ gì đáng giá hắn trả giá nhiều như vậy, dù sao, đây chính là 20 ngàn Yêu tộc hậu bối, Yêu tộc sức mạnh trung kiên, lần này Thanh Khâu huyệt còn có thể trở về nhiều hay ít còn chưa chắc chắn đâu.....”

“Ngươi nói, Phượng Dao yêu thích có khả năng là Khương Thiếu Vân?” Thần Lộ lập tức liền hiểu Phu Dịch nói rốt cuộc là cái gì.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ngươi chớ quên, là ai chỉ dẫn chúng ta bắt được Phong Thiên Kính, này..... thật chính là trùng hợp gì? Mặc dù nàng bây giờ còn không có này quá xa xưa trí nhớ, nhưng hoàn toàn không đại diện không có loại khả năng này.”

“Còn có lúc trước ký túc ở Chu Tước trong cơ thể cái kia cô gái bí ẩn, nàng cũng nhận thức ta, nàng trước khi rời đi đem Chu Tước giao phó cho ta, nghe khẩu khí kia, tựa hồ ta vốn là nên chăm sóc thật tốt nàng.”

“Đúng vậy! Chúng ta lúc trước đi vào cái kia trận pháp, là Thiên Đình

Đông Thiên Môn, ở nơi đó ta gặp phải bị Chu Tước kêu gọi mà đến Thương Long, ta lại dùng tu vi của Địa Tiên Cảnh, chống đỡ ở thánh linh khí tức, mặc dù hắn giống như Chu Tước, đều không phải là thân phận thật sự hiện ra, thế nhưng hắn ở trước đó đại kiếp nạn bên trong đã nguyên vốn quy nguyên, tu vi theo ta suy tính ít nhất cũng là kim tiên cảnh trở lên, thậm chí có thể là tiên đế cảnh, hơn nữa hắn cũng nhận thức ta.”

“Những lời này, ta không dám cùng bất luận kẻ nào nói..... Thiên Vũ bây giờ mất, ngươi là ta ở phía trên thế giới này duy nhất có thể tin tưởng ngươi.....”

Phu Dịch một hơi nói rồi nói như vậy, mãi đến tận cuối cùng, Thần Lộ lúc này mới hiểu, nàng ở trong lòng của Phu Dịch đến tột cùng trọng yếu bực nào, trong lúc nhất thời theo trong lòng tuôn ra một dòng nước ấm, chảy khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới mỗi một cái góc, trên mặt đồng thời tràn trề đến hạnh phúc mỉm cười.

“Ngươi hiểu chưa?” Phu Dịch nói xong,

Cúi đầu nhẹ nhàng hôn hướng về trán của nàng.

Thần Lộ mặc dù thẹn thùng, lại là không né tránh, trong miệng ríu rít một tiếng, xem như trả lời vấn đề của Phu Dịch.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ta bây giờ ngay cả mình là ai cũng không làm rõ ràng được, cho nên ta cho không dứt ngươi nhiều lầm hứa hẹn, ta chỉ có thể dùng bây giờ linh hồn của Phu Dịch cam đoan với ngươi, này một đời, chỉ yêu ngươi một người, vĩnh viễn làm bạn ngươi, thế nhưng có một ngày.....”

“Không muốn nói rồi!” Thần Lộ vội vàng đánh gãy nói của Phu Dịch, mặt sau này nói nàng không muốn nghe, bởi vì nàng không muốn thật có một ngày như vậy, ríu rít một tiếng, “Phu Dịch, ta yêu ngươi.”

“Ta cũng yêu ngươi!”

“Khụ.....”

Ai biết, Phu Dịch vừa dứt lời, liền nghe đến ho khan của Lý Mục có tiếng, Thần Lộ nhất thời thẹn thùng vô cùng, theo Phu Dịch trong lòng tránh ra, xoay người hướng về Lý Lăng Phong cái kia những người này chạy đi.

Phu Dịch từ cõng là ảo não đến cực điểm, lập tức quái gở trách cứ: “Lý Mục Đại ca ca? Ta có thể hay không có chút tự mình biết mình?”

Lý Mục lúc này ha ha cười nói: “Có cái gì tự biết hiển nhiên? Không muốn ca ca ngươi ta ngăn Phượng Dao nha đầu kia, bây giờ đứng ở nơi đây chính là nàng, cái kia nhưng hậu cung cháy, oa..... nhất định tương đương đặc sắc! Ha ha ha.....”

Cái gọi là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời!

Đã trải qua Trường Khanh việc sau, đậu lại của Lý Mục ép bản chất lại là vẫn không có một tia thu lại, đừng xem bây giờ là cùng Phu Dịch đùa giỡn, loại tính cách này nuôi thành quen thuộc, căn bản cũng không có trường hợp cùng đổi tượng phân chia, sớm muộn là muốn có chuyện.

Có điều Phu Dịch cũng không phải Lý Lăng Phong, mặc dù hắn có vượt xa tư chất của Lý Lăng Phong cùng ngộ tính, thế nhưng đối với thế gian này lòng người hiềm ác, hắn lại giống như một tấm bạch tấm bình thường, hoàn toàn không ở tại nói.

Cho nên Phu Dịch cũng là không thể là hắn vạch ra đến, chỉ là quát mắng một tiếng nói: “Cái gì hậu cung, không nên nói lung tung!”

“Khà khà..... cái gì gọi là nói vô căn cứ, ngươi cũng không biết ngươi và Thần Lộ đi rồi, tiểu nha đầu kia có bao nhiêu sốt ruột, nhất định phải cùng lên đến, ta và ca ca để cho hai người các ngươi chế tạo hai người không gian, dùng hết tất cả vốn liếng, lúc này mới cho các ngươi hai kéo nửa canh giờ, có điều lần này nhưng không có biện pháp, chỉ có thể đi kẽ hoãn binh, chính mình tự mình

đi một chuyến, cũng coi như là thuận tiện cho người báo cái tin.” Lý Mục lập tức cợt nhả nói.

“Ai da…… được rồi được rồi, lười cùng người nói nhảm, chúng ta đi thôi.” Vừa nhắc tới Chu Tước, Phu Dịch không khỏi có chút tâm loạn, lập tức phất phất tay, bắt chuyện Lý Mục trở về.

Lý Mục vội vàng chạy chậm lại, vẫn như cũ cợt nhả nói: “Tề nhân chi phúc cảm giác như thế nào?”

“Cút!” Phu Dịch nhất thời trừng mắt mắng dọc, trực tiếp gầm lên một tiếng, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Chu Tước thần kiếm, làm dáng hướng về Lý Mục trên người rút đi.

Lý Mục nơi nào không biết là này kiếm gỗ uy lực, vội vàng cười hắc hắc, nhanh chân chạy, một bên chạy một bên phát sinh rất không bình thường tiếng cười.

Phu Dịch lúc này giận dữ, trực tiếp thi triển súc địa thành thốn, chỉ hai cái lắc mình liền đem Lý Mục nắm được, lập tức phất lên Chu Tước thần kiếm liền khi hắn mông trên quất một cái, đương nhiên, hắn cũng là biết được đúng mực, nếu không dùng Chu Tước thần kiếm nặng, liền chiêu kiếm này có thể đem Lý Mục quất đến nửa tháng không lên nổi thân thể, nặng hơn một vài thì e sợ muôn cả đời năm giường lên.

Mặc dù là này, Lý Mục vẫn như cũ phát sinh một tiếng như là giết lợn như kêu gào có tiếng, “gào…… tốt người cái Phu Dịch, người thật đúng là đánh a…… ôi……”

Bị Lý Mục này một tiếng hét thảm 1 đậu lại, Phu Dịch nhưng cũng khí không dậy đi, lập tức một tay đưa hắn nhấc lên, dựa vào súc địa thành thốn, chỉ mười mấy lắc mình, liền đã xuất bảy giờ Lý Lăng Phong trước người.

Hắn Phu Dịch giải trừ độn thuật, hiện ra hai người thân hình thời gian,

nhất thời sững sốt, nhìn trước mắt một màn đi là dở khóc dở cười.

Hắn vạn vạn không ngờ rằng, nhiều nhất so với hắn tới trước một phút Thần Lộ, không biết là dùng phương pháp gì, tiểu nha đầu kia Phượng Dao lại kề cận nàng thân thể lên!

Nhìn thấy Phu Dịch nhìn về phía hai người, Thần Lộ từ từ nở nụ cười, mà Chu Tước lại là nghiêng đầu, làm cái mặt quỷ, Phu Dịch nhưng cũng yên lòng, xem ra này hai nữ đích thật là lại hoà thuận như lúc ban đầu, trong lúc nhất thời, đối với Thần Lộ đến tột cùng khiến cho loại thủ đoạn nào hiếu kỳ không ngót, chỉ là trước mắt bất tiện tìm hỏi, chỉ có chờ sau này có cơ hội hơn nữa.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 174: Ma Tộc Người Đến

“Đông Thiên Môn” kết giới cửa ra hoàn toàn không ở đoạn nhai nơi, cái này ở tại bọn hắn cầm “Đông Cực Thanh Hoa đế lệnh” Thường Thí Nhất khoẻ mạnh sau cũng đã xác định, vậy cửa ra thì có khả năng ở Đông Thiên Môn bên trong.

“Hay nghiêm cung” Trước ngực cụt, chính là bọn họ lớn nhất hoài nghi, vì vậy đoàn người liền lại đi ngực cụt bước vào.

Na Tam Đại trận pháp đối với cất giữ “Đông Cực Thanh Hoa đế lệnh” Đích Phu Dịch bọn người, vốn là thùng rỗng kêu to, có điều ở theo đề nghị của Lý Lăng Phong, mọi người còn là ai nấy dùng thủ đoạn Thường Thí Nhất khoẻ mạnh.

Ở trận thứ nhất “Chỉ Xích Thiên nhai trận” bên trong, một phen người ai nấy dùng thủ đoạn Thường Thí Nhất khoẻ mạnh sau cũng không một người phá trận, không khỏi đối với Phu Dịch hai người khả năng phá trận mà vào khâm phục không thôi.

Cuối cùng khi hắn cẩn thận đem chính mình ngộ ra âm hiểm đại đạo giảng giải một phen sau khi, cũng gần như là Thần Lộ cùng Vu Tị qua trận pháp đứng ở Đông Thiên Môn dưới, những người còn lại còn là không được ấy muốn, cuối cùng chỉ phải nhận sự giúp đỡ “Đông Cực Thanh Hoa đế lệnh” Khiến đại trận mất hiệu lực, mới tiến vào Đông Thiên Môn.

Bất Quá Như này lần này dǎn vặt, ngược lại là để Phu Dịch đối với trận pháp phương pháp lĩnh ngộ nâng cao một bước, hiểu trận pháp huyền diệu hiển lộ hết đại đạo bản chất, cho nên muốn phá trận thực là cùng tu vi không có trực

tiếp quan hệ, Vu Tị chính là tốt nhất ví dụ.

Đương nhiên, nếu là đối với đạo linh ngô càng nhiều một điểm, tu vi cũng sẽ tùy theo có điều tăng lên, cho nên tu vi càng cao tu sĩ, đối với bày trận cùng phá trận cũng sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió, có điều trong truyền thuyết nhưng có một loại người, bọn họ bởi vì thân thể duyên cớ tu hành khó vào, thế nhưng lưu lại mỗi người có thể căn giết Kim Tiên Cảnh có một không hai kỳ trận.

Trận thứ hai “tiêu tan sinh sát trận” Bên trong, trận này vốn là 3 trong trận hung hiểm nhất một trận, Bất Quá Như hiện có Phu Dịch cầm trong tay “Đông Cực Thanh Hoa đế lệnh” ở một bên hộ pháp, ngược lại là thành 3 trong trận nguy hiểm hệ số thấp nhất một trận.

Có điều, vào trận sau khi, Thần Lộ gần như một cái hố hấp liền thắt khiếu chảy máu, cũng may Phu Dịch vốn thì có chuẩn bị tâm lý, trực tiếp đem đế lệnh tể cho nàng đinh đầu, lúc này mới đưa nàng đánh thức.

Hai người mặc dù không nói lời nào, thế nhưng Phu Dịch biết, Thần Lộ bởi vì đối với hắn yêu, đã ở trong lòng ngưng tụ thành Tâm Ma, điều này cũng làm cho hắn âm thầm quyết định, chỉ cần hắn sống sót một ngày, thì tuyệt đối sẽ không để Thần Lộ đã bị bắt cứ thương tổn gì.

Còn những người khác, mặc dù so với Thần Lộ kiên trì thời gian dài hơn, nhưng là không có một người tiếp tục kiên trì, ngược lại nhất không bị người xem trọng tiểu hồ ly Linh Vân, lại với trong trận sân vắng trải rộng, phảng phất vô sự người bình thường.

Biểu hiện của Linh Vân, để mọi người đối với nàng cũng có mới nhận thức, mặc dù bọn họ không biết là đại trận này nguyên lý, thế nhưng ít nhất biết trận này chính là ảo trận, đã làm ảo trận, thì nhất định sẽ không thoát ly nó đem người tính bên trong mặt trái cảm tình vô hạn khuếch đại, do đó đạt được sinh sôi Tâm Ma căn trả thân mình bản chất.

Cho nên gần thứ một trận, Linh Vân nhiều 1 trong lòng mọi người ngân * tử, tiểu yêu nữ, lập tức liền trở thành tâm linh thuần khiết Tiểu nha đầu, đặc biệt là Vu Tị, càng đối với nàng khâm phục phúc sát đất.

Đệ tam trận “cửu thiên trận gió trận” chính là sát trận, loại này trận pháp mặc dù cũng có khắc chế chi đạo, thế nhưng so sánh với đó tu vi càng trọng yếu hơn.

Ở Phu Dịch lời giải một phen sau khi, cả đám bên trong tu vi cao nhất, thế nhưng là ở trước đó 2 trong trận mắng mặt đến cực điểm Lý Lăng Phong cầm trong tay trường thương cái thứ nhất xông trận, “Yêu Hoàng trải qua” mặc dù không có sáng tỏ thuộc tính ngũ hành, thế nhưng hắn lúc trước tu luyện Côn Lôn tâm quyết vừa vặn là kiếm tiên chi đạo Canh Kim chi khí, cho nên mặc dù có chút khó khăn, trên đường cũng là mạo hiểm vạn phần, nhưng cuối cùng vẫn là miễn cưỡng dựa vào sức một người xông đi lên.

Lý Mục ở Lý Lăng Phong xông trận sau khi thứ hai ra tay, đồng dạng Canh kim kiếm khí hộ thể, đáng tiếc tu vi còn là chênh lệch một vài, chỉ đi ra ba bước liền bị trận gió cuốn vỡ nát cương khí hộ thân, nếu không có Phu Dịch đúng lúc dùng “Đông Cực Thanh Hoa khiếu” xuất thủ cứu giúp, sợ là phải cắm ở trận này trúng rồi.

Lúc trước xông trận thời gian là dựa vào Phong Thiên Kính của Phu Dịch quá khứ Chu Tước cũng là nóng lòng muốn thử, ở Lý Mục lui ra ngoài sau khi, trực tiếp hướng về Phu Dịch phải qua ngô đồng kiếm gỗ, sau đó dùng kinh thiên tư thế, người kiếm hợp nhất, hóa thành một con già thiên cái địa Chu Tước bóng mờ, dùng thế tồi khô lạp hủ trực tiếp phá trận bước ra.

Kể từ đó, đám người chuyển này bên trong ngoại trừ Lý Mục một người ở ngoài, tất cả mọi người đang không có nhận sự giúp đỡ ngoại lực dưới tình huống mỗi một xông một trận, đặc biệt là Thần Lộ các loại ba nữ tu vi cũng còn so với hắn thấp, đặc biệt là Vu Tị, có điều mới vừa mới lên cấp yêu đan cảnh mà thôi.

Lý Mục nhất thời cảm giác mất mặt đến cực điểm, hận không thể đánh khe nứt chui vào.

Có điều kế tiếp Thần Lộ, Vu Tị, Linh Vân nhưng cũng không dám thử nghiệm, dù sao trước mặt trận này chính là trong thiên địa ít có sát trận, Phu Dịch vạn nhất phản ứng chậm một tia, cũng có thể bị trận gió xoắn thành thịt mạt, lúc này mới để Lý Mục hơi hơi cảm thấy trên mặt có chút chǐ riêng, dù sao hắn còn là ở lại bên trong 3 cái hô hấp thời gian.

Qua cửu thiên trận gió trận sau, chính là chém yêu bộ, khi bọn hắn nghe đến Chu Tước hưng phấn đến kẽ hàn và Phu Dịch hai người liên thủ tan “sấm gió đôi sát trận” Mới gây nên trước mắt cái kia phần thiêng ngọn lửa hừng hực lúc, kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

Mà Thần Lộ ngoại trừ kinh ngạc ở ngoài, trong lòng vừa hơn một tia chua xót.....

Ở Chu Tước nói đến một đoạn này lúc, Phu Dịch thì một mực lén lút quan sát đến vẻ mặt của Thần Lộ, khi hắn nhìn thấy Thần Lộ trong ánh mắt cái kia một vài ưu thương thời gian, lôi kéo tay của nàng hơi dùng sức một điểm, Thần Lộ phát hiện sau khi, ngẩng đầu lên cùng hắn nhìn nhau nở nụ cười sau, chỉ là cái này cười bên trong lại tựa hồ như có chứa một tia đừng mùi vị.

Phu Dịch không khỏi có chút đau lòng, vừa rồi xông “tiêu tan sinh sát trận” thời gian hắn cũng đã xác nhận, Thần Lộ Tâm Ma đã sinh, chỉ là hắn đối với phương diện này tri thức hiểu cũng không nhiều, xem ra chỉ có thể chờ đợi sau khi ra ngoài hướng về Vệ Tử Dạ nhờ giúp đỡ.....

Qua chém yêu bộ, đi qua “Hay nghiêm cung”, lại hướng trốn đi chính là đoạn đường.

“Ngươi thật xác định nơi đây chính là lối thoát?”

“Ngươi có thể không đi vào.”

“Vạn nhất còn là đi ra ngoài không đi?”

“Vậy ngươi ở lại chỗ này, nếu như chúng ta còn có thể tiến đến nói, tự nhiên sẽ tới đón ngươi.....”

Nương theo lối Lý Mục đậu lại ép câu hỏi, cùng Phu Dịch vô hạn khinh bỉ, mọi người nắm tay nhau cùng hướng về sương mù bên trong đi đến, mặc dù Lý Mục mọi cách không muốn, thế nhưng vẫn bị Lý Lăng Phong kéo tiến vào sương mù bên trong.....

Bảy người tiến vào sương mù sau khi, trước mắt một vùng tăm tối, mắt không thể thấy, thế nhưng bên tai lại truyền đến một tiếng liền thiên địa cũng vì đó run rẩy gào thét có tiếng, có điều âm thanh này chỉ kéo dài ba hơi, mọi người còn chưa làm ra phản ứng, liền cảm thấy sáng mắt lên, nhìn bốn phía, cũng đã là thân ở Thanh Khâu Sơn Thần Hoàng Điện trước cửa.

Mà lúc này Thần Hoàng Điện bên trong, bầu không khí cực kỳ ngột ngạt, cho tới Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, cho tới Bát vương lũ yêu thần, sắc mặt đều là âm trầm nghiêm nghị, dồn dập trợn mắt nhìn chăm chú trong điện đứng trung niên lông chim sī.

Người này nhìn qua ngoài ba mươi, so với Vệ Tử Dạ lớn tuổi một vài, thân cao chín thước, người mặc đồ trắng áo lam, ba búi tóc đen ở nơi cổ dùng một cái màu trắng vải tùy ý chét cùng nhau, lại nhìn tướng mạo, người này tướng mạo đường đường, phong lưu phóng khoáng, một đôi mắt sáng như là trong trời đêm ngôi sao bình thường sáng sủa, chỉ là người này đồng tử lại là màu tím!

Bảy người đột nhiên xuất hiện với thần điện trước cửa, tự nhiên đã kinh động bên trong cung điện người, ngoại trừ số ít mấy người có chút bất ngờ ở ngoài, những người còn lại phảng phất làm như không thấy bình thường, để Phu Dịch bọn người lòng sinh nghi hoặc.

Có điều này làm như không thấy nhân trung, tự nhiên không bao gồm

Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, nhìn thấy mấy người đột nhiên xuất hiện, trong ánh mắt né qua vẻ vui sướng, trực tiếp đem mọi người tuyên vào đại điện.

Mấy người vội vàng vào điện, với trước bậc hành lê bái kiến.

Vốn cho là Vệ Tử Dạ sẽ tìm hỏi bọn họ liên quan tới Thanh Khâu huyệt sự tình, ai ngờ lại là bày ra chưa từng bày ra, trực tiếp vừa làm cho bọn họ lui xuống.

Mấy người trong lòng mặc dù nghi hoặc, thế nhưng là lại không tốt tìm hỏi, chỉ là ở tại bọn hắn đến điện thời gian, lại thấy được trung niên kia lông chim coi đồng tử.

“Ma tộc!” Một nhóm trong bảy người, ngoại trừ Vu Tị cùng Linh Vân ở ngoài, cái nào cùng Ma tộc không có huyết hải thâm cùu, 5 sắc mặt người lập tức biến đổi, đặc biệt là Phu Dịch, trên người lại dựng lên ba tấc xích diễm, đằng đằng sát khí trừng mắt người nọ.

Còn chưa các loại người kia nói, trên thềm ngọc Vệ Tử Dạ liền hét lớn một tiếng nói: “Làm càn! Còn không lui xuống!”

Lý Lăng Phong huynh đệ hai người vừa nghe, lập tức đem khí thế thu còn vào cơ thể, Chu Tước vốn chỗ thu hồi khí thế, thế nhưng ở nàng nhìn thấy phu mua bán cùng Thần Lộ vẫn như cũ đằng đằng sát khí thời gian, đang muốn lại phóng thích khí thế, nhưng có Vệ Tử Dạ lại hét lớn một tiếng: “Người đâu, đưa hắn ba người bắt!”

Lời vừa nói ra, lập tức liền có bốn gã mặc giáp trụ đầy đủ hết che chở điện yêu tướng xông vào trong điện, Lý Lăng Phong trong lòng nhất thời sinh ra một tia không rõ hiện ra, mặc dù hắn không biết là trước mắt bên trong cung điện đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng trước mắt vị này trung niên lông chim sī, thân phận tuyệt đối không đơn giản.

Lý Lăng Phong vội vàng tiếp xông tới bốn vị yêu tướng ngăn cản, lập

tức đối với hai người khẽ quát một tiếng nói: “Các ngươi làm cái gì! Còn không mau đi!”

Lý Lăng Phong chính là Vệ Tử Dạ đệ tử nhập thất, tự nhiên hết chân truyền, lời ấy hợp nhau Yêu tộc dày âm chi đạo, lúc này mới đem hai người đánh thức, Phu Dịch nhìn trước bị Lý Lăng Phong ngăn lại bốn vị yêu tướng, trong lòng lập tức sáng tỏ, quay đầu lại nhìn Vệ Tử Dạ một chút sau khi, hung ác trợn mắt nhìn cái kia Ma tộc một chút sau khi, &# 85; &# 8 trong lòng mặc dù cực kỳ không cam lòng, nhưng vẫn là gầm lên một tiếng nói: “Chúng ta đi!”

Nói xong liền sải bước hướng về Thần Hoàng Điện đi ra ngoài, Thần Lộ đồng dạng không cam lòng, thế nhưng nàng cũng không phải ngốc người, Vệ Tử Dạ một nhà cùng Ma tộc mỗi thù đồng dạng không đội trời chung, chuyện hôm nay tất có kỳ quái, cho nên cũng không có nhiều lời, theo sát Phu Dịch mà đi.

Chu Tước trước mắt đúng là cùng Ma tộc không có trực tiếp xúc qua, cho nên cũng không có nhiều lầm gặp nhau, gặp Phu Dịch Thần Lộ rời đi, tự nhiên đuổi theo.

Lý Lăng Phong nhìn thấy ba người rời đi, lúc này mới thật dài hiểu rõ giọng, lập tức xoay người đối với Vệ Tử Dạ thi lễ cáo lui, vội vàng dẫn Lý Mục cùng hai nữ theo Phu Dịch ba người sau khi lui đại điện.

Ra đại điện sau, Phu Dịch trực tiếp hướng về giáo trường mà đi, Lý Lăng Phong nhận ra con đường sau khi đầu tiên là sưng sốt, sau đó vội vàng đuổi theo đem ngăn lại, chất vấn nói: “Ngươi làm cái gì vậy?”

Phu Dịch lúc này cười lạnh một tiếng nói: “Ở lại chỗ này, cùng Ma tộc cùng chỗ 1 đường gì?”

Lý Lăng Phong trong lòng tự nhiên cũng là kìm nén một hơi lửa giận, Phu Dịch như thế giọng cùng hắn nói chuyện, không khỏi thực sự tức giận, lớn tiếng gầm hét lên: “Có phải chỉ ngươi cùng Ma tộc có cùu oán gì! Không thể chờ

hiểu ra tình huống nói lại gì!"

Phu Dịch cười lạnh một tiếng, trực tiếp lấy tay đem Lý Lăng Phong đẩy ra, lĩnh hai nữ tiếp tục hướng về phía trước đi.

"Phu Dịch! Người rõ cuộc muôn như thế nào!" Lý Lăng Phong giận tím mặt, lúc này giận dữ hé.

Lý Mục càng trực tiếp đem dài ba thước ngọn giáo nắm ở trong tay, trực tiếp về phía trước nhảy một cái, ngăn trở đường đi của Phu Dịch.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 175: Yên Lặng Thời Gian?

Phu Dịch hừ lạnh một tiếng nói: “Tránh ra!”

Lý Mục không khỏi giận dữ nói: “Ngươi có phải là điên rồi?”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói. “Ta điên rồi? Các ngươi có phải không nhìn ra được sao? Ma tộc muốn cùng Yêu tộc kết minh!”

“Không có khả năng!” Lý Mục hét lớn một tiếng nói: “Làm sao có khả năng! Chúng ta cùng Ma tộc mối thù không đội trời chung!”

“Làm sao không thể? Nếu như không phải như vậy nói, Ma tộc là như thế nào không mất một sợi tóc tiễn vào, của Thanh Khâu Sơn các ngươi đại trận hộ sơn của Thanh Khâu Sơn chỉ là bối trí sao?” Phu Dịch cũng không khống chế mình được nữa tâm tình, lớn tiếng gầm hét lên.

Lý Mục lúc này á khẩu không trả lời được, kể cả Lý Lăng Phong cũng bị vấn đề của Phu Dịch chấn á khẩu không trả lời được.

Đúng vậy, Ma tộc làm sao có khả năng xuất hiện ở Thanh Khâu Sơn?

Chỉ là duy nhất không cùng chính là, hai người bọn họ tin tưởng Vệ Tử Dạ.

Phu Dịch nhìn thấy hai người không nói lời nào, lập tức hừ lạnh một tiếng, liền muốn đi về phía trước.

Ai biết, đúng lúc này, lại cảm giác được cánh tay trái bị người kéo, trong lòng nhất thời giận dữ, đang muốn quát mắng thời gian lại nhìn thấy kéo

người của hắn lại là Thần Lộ, lửa giận trong lòng lập tức liền tắt hạ xuống.

Thần Lộ lúc này đầy mặt vẻ do dự, nhẹ giọng nói: “Phu Dịch..... chúng ta có phải là nên hỏi trước rõ ràng làm tiếp định đoạt?”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ta biết Vệ tiền bối cũng Ma tộc có huyết hải thâm cùu, ta cũng biết hắn hận không thể đem Ma tộc tàn sát hết, thế nhưng Nhĩ Bất Yếu đã quên thân phận của hắn, nếu như Nhân Vi Nhất mình riêng làm ra sai lầm quyết định, gặp xui xẻo chính là cả tòa Thanh Khâu Sơn, toàn bộ Yêu tộc, ta..... chỉ là không muốn để cho Vệ tiền bối làm khó dễ mà thôi.....”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người không khỏi sững sốt, vốn bọn họ cho rằng Phu Dịch chỉ là nhất thời tức giận có điều mới chọn rời đi, nguyên lai là có khác nó bởi vì.

Thần Lộ lại là lắc lắc đầu nói: “Ngươi tựa hồ đã quên một chuyện.”

“Chuyện gì?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi..

Thần Lộ ý vị thâm trưởng nói: “Ngươi còn nhớ rõ cái kia phuơng tây đại giáo gì?”

Đề Đáo Tây mới đại giáo, Phu Dịch lập tức liền phản ứng lại, Thần Lộ nói là cái gì, lập tức rơi vào trầm tư.....

Mà nói của Thần Lộ, đồng thời cũng đề tỉnh Lý Lăng Phong huynh đệ, ấy thật sự Phu Dịch đã nói Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn thời gian, trong lòng bọn họ cũng từng hoài nghi, thế nhưng bây giờ nói đến cái này phuơng tây đại giáo, bọn họ lại là yên lòng.

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch tỉnh táo lại, tiếp tục nói: “Chuyện lúc trước giám, hậu sự chi sự, Vệ tiền bối không thể rõ đạo lý này, cho nên hôm nay sự tình, nhưng có kỳ quái, chúng ta không bằng đi tìm Vệ Băng cô, nhìn nàng

nói thế nào.”

“Được rồi.....” Phu Dịch thở dài một tiếng, lập tức đoàn người liền hướng về đoạn nhai bước vào.

Đến đoạn nhai nơi, gặp bị Phu Dịch phá huỷ ngọc bồ đã chế tạo lần nữa, mấy người vội vàng hướng ngọc bồ bước vào.

Vệ Băng nhìn thấy mọi người ở xa tới, trong mắt đều là vẻ mừng rỡ, nơi nào còn nhớ được tu luyện, lập tức đứng dậy hướng về mọi người nghênh đón.

“Mẹ.....” Lý Mục vừa thấy Vệ Băng, cũng là vui mừng vô cùng, vội vàng hướng Vệ Băng chạy đi.

Mẹ con hai người ôm cùng nhau, nhìn thấy Lý Mục xong hoàn chỉnh trở về, Vệ Băng trong mắt tất cả đều là hiền lành vẻ, lập tức chính là một trận hỏi han ân cần.

Mọi người cũng không tốt quấy rối, lập tức đứng ở một bên cũng không nói chuyện, cứ như vậy lặng lẽ chờ hai người hết me con tình.

Hồi lâu sau, Vệ Băng rời mới hướng mọi người cười nói: “Cho các ngươi bọn tiểu bối này chê cười,

Mau mau trở về nhà nói chuyện.”

Nói xong, Vệ Băng đem mọi người đón vào ngọc bồ.

Này ngọc bồ bỗ trí cùng lúc trước độc nhất vô nhị, chỉ có bất đồng chính là, trên cửa treo một khối ngọc biển, dâng thư “ngọc bích hiên”.

“Ngọc bích hiên? Người này ai lên?” Lý Mục thấy trên cửa ngọc biển, không khỏi hiểu kỳ nói.

Vệ Băng cười cười nói: “Đây là thư sinh áo trắng đưa.”

“Hả…… cô, bây giờ Cửu Phong đều quăng đi hiềm khích lúc trước, như thế chân tay sao?” Lý Lăng Phong không khỏi hiểu kỳ nói.

“Đúng vậy……” Vệ Băng một bên vội vàng vì mọi người pha trà, một bên cười nói: “Thật không nghĩ tới, thật lại có như vậy một ngày.”

Nhìn thấy Vệ Băng trên mặt không chút nào một tia oán hận, Phu Dịch không khỏi hơi kinh ngạc, thế nhưng nghĩ lại, mặc dù lúc trước Bát vương bức thoái vị việc, tạo thành chồng của hắn và anh trai và chị dâu gặp nạn, càng làm cho mẹ con bọn hắn phân biệt gần như hơn hai mươi năm, bất quá bọn hắn dù sao là đồng tộc, hơn nữa chánh thức cùu nhân là Ma tộc, mà đều không phải là Bát vương.

Phu Dịch cũng không có khách sáo, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: “Cô, Thanh Khâu Sơn đến rồi một con Ma tộc ngươi biết không?”

“A? Các ngươi biết rồi?” Vệ Băng không khỏi sững sốt, lập tức thở dài nói: “Kế tiếp, e sợ vừa là một hồi gió tanh mưa máu.”

Phu Dịch nghe đến câu trả lời này, trong lòng nhất thời vui sướng vô cùng, lúc trước được lên đỉnh đầu khói mù lập tức tiêu tán, chỉ là cái này đáp án, nhưng cũng sẽ không để hắn cao hứng, lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Lời ấy nghĩa là sao?”

“Ai da……” Vệ Băng thở dài nói: “Chuyện này, vẫn để cho hắn cùng các ngươi nói đi, ta 1 nữ tử kỳ thực cũng không hiểu lầm mấy thứ này, có điều lập tức sẽ cùng Ma tộc khai chiến, này cũng là khẳng định.”

“Mẹ, vậy tại sao cậu không đem cái kia Ma tộc giết đâu? Hôm nay bởi vì cái kia Ma tộc, hắn còn quát mắng chúng ta tới.” Lý Mục không hiểu nói.

Vệ Băng cười khổ một tiếng nói: “Mấy thứ này, mẹ cũng không hiểu,

đợi cậu của ngươi lại, các ngươi đến hỏi hắn a, mẹ bây giờ có thể làm, chính là hết nhanh nhất tốc độ khôi phục tu vi, đến lúc đó cũng tốt giúp đỡ bọn ngươi giúp một tay.”

“Hả……” Lý Mục không khỏi có chút mỉm cười, sẽ không đợi thì sẽ có Vệ Tử Dạ vì bọn họ giải đáp, ngược lại cũng không đến mức phiền muộn.

Có điều Vệ Băng lời vừa nói ra, Phu Dịch lại là liếc nhìn đi ra, lúc trước không hề tu vi Vệ Băng lại ở ngăn ngắt hơn ba tháng trong khi khôi phục tới yêu đan cảnh hậu kỳ, nói cách khác nàng gần như dùng ba tháng, liền đuổi kịp Thần Lộ vài chục năm tu hành tốc độ.

Phu Dịch lúc này mừng lớn nói: “Gần như ba tháng, cô liền khôi phục tới yêu đan hậu kỳ tu vi, coi là thật lợi hại.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, những người khác lúc này mới chú ý tới tu vi của Vệ Băng, mọi người đều là vui vẻ, đang định lúc nói chuyện, đã thấy Vệ Băng nhướng mày, hỏi ngược lại: “Ngươi vừa rồi nói cái gì? Hơn ba tháng?”

Vệ Băng lời vừa nói ra, như là nước sâu * bình thường, lập tức dễ dàng cho trong lòng mọi người gây nên sóng gió kinh hoàng, Lý Lăng Phong liền nói ngay: “Đúng vậy, hơn ba tháng a, có phải chúng ta tính sai rồi, kỳ thực lâu?”

“Không thể! Các ngươi rõ ràng mới đi một ngày, cho tới bây giờ Thanh Khâu huyệt rèn luyện còn không có triệt để kết thúc, còn có thật là nhiều người chưa có trở về.” Vệ Băng kinh ngạc vô cùng nói.

“Làm sao có khả năng!” Lý Mục lúc này cả kinh đứng dậy, lập tức đối với Vệ Băng nói: “Mẹ, ngươi có phải là tính sai thời gian?”

Vệ Băng lắc lắc đầu nói: “Làm sao có khả năng tính sai? Hôm nay chính là rèn luyện ngày thứ hai, chỉ là qua một buổi tối mà thôi.”

“Không có khả năng! Rõ ràng……” Lý Mục vừa muốn nói lại thời

gian, lại là muôn lén Phu Dịch lúc trước nhắc qua pháp tắc thời gian, không khỏi suy đoán nói: “Chẳng lẽ là ở trong đó thời gian cùng bên ngoài bất đồng?”

“Sao lại thế? Mê lúc trước cũng theo ngươi cậu đi vào vài lần, ở trong đó thời gian cùng bên ngoài giống nhau.” Vệ Băng lại là không biết là pháp tắc thời gian, chỉ cho rằng Lý Mục nói chính là Thanh Khâu huyệt.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, xem ra đích thật là pháp tắc thời gian ở quấy phá.”

“Pháp tắc thời gian?” Vệ Băng không khỏi sững sốt, pháp tắc thời gian nàng đúng là biết, có điều này Thanh Khâu huyệt sừng sững với Thanh Khâu chỉ sờn nhiều hay ít, chưa từng có nghe nói qua có pháp tắc thời gian câu chuyện.

Lý Mục liền vội vàng đem Tiên Đinh một chuyện hết mức nói ra, Vệ Băng càng nghe càng nghi hoặc, này Thanh Khâu huyệt chính là Yêu tộc lãnh địa, cái kia Tiên Đinh bèn là loài người nơi, mảnh vỡ của Tiên Đinh làm sao sẽ chạy đến Thanh Khâu Sơn?

Bất quá đối với đối với pháp tắc thời gian việc, nàng đúng là nghe rõ, hai người này bên trong không gian thời gian trôi qua tốc độ không giống nhau lắm.

Mặc dù Vệ Băng tin tưởng bọn hắn sẽ không lừa nàng, nhưng hoàn toàn không đại diện nàng có thể hiểu được loại này đối với nàng tới nói huyền diệu khó hiểu gì đó, đợi Lý Mục sau khi nói xong, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Nói cách khác, các ngươi ở nơi đó ước chừng ngây người hơn ba tháng, thậm chí nhiều hơn?”

Lý Mục gật gật đầu nói: “Không sai, chúng ta sau khi đi vào liền đều tiến nhập ‘quên mình’ cảnh giới, cho nên khoảng thời gian này chúng ta cũng suy tính không ra, này hơn ba tháng là từ chúng ta tỉnh lại sau đó bắt đầu tính.”

“Hả…… vì sao lại như vậy chứ?” Vệ Băng rất là không rõ.

Ngay ở Lý Mục cùng Vệ Băng giải thích trong khi, Phu Dịch liền một mực cân nhắc vấn đề này, cho tới bây giờ trong lòng hắn rốt cục có ít ỏi suy đoán, tùy tiện nói: “Có lẽ, bên trong không gian kia thời gian, là yên lặng, chúng ta chỗ tiêu hao thời gian, đều là ở Thanh Khâu trong huyệt tiêu hao, bây giờ đã tiếp cận buổi trưa, chúng ta nhìn thấy Linh Vân trong khi, cũng gần như chính là lúc này.”

“Hả……” Vệ Băng gật gật đầu nói: “Nói như vậy, cũng không phải không thể, chỉ là ngươi như vậy suy đoán lý do ở nơi nào?”

Phu Dịch lập tức đem trong lòng suy đoán nói ra, “toàn bộ Đông Thiên Môn bên trong, hiện đầy trận pháp, mà này trận pháp, không một khôn tuẫn hoàn đạo âm dương.”

Nói xong Phu Dịch vừa quay đầu hướng mọi người nói: “Các ngươi còn nhớ rõ chúng ta đi vào không gian kia cùng đi ra thời gian có cái gì bất đồng gì?”

Mọi người đều là sững sốt, chỉ có Thần Lộ bỗng nhiên tỉnh ngộ, kinh ngạc nói: “Ngươi là nói cái kia trắng xóa hoàn toàn không hề có thứ gì không gian cùng chúng ta đi ra thời gian cái kia ngoại trừ nghe đến 1 tiếng thú gào ở ngoài, liền cái gì cũng không nhìn thấy không gian?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta hoài nghi…… trận pháp của Đông Thiên Môn trải qua mấy ngàn năm còn có thể tự chủ vận chuyển, có khả năng chính là bản thân hắn liền bị âm dương đại đạo mà thành hai cái không gian bao ở trong đó, cho nên mới có sinh sôi liên tục linh khí, tiện đà làm này đại trận cung cấp gắn bó mấy ngàn năm, hơn nữa không thấy chút nào suy yếu linh khí.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh!

Muốn cái kia Đông Thiên Môn ở vào không gian bao lớn, riêng là Đông Thiên Môn cũng đã có mấy vạn trọng lượng không tới, mà bên ngoài cô phong càng có mấy chục vạn trọng lượng, còn cái kia vô cùng mênh mông biển cả, càng không

cách nào đánh giá.

Có thể đem như vậy một thế giới bao trùm, kia âm dương khí hình thành thái cực trận, đến lớn bao nhiêu?

“Phu Dịch, ngươi đùa giỡn a.....” Lý Mục kinh ngạc vô cùng, ngay cả nói chuyện cũng có chút run rẩy.

“Không, ta đạo là cảm thấy Phu Dịch phân tích không sai, đại đạo âm dương, sinh sôi liên tục, nếu không có như thế, Đông Thiên Môn bên trong trận pháp làm sao có khả năng gắn bó mấy ngàn năm không nát?” Lý Lăng Phong nói.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 176: Thần Lộ Tâm Ma

Thần Lộ gật gù, phụ họa nói: “Không sai, ta cũng như vậy cảm thấy.”

Phu Dịch tiếp tục nói: “Chính là bởi vì nơi này tất cả đều là âm dương đại đạo, mà đạo âm dương chính là gần gũi nhất đại đạo tồn tại, cho nên mới có chúng ta vừa vào chỗ kia không gian, liền mỗi loại tiến vào ‘quên mình’ cảnh giới cơ duyên, mà ta, càng đến cơ duyên lớn lĩnh ngộ tới đạo âm dương, lại nhìn sau khi này trận pháp, không một khống hợp nhau đạo âm dương, đặc biệt là cái kia ‘gần trong gang tấc mà như tận chân trời trận’, chính là hoàn mỹ giải thích đạo âm dương vận dụng.”

“Đúng vậy, Phu Dịch nói không sai, cái này đích thật là có khả năng.”
Lý Lăng Phong nói.

Lý Mục mặc dù cũng tin loại này suy đoán, thế nhưng vừa nghĩ tới cái kia đến bao lớn một đoàn âm dương khí, không khỏi nghi ngờ nói: “Lớn như vậy một đoàn âm dương khí với Thanh Khâu trong huyệt, đã nhiều năm như vậy sẽ không có người phát hiện?”

Lý Mục nói như vậy, đồng dạng là không tranh sự thật, dù sao Đông Thiên Môn thân ở Thanh Khâu trong huyệt, đã nhiều năm như vậy, vô số Yêu tộc tiên hiền tiến vào tìm kiếm cơ duyên, coi là thật liền phát hiện không như vậy 1 đại đoàn âm dương khí?

Vệ Băng lại vào lúc này cho bọn hắn đáp án, “cái này đích thật là có khả năng,, năm đó tiên hoàng dùng thiêng yêu cảnh tu vi vào Thanh Khâu huyệt, đợi ấy đi ra thời gian, từng nói qua, Thanh Khâu huyệt vô biên vô hạn, chúng ta hoạt động phạm vi không cùng với phần trăm -, cho nên suy đoán của Phu Dịch,

hoàn toàn là có thể tồn tại.”

“Thanh Khâu huyệt có lớn như vậy?” Lý Mục không khỏi hồ nghi nói.

Vệ Băng gật gật đầu nói: “Phía trên thế giới này kỳ thực có rất nhiều dị giới, tỷ như năm đó phong ấn Ma tộc phong hổ ma, kỳ thực chính là đi thông một cái khác dị không gian thông đạo, mà Thanh Khâu huyệt, cũng là như vậy tồn tại, chính là bởi vì này, Thanh Khâu Sơn mới có ở Thái Cố sau khi mấy ngàn năm chúng ta cùng loài người không dứt tranh đấu tư cách, nếu không dựa vào một tòa Thanh Khâu Sơn, căn bản đánh không lại có lấy mãi không hết tài nguyên nhân tộc.”

“Này…… là các ngươi bí mật a……” Thần Lộ nghe đến Vệ Băng nói ra lời nói này, lúc này kinh hãi đến biến sắc đạo.

Vệ Băng cười gật gật đầu nói: “Không sai, đây là mấy ngàn năm qua nhân tộc thủy chung không thể tiêu diệt Thanh Khâu Sơn nguyên nhân, chính là bộ tộc ta lớn nhất bí mật vị trí, cho nên mỗi ba năm một lần lôi kiếp cảnh bên trên nhất định sẽ vào Thanh Khâu huyệt đi một lần, không thể nhưng đang vì ta loài thu thập tu hành cần thiết tài nguyên, đồng thời cũng vì tự thân có một chút cơ duyên.”

“Cô…… ngươi tại sao nói với chúng ta này……” Thần Lộ vạn vạn không ngờ rằng, Vệ Băng không những đem điều này Yêu tộc lớn nhất bí mật nói ra, nhưng lại đem bí mật này trực tiếp đỏ la la xuất hiện ở trước mặt bọn họ, không hề ẩn giấu.

Vệ Băng cười cười nói: “Làm sao? Người còn bắt ngươi chính mình coi như người ngoài?”

Thần Lộ vừa nghe không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, Vệ Băng căn bản cũng không có đem bọn họ xem là người ngoài, ở trong lòng nàng, đã sớm đem bọn họ coi là hài tử của chính mình bình thường đối xử.

Hơn nữa, theo trên danh nghĩa nói, nàng còn là Vệ Băng con gái đâu.

Thần Lộ trong lòng nhất thời bay lên một dòng nước ấm, dòng nước ấm này theo nhâm mạch một đường hướng lên trên, trực tiếp dũng mãnh vào hai mắt của nàng, hóa thành từng tia từng tia sương mù, trong lúc nhất thời, trước mắt gai nhân lập tức trở nên mơ hồ lên.

“Đứa nhỏ này, trả thế nào khóc đâu.....” Vệ Băng từ từ nở nụ cười, thấy Thần Lộ trong ánh mắt cùng lúc trước nhìn Lý Mục thời gian giống nhau như đúc, tất cả đều là từ ái tâm ý, lập tức đi qua thân thể, đem Thần Lộ ôm vào trong lòng, ôn nhu nói: “Được rồi, không muốn khóc, nếu như ngươi đồng ý, sau đó chúng ta thì không phải trên danh nghĩa mẹ con.”

“Mẹ.....” Thần Lộ vừa nghe oa oa đến một tiếng liền khóc lên.

Thẳng khóc đến lòng của Vệ Băng đều sấp nát, trong đôi mắt đồng dạng có khói nước khí, thẳng nhìn ra cả đám như hòa thượng sờ mõi không thấy tóc,

Được vòng rất!

Có điều trong những người này hoàn toàn không kể cả Phu Dịch, bởi vì không ai so với hắn càng hiểu rõ quá khứ của Thần Lộ.....

Thơ ấu thời gian cha mẹ song song rời đi, chỉ hai huynh muội sống nương tựa lẫn nhau, bọn họ đến tột cùng bị bao nhiêu khổ, hắn sớm theo Đông Hạo năm đó cấp cho chữ ngắn gọn bên trong đoán được đại khái.....

Trưởng thành sau khi, vốn cũng có thể hưởng luân lý làm người chi nhạc, nhưng có phổi hợp Tử Ngọc quấy phá, trước sau vài vị chồng đều chết vào đêm tân hôn, sau khi liền trở thành một người người nghe tiếng biến sắc không rõ người, trong này cô độc, lại có ai có thể hiểu được?

Lại sau khi, Thần Lộ gấp phải hắn, vốn hắn trời sinh dị bẩm, dù chưa

nhất định có thể để Thần Lộ hưởng luân lý làm người chi nhạc, thế nhưng ít nhất cũng có thể làm một đôi thần tiên quyến lữ, nhưng đúng lúc này, Ma tộc bất ngờ xuất hiện, đem toàn bộ Vụ Ẩn Thôn tàn sát hết, trong này kể cả hắn sống nương tựa lẫn nhau huynh trưởng Đông Hạo, hắn mặc dù còn ở lại thế giới này, thế nhưng nhưng cũng là âm dương lưỡng cách, không còn là một thế giới người.....

Cho nên, đến tận đây sau khi, hắn liền trở thành Thần Lộ duy nhất tâm linh gửi gắm, cho nên mới có lúc trước hắn gần như nhìn tiểu hồ ly Linh Vân vài lần, liền có thể làm cho nàng giận tím mặt việc.....

Càng có sau khi cùng Chu Tước hiểm hiểm cắt đứt việc, này hoàn toàn không là vì Thần Lộ mưu mô, cũng không là vì nàng không yêu thương Chu Tước cái tiểu nha đầu này, mà là vì Chu Tước vốn dấp dấp thì so với nàng có được đẹp đẽ, vóc người cũng so với nàng không biết là được rồi bao nhiêu lần, nàng sợ hắn cái này duy nhất tâm linh gửi gắm sẽ đổi lòng, cuối cùng vứt bỏ nàng.

Này, từ phía sau Thần Lộ một phen phát ra từ phế phủ mâu thuẫn nói như vậy bên trong là có thể tìm được đáp án.

Cho nên ở trong hoàn cảnh như vậy trưởng thành Thần Lộ, nàng khát vọng nhất chính là yêu, cho nên hắn có thể cùng Chu Tước tiêu tan hiềm khích lúc trước, bây giờ chiếm được Vệ Băng hư hư thực thực tình mè yêu sau khi, càng kêu khóc khóc lớn.

Loại này khóc, không phải thương tâm cũng không phải khổ sở, mà là vui sướng tới tận cùng!

Dù sao, nàng cũng mới là cái Thập Ngũ tuổi hài tử, hơn nữa là một khát vọng tìm được yêu ấm áp hài tử.....

Này, chính là Thần Lộ Tâm Ma!

Vào đúng lúc này, Phu Dịch cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, Thần Lộ Tâm Ma, chỉ có thể dùng yêu đi vuốt lên, không nữa những phương pháp khác.....

Thấy Thần Lộ khóc rống hình dáng, &# 85 Phu Dịch không khỏi có chút đau lòng, bất quá hắn bây giờ nội tâm, lại là vui sướng, bởi vì hắn biết, sau này có hắn, có Vệ Băng, sớm muộn có thể đưa nàng Tâm Ma phủ dụ diệt!

Từ đó về sau, nàng cũng sẽ không bao giờ nghe đến Lý Mục kêu mẹ thời gian mà khó chịu, bởi vì chính nàng cũng có phần này yêu!

Thế nhưng Chu Tước lại không hiểu trong này từng đạo,, nhìn thấy Thần Lộ như vậy khóc rống đáng dấp, còn tưởng rằng còn ở tức giận của nàng, trong lòng cực kỳ khó chịu, nghẹn ngào nói: “Tỷ tỷ, ngươi không muốn khóc tốt hay không tốt, ta sau đó không còn cùng Phu Dịch ca ca ôm ôm, ngươi không muốn khóc tốt hay không tốt.....”

Nghe đến Chu Tước nói như vậy, Phu Dịch mặt lúc này tối sầm, trong lòng lập tức cảm giác có vô số dê còng ở lao nhanh!

Vốn hai người bọn họ là không sao, nhưng là bị nàng kiểu nói này, này một phỏng toàn người không hiểu lầm mới là lạ.....

Chu Tước có tiếng vừa rơi xuống, Phu Dịch phát hiện mọi người nhìn về phía ánh mắt của hắn quả nhiên là lạ, có một loại không nói được, đạo không rõ cảm giác, nhất thời kinh hoàng nói: “Các ngươi đừng nghe nàng nói bùa!”

Phu Dịch sau khi nói xong, chính mình cũng cảm thấy có chút mệt đở, ai biết đúng lúc này, lại nghe được Thần Lộ cười khúc khích, trong lòng nhất thời thoái mái.

Lúc này, còn có cái gì so với Thần Lộ khả năng mở ra khúc mắc, loại bỏ Tâm Ma càng đáng giá hắn hài lòng đâu?

Mặc dù, nàng Tâm Ma không thể dễ dàng như vậy bị loại bỏ, thế nhưng có cái này hãi lòng bắt đầu, đem Tâm Ma triệt để loại bỏ chỉ có điều là vấn đề thời gian thôi.....

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 177: Bị Hù Chết Rác Rưởi!

Thần Hoàng Điện trên, tuy có hơn trăm người nhiều, lại là hoàn toàn tinh mịch, thế nhưng này tinh mịch trong hoàn cảnh, lại là nồng nặc lửa, cắn mùi, hết thảy mọi người gắt gao nhìn chăm chăm tên kia trung niên lông chim sĩ, trong ánh mắt tất cả đều là lửa giận, hận không thể đem nuốt sống.

Mà trung niên kia lông chim sĩ lại là đầy mang mỉm cười, nhẹ lay động trong tay quạt hương bồ, đứng ở trước bậc bình chân như vại, chút nào không nhìn thấy ấy có một tia vẻ sốt sắng, ngược lại cặp kia sáng sủa như tinh thần Tử Đông bên trong, tựa hồ trong lúc mơ hồ tiết lộ một tia vẻ khinh bỉ.

“Bản tướng đã cho ngươi một đêm thời gian, hắn là còn muốn bản tướng các loại một đêm không thành công?” Trung niên lông chim sĩ nhẹ lay động trong tay quạt hương bồ, mỉm cười nói.

Vệ Tử Dạ lúc này cười lạnh nói: “Chỉ có điều là một con chó của Đông Quân mà thôi, ngươi thật đúng là đem mình làm một người nhân vật?”

“Ui?” Trung niên lông chim sĩ không khỏi sững sốt, lập tức cười nói: “Ngươi ngày hôm qua không phải là như vậy giọng nói chuyện với bản tướng.”

Vệ Tử Dạ lại lạnh nói châm chọc nói: “Là ai cho ngươi có gan ta Thần Hoàng Điện hung hăng dũng khí?”

Trung niên lông chim sĩ khóe miệng uốn cong, ngừa đầu nhắm mắt, thần thái kiêu căng đến cực điểm, không chút hoang mang đạo, “ta đã đã nói, ta bèn thánh tộc Đông Quân thủ hạ đem lên.”

“Có điều tầm thường một con chó mà thôi, cho dù là người chủ nhà đích thân tới, cũng không dám như người như vậy ngông cuồng tự đại.” Một bên Ngân Hạnh Tử cũng lại ép không được trong lòng lửa giận, không chờ Yêu Hoàng lên tiếng, trực tiếp châm biếm lại nói.

Đem lên cũng không mở mắt, vẫn như cũ là cái kia vẻ mặt kiêu căng dáng dấp, lạnh nhạt nói: “Bọn người câu cửa miệng thuận theo Thiên đạo, bây giờ chính trực ta thánh tộc hưng thịnh thời gian, thiên hạ chúng sanh không có bất kỳ phụng thánh tộc làm đầu, bọn người vẫn còn u mê không tỉnh, chẳng lẽ muốn cùng trên chõng lại?”

Ngân Hạnh Tử hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: “Một đám đê hèn vô cùng, dơ bẩn bọn chuột nhắt, cũng dám vọng đàm luận Thiên đạo?”

Đem lên vẫn như cũ lặng lẽ, cười khẩy nói: “Bọn người quả nhiên là một đám bướng bỉnh không thay đổi, ngăn mắt thốn quang đồ đệ, ngàn năm trước ta thánh tộc trăm vạn đại quân quy lâm hồng hoang thời gian, thiên hạ ai cũng thần phục, nếu không có Thánh Tôn lòng mang nhân từ, sớm đem bọn người này phá núi san thành bình địa, bọn người không nhớ cảm đội ơn đức, lại là lòng sinh không vâng lời chi tâm, chẳng lẽ không phải đi ngược lên trời?”

“Phì!” Hèn mọn chân nhân lúc này hướng về đem lên phun một bãi nước miếng, đem lên bóng người khẽ run lên, lại này đây cực kỳ thượng thừa thân pháp tránh thoát này một kế đối với bộ mặt lực sát thương rất lớn công kích.

“Ma tộc này muốn hay không thể diện công phu, lão tử hôm nay mới xem như là chánh thức lãnh giáo đến, còn trăm vạn đại quân, chúng ta chỉ muốn mười vạn liên quân liền đem bọn người giết đến không còn manh giáp, chỉ còn năm vạn tàn binh bại tướng, nếu không có nhân tộc ra một đám miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, kì thực dơ bẩn đến cực điểm ngốc, so với gì đó, há tha cho các ngươi này dưới kiêm phôi ở nơi đây tự cao tự đại, còn miệng nói thuận theo Thiên đạo.”

Hèn mọn chân nhân này chuẩn bị khó nghe ô ngôn uế ngữ, rốt cục chọc giận đem lên, đem lên lúc này cười lạnh một tiếng nói: “Năm đó một trận chiến, thắng bại tự có định luận, há lại cho ngươi này nhóc con miệng còn hôi sữa ăn nói bừa bãi.”

“Khụ!”

Hèn mọn chân nhân đang muốn nói chuyện, nghe đến Vệ Tử Dạ một tiếng ho khan, lời chưa kịp ra khỏi miệng vội vàng vừa nuốt xuống.

Vệ Tử Dạ cười nói: “Đem lên đúng không?”

Đem lên nhìn thấy Vệ Tử Dạ yếu thế đáng dấp, trong lòng kiêu căng khí càng sâu, trực tiếp đem đầu ngửa đến đỉnh đầu, phảng phất không làm như vậy, sẽ hơn người một bậc bình thường, thẳng tức giận đến Bát vương cùng cả điện Yêu thần thiếu chút nữa nhịn không được lửa giận.

Vệ Tử Dạ vốn ngồi ngay ngắn ở thần hoàng long ý cơ thể hơi đi phía trước 1 nghiêng, vẫn như cũ đầy mặt nụ cười nói: “Ngươi có nghĩ tới hay không……”

Nói tới chỗ này Vệ Tử Dạ sắc mặt đột nhiên biến đổi, vốn đầy mặt cảnh "xuân" mặt lập tức trở nên băng hàn âm lãnh, một luồng thuộc về kẻ bě trên chỉ có uy thế lập tức nhập vào cơ thể bước ra,

Mang theo thể bài sơn đảo hải hướng về ấy đè xuống.

Đem lên lúc này sững sốt, còn chưa phản ứng lại, liền cảm giác được toàn thân bị một luồng nặng tựa vạn cân lực vô hình áp bức, đem lên lúc này rốt cục không muốn bình tĩnh, trán phía sau lưng đều là mồ hôi lạnh chảy ròng.

Lúc này, Vệ Tử Dạ nửa câu sau rốt cục nói ra, “ngươi sẽ chết ở nơi đây?”

Đem lên lập tức liền hiểu, này Yêu Hoàng e sợ đã đối với hắn nỗi lên

sát tâm, lúc này cỗ tự trấn định nói: “Hai quân giao chiến, không chém sứ giả.....”

Chỉ là hắn lời còn chưa nói hết, Vệ Tử Dạ lạnh như băng âm thanh lại truyền đến, trực tiếp tuyên bố tử hình của hắn.

Chỉ thấy Vệ Tử Dạ lớn tiếng khiển trách: “Nếu là loài người hôm nay đứng ở nơi đây nói ra câu nói này, bản tôn có lẽ sẽ bận tâm bộ mặt thả hắn một cái, thế nhưng cùng bọn người Ma tộc, có gì bộ mặt có thể đàm luận?”

Dứt lời, hét lớn một tiếng nói: “Người đâu!”

Điện hạ 1 lũ yêu thần vốn chính là ở áp chế một cách cưỡng ép lửa giận, Vệ Tử Dạ ra lệnh một tiếng, đường dưới 130 hơn người lúc này tröm miệng một lời nói: “Thần ở!”

Này một tiếng như là cửu thiên chân lôi bình thường, thăng chấn động đến mức đem lên hoa mắt váng đầu, hơn nữa bị trấn áp của Vệ Tử Dạ kinh sợ, lúc này bị dọa đến mặt xám như tro tàn, xui lơ trên mặt đất, mặc dù hắn có ma anh cảnh tu vi, tương đương với nhân tộc Thiên Tiên Cảnh, Yêu tộc lôi kiếp cảnh, thế nhưng đối mặt này cả sảnh đường Yêu đám tinh anh, lại là liền phản kháng tâm tư đều đã không có.

Vệ Tử Dạ nhìn thấy này Yêu thần phản ứng sau, trong lòng thật là vui mừng, lập tức hướng về cái kia long ỷ dựa vào trên lưng khẽ dựa, không chậm không nhanh đạo: “Ta cũng Ma tộc coi là thật định thiên lập địa, nguyên lai cũng là một đám rất sợ chết phế vật, ha ha ha ha.....”

Lời vừa nói ra, 1 lũ yêu thần cũng là theo cười phá lên, bọn họ kỳ thực cũng là thật không ngờ, mới vừa rồi còn vênh váo tận trời, được xưng Ma tộc thập đại nguyên soái bên dưới lớn thứ nhất đem, bây giờ bị bọn họ dọa nạt xui lơ trên mặt đất, đứng đều không đứng lên nổi.

“Khu!”

Nghe đến Vệ Tử Dạ có tiếng, lũ yêu nhiều vội vàng ngừng lại tiếng cười, chờ đợi Vệ Tử Dạ phát lệnh.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ở xa tới là khách, chúng ta nếu đem khách giết, liền có vẻ ta thàn tộc không hiểu lễ nghi, sau đó còn ai dám đến ta Thanh Khâu Sơn làm khách?”

Đem lên vừa nghe, âm u đầy tử khí trên mặt lập tức hiện ra một vẻ vui mừng, vô thần hai mắt cũng trở nên trở nên sáng ngời.

Hắn liền biết Yêu tộc không dám đem hắn như thế nào!

Có điều, còn chưa chờ hắn đắc ý, chưa Tử Dạ câu nói tiếp theo, liền trực tiếp đưa hắn đánh vào vạn năm trong hầm băng, vừa rồi hòa hoãn một vài mặt lại đổi trắng bạch vô cùng.

“Nhưng mà, đến vừa không hoàn toàn là khách, ta nhớ tới nhân tộc có câu nói thật là tốt, kêu ‘băng hữu đến rồi có rượu ngon, chó sói đến rồi có gậy to’, nói cách khác, chỉ có băng hữu tài năng xứng là khách.”

Vệ Tử Dạ một bên không nhanh không chậm nói xong, nhìn qua quan sát đến đem lên vẻ mặt, hắn vạn vạn không ngờ rằng, chính mình chỉ là nói rồi mấy câu nói, lại có thể đem vị này được xưng Ma soái bên dưới người số một Ma tộc Đại tướng hù chết.

Không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Bản tôn vốn còn đang suy nghĩ nên dùng loại nào phương pháp đem xử tử mới có thể giải bộ tộc ta mối hận trong lòng, thực không muốn, lại chỉ là mấy câu nói liền đem này rác rưởi tưới sống hù chết, thực sự là bất ngờ.....”

1 lũ yêu thần này mới phản ứng được, nhìn kỹ, này lúc trước còn mắt cao hơn đầu, vênh vavo tận trời Ma tộc Đại tướng, lại thật bị Vệ Tử Dạ mấy câu nói hù chết, rõ cục cũng lại không khống chế được cất tiếng cười to.

Này Thần Hoàng Điện chính là Yêu tộc cực kỳ *, vùng đất Thần Thánh nhất, như thế có sai lầm thể thống sự tình, e sợ từ thần điện dựng thành ngày, cũng là phá thiên hoang lần đầu tiên, hơn nữa nên cũng là một lần cuối cùng.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 178: Cả Sảnh Đường Cùng Âm Mưu

Thế nhưng, Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt hoang đường hình dáng, chẳng những không có tức giận, ngược lại phát sinh nội tâm nở nụ cười.

Hắn không biết là Thần Hoàng Điện từng huy hoàng nhất, mạnh mẽ nhất, cực kỳ đoàn kết là niêm đai nào.....

Thế nhưng hắn biết từ đó bắt đầu, Yêu tộc trên dưới đồng tâm, chắc chắn ở đây quần ma loạn vũ trong loạn thế, toàn viết một chương kinh thiên địa, khiếp quỷ thần huyền thoại bất hủ, làm đời sau chấn truyền tụng!

Mà làm như việc này người khởi xướng, tất nhiên sẽ lưu lại “một đời truyền kỳ Yêu Hoàng” cái này mỹ danh!

Đương nhiên, đối với hư danh nói, Vệ Tử Dạ càng để ý lại là một đoạn này huyền thoại bất hủ thân mình.

Có điều, tất cả những thứ này, chỉ là một bắt đầu thôi, chính thức câu chuyện, theo bây giờ mới bắt đầu!

Đợi cười phá lên yếu hạ xuống sau khi, Vệ Tử Dạ cất cao giọng nói: “Người đâu, đem này phế vật chém đầu răn chúng, sau đó đem thủ cấp treo Thanh Khâu Sơn cửa!”

Vừa dứt lời, lúc trước phụng cửa tiến vào thần điện bốn gã yêu tướng vội vàng lĩnh mệnh, vừa trên kéo Xuất Thần Điện.

Đã Thị Thần trên điện lại là gây nên tất cả xôn xao, đối với Ma tộc, bọn họ không một khôn cẩm hận tận xương, đặc biệt là nay hai ngày này việc,

càng hận không thể đem ngàn đao bầm thây, nhưng, Yêu Hoàng Giá tiếng ra lệnh, lại không đơn giản chỉ là phát tiết một chút trong lòng lửa giận đơn giản như vậy, mà là muốn cùng Ma tộc khai chiến!

Đến lúc này, Bát vương cùng 1 lũ yêu thần tổng cộng 113 bốn người, nghe lời ấy cùng sắc mặt hơi ngưng lại, đợi ấy phản ứng lại sau khi, lại là có mặt mày hớn hở người, lại có mặt mày ủ rũ người, Hữu Phách Án tán dương người, cũng có khiếp đảm kinh hoàng người, mỗi loại khuôn mặt vẻ mặt đủ loại, tương đương đặc sắc!

Vệ Tử Dạ nhìn phía dưới này 1 lũ yêu thần, âm thầm đem này vui đuối đi nhanh mở người ghi vào trong lòng, mặc cho đường dưới nghị luận sôi nổi không quan tâm, thì như vậy bình chân như vại ngồi trên thần hoàng trên ghế, ẩn tựa Thái Sơn.

Ước chừng qua thời gian uống cạn chén trà tả hữu, đường dưới nghị luận dần dần tiến vào kết thúc, Vệ Tử Dạ tùy theo phất phất tay, đường dưới lập tức yên tĩnh lại.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ cũng không nói chuyện, cứ như vậy thấy bọn họ, mãi đến tận thư sinh áo trắng dẫn đầu ra khỏi hàng nói: “Bệ hạ, giống thần ý kiến, cùng Ma tộc khai chiến một chuyện vẫn cần thận trọng cân nhắc, tuyệt đối không thể như thế bất cẩn.”

Thư sinh áo trắng vừa dứt lời, liền có một dải Yêu thần tùy theo ra khỏi hàng, tính cả yêu vương đứa bé gái nữ, tổng cộng 2 Thập Ngũ tên, này chính là lúc trước này lộ ra lo lắng đáng dấp một phái.

Vệ Tử Dạ mặt không cảm xúc, cất cao giọng nói: “Có thể có sự khác biệt dị nghị người?”

Vệ Tử Dạ vừa dứt lời, liền có Ngân Hạnh Tử mang theo khóc tang lão nhân suất 42 tên Yêu thần ra khỏi hàng, này 40 bốn vị cùng với Ma tộc có không đội trời chung huyết hải thâm cừu, hôm nay Vệ Tử Dạ động tác này không thể

nghi ngờ với cùng Ma tộc tuyên chiến, cho nên phái này chính là phái chủ chiến, cũng chính là vừa mới Vệ Tử Dạ hạ lệnh sau khi mừng rỡ như điên một phái.

Ngân Hạnh Tử trên mặt mang theo vẻ giận dữ, ngẩng đầu ưỡn ngực, hai tay làm tập, cất cao giọng nói: “Bệ hạ, hạ thần có ý kiến bất đồng.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Thần Vương mời nói.”

Ngân Hạnh Tử lòng đầy căm phẫn nói: “Ma tộc chính là hổ lang này bối, chuyện hôm nay đã chứng minh, bọn họ đã có bị diệt bộ tộc ta chi tâm, phái cẩu tặc kia đã đến, bất quá là thăm dò bộ tộc ta hư thật, nếu là bộ tộc ta khúm núm tiếp thu chiêu hàng, đổi lấy nhất định là Ma tộc thiết ky, cho nên thần cho rằng bệ hạ vừa mới quyết sách anh minh thần võ, thần đại diện môn hạ một đám sẽ làm hết sức ủng hộ!”

Ngân Hạnh Tử lời ấy vừa, liền có thư sinh áo trắng mắng trả lại: “Bây giờ bộ tộc ta chuẩn bị còn chưa đủ đầy đủ, ứng phó đi trước kẽ hoãn binh cẩn thận đọ sức mới là thượng sách, mà đem này đầu chó treo lên với sơn môn, mặc dù mổ nhất thời trong lòng khí, thế nhưng không thể nghi ngờ với trực tiếp tuyên chiến, Ma tộc chắc chắn giận tím mặt,

Đến lúc đó mười vạn thàm chí mấy chục vạn đại quân binh lâm Thanh Khâu thời gian, chỉ dựa vào bộ tộc ta bây giờ thế lực, không thể nghi ngờ với bọ ngựa đầu xe, thần cho rằng, lập tức ứng phó noi theo Việt Vương Câu Tiễn giấu tài mới là sáng suốt nhất lựa chọn.”

Khóc tang lão nhân không thích lời nói, nhưng vào lúc này cũng rốt cục nhặt không được, trực tiếp hé lớn một tiếng nói: “Thần là thần tộc binh sĩ, há có thể rất sợ chết!”

Thư sinh áo trắng tức thì giận tím mặt, đang định cửa ra đánh trả thời gian, nhưng có Vệ Tử Dạ nói: “Nhưng còn có cái khác ý kiến bất đồng người?”

Bây giờ ra khỏi hàng hai phe, dùng Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão

nhân dãm đầu 44 cái, đều vì phái chủ chiến.

Dùng thư sinh áo trắng cùng đứa bé gái nữ dãm đầu 2 Thập Ngũ người, làm e sợ chiến phái.

Mà đường dưới còn có bốn vị yêu vương kỵ 1 lũ yêu thần tổng cộng 6 Thập Ngũ người, từ vừa là một phái, chỉ là bây giờ chưa mở miệng, Vệ Tử Dạ mặc dù cũng có thể đoán ra đại khái, bất quá vẫn là muốn nghe xem bọn họ nói thế nào.

Vừa dứt lời, kim mao Sư vương, Thanh Âm Tiên tử, Chiến Vô Cực, hèn mọn chân nhân bốn người ra khỏi hàng, có kim mao Sư vương nói: “Thần cho rằng, bệ hạ vừa mới chỗ nâng làm được với nhất là anh minh thần võ thần sách, thế nhưng nếu coi là thật muốn đi việc này, nhất định phải có một điều kiện tiên quyết, nếu không kính xin bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.”

“Hả?” Vệ Tử Dạ nghe xong không khỏi cười cười, hắn lúc trước đã nhìn ra, còn lại phái này là phái trung gian, có điều kim mao Sư vương lời bàn lại là để hắn hứng thú, này treo đem lên đầu người với sơn môn, không thể nghi ngờ với tuyên chiến, cho nên dưới mắt chỉ có hai loại lựa chọn.

1, treo đầu người, cùng Ma tộc tuyên chiến, chỉ chờ Ma tộc đại quân xâm lấn thời gian cả tộc một trận chiến.

Hai, không treo đầu người, sẽ vì tru diệt Ma tộc sứ thần việc làm ra một phen công đạo, mà cái gọi là công đạo, chỉ có thể là khummings, hướng về Ma tộc thần phục, tài năng đổi lấy nhất thời bình an, chỉ là như vậy không thể nghỉ ngờ với ký kết tang quyên nhục loài điều lệ.

Trước mắt kim mao Sư vương lại còn có thể nói ra loại thứ ba lựa chọn, tự nhiên để Vệ Tử Dạ đối với vị này trong ngày thường tùy tiện yêu vương nhìn với con mắt khác, lập tức cười nói: “Điều kiện gì, Thần Vương cứ việc nói chính là.”

Kim mao Sư vương trả lời: “Chúng thần ý nghĩ cùng Ngân Hạnh Tử hai vị Thần Vương không hẹn mà nêu, cùng với bị Ma tộc từng bước từng bước xâm chiếm, không bằng chủ động xuất kích, chỉ là bộ tộc ta thực lực quá thật lại như quần áo trắng Thần Vương nói, khó chặn Ma tộc huyết ky oai, cho nên chúng thần cho rằng, nếu đi việc này, nhất định phải tìm được nhân tộc Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh thương nhân hết sức ủng hộ, nếu không không thể nghi ngờ với lấy trứng chọi đá.”

Như thế một phen, đối với cùng Ma tộc khai chiến một chuyện, ba cái phe phái liền đi ra.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Sư vương ý tứ chính là nói, nếu là bộ tộc ta nếu có thể cùng loài người như là ngàn năm trước bình thường liên minh, liền có thể chiến, nếu là không thể, liền không thể chiến?”

“Đúng là như thế.” Bốn vị Thần Vương mang theo 1 lũ yêu thần trả lời.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Đã như vậy, cái kia đầu người từ treo lên chính là, bản tôn cùng hai tháng trước đã cùng Huyền Thanh thương sự kết minh, Sư vương cứ yên tâm đi.”

“Cái gì?” Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, đường dưới tất cả mọi người đều là cả kinh, kim mao Sư vương liền vội vàng hỏi: “Bệ hạ nói là thật?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Quân vô hí ngôn, huống hồ bản tôn há có thể bắt ta Thanh Khâu mười vạn nhiều dòng dõi tính mạng làm tiền đặt cược?”

Vệ Tử Dạ mặc dù nói như vậy, thế nhưng kim mao Sư vương vẫn như cũ là đầy mặt ngờ vực hình ảnh, Ngân Hạnh Tử lúc này nổi giận nói: “Làm sao? Bệ hạ nói như vậy cũng không tin?”

Kim mao sư tử phái này cùng không yếu thế, Chiến Vô Cực lúc này mắng trả lại: “Động tác này việc quan hệ bộ tộc ta sống còn kế sách, tự nhiên cẩn thận làm việc!”

Ngân Hạnh Tử ham muốn nói nữa, nhưng có Vệ Tử Dạ cười nói: “Mấy vị Thần Vương lo lắng từ cõng có đạo lý, có điều bản tôn nói như vậy đích xác là thật.”

Nói xong đối với bên cạnh 1 người hầu thì thăm một phen, cái kia người hầu vội vàng theo bên cạnh điện chạy chậm đi ra ngoài.

Nhiều Thần Vương không rõ vì sao, có điều không dám tìm hỏi, thằng các loại Vệ Tử Dạ giải thích, có điều Vệ Tử Dạ lại là ngôi đàng hoàng ở hoàng trên mặt ghê, bình chân như vại, cũng không sốt ruột.

Hồi lâu sau, Phu Dịch theo cái kia người hầu phục vào thần điện, thi lễ bái kiến sau khi, Phu Dịch tả hữu nhìn chung quanh một phen, hoàn toàn không gặp vừa mới cái kia Ma tộc lông chim sī, không khỏi nghi ngờ nói: “Cái kia Ma tộc cầu tặc?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Bản tôn đã hạ lệnh đưa hắn chém đầu răn chúng, bắt quá bây giờ bộ tộc ta thì hay không đem tên cầu tặc kia thủ cấp treo lên với Thanh Khâu Sơn cửa mà tranh luận bất quyết, hôm nay mời mọc đạo hữu đã đến, lại là muốn nghe xem đạo hữu cao kiến.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, đường dưới nhất thời vừa là tất cả xôn xao có tiếng, này thiếu niêm nhân tộc bắt quá là tầm thường Địa Tiên Cảnh sơ kỳ tu vi, Thanh Khâu Sơn bây giờ mặc dù sa sút, thế nhưng tu vi khi hắn bên trên tuyệt không ít hơn 8000, đường đường thần hoàng lại cùng với đạo hữu tương xứng, cho nên đều là đầy mặt ngờ vực hình ảnh, không biết Vệ Tử Dạ này trong hồ lô bán là thuốc gì.

Phu Dịch vừa nghe lập tức mừng rỡ, tùy tiện nói: “Còn đây là hả hê lòng người việc, vì sao tranh luận bất quyết?”

Quần áo trắng Thần Vương liền nói ngay: “Ngươi không phải là không biết là kể từ đó, chính là cùng Ma tộc tuyên chiến?”

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, lúc trước này thư sinh áo trắng môn nhân Trưởng Khanh hiềm hiềm tổn thương Thần Lộ, mặc dù cũng là Lý Mục có lỗi trước, thế nhưng trong lòng hắn đối với Vu Trưởng Khanh vẫn như cũ ghi hận trong lòng, thư sinh áo trắng này đến vừa ra, Phu Dịch trong lòng nhất thời không khoái, hỏi ngược lại: “Đường đường Thần Vương, còn sợ Ma tộc?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, lúc này với bên trong thần điện gây nên từng làn từng làn sóng gió kinh hoàng, tâm thường tu sĩ nhân tộc của Địa Tiên Cảnh, lại dám ăn nói ngông cuồng, chỉ là bây giờ Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đều đối với hắn lấy lẽ để tiếp đón, &# 32; nhưng cũng không dám lỗ mang, chỉ có thư sinh áo trắng cười lạnh một tiếng nói: “Quả nhiên là nghé con mới sinh không sợ cọp, ta đạo là cái gì cao nhân, nguyên lai là không biết trời cao đất dày ngông cuồng đồ đệ.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, Ngân Hạnh Tử lập tức giận tím mặt, còn chưa các loại Phu Dịch nói chuyện, liền châm biếm lại nói: “Bản vương đúng là cảm thấy vị đạo hữu này phản nói thật là lọt vào tai, đúng là ngươi, ha ha.....”

Nói đi, cười lạnh một tiếng, mặc dù không nói gì lạnh nói ác ngữ, thế nhưng nghĩa bóng đã là tương đương rò rỉ xương, rõ ràng là đỏ la la đánh thư sinh áo trắng mặt.

“Ngươi!” Thư sinh áo trắng lúc này tức đến nổ phổi, đang muốn nói chuyện, nhưng có Vệ Tử Dạ không giận tự uy nói: “Không thể vô lễ.”

Thư sinh áo trắng chỉ phải câm miệng, hai mắt phun lửa, hung ác trợn mắt nhìn Ngân Hạnh Tử cùng Phu Dịch hai người.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Lúc trước vốn muốn cùng mấy vị Thần Vương rõ ràng nói, không ngờ Ma tộc phái người đã đến đánh gãy, vừa vặn hôm nay nói tới, liền đưa hắn mời đến, để giải chư vị trong lòng nghi hoặc.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, đường dưới lập tức lặng ngắt như tờ, bọn họ

đích xác đối với thân phận của Phu Dịch hiếu kỳ vô cùng.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Vị này bèn là loài người Huyền Thanh thượng sự tân thu môn nhân, tên là Phu Dịch, Huyền Thanh thượng sự cùng tiên hoàng dùng đạo hữu tương xứng, cho nên bản tôn không dám bất cẩn, dùng đạo hữu xứng chi.”

Vệ Tử Dạ lời ấy giống như nước sâu nổ tung trứng độc nhất vô nhị, lập tức vừa với phía trên cung điện gây nên một phen sóng gió kinh hoàng, mọi người đang ngờ vực suy đoán minh, nhưng có khóc tang lão tử kinh hãi vô cùng nói: “Là hắn!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 179: Quân Tử Báo Thủ, 0 Năm Không Muộn!

“Quả nhiên!” Khóc tang lão nhân vừa dứt lời, Ngân Hạnh Tử đồng dạng kinh hãi vô cùng nói.

Kim mao Sư vương đồng dạng là sống hai ngàn năm lão quái vật, nhìn thấy hai người dùng như thế kinh sợ ánh mắt nhìn về phía Phu Dịch, không khỏi lòng sinh nghi hoặc, lập tức cẩn thận hướng về Phu Dịch trên dưới quanh người đánh giá một phen, lập tức đồng dạng kinh ngạc vô cùng nói: “Hắn làm sao có khả năng còn sống!”

Ba vị Thần Vương lời vừa nói ra, Phu Dịch trong lòng lập tức sóng lớn mãnh liệt, vốn hắn thì suy đoán Vệ Tử Dạ bọn người đem hắn làm như Khương Thiếu Vân, chẳng ngờ hôm nay liền này yêu vương cũng như vậy cho rằng!

Mặc dù hắn một mực tìm kiếm cái này đáp án, thế nhưng mắt nhìn mình thân phận muốn vào thời khắc này công bố, lòng Đế Khước Thị đột nhiên sinh một tia sợ hãi.....

Các loại kim mao Sư vương cùng mấy người một phen chau đầu ghé tai sau, Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Sư vương hay không còn hoài nghi bản tôn nói hư thật?”

Kim mao Sư vương bọn người vội vàng cao giọng cao giọng nói: “Bệ Hạ Anh minh Thần Uy, chúng thần lại không có dị nghị.”

Ngân Hạnh Tử thấy vậy lập tức mừng rỡ, cũng lập tức cùng một đám phái chủ chiến cao giọng nói: “Bệ Hạ Anh minh!”

Chỉ có thư sinh áo trắng cùng đứa bé gái nữ này một phuơng e sợ chiến phái sắc mặt âm tình bất định, không biết là như thế nào cho phải.

Vệ Tử Dạ còn chưa lên tiếng, nhưng có Ngân Hạnh Tử nỗi giận nói: “Làm sao? Bọn ngươi là hạ quyết tâm muốn lôi kéo ta Thanh Khâu một mạch đi làm Ma tộc chó săn gì?”

Thư sinh áo trắng hai người này mới phản ứng được, tùy tiện nói: “Toàn bằng bệ hạ phân giao, chúng thần tự nhiên nói gì nghe nấy, không dám có hai lòng.”

Vệ Tử Dạ cười cười, theo hoàng trên ghế đứng lên, đi tới trước bậc thềm ngọc, cất cao giọng nói: “Từ hôm nay, bộ tộc ta cùng Ma tộc chính thức tuyên chiến.”

Lũ yêu thần ở người ở Bát vương dẫn dưới vội vàng quỳ lạy ở mặt đất, cùng kêu lên cao giọng nói: “Bệ Hạ Anh minh!”

Toàn bộ quá trình, Phu Dịch như là người gỗ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, có điều lúc này 1 lũ yêu thần nhiệt huyết sôi trào, quần áo trắng Thần Vương tuy vẫn đầy mặt vẻ ngờ vực, thế nhưng kim mao Sư vương người này một đời quang minh lối lạc, tuyệt đối không thể ở loại này liên quan đến Thanh Khâu sinh tử tồn vương vấn đề trên cùng Vệ Tử Dạ thông đồng làm bậy, chỉ có thể đợi sau khi ra ngoài lại tìm thời cơ tìm hỏi.

Cho nên cũng không có người phát hiện không bình thường của Phu Dịch, đợi lũ yêu thần thối lui sau khi, trong điện chỉ còn lại Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch hai người, Phu Dịch đang định tìm hỏi, Vệ Tử Dạ lại là lắc lắc đầu, đưa hắn dẫn vào một chỗ mật thất, hai người đối với ngồi trên 1 trường trước bàn, lúc này mới cười cười nói: “Muốn hỏi cái gì bây giờ hỏi đi.”

Phu Dịch mặc dù có lòng tìm hỏi thân thể sự tình việc, thế nhưng trải qua nhiều như vậy sau, đối với vấn đề này hắn lại là mâu thuẫn rất, mặc dù phi thường khát vọng tìm được đáp án, thế nhưng đối với cái này đáp án lại là lòng

sinh sợ hãi, cho nên chần chờ một lát sau, còn là không có đề cập vấn đề này.

“Ta không rõ, nay ngày trước bối với thần hoàng bên trên rắc nói dối như cuội, ngày khác nếu là bị bọn họ biết, chẳng lẽ không phải sự tình đến kỳ phản?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngươi làm sao không hỏi thân thế nữa nha?”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Phu Dịch lúc này sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, trầm mặc hồi lâu sau, lúc này mới thở dài nói: “Tiền bối là muốn cho ta vạch trần mê để gì?”

“Ngươi tựa hồ không quá muốn biết cái này đáp án.” Vệ Tử Dạ cười cười, làm hai người mỗi một pha một bình trà.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Trước đây vẫn rất khát vọng tìm được cái này đáp án, bây giờ lại là có chút sợ hãi.....”

“Ta biết ngươi sợ cái gì.” Vệ Tử Dạ cười cười, tiện tay đầu tay chén trà nhấp một miếng, nói tiếp: “Kỳ thực liên quan tới cái này đáp án, ta cũng không biết rất rõ ràng, thế nhưng chuyện đến nước này, ta vẫn cảm thấy tất yếu cùng ngươi nói một tiếng.

”

Chuyện đến nước này?

Phu Dịch vừa nghe không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Tại sao?”

“Bởi vì ngươi bây giờ bởi vì vấn đề này, nghi kỵ quá nhiều, Tâm Ma đã sinh, nếu là ta không cho ngươi mở ra Tâm Ma, nếu là ta không nữa cho ngươi mở ra cái này đáp án, ngươi chỉ có thể suy đoán lung tung, đến lúc đó không những sẽ phá huỷ ngươi bản thân, cũng sẽ phá huỷ ta khổ tâm kinh doanh Ma đại kế.” Vệ Tử Dạ sắc mặt ngưng trọng nói.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, không khỏi càng thêm hiểu kỳ nói, “nha..... tiền bối mời nói.”

“Đáp án của ta có thể sẽ cho ngươi thất vọng, thế nhưng để thiên hạ muôn dân, ta hy vọng ngươi khả năng cõi gắng nghe ta sau đó nói.....”

Nói xong, Vệ Tử Dạ thở dài nói tiếp: “Kỳ thực đối với ngươi hay không làm Thần Nông Đại Đế hậu nhân Khương Thiếu Vân một chuyện, ta cũng không quá chắc chắn, ngươi lúc trước hỏi qua ta có phải là nhận thức ngươi, ta ngược lại thật ra có thể sáng tỏ nói cho ngươi, ta lúc trước chỗ nhắc qua bị người loài cao nhân chỉ điểm, người này chính là Khương Thiếu Vân.”

Nói tới chỗ này, Phu Dịch lại là càng thêm nghi ngờ, lập tức ngắt lời nói: “Đã tiền bối cũng không xác định ta hay không làm Khương Thiếu Vân, vì sao đối với ta như vậy để bụng?”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Kỳ thực, đối với ta mà nói, ta chỉ cần ngươi khuôn mặt này có thể, ngươi đến tột cùng là Phu Dịch, hoặc là Khương Thiếu Vân cùng ta tới nói ý nghĩa không phải rất lớn, ta phải ngươi làm, chính là dùng Khương Thiếu Vân thân phận, khiến loài người cùng bộ tộc ta lại liên minh, chung đường lối khênh Ma nghiệp lớn.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, không trách lúc trước đều là loáng thoảng cảm giác Vệ Tử Dạ đưa hắn làm như Khương Thiếu Vân, không muốn Vệ Tử Dạ chỉ là đang lợi dụng hắn.

Chỉ là cái này lợi dụng, lại là để hắn sinh không nỗi lửa giận, bởi vì Vệ Tử Dạ mưu đồ việc, đều không phải là làm bản thân riêng oán trách, mà là vì thiên hạ muôn dân lo liệu lợi.

Phu Dịch thở phào nhẹ nhõm nói: “Tiền bối, ngươi lúc trước đã nói, người việc làm cùng lợi ích ở quấy phá, nay ngày trước bối gây nê, làm đến thì là cái gì chứ?”

Vệ Tử Dạ nhìn thấy Phu Dịch cũng không có bởi vì hắn đem chính mình kế hoạch nói ra mà căm tức, ngược lại là rất bình tĩnh hỏi ra một vấn đề như vậy, trong lòng thật là vui mừng.

Nhưng mà, vấn đề này.....

Mặt của Vệ Tử Dạ rốt cục không muốn mang theo mỉm cười, thay vào đó chính là đau buồn, một loại khiến người ta sau khi xem thì sẽ cảm thấy nhiễm trùng mà rời lè đau buồn.

“Ta.....”

Chỉ là nói ra một chữ, Vệ Tử Dạ liền lã chã rơi lệ, hoàn toàn đã không có lúc trước xử sự không sợ hãi hình dáng, cũng không có quân lâm thiên hạ khí thế.....

Phu Dịch cũng không thúc giục, cứ như vậy lặng lẽ ngồi ở nơi đó, cùng đợi đáp án của Vệ Tử Dạ.

“Ta..... từng cũng có nhà, thế nhưng tất cả những thứ này..... ngay ở Ma tộc cái nhóm này cẩu rác rưởi xâm lấn sau khi đã xong, ta vợ con toàn bộ chịu khổ độc thủ.....”

“Ta trợ mắt thấy ái thê bị Ma tộc cái nhóm này cẩu rác rưởi thay phiên sỉ nhục..... cho tới bây giờ, ta bên tai còn thường xuyên khả năng nghe đến nàng tuyệt vọng tiếng kêu cứu..... một đôi của ta con gái, bị bọn họ sống sờ sờ hành hạ đến chết..... mà ta..... lại chỉ có thể trợ mắt thấy.....”

“Ha ha.....” Vệ Tử Dạ tự giễu đến nở nụ cười một tiếng.

“Ngươi có lẽ sẽ cảm thấy ta yếu đuối, đúng vậy, ta là rất yếu đuối, khi đó ta bất quá là tâm thường yêu đan giới, đối mặt một đám như hổ như sói Ma Bình coi như lấy mệnh vật lộn với nhau thì lại làm sao?”

“Huyết tính, ta cũng có! Thế nhưng hữu dụng không?”

“Ta đi ra ngoài cũng là chịu chết!”

“Cho nên ta lựa chọn nhẫn…… người xưa nói, ‘quân tử báo thù, mười năm không muộn’, bắt đầu từ lúc đó, Vệ Tử Dạ cũng đã chết rồi, mà trước mặt ngươi ta, chỉ là một khối báo thù thi thể, cho nên bây giờ, giết hết thiên hạ tất cả Ma tộc, chính là ta duy nhất niềm tin!”

Vệ Tử Dạ khi thì than thở khóc lóc, khi thì lòng đầy căm phẫn, khi thì dǎng dǎng sát khí, dáng vẻ ấy, căn bản để đời người không nổi một tia hoài nghi.

Cho nên, Phu Dịch lựa chọn tin tưởng Vệ Tử Dạ nói.

“Cho nên, ngươi lạy đương thời Yêu Hoàng sư phụ, làm chính là sẽ có một ngày, có thể vay mượn Yêu tộc lực lượng giết hết thiên hạ Ma tộc?” Phu Dịch hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Đúng vậy…… vốn ta kế hoạch còn có một tia chõ sơ suất, thế nhưng vừa lúc đó, các ngươi xuất hiện, để cho ta đổi với khênh Ma nghiệp lớn tràn đầy hy vọng!”

“Cho nên ngươi không tiếc dùng mệnh của Long Khiếu Vân đến lượt ta mạng?”

“Không, không tới là ngươi mạng, Trương Thiên Vũ hùng tài đại lược, tất nhiên tài năng ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong làm ra một phen kinh thiên thành tích chói lọi, còn có Thần Lộ, ở trong mắt ngươi có lẽ nàng chỉ là một rất phổ thông nữ tử, thế nhưng ta bây giờ có thể nói cho ngươi, nàng đối với tiên pháp đạo thuật có không tầm thường trình độ, tuyệt đối không phải tình cờ!”

“Hả?” Phu Dịch vừa nghe không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng Thần Lộ lại còn có như vậy năng lực.

Vệ Tử Dạ tiếp tục nói: “Đây là ta sắp xếp nàng bái vào Thanh Âm Tiên

tử môn hạ duyên cớ, bởi vì Thanh Âm Tiên tử có một bộ công pháp, truyền lại từ với Nữ Ông Tiên đế, mà Nữ Ông Tiên đế, chính là trong lịch sử thành tựu cao nhất Thái Âm thân thể.”

Phu Dịch lúc này là triệt để tin, cũng triệt để hiểu, Vệ Tử Dạ tại sao không tiếc bất cứ giá nào, thậm chí đem chủng tộc mỗi thù vứt bỏ một bên trợ giúp bọn họ, nguyên lai tất cả những thứ này, chỉ là vì trả thù.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta hiểu được, có điều, chuyện hôm nay nếu là bại lộ làm sao bây giờ?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, đứng dậy đi tới Phu Dịch phía sau, đem hai tay đặt ở Phu Dịch hai bờ vai, cười nói: “Chuyện hôm nay liệu sẽ có bại lộ, muốn nhìn người bản lãnh.”

“Hả.....” Phu Dịch cười nói: “Đây là người cùng ta toàn bộ bê ra nguyên nhân, &# 85 người nhớ ta toàn tâm toàn ý cùng người cùng đồng mưu khênh Ma đại kế.”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Đúng vậy, nếu như ta không đem này nói cho người, cho người vẫn còn đang Phu Dịch cùng Khương Thiếu Văn thân phận trong lúc đó du ly bất định, không những đối với người không có lợi, đối với ta, đối với toàn bộ khênh Ma nghiệp lớn, đều sẽ phải chịu tính chất hủy diệt đả kích, cho nên ta lúc trước đã nói, ta đáp án, cũng không phải người muốn.”

“Không!” Phu Dịch hoắc một chút đứng dậy, cùng Vệ Tử Dạ đứng đối mặt nhau, sắc mặt ngưng trọng nói: “Này! Chính là ta muốn đáp án! Phu Dịch thì lại làm sao, Khương Thiếu Văn thì thế nào? Chỉ cần sống được có giá trị, sống được đặc sắc, liền không uổng công đời này làm người!”

“Khá lầm, ta không có nhìn lầm người, ta liền biết người nhất định sẽ giúp ta!” Vệ Tử Dạ một tay tầng tầng vỗ vào Phu Dịch trên bả vai.

Phu Dịch cười cười nói: “Kỳ thực tiền bối đang nói trước khi, cũng đã

có tương đối lớn nắm chắc.”

“Ha ha.....” Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Dùng đầu óc của ngươi và lòng dạ, tương lai thành tựu tuyệt đối ở ta bên trên!”

Hai người một phen cảm khái sau khi vừa mỗi loại về tòa, Vệ Tử Dạ làm Phu Dịch pha một chén trà sau khi, cười nói: “Kỳ thực, ta vẫn luôn có một nghi vấn.”

“Tiền bối cứ việc nói chính là, cùng ta còn cần khách sáo gì?” Phu Dịch cười nói.

“Ta cùng với Ma tộc có thù không đợi trời chung, cho nên một lòng mưu tính khênh Ma đại kế, ngươi đây? Ngươi vừa là vì cái gì?”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 180: Người Làm Việc Lớn Không Câu Nệ Tiểu Tiết

“Ta? Ha ha.....” Phu Dịch không khỏi khóc cười một tiếng, trong lúc nhất thời lại không biết trả lời như thế nào.

Đúng vậy, Vệ Tử Dạ cùng Ma tộc có thù không đợi trời chung.

Hắn? Hắn và Ma tộc có cái gì kẻ thù?

Bởi vì làm tám năm nhiều nô lệ?

Còn là bởi vì bị ma tướng đuổi giết thiếu chút nữa bị đánh chết?

Hay hoặc là Ma tộc tàn sát hết Vụ Ăn Thôn?

Sau đó, hắn liền không nữa cùng Ma tộc từng qua lại, này cùng Vệ Tử Dạ kẻ thù so ra, đáng là gì?

Cho nên, tất cả những thứ này còn phải theo hắn là khi nào thì bắt đầu căm hận Ma tộc bắt đầu đến tìm kiếm đáp án.

Vậy cái này đáp án, rất cũng rất rõ ràng.....

Mộng!

Không sai, chính là giấc mộng kia!

Theo hắn thứ ngay từ đầu làm giấc mộng kia bắt đầu, hắn đối với Ma tộc hận thì càng ngày càng sâu, mãi đến tận mặt sau sớm thành đương nhiên!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch cười nói: “Có lẽ, ta thật chính là Khương Thiếu

Vân a.....”

Vệ Tử Dạ nghe đến đáp án của Phu Dịch đầu tiên là sững sốt, lập tức cười nói: “Đúng vậy, có vài thứ căn bản không cần đi tìm đáp án, bởi vì có chút vấn đề thân mình thì có chuyện.”

Phu Dịch nhấp miếng nước chè xanh sau khi cười nói: “Chuyện hôm nay rõt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tựa hồ không có biểu hiện nhìn qua đơn giản như vậy.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Cố sự này cũng rất đặc sắc!”

Nguyên lai, tất cả những thứ này vốn là Vệ Tử Dạ mưu tính, chuyện này còn muốn theo Thanh Khâu huyệt rèn luyện nói tới.....

Lần này Thanh Khâu huyệt rèn luyện có hai cái mục đích, Phu Dịch đoán được cái kia, chỉ là một trong số đó, Vệ Tử Dạ đích xác là vì làm cho bọn họ sớm trải nghiệm một phen Thái Cổ di tích hung hiểm, làm ngày sau xông Thần Nông Giá hấp thu quý báu kinh nghiệm.

Đương nhiên, Thần Nông Giá một nhóm cũng không đơn giản là vì cứu Trương Thiên Vũ, quan trọng nhất chính là, có thể cứu Trương Thiên Vũ “Thần Nông đǐnh”!

Thần Nông đǐnh bèn là loài người ngoại trừ Tam Thanh Đạo Tổ ở ngoài thành tựu cao nhất Thần Nông Đại Đế đồ vật, cho nên, này Thần Nông đǐnh không những là loài người chí cao vô thượng tượng trưng, càng uy lực vô cùng có một không hai tiên bảo.

Mà cái nguyên nhân thứ hai, chính là trước mắt mưu tính trận này tính kẽ!

Vệ Tử Dạ đem Yêu tộc một đám tinh anh toàn bộ đưa vào Thanh Khâu trong huyệt đóng đong đi thông bí cảnh kết giới sau, liền để cái này “Ma tộc sứ thần

đem dưới” mang theo Đông Quân thủ lệnh trước đến bái phỏng Thanh Khâu Sơn, tạo thành một loại Ma tộc đại quân áp cảnh giả tạo.

Thanh Khâu huyệt chính là Yêu tộc lớn nhất bí mật, cho nên chỉ cần cái này Ma tộc sứ thần ở, bọn họ cũng không dám đâm đát này tinh anh gọi về, chỉ là đã không có đát này sức mạnh trung kiên sau, Ma tộc căn bản không thể cùng Ma tộc Đại tướng đối kháng.

Lúc này, Vệ Tử Dạ thì cho Bát vương cùng Yêu thần bọn một lựa chọn.

Là đúng Ma tộc thần phục?

Còn là đem này Ma tộc sứ thần giết chết, cùng Ma tộc triệt để trở mặt?

Loại này thủ đoạn nhỏ đối với Vệ Tử Dạ tới nói, chơi đùa chính là lô hỏa thuần thanh, là cho hắn ngày thứ nhất buổi tối, liền sắp xếp Ma tộc sứ thần trước tiên với Thanh Khâu Sơn ở lại.

Đương nhiên, này còn không đủ khiến lũ yêu thần bọn quyết định tru diệt vị này Ma tộc sứ thần, cho nên Vệ Tử Dạ bí mật phái thủ hạ tâm phúc chế tạo sự cố, tỷ như vị nào Yêu thần con gái bị bắt đi, hoặc là nhà ai vợ mất tích, càng có vị nào Yêu thần gặp phải ám sát các loại.....

Đêm đó gian, Thanh Khâu Cửu Phong bị Vệ Tử Dạ làm gà chó không yên,

Mà hết thảy này oan ức, tự nhiên chỉ về một người - - Ma tộc sứ thần đem dưới.

Cho nên mới có Phu Dịch bọn họ theo Đông Thiên Môn sau khi đi ra, toàn bộ Thần Hoàng Điện đặc biệt ngột ngạt bầu không khí, bởi vì này Yêu thần bọn đã bị khơi dậy chân hỏa, duy nhất bận tâm chính là đem hạ tướng sau Ma tộc đại quân.

Vốn Vệ Tử Dạ là có khác một phen tính toán, chuẩn bị một phen lừa

tình sau khi, lại dùng này Yêu thần bọn gia quyến thi khí đến gây nên vô biên của bọn họ lửa giận làm, do đó đạt được mục đích, thế nhưng làm Phu Dịch bọn người đột nhiên xuất hiện sau khi, Vệ Tử Dạ lại là lâm thời cải biến kế hoạch.

Dù sao này Yêu thần bọn gia quyến cũng là sinh mệnh, Vệ Tử Dạ mặc dù có thể làm đạt được mục đích không chừa thủ đoạn nào, thế nhưng hắn cũng không phải không lòng dạ nào người, tự nhiên cũng sẽ không lạm sát kẻ vô tội, có điều Phu Dịch lúc đó sau khi xuất hiện, nhưng cũng hiềm hiềm hỏng rồi đại sự của Vệ Tử Dạ.

Lại đang làm gì vậy?

Bởi vì Ma tộc trung niên lông chim sī, căn bản là không là cái gì Đông Quân tọa hạ đệ nhất ma tướng, chỉ có điều là Vệ Tử Dạ ở kinh doanh Cửu An Thành thời gian bắt được một người Ma trồng xen lẩn mà thôi.

Hắn chỉ cho nên sẽ lớn lối như vậy, đó là bởi vì Vệ Tử Dạ vì vậy bi đắt bên trong gieo xuống “Nói mớ cầu khẩn” thuật, không dứt đưa hắn vốn trí nhớ xóa đi, còn bỗng dung vì hắn tạo một giấc mơ, mà trong mộng, chính là cái này kêu đem dưới ma tướng.

Cái này giả ma tướng, chỉ là nột phàm nhân bình thường mà thôi, trên người hắn ma khí cũng tất cả đều là Vệ Tử Dạ vay mượn vô thượng yêu pháp mạnh mẽ vây quanh trong cơ thể hắn, cho nên mới có cuối cùng sống sờ sờ bị hù chết sự tình, đương nhiên, này bị hù chết cũng là kiệt tác của Vệ Tử Dạ.

Hắn chính là muốn tạo thành một loại Ma soái bên dưới người số một, cũng bất quá là một oắt con vô dụng giả tạo, cho này cả điện Yêu thần giúp đỡ tin tưởng, nói cho bọn họ biết Ma tộc không có gì đáng sợ.

Thế nhưng dù vậy, ngoại trừ dùng Ngân Hạnh Tử, khóc tang lão nhân làm đại biểu một phái, bởi vì cùng Ma tộc thân mình thì có thù không đợi trời chung ở ngoài, vẫn có 1 đại bộ phận lựa chọn trung lập.

Vì vậy vào lúc này, Vệ Tử Dạ liền lợi dụng Phu Dịch một cái thân phận khác, lập ra đã cùng huyền môn người đứng đầu Côn Lôn chưởng giáo liên minh nói dối.

Kể từ đó, không những này đây cho kim mao Sư vương làm đại biểu phái trung gian bọn ăn rơ xuống thuốc an thần, kể cả vậy lấy thư sinh áo trắng làm đại biểu e sợ chiến phái, cũng dành cho bọn họ rất lớn tin tưởng.

Cho nên tới sau, coi như còn có người e sợ chiến, cũng đã có phải là đôi vị đếm, như vậy thế lực, đối với toàn bộ Thanh Khâu Sơn, toàn bộ Yêu tộc tới nói, đã là bị trở thành không quan hệ nặng nhẹ vai trò.

Phu Dịch nghe xong toàn bộ của Vệ Tử Dạ kế hoạch, tất nhiên là kinh ngạc trợn mắt ngoác mồm.

Hắn vạn lần không ngờ, gần như là một người, lại có thể có như thế bình thường đại trí tuệ, bày ra đáng sợ như thế cục, trong lúc nhất thời đối với khâm phục của Vệ Tử Dạ tâm ý như là Trường Giang nước liên miên bất tuyệt, lại như Hoàng Hà tràn lan, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Có điều, ở khâm phục sau khi, còn có một tia sợ hãi, đáng sợ như thế người kế nhiệm Yêu tộc đại thống, đợi ngày sau tiêu diệt Ma tộc sau khi, nhân tộc coi là thật còn có năng lực cùng với đối kháng gì?

Quan trọng hơn là, hắn để đạt được mục đích không chừa thủ đoạn nào tác phong, tuyệt đối để Phu Dịch không rét mà run, muốn cái kia Long Khiếu Vân, một đời tùy tùng cho hắn, thời khắc mấu chốt bị hắn xem là con rơi ném xuống.

Lại nhìn cái kia 1 lũ yêu thần, trong đó không thiếu trung thành cho hắn trung thần tướng tài, hắn đều không tiếc giết hại ấy gia quyến đến chọc giận bọn họ, làm cho bọn họ cùng Ma tộc kết làm huyết hải thâm cùu!

Kể từ đó, cùng Vệ Tử Dạ so với, Lý Lăng Phong ờn huệ đem kẻ thù

đem tru diệt Trưởng Khanh cùng với ở Linh Vân trong nê hoàn cung gieo xuống độc chú, vốn là lòng dạ đàn bà, Phu Dịch không thể không tin tưởng, nếu như việc này đặt ở Vệ Tử Dạ trên người, sẽ trực tiếp đem Linh Vân xoá bỏ, chỉ có điều dùng hắn thủ đoạn, mặc dù là như vậy làm, cũng sẽ không lưu lại bất kỳ nhược điểm.

Như thế có thể thấy được, thủ đoạn của Lý Lăng Phong cùng Vệ Tử Dạ so sánh, quả nhiên là như gấp sáu phụ, như là cháu đi thăm ông nội vậy.

Nhất thời, Phu Dịch trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, khắp cả kế hoạch đưa đến hiệu quả nói, cái này cục cảnh sát quả thực là hoàn mỹ đến cực điểm, đến tận đây sau khi, Yêu tộc có thể trên dưới một lòng cùng Ma tộc đối kháng, khênh Ma nghiệp lớn sau khi thành công, chuyện hôm nay mặc dù không thể công chư khắp thiên hạ, thế nhưng nếu như không có hôm nay mưu tính, cũng không thể có ngày sau thắng lợi.

Trở ra một vạn bước nói, coi như việc này truyền tụng hậu thế, đổi với đánh giá của Vệ Tử Dạ, cũng tất nhiên là công lớn hơn tội, bao nhiêu cách chức.

Thế nhưng theo nhân tính nhìn lên, Vệ Tử Dạ lại là một lòng nhẫn tâm cay, vì đạt được mục tiêu không chọn đoạn âm mưu gia!

Cho nên Phu Dịch trong lòng một phen tính toán sau khi, rốt cục lĩnh ngộ tới một cái đạo lý - - người làm việc lớn không câu nệ tiểu tiết!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
[dtv-ebook.com](#)

Chương 181: Phong Thưởng

Sau đó, Vệ Tử Dạ hỏi đến bọn họ tại sao lại xuất hiện ở Thần Hoàng Điện ở ngoài, Phu Dịch lập tức đem Tiên Đinh bí mật toàn bộ nói cho Vệ Tử Dạ, kể cả Bạch Vân Sơn Nam Thiên Môn, bất quá hắn lại đem Thần Lộ Tử Ngọc bí mật ẩn giấu hạ xuống, chỉ nói là chính mình cảm giác.

Vệ Tử Dạ nghe xong mừng rỡ, bất quá hắn còn là cùng ý nghĩ của Phu Dịch giống nhau, cũng không có đem bí mật này công chư hậu thế, chỉ là kể từ đó, Phu Dịch ngược lại có chút bận tâm tiểu hồ ly an toàn của Linh Vân, dù sao quyết đoán mãnh liệt của Vệ Tử Dạ, hôm nay hắn cũng coi như là chân chính thấy.

Có điều, cũng giới hạn với lo lắng mà thôi, dù sao bọn họ giữa hai người cũng không rãnh gặp nhau, ngược lại là Vu Tị cùng Linh Vân quan hệ không tệ, cố gắng nhìn thấy Vu Tị trên mặt, Vệ Tử Dạ có lẽ sẽ tha cho nàng một mạng a.

Hôm sau, chính là ba ngày kỳ hạn đã đầy, rèn luyện kết thúc ngày.

Yêu Hoàng suýt Bát vương lại mở ra Thanh Khâu huyệt cánh cửa, từ Bát vương tự mình nhập định tiếp đón rèn luyện người, ròng rã dùng sáu canh giờ, mới đưa có thể tìm ra người toàn bộ đón về Thanh Khâu Sơn.

Nhưng mà, đi vào thời gian hơn hai vạn năm, đi ra lại chỉ còn lại đủ một vạn, có thể nói tổn thất nặng nề đến cực điểm.

Có điều, tất cả những thứ này đều là đáng giá, bởi vì lúc này đứng ở trên giáo trường ít ỏi tiểu yêu bọn, trên người không có khống ra bắn ra một

luồng mãnh liệt khí tức xơ xác, mặc dù không sánh được sơ lợi trong cung sát khí, nhưng cùng rèn luyện trước khi so với, lại là hoàn thành chất lột xác.

Cho nên, thì lần này rèn luyện mà nói, là phi thường thành công, mặc dù tổn thất hơn một vạn Yêu tộc hậu bối tinh anh, thế nhưng là hoán đổi đến rồi gần mười ngàn tên thiết huyết chiến sĩ, bọn họ tin tưởng, này sống sót trở về các chiến sĩ, mỗi một cái đều định sẵn trở thành ngày sau đồ ma dũng sĩ, bọn họ nhất định tên lưu sử sách.

Vệ Tử Dạ một phen thúc người rơi lệ nói sống sau khi, tiến nhập rèn luyện cuối cùng phân đoạn, đánh giá mười tên thành tích cực kỳ xuất sắc người, tặng dưới chiến sĩ vinh quang.

Mà Phu Dịch bọn người, các loại chính là cái này phân đoạn, nếu không bọn họ đã sớm lên đường đi tới Thần Nông Giá, cần gì chờ tới bây giờ?

“Kim Thánh Thán, chém Thái Cổ Ma vượn, bởi vì lúc trước đã bắt được vinh quang tên, không lại tiếp tục trao tặng, ban ơn ‘ngưng khí đan’ một viên, pháp bảo một cái.”

Lần này chủ trì phong thưởng chính là Ngân Hạnh Tử, chỉ tiếc hắn không biết là Kim Thánh Thán giết hại hắn môn nhân việc, nếu không dùng tính khí của hắn, coi như không đem Kim Thánh Thán tại chỗ đánh giết, cũng tất nhiên thỉnh giáo kim mao Sư vương đòi một lời giải thích, cho nên ở chuyện này xử lý trên, Vệ Tử Dạ đối với Lý Lăng Phong khen không dứt miệng.

Có điều Kim Thánh Thán cũng đích xác năng lực, ở tại tìm được Ma vượn nội đan sau khi, thật một lần trùng đột phá ràng buộc lên cấp lôi cấp cảnh, trở thành bây giờ Yêu tộc xếp hạng thứ mươi cao thủ.

“U Minh, chém Thái Cổ ma ưng, chiến sĩ vinh quang tên ‘lăng thiên Kiếm Tôn’, ban ơn ‘ngưng khí đan’ một viên, pháp bảo một cái.”

U Minh khả năng bình an trở về, lại là để Phu Dịch bọn người kinh

ngạc vô cùng, cũng may kỳ thế đại cuộc, rõ lí lẽ, vẫn chưa đem Kim Thánh Thán giết hại bọn họ việc bẩm báo, đúng là bọn họ nhìn với cặp mắt khác xưa, có điều lúc này khí thế của U Minh cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau, cả người đứng ở nơi đó như là một thanh lợi bình thường, mặc dù chưa đột phá cảnh giới, thế nhưng dựa vào này vỡ nát khí thế, ba năm rưỡi bên trong đột đến lôi kiếp cảnh, tuyệt đối là có khả năng sự tình.

Cho nên kể cả Vệ Tử Dạ cũng không nhịn được khen liên tục, còn Ngân Hạnh Tử, mặc dù tổn thất 5 tên đệ tử, thế nhưng U Minh khả năng tìm được thành tựu như thế, cùng xem như nửa vui nửa buồn.

“Công Dã Chỉ Huyên, chém Thái Cổ ma lang, chiến sĩ vinh quang tên ‘Nguyệt Linh Cơ’, ban ơn ‘ngưng khí đan’ một viên, pháp bảo một cái.”

Nàng này là theo nhóm người thứ nhất dựa vào kim mao sư pháp phá vỡ phong ấn tiến vào Thanh Khâu huyệt, cho nên Phu Dịch bọn người cũng không quen biết, có điều nhìn Thanh Âm Tiên tử trong ánh mắt tràn ngập vui sướng, nghĩ đến xác nhận môn nhân của nàng.

Có điều công Dã Chỉ Huyên dựa vào biến ảo cảnh giai đoạn trước tu vi liền có thể chém giết Thái Cổ ma lang, có thể thấy được ấy nhất định rất được Thanh Âm Tiên tử chân truyền, tiên pháp trình độ có thể thấy được chút ít, tự nhiên cũng theo bên cạnh ứng chứng Nữ Oa Tiên để “thiên yêu bí thuật” uy lực cường đại cỡ nào.

Kế tiếp liền đến phiên Phu Dịch bọn họ, Phu Dịch tuy là nhân tộc, nhưng chuyện này cũng giới hạn với có tư cách tiến vào cái kia của Thần Hoàng Điện 130 bốn vị yêu vương Yêu thần cùng vài tên người hầu của Vệ Tử Dạ, cũng không có công chư hậu thế, hơn nữa bọn họ tất cả đều chịu đựng Vệ Tử Dạ lừa bịp, cho rằng Phu Dịch chính là Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh thượng nhân đệ tử nhập thất, chiêu dụ lấy lòng đều tới không vội, nơi nào sẽ tính toán này.

Vì vậy bọn họ một nhóm sáu người, hơn nữa theo bọn họ thơm lây tiểu hồ ly Linh Vân, vừa vặn bảy người, trực tiếp đem còn lại bảy cái tên ôm đodom.

Đương nhiên, này không phải là Yêu tộc để lấy lòng Phu Dịch liền như vậy bỉ ổi, mà là bởi vì bọn họ tiêu diệt “người lùn loài”, phải biết rằng này người lùn loài ở Thanh Khâu huyệt cũng là tiếng tăm lừng lẫy, mấy ngàn năm qua không biết là nhiều hay ít lôi kiếp cảnh Yêu tộc tiền bối chết vào bọn họ tay, cho nên thậm chí phần này chiến công chia đều, cũng đủ để cho bảy người này tại đây vạn chúng bên trong đấy đến thứ nhất, huống hồ bọn họ thân mình lại có 40 loại ma thú răng.

Cao hứng nhất tự nhiên là đứa bé gái nữ, nàng vạn vạn không ngờ răng chính mình một đám đệ tử nhập thất đều không có tranh chấp phần này vinh quang, một mực bị như vậy một không đáng chú ý đệ tử ngoại môn thu được, trên mặt lập tức cảm thấy gấp nhiều lần có mặt mũi, nhìn về phía ánh mắt của Linh Vân tự nhiên cũng là vui mừng rất.

Vì vậy, bảy người trừ Lý Lăng Phong lúc trước đã bắt được “Huyền Thiên Tôn” tên, không lại tiếp tục trao tặng ở ngoài, còn lại sáu người cũng mỗi một kéo chiến sĩ vinh quang tên.

Phu Dịch chiến sĩ tên làm: “Thánh hỏa Thiên Tôn”,

Lý Mục chiến sĩ tên làm: “Huyền vũ Chiến Thần”,

Thần Lộ chiến sĩ tên làm: “Vũ Thiên Cơ”,

Chu Tước chiến sĩ tên làm: “Diễm Linh thánh cơ”,

Vu Tị chiến sĩ tên làm: “Tĩnh mịch thần cơ”,

Linh Vân chiến sĩ tên làm: “Nịnh nọt linh cơ”.

Những tên này vừa ra tới, Phu Dịch nhất thời không nói gì, không khỏi thấp giọng trùng Lý Lăng Phong nói: “Các ngươi Yêu tộc đừng bản lĩnh không

biết là như thế nào, này đặt tên công phu đúng là nhất tuyệt.”

Lý Lăng Phong cười cười trả lời: “Những tên này không phải là bọn họ gọi bậy.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hiểu kỳ nói, “cái kia là ai lấy?”

Lý Lăng Phong nhở giọng nói: “Đây đều là Thái Cố thời gian lưu lại ‘Thần tên’, tổng cộng chỉ có 36 cái, ta trước đây không phải cùng ngươi đã nói mà, ngoại trừ mỗi ba năm một lần vinh quang cuộc chiến ở ngoài, còn có thể khiêu chiến đã thu được chiến sĩ tên người, nếu là thắng lợi liền có thể đem cái tên này cướp đi.”

“Hả……” Phu Dịch không khỏi sững sốt, hắn quả thật không ngờ rằng này chiến sĩ tên lại như vậy quý giá, không trách mỗi ba năm một lần vinh quang cuộc chiến sẽ kịch liệt như vậy, Vệ Tử Dạ lúc trước cũng đã nói, chiến sĩ tên thân mình không có tác dụng gì, thế nhưng sau lưng của hắn ý nghĩa lại là phi phàm.

Chiến sĩ tên, đối với Yêu tộc nói, chính là một công bình nhất trở nên nổi bật cơ hội, không có thu được chiến sĩ tên Yêu tộc, dù cho xuất thân của hắn cao quý bao nhiêu, cũng không có thể tu hành “Yêu Hoàng trải qua” hoặc Bát vương “thiên yêu chân quyết”, chớ nói chi là tu hành cần thiết các loại tài nguyên.

Ngược lại, bất luận xuất thân của hắn cỡ nào nghèo hèn, nếu thu được cái này vinh quang, liền có thể ở vô số Yêu tộc bên trong nhất phi trùng thiên, trở thành Yêu tộc điểm chính đào tạo đối tượng, đây là này xuất thân nghèo hèn Yêu tộc một cái duy nhất trở nên nổi bật cơ hội, này cùng nhân tộc thời cổ khoa cử khác thường gặp cùng công hiệu quả, theo thời gian đến xem, khoa cử chế độ nên chính là phảng phất mô hình Yêu tộc cái này chế độ.

Cho nên này chiến sĩ tên với Yêu tộc, không thể nhưng thân phận tượng

trưng, cũng là thực lực tượng trưng, này cũng chính là Kim Thánh Thán gan dạ giết hại Ngân Hạnh Tử cái kia bao nhiêu người đệ tử nguyên nhân.

Mặc dù bọn họ bị Ngân Hạnh Tử chấn hồn trọng, có so với bình thường Yêu tộc bọn không biết là bao nhiêu lần tài nguyên, thế nhưng bọn họ đến tột cùng không có thu được vinh quang tên, cho nên bọn họ tu hành công pháp chỉ là phổ thông công pháp, hơn nữa cũng không phải chánh thức đệ tử nòng cốt.

Cái này cũng là tại sao Lý Lăng Phong ra mặt có thể cứu U Minh cùng không nói nguyên nhân, Kim Thánh Thán mặc dù cũng bận tâm hàn Yêu tộc Thiếu chủ thân phận, thế nhưng đối với hàn tu hành “Yêu Hoàng trải qua” sau thực lực cùng với ẩn giấu ở trong bóng tối Phu Dịch, đây mới là Kim Thánh Thán bán hàn mặt mũi nguyên nhân chủ yếu.

Đợi toàn bộ chiến sĩ tên phong tú xong xuôi sau khi, Vệ Tử Dạ vừa là một phen khảng khái trần từ sau khi lúc này mới tan cuộc.

Mà mấy người bọn hàn cũng rốt cục có thể theo thư sinh áo trắng đi tới Đệ Tứ Phong lĩnh lần này pháp bảo khen thưởng.

Có điều này cùng nhau đi tới, Lý Lăng Phong trong lòng cực kỳ xoắn xuýt, đặc biệt là thư sinh áo trắng tình cờ quay đầu lại cùng hàn nói chuyện cực kỳ, càng hận không thể tìm cái khe hở chui vào.

Dù sao hàn làm việc này thật sự là thái quá nham hiểm, giết người ta rồi môn nhân, lại đến lấy người ta pháp bảo, quan trọng hơn còn là người ta cái này môn nhân đối với hàn có ân.....

Cho nên ở thư sinh áo trắng mở ra Tàng Bảo Các cửa lớn thời gian, Lý Lăng Phong cái thứ nhất vọt vào, thư sinh áo trắng cười ha ha, còn tưởng rằng là Lý Lăng Phong nóng lòng, lại không biết là có nguyên nhân khác.

Thư sinh áo trắng Tàng Bảo Các, không hổ là được khen là Yêu tộc đệ nhất Tàng bảo khổ, các loại mười người tiến vào bên sau, lập tức liền bị

trước mắt cảnh tượng cả kinh không ngậm mồm vào được.

Chỉ thấy mới hơn mười trượng trong lầu các, đủ xuyễn xuyến mười cái ngọc bao nhiêu trên hàng ngũ vô số kỳ trân dị bảo, bóng lộn lang khắp nơi, đủ loại các loại cất giấu, kỳ quang vẻ kinh dị lẫn nhau rực rỡ, khiến người ta hoa cả mắt.

“Thế nào? Bản vương những kho tàng này cũng không tệ lắm phải không?” Thư sinh áo trắng dương đắc ý nói.

Mọi người vội vàng khen một phen, cũng không phải thư sinh áo trắng thái quá hư vinh, mà là mỗi người đều có ham mê của chính mình, ham mê nói dễ nghe một chút là ham mê, nói không êm tai điểm chính là Tâm Ma.

Mà ham mê của hắn chính là luyện khí, cho nên này Tàng Bảo Các chính là hắn cực kỳ tự hào kiệt tác, cho nên mọi người khen một phen lại không bàn về là thật tâm hay là giả dối, tự nhiên cũng là để tâm tình của hắn vô cùng Thư Sướng.

“Được rồi, mỗi người các ngươi chọn một cái a, bản vương thì sẽ giả bộ các ngươi phương pháp sử dụng.”

Mọi người các loại chính là hắn câu nói này, chỉ thấy vừa dứt lời, mọi người liền mỗi loại đi tìm chính mình yêu thích pháp bảo hoặc binh khí.

Phu Dịch bây giờ có Tiên Đinh di bảo “Phong Thiên Kính”, này kính mặc dù công phong nhất thể, thế nhưng so với công kích tới nói, phòng ngự vẫn còn có chút thiếu sót, cho nên Phu Dịch muốn tìm một loại hình phòng ngự pháp bảo.

Chỉ là nhìn trước mặt này vô số bảo quang mười màu, hình thù kỳ lạ cảnh tượng kì dị pháp bảo, Phu Dịch trong lúc nhất thời có chút mộng ép, nhìn bể ngoài căn bản không thấy được loại nào là pháp bảo loại phòng ngự.

“Đúng rồi!” Phu Dịch đột nhiên liếc mắt qua tới đứng ở Tàng Bảo Các cửa thư sinh áo trắng, lập tức tỉnh ngộ lại, chủ nhân ở nơi đây, còn cần hắn đi đoán gì?

Phu Dịch lập tức hướng đi thư sinh áo trắng, hướng về ấy biểu đạt ý nguyện, hy vọng hắn có thể giúp mình chọn lựa một cái thừa dịp lòng pháp bảo.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 182: Đều Được Dị Bảo

Thư sinh áo trắng lúc trước mặc dù là e sợ chiến phái đại diện, thế nhưng hắn cũng sẽ không vì vậy mà căm tức Phu Dịch, ngược lại là Phu Dịch Huyền Thanh thượng nhân đệ tử thân phận để hắn sinh ý lấy lòng, cho nên Phu Dịch thỉnh giáo, tự nhiên cũng là tình nguyện cực kỳ.

Sau đó thư sinh áo trắng dẫn Phu Dịch đi tới cuối cùng bên phải trung gian địa phương, lấy một sợi dây thừng đưa tới, Phu Dịch tiếp ở trong tay nhìn lên, chỉ thấy này tác tơ vàng sợi bạc chi chít mà thành, kim quang rạng rỡ, ngân quang lóng lánh, dày đặc linh khí bên trong tràn đầy các loại rực rỡ văn, nhất thời đầy cõi lòng khuấy động.

Thư sinh áo trắng gặp Phu Dịch yêu thích không buông tay, dương dương đắc ý nói: “Bảo vật này chính là bản vương lấy tinh vân thiên thạch tinh hồn cùng trên Cổ ma thuồng luồng gân, trải qua chín chín tám mươi mốt năm mới luyện chế thành, là bản vương đắc ý nhất kiệt tác một trong.”

“Hả? Không biết này tác có diệu dụng gì?” Phu Dịch mặc dù không biết là cái gì là tinh vân thiên thạch tinh hồn, thế nhưng này trên Cổ ma thuồng luồng gân lại là hơi một trong 2, khả năng cùng với xứng đôi sử dụng tất nhiên không phải là vật phàm, lập tức vui mừng quá đỗi, vội vàng tìm hỏi.

Thư sinh áo trắng cười nói: “Bảo vật này có thể khóa thiên yêu cảnh dưới tất cả tu sĩ, chỉ tiếc bị này trên Cổ ma thuồng luồng gân rơi xuống đẳng cấp, nếu như khả năng đạt được Thái Cổ Chân long gân nói, kể cả thiên yêu cảnh cũng khóa.”

“Hả?” Phu Dịch vốn cho là này tinh vân thiên thạch tinh hồn cùng Thái

Cỗ Ma Long gân ở một cấp độ, nhưng không nghĩ tự mình đã vô cùng ghê gớm Thái Cỗ Ma Long gân lại kéo xuống bảo vật này đẳng cấp, không khỏi có chút tiếc nuối.

Có điều nếu như quả nhiên là có giam thiên yêu kính, tức tiên bảo của Thiên Tiên Cảnh, thư sinh áo trắng đương nhiên phải tự cho là đúng, nơi nào còn chuyển động trên hắn.

Sau đó thư sinh áo trắng đem sử dụng khẩu quyết truyền trao tặng Phu Dịch sau, Phu Dịch cao hứng phẫn chấn cầm trói buộc rồng tác đi Tàng Bảo Các ở ngoài diễn luyện đã đi.

Thứ hai chọn lựa đến phù hợp trân bảo chính là Kim Thánh Thán, hắn chọn được chính là một hơi ba thước vảy rồng đao, tên là “đẳng rồng”, thân đao khí lạnh bức người, đẳng đẳng sát khí, chỉ nhìn bề ngoài liền biết ấy tuyệt đối không phải vật phàm, dùng hắn mới lên cấp lôi kiếp cấp tu vi hơn nữa như thế thần binh, quả thực như hổ thêm cánh.

Mà cùng lúc đó, Lý Lăng Phong cũng tìm được một cây thép tinh hoàng kim lăn lộn đúc mà thành trường kích, tên là “khát máu bá vương kích”, chỉ thấy ấy toàn thân vàng chói lọi, bá đạo mười phần, có điều nhìn kỹ, kim quang bên trong tựa hồ mơ hồ ngầm có ý từng tia từng tia tinh hồng khí, này khát máu hai chữ chỉ sợ cũng là bởi vậy chỗ đạt được.

Tiếp theo hai người sau khi là Lý Mục, Lý Mục lúc trước cũng không có tiện tay binh khí, trong tay ba thước thép ngắn giáo bất quá là món hàng tầm thường, cho nên chọn đến một thanh như kiếm không phải đao, toàn thân ngăm đen vô phong binh khí, trải qua thư sinh áo trắng chỉ điểm mới biết được, bảo vật này phảng phất với Thái Cỗ thần binh “lượng trời thước”, nhìn như vô phong, thế nhưng linh khí rót vào sau thì lại sẽ ngưng tụ ba tấc cương khí, có thể khai thiên liệt địa oai.

Dã Chỉ Huyên, nàng chọn đến một thanh linh kiếm, tên là “Tháng linh”,

đang cùng ấy vinh quang tên kêu lắn nhau, kiếm này chính là thư sinh áo trắng màu mỡ Thái Âm Tinh Quang ngưng luyện mà thành, bởi vì kỳ chủ tài chính là vật vô hình, cho nên cầm trong tay huyền thực huyền hư, quả thật không thể đoạt được thần binh lợi khí.

Bởi vì ba người là binh khí, tự nhiên cũng không cần truyền thụ phuơng pháp sử dụng, cho nên chọn lựa sau khi đồng dạng hưng cao thải liệt hướng về Tàng Bảo Các diễn luyện một phen.

Kế tiếp là U Minh, U Minh có thần binh bích nguyệt kiếm, tự nhiên cũng cùng Phu Dịch bình thường thiên hướng về phòng ngự pháp bảo, cho nên chọn một vị toà tháp trạng pháp bảo, bảo vật này chính là phảng phất từ Thái Thanh Đạo Tổ cái này, “đánh, có thể trấn áp vạn vật, phòng, có thể đứng ở thế bất bại” “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp”, còn đây là hàng nhái, bắt kể là vật liệu còn là năng lực cá nhân đều có khác biệt một trời một vực, nhưng là tuyệt đối là một cái hiếm thấy pháp bảo.

Thần Lộ là công chúa cao quý, thư sinh áo trắng tự nhiên không dám thất lễ, vì đó chọn lựa một khối năm màu thần thạch, bảo vật này phảng phất từ Nữ Oa Tiên để chi bảo “Nữ Oa thạch”, có tụ khí hiệu quả, không những đối với nàng tu hành hữu ích, hơn nữa có thể tăng cường mạnh công kích pháp bảo uy lực,

Đương nhiên, nếu là làm ám khí lai sứ nói, hiệu quả càng cao hơn.

Sức chiến đấu của Chu Tước chủ yếu ở chỗ Chu Tước thần diễm, mặc dù nàng cũng sê “Thái Nhất Huyền khí tay” các loại huyền môn phép thuật, nhưng dù sao không phải huyền môn chính tông, uy lực tự nhiên mất giá rất nhiều, mà nói phòng ngự nói, trời sinh thánh linh thân thể tuy mạnh, dù sao chịu đựng tu vi có hạn, vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy, có điều cũng không thể coi như không quan trọng.

Cho nên, Thần Lộ cho rằng, Chu Tước việc cấp bách muốn tăng lên sức

chiến đấu nói, nên trước tiên tăng cường ấy lực công kích, dù sao hai phe chiến đấu thời gian, phỏng ngự cố nhiên quan trọng, thế nhưng chánh thức quyết định thắng bại thường thường so với đến còn là lực công kích, cho nên cuối cùng Chu Tước cuối cùng chọn pháp bảo, là một cái thuần tuý bùng nổ pháp bảo.

Bảo vật này tên là “sấm gió châu”, là một đôi ấn chứa mạnh mẽ vô cùng sấm gió lực lượng thần châu, chỉ riêng lấy 2 châu sấm gió lực lượng liền đã là thế gian ít có thượng thừa pháp bảo, nếu là hơn nữa Chu Tước thần diễm, tất nhiên có thể bao phủ bát hoang, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi!

Cho nên Chu Tước đối với chuyện này đối với thần châu phi thường yêu thích, không ngừng ở trong tay thường thức.

Vu Tị cũng không biết có phải là nhận lấy tổ tiên hun đúc, lấy một cái khoảng một trượng ô kim bảo côn, này côn từ ô kim, tinh thạch, thiên thạch ba người dung luyện mà thành, cứng rắn vô cùng, huyền diệu nhất chính là này côn có thể lớn có thể nhỏ, chỉ cần pháp lực đầy đủ, trên lý thuyết đều có thể qua vô cùng vô tận khoảng cách, không vừa hóa một chi quạ thoa nấp trong tóc đen bên trong.

Chu Tước không khỏi có chút ngạc nhiên tiến lên tìm hỏi, lúc này mới tìm được, nguyên lai Vu Tị có một bộ tổ truyền côn pháp, tên là “thần vượn 18 côn”, này côn pháp đại thành thời gian có thể quét núi nâng tháng, bổ dã khai hà.

Chỉ tiếc này côn pháp thấp nhất cũng phải yêu đan cảnh tài năng tu luyện, lần này thực tập thời gian vừa vặn vay mượn cơ duyên lớn đánh vỡ ràng buộc, đang cần như vậy một cây binh khí, cho nên mới có như vậy yếu điệu nhu nhược nữ tử tuyển lựa như vậy một cái hình tượng tương phản to lớn, bạo lực mười phần binh khí.

Linh Vân bị Lý Lăng Phong với bi đát bên trong gieo xuống độc chú, suốt đời dừng lại với biến ảo cảnh sơ kỳ, có điều Lý Lăng Phong cũng không phải không lòng dạ nào người, để bồi thường nàng liền tặng nàng trận này vận

may, nếu không lấy nàng thực lực, muốn ở rèn luyện bên trong phần thưởng chiến sĩ vinh quang tên, e sợ còn khó hơn lên trời.

Nơi đây, nàng liền có thể chính thức bái vào đứa bé gái nữ môn hạ, tu luyện thượng thừa nhất mị thuật, mà đây mị thuật lại là độc thành một mạch, cùng cảnh giới tu vi hoàn toàn không có bất cứ quan hệ gì, cho nên đối lập với tổn thất tới nói, kỳ thực Linh Vân còn là chiêm thiên đại tiên nghi, hơn nữa khả năng chọn lựa một cái thượng thừa pháp bảo, cho nên vào giờ phút này, Linh Vân đối với sự thù hận của Lý Lăng Phong cũng gần như tiêu tán, hết sức chuyên chú chọn lựa phù hợp pháp bảo.

Nhưng nơi này pháp bảo chủng loại đa dạng, khiến người ta hoa cả mắt, nàng một yêu đan cảnh tu sĩ căn bản không nhìn ra này pháp bảo giá trị thực dụng, cho nên Linh Vân lại là thành trong đám người này một cái duy nhất còn không có chọn lựa đến pháp bảo người.

Thư sinh áo trắng cùng đứa bé gái nữ quan hệ không cạn, mặc dù không có trên danh nghĩa đạo lữ danh phận, kì thực lén lút sớm hai bên tình nguyện, chỉ kém chọc thủng tầng cuối cùng giấy cửa sổ mà thôi, cho nên mấy trăm năm qua hai đỉnh núi từ trước đến giờ cùng đi lên chung lui, Linh Vân làm như đứa bé gái nữ môn nhân, thư sinh áo trắng đương nhiên phải chiếu cố một hai.

Thư sinh áo trắng tiến lên một phen tìm hỏi sau khi, tả hữu cân nhắc một phen, Vi Linh Vân chọn lựa một nhánh trâm cài đưa tới, trâm cài thì giống như một con sinh linh hiện ra như thật phượng hoàng bình thường, đặc biệt là cái kia hai viên con ngươi, cũng không biết là vây quanh cái gì đá quý, xinh đẹp đến cực điểm, Linh Vân nhất thời vui mừng vô cùng, trong lúc nhất thời lại đã quên đây là pháp bảo, đều không phải là trong hồng trần đồ trang sức.

Này thoa chính là thư sinh áo trắng đắc ý nhất vài món tác phẩm một trong, cùng trói buộc của Phu Dịch rồng tá, năm màu của Thần Lộ thần thạch đều là hắn trong cuộc đời có vài đắc ý tác phẩm, nếu không phải ba người bọn hắn đều thân phận đặc thù, hắn là tuyệt đối không thể chủ động đưa ra này ba cái

pháp bảo, có điều nếu chính bọn họ coi trọng nói, hắn ngược lại cũng không đến mức hẹp hòi.

Thư sinh áo trắng chính là luyện khí người điên, đối với Linh Vân yêu thích không buông tay biểu hiện hắn mặc dù cũng cao hứng, bất quá hắn cũng biết nàng mới gần như xem qua pháp bảo vẻ ngoài mà thôi, lập tức đem pháp bảo chức năng cùng phương pháp sử dụng giảng giải một hai.

“Kim Lăng tha”, tên nghe vào không tầm thường bất nhã, kì thực có khác hàm nghĩa.

Kim Lăng chính là Thái Cổ thời gian Yêu tộc nhất thống thiên hạ lúc thần đều vị trí, cho nên ở Yêu tộc tới nói, này hai chữ đại biểu chí cao vô thượng vương giả, này tha dám lấy Kim Lăng tên gọi, đầy đủ cho thấy này tha không giống người thường.

Kim Lăng tha phảng phất từ thần tộc nổi danh nhất nữ hoàng “Tây vương mẫu” đắc ý pháp bảo, trong truyền thuyết Tây vương mẫu trong tay bảo tha làm pháp tắc không gian đại thành khí, tiện tay vạch một cái liền có thể xé rách không gian, khiến địch chôn ở Không Gian loạn lưu trong lúc đó, chính là thần tộc đệ nhất thần khí.

Này tha mặc dù không có như vậy thông thiên triệt địa đại thần thông, nhưng cũng có thể mở ra một cỡ nhỏ đường hầm không gian, cứu thiên thập địa mặc kệ hướng về, là thiên hạ hiếm có nhất bỏ chạy pháp bảo.

Linh Vân tu hành mị thuật, cho nên ngày sau nhất định cùng đứa bé gái nữ bình thường thường tới lui tuần tra với hiềm tướng hoàn sinh trong hoàn cảnh, cho nên pháp bảo này đối với nàng tới nói, tuyệt đối là lại không quá thích hợp, phảng phất chế tạo riêng vậy.

Đương nhiên, đây tuyệt đối không phải trùng hợp, bởi vì này Kim Lăng tha vốn chính là vì các nàng một mạch chế tạo riêng, vốn thư sinh áo trắng chính là muốn làm như tín vật đính hôn đưa cho đứa bé gái nữ, làm sao thể diện

quá mỏng, thật sự là không tốt ý tú, hôm nay ngược lại là để làm như môn nhân Linh Vân lượm cái tiện nghi, cho nên mới có vẻ như vậy thích hợp.

Kể từ đó, mười người đều được dị bảo, phân biệt với Pháp Bảo Các ở ngoài đối chiến diễn luyện, một bên quen thuộc phỏng đoán mới pháp bảo, một bên ở trong chiến đấu không dứt tìm tòi cải tiến lúc trước phong cách chiến đấu.

Lúc đối chiến, thư sinh áo trắng phát kiến Phu Dịch cùng Chu Tước dùng chung một kiếm, mà Thần Lộ càng hiện ra tay trống trơn, liền lại nhiều đưa ra một đôi bảo kiếm.

Chuyện này đối với bảo kiếm tên là “sấm gió song kiếm”, chính là lấy một đôi trên Cổ ma thường luồng xương sống lưng luyện chế mà thành, luyện chế thời gian gia nhập sấm gió khí, cho nên hai kiếm vũ động thời gian có tiếng sấm gió vang vọng, nếu là song kiếm dùng thư sinh áo trắng truyền xuống tới “song kiếm hợp bích” kiếm pháp chung nhau diễn luyện, càng gió nổi lên lôi sóng lớn, thiên địa vì đó biến sắc.

Đến này thần kiếm, hai nữ tự nhiên là như nhặt được chí bảo bình thường yêu thích không buông tay.

Đương nhiên, như thế trọng bảo làm đúng vậy không phải thư sinh áo trắng vô duyên vô cớ nói đưa sẽ đưa gì đó, làm đúng vậy là có giá cả, mà thư sinh áo trắng làm như luyện khí người điên, có thể làm cho hăng động lòng, tự nhiên là Phu Dịch Chu Tước thần kiếm.

Một đám người thấy đường đường Yêu tộc Bát vương một trong, nâng ngô đồng kiếm gỗ cái kia nếu như ngoan đồng thường thức âu yếm món đồ chơi bình thường vẻ mặt, mỗi người sững sờ ở nơi đó cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Phu Dịch không khỏi âm thầm may mắn, may mà không có ở hăng mặt nhìn lộ ra Phong Thiên Kính, nếu không dùng hăng này ham thích khí như mạng đáng dấp, cho dù là để hăng đưa ra cả tòa gì đó của Tàng Bảo Các, cũng tuyệt đối

có khả năng.

Đương nhiên, Phu Dịch cũng không dám tùy tiện lộ bão, “thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội” đạo lý này hắn còn là hiểu, Chu Tước thẫn kiếm mặc dù cũng vì thẫn khí, thế nhưng ấy chủ yếu uy lực còn ở với nguyên liệu ngô đồng mộc, cho nên thư sinh áo trắng khả năng lĩnh ngộ được, cũng gần như là Chu Tước trước mắt : khắc xuống thẫn bí hình văn cùng Trương Thiên Vũ chú ãn.

Thế nhưng Phong Thiên Kính bất đồng, Phong Thiên Kính chính là thượng cổ Tiên Đinh chí bảo, cho dù là Phu Dịch, bây giờ cũng gần như có thể sử dụng ấy “phản bản quy nguyên” Cùng “tứ tượng Thần lực” Nay hai loại chức năng, còn mặt sau bát quái, thiên can địa chi, cùng với mặt sau cái kia hai mươi bốn thần kỳ phù hiệu rõ cuộc còn có cái gì thần kỳ công pháp, Phu Dịch cũng là không biết.

Đương nhiên, nếu là muốn nói mấy thứ này đều vô dụng, Phu Dịch là tuyệt đối không thể tin được, bởi vì Phong Thiên Kính là Tiên Đinh chí bảo, dùng trước mắt hai người này công pháp, còn coi là thật không đủ trình độ tư cách này, hơn nữa kính tên “phong thiên”, bây giờ hai chức năng này cùng phong thiên cũng không có một tia quan hệ, cho nên Phong Thiên Kính uy lực xa không tới như thế, vẫn cần tiến một bước khai phá.

Đặc biệt là từng trải qua Chu Tước trong cơ thể cái kia cô gái bí ẩn phong ấn máu Tu La Trần Công Phó sau khi, Phu Dịch càng thêm xác định, này thiên can địa chi chỗ tạo thành chức năng, tuyệt đối không kém gì bây giờ đã có hai chức năng này.

Vốn lĩnh xong pháp bảo sau khi là có thể lui đi, thế nhưng bởi vì thư sinh áo trắng muốn tìm hiểu Chu Tước thẫn kiếm trên huyền diệu hình văn, miễn cưỡng tiêu hao đã đi Phu Dịch bọn người ba ngày thời gian, có điều cũng gần như là Phu Dịch, Thần Lộ cùng với Chu Tước ba người mà thôi, những người còn lại còn có chuyện quan trọng trong người, đương nhiên sẽ không ở đây trì hoãn.

Có điều này ba ngày, Phu Dịch cũng không bạch tiêu hao, dựa vào thư sinh áo trắng say mê với hình văn bên trong, vừa lừa vừa dụ vừa chiếm được tổng cộng mười cái pháp bảo.

Đến lúc này, Phu Dịch ba người cũng coi như là vũ trang đễn tận răng.

Đầu tiên, chính là ba cái lực phòng ngự rất mạnh quần áo, &# 32; chia ra làm Phu Dịch “Chiến Thần bào”, Thần Lộ “nghê thường vũ y”, Chu Tước “Quét hà áo”.

Thư sinh áo trắng mặc dù ngông cuồng tự xưng “bản vương xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm”, có điều trên tay sống nhưng cũng đích thật là thật sự có tài.

Chiến Thần bào, này bào làm cửu thiên vẫn thiết tinh Hồn cùng vô số Thái Cổ ma thú gân dệt tổng hợp mà thành, toàn thể dùng lam đậm sắc điệu làm chủ, ngực cùng sau lưng dùng ngũ kim tinh làm sợi tơ, mỗi một thêu thùa một con không biết tên ác thú, hoa văn trong lúc đó ở tia sáng chiếu lưu quang lấp loé, lại phối hợp ác thú giương nanh múa vuốt khí thế, quả nhiên là khí phách một bên rò rỉ.

Phu Dịch một khi mặc lên người sau, lập tức liền có một luồng khí thôn sơn hà, dòm ngó ngôi báu thiên hạ hùng vĩ khí, lại phối hợp tấm kia sớm bởi vì lần lượt trải qua cuộc chiến sinh tử, mà đổi cương nghị gương mặt tuấn tú, lập tức đem hai nữ mê hiếm hiếm đứng không vững, không muốn lẫn nhau bận tâm, sợ là sớm đã nhào tới Phu Dịch trong lòng nhâm quân hái.

Nghê thường vũ y, hình dáng phảng phất từ Thái Cổ thời gian Nữ Oa Tiên đế vũ y, đợi Thần Lộ mặc lên người sau khi, Phu Dịch nhất thời kinh ngạc vô cùng, vốn Thần Lộ tướng mạo cùng vóc người mặc dù cũng coi như là thượng phẩm, thế nhưng cách mỹ nhân tuyệt thế cái này lại còn có một chút chênh lệch, ai biết chỉ là hoán đổi một thân trang phục, lại cùng Chu Tước mỗi người có tướng thu, không phân cao thấp.

Chỉ thấy ấy một bộ bảy màu trưởng sa ủy, trên thêu thùa thanh loan ám văn, một con tóc đen dùng bướm tua rua nhợt nhạt người coi ngựa lên, cái trán 1 dạ minh châu tạc thành bướm, tràn nhàn nhạt ánh sáng. Cần cổ 1 vòng cổ thủy tinh, trên cổ tay bạch vàng vòng ngọc áo trong đến như tuyết da thịt, trên chân một đôi mạ vàng giày dùng đá quý trang sức giả bộ, cả người như là không dính khói lửa nhân gian Cửu Thiên Huyền Nữ bình thường đứng ở nơi đó, nơi trần thế từ ngữ đã không cách nào đơn dù ấy xinh đẹp.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 183: Thu Hoạch Khá Dồi Dào

Bị Phu Dịch như vậy nhìn chăm chăm nhìn qua, nhất thời hai gò má do dự đỏ, thẹn thùng khó nhịn, thăng nhìn ra Phu Dịch tà hỏa lên thăng, vội vàng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, đọc thăm đại đạo nói thăng, lúc này mới đem tà hỏa áp chế xuống.

Chu Tước ở một bên nhìn thấy phu ý thất thố hình dáng, không khỏi cười hắc hắc nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi lại muốn chuyện xấu đi?”

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, thẹn quá thành giận nói: “Ngươi cái tiểu nha đầu phiến tử, biết cái gì?”

“Khanh khách.....” Chu Tước một trận anh hót tiếng cười sau khi, sau đó hỏi: “Phu Dịch ca ca, ta xinh đẹp còn là Thần Lộ tỷ tỷ xinh đẹp?”

Phu Dịch vừa nghe, mặt nhất thời tối sầm lại, vẫn đê này làm như thế nào trả lời?

Bất quá khi hắn còn là theo bản năng đem hai người trên dưới đánh giá một phen, ở trong lòng so sánh.

Lúc này Thần Lộ như là không dính hồng trần cửu thiên tiên nữ bình thường, phổi hợp tấm đỏ bừng mặt cười, tất nhiên là đẹp không gì sánh nổi.

Mà một bên khác Chu Tước, vốn Chu Tước liền có tuyệt thế chứa đựng, uyển chuyển dáng người ở mỏng manh nửa xuyên qua đỏ sa dưới như ẩn như hiện, này vốn đủ đã làm cho hắn lòng hướng về thần trì, bây giờ mặc vào quét hà áo, càng khí trời đất hòa hợp tràn ngập, cả người đứng ở nơi đó ảo ảnh

huyễn thực, phảng phất trong mộng cảnh vây.

Đây là vì sao?

Chỉ vì quét hà áo chính là thư sinh áo trắng lấy thiên địa 10 lửa ngưng luyện mà cùng, cùng “tháng linh” kiểm đồng dạng là giả thể, cho nên này áo và không phân biệt nam nữ, mặc với thân người thời gian liền lại có hiện ra các màu khí trời đất hòa hợp, phảng phất trong mộng vây.

Nhin thấy Phu Dịch không trả lời thì thôi, con mắt còn không dứt với giữa hai người quanh quẩn, Thần Lộ trong lòng nhất thời không thích.

Mặc dù nhận Vệ Băng làm mẹ sau khi, trải qua nàng một phen khuyên giải an ủi Tâm Ma đã trừ, thế nhưng nàng dù sao cũng là nữ nhân, nhìn mình âu yếm nam nhân không dứt hướng về đùng trên người cô gái ngắm, nhưng lại ở trong lòng làm một phen khá là, ngoại trừ Chu Tước loại này còn ở vào nửa ngây thơ trạng thái cô gái ở ngoài, ai có thể không giận?

Thần Lộ cưỡng chế trong lòng hỏa khí, giả trang ra một bộ từ từ nở nụ cười đáng dấp, cười nói: “Thế nào? Có đáp án gì?”

Đồng dạng vẫn đề hai người hỏi lên, thế nhưng đối với Phu Dịch tới nói nhưng khác biệt một trời một vực, mặc dù Chu Tước bẽ ngoài cùng bọn họ gần như, kì thực tâm trí còn có chút ngây thơ, cho nên Chu Tước hỏi trong khi mặc dù có chút lúng túng, thế nhưng trên bản chất tới nói, hắn kỳ thực cũng không để ý.

Thế nhưng Thần Lộ bất đồng, Thần Lộ không thể nhưng cái người bình thường, nhưng lại là yêu tha thiết người của hắn, cho nên vấn đề này đi ra, Phu Dịch nhất thời đầy mặt khổ sở hình ảnh.

Chỉ phải lúng túng cười nói: “Đều xinh đẹp.”

“Khanh khách.....” nghe đến Phu Dịch khen, đơn thuần Chu Tước lập

tức vui cười màu sắc, hài lòng khua tay múa chân.

Trải qua Vệ Băng một phen khuyên bảo sau khi, nàng bây giờ kỳ thực cũng tưởng thông, Chu Tước dù sao cũng là một tính tình trẻ con, hơn nữa nàng cũng tin tưởng Phu Dịch coi là thật đem nàng coi như hài tử nhìn, cho nên nhìn thấy Chu Tước rất vui mừng hình dáng, hơn nữa Phu Dịch đầy mặt khổ sở hình ảnh, ngược lại cũng đúng là thật không tức giận được đến rồi, ngược lại là xuất phát từ nội tâm từ từ nở nụ cười.

Phu Dịch đang mặt mày ủ rũ, nhìn thấy Thần Lộ lại không có phát bưu, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, thư sinh áo trắng cũng rốt cục đi ra, lưu luyến không rời đến đem Chu Tước thần kiếm trao trả Phu Dịch, chờ một mạch Phu Dịch đem Chu Tước thần kiếm thu vào trong Càn Khôn Giới, ánh mắt lúc này mới từ bên này dời.

Có điều, khi hàn phục hồi tinh thần lại nhìn thấy ba người trên người mặc quần áo lúc, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức liền lộ ra vẻ mặt buồn khổ hình ảnh, cười khổ nói: “Ai da..... bị lừa rồi.....”

Phu Dịch ha ha cười nói: “Không lỗ a, mấy thứ này đối với Thần Vương tới nói bất quá là vật ngoại thân,

Tùy tiện phất tay một cái, liền có thể luyện chế một nhóm.”

Thư sinh áo trắng vừa nghe mặt biến sắc đến buồn khổ đến cực điểm, nhất thời dở khóc dở cười nói: “Nói rất êm tai, ngươi có biết năm đó để luyện chế này mấy món đồ, chỉ riêng vật liệu thì tìm bao lâu gì?”

Phu Dịch cười cười, nói móc nói: “Thần Vương hàn là hối hận rồi, muốn thu hồi?”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Hối hận là nhất định, có

điều quân tử nhứt ngôn, tú mã nan truy, đã đưa cho các ngươi, tự nhiên không có thu hồi đạo lý.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta đây an tâm.”

Nói xong theo trong Càn Khôn Giới lách cách lấy ra 7 món pháp bảo, đối với thư sinh áo trắng nói: “Kính xin Thần Vương truyền thụ chúng ta này pháp bảo phương pháp sử dụng.”

Quần áo trắng Thần Vương nhìn trước mắt này vài món pháp bảo, khéo miệng không tự chủ được liên tục co rúm, thăng sừng sốt một lát sau khi, lúc này mới kinh ngạc nói: “Ta còn cho ngươi nhiều như vậy pháp bảo?”

Phu Dịch vừa nghe, mặt không khỏi tối sầm lại, không nói gì nói: “Muốn phá vỡ ngươi cái kia pháp bảo lâu cấm chế còn khó hơn lên trời, không phải ngươi đưa chặng lẽ là ta trộm? Ta cũng có bản lanh này mới được thôi.”

Thư sinh áo trắng mặc dù lúc đó say mê với trong thần văn, thế nhưng hoàn toàn không đại diện hắn hoàn toàn không biết việc này, cẩn thận hồi tưởng một phen sau, vừa là thở dài, vừa là lắc đầu, vừa qua một hồi lâu sau, lúc này mới buồn khổ nói: “Thôi, thôi..... bản vương bị vu oan.”

Phu Dịch vừa nghe tùy theo mừng rỡ, vội vàng cười nói: “Không sao, đợi ta theo Thần Nông Giá trở về sau khi, đoạt được vật liệu hết mức đưa cho Thần Vương chính là.”

“Ngươi muốn đi Thần Nông Giá?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt.

“Lúc trước không phải cùng ngươi nói gì gì?” Phu Dịch lúc này không nói gì nói.

“Ha ha.....” thư sinh áo trắng lúng túng cười nói, lập tức giải thích, “lúc đó quá say mê với Thần Văn, không quá chú ý.”

Phu Dịch trong lòng âm thầm bật cười, nếu không phải hắn quá si mê với đạo này, hắn này mười cái pháp bảo đi nơi nào lừa gạt đi?

Chỉ tiếc lúc đó thư sinh áo trắng chỉ là tiện tay ném cho hắn, thuận miệng nói rồi pháp bảo này tác dụng, còn làm sao sử dụng cũng không có bảo cho biết, cho nên mới không thể không mặt dày đến thỉnh giáo, nếu không phải này, hắn đã sớm cuốn bảo đi.

Đương nhiên, này cũng không phải mất dẽ bỗn ý, thật sự là hắn mỗi lần đi yêu cầu Chu Tước thần kiểm lúc, thư sinh áo trắng đều sẽ ném ra một cái pháp bảo lấp liếm cho qua, hết lần này tới lần khác sau, lúc này mới để Phu Dịch ném trải ngon ngọt, ngày đầu tiên chỉ muốn hai lần, ngày thứ hai còn cảm thấy có chút xấu hổ, cũng muốn hai lần, ngày thứ ba, cũng chính là hôm nay, thăng thần tiền tiền hậu hậu chạy sáu lần, mà đây ba cái bảo y, cũng là vừa mới mới cầm về.

Dù sao, Phu Dịch cũng không phải người ngu, có bức này cơ duyên lớn không đi tranh thủ, còn sửa cái gì đạo?

Thăng thần làm cái bị thế nhân xưng là “người hiền lành” người phàm thì đạt được.

Cho nên, hắn căn cứ “ông trời đèn bù cho người cần cù” tinh thần, mới tìm được những chỗ tốt này.

Có điều có hứa hẹn của Phu Dịch sau khi, thư sinh áo trắng tâm tình tốt hơn rất nhiều, lập tức kiên nhẫn truyền xuống này bảy cái bảo vật phương pháp sử dụng.

Đông Hoàng chuông, phảng phất từ Thái Cổ thần hoàng Thái Nhất pháp bảo, có điều chỉ là đồ có ấy hình, ngoại trừ hình dạng ở ngoài, cùng U Minh lấy đi “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp” hàng nhái độc nhất vô nhị, có điều cấp bậc lại là tốt hơn không biết bao nhiêu lần, cùng cảnh giới dưới phòng ngự tuyệt đối, có điều giới hạn với cao nhất lôi kiếp tu vi chiến đấu,

cao đến đâu cũng chưa từng thử.

La Sát châu, chính là lấy Tu La bên trong ao máu cực kỳ dơ bẩn máu ngưng luyện mà thành, tu sĩ nếu bị ấy bắn trúng, thì sẽ trong khoảng thời gian ngắn đóng trong lồng ngực ngũ khí, nếu là cùng pháp bảo đối lập, chỉ một đòn dưới liền có thể đem phe địch pháp bảo đánh cho ngoan sắt, không phải lại tế luyện không thể sử dụng, làm gọi là hung tàn độc ác đồ vật, chỉ tiếc cái kia máu không thể sống lại, từ luyện thành ngày lên cũng chỉ có thể sử dụng ba lần, hơn nữa còn bị thư sinh áo trắng dùng xong hai lần, cường đại như thế vô cùng pháp bảo liền bị trở thành duy nhất lủng tung đồ vật, tự nhiên cũng là này một đám pháp bảo trung trung để cho Phu Dịch thịt đau.

Khám long tiên, ba cái vô bổ pháp bảo một trong, bởi vì vật ấy chính là thư sinh áo trắng thăm dò linh căn hay vật tác dụng, hoàn toàn không có bất kỳ chiến đấu giá trị.

Hạo Thiên tòa tháp, tên cùng vẻ ngoài phảng phất từ Tiên Đèn Hạo Thiên Thượng Đế pháp bảo, có điều ấy sử dụng lại là hoàn toàn khác nhau, càng như là Thái Cổ đệ nhất kim tiên Quảng Thành Tử pháp bảo “Phiên Thiên Ân”, bảo vật này lấy thiên ngoại vẫn sắt tinh cùng địa mạch sát khí luyện chế mà thành, kỳ trùng vô cùng, từ thư sinh áo trắng chính mình lấy ra lúc đó có 5 vạn cân trùng, thật sự là hiếm có pháp bảo mạnh mẽ.

Xuyên vân tra, phảng phất từ Yêu tộc Thánh bảo “Tốn phong tra”, có điều cấp bậc không biết là thấp bao nhiêu lần, vật ấy luyện đến chỉ vì thư sinh áo trắng tìm kiếm thiên tài địa bảo thời gian bớt đi đáp máy bay thay đi bộ đồ vật, đây là cái thứ hai vô bổ, hoàn toàn không hề có một chút giá.

Thần lò lửa, làm thư sinh áo trắng luyện khí sau khi, ở trong chứa thiên địa 10 hỏa chi linh chủng, chính là thiên địa ít có hệ "lửa" pháp bảo, có điều pháp bảo này đối với Phu Dịch bọn người nói lại là vô bổ, bởi vì bất kể là lửa của Phong Thiên Kính bản nguyên, hoặc là Chu Tước của Phượng Dao thần diễm, đều xa xa ấy bên trên.

Chu thiên kiêm bụi, từ thiên thạch vũ trụ bên trong lấy ra 300 6 Thập Ngũ rẽ chỉ bạc chõ luyện chế, có thể quét thạch đoạn sông, uy lực tuyệt luân, chính là quần áo trắng sach áo nhà mìnbinh khí, như thế có thể thấy được, lúc đó hắn lúc đó đối với Thần Văn có cõ nào say mê, liền nhà mìnbinh khí đều ném ra đến rồi.

Nghe xong thư sinh áo trắng đem này pháp bảo hoàn hoàn chỉnh chỉnh giới thiệu xong sau khi, vốn mừng rõ như điên Phu Dịch sắc mặt nhất thời âm trầm một mảnh, lúc trước nghe này pháp bảo ngưu bức hống hống tên, hơn nữa làm là thư sinh áo trắng tự cho là đúng đồ vật, còn tưởng rằng bọn họ họp lại đại phát, không ngờ rằng ròng rã 7 món pháp bảo, &# 32; thì có ba cái vô bổ pháp bảo, càng còn có một cái duy nhất pháp bảo, Phu Dịch đâm người nhất thời sinh ra bị mắc lừa cảm giác.

Phu Dịch sau khi nghe xong nhất thời cười khổ một tiếng nói: “Không trách Thần Vương như vậy rộng rãi, nguyên lai đều là ít ỏi vật vô dụng.”

“Vô dụng?” Thư sinh áo trắng vừa nghe đầu tiên là sững sốt, sau đó cười cười nói: “Đúng vậy, đối với các ngươi tới nói đích xác vô dụng, không bằng còn cho bản vương như thế nào?”

Phu Dịch cũng không phải người tham lam, lập tức cười nói: “Trả lại ngươi có thể, 1 hoán đổi 1 như thế nào?”

Thư sinh áo trắng nham hiểm cười nói: “Bản vương biết ngươi không cần gì món, nhưng ngươi không cần này, vừa vặn là bản vương tiện tay liền có thể luyện đến đồ vật, đưa cho ngươi thì thế nào?”

Phu Dịch sắc mặt lúc này tối sầm, tiện tay đem xuyên vân tra, thần lò lửa cùng chu thiên kiêm bụi cùng nhau tiêu mất quá khứ.

Thư sinh áo trắng nhìn qua này ba cái pháp bảo không khỏi sững sốt, sau đó cười nói: “Bản vương còn tưởng rằng ngươi phải trả khám long tiên cùng La Sát châu, không ngờ rằng là này hai cái, làm sao, này hai cái không lọt nổi

mắt xanh?”

Phu Dịch này mới phản ứng được, hắn cũng không có ở thư sinh áo trắng trước mặt hiển lộ qua Phong Thiên Kính, cho nên này thần lò lửa đối với hắn mà nói lẽ ra là món hi đời trân bảo mới đúng.

Vì vậy Phu Dịch mặt không đỏ, tim không nhảy, thuận miệng thì biên đến một quá nghĩa lầm liệt lý do: “Quân tử không đoạt người chồ tốt, thần lò lửa chính là Thần Vương luyện khí tác dụng, mặc dù còn có thể trùng chế một, nhưng cũng phiền phức, còn cái kia chu thiên kiếm bụi, coi như ta cầm, ta cũng sẽ không dùng a, ha ha.....”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 184+8 Quẻ Lực Lượng Bản Nguyên

Nghe đến Phu Dịch kiểu nói này, thư sinh áo trắng trong lòng không khỏi có chút cảm xúc, lập tức cười nói: “Đạo hữu thật không hổ là Huyền Thanh trên sư môn người, trí tuệ như thế, bản vương khâm phục cực kỳ, tương lai nhất định có thể thành tựu một phen phong công vĩ nghiệp.”

Phu Dịch vừa nghe, không thấy có chút lúng túng, vội vàng trả lời: “Thần Vương quá khen, xấu hổ, xấu hổ!”

Không muốn lời ấy với thư sinh áo trắng xem ra lại là khiêm nhường nói như vậy, cho nên hai người vừa là một trận khách sáo.

Bây giờ Phu Dịch sớm không phải cái kia âm u quặng mỏ lúc hổ đồ ít ỏi năm, nói tới này lời khách sáo cũng là một bộ một bộ, Thần Lộ hai nữ nghe được có chút tê nhạt, thăng thắn chạy đến một bên tiếp tục luyện kiếm đã đi.

“Đạo hữu, ta có một chuyện không rõ, La Sát châu ta ngược lại thật ra có thể lý giải, này khám long tiên đạo hữu cần gì dùng?” Thư sinh áo trắng nghi ngờ nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Lần này Thần Nông Giá một nhóm, có vật ấy nơi tay, liền có thể tìm được càng nhiều thiên tài địa bảo, nếu không vô duyên vô cớ bắt lại Thần Vương này pháp bảo, ta ngược lại thật sự là có chút xấu hổ.”

“Hả?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức cười ha ha một tiếng, tiếp theo chính là liên tục nói rồi ba cái tốt.

Phu Dịch ba người nhất thời cảm giác khó hiểu, không rõ ý nghĩa.

Thư sinh áo trắng cười nói: “Đạo hữu có lần này tâm ý, bần đạo nếu là giấu làm của riêng cũng liền có vẻ hép hòi.”

Nói xong theo trong túi pháp bảo lấy ra một vật đặt ở trong tay, đồng thời cười thần bí nói: “Đạo hữu có thể biết bảo vật này?”

Phu Dịch nhìn rõ ràng trong tay hắn vật gì thời gian, lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng âm thầm đem ý thức thăm dò vào Càn Khôn Giới, nhìn thấy Phong Thiên Kính còn đang yên đang lành nằm ở trong đó, lúc này mới âm thầm thở một hơi, lập tức cười nói: “Ta nhớ ra, lúc trước ở một quyển sách trên thấy qua, giống như kêu theo Yêu giám, có vẻ yêu ma quỷ quái thân phận thật sự hiệu quả, thúc địa thủy hỏa phong khả năng.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Không sai, có điều này đều không phải là chánh phẩm, đồng dạng là bản vương phỏng chế đồ vật.”

“Hả……” Phu Dịch đáp lại một tiếng.

Nhìn thấy Phu Dịch lại không phải không quan tâm hình dáng, thư sinh áo trắng có chút không vui, hắn còn tưởng là Phu Dịch không lọt mắt hắn này phỏng chế phẩm, hắn nơi nào biết, chính phẩm bây giờ thì nằm ở trong Càn Khôn Giới của Phu Dịch, có chánh phẩm, ai còn hiềm lạ hàng nhái?

Chỉ đến như thế thứ nhất, lại là để thư sinh áo trắng buồn bức, tùy tiện nói: “Đạo hữu có chỗ không biết, cái kia Thần Nông Giá chính là tam đại di tích thời thượng cổ bên trong quý dị nhất tồn tại, trong đó không biết có bao nhiêu cạm bẫy cùng ảo cảnh, này theo Yêu giám có phản bản quy nguyên điều này có thể, với lúc chiến đấu sử dụng đích xác không có nhiều tác dụng lớn, thế nhưng với Thần Nông Giá cất bước, nếu như không có bảo vật này lại là nửa bước khó đi.”

Có điều, thư sinh áo trắng cũng không biết, chánh thức Phong Thiên Kính tự nhiên cũng có những công năng này, cho nên Phu Dịch mới không làm sao có hứng nổi, có điều cân nhắc đến thư sinh áo trắng thu tình, Phu Dịch vội

vàng cười cười nói: “Thần Vương có chỗ không biết, ta lúc trước uống qua một con dị thú máu, này theo Yêu giám thần thông ta đã có rồi.”

Nói xong chỉ chỉ hai mắt của chính mình, thư sinh áo trắng cẩn thận nháy mắt, không khỏi thất kinh, quả nhiên gặp Phu Dịch trong mắt đã tạo ra “người mắt màu mỡ”, Thiên Nhãn mới thành, tự nhiên cũng là không cần nhận sự giúp đỡ ngoại vật, trong lòng cũng nhất thời sáng tỏ, không trách người ta không lọt nỗi mắt xanh.

Có điều, may mà nó này theo Yêu giám cũng quả thật không ngừng điểm ấy chức năng, nếu không thật là thì mất mặt tiêu mất đại phát.

Thư sinh áo trắng vốn chỉ là muôn thừa nước đục thả câu, nhưng không nghĩ thiếu chút nữa bởi vậy đã đánh mất bộ mặt, làm như một luyện khí tông sư, đây tuyệt đối là hắn chỗ không thể chịu đựng, lập tức giải thích: “Nếu chỉ có những công năng này, bản vương cũng sẽ không lấy ra mất mặt xấu hổ.”

“Hả?”

Nhin thấy Phu Dịch hứng thú,

Thư sinh áo trắng nhất thời cảm giác kiềm trở về bộ mặt, lập tức cười ha ha một tiếng, đem Phong Thiên Kính hàng nhái đưa cho Phu Dịch, đồng thời cười nói: “Bảo vật này cùng chánh phẩm so với đích xác không đều không ít, đầu tiên cái kia địa thủy hỏa phong lực lượng bản vương liền thủy chung không cách nào hiểu thấu đáo, cho nên cũng không thể ở luyện khí thời gian gia nhập cái này chức năng, có điều bản vương lại là tìm hiểu tới một cái khác huyền cơ - - bát quái lực lượng bản nguyên!”

Phu Dịch không khỏi kinh hãi đến biến sắc, vốn Phu Dịch còn tưởng rằng này hàng nhái tất nhiên là cùng đừng pháp bảo bình thường, chỉ là tướng mạo bình thường, năng lực kì thực có khác diệu pháp, ai biết thư sinh áo trắng nói lại là bát quái lực lượng bản nguyên!

Phu Dịch vẫn tin chắc, này Phong Thiên Kính tuyệt đối không tới là có phản bản quy nguyên cùng tú tượng lực lượng bản nguyên này hai loại chức năng, chỉ có điều là hắn không biết là phương pháp sử dụng thôi, mặc dù này hàng nhái phương pháp sử dụng không hắn cùng chánh phẩm giống nhau, nhưng nhìn thư sinh áo trắng lời thề son sắt đáng dấp, để hắn không thể không hoài nghi đây là chánh phẩm phương pháp sử dụng.

Ròng rã hai canh giờ, Phu Dịch liền đem bát quái lực lượng bản nguyên nguyên lý cùng phương pháp sử dụng hoàn toàn lĩnh ngộ, mặc dù chánh thức Phong Thiên Kính hay không có chức năng này còn muốn chờ từng thử mới biết được, có điều dùng hàng nhái làm ra thử nghiệm một phen sau, Phu Dịch tin tưởng, chỉ dựa vào chức năng này cái này hàng nhái thì tuyệt đối có thể được xưng là một cái cao nhất pháp bảo.

Kế tiếp liền vừa là một phen khách sáo, sau khi một nhóm ba người lúc này mới rời đi thứ tư đỉnh quay lại Yêu Hoàng đỉnh.

Đến đoạn bờ sau khi, nhìn thấy Lý Lăng Phong hai người trong khi đối luyện, Vệ Tử Dạ huynh đệ muội hai người đang từ bên cạnh chỉ điểm.

Phu Dịch ba người liền vội vàng tiến lên một phen bắt chuyện, sau đó liền một người chuyển tới chỗ xa xa địa phương, đem chánh thức Phong Thiên Kính lấy ra, dùng sử dụng hàng nhái bí quyết huy động chánh thức Phong Thiên Kính.

Tiên quyết vừa ra, Phong Thiên Kính trên cái kia quẻ càn mạnh sáng ngời, tùy theo một đạo khí thế hùng vĩ vô cùng kim quang theo mặt kính xì ra, lập tức liền đem đã gần đến hoàng hôn sắc trời chiếu sáng, như là vào lúc giữa trưa vậy.

Phu Dịch nhìn trước mắt cảnh vật giác không khỏi mừng rỡ như điên, hắn vạn vạn không ngờ rằng bộ pháp quyết này lại thật chính là Phong Thiên Kính loại thứ ba chức năng phương pháp sử dụng, quan trọng hơn chính là,

chánh phẩm không hổ là chánh phẩm, cùng hàng nhái so với, không biết là mạnh bao nhiêu lần.

Đột biến sắc trời nhất thời đã kinh động bên cạnh mọi người, mọi người nhìn trước mắt này kinh thiên động địa khí thế kinh ngạc không ngậm mồm vào được, đặc biệt là Lý Mục, nơi nào còn nhớ được đối luyện, trực tiếp thu hồi lượng trời thước, hùng hục hướng về Phu Dịch nơi chạy như điên tới.

“Ta X, Phu Dịch, ngươi đừng hãy nói cho ta biết đây là điên đảo âm dương đại pháp!” Lý Mục người chưa đến, tiếng nói trước.

Hắn theo như lời điên đảo âm dương chính là tiểu chu thiên 108 tiên thuật bên trong ba mươi sáu thiên cương Huyền thuật một trong, tu luyện thành công sau khi, có thể làm cho thiên địa mất tự, nhật Nguyệt thất thường, dương năm không ra, âm vội vã không chừng, vạn vật lữ quán, có thần tú thiên kiếp khả năng, đảo chuyển càn khôn hiệu quả, là toàn bộ tiểu chu thiên tiên thuật bên trong độ khó đệ nhị tiên thuật.

Phu Dịch vừa nhìn thấy Lý Mục lại, nhất thời sinh ra đùa giỡn tâm ý, lập tức tay phải một ngón tay, Phong Thiên Kính mặt kính trực tiếp hướng về Lý Mục phóng tới, Lý Mục bị kim quang này 1 bắn, nhất thời cảm giác trời còn lại chuyển, lập tức dùng ngã gục trạng thái ngã xuống đất, sau đó liền không nhúc nhích.

Phu Dịch nhất thời cảm giác hết hồn, biết này chuyện cười chỉ sợ là mở lớn hơn, vội vàng thu hồi Phong Thiên Kính lao nhanh quá khứ đem Lý Mục nâng dậy.

Nhưng ai biết khi hắn nhìn thấy Lý Mục cái kia sưng nướu hột đào hai mắt lúc, không thấy trong lòng run lên, hắn vạn vạn không ngờ rằng, Lý Mục gần như bị “què càn - - suốt ngày khô khô” chiếu một hơi không đến, liền trở thành lần này đáng dấp.

Lúc này Vệ Tử Dạ mấy người cũng chạy tới, Vệ Tử Dạ nhìn thấy Lý

Mục hình ảnh không khỏi nhướng mày, từ trong lòng lấy ra 1 viên thuốc giao cho Lý Lăng Phong, với nước ấm tan ra bôi với Lý Mục hai mắt.

Đợi ước chừng năm sáu phần chuông, đợi nước thuốc được tính hoàn toàn tản ra sau khi, Lý Mục cái kia sưng nếu hột đào hai mắt lúc này mới dần dần khôi phục bình thường, chỉ là người còn là chưa tỉnh táo lại, Vệ Tử Dạ lại từ trong lòng lấy ra 1 viên thuốc trực tiếp cho ăn với Lý Mục trong miệng.

Theo “ôi chao!” Một tiếng kêu sợ hãi, Lý Mục lúc này mới tỉnh lại, mọi người treo ở ngực tảng đá lúc này mới rơi xuống.

Nhóm người này bên trong cực kỳ lúng túng chính là Phu Dịch, vốn chỉ là huynh đệ trong lúc đó chỉ đùa một chút, không ngờ rằng thiếu chút nữa đùa với lửa, bây giờ nhìn thấy Lý Mục tỉnh lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đây cõi lòng áy náy hướng về Lý Mục xin lỗi.

Lý Mục biết Phu Dịch cũng là không lòng dạ nào mũi tên, cũng không có trách cứ hắn, ngược lại là đối với hắn vừa rồi đến tột cùng sử dụng pháp thuật gì hiếu kỳ vô cùng.

Đương nhiên, cái này cũng là ba người khác nghi hoặc, chỉ vì Phu Dịch vừa rồi sử tiên pháp thật sự là thái quá thần kỳ, đừng nói Lý Mục, chính là Vệ Tử Dạ đều chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Vì vậy Phu Dịch liền đem thư sinh áo trắng tặng cho Phong Thiên Kính hàng nhái cùng với truyền thụ như thế nào sử dụng bát quái lực lượng bản nguyên pháp quyết việc toàn bộ bê ra, thăng nghe mọi người kinh ngạc vạn phần, không nghĩ tới thiên hạ lại có trùng hợp như thế việc, quả nhiên là vô xảo bất thành thư.

Đồng thời với Phu Dịch khả năng theo thư sinh áo trắng nơi đó tìm được nhiều như vậy chỗ tốt không ngừng hâm mộ.

Phu Dịch từ cũng không phải người nhởn nhơ, bây giờ thứ tư định một

nhóm sau khi, hắn đánh có Phong Thiên Kính, phòng có Chiếu Thần bào, càng có vô cùng mạnh mẽ phụ trợ hình pháp bảo trói buộc rồng tá, lập tức đem Đông Hoàng chuông, La Sát châu, Hạo Thiên toà tháp cùng theo Yêu giám theo Càn Khôn Giới lấy ra đặt ở trên mặt đất, làm cho bọn họ mỗi một tự do một cái, còn khám long tiên cùng bọn chúng tới nói cũng không bất kỳ chỗ dùng nào, cho nên liền không có lấy ra.

Vệ Tử Dạ chính là Yêu Hoàng tôn sư, riêng mình pháp bảo sớm qua đôi vị số lượng, tự nhiên không lọt mắt này đồ chơi nhỏ, cho nên không chọn.

Pháp bảo tổng cộng bốn cái, Vệ Băng làm như trưởng bối, tự nhiên cũng không tiện, cho nên cũng không chọn.

Lý Lăng Phong cùng Lý Mục ở Tàng Bảo Các bên trong đều chọn lấy binh khí, lực công kích chiếm được rất lớn tăng lên, vừa vặn đều không có thích hợp phòng ngự pháp bảo, lúc này Phu Dịch vừa lấy ra, hai người cũng không lập dị, chỉ tiếc này pháp bảo bên trong chỉ có một cái phòng ngự pháp bảo.

Vì vậy hai người một phen sau khi thương lượng, Lý Lăng Phong lấy đi rồi công phòng nhất thể Đông Hoàng chuông, lý lăng cầm đi bạo lực thần khí Hạo Thiên toà tháp, nghĩ đến Lý Mục cũng là muôn cùng Phu Dịch bình thường, bạo lực rốt cuộc.

Thần Lộ cùng Chu Tước lần này thứ tư đỉnh một nhóm cũng là thu hoạch khá dồi dào, tự nhiên cũng không chọn.

Dù sao Thần Lộ bây giờ cũng là đánh có lôi linh kiếm, phòng có nghê thường tiên y, phụ có năm màu thần thạch có thể tăng phụ tiên pháp tác dụng, còn có thể làm ám khí khiến, trộm địch trí mạng nhất quán thần khí.

Chu Tước tự nhiên cũng là không kém, có điều lại muôn so với Thần Lộ bạo lực rất nhiều, ngoại trừ quét hà áo làm phòng ngự pháp bảo ở ngoài, cái kia sấm gió đôi châu gió thổi nhẹ linh kiếm đều là lực công kích rất mạnh pháp bảo, kể từ đó, lại là thành tiếp theo Phu Dịch bên dưới lớn thứ hai bạo lực phát

ra.

Hơn nữa, nếu là hai nữ sử dụng “song kiếm hợp bích”, uy lực càng sâu Phu Dịch một bậc.

Như thế, La Sát châu cùng theo Yêu giám liền vừa rời về Phu Dịch trong Càn Khôn Giới, đương nhiên, Phu Dịch cũng không cần cùng hai nữ khách khí, ngược lại ba người bọn hắn từ trước đến giờ đồng hành, nếu như gặp nguy hiểm thời gian, như La Sát châu loại này duy nhất pháp bảo, ai vứt đều một cái.

Còn theo Yêu giám, mặc dù cũng là một cái hiềm thấy pháp bảo, với hai nữ trong tay lời nói mặc dù có thể đề cao thật lớn sức chiến đấu, có điều bảo vật này dù sao cũng là thư sinh áo trắng tặng cho gì đó của hắn, nếu là tùy tiện đưa ra, đều là không tốt, huống chi, có cái này hàng nhái làm ngụy trang, chỉ cần vắng mặt trước mặt mọi người sử dụng tứ tượng lực lượng bản nguyên, ai vừa sẽ biết như thế Tiên Đinh chí bảo lại ở trong tay hắn?

“Phu Dịch, đem ngươi tân học phép thuật lại cho chúng ta nhìn tụng kinh? Không phải có tám cái gì? Làm mới một mà thôi.” Chia xong bảo sau khi, Lý Mục lòng hiểu kỳ bất tử, lại nói tới bát quái lực lượng bản nguyên sự tình.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Xem ở ngươi là người bệnh mực, liền theo ngươi a, vừa mới cái kia là ‘quẻ càn - - suốt ngày khô khô’, kế tiếp chính là ‘Khôn quẻ - - thiên địa thất sắc’.”

Nói xong đem Phong Thiên Kính tế lên, theo khôn quẻ sáng lên, bất quá lần này hắn cũng không có mở ra công kích mạnh nhất, cho nên mặt kính chỉ là bắn ra một đạo bánh xe phẩm chất, như ẩn như hiện, mờ mịt ánh sáng nhạt, một đám người thấy rất là không rõ, Lý Mục mặc dù muốn lấy thân thử nghiệm, thế nhưng vừa rồi việc thật sự là để hắn bận tâm tầng tầng, vì vậy liền trực tiếp mở miệng tìm hỏi.

Vì vậy Phu Dịch liền từ quẻ càn bắt đầu 11 đồng thời vì bọn họ giảng giải mỗi một quái tượng chở thán diệu, đồng thời cũng vì này bát quái lực lượng

bản nguyên mỗi loại biểu diễn một phen.

Quẻ càn - - suốt ngày khô khô, dùng thiêng địa chí cường chí cương lực lượng hóa thành kim quang, người chịu đựng này chỉ riêng bên trong lúc, như là bị vô thượng Thần Uy áp chế, Lý Mục bất quá là bị một hơi, hơn nữa Phu Dịch cũng bất quá mới Địa Tiên Cảnh sơ kỳ tu vi, nếu không, chỉ vừa rồi cái kia một chút liền có thể đưa hắn trấn thành thịt mạt.

Đổi quẻ - - trạch nguyên quy nhất, chịu đựng này chỉ riêng chiếu rọi người, như là vùi lấp vũng bùn bình thường, mặc người kim cương vô địch, nhưng cũng lực bất tòng tâm, nếu là ngày đó đối chiến xuyên qua cánh tay Ma vượn đến này quái tượng nguồn gốc, cũng sẽ không chật vật như vậy.

Cách quẻ - - Ly Hỏa phần thiên, &# 85 &# 32; quẻ cùng kỳ danh, có thể dấy lên phần thiên lửa, tuy không bằng hỏa chi lực lượng bản nguyên, nhưng cũng là thiên địa 10 lửa một trong, uy lực tự nhiên cũng là không tầm thường.

Quẻ Chấn - - chấn động lôi sét đánh, có thể bắn ra Ất Mộc Thần Lôi, thuộc ngũ hành thần lôi một trong, mặc dù không sánh được thiên kiếp chi lôi, thế nhưng cũng là hiếm thấy thần lôi một trong.

Tốn quẻ - - tốn phong long cuốn, hợp thiên địa 8 phong làm một, hình thành một đạo thôn thiên thực địa lốc xoáy, uy lực của nó không thua gì cửu thiên trận gió, cho nên cùng phong bản nguyên so với, mỗi người mỗi vẻ, nhất thời cũng chia không ra ai mạnh ai yếu.

Khảm quẻ - - đóng băng vạn dặm, cùng thủy chi lực lượng bản nguyên bất đồng, này quẻ đều không phải là nước lực lượng, mà là nước mặt khác một loại hình thái “Băng”, đồng dạng là mỗi người mỗi vẻ, diệu dụng bất đồng.

Cấn quẻ - - quét núi đoạn nhạc, này quẻ đáp lại đại địa hùng vĩ lực lượng, có dời núi biển lấp, trấn áp vạn vật hiệu quả, cùng địa chi lực lượng bản nguyên khác thường gấp cùng công hiệu quả, lại là rơi xuống tiểu thừa.

Khôn quẻ - - thiên địa thất sắc, này quẻ hiển lộ hết khôn thê chí âm chí nhu chi đạo, chịu đựng này chỉ riêng chiếu rọi người như là thân ở một mảnh vô bờ chân không thế giới bình thường, ngũ giác biến mất, trở thành đợi làm thịt sơn dương.

Cũng không biết là Phu Dịch không đúng cách, còn là so với tứ tượng lực lượng bản nguyên cấp bậc cao nguyên nhân, sử dụng này bát quái lực lượng bản nguyên tiêu hao pháp lực chỉ là tứ tượng lực lượng bản nguyên một phần mười, cho nên nếu là không có tình huống đặc biệt nói, này bát quái lực lượng bản nguyên hoàn toàn có thể thay thế tứ tượng lực lượng bản nguyên.

Đặc biệt là cái kia tốn quẻ cùng khám quẻ, uy lực càng cùng tứ tượng lực lượng bản nguyên không phân cao thấp.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 185: Thần Nông Giá

Thần Nông Đại Đế, vừa gọi bằng Viêm Đế, chính là Tiên Đinh sáng kiến sau khi tiếp theo Phục Hy, Nữ Ôa hai vị Yêu tộc sau khi vị trí đầu não nhân tộc Tiên đế, cũng là loài người từ Tam Thanh Đạo Tổ sau khi vị trí đầu não đạt được Tiên đế cảnh tu sĩ.

Thần Nông Đại Đế oai hùng thế, khí thôn thiên địa bát hoang, trấn áp vạn ngàn Thiên Ma, dùng hùng thị cổ kim, duy ngã độc tôn khí thế đặt chân lên đỉnh cao nhất, đã xong “Thái Cố” - - thế giới này tối tăm nhất thời đại.

Đương nhiên, đây chỉ là Thần Nông Đại Đế một đời thành tựu tối cao một trong, mà một phen khác thành tựu tối cao, chính là làm đời sau khai sáng “đỉnh đạo”.

Thần Nông Giá, chính là Thần Nông Đại Đế tinh ngộ “đỉnh đạo” chõ, trong truyền thuyết Thần Nông Đại Đế vũ hóa sau khi, “thần khí” Thần Nông Đinh tự đi ẩn chui nơi này, mặc dù có vô số tu tiên hậu bối tùy tùng mà đến, chỉ tiếc bỏ lại vô số tàn tích hài cốt ở ngoài, lại là không có cuối cùng mà trở lại, cho nên vị này “thần khí” liền biến mất với lịch sử chảy dài bên trong, lại không người thấy qua ánh sáng thần thánh của nó.

Lại đang làm gì vậy?

Chỉ vì này Thần Nông Giá ở Thái Cố thời đại, chính là ít có vùng cấm một trong, bởi vì nơi này là một tòa thiên nhiên hình thành có một không hai kỳ trận, tu sĩ đi vào sau khi, không dứt với “huyễn, giết, vây” ba loại trong trận pháp tới lui tuần tra, chỉ trận pháp này liền không biết là để lại nhiều hay ít tu sĩ tính mạng.

Càng không cần phải nói nơi đây còn cất dấu vô số khát máu thành tính, hung ác vô cùng Thái Cổ mãnh thú, càng khiến người ta khó lòng phòng bị.

Cũng may sau khi có Tiên đế Hiên Viên họ vị này luyện khí thuỷ tố hiểu phản vốn quy nguyên chi đạo, luyện chế “Phong Thiên Kính”, sau đó xông Thần Nông Giá tìm kiếm Thần Nông Đỉnh, mặc dù cũng tương tự là không có cuối cùng mà trở lại, lại này đây đánh đâu thắng đó không gì cản nổi oai hùng, tiêu diệt vô số Thái Cổ ma thú, cho nên mới làm cho hậu nhân có tiến vào Thần Nông Giá trở lui toàn thân có thể.

Không thể từ Tiên Đỉnh sụp đổ sau khi, tiên đạo sa sút, truyền thuyết của Thần Nông Đỉnh vẫn như cũ còn ở thế gian truyền lưu, mấy ngàn năm qua này lại là ít có người lại tới nơi này mạo hiểm.

Lúc trước thư sinh áo trắng luyện chế hàng nhái của Phong Thiên Kính, vốn là vì xông Thần Nông Giá, đáng tiếc ngàn năm qua tuy có lòng này, lại là vì tranh quyền mà không có việc này, lần này nghe nói Phu Dịch muốn xông Thần Nông Giá, vừa vặn Phu Dịch vừa hứa hẹn phải đem đoạt được thiên tài địa bảo ban cho hắn, cho nên mới đưa cái này hàng nhái tặng cho Phu Dịch.

Phu Dịch bọn người ở Thanh Khâu Sơn lưu lại sau một ngày, liền bước lên hành trình của Thần Nông Giá.

Thanh Khâu Sơn cách khoảng cách thăng tấp của Thần Nông Giá mặc dù chỉ có hơn hai ngàn dặm, mọi người giá độn quang có điều mẩy canh giờ sự tình, thế nhưng hiện nay thiên hạ Ma tộc giữa đường, thế lực khắp nơi xen kẽ như răng lược, nếu là đi thăng tấp nói, còn chưa các loại đạt được Thần Nông Giá, sợ là sớm đã nảy sinh bất ngờ, chết thảm trên đường.

Cho nên Phu Dịch bọn người lựa chọn cùng đi luyện ngực bình thường phương thức - - đi vòng.

Lần này Thần Nông Giá hành trình, Vệ Tử Dạ cũng không có đi theo, dù sao lúc trước một phen bối rối sau khi, Yêu tộc đều cho rằng Thanh Khâu đã

cùng Ma tộc tuyên chiến, Ma tộc đại quân lúc nào cũng có thể tấn công, hắn vị này Yêu Hoàng đương nhiên phải tự mình trấn giữ Thanh Khâu Sơn, nếu không Thanh Khâu nhất định sẽ lòng người bàng hoàng, không dễ dàng mới có trên dưới một lòng cục diện, chỉ trong nháy mắt thì sẽ tan biến.

Cho nên, Vệ Tử Dạ đem Hoàng Bì Hồ Lô truyền cho Lý Lăng Phong, và truyền thụ hắn sử dụng pháp quyết, cứ như vậy không những có thể tăng cường bọn họ thực lực, cũng ít đã đi tìm tới Thần Nông Đỉnh sau khi lại quay lại Thanh Khâu Sơn cứu trị Trương Thiên Vũ thời gian.

Dù sao bọn họ vốn kế hoạch ba ngày, đã chậm trễ bảy ngày, tuy nói da vàng bên trong hồ lô có Càn Khôn, có thể trấn áp thân thể của Trương Thiên Vũ, thế nhưng hoàn toàn không đại diện hắn khả năng vĩnh cửu, hơn nữa lúc này rốt cuộc là bao lâu, Vệ Tử Dạ chính mình cũng không nói được.

Như thế một nhóm tổng cộng bốn người, phân biệt là Phu Dịch, Thần Lộ, Chu Tước, Lý Lăng Phong, Lý Mục đúng là nghĩ đến, có điều cân nhắc đến thực lực của hắn cùng với bốn người này có chút chênh lệch, hơn nữa Thần Nông Giá vừa là dị thường hung hiểm chi địa,

Hơn nữa mặc dù muôn vàn kiên trì, lại vẫn bị Vệ Tử Dạ mạnh mẽ cầm tù với Càn Khôn trong bàn cờ, chỉ bọn bốn người đi rồi sau khi lại thả ra.

Này một đường đi vòng hạ xuống, ước chừng đi rồi hơn mười lăm ngàn dặm, cũng may một đường hữu kinh vô hiểm, bình an đến mục đích.

Thấy vô biên vô hạn liên miên dãy núi, lít nha lít nhít tất cả đều là cao vút trong mây cổ thụ che trời, Phu Dịch không khỏi hơi kinh ngạc vô cùng nói: “Này..... thật còn ở Thần Châu đại địa? Người xác định không phải dị giới?”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Nếu không phải Hiên Viên Đại Đế luyện chẽ Phong Thiên Kính, khiến thế gian có vô số hàng nhái tồn tại, nơi này tuyệt đối là tam đại Thái Cổ di tích bên trong hung hiểm nhất chỗ, kể cả Côn Lôn Thánh gò lớn cũng phải xếp hạng sau khi, kinh khủng như thế địa phương

mọi người tự nhiên là tránh không kịp, cho nên nơi này mới có như vậy nguyên thủy sinh thái.”

Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra nói: “Thì ra là thế..... nói như thế, người này loài, lại là thành phá hoại thiên nhiên sinh thái lớn nhất căn nguyên.”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Tiên ĐÌnh sụp đổ, tiên đỗ sa sút, kỳ thực cùng loài người phá hoại tự nhiên có lớn lao liên quan, đặc biệt là với thời đại mạt pháp lúc, toàn bộ Thần Châu linh khí thiếu thốn, lúc này mới làm cho phong hổ ma phong ấn nới lỏng, cho Ma tộc xâm lấn cơ hội.”

“Hả? Lại có chuyện như vậy?” Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, hắn đúng là biết Tiên ĐÌnh sụp đổ sau khi tiên đỗ sa sút, nhưng lại không biết lại còn có loại này đời.

Lý Lăng Phong cười nói: “Những thứ này đều là thầy hãy nói cho ta biết, ta cũng không hiểu lắm, có điều Ma tộc xâm lấn sau khi, nhân tộc mười không còn một, thiên địa linh khí từ từ khôi phục, ngược lại là gián tiếp chứng minh rồi sự thực này.”

Thần Lộ gật gù, phụ họa nói: “Không sai, thiên địa linh khí vốn là bắt nguồn từ thế gian vạn vật, nếu coi là thật tùy ý phá hoại nói, linh khí tự nhiên cũng sẽ bị hao tổn, cho nên Vệ tiền bối theo như lời nên chính là lúc trước linh khí thiếu thốn chân tướng.”

Phu Dịch nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức gật gật đầu nói: “Thì ra là thế, nhân tộc hắn là phá hủy thiên địa âm dương khí cân bằng, một khi dừng lại phá hoại sau khi, Âm Dương Nhị Khí sinh sôi liên tục, tự nhiên có thể lại sinh sôi linh khí, cho nên bây giờ thiên địa linh khí mới có thể từ từ khôi phục.”

“Là vô cùng!” Lý Lăng Phong cười cười, lập tức bắt chuyện ba người cùng tiến vào Thần Nông Giá.

Tiến vào Thần Nông Giá sau, mọi người cảm giác đầu tiên chính là nơi

đây linh khí dị thường toát lên, so với Đông Thiên Môn càng sâu.

Từng có kinh nghiệm của Đông Thiên Môn, Phu Dịch nhất thời liền minh bạch, nơi này cùng Đông Thiên Môn nơi hắn là đồng dạng tình huống, chính là này mạnh mẽ vô cùng linh khí, chống đỡ này vô danh trận pháp tự chủ vận chuyển, lập tức đem Phong Thiên Kính lấy ra, mặt kính đi phía trước, vẩy ra tảng lớn hào quang, để ngừa không hiểu ra sao vừa rơi vào cái gì trong ảo trận, không duyên cớ chịu tội.

Thần Nông Giá vô biên vô hạn, bọn họ vừa không có sáng tỏ mục tiêu cùng con đường, cho nên ở mảnh này bóng cây che trời rùng rậm nguyên thủy ròng rã quanh quẩn một ngày, lại là không có bất kỳ phát hiện nào.

Cũng không biết là phản bản quy nguyên của Phong Thiên Kính hào quang nguyên cớ, còn là mọi người vẫn còn đang khu vực biên giới của Thần Nông Giá, bốn người cùng nhau đi tới cũng không có nhìn thấy một con Thái Cổ mất mạch mãnh thú, cũng không có bị bất kỳ trận pháp vây khốn, ngược lại là có vài con không biết tên động vật nhỏ, phi thường thân thiện ném cho bọn họ một vài quả dại.

Bất quá bọn hắn nhưng cũng không dám ăn, dù sao này Thần Nông Giá hung danh bên ngoài, vạn nhất có độc nói, chẳng lẽ không phải ở không đi gây sự?

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bǎn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 186: Đêm Gặp Gỡ Dã Nhân

Vào đêm, mấy người tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi, ngược lại cũng không phải bởi vì bọn họ tùy tiện, thật sự là đi rồi ròng rã một ngày, bốn phía nhìn qua đều giống nhau như đúc, tất cả đều là rễ cây đan vào, cỏ dại rậm rạp, căn bản cũng không có một chỗ dừng thân.

Nghỉ ngơi, hoàn toàn không là vì liên lụy, nơi này dù sao cũng không như xanh huyệt huyệt như vậy khiến người ta thần kinh căng thẳng, hơn nữa ròng rã một ngày cũng không phát sinh bất kỳ chiến đấu, cho nên bọn họ cũng không có bất kỳ tiêu hao, thể lực tự nhiên không là vấn đề.

Sở dĩ lựa chọn nghỉ ngơi, bèn là vì nơi này bóng cây che trời, ánh trăng r้าย nước không tiến vào, với này đưa tay không thấy được năm ngón hoàn cảnh xa lạ thậm chí là bọn hắn này cả ngày tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử tu sĩ cũng có chút kinh sợ cảm giác.

Bọn họ làm đúng vậy có thể sử dụng tiên pháp chiếu sáng, tuy như Phu Dịch cùng lửa của Chu Tước, cực của Thần Lộ tiên quang, đều là phi thường thích hợp chiếu sáng dùng, chỉ là nơi đây dù sao cũng là hung danh bên ngoài Thần Nông Giá, đều không phải là hoàn cảnh phong nhã phong cảnh khu vực, vì để cho an toàn, bọn họ chỉ có thể lựa chọn nghỉ ngơi tại chỗ.

Mặc dù nhìn không tới ngôi sao ánh trăng, thế nhưng bọn họ đối với thời gian cũng có nhất định suy tính, ước chừng tiếp cận giờ tí tả hữu, Chu Tước đột nhiên mở mắt ra lườm, thấp giọng nói, “Phu Dịch ca ca, ta giống như nghe có người nói chuyện.”

“Xì.....” Chu Tước đều không phải là ảo giác, bởi vì Phu Dịch cũng

nghe được.

“ #\$%.....”

Âm thanh càng ngày càng gần, thế nhưng mấy người sắc mặt lại là càng ngày càng nghiêm nghị, bởi vì những người này nói bọn họ căn bản nghe không hiểu.

“Trá!.....”

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng cực kỳ sắc bén kêu sợ hãi có tiếng, phá vỡ mảnh này yên tĩnh.

Phu Dịch bọn người sắc mặt đại kinh, Thần Lộ trước tiên thi triển cực quang cực tiên quang đem mấy người phủ kín, đồng thời tiên quang cũng vì bọn họ mở ra ước chừng khoảng ba trượng tầm nhìn.

“Cái gì vậy!”

Phu Dịch thấy rõ trước mắt đã đến người thời gian không khỏi kinh hãi đến biến sắc, chỉ thấy mười mấy người này mỗi người thân người cao to, đỏ màu nâu da lông ngoại trừ trên mặt ở ngoài bày kín toàn thân, đang nhẹ răng trợn mắt thấy bọn họ.

Nhất thời kinh ngạc, Phu Dịch cũng không có nhìn ra những người này trong ánh mắt kinh hoảng, cho nên trực tiếp đem Phong Thiên Kính lấy ra, thi triển quả càn lực lượng, chỉ thấy một đạo hùng vĩ hùng tráng kim quang theo mặt kính dâng trào ra, ngay sau đó liền nghe đến hơn mười tiếng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, chỉ trong nháy mắt liền vừa khôi phục vắng lặng.

Chỉ là trong nháy mắt liền đem những người này thuần sát, Phu Dịch ngược lại có chút bất ngờ, hắn vạn vạn không ngờ rằng khả năng tại đây Thần Nông Giá Trung Hành đi người lại chỉ là một vài người phàm, lập tức thu hồi Phong Thiên Kính, hướng về cái kia hơn mười người thi thể đi đến.

Mặc dù lúc trước liếc một cái đại khái thấy rõ những người này tựa hồ đều không phải là nhân loại, thế nhưng khi hắn chánh thức thấy rõ thân phận thật sự thời gian, trong giây lát nhớ tới vừa mới những người này nhìn thấy bọn họ thời gian, ánh mắt tất cả đều là vẻ hoảng sợ, tâm tình lập tức trở nên nặng vô cùng.

Bởi vì bị hắn một đòn thuẫn sát mươi mấy người này, thật đúng là nhân loại, cái kia đỏ tông sắc da lông đều không phải là lông lá của bọn họ, mà là một loại không biết tên thú hoang da lông dùng làm che kín thân thể.

Nếu như không nêu nói bọn họ cùng nhân loại có cái gì bất đồng, duy nhất một điểm không giống người, chính là bọn họ rất cao, thấp nhất cái kia hai cái nhìn tướng mạo như đứa nhỏ, cũng có một trượng 2 tấc hữu.

“Bọn họ..... hình như là người bình thường.....” Thần Lộ kinh ngạc vô cùng, theo bản năng che miệng lại run rẩy đạo.

Lý Lăng Phong sắc mặt ngưng trọng, đối với hắn mà nói, giết mấy cái người phàm ngược lại là không có vấn đề, chỉ là này Thần Nông Giá bên trong lại khả năng xuất hiện người bình thường, đây mới là để hắn kỳ quái nhất địa phương, vì vậy hắn vội vàng cúi người xuống kiểm tra cẩn thận những thi thể này.

Một lát qua đi mới đứng dậy, chỉ là lúc này Lý Lăng Phong lại là chau mày,

Một bộ tâm sự nặng nề dâng dấp.

“Có cái gì phát hiện?” Phu buỗi sáng sớm trong lòng mặc dù có chút áy náy, thế nhưng nơi đây trong loạn thế, hắn cũng đã quen thuộc từ lâu sanh sanh tử tử mấy thứ này, rất nhanh liền điều được rồi tâm tính.

Thế nhưng Thần Lộ nhưng vẫn là thắt kinh dâng dấp, dù sao nàng và Phu Dịch không giống nhau, nàng từ nhỏ ở Vụ Ẩn Thôn lớn lên, nơi đó chẳng

những có đạo đức ràng buộc, đồng thời còn có thôn quy trừng phạt, giết người đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền là của nàng từ nhỏ tiếp thu giáo dục, thâm căn cố đế!

Thắng đến về sau theo Bạch Vân Sơn sau khi ra ngoài, mặc dù cũng từng giết người, thế nhưng này ngoại trừ tội ác tà trời người xấu chính là muôn mạng bọn họ người, cho nên cũng không có hôm nay việc này đến chấn động.

Có điều, cũng may có Lý Lăng Phong kế tiếp câu nói này, nếu không chuyện hôm nay nhất định sẽ trở thành trong lòng nàng một đời bóng tối, trực tiếp ảnh hưởng nàng tu đạo con đường.

“Bọn họ không phải người, chỉ là hình dáng giống người mà thôi.” Đây là trả lời của Lý Lăng Phong.

Phu Dịch nghe xong không khỏi hơi kinh ngạc, những người trước mắt này thi thể, ngoại trừ thân người cao to ở ngoài, cùng nhân loại giống nhau như đúc, tại sao Lý Lăng Phong sẽ nói bọn họ không phải người đâu?

Phu Dịch lập tức đem cái nghi vấn này nói ra.

Lý Lăng Phong cúi người xuống, đem một khối thi thể chân nhắc tới : nhắc lên, Phu Dịch bọn người lúc này mới thấy rõ, những người trước mắt này coi là thật không phải người, bởi vì những người này chân cắn bẩn là không phải người chân, mà là loài tựa hồ móng ngựa vậy.

Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Đây là vật gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Hắn là trong truyền thuyết dã nhân.”

“Dã nhân là cái gì vậy?” Chu Tước hiểu kỳ nói.

Lý Lăng Phong nói: “Truyền thuyết Thái Cổ thời kỳ, Thần Châu có một giống tên là “dã nhân”, cùng nhân tộc giống nhau như đúc, duy nhất khác nhau chính là bọn họ mọc ra móng ngựa, dã nhân trời sinh thích giết chó thành tính,

là loài người khắc tinh, ở nhân tộc còn chưa bắt đầu tu hành trước khi, vẫn bị dã nhân làm như con mồi, có điều đoạn lịch sử này dừng lại với nhân tộc tu hành sau khi, &# 85 nghe nói lúc đó nhân tộc để báo thù, đem dã nhân trực tiếp diệt chủng, không ngờ rằng lại tài năng ở nơi đây nhìn thấy chúng nó.”

Nghe đến đó, Thần Lộ không khỏi tức giận nói: “Cái kia chúng nó thì đáng chết!”

Phu Dịch cười cười nói: “Người vừa rồi thiếu chút nữa bởi vì bầy súc sinh này phá đạo tâm, thực sự là không nên.”

Lý Lăng Phong cười nói: “Đó là bởi vì Thần Lộ tâm địa thiện lương, không giống có người, lập tức giết mười mấy người, vẫn như cũ mặt không đỏ, tim không nhảy, trấn định tự nhiên, bình chân như vại.”

Phu Dịch không khỏi lúng túng vô cùng, có điều ngoài miệng lại là tranh phân biệt nói: “Ta đã sớm biết bọn họ không phải người bình thường, nào có người bình thường sẽ ở loại này thời gian xuất hiện ở đây chờ hung hiểm chi địa.....”

Lý Lăng Phong nghe đến Phu Dịch nguy biện, cũng lười vạch trần hắn, lập tức vẻ mặt nghiêm túc đạo, “chúng ta đi thôi, nơi đây không an toàn.”

“Tại sao?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại,

Lý Lăng Phong nói: “Nếu như ghi chép thực sự nói, dã nhân này cùng nhân tộc giống nhau, cũng là ở chung đồ vật, vừa rồi gây ra lớn như vậy động tĩnh, chẳng mấy chốc sẽ đưa tới rất nhiều dã nhân.”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời mặt tối sầm, lập tức oán giận nói: “Không muốn đem người loài cùng loại này súc sanh nói làm một.”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu, thiên hạ sinh linh độc nhất vô nhị, cũng không giàu nghèo cao thấp phân chia,

ngươi đây là điển hình nhân tộc tâm tính, luôn cảm thấy nhân tộc chính là vạn vật chi linh, hết thảy sinh linh đều ở đây nhân tộc bên dưới.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 187: Sởn Cả Tóc Gáy

Lý Lăng Phong là Yêu tộc, cho nên Phu Dịch cũng không có cùng hắn tranh luận vấn đề này, chỉ là Lý Lăng Phong nhắc tới dã nhân là ở chung đồ vật tựa hồ có hơi lo lắng đáng dấp, không khỏi làm hắn có chút ngạc nhiên, lập tức hỏi: “Này dã nhân cùng người bình thường căn bản không có gì khác biệt, tới bao nhiêu giết bấy nhiêu nhân vật, chúng ta tại sao phải đi?”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng, cố ý thừa nước đục thả câu nói: “Theo ghi chép, năm đó nhân tộc một trăm tam chục ngàn tu sĩ cùng mười vạn dã nhân dục huyết phẫn chiến, đem dã nhân tàn sát hết sau khi, chỉ còn lại có một vạn tu sĩ.”

“Hả? Nay..... đều không khác mấy nhanh lấy một chọi hai đi?” Phu Dịch tuyệt đối không ngờ rằng, này dã nhân sức chiến đấu cư nhiên như thế kinh thế hãi tục.

Lý Lăng Phong cười nói: “Đâu chỉ lấy một chọi hai, nhân tộc nếu không phải dính Ma tộc chỉ riêng, e sợ này một trăm tam chục ngàn tu sĩ toàn bộ chết trận không nói, này dã nhân ít nhất còn có thể cất giữ một nửa thực lực.”

Chu Tước lại ở một bên hé lén: “Không có khả năng, không thể, này dã nhân bốn tiểu thư một cái tát có thể gọi to chết một mảnh, một trăm tam chục ngàn tu sĩ mới hoán đổi năm vạn dã nhân tính mạng, Lý đại ca cũng học Lý Mục anh trai nỗ, bộp bộp bộp.....”

Lý Lăng Phong bị Chu Tước cười nhạo, ngược lại cũng không tức giận, lập tức cười nói: “Ta cũng không có nói vô căn cứ, trong sách đích thật là như vậy ghi chép, nói là song phương đang đại chiến thời gian, Ma tộc vừa vặn đi

qua nơi đây, đem này dã nhân ngộ nhận là Yêu tộc cho nê ra tay giúp đỡ.”

“Không tin hay không, Ma tộc làm sao lại trợ giúp nhân tộc?” Chu Tước đầu lắc đến rẽ trống bối vây.

Phu Dịch cũng không khỏi hiểu kỳ nói: “Đúng vậy, nhân tộc cùng Ma tộc thế không cùng có lợi, làm sao có khả năng trợ giúp nhân tộc.”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Việc này nói đến thì nói dài ra, chúng ta vừa đi vừa nói đi.....”

Ở con đường tu tiên từ từ trong dòng sông lịch sử, nhân tộc là cuối cùng bắt đầu tu hành, cho nên Ma tộc xâm lấn Thần Châu đại địa sau khi, gặp phản kháng chủng tộc bên trong cũng không có người loài, cho nên nhân tộc ở Ma tộc trong mắt, ngay như bây giờ nhân tộc đối xử thiên nhiên phổ thông động vật độc nhất vô nhị, ngược lại là dã nhân gia nhập vào phản kháng Ma tộc liên minh bên trong, cho nên nhân tộc cùng dã nhân đại chiến thời gian, Ma tộc mới có thể đổi với dã nhân lạnh lùng hạ sát thủ, gián tiếp trợ giúp nhân tộc.

“.....” sau khi nghe xong, Phu Dịch nhất thời không nói gì, cỗ sự này nghe tới luôn cảm thấy có gì đó không đúng như.

Lý Lăng Phong nhìn thấy Phu Dịch đầy mặt mộng ép hình ảnh, lập tức cười nói: “Cho nên ta mới vừa nói, thiên hạ muôn dân cũng không phân biệt cao thấp giàu nghèo, dã nhân hoàn toàn không làm ác, nhân tộc cũng hoàn toàn không làm thiện, nhân tộc vị trí có vượt lên trên vạn vật ảo giác, hoàn toàn là vì nhân tộc được trời cao chăm sóc tu hành thiên phú, khiến người ta loài theo chuỗi thực vật cấp thấp nhất một đường bò đến đỉnh điểm nhất.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Cái này ta ngược lại thật ra biết, nếu không Tiên Đinh mới lập thời gian, cũng không thể có Phục Hy cùng Nữ Ô hai vị Yêu tộc Tiên đế, chỉ là dã nhân này lại ở Thái Cổ thời kỳ tham gia với qua khênh Ma liên minh, thật sự là để cho ta khó có thể tiếp thu.”

“Ha ha.....” Lý Lăng Phong cười cười nói: “Hết thảy đều là ý trời khó tránh, nếu không có Ma tộc ma xui quỷ khiến bên dưới trợ giúp nhân tộc đánh bại dã nhân, cũng sẽ không có về sau nhân tộc gia nhập liên minh, liên minh cũng sẽ không phát hiện nhân tộc thân thể bí mật, như vậy nói, e sợ lịch sử muốn sửa lại.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Dã nhân không phải cùng nhân tộc trường giống nhau gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Dã nhân cùng loài người gần như là bề ngoài tương tự mà thôi, mạnh mẽ của bọn họ hoàn toàn không ở chỗ tu luyện, mà là ở bọn họ sáng chế kỳ môn độn giáp thuật.”

“Kỳ môn độn giáp?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hướng về Thần Lộ nói: “Ta nhớ tới Đông Hạo anh trai thì yêu thích nghiên cứu vật này, bất quá ta loáng thoảng nhớ hắn đã nói cái này kỳ môn độn giáp xuất xứ,

Cũng không phải dã nhân?”

Thần Lộ trầm tư sau một lát nói: “Ta nhớ tới ca ca nói kỳ môn độn giáp hình như là Phục Hy Đại Đế còn là Hiên Viên Đại Đế sáng chế?”

Lý Lăng Phong nghe xong lắc lắc đầu nói: “Phục Hy Đại Đế đau chính là âm dương bát quái trận pháp, chính là tham khảo dã nhân kỳ môn độn giáp, Hiên Viên Đại Đế đích xác hiểu được kỳ môn độn giáp thuật, có điều tục truyền nói, Hiên Viên Đại Đế hiểu đến kỳ môn độn giáp, chính là xông qua Thần Nông Giá sau khi.”

“Hả..... nói cách khác, này Thần Nông Giá bên trong hung hiểm, chính là bởi vì này kỳ môn độn giáp thuật?” Phu Dịch hỏi.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “E sợ thật là như thế này.”

“Vậy ngươi lúc trước vì sao không nói sớm?” Phu Dịch không khỏi hơi

nghi hoặc một chút nói.

“Bởi vì..... khà khà.....” đúng lúc này, Lý Lăng Phong đột nhiên phát sinh một tiếng khiến người ta không rét mà run khủng bố tiếng cười.

Ba người không thấy có chút sợ hãi, đang muốn nói không muốn đùa giỡn thời gian, lại qua tới Lý Lăng Phong dừng bước lại, chậm chập quay đầu.

Thần Lộ cùng Chu Tước nhất thời dọa nạt hoa dung thất sắc, Phu Dịch đồng dạng là sờn cả tóc gáy, bởi vì người trước mắt căn bản là không phải Lý Lăng Phong, chỉ thấy quanh người hắn bị màu nâu da lông bao trùm, một tấm anh tuấn khuôn mặt chẳng biết lúc nào trở nên mặt xanh nanh vàng, hai con trống trơn trong hốc mắt mỗi loại thiêu đốt một đóa xanh thăm quỷ hỏa, đang cười toe toét một tấm trực tiếp liền đến bên tai Thao Thiết miệng rộng, quay ba người phát sinh một trận âm u kinh khủng tiếng cười.

Phu Dịch gọi ra Chu Tước thần kiêm, liền vội vàng đem Thần Lộ cùng Chu Tước bảo hộ ở phía sau, quát lớn: “Ngươi là người nào! Lý đại ca đâu!”

Thần Lộ cùng Chu Tước dù sao cũng là nữ nhi gia, trời sinh nhát gan, nhìn thấy kinh khủng như vậy quái vật tự nhiên sẽ bị hù dọa, có điều các nàng dù sao cũng là tu sĩ, chỉ là một câu nói này công phu liền phản ứng lại, lập tức liền mỗi một gọi ra sấm gió song kiếm cầm ở trong tay, mỗi loại về phía trước nửa bước, phân loại với Phu Dịch tả hữu, chuẩn bị bắt cứ lúc nào chiến đấu.

Quái vật kia âm u nở nụ cười, nơi cổ họng ùng ục vang lên vài tiếng sau, dùng một loại cực kỳ khàn khàn âm thanh, từng chữ từng chữ chậm rãi nói, “Ở ta trong bụng.....cac cac.....”

Tiếp theo liền vừa là buồn nôn đến cực điểm tiếng cười.

Phu Dịch không khỏi kinh hãi đến biến sắc, tiêm hướng về ngực hắn Chu Tước thần kiêm mạnh mẽ thu lại rồi, lập tức giận dữ nói: “Ngươi rốt cuộc là thứ gì?”

Quái vật kia cười hắc hắc, vẫn như cũ là một chữ nhất định chật rãi nói: “Ta không phải nói với ngươi sao? Ta là dã nhân.....”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, trong đầu không khỏi nhanh chóng chuyển động.....

Nếu như vừa rồi nói đều là theo trong miệng hắn nói ra nói, vậy tất cả những thứ này, chính là theo Lý Lăng Phong đựng vào bộ thi thể kia bắt đầu.....

Nhất thời, Phu Dịch rối loạn tấc lòng, đối mặt trước mắt này con dã nhân, đánh cũng không phải, không đánh cũng không phải.

Đánh, hắn sợ hãi vạn nhất thương tổn được Lý Lăng Phong.

Không đánh, thì lại làm sao cứu ra Lý Lăng Phong?

“Buồn nôn gì đó, đi tìm chết!”

Ai biết, đúng lúc này, Chu Tước đột nhiên khẽ kêu một tiếng, tay trúng gió linh kiếm mang theo cơn lốc lực lượng, hướng về quái vật kia cổ chém tới.

“Dừng tay!”

Ai biết, vừa là một tiếng khẽ kêu, Thần Lộ lôi linh kiếm hầu như cũng trong lúc đó ra tay, đem Chu Tước tay trúng gió linh kiếm chổng chọi.

Mà đúng lúc này, Phu Dịch cũng rốt cục thấy rõ, trước mắt nào có cái gì quái vật, đứng ở đối diện bọn họ, chính là Lý Lăng Phong bản thân, hắn đang dùng một loại cực kỳ kinh dị ánh mắt thấy ba người bọn họ.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 188: Việc Lạ Không Dứt

Ngay ở Thần Lộ dùng lôi linh kiếm ngăn lại Chu Tước phong linh kiếm đồng thời, Lý Lăng Phong đột nhiên gọi ra phệ huyết bá vương kích, như là giao long xuất hải bình thường, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai nhắm Chu Tước mặt đậm tới.

Phu Dịch lúc này hoảng hốt, vội vàng dùng ngô đồng kiếm gỗ đem trường kích một kiếm gẩy lên trên, tiếp theo kéo 1 kiếm hoa, dùng kiếm tích trực tiếp đập hướng về Lý Lăng Phong ngực.

Ngô đồng kiếm gỗ có vạn cân nặng, chỉ cái này một kiếm đập ấy ngực, Lý Lăng Thân lúc này như là pháo trúng ra khỏi nòng bình thường trực tiếp bắn ra ngoài, thân thể đánh vào ba trượng ở ngoài một viên cổ thụ che trời trên lúc này mới ngừng lại thân hình, sau đó liên tiếp phun ra ba thanh sương máu, lúc này mới ngã xuống đất.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Thần Lộ thấy Lý Lăng Phong, chau mày nói.

Phu Dịch trầm tư chốc lát, đem Phong Thiên Kính theo trong Càn Khôn Giới lấy ra, rảy nước một mảnh hào quang đem Lý Lăng Phong trên dưới quanh người phủ kín.

Tùy theo chính là một trận “âm” vang lên, ngay sau đó Lý Lăng Phong trên người như là châm ấm ướt cỏ tranh bình thường, theo quanh thân lỗ chân lông trong mắt bốc lên từng tia từng tia dày nếu mực nước hắc khí.

Như thế kinh cảnh vật, Phu Dịch ba người là chưa từng nhìn thấy, chưa

từng nghe thấy, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó không biết là nói cái gì cho phải.

“Keng!” Nương theo lấy một tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng, Phu Dịch cảm giác được áo lót đột nhiên truyền đến một luồng Lôi Điện lực lượng, tuy có Chiến Thần bào đỡ hơn nửa công kích, nhưng vẫn là cảm giác trên dưới quanh người có chút tê liệt.

“Thần Lộ tỷ tỷ ngươi làm gì!” Ngay sau đó chính là Chu Tước một tiếng kinh hãi rít gào, sau đó chính là “Chảo rán! Keng! Keng!” Liên tiếp ba tiếng kiếm kích có tiếng.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, lập tức tê lên Phong Thiên Kính ở trên đỉnh đầu, theo Âm Dương Nhị Khí liên tục không ngừng đưa vào, tung xuống một mảnh chu vi ước chừng 67 trượng hào quang, trực tiếp đem bốn người toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Quay đầu lại nhìn về phía Thần Lộ, chỉ thấy Thần Lộ ngực Tử Ngọc đã ở đồng thời phát sinh mát mắt kim quang, đem trong cơ thể nàng hắc khí bức ra, chỉ là cùng Lý Lăng Phong so với lại là thanh đậm rất nhiều, Phu Dịch không khỏi không nói gì, này Tử Ngọc vì sao đều là chậm hơn vậy vỗ một cái?

Phu Dịch theo bản năng giơ cánh tay lên, nhìn thấy trên người hắn và không hắc khí nhô ra, lập tức nhìn hướng về Chu Tước, nhìn thấy nàng cũng không tình huống khác thường thời gian, lúc này mới bóng tối than một hơn,.

“Cuối cùng là cái gì vậy?” Phu Dịch lầm bầm lầu bầu một tiếng, trong đầu nhanh chóng chuyển động, đáng tiếc thứ này đối với hắn mà nói, là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy, coi như là muốn vỡ nát đầu lâu, cũng không làm nên chuyện gì.

“Grào.....”

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong trên người tản mát ra khói đen, ngừng tụ

thành một viên khổng lồ đầu người, tướng mạo như là lúc trước kinh khủng kia mặt giống nhau như đúc, nương theo lấy một tia không cam lòng tê hống có tiếng, với phản bản quy nguyên hào quang bên trong biến thành tro bụi.

Mà Lý Lăng Phong cũng rốt cục vào lúc này mở hai mắt ra, nhìn trước mắt tình cảnh trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

“Lý đại ca?” Phu Dịch nhìn thấy sau khi, vội vàng khẽ gọi một tiếng.

Lý Lăng Phong sững sốt một lát sau khi, lúc này mới giật mình tỉnh lại, liền vội vàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Lý Lăng Phong vừa dứt lời, Thần Lộ cũng tỉnh táo lại, đồng dạng nhìn trước mắt tình cảnh ngẩn người.

Phu Dịch lập tức đem vừa mới phát sinh việc nói ra, Lý Lăng Phong càng nghe càng kinh ngạc, sau đó nói: “Ta vị trí gặp cùng ngươi xấp xỉ, thế nhưng ngươi nói chuyện lại là Chu Tước.”

“Chẳng lẽ là ảo trận?” Phu Dịch lập tức suy đoán nói.

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Không quá như, ta lại cảm thấy hắn là có khả năng là tám môn độn giáp.”

Phu Dịch không khỏi kinh hãi nói: “Tám môn độn giáp đến tột cùng là cái gì vậy?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ lắm,

Có điều cái kia dã nhân đã nói Phục Hy Đại Đế sáng chế trận pháp, chính là theo tám môn độn giáp bên trong diễn biến bước ra, nghĩ đến cũng có ảo trận hiệu quả.”

Phu Dịch nghe xong trầm tư chốc lát, tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra theo Yêu giám đưa cho Thần Lộ, đồng thời đạo, “cái này ngươi cầm,

chuẩn bị bất cứ tình huống nào.”

Thần Lộ lúc trước mặc dù không muốn, thế nhưng còn ở dưới sự kiêm trì của Phu Dịch học phản bản quy nguyên phương pháp sử dụng, không nghĩ tới lại vào lúc này đứng hàng công dụng.

“Phu Dịch ca ca, ta cảm thấy chúng ta còn là rời khỏi nơi này trước tốt hơn, nơi đây quá quý dị.” Chu Tước oán giận một tiếng, nói xong sau đó lại rùng mình một cái.

Chu Tước nhưng đường đường thánh linh thân thể, hơn nữa vừa là quét hà áo loại này hệ "lửa" linh bảo hộ thể, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng quan tâm nói: “Phượng Dao, ngươi không thoả mái sao?”

“A.....” Chu Tước từ từ gật gù, hữu khí vô lực nói: “Có chút lạnh.”

“Tại sao lại như vậy!” Phu Dịch nghe đến quay đầu lại của Chu Tước, nhất thời cảm giác tê cả da đầu, phải biết rằng bọn họ bây giờ đều còn ở hào quang bao phủ bên trong, đường đường Chu Tước thánh linh thân lại sẽ lạnh?

“Ta cũng có chút lạnh.....” đúng lúc này, Thần Lộ cũng rùng mình một cái.

Phu Dịch lúc này kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hướng Lý Lăng Phong nói: “Lý đại ca, ngươi đây?”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Là có chút.”

Phu Dịch vội vàng tiến vào quan sát bên trong thân thể, kiểm tra tự thân tình huống, rốt cục phát hiện, có một loại hơi vừa hơi, hầu như nhìn không tới màu đen bột phấn không dứt theo quanh thân lỗ chân lông bên trong chảy vào bên trong cơ thể tiện đà tiến vào trong máu, tốt ở trong cơ thể hắn có ngọn lửa nhỏ, ngọn lửa nhỏ mỗi nhảy lên một lần, thì sẽ đem này bột phấn đốt cháy đến không còn một mống, cho nên hắn mới không có cảm giác được tình huống khác

thường.

Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên, theo đạo lý Chu Tước chính là thánh linh thân thể, vạn pháp bất xâm thân, không nên chịu đựng loại độc phẩn này gây thương tích mới là, ngược lại là Lý Lăng Phong lại vô sự, thật là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá bây giờ đã biết nguyên nhân, Phu Dịch lập tức để Chu Tước vận chuyển quanh thân ánh lửa hộ thể, quả nhiên đợi Chu Tước trên người dấy lên ba tấc xích diễm sau, U 8 băng hàn cảm giác lập tức giảm bớt rất nhiều, chỉ là mấy chu thiên công phu, liền hoàn toàn khôi phục bình thường.

Thần Lộ cùng Lý Lăng Phong cũng mỗi loại vận chuyển công pháp, đáng tiếc “thiên phù trải qua” bây giờ không trọng vẹn thái quá nghiêm trọng, hơn nữa Thần Lộ thân mình liền chỉ có Tân Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, cho nên Lý Lăng Phong dùng “Yêu Hoàng trải qua” vận chuyển mấy chu thiên sau liền khôi phục bình thường, Thần Lộ lại là không cách nào loại bỏ khí lạnh.

Có điều Thần Lộ ngược lại là Phu Dịch yên tâm nhất, bởi vì nàng khôi này thần bí Tử Ngọc thái quá thần kỳ, uy lực không thể so với trong cơ thể hắn ngọn lửa không đều, có bảo vệ của nó Thần Lộ đồng dạng là vạn pháp bất xâm, chỉ là cái tên này không biết là tại sao, cuối cùng sẽ chậm vỗ một cái, tựa hồ là già si ngốc giống nhau.

Nơi đây không thích hợp ở lâu, các loại Thần Lộ cái kia Tử Ngọc của Tử Ngọc phát uy, đem màu đen bột phẩn loại bỏ sau khi, bốn người ở hào quang bảo hộ bên dưới, tùy tiện tìm cái phương hướng tiếp tục đi về phía trước.

Nơi này nguy cơ trùng trùng, bốn người thần kinh đều băng bó rất căng, cho nên này cùng nhau đi tới lại là không một người nói chuyện, ước chừng chừng nửa canh giờ, Lý Lăng Phong đột nhiên dừng bước lại, đối với Phu Dịch nói: “Ngươi có hay không cảm thấy chúng ta giống như lún vũng bùn giống nhau, đi đường đều mất công sức?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Có loại cảm giác này, ta còn tưởng rằng chỉ là ta một người có.”

Thần Lộ lại vào lúc này nhắc nhở: “Phu Dịch, ngươi có hay không cảm thấy bây giờ hoàn cảnh này, có chút giống bát quái nguồn gốc một trong đồi quê - - trạch nguyên quy nhất?”

“Hả?” Trải qua Thần Lộ vừa nói, Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, gật gật đầu nói: “Nói như thế, hai người này đích thật là có chỗ giống nhau.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 189: Cấn Quẻ Vỡ Nát Đổi Trạch

“Nói cách khác, chúng ta bây giờ nên ở tương tự với Bát Quái trận trong trận pháp.” Lý Lăng Phong suy đoán nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, có loại khả năng này, có điều..... ta cảm thấy nơi đây cũng không phải là đơn giản Bát Quái trận, có khả năng là vừa rồi nhắc tới kỳ môn độn giáp.”

Lý Lăng Phong gật gù, râu rĩ nói: “Nếu như vừa rồi vừa rỗi ảo cảnh bên trong dã nhân nói là thật nói, đích xác có khả năng là kỳ môn độn giáp thuật, chỉ là mấy người chúng ta đều không hiểu trong này chi đạo, nên làm thế nào cho phải?”

Thần Lộ nghĩ đến muôn, lớn mật suy đoán nói: “Phục Hy Đại Đế đã khả năng theo kỳ môn chui bên trong linh ngộ được bát quái đồ, nghĩ đến cả hai nên cũng có liên hệ, Phong Thiên Kính vừa vặn cũng có bát quái lực lượng bản nguyên, không bằng bát quái sinh khắc đạo phá giải khốn cục trước mắt thử xem?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đại thiện!”

Dứt lời, Phu Dịch để Thần Lộ dùng theo Yêu giám tiếp nhận Phong Thiên Kính thi triển phản bản quy nguyên hào quang, sau đó nhỏ giọng thăm thì một tiếng “càn đổi với khôn, đổi đổi với cẩn.....”

Sau đó tay kết pháp quyết, thi triển cấn quẻ - - quét núi đoạn nhạc, lập tức liền có một đạo màu nâu ánh sáng từ mặt kính từ trên xuống dưới theo đeo, này quẻ thật ứng với đại địa cùng dãy núi hùng vĩ lực lượng, mấy người lập tức

cảm giác thân hình nhẹ đi, đã không có lúc trước loại kia như là thân thể vùi lấp vũng bùn, có khí không chỗ khiến cảm giác.

“Ồ? Cái hướng kia tựa hồ sáng nhất.” Chu Tước ngón tay một phuơng hướng, kinh ngạc nói.

Mọi người hướng về chỗ kia nhìn qua, quả nhiên cái hướng kia cùng đừng đổi phuơng có chút bất đồng, lại hướng ấy đổi lập vị nhìn, phát hiện ấy đổi âm chỗ màu sắc thâm hậu.

Thần Lộ không khỏi nghi ngờ nói: “Chuyện này là sao nữa?”

Phu Dịch trầm tư một lát sau, nhíu chặt lông mày rốt cục giãn ra, lập tức cười nói: “Không ngờ rằng ma xui quỷ khiến bên dưới, lại để cho chúng ta tìm được rồi phuơng hướng, bên kia hẵn là với đổi quẻ đổi lập cẩn, chiếu cái hướng kia đi, chúng ta liền có thể tiến vào Trung Cung, nếu dựa theo cửu cung Bát Quái trận đến suy tính nói, Thần Nông Đỉnh có rất lớn có thể liền nấp trong Trung Cung bên trong.”

Lý Lăng Phong không khỏi thở dài nói: “Thiên địa đại đạo huyền diệu vô cùng, đặc biệt là này âm dương ngũ hành bát quái, càng tuyệt không thể tả.”

Phu Dịch thở dài nói: “Chỉ tiếc chúng ta chỉ là dính pháp bảo lợi, vốn này âm dương ngũ hành bát quái lý lẽ chỉ là có biết da lông, đặc biệt là này kỳ môn độn giáp, càng hoàn toàn không hiểu, hôm nay khả năng đến trận này, cũng là có rất lớn thành phần vận khí ở bên trong.”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng vậy, đáng tiếc thầy còn muôn trấn giữ Thanh Khâu, nếu không có hẵn cùng ta bọn đồng hành nói, liền có thể cho chúng ta chỉ điểm 1 hai.”

Lúc này, bốn người đinh đầu có Phong Thiên Kính cùng theo Yêu giám 2 kính đồng thời hạ xuống phản bản quy nguyên hào quang cùng cẩn quẻ lực lượng, yêu ma quỷ quái tà khí cùng đổi trạch lực lượng cùng giống như vô dụng

bình thường, lập tức hướng về cẩn quẻ phuơng hướng tìm Trung Cung mà đi.

Tuy có cái kia vô danh bột phấn xâm thể, thế nhưng có mọi người mỗi loại vận chuyển chân nguyên ngăn cản nhưng cũng không ngại, cho nên cùng nhau đi tới, mãi đến tận sắc trời dần sáng, cũng lại không tình huống khác thường phát sinh, lo lắng nhất dã nhân cũng không có xuất hiện lại.

Nơi này mặc dù cỗ thụ thành ám không thấy ánh mặt trời, không phân biệt mặt trời, thế nhưng căn cứ lúc này đã gần đến Trung thu tiết, một phen đơn giản suy tính, liền biết lúc này đã là giờ mao tiếp cận giờ Thìn thời gian.

“Phu Dịch ca ca, ta thế nào cảm giác càng ngày càng đen?” Chu Tước cảm giác được có chút không đúng lầm, lập tức nghi ngờ nói.

“Đen?” Phu Dịch trên dưới phải trái quan sát một phen, quả thật phát hiện tựa hồ đã so với mới vừa bóng tối một chút, lập tức dừng bước lại, chau mày, suy nghĩ một lát sau suy đoán nói: “Có phải mây đen che ánh nắng?”

Lý Lăng Phong gật gù, phụ họa nói: “Có khả năng này.”

Có điều,

Thần Lộ lại là tỉ mỉ, trước bên phải tả hữu cẩn thận quan sát một phen, lại phát hiện phía sau bọn họ muốn so với nơi này sáng một vài, hơn nữa phân giới nơi ngay ở phía sau bọn họ năm trượng nơi, từ nơi nào sau này càng ngày càng sáng, ngược lại trước người bọn họ càng là càng ngày càng tối.

Thần Lộ vội vàng nhắc nhở: “Phu Dịch, ngươi xem.”

Nói xong chỉ về phía sau, Phu Dịch nhìn qua nhất thời ngắn người, lập tức trở nên trầm mặc, trong đầu không dứt suy nghĩ trước mắt kết quả đến tột cùng ra sao nguyên do.

“Có phải ta phỏng đoán con đường không đúng? Phuơng hướng này cũng không phải là hướng về Trung Cung bước vào phuơng hướng?” Phu Dịch

tự nhủ.

Lý Lăng Phong lập tức đề nghị: “Không bằng triệt hồi cấn quẻ lực lượng thử một lần, nhìn có còn hay không thân ở trạch cảm giác.”

Phu Dịch gật gù, đem Phong Thiên Kính thu còn trong tay, lại là phát hiện, đích xác đã không có bùn trạch cảm giác.

Lý Lăng Phong lập tức hướng về khi đến chỗ đi đến, bước qua năm trượng ở ngoài, vừa đi về phía trước mười mấy bước, hai hàng lông mày theo bước chân càng nhíu càng chặt, sau đó xoay người lại hướng về Phu Dịch bọn họ đi tới, mà lần này quay lại thời gian, lông mày càng là càng ngày càng triển khai, vẫn vượt qua phân giới nơi sau, lập tức mừng lớn nói: “Chúng ta đích xác đi ra đổi quẻ nơi, thực sự là không nghĩ tới trận pháp này lại to lớn như thế, chúng ta dùng ròng rã một buổi tối mới đi tới, hơn nữa này còn là không xác định có phải là ở tít ngoài rìa địa phương, như là không phải nói, trận pháp này có thể nói là có một không hai tuyệt trận.”

Phu Dịch vừa nghe lập tức mừng rõ, lập tức cười nói: “Đã đi ra đến rồi, nghĩ đến càng đi về phía trước chính là Trung Cung, chúng ta đi nhanh đi.”

Hai nữ vừa nghe cũng là mừng rõ, bốn người lập tức lại đi về phía trước.

“Vèo!”

Ai biết, vừa rồi bước ra hơn mười bước, liền nghe đến trước nơi truyền đến một tiếng tiếng xé gió, Phu Dịch liền vội vàng đem Chu Tước thần kiếm thủ tại trong tay, vừa mới gọi ra liền nhìn thấy một đạo hàn quang xông tới mặt, bận rộn thi triển thiên cang kiếm quyết, đem đạo hàn quang kia đánh bay.

Phu Dịch rất là không rõ, lập tức liền lại nghe được liên tiếp ba tiếng, tiếp theo liền liền có ba đạo hàn quang hướng về bọn họ phóng tới, Phu Dịch không dám thất禮, vội vàng kéo cái kiếm hoa, một chiêu 3 phép tắc, trực tiếp

đêm này ba đao hàn quang đánh bay.

“Cẩn thận! Hắn là dã nhân!” Phu Dịch khẽ quát một tiếng, lúc này Lý Lăng Phong cũng phản ứng lại, lẩy phệ huyết bá vương kích nơi tay, cùng Phu Dịch đặt ngang hàng đứng thẳng.

Bất quá khi bọn họ chuẩn bị kỹ càng sau khi, lại không nữa hàn quang phóng tới, Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Đây là tình huống thế nào?”

Phu Dịch suy đoán nói: “Có thể là thấy chúng ta có chuẩn bị liền trước tiên rút lui, nấp trong bóng tối chờ cơ hội đánh lén.”

Lý Lăng Phong các loại ba người vừa nghe cảm thấy Phu Dịch phân tích rất có đạo lý, Lý Lăng Phong cũng là suy đoán nói: “Chẳng lẽ chúng ta đi đúng rồi?”

Thần Lộ phụ họa nói: “Hắn là sẽ không sai rồi, bình thường đại trận bình thường là dùng để bảo vệ mình, chúng ta xông qua Bát Quái trận đạt được trung tâm, tự nhiên cũng là tới bọn dã nhân ở lại vị trí.”

“A, vậy thì cẩn thận chút a.” Phu Dịch không khỏi mừng rỡ, vội vàng gật đầu nói.

Bốn người tiếp tục hướng phía trước chạy đi, chỉ là này phía trước càng ngày càng tối, chỉ là đi rồi không đến nửa canh giờ, liền phảng phất vừa về tới ban đêm vậy.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Ta thế nào cảm giác chúng ta con đường này tiếp tục đi không chỉ không đúng, thậm chí còn gặp nguy hiểm?”

Lý Lăng Phong suy nghĩ một chút nói: “Nên không thể nào, càn đối với khôn, đối đối với cẩn, hơn nữa cũng chỉ có cẩn que lực lượng tài năng cùng que

thiên kính cẩn quẻ lực lượng kêu gọi lẫn nhau, cho nên chúng ta đi con đường tuyệt đối không sai, này hẵn là này dã nhân bố trí cạm bẫy, nên không quan hệ với con đường.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 190: Văn Vương Hậu Thiên 8 Quẻ?

Phu Dịch lắc lắc đầu không hề trả lời, lại là lâm vào trong trầm tư, theo đạo lý nói, Lý Lăng Phong nói như vậy vốn là hắn suy nghĩ trong lòng, vốn là không có sai, nhưng hôm nay hiện thực nói cho hắn, cái này suy đoán có thể là sai.

“Vèo!” Vừa là liên tiếp hơn mười đạo tiếng xé gió, lần này lại là theo bị phía sau lưng đến, Phu Dịch trong khi ngây người, cho nên Lý Lăng Phong đi trước làm gương nhảy một cái lui ở hai nữ sau khi, bá vương kích một trận bạo vũ lê hoa, liền đem cái kia hơn mười đạo hàn quang đánh bay.

Chu Tước không khỏi cả kinh kêu lên: “Chúng ta từ nơi này đến căn bản không có người!”

Vừa dứt lời, liền nghe đến vô số tiếng xé gió truyền đến, tập trung nhìn vào, vô số lít nhít hàn quang như là rối loạn ong vò vẽ bình thường hướng về bốn người phóng tới.

“Tránh ra!” Phu Dịch hét lớn một tiếng, trực tiếp tี lên Phong Thiên Kính, một đạo hắc quang theo Phong Thiên Kính bên trong bắn ra, hóa thành một vị khoảng ba trượng Thạch Phong, che ở mọi người trước người, chính là kéo huyền vũ nút bấm sử xuất bản nguyên.

Nương theo lấy vô số hàn mang đánh vào Thạch Phong trên phát sinh vô số đóng sắt giao kích có tiếng, chỉ là, còn chưa mấy người này chậm chạp một hơi, từ phía sau lưng lại truyền tới một tràng tiếng xé gió, nghĩ cũng không cần muỗn, liền biết cũng bên này tình huống giống nhau như đúc.

Phu Dịch không dám lớn dẽ, lập tức đem Phong Thiên Kính treo ngược ở trên đỉnh đầu, cùng Đông Thiên Môn xông cửu thiên trận gió trận chung chung đến một vị rỗng ruột Thạch Phong, đem bốn người phủ kín.

Vừa mới chuẩn bị thỏa đáng, liền nghe đến bốn phương tám hướng cùng bay ra vô số đạo hàn quang, đánh mạnh với Thạch Phong trên.

“Này..... rõ ràng là tử địa! Tuyệt đối không phải cẩn quẻ!” Phu Dịch hoảng hốt nói.

Lý Lăng Phong thấy đánh vào Thạch Phong trên không dứt hạ xuống đồ vật, lập tức đối với Phu Dịch nói: “Mở ra một lỗ hổng, ta xem một chút ám khí kia rốt cuộc là thứ gì!”

Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, muốn biết nơi này đến tột cùng là cái gì, đơn giản nhất phương pháp chính là nhìn này ám khí đến tột cùng là vật gì, vì vậy hắn với ngay phía trước mở ra một chỉ cung cấp cánh tay khả năng dò ra lỗ hổng.

Hai người phối hợp cũng là lô hỏa thuần thanh, Lý Lăng Phong tốc độ tay nhanh như chớp giật, Phu Dịch càng phản ứng thần tốc, cho nên lỗ hổng kia cũng là chớp mắt là qua, hàn quang mặc dù dày như là nhanh vũ, hai người như thế tuyệt diệu phối hợp bên dưới, lại không có 1 đạo hàn mang chui vào.

“Đây là.....” Lý Lăng Phong thấy trong tay chỉ hạt đào to nhỏ màu đen viên chau, không khỏi đại cảm thất sắc, “thế nào lại là tảng đá?”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Làm sao có khả năng, đổi vị tướng sắp làm càn vị cùng cách vị, cẩn vị cho là đổi ứng mới là, mà khôn vị lại cùng cẩn vị tương lâm, vừa mới còn ở đổi vị, làm sao có khả năng trực tiếp bước vào cẩn khôn vị trí? Có phải nơi này không phải cửu cung Bát Quái trận, mà chỉ là Bát Quái trận?”

Phu Dịch vừa rồi nói xong, liền vừa hủy bỏ đạo, “cũng không đúng vậy,

không can thiệp tới có phải là cửu cung Bát Quái trận, bát quái luôn có tụ hợp chỗ mới đúng, vừa mới cái kia đường ranh giới rất rõ ràng chính là hai quẻ trong lúc đó đường ranh giới, chẳng lẽ là.....”

“Văn vương Hậu Thiên bát quái!” Lý Lăng Phong kinh hãi nói.

Phu Dịch chau mày, lập tức lầm bầm lầu bầu một tiếng nói: “Càn, khảm, cấn, chấn động, tốn, cách, khôn, đổi, đúng rồi, không sai, nếu là Văn vương Hậu Thiên bát quái nói, đổi vị liền cùng khôn vị tướng sắp.”

Thần Lộ nghe xong lại là hơi nghi hoặc một chút, khó có thể tin nói: “Này Văn vương Hậu Thiên bát quái không phải dùng để suy tính cát hung gì? Thường bị quẻ sử dụng làm suy tính diễn biến hoặc là âm dương nhà ở phong thuỷ suy tính tác dụng, nơi đây tại sao có thể có thứ này?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đích xác như thế, nhưng gặp trước mắt việc không thể không khiến người ta tin tưởng, trận này chính là Hậu Thiên bát quái tạo thành, nếu không vô luận như thế nào cũng giải thích không xuyên qua đổi vị như thế nào cùng khôn cấn nơi tương lâm, dù sao trong bát quái, chỉ có này 2 quẻ thuộc về hành thổ.”

“Bỏ đi,

Không quan tâm thế nào, chúng ta đã biết nơi đây ảo diệu, trước tiên phá trận nói lại, còn nguyên nhân chờ một chút lại nghĩ.” Lý Lăng Phong thấy bốn phía phảng phất vô cùng vô tận hòn đá không dứt hướng về bọn họ tập kích, vội vàng thúc giục.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Là vô cùng.” Nói xong liền bắt đầu suy nghĩ đến tận cùng như thế nào phá trước đây kết quả.

Bát quái sinh khắc vốn là không bằng ngũ hành rõ ràng, hơn nữa bây giờ hắn căn bản không nhận rõ nơi này đến tận cùng là khôn quẻ còn là cấn quẻ, ngược lại không bằng dùng ngũ hành phá đi.

Dù sao khôn cẩn nơi cùng thuộc về hành thổ, cho nên bất luận là hai quẻ gì dùng, cũng có thể mộc khắc, mà Mộc hành nói, chính là tốn quẻ cùng quẻ Chấn, trước mắt thế cuộc chấn động lôi sét đánh rất rõ ràng không bằng tốn phong long cuốn.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau khi, Phu Dịch hai tay nắm tốn quẻ quyết, Phong Thiên Kính hạ xuống Thạch Phong lập tức biến mất, mà là hóa thành một đạo dùng bốn người làm trung tâm lốc xoáy, cái kia vô số hòn đá đánh mạnh với lốc xoáy trên, lập tức liền bị quăng đến liềng xiểng, có theo lốc xoáy xoay tròn người, cũng có trực tiếp cuốn ngược mà quay về cùng hòn đá chạm vào nhau người.

“Nhanh!”

Theo Phu Dịch 1 gió lớn uổng, lốc xoáy lập tức khuếch đại mười bộ, Phu Dịch đang muốn bắt chuyện mọi người hướng về hai quẻ chỗ giao giới đi, lúc này mới nhớ tới sớm đã quên phương hướng, vội vàng tìm hỏi: “Ai nhớ tới hai quẻ gặp nhau nơi ở nơi nào?”

Cũng may có Thần Lộ thận trọng, vì đó chỉ đạo, vì vậy một nhóm bốn người liền lại đi chỗ giao giới mà đi.

Tốn phong long cuốn chính là phong dẽ chỗ phóng ra, tự nhiên có thể nhận biết được hòn đá công kích mạnh yếu, đợi cho hòn đá hoàn toàn biến mất sau khi, lúc này mới cẩn thận một chút triệt hồi quái tượng nguồn gốc, đi phía trước nhìn qua, bọn họ lúc này sớm thông qua qua phân giới nơi, lại một lần nữa vào đổi quẻ nơi.

Đổi quẻ làm trạch nguyên nơi, lại có không biết tên màu đen bột phấn, mặc dù không biết ấy đến tột cùng là vật gì, thế nhưng nên cùng Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ mất đi tâm thần có quan hệ, cho nên không dám chần chờ, mấy người vội vàng vừa lùi tới đường ranh giới một chỗ khác, UU đọc sách # 119; ww. Uukansh u. Co m # 32; ít nhất ở loại này khu vực biên giới, mặc dù là có

hòn đá công kích, cũng là rải rác mây viền, đối với bọn hắn tới nói vốn là việc nhỏ như con thỏ.

“Làm sao bây giờ?” Lý Lăng Phong lúc này trong lòng có chút bối rối, bèn hỏi ra.

Phu Dịch nhìn qua Lý Lăng Phong tâm thần đã loạn, lập tức tả hữu coi như, nhìn thấy Chu Tước lúc này dùng ba tấc xích diễm hộ thể cũng không tình huống khác thường, mà Thần Lộ lại cùng cùng Lý Lăng Phong bình thường tâm hoảng ý loạn.

Lập tức liền biết nhất định là có màu đen bột phấn xâm thể, dù sao bây giờ bọn họ đội ở trên đầu trở lại chỉ riêng quy nguyên hào quang, đều không phải là xuất từ quỷ thiên kính, mà là vì khác nhau, bị bọn họ xưng là theo Yêu giám hàng nhái, mặc dù là Phong Thiên Kính bản thể cũng không thể hoàn toàn đem này vô danh bột phấn ngăn cách, huống hồ là vốn thì rơi xuống tiểu thừa hàng nhái?

Phu Dịch vội vàng nhắc nhở: “Hai người các ngươi mau vận công đem độc khí bức ra bên ngoài cơ thể.”

Hai người này mới phản ứng được, sau đó mỗi loại dùng huyền công vận chuyển chu thiên, đem độc phấn bức ra bên ngoài cơ thể.

Mấy chu thiên sau, hai người rốt cục đem vô danh đen phấn hết mức bức ra, Lý Lăng Phong không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Không hổ là Thần Nông Giá, quả nhiên hung hiểm vô cùng, nếu như không có Phong Thiên Kính, chỉ muôn này hàng nhái mở đường, cũng chắc chắn nửa bước khó đi.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Xem ra chúng ta quả nhiên là coi thường địa phương này, kế tiếp, chúng ta tuyệt không thể lại không hề có mục đích mù loà xông, nếu không Thần Nông Đỉnh còn chưa thấy trước khi, tất nhiên làm mất mạng.”

Ba người lập tức gật gù, Thần Lộ nói: “Ngươi cảm thấy phía trước đây là khôn còn là cẩn?”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 191: Tuyệt Địa Gặp Gỡ Cố Nhân

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Khôn quẻ cùng cẩn quẻ cùng thuộc về bản nguyên, chỉ là cẩn quẻ kế thừa địa chi hùng vĩ khí, khôn quẻ đáp lại khí âm nhu, nếu là theo ta suy đoán, nếu như vừa rồi công kích không phải dã nhân ở quấy phá nói, ta ngược lại thật ra cảm thấy như khôn quẻ nơi.”

“Đây là vì sao?” Lý Lăng Phong không hiểu nói.

Phu Dịch giải thích: “Hòn đá kia công kích mặc dù nhìn qua cương mãnh, nhưng kỳ thật đáng sợ nhất chính là liên miên bất tuyệt của nó, phảng phất vô cùng vô tận bình thường, vậy thì vừa vặn đáp lại khôn quẻ âm nhu liên tục không dứt thuộc tính, cho nên ta đoán nơi này là khôn quẻ nơi.”

Lý Lăng Phong nghe xong không khỏi cũng hít một hơi khí lạnh, kinh hãi nói: “Nói như thế, chúng ta vị trí chỗ, liền thật chính là Văn vương Hậu Thiên bát quái chỗ bố trí trận.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Khả năng này rất lớn.”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Trong truyền thuyết Văn vương Hậu Thiên bát quái mặc dù rộng khắp dùng cho huyền học, thế nhưng uy lực của nó tuyệt đối không tại Tiên Thiên bát quái bên dưới.”

Phu Dịch thở dài nói: “Đúng vậy, đáng tiếc chúng ta đều không hiểu này Văn vương Hậu Thiên bát quái huyền diệu vị trí, chúng ta bây giờ chỉ có thể dùng trong lồng ngực sở học gặp chiêu phá chiêu, mặc dù có thể bảo đảm nhất thời bình an, thế nhưng muốn tìm được Thần Nông Đỉnh hoặc là phá trận bước ra, e sợ có chút không có khả năng lăm.”

Nhìn thấy hai người có chút nản lòng thoái chí hình dáng, Thần Lộ mặc dù đồng dạng mệt mát, nhưng vẫn là giả trang ra một bộ ung dung không vội dán dấp nói: “Bất kể nói thế nào, Hậu Thiên bát quái cùng tiên thiên bát quái nguyên lý đồng xuất một mạch, hơn nữa, lúc trước chúng ta trải qua nhiều hay ít tình thế chắc chắn phải chết, bây giờ không phải là đứng ở nơi đây gì?”

“Đúng vậy, không phải liền là Văn vương Hậu Thiên bát quái gì?” Chu Tước nhìn thấy hai người đầy mặt buồn rười rượi, nghe Thần Lộ như thế vừa nói, cũng là phụ họa nói.

Nghe đến Chu Tước kiểu nói này, hơn nữa nàng cái kia trẻ nít bình thường buồn cười vẻ mặt, hai người không khỏi nở nụ cười.

Có điều, cũng là chỉ là cười cười mà thôi, nếu này Văn vương Hậu Thiên bát quái coi là thật đơn giản như vậy nói một chút liền phá tan, trận pháp chi đạo cũng sẽ không làm như huyền môn huyền diệu nhất tồn tại một trong.

“Phu Dịch, nếu như là khôn quẻ nói, chúng ta hay không khả năng dùng quẻ càn phá đi?” Lý Lăng Phong đột phát ấy muôn, lập tức hỏi ra.

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói; “cái này không hẳn, nhìn vừa rồi cái kia sóng nhỏ vô cùng vô tận tảng đá công kích, mặc dù lấy liên miên bất tuyệt tâm ý, thế nhưng thân thể công kích cũng tuyệt đối không kém, rất rõ ràng trộn cẩn quẻ hùng vĩ tâm ý, có điều có thể thử xem.”

Nói xong, Phu Dịch đem Phong Thiên Kính tê lên, tay lẩy Linh quyết, một đạo hùng vĩ hùng trạng kim quang nhất thời đem khôn quẻ nơi toàn bộ rừng cây chiếu sáng, không những đem vừa vặn phóng tới tảng đá trực tiếp đánh nát hóa thành bụi trần, kể cả vô số cổ thụ che trời, cũng bị này cổ mạnh mẽ vô cùng cường mãnh lực lượng đẩy ngã 78 hột, lập tức liền có 78 đạo ánh mặt trời lọt vào rừng cây, để mảnh này xa vời bóng tối nơi bỗng dừng nhiều hơn một chút tức giận.

Lý Lăng Phong nhìn qua hữu hiệu, vội vàng mừng lớn nói: “Nếu như

có thể đem vùng rừng rậm này đẩy ngã nói, này khôn que trận chẳng lẽ không phải không phá tự phá?”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Không nói đến linh khí của ta theo không kịp, coi như linh khí của ta khả năng cùng lên, gần như là bên ngoài liền chỉ là thổi ngã này, nếu là tiến vào đi sâu vào, nhất định là vô dụng.”

“Hả……” Lý Lăng Phong không khỏi thở dài, có điều lại vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định, lập tức nhấc lên phệ huyết bá vương kích, chiếu một viên cổ thụ che trời chính là một trận cuồng tiêm bỗ mạnh.

Chỉ tiếc này cổ thụ che trời thật sự là cứng rắn vô cùng, đường đường huyền thể cảnh trung kỳ yêu tu, toàn bộ tu giới trụ cột vững vàng tu vi, toàn lực đánh mạnh bên dưới lại chỉ là lột bỏ một tầng vỏ cây, quả nhiên là làm người nghe kinh hãi.

Phu Dịch nhìn thấy trước mắt tình hình, đột nhiên nhớ tới ngô đồng cỗ mộc, mặc dù này cổ thụ che trời đồng dạng cứng rắn vô cùng,

Thế nhưng tuyệt đối không sánh bằng ngô đồng mộc, lập tức đối với Chu Tước nói: “Phượng Dao, khả năng làm gãy gì?”

Chu Tước vừa nghe mặt cười nhất thời tối sầm lại, oán khí tràn đầy nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi là muốn cho ta ăn này buồn nôn gì đó gì?”

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức minh bạch, cái gọi là ngô đồng dùng phượng, vốn chính là thế gian gần như không tồn tại mộc linh căn, Chu Tước vì đó điều khắc thần kiêm thời gian coi như ăn một vài, cũng là toàn có lợi mà chẳng có hại gì, thế nhưng trước mắt này cổ thụ che trời, mặc dù nhìn qua thanh tú vô cùng, ai biết cái kia màu đen bột phấn rốt cuộc cùng những cây này có quan hệ hay không, nếu như thật có độc nói, chẳng lẽ không phải không hiểu ra sao hại Chu Tước tính mạng?

Phu Dịch chỉ phải lúng túng nở nụ cười, cũng không làm tiếp giải thích,

lập tức thi triển tốn phong long cuốn, hướng về này cổ thụ che trời cuốn tới.....

Không có hiệu quả.....

Kế tiếp quẻ càn - - suốt ngày khô khô, không có hiệu quả!

Quẻ Chấn - - chấn động lôi sét đánh, không có hiệu quả!

Cách quẻ - - Ly Hỏa phần thiên, không có hiệu quả!

Khảm quẻ - - đóng băng vạn dặm, không có hiệu quả!

Cửu thiên trận gió, không có hiệu quả!

Lửa bản nguyên, không có hiệu quả!

Bản nguyên, không có hiệu quả!

Thủy chi bồn nguyên, không có hiệu quả!

Một trận điên cuồng công kích phát ra, đem Phu Dịch trong cơ thể linh khí tiêu hao hơn nửa, thế nhưng này cổ thụ che trời ngoại trừ đầu tiên bắt đầu quẻ càn nguồn gốc đánh bại 78 hột cổ thụ sau khi, chính là lại sử dụng, lại là liền một gốc cây đều không có đẩy ngã, ngược lại là đem mình liên luy thở hổn hển, chỉ phải để ba người giúp hắn hộ pháp, ngồi xếp băng trên đất khôi phục linh khí.

“Keng!.....”

Ngay ở Phu Dịch vừa mới khôi phục tốt linh khí sau khi, theo đỗi quẻ phương hướng truyền đến một trận kim thiết giao kích có tiếng, ngay sau đó chính là hai tiếng hét lớn, phảng phất là có người ở chiến đấu, hơn nữa nghe thanh âm nêu là loài người.

“Âm thanh này..... tựa hồ có hơi quen tai.....” Phu Dịch nghe đỗi

này hai khõi hét lớn sau khi, không khỏi nghi ngờ nói.

Lý Lăng Phong gật gù phụ họa nói: “Tựa hồ đang nơi nào nghe qua.....”

“Đi xem một chút!” Nói xong, Phu Dịch từ trên mặt đất nhảy dựng lên, dùng Phong Thiên Kính soi sáng ra lực lượng bắn nguyên tiếp nhận theo Yêu giám.

Nơi này dù sao cũng là khu vực biên giới, trạch nguyên lực lượng cũng không phải quá mạnh mẽ, cho nên không bằng chuyên tâm phòng ngự cái kia vô danh bột phấn tới quan trọng.

Mấy người đi về phía trước ước chừng hơn 100 bước trong khi, đã loáng thoảng có thể nhìn thấy đối chiến người trang phục.

Càng đi về phía trước, lúc này mới thấy rõ, đối chiến người tổng cộng có bốn gã, đều là đỉnh đầu phát quan, trên người quần áo trắng áo lam, trên ống tay áo còn thêu một kỳ quái hình vẽ.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, nghi ngờ nói, “này không phải trang phục của Thanh Vân Sơn gì? Họ làm sao tới nơi đây?”

“Trước đem bọn họ cứu nói lại.” Thần Lộ vội vàng huy động theo Yêu giám, chỉ thấy một mảnh thất thải hà quang theo mặt kính bắn ra, trực tiếp đem đối chiến bốn người phủ kín, lúc này liền có hai người đã ngừng lại thân hình, hai người khác nhìn thấy như vậy thần kỳ cảnh tượng sau khi không khỏi sững sốt, tùy theo quay đầu trông lại.

“Là các ngươi!”

“Lý Tĩnh!”

Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, đối với thiếu niên này hắn nhưng chiểu voi sâu sắc rất, bất quá lần này đồng hành ba người khác bên trong, lại là không có

bóng người của Trương Trọng Kiên.

Phu Dịch vội vàng lĩnh mọi người nghênh đón, tùy tiện quét qua, liền nhận ra này đều là đệ tử đời hai của Thanh Vân Môn, chỉ là không biết là bọn họ vì sao làm đến Thần Nông Giá.

Đang định tìm hỏi thời gian, bị hào quang quét trúng định ở nơi đó không nhúc nhích hai người bên trong một người trong đó, đột nhiên phát sinh một tiếng cực kỳ khiếp người kêu sợ hãi có tiếng, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, liền nhìn thấy ấy ngoác miệng ra, dùng một đôi chưởng lúc nào sinh ra đến răng nanh, cắn một cái ở Lý Tĩnh bên cạnh cái kia đồng dạng còn có lý trí môn nhân trên cổ.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 192: Kỳ Môn Độn Giáp Thuật

Lý Lăng Phong phản ứng nhanh nhất, trực tiếp dùng tay bá vương kích tiếp cái kia Thanh Vân Môn người 1 kích đánh bay, đáng tiếc bị cắn mõm nhân vết thương ở yết hầu, chỉ cái này trong nháy mắt, một tu sĩ của Địa Tiên Cảnh thì chết đi như thế rồi.

Bị đánh bay tu sĩ như là không biết đau đớn thú hoang một chút, mới vừa rơi xuống đất, liền biến thành một vệt bóng đen hướng về Lý Tĩnh đánh tới.

Lý Lăng Phong cũng không là cái gì thiện nam tín nữ, mặc dù không đến mức lòng nhẫn tâm cay, nhưng cũng là quyết đoán mãnh liệt hạng người.

Phệ huyết bá vương kích lập tức hóa thành 1 con giao long, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, tên kia Thanh Vân Môn đệ tử một viên sọt liêu lớn đầu người liền vội vã lăn nhào bụi tr minden.

Thẳng đến lúc này, Lý Tĩnh mới từ này kinh dị đổi bên trong phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy Lý Lăng Phong cầm trong tay trường kích chém giết chính mình đồng môn sư huynh, mặc dù biết hắn cũng là vì cứu mình, chỉ là.....

Nhất thời, Lý Tĩnh cũng không biết là nên nói lời cảm tạ hay là nên chất vấn.....

Đúng lúc này, một người khác sững sờ ở nơi đó Thanh Vân Môn người cũng như là lúc trước người nọ bình thường, sinh ra một đôi dài khoảng một thước răng nanh, hướng về Lý Tĩnh đánh tới, Lý Lăng Phong đang muốn ra tay đem chém giết, Phu Dịch vội vàng hét lớn một tiếng, lập tức đem Phong Thiên

Kính hào quang đi phía trước quét qua, cái kia môn nhân lúc này kêu thảm một tiếng xụi lơ trên mặt đất.

Sau đó cũng như là Lý Lăng Phong lúc trước bình thường, theo quanh thân lỗ chân lông bên trong chảy ra từng tia từng tia hắc khí,凝聚 tụ thành một viên xe * nhỏ, mặt xanh nanh vàng quái vật đầu lâu, chỉ là nhìn qua cũng không có Lý Lăng Phong con kia khủng bố.

Xem ra này Phong Thiên Kính chánh phẩm cùng hàng nhái trong lúc đó uy lực quả nhiên không thể giống nhau.

Phu Dịch không dám với nơi này lưu lại, lập tức dặn dò Lý Tĩnh đỡ người nọ dậy, đoàn người hoang mang lui ra nơi đây, trở lại hai quẻ chỗ giao giới tạm thời nghỉ ngơi.

Nhìn thấy Lý Tĩnh nhất thời còn chưa theo trong kinh hãi phản ứng lại, Phu Dịch nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai của hắn, đem Vệ Tử Dạ lúc trước khuyến cáo nói của hắn bốn ý hơi hơi chế biến một chút, cười khổ một tiếng nói: “Chấp này trời sập đất sụp thời đại, mỗi người sinh mệnh đều như rơm rác bình thường đê tiện, căn bản không đáng giá được nhắc tới, ngươi và ta đều vì tu đạo người trong, nên khám phá đạo này mới là, nếu là quá câu chấp với cá nhân sinh tử, lâu dần tất thành Tâm Ma, rơi vào vĩnh rơi xuống địa ngục kết cục.”

Lý Tĩnh thở thật dài một cái nói: “Đạo lý này ta cũng hiểu, chỉ là bảy vị đồng môn chung đi đến Thần Nông Giá, chỉ một ngày thời gian liền có năm vị sư huynh chịu khổ tin dữ, chỉ còn một vị còn là sống chết không rõ, ai.....”

Nói tới chỗ này Lý Tĩnh lại thở thật dài một tiếng, thế nhưng câu nói này để là để Phu Dịch bọn người kinh ngạc không thôi, vốn cho là chỉ là chết mất hai người mà thôi, ai có thể nghĩ lại còn có mặt khác ba cái.

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Các ngươi tới Thần Nông Giá vừa là làm quá mức?”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Này Thần Nông Giá chính là đại hung nơi, ai ngờ tới nơi đây, chúng ta là bởi vì bị Ma tộc truy đuổi, hoảng hốt chạy bừa, lúc này mới ngộ nhập nơi này, cũng là các ngươi, cũng là bị Ma tộc truy đuổi gì?”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Chúng ta đều không phải là bị Ma tộc truy đuổi đến tận đây, mà là có không thể không đến nỗi khổ tâm trong lòng, chỉ là bây giờ, gì đó không lấy được, ngược lại bị vây ở nơi đây nửa bước khó đi.”

Lý Tĩnh nghe xong không khỏi kinh ngạc nói: “Các ngươi là làm Thần Nông Đỉnh mà đến?”

“Không sai, chính là Thần Nông Đỉnh mà đến.” Phu Dịch gật gật đầu nói.

Lý Tĩnh không khỏi sững sốt, khó có thể tin nổi: “Thần Nông Đỉnh bất quá là một mờ mịt đến cực điểm hư vô đàm, các ngươi lại sẽ tin tưởng?”

Phu Dịch đương nhiên sẽ không chính là chịu đựng cái kia Chu Tước trong cơ thể cái kia cô gái bí ẩn chỉ dẫn mà đến, lập tức qua loa lấp lè nói: “Này chuyện thế gian, ít có không có lửa mà lại có khói, ta ngược lại thật ra Thần Nông Đỉnh vô cùng có khả năng giấu ở đây đại hung nơi.”

Phu Dịch lời giải thích này đối với Lý Tĩnh tới nói quả thực không thể nói lý,

Gần như để một mờ truyền thuyết liền đặt mình vào nguy hiểm, quả nhiên là ngốc tới cực điểm.

Nghĩ đến đây, không khỏi nhìn quanh hai bên một tuẫn, phát hiện hoàn toàn không gặp Vệ Tử Dạ cùng Trương Thiên Vũ, lập tức hỏi: “Vệ tiền bối cùng Trương đạo hữu làm sao không thấy, có phải?”

Phu Dịch thở dài nói: “Vệ tiền bối cần trấn giữ Thanh Khâu Sơn thần hoàng cung, còn Thiên Vũ mà…… lần này Thần Nông Giá một nhóm, vốn là vì hắn mà đến.”

“Hả? Chẳng lẽ là Trương đạo hữu chịu khổ bất trắc, phải Thần Nông Đỉnh mới có thể cứu trị?” Lý Tĩnh không khỏi thắt kinh, trong lòng nhất thời sáng tỏ bảy tám phần.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, ngày đó từ biệt sau khi, chúng ta xông luyễn ngục thời gian, Thiên Vũ bị 1 giày vò luyện hóa máu độc gây thương tích, không phải Thần Nông Đỉnh không thể trị liệu.”

Lý Tĩnh vừa nghe, trong lòng nhất thời trầm mõi cảm xúc ngổn ngang, hắn vạn lần không ngờ Phu Dịch mạo hiểm lớn như vậy nguy hiểm đã đến, chỉ là vì cứu Trương Thiên Vũ một người, như thế cử chỉ trượng nghĩa quả nhiên là thế gian ít có, vội vàng than thở một tiếng nói: “Mấy vị đạo hữu cao thượng như vậy, quả thật chúng ta tấm gương.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng, thở dài nói: “Chỉ tiếc bây giờ tự thân khó bảo toàn, không có lòng mà không đủ lực.”

Lý Tĩnh lại là cười thần bí nói: “Ta thấy đạo hữu pháp bảo thần kỳ, ngươi và ta chung sức, không hắn không thể đi ra trận này.”

“Ngươi nhận biết trận này?” Lý Tĩnh lời vừa nói ra, Phu Dịch bọn người lập tức cả kinh mắt cứ thế khẩu ngây ngô, Phu Dịch lập tức kinh ngạc nói.

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Mặc dù không phải quá tinh thông, thế nhưng có đạo hữu pháp bảo giúp đỡ, nơi đây trong trận bảo vệ tánh mạng lại là có tương đương nắm chắc.”

Phu Dịch lúc này mừng rỡ, vội vàng thỉnh giáo: “Trận này đến tột cùng có huyền cơ gì, nhìn qua hoàn toàn không quá như là Bát Quái trận, hơn nữa xếp đặt trình tự tựa hồ là Văn vương Hậu Thiên bát quái hàng ngũ.”

Lý Tĩnh nghe đến Phu Dịch căn bản không hiểu rồi lại tựa hồ nhìn ra một ít cửa ngõ, không khỏi hơi kinh ngạc, lập tức giải thích: “Nơi này đích xác không phải Bát Quái trận, &# 85 mà là một loại khác trận pháp, tên là ‘kỳ môn độn giáp thuật’, thuật này xếp đặt phuong thức vừa vặn cùng Văn vương Hậu Thiên bát quái kết hợp lại, nhưng cũng không phải là Hậu Thiên bát quái.”

“Hả? Còn quả nhiên là kỳ môn độn giáp?” Lý Lăng Phong kinh ngạc vô cùng.

Lý Tĩnh không khỏi sững sốt, vốn hắn còn tưởng rằng mọi người không biết là kỳ môn độn giáp, lại không biết nghe Lý Lăng Phong tâm ý tựa hồ nhận biết trận này, trong lúc nhất thời phạm vào mơ hồ, có Phu Dịch giải thích một phen sau lúc này mới thoải mái.

Sau đó, Lý Tĩnh đem kỳ môn độn giáp giải thích một phen.

Kỳ môn độn giáp có tròn,, người 3 bàn, trời bàn thôii diễn vũ trụ đại đạo, thường với bói toán tác dụng, địa bàn khám định phong thủy long mạch, thường với âm trạch dương nhà ở bố trí tác dụng, người bàn làm trận pháp chi đạo, bị với binh gia bài binh bố trận tác dụng.

3 bàn đều này đây “Đừng, sinh, đau đớn, đỗ, cảnh vật, chết, kinh, mở” tám môn làm cơ sở, bởi vì Chu Văn Vương chuyên dùng trời bàn thôii diễn cát hung, dùng tám môn thuộc tính, dùng bát quái “Càn, khảm, cấn, chấn động, tốn, cách, khôn, đổi” tên thay xưng chi, cho nên hậu nhân chỉ biết Văn vương Hậu Thiên bát quái mà không biết kỳ môn độn giáp.

Mà bọn họ bây giờ thân ở Thần Nông Giá, chính là kỳ môn độn giáp chi tổ dã nhân nơi sinh sống, cho nên nhốt chính là của bọn họ này kỳ môn độn giáp.

Lúc trước bọn họ lập nơi, làm Kinh Môn, cửa như tên, nơi đây trong trận liền sẽ bị một loại thần bí sức mạnh dù dỗ, dẫn đến đồng hành người tàn sát lẫn nhau, này một phen giải thích, mọi người cũng là rõ cuộc hiểu rõ tại sao Lý

Lăng Phong cùng Thần Lộ sẽ trùm sau xuất hiện ảo cảnh công kích đồng bạn, đang này sức mạnh thần bí, hiển nhiên chính là cái kia màu đen bột phấn.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 193: Phá Giải 8 Cửa Nguyên Lý

Bọn họ sau đó đi vào làm tử môn, chính là tám môn bên trong cực kỳ hung hiểm chi địa, có vạn vật héo tàn tử vong trở về với cát bụi tâm ý, may mà bọn họ có Phong Thiên Kính loại này kỳ bảo nơi tay, nếu không mặc dù là Thiên Tiên Cảnh, thậm chí kim tiên cảnh, bị này vô cùng vô tận địa mạch lực lượng công kích, cuối cùng cũng có linh khí khô cạn thời gian, khi đó chính là chết của hẵn thời kỳ.

Hơn nữa tử môn có một thần kỳ nhất địa phương, chính là nó sẽ không ngừng đem người hướng về ở chỗ sâu trong đuôi theo, tựa như Phu Dịch bọn người sau khi đi vào giống nhau, cái thứ nhất quy mô lớn công kích chính là từ phía sau đến, mà lúc này thường thường mọi người sẽ chọn hướng về phương hướng ngược chạy trốn, cũng chính là tử môn nơi sâu xa nhất, chính là bởi vì Phu Dịch bọn người lựa chọn phản kháng, mới đưa tới tử môn tuyệt sát khí.

Đương nhiên, nếu lại hướng ở chỗ sâu trong đi nói, mặc dù là Phong Thiên Kính nơi tay, cũng chưa chắc trở ra đến, tất cả những thứ này cũng có tương đương thành phần vận khí ở bên trong.

Cùng Kinh Môn một bên khác tướng lĩnh liền vì mở cửa, cửa này làm như kỳ môn độn giáp tám môn bên trong 3 cát cửa một trong, bình thường làm như lối vào sử dụng, Phu Dịch bọn người chính là theo mở cửa mà vào, cho nên ròng rã một ngày cũng không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

Mở cửa sát vách gọi bằng hữu môn, hữu môn lân cận sanh môn, này cổng trong cùng mở cửa cùng xưng cửa lớn 3 cát cửa, cho nên muốn nghĩ ra tám môn độn giáp, tất đi này ba môn, chỉ là như là coi là thật đơn giản như vậy, liền cũng không gọi bằng kỳ môn độn giáp.

Bởi vì bỏ trời, người Tam Kỳ cùng tám môn ở ngoài, còn có độn giáp hai chữ, chui làm ẩn, độn giáp tức là ẩn chui vũ khí nghĩa.

Thời cổ binh gia bài binh bối trận thời gian, thì sẽ ở 3 cát môn hạ bóng tối vải vũ khí, ám khí, hổ bẫy các loại hung tàn chiêu số, làm cho cát cửa hóa hung, trong này huyền diệu không thể 11 hết mức, vẫn cần lâm trận nhớ đổi, cho nên mới có “thiên quân dịch đắc, một tướng khó cầu” tên nói cũ câu nói, chỉ bởi vì này sát trường bên trên thời cơ không những ít ỏi chớp mắt là qua, quan trọng hơn chính là, một ưu tú tướng lĩnh, mặc dù là không có cơ hội, cũng sẽ nghĩ tất cả biện pháp sáng tạo cơ hội.

Thương môn lân cận sanh môn, cùng tử môn, cửa làm 3 hung cửa, này ba môn trung bình có bóng tối binh ẩn chui, cơ quan tầng tầng, cho nên nếu vào này ba môn người, nhất định cùu tử nhất sanh, chính là binh gia sự kiêng ky.

Kế tiếp là đóng cửa cùng cảnh vật cửa, này cổng trong làm trung bình, tình hình chung đều sẽ làm nghi binh chố, dùng trận thế lớn đem lính địch doạ lui.

Nói tới chố này, Phu Dịch không khỏi nghi hoặc không thôi, lập tức hỏi: “Tất nhiên sanh môn cũng có thể hóa tử môn, tử môn đồng dạng có thể chạy trốn, vì sao còn muốn làm nhiều như vậy cong cong vòng?”

Lý Tĩnh giải thích: “Kỳ môn độn giáp cùng thiên địa hai bàn bên trong lúc, tám môn làm định số, Thiên môn địa lợi làm biến số, thế nhưng ở người bàn dùng làm trận pháp lúc, tám môn nhưng phi thường thế, nếu coi là thật tám môn tất cả nhưng vì hung cửa, tức nói rõ song phương thực lực cách xa quá lớn, trực tiếp dùng lực mạnh nghiền ép chính là, cần gì kỳ môn độn giáp thuật?”

Phu Dịch mặc dù tựa hồ nghe rõ, thế nhưng vẫn có ấy mấu chốt, đúng là Thần Lộ đầu tiên nghe rõ, lập tức cười nói: “Nói cách khác, này kỳ môn độn giáp hư hư thật thật, thực thực hư hư, không phải và thái độ bình thường, tổng này đây mạnh nhất trạng thái đi công kích phe địch yếu nhất trạng thái, như thế

như vậy, nếu là song phương binh mã không kém nhiều nói, giỏi dùng kỳ môn độn giáp người tất thắng.”

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Không sai, đích xác như thế, binh pháp chỉ đạo con dòng chính với này kỳ môn độn giáp, cho nên cả hai nguyên lý nghĩ thông suốt.”

Chỉ là như thế bình thường giải thích bên dưới, Phu Dịch càng thêm mộng ép, lúc này xạm mặt lại, không nói gì nói: “Này binh pháp chính là người phàm bài binh bối trận tác dụng? Cũng trước mắt này Tiên gia phép thuật có quan hệ gì đâu?”

“Ha ha.....” Thần Lộ không khỏi che miệng cười nói: “Tuy là Tiên gia trận pháp, thế nhưng nguyên lý tương thông.”

Lý Lăng Phong đồng dạng rất là không rõ, tùy tiện nói: “Ta cũng nghe không hiểu, coi như minh bạch nguyên lý, trước mắt thế cuộc nên làm gì phá đi?”

Lý Tĩnh lập tức cười nói: “Người phàm sử dụng binh pháp thời gian,

Và phi thường thế, nói cách khác này tám môn tuyệt đối sẽ không này đây bát quái trận hình xếp đặt chỉnh tề vải với tam quân trước khi, thế nhưng trước mắt trận pháp này nhưng lại như là thiên địa 2 giống như bình thường, theo phương vị bát quái bối tại nơi đây không nhúc nhích.....”

Lý Tĩnh nói đến chỗ này, Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, dù sao hắn đối với âm dương sinh khắc, ngũ hành bát quái cũng có tương đương trình độ, nói đến đây, nếu vẫn là không hiểu nói, dùng như vậy chỉ số thông minh, liền rất tài năng ở tu đạo con đường lại có điều đột phá.

Phu Dịch lập tức ngắt lời nói: “Ý tứ của Lý Đạo Hữu là, này 8 trận làm thái độ bình thường, liền ít đi bài binh bối trận biến hóa, như thế chúng ta là có thể dùng sinh khắc đạo 11 phá đi?”

Lý Lăng Phong không khỏi buồn phiền nói: “Kể từ đó, cùng Bát Quái trận có gì khác biệt?”

Lý Tĩnh cười nói: “Khác nhau chính là ở, kỳ môn độn giáp phi thường thế, trận này mặc dù dùng thường thế đứng ở bát phuơng, thế nhưng căn cứ thiên can địa chi thời gian Thìn biến hóa, tám môn uy lực đều lại có tương ứng tăng cường hoặc là yếu bớt, kể từ đó, chúng ta chỉ cần tính chính xác này tám môn yếu nhất thế đối ứng với nhau canh giờ, liền có thể 11 đi qua tám môn, không những có cơ hội lấy được thần khí Thần Nông Đỉnh, xuất trận, càng dễ như tát!”

“Lại có chuyện như vậy!” Lý Lăng Phong vừa nghe lúc này mừng lớn nói: “Thật không nghĩ tới, Thanh Vân Môn còn có như thế thần thuật.”

Lý Tĩnh cười cười nói: “Này không phải Thanh Vân Môn phuơng pháp, chính là ta gia tổ thuật.”

“Gia truyền? Không biết đạo hữu tổ tiên ra sao vị cao nhân?” Lý Lăng Phong đột ngột sinh ra lòng kính trọng, liền vội vàng hỏi.

Lý Tĩnh đáp: “Tổ tiên tên gọi Hoàng Quan Tử, không biết là đạo hữu nhận thức không?”

Lý Lăng Phong nghe xong không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, vô cùng kinh ngạc nói: “Không trách đạo hữu tinh thông kỳ môn độn giáp thuật, nếu là Hoàng Quan Tử chân nhân hậu nhân, liền thì cũng không kỳ quái.”

“Này Hoàng Quan Tử là ai? Rất nổi danh gì?” Phu Dịch nhìn thấy Lý Lăng Phong hiện ra kinh dị hình ảnh, không khỏi hiểu kỳ nói.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Không những rất ra ngoài, nhưng lại là phi thường đến tên, vị cao nhân này với hai hơn ngàn năm trước liền làm một lá thư, trong sách đã bắn lén hiện nay Ma loạn.”

“Lại thần kỳ như thế?” Phu Dịch nghe xong đồng dạng kinh hãi đến

biển sắc, vội vàng nói: “Cái kia vị này Hoàng Quan Tử tiền bối có thể suy tính đến Ma tộc khi nào diệt vong?”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Tự nhiên là tính ra, chỉ là lời sấm thái quá huyền ảo, không người khả năng giải thích.”

Nói đến chỗ này, Lý Lăng Phong vội vàng hướng Lý Tĩnh nói: “Đạo hữu đã làm như Hoàng Quan Tử chân nhân hậu bối, không biết đạo hữu có thể giải này lời sấm ngôn không?”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Tổ tiên có huấn, chúng ta đời sau không được giải thích này văn, nếu có vi phạm, xứng nhận ngũ lôi oanh đinh chi hình.”

“Nãc.....” Lý Tĩnh câu trả lời này để Lý Lăng Phong á khẩu không trả lời được.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Người đối với tương lai thời gian đều là tràn ngập lòng hiểu kỲ, lại không biết từ nơi sâu xa đều có định số, chờ đợi ý tiết lộ thiên cơ không những tự thân sẽ phải chịu đại đạo chẽ tài, nhưng lại sẽ đối với tình thế thân mình phát triển sản sinh biến số, hơn nữa biến số này đa số hung tướng, cho nên này thôi diễn chi đạo, nếu không có sống còn kế sách, thực không nên tùy ý hỏi ra.”

“Vậy tại sao người phàm luôn yêu thích mấy thứ này?” Phu Dịch không hiểu nói.

Lý Tĩnh cười nói: “Dốt nát cho nên không sợ!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bǎn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 194: Xông Tử Môn

“Được rồi, không nói những thứ này, chúng ta bây giờ làm như thế nào phá trận?” Phu Dịch đối với loại chuyện này kỳ thực hoàn toàn không quá quan tâm, vừa mới cung chỉ là thuận miệng hỏi một chút thôi.

Lý Tĩnh nói: “Tám môn ứng phó thiên can địa chi mà động người gọi bằng ấy cửa quay, cửa quay cùng định cửa kết hợp lại, tài năng hiện ra Bát Môn Chân đang uy lực, hôm qua giờ tí vừa đến, Kinh Môn uy lực lập tức tăng lên vô số lần, cho nên có thể suy đoán ra hôm qua liền sanh môn rơi Kinh Môn hình ảnh hoặc là va chạm nhau thương môn, sanh môn rơi Kinh Môn làm 6 đinh ngày, người sau làm 6 mình ngày, cho nên mà ngày hôm nay hoặc làm 6 Mậu ngày hoặc làm 6 ngày canh.”

“Nếu là 6 ngày canh, hôm nay làm hưu môn rơi Kinh Môn, không nên có như thế đại hung vết tích, cho nên hôm nay nên là 6 Mậu ngày, đóng cửa rơi Kinh Môn liền có uy lực như thế, đủ có thể thấy này tám môn uy lực mạnh, khiến người ta không lạnh mà run.”

“Hôm nay làm thương môn rơi tử môn, cũng là giải thích tại sao các ngươi lúc trước sẽ phải gánh chịu như thế mãnh liệt công kích, nếu không có pháp bảo lợi, liền vì tình thế chắc chắn phải chết.”

“.....” Lý Tĩnh nói, đối với Phu Dịch bọn người tới nói thì như nghe Thiên Thư bình thường, hoàn toàn không hiểu đang nói cái gì, bốn người ngờ ngác đứng ở nơi đó, lại là không biết là nói cái gì cho phải, chỉ chờ thôi diễn của Lý Tĩnh kết quả, còn trong này huyền diệu, mặc dù cũng đang nghe, nhưng thật sự là nghe không hiểu.

Lý Tĩnh lúc này nói mặc dù nhìn như ở cùng mọi người giải thích, kì thực lại là một phen tính toán, cho nên cũng không can thiệp tới mọi người nghiên cứu nghe hiểu không hiểu.

Tiếp tục giảng đạo: “Tử môn cùng với bọn họ bất đồng, phải qua tử môn, nhất định phải các loại sinh tử cống trong va chạm nhau ngày mới được, mà sanh môn rơi tử môn ngày, vừa vặn làm 6 mình ngày, tức là ngày mai, sinh tử nhị khí va chạm nhau thời gian là tốt nhất, nói cách khác ngày mai giờ tý, chúng ta chỉ có một canh giờ an toàn thời gian có thể xông qua tử môn.”

Nghe đến Lý Tĩnh thì thầm nửa ngày, mọi người nghe không khỏi có chút đầu óc phát triển, nghe đến hẵn rốt cục ra kết luận sau khi, Phu Dịch bọn người lúc này mới đến ra khẩu, Chu Tước liền nói ngay: “Thật là phiền phức a.....”

Lý Tĩnh không khỏi lúng túng cười nói: “Tám môn độn giáp phá trận phương pháp, so với âm dương ngũ hành bát quái muôn phύ tạp bao nhiêu lần, đầu tiên nhất định phải xác định ngày Thìn, có chút cửa, có vài loại ngày Thìn có thể hạ thấp uy lực của nó, như là chúng ta lúc trước đi qua Kinh Môn, thế nhưng như bây giờ trước mặt chúng ta tử môn, không phải sanh môn không thể khắc, cũng may chúng ta đều ở đây Kinh Môn bên trong ở một đêm, mà Kinh Môn vừa vừa vặn chỉ có thể bị sanh môn cùng thương môn khắc chế, cho nên có thể tinh chuẩn xuyên qua đoạn đến hôm nay làm ngày nào.”

Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Cái kia lời ngươi nói mấy ngày nay Thìn, cùng ta bọn trong ngày thường tính toán dùng giống nhau gì?”

Lý Mục cười nói: “Đương nhiên không giống nhau, mỗi một tòa kỳ môn độn giáp bày trận sau khi, đều này đây thành trận thời gian ngày Thìn làm giáp ngày, nếu không, chỉ cần nhớ kỹ hôm nay là ngày nào là được, cần gì như vậy phiền phức?”

“Hả..... thực sự là khổ cực ngươi.....” Phu Dịch nói thế bèn là do áo tang nói như vậy, dù sao nếu như không có Lý Tĩnh xuất hiện, bọn họ tất nhiên sẽ ở hôm nay nghĩ biện pháp đột phá tử môn, cho dù là vận khí hơi tốt, vừa vặn với này 6 mình ngày xông qua tử môn, mặt sau còn có 6 cửa vẫn như cũ là nửa bước khó đi.”

Lý Tĩnh cười cười nói: “Đạo hữu chớ nê khán khí, trước mắt trận này uy lực thế gian ít có, nếu như không có đạo hữu pháp bảo bảo hộ, chỉ dựa vào ta đây mỏng manh đạo hạnh, coi như đối với kỳ môn độn giáp trình độ đạt được tố tiên loại kia lô hỏa thuần thanh trình độ, cũng tất nhiên sẽ bị nhốt ở đây nơi một đời một kiếp, cuối cùng chết già ở nơi đây.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Có phải này kỳ môn độn giáp không thể đường cũ trở về gì?”

Lý Tĩnh giải thích: “Có chút có thể, có chút không được, như nơi này liền tuyệt mở cửa, chỉ có thể đi phía trước không thể về phía sau.”

“Hả.....” Phu Dịch bọn người hôm nay cũng coi như là thật mở mang kiến thức, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng thế gian lại có huyền diệu như vậy trận pháp.

Vị kia của Lý Tĩnh đồng môn sư huynh chấn kinh cửa gây thương tích,

Thương môn thuộc kim, hỏa khắc kim, cho nên với trong một ngày lửa hot nhất buổi trưa thời khắc tinh lại, qua loa sau khi hiểu rõ tình huống, vội vàng biểu đạt lòng cảm kích.

Vị này Thanh Vân Môn đệ tử là Độ Ách Chân Nhân với hơn hai mươi năm trước ở trước núi nhặt được một đứa cô nhi, cho nên không tên không họ, gọi thằng đạo hiệu Tòng Vân Tử chính là, chính là Độ Ách Chân Nhân nhìn người này thành long dụ ý.

Nơi đây, mọi người với này ranh giới chung tấm lưu lại một ngày, chỉ

chờ chuyển tám môn sanh môn hạ xuống định tám môn tử môn, sinh tử khí xung đột lẫn nhau thời gian lại xông cửa này.

Nơi này bị Phu Dịch “suốt ngày khô khô” đầy ngã vài cây cổ thụ che trời, mặc dù không thấy ánh nắng, thế nhưng mấy người đều vì tu sĩ, đặc biệt là Lý Tĩnh càng thông hiểu Thời gia chi đạo, theo cái kia chỗ trống chỗ truyền đến ánh nắng liền có thể suy tính đến chính xác canh giờ.

Càng lúc tiếp cận giờ tí, tâm tình mọi người càng là nặng nề, dù sao đây là kỳ môn độn giáp thuật bên trong tuyệt địa - - tử môn!

Mặc dù hôm nay làm 6 mình ngày, là mỗi mười ngày một tuần hoàn tử môn uy lực bị rơi xuống thấp nhất tháng ngày, thế nhưng lúc trước chỉ là chuyển tám môn đóng cửa cái này tám môn bên trong Trung Bình Môn hạ xuống Kinh Môn, liền có đáng sợ như vậy uy lực, có thể thấy được trước mắt đại trận là khủng bố bao nhiêu, ai có thể bảo đảm hôm nay tử môn coi là thật đại cát?

“Giờ tí đã tới, chúng ta có thể vào trận.” Canh giờ vừa đến, Lý Tĩnh đứng lên nói.

Đây là trong vòng mười ngày duy nhất cơ hội, Phu Dịch bọn họ bây giờ thiếu nhất chính là thời gian, cho nên cũng không thể đợi cho sau mười ngày, vì vậy liền dồn dập đứng lên, chỉ có Tòng Văn Tử vẫn như cũ ngồi xếp bằng trên đất, trên mặt hiện buồn khổ vẻ.

“Sư huynh, hậu thiên làm trọng cửa ngày, đến lúc đó chuyển định công trong quy nhất, coi như là chúng ta ở hai môn chỗ giao giới, cũng là tình thế chắc chắn phải chết.....” Lý Tĩnh nhìn thấy Tòng Văn Tử chấn kinh cửa sổ, đạo tâm đã vỡ nát, bây giờ đối với xông tử môn càng trong lòng sinh ra sợ hãi, không khỏi thở dài một hơi khuyên nhủ.

Tòng Văn Tử một tấm khô vàng thể diện càng thêm buồn khổ, nhưng cũng may dù sao cũng là tu sĩ, đối với con đường sinh tử lĩnh ngộ xa không phải người phàm có thể so với, nghe Lý Tĩnh một lời sau chỉ phải chầm chậm đứng

dậy, một trận than thở, Phu Dịch bọn người không khỏi chau mày.

Lúc trước có Độ Ách Chân Nhân hy sinh chính mình bảo đảm rơi xuống Phu Dịch cùng Vệ Tử Dạ, cho nên Phu Dịch dám người chuyen này gấp lại Thanh Vân Môn người lúc trong lòng có mang lòng cảm kích, vốn định đối với Tòng Vân Tử cũng trông nom một phen, thế nhưng hẵn giờ phút này tâm tính thật sự như là bùn nhão bình thường trên không được tường.

Đặc biệt là trước mắt muôn xông chính là hung danh quát tháo cổ kim Thần Nông Giá bên trong hung hiểm nhất chết hết cánh cửa, Tòng Vân Tử như vậy tâm tính, nếu như không có cơ duyên, e sợ rất khó tại đây tử môn bên trong tiếp tục sống sót, không khỏi lòng sinh lo lắng.

Chỉ là này chỉ có thể thăm nghĩ trong lòng, phải đem này nói ra liền không thật tốt quá, đúng là Lý Tĩnh dù sao cùng với đồng môn một hồi, vội vàng rất khuyên giải an ủi một phen, Tòng Vân Tử mặc dù điểm cửa xưng phải, thế nhưng theo ấy trong ánh mắt liền có thể thấy được, trước sau cũng không rất khác biệt.

Xông trận thời gian chỉ có một canh giờ, dính đến cá nhân sống còn, cho nên Lý Tĩnh cũng không dám lãng phí thời gian, cũng không thèm quan tâm Tòng Vân Tử đến tột cùng thực sự biết, hay là giả hiểu ra, lập tức thúc giục Phu Dịch bọn người vào trận.

Phu Dịch cười khổ một tiếng, lập tức để Thần Lộ thi triển kinh chiếu yêu hào quang, chính mình tế lên Phong Thiên Kính, dùng “suốt ngày khô khô” mở đường.

Chu Tước cùng Lý Lăng Phong hai người chia nhóm hai bên làm như hai cánh, Lý Tĩnh cùng Tòng Vân Tử làm hậu dực.

Lý Tĩnh mặc dù xuyên qua Thời gia thuật, trời sáng kỳ môn độn giáp phương pháp, thế nhưng xông trận thời gian còn phải xem tự thân bản lĩnh, nếu không người phàm cùng đi học trận pháp có thể, theo cần tập luyện võ nghệ,

thao luyện đại quân.

Có điều lần này đều không phải là thử nghiệm, hơn nữa cũng không còn đường quay đầu có thể đi, cho nên đoàn người cất bước rất nhanh, hơn nữa Lý Tĩnh đích xác cũng thật sự có tài, lần này vào tử môn cùng lúc trước không đích xác bất đồng, rõ ràng nhất chính là cũng không có lúc trước loại kia khiến người ta ngột ngạt đen kịt.

Nửa canh giờ khiến một khắc thời gian, Lý Tĩnh đột nhiên kinh hô một tiếng nói: “Chúng ta đến bày ra tăng tốc độ, bây giờ còn không có đi qua một nửa.”

Lý Tĩnh lời vừa nói ra, Phu Dịch đám người nhất thời kinh hãi đến biến sắc, bọn họ lần này chạy đi mặc dù không có sử dụng độn thuật, cũng không dùng sử dụng Thần Hành Thuật, thế nhưng dùng khí lực của bọn họ tốc độ vẫn đang là người phàm mấy lần, như thế bên dưới lại còn không có đi qua một nửa.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, có điều cũng không có chần chờ, lập tức hé lớn một tiếng nói: “Thần Hành Thuật, nhanh!”

Theo Phu Dịch ra lệnh, mọi người vội vàng thi triển thần đi nhanh, dưới chân tốc độ lập tức liền đề cao hơn hai lần.

“Lý Tĩnh, bây giờ chúng ta đi có một nửa chặng đường sao?”

Ước chừng chừng một khắc đồng hồ trong khi, Lý Lăng Phong trong lòng hơi nghi hoặc một chút, vừa nói chuyện, một bên hướng về Lý Tĩnh nhìn lại, khi hắn nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn thấy Lý Tĩnh sắc mặt thời gian, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, trong lòng nhất thời sinh ra một luồng điềm không may.

Lý Tĩnh một bên chạy một bên lau trán mồ hôi nói: “Nơi này sinh tử nhị khí gút mắc càng ngày càng mạnh, cũng sắp rồi.”

Trả lời của Lý Tĩnh nhất thời đã kinh động Phu Dịch bọn người, Thần Lộ không khỏi kinh ngạc nói: “Còn có một nén hương thời gian liền đến canh giờ, chúng ta lại còn không có đi qua một nửa?”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Cho nên chúng ta còn phải thêm gia tốc.”

Ai biết, vừa dứt lời, liền nghe đến “rầm” một tiếng, quay đầu nhìn lại, lại là Tòng Vân Tử ngã xuống đất.

Lý Tĩnh lúc này hoảng hốt, bọn họ lúc này không thể tử sinh nhị khí ăn mòn, hoàn toàn là dựa vào theo Yêu giám hào quang cùng quẻ càn của Phong Thiên Kính lực lượng, nếu như không có này hai loại huyền diệu sức mạnh bảo vệ.....

Quả nhiên, mọi người còn tương lai cùng cân nhắc có phải là muốn dừng lại, Tòng Vân Tử dưới thân mặt đất đột nhiên chắp lên, sau đó hóa thành một tấm như là ác thú thôn thiên miệng khổng lồ bình thường, trực tiếp đem nuốt vào trong miệng.

Sống sờ sờ một cái mạng chỉ là chớp mắt công phu cứ như vậy biến mất, nhưng lại đạt được cái sống không thấy người, chết không thấy xác kết cục.

“Đi mau!” Mọi người còn chưa đến thật vội giật mình, lại là Lý Tĩnh đầu tiên phục hồi tinh thần lại, vội vàng thúc giục bốn người tiếp tục chạy đi.

Bốn người vội vàng thu hồi tâm thần, lúc này bọn họ cũng rốt cuộc hiểu rõ tử môn chỗ đáng sợ, nếu không có Lý Tĩnh quên đi hôm nay là hung cửa uy lực thấp nhất thời gian, bọn họ e sợ cũng chỉ có thể chết vào này tử môn bên trong, rơi vào cùng Tòng Vân Tử bình thường kết cục.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đoàn người thần kinh cũng là càng băng bó càng chặt, dù sao qua giờ tí, từ trận uy lực đổi sẽ từ từ thức tỉnh, mặc dù cùng ngày thường uy lực muôn thấp hơn không ít, đặc biệt là nếu như ở

giờ sưu tiến lại trước khi, trả qua không dứt trung tuyển nói, mặc dù có Tiên Đinh chí bảo Phong Thiên Kính, e sợ vẫn như cũ là dữ nhiều lành ít..

Rốt cục cách giờ sưu còn có một phút thời gian, Lý Tĩnh mừng lớn nói: “Chúng ta qua bên trong điểm.”

“Hả.....” nghe đến Lý Tĩnh kiểu nói này, mọi người lúc này mới thật dài thở một hơi

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 195: Cùng Tử Thần Thi Chạy

Có điều, trước mắt thế cuộc bất quá là bọn họ xông tử môn chiếm được một chút hi vọng sống mà thôi, cách đến tử môn còn rất dài con đường, cho nên bọn họ không dám xem thường, tiếp tục bảo trì nguyên tốc độ đi về phía trước.

Một phút trên, nói dài cũng không dài lăm, bảo ngắn cũng không ngắn lăm, mặc dù không đến mức tại ngắn như vậy trong thời gian xông qua tử môn, thế nhưng cũng đủ rồi chạy ra tử khí đáng sợ nhất giải đất trung tâm.

“Cẩn thận rồi!” Âm thầm tính nhẩm đã tiến vào giờ thủ, Phu Dịch hét lớn một tiếng nhắc nhở.

Nghe đến nhắc nhở của Phu Dịch, mọi người trong tay binh khí không khỏi quấn rồi căng thẳng, toàn bộ tinh thần đề phòng ẩn nấp ở trong hư không ẩn tại nguy cơ.

Ngay ở Phu Dịch nhắc nhở sau ba giây tả hữu, phía trước đại địa đột nhiên một trận chắp tay động, sau đó liền như là sóng lớn hoạt động.

“Làm sao bây giờ?” Thần Lộ không khỏi có chút lo lắng nói.

Phu Dịch dưới chân không thay đổi, hờ lạnh một tiếng nói: “Xông vào!”

Nói xong một tay khống chế Phong Thiên Kính dùng que càn chiếu rơi mặt đất, tay kia bấm cái pháp quyết, trong miệng đọc thầm một đoạn thần chú sau khi, chỉ về phía trước, chỉ thấy một đạo ánh vàng từ ngón tay bắn ra đem cái kia tảng lớn sóng lớn bao phủ, sóng lớn mặc dù tồn tại, có điều lại không muốn

hoạt động.

“Tốt một tay chỉ địa thành thép!” Lý Tĩnh tự đáy lòng than thở một tiếng, này khen không chỉ là đúng Phu Dịch đạo pháp tuyệt diệu khăng định, càng nhiều lại là đối với hắn gấp nguy không loạn khí phách khâm phục không thôi.

Năm người và không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp xuyên qua sóng lớn tiếp tục xông về phía trước, mà này sóng lớn cũng gần như đọng lại không tới mười giây, mọi người vừa mới xuyên qua, liền lại lăn lộn hoạt động, thảng nhìn ra Lý Tĩnh tặc lưỡi liên tục, trong lòng âm thầm sợ không thôi, hôm nay nếu không có gặp phải Phu Dịch bọn người, chỉ sợ hắn coi là thật hắn chết đi chỗ này.

Mặc dù trị giá này tử môn yếu nhất thời gian, hơn nữa bọn họ cách từ khí trung tâm càng ngày càng xa, thế nhưng hoàn toàn không đại diện phía trước chính là an toàn.

Vừa qua khỏi địa mạch cuộn sóng đi tiếp không đủ mười trượng, liền cảm giác một trận đất rung núi chuyển, ngay sau đó bọn họ ngay phía trước liền xuất hiện một đạo bể rộng chừng hơn mười trượng hang sâu.

Thần Lộ mặc dù có chút kinh hoảng, thế nhưng đứng ở trước người của nàng mở đường chính là Phu Dịch, Phu Dịch không có dừng lại, nàng cũng không có dừng lại, bởi vì nàng đối với Phu Dịch có loại không hiểu tin cậy, vậy đại khái cũng là bởi vì yêu mới có thể sản sinh vô danh cảm giác, hoặc là cũng có thể là theo cái này ảo giác mới phát triển đến yêu, tóm lại thứ này, huyền diệu khó hiểu, không thể hết nói.

Phu Dịch quả nhiên không có làm cho nàng thất vọng, chỉ thấy tay hắn lấy Linh quyết, trên người mọi người lập tức xuất hiện một đoàn mây mù, đem mọi người bỗng đứng nâng lên, hùng vĩ hùng trạng kim quang cũng tại đây một chốc cái kia lớn mạnh không biết là bao nhiêu lần, đem hang sâu ổn định không

muốn khuếch đại.

“Giấu phong Hồ lô!” Ngay ở mây mù cách hang sâu còn có khoảng hai trượng thời gian, Phu Dịch đột nhiên hét lớn một tiếng.

Lý Lăng Phong lập tức hiểu ý, lập tức theo trong túi pháp bảo lấy ra giấu phong Hồ lô, dựa lưng Lý Tĩnh, lập tức thi triển Tiên quyết, theo giấu phong trong hồ lô phun ra một luồng mạnh mẽ trận gió, mây mù nhòe vào đó xông lên lực lượng lập tức tăng tốc gấp mười lần có thừa.

Ngay ở mây mù bay tới hang sâu phía trên thời gian, quả nhiên có một luồng vô hình lực hút đem mọi người dùng sức đi xuống túm, thế nhưng mây mù lại là dựa vào đạo này trận gió vọt tới trước lực lượng, đem lực hút triệt tiêu rơi mất một phần, đợi đến vọt qua hang sâu đối diện thời gian, mây mù đã cùng mặt đất kề sát.

Trong lòng mọi người kinh hãi vô cùng, nếu không có Phu Dịch có dự kiến trước, e sợ bây giờ bọn họ đã thân thể rơi lớn khe bên trong chết oan chết uổng.

Bất quá bây giờ còn thân ở nguy cơ bên trong, nơi nào lo lắng chốc lát thở hổn hển, Phu Dịch lập tức thu rồi đáp mây bay thuật, năm người tiếp tục dùng Thần Hành Thuật về phía trước nhanh chóng bôn tập.

Lại hơn ba mươi trượng, phía trước đột nhiên xuất hiện lít nha lít nhít hàn quang, chính là lúc trước công kích thạch tiễn của bọn họ.

“Cút!” Phu Dịch lập tức giận dữ,

Quát chói tai một tiếng, lập tức đem quả càn lực lượng bản nguyên mở ra đến lớn nhất, kim quang lập tức trở nên óng ánh mát mắt, như là thật vậy.

Này lít nha lít nhít hòn đá va vào kim quang sau, lập tức liền biến thành tro bụi, mặc dù kể từ đó tiêu hao của Phu Dịch sẽ gia tăng rất nhiều gấp nhiều

lần, thế nhưng trước mắt cái này thế cuộc ngược lại là an toàn nhất, dù sao Phu Dịch tu hành “đất hoang trải qua” chính là Thái Cổ thời gian tuyệt cường cừu kiếp Tiên quyết, lúc này hắn mặc dù Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước cảnh giới, trong cơ thể linh khí lại là không kém gì Thiên Tiên Cảnh.

Mà đây quả càn lực lượng bản nguyên mặc dù mở ra tới lớn nhất, còn là không sánh được tú tượng lực lượng bản nguyên tiêu hao đến nhiều, cho nên kiên trì như vậy nửa canh giờ tuyệt đối là điều chắc chắn, mà sau nửa canh giờ, coi như không xảy ra tử môn, cũng hầu như năm ở vừa nguyên dải đất, dù sao hắn đến tiến đến thời gian, có hơn nửa giờ dựa vào phổ thông chạy trốn vẫn chưa sử dụng Thần Hành Thuật.

Thạch tiên công kích kéo dài một chiếc công phu, liền bắt đầu từ từ yếu bớt, Chu Tước không mừng lớn nói: “Phu Dịch ca ca cố lên, chúng ta lập tức muốn ra khỏi....”

Mặc dù nói của Chu Tước nghe tới rất là khích lệ, thế nhưng Phu Dịch lại biết, trước mắt cách đi ra ngoài, còn kém xa đây.

Có điều, lúc này hắn toàn lực thi triển quả càn lực lượng, cũng không có thời gian đáp lại Chu Tước.

Thạch tiên công kích dừng lại sau khi, quả nhiên vừa có mới phương thức - - đao đá trận!

Chỉ thấy phía trước mặt đất bay lên vô số vô cùng sắc bén đao đá, hai hai khoảng cách có điều một thước, trái phải trước sau mỗi người có 10 sấp xếp, chính là ròng rã 100 số lượng.

Phu Dịch dù muốn hay không, trực tiếp thi triển quả Chấn lực lượng bản nguyên - - “chấn động lôi sét đánh”.

Chỉ thấy một mảnh xiên trạng chớp giật theo mặt kính bắn ra, hóa thành vô số roi lôi điện điện mũi nhọn, chỉ là một làn sóng tránh đi xuống, bách mây

đao đá liền bị quét tới một nửa, sau đó lại là một mảnh, liền chỉ còn lại hơn mười, lớn như vậy khoảng thời gian đã đầy đủ mọi người xông tới, cho nên cũng không cần lại lãng phí sức lực.

Phu Dịch lập tức lại mở ra quẻ càn, thuận tiện chiếu đường, thuận tiện đè ép đao đá để chúng nó không thể di động.

Mọi người xông qua đao đá trận sau khi, vẫn trược tiến vào hơn trăm trượng, cũng không có lại gặp phải mới công kích, chỉ là, càng là như thế, bọn họ lại càng không dám khinh thường, dù sao tính toán thời gian cùng cước trình, bọn họ còn ít nhất còn có không đến nửa canh giờ chặng đường, trừ phi này xử tử cửa là một con trùm một con ngắn.

Ròng rã một phút, thật không xuất hiện nữa bất kỳ công kích, có điều Thiên Nhã của Phu Dịch dị bẩm thiên phú, loáng thoảng có thể nhìn thấy dần dần đậm bạc tử khí, nói cách khác, bọn họ bây giờ vẫn như cũ còn ở tử môn bên trong, có điều, nếu là số may, theo tốc độ này tiếp tục nữa nói, nhiều nhất lại có một chén trà tả hữu liền có thể đạt được cảnh vật cửa cùng tử môn chỗ giao giới.

Cảnh vật cửa làm trung bình cửa, hôm nay vừa trị giá hữu môn xoay chuyển, cho nên cảnh vật cửa hôm nay là đại cát cánh cửa, cho nên có thể đồng thời xông qua.

Thế nhưng, rất nhiều lúc, sự tình thường thường sẽ không như người mong muốn, Phu Dịch vừa rồi bay lên ý niệm này, phía trước rốt cục xuất hiện lần nữa tình huống khác thường, hơn nữa trước mắt tình cảnh này, cũng rốt cục đưa bọn họ ép dừng lại.

Trước mắt tình huống khác thường đều không phải là đến từ kỳ môn độn giáp thuật, mà là đến từ bày ra này tám môn dã nhân.

Lúc này khoảng cách Phu Dịch bọn người mười trượng ở ngoài, Tề Xuyến Xuyến song song đứng thẳng mươi cái cầm trong tay dài khoảng hai thước loan đao, sát thủ hối hổi dã nhân, đang mặt giận dữ nhìn chăm chằm này

năm cái có gan tùy tiện xông trận nhân tộc.

“%# ¥ #.....” nhìn thấy Phu Dịch bọn người dừng bước lại, một trận huyên thuyên gầm lên có tiếng vang lên.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 196: Trí Đầu Dã Nhân

Chỉ tiếc Phu Dịch bọn họ hoàn toàn không hiểu dã nhân ngữ điệu, căn bản nghe không hiểu này dã nhân đang nói cái gì, có điều nhìn dáng dấp, lai giả bất thiện!

Lý Lăng Phong cùng Chu Tước đồng thời bước lên trước cùng Phu Dịch song song mà đứng, chậm đợi thời cơ tiến đến gần.

“Trá!”

Đúng lúc này, dã nhân cùng kêu lên quát lên một tiếng lớn, Phu Dịch bọn người cho rằng này dã nhân muốn công kích bọn họ, vội vàng mỗi loại xiết chặt binh khí trong tay, chuẩn bị ra tay.

Ai biết, này dã nhân căn bản không nhúc nhích, mọi người còn đang nghi hoặc, liền cảm giác trước mắt có chút tái đi, ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới nhìn thấy, chẳng biết lúc nào phía trên đột nhiên xuất hiện một tòa chu vi hơn hai mươi trượng Thạch Phong, đang hướng về mọi người đĩnh đầu đè xuống.

Phu Dịch hoảng hốt, lúc này dùng tốn quẻ nguồn gốc, thi triển tốn phong long cuốn, một đạo hùng vĩ khí phách lốc xoáy lúc này theo Phong Thiên Kính mặt kính dâng trào ra, lốc xoáy trình lên thăng lực lượng, đem hướng phía dưới ép Lai Đích Thạch đĩnh nâng đỡ.

Dã nhân nhìn thấy Phu Dịch đưa bọn họ công kích đỡ, lúc này lại bạo một tiếng, “trá!”

Vừa dứt lời, liền có vô số thạch tiễn theo bốn phương tám hướng hướng về mọi người phóng tới.

Lý Lăng Phong vội vàng tẽ lênh Đông Hoàng Chung với mọi người đinh đầu ba thước bên trên, sau đó bấm quyết niệm chú, chỉ thấy rỉ sét loang lổ Đông Hoàng Chung bắn ra vạn đạo kim quang, hóa thành một vị vừa vặn có thể đem mọi người bao ở trong đó chuông lớn.

Từng trận nặng nề tiếng chuông cùng tâm tình mọi người bình thường nặng nề, một tiếng một tiếng nện mọi người tâm thần.

Lý Tĩnh đã tinh thông kỳ môn độn giáp, tự nhiên liền nhận thức này khát máu thành tính, hung tàn xảo trá dã nhân, trong lòng không khỏi có chút bối rối, nếu chỉ là xông trận, hắn tin chắc dựa vào Phu Dịch trong tay cái kia xuất thần nhập hóa bảo kính cùng mọi người thân kinh bách chiến kinh nghiệm, mặc dù có chút khó khăn, thế nhưng tuyệt đối có thể làm được không có sơ hở nào, chết của Tòng Vân Tử bất quá là bởi vì tự thân nguyên nhân mà dẫn đến bất ngờ thôi.

Nhưng hắn vạn lần không ngờ, ngay ở sắp xông ra tử trận thời gian, này đáng chết dã nhân loài sẽ xuất hiện ở nơi đây, phải biết rằng này kỳ môn độn giáp chính là xuất từ dã nhân tác phẩm, hơn nữa bọn họ bây giờ đang đứng ở đối phương chỗ bối trí trong trận pháp, mặc dù đối phương chỉ có mười người, thế nhưng bọn họ lại là có thể dựa vào trận pháp oai, ngăn cản thiên quân vạn mã, huống chi bọn họ có điều tầm thường năm người.

Có điều, Lý Tĩnh còn là quá coi thường Phu Dịch bọn người, kỳ môn độn giáp đích xác đáng sợ, thế nhưng Phu Dịch những người này càng vũ trang tới cực hạn, lại gặp gỡ hôm nay mục đích chính là sanh môn hoặc tử môn kết quả, mặc dù qua tử môn uy lực nhỏ nhất giờ tí, nhưng vẫn là ở 6 mình ngày đoạn thời gian bên trong, dùng hàng nhái hào quang đủ để ứng phó tử khí.

Phu Dịch ăn Đắng xà máu mở thiên nhãn, tự nhiên có thể thấy được

trong này huyền diệu, lập tức hé lớn một tiếng, chuyển tốn quẻ làm cẩn quẻ, triệu hồi ra một tòa chu vi bảy tám trượng ngọn núi nhỏ, hướng trên đỉnh Thạch Phong một góc đánh tới.

Mọi người đều không rõ ý nghĩa, thế nhưng khi bọn hắn nhìn thấy Thạch Phong bị này ngọn núi nhỏ ném mạnh một góc sau khi, liền bị này nguồn sức mạnh một vùng, cả tòa Thạch Phong trực tiếp xoay tròn một vòng, hạ xuống mọi người thân thể bên cạnh ba trượng chỗ, lúc này mới thường thở một hơi.

Đặc biệt là Lý Tĩnh, hắn vạn vạn không ngờ rằng kinh nghiệm chiến đấu của Phu Dịch cư nhiên như thế phong phú, trong lòng đột ngột sinh ra vẻ ngưỡng mộ.

Phu Dịch đem cái kia Thạch Phong quét xuống bụi trán sau khi, khiến Lãnh Thần Lộ cùng Lý Lăng Phong hai người canh giữ ở tại chỗ, tiếp theo liền bắt chuyện Chu Tước hai người ra Đông Hoàng Chung, trong tay mỗi một chấp Chu Tước thần kiếm cùng phong linh kiếm hướng về cái kia mười tên dã nhân đánh tới.

Vừa mới trở ra Đông Hoàng Chung, không còn hào quang che chở, Phu Dịch liền cảm giác có một luồng thần bí sức mạnh chui vào trong đầu, tại này cỗ sức mạnh thần bí ảnh hưởng, hai người lại sinh ra coi thường mạng sống bản thân chi niệm.

Có điều, Phu Dịch trong cơ thể có thần kỳ hơn ngọn lửa nhỏ, cái kia ngọn lửa chỉ là nhảy một cái, Phu Dịch liền cảm giác được một luồng hơi nóng xông thẳng thần đình, thanh linh nhất thời trở nên thanh minh,

Vội vàng nhìn về phía Chu Tước, lại là nhìn thấy Chu Tước lúc này ba tấc xích diễm hộ thể, cái kia tử vong khí căn bản không ăn mòn được, lúc này mới yên lòng lại.

Đương nhiên, đây cũng chính là Phu Dịch bắt chuyện Chu Tước cùng

hắn cùng chiến nguyên nhân, bởi vì trải qua Đông Thiên Môn “tiêu tan sinh sát trận” sau khi, hắn liền biết Chu Tước thánh linh thân thể vạn pháp bất xâm, bây giờ càng được quét hà áo bực này có một không hai bảo y hộ thân, càng như hổ thêm cánh, tự nhiên không sợ này tử vong khí.

Thần Lộ mặc dù có Tử Ngọc hộ thể, thế nhưng vật kia thật sự là khiến người ta căm tức, mỗi có nguy cơ thời gian, đều là chậm vậy vỗ một cái, hơn nữa quan trọng nhất chính là, nàng vẫn cần khống chế theo Yêu giám thi triển phản bản quy nguyên hào quang, nếu không Lý Lăng Phong cùng Lý Tĩnh hai người nhất định đột tử với này tử vong khí bên trong, dù sao Đông Hoàng Chung hoàn toàn không có đở này tử vong khí công hiệu.

Một tay thiên cang kiếm quyết, một tay quái tượng nguồn gốc, Phu Dịch như là sát thần bình thường ở mười tên dã nhân trong vòng vây đấu đá lung tung, thăng giết đến đất trời tối tăm, núi cao dao động, lại là không có phân ra cái thắng bại.

Chỉ vì dã nhân này mặc dù tên bên ngoài, thực trách hoàn toàn không quá am hiểu chiến đấu, từ Thái Cổ thời đại lên, liền thường dùng kỳ môn độn giáp thuật cùng người giao chiến, hiện nay Phu Dịch trong tay Phong Thiên Kính bát quái nguồn gốc, mặc dù không cùng tám môn hoàn toàn sinh khắc, lại cũng có ràng buộc duyên phận, cho nên mỗi khi mười người này muốn mượn tử vong khí công kích Phu Dịch thời gian, không phải là bị ấy quái tượng lực lượng bản nguyên đở, liền là bị trong cơ thể ngọn lửa nhỏ thiêu sạch.

Đương nhiên, này cũng không phải Phu Dịch lấy một chọi mười toàn bộ nguyên nhân, chỉ ở có Chu Tước ứng phó Phu Dịch lệnh với bên ngoài đánh lén, bắt đầu trước dã nhân hoàn toàn không quá chú ý, thế nhưng Chu Tước lực công kích tăng cao, cùng Phu Dịch so với cũng không thua kém bao nhiêu, hết lần này tới lần khác hạ xuống, dù chưa có thể đem một trong số đó chém giết, lại là trọng thương hai người.

Thế nhưng Phu Dịch bên này nhưng cũng là hung mãnh rất, trong lúc

nhất thời, dã nhân chỉ có thể rút ra một người nghênh chiến Chu Tước, mặt khác chín người hợp đánh Phu Dịch.

Chu Tước mặc dù kinh nghiệm chiến đấu không bằng Phu Dịch, thế nhưng trời sinh thông minh nhanh trí, cùng cái kia dã nhân chiến đấu thời gian đều là vây quanh Phu Dịch bên này đảo quanh, thỉnh thoảng thì dùng Phong Linh kiếm ra tay đánh lén một, hoặc là sấm gió đôi chau hướng về đứng ở ngoài trên người một người tiêu mẩn, lại thậm chí, trực tiếp miệng phun Chu Tước thẫn diễm, thăng cháy sạch dã nhân oa oa gọi dậy.

Kể từ đó, Chu Tước cùu hận trị giá lập tức tăng cao, vây công Phu Dịch chín người rất nhanh liền phân ra sáu gã vây kín Chu Tước, Chu Tước nhìn qua thời cơ không ổn, vội vàng điều khiển độn quang, dẫn này sáu cái dã nhân rời xa Phu Dịch bên này chiến đoàn.

Này chiến pháp, chính là Phu Dịch kết hợp âm dương chi luận lâm thời định đến hai hóa chiến thuật, đem 2 đổi với 10 chiến đấu chuyển hóa thành hai cái chiến trường, như vậy không chỉ thật to phân hóa dã nhân cùng đánh lực lượng.

Đương nhiên, nếu muốn sử dụng bức này chiến pháp, cũng nhất định phải có Phu Dịch cùng Chu Tước loại này cường hẵn lực công kích cùng với mạnh mẽ lực phòng ngự làm trụ cột, nếu không, liền không phải phân hóa địch nhân lực công kích, mà là ở phân hóa phe mình sức chiến đấu.

Đương nhiên, này cũng không phải toàn bộ kế hoạch, Phu Dịch cũng không có như vậy ngông cuồng tự đại, mặc dù là dã nhân không am hiểu thân thể chiến đấu, cũng tuyệt đối không thể làm ra 2 chọn 10 cử động.

Mà làm như cái này chiến thuật mẫu chốt, chính là Thần Lộ!

Chu Tước dẫn sáu gã dã nhân từ từ hướng về Thần Lộ bên này áp sát, đợi cho dã nhân tiến vào nhất định phạm vi sau, Thần Lộ thình lình đem năm màu thần thạch tung, chỉ thấy năm màu thần thạch hóa thành một đạo năm màu

thân mang, mang theo vạn cân lực lượng, chỉ một đòn, liền bị một gã dã nhân đầu lâu đập vỡ, cầm lần chiến đấu này thứ nhất.

Dã nhân lúc này kinh hãi, lập tức phân ra hai người hướng về Thần Lộ đánh tới, Chu Tước cũng không thèm quan tâm hắn, lúc này hết sức chuyên chú cùng còn lại ba gã dã nhân dây dưa.

Không sai, đích thật là dây dưa, mà không phải đem hết toàn lực chiến đấu, bởi vì Chu Tước bất quá là yêu đan cảnh trung kỳ tu vi, mặc dù có thánh linh thân thể, lực công kích cũng là dị thường dũng mãnh, thế nhưng trong cơ thể nàng chân nguyên là của nàng lớn nhất thiếu hụt, nếu là đem hết toàn lực, tất nhiên không thể lâu dài, cũng là hỏng rồi cái này chiến thuật điểm thăng bằng, nếu là nàng bên này không thể đem này ba gã dã nhân dây dưa, bọn họ một phương nhất định thảm bại.

Thăng hướng hai người của Thần Lộ, tự có Đông Hoàng Chung của Lý Lăng Phong cùng phệ huyết bá vương kích bắt chuyện, mặc dù phạm vi công kích của hắn có hạn, thế nhưng với hai người này dã nhân tạo thành tính thực chất khiêu khích, hai người nhất thời mất đi lý trí, loan đao điên cuồng hướng về Đông Hoàng Chung trên bối rối.

Mà như vậy lớn nhất chỗ tốt, chính là chỉ cần phòng ngự hai người này công kích có thể, không cần nữa quản thạch tiễn, bởi vì làm hai người tấn công về phía Thần Lộ bên này lúc, thạch tiễn đã bị bọn họ hủy bỏ rơi mất, nếu không còn chưa các loại công phá Đông Hoàng Chung, chính bọn họ liền bị bắn thành ngựa ngọn giáo ố.

Kể từ đó, mười cái dã nhân bị sẽ phân hoá thành ba nhóm, một nhóm có Phu Dịch lực chiến bốn người, không cầu giết địch, đồng dạng chỉ cầu dây dưa.

Đệ nhị đẩy chính là Chu Tước bên này chiến đấu, một người chiến địch ba người, đồng dạng chỉ cầu dây dưa, không cầu giết địch.

Đệ tam đẩy, là Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ bên này, mà bên này

chiến đấu mới là cái này chiến thuật tâm điểm, đột phá, chính là bắt đầu từ nơi này.

Lý Lăng Phong cùng hai người đối chiến say sưa thời gian, Thần Lộ năm màu thần thạch lại đánh lén, tiếp theo cái thứ nhất dã nhân sau khi 3 phút, lại có một dã nhân ngã xuống.

Lý Lăng Phong cũng không cam lòng thế yếu, ngay ở mặt khác 1 dã nhân phân thân thời khắc, bá vương kích như là giao long xuất hải bình thường, chỉ thấy một đạo ánh vàng né qua, lại hiện thân thời gian, người đã với Đông Hoàng Chung ở ngoài, bá vương kích trên hơn một khối đang dùng một loại vô cùng khó có thể tin ánh mắt thấy dã nhân của hắn thi thể.

Mà chỉ cái này trong nháy mắt, hào quang của Thần Lộ liền đã đuối theo, mặc dù tử môn bên trong tử vong khí vô cùng kinh khủng, thế nhưng Lý Lăng Phong ở ý bảo của Phu Dịch dưới đã sớm chuẩn bị, “Yêu Hoàng trải qua” điên cuồng vận chuyển, trên dưới quanh người đều có trận gió hộ thể, mặc dù không thể đem tử vong khí toàn bộ cách trở, ít nhất cũng có thể ngăn ra đi bảy, tám phần mười, dù sao “Yêu Hoàng trải qua” cũng là thế gian ít có mạnh mẽ công pháp một trong.

Hào quang lại bao phủ sau khi, Lý Lăng Phong hoang mang thu hồi phế huyết bá vương kích ngồi xếp bằng trên đất, đem tử vong khí loại bỏ, mà Thần Lộ lại là tiếp tục cầm trong tay năm màu thần thạch chờ cơ hội.

Thứ tư bị đánh giết dã nhân, vẫn như cũ là cùng Chu Tước đối chiến ba gã dã nhân bên trong một trong số đó.

Đến lúc này, gần như là không đến một chén trà công phu, mười cái dã nhân liền bị bọn họ tru diệt bốn gã, còn sót lại sáu gã, mà lúc này dã nhân cũng rốt cục phản ứng lại, cùng Chu Tước đối chiến dã nhân bên trong có một người đột nhiên hé lén một tiếng, hai phe dã nhân đều là khép hờ một thức lui ra chiến đấu, lập tức sẽ hợp lại cùng nhau, sau đó nhanh chóng hướng về bọn họ phía bên

phải chạy trốn.

“Đừng đuổi theo!”

Chu Tước đang muốn theo đuổi, lại bị Phu Dịch hét lại, đang muốn tìm hỏi, Phu Dịch liền vội vàng giải thích: “Không đuổi giặc cùng đường, để ngừa có trò lừa, chúng ta hay là trước xuất trận nói lại.”

Nói thôi liền mang theo Chu Tước tiến vào theo Yêu giám hào quang bên trong, một nhóm năm người tiếp tục thi triển Thần Hành Thuật hướng về ngoài trận chạy vội.

Ước chừng dùng một nén hương thời gian, bọn họ rốt cục ra tử môn, tiến vào cảnh vật cửa.

Hôm nay làm 6 mình ngày, thời gian hữu môn rơi cảnh vật cửa, làm cát cửa rơi trung bình cửa số lượng, cho nên làm đại cát số lượng, cho nên vào được cảnh vật phía sau cửa, năm người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, từ Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong hai người vì mọi người hộ pháp, còn lại ba người điều túc khôi phục, sau nửa canh giờ, ba người hộ pháp, Phu Dịch hai người điều túc khôi phục.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 197: Biết Rõ Núi Có Hổ Nghiêng Về Hổ Núi Đi

Đợi một phen nghỉ ngơi sau khi, năm người vội vàng tiếp tục lén đường, bởi vì Lý Tĩnh đã suy tính ra kế tiếp cảnh vật cửa cùng đóng cửa, phân biệt đối ứng cửa quay hưu môn cùng mở cửa, hai cái trung bình cửa gập gỡ cát cửa mà có va chạm nhau hình ảnh, cho nên bọn họ nhất định phải ở hôm nay trong vòng xông qua này hai môn.

Có điều này hai môn chặng đường đến tột cùng có bao nhiêu, còn là không thể biết được, bởi vì này vốn là kỳ môn độn giáp quý dị chỗ.

Cảnh vật đỗ cổng trong vốn là đối ứng ngày tốt, bọn họ lại có Phong Thiên Kính hào quang bao phủ, cũng có lẽ còn có mọi người thành phần vận khí ở bên trong, cho nên với giờ Dậu thời gian, mọi người rốt cục liên tiếp xông qua cổng trong đặt chân ở đóng cửa cùng thương môn chỗ giao giới tạm thời nghỉ ngơi.

Một ngày kia không ngừng không nghỉ, hơn nữa lúc cần lúc đề phòng dã nhân từ đó làm sùng làm cho thần kinh căng thẳng tới cực hạn, mặc dù là bọn họ những tu sĩ này cũng mệt đến ngất ngư.

Đặc biệt là Phu Dịch, làm như đoàn người mở đường người, như vậy gian nan trọng thương rơi vào trên vai của hắn, chính hắn đều đang hoài nghi, dùng như vậy trạng thái còn kiên trì bao lâu.

Còn ở này 1 mà khi hắn không có tan vỡ thời gian liền đã kết thúc, cách giờ tí còn có hai canh giờ, mặc dù không thể hoàn toàn phóng khai tâm thần nghỉ ngơi, ít nhất cũng có thể được nhất định nghỉ ngơi, vì vậy năm người vừa là một phen thay phiên gác, cắt lượt nghỉ ngơi.

Ban ngày bên trong Lý Tĩnh nhìn qua vô dụng nhất, xuất lực cũng là ít nhất, thế nhưng tới thời điểm như thế này, cũng chỉ có một mình hắn ngồi ở nơi đó, trong lòng không dứt suy tính kế tiếp thương mòn nên với lúc nào vào trận tốt nhất, mà bọn họ khả năng đứng ở nơi đây thời gian dài nhất đến lúc đó, trong miệng cũng là huyên thuyên vẫn gầm gầm gừ gừ, giống như người điên vậy.

Thế nhưng Phu Dịch bọn người có thể không người nào dám chê nhạo hắn, bởi vì bọn họ bây giờ sinh tử, thì nắm giữ trên tay Lý Tĩnh, cái này nhìn như vô dụng nhất người, nhưng thật ra là bọn họ nắm người bên trong mấu chốt nhất nhân vật.

Cách giờ tí còn có nửa canh giờ lúc, Lý Tĩnh lúc này mới suy tính đến kết quả, vốn lớn tính một phen thao thao bất tuyệt, lại bị Chu Tước ngừng lại, để hắn nói thẳng kết quả, còn quá trình thì thôi.

Lý Tĩnh lúng túng nở nụ cười, vội vàng nói: “Vốn 6 tị ngày làm tám môn va chạm nhau ngày, mặc dù không phải trên đạo ngày, nhưng cũng là gượng vỡ nát tám môn tốt nhất thời gian, thế nhưng trước mắt trận pháp này phạm vi quá lớn, chúng ta bây giờ thời gian nhất định là không đủ rồi, kế tiếp hai ngày này, cảnh vật đỗ 2 trung bình cửa rơi thương mòn làm bình cửa rơi hung cửa, liền nửa hung hiện ra, cho nên chúng ta có thể muốn ở chỗ này lưu lại hai ngày.”

Lý Tĩnh lời vừa nói ra, mọi người lập tức rơi vào trầm tư, sau một lát, Phu Dịch ấp a ấp úng nói: “Kể từ đó, chúng ta liền thực tế tương đương với muôn ở chỗ này chờ bốn ngày, có thể là chúng ta..... các loại không dứt lâu như vậy..... Thiên Vũ còn chờ Thần Nông Đỉnh cứu mạng đây.”

Lý Tĩnh nghe xong cười khổ một tiếng nói: “Thần Nông Đỉnh truyền thuyết dù sao mịt mờ, có bắt thua bắt giữ ảnh nghi ngờ, nếu như chỉ là này nói, ta còn là kiến nghị ở nơi đây các loại hai ngày.”

“Ý của ngươi thế nào? Lý đại ca.” Lý Tĩnh lời ấy ngược lại cũng không giả, Phu Dịch vội vàng tìm kiếm ý kiến của Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong nghĩ đến muôn hỏi: “Hai ngày sau khi chính là giờ lành?”

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Hai ngày sau, chính là hưu môn rơi thương môn thời gian, hắn là xem như nửa cát cánh cửa, nếu là muôn năm chắc lớn hơn chút nữa nói, nên lại ngăn ra một ngày, tới sah môn xoay chuyển thời gian, chúng ta liền có mười phần năm chắc có thể xông trận.”

Lý Lăng Phong nói: “Vậy này trong vòng bốn ngày, chúng ta chỗ đứng có hay không biến thành đại hung nơi có thể?”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, Lý Tĩnh không khỏi sững sốt, lập tức nghẹn ngào nói: “Cái này ta chỉ quên đi lúc nào vào trận tốt nhất, đã quên tính cái này, chờ một chút, ta trước tiên suy tính một phen……”

Nói xong liền vừa ngồi xếp bằng trên đất, với trong lòng suy tính cửa quay quy tắc,

Trong miệng cũng lại bắt đầu gầm gầm gừ gừ lên.

Sau một lát, Lý Tĩnh đột nhiên mồ hôi lạnh chảy ròng, Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Giờ tí vừa qua, chính là tử môn rơi đóng cửa, phía trước làm cảnh vật cửa rơi thương môn, đều là nửa hung nơi, cho nên nơi này……”

Phu Dịch nghe xong ngược lại là thoái mái nói: “Ngươi không nêu tự trách, nói cách khác nếu chúng ta ban ngày không phải liên tiếp xông qua cổng trong, vừa qua giờ tí, này hưu môn cũng thành nửa hung cánh cửa, chúng ta còn cần nơi đó lưu lại ít ỏi thời gian, kể từ đó, muôn xông qua tám môn không phải phải chờ tới năm nào tháng nào? Đã như vậy, không bằng tối nay thì trực tiếp xông trận, ta ngược lại muốn xem xem này thương môn có gì chổ kinh khủng.”

Lý Tĩnh cẩn thận nói: “Kể từ đó, chúng ta kế tiếp, liền vừa phải ở trong vòng một ngày xông hai môn, nhưng phía sau là Đỗ Môn Lạc Sinh cửa, chính là nửa cát hình ảnh.”

Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi: “Cái kia xông qua này hai môn sau khi?”

Lý Tĩnh nhớ chìm một lát sau nói: “Qua này hai môn sau khi làm hữu môn cùng mở cửa, ngày mai vừa vặn đối với sanh môn cùng hữu môn, đều là đôi cát cánh cửa, mà các ngươi theo mở cửa vào, cho nên qua mở cửa, chúng ta tiếp qua mở cửa, chúng ta liền có thể từ nơi này ra khỏi....”

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Này vừa là tại sao?”

Lý Tĩnh nói: “Bởi vì toà này kỳ môn độn giáp mở cửa là đơn hướng cửa, chính là đồng thời trông coi ra vào 2 hộ một môn đôi hộ hình ảnh, chúng ta chỉ có hai lần con ngựa qua mở cửa, mới có thể tìm được cửa ra.”

“Theo ngươi nói như vậy, nói cách khác qua thương môn sau khi, kế tiếp ba môn, chính là thuận buồm xuôi gió, nói cách khác nơi đây, là chúng ta cuối cùng một cái khe?” Phu Dịch không khỏi vui vẻ nói.

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Có thể nói như vậy, có điều, một khi hôm nay qua không dứt cổng trong nói, sanh môn liền biến thành làm nửa cát cửa, băng vào chúng ta thực lực vấn đề khẳng định không lớn, chính là ngày mai hữu môn thì sẽ biến thành bình dân, mà mở cửa càng sẽ cùng tử môn tụ hợp, thành đại hung cánh cửa.”

“Không đúng? 1 hung cửa 1 cát cửa, &# 85;U đọc sách &# 32; www &# 46; uu &# 107; anshu &# 46; co m vì sao sẽ trở thành đại hung cánh cửa?” Lý Lăng Phong không khỏi có chút ngạc nhiên nói.

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Tám môn bên trong dùng sinh tử cổng trong

đặc thù nhất, bỏ cỗng trong tương khắc có thể trúng cùng làm bình cửa ở ngoài, hung cửa hạ xuống nào đều đều vì đại hung cánh cửa.”

Phu Dịch bọn người lúc này mới hiểu nhưng hiểu ra, nói cách khác, bọn họ nếu là ở ngày mai giờ hơi thời gian không xông qua được hữu môn, bọn họ thì nhất định sẽ nằm ngang ở chết hữu môn bên trong.

“Bỏ đi, không muốn cân nhắc những thứ kia, Lý Tĩnh, này thương môn có gì chõ huyền diệu?”

Lúc này bọn họ đã là tên đã lắp vào cung không phát không được, với ở nơi đây lo âu này vô dụng việc, không bằng trước tiên cân nhắc trước mắt khốn cục tới thật sự, Phu Dịch hai tháng này đến không dứt tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, cho nên nhìn ra cũng cực kỳ thấu triệt, lập tức hỏi.

Lý Tĩnh trả lời: “Thương môn, ứng phó hậu thiên Văn vương bát quái Chấn cung, ngũ hành thuộc mộc, làm 3 hung cửa một trong, binh pháp trung bình với cửa này bày ra trọng binh, cho nên ta suy đoán trước mắt trận, trong đó nhất định ứng phó này khí sát phạt, cho nên cửa này tuyệt đối hung hiểm vô cùng, đặc biệt là giờ tý qua đi làm nửa hung hình ảnh, uy lực càng ngày thường mấy lần không tới, cho nên chúng ta nhất định phải cẩn thận.”

“Bây giờ cách giờ tý còn có một nén hương thời gian, hôm nay là môn nào rơi nào cửa, khả năng xông không?” Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi.

Lý Tĩnh suy nghĩ một chút nói: “Thương môn rơi Kinh Môn làm cát cửa, Kinh Môn rơi thương môn làm dưới hung cửa, cho nên chúng ta còn là đợi cho giờ tý qua đi lại xông cũng không trễ.”

“Hả.....”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 197: Tiễn Đã Xuất Dây Cung

Đợi một phen nghỉ ngơi sau khi, năm người vội vàng tiếp tục lênh đường, bởi vì Lý Tĩnh đã suy tính ra kế tiếp cảnh vật cửa cùng đóng cửa, phân biệt đối ứng cửa quay hưu môn cùng mở cửa, hai cái trung bình cửa gấp gỡ cát cửa mà có va chạm nhau hình ảnh, cho nên bọn họ nhất định phải ở hôm nay trong vòng xông qua này hai môn.

Có điều này hai môn chẳng đường đến tột cùng có bao nhiêu, còn là không thể biết được, bởi vì này vốn là kỳ môn độn giáp quý dị chổ.

Cảnh vật đỗ cổng trong vốn là đối ứng ngày tốt, bọn họ lại có Phong Thiên Kính hào quang bao phủ, cũng có lẽ còn có mọi người thành phần vận khí ở bên trong, cho nên với giờ Dậu thời gian, mọi người rốt cục liên tiếp xông qua cổng trong đặt chân ở đóng cửa cùng thương môn chổ giao giới tạm thời nghỉ ngơi.

Một ngày kia không ngừng không nghỉ, hơn nữa lúc cần lúc đề phòng đã nhân từ đó làm sùng làm cho thần kinh căng thẳng tới cực hạn, mặc dù là bọn họ những tu sĩ này cũng mệt đến ngất ng්‍ර.

Đặc biệt là Phu Dịch, làm như đoàn người mở đường người, như vậy gian nan trọng thương rơi vào trên vai của hắn, chính hắn đều đang hoài nghi, dùng như vậy trạng thái còn kiên trì bao lâu.

Còn ở này 1 mà khi hắn không có tan vỡ thời gian liền đã kết thúc, cách giờ tí còn có hai canh giờ, mặc dù không thể hoàn toàn phóng khai tâm thần nghỉ ngơi, ít nhất cũng có thể được nhất định nghỉ ngơi, vì vậy năm người vừa là một phen thay phiên gác, cắt lượt nghỉ ngơi.

Ban ngày bên trong Lý Tĩnh nhìn qua vô dụng nhất, xuất lực cũng là ít nhất, thế nhưng tới thời điểm như thế này, cũng chỉ có một mình hắn ngồi ở nơi đó, trong lòng không dứt suy tính kế tiếp thương mòn nén với lúc nào vào trận tốt nhất, mà bọn họ khả năng đứng ở nơi đây thời gian dài nhất đến lúc đó, trong miệng cũng là huyên thuyên vẫn gầm gầm gừ gừ, giống như người điên vậy.

Thế nhưng Phu Dịch bọn người có thể không người nào dám chê nhạo hắn, bởi vì bọn họ bây giờ sinh tử, thì nắm giữ trên tay Lý Tĩnh, cái này nhìn như vô dụng nhất người, nhưng thật ra là bọn họ nắm người bên trong mấu chốt nhất nhân vật.

Cách giờ tí còn có nửa canh giờ lúc, Lý Tĩnh lúc này mới suy tính đến kết quả, vốn lớn tính một phen thao thao bất tuyệt, lại bị Chu Tước ngừng lại, để hắn nói thẳng kết quả, còn quá trình thì thôi.

Lý Tĩnh lúng túng nở nụ cười, vội vàng nói: “Vốn 6 tị ngày làm tám mòn va chạm nhau ngày, mặc dù không phải trên đạo ngày, nhưng cũng là gượng vỡ nát tám mòn tốt nhất thời gian, thế nhưng trước mắt trận pháp này phạm vi quá lớn, chúng ta bây giờ thời gian nhất định là không đủ rồi, kế tiếp hai ngày này, cảnh vật đỗ 2 trung bình cửa rơi thương mòn làm bình cửa rơi hung cửa, liền nửa hung hiện ra, cho nên chúng ta có thể muốn ở chỗ này lưu lại hai ngày.”

Lý Tĩnh lời vừa nói ra, mọi người lập tức rơi vào trầm tư, sau một lát, Phu Dịch ấp a ấp úng nói: “Kể từ đó, chúng ta liền thực tế tương đương với muôn ở chỗ này chờ bốn ngày, có thể là chúng ta..... các loại không dứt lâu như vậy..... Thiên Vũ còn chờ Thần Nông đinh cứu mạng đây.”

Lý Tĩnh nghe xong cười khổ một tiếng nói: “Thần Nông đinh truyền thuyết dù sao mịt mờ, có bắt thua bắt giữ ảnh nghi ngờ, nếu như chỉ là này nói, ta còn là kiến nghị ở nơi đây các loại hai ngày.”

“Ý của ngươi thế nào? Lý đại ca.” Lý Tĩnh lời ấy ngược lại cũng không giả, Phu Dịch vội vàng tìm kiếm ý kiến của Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong nghĩ đến muôn hỏi: “Hai ngày sau khi chính là giờ lành?”

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Hai ngày sau,

Chính là hữu môn rơi thương môn thời gian, hắn là xem như nửa cát cánh cửa, nếu là muốn nắm chắc lớn hơn chút nữa nói, nên lại ngăn ra một ngày, tối sanh môn xoay chuyển thời gian, chúng ta liền có mười phần nắm chắc có thể xông trận.”

Lý Lăng Phong nói: “Vậy này trong vòng bốn ngày, chúng ta chỗ đứng có hay không biến thành đại hung nơi có thể?”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, Lý Tĩnh không khỏi sững sốt, lập tức nghẹn ngào nói: “Cái này ta chỉ quên đi lúc nào vào trận tốt nhất, đã quên tính cái này, chờ một chút, ta trước tiên suy tính một phen.....”

Nói xong liền vừa ngồi xếp bằng trên đất, với trong lòng suy tính cửa quay quy tắc, trong miệng cũng lại bắt đầu gầm gầm gừ gừ lên.

Sau một lát, Lý Tĩnh đột nhiên mồ hôi lạnh chảy ròng, Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Giờ tí vừa qua, chính là tử môn rơi đóng cửa, phía trước làm cảnh vật cửa rơi thương môn, đều là nửa hung nơi, cho nên nơi này.....”

Phu Dịch nghe xong ngược lại là thoái mái nói: “Ngươi không nên tự trách, nói cách khác nếu chúng ta ban ngày không phải liên tiếp xông qua cổng trong, vừa qua giờ tí, này hữu môn cũng thành nửa hung cánh cửa, chúng ta còn cần nơi đó lưu lại ít ỏi thời gian, kể từ đó, muốn xông qua tám môn không phải phải chờ tới năm nào tháng nào? Đã như vậy, không bằng tối nay thì trực tiếp xông trận, ta ngược lại muốn xem xem này thương môn có gì chỗ kinh khủng.”

Lý Tĩnh cẩn thận nói: “Kể từ đó, chúng ta kế tiếp, liền vừa phải ở trong vòng

một ngày xông hai môn, nhưng phía sau là đóng cửa chào đón cửa, chính là nửa cát hình ảnh.”

Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi: “Cái kia xông qua này hai môn sau khi?”

Lý Tĩnh nhớ chìm một lát sau nói: “Qua này hai môn sau khi làm hưu môn cùng mở cửa, ngày mai vừa vặn đối với sanh môn cùng hưu môn, đều là đôi cát cánh cửa, mà các ngươi theo mở cửa vào, cho nên qua mở cửa, chúng ta tiếp qua mở cửa, chúng ta liền có thể từ nơi này ra khỏi....”

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Này vừa là tại sao?”

Lý Tĩnh nói: “Bởi vì tòa này kỳ môn độn giáp mở cửa là đơn hướng cửa, chính là đồng thời trông coi ra vào 2 hộ một môn đôi hộ hình ảnh, chúng ta chỉ có hai lần con ngựa qua mở cửa, mới có thể tìm được cửa ra.”

“Theo ngươi nói như vậy, nói cách khác qua thương môn sau khi, kế tiếp ba môn, chính là thuận buồm xuôi gió, nói cách khác nơi đây, là chúng ta cuối cùng một cái khe?” Phu Dịch không khỏi vui vẻ nói.

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Có thể nói như vậy, có điều, một khi hôm nay qua không dứt cổng trong nói, sanh môn liền biến thành làm nửa cát cửa, bằng vào chúng ta thực lực vẫn đề khăng định không lớn, chính là ngày mai hưu môn thì sẽ biến thành bình dân, mà mở cửa càng sẽ cùng tử môn tụ hợp, thành đại hung cánh cửa.”

“Không đúng? 1 hung cửa 1 cát cửa, vì sao sẽ trở thành đại hung cánh cửa?”
Lý Lăng Phong không khỏi có chút ngạc nhiên nói.

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Tám môn bên trong dùng sinh tử cổng trong đặc thù nhất, bỏ cổng trong tương khắc có thể trúng cùng làm bình cửa ở ngoài, hung cửa hạ xuống nào đều đều vì đại hung cánh cửa.”

Phu Dịch bọn người lúc này mới hiểu nhưng hiểu ra, nói cách khác, bọn họ nếu là ở ngày mai giờ hơi thời gian không xông qua được hưu môn, bọn họ thì nhất định sẽ nǎm ngang ở chết hưu môn bên trong.

“Bỏ đi, không muốn cân nhắc những thứ kia, Lý Tĩnh, này thương môn có gì chỗ huyền diệu?”

Lúc này bọn họ đã là tên đã lấp vào cung không phát không được, với ở nơi đây lo âu này vô dụng việc, không bằng trước tiên cân nhắc trước mắt khốn cục tới thật sự, Phu Dịch hai tháng này đến không dứt tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, cho nên nhìn ra cũng cực kỳ thấu triệt, lập tức hỏi.

Lý Tĩnh trả lời: “Thương môn, ứng phó hậu thiên Văn vương bát quái Chấn cung, ngũ hành thuộc mộc, làm 3 hung cửa một trong, binh pháp trung bình với cửa này bày ra trọng binh, cho nên ta suy đoán trước mặt trận, trong đó nhất định ứng phó này khí sát phạt, cho nên cửa này tuyệt đối hung hiểm vô cùng, đặc biệt là giờ tí qua đi làm nửa hung hình ảnh, uy lực càng ngày thường mấy lần không tới, cho nên chúng ta nhất định phải cẩn thận.”

“Bây giờ cách giờ tí còn có một nén hương thời gian, hôm nay là môn nào rơi nào cửa, khả năng xông không?” Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi.

Lý Tĩnh suy nghĩ một chút nói: “Thương môn rơi Kinh Môn làm cát cửa, Kinh Môn rơi thương môn lại vì hung cửa, cho nên chúng ta còn là đợi cho giờ tí qua đi lại xông cũng không trễ.”

“Hả.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 198: Kinh Hiện Côn Lôn Kiếm

Giờ tí mới đến, một luồng âm phong bỗng dưng nổi lên, vốn u ám vô cùng rùng rợn nguyên thủy ở âm phong qua đi, mơ hồ trong lúc đó hơn một tia kinh sợ tâm ý, khiến người ta không rét mà run.

Phu Dịch dùng Thiên Nhãn nhìn lại, chỉ thấy từng sợi từng sợi khói đen theo mặt đất từ từ bay lên, chính là lúc trước ở tử môn bên trong để mọi người sinh ra rùng mình màu đen bột phấn.

Phu Dịch vội vàng tê lén Phong Thiên Kính, tảng lớn thắt thải hà quang theo mặt kính vẩy ra, đem mọi người phủ kín.

“Canh giờ tới, đi thôi!”

Đã lĩnh giáo qua tử môn khủng bố mọi người, ở Phu Dịch một tiếng nhắc nhở bên dưới liền vội vàng đứng lên, vượt qua đường ranh giới tiến vào thương môn.

Vừa mới một bước vào thương môn địa giới, liền cảm giác có một luồng mãnh liệt khí tức xơ xác xông tới mặt, uy lực của nó so sánh Đông Thiên Môn Sơ Lợi Cung sát thủ chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa quan trọng nhất chính là, thắt thải hà quang tựa hồ đối với này cỗ khí tức xơ xác cũng không có rõ rệt hiệu quả.

Thế nhưng Phu Dịch không dám triệt hồi hào quang, dù sao nơi này hôm nay làm Kinh Môn rơi thương môn, liền nửa hung nửa, ném đi khí tức xơ xác còn có kinh sợ khí sản sinh ảo cảnh, nếu là triệt hồi hào quang nói, sẽ làm chịu đựng luồng khí cùng đánh lực lượng.

Nơi này vẫn còn thương mòn khu vực biên giới, trước mắt cũng không có xuất hiện cái gì dị tượng, thế nhưng che giấu tại đây bình tĩnh đơn phia dưới lại là vô hạn sát cơ.

Phu Dịch đáy lòng không hiểu phát lên điểm không may, bước chân tự động chậm vài phần, đồng thời khẽ quát một tiếng nói: “Mọi người cẩn thận.”

Mọi người đi ra ước chừng hơn ba mươi trượng tả hữu thời gian, phía trước đột nhiên kinh hiện một đạo tiếng xé gió, Phu Dịch vội vàng dừng bước lại, đem Chu Tước thần kiếm chăm chú nắm ở trong tay, đi lấy tịnh chế động chi đạo.

“Đến rồi!”

Theo Lý Lăng Phong một tiếng thét kinh hãi, chỉ thấy một đạo óng ánh vô cùng ngân quang gào thét tới, Phu Dịch vội vàng dùng thiên cang kiếm quyết hướng về cái kia ngân quang chọn đi.

Ba tấc linh điểm ở trong bóng tối vỡ ra một đạo xinh đẹp ánh lửa, cùng ngân quang đụng vào nhau, nứt ra vô số tia lửa.

Ngân quang mặc dù uy lực vô cùng, lại là vật không có rẽ, Phu Dịch mưu lợi lực nghênh một kiếm liền đem bắn bay, đóng ở một bên trên cây khô, hóa thành một thanh ba thước trường kiếm, chưa hoàn toàn phát tiết sức mạnh đến khiến cả nhánh thân kiếm run rẩy, chấn động đến mức “ong ong” vang lên.

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, hướng về Lý Tĩnh tìm hỏi: “Nơi này ngũ hành không phải thuộc mộc gì? Chỉ dựa vào khí tức xơ xác có thể ngưng tụ thành như thế phi kiếm gì?”

Lý Tĩnh suy nghĩ một chút nói: “Kỳ môn độn giáp đối với ngũ hành không quá rõ ràng, dù sao đau đớn môn chủ xơ xác tiêu điều, có kim thiết kiếm cũng không thể tránh được, chỉ là kiếm này.....”

“Ta cảm thấy thanh kiếm này không giống sát khí ngưng tụ mà thành, cũng

như là vật có chủ.....” Lý Lăng Phong thấy ngoài ba trượng vẫn như cũ không dứt phun ra nuốt vào kiếm quang ba thước phi kiếm,

Hơi nghi hoặc một chút nói.

Phu Dịch gật gù, lập tức thi triển ngự kiếm thuật thu tự quyết, kiếm kia tựa hồ có linh tính bình thường, bùng nổ ra một luồng mạnh mẽ vô cùng chống cự lực lượng, mặc cho Phu Dịch như thế nào huy động pháp quyết, đều thu không được.

Phu Dịch không khỏi hơi kinh ngạc, mặc dù hắn này ngự kiếm thuật chính là đại chúng phiên bản, không sánh được kiếm tiên một mạch, nhưng hắn pháp lực chất phác, đừng nói là cỡ này có linh tính đồ vật, cho dù là sắt thường cũng có thể chiêu vừa tới, huy chi tắc khứ.

Cho nên, trước mắt liền chỉ có một loại kết quả - - còn đây là có chủ kiếm!

Phu Dịch đem kết quả này công bố sau khi, Thần Lộ đúng là hứng thú, lúc trước nàng đúng là theo Vệ Băng tu hành một loại Yêu đám bên trong cực kỳ thượng thừa ngự kiếm phương pháp, lập tức tay trái kết kiếm quyết, tay phải kết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm, vốn đã trấn tĩnh lại ba thước trường kiếm theo kêu gọi của Thần Lộ lại phát sinh “ong ong” có tiếng, trên thân kiếm ngân quang cũng thuận theo lực mạnh phun ra nuốt vào.

“Tốt!”

Nhìn thấy trường kiếm “Vụt” một tiếng theo cây bén trong bay ra, sau đó hóa thành một ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất hạ xuống Thần Lộ tay, mọi người không nhịn được kinh tán một tiếng.

Thần Lộ đem trường kiếm bưng ngang với hai tay, trên dưới đánh giá một phen, khắp khuôn mặt hiện vẻ ngờ vực, lập tức đem trường kiếm giao cho Lý Tĩnh nói: “Lý Đạo Hữu, ngươi đến xem.”

Lý Tĩnh liền vội vàng đem trường kiếm tiếp nhận, chăm chú kiểm tra một phen sau, gật gật đầu nói: “Đúng rồi, nên không sai, kiếm này hẵn là Côn Lôn đồ vật.”

“Côn Lôn..... không sai, Phong Dật Hàn lão hồ ly kia trong tay kiếm liền cùng chuôi này có chút tương tự.” Thần Lộ phụ họa nói.

Phu Dịch một bên đem kiếm cầm trong tay quan sát, vừa nói: “Ta xem kiếm này vừa mới không giống như là công kích chúng ta, ngược lại giống như ở độn hành, giống như là.....”

“Phi kiếm đưa thư!” Lý Tĩnh thán phục một tiếng nói.

Phu Dịch gật gù, tùy tiện nói: “Nói cách khác, bây giờ có Côn Lôn đệ tử bị vây ở thương môn bên trong, này Kiếm độn đến hoặc là có tin tức trọng yếu phải báo cho đồng bạn, hoặc là muốn rời đi Thần Nông Giá hướng về nơi khác thông báo.”

“Có khả năng này.....” mọi người đối với suy đoán của Phu Dịch đều là tán đồng.

Nhưng mà, không cho nên là ra sao kết quả, cho bọn họ tới nói đều không quan trọng, mọi người lập tức tiếp tục hướng về phía trước đi.

Cùng nhau đi tới, sát khí càng ngày càng dày đặc, khi thì còn có thể nghe đến trống trận nện gỗ có tiếng, làm cho tâm thần người nhộn nhạo, tinh thần không cách nào tập trung.

Được rồi sau nửa canh giờ, sát khí dày đặc như là thật bình thường, chợt hiện vô số trống trận chấn thiên động địa, thiên quân vạn mã gào giết có tiếng, giống như Phu Dịch hiễm hiễm cắm vào trong đó “tiêu tan sinh sát trận” vậy.

Phu Dịch theo bản năng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mọi người trừ Chu Tước ở ngoài, phảng phất chịu đựng này tiếng trống khích lệ bình thường, tinh lực

tăng tốc độ vận chuyển, sắc mặt ửng hồng, hiện ra vẻ hưng phấn, đặc biệt là Lý Tĩnh càng nhiệt huyết sôi trào, không nhịn được muốn lao ra chinh chiến trường kích động.

“Linh đài không minh, bão nguyên thủ nhất!” Phu Dịch liền vội vàng đem linh khí truyền vào với trong thanh âm khẽ quát một tiếng, mặc dù không có Vệ Tử Dạ hoặc Trương Thiên Vũ như vậy kỳ diệu hiệu quả, nhưng cũng đem mọi người theo trong cơn mông lung thức tỉnh.

Chu Tước không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Phu Dịch ca ca, đã xảy ra chuyện gì sao?”

Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng nói: “Bạn họ nhận lấy sát khí ảnh hưởng, tâm trí đã loạn.”

“Chúng ta tại sao không có chuyện gì?” Chu Tước lầm lết nhìn trái phải một phen, nhìn thấy những người khác bị Phu Dịch một tiếng thức tỉnh, nghĩ đến chính mình không có đã bị bất luận ảnh hưởng gì, không khỏi hiểu kỳ nói.

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Có thể là vì lúc trước với ‘tiêu tan sinh sát trận’ Bên trong đã sinh ra sức miễn dịch.”

Với nơi này dừng lại một chén trà công phu, mọi người đã khôi phục bình thường, lúc này mới tiếp tục chạy đi.

“Đến rồi! Cẩn thận!”

Vừa mới đi ra ba trượng, UU đọc sách &# 32; &# 119; ww. uuka ns &# 104;u &# 46; co &# 109; &# 32; liền có hai đạo bóng đen với chỗ này vô tận trong bóng tối thoát ra, hướng mọi người cuồng tập mà đến.

Phu Dịch bọn người vội vàng dừng bước lại, mỗi loại đem binh khí chắp trong tay, chuẩn bị nghênh điem bóng đen.

Lý Lăng Phong dẫn đầu ra tay, phè huyết bá vương kích đi phía trước tìm tội,

một cái quét ngang ngàn quân mang theo sấm gió tư thế trực tiếp đánh hai bóng đen hạ bàn.

“Keng!”

Một tiếng đinh tai nhức óc kim thiết giao kích có tiếng vang lên theo, bá vương kích bị cái thứ nhất bóng đen tiếp chận lại, mặt khác 1 bóng đen giơ lên trong tay trường đao liền chiểu Lý Lăng Phong phủ đầu bỗ tới, may mắn có Phu Dịch Chu Tước thần kiếm đem trường đao kê vào.

Cùng lúc đó, Thần Lộ năm màu thần thạch rời khỏi tay, hóa thành một đạo năm màu thần mang, chiểu người này bóng đen đầu lâu đánh tới.

“Keng!”

Vừa là một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, năm màu thần thạch đánh vào bóng đen kia đầu lâu, lại trực tiếp bị đẩy lùi, mà bóng đen kia đi là không mất một sợi tóc, Thần Lộ theo đòn thần chú đem năm màu thần thạch gọi về, phục dùng lôi linh kiếm đâm thẳng ấy ngực.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 199: Chiến Bộ Xương Đại Tướng

Chu Tước cũng không có nhàn rỗi, ngay ở Phu Dịch dùng ngô đồng kiếm gỗ đón đỡ thanh trường đao kia thời gian, trong tay sấm gió 2 châu cũng là rời khỏi tay, hướng về cùng Lý Lăng Phong giao chiến bóng đen kia ném đi, phong linh kiếm cũng thuận theo hướng về ấy đâm tới, cùng Lý Lăng Phong hợp chiến bóng đen này.

Đáng tiếc, này sấm gió đôi châu cùng Nữ Oa thạch độc nhất vô nhị, đồng dạng bị đánh bay, trong lòng mọi người không khỏi kinh hãi, này năm màu thần thạch cùng sấm gió 2 châu mặc dù chỉ là thư sinh áo trắng hàng nhái, nhưng cũng là thế gian ít có tiên khí, lại dùng thân thể liền có thể đem tiên khí ấy đánh bay, có thể thấy được trước mắt địch thân thể là đáng sợ dường nào.

“Đông Hoàng chuông!” Phu Dịch vận đến hoàn toàn chân lực, vào khoảng đem bóng đen kia đẩy lui ba bước, lập tức hét lớn một tiếng.

Lý Lăng Phong không dám thất lễ, hoang mang đem Đông Hoàng chuông tี với đỉnh đầu, hóa thành một vị kim quang rực rỡ hoàng kim chuông lớn đem mọi người phủ kín.

Vừa mới thành hình, liền có mặt khác một con bóng đen một đao bổ vào trên chuông, một tiếng nặng nề tiếng chuông vang lên theo, thăng chấn động đến mức mọi người ngũ khí lăn lộn.

Lý Lăng Phong không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Này Đông Hoàng chuông dùng tốt là dùng tốt, chính là cái này tiếng chuông thật là buồn nôn.”

Mọi người làm sao có thời giờ phản ứng hắn, Phu Dịch lại chỉ huy nói: “Theo

Yêu giám!"

Không cần nói tới vậy tỉ mỉ, bởi vì Thần Lộ cùng Phu Dịch hai người sớm tâm ý tương thông, lập tức đem theo Yêu giám tể lên, bảy màu tùy theo vẩy ra, cùng Phong Thiên Kính hào quang trùng điệp.

Phu Dịch một tay dùng ngô đồng kiếm gỗ cùng với đốt chiến, một tay nắm cách quẻ thủ quyết, theo một đạo linh khí đánh vào Phong Thiên Kính, cách quẻ quái tượng lúc này sáng ngời, đầy trời ngọn lửa hùng hực hướng về hai đạo bóng đen tuôn trào ra, chính là cách quẻ lực lượng bản nguyên - - Ly Hỏa phần thiên!

Dựa vào này đạo hỏa quang, mọi người rõ rệt thấy rõ hai người này bóng đen dáng dấp.....

Hai bóng đen này căn bản không phải người, chính là hai cái thân cao trượng 2, người mặc giáp lưỡi, đỉnh đầu quạ mũ sắt bộ xương chiến sĩ, lúc này đen ngòm trong hốc mắt đang thiêu đốt xanh thăm quỷ hỏa, khủng bố hình ảnh, khiến người ta không rét mà run.

Cũng may mấy người đều là tu sĩ, hơn nữa là hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử tu sĩ, đối với loại chuyện này sớm đã thành thói quen, huống hồ này con bộ xương nhìn qua gần như là cái kia hai đám quỷ hỏa khiếp người một vài mà thôi, cũng không cái khác chỗ đặc biệt, cùng Phu Dịch ở luyện ngực nhìn thấy này ác quỷ, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Phu Dịch khiến cách quẻ cũng là có một phen tính toán, đang lấy hỏa khắc kim chi đạo, đặc biệt là này thương môn thuộc mộc, lửa vừa vì thế nuôi, không khéo chính là, hai người này bóng đen vừa liền yêu ma quỷ quái hạng người, vừa vừa lúc bị lửa khắc chế.

Như thế, đầy trời trong biển lửa hai gã bộ xương Đại tướng không dứt giãy dụa, phát sinh từng tiếng khiến người ta cực kỳ khó chịu, phảng phất là xương Ma xoa rít gào có tiếng, thế nhưng chúng nó trên dưới quanh người tựa hồ bị

một luồng vô hình sức mạnh bảo vệ, chưa nhìn thấy có bất kỳ tính thực chất thương tổn.

“Phượng Dao,

Thêm chút lửa!” Phu Dịch nhìn thấy ánh lửa đích xác hữu hiệu, chỉ là lợi nhuận không quá rõ rệt, lập tức đối với Chu Tước nói.

Chu Tước liền vội vàng đem chu cái miệng nhỏ, phun ra Chu Tước thần diễm, Thần Lộ lập tức cũng thi triển về phong trở lại lửa, nhất thời 3 lửa cùng xuất hiện, chỉ nghe một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh, cái kia hai con bộ xương hộ thân quỷ khí rốt cục bị đốt xuyên, thanh âm này chính là đốt cháy trên thân mình âm thanh.

“Grào!” Chỉ nghe một tiếng cuồng bạo rít gào, trong đó một con bộ xương lại liều mạng phần thiên ngọn lửa hùng hực hướng về mọi người đánh tới, ngay ở cách mọi người khoảng hai trượng thời gian bay lên không nhảy lên, trường dao trong tay mang theo khai sơn đoạn sông lực lượng, hướng về Đông Hoàng chuông bỗng tới.

“Rắc!”

Theo một tiếng vỡ tan cõi tiếng, Đông Hoàng chuông vòng bảo vệ lại đổ nát, đây tuyệt đối là mọi người sử liệu không bằng việc.

Lúc này, Phu Dịch, Chu Tước, Thần Lộ ba người trong khi làm phép ứng phó chú ý không rảnh, Lý Tĩnh đúng là nhàn rỗi, thế nhưng dùng hăn tu vi vốn là châu chấu đá xe, chỉ có Lý Lăng Phong một người nằm ở nhàn rỗi trạng thái.

Lý Lăng Phong vội vàng dùng phè huyết bá vương kích hướng về trường đao nghênh đón, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, mọi người vạn vạn không ngờ rằng, Lý Lăng Phong lại bị trực tiếp đánh bay, đi ra hào quang ở ngoài, mà bộ xương Đại tướng lại là thế tối không giảm, khí thế hùng hổ hướng Phu Dịch phủ đầu bỗng tới.

Mà đúng lúc này, một người khác bộ xương Đại tướng cũng liều mạng ánh lửa đốt người nỗi đau hướng về Phu Dịch vọt tới, tốc độ nhanh chóng càng khiến người ta hoa cả mắt, hoàn toàn không hướng về bộ xương loại này đê hèn gì đó nên có tốc độ.

Người sau cái sau vượt cái trước, trường đao trong tay lại nhanh một bước hướng về Phu Dịch bên hông chém tới, Phu Dịch hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, đối với trước mắt việc mặc dù cõi kinh hãi, nhưng cũng không hốt hoảng, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra trói buộc rồng tá, đem này con bộ xương khóa lại.

Tiếp theo từ từ 1 ngòi xổm, sau đó hai chân chợt phát lực, trong tay Chu Tước thần kiếm vay mượn này cỗ xông lên tư thế, hướng về một người khác bộ xương trường đao trong tay nghênh đón.

Thiên cang kiếm quyết vừa ra, hóa thành đầy trời mây lửa, mặc cho bộ xương Đại tướng trường đao trong tay biến ảo vô thường, rõ cục vẫn bị Chu Tước thần kiếm đỡ.

Đao kiếm tướng, nhất thời khó phân cao thấp, chỉ thấy lúc này một đạo Ngũ Sắc Thần Quang né qua, đánh vào bộ xương Đại tướng ngực, chính là năm màu của Thần Lộ thần thạch đến giúp.

Cơ hội!

Thừa dịp bộ xương Đại tướng thân hình không yên trong nháy mắt, Phu Dịch khiến một chiêu bay cầu vòng quán nhật, một kiếm liền đem bộ xương Đại tướng tiêm bay.

Phu Dịch không có truy kích, mà là kiếm thế 1 rơi, một áng lửa vỡ ra một đạo cực kỳ đẹp hơn trường cung gỗ, kiếm gỗ tầng tầng bỗ vào bị trói rồng tá khóa lại tên kia đầu lâu trên.

Chu Tước thần kiếm trùng có vạn cân, hơn nữa Phu Dịch chất phác linh khí

thêm vào, cái kia bộ xương Đại tướng mũ giáp vừa chạm vào tức nát, tức tiếp theo, viên kia tản ra từng tia từng tia hắc khí đầu lâu cũng bị chém thành hai khúc, có thể thấy được này uy thế của một kiếm đến tột cùng là bức nào uy vũ, đủ có thể khai sơn đoạn nhạc.

Một cái khác bộ xương dũng sĩ ở rơi xuống đất trong nháy mắt đó lăn khỏi chỗ, trực tiếp hai chân đạp đất, vay mượn xông lên lực lượng cầm trong tay trường đao hướng về Phu Dịch lại đánh tới, này động tác một mạch hơi thở, tuyệt không thể tả, nếu không phải trợ mắt thấy hắn là bộ xương thân, &# 85 chỉ nhìn này đáng người, tuyệt đối là một động tác linh hoạt võ kỹ cao thủ, mà trước mắt như vậy động tác lại là xuất hiện ở một khối bộ xương trên người, thật là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

“Theo Yêu giám che chở, trước tiên đem Lý đại ca kéo về!” Bộ xương Đại tướng mặc dù hung mãnh, thế nhưng Phu Dịch hoàn toàn không hốt hoảng, vội vàng thúc giục Thần Lộ cùng Chu Tước hai người đem Lý Lăng Phong cứu lại, đồng thời tế lên Phong Thiên Kính thi triển phản bản quy nguyên hào quang, tiếp nhận theo Yêu giám.

Vừa dứt lời, Chu Tước liền phi thân bước ra, rơi vào Lý Lăng Phong bên cạnh, dẫn theo hắn áo liền đưa hắn hướng về Phong Thiên Kính dưới kéo đi, mà cùng lúc đó, thất thải hào quang như là đuổi chỉ riêng đèn bình thường đem phủ kín, Lý Lăng Phong trên người lập tức tỏa ra từng tia từng tia hắc khí, đợi cho tiến vào quả thiên kính hào quang bên trong, hắc khí tuôn ra tốc độ lập tức tăng lên, Lý Lăng Phong tùy theo tình dại, hoang mang ngồi xếp bằng trên đất vận chuyển “Yêu Hoàng trải qua” trừ độc.

“Thật đáng sợ kinh sợ khí!” Lý Tĩnh thấy cổ khói đen này, một chút liền nhận ra là Kinh Môn đặc biệt kinh sợ khí, lập tức thán phục một tiếng.

Mà lúc này, Phu Dịch đã cùng cái kia bộ xương Đại tướng đánh nhau đấu sức mười mấy hiệp.

“Nhanh!”

Theo Phu Dịch quát to một tiếng, trói buộc rồng tác như là linh mãng bình thường đem bộ xương Đại tướng khóa chặt, lập tức giở lại trò cũ, thân hình nhảy lên một cái, dùng khai sơn đoạn nhạc tư thế đem cái kia bộ xương Đại tướng đầu đánh nát!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 200: Vô Cùng Tận Ác Quỷ

Hai gã bộ xương dũng sĩ rốt cục bị bọn họ chung sức tru diệt, mọi người đều là thở một hơi thật dài, không ngờ rằng vẫn còn khu vực biên giới, liền gặp như thế mãnh liệt công kích.

“Trước tiên nghỉ ngơi một phen tiếp tục tiến lên!” Phu Dịch dặn dò một tiếng, lập tức ngồi xếp bằng trên đất vận chuyển “đất hoang trải qua” khôi phục linh khí, Chu Tước cùng Thần Lộ hai người đều là một tay mỗi người nắm sấm gió song kiếm, tay kia mỗi một nắm nắm màu thắn thạch cùng sấm gió đồi châu, làm Phu Dịch hai người hộ pháp.

“Ta thực sự là quá vô dụng.....” thấy hai vị mỹ nữ tuyệt thế tư thế hiên ngang dáng dấp, Lý Tĩnh không khỏi cười khổ một tiếng, lập tức tự giễu nói.

Thần Lộ cùng Chu Tước mặc dù nghe vào trong tai, thế nhưng rồi lại không biết là nên làm gì khuyên giải an ủi, cho nên hai người đều là làm bộ không nghe thấy bình thường, cùng chưa trả lời.

Một phút sau, Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong lần lượt đứng dậy, Phu Dịch nhìn một chút hai nữ trạng thái, hai người cũng không có nhiều lăm tiê hao, lập tức bắt chuyện mọi người tiếp tục lúc trước.

“Oa.....”

Vừa được rồi chừng một khắc đồng hồ, một luồng âm không đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó chính là một trận sặc bén khó nghe tiếng quỷ khóc sói tru.

“Thần Lộ, cực tiên quang! Tựa hồ là oan hồn ác quỷ hàng ngũ.....” Phu

Dịch vội vàng phân phó nói, nhưng không nghĩ Phu Dịch vừa rồi mở miệng hô lên tên của Thần Lộ, trên đỉnh đầu liền hiện ra một viên khổng lồ dạ minh châu, rắc một tầng mầu trăng ngà lồng ánh sáng, đem mọi người bao ở trong đó.

Phu Dịch theo bản năng quay đầu hướng về Thần Lộ nhìn lại, nhìn thấy Thần Lộ đang cũng nhìn về phía hắn, hai người lập tức nhìn nhau nở nụ cười, tất cả đều không nói bên trong.

Quả nhiên, cực tiên quang vừa mới thi triển, liền có vô số đốm không hết đầy trời quý ảnh theo bốn phương tám hướng đánh tới, Lý Lăng Phong đang định tê lên Đông Hoàng chuông để ngừa vạn nhất, nhưng có Phu Dịch nói: “Loại tình huống này lấy ra Đông Hoàng chuông, coi như không bị này oan hồn ăn luôn, cũng bị cái kia tiếng chuông đánh chết.”

Lý Lăng Phong nhất thời lúng túng vô cùng, nhổ nước bọt nói: “Cũng ngươi muốn tới.”

Phu Dịch cười cười nói: “Không muốn sẽ trả ta, vừa vặn ta cũng thiếu pháp bảo loại phòng ngự.”

Lý Lăng Phong lập tức cười khổ một tiếng nói: “Đưa đi gì đó lại phải đi về, có chút không đạo đức?”

Phu Dịch cười nói: “Đạo đức trị giá bao nhiêu tiền, không bằng bảo vệ tánh mạng đến thật sự.”

“Ngươi cái kia Chiến Thần bào không biết là so với cái này Đông Hoàng chuông gượng bao nhiêu lần!” Lý Lăng Phong bất mãn nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Cho nên Đông Hoàng chuông mới đưa cho ngươi, nếu không chính ta dùng……”

Lý Lăng Phong lúc này không nói gì.

Nhìn thấy hai người bạn mỏ, Lý Tĩnh không khỏi nhíu mày mặt đau khổ nói:

“Hai vị đạo hữu..... trước tiên đối phó này oan hồn ác quỷ a.....”

Phu Dịch lại là cười cười nói: “Cực tiên pháp chính là mây thứ này khắc tính,

Có Thần Lộ là đủ.....”

Lý Tĩnh lúc này mới chợt hiểu ra, không trách hai người này nhìn qua không chút hoang mang hình dáng, nguyên lai là lòng có lòng tin, vừa mới bình thường trêu chọc đại khái cũng là vì sinh động một chút bầu không khí, dù sao bây giờ bầu không khí đích xác tốt hơn vừa rồi nhiều, ít nhất khả năng nhìn thấy phía trước đi tới bốn người trên mặt đều mang theo mỉm cười.

“Ai da.....” Lý Tĩnh không khỏi thở thật dài một cái nói: “Cùng các ngươi so sánh, ta thật chính là không còn gì khác.....”

“Phu Dịch cười cười nói: “Cũng không có thể nói như vậy, nếu như không phải nói của ngươi, chúng ta cả đời chạy không thoát này Thần Nông Giá.”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Bất quá là ý vào gia truyền thuật, không đáng gì.”

Lý Lăng Phong lại là cười nói: “Chúng ta cũng bất quá ý vào pháp bảo lợi, vừa không đáng gì?”

Lý Tĩnh biết, đây bất quá là an ủi nói của hắn, rồi cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Pháp bảo vốn là thực lực một phần.”

Phu Dịch cười nói: “Người vị trí học mỗi người có dài ngắn, chúng ta những người này chỉ thích hợp xông pha chiến đấu, đúng là ngươi, lại là cùng Vệ tiền bối bình thường, có vượt xa người phàm trí tuệ, nhất định sẽ ở tương lai khênh Ma nghiệp lớn bên trong có một phen kinh thiên địa, khiếp quỷ thần làm.”

“Khênh Ma nghiệp lớn?” Lý Tĩnh không khỏi kinh ngạc nói: “Các ngươi thật muốn cùng Ma tộc triển khai đại chiến gì? Ta cho rằng chỉ là nói một chút mà thôi.”

Phu Dịch cười cười nói: “Ngàn năm nô dịch còn chưa đủ sao? Có phải ngươi nhớ ngươi đời đời con cháu đều trải qua như vậy người không ra người quý không ra quý sinh hoạt?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Lý Tĩnh không khỏi cúi đầu rời vào trầm tư, hồi lâu sau, lúc này mới ngang đầu lên thấy hai người, chỉ là bây giờ trong ánh mắt của hắn, lại là hơn một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được thần vận, tùy tiện nói: “Ta Lý Tĩnh hôm nay nơi đây lập lời thề, ngày khác coi là thật cùng Ma tộc khai chiến, chắc chắn dùng trong lồng ngực sở học đền đáp chiến trường, nếu tuân thề này, chịu đựng ngũ lôi oanh đình trùng phạt.”

“Tốt!” Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong nghe Lý Tĩnh kiểu nói này, nhất thời mừng rỡ.

Phu Dịch cười nói: “Có kỳ môn độn giáp của ngươi giúp đỡ, Ma tộc tuy có mấy trăm ngàn, có điều gà đất chó sành bình thường, không đáng nói đến rất!”

Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên kinh ngạc một tiếng nói: “Nơi đây ác quý giống như cùng Thanh Khâu huyệt có chút bất đồng.....”

Thần Lộ lời vừa nói ra, ba người lập tức đi ra ngoài nhìn lại, chỉ thấy này vô cùng vô tận oan hồn ác quỷ lại không chút nào lộ vẻ sợ hãi, trong khi đèn cuồng cực tiên quang biến thành lồng ánh sáng, vốn liền mỏng như cánh ve lồng ánh sáng gần như không đến một phút, liền hiển lộ ra khó mà chống đỡ được dáng dấp.

Phu Dịch lạnh một tiếng nói: “Xem ra còn phải thêm đem phát hỏa, Phượng Dao!”

Chu Tước vội vàng lập tức về phía trước ba bước, vượt qua Phu Dịch, hướng tới đi tiếp con đường “Gọi to” một tiếng, phun ra một luồng ngập trời sóng lửa, này oan hồn lợi hại bị Chu Tước thần diêm vừa chạm vào, lập tức biến thành tro bụi, đi tiếp con đường lập tức vùng đất băng phẳng.

Phu Dịch cũng không có nhàn rỗi, trực tiếp thi triển lửa của Phong Thiên Kính bản nguyên, quay còn lại ba bên quét qua, chỉ thấy một mảnh xích quang xẹt qua, vô số oan hồn ác quỷ lập tức không còn, toàn bộ lửa này bắn nguyên đốt thành tro bụi.

“Không sợ nhất chính là này oan hồn ác quỷ.” Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, lập tức thu hồi Phong Thiên Kính.

Oan hồn ác quỷ cũng không có trừ sạch, thế nhưng chỉ dựa vào mấy trăm lực lượng, có cực tiên pháp đủ để ứng phó, đi tiếp con đường còn dài dang dẳng, làm này rải rác phế vật tùy ý lãng phí linh khí, quả thật có chút không có lợi lầm.

Cho nên cũng không Phu Dịch không thể trực tiếp đem này oan hồn ác quỷ diệt sạch, có gia nhập của Chu Tước sau, linh khí hao tổn liền do hai người bằng phẳng, như vậy đối với chiến đấu bay liên tục càng thêm có lợi

Có điều, oan hồn vẫn như cũ không dứt theo bốn phía bát phương vọt tối, gần như nửa chén trà nhỏ công phu, liền lại liền mọi người vây quanh cái chật như nêm, Phu Dịch bọn người vội vàng giở lại trò cũ, vẫn như cũ là Chu Tước mở đường, Phu Dịch cản hậu.

Được rồi ước chừng một canh giờ, oan hồn vẫn như cũ vô cùng vô tận, mà lúc này Phu Dịch cùng linh khí của Chu Tước tựa hồ có hơi không tốt.

Phu Dịch rốt cục lộ ra khuôn mặt u sầu, thở dài nói: “Còn là quá coi thường những thứ đồ này, không ngờ rằng mấy thứ này vô cùng vô tận, phảng phất giết không xong bình thường, thật sự nếu không nghĩ một biện pháp, e sợ hôm nay thật muôn căm ở nơi này.”

“Oan hồn ác quỷ cực kỳ sợ lôi hỏa, không bằng lại dùng lôi quỷ lực lượng bản nguyên thử xem?” Lý Lăng Phong đề nghị.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Lửa bản nguyên đệ nhất trạng thái cùng quái tượng lực lượng bản nguyên đối với pháp lực tiêu hao gần như, coi như này đây

lôi quẻ lực lượng bản nguyên giết địch, cũng tiết kiệm không ra nhiều hay ít pháp lực.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 201: Ngưng Khí Đan Trợ Lực, Đột Phá!

“Thử xem a, có lẽ sẽ có hiệu quả cũng khó nói.” Lý Lăng Phong nghĩ đến muôn, ôm lấy ngựa chết làm ngựa sống thái độ khuyên nhủ.

Phu Dịch thở dài, lập tức thi triển quái tượng lực lượng bản nguyên “chấn động lôi sét đánh”, chỉ thấy một mảnh xiên trạng chớp giật theo Phong Thiên Kính mặt bắn ra, theo một trận bùm bùm hồ quang lóng lánh, không thể nhưng mặt kính chiếu rọi oan hồn ác quỷ toàn bộ tiêu diệt, kể cả hai bên đều có vô số ác quỷ bị bay múa đầy trời hồ quang càn quét tiêu diệt.

Cùng lửa bản nguyên so sánh, mặc dù cả hai pháp lực tiêu hao gần như, thế nhưng một chiêu đi xuống, lại là hơn gần một phần ba lực sát thương.

“Coi là thật có hiệu quả!” Phu Dịch lập tức tâm hỉ như nước thủy triều, lập tức đối với Chu Tước nói: “Phượng Dao, dùng sấm gió đói châu thủ xem!”

Chu Tước lập tức đem sấm gió đói châu vứt ra ngoài, chỉ thấy hai người một khe ra tay, liền mỗi một mang theo vòi rồng sét đánh ở ác quỷ sóng triều bên trong giết ra một cái khoảng ba trượng trống không khu vực, đợi cho hơn hai mươi trượng tả hữu, sắp tới đạt được cực hạn thời gian, Chu Tước huy động 2 châu vẽ ra một cái đường cong lập tức bay trở về, lại là lại giết ra một cái trống không khu vực.

“Linh khí tiêu hao như thế nào?” Chém giết ác quỷ tốc độ mặc dù cũng không kém, thế nhưng Phu Dịch càng quan tâm chính là pháp lực tiêu hao.

“A..... không kém bao nhiêu đâu.....” Chu Tước trả lời để Phu Dịch rất phu nhìn, ở giống nhau pháp lực tiêu hao dưới, giết địch cũng gần như, thì không

cần cân nhắc dùng gì dùng phương thức.

“Phu Dịch.....” đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên thấp giọng nói.

Phu Dịch vội vàng nhìn về phía Thần Lộ, chỉ thấy nàng lúc này đổ mồ hôi tràn trề, vẻ mặt vẻ mệt mỏi, Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, mặc dù này cùng nhau đi tới Thần Lộ vô thanh vô tức, thế nhưng nàng một bên duy trì theo Yêu giám, một bên còn muốn thi triển cực tiên quang, cho nên hàn tiêu hao mới là lớn nhất.

Nhìn thấy hình dáng của Thần Lộ, Phu Dịch không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này bọn họ còn có bao nhiêu đường phải đi hàn cẩn bản không biết là, nguyên tưởng rằng thoái mái nhất oan hồn ác quỷ lại kinh khủng như thế, miễn cưỡng đưa bọn họ pháp lực hao hết.....

“Xin lỗi.....” Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch khẩn trương hình dáng, trong lòng không khỏi áy náy vạn phần, tùy theo nước nở nói.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không phải sai của ngươi.....”

Dứt lời, Phu Dịch không dứt ở trong đầu hồi tưởng mỗi người bọn họ sở học, đến tận cùng còn có cái gì đã quên chiêu thức, có thể ứng đối trước mắt tồi tệ thế cuộc.

“Đây là.....”

Theo bản năng hướng về trong Càn Khôn Giới tìm kiếm, thấy được một viên không dứt tỏa ra khí trời đất hòa hợp, với trong Càn Khôn Giới không dứt bốc lên đan dược, Phu Dịch lúc này mới nhớ tới, đây là xanh huyết sau dành cho khen thưởng của bọn họ.

“Lấy ngựa chết làm ngựa sống a.....”

Phu Dịch thầm nghĩ một tiếng,

Lập tức đem đan được lấy ra ngậm vào miệng, đan được vào miệng tức hóa, lập tức có một dòng nước ấm theo trong miệng theo yết hầu thăng xuống dưới Đan Điền, Đan Điền bên trong viên kia có chút ám đậm đỏ đậm kim đan theo dòng nước ấm này chảy vào, lập tức phát sinh mát mắt xích quang, đem toàn bộ Đan Điền không gian chiếu lên một mảnh đỏ đậm, màu sắc sặc sỡ đan cũng thuận theo trở nên óng ánh vô cùng.

“Rắc!”

Theo trong đầu một tiếng không hiểu vỡ vụn có tiếng, Phu Dịch chỉ cảm thấy vô tận sức mạnh theo Đan Điền bên trong tản mát ra, khắp toàn thân có một loại nói không nên lời Thư Sướng cảm giác.

“Đây là..... đột phá, Địa Tiên Cảnh trung kỳ.....” Lý Lăng Phong thấy Phu Dịch cho ăn tiếp theo viên thuốc sau khi, đột nhiên bùng phát đến làm người run rẩy khí thế, lập tức vui vẻ nói.

“Ngưng khí đan!” Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, Phu Dịch vừa rồi ăn chính là cái gì vậy.

Đúng lúc này, Phu Dịch cuối cùng từ đột phá cảnh giới Thư Sướng cảm giác bên trong tỉnh lại, đối với mọi người cười nói: “Các ngươi còn chờ gì?”

Nói xong một ngón tay quẻ thiên kính, một áng lửa từ trên trời giáng xuống, hóa thành một tầng ánh lửa lồng ánh sáng phản gắn vào cực của Thần Lộ tiên quang ở ngoài.

Mọi người này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại đem “ngưng khí đan” nuốt vào trong miệng.

Phu Dịch mặc dù tâm hỉ, có điều nhưng vẫn là có chút buồn bức, chỉ là hắn không có nói ra mà thôi.

Theo lý thuyết, bây giờ đã là Tân Tiên cảnh trung kỳ, nhưng đối với tu hành

cửu kiếp Tiên quyết hắn tới nói, kỳ thực không tương đương với giai đoạn trước mà thôi, bởi vì từ sau thiên cảnh đột phá đến Tân Tiên Cảnh, hắn đã trải qua bốn cái cảnh giới nhỏ, theo Tân Tiên Cảnh đến Địa Tiên Cảnh, hắn đã trải qua năm cái cảnh giới nhỏ.

Một cách tự nhiên, Địa Tiên Cảnh đến Thiên Tiên Cảnh, liền lại có sáu cái cảnh giới nhỏ, bây giờ đột phá đến thứ hai cảnh giới nhỏ, bất quá là một phần ba, như thế tính toán, quả thật xem như Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước mà chưa đựng.

Cứ theo đà này, hắn khi nào mới có thể đột phá Thiên Tiên Cảnh, càng không cần phải nói kim tiên cảnh, dù sao mỗi một cảnh giới lớn thăng cấp, chính là một lần chất bay vọt, hắn bây giờ mặc dù có không kém gì Thiên Tiên Cảnh trung kỳ linh khí, thế nhưng nếu không có Phong Thiên Kính cỡ này định vô cùng pháp bảo nơi tay, đừng nói là Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, mặc dù là Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, cũng có thể còn ăn hiếp hắn.

Nhìn thấy Phu Dịch trên mặt có chút khuôn mặt u sầu, Lý Tĩnh không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Ngươi đang suy nghĩ gì?”

Phu Dịch cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Không có gì, chỉ là đột nhiên nghĩ đến khi nào khả năng đạt được kim tiên cảnh độ cao, có chút mê man mà thôi.”

“.....” Lý Tĩnh vừa nghe không khỏi có chút không nói gì, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Ta nếu nhớ tới không sai, ngươi lúc trước đã nói, ngươi tu hành có điều mười năm nhiều hơn chút mà thôi, đúng không?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, bất quá bây giờ tính ra nêncó 11 năm a, ta cũng nhớ không rõ ràng lắm.”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Ngươi có biết ta tu đạo đã bao lâu?”

Phu Dịch lắc lắc đầu.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Ta theo ba tuổi nhập môn, bây giờ là thứ mười ba cái năm tháng, đến bây giờ còn kẹt ở Tân Tiên cảnh đỉnh cao, đã 3 năm, sư phụ cùng sư huynh đều khuyên ta, nói là bọn hắn năm đó ngăn nhất cũng thè vài chục năm, ta tin cho rằng thắng, cho nên vẫn cho rằng mình là một tu hành thiên tài, thế nhưng bây giờ ta cũng không cho là như thế.”

“Tại sao?” Phu Dịch không khỏi hiểu kỳ nói.

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng nói: “Hơn hai tháng trước nhận thức trong khi của ngươi, ngươi cùng ta cảnh giới giống nhau, cho dù là sau đó đột phá tới Địa Tiên Cảnh, ta cũng cho rằng chỉ là số may của ngươi mà thôi, thế nhưng đến bây giờ, mới bất quá hơn một tháng mà thôi, ngươi liền lại đột phá, ta còn dám tự nhận là thiên tài gì?”

Phu Dịch cười cười nói: “Ta chỉ là kỳ ngộ không sai, mượn ‘ngưng khí đan’ chỗ tốt, đáng tiếc chỉ có một viên, nếu không nhất định đưa cho ngươi.”

Lý Tĩnh cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Nếu bàn về đan được, ta cũng không ăn ít, các ngươi ăn ngưng khí đan mặc dù thần diệu, nhưng cũng ăn qua mấy viên, cũng không hiệu quả.”

Phu Dịch cười cười nói: “Mới của ngươi hoa hoàn toàn không ở chỗ đơn đả độc đấu, ngươi nên ở kỳ môn độn giáp thuật trên dưới công phu.”

Lý Tĩnh thở dài nói: “Chỉ có thể như thế.”

Đúng lúc này, mọi người lần lượt đứng dậy, Phu Dịch nhìn qua nhất thời vui vẻ, ngoại trừ Lý Lăng Phong không hề tăng lên cảnh giới ở ngoài, Chu Tước đã tiếp theo Đông Thiên Môn sau khi lại đột phá đạt đến yêu đan cảnh hậu kỳ, Thần Lộ càng kỳ diệu, lại một lần đột phá tới Tân Tiên cảnh, quả nhiên là tuyệt không thể tả!

Đáng tiếc Lý Tĩnh cũng không biết, nhắc tới tu hành tốc độ nói, Thần Lộ càng thuận buồm xuôi gió, đặc biệt là tới Tân Tiên cảnh sau, bị Vệ Tử Dạ vỗ

một chuỗi liên đột phá tới trung kỳ, Đông Thiên Môn bên trong chạy một vòng liền qua đến cuối cùng, bây giờ càng một viên “ngưng khí đan”, một lần đột phá tới Tân Tiên cảnh.

Phải biết rằng thời gian tu hành của nàng nhưng so với Phu Dịch ít đi hơn hai năm, lại là cái sau vượt cái trước, chỉ kém hẵn cách xa một bước!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 202: Chiến Thần Quân Đoàn Đối Với Thiết Huyết Chiến Kỵ

?

Linh khí khôi phục sau khi, mọi người tiếp tục hướng phía trước đẩy mạnh, bất quá lần này lại là không cần Phu Dịch cùng Chu Tước lại ra tay rồi, bởi vì “của Thần Lộ cực tiên pháp” đang tăng lên cảnh giới sau khi, uy lực cũng thuận theo gia tăng.

Hơn nữa càng thần kỳ chính là, khôi này vĩnh viễn chậm nửa nhịp Tử Ngọc rốt cục phát uy, mẫu trắng ngà cực tiên quang ở ngoài, một vòng một vòng kim quang không cắt thành đà loa trạng xoay tròn, giống như sắc bén xoắn ốc dao bình thường, cái kia vô cùng vô tận ác quỷ một khi bị kim quang này chạm được, thì sẽ trực tiếp hóa thành một đoàn hắc khí tiêu tán.

Có điều này đạo kim quang chỉ có Phu Dịch có thể rõ ràng nhìn thấy, kể cả Thần Lộ chính mình cũng nhìn không tới.

Mọi người về phía trước đẩy vào một canh giờ, này vô cùng vô tận ác quỷ lúc này mới từ từ hiem tán, để có thể làm cho Thần Lộ lấy hơi, Phu Dịch trực tiếp tê lên Phong Thiên Kính, thi triển “chấn động lôi sét đánh” trực tiếp đem cái kia lít nha lít nhít ác quỷ tiêu diệt.

Mặc dù có chút rải rác ác quỷ thỉnh thoảng xuất hiện, thế nhưng đã không cần cực tiên quang bảo hộ, sấm gió của Chu Tước đối chau đú để ứng phó.

“Còn chưa tới một nửa gì?”

Sắc trời đã gần đến sơ trời sáng, Phu Dịch không khỏi có chút bận tâm, còn

chưa tới giải đất trung tâm cũng đã như vậy đáng sợ, coi là thật tới trung tâm, không biết là còn có bao nhiêu hung hiểm chờ bọn họ.

Trả lời của Lý Tĩnh để Phu Dịch có chút thất vọng, có điều thất vọng thì thất vọng, kế tiếp đường, còn là phải đi.

Đúng lúc này, phía trước trống trận có tiếng lại nổ lên, phảng phất khoảng cách bọn họ chỉ có trăm步 thường,

“Giết.....”

Theo một trận đinh tai nhức óc tiếng rít gào, vô số chiến mã tùy theo chạy băng băng, kể cả mặt đất đều tựa hồ cũng ở tùy theo chấn động.

Phu Dịch đám người nhất thời như gặp đại địch, dồn dập cầm trong tay vũ khí cùng pháp bảo xiết chặt.

“Giết!.....”

Vừa là một tiếng chấn thiên động địa rít gào, toàn bộ u ám rừng cây tùy theo sáng lên, có điều đạo này tia sáng cũng không phải là ánh mặt trời, mà là quỷ dị máu đỏ ve.

Ngay sau đó phía trước vô số cổ thụ chọc trời trong nháy mắt biến mất, thay vào đó chính là một mảnh liếc mắt cái là rõ mồn một bình nguyên, phía trên vùng bình nguyên bụi đất tung bay, chính là một đội tung 50 ngang 20 xếp đặt ngàn người gǎn lại chiến huyết chiến ky, trên người hạng nặng áo giáp cả người lẫn ngựa cùng nhau bọc lại, tay trái cầm cung tên, tay phải cầm trường kích, khí thế hùng hổ hướng về Phu Dịch bọn người chạy buông dây cung mà đến.

“Đây là ảo giác?” Lý Lăng Phong trước tiên nghĩ đến chính là trước mắt này thiết huyết chiến ky là ảo cảnh.

Phe mình không có người trả lời hắn, thế nhưng cái kia ngàn tên thiết ky lại

cho hắn đáp án!

Nương theo lối vô số mãnh liệt tiếng xé gió,

Giống như hoàng họa bình thường mưa tên vỡ ra một đạo nhìn qua rất có nghệ thuật cảm giác đường cong ngợp trời mà đến.

Phu Dịch liền vội vàng đem Phong Thiên Kính tế lên, thi triển bản nguyên, hóa đến một tòa rỗng ruột Thạch Phong đem mọi người phủ kín, thế nhưng thấy cái kia lít nha lít nhít mưa tên, nhầm để phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, còn là khẽ quát một tiếng nói: “Đông Hoàng chuông!”

Lý Lăng Phong lập tức hiểu ý, vội vàng tế lên Đông Hoàng chuông, kề sát Thạch Phong trong vách đáy lên kim quang chuông lớn, vạn nhất Thạch Phong phá nát, liền có thể ngay đầu tiên làm tốt phòng ngự.

“Keng!.....”

Vô số mưa tên bắn ở Thạch Phong trên, phát sinh một trận dày đặc như mưa cuồng giống như va chạm có tiếng, cứng rắn vô cùng mũi tên đánh vào Thạch Phong trên, tạc ra mỗi người lít nha lít nhít hố nhỏ, vô số đá vụn tung toé, chỉ trong nháy mắt, Thạch Phong liền thu nhỏ lại một vòng.

Phu Dịch lập tức hoảng hốt, vội vàng điên cuồng vận chuyển linh khí, lúc này mới làm cho Thạch Phong vẫn kiên trì đến mưa tên kết thúc, chỉ là tới cuối cùng, vách tường dày có ít nhất hai trượng có thừa Thạch Phong tại đây sóng nhỏ mưa tên công kích dưới, chỉ còn lại có không đủ dày một thước.

Mà lúc này Phu Dịch đã là thở hổn hển, bạo mồ hôi như mưa, chỉ cái này không đủ mười hơi thời gian, liền tiêu hao đã đi hắn hơn nửa pháp lực, có thể thấy được vừa rồi nếu không có hắn không dứt hướng về Phong Thiên Kính bên trong thực hiện vào pháp lực, làm phép bản nguyên, Thạch Phong sớm phá nát.

Bản nguyên còn như vậy, Đông Hoàng chuông hàng nhái kết cục thì càng

không cần nói nhiều, phỏng chừng chỉ trong nháy mắt thì sẽ phá nát.

“Giết!.....”

Này đội thiết huyết chiến kỵ trước mắt cách bọn họ không hơn 2 mươi trượng, đột nhiên lại quát lên một tiếng lớn, tốc độ nháy mắt tăng vọt.

“Hừ!” Phu Dịch mồ hôi lạnh một tiếng, lập tức vung tay phải lên, vứt ra một mảnh đậu tiên, hóa thành ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần, đồng loạt đứng ở trước mặt bọn họ.

“Giết!.....”

Ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần đồng dạng quát lên một tiếng lớn, mặc dù không có chiến mã, thế nhưng lao nhanh tư thế đồng dạng khí thế ngập trời, đối mặt này hơn ngàn thiết huyết chiến kỵ không sợ chút nào.

Phu Dịch thi triển vãi đậu thành binh thuật cũng coi như là nhắc nhở Thần Lộ, Thần Lộ lập tức tay phải giương lên, cũng là một mảnh đậu tiên tùy ý bước ra, chỉ thấy một mảnh kim quang lóng lánh, hóa đến bảy mươi hai tên đằng đằng sát khí Chiến Thần.

Trước nhất một loạt, chính là lục đinh lục giáp 10 hai vị uy phong lẫm lẫm hộ pháp Chiến Thần, kim áo giáp dát đồng ngân giáp hết sạch bắn ra bốn phía, 12 giống như các loại binh khí hàn quang bức người.

Sau đó là 24 tên giáp vàng Chiến Thần, cầm trong tay khoảng một trượng trường kích, lại sau làm ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, cầm trong tay khoảng một trượng hồng anh thương.

Vừa mới hiện thân, liền nghe đến lục đinh lục giáp Chiến Thần đồng loạt quát lên một tiếng lớn: “Giết!”

Bảy mươi hai tên Chiến Thần theo sát Phu Dịch kêu gọi ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần sau đó, hướng về cái kia hơn ngàn thiết huyết chiến kỵ khởi

xương xung phong.

Phu Dịch thấy này lục đinh lục giáp không khỏi hơi nghi hoặc một chút, theo đạo lý hắn so với Thần Lộ tu vi cao, vì sao hắn lại là kêu gọi không ra?

Bất quá bây giờ không phải tìm hỏi những vấn đề này trong khi, hành quân tác chiến cùng giữa các tu sĩ một mình đấu hoặc là quần đấu có rất lớn bất đồng, làm hắn chiểu voi sâu nhất chính là Long Khiếu Vân suất một đám yêu đan cảnh tiểu yêu cùng Phong Dật Hàn đại chiến thời gian quá trình, đặc biệt là sau đó Lý Lăng Phong gia nhập sau khi, càng làm cho cái kia tiểu đội sức chiến đấu tìm được chất bay vọt.

Phu Dịch đối với trận pháp đã có tương đương trình độ, chỉ là này bài binh bố trận trận pháp lại cùng hắn năm giữ trận pháp bất đồng, mặc dù Lý Tĩnh tinh thông đạo này, thế nhưng lại không thể thay thế hắn hai người chỉ huy những chiến thần này.

Như là dẫn, ở hai người cùng tắc nghẽn đạo này dưới tình huống, cũng chỉ có thể bỏ mặc này 108 tên Chiến Thần chính mình chiến đấu, một điểm bận rộn đều không giúp được.

Không đủ 20 trượng khoảng cách đối với thiết huyết chiến kỵ mà nói chỉ là trong vài hơi thở, hơn nữa 108 Chiến Thần đồng thời đón đầu trực tiếp, hai tướng xung kích, chỉ là lập tức liền đánh nhau.

“!!!”

Mọi người vốn cho là này đội vãi đậu thành binh triệu hồi ra đến thần binh nhiều nhất có thể kiên trì mấy tức thời gian thậm chí càng ít, cho nên mọi người đã chuẩn bị được rồi cùng thiết huyết chiến kỵ giao chiến chuẩn bị.

Ai biết, cái kia 108 tên Chiến Thần đang cùng thiết huyết chiến kỵ còn có không đủ năm trượng thời gian, Phu Dịch kêu gọi ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần đột nhiên lui ra phía sau, nhường cho qua lục đinh lục giáp Chiến

Thần, cùng Thần Lộ kêu gọi 24 tên giáp vàng Chiến Thần hội hợp.

Mà cái kia lục đinh lục giáp đột nhiên phát sinh một tiếng mọi người căn bản nghe không hiểu khẩu lệnh, người mặc khóa hoàng kim giáp lục giáp Chiến Thần chọt đi phía trước vọt một cái, côn đao kích việt phủ thương sáu cây trường binh quay kỵ đội trận hình ở chính giữa cái kia sáu gã kỵ binh dùng sức một điều, liền đem xếp hạng trước nhất sáu gã thiết kỵ chọn dưới chiến mã.

Theo tiếp theo, trên người mặc sáng ngân giáp da 6 đinh Chiến Thần lăn khỏi chỗ, kiềm móc roi giản vòng tiêm 6 chuôi binh khí ngắn hàn quang lóe lên, trên mặt đất liền hơn sáu viên đẫm máu đầu người, sau đó mỗi loại bay lên không nhảy lên, đem đối ứng 6 con chiến mã đạp bay, trực tiếp va về phía mặt sau thiết kỵ.

Ngay sau đó phía sau 60 tên giáp vàng Chiến Thần thần tốc tẩu vị, chỉ trong nháy mắt liền xếp một đôi sấp xếp ngỗng hình trận, mà hình mũi khoan trận hình chùy nhọn, chính là phụ trách không dứt đem nhanh chóng hoặc là ngã xuống đất kỵ binh dùng trường binh đâm tới phía sau lục giáp Chiến Thần, cùng với không dứt thu hoạch đầu người và xử lý xong chạy như bay chiến mã 6 đinh Chiến Thần.

Ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, đã ở giáp vàng Chiến Thần kết trận sau khi đột nhiên lui nhanh, mọi người chỉ cảm thấy trước hoa một cái, này ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần đã ở phía sau bọn họ khoảng ba trượng kết thành bốn nhóm chỉnh tề phuơng trận.

Phu Dịch nhất thời kinh ngạc vô cùng, lập tức nhìn về phía Thần Lộ, lại phát hiện Thần Lộ cũng đồng dạng dùng kinh sợ ánh mắt nhìn về phía hắn, hai người lập tức minh bạch, tạo thành trước mắt thế cuộc đều không phải là hai người bọn họ, sự biến hóa này nên xuất hiện tại kia mỗi một khoác kim áo giáp dát đồng ngân giáp 6 nam 6 nữ chiến thần trên người.

Hơn ngàn thiết huyết chiến kỵ song song hơn mươi trượng cuồng sách mà

đến, lại là đột ngột bị lục đinh lục giáp xuất lĩnh Chiến Thần quân đoàn xé ra một lỗ hổng.

Toàn bộ trận hình dùng lục đinh lục giáp làm đột nhiên khâu, hai cánh giáp vàng Chiến Thần hàng trước cuí người, trực tiếp sau đó bên trong trường kích công kích chiến mã móng trước, xếp sau giáp vàng Chiến Thần tìm cơ hội ám sát ky binh, toàn bộ phối hợp như nước chảy mây trôi thuận, trực tiếp đến Phu Dịch bọn người kinh ngạc vô cùng, đồng thời với ngân giáp Chiến Thần trận hình cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Trùng ky binh uy lực ở chỗ nhận sự giúp đỡ mạnh mẽ lực xung kích mà tạo thành lực phá hoại, mà ky binh thế yếu chính là ở mạnh mẽ lực xung kích dưới, muốn thay đổi phương hướng nhất định phải dừng lại tài năng quay đầu ngựa lại.

Trùng ky binh ưu khuyết đối với trước mặt này đội máu sắt chiến ky đồng dạng hữu hiệu, nhằm phía Phu Dịch bọn người đôi bách phương trận bị lục đinh lục giáp dẫn Chiến Thần quân đoàn xé ra một khoảng bốn trượng lỗ hổng, hai cánh ky binh mặc dù không có bị thương tổn, thế nhưng khi bọn hắn vọt qua cái phòng tuyến này sau khi, không thể không dừng lại tiến lên, lại hướng Phu Dịch bọn người bên này chuyển đến.

Trận hình tạo thành ảnh hưởng vẫn như cũ tồn tại, chính là này đội ky binh hoàn toàn dừng lại khi đến, đã vượt xa Phu Dịch bọn người ba trượng có thừa.

Đúng lúc này, Phu Dịch mấy người cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi này đội ngân giáp Chiến Thần với nơi này kết trận mục đích thực sự, chỉ thấy ky binh dưới bước ngựa vừa mới dừng bước lại, bốn nhóm ngân giáp Chiến Thần mỗi người chia hai hàng, phân biệt hướng về tả hữu đoàn ky sĩ đánh tới, cùng giáp vàng Chiến Thần bình thường, hai người làm một tiểu đội, một người công kích dùi ngựa, một người chờ đợi giết đậm giết ky binh.

Lúc này đoàn ky sĩ còn chưa quay đầu, căn bản đến không vội phòng ngự, liền bị này dùng hai người làm một đội ngân giáp Chiến Thần giết ba mươi sáu

tên.

Khi bọn hắn quay đầu ngựa lại chuẩn bị giết hại trước mắt này cũng chỉ có Tân Tiên cảnh đỉnh cao tu vi ngân giáp Chiến Thần thời gian, đã xem chính diện địch toàn bộ tru diệt lục đinh lục giáp chia ra làm hai, 3 đinh ba vị trí đầu đem 30 tên giáp vàng Chiến Thần đem 36 binh ngân giáp Chiến Thần thế cho.

Chỉ cái này một hiệp giao chiến, ngàn tên thiết huyết chiến kỵ bị lục đinh lục giáp chém giết 300 người, giáp vàng Chiến Thần 150 ngăn trở giết người, ngân giáp Chiến Thần đánh lén ba mươi sáu người, ròng rã ngàn người đại đội lập tức tử vong gần một nửa, mà Chiến Thần quân đoàn ngược lại lông tóc không tổn hại.

Đương nhiên, ngoại trừ tuyệt diệu bài binh bối trận cùng dùng hai người làm một tổ tuyệt hảo phối hợp ở ngoài, quan trọng hơn chính là làm như dao nhọn lục đinh lục giáp đối với chiến trường đánh với chém giết kỹ thuật cũng là tương đương vững vàng, mới làm cho lần này ngăn trở giết hoàn mỹ hoàn hảo.

“Thật như vậy chứ……” Lý Lăng Phong nhìn trước mắt này 1 yêu mến, cả người sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, tự nhủ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 203: Kinh Hiện Cương Thi

“Thật như vậy chứ……” Lý Lăng Phong nhìn trước mắt này phảng phất cõi mộng bình thường tình cảnh, cả người đứng ở nơi đó như là gỗ bình thường không nhúc nhích.

Chu Tước cũng là theo bản năng xoa xoa mắt, tưởng chính mình hoa mắt, thế nhưng khi nàng lại mở mắt lúc, vẫn như cũ nhìn thấy dũng mãnh phi thường vô cùng 12 tên kim áo giáp dát đồng ngân giáp Chiến Thần, đang suất 60 tên giáp vàng Chiến Thần cùng cái kia thiết huyết chiến ky tiến hành một hồi hôn thiên ám địa chém giết, ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần trốn ở phía sau bọn họ tận dụng mọi thứ, thỉnh thoảng đến vậy 1 Hạ Âm Đích, cũng có thể cuốn lên vài tên trọng trang ky binh.

Đương nhiên, đều không phải là hai người tư chất tâm lý không rất cứng, mà là trước mắt việc thật sự là thái quá ly kỳ, ấy bọn họ đồng dạng nhìn trợn mắt hốc mồm.

Bất quá bọn hắn không đơn thuần là kinh dị với này 108 binh vãi đậu thành binh triệu hồi ra đến thần binh, càng làm cho bọn họ kinh ngạc chính là, trước mắt trận chiến đấu này, cùng bình Nhật Lý Đích tu sĩ chiến đấu hoàn toàn không phải.

Này, mới thật sự là sa trường chém giết, mặc dù kích thước không lớn không tính quá lớn, song phương tổng số người có điều tầm thường hơn ngàn mà thôi, thế nhưng là hoàn mỹ giải thích binh pháp ảo diệu cùng chiến tranh tàn khốc!

Trước mắt khoảng cách bắt đầu bất quá nửa chén trà nhỏ công phu, hài cốt đã tích luỹ như núi, mặc dù trước mắt còn đều là phe địch thi thể, vẫn như cũ để

trong lòng mọi người vô cùng nặng nề.

Mọi người ở đây ngây người trong lúc đó, rốt cục có một gã giáp vàng Chiến Thần bị trọng trang kỵ binh chém giết, Phu Dịch bọn người này mới phục hồi tinh thần lại.

Dẫn đầu ra tay chính là Chu Tước, sấm gió đôi châu lập tức ra tay bước ra, mỗi một hóa một đạo vòi rồng điện mang như là giống như dải lụa hướng về cái kia thiết huyết chiến kỵ tụ tập vọt tới, trực tiếp cuốn giết bốn gã kỵ binh.

Thần Lộ thứ hai ra tay, năm màu thần thạch tiện tay ném đi, liền biến thành một đạo Ngũ Sắc Thần Quang hướng về 1 kỵ binh đánh tới, kỵ binh bị này 1 thạch bắn trúng, một cái đầu người nhất thời như là đưa hồn theo chỗ cao rơi xuống đất bình thường não, tưởng bốn phía tung toé, lập tức căm đến dưới ngựa.

Phu Dịch cũng không cam lòng thế yếu, trói buộc rồng tác như là linh mang bình thường, vạch lên quỷ dị hình cung con đường, đem một gã Kỵ sĩ khóa lại, lập tức liền có 1 giáp vàng Chiến Thần nhảy lên, dùng tay trường kích đem người này kỵ binh chọn với nhanh chóng, bị ám hại ở trong bóng tối ngân giáp Chiến Thần loạn thần đâm chết.

Lý Lăng Phong xem ở trong mắt hưng phấn không thôi, cười ha ha một tiếng, lập tức đem Đông Hoàng Chung lấy ra, bay đến kỵ binh đầu trận đinh sau, hóa thành một vị khoảng một trượng chuông lớn, đi xuống khẽ chụp, liền đem hai cái Kỵ sĩ bao ở trong đó, mặc dù không thể giết địch, nhưng hai người này Kỵ sĩ muốn đi ra, cũng không phải món dễ dàng sự tình.

Có Phu Dịch bọn người gia nhập, Chiến Thần Quân Đoàn lập tức như hổ thêm cánh, song phương nơi đây triển khai một hòn đất trời tối tăm chém giết.

Ước chừng sau nửa canh giờ chém giết rốt cục tiến vào kết thúc, lúc này chém giết chỗ đã là đống xác như núi, máu chảy thành sông, có thể thấy được trận này quy mô nhỏ chiến tranh, đến tột cùng là bức nào kinh tâm động phách.

Đội kia thiết huyết chiến ky cũng là thật khủng bố, ngàn tên ky binh đồng loạt Địa Tiên Cảnh đỉnh cao sức chiến đấu, đang không có phát huy trọng trang ky binh nhất có uy lực xung lượng bên dưới,

Vẫn như cũ đột ngột giả bộ 108 binh Chiến Thần, giết đến còn sót lại 3 đinh 4 giáp cùng giáp vàng Chiến Thần bảy tên.

Đương nhiên, điều này cũng gián tiếp chứng minh rồi Chiến Thần Quân Đoàn sức chiến đấu lực dũng mãnh, dùng 108 số lượng đối kháng đối phuơng ngàn tên thiết huyết chiến ky, tuy có Phu Dịch bọn người hỗ trợ, thế nhưng trong cuộc chiến đấu này, bọn họ mới là chủ lực, tám chín phần mười thiết huyết chiến ky đều là chết vào bọn họ tay, đặc biệt là ngay từ đầu trận kia lông tóc không tổn hại đánh với trọng trang ky binh đáng sợ nhất xung phong lúc này, lại ở ngăn trở giết đối phuơng gần một nửa ky binh dưới tình huống phe mình không hề không tổn hại, coi là thật gọi là hoàn mỹ hoàn hảo kiệt tác!

Mặt sau chém giết hai hai một tổ, nhìn như hỗn loạn, kì thực phối hợp có câu, dùng cách biệt năm lần binh lực đột ngột đem địch nhân giết đổ.

Để cho Phu Dịch bọn người kinh ngạc, còn muốn mấy cái kia tu hành hạ thấp ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, vốn cho là ở loại này cấp bậc chém giết bên trong căn bản vô dụng bọn họ, lại dựa vào đánh lén cùng tuyệt diệu phối hợp, cũng chém giết hơn tám mươi tên thiết huyết chiến ky sau mới anh dũng lừng lẫy, nếu không có tận mắt nhìn thấy, bọn họ là tuyệt đối không thể tin được.

Cũng may, hết thảy đều đã xong, tầm thường 18 tên gǎn lại Kỵ sĩ, đã không cách nào phát huy ra làm người sợ hãi lực công kích, Chu Tước sấm gió đôi châu thêm Thần Lộ năm màu thằn thạch trực tiếp một làn sóng chém giết ba người.

Trói buộc của Phu Dịch rồng tác một quyển, dù chưa hắn tự tay giết chết, cũng xử lý rơi mất một.

Lúc này địch nhân chõ đứng thái quá phân tán, Đông Hoàng Chung chỉ có

thể chụp xuống một người.

Như thế, 18 tên gǎn lại Ky sĩ chỉ trong nháy mắt liền chỉ còn lại có quân đầy đủ sức lực 13 tên, 3 đinh 4 giáp một trận thắn phổi hợp, vừa chém xuống ba gã kỵ binh đầu người, vội vàng vừa đánh về phía ba người khác.

Chiến đến cuối cùng, bảy tên giáp vàng Chiến Thần toàn bộ chết trận, 3 đinh 4 giáp chỉ còn lại một đôi nhìn qua hung hăn nhất, xếp thành hàng thời gian đứng ở trước nhất cái kia hai gã.

Sau khi chiến đấu kết thúc, hai gã hộ pháp Chiến Thần nhìn xa Thần Lộ một chút sau khi, theo một mảnh kim quang lóng lánh, hóa thành hai viên đậu tiên rơi xuống bụi trần.

“Này người mặc khóa hoàng kim giáp cùng sáng ngân giáp da Chiến Thần cùng đứng tựa hồ có hơi không giống nhau lắm.....” Phu Dịch thấy biến mất hai vị hộ pháp Chiến Thần, sắc mặt ngưng trọng nói.

Thần Lộ gật gù: “Lúc trước ở Đông Thiên Môn bên trong từng xuất hiện một lần, bất quá về sau thử rất nhiều lần đều không có lại triệu hồi ra đến, hôm nay không biết tại sao lại thành công.”

Phu Dịch nghe xong có chút thất vọng nói: “Ta cảm thấy vấn đề thì xuất thân trên mười hai người này, dựa vào này giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần, căn bản không đạt được như vậy hiệu quả.”

“A.....” Thần Lộ gật gù, nhận rồi Phu Dịch suy đoán.

Phu Dịch thấy mảnh này tinh hồng thế giới, trong lòng không khỏi sinh ra một tia buồn bực cảm giác, biết hắn là đã bị nơi này ảnh hưởng, lập tức thúc giục, “được rồi, chúng ta tiếp tục tiến lên a, lúc trước cái kia một đội kỵ binh chính là thương mòn bên trong mạnh nhất sợ hãi tồn tại, cái này vùng bình nguyên kia, nên đã vượt qua bên trong điểm.”

Vì vậy, đoàn người tiếp tục hướng phía trước đẩy mạnh, quả nhiên ở qua vùng bình nguyên này sau, lại về tới lúc trước bên trong vùng rừng rậm, chỉ là lúc này theo Lý Tĩnh quan sát đã gần đến giờ Thân, lại là để mọi người có chút bất ngờ, không ngờ rằng cái kia tinh hồng thế giới cùng bên trong vùng rừng rậm thời gian lại sai chỗ.

Cách giờ tí chỉ còn bốn canh giờ không đến, kế tiếp bọn họ nhất định phải tăng tốc, bởi vì giờ tí vừa qua, phía trước sanh môn, thì sẽ nghênh tiếp cửa quay bên trong thương môn, đem vốn Đỗ Môn Lạc Sinh Môn như vậy sinh cơ bùng bùng đại cát cánh cửa, chuyển hóa thành nửa cát cửa, mặc dù không đến mức trước mắt như vậy hung hiểm, thế nhưng tuyệt đối không ai sẽ thích chính mình đi ở một cái có thể gặp nguy hiểm trên đường.

Hơn nữa vạn nhất bởi vì này trì hoãn thời gian, nhiều lầm một ngày, dù cho xông qua hữu môn, cũng sẽ gặp phải trước có tử môn rơi mở cửa, sau có Kinh Môn rơi hữu môn, một đại hung cánh cửa, một bình cửa, tuy là bình dân, nơi đây trong trận vẫn như cũ là nguy cơ trùng trùng.

Chủ yếu nhất là, theo Lý Tĩnh đẩy đoạn, nếu như nơi này thật có Thần Nông đinh, liền nhất định tại đây mở cửa đến hộ nơi, trước mắt Trương Thiên Vũ trạng thái kỳ không đều, chỉ chờ Thần Nông đinh cứu mạng, cho nên bây giờ bọn họ thiếu nhất chính là thời gian.

Vì vậy, cả đám cũng không kịp nhớ nguy hiểm, thăng thắn dùng Thần Hành Thuật chạy đi, kể từ đó, tốc độ liền tăng lên gấp ba không tới, ném đi tinh hồng bình nguyên lãng phí thời gian, vô cùng có khả năng ở giờ tí đến sắp trước khi, cùng nhau xông qua sanh môn.

Đáng tiếc, thế sự thường thường không thể toại nguyện, ngay ở mấy người vừa mới được rồi không đến một chén trà công phu, tình huống khác thường lại đột phát.

Từng hàng chỉnh tề đỏ thăm quan tài đang nằm ngang ở đi của bọn họ giữa

lộ, Phu Dịch bọn người vội vàng dừng bước lại.

“Rắc!.....”

Theo một trận làm người sờn cả tóc gáy răng rắc có tiếng vang lên, hết thảy nắp quan tài đều trong cùng một lúc bị từ từ dời.

Nhìn trước mắt kinh sợ yêu mến, mọi người không thấy tê cả da đầu, Lý Lăng Phong không tự chủ được nuốt từng ngụm nước bọt, lắp bắp nói: “Không phải là..... cương thi a.....”

“Cái gì là cương thi?” Phu Dịch còn là lần đầu tiên nghe nói thứ này, liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong vừa nuốt từng ngụm nước bọt, giải thích: “Cương thi là một loại nhảy ra tam giới ở ngoài, không ở trong ngũ hành kỳ lạ sinh vật, loại sinh vật này không có phệ huyết thành tính, hung hăn dị thường, bởi vì không có cảm giác đau, cho nên sức chiến đấu của bọn họ vượt xa cùng vô cùng tu sĩ!”

Phu Dịch nghe đến cương thi đáng sợ như thế, trong lòng không thấy có chút sợ hãi, lập tức hỏi: “Có phải bọn họ không có sợ hãi gì đó gì?”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Ta chỉ là nghe thầy tình cờ nhắc lên, bởi vì thầy nói thứ này thế gian ít có, cho nên ta cũng không có hỏi nhiều.....”

Phu Dịch nghe xong trầm tư một lát sau nói: “Đã là xác loài sinh vật, nên e ngại lôi hỏa, nghỉ một lúc thử một lần chính là.”

Theo nắp quan tài bị từ từ đẩy ra, từng luồng từng luồng âm khí nương theo lấy thi khí phả vào mặt, mọi người hút vào trong bụng nhất thời phát lên buồn nôn cảm giác, Phu Dịch vội vàng thi triển “Tốn phong long cuốn”, đem này cỗ thi khí thoái đi, mọi người lúc này mới cảm giác dễ chịu một vài.

Đúng lúc này, mỗi người trên người mặc mỗi một hướng các đời trang phục “Người” theo trong quan tài nhảy ra ngoài, nhóm 55 phương trận chỉnh tề xếp

đặt ở nơi đó, mọi người chỉ quét một chút, liền biết đối phuơng con số.

“Thực sự là cương thi!” Lý Lăng Phong nhìn trước mắt này sắc mặt trăng bêch, đôi thǎn chõ trống vô thǎn, mọc ra một đôi dài chừng ba tấc răng nanh quái vật, cùng lúc đó Vệ Tử Dạ miêu tả độc nhất vô nhị, lập tức hạ định kết luận.

“Hừ!” Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, lập tức thi triển “chấn động lôi sét đánh”, chỉ thấy một đạo xiên trạng chớp giật theo Phong Thiên Kính mặt rít gào bay ra, chỉ trong nháy mắt, liền đánh tại đây quần cương thi trên người, vốn liền có chút mục nát quần áo lập tức bị đạo này sét đánh nổ thành phẩn vụn, chỉ là.....

Những cương thi này cùng kêu lên rít gào một tiếng, ngầm đen tỏa sáng thân thể đột nhiên lưu quang lấp loé, mặc cho roi lôi điện cuồng sách, lại là không thể đau đớn ấy mảy may.

Phu Dịch không khỏi kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hoán đổi cách quẻ “Ly Hỏa phản thiên”, một cái biến lửa theo mặt kính tiết ra, chỉ trong nháy mắt, liền đem đám kia cương thi bao ở trong đó.

Chỉ nghe một trận “bùm bùm” vang vọng, sau đó liền nghe đến cương thi bọn tiếng hét thảm, mọi người lập tức liền hiểu, cương thi nguyên lai sợ lửa!

Ai biết còn chưa các loại mọi người cao hứng, liền nhìn thấy một đám bóng đen theo trong ánh lửa bay ra, hướng mọi người đánh tới!

Mọi người bên trong lúc này còn là Lý Lăng Phong phản ứng nhanh nhất, vội vàng tẽ lên Đông Hoàng Chung đem mọi người phủ kín.

Phu Dịch cùng Chu Tước hai người đồng thời ra tay, phân biệt thi triển lửa bắn nguyên trạng thái mạnh nhất cùng Chu Tước thần diẽm, hai đạo xích hỏa vốn thuộc đồng nguyên, cho nên hòa làm một thể, trực tiếp hướng về cái kia cương thi trên người phun tới.

Thần Lộ vội vàng huy động “cực tiên quang” gắn vào Đông Hoàng Chung ở

ngoài, chỉ tiếc khối này gà mờ Tử Ngọc lần này không có phát uy, chỉ có sửa chỉ riêng mỏng như cánh ve, đổi mặt như thế hung thần ác sát cương thi quần, ấy nǎng lực phòng ngự thật khiến cho người ta đáng lo.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 204: Có Người Ở Điều Khiển?

?

Ánh lửa đối với cương thi xung kích đích xác hữu hiệu, thế nhưng đúng như Lý Lăng Phong nói, cương thi loại này kỳ lạ sinh vật căn bản là không biết đau đớn, duy nhất khả năng chọc giận chính là của bọn họ trở ngại bọn họ ăn uống.

Nhưng bây giờ, Phu Dịch bọn người chính là chúng nó trong mắt đồ ăn, không dứt xuất hiện lôi hỏa thịnh yến chính là trở ngại chúng nó ăn uống “địch nhân”!

Cho nên chúng nó nỗi giận!

Mỗi người phát sinh làm người sờn cá tóc gáy gào thét có tiếng, căn bản phớt lờ trên dưới quanh người bị xích diễm cháy sạch thương tích đầy mình, ngược lại càng thêm điên cuồng đến hướng về Phu Dịch bọn người đánh tối.

Cái thứ nhất cương thi gượng đẩy ánh lửa trùng tối “cực tiên quang” lồng ánh sáng trên, chỉ nghe “Kêu lên.....” một tiếng, một luồng nồng nặc khói đen bốc lên, cái kia cương thi sắc mặt rốt cục biến đổi, phát sinh thống khổ có tiếng kêu thảm thiết.

“Chúng nó sợ ánh sáng?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, âm thầm suy đoán, lập tức hai tay pháp quyết biến đổi, Phong Thiên Kính trên càn phong lập tức sáng ngời, một đạo hùng vĩ hùng tráng kim quang lập tức dâng trào ra.

“Xuýt!.....”

Kim quang chiếu vào cương thi trên người, nhất thời phát lên từng đạo từng

đạo nồng nặc vô cùng khói đen, chỉ trong nháy mắt, liền ngợp trời như là thật.

“Thành?”

Lý Lăng Phong nói vừa mới cửa ra, liền nghe đến một tiếng nặng nề chuông vang, đảo mắt nhìn lại, Chích Kiến Công đánh mạnh, của Đông Hoàng Chung chính là một con bị kim quang đốt đến mục nát không chịu nổi cương thi tay.

“Tại sao lại như vậy!” Lý Lăng Phong nhìn trước mắt này 1 yêu mến, trong lòng nhất thời gây nên sóng gió kinh hoàng, lúc trước tà mị khắc tinh lôi hỏa lực lượng không có hiệu quả cũng là thôii, bây giờ kể cả chí cương chí dương quẻ càn lực lượng bản nguyên cũng không thể tiêu diệt đi, hẵn lúc trước cũng biết cương thi đáng sợ, thế nhưng tuyệt đối không ngờ rằng lại đáng sợ đến tư, quả nhiên là làm người nghe kinh hãi.

Cực tiên pháp mặc dù có thể đốt giết cương thi, thế nhưng mấy thứ này căn bản không sợ đau đớn, theo con thứ nhất cương thi công kích sau khi, một con tiếp một con xuất hiện ở bốn phía của Đông Hoàng Chung, dài dòng xa xưa tiếng chuông nỗi liền không dứt, thế nhưng nện ở Phu Dịch bọn người trong lòng, lại phảng phất tại nện gõ bọn họ tâm linh một đạo phòng tuyến cuối cùng một đường, mỗi một tiếng đi xuống cũng làm cho mọi người mồ hôi lạnh chảy ròng, khẩn trương vạn phần.

Trước mắt Phu Dịch linh khí đã ở trước đó hao tổn hai phần ba, coi như đẩy lên bản nguyên vách đá, cũng kiên trì không được bao lâu, không băng lưu lại linh lực chiến đấu tác dụng, dù sao một mực phòng thủ cũng không thể giải quyết trước mắt tình thế khó khăn.

“Suốt ngày khô khô” vẫn còn đang bắn phá cương thi, chỉ là lực sát thương lại bị nồng nặc kia khói đen rơi xuống thấp nhất, gần như khả năng tổn thương cái kia từng con từng con nhìn qua khiến lòng người nhút nhát mục nát cánh tay.

“Các ngươi ở chờ cái gì?”

Đúng lúc này,

Phu Dịch quát chói tai một tiếng, mọi người này mới phản ứng được, ngoại trừ Thần Lộ ở đồng thời thi triển “cực tiên quang” Cùng “phản bản quy nguyên” không thể phân thân ở ngoài, mọi người vội vàng mỗi một chấp binh khí không dứt hướng về chuông ở ngoài chém vào.

Phệ huyết Bá Vương Thương, phong linh kiếm, ba thước trường kiếm không dứt bỗ vào này công kích Đông Hoàng Chung lồng ánh sáng cương thi trên cánh tay, chỉ thấy vô số kim thiết giao kích có tiếng vang lên, nứt ra hỏa tinh vô số.

“Bọn người kia đao thương bất nhập, không chém nổi a.....” Lý Tĩnh không khỏi kinh hoảng nói.

Phu Dịch nghe xong chau mày, trước đem Phong Thiên Kính thu hồi, lập tức kêu gọi ngô đồng kiếm gỗ với tay, một cái quét ngang ngàn quân hướng cương thi bỗ tới!

Ngô đồng kiếm gỗ trùng có vạn cân, chỉ thấy một áng lửa xẹt qua, bị ấy bỗ trúng ba con cương thi nhất thời như là rời nòng pháo trứng bình thường bay ra ngoài, công kích mặc dù hữu hiệu, thế nhưng Phu Dịch lại không cao hứng nổi, bởi vì chỉ là dựa vào lực mạnh đem này ba con cương thi đánh bay, cũng không có đối với hắn tạo thành chánh thức thương tổn, sau một lát cương thi thì sẽ lại giết trở về, cho nên đòn đánh này kích gần như là không công mà thôi.

“Rắc.....”

Đúng lúc này, màu vàng Đông Hoàng Chung tường ánh sáng rốt cục không kiên trì được, bị cương thi nổ ra một vết nứt, lập tức theo hoa văn không dứt rạn nứt.

“Không ổn!”

Phu Dịch thất kinh một tiếng, lập tức lại đem lại Phong Thiên Kính tể lên, thi

triển bǎn nguyên, hóa thành một tòà rỗng ruột Thạch Phong đem mọi người phủ kín, theo linh khí thực hiện vào, Thạch Phong càng dài càng lớn, cho đến vách đá dày có khoảng một trượng này mới dừng lại, đồng thời cũng đem cương thi đột ngột đẩy tới ngoài một trượng.

Mọi người vừa mới thở phào nhẹ nhõm, liền nhìn thấy Phu Dịch lảo đảo một cái, hiểm hiểm ngã xuống đất, trong lòng tùy theo cǎng thǎng, biết Phu Dịch lúc trước ngăn cản cái kia đẩy trời mưa tên thời gian đã hao tổn nghiêm trọng, hơn nữa lúc trước một trận công kích, trước mắt e sợ linh khí sắp sửa khô kiệt.

Lý Lăng Phong nhất thời hối hận không thôi, cái kia “ngưng khí đan” ăn đi đổi với hắn mà nói căn bản không có tác dụng gì, ngược lại nếu là để cho nói của Phu Dịch, tác dụng lớn hơn nữa ít ỏi.

Đáng tiếc phía trên thế giới này không có thuốc hối hận, tổng cộng bốn viên ngưng khí đan đã toàn bộ bị bọn họ ăn ngẫu nghiến, nói cách khác, trước mắt nếu như càng tốt hơn biện pháp, chỉ là cứng rắn chống đỡ nói, tử vong..... đối với bọn họ tới nói chỉ là sớm muộn vấn đề.

“Phu Dịch (ca ca), ngươi thế nào rồi.....” Thần Lộ cùng Chu Tước vội vàng một tả một hữu đưa hắn chống chọi, nhìn thấy Phu Dịch đầu đầy mồ hôi, trầm miệng một lời ân cần nói.

Phu Dịch khoát tay áo, cười khổ một tiếng nói: “Chỉ là linh khí có chút hết sạch sức lực thôi, bây giờ vách đá còn có thể kiên trì một hồi, ta trước tiên ngồi tĩnh tọa điều tức, các ngươi tùy cơ ứng biến.”

Nói xong liền ngồi xếp bằng trên đất, vận chuyển “đất hoang trải qua” khôi phục linh khí.

Phong Thiên Kính không hổ là Tiên Đinh chí bảo, nếu như không có bảo vật này, bọn họ dựa vào hàng nhái theo Yêu giám, với này Thần Nông Giá bên trong tất nhiên nhất định nửa bước khó đi, chỉ tiếc pháp bảo này lợi hại thì lợi hại, chính là thái quá đốt cháy linh lực, nếu không có Phu Dịch tu hành “đất hoang

trái qua” chính là Thái Cổ thời gian có vài cùu kiếp Tiên quyết, linh khí vượt xa với người thường, đừng nói xông đến này thương môn, cho dù là may mắn xông qua Kinh Môn, cũng nhất định bị chết với tử môn bên trong.

Bọn này cương thi công kích làm thật là khủng bố, ngay ở linh khí của Phu Dịch khôi phục lại hai phần mười tả hữu trong khi, vách đá liền chỉ còn lại có không đủ một thước, có hai nơi thậm chí không đủ một tấc, có điều không có “suốt ngày khô khô” kim quang soi sáng sau, đoàn kia hắc khí cũng thuận theo tiêu tán, thấy mỗi người thịt thối tung tóe, buồn nôn đến cực điểm cương thi, Phu Dịch thiếu chút nữa không phun ra.

Phu Dịch liền vội vàng đứng lên, làm Phong Thiên Kính bổ sung linh khí, làm vách đá lại đem cương thi đẩy lên một trượng ở ngoài lúc, vừa mới khôi phục hai phần mươi linh khí liền vừa tiêu hao đã đi một nửa.

“Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp.....”

Mặc dù Phu Dịch còn có thể lại ngồi tĩnh tọa khôi phục linh khí, thế nhưng kể từ đó, cũng bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi, vòng kế tiếp công kích nếu xuất hiện, cùng cương thi liên thủ nói, bọn họ thì chắc chắn phải chết, cho nên bây giờ chỉ có thể nghĩ biện pháp phá vi đi ra ngoài, mà không phải ở bên cạnh không dứt ngồi tĩnh tọa phòng ngự, phòng ngự ngồi tĩnh tọa, như vậy chỉ có thể lâm vào một chết tuẫn hoàn, căn bản giải thích không dứt vấn đề.

“Thế nhưng những cương thi này đao thương bất nhập, cũng không sợ hãi tiên pháp công kích, chúng ta có thể làm sao?” Lý Lăng Phong không khỏi có chút mất mát nói.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Thiên địa âm dương hai phần, cương thi mặc dù không vào tam giới, vắng mặt ngũ hành, cũng tất nhiên có ấy khắc chế đồ vật, nếu không liền làm trái thiên lý.”

Đúng lúc này, Thần Lộ trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, đối với Phu Dịch nói: “Ngươi vừa mới đột phá cảnh giới không có thiên kiếp hạ xuống, tất

nhiên là bị vùng rừng rậm này ảnh hưởng, nếu như chúng ta đem đinh đầu nhánh cây nổ ra, dẫn thiên kiếp hạ xuống, có phải là.....”

Thần Lộ lời còn chưa nói xong, Phu Dịch liền vung vung tay, ngắt lời nói: “Tuyệt đối không được, không nói đến nổ ra những cành cây này hay không khả năng dẫn dưới thiên kiếp, cho dù là khả năng dẫn hạ xuống, bằng vào chúng ta bây giờ tình huống căn bản không thể chia lìa, năm người đồng thời độ kiếp, hơn nữa thương mòn tầng tầng lớp lớp thủ đoạn, đến lúc đó chính là hai mặt thù địch, chắc chắn phải chết.”

Phu Dịch lời nói đưa tới hiểu kỳ của Lý Lăng Phong, hắn cũng không biết cứu kiếp Tiên quyết việc, lập tức nghi ngờ nói: “Chỉ là Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước đột phá đến trung kỳ, làm sao có khả năng đưa tới thiên kiếp? Đúng là nói của Thần Lộ rất có thể.”

Phu Dịch cười cười cũng không có giải thích, ném đi cứu kiếp Tiên quyết chính là hắn lớn nhất bí mật không nói, dù sao bây giờ là phi thường thời cơ, thứ này cho dù là giải thích thì có ích lợi gì?

“Ta.....”

Đúng lúc này, Lý Tĩnh đột nhiên lên tiếng, chỉ là chỉ nói ra một chữ sau khi, liền ngừng lại, một bộ muôn nói lại thôi đáng dấp, cũng không biết tại sao.

Lý Lăng Phong không ỏi bất mãn, tùy tiện nói: “Biết cái gì ngươi đúng là nói ạ, chúng ta bây giờ đều một cái tuyển châu chấu, còn muôn giấu làm của riêng?”

Lý Tĩnh nghe xong cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Đều không phải là ta muốn giấu làm của riêng, chỉ là đột nhiên nhớ tới năm đó thầy nói tới Long Hồ Sơn thời gian, đã nhắc qua cương thi.”

“Hả?” Phu Dịch vội vàng sوت ruột nói: “Độ Ách tiên bối nói thế nào?”

Lý Tĩnh suy nghĩ một chút nói: “Ta loáng thoáng nhớ tới thầy đã nói, này cương thi chính là trong thiên địa chí âm chí tà đồ vật, cực kỳ sợ chí dương chí cương đồ vật, cho nên Phu Dịch đạo hữu què càn kim quang có thể thương tổn được chúng nó, có điều, theo thầy theo như lời, những quái vật này lại linh trí hạ thấp, thế nhưng khi bọn hắn đã bị kim quang này thương tổn sau khi cũng ứng phó bản năng thối lui, cho nên, trước mắt liền chỉ có một loại tình huống.....”

“Cái gì?!” Phu Dịch bỗn người cùng kêu lên hỏi.

Lý Tĩnh căn mồi một cái, chau mày nói: “Những cương thi này là vật có chủ, có người ở trong bóng tối điều khiển chúng nó.....”

“Ngươi nói, những cương thi này là bởi vì điều khiển?” Lý Lăng Phong kinh hãi đến biến sắc nói.

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Ta chỉ là suy đoán thôi, có điều rất có thể.....”

Phu Dịch hỏi: “Nếu như là có người điều khiển nói, là thông qua ra sao phương thức?”

Lý Tĩnh suy nghĩ một chút nói: “Người sư tôn này không có nhắc qua, có điều vẫn như cũ suy đoán, nếu không phải thần thức chính là âm thanh.....”

“Hả..... cái kia cũng có thể thử một lần.....”

Dứt lời, &# 32; Phu Dịch tay lẩy Linh quyết, thi triển khôn quẻ nguồn gốc “thiên địa thất sắc”, chỉ thấy một đạo mờ mịt chiếu sáng hướng về một con cương thi, đầu kia cương thi quả thực đứng ở nơi đó không nhúc nhích, phảng phất bị định thần thể bình thường.

“Tốt!” Phu Dịch vui vẻ nói.

Lập tức đem Phong Thiên Kính tế với đỉnh đầu khoảng ba thước, hướng về phía trước bắn ra một đạo bề rộng chừng khoảng hai trượng quầng trắng mờ, phía trước cương thi chỉ lập tức liền bị ổn định.

“Nhanh!”

Phu Dịch hét lớn một tiếng, mặt đất đột nhiên dựng lên một đoàn mây mù, đem mọi người từ từ nâng lên, Lý Lăng Phong lập tức hiểu ý, lấy ra giấu phong Hồ lô, về phía sau phun ra một trận âm phong, vay mượn đẩy ngược lực lượng đẩy mọi người nhanh như chớp bình thường bay về phía trước đi, chỉ trong nháy mắt, liền lướt qua cương thi quẩn.

Phu Dịch vội vàng quay lại mặt kính, đem đã khôi phục tự do cương thi lại phủ kín, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Vèo!”

Chỉ nghe một tiếng tiếng xé gió truyền đến, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vệt kim quang nhắm Phu Dịch ngực * đến.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 205: Người Khua Xác

“Phu Dịch ca ca!” Chu Tước phản ứng nhanh nhất, trong miệng kinh hô một tiếng nhắc nhở đồng thời, Thủ Trung Phong lôi đôi châu đã tung đi, cùng kim quang kia đụng vào nhau.

“Âm!”

Phong Lôi Song châu chủ vật kia chạm vào nhau, lại gây nên ngàn mây tầng sóng, có thể thấy được vệt kim quang kia nhất định không phải phàm vật.

Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng, đem Đông Hoàng Chung tế lên, lại đem mọi người phủ kín để ngừa vạn nhất.

Phu Dịch không khỏi chau mày, vận may với hai mắt, Tưởng Yếu Tòng mảnh này u ám Chi Trung Hoa đến người đánh lén, đáng tiếc Na Thâu Tập người đối với ẩn nấp chi đạo cực kỳ am hiểu, mặc hắn hai mắt như đuốc, lại là không thể phát hiện đánh lén người bóng người.

“Đi mau!” Phu Dịch thăm dò một phen không tìm được đánh lén người hình bóng sau khi, hướng Lý Lăng Phong khẽ quát một tiếng.

Lý Lăng Phong vội vàng thu hồi Đông Hoàng Chung, toàn lực thi triển giấu phong Hồ lô, mây mù nâng mọi người tốc độ lập tức lần gấp đôi, lúc này tốc độ đã hoàn toàn không kém hơn Túng Địa Kim Quang loại này dùng tốc độ tăng trưởng độn thuật.

Ai biết, Phương Tài Độn đến hơn mười trượng, phía trước đột nhiên dần hiện ra một tấm vàng chói lọi vồng lớn ngăn trở ấy đường phải đi qua, Phu Dịch vội

vàng thu hồi đám mây mạnh mẽ rơi xuống đất, mọi người không kịp phản ứng, cùng nhau lảo đảo một cái hiểm hiếp ngã xuống đất.

“Bọn chuột nhắt phương nào, lăn ra đây!” Phu Dịch số mệnh Đan Điện hét lớn một tiếng, mặc dù không chứa bất kỳ thần thông, ấy âm thanh vẫn như cũ như là hồng chung bình thường, khắp cả bên trong vùng rừng rậm không dứt quanh quẩn.

“Chắc chắc……” nương theo lối Nhất Trận Âm Sâm Khủng Phố Đích tiếng cười, theo u ám nơi đi ra một người, người này một con rối tung tóc dài che khuất tướng mạo không nhìn ra tuổi tác, mặc một bộ tro tê dài áo dài, bên hông buộc một cái thố hoàng sắc dây thừng, bên trái cài lấy một chuỗi hình dáng kỳ lạ năm màu giấy, bên phải buộc vào một chuỗi cực kỳ rất khác biệt linh đang nhỏ, cùng Trương Thiên Vũ thông thần chuông ngược lại có chút tương tự.

Tay trái cầm một thanh tiền Ngũ đế tập kết tiền đồng kiếm, tay phải nắm bắt 1 to bằng nắm tay chuông đồng, chỉ nhìn này một thân hình dáng, liền biết người trước mắt này tất nhiên là hàng năm cùng tử thi giao thiệp với dị phái tu sĩ, cũng không huyền môn chính tông sĩ.

Như thế nào huyền môn chính tông? Như thế nào dị phái?

Huyền môn chính tông thường dùng khắp nơi mạnh mẽ tông môn làm đại biểu, vốn phân đan đỉnh cùng bùa chú hai phái, mà đan đỉnh chi đạo vừa phận sự đan cùng ngoại đan hai loại, cho nên đan đỉnh chi đạo vừa mỗi người chia đan phái, đỉnh phái, tổng cộng ba phái.

Khác nhau với này ba loại ở ngoài liền vì dị phái, cho nên dị phái đều không phải là một môn một phái, mà là một cái cách gọi, trong đó bao hàm tông môn cùng tán tu.

Huyền môn chính tông cùng dị phái danh xưng, cũng không thay mặt chánh tà, huyền môn chính tông bên trong, cũng có thật nhiều nương nhờ vào Ma tộc chó săn, mà dị trong phái, đồng dạng có thật nhiều đất dụng võ sĩ.

Bất quá trước mắt vị này dị phái tu sĩ, chỉ theo hắn luyện chế một nhóm cương thi bực này hung ác khát máu quái vật,

Đều không cần phải nói hắn đánh lén Phu Dịch bọn người, liền có thể nhìn ra tuyệt đối không phải hiền lành gì.

“Ngươi là người nào? Vì sao ngăn trở chúng ta đi đường?” Lý Lăng Phong hờ lạnh một tiếng nói.

Dị phái tu sĩ âm u cười nói: “Nói ra, sợ hãi làm sợ các ngươi này người bạn nhỏ.”

Phu Dịch bọn họ bây giờ thiếu nhất chính là thời gian, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Giấu đầu cang nǎo hạng người, nhìn qua thì không phải vật gì tốt, cùng hắn nói nhảm làm chi!”

Dứt lời, trực tiếp lấy ra Phuoc Long Tác, hóa thành một cái vàng chói lọi, ngân quang lượn lờ linh mang hướng về cái kia ác đạo nhào tới.

“Hảo tiểu tử!” Dị phái tu sĩ kinh hô một tiếng, lập tức giơ lên trong tay chuông đồng lắc mạnh một hồi.

Phuoc Long Tác lại hiện ra kim tuyến sợi bạc bản thể, như chết như rắn rơi xuống bụi trần, Phu Dịch kinh hãi đến biến sắc, tay Thượng Tiên quyết không dứt bắn ra từng đạo từng đạo kim quang đánh về phía Phuoc Long Tác, Phuoc Long Tác lại như là vật phàm bình thường căn bản không có bất kỳ phản ứng nào.

Chu Tước nhất thời bị gây nén chân hỏa, Phong Lôi Song châu lập tức bắn ra, mỗi một hóa một đạo voi rồng roi điện hướng về cái kia ác đạo gào thét mà đi.

Cái kia ác đạo không chút hoang mang, vẫn như cũ phe phẩy trong tay chuông đồng, lớn tiếng một tiếng nói: “Rơi!”

Phong Lôi Song châu lập tức cũng như là Phuợc Long Tác bình thường, hóa thành hai viên lóng lánh tử thanh song sắc viên châu lăn nhào bụi tr minden.

Thần Lộ cũng là giận dữ, vừa định tung năm màu thần thạch, lại bị Phu Dịch ngăn cản, thấp giọng nói: “Cái kia chuông đồng có gì đó quái lạ, tựa hồ có rơi bảo tuyệt diệu.”

Dị phái sĩ tu sĩ thính lực vô cùng tốt, lại nghe được Phu Dịch nói như vậy, lập tức ngông cuồng nói: “Tiểu tử ngược lại có chút kiến thức, bảo vật này tên là ‘lạc hồn chuông’, có thể rơi trong vòng ba thước tinh hồn, đừng nói này pháp bảo, coi như là các ngươi đi vào bản tọa trong vòng ba thước, cũng phải ngoan ngoãn cho bản tọa nắm xuống.”

“Vậy thì thử một lần!” Phu Dịch nói thôi, lập tức thi triển ánh lửa phân thân, hóa thành một áng lửa nhắm ác đạo phóng đi.

“Ha ha ha.....” dị phái sĩ tu sĩ cười lớn một tiếng, đang muốn rung động trong tay chuông đồng, lại nhìn thấy ngọn lửa kia phân thân căn bản cũng không có nhào tới, mà là hai tay đem trên mặt đất 1 tác 2 châu hướng về trong lòng 1 đo, liền vừa chui về hào quang bên dưới.

Dị phái sĩ tu sĩ lúc này phản ứng lại, tiểu tử này căn bản là không phải cùng hăn đấu pháp, mà là mượn cơ hội này đem mất pháp bảo thu hồi!

Bị Phu Dịch như vậy 1 đùa bỡn, dị phái tà phái lúc này giận dữ nói: “Tiểu nhi, ngươi thì chút bản lãnh này gì?”

Phu Dịch hai người đón về pháp bảo sau khi, âm thầm thúc đi một phen, 2 bảo quả nhiên và không khác nơi, lúc này mới yên lòng lại, lập tức cười lạnh nói: “Đối phó như ngươi vậy huyền môn bại hoại, đương nhiên phải dùng ít ỏi thủ đoạn phi thường, lạc hồn chuông đúng không, ta hôm nay thì cho ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì là huyền môn chính tông!”

Dứt lời, tay lấy Linh quyết, tết với đỉnh đầu Phong Thiên Kính lập tức xoay

một vòng nhắm ngay ác đạo, quẻ càn quẻ đi theo sáng choang, hùng vĩ hùng tráng như thực chất bình thường kim quang theo mặt kính bắn ra.

“Ui!” Ác đạo kinh hô một tiếng, lập tức đem tiền đồng kiếm đeo ở hông, phục theo cái kia một tờ năm màu trong giấy rút ra các màu một tấm, tiếp theo tay run lên thi triển một hỏa pháp đem châm, năm màu giấy lúc này bốc lên nồng nặc vô cùng đêm đen đem quanh thân bao phủ, giống như đám kia cương thi tản mát ra đêm đen giống nhau như đúc, “suốt ngày khô khô” kim quang căn bản là không có cách xuyên qua tầng này khói đen, tự nhiên cũng là không thể thương tổn được ác đạo.

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Lý Lăng Phong nhìn thấy trước mắt chiêu thức ấy, liền biết người này tuyệt đối không phải hạng người vô danh, lập tức lớn tiếng hỏi.

“Chắc chắc……” dị phái sĩ tu sĩ cười quái dị một tiếng nói: “Bản tọa tên tục Mục Thiên Thành, người đưa ngoại hiệu ‘người khua xác’, chính là thi tôn môn hạ đại đệ tử.”

“Chúc từ một mạch mạnh nhất thi tôn!?” Lời vừa nói ra, Phu Dịch bọn người lúc này kinh hãi đến biến sắc, phải biết rằng này thi tôn cùng Quý Thánh chính là thiên hạ nổi danh hai vị dị phái cao nhất cao thủ, hơn nữa thi tôn đại danh vẫn còn Quý Thánh bên trên.

Đông Hạo chính là bái vào Quý Thánh môn dưới, chỉ mười năm công phu liền tu luyện đến quý tướng cảnh, chỉ tiếc hắn để 1 riêng chấp niệm chưa đi đoạt xác, nếu không nếu là tìm tới một thích hợp thân thể, chém giết Phong Dật Hàn tuyệt đối vô cùng dễ dàng.

Bởi vậy có thể suy đoán ra, trước mắt cái này tự xưng thi tôn đại đệ tử Mục Thiên Thành, ấy tu vi càng đáng sợ, hơn nữa này một thân tà khí tận trời pháp bảo, dùng bọn họ trước mắt thực lực, e sợ rất khó ứng phó.

“Làm sao? Sợ?” Nhìn thấy Phu Dịch bọn người một lát không còn động tĩnh,

Mục Thiên Thành lúc này giễu cợt nói.

Lý Lăng Phong đích thật là sợ, tùy tiện nói: “Ngươi đã là thành danh đã lâu cao nhân tiền bối, cần gì phải cùng ta bọn này hậu sinh vân bối làm khó dễ?”

Mục Thiên Thành cười cười nói: “Không gì khác, chỉ vì Thái Âm thân thể mà đến, nếu là có thể được thân này, bản tọa liền có mười phần nắm chắc có thể mang nàng ngưng đọng luyện thành ‘Hồng’, thì sợ gì Ma tộc mấy chục vạn đại quân? Cho nên, bần đạo lần này cũng là vì thiên hạ muôn dân làm, mấy vị mặc dù tuổi còn trẻ, thế nhưng ta xem cũng là nhiệt huyết sĩ, không bằng chủ động dâng ra Thái Âm thân thể giúp ta giúp một tay như thế nào?”

Phu Dịch nhất thời giận dữ, hắn tự nhiên biết Thái Âm thân thể nói chính là Thần Lộ, lập tức mắng: “Cẩu vật, hôm nay coi như tan xương nát thịt, cũng không thể cho ngươi đưa nàng luyện thành cường thi!”

“Chắc chắn!” Mục Thiên Thành cười lạnh một tiếng nói: “Ngu xuẩn mất khôn gì đó, ngươi đã muốn tan xương nát thịt, bản tọa sẽ giúp đỡ ngươi, có điều Thái Âm thân thể, bản tọa còn là sẽ mang đi!”

Đúng lúc này, Phu Dịch phía sau đột nhiên kinh phong nhất thời, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mới bị hắn ổn định một đám cường thi đã nhảy lại, mọi người kinh hãi đến biến sắc, Phu Dịch vội vàng lại quay lại Phong Thiên Kính, thi triển “thiên địa thất sắc” Đem những cường thi này ổn định.

Mục Thiên Thành cười lạnh một tiếng, vẫy tay một cái liền đem bao phủ quanh thân khói đen thối tan, lập tức cười nói: “Cái này pháp bảo không sai, bản tọa muôn!”

Nói xong hai tay bấm quyết, bên hông tiền đồng kiếm hóa thành một vệt kim quang, hướng Phong Thiên Kính phóng tới.

“Chút tài mọn!” Lý Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, lập tức đem Đông Hoàng Chung tung che ở Phong Thiên Kính trước khi.

Chỉ nghe “Chảo rán!” Một tiếng lanh lảnh chuông vang, tiền đồng kiếng cùng Đông Hoàng Chung đồng thời mỗi loại bay ngược mà quay về.

Mục Thiên Thành nhìn thấy trước mắt này cấp bậc khá là không sai phả bảo, trong lòng không khỏi nỗi lên một tia lo lắng, bây giờ Ma tộc giữa đường, có thể đem bọn tiểu bối này trang bị đến tận răng nhất định không phải tầm thường môn phái nhỏ, nếu là chọc này không lồ thế lực, ngày sau bị ấy trả thù nói, tuyệt đối là không nhỏ phiền phức, lập tức thử dò xét nói: “Thật không nghĩ tới, các ngươi này hậu sanh tiểu bối tu vi không ra sao, pháp bảo này đúng là một cái so với một cái khiến người ta kinh ngạc, nghĩ đến các ngươi cũng nhất định xuất thân danh môn đại tông, nói đi, các ngươi là người nào?”

Lý Lăng Phong cười lạnh một tiếng nói: “Làm sao, ngươi cũng biết sợ hãi?”

Mục Thiên Thành ha ha cười nói: “Bản tọa sẽ sợ? Bản tọa chỉ là hiểu kỳ bây giờ Ma tộc giữa đường, gì tông phái nào lại còn có như vậy không tầm thường gốc gác, chỉ là hiểu kỳ mà thôi.”

“Ta bèn Thanh Khâu Thiếu chủ Huyền Thiên Tôn!” Lý Lăng Phong hừ lạnh một tiếng nói.

“Hả.....”

Mục Thiên Thành cũng không biết Thanh Khâu Sơn sớm trên dưới một mạch sự tình, nghe đến Lý Lăng Phong tự giới thiệu sau, nhưng trong lòng thì một phen khác tính toán: Cũng là ít ỏi loài Thiếu chủ, vậy thiếu niên trước mắt này chính là Yêu Hoàng sống chết của Vệ Tử Dạ hoặc là đệ tử nhập thất, trước mắt Yêu tộc mặc dù hùng bá một phương, thế nhưng kì thực cuồn cuộn sóng ngầm, Bát vương với hơn hai mươi năm trước bức thoái vị một chuyện càng nổi tiếng khắp thiên hạ, huống hồ Yêu Hoàng bản thân cũng bất quá là tương đương với nhân tộc Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, kể từ đó, người này thân phận căn bản không đáng để lo.

Nghĩ đến đây, Mục Thiên Thành giả trang ra một bộ tươi cười nói: “Nguyên

lai là Yêu tộc Thiếu chủ, thất kính, thắt kính! Cái kia mấy vị này?”

Rốt cuộc là tuổi trẻ, Lý Lăng Phong nhìn qua Mục Thiên Thành sắc mặt, còn tưởng rằng sợ hãi Yêu tộc thiên uy, lập tức hù lạnh một tiếng, chỉ vào mọi người 11 giới thiệu: “Côn Lôn chưởng giáo Huyền Thanh tọa hạ đệ tử Phu Dịch, hai vị này là ta loài công chúa, vị này là Thanh Vân Môn Đô Ách Chân Nhân đệ tử nhập thất.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 206: Côn Lôn Cô Gái Giết Yêu Nhân

?

“Hả?”

Mục Thiên Thành không biết là Thanh Khâu Sơn việc, tự nhiên cũng không biết Độ Ách Chân Nhân sớm vũ hóa việc, bất quá đối với hắn tới nói, Yêu tộc nội đấu không dứt, hai vị Yêu tộc công chúa đồng dạng không đáng để lo, Thanh Vân Môn Độ Ách Chân Nhân cũng bất quá mới Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, càng không vì đủ lo âu.

Chỉ là này Côn Lôn núi.....

Lại là thật sự chấn nhiếp hắn, dù sao cũng là Côn Lôn chấp huyền môn người cầm đầu, Huyền Thanh thượng nhân càng huyền môn người số một, chính là lâu năm kim tiên, nếu như hôm nay thật ác nói của Côn Lôn, mặc dù là xác tôn làm ấy ra mặt, cũng khó chặn Côn Lôn lửa giận, trong lúc nhất thời lại là lâm vào hai con làm khó dễ thời khắc.

Côn Lôn tên tuổi hắn Mục Thiên Thành đích thật là gây không nỗi, thế nhưng khi hắn lại hướng về những người trước mắt này trong khi, trong lòng không khỏi nổi lên một tia nghi hoặc, đã vị thiếu niên này là Huyền Thanh thượng nhân môn hạ, vì sao vắng mặt Côn Lôn tu hành, ngược lại là cùng những yêu tộc này làm bạn?

Vì vậy, Mục Thiên Thành lại giả trang ra một bộ khuôn mặt tươi cười, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: “Đã tiểu hữu là Côn Lôn Huyền Thanh thượng nhân môn hạ, tại sao lại cùng bang này yêu nghiệt làm bạn?”

Phu Dịch cười lạnh nói: “Yêu nghiệt? Bây giờ Ma tộc giữa đường, thiên hạ phàm đứng Ma tộc phía đối lập người, đều vì đồng đạo, này yêu nghiệt hai chữ vừa là vì sao lại nói thế?”

Phu Dịch mặc dù ăn nói bừa bãi, thế nhưng không hề nghĩ tới, Huyền Thanh thương nhân còn coi là thật với ngàn năm trước khi đã nói nói thế, cho nên lời vừa nói ra, Mục Thiên Thành ngược lại là vừa tin bảy tám phần.

Chỉ là thế gian có câu nói cũ lại nói thật là tốt, “không sợ thần giống nhau đối thủ, chỉ sợ như heo đồng đội”.

Phu Dịch vừa dứt lời, liền nghe đến “Heo đồng đội” Lý Tĩnh đột nhiên bốc lên một câu, “nguyên lai Phu Dịch sư huynh là Côn Lôn học trò giỏi.....”

Lý Tĩnh lời vừa nói ra, trong lòng mọi người nhất thời căng thẳng, biết muốn xấu đại sự.

Quả nhiên, Mục Thiên Thành lão hổ ly này vừa nghe Lý Tĩnh lời ấy, nhất thời rỗi hướng Phu Dịch thân phận nổi lên lòng nghi ngờ, ngược lại cũng chưa quanh co lòng vòng, trực tiếp hỏi: “Tiểu hữu đã là Côn Lôn môn nhân, có thể có bốn môn tín vật?”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, thế nhưng đột nhiên nhớ tới lúc trước thu vào Càn Khôn Giới Côn Lôn kiểm tiên, giả trang ra một bộ trấn định tự nhiên dáng dấp đem kiểm này lấy ra, hỏi ngược lại: “Kiểm này có thể hay không khả năng chứng minh thân phận của ta?”

“Hả?” Không ngờ rằng Phu Dịch coi là thật lấy ra Côn Lôn tín vật, Mục Thiên Thành không khỏi nghĩ thăm mơ hồ, chẳng lẽ cái này tiểu tử của Thanh Vân Môn cùng bọn họ hoàn toàn không quá thuộc, lúc này mới không biết là thân phận của hắn?

Có điều Mục Thiên Thành lại chưa từ bỏ ý định, dù sao lão gian cự hoạt, trong lòng lập tức sinh ra một kế, cười nói: “Kiểm này đích xác xuất từ Côn Lôn

không giả, có điều bần đạo còn có một vấn đề, tiểu hữu đã là Huyền Thanh tiên sư môn nhân, tại sao lại dùng này đệ tử ngoại môn sử dụng hạ phẩm kiếm,

Mà không phải nội môn thượng phẩm kiếm?”

Mục Thiên Thành lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, bọn họ chỉ biết là thanh kiếm này là Côn Lôn kiếm, căn bản không biết là này Côn Lôn kiếm còn có nội ngoại môn phân chia thượng phẩm kiếm cùng hạ phẩm kiếm hai loại.

Phu Dịch lập tức lập nói: “Thượng phẩm kiếm thì lại làm sao, hạ phẩm kiếm thì thế nào?”

Ai biết, Phu Dịch lời vừa nói ra, Mục Thiên Thành tức là một trận cười ha ha, cười đến trong lòng mọi người không khỏi nhút nhát, lại là không biết là người này vì sao mà cười.....

“Ngươi cười cái gì?” Phu Dịch trong lòng nhất thời phát lên một luồng không rõ hiện ra, lập tức quát lạnh một tiếng nói.

Mục Thiên Thành lúc này mới cười nói: “Côn Lôn núi căn bản cũng không có nội ngoại môn phân chia, càng không có thượng phẩm kiếm cũng hạ phẩm kiếm phân chia, bản tọa suýt nữa bị các ngươi lừa bịp, ngươi căn bản là không phải Côn Lôn đệ tử!”

Nói xong hai tay lấy quyết, tiền đồng kiếm lại hóa thành một vệt kim quang hướng về Phu Dịch phóng tới.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Tin hay không là ngươi sự tình, ngày khác ngươi không muốn cho ngươi hôm nay hành động hối hận chính là!”

Nói chuyện đồng thời dùng ngô đồng kiếm gỗ liền kim quang kia chọn đi, ngô đồng kiếm gỗ trùng có vạn cân, hơn nữa Phu Dịch có thể linh khí của Thiên Tiên Cảnh, chỉ một đòn liền đem tiền đồng kiếm bổ đến bay ngược mà quay về,

có điều người khua xác này thực lực đích xác đáng sợ, chỉ này va chạm, Phu Dịch nhất thời cảm thấy hổ khẩu đau đớn, có thể thấy được đối phương tu vi tuyệt đối khi hắn bên trên.

Chỉ tiếc bọn họ hoàn toàn không hiểu ra dị phái, cho nên cũng không nhận ra Mục Thiên Thành rốt cuộc là cái gì tu vi, thế nhưng bọn họ có thể khẳng định chính là, đối phương tu vi tuyệt đối không phải mắt thường nhìn thấy Địa Tiên Cảnh.

“Ha ha!” Mục Thiên Thành cười lớn một tiếng, đem tiền đồng kiếm tiếp ở trong tay, cười nói: “Ngươi đã còn không thừa nhận, cái kia bản tọa hỏi ngươi, Huyền Thanh tiên sư vũ khí là cái gì?”

“Nói nhảm ít thôi, muốn chiến liền chiến, bất chiến thì cút đi!” Phu Dịch hét lớn một tiếng, âm thầm đem khôn Phong Dịch làm quẻ càn và toàn lực làm, chỉ thấy như thực chất giống như kim quang trực tiếp đem cái kia 2 Thập Ngũ đầu cương thi đánh lui năm sáu trương.

Cương thi mặc dù bị này chí cương chí mãnh quẻ càn khắc, thế nhưng những cương thi này đều không phải là vật vô chủ, người khua xác Mục Thiên Thành lập tức rung động bên hông cái kia một chuỗi linh đang nhỏ, liền nhìn thấy này cương thi quanh thân lại tỏa ra khói đen, chỉ ba hơi thời gian liền đem hình thành một đám lớn dày không thấu ánh sáng khói đen che đậm, đem này 2 Thập Ngũ đầu cương thi che đậm chặt chẽ.

Lúc này Phu Dịch cuối cùng đã rõ ràng rồi, nguyên lai này khói đen là chịu đựng điều khiển trận bước ra.

“Dùng ‘thiên địa thất sắc’ Theo này yêu đạo thử xem.” Lý Lăng Phong nhìn ra mạnh mẽ, lập tức thấp giọng nói.

Phu Dịch bị Lý Lăng Phong vừa đề tỉnh, tức thì bỗng nhiên tỉnh ngộ, đã những cương thi này là chịu đựng người khua xác này chỗ điều khiển, vậy thiên địa thất sắc quẳng trắng mờ bất luận theo bọn họ bên nào cũng là giống nhau kết

cục.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau, Phu Dịch lại quay lại Phong Thiên Kính, đổi que càn làm khôn quẻ, quăng trăng mờ như là * sóng lớn bước ra, chỉ là lập tức liền đem Mục Thiên Thành bọc lại.

Mục Thiên Thành mặc dù tu vi cao thâm khó dò, yêu pháp càng vô cùng quý dị, bất quá hắn chưa từng gặp “thiên địa thất sắc” bức này làm người nghe kinh hãi tiên pháp, bị quăng trăng mờ bao phủ sau, lập tức liền bị lột đi ngũ giác, như là gỗ người bình thường đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

“Thành!” Lý Lăng Phong lúc này mừng rỡ.

“A.....” chỉ tiếc vừa dứt lời, liền nghe đến Lý Tĩnh một tiếng hét thảm, quay đầu nhìn lại, lại là một con thịt thối tung tóe, đã hiện ra bạch cốt âm u cương thi 1 móng đem phía sau lưng kéo dài một cái trường cuối cùng ba trương miệng lớn.

Mặc dù cánh tay bị cực tiên quang đốt đến ứa ra khói đen, thế nhưng loại quái vật này căn bản là không biết là đau đớn, lại phất lên 1 móng hướng về Thần Lộ chộp tới.

Lý Lăng Phong vội vàng tẽ lên Đông Hoàng chuông hóa thành một vệt kim quang hướng về cái kia cương thi đánh tới, trực tiếp đem cái kia cương thi xô ra ba thước ở ngoài, đang định làm phép chụp xuống kim quang chuông che đậy thời gian, lại có ba con cương thi lập tức mà đến, muốn hóa đến kim quang chuông che đậy đã là chậm một bước.

Mắt thấy Thần Lộ phía sau lưng thì cũng bị ấy bắt được thời gian, một đạo quăng trăng mờ đảo qua, này ba con cương thi ngoài ra mặt sau phong sóng lớn tới quần xác lập tức như là làm định thân pháp bình thường định ở nơi đó không nhúc nhích, này quăng trăng mờ, chính là “của Phu Dịch thiên địa thất sắc”.

Chỉ là kể từ đó, rồi lại thả ra người khua xác Mục Thiên Thành.

Phu Dịch không phải chưa hề nghĩ tới khống chế theo Yêu giám thi triển khôn quẻ nguồn gốc, chỉ là kể từ đó, liền lại có kinh sợ khí tập thể, so với trước đây chó sói sau lang, Phu Dịch càng sợ này không giây phút nào đều ở đây như hổ rình mồi mãnh hổ, cho nên chỉ phải từ bỏ Mục Thiên Thành bắn phá cương thi.

“Pháp bảo này, thật không.....”

Đáng tiếc Mục Thiên Thành còn chưa có nói xong, ngực liền hơn một tấc mũi kiềm, mũi kiềm lúc này đang không ngừng phun ra nuốt vào kiềm khí màu bạc.

Mục Thiên Thành cúi đầu thấy ngực kiềm, nghẹn họng nhìn trân trối, đáng tiếc rối tung tóc che mặt, Phu Dịch bọn người nhìn không tới hắn là vẻ mặt gì.

“Uống!”

Theo một tiếng khẽ kêu, trường kiếm hướng lên trên 1 gọt, Mục Thiên Thành từ ngực hướng lên trên trực tiếp đã biến thành hai nửa ngã nhào trên đất, e sợ đến chết, hắn đều không rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, tự nhiên cũng là không có bất kỳ nhầm mắt.

Mục Thiên Thành ngã xuống sau, phát hiện 1 tuỗi chừng 18, trên người quần dài màu tím, khoác một cái màu tím viền rìa lụa trắng, vóc người có chút gầy gò, theo gió bay lượn tức lưng tóc dài có chút tán loạn, đầu lông mày tóc mái cùng trước ngực hai sợi tóc dài lại phối hợp cô gái cái kia gầy gò mặt cười trên cái kia hai con như ngọc thạch đen mắt to, nhanh nhẹn 1 xinh đẹp như hoa cô gái tuổi thanh xuân.

Cô gái trường kiếm trong tay không dứt phun ra nuốt vào kiềm quang, cùng Phu Dịch thu vào trong Càn Khôn Giới trường kiếm hầu như giống nhau như đúc, rất rõ ràng thiếu nữ trước mắt chính là Côn Lôn môn nhân.

Phu Dịch khẽ mỉm cười nói: “Đa tạ Tiên tử ra tay giúp đỡ, đại ân đại đức suốt

đời khó quên, chỉ có thể tiên pháp chiếm tay không thể làm đại lễ, mong thứ tội.”

“Cẩn thận!” Cô gái cau mày, khẽ quát một tiếng, lập tức cầm trường kiếm trong tay hướng bọn họ bên này vọt tới.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hướng về phía sau nhìn tới, nay mới phát hiện, từ Mục Thiên Thành sau khi chết, “thiên địa thất sắc” quầng trăng mờ lại mất hiệu lực, một đám cương thi đang giương nanh múa vuốt hướng về ấy vọt tới, hơn nữa có một con cương thi móng đã bắt được phía sau lưng của Thần Lộ.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, cũng không kịp nhớ thi triển tiên pháp gì, trực tiếp gọi ra Chu Tước thần kiếm, hóa đến một đạo hổ quang liền hướng về cái kia cương thi trên tay chém tới.

Cương thi cánh tay theo tiếng mà đứt, đáng tiếc này một trảo còn là thật sự rạch ở sau lưng của Thần Lộ.

Phu Dịch xem ở trong mắt, lửa giận lúc này trùng bão tinh lý trí, một cái quét ngang ngàn quân trực tiếp đem ba con cương thi đánh lui, đụng phải phía sau nhào lên cương thi trên người, ngô đồng kiếm gỗ trùng có vạn cân, đánh lực lượng có thể thấy được chút ít, trong lúc nhất thời 2 Thập Ngũ đầu cương thi ngang dọc tứ tung ngã xuống đất trên.

Phu Dịch vội vàng thi triển bản nguyên đem cả đám phủ kín, sốt ruột lật đật đối với Thần Lộ nói: “Ngươi như thế nào.....”

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch bởi vì lo lắng cho mình cuống tay cuống chân dâng dấp, mặc dù đang lúc nguy nan, nhưng vẫn là mừng tít mắt, lập tức cười nói: “Có nghê thường tiên y, ngươi không cần phải lo lắng.”

Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nay mới phát hiện cái kia Côn Lôn thiếu nữ mặc áo tím cũng bị ấy cùng nhau giam vào rỗng ruột Thạch Phong bên trong.

Phu Dịch đang muốn nói chuyện, đã thấy thiếu nữ mặc áo tím trường kiếm vung một cái, liền hướng về hắn đâm tới, không khỏi kinh hãi đến biến sắc, vội vàng muốn né tránh, lại nghe cô gái mặc áo tím khẽ quát một tiếng nói: “Đừng nhúc nhích!”

Phu Dịch tiềm thức cũng không có đem thiếu nữ mặc áo tím xem là địch nhân, cho nên này quát khẽ một tiếng sau khi, theo bản năng đứng ở nơi đó không nhúc nhích, tùy ý ba thước trường kiếm mang theo ba tấc hàn mang theo gò má sát qua.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích có tiếng tùy theo truyền đến, ngay sau đó thấy thiếu nữ tay phải run lên, liền lại có một tiếng nặng nề có tiếng va chạm có tiếng từ phía sau lưng truyền đến.

“Cương thi?”

Phu Dịch còn tưởng rằng là có cương thi chui vào, lập tức quay đầu nhìn lại, nhất thời sợ đến hồn vía lén mây.

Đánh vào trên vách đá đích thật là cương thi, thế nhưng con này cương thi cũng không phải bên ngoài cái kia 2 Thập Ngũ đầu một trong số đó, mà là cùng bọn chúng đồng hành đồng bọn - - Lý Tĩnh!

“Tại sao lại như vậy!” Lý Lăng Phong sắc mặt ngưng trọng, không khỏi nghi vấn nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 207+4 Vô Cùng Xích Dương Giam Cương Thi

Lý Tĩnh lúc này ẩn đường ngầm đen, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trong miệng sinh ra một đôi dài khoảng một tấc răng nanh, thở thời gian không dứt vù vù hướng về đến phun sát khí, ấy mùi tanh tươi vô cùng, khiến người ta buồn nôn.

Thiếu nữ mặc áo tím lập tức từ bên hông nhảy ra một bình sứ, lấy ra một hạt tiên đan đánh vào Lý Tĩnh trong miệng, thấy hăn nhẹ răng trợn mắt không dứt rít gào đáng dấp, không khỏi chau mày nói: “Đem hăn ổn định, vết thương độc thi cần xử lý một chút.”

Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong vội vàng một người một tay, đem Lý Tĩnh xoay một vòng và đưa hăn khóa lại, thiếu nữ mặc áo tím vội vàng vừa nhảy ra một bình sứ, từ đó đổ ra ba giọt như là hoa lộ bình thường sáng long lanh trong suốt tiên thủy, đem cái kia ba giọt tiên thủy bắn vào vết thương của Lý Tĩnh, sau đó tay lấy Linh quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Lý Tĩnh phía sau lưng đạo kia nhìn thấy mà giật mình vết thương theo thiếu nữ mặc áo tím không dứt niệm chú dâng lên từng tia từng tia hắc khí, hắc khí tanh tươi vô cùng, cũng may có theo Yêu giám rắc thất thải hà quang, đem phân giải, mọi người lúc này mới dễ sử dụng một vài.

Toàn bộ quá trình kéo dài ròng rã một phút, mãi đến tận vách đá còn sót lại không đủ hai thước thời gian, hắc khí lúc này mới dần dần yếu đi, Lý Tĩnh trong miệng răng nanh cũng thuận theo thu về, Diện Sắc Dã không còn là như vậy chết chìm, ẩn đường chõ cũng dần dần khôi phục bình thường.

“Vừa ghi nợ Tiên tử một phần ân tình, xin hỏi Tiên tử xứng hô như thế

nào?" Đợi thiếu nữ mặc áo tím thu công sau khi, Phu Dịch bọn người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng nói cảm ơn.

Thiếu nữ mặc áo tím thở dài nói: "Bần đạo đạo hiệu Thi Vân, bèn Côn Lôn trời sáng tháng tiên sư môn hạ, hôm nay nếu không có dính mấy vị đạo hữu chỉ riêng, cũng báo không được thù này, nói như thế còn là bần đạo muốn cảm ơn các ngươi."

Một câu lời vừa nói ra, Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, tùy tiện nói: "Hắn là Tiên tử cùng này Mục Thiên Thành có cùu oán?"

Thi Vân lúc này trong tròng mắt đã đầy tràn vải hơi nước, âm thầm thương tâm nói: "Ngươi vừa mới trong tay kiêm, chính là sự tỳ của ta bội kiêm, chúng ta sự tỳ muội hai người chính là bị này yêu đạo đẩy vào này đại hung nơi, nếu không có sự tỳ lấy mệnh che chở, chỉ sợ ta bây giờ cũng gặp này yêu đạo độc thủ, cũng may hôm nay có mấy vị đạo hữu giúp đỡ, lúc này mới báo này huyết hải thâm cùu."

"Hả....." Phu Dịch thở dài nói: "Sự tỳ của ngươi trên trời có linh, nhất định sẽ rất cao hứng."

Thi Vân gật gật đầu nói: "Bất quá dưới mắt không xác người đã chết, những cương thi này không hề bị người không chế, nói không chừng thì sẽ lao ra Thần Nông Giá đi, đến lúc đó nhất định họa loạn một phương dân chúng, chúng ta đều vì huyền môn người trong, nên thay trời hành đạo....."

Ai biết, Thi Vân còn chưa có nói xong, liền nghe đến một bên vách đá rỗt cục bị một con cương thi đâm ra một hai thước to nhỏ lỗ rách, Thi Vân đi trước làm gương, trường kiếm trong tay lập tức bạo xuất ba tấc hàn mang, trực tiếp một kiếm gọt hướng về đầu kia cương thi cánh tay.

"Keng!"

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, tia lửa văng gấp nơi,

Thi Vân kiếm này đi xuống lại là không có thương tổn được cương thi mảy may, ngược lại bị chấn động đến mức hổ khẩu đau đớn, cầm kiếm tay run rẩy không ngớt, hiếm hoi cầm giữ không được.

Mà cái kia cương thi lại là thế tới không giảm, trực tiếp thành chộp thế hướng về Thi Vân trước ngực chộp tới, Phu Dịch thấy thế, vội vàng dùng ngô đồng kiếm gỗ đâm thẳng cương thi móng lòng, chỉ nghe “Oanh” đến một tiếng vang thật lớn, đem cương thi đẩy lui ba bước đồng thời, Phu Dịch cũng lui ra phía sau ba bước, lúc này mới ngừng lại thân hình.

Thi Vân nhất thời kinh hãi đến biến sắc nói: “Lại là bay xác cấp một sắt xác!”

Phu Dịch gấp lại có một con cương thi lập tức cửa động thăm dò vào cánh tay, lập tức đem một đạo linh khí đánh vào Phong Thiên Kính, bắn nguyên lập tức được bổ sung, phá nát vách đá lúc này khôi phục tới khoảng một trượng, đem một đám cương thi đẩy sau, chỉ còn lại con này thăm dò vào cánh tay cương thi kẹt ở cánh tay đá bên trong trước không được, lui không sau, chỉ có một cánh tay theo bắn nǎng lung tung vồ lấy.

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Này sắt xác vừa là cái gì vậy? Có thể có nhược điểm?”

Thi Vân giải thích: “Bạch cương, Hắc Cương, nhảy cương sau khi, cương thi liền tu ra thần thông, tên là bay xác, phân tam phẩm, chia ra làm sắt xác, đồng thi, ngân thi, trước mắt này chính là bay xác bên trong sắt xác, tương đương với nhân tộc Tân Tiên cảnh tu sĩ, có điều những quái vật này đao thương bất nhập, mặc dù là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh thấy vậy cũng phải nhượng bộ lui binh.”

“Hả?” Phu Dịch vội vàng nói: “Thứ này không có nhược điểm gì?”

Thi Vân gật gật đầu nói: “Thiên địa vạn vật cùng ở dưới đường,

Cương thi cũng không ngoại lệ, chỉ tiếc trước mắt đám này bay xác chính là bởi vì luyện chế, cho nên vắng mặt sinh khắc bên trong, trừ phi thông hiểu luyện thi người không chế pháp bảo, nếu không chỉ có thể dùng lực phá đi.”

Phu Dịch theo bản năng nhìn về phía thi thể của Mục Thiên Thành, con kia chuông nhỏ cùng này chuỗi linh đang nhỏ nên chính là không chế đồ vật, lập tức vận may với tay sờ mó, vách đá trong nháy mắt mở ra một cái miệng nhỏ, 2 vật lập tức bị ấy hút vào trong tay.

Phu Dịch trước tiên lắc lắc con kia chuông nhỏ, chỉ nghe một trận du dương tiếng chuông vang lên theo, mọi người không khỏi cảm giác được đầu choáng váng nóng nǎo, mí mắt nặng nề.

“Phu Dịch ca ca, ngươi không muốn mù loà dao động a..... thật khó chịu a.....”

Chu Tước đường đường thánh linh thân thể, vẫn như cũ chịu đựng lạc hồn chuông ảnh hưởng, chớ đừng nói chi là những người khác.

Phu Dịch đồng dạng choáng váng, may mà có nơi tim đoàn kia ngọn lửa mạnh nhảy một cái, Phu Dịch lập tức linh đài thanh minh, lập tức dừng lại rung động, đem này lạc hồn chuông thu vào Càn Khôn Giới, mọi người lúc này mới cảm giác dễ chịu một vài.

Thi Vân tiếp nhận này chuỗi linh đang nhỏ, doan trang sau một lát nói: “Xâu này chuông nên chính là không chế cương thi gì đó, đáng tiếc chúng ta không ai sẽ sử dụng.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Vậy thì thử một lần đi, ngược lại xấu nhất kết quả là này đây lực mạnh trấn áp chúng nó.”

Thi Vân gật gù, lập tức đem này chuỗi chuông nhẹ nhàng lắc lư, một trận lạnh lanh dễ nghe chuông tiếng vang lên theo.

“Chảo rán chảo rán chảo rán.....”

“Grào!” Theo chuông vang lên, nay cương thi như là hít thuốc lắc bình thường hưng phấn vô cùng, đánh vách đá tốc độ lập tức tăng vọt, thăng dọa nạt Thi Vân đem này chuỗi chuông bỏ xuống, Phu Dịch vội vàng tiếp ở trong tay, sau đó dùng sức lay động, đã thấy cái kia cương thi động tác càng thêm bạo lực.

“Ta đến thử xem.....” Thần Lộ vừa nói vừa theo Phu Dịch trong tay tiếp nhận chuông, nhẹ nhàng hơi lung lay một chút, nhưng không nghĩ mặc dù là như vậy nhẹ lay động bên dưới, đám kia cương thi vẫn như cũ phản khởi vô cùng.

“Bỏ đi! Tiếp tục như vậy chỉ có thể càng ngày càng phiền phức.....” Phu Dịch thất vọng đến cực điểm, thở dài, tùy theo để Thần Lộ đem xâu này chuông thu vào trong Càn Khôn Giới, cầm trong tay ngô đồng kiếm gỗ làm được rồi chiến đấu chuẩn bị.

Thần Lộ cũng muốn gia nhập chiến đấu, thế nhưng bọn họ vừa không rời được này thất thải hà quang, đang mất mát thời gian, đột nhiên nhớ tới vị này Côn Lôn Tiên tử lúc trước độc thân với thương môn bên trong xô紊乱, vẫn chưa nhìn thấy nàng chịu đựng này kinh sợ khí đột kích gây rối, lập tức hỏi: “Thi Vân Tiên tử, ngươi tại sao không sợ kinh sợ khí, là pháp bảo hay là phép thuật?”

“Kinh sợ khí?” Thi Vân nghe xong không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Cái gì là kinh sợ khí?”

Phu Dịch bọn người nghe đến Thi Vân như thế một lời, đều là sững sốt, lập tức đem lúc trước Lý Lăng Phong lao ra hào quang thời gian chịu đựng hắc khí tập kích việc nói ra.

Thi Vân nghe xong bỗng nhiên tỉnh ngộ, cười nói: “Thì ra là thế, bất quá là ít ỏi ít ỏi chướng khí thôi, có điều nếu như không có bốn môn độc môn bí chế ‘Ngưng đọng nguyên đan’, đích xác sẽ có chút phiền phức.”

Nói xong từ bên hông nhảy ra một bình sứ, từ đó đổ ra năm hạt màu nâu tiên đan phân biệt đưa cùng mọi người.

Phu Dịch nhất thời mừng lớn nói: “Có này linh đan, thì sợ gì bầy súc sinh này!”

Nói thôi với vách đá theo phía trên mở ra một lỗ hổng, để Lý Tĩnh một người ở lại Thạch Phong bên trong, còn lại năm người lần lượt theo cái này lỗ hổng nhảy ra Thạch Phong.

Phải bảo vệ Lý Tĩnh, Phong Thiên Kính tự nhiên không thể sử dụng, Phu Dịch lập tức dùng theo Yêu giám thi triển “suốt ngày khô khô”, tùy theo một đạo hùng vĩ hùng tráng kim quang theo mặt kính bắn ra, tuy không bằng Phong Thiên Kính hiệu quả, lại cũng có ấy bảy tám phần uy lực, mặc dù thi khí ngưng tụ ngăn trở kim quang, bọn này cương thi vẫn như cũ vẫn bị kim quang theo thịt thối tung tóe.

Đúng lúc này, Thi Vân khẽ kêu một tiếng nói: “Ta trước tiên vải một trận thử xem có thể hay không đem này nghiệp chướng phong ấn!”

Mọi người lập tức chịu đựng ý, năm màu của Thần Lộ thần thạch cùng sấm gió của Chu Tước đôi chân rời khỏi tay, mỗi một hóa Ngũ Sắc Thần Quang, vòi rồng roi lôi điện xông vào nồng nặc thi khí bên trong, chỉ nghe liền với phát sinh 3 tiếng nổ, mặc dù không biết là hiệu quả như thế nhưng dùng này 2 bảo uy lực, nghĩ đến cũng nhất định có thể đem cương thi trọng thương.

Lý Lăng Phong trong lòng tức giận, làm sao lúc trước vẫn chịu đựng chướng khí chỗ làm phiền tuy có lòng mà không đủ lực, lúc này có “ngưng đọng nguyên đan” kết thành một tầng thần quang hộ thể, đương nhiên phải sướng mồ hôi tràn trề làm lớn một phen!

Chỉ thấy phè huyết bá vương kích ở tại trong tay như là long xà bay động, kim quang lược ảnh, mặc cho cái kia cương thi cánh tay Hồ bắt chém loạn, lại là không thể gây tổn thương cho ấy mảy may, ngược lại là bị Lý Lăng Phong

trường thương bay lượn, gọt xuống vô số thịt thối, chỉ dựa vào sức lực của một người, miễn cưỡng đem muôn đầy trước cương thi cản trở về.

Ước chừng qua nửa chén trà nhỏ công phu, Thi Vân đột nhiên theo trong tay liên tục bắn ra bốn đạo xích quang, đinh với thi khí bên ngoài.

“Tứ Cực Xích Dương trận, lên!”

Theo Thi Vân này một tiếng khẽ kêu, cái kia bốn đạo xích quang đột nhiên hóa thành bốn cái xích quang phóng lên cao, sau đó đan vào lẫn nhau, chỉ trong nháy mắt, liền kết thành một tấm kim quang lưới lớn, đem 2 Thập Ngũ đầu cương thi trấn áp, mặc kệ như thế nào rít gào gào thét, đều bắt không phá tấm này kim quang dệt thành lưới lớn.

Lúc này Thi Vân đã là đồ mồ hôi tràn trề, bộ ngực chập trùng kịch liệt, xem ra bày ra trận này tiêu hao đã đi to lớn cực kỳ linh khí.

“Thành?” Thần Lộ không khỏi vui vẻ nói.

Thi Vân trên mặt mang theo vẻ mừng rỡ, kịch liệt thở hổn hển nói: “Còn đây là Tứ Cực Xích Dương trận, vừa vặn khắc chế bức này chí âm chí tà đồ vật, lúc trước từng thử tốt nhiều lần đều không bắt được trọng điểm, không nghĩ tới hôm nay lại một lần liền thành công, hẳn là sư tỷ trên trời có linh thiêng giúp ta giúp một tay.”

Cả đám vui mừng may mắn sau khi, đang các loại quay lại Thạch Phong bên trong lúc, này mới phát hiện Phu Dịch vẫn như cũ sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

“Phu Dịch?” Thần Lộ không khỏi có chút bận tâm, vội vàng khẽ gọi một tiếng.

“A.....” Phu Dịch thuận miệng trả lời một câu, lại vẫn như cũ là một phen không yên lòng đáng dấp, chau mày, hai mắt chăm chú nhìn “Tứ Cực Xích

Dương trận”, một bộ đầm chiêu dáng dấp.

“Phu Dịch ca ca, ngươi làm sao vậy?” Chu Tước cũng vội vàng ân cần nói, Phu Dịch vẫn như cũ hờ hững.

“Phu Dịch!” Lý Lăng Phong lập tức khẽ quát một tiếng, lại nhìn thấy Phu Dịch lắc lắc đầu, lầm bầm lầu bầu một tiếng nói: “Trận pháp này..... không thể a.....”

“Đạo hữu, trận này có vấn đề gì không?” Thi Vân nghe đến Phu Dịch nói như vậy không khỏi hơi kinh ngạc, lập tức hỏi.

Phu Dịch chau mày, quay đầu đối với Thi Vân nói: “Trận pháp này ngươi là từ đâu tới đây?”

Thi Vân bị câu hỏi này có chút không hiểu ra sao, theo bản năng trả lời: “Tự nhiên là từ sư tôn nơi sở học, chẳng lẽ ta vải không đúng sao?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 208: Thần Bí Trời Sáng Tháng

Nghe đến trả lời của Thi Vân, Phu Dịch hít một hơi thật sâu, lấy tay nhẹ nhàng xoa xoa Thái Dương huyệt, thở dài nói: “Ta cũng qua một cung loại trận pháp, kêu ‘Tứ Cực Xích Dương kiềm trận’, cùng người trận pháp này khác thường gập cùng công hiệu quả, có điều cái kia trận pháp là một kiềm trận, đều không phải là linh phù huy động mà thành……”

Thi Vân sau khi nghe được nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lập tức yếu ớt hỏi một câu nói: “Ngươi..... nhận thức thầy Hiếu Nguyệt đại sư?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Nghe nói qua, Huyền Thanh tiên sư đắc ý nhất trong đệ tử, có điều chưa bao giờ có gặp nhau.”

Thi Vân nghe xong lại lắc lắc đầu nói: “Tuyệt đối không thể, này ‘Tứ Cực Xích Dương trận’ đích thật là xuất từ ‘Tứ Cực Xích Dương kiềm trận’, bởi vì chúng ta các sư tỷ muội tu vi không đủ, cho nên thầy cố ý luyện chế ra này Tứ Cực thuần dương phù bày trận tác dụng, thế nhưng ‘Tứ Cực Xích Dương kiềm trận’, khắp thiên hạ chỉ có thầy một người làm cho, mặc dù là sư tổ đều không sê.”

Thi Vân lời vừa nói ra, Phu Dịch nhất thời sắc mặt đại kinh, này “Tứ Cực Xích Dương kiềm trận” rõ ràng xuất hiện ở trong mộng của hắn, cũng chính là hư hư thực thực mảnh vỡ kí ức của Khương Thiếu Vân, chẳng lẽ là ngoại trừ Khương Thiếu Vân ở ngoài, họ Khương một mạch còn có cái khác hậu nhân?

Không có khả năng!

Phu Dịch lập tức lắc lắc đầu, phủ nhận cái này suy đoán, bởi vì trong

mộng Khương Thiếu Vân từng nói qua, hắn là họ Khương một mạch cuối cùng truyền nhân, nói cách khác trừ hắn ra, không có người nào nữa.

Vậy thì là ai chứ?

Vấn đề này với Phu Dịch trong đầu lâm vào tử cục, vô luận như thế nào hắn cũng không nghĩ đến cái này Hiểu Nguyệt đến tột cùng là người phuơng nào, tại sao lại làm cho này “Tứ Cực Xích Dương kiêm trận”, cái kiêm trận này theo hiệu quả đến xem, rõ ràng chính là Viêm Đế một mạch đặc biệt chiêu thức.

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, Thi Vân cũng nói rồi, cái kiêm trận này chỉ có Hiểu Nguyệt có thể làm cho, kể cả Huyền Thanh trên mọi người không được, này thì càng thêm kì quái.

Nhất thời, Phu Dịch đối với Hiểu Nguyệt thân phận càng hiếu kỳ hơn.

“A.....” đúng lúc này, Thi Vân thấy Phu Dịch trong ánh mắt né qua một tia kinh dị, nghi ngờ nói: “Ta tựa hồ gặp qua ngươi ở nơi nào.....”

“Nơi nào thấy qua!” Phu Dịch hoang mang hỏi.

Thi Vân lời ấy không phải thế nhưng Phu Dịch, kể cả ba người kia trong lòng đồng dạng là nhắc lên một phen sóng gió kinh hoàng, Thần Lộ cùng Lý Lăng Phong cũng rốt cuộc hiểu rõ hai người này đến tột cùng đang nói cái gì, e sợ này Hiểu Nguyệt cùng Khương Thiếu Vân tất nhiên có không phải bình thường quan hệ, nàng nhất định là mở ra Phu Dịch thân thế cực kì trọng yếu manh mối.

Thi Vân mày liễu trói chặt, trầm tư chốc lát lắc đầu nói: “Không nhớ nổi, có điều đợi ra Thần Nông Giá sau, ngươi theo ta trên một chuyến Côn Lôn, thấy qua thầy sau tự nhiên liền hiểu.”

“Hả.....” Phu Dịch nghe xong không khỏi một vài thất vọng, thở dài nói: “Xem ra cũng chỉ có thể như thế, trước mắt thời gian cấp bách, chúng ta hay

là trước qua này thương môn cùng sanh môn rồi nói sau.”

Phu Dịch trong lòng mất mát vạn phần, lập tức thu hồi Phong Thiên Kính, Côn Lôn tiên đan tự nhiên huyền diệu vô cùng, lúc này Lý Tĩnh mặc dù nhìn qua có chút suy yếu, lại đã không còn đáng ngại, sáu người lập tức thi triển Thần Hành Thuật, hướng về phía trước sanh môn chạy đi.

Chỉ là này một đường tiếp tục tiến lên, Thần Lộ nhưng trong lòng không cách nào bình tĩnh, nếu như Phu Dịch thật chính là nói của Khương Thiếu Vân, vậy bọn họ giữa hai người vừa sẽ là như thế nào quan hệ đây?

Đạo lữ?

Còn là kiếp trước phu thê?

Nghĩ đến vật ấy, Thần Lộ có chút thấp thỏm lo âu, nàng đúng là không sợ Phu Dịch thay lòng đổi dạ, chỉ là vạn nhất thật như là hắn theo như lời, Khương Thiếu Vân thức tỉnh chiếm cứ bộ thân thể này sau khi, nàng vừa nén đi nơi nào?

“Thi Vân..... nhớ vân..... Khương Thiếu Vân.....”

Thần Lộ thầm nghĩ một tiếng, sắc mặt lập tức biến đổi, lập tức hướng về Thi Vân hỏi: “Tiên tử, không biết Hiếu Nguyệt đại sư môn hạ có bao nhiêu đệ tử?”

Thi Vân thở dài nói: “Vốn liền chỉ có ta sư tỷ muội hai người, bây giờ sư tỷ chịu khổ tin dữ, liền chỉ còn ta 1 người.”

“Sư tỷ của ngươi gọi là gì?” Đây mới là Thần Lộ chánh thức cũng muốn hỏi, chỉ là một khi hỏi ra lời, nhưng trong lòng vừa là thấp thỏm bất an.

Thi Vân cũng không biết Thần Lộ có này tâm tư, thuận miệng trả lời: “Sư tỷ kêu thơ quân.”

“Hả.....”

Đáp án của Thi Vân để Thần Lộ trong lòng phẫn kia nghi hoặc chiếm được khẳng định: Thơ quân, Thi Vân,

Không phải liền là nhớ chàng, nhớ vân gì?

Có phải hai người bọn họ thật chính là.....

“Làm sao vậy?”

Đúng lúc này, Thần Lộ cảm giác được tay mình bị một tấm ấm áp bàn tay lớn nắm chặt, đồng thời Phu Dịch ôn nhu âm thanh vang lên theo.

Thần Lộ cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Không có chuyện gì.....”

Phu Dịch cùng Thần Lộ trải qua nhiều như vậy, mặc dù đoán không được nàng đang suy nghĩ gì, nhưng cũng biết đại khái, bất quá bây giờ quay nhiều người như vậy, có mấy lời, thật sự là không tiện nói ra, dù sao phương diện này dính đến hắn lớn nhất bí mật.

Phu Dịch chỉ phải bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, thăm vận chân khí với lòng bàn tay, lấy tay của chính mình đem lúc này con có chút lạnh như băng tay ngọc nhỏ dài che nóng.

Nhưng không nghĩ, Chu Tước xem ở trong mắt, lập tức đưa hàn tay kia kéo, phu ý nghĩ ý thức nhìn lại, chỉ thấy Chu Tước hướng hàn làm cái mặt quỷ, sau đó tựa như người không liên quan bình thường tiếp tục chạy đi.

Phu Dịch bất đắc dĩ, chỉ phải một tay dắt đi 1 nữ, đi này đỗ ky lúng túng của người bên ngoài việc.

Cũng may đợi Phu Dịch lui sau khi trở về, từ Thi Vân cùng Lý Lăng Phong mở đường, Lý Tĩnh ở giữa, ba người bọn hắn cản hậu, cách giờ tí đại

khái còn có hai canh giờ tả hữu, kế tiếp thời gian cấp bách, tự nhiên cũng là không ai quay đầu lại chú ý tới bọn họ, cho nên kỳ thực này một phen đến cũng không còn vậy thẹn thùng.

Được rồi ước chừng một nửa chặng đường thời gian, thương môn lại phục chế lúc trước vô cùng vô tận ác quỷ, chỉ là bây giờ có “Ngưng đọng nguyên đan” hộ thể, không cần lại chiêm dụng theo Yêu giám, cho nên từ Phong Thiên Kính mở đường, theo Yêu giám làm một bên ứng phó, sấm gió của Chu Tước đôi châu tùy cơ ứng biến.

Này một phen phối hợp hạ xuống, đi tiếp tốc độ cũng không có giảm bớt nhiều hay ít, hơn nữa lần này phương hướng cùng lúc trước là ngược lại, ác quỷ cũng là càng ngày càng ít ỏi, chỉ thời gian uống cạn chén trà, mọi người đã lướt qua ác quỷ khu vực.

Không có bất ngờ, hai gã bộ xương chiến tướng xuất hiện lần nữa, bất quá lần này có Phu Dịch mang hai nữ chiến một con, Lý Lăng Phong cùng Thi Vân chiến một con, cũng không có lãng phí bao nhiêu thời gian, liền đem này hai gã bộ xương chiến tướng bắt.

Thời gian thật không đủ dùng, mặc dù này một phen chạy đi chỉ dùng hơn nửa giờ liền lướt qua thương môn tiến vào sanh môn, thế nhưng chỉ còn lại một nửa canh giờ, dùng phía trước mỗi một cửa khoảng cách tính toán nói, thời gian căn bản không đủ.

“Sanh môn bây giờ là đại cát cánh cửa, không nếu chúng ta thi triển độn thuật như thế nào? Mặc dù về thời gian có thể vẫn còn có chút không đuổi kịp, thế nhưng dùng độn thuật nói, có lẽ đều có thể mang lãng phí thời gian chạy về.” Lý Lăng Phong đề nghị.

Mọi người nghe xong đề nghị này đích xác có lý, lập tức toàn bộ phụ họa thông qua.

Kế tiếp, mỗi loại thi triển độn thuật, một trận kỳ quang tia sáng kỳ dị,

giống như một đạo xinh đẹp phong cảnh, trông rất đẹp mắt!

Thi Vân thi triển Kiếm độn, thả ra kiếm khí màu bạc, vì mọi người bên trong độn thuật nhất là người siêu quần bạt tụ.

Lý Lăng Phong người thương hợp nhất, kim quang mãnh liệt, mặc dù không phải chính thống Kiếm độn, nhưng cũng khác thường gập cùng công hiệu quả, tốc độ chỉ đứng sau Thi Vân.

Làm người ta bất ngờ chính là, Lý Tĩnh cái này dọc theo đường đi cản trở, lại cũng sẽ thi triển Kiếm độn, chỉ tiếc vô luận là tu vi hay là kiếm phẩm đều rơi xuống tiểu thừa, cho nên ở sáu người bên trong xếp hạng thứ ba.

Lại tiếp sau đó, chính là Phu Dịch các loại ba người, cùng thi triển “tung kim quang”, mỗi loại thân thể hóa kim quang sánh vai cùng nhau.

Có điều, ba người này bên trong cực kỳ lúng túng phải kể tới Phu Dịch, trước mặt một đám người bên trong, hắn tu vi tuyệt đối là cao nhất, mặc dù Lý Lăng Phong cùng hắn cùng cảnh giới, thế nhưng hai người công pháp có cao thấp, cho nên nếu thật sự nếu bàn về lên, Phu Dịch làm cao hơn Lý Lăng Phong không tới một tầng cảnh giới nhỏ.

Nếu là bàn về sức chiến đấu, vậy thì càng không cần nói nhiều, cho dù là ném đi Phong Thiên Kính bực này Tiên Đinh chí bảo, chỉ dựa vào một thanh ngô đồng kiếm gỗ hơn nữa thiên cang kiếm quyết, ỷ vào ấy sâu không lường được chân nguyên, ấy lực công kích tuyệt đối là mọi người bên trong mạnh nhất.

Có thể một mực cái này độn thuật, lại đều không phải là hắn am hiểu phép thuật, kỳ thực hắn trong lòng mình cũng minh bạch, hai nữ đều là kiêng ky mặt mũi của hắn mới lựa chọn cùng hắn song song, kỳ thực bàn về tốc độ, Phượng Dao nêu trong những người này nhanh nhất, dù sao bản thể của nàng là thánh linh Chu Tước.

Còn Thần Lộ, cũng theo lão nương Vệ Băng nơi đó học được một

không sai chui không, tên là “chui không phương pháp”, hợp nhau pháp tắc không gian, tương tự với “tiềm uyên súc địa” Lại càng thêm tinh thâm, tốc độ kia nên cùng Kiếm độn không phân cao thấp.

Đuối ra có chừng hơn trăm trượng trong khi, phía trước ba người chậm tốc độ lại, dù sao một khi qua giờ tí, này sanh môn bên trong cũng sẽ giấu diếm một tia sát cơ, kể từ đó, Phu Dịch lại là càng thêm lóng túng.

“Đều dừng lại!” Phu Dịch không muốn kéo mọi người chân sau, vội vàng la lên.

Mọi người không rõ vì sao, lập tức ngừng lại, toàn bộ nhìn về phía Phu Dịch.

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Bây giờ cách giờ tí chỉ có không đến một giờ, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, không bằng từ các ngươi thay phiên thi triển cưỡi mây đạp gió thuật, U &# 8 ta và Lý đại ca đến tăng tốc độ.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, mọi người lập tức hiểu ý, Thần Lộ vội vàng bấm quyết, lập tức liền có một đoàn mây mù đem mọi người từ từ nâng lên.

Phu Dịch dùng Phong Thiên Kính cùng theo Yêu giám đồng thời thi triển “Tốn phong long cuốn”, chỉ thấy hai đạo lốc xoáy bỗng nhiên theo mặt kính về phía sau phun ra, vay mượn đẩy ngược lực lượng, tốc độ cùng tung kim quang so với đại khái nhanh hơn hai phần mười tả hữu.

Lý Lăng Phong lập tức hiểu ý, cười ha ha một tiếng, lập tức tê lén giấu phong Hồ lô, đồng dạng sau này phun ra một đạo cơn lốc.

Nhất thời, mọi người phía sau cuồng phong gào thét, trận gió gào thét, tốc độ lập tức vừa bày ra tới hai phần mười.

Thi Vân thấy như vậy lăng phí chân nguyên, không khỏi có chút bất

ngờ, kinh ngạc nói: “Ngươi có thể kiên trì bao lâu?”

Vấn đề này một khi cửa ra, mọi người đều quăng tới dị dạng ánh mắt.

Thi Vân lập tức liền phản ứng lại, vấn đề này như vậy hỏi lên nói, e sợ coi là thật có chút không ổn.....

Nhất thời, Thi Vân đôi hà ứng đỏ, cực kỳ thẹn thùng nói: “Ta là nói đồng thời điều khiển hai cái pháp bảo.....”

Phu Dịch nghẹn ngào nói: “Giờ tí trước khi nêu không có vấn đề chứ.....”

Này một hỏi một đáp sau, mọi người đều lâm vào một loại kỳ lạ bầu không khí bên trong, mặc dù bọn họ cũng đều biết Thi Vân cũng không có ý đó, thế nhưng câu nói như thế này theo một cô gái trong miệng hỏi lên, hơn nữa đối tượng còn là nam tử trong khi, mùi vị liền trở nên có chút kỳ quái.....

Vận mệnh thần tựa hồ đối với bọn họ đám người chuyền này cực kỳ quan tâm, vừa hay là bọn họ tự thân nỗ lực, ngay ở giờ tí tiến đến gần trong nháy mắt đó, bọn họ rốt cục vượt trội sanh môn tiến vào hữu môn, kế tiếp là 6 cực nhọc ngày, chính là sanh môn rơi hữu môn, hữu môn rơi mở cửa kết quả, đều là cát bên trong cát, cho nên kế tiếp bọn họ cũng không cần lại như vậy không có thời gian, chỉ cần có một người thi triển đằng vân thuật, mang theo mọi người chạy đi có thể.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 209: Trung Cung Nơi Hiện Nhân Tộc

Giờ Thìn trong lúc, an toàn xông qua hưu môn tiến vào mở cửa. Thần Nông Giá hung danh bên ngoài, chính là bởi vì này kỳ môn độn giáp thuật tồn tại, theo Lý Tĩnh suy đoán, qua mở cửa chính là đến hộ, bọn họ là có thể rời đi Thần Nông Giá.

Thế nhưng, bọn họ cũng không có đạt được mục đích, bởi vì bọn họ này đến Thần Nông Giá tìm kiếm chính là mát mát thần khí - - Thần Nông Đỉnh!

Đương nhiên, Lý Tĩnh cũng đã chặt đứt, Thần Nông Đỉnh có thể ngay ở này mở cửa đến hộ bên trong, nói cách khác, kế tiếp mở cửa, là bọn hắn duy nhất hy vọng.....

Tiến vào mở cửa sau đã là ban ngày, mặc dù bóng cây thành âm không thấy được ánh mặt trời, nhưng vẫn là có thể có ban ngày tương ứng tầm nhìn, cái này cũng là Thần Nông Giá thần kỳ nhất địa phương.

Đã bợn dựa theo Lý Tĩnh suy đoán phương hướng tiếp tục tiến lên, tiếp cận buổi trưa thời gian, trong rừng càng ngày càng sáng, cách lối ra e sợ đã không đủ trăm trượng, Phu Dịch nội tâm không khỏi có chút bối rối.

“Tại sao còn không có nhìn thấy Thần Nông Đỉnh?” Phu Dịch lập tức hỏi.

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Ta có thể suy tính đến cửa ra phương hướng, hơn nữa Thần Nông Đỉnh..... thật có khả năng chỉ là một truyền thuyết thôi.....”

“Không có khả năng!” Phu Dịch trực tiếp hủy bỏ đạo, mặc dù hắn không thể đem cái kia cô gái bí ẩn sự tình nói ra, thế nhưng hắn trăm phần trăm Tương Tín

Tha theo như lời nói, Thần Nông Đỉnh nhất định ngay ở này Thần Nông Giá bên trong.

“Có thể hay không ăn giấu ở Kỳ Trung Nhất trong môn phái, chúng ta đã bỏ lỡ……” Lý Lăng Phong suy đoán nói.

Phu Dịch chau mày, Trầm Tư Phiến khắc sau nói: “Như thế quả nhiên là như vậy nói, chúng ta sẽ thấy xông một lần Thần Nông Giá, lần này một ngày xông một môn, coi như đem Thần Nông Giá bay lên lộn chổng vó lên trời, chúng ta cũng nhất định phải tìm tới Thần Nông Đỉnh!”

Phu Dịch nói kiên quyết quyết đoán, chút nào Một Hữu Nhất tia do dự, Thi Vân không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Thần Nông Đỉnh đối với các ngươi rất trọng yếu sao?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đúng, vô cùng trọng yếu, nếu như không tìm được Thần Nông Đỉnh, ta một huynh đệ chắc chắn phải chết.”

Thi Vân thở dài nói: “Nhưng thời đại thương cổ Hiên Viên Tiên để tự mình xông Thần Nông Giá, đều không có tìm tới Thần Nông Đỉnh, đủ để chứng minh đó là một mịt mù truyền thuyết, để một như vậy truyền thuyết, đánh bạc tính mạng thật đáng giá không?”

“Đáng giá không……” Phu Dịch lại rơi vào trầm tư, hồi lâu sau cười khổ một tiếng nói: “Có đáng giá hay không ta không biết là, thế nhưng ta tin tưởng, nếu như đổi lại trúng độc là ta, Thiên Vũ nhất định sẽ cùng ta làm ra đồng dạng lựa chọn, này…… chính là huynh đệ!”

Dứt lời, phu hướng về Lý Tĩnh, mặc dù không nói gì, thế nhưng Lý Tĩnh cũng không phải ngốc người, tự nhiên minh bạch phu hướng về hắn nguyên nhân.

Lý Tĩnh thở dài,

Lắc lắc đầu nói: “Xin lỗi..... các ngươi nói rồi nhát như chuột cũng được, không coi nghĩa khí ra gì cũng được, nếu là theo nơi này sau khi rời khỏi đây, ta nhất định sẽ không lại vào được, ta có thể làm được, nhiều nhất là đem này tám môn chuyển đổi nguyên lý nói cho các ngươi.....”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ngươi không cần phải xin lỗi, đây là nhân chi thường tình.”

Thi Vân cười cười nói: “Ta và lựa chọn của Lý Tĩnh giống nhau, bất quá ta có thể đem ngưng đọng nguyên đan đều để lại cho ngươi bọn, xem như báo đáp ân tình của các ngươi.”

Trước mắt bầu không khí nặng dị thường, chỉ là Lý Tĩnh cùng lựa chọn của Thi Vân, đều là nhân chi thường tình, bọn họ cũng không sai!

Dù sao, giữa bọn họ vốn là không có bao sâu giao tình, còn Thi Vân, người ta thăng thắn cũng không nhận ra Trương Thiên Vũ, dựa vào cái gì bởi vì một người xa lạ đặt mình vào nguy hiểm?

Chu Tước muốn nói cái gì, lại bị Thần Lộ ngăn cản, đúng là Lý Lăng Phong mắt thấy bầu không khí có chút nặng nề, lập tức cười nói: “Nói này làm gì, đi ra ngoài trước rồi nói sau.”

Vì vậy mọi người không nói một lời, yên lặng hướng về cửa ra đi đến.....

Qua mở cửa, ánh mặt trời chiếu ở trên mặt mọi người, quả nhiên như là Lý Tĩnh phỏng đoán bình thường, tiếp qua mở cửa chính là đến hộ, chỉ là sau khi đi ra, lại là Một Hữu Nhất cá nhân nói chuyện.

Phu Dịch dẫu đánh vỡ trầm mặc, thở dài nói: “Lý Tĩnh, này tám môn khả năng ngược lại xông gì? Nay giờ thời gian còn sớm, kế tiếp này sáu canh giờ này hai môn là tuyệt đối an toàn.”

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Ngược lại xông đều không phải là không thể, chỉ là

cửa quay là nháy mắt chuyển, như vậy nói, rất có thể sẽ đụng vào tình thế chắc chắn phải chết.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không quan trọng, chúng ta lại vào Thần Nông Giá, sẽ không lại chạy đi, chỉ cần tính chính xác thời gian, gì tòa môn hộ an toàn, thì sẽ đem cánh cửa này thực hành thảm phép tắc tìm tội, cho nên cái này người không cần phải lo lắng, nếu như thật xuất hiện tình huống này, chúng ta cho dù là theo vào hộ lại vào một lần cũng không phòng.”

“Hả……” Lý Tĩnh gấp Phu Dịch cõi ý như thế, trong lòng biết khuyên cũng vô dụng, liền cũng không có lại lập dị, trực tiếp đem tám môn độn giáp cửa quay quy tắc dùng đạo pháp hình thức mạnh mẽ truyền vào với Phu Dịch nê hoàn cung, còn phải bao lâu thời gian tài năng lĩnh ngộ, vậy liền không phải hắn có thể chi phối chuyện, chuyện như vậy, còn phải xem Phu Dịch chính mình ngộ tính.

Sau đó Thi Vân cũng đem trên người mang theo ngưng đọng nguyên đan toàn bộ giao cho Phu Dịch.

Phu Dịch đến kỳ môn độn giáp cùng tiên đan sau khi, làm tập nói: “Thiên hạ không có buổi tiệc nào không tàn, xin bái biệt từ đây, ngày khác hữu duyên gặp lại!”

Thi Vân cùng Lý Tĩnh hai người vội vàng đáp lễ, khẩu hô: “Mấy vị đạo hữu bảo trọng!”

“Chậm!” Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên kinh hô một tiếng đạo.

Mọi người không rõ ý nghĩa, vội vàng nhìn về phía Thần Lộ.

Thần Lộ dừng ở bầu trời, hồi lâu sau, lúc này mới thở dài nói: “Nơi này đều không phải là Thần Nông Giá ở ngoài, chúng ta bây giờ vẫn như cũ còn ở Thần Nông Giá bên trong.”

“Làm sao có khả năng!” Lý Tĩnh lập tức phủ nhận nói, lúc này nhìn bốn phía, thế nhưng khi hắn sau một hồi quan sát, sắc mặt lại là càng ngày càng nghiêm nghị.

“Xảy ra chuyện gì?” Thi Vân theo hỏi vội.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Không ngờ rằng này kỳ môn độn giáp đều không phải là tám môn, chúng ta bây giờ vị trí địa phương, hắn là Trung Cung, Thần Nông Đỉnh có thể ngay ở nơi đây.....”

“Hả? Lại còn có loại địa phương này!” Phu Dịch vừa nghe lập tức mừng rỡ, tùy tiện nói: “Nơi này có thể có huyền cơ?”

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Trung Cung cùng tám môn bất đồng, Trung Cung cũng không có quy định lấy cái gì trận pháp đến áp trận, có điều nói như vậy, thường dùng tam tài, lục nghi, chín sao ba người một trong số đó.”

Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi: “Vậy ngươi xem nơi này là trận pháp gì?”

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Chưa đi lên thủ phủ không thấy được, có điều cũng có rất nhiều ta Trung Cung vẫn chưa vải trận pháp, có điều.....”

“Tuy nhiên làm sao?” Lý Tĩnh đĩnh đạc.

Lý Tĩnh thở dài nói: “Ta hoài nghi nơi này là dã nhân sào huyệt, các ngươi nhìn.....”

Nói xong, bên phải chỉ chỉ hướng về một chỗ phuơng hướng bên trong, mọi người vội vàng theo ngón tay chỉ phuơng hướng nhìn lại, chỉ thấy chỗ kia phân tán mấy cỗ thú hoang thi thể cùng tro tàn dấu vết.

Mọi người lòng lập tức chìm xuống, phải biết rằng dã nhân này tiếng xấu nhưng kinh sợ Thần Châu ròng rã mấy ngàn năm, ấy sức chiến đấu cũng không phải gần như là kỳ môn độn giáp đơn giản như vậy, cá nhân võ lực mặc dù có thể không sánh được bọn họ những người tu tiên này, thế nhưng dã nhân cũng

cùng là ở chung giống, đồng dạng giỏi giang khiến vũ khí.....

“Bỏ đi..... không can thiệp tới như thế nào, chúng ta đã không quay đầu lại đường, đi thôi.....” Phu Dịch thở dài, kiên trì xông vào vị thứ nhất mở đường.

Mọi người cũng biết đạo lý này, tự nhiên cũng không nói gì, lập tức theo tới.

Lúc này giữa lúc buỗi trưa, bởi vì Trung Cung bên trong cũng không có cao vót rất cao cổ thụ che trời, tầm nhìn cực kỳ rõ ràng, đặc biệt là bọn họ những người tu hành này, thị lực càng vượt xa người thường, cho nên mặc dù trong lòng có kiêng kị, thế nhưng so với qua tám môn thời gian, trong lòng cũng là ung dung không ít.

Giờ Mùi thời gian, phía trước rốt cục chỗ mây sợi tơ khói bếp, theo người vội vàng dừng bước lại.

“Phía trước hẵn là dã nhân bộ lạc.....” Lý Tĩnh thấp giọng nói.

Thần Lộ đột nhiên nhớ tới lúc trước Kinh Môn thời gian Lý Lăng Phong bị dã nhân bám thân sau khi khủng bố cảnh tượng, không khỏi rùng mình một cái, thấp giọng nói: “Chúng ta làm sao bây giờ?”

Từ dừng lại, Lý Tĩnh liền vẫn quan sát đến xa xa khói bếp, với trong lòng tính toán một phen sau thấp giọng nói: “Dùng khói bếp phẩm chất đến xem nói, mỗi đạo khói bếp nấu đồ ăn nên nhiều nhất có thể cung cấp mười người dùng ăn, này khói bếp mới bất quá Thập Ngũ lục đạo, nói cách khác dã nhân nhiều nhất chỉ có 100 56 tả hữu, hơn nữa số lượng ấy bên trong còn đựng người già yếu bệnh tật, ấy chân chính có sức chiến đấu, nhiều nhất không vượt qua 100.”

Phu Dịch nghe xong không thấy sáng mắt lên, lập tức mừng lớn nói: “Nếu như chúng ta mỗi người đánh lén một nhóm nói, mặc dù không hẵn có thể đem bọn họ toàn bộ giết hết giết, ít nhất cũng có thể mang bọn họ trọng thương, duy nhất nếu có thể tiêu diệt bọn họ khoảng năm mươi nói, phần thắng của chúng ta thì sẽ rất lớn!”

“Không sai, các ngươi thấy thế nào?” Lý Tĩnh lập tức hướng về bốn người khác tìm hỏi.

Lý Lăng Phong bọn bốn người cùng nhau gật gù, vì vậy mọi người đều dùng đi thuật lén vào tiến vào, sau đó các loại tìm kiếm tự mình mục tiêu, chỉ đợi Phu Dịch Phong Thiên Kính vừa ra, thì sẽ đồng thời động thủ.

“Ai da..... những ngày tháng này, lúc nào là cái đầu a.....”

“Vậy cũng dù sao cũng tốt hơn đi ra ngoài làm Ma tộc nô lệ gượng?”

“Nhưng mà, chúng ta như vậy sống sót vừa có ý nghĩa gì?”

“Đến ít ỏi chúng ta có tự do.....”

Làm Phu Dịch đưa đến cách một trước lều còn có khoảng hai tượng thời gian, đột nhiên nghe được cái này đối thoại, không khỏi sững sốt!

Phu Dịch vội vàng cẩn thận quan sát những người này tướng mạo, lại là phát hiện những người này cùng lúc trước gặp phải này dã nhân lớn lên đích xác không giống nhau lắm, bọn họ cũng không có răng nanh, quan trọng nhất chính là, bọn họ mặc trên người, có chút là da thú, có chút là dệt vật!

Dệt vật, là dã nhân tuyệt đối không thể ủng hộ dùng gì đó, hơn nữa quan trọng nhất chính là, ngôn ngữ của bọn họ!

Bọn họ nói có thể là loài người ngôn ngữ!

Phu Dịch vội vàng quay đầu hướng về người bên ngoài nhìn tới, bởi vì hắn lúc trước ăn ngấu nghiến qua Đắng xà máu, cho nên chỉ có tầm nhìn của hắn có thể ở lòng đất không bị ảnh hưởng, cái này cũng là tại sao mọi người sẽ dùng Phong Thiên Kính của hắn tín hiệu làm chuẩn nguyên nhân, bởi vì chỉ có hắn khả năng nhìn thấy mọi người hay không chuẩn bị ổn thỏa.

Nhin thấy năm người cùng nhau bày ra đã sắp xếp động tác tay, Phu Dịch

không khỏi đầu đầy mồ hôi lạnh.

Giết người, hắn có thể không làm được!

Vì vậy Phu Dịch vội vàng hướng Lý Lăng Phong bỏ chạy, trong những người này, hắn sợ nhất chính là Lý Lăng Phong kích động!

Cũng may, hắn đuổi theo ở Lý Lăng Phong động thủ trước khi chạy tới, và đem tin tức này nói cho hắn.

Lý Lăng Phong nhìn thấy những người này trang điểm thời gian, vốn là có chút ngờ vực, vừa lúc bị Phu Dịch kiểu nói này, lập tức phản ứng lại, đám người kia coi là thật là loài người mà đều không phải là dã nhân.

Sau đó, Phu Dịch đem Thần Lộ cùng Chu Tước vị trí báo cho Lý Lăng Phong, vì vậy Lý Lăng Phong cùng Phu Dịch chia binh hai đường, Lý Lăng Phong tìm Thần Lộ Chu Tước, Phu Dịch tìm Thi Vân Lý Tĩnh.

(=)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 210: Mạt Pháp Đế Quốc Hậu Nhân

? Ngàn năm trước, Ma tộc xâm lấn sau khi, đợt thứ nhất làm ra hữu hiệu phản kháng chính là Thần Châu đại địa chúa tể Thiên Triêu Đế nước Bắc Phương Quân Đoàn, vừa gọi bằng Yến Vân quân đoàn.

Yến Vân quân đoàn năm giữ đế quốc chủ yếu nhất khoa học kỹ thuật sức mạnh, cũng là Thiên Triêu Đế nước bắc khênh yêu thú hùng nhân bộ tộc sức mạnh trung kiên, đáng tiếc khoa học kỹ thuật sức mạnh với năm giữ sức mạnh đất trời Ma tộc trước mặt, vốn là châu chấu đá xe, gần như chưa tới một canh giờ, lợi dụng trăm vạn quân đoàn toàn quân bị diệt giá cả chấm dứt, mà Ma tộc gần như tổn thất hữu hiệu sức mạnh không đủ 5000.

Sau đó Đằng Long Quân Đoàn, Thương Hải Quân Đoàn dục huyết phẫn khởi chiến đấu, vẫn như cũ với Ma tộc hủy thiên diệt địa sức mạnh trước tan vỡ, mà lúc này khoảng cách Ma tộc xâm lấn có điều ngăn ngǎn ba canh giờ mà thôi.

Bát hoang man di không Minh Sở Dĩ, cho rằng Thiên Triêu Đế nước phát sinh bạo loạn, trong khoảng thời gian ngắn kết thành đồng minh chung nhau xâm lấn Thần Châu, nhưng không nghĩ nghênh tiếp bọn họ chính là một hôi tàn không dành lòng trông thấy ác mộng, gần như không đến nửa ngày thời gian, bát hoang man di đồng minh đại quân toàn bộ bị diệt, đến tận đây nửa yêu loài với hồng hoang đại lục hoàn toàn biến mất.

Thiên Triêu Đế vương thánh vương biết thiên mệnh khó trái, suất một đám triều thần ở chỉ còn lại 300 tên Đằng Long Quân Đoàn chiến sĩ dưới sự bảo vệ xuôi nam, trốn tam đại cẩm địa một trong Thần Nông Giá bên trong kéo dài hơi tàn.

Phu Dịch bọn họ truớc mắt nhũng người này, chính là nhóm người này đời sau, chỉ tiếc ngàn năm sau khi, nhóm người này chẳng nhũng không có lớn mạnh lên, ngược lại ở mảnh này tồi tệ trong hoàn cảnh, chỉ còn lại có này tầm thường hơn trăm tên người già yếu bệnh tật.

“Ai da..... đời một người, cây cỏ sống một mùa thu, năm ngàn năm thời gian không nhũng tiêu diệt người phàm trí nhớ, cho dù là nhũng người tu tiên kia, sao lại không phải đem thằn ma xem là truyền thuyết thần thoại.....”

Cùng mọi người nói chuyện, là đám người này thủ lĩnh, chính là năm đó thánh vương thứ ba mươi bảy đại hậu nhân Cơ Hạo Vân, năm nay mặc dù chỉ có 4 Thập Ngũ tuổi, cũng đã là hai bên tóc mai hoa râm, lưng như giương cung, một bộ tuổi già sức yếu đáng dấp.

“Nếu như tổ tiên của các người năm đó không bị cái kia phuơng tây tà giáo mê hoặc chèn ép huyền môn, cũng không còn rơi vào kết quả như thế.....” Thi Vân thở dài nói.

Nói tới chỗ này, Cơ Hạo Vân cười khổ một tiếng nói: “Đúng vậy, cái này cũng là lão tổ tông chết không nhăm mắt nguyên nhân, nếu không có năm đó cái nhóm này đồ vô liêm sỉ không để ý nhân tộc đại nghĩa, ở mấu chốt nhất thời khắc công kích huyền môn cùng Yêu tộc môn hộ, hiện nay thiên hạ vẫn như cũ là ta nhân tộc thiêng hạ.”

Này chuyện cũ năm xưa nói đến mặc dù đau lòng, có điều đã là quá khứ phép tắc, thế gian cũng không thuộc hồi hận, hơn nữa Phu Dịch đối với chuyện như vậy vốn cũng không có hứng thú gì, hắn càng quan tâm tương lai như thế nào đem này thế lực ngập trời Ma tộc diệt trừ, còn Thần Châu đại địa một mảnh tươi sáng càn khôn.

Vì vậy, Phu Dịch hỏi: “Không biết tiền bối có hay không các đời trước đã nói, thời đại mật pháp cái gọi là khoa học kỹ thuật, đối với Ma tộc đến tột cùng có hay không lực sát thương?”

Cơ Hạo Vân cười cười, trùng mặt sau một tên tráng hán nói: “Nguyên Trung, lấy phè ma thương đến!”

Tráng hán vội vàng chạy vào nhà lá,

Rất nhanh liền quay trở lại, lúc này trong tay nhiều ra một cây đèn nhánh, như là thiêu hỏa côn bình thường hắc bỗng.

“Vật ấy tên là phè ma thương, tài năng ở dã nhân này chiếm cứ nơi chiếm được này một mảnh an phận vị trí, dựa vào chính là thứ này, trải qua này một ngàn năm không dứt cải tiến, ta cho rằng, bây giờ nó mặc dù không hẳn có thể đem cái kia cực kỳ kinh khủng Ma tôn cùng Ma soái một súng đánh gục, thế nhưng đối phó phổ thông Ma tộc, nên đủ dùng.” Cơ Hạo Vân đem phè ma thương tiếp ở trong tay, giống như ôm hài tử của chính mình bình thường, yêu quý tâm ý hiển lộ hết trong tròng mắt.

“Hả? Thật sự lợi hại như thế?” Lý Lăng Phong đối với Cơ Hạo Vân nói bán tín bán nghi, lập tức đem Đông Hoàng Chung tế lên hạ xuống ba trượng ở ngoài, hóa thành khoảng một trượng kim quang chuông lớn sau khi.

“Ngươi dùng này phè ma thương công kích ta pháp bảo này thử xem.”

Cơ Hạo Vân cười cười, đem phè ma thương đưa cho cái kia tên là tráng hán của Nguyên Trung, Nguyên Trung hiển nhiên đổi với phè ma thương uy lực rất có tự tin, chỉ lo làm hư pháp bảo của Thượng Tiên, không khỏi hiện ra chần chờ vẻ.

“Không ngại, ngươi hết quản thí chính là!” Phu Dịch gấp Nguyên Trung tả hữu không biết, tùy tiện nói.

Cơ Hạo Vân đồng dạng cười gật gù, Nguyên Trung lúc này mới quyết định, đem được kêu là phè hồn thương hắc côn hai tay bình côn đầu đỉnh với vai phải, đầu hướng về bên phải phiến diện, mắt trái đóng chặt chỉ dùng mắt phải nhìn.

“Oành!”

Theo một tiếng sét bình thường nổ vang, kim quang chuông lớn lập tức đỗ nát, Phu Dịch đám người nhất thời nhìn trợn mắt hốc mồm, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, cái này khắp toàn thân không có một tia linh khí lưu động người phàm, cầm một cái đồng dạng không có một tia linh khí tản ra hắc côn, chỉ cái này một đòn, liền có thể đem Địa Tiên Cảnh dưới vô địch Đông Hoàng Chung một đòn đánh thành nát bấy.

“Thật là lợi hại a……” Chu Tước ngạc nhiên vạn phần, lập tức thở dài nói.

Phu Dịch lập tức đem Phong Thiên Kính tế lên, toàn lực huy động bản nguyên, theo mặt kính bỗng dung bay ra một tòa chu vi hơn mươi trượng Thạch Phong hạ xuống Đông Hoàng Chung mặt sau, đối với Nguyên Trung Đạo: “Lại thử cái này.”

Nguyên Trung nhìn thấy vàng óng ánh chuông lớn đập vỡ sau khi, vị này rỉ sét loang lổ Đông Hoàng Chung thật không có một tia ảnh hưởng ở ngoài, rõ cục triệt để yên tâm lại, lập tức lại bưng lên phê hồn thương, nhắm Thạch Phong trung tâm.

Chỉ nghe “Oành” một tiếng, Thạch Phong lại bị nổ ra một độ lớn bằng vại nước, bể sâu chừng khoảng một trượng hang lớn.

Không ai so với Phu Dịch càng hiểu rõ toà này độ cứng rắn của Thạch Phong, lúc đó thiết huyết của Địa Tiên Cảnh chiến ky một đòn toàn lực, cũng bất quá là tạc ra một lớn chừng hột đào hổ nhỏ, cho nên hắn lập tức liền suy đoán ra, này phê hồn thương lực công kích ít nhất cũng có Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước một đòn toàn lực trình độ.

Mà sử dụng người, lại chỉ là một phổ thông người phàm mà thôi!

Nếu như có thể đem thứ này đại lượng ngọc bội phát cho này cấp thấp tiểu yêu nói, vậy chiến sĩ của Thanh Khâu Sơn liền không còn là 40 ngàn, mà là gần

mười vạn, hơn nữa này gần mười vạn đại quân, còn là toàn bộ đều có lực công kích của Thiên Tiên Cảnh!

Này! Tuyệt đối là một luồng khiến thiên địa run rẩy sức mạnh, đừng nói là Ma tộc 50 vạn đại quân, cho dù là năm triệu thì lại làm sao?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch mừng rỡ như điên, liền vội vàng hỏi: “Cái này phê hồn thương, các ngươi có bao nhiêu?”

Cơ Hạo Vân tự nhiên biết Phu Dịch đang suy nghĩ gì, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Ở này núi thăm rừng hoang bên trong căn bản không có nguyên liệu thích hợp, vốn hơn 300 cấp cho phệ ma thương trải qua này một ngàn năm hao tổn cùng không dứt cải tiến bên trong báo hỏng, bây giờ chỉ còn này 1 chi.”

Mọi người nghe đến sau khi không khỏi có chút thất vọng, thế nhưng Thần Lộ nhưng từ trong lời nói của Cơ Hạo Vân nghe ra manh mối, lập tức hỏi: “Tiền bối là ý nói, nếu như đến bên ngoài, có tài nguyên sau khi, liền có thể đại lượng luyện chế loại này phệ hồn thương?”

Cơ Hạo Vân gật gật đầu nói: “Không sai, bất quá chúng ta gọi hắn là sản xuất, không gọi luyện chế, hơn nữa sản xuất tốc độ cũng có hạn, nếu như vật liệu đầy đủ nói, một năm nên có thể sản xuất đại khái 10 cấp cho tǎ hữu.”

“Một năm 10 cấp cho, mười năm trăm chiếc, trăm năm ngàn cấp cho, theo nói như vậy nói, nếu như chúng ta có ngàn năm thời gian, liền có thể có một vạn cấp cho như vậy thần khí?” Lý Tĩnh nghe đến Cơ Hạo Vân nói như vậy, hai con mắt tinh quang lóe lên, trong lòng đầy cõi lòng khuấy động.

Cơ Hạo Vân gật gật đầu nói: “Trên lý thuyết là như thế này, thế nhưng trong thực tế có thể sẽ có chút khó khăn, hơn nữa…… chúng ta đều là người phàm, không sống nổi lâu như vậy, một đời một đời truyền xuống nói, trung gian đều sẽ có chút chênh lệch thời gian.”

Lý Tĩnh cười nói: “Tiền bối nói để cho ta nghĩ tới Ngu Công đời núi câu

chuyện.”

“Hả? Cái gì là Ngu Công dời núi?” Phu Dịch không thấy có chút ngạc nhiên nói.

Cơ Hạo Vân cười cười, lập tức nói về Ngu Công dời núi câu chuyện.....

Sau khi nghe xong, Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta tựa hồ có hơi hiểu, đây tựa hồ là Vệ tiên bối lúc trước nhắc lên sống mãi chi đạo..... từ từ năm tháng sông dài bên trong, bất kể là kinh tài tuyệt tuyệt lúc trước tổ tiên cùng mấy bị chết, chỉ có Thiên đạo nhất định ở, đền đáp lại tuần hoàn, vòng đi vòng lại, chỉ dẫn nhân tộc không dứt tiến bộ.”

“Mà đây cái gọi là tiến bộ, chính là trước tiên mọi người bả vai!” Cơ Hạo Vân gật gật đầu nói.

Phu Dịch cười nói: “Không sai, cho nên này sống mãi chi đạo, chính là truyền thừa chi đạo, chỉ cần truyền thừa bất diệt, cuối cùng có một ngày, chúng ta có thể mang Ma tộc triệt để tiêu diệt, lại nắm Thần Châu đất thánh.”

Này một phen tán gẫu, đối với mỗi người tâm tình đều có tăng lên, đặc biệt là Phu Dịch này người tu đạo, càng minh tâm kiến tính, tuy không bằng “của Đông Thiên Môn quên mình” cảnh giới, nhưng cũng là có một phen đặc biệt lĩnh ngộ.

Chỉ tiếc bây giờ bọn họ việc cấp bách là tìm kiếm Thần Nông đỉnh cứu trị Trương Thiên Vũ, Phu Dịch lập tức hỏi ra, đáng tiếc Cơ Hạo Vân đám người kia cũng không biết nơi này có hay không Thần Nông đỉnh, bởi vì bọn họ tiến vào này Trung Cung nơi sau, dù cho ngàn năm đã qua, cũng vẫn như cũ chỉ là tại đây bên ngoài một mảng nhỏ khu vực hoạt động.

Lại đang làm gì vậy?

Trải qua Cơ Hạo Vân một phen giải đáp, mọi người giờ mới hiểu được, này cái gọi là Trung Cung nơi mới thật sự là Thần Nông Giá, giống như cái kia

Thanh Khâu huyệt bình thường lớn vô cùng, càng có vô số Thái Cổ dị thú hoành hành, hung hiểm dị thường, quan trọng nhất chính là, chánh thức dã nhân bộ lạc liền ở chỗ này.

Bọn họ mặc dù có phệ ma thương, thế nhưng súng này không giống với tu sĩ loại kia chỉ cần linh khí liền có thể vô hạn sử dụng pháp bảo, nó không những phải bổ sung năng lượng, còn cần một loại kỳ lạ kim loại làm như “viên đạn”, nếu không dựa vào phệ ma thương, là không có bất kỳ lực sát thương nào, cho nên khả năng dựa vào thứ này cùng đừng một vài đồ chơi nhỏ tại đây Thần Nông Giá bên trong thu được này một mảnh chỗ an thân gởi nuôi ngàn năm đã là không dễ, tự nhiên cũng là không muốn suy nghĩ gì thăm dò không biết đất.

Này năng lượng bổ sung bọn họ có thể lợi dụng Thái Dương chỉ riêng thông qua một loại kêu máy phát điện gì đó bổ sung, U &# 85; đọc sách &# 119; &# 119;w. Uukanshu &# 46;co &# 109; &# 32; thế nhưng loại kim loại này, này một ngàn năm đến lại chỉ có thể dựa vào thu về lại trùng chế duy trì, cho nên dùng tồn kho của bọn họ, căn bản không đủ để làm cho bọn họ phô trương lăng phí.

Vốn đang dự định hướng về bọn họ đòi hỏi một nhánh phệ ma thương, thế nhưng nghe đến thứ này sử dụng điều kiện lại là hà khắc như vậy, Phu Dịch bọn người không khỏi một trận tiếc hận, xem ra này phệ ma thương muốn quy mô lớn sử dụng nói, thật đúng là cần thời gian rất lâu tích lũy.

Đã bọn họ không biết là, Phu Dịch bọn người chỉ có thể tự đi thăm dò, có điều Cơ Hạo Vân nhóm người này đối với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn có không hề tầm thường tác dụng, để cho an toàn, trước khi rời đi, Thần Lộ đem thông thần chuông lưu lại.

Thứ nhất, nếu là bọn họ một khi gặp nguy hiểm, bọn họ cũng có khá lăm phổi hợp.

Thứ hai, chỉ cần làm cho bọn họ mỗi một khoảng thời gian hai canh giờ rung

động một lần nói, bọn họ cũng thuận tiện lại tìm tới bọn họ, đưa bọn họ mang ra Thần Nông Giá, dù sao nơi này tuyệt không so với Thanh Khâu huyết nhỏ, nếu không có trùng hợp bên dưới mọi người gặp gỡ, coi là thật làm cho bọn họ tìm, chỉ sợ cũng không phải món dễ dàng sự tình.

An bài xong tất cả sau khi, Phu Dịch bọn người lại bước lên hành trình, kế tiếp đường, tuyệt đối so với kỳ môn độn giáp càng thêm hung hiểm.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 211: Khủng Bố Ma Lang Thú Triều

? Qua kỳ môn độn giáp tiến vào Thần Nông Giá thủ phủ sau khi, vừa là một mảnh bất đồng thế giới, nơi này hoàn cảnh như là Nam Thiên Môn bình thường, là một mảnh to lớn mái nhà bao xanh ngắt thảo nguyên, dị thảo khắp nơi, kỳ hoa nôn diễm, mới nhìn đi, mới nhìn đi thụy khí hôi hối, linh khí tràn đầy, giống như tiên linh động thiên bình thường đẹp luân đep huyễn,

Nhưng nếu là nhắm mắt lại nhắm cẩn thận đi cảm giác, này như là thật lượn lờ linh khí bên trong, lại là giấu diếm từng tia từng tia thô bạo khí, đặc biệt là cẩn thận nghe đi, trong mơ hồ tựa hồ có viễn cổ mãnh thú rít gào núi rừng, khiến người ta không rét mà run.

Nói cách khác, này Thần Nông Giá thì giống như Nam Thiên Môn cùng Thanh Khâu huyệt hợp hai làm một, hình như Nam Thiên Môn, thật là Thanh Khâu huyệt, cho nên trong này hung hiểm có thể thấy được chút ít.

Vì vậy, mọi người chỉ phải cẩn thận từng li từng tí một đi phía trước đầy mạnh, chút nào không dám khinh thường.

Được rồi nửa ngày, sắc trời dần rơi, vào đêm Thần Nông Giá rốt cục hiện ra bốn tướng, âm phong từng trận thăng chiếm lấy xương tủy, chấn động núi gầm rít gào sơn dã.

Chỉ nửa canh giờ, Phu Dịch bọn người liền gặp hơn ba mươi đầu các loại Thái Cổ ma thú tập kích, tốt ở chỗ này một mảnh thảo nguyên, mặc dù vào đêm, thế nhưng ở trong sáng Thái Âm ánh sao cùng đầy trời ngôi sao chiếu rọi xuống, tầm nhìn vẫn như cũ khả quan, này không biết tự lượng sức mình Thái Cổ ma thú bị bọn họ toàn bộ đánh giết, mà tự thân nhưng không có đã bị một tia thương

tổn.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Ròng rã một buổi chiều mới có hai con ma thú, bây giờ không đến nữa canh giờ, lại sinh nhiều phiền toái như vậy, hơn nữa những ma thú này càng ngày càng lợi hại, nếu không bọn chúng ta sau khi trời sáng lại đi?”

Thi Vân mặc dù xuất thân Côn Lôn, nhưng rõt cuộc là cô gái, huống hồ nàng cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua bực này trận chiến, không khỏi có chút chột dạ, lập tức đề nghị tại chỗ nghỉ ngơi một đêm.

Này đề nghị vừa ra, Lý Tĩnh lập tức phụ họa, dù sao hắn cũng giống như Thi Vân, từ trước tới nay chưa từng gặp qua bực này hung ác nơi.

Phu Dịch lập tức nhìn về phía ba người kia, mặc dù xông qua đều là Thái Cổ di tích một trong Thanh Khâu huyệt, thế nhưng khi đó hung hiểm rõ ràng trước mắt, ở ban đêm không hề có mục đích cất bước, đích xác không tính lý trí.

Lý Lăng Phong cùng hai nữ cũng là gật gù, vì vậy mọi người tại chỗ nghỉ ngơi, để ngừa vạn nhất, từ Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong thay phiên thi triển Phong Thiên Kính cùng Đông Hoàng chuông 2 bảo bảo vệ.

Dừng lại sau khi, ma thú quả nhiên thiếu rất nhiều, cho đến giờ tí, cũng bất quá 8 chín con mà thôi, có trói buộc của Phu Dịch rồng tác cùng năm màu của Thần Lộ thần thạch phổi hợp, không chút dông dài, những ma thú này đều bị ẩy một chiêu đánh gục.

Đại đạo chia âm dương, có nhiều dương thì lại áo tang, chí âm sinh dương.

Giờ tí, chính là thiên địa âm dương giao thái thời khắc, cho nên này giờ tí, chính là một ngày bên trong chí âm thời gian.

Thần Nông Giá bên trong mảnh thú,

Đa số làm ban ngày núp ban tối bò ra hạng người, cho nên này chí âm thời

gian, chính là ấy nhất là tinh thần thời khắc.

Giờ tí sắp tới, Phu Dịch bọn người bốn phía từ từ xuất hiện oánh oánh điểm sáng, theo giờ tí càng ngày càng gần, này không dứt lập loè điểm sáng càng ngày càng nhiều, nếu không phải biết chúng nó là ăn tươi nuốt sống Thái Cổ ma thú, chỉ nói riêng này một mảnh lục mang liên tiếp, ngược lại cũng mất làm một chỗ rất có xem xét tính phong cảnh.

Cả đám thấy bốn phía lít nhít bầy ma thú, đừng nói Thi Vân loại này ở nhà ấm trưởng thành thiên chi kiêu tử, kể cả Phu Dịch này suốt ngày tự do ở bên bờ sinh tử, tâm tính xa không phải bình thường tu sĩ có thể so với cường giả, nội tâm cũng không nhịn được có chút rung động, thậm chí thân là thánh linh Chu Tước cũng không nhịn được rùng mình một cái.

“Phu Dịch ca ca, làm sao bây giờ?” Chu Tước có chút sốt sắng nói.

“Ha ha.....” Phu Dịch khóc cười một tiếng, đối với Thần Lộ nói: “Cái kia 12 cái kỳ quái Chiến Thần khả năng triệu hồi ra tới sao?”

Thần Lộ thở dài nói: “E sợ không được, lần trước triệu hồi ra đến đang không có đã bị bất cứ thương tổn gì dưới tình huống đều cách thời gian dài như vậy mới xuất hiện lần nữa, lúc trước trải qua vậy một hồi huyết chiến, hầu như toàn bộ chết trận, hắn là kêu gọi không ra đến rồi, bất quá chúng ta kêu gọi một vài giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần đi ra nói, áp lực có thể sẽ nhỏ hơn một chút.”

Nói xong liền đem theo Càn Khôn Giới lấy ra một cái đập tiên tung ra, quả nhiên gần như là kêu gọi ra 24 tên giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, cũng không cái kia 6 nam lục nữ đầu lĩnh chiến tướng.

Phu Dịch không thấy có chút thất vọng, có điều đổi mặt trước mắt vô số ma thú, mặc dù này giáp vàng Chiến Thần cùng ngân giáp Chiến Thần đang không có cái kia 12 tên chiến tướng dưới sự chỉ huy rất khó có lúc trước hóa thứ tam

thường thành thần kỳ lực công kích, nhưng cũng tuyệt đối là một nhánh không thể khinh thường sức mạnh.

Vì vậy, Phu Dịch cũng tung ra một cái đậu tiên, hóa thành ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần, theo hai người hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền cùng Thần Lộ 24 tên giáp vàng Chiến Thần hợp thành một to lớn vòng bảo hộ đem mọi người vây quanh, ở chỗ một vòng là ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần.

Giờ tý vừa tới, liền nghe đến một tiếng vang vọng đất trời sói tru, ngay sau đó này vô số u quang hướng về mọi người đánh tới, cho đến tiếp cận giáp vàng Chiến Thần sau khi, mọi người lúc này mới dựa vào ánh trăng thấy rõ, đây là một đám vô số ma lang.

Ma lang, là Thái Cổ thời kỳ kinh khủng nhất giống một trong, ma lang khủng bố hoàn toàn không là vì chúng nó phệ huyết hiếu chiến bẩm sinh cùng mạnh mẽ vô cùng lực công kích, mà là vì chúng nó là một đám rất có đoàn đội tinh thần chiến sĩ, hơn nữa chúng nó xưa nay đều không sợ hãi cái chết, một khi xuất hiện thương vong thời gian, bọn này cao ngạo chiến sĩ thì sẽ như bị trống trận khích lệ bình thường, triệt để kích thích ra chúng nó che giấu dưới đáy lòng nguyên thủy nhất cuồng tính, cho nên chúng nó ở Thái Cổ thời gian hoành hành một phương, kể cả này so với bọn hắn mạnh mẽ vô số lần các loại ma thú cũng không muốn trêu chọc chúng nó.

Thế gian lang, chính là ma lang huyết mạch, mặc dù bởi vì vô số năm tháng truyền thừa huyết mạch càng ngày càng mỏng manh, thế nhưng bẩm sinh của chúng nó cũng như là ma lang bình thường, đều là cao ngạo vô cùng chiến sĩ, cho nên thế gian lang đồng dạng bị thế nhân kính ngưỡng.

Phu Dịch bọn người tuyệt đối không ngờ rằng, bọn họ sẽ gặp được trong truyền thuyết đáng sợ nhất giống một trong, trợ mắt thấy 60 tên Địa Tiên Cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần gần như không đến nửa chén trà nhỏ liền bị bọn này ma lang nhấn chìm, mà này chỉ là Tân Tiên Cảnh đỉnh cao ngân giáp Chiến

Thần càng không đỡ nổi một đòn, chỉ vừa đổi mặt liền bị toàn bộ giết hết giết.

Phu Dịch hoảng hốt, trong lúc nhất thời lại quên đi công kích, chỉ là theo bản năng tể lên Phong Thiên Kính, dùng bản nguyên hóa thành rỗng ruột Thạch Phong đem cả đám phủ kín.

Đáng tiếc, chỉ có Địa Tiên Cảnh cảnh giới Phu Dịch huy động đi ra bản nguyên, mặc dù có ngăn cản Thiên Tiên Cảnh tu sĩ công kích lực phòng ngự, thế nhưng tại đây quần ma lang trước mặt lại giống như bố trí bình thường.

1 móng đi xuống, Thạch Phong liền như là đậu hũ bị ấy vồ xuống một mảnh!

Một hơi táp tới, đồng dạng bị ấy nuốt đi một mảnh!

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng lấy ra Thổ Linh Châu, thi triển đi thuật, mọi người lập tức bị một đạo Hoàng Quang phủ kín, chầm chậm chìm xuống đất, tùy theo đem Phong Thiên Kính gọi về.

“Lại là ma lang.....” Lý Lăng Phong nhìn trên mặt đất đám kia vẫn như cũ không gãy bất nạo, điên cuồng ném đi đất ma lang, trong lòng không thấy có chút phát tởm, chất phác nói.

“Làm sao bây giờ a, Phu Dịch ca ca?” Chu Tước mặc dù là cao quý thánh linh, thế nhưng nàng bây giờ cũng không có phản bắn quy nguyên, hơn nữa nàng lại là một cô gái, ở đây thất kinh bên dưới, chỉ có thể đem hy vọng gửi gắm với tín nhiệm nhất trên thân thể người.

Cả đám cùng nhau nhìn về phía Phu Dịch, dù sao trong đám người này, mẩy sức chiến đấu của hắn mạnh nhất.

Chỉ là Phu Dịch sức chiến đấu mặc dù mạnh mẽ vô cùng, nhận sự giúp đỡ pháp bảo đồ sắc bén cùng xa thường tu sĩ tầm thường linh khí, đích xác có vượt cảnh giới giết địch thực lực, hơn nữa ngộ tính của hắn cũng cực cao, bất kể là đối với đạo linh ngộ, còn là chiến đấu thiên phú đều vượt xa người thường.

Thế nhưng hắn trước mắt cũng có một lớn nhất thiếu hụt, chính là tri thức cực kỳ cẩn cõi, đừng nói Vệ Tử Dạ, Trương Thiên Vũ hạng người, kể cả Lý Tĩnh, Lý Tĩnh đindh, Thi Vân hàng ngũ cũng không sánh nổi.

Chỉ có điều này 1 khuyết điểm trong ngày thường đều bị hắn cường hẵn vô cùng thực lực che giấu, sớm bị mọi người sơ sẩy.

Binh pháp nói: Biết người biết ta, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng!

Mà đây lang, lại là Phu Dịch chưa bao giờ từng gặp phải giống, đặc biệt là ma lang, đó là so với thế gian lang đáng sợ hơn sinh mệnh,

Cho nên, chấp này tính mạng sửa quan thời khắc trọng yếu, rốt cục lại hiển lộ ra, cũng khó trách Vệ Tử Dạ lúc trước thường nói, Trương Thiên Vũ mặc dù sức chiến đấu không sánh bằng Phu Dịch, thế nhưng với tương lai khênh Ma nghiệp lớn bên trong thành tựu, tuyệt không ở dưới hắn.

“Bình tĩnh.....” Phu Dịch khẽ quát một tiếng, tro mắt thấy ma lang bọn chỉ trong chốc lát công phu, liền đào ra một khoảng hai trượng hổ sâu, cách bọn họ chỉ có không đến hai thước khoảng cách, Phu Dịch vội vàng hướng Thổ Linh Châu một ngón tay, lập tức có một đạo Hoàng Quang bắn ra, trước mặt chúng nhân lập tức xuất hiện một cái chỉ cung cấp ba người song song đường nhỏ.

“Đi mau.....” ở Phu Dịch dẫn dắt đi, mọi người vội vàng xuyên qua đường nhỏ tiếp tục đi phía trước di chuyển nhanh chóng.

Đám kia ma lang tựa hồ có đặc thù cảm ứng năng lực, hướng tới phương hướng của bọn họ tiếp tục ném đi đất, tốc độ kia so sánh bọn họ còn nhanh hơn ba phần.

Đúng lúc này, một con ma lang móng nhọn đưa vào Thổ Linh Châu linh quang mở ra hầm ngầm bên trong.

Lý Tĩnh đột nhiên nhớ tới lúc trước thu được chiến sĩ tên lần đó, đã cùng một

gã thực lực cường hẵn lang yêu đối chiến, lúc đó chính là chịu đựng Vệ Tử Dạ chỉ điểm mới miễn cưỡng thắng được, chỉ là việc này thời gian qua đi quá lâu, vừa mới 1 sốt ruột lại đã quên, vừa mới nhớ tới, vội vàng nhắc nhở, “lang sơ hãi lửa, nhanh dùng lửa!”

Chu Tước vừa nghe lập tức mừng rỡ, vội vàng thi triển Chu Tước thần diễm hướng về đỉnh đầu ma lang phun tới, Chu Tước thần diễm chính là trong thiên địa mạnh mẽ nhất mỗi lửa một trong, đầu kia ma lang toàn thân da lông nhất thời bốc cháy lên, không đến thời gian ba cái hô hấp, liền ngã xuống đất, co quắp vài cái chết rồi.

Phu Dịch gấp mừng rỡ, &# 32; liền vội vàng đem Phong Thiên Kính ném đến chỗ kia chỗ hổng, một tay bấm hành thổ thuật Tiên quyết, một tay thi triển Ly Hỏa phần thiên, chỉ thấy một đạo ngọn lửa hừng hực theo mặt kính phun ra, chỉ trong nháy mắt, mặt đất rất nhiều ma lang da lông đều bị ấy châm, 8 phong nguồn gốc tuy không bằng Chu Tước thần diễm, thế nhưng lửa đích thật là ma lang khắc tinh, chỉ mười hơi trong lúc đó, đám này bị đốt cháy ma lang liền toàn bộ bị mất mạng.

Mọi người nhất thời mừng rỡ, liên tục khen.

“Grào!”

Đúng lúc này, lúc trước chỉ huy đòn sói bắt đầu công kích Lang Vương rít gào lại vang lên, ngay sau đó chính là một mảnh sói tru liên tiếp, vô số ma lang phảng phất giống như bị điên, động tác so với trước khi mau lẹ không biết là bao nhiêu lần, điên cuồng ném đi đất, chỉ trong nháy mắt, liền có ba đầu ma lang trùng xuống mõ trong động.

Phu Dịch kinh hãi đến biến sắc, không dám lại triển khai Ly Hỏa phần thiên, hẵn sợ hãi trước mắt tình cảnh này cùng lửa có quan hệ, lập tức chuyển đổi quẻ làm khôn quẻ trách nguyên quy nhất, chỉ thấy một đạo hắc quang tung xuống, cái kia ba đầu ma lang bốn trảo lập tức lâm vào vũng bùn, mặc kệ giương nanh

múa vuốt lại là vô luận gì nào cũng nhảy không lên.

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 212: Mới Vừa Cởi Miệng Sói, Vừa Vào Hang Hổ

? “Tình huống thế nào?” Lý Lăng Phong không khỏi rùng mình một cái, thắt kinh nói.

Phu Dịch dừng ở bọn này giống như điên cuồng ma lang không dứt ném đi đất, trong đầu đột nhiên linh quang một đường, đối với Thần Lộ nói: “Ngón tay thành thép, nhanh!”

Thần Lộ không dám chần chờ, vội vàng thi triển ngón tay thành thép, theo một vệt kim quang bắn ra, trên đỉnh đầu bùn đất lập tức lấp loé kim quang, ma lang móng vuốt thép chộp vào bên trên vỡ lên vô số tia lửa văng gắp nơi, Tuy Nhiên Mỗi 1 móng đi xuống chỉ có thể lấy ra một chút dấu vết, đám kia ma lang vẫn như cũ không tha thứ.

Thấy giống như điên cuồng ma lang, Phu Dịch không khỏi có chút nghĩ mà sợ, vội vàng nâng Thổ Linh Châu, dẫn mọi người không dứt về phía trước đẩy mạnh.

Mọi người vừa mới chạy ra ba bốn trượng, liền nghe một tiếng sói tru lại vang lên, đám kia ma lang rốt cục từ bỏ ném đi đánh mạnh cứng rắn như là thép thổ địa, theo hổ đất bên trong nhảy ra ngoài.

Vậy mà, còn chưa chờ bọn hắn thở một hơi, liền nhìn thấy đám kia ma lang vừa đuổi theo, lần này mặc dù không có ném đi đất, thế nhưng một mực ấy định đầu chạy băng băng.

“Có thể hay không là cùng thế gian như sói, chỉ cần giết Lang Vương, bọn họ sẽ chạy trối chết?” Lý Tĩnh không khỏi suy đoán nói.

“Lang Vương..... ha ha.....” Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ngươi cảm thấy tại đây quần ma lang điên cuồng công kích dưới, chúng ta có cơ hội tiếp cận Lang Vương gì?”

Lý Tĩnh khổ nǎo nói: “Vậy làm sao bây giờ? Cứ như vậy vẫn chạy trốn gì?”

Thi Vân lúc này đột nhiên đề nghị: “Nếu không chúng ta đi trên trời như thế nào?”

Lý Lăng Phong trực tiếp hủy bỏ nói: “Chúng ta lúc trước đi qua đều là Thái Cổ di tích Thanh Khâu huyệt, nơi đó không trung ma cầm hung danh cách xa ở bên trên, nơi đây chỉ sợ cũng giống nhau so với trên mặt đất ma thú còn hung hiểm, Thần Nông Giá hơn.”

“Các ngươi lại đi qua Thanh Khâu huyệt?” Lý Tĩnh không khỏi kinh ngạc nói, phải biết rằng, Thanh Khâu huyệt mặc dù xếp hạng ở Thái Cổ tam đại kỳ tích bên trong chỉ là cuối cùng, thế nhưng tin đồn nơi đó cho dù là cao thủ của Thiên Tiên Cảnh, hơi có thắt thần cũng có thể chết không chồ chôn thây.

Thi Vân vội vàng nói: “Các ngươi ở Thanh Khâu trong huyệt chưa bao giờ gặp Thái Cổ ma lang gì?”

Mọi người lắc lắc đầu, Phu Dịch nói: “Chúng ta ở nơi đó chỉ gặp được hai loại nguy hiểm nhất giống, loại thứ nhất là Thái Cổ Ma vượn, loại thứ hai là người lùn loài, cũng không có gặp được Thái Cổ ma lang.”

“Dù sao cũng phải nghĩ một biện pháp a, tiếp tục như vậy nói, nếu linh lực không tốt trong khi, chúng ta nhất định sẽ bị này ma lang ăn luôn.” Thi Vân hơi kinh ngạc nói.

“Phu Dịch ca ca, chúng nó giống như không có đuổi theo đến rồi?” Đúng lúc này,

Chu Tước đột nhiên nhắc nhở.

Mọi người vội vàng về phía sau phía trên nhìn lại, chỉ thấy đám kia ma lang thật đứng ở bọn họ năm trượng ở ngoài địa phương không dứt quanh quẩn, cũng không tiếp tục đuổi theo.

“Tốt quá, như vậy chúng ta thì bỏ rơi bọn họ.” Thi Văn mừng lớn nói, thế nhưng khi nàng nhìn thấy Phu Dịch lại dừng bước lại thời gian, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Tại sao không đi rồi?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Bọn này ma lang liền tử vong cũng không sợ, lại ở chỗ này ngừng lại, nói rõ nơi đây nhất định có tăng thêm sự kinh khủng gì đó.”

“Hả!” Phu Dịch như vậy 1 giải thích, Thi Văn nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, thế nhưng khi nàng nhìn thấy này ma lang lại bắt đầu ném đi đất sau khi, lập tức sốt sắng nói: “Chúng ta đây bây giờ nên làm gì? Chúng nó tựa hồ cũng không có từ bỏ truy kích chúng ta.”

Lý Tĩnh bày mưu tính kế nói: “Không bằng chúng ta lại đi đạo, vừa vặn vay mượn ma lang tay, tìm ra này con để ma lang đều e ngại ma thú phạm vi lãnh địa lại tính toán sau?”

Chủ ý của Lý Tĩnh đích xác không sai, mọi người ở đại lĩnh của Phu Dịch dưới, lập tức xoay lên quyển quyển, mà cái này vòng ở ngoài vòng, chính là dùng cùng ma lang trong lúc đó ba trượng khoảng cách làm tiêu chuẩn.

Sau nửa canh giờ, mọi người lại về tới bị ma lang tung hô đất chõ, mỗi loại yên lặng suy tính con ma thú này lãnh địa phạm vi.

Một phen suy tính sau khi, mọi người không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng, nguyên lai con ma thú này lãnh địa bán kính lại đạt được ngàn trượng!

Nói cách khác, dùng ma thú làm trung tâm chu vi mười mấy dặm khoảng cách đều là nó địa bàn, mặc dù là ngày đó Thái Cổ Ma vượn cũng mới bất quá mới chỉ có chu vi khoảng năm dặm lãnh địa, như thế bên dưới, có thể thấy được này con không biết ma thú ra sao sự khủng bố tồn tại.

Mọi người thấy tiếp tục dùng ném đi đất phuong thức, cách bọn họ càng ngày càng gần ma lang trong lúc nhất thời không có chủ ý, không biết là nên tiếp tục đi phía trước còn là ở chỗ này cùng ma lang liều chết một trận chiến.

“Bỏ đi, chúng ta tiếp tục đi phía trước đi thôi, may mắn rất nhiều phía trước con kia ma thú không am hiểu nhận biết, chúng ta liền có thể nhờ vào đó triệt để thoát khỏi ma lang.” Thần Lộ đề nghị.

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Nếu như có thể làm cho bọn họ đánh lên nói thì càng được rồi.”

Phu Dịch lại trực tiếp hủy bỏ nói: “Không được, chúng ta cũng không biết cái kia ma thú là loại hình gì, vạn nhất so với cái này ma lang càng thích hợp khoan đất, chúng ta chắc chắn chết không chỗ chôn thây.”

Lý Lăng Phong không khỏi có chút buồn bực nói: “Vậy làm sao bây giờ? Cũng không thể ở nơi đây các loại chết đi?”

Thần Lộ nói: “Ma thú đều là ban ngày núp ban tối bò ra hạng người, bây giờ đã giờ sủu, chúng ta cứ như vậy đi vòng thêm ít ỏi đường cùng chúng nó chu toàn, kiên trì đến hừng đông lại coi tình huống mà định ra.”

Mặc dù đó là một không sai chủ ý, thế nhưng đối với linh khí hao tổn quá lớn không nói, quan trọng chính là này cả một đêm tinh thần căng thẳng, bọn họ sẽ uể oải, ban ngày chạy đi thời gian nhất định chịu ảnh hưởng, chỉ là trước mắt vừa không có càng tốt hơn biện pháp.

Vì vậy, cả đám tiếp tục vây quanh này con không biết ma thú lãnh địa, mang theo ma lang thú triều đảo quanh.

Thế nhưng, bọn này ma lang kiên nhẫn tinh thần thật sự là làm người sợ hãi, băng ngay từ đầu móc cái kia hố đất làm trung tâm, bọn họ hướng về giải đất trung tâm đẩy vào khoảng mười trượng, này ma lang vẫn không có thối lui ý tứ.

Cũng may bây giờ đã đến tảng sáng trong lúc, mắt thấy không tốn thời gian dài, sắc trời sẽ sáng choang, đến lúc đó bọn này ma lang nên tản đi?

Sắc trời dần sáng, quả nhiên như là bọn họ suy đoán kết quả độc nhất vô nhị, theo Lang Vương hét dài một tiếng, ma lang như sóng thuỷ triều xuông bình thường, gần như dùng không đến mươi hơi thời gian, liền thối lui không còn.

“Này ma lang đúng là một đám tiên thối có thứ tự súc sanh.” Lý Tĩnh không khỏi thở dài nói.

Lý Lăng Phong gật đầu nói: “Chính là bởi vì chúng nó có tổ chức, có kỷ luật, cho nên chúng nó mới trở thành Thái Cổ thời đại kinh khủng nhất giống một trong.”

“Huây!”

Ai biết, lời còn chưa dứt, theo một tiếng chấn thiên động địa gầm lên có tiếng, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy.

“Không ổn, đi mau!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng mang theo mọi người đi ra ngoài.

Vừa mới đi ra ba trượng, liền nhìn thấy một con hình thể to lớn giống như, mọc ra một đôi lớn vô cùng răng nanh, thế nhưng tướng mạo rồi lại giống như con cọp bình thường hung mãnh cự thú xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu.

“Huây!”

Cự thú lại nổi giận gầm lên một tiếng, hai móng mạnh nhảy lên, sau đó tầng tầng dãm nát trên mặt đất, chỉ trong nháy mắt, đại địa liền bị xé ra một đường dài chừng trăm trượng, tràn đầy bảy tám trượng lớn khe, vừa vặn hiện ra Phu Dịch bọn người thân hình.

Nhin thấy Phu Dịch bọn người hiện thân sau khi, cự thú chợt nhảy một cái, điều khiển cuồng phong hướng mọi người đánh tới.

Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong lập tức phản ứng lại, mỗi loại thi triển Phong Thiên Kính bản nguyên cùng Đông Hoàng chuông, đem mọi người phủ kín.

Nhưng không nghĩ, Địa Tiên Cảnh dưới hầu như vô địch 2 bảo, bị cái kia cự thú một đôi móng nhọn nhẹ nhàng vung lên, liền trực tiếp đỗ nát, ngay sau đó cự thú tấm trời to bằng cái thớt miệng máu, hướng Thần Lộ phủ đầu táp tới.

“Nghịệt súc chó có làm càn!” Thi Vân khẽ kêu một tiếng, kiếm tiên đột nhiên xuất hiện hóa thành 1 đạo hàn mang bắn thẳng đến cự thú.

Cùng lúc đó, Thần Lộ năm màu thần thạch cùng Chu Tước sấm gió đôi chau gào thét bước ra, đón cự thú mặt đánh tới.

“Huây!”

Vừa là một tiếng chấn thiên động địa rít gào, một kiếm 1 thạch 2 chau, bị này một tiếng rống to sản sinh sóng khí thổi đến mức cuồn ngược mà quay về, mà cự thú cách Thần Lộ lúc này lại chỉ còn lại có một tay cự ly.

“Grào.....” còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, chỉ nghe được cự thú một tiếng thống khổ buồn bã khóc to, to lớn bóng người như là chớp mắt bình thường bay buông dây cung mà quay về, lui về tới hang sâu bên trên, sau đó một đôi trọn mắt như hổ rình mồi nhìn chăm chăm mọi người.

“Xảy ra chuyện gì?” Cả đám không rõ vì sao, thế nhưng cũng may Thần Lộ không có bị thương, trong lòng may mắn vô cùng.

Chỉ có Phu Dịch biết, vừa rồi thế cuộc bắt nguồn từ khôi này vô căn cứ màu tím câu ngọc, chính là nó ở thế ngàn cân treo sợi tóc lao ra vô số màu vàng sâu nhở, mới làm cho cự thú tay trắng trở về.

Xem ra khôi này Tử Ngọc đều không phải là chậm vỗ một cái, mà là đối với nguy hiểm có phán đoán của chính mình.

“Đây là vật gì?” Chỉ cái này một đòn, mọi người đều là đầu đầy mồ hôi, phía sau lưng lạnh cả người, Thi Vân không khỏi nghĩ mà sợ nói.

“Lại là hổ răng kiếm..... không trách có thể đem ma lang nghiệp lui.....” Lý Lăng Phong nhìn con này hung mãnh vô cùng cự thú, nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại.

Mọi người mặc dù không biết hổ răng kiếm là vật gì, thế nhưng hung ác như là tư Thái Cổ ma lang đều sợ đến như là cháu trai bình thường tú tán bỏ chạy, có thể thấy được này hổ răng kiếm hung ác trình độ tuyệt đối ở tại bên trên.

“Hổ răng kiếm giống như có Tiểu Hổ một nửa huyết mạch!” Chu Tước đôi mi thanh tú trói chặt, thấp giọng nói.

Trong những người này, ngoại trừ Phu Dịch thấy qua bị Chu Tước xưng là tiểu Long “thánh linh Thương Long” ở ngoài, biết nàng theo như lời Tiểu Hổ nhất định là đều là thánh linh Bạch Hổ, những người còn lại cũng không biết Chu Tước theo như lời Tiểu Hổ là ai, bất quá bọn hắn cũng không có quá chú ý Chu Tước nói, chỉ có Phu Dịch nghe xong sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

“Thánh linh Bạch Hổ” một nửa huyết mạch là khái niệm gì không ai so với hắn rõ ràng hơn, đặc biệt là trước mắt loại này đang lúc tráng niên kỳ ma thú, tuyệt đối là cực kỳ kinh khủng tồn tại.

“Tiên phát chế nhân!”

Phu Dịch lập tức có phán đoán, trước mắt hổ răng kiếm chính là bởi vì bận tâm Tử Ngọc của Thần Lộ mà dừng lại công kích, thế nhưng những người khác cũng không có loại này hộ thân pháp bảo, nếu là chờ nó tỉnh táo lại công kích nữa người khác thời gian, dùng bọn họ đối với hổ răng kiếm tới nói so như giấy phòng ngự, nhất định chết tàn tật trùng.

Phu Dịch vội vàng lấy ra trói buộc rồng tác, hóa thành một vệt kim quang, như là linh xà đầy tràn múa bình thường, dùng cực kỳ xảo quyết gó độ hướng

hổ răng kiếm bay đi, đồng thời kéo huyền vũ của Phong Thiên Kính nút bấm, một đám lớn hắc quang theo mặt kính bắn ra, hình thành một tòa chu vi khoảng năm trượng cự phong, hướng hổ răng kiếm phủ đầu ép đi, chính là địa chi lực lượng bản nguyên.

Những người khác bị Phu Dịch nhắc nhở sau khi, vội vàng ai nấy dùng pháp bảo tấn công địch, Lý Lăng Phong khiến Đông Hoàng chuông hóa thành kim quang hướng về hổ răng kiếm phủ đầu đánh tới.

Thi Vân là Côn Lôn kiếm tu, ngự sử phi kiếm lập loè hàn mang, như là dải lụa tựa như hướng hổ răng kiếm dưới cẩm chém tới.

Thần Lộ Chu Tước hai nữ lại đem năm màu thần thạch cùng sấm gió đôi châu tung, mỗi một hóa ngũ sắc thạch chỉ riêng, dao gió roi điện vây công hổ răng kiếm.

Lý Tĩnh cũng không tấn công từ xa pháp bảo, hơn nữa hắn chỉ là Tán Tiên cảnh tu sĩ, vẫn chưa thể thi triển trong lòng bàn tay thần lôi thuật, cho nên chỉ có thể làm gấp, lại là một điểm bận rộn cũng không giúp được.

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 213: Đem Trời Chọc Vào Cái Lỗ Thủng

Đối mặt mọi người mưa rền gió dữ công kích, hổ răng kiếm đên cuồng gào thét một tiếng, một đạo kinh thiên lốc xoáy theo trong miệng phun ra, ngoại trừ Phong Thiên Kính bản nguyên hóa thành cự phong ở ngoài, kiếm, chuông, thạch, châu đều bị này cỗ cơn lốc cuốn bay, cũng may thổi ra hơn mươi trượng sau khi cơn lốc yếu bớt, bọn họ lúc này mới đem pháp bảo thu hồi, nếu không nếu là mất đi binh khí cùng pháp bảo nói, liền càng thêm bị động.

“Âm!”

Cự phong như là thái sơn áp đỉnh rơi thẳng xuống, đánh vào hổ răng kiếm trên đầu, thẳng nện hổ răng kiếm gầm lên liên tục, thế nhưng Phong Thiên Kính chính là Tiên Đinh chí bảo, cùng thư sinh áo trắng hàng nhái hoàn toàn không thể giống nhau, mặc dù là cường đại như tư mãnh thú, đối mặt toà này cự phong cũng không thể ứng dụng.

Đúng lúc này, Phuoc Long Tác rốt cục ở Phu Dịch dưới sự chỉ huy không nhanh không chậm chạy trốn, hổ răng kiếm lực lớn vô cùng, cho nên Phu Dịch cũng không có lựa chọn đưa nó toàn bộ trói lại, cũng không có lựa chọn bó ấy cặp kia gượng mạnh mẽ chân trước, mà là đem hai con sức mạnh ít hơn móng sau bó cùng nhau.

Kể từ đó, hổ răng kiếm nhảy lên nồng lực tự nhiên sẽ phải chịu lớn vô cùng ảnh hưởng, lực công kích tự nhiên cũng sẽ mất giá rất nhiều.

“Tốt!” Lý Lăng Phong không khỏi lớn khen.

Vậy mà còn chưa dứt lời, hổ răng kiếm đột nhiên mở ra lớn chậu sành

miệng máu, phun ra một đoàn tản ra thanh quang quả cầu, tốc độ không nhanh không chậm, hướng về mọi người bay tới.

Này quả cầu ánh sáng coi trọng không có gì lạ, chút nào không nhìn ra có bất kỳ nguy hiểm nào, Lý Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, lập tức đem Đông Hoàng chuông tê lén hướng về cái kia quả cầu ánh sáng màu xanh đánh tới.

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch trong lòng đột phá tâm huyết dâng trào, lập tức khẽ quát một tiếng đạo “mau tránh ra, nguy hiểm!”

Nói xong, trước tiên lui về phía sau, Lý Lăng Phong đối với Phu Dịch là trăm phần trăm tín nhiệm, bị hắn này vừa đề tĩnh cũng không có suy nghĩ nhiều, vội vàng thu hồi Đông Hoàng chuông, cả đám nhanh chóng lui về phía sau đi.

Này quả cầu ánh sáng tốc độ kỳ thực thật không tính nhanh, gần như tương đương với người trưởng thành đi bộ tốc độ mà thôi, mặc dù bọn họ cách hô răng kiếm chỉ có khoảng ba trượng, thế nhưng là vẫn có đầy đủ thời gian né tránh này 1 công kích.

Ước chừng chạy trốn tới ngoài mười trượng thời gian, cái kia quả cầu rốt cục đúng phải hang sâu đây.

“Âm!”

Một trận mãnh liệt vô cùng đất rung núi chuyển, vừa mới chõ đứng chõ lập tức sụp đổ, ấy nổ tung sản sinh sóng khí phả vào mặt, tại đây hẹp hòi vô cùng trong hang sâu, sóng khí uy lực đạt đến cực kì khủng bố trình độ, Phu Dịch liền vội vàng đem Phong Thiên Kính tê lén, bắn ra một tòa chu vi khoảng một trượng lệch đỉnh đánh bạc ở mặt trước, đem cỗ khí lăng này đưa đến bọn họ trên đỉnh đầu.

Nhìn thấy trên đỉnh đầu cứng rắn trơn nhẵn kiên đất lại bị này cỗ làm người run rẩy sóng khí cuốn đến từng đạo từng đạo nhìn thấy mà giật mình xoắn

Ở văn lúc, mọi người không khỏi rùng mình một cái, may mà có Phu Dịch nhắc nhở, bọn họ ở thời gian ngắn nhất rời xa cái quang cầu kia, nếu không mặc cho Lý Lăng Phong 1 chuông đánh tới, sớm nổ tung nói, hậu quả đem không thể tưởng tượng nổi.

Có điều, này cũng đoàn thanh quang này toàn cảnh, chỉ thấy ngoài mười trượng nổ tung trung tâm, một đạo chói mắt thanh quang phóng lên cao, đi ngang qua Thần Nông Giá phía trên chừng trăm trượng thời gian, bị một tầng trong suốt lồng ánh sáng ngăn trở, tiếp theo chính là một trận đất rung núi chuyển, thanh quang cùng lồng ánh sáng giằng co sau ba hơi thở, một trận phá nát âm thanh truyền đến, vô số bảy màu mảnh vỡ hóa thành nhiều điểm mưa ánh sáng từ trên trời giáng xuống.

Thanh quang tiếp tục hướng lên trên, đem trên chín tầng trời tầng mây trực tiếp xuyên thấu.

Đúng lúc này, một luồng mạnh mẽ vô cùng uy thế từ trên trời giáng xuống, ngoại trừ Lý Tĩnh cái này Tân Tiên cảnh đỉnh cao tu sĩ không có trải qua thiên kiếp, những người còn lại lập tức liền hiểu luồng áp lực này đại diện cho cái gì!

“Thiên kiếp!”

Bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, này đoàn không đáng chú ý quả cầu ánh sáng, dựa vào nổ tung sản sinh lực xung kích,

Lại có thể đem bình phong của Thần Nông Giá đập vỡ, trước đây Phu Dịch, Thần Lộ, Chu Tước các loại ba người tất cả đều đang uống “ngưng khí đan” sau khi tăng lên cảnh giới, mặc dù không xác định lần này ứng kiếp người là Thần Lộ hay là ba người bọn họ đều ở đây ứng kiếp trong vòng, thế nhưng bây giờ bọn họ sáu người này cùng nhau, dựa theo thiên kiếp quy tắc, chính là sáu người đồng thời độ kiếp kết cục.

“Mau nhanh chia lìa!”

Phu Dịch không khỏi kinh hãi đến biến sắc, không can thiệp tới lần này ứng kiếp người có hay không hắn, “đất hoang trải qua” làm như Thái Cổ thời kỳ mạnh mẽ nhất cửu kiếp Tiên quyết, nếu có gia nhập của hắn, ấy hung hiểm thủ tục liền có thể đạt được một trước đó chưa từng có độ cao.

Đặc biệt là lại có Chu Tước gia nhập, coi như lần này thiên kiếp uy lực không đạt được lúc trước quy mô của Thanh Vân Sơn, cũng tuyệt đối không kém nhiều lăm.

Khoảng cách lần trước độ kiếp có điều mới hơn một tháng, Lý Lăng Phong cùng Lý Tĩnh hai người đổi với cái kia có một không hai cổ kim kiếp lôi uy lực cho tới bây giờ vẫn như cũ ký ức chưa phai, hai người không dám chần chờ, cũng không kịp nhớ quản hổ răng kiếm, vội vàng hướng từ điều khiển độn quang sau này chạy trốn.

“Đi mau!” Phu Dịch nhìn thấy Thi Vân còn ở sững sờ, vội vàng vận nhu lực với song chưởng, đưa nàng đẩy đi ra, Thi Vân này mới phản ứng được, vội vàng điều khiển độn quang theo sát hai người hướng về xa xa chui nơi.

“Ba người chúng ta cũng chia lìa, nhìn rõt cuộc là mấy người ở độ kiếp!”

Phu Dịch hoang mang nhắc nhở đồng thời, thi triển tiềm uyên súc địa, chỉ trong nháy mắt liền xuất hiện ở lớn khe phía trên, sau đó hướng bên trái nhanh chóng bỏ chạy.

Chu Tước biết trong này lợi hại quan hệ, tự nhiên không dám chần chờ, vội vàng hóa thành một đạo xích quang, bay ra hang sâu, hướng tới cùng Phu Dịch ngược lại vị trí bỏ chạy.

Chỉ năm hơi không đến công phu, hang sâu dưới liền chỉ còn lại Thần Lộ một người, Thần Lộ nhìn thấy hổ răng kiếm vẫn như cũ bị cái kia cự phong gắt gao ngăn chặn không thoát thân được, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhảy đến hang sâu bên trên, lui ra phía sau đến cách hổ răng kiếm bên ngoài một dặm

sau ngừng lại, chuẩn bị nghênh tiếp thiên kiếp.

Lần này thiên kiếp mặc dù không biết là Phu Dịch cùng Chu Tước có ở hay không trong đó, thế nhưng nàng nhất định là muôn ứng kiếp, bởi vì từng cái tu sĩ đột nhiên đến Địa Tiên Cảnh thời gian, đều lại có tam cửu thiên kiếp hạ xuống, đây là tu đạo trên đường lần đầu tiên khiêu chiến, đồng thời cũng là lần đầu tiên kỳ ngộ.

Vượt qua thiên kiếp, liền có thể nhận sự giúp đỡ thiên kiếp Đạo Quả củng cố tu vi, tu ra trong lồng ngực ngũ khí, mới thật sự là Địa Tiên Cảnh.

Đương nhiên, nếu là không vượt qua được thiên kiếp, thì sẽ tan thành mây khói, liền lại vào luân hồi hoặc là chuyển tu quỷ tu cơ hội đều không có.

Dù sao, chỉ có tu ra Âm thần sau khi, mới có thể ở độ kiếp thất bại dưới tình huống có binh giải trùng tu cơ hội, cho nên lần này thiên kiếp, ngược lại là tu đạo trên đường hung hiêm nhất thiên kiếp.

Bên trong đất trời đột nhiên âm phong nỗi lên bốn phía, sáng sủa bầu trời lúc này mây đen rậm rạp, không lâu lăm, toàn bộ thiên địa tựa như đêm đen bình thường đưa tay không thấy được nắm ngón.

“Đoàn……”

Theo từng trận đèn tiếng nỗi lên bốn phía, mây đen bên trong kinh hiện vô số hố quang lấp loé, ngay sau đó, tầng mây phảng phất bị một bàn tay vô hình đẩy ra bình thường, hiện ra một con uy nghiêm vô cùng con mắt - - chính là thiên kiếp mắt.

Ngay ở thiên kiếp mắt hình thành sau khi, Phu Dịch bọn người khoảng cách cũng đã vượt ra khỏi bên ngoài một dặm, khoảng cách này, chính là thiên kiếp phạm vi công kích, chỉ cần các tu sĩ lui ra này an toàn tuyển, liền không sẽ phải chịu thiên kiếp lan đến.

Ở lui ra đường dây này phạm vi sau khi, đè nặng Phu Dịch cùng Chu Tước trong lòng đạo kia uy thế lập tức biến mất, hai người lập tức mừng rỡ, Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch chuyển hướng, lập tức cũng như là hắn bình thường, vẽ ra trên không trung một đạo đẹp hơn màu đỏ đường cong, cùng hướng về Lý Lăng Phong bọn người phương hướng áp sát.

Nhìn thấy hai người chạy tới sau cũng không có mang đến thiên kiếp đặc biệt uy thế, Lý Lăng Phong bọn người rốt cục phản ứng lại, lần này độ kiếp chỉ có Thần Lộ một người, không khỏi cùng nhau thở phào nhẹ nhõm.

Phải biết rằng, độ kiếp vốn là dị thường gian nan, bây giờ vừa năm ở Thần Nông Giá bức này hung hiểm chi địa, vạn nhất ở lúc độ kiếp có ma thú xông vào vào ứng kiếp người một dặm trong vòng, thiên kiếp ít nhiều gì đều sẽ tăng cao một vài uy lực, nếu là ba người đồng thời độ kiếp nói, vô luận bên kia

Xảy ra chuyện đều không là bọn hắn muốn kết quả.

Có điều, bây giờ chỉ là Thần Lộ một người độ kiếp, bọn họ liền có thể giúp nàng hộ pháp, đem ma thú đuổi ra dùng Thần Lộ làm trung tâm một dặm phạm vi.

Tiếng sấm càng ngày càng dày, từng đạo từng đạo điện mãng không dứt lấp loé, toàn bộ thiên địa tùy theo sáng người tối sầm lại, bầu không khí nói không nên lời ngọt ngạt.

“Phu Dịch ca ca..... Thần Lộ tỷ tỷ có thể ứng phó được không?” Chu Tước không khỏi có chút bày ra lòng, liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch cau mày, thở dài nói “Ta cũng không biết, nên có thể chứ.....”

Lời nói mặc dù nói như vậy, thế nhưng ngữ khí của hắn vẻ mặt lại là nói cho mọi người, hắn cũng không có nhiều lầm tin tưởng, dù sao Thần Lộ cũng không cái gì xuất sắc pháp bảo, trên người nghê thường tiên y mặc dù là không

sai phòng ngự pháp bảo, thế nhưng dù sao chỉ là thư sinh áo trắng hàng nhái, đối mặt thiên kiếp đến tột cùng có vài phần hiệu quả còn là không thể biết được.

Lại nhìn năm màu thần thạch, mặc dù có bức phép thuật hiệu quả chức năng, thế nhưng bàn về phòng ngự phép thuật nói, tiểu chu thiên 108 tiên thuật bên trong cũng không có có thể dùng để phòng ngự phép thuật, chỉ có một ít ẩn nấp thủ đoạn, đáng tiếc bức này nhỏ phép thuật với thiên kiếp trước mắt, căn bản không chỗ che dấu, cho nên những pháp thuật này trước tiên không cần nói Thần Lộ có thể hay không, cho dù là sẽ cũng bất quá là lãng phí linh khí, chẳng có tác dụng gì có.

Thần Lộ khả năng đem ra được phòng ngự phép thuật chỉ có theo Vệ Băng nơi đó học được “cực tiên quang”, có điều môn pháp thuật này lại là không ở trong ngũ hành, năm màu thần thạch cũng không thể đổi với hàn tăng cường.

Cho nên, trong nháy mắt này, Phu Dịch không khỏi có chút bối rối, dù sao hàn đổi với Thần Lộ thật chính là quá hiểu, nếu như nói còn có một chút tin tưởng nói, vậy một chút tin tưởng liền là đến từ này màu tím câu ngọc.

Tầng mây càng ép càng thấp, mặc dù là đang ở bên ngoài một dặm mọi người, cũng cảm nhận được như là thật áp bức cảm giác, có thể tưởng tượng được, thân là ứng kiếp người Thần Lộ bây giờ đã áp lực đến tột cùng lớn bao nhiêu.

Thi Vân an ủi “bất quá là tam cửu thiên kiếp mà thôi, hàn là không nhiều đáng sợ a.....”

“Chỉ mong a.....” Phu Dịch thở dài, hai mắt nhìn chăm chú đối diện hô răng kiếm.

Tên kia mặc dù không hàn biết thiên kiếp này nguyên lý, thế nhưng xuất phát từ thú hoang bản năng, tuyệt đối biết thiên kiếp này đáng sợ, cũng không biết nó sẽ hối hận hay không đem trời chọc vào cái lỗ thủng mắt, dẫn đến đến miệng con mồi không cánh mà bay, tóm lại bây giờ là cong đuôi trốn hướng

về phía xa xa, mặc dù mặt sau hai cái chân còn bị Phuoc Long Tac buộc hành động hoàn toàn không lưu loát, thế nhưng tên kia tốc độ đích xác không tầm thường, gần như là 10 mây hơi thở thời gian, liền chạy ra tầm mắt của Phu Dien.

Đối với Phuoc Long Tac, Phu Dien mặc dù có chút tiếc hận, bất quá dưới mắt đang đứng ở sống còn thời khắc, nơi nào lo lắng quản nhiều như vậy, chỉ phải mặc kệ bỏ chạy.

“Rắc!”

Nương theo lấy một tiếng đinh tai nhức óc âm thanh sấm sét, một đạo như là bánh xe phẩm chất Lôi Điện từ trên trời giáng xuống!

Mục tiêu - - Thần Lộ!

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 214: Khám Long Tiên

Thiên lôi mang theo vô thượng thiên uy gào thét tới, Phu Dịch xem ở trong mắt lại là chỉ có thể làm gấp, một điểm bận rộn đều giúp thông thả, bởi vì chỉ cần hắn ra tay, thiên kiếp sẽ liền hắn đồng thời khóa chặt, đến lúc đó sẽ hai người đồng thời độ kiếp.

Thì hai người bọn họ cá nhân thiên kiếp tới nói, Phu Dịch tuyệt đối một cách tự tin một người chống lại, thế nhưng như vậy hậu quả chính là Thần Lộ nhất định không chiếm được thuộc về thiên kiếp của nàng Đạo Quả, đối với ngày sau tu hành có bách hại mà không một lợi.

Hơn nữa, có vài thứ, đều là muốn đổi mặt mình, Thần Lộ cũng không thể vĩnh viễn sống ở Phu Dịch cánh chim bên dưới, huống chi Phu Dịch cũng bất quá là mượn công pháp đặc thù, pháp bảo lợi hại duyên cớ, ở phía trên thế giới này còn rất xa không coi là cường giả, khả năng bóp chết hắn người tuyệt đối không phải số ít.

Thần Lộ ở trong khi của Thanh Vân Sơn, Quan Ma Quá Phu Dịch bọn người độ kiếp, đối với thiên kiếp cũng có nhất định nhận thức, nàng sửa bất quá là phổ thông “thiên phù trải qua”, tàn tạ trình độ so với “Yêu Hoàng trải qua” càng sâu, cho nên hôm nay nàng đổi mặt, cũng bất quá là bình thường nhất lên cấp Địa Tiên Cảnh sau tam cửu thiên kiếp, đối ứng loại trình độ này kiếp lôi nàng là một cách tự tin.

Chỉ thấy nàng ung dung không vội thi triển “cực tiên quang”, kiếp lôi đánh vào mỏng như cánh ve lồng ánh sáng trên, chỉ là nổi lên từng đạoごん sóng, đạo kiếp lôi thứ nhất cứ như vậy bị nàng ung dung đỡ.

Chỗng đỡ đạo thứ hai, đạo thứ ba..... cho đến 22 đạo kiếp lôi thời gian, mới đưa maul trắng ngà lồng ánh sáng đánh nát.

Có điều Thần Lộ vẫn như cũ không chút hoang mang, lại đẩy lên tiên quang đem quanh thân phủ kín, thứ hai mươi ba đạo kiếp lôi hạ xuống sau khi, bị ấy tan mất hơn một nửa uy lực, còn lại một tia chớp cong queo ở trên người nàng sau, lại bị nghê thường tiên y hoàn mỹ hóa giải.

Kế tiếp ba đạo kiếp lôi cũng giống như thế, mặc dù mỗi lần đánh vào trên người nàng uy lực càng lúc càng lớn, thế nhưng nghê thường tiên y lực phòng ngự cũng là cực kỳ đáng sợ, thứ hai mươi sáu đạo kiếp lôi khí thế hùng hổ mà đến, nhưng cũng vẫn chưa gặp có nghê thường tiên y có kiệt lực dấu hiệu.

Nơi đây, liền chỉ còn lại có cuối cùng một đạo kiếp lôi, Phu Dịch lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đạo này kiếp lôi không can thiệp tới cường đại cỡ nào, chỉ cần không đem Thần Lộ một đòn đánh chết, đợi cho sau đó thiên kiếp Đạo Quả hạ xuống sau khi, không những trên người thương thế sẽ trong nháy mắt khỏi hắn, tu vi của nàng cũng sẽ tìm được củng cố, trong lồng ngực ngũ khí liền có thể kết thành ngũ hành sinh sôi liên tục đại trận, đợi một thời gian, liền có thể luyện ra âm hồn, chính là chánh thức Địa Tiên Cảnh.

Nghê thường tiên y đích xác không tầm thường, cuối cùng nhất lượt thiên kiếp chi lôi vẫn không có bất kỳ chiến tích, Thần Lộ tu hành lần đầu thiên kiếp cứ như vậy ung dung vượt qua, theo thiên kiếp Đạo Quả hạ xuống, Thần Lộ vội vàng ngồi xếp bằng trên đất toàn lực hấp thu, gần như dùng chén trà nhỏ công phu, liền nghe đến trong lồng ngực ngũ khí bốc lên, chính là kết thành sinh sôi liên tục đại trận dấu hiệu.

Cho tới giờ khắc này, Thần Lộ rốt cục thoát ly giả cảnh, chính thức bước vào Địa Tiên Cảnh, nói cách khác, đoàn người bên trong, ngoại trừ Lý Tĩnh cùng Chu Tước ở ngoài, đều là Địa Tiên Cảnh tu sĩ, có điều Chu Tước mặc dù trên cảnh giới chênh lệch một vài, thế nhưng nhận sự giúp đỡ Chu Tước thần diễm, chánh thức thực lực ngoại trừ có Tiên Đinh chí bảo Phu Dịch ở ngoài, tuyệt đối

không kém bất kì ai, cho nên cái này đoàn đội nhỏ phóng tầm mắt toàn bộ Thần Châu đại địa, cũng tuyệt đối là một luồng không thể khinh thường sức mạnh.

Nhận sự giúp đỡ uy lực của thiên kiếp dọa lui hổ răng kiếm,

Đối với mọi người tới nói tuyệt đối là hoàn mỹ nhất kết cục, nếu không dùng hổ răng kiếm đáng sợ, coi như bọn họ nhóm người này ra tay toàn lực, cũng chưa chắc khả năng lấy đat được chỗ tốt, chịu đựng ít ỏi đau đớn đúng là khinh, vạn nhất có người chết đi ở nơi đây, lại là bọn họ không muốn nhìn thấy kết quả.

Kế tiếp, mọi người tránh khỏi hổ răng kiếm lanh địa tiếp tục hướng phía trước cất bước, tìm kiếm Thần Nông đỉnh.

Được rồi khoảng trăm trượng thời gian, phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo màu đỏ Phi Hà treo lên bên trong đất trời, phảng phất một đạo Hồng Kiều đem toàn bộ thiên địa nối liền cùng nhau, mọi người vội vàng cẩn thận từng li từng tí một tìm tòi quá khứ.

Đợi cho cách ấy chỉ có khoảng ba thước thời gian, rốt cục thấy rõ bắn ra đạo này đỏ cầu vồng chính là một cây cái thân chỉ có khoảng hai tấc, đỉnh mọc ra hai mảnh như lá liễu giống như lá xanh, mặt trên nâng một viên táo đỏ to nhỏ, sáng long lanh trong suốt màu đỏ trái cây.

“Bay cầu vồng lưu tiên quả!” Thi Vân nhìn thấy vật ấy, nhất thời kinh ngạc kêu ra tiếng.

Chu Tước càng hưng phấn, mọi người còn chưa phản ứng lại, liền biến thành một đạo đỏ ánh nhào tới, đem viên kia trái cây hái xuống nhét vào trong miệng.

“Âm!”

Trái cây vừa mới nuốt xuống, Chu Tước quanh thân thì thả ra một luồng cực kỳ kinh khủng sóng khí, nếu không có Thần Lộ phản ứng nhanh, thi triển cực tiên quang đem mọi người phủ kín, không hề nghi ngờ, cổ khí lâng này có thể

đem bọn họ thổi đến mức người ngã ngựa đổ, đặc biệt là Lý Tĩnh cái này Tán Tiên cảnh tu vi, bị thương là tuyệt đối không thể tránh được.

Thấy thế nào, Chu Tước quanh thân dâng trào đến ba thước xích diẽm, cùng một loại khác nhan sắc càng đậm ánh sáng lẩn nhau đan vào, xích diẽm không dứt hấp thu xích quang.

Toàn bộ quá trình kéo dài rã một phút, đợi cho xích quang toàn bộ nội liẽm thời gian, Chu Tước lúc này mới mở hai mắt ra, mặc dù tu vi trên không nhìn ra có cái gì biến hóa, thế nhưng dùng những người này kiến thức lập tức liền minh bạch, viên này “bay cầu vồng lưu tiên quả” Đem Chu Tước thần diẽm uy lực lại đề cao một tầng, đây đối với thực lực của nàng nói, tuyệt đối là nâng cao một bước.

Nói cách khác, viên này xích lõa có vĩnh cửu tăng lên hệ "lửa" tiên pháp thần hiệu, loại này Thần quả tại đây thời đại mạt pháp, tuyệt đối là có thể gặp không thể cầu thiên tài địa bảo.

Vô duyên vô cớ kiếm này hay vật, mọi người đều là tâm hỉ vô cùng, đặc biệt là Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người, càng coi Chu Tước như là em gái ruột hoặc là con gái bình thường đối xử, cho nên nàng tìm được chỗ tốt, hai người vui mừng trình độ càng hơn người bên ngoài, thậm chí so với bản thân nàng càng cao hứng.

Có điều mọi người hiểu, này Thần Nông Giá mặc dù nguy cơ trùng trùng, thế nhưng trong đó kỳ ngộ cũng là đồng dạng không tầm thường.

“Phượng Dao muội muội thực sự là tốt vận may a……” Thi Vân thấy Chu Tước tìm được bức này chỗ tốt không khỏi hâm mộ vô cùng, đồng thời cũng vì chính mình chậm một bước cảm thấy tiếc hận cực kỳ, kết bạn mà đi tự nhiên là ai nhanh tay thì là ai.

“Nếu Thiên Vũ ở thì tốt rồi, dùng hăn đối với tri thức, tuyệt đối có thể tìm tới càng nhiều thiên tài địa bảo.” Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói.

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, lúc này mới nhớ tới, lúc trước với thư sinh áo trắng chỗ kia tìm được một chuyên môn tìm bảo vật pháp bảo, tên là “Khám long tiên”!

Hưng phấn sau khi, Phu Dịch vội vàng từ trong Càn Khôn Giới đem khám long tiên sờ soạng đi ra, sau đó dựa theo bạch tự thư sinh truyền thụ phương pháp bấm quyết niệm chú.

Chỉ thấy khám long tiên như là linh xà bình thường ở giữa không trung xoay quanh mà đứng, Kỳ Lân đuôi như là cái kia đầu rắn bình thường đứng thẳng lên, một trận lắc sau khi chỉ về bọn họ phía trước giờ sửu phương hướng.

Phu Dịch vội vàng theo khám long tiên chỉ phương hướng tìm kiếm, vừa mới đi ra 2 tượng nhiều, liền nhìn thấy trên mặt đất có một cây chỉ có ba tấc cao thấp, mọc ra năm mảnh màu sắc khác nhau lá cây trách cỏ.

Phu Dịch mặc dù không quen biết, thế nhưng cũng biết bụi cây này trách cỏ, tuyệt đối không phải là vật phàm, lập tức đem cỏ thu vào trong Càn Khôn Giới.

“Đây là bảo bối gì?” Nhìn thấy khám long tiên lại thần kỳ, Thi Vân không khỏi ngạc nhiên nói.

Phu Dịch cười cười nói, “còn đây là khám long tiên, chuyên môn tìm kiếm thiên tài địa bảo dùng.”

Thi Vân vừa nghe mừng rỡ, phải biết rằng này Thần Nông Giá mấy ngàn năm qua gần như không người thăm dò, thiên tài địa bảo tự nhiên phong phú đến cực điểm, Phu Dịch mấy người cũng không phải người nhỏ mọn, gặp phải đối với nàng hữu dụng lấy được nói vậy cũng không phải việc khó gì, có điều nàng còn là có chút ngạc nhiên, nhìn Phu Dịch những người này tựa hồ đều không phải là luyện đan luyện khí sĩ, lập tức hỏi ra.

Phu Dịch cười cười nói: “Lần này vốn là làm tẩm bảo mà đến, đương nhiên phải chuẩn bị thỏa đáng, lúc trước lại đã quên bảo vật này, cũng vẫn là người

nhắc nhở ta, đợi có gặp phải đối với người hữu dụng không nên khách khí, chỉ quản nói chính là.”

Thi Vân nhất thời đầy cõi lòng khuấy động, liền biết bọn họ không phải người nhỏ mọn, có điều nói thế nếu là đối phương nói ra, liền vừa là một phen tình hình.

Ở khám long tiên dưới sự chỉ dẫn, gần gần một cái canh giờ liền thu hoạch đầy làm, chỉ các loại dược liệu loài bảo vật thì có hơn ba mươi loại, luyện khí dùng cũng không thua kém mươi loại, chỉ tiếc bọn họ đát người kia đều không tinh thông ở ngoài đỉnh chi đạo, gần năm mươi số lượng thiên tài địa bảo chỉ nhận thức không đến năm loại, chỉ này vài loại, còn là Lý Lăng Phong theo Vệ Tử Dạ nhận biết.

“Grào!.....”

“Huây!.....”

Đúng lúc này, phía trước đột nhiên xuất hiện một trận chấn thiên động địa gầm lên có tiếng, âm thanh nghe vào hoàn toàn không như là chỉ có một loại ma thú, hơn nữa lúc trước cái kia một tiếng tựa hồ cùng đêm hôm qua con kia ma lang vua có chút tương tự, trong thanh âm tràn đầy khí bá đạo.

Mặt sau này một tiếng mặc dù không cam lòng thể yêu, thể nhưng nghe vào lại là rơi xuống tiểu thừa.

Thấy khám long tiên nóng lòng muốn thử đáng dấp, mọi người không khỏi có chút chần chờ vẻ, không biết là nên đi tới hay là nên tránh khỏi.

Phu Dịch thở dài nói: “Nơi này thái quá hung hiểm, thể nhưng lần này khám long tiên nhìn qua cùng lúc trước có chút bất đồng, ta lo lắng chính là, vạn nhất phía trước chính là Thần Nông đỉnh nói.....”

Lý Lăng Phong gật gù phụ họa nói: “Không sai, chúng ta này đến vốn là làm

Thần Nông đĩnh, chúng ta không nên buông tha bất kỳ một khả năng nhỏ nhoi cơ hội, hơn nữa nơi đây thái quá hung hiểm, ở lại nơi đây mù đi dạo chỉ có thể càng thêm nguy hiểm.”

Thần Lộ cũng phụ họa nói: “Ta cũng cảm thấy chúng ta nên qua xem một chút.”

Phu Dịch lập tức nhìn về phía còn lại ba người, Chu Tước vốn là theo bọn họ đến, tự nhiên không có dị nghị, Thi Vân đường đường Côn Lôn đệ tử, tự thân vừa là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, có thiên hạ vô song Kiếm độn có một nghệ trong người, tự nhiên cũng là người tài cao gan lớn, đồng ý Phu Dịch bọn người ý kiến.

Chỉ có Lý Tĩnh mặt lộ vẻ chần chờ vẻ, đối với phía trước này một tiếng vô cùng như ma lang vua tiếng hô có chút kiêng kỵ, thế nhưng nhìn thấy một nhóm sáu người trừ hắn ra tất cả đều đồng ý đi tìm một chút hư thật, chỉ phải bất đắc dĩ gật gù.

Trước mắt địch ở ngoài sáng, ta ở trong tối, là bọn hắn lớn nhất dựa vào, vì vậy ở theo đề nghị của Phu Dịch, cả đám mỗi loại thi triển thuật ẩn thân, từ từ hướng về phía trước đẩy mạnh.

Mặc dù bọn họ cũng biết thuật ẩn thân đối với này khứu giác bén nhạy ma thú không gây nên quá lớn tác dụng, thế nhưng đối với này dựa cả vào thị lực ma thú nhưng vẫn là rất hữu hiệu, kể từ đó, cũng coi như ít một chút phiền phức.

“Thật chính là Đêm qua ma lang, có điều..... chúng nó tựa hồ đang cùng cái gì vậy chiến đấu.....” Phu Dịch mắt bén nhất, cho nên đầu tiên nhìn thấy.

Mọi người vội vàng dừng thân hướng về xa xa nhìn xa, chỉ thấy một đám màu xám ma lang làm thành một khồng lồ vòng vây, ở chỗ không dứt truyền đến ma thú hung ác tiếng rống giận dữ, cùng với từng trận góc có tiếng, thỉnh thoảng còn có một con ma lang theo trong vòng vây bị quăng đi ra, có điều này bị quăng đi ra ma lang trên người vẫn chưa gấp rõ ràng vết thương, xem ra ma lang cũng

vẫn chưa tất cả chiêm thượng phong.

“Các ngươi nhìn con kia ma lang!” Chu Tước kinh ngạc nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 215: Kịch Chiến Ma Lang

Mọi người thuận Chu Tước chỉ nhìn tới, chỉ thấy một con có trâu vàng to nhỏ, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là ngân quang lóng lánh lông ngắn, bắp thịt mạnh mẽ ma lang đang quay lưng bọn họ nằm rạp ở một tòa gò đất nhỏ bên trên, thỉnh thoảng ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, cái kia ma lang trận hình thì sẽ tùy theo hơi động, hiển nhiên con này ma lang chính là bọn này ma lang vương.

Đáng tiếc Phu Dịch bọn họ cách có chút xa, hơn nữa đám kia ma lang bên trong ba vòng ở ngoài ba vòng đem con mồi bao bọc vây quanh, mặc dù nhìn thấy trận hình có biến, lại là không thấy được đến tột cùng có cái gì biến hóa.

“Này con nói vậy chính là lang vương, chỉ cần giết chết nó, bọn này ma lang nên sẽ tán loạn.” Thần Lộ suy đoán nói.

Phu Dịch chau mày nói: “Nếu như trói buộc rồng tác ở nói, cỗ gắng có thể thử một lần, thế nhưng bây giờ nói, bằng vào chúng ta thực lực, nên rất khó làm được một đòn giết chết, đợi đòn ma lang xoay đầu lại đối phó chúng ta trong khi, hậu quả khó có thể tưởng tượng.”

Lý Lăng Phong nói: “Phu Dịch, ta ngược lại thật ra cảm thấy Thần Lộ nói không sai, trước mắt là một hiểm thay cơ hội, nhiều như vậy ma lang đánh lâu không xong, chúng nó vây quanh con mồi tuyệt đối không phải tầm thường, nếu là bỏ qua cơ hội này nói, lại đụng tới bọn này ma lang, đồng dạng sẽ rất phiền phức.”

Thi Vân cũng phụ họa nói: “Ta cũng cảm thấy nên thử một lần.”

Phu Dịch thở dài nói: “Nhưng này con ma lang nǎng lực cảm nhận phi thường đáng sợ, chúng ta rất khó tiếp tiếp nó, hơn nữa chỉ nhìn một cách đơn thuần hình thể của nó, thì so với phổ thông ma lang mạnh mẽ gấp mươi lần không tới, phải biết rằng động vật giới, tuyệt đối là người mạnh là vua.”

“Chúng ta chờ một chút, đợi chúng nó lưỡng bại câu thương trong khi động thủ lần nữa cũng không trễ.” Thần Lộ nói.

“Thành.”

Vì vậy cả đám cẩn thận nǎng rạp với trong bụi cỏ, chờ đợi đàn ma lang cùng không biết ma thú chiến đấu tới thời khắc mấu chốt lại ra tay.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bị quăng đi ra ma lang đã có 78 mươi con, có điều này ma lang vẫn chưa gặp có bất kỳ rõ ràng thương thế, mới vừa rơi xuống đất, liền vừa gia nhập chiến đoàn, cho nên không biết sinh vật đối với ma lang vẫn chưa tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, ngược lại là ma lang bị ném ra khoảng cách thời gian cũng càng ngày càng chậm.

“Theo ta suy tính, ở chỗ con kia ma thú nhiều nhất còn có thể kiên trì chừng một khắc đồng hồ.” Lý Lăng Phong suy đoán nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Dựa theo bây giờ hoàn cảnh nhìn, nên gần như nhanh đến cực hạn.”

Một phút sau, ma lang quả nhiên không có lại ném ra, có điều ma lang vẫn như cũ khí thế hùng hổ vây quanh con mồi, có thể thấy được chúng nó cũng chưa chắc hoàn toàn chiếm thượng phong.

Chu Tước đầu tiên không chịu được tính tình, thấp giọng nói: “Phu Dịch ca ca, không ra tay nữa cũng đã muộn.”

Phu Dịch lúc này biểu hiện dị thường khẩn trương, to bằng cái đầu mồ hôi lạnh theo trên trán ứa ra đi ra, nghe đến Chu Tước thúc giục,

Vội vàng nói: “Chờ một chút, không nên gấp.”

“Có biện pháp gì có thể nhìn thấy trong vòng vây chiến đấu gì?” Thân Lộ hỏi.

Mọi người đều lắc lắc đầu, bọn họ trong đám người này cũng không có trinh sát hình pháp bảo hoặc là linh thú, nếu là Vệ Tử Dạ hoặc là Trương Thiên Vũ ở nói, có lẽ còn có thể có chút kỳ kỳ quái quái thủ đoạn.

“Hay là, ta dùng đi thuật lặn sâu một điểm sờ qua đi thử xem?” Phu Dịch đề nghị.

“Không được, quá nguy hiểm!” Thân Lộ cùng Chu Tước hai nữ trăm miệng một lời, hủy bỏ Phu Dịch đề nghị này.

Lúc này bầu không khí cực kỳ khẩn trương, còn lại ba người cũng không kịp nhớ trêu chọc Phu Dịch, đúng là Lý Tĩnh lúc này rốt cục quyết định, thở dài nói: “Ta đến thử xem a.....”

Nói xong, cũng không can thiệp tới những người khác có đồng ý hay không, trực tiếp bốc lên một tay quyết, trong miệng nhanh chóng đọc thần chú, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, liền nhìn thấy Lý Tĩnh một cái đầu người đột nhiên rời khỏi thân thể, thẳng tắp bay đến cao hơn mười trượng.

“Bay đầu!” Phu Dịch nhìn thấy Lý Tĩnh triển khai phép thuật này, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, này một chiêu lúc trước Hồ Lan Thành đã sử qua, Trương Thiên Vũ chính là bị cái này một chiêu hơn nữa một chiêu “máu đào kiếm” đánh lén làm bây giờ sống dở chết dở, toàn bằng Hoàng Bì Hồ Lô trấn áp, không hề nghĩ rằng Lý Tĩnh lại cũng sẽ sử dụng bức này tà mị pháp thuật.

Đúng lúc này, con kia lông bạc Lang Vương quay đầu lại hướng về Lý Tĩnh đầu người liếc mắt nhìn, trong ánh mắt tràn đầy vẻ ngờ vực, cũng may lúc này trong vòng vây lại bị liên tiếp ném ra hai con ma lang, Lang Vương bất chấp lại dự đoán viễn này không hiểu ra sao xuất hiện đầu người, lập tức đem sự chú ý

lại phóng tới trong vòng vây, điên cuồng gào thét một tiếng, chỉ huy đàn ma lang chiến đấu.

“Anh!”

Đúng lúc này, trên bầu trời truyền đến một tiếng lanh lảnh kêu to có tiếng, chỉ thấy một đạo thanh quang tựa như tia chớp nhanh chóng ở Lý Tĩnh đầu người phóng đi.

Phu Dịch kinh hãi đến biến sắc, cũng không kịp nhớ có thể hay không bị Lang Vương phát hiện, trực tiếp tี lên Phong Thiên Kính thi triển “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một vệt kim quang phóng lên cao, đem đạo kia thanh quang đường đi ngăn trở, thanh quang muốn vòng qua kim quang, nhưng không nghĩ này đạo kim quang là bởi vì điều khiển, làm sao có khả năng để nó tùy tiện thì đi vòng qua.

Lý Tĩnh tự nhiên cũng thấy được có ma cầm đánh lén, vội vàng làm phép tựa đầu thu lại rồi.

Nhìn thấy con mồi biến mất, đạo kia thanh quang lại kêu to một tiếng, sau đó quanh quẩn trên không trung ba vòng sau khi, vừa tựa như tia chớp triệt hồi, chỉ trong nháy mắt, liền biến mất ở phía chân trời.

Lớn như vậy động tĩnh, tự nhiên đã kinh động ma lang vương, chỉ thấy ánh mắt như thần, chỉ là quét qua, liền phát hiện năm rạp ở trong bụi cỏ Phu Dịch bọn người, lập tức ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, đám kia ma lang lập tức phân ra hơn mười đầu, hướng về bọn họ bên này chạy như điên tới.

“Đáng tiếc.....”

Trước mắt thân hình bại lộ, chiến cơ đã mất, bất quá bọn hắn những người này cũng không phải nhát gan sợ phiền phức đồ đệ, đổi mặt hơn mười đầu phô thông ma lang vẫn có mười phần tin tưởng.

Phu Dịch lập tức thu hồi Phong Thiên Kính đổi thành Chu Tước thần kiếm, tiện tay triệu hồi ra ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần đem Thần Lộ bọn người ngăn ở phía sau, chính mình chân đạp Thiên Cương bộ pháp, trong tay thiên cang kiếm quyết nhảy ra bao quyển quyển, trực tiếp sát thủ đàn ma lang bên trong.

Lý Lăng Phong không cam lòng thế yếu, cùng Phu Dịch một trước một sau nhảy ra bao quyển quyển, trong tay phè huyết bá vương kích như là mãnh long bình thường lắc đầu quẩy đuôi, đồng dạng nhảy mê muội trong bầy sói.

Thần Lộ vội vàng thi triển vãi đậu thành binh, đáng tiếc cái kia lục đinh lục giáp vẫn không có xuất hiện, chỉ có 24 tên giáp vàng Chiến Thần cùng ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần, có giáp vàng của Phu Dịch Chiến Thần đem mọi người vây quanh, cho nên Thần Lộ chỉ huy nàng kêu gọi đám này giáp vàng Chiến Thần vọt thẳng mê muội bầy sói, 24 tên giáp vàng Chiến Thần hai người một tổ, mỗi loại đỡ một con ma lang.

Kể từ đó, Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong mỗi một chiến hai con, 24 tên giáp vàng Chiến Thần chiến mười hai con, vừa vặn đem hợp số mười bốn con ma lang toàn bộ ngăn lại.

Chu Tước muốn nhảy ra ngoài giúp Phu Dịch, lại bị Thần Lộ ngăn lại, dù sao bọn này ma lang đều không phải là hời hợt hạng người, sức chiến đấu của Chu Tước phần lớn ở chỗ Chu Tước thần diễm, cùng với lao ra, không bằng trốn ở phía sau dụng thần diễm đánh lén.

Ma lang vương vốn không đem Phu Dịch nhóm người này coi là chuyện to tát, ở kêu là bọn hắn gấp hai nhiều số lượng ma lang đã đến công kích sau khi, liền lại sẽ sự chú ý chuyển hướng lúc trước cái kia vòng vây, thế nhưng nghe đến bên này tiếng hô từng trận, ma lang vương lại về lai lịch đến.

Có thể thấy, ma lang vương cũng bị phía trước trận chiến sơ hối hồn, nó tất nhiên cũng không nghĩ ra, chỉ là quay đầu lại công phu, này gần trăm tên người

mặc vàng bạc áo giáp, uy phong lẫm lẫm Chiến Thần là từ nơi nào nhô ra, có điều trong vòng vây chiến đấu tựa hồ đã tới kết thúc rồi, ma lang vương chỉ là hung ác trợn mắt nhìn Phu Dịch bọn người một chút sau khi, lại đem toàn bộ tinh thần chuyển về vòng vây bên kia.

Thần Lộ thận trọng, đem ma lang vương nhất cử nhất động đều thấy rõ, lập tức lớn tiếng nhắc nhở: “Bên kia là mục tiêu chủ yếu của chúng nó, chúng ta mau nhanh dọn dẹp này ma lang thừa thế xông lên giết tới.”

“Tốt!” Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong hai người đồng thời đáp lại một tiếng, trong tay kiếm kích càng thêm ra sức.

Lý Lăng Phong đầu tiên đấy đến thứ nhất, chỉ thấy ấy âm thầm đem Đông Hoàng Chung lấy ra, cố ý bán cái kẽ hở, hai con ma lang chung quy là súc sanh, không hiểu được mưu kế, chỉ là dựa vào bản năng mà chiến, nhìn thấy Lý Lăng Phong kẽ hở đại lộ, lập tức có một con xông thẳng sau lưng nó kẽ hở mà đến, nhưng không trúng rồi cái tròng của Lý Lăng Phong, Đông Hoàng Chung tàn nhẫn mà nện ở trong đó ấy trên gáy, trong tay bá vương kích lập tức sử dụng một cái hồi mã thương, dùng trường kích nhỏ cành chọn mê muội lang trong bụng, sau đó một cái 360 độ tròn múa cũng vung, đem đầu kia ma lang nện vào phả vào mặt ma lang trên người.

Đầu kia ma lang lúc này bị nện choáng váng, té xuống đất, Lý Lăng Phong cũng không có ngừng tay, trường kích xoay một cái theo ma lang trong bụng vể ra nhân tiện thu hồi, phục dùng càng nhanh hơn tuyệt luân tốc độ một cái quét ngang, liền đem một đầu khác ma lang một viên to lớn dưới đầu sói chém xuống.

Cái trò này động tác như nước chảy mây trôi bình thường, coi là thật gọi là thần lai chi bút.

Một mặt khác cũng là không kém, ngay ở Lý Lăng Phong chém xuống con thứ hai ma lang đầu lâu có tiếng, phía sau Chu Tước thần diêm đã tới, ma lang sợ này thần diêm vội vàng lui về sau, lại bị Phu Dịch bắt được cơ hội, một kiếm

đâm thủng trong đó một con ma lang đầu lâu, sau đó một cái xoay người quét ngang.

Chu Tước thần kiêm bèn vạn cân nặng ngô đồng đoạn mộc điêu khắc thành, kỳ trùng vô cùng, một đầu khác ma lang bị đòn đánh này quét ngang bên dưới, xương lúc này nát một nửa, thân thể như là rời nòng pháo trứng bình thường bắn ra, đánh vào ma lang vương nằm rạp gò đất nhỏ trên.

Gò đất nhỏ nơi nào chống lại như vậy sức mạnh va chạm, lập tức liền bị biến thành đất bằng phẳng, cuốn lên vô số bùn đất bay lên.

Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong hai người chém giết này bốn con ma lang nói đến chậm, kì thực trước sau chỗ không kém qua năm hơi mà thôi.

“Mau!” Phu Dịch nhìn thấy ma lang vương xoay người đối mặt bọn họ này một phương, không dứt thấp giọng gào thét, vội vàng hét lớn một tiếng, trong lòng bàn tay Chu Tước thần kiêm đâm hướng bên cạnh cùng giáp vàng Chiến Thần chém giết ma lang.

Ma lang mặc dù mạnh mẽ vô cùng, &# 32; tốc độ như là gió mát bình thường, thế nhưng tốc độ của Phu Dịch cũng không thua kém bao nhiêu, hơn nữa đòn đánh này làm đánh lén, ma lang tuy có né tránh ý đồ, lại vẫn bị Phu Dịch một kiếm đâm thủng thân hình.

“Grào!”

Chỉ nghe một tiếng chất phác vô cùng lang tiếng khóc theo thân thể mới truyền đến, Phu Dịch vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ma lang vương rốt cục ra tay, bốn trảo bên dưới như là giẫm lên một đoàn bàn bàn to nhỏ mây mù, hướng hắn đánh tới.

Phu Dịch không dám thất禮, lập tức đem trên thân kiêm ma lang hướng ma lang vương vung đi, mặc dù không thể thương tổn được ma lang vương, ít nhất khả năng trở ngại ấy bước chân.

“Grào!”

Ma lang vương điên cuồng gào thét một tiếng, chân trước nâng lên, đợi ma lang thi thể bay tới trước người thời gian, mạnh mẽ kéo một cái, lại miễn cưỡng đem con này thi thể đồng loại chia ra làm hai, kỳ thế không có giảm bớt chút nào, tiếp tục hướng Phu Dịch đánh tới.

Nhìn thấy ma lang vương cư nhiên như thế hung tàn, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, trong lúc nhất thời lại chưa kịp phản ứng!

Đợi ấy tỉnh dậy thời gian, ma lang vương hai móng đã cách hắn không đủ ba thước, muốn lại động tác cũng đã là đã muộn.

“Mạng ta xong rồi.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 216+5 Đi Đại Trận

?

Cái gọi là, chỉ riêng không thành chuỗi, độc mộc không thành công, cho nên có sức lực của một người làm yếu, mọi người lực lượng vi cường, nhiều hiền tụ lại bèn vì đó vô địch danh ngôn.

Thái Cổ thời kỳ mạnh mẽ vô cùng ma thú tụ tập, gượng làm với nhân tộc Thiên Tiên Cảnh tu sĩ ma thú tuyệt đối không dưới hàng ngàn, chỉ bằng này liền Thiên Tiên Cảnh tu sĩ sức chiến đấu đều không đạt được ma lang, căn bản không đủ thành đạo.

Mà chính là này cũng không phải quá mạnh mẽ ma lang, một mực chen người với Thái Cổ thời kỳ đỉnh chuỗi thực vật, trở thành kinh khủng nhất giống một trong, ấy chõ đáng sợ chính là bắt nguồn từ tiến thối có thứ tự, đánh lui một thể ma lang thú triều.

Mà ngày hôm nay, bọn họ xông này Thần Nông Giá, cũng không phải là Phu Dịch một người, hắn cũng có đồng bạn.

Ngay ở ma lang vương hai móng cách Phu Dịch chỉ có không đến một sợi tóc khoảng cách thời gian, phệ huyết bá vương kích, phi kiếm, năm màu thần thạch, sấm gió đôi chau cùng nhau đánh ở ma lang trên người.

Đặc biệt là phệ huyết bá vương kích, cùng cái khác ngự không phuơng pháp bất đồng, ở Lý Lăng Phong toàn thân yêu khí truyền vào sau khi, cả nhánh trường kích kim quang mát mắt, tiếng xé gió như là thương vân ngâm nga bình thường đáng sợ đến cực điểm, đầu kích dao nhọn tiêm với ma lang vương trên

người thời gian, kỳ thế mạnh thế gian hiếm thấy, mượn nữa một đám pháp bảo oai, lại miễn cưỡng đem tráng nếu trâu vàng ma lang vương trực tiếp đánh bay.

Cái kia ma lang vương cũng quả thực là đáng sợ, chịu đựng như thế sức mạnh một đòn, lại không mất một sợi lông, ở không trung đi một vòng, lập tức bốn trảo chấm đất, dùng móng nhọn chạm đất, liền bay mang rạch đi chỉ lui ra khoảng ba trượng, liền trầm ổn đứng ở nơi đó, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, chân sau giẫm một cái, lại hướng về Phu Dịch đánh tới.

Phu Dịch lúc trước thất thần, chỉ là hắn không ngờ rằng ma lang vương lại tàn nhẫn cực kỳ, miễn cưỡng đem chính mình đồng tộc thi thể xé thành hai nửa, lần này Lý Lăng Phong vì đó giải trừ nguy cơ, làm sao có khả năng lại như là gõ người bình thường chịu đựng ấy công kích?

“Nhanh!”

Phu Dịch quát to một tiếng, Chu Tước thần kiếm hóa thành một đạo uy vũ bá đạo đốt mang, khí thế bùng bùng nhắm ma lang vương đánh tới.

Chu Tước thần kiếm chính là Thái Cổ ít có linh căn ngô đồng mộc điêu khắc thành, luyện chế thời gian càng gia nhập Thái Cổ đạo văn, thiên sư một mạch bí thuật, đừng nói đặt ở bây giờ này phá hoại không chịu nổi tu giới, cho dù là ở Thái Cổ thời kỳ cái kia thần binh lợi khí đầy khắp núi đồi niên đại, cũng tuyệt đối tài năng xuất chúng tuyệt phẩm tiên khí.

Bây giờ Phu Dịch tu vi còn thấp, hơn nữa vẫn chưa tập được thượng thừa Tiên gia ngự kiếm pháp quyết, cho nên vẫn chưa hiện ra ấy chánh thức uy lực.

Dù là như thế, hai người chạm vào nhau thời gian đốt mang lại không rơi xuống hạ phong, bị ma lang vương va chạm bên dưới bay ngược mà quay về đồng thời, ma lang vương tự thân cũng bị bắn ra hơn mười trượng xa.

“Phụp.....”

Rốt cuộc Phu Dịch tu vi nông cạn, mặc dù tu hành cửu kiếp Tiên quyết linh khí vượt xa với tu sĩ tầm thường,

Thế nhưng đổi mặt bực này Thái Cổ mãnh thú, còn là rơi xuống tiểu thừa, bị này va chạm bên dưới đã bị cắn trả, nhất thời cảm giác trong lồng ngực ngũ khí bốc lên, một búng máu không tự chủ được phun ra. [..... yêu kỳ văn học #& tiểu thuyết càng tốt hơn đổi mới nhanh hơn]

“Grào!”

Ma lang lại nổi giận gầm lên một tiếng, thế nhưng lần này nhưng không có tự mình nhào lên, mà là theo cái kia trong vòng vây lại điều tập 2 hơn mười đầu ma lang chuyển hướng Phu Dịch bọn người.

Quay đầu lại hướng về giáp vàng Chiến Thần cùng ma lang chiến đấu nơi nhìn tới, chỉ thấy lúc trước đánh lại mười sáu con ma lang ngoại trừ Lý Lăng Phong giết chết hai con cùng Phu Dịch giết chết ba con ở ngoài, còn lại mười một con không mất một sợi lông, vẫn còn đang cùng giáp vàng Chiến Thần đối chiến, hơn nữa này ma lang đang nhìn đến cái kia năm con ma lang thi thể sau, sức chiến đấu lại ở vọt lên gấp đôi có thừa, 24 tên giáp vàng Chiến Thần chỉ cái này trong nháy mắt liền bị ấy xé nát bảy tên, còn sót lại 14 tên.

Trước mắt trở lại 2 hơn mười đầu, song phương trạng thái một mực hiểu ra, nếu không mau nghĩ ra một tuyệt diệu đối sách, hôm nay bọn họ những người này rất có thể muốn viết di chúc ở đây rồi.

“Trước tiên lui!” Phu Dịch hét lớn một tiếng, chưa cầm kiếm tay cầm lấy áo của Lý Lăng Phong, lập tức nhảy về hắn kêu gọi cái kia một đám giáp vàng Chiến Thần trong vòng vây.

2 hơn mười đầu ma lang khí thế hùng hổ mà đến, Phu Dịch vội vàng chỉ huy ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần đón nhận, chỉ còn lại ba mươi sáu tên của Thần Lộ ngân giáp Chiến Thần bảo vệ mọi người.

“Làm sao bây giờ?” Thi Vân dù cho có Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, có thể nàng rốt cuộc là một cô gái, hơn nữa hàng năm với Côn Lôn trong núi tu hành, tựa như nhà ấm bên trong đóa hoa bình thường, nhìn trước mắt một màn nhất thời thất kinh.

Phu Dịch vội vàng quay đầu hướng về Lý Tĩnh nói: “Lúc trước ngươi nhìn thấy gì?”

Lý Tĩnh vội vàng trả lời: “Bọn họ vây quanh chính là một con sáu thước có thửa màu xanh ma thú, lớn lên khá giống heo, mọc ra hai đôi răng nanh, da lông phi thường cứng rắn, này ma lang căn bản căn không bể, có điều ma thú này hoàn toàn không quá am hiểu công kích, chỉ có thể dùng cái kia hai đôi răng nanh đem ma lang vứt ra đencil.”

“Lỗ tai có phải là như là quạt hương bồ bình thường đặc biệt lớn?” Lý Lăng Phong hỏi ngược lại.

Lý Tĩnh gật gật đầu nói: “Không sai, ngươi biết?”

Lý Tĩnh đinh đinh gật gật đầu nói: “Trước đây ở trong sách từng thấy, gọi là gì lại là không nhớ gì cả, có điều giống như loáng thoáng nhớ tới, Thần Nông Đại Đế tựa hồ nuôi qua một con loại này thụy thú.”

“Hả?” Mọi người vừa nghe nhất thời kinh hãi, nếu là Thần Nông Đại Đế nuôi qua này con cực kỳ như heo thụy thú nói, vậy Thần Nông đinh đinh liền thật có thể ở chung quanh đây, nói cách khác, khám long tiên lần này chỉ bảo vật, có rất lớn có thể chính là Thần Nông đinh.

“Là vô cùng, trải qua Lý đại ca này vừa đề tĩnh, Thanh Vân Điện Thần Nông Đại Đế pho tượng dưới đích xác có một vật, nói như thế đang cùng con thú này có chút tương tự, xem ra này con thần thú dù cho không phải Thần Nông Đại Đế chỗ quyến nuôi con kia, cũng nhất định là đời sau của nó.”

Mọi người vừa nghe nhất thời tâm như triều dâng, chỉ có Phu Dịch một người

nhìn về phía trước từng người từng người giáp vàng Chiến Thần lần lượt ngã xuống, thở dài nói: “Xem ra này con thần thú hoàn toàn không quá am hiểu công kích, chúng ta hay là trước cân nhắc làm sao đánh lui này ma lang.”

Phu Dịch câu nói này như là nước lạnh bình thường tạt vào mọi người trên đầu, lúc này đem mọi người lúc trước cảm giác hưng phấn dập tắt, nhìn trước mắt này hơn ba mươi đầu ma lang đang điên cuồng đem này Địa Tiên Cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần tiêu diệt, mọi người không khỏi có chút đau lòng.....

Cái kia nhưng Địa Tiên đỉnh đỉnh tồn tại a, mặc dù này giáp vàng Chiến Thần linh trí chưa mở, thế nhưng thực lực vẫn như cũ đặt tại nơi đó, lại bị bọn này ma lang dùng bẻ gãy nghiền nát tư thế một đường nghiền ép lại.....

Thần Lộ nhất bình tĩnh, lập tức đề nghị: “Bắt giặc phải bắt vua trước, không nếu chúng ta trực tiếp đi vòng qua công kích Lang Vương như thế nào?”

Phu Dịch cau mày, lắc lắc đầu nói: “Lời tuy nói như vậy, thế nhưng băng vào chúng ta thực lực rất khó trong khoảng thời gian ngắn giết chết Lang Vương, đến lúc đó hai mặt thụ địch, e sợ tình huống càng thêm không ổn.”

“Thế nhưng băng vào chúng ta thực lực, đồng dạng không ngăn được bọn này hung ác đến cực điểm ma lang.” Lý Lăng Phong cắn răng nghiến lợi nói.

“Nếu là có trận pháp.....” Lý Tĩnh nói thầm một tiếng, bất quá hắn cũng không có nói xong, rất rõ ràng chính hắn đối với trận pháp cũng không quá tinh thông.

Thế nhưng này một tiếng lại là đề tỉnh Phu Dịch, mặc dù hắn đối với trận pháp chi đạo cũng còn ở vào tìm tòi giai đoạn, đặc biệt là đối với ảo trận cùng khó khăn loại kia cao thâm trận pháp vẫn chưa hiểu thấu đáo ấy bản chất, thế nhưng đối với phổ thông âm dương ngũ hành bát quái trận pháp, là hiểu sơ một hai.

Trước mắt đã là cùng đường mạt lộ, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

“Tốt!” Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, lập tức hướng mọi người nói, “ma lang e ngại ánh lửa, thế nhưng băng vào ta cùng linh khí của Phượng Dao, căn bản không đủ để chống đỡ đem bọn này ma lang toàn bộ đốt cháy giết, cho nên còn cần vay mượn bốn người các ngươi sức mạnh.”

Mọi người vừa nghe Phu Dịch có biện pháp, nhất thời tinh thần gấp trăm lần, chờ đợi Phu Dịch sắp xếp.

Phu Dịch cũng không thời gian giải thích, lập tức dùng Chu Tước thần kiếm dùng tự thân làm chấm tròn, trên mặt đất vẽ ra năm cái kỳ dị hình vẽ.

“Đây là?..... ngũ hành trận pháp?” Thi Vân nhìn trước mắt hình vẽ cùng phuơng án, hơi nghi hoặc một chút nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Chính là ngũ hành trận pháp, bây giờ mỗi người các ngươi lựa chọn một vị trí đứng đi vào, cái kia Thần Văn sẽ giúp đỡ bọn ngươi thay đổi linh khí của chính mình thuộc tính.”

“Hả.....” mọi người đều là người tu đạo, lập tức liền hiểu Phu Dịch muốn làm gì, chỉ trong nháy mắt liền mỗi một thì ấy vị.

Thi Vân tập kiểm tiên chi đạo, sửa chính là Canh Kim chi khí, cho nên đứng Kim hành vị trí;

Thần Lộ mặc dù không có sáng tỏ thuộc tính, thế nhưng bản thân nàng chử bát thuộc thủy, lập tức đứng thủy hành vị trí;

Lý Tĩnh Thanh Vân Môn một mạch công pháp thiên hướng về Mộc hành, vội vàng bước vào Mộc hành vị trí;

Chu Tước chính là hỏa chi thánh linh, tự nhiên đi hành hỏa vị trí;

Công pháp của Lý Lăng Phong đồng dạng không có thuộc tính ngũ hành, cho nên đứng cuối cùng hành thổ vị trí.

Như thế, mọi người vào chỗ, phía trước một đám giáp vàng Chiến Thần cũng là ở đây toàn bộ chết trận, hơn ba mươi đầu ma lang lập tức hướng về mọi người điên cuồng đánh tới.

Phu Dịch vội vàng nói: “Khải!”

Ngũ hành tương sinh số lượng chính là kim thủy mộc lửa đất, chỉ là trận pháp này nên từ chỗ nào đi lên, mọi người lại là không biết, cùng càng muốn khởi động ngũ hành trận pháp, chỉ dựa vào bọn họ bây giờ tu vi, cho dù là thân là hỏa chi thánh linh Chu Tước e sợ đều có chút miễn cưỡng, cho nên trong ngày thường nếu muốn vải ngũ hành đại trận, bình thường muốn dùng âm dương đại trận làm trận cơ, cũng coi như là mở ra ngũ hành trận pháp dẫn đường.

Đang chần chờ gian, Lý Lăng Phong đột nhiên cảm giác được dưới chân bỗng dưng sinh ra một luồng hùng vĩ đến cực điểm Thổ linh khí.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phu Dịch chẳng biết lúc nào lấy ra Thổ Linh Châu, này cỗ hùng vĩ đến cực điểm Thổ linh khí chính là bắt nguồn từ Thổ Linh Châu bên trong.

Ma lang sắp tới, UU đọc sách ww w. Uu ka &# 110; sh &# 117;. Co &# 109; ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần rất rõ ràng không phải ẩn đối thủ, cho nên, Lý Lăng Phong không dám thất lễ, vội vàng vận chuyển quanh thân linh khí, hai tay nịnh nọt quyết, vay mượn dưới chân hành thổ Thần Văn đem trong cơ thể linh khí chuyển thành thuần khiết Thổ linh khí, hóa thành một đạo thổ hoàng sắc thần quang đánh vào Thi Vân dưới chân Kim hành trong thần văn.

Thi Vân đồng dạng hai tay thao quyết, chỉ đợi Kim linh khí đại thịnh sau khi, phục đem đạo này linh khí vừa chuyển đến Thần Lộ nơi đó.

Thần Lộ hai tay dao động quyết sớm chuẩn bị thỏa đáng, lập tức đem thủy linh khí chuyển tới Lý Tĩnh nơi.

Lý Tĩnh mặc dù chỉ có Tán Tiên cảnh đỉnh cao tu vi, thế nhưng ngũ hành đại

trận đấu để che giấu hắn tu vi tai hại, hùng vĩ thủy linh khí đã đổi thành thành triều khí phồn thịnh mộc linh khí, trước mắt mà hắn cần làm, bất quá là đem mộc linh khí chuyển tới Chu Tước dưới chân hỏa linh trong thần văn mà thôi.

Chu Tước đã bị này cỗ mộc linh khí sau, liền vội vàng đem lửa linh khí đánh về phía Lý Lăng Phong dưới chân hành thổ trong thần văn, cùng lúc đó, Phu Dịch vội vàng thu hồi Thổ Linh Châu.

Nơi đây, năm người dưới chân Thần Văn toàn bộ sáng choang, ngũ hành miễn cưỡng đại trận chính thức mở ra, tới lui tuần tra giữa thiên địa khí ngũ hành tùy theo bị cuốn vào đại trận, lúc này cho dù là bốn người khác toàn bộ triệt hồi, ngũ hành này đại trận cũng sẽ tự chủ vận chuyển, chỉ là như vậy nói, bất kể là thời gian còn là uy lực, đều sẽ rơi vào tiểu thừa.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 217: Thụy Thú Làm Khoẻ Mạnh (Heo Năm Đại Cát)

?

Chúng Nhân Dã Chung với ở vào lúc này hiểu ý đồ của Phu Dịch, Tha Chính Thị muốn mượn ngũ hành này sinh sôi liên tục đại trận, đem mọi người hết thảy linh khí đều ngưng ở Chu Tước một thân một người, sau đó dùng Chu Tước thần diễm một lần đem bọn này ma lang đốt cháy giết!

“Giết!”

Phu Dịch hét lớn một tiếng, lơ lửng ở trên đỉnh đầu Phong Thiên Kính lập tức bắn ra một đám lớn xích quang, đem một đám ma lang liên quan sớm chết hơn phân nửa ngân giáp Chiến Thần cùng nhau phủ kín.

Chu Tước cũng không cam lòng yếu thế, cái miệng nhỏ một tấc, thần sè thần diễm lập tức từ miệng, mũi, trong mắt dâng trào ra, hướng tới cái kia hơn ba mươi đầu ma lang đốt cháy đi.

Phong Thiên Kính bên trong lửa bắn nguyên cùng Chu Tước thần diễm đồng xuất một mạch, đều vì Ly Hỏa số lượng, cho nên 2 lửa một khi dung hợp, uy lực lập tức tăng lên gấp mười lần có thừa, chỉ trong nháy mắt, cái kia 30 nhiêu đầu ma lang nhất thời hóa thành một đám hỏa lang, theo một trận tiếng hét thảm, không ra mười hơi thời gian, liền toàn bộ hóa thành tro tàn.

“Grào!”

Nhin thấy lang của chính mình binh bọn bị đốt thành tro bụi, Lang Vương nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, tự mình hướng về mọi người đánh tới.

Ma lang vương không hổ là ma lang bên trong vương giả, giống như giống như thân hình nhào tới trong hỏa diễm sau, trên người cái kia màu bạc da lông trên lập tức bay lên một tầng ngân quang, mạnh mẽ vô cùng Chu Tước thần diễm lại không thể đem dǎn hỏa!

“Các loại chính là ngươi!” Phu Dịch cười lạnh một tiếng, lập tức huy động quanh thân linh khí, linh quang lập tức thăng hóa thành màu đỏ ánh lửa, cùng Chu Tước thần diễm hội hợp sau khi, ánh lửa uy lực lại tăng lên gấp đôi, ma lang vương cái kia lòe lòe sáng trắng màu bạc da lông, nhất thời bay lên từng đợt từng đợt khói xanh, thế nhưng ma lang vương vẫn chưa lùi về sau, vẫn còn đang hướng về bọn họ vọt tới.

Đúng lúc này, Chu Tước quanh thân xích quang mãnh liệt, xì ra Chu Tước thần diễm đột nhiên mông thượng một tầng so với tự thân nhìn qua hơi hơi sâu hơn một tia xích quang, chính là lúc trước ăn ngẫu nghiên bay cầu vồng lưu tiên quả công hiệu.

“Grào!”

Ma lang vương trên người da lông rốt cục bị dǎn hỏa một nhúm nhỏ, thế nhưng vẫn không có ngăn trở ấy đi tới bước chân.

Nhìn thấy ma lang vương tinh thần lực lại đáng sợ như thế, cả đám không khỏi có chút nghĩ mà sợ, bất quá bọn hắn có khả năng làm, chính là vận chuyển hết tốc lực trong cơ thể linh khí, tăng tốc độ ngũ hành đại trận vận chuyển, như vậy liền có thể tăng lên Chu Tước thần diễm uy lực.

“Grào!”

Ma lang lại hét lớn một tiếng, chậm chậm thân hình đột nhiên mạnh tăng tốc, liều mạng này cực kỳ kinh khủng ánh lửa đem chính mình đốt cháy, vẫn như cũ hóa thành một đạo ngân quang hướng về Chu Tước đánh tới.

“Phượng Dao!” Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, Chu Tước thần kiếm lập tức

rời khỏi tay, hóa thành một đao đỏ mang hướng về ngân quang đánh tới.

Đáng tiếc,

Kiếm của Phu Dịch vẫn là chậm một bước, chỉ thấy lóe lên ánh bạc, liền phóng qua Chu Tước, ngô đồng kiếm gỗ lúc này mới khoan thai đến muộn, đem ma lang vương một đòn đánh bay.

Lần này ma lang vương đem đại bộ phận sức mạnh đều dùng đang công kích Chu Tước trên người, cho nên lần này va chạm lại bị Phu Dịch chiếm thượng phong, ngô đồng kiếm gỗ bay ngược mà quay về vẫn chưa và sinh nhiều hay ít cản trả lực lượng, ngược lại là ma lang vua bị xô ra hơn mười trượng, trên người ngân quang lóng lánh da lông cũng bị đốt thành màu xám đen, cùng này phổ thông ma lang nhìn qua độc nhất vô nhị, có thể nói là vô cùng chật vật.

“Phượng Dao!” Phu Dịch liền vội vàng tiến lên, lại nhìn thấy Chu Tước đang yên đang lành đứng ở nơi đó, không khỏi sững sốt.

Chu Tước cười cười nói: “Ít nhiều quét hà áo, nếu không hôm nay coi như không chết thì cũng phải trọng thương.”

Phu Dịch nhìn thấy Chu Tước trên người lại coi là thật không có đã bị bắt cứ thương tổn gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng hướng về cái kia ma lang nhìn tới, chỉ thấy ấy không những một đôi chân trước trên da lông bị đốt cháy sạch sẽ, kể cả lang trên đầu đồng dạng bị cháy sạch trụi lủi, một phái chật vật hình ảnh, nơi nào còn có lúc trước uy phong lẫm lẫm đáng dấp, nói vậy chính là quét hà áo oai.

Lúc này Phu Dịch cũng rốt cục tin, không trách ngày đó thư sinh áo trắng đem này ba cái bảo y thối đến mức như vậy thiên hoa loạn nổi liền, theo lúc trước Thần Lộ bị đánh lén cùng bây giờ Chu Tước bị hại này hai lần đến xem, nghê thường tiên y cùng quét hà áo cũng coi là thật gọi là thế gian gần như không tồn tại bảo y, mặc dù Chiến Thần của hắn bào còn không có đã bị kiểm nghiệm, nghĩ đến cũng không thể kém được.

“Tiếp tục!” Phu Dịch lập tức hét lớn một tiếng, hai đạo ánh lửa lại hỗn hợp lại cùng nhau hóa thành một đạo xích hỏa chi tiễn, hướng về ma lang vương vọt tới.

Ma lang vương mặc dù thực lực đáng sợ, nhưng dù sao cũng là súc sanh, thoát ly không dứt sở lửa bẩm sinh, vội vàng thân hình nhảy một cái, né tránh xích hỏa chi tiễn công kích.

Phu Dịch hai người lập tức không chế ánh lửa truy kích, thế nhưng ma lang vương động tác dị thường bén nhạy, năm lần bảy lượt công kích cùng thất bại.

Phu Dịch nhìn thấy không thể áp chế ma lang vương, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Đàn ma lang!”

Hai người lập tức lại sê ngọn lửa này dẫn tới đàn ma lang vòng vây nơi, chỉ trong nháy mắt, thần diễm liền dẫn hỏa hơn mười đầu ma lang, trong lúc nhất thời hét thảm liên tục, khiến người ta mang trong lòng không đành lòng.

“Grào!”

Ma lang vương thấy không thể cứu vãn, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, một đám ma lang lập tức tản ra, sau đó ở ma lang vương dẫn dưới, lưu lại một đồng thi thể sau khi chạy trối chết.

Mọi người thấy ma lang thú triều đi xa bóng người cùng vung lên bụi đất không khỏi khó có thể tin, bọn họ vạn vạn không nghĩ hắn bằng thực lực của bọn họ lại có thể đem Thái Cổ thời gian kinh khủng nhất ma lang đánh lui.

Đặc biệt là Chu Tước, từ trong cơ thể thần bí linh hồn biến mất sau khi, chưa từng có như vậy sướng mồ hôi tràn trề chiến đấu qua, lập tức mừng lớn nói: “Phu Dịch ca ca, trận pháp này thực sự là thật lợi hại.”

Thi Vân mặc dù xuất thân huyền môn người đứng đầu Côn Lôn phái, thế nhưng bây giờ Côn Lôn chủ tu kiểm tiên một mạch, nơi nào từng trải qua như

vậy kỳ diệu trận pháp, đồng dạng thở dài nói: “Đích xác lợi hại, nếu như lúc trước đối mặt cương thi lúc dùng đến trận pháp này nói, nên có thể trực tiếp đưa chúng nó giết chết, căn bản không cần đưa chúng nó phong ấn.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Chỉ tiếc ta đối với trận pháp chi đạo cũng bất quá là hơi xuyên qua da lông, trận pháp này cũng bất quá là đem một nơi khác trận pháp rập khuôn lại, có thể có như vậy hiệu quả ta cũng rất bất ngờ.”

Lý Tĩnh cười nói: “Đạo hữu cần gì tự ti, từ khi ngàn năm trước chính nhất một mạch sa sút sau khi, trận pháp chi đạo cũng thuận theo mai một với trong dòng sông lịch sử, dùng đạo hữu ngộ tính, tương lai tất nhiên có thể cho trận pháp chi đạo lại tỏ sáng.”

“Chính nhất một mạch? Là cái gì?” Nghe đến Lý Tĩnh kiểu nói này, không thể nhưng Phu Dịch bốn người không biết là, kể cả Thi Vân loại này xuất thân đại phái của Côn Lôn đệ tử đều là chưa từng nghe thấy.

Lý Tĩnh gặp Phu Dịch bọn người lại không biết là đang một đạo thống, lại là có chút bất ngờ, tùy tiện nói: “Ta đối với chính nhất một mạch cũng không hiểu nhiều lắm, Trương Thiên Vũ đạo hữu không phải là đang một đạo thống truyền nhân sao? Các ngươi lại không biết? Đang một đạo thống có thông thiên triệt địa thuật, giống như vừa mới đạo hữu thi triển vãi đậu thành binh, chính là đang một đạo thống tuyệt kỹ, không phải đang một đạo thống tu sĩ mặc dù cũng làm cho, thế nhưng chõ kêu đồ vật đều là một vài tạp binh, rẽ đang không có thực chất sức chiến đấu.”

Liên quan tới thiên sư một mạch việc, Trương Thiên Vũ tự nhiên có nhắc qua, chỉ là Phu Dịch bọn người cũng không biết thiên sư một mạch chính là góp ý một đạo thống.

Có điều bị Lý Tĩnh lời nói này một điểm sau khi, Phu Dịch cũng rốt cục phản ứng lại, sau đó gặp phải rất nhiều tu sĩ kể cả Vệ Tử Dạ, Độ Ách Chân Nhân, Trần Công Phó như vậy cao thủ, cũng đích xác không quá am hiểu bùa chú cùng

tiên pháp.

Như thế xem ra người thiên sư này một mạch đích thật là huyền môn bên trong siêu quần xuất chúng một chi đạo thống, chỉ tiếc truyền thừa của Trương Thiên Vũ đã tàn tạ không hoàn toàn, nếu muốn lại này mạch lại phát huy, nhất định là mặc cho đạo mà xa này.

“Ồ, các ngươi nhìn!” Đúng lúc này, Thi Vân đánh gãy mọi người nói chuyện.

Mọi người vội vàng theo Thi Vân chỉ phương hướng nhìn tới, chính là lúc trước ma lang vòng vây vị trí, lúc này ma lang thối lui, hiện ra một con khoảng sáu thước màu xanh ma thú, chính là lúc trước Lý Tĩnh chứng kiến con kia.

Cũng không biết là mệt bở hơi tai còn là bị rất nặng đau đớn, lúc này đang nǎm rạp trên mặt đất trên từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

“Qua xem một chút.....” Lý Tĩnh đinh đao.

Dù sao không biết là con thú này tính nết, cho nên mọi người cũng không dám tùy tiện xông tới, cho nên cả đám chỉ có thể từ từ hướng về ấy tới gần.

Đi tới ấy khoảng ba trượng thời gian, ma thú phát hiện mọi người tung tích, có điều chỉ gần như là mở một đôi như ngọc thạch đen tròn vo con ngươi nhìn chốc lát, lập tức vừa ít ỏi khí vô lực nhắm mắt thở hổn hển, tựa hồ đối với mọi người cũng không ác ý.

“Có phải nó biết là chúng ta cứu nó, cho nên đối với chúng ta không có địch ý?” Nhìn thấy ma thú đối với bọn họ xa cách, Thần Lộ suy đoán nói.

Chu Tước nói: “Ta cảm thấy này con heo đều không phải là mãnh thú, chỉ cần chúng ta không chủ động công kích nó, nó hẳn là sẽ không công kích chúng ta.”

Phu Dịch gật gù, nhận rồi suy đoán của Chu Tước, lập tức đối với Thi Vân nói: “Ngươi vậy có khôi phục Nguyên Khí linh đan gì?”

Thi Vân gật gù, vội vàng theo trong túi pháp bảo lấy ra một xanh bình hoa đồ sứ, mở cái nắp sau khi, lập tức có một luồng cực kỳ nồng nặc mùi thơm ngát khí từ đó tản mát ra, Thi Vân cẩn thận mà từ đó đỗ ra một viên màu đen viên thuốc sau khi, hoang mang đem bình sứ che lại.

Thi Vân tuy có lòng tự mình cho ăn đan, thế nhưng nhìn thấy cái kia hai đôi củ sen phẩm chất răng nanh thời gian, không khỏi có chút sợ hãi, lập tức đem viên thuốc đưa cho Phu Dịch.

Phu Dịch tự nhiên biết tâm tư của Thi Vân, vội vàng tiếp nhận viên thuốc, cẩn thận từng li từng tí một đi tới con kia tướng mạo cực kỳ như heo ma thú bên cạnh, nhẹ giọng nói: “Ta nơi này có một viên khôi phục Nguyên Khí đan dược, ngươi nếu ăn liền hé miệng, không ăn nói.....”

Vậy mà còn chưa có nói xong, con kia ma thú liền tấm một tấm cái miệng lớn như chậu máu mở ra, Phu Dịch liền vội vàng đem viên thuốc bắn vào trong miệng nó.

Thi Vân chính là Côn Lôn núi đệ tử đời ba bên trong kiệt xuất, rất được Hiểu Nguyệt Tiên tử âu yếm, cho nên lần này ra ngoài trên người thuốc men không những chủng loại đa dạng, &# 85 còn đều là thượng phẩm phẩm chất, cái kia loài heo ma thú một khi nuốt xuống, liền nhìn thấy khắp toàn thân loáng thoáng tỏa ra từng đạo từng đạo như ẩn như hiện thanh quang, gần như 10 cái hô hấp, hai mắt đột nhiên vừa mở, thân thể mạnh đứng thẳng lên, nhất thời có một loại tinh thần toả sáng cảm giác.

Ma thú hừ hừ một tiếng, thân hình đi phía trước một chuỗi, dùng một con mũi heo sượt hướng về tay phải của Phu Dịch, phía sau con kia dài khoảng ba tấc đuôi cũng tùy theo lúc lắc.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, đây là con ma thú này đang hướng về mình lấy lòng, nhìn thấy ấy ngây thơ đáng yêu đáng dấp, không khỏi tâm hỉ vạn phần, lập tức dùng tay kia nhẹ nhàng vỗ về ấy đỉnh đầu.

Ma thú tựa hồ cực kỳ hưởng thụ vỗ về của Phu Dịch, cạ mũi heo của Phu Dịch càng thêm thân mật.

“Làm khoẻ mạnh! Thật chính là làm khoẻ mạnh! Thần Nông Đại Đế nuôi dưỡng thụy thú!”

Lý Lăng Phong lúc trước trong sách liền từng thấy làm khoẻ mạnh giới thiệu, có điều bởi vì lúc đó vốn là không có quá lưu ý, cho nên trong lúc nhất thời không nghĩ lên, lúc này nghe đến ma thú hù hù có tiếng phảng phất là làm khoẻ mạnh thanh âm, lập tức liền dĩ vãng lên.

Trước mắt con ma thú này.....

Không, hắn là thụy thú, chính là Thần Nông Đại Đế chở nuôi dưỡng ái sủng làm khoẻ mạnh!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 218: Hòa Kỳ Lân

?

Thái Cổ thời đại, tiếp theo Bàn Cổ Thánh tổ mở ra nhân tộc tu tiên tiền lệ sau khi, nhân tộc dựa vào từ lúc sinh ra đã mang theo linh tính ở hồng hoang địa vị tăng lên trên diện rộng, thế nhưng vẫn như cũ ở vào vạn ngàn chủng tộc hạ lưu, mà hạn chế nhân tộc phát triển nguyên nhân căn bản nhất, chính là đồ ăn cùng bệnh tật vẫn đề.

Đương nhiên, hai vấn đề này không đơn thuần là trở ngại nhân tộc phát triển, hầu như hết thảy chủng tộc đều chịu đựng hai vấn đề này quấy nhiễu.

Phục Hy Tiên đế khai sáng dệt lưới quy mô lớn bắt cá, Nữ Oa Tiên đế khai sáng trồng trọt cây ăn quả hái dùng ăn, thế nhưng hai loại phương pháp này đều không đủ để chống đỡ số lượng hàng trăm ngàn hồng hoang sinh linh khổng lồ đồ ăn tiêu hao.

Mãi đến tận có một ngày, Liệt Sơn họ một vị thiếu niên đột nhiên xuất hiện, khai sáng cái cày trồng trọt chi đạo, triệt để giải quyết hồng hoang sinh linh đồ ăn vấn đề, lúc này mới có hồng hoang sinh linh cùng Ma tộc đối kháng hậu cần bảo đảm.

Vị thiếu niên này kinh tài tuyệt diêm, từ xưa đến nay chưa hề có, năm ấy 40 thời gian liền đạt được kim tiên cảnh đỉnh cao, trở thành Tiên Đỉnh đệ nhất mảnh tướng, tiếp theo Nữ Oa Tiên đế sau khi trở thành vị trí đầu não đăng lâm Tiên đế đại thống nhân tộc, để biểu lộ ra ấy khai sáng cái cày trồng trọt chi đạo, do đó được xưng là “Thần Nông Đại Đế”, vừa bởi vì thân mình là tiên thiên Thái Dương thân thể, chỗ công pháp tu luyện vừa làm hệ “lửa” công pháp, giỏi giang

khiến ngọn lửa hùng hực thuật, cho nên vừa xưng là “Viêm Đế”.

Thần Nông Đại Đế một đời thành tựu vô số phong công vĩ nghiệp, trong đó thành tựu tối cao có 3, chia ra làm: “Trấn áp chư Ma”, “đỉnh đạo”, “cái cày trông trọt”.

Mà đại diện này tam đại thành tựu tối cao ký hiệu, chính là “Viêm Đế kiêm”, “Thần Nông đỉnh”, “Đương Khang”!

“Viêm Đế kiêm” đại diện cho Thần Nông Đại Đế một đời uy mãnh vô cùng vô lực, trấn áp hoàn vũ chư thiên ma thần, còn hồng hoang tươi sáng càn khôn, cho nên thấy vậy Kiếm giả liền coi Thần Nông Đại Đế đích thân tới, chúng sanh không có bất kỳ ngưỡng mộ ấy ánh sáng.

“Thần Nông đỉnh” đại diện cho Thần Nông Đại Đế từng bách thảo sau khi ngộ được kỳ vàng thuật, mỗi chúng sanh ôm đau khó khăn, cho nên Thần Nông đỉnh bị sau đó đỉnh đạo tu sĩ coi là thuỷ tổ, xưng là “đỉnh tổ”.

“Đương Khang” Liền đại diện cho còn lại cái cày trông trọt chi đạo, mỗi khi gặp Đương Khang hiện thế thời gian, nhất định thiêng hạ lớn thân cây lúa.

Trong truyền thuyết Thần Nông Đại Đế vũ hóa sau khi, Thần Nông đỉnh ẩn chui Thần Nông Giá, thụy thú Đương Khang cũng biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn lại Viêm Đế kiêm truyền cho hậu nhân.

Lý Lăng Phong cẩn thận hồi tưởng sau khi, mới miên cưỡng nhớ lại này, khi hắn giảng giải xong một đoạn này sau khi, mọi người không khỏi trợn mắt ngoác mồm, tuyệt đối không ngờ rằng đại diện Thần Nông Đại Đế thành tựu tối cao một trong Đương Khang lại cũng ẩn chui với nơi này.

Có điều, đã Đương Khang với nơi này, vậy Thần Nông đỉnh!

“Ngươi có biết Thần Nông đỉnh ở nơi nào gì?”

Mặc dù không biết là Đương Khang có thể không khả năng hiểu tiếng người,

thế nhưng Phu Dịch còn là hỏi lên.

Đương Khang nghe đến Phu Dịch tìm hỏi sau khi, một đôi như ngọc thạch đen con ngươi quay tí mòng, lập tức hừ hừ một tiếng, liền quay đầu lại sau này chạy đi, chạy ra ước chừng ba trượng sau khi vừa ngừng lại, quay đầu lại quay Phu Dịch rung đùi đắc ý, trong miệng một trận hừ hừ.

“Đây là..... muốn cho chúng ta dẫn đường?” Thần Lộ suy đoán nói.

Thần Lộ lời vừa nói ra, nhất thời đề tinh mọi người, mọi người không dám chần chừ nữa, lập tức hướng về Đương Khang đuổi tới, Đương Khang nhìn thấy mọi người đuổi theo, lúc này mới rung đùi đắc ý tiếp tục không nhanh không chậm chạy nhanh về phía trước, thỉnh thoảng còn quay đầu lại nhìn mọi người hay không đuổi theo, áy náy thơ đáng yêu, thật là buồn cười.

Cứ như vậy chạy ra ước chừng khoảng trăm trượng, vạn dặm bình nguyên thình lình xuất hiện một tòa chu vi hơn ba mươi trượng, cao chừng hơn mươi trượng đỉnh núi nhỏ, Đương Khang vui vẻ chạy đến núi nhỏ bên cạnh, lập tức xoay người hướng về phía mọi người vẫn hừ hừ.

“Tới rồi?”

Mọi người mang theo này phân nghi hoặc chạy tới núi nhỏ bên cạnh, nhìn thấy Đương Khang phía sau cái kia cao đến một người cỏ dại sau khi, lại cất dẫu một khoảng ba thước sơn động nhỏ.

Nhìn thấy mọi người đuổi theo, Đương Khang trực tiếp quay đầu chui vào sơn động, mọi người không chần chờ, theo bò đi vào, có điều cái này tư thế không quá lịch sự, cho nên ba vị Phu Dịch các loại ba cái đại nam nhân tân tiến, ba vị nữ tử ở phía sau. (Ủng hộ chính bản, xin di giá 17K)

Nguyên tưởng rằng bên trong hang núi cho dù là không giống lối vào như vậy nhỏ hẹp, cũng hẳn là sẽ không quá rộng rãi, thế nhưng khi mọi người vào sơn động trèo được rồi ước chừng khoảng hai trượng, trước mắt nhất thời rộng

rãi sáng sủa, nguyên lai ngọn núi nhỏ này lại là trống rỗng.

“Nóng quá!”

Mọi người theo bên trong hang núi trèo sau khi đi vào, một luồng khô nóng khí phả vào mặt, Thi Vân theo bản năng lấy tay quạt gió, lập tức oán giận nói.

“Không biết a, ta cảm thấy rất tốt.” Chu Tước chính là hỏa chi thánh linh, hoan hỷ nhất khô nóng, nằm ở như vậy trong hoàn cảnh chính là như cá gặp nước, nghe đến Thi Vân oán giận, lập tức phản bác.

Thần Lộ tự nhiên minh bạch trong này nguyên do, còn chưa các loại Thi Vân mở miệng, liền cười nói: “Đích xác có chút nóng.”

Nói xong tay phải một ngón tay, một viên tròn vo dạ minh châu từ từ bay lên, tỏa ra nhu hòa sữa chỉ riêng đem mọi người phủ kín, khô nóng khí lập tức bị che ở lồng ánh sáng ở ngoài.

Chu Tước phi thường yêu thích loại này khô nóng hoàn cảnh, chính mình vừa chạy ra lồng ánh sáng ở ngoài.

Có điều, để mọi người bất ngờ chính là, Phu Dịch cũng lập tức đi lên vài bước, đồng dạng đi tới lồng ánh sáng ở ngoài.

“Phu Dịch ca ca?” Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch đồng dạng đi tới, không khỏi có chút giật mình.

Phu Dịch nhìn phía trước tối như mực sơn động, lông mày căng tác, thở dài nói: “Chẳng biết vì sao, ta tiến vào này sơn động sau trong cơ thể linh khí dị thường dị thường phấn khởi, hơn nữa ta mơ hồ trong lúc đó cảm thấy luồng hơi thở này rất quen thuộc.”

“Hả.....”

Mọi người nghe đến Phu Dịch như vậy giải thích lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ,

có điều Thi Vân cùng Lý Tĩnh lại là càng thêm bị hổ đồ rồi, dù sao bọn họ không biết là Phu Dịch lớn nhất bí mật, mặc dù Phu Dịch chính bọn họ cũng không rõ ràng lăm hắp và Khương Thiếu Vân đến tột cùng là quan hệ gì, thế nhưng có một chút có thể xác định chính là, Khương Thiếu Vân là Thần Nông Đại Đế hậu nhân, mà trước mắt hang núi này, vô cùng có khả năng chính là Thần Nông Đại Đế năm đó ngộ đạo, thành tựu Tiên đế cảnh nơi.

“Đương Khang.....”

Phía trước truyền đến hử hử của Đương Khang có tiếng cách mọi người ước chừng khoảng mười trượng, phảng phất tại thúc giục bọn họ vậy.

Phu Dịch liền vội vàng đem ngô đồng kiếm gỗ bày ra ở tay phải, vận may với kiếm, mũi kiếm nơi lập tức dấy lên một đoàn to bằng lòng bàn tay ngọn lửa, cung cấp ấy chiếu sáng tác dụng, sau đó tiếp tục đi đến tìm Đương Khang mà đi.

Ngọn núi này từ bên ngoài nhìn cũng không lớn, thế nhưng nội bộ phảng phất vô cùng vô tận bình thường, theo Phu Dịch suy tính, mọi người đi ra có ít nhất năm dặm, nhưng vẫn là không thấy đến cùng.

“Xảy ra chuyện gì?” Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút, chỉ là đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi, ngoại trừ theo Đương Khang tiếp tục đi về phía trước, trong lúc nhất thời cũng không có càng tốt hơn biện pháp.

Vừa đi ra khoảng hai dặm thời gian, phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo đốt đậm tia sáng!

“Thần Nông đỉnh?”

Mọi người trong đầu lập tức né qua một ý nghĩ, nhìn thấy Đương Khang đứng trước với tia sáng nơi, Phu Dịch bọn người vội vàng bước nhanh đuổi tới.

Đứng ở cửa động chỗ, mọi người lúc này mới thấy rõ đây là một ra sao không gian, cũng rốt cuộc hiểu rõ này cỗ không hiểu khôn nóng đến tột cùng vì

sao.

Nơi đây, lại là một chu vi hơn ba mươi trượng hình tròn lửa ao, sôi trào dung nham thì giống như màu đỏ cháo bình thường, chưng đựng lên mỗi người to lớn bọt khí, theo sóng nhỏ tùy hứng, ao trên mặt càng Hỏa Xà tán loạn, xích diễm giàn giụa, đem bốn phía vách núi chiếu thành một mảnh đỏ đậm, mặc dù nhìn qua cùng luyện ngục cái kia lửa ao có chút tương tự, thế nhưng bàn về quy mô, hai nơi so sánh quả nhiên là như gấp sáu phụ.

Lửa ao ngay chính giữa, có một cái to hẹn hai người ôm hết hình trụ, cột mặt trên bày đặt một vị vàng chói lọi, ráng lành hôi hối đại đinh.

“Thần Nông đinh!”

Mọi người thấy vị này kim đinh, lập tức thốt ra!

Bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, này Dương Khang thật đưa bọn họ lĩnh tới Thần Nông đinh ẩn chui chõ, đồng thời âm thầm may mắn, may mà lúc đó ôm thà giết lâm tuyệt không buông tha ý nghĩ cùng ma lang liều chết một trận chiến cứu Dương Khang, thì nơi này, chỉ sợ bọn họ cả đời cũng chưa chắc có thể tìm tới.

Phu Dịch lúc này đầy cõi lòng sự kích động, bấm quyết hai tay đều có chút run rẩy, dù sao tìm tới Thần Nông đinh, thì đại diện cho Trương Thiên Vũ được cứu rồi!

Có điều Phu Dịch không dám khinh thường, đi trước thi triển ánh lửa phân thân, để khống này phân thân trước tiên thăm dò sâu cạn.

Ánh lửa phân thân một khi theo trong cơ thể chui ra, lập tức nhéo cái cưỡi mây đẹp gió pháp quyết, chỉ thấy ấy dưới chân từ từ sinh ra một đoàn thanh sương mù, mang theo hắn lướt qua lửa ao hướng về trung gian cột đá bay đi.

Thấy ánh lửa phân thân bình an vô sự, cách cột đá chỉ có không đến năm

thuởc thời gian, Phu Dịch bọn người mừng rỡ trong lòng, nhưng không nghĩ ngay ở này mọi người cho rằng muốn thành công thời gian, trong ao dung nham bên trong đột nhiên vọt lên một đạo ngọn lửa, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại đến tột cùng xảy ra chuyện gì, ánh lửa phân thân lập tức liền rơi vào lửa trong ao hóa thành bụi.

“Đó là cái gì?” Lý Lăng Phong nhìn trợn mắt hốc mồm, dùng thị lực của hắn lại không có nhìn rõ ràng đạo kia ngọn lửa đến tột cùng là cái gì, chỉ là loáng thoáng cảm giác cái kia tựa hồ là một con sinh vật, thế nhưng vừa không dám xác định.

Thần Lộ đồng dạng kinh sợ nói: “Hình như là một con ma thú.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Mặc dù ta cũng không có thấy rõ, thế nhưng bằng trực giác có thể cảm giác đến, đích thật là một con dị thú.”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền nghe đến Dương Khang một trận hừ hừ, âm thanh so với lúc trước lớn hơn không biết bao nhiêu lần, “Dương Khang” thanh âm lập tức ở toàn bộ bên trong hang núi quanh quẩn, sau đó cả người tức đến nổ phổi trên mặt đất nhảy tứ tung, trêu đến một trận đất rung núi chuyển.

Phu Dịch đám người nhất thời sợ hết hồn, Phu Dịch vội vàng một tay đem Dương Khang đè lại nói: “Đừng nhảy, lại nhảy thì sụp!”

Dương Khang tựa hồ coi là thật khả năng nghe hiểu tiếng người, mặc dù mọi cách không tình nguyện, nhưng vẫn là yên tĩnh lại, có điều trong miệng vẫn còn đang không dứt gầm lên.

“Rào!.....”

Đúng lúc này, như sôi như nước không dứt lăn lộn dung nham đột nhiên bốc lên một khoảng hai trượng bọt khí, bọt khí nổ tung sau khi, hiện ra một con hoàn toàn do ánh lửa tạo thành dị thú, nửa mặt lên trời hé dài một tiếng, tựa hồ đang đáp lại Dương Khang bình thường.

Nhìn thấy này con dị thú, Dương Khang nhất thời mất khống chế, hai con móng trước mạnh hướng lên trên giường lên, sau đó tầng tầng đạp ở trên mặt đất, toàn bộ sơn động lúc này đất rung núi chuyển, đỉnh trên bởi vì lúc trước một trận nhảy tứ tung liền chấn địa có chút buông lỏng hòn đá lập tức như sau vũ bình thường rớt xuống.

“Này!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi, vội vàng lại ra tay đem Dương Khang đè lại.

Dương Khang lúc này mới lại ổn định tâm tình, có điều trong ánh mắt lại là tràn đầy tức giận.

Nhìn thấy Dương Khang dừng bước lại, con kia ánh lửa tạo thành dị thú lại đến một trận phảng phất cười nhạo bình thường âm thanh, Phu Dịch nghe đến nhất thời cảm thấy không lành, linh khí theo bản năng đổi vận đến ấn lại Dương Khang ót trên tay.

Quả nhiên, Dương Khang bị này một tiếng cười nhạo khơi dậy chân hỏa, may mà Phu Dịch đè lại nó, nếu không trở lại như vậy một chút, không làm được hang núi này thì hoàn toàn sụp đổ.

“Này con, hình như là hỏa kỳ lân.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 219: Chu Tước Chiến Hỏa Kỳ Lân

? Suy đoán của Lý Tĩnh để mọi người giật nảy cả mình, cả đám lập tức như hóa đá bình thường trợn mắt ngoác mồm định ở nơi đó.

Một lát sau khi Lý Tĩnh đinh mới tỉnh hồn lại, kinh sợ nói: “Ngươi nói, nó là Thần Nông Đại Đế vật cưỡi Hỏa Kỳ Lân?”

“Vô cùng có khả năng……” Lý Tĩnh gật gật đầu nói.

Phu Dịch thấy đứng ở bên cạnh mình Dương Khang trong khi hướng tới Hỏa Kỳ Lân vẫn hừ hừ, cái kia Hỏa Kỳ Lân cũng đang không ngừng gầm rú, hai thú tựa hồ thì như người ở đối thoại bình thường, không khó suy đoán này hai con dị thú đích xác nhận thức.

Chỉ tiếc bọn họ nghe không hiểu Thú ngữ, mà đây hai con dị thú tựa hồ cũng không có biến hóa năng lực, mặc dù đã mở linh trí khả năng nghe hiểu tiếng người, lại là không thể nói tiếng người.

Phu Dịch thử lại triệu hồi ra ánh lửa phân thân hướng về giữa ao phóng đi, quả nhiên con kia Hỏa Kỳ Lân hóa Thành Nhất Đạo ánh lửa, đem ngọn lửa kia phân thân lại vồ giết, có điều nó tựa hồ cũng không có lên bờ công kích mọi người ý tứ, gần thứ ngăn cản có người vượt qua lửa ao lấy Thần Nông đinh.

“Nó tựa hồ đang bảo vệ Thần Nông đinh……” Phu Dịch suy đoán nói.

Nhìn trước mắt này con hoàn toàn do vàng ròng ánh lửa tạo thành, khắp toàn thân không dứt toả ra khí thế khủng bố hung mãnh dị thú, Lý Lăng Phong không tự chủ được rùng mình một cái, thở dài một tiếng nói: “Chúng ta này đến làm

đến chính là Thần Nông đindh, trước mắt chỉ kém một chân bước vào cửa, lại bị con thú này ngăn cản, thật sự là không cam tâm a.....”

“Chúng ta nếu là cùng với chiến đấu, có mấy phần chắc chắn?” Vào giờ phút này, Thần Lộ đúng là có vẻ tinh táo dị thường.

Phu Dịch nhắm mắt cẩn thận cảm thụ lúc trước Hỏa Kỳ Lân vồ giết ánh lửa phân thân lúc tặng lại đến tin tức, với trong lòng diễn thử một phen.....

Thế nhưng một phen diễn luyện sau khi lại phát hiện, Hỏa Kỳ Lân bất kể là sức mạnh còn là tốc độ, đều là mọi người chồ hít khói nhân vật khủng bố.

Sức mạnh của nó, giống như vạn cân lôi đình bình thường, đủ để khai sơn liệt địa!

Tốc độ của nó, tuyệt đối vắng mặt Vệ Tử Dạ tự tin nhất Đế Giang khí bên dưới!

Đối mặt như vậy đối thủ, dùng bọn họ bây giờ thực lực, e sợ thật chính là không có cách nào.

Đây là vì sao?

Vậy thì muốn nói chiến đấu thật ràng buộc.

Cái gọi là chiến đấu, ấy căn bản nhất chính là công kích, bất kể là nhận sự giúp đỡ võ kỹ, pháp bảo còn là vô thượng tiên thuật, đều là vì hữu hiệu công kích được đổi phuong, nói cách khác, chỉ có công kích được đổi phuong, tài năng đạt được mục đích chiến đấu.

Mà ảnh hưởng chiến đấu căn bản nhất chính là “sức mạnh”,

Tu sĩ luyện hóa thiên địa linh khí để bản thân sử dụng, tu vi càng cao tu sĩ “sức mạnh” Liền càng lớn, cho nên vượt cảnh giới chiến đấu thì giống như đứa nhỏ cùng trưởng thành tráng hán ở chiến đấu giống nhau, trừ phi có thể lợi dụng

pháp bảo hoặc là một vài đặc thù tồn tại tăng lên “của chính mình sức mạnh”, nếu không mỗi một tầng đại cảnh giới trong lúc đó đều giống như một đạo không thể vượt qua cái hào rộng bình thường không thể vượt qua.

Phu Dịch tu hành “đất hoang trải qua” chính là Thái Cổ thời gian ít có cùu kiếp Tiên quyết, ấy linh khí hùng vĩ xa không tầm thường công pháp có thể so với, lại nhận sự giúp đỡ Phong Thiên Kính bực này Tiên Đinh chí bảo, như thế liền có thể phát huy ra vượt xa cùng cảnh giới tu sĩ lực công kích, vừa mới khiếu cho hắn có thể vượt cảnh giới chiến đấu tư cách.

Có điều, chiến đấu thời gian, còn có mặt khác một loại rất mấu chốt nhân tố, chính là tốc độ!

Thì như máu Tu La Trần Công Phó, chỉ có một thân mạnh mẽ vô cùng lực công kích, thế nhưng đổi mặt có Đế Giang khí Vệ Tử Dạ lại chỉ có thể tức giận đến giương mắt nhìn, cho nên tốc độ đồng dạng quan trọng.

Ảnh hưởng chiến đấu mấu chốt nhất hai cái nhân tố, đều là trước mắt này con cường hẵng của Hoa Kỳ Lân, cho nên Phu Dịch một phen diễn luyện bên dưới, mặc kệ trò gian chồng chất, mưu kế tầng đến không tầng, cùng dùng bọn họ thất bại mà kết thúc.

Phu Dịch cuối cùng chỉ phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: “Muốn tại đây chỉ bảo vệ của Hoa Kỳ Lân dưới cướp đi Thần Nông đỉnh, không phải vàng tiên cảnh bên trên tu vi không thể làm.....”

“Không thử một lần cứ như vậy từ bỏ, luôn cảm thấy có chút không cam lòng a.....” Lý Tĩnh đỉnh ảo não vô cùng, thở dài một tiếng nói.

“Phu Dịch ca ca, để cho ta tới thử xem!” Đúng lúc này, Chu Tước đột nhiên nhảy tới trước một bước, ham muốn hướng về lửa trong ao nhảy xuống.

Phu Dịch vội vàng một cái đem kéo, cả kinh kêu lên: “Phượng Dao không thể, ngươi không phải này con đối thủ của Hoa Kỳ Lân.”

Chu Tước lại là lắc lắc đầu nói: “Ta cảm thấy ta có thể làm, để cho ta thử xem!”

Lý Tĩnh cùng Thi Vân cũng không biết chi tiết của Chu Tước, chỉ cho rằng nàng cùng Phu Dịch giống nhau, đồng dạng là tiên Thiên hỏa hệ dị thể, đồng thời vừa tu luyện hệ "lửa" công pháp, cho nên mới am hiểu hành hỏa thuật, Thi Vân lập tức khuyên nhủ: “Phượng Dao muội muội không cần thiết cậy mạnh, này con Hỏa Kỳ Lân ít nhất cũng có tương đương với nhân tộc kim tiên cảnh tu vi, ngươi mới bất quá Tân Tiên cảnh tu vi, mặc dù là ngươi là hỏa linh thân thể dựa vào hệ "lửa" công pháp, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của nó.”

“Đúng vậy, không thể cậy mạnh!” Lý Tĩnh cũng phụ họa nói.

Nhưng không nghĩ, Lý Tĩnh vừa dứt lời, nhưng có Thần Lộ phi thường bình tĩnh nói: “Phu Dịch, ngươi thì làm cho nàng thử xem a, chúng ta ở bên lược trận, hắn là sẽ không quá nguy hiểm.”

Phu Dịch đang tình thế khó xử thời gian, Chu Tước lắc người một cái tránh thoát hắn lôi kéo tay của nàng, cả người dẩy lên ba tấc xích diễm, bay thẳng đến lửa trong ao Hỏa Kỳ Lân nhào tới.

“Phượng Dao!”

Phu Dịch thấy vậy kinh hãi đến biến sắc, lập tức lấy ra Ngô Đồng Mộc kiếm, tay nắm ngự kiếm pháp quyết, Ngô Đồng Mộc kiếm lúc này hóa thành khoảng một trượng Chu Tước bóng người, theo sát phía sau hướng về Hỏa Kỳ Lân nhào tới.

Này vẫn chưa xong, Phu Dịch lập tức lại sẽ Phong Thiên Kính theo Càn Khôn Giới lấy ra, trực tiếp kéo Chu Tước nút bấm, khởi động lửa bản nguyên, chỉ thấy một đám lớn màu đỏ ánh lửa theo mặt kính bắn ra, ánh lửa uy thế hung mãnh vô cùng, ở Phu Dịch hùng vĩ linh khí ủng hộ đi sau trước tiên đặt, chỉ trong nháy mắt liền đem Chu Tước liền người mang theo theo sát phía sau Ngô Đồng Mộc kiếm cùng phủ kín.

Nhìn trước mắt hung mãnh khủng bố công kích, Lý Tĩnh cùng Thi Vân mặc dù đồng hành một đường, nhưng cũng chưa từng thấy như vậy trận chiến, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng Phu Dịch lại còn có giấu làm của riêng, trong lúc nhất thời hai người như hóa đá bình thường định ở không nhúc nhích.

Kỳ thực ngược lại cũng không phải Phu Dịch giấu làm của riêng, chủ yếu là như trước mắt như vậy hung mãnh phát tiết linh khí, nhiều nhất có thể chống đỡ không đến một chén trà ấy linh khí thì sẽ khô cạn, như vậy đấu pháp hoàn toàn là không lý trí, nếu là trong lúc này không thể đem địch nhân giết chết nói, hắn không những không có bất kỳ lực công kích, ngược lại sẽ trở thành những người khác trói buộc.

Bây giờ như vậy sử dụng, hoàn toàn là vì lo lắng an nguy của Chu Tước, có chút bất đắc dĩ!

Nhìn thấy Chu Tước khí thế mãnh liệt hướng chính mình đánh tới, Hoả Kỳ Lân lại sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, trực tiếp Chu Tước trong tay phong linh kiểm cách nó thân thể chỉ có một tia thời gian, này mới phản ứng được, thân thể chợt sau này nhảy một cái, lập tức theo miệng thốt ra một viên bánh xe kích cỡ tương đương hỏa cầu.

Chu Tước không cam lòng kỵ thế, lập tức cũng vận may tập hợp, theo trong miệng thốt ra Chu Tước thần diễm, cùng đoàn kia hỏa cầu đụng vào nhau.

Lúc này Chu Tước thần diễm có bay cầu vồng lưu tiên quả thêm vào, đồng thời lại có Phong Thiên Kính lửa bản nguyên trợ uy, chỉ thấy ấy màu đỏ bên trong mang theo từng tia từng tia tinh hồng, cùng hỏa cầu của Hoả Kỳ Lân đụng vào nhau sau khi, nhất thời phát lên một trận “xì xì” có tiếng, Hoả Kỳ Lân vàng ròng đan vào hỏa cầu lại phảng phất bị dẫn hỏa bình thường, đương nhiên dây lên đỏ đậm ánh lửa, ngược lại thành Chu Tước thần diễm một phần.

Như thế bên này giảm bén kia tăng tức, vàng ròng đan vào hỏa cầu chỉ ba hơi thời gian liền bị Chu Tước thần diễm hoàn toàn đồng hóa, thành Chu Tước thần

diễn một phần, ngược Hỏa Kỳ Lân nhào tới.

Trước mắt tình cảnh này lại để Hỏa Kỳ Lân ngây người, mãi đến tận Chu Tước thần diễm đưa nó cả người bao phủ, truyền ra một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh sau khi, Hỏa Kỳ Lân này mới bị này cỗ đau nhức giật mình tỉnh lại, lập tức ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, khắp toàn thân bắn ra ba thước vàng ròng diễm, lúc này mới đem Chu Tước thần diễm đẩy lên ba thước ở ngoài, khỏi bị ngọn lửa hừng hực đốt người nỗi khổ.

Có lẽ là thân là hỏa chi thần thú, lại chịu đựng ánh lửa đốt người nỗi đau, nhận được vô cùng nhục nhã, vừa hay là nhìn thấy đều là ngự hỏa tay tổ Chu Tước hưng phấn không thôi, chỉ thấy Hỏa Kỳ Lân lại ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, hóa Thành Nhất Đạo ánh lửa hướng Chu Tước đánh tới.

Lúc này Chu Tước thần diễm còn bên ngoài, hóa thành ánh lửa sau khi, ngoài có màu đỏ màu đỏ tươi ánh lửa, bên trong có vàng ròng nhị sắc, từ xa nhìn lại trông rất đẹp mắt, có điều trên bờ những người này lại là không có tâm tình đi đánh giá này đạo hỏa quang hoa lệ hay không, chỉ là trong lòng chăm chú làm Chu Tước nắm bắt mồ hôi.

Hỏa Kỳ Lân tốc độ nhanh vô cùng, cũng may lúc này Ngô Đồng Mộc của Phu Dịch kiếm lại vừa vặn chạy tới, Chu Tước bóng mờ vừa vặn đem Chu Tước bọc lại, không muốn cái kia Hỏa Kỳ Lân thấy cảnh này sau khi, ngược lại càng thêm hưng phấn, lập tức rống to một tiếng, ánh lửa mạnh mẽ tăng tốc độ, hướng tới Chu Tước bóng mờ đánh tới.

Ngô Đồng Mộc kiếm hóa thành dù sao chỉ là bóng mờ, mà Hỏa Kỳ Lân mặc dù thân hình hoàn toàn do ánh lửa tạo thành, thế nhưng ai cũng biết ánh lửa bên dưới, nhất định có thân thể máu thịt, cho nên nó là thực chất dị thú.

Cho nên cả hai va chạm, Hỏa Kỳ Lân chỉ cảm thấy hoa mắt, liền tiến nhập Chu Tước bóng mờ nội bộ, hiện ra một thanh so như kiếm gỗ của Chu Tước, cùng kiếm sau tuyệt thế cô gái.

Hỏa Kỳ Lân mặc dù không rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng nó tiếp tục chiến đấu, chỉ thấy nó nâng cao chân trước, chọt hướng về Ngô Đồng Mộc kiếm đá vào.

“Âm!”

Một tiếng vang thật lớn, Phu Dịch lúc này mới cảm nhận được Hỏa Kỳ Lân chánh thức sức mạnh.

Này 1 móng hạ xuống, ít nhất cũng có 3000 quân lực, này Ngô Đồng Mộc kiếm có điều kiện, chính mình vừa vặn lại sẽ toàn bộ tinh lực đặt ở Phong Thiên Kính trên, cho nên Ngô Đồng Mộc kiếm lúc này bị thứ nhất móng bị đá cuốn ngược mà quay về, về tốt bị Chu Tước nắm ở trong tay.

“Phượng Dao! Mau trở lại!”

Mắt thấy Hỏa Kỳ Lân móng trước rơi xuống đất, thân hình sau này hơi cong, nhất định là muốn hướng về Chu Tước nhào tới, Phu Dịch vội vàng hét lớn một tiếng.

Nhưng không nghĩ Chu Tước căn bản không có lùi về sau ý tứ, U &# 85; đọc sách w ww. &# 117;u &# 107;an sh u. com &# 32; trực tiếp vung tay trái cầm Ngô Đồng Mộc kiếm, bên phải * linh kiếm hướng về Hỏa Kỳ Lân đánh tới.

“Tiểu nha đầu này.....”

Nhin thấy Chu Tước cũng không ý lui, Phu Dịch phiền muộn đến cực điểm, chỉ phải quay đầu hướng mọi người thở dài một tiếng nói: “Các ngươi ở đây hầu hạ!”

Dứt lời, cầm trong tay Phong Thiên Kính trực tiếp nhảy vào lửa ao, cùng Chu Tước cùng chiến Hỏa Kỳ Lân, nếu có cơ hội, liền đem Chu Tước xốc lên về trên bờ.

Hạ xuống dung nham mặt thời gian, Phu Dịch nhất thời cảm giác được có vô

số linh khí theo hai chân đên cuồng sóng lớn vào bên trong cơ thể, sau đó trực tiếp dũng mãnh vào Đan Điền bên trong màu đỏ kim đan bên trong, màu đỏ kim đan lập tức hóa thành cửu thiên liệt dương, đem toàn bộ Đan Điền không gian theo thành hoàn toàn đỏ đậm, kể cả này sắc thái sặc sỡ nhỏ đan, cũng toàn bộ như là quấn lấy một tầng áo đỏ bình thường, rất là tuyệt vời.

Vừa mới hao tổn ước chừng ba phần tư linh khí, lại chỉ ở ngăn ngắn ba hơi trong lúc đó liền khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, hơn nữa linh khí vẫn như cũ xuất hiện trạng thái, có điều Phu Dịch bây giờ đã không có thời gian đi để ý tới này, bởi vì Chu Tước lúc này đã cùng Hỏa Kỳ Lân đánh nhau.

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 220: Hỏa Kỳ Lân Nhận Chủ

? Thần thú của Hỏa Kỳ Lân ánh lửa phẩm chất mặc dù không đấu lại thánh linh Chu Tước thần diễm, thế nhưng nếu là đơn thuần thân thể phấn đấu, Chu Tước chỉ tương đương với Tân Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, căn bản không phải đối thủ của Hỏa Kỳ Lân.

Chỉ một lần giao chiến, Chu Tước liền bị Hỏa Kỳ Lân một đòn đánh bay, cũng may Chu Tước trên người mặc quét hà áo cỡ này dị bảo, trên người cũng không có rõ ràng vết thương, có điều theo ấy trong miệng thốt ra máu tươi, không khó tưởng tượng tất nhiên bị rã nặng nội thương.

Vạn hạnh chính là, Chu Tước bay ngược phuơng hướng vừa vặn là Phu Dịch tới rồi phuơng hướng, Phu Dịch liền vội vàng đem Chu Tước ôm vào trong lòng, vừa vặn vay mượn bay ngược tư thế thân hình nhảy một cái, lại trở lại trên bờ.

Có điều Hỏa Kỳ Lân tựa hồ cũng không có dự định buông tha Chu Tước, lại trực tiếp theo lửa trong ao nhảy lên, hóa thành một áng lửa, trực tiếp hướng về hai người rút lui bóng người đuổi theo.

Phu Dịch kinh hãi, vội vàng lui về phía sau, thế nhưng tốc độ của Hỏa Kỳ Lân nhanh vô cùng, Nhậm Phu Dịch linh khí điên cuồng vận chuyển, làm tiềm uyên súc địa bức này có chứa pháp tắc không gian độn thuật, vẫn như cũ bị ấy đuổi theo.

Mắt thấy Hỏa Kỳ Lân sắp sửa đuổi theo thời gian, một đạo Ngũ Sắc Thần Quang né qua, chính là năm màu của Thần Lộ thần thạch.

Ai biết Hỏa Kỳ Lân lại không tránh né, trực tiếp lắc một con móng

trước dùng sức đá một cái, lại đem uy lực vô cùng năm màu thần thạch trực tiếp đá về, ngược lại dùng càng nhanh hơn tuyệt luân tốc độ hướng Thần Lộ bay ngược trở về.

Hỏa Kỳ Lân dừng lại một chút một chốc cái kia, lập tức lại hướng Phu Dịch đuổi Phu Dịch đuổi theo, hai người nhất thời lòng như tro nguội, biết lần này tuyệt đối là tránh không khỏi.

“Đương Khang.....”

Đúng lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng Đương Khang gầm lên có tiếng, một đạo bóng xanh lập tức từ phía sau thoảng hiện đi ra, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai cùng Hỏa Kỳ Lân hóa thành ánh lửa đụng vào nhau.

Này va chạm đất rung núi chuyển, vô số núi đá từ đỉnh đầu hạ xuống, thân là làm người bị hại hai con dị thú cùng như là rời nòng đạn pháo bình thường mỗi loại bay ngược mà quay về.

Lý Lăng Phong vốn chịu trói Đông Hoàng Chung nới tay, trước mắt Đương Khang muốn đánh vào Phu Dịch cùng Chu Tước trên người, mà mặt sau năm màu thần thạch suất Thần Lộ cũng bất quá ba thước cự ly, lúc này tập trung nhanh trí, đem Đông Hoàng Chung đi phía trước ném đi, tính cả Phu Dịch hai người cùng trong khi bay buông dây cung năm màu thần thạch một nửa khua ở.

“Âm!”

“Keng!”

Hai tiếng gần như cùng lúc đó vang lên, người trước là Đương Khang đánh vào Đông Hoàng Chung trên âm thanh, người sau làm năm màu thần thạch đánh vào vách chuông tiếng vang.

Hoàng kim Đông Hoàng Chung theo tiếng mà nát, Lý Lăng Phong lúc này một búng máu phun ra, chính là nhận lấy này hai cỗ sức mạnh đáng sợ cắn trả.

Cũng may cả hai chịu đựng Đông Hoàng Chung một cái ngã cản sau khi,

Đương Khang lăng không một xoay chuyển, bốn vó tóm chặt lấy mặt đất, thân hình trầm xuống phía dưới, ở mặt đất vỡ ra hai đạo sâu sắc khe, ước chừng vỡ ra khoảng năm thước liền đã ngừng lại thân hình, vừa vặn không có đụng vào trên người của hai người.

Mà Thần Lộ bên này nhưng là bị năm màu thần thạch trực tiếp đánh vào bụng dưới, mặc dù có nghê thường tiên y hộ thể, còn là theo khóe miệng chảy ra một dải máu tươi, cũng là bị nội thương, có điều nhìn tình huống nêu so với Lý Lăng Phong thân thiết một vài.

“Đáng chết súc sanh!”

Gần thứ một đòn liền để ba người bị thương, hơn nữa ba người này đều là hắn trong cuộc sống quan trọng nhất người, đặc biệt là Thần Lộ, càng vảy ngược của hắn.

Phu Dịch lúc này lửa giận xông thẳng đỉnh đầu, nhìn thấy trở xuống lửa ao sau, lại lại tung người hướng về bọn họ đánh tới Hỏa Kỳ Lân, vốn óc còn có chút lý trí hắn lập tức bị lửa giận toàn bộ chiếm cứ.

Phu Dịch trực tiếp theo Chu Tước trong tay đoạt lấy ngô đồng kiếm gỗ, hé终身 một tiếng bay thẳng đến Hỏa Kỳ Lân hóa thành ánh lửa bỗ tới.

“Đương Khang!”

Vậy mà, ngay ở Phu Dịch xông về phía trước trong nháy mắt đó, Đương Khang dùng càng thêm hung mãnh khí thế bay thẳng đến Hỏa Kỳ Lân lại đánh tới.

“Âm!”

Hai con dị thú lại chạm vào nhau, lần này lại là Đương Khang rơi xuống hạ phong, dù sao Đương Khang là vội vã xuất kích, hơn nữa lúc trước chịu đựng

quá trọng thương, mặc dù phục dụng Côn Lôn tiên đan lại là chưa hề hoàn toàn phục hồi như cũ, này vừa va chạm bên dưới, lúc này bay ngược mà quay về hướng về Phu Dịch đánh tới.

Hỏa Kỳ Lân bị này 1 ngăn trở mặc dù giảm đi một vài tốc độ, thế nhưng vẫn như cũ vô cùng uy mãnh.

Phu Dịch phía sau chính là Chu Tước, bắt kẽ là Dương Khang còn là Hỏa Kỳ Lân cũng không thể cứ như vậy bỏ mặc quá khứ, chỉ thấy hắn sử dụng một thiên cân trùy rơi xuống đất, sau đó thân thể hơi ngõi xổm, ngay ở Dương Khang bay tới hắn ngay phía trên lúc, thân hình mạnh hướng lên trên đỉnh đầu, đem Dương Khang cồng kềnh thân hình trực tiếp hướng lên trên đỉnh đầu, thân thể của Dương Khang lập tức bị chọn cao hai trượng có thừa, nhường cho qua Chu Tước trực tiếp khua ở phía sau núi đá bên trên.

HỎA KỲ LÂN HÓA THÀNH ÁNH LỬA CŨNG TRONG CÙNG MỘT LÚC ĐÁNH TỚI, PHU DỊCH KHÔNG DÁM THẤT LỄ, LẬP TỨC MỘT CÁI XOAY NGƯỜI, VAY MƯỢN XOAY TRÒN LỰC LƯỢNG ÁP ĐẶT VỚI NGÔ ĐỒNG KIẾM THÂN THỂ, SAU ĐÓ HAI TAY GIƠ KIẾM HƯỚNG VỀ ÁNH LỬA BỐ TỚI.

“Âm!”

Cả hai lần này va chạm bên dưới, lại một lần nữa phát sinh một trận chấn thiên động địa nổ vang, cũng may HỎA KỲ LÂN lúc trước bị Dương Khang tan mất đại bộ phận lực xung kích, mà Phu Dịch trong tay ngô đồng kiếm gỗ lại có vạn cân nặng, mượn nữa quay về lực lượng cùng trong cơ thể hùng vĩ linh khí.

Như thế này lên kia xuống, cả hai lại thế quân đổi đầu, Phu Dịch bị này va chạm lui ra phía sau hơn mười bước trực tiếp tựa ở Chu Tước trên người lúc này mới chạm chạp ở thân hình, mà một bên khác HỎA KỲ LÂN cũng rốt cục bị hắn bỗ hạ xuống với lửa trong ao.

Có điều HỎA KỲ LÂN lần này không có lại nhào lên, mà này đây một loại cực kỳ quái dị ánh mắt nhìn về phía Phu Dịch.

Phu Dịch lúc này trong khi nỗi nóng, nơi nào quản đạt được nhiều như vậy, lúc này hét lớn một tiếng nói: “Trở lại!”

Nói thoi dưới chân chợt một bước, tay cầm ngô đồng kiếm gỗ, thân hình như gió trực tiếp hướng về trong ao lửa trong ao mà đi, mục tiêu chính là Hỏa Kỳ Lân.

Hỏa Kỳ Lân gặp Phu Dịch đánh tới, lần này vẫn không có tiến công, mà là chợt hướng về bên cạnh lóe lên, tránh thoát Phu Dịch này kinh thế hãi tục một đòn.

“Chạy đi đâu!”

Phu Dịch gấp Hỏa Kỳ Lân né tránh, trong lòng ngược lại càng thêm ấm ức, lập tức một cú đạp nặng nề đạp ở dung nham mặt ngoài, sau đó vay mượn phản lực hướng Hỏa Kỳ Lân đuổi theo.

Có điều từ vừa mới va chạm sau khi, Hỏa Kỳ Lân không biết là là não đường về xuất hiện tình huống khác thường, còn là có khác biệt âm mưu, bị Phu Dịch như thế ép sát bên dưới lại vẫn né tránh, một lần đều không có đánh trả.

Có điều nhìn ấy né tránh thời gian thân hình mạnh mẽ, tốc độ nhanh vô cùng, có thể xác định, Hỏa Kỳ Lân cũng không có bị thương.

Thế nhưng Phu Dịch lại không cần quan tâm nhiều, chỉ thấy hắn dẫn theo ngô đồng kiếm gỗ, như là chuồn chuồn lướt nước bình thường, đồng dạng thân thể như là Hokage bình thường ở lửa trong ao không dứt truy kích Hỏa Kỳ Lân, hơn nữa thân thể đã bị lửa ao ảnh hưởng, trong cơ thể linh khí dị thường táo động, tốc độ cũng thuận theo càng lúc càng nhanh.

Nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân phảng phất e ngại Phu Dịch bình thường không ngừng né tránh, mà thân hình của Phu Dịch càng lúc càng nhanh chỉ lát nữa là phải đuổi theo Hỏa Kỳ Lân, trên bờ mọi người không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, liền nói là Lý Tĩnh cùng Thi Vân, kể cả Lý Lăng Phong cùng hai nữ, cũng hoàn

toàn không ngờ rằng Phu Dịch lại có thể bùng nổ ra đáng sợ như thế sức chiến đấu.

Một chén trà sau, tốc độ của Phu Dịch rốt cục tiếp cận tốc độ của Hỏa Kỳ Lân, ngô đồng kiếm gỗ ở Phu Dịch trong cơ thể linh khí biến dị sau khi, cả người tỏa ra ba tấc xích diễm, mà phía trước càng lợi hại, trực tiếp lôi ra ước chừng khoảng năm thước xích diễm kiếm khí, kể từ đó, cả nhánh kiếm xa xa nhìn tới, liền phảng phất Phu Dịch dần theo một thanh hoàn toàn do ánh lửa tạo thành 7 tàn lửa kiếm.

“Nghiệp chướng! Nhận lấy cái chết!”

Phu Dịch hét lớn một tiếng, trong tay lửa kiếm hướng tới Hỏa Kỳ Lân phủ đầu bồ tới, Hỏa Kỳ Lân không ngoài dự liệu, lại lại hướng về bên cạnh tránh đi, thế nhưng Phu Dịch tựa hồ xem thấu động tác của nó, bảy thước lửa kiếm lập tức theo nó né tránh thân hình như bóng phụ theo mà đến.

Hỏa Kỳ Lân bốn vó vừa mới trở xuống dung nham mặt, nhìn thấy lửa kiếm đã đuổi theo, lập tức lại vọt đi tránh qua bên cạnh, thế nhưng lần này lại là chậm một bước, ngô đồng kiếm gỗ duỗi ra ánh lửa kiếm khí rát bỗ ở Hỏa Kỳ Lân trên người.

Hỏa Kỳ Lân lúc này phát sinh một trận thống khổ buồn bã khóc to có tiếng, bất quá lần này lại là vay mượn này uy thế của một kiếm sức mạnh thân hình hóa thành một áng lửa vọt đến ba trượng ở ngoài.

Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, thả người nhảy một cái, hai tay đem kiếm nâng qua đỉnh đầu, dùng sức hướng về Hỏa Kỳ Lân bồ tới.

Nhưng vào lúc này, trước mắt đã xảy ra làm người không thể tưởng tượng nổi một màn!

Hỏa Kỳ Lân trên người vàng ròng ánh lửa lại trong nháy mắt biến mất, hiện ra một thân lông đỏ bản thể, thế cái thân hình giống như chó săn lớn bình thường

to nhỏ, sau đó móng trước trực tiếp nửa quỳ với dung nham mặt, một viên khổng lồ Kỳ Lân đầu sâu sắc hạ thấp.

“Đây là thần phục?”

Nhin thấy động tác của Hỏa Kỳ Lân, Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, trong lòng tức giận lúc này tiêu tan hơn một nửa, đem ngô đồng kiếm gỗ thu hồi.

Để ngừa có trò lừa, Phu Dịch thân hình rơi vào Hỏa Kỳ Lân trước người năm thước chỗ, sau đó mở miệng nói: “Ngươi là muốn thần phục với ta?”

Hỏa Kỳ Lân lúc này ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt sáng linh động hai mắt, đồng thời từ từ đem đầu điểm ba lần.

Động tác này để Phu Dịch cùng trên bờ mọi người nghi hoặc không thôi, theo đạo lý, này đích thật là muốn thần phục ý tứ.....

Nhưng đây chính là Hỏa Kỳ Lân!

Thần Nông Đại Đế vật cưỡi, Phu Dịch có tài cán gì lại có thể làm cho Hỏa Kỳ Lân thần phục, coi là thật khiến người ta khó mà tin nổi!

Mọi người lập tức sững sờ ở nơi đó, kể cả Phu Dịch, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

“Đương Khang!”

Đúng lúc này, Đương Khang một tiếng rống to đánh thức mọi người, theo người lập tức hướng về Đương Khang nhìn tới, chỉ thấy Đương Khang lúc này đứng trước với bên bờ, không dứt lắc đầu quẫy đuôi, trong miệng không dứt hừ hừ, trong lúc mơ hồ tựa hồ làm cho người ta một loại hưng tai nhạc cảm giác.

Giật mình tỉnh lại Phu Dịch, để lại xác định, lập tức vừa hỏi một câu, “ngươi coi là thật thần phục với ta? Như thế là nói, xin mời lượn một vòng!”

Hỏa Kỳ Lân lại coi là thật liền ở tại chỗ đánh lượn một vòng, sau đó như là một con trung thực chó săn bình thường, nhìn trông mong thấy Phu Dịch.

Có điều Phu Dịch còn là cảm giác tựa hồ có hơi khó có thể tin, UU đọc sách www. u uk an s hu. com lập tức hướng về trên bờ Dương Khang nói: “Nó tin được không?”

Đương Khang lúc này một trận loạn hù hù, đáng tiếc Phu Dịch bọn người không hiểu Thú ngữ, hoàn toàn nghe không hiểu nó đang nói cái gì, đúng là Hỏa Kỳ Lân ở một bên nỗi giận đùng đùng, hướng về phía Dương Khang nhe răng trợn mắt, tựa hồ Dương Khang nói để cho rất căm tức.

Phu Dịch không khỏi cảm thấy đau cả đầu, lập tức đối với Dương Khang nói: “Ngươi nếu cảm thấy hắn có thể tin, đã ở tại chỗ chuyển cái vòng, nếu là không thể tin thì đứng ở nơi đó không nên cử động.”

Phu Dịch vừa dứt lời, nhìn thấy Dương Khang đứng ở nơi đó không nhúc nhích, thế nhưng quay đầu lại nhìn Hỏa Kỳ Lân, lại là một bộ mười phần thành ý đáng dấp, không khỏi nghĩ thầm nghi hoặc.

Đúng lúc này, Hỏa Kỳ Lân quay đầu nhìn về phía Dương Khang, sau đó phát sinh vài tiếng rít gào, Dương Khang lúc này mới đầy không tình nguyện ở tại chỗ đi một vòng.

Phu Dịch này mới phản ứng được, cảm tình truyền thuyết ghi chép thực sự, này hai dị thú căn bản thì nhận thức, lúc trước Dương Khang một phen làm vẻ ta đây, tựa hồ là đang phát tiết trong lòng bất mãn, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số

liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo
tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 221: Thần Nông Đỉnh

? Phu Dịch thấy quỳ xuống trước người Hỏa Kỳ Lân, trong lòng vẫn như cũ chần chờ không biết, bất quá khi hắn suy đi nghĩ lại sau khi, vẫn là quyết định tin tưởng nó.

Dù sao sức chiến đấu của Hỏa Kỳ Lân là rõ như ban ngày, dùn bọn họ bây giờ năng lực muôn chánh thức hàng phục này con Hỏa Kỳ Lân, nhất định chính là nói chuyện viễn vông, căn bản không thể.

Mà lại nhìn Hỏa Kỳ Lân, mặc dù linh trí đã mở, khả năng nghe hiểu tiếng người, thế nhưng ấy chỉ số thông minh rất rõ ràng chỉ là loài người 34 tuổi hình dáng, cho nên căn bản không thể hiểu được tam thập lục kế, cho nên cũng là không thể sử dụng loại này lùi một bước để tiến hai bước, binh bất yếm trú mưu kế.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch chậm chậm đi tới Hỏa Kỳ Lân bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng phủ dụ ở Hỏa Kỳ Lân trên đỉnh đầu, một bên đề phòng nó đâm sau lưng đả thương người, một bên khác để tâm đi cảm thụ nó tâm tình.

“Ôn hòa, dịu ngoan…… Một Hữu Nhất tia bạo ngược khí……”

Phu Dịch thăm nghĩ một tiếng, lúc này mới đem trong lòng đề phòng toàn bộ buông, sau đó xung quanh Hỏa Kỳ Lân dạo qua một vòng sau khi trực tiếp nhắc chân sải bước ấy bị, hai tay chộp vào sừng kỳ lân trên.

Hỏa Kỳ Lân cảm giác được Phu Dịch ngồi ở sau lưng, sau đó chậm chậm đứng lên, từng bước từng bước hướng về lửa ao bên bờ đi đến.

Mà đây ở giữa, Phu Dịch vẫn như cũ có thể cảm thụ được, Hỏa Kỳ Lân toàn thân mặt trên ôn hòa dịu ngoan, hoàn toàn không có lúc trước bá đạo khí thế, trước mắt nó giống như thụy thú Đương Khang bình thường, chỉ có thể làm cho người ta mang đến an lành thụy khí.

Hỏa Kỳ Lân băng phẳng nhảy lẩy đà rơi lên trên bờ, Đương Khang lập tức lùi về sau hai bước tránh ra, hai con đen bóng con người căm tức Hỏa Kỳ Lân, nhưng Hỏa Kỳ Lân lại chỉ là dùng cực kỳ kiêu ngạo ánh mắt liếc Đương Khang một chút sau khi, liền lại không để ý tới nó, ngược lại này đây làm kính sợ ánh mắt, ngẩng đầu nhìn trước người ba trưởng ở ngoài Chu Tước.

Lúc này, Chu Tước đã phục dụng Thi Vân linh đan, thương thế trong cơ thể được rỗi tám chín phần, nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân dịu ngoan tư thế, ngoan lòng nhất thời, lập tức đi lên vài bước hướng về phía Phu Dịch nói: “Phu Dịch ca ca, ta cũng tưởng kỵ chó lớn!”

“Chó lớn.....”

Chu Tước lời vừa nói ra, không phải thế nhưng ở đây năm người toàn bộ lạnh nhan, kể cả Đương Khang cùng Hỏa Kỳ Lân đều là thần thái dị thường, chỉ có điều 2 thú thần thái lại là tuyệt nhiên ngược lại, Đương Khang lúc này cực kỳ hưng phấn, tả hữu nhảy tứ tung, mà Hỏa Kỳ Lân lại là căm tức cực kỳ, có điều nó tựa hồ đối với Chu Tước cực kỳ sợ hãi, không dám hướng về phía nàng nỗi giận, ngược lại đem lửa giận tất cả đều tung ra ở Đương Khang trên người, một đôi trợn mắt phảng phất khả năng phun ra ngọn lửa hùng hực bình thường, ác liệt trừng mắt Đương Khang, đồng thời theo nơi cổ họng không dứt phát sinh trầm thấp kêu rên.

Có điều nhìn kỹ lại, Hỏa Kỳ Lân hàn huyên tướng mạo bá đạo ở ngoài, ấy thân hình đến đích xác giống con chó săn lớn.

Phu Dịch cười cười, lập tức vươn mình từ trên thân Hỏa Kỳ Lân nhảy xuống, Chu Tước cực kỳ hưng phấn, lập tức nhảy đến Hỏa Kỳ Lân trên lưng.

Hỏa Kỳ Lân vẫn chưa hiển lộ vẻ bất mãn,
Ngược lại để trong lòng mọi người một tảng đá lớn trầm ồn rơi xuống.

Có điều nhìn thấy Đương Khang cao hứng phấn chấn, nhảy nhót tung bừng hình dáng sau khi, Chu Tước trong lúc nhất thời đổi chủ ý, chỉ là ngồi mồi hơi không đến liền từ Hỏa Kỳ Lân trên người khoẻ mạnh hạ xuống, hướng về phía Đương Khang khẽ kêu một tiếng nói: “Lại đây! Để cho ta kỵ một ngựa!”

Vừa dứt lời, lúc này đến phiên Đương Khang buồn khổ, Hỏa Kỳ Lân ngược lại là lộ ra một bộ hưng tai nhạc họa chứa đựng.

Có điều Đương Khang tựa hồ hoàn toàn không quá e ngại Chu Tước, lập tức hừ hừ một tiếng, hướng phía sau sơn động nhanh chóng chạy trốn.

“Đem nó nắm về!” Chu Tước nhìn thấy Đương Khang quay đầu chạy, lúc này giận không chồ phát tiết, lập tức hướng tới Hỏa Kỳ Lân hạ lệnh.

Vốn chỉ là theo bản năng mệnh lệnh, nhưng không nghĩ Hỏa Kỳ Lân lại thật nói gì nghe nấy, trên người lúc này dấy lên vàng ròng ánh lửa, lại hóa thành ánh lửa tư thế, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, liền nhìn thấy một đạo Hokage theo bên người mọi người xẹt qua, hướng tới Đương Khang bỏ chạy phuơng hướng đuổi theo.

Mọi người không khỏi một trận lạnh nhan, không ngờ rằng đường đường Hỏa Kỳ Lân, Thần Nông Đại Đế vật cưỡi, lại làm đúng như một cái trung thành chó săn bình thường cung cấp Chu Tước đến kêu đi hết.

Phu Dịch không khỏi xạm mặt lại, có điều lúc này không có công phu chọc cười, lập tức nói một tiếng: “Không muốn náo loạn, lấy Thần Nông đinh quan trọng!”

Nói thôi thi triển tung kim quang, trực tiếp hướng về lửa giữa ao Thần Nông đinh lao đi.

Thần Nông đỉnh, vừa gọi bằng đỉnh tổ, chính là Thần Nông Đại Đế mở hẵn đan đỉnh chi đạo thần khí, đồng thời cũng là áy ngộ đạo pháp khí.

Thần Nông đỉnh tròn cùng cao đều vì ba thước ba phần có 3, toàn thể hiện màu xanh sẫm, hình dáng làm đỉnh tròn ba chân, miệng đỉnh diễn sanh hai lỗ tai, trên đỉnh có đắp một cái, thân đỉnh khắc họa vô số cổ xưa mà thần bí đạo văn, đạo văn ngang dọc đan vào, huyền diệu khó hiểu, nếu là ngưng thần nhìn tới, này đạo văn tựa hồ trong lúc mơ hồ có phong phú toàn diện, vô cùng vô tận thần diệu.

Phu Dịch đem thủ tại trong tay, lại phát hiện đỉnh này nặng không kém gì Chu Tước thần kiếm, lập tức vận may với hai tay đề trụ miệng đỉnh hai lỗ tai, rồi mới miễn cưỡng đem đỉnh nhấc lên.

“Âm!”

Ngay ở Thần Nông đỉnh rời đi bệ đá trong nháy mắt đó, toàn bộ sơn động lúc này động đất núi dao động, không có quở trách thạch như mưa cuồng bình thường từ trên trời giáng xuống.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi, lập tức quay mọi người hét lớn một tiếng nói:
“Mau lui lại đến sơn động!”

Dứt lời, phía bên mình cũng không dám chậm trễ, hai tay vội vàng bấm thu tự quyết, muốn đem Thần Nông đỉnh mạnh mẽ thu vào trong Càn Khôn Giới.

Vậy mà, liên tiếp ba đạo thần quang theo thủ quyết bên trong đánh ra, cái kia Thần Nông đỉnh lại như là ngoan thạch bình thường không phản ứng chút nào, Phu Dịch không khỏi khẩn trương, trên gáy to bằng cái đầu mồ hôi không dứt hạ xuống, trong tay pháp quyết càng ra sức hướng về Thần Nông trên đỉnh đánh tới.

“Huây!”

Đúng lúc này, Hỏa Kỳ Lân đột nhiên đi vòng vèo, sau đó điều khiển ánh lửa

như là dải lụa giống như hướng về Phu Dịch chỗ đứng bệ đá mà đến.

“Nó muốn làm gì!”

Phu Dịch xem ở trong mắt không khỏi sững sốt, nhìn ấy khí thế hùng hổ dáng dấp, hoàn toàn không nhìn ra vừa mới thần phục tâm ý, phảng phất vừa rồi bất quá là gặp dịp thì chơi thôi.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Chu Tước thần kiếm cầm ở tay phải, bất cứ lúc nào ứng đối Hỏa Kỳ Lân.

Thế nhưng tốc độ của Hỏa Kỳ Lân thật sự là quá nhanh, Phu Dịch kiếm vừa mới cầm ở trong tay, còn không kịp xếp đặt phòng ngự tư thế, Hỏa Kỳ Lân liền nhào tới trên người của hắn, mở ra một tấm cái miệng lớn như chậu máu liền cắn lấy cánh tay trái của hắn, sắc bén hàm răng xuyên qua Chiến Thần bào cho đến xương thịt, máu tươi lập tức theo cánh tay giũ lại.

Phu Dịch bị đau, vội vàng vung lên Chu Tước thần kiếm liền muốn chặt Hỏa Kỳ Lân, thế nhưng làm trường kiếm nhắc lên thời gian, lại phát hiện nơi nào còn có bóng người của Hỏa Kỳ Lân?

Hỏa Kỳ Lân?

Phu Dịch theo bản năng lầm lết nhìn trái phải, thế nhưng Hỏa Kỳ Lân làm đúng như không khí bình thường theo nơi này hoàn toàn biến mất, căn bản nhìn không tới một tia tồn tại dấu hiệu.

Đúng lúc này, một luồng nóng rực đau nhức theo cánh tay trái truyền đến, Phu Dịch lúc này mới nhớ tới cánh tay trái bị Hỏa Kỳ Lân cắn bị thương, vội vàng cúi đầu nhìn lại, lúc này Chiến Thần bào đã tự động khôi phục như lúc ban đầu, cái gì cũng không nhìn thấy.

Phu Dịch lúc này vén ống tay áo lên, này mới phát hiện, không biêt là lúc nào, trên cánh tay trái lại thêm một con trông rất sống động hình xăm, mà hình

xăm thân mình chính là biến mất không còn tăm hơi Hoả Kỳ Lân.

Nhìn thấy này hình xăm, Phu Dịch mặc dù còn không biết rõ, có điều ít nhất có thể khẳng định, Hoả Kỳ Lân đích thật là nhện hắn làm chủ, vừa rồi cắn hắn.....

Chẳng lẽ là trong truyền thuyết nhỏ máu nhện chủ?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch bỗng nhiên nhớ tới lúc trước Trương Thiên Vũ tựa hồ đã nói, có chút thần khí muốn sử dụng, nhất định phải nhỏ máu nhện chủ, hơn nữa một khi nhỏ máu nhện chủ sau, chỉ cần chủ nhân thần linh bất diệt, người khác coi như mơ ước bảo vật này đem trộm đi, cũng không cách nào sử dụng, trừ phi đem chủ nhân tru diệt sau khi, mới có thể đem thần khí bên trong thần thức xoá bỏ, mới có thể trở thành thần khí đời tiếp theo chủ nhân.

Hành vi của Hoả Kỳ Lân nhắc nhở Phu Dịch, mặc dù không biết là có phải là thật hay không, ôm thử một lần thái độ, Phu Dịch đem một con dính đầy máu tươi tay trái đặt ở Thần Nông trên đỉnh.

“Oong.....”

Thần Nông đỉnh đột nhiên như là vật còn sống bình thường, không ngừng từ trong đỉnh phát sinh kêu khẽ có tiếng, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, nói vậy chiêu thức ấy là khiến đúng rồi.

“Âm!”

Kêu khẽ ước chừng hơn mười hơi thở sau khi, Thần Nông đỉnh đột nhiên phát sinh mát mắt kim quang, sau đó phóng lên cao, đem trên đỉnh Thạch Phong trực tiếp đánh xuyên qua, hiện ra một đường xanh thăm bầu trời.

Vô số ngoan thạch rơi rụng, thế nhưng kim quang đến mức phảng phất có hay không mở hình cái lồng khí bình thường, đem vô số ngoan thạch đẩy ra, cho nên Phu Dịch mặc dù thân ở nguy hiểm nhất dài đất, kì thực so với bây giờ còn

chưa lui ra mọi người của Thạch Phong còn muốn an toàn.

Ước chừng chừng một khắc đồng hồ, Thạch Phong hoàn toàn sụp đổ, mặt đất vô số hình thái khác nhau ngoan thạch tùy ý lăn nhào, nhìn qua khắp nơi bừa bộn.

“Phu Dịch ca ca?” Chu Tước nhìn chung quanh, lại là không có phát hiện Phu Dịch, sắc mặt tùy theo biến đổi.

Này một tiếng nhắc nhở mọi người, có điều lại là động tác của Dương Khang càng nhanh hơn một vài, chỉ thấy ấy kéo nhìn qua cồng kềnh kì thực mạnh mẽ bén nhạy thân hình, trực tiếp hóa thành một đạo thanh quang hướng về Thạch Phong chỗ cao nhất chạy như bay.

Mọi người này mới phản ứng được, lập tức mỗi loại thi triển thần thông theo sát phía sau.

“Âm!”

Ngay ở bọn họ cách chính giữa đống đá còn có hơn hai mươi tượng thời gian, đống đá đột nhiên nổ tung, nhắc lên ngập trời sóng khí, vô số ngoan thạch bị cổ khí lăng này gây nên hướng về bốn phía 8 phóng ra đến, tự nhiên có một phần hướng về mọi người kéo tới.

May mà này một đám năm người đều là tu sĩ, phản ứng nhanh vô cùng, trong tay mỗi một chấp trường binh tướng này ngoan thạch đánh nát đánh bay, thật sự thái quá nhỏ bé hòn đá thăng thắn dùng cương khí hộ thể trực tiếp nghênh, đem đậm vỡ tan.

Cho nên, hòn đá mặc dù đếm mãi không hết, lại là chưa đối với mọi người tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, chỉ là kể từ đó bụi đất tung bay, năm người lập tức mặt xám mày tro, nhìn qua có chút chật vật.

Phi thạch qua đi, mọi người lập tức mừng rỡ, bởi vì bọn họ thấy được đường

Thạch Phong chính giữa có 1 trên người mặc trùm bào màu lam, tay phải cầm 1 hình dáng như bay phong đỏ đậm trùm kiêm, tay trái khiêng 1 đĩnh tròn ba chân nâng qua đỉnh đầu cương nghị nam tử, &# 32; không phải Phu Dịch thì là người nào?

Kể từ đó, vừa rồi cái kia nổ tung người khởi xướng không cần nói cũng biết.

“Phu Dịch (ca ca)!” Thần Lộ cùng Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch bình an vô sự, trong lòng lập tức kích động vạn phần, cũng không kịp nhớ rụt rè, trực tiếp hướng về Phu Dịch chạy như điên.

Còn chưa các loại Phu Dịch phản ứng lại, hai nữ trực tiếp nhào vào ấy trong lòng, bốn con kiết tiếp theo hắn ôm lấy.

Thấy ba người kia quái dị ánh mắt, Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức vội ho một tiếng nói: “Thở không hơn tức giận.....”

Hai nữ lúc này mới phát hiện mình thất thố, lập tức mỗi loại lui ra phía sau, hai tấm mặt cười cùng đỏ nếu do dự hè, Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đối với Lý Lăng Phong nói: “Lý đại ca cũng biết này Thần Nông đinh nên làm gì khiến cho?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Còn đây là Thái Cổ thời đại liền thất truyền thần khí, cũng không bất kỳ phương pháp sử dụng lưu truyền tới nay.”

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 222: Thần Nông 0 Cỏ Đan

? “TẤU chương làm phòng cung chương tiết, ta ngược lại cũng không để ý các ngươi thật đều tới 17K đặt, chỉ là muốn biết rõ cuộc có bao nhiêu độc giả, hoặc thêm Q hoặc đến 17K đặt chính bản, hoặc là chỉ là đến lưu cái nói, để cho ta nhìn thấy các ngươi tồn tại.”

Phu Dịch thấy quỳ xuống trước người Hỏa Kỳ Lân, trong lòng vẫn như cũ chần chờ không biết, bất quá khi hắn suy đi nghĩ lại sau khi, vẫn là quyết định tin tưởng nó.

Dù sao sức chiến đấu của Hỏa Kỳ Lân là rõ như ban ngày, dùn bọn họ bây giờ năng lực muốn chánh thức hàng phục này con Hỏa Kỳ Lân, nhất định chính là nói chuyện viễn vông, căn bản không thể.

Mà lại nhìn Hỏa Kỳ Lân, mặc dù linh trí đã mở, khả năng nghe hiểu tiếng người, thế nhưng ấy chỉ số thông minh rất rõ ràng chỉ là loài người 34 tuổi hình dáng, cho nên căn bản không thể hiểu được tam thập lục kẽ, cho nên cũng là không thể sử dụng loại này lùi một bước để tiến hai bước, binh bất yếm trú mưu kế.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch chậm chậm đi tới Hỏa Kỳ Lân bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng phủ dụ ở Hỏa Kỳ Lân trên đỉnh đầu, một bên đề phòng nó đâm sau lưng đả thương người, một bên khác để tâm đi cảm thụ nó tâm tình.

“Ôn hòa, dịu ngoan…… Một Hữu Nhất tia bạo ngược khí……”

Phu Dịch thầm nghĩ một tiếng, lúc này mới đem trong lòng đề phòng toàn bộ buông, sau đó xung quanh Hỏa Kỳ Lân dạo qua một vòng sau khi trực tiếp nhấc

chân sải bước ấy bị, hai tay chộp vào sừng kỳ lân trên.

Hỏa Kỳ Lân cảm giác được Phu Dịch ngồi ở sau lưng, sau đó chậm chập đứng lên, từng bước từng bước hướng về lửa ao bên bờ đi đến.

Mà đây ở giữa, Phu Dịch vẫn như cũ có thể cảm thụ được, Hỏa Kỳ Lân toàn thân mặt trên ôn hòa dịu ngoan, hoàn toàn không có lúc trước bá đạo khí thế, trước mắt nó giống như thụy thú Đương Khang bình thường, chỉ có thể làm cho người ta mang đến an lành thụy khí.

Hỏa Kỳ Lân bằng phẳng nhảy lẩy đà rơi lên trên bờ, Đương Khang lập tức lùi về sau hai bước tránh ra, hai con đen bóng con ngươi căm tức Hỏa Kỳ Lân, nhưng Hỏa Kỳ Lân lại chỉ là dùng cực kỳ kiêu ngạo ánh mắt liếc Đương Khang một chút sau khi, liền lại không để ý tới nó, ngược lại này đây làm kính sợ ánh mắt, ngẩng đầu nhìn trước người ba trượng ở ngoài Chu Tước.

Lúc này, Chu Tước đã phục dụng Thi Vân linh đan, thương thế trong cơ thể được rồi tám chín phần, nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân dịu ngoan tư thế, ngoan lòng nhất thời, lập tức đi lên vài bước hướng về phía Phu Dịch nói: “Phu Dịch ca ca, ta cũng tưởng kỵ chó lớn!”

“Chó lớn.....”

Chu Tước lời vừa nói ra, không phải thế nhưng ở đây năm người toàn bộ lạnh nhan, kể cả Đương Khang cùng Hỏa Kỳ Lân đều là thần thái dị thường, chỉ có điều 2 thú thần thái lại là tuyệt nhiên ngược lại, Đương Khang lúc này cực kỳ hưng phấn, tả hữu nhảy tứ tung, mà Hỏa Kỳ Lân lại là căm tức cực kỳ, có điều nó tựa hồ đối với Chu Tước cực kỳ sơ hãi, không dám hướng về phía nàng nổi giận, ngược lại đem lửa giận tất cả đều tung ra ở Đương Khang trên người, một đôi trọn mắt phảng phất khả năng phun ra ngọn lửa hùng hực bình thường, ác liệt trừng mắt Đương Khang, đồng thời theo nơi cổ họng không dứt phát sinh trầm thấp kêu rên.

Có điều nhìn kỹ lại,

Hỏa Kỳ Lân hàn huyên tướng mạo bá đạo ở ngoài, ấy thân hình đến đích xác giống con chó săn lớn.

Phu Dịch cười cười, lập tức vươn mình từ trên thân Hỏa Kỳ Lân nhảy xuống, Chu Tước cực kỳ hứng phấn, lập tức nhảy đến Hỏa Kỳ Lân trên lưng.

Hỏa Kỳ Lân vẫn chưa hiển lộ vẻ bất mãn, ngược lại để trong lòng mọi người một tảng đá lớn trầm ổn rơi xuống.

Có điều nhìn thấy Đương Khang cao hứng phấn chấn, nhảy nhót tung bừng hình dáng sau khi, Chu Tước trong lúc nhất thời đổi chủ ý, chỉ là ngồi mười hơi không đến liền từ Hỏa Kỳ Lân trên người khoẻ mạnh hạ xuống, hướng về phía Đương Khang khẽ kêu một tiếng nói: “Lại đây! Để cho ta kỵ một ngựa!”

Vừa dứt lời, lúc này đến phiên Đương Khang buồn khổ, Hỏa Kỳ Lân ngược lại là lộ ra một bộ hứng tai nhạc họa chứa đựng.

Có điều Đương Khang tựa hồ hoàn toàn không quá e ngại Chu Tước, lập tức hừ hừ một tiếng, hướng phía sau sơn động nhanh chóng chạy trốn.

“Đem nó nắm về!” Chu Tước nhìn thấy Đương Khang quay đầu chạy, lúc này giận không chõ phát tiết, lập tức hướng tới Hỏa Kỳ Lân hạ lệnh.

Vốn chỉ là theo bản năng mệnh lệnh, nhưng không nghĩ Hỏa Kỳ Lân lại thật nói gì nghe nấy, trên người lúc này dấy lên vàng ròng ánh lửa, lại hóa thành ánh lửa tư thế, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, liền nhìn thấy một đạo Hokage theo bên người mọi người xẹt qua, hướng tới Đương Khang bỏ chạy phuơng hướng đuổi theo.

Mọi người không khỏi một trận lạnh nhan, không ngờ rằng đường đường Hỏa Kỳ Lân, Thần Nông Đại Đế vật cưỡi, lại làm đúng như một cái trung thành chó săn bình thường cung cấp Chu Tước đến kêu đi hết.

Phu Dịch không khỏi xạm mặt lại, có điều lúc này không có công phu chọc

cười, lập tức nói một tiếng: “Không muốn náo loạn, lấy Thần Nông đinh quan trọng!”

Nói thôi thi triển tung kim quang, trực tiếp hướng về lửa giữa ao Thần Nông đinh lao đi.

Thần Nông đinh, vừa gọi bằng đinh tổ, chính là Thần Nông Đại Đế mở hòn đan đinh chi đạo thần khí, đồng thời cũng là ẩy ngộ đạo pháp khí.

Thần Nông đinh tròn cùng cao đều vì ba thước ba phần có 3, toàn thể hiện màu xanh sẫm, hình dáng làm đinh tròn ba chân, miệng đinh diễn sanh hai lỗ tai, trên đinh có đắp một cái, thân đinh khắc họa vô số cổ xưa mà thần bí đạo văn, đạo văn ngang dọc đan vào, huyền diệu khó hiểu, nếu là ngưng thần nhìn tới, này đạo văn tựa hồ trong lúc mơ hồ có phong phú toàn diện, vô cùng vô tận thần diệu.

Phu Dịch đem thủ tại trong tay, lại phát hiện đinh này nặng không kém gì Chu Tước thần kiếm, lập tức vận may với hai tay đề trụ miệng đinh hai lỗ tai, rồi mới miên cưỡng đem đinh nhấc lên.

“Âm!”

Ngay ở Thần Nông đinh rời đi bệ đá trong nháy mắt đó, toàn bộ sơn động lúc này động đất núi dao động, không có quả trách thạch như mưa cuồng bình thường từ trên trời giáng xuống.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi, lập tức quay mọi người hét lớn một tiếng nói: “Mau lui lại đến sơn động!”

Dứt lời, phía bên mình cũng không dám chậm trễ, hai tay vội vàng bấm thu tự quyết, muốn đem Thần Nông đinh mạnh mẽ thu vào trong Càn Khôn Giới.

Vậy mà, liên tiếp ba đạo thần quang theo thủ quyết bên trong đánh ra, cái kia Thần Nông đinh lại như là ngoan thạch bình thường không phản ứng chút nào,

Phu Dịch không khỏi khẩn trương, trên gáy to bắng cái đầu mồ hôi không dứt hạ xuống, trong tay pháp quyết càng ra sức hướng về Thần Nông trên đỉnh đánh tới.

“Huây!”

Đúng lúc này, Hỏa Kỳ Lân đột nhiên đi vòng vèo, sau đó điều khiển ánh lửa như là dải lụa giống như hướng về Phu Dịch chỗ đứng bệ đá mà đến.

“Nó muốn làm gì?”

Phu Dịch xem ở trong mắt không khỏi sững sốt, nhìn ấy khí thế hùng hổ dáng dấp, hoàn toàn không nhìn ra vừa mới thần phục tâm ý, phảng phất vừa rồi bất quá là gặp dịp thì chơi thôi.

Phu Dịch nhất thời kinh hãi, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Chu Tước thần kiếm cầm ở tay phải, bất cứ lúc nào ứng đối Hỏa Kỳ Lân.

Thế nhưng tốc độ của Hỏa Kỳ Lân thật sự là quá nhanh, Phu Dịch kiếm vừa mới cầm ở trong tay, còn không kịp xếp đặt phòng ngự tư thế, Hỏa Kỳ Lân liền nhào tới trên người của hắn, mở ra một tấm cái miệng lớn như chậu máu liền cắn lấy cánh tay trái của hắn, sắc bén hàm răng xuyên qua Chiến Thần bào cho đến xương thịt, máu tươi lập tức theo cánh tay giữ lại.

Phu Dịch bị đau, vội vàng vung lên Chu Tước thần kiếm liền muôn chặt Hỏa Kỳ Lân, thế nhưng làm trường kiếm nhắc lên thời gian, lại phát hiện nơi nào còn có bóng người của Hỏa Kỳ Lân?

Hỏa Kỳ Lân?

Phu Dịch theo bản năng lầm lết nhìn trái phải, thế nhưng Hỏa Kỳ Lân làm đúng như không khí bình thường theo nơi này hoàn toàn biến mất, căn bản nhìn không tới một tia tồn tại dấu hiệu.

Đúng lúc này, một luồng nóng rực đau nhức theo cánh tay trái truyền đến, Phu Dịch lúc này mới nhớ tới cánh tay trái bị Hỏa Kỳ Lân cắn bị thương, vội

vàng cúc đầu nhìn lại, lúc này Chiến Thần bào đã tự động khôi phục như lúc ban đầu, cái gì cũng không nhìn thấy.

Phu Dịch lúc này vén ống tay áo lên, này mới phát hiện, không biêt là lúc nào, trên cánh tay trái lại thêm một con trông rất sống động hình xăm, mà hình xăm thân mình chính là biến mất không còn tăm hơi Hoa Kỳ Lân.

Nhìn thấy này hình xăm, Phu Dịch mặc dù còn không biêt rõ, có điều ít nhất có thể khăng định, Hoa Kỳ Lân đích thật là nhện hắn làm chủ, vừa rồi cắn hắn.....

Chẳng lẽ là trong truyền thuyết nhỏ máu nhện chủ?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch bỗng nhiên nhớ tới lúc trước Trương Thiên Vũ tựa hồ đã nói, có chút thần khí muốn sử dụng, nhất định phải nhỏ máu nhện chủ, hơn nữa một khi nhỏ máu nhện chủ sau, chỉ cần chủ nhân thần linh bất diệt, người khác coi như mơ ước bảo vật này đem trộm đi, cũng không cách nào sử dụng, trừ phi đem chủ nhân tru diệt sau khi, mới có thể đem thần khí bên trong thần thức xoá bỏ, mới có thể trở thành thần khí đời tiếp theo chủ nhân.

Hành vi của Hoa Kỳ Lân nhắc nhở Phu Dịch, mặc dù không biêt là có phải là thật hay không, ôm thử một lần thái độ, Phu Dịch đem một con dính đầy máu tươi tay trái đặt ở Thần Nông trên đỉnh.

“Oong.....”

Thần Nông đỉnh đột nhiên như là vật còn sống bình thường, không ngừng từ trong đỉnh phát sinh kêu khẽ có tiếng, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, nói vậy chiêu thức ấy là khiến đúng rồi.

“Âm!”

Kêu khẽ ước chừng hơn mươi hơi thở sau khi, Thần Nông đỉnh đột nhiên phát sinh mát mắt kim quang, sau đó phóng lên cao, đem trên đỉnh Thạch Phong

trực tiếp đánh xuyên qua, hiện ra một đường xanh thăm bầu trời.

Vô số ngoan thạch rơi rụng, thế nhưng kim quang đến mức phảng phất có hay không mở hình cái lồng khí bình thường, đem vô số ngoan thạch đẩy ra, cho nên Phu Dịch mặc dù thân ở nguy hiểm nhất dải đất, kì thực so với bây giờ còn chưa lui ra mọi người của Thạch Phong còn muốn an toàn.

Ước chừng chừng một khắc đồng hồ, Thạch Phong hoàn toàn sụp đổ, mặt đất vô số hình thái khác nhau ngoan thạch tùy ý lăn nhào, nhìn qua khắp nơi bừa bộn.

“Phu Dịch ca ca?” Chu Tước nhìn chung quanh, lại là không có phát hiện Phu Dịch, sắc mặt tùy theo biến đổi.

Này một tiếng nhắc nhở mọi người, có điều lại là động tác của Dương Khang càng nhanh hơn một vài, chỉ thấy ấy kéo nhìn qua cồng kềnh kì thực mạnh mẽ bén nhạy thân hình, trực tiếp hóa thành một đạo thanh quang hướng về Thạch Phong chỗ cao nhất chạy như bay.

Mọi người này mới phản ứng được, lập tức mỗi loại thi triển thần thông theo sát phía sau.

“Âm!”

Ngay ở bọn họ cách chính giữa đống đá còn có hơn hai mươi tượng thời gian, đống đá đột nhiên nổ tung, nhắc lên ngập trời sóng khí, vô số ngoan thạch bị cổ khí lăng này gây nên hướng về bốn phía 8 phóng ra đến, tự nhiên có một phần hướng về mọi người kéo tới.

May mà này một đám năm người đều là tu sĩ, phản ứng nhanh vô cùng, trong tay mỗi một chấp trường binh tướng này ngoan thạch đánh nát đánh bay, thật sự thái quá nhỏ bé hòn đá thăng thắn dùng cương khí hộ thể trực tiếp nghênh, đem đập vỡ tan.

Cho nên, hòn đá mặc dù đếm mãi không hết, lại là chưa đổi với mọi người tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, chỉ là kể từ đó bụi đất tung bay, năm người lập tức mặt xám mày tro, nhìn qua có chút chật vật.

Phi thạch qua đi, mọi người lập tức mừng rỡ, bởi vì bọn họ thấy được đứng Thạch Phong chính giữa có 1 trên người mặc trường bào màu lam, tay phải cầm 1 hình dáng như bay phong đỏ đậm trường kiếm, tay trái khiêng 1 đinh tròn ba chân nâng qua đỉnh đầu cương nghị nam tử, không phải Phu Dịch thì là người nào?

Kể từ đó, vừa rồi cái kia nổ tung người khởi xướng không cần nói cũng biết.

“Phu Dịch (ca ca)!” Thần Lộ cùng Chu Tước nhìn thấy Phu Dịch bình an vô sự, trong lòng lập tức kích động vạn phần, cũng không kịp nhớ rụt rè, trực tiếp hướng về Phu Dịch chạy như điên.

Còn chưa các loại Phu Dịch phản ứng lại, hai nữ trực tiếp nhào vào ấy trong lòng, bốn con kiết tiếp theo hắn ôm lấy.

Thấy ba người kia quái dị ánh mắt, Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức vội ho một tiếng nói: “Thở không hơn tức giận……”

Hai nữ lúc này mới phát hiện mình thất thố, lập tức mỗi loại lui ra phía sau, hai tấm mặt cười cùng đỏ nồng do dự hè, Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đối với Lý Lăng Phong nói: “Lý đại ca cũng biết này Thần Nông đinh nên làm gì khiến cho?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Còn đây là Thái Cổ thời đại liền thất truyền thần khí, cũng không bất kỳ phương pháp sử dụng lưu truyền tới nay.”

Hôn, click đi vào, cho một khen ngợi chứ, điểm càng cao chương mới càng nhanh, nghe nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm được rồi xinh đẹp lão bà nha!

Trạm điện thoại di động hoàn toàn mới sửa đổi phần thăng cấp địa chỉ:, số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính đứng đồng bộ, không có quảng cáo tươi mát đọc!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 223: Tiếp Tục Thám Hiểm

Phu Dịch biết quen thuộc của Chu Tước, tự nhiên cũng biết nàng không có chuyện gì, Tùy Tức Tiếu cười cũng không nói gì, lảng lặng mà ngồi ở Thần Lộ bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng vỗ về Dương Khang thuận hoạt da lông, một bộ đầm chiêu dáng dấp.

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Thần Lộ nhìn ra Phu Dịch không yên lòng dáng dấp, lập tức quan tâm nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Không có gì, chỉ là nghĩ đến mặc dù chúng ta chiếm được mấy ngàn năm qua vô số tu sĩ, đặc biệt là này am hiểu luyện đan phuơng sī tha thiết ước mơ Thần Nông đỉnh, đáng tiếc chúng ta những người này, nhưng không ai một hiểu được thuật luyện đan, thật sự là có chút đáng tiếc.”

Phu Dịch một lời đánh thức người trong mộng, Thần Lộ lập tức lấm lét nhìn trái phải một phen, nhưng không thấy Thần Nông đỉnh chỗ ở nơi nào, không tốt hiểu kỳ nói, “đúng rồi, Thần Nông đỉnh?”

Phu Dịch cười cười nói: “Vừa mới các ngươi chưa thương thời gian ta sợ có ma thú mơ ước, cho nên liền đưa nó cất đi.”

Dứt lời, Phu Dịch thần niệm thăm dò vào trong Càn Khôn Giới, đem Thần Nông đỉnh lấy ra đặt ở trên mặt đất, lúc này đã kinh động ở một bên vừa tán gẫu ba người cùng với vẫn như cũ ở một bên tĩnh tọa điều tức Thi Vân, bốn người đều bị lòng hiểu kỳ điều động, muốn mở mang kiến thức một chút này trong truyền thuyết thần khí, lập tức đứng dậy, chăm chú vây quanh ở Thần Nông đỉnh bốn phía, gần gũi cẩn thận quan sát Thần Nông đỉnh.

Trương Thiên Vũ mặc dù lúc trước cũng nghiên cứu qua một phen, Đãn Thị Thần nông đinh chính là Thái Cổ thời gian Thần Nông Đại Đế ngộ đạo thần khí, tung ấy bác duyệt cổ kim, vẫn như cũ nhìn không ra cái nguyên cớ, chỉ có thể không nhìn bao sơn liên tục thở dài.

Có điều đều không phải là Trương Thiên Vũ không muốn lại nghiên cứu, chỉ là vừa rồi bảy người có năm người trong khi chữa thương, chỉ có hai người bọn họ năm ở tỉnh táo trạng thái, Tha Môn Tất cần toàn bộ tinh thần canh gác, bảo đảm bọn họ năm người an toàn, để ngừa có mãnh thú mơ ước Thần Nông đinh, cho nên liền trước hết để cho Phu Dịch thu vào trong Càn Khôn Giới.

Bây giờ Phu Dịch lại đem Thần Nông đinh lấy ra, Trương Thiên Vũ tự nhiên nhất là tích cực, lập tức lại toàn thân tâm tập trung vào, cẩn thận nghiên cứu vị này được khen là “từ cổ chí kim đệ nhất thiên hạ đinh”, hơn nữa cùng Thì Bi Xưng làm “đinh tổ” Thần Nông đinh.

Những người khác đồng dạng hiểu kỳ vô cùng, chỉ thấy bọn họ trái sờ sờ, bên phải ngó ngó, đặc biệt là nhìn thấy Thần Nông trên đinh cái kia huyền diệu khó hiểu đạo văn sau khi, càng đã xảy ra là không thể ngăn cản, phảng phất chỉ cần nhìn nhiều, liền có thể theo hiểu đến vô thượng đại đạo, lập tức liền có thể thành đạo vậy.

Thấy bọn họ yêu thích không buông tay dáng dấp, Phu Dịch thở dài nói: “Đáng tiếc như thế thần khí lại là rơi vào trong tay ta, thật sự là phung phí của trời a, cũng không biết Thần Nông Đại Đế sau khi biết có thể hay không trách cứ cho ta.....”

Thần Lộ cười cười nói: “Từ xưa thiên tài địa bảo, hắn là có người có vận may lớn chiếm được, hôm nay Thần Nông đinh đã cho người đoạt được, trong cõi u minh tự nhiên có định nghĩa, huống hồ luyện đan chuyện như vậy, cũng không phải từ nhỏ đều sẽ, đều là hậu thiên sở học, ta ngược lại thật ra cảm thấy, có lẽ người hướng về Ngân Hạnh Tử tiền bối thỉnh giáo luyện đan có lẽ cũng không sai.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Thất phu vô tội,

Mang ngọc mắc tội, giống như Phong Thiên Kính giống nhau, tuyệt đối không thể ở Yêu tộc bên trong hiện ra nhiều, nếu không hậu quả không chịu nổi sấp đặt vang.”

Thần Lộ cười khúc khích, tùy tiện nói: “Có phải ngươi nhất định phải nói cho hắn, ngươi là vì chiếm được Thần Nông đĩnh mới đúng luyện đan có hứng thú?”

Phu Dịch nghe xong lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, không khỏi lúng túng đến cực điểm, lập tức ngượng ngùng nói: “Còn là ngươi thông minh, ta ngược lại thật ra đã quên, ha ha.....”

“Đúng rồi, Hỏa Kỳ Lân đâu?” Thần Lộ lẩm lét nhìn trái phải một phen, phát hiện chỉ có Dương Khang còn ở, Hỏa Kỳ Lân lại là không thấy bóng dáng.

Phu Dịch cười cười, bắt được lên ống tay áo đến bả vai lộ ra cánh tay trái, cười nói: “Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì.”

“Hả.....” Thần Lộ nhìn thấy sống sờ sờ Thái Cổ dị thú lại như là hình xăm bình thường giấu ở Phu Dịch cánh tay trái bên trong không khỏi sững sốt, đồng dạng khó có thể tin.

Phu Dịch lập tức buông ống tay áo, thở dài nói: “Lần này mục đích đã đạt được, các loại Phượng Dao tĩnh lại, chúng ta thì rời đi nơi này đi.”

“A.....”

Ước chừng nửa khắc đồng hồ tả hữu, Chu Tước thân thể khẽ run lên.

“Oa.....”

Đúng lúc này, Chu Tước đột nhiên phát sinh một tiếng ưm, sau đó chậm chậm mở hai mắt ra, nhìn thấy chính mình đang bị Thần Lộ ôm vào trong ngực, quay đầu nhìn thấy Phu Dịch đang ngồi ở bên cạnh, liền vội vàng hỏi: “Phu Dịch

ca ca, Thần Lộ tỷ tỷ, vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Ta tại sao lại ngủ ngon giấc?”

Phu Dịch cười cười, chỉ vào trong khi toàn thân tập trung vào nghiên cứu Thần Nông đỉnh Trương Thiên Vũ nói: “Ngươi xem cái kia là ai.”

“Ồ? Thiên Vũ ca ca!” Chu Tước thấy rõ sau khi nhất thời kinh hô một tiếng, lập tức chợt ngồi dậy, hướng về phía Trương Thiên Vũ lớn tiếng kêu lên.

Tiếng kêu sợ hãi của Chu Tước đã kinh động Trương Thiên Vũ, Trương Thiên Vũ này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy Chu Tước cũng tỉnh lại, hướng hắn mỉm cười nói: “Ngươi tỉnh rồi.”

“Thiên Vũ ca ca!” Xác định đích thật là Trương Thiên Vũ không thể nghi ngờ, Chu Tước tâm hỉ như điên, lập tức hoan hô một tiếng nhảy lên, nhào tới Trương Thiên Vũ trong lòng.

Liên quan tới tình huống của Chu Tước, Phu Dịch lúc trước đã cùng Trương Thiên Vũ đã nói, biết nàng bây giờ tâm trí hoàn toàn không hoàn chỉnh, thì giống như một đứa bé bình thường, cho nên vẫn chưa hiện ra đường đột, lập tức vuốt đỉnh đầu của nàng cười nói: “Phượng Dao, đã lâu không gặp.”

Chu Tước cười nói: “Thiên Vũ ca ca, sau đó ta nhất định sẽ cố gắng bảo vệ ngươi, tuyệt đối sẽ không lại cho ngươi đã bị như vậy thương tổn!”

Mặc dù biết Chu Tước câu nói này tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm lời tâm huyết, thế nhưng lời này theo một mảnh mai cô gái trong miệng nói ra, lại là làm cho người ta một loại cảm giác khác, Trương Thiên Vũ nhất thời cảm thấy lúng túng vô cùng.

Đặc biệt là Lý Lăng Phong cười ha ha một tiếng nói: “Đúng đúng, nhất định phải bảo vệ tốt Thiên Vũ của ngươi ca ca!”

Trương Thiên Vũ càng cảm thấy phiền muộn vô cùng, lập tức quay đầu đối

với Lý Lăng Phong nói: “Thú vị gì?”

Nhìn thấy Trương Thiên Vũ ăn ba ba dáng dấp, Lý Lăng Phong lúc này cười ha ha một tiếng, kể cả 1 bên cạnh Lý Tĩnh cùng Thi Vân, cũng không nhịn được bật cười.

Thần Lộ cười cười nói: “Được rồi, không muốn náo loạn, Phượng Dao vẫn là đứa con nít, đồng ngôn vô kỵ.”

“Thần Lộ tỷ tỷ, người ta không nhỏ.....” Chu Tước nghe đến Thần Lộ nói nàng là một trẻ nít, lúc này bĩu môi bất mãn nói.

“Đã trưởng thành, thì nên biết nam nữ thụ thụ bất thân, như người vậy, không phải là một trẻ nít gì?” Phu Dịch cười nói.

Chu Tước nhất thời phản ứng lại, lập tức thả ra Trương Thiên Vũ, cúi đầu đỏ mặt nói: “Người ta chỉ là đã lâu không gặp Thiên Vũ ca ca, nhất thời kích động cho đã quên, sau đó tuyệt đối sẽ không.....”

Phu Dịch cười cười nói: “Được rồi được rồi, không nên nói nữa cái này, chúng ta đi thôi, nên nghĩ biện pháp ra khỏi....”

Dứt lời, tay bấm Tiên quyết hướng về Thần Nông đỉnh đánh ra một vệt kim quang, Thần Nông đỉnh lúc này biến mất không còn tăm hơi, chính là bị Phu Dịch thu vào trong Càn Khôn Giới.

Nhìn thấy Phu Dịch đem Thần Nông đỉnh thu hồi, Lý Tĩnh cùng Thi Vân rất rõ ràng lộ ra thất vọng vẻ mặt, Phu Dịch xem ở trong mắt, biết có mấy lời còn là nói ở ngoài sáng thật là tốt, chỉ là trong lúc nhất thời lại không biết nên nói như thế nào, dù sao tìm được Thần Nông đỉnh đều không phải là hắn một người công lao, đặc biệt là Lý Tĩnh, nếu không có hắn tính được là kỳ môn độn giáp vận chuyển huyền bí, bọn họ sớm đã chết ở kỳ môn độn giáp bên trong, nơi nào khả năng xông vào chánh thức Thần Nông Giá bên trong.

Đều là người tu tiên, nào có một bản nhân, Lý Tĩnh cùng Thi Vân nhìn thấy Phu Dịch muốn nói lại thôi dáng dấp, lập tức liền lĩnh hội ấy suy nghĩ trong lòng, Lý Tĩnh tùy tiện nói: “Đạo hữu cứ việc yên tâm, Thần Nông đinh chính là Thần Nông Đại Đế di vật, không phải người có vận may lớn không thể được, hôm nay đạo hữu tìm được Thần Nông đinh tán thành, đã làm Thần Nông Đại Đế chọn lựa truyền thừa người, ta mặc dù phi thường hâm mộ, thế nhưng cũng biết bên nào nặng bên nào nhẹ, cho nên chuyện hôm nay nhất định nát ở trong bụng, tuyệt đối sẽ không cùng bất luận người nào nhắc lên.”

Thi Vân lập tức gật gù, phụ họa nói: “Ta cũng sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói, kể cả thầy.”

Phu Dịch nghe đến hai người lời ấy, trong lòng một tảng đá lớn lập tức rơi xuống, cười khổ một tiếng nói: “Đa tạ 2 vị.”

Hai người vội vàng trả lời: “Đạo hữu khách khí.”

Phu Dịch cũng không có lại khách sáo, lập tức quay đầu đối với Dương Khang nói: “Ngươi có biết làm sao đến Thần Nông Giá gì?”

Dương Khang nghe đến Phu Dịch câu hỏi, lập tức một trận lắc đầu quẩy đuôi, tựa hồ cũng không biết lối thoát.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Trong truyền thuyết thú Dương Khang là một lạc đường, ngươi hỏi nó tương đương không có hỏi.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Dương Khang lúc này giận dữ, hướng về phía Trương Thiên Vũ một trận hừ hừ, tựa hồ còn chưa hết giận, trực tiếp liền hướng ấy đánh tới, có điều này va chạm chỉ là thân thể sức mạnh, vẫn chưa thi triển thần thông.

Trương Thiên Vũ vội vàng dùng hai tay che ở trước người, làm ra ngăn trở đầy tư thế.

Lý Lăng Phong lúc này ha ha cười nói: “Ha ha! Thẹn quá thành giận!”

Ai biết vừa dứt lời, Dương Khang liền xoay một vòng, vòng qua Trương Thiên Vũ, trực tiếp hướng về Lý Lăng Phong đánh tới, thế lực vừa hung mãnh vài phần.

“Khá lăm!” Lý Tĩnh đinh vội vàng lấy ra Đông Hoàng chuông đem chính mình phủ kín.

“Keng!”

Một tiếng rõ ràng chuông vang vọng toàn bộ thiên địa, kim quang chuông lớn lại bị ấy đụng đất rạn nứt, nếu là trở lại như vậy một chút, Lý Lăng Phong e sợ rất khó chống đỡ.

Phu Dịch vội vàng hét lớn một tiếng, đem Dương Khang hoán trở về, mặc dù Dương Khang mọi cách không muốn, thế nhưng nó cũng không có cãi lời ý tứ của Phu Dịch, xem ra nó cũng là thành tâm thực lòng phụng Phu Dịch làm chủ, nếu không cũng không thể nghe nó mệnh lệnh.

Chỉ là này va chạm sau, Lý Lăng Phong lại là ảo não đến cực điểm, tuy nói hắn chỉ là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, không hắn có thể đem cái này hàng nhái uy lực toàn bộ phát huy được, thế nhưng ngày gần đây Đông Hoàng chuông biến thành kim quang chuông lớn liên tiếp bị đánh nát, trong lúc nhất thời đối với cái này hàng nhái cấp bậc sinh ra nghiêm trọng hoài nghi.

Có điều, như thế Lý Lăng Phong chính mình đa nghi rồi, &# 85; &# 832; kỳ thực cái này Đông Hoàng chuông hàng nhái cấp bậc còn là có thể, đích xác có thể ngăn cản Địa Tiên Cảnh dưới hết thảy công kích, chỉ có điều từ khi bọn họ tiến vào Thần Nông Giá sau chiến đấu, ấy lực công kích cùng ở Địa Tiên Cảnh bên trên, cho dù là Dương Khang vừa rồi cái kia chỉ dựa vào thân thể va chạm, cũng chừng Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước công kích lực, cho nên này hàng nhái Đông Hoàng chuông mới có vẻ như vậy không tốt.

“Phu Dịch, ta ngược lại thật ra cảm thấy chúng ta không cần phải như vậy sốt ruột đi ra ngoài, ta xem nơi này thiên tài địa bảo rất nhiều, thật vất vả tiến đến một lần, không bằng thu thập nhiều một vài, tương lai tất có trọng dụng.”
Trương Thiên Vũ cười nói.

Phu Dịch nghe xong cảm thấy thật là có lý, lập tức nhìn về phía những người khác, trưng cầu ý kiến của bọn họ.

Thần Lộ cùng Chu Tước hai người nhất định này đây Phu Dịch làm trung tâm, nhìn thấy Phu Dịch tựa hồ có hơi động lòng, tự nhiên đồng ý đề nghị này.

Lý Lăng Phong ngược lại cũng không vội vã đi ra ngoài, cho nên cũng không có ý kiến gì.

Lý Tĩnh cùng Thi Vân mặc dù muốn đi ra ngoài, thế nhưng đều là tu sĩ, bây giờ ở giới trần tục sớm so như truyền thuyết thiên tài địa bảo đồng dạng đối với hắn có rất lớn sức mê hoặc, nội tâm một phen cân nhắc bên dưới, cũng đồng ý tiếp tục đi dạo.

Vì vậy, cả đám tất cả phiêu thông qua, tiếp tục ở Thần Nông Giá bên trong tìm kiếm thiên tài địa bảo.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 224: Cửu Nhân Gặp Mặt Đặc Biệt Đỏ Mắt

Thiên tài địa bảo đẳng cấp, quyết định luyện chế đan dược hoặc pháp bảo phẩm chất, Thái Cổ thời gian đan dược cao cấp cùng thần khí, không chỗ nào không phải là cực phẩm thiên tài địa bảo biến thành, chỉ là trải qua mấy trăm năm thu thập, bây giờ trong thiên địa thiên tài địa bảo càng ngày càng ít, đặc biệt là cực phẩm càng vạn người chưa chắc có được một.

Thế nhưng như vậy tình huống tuyệt đối không bao gồm Thần Nông Giá, bởi vì Thần Nông Giá ngoài có dã nhân bày ra kỳ môn độn giáp, tu sĩ tầm thường rất khó tiến vào chánh thức khu vực trung tâm, cho nên nơi này giống như chưa khai hoang tân đại lục bình thường, ở khám long tiên dưới sự chỉ dẫn, một nhóm bảy người với chặng vọng thời gian, Dĩ Thu Tập đến các loại thượng hạng thiên tài địa bảo không dưới hơn trăm, trong này kể cả rất tốt thảo dược, cũng có thượng hạng mỏ sắt, có điều nhiều nhất lại là các loại dị thú cốt nhục hoặc là nội đan.

Để thể hiện đoàn đội công bằng, Thi Vân cùng Lý Tĩnh đồng dạng mỗi loại chọn tới hơn mươi loại vật liệu, cho nên hắn hai người lúc trước tuy có ít ỏi không muốn, thế nhưng lần này hạ xuống sau khi lúc trước không thích sớm bay đến lên chín tầng mây.

Sắc trời đã hơi buối chiều, đêm hôm qua tình hình rõ ràng trước mắt, cho nên mọi người không dám lại chuyển loạn, gần đây tìm được một chỗ sơn động liền chui vào, chuẩn bị nghỉ một đêm ban ngày sẽ tìm.

Vào động sau khi, mọi người bắt đầu kiểm kê mỗi loại thu vào túi pháp bảo bảo vật, trên mặt tất cả đều tràn đầy vui sướng vẻ mặt.

“Ùng ục.....”

Gần như không đến 3 phút, liền có từng trận đinh tai nhức óc tiếng ngáy vang lên, mọi người tá hối nhìn qua, lập tức liền khóa chặt tiếng ngáy ngọt ngon - - Dương Khang.

Đương Khang tiếng ngáy như sấm, rất rõ ràng sẽ ảnh hưởng bọn họ điều túc, Phu Dịch không khỏi có chút căm túc, một cái tát vỗ vào Dương Khang trên gáy, Dương Khang nhất thời giật cả mình, trực tiếp từ trên mặt đất nhảy dựng lên, mở to một đôi đèn bóng con ngươi không dứt tả hữu nhìn chung quanh.

“Đi cửa động canh gác!” Phu Dịch trùng ấy lạnh lùng nói.

Đương Khang phiền muộn đến cực điểm, lập tức kháng nghị như hù hù vài tiếng, nhìn thấy Phu Dịch không phản ứng nó, cực kỳ bất mãn hướng về cửa động từ từ đi đến.

Chu Tước nhìn thấy Dương Khang tròn vo thân thể uốn éo uốn éo hướng về ngoài động đi đến, không khỏi cười khúc khích đạo, “con lợn này thật chịu khó.”

Nghe đến Chu Tước kiểu nói này, Dương Khang thiếu chút nữa không quy người xuống đất, sau đó về lai lịch đến nhìn mọi người, trong ánh mắt tựa hồ tiết lộ một loại điểm đậm đáng yêu mùi vị.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Thái Cố dị thú mặc dù không thể biến hóa, lại là vô cùng hiểu tính người, có nó canh gác nói, chúng ta có thể an ổn điều túc đánh ngồi.”

“Đúng vậy.....”

Ai biết, Lý Tĩnh lời còn chưa nói hết, bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận rất có Dương Khang đặc sắc rống to, âm thanh ở bên trong hang núi không dứt quanh quẩn, thăng chấn động đến mức mọi người nổ đom đóm mắt,

May mà có Thần Lộ đúng lúc thi triển “cực tiên quang” đưa bọn họ phủ kín,

mọi người lúc này mới cảm thấy dễ chịu một chút.

“Này con đáng chết lợn béo!” Phu Dịch lúc này giận dữ, theo hướng về ngoài động đi đến.

Thế nhưng vừa mới đi ra hai bước, liền nhìn thấy một đạo bóng xanh như là pháo trứng bình thường hướng về hắn phóng tới, phía sau còn có một đạo vô cùng nhanh chóng bóng đen ánh tùng mà đến.

“Không ổn!” Phu Dịch này mới phản ứng được, cũng không phải là Dương Khang bất mãn để nó đi cửa động đề phòng, mà là có Thái Cổ mãnh thú đột kích.

Phu Dịch vội vàng lấy ra Chu Tước thần kiếm, thân hình nhẹ nhàng trùn xuống nhường cho qua Dương Khang, sau đó hai tay cầm kiếm trực tiếp bổ về phía bóng đen.

Có điều để Phu Dịch bất ngờ, vạn cân kiếm thế bổ vào bóng đen trên phảng phất đá chìm đáy biển bình thường, bóng đen kia lại dựa vào kiếm thế của hắn dùng càng thêm mãnh liệt vô cùng tốc độ, gần như chớp mắt công phu, liền đã lùi tới hai trượng ở ngoài.

Cùng lúc đó, Phu Dịch nhường cho qua Dương Khang bị xông vào trước nhất Trương Thiên Vũ hai tay nhẹ nhàng vồ một cái, lấy tay thay kiếm sử dụng thiên cang kiếm quyết bên trong nhu kiếm thức, đem hung mãnh vô cùng đà tan mây, sau đó ném đến một bên.

Tất cả những thứ này nói đến phức tạp, kì thực từ đầu tới đuôi có điều chớp mắt giống như, trong nháy mắt liền đã xong.

“Âm âm âm âm!”

Đúng lúc này, bóng đen phát sinh một trận kêu to, âm thanh nghe vào giống như bánh xe lăn lộn bình thường.

Thế nhưng nghe đến tiếng này sau khi, Phu Dịch, Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ ba người không khỏi sững sốt!

“Chín con chim xe quý!” Thần Lộ kinh hô một tiếng, lập tức tay phải bắn ra, một viên to bằng trứng ngỗng quả cầu ánh sáng từ ngón tay bay ra, đem toàn bộ sơn động chiếu sáng.

Bóng đen nhất thời hiện ra, chỉ thấy người dài chừng sáu thước đứng thẳng ở mặt đất, toàn thân màu xám đen lông chim, mọc ra mười con cổ, trong đó có một con trên cổ rỗng tuếch, cho nên chỉ có chín con mọc ra đỏ tươi vịt mỏ con vịt đầu, này chín con bên trong, còn có một con đầu cúi ở nơi đó, tựa hồ là chết rồi.

Mới vừa nghe âm thanh, ba người liền đoán được có khả năng là chín con chim xe quý, chỉ là bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, trước mắt con này chín con chim, lại thật đúng là chính là Bạch Vân Sơn lúc con kia, có điều mười năm này nhiều không thấy, theo trên người nó mơ hồ trong lúc đó tán rò rỉ đi ra khí thế, cùng trước khi so với, sức chiến đấu không biết là tăng lên bao nhiêu lần, ít nhất cũng có cấp độ của Thiên Tiên Cảnh, không khó tưởng tượng trong những năm này nhất định phải với này Thần Nông Giá trúng được không ít chỗ tốt.

Cửu nhân gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt!

Bọn họ thấy rõ xe quý, xe quý cái kia đúng vậy thấy rõ ba người, tam viên trên đầu mười sáu con máu đỏ con ngươi lúc này khóa chặt ba người bọn hắn!

Năm đó cùng bọn chúng tranh đấu thời gian, xe quý liền có tương đương với tu vi của Địa Tiên Cảnh, lúc đó với ba người bọn họ trong tay chịu thiệt, hoàn toàn là vì bất cẩn bị Phu Dịch đánh lén tổn thương một con, dẫn đến thực lực tổn thất lớn, lúc này mới làm cho với sau đó cướp đoạt ngũ đồng thánh quả thời gian rơi xuống hạ phong, hơn nữa đúng lúc gặp Chu Tước xuất thế, chỉ phải chạy trối chết.

Những năm gần đây nó không giây phút nào nghĩ báo thù, nhưng không nghĩ cửu nhân lại cứ như vậy không hiểu ra sao xuất hiện ở trước mặt của nó, xe quý

thậm chí đều không có nhìn thấy hai người bọn họ phía sau còn có năm người 1 thú, trực tiếp mở ra hai cánh, thân thể hóa một vệt bóng đen hướng hai người đánh tới, vừa ra tay, chính là mạnh nhất công kích chiêu thức.

Lúc này bất đồng trước đây, chín con chim tu vi đích xác mạnh mẽ hơn không ít, thế nhưng Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cũng đồng dạng từ tiên thiên cảnh bước vào Địa Tiên Cảnh, nếu là bàn về hai lần trong lúc đó chênh lệch, còn là lúc trước tương đối hung hiểm.

Dù sao lúc trước bọn họ không có vừa tay pháp bảo, cũng sẽ không mạnh mẽ tiên pháp, duy nhất dựa vào chính là Trương Thiên Vũ trong tay thất tinh bảo kiếm.

Chỉ là bây giờ lại bất đồng, mặc dù ở mặt ngoài nhìn lại, chín con chim tu vi vẫn chiếm thượng phong, thế nhưng Phu Dịch lại hơn một thanh tuyệt đối không thua với Thái Cổ thần binh Chu Tước thần kiếm, pháp bảo càng có Tiên Đỉnh chí bảo Phong Thiên Kính.

Lại nhìn Trương Thiên Vũ, mặc dù lúc trước xông luyện ngực thời gian bị thương, so với Phu Dịch thiếu rất nhiều cơ duyên, thế nhưng hắn nhưng có một thâm thay đổi khó lường tiên pháp đạo thuật, cùng với ở Thanh Khâu Sơn lúc bị mạo xưng rất nhiều uy lực vô cùng linh phù.

Huống chi, lần này một trận chiến, đều không phải là chỉ có hai người bọn họ, mặt sau cái kia năm cái ngoại trừ Lý Tĩnh sức chiến đấu không đáng giá được nhắc tới ở ngoài, bốn người khác đều có không tầm thường sức chiến đấu.

“Hừ! Còn khi chúng ta là tên ngốc?” Trương Thiên Vũ cười lạnh một tiếng, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra ba tấm linh phù, tiện tay run lên, ba đạo linh phù lúc này hóa thành ba đạo ánh lửa hướng bóng đen đón đầu vọt tới.

Phu Dịch cười ha ha một tiếng nói: “Khi đó chưa đem ngươi chém giết, hôm nay vừa vặn làm cái kết thúc!”

Lập tức cầm trong tay Chu Tước thần kiếm, lập tức ba đao hỏa phù sau khi, đánh về phía chín con chim, nhưng không nghĩ phía sau Thần Lộ đi sau trước tiên đặt, chỉ thấy một đao Ngũ Sắc Thần Quang né qua, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai, lướt qua Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cái kia ba đao hỏa phù, “bỗp” một tiếng đánh vào chín con chim biến thành bóng đen trên người.

Năm màu của Thần Lộ thần thạch mặc dù chỉ là hàng nhái, nhưng cũng là hiếm thấy pháp bảo thượng phẩm, bị đòn đánh này bắn trúng sau khi, chín con chim lúc này kêu thảm một tiếng, còn chưa chờ nó làm ra phản ứng, rồi lại có Trương Thiên Vũ ba đao hỏa phù theo sát phía sau.

Theo Trương Thiên Vũ quát to một tiếng, ba đao hỏa phù lúc này nổ tạm thời, ba đám mát mắt xích quang tùy theo sáng lên, thăng nổ thành chín con chim nổ đom đóm mắt, đầu óc choáng váng.

“Chết đi!”

Chỉ nghe Phu Dịch quát to một tiếng, chín con chim chỉ cảm thấy trong đó 1 cỗ mát lạnh, một luồng mãnh liệt đau nhức sau đó tới, phục hồi tinh thần lại chín con chim quay đầu nhìn lại, lại là lại có một viên đầu bị ấy chém xuống một kiếm, như là bóng cao su bình thường lăn nhào ở mặt đất.

Chín con chim vội vàng phất lên một đôi thép cánh liền hướng Phu Dịch giáp công kéo tới, Phu Dịch biết này đôi thép cánh lợi hại, vội vàng thi triển súc địa thành thốn, chỉ thấy ấy bóng người loáng một cái, liền thối lui ra khỏi hai cánh phạm vi công kích.

Chín con chim vạn vạn không ngờ rằng những người này lại trở nên như vậy lợi hại, chỉ là vừa đổi mặt liền vừa tốn đi một viên đầu, thế nhưng giờ phút này nó sớm bị lửa giận trùng bất tỉnh lý trí, chỉ thấy trong đó một viên đầu vịt mỏ một tấm, phun ra một đoàn sắc thái tươi đẹp khí trời đất hòa hợp, chính là mười mấy năm qua chuyên tâm tu luyện, mới xây một loại thần thông.

Lúc này, vừa vặn có Thi Vân cái kia vô cùng uy mãnh ánh kiếm màu bạc tần

công tới, va vào này đoàn khí trời đất hòa hợp bên trong.

Ai biết, chỉ nghe “leng keng” một tiếng, kiếm tiên lại như là ngoan như sắt thép rơi xuống bụi trân, chỉ là nháy mắt mắt công phu, sáng loáng kiếm tiên lại rỉ sét loang lổ.

Nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, cả đám không khỏi ngược lại hít một hơi, không ngờ rằng này đoàn độc khí lại đáng sợ như vậy, đang yên đang lành một hơi kiếm tiên lại trong nháy mắt bị ấy phá huỷ, thăng sơ đến cách độc khí không đủ một thước Lý Lăng Phong cùng Chu Tước vội vàng mạnh mẽ dừng thế đi, liên tục lui ra phía sau hơn mươi bước.

Hai người sau khi Dương Khang, càng bị hoảng sợ chết trên mặt đất 1 năm sấp ngừng lại thân hình, sau đó liên tục lăn lộn sau này rút lui thăng đến, nhìn qua thật là chật vật.

Thi Vân nhìn thấy kiếm tiên của chính mình bị hủy đi, một tấm mặt cười nhất thời lạnh như băng sương, tay nắm ngự kiếm quyết, vừa một đạo hàn quang như là như dải lụa hướng về bay đầu chim bay đi, &# 32; chính là lúc trước Phu Dịch trao trả cho nàng, đã chết sự tỳ bội kiếm.

“Không thể!” Trương Thiên Vũ mặc dù tu vi chênh lệch Thi Vân một đoạn, thế nhưng ấy thiên cang kiếm quyết chính là xuất từ Thái Cổ thời gian từ đại kiếm pháp một trong đại chu thiên kiếm pháp, chính là bây giờ thế gian ít có tuyệt thế kiếm pháp một trong, chỉ thấy thất tinh bảo kiếm ngân quang liên tục lấp loé vài cái, uy mãnh vô cùng phi kiếm lại bị ấy miễn cưỡng chặn lại thu vào trong lòng bàn tay.

“Ngươi!” Bị Trương Thiên Vũ ngăn lại công kích, Thi Vân lúc này giận dữ, chỉ là nàng cũng biết Trương Thiên Vũ vốn cũng là có ý tốt, cho nên một tấm mặt cười ức đến đốt chót, rồi lại không biết là nên nói cái gì.

“Mau lui lại!”

Đúng lúc này, Phu Dịch khẽ quát một tiếng, Thi Vân này mới phản ứng được, gần như là nhất thời thất thần, đoàn kia độc khí lại đã cách các nàng chỗ đứng thăng địa phương không đủ một trượng, hơn nữa đi tới tốc độ còn phi thường nhanh chóng.

“Hừ!” Chu Tước hừ lạnh một tiếng, trực tiếp huy động Chu Tước thần diễm hướng về độc khí phun tới, ý đồ dùng Chu Tước thần diễm luyện hóa độc khí.

“Ta đến giúp ngươi một tay!”

Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng, lập tức giơ lên Hoàng Bì Hồ Lô.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 225: Khùng Bố Khí Độc

Lý Lăng Phong giơ lên cao Hoàng Bì Hồ Lô, thi triển bốn mùa 8 Tà trong gió “gió nóng”.

Lửa vay mượn gió thổi, Chu Tước thần diễm lúc này như là rót một luồng dầu hỏa bình thường, thế lửa đột nhiên vọt cao một phần ba, trực tiếp vượt trên đoàn kia độc khí.

Thần diễm cùng độc khí đụng vào nhau sau khi, chỉ nghe một trận “bum bum” Như là rang đậu bình thường âm thanh vang lên, bởi vậy có thể suy đoán, này khói độc ngũ hành thuộc về nước, đang cùng thần diễm tương khắc.

Những người khác nhìn thấy Chu Tước miệng phun thần hỏa ngăn trở độc khí không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhưng vào lúc này, Phu Dịch đột nhiên kinh hoảng nói: “Mau lui lại!”

Lúc nói chuyện, một tay đem Chu Tước nhấc lên hướng về vọt sau khoảng một trượng, những người khác mặc dù không rõ vì sao, thế nhưng bọn họ thời gian dài kề vai chiến đấu sớm đào tạo ra hài lòng hiếu ngầm, cho nên tất cả mọi người không chần chờ chút nào, trực tiếp lui ra phía sau khoảng một trượng.

Mọi người mới từ tại chỗ rời đi, liền nhìn thấy một đoàn Sắc Thải Ban lan sương mù lại theo vẫn chưa hoàn toàn biến mất xích diễm bên trong thẩm thấu lại, mọi người không khỏi kinh hãi vô cùng, nếu không có Phu Dịch nhắc nhở, rất rõ ràng là phải bị thiệt thòi.

“Lẽ nào có lí đó!” Lý Lăng Phong gầm lên một tiếng, toàn lực huy động Hoàng Bì Hồ Lô, chỉ thấy Hồ lô trong miệng phun ra một luồng mạnh mẽ âm

phong, trực tiếp hướng về cái kia khói độc cuốn tới.

Không có xích diễm che lấp, mọi người lúc này mới thấy rõ, đoàn kia khói độc ở âm phong thổi tới bên dưới, phảng phất sền sệt đồ vật bình thường, mặc cho âm phong như thế nào thổi tới, cũng không thấy có một tia tán địch giống, coi là thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Phu Dịch quay đầu lại nhìn phía sau, hang núi này cũng không có bao sâu, bây giờ bọn họ cách vách núi còn sót lại khoảng hai trượng, đã là không thể lui được nữa.

Lại nhìn phía trước, đoàn kia khói độc đã đem rộng cao chừng mò khoảng ba trượng lối thoát toàn bộ đóng kín, nói cách khác không nữa đổi sách nói, nhiều nhất nửa khắc đồng hồ, độc khí sẽ hoàn toàn che kín toàn bộ sơn động, nhìn ấy gần như hai cái gọi to hơi thở công phu liền đem một thanh tốt nhất kiếm tiên tổn hại, ấy độc tính có thể thấy được chút ít, nếu nhiễm chắc chắn phải chết.

Phu Dịch không khỏi cắn chặt răng, đem Phong Thiên Kính tế lên, trực tiếp thi triển tốn quẻ “tốn phong long cuốn”, chỉ thấy một đạo lốc xoáy như là Thương Long bình thường theo mặt kính đập ra, giương nanh múa vuốt hướng về đoàn kia sương mù phóng đi.

Đáng tiếc mặc cho lốc xoáy khí thế mãnh liệt, kết quả lại giống như âm phong của Lý Lăng Phong bình thường, căn bản không có đưa đến một tia hiệu quả.

“Hừ!”

Phu Dịch lập tức nhấn Bạch Hổ nút bấm, tốn phong long cuốn lúc này chuyển hóa thành cửu thiên trận gió, uy lực mạnh đâm chỉ gấp mười lần!

Có điều này Tiên Đinh chí cường cửu thiên trận gió lại cũng gần như là trì hoãn độc khí đi tới tốc độ, cũng không thể đem bức lui sau khi.

Phu Dịch không tin Tà,

Lập tức thu hồi cửu thiên trận gió, tiện đà thi triển quẻ càn “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một đạo như là bánh xe to kim quang dâng trào bước ra, hiện kinh thiên tư thế đem khói độc nuốt hết.

Vốn u ám vô cùng bên trong hang núi chợt hiện chói mắt kim quang, những người khác nhất thời không cách nào thích ứng, cùng tiến vào ngăn ngủ mù kỳ, thế nhưng Phu Dịch ăn ngẫu nghiên qua Đằng xà máu, chỉ thấy ấy hai mắt bắn ra hai đạo đồng dạng mát mắt hết sạch, trực tiếp xuyên thấu kim quang nhìn thẳng khói độc.

Chỉ thấy khói độc chịu đựng này đạo kim quang xung kích bên dưới, mặc dù tiến độ phi thường chậm chậm, cũng may rốt cục có tán loạn dấu hiệu.

Này nhìn qua bên dưới, Phu Dịch rốt cục thở phào nhẹ nhõm, xem ra này độc khí đều không phải là thu từ thiêt thời quý thủy chi tinh, mà là do Huyền Âm khí luyện chẽ mà thành, vừa vặn cùng chí dương chí cương quẻ càn tương khắc.

Những người khác rốt cục khôi phục thị lực, có điều nhưng không có thiên phú của Phu Dịch, chỉ là nhìn thấy Phu Dịch cũng không có biến đổi nữa những phương thức khác, Trương Thiên Vũ lập tức suy đoán nói: “Có hiệu quả?”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Mặc dù có chút hiệu quả, thế nhưng cũng không phải quá rõ ràng, cũng may khả năng ngăn trở độc khí tiếp tục áp sát.”

Không ngờ, chín con chim gầm lên lại với bên trong hang núi quanh quẩn, chắc là nó cũng biết rồi có đồ vật ngăn trở độc khí.

Quả nhiên, đợi tiếng này gào thét sau khi, độc khí đẩy mạnh tốc độ lại đột ngột tăng nhanh gấp ba tả hữu, quẻ càn kim quang lại rơi xuống hạ phong!

Nhìn thấy Phu Dịch sắc mặt kinh biến, Lý Lăng Phong vội vàng nói: “Làm sao vậy?”

Phu Dịch nơi nào còn có công phu đáp lời, vội vàng toàn lực huy động Phong Thiên Kính, kim quang lập tức tăng vọt gấp đôi, thế nhưng vẫn như cũ không thể hoàn toàn ngăn trở độc khí đầy mạnh, trong lúc nhất thời, to bắng cái đầu mồ hôi lạnh theo trán thẳng xuống dưới.

Nhìn thấy vẻ mặt của Phu Dịch, mọi người lập tức liền minh bạch, tất nhiên là chín con chim này một tiếng gào thét sau khi lại xuất hiện tình huống khác thường, nếu không Phu Dịch không thể như vậy hết sức.

Thi Vân lúc này giận dữ, lập tức bấm ngự kiếm quyết, kiếm tiên lúc này phun ra nuốt vào ba trượng hàn quang ham muỗn hướng về phía trước phóng đi.

Lúc trước đã báo hỏng một cái tốt nhất kiếm tiên, bây giờ cho dù là nữa cũng chỉ là uổng công, Trương Thiên Vũ vội vàng dùng thất tinh kiếm thi triển thiên cang kiếm quyết, đem phi kiếm ngăn lại, khẽ quát một tiếng nói: “Bình tĩnh!”

Thi Vân mặc dù tức giận, thế nhưng cũng biết Trương Thiên Vũ cũng là vì muỗn tốt cho nàng, chỉ phải rên lên một tiếng, thu hồi phi kiếm.

“Làm sao bây giờ? Cứ như vậy làm thấy gì?” Lý Lăng Phong không cam lòng nói.

Thần Lộ thở dài một tiếng nói: “Ta đến thử xem.”

Nói xong tẽ lén theo Yêu giám, dựa theo Phu Dịch truyền thụ bát quái nguồn gốc sử dụng pháp quyết, đồng dạng thi triển “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một đạo chỉ có Phong Thiên Kính kim quang một phần mười kim quang theo mặt kính bắn ra, hai vệt kim quang lúc này hòa làm một thể, uy lực vừa chiếm được tăng lên.

Chỉ là dù vậy, vẫn như cũ không thể hoàn toàn ngăn cản độc khí đầy mạnh, theo trước mắt tốc độ tính toán, coi như bọn họ có vô hạn linh khí chống đỡ, hơn nữa phía sau còn có hai trượng lui ra phía sau đường sống cũng nhiều nhất có thể chống đỡ khoảng một canh giờ, sau một canh giờ, độc khí nhất định che kín toàn

bộ sơn động, đến lúc đó chính là giờ chết của bọn họ.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ liếc mắt qua tới trốn ở phía sau bọn họ Dương Khang, trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, lập tức đối với Phu Dịch nói: “Thần Nông đǐnh!”

Trải qua Trương Thiên Vũ vừa đề tỉnh, Phu Dịch lúc này mừng rỡ, phải biết rằng này Thần Nông đǐnh nhưng Thần Nông Đại Đế ngộ đạo thần khí, hơn nữa vừa vặn là đan đǐnh chi tổ, nên không sợ này khí độc khí.

Phu Dịch vội vàng theo Càn Khôn Giới lấy ra Thần Nông đǐnh hướng về trước người vẫy một cái, lập tức đem nắp đǐnh xốc lên, quay đầu hướng mọi người nói, “nhanh nhảy vào đi!”

“Đǐnh kia chỉ cung cấp một người ẩn thân, nhảy thế nào?” Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Trương Thiên Vũ quanh thân đột nhiên thoáng hiện kim quang, chỉ nháy mắt công phu liền đã biến thành một thước không đến tiểu nhân lúc, này mới phản ứng được, nếu bọn họ đều biến thành như vậy to nhỏ nói, đích xác có thể ẩn thân với Thần Nông trong đǐnh.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy chỉ có một mình hắn nhỏ đi, này phản ứng lại, “âm trời” thuật chính là thiên sư một mạch đặc biệt tiên pháp, pháp thuật này cũng không có quá lớn giá trị thực dụng, cho nên vẫn chưa truyền lưu thế gian, cho nên ngoại trừ hắn và Phu Dịch cùng với Thần Lộ, người khác căn bản sẽ không sử dụng.

Trương Thiên Vũ cũng không có mèo khen mèo dài đuôi giàn bướng quan niệm, nhìn thấy mọi người tặc nghẽn thân thể hóa to nhỏ thuật, vội vàng khôi phục lại bình thường to nhỏ, đối với Phu Dịch hô: “Ngươi lại chống đỡ một hồi, ta truyện thụ cho bọn hắn âm trời thuật!”

“Tốt!” Phu Dịch ở lấy ra Thần Nông đǐnh sau liền tiếp tục toàn lực thi triển

quẻ càn lực lượng, cho nên độc khí cũng không có đầy gần nhiều hay ít, trước mắt thời gian ngược lại cũng đầy đủ.

Trước mắt mấy người này, đều là thiên phú thượng cấp sĩ, đợi Trương Thiên Vũ đem “Ấm trời” thuật áo ý giảng giải sau khi, ngoại trừ Lý Tĩnh thử hai lần mới thành công ở ngoài, đều là một lần đúng chỗ, đặc biệt là Chu Tước, lúc trước với Nam Thiên Môn dị giới bên trong thời gian, Trương Thiên Vũ truyền thụ Phu Dịch cùng Thần Lộ thời gian đã nghe được đại khái, lần này lại nghe đạo lập tức tinh ngộ, với Trương Thiên Vũ nói đến một nửa thời gian, liền đã thành công thi triển “Ấm trời” thuật, hóa thành một thước tiêu nhâm chui vào Thần Nông trong đinh.

Tiếp theo Chu Tước sau khi, Lý Lăng Phong, Thi Vân lần lượt thi triển thành công cũng nhảy vào trong đinh, sau đó, trải qua Trương Thiên Vũ lại chỉ điểm, Lý Tĩnh cũng thành công thu nhỏ lại, cùng Trương Thiên Vũ cùng nhảy vào trong đinh.

Như thế, bên ngoài thì còn sót lại Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người.

“Phu Dịch, Dương Khang làm sao bây giờ?” Thần Lộ thu hồi theo Yêu giám, đang muốn thi triển “Ấm trời”, lại phát hiện phía sau Dương Khang nhìn thấy mọi người đều trốn Thần Nông trong đinh, gấp đến độ đầy đất đảo quanh.

Phu Dịch thấy lòng như lửa đốt Dương Khang, tùy tiện nói: “Ngươi đi vào trước, ta lại nghĩ cách.....”

Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Ta có Tử Ngọc hộ thể nên không ngại, ta trước tiên chống đỡ, ngươi suy nghĩ một ít biện pháp.”

Dứt lời, lại tế lên theo Yêu giám, thi triển quẻ càn bắn ra kim quang, ngăn trở khí độc lan tràn tư thế.

Uy lực của Tử Ngọc Phu Dịch cũng từng trải qua, mặc dù không có trăm phần trăm nắm chắc, thế nhưng trước mắt cũng không có càng tốt hơn biện pháp,

lập tức nhất tâm nhị dụng, dùng ánh lửa phân thân tiếp tục khởi động Phong Thiên Kính, mặc dù hiệu quả không sánh được bản thân của hắn, thế nhưng một nửa uy lực vẫn có.

Phu Dịch lập tức lùi tới Dương Khang bên cạnh, thở dài một tiếng nói: “Ngươi không thể thi triển tiên pháp gì?”

Dương Khang nhìn thấy Phu Dịch lại thật không hề từ bỏ nó, một đôi đèn bóng con ngươi lộ ra vẻ cảm kích, nghe đến Phu Dịch tìm hỏi, lập tức tả hữu chuyển loạn, tựa hồ là nói cho Phu Dịch, nó không thể sử dụng tiên pháp.

Kể từ đó, lại là khó ở Phu Dịch, dù sao Thần Nông đinh không gian có hạn, dùng Dương Khang hình thể căn bản là không chui vào lọt.

“Đúng rồi!” Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến Hỏa Kỳ Lân, vội vàng bắt được lên ống tay áo, lộ ra Hỏa Kỳ Lân hình xăm, đối với Dương Khang nói: “Ngươi có thể hay không như Hỏa Kỳ Lân như vậy bám thân ở trên người ta?”

Dương Khang nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân hình xăm sau, lập tức đứng ở nơi đó không nhúc nhích nhìn chăm chăm Phu Dịch, trong ánh mắt lộ ra một tia chấn chờ.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, không biết là Dương Khang này là ý gì.....

Nếu là có thể nói, trước mắt tình huống nguy cấp, này đích xác vẫn có thể xem là một tuyệt hảo biện pháp.

Nếu là không được nói, Dương Khang nên hướng về lúc trước giống nhau dùng hành động nói cho hắn không được.

Nhưng mà, trước mắt Dương Khang này thần thái rất rõ ràng là có thể, thế nhưng vừa không có hành động, trong lúc nhất thời, Phu Dịch không khỏi có chút mơ hồ, không biết là Dương Khang rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

“Phu Dịch, khí độc lập tức sẽ tới!” Nghe đến Thần Lộ thúc giục, Phu Dịch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy khí độc cách Thần Nông đỉnh chỉ còn lại hai thước khoảng cách, mặc dù hắn có thể đem Thần Nông đỉnh lại kéo về phía sau một khoảng cách nhỏ, thế nhưng cứ như vậy hao tổn nữa cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Phu Dịch vội vàng sot ruột nói: “Đến tôt cùng được chưa?”

Đương Khang bị Phu Dịch này vừa hỏi sau khi, đồng dạng quay đầu nhìn một chút khí độc, sau đó tựa hồ rơi xuống rất lớn quyết tâm bình thường, tăng tầng nhiều điểm khổng lồ đầu heo.

“Vậy thì nhanh lên một chút!” Phu Dịch một bên quay đầu lại hướng về khí độc tiến độ, một bên thúc giục.

Đương Khang thấp giọng hừ hừ vài tiếng, tiếp theo rút lui vài bước, sau đó hóa thành một đạo bóng xanh, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hướng về Phu Dịch vọt tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 226: Thần Nông 0 Thảo Kinh

Phu Dịch cảm giác được trước người có kình phong kéo tới, theo bản năng gọi ra Chu Tước thần kiếm đang muốn chống đỡ, quay đầu nhìn lại là Dương Khang, còn chưa chờ hắn phản ứng lại, liền cảm thấy được cánh tay phải truyền đến một luồng đau nhức, sau đó thấy hoa mắt, Dương Khang lại biến mất không còn tăm hơi.

Phu Dịch vội vàng bắt được ống tay áo nhìn lên, quả nhiên như là Hỏa Kỳ Lân bình thường, trên cánh tay phải cũng hơn một giỗng y như thật hình xăm, chính là Dương Khang!

Phu Dịch không thấy có chút buồn bực, Tưởng Đáo Dương khoẻ mạnh lúc trước chần chờ vẻ, đối với hai người này hình xăm chánh thức tác dụng hoài nghi, hiển nhiên hai người này hình xăm tuyệt đối không phải mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Bất quá dưới mắt tình huống khẩn cấp, đã tới không vội suy nghĩ nhiều, Phu Dịch vội vàng trùng Thần Lộ hét lớn một tiếng nói: “Được rồi, chúng ta mau vào đi thôi.”

Thần Lộ nhìn thấy Dương Khang biến mất không còn tăm hơi, liền biết việc này đã thành, vội vàng thu hồi theo Yêu giám, thi triển “Âm trời” thuật, chui vào Thần Nông trong đinh.

Phu Dịch lập tức đưa đến Thần Nông đinh bên cạnh, đồng dạng thu hồi Phong Thiên Kính, thả người nhảy một cái, thân hình càng ngày càng nhỏ, đợi vào được Thần Nông đinh lúc, đã biến thành chừng một thước, đợi đến Phu Dịch vào đinh sau khi, ánh lửa phân thân trực tiếp đem nắp đinh ở.

Không có Phong Thiên Kính cùng theo Yêu giám ngǎn cản, khí độc lúc này
điên cuồng hoạt động, ngay ở ánh lửa phân thân đem nắp đinh ở 1 trong giây lát
đó, độc khí liền đem nuốt chửng, chỉ là chớp mắt công phu liền biến thành một
đám lửa, sau đó liền tiêu tán không thấy.

Mới vào Thần Nông đinh, liền có một luồng nồng nặc đến cực điểm hương
thơm xuyên mũi mà vào, cả người lập tức hoàn toàn thả lỏng, vừa mới hao tổn
linh khí lại trong nháy mắt khôi phục lại trạng thái toàn thịnh.

Phu Dịch không nhịn được than thở: “Không hổ là Thần Nông Đại Đế thần
vật, coi là thật huyền diệu vô cùng, khiến người ta lòng sinh kính ngưỡng.”

Lời vừa dứt thôi, lại không người đáp lời, Phu Dịch không khỏi sững sốt, tǎ
hữu nhìn chung quanh một phen lúc này mới thấy rõ, Thần Nông trong đinh
chính là một mảnh mịt mờ thế giới, vô thượng vô thượng, không có trái không
có bên phải, giống như tiến vào Đông Thiên Môn trước khi cái kia kỳ dị không
gian bình thường, chỉ là nơi đó là trăng xóa hoàn toàn, trước mắt lại là Nhất
Phiến Hồi mịt không gian, lúc trước vào đinh mọi người đều ngồi xếp bằng ở
trong hư không, Tựu Như Nhất vào Đông Thiên Môn liền tiến vào “quên mình”
cánh giới bình thường, cùng lại tiến vào loại kia huyền diệu khó hiểu ngộ đạo
trạng thái.

Phu Dịch không khỏi kinh ngạc vô cùng, Nhược Thị Biệt Nhân còn nói được,
nhưng Thần Lộ chỉ so với hắn trước tiên tiến đến trong nháy mắt, lại cũng tiến
vào loại này thần kỳ trạng thái, trong đầu lập tức có suy đoán.....

“Xem ra này Thần Nông trong đinh, ngầm có ý pháp tắc thời gian.....”

Phu Dịch đang buồn bực nhi thời gian, trong đầu đột nhiên xuất hiện một đạo
như là cửu thiên sấm sét bình thường, vang dội vô cùng âm thanh!

“Thuốc có vua tôi tá sử, dùng tướng tuyên nhiếp hợp cùng người, thích đáng
dùng 1 quân 2 thần 5 giúp đỡ, vừa có thể 1 quân 3 thần 9 tá sử cũng.

Thuốc có âm dương phối hợp,

Tử mẹ huynh đệ, rễ cây hoa thực cỏ thạch xương thịt. Có đơn độc hành giả, có tướng cẩn người, có tướng sứ giả, có tướng sợ sệt người, có tướng ác giả, có ngược lại người, có tướng sát giả. Phàm này thất tình hòa hợp coi như, làm dùng tướng cẩn tướng khiến hiền lành người, vật dụng tướng ác ngược lại người. Nếu có độc thích đáng chẽ, có thể dùng tướng sợ sệt tướng sát giả, không vậy, chớ hợp dùng cũng. Thuốc có chua đều cam khổ cực nhọc ngũ vị, lại có nóng lạnh ôn lương tú khí cùng có độc không độc, hong khô *, màu mỡ trị thời gian, sinh quen, trên xuất ra, thật giả trần tân, và mỗi người có pháp.....”

Phu Dịch nhất thời say mê trong đó, như là những người khác bình thường hư không ngồi xếp bằng, cảm ngộ bản này thao thao bất tuyệt kinh văn.....

Cũng không biết trải qua bao lâu, mọi người lần lượt tỉnh dậy, chỉ là mọi người trong ánh mắt tất cả đều là vẻ mê man, nói vậy là vì không thể hết mức tìm hiểu vừa mới ngày đó cay đắng khó hiểu kinh văn, kể cả Phu Dịch cũng chỉ là mạnh mẽ âm thầm ghi nhớ trong đó không đến một phần mười độ dài.....

Nhưng mà, này tỉnh dậy mọi người bên trong, không bao gồm Trương Thiên Vũ, chỉ thấy hắn ôm trong ngực thái cực ấn, vẫn như cũ ngồi chắc hưu không bên trong, trên dưới quanh người mơ hồ tỏa ra nhàn nhạt kim quang, phảng phất một vị thượng cổ đặc đạo Chân Tiên bình thường, mặt thái điềm tĩnh, khiến người ta không nhịn được có loại lòng buông dây cung say mê tình.

“Xem ra này Thần Nông đǐnh thực cùng Thiên Vũ hữu duyên.” Phu Dịch nhìn thấy thần thái yên ổn, vẫn như cũ nằm ở ngộ đạo trạng thái Trương Thiên Vũ, không khỏi cảm khái nói.

Mọi người đồng dạng lòng buông dây cung say mê, đầy cõi lòng vẻ hâm mộ, nghe đến Phu Dịch lời ấy, cùng gật gù, Thần Lộ cười nói: “Vạn vật có linh, thần khí cũng như thế.”

Lý Tĩnh cũng phụ họa nói: “Thiên Vũ đạo hữu chính là đang một đạo thống,

vốn liền giỏi món này, hôm nay có thể được cơ duyên này, ngược lại cũng ở trong dự liệu.”

Phu Dịch nói: “Không sai, chỉ là không biết là chúng ta tiến đến đã bao lâu, cũng không biết bên ngoài bây giờ tình huống thế nào.”

Lý Lăng Phong nói: “Không can thiệp tới tiến đến bao lâu, bây giờ vô sự đã nói lên chín con chim vỡ nát không dứt Thần Nông đinh phòng ngự, nên không cần lo lắng, chúng ta chỉ chờ Thiên Vũ đến định sau tính toán tiếp chính là.”

“A.....”

Với mảnh này Không Gian Hư Vô bên trong, căn bản không có thời gian khái niệm, cũng không biết trải qua bao lâu, Trương Thiên Vũ rốt cục chầm chậm tấm trời hai mắt, nhìn thấy mọi người đều đang nhìn hắn, lập tức có chút ngượng ngùng nói: “Trì hoãn đoàn người thời gian.”

“Không sao, ngươi lĩnh ngộ nhiều hay ít?” Phu Dịch vội vàng sốt ruột hỏi.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Đáng tiếc, chỉ lĩnh ngộ tới bảy tám phần mười, còn lại hai, ba phần mười chỉ có thể mạnh mẽ âm thầm ghi nhớ, đợi ngày sau từ từ tìm hiểu.”

“Hả?”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, mọi người đều là cực kỳ chấn động, vừa mới một phen giao lưu bên dưới, mọi người đã biết được, trong đó lĩnh ngộ nhiều nhất chính là hai phần mười của Thi Vân, hơn nữa mạnh mẽ âm thầm ghi nhớ hai phần mười, như thế bốn phần mười, dù vậy, cũng là không đến một nửa trình độ.

Mà Trương Thiên Vũ lại lĩnh ngộ tới bảy tám phần mười, hơn nữa mạnh mẽ âm thầm ghi nhớ ở trong đầu, chính là toàn bộ kinh văn, thực sự muốn mọi người cứng lưỡi.

“Thiên Vũ ca ca thật là lợi hại a, ta căn bản cũng không có nghe hiểu.....”
Chu Tước ở trước tiên phục hồi tinh thần lại, than thở một tiếng nói.

Phu Dịch lập tức cười nói: “Xem ra Thần Nông đindh cùng ngươi hữu duyên, đợi đến đindh sau khi ta liền đem Thần Nông đindh thu phỏng pháp quyết truyền trao tặng ngươi, sau đó này Thần Nông đindh liền từ ngươi chấp chưởng.”

Trương Thiên Vũ vội vàng từ chối nói: “Không nên không nên, còn đây là Thái Cổ thần khí, quý trọng vô cùng.....”

Thế nhưng hắn còn chưa có nói xong, Phu Dịch liền trực tiếp ngắt lời nói: “Ngươi và ta vì huynh đệ, cần gì tính toán này, huống hồ này Thần Nông đindh cho ta trong tay căn bản phát huy không dứt ấy nên có tác dụng, kể từ đó chính là phung phí của trời, nếu là Thần Nông Đại Đế trên trời có linh, nhất định cũng hy vọng ngươi tới thừa kế vật ấy.”

Gặp Trương Thiên Vũ còn muốn chở tốt kiên trì, Phu Dịch lập tức giả vờ tức giận nói: “Ngươi nếu lại nhún nhường, chính là không đem ta làm huynh đệ!”

Nói đã tới dừng lại, Trương Thiên Vũ lời chưa kịp ra khỏi miệng chỉ phải mạnh mẽ nuốt xuống, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Đã như vậy, ta liền không nữa thối thoát, có điều ngày sau nếu là đối với ngươi hữu dụng, ngươi nếu muốn khách khí chính là.”

Phu Dịch lúc này mới vui vẻ ra mặt, tùy tiện nói: “Ngươi huynh đệ ta, huống hồ khách khí?”

Lý Tĩnh không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Thiên Vũ đạo hữu, ngươi cảm thấy bản kinh văn này xuất từ nơi nào?”

Lý Tĩnh hỏi đồng dạng là những người khác suy nghĩ trong lòng, vì vậy mọi người nhìn trông mong thấy Trương Thiên Vũ, chờ đợi đáp án.

Trương Thiên Vũ trầm mặc sau một lát, suy đoán nói: “Nếu như ta đoán

không sai, hắn là chánh thức “Thần Nông Bách Thảo Kinh”.”

“Chánh thức Thần Nông Bách Thảo Kinh! Nói như thế, Thiên Vũ đạo hữu thật đúng là cùng này Thần Nông đindh hữu duyên!” Lý Tĩnh kinh ngạc vô cùng.

Chỉ là mọi người ngạc nhiên sau khi, trong lòng lại có chút thất vọng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, cùng trong truyền thuyết vô thượng kinh văn cứ như vậy gặp thoáng qua, sớm biết như vậy, lúc đó cần gì đi lĩnh ngộ, dùng bọn họ những người này trí nhớ, hoàn toàn có thể mạnh mẽ đem kinh văn toàn bộ âm thầm ghi nhớ, đợi đến ngày sau lại từ từ lĩnh ngộ.

Chỉ tiếc bọn họ không biết là, cho nên ở lĩnh ngộ kinh văn lúc hao phí lượng lớn tâm thần, như thế, liền cùng bản này “Thần Nông Bách Thảo Kinh” bỏ mất đóng cánh tay.....

Mắt thấy mọi người có chút mệt mỏi, Lý Lăng Phong nói: “Chúng ta lúc nào đến đindh?”

Lời vừa nói ra, mọi người lập tức lâm vào trầm mặc, tả hữu cân nhắc một phen sau, Phu Dịch nói: “Trước hết để cho ta dùng ánh lửa phân thân thử xem.”

Dứt lời, Phu Dịch nhắm mắt ngưng thần, ánh lửa phân thân lại hiện thân, sau đó hóa thành một đạo xích quang, như là cầu vồng nối tới mặt trời nhắm nấp đindh bay đi.

Thi Vân không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Đạo hữu có điều Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, vì sao khả năng Âm thần xuất khiếu? Hơn nữa đạo hữu khôi này Âm thần phân thân, vì sao cùng đạo hữu lớn lên không giống nhau, tựa hồ đạo hữu cũng không sợ hắn có bất kỳ tổn thương gì?”

Vấn đề này để Phu Dịch cực kỳ lúng túng, bởi vì khôi này ánh lửa phân thân ngưng tụ phương pháp, hắn cũng là nhờ số trời run rủi đoạt được, cũng không thể hết mức tìm hiểu ấy nguyên lý, chỉ phải lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ lắm.....”

Chỉ tiếc câu nói như thế này đi ra để, làm sao có thể khiến người ta tin tưởng?

Thần Lộ, Trương Thiên Vũ những người này tin tưởng, là vì Phu Dịch trên người xuất hiện nhiều lầm kẽ, hơn nữa bọn họ cũng biết, trên người hắn cất dấu một vô cùng lớn lao bí mật, hơn nữa bí mật này bản thân của hắn hoàn toàn không biết chuyện, cho nên bọn họ này cùng nhau đi tới, cũng là một mực tìm kiếm cái này đáp án.

Thế nhưng Thi Vân nhưng không như thế, ở truyền thừa của nàng khái niệm bên trong, mỗi một cửa phép thuật muốn thi triển, nhất định phải hết mức tìm hiểu, tuyệt đối không thể xuất hiện loại này có thể thi triển lại không rõ vì sao tình huống, cho nên hắn cho rằng chỉ là Phu Dịch không muốn cùng nàng nói, chỉ phải thất vọng thở dài.

Nhin thấy Thi Vân vẻ mặt, Trương Thiên Vũ liền đoán được nàng suy nghĩ trong lòng, chỉ là nàng này vốn chính là người qua đường, thật sự không cần phải cùng nàng giải thích nhiều, hơn nữa dùng tình huống của Phu Dịch nói, bí mật của hắn nhiều lầm, cho nên càng là giải thích, càng là phiền phức, cho nên hắn xem ở trong mắt, nhưng không có nhiều lời, dù sao mỗi một cái truyền thống đều có bí mật bất truyền của chúng nó, thì làm cho nàng cho rằng đây là bí mật bất truyền của Phu Dịch, cũng vẫn có thể xem là một loại giải thích.....

“Keng.....”

Đúng lúc này, ánh lửa phân thân nhào tới nắp đinh, đem nắp đinh khua ra một cái khe, bên ngoài ngũ sắc ban lan khí độc lập tức thừa lúc vắng mà vào, chỉ trong nháy mắt, liền đem khối này ánh lửa phân thân bóp chết, mất đi sức mạnh chống đỡ sau khi, nắp đinh lại mới hạ xuống, đóng cái kia khe hở, lại đem khí độc cô lập bên ngoài.

Có điều dũng mãnh vào bên trong đinh cái kia một luồng khí độc cũng trong nháy mắt liền bị Thần Nông trong đinh linh khí dập tắt.

“Làm sao bây giờ?” Thần Lộ nhất thời hoang mang lo sợ, theo bản năng

hướng về Phu Dịch hỏi.

Đối với chuyện như vậy, Phu Dịch hiển nhiên cũng không có biện pháp tốt, có điều, bây giờ hắn không cần suy nghĩ thêm loại này đốt cháy não vẩn đê, bởi vì bây giờ Trương Thiên Vũ đã trở lại.

Phải biết rằng, Trương Thiên Vũ nhưng trong bọn họ cố vấn, đừng nói cùng bọn họ những người này so với, cho dù là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, cũng bất quá là vì kiến thức uyên bác, nếu nói riêng về trí khôn, Trương Thiên Vũ vẹt tất ở tại bên dưới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 227: Chó Cùng Rút Giận

Chích Thị Nhãn trước làm trăm phần trăm tử cục, Trương Thiên Vũ đồng dạng không có chỗ xuống tay, chỉ phải thở dài một tiếng nói “chờ một chút đi, chúng ta bây giờ ở bên trong hang núi, đáng sợ như thế khí độc cho dù là tiêu tán, cũng cần Ngận Trường Thì gian, bây giờ chúng ta có chính là thời gian, cá nhân ta cảm thấy, để cho an toàn, còn là chờ một chút tốt hơn.”

Gặp Trương Thiên Vũ đồng dạng vô kẽ khả thi, mọi người chỉ phải tiếp tục chờ tiếp.....

Sau đó, mỗi một quãng thời gian sau, Phu Dịch thì sẽ gọi ra ánh lửa phân thân thử một lần, quả nhiên tới lần thứ chín trong khi, khí độc nhìn qua mờ nhạt rất nhiều, gần như đến sắp đến rồi đến đỉnh thời gian.

Nhìn thấy mọi người nóng lòng muốn thử vẻ mặt, tâm tư kín đáo Thần Lộ vội vàng nhắc nhở “lần này đi ra ngoài trước khi, chúng ta nhất định phải nghĩ đến một đòn giết chết biện pháp, nếu không nếu để nó lại phun ra khí độc, chúng ta nhưng lại muốn ở nơi đây tiêu hao lượng lớn thời gian, hơn nữa, ai cũng không có thể bảo đảm, lần này có thể toàn bộ tránh về Thần Nông đỉnh.....”

Nói của Thần Lộ giống như một chậu nước đá bình thường giội ở đỉnh đầu mọi người, Lý Lăng Phong không khỏi thở dài nói “tên kia nhiều như vậy chỉ con mắt, làm sao có khả năng làm được một đòn giết chết a.....”

Thi Vân cũng có chút thắc vọng nói “đúng vậy, bằng vào chúng ta tu vi muốn ngăn cản Cửu Đầu Điều lại phun ra khói độc, nhất định chính là nói chuyện viển vông.”

Phu Dịch thở dài nói “cái này đích xác vắng mặt dễ dàng, cho dù là trói buộc rồng tá ở cũng không dùng.”

“Phu Dịch ca ca, cái kia khôn quẻ lực lượng bản nguyên cũng không được sao?” Chu Tước nhắc nhở.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói “e sợ không được, khôn quẻ lực lượng bản nguyên chỉ là chiếm đoạt đối phương ngũ giác, đều không phải là chánh thức đưa nó ổn định, nếu để cho nó phun ra khí độc, chúng ta hay là muốn tránh về Thần Nông trong đinh tài năng giữ được vẹn toàn.”

“Ai da.....” Chu Tước thở dài không thèm nhắc lại.

Lý Tĩnh cũng vào lúc này đề nghị “nếu như chúng ta sau khi ra ngoài thì 4 tản ra, đồng thời công kích nói.....”

Thế nhưng, nói xong nói xong, chính hắn đều nói không nổi nữa, lúc trước bọn họ không phải liền là đồng thời công kích gì?

Làm như vậy kết quả đã đặt tại trước mặt bọn họ, cần gì thử lại?

“Thiên Vũ, ngươi cảm thấy thế nào?” Mọi người đều không có thượng sách, Phu Dịch chỉ có thể đem cuối cùng hy vọng gửi gắm ở vẫn trầm mặc suy nghĩ đối sách Trương Thiên Vũ trên người.

Trương Thiên Vũ nghe đến Phu Dịch tìm hỏi, tùy tiện nói “biện pháp tựa hồ thật có một.”

Mọi người vừa nghe Trương Thiên Vũ coi là thật có biện pháp nhất thời mừng rỡ, Lý Lăng Phong vội vàng hỏi tới, “biện pháp gì?”

Trương Thiên Vũ lại hỏi ngược lại “Ngươi khả năng như không chế pháp bảo giống nhau không chế Thần Nông đinh gì?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói “mặc dù không quá thuần thực,

Nên là có thể.”

“Ngươi là nói đem Cửu Đầu Diểu trấn áp tại Thần Nông trong đỉnh?” Thần Lộ lập tức liền đoán được kế sách của Trương Thiên Vũ, nhất thời kinh ngạc vô cùng, không thể không nói biện pháp này đích xác tương đương lớn mật, nếu là thành công nói, liền một lần giải quyết nỗi lo về sau, nếu là không thành công, bọn họ kể cả đường lui đều đã không có, cho nên biện pháp này, tuyệt đối là một đập nỗi dìm thuyền liều chết đến cùng biện pháp.

Thần Lộ đại Trương Thiên Vũ nói ra biện pháp này sau khi, 1 mọi người đều sững sờ ở nơi đó, trong lúc nhất thời không biết là nói cái gì cho phải.

Chỉ có Phu Dịch trầm mặc một lát sau, gật gật đầu nói “điều này cũng đúng cái không sai biện pháp.”

Thi Vân kinh ngạc nói “thế nhưng bởi vậy nói, nếu là không thể trấn áp Cửu Đầu Diểu, chúng ta đều sẽ chết ở nơi đây, này hoàn toàn là đánh bạc vận may.”

Trương Thiên Vũ cười nhạt một tiếng nói “chúng ta đều là tu sĩ, nên có tìm đường sống trong chõ chết dũng khí, hơn nữa, ta cảm thấy chúng ta vận may cũng không tệ, nên có thể thử một lần.”

Phu Dịch tùy theo phụ họa nói “không sai, giống như tu hành bình thường, không tiến ắt lùi, chúng ta nhất định phải có một viên vững như bàn đá đạo tâm, mới có khả năng phá tan vạn đạo gông xiềng, đăng lâm tu hành đỉnh cao, nếu không, một ngày nào đó sẽ chết với thiên kiếp bên dưới.”

Thần Lộ cũng đồng ý nói “Ta cũng cảm thấy có thể thử một lần.”

Chu Tước tùy theo đạo “ta nghe các ngươi.”

Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói “xem ra chỉ có thể như thế.”

Như thế, liền chỉ còn Lý Tĩnh cùng Thi Vân không có tỏ thái độ, có điều, việc này can hệ trọng đại, cho nên Phu Dịch bọn người cũng không có thúc giục,

lặng lặng chờ đợi hai người đáp án.

Lý Tĩnh mặc dù sinh ra tông môn, thế nhưng tình hình của Thanh Vân Môn vẫn luôn không phải quá tốt, hàng năm năm ở Ma tộc cùng thế lực khắp nơi uy hiếp bên trong, cho nên tâm trí của hắn muôn so với hàng năm với nhà ấm bên trong trưởng thành Thi Vân muốn kiên định rất nhiều, vì vậy hắn gần như trầm tư không đến một phút, liền tỏ thái độ đồng ý cái này biện pháp.

Mắt thấy mọi người toàn bộ thông qua, chỉ còn lại chính mình một người, Thi Vân chỉ phải bất đắc dĩ gật gật đầu nói “theo các ngươi chính là, ta sẽ tận lực.”

Như thế, tất cả nhân viên thông qua, Phu Dịch lần này không có phóng ra ánh lửa phân thân, mà này đây bản thể thi triển tung kim quang, thân thể hóa Kim Hồng phóng lên cao, mọi người lập tức mỗi loại thi triển độn thuật theo sát phía sau.

“Keng!”

Nắp đinh bị mở ra đạn đến bên cạnh nơi, bên ngoài quả nhiên đã không có màu sắc sặc sỡ vẻ, khí độc đã toàn bộ tản đi, mọi người lập tức hướng về cửa động nơi nhìn tới, chỉ thấy Cửu Đầu Điểu cái kia khổng lồ thân hình đang chặn ở nơi đó, nhìn thấy cửa động nơi truyền đến từng đợt từng đợt ánh mặt trời, có thể tưởng tượng được, bọn họ ít nhất ở trong đinh né suốt cả một buổi tối.

Đến đinh sau khi, mọi người này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại thi triển “Âm trời” thuật khôi phục bình thường to nhỏ.

Phu Dịch vội vàng tay bấm Tiên quyết, trùng có vài vạn cân Thần Nông đinh lại coi là thật từ từ bay lên, sau đó quay tròn đi một vòng, miệng đinh hướng xuống hướng về Cửu Đầu Điểu chậm rì rì bay đi.

“Chờ chút!” Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ lại là khẽ quát một tiếng.

Phu Dịch không rõ vì sao, lập tức ổn định Thần Nông đinh, quay đầu hỏi

“Làm sao?”

Trương Thiên Vũ tùy tiện nói “Nó bây giờ tựa hồ đang điều dưỡng thương thế, nơi đây trong động chiến đấu cho chúng ta bất lợi, không bằng trước tiên thửa dịp nó chưa tỉnh, thửa thế xông lên lao ra, đến bên ngoài nói chúng ta vừa cần gì sợ khí độc của nó?”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, mọi người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ!

Đúng vậy, nếu như có thể lao ra hang núi này nói, thì không cần nữa bắn khoan khí độc vấn đề, lúc trước sợ với phương pháp này, bất quá là bởi vì trong hang núi thái quá hẹp hòi, dẫn đến độc khí ngưng tụ không tan, nếu là ra bên ngoài nói, coi như đánh không lại, cũng hoàn toàn có thể chạy.

Nghĩ đến đây, mọi người không khỏi có chút buồn bực, đặc biệt là Lý Lăng Phong, thở dài một tiếng nói “sớm biết rằng, tối ngày hôm qua thì xuyên thủng hang núi này chính là, cần gì phải trốn Thần Nông trong đỉnh lăng phí thời gian.”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói “đánh nát sơn động biện pháp này ta ngược lại thật ra nghĩ tới, thế nhưng ngày hôm qua là buổi chiều bên trong, chính là này mạnh mẽ mãnh thú qua lại thời gian, nếu coi là thật chạy đi nói, chúng ta gặp phải chính là hai mặt thụ địch, hơn nữa ta đã âm thầm thăm dò qua cái này núi đá, nơi này núi đá dị thường cứng rắn, băng vào chúng ta tu vi muốn xuyên thủng cũng không phải chuyện dễ.”

“Được rồi, trước tiên không nên nói cái này, chúng ta trước tiên chạy ra ngoài nói lại.” Nói xong, Phu Dịch thu hồi Thần Nông đỉnh, theo trong Càn Khôn Giới nặn ra Thổ Linh Châu, thi triển độn thổ “đi thuật.”

Chỉ thấy Thổ Linh Châu bên trong bắn ra một đạo màu vàng nhạt ánh sáng nhu hòa, bao vây lấy mọi người chậm chậm chìm xuống đất, sau đó ở chiếu xuống của Hoàng Quang, một cái u trường đường đất xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Bọn họ vị trí vị trí cách cửa động có điều khoảng bốn trượng, chỉ là vài bước liền chạy tới ngoài động, Phu Dịch lập tức giải trừ đi thuật thăng lên mặt đất.

Lúc này mọi người đã mất nỗi lo về sau, nơi đây rộng lớn trong thiên địa cản bản không sợ khí độc của Cửu Đầu Điểu, cho nên vốn kế hoạch cũng không có thi hành cần thiết.

Lý Lăng Phong lúc này gọi ra phệ huyết bá vương kích, trường kích lúc này như là giao long xuất hải bình thường, hướng về Cửu Đầu Điểu đâm tới.

Cảm giác được kình phong đột kích, Cửu Đầu Điểu sáu con mười hai con mắt mạnh đến mở, nhìn thấy hung mãnh vô cùng trường kích hướng về nó kéo tới, lúc này vung vẩy hai cánh cùng Lý Lăng Phong đánh nhau.

Này hai cánh của Cửu Đầu Điểu cũng coi là thật lợi hại, cùng bá vương kích cỡ này thần khí đồ sắc bén giao chiến, chỉ nghe kim thiết giao kích có tiếng không dứt vang lên, tình cờ có một mảnh hai lông vũ bay xuống, trong lúc mơ hồ lại còn chiếm được thượng phong.

Thi Vân tuy là một giới nữ lưu, tính khí cũng là bạo r้าย, chỉ thấy ấy phi kiếm hóa thành một đạo hào quang lập tức liền vọt tới Cửu Đầu Điểu trước người, cùng Lý Lăng Phong hợp chiến ác chim.

Phi kiếm cùng tầm thường kiếm thuật bất đồng, phi kiếm cũng không cần lộ số, hoàn toàn là gấp gáp gỡ liền xuyên, chuyên chọn ấy uy hiếp chỗ xuống tay, thăng đánh cho Cửu Đầu Điểu gầm dữ dội liên tục, lại là không thể làm gì, có gia nhập của Thi Vân, Cửu Đầu Điểu lúc này vừa rơi xuống hạ phong.

Phu Dịch mấy người cũng mỗi một chấp binh khí cũng gia nhập chiến đấu.

Cái gọi là sức lực của một người làm yếu, mọi người lực lượng vi cường, nhiều hiền tụ lại bèn vì đó vô địch.

Cửu Đầu Điểu mặc dù chỉ có tu vi của Thiên Tiên Cảnh, thế nhưng lúc này

lại là độc thân, hơn nữa vừa không am hiểu pháp bảo tiên thuật, trái lại Phu Dịch này một phuơng, lại là pháp bảo đa dạng, tiên pháp đồng dạng tầng tầng không tầng.

Chỉ Lý Lăng Phong cùng Thi Vân hai người, liền ỷ vào thần binh chiếm thượng phong, có thể tưởng tượng được, ở Phu Dịch bọn người gia nhập sau khi, Cửu Đầu Điểu lúc này như là chó nhà có tang bình thường, bị đánh răng rơi đầy đất!

“Keng!”

Lý Lăng Phong ngự sử Đông Hoàng chuông từ phía sau lưng đánh vào Cửu Đầu Điểu một cái đầu lâu trên, thăng đánh cho nó nổ đom đóm mắt, cũng may Cửu Đầu Điểu còn có mặt khác 5 cái đầu, cho nên này 1 chuông hạ xuống chỉ là đánh nó lảo đảo một cái, cũng không có lộ ra tính thực chất kẽ hở.

Cửu Đầu Điểu nhất thời hét lớn một tiếng, hai cánh hướng về Lý Lăng Phong vỗ tới, nhưng có Phu Dịch tay nâng kiếm rơi, vừa đinh đầu đầu lâu theo xích quang xẹt qua lăn nhào bụi trần.

Cửu Đầu Điểu lúc này biến hóa mục tiêu, vừa chuyển hướng Phu Dịch, rồi lại có Thần Lộ Chu Tước hai nữ sấm gió song kiếm hợp bích, dao gió roi điện lập tức lại đưa nó một cái đầu lâu cắn nát.

Kể từ đó, Cửu Đầu Điểu mười cái trên cổ liền chỉ còn lại có năm viên đầu lâu, trong đó còn có một viên là Phu Dịch với Bạch Vân Sơn thời gian liền giết chết chết đầu, nói cách khác, Cửu Đầu Điểu lại đụng vào Phu Dịch, chỉ một đêm gian tám viên đầu lâu liền còn lại bốn viên, có thể nói tổn thất nặng nề.

Cửu Đầu Điểu mặc dù lên cơn giận dữ, thế nhưng linh trí đã sinh, biết hôm nay rất khó lại chiếm được lợi, cho nên lòng sinh ý lui, hai cánh một trận múa tung sau khi, nhìn thấy Lý Tĩnh nơi có 1 chỗ sơ suất, lập tức thân thể hóa một đạo hắc quang lướt qua Lý Tĩnh, trực tiếp hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhìn thấy Cửu Đầu Điểu bỏ chạy, Lý Lăng Phong, Lý Tĩnh, Thi Vân ba người nhất thời mừng rỡ, bất quá bọn hắn không có đuổi theo ý tứ, có thể đưa nó đánh chạy đã vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ.

Thế nhưng Phu Dịch bọn bốn người lại là bắt chuyện đều không có đánh, mỗi loại thi triển độn thuật hướng Cửu Đầu Điểu đuổi theo, trong đó nhất là dùng Chu Tước nhanh nhất, chỉ thấy xích quang như cầu vồng, gần như 3 cái hô hấp liền đuổi kịp Cửu Đầu Điểu, tay trúng gió linh kiếm vạch một cái, một đạo phong nhận kiếm khí chém ra, lại sẽ Cửu Đầu Điểu một viên đầu chém xuống.

.

(=) ()

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 228: Hung Tàn Đôi Thủ

Phu Dịch đem tiềm uyên súc địa thuật thúc đến mức tận cùng, chỉ thấy áy bóng người giống như di động trong nháy mắt bình thường, chỉ trong nháy mắt liền đuổi theo Cửu Đầu Điểu, trong tay ngô đồng kiêm gỗ lại vẽ ra một đạo màu đỏ kiêm khí, cũng đem Cửu Đầu Điểu một cái đầu lâu chém xuống.

Gần như cùng lúc đó, một đạo Ngũ Sắc Thần Quang né qua, chính là Thần Lộ năm màu thần thạch biến thành, 1 thạch đánh vào một viên khác đầu lâu trên, nhất thời nãy đem tung toé, vừa đánh chết một viên đầu.

Kể từ đó, đại danh đĩnh đinh Cửu Đầu Điểu xe quyỷ, liền chỉ còn lại có một con đầu, chỉ cần có thể đem này đầu chém xuống, cũng liền có thể chánh thức đưa nó đánh giết.

Đáng tiếc ngay ở này sống còn thời khắc, Cửu Đầu Điểu tựa hồ vận dụng một loại nào đó cấm thuật, ngay ở ba đạo của Trương Thiên Vũ hỏa phù cách nó chỉ có không đến một thước thời gian, thân hình lại từ thực chuyển hư, sau đó chỉ chớp mắt thời khắc, thân hình của Cửu Đầu Điểu đã xuất bảy giờ mười trượng ở ngoài, sau đó cũng như là di động trong nháy mắt bình thường, thân hình lại loáng một cái, liền vừa xông về phía trước đến mười trượng.

Pháp thuật kia hiệu quả nhìn qua cùng súc địa thành thốn độc nhất vô nhị, thế nhưng Phu Dịch lúc triển khai, mỗi một loá mắt cũng bất quá mới khoảng ba trượng, như thế so sánh bên dưới, cao thấp lập phán, không cần nói Phu Dịch, kể cả độn thuật nhanh nhất Chu Tước, tốc độ cũng chênh lệch một nửa không ngừng.

Mọi người bắt đắc dĩ, chỉ phải ngừng lại thân hình, Phu Dịch thở dài một

tiếng nói: “Lại để cho nó chạy.”

Trương Thiên Vũ lại là xem thường nói: “Không sao, theo ta thấy đến, thuật này một khi thi triển tựa như Ma tộc Thiên Ma tan rã bình thường, cẩn trả lực lượng tuyệt đối không hề tầm thường, cho nên nhất định kiên trì không được bao lâu, chúng ta chỉ cần theo con đường này đuổi theo, sớm muộn có thể tìm tới nó.”

Phu Dịch vừa nghe trước mắt lập tức sáng ngời, trong lòng tiếc nuối bụi mù tiêu tán theo.

Lúc này, Lý Lăng Phong ba người rốt cục đuổi theo, Phu Dịch lập tức tay phải một ngón tay, mặt đất nhất thời phát lên một đoàn mây trắng đem mọi người nâng lên, không cần phải nói, Lý Lăng Phong cũng biết hắn muốn làm gì, vội vàng lấy ra Hoàng Bì Hồ Lô hướng về phía sau bắn ra một trận âm phong, dựa vào này cỗ đẩy ngược lực lượng, chở mọi người lướt nhanh như gió bình thường hướng về phía trước bay đi, vốn độn thuật bên trong tốc độ chậm nhất cưỡi mây đẹp gió thuật, lại cũng không so với tung kim quang chậm nhiều hay ít.

Trương Thiên Vũ ở đánh với Hồ Lan Thành thời gian liền bị ám chiêu bắn trúng suýt nữa chết đi, may mắn có Vệ Tử Dạ đem trấn áp với da vàng trong hồ lô, cho nên vẫn chưa trải qua đánh với Trần Công Phó một trận, cũng là chưa từng thấy chiêu này, bất quá hắn ngộ tính cực cao, lập tức liền hiểu trong đó nguyên lý, lúc này than thở liên tục.

Quả nhiên như là Trương Thiên Vũ dự liệu, cái kia độn thuật mặc dù huyền diệu phi thường, thế nhưng đích xác kiên trì không được bao lâu, gần như dùng một phút công phu, bóng người của Cửu Đầu Điểu liền xuất hiện lần nữa ở mọi người coi trong mắt.

“Tốt quá!” Chu Tước nhất thời hưng phấn vô cùng, phải biết rằng, nếu là bàn về cùng cùu hận của Cửu Đầu Điểu, còn liền Chu Tước sâu nhất, mặc dù nàng

bây giờ đối với khi đó trí nhớ sóm đậm bạc đến cực điểm, thế nhưng khi nàng nhìn thấy đầu tiên nhìn của Cửu Đầu Đǐu thời gian, liền biết trước mắt này con Quái Đǐu cùng nàng có huyết hải thâm cùu.

Chu Tước lập tức nhảy lên một cái,

Thân thể hóa một đạo xích quang trực tiếp hướng về Cửu Đầu Đǐu đuổi theo, tốc độ so sánh đẳng vân thuật nhanh hơn gấp đôi không tới.

Phu Dịch phát hiện thời gian, Chu Tước đã đang ở hơn mươi trượng ở ngoài, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Phượng Dao, trở về!”

Thế nhưng Chu Tước giống phật không nghe thấy bình thường, tiếp tục đi phía trước đuổi theo, cùng Phu Dịch bọn người khoảng cách càng ngày càng xa.

Phu Dịch khẩn trương, phải biết rằng Cửu Đầu Đǐu mặc dù bây giờ bị bọn họ đánh trọng thương, thế nhưng dù sao cũng là tu vi của Thiên Tiên Cảnh, cao Chu Tước ròng rã hai cái cảnh giới, một khi đổi phương ôm cá chết lưới rách quyết tâm, vậy Chu Tước thì nhất định sẽ thiệt thòi lớn.

Phu Dịch vội vàng gọi ra Phong Thiên Kính, trực tiếp kéo Bạch Hổ nút bấm, thi triển mạnh nhất cửu thiên trận gió, đang muốn há mồm cấp cho sẽ Thần Lộ lúc, lại phát hiện Thần Lộ đã đem theo Yêu giám tê lên, tốn phong long cuốn đã theo mặt kính bắn ra.

Có khanh như thế, còn cầu mong gì?

Phu Dịch lúc này hướng Thần Lộ từ từ nở nụ cười, lấy đó khen ngợi, Thần Lộ tùy theo gật gù.

Hai người mặc dù không nói gì, thế nhưng chỉ là trong giây lát này ánh mắt giao lưu, liền vượt qua thiên ngôn vạn ngữ, quả nhiên là đố kỵ người bên ngoài.

Có cửu thiên trận gió cùng tốn phong long cuốn sau khi, chở mọi người mây

trắng tốc độ tăng lên chừng gấp đôi, cũng coi như là đuổi kịp tốc độ của Chu Tước.

Thế nhưng Chu Tước bắt đầu liền dần dần bọn họ mười trượng, hơn nữa lấy ra pháp bảo thời gian chênh lệch thời gian, lúc này đã ở hơn ba mươi ngoài...trượng, cách Cửu Đầu Diểu có điều ba trượng cự ly.

Cửu Đầu Diểu cảm giác tới sau lưng kinh phong, quay đầu nhìn lại là Chu Tước một người đuổi theo, chỉ còn lại một viên đầu vịt cặp mắt nhát thời lộ ra âm độc vẻ, thân là giống chim, đối với Chu Tước bực này giống chim thánh linh mặc dù có từ lúc sinh ra đã mang theo áp chế, thế nhưng bây giờ tu vi của nó tiến thêm một bước nữa, hoàn toàn có thể áp chế trong lòng sợ hãi, huống hồ trước mắt là tính mạng du quan thời khắc, nơi nào còn quản đạt được đối phương có phải là thánh linh Chu Tước.

Nó chỉ biết là, nếu như không đưa nàng giết chết nói, chết thì nó!

Cửu Đầu Diểu lúc này quay lại thân hình, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, như là vạn chiếc chiến xa nổ vang mà đến, hai cánh như là thép ngọn giáo nhắm thẳng vào Chu Tước ngực.

Chu Tước một lòng một dạ truy đuổi Cửu Đầu Diểu, vạn vạn không ngờ rằng Cửu Đầu Diểu lại xảy ra như vậy một tay, muốn tránh né cũng đã đến không bằng, chỉ phải mạnh mẽ dùng Phong Linh kiêm chiêu chiến, muốn vay mượn chặn hủy đi lực lượng hướng về bên cạnh tránh đi.

Thế nhưng Cửu Đầu Diểu tựa hồ nhìn ra ý đồ của Chu Tước, lại đối với phong linh kiêm oai không để ý tới không để ý, mặc cho phong linh kiêm nhắm thẳng vào ngực, hai cánh như là một đôi cây kéo lớn trực tiếp đóng kẹp hướng về Chu Tước cổ chém tới.

“Phượng Dao!”

Nhin thấy trước mắt tình cảnh này, cả đám lúc này kinh hãi đến biến sắc, đặc

biệt là Phu Dịch cùng Thần Lộ, càng lòng như là nhỏ máu, thế nhưng trước mắt bọn họ cách Chu Tước còn có hơn mười trượng, căn bản không kịp.

Phu Dịch hai mắt ứa ra hồng quang, nếu Chu Tước coi là thật có chuyện không may, không nghi ngờ chút nào, coi như Cửu Đầu Điểu trốn đến chân trời góc biển, hắn cũng nhất định sẽ đưa nó tìm ra miễn cưỡng xé nát.

Đúng lúc này, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, Cửu Đầu Điểu tựa như đạn pháo rời nòng bình thường trực tiếp bị bắn ra mười trượng có thừa, lại nhìn thời gian, Chu Tước tả hữu lại hơn hai con dị thú, một con toàn thân mạo hiểm ánh lửa, phảng phất hoàn toàn do ánh lửa tạo thành, chính là phụ với Phu Dịch cánh tay trái biến thành hình xăm Hỏa Kỳ Lân, mà một đầu khác chính là lông xanh răng nanh lớn Trư Đương Khang.

Mọi người tuyệt đối không ngờ rằng, nơi đây thời khắc mấu chốt lại là này 2 thú đúng lúc ra tay, đem Chu Tước cứu, lúc này Phu Dịch bọn người rốt cục trước ở Chu Tước bên cạnh.

Nhin thấy Chu Tước cổ trắng tả hữu mỗi người có một đạo mơ hồ trong lúc đó tựa hồ khả năng chảy ra từng tia từng tia máu tươi vết thương, nếu không có 2 thú đúng lúc ra tay, một tấm dung nhan tuyệt thế sẽ làm bị chết nơi đây, thăng thấy mọi người đau lòng không ngớt.

Chu Tước cùng đích xác sợ hãi, mãi đến tận Thần Lộ đưa nàng ôm vào trong ngực thời gian, vẫn còn đang sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

Phu Dịch lúc này giận dữ, lập tức đối với tả hữu 2 thú hét lớn một tiếng nói: “Giết chết nó!”

2 thú tuân lệnh, Hỏa Kỳ Lân lúc này hóa thành một đạo vàng ròng ánh sáng, Đương Khang tùy theo biến thành thanh mang, trực tiếp hướng về Cửu Đầu Điểu nhào tới.

Này 2 thú cùng Cửu Đầu Điểu tu vi tiếp cận, thế nhưng Cửu Đầu Điểu bây

giờ bị thương nặng, trái lại 2 thú lại là trạng thái toàn thịnh, đợi 2 thú nhào tới cùng với triền đẩu thời gian, Phu Dịch cũng coi như là thật mở mang tầm mắt.

Hung mãnh của Hỏa Kỳ Lân bọn họ lúc trước là lĩnh giáo qua, cho nên cũng không ngoài ý muốn, thế nhưng cái kia ngây thơ đáng yêu, mọi người đều cho rằng trông thì ngon mà không dùng được Dương Khang lại cũng bá đạo vô cùng.

Vốn mọi người đều cho rằng cái kia hai đôi răng nanh chỉ là đồ trang sức bình thường tồn tại, nhưng không nghĩ cùng Cửu Đầu Điểu chém giết thời gian, cái kia hai đôi răng nanh lại như là thần binh lợi khí bình thường, Cửu Đầu Điểu cứng rắn như là thép thân thể tại đây đối với răng nanh trước mặt như giấy mỏng bình thường, gần như mây hiệp, liền đem Cửu Đầu Điểu đâm ra chừng mười cái nhìn thấy mà giật mình hổ máu.

Hai thú phảng phất phân cao thấp bình thường, nhìn thấy Dương Khang nhiều lần kiến công, Hỏa Kỳ Lân nhất thời một tiếng gầm dữ dội, cắn Cửu Đầu Điểu một cái cánh dùng sức kéo một cái, lại sống sờ sờ đem xé xuống, một đạo mũi tên máu lúc này dâng trào ra, thăng đau đến Cửu Đầu Điểu tiếng kêu rên liên hồi.

Nhìn thấy nơi này, mọi người cũng rốt cục nhìn hiểu, này hai thú quả nhiên là phân cao thấp, nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân phu Cửu Đầu Điểu một cái cánh, Dương Khang lập tức dùng hai đôi răng nanh hướng về ấy một con khác cánh nơi bả vai tấp tới, chỉ thấy răng nanh đan xen, như là một cái cây kéo lớn bình thường, mặt khác một cái cánh lập tức cũng bị ấy cắn đi.

Cửu Đầu Điểu buồn khóc to một tiếng muốn chạy trốn, làm sao phu đi hai cánh sau khi trong khoảng thời gian ngắn không cách nào thích ứng, bình hành cảm nhất thời đổi kỳ không đều vô cùng, vừa mới chạy ra không đến ba bước, liền một con ngã xuống đất.

Hai con mãnh thú lập tức nhào tới, Hỏa Kỳ Lân ngậm lấy cái kia sống sót đầu, Dương Khang một hơi cắn xuống viên kia lúc trước với Bạch Vân Sơn thời

gian bị Phu Dịch ám hại giết chết đầu.

“Phụp.....”

Chỉ thấy hai đạo mũi tên máu phóng lên cao, chính là hai thú mồi loại đem trong miệng đầu lâu cắn xuống, Cửu Đầu Điểu hai chân lập tức co quắp một trận, sau đó thăng tắp giãm một cái, rốt cục chết đi.

Cửu Đầu Điểu chết rồi, hai thú mồi loại ngậm lấy một viên như là đầu vịt giống như đầu lâu, nhún nhảy một cái chạy đến Phu Dịch trước người một trận lắc đầu quẩy đuôi, rất rõ ràng là tới mồi mọc công.

Lúc này Hỏa Kỳ Lân trên người vàng ròng lửa tùy theo tản đi, hóa thành một con lông đỏ Kỳ Lân, nhìn qua phảng phất một cái mọc ra sừng hươu chó lớn bình thường, chút nào không nhìn ra lúc trước hung tàn hình ảnh.

Mà Dương Khang đồng dạng đã biến thành lúc trước ngây thơ đáng yêu dấp, một đôi đèn thuỷ tinh con ngươi bên trong hiển lộ hết nịnh nọt hình ảnh, nhìn trước mắt này hai con đáng yêu vô cùng kỳ trân, rất khó tưởng tượng bọn họ vốn là hai con hung tàn đến cực điểm mãnh thú.

Phu Dịch theo bản năng bắt được lên ống tay áo kiểm tra, nhìn thấy trên hai tay hình xăm quả nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Chu Tước lúc trước bị 2 thú cứu, bây giờ 2 thú vừa bày ra một bộ người hiền lành đáng dấp khả ái, lúc này yêu thích thật, đôi tay nhỏ phân biệt phủ dụ hướng về 2 thú đỉnh đầu, 2 thú lúc này biểu lộ ra một bộ rất hưởng thụ đáng dấp, mọi người lúc này mồ hôi lạnh chảy ròng.

Có điều, cái này hình thái tựa hồ cũng không thể bảo trì bao lâu, gần như không đến sau một phút, hai thú đồng thời lộ ra vẻ mỏi mệt, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, hai thú đồng thời biến mất không còn tăm hơi.

Phu Dịch vội vàng lại bắt được lên ống tay áo kiểm tra, chỉ thấy trên hai tay

xuất hiện lần nữa 2 thú hình xăm, chỉ là lúc này hình xăm nhìn qua lu mờ ảm đạm.

Trải qua một phen phỏng đoán sau khi, Phu Dịch rốt cuộc hiểu rõ tại sao lúc trước Dương Khang lộ ra chần chờ vẻ, mặc dù hắn không biết rõ đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, thế nhưng có một chút có thể khẳng định, một khi bọn họ bám thân ở trong cơ thể của hắn, liền tương đương mất đi thân thể tự do.

Nhin Dương Khang tựa hồ biết kết quả, không khó đoán ra nó trải qua như vậy sự tình, đương nhiên, cũng là không khó đoán ra, đời trước của bọn họ chủ nhân chính là Thần Nông Đại Đế.

Có điều, chúng nó hai cái đến bây giờ còn sống, cũng đã nói lên cái này cũng không phải là vẫn tự bán đứt, đợi cho hắn chết trong khi, cũng là trả lại chúng nó tự do.

Nhưng mà, chúng nó tại sao phải làm như vậy đâu?

Đặc biệt là Hỏa Kỳ Lân, tựa hồ cũng không để ý mất đi tự do, ngược lại là một bộ rất khát vọng dáng dấp.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 229: Đáng Sợ Nhất Địch Nhân

“Các ngươi..... các ngươi ở Nhiên Cảm Sát ta hài tử, ta muốn đem bọn ngươi hết thảy chôn cùng!” Đúng lúc này, một đạo cực kỳ sắc bén âm u âm thanh theo bốn phương tám hướng truyền đến, trong thanh âm đầy rãy vô cùng oán trách khí, khiến người ta không rét mà run.

Lý Lăng Phong đánh bạo nói: “Người nào trang thần làm.....”

“Bốp!”

Lý Lăng Phong lời còn chưa dứt, liền nghe một tiếng lanh lảnh vô cùng bạt tai tiếng vang lên, lại nhìn thời gian, trên mặt liền hơn một năm ngón tay rõ ràng dấu tay, khéo miệng tùy theo chảy ra một dải máu tươi, Lý Lăng Phong chỉ cảm thấy trên mặt rát đau nhức.

Tiếp theo, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, Quỷ thân xe bên cạnh liền hơn một người mặc tổ màu xám quần dài, đến eo tóc dài theo gió bay lên nữ tử bóng lưng.

Nhin trước mắt người, mọi người chỉ cảm thấy phảng phất thân ở băng hàn băng ngục bình thường, một luồng lạnh như băng thấu xương rùng mình thăng vào xương tủy.

Phu Dịch hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi là người nào?”

Nữ tử đối với tìm hỏi của Phu Dịch hờ hững, thì như vậy lẳng lặng đến thấy thi thể của Cửu Đầu Điei, thế nhưng cái kia cỗ khí băng hàn càng là càng ngày càng lệ, Thần Lộ phản ứng lại thời gian vội vàng thi triển “cực tiên pháp” Đem

mọi người bọc lại, thế nhưng vẫn như cũ không cách nào chống đỡ sự lạnh lẽo này.

Này..... không phải ảo giác!

Đúng lúc này, mọi người kinh dị phát hiện, bọn họ a đi ra khí giống như sương trắng bình thường lượn lờ, lúc trước bởi vì khẩn trương chảy ra lạnh lẽo cũng ngưng tụ thành từng viên một băng châu dính ở trên mặt.

Phu Dịch nơi tim ngọn lửa tùy theo nhảy lên ba lần, trong cơ thể linh khí đên cuồng vận chuyển, với thân thể ở ngoài thả ra ba tấc xích diễm, lúc này mới cảm giác ấm rất nhiều.

Thần diễm của Chu Tước đồng dạng bên ngoài, đồng dạng là ba tấc xích diễm hộ thể, mặc cho khí lạnh như thế nào lăn lộn, cũng không thể lại ăn mòn ấy thân thể.

Hai người cứ như vậy đứng ở nơi đó, như là hai cái lò lửa bình thường, mọi người lúc này cảm giác được một dòng nước ấm từ Đan Điền mà sống, chỉ là hai người ánh lửa chỉ cung cấp tự bảo vệ mình, căn bản không đủ để đối kháng này dòng nước lạnh, năm người kia vẫn như cũ đông run lập cập.

“Nhanh!” Nhìn thấy bên cạnh người tất cả đều đồng mô phát tím, Phu Dịch liền vội vàng đem Phong Thiên Kính tế với đinh đầu, thi triển cách quẻ lực lượng bản nguyên “Ly Hỏa phần thiên”, chỉ thấy một áng lửa theo mặt kính phát tiết xuống, hình thành một to lớn bảo vệ tráo tráo với “cực tiên quang” ở ngoài.

Ánh lửa phảng phất có sinh mệnh giống như không dứt nhảy lên, từng luồng từng luồng sóng nhiệt như là sóng lớn không dứt hướng ra phía ngoài hoạt động, đem đáng sợ kia dòng nước lạnh không xa đẩy hướng vận nới.

“Ồ?”

Cô gái kia tựa hồ cảm giác tới dị dạng,

Lập tức phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng, lúc này mới chầm chậm quay đầu, nhìn thấy ánh lửa bên trên Phong Thiên Kính lúc, trong ánh mắt tràn đầy vẻ ngỡ vực, thăng túc sững sờ ở nơi đó một lúc lâu, này mới phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc một tiếng nói: “Hiên Viên Tiên đế chi bảo! Phong Thiên Kính!”

Nữ tử lời vừa nói ra, lập tức với trong lòng mọi người nhắc lên sóng gió kinh hoàng, cho dù là Phu Dịch bọn người, cũng chỉ là theo các loại ghi chép bên trong đại khái suy đoán là hiên video recorder Tiên đế đồ vật, còn Lý Tĩnh cùng Thi Vân, càng chỉ biết là pháp bảo này lợi hại, cũng không biết lai lịch của nó, không ngờ rằng bị trước mắt vị này nhìn qua bẽ ngoài xấu xí nữ tử một lời nói toạc ra.

Nhất thời, hai người nhìn về phía Phu Dịch ánh mắt cũng có chút biến hóa, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, Phu Dịch cùng bọn họ nhìn qua tuổi gần như, lại có như thế cơ duyên, trước được Hiên Viên Tiên đế thần khí “Phong Thiên Kính”, ngay ở lúc trước, vừa chiếm được Thần Nông Đại Đế thần khí “Thần Nông đỉnh”, hơn nữa còn có Thần Nông Đại Đế thủ hạ hai đại thần thú nhận chủ tùy tùng.

Cái này cần là bao lớn cơ duyên còn có thể chịu đựng trời cao như thế cưng chịu?

Phu Dịch kinh hãi nói: “Ngươi nhận được bảo vật này?”

Cô gái kia đột nhiên cười ha ha một tiếng nói: “Thực sự là trời không phụ ta, hôm nay lại để cho ta gặp phải Hiên Viên lão cáo hậu nhân, chịu chết đi!”

Lời vừa nói ra, Phu Dịch trong lòng nhất thời phát lạnh, vốn cho là đối phương sau khi biết sẽ kiêng kỵ, nhưng không nghĩ người này tựa hồ cùng Hiên Viên Tiên đế có chút mâu thuẫn, rất rõ ràng bây giờ đưa hắn xem là Hiên Viên Tiên đế hậu nhân.

Chỉ thấy nữ tử tay phải chầm chậm lập tức mà lên, quanh thân khí lạnh tùy

theo ngưng tụ trong tay trung tâm, hóa thành một thanh óng ánh kiều trong sáng ba tấc băng kiếm.

“Đi!”

Nữ tử khẽ quát một tiếng, băng kiếm lập tức kéo một cái phảng phất bông tuyết cầu vồng bình thường đuôi cánh không chậm không nhanh hướng về Phong Thiên Kính thẳng tắp bay tới, trông rất đẹp mắt, chỉ là Phu Dịch bọn người lại là không có tâm tình thưởng thức cỡ này cảnh đẹp.

Nàng này đã khả năng một chút liền nhận ra xuất xứ của Phong Thiên Kính, thì tuyệt đối không thể là thăm dò hình công kích, cho nên kiếm này mặc dù nhìn qua hoa lệ không thật, nhưng mà nhất định là giấu diếm sát cơ, kết hợp với cả người sâu không lường được, vẫn còn Vệ Tử Dạ bên trên tu vi đến xem, bởi vậy không khó kết luận, kiếm này nhất định là trở lại nguyên trạng, vô thượng Thần Uy liêm vào trong đó, giống như lôi viên của Vệ Tử Dạ, đem khổng lồ Lôi Điện ép thành chỉ có viên đạn to nhỏ vậy.

Phu Dịch không dám khinh thường, theo bản năng lựa chọn né tránh, đem Phong Thiên Kính bay lên khoảng ba thước, nhưng không nghĩ chuôi này băng kiếm lại như là mở to mắt bình thường, lại vẽ ra một đạo hoa lệ đến cực điểm đường cong, tiếp tục hướng Phong Thiên Kính bay đi.

Phu Dịch nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, đang muốn huy động Phong Thiên Kính trực tiếp dùng ánh lửa đón đánh băng kiếm, nhưng có Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ trực tiếp đem Đông Hoàng Chung cùng năm màu thần thạch đồng thời tế lên, trực tiếp hướng về băng kiếm ngăn chặn mà đi.

“Không thể!” Phu Dịch kinh hãi đến biến sắc, vội vàng nói ngăn cản.

Không muốn nhưng vẫn là chậm một bước, chỉ thấy 2 bảo mỗi một hóa thành một vệt kim quang cùng Ngũ Sắc Thần Quang, đã cùng bông tuyết tiểu kiếm đụng vào nhau.

“Keng! Keng!”

Ngay sau đó hai tiếng giòn nhẹ dễ nghe âm thanh vang lên, Đông Hoàng Chung cùng năm màu thần thạch lúc này bị đánh nát, hóa thành vô số vụn băng quét xuống bụi tr minden, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, biến ảo ra một đạo xa hoa bảy màu cầu vồng.

Lý Lăng Phong cùng Thần Lộ lúc này sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, hai kiện pháp bảo này mặc dù chỉ là thư sinh áo trắng hàng nhái, thế nhưng lần này Thần Nông Giá bên trong một nhóm, đối với hai kiện pháp bảo này cấp bậc cũng có nhất định hiểu ra, mặc dù cách chánh thức Thái Cổ thần khí có mười vạn tám ngàn dặm xa, thế nhưng ở bây giờ bên trong vùng thế giới này, cũng coi là hiếm có thượng hạng pháp bảo.

Bây giờ đổi mặt nữ tử chuôi này nhìn qua không hề uy lực băng kiêm, lại một đòn liền bị ấy phá huỷ, mà là chuôi tiểu kiêm này ngược lại như là không có gì phát sinh bình thường, vẫn như cũ không chậm không nhanh hướng về Phong Thiên Kính mà đi, hai người thực tại là vừa kinh ngạc vừa đau lòng.

Chu Tước xem ở trong mắt, liền vội vàng đem hiềm hiềm rời khỏi tay sấm gió đôi châu mạnh mẽ thu lại rồi, một bên Thi Vân, cũng là âm thầm may mắn một phen, may mà nàng ra tay chậm một bước, nếu không kể cả sự tỷ này một hơi kiêm tiên cũng phải phá huỷ, nàng cũng từng trải qua Đông Hoàng Chung cùng năm màu thần thạch uy lực, nàng có thể không biết là kiêm tiên của nàng hơn được hai người pháp bảo.

Chu Tước cùng Thi Vân đúng là không có nguyên nhân pháp bảo huỷ hoại mà thịt đau, thế nhưng chuôi này bỗng tuyet tiểu kiêm lúc này cách Phong Thiên Kính cũng chỉ có không đủ hai tượng khoảng cách.

Phu Dịch vội vàng tay nắm Tiên quyết, vừa ra tay chính là mạnh nhất từ tượng lực lượng bản nguyên bên trong lửa bản nguyên.

Linh khí của Phu Dịch đên cuồng hướng về Phong Thiên Kính bên trong

tuôn tới, đổi lấy lợi nhuận cũng tương đương rõ ràng, chỉ thấy một con mọt tắc to nhỏ, cùng Chu Tước bản thể giống nhau như đúc ánh lửa phát sinh một tiếng cao vút kêu to theo mặt kính bay ra, ánh lửa Chu Tước đón gió mà lớn dần, bay ra ba thước thời gian đã trưởng thành khoảng hai trượng.

Chu Tước nhìn thấy này con hoàn toàn do ánh lửa tạo thành Chu Tước thời gian, trong ánh mắt lập tức dần hiện ra từng đạo hết sạch, lập tức hít mạnh một hơi, từ miệng, mũi, trong mắt phun ra Chu Tước thần diễm hướng về ngọn lửa kia Chu Tước mà đi.

Ánh lửa Chu Tước thu vào này đoàn Chu Tước thần diễm sau khi, thân hình lại tăng vọt gấp đôi, như thế đồng thời, chuôi này bông tuyết tiểu kiêm cũng rốt cục cùng với đón chào.

Cả hai chạm vào nhau, im hơi lặng tiếng, thế nhưng là tạo thành hai phe hoàn toàn đối lập thế giới.

Ánh lửa Chu Tước bên này, ngọn lửa hùng hực phảng phất vô cùng vô tận bình thường khí thế ngập trời, trực tiếp đem toàn bộ thiên địa chiếu thành một mảnh đỏ đậm vẻ.

Mà bông tuyết tiểu kiêm phía bên kia, cũng rốt cục hiện ra nó chánh thức uy lực, chỉ thấy thế giới của "lửa" một bên khác, trực tiếp bị Huyền Băng bao trùm, dùng đóng băng vạn dặm để hình dung không hề quá đáng.

Nữ tử tựa hồ cũng thật không ngờ Phu Dịch lại dùng tu vi của Địa Tiên Cảnh đem Phong Thiên Kính phát huy ra uy lực như thế, trên mặt lộ ra một tia kinh nghi.

Có điều, cũng tận tất cả đều là một tia mà thôi, hơn nữa cái kia một tia ngạc nhiên nghi ngờ tùy theo biến hóa thành xem thường, chỉ thấy nàng tay phải hướng về băng kiêm nhẹ nhàng một ngón tay, trên bầu trời lập tức hạ xuống vô số vụn băng, ngay sau đó này vụn băng tựa như bị băng kiêm kêu gọi bình thường, dồn dập hướng về băng kiêm bay đi.

Vụn băng càng ngày càng nhiều, gần như 3 cái hô hấp, này lít nha lít nhít bay về phía băng kiếm vụn băng lại hóa thành một luồng kinh thiên động địa lốc xoáy, phảng phất một con vô cùng to lớn băng long, hướng tới Chu Tước giương nanh múa vuốt mà đến.

Nhin thấy trước mắt tình cảnh này, trong lòng mọi người nhất thời như đỗi mặt Băng uyên!

Nữ tử như vậy tu vi, tựa như Chu Tước lúc trước trong cơ thể cái kia cô gái bí ẩn bình thường, căn bản là không thuộc về cái này thời không!

Làm sao bây giờ?

Cảm giác được phía trước càng lúc càng lớn áp lực, tan vỡ chỉ là vấn đề thời gian, Phu Dịch trong đầu lập tức nhanh chóng chuyển động, không dứt suy nghĩ bước tiếp theo đỗi sách!

Thế nhưng, mãi đến tận ánh lửa Chu Tước thân hình càng ngày càng nhỏ, còn sót lại không đủ một trượng thời gian, vẫn như cũ thật không ngờ bất kỳ đỗi sách.

Nhất thời, bầu không khí đồi âm u đầy tử khí, ai cũng biết, ở ánh lửa Chu Tước biến mất trong nháy mắt đó, chính là bọn họ sinh mệnh điểm cuối.

Bọn họ không cam lòng, thế nhưng thì tính sao?

Không cam lòng, không khuất phục, hoàn toàn không đại diện bọn họ có thể thay đổi trước mắt tình cảnh này năng lực.

Có điều, trong những người này không bao gồm Trương Thiên Vũ!

Cũng thật không hổ là Vệ Tử Dạ đều khâm phục vẫn bối, ngay ở người khác toàn bộ mất đi hết cả niềm tin thời gian, chỉ có hắn lúc này hai mắt nhắm nghiền, trong đầu nhanh chóng chuyển động, trước mắt giờ chết đã chỉ còn giây kẽ, nhưng vẫn là không hề từ bỏ.

“Thần Nông đǐnh!”

Ngay ở ánh lửa Chu Tước sắp sửa tan vỡ tức, Trương Thiên Vũ đột nhiên mở hai mắt ra, đối với Phu Dịch hét lớn một tiếng nói.

Thần khí, bọn họ cũng không phải chỉ có Phong Thiên Kính một cái!

Phong Thiên Kính am hiểu công phật, mặc dù là thần khí, thế nhưng nó đối với linh khí yêu cầu tương đương hà khắc, dùng Phu Dịch bây giờ tu vi căn bản không phát huy ra uy lực của nó một hai phần mười.

Thế nhưng Thần Nông đǐnh không giống nhau, ném đi ấy công hiệu không nói, thì chỉ cần Thần Nông đǐnh bản thân liền là một cái độc nhất vô nhị phòng ngự thần khí, không phải Tiên đế cảnh tu vi tu sĩ dùng Phong Thiên Kính bức này cùng cấp bậc sát phạt thần khí công kích, tuyệt đối có thể đứng ở thế bất bại.

Cho nên, trước mắt mọi người lại trốn Thần Nông trong đǐnh, tuyệt đối là tốt nhất đối sách!

Đương nhiên, cái này cũng là bọn họ duy nhất đường sống.

Phu Dịch không dám thất lễ, lập tức gọi ra Thần Nông đǐnh, phóng ra ánh lửa phân thân đem Thần Nông nắp đǐnh xốc lên, mọi người vội vàng mỗi loại thi triển “Âm trời” thuật nhảy vào Thần Nông trong đǐnh.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 230: Thần Điểu Tuyết Hoàng

Cỗ nhân có nói: “Rồng sinh chín con, phượng nuôi nấng 9 non!”

Thế nhưng này cửu tử 9 non cùng không phải 4 thánh linh sanh, rồng sinh chín con, làm thanh long (vừa tên Thương Long, cổ gọi xanh làm xanh, cổ hữu thanh thiên cùng trời xanh danh xưng) thân thể hóa đông phượng Thương Long thất túc sau, thừa kế ấy huyết mạch nhiều nhất Chân long, tên là “ngũ trảo kim long”, được xưng long chi hoàng, chính là Thủ Long Sở sinh.

Long hoàng tính ngân, cùng mẫu long sinh Tù Ngưu, cùng lang sinh trùng mắt, cùng chim sinh chẽ nhạo phong, cùng cóc sinh cỏ bồ tù, cùng sư sinh sư tử, cùng rùa sinh bá dưới, thua hý, cùng hổ sinh ngục thất, cùng đồ biển mỏ diều hâu, vị chi long chi cửu tử, chỉ là này cửu tử lại đều không là long, ngoại trừ Tù Ngưu chỉ là hình có Hoàng Long hình ở ngoài, còn lại 8 tử đều không làm thân rồng.

Thế nhưng phượng nuôi nấng 9 non nhưng cũng này long hoàng hoàn toàn ngược lại!

Thánh linh Chu Tước thân thể hóa phía nam Chu Tước thất túc sau, bảy phần mười huyết mạch chia ra làm hai, hóa thành 2 chim, một đực một cái, chim trống xưng chi hoàng làm sắc có bảy màu, chim mái vị chi phượng, làm màu đỏ, này 2 chim trung trinh không đồi, nuôi nấng có 9 non, sau hoàng chết, phượng hót vang ba ngày, thảm thiết buồn hẹn, cổ hữu đời sau thành ngữ “Hoàng chết phượng buồn”.

Này 9 non chia ra làm; kim phượng, thải phượng, hỏa phượng (thể nhân thường lầm đem Chu Tước phượng hoàng nói làm một, chính là cùng hỏa

phượng lẩn lộn không rõ), Tuyết Hoàng, lam hoàng, khổng tước, đại bàng kim sí điểu, Lôi Đài, gió to.

Sau đó hai phần mười huyết mạch hóa thành bốn loại thần điểu, chia ra làm: Màu xanh thanh loan, màu vàng vịt đực sồ, màu trắng thiên nga cùng màu tím nhạc trạc, này 4 chim cùng phượng hợp xứng 5 phượng.

Cuối cùng chỗ hơn một phần mươi, hóa thành vạn loài chim, trong đó cũng không thiếu đem cái kia một tia thánh linh máu lặp đi lặp lại rèn luyện, thành đại khí người, giống như Thái Cổ thời gian Yêu sân trước thủ hạ lục đại Yêu Thánh bên trong Chu Tước, ấy thân phận thật sự liền vắng mặt cái kia 5 phượng 9 non bên trong, toàn bằng tự thân hậu thiên nỗ lực, một lần thành tựu lôi kiếp cảnh tu vi, vinh đăng cửu hoàng bên dưới 6 Yêu Thánh một trong, chịu đựng vạn linh kính ngưỡng.

Tiếng tăm của Tuyết Hoàng, không thể nghi ngờ là này 9 non bên trong nhỏ nhất, cho dù là gió to, ít nhất cũng có bởi vì hiện thân thường xuyên có nạn bão hiện ra, làm hại với dân, bị nghệ bắn giết với Thanh Khâu trach, mà Tuyết Hoàng, ngoại trừ ở ghi chép “phượng nuôi nấng 9 non” cõi sự này bên trong, ít ỏi mấy bút nhắc tới “hít vào đóng băng vạn dặm, hơi thở tuyết bay ngàn dặm”, liền lại không cái khác ghi chép.

Cho nên Tuyết Hoàng cũng là phượng 9 non bên trong thần bí nhất tồn tại, chỉ là bây giờ lại kinh hiện ra ở Thần Nông Giá bên trong, càng gọi bằng Cửu Đầu Đài “xe quý” vì con trai, quả nhiên là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Trong thiên địa am hiểu nhất phòng ngự thần khí Thần Nông đỉnh, với này đóng băng vạn dặm bên trong thế giới kết lên một tầng huyền thải chói mắt bong tuyết, trốn Thần Nông trong đỉnh mọi người, bất cứ như trước cảm giác được từng tia từng tia lạnh như băng khí theo bốn phương tám hướng truyền đến.

“Làm sao có khả năng……” Trương Thiên Vũ thấy phía thế giới này bên

trong lại không dứt có khí băng hàn truyền đến, không nhịn được kinh hô một tiếng nói.

Phu Dịch không khỏi chau mày, lập tức hỏi: “Thiên Vũ,

Ngươi nhìn ra cô gái kia chi tiết gì?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Chưa từng nghe thấy, có điều xe quý chính là Thái Cố thời gian liền tồn tại mãnh thú, có thể suy đoán ra nàng này đồng dạng sinh ở Thái Cố thời gian, hơn nữa hắn là giống chim Yêu tộc.”

Nói thoi quay đầu nhìn về phía Lý Lăng Phong, muốn nói Yêu tộc việc, bọn họ những người này nên còn liền Lý Lăng Phong hiểu rõ nhất, dù sao hắn là Yêu Hoàng đệ tử nhập thất của Vệ Tử Dạ, tùy tung hắn đã có mười năm lâu dài, nếu là liền hắn cũng không biết nói, bọn họ trong những người này liền không ai có thể đoán ra nàng này lai lịch.

Theo Trương Thiên Vũ nhìn về phía Lý Lăng Phong, mọi người đều theo bản năng hướng về hắn xem ra, thế nhưng đối với nàng này thân phận hắn cũng không biết, nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức gãi gãi đầu, thở dài nói: “Ta cũng không biết.”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, mọi người đều có chút thất vọng, có điều nhưng có Lý Tĩnh lớn mật suy đoán nói: “Nếu như cái kia truyền thuyết là có thật nói, vậy nàng này có khả năng là 9 non bên trong Tuyết Hoàng.....”

“Tuyết Hoàng!”

Lý Tĩnh nói như vậy lúc này ở trong lòng mọi người gây nên ngàn tầng sóng lớn, mặc dù thế gian đối với này chim ghi chép đã ít lại càng ít, thế nhưng còn coi là thật có loại khả năng này.

Thế nhưng, nếu như quả nhiên là Tuyết Hoàng nói, vậy hôm nay bọn họ có thể gặp phiền toái!

Mặc dù đối với ghi chép của Tuyết Hoàng đã ít lại càng ít, thế nhưng cùng với đồng bào 8 chim không có không phải oai trấn Thần Châu kẻ bẽ trên.

Đặc biệt là khônг tước, tu vi đến gần vô hạn Yêu Hoàng Tiên đế, còn lại 7 chim cũng đều là tiếng tăm lừng lẫy hạng người, mặc dù là kêt cục dưới bi thảm, bị Đại Nghệ bắn giết gió to, cũng bất quá là thực hiện kế mưu lợi, nếu không mặc dù là kim tiên cảnh đỉnh cao Đại Nghệ, cũng tuyệt đối không chắc chắn có thể đem gió to bắn giết.

Bởi vậy có thể thấy được, Tuyết Hoàng dù cho dẫu gì, cũng có kim tiên cảnh tu vi.

Chỉ là Thái Cổ thời kỳ mấy năm đều dùng vạn năm tính toán, mãi đến tận lúc này đến tột cùng qua bao nhiêu năm cũng không ai biết, nói cách khác, này Tuyết Hoàng bây giờ đến tột cùng là cái gì tu vi, đồng dạng rất khó đi suy đoán.

Có điều, dựa vào bây giờ khí lạnh có thể xâm nhập Thần Nông trong đỉnh, mọi người không thể không hoài nghi nàng có Tiên đế cảnh thực lực, dù sao luồng khí lạnh kia thái quá khủng bố.

Không khí ngột ngạt đến cực điểm, hồi lâu sau, Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói: “Nếu như tu vi của nàng đạt đến Tiên đế Yêu Hoàng cảnh nói, ta cảm thấy cho dù có Thần Nông đỉnh ở, chúng ta hôm nay đồng dạng là dữ nhiều lành ít.”

Lý Lăng Phong lời ấy giống như một tòa cự phong bình thường trực tiếp đặt ở trong lòng mọi người, để vốn thì ngột ngạt đến cực điểm bầu không khí đạt đến cực hạn.

Có điều, Trương Thiên Vũ tùy theo một câu nói, lại để cho mọi người dấy lên ngọn lửa hi vọng.

“Cái này tuyệt đối không thể, nếu coi là thật là tiên đế Yêu Hoàng cảnh, Phu Dịch liên thủ với Phượng Dao, cũng không thể là ấy địch, theo ý ta, Thần Nông

đỉnh mặc dù phòng ngự vô song, dù sao cũng là ở vào không người khống chế dưới tình huống, hơn nữa Chu Tước sinh 5 phượng, phượng hoàng lại xảy ra 9 non, như thế mỏng manh huyết mạch căn bản không thể thành tựu Tiên đế Yêu Hoàng bực này bao trùm tất cả bên trên cảnh giới.”

Phu Dịch nghe xong lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, nếu ta hôm nay làm Thiên Tiên Cảnh tu vi, hơn nữa Phượng Dao một lời, không hẳn không thể cùng với một trận chiến.”

“Nhưng bây giờ chúng ta lại nên làm như thế nào là tốt?” Lý Tĩnh thở dài một tiếng nói.

Đúng vậy, bây giờ vừa nên làm gì?

Giờ này ngày này, bọn họ không có Vệ Tử Dạ bực này có một không hai cao thủ ở bên, Chu Tước trong cơ thể cái kia linh hồn tựa hồ cũng thật mất, đối mặt kim tiên cảnh, thậm chí có khả năng là tiên đế cảnh Tuyết Hoàng, bọn họ tựa hồ thật sơn cùng thủy tận.....

Lại nói Tuyết Hoàng đánh tan lửa hình của Phu Dịch Chu Tước sau, vốn cho là những người này nhất định bị này dòng nước lạnh hóa thành tượng băng, vĩnh viễn làm bạn thi thể của Cửu Đầu Điểu.

Ai biết làm băng tuyết lực lượng bao trùm toàn bộ thiên địa sau khi, mọi người chỗ đứng, đột nhiên xuất hiện một vị đại đỉnh, Tuyết Hoàng nhận được Phong Thiên Kính, tự nhiên không thể không nhận ra Thần Nông đỉnh.

Thấy Thần Nông đỉnh lại đột nhiên xuất hiện ở nơi đây, Tuyết Hoàng nội tâm đồng dạng vô cùng kinh ngạc.

Nàng theo thời đại thượng cổ liền giấu ở Thần Nông Giá bên trong, chính là làm cho...này Thần Nông đỉnh mà đến, bởi vì chỉ có Thần Nông trong đỉnh “Thần Nông bách thảo đan”, mới có thể cứu sống người yêu của nàng, cũng chính là cha đẻ của Cửu Đầu Điểu “Cửu Anh”.

Cửu Anh cùng xe quỷ bất đồng, xe quỷ vốn mười con, bị người vọt tới một con sau mới được gọi là Cửu Đầu Điểu, mà Cửu Anh lại là vốn cũng chỉ có 10 thủ, khả năng phun nước lửa, tiếng kêu như là trẻ con khóc nỉ non, cho nên đến tên này.

Để nghiêng chưa xưng đế lúc, Cửu Anh nuốt chửng ái thê của nàng, cho nên sau đó làm báo thù này, nghệ bắn giết Cửu Anh với Bắc Địch hung trong nước.

Tuyết Hoàng nghe nói này tin dữ sau khi chạy tới đầu tiên, đem Cửu Anh thi thể đóng băng, trong truyền thuyết Thần Nông Đại Đế lưu lại thần khí Thần Nông trong đỉnh có 1 đan, tên là “Thần Nông bách thảo đan”, có lén người chết mà thịt bạch cốt thần hiệu, sau đó liền mang theo thi thể của Cửu Anh tới chỗ này.

Thế nhưng nàng tìm khắp cả Thần Nông Giá bên trong mỗi một cái góc, đều không có phát hiện một cái dù cho lớn lên như hình đỉnh bảo vật.

Thế nhưng để người yêu, mấy ngàn năm như là một ngày, Tuyết Hoàng chưa bao giờ buông tha tìm kiếm Thần Nông đỉnh ý nghĩ, cho nên cho dù là thân tử bị người vọt tới một con, cũng không có đi ra ngoài trả thù.

Bây giờ, Thần Nông đỉnh ngay ở nàng trước mặt, Tuyết Hoàng trong đôi mắt nhất thời hạ xuống vô số như là kim cương giống như bông tuyết, chính là thuộc về nàng “nước mắt”.

“Cửu Anh, người được cứu rồi!”

Tuyết Hoàng nỉ non một tiếng sau, thân hình tùy theo như là ngự phong bình thường, trực tiếp tung bay đến Thần Nông đỉnh trước, tiện tay bắn ra, liền có một cái băng nhũ đánh về phía Thần Nông nắp đỉnh, muốn đem nắp đỉnh hất bay.

Nhưng không nghĩ, cái kia nắp đỉnh cùng thân đỉnh lại phảng phất một thế, lấy nàng tu vi, dù chưa một đòn toàn lực, lại cũng có vạn cân lực lượng, cái kia nắp đỉnh lại không hề động một chút nào.

Nhìn trước mắt một màn, Tuyết Hoàng không lo âu ngược lại còn mừng, trước mắt đồ vật càng là mạnh mẽ, liền càng cho thấy ấy không tầm thường, như thế, cũng mới nên phái thần khí tên.

Tuyết Hoàng mặt như băng sương, tay đôi ôm hết lập tức trước ngực, chỉ thấy vô số băng hàn lực lượng ngưng tụ với hai tay bên trong, hóa thành một thanh sáng long lanh trong suốt ba thước băng kiếm.

“Đi!”

Theo Tuyết Hoàng khẽ quát một tiếng, cái kia băng kiếm trực tiếp hóa thành 1 đạo hàn mang trực tiếp hướng về nắp đinh đánh tới.

“Âm!”

Cả hai chạm vào nhau, một trận đất rung núi chuyền, thế nhưng cái kia nắp đinh vẫn như cũ không hề động một chút nào, thân ở Thần Nông trong đinh Phu Dịch bọn người càng hoàn toàn không biết, bởi vậy có thể thấy được Thần Nông đinh lực phòng ngự, coi là thật không hổ là thần khí bên trong người nổi bật.

Như thế một đòn còn là không thấy hiệu quả, Tuyết Hoàng không khỏi hơi kinh ngạc, phải biết rằng đòn đánh này, nàng đã sử xuất tám phần đánh lực, năm đó nàng liền băng này một đòn san bằng để nghiêng vương thành để tiết trong lòng tức giận, chỉ là năm đó nhân tộc vẫn còn thời kỳ cường thịnh, nhân tài xuất hiện lớp lớp, cho dù là nàng, cũng không có mười phần nắm chắc ở đế nghiêng cùng cả đám loài cao thủ vây công bên dưới chém giết cừu nhân Đại Nghê, cho nên này sau một đòn liền nghênh ngang rời đi, vẫn chưa ham chiến.

Mà lúc đó đế nghiêng đồng dạng sợ cùng Thần Uy của Tuyết Hoàng, vẫn chưa truy kích, bởi vậy có thể thấy được, này một đòn tuyệt đối có kinh thiên địa, khiếp quỷ thần oai.

Mà chính là như vậy một đòn, lại không thể đem nho nhỏ nắp đinh đánh bay, này cũng đủ để cho Tuyết Hoàng khiếp sợ.

Tám phần không được, vậy thì mười phần, Tuyết Hoàng như là một ấu khí tiểu nữ sinh bình thường, trực tiếp bay lên cửu thiên, sau đó hai tay lại ôm hết với trước ngực, trong thiên địa khí băng hàn lập tức leo lên tới cực hạn, từng luồng từng luồng mây trắng bị ngưng tụ thành khối băng rơi xuống mặt đất, kể cả cửu thiên ở ngoài liệt dương, đều phảng phất nhóm lên một tầng đồ băng, vốn nóng rực ánh mặt trời đồng dạng trở nên lạnh giá vô cùng.

Vô số bông tuyết như là lốc xoáy bình thường bay đến Tuyết Hoàng hai tay bên trong, ngưng tụ thành một thanh che trời cự kiếm, hơn nữa chuôi này cự kiếm theo bông tuyết không dứt cuộn vào, vẫn còn đang không dứt tăng lớn, cho đến dài đến khoảng trăm trượng mới chậm lại tăng trưởng đà.

“Chết đi!”

Theo băng hoàng hù lạnh một tiếng, che trời cự kiếm chậm chậm hạ xuống, mục tiêu - - Thần Nông đỉnh!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 231: Đóng Băng Thần Nông Đỉnh

Che trời băng kiếm mang theo vô thượng Thần Uy, kéo một cái từ vô số bông tuyết tạo thành “băng đuôi” Hướng về Thần Nông đỉnh bỗ tới.

Trong thiên địa ngoại trừ thấu xương băng hàn lại không cái khác, Tựu Liên Thần nông trên đỉnh, Dã Phi Thượng một tầng mỏng manh đồ băng, Tuyết Hoàng nhìn minh “kiệt tác” thoả mãn gật gù, băng sương bộ mặt rốt cục lộ ra một nụ cười.

Một kiếm này, như là cỗ sao chổi óng ánh, ấy ánh sáng trực tiếp đem trên chín tầng trời Thái Dương che đậm, toàn bộ thiên địa ở tại soi sáng bên dưới đều là một mảnh ngân sương, lại không cái màu sắc, kể cả màu đồng cỗ Thần Nông đỉnh, cũng bị phủ thêm một cái sáng long lanh trong suốt đồ băng.

Mặc dù chiêu kiếm này nàng là lần đầu tiên sử dụng, thế nhưng Tuyết Hoàng vẫn như cũ rất tự tin, bởi vì nàng tin tưởng, chiêu kiếm này uy lực đủ để cùng Tiên Đế Cảnh một đòn toàn lực sánh ngang.

Che trời cự kiếm chậm chậm hạ xuống, Thần Nông đỉnh so sánh cùng nhau, giống như giun dẽ bình thường không đủ thành đạo.

Đúng lúc này, đột nhiên sinh ra dị biến, tự tin Mẫn Mẫn Địch Tuyết Hoàng nhìn trước mắt một màn kinh hãi vô cùng, nàng tuyệt đối không ngờ rằng, ngay ở băng kiếm cách Thần Nông đỉnh còn có mười trượng thời gian, Thần Nông đỉnh đột nhiên dấy lên ba trượng hùng hực xích diễm, đem bao phủ ở trên đỉnh Ngân Sắc Băng giống trực tiếp hóa thành tro tàn.

Băng cùng nước đồng nguyên, cùng lửa chói nhau, này đoàn xích hỏa với

vạn dặm đóng băng bên trong thế giới mặc dù nhỏ bé đến hơi, thế nhưng mặc cho cuồng phong luồng không khí lạnh tiếc rằng thổi tới, cũng không thể để cho yếu bớt dù cho một phần.

Này đoàn ánh lửa tựa như một đóa hoa hồng bình thường, xuyên ở mảnh này trăng bạc bên trong thế giới, tăng thêm một loại cực kỳ diêm dúa khí tức.

Tuyết Hoàng có thể cảm thụ được, này đoàn nhìn qua bé nhỏ không đáng kể xích diêm bên trong ẩn chứa khí tức tương đương sự khủng bố, lại cùng với một đòn toàn lực băng kiềm hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

Không hổ là thần khí!

Tuyết Hoàng thăm than một tiếng, hai tay vội vàng kết Tiên quyết pháp ấn, theo Tiên quyết càng lúc càng nhanh, hai tay lại như là hai đạo tàn ảnh bình thường, khiến người ta không thấy rõ ấy động tác tay, chỉ là mơ hồ có thể nhìn thấy, tựa hồ như là hai con bông tuyết bướm linh động bay lượn bình thường, đẹp cực kỳ.

Theo hai tay nhanh chóng kết ấn, trên bầu trời đột nhiên hạ xuống tuyết lông ngỗng, toàn bộ thiên địa nhiệt độ lại giảm xuống.

Cực băng linh vực!

Phu Dịch bọn người lúc này trốn ở Thần Nông trong đỉnh, căn bản không biết là Tuyết Hoàng lại lĩnh ngộ tới “linh vực”, nói cách khác, Tuyết Hoàng coi là thật có Tiên đế Yêu Hoàng bức này trong truyền thuyết tu vi!

Thần Nông đỉnh phun trào ra ba trương xích diêm ở Tuyết Hoàng mở ra “cực băng linh vực” Sau miến cưỡng bị áp chế chín phần mười, hóa thành ba thước xích diêm vẫn như cũ bao phủ ở đỉnh ở ngoài, thế nhưng nhìn qua lại là lung lay sấp đổ, làm cho người ta một loại phảng phất sau một khắc thì sẽ tắt.

Cùng lúc đó,

Che trời băng kiêm cung rốt cục hạ xuống!

Thần khí, sở dĩ được xưng là thần khí, chính là bởi vì nó có sánh ngang với thiên địa đại đạo sức mạnh.

Thần Nông đinh mặc dù bây giờ không người khống chế, thế nhưng dù sao cũng là chánh thức thần khí, băng kiêm cùng ánh lửa tiếp xúc trong nháy mắt đó, Thần Nông đinh lại tỏa ra như là cửu thiên liệt dương bình thường cực kỳ mát mắt xích quang, đem toàn bộ ngân sương thế giới chiếu thành hoàn toàn đỏ đậm.

Tuyết Hoàng chính là băng thể, cùng lửa xung đột lẫn nhau, bị đạo này xích quang vừa chiếu, lại cảm thấy ngũ tạng lục phủ khuấy động khó chịu, chợt phun ra một ngụm máu tươi.

“Tại sao lại như vậy!”

Dần dần thích ứng mát xích quang, Tuyết Hoàng rốt cục thấy rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì!

Chỉ thấy Thần Nông trên đinh lại xuất hiện một vòng sợi liễu to nhỏ hỏa cầu, ấy uy thế cùng cửu thiên liệt dương không thua bao nhiêu, lại miễn cưỡng đem to lớn băng kiêm nâng đỡ.

Băng kiêm ở tại chiếu rơi xuống, lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ không dứt thu nhỏ lại, Tuyết Hoàng tinh tế cảm thụ bên dưới, này mới phát hiện lại là băng kiêm đang không ngừng nóng chảy, hóa thành nước lập tức lại bị này đoàn sóng nhiệt trực tiếp đốt thành hơi nước bốc lên, hơi nước sau đó lại bị bong tuyết hấp thu, bị gió lạnh thổi cuộn.

Ba loại hình thái chuyển đổi chỉ là trong nháy mắt thì sẽ hoàn thành, nếu không có thân ở cực băng lĩnh vực, đối với phía thế giới này bên trong nhận biết đạt đến cực hạn, nếu không căn bản không thể phát hiện trong này bí mật.

“Không hổ là trong thiên địa mạnh nhất Thần Nông Đại Đế, kể cả một vị

pháp bảo đều mạnh đến loại cảnh giới này, này còn là không người ngự sử dưới tình huống, nếu quả nhiên là Thần Nông Đại Đế đích thân tới, cầm trong tay đinh này, e sợ cả tôi một chiêu đều không đón được..... đều là Tiên Đế Cảnh, lại cách biệt nhiều như vậy.....”

Tuyết Hoàng lấy tay nhẹ nhàng lau đi khói miệng máu tươi, nhìn trước mắt này kinh người một màn, trong lòng thầm nghĩ nói.

Từ khi ngàn năm trước lĩnh ngộ “lĩnh vực lực lượng”, đột phá nút cổ chai đến Tiên Đế Cảnh sau khi, nàng mới chính thức minh bạch “Tiên Đế Cảnh bên dưới đều là giun dế” hàm nghĩa chân chính, bởi vì nàng gần như lĩnh ngộ “cực băng lĩnh vực”, liền có làm cho nàng chính mình cũng khó có thể tin sức mạnh, cho nên hắn vẫn cho là Tiên Đế Cảnh chính là điểm cuối, cũng chính là chánh thức vô địch thiên hạ.

Nhưng hôm nay đổi mặt vị này gần như là mình phòng ngự Thần Nông đinh, lại làm cho nàng bị thiệt lớn.

Tu vi của Tuyết Hoàng khả năng đạt được như vậy độ cao, ấy đổi với đạo lĩnh ngộ tự nhiên đạt đến tương đương độ cao, chỉ trong nháy mắt liền minh bạch, Tiên Đế Cảnh đều không phải là điểm cuối, bởi vì Thần Nông Đại Đế tu vi rất rõ ràng vượt qua nàng rất nhiều!

Mặc dù hắn bây giờ còn không biết, trong truyền thuyết bất tử bất diệt chí thánh có thật tồn tại hay không, thế nhưng có một chút lại là có thể khẳng định, lấy nàng bây giờ tu vi, tuyệt đối không thể lay động Thần Nông đinh.

Cho nên, bất kể là muốn tru diệt trốn ở trong đinh này ghê tởm người phàm vì hắn hãi tử báo thù, còn là cướp đoạt Thần Nông bách thảo đan, hôm nay đều không thể nào làm được, kể sách hiện nay, chỉ có đem Thần Nông đinh phong ấn, đợi cho nàng tu vi tiến thêm một bước nữa lúc, tính toán tiếp.

Nghĩ đến đây, Tuyết Hoàng đem “cực băng lĩnh vực” thúc đến tận cùng.....

Nàng! Lại phải đem vùng thế giới này phong ấn!

Tuyết lông ngỗng không dứt bay xuống, mặc dù gần không được Thần Nông đinh trong vòng ba thước, thế nhưng là dùng Thần Nông đinh làm trung tâm, ngưng tụ thành một to lớn băng đinh, hơn nữa ở hàn băng khí thêm vào bên dưới, băng đinh càng lúc càng lớn, cho đến trưởng thành một tòa ngàn trượng núi lớn, Tuyết Hoàng lúc này mới ngừng tay, thoả mãn gật gù, tựa hồ đối với cái này “kiệt tác” cực kỳ thoả mãn.

Đóng băng Thần Nông đinh sau, Tuyết Hoàng một lần nữa trở xuống mặt đất, đem xe quỷ cuối cùng tà áo chém tới cái kia mẩy cái đầu cùng hai con cánh xe quỷ liều về thi thể, dùng khí băng hàn đem đóng băng, sau đó mang theo thi thể của nó hướng về xa xa bay đi.

Ngàn trượng băng thê chân vạc với nơi đó, phảng phất một tòa thánh khiết vô cùng băng sơn bình thường khiến người ta lòng sinh ngưỡng mộ, vô duyên vô cớ hơn như vậy một tòa băng sơn, đối với này yêu thích hàn băng ma thú tuyệt đối là phúc địa động thiên.

Rất nhanh, băng đinh ở ngoài liền xuất hiện vô số Thái Cổ mảnh thú, để tìm được mới lãnh địa, chúng nó triển khai không gián đoạn chém giết, gần như một ngày thời gian, băng sơn ở ngoài chính là một mảnh máu chảy thành sông, vô số mảnh thú phơi thân hoang dã, khiến người ta vô cùng thê thảm.

Ba ngày sau, băng sơn xung quanh rốt cục an ổn xuống, lãnh địa cách băng sơn càng gần mảnh thú càng là uy mảnh, yếu một tí tự nhiên muốn hướng về bên ngoài lui một vài.

Đây là luật rừng, cũng là thiên địa đại đạo!

Có điều tất cả những thứ này, trốn ở trong đinh Phu Dịch bọn người cũng không biết, từng tia ý lạnh vào đinh, làm cho bọn họ không dám tùy ý xốc lên nắp đinh điều tra tình huống, dù sao tu vi của Tuyết Hoàng đặt tại nơi đó, bất kể là Tiên Đế Cảnh còn là kim tiên cảnh, đều là bọn họ mong muốn mà không có

thể đụng độ cao, chém giết bọn họ, vốn là trong nháy mắt, dễ như ăn bánh.

Khởi điểm, mọi người không dứt đang sợ hãi bên trong quanh quẩn, không dứt chú ý Thần Nông đĩnh dẫu hiệu, không giây phút nào vắng mặt lo lắng một giây sau chính là giờ chết của bọn họ.

Thế nhưng hồi lâu sau, ngoại trừ này từng tia ý lạnh ở ngoài, căn bản không thấy Thần Nông đĩnh có bất kỳ đố nát dẫu hiệu, lo lắng từ từ biến mất, mọi người ở chán đến chết bên dưới lại mỗi loại ngồi tĩnh tọa luyện khí.

Không thể không nói, Thần Nông đĩnh coi là thật không hổ là thần khí, trong đĩnh linh khí dồi dào, nhiều bọn họ có thể rõ ràng cảm giác được mỗi một lần chu thiên vận chuyển, đều sẽ có rất rõ ràng tăng lên, vì vậy, tu hành liền trở thành bọn họ kế tiếp chủ yếu thu xếp.

Trong đĩnh không có nhật nguyệt, bọn họ trốn ở trong đĩnh căn bản không biết là bên ngoài qua bao lâu, cứ như vậy không dứt tu hành, chỉ là kỳ quái chính là, khi bọn hắn toàn bộ đạt được thân mình cảnh giới đĩnh cao thời gian, lại là vô luận như thế nào đều không thể đột phá ràng buộc, tăng lên tới càng cao hơn cảnh giới.

Nhưng mà, dù là như thế, mỗi một lần vận chuyển chu thiên sau khi, vẫn như cũ lại có một tia không nói được, đạo không rõ lĩnh ngộ, cho nên mọi người cũng không có dừng lại tu hành.

Có điều, có hai người nhưng không có tiếp tục tu hành, một là Trương Thiên Vũ, hắn ở phát hiện tu vi dừng lại không tiến sau, liền bắt đầu toàn tâm toàn ý đi lĩnh ngộ “Thần Nông Bách Thảo Kinh”.

Một cái khác, lại là Thi Vân, nàng mặc dù chủ tu kiếm tiên chi đạo, thế nhưng đối với luyện đan cũng có tương đối lớn hứng thú, cho nên lúc đó ngoại trừ Trương Thiên Vũ, liền chỉ có nàng lĩnh ngộ nhiều nhất.

Thi Vân đưa nàng âm thầm ghi nhớ hai phần mười hoàn toàn lĩnh ngộ sau

khi, đối với toàn văn càng thêm hiếu kỳ, vì vậy liền xin Trương Thiên Vũ vì nàng đọc thăm “Thần Nông Bách Thảo Kinh” toàn văn, mặc dù nàng cũng biết thứ này có thể gặp không thể cầu, điều thỉnh cầu này kỳ thực rất đe dọa đột, thậm chí có thể nói là rất vô lý, thế nhưng lúc này nàng tựa hồ như là mê muội bình thường, mặt sau kinh văn phảng phất giống như có ma lực bình thường, không dứt kêu gọi nàng, cho nên hắn chỉ phải dày thể diện để van cầu Trương Thiên Vũ.

Thi Vân đúng là vạn vạn không ngờ rằng, Trương Thiên Vũ chẳng những không có giấu làm của riêng, không những đem toàn văn đọc thăm cho nàng, đối với này cay đắng khó hiểu địa phương, càng cực kỳ kiên nhẫn vì đó giảng giải, quả thực làm tới biết gì nói nấy, ngôn vô bất tẫn trình độ.

Trương Thiên Vũ làm Thi Vân giảng giải lúc cái kia ôn nhu mà tràn ngập từ tính âm thanh, không giây phút nào vắng mặt gõ động cái này hồ đồ cô gái tiếng lòng.

Bắt đầu trước, Thi Vân còn có thể chăm chú nghe kinh, tới sau đó, đều là không tự chủ được thần buông dây cung ngoại vật, ảo tưởng cùng hắn.....

“Thi Vân?” Nhìn thấy Thi Vân lại thất thần, Trương Thiên Vũ vội vàng nói nhắc nhở.

Trương Thiên Vũ một tiếng khẽ gọi đem tâm tư của Thi Vân theo lên chín tầng mây kéo trở lại, nghĩ đến chính mình đang ảo tưởng.....

Thi Vân nhất thời cảm giác đôi mắt nóng bỏng vô cùng, tựa đầu chôn thật sâu ở ngực, hận không thể tìm 1 khe nứt chui vào.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Thi Vân hình thái mất tự nhiên, không khỏi có chút lo lắng, vội vàng quan tâm nói: “Làm sao vậy? Người không thoải mái sao?”

“Không.....” Thi Vân vội vàng trả lời.

Nhìn thấy Trương Thiên Vũ lại như vậy chất phác, hoàn toàn không có nhìn ra Thi Vân là xuân tâm nhộn nhạo, sớm đổi với hăn ngầm sinh tình ý, Thần Lộ không nhịn được trêu chọc một tiếng nói: “Có phải ngươi không nhìn ra Thi Vân cô nương yêu thích ngươi sao?”

Thi Vân thật không ngờ Thần Lộ lại như vậy trực tiếp làm rõ, gương mặt măc cỡ không biết là nên đi nơi nào đặt, muốn chạy đi, thế nhưng Thần Nông trong đĩnh không gian có hạn, coi như nàng muốn chạy, cũng chạy không xa lắm, huống chi, nội tâm của nàng phi thường khát vọng Trương Thiên Vũ biết tâm ý của nàng sau, sẽ là ra sao phản ứng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 232: Thiên Vũ Hữu Tình, Thi Vân Cố Ý

Thi Vân dùng hai tay đem mặt chăm chú che, hoàn toàn là một bộ tiểu nữ thẹn thùng tư thế, Trương Thiên Vũ không có trải qua cảm tình việc, để chính hắn theo thần thái của Thi Vân cử chỉ bên trong cảm giác được tâm ý của nàng tuyệt đối không thể, thế nhưng hoàn toàn không đại diện hắn là cái chất phác người.

Bây giờ Thần Lộ một lời làm rõ, lại nhìn Thi Vân dáng dấp như vậy, Trương Thiên Vũ lập tức như là ré mây nhìn thấy mặt trời, hiểu tâm ý của Thi Vân.

Chính hắn cũng đồng dạng là hồ đồ binh sĩ, nơi nào trải qua loại chuyện này, trong lúc nhất thời trái tim đột nhiên tăng tốc độ, một tấm gương mặt tuấn tú đồng dạng ửng hồng, trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì là tốt.

Phu Dịch thấy hai người nhăn nhó nhó hình dáng, không thấy có chút buồn cười, vì vậy cũng trêu nói: “Tình yêu nam nữ nhân chi thường tình, cũng không phải người không nhận ra sự tình, cần gì như vậy ra vẻ, nếu ngươi cũng yêu thích Thi Vân, thì lớn mật nói ra mà.”

“Ha ha!” Lý Lăng Phong lập tức cười to nói: “Đúng vậy, nam tử hán đại trượng phu, làm sao như vậy nhăn nhó, chẳng lẽ còn để người ta cô gái nói ra gì?”

Chu Tước cười khích nói: “Thiên Vũ ca ca, ngươi không thích Thi Vân tỷ tỷ?”

Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt cái này sớm thẹn đến muốn chui xuống đất, hai tay chăm chú bùm mặt nữ tử, không khỏi lòng mang nhộn nhạo, mấy ngày

nay đến hai người mặc dù chủ yếu là truyền kinh, thế nhưng rảnh rỗi trong lúc đồng dạng trò chuyện với nhau thật vui, trong lòng sớm bóng tối sinh tình cảm, chỉ là chính mình không biết là thôi.

Bây giờ bị bọn họ như vậy ồn ào, đặc biệt là Chu Tước kiểu nói này, vội vàng sốt ruột nói: “Ta chưa nói không thích.”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Thi Vân trong lòng nhất thời như là ẩn giấu một con con thỏ nhỏ bình thường đấu đá lung tung, phảng phất muốn theo trái tim bên trong nhảy ra vậy.

“A.....” Lý Lăng Phong lập tức đem làm ra một bộ lão khí hoành thu dáng dấp nói: “Tất nhiên như thế, đợi chúng ta sau khi rời khỏi nơi đây, liền trên Côn Lôn núi cầu hôn như thế nào?”

“A?” Nghe đến cầu hôn, Thi Vân không khỏi kinh hô một tiếng, lúc này mới gì rẽ gì a, lại muốn xin cưới?

“Hả? Người không muốn?” Lý Lăng Phong lúc này giả trang ra một bộ giật mình dáng dấp, hỏi ngược lại.

Thi Vân đồng dạng sốt ruột nói: “Ta chưa nói không muốn!”

“Ha ha ha ha!”

Thi Vân lời vừa nói ra, lúc này gây nên cả đám cười vang, thăng cười đến Thi Vân hai tay chăm chú che ở trên mặt, không dám nhìn nữa mọi người.

Kỳ thực hai người cùng ở vào mới biết yêu tuổi, bị khác phái hấp dẫn thật sự là không thể bình thường hơn được, trước mắt hai người kỳ thực đều chỉ là bóng tối sinh tình cảm, gần như là yêu thích mà thôi, hoặc là cũng có thể nói là lẫn nhau thường thức,

Xa xa còn không có đạt được yêu trình độ, chỉ là bị mọi người như vậy 1 trộn, bọn họ cũng là vào trước là chủ, cho rằng đây là cái gọi là yêu, lại thì như

vậy mơ mơ hồ hồ thừa nhận yêu thích đổi phuơng.

Sau đó ở mọi người nhốn nháo bên dưới, Trương Thiên Vũ đem Càn Khôn Giới đưa cho Thi Vân, Thi Vân đồng dạng đem túi pháp bảo phản tặng Trương Thiên Vũ, cứ như vậy, hai người cũng coi như là trao đổi tín vật đính hôn.

Đến lúc này, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân không hiểu ra sao thì thành quan hệ tình nhân, nói đến cũng coi như là khá là kịch nói, có vây từng tia một vội vàng con vịt lén giá mùi vị.

Kỳ thực, hai người ái mộ lẫn nhau cũng không phải tình cờ, chỉ vì Thi Vân tu được là kiếm tiên chi đạo, kiếm làm bách binh quân tử, sửa Canh Kim chi khí, dựng thân chánh khí, không đi nét bút nghiêng đường tà đạo, cho nên sửa kiếm tiên người, vượt đến ở chỗ sâu trong, tính cách càng là ngay thẳng, Thi Vân tuy là nữ lưu hạng người, thế nhưng hàng năm tế dưỡng kiếm xong với nê hoàn cung, sớm chịu đựng kiếm khí nhiễm trùng, cũng là hận yêu tình cùu quyết đoán người.

Trương Thiên Vũ tuy không phải kiếm tiên một mạch, nhưng cũng là một nhân tài, huống hồ thiên sư một mạch tố dùng thiên địa hạo nhiên chính khí dựng nên bản thân, cho nên mơ hồ có một tia quân tử khí hiển lộ bên ngoài, cùng kiếm tiên chi đạo không hẹn mà nêu, lúc này mới làm cho hai người mới có thể hấp dẫn lẫn nhau, lòng sinh ái mộ tâm ý, chỉ là chính bọn họ không biết là thôi.

Trong núi không có năm tháng, lạnh hết không biết năm, bây giờ bọn họ nằm ở Thần Nông trong đinh, không cần nói nóng bức giá lạnh, kể cả cơ bản nhất ngày đêm đều không thể nào biết được, cũng không biết qua bao lâu.

Mặc dù người tu hành đối với thời gian hoàn toàn không như người phàm như vậy nhạy cảm, thế nhưng ở như thế khô khan trong hoàn cảnh, mặc dù là tu sĩ đồng dạng lại có một cực hạn.

Rốt cục có một ngày, Lý Lăng Phong không nhịn được đối với Phu Dịch nói: “Nếu không chúng ta đi ra xem một chút đi, cho dù chết, cũng tới cái thoái mái,

một ngày một đêm như con rùa đen rúc đầu vẫn đứng ở nơi đây, cũng không phải sự việc.”

Phu Dịch thở dài, kỳ thực hắn cũng sớm đã có cái ý nghĩ này, thế nhưng này dù sao cũng là sống còn đại sự, một mình hắn cũng không làm chủ được, cho nên vẫn giấu ở trong lòng, mãi đến tận Lý Lăng Phong bấy giờ nói ra, Phu Dịch lập tức phụ họa nói: “Ý tứ của các ngươi?”

Thần Lộ cùng Chu Tước tự nhiên không có ý kiến, các nàng hai người mãi cũng cùng Phu Dịch đứng ở một đường, chỉ cần Phu Dịch có chủ ý, cho dù là bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cũng nhất định sẽ không một chút nhíu mày.

Lý Tĩnh tu vi thấp kém nhất, cho nên tại đây cả đám bên trong nhất là tự ti, cho nên cũng không có ý kiến.

Như thế, liền chỉ còn lại có Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân không có phát biểu ý kiến, ở tình huống bình thường Trương Thiên Vũ nhất định là không có dị nghị, thế nhưng bấy giờ hắn mặc dù không có cười hỏi đàng hoàng, thế nhưng đã cùng Thi Vân riêng định suốt đời, làm sao cũng phải trưng cầu một chút đạo lữ ý kiến, cũng kỳ tôn trọng.

Thi Vân sửa kiếm tiên chi đạo, tự nhiên cũng sẽ không giống cô gái tầm thường bình thường vẻ gượng ép, Trương Thiên Vũ tìm hỏi, liền trực tiếp gật đầu đồng ý.

Vì vậy, Phu Dịch lại gọi ra ánh lửa phân thân cẩn thận đẩy ra Thần Nông nắp đinh, chỉ thấy một áng lửa trực tiếp ánh vào bên trong đinh, lại nhìn thời gian, lại phát hiện này đạo hỏa quang chỉ có không đủ ba thước, ánh lửa ở ngoài, là mên mông vô bờ hắc ám.

“Chuyện gì thế này?” Phu Dịch thấy một chút nhìn không thấy bờ hàn băng, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Nếu không ta đi ra trước xem một chút?” Lý Lăng Phong mặc dù nói như vậy, thế nhưng thân hình đã hóa thành một đạo tàn ảnh bay tới miệng đỉnh nơi, Phu Dịch vội vàng khống chế ánh lửa phân thân đem ngăn lại.

“Vẫn để cho ánh lửa của ta phân thân đi ra ngoài điều tra một phen.”

Thực lực của Tuyết Hoàng cực kỳ kinh khủng, coi như không là tiên để cảnh cũng là kim tiên cảnh đỉnh cao, cho dù là Vệ Tử Dạ đích thân tới cũng chưa chắc là ấy địch, huống hồ bọn họ này ròng rã chênh lệch hai tầng đại cảnh giới tu sĩ cấp thấp, Lý Lăng Phong tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, lập tức lui về bên trong đỉnh.

Ánh lửa phân thân ở sự khống chế của Phu Dịch hóa thành một áng lửa lao ra đỉnh ở ngoài, Phu Dịch lập tức thi triển tung kim quang đem nắp đỉnh nâng đỡ, một khi nắp đỉnh một lần nữa che lên, hắn cùng với ánh lửa phân thân liên hệ cũng sẽ trước tiên đứt nối, cho nên chỉ cần lưu một đường.

Ánh lửa phân thân ra Thần Nông đỉnh sau vây quanh bốn phía dạo qua một vòng, đang ở bên trong đỉnh Phu Dịch thông qua cả hai đặc thù liên hệ, có thể làm được cùng chung ấy tất cả kể cả coi, nghe, sờ các loại tất cả nhận biết.

Nhin thấy Phu Dịch chau mày, nhanh mồm nhanh miệng Thi Vân đầu tiên mở miệng hỏi: “Làm sao vậy? Có cái gì tình huống khác thường?”

Phu Dịch gật gù lại lắc đầu, lại là không nói gì, tiếp tục quan sát bên ngoài tình huống.

Cử động của Phu Dịch đưa tới mọi người lòng hiếu kỳ, mọi người lập tức đứng dậy tìm được miệng đỉnh, ở ánh lửa chiếu rọi ở ngoài, rõ cục thấy rõ Thần Nông đỉnh ở ngoài lại là hàn băng, mà này hàn băng ở Thần Nông đỉnh ánh lửa bên dưới lại không có một tia tan chảy dấu hiệu.

Thi Vân cực kỳ kích động, trực tiếp tี lên kiểm tiên hóa thành 1 đạo hàn mang vọt tới đỉnh ở ngoài.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng lanh lảnh đến cực điểm kim thiết giao kích có tiếng vang lên, bắn lên vô số tia lửa, kiếm tiên lập tức cuốn ngược mà quay về, thăng chấn động đến mức nàng trong lồng ngực ngũ khí lăn lộn, hiếm hoi bị kiếm tiên của chính mình gây thương tích, cũng may Thi Vân lần này chỉ là thăm dò công kích, vẫn chưa xuất toàn lực, nếu không hậu quả không chịu nổi sắp đặt vang.

“Lẽ nào có lí đó!”

Lý Lăng Phong gầm lên một tiếng, lúc này một tay đem phè huyết bá vương kích theo nắp đỉnh trong khe hở vứt ra, đồng dạng là một tiếng kim thiết giao kích có tiếng, văng lửa khắp nơi, Lý Lăng Phong nhất thời cảm giác hổ khẩu bị chấn động đến mức đau đớn, hiếm hoi cầm giữ không được bá vương kích.

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Không muốn thử nữa, nếu như ta đoán không lầm nói, này băng hàn là phong ấn của Tuyết Hoàng.”

“Có phải chúng ta cứ như vậy bị vây ở nơi đây sao?” Lý Lăng Phong không cam lòng nói.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ nâng dưới cằm, chau mày, suy đoán nói, “băng vốn thông sáng, mặc dù là ban đêm cũng nên có thái âm tinh cùng đầy trời ngôi sao ánh sáng, lúc này không có một tia sáng tiến đến, nói rõ tầng này hàn băng rất dày.”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Nếu như bây giờ là ban ngày nói, này băng sơn có ít nhất trăm trượng dày.”

Nghe đến này băng lại có trăm trượng sau khi, trong lòng mọi người nhất thời gây nên ngàn cơn sóng thuỷ triều, đáng tiếc bọn họ không biết là, này băng dày nơi nào đến trăm trượng, dùng Thần Nông đỉnh làm trung tâm, chu vi ít nhất cũng đạt tới tiếp cận ngàn trượng, mà độ cao, cũng tuyệt đối không thua kém 8 trăm trượng, ngoại trừ trong truyền thuyết “Thánh đỉnh” Côn Lôn núi, mặc dù là

trong truyền thuyết Ngũ nhạc với ấy trước mặt, cũng không sánh được nó hùng tráng.

Vậy thì là tiên đế cảnh thực lực, hơn nữa Tuyết Hoàng gần như là vừa mới lĩnh ngộ “lĩnh vực” ngàn năm mà thôi, hơn nữa này còn là nàng một người kiệt tác, bởi vậy có thể thấy được, năm đó Thần Nông Đại Đế cùng Ma tôn đại chiến thời gian, có thể đem Thần Châu đại địa đánh nát tuyệt đối không phải tình cờ.

Đã dùng hàn băng phong ấn, nói rõ Tuyết Hoàng không làm gì được Thần Nông đǐnh, cho nên dưới mắt hắn là an toàn, vì vậy Phu Dịch bọn người nhảy ra Thần Nông đǐnh, bất quá bọn hắn cũng không có khôi phục bình thường to nhỏ, bởi vì chỉ ba thước không đủ khoảng cách, bọn họ tổng cộng có bảy người, hơn nữa ánh lửa của Phu Dịch phân thân, một khi khôi phục bình thường to nhỏ, căn bản không có đầy đủ không gian cung cấp bọn họ đặt chân.

Ra Thần Nông đǐnh sau, &# 85 Phu Dịch vội vàng tี lên Phong Thiên Kính, chỉ thấy một mảnh cối xay phẩm chất ánh lửa theo mặt kính phun ra, trực tiếp đánh vào cứng rắn dày hàn băng trên.

Thế nhưng kế tiếp tình cảnh này lại là để mọi người kinh hãi vô cùng, Phong Thiên Kính lửa bắn nguyên uy lực bọn họ đều từng trải qua, thế nhưng lại không thể đem trước mắt này hàn băng tan chảy, quả nhiên là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

“Phượng Dao!”

Theo Phu Dịch một tiếng thức tỉnh, Chu Tước vội vàng tập trung tinh thần, toàn lực phun ra Chu Tước thần diễm cùng lửa bắn nguyên hỗn hợp thành một luồng ánh lửa.

“Xì xì.....”

Có Chu Tước thần diễm gia nhập, hàn băng rốt cục có phản ứng, theo một trận “xì xì” có tiếng, rốt cục tại đây hai loại thần hỏa nướng bên dưới bị đốt cháy

đến một to bằng nắm tay hổ nồng.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, lập tức lấy tay vỗ vỗ Hỏa Kỳ Lân hình xăm, nhưng không nghĩ cái kia hình xăm lại như là vật chết bình thường, vẫn chưa gắp Hỏa Kỳ Lân đi ra.

Phu Dịch không thấy có chút thắt vọng, xem ra ở chưa nắm giữ kêu gọi này hai con thụy thú phương pháp trước khi, chỉ có thể là đợi chúng nó chính mình chạy ra ngoài.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 233: Khuong Thiếu Văn Bức Họa

Vô Pháp Hám động hàn băng, đều không phải là cấp bậc không đều, phải biết rằng, lửa của Phong Thiên Kính bản nguyên cùng Chu Tước thần diêm đồng nguyên, cùng liền Thái Dương chân viêm một loại, chính là thế gian cao nhất ánh lửa một trong.

Chỉ tiếc bất kể là Phu Dịch còn là Chu Tước, bọn họ bây giờ tu vi còn không có đạt được chánh thức điều khiển cõi này thần diêm trình độ, cho nên này 2 lửa mặc dù cấp bậc cực cao, thế nhưng uy lực còn không đạt được chánh thức thần diêm một hai phần mười, mà bọn họ bây giờ đổi mặt, Khước Thị Tiên Đế cảnh Tuyết Hoàng dùng “Cực Băng Lĩnh vùng” hóa thành Đích Băng Sơn, tự nhiên hiện ra yếu thế.

Ước chừng nửa cái Thì Thần Quá đi, cái kia chỗ hổng chỉ là làm lớn ra gấp đôi, độ dày cũng gần như khoảng hai tấc, dùng như vậy hiệu suất phá vỡ băng sơn phong ấn, e là cho dù bọn họ hao hết tuổi thọ, cũng không thể nào làm được.

Hơn nữa coi như thế, cũng không phải có thể không có hạn chế vẫn làm phép, như thế cường độ cao linh khí phát ra, Phu Dịch cùng Chu Tước hai người cảm giác được cực kỳ uể oải, Thần Lộ liền Mang Khuyến Trở hai người, hai người cũng không có lập dị, lập tức dừng lại Chỉ Thi Pháp.

“Có phải chúng ta cứ như vậy cả đời bị vây ở nơi đây gì?” Chu Tước cực kỳ không cam lòng nói.

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Suy nghĩ thêm biện pháp khác a, con đường này rất rõ ràng đi tắc nghẽn, ta trước tiên điều túc khôi phục, Phượng Dao ngươi

cũng nghỉ ngơi một chút đi.”

Chu Tước không cam tâm, thế nhưng vừa mới tiếp cận nửa canh giờ cường độ cao làm phép, đích xác làm cho nàng cảm thấy cả người uể oải, lập tức cùng Phu Dịch lại chui vào Thần Nông trong đinh, dựa vào ngồi điều tức Phu Dịch ngủ say.

Mọi người với đinh ở ngoài cũng không có ý nghĩa gì, ngược lại còn cần để phòng Tuyết Hoàng đâm sau lưng đả thương người, cho nên cũng lại xuyên về bên trong đinh.

Thần Lộ nhìn thấy tựa ở Phu Dịch bên cạnh người ngủ say Chu Tước, trong lòng không thấy có chút chua xót mùi vị, thế nhưng dù sao Chu Tước là đứa bé, là của nàng cùng Phu Dịch thấy lớn lên, bọn họ đều đem nàng coi như hài tử bình thường đối xử, cho nên mặc dù lòng có chua xót, lại cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Này một tiếng thở dài bị bên cạnh người Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người nghe đến, Trương Thiên Vũ thông minh bực nào, lập tức liền biết rồi Thần Lộ là đang ghen, chỉ là đối phương là Chu Tước, cho nên không có phát tác.

Thế nhưng Thi Vân lại có chút không rõ, trải qua mấy ngày nay tiếp xúc, đã sớm nhìn ra Phu Dịch cùng Thần Lộ mới thật sự là yêu nhau đạo lữ, thế nhưng bây giờ bị Chu Tước cái tiểu nha đầu này chặn ngang một gạch, làm như chính chủ Thần Lộ lại chấp nhận này 1 hiện thực, trong lúc nhất thời không thể nào hiểu được đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, trong lúc nhất thời, đối với Phu Dịch chần chờ hành vi cảm thấy phi thường tức giận.

Cái gọi là “gần đèn thì rạng, gần mực thì đen”, Thi Vân lập tức đem khí chiếu vào Trương Thiên Vũ trên người, chỉ là trước mắt còn có người bên ngoài, bất tiện phát tác, lập tức cố ý lôi kéo Trương Thiên Vũ cùng mọi người bảo trì nhất định khoảng cách sau, thấp giọng hướng về Trương Thiên Vũ chất vấn ấy nguyên do.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Chuyện này nói rất dài dòng, vẫn hồi lâu cũng nói không rõ ràng.

”

“Nói không rõ ràng cũng phải nói mà……” Thi Vân đối với ba người này quan hệ hiếu kỳ vô cùng, nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, khác là treo lên khẩu vị của nàng, lập tức làm nũng nói.

Trương Thiên Vũ lập tức hướng về mấy người khác nhìn nhìn, nhìn thấy Lý Lăng Phong cùng Lý Mục không biết là ở trừ cái gì, Thần Lộ tựa hồ căn cứ mắt không thấy lòng không lo tâm tính, một thân một mình nhập định ngồi tĩnh tọa, cũng không có người chú ý hai người bọn họ.

Nhìn thấy không ai chú ý bọn họ, Trương Thiên Vũ âm thầm thi triển một có thể cách âm nhỏ phép thuật, sau đó thở dài một tiếng, đối với Thi Vân nói về câu chuyện của Chu Tước, chỉ tiếc bọn họ ở Thanh Khâu huyệt rèn luyện thời gian, Trương Thiên Vũ còn bị phong ấn ở da vàng trong hồ lô, cho nên một đoạn này ba người đến tận cùng xảy ra chuyện gì, hắn cũng không rõ lắm, chỉ là biết Chu Tước trong cơ thể trước đây có một linh hồn, phong ấn máu Tu La Trần Công Phó sau khi liền cũng không có xuất hiện nữa.

Có điều, Thi Vân với Côn Lôn núi tu đạo, đây là nàng lần đầu tiên rời núi, mặc dù cỗ sự này ở Trương Thiên Vũ nói đi cũng là 7 liêu 8 gần, cũng đủ để cho nàng say mê trong đó.

Đợi Trương Thiên Vũ nói xong sau khi, Thi Vân trong lòng mù mịt sớm tiêu tán, đối với thành kiến của Phu Dịch tan theo mây khói.

“Thì ra là thế, như vậy nói, thật sự là không tiện nói gì, chỉ là ta có thể cảm giác được, Phượng Dao cũng là phi thường yêu thích Phu Dịch, không biết là Phu Dịch tương lai nên làm gì lấy hay bỏ.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tại sao muốn lấy hay bỏ?”

Thi Vân nghe xong không khỏi sững sốt, khi nàng phản ứng lại sau lúc này oán hận nói: “Không trách sư tỷ thường nói nam nhân đều là mê gái cây cù cải lớn, người có phải là cũng tưởng có cái tam thê tứ thiếp cái gì?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tam thê tứ thiếp ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, có điều Phu Dịch bây giờ tình huống, vô luận hắn như thế nào lấy hay bỏ đều sẽ đau đớn hai người bọn họ một người trong đó, không bằng ba người cùng nhau, ngược lại là tất cả đều vui vẻ.”

“Hừ!” Thi Vân hừ lạnh một tiếng nói: “Đây là đàn ông các ngươi mê gái lấy cớ, nói dễ nghe một chút là bá ái, nói không êm tai điểm chính là ích kỷ, ta cũng không tin, trên đời này có người nam nhân nào mong muốn người yêu của chính mình cùng đứng nam nhân cùng chung! Người đồng ý gì?”

Trương Thiên Vũ bị Thi Vân một câu nói này liền oán giận đến á khẩu không trả lời được, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng sự thật đích xác như thế.

Thi Vân lại là vẫn như cũ không tha thứ nói: “Đàn ông các ngươi thường xuyên nói nữ nhân chúng ta đầu óc nhỏ, kỳ thực ta xem còn là nữ nhân chúng ta rộng lượng, từ xưa tới nay đều là nam nhân tam thê tứ thiếp, chưa từng có nghe nói qua nữ tử đồng thời có mấy người, cái chồng.”

“Nắc..... vẫn có.....” Trương Thiên Vũ cực kỳ ấp a ấp úng đạo.

Thi Vân không ngờ rằng Trương Thiên Vũ sẽ đến như vậy một câu, nhất thời kiêu nộ nói: “Vậy được, ngươi đã nói như vậy, chính là tiếp thu ta nữa tìm một chồng sự thật oa?”

Trương Thiên Vũ lập tức phản ứng lại nói sai, vội vàng nói: “Nào có..... người xưa nói: 1 quân không đợi 2 thần, hai nữ không đợi 2 phu.....”

“Hừ!” Thi Vân kiêu rên một tiếng, một tấm mặt cười tức giận, rất là đáng yêu.

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Được rồi, được rồi, ta sai, chúng ta không phải đang nói Phu Dịch gì? Làm sao chuyển tới trên người ta.”

“Hừ!” Thi Vân lại kiều rên một tiếng, tựa đầu chuyển tới một bên, không tiếp tục để ý Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ mặc dù không am hiểu lời ngon tiếng ngọt, thế nhưng lời hay hơn đều là tốt, kế tiếp ròng rã dùng một phút, lúc này mới đem Thi Vân dỗ hài lòng, không muốn cùng hắn tính toán.

Nhin thấy Thi Vân không muốn tức giận, Trương Thiên Vũ trong lòng âm thầm lau vệt mồ hôi, đột nhiên nghĩ đến đổi mặt mình một Thi Vân thì như vậy liên lụy, cũng không biết Phu Dịch như thế nào để Thần Lộ tiếp thu Chu Tước, có điều, mặc dù không có nhìn thấy, có thể tưởng tượng được cũng là chịu không ít khổ sở, nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ lại bật cười.

Thi Vân nhìn thấy Trương Thiên Vũ này nở nụ cười, không khỏi cau mày nói: “Ngươi cười cái gì, có phải là gian kế thực hiện được rất đặc ý?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta đang nghĩ, Phu Dịch đối phó thế nào hai người bọn họ, đặc biệt là Thần Lộ, ngươi đừng nhìn nàng bình thường một bộ ôn nhu hiền huệ hình dáng, kỳ thực nội tâm của nàng rất hiếu thăng.”

“Khanh khách.....” nghe đến Trương Thiên Vũ kiều nói này, Thi Vân trong đầu lại không tự chủ được hiện lên Phu Dịch bị Thần Lộ đuổi đánh dãy, không nhịn được cũng nở nụ cười.

Lúc này Phu Dịch đã điều túc xong xuôi, Chu Tước cũng gần như cùng lúc đó tỉnh lại, nhìn thấy Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đang không có ý tốt mà nhìn mình cười vang, không thấy có chút không hiểu ra sao, lập tức hỏi: “Các ngươi đang cười cái gì?”

Cách âm nhỏ phép thuật mặc dù còn tồn tại, thế nhưng cái này nhỏ phép thuật là đơn hướng, nói cách khác, ở chỗ âm thanh truyền không đi ra ngoài, thế

nhưng bên ngoài âm thanh có thể truyền vào đến, nghe đến Phu Dịch hỏi lên như vậy, hai người vội vàng thu hồi nụ cười, Trương Thiên Vũ âm thầm đem phép thuật rút lui, cười nói: “Không có gì, ta tự cấp Thi Vân kể chuyện xưa.”

“Thật chứ?” Phu Dịch thấy Trương Thiên Vũ, đầy mặt ngờ vực hình ảnh, rất rõ ràng không thể tin được nói của hắn.

Cái gì gọi là phu xướng vụ tùy, Thi Vân lập tức ăn chứng câu nói này tính chân thực, “đúng vậy, Thiên Vũ thật ở cho ta kể chuyện xưa.”

Thi Vân đều nói như vậy, Phu Dịch cũng là không có gì để nói nhiều, bất quá hắn mơ hồ vẫn cảm thấy, Trương Thiên Vũ khẳng định đang nói nói xấu của hắn.

Chu Tước đồng dạng có như vậy cảm giác, có điều tư tưởng đơn thuần như là 1 tờ giấy trắng nàng tự nhiên không có nhiều ý nghĩ như vậy, cho nên hắn cũng không thể đoán ra hai người kia đến tột cùng đang nói cái gì.

Đúng là Thần Lộ thấy hai người ánh mắt, trong lúc mơ hồ đoán xảy ra điều gì, có điều loại chuyện này nàng cũng không thể đặt tại trên mặt bàn, cho nên lựa chọn trầm mặc.

Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đều không thừa nhận, Phu Dịch cũng không nói cái gì nữa, khẽ mỉm cười nói: “Được rồi, chúng ta đi ra ngoài lại thử, nhìn có biện pháp gì khả năng phá vỡ cái này phong ấn.”

Dứt lời, Phu Dịch dẫn đầu lại chui ra Thần Nông đỉnh, những người khác cũng theo sát phía sau, chỉ có Thi Vân một người sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Trương Thiên Vũ đã bay tới miệng đỉnh thời gian phát hiện bên cạnh người không người, vội vàng quay đầu nhìn lại, này mới phát hiện đứng ngắn người ở chỗ đó Thi Vân, vội vàng vừa quay lại thân hình, đối với Thi Vân nói: “Thi Vân, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Thi Vân bị âm thanh của Trương Thiên Vũ thức tỉnh, lập tức kinh ngạc vô cùng nói: “Ta nghĩ ra rồi, sư phụ ta nơi đó có một tấm bức họa, lớn lên cùng Phu Dịch giống nhau như đúc, đặc biệt là vừa rồi cái kia nở nụ cười, vốn là một người, không trách ta lúc trước cảm thấy đã gặp qua hắn ở nơi nào!”

“Bức họa? Bức họa của Phu Dịch?” Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Ngươi xác định?”

“Thật sự, ta nhớ tới khi còn bé sư phụ đều là nhìn chăm chăm tấm kia bức họa ngắn người, bất quá về sau không biết là tại sao tấm kia bức họa không thấy, tựa hồ là sư phụ thu hồi đến rồi.” Thi Vân một bên dĩ vãng, một bên khẳng định nói.

“Hả……” nghe Thi Vân kiểu nói này, Trương Thiên Vũ nhất thời nhớ tới lúc trước Phong Dật Hàn, Phong Dật Hàn rất rõ ràng là Côn Lôn đệ tử, hơn nữa Vệ Tử Dạ đã nói, có khả năng là Huyền Thanh thượng nhân thủ đồ Ti Đồ Dịch.

Có điều không can thiệp tới Phong Dật Hàn có phải là Ti Đồ Dịch, dùng hăn tu vi của Thiên Tiên Cảnh ở Côn Lôn tuyệt đối có không phải bình thường địa vị, hắn đã nhận thức Phu Dịch, bởi vậy không khó suy đoán, Thi Vân vừa mới nói nên là thật.

Nhưng mà, theo Phu Dịch cái kia cõi mộng suy đoán nói, hắn nêu với ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn trước cũng đã chết trận, hơn nữa hắn tựa hồ một mực sống ở người phàm bên trong thế giới, cùng Côn Lôn núi và không hề có quen biết gì, chỉ là này Côn Lôn núi vừa tại sao lại Phu Dịch, không đúng, hắn là Khương Thiếu Vân bức họa đâu?

Hơn nữa, Phong Dật Hàn lúc đó đích xác kêu ra Khương Thiếu Vân tên này.

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi: “Ngươi có nhớ hay không sư phụ ngươi hay không nhắc lên người trong bức họa tên?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 234: Gian Nan Quyết Định

Thi Vân nghe đến vần đề này sau, cẩn thận hồi tưởng một phen, gật gù vừa lắc lắc đầu nói: “Hảo Tượng Thính sư phụ một người ngẩn người trong khi lầm bầm lầu bầu nhắc qua, bất quá thời gian quá lâu, nhớ không rõ lầm, bất quá hắn tên bên trong nên có một vân chữ, đạo hiệu của ta tựa hồ chính phái chính phái nhớ vân hài âm, có điều cái đề tài này là chúng ta cầm ky của Côn Lôn, ta cũng vậy trong lúc vô tình nghe được hai vị trưởng bối nói tới.....”

Trương Thiên Vũ lập tức thử dò xét nói: “Khương Thiếu Vân?”

Nghe đến này Khương Thiếu Vân tên này sau, Thi Vân không khỏi sáng mắt lên, lập tức mừng lớn nói: “Làm sao ngươi biết? Gọi là Khương Thiếu Vân!”

Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng Côn Lôn núi coi là thật có bức họa của Khương Thiếu Vân, hơn nữa bức vẽ này lại ở còn ở sư phụ của Thi Vân Hiểu Nguyệt Tiên tử trong tay, trong lúc nhất thời, Trương Thiên Vũ đối với cái này Hiểu Nguyệt Tiên tử thân phận hiếu kỳ đến cực điểm, lập tức hỏi tới: “Ngươi có biết sư phụ ngươi Hiểu Nguyệt Tiên tử lai lịch gì?”

Thi Vân lắc lắc đầu nói: “Không biết, có điều nghe nói thầy đã ở Côn Lôn tu hành gần một ngàn năm.”

“Hả.....” Trương Thiên Vũ theo bản năng gật gù, một ngàn năm trước nói, nàng và Khương Thiếu Vân đích xác là cùng một thời kỳ người, hai người đích xác có khả năng nhận thức, nhưng lại có thể quan hệ không cạn, nếu không làm sao có khả năng cầm hàn bức họa treo ngàn năm.

Phải biết rằng Thi Vân cũng bất quá mới không đến hai mươi tuổi, thế nhưng

nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ đột nhiên hiện lên một tia lo lăng - - bây giờ Phu Dịch đã ở Thần Lộ cùng Chu Tước trong lúc đó bẽ đầu sứt trán, nếu như trở ra một kiếp trước người yêu, hình ảnh kia, quả thực.....

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ không nhịn được rùng mình một cái, Thi Vân nhìn thấy Trương Thiên Vũ tình huống khác thường, vội vàng ân cần nói: “Làm sao vậy, ngươi không thoải mái?”

“Không có.....”

Đang lúc nói chuyện, âm thanh của Lý Lăng Phong theo miệng đinh bay tới: “Hai người các ngươi lén lút đứng ở trong đinh làm gì chứ?”

Trong thanh âm tràn đầy ý nhạo báng, mặc dù còn không hiểu lắm chuyện nam nữ, thế nhưng Thi Vân nhất thời cảm giác trên mặt một trận nóng bỏng, vội vàng hướng Trương Thiên Vũ nói: “Chúng ta nhanh đi ra ngoài đi, muốn không lớn nhà lại muốn loạn nói rồi.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tốt.”

Hai người lập tức chui ra đinh ở ngoài, nhìn thấy mọi người nhìn về phía hai người bọn họ ánh mắt tràn đầy trêu tức tâm ý, Thi Vân nhất thời thận đến muôn chui xuống đất, một tấm mặt cười ở ánh lửa chiếu có vẻ càng thêm đỏ tươi.

Nhìn thấy Thi Vân như vậy tư thế, mặc dù có lòng trêu chọc, thế nhưng trước mắt năm ở trong tuyệt cảnh, hơn nữa Thi Vân dù sao cũng là con gái nhà, da mặt mỏng, cho nên mọi người cũng không nói gì nữa.

“A!” Đúng lúc này,

Mọi người đột nhiên nghe đến Lý Tĩnh kêu thảm một tiếng, vội vàng quay đầu nhìn tới, này mới phát hiện, Lý Tĩnh một con tay phải giờ phút này đang chạm đến ở hàn băng bên trên, tay phải của hắn đang dùng mắt trần có thể thấy tốc độ bị đóng băng, và trực tiếp hướng về cánh tay lan tràn.

Mọi người nhất thời kinh hãi vô cùng, không biết là nên làm thế nào cho phải, phải biết rằng này hàn băng có thể là bị Phu Dịch cùng Chu Tước hai người cùng đánh nửa canh giờ, cũng gần như chỉ là đốt cháy đến tí tẹo lớn chõ hổng.

Có điều mọi người ở đây thất kinh thời khắc, cái kia hàn băng lại với Lý Tĩnh khuỷu tay đã ngừng lại lan tràn tư thế.

“Xảy ra chuyện gì?” Thi Vân không thấy có chút bất ngờ, theo bản năng kinh hô.

Đúng lúc này, nguyên lai tại đây xích diễm che đậm dưới bọn họ cũng không có phát hiện, lúc này bị Lý Tĩnh như vậy một tay, Thần Lộ rốt cục thấy rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nguyên lai ánh lửa cùng hàn băng trong lúc đó có một đoạn không gian, đoạn này trong không gian không có hàn băng, đồng dạng cũng không có ngọn lửa hừng hực, Lý Tĩnh cánh tay bị đóng băng địa phương, vừa vặn là ánh lửa phía ngoài xa nhất.

Thần Lộ nhìn ra này tia manh mồi sau khi, lập tức nói ra.

Mọi người vốn cho là hỏa quang kia chỉ là giả tạo, bởi vì bọn họ thân ở trong đó căn bản không cảm giác được một tia nóng rực, thậm chí ngay cả một tia ấm áp cảm giác đều không có, thế nhưng mãi đến tận Lý Tĩnh đem tay không sau khi rời khỏi đây, bọn họ mới hiểu được, này không đủ ba thước ánh lửa, ấy cấp bậc lại cùng cái kia hàn băng ở một cảnh giới, tuyệt đối ở Phu Dịch cùng cùng đánh của Chu Tước bên trên.

“Trước tiên đem Lý Tĩnh cứu ra nói lại.” Phu Dịch khẽ quát một tiếng, tiện tay gọi ra ngô đồng kiếm gỗ.

Thần Lộ vội vàng ngăn lại nói: “Như ngươi vậy sẽ hủy diệt hắn một con tay phải.”

Lý Tĩnh đinh mặc dù cũng nhắc lên phê huyết bá vương kích, thế nhưng lại là

do dự không thôi, không hạ thủ được.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Như vậy cũng không phải biện pháp a, nếu như tay của hắn vẫn đang bị đóng băng, một khi đã bị khí lạnh tập kích, đừng nói chỉ là hắn một con tay phải, kể cả tính mạng đều giữ không được.”

“Vậy thì……” Thần Lộ có chút chần chờ, không biết có nên nói hay không.

Đúng là Trương Thiên Vũ bình tĩnh quyết đoán, trực tiếp đối với Lý Tĩnh nói: “Lý Tĩnh đạo hữu, còn là ngươi mình làm quyết định đi.”

Lúc này Lý Tĩnh khổ không thể tả, mặc dù Thần Nông đinh lửa cản trở hàn băng lan tràn, thế nhưng hắn rõ ràng cảm giác được có một luồng mạnh mẽ hàn băng khí theo lòng bàn tay xâm nhập, lúc này đã theo kinh mạch chạy toàn thân, lúc này thân thể của hắn đã hoàn toàn không khỏi khống chế, đừng nói nói chuyện, kể cả nháy một cái con mắt hắn đều không làm được.

Vì vậy chỉ có thể lo lắng thấy mọi người, trong lòng không dứt khẩn cầu mọi người mau nhanh dưới quyết định, không muốn lại đẩy tới đẩy lui, nếu có thể giải trừ phần này thông khổ, mặc dù là chém xuống hắn cái cánh tay này thì thế nào?

Cũng may Trương Thiên Vũ đem vấn đề này đẩy về Lý Tĩnh thời gian, mọi người rốt cục đem sự chú ý dời đi tới hắn bên này.

Này nhìn qua không việc gì, mọi người nhất thời sợ hãi hồn, chỉ thấy Lý Tĩnh lúc này sắc mặt trắng bệch, môi phát tím, đáng sợ nhất chính là, mặt của hắn tựa hồ đọng lại, không nhúc nhích thấy mọi người, mắt cũng không nháy một cái.

Thần Lộ vội vàng tính thăm dò hỏi: “Lý Tĩnh?”

Thế nhưng Lý Tĩnh vẫn như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, không có trả lời.

Trương Thiên Vũ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, kinh hô một tiếng nói:

“Không ổn, hắn đã bị hàn độc xâm thể!”

Lời còn chưa dứt, Phu Dịch tay bấm ngự kiếm quyết, ngô đồng kiếm gỗ lúc này bắn ra ba tấc xích diễm, hóa thành một thanh ngọn lửa hừng hực kiếm vẽ ra một đạo lửa hướng về Lý Tĩnh tay phải cùng hàn băng tiếp xúc địa phương chém tới.

“Âm!”

Kiếm rơi thời gian, một tiếng to lớn vang vang lên theo, ngay sau đó ngô đồng kiếm gỗ bay ngược mà quay về, Phu Dịch vội vàng nắm vừa thu lại kiếm quyết, lúc này mới đem bay ngược kiếm thế ổn định, kiếm gỗ lơ lửng ở giữa không trung, mọi người không khỏi kêu lên một tiếng, chỉ thấy nửa đoạn trên thân kiếm ánh lửa sớm biến mất, thay vào đó chính là một tầng hàn băng, có điều tầng kia hàn băng đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tan chảy.

“Là Thần Nông đinh lửa!” Trương Thiên Vũ thấy hăng hái tan chảy hàn băng, bỗng nhiên tỉnh ngộ nói.

Trải qua Trương Thiên Vũ như vậy một tiếng nhắc nhở, mọi người rốt cục phản ứng lại, này Thần Nông đinh lửa đích xác lợi hại vô cùng, chỉ là bởi vì nó không đả thương người, cho nên để mọi người lầm tưởng chỉ là ảo ảnh thôi, bây giờ rốt cục xác định, nếu không có Thần Nông đinh lửa cách trở khí lạnh, bọn họ sớm bị hàn khí này phong ấn.

“Làm sao bây giờ!” Lý Tĩnh đinh biết Chu Tước thần kiếm lai lịch, tự nhiên biết chỗ không tầm thường, bây giờ liền nó cũng không thể đem hàn băng chém ra, vậy phệ huyết của hắn bá vương kích thì càng không thể.

Cả đám lập tức trở nên trầm mặc, không biết là nên làm thế nào cho phải, Lý Tĩnh càng lòng như lửa đốt, hận không thể rống lớn đi ra: Chém ta cái cánh tay này không thì tốt rồi?

Không biết là có phải là nghe được tiếng lòng của Lý Tĩnh, đúng lúc này,

Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng nói: “Xem ra chỉ có thể chém tới tay phải của Lý Tĩnh, tài năng bảo vệ hắn một mạng.”

Phu Dịch lại là trực tiếp hủy bỏ nói: “Không được, Vệ tiền bối đã từng nói, đời người mà đạo thể, cùng thiên địa đại đạo đối ứng, tứ chi đối ứng thiên địa tứ phương, nếu đoạn ấy một tay, chính là phá huỷ hàn đạo thể, ngày sau đối với hàn tu hành tất có tổn thương.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy lúc, Lý Tĩnh nhất thời mừng rỡ, thế nhưng Phu Dịch kiểu nói này, Lý Tĩnh lại lòng chìm vực sâu, hận không thể hô to một tiếng: Mạng đều không còn còn nói cái gì tu hành!

Đáng tiếc hàn không hét lên được, chỉ có thể đem hy vọng gửi gắm với Trương Thiên Vũ trên người.

Cũng may, Trương Thiên Vũ phảng phất thật khả năng nghe đến hàn tiếng lòng bình thường, thở dài một tiếng nói: “Người chi đạo thể với tu hành đích xác cùng một nhịp thở, nhưng nếu là vì không đành lòng bỏ ấy một tay, hàn thì sẽ chết ở nơi đây, cùng này so với, lại là bởi vì nhỏ mất lớn.”

“Ai da.....” Phu Dịch kỳ thực lại làm sao không rõ đạo lý này, chỉ là không đành lòng thôi, nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, chỉ có thể thở thật dài một cái, thế nhưng để hàn vung kiếm chém Lý Tĩnh cánh tay, hàn còn là dưới không đắc thủ.

Nhin thấy mọi người mặt lộ vẻ chần chờ, đối mặt loại chuyện này lúc, Trương Thiên Vũ tuy là mọi người bên trong nhỏ tuổi nhất, ngược lại là giữa bọn họ bình tĩnh nhất quyết đoán, chỉ nghe hàn thở dài một tiếng nói: “Vẫn là ta tới đi!”

Nói xong theo túi pháp bảo (Càn Khôn Giới làm như tín vật đính hôn, đã cùng Thi Vân trao đổi, nơi này không có vật liệu, cho nên không có một lần nữa luyện chế) bên trong gọi ra thất tinh bảo kiếm, sau đó tay nắm ngự kiếm quyết, thất tinh bảo kiếm lập tức hóa thành một đạo ngân quang, trực tiếp hướng về

cánh tay của Lý Tĩnh chém tới.

“Chờ chút!” Ngay ở thất tinh bảo kiếm cách Lý Tĩnh cánh tay chỉ có không đến một thước khoảng cách lúc, Phu Dịch đột nhiên hét lớn một tiếng, trực tiếp dùng Chu Tước thần kiếm đem thất tinh bảo kiếm ngăn lại, vỡ lên vô số tia lửa.

Lý Tĩnh xem ở trong mắt, muôn chết lòng đều có, hắn vẫn cảm thấy Phu Dịch cũng là một quyết đoán mãnh liệt người, không ngờ rằng trị giá này thời khắc mấu chốt lại như vậy lè mề, lúc này tinh lực của hắn ở khí lạnh tập kích bên dưới đã hầu như đình trệ, nếu trì hoãn nữa mấy phút, e là cho dù là chém tới ấy cánh tay phải, cũng là vô lực về ngày, nghĩ đến đây, Lý Tĩnh lòng như tro nguội.

Trương Thiên Vũ thấy Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, đừng nói là Lý Tĩnh, kể cả hắn cũng cảm thấy bất ngờ, Phu Dịch tâm tính ngay thẳng, ở đại sự lớn không phải phía trước theo không hàm hồ, cũng coi như là hiếm thấy quyết đoán mãnh liệt người, hôm nay cư nhiên như thế lè mề, chẳng lẽ còn có biện pháp khác?

Trương Thiên Vũ đang định tìm hỏi, đã thấy Phu Dịch tay phải khẽ vuốt thất tinh kiếm mũi kiếm, thất tinh kiếm chính là thế gian ít có thần binh lợi khí, bàn về ấy trình độ sắc bén vẫn còn Chu Tước thần kiếm bên trên, Phu Dịch tay vừa mới xẹt qua, liền nhìn thấy trên tay hơn một đạo vết máu, nhiệt huyết lập tức chầm chậm chảy ra.

Hành vi của Phu Dịch để mọi người không hiểu chút nào, Thần Lộ cùng Chu Tước hai nữ càng đau lòng muốn chết, vội vàng muốn ngăn cản.

Lại nhìn thấy Phu Dịch tiện tay vung một cái, đem máu tùy ý ở Thần Nông trên đỉnh.

“Âm!”

Chỉ nghe một tiếng lớn vô cùng vang trầm tùy theo truyền đến, mọi người bị này một tiếng nổ tung choáng váng đầu hoa mắt, đợi mọi người phục hồi tinh

thần lại thời gian không khỏi trùng lớn hai mắt, kinh hãi vô cùng mà nhìn Lý Tĩnh, chỉ thấy hắn lúc này hoàn hảo không sứt mẻ đứng ở nơi đó, trên tay phải hàn băng đã biến mất không còn tăm hơi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 235: Luân Hồi Chi Đạo

Lý Lăng Phong liền vội vàng tiến lên đỡ lấy Lý Tĩnh, lại phát hiện tay vừa mới đụng tới Lý Tĩnh, thì phảng phất đặt đầm băng bình thường, vội vàng bức ra cương khí hộ thể, lúc này mới dễ chịu một vài.

“Trước mắt chỉ là cánh tay khôi phục bình thường, trong cơ thể hàn độc cũng không có bị buộc ra ngoài thân thể.” Lý Lăng Phong lập tức rơi xuống kết luận, lập tức thân hình xoay một cái đặt thân thể Lý Tĩnh phía sau, tay trái đưa hắn thân thể đỡ thẳng, tay phải đặt phía sau lưng, dùng tự thân linh khí giúp Lý Tĩnh bức ra hàn độc.

Mà đúng lúc này, mọi người cũng rốt cục phát hiện, lúc này Thần Nông đinh lửa lại có ròng rã ba trượng, mà cái kia cứng rắn không thể phá vỡ băng sơn, cũng đồng dạng bị buộc tới ba trượng ở ngoài, vẫn như cũ cùng ánh lửa hình thành một chừng một thước khu vực chân không.

“Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?” Trương Thiên Vũ hiểu kỳ nói.

Lúc này Phu Dịch đã dùng linh khí đem vết thương niêm phong, thở dài một tiếng nói: “Chặt đứt Lý Tĩnh cánh tay phải, ta thật sự không đành lòng, ta cũng vậy ôm thử một lần ý nghĩ, không ngờ rằng thật thành công.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, mọi người nhất thời hoảng hốt, bọn họ vạn vạn không tưởng đến, thật chính là máu của Phu Dịch để Thần Nông đinh ánh lửa sinh ra như vậy biến hóa, Trương Thiên Vũ suy nghĩ sau một lát, chau mày nói: “Ngươi có phải là đoán được cái gì?”

Phu Dịch gật gù, trước mắt ở đây cũng không có người ngoài, mặc dù là Thi

Vân cũng theo người ngoài đã biến thành người mình, cho nên hắn cũng không có ẩn giấu, lập tức trả lời: “Ta trong lúc mơ hồ cảm thấy, ta và Thần Nông Đại Đế trong lúc đó có một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được liên hệ, có lẽ là vì công pháp, vừa hay là bởi vì hắn, cho nên ta thử nghiệm dùng máu của ta ý đồ kích hoạt Thần Nông đinh tiêm năng, không ngờ rằng thật thành công.”

“Hắn? Hắn là ai?” Mọi người tại đây bên trong, chỉ có Thi Vân không biết là Phu Dịch nói là ai.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Khương Thiếu Vân.”

“Cái gì!” Nghe đến đáp án của Trương Thiên Vũ sau, Thi Vân không khỏi thất kinh, nhất thời kinh hô một tiếng.

Phản ứng của Thi Vân để Phu Dịch bọn người rất bất ngờ, Thần Lộ liền vội vàng hỏi: “Ngươi có biết Khương Thiếu Vân?”

Thi Vân gật gù, liền vội vàng đem bức họa việc báo cho mọi người.

Trương Thiên Vũ lúc trước liền biết, cho nên đều không phải là rất giật mình, thế nhưng Phu Dịch cùng hai nữ lại là kinh hãi không thôi, đặc biệt là Thần Lộ, lúc trước nàng thì suy đoán Hiếu Nguyệt Tiên tử có thể nhận thức Khương Thiếu Vân, không ngờ rằng lại thực sự, trong lòng nhất thời buồn bực không ngớt.

Chu Tước một đôi linh động mắt đẹp trọn lên tròn tròn, khó có thể tin mà nhìn Thi Vân nói: “Ngươi nói thực sự?”

Trương Thiên Vũ trực tiếp đại Thi Vân trả lời: “Đúng vậy, bắt đầu trước ta cũng cảm thấy khó có thể tin, thế nhưng Hiếu Nguyệt Tiên tử tu hành hơn ngàn năm, cùng Khương Thiếu Vân đúng là một thời đại người,

Nói như thế đích xác có rất lớn có thể quen biết, hơn nữa theo biểu hiện của Phong Dật Hàn đến xem, Côn Lôn đích xác có bức họa của Khương Thiếu Vân.”

Thi Vân nghe đến Trương Thiên Vũ chỉ nói Khương Thiếu Vân, lại không đề

cập tới Phu Dịch, hơn nữa lúc trước Phu Dịch cũng dùng “hắn” cái chữ này để hình dung Khương Thiếu Vân, không thấy có chút mơ hồ, có phải Khương Thiếu Vân không phải Phu Dịch?

Thi Vân lập tức đem điều này nghi hoặc nói ra, Trương Thiên Vũ lập tức nhìn về phía Phu Dịch, gặp ấy cũng không có ăn giấu ý tứ, lập tức đem Phu Dịch việc đơn giản khái quát một phen.

Cuối cùng, lại thở dài một tiếng nói: “Cho nên ta cho rằng Phu Dịch cùng Khương Thiếu Vân đích xác có chút quan hệ, thế nhưng đến tận cùng là xảy ra chuyện gì, chúng ta cũng không rõ lắm, cái này đáp án có thể muốn gấp được thay của ngươi Hiểu Nguyệt Tiên tử sau khi tài năng công bố, bất quá ta cảm thấy, Phu Dịch cũng không phải chuyển thể của Khương Thiếu Vân, hai người hắn là song song tồn tại quan hệ.”

Thi Vân nghe đến cái này đáp án không khỏi hơi kinh ngạc, bất quá hắn cũng tán thành giải thích của Trương Thiên Vũ, đối với chuyển thể việc, nàng ngược lại là so với Phu Dịch bọn người hiểu được càng nhiều, dù sao nàng sư xuất Côn Lôn núi bức này tu tiên đại phái, thiên sư của Trương Thiên Vũ một mạch đạo thống mặc dù Côn Lôn đạo thống càng thêm cao quý, thế nhưng dù sao xuất hiện đứt gãy, tự nhiên cũng là không sánh bằng Côn Lôn đạo chỉ huy.

Liên quan tới luân hồi, Côn Lôn phái tự nhiên cũng có tì mỉ ghi chép!

Trong truyền thuyết người luân hồi chuyển thể sau khi, chính là mặt khác hoàn toàn mới người, cùng kiếp trước hoàn toàn không có bất cứ quan hệ gì, trừ phi khả năng đánh vỡ chín tầng “luân hồi phong ấn”, thế nhưng từ Thái Cổ thời đại lên, chưa từng có nghe nói qua bất luận người nào có thể đánh vỡ luân hồi phong ấn trả lời kiếp trước trí nhớ.

Hết thảy chuyển thể trùng tu tu sĩ, đều là để cho mình thân cận nhất tu sĩ, ví dụ đạo lữ hoặc là học trò thông qua đặc thù tiên pháp ký hiệu đánh dấu, luân hồi sau khi lại từ vị này tu sĩ thông qua cái này ký hiệu tìm tới chuyển thể sau người

dẫn đường trùng tu, như thế lặp lại tuần hoàn, nhưng cũng là một loại cực kỳ phổ thông giả trường sinh phương pháp, cho nên tu giới có thật nhiều sư độ đồ, đồ phục độ sư, hay là đạo lữ trong lúc đó lẫn nhau dẫn độ truyền thuyết.

Có điều phương pháp này đối với hiện thế người người nhà cực kỳ tàn nhẫn, cho nên bị tu giới chở trơ trẽn, cho nên lâu dần, phương pháp này đã thất truyền.

Thế nhưng tình huống của Phu Dịch hoàn toàn không quá như là chuyen thế người, bởi vì mặc dù là lẫn nhau dẫn độ, cũng không thể hồi tưởng lại kiếp trước việc, bình thường đều là thông qua khâu thuật mà thôi, có điều như Phu Dịch loại này thông qua cõi mộng liền có thể hiện ra kiếp trước hình ảnh tuyệt đối là từ xưa đến nay chưa hề có, cho nên Thi Vân cũng nhận để suy đoán của Trương Thiên Vũ.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đột nhiên phát hiện, từ khi nói ra bức họa việc sau, ngoại trừ Chu Tước tình cờ xuyên một đôi lời ở ngoài, làm như người trong cuộc Phu Dịch lại phảng phất không có quan hệ gì với hẵn bình thường, còn chưa phát một lời, trừ kẽ cả Thần Lộ cũng chỉ là ngay từ đầu hỏi qua một câu nói sau, liền im lặng không lên tiếng.

Nhin thấy hai người tâm sự nặng nề hình dáng, Thi Vân không nhịn được hiếu kỳ tốt muốn tìm hỏi, không muốn lại là Phu Dịch trước tiên mở miệng nói: “Thi Vân, ngươi có thể có Hiểu Nguyệt Tiên tử bức họa?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Thần Lộ đại ra trong ánh mắt mạnh loé lên hết sạch, tựa hồ cực kỳ quan tâm vấn đề này, bất quá khi nàng nhìn thấy Thi Vân lắc lắc đầu sau, liền lại cúi đầu, vẫn như cũ là một bộ lo lắng tăng tàng dấp.

Những người khác không biết là, thế nhưng Phu Dịch nhưng trong lòng thì minh bạch rất, lập tức đổi với Trương Thiên Vũ liếc mắt ra hiệu, Trương Thiên Vũ lập tức hiểu ý, vội vàng kéo Thi Vân cùng Chu Tước liền hướng về đi một bên, Chu Tước mặc dù không quá yên tâm Thần Lộ, bất quá khi nàng nhìn thấy Phu Dịch từ từ gật gù sau, chỉ phải theo Trương Thiên Vũ cùng bỏ đi.

Đợi ba người bỏ đi sau khi, Phu Dịch nhẹ nhàng cầm lấy tay của Thần Lộ, cực kỳ ôn nhu nói: “Ngươi yên tâm đi, không can thiệp tới Hiếu Nguyệt là ai, ta đời này đều chỉ yêu một mình ngươi.”

Thần Lộ nghe đến Phu Dịch nói như vậy sau, trong đôi mắt nhất thời phát lên một tầng hơi nước, lo lắng tầng tầng nói: “Nếu như ngươi thật chính là Khương Thiếu Vân, hơn nữa thật cùng vị kia Hiếu Nguyệt Tiên tử có không phải bình thường quan hệ nói.....”

Thần Lộ lời còn chưa nói hết, Phu Dịch trực tiếp ngắt lời nói: “Ta không phải Khương Thiếu Vân, ta là Phu Dịch, không có nếu như.”

Thần Lộ chầm chậm ngẩng đầu lên, thấy Phu Dịch kiên định ánh mắt, trong lòng nhất thời phát lên một dòng nước ấm, có điều nàng biết, Phu Dịch mặc dù nói như vậy, thế nhưng có chút sự thật không cách nào thay đổi, chỉ là, có hẵn câu nói này, đối với nàng tới nói - - là đủ.

“Phu Dịch, cảm ơn ngươi.....” Thần Lộ hàm tình mạch mạch mà nhìn Phu Dịch ôn nhu nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 236: Lừa Gạt Thiếu Nữ Ngu Ngốc

Phu Dịch lấy tay nhẹ nhàng vỗ về Thần Lộ trên trán tóc mái, ôn nhu cười nói: “Kỳ thực ta bây giờ cũng nghĩ rõ ràng, coi như Khương Thiếu Vân là ta kiếp trước thì lại làm sao, ở tiến vào luân hồi trong nháy mắt đó, hắn cũng đã dã xong, cho nên, ta chính là ta, duy nhất ta, ta là Phu Dịch, sẽ không lại là bất luận người nào, không can thiệp tới Hiếu Nguyệt Tiên tử cùng Khương Thiếu Vân có quan hệ gì, cũng đã trôi qua, ta cả đời này, chỉ có thể ngươi phụ trách.”

“A.....” Thần Lộ nghe đến Phu Dịch nói như vậy, trong lòng không thấy ngọt ngào, lúc trước mù mịt nhất thời trở thành hư không.

Kỳ thực trải qua lúc trước các loại, nàng sớm minh bạch tâm ý của Phu Dịch, chỉ là đột nhiên nghe đến có một nữ tử làm yêu si các loại ngàn năm, mà chờ đợi người lại là Phu Dịch, trong lòng khó chịu có chút chua xót, kỳ thực kể cả chính nàng đều không làm rõ được, đến tận cùng là sợ mất dễ nhất thời mềm lòng tìm đến phía ôm trong ngực của người khác, hay là bởi vì thương hại cái kia kêu nữ nhân của Hiếu Nguyệt.

Bất quá khi nàng ngẩng đầu hướng về đến cách đó không xa Chu Tước thời gian, cười cười nói: “Ta biết tâm ý của ngươi, ta cũng biết ngươi nhất định sẽ không phụ ta, thế nhưng Phượng Dao nên làm cái gì bây giờ?”

“Phượng Dao?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Có thể chờ nàng trưởng thành sau đó thật sự hiểu cái gì là yêu thích yêu là gì sau đó, thì sẽ không lại kề cận ta.”

Thần Lộ từ từ nở nụ cười, hưng tai nhạc họa nói: “Chỉ sợ tương lai chờ nàng trưởng thành, thật không chỉ là yêu thích nói, ta xem ngươi đến lúc đó làm

sao bây giờ!”

Phu Dịch nhất thời á khẩu không trả lời được, không biết là nên nói cái gì, vẫn đề này hắn kỳ thực vẫn có suy nghĩ, có điều lại là thật lâu không chiêm được đáp án, cho nên sau đó thằng thắn không thèm nghĩ nữa, bây giờ lại bị Thần Lộ nhắc lên, nhất thời một bộ mặt mày ủ rũ đáng dấp.

Kỳ thực thì vấn đề này, Thần Lộ cũng cù kết rất lâu, dù sao đối với nàng tới nói, đây chính là cả đời đại sự, chỉ là cho tới nay, nàng giống như Phu Dịch, đồng dạng không có đáp án.

Hay là bởi vì chính nàng cũng rất yêu thích Chu Tước, vừa hay là nàng nhìn thấy Phu Dịch mặt mày ủ rũ hình dáng có chút đau lòng, Thần Lộ lúc này lại ma xui quỷ khiến bình thường, cúi đầu, đỏ mặt, thấp giọng nói: “Nếu như là nói của Phượng Dao, ta không ngại.....”

“A? Người nói cái gì?” Nghe đến Thần Lộ kiểu nói này, Phu Dịch không khỏi sững sốt, bất quá hắn cũng không có phản ứng lại Thần Lộ đến tột cùng đang nói cái gì.

Phu Dịch hỏi lên như vậy, Thần Lộ nhất thời phản ứng lại, hồi tưởng lại chính mình nói ra nói, liền chính nàng đều có chút bất ngờ, trong lúc nhất thời mặt cười e thẹn như là đỏ xuyên qua quả táo bình thường kiều diễm ướt át, nhìn thấy Phu Dịch đang nhìn mình, nàng còn tưởng rằng Phu Dịch là cố ý trêu chọc nàng, lập tức gắt giọng: “Chán ghét.....”

“Hả?” Thần Lộ lần này tư thế để Phu Dịch rất là kinh ngạc, cẩn thận hồi tưởng vừa mới Thần Lộ nói, nhất thời phản ứng lại, nguyên lai nàng nói lại là nguyễn ý cùng Chu Tước đồng thời hầu hạ hắn, đây không phải là cái gọi là “tề nhân chi phúc”?

Phu Dịch nhất thời cảm thấy vô cùng bất ngờ, dựa theo tính cách của Thần Lộ, cho dù là đừng nữ tử nhiều liếc hắn một cái, đều sẽ bị nàng coi là tình địch giống như tồn tại, bây giờ lại nói ra những lời này, thật sự là để hắn không

thể tưởng tượng nổi.

Con gái lòng, dò kim đáy biển, đừng nói Phu Dịch, kể cả Thần Lộ chính mình cũng không biết vì sao lại nói ra như vậy nói.

Bất quá khi nàng cẩn thận cân nhắc một phen sau, rốt cuộc tìm được cái lý do - - có gia nhập của Chu Tước, kia cái gì Hiểu Nguyệt thì nhất định không có cơ hội!

Đúng! Đây là lý do!

Nghĩ đến đây, Thần Lộ rốt cục quyết định, lại đỏ mặt nói: “Làm sao, ngươi không muốn?”

“Ha ha.....” nghe đến Thần Lộ nói lại nhắc lên, Phu Dịch biết Thần Lộ cũng không phải nhất thời nỗi dậy trêu chọc cho hăng, nếu không cũng không thể hai lần nhắc tới,

Chỉ phải cười khổ một tiếng nói: “Chuyện như vậy, hay là sau này hãy nói đi.”

Thế nhưng đã tìm được rồi giải quyết nguy cơ biện pháp, Thần Lộ làm sao có khả năng tùy ý chi tiết nảy sinh, lập tức lấy dũng khí, ngẩng đầu lên trừng mắt Phu Dịch gắt giọng: “Ngươi liền nói có nguyện ý hay không!”

Phu Dịch thấy hình dáng của Thần Lộ không thấy có chút buồn cười, lập tức cười nói: “Cái kia cũng phải Phượng Dao đồng ý.”

“Nói như vậy, ngươi là đồng ý?” Thần Lộ hỏi ngược lại.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nói của ngươi, ta làm sao dám không nghe?”

“Hừ!” Thần Lộ kiều rên một tiếng nói: “Rõ ràng trong lòng mình cao hứng muốn chết, còn muốn giả trang ra một bộ thiện thùng đáng dấp, diễn hình

được tiện nghi còn ra vẻ.”

Phu Dịch bất đắc dĩ nói: “Được rồi, là rất vui vẻ.”

“Hừ!” Thần Lộ lại kiều rên một tiếng nói: “Liền biết ngươi nghĩ như vậy, còn giả bộ, người nam nhân nào không muốn tam thê tứ thiếp.”

Phu Dịch nhất thời không nói gì, hắn thật đúng là không nghĩ tới, rõ ràng là Thần Lộ chính mình đề xuất, lại trả đũa trách đến trên đầu hắn, Phu Dịch nhất thời cảm giác vô cùng oan ức.

“Hừ, sau đó sẽ cùng ngươi tính sổ!” Thần Lộ oán hận một tiếng, lập tức đối với xa xa Chu Tước ngoắc nói: “Phượng Dao, ngươi mau tới đây!”

Kỳ thực, ba người bọn hắn một mực chú ý Phu Dịch bên này tình hình, có điều bởi vì có chút xa, hơn nữa hai người thanh âm nói chuyện vừa thấp, cho nên ba người cũng là nhìn ra rồi vào trong sương mù, cũng không biết bọn họ đang nói cái gì, bây giờ Thần Lộ một tiếng kêu gọi, Chu Tước nhất thời mừng rỡ, liền vội vàng đứng lên chạy chậm lại.

“Thần Lộ tỷ tỷ, làm sao vậy?” Chu Tước nháy cặp kia linh động mắt to hiểu kỹ nói.

Thần Lộ đỏ mặt đang muốn nói, lại luôn cảm thấy quay Phu Dịch có chút khó chịu, lập tức lôi kéo Chu Tước hướng về bên cạnh đi mấy bước, lúc này mới đưa lỗ tai lén lút nói rồi vài câu, bởi vì âm thanh quá thấp, Phu Dịch cũng không nghe thấy đang nói cái gì.

“Vợ? Cái gì là vợ?” Chu Tước lập tức hỏi ngược lại.

Chu Tước âm thanh không cao không thấp, vừa vặn Phu Dịch nghe rõ rõ ràng, bất quá hắn không dám biểu hiện ra, vẫn như cũ giả trang ra một bộ hoàn toàn không nghe thấy hình dáng, bất quá trong lòng hắn lại là cảm thấy có chút là lạ, thấy thế nào, đều giống như hắn và Thần Lộ hai cái thu về băng đến

lừa gạt thiếu nữ ngu ngốc.

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch cũng không có nhìn về phía nơi đây, lập tức lại đưa lỗ tai nói rồi vài câu.

Chu Tước một bên nghe, một bên gật đầu, lúc này không nói gì, có điều một tấm tuyệt thế tốt nhan, lại là hơi hiện do dự đó.

Hai người nói rồi có chừng thời gian uống cạn chén trà, Chu Tước rốt cuộc hiểu rõ ý tứ của Thần Lộ, một tấm mặt cười cho đến cổ trăng đều là một mảnh đỏ bừng bừng, như là chín rục quả táo bình thường, khiến người ta không nhịn được có loại muối căn một cái kích động.

Thần Lộ lúc này mới lôi kéo Chu Tước đưa đến Phu Dịch bên cạnh, thấp giọng nói: “Phượng Dao muội muội đã đồng ý.”

“Nấc.....” Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, dù thế nào, đều cảm thấy tựa hồ là Thần Lộ ở lừa Phượng Dao cái này thiếu nữ ngu ngốc, rõ ràng Phượng Dao bây giờ đều không hiểu yêu là gì, có điều này hắn cũng chỉ gan dạ trong lòng ngẫm lại, nào dám nói ra.

Ai biết, nhìn thấy Phu Dịch kỳ quái vẻ mặt, Chu Tước lại mở to một đôi xinh đẹp mà linh động mắt to, điểm đậm đáng yêu mà nhìn Phu Dịch nói: “Phu Dịch ca ca không muốn để cho Phượng Dao làm vợ của ngươi sao?”

“Không có không có! Ta đương nhiên đồng ý.” Phu Dịch thấy Chu Tước quyến rũ mê người dáng dấp, vội vàng trả lời....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 237: Lại Đào Địa Động

Chính nhìn thấy kế hoạch rốt cục khán thành, thế nhưng trong lòng của Thần Lộ lại luôn cảm thấy tựa hồ hơn ít đồ, có chút khó chịu, thế nhưng nghĩ đến có Chu Tước cái này có dung nhan tuyệt thế thiếu nữ xinh đẹp gia nhập liền có thể ổn định chốt lại lòng của Phu Dịch, rồi lại có chút mừng thầm.

Nói tóm lại, Thần Lộ bây giờ nội tâm phi thường mâu thuẫn, nàng chính mình cũng không biết bây giờ là nên vui hay nên buồn, cũng không biết hôm nay quyết định này rốt cuộc là đúng hay sai, chỉ có thể âm thầm khẩn cầu, Chu Tước ngày sau không muốn ý vào chính mình dung mạo cùng Phu Dịch tuyệt hảo hiếu ngầm, Độc Tự Bá chiếm Phu Dịch.

Chu Tước nghe đến Phu Dịch rốt cục đáp ứng rồi làm cho nàng làm vợ của hắn, nhất thời hưng phấn không thôi, lập tức lớn tiếng nói: “Phu Dịch ca ca đáp án để cho ta cùng Thần Lộ tỷ tỷ trở thành thê tử của hắn!”

Âm thanh của Chu Tước linh động lanh lảnh, phảng phất cửu thiên tiêu bình thường êm tai, thế nhưng ở Phu Dịch cùng Thần Lộ Thính Lai Khước không phải chuyện như vậy, đặc biệt là làm hai người bọn họ nhìn thấy Trương Thiên Vũ Thi Vân hai người vẻ mặt đó, thiếu chút nữa không phun ra một ngụm máu đến.

Bọn họ đang âm thầm may mắn Lý Lăng Phong trong khi thay thế Lý Tĩnh chữa thương hắn là không chú ý bên này, quay đầu lại nhìn lên, lại phát hiện hàn độc của Lý Tĩnh sớm bị buộc ra ngoài thân thể khôi phục bình thường, hai người đồng dạng dùng kinh dị ánh mắt thấy bên này.

Thần Lộ liền vội vàng đem Chu Tước kéo đến một bên thấp giọng thì

thầm một phen, Chu Tước này mới phản ứng được chính mình làm cỡ nào
ngượng ngùng sự tình, nhất thời cảm giác trên mặt nóng bỏng vô cùng, lấy tay
che mặt không thèm nhắc lại.

Phu Dịch thấy mọi người trợn mắt ngoác mồm hình dáng, tản là một đại
nam nhân cũng cảm thấy có chút mặt đỏ, chỉ phải mặt dày vội ho một tiếng nói:
“Được rồi, chúng ta còn là nghĩ biện pháp từ nơi này đi ra ngoài đi.”

Nhìn thấy Phu Dịch ăn ba ba hình dáng, Trương Thiên Vũ ha ha cười
nói: “Ngươi không muốn đổi chủ đề, ngược lại chúng ta cũng nhất thời không
gấp, mau mau nói một chút, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Đúng vậy, ngược lại cũng không vội này nhất thời nửa khắc, ngươi thì
nói một chút đi, cũng cho ta cái này độc thân cầu học tập một hai.” Lý Lăng
Phong lập tức ồn ào nói.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức mặt đen lại nói: “Hai
người các ngươi không nên nói lung tung tốt hay không tốt?”

Lý Lăng Phong lúc này quái gở nói: “Cái gì chúng ta nói vô căn cứ, rõ
ràng là Phượng Dao nói.”

Cũng may Lý Tĩnh lúc này mới vừa từ quỷ môn quan chạy một vòng
trở về, không có khí lực trêu chọc Phu Dịch, còn Thi Vân, dù sao cũng là nữ nhi
gia, cũng không tốt ồn ào, vì vậy liền chỉ có Lý Lăng Phong cùng Trương Thiên
Vũ ở bên kia không dứt đậu lại bọn họ.

Bị hai người như vậy 1 đậu lại, ngược lại là Thần Lộ đầu tiên dễ kích
động, dù sao cũng là nữ nhi gia, mặt mũi mỏng, chỉ thấy nàng đỏ mặt vọt thẳng
Trương Thiên Vũ nói: “Thiên Vũ, ngươi như vậy hiếu kỳ là muốn tìm hiểu
giả?”

“Ta.....” Trương Thiên Vũ bị Thần Lộ câu này nhất thời oán giận
không lời nào để nói, khéo mắt lặng lẽ chăm chú vào Thi Vân, nhìn thấy Thi

Vân đang không có ý tốt mà nhìn hắn, nhất thời cảm giác bó tay toàn tập, vội ho một tiếng nói: “Ngươi không nên nói lung tung.....”

Tiếp theo Trương Thiên Vũ liền không muốn nhiều nói rồi, Thần Lộ rồi hướng Lý Lăng Phong nói: “Ta trở về rồi cùng mẹ nói, ngươi bắt nạt ta! Hừ!”

Lý Lăng Phong vạn vạn không ngờ rằng Thần Lộ có thể đem cô Vệ Băng dọn ra, nhất thời không nói gì, mặc dù biết rõ coi như nàng và cô nói, cô cũng không chưa chắc sẽ trách cứ hắn, thế nhưng vạn nhất thật làm mổ Thần Lộ trong lòng khí, không nhẹ không nặng trừng phạt hắn diện bích một năm trăm năm, cũng không phải là không thể được.....

Lý Tĩnh đinh nghĩ đến đây, lúc này như sương đánh cà tím bình thường, cắn răng nghiến lợi nói: “Biểu muội, ca ca bị vu oan!”

“Biểu muội?” Không cần nói Thi Vân, kể cả Trương Thiên Vũ cũng không biết, Thần Lộ lúc nào thành biểu muội của Lý Lăng Phong.

Nhìn thấy đề tài bị xóa khai, Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, liền vội vàng đem Thần Lộ nhận Vệ Băng làm lão nương sự tình nói ra,

Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân lúc này mới chợt hiểu ra.

Cũng chính là bọn họ những người này tuổi trẻ, nếu hoán đổi một vài tuổi già lại, nơi nào có tâm tư chọc cười, phải biết rằng, bây giờ bọn họ dù sao thân ở trong phong ấn, hơn nữa cho dù là ra phong ấn, chưa chừng Tuyết Hoàng còn chờ ở bên ngoài, đây chính là chánh thức tuyệt cảnh.

Chu vi ba trượng nhiều khoảng cách đã có đầy đủ không gian, Phu Dịch bọn người vội vàng giải trừ ấm trời thuật, khôi phục bình thường to nhỏ, mặc dù nhỏ đi sau khi đổi với bọn hắn tu vi và phép thuật không có bất luận ảnh hưởng gì, thế nhưng luôn cảm thấy có chút khó chịu.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ thình lình phát hiện dưới chân bọn họ

cũng không có băng cứng, nhất thời như là phát hiện tân đại lục bình thường mừng lớn nói: “Phu Dịch, chúng ta có thể thử xem dưới chân!”

Trải qua Trương Thiên Vũ này một tiếng nhắc nhở, mọi người lúc này mới nhìn thấy, dưới chân bọn họ mặt đất vẫn như cũ còn là màu nâu xám thổ địa, cũng không có bị hàn băng bao trùm.

Phu Dịch nhất thời mừng rỡ, vội vàng tế lên Thổ Linh Châu, có điều để cho an toàn, Phu Dịch trực tiếp khống chế Thổ Linh Châu bắn ra một đạo Hoàng Quang, đem ánh lửa phân thân bao ở trong đó, lập tức chui xuống dưới đất.

Phu Dịch có ánh lửa phân thân tất cả nhận biết, cho nên hắn có thể đứng trên mặt đất cách khống chế Thổ Linh Châu cùng ánh lửa phân thân đi tới con đường.

Làm ánh lửa phân thân mang theo Thổ Linh Châu đi tới Thần Nông đinh ở ngoài khoảng ba tượng thời gian, Phu Dịch lập tức tập trung tinh thần, khống chế từ xa Thổ Linh Châu hướng về phía trước đánh ra một đạo Hoàng Quang, ham muốn mở ra phía trước con đường.

Phu Dịch thấy Hoàng Quang đột phá ánh lửa bao phủ mặt đất tiếp tục không dứt về phía trước tiến mạnh lúc, trong lòng nhất thời kích động vạn phần, thế nhưng để cho an toàn, hắn vẫn là lựa chọn để ánh lửa phân thân càng đi về phía trước thử xem.

Quả nhiên, làm ánh lửa phân thân đi ra ước chừng bảy tám tượng thời gian, thổ địa bị khí lạnh đọng lại, Thổ Linh Châu bắn ra Hoàng Quang căn bản không phá ra được mặt đất, không những như thế, cái kia khí lạnh lại như là tìm tới chỗ đột phá bình thường, theo địa đạo liền hướng về ánh lửa phân thân đánh tới, may mà Phu Dịch tay mắt lanh lẹ, trước tiên đem Thổ Linh Châu thu hồi, nếu không liền không chỉ là ánh lửa phân thân bị khí lạnh nuốt chửng, kể cả Thổ Linh Châu bức này có một không hai dị bảo cũng phải mất mát nơi đây.

Triệt hồi Thổ Linh Châu sau, địa đạo lập tức biến mất, đạo kia khí lạnh

lập tức bị ngăn chặn, có điều Phu Dịch ngược lại cũng không lo lắng, dù sao có Thần Nông đinh ánh lửa ở, cổ hàn khí kia vô luận như thế nào cũng không thể xúc phạm tới bọn họ.

Làm Thổ Linh Châu bay trở về Phu Dịch tay lúc, mọi người liền đã biết rồi kết quả, Thi Vân thở dài một tiếng, có chút mỉm cười nói: “Đã là thật tâm muốn phong ấn chúng ta, tự nhiên không thể lưu lại cửa ra.”

Có điều Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói: “Không không không, chúng ta hôm nay nghĩ ra này phong ấn thật đúng là lấy đi lòng đất con đường này.”

“Hả? Tại sao lại như thế?” Thi Vân nhất thời vui vẻ nói.

Trương Thiên Vũ khẽ mỉm cười nói: “Ngươi có nghĩ tới hay không, coi như Phu Dịch hao hết toàn thân máu huyết dùng Thần Nông đinh lửa đem tòa băng sơn này tan chảy, ngươi nghĩ rằng chúng ta thật có thể theo Tuyết Hoàng trong tay chạy thoát gì?”

Trương Thiên Vũ kiểu nói này, mọi người giờ mới hiểu được hắn đến tận cùng đang nói cái gì, đúng vậy, nếu như âm ĩ lớn như vậy động tĩnh, nhất định gây nên chú ý của Tuyết Hoàng, đến lúc đó coi như bọn họ trốn Thần Nông trong đinh giữ được tính mạng, ấy kết quả vẫn như cũ lại bị phong ấn lên, cho nên lần này bọn họ muốn từ nơi này chạy đi, cũng chỉ có thể dùng thần không biết quỷ không hay đến phương thức.

Thế nhưng trước mắt từ phương trên dưới, ngoại trừ phía dưới con đường này ở ngoài, còn lại năm nơi tất cả đều là cứng rắn không thể phá vỡ hàn băng, cho nên bọn họ trước mắt cũng chỉ có thể theo lòng đất chạy trốn.

Nói tới chỗ này, Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong lập tức liền hiểu Trương Thiên Vũ muốn làm gì, Lý Lăng Phong lúc này tán dương: “Còn là đầu óc của Thiên Vũ dễ sử dụng.”

Có điều, những người khác lại là không rõ bọn họ muốn làm gì, Thi Vân liền vội vàng hỏi: “Thiên Vũ, các ngươi rốt cuộc đang nói cái gì?”

Trương Thiên Vũ thấy mọi người nghi hoặc ánh mắt, khẽ mỉm cười nói: “Băng thật là nước, khi bị đất khắc, mặc dù trước mặt hàn khí này cực kỳ kinh khủng, nhưng là các ngươi chớ quên có câu nói cũ lại nói thật là tốt ‘đông ba thước, không phải một ngày chỗ lạnh’, có thể thấy được mặc dù là kinh khủng như thế khí lạnh, cũng sẽ bị hùng vĩ rộng rãi chỗ cách trở.”

Người nơi này, đều là tu sĩ, nghe đến Trương Thiên Vũ nói tới chỗ này nếu lại không rõ hàn tâm tư, thì chỉ có thể nói rõ thiên tư thái quá ngu dốt, căn bản là không thích hợp tu tiên.

Thi Vân không khỏi mừng lớn nói: “Ngươi nói, chỉ cần chúng ta lặn đù sâu, là có thể vòng qua hàn băng?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, may mà chúng ta có Thổ Linh Châu loại này dự bảo, coi như khoan đất mười trượng, cũng không phải việc khó.”

Thi Vân nhất thời vô cùng kích động, lớn tiếng nói: “Chúng ta rốt cục có thể ra khỏi...!”

Phu Dịch cười cười không nói gì, trực tiếp đem Thổ Linh Châu lấy ra, theo một đạo linh khí đánh vào Thổ Linh Châu, lúc này có một đạo Hoàng Quang bắn ra, đem mọi người bao lại.

Tiếp theo mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, thân hình liền đã sâu xuống lòng đất khoảng ba thước.

“Thần Nông đǐnh!” Đúng lúc này, Thi Vân nhìn thấy Phu Dịch cũng không có đem Thần Nông đǐnh thu hồi, dù sao hắn đã nói vị này thần khí là muốn tặng cho Trương Thiên Vũ, cho nên hắn sốt sắng nhất.

Phu Dịch cười cười nói: “Ta biết.”

Nói thôi tay nắm một pháp quyết, Thần Nông đỉnh lúc này hóa thành một đạo xích quang lặng yên vào đại địa, chỉ một cái chớp mắt công phu liền chui vào trong Càn Khôn Giới của Phu Dịch.

Thần Nông đỉnh bị Phu Dịch thu hồi sau, khung bối khí lạnh đã không có ngăn được, trước tiên vốn cái kia chu vi ba trượng không gian lập tức tất cả dùng mắt trần có thể thấy tốc độ đóng băng.

“Cẩn thận rồi!”

Phu Dịch nhở một tiếng sau, UU đọc sách &# 119; &# 119;w &# 46; uukan &# 115; &# 104;u. c &# 111; &# 109; &# 32; toàn lực huy động Thổ Linh Châu, mọi người nhất thời dùng cực nhanh tốc độ hướng phía dưới lún xuống.

Mặc dù không rõ Phu Dịch tại sao chỉ chìm xuống dưới mà không hướng đi tiếp, thế nhưng nhìn thấy Phu Dịch trong khi toàn lực làm phép, mọi người cũng không có tìm hỏi, chỉ là toàn bộ tinh thần nhìn chăm chú vào không dứt hướng phía dưới thầm thấu khí lạnh.

Cũng không biết trầm xuống nhiều hay ít trượng, mọi người chỉ cảm thấy khắp toàn thân phảng phất khoác lên một tầng chì áo bình thường nặng nề, có điều nhìn thấy khí lạnh phảng phất bị một tầng vô hình nặng lượng ngăn trở, không có lại thấm thấu hạ xuống, mọi người rất cục thở phào nhẹ nhõm.

“Đây là đại địa nguyên từ chân lực, coi là thật cực kỳ kinh khủng, này vẫn có Thổ Linh Châu bảo hộ dưới tình huống, nếu không hậu quả khó mà lường được!” Trương Thiên Vũ kinh hô một tiếng nói.

Mà mọi người cũng rất cục phản ứng lại, nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết nguyên từ chân lực, có điều trong truyền thuyết đại địa nguyên từ chân lực ít nhất phải ở lòng đất trăm trượng sau khi mới có thể hiện ra, nói cách

khác, bọn họ bây giờ cách xa mặt đất có ít nhất trăm trượng trở lên.

Phu Dịch khẽ mỉm cười nói: “Không ngờ rằng sự tình ngăn ra nhiều năm, chúng ta lại lại dựa vào nó thoát thân.”

“Đúng vậy, bây giờ nghĩ lại, chúng ta khi đó lại bị một vài Ma tộc tạp binh đuổi giết, coi là thật buồn cười.” Lý Lăng Phong hồi tưởng lại lúc trước theo âm u quặng mỏ trốn ra sau bị mấy cái Ma Bình đuổi giết việc, không khỏi cảm khái nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Khi đó, Thiên Vũ vận may tốt nhất, có điều cũng là xui xẻo nhất, không muốn vừa vặn gặp gỡ ta, e sợ bây giờ còn bị vây ở Bạch Vân Sơn bên trong.”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 238: Tuyết Tàng Thần Nông Đỉnh

Trương Thiên Vũ nghe đến Phu Dịch kiểu nói này, nhất thời cảm thấy ở Thi Vân trước mặt mất mặt mũi, lập tức phản bác: “Không muốn hai người các ngươi gặp phải ta, các ngươi đã sớm vây chết ở Bạch Vân Sơn trúng rồi.”

Nói của Trương Thiên Vũ nhất thời gây nên mọi người cười phá lên, dù là ai đều có thể nhìn ra, cái tên này là sơ ở Thi Vân trước mặt mất mặt mũi.

Có điều mấy người đối thoại lại là đưa tới hiểu kỳ của Thi Vân, vì vậy Trương Thiên Vũ một bên đi về phía trước, một bên thừa dịp rảnh rỗi thời gian liền đưa bọn họ năm đó như thế nào theo âm u quặng mỏ trốn ra sự tích tì mỉ nói cho nàng nghe, thằng nghe được Thi Vân hết hồn, dù sao nàng từ nhỏ ở Côn Lôn lớn lên, loại chuyện này đừng nói tự mình trải qua, kể cả nghe đều không có nghe qua.

Khi nàng nghe đến bọn họ dựa vào trước tiên cảnh loại này căn bản đều không coi là tu sĩ tu vi đi khiêu chiến trưởng thành Đắng xà, sau đó lại dùng đồng dạng tu vi khiêu chiến lúc trước con kia hung mãnh vô cùng Cửu Đầu Diểu lúc, khẩn trương lòng đều sấp nhảy ra ngoài, cũng may bọn họ cuối cùng đều là hữu kinh vô hiễm vượt qua cửa ái khó.

Đặc biệt là khi nàng biết tất cả những thứ này đều dựa vào Trương Thiên Vũ mới chuyển nguy thành an sau khi, đối với vị này tình lang ái mộ tâm ý càng đạt đến đỉnh điểm.

“Sau đó thì sao? Các ngươi là thế nào theo Bạch Vân Sơn trốn ra?”

Thi Vân đang nghe được nỗi dậy, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ

nói đến hắn liên thủ với Phu Dịch chém Cửu Đầu Điếu một viên đầu sau liền ngừng lại, vội vàng hỏi tới.

Kế tiếp tự nhiên là dị giới của Nam Thiên Môn, này đã dính đến nhân tộc Tiên lớn nhất bí mật, Trương Thiên Vũ nhất thời không biết là có nên hay không nói, mặc dù hắn chưa hề đem Thi Vân coi như người ngoài.

Phu Dịch nhìn thấy Trương Thiên Vũ ấp a ấp úng, lập tức cười nói: "Kế tiếp chúng ta gặp phải Phượng Dao, ở dưới sự giúp đỡ của Phượng Dao đều sửa lên tới Tân Tiên cảnh, sau đó thừa dịp thiên kiếp thối tan Bạch Vân Sơn cái kia quanh năm không tiêu tan sương trắng thì chạy ra."

"Hả....." Thi Vân theo bản năng gật gù, có điều nàng luôn cảm thấy tựa hồ ít ỏi gì đó, đây cũng quá bình thản, cùng nàng trong ảo tưởng kịch bản hoàn toàn khác nhau.

Rất nhanh, nàng liền ý thức được vấn đề chỗ ở, lập tức nghi ngờ nói: "Không đúng rồi, nếu như ta nhớ tới không sai nói, thiên kiếp hắn là ở Địa Tiên Cảnh sau khi mới có."

"Đúng vậy, đáng tiếc hắn lúc đó bởi vì lần đầu tiên độ kiếp, không có đem thiên địa Đạo Quả toàn bộ hấp thu, mới làm cho sau đó ở Thanh Vân Sơn thời gian, không hiểu ra sao vừa đã trúng một lần sét đánh, làm bậy a....." Thần Lộ cười nói.

Phu Dịch cùng Thần Lộ nói đều là nói thật, chỉ là đem một vài quan trọng tin tức nhảy qua, cho nên coi như ngày sau Thi Vân biết rồi, cũng không thể nói gì được.

Thế nhưng bọn họ lại là đã quên, có một người mặc dù không biết là lai lịch của Chu Tước, thế nhưng thấy qua bản thể của Chu Tước, đó là vẫn đi theo phía sau bọn họ, bởi vì lúc trước đã bị khí lạnh xâm thể, đến bây giờ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục Lý Tĩnh.

Nếu như dựa theo Phu Dịch cùng nói của Thần Lộ suy nghĩ nói, bọn họ ở Bạch Vân Sơn gặp phải Chu Tước lúc cũng đã là hình người, thế nhưng một mực Chu Tước là Thanh Vân Sơn lần đó thiêng kiếp sau khi mới biến hóa, cho nên hắn mơ hồ đoán được, Phu Dịch bọn họ che giấu cái gì.

Có điều làm như tu sĩ, không nên tùy tiện thám thính bí mật của người khác, đây là cơ bản nhất đạo lý, Lý Tĩnh hiểu, cho nên hắn liền không hỏi, hơn nữa Trương Thiên Vũ đều không nói gì, làm như người ngoài, hắn càng không nên hỏi.

Thế nhưng trong lòng hắn lại là có một cái kết luận - - Bạch Vân Sơn, tất nhiên cất giấu một thiên đại bí mật.

Lúc này, dựa theo Trương Thiên Vũ suy tính, dùng bọn họ tốc độ, bây giờ nên đã đi ra không thua kém 800 trượng, hơn nữa phía trên khí lạnh cũng là càng ngày càng mỏng manh, mọi người nhất thời tâm hồn vô cùng, bọn họ lập tức phải thoát đi phong ấn phạm vi.

Mang theo phần này vui sướng, Thi Vân nhất thời cũng đã quên tiếp tục truy vấn Trương Thiên Vũ bọn họ sau đó kịch bản,

Dù sao bọn họ đều là tu sĩ, còn có lượng lớn thời gian, cũng không nóng lòng này nhất thời.

Phu Dịch mang theo mọi người bắt đầu nghiêng hướng về mặt đất đi, quả nhiên khí lạnh càng ngày càng mỏng manh, thăng đến vè sau thăng thắn biến mất không dứt.

“Gần đủ rồi, chúng ta lên đi!” Phu Dịch nhở một tiếng sau, liền khống chế Thổ Linh Châu mang theo mọi người thăng tấp hướng lên trên bỏ chạy.

Trở ra mặt đất sau, một luồng gió lạnh kéo tới, mọi người không nhịn được rùng mình một cái, quay đầu nhìn lại, này mới phát hiện, phía sau bọn họ

lại là một tòa khí thế hùng vĩ, cao không thấy đỉnh to lớn bằng sơn.

Mọi người thấy ngọn núi này sau, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, nguyên lai bọn họ bị phong ấn ở như vậy to lớn núi băng bên trong, nếu không có Phu Dịch dùng Thổ Linh Châu mang theo bọn họ đường vòng đi ra, bọn họ nhất định sẽ bị vĩnh viễn vây ở nơi đây, trực tiếp tuổi thọ hao hết, sinh mệnh chung kết.

Cho dù là hàng năm ở “đệ nhất thiên hạ núi” Côn Lôn núi Thi Vân, cũng bị trước mắt toà này cự phong chỗ chấn động, rất khó tưởng tượng, thứ này lại có thể là Tuyết Hoàng một người kiệt tác.

“Xem ra chúng ta đánh giá thấp thực lực của Tuyết Hoàng, nàng e sợ thật có Tiên đế cảnh thực lực.” Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói.

Nói của Trương Thiên Vũ như là một tảng đá lớn bình thường đặt ở mọi người trong lòng, không ngờ rằng bọn họ lại cùng bực này đáng sợ địch nhân kết làm mối thù.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Hôm nay chúng ta nếu là không thể lặng yên không một tiếng động rời đi, nếu bị Tuyết Hoàng phát hiện nói, nhất định hung nhiều cát nhiều.”

Nhìn thấy Thi Vân muốn nói lại thôi dâng dấp, Trương Thiên Vũ thông minh bực nào, tự nhiên biết nàng muốn nói cái gì, lập tức thở dài một tiếng nói: “Thi Vân, không muốn mưu toan đem Tuyết Hoàng dẫn tới Côn Lôn, đây đối với Côn Lôn tới nói, tuyệt đối là một hồi tai nạn.”

“Nhưng mà, chúng ta có đại trận hộ sơn……” Thi Vân không cam lòng nói.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Tin tưởng ta, ở Huyền Thanh thượng sự địa cấp Tiên đế cảnh trước, toàn bộ Côn Lôn tiệc đứng với

Tuyết Hoàng nói, thì như gà chó đất sét bình thường, căn bản không đáng nhắc tới.”

“Chúng ta đây bây giờ nên làm gì?” Thi Vân liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn, thở dài một tiếng nói: “Tuyết Hoàng không hăn nhện ở chúng ta, thế nhưng đối với Thần Nông đinh loại này thế gian duy nhất thần khí nhất định ký ức chưa phai, đang không có chống lại thực lực trước, ta kiến nghị tạm thời đừng cho Thần Nông đinh lại hiện thực, nếu không, cho dù là Côn Lôn núi cùng Thanh Khâu Sơn liên thủ, cũng nhất định không ngăn được lửa giận của Tuyết Hoàng.”

“Hả……” nghe đến Trương Thiên Vũ kết luận, Thi Vân thất vọng nhất, dù sao lúc trước Phu Dịch đã hứa hẹn đợi sau khi ra ngoài phải đem Thần Nông đinh đưa cho Trương Thiên Vũ, nếu như Thần Nông đinh không thể hiện thế nói, đưa hay không đưa có cái gì khác nhau chớ.

Đúng là Phu Dịch cực kỳ thản nhiên, khẽ mỉm cười nói: “Chúng ta này đến tìm kiếm Thần Nông đinh, làm chỉ là cứu ngươi thôi, còn Thần Nông đinh thân mình, ngược lại chúng ta không có phương pháp sử dụng của nó, dù cho tuyết tàng thì lại làm sao?”

Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói: “Nói cách khác, chúng ta này đến ngoại trừ cứu sống Trương Thiên Vũ ở ngoài, cũng không có bất kỳ thu hoạch, ngược lại còn kết Tuyết Hoàng bức này khủng bố kẻ thù.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Thế thì không đến mức, ít nhất chúng ta còn chiếm được ‘Thần Nông Bách Thảo Kinh’, đối với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn cũng là không nhỏ trợ lực.”

“Còn có Hoà Kỳ Lân cùng Dương Khang, mặc dù ta không biết nói sao kêu gọi bọn họ, thế nhưng này hai con dị thú thực lực tuyệt đối ở Thiên Tiên Cảnh bên trên, nói như thế, chúng ta lần này thu hoạch là dối lớn.” Phu Dịch cười nói....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú
điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 239: Tìm Kiếm Thú Hồn

Nói như thế, cũng không sai, có điều cùng Tuyết Hoàng bức này vốn không nên xuất hiện ở thời đại này nhân vật khủng bố kinh hoàng, quả thật có chút tiếc nuối, nếu là có thể cùng giao hảo, gia nhập khênh Ma trận doanh nói, tuyệt đối là tăng thêm một sự giúp đỡ lớn.

Bất quá bọn hắn giết hài tử của Tuyết Hoàng xe quỷ, đã là không chết không thôi cục diện, cho nên mọi người chỉ có thể cầu nguyện Tuyết Hoàng vẫn ngộ nhận là bọn họ vẫn còn trong phong ấn, ở tuổi thọ hao hết trước khi không nên xuất thế.

Chỉ tiếc Thần Nông Giá bên trong cái kia vô số thiên tài địa bảo, bọn họ bây giờ cũng không dám ở chỗ này tiếp tục dừng lại, vì vậy ở Phu Dịch khôi phục linh khí sau khi, tiếp tục dùng đi thuật bí mật đi.

Thần Nông Giá khu vực sự rộng lớn vượt ra khỏi mọi người tưởng tượng, nơi này phảng phất vô biên vô hạn bình thường, mọi người đi rồi ròng rã nửa tháng đều không tìm được lối ra, mọi người đều đáng vè nóng nảy, dù sao có Tuyết Hoàng cái này khủng bố tồn tại, cho nên bọn họ chỉ cần còn ở lại nơi này, bất cứ lúc nào đều có trí mạng nguy hiểm.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Lúc chúng ta tới cũng không có đi như vậy trường đường a.....” mọi người nhẫn耐 đã tới cực hạn, đặc biệt là Lý Lăng Phong, hận không thể lúc này thì đáp mây bay bay lên cửu thiên, dùng ở cao lăng dưới tư thế tra xét lối thoát.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Nơi này nên có pháp tắc không gian, ta một mực chú ý, chúng ta cũng không có đi qua một chỗ lặp lại địa phương, cho

nên có thể loại trừ trận pháp có thể.”

Thi Vân không khỏi tả oán nói: “Thế nhưng, chúng ta lúc nào tài năng đi ra ngoài a.”

Phu Dịch nghĩ đến muối, lập tức đổi với Lý Tĩnh nói: “Lý mời mọc, ngươi thấy thế nào?”

Lý Tĩnh thở dài một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không có gì phát hiện, ta tán thành cái nhìn của Thiên Vũ, nơi này nên hợp nhau pháp tắc không gian, thực tế khu vực so với ngoại giới xem ra phải lớn hơn rất nhiều.”

“Phu Dịch, ta cảm thấy chúng ta muốn đi trước nói, nên tìm được trước Cơ Hạo Vân cái kia bộ lạc, ta luôn cảm thấy Thần Nông Giá phảng phất cũng là một dị giới, chỉ có nơi đó một cửa ra vào.” Thần Lộ suy đoán nói.

“A, đích xác có loại khả năng này.” Trương Thiên Vũ gật gù đồng ý nói.

Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói: “Này đích xác là một biện pháp, nhưng là chúng ta bây giờ căn bản là không tìm được Cơ Hạo Vân.”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, mọi người nhất thời không có chủ ý, ngoại trừ một trận tiếng thở dài ở ngoài, không còn có cái khác tiếng vang.

Đúng lúc này, Thần Lộ lại nhắc nhở: “Phu Dịch, ngươi thử xem kêu gọi Đương Khang, nó ở nơi đây ngây người mấy ngàn năm, có thể nhận thức đường.”

Phu Dịch nhất thời sáng mắt lên, lập tức cười nói: “Là ý kiến hay.”

Nói thôi bắt được lên ống tay áo, lộ ra hình xăm của Đương Khang, trải qua nửa tháng tĩnh dưỡng, Đương Khang hình xăm lại sinh linh hiện ra như thật, cùng bám thân thời gian hầu như độc nhất vô nhị, mọi người tùy theo mừng rỡ.

Phu Dịch quay hình xăm nhẹ giọng nói: “Đương Khang, đi ra!”

Lời vừa dứt thôi, lại không một chút động tĩnh, xem ra này cũng không phải kêu gọi phương pháp của nó, Phu Dịch không thấy có chút lúng túng, có phải này hai con dị thú chỉ có thể chờ đợi chúng nó chính mình đi ra?

Phu Dịch bất đắc dĩ đến cực điểm, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Xem ra chỉ có thể chờ đợi chính nó đi ra.”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không có khả năng, nhất định sẽ có kêu gọi phương pháp, chỉ là người còn không có nắm giữ thôi, nó đã bám thân ở trên người người, liền nói rõ nó thần hồn cũng không hề rời đi, người bây giờ thử xem dùng thần thức cùng với giao lưu, nhìn có thể hay không đánh thức nó.”

“A.” Phu Dịch gật gù, lập tức nhắm mắt ngồi xếp bằng trên đất, tiến vào trạng thái nhập định.

Nhập định sau khi, Phu Dịch không chế được thần thức trực tiếp tiến vào cánh tay phải, này nhìn qua không việc gì, trực tiếp đem hắn sợ hết hồn,

Hiếm hiếm mạnh mẽ đến định.

Chỉ thấy lúc này cánh tay hắn kinh mạch sai tung phức tạp, phảng phất một đoàn đay rối bình thường, quả thực khó coi.

Phu Dịch sợ hãi không thôi, lập tức lại để cho thần niệm chuyển tới cánh tay trái, phát hiện cánh tay trái lại cũng là như vậy!

Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng không chế linh khí phân biệt dẫn vào tay trái tay phải, lại phát hiện linh khí vận chuyển lại không bị ảnh hưởng chút nào, lúc này mới hơi hơi bình định hạ xuống, xem ra cái này dị tượng cùng 2 thú có quan hệ, bên ngoài nhìn lên chỉ là hai cái hình xăm, thực ra là cùng với huyết mạch liên kết.

Sau đó, Phu Dịch không chế thần niệm một hồi cánh tay trái, một hồi

cánh tay phải cẩn thận quan sát này hồn độn huyết mạch xu thế, trải qua một trận suy tính sau khi, phát hiện cánh tay trái kinh mạch xu thế đại khái hình dạng vừa vặn cùng Hỏa Kỳ Lân hình thể tương tự, mà cánh tay phải, đang cùng Đương Khang hình thể kết hợp lại.

Phu Dịch lúc này rốt cục yên lòng, xem ra hai tay kinh mạch xuất hiện tình huống khác thường, đích xác đến hai thú có quan hệ, cũng không phải chính hắn tu luyện ra tình huống khác thường.

Thế nhưng, làm như thế nào mới có thể đem chúng nó kêu gọi đi ra chứ?

Nhìn trước mắt hồn độn huyết mạch, Phu Dịch trong lúc nhất thời vô cùng xuống tay, bởi vì hắn căn bản không tìm được 2 thú thần hồn, không có thần hồn, vừa còn nói gì tới đánh thức?

Phu Dịch vô kể khả thi, chỉ đạt được định, mọi người thấy Phu Dịch mở hai mắt ra, liền vội vàng hỏi, Phu Dịch chỉ phải nói rõ sự thật.

Thần thú bám thân chuyện như vậy, đạo tang điển tịch bên trong căn bản cũng không có chỉ tự nói ghi chép, nếu như không phải bây giờ tận mắt nhìn thấy, đều rất khó khiến người ta tin tưởng, cho nên mọi người cũng như là Phu Dịch bình thường, chỉ là cho rằng 2 thú là ở trong cơ thể hắn ngủ say, chỉ cần dùng thần thức đánh thức có thể, ai ngờ lại này đây huyết mạch hóa, coi là thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Trước mắt tình hình đã vượt ra khỏi mọi người nhận thức, trong lúc nhất thời lại vắng lặng hạ xuống.

Hồi lâu sau, Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: "Loại chuyện này căn bản là không có sự có thể tra, ta cảm thấy cùng với ngồi ở nơi đây đăm chiêu, không bằng chính ngươi tìm kiếm đáp án, dù sao này 2 thú đều là vật còn sống, không thể cứ như vậy biến mất không còn tăm hơi, cho nên ta kết luận, thần hồn của chúng nó còn ở trong cơ thể của ngươi, chỉ cần tìm được thần hồn

của bọn họ, tất cả thì có đáp án.”

Trương Thiên Vũ nói câu câu đều có lý, mọi người tùy theo phụ họa, Phu Dịch bất đắc dĩ, chỉ phải lại nhập định, chính mình đi tìm đáp án.

Nhập định sau khi, Phu Dịch lần này không có nữa quản cái kia hồn độn huyết mạch, mà là trực tiếp dùng thần thức tra xoa quanh thân huyết mạch, đáng tiếc một vòng hạ xuống sau khi, lại phát hiện quanh thân huyết mạch cũng không dị thường.

Chẳng lẽ là Đan Điền?

Phu Dịch lập tức dùng thần niệm trực tiếp tiến vào Đan Điền, phát hiện Đan Điền bên trong này sắc thái sắc sỡ nhỏ đan đang xung quanh màu đỏ kim đan chậm chạp chuyển động, vô số linh khí theo bốn phương tám hướng không dứt hợp ở màu đỏ kim đan bên trong, sau đó vừa truyền vào cái kia một ít trong nội đan, thông qua nữa cái kia không nhìn thấy, nhưng là chân thật tồn tại dây nhỏ truyền xuống ngũ tạng lục phủ bên trong, căn bản không có bất kỳ tình huống khác thường.

Trung Đan Điền?

Phu Dịch thần thức lập tức theo nhâm mạch lên cao đến Thiên Trung, cũng chính là Trung Đan Điền, chỉ thấy Trung Đan Điền bên trong rỗng tuếch, chỉ có vô số linh khí hợp ở nơi này, theo nhâm mạch rơi vào dưới Đan Điền bên trong, nơi nào có 2 thần thú Hồn hình bóng.

Trên Đan Điền?

Đúng rồi, hắn là trên Đan Điền.

Trên Đan Điền vị chi nê hoàn cung, ngồi lục dương đứng đầu cửu cung ở giữa, vừa gọi bằng quá một vị thần hoặc trên Đan Điền, ở vào ăn đường cùng bách hội hai huyết tụ hợp chỗ, này cung trên ứng phó cửu thiên, truyền đạt

hoàng tuyễn, tháng mười thời gian thai nghén nhân hồn, mới sinh sau khi sẽ từ tử bế tắc, tu hành sau khi đem một lần nữa mở ra, vì vậy cung có giấu Hồn hiệu quả, nếu như 2 thần thú Hồn coi là thật ở trong cơ thể hắn, nê hoàn cung chính là lại thỏa đáng có điều đỗ lại chõ....

Trước tiên định vị nhở mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 240: Trong Nê Hoàn Cung Ngồi 3 Thần

Thần thức mặc dù vốn là ở Nê Hoàn Cung bên trong, thế nhưng tu sĩ mỗi lần nhập định sau khi, đều sẽ ngay đầu tiên không chế thần thức đi ấy muốn kiểm tra địa phương, cho nên rất ít người chú ý tới Nê Hoàn Cung đến tột cùng là cái gì đáng dấy.

Phu Dịch cũng giống như thế, này còn là hắn lần đầu tiên quan sát Nê Hoàn Cung, vào được này cung sau, Phu Dịch cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao Yêu Thủ Xử kêu Nê Hoàn Cung.

Chỉ thấy Nê Hoàn Cung bên trong giống như Thổ Linh Châu bình thường, huyền hoàng khí lượn lờ, đặt mình trong trong đó, phảng phất cùng đại đạo cùng ở tại, trong cõi u minh tựa hồ còn có từng trận đạo âm u xa vời, coi là thật tuyệt không thể tả.

Phu Dịch xưa nay đều không hề nghĩ tới, người thân thể bên lại có như thế chỗ huyền diệu, trong lúc nhất thời bất cứ say mê trong đó, Bất Năng Tự đẩy.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch rốt cục từ đây huyền diệu trạng thái bên trong tỉnh lại, lần này mặc dù không có lĩnh ngộ một tia đại đạo tâm ý, thế nhưng lại làm cho ý cảnh của hắn chiếm được thăng hoa, để hắn có một loại phảng phất vẫy tay một cái, Tiện Năng Chấp chưởng thiên địa vạn vật bình thường cảm giác.

Đương nhiên, dùng Phu Dịch ngộ tính lập tức liền minh bạch, loại cảm giác này đều không phải là đến từ vi tăng lên, dùng hắn bây giờ tu vi cũng không thể nào làm được nắm thiên địa, mà là vì nơi này là hắn Nê Hoàn Cung,

Nê Hoàn Cung vốn là làm quá một vị thần, thân thể tất cả động tác, cho dù là Bản Năng Đích mỗi lần hít thở, đều phải tôn Nê Hoàn lệnh.

Mà thần thức chính là Nê Hoàn Cung đứng đầu, Hào Xưng Thái 1, cho nên không phải thế nhưng hắn, hết thảy tu sĩ chánh thức cảm ngộ Nê Hoàn Cung lúc, đều sẽ sinh ra loại này phảng phất chúa tể thiên địa cảm giác, bởi vì nếu đem người thân thể so sánh thế gian vạn vật, cái kia Yêu Thủ Xử liền quả nhiên là chúa tể vùng thế giới này “Thần”!

Ở Nê Hoàn Cung bên trong, liền nắm trong tay cả người, chỉ là không có thần thức đích thân tới có nơi nhìn qua như vậy tỉ mỉ, chỉ có thể nhìn cái đại khái thôi.

Nơi đây, Phu Dịch cũng rốt cục phát hiện ngủ say 2 thú chi hồn, quả nhiên ở Nê Hoàn Cung bên trong.

Phu Dịch vội vàng khống chế thần thức tung bay đến 2 thần thú Hồn bên cạnh, đang muốn dùng ý thức đánh thức 2 thú, lại phát hiện 2 thú trước khi lại còn có ba bóng người!

“Là ai!”

Phu Dịch theo bản năng kinh hô một tiếng, thế nhưng cái kia hai người vẫn chưa trả lời.

Phu Dịch vội vàng cẩn thận coi, lúc này mới thấy rõ, quả nhiên có ba bóng người lẳng lặng tựa lưng xếp bằng ở 2 thú trước khi.

Đối diện Phu Dịch chính là một ông lão, người mặc Huyền đầu lớn trùm bào, truy dị huân áo xiêm, bạch xinh đẹp áo đơn, huân tất đỏ tích, đỉnh đầu 24 tua cờ để vương miện quan, hạc phát đồng nhan, nhắm mắt ngồi đàng hoàng ở chỗ kia, như gần không phải xa, mờ ảo đến cực điểm, một phái thế ngoại Chân Tiên dáng dấp, nhìn kỹ lại, vị lão giả này lại có loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

Ở trái người là.....

“Khương Thiếu Vân!”

Nhìn trước mắt cái này vô luận tướng mạo, còn là mặc đều cũng trong mộng giống nhau như đúc thiếu niên, không phải là bây giờ khuôn mặt này của hắn gì?

Phu Dịch không khỏi bật thốt lên mà khosaur, hắn vạn vạn không ngờ rằng, thần hồn của hắn lại sẽ ngồi ở Nê Hoàn Cung của hắn bên trong, không trách hắn ngủ ngon giấc trong khi thì sẽ làm giấc mộng kia, nguyên lai thần hồn của hắn thật ở trong cơ thể hắn.

Phu Dịch nhất thời phát lên muôn đem Khương Thiếu Vân đuổi ra kích động của Nê Hoàn Cung, bởi vì mặc dù hắn ngoài miệng vậy nói, ấy thật sự trong tiềm thức, còn là phi thường sợ hãi, có một ngày hắn thật bị Khương Thiếu Vân hoàn toàn không chối, nếu như thật có một ngày như vậy, hắn còn là hắn gì?

Bây giờ, hắn nắm vùng thế giới này, hắn chính là chúa tể, nếu như không thừa dịp bây giờ đem Khương Thiếu Vân đuổi ra ngoài chờ đến khi nào?

Phu Dịch lập tức lấy ý niệm hướng về Khương Thiếu Vân ép đi, muôn đưa hắn đẩy ra Nê Hoàn Cung, nhưng không nghĩ ngồi xếp bằng ba người đinh đầu lại đồng thời phát lên ba tấc hào quang, chỉ trong nháy mắt liền liền thành một vùng, đem ba người toàn bộ phủ kín,

Phảng phất mặt khác một vùng thế giới bình thường, ý niệm của Phu Dịch lại không cách nào xuyên thấu tầng này hào quang.

Phu Dịch lúc này hoảng hốt, lập tức lại nhìn về phía trung gian vị lão giả kia, lúc này mới mạnh mẽ phản ứng lại, không trách nhìn quen mắt, người này không phải là lúc trước lĩnh hàn tiến vào tu tiên cánh cửa, diễn luyện “đất hoang trải qua” ông lão gì?

Phu Dịch kinh hãi vô cùng, lập tức vừa nhìn về phía ông lão bên phải người, này nhìn qua đi, Phu Dịch càng thêm kinh ngạc, nguyên lai bên phải người này, chính là hắn vốn gương mặt đó, cũng chính là chánh thức “Phu Dịch”!

Ba người tựa lưng vào nhau ngồi xếp bằng phảng phất một thể, xoay chậm chậm, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có thể nhìn thấy lưu quang bay sáng, không dứt trên người ba người cực nhanh.

Trước mắt việc thái quá kinh sợ, phải biết rằng này Nê Hoàn Cung bèn người đứng đầu thần, tuyệt đối không thể xuất hiện thần thức của người khác, thế nhưng bây giờ sự thật thì đặt tại trước mắt của hắn, không chấp nhận được hắn không tin, trong lúc nhất thời, Phu Dịch óc hỗn loạn tưng bừng, không thể nào hiểu được đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Hồi lâu sau, Phu Dịch rốt cục tỉnh táo lại, mặc dù hắn không rõ trước mắt việc đến tột cùng là tại sao, thế nhưng có ít nhất một điểm hắn có thể khẳng định, hắn không phải Khương Thiếu Vân, hắn cũng không thể biến thành Khương Thiếu Vân, bởi vì trước mắt tam hồn đồng thời tồn tại, bất kể là cái kia vô danh ông lão, hoặc là Phu Dịch, hay hoặc là Khương Thiếu Vân, ba người tựa như một thể, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Nếu không Phu Dịch muốn đem Khương Thiếu Vân đẩy ra ngoài trong khi, Khương Thiếu Vân phản kháng chính là, ông lão kia cùng Phu Dịch là quả quyết sẽ không đồng thời ra tay, đặc biệt là Phu Dịch, vốn là bộ thân thể này chủ đạo, mặc dù hắn bây giờ dùng chính là mặt của Khương Thiếu Vân, thế nhưng ý thức của hắn nhưng xưa nay không có thay đổi, nói cách khác, nếu như thật chính là Khương Thiếu Vân đoạt xác nói, Phu Dịch không những sẽ không xuất thủ ngăn cản, ngược lại nén ra tay giúp đỡ mới là.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau, Phu Dịch cũng liền bình thường trở lại, mặc dù hắn không rõ Nê Hoàn Cung bên trong xuất hiện ba vị này đến tột cùng là có ý gì, thế nhưng có một chút hắn có thể khẳng định, trước mắt trạng thái này

cũng không phải là đoạt xác, nói cách khác, hắn nhiều nhất sẽ có trí nhớ của Khương Thiếu Vân, thế nhưng hắn tuyệt đối sẽ không biến thành Khương Thiếu Vân.

Hoặc là cũng có thể nói, Khương Thiếu Vân là hắn, hắn cũng không phải Khương Thiếu Vân.

“Phu Dịch!”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên cảm giác được bên ngoài có người ở kêu gọi hắn, vội vàng đến định.

Mọi người thấy Phu Dịch mở hai mắt ra, tất cả đều lộ ra một bộ như nhặt được trọng thích vẻ mặt, nhìn trước mắt mọi người dáng dấp, Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Làm sao vậy?”

Thần Lộ liền vội vàng đem theo Yêu giám đưa tới, đồng thời nói: “Chính ngươi xem đi.”

Phu Dịch vội vàng tiếp ở trong tay, quay mặt kính vừa chiếu, nhất thời giật nảy cả mình, chỉ thấy người trong gương thình lình đã biến thành Phu Dịch ban đầu dáng dấp, cũng chính là chánh thức Phu Dịch.

“Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Phu Dịch không khỏi kêu lên một tiếng nói.

Trương Thiên Vũ tùy tiện nói: “Lúc trước không biết là tính sao, ngươi một mực này hai tấm mặt trong lúc đó biến ảo, Thần Lộ có chút bận tâm hoán ngươi một tiếng, ngươi liền tỉnh lại, vừa vặn đứng ở tấm này trên mặt.”

“Hả?” Phu Dịch cố gắng nghĩ lại vừa mới đã phát sinh thời gian.....

Chẳng lẽ là?

Phu Dịch đột nhiên nhớ tới, ngay ở Thần Lộ kêu hắn thời gian, Phu

Dịch cùng vị trí của Khương Thiếu Vân vừa vặn thay đổi 1 hoán đổi, để chiếu chứng cứ suy đoán của chính mình, Phu Dịch vội vàng nhắm mắt nhập định, lại trở lại Nê Hoàn Cung bên trong, quả nhiên thấy lúc này hào quang đã qua đời, ba người kia cũng dừng lại xoay tròn, mà lúc này tư thế vừa vặn là ông lão quay lưng hắn, nói cách khác Phu Dịch cùng Khương Thiếu Vân vừa vặn phản một chút vị trí.

Phu Dịch theo bản năng muốn ba người chuyển động, ai biết cái ý niệm này vừa mới bay lên, ba người kia như là có cảm ứng bình thường, quả nhiên vừa xoay chuyển lên, chỉ là không có theo Nê Hoàn Cung bên trong phát lên hào quang.

Đợi cho ông lão đổi diện hắn lúc, xoay tròn liền ngừng lại, Phu Dịch vội vàng đến định, nhìn về phía mặt kính, quả nhiên vừa đổi thành mặt của Khương Thiếu Vân.

Mọi người thấy mặt của Phu Dịch vừa biến thành Khương Thiếu Vân, đang định tìm hỏi, lại nhìn thấy Phu Dịch đem Yêu theo giám đưa còn Thần Lộ, lại sẽ Phong Thiên Kính lấy ra, trực tiếp nhắm ngay chính mình thi triển “phản bản quy nguyên” hào quang, sau đó vừa chiếu, quả nhiên cũng không hề biến hóa.

Còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, Phu Dịch liền vừa mở mắt nhập định lại tiến vào Nê Hoàn Cung bên trong.

Thần niệm hơi động, ba người quả nhiên lại xoay tròn, đợi cho ông lão quay lưng hắn lúc, hắn lại đến định, vội vàng lại thi triển “phản bản quy nguyên” hào quang quét về phía chính mình, lại phát hiện vẫn như cũ còn là Phu Dịch gương mặt đó.

Phu Dịch lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, cũng không phải hắn một mực hướng về Khương Thiếu Vân biến hóa, mà là lúc trước không hiểu ra sao xúc động một loại nào đó cấm chế, hào quang của Phong Thiên Kính đã đổi với hắn

không có hiệu quả.

Lý Lăng Phong nhìn thấy Phu Dịch lần này không có trực tiếp nhập định, rốt cục không nhịn được hỏi: “Ngươi rốt cuộc đang làm gì?”

Phu Dịch này mới phản ứng được, lúng túng cười nói: “Ta cũng không rõ lắm, bất quá ta bây giờ có thể tự do biến ảo này hai tấm mặt.”

Lời này vừa nói ra, giật mình nhất chính là Lý Tĩnh cùng Thi Vân, bởi vì bọn họ chưa từng có nghe nói qua một người có thể có hai tấm mặt, quả nhiên là kinh thế hái tục, có điều Thi Vân cũng rốt cục tin Trương Thiên Vũ lúc trước suy đoán, Phu Dịch cùng Khương Thiếu Vân tựa hồ thật chính là song song tồn tại hai người, chỉ là không biết là tại sao dùng chung một thân thể.

Thần Lộ thấy dáng dấp của Phu Dịch, không khỏi ngạc nhiên vạn phần, dù sao Khương Thiếu Vân giống như mù mịt bình thường vẫn bao phủ ở đỉnh đầu bọn họ, đặc biệt là sau đó Phong Thiên Kính không thể đem hắn biến trở về nguyên lai dáng dấp sau khi, mặc dù Thần Lộ vẫn không nói, thế nhưng nàng vẫn là hi vọng Phu Dịch biến trở về nguyên lai hình dáng, bởi vì nàng thật sự hãi có một ngày, Phu Dịch thật không còn là Phu Dịch.....

Thần Lộ lúc này vui vẻ nói: “Còn là khuôn mặt này thấy chân thật. UU đọc sách &# 119;w &# 119;. Uuk a nshu. c &# 111;m”

Phu Dịch tự nhiên biết Thần Lộ đang suy nghĩ gì, khẽ mỉm cười nói: “Vậy sau này cứ như vậy đi.”

Thần Lộ vội vàng gật đầu, khắp khuôn mặt là vẻ vui mừng.

“A, mặc dù khuôn mặt này nhìn qua khá là phổ thông, bất quá ta cũng yêu thích Phu Dịch ca ca cái này hình dáng.” Chu Tước nâng quai hàm, ngoeo cổ, nghiêm túc nói.

Phu Dịch nghe xong thiếu chút nữa khôn phun ra một ngụm máu đễn,

mặc dù “Phu Dịch” khuôn mặt này bàn về tướng mạo đích xác không sánh bằng “Khương Thiếu Vân” gương mặt đó, nhưng tốt lười biếng cũng là hình dạng đường đường, anh tuấn tiêu sai, lại bị Chu Tước nói như vậy.

Nhìn thấy Phu Dịch ăn ba ba, Lý Lăng Phong lúc này trêu nói: “Có hai tấm mặt cực kỳ thuận tiện chính là làm chuyện xấu không cần lo lắng bại lộ, nói thí dụ như đi gieo vạ thiếu nữ ngu ngốc, có điều Thần Lộ cùng Phượng Dao thì thôi, này hai tấm mặt các nàng đều biết.....”

“Ngươi!”

Lời còn chưa dứt, Phu Dịch tính cả hai nữ cùng trợn mắt nhìn nhau, thảng sợ đến Lý Lăng Phong không dám nói nữa, rõ cuộc là người trẻ tuổi, nơi đây tuyệt cảnh thời gian còn có tâm tư đùa giỡn.

Trương Thiên Vũ lập tức ha ha cười nói: “Được rồi, không muỗn náo loạn, ngươi tìm tới Dương Khang thần hồn không có?”

“Suýt nữa quên mất chánh sự!” Trải qua Trương Thiên Vũ này vừa để tỉnh, Phu Dịch lúc này mới nhớ tới trước mắt gấp nhất sự tình chính là đánh thức thần thú của Dương Khang vì bọn họ dẫn đường, vội vàng lại nhập định tiến vào Nê Hoàn Cung bên trong....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 241+1 Thạch 4 Chim

Thần Châu mấy năm 5730 năm, mùa lập thu.

Hôm nay chính là Thanh Vân Môn trên thay mặt chưởng môn Độ Ách Chân Nhân chết một năm tròn ngày, này trong vòng một năm, Thanh Vân Môn vẫn nằm ở nhǎm phái giam phái, cụp lại cái đuôi mà đổi nhân xử thế trạng thái, cho nên thiên hạ cũng không biết Độ Ách Chân Nhân vũ hóa việc.

Có điều, chính là bởi vì Thanh Vân Sơn nhǎm phái giam núi, ngược lại đưa tới này nương nhờ vào Ma tộc chó săn bọn chú ý, cho nên theo cái kia sau khi, luôn có một vài bọn đạo chích chó săn đã đến dò hỏi, cũng may Thanh Vân Sơn có pháp trận hộ sơn, hơn nữa Trương Trọng Kiên các loại đệ tử đời hai toàn lực canh gác, cho đến hôm nay, thiên hạ vẫn không có Độ Ách Chân Nhân chết đồn đại.

Đương nhiên, Thanh Vân Sơn vì thế cũng bỏ ra không nhỏ giá cả, tỷ như mười tháng trước, Lý Tĩnh mấy vị sư huynh đệ đuổi giết một dò hỏi đến Độ Ách Chân Nhân chết bí mật này tiêu nhỏ đồ đệ sau, liền lại đã không có bọn họ tin tức.

Cũng may sau đây thiên hạ cũng không có truyền lưu đến Độ Ách Chân Nhân vũ hóa đồn đại, có thể kết luận Lý Tĩnh bọn người lúc đó nhất định đã đem cái kia tặc tử chém giết, nếu không Ma tộc dù cho không đích thân tới, cũng nhất định sẽ phái này chó săn đã đến chinh phạt.

Chỉ là hiện nay thiên hạ thế lực sai tung phức tạp, đặc biệt là Thanh Vân Môn vị trí vị trí, càng chiếm cứ tính cả Ma tộc ở bên trong tổng cộng bảy cái to nhỏ thế lực, mà đây bảy cái thế lực bên trong, ngoại trừ Thanh Vân Môn ở ngoài

cùng với bị Vệ Tử Dạ chém giết giáo chủ Trung Hành nói, đồng thời phá huỷ sơn môn dẫn đến chia năm xẻ bảy âm dương phái ở ngoài, toàn bộ đều thần phục với Ma tộc dưới dâm uy.

Năm ở như vậy hung hiểm trong hoàn cảnh, Thanh Vân Môn mặc dù không muốn, thế nhưng cũng chỉ được tiếp thu Lý Tĩnh các loại sư huynh đệ chết trận sự thật.

Cũng may, từ nay về sau, Thanh Vân Sơn không cần lại cong đuôi làm người, bởi vì ngay ở hôm nay, Trương Trọng Kiên rốt cục đánh vỡ Địa Tiên Cảnh ràng buộc, chính thức bước vào Thiên Tiên Cảnh, lại nhận sự giúp đỡ Thanh Vân Môn đại trận hộ sơn, trừ phi Ma tộc quy mô lớn xâm lấn, nếu không dựa vào chung quanh những thế lực này, căn bản không phải Thanh Vân Môn đối thủ.

Trương Trọng Kiên sớm chịu đủ lăm rồi cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế tháng ngày, cho nên khi hắn lên cấp Thiên Tiên Cảnh sau chuyện thứ nhất, chính là trực tiếp mở ra Thanh Vân Sơn cửa, mái nhà phát anh hùng thiếp, thành mời mọc thiên hạ chính phái thế lực cùng các lộ Tân Tiên đã đến Thanh Vân Sơn, tạo thành một liên minh chính đạo, cùng bàn khênh Ma nghiệp lớn.

Thanh Khâu Sơn cũng không có nhận được mời của Thanh Vân Môn, thế nhưng lớn như vậy trận chiến làm sao có khả năng giấu diếm được tai mắt của Vệ Tử Dạ.

Lúc này, Vệ Tử Dạ thì Thanh Vân Môn lần này mái nhà phát anh hùng thiếp việc triệu tập quần thần, thảo luận việc này.

“Bệ hạ, Thanh Vân Môn không biết tự lượng sức mình, coi Ngã Thanh Khâu làm dị thể, chúng ta vừa cần gì vì bọn họ sống còn lo lắng?” Thanh Khâu Sơn không có thu được anh hùng của Thanh Vân Môn thiếp, tự nhiên đưa tới Yêu tộc trên dưới bất mãn, đặc biệt là kim mao sư lông, càng nhanh mồm nhanh miệng, trực tiếp đem chính mình bất mãn nói ra khỏi miệng.

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói “các vị ái khanh có chỗ không biết, việc này

lại là nói rất dài dòng.....”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ đem độ kiếp việc đầu đuôi nói cho nó ra.

Ngân Hạnh Tử lúc này giận dữ nói “quả thực hoang đường tuyệt luân, từ xưa tới nay, chết vào thiên kiếp bên dưới tu sĩ đâu chỉ ngàn vạn, việc này như thế nào khả năng ghi vào bệ hạ trên đầu, quả nhiên là lẽ nào có lí đó!”

Kim mao Sư vương đồng dạng tức giận vô cùng, lập tức phụ họa nói “cỡ này bùa bãi tiểu nhi, chúng ta để ý đến hắn làm chi, khiến cho Thanh Vân tự sanh tự diệt chính là!”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói “không thể, vô luận như thế nào, Độ Ách đạo hữu đều là bản tọa ân nhân cứu mạng, bây giờ môn nhân của hắn làm việc thiếu sót, chúng ta làm như trưởng bối, vốn làm nhắc nhở một hai mới là, nếu là Thanh Vân đạo thống coi là thật bị diệt, thật không phải với Độ Ách đạo hữu một phen tình nghĩa.”

Thanh Âm tiên tử nói “bệ hạ nói rất có lý, vô luận như thế nào, Thanh Vân Môn cũng là cùng Ma tộc đối lập tông môn, tức là Ngã Thanh Khâu cùng chiến tuyến đồng minh, cho nên thần cho rằng, Ngã Thanh Khâu nên dành cho trợ giúp mới là.”

Thanh Âm Tiên tử vừa dứt lời, liền có kim mao sư tử đạo “Tiên tử nói sai rồi, Thanh Vân Sơn cũng không có mời bộ tộc ta, chúng ta như vậy tiến đến chẳng lẽ không phải tự đòi không thú vị?”

“Thế nhưng nếu là Thanh Vân Sơn lần này động tĩnh quá lớn, chính là Ma tộc chiếm lĩnh thiên hạ sau phá thiên hoang lần đầu tiên, nhất định sẽ có chánh đạo tông môn cùng tán tu tiến đến hưởng ứng, đến lúc đó một khi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, tổn thất có thể không đơn thuần là một nho nhỏ Thanh Vân Môn, huống hồ bây giờ Ma tộc vốn là thế lớn, nếu là này tông môn cùng Tán Tiên một khi thất bại, toàn bộ khênh Ma nghiệp lớn tinh thần, nhất định bị trọng thương.” Rốt cuộc gừng còn là già cay, khóc tang lão nhân một lời nói, lập

tức điểm trúng yếu hại, vốn định mặc cho Thanh Vân Môn tự sanh tự diệt kim mao Sư vương cùng với 1 lũ yêu thần lập tức á khẩu không trả lời được.

Dù sao ở Vệ Tử Dạ một phen mưu tính bên dưới, Thanh Khâu trên dưới cùng cho rằng Yêu tộc đã cùng Ma tộc tuyên chiến, Thanh Khâu sớm nambi ở nơi đầu sóng ngọn gió, một khi Thanh Vân Sơn lần này tổ chức khênh Ma liên minh thất bại, Ma tộc rất có lớn có thể nhờ vào đó khích lệ tinh thần, sau đó quy mô lớn chinh phạt Thanh Khâu Sơn.

Nhất thời, toàn bộ Thần Hoàng Điện không có người nào nêu ý kiến, chỉ là mỗi loại nghị luận sôi nổi.

Hồi lâu sau, thư sinh áo trắng tiến lên một bước, nhìn thấy thư sinh áo trắng có lời, cả triều Yêu thần lúc này dừng lại thảo luận.

Thư sinh áo trắng đạo “năm nay đầu xuân sau khi, Ma tộc vẫn rục rịch, rất nhiều xúi giục chiến sự ý đồ, cho nên theo thần, Thanh Vân lần này dũng làm chim đầu đàn hành vi đổi với bộ tộc ta tới nói hoàn toàn là chuyện tốt, Thanh Vân bên kia hấp dẫn Ma tộc sự chú ý, vừa vận hóa giải bộ tộc ta áp lực, thần cho rằng, bộ tộc ta nên nhờ vào đó cơ hội tốt giấu ở chỗ tối, thứ nhất có thể thăm dò Ma tộc chi tiết, thứ hai ở thích hợp thời gian làm cứu viện, có thể bảo vệ Thanh Vân đạo thống, vừa có thể đả kích Ma tộc tinh thần, đồng thời có thể được thiên hạ chánh đạo tán thành, đổi với Ngã Thanh Khâu tới nói, tuyệt đối là lớn lao kỳ ngộ.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, Vệ Tử Dạ cùng cả triều Yêu thần đều là sáng mắt lên, khóc tang lão nhân lập tức phụ họa nói “Thần Vương không hổ hưởng thụ cố vấn thanh danh tốt đẹp, này một đá bốn con chim kế sách, thật sự đế lão phu khâm phục.”

Kể cả kim mao sư vương đô ha ha cười nói “kể từ đó, Thanh Vân đám hề này ngược lại đang vì Ngã Thanh Khâu làm đá kê chân!”

Kể tiếp, cả sảnh đường Yêu thần dồn dập tán thành, Vệ Tử Dạ thấy cảnh này,

trong lòng thật là vui mừng, tùy tiện nói “đã chư vị ái khanh không có dị nghị liền như vậy định rồi, việc này liền do quần áo trắng Thần Vương toàn quyền phụ trách a.”

Thư sinh áo trắng vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng quỳ lạy lĩnh chi.

Vệ Tử Dạ nói tiếp “còn đây là cũng coi như là Ngã Thanh Khâu cùng Ma tộc trận chiến đầu tiên, Thần Vương nhất thiết phải.”

Thư sinh áo trắng vội vàng trả lời “bệ hạ yên tâm, thần tất không hổ thẹn, nếu là thất bại, nhất định đưa đầu tới gấp.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói “bản tọa dễ dàng cho này Thần Hoàng Điện bên trong, chờ Thần Vương chiến thắng trở về trở về!”

“Mời mọc bệ hạ yên tâm.”

Bấy triều sau khi, Yêu thần dồn dập tản đi, Thanh Âm Tiên tử đang định đến điện, gặp Vệ Tử Dạ một người ngồi ở thần hoàng ngôi báu có chút thất thần, lập tức quay lại trong điện, nhẹ giọng nói “bệ hạ nhưng ở khùng hoảng Thiếu chủ?”

Vệ Tử Dạ này mới phục hồi tinh thần lại, thở thật dài một tiếng, chậm chạp đứng dậy.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 242+3 Phái Cùng Đến

“Đã 10 tháng, tin tức hoàn toàn không có, làm sao có thể khiến người ta không lo lắng.” Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Thanh Âm Tiên tử đồng dạng thở dài nói “bệ hạ xin yên tâm, Thiếu chủ người hiền tự có thiên tượng, có thể ngay ở mấy ngày nay thì sẽ trở về.”

Vệ Tử Dạ hai mắt vô thần mắt nhìn ngoài điện, cười khổ một tiếng nói “hiện nay thiên hạ Ma tộc giữa đường, chư tà cùng nổi lên, nguy cơ trùng trùng, ta thật hối hận lúc đó không có cùng bọn chúng cùng đi, quên đi, ngươi trước tiên lui ra đi, ta muốn yên tĩnh một mình.”

Thanh Âm Tiên tử thấy vị này lẽ ra chính trực phong hoa tuyệt đại tuổi tác Yêu tộc hoàng giả, trong lúc nhất thời lại có chút vẻ già nua, vốn định lại khuyên giải an ủi vài câu, thế nhưng Vệ Tử Dạ đã hạ lệnh, chỉ phải lạy lui.

Thanh Âm Tiên tử lui ra ngoài điện sau khi, Vệ Tử Dạ lúc này mới chậm chạp đi ra Thần Hoàng Điện, hướng về Vệ Băng ở đoạn nhai đi đến.

Hơn tháng sau khi, Trung thu thời gian.

Năm nay Trung thu phi thường đặc biệt, bởi vì hôm nay chính là trong chính đạo chỉ đứng sau Côn Lôn, Thục Sơn, Bồng Lai ba thế lực lớn bên dưới, trong chính đạo hiếm hoi còn sót lại bao nhiêu đại môn phái một trong “Thanh Vân Môn” vắng lặng hơn một năm chính thức mở lớn sơn môn ngày tốt, đồng thời cũng là Thanh Vân Môn mái nhà mời mọc thiên hạ không khuất phục Ma tộc lạm dụng uy quyền môn phái cùng tán tu tạo thành khênh Ma liên minh tháng ngày.

Đây là tiếp theo Thần Châu đại địa triệt để thất thủ sau khi phá thiên hoang lần đầu tiên, cho nên tin tức này sớm truyền khắp Thần Châu mỗi một cái góc, bất kể là thần phục với Ma tộc tà đạo thế lực, còn là cùng Ma tộc không đội trời chung chánh đạo sĩ, tất cả đều hội tụ với Thanh Vân Sơn dưới.

Thanh Vân Môn tại sao lại lựa chọn Trung thu cái này đặc biệt thời tiết làm như liên minh tháng ngày?

Tự nhiên cũng là có đạo lý, cái gọi là “mặt trời mọc với đông, tháng xuất phát từ tây, âm dương dài ngắn, chung thủy tướng tuần, cứ thế thiên hạ cùng.”

Trong thiên địa, mặt trời là dương, mặt trăng là âm, Trung thu ngày, đang đại diện cho âm cực điểm đến, cho nên trong một năm, chỉ có Trung thu ngày Thái Âm thịnh nhất.

Cái gọi là “doanh vô cùng tất tồn, thịnh cực tất suy”, cho nên liền nhờ vào đó ngày ám chỉ Ma tộc từ đây hướng đi suy yếu, nhân tộc làm lại nắm Thần Châu đất đai.

Thanh Vân Sơn chính là truyền thừa Thái Cổ thời đại thời cổ tông môn, hôm nay lại mở ra sơn môn tự nhiên không tầm thường.

Chưởng môn Trương Trọng Kiên tự mình mở ra đại trận hộ sơn, chỉ chừa sơn môn một chỗ có thể để cho khách tới ra vào.

Khách tới với sơn môn nhìn gần Thanh Vân Sơn, chỉ thấy sừng sững núi cao bằng bạc mạnh mẽ, một mảnh màu xanh biếc dạt dào, bên trên phát lên vạn đạo tường quang thụy khí xông thẳng trâu đấu, lại có thể cùng cửu thiên mặt trời rực rỡ tranh diệu, dồn dập than thở ấy không hổ là thượng cổ đạo thống.

Thanh Vân Điện trước tăm trên Kiếm đài tiếng người huyên náo, vô số tu sĩ đáp ứng lời mời mà đến, tham gia Thanh Vân Môn khai phủ kỵ liên minh nghị thức.

Đương nhiên,

Trương Trọng Kiên biết, trong những người này đều không phải là tất cả mọi người là Thanh Vân Sơn ngày sau đồng minh, trong đó tự nhiên không thiếu chương đầu chuột não đồ đệ cùng mượn gió bẻ măng hạng người, thế nhưng này đối với hắn mà nói, căn bản không trọng yếu, bởi vì từ xưa tới nay, mặc dù là danh môn chánh phái trong lúc đó để lợi ích đều sẽ thầm bên trong lục đục với nhau, huống hồ hôm nay?

Trương Trọng Kiên đối với loại này người lừa ta gạt việc hoàn toàn không am hiểu, cho nên hắn không có lựa chọn như thế gióng trống khua chiêng, ngược lại nên đến, sớm muộn muốn tới, không bằng cùng nhau đặt tại mặt bàn, một lần đem tiêu diệt.

Chỉ tiếc Trương Trọng Kiên còn là quá coi thường này am hiểu âm mưu quỷ kế nhỏ vụn hạng người, cho nên hôm nay Thanh Vân Sơn nhìn như huy hoàng cực kỳ, kì thực sát cơ xếp lên.

Tiếp khách đồng tử có tiếng nỗi liền không dứt, lúc này Thanh Vân Môn đệ tử đời ba chia nhóm hai bên, từ Trương Trọng Kiên tự mình suất mười hai tên đệ tử đời hai bắc từ đón khách.

“Nam hải Linh Vân Đảo trưởng lão xé trời tử suất đệ tử trong môn đến chúc, tặng trân đời linh chủng mười cây.”

“Phiêu Miểu phong trưởng lão ẩn Long chân nhân đến chúc, tặng Thượng Tiên đan ba bình.”

“Thanh Nguyệt Cung trưởng lão gió mát Tiên tử đến chúc, đưa Thượng Tiên cỏ ba cây.”

“Nhạn Đãng sơn trưởng lão chân nguyên tử đến chúc, đưa lên ngàn năm gỗ đào pháp khí hai cái.”

“.....”

Trở lên đều là ít ỏi vị trí xa xôi tiểu môn tiểu phái, với Ma tộc xâm lấn sau vẫn lánh đời không ra, thái độ trung lập, dùng làm bo bo giữ mình, không ngờ rằng hôm nay Thanh Vân Sơn lại mở ra sơn môn, lại coi là thật mời mọc động bọn họ.

Mặc dù đã đến đều là trong môn phái trưởng lão, cũng không chưởng môn tông chủ đích thân tới, thế nhưng điều này cũng đủ để nói sáng tỏ những môn phái này thành ý, cho nên Trương Trọng Kiên không thể không biết có thất lễ tâm ý, cùng dùng thành tâm thành ý chờ đợi.

Chỉ là ròng rã hai canh giờ, đã ngày hôm đó gần buối trưa, vẫn không có một danh môn đại phái đã đến, Trương Trọng Kiên không khỏi có chút thất vọng, mãi đến tận đồng tử một tiếng vang dội tiếp khách từ, rốt cục để Trương Trọng Kiên sáng mắt lên, liền vội vàng tiến lên nghênh đón.

“Thục Sơn liên minh đại diện phái Thanh Thành trưởng lão Thái Hư chân nhân suất môn nhân đến chúc, đưa lên thượng phẩm kiếm tiên ba thanh, linh đan mười bốn, các loại pháp khí mười cái.”

Đồng tử vừa dứt lời, lập tức với tăm kiếm bộ gây nên ngàn cơn sóng lớn, coi là thật không hổ là Huyền Môn ba thế lực lớn một trong Thục Sơn liên minh, lại ở trước mặt loại này thiên tài địa bảo cẩn cõi thời đại, vừa ra tay liền xa hoa như vậy, làm cho mọi người không ngừng hâm mộ.

Trương Trọng Kiên nhất thời đầy cõi lòng khuấy động, chút nào không dám thất lễ, lập tức suất đệ tử bước nhanh đón nhận, cung cung kính kính đối với Thái Hư chân nhân chấp tay làm tập đạo “Thái Hư chú sư xa xăm đã đến làm Thanh Vân, vẫn bối vô cùng cảm kích.”

Theo bối phận, Thái Hư chân nhân cùng Độ Ách Chân Nhân làm cùng thế hệ, Trương Trọng Kiên làm như môn nhân của Độ Ách Chân Nhân tự xưng vẫn bối mặc dù cũng hợp tình hợp lý, thế nhưng bây giờ Trương Trọng Kiên kế nhiệm

Thanh Vân Môn chưởng môn một vị, đại diện chính là Thanh Vân Môn mà không phải hắn cá nhân, cho nên vốn làm cùng Thái Hư chân nhân dùng đạo hữu tương xứng, bây giờ dùng văn bối tự xứng, trong đó hàm nghĩa không cần nói cũng biết.

Thái Hư chân nhân tu hành hơn ngàn năm, chính là chính phái có vài lão tiền bối, kinh nghiệm xử sự lão đạo nơi nào là Trương Trọng Kiên bức này tiểu bối có thể so với, cho nên Trương Trọng Kiên vừa mở miệng, liền biết hắn đây là cõ ý dính vào Thục Sơn tôn đại thần này, thế nhưng bây giờ Thanh Vân Môn có vài phần gốc gác Thái Hư chân nhân còn không biết, cho nên Thục Sơn tuy là Huyền Môn ba thế lực lớn một trong, thế nhưng trước mắt Thanh Vân Sơn bên trong cá mắt đục tạp, cân nhắc cho tới bây giờ Ma tộc thế lớn, mặc dù là Thục Sơn đều không dám cùng với chính diện tướng mang, lại cũng phải cẩn ngôn thận.

Thái Hư chân nhân lập tức chắp tay đáp lễ đạo “Thanh Vân Môn bèn ta chính phái trụ cột vững vàng, Độ Ách đạo hữu cùng bần đạo cũng là giao tình thâm hậu, hôm nay bèn Thanh Vân Môn việc vui, bần đạo không thể không đến, chỉ là bây giờ đạo hữu là cao quý Thanh Vân chưởng môn, lúc này lấy ngang hàng luận giao, không cần thiết lại dùng văn bối tự xứng.”

Nhin như khách sáo một câu nói, thế nhưng người ở tại tràng đều là tu sĩ, ít nói cũng là sống mấy trăm năm nhân tình, nơi nào nghe không hiểu, đây là Thái Hư chân nhân bo bo giữ mình lời nói, nghĩa bóng chính là nói cho mọi người, Thục Sơn chỉ là đến xem lễ, còn hay không kêt minh, còn muốn xét mà định ra.

Trương Trọng Kiên tự nhiên cũng minh bạch, trong lòng tuy có ít ỏi thất vọng, thế nhưng đứng ở góc độ của Thục Sơn đến xem, ngược lại cũng ở hợp tình hợp lý, cho nên cũng không biểu hiện ra mất mát tâm ý, lập tức trả lời “tiền bối cùng tiên sư cùng thế hệ, văn bối tự nhiên không dám vượt qua, tiền bối xa xăm mà đến, nói vậy cũng mệt mỏi, mau mời vào điện nghỉ ngơi chốc lát.”

Nói thôi khiến phía sau một vị sư đệ nghênh tiếp Thái Hư chân nhân vào

Thanh Vân Điện nghỉ ngơi.

Vừa mới đón vào Thái Hư chân nhân, liền nghe bầu trời mùi thơm lạ lùng truyền đến, ráng lành bắn ra bốn phía, hoa tươi bay lượn, chỉ thấy sáu vị nữ tiên ở 1 tuyệt sắc nữ tiên dẫn dắt đi, rơi vào tắm trên Kiếm đài, mọi người tại đây nhất thời kinh hãi đến biến sắc, phải biết rằng Thanh Vân Môn bây giờ đại trận hộ sơn đã mở ra, bỏ sơn môn có thể cung cấp đi lại ở ngoài lại không bàng môn, này bảy vị nữ tiên lại từ trên trời giáng xuống, hơn nữa không chút nào chạm đến trận pháp cấm chế, có thể thấy được ấy vô luận là tu vi hay là đối với trận pháp linh ngô, tuyệt đối đều đạt đến làm người ngưỡng mộ độ cao.

Trương Trọng Kiên đang ngây người gian, bảy tên nữ tiên hay bước khẽ dời, chỉ chớp mắt công phu liền sắp với Trương Trọng Kiên trước người, cái kia dẫn đầu nữ tiên từ từ nở nụ cười, làm tập đạo “Bồng Lai thủy tiên phụng Bồng Lai đứng đầu nữ di lệnh đã đến chúc mừng, chúng ta đến chậm một bước, mong rằng đạo hữu không cần thiết trách tội.”

Thủy tiên có tiếng phảng phất cửu thiên tiêu, dư âm quấn lưỡng ba ngày không dứt, thăng nghe được ở đây một đám tu sĩ tâm thần nhộn nhạo, đạo tâm khẽ run.

Lại là trong truyền thuyết Bồng Lai tiên cảnh, phải biết rằng Bồng Lai tiên cảnh mặc dù đều là Côn Lôn, Thực Sơn nổi danh Huyền Môn tam đại cự kình một trong, thế nhưng người của Bồng Lai ngoại trừ ở ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến từng xuất hiện một lần sau khi, liền vẫn nằm ở nhầm hòn đảo trạng thái, không ngờ rằng lại tại thời gian qua đi ngàn năm sau khi, Thanh Vân Sơn lại mở ra sơn môn xuất hiện, hơn nữa đã đến còn là “12 hoa thần” một trong núi Tiên.

“Lại là Bồng Lai tiên cảnh người, Thanh Vân Sơn thật lớn mặt mũi!”

“Thanh Vân Môn mặc dù không rơi xuống, nhưng dù sao cũng là Thái Cố đạo thống.”

“Tốt quá, thật không nghĩ tới Bồng Lai cũng xuất thế, xem ra lần này thực sự muôn cùng Ma tộc khai chiến.”

“Chỉ là người này của Bồng Lai trực tiếp ngự không mà đến, cũng không tránh khỏi quá xem thường đại trận hộ sơn của Thanh Vân Môn.”

Nhất thời, tǎm trên Kiếm đài một đám tu sĩ nghị luận sôi nổi, lúc trước khiếp sợ thủy tiên sắc đẹp tiếng hô dần dần trầm mặc, thay vào đó chính là đối với hắn thân phận sùng bái, trong đó còn kèm theo một vài đối với hắn không nhìn đại trận hộ sơn, trực tiếp ngự không mà đến chỉ trích.

Có điều thủy tiên Tiên tử phảng phất căn bản không nghe được bọn họ nói chuyện bình thường, quả nhiên là một cây chánh thức thủy tiên bình thường duyên dáng yêu kiều, đúng như trong thơ miêu tả bình thường, “hoa như Kim Bôi tiến mâm ngọc, sáng chói nhưng chiếu sáng 1 sân trước lạnh; thế gian phục có thang mây tử, hiến cùng hăng nga giữa tháng nhìn.”

Quả thực đẹp không gì sánh nổi, khiến người ta lòng buông dây cung say mê.

Trương Trọng Kiên từ thủy tiên Tiên tử sau khi xuất hiện liền vãn góc ở nơi đó không nhúc nhích, &# 32; cũng không biết là ấy tươi đẹp với ấy dung nhan, còn là kinh sợ với Bồng Lai tiên cảnh uy danh, cho đến có sư đệ với phía sau nhẹ nhàng chọc vào một chút, này mới phản ứng được, vội vàng chắp tay chắp tay đạo “Bồng Lai Tiên tử giá lâm, thực để ta Thanh Vân nhà tranh thêm sáng, kính xin Tiên tử dời bước Thanh Vân Điện, có chỗ tiếp đón không được chu đáo, mong rằng bao dung.”

Thủy tiên Tiên tử nở nụ cười xinh đẹp đạo “bần đạo là khách, đạo hữu là chủ, bần đạo nên nghe theo nghèo bạn dặn dò.”

Trương Trọng Kiên lập tức sắp xếp một vị sư đệ đem thủy tiên Tiên tử cùng bốn vị môn nhân lĩnh vào Thanh Vân Điện.

“Thục Sơn cùng Bồng Lai đều đến rồi, Côn Lôn nên cũng sẽ đến đây đi?”

Thủy tiên Tiên tử vào điện sau khi, trong đám người lại bắt đầu nghị luận sôi nổi, dù sao 3 đại môn phái cùng là nhân tộc tín ngưỡng bình thường tồn tại, lúc này kể cả ngàn năm qua không màng thế sự Bồng Lai đều phái người đã đến, làm như Huyền Môn người cầm đầu Côn Lôn, này ngàn năm qua cực kỳ sinh động tông phái, hẳn là sẽ không vắng chõ mới là.

“Côn Lôn làm Huyền Môn người đứng đầu, lớn như vậy sự tình làm sao có khả năng không đến, ta cảm thấy người của Côn Lôn gần như cũng nên xuất hiện.”

“Đến rồi!”

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 243: Cung Điện Sinh Loạn

Không biết là vị ấy mắt sắc người la to một tiếng, mọi người theo Tức Vãng Sơn cửa nơi nhìn tới.

Chỉ thấy sơn môn chỗ tựa hồ hơn một vị trên người mặc quần dài trắng tuyệt thế giai nhân, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt trở nên hoảng hốt, chỉ thấy áy thân hình nhẹ nhàng tung bay, huyền mĩt cung hiện, chỉ một cái chớp mắt công phu, liền đã xuất bấy giờ Trương Trọng Kiên trước người.

Ở gần lại nhìn, vẫn như cũ chỉ có thể nhìn thấy thoát tha cảm động uyển chuyển dáng người, ấy dung nhan lại là phảng phất bị một tầng hơi nước che lấp bình thường, không thể nhìn thấu.

Tiên tử làm tập chào đạo “Côn Lôn Hiểu Nguyệt thấy qua đạo hữu.”

Ấy tiếng, ngắn ngắn tám chữ, dư âm lượn lờ, êm tai êm tai, giống như thâm cốc U Lan bình thường say mềm lòng người, khiến người ta cảm giác thoái mái, tâm thần thoái mái!

Ấy hình, trong lúc vung tay nhấc chân hiến lộ hết linh hoạt kỳ ảo phiêu dật, mặc dù gần trong gang tấc, lại làm cho người ta một loại phảng phất bên ngoài ngàn dặm ảo giác.

Mọi người vốn cho là Bồng Lai tiên cảnh thủy tiên Tiên tử đã là khinh thường hoa thơm cỏ lạ cực phẩm nhân gian, nhưng không nghĩ vị này Côn Lôn Hiểu Nguyệt càng càng cởi trần thế, phảng phất cái kia không dính bụi trần gian tiên nữ trên chín tầng trời bình thường, hai vị Tiên tử như thế so sánh, cao thấp lập phán, cả đám lập tức lặng ngắt như tờ, tất cả đều say mê với Hiểu

Nguyệt Tiên tử tiên tư bên trong.

Trương Trọng Kiên bây giờ rốt cuộc là một phái chưởng môn, bây giờ vừa là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, lúc trước thất thố đã để hăn lúng túng vô cùng, có thể nào lại thất thần, chẳng lẽ không phải khiến người ta làm trò hề cho thiên hạ?

Trương Trọng Kiên thăm vận Thanh Vân tâm pháp, khuấy động nội tâm lập tức bình như mặt nước phẳng lặng, vội vàng đáp lễ đạo “Hiểu Nguyệt Tiên tử đại giá đến chơi, Thanh Vân trên dưới lo sợ tát mét mặt mày, lễ nghi không chu toàn, kính xin Tiên tử cắt chớ trách say.”

Hiểu Nguyệt Tiên tử làm linh hoạt kỳ ảo có tiếng lại vang lên, “Thanh Vân Môn chính là ta chánh đạo tấm gương, lẽ ra nên đã đến.”

Lúc này chánh đạo 3 đại môn phái cùng đến, Trương Trọng Kiên đã không có lại ở lại nơi này cần thiết, lập tức dặn dò hai vị sư đệ lưu này đón khách, tự mình nghênh Hiểu Nguyệt Tiên tử hướng về Thanh Vân Điện mà đi.

Mãi đến tận Hiểu Nguyệt Tiên tử vào điện, tắm trên Kiếm đài mọi người vẫn không có theo trong thất thần phục hồi tinh thần lại, mãi đến tận Thanh Vân Môn lưu lại hai vị đệ tử đời hai một trong số đó hô to một tiếng “giờ lành đã đến, cung thỉnh các vị đạo hữu vào Thanh Vân Điện.”

Mọi người này mới phản ứng được, vội vàng tả hữu nhìn trộm một phen, phát hiện tả hữu người đều vì Hiểu Nguyệt Tiên tử tiên dung ch襍 say mê, liền cũng không cảm thấy lúng túng, lập tức nhiều hướng về Thanh Vân Điện mà đi.

Sau một lát, tắm trên Kiếm đài liền chỉ còn lại có Trương Trọng Kiên hai vị sư đệ cùng một đám đạo đồng.

“Diệp sư thúc, giờ lành đã đến, nên không ai trở lại đi?”

Nói chuyện đạo đồng, là học trò của Trương Trọng Kiên, tên gọi Nguyên Hạo, nhìn thấy lại không tân khách tiến đến gần, lập tức phát lên xem lẽ chi tâm.

Được xưng là Diệp sư thúc,

Là thứ chín của Độ Ách Chân Nhân đệ tử, tên gọi Diệp Bất Ngữ, Nguyên Hạo kiếu nói này, liền biết này tiểu quỷ đầu là muốn vào Thanh Vân Điện xem lễ, lập tức cười nói “hôm nay bèn ta Thanh Vân lại mở ra sơn môn ngày, chung quy phải có người với sơn môn nơi đón khách.”

“Ai da.....” nghe đến Diệp Bất Ngữ nói như vậy, Nguyên Hạo liền biết này xem lẽ nhất định là xem không được, chỉ phải thở dài một tiếng.

Thanh Vân Điện bên trong, ở dẫn dắt đi của Trương Trọng Kiên, hết thảy tu sĩ quỳ lạy Thần Nông Đại Đế trước tượng thần, đi ba bái chín khấn đại lễ.

Đám tu sĩ bên trong, tuy không phải hết thảy tông môn đều tôn Thần Nông Đại Đế làm tổ, tỷ như Côn Lôn đã lạy chính là Tam Thanh Đạo Tổ, chỉ vì trong truyền thuyết Tam Thanh Đạo Tổ chính là thành đạo với Côn Lôn núi, mà bây giờ Côn Lôn phái chính là truyền lại từ Tam Thanh đạo thống.

Thế nhưng, này hoàn toàn không ảnh hưởng bọn họ đối với Thần Nông Đại Đế kính ngưỡng tâm ý, dù sao Thần Nông Đại Đế một đời công tích vĩ đại, không thể so với bất luận một vị nào thánh hiền thời cổ, cho dù là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, ngày đó cũng từng đối với vị thần này như đi qua ba bái chín khấn lẽ nghi.

Trong truyền thuyết, Thanh Vân đạo thống chính là xuất từ Thần Nông Đại Đế một mạch, cho nên mặc dù bây giờ suy yếu đến tận đây, vẫn như cũ với Huyền Môn chúng tiên trong lòng có địa vị nhất định, nếu không, dựa vào một gã Thiên Tiên Cảnh sơ kỳ tu sĩ chống đỡ môn phái, căn bản không thể có lớn như vậy mặt mũi, mới đến Huyền Môn ba thế lực lớn cùng với này đại diện một phương thế lực tu sĩ cùng phần đông Tân Tiên.

Nghỉ, mọi người sau khi ngồi xuống, Trương Trọng Kiên cất cao giọng nói “ngàn năm trước, phong hổ ma nát, đến tận đây quần ma loạn vũ, chúng ta tiền bối mặc dù dục huyết phấn chiến, rẩy nước xua nhiệt huyết cùng Ma tộc huyết

chiến, thế nhưng cuối cùng thất bại, sau khi ma đạo hung hăng ngang ngược, ta đường đường nhân tộc chịu đựng ấy ngàn năm, tiên sư lòng mang thiên hạ muôn dân, cho nên trên đời thường xuyên dùng cái này giới dại dỗ môn nhân, chúng ta vẫn khắc trong tâm khảm, không dám quên đi, cho nên mà ngày hôm nay bần đạo cả gan mời thiên hạ có chí sĩ tập hợp Thanh Vân Điện, hy vọng cùng các vị đạo hữu dắt tay cùng ăn, tiêu diệt ma đạo, giúp đỡ thiên địa chánh khí, còn Thần Châu đại địa một mảnh tươi sáng càn khôn.”

Trương Trọng Kiên không nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, này ngược lại cũng cực kỳ phù hợp tính cách của hắn, này một phen lời nói càng đồng dạc, nhất thời gây nên trong điện đàm tu sĩ hưởng ứng, dù sao hôm nay tới sĩ, vốn liền biết này đến mục đích, hơn nữa tuyệt đại đa số, đang chính là hướng về phía cái mục đích này mà đến.

Nhưng vào lúc này, một không hài hòa âm thanh đột nhiên xuất hiện, phảng phất hạc đứng trong bầy gà bình thường, cùng đàm tu sĩ hoàn toàn không hợp.

“Cái gì lòng mang thiên hạ muôn dân! Theo ta thấy đến, Thanh Vân Môn hôm nay gây nên là vì tự bảo vệ mình gì?”

Lời vừa nói ra, mọi người tùy theo tìm theo tiếng nhìn tới, lập tức liền tìm được rồi âm thanh chủ nhân, chính là trung niên tu sĩ, chỉ thấy hắn trên người sự Hy-đrát hoá đạo bào, kéo một đạo tóc mai, nhìn ấy tướng mạo mắt to mày rậm, ngược lại cũng đúng là một phái tiên phong đạo cốt chính phái đáng dấp, nhưng không nghĩ lại nói lên bức này bỉ ổi nói như vậy.

Mọi người lúc này chau mày, thấy trung niên tu sĩ trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, chỉ là nơi này chính là địa bàn của Thanh Vân Môn, hơn nữa Huyền Môn ba thế lực lớn cũng ở chỗ này, tự nhiên cũng không tới phiên bọn họ ra tay, nếu không thì có càng thư đại bào nghi ngờ.

Trung niên tu sĩ lại là chẳng biết xấu hổ, phảng phất nhìn không tới mọi người lửa giận bình thường, cũng không ngụy trang, trực tiếp đứng dậy nhảy

một cái, liền nhảy đến đại điện ở trong.

Dùng tính cách của Trương Trọng Kiên, nhất định trực tiếp ra tay, thế nhưng hôm nay là một ngày tốt đặc thù tháng ngày, hơn nữa bất kể là cung điện này trong vòng, còn là Thanh Vân Sơn ở ngoài, còn có vô số ánh mắt thấy bọn họ, chỉ bởi vậy một lời liền ra tay quá nặng, đó là trẻ nít hành vi, tuyệt đối sẽ khiến người ta chê giễu.

Cho nên Trương Trọng Kiên cưỡng chế trong lòng lửa giận, cười lạnh một tiếng nói “không biết vị này tiên sư xứng hô như thế nào?”

Trung niên tu sĩ hơi khom người một cái, chắp tay đạo “tiên sư không dám nhận, bần đạo lửa tím Chân Quân, thường ở Nhạn Đãng Sơn tu hành.”

“Nhạn Đãng Sơn?”

Lời vừa nói ra, đám tu sĩ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, Nhạn Đãng Sơn Long Hổ Tông tuy không phải Thái Cổ đạo thống, thế nhưng ấy thực lực mạnh mẽ, hơn nữa cùng cách đó không xa 9 long sơn Thanh Hà Phái quan hệ rất tốt, hai phái từ trước đến giờ cùng tiến cùng lui, cho nên Nhạn Đãng Sơn hệ có “Ma tộc thứ sáu cẩm địa” danh xưng, không ngờ rằng hôm nay lại nói lên bức này nói, thật sự là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Thế nhưng còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, liền có một vị trên người mặc áo vải, tóc bạc bồng bềnh, mặt như trùng quả táo ông lão đứng lên nói “bần đạo đời ở Nhạn Đãng Sơn, vì sao chưa từng nghe có đạo hữu cái tên này.”

Mọi người vội vàng tìm theo tiếng nhìn tới, có mắt sắc người lập tức liền nhận ra, vị lão giả này chính là Long Hổ Tông trưởng lão Chân Nguyên Tử.

Mọi người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai vị này lửa tím Chân Quân lửa tím Chân Quân đều không phải là Long Hổ Tông người.

Lửa tím Chân Quân bị Đàm Ngô tại chỗ xốc lên mặc, vẫn như cũ là một bộ không chút hoang mang dáng dấp, khẽ mỉm cười nói “Nhận Đãng Sơn dùng âu lớn khe, chia ra nam bắc, ngươi Long Hổ Tông chỉ chiếm được Nam Nhận Đãng Sơn núi, bần đạo đang ở bắc Nhận Đãng Sơn.”

Lửa tím Chân Quân lời vừa nói ra, Đàm Ngô nhất thời á khẩu không trả lời được, xác lập của Long Hổ Tông tông môn với Nam Nhận Đãng Sơn, bắc Nhận Đãng Sơn mặc dù trên danh nghĩa cùng ở Long Hổ Tông cai quản bên dưới, thế nhưng đích xác rất ít đề cập, nếu coi là thật có người giấu ở nơi này, bọn họ thật đúng là không biết là, cho nên người này nói thật giả, kể cả chính hắn đều không thể phán đoán.

Có điều, vị này lửa tím Chân Quân lửa tím Chân Quân đến tột cùng có phải là ở Nhận Đãng Sơn, chuyện này căn bản là không trọng yếu, chỉ cần biết rằng ấy không phải Long Hổ Tông người có thể, nói như thế, người này dù cho không phải Ma tộc chó săn, cũng hắn là không có thể tán tu, mọi người lập tức liền yên lòng.

Trương Trọng Kiên lập tức hừ lạnh một tiếng nói “đạo hữu nói cao thâm khó dò, bần đạo không cách nào tìm hiểu, kính xin đạo hữu công khai.”

Lửa tím Chân Quân từ từ nở nụ cười, không nhanh không chậm nói “bây giờ Thanh Vân phái suy yếu đã là thiên hạ đều biết, Độ Ách Chân Nhân bỏ mình càng chó cắn áo rách, mà ngươi Thanh Vân phái vẫn luôn là Ma tộc cái định trong mắt, trị giá này thời cơ, chính là Ma tộc tiêu diệt ngươi Thanh Vân phái thời cơ tốt nhất, đạo hữu e sợ cho không biết, cho nên sinh ra kế này, muốn để thiên hạ tu sĩ cho ngươi Thanh Sơn Phái trấn thủ sơn môn, không biết bần đạo nói có đúng không không?”

Lửa tím Chân Quân lời vừa nói ra, không những trong điện đánm tu sĩ kinh hãi đến biến sắc, kể cả Trương Trọng Kiên cũng vì đó lay động, hôm nay mái nhà mìn mọc thiên hạ tu sĩ cùng bàn khênh Ma đại kế, ấy căn bản nhất nguyên nhân, còn tưởng là đúng như lửa tím Chân Quân nói, lúc này bị hắn một lời nói toạc ra,

Trương Trọng Kiên lại không có gì để nói, dù sao miệng lưỡi lợi hại đều không phải là hắn am hiểu.

Cả điện tu sĩ bị lửa tím Chân Quân kiểu nói này, cũng là trong lòng nghi hoặc, có phải Thanh Vân Môn quả nhiên là bắt bọn họ sử dụng như thường?

Nhưng không nghĩ nhưng vào lúc này, Thục Sơn liên minh phái Thanh Thành trưởng lão Thái Hư chân nhân hừ lạnh một tiếng, không chậm không nhanh đạo “Ma tộc bắt nạt ta nhân tộc đã có ngàn năm lâu dài, mặc dù là Thanh Vân Môn không được việc này, ta Thục Sơn cũng sớm có ý đó, vậy nói rõ ràng là đi châm ngòi kế ly gián, lòng dạ đáng chém.”

Thái Hư chân nhân thân phận biết bao cao quý, mỗi tiếng nói cử động liền đại diện cho ý nguyện của Thục Sơn, cho nên lời vừa nói ra, trong điện đám tu sĩ trong lòng lập tức vô cùng quyết tâm, chỉ cần có Thục Sơn dẫn quân, này liên minh nhất định thành vậy.

Lửa tím Chân Quân cười cười nói “Thái Hư chân nhân lời ấy sai rồi, bây giờ ma đạo thế gượng, chúng ta lẽ ra xé chǎn ra lẻ, phân tán các nơi, mới có thể cho ma đạo tạo thành áp lực, bây giờ tụ ở 1 đường, Ma tộc vừa vặn mượn cơ hội này đem chúng ta tận diệt đi, đến lúc đó chúng ta liền không còn có vươn mình cơ hội.”

“Hoàn toàn là nói bậy!” Thái Hư chân nhân lúc này giận dữ, vỗ bàn đứng dậy, chậm rãi đi tới lửa tím Chân Quân trước người, cười lạnh một tiếng nói “Ngươi đến tột cùng là ai?”

Lúc này Thái Hư chân nhân linh khí bên ngoài, khồng lồ khí thế ngợp trời hướng về lửa tím Chân Quân đè xuống, nhưng không nghĩ cái kia lửa tím Chân Quân cũng là Thiên Tiên Cảnh tu vi, lại cùng Thái Hư chân nhân không phân cao thấp, đồng dạng dùng mạnh mẽ thế khí cùng với đối kháng.

Sau đó mặt nở nụ cười, không chút hoang mang đạo “bần đạo lửa tím Chân Quân, chỉ sở bọn ngươi bị Thanh Vân Môn lợi dụng vì vậy đã đến hảo ngôn

nhắc nhở chư vị, không còn ý gì khác, kính xin đạo hữu không cần thiết trách oan mới là.”

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 344: Ác Nghiệt Chó Săn

Thái Hư chân nhân híp mắt lại, tựa như cười mà không phải cười mà nhìn trước mắt cái này không biết là trời cao đất rộng tên đạo “đây là ngươi dám ở nơi đây tà thuyết mê hoặc người khác sức lực?”

Tử viêm Chân Quân lắc lắc đầu nói “cũng không phải, cũng không phải, bần đạo này đến coi là thật là vì khuyên các vị không nên vọng động, không nên đợi cho sự tình tới không thể vãn hồi trong khi nữa hối hận.”

Chân Nguyên Tử lúc này giận dữ nói “Thái Hư sư huynh cùng hắn nói nhảm làm gì, này kẻ gian này rõ ràng là Ma tộc phái tới gián điệp, trực tiếp giết chính là.”

Thái Hư chân nhân không khỏi cười ha ha một tiếng, hắn vạn vạn không ngờ rằng lại lại có vai hề ỷ vào tu vi ở trước mặt hắn làm mưa làm gió, nếu hắn coi là thật không có thủ đoạn, chẳng lẽ không phải để thiên hạ tu sĩ nhạo báng Thục Sơn không người?

Có điều nơi này dù sao cũng là địa bàn của Thanh Vân Môn, xuất phát từ tôn trọng, Thái Hư chân nhân còn là đối với Trương Trọng Kiên đạo “Trương đạo hữu, này kẻ gian làm xử trí như thế nào?”

Trương Trọng Kiên sớm giận không thể nuốt, chỉ là bây giờ nói thế nào hắn đều là một phái chưởng môn, huống hồ lại có Thái Hư chân nhân che ở, cho nên vẫn cưỡng chế trong lòng lửa giận, bây giờ chân nhân tìm hỏi, lập tức trả lời “cỡ này chó săn người người phải trừ diệt, nhưng bằng tiền bối xử lý chính là.”

Thái Hư chân nhân gật gật đầu nói “đã như vậy, đợi này cầu máu dơ đại diện,

mong rằng đạo hữu thứ tội mới là.”

Trương Trọng Kiên vội vàng nói “Thanh Vân Điện chỗ thờ phụng chính là một đời cùng Ma tộc chinh chiến Thần Nông Đại Đế, hôm nay có Ma tộc chó săn máu, dùng để tế điện Thần Nông Đại Đế lại không quá thích hợp.”

“Bần đạo hảo ý nhắc nhở, bọn ngươi lại vu tội ta bèn Ma tộc chó săn, như thế điên đảo sự tình không phải trắng đen, còn có công đạo gì?” Tử Hỏa Chân Quân mắt thấy hai người nhất xướng nhất hợp sẽ đổi hắn làm sát thủ, lập tức liền túng, dù sao Thái Hư chân nhân thành danh đã lâu, trời biết hắn lại có ra sao đòn sát thủ, hơn nữa vẫn thật khai chiến, cung điện này trong vòng chỉ Thiên Tiên Cảnh tu sĩ liền có bốn người, bằng hắn một người căn bản không phải đối thủ.

Thái Hư chân nhân lại là cười nói “Ngươi giữ lại này tái nhợt vô lực giải thích đi cùng Diêm La Vương nói, cố gắng có thể kiểm được Diêm La Vương thương hại tình, đời sau đầu thai lúc có thể chọn một người trong sạch.”

“Ngươi.....”

Tử Hỏa Chân Quân đang định phản bác, nhưng không nghĩ trên một giây còn đầy mặt nạ cười Thái Hư chân nhân, đột nhiên khí thế biến đổi, lập tức cảm giác được có cỗ tử vong khí xông lên trong lòng, nơi nào còn quan tâm được nói nhảm, vội vàng thả người nhảy một cái, liền gặp một đạo như có như không khí lạnh sát thân thể của hắn xẹt qua, trên người quần áo lập tức bị tia kiếm khí này xé nát, ngực đồng dạng bị vỡ ra một đạo vết máu.

Tử Hỏa Chân Quân nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, nếu không có vừa rồi cẩn thận, chính mình bây giờ tất nhiên bị đạo hàn quang kia chém thành hai đoạn, lại hướng Thái Hư chân nhân nhìn tới, chỉ thấy ấy trong tay không biết là lúc nào hơn một thanh huyễn thật tiêu tan ba thước trường kiếm.

“Ngươi đó là cái gì kiếm?” Tử Hỏa Chân Quân lúc này kinh hãi đến biến sắc, hắn nói thế nào cũng là tu hành gần ngàn năm sỹ, tuy có Côn Lôn, Thục Sơn tinh tu kiếm tiên chi đạo, thế nhưng này kiếm tiên chi đạo chính là dùng trong lồng

ngực Canh Kim chi khí gởi nuôi kiềm xong,

Mà đây kiềm xong phần lớn lấy từ ngũ kim tinh, cho nên mặc dù là kiềm tiên kiềm, đồng dạng có dấu vết để lẩn theo.

Chỉ là trước mắt tình cảnh này, liền thái quá hư ảo, Thái Hư chân nhân kiềm trong tay lại hữu hình vô ảnh, huyễn thật tiêu tan, phảng phất một thanh trong suốt khí kiềm vậy.

Thái Hư chân nhân cười ha ha một tiếng nói “Giết cẩu kiềm!”

Nói thôi trực tiếp thi triển Thanh Thành vô thượng kiềm quyết “tiêu dao thiên địa”, kiềm pháp này chú ý phiêu dật linh động, âm dương cùng tồn tại, phối hợp vô thượng kiềm bước, một khi thi triển, cả người phảng phất xen vào hư thật trong lúc đó bình thường, lại phối hợp ấy trong tay “Thái Hư thần kiềm”, lúc này Thái Hư chân nhân sát ý nội liễm, phảng phất là ẩn nấp ở trong hư không sát thủ bình thường, đâu đáng sợ đến cực điểm.

Tử Hỏa Chân Quân gan dạ xông khênh Ma liên minh đại hội, tự nhiên có chút dựa vào, chỉ thấy hắn hướng về ngực sờ mó, sau đó tung một cái đen không trượt bóng pháp bảo, sau đó hai tay nhanh chóng bấm quyết, chỉ thấy cái kia đen không trượt bóng pháp bảo lập tức tử quang mãnh liệt, bắn ra một mảnh nóng rực vô cùng sóng nhiệt, chính là mạng sửa của hắn pháp bảo - - tím canô bàn.

Trong điện đán tu sĩ lúc này kinh hãi đến biến sắc, nhưng không nghĩ hầu như cũng trong lúc đó, một đạo màu xanh thăm thẳm ánh sáng tùy theo đem mọi người phủ kín, tả hữu tìm coi một phen, lại phát hiện không biết là lúc nào, thủy tiên Tiên tử trên đầu hơn một viên xanh thăm thẳm vô cùng châu ngọc, luồng ánh sáng màu xanh lam này chính là từ đây trong châu tản mát ra.

Ngay ở trong điện đán tu sĩ làm Thái Hư chân nhân nắm một vệt mồ hôi lạnh thời gian, nhưng không nghĩ Thái Hư chân nhân cực kỳ khinh bỉ nói “chút tài mọn vậy!”

Dứt lời, chỉ thấy ấy hít mạnh một hơi, sau đó hướng tới tím canô bàn phun một cái, nhất thời liền có vô số khí lạnh từ trong miệng phun ra, đầy trời lửa tím gấp phải luồng khí lạnh kia sau khi, chỉ nghe một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh, cái kia vô cùng mạnh mẽ lửa tím lại toàn bộ tắt, tím canô bàn lại hóa thành một đen không trượt bóng mâm tròn ở không trung từ từ chuyển động.

“Cũng là này chó săn số con rệp, gấp gỡ Thái Hư đạo hữu, này lửa mặc dù cũng thế gian ít có, thế nhưng chung quy là luyện khí thủ pháp chênh lệch một vài, chỉ có điều là một cái phổ thông linh bảo, tự nhiên không sánh bằng Thái Hư đạo hữu ‘băng phách hàn thiền’.”

Chân Nguyên Tử nhìn thấy Tử Hỏa Chân Quân hợp lại liền bại, không khỏi than thở mà phát, mà một đám tu sĩ nghe đến Chân Nguyên Tử nói như vậy sau, lại là cùng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là vì sao?

Phải biết rằng này “băng phách hàn thiền” nhưng Huyền Môn bên trong thuật cấm kỵ, xưng là thuật cấm kỵ uy lực của nó có thể thấy được chút ít, thế nhưng từ xưa tới nay lại ít có người tu luyện thuật này, chỉ vì ấy tu luyện ấy thật sự thái quá gian nan.

“Băng phách hàn thiền” đều không phải là trong giới tự nhiên ve sầu, mà là màu mỡ nam cực cực quang tinh thông Đan Điền bên trong gối nuôi, bởi vì với Đan Điền thời gian phảng phất một con hàn thiền đáng dấp, cho nên được gọi là.

“Băng phách hàn thiền” tu luyện cực kỳ không dễ, thuật này trăm năm chút thành tựu, ngàn năm mới có thể đại thành, thế nhưng bây giờ thiên địa linh khí cắn cỗi, có thể đột phá tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh tuyệt đối là hiếm như lá mùa thu, nếu là lại đem phần lớn thời gian lãng phí ở tu hành một phép thuật trên chậm trễ tu hành, U & 32; cuối cùng kết quả chỉ có thể là dừng lại với Địa Tiên Cảnh, mà tu sĩ của Địa Tiên Cảnh chỉ có tám trăm năm tuổi thọ, nói

cách khác, mãi đến tận tuổi thọ hao hết ngày nào đó, “băng phách hàn thiền” cũng không thể đại thành.

Cho nên, nghe đến Thái Hư chân nhân thi triển chính là trong truyền thuyết “băng phách hàn thiền”, đám tu sĩ không chỗ nào không phải là kinh hãi vô cùng, trong lúc nhất thời, mọi người đối với Thái Hư chân nhân kính ngưỡng tâm ý đạt đến đỉnh cao.

Lúc này, cũng không biết là Thái Hư chân nhân hồi lâu chưa hoạt động gân cốt, hiện lên ngoan đồng chi tâm, còn là đối với bức này Ma tộc chó săn cực kỳ căm hận, cảm thấy đem một kiếm chém có chút đáng tiếc.

Chỉ thấy ấy lúc này thi triển thuật ngự kiếm, chuôi này vô hình trường kiếm lúc này một cái ẩn rồng tới lui tuần tra với hư không cùng trong hiện thật, chợt cao chợt thấp, chợt trái chợt phải, thẳng giết đến Tử Hỏa Chân Quân đầy người vết máu, phảng phất một người toàn máu bình thường khổ sở chống đỡ, quả nhiên là vô cùng thê thảm.

“Chết đi!” Chắc là Thái Hư chơi đủ rồi, đột nhiên hét lớn một tiếng, cái kia vô hình kiếm lúc này như là một con rồng bạc trên dưới tung bay, vô luận Tử Hỏa Chân Quân hướng về gì nơi tránh né, thủy chung cảm giác cái kia rồng bạc hai mắt gắt gao theo dõi hắn.

“Ngươi còn chờ cái gì!” Tử Hỏa Chân Quân trong lòng biết kiếm này nhất định có thể đem chém giết, biết lại ẩn giấu đi, hắn liền hắn phải chết, lập tức hét lớn một tiếng.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 345: Đang 13 Phái

Tử Hỏa Chân Quân lời vừa nói ra, ở đây tu sĩ tất cả đều là sảng sốt, kể cả cùng với đối chiến Thái Hư chân nhân cũng là theo bản năng tả hữu quan sát.

Quả nhiên, Tử Hỏa Chân Quân vừa dứt lời, liền có một bóng người theo một đám tu sĩ trong đám người nhảy lên, ngay sau đó một đạo hắc quang hướng về Thái Hư chân nhân đánh tới.

Thái Hư chân nhân đang định né tránh, lại là phát hiện mình đại kinh tiêu quái, chỉ thấy cái kia hắc quang bay tới xanh thăm lồng ánh sáng lúc đột nhiên một trận, lồng ánh sáng lập tức ánh sáng mãnh liệt, đem cái kia hắc mang ngăn lại, sau đó chỉ nghe “leng keng” một tiếng, một con khoảng hai tấc, hình dáng cùng đen hiết bình thường ám khí tùy theo rơi xuống đất.

Thái Hư chân nhân lúc này thẹn quá thành giận, hai tay nhanh chóng biến ảo, cái kia vô hình trong lúc đó lập tức khí thế dâng mạnh, chỉ thấy lóe lên ánh bạc, Tử Hỏa Chân Quân đầu lâu bị chém xuống, vội vã lăn nhào ở mặt đất, chỉ còn một khối không đầu thân thể đứng ở nơi đó, đoạn cảnh chỗ không dứt phun ra máu tươi.

“Thật can đảm!”

Cùng lúc đó, Chân Nguyên Tử phát hiện người đánh lén cách hắn lại chỉ có ba thước, lúc này quát lên một tiếng lớn, tay phải trong hư không một trảo, lập tức hơn một thanh ba thước ngân sương, trực tiếp vung kiếm hướng về người nọ chém tới.

Người nọ cũng không hàm hồ, lúc này theo làm bảo trong túi lấy một hơi hai

thuởc đoán kiếm, cùng Chân Nguyên Tử đánh nhau.

Hai người một khi tiếp xúc, Chân Nguyên Tử nhất thời kinh ngạc vạn phần, không nghĩ đến người này lại là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, mà hắn mặc dù cũng là thế hệ trước tu sĩ, thế nhưng thiên tư hoàn toàn không tính thượng cấp, tu hành gần ngàn năm vẫn kẹt ở Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, nếu không có đổi phương vô tình cùng với dây dưa, mình tuyệt đối không thể ở trên tay đổi phương đi qua mười chiêu.

Đúng lúc này, Chân Nguyên Tử đột nhiên cảm giác phía sau có luồng kình phong kéo tới, nương theo lấy luồng kình phong này, tựa hồ còn có một tia tanh hôi mùi, theo bản năng lẩn khỏi chỗ, đúng dịp thấy một đạo hắc mang sát hắn da đầu đã đậm, đem đạo trâm đánh rơi, tóc đen đầy đầu lập tức tán loạn, mặc dù không có đã bị tính thực chất thương tổn, thế nhưng nhìn qua cực kỳ chật vật.

Người đánh lén không thể đem Chân Nguyên Tử một kiếm chém giết, lại là thuận tay dùng đoán kiếm biến mất đậm đầu ngần người ba gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ cổ, này ba người cho đến khi chết, cũng không minh bạch đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Cùng lúc đó, Thanh Vân Điện bên trong nhất thời hỏng, cũng không biết trong đó đến tột cùng ẩn giấu nhiều hay ít Ma tộc chó săn, chỉ là nhìn thấy một mảnh hỗn độn kiếm quang lấp loé, trên mặt đất vô duyên vô cớ hơn hòn bộ thi thể.

Trương Trọng Kiên rốt cuộc còn quá tuổi trẻ, thân là Thanh Vân Môn chưởng môn kỵ lần này đại hội triệu tập người trong lúc nhất thời lại không thể phản ứng lại, sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

Cũng còn tốt có Huyền đang ba phái ba vị Thiên Tiên phái cao thủ ai nấy dùng thủ đoạn, chỉ trong nháy mắt liền đem người đánh lén bức ra đoàn người ở ngoài, cho đến lúc này, đám tu sĩ này mới phát hiện, nguyên lai lần này nổi lên người đánh lén lại có chín tên, trong đó hai gã làm Thiên Tiên Cảnh tu vi, chính

là đầu tiên đối thủ hai người, nhất là bảy người đều là Địa Tiên Cảnh tu sĩ.

Này chín người trang phục cao dị, nếu không có ấy chính mình bại lộ, chỉ nhìn trang điểm rất khó đem liên hệ với nhau.

“Các ngươi là người nào?” Thái Hư chân nhân không hổ là cao nhân tiền bối, chỉ thấy ấy gầm dữ dội một tiếng, ấy âm như là cửu thiên sấm sét bình thường với chất phác vang dội, kinh sợ đại địch thời gian đồng thời đem vẫn còn năm ở ngay người bên trong một đám tu sĩ thức tỉnh.

Trương Trọng Kiên này mới phản ứng được, vội vàng thả người nhảy một cái, cùng ba người song song mà đứng, cầm trong tay trường đao chuẩn bị giết địch.

Này chín người song song mà đứng, thế nhưng cái kia hai cái tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh thân thể vị thoáng khá cao, rất rõ ràng chính là đám người kia người dẫn đầu.

Tên kia đánh lén tu sĩ của Chân Nguyên Tử không có phản ứng Thái Hư chân nhân, ngược lại quay thi thể của Tử Hỏa Chân Quân hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi còn muốn lười biếng tới khi nào?”

Lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, đừng nói này môn phái nhỏ môn nhân cùng các lô Tán Tiên, kể cả Huyền Môn tam đại trong môn phái tư cách già nhất Thái Hư chân nhân, đều sững sờ ở nơi đó không có nhận thức, không biết người này nói như vậy đến tột cùng là ý gì.

Mọi người còn đang nghi hoặc, Tử Hỏa Chân Quân bộ kia không đầu thi thể lại bắt đầu rung động, nương theo lấy mọi người kinh sợ ánh mắt, lăn dưới đất trên đầu lâu lại bỗng đứng bay lên, sau đó hạ xuống ấy đoạn cảnh chõ, theo một tia sáng tím bay sáng, vết thương lại biến mất không còn tăm hơi, Tử Hỏa Chân Quân lập tức mở hai mắt ra cười ha ha một tiếng, lại sanh long hoạt hổ đứng ở nơi đó.

Mọi người lúc này hoảng hốt, chỉ có Thái Hư chân nhân trong hai mắt tinh quang lóe lên, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Ta ngược lại thật ra quả nhiên là thân bất tử, nguyên lai là đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong ‘tiếp tục đầu’, nói một chút đi, các ngươi rốt cuộc là ai?”

“Đại chu thiên 108 tiên thuật?”

“Tiếp tục đầu?”

Thái Hư chân nhân lời vừa nói ra, đám tu sĩ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, pháp thuật kia không phải cũng sớm đã thất truyền gì? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?

Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Bần đạo thường ở Nhạn Đãng Sơn.....”

“Nói láo! Nhạn Đãng Sơn làm sao có khả năng đi ra ngươi bức này giỏi giang khiến yêu thuật yêu nghiệt!” Chân Nguyên Tử gấp Tử Hỏa Chân Quân vẫn như cũ một mực chắc chắn ở Nhạn Đãng Sơn, nhất thời vô danh lửa nhất thời, tức miệng mắng to.

Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Đạo hữu nào gọi bằng thuật này làm yêu thuật, có phải đạo hữu không biết đây là Huyền Môn chính tông tiên thuật?”

Chân Nguyên Tử đang muốn nói lại, nhưng có Thái Hư chân nhân cười lạnh một tiếng nói: “Đại chu thiên 108 thuật đích thật là ta Huyền Môn chính tông tiên thuật, có điều thuật này liền đang một đạo thống, không biết mấy vị là Long Hồ, Mao sơn, lầu màu đen gì tòa tiên sơn thiên sư?”

“Đạo thân thiện kiến thức.” Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Đã đạo hữu đã nhìn ra chúng ta sư môn xuất xứ, chúng ta cũng là không cần phải lại đả ách mê, bắn đao đích xác theo Long Hồ Sơn mà đến, hai vị này, phân biệt là Mao sơn Thượng Thanh Phái Hứa Đạo Hữu cùng các tạo sơn linh bảo phái Cát đao hữu.”

Nghe đến Tử Hỏa Chân Quân lần này giới thiệu, ngược lại để mọi người sáng mắt lên, này tam sơn làm Tam Thanh Đạo Tổ sáng chẽ, lập phái với Tiên Đinh trước kia, Tam Thanh Đạo Tổ hợp đầu Tiên Đinh sau kia, ba phái chưởng môn đều bị Phục Hy Đại Đế phong làm thiên sư, địa vị chỉ đứng sau Tiên đế, hơn nữa sau đó Tát Thiên Sư, chính là Tiên Đinh tứ thiên sư.

Đáng tiếc sau đó Toàn Chân một mạch Lữ tổ thứ nhất sáng chẽ kiểm tiên chi đạo sau, Toàn Chân đạo thống rực rỡ hào quang, đang một đạo thống chính thức hướng đi suy yếu, ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn lúc, ba phái mặc dù cũng có xuất lực, nhưng khi đó ba phái đều là nhân số héo tàn, Ma tộc đại thắng sau kia, ba phái suốt cửa phong núi nhắm phái, thế gian lại không ấy môn nhân tung tích.

Có điều này ba phái đều là Thái Cổ thời gian liền sáng lập đạo thống, cho nên tuyệt đối không thể là Ma tộc chó săn, mọi người nhất thời mừng rỡ.

Mọi người chính tâm vui có tiếng, nhưng không nghĩ Thái Hư chân nhân một câu nói, vừa đi mọi người rơi xuống với đáy vực.

“Này ba phái làm Tam Thanh Đạo Tổ sáng chẽ, chính là Huyền Môn chính tông, bọn ngươi ba người công pháp đích xác xuất từ ba phái, nhưng là các ngươi lại đều không phải là ba phái người trong.”

“Hả?” Tử Hỏa Chân Quân khẽ mỉm cười nói: “Lời ấy nghĩa là sao?”

Thái Hư chân nhân cười lạnh một tiếng nói: “Đang một đạo mạch chính là Huyền Môn chính tông, đệ tử trong môn tuyệt đối không thể dùng độc.”

“Hả..... thì ra là thế.”

Tử Hỏa Chân Quân quay đầu nhìn một chút cái gọi là Hứa Đạo Hữu trong tay trong lúc mơ hồ chiếu rọi bích u hàn mang hai thước đoán kiếm, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 346: Khích Bác Ly Gián

“Bọn họ là Ngũ độc giáo yêu nghiệt!” Đúng lúc này, ngoài điện đột nhiên truyền đến một tiếng sáng sủa có tiếng, âm thanh dỗ sáng mà giàu có từ tính.

“Ngũ độc giáo yêu nghiệt!”

Tin tức này như là ruộng cạn sinh lôi bình thường, một đám tu sĩ nhất thời kinh hãi vô cùng, lập tức hướng về đại điện ở ngoài nhìn tới, chỉ thấy đại điện ở ngoài chậm chạp đi vào một đôi thần tiên quyến lữ.

Nam tử trên người mặc một bộ màu trắng nho sam, tay áo bồng bềnh, trong tay nhẹ lay động 1 ngọc phiến, là một vị nhẹ nhàng nho nhã, phong độ nhanh nhẹn chàng thanh niên.

Nữ trên người mặc màu đỏ quần lụa mỏng, bên hông bó 1 màu đỏ sợi tơ, vừa vặn đem uyển chuyển dáng người phác hoạ tràn trề hết, lại coi tướng mạo, chỉ thấy ấy lông mày như đầu mùa xuân lá liễu cong, một đôi ánh mắt quyến rũ càng thăng câu nhân tâm huyền, cùng Bồng Lai thủy tiên cùng Côn Lôn Hiếu Nguyệt hai vị xuất trần Tiên tử hoàn toàn khác biệt, lại trong lúc nhất thời vừa khôn kẽ đến tột cùng ai trên ai dưới.

Có điều đám tu sĩ lại là với trước mắt vị này càng thêm mơ tưởng mong ước, dù sao hai vị kia một vị như thủy tiên bình thường thánh khiết, một vị khác càng như là không dính khói bụi trần gian cửu thiên tiên nữ bình thường, khiến người ta chút nào sinh không nỗi khinh nhờn tâm ý.

Mà trước mắt vị này lại là như gió bụi say tháng, khiến người ta không nhịn được sinh ra liền như vậy vứt bỏ tất cả mê say khóm hoa cốc nợ nhìn.

“Nguyên lai là đạo hữu của Thanh Khâu Sơn.”

Thái Hư chân nhân một chút liền nhận ra hai vị này chính là ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến thời gian cùng với kề vai chiến đấu Thanh Khâu hai vị yêu vương, nhất thời mừng rỡ, có hai người này tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi yêu vương gia nhập, bắt giữ này mấy cái yêu nhân chẳng lẽ không phải dễ như trở bàn tay?

Thế nhưng nghe đến Thái Hư chân nhân nói như vậy, lập tức lại nhấc lên một phen sóng gió kinh hoàng, Thanh Khâu Sơn chính là Yêu tộc phạm vi thế lực, bây giờ Thanh Vân khai phủ thậm chí ngay cả Yêu tộc đều đưa tới, coi là thật đế đám tu sĩ ồ lên.

Đồng thời khiếp sợ còn có Ngũ độc giáo cái kia một nhóm người, bọn họ kinh ngạc cũng không phải người đến làm Yêu tộc, mà là hai người này đều là có Thiên Tiên Cảnh thực lực cao thủ, theo vừa mới ngữ khí không khó nhìn ra, bọn họ đối với mình này một phương tràn đầy địch ý.

Tử Hỏa Chân Quân lập tức thử dò xét nói “hai vị đạo hữu này đến chuyện gì?”

Thư sinh áo trắng cười nhạt, nhưng là đúng Thái Hư chân nhân đạo “Ma tộc chiếm đoạt ta Thần Châu ngàn năm lâu dài, phàm ta Thần Châu sinh linh đều vì Ma tộc nô, bây giờ Thanh Vân Môn lại mở ra Tiên phủ, mái nhà mời mọc thiên hạ có chí sĩ cùng bàn khênh Ma nghiệp lớn, ta Thanh Khâu tuy bị ở đây chư vị xưng là dị thể, nhưng cũng thuộc về Thần Châu sinh linh số lượng, này đến, tự nhiên là làm khênh Ma nghiệp lớn mà đến.”

Thái Hư chân nhân vội vàng chắp tay chắp tay, thành khẩn đạo “quần áo trắng Thần Vương lời ấy sai rồi, chúng ta đều vì Thần Châu sinh linh, cái gọi là người cùng Yêu, bất quá là này để quyền lực riêng cốc nợ chõ lập đi ra che đậy thế nhân hai mắt phép che mắt thôi, tưởng tượng Thái Cổ thời kỳ, Phục Hy Nữ Ông hai vị Tiên để tạo phúc muôn dân, gần có rồng lửa chân nhân suất Thanh

Khâu các vị đạo hữu ở Tiên Ma đại chiến lúc rực rỡ hào quang, quả thật chúng ta loài nọ Yêu tộc vậy.”

Đứa bé gái nữ nở nụ cười xinh đẹp đao “Thái Hư đạo hữu ngàn năm không thấy,

Phong thái như trước không giảm năm đó, không hổ là Thanh Thành ẩn sĩ.”

Thái Hư chân nhân lập tức tán dương “Đứa bé gái nữ Tiên tử đồng dạng phong hoa tuyệt đại, thế gian ít có.”

Tử Hỏa Chân Quân gặp này hai nhóm người tựa hồ vẫn chưa đưa hăn đặt ở trong mắt, ánh mắt không khỏi lộ ra một tia oán khí, lập tức đối với ở đây đám tu sĩ chắp tay nói “không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác, các vị đạo hữu cắt chớ quên thời đại thượng cổ Yêu tộc làm việc việc.”

Tử Hỏa Chân Quân lời vừa nói ra, đám tu sĩ trong lòng nhất thời có chút xoắn xuýt, tưởng tượng thượng cổ Ma tộc bị phong ấn sau khi, người, Yêu 2 loài làm tranh cướp thiên địa chúa tể ra tay quá nặng, trực tiếp dẫn đến Tiên Đinh sụp đổ, sau đó hai tộc càng thế như nước lửa, thì ở đây những tu sĩ này, mười phần liền cùng Yêu tộc có thái ấp, trong lúc nhất thời, đám tu sĩ lại không biết là nên làm thế nào cho phải.

Tử Hỏa Chân Quân kẽ ly gián thực hiện được, trong lòng lập tức mừng rỡ, đang định âm thầm bật cười, lại nghe được từ tiến vào đại điện sau khi liền vẫn trầm mặc không nói Côn Lôn Hiểu Nguyệt Tiên tử linh không thanh âm du dương tới.

“Thiên hạ đại thế, phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân, người cùng Yêu tộc trong lúc đó liền cuối cùng thuộc về Thần Châu sinh linh, mấy ngàn năm qua tranh thế tranh cũng bất quá là đại đạo số mệnh thôi, thế nhưng vực ngoại Thiên Ma hung hăng ngang ngược tàn phá, tuyệt ta Thần Châu sinh linh sinh cơ, chúng ta tu sĩ cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời để bản thân sử dụng, nên biết số trời, rõ lí lẽ mới là, bọn ngươi bởi vì bản thân riêng cốc nợ, đối địch với thiên

địa, coi là thật không tự lượng sức.”

Hiếu Nguyệt Tiên tử nói như vậy câu câu đều có lý, lập tức liền gây nén ở đây tu sĩ cộng hưởng.

Lúc này có một cùng Yêu tộc cũng không thù hận tu sĩ dẫn đầu phụ họa nói “Tiên nói nói thật phải, nhân tộc cùng Yêu đám tuy là thái ấp, lại như là huynh đệ tranh, Ma tộc mới thật sự là dị thể, cùng Yêu tộc so với, Ma tộc mới là tội ác tà trời đại địch, mọi người chớ quên, thời đại thương cổ người, Yêu tranh chấp thời gian, Yêu tộc cũng từng chúa tể qua thiên địa, khi nào giết hại qua ta nhân tộc?”

Vừa dứt lời, liền lại có 1 tu sĩ cất cao giọng nói “không sai, muốn lên Cổ Đế thuẫn là yêu, ấy nhất thống thiên địa thời gian chúng sanh ngang hàng, chúng ta loài an cư lạc nghiệp, đêm không cần đóng cửa, chưa bao giờ nghe nói Yêu tộc ức hiếp chúng ta loài việc, ngược lại là các ngươi Ngũ độc giáo, ý có Ma tộc chống đỡ Yêu, gian ngân cướp giật không chuyện ác nào không làm, lại còn dám nơi này tà thuyết mê hoặc người khác, nhất định chính là khoác da người súc sanh, ¥ ¥.....”

Tu sĩ càng nói càng tức, đến cuối cùng trực tiếp chửi như tát nước, dơ bẩn nói như vậy ra hết, muốn bao nhiêu khó nghe có bao nhiêu khó nghe, quả thực như là phô phường người đàn bà chanh chua chửi đồng vây.

Tử Hỏa Chân Quân một nhóm nhất thời tức giận đến giận sôi lên, cái kia cái gọi là Cát đạo hữu nhất thời giận tím mặt đạo “thẳng nhãi ranh câm miệng!”

Dứt lời, vung tay phải lên, liền vứt ra một vật, chính là lúc trước đánh lén Thái Hư chân nhân ám khí.

Tu sĩ kia mắt thấy ô quang lóe lên tới, nhất thời sợ đến ba hồn bảy vía đã đánh mất một nửa, dù sao hắn chỉ có Tán Tiên cảnh tu vi, nơi nào có thể ngăn đến dưới Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nén giận một đòn toàn lực.

Giữa lúc tu sĩ kia mất đi hết cả niềm tin thời gian, chỉ thấy một cái bóng mờ đi sau trước tiên đặt, tu sĩ chỉ cảm thấy hoa mắt, UU đọc sách w &# 119;w. &# 117;u &# 107; &# 97; &# 110; shu. Cơm ô quang liền bị bóng người kia cuốn đi.

Tu sĩ nhất thời như nhặt được đại xá, kinh đến một tiếng mồ hôi lạnh, hướng về trong điện nhìn tối, chỉ thấy thư sinh áo trắng đang cúi đầu chơi một con giống như đèn hiết ám khí, lập tức liền minh bạch, vừa rồi cứu hắn chính là người này, vội vàng chắp tay nói cảm ơn “đa tạ tiền bối ân cứu mạng.”

Thư sinh áo trắng khẽ mỉm cười nói “từ khi sau khi, chúng ta chính là đồng đạo, cần gì nói cảm ơn.”

Dứt lời, thư sinh áo trắng quay đầu nhìn về phía Ngũ độc giáo mọi người, vẻ mặt lập tức biến đổi, một luồng vô hình khí thế lập tức ép hướng về mọi người, đồng thời hừ lạnh một tiếng nói “bọn người tự đoạn một tay, tản đi tu vi, ta có thể tha các người một con đường sống.”

“Tự đoạn một tay? Tản đi tu vi? Đạo hữu thật lớn giọng!” Cái gọi là rất nhiều thiên sư lúc này cười lạnh một tiếng, tay phải lập tức hai thước đoán kiếm chỉ về thư sinh áo trắng, ngữ khí lạnh như băng nói “hôm nay khiến cho bọn người yêu tà mở mang kiến thức một chút, cái gì là chánh thức Huyền Môn chính tông.”

“Ha ha ha..... Huyền Môn chính tông? Một đám xảo trá, quên nguồn gốc gì đó, cũng dám nói xăng Huyền Môn chính tông, để mạng lại!”

Thái Hư chân nhân héto lớn một tiếng, trong tay Vô Hình kiếm lập tức rời khỏi tay, hóa thành một cái vô hình rồng bạc hướng về người nọ cuốn tới.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 244: Ác Nghiệt Chó Săn

Thái Hư chân nhân híp mắt lại, tựa như cười mà không phải cười mà nhìn trước mắt cái này không biết là trời cao đất rộng tên đạo “đây là ngươi dám ở nơi đây tà thuyết mê hoặc người khác sức lực?”

Tử viêm Chân Quân lắc lắc đầu nói “cũng không phải, cũng không phải, bần đạo này đến coi là thật là vì khuyên các vị không nên vọng động, không nên đợi cho sự tình tới không thể vãn hồi trong khi nữa hối hận.”

Chân Nguyên Tử lúc này giận dữ nói “Thái Hư sư huynh cùng hắn nói nhảm làm gì, này kẻ gian này rõ ràng là Ma tộc phái tới gián điệp, trực tiếp giết chính là.”

Thái Hư chân nhân không khỏi cười ha ha một tiếng, hắn vạn vạn không ngờ rằng lại lại có vai hề ý vào tu vi ở trước mặt hắn làm mưa làm gió, nếu hắn coi là thật không có thủ đoạn, chẳng lẽ không phải để thiên hạ tu sĩ nhạo báng Thục Sơn không người?

Có điều nơi này dù sao cũng là địa bàn của Thanh Vân Môn, xuất phát từ tôn trọng, Thái Hư chân nhân còn là đối với Trương Trọng Kiên đạo “Trương đạo hữu, này kẻ gian làm xử trí như thế nào?”

Trương Trọng Kiên sớm giận không thể nuốt, chỉ là bây giờ nói thế nào hắn đều là một phái chưởng môn, huống hồ lại có Thái Hư chân nhân che ở, cho nên vẫn cưỡng chế trong lòng lửa giận, bây giờ chân nhân tìm hỏi, lập tức trả lời “cỡ này chó săn người người phải trừ diệt, nhưng bằng tiền bối xử lý chính là.”

Thái Hư chân nhân gật gật đầu nói “đã như vậy, đợi này cầu máu dơ đại diện,

mong rằng đạo hữu thứ tội mới là.”

Trương Trọng Kiên vội vàng nói “Thanh Vân Điện chỗ thờ phụng chính là một đời cùng Ma tộc chinh chiến Thần Nông Đại Đế, hôm nay có Ma tộc chó săn máu, dùng để tế điện Thần Nông Đại Đế lại không quá thích hợp.”

“Bần đạo hảo ý nhắc nhở, bọn ngươi lại vu tội ta bèn Ma tộc chó săn, như thế điên đảo sự tình không phải trắng đen, còn có công đạo gì?” Tử Hỏa Chân Quân mắt thấy hai người nhất xướng nhất hợp sẽ đổi hắn làm sát thủ, lập tức liền túng, dù sao Thái Hư chân nhân thành danh đã lâu, trời biết hắn lại có ra sao đòn sát thủ, hơn nữa vẫn thật khai chiến, cung điện này trong vòng chỉ Thiên Tiên Cảnh tu sĩ liền có bốn người, bằng hắn một người căn bản không phải đối thủ.

Thái Hư chân nhân lại là cười nói “Ngươi giữ lại này tái nhợt vô lực giải thích đi cùng Diêm La Vương nói, cố gắng có thể kiểm được Diêm La Vương thương hại tình, đời sau đầu thai lúc có thể chọn một người trong sạch.”

“Ngươi.....”

Tử Hỏa Chân Quân đang định phản bác, nhưng không nghĩ trên một giây còn đầy mặt nạ cười Thái Hư chân nhân, đột nhiên khí thế biến đổi, lập tức cảm giác được có cổ tử vong khí xông lên trong lòng, nơi nào còn quan tâm được nói nhảm, vội vàng thả người nhảy một cái, liền gặp một đạo như có như không khí lạnh sát thân thể của hắn xẹt qua, trên người quần áo lập tức bị tia kiếm khí này xé nát, ngực đồng dạng bị vỡ ra một đạo vết máu.

Tử Hỏa Chân Quân nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, nếu không có vừa rồi cẩn thận, chính mình bây giờ tất nhiên bị đạo hàn quang kia chém thành hai đoạn, lại hướng Thái Hư chân nhân nhìn tới, chỉ thấy ấy trong tay không biết là lúc nào hơn một thanh huyễn thật tiêu tan ba thước trường kiếm.

“Ngươi đó là cái gì kiếm?” Tử Hỏa Chân Quân lúc này kinh hãi đến biến sắc, hắn nói thế nào cũng là tu hành gần ngàn năm sỹ, tuy có Côn Lôn, Thục Sơn tinh tu kiếm tiên chi đạo, thế nhưng này kiếm tiên chi đạo chính là dùng trong lồng

ngực Canh Kim chi khí gởi nuôi kiềm xong,

Mà đây kiềm xong phần lớn lấy từ ngũ kim tinh, cho nên mặc dù là kiềm tiên kiềm, đồng dạng có dấu vết để lẩn theo.

Chỉ là trước mắt tình cảnh này, liền thái quá hư ảo, Thái Hư chân nhân kiềm trong tay lại hữu hình vô ảnh, huyễn thật tiêu tan, phảng phất một thanh trong suốt khí kiềm vậy.

Thái Hư chân nhân cười ha ha một tiếng nói “Giết cẩu kiềm!”

Nói thôi trực tiếp thi triển Thanh Thành vô thượng kiềm quyết “tiêu dao thiên địa”, kiềm pháp này chú ý phiêu dật linh động, âm dương cùng tồn tại, phối hợp vô thượng kiềm bước, một khi thi triển, cả người phảng phất xen vào hư thật trong lúc đó bình thường, lại phối hợp ấy trong tay “Thái Hư thần kiềm”, lúc này Thái Hư chân nhân sát ý nội liễm, phảng phất là ẩn nấp ở trong hư không sát thủ bình thường, đâu đáng sợ đến cực điểm.

Tử Hỏa Chân Quân gan dạ xông khênh Ma liên minh đại hội, tự nhiên có chút dựa vào, chỉ thấy hắn hướng về ngực sờ mó, sau đó tung một cái đen không trượt bóng pháp bảo, sau đó hai tay nhanh chóng bấm quyết, chỉ thấy cái kia đen không trượt bóng pháp bảo lập tức tử quang mãnh liệt, bắn ra một mảnh nóng rực vô cùng sóng nhiệt, chính là mạng sửa của hắn pháp bảo - - tím canô bàn.

Trong điện đán tu sĩ lúc này kinh hãi đến biến sắc, nhưng không nghĩ hầu như cũng trong lúc đó, một đạo màu xanh thăm thẳm ánh sáng tùy theo đem mọi người phủ kín, tả hữu tìm coi một phen, lại phát hiện không biết là lúc nào, thủy tiên Tiên tử trên đầu hơn một viên xanh thăm thẳm vô cùng châu ngọc, luồng ánh sáng màu xanh lam này chính là từ đây trong châu tản mát ra.

Ngay ở trong điện đán tu sĩ làm Thái Hư chân nhân nắm một vệt mồ hôi lạnh thời gian, nhưng không nghĩ Thái Hư chân nhân cực kỳ khinh bỉ nói “chút tài mọn vậy!”

Dứt lời, chỉ thấy ấy hít mạnh một hơi, sau đó hướng tới tím canô bàn phun một cái, nhất thời liền có vô số khí lạnh từ trong miệng phun ra, đầy trời lửa tím gấp phải luồng khí lạnh kia sau khi, chỉ nghe một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh, cái kia vô cùng mạnh mẽ lửa tím lại toàn bộ tắt, tím canô bàn lại hóa thành một đen không trượt bóng mâm tròn ở không trung từ từ chuyển động.

“Cũng là này chó săn số con rệp, gấp gỡ Thái Hư đạo hữu, này lửa mặc dù cũng thế gian ít có, thế nhưng chung quy là luyện khí thủ pháp chênh lệch một vài, chỉ có điều là một cái phổ thông linh bảo, tự nhiên không sánh bằng Thái Hư đạo hữu ‘băng phách hàn thiền’.”

Chân Nguyên Tử nhìn thấy Tử Hỏa Chân Quân hợp lại liền bại, không khỏi than thở mà phát, mà một đám tu sĩ nghe đến Chân Nguyên Tử nói như vậy sau, lại là cùng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là vì sao?

Phải biết rằng này “băng phách hàn thiền” nhưng Huyền Môn bên trong thuật cấm kỵ, xưng là thuật cấm kỵ uy lực của nó có thể thấy được chút ít, thế nhưng từ xưa tới nay lại ít có người tu luyện thuật này, chỉ vì ấy tu luyện ấy thật sự thái quá gian nan.

“Băng phách hàn thiền” đều không phải là trong giới tự nhiên ve sầu, mà là màu mỡ nam cực cực quang tinh thông Đan Điền bên trong gối nuôi, bởi vì với Đan Điền thời gian phảng phất một con hàn thiền đáng dấp, cho nên được gọi là.

“Băng phách hàn thiền” tu luyện cực kỳ không dễ, thuật này trăm năm chút thành tựu, ngàn năm mới có thể đại thành, thế nhưng bây giờ thiên địa linh khí cǎn cői, có thể đột phá tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh tuyệt đối là hiếm như lá mùa thu, nếu là lại đem phần lớn thời gian lãng phí ở tu hành một phép thuật trên chậm trễ tu hành, cuối cùng kết quả chỉ có thể là dừng lại với Địa Tiên Cảnh, mà tu sĩ của Địa Tiên Cảnh chỉ có tầm trăm năm tuổi thọ, nói cách khác, mãi đến tận

tuổi thọ hao hết ngày nào đó, “băng phách hàn thiền” cũng không thể đại thành.

Cho nên, nghe đến Thái Hư chân nhân thi triển chính là trong truyền thuyết “băng phách hàn thiền”, đám tu sĩ không chỗ nào không phải là kinh hãi vô cùng, trong lúc nhất thời, mọi người đối với Thái Hư chân nhân kính ngưỡng tâm ý đạt đến đỉnh cao.

Lúc này, cũng không biết là Thái Hư chân nhân hồi lâu chưa hoạt động gân cốt, hiện lên ngoan đồng chiêm, còn là đối với bực này Ma tộc chó săn cực kỳ căm hận, cảm thấy đem một kiếm chém có chút đáng tiếc.

Chỉ thấy ấy lúc này thi triển thuật ngự kiếm, chuôi này vô hình trường kiếm lúc này một cái ẩn rồng tới lui tuần tra với hư không cùng trong hiện thật, chọt cao chọt thấp, chọt trái chọt phải, thẳng giết đến Tử Hỏa Chân Quân đầy người vết máu, phảng phất một người toàn máu bình thường khổ sở chống đỡ, quả nhiên là vô cùng thảm.

“Chết đi!” Chắc là Thái Hư chơi đủ rồi, đột nhiên hét lớn một tiếng, cái kia vô hình kiếm lúc này như là một con rồng bạc trên dưới tung bay, vô luận Tử Hỏa Chân Quân hướng về gì nơi tránh né, thủy chung cảm giác cái kia rồng bạc hai mắt gắt gao theo dõi hắn.

“Ngươi còn chờ cái gì!” Tử Hỏa Chân Quân trong lòng biết kiếm này nhất định có thể đem chém giết, biết lại ẩn giấu đi, hắn liền hắn phải chết, lập tức hét lớn một tiếng.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 245: Đang 13 Phái

Tử Hỏa Chân Quân lời vừa nói ra, ở đây tu sĩ tất cả đều là sảng sốt, kể cả cùng với đối chiến Thái Hư chân nhân cũng là theo bản năng tả hữu quan sát.

Quả nhiên, Tử Hỏa Chân Quân vừa dứt lời, liền có một bóng người theo một đám tu sĩ trong đám người nhảy lên, ngay sau đó một đạo hắc quang hướng về Thái Hư chân nhân đánh tới.

Thái Hư chân nhân đang định né tránh, lại là phát hiện mình đại kinh tiêu quái, chỉ thấy cái kia hắc quang bay tới xanh thăm lồng ánh sáng lúc đột nhiên một trận, lồng ánh sáng lập tức ánh sáng mãnh liệt, đem cái kia hắc mang ngăn lại, sau đó chỉ nghe “leng keng” một tiếng, một con khoảng hai tấc, hình dáng cùng đen hiết bình thường ám khí tùy theo rơi xuống đất.

Thái Hư chân nhân lúc này thẹn quá thành giận, hai tay nhanh chóng biến ảo, cái kia vô hình trong lúc đó lập tức khí thế dâng mạnh, chỉ thấy lóe lên ánh bạc, Tử Hỏa Chân Quân đầu lâu bị chém xuống, vội vã lăn nhào ở mặt đất, chỉ còn một khối không đầu thân thể đứng ở nơi đó, đoạn cảnh chỗ không dứt phun ra máu tươi.

“Thật can đảm!”

Cùng lúc đó, Chân Nguyên Tử phát hiện người đánh lén cách hắn lại chỉ có ba thước, lúc này quát lên một tiếng lớn, tay phải trong hư không một trảo, lập tức hơn một thanh ba thước ngân sương, trực tiếp vung kiếm hướng về người nọ chém tới.

Người nọ cũng không hàm hồ, lúc này theo làm bảo trong túi lấy một hơi hai

thuởc đoán kiếm, cùng Chân Nguyên Tử đánh nhau.

Hai người một khi tiếp xúc, Chân Nguyên Tử nhất thời kinh ngạc vạn phần, không nghĩ đến người này lại là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, mà hắn mặc dù cũng là thế hệ trước tu sĩ, thế nhưng thiên tư hoàn toàn không tính thượng cấp, tu hành gần ngàn năm vẫn kẹt ở Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, nếu không có đổi phương vô tình cùng với dây dưa, mình tuyệt đối không thể ở trên tay đổi phương đi qua mười chiêu.

Đúng lúc này, Chân Nguyên Tử đột nhiên cảm giác phía sau có luồng kình phong kéo tới, nương theo lấy luồng kình phong này, tựa hồ còn có một tia tanh hôi mùi, theo bản năng lẩn khỏi chỗ, đúng dịp thấy một đạo hắc mang sát hắn da đầu đã đậm, đem đạo trâm đánh rơi, tóc đen đầy đầu lập tức tán loạn, mặc dù không có đã bị tính thực chất thương tổn, thế nhưng nhìn qua cực kỳ chật vật.

Người đánh lén không thể đem Chân Nguyên Tử một kiếm chém giết, lại là thuận tay dùng đoán kiếm biến mất đậm đầu ngần người ba gã Địa Tiên Cảnh tu sĩ cổ, này ba người cho đến khi chết, cũng không minh bạch đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Cùng lúc đó, Thanh Vân Điện bên trong nhất thời hỏng, cũng không biết trong đó đến tột cùng ẩn giấu nhiều hay ít Ma tộc chó săn, chỉ là nhìn thấy một mảnh hỗn độn kiếm quang lấp loé, trên mặt đất vô duyên vô cớ hơn hòn bộ thi thể.

Trương Trọng Kiên rốt cuộc còn quá tuổi trẻ, thân là Thanh Vân Môn chưởng môn kỵ lần này đại hội triệu tập người trong lúc nhất thời lại không thể phản ứng lại, sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

Cũng còn tốt có Huyền đang ba phái ba vị Thiên Tiên phái cao thủ ai nấy dùng thủ đoạn, chỉ trong nháy mắt liền đem người đánh lén bức ra đoàn người ở ngoài, cho đến lúc này, đám tu sĩ này mới phát hiện, nguyên lai lần này nổi lên người đánh lén lại có chín tên, trong đó hai gã làm Thiên Tiên Cảnh tu vi, chính

là đầu tiên đối thủ hai người, nhất là bảy người đều là Địa Tiên Cảnh tu sĩ.

Này chín người trang phục cao dị, nếu không có ấy chính mình bại lộ, chỉ nhìn trang điểm rất khó đem liên hệ với nhau.

“Các ngươi là người nào?” Thái Hư chân nhân không hổ là cao nhân tiền bối, chỉ thấy ấy gầm dữ dội một tiếng, ấy âm như là cửu thiên sấm sét bình thường với chất phác vang dội, kinh sợ đại địch thời gian đồng thời đem vẫn còn năm ở ngay người bên trong một đám tu sĩ thức tỉnh.

Trương Trọng Kiên này mới phản ứng được, vội vàng thả người nhảy một cái, cùng ba người song song mà đứng, cầm trong tay trường đao chuẩn bị giết địch.

Này chín người song song mà đứng, thế nhưng cái kia hai cái tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh thân thể vị thoáng khá cao, rất rõ ràng chính là đám người kia người dẫn đầu.

Tên kia đánh lén tu sĩ của Chân Nguyên Tử không có phản ứng Thái Hư chân nhân, ngược lại quay thi thể của Tử Hỏa Chân Quân hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi còn muốn lười biếng tới khi nào?”

Lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, đừng nói này môn phái nhỏ môn nhân cùng các lô Tán Tiên, kể cả Huyền Môn tam đại trong môn phái tư cách già nhất Thái Hư chân nhân, đều sững sờ ở nơi đó không có nhận thức, không biết người này nói như vậy đến tột cùng là ý gì.

Mọi người còn đang nghi hoặc, Tử Hỏa Chân Quân bộ kia không đầu thi thể lại bắt đầu rung động, nương theo lấy mọi người kinh sợ ánh mắt, lăn dưới đất trên đầu lâu lại bỗng đứng bay lên, sau đó hạ xuống ấy đoạn cảnh chõ, theo một tia sáng tím bay sáng, vết thương lại biến mất không còn tăm hơi, Tử Hỏa Chân Quân lập tức mở hai mắt ra cười ha ha một tiếng, lại sanh long hoạt hổ đứng ở nơi đó.

Mọi người lúc này hoảng hốt, chỉ có Thái Hư chân nhân trong hai mắt tinh quang lóe lên, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Ta ngược lại thật ra quả nhiên là thân bất tử, nguyên lai là đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong ‘tiếp tục đầu’, nói một chút đi, các ngươi rốt cuộc là ai?”

“Đại chu thiên 108 tiên thuật?”

“Tiếp tục đầu?”

Thái Hư chân nhân lời vừa nói ra, đám tu sĩ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, pháp thuật kia không phải cũng sớm đã thất truyền gì? Làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?

Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Bần đạo thường ở Nhạn Đãng Sơn.....”

“Nói láo! Nhạn Đãng Sơn làm sao có khả năng đi ra ngươi bức này giỏi giang khiến yêu thuật yêu nghiệt!” Chân Nguyên Tử gấp Tử Hỏa Chân Quân vẫn như cũ một mực chắc chắn ở Nhạn Đãng Sơn, nhất thời vô danh lửa nhất thời, tức miệng mắng to.

Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Đạo hữu nào gọi bằng thuật này làm yêu thuật, có phải đạo hữu không biết đây là Huyền Môn chính tông tiên thuật?”

Chân Nguyên Tử Chính ham muốn nói lại, nhưng có Thái Hư chân nhân cười lạnh một tiếng nói: “Đại chu thiên 108 thuật đích thật là ta Huyền Môn chính tông tiên thuật, có điều thuật này liền đang một đạo thống, không biết mấy vị là Long Hồ, Mao sơn, lầu màu đen gì tòa tiên sơn thiền sư?”

“Đạo thân thiện kiến thức.” Tử Hỏa Chân Quân cười cười nói: “Đã đạo hữu đã nhìn ra chúng ta sư môn xuất xứ, chúng ta cũng là không cần phải lại đả ách mê, bắn đao đích xác theo Long Hồ Sơn mà đến, hai vị này, phân biệt là Mao sơn Thượng Thanh Phái Hứa Đạo Hữu cùng các tạo sơn linh bảo phái Cát đạo hữu.”

Nghe đến Tử Hỏa Chân Quân lần này giới thiệu, ngược lại để mọi người sáng mắt lên, này tam sơn làm Tam Thanh Đạo Tổ sáng chẽ, lập phái với Tiên Đinh trước kia, Tam Thanh Đạo Tổ hợp đầu Tiên Đinh sau kia, ba phái chưởng môn đều bị Phục Hy Đại Đế phong làm thiên sư, địa vị chỉ đứng sau Tiên đế, hơn nữa sau đó tát thiên sư, chính là Tiên Đinh tứ thiên sư. &# 85 &# 32;

Đáng tiếc sau đó Toàn Chân một mạch Lữ tổ thứ nhất sáng chẽ kiểm tiên chi đạo sau, Toàn Chân đạo thống rực rỡ hào quang, đang một đạo thống chính thức hướng đi suy yếu, ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn lúc, ba phái mặc dù cũng có xuất lực, nhưng khi đó ba phái đều là nhân số héo tàn, Ma tộc đại thắng sau kia, ba phái suốt cửa phong núi nhắm phái, thế gian lại không ấy môn nhân tung tích.

Có điều này ba phái đều là Thái Cổ thời gian liền sáng lập đạo thống, cho nên tuyệt đối không thể là Ma tộc chó săn, mọi người nhất thời mừng rỡ.

Mọi người chính tâm vui có tiếng, nhưng không nghĩ Thái Hư chân nhân một câu nói, vừa đi mọi người rơi xuống với đáy vực.

“Này ba phái làm Tam Thanh Đạo Tổ sáng chẽ, chính là Huyền Môn chính tông, bọn ngươi ba người công pháp đích xác xuất từ ba phái, nhưng là các ngươi lại đều không phải là ba phái người trong.”

“Hả?” Tử Hỏa Chân Quân khẽ mỉm cười nói: “Lời ấy nghĩa là sao?”

Thái Hư chân nhân cười lạnh một tiếng nói: “Đang một đạo mạch chính là Huyền Môn chính tông, đệ tử trong môn tuyệt đối không thể dùng độc.”

“Hả..... thì ra là thế.”

Tử Hỏa Chân Quân quay đầu nhìn một chút cái gọi là Hứa Đạo Hữu trong tay trong lúc mơ hồ chiếu rọi bích u hàn mang hai thước đoán kiếm, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 246: Khích Bác Ly Gián

“Bọn họ là Ngũ độc giáo yêu nghiệt!” Đúng lúc này, ngoài điện đột nhiên truyền đến một tiếng sáng sủa có tiếng, âm thanh dỗ sáng mà giàu có từ tính.

“Ngũ độc giáo yêu nghiệt!”

Tin tức này như là ruộng cạn sinh lôi bình thường, một đám tu sĩ nhất thời kinh hãi vô cùng, lập tức hướng về đại điện ở ngoài nhìn tới, chỉ thấy đại điện ở ngoài chậm chạp đi vào một đôi thần tiên quyến lữ.

Nam tử trên người mặc một bộ màu trắng nho sam, tay áo bồng bềnh, trong tay nhẹ lay động 1 ngọc phiến, là một vị nhẹ nhàng nho nhã, phong độ nhanh nhẹn chàng thanh niên.

Nữ trên người mặc màu đỏ quần lụa mỏng, bên hông bó 1 màu đỏ sợi tơ, vừa vặn đem uyển chuyển dáng người phác hoạ tràn trề hết, lại coi tướng mạo, chỉ thấy ấy lông mày như đầu mùa xuân lá liễu cong, một đôi ánh mắt quyến rũ càng thăng câu nhân tâm huyền, cùng Bồng Lai thủy tiên cùng Côn Lôn Hiếu Nguyệt hai vị xuất trần Tiên tử hoàn toàn khác biệt, lại trong lúc nhất thời vừa khôn kẽ đến tột cùng ai trên ai dưới.

Có điều đám tu sĩ lại là với trước mắt vị này càng thêm mơ tưởng mong ước, dù sao hai vị kia một vị như thủy tiên bình thường thánh khiết, một vị khác càng như là không dính khói bụi trần gian cửu thiên tiên nữ bình thường, khiến người ta chút nào sinh không nỗi khinh nhờn tâm ý.

Mà trước mắt vị này lại là như gió bụi say tháng, khiến người ta không nhịn được sinh ra liền như vậy vứt bỏ tất cả mê say khóm hoa cốc nợ nhìn.

“Nguyên lai là đạo hữu của Thanh Khâu Sơn.”

Thái Hư chân nhân một chút liền nhận ra hai vị này chính là ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến thời gian cùng với kề vai chiến đấu Thanh Khâu hai vị yêu vương, nhất thời mừng rỡ, có hai người này tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi yêu vương gia nhập, bắt giữ này mấy cái yêu nhân chẳng lẽ không phải dễ như trở bàn tay?

Thế nhưng nghe đến Thái Hư chân nhân nói như vậy, lập tức lại nhấc lên một phen sóng gió kinh hoàng, Thanh Khâu Sơn chính là Yêu tộc phạm vi thế lực, bây giờ Thanh Vân khai phủ thậm chí ngay cả Yêu tộc đều đưa tới, coi là thật đế đám tu sĩ ồ lên.

Đồng thời khiếp sợ còn có Ngũ độc giáo cái kia một nhóm người, bọn họ kinh ngạc cũng không phải người đến làm Yêu tộc, mà là hai người này đều là có Thiên Tiên Cảnh thực lực cao thủ, theo vừa mới ngữ khí không khó nhìn ra, bọn họ đối với mình này một phương tràn đầy địch ý.

Tử Hỏa Chân Quân lập tức thử dò xét nói “hai vị đạo hữu này đến chuyện gì?”

Thư sinh áo trắng cười nhạt, nhưng là đúng Thái Hư chân nhân đạo “Ma tộc chiếm đoạt ta Thần Châu ngàn năm lâu dài, phàm ta Thần Châu sinh linh đều vì Ma tộc nô, bây giờ Thanh Vân Môn lại mở ra Tiên phủ, mái nhà mời mọc thiên hạ có chí sĩ cùng bàn khênh Ma nghiệp lớn, ta Thanh Khâu tuy bị ở đây chư vị xưng là dị thể, nhưng cũng thuộc về Thần Châu sinh linh số lượng, này đến, tự nhiên là làm khênh Ma nghiệp lớn mà đến.”

Thái Hư chân nhân vội vàng chắp tay chắp tay, thành khẩn đạo “quần áo trắng Thần Vương lời ấy sai rồi, chúng ta đều vì Thần Châu sinh linh, cái gọi là người cùng Yêu, bất quá là này để quyền lực riêng cốc nợ chõ lập đi ra che đậy thế nhân hai mắt phép che mắt thôi, tưởng tượng Thái Cổ thời kỳ, Phục Hy Nữ Ông hai vị Tiên để tạo phúc muôn dân, gần có rồng lửa chân nhân suất Thanh

Khâu các vị đạo hữu ở Tiên Ma đại chiến lúc rực rỡ hào quang, quả thật chúng ta loài nọ Yêu tộc vậy.”

Đứa bé gái nữ nở nụ cười xinh đẹp đao “Thái Hư đạo hữu ngàn năm không thấy,

Phong thái như trước không giảm năm đó, không hổ là Thanh Thành ẩn sĩ.”

Thái Hư chân nhân lập tức tán dương “Đứa bé gái nữ Tiên tử đồng dạng phong hoa tuyệt đại, thế gian ít có.”

Tử Hỏa Chân Quân gặp này hai nhóm người tựa hồ vẫn chưa đưa hăn đặt ở trong mắt, ánh mắt không khỏi lộ ra một tia oán khí, lập tức đối với ở đây đám tu sĩ chắp tay nói “không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác, các vị đạo hữu cắt chớ quên thời đại thượng cổ Yêu tộc làm việc việc.”

Tử Hỏa Chân Quân lời vừa nói ra, đám tu sĩ trong lòng nhất thời có chút xoắn xuýt, tưởng tượng thượng cổ Ma tộc bị phong ấn sau khi, người, Yêu 2 loài làm tranh cướp thiên địa chúa tể ra tay quá nặng, trực tiếp dẫn đến Tiên Đinh sụp đổ, sau đó hai tộc càng thế như nước lửa, thì ở đây những tu sĩ này, mười phần liền cùng Yêu tộc có thái ấp, trong lúc nhất thời, đám tu sĩ lại không biết là nên làm thế nào cho phải.

Tử Hỏa Chân Quân kẽ ly gián thực hiện được, trong lòng lập tức mừng rỡ, đang định âm thầm bật cười, lại nghe được từ tiến vào đại điện sau khi liền vẫn trầm mặc không nói Côn Lôn Hiểu Nguyệt Tiên tử linh không thanh âm du dương tới.

“Thiên hạ đại thế, phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân, người cùng Yêu tộc trong lúc đó liền cuối cùng thuộc về Thần Châu sinh linh, mấy ngàn năm qua tranh thế tranh cũng bất quá là đại đạo số mệnh thôi, thế nhưng vực ngoại Thiên Ma hung hăng ngang ngược tàn phá, tuyệt ta Thần Châu sinh linh sinh cơ, chúng ta tu sĩ cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời để bản thân sử dụng, nên biết số trời, rõ lí lẽ mới là, bọn ngươi bởi vì bản thân riêng cốc nợ, đối địch với thiên

địa, coi là thật không tự lượng sức.”

Hiếu Nguyệt Tiên tử nói như vậy câu câu đều có lý, lập tức liền gây nén ở đây tu sĩ cộng hưởng.

Lúc này có một cùng Yêu tộc cũng không thù hận tu sĩ dẫn đầu phụ họa nói “Tiên nói nói thật phải, nhân tộc cùng Yêu đám tuy là thái ấp, lại như là huynh đệ tranh, Ma tộc mới thật sự là dị thể, cùng Yêu tộc so với, Ma tộc mới là tội ác tà trời đại địch, mọi người chớ quên, thời đại thương cổ người, Yêu tranh chấp thời gian, Yêu tộc cũng từng chúa tể qua thiên địa, khi nào giết hại qua ta nhân tộc?”

Vừa dứt lời, liền lại có 1 tu sĩ cất cao giọng nói “không sai, muốn lên Cổ Đế thuẫn là yêu, ấy nhất thống thiên địa thời gian chúng sanh ngang hàng, chúng ta loài an cư lạc nghiệp, đêm không cần đóng cửa, chưa bao giờ nghe nói Yêu tộc ức hiếp chúng ta loài việc, ngược lại là các ngươi Ngũ độc giáo, ý có Ma tộc chống đỡ Yêu, gian ngân cướp giật không chuyện ác nào không làm, lại còn dám nơi này tà thuyết mê hoặc người khác, nhất định chính là khoác da người súc sanh, ¥ ¥.....”

Tu sĩ càng nói càng tức, đến cuối cùng trực tiếp chửi như tát nước, dơ bẩn nói như vậy ra hết, muốn bao nhiêu khó nghe có bao nhiêu khó nghe, quả thực như là phô phường người đàn bà chanh chua chửi đồng vây.

Tử Hỏa Chân Quân một nhóm nhất thời tức giận đến giận sôi lên, cái kia cái gọi là Cát đạo hữu nhất thời giận tím mặt đạo “thẳng nhãi ranh câm miệng!”

Dứt lời, vung tay phải lên, liền vứt ra một vật, chính là lúc trước đánh lén Thái Hư chân nhân ám khí.

Tu sĩ kia mắt thấy ô quang lóe lên tới, nhất thời sợ đến ba hồn bảy vía đã đánh mất một nửa, dù sao hắn chỉ có Tán Tiên cảnh tu vi, nơi nào có thể ngăn đến dưới Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nén giận một đòn toàn lực.

Giữa lúc tu sĩ kia mất đi hết cả niềm tin thời gian, chỉ thấy một cái bóng mờ đi sau trước tiên đặt, tu sĩ chỉ cảm thấy hoa mắt, ô quang liền bị bóng người kia cuốn đi.

Tu sĩ nhất thời như nhặt được đại xá, kinh đến một tiếng mơ hồ lạnh, hướng về trong điện nhìn tới, chỉ thấy thư sinh áo trắng đang cúi đầu chơi một con giống như đèn hiết ám khí, lập tức liền minh bạch, vừa rồi cứu hắn chính là người này, vội vàng chắp tay nói cảm ơn “đa tạ tiền bối ân cứu mạng.”

Thư sinh áo trắng khẽ mỉm cười nói “từ khi sau khi, chúng ta chính là đồng đạo, cần gì nói cảm ơn.”

Dứt lời, thư sinh áo trắng quay đầu nhìn về phía Ngũ độc giáo mọi người, vẻ mặt lập tức biến đổi, một luồng vô hình khí thế lập tức ép hướng về mọi người, đồng thời hừ lạnh một tiếng nói “bọn ngươi tự đoán một tay, tản đi tu vi, ta có thể tha các ngươi một con đường sống.”

“Tự đoán một tay? Tản đi tu vi? Đạo hữu thật lớn giọng!” Cái gọi là rất nhiều thiên sư lúc này cười lạnh một tiếng, tay phải lập tức hai thước đoán kiếm chỉ về thư sinh áo trắng, ngữ khí lạnh như băng nói “hôm nay khiến cho bọn ngươi yêu tà mở mang kiến thức một chút, cái gì là chánh thức Huyền Môn chính tông.”

“Ha ha ha..... Huyền Môn chính tông? Một đám xảo trá, quên nguồn quên gốc gì đó, cũng dám nói xăng Huyền Môn chính tông, để mạng lại!”

Thái Hư chân nhân héto lớn một tiếng, trong tay Vô Hình kiếm lập tức rời khỏi tay, hóa thành một cái vô hình rồng bạc hướng về người nọ cuồn tới.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 247+5 Độc Dạy

Kiếm này, chính là “băng phách hàn thiền” khí biến thành, vô cùng sắc bén, ấy khí lạnh nội liễm, một khi đả thương địch thủ, liền có khí lạnh xâm thề, tu sĩ tâm thường chịu đựng này khí lạnh sau dù cho bất tử, cũng tất nhiên suốt đời tàn phế, tu vi khó tiến thêm nữa.

Tử Hỏa Chân Quân bởi vì công pháp tu hành thuộc hỏa, hơn nữa ấy tính mạng giao tu tím canô bàn lửa chính là thiên địa ít có Dị hỏa, cho nên mới không có tổn thương, thế nhưng hai vị kia cũng không có như vậy thiên phú, cho nên Tử Hỏa Chân Quân vội vàng cầm dài ba thước ngọn giáo đem vô hình phi kiếm ngăn lại, đem hết tất cả vốn liếng cùng với triền đấu.

1 bên cạnh Trương Trọng Kiên đã sớm lửa giận ngập trời, vừa thấy động thủ, lập tức cầm trường đao trong tay bổ về phía cái gọi là Cát đạo hữu, cái kia họ Cát tu sĩ cũng không phải cạn dầu đèn, lúc này lấy ra một đoạn ngăm đen kiếm gãy, cùng với triền đấu lên.

Hôm nay thề bắt lại Ngũ độc giáo này cầu tặc, cho nên bên này tu sĩ cũng không cần nói cái gì quy củ, một đám tu sĩ lúc này mỗi một chấp đao thương gãy gốc trực tiếp thẳng hướng Ngũ độc giáo còn lại bảy tên tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, có điều Hiểu Nguyệt, thủy tiên cùng đứa bé gái nữ ba vị lại là không có ra tay, cũng không biết là xem thường, còn là có nguyên nhân khác.

“Chỉ băng các ngươi!”

Nhin thấy một đám người ô hợp lại dám cùng với tranh đấu, Ngũ độc giáo một tên trong đó tu sĩ lúc này tiến lên một bước, hướng về bên hông sờ mó, trong tay liền hơn một vật.

Chỉ thấy vật ấy toàn thân vàng óng ánh, hình như giun dài, chính là Ngũ độc giáo kỳ độc một trong “kim lân ngọc bích tăm”.

Cũng không phải ba vị nữ tiên không muốn ra tay, mà là ở đây những tu sĩ này tu vi cao thấp không đều, tuy có hơn trăm, thế nhưng tu sĩ của Địa Tiên Cảnh cũng chỉ có hơn mười, bọn họ đứng ở bên ngoài sân chính là phải bảo vệ này tu vi thấp tu sĩ, để tránh Ngũ độc giáo cẩu tặc thừa dịp loạn đánh giết bọn họ.

“Mau lui lại!”

Trước mắt nguy cơ đã hiện, đứa bé gái nữ thấy rõ vật ấy sau khi vội vàng khẽ kêu một tiếng, đồng thời tay phải một ngón tay, liền có một cái Hồng Lăng đột nhiên xuất hiện, hóa thành một cái bóng đỏ lóe lên bước ra.

Chỉ tiếc đứa bé gái nữ nhắc nhở đúng là đúng lúc, thế nhưng bang này đám ô hợp lại là phản ứng chậm một nhịp, chỉ thấy người nọ nhanh chóng đem “kim lân ngọc bích tăm” tế với đỉnh đầu, kim tăm miệng lập tức phun ra vô số điều xanh thăm tàm ty, đem vọt tới nhanh nhất hơn mười người tu sĩ khỏa thành nhộng.

Một đám tu sĩ lúc này hoảng hốt, vội vàng lui nhanh, thế nhưng này tàm ty phảng phất linh xà đấu gãy mà đi, hướng về đám tu sĩ đuổi theo.

Đang định mọi người cho rằng muốn đột tử lập tức thời gian, một cái bóng đỏ tránh qua, sau đó 1 quấn vung một cái, liền đem cái kia vô số tàm ty cuốn rơi bụi trần, chính là đứa bé gái nữ Hồng Lăng.

“Thật can đảm!”

Tu sĩ kia lúc này giận dữ, hai tay pháp quyết liên tục biến ảo, phảng phất bướm bay lượn bình thường, kim tăm lúc này chuyển hướng đứa bé gái nữ, lại phun ra vô số sắc thái sắc sờ tàm ty, chỉ mắt nhìn liền biết uy lực so sánh lúc trước tăng lên không chỉ gấp mười lần.

Đứa bé gái nữ cười lạnh một tiếng, cũng không thấy ấy bối rối, chỉ là một cánh tay ngọc nhỏ dài chỉ về Hồng Lăng, Hồng Lăng lập tức tăng thành hơn mười trượng, sau đó hồng quang đại thịnh, Hồng Lăng lập tức hóa thành một cái đỏ mảng, trực tiếp đem cái kia bọc thành bánh chưng trói chặt chẽ vững vàng.

Còn chưa các loại tu sĩ kia phản ứng lại, đứa bé gái nữ lại chỉ ngón tay, tu sĩ kia lập tức cảm giác một luồng không cách nào chống cự sức mạnh mang theo hắc đụng phải đại điện hình trụ trên, thăng đụng phải hắc 7 bất tỉnh Bát Tố, nổ đom đóm mắt.

Không biết là cố ý còn là trùng hợp, tu sĩ va chạm bắn ra, vừa vặn rơi vào vừa mới hiềm hiềm bị hắc độc giết chết đám tu sĩ dưới chân, đám tu sĩ đầu tiên là sững sốt, lập tức liền phản ứng lại, lúc này có một tu sĩ tay nâng làm rơi, đem một cái đầu người chém xuống, chỉ để lại một con ba tấc kim tăm ở trong hư không mấp máy, đứa bé gái nữ tiện tay vẩy một cái, liền biến thành một vệt kim quang tránh vào ấy trong tay trong bình ngọc.

Này một phen nói rất dài dòng, chỉ thì lại có điều mấy hơi thở sự tình, cái kia sáu gã Ngũ độc giáo Địa Tiên Cảnh tu sĩ vừa mới phản ứng muốn làm cứu viện thời gian,

Lại phát hiện đồng hành người đã là thi thể chia lìa, trong lòng nhất thời phát lên ý lui.

Dù sao bọn họ chỉ là tu vi của Địa Tiên Cảnh, không giống như cái kia ba vị đường chủ của Thiên Tiên Cảnh, vốn cho là Thanh Vân Môn suy sụp không chịu nổi, không thể triệu tập đến mạnh mẽ tu sĩ đã đến, nhiều lăm có một chút tu sĩ của Địa Tiên Cảnh không rõ tình hình thực tế mà danh mà tới.

Nhưng không nghĩ Thanh Vân Môn đã tàn tạ thành như vậy, lại chiếm được Huyền Môn ba phái cùng ủng hộ của Thanh Khâu Sơn, bây giờ sáu vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nơi đây, đừng nói bọn họ, kể cả ba vị đường chủ đều rất khó hoàn hảo không sứt mẻ đi ra Thanh Vân Sơn.

“Các ngươi lo lắng làm gì, chờ chết gì?”

Đúng lúc này, bên tai một tiếng quát lớn dường như sấm sét ở tại bọn hắn trong đầu nổ tung, sáu người lập tức tỉnh táo lại, thì bọn họ bây giờ quỳ xuống xin tha, những người này cũng tuyệt đối không thể buông tha bọn họ, khả năng bảo vệ tính mạng mình, chỉ có liều mình một trận chiến.

Cũng may bọn họ còn có tuyệt chiêu, nếu là bọn họ lấy ra thần thú, hơn nữa ba vị đường chủ ra tay toàn lực, không hẳn không có cơ hội.

Nghĩ đến đây, sáu người cùng nhau hướng về bên hông sờ mó, lập tức mỗi loại đem này thần thú tế lên.

“Kỳ Độc Đường!”

Đứa bé gái nữ thấy rõ này kỳ độc đồ vật sau, trong ánh mắt lập tức để lộ ra một luồng làm người sợ hãi sát ý.

Ấy thật sự lúc trước nhìn thấy kim lân ngọc bích tăm lúc, nàng cũng đã đoán được những người này nên lệ thuộc Kỳ Độc Đường, chỉ là này tăm với Ngũ độc giáo bên trong mặc dù cũng quý giá, lại cũng có rất nhiều người gởi nuôi, cho nên không dám hoàn toàn xác nhận.

Thế nhưng bây giờ lại nhìn tới này sáu con kỳ độc đồ vật tụ hội, đứa bé gái nữ đã hoàn toàn xác định, những người trước mắt này, chính là năm đó cưỡng gian rồi giết chết tỷ tỷ nàng Ngũ độc giáo Kỳ Độc Đường nhiều, bởi vì cái khác tam đường căn bản là tụ lại không đồng đều những độc vật này.

Này 6 độc vật phân biệt là kim lân ngân hoàn 7 bước rắn, rắn này chính là Trung Nguyên 3 rắn đứng đầu vòng vàng rắn, rắn cạp nong, nhọn hôn bụng rắn lai giống đào tạo mà thành, dùng trùng rắn nuôi nồng dị chủng nhân diện Black Widow - nhện góá phụ đen nhện, lấy từ Nam hoang bên trong rừng mưa lưng sắt sợi bạc máu rết cùng mắt xanh chỉ bạc cóc lớn, bảy màu của Tây Cực Đại Hoang Mạc chui xuống đất hiết cùng với trần truồng người già hiết Hổ Tử

(một loại thăn lăn).

Thêm trở lên lúc trước kim lân ngọc bích tăm, này 7 độc hợp với một loại Địa Phủ vô danh độc thảo, liền có thể luyện ra tiếng tăm lừng lẫy đệ nhất thiên hạ kỳ độc “7 bước tuyệt sát tán”.

“7 bước tuyệt sát tán” đáng sợ nhất chính là, thi độc lúc căn bản không cần lẩn vào đồ ăn bên trong, dù sao tu sĩ đạt được Địa Tiên Cảnh sau khi liền có thể ăn gió uống sương, đối với đồ ăn hau như không có nhu cầu, cho nên ở loại độc này hiện thế trước khi, Ngũ độc giáo tuy có vô số độc được, thế nhưng vẫn chỉ là tu giới một không đủ tư cách tam lưu môn phái.

Thế nhưng làm loại độc này hiện thế sau khi, Ngũ độc giáo lực lượng mới xuất hiện, lập tức nhảy một cái trở thành tu giới số một số hai môn phái, chỉ này loại độc này thời gian sử dụng chỉ cần dùng lửa cháy bùng bùng đốt cháy, liền có thể sản sinh một loại vô sắc vô vị khói độc, một khi hút vào, mặc dù là kim tiên cảnh tu vi cũng khó thoát ấy ách, cho nên hơn hai ngàn năm đến, chết vào loại độc này tu sĩ đếm mãi không hết.

Từ nay về sau, Ngũ độc giáo trở nên không kiêng nể gì, cuối cùng với 1,500 năm trước gây nên cùng căm phẫn, tất cả dưới Huyền Môn chung lên chinh phạt, sau đó tiêu thanh nặc tích, mãi đến tận Ma tộc xâm lấn sau khi nương nhờ vào Ma tộc, lúc này mới vừa sinh động với Thần Châu đại địa.

Chỉ tiếc tại kia sau khi, “7 bước tuyệt sát tán” tựa hồ thất truyền, cho nên Ngũ độc giáo lại bị trở thành tam lưu môn phái....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 248: Hiểu Nguyệt Tiên Tư

Ngũ độc giáo tổng cộng có sáu đặt 4 đường, chia ra làm Kỳ Độc Đường, Ám Ảnh Đường, truy hồn đường, nghiệp phách đường.

Trong đó Kỳ Độc Đường làm 4 đường đứng đầu, với thế gian đi lại ngũ độc dạy dỗ nhiều chín mươi chín phần trăm chính là này đường đường nhiều.

Ám Ảnh Đường phụ trách thu thập tình báo, cho nên đứa bé gái nữ lúc trước vẫn cho là mười người này là Ám Ảnh Đường đường nhiều, cho nên bắt đầu vẫn chưa hiện lộ ra vẻ cùu hận.

Truy hồn đường phụ trách ám sát, phàm không thấy được ánh sáng hoạt động bình thường liền xuất từ này đường tác phẩm.

Nghiệp phách đường tương đương với tầm thường trong môn phái nhịp đường, bình thường chỉ phụ trách quản lý đệ tử trong môn, đuổi giết phản giáo người.

Đứa bé gái nữ lúc này đã biết rõ trước mắt nhiều cùng liền Kỳ Độc Đường, đương nhiên sẽ không nương tay, chỉ thấy ấy một đôi ánh mắt quyến rũ bên trong lập tức bắn ra hai đạo xích quang, tiếp gian theo hơi thở trong lúc đó phát sinh từng trận câu hồn thanh âm, uyển chuyển đáng người nếu như không có xương tùy theo vặn vẹo, đừng nói này tuổi trẻ máu nóng tu sĩ, kể cả đối với thủ nơi Hiểu Nguyệt cùng thủy tiên, cũng bất giác mặt đỏ tới mang tai, tim đập nhanh hơn.

Có điều các nàng cũng biết đứa bé gái nữ chỗ thi triển “Lửa mị thuật” Chỗ nhắm vào mục tiêu là Ngũ độc giáo giáo chúng, cho nên vẫn chưa ra tay

ngăn cản, chỉ có thủy tiên lại tế lên viên kia xanh thăm bảo châu, tung xuống một mảnh lam quang đem hai người cùng một đám tu sĩ phủ kín.

Đám tu sĩ nhất thời cảm thấy một luồng mát mẻ tâm ý, linh đài tùy theo thanh minh, lập tức phản ứng lại, đây là hiềm hiềm đã bị đứa bé gái nữ mị thuật hại, vội vàng miệng nhìn mũi, mũi nhìn tim, bão nguyên thủ nhất, tiến vào trạng thái nhập định, để ngừa lại chịu ảnh hưởng.

Có điều, đứa bé gái nữ mị thuật đều không phải là nhầm vào bọn họ, cho nên như Nhạn Đãng Sơn chân nguyên tử, Thanh Nguyệt Cung gió mát Tiên tử, Phiêu Miểu phong ẩn Long chân nhân, nam hải Linh Vân Đảo xé trời tử mười mấy vị có Địa Tiên Cảnh tu vi tông môn trưởng lão cùng tán tu bọn, ở thủy tiên Tiên tử bảo quang bảo hộ bên dưới, chỉ cần âm thăm vận chuyển huyền công có thể chống đỡ mị thuật, cho nên bọn họ vẫn chưa nhập định, vừa vặn làm này tu vi hơi thấp các tu sĩ hộ pháp.

Chỉ là uy lực còn lại liền đáng sợ như thế, làm như mục tiêu chủ yếu ngũ độc dạ dỗ nhiều tự nhiên càng vô cùng chật vật.

Chỉ thấy sáu người kia ánh mắt tan rã, đối với trên đỉnh đầu sáu con độc vật hoàn toàn không quan tâm, chỉ là ngoi ngác mà đứng ở nơi đó, so như xác chết di động vậy.

Lúc này, Thái Hư chân nhân ý vào “băng phách hàn thiền” biến thành hư thật thần kiêm vốn thì chiêm được thượng phong, bây giờ đang gắp gỡ đứa bé gái nữ thi triển “Lửa mị thuật”, Tử Hỏa Chân Quân sửa hệ “lửa” pháp quyết, hơn nữa hắn vốn là đồ háo sắc, ấy một ngàn bị hủy bởi hắn dưới bước phụ nữ đàng hoàng không có một ngàn cũng có 800, nơi nào chịu được bức này câu hồn thanh âm, nhất thời tâm thần khó thủ.

Mà trái lại Thái Hư chân nhân tu “băng phách hàn thiền” vừa vặn cùng “lửa mị thuật” tương khắc, cho nên hoàn toàn không thể kỳ nhiêu, tuyệt cao như thế thời cơ, Thái Hư chân nhân có thể nào buông tha, trong tay hư thật kiêm lập

tức tăng tốc, chỉ hơn mười cái hô hấp, Tử Hỏa Chân Quân một thân đạo bào liền biến thành một cái tàn tạ không chịu nổi huyết y, tùy theo lại bị Thái Hư chân nhân một kiếm đem đao trâm cắt rơi, kể từ đó, Tử Hỏa Chân Quân tóc tai bù xù hơn nữa trên người cái kia tàn tạ không chịu nổi đạo bào, làm đúng như đầu đường ăn mày bình thường chật vật cực kỳ, bị chém chỉ là vấn đề thời gian.

Một mặt khác, thư sinh áo trắng đổi chiến vị kia cái gọi là Hứa Thiên Sư, đúng là thành thạo, dù sao thư sinh áo trắng chính là luyện khí tông sư, ấy trên người pháp bảo đủ loại, hăng hà sa số, nhất thời ngân sương uy lực vô cùng, một hồi Phất Trần chỉ bạc vạn ngàn, thỉnh thoảng lại có các loại ám khí đột kích gây rối, thẳng đánh cho Hứa Thiên Sư trở tay không kịp, kêu khổ liên tục.

Bây giờ lại có đứa bé gái nữ ở bên không dứt phát sinh câu hồn nịnh nọt âm, trong lúc nhất thời cốc nợ lửa đốt người, cực kỳ khó chịu, mà thư sinh áo trắng thường cùng đứa bé gái nữ làm bạn, đã quen thuộc từ lâu, cho nên đứa bé gái nữ mị thuật đối với hắn hoàn toàn không có hiệu dụng, tình huống hầu như cùng Tử Hỏa Chân Quân giống nhau như đúc, nhiều nhất lại có nửa chén trà nhỏ công phu, nhất định bị thua.

Trong ba người, chỉ có Trương Trọng Kiên cùng vị kia Cát Thiên Sư rơi xuống hạ phong,

Dù sao hắn lên cấp Thiên Tiên Cảnh bất quá nửa tháng, vẫn chưa hoàn toàn thích ứng tu vi của Thiên Tiên Cảnh, hơn nữa Thanh Vân Môn mấy ngàn năm sa sút ít có trân bảo đồ sắc bén, nếu không có đứa bé gái nữ nịnh nọt âm đột kích gây rối, nhiều nhất lại có nửa khắc đồng hồ thì sẽ bị thua.

Cát Thiên Sư nhất là rảnh rối, khéo mắt liếc qua thỉnh thoảng chú ý trên sân tình hình, lập tức liền minh bạch, chỉ cần không đem đứa bé gái nữ bỏ, bọn họ một nhóm người nhất định với nơi này toàn quân bị diệt, dù sao mình nhóm người này là cái gì đức hình, hắn lại quá là rõ ràng, kể cả chính hắn ở bên trong, cái nào không phải đồ háo sắc?

Tìm tới điểm mấu chốt sau, Cát Thiên Sư quyết định thật nhanh, lập tức khép hờ một kiếm nhảy ra chiến đoàn, sau đó đem ngón trỏ trái cắn nát bức ra một giọt trong lòng máu, sau đó về phía trước bắn ra, giọt kia trong lòng máu lại hóa thành một khối cùng với giống nhau như đúc hóa thân, cầm trong tay một thanh ba thước trường kiếm hướng về truy kích mà đến Trương Trọng Kiên.

Mà bản thể hắn, lập tức hét lớn một tiếng, tiếng này hồng như là chuông Lữ, cái kia sáu cái đại ra ngũ độc dạy dỗ nhiều lúc này giật cả mình khôi phục bình thường, thế nhưng ánh mắt nhìn qua vẫn như cũ có chút dại ra, vẫn chưa hoàn toàn theo mộng xuân bên trong hoàn toàn tinh táo lại.

Tiếp theo, Cát Thiên Sư dẫn theo hắn chuôi này hai thước Độc kiếm liền hướng về đứa bé gái nữ đánh tới, bởi vì hắn biết, chỉ cần không đem này Yêu giết chết, không những này sáu gã giáo chúng không cách nào hoàn toàn khôi phục, kể cả ba người bọn hắn cũng phải chịu đựng ấy ảnh hưởng.

“Ai da.....”

Uyển nữ đang muôn nghênh địch thời gian, lại nghe được một tiếng phảng phất hoa lan trong cốc vắng bình thường than khẽ, lập tức liền có một bóng người đột nhiên xuất hiện ở nàng cùng Cát Thiên Sư trong lúc đó, còn chưa chờ nàng phản ứng lại, hai người liền đánh nhau, chính là vẫn chưa ra tay, được khen là Huyền Môn hai đời người số một, &# 85 mấy ngàn năm qua thiên tài số một Côn Lôn phái Hiếu Nguyệt Tiên tử.

Vốn đứa bé gái vẫn cho là, chỉ là Huyền Môn bên trong thổi phồng thôi, bây giờ rõ cục nhìn thấy Hiếu Nguyệt Tiên tử ra tay, thế mới biết vốn nàng muốn sai rồi, dùng Hiếu Nguyệt Tiên tử tu vi, đích xác xứng với cái kia trên danh dự, thậm chí không tới là Huyền Môn hai đời người số một, bởi vì kể cả đời trước Thái Hư chân nhân, ở tại trước mặt, đều rõ ràng rơi xuống dưới thành.

Hiếu Nguyệt Tiên tử trong tay cũng không vật dư thừa, chỉ bằng một đôi tay ngọc nhỏ dài cùng với đối địch, chỉ thấy ấy trong lúc phất tay hiển lộ hết

linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, từng chiêu từng thức đẹp hơn trang nhã, phảng phất đều không phải là cùng người chém giết, càng như là đang lăng không mạn vũ vậy.

Đứa bé gái nữ vẫn đối với mình dáng người tràn đầy tự tin, thế nhưng bây giờ nhìn thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử dáng người thời gian, lại sinh ra một tia cảm giác bị thất bại, phảng phất chính mình cùng nàng so với, giống như khống tước cùng thải phượng so với bình thường, khống tước mặc dù cũng sặc sỡ loá mắt, bàn về dáng người vẫn còn thải phượng bên trên, thế nhưng ít đi cái kia thống ngự thiên địa vạn loài chim vô thượng ánh sáng thần thánh, thủy chung là tiên phàm khác biệt, không thể giống nhau.

Không thể nhưng đứa bé gái nữ, kể cả đồng dạng có dung nhan tuyệt thế thủy tiên Tiên tử đồng dạng có loại cảm giác này, âm thầm với trong lòng làm một phen so sánh, nhưng vẫn là cảm giác mình rơi xuống hạ phong.

Làm như đối thủ Cát Thiên Sư càng kinh hãi vô cùng, hắn chưa từng có nghĩ tới thế gian lại có như thế tươi đẹp nữ tử, mặc dù bởi vì tầng kia linh hoạt kỳ ảo mờ mịt Linh Vụ để hắn không cách nào mắt thấy ấy tuyệt đối dung nhan, thế nhưng chỉ dựa vào này giờ tay nhấc chân tiên linh đạo vận, liền đủ khiến ở trong lòng phác hoạ ra một bộ hoàn mỹ hoàn hảo hình ảnh....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 249: Lửa Mị Thuật Oai

Hiểu Nguyệt Tiên tử giống như cửu thiên tiên nữ tăm tích phàm trần, không nhiễm hạt bụi nhỏ một tia khói lửa, đẹp đến mức chói mắt, khiến người ta si say.

Cát Thiên Sư nơi đây sinh tử đại chiến thời gian, lại sinh ra quăng kiếm thần phục ý nghĩ.

Thế nhưng hắn dù sao cũng là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, cái ý niệm này ở tại trong đầu chỉ là chớp mắt là qua, chỉ trong nháy mắt liền điều chỉnh trạng thái.

Chỉ là điều chỉnh trạng thái một lòng giết địch sau khi Cát Thiên Sư càng thêm hết hồn, bởi vì trước mắt rõ ràng hai người đối chiến, lại làm cho hắn có một loại một người một mình múa kiếm cảm giác, bởi vì hắn xuất ra mỗi một chiêu mỗi một chiêu, đều phảng phất chém vào hư không bình thường, phảng phất cùng với chém giết vốn là hư ảo đồ vật, là trong lòng hắn sinh ra ảo cảnh.

Có Hiểu Nguyệt Tiên tử ngăn lại Cát Thiên Tiên, Xá Nữ lại thi triển lửa mị thuật, mới vừa từ mị thuật bên trong tỉnh lại ngũ độc giáo chúng, lập tức lại bị Hiểu Nguyệt Tiên tử khí thế xuất trấn hấp dẫn, còn chưa chờ bọn hắn có hành động, Đan Điền bên trong vẫn chưa tắt lửa cốc nợ lửa liền lại bốc cháy lên, chỉ trong nháy mắt, lại rơi vào lửa mị thuật ảo cảnh bên trong.

Dùng Chân Nguyên Tử làm thủ Địa Tiên Cảnh tu sĩ lúc này lộ ra vẻ khinh bỉ, thế nhưng bọn họ căn bản không rõ, làm như lửa nịnh nọt mục đích nhằm vào mục tiêu, bọn họ vị trí trạng thái cùng chỉ là chịu ảnh hưởng bọn họ hoàn toàn là hai cái thế giới, hơn nữa Chân Nguyên Tử bọn người trong lúc nhất

thời tựa hồ đã quên, nếu không có thủy tiên Tiên tử xanh thăm tiên quang bảo hộ, mặc dù là này mị thuật uy lực còn lại, cũng đủ để cho bọn họ tâm thần thất thủ.

Ngũ độc dại dỗ nhiều trong mắt Xá Nữ, hoàn toàn là một phen khác tư thế, bọn họ chứng kiến chính là vai đẹp khinh đứng thẳng, áo choàng rạch rỡ, thân thể mềm mại khinh xoáy, nhảy múa vòng quanh, vũ động lúc quần áo diệt hết, toàn thân trắng như tuyết hết đường, váng sữa hung nhẹ run lên, ngọc phẩn tung tóe, tất cả đều là câu hôn đoạt phách phong thái.

Ngũ độc giáo vốn là tà ma ngoại đạo, ấy dưới giáo chúng càng gian ngân bắt được hơi không có điều ác nào không làm, bây giờ đột nhiên nhìn thấy như thế tươi đẹp nữ tử cùng với triền miên, nơi nào còn có thể giữ gìn, dồn dập nhào tới đứng đi Vu Văn Vũ việc, chỉ cầu “an toàn ở dưới hoa chết, thành quỷ cũng phong lưu”.

Vừa mới Cát Thiên Sư dùng linh khí rót vào mọi người linh đài thức tỉnh mọi người linh đài thời gian, liền đã là chậm một bước, bởi vì khi đó sáu người sớm năm chắc không được, đã bắt đầu đi Vu sơn mây mưa việc, cho nên mới có ở tại đạo âm uổng tinh sau khi, mọi người vẫn như cũ mê say với lưu luyến quên về trong lúc đó việc.

Bây giờ lại trúng chiêu, mọi người nơi nào còn quản đạt được cái khác, trực tiếp tiến lên tiếp tục vừa mới việc.

“Phụp!”

Một người trong đó với trong ảo cảnh rốt cục leo tới đỉnh cao, phóng ra tinh hoa, thế nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, ở tại phóng thích tinh hoa đồng thời, trong cơ thể tinh khí thần đồng thời tán loạn, một búng máu phun ra sau khi, liền một đầu cắm ở trên mặt đất, chánh thức làm tới “thành quỷ cũng phong lưu”!

“Phụp!.....”

Thấy thế nào, còn lại năm người cùng nhau phun ra một búng máu, sau đó đủ xuyên xuyễn ngã xuống đất trên, rất đồ sộ!

“Thật đáng sợ lửa mị thuật, gần như không đến một phút công phu liền đem sáu gã tu sĩ của Địa Tiên Cảnh chư giết, nếu không có vừa mới cái kia họ Cát trên đường cắm 1 mang, e sợ thời gian càng ngắn hơn.” Chân Nguyên Tử nhìn trước mắt kinh sợ vô cùng một màn, không khỏi phía sau lưng lạnh cả người.

Gió mát Tiên tử tuy là nữ tử, lại đồng dạng sợ không thôi, bởi vì lửa mị thuật ảo thuật công kích có thể không phân biệt nam nữ, dù sao vô luận là nam hay là nữ trong lòng đều có cốc nợ nhìn, mặc dù là bọn họ này thanh tâm quả dục người tu đạo, cũng không ngoại lệ, bởi vì đó là sinh linh bản năng.

Xé trời tử thở dài một tiếng nói: “Nếu không có thủy tiên Tiên tử ra tay giúp đỡ, sợ là chúng ta cũng sẽ là đồng dạng kết cục, yêu nữ, bắt đầu cứu là yêu nữ.”

Nhất thời, đám tu sĩ lập tức hướng về thủy tiên Tiên tử tập trung vào cảm kích ánh mắt, đồng thời đối với Xá Nữ hảo cảm lập tức hàng phục vào điểm đồng.

Nhưng không nghĩ thủy tiên Tiên tử nở nụ cười xinh đẹp nói: “Các vị đạo hữu lo xa rồi,

Xá Nữ tiên bối mị thuật mấu chốt ở chỗ ấy hai mắt, chư vị chịu đựng ấy huyền âm thuật chỉ là khí huyết hỗn loạn, tuyệt đối sẽ không thương tới căn bản, chỉ cần điều tức chốc lát thuận tiện, cho nên kính xin chư vị tiên bối cùng đạo hữu chờ nên hiểu lầm mới là.”

Nghe thủy tiên Tiên tử này 1 giải thích, mọi người lúc này mới hiểu nhưng lớn bừng tỉnh, nguyên lai thuật này huyền âm đều không phải là mấu chốt, chánh thức đáng sợ chính là cặp kia ánh mắt quyến rũ, nói cách khác, chỉ cần Xá Nữ lúc đó không có xem bọn hắn, bọn họ thì sẽ không bị thương, nhiều

nhất cũng chính là khí huyết có chút hỗn loạn thôi.

Một gã tu sĩ của Địa Tiên Cảnh lập tức tìm hỏi: “Đã như vậy, cái kia Ngũ độc giáo gián chúng đến tột cùng là chết như thế nào? Kính xin thủy tiên Tiên tử vui lòng chỉ giáo.”

“Đó là bởi vì.....” thủy tiên Tiên tử lại nói một nửa, cũng chẳng biết vì sao đột nhiên mặt phán một đở, không hề tiếp tục nói.

Những tu sĩ này ít nhất đều là sống mấy trăm năm nhân tình, nhìn qua thủy tiên Tiên tử lần này tư thế, lập tức liền minh bạch, tất nhiên là mị thuật, nhất định là chuyện đó, thủy tiên Tiên tử nhìn qua chính là chưa qua nhân sự chim non, nơi nào không biết xấu hổ nói này.

Chân Nguyên Tử vội vàng vì đó giải vây, đối với tu sĩ kia hờ lạnh một tiếng nói: “Tiêu đạo hữu, ngươi là thật hồ đồ còn là giả bộ hồ đồ, đã là mị thuật tự nhiên là vay mượn giao hợp việc hủy ẩy tinh khí thần, này còn cần hỏi?”

Vị kia được xưng Tiêu đạo hữu tu sĩ nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức nghẹn ngào nói: “Vừa rồi bần đạo nhất thời nói lỡ, kính xin Tiên tử mời mọc không phải trách tội.”

Thủy tiên Tiên tử mặc dù đối với việc này khó có thể lên răng, nhưng phàm là người tu đạo cùng hiểu rõ âm dương việc, cho nên đối với chuyện này cũng không nhiều lầm kiêng ky, hơn nữa nàng vốn chính là tự nhiên hào phóng tính cách, làm sao lại để ý loại chuyện nhỏ này, lập tức khẽ mỉm cười nói: “Tiền bối vô tâm chi thất, vẫn bối sao dám trách tội.”

Lời tuy nói như vậy, bầu không khí lại là vẫn như cũ có chút lúng túng, mọi người liên tục dồn dập quay đầu nhìn về phía vẫn như cũ còn ở chiến đấu mọi người.

Mắt thấy giữa trường ba gã ngũ độc giáo chúng bị đánh liên tục bại lui, UU đọc sách www. #117; ukanshu. #99; #111;m đám tu sĩ nhất thời cảm

thẩy nhiệt huyết sôi trào, Chân Nguyên Tử không nhịn được muốn ra tay, nhưng không nghĩ vừa mới có ý đó, liền nghe thủy tiên Tiên tử nhắc nhở: “Chân Nguyên Tử tiền bối cắt chớ gấp, có bọn họ ba vị là đủ.”

“Hả……” Chân Nguyên Tử nhất thời có chút thất vọng, lập tức đứng ở nơi đó tiếp tục quan sát.

Thế nhưng rốt cục vẫn là có người không nhịn được, hét lớn một tiếng nói: “Tha cho ta đến giúp mấy vị đạo hữu giúp một tay!”

Dứt lời, liền nhảy lên một cái, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ rằng, thủy tiên Tiên tử mặt phán nhất thời phát lạnh, tay phải nhẹ nhàng một ngón tay lơ lửng giữa trời xanh thăm bảo châu, liền có một vệt hào quang hạ xuống, như là lớn đồng bình thường đem người này cũng bắt lại với ánh sáng trong vòng, đem cùng mọi người tách ra.

“Tiên tử đây là ý gì!”

Người nọ mới bị trùm vào, liền có 1 đạo cô trung niêm trợn mắt nhìn nhau, rất rõ ràng cùng cái kia bị cấm chế người quan hệ không cạn.

Thủy tiên Tiên tử vẫn chưa đáp lời, mà là tay nhỏ lại một ngón tay, vừa một vệt hào quang hạ xuống, đem này đạo cô cũng cùng nhau cấm chế.

Liên tiếp đem hai người cấm chế, nhất thời để đám tu sĩ nghi hoặc không thôi, thủy tiên Tiên tử lúc này mới giải thích: “Ta cùng với Hiểu Nguyệt tỷ tỷ vẫn chưa ra tay, chính là sợ mọi người trung gian còn có Ma tộc chó săn đột nhiên làm khó dễ tạo thành không cần thiết thương vong, trước mắt Ngũ độc giáo ba người kia chó săn ngay lúc sắp bị thua, hơn nữa ta đã nói rồi, có mấy vị kia là đủ, người này còn không thể chờ đợi được nữa ra tay, nhìn như là muốn giúp mấy vị đạo hữu giúp một tay, kì thực là muốn ngầm thi đánh lén.”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 250: Uy Hiếp?

Mọi người nghe thủy tiên Tiên tử lần này sau khi giải thích lúc này mới chợt hiểu ra, không trách lúc trước hai vị Tiên tử đứng yên cục ngoại, khoanh tay đứng nhìn, vốn là trong bóng tối bảo vệ bọn họ, trong lúc nhất thời, đám tu sĩ trong lòng nhất thời phát lên một dòng nước ấm, không ngờ rằng hai vị Tiên tử như vậy tỉ mỉ, muốn như vậy chu đáo, thật sự là khiến lòng người sinh kính sợ, coi là thật không hổ là danh môn đại phái đi tới tu sĩ.

Có đứa bé gái nữ trợ giúp, ba cái Ngũ độc giáo chó săn cắn bản không thể hoàn toàn tập trung tinh thần chiến đấu, Tử Hỏa Chân Quân cái thứ nhất bị thua, bị Thái Hư chân nhân đụng đến một chỗ kẽ hở, trực tiếp một kiếm đem đầu lâu chém xuống, đã có vết xe trước, lần này Thái Hư chân nhân không có cứ vây rời đi, lập tức thu hồi hư thật kiếm, hai tay bấm quyết, trực tiếp dùng tam muội chân hỏa đem thi thể luyện hóa, lúc này mới thoả mãn đến gật gù, chém thân thể đi viện trợ Trương Trọng Kiên.

Trương Trọng Kiên lúc này đổi mặt, bất quá là cái kia yêu nhân phân thân, mặc dù ấy dùng một giọt trong lòng máu, cũng chính là 1 giáp công lực ngưng tụ mà thành, nhìn ấy hình, cũng có tu vi của Thiên Tiên Cảnh, nhưng dù sao chỉ là phân thân, vốn Trương Trọng Kiên liền lên thượng phong, bây giờ có Thái Hư chân nhân trợ giúp, hai người cùng đánh bên dưới, không ra mười cái hiệp, liền đem người này trảm dưới kiếm, để ngừa sanh biến, Thái Hư chân nhân dùng đồng dạng thủ đoạn đem thi thể đốt cháy 1 lửa tàn, lúc này mới ngừng tay.

Hai người đang muốn giúp đỡ những người khác lúc, lại phát hiện thư sinh áo trắng không biết nào sớm, đã xem đối thủ tru diệt, lúc này đang đứng ở đứa bé gái nữ bên cạnh, lăng lặng mà xem xét Hiểu Nguyệt Tiên tử cùng đối

chiến của Cát Thiên Sư.

Hai người vốn muốn tiến lên giúp đỡ, thế nhưng khi bọn hắn thấy rõ Hiểu Nguyệt Tiên tử linh hoạt kỳ ảo phiêu dật đáng người thời gian, trong lúc nhất thời lại thất thần quên đi ra tay giúp đỡ, chỉ là không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Hai người cũng không là vì chịu đựng áy náy mê hoặc, thật sự là vì Hiểu Nguyệt Tiên tử mỗi chiêu mỗi phép tắc đều hợp nhau đạo vận, cho nên hai người trong lúc nhất thời liền say mê nơi đây không thể từ đẩy, đương nhiên, chịu đựng áy náy đạo vận ảnh hưởng trận đều không phải là chỉ có hai người, kể cả thư sinh áo trắng cùng đứa bé gái nữ, tất cả đều say mê trong đó.

Đạo uẩn thâm ảo vô cùng, thủy tiên Tiên tử đồng dạng xem ở trong mắt, chỉ là hắn muốn bảo hộ này một đám tu sĩ chu toàn, cho nên chỉ có thể đem đại bộ phận sự chú ý tập trung ở bảo quang bên trong, đối với Hiểu Nguyệt Tiên tử chiến đấu, chỉ có thể phân cùng một hai phần mười tâm thần, dù vậy, nhưng cũng là được lợi không cạn.

Thế nhưng này đạo vận lại đều không phải là Địa Tiên Cảnh tu sĩ có khả năng tìm hiểu, cho nên ở đây đám tu sĩ nhìn thấy bốn vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ say mê trong đó thời gian, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Chẳng lẽ Hiểu Nguyệt Tiên tử cũng am hiểu mị thuật?”

“Đừng vội nói bùa, Hiểu Nguyệt Tiên tử thân phận cỡ nào, làm sao có khả năng tu hành mị thuật.”

“Thế nhưng bọn họ vì sao lại si mê với Hiểu Nguyệt Tiên tử chiến đấu không thể từ đẩy?”

Một đám tu sĩ nhất thời nghị luận sôi nổi, mắt thấy mọi người nghi hoặc, thủy tiên Tiên tử lập tức cười nói: “Hiểu Nguyệt Tiên tử tu vi đã qua Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, lĩnh ngộ pháp tắc chỉ ở một đường trong lúc đó, cho

nên mỗi chiêu mỗi phép tắc bên trong đều hợp nhau đao vận, mấy vị đao hữu trong khi cảm ngộ ấy đao vận.”

Nghe đến thủy tiên Tiên tử vì bọn họ giải thích nghi hoặc, mọi người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, đồng thời hướng về thủy tiên Tiên tử quăng tới cảm kích ánh mắt, dù sao hôm nay bọn họ có thể đứng ở nơi đây tất cả đều là dựa vào thủy tiên Tiên tử xanh thẳm bảo châu, hơn nữa Tiên tử từ đầu đến cuối vẫn rất phiền phức vì bọn họ chỉ điểm sai lầm, quả thật mọi người phúc.

“Không đúng, tại sao ta cảm giác Hiểu Nguyệt Tiên tử không giống thân phận thật sự, phảng phất là hư thể bình thường?” Chân Nguyên Tử tu vi đã tới Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, một phen quan trắc bên dưới lập tức liền nhìn ra manh mối, vội vàng lại hướng về thủy tiên Tiên tử tìm dạy.

Thủy tiên Tiên tử nở nụ cười xinh đẹp nói: “Cái này ta cũng không rõ lắm, có thể cùng Tiên tử tu công pháp có quan hệ.”

Mọi người nghi hoặc, cùng với đối địch Cát Thiên Sư càng kinh hãi vô cùng, lúc này hắn sớm tập trung ý chí, tập trung toàn bộ chú ý cùng với chém giết,

Thế nhưng lúc trước loại cảm giác đó càng ngày càng mạnh mẽ, phảng phất cùng với triền đấu đối thủ căn bản không tồn tại vậy.

Thế nhưng nếu nói là không tồn tại, nhưng cũng là thiên đại chuyện cười, bởi vì hắn trên người đã bị như thực không phải là giả kiểm khí vô hình vê ra hơn mười đạo vết máu, này còn là hắn mặc sát người một có một không hai bảo y, nếu không có như thế, từ lúc hai người đánh với trong vòng mười chiêu liền bị Hiểu Nguyệt Tiên tử chém giết.

Cát Thiên Sư càng đánh càng là buồn bức, tới mặt sau thăng thắn trực tiếp từ bỏ công kích toàn lực phòng ngự, lúc này mới làm cho hắn trở thành mọi người bên trong kiên trì thời gian dài nhất người.

“Chờ chút!”

Rốt cục nhìn đến một lỗ hổng, Cát Thiên Sư một cái lộn mèo; lui ra chiến đoàn, đồng thời hét lớn một tiếng nói.

Hiểu Nguyệt Tiên tử ngược lại cũng không đuổi, thì như vậy voi mà đứng cùng với nhìn nhau, chỉ có thể ấy dung nhan bị Linh Vụ chõ che, nhìn không tới vẻ mặt của nàng.

“Ta không muốn cùng ngươi đánh, có thể hay không thay cái đổi thủ.”

Cát Thiên Sư nói như vậy nhất thời để ở đây đám tu sĩ mở rộng tầm mắt, đường đường tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh đấu với người ta kiểm lại khả năng nói rồi câu nói như thế này, quả nhiên là âm ĩ thiên hạ lớn lạy, việc này nếu là truyền đi, nhất định tài cán vì tu giới lớn nhất trò cười.

Mọi người lập tức nhìn về phía Hiểu Nguyệt Tiên tử, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, Hiểu Nguyệt Tiên tử lại biến mất không còn tăm hơi, lúc xuất hiện lại, đã đứng ở thủy tiên Tiên tử bên cạnh người, chỉ là không biết là tại sao, mọi người chỉ cảm thấy mặc dù Hiểu Nguyệt Tiên tử thì đứng ở nơi đó, thế nhưng tổng làm cho người ta một loại hư ảo mờ mịt cảm giác, phảng phất chỉ là một cái bóng mờ bình thường, tốt không chân thực.

“Ta đến đây đi.” Gặp Hiểu Nguyệt Tiên tử coi là thật đáp lại thỉnh cầu của Cát Thiên Sư, Thái Hư chân nhân có chút bất ngờ, có điều đã hồi lâu không có đánh cho như vậy vui sướng, lúc này trong khi thích thú bên trên, lập tức chủ động tiến lên một bước, muốn cùng Cát Thiên Sư tái chiến.

Nhưng không nghĩ cái kia Cát Thiên Sư lại liên tiếp lui ba bước, trong miệng nói thẳng, “ngươi cũng không được, ta không cùng ngươi đánh.”

Thái Hư chân nhân lúc này giận tím mặt nói: “Ngươi tính là thứ gì, # 85 có ngươi lựa chọn đường sống gì?”

Thái Hư chân nhân trải qua ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến, chính mắt thấy mười vạn tu sĩ máu nhuốm đỏ trường không thảm trạng, đối với Ma tộc căm hận há lại là này gần như là đã bị áp bức hậu sinh vẫn bối có thể so với?

Đặc biệt là năm đó bại một lần hoàn toàn là vì nhân tộc tạo phản để củng cố thế lực của chính mình, thừa dịp Tiên Ma đại chiến thời khắc mấu chốt công kích các đại môn phái tông môn, làm sao có khả năng thất bại?

Cho nên Thái Hư chân nhân đối với những ma tộc này chó săn căm hận xa không phải người thường so với, cho nên vị này thân phận cao thượng trưởng giả, vào giờ phút này trong lời nói tràn đầy chanh chua, hết đường xem thường điều.

Cát Thiên Sư đường đường Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, bất kể là ở ngũ độc dạy dỗ bên trong còn là ngoại giới, đều là chịu đựng vạn chúng cúng bái nhân vật, lúc này bị Thái Hư chân nhân như thế dạy dỗ tự nhiên tức giận ngập trời, chỉ là bây giờ sự tình so với người gượng, chỉ phải cưỡng chế trong lòng lửa giận.

Đương nhiên, hắn cũng không phải thật phải thay đổi đối thủ, đơn giản là vừa mới thái quá khẩn cấp, thuận miệng biên đến kế hoãn binh, không ngờ rằng Hiếu Nguyệt lại thật lui ra, ngược lại để chính hắn đều cảm giác phi thường bất ngờ.

Cát Thiên Sư liền nói ngay: “Ta bèn Ngũ độc giáo kỳ độc đường đường chủ Cát Nam, nay mấy ngày gần đây còn đây là là phụng giáo ta giáo chủ lệnh, bây giờ ta dạy 20 ngàn đại quân liền ở Thanh Vân Sơn chân, hẹn ước giờ Mùi mạnh mẽ tấn công núi, lúc này cách giờ Mùi còn kém không đến một khắc đồng hồ, bọn ngươi cố ý giết ta, không những sẽ đưa tới Thanh Vân Môn diệt phái ách, chính các ngươi cũng nhất định sẽ chết vào này Thanh Vân Sơn trên.”

“Ngươi là đang uy hiếp ta?”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 251: Đạo Bất Đồng Bất Tương Vị Mưu

Thái Hư chân nhân hờ lạnh một tiếng, không sợ chút nào Cát Nam cái gọi là 20 ngàn đại quân, bởi vì hắn biết dùng thiêu hạ ngày nay linh khí cẩn cỗi, này 20 ngàn đại quân lượng nước tương đương to lớn, trong đó có 3000 Tân Tiên cảnh trở lên tu sĩ liền không sai rồi, còn lại hơn vạn, vốn là liền tu sĩ cũng không tính trước tiên thiêu cảnh cùng sau thiêu kính, thậm chí có một bộ phận rất lớn, là không biết bầu trời dày người phàm.

Mà hắn, lại là đường đường Thục Sơn liên minh bên trong môn phái thực lực xếp hàng thứ hai Thanh Thành Phái trưởng lão, mà cái này đệ nhị, hoàn toàn là vì toàn bộ Thục Sơn liên minh không có giống Huyền Thanh thượng nhân loại này kim tiên cảnh hậu kỳ cao thủ tuyệt đỉnh trấn thủ sở trí, nếu là không tính Huyền Thanh thượng nhân nói, kỳ thực Thục Sơn liên minh thế lực cùng Côn Lôn phái sàn sàn nhau, thậm chí hơi chiếm thượng phong.

Dù sao Côn Lôn chỉ là một phái, mà Thục Sơn liên minh lại là từ nguyên bốn liền chiếm giữ Huyền Môn mười môn phái lớn bên trong tiên kiêm phái, Thanh Thành Phái cùng với phái Nga Mi ba phái tạo thành, trải qua ngàn năm tu dưỡng, bây giờ Thục Sơn liên minh Thiên Tiên Cảnh tu sĩ có 17 vị nhiều, chia ra làm tiên kiêm phái bảy vị, Thanh Thành Phái sáu vị, phái Nga Mi bốn vị.

Trong đó kể cả Thái Hư chân nhân ở bên trong năm vị đều là đạt đến nửa bước kim tiên cảnh trình độ, hơn nữa ấy dưới trưởng môn nhân tiên giới lẫn nhau có 3000 nhiều, Tân Tiên cảnh 7000, sau đó còn có trước tiên thiêu cảnh cùng sau thiêu cảnh học sinh mới máu tươi dịch hơn vạn.

Mà làm như Huyền Môn người cầm đầu Côn Lôn, Thiên Tiên Cảnh tu sĩ ở hai đời thủ đồ Ti Đồ Dịch trốn tránh sau khi, cũng bất quá tám người, Địa Tiên

Cảnh 7000, Tán Tiên cảnh hơn vạn, mà trước tiên thiêng cảnh cùng sau thiêng cảnh học sinh mới máu cũng gần như hơn vạn.

Như thế hai phe thế lực so sánh, nếu là bất luận Huyền Thanh thượng nhân vị này Huyền Môn người số một, ngược lại là Thục Sơn phái mơ hồ chiêm thượng phong.

Thái Hư chân nhân năm ở như vậy thế lực đỉnh, tự nhiên đối với này cái gọi là 20 ngàn đám ô hợp không cho là thế, thế nhưng trong điện này nhị lưu tông môn cùng này Tán Tiên lại là thực tại sợ hãi hồn.

Dù sao bây giờ bỏ Yêu tộc có như vậy đáng sợ thế lực ở ngoài, cũng chỉ có đều là Huyền Môn ba thế lực lớn Bồng Lai có như vậy gốc gác, cho nên đám tu sĩ nghe đến dưới chân núi lại có 20 ngàn ngũ độc giáo chúng chuẩn bị tấn công núi, nhất thời dọa nạt hoang mang lo sợ, nghị luận sôi nổi.

Cát Nam nhìn thấy một đám tu sĩ coi là thật bị lời nói kinh sợ, trong lòng nhất thời mừng rỡ, kể từ đó, hắn cái mạng này có thể coi là bảo vệ, bởi vì theo hắn, mặc dù Thái Hư chân nhân giọng vẫn như cũ mạnh mẽ, nhưng nhất định cũng là phô trương thanh thế thôi.

Lập tức đem binh khí trở tay cất vào phía sau, bình yên tự nhiên nói: “Oai hiệp chưa nói tới, chỉ là thuyết minh 1 sự thật thôi.”

“Hừ!” Thái Hư chân nhân lập tức hừ lạnh một tiếng, thân hình một đạo tàn ảnh liền hướng về Cát Nam đánh giết mà đi.

“Tiền bối!” Nhìn thấy Thái Hư chân nhân lại muốn giết Cát Nam, một đám tu sĩ lúc này kinh hãi đến biến sắc, muốn lên tiếng ngăn cản, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, đợi mọi người phản ứng lại thời gian, Cát Nam trên cổ thình lình hơn một đạo bắt mắt vết máu, hai mắt trợn lên như là chuông đồng bình thường, cho đến chết, hắn cũng không thể tin được Thái Hư chân nhân lại coi là thật đám giết chính mình, chỉ là khó có thể tin lưu lại nửa câu nói.....

“Ngươi lại.....”

Nhìn thấy Cát Nam bị Thái Hư chân nhân một kiếm chém giết,

Một đám tu sĩ bên trong nhất thời vỡ tổ, trong lúc nhất thời nghị luận sôi nổi, chỉ là này một phen lời bàn, lại nhiều dùng trách cứ Thái Hư chân nhân kích động nói như vậy, có điều cũng chỉ là chính bọn họ nói một chút, lại cũng không dám trực tiếp chỉ trích, dù sao Thái Hư chân nhân thân phận cao quý, há lại là bọn họ những tiểu tu sĩ này có thể so sánh với.....

Thái Hư chân nhân tự nhiên nghe vào trong tai, lập tức chau mày, hăn vạn vạn không ngờ rằng, đám tu sĩ này mặc dù dùng Tán Tiên cảnh tu vi chiếm đa số, lại cũng coi như là trong tu giới trụ cột vững vàng, lại nhát gan như vậy, đây vẫn chỉ là một đám chó caye gần nhà, gà caye gần chuồng đám ô hợp liền đưa bọn họ dọa nạt thành dáng dấp như vậy, ngày nào đó nếu là cùng chánh thức mãnh hổ Ma tộc đối kháng thời gian, chẳng phải là muốn trực tiếp quỳ xuống?

Thái Hư chân nhân nhất thời không vui nói, “bất quá là một đám đám ô hợp, thì đem bọn ngươi sơ đến như vậy, đã như vậy cần gì phải tới đây thương nghị khênh Ma nghiệp lớn, còn không bằng giấu ở sơn dã bên trong thanh tu.”

Thái Hư chân nhân vừa dứt lời, liền có 1 tu sĩ phản bác: “Tiền bối lời ấy sai rồi, đối với tiền bối tới nói, chúng ta tu vi mặc dù bé nhỏ không đáng kể, lại cũng có một viên hoài bão thiên hạ muôn dân lòng.....”

Nhưng không nghĩ còn chưa có nói xong, liền có Trương Trọng Kiên phía sau một vị sư đệ trực tiếp ngắt lời nói: “Nói nhảm gì đó? Không phải liền là sợ Ngũ độc giáo cái cái gọi là 20 ngàn đại quân, cần gì tìm này đường hoàng lấy cớ, ngươi nếu là muốn rời đi hết thăng đi chính là, cần gì ở đây tà thuyết mê hoặc người khác?”

Nhưng không nghĩ lập tức liền có 1 tu sĩ cất cao giọng nói, “chúng ta này đến chính là nhìn mặt mũi của Thanh Vân Môn, bây giờ đạo hữu nói như thế hay không khinh người quá đáng?”

Trương Trọng Kiên người sư đệ kia nhất thời giận dữ, hận không thể một đao đem người này chém ở lập tức, nhưng là bị Trương Trọng Kiên hung ác trợn mắt nhìn một chút sau, chỉ phải cưỡng chế trong lòng lửa giận, ác liệt trừng mắt tu sĩ kia.

May mà có xé trời tử đúng lúc vì đó giải vây, “Trương đạo hữu nói mặc dù khó nghe, thế nhưng câu câu đều có lý, trước mắt bất quá là Ma tộc chó săn, các ngươi liền như thế kiêng kỵ, nếu hôm nay là Ma tộc đại quân xâm lấn, lại nên làm như thế nào?”

Chân Nguyên Tử cũng phụ họa nói: “Đúng vậy, 20 ngàn đại quân mặc dù nghe tới đáng sợ, thế nhưng mặc dù là Côn Lôn, Thục Sơn, Bồng Lai, Thanh Khâu tứ phương thế lực, muốn bất quá là như vậy thế lực thôi, có thể tưởng tượng được, dù cho Ngũ độc giáo coi là thật khả năng tập hợp 20 ngàn đại quân, ấy lượng nước lớn bao nhiêu, chư vị cần gì sợ?”

Vừa mới tu sĩ kia lập tức phản bác: “Nói tới đúng là nhẹ, nếu như chư vị đại biểu thế lực toàn bộ ở đây, chúng ta đương nhiên sẽ không e ngại, thế nhưng bây giờ bên ta không hơn một trăm số lượng, còn phần lớn chỉ có Tân Tiên cảnh tu vi, một khi khai chiến, các ngươi nếu là không địch lại có thể tự bỏ chạy, chúng ta vừa nên đi nơi nào?”

Vị này tu sĩ nói cũng không phải không có lý, đổi mặt sinh tử, hết thảy người đều là ích kỷ, đầu tiên cân nhắc chính là tính mạng của chính mình, bây giờ tính mạng của bọn họ không chiếm được bảo đảm, tự nhiên biểu hiện ra lần này tư thế.

Vẫn thờ ơ lạnh nhạt, đem những tu sĩ này làm như đồng minh Trương Trọng Kiên rốt cục áp chế không nổi trong lòng lửa giận, lúc này hờ lạnh một tiếng nói: “Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau, bây giờ muốn lui ra đạo hữu mời mọc đứng ra, bần đạo chờ một chút đem đại trận hộ sơn đóng, chư vị mỗi loại rời đi chính là.”

“Tốt! Đây chính là người nói!”

Cuối cùng nói chuyện tên kia tu sĩ lúc này từ trong đám người đi ra, không chần chờ chút nào, ngay sau đó, ào ào một trận bóng người nhốn nháo, hơn trăm tu sĩ lại đi ra hơn một nửa, chỉ còn lại dùng Chân Nguyên Tử làm đại biểu này mỗi một đại tông môn xuất lĩnh môn nhân cùng số rất ít mấy vị tán tu.

“Còn có gì?”

Trương Trọng Kiên nhìn thấy lúc trước chỗ hơn người lại chỉ còn không đủ 40 số lượng, trong lòng mặc dù có khí, thế nhưng hắn cũng minh bạch, hôm nay đáp ứng lời mời trước người tới, vốn là có rất nhiều người là tới xem trò vui, hơn nữa chó săn gián điệp, cho nên lúc trước tư thế vốn là giả tạo.

Vừa dứt lời, liền có xé trời tử dẫn đầu cất cao giọng nói: “Ta Linh Vân Đảo mong muốn cùng Thanh Vân Môn cùng tiến cùng lui!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 252: Rơi Vào Tâm Ma

Chân Nguyên Tử lập tức phụ họa nói: “Bần đạo mặc dù bất tài, lại cũng tưởng mở mang kiến thức một chút Ngũ độc giáo đến tột cùng có bản lãnh gì.”

Gió mát Tiên tử lập tức thở dài một tiếng nói: “Chỉ hận Thanh Nguyệt Cung cách Thanh Vân Sơn thật sự có chút xa xôi, chỉ dẫn theo hai tên đệ tử đã đến.”

Mặc dù gió mát Tiên tử không có nói rõ, thế nhưng ý tứ đã rất rõ ràng muốn cùng Thanh Vân Môn cùng tiến cùng lui.

Phiếu miếu phong ẩn Long chân nhân tả hữu quan sát một phen sau, đối với Trương Trọng Kiên cười nói: “Còn thừa đạo hữu đều là một lòng khênh Ma nghĩa sĩ, sẽ không có người lui nữa ra.”

Trương Trọng Kiên thật là vui mừng gật gật đầu nói: “Như thế là tốt rồi, đợi bần đạo đóng đại trận mặc bọn họ sau khi rời đi, chúng ta lại bàn lui địch kế sách.”

Dứt lời, liền hướng về đi ra ngoài điện, ham muốn đóng Thanh Vân Sơn đại trận hộ sơn.

“Chậm đã!”

Đúng lúc này, từ khi đám tu sĩ bắt đầu tranh luận sau khi liền vẫn im lặng không lên tiếng thủy tiên Tiên tử thân hình thoắt một cái, liền đem Trương Trọng Kiên ngăn lại.

“Tiên tử đây là?” Trương Trọng Kiên không rõ ý nghĩa, không khỏi nghi ngờ nói.

Thủy tiên Tiên tử thay đổi lúc trước dịu dàng vẻ, sắc mặt lạnh như băng nói: “Đạo hữu thực sự là hổ đồ, nếu là bây giờ đóng đại trận hộ sơn, liền tương đương tự trói hai tay mặc người chém giết.”

Trương Trọng Kiên không khỏi nghi ngờ nói: “Vậy theo Tiên tử ý tứ?”

Thủy tiên Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Ngươi thật cho là những người này là vì e ngại Ngũ độc giáo mà lâm thời được sinh ý lui chính phái sĩ?”

Trương Trọng Kiên lập tức nhìn về phía cái kia hơn mười vị tu sĩ, chỉ thấy những người này tướng mạo đường đường, chút nào không nhìn ra hơi có chút gian trá vẻ, không khỏi càng thêm nghi hoặc, không biết thủy tiên Tiên tử lời ấy đến tột cùng là ý gì.

Thủy tiên Tiên tử nhìn thấy Trương Trọng Kiên vẫn như cũ đầu óc chậm chạp, không khỏi có chút thất vọng, lập tức giải thích: “Những người này ta không dám nói đều là, thế nhưng ta dám cam đoan có ít nhất hơn một nửa là ngũ độc giáo phái đến gián điệp, đạo hữu hiểu chưa?”

“Cái gì?” Trương Trọng Kiên nhất thời cả kinh, này mới phản ứng được vừa mới thủy tiên Tiên tử nói ý gì, nếu như những người này quả nhiên là Ngũ độc giáo gian tế nói, một khi đóng đại trận hộ sơn, những người này tất nhiên ngay đầu tiên làm khó dễ, cùng bên ngoài ngũ độc giáo chúng lẽ ra nên ở ngoài hợp, kể từ đó, Thanh Vân Môn giống như một cá người đỏ la nữ tử la vào một đám khát khao háo sắc cuồng đồ trong tay, ấy kết quả không cần nói cũng biết.

Mặc dù là có sáu vị Thiên Tiên Cảnh cùng 10 mấy vị tu sĩ của Địa Tiên Cảnh trấn thủ, thế nhưng bọn họ đối mặt dù sao cũng là 20 ngàn tu sĩ, mặc dù là một đám đám ô hợp, thế nhưng ấy dù sao cũng là có chuẩn bị mà đến, như Cát Nam bực này cao thủ nhất định giấu diếm trong đó.

Kể từ đó,

Sau trận chiến này, Thanh Vân Môn nhất định với thế gian biến mất, ngược

lại, đối với Ma tộc nói, tổn thất bất quá là ít ỏi chó săn mà thôi, căn bản không ảnh hưởng toàn cục.

Nghĩ đến đây, Trương Trọng Kiên nhất thời cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người, trên đầu mồ hôi lạnh chảy ròng, bất quá hắn đúng là cũng có tự mình biết mình, mặc dù bây giờ thân là một phái tôn sư, thế nhưng hắn dựa vào chỉ là Độ Ách Chân Nhân thủ đồ tên cùng Thiên Tiên Cảnh tu vi mà thôi, thế nhưng đối với âm mưu tính kế việc, lại là hắn uy hiếp.

Vì vậy Trương Trọng Kiên vội vàng hướng thủy tiên Tiên tử thỉnh giáo, lại vạn vạn không ngờ rằng thủy tiên Tiên tử chỉ vào xa xa một đôi nam nữ tu sĩ thi thể nói: “Đạo hữu minh bạch không?”

Trương Trọng Kiên không biết hai người này là như thế nào chết đi, thế nhưng cái kia một đám tu sĩ lúc này kinh hãi đến biến sắc, chỉ một chút bọn họ liền nhận ra hai người này chính là lúc trước bị thủy tiên Tiên tử dùng tiên quang cầm cố người, chỉ là kể cả bọn họ cũng không biết, hai người này đến tận cùng là lúc nào chịu khổ độc thủ.

Ham muốn rời đi một đám tu sĩ lúc này bỗng nhiên tỉnh ngộ, minh bạch thủy tiên Tiên tử tâm ý, lại là muốn đưa bọn họ giết chết toàn bộ, lúc này gây nê tất cả xôn xao!

Kể cả lưu lại những tông môn trưởng lão kia cùng Tán Tiên, đồng dạng kinh hãi vô cùng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng thủy tiên Tiên tử nhìn như dịu dàng nhu hòa, làm việc cự nhiên như thế tàn nhẫn, nhất thời làm vừa rồi lựa chọn âm thăm may mắn, vừa mới sống và chết hai con đường trong lúc đó, bọn họ lựa chọn chính xác lựa chọn.

Có điều này tu sĩ không dám đối với thủy tiên Tiên tử đề xuất chỉ trích, bởi vì ở tại bọn hắn nhìn thấy cái kia hai cỗ thi thể trong nháy mắt đó, đẹp như thiên tiên thủy tiên Tiên tử ở trong mắt bọn họ sớm biến thành tới từ địa ngục nơi sâu xa nhất ác ma, cho nên bọn họ đem toàn bộ oán khí tung ra ở Trương Trọng Kiên

trên người.

Trương Trọng Kiên nghe đến mọi người kêu loạn kêu la sau khi, rốt cục phản ứng lại, thủy tiên Tiên tử tâm ý là muốn hắn “thà giết lầm một ngàn, không thể bỏ qua một người”.

Trương Trọng Kiên không khỏi do dự lên, những người trước mắt này bên trong, tuyệt đối có e ngại Ngũ độc giáo làm bảo vệ tánh mạng mới quyết định rời đi tu sĩ, mà những tu sĩ này tuyệt đối là người vô tội, nếu như coi là thật một lần tiêu diệt, vậy hắn cùng với cái kia lạm sát kẻ vô tội yêu ma có gì khác biệt?

Bên tai la hét có tiếng để hắn không thấy đầu óc trở nên mơ màng, trong lúc nhất thời phát lên vô số ý nghĩ, hắn thậm chí cảm thấy này một đám tu sĩ tất cả đều là vô tội tu sĩ, mà thủy tiên Tiên tử mới thật sự là ngũ độc giáo phái đến gian tế, làm chính là ly gián bọn họ chánh đạo sĩ.

Dù sao! Hắn chưa từng đi Bồng Lai tiên cảnh, hắn cũng chưa từng thấy thủy tiên Tiên tử, cho nên trong nháy mắt này, hắn đối với thủy tiên Tiên tử thân phận sinh ra rất lớn nghi ngờ, đặc biệt là hắn nghe có người mắng to thủy tiên Tiên tử sau khi, lại quỷ thần xui khiến tin cái này cái gọi là sự thật.

Trương Trọng Kiên tǎ hữu nhìn chung quanh một phen, chỉ thấy Hiếu Nguyệt Tiên tử đứng ở xa xa vẫn như cũ linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, phảng phất cao cao tại thượng không nhiễm tục trần cửu thiên tiên nữ, đối với này thế tục căn bản không phải không quan tâm.

Có phải nàng cũng là Ngũ độc giáo gian tế?

Trương Trọng Kiên lại hướng Thái Hư chân nhân nhìn lại, chỉ thấy ấy chẳng biết lúc nào đã đứng ở cửa đại điện, đang mặt không thay đổi nhìn về phía chỗ này, rất rõ ràng là muốn chấn giết những tu sĩ này.

Có phải hắn cũng là Ngũ độc giáo gian tế?

Trương Trọng Kiên nhất thời buồn bực mất tập trung, lập tức đưa ánh mắt về phía hai vị của Thanh Khâu Sơn yêu vương.

Chỉ thấy thư sinh áo trắng tay cầm ngọc phiến, &# 32; đang đầy mặt nụ cười nhìn mình, đưa bé gái nữ như thiếu nữ, dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài violon trên trán vài sợi tóc đen, đồng dạng cười khanh khách mà nhìn hắn, chỉ là hai người cười, ở trong mắt hắn phảng phất là châm biếm hắn ngu dốt dốt nát.

Đúng lúc này, Trương Trọng Kiên phảng phất nghe đến đại điện trong vòng tràn đầy tiếng giễu cợt, đột nhiên, này tiếng giễu cợt vừa đã biến thành này ham muốn tự bảo vệ mình rời đi tu sĩ bực tức từ, hai loại âm thanh không dứt ở trong đầu hắn cắt.

Nhất thời, Trương Trọng Kiên bị hai loại âm thanh nhao nhao đau đớn như búa bổ, bất cứ sinh ra va đầu vào đại điện hình trụ trên tìm kiếm giải thoát kích động.

“Mộng ảnh sương mù, đều là hư không, tất cả ảo ảnh trong mơ cùng bởi vì tâm loạn mà sống, không bằng linh đài chí thanh tất cả cùng tán.....”

Đúng lúc này, Trương Trọng Kiên chỉ cảm thấy trong đầu đột nhiên xuất hiện một tiếng sét, cái kia vô số âm thanh ồn ào lập tức tiêu tán không còn, sau đó liền có một đạo uyển chuyển du dương, linh hoạt kỳ ảo trong suốt tự nhiên có tiếng như là mõ sữa cô đặc xâu đinh bình thường theo thiên linh mà vào, sau đó hóa thành hoa ao Thần thủy, noi 12 trọng lâu hạ xuống Đan Điền, sau đó căng túm với hội âm, dẫn đường dương tinh noi thúc giục phái mà trả với huyệt Bách hội.

Như thế lặp lại tuần hoàn, liên tiếp đi chuyển chín lần sau khi, Trương Trọng Kiên nhất thời cảm giác linh đài thanh minh, khắp toàn thân có loại không nói ra được Thư Sướng cảm giác.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 253: Thanh Vân Sơn Tâm Quan Trọng

Trương Trọng Kiên chậm chập mở hai mắt ra, đúng dịp thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử tay phải tản đi Tiên quyết chậm chập hạ xuống, trong lòng lập tức sáng tỏ, vốn vừa rồi chính mình là tẩu hỏa nhập ma, nếu không có Hiểu Nguyệt Tiên tử đúng lúc giúp đỡ, giờ phút này hắn đã bị Tâm Ma đoạt đi tâm trí, hóa thân thành một khối không có tư tưởng xác chết di động.

Trương Trọng Kiên vội vàng hướng Hiểu Nguyệt Tiên tử chắp tay chắp tay nói: “Tiên tử ân cứu mạng giống như tái tạo, Trọng Kiên suốt đời khó quên.”

Hiểu Nguyệt Tiên tử linh hoạt kỳ ảo thanh âm lại truyền đến, “dễ như ăn cháo, đạo hữu chớ nên khách khí.”

Trương Trọng Kiên ngược lại cũng không phải lập dị người, lập tức lại quay đầu nhìn về phía đám kia ham muốn rời đi tu sĩ, nhìn thấy lúc này mọi người bị một tầng xanh thăm tiêng quang cầm cố, mà trong đám người vừa hơn một bộ thi thể, lập tức liền minh bạch vừa rồi chính là người này thừa dịp loạn thi độc, làm phiền ấy tâm trí, vội vàng vừa chuyển hướng thủy tiên Tiên tử chắp tay chắp tay nói: “Đa tạ Tiên tử xuất thủ cứu giúp.”

Thủy tiên Tiên tử khẽ mỉm cười nói: “Ngươi và ta đã làm đồng đạo, lẽ ra nên giúp đỡ lẫn nhau, đạo hữu không cần khách khí.”

“Ai da.....” Trương Trọng Kiên thở thật dài một tiếng, kỳ thực hắn cũng biết, vừa rồi người nọ thi độc, bất quá là thả lớn hơn hắn tâm tình tiêu cực mà thôi, vừa mới này ý nghĩ, đích xác là tồn tại cho hắn trong đầu.

Thái Hư chân nhân cùng Độ Ách Chân Nhân chính là cùng thế hệ tu sĩ, quan

hệ cá nhân rất tốt, lập tức chỉ điểm: “Lòng dạ đàn bà, không chịu nổi đại sự, mặc dù như thế làm việc nhìn như làm trái đạo nghĩa, thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, hôm nay để mấy cái vô tội tu sĩ dẫn đến Thanh Vân Môn bị diệt, ở đây một đám tu sĩ đột tử, so sánh cùng nhau, cho dù là giết mấy cái người vô tội thì lại làm sao?”

“Lời tuy như thế, thế nhưng……” Trương Trọng Kiên đối với Thái Hư chán nhân nói ngược lại cũng tán thành, chỉ là những đạo lý này lại cùng bình sanh sở học hoàn toàn bối đạo nhi thi, muốn phản bác, rồi lại không biết vì sao lại nói thế.

Thủy tiên Tiên tử thở dài nói: “Ta biết ngươi tâm ý, kỳ thực ta lại làm sao không muốn thả bọn họ một con đường sống, thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, hôm nay nếu là Thanh Vân Môn bị diệt, sẽ mang đến thế nào hậu quả?”

Trương Trọng Kiên theo bản năng lắc lắc đầu.

Thái Hư chán nhân thở dài một tiếng, lập tức vì đó giảng giải: “Chúng ta có lẽ có thể ỷ vào mạnh mẽ tu vi xông vào đến một con đường sống, như là ngươi suy nghĩ, lưu được núi xanh, không sợ không cùi đốt, thế nhưng ngươi phải biết rằng Thanh Vân Môn chính là Thái Cổ đạo thống, cho nên với Huyền Môn bên trong có siêu nhiên địa vị, hơn nữa vị trí địa lý của Thanh Vân Môn, giống như một cây gai bình thường cắm vào Ma tộc phạm vi thế lực bên trong, phá vỡ Ma tộc cũng không phải là không thể chiến thắng thần thoại, bây giờ một khi bị diệt, đối với đả kích của Huyền Môn vượt xa khỏi tưởng tượng của ngươi.”

“Hả……” Trương Trọng Kiên nghe này một lời nói sau khi, như là mờ sương cô đặc xâu đinh bình thường, lập tức liền hiểu trong đó quan hệ lợi hại.

“Này chỉ sợ cũng là các ngươi ba vị đã đến mục đích thực sự.” Đúng lúc này, thư sinh áo trắng tay cầm ngọc phiến, cất cao giọng nói.

Thái Hư chán nhân ngược lại thật sự là thắng thắn,

Trực tiếp gật gật đầu nói: “Không sai, chúng ta đều là phụng Huyền Thanh thượng sư lệnh đã đến bảo hộ Thanh Vân Môn, dù sao Trọng Kiên lần này khai phủ cử chỉ thái quá qua loa, trực tiếp đem đế Thanh Vân Môn thành đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến *, hơi có không lầm đừng nói là toàn bộ Thanh Vân Môn, thậm chí sẽ đem toàn bộ Huyền Môn đẩy vào vạn kiếp bất phục nơi.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Đúng vậy, cái này cũng là chúng ta hai người đã đến nguyên nhân, chỉ là bây giờ xem ra lại là làm điều thừa, dù sao Huyền Môn có Huyền Thanh thượng sư trấn thủ, làm sao có khả năng tùy ý Thanh Vân Môn bị diệt.”

Thái Hư chân nhân ha ha cười nói: “Đạo hữu sai nói, nếu không có đạo hữu hai người đúng lúc xuất hiện, bằng chúng ta mặc dù cũng có thể đem cái kia ba gã Ngũ độc giáo chó săn bắt, thế nhưng kể từ đó, Thanh Vân Môn mặc dù cũng coi như là khả năng bảo vệ, nhưng cũng nhất định tổn thất nặng nề.”

Trương Trọng Kiên thấy bị thủy tiên Tiên tử cầm cỗ một đám tán tu, mặc dù biết đại thế chỗ khua, nhưng vẫn là không cam lòng nói: “Thật phải đem bọn họ toàn bộ tiêu diệt gì?”

Ai biết vừa dứt lời, cái kia một đám tu sĩ hầu như trong cùng một lúc trong miệng phun ra một đạo sương máu, chết oan chết uổng.

Trương Trọng Kiên nhất thời hoảng hốt, lập tức nhìn về phía đứa bé gái nữ, đã thấy đứa bé gái nữ tà mị cười nói: “Các ngươi đã không muốn làm này kẻ ác, liền do ta cái này trong miệng các ngươi yêu nữ đến làm thay a, ngược lại có hay không này mấy chục cái nhân mạng, danh tiếng của ta cũng sẽ không có thay đổi.”

Đám tu sĩ không khỏi cảm giác được phía sau lưng trở nên lạnh lẽo, bất quá bọn hắn nghĩ mà sợ không phải đứa bé gái nữ trong nháy mắt liền này mười mấy tên tu sĩ tru diệt bản lĩnh, bọn họ kiêng kỵ chính là nàng đám nhiều như vậy sống sờ sờ sinh mệnh, lại còn có thể phảng phất vô sự người bình thường nhẹ như

mây gió, kể cả Thái Hư chân nhân cùng thủy tiên Tiên tử, đều nhất thời không thể nào tiếp thu được.

Nhưng không nghĩ luôn luôn một chữ quý như vàng Hiếu Nguyệt Tiên tử lại vào lúc này sâu xa nói: “Đứa bé gái nữ đạo hữu tâm tính hào hiệp, đạo tâm tảng đá lớn nếu đá rắn, khiến người ta rất hâm mộ.”

Hiếu Nguyệt Tiên tử lời vừa nói ra, đám tu sĩ không khỏi sững sốt, rõ ràng là giết người không chớp mắt, làm sao lại bị nói thành tâm tính hào hiệp?

Có điều, cái gọi là “người thường xem trò vui, trong nghề xem môn đạo”.

Hiếu Nguyệt Tiên tử lời ấy lập tức đánh thức Thái Hư chân nhân cùng thủy tiên Tiên tử, Thái Hư chân nhân vội vàng quay đầu mượn dùng linh nhẫn hướng về đứa bé gái nữ trên dưới liếc một cái, sau đó gật gật đầu nói: “Quả thế.....”

Nghe đến Thái Hư chân nhân lời ấy sau khi, đám tu sĩ càng như hòa thượng sờ mõi không thấy tóc, thế nhưng trước mắt đối đầu kẻ địch mạnh, hai vị đã không có giải thích, bọn họ cũng không tiện tìm hỏi.

Thanh Vân Sơn dưới, đích xác có 20 ngàn ngũ độc dạy dỗ chúng tướng đi thông con đường của Thanh Vân Môn toàn bộ giam giữ, cái này cũng là vì sao ở Hiếu Nguyệt Tiên tử giá lâm sau khi, liền chỉ có Thanh Khâu Sơn hai vị yêu vương đã đến nguyên nhân, bởi vì còn lại đáp ứng lời mời trước người tới, đã đều bị Ngũ độc giáo chặn giết, còn lúc trước lên núi người, hoàn toàn là vì Ngũ độc giáo phải những tu sĩ này làm như che chở, nếu không kế hoạch của bọn họ cũng rất khó chấp hành.

Nhưng mà, bây giờ mắt thấy giờ Mùi tiến gần, Thanh Vân Môn đại trận hộ sơn lại vẫn như cũ còn ổn tựa Thái Sơn bình thường đem cả tòa Thanh Vân Sơn phủ kín.

Một người mặc đạo bào màu đen, tướng mạo cùng Cát Nam có chút tựa hồ thanh niên đi tới một khắp toàn thân từ trên xuống dưới bị hắc khí bao phủ, hoàn

toàn nhìn không tới ấy thân phận thật sự người phía sau đạo, “giáo chủ, nhanh chóng liền đến giờ Mùi, chúng ta là đánh còn chưa phải đánh?”

“Còn không có nhận được biến mất của Cát Nam gì?”

“Không có, có điều thuộc hạ cảm thấy, dùng huynh trưởng bản lĩnh, tầm thường Thanh Vân Môn căn bản cũng không có sức phản kháng, có thể bây giờ huynh trưởng đã xem Thanh Vân Môn hoàn toàn không chế cung khó nói.”

“Không thể bắt cẩn, vừa mới ta mơ hồ cảm giác được ngoại trừ Thành Thành Thái Hư chân nhân ở ngoài, còn có hai cỗ cực kỳ mạnh mẽ khí tức trốn vào Thanh Vân, nếu là cảm giác của ta không có sai nói, hai người kia tu sĩ cùng không kém bản tọa.”

“Thuộc hạ minh bạch, thế nhưng trước mắt giờ Mùi đã gần đến, nếu là không nữa tấn công núi nói, một khi Huyền Môn nhận được tin tức phái người chống đỡ, dùng bang này đâm ô hợp sức chiến đấu, bị diệt Thanh Vân việc e sợ.....”

Thiếu niên còn chưa có nói xong liền bị cái kia khói đen che phủ người trực tiếp đánh gãy.

“Bản tọa biết, giờ Mùi vừa đến, bất luận có tin tức hay không, chỉ để ý tấn công núi chính là.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 254+5 Độc Dạy Tấn Công Núi

Thanh Vân Môn sơn môn trên, Thanh Vân Môn một đám tu sĩ hợp mỗi một đại tông môn trưởng lão cùng với xuất lĩnh Tân Tiên tổng cộng 100 2 Thập Ngũ tên Tân Tiên cảnh trở lên, mà có thể ngự sử pháp bảo tu sĩ dùng Thái Hư chân nhân dùng thủ chia nhóm hai bên, sau người trăm trượng, chính là còn lại hơn 500 tên Tân Tiên cảnh trở xuống vẫn chưa thể ngự sử pháp bảo tu sĩ.

Lúc này mọi người đều là sắc mặt ngưng trọng, bởi vì lại có không đến 10 cái hô hấp chính là giờ Mùi, chính là Kỳ Độc Đường đường chủ lam nam cái gọi là tấn công núi thời gian.

“Một tổ chuẩn bị!”

Theo Thái Hư chân nhân ra lệnh một tiếng, bên trái hơn sáu mươi tên tu sĩ lập tức đem tự thân pháp bảo tề lên, trong lúc nhất thời kỳ quang lóng lánh, tia sáng kỳ dị bay tán loạn, rất đồ sộ.

Đám tu sĩ vừa mới tề lên pháp bảo, liền nhìn thấy Thanh Vân Sơn cửa linh quang lấp loé, chỉ nháy mắt công phu, liền xông vào vô số bóng người, không cần nghĩ đều biết, những người này chính là Cát Nam trong miệng ngũ độc dạy dỗ nhiều.

“Tổ thứ nhất, giết!”

Thái Hư chân nhân lại ra lệnh một tiếng, trong tay hư thuật kiếm dẫn đầu hóa thành rồng bạc chạy như bay, đám tu sĩ các màu pháp bảo theo sát phía sau, bay thẳng đến sơn môn cái kia một đám bóng người bay buông dây cung mà đi.

Tiến vào sơn môn ngũ độc dãy dỗ nhiều tuyệt đối không ngờ rằng, chờ đợi đều không phải là của bọn họ nghênh tiếp của Cát Nam, mà là trên bầu trời hình chỉ riêng tia sáng kỳ dị pháp bảo, còn chưa chờ bọn hắn phản ứng lại, một đám pháp bảo hoặc nện, hoặc chém, trong lúc nhất thời, tàn chấn bay tán loạn, huyết tương tung toé.

Gần như không đến 10 cái hô hấp thời gian, Ngũ độc giáo nhóm đầu tiên xông vào vào sơn môn hơn một ngàn giáo chúng liền chết oan chết uổng, máu tươi lập tức liền đem toàn bộ sơn môn nhuộm đỏ, vô số tàn thi che ngợp bầu trời, quả thực như nhân gian Địa ngục bình thường, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Thế nhưng, trên đỉnh núi người khởi xướng bọn nhưng không có một tia xấu hổ, ngược lại mỗi người hưng phấn không thôi, mặc dù bọn họ biết trước mắt này hơn một ngàn tu sĩ có một nửa chết vào sáu vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ trong tay, thế nhưng dù vậy, bọn họ cũng giết chết rồi ước chừng hơn năm trăm người.

Mặc dù phía dưới những người này nhiều dùng trước tiên cảnh cùng Tân Tiên Cảnh tu vi làm chủ, thế nhưng nếu không có như thế giết địch, đầy mặt trải ra trận chiến cùng với công bằng đối chiến nói, muốn giết chết những kẻ địch này, ít nhất phải hao phí bọn họ một nửa linh lực, mà bây giờ, linh lực của bọn họ lại hầu như không hư hại chút nào, có thể nào khiến người ta không kinh hỉ.

“Tổ thứ hai chuẩn bị!”

Đúng lúc này Thái Hư chân nhân lại hạ lệnh, tổ thứ nhất tu sĩ vội vàng mỗi loại thu hồi pháp bảo của chính mình, bên trái tu sĩ tiếp tục đem pháp bảo tẩy lê, chờ đợi mới địch nhân xuất hiện.

“Giết!”

Theo Thái Hư chân nhân ra lệnh một tiếng, lại xông vào vào Thanh Vân Sơn sơn môn một đám ngũ độc giáo chúng lại một lần nữa bị toàn bộ đánh giết, hoàn

toàn là bẻ gãy nghiền nát, tốt không thoái mái.

Thế nhưng Thái Hư chân nhân mấy vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh lại biết, trước mắt giết chết, vốn chính là dùng để thăm dò cùng tiêu hao bọn họ linh lực vật hi sinh, chánh thức địch nhân còn chưa tới xuất hiện trong khi.

“Giết!”

‘Giết!’

“Giết!”

Ngũ độc dạy dỗ nhiều không dứt theo sơn môn dũng mãnh vào, Thái Hư chân nhân mệnh lệnh một lần lại một lần chính xác truyền đạt, gần như không đến nửa canh giờ công phu, cái gọi là 20 ngàn đại quân liền bị ấy chém tới một nửa, một đám tu sĩ lúc này tin tưởng tràn đầy, y theo như vậy tốc độ, đừng nói là 20 ngàn đại quân, cho dù là hai mươi vạn,

Hai triệu thì lại làm sao?

Đáng tiếc bọn họ cũng không biết, ở tại không dứt tru diệt này vật hi sinh trong khi, linh khí của bọn họ đã tiêu hao một phần ba, theo địch nhân tu vi càng ngày càng cao, kế tiếp mới là đối với bọn họ chánh thức thử thách.

Thái Hư chân nhân mặc dù xem ở trong mắt, thế nhưng là lại không tốt nói rõ, dù sao trước mắt tinh thần đại thịnh, nếu như đem này nói ra, tinh thần tất nhiên sẽ phải chịu tổn thương, hai tướng so sánh, chẳng bằng làm cho bọn họ thoái mái tay chân đi giết, còn lại, cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, dù sao bọn họ bên này tổng cộng mới không đến 600 tu sĩ, cùng 20 ngàn đại quân so sánh, vốn là như muối bỏ bể.

Cũng may Thanh Vân Môn bên này mặc dù sa sút, có pháp bảo môn nhân cũng không nhiều, thế nhưng là ra Trương Trọng Kiên vị này Thiên Tiên Cảnh cùng hơn hai mươi tên tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, mặc dù cùng Huyền Môn tam

đại tông môn cùng với Thanh Khâu Yêu tộc so với chênh lệch không tới một cấp bậc, thế nhưng đặt ở trước mắt toàn bộ Huyền Môn tông phái bên trong, còn là một luồng không tầm thường thế lực.

“Giết!”

Theo Thái Hư chân nhân lại một tiếng rống to, hơn sáu mươi món pháp bảo lại bay ra, hăng hái thu hoạch ngũ độc dạy dỗ nhiều sinh mệnh, thế nhưng lần này, mọi người lại hiện lên một luồng không tốt linh cảm.

Bởi vì những người này hầu như đều là Tán Tiên cảnh tu sĩ, bọn họ hoặc dùng thân pháp né tránh, hoặc dùng binh khí trong tay đón đỡ, cho nên chém giết này 500 tên giáo chúng rất rõ ràng mất rất nhiều khí lực, hơn nữa lần này, rõ ràng có 80% mọi người là bị dùng Thái Hư chân nhân dùng thủ Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chém giết, nói cách khác, tác dụng của bọn họ đã trở nên càng ngày càng nhỏ.

Thế nhưng, dù vậy, vẫn bị một người chạy ra sơn môn, cho dù là Thái Hư chân nhân cũng không có thể đem ngăn lại.....

“Làm sao bây giờ?” Thấy có người chạy ra Thanh Vân Sơn cửa, lập tức liền có 1 tu sĩ kinh hô.

Thái Hư chân nhân cũng biết bây giờ liền bỏ chạy một người, tất nhiên đối với đến tiếp sau rình giết tạo thành ảnh hưởng, thế nhưng làm như lần chiến đấu này người chỉ huy tuyệt đối không thể hoảng, vội vàng cố gắng trấn định nói: “Không sao, binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn chính là.”

Thanh Vân Sơn ở ngoài, cái kia cả người hắc khí bao phủ người mặt hướng Thanh Vân Sơn mà đứng, không nhúc nhích, cũng không biết ấy đang suy nghĩ gì.

Mãi đến tận vừa mới vị thiếu niên kia xuất hiện lần nữa thời gian, lúc này mới quan tâm nói: “Phía trước tình hình chiến đấu như thế nào?”

“Thuộc hạ thẫn thờ, một vạn dư thừa giáo chúng chết rồi lại mới phát hiện, bọn họ với cửa sắp đặt mai phục.”

“Không sao, tất cả đều là ít ỏi rác rưởi thôi, coi như chết rồi cũng không có vấn đề, ngươi chỉ nói còn bao lâu khả năng đánh hạ Thanh Vân Sơn có thể.”

“Ta đang định tự mình điều tra một phen, thế nhưng giáo chủ kêu gọi, chỉ phải đi tới.”

“Hạn ngươi giờ Thân trước khi đánh trên Thanh Vân Điện, đem Thần Nông Đại Đế tượng thần hai mắt hẹn bản tọa mang tới, nếu không ngươi liền đưa đầu tới gặp ta.”

Thiếu niên kia nghe xong không khỏi rùng mình một cái, vội vàng trả lời: “Giáo chủ yên tâm, cát bắc tuyệt đối sẽ không để giáo chủ thất vọng.”

“Ngươi đi đi!”

Thiếu niên vội vàng rút lui ba bước, sau khi xoay người hướng về đại quân tụ họp đi về phía.

Thanh Vân Sơn bên trong.

“Đã một khắc giờ, tại sao vẫn chưa có người nào tiến đến?” Một tu sĩ rốt cục không nhịn được nghi ngờ nói.

Thái Hư chân nhân nói: “Không cần để ý nó, bây giờ hoán đổi hai tổ đê phòng, một đội điều túc khôi phục linh khí.”

Đám tu sĩ vội vàng nghe lệnh nghe theo, này một phút bên trong, đã thay quân bốn lần, hai đội tu sĩ đều chiếm được rất lớn khôi phục, cơ bản đều đạt đến tám phần linh lực.

“Tiền bối, thật không cần phải xen vào nó gì?” Dịch nhân thật lâu không đến tấn công núi, kể cả Trương Trọng Kiên đều có chút nóng nảy, bất quá hắn chỉ

dám lặng lẽ đưa lỗ tai tìm hỏi, vấn đề thế này cũng không cần gióng trống khua chiêng thật là tốt.

“Để cho ta suy nghĩ một chút.....” Thái Hư chân nhân trầm tư một lát sau, quay đầu đối với thủy tiên tiên tử nói, “thủy tiên, ngươi lặn ra đến xem.”

“Tốt tiền bối.” Dứt lời, thủy tiên Tiên tử bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở đại trận hộ sơn kết giới chõ, sau đó theo trong túi pháp bảo lấy ra một vật hướng về trên người bao một cái, cả người đi phía trước tìm tòi, liền đem đầu dò ra kết giới ở ngoài.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 255: Phân Tích

Thanh Vân Sơn liền phía nam ấm áp dải đất, lúc này tuy là Trung thu thời gian, thế nhưng trong sơn dã vẫn như cũ là một mảnh xanh ngắt hiên ngang, thế nhưng lúc này những cây cối hoa cỏ kia cùng mấy gian cho người nghỉ chân mát lại bị hết mức phá huỷ, biến thành một vùng phế tích.

Phế tích bên chính tề xếp đặt chín phương trận, mỗi một phương trận đều là ngang 10 dựng thẳng bách ngàn người đại đội, dưới chân tựa hồ khắc trận một kỳ dị hình vẽ, mơ hồ trong lúc đó xuyên qua bắn ra một loại khiến người ta rất không thoái mái khí tức quý dị, mỗi người trong tay còn cầm một viên hình dáng hình rất đá tròn, cũng không biết là làm được việc gì.

Sau đó tại đây chín đại đội trước khi, lại có một chín chín tám mươi mốt người phương trận nhỏ, nhỏ phương đội trên đỉnh đầu ba trượng chỗ, mỗi người có 1 trường cuồi cùng khoảng hai trượng hình mũi khoan pháp bảo trên dưới bốc lên.

Thủy tiên Tiên tử mặc dù hoàn toàn không nhận được này pháp bảo, thế nhưng mơ hồ trong lúc đó đã cảm giác được mục đích của những người này.

“Ồ?”

Đúng lúc này, thủy tiên Tiên tử đột nhiên cảm giác được một luồng cực kỳ mạnh mẽ mà nguy hiểm thần niệm hướng mình dò tới, không khỏi sợ hãi hồn, vội vàng lui về kẽm giới không dám nhìn nữa.

Nhin thấy thủy tiên Tiên tử trở xuống mặt đất, Thái Hư chân nhân vội vàng tìm hỏi, “như thế nào?”

Trước mắt ngoại giới tư thế đã không cách nào dùng lời nói miêu tả, thủy tiên Tiên tử lúc này thi triển Thủy Kính thuật, sau đó cắn nát ngón tay, bức ra một giọt máu huyết nhỏ ở mặt nước sau, ngoại giới hình ảnh lập tức hiện lên ở trước mặt mọi người.

(Máu huyết phân phỗ thông máu huyết cùng trong lòng máu hai loại, phỗ thông máu huyết làm linh khí biến thành, phải tiêu hao khổng lồ linh lực, có điều chỉ cần điều túc một trận hoặc là dùng ăn đan dược liền có thể khôi phục, trong lòng máu là tuổi thọ ngưng tụ mà thành, một giọt đại diện 1 giáp, cũng chính là 6 mươi năm sống lâu, ở Tân Tiên cảnh sau khi, tu sĩ sẽ ngưng tụ ra trong lòng máu.)

“Đây là!?” Thái Hư chân nhân nhìn trước mắt trận chiến nhất thời sợ hết hồn, nhất thời kinh hô một tiếng nói “đây cũng quá khó mà tin nổi đi?”

Thư sinh áo trắng nhìn trước mắt hình ảnh cũng là chau mày, khó mà tin nổi đạo “không ngờ rằng thiên hạ ngày nay ngoại trừ ta Thanh Khâu cùng Côn Lôn ở ngoài, còn có thể có thể lực tụ tập nhiều như vậy Tân Tiên cảnh tu sĩ, cho dù là Thục Sơn đều không có lớn như vậy năng lượng?”

Thái Hư chân nhân gật gật đầu nói “đạo hữu nói không ngoa, này ngàn năm qua Thục Sơn ba phái mặc dù khôi phục không ít Nguyên Khí, Tân Tiên cảnh tu sĩ lại cũng bất quá 7000 số lượng, có điều, đáng sợ chính là, không ngờ rằng cái này trong ngày thường không lộ ra ngoài Ngũ độc giáo, lại còn có gần một ngàn tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, cho dù là ta Thục Sơn cũng bất quá tầm thường hơn ba ngàn mà thôi.”

“Các ngươi nhìn nơi đó!” Đúng lúc này, đứa bé gái nữ đột nhiên chỉ vào ngũ độc dạy dỗ nhiều phía sau ước chừng khoảng trăm trượng đỉnh núi đạo.

Mọi người nhìn qua, nhất thời gây nên tất cả xôn xao, chỉ thấy nơi đó đủ xuyên xuyến đứng tám cái bóng người, mặc dù bọn họ nhìn thấy hình ảnh chỉ là thông qua Thủy Kính thuật khúc xạ mà gây nên, thế nhưng vẫn như cũ còn là có

thể cảm giác được, cái kia mười tám người, lại toàn bộ đều có tu vi của Thiên Tiên Cảnh.

“Làm sao có khả năng!” Chân Nguyên Tử lúc này kinh hãi đến biến sắc.

Phải biết rằng, Thiên Tiên Cảnh tu sĩ đã là Thần Châu đứng đầu nhất lực lượng, như Huyền Thanh thượng nhân bức này kim tiên cảnh tu sĩ, vốn là truyền thuyết, bởi vì toàn bộ Huyền Môn cũng bất quá Huyền Thanh thượng nhân một người mà thôi, mà Yêu tộc cũng đồng dạng chỉ có một vị Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ mới lên cấp thiên yêu cảnh mà thôi.

Cho nên, Thiên Tiên Cảnh cùng Địa Tiên Cảnh hai tầng cảnh giới nhân số số lượng, liền quyết định một phương thế lực mạnh mẽ hay không, như Thanh Vân Môn loại này có một vị Thiên Tiên Cảnh trấn thủ, lại có hai mươi mấy người Địa Tiên Cảnh tu sĩ môn phái, đã là không tầm thường thế lực, dù sao Huyền Môn tam tông cùng Thanh Khâu, là được xưng là Ma tộc cẩm địa tồn tại, tự nhiên không thể giống nhau.

Mà trước mắt đối diện lại có tám vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, hơn nữa lúc trước ở bên trong cung điện chém giết ba gã Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước, nói cách khác này trong ngày thường không lộ ra ngoài Ngũ độc giáo, lại có 11 vị Thiên Tiên Cảnh trấn thủ, dưới trướng một ngàn Địa Tiên Cảnh, như vậy thế lực, nơi nào là Thanh Vân Môn có thể so với?

Dùng bọn họ như vậy thực lực, cho dù là cùng Huyền Môn tam đại tông môn cùng Thanh Khâu Sơn một trong số đó toàn lực chém giết, cũng tuyệt đối khả năng làm cho bọn họ như vậy đầu sỏ tổn thương nguyên khí nặng nề.

Trương Trọng Kiên nhìn trước mắt như thế trận chiến, biết hôm nay cho dù là này nghĩa sĩ hết sức giúp đỡ, Thanh Khâu cửa cũng tuyệt đối khó thoát bị diệt ách, thật dài thở dài một tiếng nói “chuyện hôm nay đích thật là ta thái quá trùng động, trước mắt như vậy trận chiến căn bản là không phải thăm dò, đây là Ma tộc quyết tâm muốn tiêu diệt ta Thanh Vân Môn.”

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói “muốn tiêu diệt Thanh Vân, căn bản không cần lớn như vậy động tác, cho dù là cân nhắc tới lại có Huyền Môn thế lực khác đã đến giúp đỡ, cũng có chút chuyện bé xé ra to, ta ngược lại thật ra cảm thấy, Ma tộc nếu say không phải vì rượu.”

Còn xin tiền bối công khai.” Trương Trọng Kiên vội vàng nói.

Yêu tộc dù sao chi viện qua Thanh Vân Môn, cho nên Trương Trọng Kiên đối với Yêu tộc cũng không ghét, ngày đó đuổi đi Vệ Tử Dạ chỉ là bởi vì Độ Ách Chân Nhân bỏ mình, nhất thời thương tâm sở trí, cho nên hắn đối với Vệ Tử Dạ dùng đường đường Yêu Hoàng tôn sư bất kể hiềm khích lúc trước, phái người đã đến chi viện còn là phi thường cảm kích, cho nên hắn đối với thư sinh áo trắng cũng rất là cung kính. “

Thư sinh áo trắng sắc mặt ngưng trọng nói “Giống ta biết, Ngũ độc giáo thực lực nên cùng Thanh Vân Môn gần như mới là, nhiều nhất có một tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, cũng chính là cái kia Cát Nam, còn mặt khác hai cái, rất rõ ràng vừa mới lên cấp không lâu, hơn nữa ấy tu vi vô cùng không vững chắc, nói cách khác hắn là thông qua đan dược hoặc là ấy phương pháp của hắn mạnh mẽ tăng lên, cho nên ta suy đoán, này hắn là Ma tộc một lần kiểm tra, vừa vặn Trương đạo hữu vào lúc này mời mọc thiên hạ Huyền Môn sĩ cùng bàn khênh Ma nghiệp lớn, cho nên lần này kiểm tra mục tiêu, thì chọn ở Thanh Vân Môn.”

“Có điều, đã là kiểm tra nói, nên lại có Ma tộc cao tầng tự mình giám sát, nói thí dụ như…… thập đại Ma soái.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, Thanh Vân Môn một đám môn nhân cùng dùng Nguyên Chân Tử làm đại biểu mỗi một đại tông môn thế lực nhất thời kinh hãi đến biến sắc, xé trời tử không khỏi cười khan một tiếng đạo “đạo hữu là nói điều sao?”

Thủy tiên Tiên tử lắc lắc đầu nói “Ta tán thành quần áo trắng tiền bối suy đoán, bởi vì ta vừa mới điều tra thời gian cảm giác được một luồng cực kỳ khủng

bỗ nguy hiểm khí túc, trong bọn họ nêu còn cất dấu một kim tiên cảnh tu sĩ.”

Thư sinh áo trắng gật gật đầu nói “Gần nghe Ma tộc bên trong trừ ma tôn ở ngoài, có khác ba vị Ma soái với năm nay lên cấp chân ma cảnh, loại chuyện này Ma tôn chắc chắn sẽ không tự thân tới, nên chính là này ba cái mới lên cấp ma thần cảnh Ma soái trong đó một trong.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, kể cả luôn luôn không thích ngôn ngữ ẩn Long chân nhân cũng không nhịn được lớn tiếng kinh hô, “làm sao có khả năng! Thực sự là như thế nói, một khi Tiên Ma đại chiến lại mở ra, ta Huyền Môn lúc này lấy nào ứng đối Ma tộc? Cho dù là Huyền Thanh thượng sư, cũng không thể lấy một địch năm?”

Đứa bé gái nữ cười cười nói “đạo hữu tính sai rồi, này đây 2 địch 4.”

“Làm sao? Chẳng lẽ Thanh Khâu Sơn tiếp theo thiên long chân nhân sau khi vừa có thiên yêu cảnh đại yêu?” Thái Hư chân nhân nghi ngờ nói.

Trương Trọng Kiên tùy tiện nói “tiên sư chết thời gian, chính là cùng Vệ tiền bối cùng độ kiếp gây nên.”

“Hả..... thì ra là thế, có điều, như vậy tính cũng hẵn là 2 đối với 5 mới đúng vậy, không nên đã quên ngàn năm trước liền nương nhờ vào Ma tộc Huyết Tu La Trần Công Phó.” Thái Hư chân nhân nhắc nhở.

Thư sinh áo trắng cười cười nói “việc này nói rất dài dòng, bây giờ không tiện nói nhiều, có điều có một chút có thể xác định chính là, Trần Công Phó đã bị ta hoàng phong ấn, theo ta hoàng công đạo, trong vòng ngàn năm thế gian chắc chắn sẽ không lại có Trần Công Phó người này, bây giờ Tiên Ma đại chiến hết sức căng thẳng, cho nên lần này Tiên Ma đại chiến bên trong, không có Huyết Tu La người này.”

Này, tuyệt đối là hôm nay một cái duy nhất tin tức tốt, hơn nữa là lập tức khiến cho đám tu sĩ tinh thần tăng nhiều tin tức tốt.

Dù sao Huyền Thanh thượng nhân tu vi ở ngàn năm trước liền ẩn ép Ma tôn một con, cho nên Ma tộc mặc dù có mới lên cấp chân ma cảnh ba người, có Huyền Thanh thượng nhân cùng Yêu Hoàng hai người liên thủ nói, song phương thực lực coi như không phải 55, cũng tất nhiên có 46, cho nên đứng đầu nhất thực lực đối kháng, Ma tộc hoàn toàn không chiếm ưu thế.

Chỉ tiếc, bọn họ nhìn không tới, dung nhan bị Linh Vụ che lấp Hiểu Nguyệt Tiên tử, lúc này cau mày, tựa hồ đối với mọi người đối với song phương thế lực lạc quan phân tích có điều cất giữ.

Nhưng vào lúc này, gió mát Tiên tử đột nhiên bày ra hỏi “lấy tiền bối ý kiến, Ma tộc 3 nguyên soái đột nhiên lên cấp chân ma cảnh, cùng trước mắt Ngũ độc giáo thực lực đột nhiên tăng nhiều, có hay không liên quan?”

Thư sinh áo trắng còn chưa mở miệng, liền có Thái Hư chân nhân trực tiếp lắc đầu nói “Tiên tử quá lo, kim tiên cảnh là tu sĩ một mới ranh giới, cũng là một hoàn toàn mới thế giới, muốn đột phá kim tiên cảnh, không những phải có đại viên mãn tu vi, còn cần đối với thiên địa pháp tắc có đầy đủ thể ngộ, chỉ có như vậy, tài năng mượn dùng thiên địa lực lượng pháp tắc để bản thân sử dụng, thành tựu kim tiên cảnh, cho nên từ xưa tới nay Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nhiều vô số kể, thế nhưng kim tiên cảnh tu sĩ lại là có thể đếm được trên đầu ngón tay, đây là nguyên nhân.”

Thư sinh áo trắng cũng thuận theo gật gật đầu nói “không sai, giống chúng ta những người này, kẹt ở tầng này cảnh giới nào đến ngàn năm, nhưng thủy chung không thể nhìn trộm lực lượng pháp tắc, cho nên kim tiên cảnh cùng thiên yêu cảnh cảnh giới, đều không phải là gần như tu vi tăng lên, mà là chánh thức thăng hoa, theo ý ta, mặc dù Ma tộc cùng ta bọn tu luyện công pháp bất đồng, nhưng cũng không thể vi phạm thiên địa pháp tắc, cho nên Ma tộc 3 đại nguyên soái trước sau lên cấp, hẳn là tích lũy lâu dài sử dụng một lần gây nê, gần như chỉ là trùng hợp thôi.”

“Đa tạ hai vị tiền bối chỉ điểm.....” kỳ thực mỗi một cảnh giới phân chia gió

mát Tiên tử cũng hiểu, chỉ là vừa mới nhất thời kinh hoảng mất đúng mực, bây giờ nghe đến hai người sau khi giải thích lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức đối với hai người bái tạ nói.

Thư sinh áo trắng cười nói “Tiên tử bất quá là nhất thời nóng lòng gây nê, dùng Tiên tử ngộ tính coi như ta hai người không nói, cũng tự nhiên minh bạch ảo diệu trong đó, nói như thế, kỳ thật vẫn là ta hai người lăm mồm.”

Gió mát Tiên tử đang muốn nói chuyện, nhưng có đứa bé gái nữ nở nụ cười xinh đẹp đạo “gió mát muội muội, không bằng tỷ tỷ đưa cho ngươi một hồi vận may như thế nào?”

“Hả?” Đường đường Yêu tộc yêu vương lại cùng chính mình tỷ muội tương xứng không nói, còn miệng nói muốn đưa chính mình một hồi vận may, gió mát Tiên tử lại nhất thời chưa kịp phản ứng, đã quên đáp lời.

“Nhanh!”

Gió mát Tiên tử đang lúc ngẩn người, đột nhiên nghe đến đứa bé gái nữ kiều quát một tiếng, trong đầu lập tức có một đạo sấm sét nổ tung, ngay sau đó quanh thân linh khí điên cuồng vận chuyển, xông thẳng Nê Hoàn mà lên, đã kẹt ở Địa Tiên Cảnh 700 năm gió mát Tiên tử, lại trong nháy mắt này đột phá ràng buộc của Địa Tiên Cảnh, một lần đột phá đến Thiên Tiên Cảnh.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 256: Đại Trận Hộ Sơn Vỡ Nát

Vốn chỉ còn một giọt nửa trong lòng máu, chỉ còn lại không đủ trăm năm sống lâu nàng nhất thời cảm nhận được hùng vĩ sinh mệnh lực lượng trong khi liên tục không ngừng sinh ra, cuối cùng ngưng kết thành giọt giọt trong lòng máu hội tụ với trái tim trong vòng.....

Trong nháy mắt này, sinh mệnh, linh khí trong khi không dứt thăng hoa, lúc trước không thể tìm hiểu thiên địa đại đạo cũng tại lúc này không dứt sáng tỏ.....

Gió mát Tiên tử biết vậy nên linh đài thanh minh, lập tức tiến vào không linh trạng thái.

Một bên đám tu sĩ trợ mắt thấy gió mát Tiên tử bị Xá Nữ ngón tay ngọc một điểm sau khi, trên đỉnh lại khoan thai hiện ra hoa một cái, trong lòng nhất thời gây nên từng trận sóng gió kinh hoàng.

Sau một lát, gió mát Tiên tử tỉnh lại, biết mình đã lên cấp Thiên Tiên Cảnh, chỉ đợi trở ra Thanh Vân Sơn đại trận hộ sơn, thì sẽ nghênh đón thiên kiếp, đến lúc đó lại dựa vào thiên địa Đạo Quả, liền có thể cung cố cảnh giới, quan trọng nhất chính là, nàng bây giờ có đầy đủ thời gian có thể chuyên tâm tu luyện, trong lúc nhất thời, đối với Xá Nữ lòng cảm kích đạt được cực hạn, ngàn nói vạn ngôn khó đơn kỳ tâm.

Cuối cùng, gió mát Tiên tử còn là thật không ngờ nên dùng nói cái gì để diễn tả mình lòng cảm kích, chỉ là ngưng tụ với hai chữ trong lúc đó, “tỷ tỷ.....”

Xá Nữ cười cười nói “gió mát muội muội không cần khách khí, tỷ tỷ chỉ là

nhờ vào đó đến nói cho mọi người, ngoại lực cố nhiên hữu dụng, thế nhưng mẫu chốt còn ở với mình, nếu như không phải ngươi đang sắp đột phá, cho dù là Huyền Thanh thượng sư đích thân tới, cũng không thể giúp ngươi một lần đánh vỡ ràng buộc, đương nhiên, kể từ đó, đối với ngươi ngày sau tu hành cũng sẽ chịu ảnh hưởng, nếu như không có cơ duyên, e sợ đời này đều sẽ kẹt ở Thiên Tiên Cảnh trung kỳ vĩnh chật không tiến.”

Gió mát Tiên tử vốn lòng tràn đầy vui mừng, thế nhưng nghe đến Xá Nữ lời ấy sau lập tức như là thân ở băng ngục, trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì là tốt.

Lúc trước hâm mộ gió mát Tiên tử có này vận may Chân Nguyên Tử đám người nhất thời giận dữ, xé trời tử tính tình cực kỳ vội vàng, lúc này đối với Xá Nữ trợn mắt nhìn nhau đạo “ngươi yêu nữ này, này gì là cái gì vận may, rõ ràng là hại ngươi.”

Xá Nữ nghe này một lời cũng không tức giận, ngược lại cười khanh khách đạo “ta nói là vận may chính là vận may, chỉ là lời còn chưa nói hết mà thôi, đạo hữu như vậy sốt ruột làm chi.”

Nghe đến Xá Nữ kiểu nói này, xé trời tử lúc này á khẩu không trả lời được, có điều đánh trong đáy lòng, hắn vẫn là chưa tin có biện pháp có thể bù tú đạo cơ, nếu coi là thật như thế, bọn họ cần gì phải từng bước từng bước tu luyện đến nay, dù sao từ cổ chí kim phương pháp tốc thành cũng không có thiếu, đừng không nói, bọn họ Linh Vân Đảo như vậy công pháp sẽ không đến mười loại.

Mọi người ở đây nghi hoặc thời gian, thư sinh áo trắng thở dài nói “Xá Nữ muội muội rất hào phóng, ta lao lực trăm ngàn cay đắng luyện chế pháp bảo 8 hơn mười món mới từ Ngân Hạnh Tử nơi đó đổi lấy tiên đan, đã bị ngươi như vậy tùy ý tống đi.”

Dứt lời, thư sinh áo trắng xoay tay phải lại, trong tay liền hơn mươi mảnh bình ngọc, lộ ra một bộ cực kỳ thống khổ không đành lòng vẻ mặt, ác liệt đẩy

lên gió mát Tiên tử trước mặt.

Gió mát Tiên tử nhất thời không thể phản ứng lại,

Sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích không có đưa tay đón, nhưng không nghĩ Xá Nữ giành trước dùng cực nhanh thủ pháp theo thư sinh áo trắng trong tay túm lấy, trực tiếp xốc lên nắp bình, đổ ra một hạt vàng chói lợi tiên đan, mọi người lập tức liền ngửi được một luồng nồng nặc đến cực điểm mùi thơm ngát khí.

“Muội muội há mồm!” Gió mát Tiên tử theo bản năng khẽ hé đôi môi đỏ mộng, Xá Nữ liền vội vàng đem tiên đan bắn vào ấy trong miệng, và thúc giục “muội muội mau đem viên thuốc này nuốt vào, miễn cho này quỷ hẹp hòi đổi ý.”

“Ta.....” thư sinh áo trắng nhất thời không nói gì, mặc dù hắn đem viên thuốc này đưa ra cực kỳ đau lòng, thế nhưng đã hắn chủ động lấy ra đến rồi, nơi nào còn có đổi ý tâm ý.

Kỳ thực, này tiên đan căn bản không cần gió mát Tiên tử chủ động nuốt, bởi vì này tiên đan vừa vào miệng liền tan ra, còn chưa chờ nàng phản ứng lại, liền biến thành một dòng nước trong trực tiếp chảy vào trong bụng.

“A.....”

Gió mát Tiên tử nhất thời cảm giác khắp toàn thân lỗ chân lông mở hết, một loại khó có thể dùng từ nói nên lời dụ vắng sữa thoái mái cảm giác theo tới, so với song tu thời gian đạt được đỉnh cao thời gian cảm giác không biết sướng rồi bao nhiêu lần, trong lúc nhất thời bất cứ không nhịn được tiếng rên rỉ một tiếng.

Gió mát Tiên tử vốn thì tướng mạo thanh tú thoát tục, bây giờ này một tiếng càng rung động đến tâm can, đám tu sĩ nghe đến tiếng này sau khi không khỏi mặt đỏ tới mang tai, vội vàng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, cúi đầu đến không dám nhìn nữa.

Cũng may tiên đan hấp dẫn tốc độ cũng đầy đủ nhanh, gió mát Tiên tử cũng

gần như chỉ kêu một tiếng.

Khi nàng khôi phục bình thường sau khi, nghĩ đến lúc trước lại ở nhiều như vậy nam tu sĩ trước mặt thất thố, nhất thời thận thùng khó nại, không nhịn được oán hận đạo “tỷ tỷ ngươi hại khổ ta.”

Xá Nữ lập tức cười nói “tâm vô tạp niệm, dù cho đặt mình trong ham muôn hang thì lại làm sao? Có phải ngươi không nhìn ra tỷ tỷ vẫn còn thân xử tử gì?”

Xá Nữ lời vừa nói ra, đám tu sĩ nhất thời kinh hãi vô cùng, bọn họ vốn vẫn cho là Xá Nữ tinh thông mị thuật, tất nhiên là trong này cao thủ, đặc biệt là lừa kia mị thuật một khi thi triển cái kia quyến rũ đáng người quả thực khiến người ta mê say trầm luân, thấy thế nào đều không giống chưa qua nhân sự chim non, thế nhưng chính là như vậy một vị trong mắt bọn họ ngan đang yêu nữ, lại vẫn còn thân xử tử.

Gió mát Tiên tử tập trung nhìn vào, lập tức liền biết Xá Nữ cũng không hề nói dối, không khỏi thận thùng đạo “đa tạ tỷ tỷ……”

Đúng lúc này, thủy tiên Tiên tử lên tiếng nhắc nhở, “bọn họ muốn đánh núi.”

Mọi người vội vàng hướng mặt nước nhìn lại, chỉ thấy cái kia 9000 Tán Tiên cảnh tu sĩ trong tay đá tròn đột nhiên mỗi loại bùng phát đến một đạo rực rỡ ánh sáng, ánh sáng hướng về cái kia ba đội Địa Tiên Cảnh tu sĩ đỉnh đầu hình mũi khoan pháp bảo vọt tới.

Cái kia hình mũi khoan pháp bảo lúc này trở nên óng ánh vô cùng, phía dưới Địa Tiên Cảnh tu sĩ hầu như trong cùng một lúc, hai tay tạo thành một kỳ quái pháp ấn, cái kia hình mũi khoan pháp bảo lúc này hóa thành một đạo như lưu tinh ánh sáng, hướng đại trận hộ sơn của Thanh Vân Sơn bay tới.

“Âm!”

Liên tiếp ba tiếng kinh thiên động địa âm thanh lớn vang lên theo, mọi người

lập mặt đất nhất thời một trận đất rung núi chuyển, Thủy Kính thuật lúc này tan vỡ.

Mọi người vội vàng ngẩng đầu hướng về đại trận hộ sơn kết giới nhìn tối, chỉ thấy vốn vô cùng bền bỉ đại trận kết giới, lại ở đây một đòn bên dưới, liền xuất hiện vô số đạo vết nứt, chỉ cần lại có một đòn, kết giới tất vỡ nát!

“Đó là vật gì!” Chân Nguyên Tử lúc này kinh hãi đến biến sắc nói.

Thái Hư chân nhân sắc mặt nặng nề đạo “hắn là Ma tộc mới nhất luyện chế đi ra, U 8 & 32; chuyên môn loại bỏ mỗi một đại tông môn đại trận hộ sơn pháp bảo.”

“Làm sao bây giờ?” Xé trời Tiên liền vội vàng hỏi.

“Ta cảm thấy.....”

Thái Hư chân nhân lời còn chưa nói hết, liền vừa là liên tiếp ba tiếng kinh động động địa nổ vang, tức tiếp theo vừa là một trận đất rung núi chuyển.

“Nhanh lui về Thanh Vân Điện!” Thái Hư chân nhân hét lớn một tiếng nói.

Thái Hư chân nhân chính là đám tu sĩ này bên trong tư cách già nhất cao nhân tiền bối, tự nhiên thành lần này đại chiến người chỉ huy, mắt thấy đại trận hộ sơn chỉ đã bị hai lần công kích, liền phá thành mảnh nhỏ, sắp sửa mất đi hiệu dụng, Thái Hư chân nhân quyết định thật nhanh, để đại nhân trước tiên lui về Thanh Vân Điện nói lại.

Đám tu sĩ không dám chần chờ, mỗi loại thi triển độn thuật hướng về Thanh Vân Điện mà đi, đám tu sĩ vừa mới hạ độn quang xuống, liền nghe đến một tiếng lớn hơn nữa nổ vang, phảng phất là trời đất sụp đổ bình thường, toàn bộ Thanh Vân Sơn tùy theo run rẩy kịch liệt, phảng phất một giây sau thì sẽ sụp đổ vậy.

“Nhanh đi vào!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 257: Rốt Cục Đi Ra

“Rốt cục đi ra……” nhìn phía xa quen thuộc dãy núi, Lý Tĩnh không nhịn được kinh hô một tiếng nói.

“Đều do này đáng chết Đích Lại Trư!” Phu Dịch lập tức một cước đá về phía Dương Khang, nhưng không nghĩ Dương Khang lập tức hóa thành một đạo bóng xanh biến mất không còn tăm hơi, bắt được lên ống tay áo nhìn qua, lại là lại hóa thành văn tiếng phụ với cánh tay phải của hắn.

Phu Dịch thấy hình xăm của Dương Khang, luôn cảm thấy cùng trước đây không giống nhau lắm, tựa hồ đang cười nhạo hắn bình thường, Phu Dịch nhất thời giận dữ, lập tức vung lên tay trái một cái tát hướng hình xăm của Dương Khang vỗ qua.

“Bốp!”

“Xuýt!”

Nhin thấy Phu Dịch tác quái, Lý Lăng Phong lúc này ha ha cười nói: “Ngươi này nhiều lắm té nhạt, mới có thể làm được tự mình đánh mình vẫn như thế dùng sức?”

Phu Dịch lúc này mặt tối sầm, không nói gì nói: “Này đáng chết Đích Lại Trư, ít nhất lăng phí chúng ta một tháng thời gian.”

“Ngược lại chúng ta vừa không kém một tháng này, ngươi kích động cái gì?” Lý Lăng Phong cười nói.

Phu Dịch thở dài nói: “Cũng đúng, có điều đáng tiếc chính là, không thể

thỉnh cầu Cơ tiền bối bọn họ rời núi.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Trước mắt Ma tộc thế lớn, bọn họ chỉ là người phàm tự nhiên sẽ có sự kiêng dè, bất quá bọn hắn đã đáp ứng rồi cho chúng ta sản xuất phế hồn thương cùng với này mạnh mẽ vũ khí, đã là lớn nhất ủng hộ.”

Phu Dịch cười nói, “các loại trở lại Thanh Khâu Sơn, liền để Vệ tiền bối phái thêm một ít nhân thủ đi tìm vật liệu, đến lúc đó những vũ khí này xuất thế, tất nhiên có thể cho Ma tộc một niềm vui bất ngờ.”

“Không ổn! Đáng chết thiên kiếp lại tới! Mọi người nhanh tản ra.”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên cảm giác tới quen thuộc cảm giác ngọt ngạt, lập tức liền minh bạch vừa là cái kia không dứt thiên kiếp tìm đến rồi.

Mọi người không dám chần chờ, mỗi loại giá độn quang bay đi xa xa, vừa mới vượt qua thiên kiếp lan đến nhỏ nhất khoảng cách, vốn bầu trời trong trỗi thanh thiên liền mây đen rợp trời, ngay sau đó, chính là một trận âm phong từng trận.

Phu Dịch hướng về xa xa mọi người nhìn quanh, rất nhanh liền phát hiện, lần này ngoại trừ Thần Lộ cùng Thi Vân ở ngoài, lại tất cả mọi người ở độ kiếp, bất quá hắn hoàn toàn không kinh ngạc, bởi vì này vốn là trong dự liệu sự tình.

Lần này Thần Nông Giá một nhóm, ngoại trừ Thi Vân không hề tăng lên cảnh giới ở ngoài, hết thảy người đều có đột phá, chỉ là Thần Lộ đang cùng hô răng kiếm 1 thời chiến, kết giới của Thần Nông Giá bị phá vỡ, đã vượt qua thiên kiếp, cho nên không cần lại độ một lần.

Lúc này, Phu Dịch là Địa Tiên Cảnh giai đoạn thứ hai, Trương Thiên Vũ làm Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước, Lý Lăng Phong huyền thể cảnh hậu kỳ, Lý Tĩnh Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước, Chu Tước thu hoạch lớn nhất,

Lại ở trong một tháng này lại đột phá, cung lên cấp tới Địa Tiên Cảnh, có điều Chu Tước là thánh linh, cảnh giới của nàng đến tột cùng là nên dùng nhân tộc Địa Tiên Cảnh gọi, còn là Yêu tộc huyền thể cảnh gọi, bọn họ cũng không biết.

Có điều, nhân tộc cùng Yêu tộc công pháp tu hành gần như giống nhau, chỉ là gọi bất đồng mà thôi, cái này cũng không cần quá để ý.

Ngoại trừ Phu Dịch cái này dị thể ở ngoài, những người khác đối mặt đều chỉ là tú cửu thiên kiếp thôi, ngoại trừ Lý Lăng Phong làm hậu kỳ uy lực gượng một vài ở ngoài, những người còn lại đều là lần đầu tiên độ kiếp, cho nên uy lực tuyệt đối sẽ không quá lạ kỳ.

Cho nên thiên kiếp tụ lực rất nhanh, gần như không đến một khắc đồng hồ trong khi, liền có năm đạo thiên lôi mỗi loại theo năm con thiên kiếp mắt hạ xuống.

Thần Lộ cùng Thi Vân phát hiện các nàng hai người hoàn toàn không tai kiếp bên trong thời gian, lập tức hội hợp cùng nhau, nhìn thấy năm đạo thiên lôi từ trên trời giáng xuống, Thi Vân không nhịn được thán phục một tiếng nói: “Thật là đồ sộ!”

Thần Lộ lập tức trêu nói: “Ngươi không lo lắng Thiên Vũ gì?”

Thi Vân nhất thời mặt phẫn một đỏ, thấp giọng nói: “Có cái gì thật lo lắng cho, cũng không phải 69 thiên kiếp mà thôi.”

Thần Lộ cười cười nói: “Thế nhưng Thiên Vũ cũng không có mạnh mẽ cũng không có mạnh mẽ phòng ngự pháp bảo.”

“Hả.....” Thi Vân vừa nghe nhất thời khẩn trương lên, hồi tưởng chính nàng lúc độ kiếp, là sư phụ Hiểu Nguyệt Tiên tử đem một cái bén người phòng ngự pháp bảo vay mượn cho nàng mới miễn cưỡng ứng kiếp thành công, vội vàng hướng Thần Lộ nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

“Ha ha.....” Thần Lộ thấy Thi Vân lúc này lòng hệ tình lang, đầy mặt khẩn trương dáng dấp không thấy cực kỳ khả ái, không khỏi cười nói: “Yên tâm đi, Thiên Vũ nhưng thiên sư một mạch truyền nhân, ngươi đã quên hắn và ngươi đóng tín vật đính hôn trong khi, theo Càn Khôn trong nhẫn lấy ra nhiều hay ít bảo bối?”

Thi Vân thấy tay trái vô danh Càn Khôn Giới này mới phản ứng được, đích thật là chính mình chuyện bé xé ra to, có điều nàng cũng coi như là hiểu, Thần Lộ chính là đang nhạo báng chính mình, chính là muốn xem chính mình xấu mặt.

Có điều.....

Phu Dịch đã ở độ kiếp, Thi Vân lập tức hướng về Phu Dịch bên kia nhìn lại.

Này nhìn qua không việc gì, nhất thời dọa nạt Thi Vân hiềm hiềm không đứng được.

Đây là cái gì thiên kiếp?

Kiếp lôi của Trương Thiên Vũ, chỉ có điều là phô thông tứ cửu thiên kiếp, ngân sét đánh chấn động mặc dù nhìn như kinh thiên động địa, kì thực chỉ là tốt mã dẻ cùi, trước mắt đã thứ mười hai đạo kiếp lôi, Trương Thiên Vũ vẫn như cũ chỉ là chỉ dựa vào trong tay thất tinh bảo kiếm cùng với đối kháng, hơn nữa nhìn qua còn là một bộ thành thạo hình dáng.

Thế nhưng Phu Dịch bên này, lại là một phen khác dáng dấp, chỉ thấy trên bầu trời kim quang lấp loé, một cái vừa một cái phảng phất vô cùng vô tận nô long rít gào tới, như vậy kiếp lôi nếu cũng là hình có kỳ biểu nói, đánh chết nàng cũng không thể tin được.

“Thần Lộ tỷ tỷ..... thiên kiếp này.....”

Thi Vân nhìn trước mắt như là luyện ngực cuồng lôi bình thường thiên kiếp,

sợ đến lắp bắp, một câu nói đều nói không hết.

Thế nhưng nàng vạn vạn không ngờ rằng, Thần Lộ lại chỉ là phong thanh vân đậm nói một câu - - “không sao.”

“Không sao?” Thi Vân không khỏi sững sốt, nhìn về phía ánh mắt của Thần Lộ tràn đầy vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, lắp bắp nói: “Ngươi..... không lo lắng?”

Thần Lộ cười cười nói: “Quen thuộc sẽ không cảm giác kinh ngạc.”

“Quen thuộc?” Thi Vân ngạc nhiên nhìn xa trong khi độ kiếp Phu Dịch, hồi lâu sau, này mới phản ứng được, lớn tiếng cả kinh kêu lên: “Quen thuộc? Người là nói hắn không phải lần đầu tiên độ như vậy thiên kiếp?”

“Không nên hốt hoảng.....” Thần Lộ thấy nhất kinh nhất dạ Thi Vân, nở nụ cười xinh đẹp nói: “Đã lần thứ ba, bất quá ta chỉ từng thấy hai lần, lần đầu tiên trong khi bắt đầu trốn, không có thấy tận mắt đến.”

“A?” Thi Vân không khỏi sững sốt, Phu Dịch nhìn qua rõ ràng nhiều nhất chỉ có Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, làm sao có khả năng lần thứ ba? Hắn là hai lần mới đúng vậy!

Thần Lộ cười cười nói: “Không cần kinh ngạc, lần trước không phải đã nói gì? Lần đầu tiên hắn không biết là thiên địa Đạo Quả, cho nên thắc thắc lưỡng cự, mới làm cho hơn một lần thiên kiếp.”

“Hả.....” Thi Vân lúc này mới nhớ tới, giống như trước khi đích xác nói về chuyện này, thế nhưng rất nhanh nàng thì phản ứng lại, căn bản là không đúng, lập tức nghi ngờ nói: “Có điều điều này cũng không đúng vậy, không phải chỉ có lên cấp đến Địa Tiên Cảnh sau mới có thể độ kiếp gì? Là ý nói của ngươi Phu Dịch là đang đột phá Địa Tiên Cảnh trước khi thì độ kiếp rồi?”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Không sai, hắn đích thật là đang đột phá trước liền độ kiếp rồi, bởi vì hắn công pháp cùng chúng ta không giống nhau lắm.”

“Làm sao không giống nhau?” Thi Vân không khỏi hiểu kỳ nói.

Thần Lộ cười cười nói: “Bởi vì hắn tu luyện công pháp, là sớm thắt truyền Thái Cổ thời kỳ đỉnh pháp công pháp cửu kiếp Tiên quyết!”

“Cửu kiếp Tiên quyết? Cửu kiếp Tiên quyết là cái gì?” Thi Vân mặc dù xuất thân Côn Lôn, thế nhưng cửu kiếp Tiên quyết thật sự quá xa xưa, sớm bị thế nhân quên lãng, cũng chính là Trương Thiên Vũ loại này truyền thống từ Thái Cổ thời đại viễn cổ thế gia mới có những bí ẩn này ghi chép.

Thần Lộ giải thích: “Cửu kiếp Tiên quyết cũng không phải là công pháp tên, mà là Thái Cổ thời kỳ một loại cực kỳ đặc thù công pháp, tu hành loại công pháp này đặc biệt nhất chính là mỗi một khoảng thời gian chín năm đều sẽ có một lần thiên kiếp giáng thế, hơn nữa từ tiên thiên cảnh bắt đầu, mỗi tăng lên một cảnh giới lớn, đối lập cảnh giới nhỏ cũng sẽ nhiều một tầng, cũng chính là trước tiên thiên kinh thời gian, liền có bốn tầng cảnh giới nhỏ, Tán Tiên cảnh thời gian là năm tầng, bảy giờ Phu Dịch là Địa Tiên Cảnh, liền có sáu tầng cảnh giới nhỏ, hắn bảy giờ là tầng thứ hai, cho nên nghiêm chỉnh mà nói, đối với cửu kiếp Tiên quyết loại công pháp này, hắn xem như Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước.”

“.....” Thi Vân nghe giải thích của Thần Lộ phảng phất là thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm) bình thường, bởi vì mấy thứ này, đã lật đổ nàng tu hành nhận thức.

“Đương nhiên, ngươi nếu muốn biết càng thêm tỉ mỉ nói, ngươi thì đến hỏi nhà ngươi Thiên Vũ, ta vừa rồi nói này, đều là theo hắn nơi đó nghe tới.” Thần Lộ nhìn thấy Thi Vân trợn mắt ngoác mồm hình dáng, lập tức cười nói.

Thi Vân hồi lâu sau mới tỉnh hồn lại, rốt cục tiêu hóa đối với cửu kiếp Tiên quyết nhận thức, lúc này mới chợt hiểu ra nói: “Ta liền nói tại sao linh lực của Phu Dịch giống như vô cùng vô tận bình thường, so với ta và Lý đại ca linh khí dồi dào, nguyên lai vấn đề xuất hiện ở nơi đây, cái này nên thì tương đương với cực cảnh trạng thái?”

“Ngươi cũng biết cực cảnh?” Thần Lộ không khỏi sững sốt.

Lại nghe được phía sau đột nhiên truyền đến âm thanh của Trương Thiên Vũ, “không sai, cực cảnh trạng thái là có thể gấp mà không thể cầu một loại kỳ ngộ, thế nhưng cửu kiếp Tiên quyết đem loại này kỳ ngộ đã biến thành tất nhiên, hơn nữa càng mạnh mẽ hơn.”

Thi Vân nghe đến âm thanh của Trương Thiên Vũ nhất thời mừng rỡ, vội vàng quay đầu nhìn lại, thế nhưng khi hắn nhìn thấy Trương Thiên Vũ này một bộ hình dáng sau, không khỏi mặt tối sầm, vội vàng kiều nộ nói: “Ngươi nhanh đi thay quần áo!”

Thần Lộ chỉ liếc mắt nhìn liền vội vàng quay đầu lại, không có biện pháp, thật sự là quá mắng cở.....

Chỉ thấy Trương Thiên Vũ lúc trước cái kia đạo bào ở thiên lôi gột rửa bên dưới hầu như nát bấy, trên đầu đạo quan cũng chẳng biết đi đâu, lúc này hắn phảng phất trần truồng la thế bình thường đứng ở hai người phía sau khoảng ba trượng, &# 85 cũng may thiên lôi đưa hắn cong queo toàn thân đen không trượt bóng, nếu không thì càng thêm mất mặt.

“Khụ.....” Trương Thiên Vũ nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức bất đắc dĩ nói: “Quần áo của ta ở ngươi cái kia.....”

“Ta đây?” Thi Vân đầu tiên là sững sốt, sau đó phản ứng lại, Trương Thiên Vũ theo như lời nàng này tất nhiên ngón tay chính là Càn Khôn Giới.

Thần thức hơi động thăm dò vào trong Càn Khôn Giới, quả nhiên thấy không gian bên trong góc chỉnh tề gấp lại mấy bộ quần áo, vội vàng đem lấy ra một thân nhắm mắt lại chạy tới đưa cho Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt bởi vì ngượng ngùng khuôn mặt đỏ bừng bừng Thi Vân, nhất thời cảm thấy đáng yêu vô cùng, lập tức thừa dịp nàng nhắm hai mắt cơ hội, nhanh chóng hướng về ấy kiều diễm ướt át đôi môi nhẹ nhàng 1

mồ, sau đó cầm lấy quần áo thi triển Thần Hành Thuật nhanh chóng hướng về xa xa nước sông chạy đi.

Phản ứng lại Thi Vân nhất thời thẹn thùng thành giận, vung lên một đôi đôi bàn tay trắng như phấn muỗi đánh lúc, lại phát hiện Trương Thiên Vũ đã ở 40 ngoài...trượng, chỉ tức giận đến đứng ở nơi đó thẳng đậm chân.

Đúng lúc này, Thi Vân tựa hồ nhớ tới cái gì, vội vàng quay đầu lại hướng về Thần Lộ nhìn lại, chỉ thấy Thần Lộ lúc này đang ôm hai mắt đưa lưng về phía bọn họ, lúc này mới thở thật dài một cái nói: “May mà không ai nhìn thấy, nguy hiểm thật a.....”

Đổi mới nhanh nhất, không có popup đọc mời mọc thu thập () .

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 258: Độ Kiếp Người Ngù Ngon Giắc!

Ai biết, vừa dứt lời, liền nghe đến bên cạnh truyền đến Phượng Dao như là chim hoàng oanh giống như lanh lảnh âm thanh, “cái gì tốt hiểm a, Thi Vân tỷ tỷ?”

Thi Vân nhất thời cảm giác thẹn thùng khó nhịn, quả thực không đắt dung thân.

“Thi Vân tỷ tỷ?” Chu Tước nhìn thấy Thi Vân không nhúc nhích, đơn thuần nàng còn tưởng rằng Thi Vân đã xảy ra chuyện gì, vội vàng chạy chậm lại, một bên chạy một bên quan tâm nói.

“Không..... không!” Thi Vân vội vàng trả lời.

Phượng Dao không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Vậy ngươi mặt tại sao hồng như vậy? Có phải là bởi vì Thiên Vũ ca ca hôn ngươi một chút?”

Thi Vân cho rằng Phượng Dao cũng không có nhìn thấy, nhưng không nghĩ không những thấy được, nhưng lại nói ra, càng đáng giận là chính là âm thanh của nàng còn không thấp, gần như ba trượng ở ngoài Thần Lộ tất nhiên nghe được.

Thi Vân lo lắng sự tình còn là đã xảy ra, Thần Lộ quả nhiên nghe đến Phượng Dao nói chuyện sau khi cẩn thận quay đầu lại nhìn nhìn, nhìn thấy Thiên Vũ đã chạy đến trong nước sông đi tắm rửa, lập tức cười nói: “Làm sao, Thiên Vũ hôn ngươi?”

Câu này, để Thi Vân trực tiếp tan vỡ, lập tức che mặt ngồi chồm hổm trên

mặt đất, không để ý tới hai người.

Nhưng không nghĩ, dù vậy, Phượng Dao vẫn như cũ tàn nhẫn mà bù đắp một dao, “Thần Lộ tỷ tỷ, Thi Vân tỷ tỷ làm sao vậy?”

Thần Lộ rốt cục không nhịn được cười nói: “Không có chuyện gì..... không có chuyện gì, không muốn hơn nữa.”

Cũng may Phượng Dao rốt cục phản ứng lại, vội vàng che miệng nhỏ nhăn, cố nén ý cười.

Lý Tĩnh cùng Lý Lăng Phong lần lượt ứng kiếp kết thúc, hấp thu xong thiên địa Đạo Quả sau khi lập tức chạy đến trong nước sông tắm rửa trên người do bẩn, trước mắt liền chỉ còn lại có Phu Dịch một người còn ở ứng đối cái kia phảng phất vô cùng vô tận thiên kiếp.

Lúc này Phu Dịch phiền muộn vô cùng, người khác cũng là Địa Tiên Cảnh, hắn cũng là Địa Tiên Cảnh, người khác cũng là độ kiếp, hắn cũng là độ kiếp, thế nhưng kể cả tương đương với Địa Tiên Cảnh hậu kỳ Lý Lăng Phong đều ứng kiếp kết thúc, hắn bên này thiên kiếp chi lôi lại vẫn như cũ khí thế ngập trời.

Cũng may hắn bây giờ cùng lần đầu tiên độ kiếp lúc sau đã không đồng dạng, bắt kể là đối với pháp bảo không chế còn là linh khí sử dụng đều đã đạt đến lô hỏa thuần thanh mức độ, mặc dù thiên kiếp hung mãnh vô cùng, lại vẫn là không cách nào xuyên qua đỉnh đầu tòa kia từ Phong Thiên Kính lực lượng ngưng tụ mà thành cự phong.

Phu Dịch buồn khổ xếp băng trên mặt đất trên, một bên hướng về Phong Thiên Kính bên trong liên tục không ngừng đưa vào linh khí, một bên thỉnh thoảng hướng về trong miệng quăng đi Trương Thiên Vũ thực tập này hiệu quả hoàn toàn không quá ổn định đan dược.

Cũng may những đan dược này mặc dù sức thuốc không quá ổn định, nhưng là gần như chỉ là linh khí khôi phục nhiều hay ít bất đồng, cũng không có xuất

hiện đừng chõ sơ suất.

Có điều Phu Dịch đồng dạng cảm thấy may mắn,

Nếu như không phải đan dược của Trương Thiên Vũ nói, hắn bây giờ cũng không thể như vậy thành thoi tự nhiên xếp bằng trên mặt đất trên dễ dàng như vậy ứng đối thiên kiếp, phải biết rằng thiên kiếp của hắn có thể cùng người khác không giống nhau.

Người khác Địa Tiên Cảnh ứng phó chính là từ cữu thiên kiếp, hắn này Địa Tiên Cảnh ứng phó căn bản là đếm không hết, ngược lại tuyệt đối ở một ngàn bên trên.....

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hướng về ăn hạt đậu bình thường vẫn cắn linh đan Phu Dịch nhảm chán đều sấp ngủn giắc.

“Ta x..... các ngươi nhìn, Phu Dịch ngủn giắc!” Lúc này, ba người tắm rửa xong xuôi sau đã cùng ba nữ hội hợp, một bên nói chuyện phiếm một bên chờ Phu Dịch độ động kết thúc.

Nhưng vào lúc này, Lý Lăng Phong thình lình phát hiện, vốn thỉnh thoảng hướng về trong miệng tiêu mất đan dược Phu Dịch lại ngọe đầu ngủn giắc, nhất thời kinh hô một tiếng nói.

“Không thể nào.....” Trương Thiên Vũ khó có thể tin đao, nói xong hướng về Phu Dịch nhìn tới.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch cúi đầu, nước bọt đều sấp chảy tới trên mặt đất lúc, nhất thời không nhịn được nhảy lên, kinh hô một tiếng nói: “Ta x, thật ngủn giắc, coi là thật có người ở độ kiếp trong khi ngủn giắc!”

Thần Lộ thấy hình dáng của Phu Dịch, nhất thời không nói gì đến cực điểm, vừa mới cả đám còn ở cùng Thi Vân nói lần trước ở Thanh Vân Sơn lúc độ kiếp thiên kiếp đáng sợ dường nào, Phu Dịch cỡ nào dũng mãnh, thế nhưng trước mắt

tình hình này, gọi người như thế nào tin tưởng?

Quả nhiên, Thi Vân thấy Phu Dịch hình dáng, bày ra một bộ khó có thể tin vẻ mặt nói: “Ta thế nào cảm giác, này kiếp lôi nhìn qua không có các người nói đáng sợ như vậy……”

Trương Thiên Vũ lập tức không nói gì nói: “Không, này kiếp lôi đích xác rất đáng sợ, chỉ là Phu Dịch cái tên này quá kỳ hoa.”

“Hay là…… người đi thử xem?” Mặc dù Trương Thiên Vũ nói như vậy, thế nhưng Thi Vân còn là không thể tin tưởng, ngay người nửa ngày sau khi, lại là muốn ra để Trương Thiên Vũ tự mình thử một lần biện pháp.

Trương Thiên Vũ vừa nghe nhất thời không nói gì, này kiếp lôi đáng sợ mặc dù hắn không có tự mình lĩnh hội qua, thế nhưng Thanh Vân Sơn lúc độ kiếp tình cảnh đó còn rõ ràng trước mắt, cái kia từng con từng con màu sắc tự vệ thần thú thiên lôi làm sao có khả năng là đùa giỡn, phải biết rằng, cái kia nhưng đem tương đương với kim tiên cảnh Vệ Tử Dạ đều thiếu chút nữa đánh chết, Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ Độ Ách Chân Nhân càng trực tiếp bị chết tại chỗ.

Mặc dù lần trước là bốn người đồng thời độ kiếp, uy lực không thể giống nhau, thế nhưng lần trước sau khi độ kiếp, trải qua Vệ Tử Dạ một phen phân tích, biến số nên nằm ở chỗ Phu Dịch cùng Phượng Dao hai người kia trên người.

Thế nhưng lần này độ kiếp đã rõ như ban ngày, mặc dù Phượng Dao đích xác không bình thường, gần như là Địa Tiên Cảnh tu vi liền độ 69 thiên kiếp, thế nhưng theo này suy tính, lúc đó Phượng Dao chỗ độ kiếp cũng bất quá là tứ cửu thiên kiếp mà thôi.

Như thế tính toán, vậy ảnh hưởng lần trước thiên kiếp dị số, liền chỉ có Phu Dịch một người, chỗ chính là nói, lúc đó thiên kiếp là Phu Dịch một người thiên kiếp ở gia nhập ba người kia sau, tăng cường vô số lần sau hiệu quả, vô cùng có khả năng chính là hắn tu vi đạt được Thiên Tiên kính, hoặc là kim tiên cảnh sau

thiên kiếp hình thái.

Như vậy khủng bố thiên kiếp, chỉ là vì bỏ đi hồng nhan nghi hoặc mà đặt mình vào nguy hiểm, vậy tuyệt đối là Trương Thiên Vũ đầu óc hư mất mới có thể đi làm.

Cho nên Trương Thiên Vũ lúc này khoát tay một cái nói: “Ta cũng không dám.”

“Quỷ nhát gan.....” Thi Vân lập tức lầm bầm một tiếng, tiếp theo liền sải bước hướng về Phu Dịch đi đến, rất rõ ràng nàng là muốn đích thân thử một lần này nhìn qua khủng bố cực kỳ thiên kiếp rốt cuộc lợi hại đến mức nào.

Thi Vân hành động này nhất thời sơ đến mọi người thiếu chút nữa điên mất, Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ vội vàng lắc mình che ở Thi Vân trước mặt.

“Ngươi không thể tới!” Thần Lộ vội vàng khuyên can nói.

Thi Vân nhìn phía xa liên miên bất tuyệt kiếp lôi dưới đang vù vù ngủ say Phu Dịch, nhất thời cảm giác mọi người chính là đang cố ý khuếch đại thiên kiếp uy lực, lập tức cười nói: “Không có chuyện gì, ngược lại hắn khả năng gánh vác được, coi như hơn nữa ta, chỉ cần hắn chuyên tâm ứng đối, khẳng định không có vấn đề.”

Thi Vân lời vừa nói ra, mọi người nhất thời không nói gì, lời như vậy cái nói, lý là như vậy cái lý, thế nhưng trước mắt dù sao là độ kiếp, đây chính là để thiên hạ hết thảy tu sĩ đều nghe tiếng biến sắc thiên kiếp, há có thể như vậy trò đùa?

Trương Thiên Vũ nhất thời khẩn trương, ngữ khí cũng thuận theo nặng rất nhiều, “không nên hồ nháo, coi như Phu Dịch chính mình ung dung ứng đối, thế nhưng thêm bạn sau đó thiên kiếp uy lực sẽ tăng cường không biết là bao nhiêu lần, một khi xuất hiện sai lầm, hai người các ngươi đều sẽ chết ở thiên kiếp bên dưới.”

“Khà khà.....” Thi Vân thấy Trương Thiên Vũ sốt ruột đáng dấp, không khỏi cười hắc hắc nói: “Ta lại không phải người ngu, ta chính là cố ý đậu lại các ngươi chơi đùa, cho các ngươi lúc trước vẫn bắt nạt ta.”

Mọi người vừa nghe nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng.

Này chuyện cười, tựa hồ cũng quá hơi lớn a.....

Đổi mới nhanh nhất m.

Đổi mới nhanh nhất, không có popup đọc mời mọc thu thập () .

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 259: Thanh Vân Gặp Nạn

“Âm.....”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một trận liên miên bão tuyệt nổ vang có tiếng, nương theo lấp mặt đất đã ở hơi run rẩy.

“Thanh âm gì?”

Mọi người vội vàng theo âm thanh mới trông về xa xa, thế nhưng không có bất kỳ phát hiện nào, Chu Tước nhất là tích cực, lập tức lái độn quang, thân thể hóa hồng mang gió lốc mà lên.

Hồi lâu sau, Chu Tước trở xuống mặt đất, Thi Vân vội vàng hiểu kỵ nói: “Xảy ra chuyện gì?”

Chu Tước lắc lắc đầu nói: “Chẳng có cái gì cả nhìn thấy.”

“Âm.....”

Còn chưa các loại mọi người tỉnh táo lại, vừa một trận tiếng nổ vang từ đằng xa bay tới, hơn nữa lần này âm thanh càng thêm vang dội, đại địa run rẩy cũng càng thêm kịch liệt.

Đúng lúc này, Thần Lộ nhìn xa xa, sau đó lại nhìn một chút trên bầu trời Thái Dương phương hướng, trong lòng yên lặng suy tính một phen sau, kinh hãi đến biến sắc nói: “Nơi đó, tựa hồ là Thanh Vân Sơn phương hướng.”

“Cái gì!” Mọi người nhất thời hoảng hốt, đặc biệt là thân là Thanh Vân Môn đệ tử Lý Tĩnh, càng trực tiếp lái đám mây, nhanh như chớp bình thường trực tiếp

hướng về Thanh Vân Sơn bỏ chạy.

“Chờ chút!” Trương Thiên Vũ vội vàng hé lén một tiếng, thế nhưng Lý Tĩnh phảng phất không nghe thấy bình thường vẫn còn đang hăng hái phi hành.

Trương Thiên Vũ khẩn trương, thế nhưng hai người tu vi tương đương, độn thuật tự nhiên đã ở sàn sàn nhau trong lúc đó, lập tức đối với Thi Vân nói: “Nhanh đưa hắn cản lại.”

Thi Vân không lưỡng lự, vội vàng lái Kiếm độn, lập tức hóa thành 1 đạo hàn mang bay lên trời, tiếng xé gió như là Thương Long gào thét, rất đồ sộ.

“Phượng Dao, ngươi cũng đi.” Thần Lộ lo lắng Lý Tĩnh một lòng nghĩ Thanh Vân, e sợ cho Thi Vân một người không thể đem ngăn lại, lập tức đối với thân thể bên cạnh Phượng Dao nói.

“Tốt!” Phượng Dao lúc này hóa thành một đạo xích quang, cũng hướng Lý Tĩnh đuổi theo.

Trong thiên địa bàn về tốc độ nhanh nhất người làm biển Bắc Côn Băng, trong truyền thuyết 1 cánh căng ra liền có thể bay trốn 180 vạn dặm, hai cánh đều giương 36 mươi vạn dặm, có điều biển Bắc Côn Băng chính là truyền thuyết, cũng không sử có thể tra.

Tiếp theo làm lớn đế, trong truyền thuyết con thú này đã hiểu ra pháp tắc không gian, 4 cánh một tấm liền khả thi 28 vạn dặm, mặc dù lập tức đồng dạng tra có thể kiểm chứng, thế nhưng Vệ Tử Dạ có Đế Giang khí, cùng lâu năm kim tiên cánh máu Tu La Trần Công Phó 1 thời chiến đại hiển thần uy, thẳng tức giận đến Trần Công Phó phun máu ba lần, nhưng thủy chung không đuổi kịp có Đế Giang khí Vệ Tử Dạ, tốc độ kia có thể thấy được chút ít.

Thế nhưng trở lên 2 thú đều không phải là độn pháp,

Chính là thiên phú gây ra, dùng tốc độ được ca ngợi tam đại độn pháp, chia ra

làm “lôi độn”, “phong độn”, “Kiếm độn” ba loại, trong đó dùng Kiếm độn thường gặp nhất, trong truyền thuyết kiếm tiên chi tổ Lữ Tổ Triệu du lịch biển Đông, buổi chiều tối dừng nam sơn, trên đền hoàn vũ, dưới đền hoàng tuyển, có thể thấy được Kiếm độn tư thế, tam giới ít có.

Phong độn chính là vạn loài chim kỹ năng, đều không phải là nhân tộc am hiểu độn pháp, trong truyền thuyết phong độn tốc độ vẫn còn Kiếm độn bên trên, thế nhưng Lữ tổ đau kiêm tiên một mạch thời gian, thiên địa linh khí đã gần đến thiểu thốn, linh thú tiên cầm đã là hiếm thấy, cho nên phong độn cũng thành truyền thuyết, mặc dù là bây giờ Thanh Khâu Sơn bên trong này dùng loài chim hóa thân Yêu tộc, cũng chỉ được Bì Mao Nhĩ cho nên phong độn chỉ hiện ra ở truyền thuyết.

Lôi độn làm Tiên Đinh bí thuật, từ Tiên Đinh sụp đổ sau khi thất truyền đến nay, hiện nay thiên hạ chỉ có Vệ Tử Dạ từ nhỏ cơ duyên tìm được lôi độn bản thiểu, sau truyền cho Lý Lăng Phong, có điều hai người thi “hóa lôi” thuật, cùng gần như là da lông mà thôi, nhiều nhất tài năng ở chiến đấu thời gian mạnh mẽ thi triển một hai, cũng không thể thời gian dài sử dụng.

Bây giờ, Phượng Dao chỗ thi triển chính là chánh thức phong độn, chỉ là phong độn sớm sai lầm, hơn nữa nàng thân mình tu vi thấp, vẫn chưa thể thể hiện ra phong độn kinh thế hãi tục uy lực thực sự, cho nên mọi người không nhìn được, chỉ cho rằng ấy trời sinh tốc độ tuyệt luân, thiên phú gây ra.

Thi Vân cùng Phượng Dao hai người một người thực hiện Kiếm độn, một người thực hiện phong độn, mà Lý Tĩnh chỗ thi triển bất quá là bình thường nhất cưỡi mây đạp gió mà thôi, cho nên gần như không đến mười hơi công phu, liền bị hai nữ chặn đứng.

Chỉ là Lý Tĩnh lúc này lòng như lửa đốt, nơi nào còn quản đạt được nhiều như vậy, trực tiếp coi hai nữ làm không có gì, mạnh mẽ xông quá khứ.

“Ngăn cản hắn!”

Hai nữ nhất thời không thể phản ứng lại, thế nhưng nghe đến phía dưới Trương Thiên Vũ la lên sau khi, Thi Vân quyết định thật nhanh, trực tiếp trở tay một cái con dao đánh vào Lý Tĩnh Phong Phủ, Lý Tĩnh hoàn toàn không có phòng bị, lập tức ở tất cả những thứ này con dao đánh bên dưới hôn mê bất tỉnh, trực tiếp rót xuống đám mây, bị Phượng Dao nhấc trong tay, ôm trở về.

Lý Lăng Phong nhìn xa Thanh Vân, sắc mặt ngưng trọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Trước tiên các loại Phu Dịch ứng kiếp qua đi nói lại, như hắn như vậy lỗ mãng tới, nếu như Thanh Vân Sơn thật sự có cường địch, nhất định chết oan chết uổng.”

“Cũng được.....”

Mọi người lập tức nhìn về phía Phu Dịch, chỉ thấy lúc này kiếp lôi tư thế liên miên bất tuyệt, mạnh mẽ vô cùng kiếp lôi đã sớm đem bản nguyên hóa thành cự phong đánh nát, Phu Dịch cảm ứng được tình huống khác thường tùy theo tinh thần, lại lấy ra cự phong ngăn cản thiên kiếp chi lôi.

Mắt thấy thiên kiếp chi lôi càng ngày càng mạnh, thế nhưng mọi người lại biết, đây chuẩn bị kết thúc dấu hiệu, coi như hoàn cảnh của Thanh Vân lại sốt ruột, cũng không kém này nhất thời nửa khắc.

Quả nhiên như là mọi người suy đoán bình thường, nửa khắc đồng hồ sau, thiên kiếp chi lôi dần dần tản đi, vạn dặm mây đen tiêu tán theo, bảy màu Đạo Quả từ trên trời giáng xuống, Phu Dịch liền vội vàng đem Đạo Quả toàn bộ luyện hóa, mặc dù không có lại tăng lên, thế nhưng lại làm cho tu vi của hắn càng thêm củng cố.

Phu Dịch lúc này mới thu hồi Phong Thiên Kính chầm chậm đứng thẳng lên, nhìn thấy mọi người phương hướng sau khi, lập tức cùng mọi người hội họp.

Vừa mới đi tới, Phu Dịch liền nhìn thấy trốn ở trên mặt đất còn ở hôn mê Lý

Tĩnh, liền vội vàng hỏi: “Ồ? Lý Tĩnh làm sao vậy?”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem lúc trước đã phát sinh việc 11 báo cho, Phu Dịch không khỏi lông mày cau mày, sắc mặt ngưng trọng nói: “Thanh Vân Môn Độ Ách tiền bối cùng ta có ơn huệ, nếu như Thanh Vân Sơn thật sự có nguy cơ, vô luận như thế nào ta đều sẽ giúp đỡ giúp một tay. U 8 32;”

Nói chuyện thời gian, tay phải tiện tay một ngón tay đánh ra một đạo linh khí, đem Lý Tĩnh bế tắc kinh mạch mở ra, lập tức vừa là một ngón tay, một đoàn mây mù đột nhiên xuất hiện, đem mọi người từ từ nâng lên, có Lý Lăng Phong tê lên Hoàng Bì Hồ Lô vay mượn đẩy ngược lực lượng thúc đẩy, tốc độ so với Thi Vân Kiếm độn cũng chỉ kém một bậc thôi.

Đợi Lý Tĩnh tỉnh táo sau khi, tả hữu nhìn qua, nhất thời minh bạch mọi người là muốn hướng về Thanh Vân Môn chạy đi, lập tức hai tay ôm quyền nói: “Đa tạ các vị đạo hữu giúp đỡ.”

Phu Dịch cười cười nói: “Đạo hữu không cần khách khí, Thanh Vân Môn bèn Huyền Môn trụ cột vững vàng, huống hồ lệnh sư đối với chúng ta có ân, làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn.”

Trải qua Thần Nông Giá một nhóm sau, Lý Tĩnh đối với mọi người cũng coi như là hiểu ra, biết mọi người đều là trong tính tình người, lập tức cũng không khách khí nữa, không khỏi có chút lo lắng nói: “Chỉ là không biết sư môn bây giờ tình huống thế nào.”

Phu Dịch lập tức hỏi: “Nơi này cách Thanh Vân Sơn có bao xa?”

Lý Tĩnh tả hữu quan sát một phen sau đạo: “Không đủ 10 bên trong.”

“Hả?” Phu Dịch tùy theo hạ xuống đám mây, đồng thời hướng mọi người nói: “Bây giờ hoàn cảnh không rõ, chúng ta còn là theo mặt đất tiến mạnh tương đối an toàn.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 260: Thanh Vân Môn Bị Diệt

Khi mọi người đứng ở Thanh Vân Sơn bên cạnh một ngọn núi nhỏ trang hướng về Thanh Vân Sơn nhìn tới, lúc này đại trận hộ sơn của Thanh Vân Sơn tựa hồ hoàn toàn mất đi tác dụng, kể cả cơ bản nhất phép che mắt đều hoàn toàn mất hiệu lực, sơn môn sau khi nãm vô số thi thể, máu tươi theo thềm đá không dứt chảy xuống, dưới chân núi càng trực tiếp bị san thành bình địa, rất rõ ràng là trải qua một hồi có một không hai cuộc chiến.

Mọi người vội vàng hướng về đỉnh núi đi tới, mặc dù xa xôi, thế nhưng loáng thoáng khả năng nhìn thấy trên đỉnh núi có vô số pháp bảo hào quang dựng lên, từng trận hò hét có tiếng thuận gió bay tới, xem ra chiến đấu vẫn chưa kết thúc.

“Đi!”

Nhìn rõ ràng trước mắt thế cuộc sau khi, Phu Dịch vội vàng khẽ quát một tiếng, dẫn đầu thi triển tung kim tiên, hóa thân một cái cầu vồng hướng về Thanh Vân Sơn bay đi, mọi người theo sát phía sau.

Ở địch ta trạng thái không rõ trước, tùy ý bại lộ là hành động không thông minh, cho nên bảy người trực tiếp bay đến Thanh Vân Sơn giữa sườn núi sau, lập tức lại đổi Thần Hành Thuật hướng về trên núi chạy như điên.....

Thanh Vân Sơn đại trận hộ sơn bị hủy sau khi, đám tu sĩ ở Thái Hư chân nhân chỉ huy bên dưới vừa đánh vừa lui, mãi đến tận lùi tới Tẩy Kiếm Đài lúc, lại đột ngột vừa chém tới Ngũ độc giáo hơn ba ngàn giáo chúng.

Có điều này hơn ba ngàn giáo chúng hầu như đều là Tán Tiên cảnh tu vi, chỉ có Thái Hư chân nhân bản thân chém tới Địa Tiên Cảnh hơn mười, thế nhưng

đây đối với phe địch gần nghìn tên Địa Tiên Cảnh tu sĩ khổng lồ số lượng tới nói, hoàn toàn là như muỗi bò bể.

Có điều, bọn họ cũng bỏ ra càng thêm đắt giá giá cả, 100 2 Thập Ngũ tên dùng pháp bảo kết thành ngăn chặn tuyến tu sĩ, có một nửa chết trận, lúc trước đứng ở phía sau bọn họ cái kia hơn năm trăm không có pháp bảo Địa Tiên Cảnh cùng Tân Tiên cảnh tu sĩ càng toàn bộ chết trận.

Nói cách khác, bây giờ lui đến Tẩy Kiếm Đài đám tu sĩ bên trong, ngoại trừ sáu cái Thiên Tiên Cảnh tu sĩ ở ngoài, liền chỉ còn lại hơn sáu mươi tên Địa Tiên Cảnh tu sĩ.

“Lùi vào Thanh Vân Điện!”

Thái Hư chân nhân lại hạ lệnh, một đám tu sĩ ở Hiểu Nguyệt cùng thủy tiên hai vị Tiên tử dẫn dắt đi trực tiếp hướng về Thanh Vân Điện đánh tới, còn lại bốn người cản hậu.

Đợi đám tu sĩ hơn người che chở bên dưới lùi vào Thanh Vân Điện sau, Thái Hư chân nhân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng khi hắn đang muốn cùng mấy vị vào điện thời gian, lại phát hiện Trương Trọng Kiên lại còn tại cùng ngũ độc giáo chúng trong đám người cùng với triển đấu, không chút nào lùi về sau tâm ý.

“Mau trở lại!”

Thái Hư chân nhân lập tức hét lớn một tiếng, thế nhưng Trương Trọng Kiên phảng phất hoàn toàn không nghe thấy bình thường, vẫn như cũ như là một phương sát thần bình thường vung vẩy trường đao trong tay với ngũ độc dày dỗ nhiều bên trong ngang đến thẳng đi, không dứt thu hoạch này tu sĩ cấp thấp sinh mệnh.

Thái Hư chân nhân lúc này khẩn trương, vội vàng thi triển thân pháp hướng về Trương Trọng Kiên phóng đi, nhưng không nghĩ lúc trước bình định con

đường lập tức liền bị phảng phất vô cùng vô tận ngũ độc dạy dỗ nhiều ngăn chặn, hai người mặc dù chỉ có không đến 20 trượng,

Thế nhưng muốn xông tới lại đều không phải là trong thời gian ngắn sự tình.

“Ngươi mau trở lại!”

Thái Hư chân nhân một bên dùng trong tay hư không kiêm mở đường, một bên rồng to, thế nhưng Trương Trọng Kiên vẫn như cũ thờ ơ, phảng phất cẩn bản không nghe được hắn nói chuyện vậy.

Mắt thấy tình huống khác thường đột nhiên sinh ra, thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ vội vàng lại giúp đỡ, chỉ để lại ba vị Tiên tử canh giữ ở Thanh Vân Điện cửa, phòng ngừa ngũ độc giáo chúng xông vào.

Có hai người gia nhập sau khi, ba người mở đường tốc độ lập tức nhanh hơn rất nhiều, không đến mười hơi thời gian liền vọt tới Trương Trọng Kiên trước người.

Thái Hư chân nhân đang muốn la lên, đã thấy Trương Trọng Kiên trừng đao trong tay đột nhiên hướng về hắn đâm đầu bối tối, sợ đến hàn vội vàng dùng trong tay hư thật kiêm chống đỡ, lúc này hắn cũng rõ cuộc biêt tại sao Trương Trọng Kiên không có nghe theo chỉ huy lui ra phía sau.

Chỉ thấy lúc này Trương Trọng Kiên hai mắt đỏ đậm, khuôn mặt dữ tợn, thần trí đã hoàn toàn bị Tâm Ma chiếm cứ, lúc này hắn liền giống như một con chỉ biêt là giết chóc thú hoang, nơi nào còn có một tia tu sĩ đáng dấp.

Thư sinh áo trắng quyết định thật nhanh, thân hình thoắt một cái đã xuất đến phía sau Trương Trọng Kiên, sau đó vung lên một cái con dao, như là chớp mắt bình thường trực tiếp cắt ở Trương Trọng Kiên Phong Phủ huyệt, Trương Trọng Kiên bên trong cặp mắt máu đỏ vẻ lúc này tản đi, sau đó mắt nhắm lại thân thể về phía trước căm xuống.

Thư sinh áo trắng vội vàng một tay đeo trù Trương Trọng Kiên áo, tay kia ngọc kiếm bay tán loạn, trực tiếp đem xông lên hơn mười cái ngũ độc dày dỗ nhiều chém giết, tiếp theo khẽ quát một tiếng nói: “Đi!”

Ba người này muốn lui, nơi nào là này tu sĩ cấp thấp có thể ngăn cản, chỉ thấy Thái Hư chân nhân bấm lên ngự kiếm quyết, hư thật thần kiếm nhất thời khí thế tăng vọt, hóa thành một đạo màu bạc Giao Long trên dưới tung bay, cùng Xá Nữ cái kia giống như rắn độc đầy tràn múa ba trượng Hồng Lăng lẩn nhau đan xen, không dứt thu hoạch ngũ độc dày dỗ nhiều sinh mệnh.

Thủy tiên Tiên tử bọn bốn người xông vào vào Thanh Vân Điện sau khi, liền vội vàng đem xanh thăm Tiên châu tế lên, lập tức liền có một đạo xanh thăm tiên quang đem toàn bộ Thanh Vân Điện phủ kín, ba vị Tiên tử lúc này mới tiến vào đại điện, chuẩn bị cùng mọi người thỏa thuận đến tiếp sau kế hoạch.

Vào điện sau khi, Thái Hư chân nhân thấy hôn mê Trương Trọng Kiên, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Đứa nhỏ này, phế bỏ.....”

Thư sinh áo trắng gật gật đầu nói: “Dù sao giúp đỡ lớn một Thanh Vân Môn bây giờ chỉ còn hăn một người, sự đả kích này đích xác không nhỏ, đổi lại ai trong lúc nhất thời cũng không thể nào tiếp thu được, bất quá chúng ta cũng chỉ có thể giúp hăn tới đây, sống hay chết, còn phải xem chính hăn vận may.”

“Xảy ra chuyện gì?” Chân Nguyên Tử tu vi dù sao thấp một bậc, hoàn toàn không hiểu hai người đang nói cái gì, không khỏi thấp giọng hướng về gió mát Tiên tử tìm hỏi.

Gió mát Tiên tử cùng Chân Nguyên Tử quan hệ cá nhân rất tốt, lập tức thấp giọng giải thích: “Đạo tâm đã vỡ nát, nếu không có yêu vương các hạ đúng lúc đưa hăn đánh ngất, lúc này đã bạo thể mà chết.”

“Ai da.....” đạo tâm đã vỡ nát đại diện cho cái gì, Chân Nguyên Tử tự nhiên rõ ràng, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Thanh Vân Môn xong.....”

Trước mắt việc cấp bách, chính là như thế nào ngăn địch, nơi nào còn quản đai được Trương Trọng Kiên, huống hồ dưới tình huống này, ngoại lực đã vô dụng, chỉ có thể chờ đợi chính hắn tỉnh lại, nếu như hắn khả năng nhìn thấu con đường sinh tử tinh ngộ, mặc dù đời này không thể tiến thêm, thế nhưng còn có thể bảo vệ này một thân tu vi, thế nhưng hắn nếu là không nhìn ra tất cả những thứ này, liền sẽ bị Tâm Ma phệ tâm, trở thành một khối xác chết di động.

“Mấy vị đạo hữu có gì thương sách?” Thái Hư chân nhân thở thật dài 1 sau, lập tức hướng về mọi người hỏi.

Thư sinh áo trắng trả lời: “Lưu được núi xanh, không sợ không cùi đốt, trước mắt Thanh Vân Môn bị diệt đã thành sự thật, ở lại nơi đây đã không có ý nghĩa.”

“Ai da..... xem ra chỉ có thể như thế.” Thái Hư chân nhân mặc dù không đành lòng Thanh Vân Môn cái này truyền lại từ Thái Cố thời đại tông môn cứ như vậy rơi vào Ma tộc tay, thế nhưng trước mắt lại có thể thế nào?

Đã lựa chọn từ bỏ Thanh Vân, cũng là không cần phải lại thương nghị, thủy tiên Tiên tử lúc này đối với đám tu sĩ nói: “Tiên châu của ta còn có thể kiên trì một hồi, chư vị trước tiên nghỉ ngơi một hồi, đợi bảo châu phá nát sau khi chúng ta lại một lần giết ra ngoài.”

“Tốt.....”

Đám tu sĩ nghe xong vội vàng mỗi loại ngồi xếp bằng trên đất, hết lớn nhất năng lực khôi phục linh khí, dù sao tại đây trong biển người mênh mông, nếu muốn giết đi ra ngoài cũng không phải một cái ung dung sự tình.

Lúc này trong đại điện tu sĩ đều là mỗi một tông môn tinh anh, tự nhiên đều có linh đan diệu dược bên người, cho nên gần như không đến chén trà nhỏ công phu, liền hoàn toàn khôi phục tới trạng thái toàn thịnh.

“Ta làm sao nghe đến bên ngoài giống như có tiếng đánh nhau?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 261: Kinh Hiện Thiên Tiên Cảnh Tu Sĩ

Chào mừng ngài đến chơi, xin nhớ bốn trạm địa chỉ:, điện thoại di động đọc, để bất cứ lúc nào đọc tiểu thuyết “Viêm Đế quyết” chương mới nhất... “Xảy ra chuyện gì, những người này giống như không sợ chết giống nhau?”

Phu Dịch cầm trong tay Chu Tước thần kiếm, không dứt chém giết trước mắt này không biết lai lịch địch nhân, thế nhưng những người này, tựa hồ không sợ chết bình thường, chỉ cần có lỗ hổng, lập tức liền sẽ có người thần tốc bù đắp, gần như mấy phút trong khi, mấy người liền có ba lần thiêu chát nữa bị ãy tách ra trận hình.

Trương Thiên Vũ đồng dạng kinh hãi không thôi, hắn có thể cảm giác được, những người trước mắt này tuyệt đối không có bị người khống chế thần trí, đều là thần trí tinh táo người, chỉ là hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, đến tận cùng là cái gì sức mạnh, có thể để người ta không sợ sinh tử đến loại trình độ này.

Lý Lăng Phong liền nói ngay: “Không cần lo nhiều như vậy, trước tiên vọt vào Thanh Vân Điện nói lại, mọi người cẩn thận, tuyệt đối không nên bị trùng rối loạn trận hình!”

Bảy người bảy giờ tạo thành trận hình, chính là lúc trước Long Khiếu Vân suất một đám tiểu yêu xông vào vào Phong Dật Hàn tu sĩ đại đội trận hình, lúc này đang dùng Lý Lăng Phong dẫn đầu, Phu Dịch làm đuôi, bảy người như là một thanh đao nhọn bình thường trực tiếp xuyên qua tấm kiếm bộ hướng về Thanh Vân Điện đánh tới.

Vốn bảy người lên đi lên đỉnh núi sau khi nhìn thấy một đám tu sĩ trong khi

công kích bao phủ Thanh Vân Điện cái kia một tầng xanh thăm ánh sáng sau, lựa chọn dùng đi thuật bí mật đi quá khứ, thế nhưng chẳng biết vì sao, Thanh Vân Sơn thạch giống như kim thiết bình thường, mặc dù là có Thổ Linh Châu trợ lực, vẫn như cũ không thể lén vào mặt đất.

Bất quá khi bọn họ nhìn thấy tăm trên Kiếm đài địch nhân đại bộ phận đều là Tân Tiên cảnh tu sĩ, liền lựa chọn mạnh mẽ đột nhập, để hiệu suất sử dụng tốt nhất, bọn họ ở dưới sự chỉ huy của Lý Lăng Phong lựa chọn cái trận hình này.

Đối mặt như hổ như sói bảy người, bọn này gần như Tân Tiên cảnh tu sĩ chỉ có thể bị vô tình chém giết, một khi gặp phải tu sĩ của Địa Tiên Cảnh lúc, Lý Lăng Phong đều sẽ mang theo bọn họ hoàn mỹ tránh né, mặc dù như vậy có chút đi vòng, thế nhưng tốc độ ngược lại so với cung trực tiếp đối kháng đến càng nhanh hơn.

“Nhanh hơn, thêm chút sức!”

Nhìn thấy cách Thanh Vân Điện đã không đủ mười trượng, Lý Lăng Phong lúc này mừng lớn nói.

Thế nhưng đúng lúc này, hắn lại cảm giác tới một luồng cực kỳ khủng bố khí tức hướng về hắn đè xuống.

“Đuối tới!” Lý Lăng Phong lúc này hét lớn một tiếng, vội vàng mang theo mọi người hướng về bên cạnh nhanh chóng xen kẽ.

“Âm!”

Vừa mới giết ra không đến hai trượng, liền nghe đến phía sau truyền đến một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, bảy người vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này phía sau mặt đất đều là vô số phần vụn thi thể tàn tích.

Giúp đỡ?

Mọi người trong đầu lập tức hiện ra cái ý niệm này, thế nhưng đúng lúc này,

lại một cỗ kinh khủng khí tức truyền đến,

Lý Lăng Phong lại lĩnh mọi người biến tướng xen kẽ.

“Âm!”

Nổ vang xuất hiện lần nữa, phần vụn thi thể tàn tích lại phủ kín mặt đất, có điều lần này, bọn họ cũng rốt cục phản ứng lại, này nòi nòi là cái gì giúp đỡ, rõ ràng là mạnh mẽ địch nhân!

Địch nhân hư không mà đứng, mặc một bộ trường bào màu xanh thiêng niêng, nhìn tướng mạo mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường, chỉ là trong ánh mắt tựa hồ mơ hồ xuyên qua bắn ra một tia âm u lạnh như băng.

Thiếu niên nhìn thấy mọi người nhìn mình, lập tức cười khẩy, sau đó tay phải nhẹ nhàng nâng lên, hướng tới bọn họ tiện tay vung lên, bọn họ nhất thời cảm giác được một luồng mạnh mẽ vô cùng sức mạnh hướng về ấy đè xuống, lúc này muốn trốn nữa, cũng đã là tới đã không kịp.

Phu Dịch quyết định thật nhanh, trực tiếp đem Phong Thiên Kính tế lên, dùng bản nguyên hóa thành một tòa cự phong che ở đỉnh đầu.

Phong Thiên Kính bắn nguyên vừa ra, mọi người không khỏi thở phào nhẹ nhõm, phải biết rằng liền cái kia biến thái cực kỳ thiên kiếp đều đối với hắn không thể làm gì, thiếu niên trước mặt đòn đánh này mạnh trở lại, cũng không thể xuyên qua đỉnh đầu cự phong.

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên kinh hô một tiếng, “đi mau!”

Mặc dù bọn họ không biết là xảy ra chuyện gì, thế nhưng trải qua lúc trước vô số lần chiến đấu bọn họ đã dưỡng thành hài lòng chiến đấu rèn luyện hàng ngày, Phu Dịch lời vừa nói ra, Lý Lăng Phong lập tức đem người người hướng về một chỗ tất cả đều là Tán Tiên cảnh tu sĩ phuơng hướng xen kẽ mà đi.

“Âm! Âm!”

Mọi người vừa mới lui ra khoảng hai trượng, liền nghe đến trên bầu trời truyền đến hai tiếng nổ mạnh, quay đầu nhìn lại, lại tất nhiên bắn nguyên hóa thành cự phong bị đánh thành mảnh vỡ, trên mặt đất vừa hơn một mảnh phân vụn thi thể tàn tích.

“Tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh!”

Mọi người lập tức phản ứng lại, không ngờ rằng trước mắt vị này nhìn qua có điều khoảng chừng hai mươi thiếu niêm, lại là một vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh!

Mặc dù Phu Dịch bọn họ hoàn toàn không khuyết thiếu cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ đánh với kinh nghiệm, thế nhưng bất kể là Phong Dật Hàn, còn là Thánh Thiên lão tổ, đều là mang thương thân, gần như chỉ có thể coi là giả Thiên Tiên Cảnh mà thôi, Trung Hành hoà giải Hàn Đức Nhượng mặc dù cũng mạnh mẽ, thế nhưng bọn họ một phuơng lại có Vệ Tử Dạ vị này nửa bước thiên yêu cảnh cao thủ, mà sau đó với Thần Nông Giá lúc gặp phải này nhân vật mạnh mẽ, vừa đều là ít ỏi linh trí không thể toàn bộ khai hỏa Thái Cổ ma thú, mọi người chỉ cần cùng mà vây quanh, mặc dù hao phí một vài khí lực, nhưng cũng đem 11 chém giết.

Thế nhưng trước mắt vị này, lại là trạng thái toàn thịnh Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, hơn nữa bên cạnh này không sơ sinh tử Tán Tiên cảnh cùng Địa Tiên Cảnh tu sĩ không dứt quấy rầy, dùng bọn họ bây giờ thực lực căn bản không có sức đánh một trận.

Đáng sợ hơn là, trước mắt cái này khủng bố địch nhân tựa hồ cũng không để ý thuộc hạ sinh tử, mỗi một kích bên dưới bị ấy chém giết tu sĩ lại so với bọn hắn chém giết số lượng càng nhiều, nói cách khác, bọn họ bây giờ chõ chọn dùng chiến thuật quanh co ở trước mặt người này, căn bản là không làm nên chuyện gì.

Mọi người đang ngây người gian, tu sĩ kia lại hướng mọi người nhẹ nhàng vung lên, một luồng mạnh mẽ vô cùng áp lực lại hướng về bảy người kéo tới.

Bảy người không dám khinh thường, vội vàng lại né tránh, cũng may cỗ lực lượng này tốc độ tựa hồ hoàn toàn không tính nhanh, bọn họ mỗi lần đều có thể hữu kinh vô hiểm né tránh.

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác sau khi, mọi người nhất thời phản ứng lại, bị này tu sĩ quấy rầy sau khi, vốn bọn họ cách Thanh Vân Điện càng ngày càng đến, lúc này ước chừng đã có hơn ba mươi trượng.

Như thế trốn đi trốn tới, đều không phải là mấy người phong cách, thế nhưng cùng với đối kháng, rồi lại như là châu chấu đá xe, trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người thật là nén giận, thế nhưng rồi lại không có biện pháp khác, hơn nữa bọn họ luôn cảm thấy, này tu sĩ tựa hồ là đang đùa giỡn bọn họ, bởi vì bằng thực lực của hắn muốn chém giết bọn họ, căn bản không cần như vậy lao lực.

Phu Dịch không khỏi giận dữ nói: “Người đến tột cùng là ai?”

Người nọ cười cười nói: “Các ngươi lại là người nào? Đến Thanh Vân Sơn làm gì?”

Lý Tĩnh lúc này giận dữ nói: “Ta bèn Thanh Vân Môn môn nhân, UU đọc sách &# 119;ww. Uu &# 107;an shu. &# 99;om &# 32; các ngươi đến tột cùng là ai, tại sao công kích ta Thanh Vân Môn?”

“Hả? Ta còn đúng là đã đến trợ quyền tu sĩ, không ngờ rằng các ngươi lại là môn nhân của Thanh Vân Sơn, vậy thì lưu các ngươi không được.” Người nọ nghe đến Lý Tĩnh tự xưng Thanh Vân Môn người, lúc này biến sắc, lập tức hai tay kết ấn, dừng mơ túi nữa, đều biết này tu sĩ là muốn thi triển mạnh mẽ tiên pháp.

“Chờ chút!” Nhìn thấy tu sĩ muốn hạ sát thủ, Lý Lăng Phong theo bản năng hét lớn một tiếng nói.

Người nọ cũng không sوت ruột, lập tức hỏi ngược lại, “Làm sao? Các ngươi còn có lại nói?”

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Lý Lăng Phong hỏi.

Người nọ cười cười nói: “Diệt ngươi người của Thanh Vân Môn.”

Dứt lời, người nọ không dài dòng nữa, chỉ thấy ấy hai tay bấm quyết, trong miệng nói lầm bẩm, mọi người nhất thời cảm giác được một luồng vô cùng to lớn uy thế hướng về đỉnh đầu bọn họ đè xuống.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 262: Là Người!?

Chào mừng ngài đến chơi, xin nhớ bốn trạm địa chỉ:, điện thoại di động đọc, để bất cứ lúc nào đọc tiểu thuyết “Viêm Đế quyết” chương mới nhất... Này uy thế, cùng với thiên kiếp giáng lâm thời gian uy nghiêm tuyệt không thua kém, mọi người lại phát lên quỳ xuống đất thán phục ý nghĩ!

Nhưng mà, cái ý niệm này chớp mắt là qua, tinh táo qua đi bảy người vội vàng mỗi loại vận chuyển tự thân linh khí chống lại, uy thế mặc dù còn là cường đại như vậy, thế nhưng mọi người lại như là đem gốc cắm sâu ở đại địa bên trong phản kháng Bạo Phong bạch dương bình thường, không chút nào vì đó lay động.

“Hả?”

Nhin thấy này mấy cái tu sĩ trẻ tuổi lại có thể đỡ “của hăn Thiên Ma ảo cảnh”, người nọ không thấy có chút bất ngờ, phải biết rằng chết tại đây 1 thủ đoạn dưới tu sĩ nhân tộc, không có một ngàn cũng có 800, trong đó không thiếu tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, tựa như vừa mới cái kia chưởng môn của Thanh Vân Môn, gần như dùng ba phần mười công lực, liền để hăn đạo tâm hủy diệt sạch, mặc dù thư sinh áo trắng đem cứu, thế nhưng tốt nhất kết cục, cũng bất quá là bảo vệ tu vi, có điều đời này lại là khó tiến thêm nữa một bước.

Nhất thời, tu sĩ đối với Phu Dịch các loại đời người nổi lên lòng hiếu kỳ.

Kỳ thực hăn căn bản thật không ngờ, Phu Dịch bọn người hoàn toàn không như tu sĩ tầm thường như vậy tìm một chỗ linh khí dồi dào chuyên tâm tu luyện, này tu sĩ xem ra thanh tâm thoát tục, kì thực chỉ là nhận sự giúp đỡ hoàn cảnh đưa bọn họ tự thân mặt trái cảm tình áp chế tới thấp nhất, mà bọn họ thân mình,

cũng không thể trực tiếp khống chế này mặt trái cảm tình.

Mà cái gọi là “Thiên Ma ảo cảnh”, chính là nhận sự giúp đỡ vô thượng uy thế, đem những tu sĩ này trong lòng sợ hãi, Cốc Khiêm Vọng các loại một loạt tâm tình tiêu cực vô hạn phóng đại, chưa bao giờ trải qua này tu sĩ lập tức liền sẽ bị này mặt trái cảm tình áp chế, do đó sinh ra Tâm Ma, hủy ấy đạo tâm.

Thế nhưng Phu Dịch bọn họ bất đồng, bọn họ hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, ở lần lượt trong chiến đấu, đạo tâm của bọn họ sớm trở nên vững như bàn đá, mặc dù là Lý Tĩnh cùng Thi Vân, đã ở lần này Thần Nông Giá một nhóm sau tâm trí chiêm được to lớn tăng lên, mặc dù bọn họ cũng có sợ hãi, cũng có Cốc Khiêm Vọng, thế nhưng bọn họ nhưng có thể dựa vào bản thân mạnh mẽ ý chí lực đem này mặt trái cảm tình áp chế một cách cưỡng ép.

“Này!”

Đúng lúc này, một tiếng Hồng Nhược Chung Lữ âm thanh theo Thanh Vân Điện phương hướng truyền đến, Phu Dịch đám người nhất thời cảm giác thân hình nhẹ đi, cái kia uy thế lại tại đây một tiếng rỗng to có tiếng tiêu tán không còn.

Phu Dịch bọn người ở lần lượt trong chiến đấu, sớm dưỡng thành hài lòng chiến đấu rèn luyện hàng ngày, lập tức liền minh bạch là có người cứu giúp, cho nên bọn họ không có một chút nào dây dưa dài dòng, trực tiếp ở dẫn dắt của Lý Lăng Phong, thừa dịp này tán tu cảnh tu sĩ còn chưa theo uy thế bên trong giảm bớt lại thời cơ trực tiếp hướng về Thanh Vân Điện chạy như điên.

Lên tiếng trợ quyền người, chính là Thái Hư chân nhân.

Lúc này Thái Hư chân nhân nhìn thấy này bảy vị tuổi trẻ tu sĩ lại ở tại lên tiếng chặn tu sĩ kia làm phép trong nháy mắt liền có thể phản ứng lại, nhất thời quăng tới khen ngợi ánh mắt.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch bọn người đang chạy trốn thời gian,

Lại còn có thể bảo trì trận hình không thay đổi, nhất thời giật nảy cả mình, hắn vạn vạn không ngờ rằng những người trẻ tuổi này cư nhiên như thế bình tĩnh, như thế nguy cơ thời gian, lại còn có thể bảo trì như vậy hoàn mỹ trận hình.

Nhất thời, Thái Hư chân nhân không khỏi ở trong lòng làm ra một giả thiết, nếu như là hắn đổi mặt như vậy tình hình, có thể không làm được như mấy người thiếu niên này như vậy bình tĩnh quyết đoán?

Mãi đến tận bảy người vọt tới kêt giới trước thủy tiên Tiên tử đem đón vào sau khi, Thái Hư chân nhân này mới phản ứng được, lập tức không kìm lòng được thở dài nói: “Hậu sinh khả úy a.....”

Mọi người lập tức tiến vào Thanh Vân Điện, nhìn thấy trước mắt có điều hơn sáu mươi tu sĩ, Phu Dịch đám người nhất thời cả kinh, đặc biệt là Lý Tĩnh, khi hắn nhìn thấy trong những người này cũng không có một người trên người mặc Thanh Vân trang phục sau, trong lòng mạnh hồi hộp một tiếng, lập tức lớn tiếng hỏi: “Các ngươi là người nào? Ta Thanh Vân Môn môn nhân ở nơi nào?”

Mọi người còn chưa phản ứng lại, lại nghe được thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ trăm miệng một lời kinh hô một tiếng nói: “Thiếu chủ!?”

“Quần áo trắng Thần Vương, Xá Nữ Thần Vương!” Lý Lăng Phong vạn vạn không ngờ rằng lại tài năng ở nơi đây nhìn thấy hai vị này, đồng dạng kinh ngạc vô cùng nói.

“Sư phụ!” Đúng lúc này, Thi Vân cũng thấy được Hiếu Nguyệt Tiên tử, nhất thời mừng rỡ, lập tức nhào tới Hiếu Nguyệt Tiên tử trong lòng.

Này một phen gọi trực tiếp để ở đây đám tu sĩ mông so với, Lý Tĩnh vừa mở miệng lúc, bọn họ còn tưởng rằng này bảy cái tuổi trẻ tu sĩ là môn nhân của Thanh Vân Môn, thế nhưng hai vị yêu vương lại vừa gọi bằng một vị trong đó thiếu niên làm Thiếu chủ, này vẫn chưa xong, tiện đà lại có cô gái gọi bằng Hiếu Nguyệt Tiên tử là sư phụ?

Cái này cũng lộn xộn cái gì?

Những người trẻ tuổi này rốt cuộc là ai?

Mọi người không khỏi bắt đầu nghi hoặc, thế nhưng bọn họ vừa bất tiện tìm hỏi, chỉ có thể nghe bọn họ đối thoại, từ đó phán đoán thân phận của bọn họ.

Nghe đến Thi Vân kêu sư phụ, Phu Dịch bọn người đều là cả kinh, cho tới nay, thân thế của Phu Dịch đều là bọn họ trong lòng kết, mà từng bước một đi tới, bọn họ rõ cuộc biết, khả năng mở ra câu đố người, chính là Côn Lôn phái Hiểu Nguyệt Tiên tử, cũng chính là sư phụ của Thi Vân.

Lúc này, không thể những Phu Dịch bốn người, kể cả Lý Lăng Phong cũng đã quên cùng hai vị yêu vương nói chuyện, trực tiếp hướng về Hiểu Nguyệt Tiên tử nhìn tới.

Trước mắt Tiên tử bạch y tung bay, linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, phảng phất cửu thiên tiên nữ hạ phàm trần, ấy phong hoa tuyệt đại nhất thời để mấy người khiếp sợ, chỉ tiếc Linh Vụ che lấp, không thể nhìn thấy ấy dung nhan.

“Là ngươi!” Phu Dịch không khỏi kêu lên một tiếng nói.

Phu Dịch khiếp sợ, thế nhưng ở đây tu sĩ càng thêm khiếp sợ, bởi vì bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, trước mắt cái này không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi, lại khả năng trực tiếp xuyên thấu qua Linh Vụ nhìn thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử bản tôn.

Đặc biệt là Thái Hư chân nhân cùng thủy tiên Tiên tử, hai người bọn họ đều là tu vi của Thiên Tiên Cảnh, kể cả bọn họ đều không nhìn thấu Hiểu Nguyệt Tiên tử Linh Vụ, người trước mắt mới chỉ là tu vi của Địa Tiên Cảnh, đến tột cùng là làm thế nào đến?

“Là ngươi à?” Hiểu Nguyệt Tiên tử âm thanh lại vang lên, chỉ là lần này không còn là lúc trước linh hoạt kỳ ảo mờ mịt, lúc này âm thanh cực kỳ chân

thật, hơn nữa âm thanh tựa hồ có chút run rẩy.

Thần Lộ nghe đến hai người đối thoại sau khi, trong lòng nhất thời căng thẳng, một luồng không hiểu nỗi đau theo tới, hai người trước mặt đối thoại, rất rõ ràng là nhận thức, thế nhưng loại này nhận thức, tuyệt đối không thuộc về cái này thời không.

Đúng lúc này, Hiểu Nguyệt Tiên tử thân hình đột nhiên bắt đầu run rẩy kịch liệt, khi thì rõ ràng, khi thì mơ hồ, lúc ở cảm thấy nàng gần nết gang tấc, khi thì lại cảm thấy nàng cách xa ở trời bờ.

“Sư phụ, ngươi làm sao vậy?” Thi Vân nhất thời kinh ngạc vô cùng, vội vàng quan tâm nói.

“Vâng..... ngươi..... gì?”

Hiểu Nguyệt Tiên tử âm thanh lại vang lên, thế nhưng âm thanh này ở người nghe tới bỗng nhiên gần bỗng nhiên xa, thế nhưng còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, Hiểu Nguyệt Tiên tử thân hình đột nhiên hóa thành một mảnh hơi nước, hơi nước trên dưới gợn sóng, tùy theo ngưng tụ hóa thành một giọt cam lồ lơ lửng ở giữa không trung.

“Xảy ra chuyện gì? Hiểu Nguyệt Tiên tử?”

“Hiểu Nguyệt Tiên tử tại sao không thấy?”

“Giọt kia cam lồ là xảy ra chuyện gì?”

Trước mắt việc thái quá kinh sợ, đám tu sĩ lúc này nghị luận sôi nổi, kể cả Thái Hư chân nhân cùng thủy tiên Tiên tử hai người, đồng dạng là vẻ mặt mộng so với, đối với Hiểu Nguyệt Tiên tử đột nhiên biến mất hóa thành một giọt cam lồ việc, hoàn toàn không thể giải thích.

“Hả..... ta rốt cuộc hiểu rõ!” Đúng lúc này, quần áo trắng vẫn bản đột nhiên thán phục một tiếng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 263: Quá 1 Thần Thủ

Xá Nữ đồng dạng hiểu kỳ vô cùng, lập tức hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Lúc trước gặp Tiên tử thời gian, liền cảm giác nàng tựa hồ không quá chân thực, mặc dù cũng có suy đoán, có điều pháp thuật này dù sao chỉ là truyền thuyết, cho nên chưa kịp suy nghĩ sâu xa, không ngờ rằng lại thực sự.”

“Pháp thuật gì?” Xá Nữ liền vội vàng hỏi.

“Mặn mà huyễn thân!” Thư sinh áo trắng nói.

Xá Nữ không hiểu nói: “Cái gì là mặn mà huyễn thân?”

Thư sinh áo trắng chỉ vào lơ lửng giữa không trung giọt kia cam lồ nói: “Này nước tên là ‘Thái Nhất Thần nước’, trong truyền thuyết này nước làm đại đạo Thái Nhất biến thành, cho nên là trong thiên địa gần gũi nhất đại đạo đồ vật, Hiểu Nguyệt Tiên tử đem này nước ngưng đọng luyện thành một khối phân thân, chính là mặn mà huyễn thân.”

“Mặn mà huyễn thân cùng nguyên thần xuất khiếu có cái gì bất đồng?” Thái Hư chân nhân không khỏi hiểu kỳ chen miệng nói.

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Nếu là ngươi nguyên thần xuất khiếu, có thể hay không khả năng ở đây đại chiến bên trong kiên trì thời gian dài như vậy?”

Thái Hư chân nhân nghe này một lời lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, bình thường tu sĩ nguyên thần xuất khiếu mặc dù cũng có thể ngăn địch, thế nhưng

chỉ là có thể sử dụng đơn giản phép thuật, hơn nữa có thời gian hạn chế, tưởng tượng Hiểu Nguyệt Tiên tử như vậy lâu dài đại chiến lại là tuyệt đối không thể, cho nên, vấn đề này nhất định đến tại đây Thái Nhất Thần nước bên trên.

“Nói như thế, này Thái Nhất Thần nước còn là cực kỳ quý giá bảo bối?” Xá Nữ nhất thời mừng lớn nói.

Thi Vân lúc này cũng coi như là hiểu này tích thuỷ tinh quan trọng, vội vàng che ở Xá Nữ trước người, khẽ quát một tiếng nói: “Ngươi muốn làm gì!”

Xá Nữ không khỏi sững sốt, lập tức liền minh bạch tiểu nha đầu này là sợ nàng nuốt riêng Hiểu Nguyệt Tiên tử pháp bảo, lập tức cười nói: “Tiểu nha đầu thật là can đảm, ngươi có biết tỷ tỷ là ai?”

“Ta quản ngươi là ai!” Thi Vân trợn mắt nhìn nhau, mặc dù biết đối phương là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, lại không chút nào ý sợ hãi.

“Bộp bộp bộp……” nhìn thấy Thi Vân mắt hạnh trợn tròn đáng dấp khả ái, Xá Nữ không khỏi che mặt cười to.

Thư sinh áo trắng liền vội vàng giải thích: “Tiểu nha đầu, yên tâm đi, giọt này Thái Nhất Thần nước sớm bị sư phụ ngươi luyện thành phân thân, người khác muốn tới cũng không dùng, bây giờ sư phụ ngươi chỉ cần cách không làm phép, liền có thể lại đem này nước hóa thành phân thân.”

Thư sinh áo trắng nói nhất thời để Thi Vân yên lòng, đồng thời cũng bỏ đi ở đây hết thảy tu tâm thăm dò tâm ý.

“Hả? Vậy tại sao sư phụ ta còn không có biến trở về đến?” Thi Vân vội vàng quay đầu lại hướng về Thái Nhất Thần nước nhìn tới, nhìn thấy Thần thủy không có bất kỳ biến hóa nào, không ỏi nghi ngờ nói.

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Vậy liền không phải ta có khả năng biết, chờ ngươi trở lại Côn Lôn chính mình đi hỏi đi.”

“Hả…… tiền bối, vậy làm sao bây giờ? Có cần hay không đưa nó thu hồi đến?” Thi Vân vội vàng hướng thư sinh áo trắng thỉnh giáo, ngữ khí cũng thuận theo cung kính rất nhiều.

Thư sinh áo trắng nói: “Không cần phải xen vào nó, trong thiên địa còn không có bất kỳ sức mạnh có thể chặt đứt nó cùng Hiếu Nguyệt Tiên tử liên hệ.”

“Hả……” nghe đến thư sinh áo trắng nói như vậy, Thi Vân lúc này mới triệt để yên lòng, chỉ là vẫn như cũ chăm chú nhìn Thái Nhất Thần nước, giống như chỉ cần nàng không nhìn có thể đã đánh mất giống nhau.

“Phu Dịch……” Thần Lộ thấy Phu Dịch vẫn như cũ thất thần thấy giọt kia Thái Nhất Thần nước, rốt cục lấy dũng khí khẽ gọi một tiếng.

“Hả……” Phu Dịch mặc dù trong miệng trả lời, thế nhưng hắn hai mắt vẫn như cũ cũng chưa hề đựng tới, vẫn còn đang nhìn chăm chăm giọt kia Thái Nhất Thần nước.

Thần Lộ nhất thời cảm giác được một luồng không rõ linh cảm nhất thời nỗi lên trong lòng, trong nháy mắt này, nàng tựa hồ mơ hồ nhìn thấy Phu Dịch trong khi cách hắn đi xa.

“Phu Dịch!”

Thần Lộ theo bản năng kinh hô một tiếng, Phu Dịch lúc này mới hoàn toàn giật mình tỉnh lại, nhìn thấy Thần Lộ vô cùng sốt sắng hình dáng, lập tức liền minh bạch tâm tư của nàng.

Lập tức nhẹ nhàng kéo tay của Thần Lộ, đưa lỗ tai nhẹ giọng nói: “Bây giờ không phải nói cái này trong khi, chờ một chút ta sẽ cùng ngươi nói, yên tâm đi, ta tiêu mất không dứt, vừa rồi chỉ là suy nghĩ đừng sự tình mà thôi.”

“Hả……” cảm giác được Phu Dịch thở ra hơi nóng phun tại chính mình vành tai, nhất thời để Thần Lộ dị ứng khó chịu, không tốt nghĩ đến Phu Dịch cũng

không có bởi vì Hiểu Nguyệt Tiên tử phong thái mà động, chặn ở trong lòng đá tảng rốt cục rơi xuống, bất quá nghĩ đến hai người như thế ngượng ngùng tư thế, lập tức hờn dỗi một tiếng nói: “Nhiều người như vậy nhìn rất.....”

“Ha ha.....”

“Vị tiểu hữu này, ngươi tại sao lại mặc Chiến Thần bào?” Thư sinh áo trắng vừa rồi thì muôn hỏi, chỉ là vừa mới bị vướng bởi Phu Dịch cùng Thần Lộ ám muội tư thế, thật sự có chút không tốt khai khẩu.

Phu Dịch nghe đến thư sinh áo trắng tìm hỏi, lúc này mới nhớ tới, không trách lúc trước Hiểu Nguyệt Tiên tử giọng tựa hồ là đang tìm hỏi, nguyên lai chính hắn bây giờ dùng mặt, là dưới sự yêu cầu của Thần Lộ, dùng gương mặt đó của Phu Dịch, nghĩ rõ ràng đạo lý này sau, Phu Dịch cũng rất cuộc hiểu rõ, Hiểu Nguyệt Tiên tử thật nhận thức Khuông Thiếu Vân, bởi vì hắn nhận được Hiểu Nguyệt Tiên tử, chỉ là hắn vạn vạn không ngờ rằng, chính mình rõ ràng chỉ dùng mặt khác gương mặt, Hiểu Nguyệt Tiên tử lại tựa hồ như cảm giác tới vậy.

“Ai da..... Thần Vương, hắn chính là Phu Dịch a.” Lý Lăng Phong không khỏi thở dài nói.

“Hả?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Hắn là Phu Dịch?”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng vậy, hắn chính là Phu Dịch a.”

Thư sinh áo trắng xong nhất thời nghẹn ngào nói: “Ha ha, nguyên lai Phu Dịch còn tinh thông thuật dịch dung, ta còn tưởng rằng Thần Lộ tiểu nha đầu này đứng núi này trông núi nọ.”

Thần Lộ vừa nghe nhất thời lóng túng vô cùng, mặt phấn mặt hồng hào, Xá Nữ lập tức cười nói: “Cái gì gấp bàn bạc nhớ dời, tuổi đã cao chưa từng cái chánh hình, cùng người ta Tiểu nha đầu loạn đùa gì thế, ngươi xem đem Tiểu nha đầu mặc cõi.”

“Ha ha.....” thư sinh áo trắng lúng túng cười cười.

Lúc này, Lý Tĩnh cuối cùng từ bên trong góc tìm được rồi Trương Trọng Kiên, lập tức nhanh chóng chạy tới, khi hắn phát hiện Trương Trọng Kiên khí tức không yên, phảng phất tẩu hỏa nhập ma sau khi, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hướng cùng Phu Dịch bọn người trò chuyện với nhau thật vui thư sinh áo trắng hô lớn: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Mọi người say mê với xa cách gấp lại vui sướng bên trong, trong lúc nhất thời lại đã quên Lý Tĩnh cái này Thanh Vân Môn người, đợi cho cái này hô to một tiếng sau khi này mới phản ứng được.

Thái Hư chân nhân tùy theo đi tới Lý Tĩnh bên cạnh, thở dài nói: “Đạo tâm đã vỡ, không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.....”

“Cái gì!” Thái Hư chân nhân nói như là sấm sét giữa trời quang bình thường, trực tiếp đem Lý Tĩnh đánh vào vực sâu vạn trượng.

Thái Hư chân nhân thở dài nói: “Thật đáng tiếc.....”

“Âm.....”

Đúng lúc này, một tiếng kinh thiên động địa nổ vang sau, cả tòa Thanh Vân Điện đột nhiên kịch liệt lay động.

Thủy tiên Tiên tử lúc này kinh hãi nói: “Bảo châu của ta không chống nổi.”

“Đến điện nghênh địch!” Thái Hư chân nhân quyết định thật nhanh, trực tiếp hé lén một tiếng, lập tức cũng không bắt cháp phản ứng Lý Tĩnh, trực tiếp hướng về đi ra ngoài điện.

Một đám tu sĩ vội vàng hướng về ngoài điện bước vào, chỉ còn lại Phu Dịch một đám mấy người đi tới Lý Tĩnh trước người, muốn nói cái gì, thế nhưng nhìn thấy Lý Tĩnh thương tâm gần chết, kêu khóc khóc lớn hình dáng, rồi lại không biết là nên nói cái gì là tốt.

Nhưng mà, đúng lúc này, Trương Thiên Vũ một câu nói, đem Lý Tĩnh ngọn lửa hi vọng châm.

“Hắn nên có thể cứu.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 264+1 Sờ Tức Phát

Lý Tĩnh lập tức mừng lớn nói: “Ngươi nói thực sự?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Thần Nông Bách Thảo Kinh bên trong đích xác có một toa thuốc, tên là ‘bổ tâm đan’, chỉ là cần thiết được liệu bên trong có một mực kêu Huyền Minh thạch, ta không biết là đó là cái gì.”

“Hả……” Lý Tĩnh nghe xong không khỏi có chút thất vọng, hắn biết, thế giới này xưa nay đều không thiếu thốn một vài hóa thứ tầm thường thành thần kỳ gì đó, chỉ là mấy thứ này đều là có thể gặp mà không thể cầu, giống như trước mắt Trương Thiên Vũ nói Huyền Minh thạch, mặc dù hắn hoàn toàn không am hiểu luyện đan luyện khí, thế nhưng Trương Thiên Vũ chính là thiên sư một mạch truyền nhân, ấy trong tay các loại sách thu thập kể cả Thanh Vân Môn cũng không sánh nổi, liền hắn cũng không biết gì đó, tất nhiên là cực kỳ quý giá gì đó, có lẽ, thời đại này căn bản cũng không có……

Lý Tĩnh thở thật dài một tiếng, trong hai mắt tất cả đều là bi thương.

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong đột nhiên nhớ tới lúc trước thầy đem Hồ lô giao cho hắn trong khi, không những truyền thụ “Thả” tự quyết, hơn nữa liền “thu” tự quyết cùng nhau truyền trao tặng hắn, nghĩ đến Trương Thiên Vũ lúc trước đã tài năng ở trong hồ lô bình an vô sự, vậy Trương Trọng Kiên tất nhiên cũng có thể, tùy tiện nói: “Nếu không ta trước tiên dùng Hoàng Bì Hồ Lô đưa hắn thân thể trấn áp, đợi sau đó luyện thành bổ tâm đan lại thả ra như thế nào?”

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, Lý Tĩnh hai mắt nhất thời sáng ngời, mặc dù hắn không biết là giấu phong Hồ lô tại sao lại có như vậy thần kỳ hiệu dụng, thế nhưng lúc trước Trương Thiên Vũ lúc sắp chết thì bị trấn áp nơi đây trong hồ lô,

mãi đến tận bọn họ tìm được rồi “Thần Nông bách thảo đan”, lúc này mới kiềm trở về một cái mạng.

Lý Tĩnh liền nói ngay: “Vậy làm phiền lý đại ca.”

Lý Lăng Phong cũng không lập dị, trực tiếp tี lên Hoàng Bì Hồ Lô, sau đó đôi sau bấm quyết trong miệng nói lẩm bẩm, thân thể của Trương Trọng Kiên lập tức liền bị hút vào trong hồ lô.

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Được rồi, như thế chỉ cần chờ Thiên Vũ đem bồ tám đan sau khi luyện thành lại đem sư huynh ngươi thả ra có thể.”

Lý Tĩnh vội vàng chắp tay bái tạ nói: “Đa tạ Lý đại ca.”

“Huynh đệ trong nhà, cần gì nói cảm ơn.” Lý Lăng Phong lập tức khoát tay một cái nói.

“Được rồi, chúng ta cũng đi ra ngoài đi.” Phu Dịch gặp Trương Trọng Kiên việc dùng, tùy tiện nói.

“Chờ chút!” Thi Văn vội vàng sot ruột nói: “Sư phụ ta làm sao bây giờ?”

Thi Văn lời vừa nói ra, mọi người lúc này mới nhìn thấy, cái kia một giọt Thái Nhất Thần thủy vẫn như cũ còn trôi nổi ở giữa không trung, vẫn chưa hóa thân thành Hiểu Nguyệt Tiên tử phân thân, Trương Thiên Vũ lập tức cười nói: “Quần áo trắng Thần Vương kiến thức xa không phải chúng ta có thể so với, đã hẵn nói không thành vấn đề, thì không cần phải lo lắng, chắc là Tiên tử bây giờ có cái khác chuyện quan trọng quấn quanh người, đợi ấy xử lý xong sau sẽ đã đến trợ quyền.”

“Hả.....” Thi Văn mặc dù gật gù, thế nhưng ánh mắt còn là dừng lại ở quá 1 Thần thủy bên trên,

Chỉ lo Thái Nhất Thần thủy làm mất giống nhau.

“Được rồi, chúng ta đi thôi, hôm nay tư thế, nhất định là không chết không thôi cục diện.” Trương Thiên Vũ nhìn thấy Thi Vân lưu luyến không rời đến đáng dấp, lập tức dắt Thi Vân tay nhỏ, trực tiếp hướng về đi ra ngoài điện.

Lúc này, Côn Lôn núi Ngọc hư cung.

Hiểu Nguyệt Tiên tử đang xếp băng ở Tam Thanh Đạo Tổ tượng thần trước khi, lúc này nàng nhìn qua mặc dù cũng thanh tâm xuất trần, thế nhưng cũng không như mặn mà huyền thân bên kia mịt mờ, ấy quanh thân cũng không có Linh Vụ che lấp, dung nhan tuyệt thế 1 hoàn toàn.

Hiểu Nguyệt Tiên tử hai con mắt khép hờ, hai tay bấm quyết, muốn thi triển mặn mà huyền thân, thế nhưng đã từng thử không dưới hơn mươi lần, thủy chung không thể thành công.

“Ai da.....”

Lần thứ mươi sáu sau khi thất bại, Hiểu Nguyệt Tiên tử nhẹ nhàng mở hai mắt ra, thở thật dài một tiếng.

Mặn mà huyền thân đối với tâm tình yêu cầu cực kỳ hà khắc, không phải tâm như chỉ thủy không thể làm, mà nàng ở gắp ở thiếu niên kia sau khi, trong lòng vẫn sóng lớn chập trùng, vô luận nàng sử dụng phương pháp gì cũng không thể bình tĩnh, dùng như vậy trạng thái là vô luận như thế nào cũng không thể làm phép thành công.

“Thật chính là hắn gì?”

Hiểu Nguyệt Tiên tử không dứt nhẹ giọng nỉ non, mặc dù tướng mạo của hắn hoàn toàn khác nhau, thế nhưng ở trong nháy mắt đó, nàng tựa hồ đang trên người hắn thấy được cái bóng của hắn, mặc dù chỉ có vậy trong nháy mắt, thế nhưng nàng có thể xác định, vậy tuyệt đối không phải ảo giác.

Huống hồ, thiếu niên kia lại có thể xuyên qua mặn mà huyền thân trực tiếp

nhin thấy nàng bản thể tướng mạo, dù cho hắn không phải hắn, chỉ dựa vào điểm này cũng đủ để cho nàng khiếp sợ, phải biết rằng, kể cả tiên sư Huyền Thanh thượng nhân đều không thể xuyên thủng mặn mà huyễn thân nhìn thẳng nàng bản thể.

Nhất thời, Hiểu Nguyệt Tiên tử tâm loạn như ma.....

Phu Dịch bọn người đi ra đại điện sau khi, chỉ thấy song phương tướng đứng mà đứng, cũng không có triển khai chém giết.

Bên này, đứng ở phía trước nhất chính là thư sinh áo trắng, Xá Nữ cùng mặt khác ba vị bọn họ không quen biết Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, mà đối diện, lại là do lúc trước đánh lén tên kia của bọn họ Thiên Tiên Cảnh cùng mặt khác bảy tên Thiên Tiên Cảnh tu sĩ dẫn.

Phu Dịch lập tức đi tới thư sinh áo trắng bên cạnh tìm hỏi: “Bọn họ rốt cuộc là ai?”

Thư sinh áo trắng lúc này sắc mặt ngưng trọng, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối diện, nghe đến Phu Dịch tìm hỏi, thuận miệng trả lời, “Ma tộc răng nanh!”

“Ma tộc?”

Lời vừa nói ra, Phu Dịch đám người nhất thời kinh hãi vô cùng, theo bản năng hướng thiếu niên kia hai con mắt liếc mắt đi, lại phát hiện người nọ một đôi mắt là màu đen, lập tức lại hướng còn lại bảy người ngắm đi, phát hiện còn lại bảy người cũng đều là con ngươi màu đen, nên là loài người mới đúng, tại sao thư sinh áo trắng sẽ nói những người này là Ma tộc đâu?

Phu Dịch đang định tìm hỏi thời gian, lại nghe được Thái Hư chân nhân hé lớn một tiếng, ấy giọng nói như chuông đồng đại lữ, với cả tòa Thanh Vân Sơn đỉnh núi quanh quẩn.

“Ngũ độc giáo có cái này thực lực, lại còn muốn một lòng làm Ma tộc chó săn, có phải các ngươi không sợ bị người trong thiên hạ phỉ nhổ gì?”

Thái Hư chân nhân lời vừa nói ra, Phu Dịch lập tức liền minh bạch, thư sinh áo trắng theo như lời Ma tộc nanh vuốt là chỉ như máu Tu La Trần Công Phó như vậy chó săn, đều không phải là là chỉ Ma tộc.

“Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, bây giờ thánh tộc hưng thịnh, nên chúa tể thiên địa, bọn ngươi uống gọi bằng tu đạo bên trong, lại không nhìn được số trời, còn muốn dùng giun dế thân mà lay Thái sơn, coi là thật ngu không thể nói cũng.” Đáp lời, chính là lúc trước đánh lén Phu Dịch bọn người tu sĩ.

“Hừ!” Thái Hư chân nhân hừ lạnh một tiếng nói: “Bọn ngươi thân là đường đường nhân tộc, lại một lòng chàm làm Ma tộc chó săn, còn dám ở đây nói khoác không biết ngượng vọng Đàm luận số trời, quả thực vô liêm sỉ cực điếm, bọn ngươi gây nê, nhân thần vị trí cùng đố kị, thiên địa vị trí không cho, bọn ngươi còn có nào bộ mặt sống chui nhủi ở thế gian?”

“Ha ha.....” tu sĩ kia cười nhạt một tiếng, tùy tiện nói: “Thường nghe cái gọi là Huyền Môn đang ngày thường vô cùng dẻo miệng, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không tầm thường.”

Thái Hư chân nhân nhất thời tức giận đến râu tóc bay lên, bốc lên hử thát kiềm liền muốn hướng về ấy đánh tới, nhưng có thư sinh áo trắng một cái đem kéo, thấp giọng nói: “Còn đây là kích tướng phuơng pháp, đạo hữu không cần thiết gian kế của hắn.”

Thái Hư chân nhân lập tức tinh táo lại, lập tức ngừng lại bước chân, lại nghe được tu sĩ kia thở dài một tiếng nói: “Coi là thật không ngờ rằng, Huyền Môn tam tông hơn nữa Thanh Khâu, cũng bất quá như thế, chỉ dám trốn ở trong vỏ rùa trổ tài miệng lưỡi nhanh chóng.”

Thái Hư chân nhân không cam lòng thế yếu, lập tức hừ lạnh nói: “Hừ, nhiều lời vô ích, bọn ngươi hay là trước nghĩ biện pháp phá thủy tiên Tiên tử tiên pháp

rồi nói sau.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 265: Kẻ Ngu Si Giáo Chủ?

Phu Dịch bọn người lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai Ngũ độc giáo là bị bao phủ tầng này của bọn họ xanh thăm triền quang cản trở, vội vàng quay đầu nhìn về phía trong khi làm phép thủy tiên Tiên tử, trong lòng ngưỡng mộ tâm ý tự nhiên mà sinh ra, đồng thời bọn họ cũng hiểu, vị này phong hoa tuyệt đại Tiên tử cùng vị này hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt ông lão, tất nhiên là Thục Sơn cùng cao nhân của Bồng Lai, trong truyền thuyết Bồng Lai dùng nữ tu lại, cũng không khó đoán ra ấy mỗi loại đại diện thế lực.

Kể từ đó, hơn nữa Côn Lôn phái Hiểu Nguyệt Tiên tử cùng Thanh Khâu Sơn hai vị yêu vương, tự nhiên đáp lại “Huyền Môn tam tông hơn nữa Thanh Khâu” câu nói này.

Nhưng mà, thấy những ma tộc này chó săn lớn lối như thế, Phu Dịch thật sự là khí có điều, lập tức chủ động tiến lên một bước, hờ lạnh một tiếng nói “ai dám cùng ta một trận chiến!”

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Nói của Phu Dịch nhất thời để hai phe tu sĩ tất cả đều khiếp sợ vô cùng, tất cả mọi người không ngờ rằng, trị giá này giương cung bạt kiếm thời khắc, liền Thái Hư chân nhân đều không dám xuất chiến nghênh địch, lại nhảy ra một tuỗi bất mãn đôi mươi thiếu niên tu sĩ nhảy rầm rĩ.

Thái Hư chân nhân liền nói ngay “tiểu hữu, không nên kích động a.....”

Thư sinh áo trắng cùng Phu Dịch quen thuộc nhất, đồng dạng khuyên nhủ “Phu Dịch tuyệt đối không thể.....”

Nhất thời, nhận thức, không quen biết, tất cả đều một trận hảo ngôn khuyên bảo, dù sao đối diện nhưng có tám cái Thiên Tiên Cảnh cao thủ trấn thủ, trừ lần đó ra, còn có hơn bảy trăm tên Địa Tiên Cảnh tu sĩ, thiếu niên tuổi trẻ khí thế chuyện đương nhiên, thế nhưng bọn họ làm như trưởng bối, đương nhiên phải rất chỉ điểm một phen.

Ngũ độc giáo phía kia càng ồ lên một mảnh, ngăn ngửi ngây người sau khi, các loại tiếng giễu cợt như là tầng tầng sóng lớn mãnh liệt mà đến, dù sao, ở tại xem ra, Phu Dịch chỉ có điều là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, đến tận cùng là ai cho hắn dũng khí có gan đại quân trước trận kêu gào?

Tuy nói nghè con mới sinh không sợ cọp, thế nhưng trâu dù sao cũng là trâu, hổ thủy chung là hổ!

Cho nên, dốt nát mà không sợ, là ở đây hết thảy tu sĩ đối với Phu Dịch đánh giá, đương nhiên, phương diện này không bao gồm Lý Lăng Phong các loại cùng Phu Dịch quen biết sáu người.

Có điều, Phu Dịch lại tựa hồ như cũng không có đem này tốt tướng nói khuyên nghe lọt vào tai bên trong, trực tiếp quay Ngũ độc giáo một phương lại cất cao giọng nói “Làm sao? Không ai dám ứng chiến gì?”

Hung hăng của Phu Dịch nhất thời chọc giận Ngũ độc giáo mọi người, lập tức liền có một đám tu sĩ của Địa Tiên Cảnh chắp tay đối với lúc trước đánh lén Phu Dịch bọn người tu sĩ nói “hộ pháp đại nhân, để cho ta tới giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất dày tiểu tử.”

Thế nhưng, nhưng không nghĩ người nọ cũng không có đồng ý bọn họ xuất chiến, ngược lại khoát tay một cái nói “đều lui ra đi.”

“Hộ pháp đại nhân!” Xin chiến tu sĩ nhất thời không phục, thế nhưng lại không dám làm một cách công khai cãi lời.

Hộ pháp nhất thời không ngần ngại nói “Cuộn!”

Mấy người vội vàng lui ra phía sau,

Không dám nói nữa một câu nói, phải biết rằng, người này đánh lén Phu Dịch bọn người thời gian, nhưng không chút nào bận tâm qua bên mình đội ngũ tính mạng, chết ở trên tay hắn ngũ độc giáo chúng ít nói cũng có hai, ba trăm người, đủ thấy người này tác phong làm việc cực kỳ tàn nhẫn.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói “ta còn cung người căn bản không để ý người này thủ hạ tính mạng.”

Hộ pháp không khỏi cười ha ha một tiếng, tùy tiện nói “đích xác không để ý, chỉ là bây giờ bên ta thế lớn, thủy linh châu phòng ngự tuy mạnh, thế nhưng ở ta ngự linh chùy mặt trước đồng dạng thùng rỗng kêu to, tiêu diệt bọn người làm như gà chó đất sét bình thường, dựa vào cái gì cùng người một mình đấu?”

Hộ pháp nói đích thật là sự thật, Thanh Vân Sơn truyền lại từ Thái Cổ thời đại đại trận hộ sơn, cũng bị ấy phá hủy, bây giờ gần như là thủy tiên Tiên tử một người ỷ vào bảo châu lợi, làm sao có khả năng đở này mấy ngàn đại quân, cho nên, đối phương đích xác không có cùng hắn một mình đấu lý do.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một tràng tiếng xé gió, mọi người ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy vừa thấy màu tím độn quang gào thét tới, sau đó hạ xuống hộ pháp trước người, hiện ra 1 thiếu niên tu sĩ.

Tu sĩ vừa mới rơi xuống đất, ngũ độc dạy dỗ nhiều lại đủ xuyên xuyến ngã quy trên đất, cao giọng nói “chúng ta thấy qua giáo chủ, mong muốn giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất.”

“Đứng lên đi.” Thiếu niên có tiếng mặc dù không có gì lạ, thế nhưng ba chữ này lại là mơ hồ có một loại kẻ bẽ trên uy thế, một đám giáo chúng liền vội vàng đứng lên đạo “Tạ giáo chủ.”

Nhưng mà, này một phương tu sĩ nhìn thấy thiếu niên kia tướng mạo sau không khỏi có chút kinh ngạc, bởi vì trước mắt cái này được xưng là giáo chủ

thiếu niên, giữa lông mày lại cùng lúc trước cái kia kêu Cát Nam kỳ độc đường chủ có chút tương tự, hơn nữa quan trọng nhất chính là, thiếu niên này cũng đồng dạng là một vị Thiên Tiên Cảnh cảnh giới, hơn nữa đã đạt được đại viên mãn trình độ, chỉ cần một chân bước vào cửa, lĩnh ngộ pháp tắc, liền có thể một lần đột phá đến kim tiên cảnh.

Nhin thấy Ngũ độc giáo vừa xuất hiện một tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, thư sinh áo trắng không khỏi nhướng mày, lầm bầm lầu bầu một tiếng nói “tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh lúc nào trở nên không đáng giá như vậy?”

Đúng lúc này, thiếu niên cất cao giọng nói “bần đạo Ngũ độc giáo chủ Cát Bắc, không biết mấy vị đạo hữu có thể từng gặp huynh của ta Cát Nam?”

Thái Hư chân nhân đang muốn trả lời, nhưng có thư sinh áo trắng giành nói “chưa từng nhìn thấy.”

“Hả?” Cát Bắc Tiếu cười nói “đạo hữu không nên nói dối ta, nhà ta huynh trưởng vẫn đối với Thanh Vân Môn kính ngưỡng vạn phần, hôm nay chính là Thanh Vân ngày vui, nhà ta huynh đệ sớm thì chạy đến, bây giờ nên tại đây Thanh Vân Điện bên trong? Lại để ta đi vào nhìn qua.”

Nói thôi Cát Bắc liền hướng về Thanh Vân Điện đi tới, trực tiếp đi tới xanh thăm tiên quang kết giới thời gian, lúc này mới dừng bước lại cười nói “Ta liền biết đạo hữu đang nói dối, nếu không, triệt hồi kết giới để cho ta đi vào nhìn qua chính là, vì sao phải sắp đặt này kết giới.”

Nghe đến vị này tự xưng Ngũ độc giáo của Cát Bắc giáo chủ vô ly đầu khôi hài phép tắc tự ngu tự nhạc, thư sinh áo trắng không khỏi chau mày đạo “không gặp chính là không gặp, lừa người làm gì.”

“Đã như vậy, để cho ta đi vào nhìn qua thì lại làm sao?” Cát Bắc Tiếu nói.

Lý Lăng Phong mặc dù không biết là hắn nói Cát Nam là ai, thế nhưng bây giờ song phương giao chiến sắp tới, vị này được xưng là giáo chủ người cư

nhiên như thế khôi hài, muốn làm cho bọn họ triệt hồi kết giới, quả nhiên là làm trò cười cho thiên hạ, lập tức ha ha cười nói “Ngũ độc giáo không người gì? Lại để loại này kẻ ngu si ngồi trên giáo chủ vị trí!”

Nhưng không nghĩ Cát Bắc không nhúc nhích chút nào, vẫn như cũ cợt nhả đạo “đạo hữu mau mau triệt hồi kết giới để cho ta đi vào nhìn qua, nếu không ta thì tự mình động thủ.”

Nói thoi tay phải nhẹ nhàng nâng lên đặt ở kết giới hàng rào bên trên, bình tĩnh như nước lồng ánh sáng màu xanh lam lúc này như là nhắc lên sóng gió kinh hoàng bình thường rung động kịch liệt, gần như 3 cái hô hấp trong khi, kết giới liền có nát đi dấu hiệu.

Mọi người lập tức phản ứng lại, người này là muốn dùng sức một người mạnh mẽ phá vỡ kết giới.

Phu Dịch lập tức tี lên Phong Thiên Kính, thi triển quẻ càn “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một đạo như là bánh xe phẩm chất kim quang lập tức theo mặt kính bắn ra, xuyên qua xanh thăm tiên quang trực tiếp đánh vào Cát Bắc trên người.

“Âm!”

Kim quang từ thế khí thế ngập trời, Cát Bắc nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lập tức hai tay đẩy lên một tầng lồng ánh sáng màu tím, dù là như thế, vẫn bị này đạo kim quang trực tiếp nổ đến lùi về sau mười mấy bước mới dừng lại thân hình.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 266: Mặn Mà Kết Giới Phá Nát!

Phu Dịch một đòn được thế, lập tức thu hồi Phong Thiên Kính, cùng Thiên Tiên kính đại viên mãn tu sĩ đổi đầu linh lực, cái kia là kẻ ngu gây nê.

Có điều, Phu Dịch chiêu thức ấy quả thật làm cho một đám tu sĩ mở rộng tầm mắt, không trách lúc trước có gan hai trước trận kêu gào, nguyên lai trên tay đích xác có chút công phu, đặc biệt là thư sinh áo trắng, càng khiếp sợ vô cùng, bởi vì hắn biết cho dù là hắn tự mình ra tay, cũng không có như vậy uy lực.

Chỉ tiếc Phu Dịch ra tay nhanh chóng tuyệt luân, lúc thu đồng dạng quyết đoán lưu loát, dù là thư sinh áo trắng nhẫn lực kinh người, cũng không có phát hiện Phu Dịch vừa mới sử dụng cũng không phải hắn luyện chế hàng nhái, mà là chánh thức Phong Thiên Kính.

“Muốn lấy sức lực của một người phá vỡ kết giới, đạo hữu là tới khôi hài?”
Phu Dịch lập tức hờ lạnh một tiếng nói.

Cát Bắc đồng dạng bị Phu Dịch vừa mới thi triển mãnh liệt kim quang chấn kinh sợ, còn tưởng rằng Phu Dịch chỉ là ẩn nấp tu vi, thế nhưng khi hắn trên dưới quan sát tỉ mỉ một phen sau, lại phát hiện Phu Dịch đều không phải là ẩn nấp tu vi, lập tức kinh ngạc nói, “vừa rồi là ngươi gây nê?”

“Là thì lại làm sao?” Phu Dịch hỏi ngược lại.

“Không sai, không sai, quả nhiên là anh hùng xuất thiểu niêm.” Cát Bắc hai mắt tinh quang lóe lên, nhìn về phía ánh mắt của Phu Dịch tất cả đều là vẻ yêu thích, sau đó cười nói, “tiểu hữu nếu như có thể bỏ chấn tối theo chấn sáng theo ta, ta bảo đảm ngươi trong vòng mười năm có thể đạt được Thiên Tiên Cảnh, trăm

năm trong vòng nhất định khả năng đạt được kim tiên cảnh.”

Phu Dịch khinh bỉ nói “ngươi là để cho ta làm chó săn?”

“Chó săn? Không không không, bây giờ thánh tộc hưng thịnh, nên chúa tể thiên địa, chúng ta thân là tu sĩ, nên thuận theo mệnh trời……” Cát Bắc lắc lắc đầu nói.

Phu Dịch đối với loại này chuyện cũ mèm đã sớm rất phiền phức, trực tiếp lớn tiếng ngắt lời nói “Muốn đánh thì đánh, nơi nào đến phí lời nhiều như vậy?”

“Tốt! Tốt! Tốt!” Cát Bắc liên tiếp nói ra ba chữ “hảo”, tốt không biết là bị Phu Dịch phát cáu, còn là khâm phục dũng khí của Phu Dịch, chỉ thấy hắn không nói một lời, trực tiếp lui đến hộ pháp trước người, hé lớn một tiếng đạo “giết!”

Cát Bắc ra lệnh một tiếng, hộ pháp các loại tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh lại đủ xuyên xuyến tể gọi to từ giơ lên một vị pháp bảo, Phu Dịch bọn người một chút liền nhận ra, vật ấy chính là Phong Dật Hàn ngày đó phá vỡ Long phủ cấm chế ngự linh chùy, chỉ là lúc này trong tay những người này sử ra, nhưng cũng không cần phải có những người khác linh khí ứng hộ.

“Nhanh!”

Tám người đồng quát một tiếng, 8 tôn ngự linh chùy lập tức đủ xuyên xuyến hóa thành một đạo Ô Quang, trực tiếp hướng về kêt giới đánh tới.

Thủy tiên Tiên tử nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lúc trước bọn họ theo Thủy Kính thuật bên trong đã từng thấy, phá vỡ Thanh Vân Sơn đại trận hộ sơn chính là vật ấy, trước mắt này mặc dù nhỏ đi rất nhiều, thế nhưng tám người đồng thời thi thuật, chỉ dựa vào một mình nàng làm sao có khả năng chống đỡ được?

Ngay ở thủy tiên Tiên tử do dự muốn hay không đi trước triệt hồi mặn mà kêt giới thời gian,

Chỉ nghe Thái Hư chân nhân hé lớn một tiếng, “băng phách hàn thiền” khí

hóa thành hư thật kiếm lúc này hóa thành một con ngân long bay hùng hực tận trời, trực tiếp hướng về một đạo Ô Quang đánh tới.

Hầu như cũng trong lúc đó, thư sinh áo trắng cầm trong tay Chu Thiên Kiếm Trần hướng lên trên một ngón tay, 300 6 Thập Ngũ rẽ thu từ thiên thạch vũ trụ chỉ bạc lập tức duỗi dài, đồng dạng hướng tới một đạo Ô Quang cuốn tới.

Xá Nữ trong tay trường lụa mỏng lập tức rời khỏi tay, như là linh xà đầy tràn múa, trực tiếp đón lấy 1 Ô Quang.

Ba người sau khi, vô số kiếm tiên, pháp bảo bay lên trời, mỗi loại tìm được một đạo Ô Quang ngăn cản, thủy tiên Tiên tử trong lòng nhất thời vô cùng quyết tâm, đúng vậy, nàng cũng không phải chiến đấu một mình.

Thái Hư chân nhân hư thật thần kiếm dẫn đầu cùng Ô Quang đụng vào nhau, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, ngân quạ 2 chỉ riêng lúc này mỗi loại cuốn ngược mà quay về, đòn đánh này dưới song phương thế lực ngang nhau, cân sức ngang tài, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Có điều hai người cũng không có chút nào dừng lại, lập tức mỗi loại bấm quyết, ngân quạ 2 chỉ riêng lại bay ngược đánh thẳng, chỉ tiếc hai người tu vi tương đương, này va chạm vẫn như cũ mỗi người mỗi vẻ, hai người phảng phất dỗi bình thường, không dứt dùng mỗi loại kiếm tiên pháp bảo chạm vào nhau, liên tiếp hơn mười hiệp cũng không phân ra thắng bại.

Thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ hai người, đi đến cùng này đây nhu khắc thép con đường, Ô Quang khí thế hùng hổ mà đến, nhưng là bị chỉ bạc Hồng Lăng một quyền một vùng sau khi liền bị vung ra một bên, như thế lặp đi lặp lại, song phương đồng dạng nằm ở trạng thái giằng co, đồng dạng phân không ra trên dưới.

Thế nhưng những người khác lại rơi xuống hạ phong, hơn sáu mươi món pháp bảo phóng lên cao, các màu bảo quang hoa lệ cực kỳ, mới nhìn, khí thế hùng hổ, uy lực vô cùng, thế nhưng cùng Ô Quang chạm vào nhau sau khi vừa

chạm vào túc bay, gần như vừa đối mặt, liền bị ngự linh chùy phá huỷ hơn một nửa, vài lần hạ xuống, trên bầu trời chỉ còn không đủ mười cái pháp bảo cùng với khố sở đánh nhau, cá lợt lưới chõ nào cũng có, cũng may có thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ đúng lúc bù vị, một chén trà thời gian trôi qua, vẫn không có một đạo Ô Quang đánh tới mặn mà kết giới.

Ngự linh chùy biến thành Ô Quang đích xác bá đạo phi thường, Thần Lộ cùng sấm gió của Phượng Dao song kiếm gần như giữ vững được 3 hiệp liền bị chém xuống bụi trần, hóa thành hai khối ngoan sắt, kể cả Côn Lôn của Thi Vân kiếm tiên, cũng đồng dạng khó thoát tai ách, chỉ còn lại có Chu Tước của Phu Dịch thần kiếm cùng thất tinh bảo kiếm của Trương Thiên Vũ còn ở khố sở chống đỡ.

Còn Lý Lăng Phong, hắn hoàn toàn không am hiểu ngự vật mà chiến, cho nên chỉ có thể cầm trong tay phệ huyết bá vương kích đứng ở kêt giới hàng rào nơi, nếu có Ô Quang xuyên qua tầng tầng phòng ngự kéo tới thời gian, lợi dụng trong tay bá vương kích đem đánh bay.

“Hừ!”

Mắt thấy vị kia truyền đạt thông điệp cuối cùng “giờ Thân” chỉ còn không đến một khắc đồng hồ, Cát Bắc không khỏi hừ lạnh một tiếng nói “nếu như giờ Thân vẫn chưa thể đánh hạ Thanh Vân Điện, các ngươi thì tự nhận lỗi tự vẫn a.....”

Cát Bắc lời vừa nói ra, tám vị Ngũ độc giáo của Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nhất thời cảm giác cổ mát lạnh, lập tức cùng nhau hét lớn một tiếng, tám người quanh thân lại dựng lên ba thước hắc khí, tám đạo Ô Quang tùy theo đại thịnh.

Đứng mũi chịu sào chính là Thái Hư chân nhân hư thật kiếm, cùng Ô Quang va chạm sau khi, lúc này cuồn ngược mà quay về, thế nhưng cái kia Ô Quang lại như là hít thuốc lắc bình thường, vẫn như cũ khí thế ngập trời, trực tiếp hướng về kêt giới mà đến.

Thái Hư chân nhân lúc này hoảng hốt, vội vàng tay bấm Tiên quyết lại dùng hư thật kiếm đón chào, thế nhưng lần này sau khi đụng kết quả vẫn như cũ như là lúc trước bình thường, lại hoàn toàn không phải cái kia đối thủ của Ô Quang.

Khoảng cách song phương vốn là chỉ có không đủ mười trượng, hai lần đánh lén không thể thành công liền không có lần thứ ba cơ hội, Ô Quang lúc này va vào xanh thăm tiên quang.

Thủy tiên Tiên tử nhất thời cảm giác được một luồng vô cùng mạnh mẽ sức mạnh theo thủy linh châu cắn trả mà đến, trong lồng ngực ngũ khí tùy ý lăn lộn, cũng may tu vi của nàng đủ mạnh, chỉ trong nháy mắt, liền mạnh mẽ đem này cỗ lăn lộn khí trấn áp, nhưng dù là như thế, thủy tiên Tiên tử vẫn như cũ cảm thấy ngực bị đè nén khó chịu.

Một đòn chưa phá, ngự linh chùy lập tức hóa thành một đạo Ô Quang cuồn ngược mà quay về, tiếp theo liền lại tụ lực vọt tới.

Thế nhưng xuất hiện chỗ sơ suất không tới này một đạo Ô Quang, kế tiếp, ngoại trừ thư sinh áo trắng Chu Thiên Kiếm Trần vẫn như cũ khả năng miễn cường ngăn trở Ô Quang ở ngoài, còn lại lục đạo Ô Quang trực tiếp dùng vô thượng Thần Uy, hoặc tổn hại, hoặc mạnh mẽ đột phá, trực tiếp xuyên qua đám tu sĩ bày thành công chặn lại lưỡi xông tới kết giới.

“Phụp.....”

Liên tiếp 6 cỗ cường đại sức mạnh cắn trả, thủy tiên Tiên tử cũng lại áp chế không nổi khí huyết sôi trào tư thế, một búng máu phun ra sau khi, mặn mà kết giới tùy theo phá nát.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 267: Sinh Mệnh Dụ Sống

“Thật đáng sợ sát khí.....” thư sinh áo trắng nhìn trước mắt sát khí hôi hổi tám gã Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, lúc này khiếp sợ vô cùng nói.

Cát Bắc cười lạnh một tiếng nói “đã lựa chọn thần phục, vừa cần gì có điều cất giữ?”

“Ta liền nói Ngũ độc giáo tại sao sẽ đột nhiên như vậy mạnh mẽ, nguyên lai là tu luyện ma công!” Thái Hư chân nhân rốt cục hiểu được, tâm thường một nhị lưu tông môn, vì sao lại đột nhiên trở nên như vậy mạnh mẽ, đây chính là ròng rã 12 cái Thiên Tiên Cảnh, ngàn tên Địa Tiên Cảnh cùng hơn một vạn Tán Tiên cảnh.

Cho dù là Thục Sơn liên minh, cũng bất quá mới có 17 vị Thiên Tiên Cảnh, 3000 Địa Tiên Cảnh cùng 7000 Tán Tiên cảnh, nếu đơn độc tính một phái, bất kỳ một phái đều còn kém rất xa bây giờ Ngũ độc giáo.

“Ma công thì lại làm sao? Thái Hư lão nhân, ngươi coi là thật không quen biết ta sao?” Cát Bắc ha ha cười nói.

Thái Hư chân nhân nghe này một lời, lập tức quan sát tỉ mỉ Cát Bắc, sau đó cố gắng nghĩ lại.....

Rốt cục, Thái Hư chân nhân lộ ra một bộ kinh ngạc vô cùng vẻ mặt, kinh hãi nói “là ngươi!”

Cát Bắc ha ha cười nói “Làm sao? Ngươi cho rằng ta tuổi thọ đã hết? Ta cho ngươi biết, ta bây giờ không những tuổi thọ dồi dào, coi như sống thêm mười

ngàn năm đều không là vấn đề.”

Thư sinh áo trắng không khỏi hiếu kỳ nói “đạo hữu, hắn là ai.”

Thái Hư chân nhân cau mày, sắc mặt ngưng đọng sắc đạo “đạo hữu có thể còn nhớ rõ ‘người lưỡng tính’?”

“Người lưỡng tính?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức cũng hướng về Cát Bắc nhìn lại, chờ một chút đồng dạng lộ ra vẻ kinh dị, kinh sợ đạo “quả nhiên là đứa kia.”

Cát Bắc thấy hai người kinh ngạc vẻ mặt vô cùng đắc ý, lập tức chỉ cao khí dương nói “năm đó Tiên Đinh dùng pháp tắc thời gian hấp dẫn vạn tiên đến bái để bản thân sử dụng, bây giờ thánh tộc đồng dạng có thể ban xuống vĩnh nhất định sinh mệnh! Ta cuối cùng cho các ngươi thêm một cơ hội, là thần phục thánh tộc hưởng vô tận sinh mệnh? Còn là lập tức hóa thành một nắm hoàng thổ?”

Cát Bắc nói như vậy vừa ra, nhất thời dẫn tới đám tu sĩ tất cả xôn xao!

Đây chính là vô tận sinh mệnh!

Vô tận sinh mệnh là cái gì?

Vô tận sinh mệnh chính là trong truyền thuyết Chân Tiên, hay hoặc là xưng là thánh nhân!

Bọn họ tu tiên làm là cái gì?

Không phải là vì thành tiên?

Bọn họ khênh Ma tại sao?

Bất chánh là vì Ma tộc tự ý làm bậy, lạm sát kẻ vô tội?

Bây giờ Ma tộc không những sẽ không giết bọn họ,

Còn có thể cho bọn hắn vô tận sinh mệnh, này cùng thành tiên khác nhau ở chỗ nào?

Đám tu sĩ nhất thời động lòng không ngớt, kể cả Thái Hư chân nhân, đều có vây 1 trong giây lát đó có chút động lòng, phải biết rằng hắn bây giờ tuổi thọ đã gần đến khô cạn, nhiều nhất còn có mười năm sống lâu, nếu như hắn không thể ở trong vòng mười năm đột phá kim tiên cảnh, coi như hôm nay khả năng tránh được tai nạn này, cũng bất quá còn có thể kéo dài hơi tàn mười năm mà thôi.

Cũng may, Thái Hư chân nhân là trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến tiền bối, vô số người loài liệt sĩ máu nhuộm đỏ trường không hình ảnh vẫn như cũ rõ ràng trước mắt, hơn nữa, đại đạo chí công, muốn có được cái gọi là tuổi thọ giá cả, đã đặt tại trước mắt.

Đó là đem linh hồn hiến tế cho Ma tộc!

Nếu như thật đem linh hồn giao ra, vậy, hắn, còn là hắn gì?

Huống hồ, thật có vĩnh nhât định sinh mệnh gì?

Đối lập nhân tộc mà nói, Ma tộc tuổi thọ dài lâu vô cùng, thế nhưng bọn họ cũng là có cực hạn, bọn họ chính mình cũng không thoát khỏi được tuổi thọ khô cạn vận mệnh, nơi nào đến vĩnh nhât định sinh mệnh?

Hơn nữa, cùng với giống như xác chết di động ngơ ngơ ngác sống uổng mẩy chục ngàn năm, sao không oanh oanh liệt liệt làm lớn một phen, ít nhất, có thể không thiện với lương tâm!

Đối lập với nhân tộc tu sĩ nói, thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ lại không hề bị lay động, đây là vì sao?

Chỉ vì thư sinh áo trắng nguyên hình chính là một con linh hạc, Xá Nữ là một con thương anh (hiện gọi bằng anh vũ), này 2 thú vốn tuổi thọ thì thật dài, nếu khai linh trí tu hành sau khi, tuổi thọ càng đột bay mạnh trường, dùng hai người

bây giờ lôi kiếp cảnh tu vi mà tính, hai người ít nhất còn có 8 ngàn năm tuổi thọ, một khi đột phá Thiên Tiên Cảnh sau, càng không cách nào đánh giá, cho nên đối với này tuổi thọ loại này dù nghi ngờ, lại là trời sinh có chứa miễn dịch.

Đương nhiên, không hề bị lay động còn có thủy tiên Tiên tử cùng còn lại hai cái mông nhân cùng với Phu Dịch bọn người, bởi vì các nàng bây giờ cùng có điều trăm tuổi, đối với các nàng nói, đời người con đường vừa mới bắt đầu, cho nên bọn họ trong đầu căn bản cũng không có tuổi thọ cái này khái niệm.

Nhin thấy phía sau này tu sĩ trong ánh mắt tràn đầy mơ tưởng mong ước vẻ, thư sinh áo trắng không khỏiぬớng mày, lập tức hờ lạnh một tiếng.

Này một tiếng, quán chú vô thượng linh khí, như là thiên địa đại đạo thanh âm bình thường ở đám tu sĩ trong đầu trực tiếp nổ tung, đám tu sĩ lập tức linh đài thanh minh, này mới phản ứng được, vội vàng chắp tay đối với thư sinh áo trắng đạo “đa tạ.”

Nhưng vào lúc này, một tóc trắng xoá ông lão đột nhiên hé lớn một tiếng, trực tiếp thi triển Thần Hành Thuật hướng về đối diện chạy đi, hai phe khoảng cách có điều mười tượng mà thôi, cho nên chỉ một cái chớp mắt công phu, ông lão kia đã đưa thân vào Cát Bắc trước mặt, hai đầu gối quỳ xuống đất.

“Xé trời tử!” Đám tu sĩ lúc này kinh hãi đến biến sắc, Thái Hư chân nhân càng trực tiếp nổi giận gầm lên một tiếng nói.

Thế nhưng xé trời tử phảng phất căn bản không có nghe đến bình thường, đối với Cát Bắc đạo “ta thần phục, mời mọc giáo chủ ban ơn ta vĩnh nhất định sinh mệnh.”

Cát Bắc lập tức cất cao giọng nói “kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, xé trời tử đạo hữu thuận theo số trời, chính là tu sĩ chúng ta tấm gương.”

Nói xong liền từ trong lòng lấy ra một ph匡 gấm ngọc hộp vuông, sau đó từ đó lấy ra một hạt màu nâu viên thuốc, xé trời tử vội vàng hai tay đón nhận,

đem viên thuốc tiếp ở trong tay.

Viên thuốc vào tay, xé trời tử lúc này vạn bất đắc dĩ mà đem viên thuốc cho ăn vào trong miệng.

Thấy thế nào, thần kỳ một màn đã xảy ra, chỉ thấy xé trời tử đầu đầy chỉ bạc lại dùng mắt trán có thể thấy tốc độ biến thành đen, mặc dù đưa lưng về phía mọi người nhìn không tới ấy tưởng mạo, thế nhưng không khó tưởng tượng, lúc này hăn diện mạo đã ở phát sinh biến hóa.

Gần như kéo dài không đến một phút thời gian, xé trời tử tóc bạc trắng hóa thành tóc đen theo gió bay pháp phói, càng đáng sợ chính là, ở tóc toàn bộ biến thành đen trong nháy mắt đó, lại một lần đánh vỡ ràng buộc, đột phá tới Thiên Tiên Cảnh!

Xé trời tử chậm chậm đứng dậy, xoay người đối với Thanh Vân Điện trước một đám tu sĩ nói “Các ngươi chớ có trách ta, ta và các ngươi không giống nhau, coi như hôm nay may mắn chạy trốn, ta cũng chỉ còn lại có chưa tới nửa năm thọ nguyên.”

Lúc này, đám tu sĩ rốt cục thấy rõ xé trời tử mặt, chỉ thấy vừa mới tuổi già sức yếu chập tối người lại ở gần như không đến một phút thời gian biến thành trước mắt cái này không đủ đôi mươi thiếu niên, đám tu sĩ trong lòng chấn động không gì sánh nổi.

Nhất thời, đối với sinh mạng khát vọng để những tu sĩ này rục rịch, kể cả Thái Hư chân nhân cũng không nhịn được nếu muốn quỳ gối Cát Bắc trước mặt, cầu cái kia một hạt tiên đan.

Thư sinh áo trắng quay đầu lại thấy này một đám tu sĩ, trong ánh mắt tất cả đều là tham cốc nợ vẻ, không khỏi thật dài thở dài một tiếng nói “những người này, đều xong.....”

Quả nhiên, thư sinh áo trắng vừa dứt lời, Chân Nguyên Tử, ẩn Long chân

nhân các loại thế hệ trước tuổi thọ không có mẩy tu sĩ lại tất cả đều vọt tới đồi diện quỳ gối Cát Bắc trước mặt, khẩn cầu cái kia một hạt có thể làm cho bọn họ trường sanh bất lão “tiên đan”.

Thấy lúc trước này kề vai chiến đấu đạo hữu lập tức phản chiến đồi mặt, Phu Dịch bọn người trong lòng nhất thời vô cùng nặng nề.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 268: Lâm Trận Phản Chiến

Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức thấp giọng hướng về thư sinh áo trắng tìm hỏi “bọn họ tại sao lúc trước không đem vật ấy bày ra đến?”

Thư sinh áo trắng thở dài nói “bởi vì thủy tiên Tiên tử mặn mà kêt giới có ngưng thần tĩnh khí công hiệu.”

Thủy tiên Tiên tử thấy gần như mấy phút thời gian, hơn sáu mươi tên tu sĩ diệt hết một nửa, không khỏi thật dài thở dài một tiếng nói “đều do ta vô dụng, nếu như đảo chủ đích thân tới, có lẽ có thể bảo hộ này đạo hữu.”

Thư sinh áo trắng khuyên lơn “Tiên tử không cần thiết tự trách, cái gọi là làm hết sức mình, nghe mệnh trời, bọn họ đã lựa chọn cái kia không đường về, thật sự không trách chúng ta.”

Thái Hư chân nhân thấy cái kia hơn hai mươi già tu sĩ đủ xuyễn xuyễn cải lão hoàn đồng, hơn nữa tu vi nâng cao một bước, không khỏi cười khổ nói “kỳ thực ta cũng muốn xông qua, chỉ là thật sự không bỏ được khuôn mặt già nua này.”

Nhin thấy Thái Hư chân nhân hai mắt trong suốt hoàn mỹ, thư sinh áo trắng ha ha cười nói “đạo hữu nơi nào là không bỏ được khuôn mặt già nua này, rõ cuộc còn là định lực hơn người làm ra.”

“Ai da.....” Thái Hư chân nhân thở dài một tiếng nói “nói thật nha, có đôi khi thật hâm mộ các ngươi Yêu tộc, có lượng lớn tuổi thọ có thể tiêu xài.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói “Yêu tộc tuổi thọ cũng không hết cùng, rất nhiều Yêu sinh mệnh vẫn chưa có người nào tộc trưởng, thế nhưng bọn họ đồng

dạng sống oanh oanh liệt liệt.”

“Đúng vậy, sống được oanh oanh liệt liệt.....” Thái Hư chân nhân旗下 mặt lên trời nhìn trời cao, thở dài một tiếng nói.

Gió mát Tiên tử thấy đối diện hơn nữa Phá Thiên Tử, trong nháy mắt liền hơn sáu gã Thiên Tiên Cảnh cùng hơn hai mươi tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, không khỏi có chút lo lắng nói “bây giờ chúng ta nên làm gì?”

Xá Nữ cười khúc khích đạo “muội muội sợ gì?”

Gió mát Tiên tử lắc lắc đầu nói “có cái gì đáng sợ, cùng lăm thì chết.”

Xá Nữ cười cười nói “câu cửa miệng nam nhi boong boong thiết cốt, lại không biết cân quắc tuyệt không để bực mà râu.”

Bây giờ chỗ còn lại tu sĩ, nhiều dùng tông môn tu sĩ trẻ tuổi chiếm đa số, trong đó Phá Thiên Tử xuất lĩnh Linh Vân Đảo đệ tử thì có sáu người, mặc dù bọn họ đối với Phá Thiên Tử trưởng lão cực kỳ kính ngưỡng, thế nhưng đối với hắn lâm trận làm phản, còn là cảm thấy trơ trẽn.

Đám tu sĩ thấy mấy vị trí giá này sống còn kẽm sách, lại còn có thể như vậy phong thanh vân đạm nói chuyện trời đất, trong lúc nhất thời, kính ngưỡng tâm ý tự nhiên mà sinh ra, chỉ là bởi vì bọn họ đều là hậu bối, ngoại trừ với lòng yên lặng than thở ở ngoài, thật sự bất tiện mở miệng.

“Ta cuối cùng hỏi một lần nữa, còn có người gì?” Cát Bắc có tiếng lại vang lên.

Quá trong sạch người quay đầu lại hướng về còn sót lại hơn ba mươi người tu sĩ đi tới, nhìn thấy trước mắt những tu sĩ này hai con mắt trong suốt, đều là người tâm chí kiên định, trong lòng nhất thời vui vẻ,

Lập tức đối với Cát Bắc hờ lạnh một tiếng nói “Ngươi chớ cần dùng lại này kẽ ly gián, không ai lại trôi qua.”

“Phải không?” Đúng lúc này, Phá Thiên Tử lúc này đối với cái kia sáu cái môn nhân hờ lạnh một tiếng nói “Các ngươi còn không qua đây gì?”

Phá Thiên Tử lời vừa nói ra, đám tu sĩ lúc này sững sốt, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, bây giờ chạy đến phe địch đều là nhiều trong tông môn trưởng lão, một khi hạ lệnh, những đệ tử này làm sao dám không tuân lời?

Đúng lúc này, một vị nhìn tướng mạo hẹn hơn bốn mươi tuổi trung niên tu sĩ tiến lên một bước, đám tu sĩ lúc này hoảng hốt, tưởng muốn qua đi, nhưng không nghĩ tu sĩ kia trực tiếp ngã quy trên đất, nặng nề dập đầu ba cái, cất cao giọng nói “sư phụ, này trăm năm qua người 1 nghìn thăng ta vì bản thân đến, dạy ta làm người, truyền cho ta tiên pháp, phần này đại ân đại đức, Nhạc Phi không dám quên đi.....”

“Vậy ngươi còn chờ cái gì!” Phá Thiên Tử lúc này lạnh lùng nói.

Thương tùng lúc này cho đã mắt lệ quang, lắc lắc đầu nói “sư phụ thích nhất chính là Tống triều Nhạc nguyên soái cái kia thủ “đầy lớn đỏ”, cho nên mới ban ơn ta tên này, người vẫn hy vọng ta có thể ở sinh thời bằng bình sanh sở học chém hết thiên hạ Ma tộc, sửa lại phục ta nhân tộc, cho nên, cái này cũng là ta đời này duy nhất lý tưởng cùng mục tiêu, hôm nay người để sống sót lựa chọn thần phục Ma tộc, ta sẽ không trách người.....”

Nói tới chỗ này, Nhạc Phi chậm chậm đứng dậy, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ kiên định, lập tức lạnh lùng nói “thế nhưng, từ nay về sau, ngươi và ta tình thầy trò từ đây ân đoạn nghĩa tuyệt, ta! Tuyệt đối sẽ không bởi vì ngươi mà đi làm Ma tộc chó săn!”

“Tốt! Tốt! Tốt!” Phá Thiên Tử nghe đến Nhạc Phi trước mặt này mọi người mặt trực tiếp mắng hắn là chó săn, lúc này tức giận đến thiếu chút nữa thở không nổi, chỉ vào ngón tay của Nhạc Phi run rẩy không ngớt, trong lúc nhất thời lại nói không ra lời.

“Thực sự là hả hê lòng người, tốt lắm! Tiểu tử, có ngươi lời nói này, sau đó ngươi chính là ta Thục Sơn ngươi!” Thái Hư chân nhân vạn vạn không ngờ rằng, trước mắt cái này kỳ vẻ ngoài xấu xí, gần như Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tiểu tử lại có thể nói ra lần này kinh thiên động địa nói, nhất thời kích động không thôi.

Đám tu sĩ nghe đến Thái Hư chân nhân lại đồng ý đem Nhạc Phi chiêu vào Thục Sơn, nhất thời không ngừng hâm mộ, nhưng không nghĩ Nhạc Phi lại chắp tay nói “đa tạ Thái Hư tiền bối ưu ái, chỉ là Nhạc Phi sinh linh mẫn vân người, chết linh mẫn vân Quỷ, lúc này tuyệt đối sẽ không phản bội sư môn.”

Thái Hư chân nhân vạn vạn không ngờ rằng Nhạc Phi lại sẽ từ chối, thế nhưng nghe đến giải thích của hắn sau khi, lại là tự đáy lòng khâm phục.

Nhưng mà, làm Nhạc Phi nói xong lời nói này sau khi, ai đều không có phát hiện, Phá Thiên Tử trong ánh mắt né qua một đạo hết sạch.....

Mắt thấy thiên thời cách giờ Thân còn sót lại không đến nửa chén trà nhỏ công phu, hơn nữa mắt thấy còn lại những người này cũng đều là bướng bỉnh không thay đổi hạng người, Cát Bắc lúc này cười lạnh một tiếng nói “Ta đã cho các ngươi cơ hội, chính các ngươi không tranh thủ, đã như vậy, thì đừng có trách ta bất tận tình ý.”

“Chúng ta cùng ngươi có răm tình ý! Cút nhanh lên lại nhận lấy cái chết!” Lý Lăng Phong thấy Cát Bắc bộ kia vênh váo tự đắc hình dáng thì giận không chõ phát tiết, lúc này tức miệng mắng to.

“Hừ hừ! Coi là thật không biết là chữ tử là viết như thế nào!”

Dứt lời, liền đối với Phá Thiên Tử các loại vừa mới chiêu hàng gần 30 tên tu sĩ nói “bây giờ chính là các ngươi biểu hiện trung thành cơ hội thật tốt, hay dùng bọn họ đầu người tới làm các ngươi nhập đội a.”

“Vâng!”

Chân Nguyên Tử bọn người lúc này đồng quát một tiếng, UU đọc sách ww &# 119;. uuka &# 110;s &# 104;u &# 46; co m &# 32; lập tức mỗi loại cầm binh khí hướng về lúc trước chiến hữu đánh tới.

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói “nói thật nha, ta còn thực sự có chút nương tay.....”

Thái Hư chân nhân lập tức thở dài một tiếng nói “Ai..... lão phu sao lại không phải.”

Có điều, hai người lời tuy như thế, trên tay có thể không chút nào gặp có nương tay dấu hiệu, chỉ thấy thư sinh áo trắng 1 cầm trong tay chu thiên kiếm bụi, 1 cầm trong tay một thanh ba thước ngọc kiếm, trong lúc nhất thời, chỉ bạc như dao, kiếm khí bay lên, chỉ dựa vào một người liền đở Phá Thiên Tử cùng Chân Nguyên Tử hai gã Thiên Tiên Cảnh tu sĩ.

Thái Hư chân nhân đồng dạng không rơi xuống hạ phong, chỉ thấy ấy “tiêu dao thiên địa” một khi thi triển, thân hình đồng dạng trở nên mịt mờ, ấy bộ pháp linh động kiếm thế hùng vĩ, khi thì phiêu dật như gió, khi thì cương mãnh thế, đồng dạng đem ẩn Long chân nhân cùng một vị khác vừa mới lên cấp Thiên Tiên Cảnh tông môn trưởng lão ngăn lại.

Xá Nữ thấy hai người trên miệng nói xong nương tay, trên tay lại là không thấy một tia chấn chờ, không khỏi uyển nhưng nở nụ cười, lập tức thả người nhảy một cái, dùng trong tay khoảng một trượng đốt lăng đồng dạng ngăn lại một vị tông môn của Thiên Tiên Cảnh trưởng lão.

Gió mát Tiên tử đồng dạng không chấn chờ, lập tức kéo ra 3 đóa kiếm hoa hướng về chỗ hơn tên kia Thiên Tiên Cảnh tông môn trưởng lão đánh tới.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đẹp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 269: Tự Giết Lẫn Nhau

Đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Nhất thời, đại chiến rỗi rầm lên.

Lý Lăng Phong trong tay phệ huyết bá vương kích đem 1 dáng người khôi ngô, bắp thịt cả người như là rồng có sừng quay quanh, tinh thông ngoại công Địa Tiên Cảnh tu sĩ ngăn lại, chỉ thấy người nọ cầm trong tay trượng 2 lang nha bỗng, một khi vũ động thời gian, kình phong vù vù vang vọng, vô cùng uy mãnh.

Mà Lý Lăng Phong một cây trường kích đồng dạng thăng thắn thoái mái, như là giao long xuất hải bình thường uy thế ngập trời, hai người đánh nhau nháy mắt lên nứt ra vô số tia lửa văng gấp nơi, trong lúc nhất thời cũng khó phân cao thấp.

Trương Thiên Vũ cầm trong tay thất tinh bảo kiếm, chân đẹp Thiên Cương kiếm bước, trong tay Thiên Cương kiếm pháp âm dương cùng tồn tại, khi thì kiếm thế âm nhu liên miên bất tuyệt, khi thì hung mãnh bá đạo, lại đem một vị Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ trực tiếp áp chế.

Thần Lộ cùng sấm gió của Phượng Dao song kiếm đang đối kháng với ngụ linh chùy lúc bị hủy đi, mặc dù tay không trường binh, thế nhưng “về phong trở lại lửa” hơn nữa “Chu Tước thần diễm”, đồng dạng đem ba gã ba gã tu sĩ của Địa Tiên Cảnh cháy sạch sứt đầu mẻ trán, thăng tức giận đến oa oa kêu to, rồi lại đối với hai nữ không thể làm gì.

Kiếm tiên của Thi Vân đồng dạng bị hao tổn, thế nhưng lúc này Thi Vân

kiếm khí mới thành, mặc dù trong tay không có kiếm, thế nhưng hai tay kiếm chỉ tung tóe thời khắc, lập tức liền có từng đạo từng đạo giống như thực chất kiếm khí từ ngón tay bay vút, cùng một chỗ kiếm tiên hậu kỳ tu sĩ đại chiến 500 hiệp, vẫn như cũ bất phân thắng bại.

Thanh Vân Môn bị diệt, môn nhân đều bị tàn sát, đầy ngập sự thù hận Lý Tĩnh mặc dù chỉ có Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, thế nhưng là cùng một vị Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ không tới cấp trên!

Đây là vì sao?

Chỉ vì Lý Tĩnh lúc này trong đầu đều là cừu hận, trong tay ba thước thanh phong sử ra, đều là lấy mạng đổi mạng đênh cuồng chiêu thức, tu sĩ kia mặc dù có vô số lần cơ hội có thể chém giết hắn, thế nhưng vừa mới dùng khum nùm đổi lấy tuổi thọ, làm sao có khả năng như vậy lập tức trừ, cho nên tu sĩ kia từ hai người sau khi giao thủ, liền vẫn thận trọng từng bước, trừ phi có rất lớn kẽ hở thời gian mới có thể dùng thế sét đánh không kịp bưng tai bù đắp một kiếm.

Cho nên, lúc này Lý Tĩnh đã đầy người kiếm thế, thế nhưng mới nhìn đi, ngược lại là hắn chiếm thượng phong.

Còn lại tu sĩ cũng mỗi loại tìm tới đối thủ, hoặc dùng 2 địch 1, hoặc dùng 3 địch 1.

Nhất thời, toàn bộ Thanh Vân Điện trước trong lúc nhất thời kiếm khí khuấy động, rít gào rống liên tục.

Thế nhưng này một phen đại chiến thời gian, chỉ có một người cầm trong tay ba thước đỏ đậm kiếm gỗ, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, người này tự nhiên chính là Phu Dịch.

Phu Dịch vì sao bất động, chẳng lẽ là sợ?

Cũng không phải!

Phu Dịch mặc dù chỉ có Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, thế nhưng tu công pháp chính là quát tháo Thái Cổ thời đại cửu kiếp Tiên quyết, nếu bàn về linh khí sự hùng hậu, tuyệt đối vắng mặt Thiên Tiên Cảnh trung kỳ bên dưới,

Lúc này hắn đứng ở nơi đây, chính là bởi vì hắn nhìn thấy trạng thái của Lý Tĩnh dị thường.

“Sắc!”

Đúng lúc này, Phu Dịch động, chỉ thấy Chu Tước thần kiếm lập tức hóa thành một đạo đỏ mang, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai bay về phía một gã Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ, tu sĩ kia đang âm thầm cười trộm, thật vất vả có thể đem trước mắt cái này không muốn sống tiểu tử ngốc một đòn chém giết, thế nhưng khi hắn trong tay kiếm cách Lý Tĩnh chỉ còn không đến nửa tấc thời gian, chỉ thấy một đạo đỏ mang né qua, hắn tầm mắt liền tùy theo kịch liệt xoay chuyển, mãi đến tận hắn nhìn thấy một bộ thi thể không đầu nơi cổ tuôn ra máu tươi thời gian, này mới phản ứng được, là vừa mới đạo kia đỏ mang đưa hắn chặt đầu.....

Này tu sĩ am hiểu tu luyện nguyên thần phương pháp, mặc dù gần như là Địa Tiên Cảnh, thế nhưng sớm tu ra nguyên thần, cho nên vẫn chưa hốt hoảng, chỉ thấy hắn hai mắt khép hờ, thần thức khẽ nhúc nhích, muốn nhìn thấy thiên linh chỗ hiện ra một tia mờ sáng, chính là nguyên thần xuất khiếu bí thuật, thế nhưng ngay ở hắn may mắn thời gian, lại cảm giác trước mắt vừa là một tia ánh sáng đỏ né qua, sau khi liền trước mắt đen kịt một màu, ý thức tiêu tán theo.....

Đánh rắn không chết, phản mất ấy hại, Trương Thiên Vũ bị Hồ Lan Thành dùng máu đào Độc kiếm đánh lén việc chính là tốt nhất dạy dỗ, theo một khắc đó bắt đầu, Phu Dịch liền biết, cùng Địa Tiên Cảnh cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chiến đấu thời gian, nhất định phải đánh tới hoàn toàn tinh thần, một khi bắt cẩn liền có thể người bị ấy hại.

Cũng là này tu sĩ thái quá xui xẻo, nếu là đổi lại người khác đưa hắn chém

giết, có lẽ hắn còn có một chút hi vọng sống, dù sao hắn chỉ là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, ai sẽ nghĩ đến hắn có thể tu ra nguyên thần, Âm thần bỏ chạy mặc dù đến có một chút hi vọng sống, thế nhưng cái kia dù sao cũng là vạn người chưa chắc có được một cực nhỏ xác suất.

Thế nhưng Phu Dịch không phải người khác, khi hắn nhìn thấy tu sĩ thủ cấp bị chém xuống sau khi linh đài hiện ra một tia ánh sáng nhạt sau khi, liền biết người này cũng không có chết, mặc dù hắn cũng không biết người này chỉ là muốn thoát thân, thế nhưng xét thấy lúc trước Trương Thiên Vũ việc, cẩn thận chặt chẽ hắn trực tiếp ngự kiếm đi vòng vèo, đem tu sĩ kia nguyên thần cùng nhau cắn giết.

Tu sĩ kia chết rồi, Lý Tĩnh trong lòng cùu hận cũng không có một tia nhan yếu, trực tiếp dẫn theo ba thước thanh phong xoay người lại giết hướng về cách hắn gần nhất một đang bị ba cái tu sĩ vây công tu sĩ.

Phu Dịch nhìn thấy Lý Tĩnh giống như bị điên dández, không khỏi âm thầm thở dài một tiếng, nếu là tùy ý hắn như vậy tiếp tục giết, giết chóc nhất định sẽ nuốt chửng bản tâm của hắn, vô cùng có khả năng 1 niệm thành Ma, chỉ là nếu mạnh mẽ hơn ngăn cản nói của hắn, này cố cùu hận liền không thể phát tiết, tất nhiên lại có càng mãnh liệt cản trả, kể từ đó, kẻ nhẹ tinh thần tan vỡ trở thành si ngốc, kẻ nặng càng có thể đạo tâm hủy diệt sạch, bước gót chân của Trương Trọng Kiên.

Cho nên Phu Dịch vẫn đi theo Lý Tĩnh phía sau, nếu gặp nguy hiểm lúc thì sẽ ra tay giúp đỡ, thế nhưng cũng sẽ không cố ý đi ngăn cản hắn giết địch, bởi vì hắn chỉ có đem trong lòng cùu hận phát tiết đi ra ngoài, mới có thể khôi phục bình thường.

Nhưng mà..... cái này độ, có chút không tốt lăm năm giữ.

Cát Bắc thấy này lúc trước kề vai chiến đấu, cái gọi là danh môn chánh phái tu sĩ tự giết lẫn nhau, trên mặt không khởi hiện lên một tia cười khẩy.

Hộ pháp đồng dạng tâm hỉ vô cùng, chỉ là so với này, hắn càng thêm khâm phục thủ đoạn của Cát Bắc, lập tức mượn cơ hội nịnh nọt nói: “Giáo chủ anh minh, kể từ đó bên ta không uổng người nào liền có thể đưa bọn họ toàn bộ tiêu diệt.”

Cát Bắc nhìn sắc trời một chút, mắt thấy giờ Thân sắp sửa tiến lại, lập tức đối với hộ pháp nói: “Ngươi lĩnh mấy người đi Thanh Vân Điện bên trong, đem Thân Nông Đại Đế tượng thần hai mắt mang tới.”

“Vâng!”

Giáo chủ có lệnh, hộ pháp tự nhiên không dám không nghe theo, lập tức nhận hai cái tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh trực tiếp vòng qua đám tu sĩ đại chiến địa phương, thẳng vào Thanh Vân Điện.

Thế nhưng, ngay ở ba người cách Thanh Vân Điện chỉ có không đến hai trượng thời gian, ba người chỉ cảm thấy hoa mắt, lại có một thiếu niên cầm trong tay một thanh xích diễm cháy hừng hực pháp kiếm che ở năm ngang ở cửa điện ở trong.

Người này chính là Phu Dịch, lúc này đại chiến đã chuẩn bị kết thúc, bọn họ này một phương rốt cuộc còn là chiếm nhiều người ưu thế, làm phản hơn hai mươi tên tu sĩ đã chém giết một nửa, mà bọn họ này một phương cũng chỉ có năm người bị chết, bây giờ càng này đây gấp ba số lượng đối địch, tự nhiên hiện nghiền ép tư thế, cho nên Phu Dịch cũng không cần ở trong bóng tối bảo vệ Lý Tĩnh.

Chỉ tiếc Thiên Tiên Cảnh bên kia chiến đấu lại vẫn như cũ hiện trạng thái giằng co, còn không có phân ra thắng bại.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 270: Thuần Sát Thiên Tiên Cảnh

Cho nên trừ phi là sống còn thời khắc, Phu Dịch tuyệt đối không muốn chủ động cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chính diện chống đỡ.

Chỉ là người sống một đời nhiều không như ý, Phu Dịch mặc dù không muốn cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chính diện đối địch, thế nhưng khi hắn nhìn thấy hộ pháp dẫn hai gã Thiên Tiên Cảnh tu sĩ muốn xông vào Thanh Vân Điện lúc, còn là việc nghĩa chẳng từ đứng dậy, dù sao thư sinh áo trắng bọn người đại chiến say sưa, phân thân thiếu phuơng pháp, mà còn lại trong những người này, trừ hắn ra, đối mặt Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, cùng không phải địch.

Hộ pháp vạn vạn không ngờ rằng lại có thể có người dựa vào một người một kiếm thì gan dạ ngăn trở đường đi của bọn họ, không khỏi sững sốt, bất quá khi hắn thấy rõ người này lại là lúc trước đỡ hắn “Thiên Ma ảo cảnh” trong bảy người một người, hơn nữa sau khi còn có gan hai quân giương cung bạt kiếm thời gian kêu gào một mình đấu thời niêm thiếp, phát lên lòng yêu tài tùy theo nhất thời, lập tức khen một tiếng nói: “Còn nhỏ tuổi liền có như vậy tuấn tú thân thủ, không biết tiểu hữu là môn nào phái nào hậu sinh.”

Phu Dịch lập tức trả lời: “Không môn không phái.”

“Như vậy quá tốt.....” hộ pháp không khỏi gật gù, cười nói: “Không người chỉ điểm liền có lần này tu vi, quả thật kỳ tài ngút trời, không bằng phái vào môn hạ ta, ta bảo đảm ngươi trong vòng mười năm tu vi có thể đạt tới Thiên Tiên Cảnh, như thế nào?”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ta có thể không có hứng thú trở thành một khối xác chết di động.”

“Không không không.” Hộ pháp lắc lắc đầu nói: “Ý tú của ta là thu người làm đồ, truyền dạy cho người chính tông Huyền Môn công pháp, đều không phải là nhận sự giúp đỡ Thiên Ma đan lực lượng.”

Phu Dịch không khỏi ha ha cười nói: “Tà ma ngoại đạo cũng dám xưng chính tông, quả nhiên là làm trò cười cho thiên hạ.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, nhất thời chọc giận hộ pháp phía sau hai người, lúc này liền có một người nhảy ra nói: “Người này không biết trời cao đất dày sửa khẩu tiểu nhi, hộ pháp đại nhân khả năng coi trọng người là người vinh hạnh, cự nhiên như thế không nhìn được tốt lười biếng, ta bây giờ cho người ba cái mẩy thời gian quỳ xuống đất tạ tội, nếu không định đưa người chém thành muôn mảnh!”

Dứt lời, người nọ liền phổi hợp mẩy đao: “Ba!”

“Hai!”

“1!” Có điều cái này 1, cũng không phải người nọ chỗ mẩy, mà là Phu Dịch nói.

“Người!” Người nọ không khỏi sững sốt, lập tức liền gọi ra một thanh ba thước kiếm thép, chuẩn bị dạy dỗ Phu Dịch cái này không biết trời cao đất dày tiểu nhi.

“Làm càn!” Đúng lúc này, hộ pháp quát chói tai một tiếng, người nọ không khỏi sững sốt, liền vội vàng đem kiếm thu hồi, ti sợ nói: “Thuộc hạ biết tội.”

“Cút!” Hộ pháp lập tức một mình đấm vung lên, người nọ tựa như đoạn tuyến diều giấy bình thường bay ngược ra ngoài.

Mắt thấy vị này hộ pháp làm việc tàn nhẫn quá cảm, Phu Dịch một tia cũng không cảm thấy được bất ngờ, dù sao lúc trước ra tay đánh lén bọn họ thời gian, không chút nào kiêng kỵ qua thủ hạ tính mạng, bây giờ coi trọng thiên tư của

hắn muốn thu làm môn hạ,

Nhưng có thuộc hạ nhảy ra tự chủ trương, dùng tính cách của hắn ra tay dạy dỗ, tuyệt đối thuộc về người sắp đặt của hắn.

Hộ pháp đem cái kia thuộc hạ đánh bay sau khi, lập tức đổi với Phu Dịch cười nói: “Nhìn thấy không? Chỉ cần ngươi bái vào môn hạ ta, bây giờ ở trong mắt ngươi này cao cao tại thượng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, đem toàn bộ bị ngươi dãm nát dưới chân, ngươi không những phải nhận được dốc lòng của ta vun bón, còn có vô thượng vinh quang.”

Phu Dịch lại là xem thường nói: “Ta xưa nay không cảm thấy bọn họ cao cao tại thượng, có điều, muốn ta bái ngươi làm thầy cũng có thể, chỉ cần ngươi thoát ly Ngũ độc giáo, cùng Ma tộc hóa thanh giới tuyển, ta ngược lại thật ra thật không ngại nhiều một vị sư phụ.”

“Ngươi!” Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, hộ pháp không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không nghĩ tới tiểu tử này lại hung hăng càn quấy đến trình độ như thế, hoàn toàn không đưa hắn đặt ở trong mắt, hơn nữa trong lời nói tựa hồ hoàn toàn không đem tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh đặt ở trong mắt.

Có điều, hắn nhưng không hề tức giận, bởi vì hắn vốn là cực kỳ hung hăng càn quấy ngươi, cho nên đối với Phu Dịch bất kính ngược lại càng thêm yêu thích, lập tức ha ha cười nói: “Tính khí của ngươi rất đối với ta khẩu vị, hôm nay ta coi như vô luận như thế nào, ta đều phải đưa ngươi thu làm môn hạ.”

Nói thôivung tay phải lên, vừa ra tay, chính là công kích mạnh nhất “Thiên Ma ảo cảnh”, bởi vì hắn biết, thiếu niên trước mắt này cùng hắn là một loại người, chỉ có dùng một trận chiến đem kiêu ngạo triệt để tiêu diệt, nếu không tuyệt đối không thể hướng về bất kỳ ai cúi đầu.

Chỉ tiếc, cực kỳ tự phụ hộ pháp nhìn lầm rồi, Phu Dịch mặc dù cá tính đường hoàng, nhưng tuyệt không phải hung hăng càn quấy người, hắn gan dạ một người đỡ ba cái Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, đều không phải là tự đại, mà là bởi vì hắn

đích xác có sức đánh một trận.

Thiên Ma ảo cảnh đúc xác vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng ấy lợi hại nhất chỗ ở chỗ đem tu sĩ trong lòng sợ hãi cùng với Cốc Khiếm Vọng các loại phụ trách cảm tình vô hạn phóng đại, do đó tạo ra Tâm Ma một lần đem đạo tâm phá hủy, đáng tiếc này đối với Phu Dịch loại này hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, đạo tâm vững như bàn đá người nói, căn bản là không có nỗi chút tác dụng nào, chỉ còn lại có uy thế Thiên Ma ảo cảnh, giống như gọi răng con cọp bình thường, bất quá là phô trương thanh thế thôi.

Phu Dịch lập tức tê lên Phong Thiên Kính, trực tiếp thi triển quẻ càn “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một đạo như là bánh xe to kim quang lúc này theo mặt kính bắn ra.

Càn là trời, Cương Kiện Trung Chính!

Kỳ thế, rộng lớn vô hạn, vô cùng vô tận, kim quang đúng như ấy quái tượng chỗ kỵ, uy mãnh ngập trời, dùng thế như chẻ tre phong thái phá tan uy thế, trực tiếp đánh về hộ pháp.

Hộ pháp lúc này hoảng hốt, lúc trước giáo chủ Cát Bắc ham muốn dùng sức lực của một người phá vỡ mặn mà kết giới thời gian, chính là ở đây dưới ánh sáng không thể không rút lui mà quay về, chỉ tiếc lúc đó tất cả mọi người đem sự chú ý tập trung trên người Cát Bắc, cũng không có người chú ý tới là ai người phương nào ra tay, sau đó tuy có Phu Dịch thừa nhận, thế nhưng nhìn thấy Phu Dịch có điều Địa Tiên Cảnh tu sĩ thời gian, cùng tưởng ấy nói bốc nói phét.

Bây giờ kim quang lại tới, hộ pháp rốt cục hiểu được, lúc trước công kích giáo chủ, của Cát Bắc còn quả nhiên là tướng mạo xấu xí này, tu vi thấp thiếu niêm.

Hộ pháp không dám khinh thường, lập tức thả người nhảy một cái tránh né mũi nhọn, thế nhưng này trốn một chút, lại đem phía sau tên kia Thiên Tiên Cảnh tu sĩ nhường ra, người nọ làm sao có khả năng nghĩ đến vẫn cực kỳ hung

hỗn hộ pháp lại cung lại có né tránh một ngày, đợi ấy nhìn thấy kim quang uy mảnh tuyệt tuyệt thời gian đã là chậm một bước, chỉ phải vội vã phòng ngự.

Chỉ tiếc đòn đánh này là Phu Dịch ở gấp nhiều lần chịu đựng dưới áp lực toàn lực huy động, so với đánh lui Ngũ độc giáo chủ Cát Bắc thời gian cái kia một đòn uy lực không biết là mạnh bao nhiêu lần, kể cả Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ hộ pháp đều lựa chọn né tránh, gần như là Thiên Tiên Cảnh trung kỳ hắn vội vã nghênh chiến, nơi nào là đối thủ?

Tu sĩ kia hai tay nhất thời gân cốt vỡ vụn, ngay sau đó ngực như bị xé rời búa tạ đánh mạnh, thân thể lập tức như là rời nòng đạn pháo bình thường trực tiếp bay ngược ra ngoài, còn chưa rơi xuống đất, liền từ trong miệng liên tiếp phun ra ba thanh sương máu, ngẹo đầu, triệt để mất đi sinh cơ.

Có điều, làm người ta bất ngờ chính là, này tu sĩ lại đồng dạng tể luyện ra nguyên anh, chỉ thấy ấy thiên linh mờ sáng, tiếp theo liền có khoảng một tấc tiểu nhân từ đó chạy trốn đi ra, ở một mảnh Ô Quang bao vây, nương theo lấy một tiếng sắc bén buồn bã khóc to hóa thành một đạo Ô Quang hướng về phía chân trời bỏ chạy.

Nguyên anh thần quang nhanh vô cùng, tốc độ kia tuyệt đối không hạ xuống tam đại độn thuật, cho nên nếu không có dùng tốc độ tăng trưởng pháp bảo, muốn căn giết nguyên anh nhất định phải là sớm mai phục, nếu không chỉ có thể nhìn mà sống thán.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 271: Huyền Thanh Thần Uy

Đúng lúc này, trên bầu trời chợt hiện kinh hiện một mảnh xích quang, ngay sau đó liền có một đạo đinh tai nhức óc tiếng xé gió nổ vang tới.

Thanh Vân Sơn đỉnh núi hất thảy tu sĩ toàn bộ dừng tay, dồn dập hướng về tiếng xé gió truyền đến phương hướng nhìn tới, ước chừng sau ba hơi thở, một đạo có thể so với cửu thiên liệt quang độn quang gào thét tới, vừa mới tu sĩ kia nguyên anh chính là chạy ra một kiếp mà may mắn thời gian, lập tức liền bị này đạo độn quang căn giết nát bấy.

Màu đỏ kiếm quang như là cỗ sao chổi óng ánh, mọi người lại không thể nhìn thăng, theo bản năng lấy tay che ở lông mày trước mắt, chỉ có Phu Dịch một người không nhìn lửa cháy sáng quắc xích quang, trực tiếp thấy được thanh kiếm kia bản thể.

Chỉ thấy kiếm này dài khoảng ba thước, hình dáng cổ điển, cái kia hai bên trên thân kiếm, khắc toàn cái kia từng đạo từng đạo huyền diệu khó hiểu, lẫn nhau đan xen Thanh Văn, lúc này lưu quang bay sáng, hoa lệ đến cực điểm.

“Viêm Đế kiếm!”

Phu Dịch nhìn thấy chuôi này xích kiếm, thình lình cùng trong giấc mộng Khương Thiếu Vân nắm giữ kiếm giống nhau như đúc, kiếm tên theo bản năng thoát ra.

“Âm!”

Viêm Đế kiếm như là diệt thế ánh sáng, mang theo hủy thiên diệt địa phong

thái từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi vào giáo chủ Cát Bắc chỗ đứng, nương theo lấy một tiếng rung trời hám địa nổ vang sau khi, một luồng có thể so với cửu thiên trận gió sóng khí tùy theo bạo xuất, vô số tu sĩ bị luồng khí này trực tiếp hất bay, ở không trung đi loạn, trong lúc nhất thời, bóng người bay tán loạn, buồn bã khóc to liên tục.

Đợi tất cả yên tĩnh trở lại thời gian, vô số ngũ độc giáo chúng sớm bị sóng khí đẩy lên ngoài hai mươi trượng, hoặc năm sấp hoặc trèo, bóng người trùng điệp, chỉ nghe được nhiều tiếng không ngừng kêu khô, coi là thật chật vật đến đênh.

Cát Bắc các loại Thiên Tiên Cảnh cùng Địa Tiên Cảnh tu sĩ, đồng dạng vô cùng chật vật, chỉ cái này một kiêm, liền chém tới ba gã Thiên Tiên Cảnh, hơn 500 tên Địa Tiên Cảnh, Tân Tiên cảnh hăng hè sa số, có thể thấy được thân là kim tiên cảnh Huyền Thanh thượng nhân có bao nhiêu đáng sợ, gần như là vạn dặm ở ngoài ngự kiêm một đòn, liền có uy thế như vậy, phảng phất thần linh vậy.

Lúc này, vốn Cát Bắc chỗ đứng, chỉ có một thanh gần đất xa trời, một nửa bên ngoài, thiêu đốt ngọn lửa hừng hực, hình dáng cổ điển trường kiếm màu đỏ.

“Viêm Đế kiếm! Huyền Thanh tiên sư (thượng nhân)!”

Hết thảy tu sĩ hai miệng đồng thời hô quát một tiếng, chỉ là Huyền Môn một đám tu sĩ trong lòng đầy cõi lòng khuấy động, chấn phẫn không thôi, mà Ngũ độc giáo một đám tu sĩ lại là mặt xám như tro tàn, đột ngột sinh ra cách ý.

“Đông Quân, như thế giống trống khua chiêng diệt ta Huyền Môn tông phái, là bắt nạt ta Huyền Môn không người gì!”

Đột nhiên, theo Viêm Đế thân kiếm truyền ra một tiếng trung khí mười phần chất phác có tiếng.

“Đông Quân!?”

Nghe đến Đông Quân tên, một đám tu sĩ kể cả Thái Hư chân nhân, thư sinh áo trắng mấy vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh cùng sắc mặt phát lạnh, lúc trước bọn họ mặc dù đã đoán được lần này bị diệt Thanh Khâu Sơn vô cùng có khả năng là Ma tộc tác phẩm,

Mà vô cùng có khả năng có Ma tộc thập đại nguyên soái nhúng tay, thế nhưng khi bọn hắn coi là thật nghe đến quả nhiên là thập đại Nguyên Ma một trong Đông Quân thời gian, vẫn như cũ hết hồn, kinh khủng muôn dạng.

Vừa dứt lời, mọi người liền nhìn thấy một đoàn toàn thân bị đèn sát khí bao phủ bóng người theo xa xa chậm chậm bay tới, sau đó rơi vào Cát Bắc các loại một đám ngũ độc dạ dỗ nhiều trước kia, cùng khí thế hối hổi Viêm Đế kiếm xa đối với mà đứng không chút nào hạ xuống ngồi.

“Ngàn năm không thấy, không nghĩ tới ngươi lão quỷ này chưa nhưng chưa chết, tu vi tựa hồ còn có chỗ tinh tiến.” Đông Quân vừa ra khỏi miệng, chính là đồi chọi gay gắt, chanh chua.

“Yên tâm đi, chỉ cần Thần Châu còn có Ma tộc bóng người, lão đạo chắc chắn sẽ không qua đời.” Huyền Thanh thượng nhân âm thanh cũng không bất kỳ biến hóa nào, hiển nhiên không sẽ bị loại này rác rưởi nói ảnh hưởng.

Đông Quân lập tức cười lạnh một tiếng nói “ha ha..... lão già, ngươi tới vừa vặn, hôm nay bản tôn thì cho ngươi tận mắt nhìn, này Thanh Vân Sơn là như thế nào bị bản tôn san bằng, ít ngày nữa dẫn đại quân đánh ngươi Côn Lôn thời gian, ngươi cũng tốt có cái chuẩn bị tâm lý.”

“Ha ha ha ha!” Huyền Thanh thượng nhân đột nhiên cười lớn một tiếng, tùy tiện nói “ngông cuồng đến cực điểm, ngươi có điều mới vừa mới lên cấp chân ma cảnh, liền gan dạ ăn nói ngông cuồng, e sợ Ma tôn tự thân tới cũng không dám khen này cửa biển!”

“Hừ!” Đông Quân hừ lạnh một tiếng nói “có phải là khoe khoang khoác lác, trong tay qua xem hư thực chính là!”

Dứt lời, liền có 3 đạo kiếm hình sát khí không hề có điểm báo trước sinh ra, hiện hình chữ phẩm không chậm không nhanh hướng về Viêm Đế kiếm phóng tới.

Mặc dù này 3 đạo kiếm hình sát khí nhìn như không có gì lạ, thế nhưng đám tu sĩ biết, đây chỉ là giả tướng, tương đương với kim tiên cảnh Ma soái Đông Quân một đòn toàn lực, nhất định có hủy thiên diệt địa uy lực.

“Hừ, chút tài mọn vây!”

Huyền Thanh thượng nhân hừ lạnh một tiếng, lập tức liền nhìn thấy Viêm Đế kiếm quanh thân ngọn lửa hùng hực đột nhiên tăng vọt, đồng dạng bắn ra ba đạo ánh lửa, trực tiếp hướng về cái kia ba đạo Ô Quang nghênh đón.

Ánh lửa sát khí đụng vào nhau, mọi người chỉ nghe bùm bùm một trận như là rang đậu giống như âm thanh, ngay sau đó liền nhìn thấy cái kia ba đạo sát khí lập tức thua trận, chỉ còn ba đạo ánh lửa đón gió mà lớn dần, trực tiếp hóa thành phần thiên ngọn lửa hùng hực, hướng về Đông Quân đốt cháy đi.

“Hừ!”

Đông Quân lập tức hừ lạnh một tiếng, theo trong mũi phun ra hai đạo bốn mạng sát khí, đôi đạo sát khí sau khi rơi xuống đất lập tức vòng lại mà lên, trực tiếp hòa vào hộ thân sát khí bên trong, hộ thân sát khí lúc này cũng là tăng vọt, cho đến khoảng ba trượng thời gian, vừa vặn nghênh đón Huyền Thanh thượng nhân xích diễm.

Ngay sau đó vừa là một trận bùm bùm rang đậu có tiếng, chỉ là lần này lại là sát khí chiếm thượng phong, phần thiên ngọn lửa hùng hực lại bị cái kia tầng tầng dày không thấu ánh sáng sát khí dập tắt.

Đương nhiên, ở mặt ngoài nhìn, Huyền Thanh thượng nhân cùng Ma soái Đông Quân hiệp này hai phe đều có thắng bại, lúc này lấy hoà nhau mà nói.

Kì thực không phải vậy, Đông Quân quanh thân có sát khí bao phủ, cho nên cũng không có người nhìn thấy hắn bức ra hai đạo bốn mạng sát khí, đương nhiên, cho dù là bọn họ nhìn thấy, cũng chưa chắc biết đó là bốn mạng sát khí, cho nên, hiệp này, không thể nhưng Đông Quân đã bị thua, hơn nữa thua cực kỳ triệt để, hai người căn bản là không cùng một đẳng cấp đối thủ.

Đây là vì sao?

Đó là bởi vì Ma tộc bốn mạng sát khí, liền tương đương với tu sĩ trong lòng máu, này hai đạo bốn mạng sát khí phun ra thời gian, thì tương đương với Đông Quân từ tổn ngàn năm tuổi thọ, mặc dù đối với Ma tộc dài dòng tuổi thọ ngàn năm không đáng kể chút nào, thế nhưng giống như tu sĩ giống nhau, một khi kích hoạt trong lòng máu sau khi, ngoại trừ tổn thất 1 giáp tuổi thọ, ấy tu hành căn cơ cũng sẽ thật to tổn thương.

Cho nên hiệp này bên dưới, Đông Quân không những tổn thất ngàn năm tuổi thọ, càng làm cho căn cơ của hắn bị hao tổn, nếu như không thể trong khoảng thời gian ngắn hấp thu lượng lớn ma thạch tu bổ căn cơ nói, nhất định dừng lại với chân ma cảnh sơ kỳ, đời này khó tiến thêm nữa.

Chỉ tiếc một đám tu sĩ căn bản nhìn không tới này, chỉ cho rằng tầm thường một Ma soái Đông Quân liền cùng Huyền Môn như là tín ngưỡng bình thường tồn tại Huyền Thanh thượng nhân đánh ngang tay, trong lòng nhất thời có chút ủ rũ, mặc dù là thư sinh áo trắng mấy vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, đồng dạng khiếp sợ thực lực của Dữ Đông Quân.

Mà ngũ độc dạy dỗ nhiều lại là tuyệt nhiên ngược lại, bây giờ chỉ là một Ma soái Đông Quân liền có thể cùng Huyền Thanh thượng nhân chiếm bình, nếu là tương lai cùng Ma tôn liên thủ nói, Huyền Thanh thượng nhân tất bại, cho nên một đám ngũ độc dạy dỗ nhiều cùng kêu lên hô quát đạo “thánh tộc hưng thịnh, đại soái uy vũ……”

“Trả lại gì?”

Huyền Thanh thượng nhân âm thanh lại vang lên, Đông Quân trong lòng nhất thời hồi hộp một tiếng!

Trở lại? Muốn chết gì?

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 272: Ước Đầu 3 Trận

Một hiệp bên dưới, Đông Quân liền đã biết hai người chênh lệch, nơi nào còn dám tái chiến, tùy tiện nói; “Huyền Thanh lão nhân, bằng ta hai người tu vi nếu là toàn lực một trận chiến, bất quá là lưỡng bại câu thương, không quá mức ý nghĩa, không bằng thay cái phương thức như thế nào?”

Huyền Thanh thương nhân cười lạnh một tiếng nói “Ta không biết là sẽ là lưỡng bại câu thương.”

Đông Quân vừa nghe lúc này giận dữ, thế nhưng đang định ấy cửa ra quát lớn thời gian, lại nghe được Huyền Thanh thương nhân chậm chậm nói “Có điều, thay cái biện pháp ngược lại cũng không tồi, nói một chút đi, chuyện hôm nay ngươi dự định giải quyết thế nào.”

Đông Quân lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, tùy tiện nói “Hướng về người nổi tiếng loài yêu thích đánh cược, hôm nay không nếu chúng ta cũng tới cái đánh cược như thế nào?”

“Như thế nào đánh bạc pháp?” Huyền Thanh thương nhân hỏi.

Đông Quân cười nói “Theo ngươi nhân tộc cảnh giới hoá phân, Thiên Tiên Cảnh, Địa Tiên Cảnh, Tán Tiên cảnh đều ra một người, đánh cược ba trận như thế nào?”

Đông Quân vừa dứt lời, còn chưa các loại Huyền Thanh thương nhân mở miệng thời gian, Thái Hư chân nhân hoang mang chắp tay ngắt lời đạo “Huyền Thanh sư huynh, bên ta bây giờ Địa Tiên Cảnh bên dưới tu sĩ đã toàn bộ chết trận, đã mất Tán Tiên cảnh tu sĩ.”

“Hả……” Huyền Thanh thượng nhân nghe xong chút ít làm chầm chờ, lập tức đổi với Đông Quân đạo “đã như vậy, không bằng thì Thiên Tiên Cảnh một hồi, Địa Tiên Cảnh hai trận như thế nào? Nếu không bên ta dùng Địa Tiên Cảnh đánh với vậy Tân Tiên cảnh, thắng mà không vang gì.”

Huyền Thanh thượng nhân lời vừa nói ra, đám tu sĩ lúc này ồ lên, đặc biệt là Đông Quân vạn là mồ hôi lạnh chảy ròng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng đường đường Huyền Môn người số một, lại khả năng như thế phong thanh vân đậm nói ra như vậy khôi hài nói như vậy.

Đông Quân vốn chỗ hẹn ba trận, vốn là muốn chiếm đối phương không có Tân Tiên cảnh tu sĩ tiện nghi, không căn cứ thắng một hồi, nhưng không nghĩ ở Thái Hư chân nhân báo cho sau đó, Huyền Thanh thượng nhân lại khi biết phe mình đã mất Tân Tiên cảnh tu sĩ sau, muốn cho Địa Tiên Cảnh xuất chiến, cũng may cuối cùng coi như phúc hậu, vừa đổi thành Địa Tiên Cảnh hai trận.

Đã hẹn ước đánh cược, đặc biệt là như vậy đánh cược phương pháp, Đông Quân tự nhiên có tuyệt đối tự tin nắm chắc, bởi vì hắn lúc trước ở phía xa quan sát mọi người tranh đấu đã lâu.

Đánh giá mà dứt bỏ song phương các cấp độ so sánh thực lực như thế nào, thì chỉ nói riêng cuối cùng Huyền Môn bên này tự giết lẫn nhau sau khi, linh khí chỗ hơn cùng không đủ một nửa, mà phía bên mình mặc dù có Huyền Thanh thượng nhân một kiếm giữa trời uy lực vô cùng, chém xuống không ít tu sĩ, thế nhưng quãng đời còn lại tu sĩ cùng chỉ là chịu đựng ít ỏi vết thương nhẹ, so sánh với đó, tình huống so với Huyền Môn kia không biết là được rồi nhiều hay ít.

“Tốt!” Cho nên Đông Quân vội vàng đáp ứng, không có nửa điểm do dự, “vậy thì bắt đầu đi, liền từ tý thí của Địa Tiên Cảnh bắt đầu đi.”

“Chờ chút!” Đúng lúc này, Huyền Thanh thượng nhân đột nhiên hét lớn một tiếng đạo “đã là đánh cược, có thể nào không có đánh cuộc?”

“Hả……” Đông Quân này mới phản ứng được, nói là đánh cược, vẫn chưa dưới đánh cuộc, tùy tiện nói “đã như vậy, không bằng như vậy như thế nào? Bên ta thất bại chúng ta tự đi,

Trong vòng mười năm tuyệt không tái phạm Thanh Vân nửa bước, nếu là ngươi vừa thất bại, ngươi tự đi, tùy ý ta san bằng Thanh Vân!”

Huyền Thanh thương nhân lại trầm mặc, hồi lâu sau trả lời “như vậy không quá công bằng, các ngươi thất bại nói, tự dừng xúi giục chiến sự, nên muốn làm ra một vài bối thường…… không bằng liền đem biên giới đây sau trăm dặm như thế nào?”

Đông Quân nhất thời mặt tối sầm, tùy tiện nói “việc này bản tôn không làm chủ được……”

“Hả……” Huyền Thanh thương nhân nghĩ đến muôn lần lại nói “vậy thì trăm năm trong vòng không được xâm nhập vào Thanh Vân như thế nào?”

Đông Quân hờ lạnh một tiếng nói “Tốt…… các loại! Vậy các ngươi đã bị thua thì lại làm sao?”

Huyền Thanh thương nhân suy nghĩ một chút nói “nếu như chúng ta đã bị thua…… vậy thì…… vậy thì……”

Liên tiếp nói rồi năm cái “vậy thì”, từ đầu đến cuối không có nói ra cái nguyên cớ, Đông Quân lúc này giận dữ nói “vậy thì lập tức chạy trở về Côn Lôn, tùy ý bộ tộc ta đạp bình Thanh Vân!”

Huyền Thanh thương nhân lại trầm mặc, hồi lâu sau mới tựa hồ cực kỳ cố hết sức đạo “cứ như vậy đi……”

Đông Quân nhất thời tức giận đến nghiến răng, nếu không có kiêng kỵ ông lão này khủng bố thực lực, đã sớm một lần đem Thanh Vân san bằng, nơi nào còn cần này nói nhảm.

Thế nhưng Huyền Môn các loại một đám tu sĩ lại là kinh ngạc không thôi, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng chịu đựng thế nhân kín ngưỡng Huyền Thanh thượng nhân lại như con buôn tiểu thương bình thường cùng Đông Quân cò kè mặc cả, hơn nữa quan trọng hơn chính là, lại đang không có một tia nhượng bộ dưới tình huống, đem Đông Quân theo như lời mười năm không muốn xâm chiếm Thanh Vân đổi thành trăm năm, coi là thật khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Thành thật mà nói, nếu không có tận mắt chứng kiến, mọi người tuyệt không tin tưởng Huyền Thanh thượng nhân lại có thể làm ra chuyện như thế.

Hơn nữa, Thái Hư chân nhân là thấy qua Huyền Thanh thượng nhân, hai người quan hệ cá nhân coi như có thể, khi hắn trong trí nhớ, Huyền Thanh thượng nhân vốn là 1 tính cách quái gở, không sở trường lời nói người, chỉ là mấy chục năm không thấy, tính cách sai biệt như thế nào như thế chi đạo.

Thường nói giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời.

Có phải Huyền Thanh thượng nhân thật đổi tính?

Có điều Thái Hư chân nhân nghi hoặc thì nghi hoặc, nhưng cũng không thể nói ra, dù sao mọi người tại đây cũng chỉ có hăn nhận thức Huyền Thanh thượng nhân, còn Chân Nguyên Tử, xé trời tử này kẻ phản bội, cùng không có sống quá tám trăm năm, đổi với bọn hắn này trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến thế hệ trước tới nói đều là ít ỏi hậu sinh vẫn bối.

“Được rồi, bắt đầu đi!” Nói xong, Đông Quân tiện tay từ phía sau trong đám người cách không bắt được một Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ vung ra hoàn toàn trống trải dải đất.

Có điều, ai cũng không nhìn thấy, Đông Quân ở túm người nọ thời gian, đem một đạo tự thân sát khí đánh vào tu sĩ kia trong cơ thể, tu sĩ kia trên người vừa mới chịu đựng đau đớn lập tức liền khôi phục như lúc ban đầu, thế nhưng đạo này sát khí cũng chẳng có bao nhiêu hao tổn, vẫn như cũ chạy khi hắn trong kinh

mạch.

Tu sĩ kia đang bị Đông Quân lựa chọn trong nháy mắt đó nhất thời thụ sủng nhược kinh, chỉ là có chút lo lắng vạn nhất đã bị thua làm sao bây giờ, nhưng khi hắn cảm nhận được này cỗ mạnh mẽ sát khí sau khi, nhất thời như là ăn thuốc an thần bình thường, có tương đương với này của Kim Tiên Cảnh một đạo sát khí, cho dù là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh cũng chưa chắc có thể ngăn kỳ phong, huống hồ là đối diện này phế vật của Địa Tiên Cảnh.

Đông Quân nội tâm âm thầm cười trộm, nhưng là vẫn giả trang ra một bộ không có chút rung động nào giọng nói “Làm sao? Không ai dám xuất chiến gì?”

“Ta đến nơi!” Lý Lăng Phong cầm trong tay phệ huyết bá vương kích, UU đọc sách &# 32;ww &# 119; &# 46; uuk &# 97;nshu. c &# 111; &# 109; lúc này muốn vào trận, nhưng không nghĩ thư sinh áo trắng đưa hắn ngăn lại, thấp giọng nói “Thiếu chủ không thể.”

“Làm sao?” Lý Lăng Phong không khỏi nghi ngờ nói.

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói “Thiếu chủ bèn vạn kim thân thể, nếu bị hư hỏng ta đem dùng nào bộ mặt gặp mặt bệ hạ?”

“Hả..... ta còn đạo như thế nào, đã như vậy, liền không cần nói nhiều.” Lý Lăng Phong nhất thời phản ứng lại, nguyên lai thư sinh áo trắng là lo lắng hắn, lập tức tránh thoát thư sinh áo trắng tay muốn tham chiến.

Nhưng không nghĩ thấy hoa mắt, đã có một người xuất hiện ở đầu trường, tập trung nhìn vào chính là Phu Dịch.

Đúng lúc này, Phu Dịch âm thanh tùy theo bay tới, “Lý đại ca chớ vội, trước hết để cho tiểu đệ đến đẩy đến thứ nhất.”

Đã là Phu Dịch xuất chiến, Lý Lăng Phong cũng là không cần phải tranh cãi

nữa, hắn vốn xuất chiến vì đây đến thứ nhất, bây giờ có Phu Dịch xuất chiến, dù sao càng thêm ổn thỏa, hắn cần gì phải tranh chấp?

Dù sao sức chiến đấu của Phu Dịch, là bọn hắn này một nhóm người bên trong mạnh mẽ nhất.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 273: Mang Tính Áp Đảo Ưu Thế

Thế nhưng xuất hiện của Phu Dịch ở Huyền Môn đâm tu sĩ cùng ngũ độc dạy dỗ nhiều trong mắt, lại là trò cười, bởi vì rất rõ ràng Lý Lăng Phong so với Phu Dịch tu vi cao hơn, bày đặt cùng cấp tu sĩ không hơn, một mực thả một tu vi thấp một giai lên sân khấu, rõ ràng chính là khôi hài.

Cát Bắc không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Làm sao? Ruộng ghét đua ngựa gì? Không đúng rồi, ta xem các ngươi bên kia cũng không đến tên tiểu tử kia một Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ.”

Cát Bắc vừa dứt lời, nhất thời gây nên một trận cười vang, thế nhưng trong đám người này, cũng không kể cả vừa mới quay lại đến hộ pháp, bởi vì ngay ở vừa rồi, thiếu niên này chỉ một đòn liền đánh giết một tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, thực lực đó so với mặt ngoài nhìn qua khủng bố nhiều.

Chỉ tiếc, Phu Dịch hai lần ra tay, này một đâm tu sĩ đều không có nhìn thấy, lần đầu tiên bọn họ là đem sự chú ý đặt ở Cát Bắc trên người, mà đệ nhị lần bọn họ đem sự chú ý đặt ở mấy vị Thiên Tiên Cảnh trong lúc đó chiến đấu trên, khi bọn hắn nhìn thấy một vệt kim quang tiêu diệt bọn họ bên này Thiên Tiên Cảnh tu sĩ thời gian, vừa vừa vặn đuổi tới Huyền Thanh chân nhân cách không ngự kiểm mà đến, trong lúc nhất thời vừa mong muốn đơn phương đem vệt kim quang kia cam chịu làm Huyền Thanh thượng nhân kiệt tác.

Mặc dù là Cát Bắc, cũng vẫn lầm tưởng cái kia hai vệt kim quang là do vẫn ẩn nấp ở trong bóng tối Hiểu Nguyệt Tiên tử gây nên, căn bản là không thể tin được là một tu sĩ của Địa Tiên Cảnh gây nên.

Kể cả Đông Quân, cũng đồng dạng không có chú ý tới Phu Dịch, dù sao hắn

chỉ là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, cho nên Đông Quân đồng dạng châm chọc nói: “Huyền Thanh lão nhân, ngươi không cân nhắc biến thành người khác gì? Ta chấp thuận ngươi trận này có một lần thay đổi người cơ hội.”

Nghe đến Đông Quân lời ấy, Huyền Môn đám tu sĩ cùng không khỏi trên mặt không ánh sáng, có điều quay đầu lại nhìn một cái phía sau mình này hơn ba mươi người Địa Tiên Cảnh tu sĩ, cùng dùng giai đoạn trước cùng trung kỳ lại, hậu kỳ có điều chỉ có ba cái, hơn nữa cầm trong tay phế huyết bá vương kích bị thư sinh áo trắng xưng là Thiếu chủ Yêu tộc thiếu niên, tổng cộng mới bốn cái Địa Tiên Cảnh hậu kỳ hơn nữa.

Hơn nữa ba người kia cũng đều cúi đầu tựa hồ có hơi khiếp đảm, cũng không biết là vì e sợ Ngũ độc giáo, còn là sợ hãi đã bị thua so đấu sau khi đàm nhận hậu quả.

Nhưng không nghĩ Huyền Thanh thượng nhân cười nói: “Không sao, mặc dù ngươi âm thầm đem một đạo sát khí giấu ở cái kia tiểu bối trong cơ thể, thế nhưng vẫn như cũ không phải hắn đối thủ.”

Huyền Thanh thượng nhân lời vừa nói ra, ngược lại để Đông Quân rất là bất ngờ, hắn vạn vạn không ngờ rằng loại này động tác nhỏ Huyền Thanh thượng nhân đều có thể phát hiện, có điều nhìn hắn tựa hồ phớt lờ đáng dấp, ngược lại để Đông Quân có chút ngạc nhiên, tùy tiện nói, “nha? Người đúng là tự tin rất, vậy hãy để cho bản tôn mỏi mắt mong chờ!”

Thế nhưng Thái Hư chân nhân nghe vào trong tai lại là nhất thời giận dữ, lập tức chỉ vào Đông Quân liền tức miệng mắng to: “Ma tộc quả nhiên tất cả đều là gian trá tiểu nhân, công bằng quyết đấu lại còn ngầm thi thủ đoạn!”

Nhưng không nghĩ Thái Hư chân nhân vừa dứt lời, liền có Huyền Thanh thượng nhân nói: “Không sao, ở mạnh mẽ thực lực trước mặt, bất kỳ yêu ma quý quái đều là uổng công.”

“Hừ!” Đông Quân đang muốn nói nữa, thế nhưng rốt cuộc còn là chính mình

vô lý,

Hơn nữa Huyền Thanh thượng nhân đã khen này cửa biển, hắn cần gì phải tự chuốc nhục nhã, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Vậy thì bắt đầu đi!”

Tu sĩ kia nhìn thấy Phu Dịch bất quá là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, không khỏi cười nói: “Ngươi đây là vội vàng đi tìm cái chết gì?”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch trực tiếp ném ra một câu, “một đám rác rưởi, liền biết nói nhảm!”

Dứt lời, Chu Tước thần kiếm nhất thời rời khỏi tay, hóa thành một con trượng 2 tả hữu Chu Tước bóng mờ, phát sinh một tiếng kêu to, hướng tu sĩ kia vọt tới.

Tu sĩ kia nhất thời cả kinh, không ngờ rằng thiếu niên này cư nhiên như thế quả quyết, lập tức lợi dụng trường kiếm trong tay hướng lên trên một điều, muốn Chu Tước thần kiếm đánh bay, nhưng không nghĩ trường kiếm cùng cái kia bóng mờ vừa chạm vào tức nát, nếu không có hắn phản ứng coi như nhanh, lúc này một cái đầu người liền bị ấy một chiêu chém tới.

Dù là như thế, cổ của hắn vẫn bị kiếm khí chém ra một đạo cực sâu vết máu, thế nhưng ngay ở hắn muôn vận may trấn áp vết thương thời gian, lại phát hiện trong cơ thể đạo kia sát khí lập tức liền vọt đến vết thương, chỉ một cái chớp mắt công phu, vết thương liền hoàn hảo như lúc ban đầu, thấy vậy sát khí lại thản hiệu như thế, tu sĩ lúc này mừng rỡ, kể từ đó, tại đây sát khí tiêu hao hết trước khi, hắn thì tương đương với vô địch thân, lập tức để hắn cảm thấy nắm chắc phần thắng!

Phu Dịch nhìn thấy tu sĩ kia vết thương lập tức khép lại, nhớ tới Huyền Thanh thượng nhân nói cái kia trong thân thể có Đông Quân một đạo sát khí, lập tức liền hiểu đạo này sát khí tác dụng, nhìn thấy tu sĩ kia đầy mặt tự tin nụ cười, Phu Dịch không khỏi nở nụ cười, coi như khả năng rất nhanh khôi phục thương thế thì lại làm sao, dù sao cũng là bên ngoài đồ vật đều không phải là bản thân tu vi, chỉ cần nhiều chém vài cái, đợi đạo kia sát khí hao hết thời gian, chính là thi

thể của hắn chia lìa thời khắc.

Phu Dịch cũng không nói nhảm, trực tiếp hai tay nắm ngự kiếm quyết, mặc dù thiên sư một mạch ngự pháp phương pháp cách kiếm tu một đạo ngự kiếm phương pháp có khác biệt một trời một vực, thế nhưng Phu Dịch ỷ vào linh khí dồi dào cùng với Chu Tước thần kiếm thần kỳ, chút nào không nhìn ra ấy yếu thế.

Chỉ thấy Chu Tước thần kiếm ở ngự sử của Chu Tước bên dưới, Chu Tước thần kiếm lúc này hóa thành một đạo đỏ mang, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai qua lại xen kẽ, bên này hồng quang còn chưa tản đi, bên kia lại nỗi lên, trong lúc nhất thời, xa xa nhìn tới, phảng phất là một cái màu đỏ vồng lớn bình thường, đem tu sĩ kia phủ kín, tu sĩ kia căn bản không có một tia sức lực chống đỡ lại, trên người lập tức xuất hiện vô số vết thương, thế nhưng đạo kia sát khí lại đều sẽ ngay đầu tiên tu sửa vết thương.

Nhất thời, hai người chiến đấu đúng là thành trạng thái giằng co, chỉ là dù là ai một chút đều có thể nhìn ra, chỉ cần Phu Dịch linh khí cùng được với, thắng là sớm muộn sự tình.

Nhìn thấy Phu Dịch như thế dũng mãnh phi thường, Thái Hư chân nhân đám người nhất thời ngạc nhiên như điên, đặc biệt là Thái Hư chân nhân vị này tinh thông ngự kiếm chi đạo lâu năm kiếm tu, mặc dù hắn cũng nhìn ra Phu Dịch sử dụng chỉ là cực kỳ tiểu thừa ngự kiếm phương pháp, thế nhưng nhưng có thể phát huy ra thần hiệu như thế, lập tức không nhịn được đối với thư sinh áo trắng tán dương: “Không nghĩ tới Thanh Khâu Sơn lại ra như thế kinh tài tuyệt tuyệt kỳ tài khoáng thế?”

Thư sinh áo trắng vừa nghe đầu tiên là sững sốt, lập tức lắc lắc đầu nói: “Vị này không phải là chúng ta của Thanh Khâu Sơn, U &# 8 hắn là các ngươi nhân tộc tu sĩ.”

“Hả?” Thái Hư chân nhân không khỏi sững sốt, mặc dù hắn ít có trên thế gian

đi lại, thế nhưng Huyền Môn bên trong gì phái ra tuyệt đỉnh thiên tài còn là biết quá tường tận, lại là chưa từng có nghe nói qua có Phu Dịch nhân vật này, trừ phi hắn là tán tu, lập tức tìm hỏi: “Đạo hữu cũng biết vị thiếu niên này là vị ấy cao đồ?”

Thái Hư chân nhân vẫn đề này, lại là để thử sinh áo trắng kinh ngạc vô cùng, lập tức hỏi ngược lại: “Tổng nghe Côn Lôn cùng Thục Sơn quan hệ không cạn, Côn Lôn Huyền Thanh tiên sư học trò giỏi đạo hữu lại không nhìn được?”

“A? Huyền Thanh đạo hữu?” Thái Hư chân nhân đầu tiên là sững sốt, này mới phản ứng được, không trách lúc trước Phu Dịch xuất chiến thời gian, Huyền Thanh thượng nhân mặc dù nhìn thấy Đông Quân ngầm thi thủ đoạn lại vẫn như cũ tràn đầy tự tin, nguyên lai thiếu niên này lại là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử, lúc này mới chợt hiểu ra, lập tức gật gật đầu nói: “Thì ra là thế.....”

Này cũng không phải thử sinh áo trắng cố ý dối lừa gạt, chỉ là Phu Dịch cái này cái gọi là Côn Lôn núi Huyền Thanh thượng nhân đệ tử thân phận vốn là Vệ Tử Dạ chỗ lập đi ra lừa bịp Thanh Khâu Sơn chư Yêu nói dối, ngay cả chính hắn cũng không biết Phu Dịch kỳ thực căn bản là không phải Côn Lôn môn nhân. & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy tuyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 274: Lý Lăng Phong Xuất Chiến

Có điều, cũng may hôm nay Phu Dịch cùng Côn Lôn phái trong lúc đó phát sinh tất cả cũng đủ để cho thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ hiểu lầm.

Ngay từ đầu, Phu Dịch bọn họ đến trong khi, chính là cùng Côn Lôn nữ đệ tử Thi Vân một đạo, nhìn thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử thời gian, hai người đích xác cũng nhận thức, hơn nữa này còn là ở Phu Dịch dịch dung sau khi, đương nhiên, cái này dịch dung chỉ là thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ tự nhận là mà thôi.

Hơn nữa rất rõ ràng hai người quan hệ không cạn, nếu không Hiểu Nguyệt Tiên tử không thể ở nhìn thấy Phu Dịch dịch dung sau khi còn có thể nhận ra thân phận thật sự của hắn, chỉ là tại sao Hiểu Nguyệt Tiên tử ở nhìn thấy Phu Dịch sau thì không cách nào duy trì mặn mà huyền thân, cũng không phải bọn họ có thể hiểu được.

Sau đó Huyền Thanh thượng nhân cách không ngự kiếm mà đến, tuy có Đông Quân ngầm thi thủ đoạn, lại vẫn như cũ là một bộ tràn đầy tự tin hình dáng, đủ để hắn đối với Phu Dịch cái này đệ tử tu vi cực kỳ tự tin, huống hồ, thư sinh áo trắng lúc trước thì cẩn thận qua Chu Tước thần kiếm trên Thần Văn, cùng trước mắt Viêm Đế trên thân kiếm Thần Văn giống nhau như đúc, rất rõ ràng này hai thanh kiếm là xuất từ một nhà, nên đều là xuất từ Huyền Thanh thượng nhân tay.

Cho nên ở này trùng hợp bên dưới, thư sinh áo trắng căn bản cũng không có đối với thân phận của Phu Dịch sản sinh qua một tia hoài nghi.

Có điều lúc này Hiểu Nguyệt Tiên tử đã vắng mặt, coi như Thái Hư chân nhân muốn hỏi, cũng không có chỗ có thể hỏi, mặc dù vẫn như cũ còn có Thi

Vân ở đây, có điều quá sạch người cũng nghĩ tới lúc trước Hiểu Nguyệt Tiên tử việc cùng với Huyền Thanh thượng nhân nói như vậy, loại này vào trước là chủ quan niệm lập tức để hăn nhận định, Phu Dịch chính là Côn Lôn phái đệ tử đời hai.

Biết rồi thân phận của Phu Dịch sau, Thái Hư chân nhân ngược lại không có thái quá khiếp sợ, dù sao cũng là Huyền Thanh thượng nhân thân truyền đệ tử, nên có này tu vi, nếu không nơi nào xứng với Huyền Thanh thượng nhân đệ tử cái tên này.

Dù sao bất kể là lúc trước được xưng là Huyền Môn hai đời người số một, vị kia đã trốn tránh bấy giờ không biết tung tích Ti Đồ Dịch, còn là Hiểu Nguyệt Tiên tử, đều là coi là thật không hẹn Huyền Môn hai đời đệ nhất, kể cả hăn vị này lạc hậu tu sĩ, không thừa nhận cũng không được không sánh được hai vị này hậu sinh vẫn bối, cho nên thân là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử Phu Dịch, nhất định phải gượng, hơn nữa nhất định phải gượng thái quá, lúc này mới hợp lý.

Thi Vân lúc này đứng được cách hai người xa hơn một chút một điểm, cũng không nghe thấy hai người đối thoại, có điều cho dù là nàng nghe đến, cũng sẽ không cửa giải thích, bởi vì ở nàng biết Phu Dịch còn có một cái thân phận khác, đó là sư giáo Hiểu Nguyệt Tiên tử ngàn năm trước đạo lữ Khương Thiếu Vân, cho nên kể cả cạn của nàng ý thức bên trong, đều cho rằng Phu Dịch là sư bá hoặc là sư thúc.

Hơn nữa chính mình vị sư bá này hoặc là sư thúc vẫn cùng sư phụ tình ném ý cùng, chỉ tiếc không biết là nguyên nhân gì bị chết, cuối cùng không hiểu ra sao cùng Phu Dịch dùng chung một khối thân phận, có điều nàng tin tưởng, sớm muộn có một ngày Khương Thiếu Vân sẽ tỉnh lại.

Đặc biệt là ở hai người gặp lại một câu “là ngươi!” Cùng cái kia một là “là ngươi gì?” Sau đó, Thi Vân càng thêm xác định hai người quan hệ, bởi vì hăn biết Phu Dịch cùng sư phụ gặp mặt thời gian, dùng cũng không phải Khương

Thiếu Văn mặt, dù vậy, vẫn bị sư phụ nhận ra, nếu như không phải loại kia quan hệ, làm sao có khả năng?

Cũng quả nhiên là vô xảo bất thành thư,

Như thế, ở Huyền Thanh thượng nhân chính mình cũng không biết dưới tình huống, Phu Dịch là hắn đệ tử nhặt thất tin tức liền ở mấy vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ bên trong truyền ra, hơn nữa tin tưởng chỉ cần hôm nay bọn họ có thể bình an rời đi, tin tưởng tin tức này chẳng mấy chốc sẽ trải rộng thiên hạ, đến lúc đó cũng không biết Huyền Thanh thượng nhân sẽ có cảm tưởng gì.

Đông Quân đạo kia sát khí đúng là quả nhiên lợi hại rất, Phu Dịch ròng rã giết một chén trà thời gian, ở tại trên người vẽ ra vết thương trí mệnh hơn ba mươi đạo, không phải vết thương trí mệnh càng không dưới nghìn đạo, lúc này mới đem đạo kia sát khí triệt để tiêu hao lười biếng hết.

Theo xích quang theo ngực chợt lóe lên, tu sĩ kia cuối cùng không có lại đứng lên, có điều Phu Dịch bây giờ đã dưỡng thành nhổ cỏ tận gốc thói quen tốt, đợi Chu Tước thần kiểm xuyên qua tim sau khi vẫn chưa thu hồi trong tay, mà là trực tiếp lại né qua, trực tiếp đem đầu lâu cắn nát.

Đáng thương này tu sĩ tràn đầy tự tin đi lên đấu trường, cuối cùng không những bị chết uất ức, càng liền toàn thây đều không có phái, bất quá hắn nếu biết Phu Dịch tại sao đưa hắn đầu lâu cắn nát có tiếng, nhất định sẽ tức miệng mắng to: “Lão tử hắn gì một Địa Tiên Cảnh, nơi nào đến nguyên thần? Am hiểu tu luyện nguyên thần tu sĩ mặc dù không ít, thế nhưng hắn gì lão tử không phải!”

Chỉ tiếc hắn nói không nên lời, Phu Dịch cũng không nghe được, có điều, coi như Phu Dịch nghe đến cũng sẽ không thay đổi cái này sau đó nhất định trở thành quen thuộc hành vi, bởi vì Trương Thiên Vũ cái này dẫm vào vết xe đổ, nhường cho hắn bỏ ra thái quá đắt đỏ giá cả.

Nhìn thấy Phu Dịch quả nhiên dùng mang tính áp đảo ưu thế đạt được trận đấu thắng lợi, Đông Quân không khỏi có chút thắc vọng, hắn vạn vạn không ngờ

răng phe mình tu sĩ này cư nhiên như thế không tốt, ở chính mình sát khí thêm vào bên dưới lại còn có thể thua như vậy vô cùng thảm, thật sự là quá phế vật.

Chỉ tiếc, hắn đã quên, phía sau hắn những tu sĩ này đều là hắn dùng Thiên Ma đan mạnh mẽ tăng cao tu vi, nơi nào có thể cùng Phu Dịch loại này hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử chánh thức tu sĩ có thể so với.

“Trở lại? Không dám gì!” Đúng lúc này, Phu Dịch hét lớn một tiếng đánh thức buồn khổ đến cực điểm Đông Quân.

Đông Quân thân phận biết bao cao quý, nơi nào đã bị qua như vậy khiêu khích, lập tức liền muốn nhảy ra chuẩn bị Phu Dịch chém giết, thế nhưng sát niệm vừa mới bay lên, liền nghe đến Huyền Thanh thượng nhân hừ lạnh một tiếng, Đông Quân lúc này rùng mình một cái, này mới phản ứng được, trước mắt còn có một vị hắn không thể trêu vào quái vật khổng lồ ngăn ở nơi đây.

Đông Quân cắn chặt răng, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Đạo hữu, ta nhớ tới nhân tộc ước đấu ba trận thời gian, có rất ít một người chọn hai trận hành vi a?”

Huyền Thanh thượng nhân còn chưa lên tiếng, Phu Dịch liền hừ lạnh một tiếng nói: “Làm sao, sợ?”

Đông Quân nhất thời giận dữ, thế nhưng có Huyền Thanh thượng nhân ở, rồi lại không thể không nhịn, cho nên chỉ phải đem Phu Dịch khuôn mặt này ổn định nhớ ở trong lòng, đợi ngày sau chữa khỏi thương thế sau khi, sẽ tìm người này đem chém thành muôn mảnh.

Huyền Thanh thượng nhân suy nghĩ một chút nói: “Chúng ta vừa mới ước đấu thời gian, vẫn chưa nói có thể không một người liên chiến, có điều để công bằng, thì biến thành người khác a, ngược lại ngươi mặt sau này tất cả đều là ít ỏi giá áo túi cơm, được không đến khí hậu.”

Huyền Thanh thượng nhân lời ấy mặc dù khó nghe, thế nhưng Đông Quân lại

biết mỗi câu là thật, cũng may hắn đã đáp ứng thay đổi người, ít nhất trận thứ hai vẫn có rất lớn tỷ lệ thắng, bởi vì hắn không thể tin được, đổi diện này tu sĩ của Địa Tiên Cảnh đều có hắn như vậy biến thái.

Phu Dịch nghe đến Huyền Thanh thượng nhân đã làm ra quyết định, cũng không có kiên trì nữa, lập tức lui tới Lý Lăng Phong bên cạnh nói: “Lý đại ca, tới phiên ngươi.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, nhất thời để mặt sau cái kia ba vị tu sĩ của Địa Tiên Cảnh thở phào nhẹ nhõm, nói thật nha, bọn họ đổi mặt bị Đông Quân sát khí thêm vào sau khi, phảng phất đánh không chết tiểu Cường bình thường đổi thủ, thật sự là không có tin tưởng.

Lý Lăng Phong lập tức nở nụ cười, cầm trong tay phê huyết bá vương kích, uy phong lẫm lẫm đi vào vừa mới quyết đấu thời gian đất trống, lập tức dùng trường kích chỉ về Đông Quân, hé lớn một tiếng nói: “Ai dám cùng ta một trận chiến!”

Đông Quân nhìn thấy phía sau này hơn 400 tên Địa Tiên Cảnh tu sĩ lại không một người gan dạ chủ động xuất chiến, nhất thời giận tím mặt nói: “Các ngươi đám rác rưởi này!” & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đạp tinh truy tuyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mồi mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 275: Thần Bí Tiếng Lóng

Kỳ thực, nay giáo chúng ở uống thiên ma đan sau, căn bản là không úy kỵ sinh tử, bọn họ không người xuất chiến chỉ là bởi vì trận ước đấu này chọn dùng chính là ba ván thắng hai thì thắng chế, lúc trước Phu Dịch đã thắng rồi một hồi, nếu là bọn họ lại thua một hồi, liền tương đương triệt để đã bị thua, đến lúc đó coi như ở quyết đấu bên trong bất tử, thế nhưng chờ đợi bọn họ tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng hành hạ, cho nên mới có thể lộ ra chần chờ.

Đông Quân đang định từ trong đám người tùy tiện bắt một người lúc, lại nghe được Huyền Thanh thương nhân âm thanh lại truyền đến, “thiếu niên này chỉ là một người bình thường, ngươi sẽ không nếu ngầm thi thủ đoạn.”

Huyền Thanh thương nhân lời vừa nói ra, dùng Đông Quân dẫn đầu Ngũ độc giáo một phương nhất thời mừng rỡ, mặc dù Huyền Thanh thương nhân nói cảnh cáo, bọn họ không thể lại gian dối, thế nhưng nghĩa bóng đồng dạng không cần nói cũng biết, đó là bây giờ xuất hiện cái này chỉ là tu sĩ bình thường, nếu như Đông Quân lại âm thầm đem sát khí đánh vào cùng với đối chiến người trong cơ thể, vậy thiếu niên này nhất định phải không thể nghi ngờ.

Vừa dứt lời, lập tức liền có 1 tu sĩ tiến lên một bước nói: “Khiến cho thuộc hạ đến đem tiểu tử này đầu người đem tới!”

Đông Quân 1 nhìn, người này chính là Địa Tiên Cảnh đỉnh cao, chỉ kém nửa bước liền có thể đăng lâm Thiên Tiên Cảnh, mà đối diện tiểu tử kia tựa hồ mới vừa mới lên cấp Địa Tiên Cảnh hậu kỳ không lâu, tuy là cùng cấp, thế nhưng thực lực quả thật có phân chia cao thấp, lập tức đáp ứng: “Chỉ cho phép thành công, không cho thất bại!”

Dứt lời, cõng đem một đao sát khí đánh vào tu sĩ kia trong cơ thể, chỉ có điều lần này lại chỉ là hắn lúc trước chịu đựng Viêm Đế kiểm kiểm khí tạo thành thương thế vuốt lên, đều không phải là thừa bao nhiêu sát khí lưu ở trong người, không phải hắn không muốn, chỉ là hắn biết, dù cho hắn thủ đoạn lại xảo diệu, cũng tuyệt đối trốn không hơn Huyền Thanh con lão hồ ly này nhận biết.

“Chịu chết đi!” Tu sĩ kia cũng không phải yêu thích nói nhảm người, vừa mới vào trận, thân hình tùy theo một trận lay động, liền đã không biết tung tích, chỉ để lại một đạo dần dần mơ hồ tàn ảnh ở lại tại chỗ.

Lý Lăng Phong lúc này lông mày nhíu lại, lại là không ngờ tới người thân pháp cư nhiên như thế mau lẹ, lập tức hai tay đem phết huyết bá vương kích nằm ngang ở trước ngực, một đôi mắt nhanh chóng chuyển động, không dứt ở giữa trường tìm kiếm tên kia tu sĩ hình bóng.

Thế nhưng tu sĩ kia phảng phất thật biến mất bình thường, mặc cho Lý Lăng Phong như thế nào tìm kiếm, đều thủy chung không có dấu vết mà tìm kiếm.

Có điều, Lý Lăng Phong cùng Phu Dịch giống nhau, đồng dạng là hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử thiết huyết chiến sĩ, càng là ở loại này thời khắc nguy cơ, liền càng là tâm như chỉ thủy.

Hai mắt thủy chung đánh không đến thủ sau khi, Lý Lăng Phong lập tức nhắm hai mắt lại, toàn thân tóc gáy tùy theo mở ra, đem tự thân năng lực cảm nhận sử dụng tốt nhất.

Tu sĩ kia đương nhiên đều không phải là chánh thức biến mất, bởi vì từ trên ý nghĩa nghiêm ngặt tới nói, chỉ có chánh thức linh ngộ pháp tắc không gian tu sĩ, mới có thể đem thân thể giấu vào hư không, mà hư không cùng hiện thực theo trên bản chất nói đều không phải là cùng một thế giới, cho nên đây mới thực sự là biến mất.

Mà đây tu sĩ có điều tầm thường tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, tự nhiên không thể chạm tới pháp tắc loại này cứu cực gì đó, mặc dù là đối với không gian loại này

vũ trụ cứu cực pháp tắc có mạnh trở lại thiên phú cũng không thể.

Này tu sĩ không tiếng động không dấu tích biến mất, chỉ là bởi vì hắn trên tay có một cái có thể hoàn toàn ẩn nấp khí tức áo choàng, có này áo choàng sau khi, lại dựa vào thuật ẩn thân, chỉ cần hắn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cho dù là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh cũng tuyệt đối không phát hiện được.

Đương nhiên, sự thật đích xác như thế, kể cả Thái Hư chân nhân bức này cực kỳ am hiểu ẩn nấp khí tức, mà đối với khí tức cực kỳ nhạy cảm trong này cao thủ, đều không thể tìm tới tu sĩ kia tung tích.

“7!” Đúng lúc này, Phu Dịch mõi nhẹ nhàng hơi động, Lý Lăng Phong hai lỗ tai lập tức liền bắt lấy cái này thấp nếu ruồi muỗi bai.

Chỉ thấy ấy khí thế lúc này tăng vọt, phệ huyết bá vương kích lúc này như là linh xà bay động, hóa thành một vệt kim quang trực tiếp tiêm hướng về đằng sau phía bên trái mới.

Thái Hư chân nhân bọn người cùng cho rằng Lý Lăng Phong là muốn thả con tép, bắt con tôm, cố ý bán 1 kẽ hở dẫn đối phương ra tay, nhưng không nghĩ ngay sau đó liền nghe đến một tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng, sau đó liền nhìn thấy một cái bóng mờ lấp lóe, sau đó liền lại biến mất không thấy.

Thái Hư chân nhân lúc này kinh hãi đến biến sắc, phải biết rằng, vừa mới liền hắn đều không có cảm giác được tu sĩ kia ở nơi nào, Lý Lăng Phong lại tìm được rồi?

Có phải là vì thiếu niên này yêu thân chính là cực kỳ am hiểu nhận biết sinh vật?

Chỉ là Thái Hư chân nhân mặc dù hiểu kỹ, thế nhưng trước mắt là lửa xém lông mày thời khắc, cho nên chỉ có thể đè xuống trong lòng lòng hiếu kỳ, lặng lẽ nhận biết tu sĩ kia phương vị.

“4!” Đúng lúc này, Phu Dịch mõi lại nhẹ nhàng hơi động, Lý Lăng Phong bá vương kích không chút nào dừng lại, lại như là giao long xuất hải bình thường, hướng tới bên phải hơi hơi thấp phương hướng đâm tới.

“Keng!”

Giữa lúc mọi người kinh hãi tức, vừa một tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng vang lên, tu sĩ kia lại bị Lý Lăng Phong 1 kích bắn trúng, chỉ là tu sĩ kia cũng đích xác lợi hại, bóng mờ lại loáng một cái, liền vừa biến mất không thấy.

“Đừng lại!”

Đúng lúc này, Đông Quân không nhịn được hét lớn một tiếng, thân là chân ma cảnh Ma tộc, ấy nǎng lực cảm nhận xa xa ở tu sĩ bình thường bên trên, hắn chẳng những có thể rõ ràng nhìn thấy tu sĩ kia ẩn nấp chỗ, đồng thời cũng có thể nghe đến Phu Dịch hai lần nói nhắc nhở, mặc dù hắn không rõ hai chữ này ý tứ, thế nhưng rất rõ ràng, chính là này hai lần nhắc nhở mới khiến cho Lý Lăng Phong chính xác tìm được rồi tu sĩ kia chỗ ẩn thân.

Huyền Thanh thượng nhân lập tức không ngần ngại nói: “Ngươi Ma tộc lúc nào trở nên như vậy lè mề, thú vị gì?”

Đông Quân lúc này giận dữ nói: “Có phải ngươi không thấy được, tiểu tử kia một mực lên tiếng nhắc nhở gì?”

Huyền Thanh thượng nhân trầm mặc một lát sau nói: “Nghe là nghe được, thế nhưng lão phu nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, hắn là trùng hợp thôi.”

“Trùng hợp?” Đông Quân không khỏi sững sốt, lập tức giận dữ nói: “Nào có như vậy trùng hợp việc, này nhất định là giữa bọn họ tiếng lóng.”

Huyền Thanh thượng nhân lập tức cười nói: “Này đánh cược việc chỉ là lâm thời quyết nghị, không có ai biết ngươi vừa trận thứ hai sẽ phái loại này am hiểu

ân nấp chi đạo tu sĩ lên sân khấu, nơi nào có thời gian thương nghị bóng tối ý, hắn là ngươi không chịu thua, muốn kiếm cớ giải vây?”

“12!”

Huyền Thanh thượng nhân cùng Đông Quân mặc dù đang cãi cọ, U 8 thế nhưng trong khi quyết đấu hai người nhưng không có thật ngừng tay, Phu Dịch lập tức lại nhắc nhở một tiếng, Lý Lăng Phong lúc này thân hình hơi động, trong tay bá vương kích một cái Bạch xà thô tín, như là lướt qua giống như trực tiếp hướng về ngay phía trước đâm tới.

“Keng!”

Vừa là một tiếng kim thiết giao kích có tiếng vang lên, thế nhưng lần này, tu sĩ kia tất cả không thể trở lui toàn thân, bởi vì bá vương của Lý Lăng Phong kích một kích thành công sau khi, tùy theo trên dưới tung bay, có nếu lê chỉ riêng mưa xối xả vội vàng không dứt, vừa như cuồng phong xiêm liễu hàn quang vô hạn, nhất thời đem tu sĩ kia hoàn toàn phủ kín, muốn ẩn nấp, đã là đến không bằng.

Tu sĩ kia ngược lại cũng coi là thật tuyệt vời, đoán kiếm trong tay một khi vũ động cũng là xuất thần nhập hóa, dù là Lý Lăng Phong bá vương kích hùng hổ doạ người, lại vẫn bị thứ nhất 1 đỡ.

Hai người liên tiếp giao chiến hơn trăm hiệp, cũng gần như là cầm kiếm cánh tay phải vẽ ra một đạo cạn ngắn, sau đó liền bị ấy giả thoảng một kiếm, lại ẩn chui hư không, trong lúc nhất thời không cách nào tìm tới ấy thân hình. & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy nguyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 276: Tiếng Lóng Bí Mật

Tu sĩ lại ẩn chui, xem cuộc chiến mọi người lập tức khẩn trương lên, có điều có hai người lại không nhúc nhích chút nào, bởi vì này hai người cãi vã thì chưa từng có dừng qua.

Đông Quân ở Phu Dịch nói ra “12” thời gian, nhìn thấy Lý Lăng Phong cầm kích xông thẳng, lập tức đến nổ phổi đạo, “Huyền Thanh lão nhân, ngươi có nghe không, nhất định là tiểu tử kia đang chỉ huy hắn.”

Nhưng không nghĩ Huyền Thanh thượng nhân dừng lại một lát sau trả lời: “Tu sĩ đàm luận phương vị thường dùng bát quái vị trí định 8 đứng, hắn vừa mới theo như lời đều không phải là Càn Khôn khâm ly Thìn cấn tốn đổi, hơn nữa coi như này đây cửu cung số lượng định phương vị, cũng tuyệt không 12 con số này, là ngươi lo xa rồi.”

Đông Quân tùy tiện nói: “Không, tuyệt đối không thể, tiểu tử kia có điều Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi, tuyệt đối không thể xuyên qua qua linh ẩn áo choàng nhận biết được đổi thủ, tuyệt đối không thể! Cho dù là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh cũng nhìn không thấu!”

Huyền Thanh thượng nhân tùy tiện nói: “Chính ngươi đều nói rồi, tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh đều nhìn không thấu, hắn cũng bất quá mới Địa Tiên Cảnh trung kỳ, so với quyết đấu tiểu tử kia còn kém một đoạn, làm sao có khả năng nhìn thấu?”

Đông Quân phản bác: “Hắn khẳng định có pháp bảo gì có thể nhìn thấu linh ẩn áo choàng!”

Huyền Thanh thượng nhân hứa bỏ nói: “Coi như hắn khả năng nhìn thấu, hắn cũng tuyệt đối không phải đang nhắc nhở.”

Đông Quân nhất thời giận tím mặt nói: “Vậy hắn đang nói cái gì?”

Huyền Thanh thượng nhân dừng lại hồi lâu sau nói: “Có thể đang lầm bầm lầu bầu.”

“Ngươi.....” Đông Quân bị Huyền Thanh thượng nhân oán giận đến trong lúc nhất thời lại nói không ra lời, lúc này đối với Phu Dịch tức đến nỗi phổi nói: “Tiểu tử, ngươi giờ trò lừa bịp!”

“Hả?” Phu Dịch bị Đông Quân chất vấn, lập tức giả trang ra một bộ mù mịt không manh mẽ vẻ mặt nói: “Ngươi đang nói cái gì?”

Thái Hư chân nhân bọn người đồng dạng như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, không biết là Đông Quân trong hồ lô bán thuốc gì.

Đông Quân lập tức giận dữ nói: “Trong miệng ngươi vẫn đang nói thăm cái gì đó?”

Phu Dịch mặc dù hết sức chăm chú quan sát giữa trường thế cuộc, thế nhưng những cũng không đại diện hắn đối với bên cạnh việc hoàn toàn không biết, đặc biệt là Đông Quân cùng Huyền Thanh thượng nhân cãi vã, càng một chữ không sót thu vào tai, lập tức lạnh nhạt nói: “Ta có lầm bầm lầu bầu quen thuộc.....”

“Các ngươi.....” Đông Quân vạn vạn không nghĩ Đáo Phu Dịch lại dùng đồng dạng đáp án oán giận trở về, lúc này không có gì để nói.

Đúng lúc này, tu sĩ kia theo Lý Lăng Phong bên cạnh người mười giờ phương hướng lại lặng lẽ sờ tới, Phu Dịch lập tức môi hơi động, một “10” chữ lúc này truyền vào Lý Lăng Phong trong tai, Lý Lăng Phong trong tay bá vương kích vung một cái, liền hướng tu sĩ kia đánh tới.

“Hảo tiểu tử!” Đông Quân mắt thấy Phu Dịch vừa lén tiếng, Lý Lăng Phong bá vương kích tùy theo điều động, quỷ mới tin hắn chỉ là lầm bầm lầu bầu.

Lập tức đổi với giữa trường lại triển khai chém giết hai người, hé lớn một tiếng nói: “Được rồi, ván này tính hoà nhau a!”

Sau đó vừa quay đầu quay Viêm Đế kiểm phương hướng cẩn răng nghiên lợi nói: “Huyền Thanh lão nhân, ngươi cảm thấy như thế nào?”

Chắc là Huyền Thanh thượng nhân cũng biết ván này Lý Lăng Phong đích xác ở gian dối, trầm mặc một lát sau nói: “Cũng được, vậy thì cuộc kế tiếp a.”

Làm như song phương chủ nhân Huyền Thanh thượng nhân cùng Ma soái Đông Quân tất cả đều đồng ý thế hoà, giữa trường hai người tự nhiên cũng không có tranh đấu cần thiết, lập tức mỗi loại về trận.

Thái Hư chân nhân cùng thư sinh áo trắng bọn người đầy mặt mông ép, mãi đến tận Lý Lăng Phong cùng Đáo Phu Dịch trước người hai người lẫn nhau khiến một ánh mắt sau khi, này mới phản ứng được, nguyên lai trận chiến đấu này đích thật là ăn gian, thế nhưng minh bạch trong này ảo diệu sau khi, lại là làm cho bọn họ càng thêm khiếp sợ, bởi vì kể cả bọn họ đều không có độ sức bắt được tu sĩ kia bóng người, Phu Dịch có điều tầm thường Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ, đến tột cùng là làm sao bây giờ đến?

Cuối cùng kết luận,

Chỉ có thể đổ cho “không hổ là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử nhập thất, quả nhiên không tầm thường”.

Đương nhiên, Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong đúng là ăn gian, Phu Dịch ở uống qua Đắng xà máu sau, hai mắt sớm không phải người thường có thể so với, mặc dù linh ẩn áo choàng đích xác bất thường, thế nhưng dựa vào này một đôi có thể nhìn rõ chân tơ kẽ tóc hai mắt còn là có thể miễn cưỡng độ sức bắt được tu sĩ kia bóng người.

Còn tiếng lóng, chính là lúc trước ở Thần Nông Giá bên trong theo Cơ Hạo
Vân vị này Mạt Pháp đế quốc hậu nhân nơi học được chiến đấu bí quyết.

Thành thật mà nói, đối với chiến thuật hàm nghĩa, Phu Dịch vẫn cho rằng,
người phàm xa xa so với tu sĩ muốn tinh thông nhiều, mặc dù là Vệ Tử Dạ vị
này vẫn tôn sùng chiến thuật mọi người, cũng hơi chút thua kém.

Bởi vì tu sĩ chiến đấu ở Tiên ĐÌnh sụp đổ, thiên địa linh khí thiêng thốn, tu sĩ
lượng lớn giảm bớt sau khi, sẽ chính thức tiến nhập dùng đơn đả độc đấu làm
chủ thời đại, mặc dù là quần chiến, còn là thoát ly không dứt thắng thắn phong
cách, hơn nữa càng là cấp cao tu sĩ, càng là như thế, cho nên tu sĩ chiến tranh, rất
ít xuất hiện phối hợp, như Vệ Tử Dạ như vậy coi trọng chiến thuật chiến pháp tu
si, đã là hiếm như lá mùa thu tồn tại.

Nhưng người phàm nhưng không như thế, nhìn chung toàn bộ người phàm
lịch sử, hầu như chính là một phần chiến tranh sử, cho nên người phàm đối với
chiến tranh nghiên cứu xưa nay đều không có dừng lại qua, cho nên bọn họ hoàn
chỉnh truyền thừa Tiên Ma đại chiến cùng với nhân yêu đại chiến chiến thuật kỹ
xảo, bất kể là binh pháp thao lược còn là chiến thuật thể hiện, tuyệt đối không
phải tu sĩ có thể so sánh.

Đặc biệt là vũ khí nóng sau khi xuất hiện, theo vũ khí uy lực càng lúc càng
lớn, một hồi bắt chấp hậu quả quy mô lớn chiến tranh hoàn toàn có thể hủy diệt
tất cả người phàm văn minh, thế nhưng có người địa phương sẽ có lợi ích, có
lợi ích liên lại có xung đột, cho nên vào lúc này, loại này chiến thuật lại một lần
nữa thăng hoa, diễn sanh thành đao nhọn tiến mạnh cao mũi nhọn thực lực đối
kháng.

Ở loại này mũi nhọn thực lực đối kháng bên trong, hiệp đồng tác chiến trở
nên càng trọng yếu hơn, bởi vì người phàm không có tu sĩ thông thiên triệt để
thần thông, cũng không có các tu sĩ mạnh mẽ nồng lực cảm nhận, bọn họ có khả
năng dựa vào, chỉ có con mắt cùng lỗ tai.

Thế nhưng, một người tầm nhìn cùng thính lực bắt đầu cứu có hạn, cho nên lúc này liền cần mọi người cùng nhau nhìn, nghe, sau đó lẫn nhau trao đổi cùng chung tin tức.

Có điều, loại này mũi nhọn thực lực đối kháng, coi trọng nhất giành giật từng giây, bất kỳ một tia đẽo trẽ cùng tin tức bại lộ cũng có thể tạo thành khó có thể chịu đựng hậu quả.

Cho nên vào lúc này, liền diễn sanh ra một loại mới ngôn ngữ - - tiếng lóng.

Tiếng lóng là tin tức lan truyền tính an toàn bảo đảm, đại khái chia làm hai loại, một loại là trọng đại tin tức lan truyền lúc sử dụng, loại này tiếng lóng phi thường phức tạp, ấy mã hóa cùng phiên dịch đều cần một lượng lớn thời gian, cho nên loại này tiếng lóng bình thường dùng ở lan truyền quan trọng tình báo cơ mật vị trí dùng, bình thường xưng là chiến lược tiếng lóng.

Loại thứ hai tiếng lóng xưng là chiến thuật tiếng lóng, thường dùng ở từng binh sĩ phối hợp thời gian, loại này tiếng lóng không cần quá phức tạp mã hóa, hơn nữa phi thường nói thẳng, cho nên cũng không sợ phe địch chặn được, bởi vì cho dù là bọn họ chặn được phiên dịch, vô cùng có khả năng trong đoạn thời gian này, phe mình đã đạt được mục đích.

Phu Dịch dùng chính là loại thứ hai, hắn theo như lời này chữ số, chính là đem ngay phía trước của Lý Lăng Phong định vì người phàm tính giờ 12 giờ phương hướng, chỗ báo mỗi một cái chữ số, đều là đang nhắc nhở Lý Lăng Phong địch nhân phương vị, mặc dù cùng với đối chiến tu sĩ căn bản không có nghe ám hiệu của Đáo Phu Dịch, thế nhưng dù cho nghe đến thì lại làm sao?

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 277: Xá Nữ Vs Cát Bắc

Trước mắt ba trận, Ngũ độc giáo thua một hồi, yên ổn tiếng, nói cách khác, trận thứ ba mặc dù là đánh ngang, cũng là Ngũ độc giáo thua, Cát Bắc rốt cục không nhịn được tiến lên một bước, chắp tay khiêu chiến đạo, “đại soái, trận này liền do thuộc hạ tự mình kết cục.”

Đông Quân gật gật đầu nói: “Chỉ cho phép thắng, không cho bại!”

Cát Bắc cực kỳ tự tin nói: “Đại soái yên tâm.”

Nói thôi liền thân hình thoát một cái, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, thân phận thật sự đã đứng ở đầu trường trung ương.

Đối lập với Ngũ độc giáo quẫn bách, Huyền Môn bên này lại là dễ dàng rất nhiều, bởi vì cho dù là ván này đánh ngang, bọn họ cũng coi như thắng lợi, dù sao này ba trận đánh cược, đều không phải là so với ai khác có thể đứng ở cuối cùng, mà là so với phe nào thắng trận càng nhiều.

Thái Hư chân nhân càng già càng dẻo dai, lập tức một bước tiến lên trước, hét lớn một tiếng nói: “Khiến cho bần đạo gặp gỡ ngươi ma đầu kia!”

Nhưng không nghĩ, thân hình mới vừa động, liền bị thư sinh áo trắng ngăn lại, “đạo hữu mệt mỏi, còn là để cho ta đi.”

Thái Hư chân nhân đang muốn phản bác thời gian, lại cảm giác trong đầu đột nhiên xuất hiện một luồng ngất cảm giác, này mới phản ứng được, lúc trước hắn dùng một người nghênh chiến Chân Nguyên Tử cùng xé trời tử đã tiêu hao lượng lớn linh khí, này ngất cảm giác chính là bởi vì linh khí không tốt sở trí, lập

tức lắc lắc đầu, thật dài thở dài một tiếng nói: “Rốt cuộc là già đi.....”

Thư sinh áo trắng cười cười, không nói gì, đang muốn vào trận thời gian, lại cảm thấy trước mắt bóng đỏ lóe lên, đã có một tiêm ảnh giành trước nhảy vào đầu trường, chỉ để lại một câu, “ngươi cũng nghỉ một chút, còn là để cho ta đi.”

Thư sinh áo trắng lập tức cười khổ một tiếng, hắn đích xác cũng là đang ráng chống đỡ, kỳ thực tình huống của hắn cũng gần như là so với Thái Hư chân nhân tốt một tia mà thôi, dù sao hắn đồng dạng này đây sức lực của một người độc chiến hai vị Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, mặc dù chỉ là vay mượn đan dược mạnh mẽ tăng lên hai vị Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước, thế nhưng lúc trước dù sao bọn họ đã trải qua một hồi đại chiến, luân phiên cường độ cao linh lực phát ra, bây giờ lại đổi mặt hầu như trạng thái toàn thịnh Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, đích thật là có chút miễn cưỡng.

Thế nhưng hắn không thể không đến, bởi vì nếu là hắn e sợ chiến, liền chỉ còn lại có Xá Nữ cùng thủy tiên, làm như một người đàn ông, tự nhiên nên che ở phía trước, mặc dù Xá Nữ cũng không phải nhu nhược thế tục nữ tử.

Mà thủy tiên Tiên tử lúc trước thi triển mặn mà kết giới đã hao phí lượng lớn chân nguyên, đồng dạng không thích hợp chiến đấu, cho nên, ngoại trừ hắn, lại không đệ nhị ứng cử viên.

Chỉ là hắn vạn lần không ngờ, trị giá này thời khắc mấu chốt, lại là Xá Nữ giành trước một bước.

Thư sinh áo trắng trong lòng nhất thời phát lên một dòng nước ấm, hắn biết, mặc dù này ngàn năm qua hai người cũng không có đem cái kia tầng cuối cùng giấy cửa sổ chọc thủng, thế nhưng hai người bọn họ lẩn nhau trong lòng sớm hổ sinh tình cảm.

Xá Nữ vào trận sau khi, trượng Hứa Hồng Lăng lập tức rời khỏi tay.

Này Hồng Lăng đều không phải là vật tầm thường, chính là chiếm được thời

đại thương cổ một tòa không biết tên Tiên trong phủ, tên là “mây lửa màu đỏ lụa mỏng”, một khi toàn lực huy động, thì sẽ tỏa ra tảng lớn hào quang, phảng phất một mảnh mây lửa trực tiếp đem địch nhân bao phủ, vì vậy mà được gọi là.

Lúc này đối mặt Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao Cát Bắc, Xá Nữ tự nhiên không dám khinh thường, chỉ thấy Hồng Lăng mới vừa ra tay, tảng lớn hào quang lúc này chiếu đỏ nửa bầu trời, Cát Bắc chịu đựng này hào quang chõ làm phiền, lúc này hí mắt, lại là coi tấm nhận lấy rất lớn quấy nhiễu.

Gặp Cát Bắc thị lực bị nghẹt, Xá Nữ hai tay liên tục chuyển động, Hồng Lăng lúc này như là không trung phi phượng bình thường, hóa thành một đạo linh mang hướng ấy cổ loé lên rồi biến mất.

Rốt cuộc là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, bất kể là phản ứng cùng tốc độ đều xa không phải Địa Tiên Cảnh tu sĩ có thể so với, mặc dù bây giờ thị lực bị hao tổn, hơn nữa Hồng Lăng nấp trong mây đỏ bên trong phảng phất ẩn nấp ở trong hư không căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm, thế nhưng ngay ở Hồng Lăng cách ấy cổ căng chân còn có không đủ hai tấc thời gian, Cát Bắc ở trong nháy mắt đó còn là đọ sức bắt giữ tới này một tia nguy cơ, lập tức thân hình xoay một cái, Hồng Lăng chỉ có thể sát đầu vai của hắn chợt lóe lên,

Không thể tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Một đòn chưa trúng, Xá Nữ vẫn chưa sوت ruột, nếu như chỉ dựa vào một chiêu có thể chế địch, cái kia mới là vượt qua bất ngờ, lập tức hai tay bấm quyết, Hồng Lăng lúc này dùng tiêu sai phiêu dật phong thái lăng bước ngoặt chuyển, lại hướng về Cát Bắc bay tới.

“Hừ!”

Đường đường Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, há có thể không có một tia thủ đoạn?

Chỉ thấy ấy hừ lạnh một tiếng, đôi mũi lúc này phun ra đôi đạo đen thui sát

khí, này nhị khí một khi bay ra, lúc này hóa thành hai đạo ô kim thần quang, hướng Xá Nữ hăng hái phóng tới.

“Sát khí ngưng đọng kiềm?”

Xá Nữ thấy vậy 2 chỉ riêng lúc này cả kinh, vội vàng lắc mình né qua, nhưng không nghĩ cái kia hai đạo ô kim thần quang như là mọc thêm con mắt, lăng không lộn vòng lại truy kích mà đến, đúng như nàng ngự khống Hồng Lăng truy kích Cát Bắc vậy.

Mắt thấy không tránh được, Xá Nữ lập tức tay phải vung một cái, đem trên tay cái kia một chuỗi tóc đen dây xích tay văng ra ngoài, dây xích tay lập tức hóa thành từng sợi từng sợi tóc đen, lập tức kết thành 1 tấm võng lớn màu xanh hướng về cái kia hai đạo ô kim lưỡi ánh sáng đi.

Nhưng không nghĩ, tóc đen võng lớn lại chưa đem cái kia hai đạo ô kim ánh sáng trùm kín, ô kim ánh sáng lại hóa thành vô số hạt ánh sáng, xuyên qua tóc đen đánh thủng Xá Nữ ngực mà đến.

Xá Nữ nhất thời hoa dung thất sắc, muốn né tránh cũng đã là tới không bằng, lập tức liền bị hai đạo ô kim ánh sáng mặc thể mà qua.

“Xá Nữ.....” thư sinh áo trắng sắc mặt lập tức trở nên trăng bệch vô cùng, lập tức quát lên một tiếng lớn, liền muốn xuất thủ cứu giúp, nhưng không nghĩ bên tai truyền đến Thái Hư chân nhân âm thanh, “đạo hữu chớ hoảng sợ, mà nhìn rõ ràng nói lại.”

Thư sinh áo trắng lúc này cẩn thận lại nhìn, này mới phát hiện Xá Nữ lúc này thân phận thật sự đã ở năm trượng ở ngoài, mới mới bị sát khí kiềm xuyên thân mà qua bất quá là một đoàn bóng mờ thôi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nắm bắt ngọc kiềm tay phải tùy theo lỏng ra buông lỏng.

Có điều, Xá Nữ quả thật cũng bỏ ra tương đương giá cả, bởi vì bộ kia phân thân đều không phải là thân hình bày ra đến cực hạn thời gian lưu lại tàn ảnh, mà

là tại kia thế ngàn cân treo sợi tóc, nàng mạnh mẽ thi triển chưa tu luyện thành công “thay hình đổi vị”.

Này thay hình đổi vị không phải là tu sĩ tâm thường sử loại kia phép che mắt, mà là chánh thức lợi pháp tắc không gian di động trong nháy mắt, chỉ có điều Xá Nữ lúc này nhận sự giúp đỡ chính là một cái pháp bảo, bởi vì lấy nàng bây giờ lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, còn không chạm được tới pháp tắc biên giới.

Chỉ tiếc, này nghịch thiên pháp bảo ở nàng thuận lợi thời gian, đã là rách mướp, hôm nay mạnh mẽ sử dụng sau khi, trực tiếp ở trên hư không chảy loạn bên trong nổ tung, cũng may còn là dựa vào cuối cùng dư huy đưa nàng đưa ra Không Gian loạn lưu, nếu không coi như không bị cái kia hai đạo sát khí ngưng tụ thành khí kiếm chém giết, cũng sẽ bị hư không chảy loạn trực tiếp cắn nát mà chết.

Dù là này, cái kia pháp bảo nổ tung thời gian còn là đau đớn tới bản nguyên của Xá Nữ, chỉ thấy nàng lúc này mặt phẫn ứng hồng, ngực chập trùng kịch liệt, có thể thấy được ấy đau đớn cũng là không nhẹ.

Trái lại Cát Bắc bên này, ngay ở Xá Nữ toàn lực ứng đối sát khí kiếm sau, Hồng Lăng nhất thời không người ngự khống, căn bản không có bất kỳ lực sát thương nào, Cát Bắc chỉ cần tùy ý né tránh, liền có thể tránh thoát ấy thế công.

Cho nên, gần như là một hiệp đấu pháp, hai người tu vi cao thấp lập phán, không ngoài dự liệu, trận này đánh cược Xá Nữ phải thua.

Thế nhưng, trận này đánh cược quan hệ tới Thanh Vân Sơn tồn vong, cho nên Xá Nữ tuyệt đối không thể chịu thua, chỉ thấy ấy răng ngọc khinh găm, lập tức khẽ kêu một tiếng, lại phát động tấn công.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 278: Khùng Bố Xá Nữ

Tựa hồ cảm nhận được chủ nhân lửa giận, đầy trời hào quang lúc này sáng ngời, đậm thăng đến bên ngoài sân xem cuộc chiến mọi người đều không mở mắt nổi, mà làm như người trong cuộc Cát Bắc, thậm chí nhắm hai mắt, đồng dạng cảm giác được phảng phất đưa thân vào một mảnh ánh nắng đỏ rực bên trong, trực tiếp bị tước đoạt thị giác.

Hồng Lăng càng “chạy bằng khí linh động như rắn múa, bao phủ vân nhanh như lôi đình”, chỉ thấy tiêu sai phiêu dật, nhẹ nhàng nhanh nhẹn, như trên biển Giao Long, không trung phi phượng, gần như 3 cái hô hấp thời gian, liền đem Cát Bắc khắp toàn thân vẽ ra không dưới mười đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương.

“A!.....”

Cũng không phải Cát Bắc là bị đau hay là phẫn nộ, đúng lúc này, Cát Bắc đột nhiên hét lớn một tiếng, lập tức liền có một đạo dày nếu mực nước sát khí theo thiên linh dâng trào ra, chỉ trong nháy mắt liền đưa hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới phủ kín, Hồng Lăng đánh vào sát khí bên trên, phảng phất kim cương tạo nên bình thường, không chút nào khả năng tiến thêm.

“Huây!.....”

Đúng lúc này, Cát Bắc lại bùng phát đến một tiếng phảng phất yêu thú bình thường rống to, đoàn kia sát khí lập tức vỡ phát sinh vô số kiềm khí, chỉ trong nháy mắt, liền đem mây lửa màu đỏ lụa mỏng xoắn thành một mảnh bông nát, như là một mảnh đỏ tuyet dồn dập bay xuống bụi trần.

“Phụp.....”

Mây lửa màu đỏ lụa mỏng chính là Xá Nữ tính mạng giao tu pháp bảo, lúc này một khi phá nát, lập tức liền có một luồng mạnh mẽ cắn trả lực lượng tập kích mà đến, hơn nữa lúc trước đang bị cái kia không gian pháp bảo nổ tung lúc tổn thương Nguyên Khí, Xá Nữ cũng lại áp chế không nổi ngực bốc lên khí huyết, một búng máu phun tới.

Mây lửa màu đỏ lụa mỏng bị hủy, hào quang lúc này tiêu tán, hiện ra tối đen như mực như mực sát khí, mà đây sát khí bên trong chính là cát vốn bản tôn.

“Xá Nữ, mau trở lại!” Thư sinh áo trắng lúc này hoảng hốt, vội vàng hét lớn.

“Còn muốn chạy? Cuộc chiến hôm nay, không chết không thôi!”

Thư sinh áo trắng vừa dứt lời, liền từ sát khí bên trong bay tới một lạnh như băng đến cực điểm âm thanh.

Hơn nữa đáng sợ nhất chính là, Xá Nữ nhìn thấy, có hai đạo máu đỏ ánh sáng theo sát khí bên trong xuyên thấu đi ra, cùng này hai đạo máu đỏ ánh sáng đối diện sau khi, lập tức như là đưa thân vào băng hàn đến cực điểm Địa ngục bình thường, làm cho nàng không nhịn được đánh rùng mình, ở trong nháy mắt đó, nàng lại hiện lên tự vẫn chi niệm.....

Thế nhưng, nàng là Xá Nữ!

Một vị tươi đẹp tuyệt vời kỳ yêu vương!

Làm sao có khả năng bị đối phương một ánh mắt làm cho khiếp sợ?

Phải biết rằng, nàng theo một con phổ thông anh vũ đi cho tới hôm nay này một đời yêu vương con đường, trải qua nhiều hay ít đau khổ, dưới chân đạp lên bao nhiêu người hài cốt, trên tay dính đầy nhiều hay ít máu tươi, nếu coi là thật bị người một ánh mắt thì doạ ngã, nàng còn là vị kia khiến người ta nghe tiếng đã sợ mất mật nữ ma đâu gi?

“Vậy ngươi hãy chết đi.....”

Âm thanh của Xá Nữ đồng dạng lạnh như băng, chỉ thấy nàng nói xong câu đó sau khi, trong đôi mắt đột nhiên dấy lên hai đám ngọn lửa hừng hực.

Thấy thế nào, vốn bởi vì bị thương cuộn thành một đoàn vóc người tùy theo mở ra, tiếp theo liền bày ra một cực kỳ say lòng người nội tâm tư thế.

“A.....”

Theo Xá Nữ chưa mồi khẽ mở, một tiếng xuyên thăng sâu trong linh hồn chấn động ma âm vang lên theo.

“Lửa mị thuật!”

Nhìn thấy Xá Nữ toàn lực thi triển lửa mị thuật, thủy tiên Tiên tử nhất thời giật nảy cả mình, vội vàng cố nén thương thế lại tế lên thủy linh châu, lập tức có một mảnh xanh thăm tiên quang rọi rót đem mọi người bao phủ.

Thế nhưng, lần này lửa mị thuật bất đồng lúc trước, lúc trước Xá Nữ đối mặt chỉ là năm cái Địa Tiên Cảnh tu sĩ, chỉ có điều vận dụng không đến ba phần mười công lực, mà bây giờ nàng đối thủ là bị sát khí hoàn toàn bao phủ Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, hoặc là cũng có thể nói là chân ma cảnh ma tu, cho nên lúc này lửa mị thuật, dùng chính là mười phần công lực.

Cho nên, Huyền Môn đát tu sĩ mặc dù có mặn mà kết giới bảo hộ,

Vẫn như cũ bị cái kia ma âm chõ tập, Đan Điền lập tức bị nhen lửa bình thường, lập tức liền cảm giác được một luồng ngọn lửa hừng hực từ hội âm bay ngang trực tiếp thiên linh, vừa từ thiên linh chi nhánh vào kỵ kinh bát mạch.

Mọi người lúc này như là bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy bình thường thống khổ không chịu nổi, hận không thể tìm 1 ôn nhu hương 1 phát tiết ra ngàn dặm.

Mọi người hai mắt nhất thời hoàn toàn đỏ ngầu, như là dã thú dồn dập chầm chú vào thủy tiên Tiên tử, Thần Lộ, Phượng Dao, Thi Vân cùng Bồng Lai bốn vị nữ tiên.

“A.....”

Theo một tiếng ác rống, lúc này liền có một tu sĩ hướng về Thần Lộ đánh tới, Thần Lộ mặc dù đồng dạng hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, đạo tâm vững như bàn đá, thế nhưng nàng nơi nào thấy qua như vậy trận chiến, lúc này dọa nạt hoa dung thất sắc, lại không biết là thi triển tiên pháp hộ thể.

Phu Dịch lúc này cũng bị lửa mị thuật đốt lên tà hỏa, thế nhưng trái tim đoàn kia ngọn lửa bỗng nhiên nhảy một cái, xích hỏa lúc này theo kinh mạch đem cái kia cỗ tà hỏa dập tắt.

Xích hỏa không giống với tà hỏa, tà hỏa để Phu Dịch nóng cháy mà điên cuồng, thế nhưng lúc này mới xích hỏa lại như là cửu thiên liệt dương bình thường, chỉ có thể ban xuống vô hạn ấm áp cùng dương cương chánh khí.

Phu Dịch linh đài lập tức thanh minh, nhìn thấy tu sĩ kia hai mắt máu đỏ đánh về phía Thần Lộ, trong tay Chu Tước thần kiếm lúc này hóa thành một đạo đỏ mang, dùng thân kiếm đem người nọ đánh ra mười trượng ở ngoài.

“Phụp!”

Người nọ lúc này phun ra một đám mưa máu, cổ lệch đi, đột tử với Thanh Vân Điện dưới bậc thềm ngọc, có điều cũng không phải Phu Dịch gây nên, mà là hắn ảo cảnh bên trong tiết nguyên dương.

Phu Dịch vội vàng tả hữu nhìn qua, chỉ thấy trước mắt kẽ cả thư sinh áo trắng cùng Thái Hư chân nhân các loại Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, lúc này đều là bạo mồ hôi như mưa, đầy mặt thống khổ hình ảnh, chớ nói chi là mặt sau này tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, càng hai mắt đỏ chót, nổi gân xanh như là rồng có sừng chí chít, kẽ cả cái kia bốn vị Bồng Lai nữ tiên, cũng là hai mắt mị quang bay sáng, sắc

mặt ửng hồng.

Mà tinh táo người, cũng chỉ có hắn và Thần Lộ cùng Phượng Dao ba người, kể cả Trương Thiên Vũ bọn người, cũng đồng dạng người bị áy hại, chỉ là bọn họ đạo tâm so với này tông môn tu sĩ muốn vững chắc, cho nên vẫn chưa hiện ra dữ tợn hình ảnh.

Thần Nông đĩnh!

Đúng lúc này, Phu Dịch lập tức nhớ tới trong càn khôn giới Thần Nông đĩnh, e sợ trước mắt cũng chỉ có này thần khí có thể đỡ Xá Nữ đáng sợ như thế lửa mị thuật, cho nên hắn cũng không kịp nhớ lúc trước Thần Nông đĩnh không thể hiện thế ước định.

Thế nhưng ngay ở hắn đang muốn kêu gọi Thần Nông đĩnh thời gian, chỉ thấy trước mắt đột nhiên kinh hiện một mảnh xích quang, mọi người dữ tợn hình ảnh tùy theo hơi ngưng lại, Phu Dịch vội vàng tả hữu nhìn qua, lại phát hiện lúc này có một đạo xích quang gắn vào mặn mà kết giới ở ngoài, không cần nghĩ, đều biết là Huyền Thanh thượng nhân gây nên.

Phu Dịch lập tức hướng về Ngũ độc giáo bên kia nhìn lại, chỉ thấy bên kia so với bọn hắn bên này còn thảm.

Dù sao bọn họ bên này đều là tông môn chính phái nhân sĩ, mặc dù cũng có như gió mát Tiên tử loại này không kỹ song tu chi đạo tu sĩ, nhưng song tu chi đạo chính là xuất từ Tiên đế Hiên Viên, cũng tương tự là Huyền Môn chính tông công pháp, đều không phải là riêng cốc nợ tà công, bọn họ chịu đựng lửa mị thuật nghi ngờ, hoàn toàn là vì sinh khả năng gây nên, nhưng cũng không oán được bọn họ.

Có điều, Ngũ độc giáo bên kia có thể không giống nhau, cái kia những người này đại bộ phận đều là không chịu được Huyền Môn thanh quy ràng buộc, đều là say mê với ngân Tà hạng người, lúc này lửa mị thuật vừa ra, lúc này lửa sương mù liên tục, chỉ trong giây lát này, cái kia một đám lớn Tân Tiên cảnh tu sĩ liền

toàn bộ ngã xuống, Địa Tiên Cảnh tu sĩ cũng là liểng xiểng, chỉ còn lại có điều năm mươi, sáu mươi tên, hơn nữa thì này năm mươi, sáu mươi tên, cũng cùng tới cực hạn, e sợ không dùng được trong thời gian ngắn, đồng dạng sẽ đột tử tại chỗ.

Cái kia bốn gã tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, đồng dạng thống khổ không chịu nổi, nếu là Đông Quân không ra tay nữa, chỉ sợ cũng kiên trì không mất bao nhiêu thời gian.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 279: Thắng Thảm! Mạng Còn Lại 1 Tuyến

Chỉ tiếc, cũng không biết là Đông Quân cũng không để ý này thủ hạ tính mạng, hay là hắn hoàn toàn không am hiểu Ngưng Tâm thuật, mãi đến tận chỗ hơn Địa Tiên Cảnh tu sĩ toàn bộ sau khi ngã xuống đất, vẫn như cũ không thấy áy động thủ.

“Thôi..... thôi..... bản tôn bị vu oan, hôm nay tới đây thôi a.....”

Dứt lời, Đông Quân quanh thân sát khí đột nhiên tăng vọt, một con sát khí ngưng tụ thành bàn tay lớn gào thét bước ra, đem đầu trường bên trong Cát Bắc trực tiếp bắt được trở về, có điều Cát Bắc lúc này đồng dạng bị sát khí bao lại, và nhìn không tới hắn có gì tình huống khác thường, chỉ là Đông Quân đã chịu thua, nói vậy Cát Bắc nên cũng gần như tới cực hạn, nếu không Đông Quân tuyệt đối không thể hiểu ra sao chịu thua.

Đồng thời, tăng vọt đến sát khí đem cái kia ba gã kể cả hộ pháp ở bên trong Thiên Tiên Cảnh tu sĩ toàn bộ bao lấy, ngay sau đó sát khí phóng lên cao, hóa thành một đạo Ô Quang xẹt qua chân trời, chỉ mấy hơi công phu, liền đã biến mất ở tầm mắt mọi người chỉ riêng bên trong.

“Phụp.....”

Đúng lúc này, trong hư không Xá Nữ đột nhiên phun ra một đám mưa máu, tiếp theo liền thân thể mềm nhũn một con ngã xuống hạ xuống, nhìn ấy tự do rơi xuống đất tư thế, nên đã ngất đi, thư sinh áo trắng không khỏi kêu lên một tiếng, sau đó thân hình nhanh như cuồng phong, hóa thành một đạo bóng trắng đem Xá Nữ tiếp được nắm ở trong lòng.

Mà cùng lúc đó, Huyền Thanh thượng nhân không có nhiều nói câu, Viêm Đế kiểm liền biến thành một cái rồng lửa phóng lên cao, lập tức xẹt qua chân trời hướng về Côn Lôn hướng về mới bỏ chạy, chỉ là ai cũng không nhìn thấy, ở đó mang bên trong, có một giọt sáng long lanh trong suốt giọt nước mưa, chính là Hiếu Nguyệt Tiên tử mặn mà huyền thân “Thái Nhất Thần thủy”.

“Xá Nữ, ngươi làm sao vậy..... ngươi mau tỉnh lại! Ngươi không nên làm ta sợ.....”

Thư sinh áo trắng liên tiếp la lên cũng không có đem ngắt Xá Nữ đánh thức, bởi vì lúc này Xá Nữ ở Nguyên Khí tổn thất lớn thời gian mạnh mẽ thi triển lửa mị thuật, hơn nữa là mười phần công lực!

Lửa mị thuật thuộc về ảo thuật bàng chi, làm phép thời gian là đem tinh, khí, thần tam nguyên hợp nhất, dùng mạnh mẽ tinh thần lực lượng đem ảo cảnh cùng thần tiếng công kích địch nhân nguyên thần, thế nhưng lực tác dụng là lẫn nhau, mặc dù là hàng năm tu luyện lửa mị thuật Xá Nữ nguyên thần so với tu sĩ tầm thường mạnh mẽ, nhưng nàng lần này lửa mị thuật công kích trong phạm vi tu sĩ thật sự nhiều lắm.

Này mấy ngàn tu sĩ mặc dù nhiều dùng tu vi thấp Tán Tiên cảnh làm chủ, khó có thể làm ra hữu hiệu phản kháng, thế nhưng dù sao nhân số rất nhiều, cho dù là mỗi người gần như làm ra vậy từng tia một phản kháng, thế nhưng làm này bé nhỏ không đáng kể sức mạnh tụ hợp lại một nơi sau khi, đều là bắn ra đủ để lay động Thái sơn sức mạnh, đặc biệt là trong những người này, còn có mấy trăm Địa Tiên Cảnh tu sĩ cùng với phần đông Thiên Tiên Cảnh tu sĩ.

(Bởi vì lửa của Xá Nữ mị thuật là không khác biệt phạm vi lớn công kích, công kích lan đến tới Huyền Môn đát tu sĩ, cho nên Huyền Môn đát tu sĩ làm ra phản kháng đồng dạng hội tụ ở trong đó.)

Này cỗ cắn trả lực lượng khủng bố có thể tưởng tượng được, mặc dù là nguyên thần lực lượng mạnh mẽ vô cùng Xá Nữ, đồng dạng không chịu nổi, chỉ

dựa vào ý chí lực vẫn kiên trì nàng ở chiến đấu kết thúc trong nháy mắt đó, rốt cục cũng nhịn không được nữa, ngất đi.

Nguyên thần cùng thân thể bất đồng, thân thể bị thương có thể thông qua dãy đường linh khí, kích thích thân thể tự lành bản năng tự nhiên sẽ từ từ khôi phục, nếu là hơn nữa đan dược phụ, mặc dù là một bị thương người sắp chết, cũng vô cùng có khả năng ở rất ngắn trong thời gian khôi phục như lúc ban đầu.

Thế nhưng nguyên thần nguyên đau nói, cũng không phải linh khí cùng đan dược có khả năng trị liệu.

Nguyên thần, chính là một loại huyền diệu khó hiểu kỳ diệu tồn tại, là tu sĩ thông qua vô số năm tháng tu luyện, đem tự thân thần, khí, thần tam nguyên hợp nhất sau, thông qua không có Thượng Tiên pháp, khiến suy nhược linh hồn cuối cùng thăng hoa ngưng tụ mà thành.

Cho nên tu sĩ nguyên thần bị trọng thương, giống như người phàm mất hồn bình thường, kẻ nhẹ, trở thành một khối đánh mất linh trí xác chết di động, kẻ nặng, trực tiếp tại chỗ bị chết.

Mà Xá Nữ bây giờ, chính là nguyên thần bị trọng thương, thậm chí có thể nói nguyên thần hầu như tán loạn,

Bây giờ nàng, chỉ là thân thể bản năng ở duy trì sinh cơ, thế nhưng loại bản năng này đang không có Nê Hoàn Cung quá một vị thần mệnh lệnh dưới, đồng dạng duy trì không được bao lâu.

Thư sinh áo trắng linh khí đánh vào Xá Nữ trong cơ thể, phảng phất đá chìm đáy biển bình thường, căn bản không chiếm được bất kỳ đáp lại.

“Không!.....”

Trải qua vô số lần thử nghiệm vẫn như cũ không có kết quả sau khi thư sinh áo trắng rốt cục không nhịn được hét lớn một tiếng, hắn bây giờ trong lòng hận

nhất, chính là tại sao lúc trước chính mình không có kiên trì, ngược lại để Xá Nữ đi nghênh chiến, hắn biết rõ ràng Xá Nữ chỉ là lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, không thể là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao đối thủ.

Thấy thư sinh áo trắng đau đớn không muốn sống dấp, nghe hắn tan nát cõi lòng buồn bã khóc to, một đám tu sĩ chỉ cảm thấy thanh âm này như là búa lớn một chút dưới đánh vào bọn họ ngực, dù sao Xá Nữ là vì bọn họ mà chết.....

Mặc dù Xá Nữ làm ra đồng quy vu tận quyết định, kỳ thực chỉ là bởi vì nàng muốn bảo hộ chính mình thân là một đời yêu vương tôn nghiêm, thế nhưng này, chỉ là chính nàng ý nghĩ, người khác căn bản là không biết là.

Hơn nữa, coi như người khác biết rồi thì lại làm sao?

Dù sao cũng là Xá Nữ liều mình một trận chiến thắng được trận chiến đấu này thắng lợi, nếu như không phải Xá Nữ, kế tiếp bọn họ muốn đổi mặt cái gì có thể tưởng tượng được.....

Dù sao, Huyền Thanh thượng nhân chỉ là cách không ngự kiểm, mà Ma soái Đông Quân lại là bản thể tự thân tới, huống hồ hắn phía sau còn có mấy ngàn ngũ độc giáo chúng.....

“Sư phụ.....”

Cùng thư sinh áo trắng đồng dạng cực kỳ bi thương, còn có ôm xé trời tử thi thể khóc rống Nhạc Phi cùng với mấy vị sư đệ.

Đồng dạng, &# 85;U đọc sách www &# 46;uu kansk &# 117;. co &# 109; làm Lý Tịnh thấy lúc trước liền tàn chết vào Ngũ độc giáo trong tay, ngang dọc tứ tung nằm trên đất đã lạnh lẽo các sư huynh đệ, đồng dạng đấm ngực giật chân, đau đớn không muốn sống.....

Nhất thời, Thanh Vân Sơn đỉnh núi buồn bã khóc to liên tục, đau đớn thê

thảm đến cực điểm.

“Tiền bối, nàng còn chưa có chết!” Trương Thiên Vũ đi tới Xá Nữ bên cạnh, cẩn thận quan sát một phen sau, không nhịn được lên tiếng nói.

Đúng vậy, Xá Nữ cùng những người khác bất đồng, như là xé trời tử bọn người, lúc này sớm mất đi sức sống, cho dù là Thần Nông Đại Đế tái thế, cũng tuyệt không đem cứu sống có thể, thế nhưng Xá Nữ lúc này mặc dù nguyên thần bị trọng thương, thế nhưng nàng sinh cơ đích xác còn ở, hơn nữa nàng hàng năm tu hành lửa mị thuật, nguyên thần mạnh mẽ xa không phải tu sĩ tầm thường có thể so với, lúc này nguyên thần mặc dù suy yếu tới cực hạn, thậm chí còn không bằng người phàm linh hồn, thế nhưng nàng nguyên thần, đích xác chưa hề hoàn toàn tiêu tán.

Thư sinh áo trắng lúc này đầy mặt nước mắt, nghe đến Trương Thiên Vũ có tiếng sau, yên lặng lắc lắc đầu.

Bởi vì hắn biết, đây bất quá là Trương Thiên Vũ lòng tốt an ủi khuyên nói như vậy, mặc dù hắn si mê luyện khí thuật, thế nhưng đối với kỳ vàng thuật đồng dạng đề cập một hai, cho nên hắn biết, lúc này Xá Nữ đã là đèn cạn dầu thời khắc, cho dù là tinh thông kỳ vàng đan đỉnh chi đạo Ngân Hạnh Tử, cũng là không còn cách xoay chuyển đất trời.

Thế nhưng, thư sinh áo trắng vạn vạn không ngờ rằng, Trương Thiên Vũ vào lúc này lại nói ra một câu, để hắn lại thấy được quang minh.

“Tiền bối, ta có thể cứu nàng!”

Thư sinh áo trắng nhất thời đầy cõi lòng khuấy động, lập tức ngẩng đầu hướng về Trương Thiên Vũ nhìn lại, khi hắn nhìn thấy Trương Thiên Vũ ánh mắt kiên định, tràn đầy tự tin vẻ mặt thời gian, trong lòng lập tức liền tin bảy tám phần, lập tức theo bản năng hỏi: “Lời ấy thật chứ?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 280: Luyện Đan Cùng Luyện Khí

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nàng chỉ là nguyên thần bị thương, chỉ cần dùng ‘lục dương đang thần đan’ ân cần săn sóc nguyên thần, nhiều nhất ba tháng, nhất định khả năng khôi phục như lúc ban đầu, nếu như có thể lại củng cố ba tháng, còn có thể cho nguyên thần nâng cao một bước.”

“Hả?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, này lục dương đang thần đan hắn đúng là nghe nói qua, có điều viên thuốc này từ lúc thời kỳ thượng cổ liền đã thất truyền, không ngờ rằng trước mắt vị này không đủ đôi mươi thiếu niên lại khả năng thuận miệng nói ra.

Đã có thể nói ra, nói vậy cũng không phải không có lửa mà lại có khói, thư sinh áo trắng cẩn thận hướng Trương Thiên Vũ trên dưới đánh giá một phen, lại cảm thấy thiếu niên này rất là lạ mặt, không khỏi hiếu kỳ nói: “Xin hỏi tiểu hữu sư tòng nơi nào?”

Phu Dịch lập tức cười nói: “Tiền bối chớ nênh khích khí, hắn chính là Trương Thiên Vũ, chúng ta lần này đi Thần Nông Giá vì cứu hắn.”

Thư sinh áo trắng vừa nghe lúc này mới nhớ tới, lúc trước Vệ Tử Dạ dùng thiên yêu cảnh tu vi quay về Thanh Khâu Sơn lúc, đoàn người bên trong đích xác có thiếu niên này, chỉ là lúc đó chỉ vội vàng nghiêng mắt nhìn qua một chút, cho nên trong lúc nhất thời không thể muốn lên.

Có điều, lúc trước nhận thức cùng không quen biết kỳ thực đối với trước mắt tới nói căn bản là không trọng yếu, bởi vì lúc trước ở Thanh Khâu Sơn thời gian, Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong đều đã nói đến cùng Trương Thiên Vũ quan hệ tình như thủ túc, kể từ đó, chính là người trong nhà, cũng liền không muốn

khách sáo, liền vội vàng hỏi: “Không biết Thiên Vũ tiểu hữu sư tòng môn phái nào?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta là thiên sư một mạch truyền nhân.”

“Đang một đạo thống?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức mừng rỡ.

Đây là vì sao?

Chỉ vì này đan đỉnh chi đạo vốn là xuất từ đang một đạo thống, đặc biệt là thiên sư một mạch càng đạo này bên trong vệ miện vua, trong truyền thuyết thiên sư một mạch luyện đan, thường có “đan thành mà Long Hổ hiện” kỳ voi, cho nên, Tiên Đinh sụp đổ sau khi, thiên sư một mạch ẩn cư chi sơn, được mệnh danh là “Long Hổ Sơn”.

Đã là thiên sư một mạch hệ truyền nhân, có thể nói ra lục dương đang thắn đan tên, thư sinh áo trắng cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ, chỉ là khả năng nói ra, không hăn khả năng luyện đến, không không thể thành đan, nói đến thì có ích lợi gì?

“Không biết Thiên Vũ tiểu hữu khả năng luyện viên thuốc này không?” Thư sinh áo trắng liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Mặc dù chưa từng thử qua, thế nhưng nhiều thử nghiệm vài lần, vẫn có rất lớn nắm chắc có thể thành đan.”

Chỉ tới Trương Thiên Vũ lại có như vậy giống như tự tin, thư sinh áo trắng nhất thời mừng rỡ.

“Nhưng mà.....”

Ngay ở thư sinh áo trắng đầy cõi lòng khuấy động thời gian, Trương Thiên Vũ lại lộ ra ấp a ấp úng đạo, thư sinh áo trắng trong lòng cả kinh, liền vội vàng hỏi: “Tiểu hữu nhưng có khó khăn chỗ?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Viên thuốc này đã là thiên cấp thất phẩm linh đan,

Luyện chế lúc cần thiết lò nhất định phải ở địa cấp trở lên, nếu không không thể chịu đựng sự mãnh liệt dược tính, nhất định lò phá đan hủy.”

“Hả.....”

Thư sinh áo trắng yên lặng gật gù, này cũng đích xác là một vấn đề.

Lý Lăng Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút, luyện cái đan lại còn có nhiều như vậy chú ý?

Lập tức hỏi ra, Trương Thiên Vũ vội vàng vì đó giảng giải.....

Nguyên lai, tu tiên cảnh giới có đẳng cấp phân chia, luyện đan luyện khí cũng cũng giống như thế.

Linh đan dùng trời,, người tam tài định cấp, mỗi người chia cửu phẩm, hiện nay thiên hạ tu sĩ chỗ luyện chế tiên đan, cùng dùng nhân cấp làm chủ, tỷ như Thi Vân trên người linh đan, liền toàn bộ đều là nhân cấp linh đan.

Địa cấp linh đan ở hiện nay thiên hạ đã là trân bảo hiếm thế giống như tồn tại, có điều ít ỏi trở về ít ỏi, thế nhưng Huyền Môn tam tông cùng Thanh Khâu Sơn loại này tu giới quái vật khổng lồ, tự nhiên còn là có thể luyện, giống như lúc trước Thanh Huyệt Sơn mười người đứng đầu ban thưởng “ngưng khí đan” chính là địa cấp cửu phẩm linh đan.

Thiên cấp linh đan nhất có đại diện tính chính là “của Côn Lôn Cửu Chuyển huyền thiêん đan”, đan tên Cửu Chuyển, chính là luyện chế chín lần, mỗi một chuyển cần 300 6 Thập Ngũ trời, cho nên một lần thành đan liền cần ròng rã chín năm, hơn nữa Kết Đan một năm, nói cách khác mỗi một lò Cửu Chuyển huyền thiêん đan, đều cần ròng rã mười năm mới có thể ra lò, cũng may mỗi một lò đều có thể đến chín hạt, nếu không cùng tiêu hao vô số tinh lực so với, thật sự

là rất khó bàn về ấy được mất.

Đương nhiên, Cửu Chuyển huyền thiên đan được tính cũng đích xác nghịch thiên đến cực điểm, Vệ Tử Dạ lúc trước cùng Thánh Thiên lão tổ đấu pháp mạnh mẽ trấn áp Ung Hòa thời gian đã tiêu hao một giọt trong lòng máu, thế nhưng ở Huyền Thanh thượng nhân ban xuống một hạt Cửu Chuyển huyền thiên đan sau khi, không những giọt kia trong lòng máu khôi phục như lúc ban đầu, kể cả tu vi cũng không có thiếu tăng lên, mới làm cho mấy ngày sau hắn ở Thanh Vân Sơn một lần đột phá ràng buộc lên cấp thiêu yêu cảnh.

Bởi vậy có thể thấy được, thiêng cấp linh đan được liệu tuyệt đối là nghịch thiên tồn tại, có điều Cửu Chuyển huyền thiên đan như vậy nghịch thiên được tính đều không qua mới thiêng cấp cửu phẩm linh đan, mà lục dương đang thần đan lại là thiêng cấp thất phẩm linh đan, ước chừng so với Cửu Chuyển huyền thiêng đan cao hai phẩm.

Đương nhiên, nếu không có như thế, cũng tuyệt đối không thể đem kề bên tán loạn nguyên thần khôi phục như lúc ban đầu, cho nên, viên thuốc này tuyệt đối đạt đến thiêng cấp thất phẩm linh khí tư cách.

Nhưng mà, theo thiêng đan cấp bậc tăng lên, đối với luyện chế sử dụng lò cùng linh hỏa yêu cầu cũng là càng ngày càng hà khắc, đúng như Trương Thiên Vũ theo như lời, nếu như không có địa cấp trở lên lò, nhất định không chịu nổi được tính uy mãnh, khi đó liền chỉ có một kết quả - - nổ tung lò!

Vậy, cái gì là địa cấp lò luyện đan đâu?

Vậy thì muốn giảng luyện khí cấp bậc, tu sĩ thường đem luyện khí chia làm trời,, Huyền, vàng cấp bốn, mỗi cấp vừa phần, bên trong, dưới tam phẩm, có điều đây chỉ là luyện khí một mạch ngôn ngữ trong nghề, tu sĩ tầm thường bình thường xưng là thần khí, thiêng khí, linh khí, pháp khí, kỳ thực vừa vặn đối ứng đi trong lời nói trời,, Huyền, vàng cấp bốn.

Được xưng là thần khí Thần Nông đinh cùng Phong Thiên Kính loại pháp

bảo này, chính là thiên cấp thượng phẩm.

Viêm Đế kiếm cùng Chu Tước thần kiếm này hai thanh cực phẩm kiếm tiên, cũng gần như chỉ là địa cấp thôi, có điều Viêm Đế kiếm làm địa cấp thượng phẩm, Chu Tước thần kiếm chút ít hạ xuống ngồi, làm địa cấp trung phẩm, thất tinh bảo kiếm của Trương Thiên Vũ so với Chu Tước thần kiếm vừa rơi xuống một thành, làm địa cấp hạ phẩm.

Còn thư sinh áo trắng chỗ luyện chế cái kia một đống hàng nhái, ngoại trừ ba cái bảo y cùng phệ huyết bá vương kích cùng với chính mình dùng con kia chu thiên Phất Trần cùng ngọc kiếm khả năng miễn cưỡng tính là địa cấp hạ phẩm ở ngoài, còn lại như là sấm gió song kiếm cùng này hàng nhái thần khí, cùng chỉ có thể coi là linh khí, cũng chính là huyền giai pháp khí.

Còn kém cỏi nhất Hoàng giai, U &# 8 cũng chính là pháp khí, đối với tu sĩ tới nói thì bình thường vô cùng, các đại môn phái đệ tử sử, chính là dùng pháp khí làm chủ, mặc dù là giàu như Côn Lôn, Thi Vân đeo phi kiếm cũng bất quá mới linh khí hạ phẩm mà thôi, những môn phái khác thì càng không cần phải nói.

Cho nên thư sinh áo trắng cũng đích xác coi là luyện khí tông sư, bởi vì linh khí với thời đại này, đã coi như là có thể gấp mà không thể cầu cao nhất tồn tại.

Lò tuy là luyện đan tác dụng, lại cũng coi như là luyện khí chỗ, cho nên đống dạng tại đây cấp bốn phân chia bên trong.

Lý Lăng Phong minh bạch này sau khi, lập tức đối với thư sinh áo trắng nói: “Ngân Hạnh Tử Thần Vương luyện đan sử dụng lò là cái gì cấp bậc?”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Lò của Ngân Hạnh Tử tự nhiên là địa cấp, chỉ là, lò sao lại dễ dàng cho người mượn?”

Lý Lăng Phong nghe đến Ngân Hạnh Tử nắm giữ lò làm địa cấp tiên khí thời gian, nhất thời mừng rỡ, thế nhưng nghe đến phía sau nói lúc, lại là đầy mặt nghi

hoặc, lập tức phản ứng nói: “Lò vì sao không thể dễ dàng cho người mượn?” & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy nguyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 281: Âm Lò Cùng Dương Lò

Thư sinh áo trắng lập tức thở dài một tiếng nói: “Thiếu chủ có chỗ không biết, này lò không giống với pháp bảo tẩm thường, đặc biệt là địa cấp trở lên lò, lúc cần thường dùng thuốc đá cho ăn lò, mà chỗ đưa lên thuốc đá nguyên nhân chính là ấy am hiểu luyện chế đan được dược tính mà định ra, mà lò vừa bởi vì nuôi nấng thuốc đá được tính bất đồng, chia làm dương lò cùng âm lò hai loại, dương lò chỗ luyện đan thuốc cùng này đây đại bổ khí huyết làm chủ, âm lò chỗ luyện đan thuốc lại này đây ân cần săn sóc thần thức làm chủ.”

“Cho nên, Ngân Hạnh Tử Thần Vương lò là dương lò, cũng không thích hợp lục dương đang thần đan?” Nói tuy nói tới nửa, thế nhưng Lý Lăng Phong đã phản ứng lại, cũng không phải là Ngân Hạnh Tử hẹp hòi, nguyên lai này lò trong lúc đó lại còn có lớn như vậy cửa nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, viên thuốc này mặc dù tên là lục dương, thế nhưng là thật là âm đan, gọi là lục dương, bất quá là bởi vì viên thuốc này 6 mùi vị thuốc chính đều là chí dương đồ vật, thế nhưng thiên địa số lượng, 9 làm dương cực, 6 làm âm cực, 6 mùi vị thuốc chính mặc dù là dương cương đến cực điểm, rồi lại đáp lại vật cùng tất phản, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai tư thế, cho nên thành đan thời gian trong nháy mắt đó, được tính rồi lại đã biến thành âm tính, cho nên mới có ân cần săn sóc nguyên thần hiệu quả.”

“Hả.....” nghe đến đó, Phu Dịch rốt cuộc hiểu rõ Trương Thiên Vũ có gì kiêng kỵ, lập tức thấp giọng nói: “Ta nhớ tới ngươi không phải có tôn địa cấp lò gì?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ cùng Lý Lăng Phong bọn người lập tức minh bạch, Phu Dịch nói nhưng thật ra là Thần Nông đinh, chỉ là đinh

này can hệ trọng đại, không thích hợp công chư hậu thế, cho nên cho nên nói rồi cái tiếng lóng, cho nên thư sinh áo trắng tự nhiên cũng là không biết là bọn họ nói lò chính là thiên cấp thượng phẩm, được xưng là đệ nhất thiên hạ đỉnh thần khí “Thần Nông đỉnh”.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Lò luyện đan của ta cũng là dương lò, mặc dù có thể bảo vệ đan thành, thế nhưng viên thuốc này nếu là ở dương trong lò luyện chế nói, thành đan thời gian ít đi cái kia tia âm khí, liền có rất lớn có thể trở thành ‘lục dương hợp khí đan’, viên thuốc này mặc dù cũng là hiếm có thiên cấp linh đan, thế nhưng viên thuốc này lại vì chữa thương tác dụng, cùng lập tức cần thiết ân cần săn sóc nguyên thần tác dụng bối đạo nhi thi.”

“Này đích xác là một vấn đề……” Phu Dịch nghe đến Trương Thiên Vũ một phen sau khi giải thích nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, cái kia “Thần Nông bách thảo đan” có lên người chết mà thịt bạch cốt hiệu quả, tự nhiên thuần dương đan hàng ngũ, có thể thấy được Thần Nông đỉnh cũng là một vị dương lò.

Chỉ là nhưng vào lúc này, Phu Dịch lại có một tia nghi hoặc, thân là đan đỉnh chi tổ Thần Nông Đại Đế, có phải không có âm lò gì?

Chỉ tiếc trước mắt Thần Nông đỉnh là lớn nhất cơ mật, bất tiện tiết lộ, cho nên chỉ có thể cố nén trong lòng hiểu kỳ, đợi cho ngày sau có cơ hội sẽ tìm hỏi chính là.

Có điều, Phu Dịch bọn người ngược lại là không có hoài nghi Trương Thiên Vũ là vì Thần Nông đỉnh không thích hợp hiện thực mà nói dối, bởi vì bọn họ đối với “Thần Nông Bách Thảo Kinh” tìm hiểu mặc dù không có Trương Thiên Vũ thấu triệt, cũng đều hiểu một chút thuật luyện đan, điểm ấy nông cạn đạo lý mặc dù trong lúc nhất thời không ngờ rằng, nhưng là bị hắn kiểu nói này, nhưng cũng minh bạch sự thật đích xác như thế.

“Vậy làm sao bây giờ?” Lý Lăng Phong không khỏi có chút ảo não nói.

Thư sinh áo trắng suy nghĩ một chút nói: “Xem ra chỉ có thể luyện lại một vị

lò thuốc,

Dù sao hiện nay thiên hạ địa cấp lò vỗn là không mấy cái, âm lò càng chưa từng nghe thấy, cùng với hoa lượng lớn thời gian lãng phí ở trên đường, không bằng để ta tự mình thử một lần, cố gắng thật có thể luyện thành địa cấp lò cũng khó nói."

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, mọi người nhất thời mừng rỡ, đặc biệt là Lý Lăng Phong, lập tức ha ha cười nói: "Ta ngược lại thật ra suýt nữa đã quên, Thần Vương chính là một vị luyện khí tông sư, tất nhiên có Thần Vương tự thân xuất mã, lo gì không có địa cấp lò? Đến lúc đó luyện thêm mấy cái đi ra, cũng có thể tăng cao ta Thanh Khâu Sơn đan dược sản lượng."

Thư sinh áo trắng nghe được lời này, không khỏi cười khổ một tiếng, lập tức thở dài nói: "Đối với luyện chế địa cấp pháp bảo, ta ngược lại thật ra có chút kinh nghiệm, chỉ tiếc bây giờ thiên địa cẩn cõi, cực phẩm vật liệu đã ít lại càng ít, cho dù là khả năng luyện ra một vị đã là cực kỳ không dễ, nơi nào còn có thể luyện ra rất nhiều....."

"Hả....." Lý Lăng Phong nhất thời lúng túng đến cực điểm.

Thư sinh áo trắng lập tức đem Xá Nữ thu vào quạt giấy bên trong, sau đó hướng về trong khi làm thủy tiên Tiên tử chữa thương Thái Hư chân nhân hai người đi đến, lúc này thủy tiên Tiên tử thương thế đã ổn, Thái Hư chân nhân cảm giác được thư sinh áo trắng bọn người hướng về ấy đi tới, vội vàng đứng lên nói: "Xá Nữ đạo hữu như thế nào?"

"Ai da....." thư sinh áo trắng thật dài thở dài một tiếng nói: "Nguyên thần gần như tan rã, muốn phục hồi như cũ, e sợ phải một vài thời gian."

Thái Hư chân nhân không biết là Trương Thiên Vũ khả năng luyện thiên cấp thất phẩm lục dương đang thần đan, cho nên trong tiềm thức nhận định Xá Nữ đã là không còn cách xoay chuyển đất trời, lập tức thở dài một tiếng nói: "Xá Nữ đạo hữu để đại cuộc trả giá thật sự là nhiều lắm....."

Thư sinh áo trắng thở dài nói: “Thanh Vân Môn bị này 1 ách cũng là số trời, trước mắt nguy cơ đã trừ, Thanh Vân Môn dù sao là người Huyền Môn tông phái, còn lại sự tình liền do các ngươi tới xử lý a, chúng ta liền về trước Thanh Khâu.”

“Tốt, đạo hữu một đường cẩn thận, quay lại Thanh Vân thời gian thay ta hướng về biện hộ bạn thỉnh an.” Thái Hư chân nhân cũng là ngay thẳng người, lập tức chắp tay đưa tặng nói.

“Bảo trọng!” Thư sinh áo trắng không có tâm tình khách sáo, trực tiếp chắp tay bái biệt nói.

“Bảo trọng!”

Ngay ở thư sinh áo trắng hướng về Thái Hư chân nhân đi đến thời gian.

“Thiên Vũ.....” biết Trương Thiên Vũ phải đi, Thi Vân lập tức khẽ gọi một tiếng, muốn nói cái gì, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng nhưng lại không nói ra được, dù sao hai người ở chung lâu như vậy, trong lòng tình cảm đã sâu, vốn lúc đó thỏa thuận muốn cùng nhau đi tới Côn Lôn giúp Phu Dịch mở ra thân thể bí ẩn, thế nhưng trước mắt Xá Nữ ngàn cân treo sợi tóc, lại là càng thêm khẩn yếu việc, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Trương Thiên Vũ nhẹ nhàng vuốt ve Thi Vân trên trán tóc đen cười nói: “Lần này việc quan hệ Xá Nữ tiền bối tính mạng, đợi đan thành sau khi, ta liền lên đường đi Côn Lôn tìm người.”

“Hả.....” nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, Thi Vân một đôi linh động hai mắt lập tức ửng hồng, phát lên một mảnh hơi nước.

Thần Lộ nhìn thấy hai người lưu luyến không rời hình dáng, trong lòng có chút khó chịu, tùy tiện nói: “Thi Vân, ngươi không bằng theo chúng ta cùng đi Thanh Khâu như thế nào?”

Thi Vân không khỏi sững sốt, còn chưa chờ nàng phản ứng lại, liền có Phu Dịch cười nói: “Đúng vậy, ngươi theo chúng ta đi trước Thanh Vân không thì tốt rồi, đỡ phải hai người các ngươi chịu đựng này vô vọng ly biệt nỗi đau.”

Phượng Dao lập tức nhảy đến Thi Vân bên cạnh, kéo lại cánh tay kia nói: “Đúng vậy, ngươi thì cùng chúng ta cùng đi Thanh Khâu mà, đợi cho Thiên Vũ ca ca luyện ra lục dương đang thần đan sau, chúng ta lại cùng đi Côn Lôn không phải càng tốt sao?”

“Thế nhưng.....”

Thi Vân dù sao xuất thân Côn Lôn, mặc dù một ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến thời gian Thanh Khâu Sơn cùng Huyền Môn liên thủ đối kháng Ma tộc, nhưng là loài người cùng Yêu tộc cùu hận cũng không có vì vậy mà hóa giải, chỉ là chiếm được hòa hoãn thôii, cho nên Côn Lôn phái chúng đệ tử một khi nhắc tới Yêu tộc của Thanh Khâu Sơn thời gian, vẫn như cũ còn là Tiên Ma đại chiến trước như vậy lời mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, lúc này mới làm cho Thi Vân ở biêt Trương Thiên Vũ muốn đi Thanh Khâu thời gian, bắn nǎng sinh ra hai người muốn ly biệt từ đây ý nghĩ.

Bởi vì nàng trong tiềm thức, căn bản cũng không có nghĩ tới muốn đi Thanh Khâu. & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy nguyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 282: Huyền Minh Thạch

Thế nhưng ở Thần Lộ cùng nhắc nhở của Phượng Dao dưới, Thi Vân bỗng nhiên nhớ tới, nơi đây đều không phải là Côn Lôn núi, cho nên hắn bây giờ cũng không cần cùng ai đi xin chỉ thị có thể không rời núi.

Mặc dù mục đích là Thanh Khâu Sơn, là các sư huynh trong miệng tà ma ngoại đạo, thế nhưng trải qua hôm nay sau trận chiến này, Thi Vân cũng không cảm thấy Yêu tộc của Thanh Khâu Sơn đáng sợ dường nào, cùng các sư huynh miêu tả hoàn toàn không giống nhau, bọn họ căn bản không có ba đầu sáu tay, cũng không có mặt xanh nanh vàng.

Bất kể là Yêu tộc Thiếu chủ Lý Lăng Phong, còn là thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ hai vị này yêu vương, bọn họ không những cùng người trưởng giống nhau, hơn nữa ở trận chiến ngày hôm nay bên trong đều là dùng hết khả năng, đặc biệt là Xá Nữ, càng là vì tôn vong của Thanh Vân Sơn suýt nữa cùng giày vò đồng quy vu tận.

Hơn nữa sư phụ lúc trước vẫn cùng hai vị yêu vương kề vai chiến đấu, mặc dù nàng không có tận mắt nhìn thấy, thế nhưng theo Thục Sơn tiền bối Thái Hư chân nhân cùng Bồng Lai Tiên tử thủy tiên nơi đây đều có thể thấy được, bọn họ mặc dù cùng thực Huyền Môn tam tông, lại là cùng Yêu đám hai vị yêu vương ở chung rất tốt, cùng dùng “đạo hữu” tương xứng.

Nghĩ đến đây, Thi Vân trong đầu lập tức phát lên một ý nghĩ, thầm nghĩ nói: “Có lẽ, coi như ta đi Thanh Khâu Sơn đi một lần, sư phụ cũng sẽ không trách cứ cho ta.....”

Cũng là Trương Thiên Vũ hồ đồ nhất thời, mặc dù chỉ số thông minh của hắn

rất cao, thế nhưng EQ lại là bình thường, trực tiếp hai nữ nhắc nhở, hơn nữa ánh mắt của Thần Lộ, này mới phản ứng được, gặp Thi Vân còn ở do dự, lập tức cũng khuyên nhủ: “Thi Vân, nếu không các ngươi cùng chúng ta đi một chuyến Thanh Khâu Sơn a, phí không mất bao nhiêu thời gian.”

“Đúng vậy, ta cũng không vội, ngươi gấp cái gì?” Phu Dịch lập tức cười nói.

Nhe đến Trương Thiên Vũ mời, hơn nữa vị này có khả năng là “sư thúc” Hoặc “sư bá”, hoặc là càng có thể là “sư trưởng” Phu Dịch cũng nói khuyên bảo, Thi Vân rốt cục hạ quyết tâm, cùng mọi người cùng đi Thanh Khâu Sơn.

“Được rồi……” có điều, Thi Vân đang nói ra hai chữ này trong khi, lại là cảm thấy mặt cười cực kỳ nóng bỏng, dù sao nàng này vừa đi, rõ cuộc hay là bởi vì Trương Thiên Vũ.

“Cái này không thì tốt rồi mà, hai người các ngươi cũng không dùng chịu đựng ly biệt nỗi khổ, tương tư mỗi hận.” Thần Lộ lập tức cười nói.

Phượng Dao cũng cười nói: “Đúng vậy, đúng vậy.”

Hai người này một trận trêu chọc, làm cho Thi Vân thẹn đến muốn chui xuống đất, mặt đỏ tới cổ rẽ.

“Đúng rồi, Lý Tĩnh……” đúng lúc này, Lý Lăng Phong đột nhiên nhìn đến vẫn như cũ đứng ở nơi đó không nhúc nhích Lý Tĩnh, trong lúc nhất thời cũng không biết làm như thế nào đi an ủi hắn.

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Nếu không để hắn cũng theo chúng ta cùng đi?”

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng lắc lắc đầu nói: “Không thể, Thanh Vân Môn chính là nhà của hắn, đặc biệt là Thanh Vân Môn hôm nay chịu khổ này ách, hắn nơi nào có tâm tư đi nơi khác.

”

“Hả.....” Phu Dịch gật gù, đột nhiên nghĩ đến Trương Trọng Kiên việc, lập tức hỏi: “Cái kia Trương Trọng Kiên làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Bổ tâm đan nói cái khác chủ tài đúng là đủ, chỉ có Huyền Minh thạch không biết là nơi nào, nếu như tìm tới Huyền Minh thạch nói, nên vẫn đề không lớn, dù sao theo toa thuốc ghi chép, bổ tâm đan có điều địa cấp ngũ phẩm linh đan, thành đan xác suất không dám nói nắm chắc, lại cũng có khoảng bảy phần mười.”

“Hả.....”

Đúng lúc này, thư sinh áo trắng đã cùng Thái Hư chân nhân nói lời từ biệt xoay chuyển trở về, hướng mọi người nói: “Chúng ta đi thôi?”

Nhìn thấy thư sinh áo trắng, Lý Lăng Phong trước mắt đột nhiên sáng ngời, phải biết rằng thư sinh áo trắng nhưng luyện khí Tông gia, đối với thiên tài địa bảo tri thức tuyệt đối ở Vệ Tử Dạ bên trên, lập tức hỏi: “Thần Vương, ngươi nghe nói qua Huyền Minh thạch gì?”

“Huyền Minh thạch?” Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức hỏi tới: “Lục dương đang thần đan phải vật ấy?”

Trương Thiên Vũ vội vàng trả lời: “Không không không, lục dương đang thần đan sử dụng 6 mùi vị thuốc chính cùng thuốc phụ đều vì tẩm thường thuốc, luyện chế viên thuốc này khó xử ở chỗ làm thuốc thứ tự trước sau cùng linh hỏa nắm giữ, cũng không cần Huyền Minh thạch, Huyền Minh thạch chỉ dùng ở một khác mùi đan được ‘bổ tâm đan’.”

“Hả.....” thư sinh áo trắng lập tức nhìn về phía Lý Tĩnh, gật gật đầu nói: “Bổ tâm đan là dùng để cứu trị hắc sư huynh?”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Không sai, Thanh Vân Sơn với thầy có ân, hơn nữa Lý Tĩnh cùng ta bọn quan hệ cá nhân rất tốt, nếu như có thể nói, còn là

tận lực giúp giúp hắn a.”

“A.” Thư sinh áo trắng gật gù, đối với Lý Lăng Phong nói như vậy cực kỳ tán thành, tùy tiện nói: “Bị người một chút làm dũng tuyển báo đáp, bèn ta Yêu tộc đứng đờи gốc rễ, không sai, không sai.”

Nghe đến thư sinh áo trắng nói như vậy, Thi Vân trong lòng đối với Yêu tộc hảo cảm lại thăng hoa, dù sao rất nhiều người loài đều không làm được đến mức này, trong lúc nhất thời, đối với Thanh Khâu Sơn một nhóm, theo lúc trước kiêng kỵ lập tức chuyển đổi thành trông chờ, nàng ngược lại thật muốn nhìn một chút Thanh Khâu Sơn đến tột cùng là thế nào một phen diện mạo, đến tột cùng là các sư huynh nói trò hề xong đến, còn là như là Côn Lôn bình thường hoà thuận.

Hoà thuận..... hòa thuận gì?

Thi Vân trong lúc nhất thời lại đang Côn Lôn núi bây giờ loại tình huống này đến tột cùng có tính không hoà thuận vẫn đề này bắt đầu suy nghĩ.....

“Tiền bối kia ngươi có biết Huyền Minh thạch gì?” Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi.

Thư sinh áo trắng trên mặt nhất thời hiện ra chần chờ vẻ, dừng lại sau một lát lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Huyền Minh thạch ta ngược lại thật ra có một khôi, bất quá ta định dùng ở lò luyện đinh bên trên, dù sao bây giờ muốn luyện chính là âm lò, Huyền Minh thạch vừa vặn thuần âm, hơn nữa cường độ của nó cực cao, nếu là ở luyện khí thời gian gia nhập nói của nó, có thể luyện thành địa cấp lò xác suất rất lớn.....”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, bọn họ không ngờ rằng dễ dàng như vậy thì tìm được rồi Huyền Minh thạch, thế nhưng sau khi tìm được rồi lại gặp phải càng thêm nghiêm túc vấn đề, một khi Huyền Minh thạch dùng làm luyện chế lò nói, thì không cách nào gom đủ luyện chế bổ tâm đan vật liệu, thế nhưng một khi đem Huyền Minh lúc dùng làm luyện chế bổ tâm đan, vậy địa cấp lò rồi lại thành vấn đề.....

Hơn nữa, Huyền Minh thạch là thư sinh áo trắng hết thảy, luyện chẽ địa cấp lò chính là vì cứu trị hắn người yêu, đừng nói bọn họ, cho dù là Lý Tĩnh bây giờ đứng ở nơi đây, cũng tuyệt đối không tốt mở miệng đòi hỏi.

Nhất thời, mọi người lâm vào trầm mặc.

Đột nhiên, &# 32; Phu Dịch trong đầu linh quang lóe lên, lập tức mừng rỡ, lập tức hé mồm nói: “Đã tiền bối có Huyền Minh thạch, tất nhiên biết Huyền Minh thạch xuất xứ, như thế chúng ta nữa tìm một khối chính là, cần gì nơi đây xoắn xuýt?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, mọi người nhất thời ré mây nhìn thấy mặt trời, tự nhiên hiểu ra.

Đúng vậy, bọn họ không có Huyền Minh thạch là vì không nhìn được vật ấy, cũng không biết vật ấy xuất xứ, tất nhiên thư sinh áo trắng có, thì chắc chắn biết ấy xuất xứ, sẽ tìm một khối chính là, căn bản không cần ở nơi đây lớn phí não nước.

“Ha ha.....” nhưng không nghĩ, mọi người đang cao hứng thời gian, đã thấy thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Nếu có dễ dàng như vậy, ta vừa làm sao có khả năng chỉ có một khối, dù sao có Huyền Minh thạch gia nhập sau, luyện ra địa cấp pháp bảo xác suất sẽ tăng lên mấy lần.....”

Phu Dịch nhất thời cả kinh, liền vội vàng hỏi: “Tiền bối, có thể hay không báo cho này Huyền Minh thạch đến tột cùng xuất từ nơi nào?”

Thư sinh áo trắng thở dài nói: “Thanh Khâu huyệt nơi sâu xa nhất.....” & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy nguyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 283: Này Thuyền Hồng!

“Thanh Khâu huyệt nơi sâu xa nhất!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, không nói đến Thanh Khâu huyệt hung hiểm vạn phần, lần trước khả năng trốn từ nơi nào đó tới hoàn toàn là vận may, quan trọng nhất chính là, xanh huyệt huyệt mỗi ba năm mở ra một lần, mặc dù bọn họ tiến vào Thần Nông Giá sau đối với thời gian đã cùng bên ngoài tách rời, thế nhưng tuyệt đối sẽ không vượt qua một năm, nói cách khác, bọn họ ít nhất phải các loại hơn hai năm tài năng lại tiến vào.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy mọi người khiếp sợ dâng dấp, không khỏi lại thở dài một tiếng nói: “Không sai, khôi này Huyền Minh Thạch chính là mười năm trước ở Thanh Khâu trong huyệt tìm được, sau đó ta cũng ở bên ngoài tìm kiếm qua, vẫn không có tìm được, cho nên ta cảm thấy ngoại trừ Thanh Khâu trong huyệt, cũng chỉ có Thần Nông Giá cùng Côn Lôn gó lớn bên trong có thể tồn tại.”

“Hả.....”

“Đúng rồi tiền bối, chúng ta tiến vào Thần Nông Giá bên trong đại khái đã bao lâu?” Trương Thiên Vũ thuận miệng hỏi.

Thư sinh áo trắng suy nghĩ một chút nói: “Đại khái..... hơn mươi tháng đi, Ừ..... ngược lại không tệ, vừa sắp đến rồi xanh huyệt huyệt mở ra lúc, xem ra cũng không cần chờ quá lâu.”

“Thanh Khâu huyệt không phải mỗi ba năm mới mở ra một lần gì?” Lý Lăng Phong nghi ngờ nói.

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Thanh Khâu huyệt hàng năm cũng có thể mở ra, chỉ là mỗi một khoảng thời gian ba năm, kết giới sức mạnh mới có thể yếu nhất, cho nên không có đặc thù sự tình nói, bình thường đều sẽ đợi cho kết giới yếu nhất trong khi mới tiến vào, đã lần này việc quan hệ Thanh Vân chưởng môn sinh tử, ta có thể tùy các ngươi cùng nhau đi tới mạo hiểm một lần, cũng coi như là giúp bệ hạ trả lại ân tình của Thanh Vân.”

Mọi người vừa nghe tùy theo mừng rỡ, kể từ đó, sự tình của Huyền Minh Thạch cho dù là hoàn mỹ giải quyết, Phu Dịch lập tức hướng về Lý Tĩnh bắt chuyện một tiếng.

Lý Tĩnh đang với trạng thái thất thần, nghe đến Phu Dịch bắt chuyện, này mới phục hồi tinh thần lại, sau đó phờ phạc đi tới.

Phu Dịch lập tức đem Huyền Minh Thạch việc báo cho Lý Tĩnh, này đối với hắn mà nói, đích xác xem như hôm nay lớn nhất tin vui.

Quả nhiên, Lý Tĩnh nghe đến Huyền Minh Thạch có tin tức sau khi vô thần hai mắt nhất thời ứa ra hết sạch.

“Vậy, ngươi bây giờ theo chúng ta cùng đi Thanh Khâu Sơn gì?” Phu Dịch hỏi.

Lý Tĩnh lắc lắc đầu nói: “Lúc này Thanh Vân Môn mặc dù bây giờ chỉ có ta một người, thế nhưng Thanh Vân Môn cũng không có bị diệt, bởi vì còn có ta ở, hơn nữa bây giờ nơi đây khắp nơi bùa bện, các sư huynh đệ thi thể chung quy phải có người hậu táng, cho nên ta muốn trước tiên lưu lại, một tháng sau ta sẽ một mình đi tới Thanh Khâu Sơn, đến lúc đó chúng ta đồng thời xông Thanh Khâu huyệt!”

“Cũng được, có điều.....” nói tới chỗ này, Trương Thiên Vũ nhất thời áp a áp úng, thật sự không tốt nói lại.

Lý Tĩnh thở dài một tiếng nói: “Muốn nói gì cứ nói đi, ngươi huynh đệ ta

trong lúc đó còn cần như vậy phải không?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Mặc dù ngươi không muốn thừa nhận,

Thế nhưng bây giờ Thanh Vân Môn đích xác đã mất, nếu như có thể, ta ngược lại thật ra cảm thấy khác ném hắn phái là một không sai lựa chọn, tỷ như.....”

Nói xong, Trương Thiên Vũ hướng 1 bên cạnh liếc mắt ra hiệu, Lý Tĩnh lập tức theo hắn chỉ dẫn hướng về chỗ kia nhìn lại, khi hắn nhìn thấy Thái Hư chân nhân sau khi, lập tức liền hiểu được, lập tức lắc lắc đầu nói: “Thiên Vũ, ta biết ngươi là hảo ý, thế nhưng Thanh Vân Môn dù sao cũng là Thái Cố đạo thống, nếu như như vậy bị diệt có chút đáng tiếc.....”

Trương Thiên Vũ đang muốn khuyên nữa, nhưng không nghĩ thư sinh áo trắng nói: “Lý Tĩnh tiểu hữu nói rất có lý, hơn nữa tầm quan trọng của Thanh Vân Môn vượt xa khỏi tưởng tượng của các ngươi, cho nên Huyền Môn tuyệt đối sẽ không để Thanh Vân Môn cứ thế biến mất, ta muốn, chờ một chút quả thật đạo hữu nên nói rõ với ngươi, hơn nữa, Huyền Môn nhất định sẽ hết sức làm cho Thanh Vân Môn ở ngắn nhất trong thời gian lại trở thành trụ cột vững vàng của Huyền Môn.”

“Hả.....” có thư sinh áo trắng đoạn văn này, Trương Thiên Vũ nhất thời liền minh bạch, hôm nay Ma soái Đông Quân đem người đột kích, tất nhiên không phải tâm huyết dâng trào, tất nhiên còn có những nguyên nhân khác, lập tức cười nói: “Là ta lo xa rồi, đã như vậy, một tháng sau đó ngươi cũng không dùng để Thanh Khâu, ngươi chỉ để ý yên tâm, trong vòng ba tháng, chúng ta nhất định sẽ đưa trả ngươi một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh sư huynh.”

Lý Tĩnh vừa nghe, hai mắt nhất thời có chút ướt át, tầm mắt cũng thuận theo có chút mơ hồ, thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng chỉ hóa thành hai cái nói: “Đa tạ!”

Mọi người tùy theo nhìn nhau nở nụ cười, tất cả đều không nói bên trong.

“Xin bái biệt từ đây a, đừng bà bà mụ mụ.”

Phu Dịch là một ngay thẳng người, chịu không nổi nhất như vậy bầu không khí, lập tức thúc giục.

Thư sinh áo trắng cười cười, tiện tay từ trong lòng móc ra một vật tiện tay ném đi, lập tức liền biến thành dài chừng khoảng sáu trượng, bề rộng chừng hai trượng, cao chừng một trượng, giống như thuyền nhỏ pháp vật, chính là lúc trước đưa cho Phu Dịch, lại bị hắn trả lại “Xuyên Vân Tra”.

Xuyên Vân Tra vốn chính là phảng phất từ tốn phong tra, nội bộ kết tùng cùng chức năng hay không giống nhau trong lúc nhất thời không cách nào nhìn ra, thế nhưng chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, này hai chiếc bảo tra đích xác có chín phần rất giống.

Đồng dạng bảo quang vờn quanh, đồng dạng thụy khí hôi hổi, đồng dạng ở tra thủ nơi có một viên tiên khí lượn lờ hạt châu màu trắng, đồng dạng ở thư sinh áo trắng đem một đạo yêu khí đánh vào Phong Linh trong châusau, theo Phong Linh trong châuchảy ra cuồn cuộn sương trắng, đem toàn bộ Xuyên Vân Tra bao phủ ở bên trong, sau đó nâng Xuyên Vân Tra ngay tại chỗ từ từ bay lên.

“Bảo trọng!”

“Bảo trọng!”

Lý Tĩnh cùng mọi người đồng thời chắp tay nói đừng.

Mắt thấy khí thế hùng vĩ Thanh Vân Sơn càng ngày càng nhỏ, tầm nhìn càng ngày càng rộng lớn, Phượng Dao lập tức đối với thư sinh áo trắng nói: “Tiền bối, tấm gương đâu?”

Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Cái gì tấm gương?”

Phượng Dao vội vàng nói: “Chính là ngắm phong cảnh tấm gương a, chỉ cần

thông qua này tấm gương, có thể đem phía dưới cảnh đẹp toàn bộ liếc mắt một cái là rõ mồn một, thật xinh đẹp.”

Thư sinh áo trắng này mới phản ứng được, Phượng Dao nói chính là tốn phong tra trên “bát trân xuyên qua hoá vàng kính”, có điều tấm gương này không phải là dùng để ngắm phong cảnh, này kính chánh thức tác dụng là thăm dò thiên tài địa bảo tác dụng, loại này thăm dò chẳng những có thể nhìn thấy mặt đất, còn có giấu ở núi đá cùng dòng sông bên trong thiên tài địa bảo đồng dạng trốn không thoát “của nó pháp nhẫn”.

Ai cũng biết, pháp bảo cùng đan được đối với tu sĩ tới nói vô cùng trọng yếu, đặc biệt là đối với sức chiến đấu cùng với chiến đấu năng lực bay liền chặng cực kỳ rõ rệt, mà pháp bảo cùng đan được chính là từ này thiên tài địa bảo luyện hóa mà thành, &# 32; cho nên ở thiên hạ ngày nay thiên tài địa bảo đã cực kỳ thiêng thốn dưới tình huống, một khi biết mình gặp phải cực phẩm thiên tài địa bảo lại cùng với bỏ lỡ cơ hội, tuyệt đối sẽ có vô cùng đau đớn, đau đớn không muốn sống cảm giác.

Tựa như Trương Thiên Vũ biết Phu Dịch ở uống Đằng xà máu hai mắt của hắn tìm được biến dị sau khi, lúc đó hắn chính là như vậy cảm giác.

Thế nhưng này “bát trân xuyên qua hoá vàng kính” cũng không phải vật tầm thường, thư sinh áo trắng vẫn có phỏng chế, nhưng thủy chung không bắt được trọng điểm, cuối cùng chỉ có thể dựa vào khám long tiên tìm thiên tài địa bảo, mà việc này lại thành hắn bình sanh một đại chuyện ăn năn.

Lúc này bị Phượng Dao nhắc lên, thư sinh áo trắng khóc miệng không khỏi vừa kéo, cười khổ một tiếng nói: “Này không phải tốn phong tra.....”

Có điều Phượng Dao lại là không thấy thư sinh áo trắng phiền muộn, lập tức buồn phiền nói: “Hả..... nguyên lai không phải tốn phong tra a, này thuyền hỏng.....”

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý!

Phượng Dao câu nói này như là một thanh lạnh như băng dao nhọn trực tiếp
cắm vào thư sinh áo trắng trái tim.....

Đau lòng.....

Đau lòng! 8

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 284: Tiệc Khánh Công Sau Ôn Nhu Hương

Hôm nay Thanh Khâu Sơn 9 trên đỉnh, từ trên xuống dưới đều là một mảnh vui sướng, hoan hô nhảy nhót có tiếng nói liền không dứt.

Đây là vì sao?

Bởi vì hôm nay có hai vui, thứ vui vẻ làm thời gian qua đi mười tháng 0 mười hai ngày, Thiếu chủ Lý Lăng Phong cùng công chúa thần nữ bình an trở về!

Đệ nhị vui làm Thanh Vân Sơn chiến dịch đại thắng!

Đặc biệt là này đệ nhị vui, trực tiếp để thần kinh căng thẳng hơn mười tháng Yêu tộc diên cuồng!

Bởi vì này chiến dịch, là do Ma tộc thập đại nguyên soái một trong Đông Quân tự mình nắm giữ ấn soái, lĩnh dưới trướng chó săn ngũ độc dạy dỗ nhiều 20 ngàn mạnh mẽ tấn công Thanh Vân Sơn, cuối cùng lại là chạy trối chết, kể cả bản thân của hắn, cũng bị Côn Lôn phái Huyền Thanh thượng nhân một đòn bị thương.

Đương nhiên, để cho Yêu tộc vì đó sôi trào còn là Xá Nữ Thần Vương chỉ muốn sức một người, đem Ma tộc chó săn Ngũ độc giáo hầu như toàn bộ tàn sát hết, mặc dù Xá Nữ Thần Vương đồng dạng bị thương nặng, thế nhưng quần áo trắng Thần Vương đã tuyên bố, chậm thì nửa năm, nhiều thì một năm, Xá Nữ Thần Vương nhất định khả năng khôi phục như lúc ban đầu.

Này, là từ ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến sau khi lần đầu quy mô lớn

xung đột, cũng là Tiên Ma đại chiến sau khi duy nhất một hồi dùng thắng lợi chấm dứt quy mô lớn xung đột, hơn nữa tràng thắng lợi này lớn nhất công thần, chính là Côn Lôn phái Huyền Thanh thương nhân cùng Thanh Khâu Sơn Xá Nữ Thần Vương.

Mặc dù trong này kim tiên cảnh Huyền Thanh thương nhân đánh bại Ma soái Đông Quân làm ra nâng nặng nhẹ tác dụng, thế nhưng bọn họ đồng dạng có giống nhau cảnh giới thần hoàng Vệ Tử Dạ.

Cho nên để ăn mừng lần này đại thắng, thần hoàng Vệ Tử Dạ hạ lệnh xiêm đại yến khao thư sinh áo trắng cùng Phu Dịch bọn người, Thần Hoàng Điện bên trong lũ yêu thần đều là mừng tít mắt, thần điện ở ngoài tất cả đỉnh núi tiểu yêu đồng dạng mặt mày hớn hở, trong lúc nhất thời, tiếng hoan hô như sấm động xông thẳng cửu tiêu, ủng hộ chúc liên miên bất tuyệt.

Đương nhiên, tin tức này trải qua chẽ biển, chỉ có điều kể cả chẽ biển tin tức này Vệ Tử Dạ cùng bảy vị yêu vương bọn họ chính mình cũng không biết, kỳ thực Ma soái Đông Quân thật bị thương, hơn nữa bị thương còn rất nặng, cho nên này một phen chẽ biển sau khi, ngược lại là ma xui quỷ khiến đem sự thật công chư hậu thế, cũng không biết Đông Quân sau khi nghe được tin tức này có thể hay không khiếp sợ, bởi vì hắn lúc đó giấu đi rất sâu, kể cả Huyền Thanh thương nhân đều không có phát hiện hắn bị trọng thương sự tình.

Đương nhiên, công chư cùng đời chỉ có hai cái tin tức tốt, thế nhưng đối với Vệ Tử Dạ bản thân nói, lại còn có một lớn nhất ngạc nhiên, chính là bọn họ lần này Thần Nông Giá một nhóm lại đem trong truyền thuyết hết thảy tu sĩ tha thiết ước mơ thần khí “Thần Nông đỉnh” dẫn theo trở về.

Chỉ tiếc bọn họ ở Thần Nông Giá bên trong chém giết xe quỷ, đưa tới hư hư thực thực Tiên đế cảnh xe quỷ mẹ báo thù của Tuyết Hoàng, cuối cùng chỉ có thể nhịn đau nhức đem Thần Nông đỉnh tuyết tàng, nếu không một khi hiện thế, vô cùng có khả năng đưa tới vô cùng có khả năng là tiên đế cảnh Tuyết Hoàng đuổi giết.

Thế nhưng, này không trọng yếu, Thần Nông đinh thân mình lớn nhất giá trị thì không phải làm như pháp bảo, mà là làm lò luyện đan, mặc dù Thần Nông đinh bây giờ vẫn chưa thể công khai hiển lộ thế gian, thế nhưng bọn họ có Thanh Khâu huyệt!

Chỉ cần lần này bọn họ có thể tìm tới Đông Thiên Môn cùng cái kia của Thanh Khâu Sơn lối đi bí mật,

Thần Nông đinh là có thể ở bí cảnh của Đông Thiên Môn dùng quá ngắn thời gian, cuồn cuộn không ngừng mà luyện ra cực phẩm đan được, này là vì Đông Thiên Môn cùng ngoại giới thời gian bất đồng, mặc dù bọn họ còn không chính xác cái này chênh lệch thời gian, nhưng có một chút bọn họ có thể xác nhận, bên ngoài trong một ngày ít nhất là ba tháng cất bước.

Hơn nữa, cho dù là lui một vạn bước nói, Đông Thiên Môn dì giới bọn họ không có cách nào lợi dụng, bọn họ còn có Bạch Vân Sơn Nam Thiên Môn, chỉ là muốn lợi dụng Nam Thiên Môn nói, bọn họ liền cần một lần nữa ngưng tụ Cửu An Thành thế lực.

Hơn nữa, cho dù là này hai nơi cùng không thể lợi dụng, bọn họ còn có thể đem Thần Nông đinh bí mật lặng đặt ở Côn Lôn phái, Côn Lôn phái có Bắc Thiên Môn trấn thủ, cho dù là Tuyết Hoàng tự thân tới, đến lúc đó chỉ cần mượn dùng Ngân Hạnh Tử chân vũ màu đen điêu cờ, đem Bắc Thiên Môn “thập phương tỏa linh đại trận” mở ra, coi như Tuyết Hoàng thật có Tiên để cảnh tu vi, e sợ cũng chỉ có thể nhìn mà than dừng lại.

Đương nhiên, bọn họ nhất là để bụng còn là Đông Thiên Môn, nếu như coi là thật khả năng như là Côn Lôn phái như vậy đem Đông Thiên Môn trấn với Thanh Khâu Sơn ở ngoài, lại có thể tìm được từ ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến sau khi liền hoàn toàn mai danh ẩn tích, cái kia mặt vốn nắm giữ ở cái kia phương tây đại giáo trong tay Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, vậy Thanh Khâu Sơn liền sẽ trở thành một tòa vững như thành đồng vách sắt pháo đài.

Dù sao thiên hạ ngày nay sớm không phải cái kia kim tiên đầy đất đì, Thiên Tiên nhiều như chó Thái Cổ thời đại, hiện nay thiên hạ, không cần nói là kim tiên cảnh, kể cả Thiên Tiên Cảnh toàn bộ thiên hạ cũng bất quá mấy trăm sau khi (Thiên Ma đan mạnh mẽ tăng cao tu vi không tính, nếu không không cách nào tính toán), chỉ dựa vào như vậy số lượng đã nghĩ công phá năm đó mấy ngàn chân ma cảnh Ma tộc (tương đương với nhân tộc kim tiên cảnh) đều không thể công phá tú đại Thiên môn, mặc dù là bây giờ uy lực chỉ có vốn một phần trăm, cũng tuyệt đối là mơ hồ.

Đương nhiên, điều này cũng chỉ là Vệ Tử Dạ cùng Phu Dịch bọn người tốt đẹp tưởng tượng, đến tận cùng có thể thành hay không, lại còn ở muôn hai tháng tài năng lại xông Thanh Khâu Sơn sau khi tài năng nhìn thấy rõ cuộc.

Thư sinh áo trắng dù sao cũng là thân phận hiển hách yêu vương, ấy địa vị chỉ ở Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ bên dưới, hơn nữa hơn nữa hắn vừa là lần này đại thăng công thần, mặc dù hắn không thể chờ đợi được nữa muốn đi luyện chế lò luyện đan, thế nhưng này ứng phó công yến rồi lại không thể không đi, dù sao này tiệc khánh công vốn chính là vì hắn cùng Xá Nữ mà sắp đặt, bây giờ Xá Nữ bị thương nặng, cho nên hắn là vô luận như thế nào đều đầy không xong.

Đồng dạng thân là lần này chiến dịch công thần Phu Dịch bọn người, cũng không có tránh được kiếp nạn này, đặc biệt là Lý Lăng Phong, càng bị vô số cẩn thận rót đi vò vĩnh say mèm.....

Thi Vân thân ở như vậy vui vẻ hòa thuận bầu không khí bên trong, lại trong lúc nhất thời quên đi nàng là Côn Lôn phái đệ tử, gần như không đến hai canh giờ, liền từ vừa mới bắt đầu câu nệ hoàn toàn dung nhập bên trong.....

Tiệc khánh công kéo dài ròng rã hai ngày một đêm, 1 đợi tiệc khánh công kết thúc, thư sinh áo trắng bị trốn về nhà mình phủ đệ điều chỉnh trạng thái.

Dù sao lần này muốn luyện chế địa cấp tiên khí, &# 85; &# 8 nơi nào cho phép nửa điểm lơ là, cho nên ở đạt được hoàn mỹ nhất trạng thái trước khi, hắn

là tuyệt đối không dám thử nghiệm, dù sao, rất nhiều mấu chốt vật liệu chỉ có một phần, không chấp nhận được hắn sai lầm.

“A.....”

Làm như tu sĩ Lý Lăng Phong đã không nhớ rõ hắn lần trước ngủ là cái gì lúc, thế nhưng lần này tiệc khánh công, hắn đích xác bị chuốc say, khi hắn tỉnh lại trong khi, lâu dài mông lung cảm giác để hắn đến dị thường sảng khoái, không nhịn được chậm rãi xoay người, ngáp một cái.

Thế nhưng ngay ở hắn vươn vai trong nháy mắt đó, tay phải của hắn cánh tay đụng phải một mềm mại thân thể.

“A?”

Lý Lăng Phong mông lung hai mắt theo bản năng hướng cái kia mềm mại thân thể nhìn lại, thế nhưng khi hắn nhìn thấy chạm được lại là một trần truồng la thể, tóc dài tới eo nữ tử thời gian, chợt giật cả mình, mông lung tâm ý lập tức trở thành hư không.

Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, lập tức muốn đứng dậy, lại phát hiện chính mình lại cũng là trần như nhộng, vội vàng tẩy hồn qua muôn tìm kiếm quần áo, lại phát hiện hắn lúc này lại nằm ở một mảnh nhu sa hương màn bên trong, quần áo của hắn lại là lung ta lung tung tán lạc khắp mặt đất, chỉ là đồng dạng lung ta lung tung tán loạn trên mặt đất, còn có nữ nhi gia xiêm y.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 285: Xoắn Xuýt Linh Vân

Lý Lăng Phong nhất thời hốt hoảng vô cùng, lập tức hướng về dưới thân nhìn qua, nhìn thấy một mảnh mềm trên giường cái kia tươi đẹp đỏ sẫm thời gian, trong đầu tức thì cảm giác cái gì vậy nổ tung giống nhau, cũng không biết là nên nhanh chóng nhắc quần rời đi, hay là nên ở lại nơi đây hỏi rõ đầu đuôi câu chuyện, đối với người ta phụ trách.

Lý Lăng Phong theo bản năng xoa Thái Dương của chính mình huyệt, cẩn thận suy nghĩ vấn đề này.....

Không ổn!

Lý Lăng Phong sắc mặt đột nhiên biến đổi, lập tức trở nên trắng bệch vô cùng, nếu thân thể bên cạnh cô gái này Thần Lộ, Phượng Dao, Thi Vân bên trong bất luận cái nào, vậy hắn đem trở thành một áó mũ tần thú!

Từ nay về sau, hắn còn thế nào đối mặt Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ!

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong đột nhiên nhảy lên, sau đó đem thân hình chuyển tới cô gái kia khuôn mặt nhìn lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.....

Cũng còn tốt, không phải.....

“Linh Vân!”

Ngay ở Lý Lăng Phong thở phào nhẹ nhõm trong nháy mắt đó, Lý Lăng Phong lập tức phản ứng lại bên cạnh người cô gái này đến tột cùng là ai, nhất thời sợ hết hồn.

Thế nào lại là nàng?

“A!.....”

Lý Lăng Phong một tiếng thét kinh hãi đánh thức Linh Vân, trong khi Lý Lăng Phong vẫn còn đang ngẩn ra trong lúc đó, Linh Vân mở mắt nhìn thấy bên cạnh người lại có một trán như nhộng nam nhân nằm ở bên cạnh của nàng, nhất thời kinh hô một tiếng.

“Đừng!”

Linh Vân này một tiếng kêu sợ hãi để Lý Lăng Phong lập tức phản ứng lại, vội vàng một tay đem miệng nhỏ nhẫn che, dù sao trước mắt việc thái quá xấu hổ, vạn nhất bị cái khác trải qua người nhìn thấy, vậy sau này còn thế nào gặp người?

“A.....”

Lý Lăng Phong nhất thời kích động, ôm Linh Vân miệng nhỏ nhẫn tay dì thường dùng sức, Linh Vân nhất thời bị che đat được không dứt khí, lập tức ức đến khuôn mặt nhỏ đỏ chót, để tránh thoát ma trảo của Lý Lăng Phong, không dứt phát sinh ngô ngô có tiếng.

Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, vội vàng thấp giọng nói: “Ta buông tay, ngươi không muốn kêu, muốn không bị người khác biết rồi chúng ta sau đó thì đều không mặt mũi thấy người.”

Linh Vân nhẹ nhàng gật gù, Lý Lăng Phong lúc này mới nhẹ nhàng đem lỏng tay ra. [* ¥ Ái Kỳ Văn Học ... * đổi mới nhanh nhất]

Lý Lăng Phong buông tay ra trong nháy mắt đó, Linh Vân dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đem bên cạnh người chấn kéo qua, đem khắp toàn thân từ trên xuống dưới bao lấy, tiếp theo liền dùng một đôi mang đầy lệ quang hai mắt, dùng một loại cực kỳ oán hận ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong nhất thời lúng túng vô cùng,

Trầm mặc sau một lát đang muốn mở miệng nói chuyện, lại nghe được Linh Vân khẽ quát một tiếng nói: “Ngươi còn không mau đi mặc quần áo vào!”

Lý Lăng Phong này mới phản ứng được, chính mình khắp toàn thân còn là trần như nhộng, vội vàng nhảy xuống giường êm, đưa hăn tán loạn trên mặt đất quần áo lung tung khoác lên người.

“A.....”

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong nghe đến phía sau truyền đến nức nở có tiếng, không cần nhìn, cũng biết là Linh Vân đang khóc.

Lý Lăng Phong thở thật dài một tiếng, hăn biết, lúc trước ở Đông Thiên Môn thời gian, hăn đối với thương tổn của Linh Vân đã rất lớn hơn, thì bởi vì hăn là Yêu tộc Thiếu chủ, cho nên Linh Vân mới giận mà không dám nói gì, không ngờ rằng hôm nay đôi làm ra như thế tần thú việc, quả nhiên là giết hăn, cũng không đủ bù đắp Linh Vân nội tâm thương tích.

“Linh Vân.....”

“Ngươi đi ra ngoài!”

Lý Lăng Phong đang muốn lên tiếng an ủi, liền bị Linh Vân trực tiếp một tiếng kinh uống đánh gãy, chỉ phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu đi ra khuê phòng của Linh Vân ở ngoài.

Thế nhưng Lý Lăng Phong không hề rời đi, vẫn đứng ở hương lâu ở ngoài chờ đợi Linh Vân.

Mãi đến tận sau nửa canh giờ, Lý Lăng Phong lúc này mới nghe đến trong hương khuê có chút động tĩnh, sau đó vừa qua chừng một khắc đồng hồ, hăn rốt cục nghe đến một chuỗi cực kỳ nhẹ nhàng tiếng bước chân hướng về cửa đi tới.

“C-K-Í-T..T...T.....”

Theo khuê phòng cánh cửa từ từ mở ra, Lý Lăng Phong thấy được Linh Vân bên kia vẫn như cũ đầy mặt nước mắt mặt, để hắn không nhịn được trong lòng đau xót.

“Linh Vân.....”

Nhin thấy Lý Lăng Phong còn ở nơi đây, Linh Vân kinh ngạc nói: “Ngươi tại sao còn ở nơi đây?”

Lý Lăng Phong thở dài nói: “Chúng ta có thể nói chuyện gì?”

Nghe vào câu nói này sau, Linh Vân thăng tấp sững sờ ở nơi đó ước chừng hơn một phút đồng hồ, lúc này mới chậm chậm gật gù.

Lý Lăng Phong mặc dù nóng lòng, thế nhưng hắn không dám thúc, chỉ lo sự tình đến kỳ phản.

Linh Vân một câu nói chưa từng nói, trực tiếp lui về khuê phòng, thế nhưng cũng không có khép cửa lại, rất rõ ràng là để Lý Lăng Phong vào được.

Lý Lăng Phong theo bận rộn lắc mình vào phòng, trở tay cài cửa lại.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Linh Vân trực tiếp hỏi.

Tại đây hơn nửa giờ bên trong, Lý Lăng Phong lúc trước thăm nghĩ không ít với một vạn câu nói an ủi của Linh Vân, thế nhưng làm Linh Vân vẫn đề này vừa hỏi đi ra trong khi, óc của hắn lúc này trống rỗng, mỏ mặc dù mở ra, lại là một chữ cũng nói không nên lời.

Linh Vân cười khổ một tiếng nói: “Đã không lời nào để nói, ngươi đi đi, hôm nay sự tình ngươi coi như chưa từng xảy ra, cũng không muốn cùng bất luận kẻ nào nói, nếu không ta chỉ có một con đường chết mới khả năng bảo toàn danh tiết của ta.”

“Ngươi hận ta sao?”

Câu này, cũng không có trải qua óc, hoàn toàn là thốt ra.

Lý Lăng Phong lời vừa nói ra, Linh Vân cũng không khống chế mình được nữa tâm tình, hai hàng thanh lệ lúc này chảy xuống, lập tức nhắm mắt lại nỗ lực khiến tâm tình của chính mình bình phục lại, đợi cho tâm tình hơi hơi bình phục một vài sau, lúc này mới nghẹn ngào nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Câu trả lời này, nhất thời để Lý Lăng Phong á khẩu không trả lời được, kỳ thực chính hắn cũng biết, hắn thốt ra cái kia vẫn đề thân mình thì có chuyện.

Làm sao có thể không hận?

Lúc trước hắn ở Nê Hoàn Cung của Linh Vân bên trong gieo xuống viên nguyễn rủa, mặc dù sau đó hắn bởi vì nguyên nhân này đối với nàng chiếu cố rất nhiều, càng tại thí luyện sau khi tặng nàng chiến sĩ tên, làm cho nàng chiếm được đan dược và pháp bảo, như thế được cả danh và lợi bên dưới, mới khiến cho Linh Vân hơi hơi chẳng phải hận hắn, thế nhưng gần như không đến một năm sau khi, hắn lại làm thương tổn nàng, hơn nữa lúc này càng triệt để!

Nếu như nói lần trước chỉ là tước đoạt nàng tu hành quyền lực, vậy lần này, hắn càng trực tiếp tước đoạt nàng làm như một cô gái theo đuổi chính mình hạnh phúc quyền lực.

Này thì tương đương với, hắn Lý Lăng Phong đã đem trước mắt cái này vừa mới biến hóa tiểu hồ nữ triệt để phá huỷ!

Khả năng không hận gì?

Chỉ tiếc, nàng chỉ là một hèn mọn tiểu yêu, mà hắn lại là đường đường Yêu tộc Thiếu chủ.

Coi như nàng hận, dù cho hận muốn chết, nàng dám nói ra gì?

Nghĩ đến đây, Lý Lăng Phong không khỏi ai thán một tiếng, thấp giọng nói: “Linh Vân, nếu như chết của ta có thể cho trong lòng ngươi dễ chịu một vài nói.....”

Nói tới chỗ này, Lý Lăng Phong gọi ra phệ huyết bá vương kích, trực tiếp đem đầu kích nhắm ngay chính mình ngực dùng sức ghim xuống.

“Đừng!”

Linh Vân lúc này kinh hô một tiếng, ngay sau đó, Lý Lăng Phong liền cảm giác được một mềm mại thân thể nhào vào ngực mình.

Lý Lăng Phong vội vàng thu hướng về bá vương kích, bởi vì hắn biết, nếu là không thu tay lại, chết chính là cái này bị chính mình triệt để hủy diệt tiểu hồ nữ.

“Tại sao?” Lý Lăng Phong không có mở mắt, hắn không dám nhìn Linh Vân, bởi vì hắn cảm giác mình căn bản là không còn mặt mũi đối với nàng, chỉ cần đổi mặt nàng lúc, hắn sẽ cảm giác mình phi thường buồn nôn.

Linh Vân nước nở nói: “Ta đã là ngươi người, ngươi chết rồi, ta nên làm gì?”

Lý Lăng Phong cười khổ một tiếng nói: “Thế nhưng, cái kia đều không phải là ngươi mong muốn!”

Linh Vân lập tức gào khóc lớn nói: “Không phải ta mong muốn thì lại làm sao, đây đã là sự thật!”

Lý Lăng Phong lập tức sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, phảng phất hoá đá vậy.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 286: Vệ Tử Dạ Lửa Giận!

Đúng vậy, coi như nàng không muốn thì thế nào, đã không cách nào thay đổi sự thật!

“Ta..... đồng ý đổi với ngươi phụ trách..... một đời một kiếp.....”

Hồi lâu sau, theo phế huyết bá vương kích rơi xuống trên mặt đất “leng keng” có tiếng, Lý Lăng Phong xuất phát từ nội tâm nói ra câu nói này.

Linh Vân cũng không nén được nữa nội tâm oan ức, nước mắt như là sụp đổ con đê liên miên bất tuyệt.

Cũng không biết qua bao lâu, tâm tình của Linh Vân rốt cục bình phục lại, tiếng khóc dần dần biến thành nhỏ giọng nức nở, thân thể cũng không muốn run rẩy.

Lý Lăng Phong vốn lòng, cũng rốt cục bị nước mắt của Linh Vân triệt để bắt được, cảm nhận được Linh Vân dần dần yên tĩnh trở lại, lập tức ôn nhu nói: “Linh Vân, ngươi cùng ta cùng đi xem thầy như thế nào?”

Linh Vân nghe đến Lý Lăng Phong muốn dẫn hắn đi gặp mặt Yêu Hoàng, nhất thời cả kinh, lập tức hỏi ngược lại: “Làm gì?”

Lý Lăng Phong cười cười nói: “Tự nhiên là thỉnh cầu lão nhân gia người cho chúng ta gả.”

“A.....” Linh Vân vừa nghe, trên mặt lập tức hiện ra một tia quỷ dị nụ cười, chỉ tiếc, Lý Lăng Phong nhìn không tới.....

Sau nửa canh giờ, đoạn nhai nơi, Thúy Ngọc Hiên trước trên đất trống, Vệ Băng trong khi truyền thụ Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ Yêu tộc không có Thượng Tiên pháp, Phu Dịch cùng Lý Mục trong khi đối với luyện kiếm pháp, Vệ Tử Dạ theo bên cạnh chỉ điểm.

Có điều Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người hoàn toàn không ở nơi đây, hai người bọn họ bây giờ ở thư sinh áo trắng ngọn núi, dù sao Trương Thiên Vũ đối với luyện khí cũng có nhất định trình độ, cho nên có thể ở thư sinh áo trắng luyện chế địa cấp lò thuốc thời gian theo bên cạnh trợ giúp, Thi Vân mặc dù không giúp đỡ được gì, thế nhưng cũng không không biết xấu hổ một người ở lại ngọn núi chính, cũng liền theo đã đi.

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong cùng Linh Vân hai người song song đã đến gặp mặt Vệ Tử Dạ.

Nhìn thấy hai người lại đi chung với nhau, mọi người không khỏi lộ ra vẻ ngỡ ngạc.

Lý Mục không khỏi hiếu kỳ nói: “Anh trai, hai người các ngươi làm sao lại cùng nhau?”

Lý Lăng Phong cùng Linh Vân ở Thần Hoàng Điện chưa tìm được Vệ Tử Dạ sau khi, tới rồi nơi này trước khi, bọn họ cũng đã biết nhất định phải có như vậy lúng túng cục diện, cho nên cũng có nhất định chuẩn bị tâm lý, thế nhưng coi là thật bị Lý Mục hỏi lên như vậy lúc, hai người còn là lúng túng vô cùng, đặc biệt là Linh Vân, càng mặt cười đỏ chót, trực tiếp trốn ở Lý Lăng Phong phía sau.

Lý Lăng Phong dù sao là nam nhân, đều là muốn có chút đảm đương, lập tức thở phào nhẹ nhõm, đưa hắn muốn cưới vợ Linh Vân việc bẩm báo cho Vệ Tử Dạ.

Nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ nghe đến sau khi, hoàn toàn không hề e dè Linh Vân đã ở hiện trường, không chút suy nghĩ trực tiếp liền phản đối nói:

“Cái gì? Không được, tuyệt đối không được!”

Linh Vân rốt cuộc là nữ nhi gia, da mặt mỏng, nghe đến Vệ Tử Dạ phản đối nhất thời cảm thấy không có tự nhiên, nếu không có Lý Lăng Phong tay mắt lanh lẹ đưa nàng một cái lôi ra, nàng đã sớm thoát đi nơi này, miễn cho mặt măt xấu hổ.

“Làm cái gì không được?” Nghe đến Vệ Tử Dạ phản đối, Lý Lăng Phong đại hoạch không rõ, lập tức hỏi ngược lại.

Vệ Tử Dạ trên mặt nhất thời treo đầy vẻ không vui, lập tức lạnh lùng nói: ““Yêu Hoàng trãi qua” chính là Thái Cổ thời đại truyền thừa đến nay vô thượng đến Dương Thần công, Tam Hoa tụ khí trước đây tuyệt không thể tiết ra nguyên dương.....”

Nói tới chỗ này, Vệ Tử Dạ thấy Lý Lăng Phong ánh mắt không khỏi 1 thận, sắc mặt lập tức trở nên băng lãnh như sương.

“Bốp!”

Thấy thế nào, một tiếng lanh lảnh vang dội bạt tai vang lên theo, Lý Lăng Phong lúc này bị bạt tai này vung ra ba trương ở ngoài.

“Vô dụng gì đó!” Vệ Tử Dạ nhất thời giận tím mặt, chỉ vào ngón tay của Lý Lăng Phong đều ở đây không ngừng run rẩy.

Vệ Tử Dạ luôn luôn dùng nhẹ nhàng nho nhã thị chúng, ở Thần Hoàng Điện gặp mặt lũ yêu thần thời gian, cũng chỉ là nhiều hơn một loại không giận tự uy uy nghiêm, mặc dù là đối mặt Ma tộc chó săn thời gian, tối đa chỉ là một phen dông đặc phân trần, mặc dù là Vệ Băng, đều chưa từng thấy huynh trưởng như vậy thất thố kích động, có thể thấy được lúc này hắn trong nội tâm lửa giận đáng sợ dường nào, đã đủ để trên hắn mất lý trí.

“Có phải là ngươi! Cám dỗ hắn” Vệ Tử Dạ hai mắt máu đỏ, hai mắt gắt

gao nhìn chăm chăm Linh Vân, chăm chậm hướng về ấy đi đến,

Vừa đi, một bên cắn răng nghiến lợi nói.

“Ta.....” bị Vệ Tử Dạ Thiên Tiên Cảnh khí thế mạnh mẽ khóa chặt, Linh Vân nhất thời cảm giác thân thể phảng phất bị vạn trượng núi lớn đè nặng bình thường, trực tiếp không đứng được xụi lơ trên mặt đất, muốn giải thích, thế nhưng chịu đến này không lồ áp lực, lại là nói không ra lời.

Vệ Tử Dạ từng bước từng bước hướng về Linh Vân đi tới, phảng phất một tử thần bình thường, không cần nói bị Vệ Tử Dạ khí thế hoàn toàn khóa chặt Linh Vân, kể cả bên cạnh 1 tất cả mọi người cảm giác được hít thở có chút khó khăn.

“Sư tôn!”

Lý Lăng Phong biết Vệ Tử Dạ tuyệt đối sẽ không buông tha Linh Vân, thế nhưng hắn vừa mới hứa hẹn muốn đổi với nàng phụ trách một đời một kiếp, làm sao có thể liền như vậy nuốt lời?

Đối với hô to của Lý Lăng Phong, Vệ Tử Dạ lại không hề bị lay động, phảng phất rẽ không nghe thấy bình thường, vẫn như cũ từng bước từng bước hướng về Linh Vân đi tới.

Tử vong khí tức càng ngày càng gần, Linh Vân nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, nhìn về phía trong đôi mắt của Vệ Tử Dạ tràn đầy sợ hãi, thân thể giống phật rơi vào vô biên lạnh ngắt bình thường không ngừng run rẩy.....

“Anh trai! Chờ chút.....”

Ngay ở Linh Vân mất đi hết cả niềm tin trong nháy mắt đó, trước người đột nhiên né qua một đạo hoàng ảnh, mặc dù tan rã hai mắt không cách nào thấy rõ người này dáng dấp, thế nhưng nàng biết, che ở trước mặt nàng nhất định là Yêu Hoàng muội muội, cũng chính là Yêu tộc trưởng công chúa Vệ Băng.

Đương nhiên, bây giờ tại đây Thanh Khâu Sơn bên trong, nếu như coi là thật có người có thể ngăn cản mất lý trí Vệ Tử Dạ, U &# 8 cũng tuyệt đối không phải Vệ Băng không còn gì khác, trừ lần đó ra, tuyệt không người thứ hai!

“Băng nhi, tránh khỏi!” Vệ Tử Dạ lúc này lửa giận ngập trời, đã nǎm ở đên cuồng biên giới, nhìn thấy Vệ Băng che ở trên người, lập tức vung tay phải lên, một đạo mênh mông vô cùng sóng khí tùy theo bước ra, Vệ Băng mặc dù đã khôi phục tới huyễn thể cảnh trung kỳ tu vi, thế nhưng đổi mặt lôi kiếp cảnh Vệ Tử Dạ, lại còn không ở một cấp độ, trực tiếp bị cổ khí lâng này cuốn đến xa bảy, tám trượng, coi như nàng muốn lại ngăn cản, cũng là đến không bằng.

“Ngươi can đảm cám dỗ Huyền Thiên Tôn, hôm nay ta thì làm Xá Nữ Thần Vương thanh lý môn hộ!”

Ngay ở Vệ Tử Dạ cách Linh Vân không đủ năm thước thời gian, Vệ Tử Dạ trong tay phải đột nhiên xuất hiện một viên to bằng nắm tay, vô số hồn quang lấp loé Lôi Điện chi cầu.

Vệ Tử Dạ không chần chờ chút nào, Lôi Điện chi cầu trực tiếp tuột tay mà tránh, hóa thành một đạo tử mang hướng về Linh Vân vọt tới.

“Đừng!”

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong rốt cục phản ứng lại, lập tức một tiếng la lên, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Linh Vân nhào tới, hắn là muốn dùng hắn thân thể làm Linh Vân đỡ Vệ Tử Dạ này nhìn như không có gì lạ, kì thực uy lực vô cùng một đòn.

“Cút!”

Nhưng không nghĩ, thân hình của Lý Lăng Phong còn chưa lao ra một nửa khoảng cách thời gian, liền nghe đến Vệ Tử Dạ quát lạnh một tiếng, Lý Lăng Phong lúc này cảm giác được một luồng không thể đối kháng khổng lồ sóng khí trực tiếp đưa hắn hất bay.

“Âm! Âm!”

Liên tiếp hai tiếng nổ mạnh, thân thể của Lý Lăng Phong trực tiếp đánh vào hơn hai mươi trượng một gò núi nhỏ bên trên, gò núi nhỏ theo tiếng mà nát, vung lên đầy trời bụi trần.

Mà một khác nổ vang, chính là Linh Vân vị trí vị trí, đồng dạng là bụi đất tung bay, chỉ là đợi bụi đất bị từng tia từng tia gió mát thổi tan sau khi, nhưng không thấy bóng người của Linh Vân.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 287: Linh Vân Báo Thủ

Nhìn thấy tình cảnh này sau, mọi người rốt cục triệt để mộng ép, bởi vì bọn họ hoàn toàn không thể giải thích, đến tột cùng là cái gì để Vệ Tử Dạ như vậy thất thoát!

Thì bởi vì Linh Vân câu dẫn Lý Lăng Phong để hấn phá nguyên dương thì lại làm sao?

Nếu như quả nhiên là lý do này nói, mặc dù đích xác khiến người ta căm tức, thế nhưng nên cũng không không đáng làm ra như vậy điên cuồng cử động?

Lý Lăng Phong dù sao cũng là người trưởng thành rồi, chính hấn cũng có thị phi của chính mình năng lực phán đoán, hơn nữa cho dù là tiết nguyên dương, ngày sau tu vi đã bị trở ngại thì tính sao?

Thần Châu đại lục khả năng phát triển cho tới bây giờ như vậy thịnh vượng, thân mình sẽ không là vì một vị tu sĩ mạnh mẽ, mà là vì một đời một đời truyền thừa, cho dù là tu vi của Lý Lăng Phong không thể đạt được đỉnh cao, tự nhiên lại có đời đời con cháu của hấn đến truyền thừa ý niệm của hấn.

Huống chi, nếu như hết thảy tu sĩ đều vì vậy không muốn sinh sôi đời sau, vậy tương lai vừa do ai đến đẩy lên mảnh này trời?

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong theo phế tích bên trong bò đi ra, nhìn thấy Linh Vân vị trí đã biến thành khắp nơi bừa bộn, nơi nào còn có nàng bóng người, không khỏi sững sốt, sau đó ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, “không!.....”

Thế nhưng, Vệ Tử Dạ lại không hề bị lay động, trực tiếp đối với hắn hù lạnh một tiếng nói: “Mất mặt xấu hổ gì đó, cuộn lại!”

Lý Lăng Phong lúc này mặc dù lên cơn giận dữ, thế nhưng hắn lại không dám chống đối mệnh lệnh của Vệ Tử Dạ, bởi vì mệnh lệnh của Vệ Tử Dạ, vội vàng kéo nặng nề thân thể, giống như một khối đi thân thể đi thịt bình thường, máy móc phép tắc hướng về Vệ Tử Dạ đi tới.

Đợi cho Lý Lăng Phong đi tới Vệ Tử Dạ trước người thời gian, Vệ Tử Dạ lúc này hù lạnh một tiếng nói: “Quỳ xuống!”

Nói chuyện đồng thời, thiên yêu cảnh uy thế lập tức bắn ra, Lý Lăng Phong tại này cỗ vô cùng to lớn uy thế bên dưới hoàn toàn không có một chút sức chống đỡ, trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất.

Chỉ là hắn bây giờ hai mắt thất thần, mặt xám như tro tàn, vốn là một khối tâm niêm sợ tro xác chết di động.

Vệ Băng lúc này rốt cục chạy tới, nhìn một màn trước mắt này kinh hãi vô cùng, lấy lại bình tĩnh sau khi, rốt cục nỗi giận dũng khí hỏi: “Anh trai, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Vệ Tử Dạ lúc này cười lạnh một tiếng nói: “Chính ngươi hỏi hắn.”

Vệ Băng vội vàng đi tới Lý Lăng Phong bên cạnh, lấy tay nhẹ nhàng vỗ về đỉnh đầu của Lý Lăng Phong nói: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Ta..... ta..... ta không biết là a.....” Lý Lăng Phong cảm nhận được Vệ Băng từ ái, rốt cục không nhịn được lớn tiếng khóc đao.

Nhin thấy tình huống đã ổn định, mấy trượng ở ngoài Phu Dịch mấy người cũng rốt cục không nhịn được đi lên phía trước, Lý Mục không khỏi hiểu kỲ nói: “Cậu, ca ca rốt cuộc phạm vào lỗi gì?”

Vệ Tử Dạ nghe đến Lý Mục tìm hỏi sau khi, lúc này mới thở thật dài

một cái nói: “Hơn mười năm..... ta vẫn dậy dỗ hắn, thế giới này phi thường hiểm ác, nhất định phải mọc thêm cái tâm nhẫn, không ngờ rằng, hôm nay lại làm ra như thế ngu không thể nói sự tình, coi là thật khiến ta thất vọng đến cực điểm, hận không thể một cái tát đậm chết hắn.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, mọi người nhất thời phản ứng lại, này một phen đều không phải là Vệ Tử Dạ lỗ mãng, mà là chỉ tiếc mài sắt không nên kim!

Nhưng mà, Lý Lăng Phong rốt cuộc làm chuyện gì, để Vệ Tử Dạ tức giận như vậy?

Phu Dịch liền vội vàng hỏi, Vệ Tử Dạ lúc này mới thở dài nói: “Trai gái hoan ái việc, bèn người bản năng, coi như hắn nhất thời sặc mê tâm khiếu tiết nguyên dương, cũng bất quá là tương lai tu hành làm nhiều công ít mà thôi, lại cũng không đau đớn đại cuộc, dù sao phồn diễn sinh sống cũng là thiên địa đại đạo, vốn cũng không làm sai, thế nhưng hắn một mực đem nguyên dương phát tiết ra ở 1 lò tà tu yêu nghiệt trên tay, lại còn muốn cùng nàng kết hôn?”

Nói thôi trực tiếp đối với Lý Lăng Phong lạnh lùng nói: “Ngươi là chê ngươi bị chết không đủ nhanh gi?”

“Lò!?” Nghe đến Vệ Tử Dạ lần này giải thích sau khi, Phu Dịch lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai cái kia Linh Vân lại sửa chữa lò chi đạo, nói cách khác, nếu không phải Vệ Tử Dạ phát hiện sớm, Lý Lăng Phong liền sẽ bị nàng tẩy luyện thành một vị liên tục không ngừng vì đó cung cấp chí dương khí hình người lò!

Đáng sợ hơn là, một khi hâm sâu trong đó, liền không thể từ đẩy,

Đến lúc đó coi như đem Linh Vân chém giết, Lý Lăng Phong cũng vẫn như cũ là một khối xác chết di động, mặc dù là đem “Thần Nông Bách Thảo Kinh” toàn bộ tìm hiểu Trương Thiên Vũ, cũng chưa chắc có thể đem Lý Lăng Phong theo cái kia vực sâu vạn trượng bên trong giải cứu ra.

Thế nhưng, ngoại trừ Phu Dịch ở ngoài, những người khác cũng không biết cái gì là lò tà tu, Vệ Tử Dạ nhìn thấy Lý Lăng Phong hai mắt tràn đầy mê man, lập tức vì mọi người giải thích một phen, đương nhiên, này một phen giải thích nhìn như là đối với những người khác nói, thực ra là cho Lý Lăng Phong một đáp án.

Lý Lăng Phong sau khi nghe xong, bỗng nhiên giật cả mình, này mới phản ứng được, lúc trước nhìn thấy Linh Vân nước mắt như mưa dâng dấp, lại trong lúc nhất thời hiện lên tự vẫn dùng an ủi ý nghĩ của Linh Vân.

Trị giá này, Lý Lăng Phong rốt cục đại triệt đại ngộ, đều không phải là Vệ Tử Dạ ngang ngược không biết lý lẽ, mà là thật tâm vì muốn tốt cho hắn.

“Sư tôn, ta sai rồi……” Lý Lăng Phong lập tức tầng tầng dập đầu ba cái, dĩ tạ Vệ Tử Dạ ân.

Lý Lăng Phong dù sao cũng là đệ tử nhập thất của Vệ Tử Dạ, hơn nữa Vệ Băng tầng này đặc thù quan hệ, hơn nữa hắn vốn cũng không tâm địa sắt đá người, nhìn thấy Lý Lăng Phong rốt cục nhận thức tới sai lầm, thật dài thở dài một tiếng nói: “Thôi…… thôi…… cũng là mạng người nên có kiếp nạn này, ngày sau như là không có cơ duyên, người tu vi đem khó tiến thêm nữa……”

Nghe đến kết luận của Vệ Tử Dạ sau khi, Vệ Băng nhất thời cả kinh, vội vàng nói: “Thật không có cách nào?”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Tốt nhất biện pháp chính là mau chóng vì hắn chọn một lương duyên, sinh ra một nhi bán nữ, đem hết thảy hy vọng gửi gắm ở dòng dõi của hắn trên người.”

“Sư tôn……” Lý Lăng Phong nghe được lời này nhất thời cả kinh, lập tức không cam lòng nói.

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Lò chi đạo không giống với song tu, ở người tiết ra nguyên dương trong nháy mắt đó, Nê Hoàn Cung của người bên trong đã

bị cái kia yêu nghiệt gieo xuống dấu ấn, tu vi của ngươi vĩnh viễn không vượt qua được làm phép người, đương nhiên, ta sẽ đích thân cầu khẩn Ngân Hạnh Tử Thần Vương cho ngươi bảo vệ bây giờ tu vi, chỉ là muốn tiến thêm một bước, vậy sẽ phải nhìn ngươi tạo hóa của chính mình.”

Nói xong, thất vọng đến cực điểm Vệ Tử Dạ thở thật dài một tiếng, xoay người rời đi.

“Anh trai.....” Lý Mục thấy hồn bay phách lạc Lý Lăng Phong, nhất thời đau lòng vô cùng, lập tức muôn đưa hắn nâng dậy khi đến, lại bị Phu Dịch kéo.

Phu Dịch thở dài nói: “Bỏ đi, để một mình hắn yên lặng một chút a, chúng ta đi trước quần áo trắng Thần Vương nơi đó, nhìn Thiên Vũ có biện pháp nào hay không.”

“Hả?” Lý Mục này mới phản ứng được, lập tức mừng lớn nói: “Thiên Vũ nhất định sẽ có biện pháp!”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Chỉ mong như vậy thôi.....”

Kỳ thực, mặc dù hắn ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng hắn biết chuyện này nên cứ như vậy, bởi vì “Thần Nông Bách Thảo Kinh” Hắn cũng có thiệp cập, mặc dù không có Trương Thiên Vũ tinh thông, nhưng cũng ngộ được bảy tám phần mười, dùng Lý Lăng Phong bây giờ tình huống, căn bản cũng không có đối ứng linh đan có thể trị liệu, trừ phi, Trương Thiên Vũ tổng hợp kinh văn, cách khác bước phát triển mới toa thuốc.

Cho nên, Phu Dịch nhắc tới Trương Thiên Vũ thời gian, Lý Lăng Phong vẫn như cũ mặt xám như tro tàn.

Bởi vì, “Thần Nông Bách Thảo Kinh” Hắn cũng hiểu một vài.....

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 288: Khó Bè Phân Biệt

Đúng lúc này, Lý Lăng Phong đột nhiên cười ha ha một tiếng, như khóc không phải cười nói: “Hôm nay bởi vì, ngày xưa quả..... nếu là ta ngày đó khả năng buông tha nàng một con ngựa, cũng sẽ không có chuyện hôm nay, nói tới nói lui, kỳ thật vẫn là chính ta làm nghiệt.....”

Vệ Băng thấy biểu huynh duy nhất hậu nhân lại rơi vào kết quả như thế, lúc này đã là đầy mặt rơi lệ.....

Phu Dịch biết, Lý Lăng Phong gặp này ách trong lòng nhất định thống khổ không chịu nổi, chỉ là chuyện như vậy, nhất định phải chính hắn theo trong bóng tối đi tới, người bên ngoài coi như nói tới thiên hoa loạn nối liền, cũng căn bản không có một tia tác dụng, chỗ mà là để hắn hình tăng buồn phiền, cho nên, Phu Dịch chỉ có thể lĩnh Lý Mục cùng hai nữ rời đi.

Rời đi đoạn bờ sau, Phu Dịch trực tiếp hướng về đi về phía của Yêu Hoàng Điện, Lý Mục không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Chúng ta không phải đi thư sinh áo trắng nơi đó gì?”

Phu Dịch lúc này cau mày, sắc mặt ngưng trọng nói: “Trước đó, ta cảm thấy tất yếu đi trông thấy Vu Tị.”

“Vu Tị?” Lý Mục không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Thấy nàng làm gì?”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi đừng quên, ngày hôm qua là ai đem Lý đại ca mang đi.”

“Vu Tị!”

Trải qua Phu Dịch này vừa đê tinh, Lý Mục bỗng nhiên nhớ tới, Lý Lăng Phong vốn từ trước đến nay bọn họ cùng nhau, thế nhưng ngay ở hắn uống đi vò vĩnh một mình say mèm, bất tỉnh nhân sự sau khi, chính là Vu Tị đưa hắn nâng đỡ đi, hôm nay Lý Lăng Phong gặp này ách, Vu Tị có rất lớn hiềm nghi!

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau, Lý Mục lúc này vô danh lửa nhất thời, thân hình tùy theo nhảy một cái, hóa thành một trận âm phong hướng Vu Tị ở rừng trúc mà đi.

“Đi!” Phu Dịch nhìn thấy Lý Mục nổi giận đùng đùng đáng dấp, rất rõ ràng hắn đã đem Vu Tị nhận định là cùng Linh Vân một nhóm, chỉ là sự thật đến tột cùng là thế nào, vẫn cần kiểm chứng, cũng không thể hoàn toàn kết luận Vu Tị chính là đồng lõa của Linh Vân, lập tức bắt chuyện Thần Lộ cùng Phượng Dao hai người một tiếng, vội vàng thi triển tung kim quang thuật hướng về Lý Mục đuổi theo.

Vu Tị ở rừng trúc, ở vào Yêu Hoàng Điện tây ba dặm chỗ, nơi này chính là tẩm cung của Vệ Tử Dạ, làm như thư đồng Vu Tị tự nhiên cũng ở tại nơi đây.

Mặc dù đang Thanh Khâu trong huyệt đã biết được nàng nhưng thật ra là thân con gái, thế nhưng nàng dù sao cũng là đứa bé, hơn nữa phụng dưỡng Vệ Tử Dạ nhiều năm, cho nên Vệ Tử Dạ cũng không có quá để ý, vẫn như cũ đưa nàng ở lại nơi này.

Dù sao, tu sĩ cùng người phàm vẫn có bản chất khác biệt, tu sĩ cũng không cần ngủ, cho nên coi như đem Vu Tị ở lại trong tẩm cung, cũng sẽ không có nhiều như vậy cấm kỵ, huống hồ Vệ Tử Dạ chính là đường đường Yêu Hoàng, coi như bên cạnh lưu lại thị nữ, cũng sẽ không bị người nói lời dèm pha.

Lúc này, Vu Tị đang ngồi đàng hoàng ở bô đoàn bên trên ngôi tĩnh tọa luyện công, đột nhiên tâm huyết dâng trào, cảm giác được có người xông vào rừng trúc, lập tức đứng dậy đi ra tẩm cung, đúng dịp thấy một trận âm phong cùng ba

đạo độn quang hạ xuống.

Vu Tị cẩn thận nhìn lên, phát hiện người đến lại là Lý Mục bọn người, nhất thời mừng lớn nói: “Tại sao là các ngươi?”

Nhưng không nghĩ, Vu Tị vui mừng nghênh tiếp, lại đổi lấy Lý Mục một tấm lạnh như hàn băng mặt, cùng một câu lạnh như băng nói.

“Chúng ta không thể tới?”

Nhin thấy Lý Mục lai giả bất thiện, Vu Tị không khỏi sững sốt, lập tức lúng túng cười nói: “Lý Mục ca ca tại sao như vậy nói chuyện?”

“Ta đây nên nói như thế nào?” Lý Mục lúc này lật lọng sắc nói.

“Được rồi, không muốn nói rồi!”

Trước mắt, Vu Tị đến tột cùng cùng Linh Vân có hay không gút mắc còn là không biết, Lý Mục nói chuyện như vậy quả thật không có đạo lý, hơn nữa cho dù là Vu Tị thật cùng Linh Vân có hoạt động, như Lý Mục như vậy không có chút ý nghĩa nào tranh cãi căn bản là giải thích không dứt sự tình, cho nên Phu Dịch lập tức khẽ quát một tiếng, đồng thời đưa hắn ngăn ở phía sau, miễn cho một hồi thái quá kích động đúc thành sai lầm lớn.

“Phu Dịch ca ca,

Rốt cuộc làm sao vậy?” Vu Tị nhìn thấy mặc dù Phu Dịch đem Lý Mục ngăn ở phía sau, thế nhưng sắc mặt của hắn cũng không tốt lắm, không khỏi nghi ngờ nói.

Phu Dịch lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Hôm qua ngươi nâng đỡ đi Thiếu chủ sau khi, đưa hắn đưa tới nơi nào?”

Vu Tị nghe xong không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Hôm qua? Hôm qua bệ hạ say rượu sau khi, ta liền một mực phụng dưỡng bệ hạ, sau khi lại chưa từng

gặp ít ỏi lại chúa, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Phu Dịch gật gù, hôm qua tiệc khánh công xong việc thời gian, Vệ Tử Dạ đích thật là ở cùng đi của Vu Tị bên dưới trước tiên đi tiếp tịch, điểm này có thể xác định Vu Tị không có nói láo, chỉ là, sau khi Vu Tị lại tại chừng một khắc đồng hồ đi vòng vèo, nói là chịu đựng Vệ Tử Dạ chi mệnh mang đi Lý Tĩnh đinh, lúc đó tất cả mọi người không có để ý.

Dù sao Vu Tị phụng dưỡng Vệ Tử Dạ việc, mọi người đều biết, Vu Tị cũng đích xác thường xuyên thay thế hắn truyền lệnh.

Nhưng mà, bây giờ vấn đề đến rồi, Vu Tị nói hắn cùng với Vệ Tử Dạ sau khi rời khỏi liền chưa bao giờ rời đi ấy nửa bước, nói cách khác, nếu như Vu Tị nói là sự thật nói, vậy, lúc đó mang đi Lý Lăng Phong, chính là có một người khác.

Phu Dịch đang suy nghĩ thời gian, lại nghe được Lý Mục há mồm mắng to: “Có thể nói, rõ ràng là người nói phụng cậu chi mệnh đem ta anh trai mang đi, bây giờ lại nói từ trước đến nay cậu cùng nhau, dỗ quỷ đâu?”

Vu Tị vừa nghe không khỏi biến sắc, lập tức phản ứng lại, hắn là Lý Lăng Phong gấp phải bất trắc, bọn họ đây là đến hung binh ván tội!

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, Lý Mục lại còn nói hôm qua là của nàng mang đi Lý Lăng Phong, nhưng nàng ngày hôm qua rõ ràng không có rời khỏi nơi đây, chẳng lẽ, là bọn hắn uống nhiều rồi hoa mắt nhìn lầm rồi?

Nghĩ đến đây, Vu Tị liền vội vàng giải thích: “Ta ngày hôm qua thật không hề rời đi bệ hạ nửa bước, không tin chúng ta có thể tìm bệ hạ đối chất nhau.”

“Như thế vừa vặn!” Lý Mục lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, nói xong liền gọi ra lượng trời thước, nhắm thẳng vào Vu Tị cõi trắng, sợ nàng sợ tội chạy trốn.

“Đừng tay!” Đúng lúc này, phía sau đột nhiên Vệ Tử Dạ âm thanh.

Lý Mục vừa nghe là Vệ Tử Dạ, &# 32; vội vàng mừng lớn nói: “Cậu, ngày hôm qua chính là nàng mang đi ca ca, nhất định là nàng và cái kia yêu nữ có cấu kết.”

Vệ Tử Dạ vừa nghe không khỏi sững sốt, sau đó trầm tư một lát sau, lắc lắc đầu nói: “Không thể, nàng ngày hôm qua nhất thời nửa bước chưa cách.”

Nghe đến Vệ Tử Dạ kiểu nói này, mọi người không khỏi sững sốt, Thần Lộ đầy mặt nghi ngờ nói: “Không đúng, ngày hôm qua đích thật là nàng mang đi Lý đại ca, chúng ta đều thấy được.”

Vệ Tử Dạ nghe đến nơi này, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, sắc mặt ngưng trọng nói: “Xem ra, việc này xa xa không phải nhìn qua đơn giản như vậy, cái kia yêu nghiệt mặc dù tu hành lò tà tu, lại không am hiểu biến hóa chi đạo.”

“Nói cách khác, ngày hôm qua mang đi Lý đại ca có một người khác?” Phu Dịch lập tức phản ứng lại, lập tức kinh hô một tiếng nói.

Vệ Tử Dạ cau mày, trầm tư một lát sau nói: “Đích xác có loại khả năng này, cũng là ta bất cẩn, tỉ mỉ nghĩ lại, ta Thanh Khâu Sơn mặc dù cũng có thải âm bổ dương, lấy dương bổ âm bất chánh thuật, thế nhưng quả thật không có đem người luyện thành lò tà tu thuật..... tiểu hồ ly kia khả năng học được loại này tà thuật, thân mình thì cực kỳ quái lạ.....”

Phu Dịch nghe đến Vệ Tử Dạ lời nói này sau khi, nhất thời cả kinh, trong đầu nhất thời nhanh chóng chuyển động.

Như thế Linh Vân coi là thật có cái gọi là đồng bọn nói, vậy Lý Lăng Phong bị này một kiếp thì đều không phải là tình cờ!

Thế nhưng, Lý Lăng Phong chỉ có điều mới vừa về một ngày mà thôi, hơn nữa trở về trước khi cũng không có để lộ ra bất kỳ tin tức gì, thế nhưng như vậy chặt chẽ kế hoạch hiển nhiên không thể tại ngắn như vậy trong thời gian bày ra như thế chặt chẽ.

Nói cách khác, cái kế hoạch này chỗ nhầm vào người, có thể cũng không phải Lý Lăng Phong, mà là có khác người khác!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 289: Khổng Lồ Âm Mưu

Phu Dịch nhất thời kinh đến một tiếng mồ hôi lạnh, nếu quả nhiên là có khác người khác, Lý Lăng Phong chỉ là bất ngờ làm bia đỡ đạn nói, vậy người kia.....

Phu Dịch theo bản năng quay đầu lại nhìn về phía Lý Mục, Lý Mục từ chi phát triển đầu óc ngu si, ngoại trừ yêu kích động, cũng chỉ còn sót lại đậu bỉ bản chất, cho nên ở Vệ Tử Dạ nói ra lời nói này sau khi, chỉ biết là có thể là hiểu lầm Vu Tị, lúc này vẫn còn mộng ép trạng thái, nơi nào khả năng nghĩ đến như vậy phức tạp sự tình.

Nhin thấy Phu Dịch nhìn hắn, Lý Mục lúng túng vô cùng, theo bản năng gãi tóc nói: “Đích thật là ta trùng động.”

Vệ Tử Dạ biết Lý Mục chính là cái mảnh tướng mầm, chỉ thích hợp xông pha chiến đấu, muốn cho hắn bày mưu nghĩ kế, cho dù là trí bên trong hoàng giả Phục Hy Đại Đế tái thế tự mình dạy dỗ, cũng chỉ có thể nhìn mà sống thán.

Dù sao, mỗi người từ nhỏ liền có ấy sở trường có tai hại, cho nên thế giới này mới có đủ loại nghề nghiệp, trong đại quân cũng là có võ tướng cùng mưu sĩ phân công.

Có điều, loại này sở trường cùng tai hại cũng không tốt xấu phân chia, giống như một người, mặc dù là cực kỳ không nổi bật móng tay, cũng có nó tác dụng, cho nên ở một hồi trong chiến tranh, “bày mưu nghĩ kế trong lúc đó, quyết thắng ngoài ngàn dặm” truyền kỳ mưu sĩ cố nhiên quan trọng, nếu là không có cứng rắn vô cùng nắm đấm, cho dù tốt bối trí cũng sẽ thất bại trầm sa.

Giống như thời cổ cuối thời Đông Hán lúc Thục Quốc giống nhau, tuy có “Kỳ Lân nhi” gừng duy trí dũng vô song, thế nhưng chỉ dựa vào sức lực của một người thủy chung một mắt khó chống, lại cũng chỉ có thể lưu lại “Thục sau không có Đại tướng, Liêu Hóa Tác tiên phong” thiên cổ tiếc nuối, cuối cùng dùng diệt quốc kết cục.

Cho nên đối với chậm chạp của Lý Mục, Vệ Tử Dạ hoàn toàn không thất vọng, trực tiếp nhắc nhở: “Đây là một khổng lồ âm mưu, nếu như ta đoán không sai nói, nếu là ca của ngươi không phải vừa vặn trở về, vậy bây giờ ngang bị này tai ách chính là ngươi.”

“Ta?” Lý Mục không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Chẳng lẽ không đúng Linh Vân ghi hận ca ca, mới tìm cơ hội báo thù gì?”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Kín đáo như vậy kế hoạch, tuyệt đối không phải một ngày có khả năng tìm cách, lúc đó Lý đại ca cũng không có ở Thanh Khâu Sơn, cho nên mục tiêu của bọn họ thì chỉ có thể là đều là Thiếu chủ ngươi.”

“Không sai.” Vệ Tử Dạ nói tiếp: “Chỉ là ca của ngươi đột nhiên trở về, hơn nữa hắn bất kể là ở tiếng tăm của Thanh Khâu Sơn cùng tu vi đều ở đây ngươi bên trên, cho nên mới lâm thời thay đổi kế hoạch, đem vốn nhầm vào kế hoạch của ngươi, đổi thành hắn.”

“Cái gì?”

Trải qua hai người này luân phiên giải thích, Lý Mục rốt cục quay lại, nguyên lai nếu không phải Lý Lăng Phong đột nhiên trở về, vậy hôm nay chịu khổ này ách chính là chính hắn, nhất thời sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Cái này cũng là hắn số may, bị cái kia yêu nghiệt cám dỗ sau khi trước tiên hướng về ta bẩm báo, cũng coi như là hắn mạng không có đến tuyệt lộ, ở luyện ngực một nhóm sau khi, ta đối với lò tà tu chuyên môn từng làm một phen nghiên cứu, lúc này mới một chút nhìn ra trong đó manh mối, nếu

như hắn ẩn giấu không báo riêng định suốt đời, chỉ cần liên tục giao hợp ba lần, cho dù là Ngân Hạnh Tử Thần Vương, cũng khó cứu ấy mạng.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta muốn cái này cũng là địch nhân ngoài dự đoán sự tình, nếu không cái kia yêu nữ cũng chắc chắn sẽ không đồng ý Lý đại ca hướng tiền bối thỉnh cầu gả việc.”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Chỉ tiếc ta nhất thời kích động đem cái kia yêu nghiệt đánh giết, như vậy mạnh mẽ thì hoàn toàn chặt đứt.”

Lý Mục vừa nghe nhất thời cả kinh, vội vàng nói: “Vậy làm sao bây giờ, bọn họ khăng định còn có thể tìm ta.”

“Nhìn ngươi về điểm này tiền đồ!” Vệ Tử Dạ không khỏi giận dữ, lúc này quát lớn nói: “Huynh đệ các ngươi hai người phải có Trương Thiên Vũ một nửa tâm trí, ta cũng sẽ không dùng như vậy quan tâm.”

Lý Mục bị Vệ Tử Dạ dạy dỗ, trong lòng mặc dù có chút khó chịu, thế nhưng sự thật đích xác như thế, vừa không cho hắn nguy biện, chỉ có thể xấu hổ cúi đầu, không dám nói nữa.

Nhìn thấy Lý Mục nhận sai thái độ coi như có thể,

Vệ Tử Dạ trong lòng lửa giận lúc này mới bình phục rất nhiều, tùy tiện nói: “Việc này đều không phải là ở mặt ngoài đơn giản như vậy, trước mắt đã đập cỏ động rắn, địch nhân ngày sau hành động nhất định sẽ càng thêm cẩn thận, đối với chúng ta mà nói cũng là càng thêm nguy hiểm, cho nên mấy người các ngươi sau đó vô luận làm chuyện gì, đều phải cẩn thận một chút, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Tiền bối nói chính là, bất quá ta lại cảm thấy Lý đại ca việc cũng là cho chúng ta một lời nhắc nhở, mặc dù đối với Lý đại ca cá nhân tới nói đích xác có chút tàn nhẫn, thế nhưng đối với Thanh Khâu Sơn mà đến lại là chuyện tốt.”

“A.” Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Này nhất định là một hối nhầm vào Thanh Khâu Sơn ấp ủ một hối khổng lồ âm mưu, bất quá bây giờ địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, cho nên việc này không thích hợp lộ ra, mấy người các ngươi trước hết không muốn quản, chuyện này liền từ ta tự mình xử lý.”

“Tốt.” Mọi người vội vàng đáp lại nói.

Vệ Tử Dạ lập tức thở dài một tiếng nói: “Ta nữa Ngân Hạnh Tử Thần Vương nơi đó đi một lần, Vu Tị, ngươi kể từ hôm nay không muốn ở nơi này, ngươi theo Phu Dịch bọn họ cùng đi đoạn nhai.”

Vu Tị có thể không giống Lý Mục như vậy đần độn, lập tức liền minh bạch Vệ Tử Dạ đây là vì muốn tốt cho nàng, vội vàng bái tạ nói: “Đa tạ bệ hạ.”

“Được rồi, các ngươi đi thôi, ta đi trước Ngân Hạnh Tử bên kia, chờ một chút sẽ đi thư sinh áo trắng tự mình thông báo bọn họ, các ngươi ngày gần đây ngay ở đoạn nhai tu hành, nếu như không có chuyện quan trọng, không cần thiết rời đi đoạn nhai.”

“Có điều, cũng không muốn biểu hiện ra sốt sắng thái quá bầu không khí, nên làm cái gì vẫn làm cái đó là tốt rồi.”

Vệ Tử Dạ đang định xoay người rời đi thời gian, vừa tiếp theo dặn dò câu nói, lúc này mới đáp mây bay mà đi.

Phu Dịch xem ở trong mắt, không khỏi thầm khen một tiếng, trước mắt tình thế như thế khẩn cấp, Vệ Tử Dạ lại còn có thể như thế trầm tĩnh, có thể thấy được người này có thể trở thành Thanh Khâu Sơn đứng đầu, tuyệt đối không phải tình cờ cùng vận may, thực là bởi vì hắn đích xác có này tài năng, tương lai nhất định khả năng trở thành một vị chịu đựng vạn thế kính ngưỡng một đời hào hùng.

Gần như là một đáp mây bay hành vi, Phu Dịch vì sao khả năng liên tưởng đến này?

Chỉ vì chuyện này đích xác vạn phần khẩn cấp, thế nhưng bởi vì trước mắt thế cuộc không rõ, cho nên tất cả đối sách chỉ có thể ở trong bóng tối bối trí, lỗ mảng làm việc không phải gánh sẽ không để cho tình thế hướng về tốt một mặt phát triển, ngược lại sẽ đem cả tòa Thanh Khâu Sơn đưa thân vào hoảng loạn bên trong, kể từ đó, nhất định sinh loạn, mà một khi sinh loạn, địch nhân thì sẽ có thể thừa dịp, cho nên Vệ Tử Dạ mặc dù lòng như lửa đốt, lại còn có thể không nhanh không chậm đáp mây bay mà đi, có thể thấy được ấy tuyệt đối là một vị “núi Thái sơn sụp ở phía trước mà sắc không thay đổi, con nai hưng với trái mà không chớp mắt” người làm việc lớn.

“Được rồi, chúng ta cũng đi thôi.” Phu Dịch lập tức bắt chuyện một tiếng.

Lý Mục này mới phản ứng được, đối với Vu Tị biểu thị ra vạn phần áy náy, Vu Tị ngược lại cũng hào phόng, biết chuyện này vốn chính là hiểu lầm, cũng là không để ở trong lòng, vì vậy một nhóm ngũ hành vừa hướng về đoạn nhai lộn vòng mà quay về.

“Các ngươi không phải đi thư sinh áo trắng nơi đó gì? Làm sao trở về nhanh như vậy?” Nhìn thấy Phu Dịch bọn người quay lại, vừa mới để Lý Lăng Phong sắp xếp hạ xuống Vệ Băng, nhìn thấy đoàn người vừa bước ngoặt trở về, nhưng lại mang đến Vu Tị, lập tức hiểu kỳ nói.

Phu Dịch lập tức quay đầu đối với Lý Mục bọn người đạo, “các ngươi trước tiên ở bên ngoài đối với luyện, chuyện này để ta tới cùng cô nói.”

“Tốt!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 290: Thanh Khâu Phong Vân

Thanh Khâu Sơn, chung cửu tòa ngọn núi, lần lượt xếp đặt, mỗi đỉnh mỗi người có tia sáng kỳ dị mây mù vòng, lần lượt là trăng, tro, đỏ, cam, vàng, màu xanh, xanh, lam, tím, truyền thuyết làm Thái Cổ thời gian một con cừu vĩ thiên hồ chín cái đuôi biến thành, có điều, truyền thuyết này quá xa xưa, không thể kiểm chứng, cho nên cũng không cách nào phán đoán ấy thật giả.

Cửu Phong bên trong ở giữa đệ ngũ đỉnh làm Thần Hoàng Phong, còn lại tám tòa đều vì Thần Vương đỉnh, tên của Thần Hoàng Phong mấy trăm ngàn năm đến đều chưa từng sửa đổi, bởi vì nó chính là duy nhất, thế nhưng Thần Vương đỉnh lại theo mỗi một đời Thần Vương mà không ngừng sửa đổi, không qua đinh tên nhưng cũng không quá phức tạp, trực tiếp dùng mỗi đời Thần Vương tên tên gọi, tỷ như Ngân Hạnh Tử Thần Vương ngọn núi, liền gọi Ngân Hạnh Tử đỉnh, kim mao Sư vương ngọn núi liền kêu kim mao Sư vương đỉnh, làm đúng vậy có thể tên gọi tắt làm Sư vương đỉnh.

Cửu Phong mặc dù lần lượt xếp đặt, thế nhưng Cửu Phong trong lúc đó lại là mỗi người có kết giới, không cách nào đi lại, vô luận muốn đi đâu tòa ngọn núi, đều phải trải qua Thần Hoàng Phong, lại từ phát đi của Thần Hoàng Phong bộ, trực tiếp phát đi đến muốn đi ngọn núi.

Đương nhiên, mọi việc không có tuyệt đối, nếu như tu vi cường đại đến có thể mạnh mẽ phá tan cấm chế trong khi, cũng có thể không đi này cửu tòa phát đi bộ, trực tiếp xé ra cấm chế, thế nhưng như vậy nói, chẳng khác nào làm một cách công khai cùng thần hoàng đối kháng, cũng chính là thường gọi là “làm phản”.

Chuyện như vậy, ở hai mươi sáu năm trước thì đã xảy ra một lần, Thanh

Khâu Sơn sử gọi bằng “Bát vương bức thoái vị”, năm đó tám vị yêu vương chính là mạnh mẽ phá tan cấm chế xông vào Thần Hoàng Phong, thế nhưng như vậy nói, bọn họ khả năng mang sức người tự nhiên có hạn, mới làm cho Vệ Tử Dạ có cơ hội mang theo Long Khiếu Vân các loại một đám thân tín chạy ra Thanh Khâu Sơn.

Từ khi Vệ Tử Dạ đi rồi sau khi, Thanh Khâu Sơn liền mỗi loại làm chủ, dù sao cái kia mạnh mẽ cấm chế cho dù là tám vị Thần Vương muốn phá vỡ, cũng tuyệt đối không phải dễ dàng việc, cho nên sau đó uy thế của Thanh Khâu Sơn liền xuống dốc không phanh, mặc dù “Ma tộc ngũ đại cấm địa” thanh danh còn ở, cũng đã là chỉ còn trên danh nghĩa, nếu không có đại trận hộ sơn của Thanh Khâu Sơn bá đạo vô cùng, sớm đã bị Ma tộc bị diệt.

Cho nên ở mươi năm trước Vệ Tử Dạ tu vi đạt được lôi kiếp cảnh đỉnh cao, mang theo Lý Lăng Phong bọn người trở về Thanh Khâu Sơn sau khi, Bát vương mặc dù gây khó khăn đủ đường, nhưng cũng vẫn chưa như hai mươi sáu năm trước như vậy mạnh mẽ bức thoái vị, dù sao này tám vị Thần Vương đều không phải là tất cả đều là quyền lực mờ mắt đồ đệ, trong đó dùng Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân, càng một lòng vì Thanh Khâu tương lai tưởng tượng, năm đó bức thoái vị, gần như là vì Vệ Tử Dạ lúc đó chỉ có huyền thể cảnh tu vi, chỉ lo hắn vô năng sai lầm : bỏ lỡ Thanh Khâu Sơn mấy trăm ngàn năm cơ nghiệp.

Cho đến một năm trước Vệ Tử Dạ một lần đột phá Thiên Cảnh lại trở về, Ngân Hạnh Tử, khóc tang lão nhân hai vị này liền trở thành Vệ Tử Dạ lớn nhất người ủng hộ, hơn nữa Vệ Tử Dạ một phen thủ đoạn, Thanh Khâu Cửu Phong rốt cục đoàn kết nhất trí, lại không dị tâm.

Thế nhưng, Vệ Tử Dạ biết, này tám vị Thần Vương bên trong có một cùng Ma tộc cấu kết, mặc dù không thể xác định tin tức này hay không trăm phần trăm có thể tin, thế nhưng hắn biết Thanh Khâu Sơn không chịu đựng nổi như vậy hậu quả, cho nên hắn chỉ có thể nuốt lời, để Lý Lăng Phong cùng Phu Dịch bọn người cùng đi Thần Nông Giá bên trong tìm kiếm Thần Nông đỉnh, mà bản thân của hắn ở lại Thanh Khâu Sơn chủ trì đại cuộc, thuận tiện trong bóng tối

lưu ý cái này không biết thực hư tin tức.

Những lời này, hắn từ xưa tới nay chưa từng có ai bất luận người nào nhắc qua, cho dù là Vệ Băng, cũng không biết.

Lý Lăng Phong bọn người đi rồi gần một năm đều không có trở về,

Hắn mặc dù có chút bận tâm, thế nhưng hắn cũng không hối hận, bởi vì nếu như hắn muốn báo thù, nhất định phải nhận sự giúp đỡ sức mạnh của Thanh Khâu Sơn, hơn nữa, nhất định phải là một thủ mạnh Thanh Khâu Sơn.

Trong mười tháng này, Thanh Khâu Sơn lũ yêu ở Ma tộc “áp lực” Dưới, phát triển rất nhanh, hết thảy tu sĩ tất cả đều mất ăn mất ngủ tu luyện, chỉ không đến một năm trong khi, liền hơn Kim Thánh Thán cùng U Minh hai cái lôi kiếp cảnh tu sĩ, hơn nữa Mộ Dung Ngưng Huyên cũng sẽ ở năm nay năm trước đột phá tới lôi kiếp cảnh.

Đột phá đến huyễn thể cảnh Yêu tộc càng đếm không hết, không những bổ túc Thanh Khâu trong huyệt hy sinh số lượng, càng so với khi đó nhiều ra ước chừng 2000 tên.

Yêu đan cảnh tiểu yêu thì không cần nói rồi, bởi vì số lượng thật sự thái quá khổng lồ, đã không đếm hết, phỏng đoán cẩn thận, đã ở năm vạn trở lên.

Phải biết rằng, cả tòa Thanh Khâu Sơn mới bắt quá mươi vạn Yêu nhiều, dùn như vậy tỷ lệ mà tính nói, ném đi người già yếu bệnh tật, Thanh Khâu Sơn hầu như làm tới toàn dân giai binh, một khi đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến mở ra, Thanh Khâu Sơn nhất định khả năng nhảy một cái trở thành khênh Ma liên minh bên trong mạnh mẽ nhất tồn tại, kể cả Côn Lôn, đều phải bị Thanh Khâu làm hạ thấp đi.

Chỉ tiếc, mươi tháng tới nay, Vệ Tử Dạ cũng không có tại đây tám vị Thần Vương bên trong tìm tới cái kia “Ma tộc gián điệp”, hắn thậm chí hoài nghi việc này là Ma Hoàng Cung để phân cách Thanh Khâu Sơn mà cố ý truyền đến hư vô

nói như vậy.

Đương nhiên, hắn sẽ không hoài nghi chút nào thân ở Ma Hoàng Cung vị kia trung thành, coi như cái này thật chính là một không có thối tha tin tức giả, cái kia cũng là liền hắn đều đồng thời bị lừa, tuyệt đối không thể là hắn bỗng dưng bịa đặt.

Thế nhưng, ngay ở hôm nay, Vệ Tử Dạ hoàn toàn tin tin tức này, bởi vì Lý Lăng Phong đã bị hâm hại, mà có thể làm được như vậy thần không biết quý không hay, tuyệt đối không phải một hạng người vô danh.

Dù sao, chỉ theo mặt ngoài nhìn, Lý Lăng Phong lần này sự kiện bên trong, liền hiện ra hai cái không đơn giản nhân vật, một là đã bị hắn đánh giết, bỗng dưng tu luyện lò nhã thuật Linh Vân, một cái khác, là cái kia đã lừa gạt tất cả mọi người đem Lý Lăng Phong theo Thần Hoàng Điện bên trong mang đi, cực kỳ am hiểu dịch dung hoặc là biến hóa thuật Giả Vu Tị.

Mà sau lưng đến tột cùng còn cất dấu thế nào thế lực, nhưng vẫn là không thể biết được.

Trạm thứ nhất của Vệ Tử Dạ, là Ngân Hạnh Tử đinh.

Ngân Hạnh Tử nhìn thấy Vệ Tử Dạ đi mà đi vòng vèo, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức đem đón vào phủ đệ.

Vệ Tử Dạ lập tức đem Lý Lăng Phong việc trước sau tỉ mỉ báo cho Ngân Hạnh Tử.

Bất quá hắn cũng không có nói ra tám vị Thần Vương bên trong có thể có Ma tộc gián điệp tin tức, bởi vì cho dù là cùng Ma tộc có không đội trời chung Ngân Hạnh Tử, đồng dạng không thể loại trừ hiềm nghi, phải biết rằng, tám vị Thần Vương bên trong dùng thế lực của Ngân Hạnh Tử cường đại nhất, mà làm được này đến tột cùng có hay không không muốn người biết thủ đoạn, còn là không thể biết được.

Ngân Hạnh Tử nghe đến Thiếu chủ Lý Lăng Phong thụ hại, U &# 8 lập tức khiếp sợ vô cùng, hắn vạn vạn không nghĩ tới hôm nay bình tĩnh như nước, đoàn kết nhất trí Thanh Khâu Sơn lại khả năng phát sinh như vậy sự tình.

Vệ Tử Dạ lập tức tìm hỏi hắn ý kiến, Ngân Hạnh Tử trầm tư một lát sau, sắc mặt ngưng trọng nói: “Việc này không phải chuyện nhỏ, giống thần ý kiến, việc này không thích hợp gióng trống khua chiêng, tốt nhất có thể chúa ra một bộ hoàn toàn không biết hình dáng, đợi địch nhân chính mình lộ ra đuôi ngựa.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Thần Vương tâm ý cùng ta không hẹn mà nêu, cho nên ta quyết định việc này từ ta tự mình 11 báo cho mỗi vị Thần Vương, sau đó yên lặng xem biến đổi, đợi này con hắc thủ sau màn chính mình nổi lên mặt nước.”

Ngân Hạnh Tử tùy theo trả lời: “Như thế vừa vặn, chỉ là cùng còn bệ hạ nhất định phải cẩn thận nhiều hơn.....”

“Hả?” Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, hỏi ngược lại: “Thần Vương sao lại nói lời ấy?”

Ngân Hạnh Tử cau mày, sắc mặt ngưng trọng nói: “Thần lo lắng lần này hắc thủ sau màn không nhất định là người ngoài.....” & lt; (<https://>) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy tuyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 291: Giết Người Diệt Khẩu?

Mặc dù tám vị Thần Vương cũng không thể hoàn toàn tẩy thoát hiềm nghi, thế nhưng Vệ Tử Dạ trong lòng tự nhiên vẫn còn có chút tính toán, thì nói thí dụ như Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân, ở trong lòng hắn là hiềm nghi nhỏ nhất, bởi vì bọn họ đều cùng Ma tộc có thù không đợi trời chung, năm đó theo tiên hoàng Hỏa Long Chân Nhân với lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến bên trong chém giết Ma tộc cùng không dưới hơn ngàn, muốn nói hai người bọn họ là gián điệp nói, vậy thì chỉ trách bọn họ giấu đi quá sâu hơn.

Vệ Tử Dạ lập tức gật gật đầu nói: “Đa tạ Thần Vương nhắc nhở.”

Dứt lời, cũng không có tâm tình cùng Ngân Hạnh Tử lại khách sáo, trực tiếp rời đi.

Dù sao hắn làm thần hoàng, Ngân Hạnh Tử làm Thần Vương, thân phận vốn là bất đồng, này 1 tạ, cũng bất quá là vì Ngân Hạnh Tử dù sao cũng là tiền bối, hơn nữa theo bản tâm nói, Vệ Tử Dạ hoàn toàn không cho rằng Ngân Hạnh Tử là nội ứng, cho nên, hắn đem nơi đây cho rằng trạm thứ nhất nguyễn nhân.

Ra Ngân Hạnh Tử nơi, trạm tiếp theo tự nhiên là thư sinh áo trắng nơi đó, không phải bởi vì hắn đối với thư sinh áo trắng thập phần tín nhiệm, mà là vì nơi đó có Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân.

Vệ Tử Dạ đối với Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người cực kỳ coi trọng, bởi vì này hai người ở ngày sau khênh Ma nghiệp lớn bên trong nhất định sẽ là hết sức quan trọng nhân vật, cho nên Trương Thiên Vũ tuyệt đối không thể sai sót, nếu không, hắn ngày đó cũng sẽ không để Phu Dịch cùng Lý

Lăng Phong đi Thần Nông Giá mạo hiểm, chỉ tiếc Trương Thiên Vũ là loài người, nếu không hắn nhất định sẽ đưa hắn xem là người thừa kế đào tạo.

Đương nhiên, Thi Vân ở giờ này ngày này cũng vô cùng trọng yếu, đương nhiên, hoàn toàn không bởi vì Thi Vân cùng Trương Thiên Vũ quan hệ, mà là vì Thi Vân Côn Lôn núi Hiểu Nguyệt Tiên tử đệ tử, mà Hiểu Nguyệt Tiên tử vừa là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử, lúc trước bởi vì Thanh Khâu Sơn một chuyện trì hoãn không thể hôn hướng về Côn Lôn núi đến hẹn đã là Vệ Tử Dạ trong lòng một đại chuyện ăn năn, bây giờ có Côn Lôn đệ tử đi tới Thanh Khâu Sơn, hắn nhất định phải trăm phần trăm bảo đảm ấy chu toàn.

Nếu không nhất định xuất hiện sai lầm, nhất định sẽ gây nên Côn Lôn núi hiểu lầm, như vậy nói, đối với toàn bộ khênh Ma nghiệp lớn tới nói, tuyệt đối là không thể đo đếm tổn thất.

Hơn nữa hắn kết luận, nếu như ngày gần đây con kia hắc thủ sau màn một khi có động tác nữa, không hề hoài nghi Thi Vân chính là hắn thích hợp nhất mục tiêu.

Lúc này thư sinh áo trắng trải qua một đêm điều dưỡng, tinh, khí, thần đã thành tới hoàn mỹ trạng thái, cho nên hắn một khắc đều không có dừng lại, đem một đám cất giấu đã lâu cực phẩm vật liệu lấy ra sau khi, liền chuẩn bị bắt đầu luyện chế địa cấp lò, bây giờ hắn tại cùng Trương Thiên Vũ đối với các loại vật liệu làm ra một phen nghiên cứu sau khi, hắn đã có chín phần mười năm chắc, thế nhưng ngay ở hắn tràn đầy tự tin chuẩn bị ra tay thời gian, Vệ Tử Dạ lại đến rồi.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy Vệ Tử Dạ đã đến, không khỏi sững sờ, phải biết rằng Vệ Tử Dạ là cao quý thần hoàng, bình thường có việc thời gian đều sẽ sai hạ nhân hướng về tất cả đỉnh núi thông báo, sau đó kêu gọi ấy đi tới Thần Hoàng Điện nghị sự, nói cách khác, thần hoàng này đến tất có chuyện quan trọng thương lượng.

Thư sinh áo trắng đang muôn đứng dậy bái kiến, nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ trực tiếp mở miệng nói: “Thiên Vũ cùng Thi Vân?”

Thư sinh áo trắng không khỏi sững sốt, lập tức trả lời: “Hai người bọn họ nên ở rừng trúc nơi.”

Vệ Tử Dạ vừa nghe trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, mặc dù hắn không thường đến ngọn núi này, nhưng cũng biết này rừng trúc cùng nơi này khoảng cách có khoảng năm dặm, nếu như con kia hắc thủ sau màn coi là thật bất lợi cho Thi Vân, dùng xa như vậy khoảng cách, thư sinh áo trắng rất khó làm ra phản ứng.

“Đi mau!”

Vệ Tử Dạ lúc này kinh hãi đến biến sắc, nói thôii trực tiếp lái Đế Giang khí hướng về rừng trúc nơi bỏ chạy.

Nhìn thấy Vệ Tử Dạ hốt hoảng như vậy, thư sinh áo trắng trong lòng nhất thời phát lên một luồng không rõ linh cảm, phải biết rằng Trương Thiên Vũ nhưng quan hệ đến Xá Nữ sinh tử nhân vật trọng yếu, mặc dù hắn không biết là Vệ Tử Dạ đến tột cùng ở vội cái gì, thế nhưng nếu như Trương Thiên Vũ quả thực có sai lầm, vậy Xá Nữ cũng sẽ tùy theo chôn cung.

Không bằng suy nghĩ nhiều,

Thư sinh áo trắng lập tức thi triển sở trường nhất “thay hình đổi vị”, cả người tùy theo như là di động trong nháy mắt bình thường, trên mặt đất lưu mỗi người bóng mờ.

Thay hình đổi vị cùng súc địa thành thốn đều là Thần Hành Thuật lên cấp bản, nhìn qua hiệu quả cũng tương đương, thế nhưng cả hai nhưng có bản chất khác nhau, súc địa thành thốn đúng đúng Thần Hành Thuật hơn nữa cơ sở pháp tắc không gian phép thuật, mà thay hình đổi vị lại này đây nguyên thần lực lượng (nguyên anh lực lượng) kéo thân thể, đạt được vượt quá vượt xa người

thường cực nhanh.

Cho nên thay hình đổi vị không phải Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ không thể thi triển, thế nhưng súc địa thành thốn dựa vào lại là ngộ tính, mặc dù là Tân Tiên cảnh tu sĩ nếu như có thể ngộ ra một tia pháp tắc không gian, cũng có thể thi triển, cho nên Phu Dịch ở Đông Thiên Môn bên trong lĩnh ngộ tới không gian lực lượng pháp tắc sau, súc địa thành thốn tốc độ lúc này tìm được rất lớn tăng lên, chính là đạo lý này.

Năm dặm đổi với Đế Giang khí cùng thay hình đổi vị loại này dùng tốc độ tăng trưởng độn thuật nói, chỉ tương đương với người thường hơn trăm mét mà thôi.

Rất nhanh, Vệ Tử Dạ liền xông vào trong rừng trúc lúc, thình lình nhìn thấy Trương Thiên Vũ lúc này cầm trong tay thất tinh bảo kiếm, đang cùng một hắc y nhân đối lập, mà Thi Vân thì nằm ở Trương Thiên Vũ bên cạnh, tựa hồ đã ngất đi.

Vệ Tử Dạ xông vào rừng trúc trong nháy mắt đó, Trương Thiên Vũ cùng người mặc áo đen kia cũng cảm giác tới có người đã đến, có điều hai người vẻ mặt lại là hoàn toàn khác nhau.

Rất rõ ràng, lúc này coi như không phải thư sinh áo trắng cũng là hắn môn nhân, Trương Thiên Vũ làm như thư sinh áo trắng khách quý, người đến tự nhiên sẽ giúp đỡ giúp một tay, cho nên người mặc áo đen ở Vệ Tử Dạ xông vào rừng trúc trong nháy mắt đó, liền trực tiếp nắm lấy một trận âm phong, liền muốn mượn âm phong bỏ chạy.

“Hừ! Muốn chạy?”

Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng, phải biết rằng hắn điều khiển nhưng Đế Giang khí, nếu là đấu tốc độ nói, kể cả Huyền Thanh thượng nhân hắn cũng không so với là hắn đối thủ, trước mắt có điều một tần thường huyền thể cảnh tu sĩ, làm sao có khả năng là hắn đối thủ?

Phải biết rằng, ngay ở Trương Thiên Vũ cùng Vệ Tử Dạ cảm ứng được Vệ Tử Dạ trong khi, Vệ Tử Dạ đã cách hai người không đủ ba trượng, đợi âm phong nổi lên thời gian, hai người khoảng cách càng không đủ ba thước, cho nên còn chưa chờ hắn nhảy vào âm phong bên trong, Vệ Tử Dạ phán quan bút tựa như gió táp điện thiểm điểm ở tại Phong Phủ huyệt, người mặc áo đen kia mắt tối sầm lại, lập tức xụi lơ trên mặt đất.

“Tiền bối?” Trương Thiên Vũ lúc này mới thấy rõ, người đến cũng không phải là thư sinh áo trắng, lại là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, nhất thời sững sốt.

Vệ Tử Dạ vội vã gật gù, vội vàng tìm hỏi: “Thi Vân cô nương thương thế như thế nào?”

Trương Thiên Vũ nhướng mày, vội vàng xoay người lại vì đó kiểm tra thương thế.

Lúc này, thư sinh áo trắng rốt cục chạy tới, dù sao đứng dậy lúc đã chậm vài giây, hơn nữa di động đổi vị trí vốn là không sánh được Đế Giang khí, cho nên lúc này mới chậm nhiều như vậy.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy Thi Vân hôn mê bất tỉnh, Trương Thiên Vũ trên người cũng có mấy đạo kiém thương lúc, khiếp sợ vô cùng, lập tức tǎ hữu nhìn qua, đúng dịp thấy nằm trên đất người mặc áo đen, nhất thời tức giận vô cùng, ba thước bạch ngọc kiém lập tức xuất hiện ở trước người, lập tức liền biến thành một đạo mầu trắng ngà ánh sáng hướng về người mặc áo đen vọt tới.

Vệ Tử Dạ lúc này một lòng thắt ở thương thế của Thi Vân trên, khi hắn phản ứng lại thời gian, bạch ngọc kiém đã xem người mặc áo đen chém thành 4 ngũ đoạn.

Vốn là muốn lưu một người sống, lại không muốn bị thư sinh áo trắng giết chết, Vệ Tử Dạ trong đầu lập tức phát lên một ý nghĩ: Giết người diệt khẩu?

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bả

duyệt đọc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 292+9 Nung Tiên Khí

Trương Thiên Vũ nguyên thì thông hiểu kỳ vàng thuật, bây giờ vừa hiểu rõ “Thần Nông Bách Thảo Kinh”, đối với thương thế việc càng thuận buồm xuôi gió, gần như không đến nửa phút thời gian, liền ra kết luận: “Kỳ vui mừng hợp cùng tán!”

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên cảm giác được thân thể có chút khô nóng, lập tức phản ứng lại, nguyên lai vừa mới người mặc áo đen kia chổ ném đồ vật nguyên lai là loại độc này.

Minh bạch sau khi, Trương Thiên Vũ vội vàng theo Càn Khôn Giới (bởi vì hắn quen thuộc sử dụng Càn Khôn Giới, cho nên tới Thanh Khâu Sơn sau liền từ thư sinh áo trắng nơi tìm ít ỏi vật liệu, một lần nữa luyện chế một con) bên trong lấy ra một trắng sữa bình ngọc, từ đó đổ ra hai hạt đan dược, một hạt cho ăn vào Thi Vân trong miệng, một hạt chính mình nuốt vào, lập tức khoanh chân ngồi tĩnh tọa, có Vệ Tử Dạ cùng thư sinh áo trắng ở, vẫn đề an toàn tự nhiên không cần hắn cân nhắc.

Đan dược vào miệng tức hóa, lập tức liền biến thành một dòng nước trong đi vào kỵ kinh bát mạch, lập tức liền đem cái kia cỗ khô nóng khí áp chế xuống.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy Trương Thiên Vũ mở hai mắt ra, vội vàng ân cần nói: “Thế nào?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Không ngại, tầm thường nhỏ độc mà thôi.”

Thư sinh áo trắng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng hắn nhìn thấy Thi Vân vẫn như cũ năm ở nơi đó không nhúc nhích lúc, hỏi lần nữa: “Thi Vân cô nương tại sao còn không có tỉnh?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Nàng bây giờ còn ở hôn mê, cho nên thuốc nết tốt đến chậm một chút, chờ chốc lát tự nhiên sẽ tỉnh lại.”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ lập tức vừa hướng về trong khi ngây người Vệ Tử Dạ hỏi: “Vệ tiền bối, ngươi làm sao lại tới nơi này?”

Bị Trương Thiên Vũ câu này, Vệ Tử Dạ này mới phản ứng được, thuận miệng nói: “Không có chuyện gì, chỉ là đột nhiên tâm huyết dâng trào tới chỗ này, nhưng không nghĩ vừa vặn đụng tới hai người các ngươi đã bị đánh lén.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ nhất thời tin là thật, bởi vì khi hắn xem ra, thư sinh áo trắng đồng dạng là người một nhà, Vệ Tử Dạ căn bản không cần có bất kì cố kỵ gì, cho nên căn bản không cần thiết nói dối.

Hơn nữa, theo đạo kinh ghi chép, cũ mạnh mẽ tu sĩ bên người người có nguy cơ thời gian, đích xác sẽ tâm huyết dâng trào, bây giờ Vị Tử Dạ tu vi đã qua thiên yêu cảnh, tức tương đương với nhân tộc kim tiên cảnh, có thể có này linh cảm đích xác cũng là vô cùng có khả năng.

Có điều, thư sinh áo trắng cũng không cho là như vậy, Vệ Tử Dạ này đến trực tiếp tìm hỏi hai người, lập tức vừa điều khiển dùng một phần nhỏ Đế Giang khí, đủ có thể thấy hắn tất nhiên biết gì đó, trước mắt dùng tâm huyết dâng trào qua loa lấp lè, nhất định là đại sự!

Nhưng mà, đại sự gì thậm chí ngay cả hắn cũng không thể nói sao?

Thế nhưng hắn không dám hỏi, bởi vì Vệ Tử Dạ là Yêu Hoàng, hai người mặc dù tuổi tác xấp xỉ, hơn nữa quan hệ cá nhân cũng coi như có thể, thế nhưng dù sao vua tôi có khác biệt, lúc trước bức thoái vị chỉ là bởi vì hắn căn bản không quen biết Vệ Tử Dạ ngồi ở thần hoàng trên bảo tọa, thế nhưng bây

giờ hắn đã thần phục, vậy Vệ Tử Dạ chính là quân, hắn chính là thần, quân nói, nói gì nghe nấy, quân sở ý, không dám một mình phỏng đoán, này chính là vi thần chi đạo.

Thế nhưng vi thần của hắn chi đạo ngược lại là để Vệ Tử Dạ càng thêm hoài nghi, đầu tiên là giết người diệt khẩu, sau là im lặng không lên tiếng, hoàn toàn là một bộ rõ ràng trong lòng đáng dấp.

Có điều, cho dù là mọi cách hoài nghi, thư sinh áo trắng dù sao cũng là tám vị Thần Vương một trong, nếu như không có chứng cứ xác thực, tuyệt đối không thể lập tức chỉ ra và xác nhận ấy chính là hắc thủ sau màn, nếu không hậu quả khó mà lường được!

Dù sao thư sinh áo trắng ở Bát vương bên trong thế lực cũng đồng dạng đứng hàng trước mao, hơn nữa Xá Nữ bây giờ người bị thương nặng, băng giữa hai người quan hệ, Xá Nữ đinh nhất định dùng hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cho nên coi như thư sinh áo trắng quả nhiên là hắc thủ sau màn, vội vàng như thế chỉ ra và xác nhận, nhất định là đem Thanh Khâu Sơn lâm vào vạn kiếp bất phục bên trong.

Cho nên, Vệ Tử Dạ lựa chọn nói dối, cũng không có đem Lý Lăng Phong việc nói ra.

Đúng lúc này, Thi Vân rốt cục tỉnh lại, Vệ Tử Dạ sau khi thấy, lập tức đối với hai người nói: “Hai người các ngươi theo ta về Thần Hoàng Phong, Phu Dịch tìm các ngươi có việc.”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ liền trực tiếp hướng về rừng trúc đi ra ngoài.

Trương Thiên Vũ nghe đến Phu Dịch tìm bọn họ có việc, tự nhiên không thể thất lễ, chỉ là lại không nghĩ ra, Phu Dịch đã có việc tại sao mình không thể đến, càng muốn để Vệ Tử Dạ đã đến vãy gọi, hơn nữa, Vệ Tử Dạ lúc trước không phải nói, chỉ là tâm huyết dâng trào gì?

Có điều, Trương Thiên Vũ cũng là lả lướt người, mặc dù cảm giác sự tình có gì đó không đúng, lại cũng không hiển lộ ra, lập tức đối với thư sinh áo trắng chắp tay nói: “Đã như vậy, ta liền đi trước Thần Hoàng Phong một lần, đợi tiền bối đem địa cấp lò luyện tốt sau khi sai người nói một tiếng, ta thì sẽ giúp Xá Nữ tiền bối luyện chế ‘lục dương đan’.”

“Tốt.” Thư sinh áo trắng cũng không nói thêm gì.

Như thế, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người liền theo Vệ Tử Dạ quay lại Thần Hoàng Phong.

Thư sinh áo trắng đương nhiên biết Vệ Tử Dạ nhất định là có việc, chỉ là Vệ Tử Dạ không nói, hắn liền cũng không đi đoán, các loại ba người đi rồi, hắn liền lại quay lại phủ đệ, chuẩn bị toàn tâm toàn ý luyện chế lò.

Thư sinh áo trắng quay lại phủ đệ sau khi, lập tức mở ra phủ đệ cẩm chế, bắt đầu luyện chế địa cấp lò.

Chính thức bắt đầu luyện khí sau khi, thư sinh áo trắng trên mặt vê sốt sắng lập tức biến mất, chỉ thấy hắn không nhanh không chậm đem một khối vừa một khối vật liệu dùng linh hỏa đốt thành chất lỏng, sau đó đem loại chất lỏng này từ từ nóng chảy làm một thể, chuyên tâm tin tưởng dùng thần niệm đem này một đoàn chất lỏng ngưng tụ thành lò hình dạng.

Luyện đan có Cửu Chuyển, luyện khí có 9 nung.

Luyện đan bên trong chuyển, tức là tinh luyện số lần, mỗi một lần tinh luyện là hơn xoay một cái, càng là cực cao đan dược, ấy tinh luyện số lần thì càng nhiều, dùng 9 làm cực hạn, cố xưng làm Cửu Chuyển, cho nên Cửu Chuyển đan đều là cực phẩm, ít nhất cũng là thiên cấp cấp bậc. UU đọc sách www.Uuka & shu. c 111; & 109; & 32;

Đương nhiên, cũng không là thuốc gì đều có thể Cửu Chuyển, này còn cần nhìn vật liệu, một bộ toa thuốc bên trong nếu là có chỉ có thể tam chuyển

dược liệu, vậy toa thuốc này thành đan nhất định phải ở tam chuyển trong vòng, nếu không lô này đan được tất hủy.

Bởi vì toa thuốc bên trong mỗi một vị thuốc đều có ấy tác dụng, một khi có một vị thuốc phạm sai lầm, tốt nhất đan được liền vô cùng có khả năng trở thành xuyên ruột độc được.

9 nung đồng dạng là đạo lý này, một khi luyện khí đạt được địa cấp trở lên lúc, nhất định phải dùng 9 nung, như vậy mới có thể khiến các loại vật liệu tinh hoa hoàn toàn bày ra, nếu không coi như cho dù tốt vật liệu, tạp chẽ nhiều lầm nói, cuối cùng thành phẩm cũng nhiều nhất là Huyền cấp linh bảo mà thôi.

Chỉ là bắt kể là 9 nung còn là Cửu Chuyển đều cần tu sĩ khống lồ linh lực cùng nghị lực, bởi vì nếu bắt đầu luyện khí hoặc luyện đan sau, liền không thể dừng lại, nếu không luyện chẽ đi ra chính là phế phẩm cùng thuốc hú.

Mà hiện nay thiên hạ linh khí thiếu thốn, mặc dù đang Tiên Ma đại chiến sau khi chẳng biết vì sao bắt đầu khôi phục, thế nhưng theo tu sĩ tăng thêm đồng dạng đã vào thì không ra, hơn nữa thiên tài địa bảo cẩn cõi, cho nên tại đây ngàn năm bên trong, mặc dù là dùng thư sinh áo trắng như vậy lôi kiếp cảnh luyện khí tông sư, chỗ luyện chẽ địa cấp tiên khí cũng bất quá mới tầm thường vài món mà thôi, chớ nói chi là thiên cấp thần khí, đó nhất định chính là ảo tưởng.

Đương nhiên, này ngàn năm qua xuất phẩm tiên đan cũng này đây địa cấp trở xuống làm chủ, thiên cấp trở lên cũng bất quá tầm thường bao nhiêu lò, cho nên Côn Lôn Cửu Chuyển huyền thiên đan mới trở thành thiên hạ tu sĩ tha thiết ước mơ thánh dược chữa thương.

Cho nên, thư sinh áo trắng muốn luyện ra địa cấp lò, nhất định phải dùng 9 rèn rèn luyện.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 293: Khổ Rồi Lý Mục

Thư sinh áo trắng dự tính luyện chế này lò phải lục cửu ngũ thập tứ trời, nói cách khác, mỗi một nung đều cần sáu ngày, mà 6 vừa vặn là âm cực số lượng, dùng âm cực làm một nung, chính là vì đón ý nói hùa ngày sau đinh này làm như âm đinh tác dụng.

Thư sinh áo trắng dùng ròng rã một canh giờ, mới đưa đoàn kia khổng lồ chất lỏng ngưng tụ thành một vị lò dáng dấp.

“Keng!”

Ngay ở lò vừa mới thành hình trong nháy mắt đó, đột nhiên xuất hiện một tiếng lạnh lùng vô cùng nện có tiếng, chính là thư sinh áo trắng dùng thần niệm tụ lại thành thần chùy, bắt đầu nung đánh mạnh.

Mỗi một chùy, đều rất chú ý, không thể quá nặng, cũng không có thể quá nhẹ, quá nặng, thì sẽ đem vật liệu tinh hoa cùng nhau đánh bay, quá nhẹ, lại không thể đem tạp chẽ tróc ra, cho nên, điều này cần tinh thần tập trung cao độ, một khi có một chùy hạ xuống mất đúng mực, vị này lò liền sẽ xuất hiện tỳ vết, vô cùng có khả năng xuống làm Huyền cấp đan đinh.

Huyền vô cùng đan đinh mặc dù cũng quý giá, thế nhưng đối với thư sinh áo trắng tới nói chính là một vị phế đinh, bởi vì Huyền cấp linh khí căn bản chịu không được thiêu cấp thất phẩm đan thành đan lúc uy thế, lò hủy đan phế là duy nhất kết quả.

Cho nên gần như 3 chùy đi xuống, thư sinh áo trắng trên đầu thì phát hiện mồ hôi, mà như thế nện gõ lại phải kiên trì hơn một tháng, coi là thật khiến

người ta đáng lo.

Có điều, thư sinh áo trắng đã tràn đầy tự tin nói có chín mươi phần trăm chắc chắn, nên cũng có nhất định thực lực, nếu không lãng phí này một đồng cực phẩm vật liệu, muốn lại tập hợp, thì không biết là năm nào tháng nào chuyện, khi đó cho dù là luyện ra địa cấp lò, e sợ Xá Nữ cũng cung sớm đã hồn phi phách tán đi.

Thư sinh áo trắng tiếp tục nung đán mạnh thần đinh mô hình, mà lúc này Vệ Tử Dạ đã lĩnh Trương Thiên Vũ hai người bước qua phát đi bộ trở lại Thần Hoàng Phong.

“Tiền bối, quả nhiên là Phu Dịch có chuyện tìm ta hai người?” Đợi trở lại Thần Hoàng Phong sau, Trương Thiên Vũ lập tức hỏi.

Thư sinh áo trắng không quay đầu lại, cũng không nói gì, thế nhưng Trương Thiên Vũ nhìn thấy hắn lắc lắc đầu.

Trương Thiên Vũ nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, quả nhiên Vệ Tử Dạ đã đến là có việc, chỉ là nơi này không thích hợp nhiều lời, liền không có hỏi lại, trực tiếp theo Vệ Tử Dạ hướng về đoạn nhai bước vào.

Lúc này đoạn nhai nơi, Phu Dịch, Lý Lăng Phong, Vệ Băng ba người trong khi Thúy Ngọc Hiên bên trong trao đổi, Lý Mục, Thần Lộ, Phượng Dao, Vu Tị bốn người bên ngoài đối luyện, nhìn thấy Vệ Tử Dạ đem Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân dẫn theo trở về, đang cùng Lý Mục đấu kiếm Phượng Dao mắt bén nhất, vội vàng nhảy ra chiến đoàn, mừng lớn nói: “Thiên Vũ ca ca cùng Thi Vân tỷ tỷ đến rồi.”

Nghe đến Phượng Dao này một tiếng, ba người lúc này mới nhìn thấy Vệ Tử Dạ bọn người, lập tức mỗi loại thu hồi binh khí trong tay.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Các ngươi tiếp tục.”

Nói xong liền mang theo Trương Thiên Vũ hai người đi vào Thúy Ngọc Hiên bên trong, Phượng Dao lúc này buồn bực không thôi, lầm bầm một tiếng nói: “Thực sự là không thú vị.....”

Có điều, kỳ thực chính nàng cũng biết, Phu Dịch lúc đó làm cho bọn họ ở lại bên ngoài đối luyện, vốn là vì che dấu tai mắt người, bây giờ Vệ Tử Dạ đã đến, tất nhiên còn là có lời muốn nói, cho nên bọn họ thì còn phải tiếp tục đối luyện.

“Không thú vị?” Lý Mục không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Ngươi là cảm thấy ta không phải là đối thủ gì?”

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Đúng vậy, có phải ngươi là ta đối thủ gì?”

Lý Mục nhất thời mặt tối sầm, mặc dù hắn không muốn thừa nhận, thế nhưng sự thật đích xác như thế, trải qua này mười tháng chăm chỉ khổ luyện, hắn bây giờ rốt cục mò tới biển ảo cảnh trung kỳ hàng rào, vốn hắn còn một mực vì chính mình tốc độ tu luyện đặc chí, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ rằng, mấy người bọn hắn theo Thần Nông Giá trở về sau khi, lại đều có tăng lên không nói, càng đáng giận là chính là Phượng Dao lại trực tiếp nhảy lên tới biển ảo cảnh.

Đương nhiên,

Này cũng làm cho nàng tức giận nhất, đáng giận nhất là chính là, hắn lại thật đánh không lại Phượng Dao!

“Lý Mục anh trai, ngươi không nêng tức giận.....” nhìn thấy Lý Mục sắc mặt lúng túng đến cực điểm, Vu Tị lúc này khuyên lơn.

Nhưng không nghĩ, nàng không nói lời nào còn không việc gì, nàng này vừa nói chuyện, Lý Mục thì càng buồn khổ, phải biết rằng, từ khi Thanh Khâu huyệt sau khi ra ngoài, kể cả Vu Tị đều liên tiếp nhảy lên ba cấp, trực tiếp lên cấp tới biển ảo cảnh giai đoạn trước!

Lý Mục nhất thời hung ác nói: “Ngươi câm miệng!”

Vu Tị vốn thì nhát gan vô cùng, bị Lý Mục như vậy 1 quát lớn, lúc này sợ đến trốn đến Thần Lộ phía sau.

Phượng Dao nhìn thấy Lý Mục thẹn quá thành giận, lúc này cười khúc khích nói: “Làm sao, không đánh lại được ta thì bắt nạt Vu Tị muội muội a?”

Mặc dù tuổi tác của Vu Tị muỗn so với Phượng Dao lớn, dù sao Phượng Dao theo ấp đến hôm nay, cũng mới không đến 11 tuổi, chỉ là ấy biến hóa sau khi tuổi tác nhìn qua là mười sáu mười bảy tuổi hình dáng, so với Vu Tị nhìn qua mười hai mươi ba tuổi dáng dấp hơi hơi lớn tuổi giống nhau, có điều, vì vây tính cách mềm mại, theo thói quen gọi người khác ca ca tỷ tỷ, cho nên Phượng Dao cũng là tiếp nhận rồi danh xưng này, gọi bằng Vu Tị làm muội muội.

Lý Mục lúc này cả giận nói: “Cái gì ta đánh không lại ngươi, trở lại đánh qua!”

Nói thôi gọi ra Lượng Thiên Xích, liền muỗn cùng Phượng Dao lại đấu qua.

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Ta không cùng ngươi đánh, ngươi quá yếu, ta cảm thấy ngươi như vậy bắt nạt Vu Tị muội muội, hai người các ngươi đúng là nên đánh qua một hồi thử xem.”

“Hừ.....” Lý Mục lúc này xem thường nói: “Nàng khẳng định không phải đối thủ của ta.”

Thần Lộ cười cười nói: “Không đánh trước khi cũng không thể loạn có kêt luận, ta còn thực sự cảm thấy ngươi đánh không lại nàng.”

Lý Mục lúc này mặt tối sầm nói: “Liền ngươi cũng nói như vậy.....”

Thần Lộ cười nói: “Ngươi chớ quên bản thể của nàng nhưng lực lớn vô

cùng đầu người thần vượn, nàng chỉ là nhìn qua mềm yếu mà thôi, muốn đánh thực lên, phỏng chừng ngươi đến bị nàng đánh ngã.”

Lý Mục này mới phản ứng được, như thế vừa nói, hắn thật đúng là không hắn có thể đánh được Vu Tị, bởi vì Vu Tị tiểu nha đầu này, nhưng thật “giả heo ăn hổ” nhân vật hung ác, bất quá trong lòng hiểu thì hiểu, thế nhưng hắn ngoài miệng cũng không chịu thua, bởi vì hắn biết, coi như hắn nói cái gì, Vu Tị đều sẽ không cùng hắn đánh.

Này! Chính là tính cách của nàng.

“Hừ!” Lý Mục lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi nói không sai, đánh qua mới biết được, đáng tiếc nàng không dám đánh, này đủ để chứng minh nàng không đánh lại được ta.”

Nghe đến Lý Mục kiểu nói này, Phượng Dao lúc này hứng thú, lập tức nhảy đến Vu Tị phía sau, đưa nàng theo Thần Lộ phía sau đẩy đi ra, một bên đẩy vừa nói: “Ngươi rồi cùng hắn đánh một trận a, ngươi xem cái kia muôn ăn đòn hình dáng không tức giận sao?”

“Nhưng mà.....”

Vu Tị muốn lùi bước, nhưng không nghĩ Thần Lộ trực tiếp đưa lỗ tai nói: “Ngươi không biểu hiện giống nhau, cậu làm sao biết lợi hại của ngươi?”

Vu Tị nghe đến Thần Lộ nhắc tới Vệ Tử Dạ, nhất thời mắng cỡ mặt đỏ tới mang tai, thế nhưng e thận trở về e thận, chỉ là lý do này đích xác đáng giá nàng một trận chiến.

Vì vậy, Vu Tị ác liệt cắn khẽ cắn hàm răng, thấp giọng nói: “Ta đây thì đánh với ngươi một trận a.....”

Vu Tị lời vừa nói ra, Lý Mục nhất thời hoảng hốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng Vu Tị lại thật muốn cùng hắn so với một hồi.....

Nhưng mà, cửa biển đã khen dưới, làm như nam tử hán đại trượng phu, há có thể lâm trận lui trốn, lập tức kiên trì, giả trang ra một bộ như không có chuyện gì xảy ra hình dáng nói: “Tốt, một hồi ngươi cũng không nên khóc nhè u!”

Phượng Dao lúc này châm biếm lại nói: “Ngươi mới không cần cầu xin tha thứ thôi!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 294: Trương Thiên Vũ Phán Đoán

Vệ Tử Dạ lĩnh Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân sau khi vào nhà, Phu Dịch đâm người nhất thời cả kinh, vốn cho là hắn chỉ là nhắc nhở một phen, cũng không muốn hắn lại trực tiếp đem hai người mang về.

Còn chưa các loại mọi người mở miệng tìm hỏi, Vệ Tử Dạ liền trực tiếp mở hỏi gấp sơn đạo: “Lăng đỉnh, ngày đó ngươi với Linh Vân Nê Hoàn Cung bên trong gieo xuống độc chú có thể tin được không?”

Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, lập tức gật gật đầu nói: “Ta lúc đó ở nàng Nê Hoàn Cung bên trong gieo xuống chính là ‘thi thần sợ nguyên rủa’, một khi nàng nỗi lên tiết lộ Đông Thiên Môn bí mật ý nghĩ, thì sẽ thất khiếu chảy máu mà chết, cho nên, cho đến bây giờ, sự tình của Đông Thiên Môn nên còn là chỉ có chúng ta biết.”

Vệ Tử Dạ cau mày, từ nhớ suy nghĩ một lát sau, gật gật đầu nói: “Nếu như là thi thần sợ nguyên rủa nói, sẽ không có vấn đề, có điều, để để ngừa vạn nhất, lần này Thanh Khâu huyệt, các ngươi cũng không muốn đi tìm cái gì Huyền Minh thạch, nhất định phải nghĩ biện pháp xốc lên bí mật của Đông Thiên Môn.”

Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, tìm kiếm Huyền Minh thạch chính là để báo Độ Ách Chân Nhân ân, đã là nói cẩn thận sự tình, tại sao Vệ Tử Dạ sẽ lâm thời thay đổi chủ ý?

Trương Thiên Vũ đối với cái này đại hoạch không rõ, lập tức hỏi: “Tiền bối, đây là vì sao?”

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Bây giờ Thanh Khâu Sơn nguy cơ trùng trùng, nếu như coi là thật có thể làm cho Đông Thiên Môn như Côn Lôn núi bắc Thiên môn ngày đó trấn thủ sơn môn, cố gắng có thể tránh được một kiếp.”

“Lại đang làm gì vậy?” Trương Thiên Vũ không khỏi hỏi.

Vệ Tử Dạ thở dài, lập tức để Phu Dịch đem sự tình toàn bộ quá trình báo cho Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân.

Phu Dịch lúc này nói đi, so với Vệ Tử Dạ cùng Ngân Hạnh Tử giảng càng thêm tỉ mỉ, mà gia nhập bọn họ đối với chuyện này phán đoán, nghe xong tất cả những thứ này ngọn nguồn sau khi, Trương Thiên Vũ lập tức cũng là một phen trầm tư.

Có điều, Trương Thiên Vũ Phu Dịch cùng với Vệ Tử Dạ cái nhìn hầu như nhất trí, hắn cũng cho rằng việc này đều không phải là đơn giản như vậy, nhất định là một hối nhầm vào Thanh Khâu Sơn mưu đồ đã lâu âm mưu.

“Tiền bối là hoài nghi thư sinh áo trắng? Có căn cứ gì không?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Trước mắt có hai điểm, một là giết người diệt khẩu, hai là hắn đối với việc này chẳng quan tâm.”

Trương Thiên Vũ nghe xong lấy tay nhẹ nhàng xoa Thái Dương huyệt, sau một lát nói: “Không đúng, tiền bối, ta ngược lại thật ra cảm thấy tám vị Thần Vương bất cứ người nào đều có khả năng, chỉ có không thể là thư sinh áo trắng.”

“Đây là vì sao?” Vệ Tử Dạ không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Dùng thư sinh áo trắng tu vi, hoàn toàn có thể trên đường về đem chúng ta mấy người cùng nhau tru diệt, cần gì làm điều thừa đợi cho trở lại Thanh Khâu Sơn sau khi? Hơn nữa hắn muốn hại ta cùng Thi Vân, tự mình ra tay có thể, cần gì phải mượn nữa tay người khác?

Vô luận như thế nào, một khi ta và Thi Vân ở Bạch Y Thần Phong có chuyện, hắn đều khó thoát can hệ, Thần Vương là người thông minh, sẽ không nghĩ không ra mấy thứ này.”

Trương Thiên Vũ đề xuất này mấy điểm sau khi, Vệ Tử Dạ yên lặng gật gù, nếu như theo Trương Thiên Vũ nói như vậy đến, thư sinh áo trắng ngược lại thật thành hoàn toàn không có hiềm nghi người.

Này chính là hắn coi trọng nguyên nhân của Trương Thiên Vũ, bởi vì Trương Thiên Vũ tuổi còn trẻ, ấy tầm nhìn đã không kém hắn, nếu là ngày sau trưởng thành, tuyệt đối khả năng vượt qua hắn.

Có điều, Phu Dịch lại không quá tán thành Trương Thiên Vũ quan điểm, tùy tiện nói: “Nếu như hắn muốn là tìm đường sống trong chõ chẽ?”

“Không!” Trương Thiên Vũ trực tiếp hủy bỏ đạo, “mặc dù ta và hắn ở chung thời gian không lâu, thế nhưng ta có thể kết luận, hắn trong đầu chưa tắt cả đều là luyện khí, nếu không tuyệt đối không thể luyện chế ra nhiều như vậy tiên khí, phải biết rằng, phàm là luyện chế một cái tiên khí, theo vật liệu thu thập được thành phẩm,

Không có mấy chục năm tuyệt đối không thể, hơn nữa trở lên hàng thất bại, chỉ là hắn Tàng Bảo Các bên trong cái kia vài món cùng các ngươi cái kia ba cái bảo y cùng với phê huyết bá vương kích, không có ngàn năm tích lũy tuyệt đối không thể luyện chế đi ra, cho nên hắn căn bản cũng không có thời gian!”

“Hả?” Nghe đến Trương Thiên Vũ này một phen phân tích sau, mọi người đều là sững sốt, bọn họ hoàn toàn không hiểu luyện khí, cho nên không biết là cái kia vài thứ giá trị, bây giờ bị Trương Thiên Vũ kiểu nói này, lập tức hiểu được, như thế chỉ là này vài món địa cấp tiên khí liền tiêu hao ngàn năm nói, vậy hơn nữa nhiều như vậy Huyền cấp linh bảo, vậy đúng như là Trương Thiên Vũ theo như lời, thư sinh áo trắng cả đời này trừ tu luyện ra, hầu như hết thảy thời gian đều ngâm mình ở tìm kiếm cực phẩm vật liệu cùng luyện khí thân

thể lên.

Thi Vân không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Thiên Vũ, chúng ta có điều mới biết hắn mấy ngày mà thôi, nếu như này pháp bảo đều không là hắn luyện chẽ, mà là hắn theo nơi khác mang tới?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cho nên, chúng ta bây giờ chỉ cần nữa thư sinh áo trắng nơi đó liếc mắt nhìn, nếu như hắn thật đang luyện chẽ địa cấp lò luyện đan nói, vậy hắn thì hoàn toàn không có hiềm nghi, bởi vì một chánh thức luyện khí tông sư tuyệt đối không phải mấy trăm năm khả năng tôi luyện đi ra.”

“Không sai.” Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Ta cảm thấy Thiên Vũ phân tích không sai, xem ra đích thật là ta hiểu lầm hắn.”

Lý Lăng Phong lập tức hỏi: “Cái kia theo ý kiến của ngươi, này tám vị Thần Vương bên trong nội ứng đến tột cùng là ai?”

Trương Thiên Vũ lập tức cười khổ một tiếng nói: “Ngoại trừ thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ ở ngoài, cái khác sáu vị gần như là gặp mặt một lần, ta làm sao biết ai khả năng có thể lớn?”

Lý Lăng Phong nhất thời lúng túng vô cùng, đừng nói là Trương Thiên Vũ, kể cả hắn đối với những thần vương này hiểu ra, cũng nhiều là từ Vệ Tử Dạ cùng Vệ Băng trong miệng biết được, Trương Thiên Vũ vừa không quen biết bọn họ, làm sao có khả năng biết ai có hiềm nghi.

Trầm mặc hồi lâu Vệ Băng lại vào lúc này mở miệng nói: “Chúng ta lúc trước vẫn cho rằng độ khả thi của Xá Nữ lớn nhất, UU đọc sách www. u &# 117;k &# 97; &# 110; &# 115; &# 104;u. c &# 111; &# 109; giống phán đoán của ngươi, Xá Nữ khả năng thoát khỏi hiềm nghi gì?”

Trương Thiên Vũ còn chưa mở miệng, nhưng có Thi Vân giành nói: “Cô, Xá Nữ để Thanh Khâu Sơn đều sắp mất mạng.....”

“Không!” Trương Thiên Vũ lại trực tiếp đem lời của Thi Vân đánh gãy, sắc mặt ngưng trọng nói: “Xá Nữ tẩy thoát không dứt hiềm nghi, thậm chí nàng đế Thanh Khâu Sơn thiếu chút nữa chết cũng không có thể.”

Thi Vân không khỏi nghi ngờ nói: “Tại sao? Có phải nàng biết thư sinh áo trắng vừa vặn khả năng luyện ra địa cấp lò luyện đan, cũng vừa hay biết ngươi khả năng luyện ra lục dương đang thần đan?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Không, hiện nay thiên hạ thiên tài địa bảo mặc dù cẩn cõi, thế nhưng có thể cứu nàng toa thuốc không dưới mười loại, ta chọn lục dương đang thần đan, hoàn toàn là vì viên thuốc này cần thiết được liệu tương đối dễ dàng tìm mà thôi, nếu như là Ma tộc nội ứng nói, nhất định có thể tìm được Ma tộc ủng hộ, vậy, nàng kỳ thực thì cũng không có nguy hiểm gì.”

“Nhưng mà…… nếu như ngươi phán đoán là sai lầm đâu? Nếu như Xá Nữ không phải Ma tộc phái ở Thanh Khâu Sơn bên trong bên trong quỷ đê?” Thi Vân hỏi ngược lại.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cho nên, ta chỉ nói nàng tẩy thoát không dứt hiềm nghi, đều không phải là nói nàng chính là nội ứng, cho nên, nếu như thư sinh áo trắng thật có thể luyện ra địa cấp lò luyện đan, này lục dương đang thần đan, ta cũng vậy muốn luyện, giống như Phương Tài Vệ tiền bối hiểu lầm thư sinh áo trắng giống nhau, không thể bởi vì có nghi kỵ thì lập tức trừ chính mình phụ tá đắc lực, đây tuyệt đối là hành động không thông minh.”

“Hả…… thì ra là thế.” Thi Vân lúc này mới hiểu.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 295+9 Chuyển 10 Tất Cả Đan

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, còn đây là quân người tối kỵ, dù sao này Ma tộc nội ứng chỉ có một, ở chưa điều tra rõ trước khi lung tung nghi kỵ, không thể nghi ngờ với tự đoạn phụ tá đặc lực, cho nên việc này vẫn cần bàn bạc kỹ càng, vừa mới, ta cũng vậy hổ đồ nhất thời, lúc này mới hiểu lầm thư sinh áo trắng, may mà có Thiên Vũ đúng lúc nhắc nhở.”

“Vậy làm sao bây giờ, chúng ta còn đi hắn nơi đó nhìn gì?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nhìn, là nhất định phải nhìn, thế nhưng lần này từ hai chúng ta liền có thể đi, Vệ tiền bối thì không cần đã đi.”

“Đây là vì sao?” Vệ Tử Dạ không rõ Trương Thiên Vũ nói tâm ý.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Kỳ thực ta một người đi là có thể, chỉ là ta đây tu vi..... ha ha, mang tới Phu Dịch cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Hả.....” Vệ Tử Dạ mới phản ứng được, hắn thân phận quá dị ứng cảm giác, nếu như thường xuyên qua lại ở Thần Vương đỉnh, nhất định sẽ gây nên con kia hắc thủ sau màn chú ý, cho nên hắn đích xác không tốt xuất hiện lại, hơn nữa nếu là bàn tới vấn đề an toàn nói, có Phu Dịch là đủ.

Dù sao đối phương cũng không thể gióng trống khua chiêng đi ra làm loạn, nếu không vừa mới đánh lén Trương Thiên Vũ cùng, của Thi Vân cũng sẽ không chỉ là một biến ảo cảnh giai đoạn trước tiếu yêu.

“Vậy được, hai người các ngươi đi nhanh về nhanh.” Vệ Tử Dạ lập tức

phân phó nói.

“Tốt.” Hai người nói xong làm xoay người muối đi.

“Chờ chút!” Đúng lúc này, Lý Lăng Phong đột nhiên bày ra dừng lại hai người, đợi hai người xoay người thời gian, lúc này mới ấp a ấp úng nói: “Thiên Vũ, ta thương thế kia.....”

Trương Thiên Vũ lập tức liền minh bạch, Lý Lăng Phong đây là đem hy vọng gửi gắm ở trên người hắn, chỉ phải bất đắc dĩ thở dài một tiếng nói: “Bảo vệ tu vi của ngươi không phải việc khó, thế nhưng muốn đẩy trừ chú ẩn, lại là không dễ.”

“Không dễ?” Lý Lăng Phong lập tức liền nghe ra manh mối, tùy tiện nói: “Ngươi là nói không dễ, mà không phải không thể?”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Thiên địa đại đạo, âm dương hai sinh, sự tình đời vốn không tuyệt đối, lò tà tu thuật cũng không phải là gần đây sáng chế, cách xa ở thời đại thượng cổ liền có người đầu cơ trực lợi, diễn sanh thuật này, nghe nói năm đó có một tiên nữ bị yêu nhân mê hoặc luyện thành người lò, sau cơ duyên dưới bị một vị đắc đạo Chân Tiên cứu giúp, vốn đã là người lò, cứu kỳ thực cũng đã mất dùng, nhưng không nghĩ cái kia tiên nữ cha chính là tiếng tăm lừng lẫy Đông Hoa Đế Quân, vì vậy Đế Quân hướng về Cát Thiên Sư cầu viện, nhưng không nghĩ Cát Thiên Sư thật đúng là dùng mười năm luyện ra một lò đan được, cái kia tiên nữ ăn sau khi lại thật khôi phục bình thường, hơn nữa tu vi còn nâng cao một bước.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, tất cả mọi người hai mắt cũng vì đó sáng ngời, Lý Lăng Phong càng hai mắt ứa ra hết sạch, lập tức mừng lớn nói: “Cái kia đan tên gọi là gì, có thể có toa thuốc?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Đan tên ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’, đáng tiếc toa thuốc cũng không có truyền xuống tới, hơn nữa này ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’ cũng chỉ luyện qua một lò, tổng cộng chín hạt, lúc đó Đế

Quân con gái ăn một hạt, còn lại tám hạt cũng không ghi chép.”

“Cửu Chuyển thập toàn đan……” Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Mặc dù ta chưa từng nghe nói cỗ sự này, chẳng qua nếu như là viên thuốc này nói đích xác có thể.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, người lò hại mặc dù là Nê Hoàn Cung bên trong chú ấn, thế nhưng nếu dùng viên thuốc này bù về chỗ phát tiết ra nguyên dương, này chú ấn tự nhiên chưa đánh đã thua, cho nên nếu như có thể tìm được Cửu Chuyển thập toàn đan nói, người vẫn đề liền nghênh nhận nhi giải.”

“Hả……” so với lúc trước không thể cứu trị tin tức, tin tức này mặc dù để Lý Lăng Phong vì đó sáng ngời, thế nhưng khi hắn biết viên thuốc này sớm mất tích mấy ngàn năm, nhưng lại lần nữa nản lòng thoái chí, dù sao mất tích mấy ngàn năm gì đó, muốn tìm được viên thuốc này giống như mò kim đáy biển bình thường, huống hồ,

Này mấy ngàn năm đã qua, cái kia được tính còn có thể lưu lại vài phần?

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Trừ lần đó ra, lại không có pháp thuật khác?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Bằng vào ta trước mắt luyện đan tri thức, còn không có cách nào.”

“Các ngươi đi trước đi.” Vệ Tử Dạ biết nhiều lời vô ích, lập tức thúc giục.

“A.”

“A!……”

Hai người vừa rồi đi ra ngọc bích hiên, liền nghe đến Lý Mục một tiếng hét thảm, hai người lập tức liền đem mỗi loại binh khí nắm ở trong tay, thế

nhưng khi bọn hắn thấy rõ trước mắt một màn lúc, rồi lại đem mỗi loại binh khí thu hồi trong Càn Khôn Giới.

Nguyên lai, Lý Mục này một tiếng hét thảm đều không phải là đến từ địch tấn công, mà là bị Vu Tị một chưởng đánh bay.

Hai người nhìn thấy Lý Mục lại bị Vu Tị tiêu nha đầu này đánh bại, không khỏi nhìn nhau nở nụ cười, lập tức mỗi loại thi triển tung kim quang thuật rời đi đoạn nhai.

“Dừng lại!” Lý Mục vừa mới vô cùng chật vật từ dưới đất bò dậy, nhìn thấy Vu Tị lại lại đánh đi qua, lập tức lớn tiếng nói.

Vu Tị này mới phản ứng được, Lý Mục đã thua ở trên tay hắn, mặt không khỏi một đỏ, lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh, tránh về Thần Lộ cùng Phượng Dao phía sau.

Phượng Dao nhìn thấy Lý Mục quả thực thua ở Vu Tị trên tay, hơn nữa coi là thật lớn tiếng xin tha, nhất thời mừng tít mắt, cười cợt một tiếng nói: “Thế nào, có phục hay không?”

Lý Mục nhất thời lúng túng vô cùng, giải thích: “Ta mới tu luyện một năm mà thôi, nếu như ta nhiều hơn nữa tu luyện mấy năm, các ngươi khẳng định không phải đối thủ của ta!”

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Ngươi đừng quên, lúc trước Thanh Khâu huyệt rèn luyện lúc, ngươi cũng đã là ảo hóa cảnh tu vi, mà Vu Tị lúc đó đều không có đến yêu đan cảnh, lúc này mới không đến một năm thời gian, ngươi đã bị nàng đuổi kịp, có cái gì tốt nguy biện.”

Lý Mục nhất thời nét mặt già nua tối sầm, trong lúc nhất thời không biết là nên làm gì giải thích.

Cũng may Thần Lộ đúng là giải vây cho hắn nói: “Vu Tị tu vi tài năng

ở như vậy trong khoảng thời gian ngắn tăng lên nhanh như vậy, hoàn toàn là lại gần ‘ngưng khí đan’, viên thuốc này vốn là đối với biến ảo cảnh bên dưới tu sĩ có rất lớn chỗ tốt, cho nên hắn mới có thể đuổi theo Lý Mục anh trai tu vi, còn sức chiến đấu nói, Vu Tị nói thế nào cũng là người già thẫn vượn đời sau, Lý Mục anh trai đánh không lại nàng cũng hợp tình hợp lý.”

“Nhưng nàng ngay cả ta cũng đánh không lại!” Phượng Dao lập tức đầu giương lên, rất nhiều lúc đó vừa mới ấp cao ngạo khí.

Thần Lộ lập tức che mặt cười nói: “Trong thiên hạ cùng cấp tu sĩ có thể đỡ người thần diễm vừa có mấy người, cái? Đừng nói hắn, kể cả ta đều không phải đối thủ của ngươi.”

“Khà khà……” Phượng Dao lúc này nở nụ cười, có điều nàng cũng đích thật là tẻ nhạt, cho nên cố ý nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, giống như nàng cũng đánh không lại ngươi à!”

Lý Mục vừa nghe, thiếu chút nữa không có phun ra một ngụm máu đễn, Thần Lộ kêu gọi cái kia 12 cái ngưu bức hống hống Chiến Thần, nhưng liền biến ảo cảnh hậu kỳ Trường Khanh đều có thể trực tiếp thuần sát tồn tại, đừng nói là hắn, cho dù là Phu Dịch cầm trong tay hai cái tiên khí cũng không thể đánh thắng được, hơn nữa cho dù là cái kia 1 “Đắp” giáp vàng Chiến Thần, cũng đã không phải hắn có khả năng ứng phó, dù sao cái kia những một đống tương đương với biến ảo cảnh đỉnh cao tồn tại.

Lý Mục lúc này mặt tối sầm, nỗi giận nói: “Phượng Dao, ngươi là ý định để cho ta xấu mặt!”

Phượng Dao lúc này kiều rên một tiếng nói: “Không phải ta muốn cho ngươi xấu mặt, thật sự là ngươi quá không tốt.”

Lý Mục lúc này tức giận đến thiếu chút nữa một hơi thở quá khứ, cái gì gọi là hắn quá không tốt, rõ ràng là các ngươi những người này quá đỗi Thái được rồi!?

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản
duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 296: So Với Nhiều Người?

Vu Tị nhìn như mềm mại, thế nhưng dù sao cũng là đầu người thần vượn đời sau, lực lớn vô cùng là của nàng từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, cái kia một chưởng võ đến, như là dời núi lấp biển bình thường, có mấy người khả năng gánh vác được?

Phượng Dao thì càng không cần phải nói, thánh linh Chu Tước giáng thế, mặc dù bây giờ tuổi còn nhỏ, thế nhưng cái kia tu hành tốc độ, tuyệt đối giật mình đời kinh tục, đặc biệt là cái kia một hơi Chu Tước thần diễm, đừng nói là hắn, kể cả Vệ Tử Dạ cũng phải đến cẩn thận từng li từng tí một.

Thần Lộ thì càng không cần phải nói, trực tiếp kêu gọi một đống mạnh đến làm người giận sôi Chiến Thần đi ra, hắn ngoại trừ tước vũ khí đầu hàng, căn bản cũng không có loại thứ hai lựa chọn!

Phu Dịch ở âm u quặng mỏ trong khi cũng đã bị hắn định nghĩa làm biến thái, bây giờ thêm lại thêm Chu Tước thần kiêm cùng Phong Thiên Kính, chuyện này quả là sẽ không là người!

Cũng còn tốt, Trương Thiên Vũ vẫn không tính là quá đáng quá mức, nếu như hai người bọn họ đánh nói, hắn nên vẫn có rất lớn nắm chắc có thể thắng được.....

Đúng lúc này, Lý Mục bỗng nhiên nhớ tới, Trương Thiên Vũ cái kia một thân tầng lớp tiên pháp cùng cái kia một đống cùng không cần tiền như linh phù.....

Lý Mục nhất thời khóc không ra nước mắt, nguyên lai hắn thật như thế

không tốt, bọn họ này một nhóm người bên trong, hắn lại thật một đầm đánh không lại!

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ đi tới quần áo trắng thần đĩnh sau, trước tiên liền hướng về Thần Vương phủ đệ mà đi.

“Có cấm chế, làm sao bây giờ?” Phu Dịch hai người tới gần phủ đệ thời gian, Phu Dịch một chút liền thấy được bao phủ ở phủ đệ ở ngoài mờ mịt khí.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Không sao.”

Dứt lời, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một khối lệnh bài, hai người tiếp tục hướng phía trước, mãi đến tận phủ đệ cửa lớn thời gian, cái kia mờ mịt khí lại tự động tản ra, Phu Dịch lập tức liền phản ứng lại, này khiến đúng như Đông Hoa Thanh Đế khiến bình thường, tương đương với nơi này cấm chế đầu mối vị trí.

Đúng lúc này, Phu Dịch cảm giác được phía sau một luồng kinh phong truyền đến, lập tức đem Trương Thiên Vũ một chưởng đẩy vào cấm chế, sau đó gọi ra Chu Tước thần kiếm, trong cơ thể linh khí lập tức tụ ở thân kiếm, hướng phía sau bỗn ra một đạo kiếm khí.

Trương Thiên Vũ tiến vào phủ đệ sau khi, cấm chế lập tức khôi phục như lúc ban đầu, Phu Dịch lúc này mới yên lòng lại, lập tức xoay người lại chuẩn bị cùng người đánh lén chém giết, nhưng không nghĩ, vừa mới xoay người lại, liền nhìn thấy một khối chia ra làm hai thi thể nằm dưới đất, phân thây chỗ còn có chút chưa hề hoàn toàn tắt ngọn lửa nhỏ đang run rẩy.

Người đã chết, không cách nào phán đoán ấy tu vi, thế nhưng chỉ một đạo kiếm khí liền có thể đem chém giết, đủ thấy người này tuyệt đối ở yêu đan cảnh bên dưới, Phu Dịch không khỏi sững sốt, không rõ này hắc thủ sau màn đến tột cùng muốn làm gì, đã muốn ám sát, tốt lười biếng cũng phái cái tu sĩ của Địa Tiên Cảnh a, này yêu đan cảnh tu sĩ, có thể làm gì?

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên ngửi được một luồng mùi thơm lạ lùng, còn chưa chờ hắn phản ứng lại, liền cảm giác được đầu óc một trận cảm giác choáng váng, không cần nghĩ, đều biết là trúng độc.

Cũng may Phu Dịch từ khi trái tim bị Ma Bình đánh nát, bị một đoàn ngọn lửa nhỏ thay thế sau khi liền có bách độc bất xâm tính chất đặc biệt, không tới ba giây, đoàn kia ngọn lửa nhỏ chính là kịch liệt run lên, lầu một ánh lửa trực tiếp theo kinh mạch thẳng tới thiên linh, chỉ trong nháy mắt, liền đem cái kia một đoàn hồng nhạt bột phấn đốt thành tro bụi.

Phu Dịch nhất thời tinh thần chấn động, tinh thần liền khôi phục bình thường, trong cơ thể linh khí tùy theo điên cuồng vận chuyển, quanh thân lập tức liền bị ba tấc xích diễm phụ thể, cái kia hồng nhạt độc khí trực tiếp bị này “ánh lửa áo” Ngăn ra cách người mình.

“Hả?”

Phu Dịch cẩn thận quan sát một phen sau, lại phát hiện cái kia khói độc lại đến từ bị hắn một đạo kiếm khí đánh chết người đánh lén, nhất thời kinh ngạc vô cùng, hắn vạn vạn không ngờ rằng thiên hạ lại có đáng sợ như thế việc.

Rất rõ ràng, người này chính là đi tìm cái chết, thế nhưng hắn chịu chết đều không phải là mù quáng, hắn là muốn cùng mục tiêu đồng quy vu tận.

Cho nên,

Cùng với nói hắn là người, chẳng bằng nói hắn là “tử sĩ”, tựa như thời cổ hai quân giao chiến thời gian đuổi theo chết đội vây.

Đáng tiếc Phu Dịch không biết là thời đại mạt pháp thời kì cuối, còn có một loại người, được gọi là *, người trước mắt này ấy thực dụng * bên trong “hình người nổ tung trứng” để hình dung càng thêm thỏa đáng.

Phu Dịch theo bản năng xoa xoa trán mồ hôi lạnh, âm thầm may mắn

hắn trước tiên liền đem Trương Thiên Vũ đẩy vào cấm chế, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Mặc dù hắn không sợ loại độc này, thế nhưng hắn nhưng có thể cảm giác được uy lực của hắn, bởi vì hắn ở lĩnh ngộ một phần “Thần Nông Bách Thảo Kinh” Sau, đối với kỳ vàng chi đạo cũng có nhất định nhận thức.

Trương Thiên Vũ đích xác lý trí tinh táo, khi hắn bị Phu Dịch đẩy vào cấm chế trong nháy mắt đó, hắn chỉ là quay đầu lại liếc mắt nhìn, nhìn thấy người đánh lén đã bị Phu Dịch chém giết sau, liền không có dừng lại, trực tiếp hướng về luyện khí thất trực tiếp mà đi.

Khi hắn đến gần luyện khí thất lúc, nghe đến cái kia một tiếng lại một tiếng, rất có cảm giác tấu mà lạnh lanh vô cùng nung đánh mạnh có tiếng lúc, Trương Thiên Vũ lập tức thì có thể kết luận thư sinh áo trắng đích thật là đang luyện chế địa cấp tiên khí, bởi vì này lòng luyện chùy không làm giả được, đầu tiên dùng hắn bây giờ trình độ, thì không làm được như vậy trình độ.

Đây là cái gọi là người thường xem trò vui, nội gia trông cửa nói.

Nếu là hoán đổi Phu Dịch hoặc là Vệ Tử Dạ đã đến, cho dù là bọn họ tận mắt thư sinh áo trắng luyện khí, cũng nhìn không ra trong đó con đường, bởi vì bọn họ căn bản không hiểu luyện khí, tự nhiên cũng là không thể như Trương Thiên Vũ như vậy gần như theo trong thanh âm có thể nghe xong nhiều môn như vậy nói.

Thư sinh áo trắng hiềm nghi đã hoàn toàn tẩy thoát, Trương Thiên Vũ cũng là không cần phải ở lại chỗ này, bởi vì bất kể là luyện khí còn là luyện đan, đều phải tập trung cao độ tinh thần, mà tập trung tinh thần là tốt rồi phương pháp tự nhiên chính là bên cạnh không có hai người, cho nên Trương Thiên Vũ lựa chọn đường cũ quay lại.

Trương Thiên Vũ trở lại cấm chế nơi lúc, đang chuẩn bị lấy ra lệnh bài giải trừ cấm chế, lại nhìn thấy Phu Dịch quanh thân xích hỏa thiêu đốt, không

khỏi sững sốt, dùng hắn đối với hiểu ra của Phu Dịch, một khi bên ngoài linh hỏa thời gian, nhất định là có tình huống đặc biệt, tỷ như, trong không khí có độc.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên dần hiện ra hơn mươi đạo bóng người màu đen, Trương Thiên Vũ đang định nhắc nhở, đột nhiên nhớ tới hắn bây giờ còn ở cấm chế bên trong, một khi lớn tiếng ồn ào vô cùng có khả năng ảnh hưởng đến thư sinh áo trắng luyện khí, cho nên chỉ có thể mạnh mẽ đem khẩu khí kia nghẹn trở về, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Phu Dịch, nhìn hắn rõt cuộc có phát hiện hay không còn có địch nhân, một khi Phu Dịch không có phản ứng nói, coi như liều mạng luyện hỏng lò, hắn cũng phải lên tiếng nhắc nhở.

Cũng may tính cảnh giác của Phu Dịch tuyệt đối không kém hắn, sẽ ở đó hơn mươi đạo bóng người tới gần khoảng bảy, tám trượng trong khi, Phu Dịch tay phải đem Chu Tước thần sỉ xiết chặt, mặc dù chỉ là một cực nhỏ động tác, thế nhưng Trương Thiên Vũ lại rõt cục thở phào nhẹ nhõm, bởi vì hắn biết Phu Dịch phát hiện cái kia mấy bóng người.

“So với nhiều người?” Phu Dịch thấy trong lúc nhất thời lại đột nhiên lại bốc lên nhiều như vậy địch nhân, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Lập tức tay trái vung lên, một cái đậu tiên theo một mảnh kim quang bùng lên, lập tức hóa thành ba mươi sáu tên vàng chói lọi, uy phong lẫm lẫm giáp vàng Chiến Thần, cầm trong tay cao một trượng hai kích, Tề Xuyến Xuyến đứng ở nơi đó, chậm đợi địch nhân đã đến chịu chết.

“Đó là vật gì?” Cái kia 10 mấy đạo nhân ảnh bên trong nhất thời truyền đến một tiếng kinh ngạc có tiếng.

“Quản hắn là cái gì vậy, giết!”

Theo vừa quát to một tiếng, một vệt kim quang lập tức rời khỏi tay, như là giống như dải lụa hướng về một tên trong đó giáp vàng Chiến Thần mặt đánh tới.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 297: Chú Ý 3 Điểm

“Điếc không sợ súng gì đó.” Phu Dịch cười lạnh một tiếng, cũng không có làm ra bất luận động tác gì.

Bởi vì tại kia ám khí ra tay trong nháy mắt đó, hắn cũng đã xác định, ra tay người, bất quá là yêu đan cảnh tiểu yêu mà thôi, vệt kim quang kia này cho nên mãnh liệt như thế, phần lớn là ấy thân mình màu sắc ở ánh mặt trời khúc xạ dưới bước ra.

Kim quang lóe lên một cái rồi biến mất, ngay sau đó chính là “leng keng” một tiếng rơi xuống đất có tiếng.

“Các ngươi lo lắng làm gì, nhanh hơn!” Người nọ rất rõ ràng nhìn thấy pháp bảo của hắn không có thấy hiệu quả, lập tức thúc giục đồng thời đã đến người mau nhanh động thủ.

“Thánh Hỏa Thiên Tôn?” Đúng lúc này, một kinh dị âm thanh vang lên theo.

“Thánh Hỏa Thiên Tôn?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, tên này làm sao như vậy quen tai.....

Tên này, không phải liền là lúc đó hắn theo Thanh Khâu huyệt sau khi ra ngoài thu được “chiến sĩ tên”?

Vậy những người này.....

Mắt thấy giáp vàng Chiến Thần hóa thành từng đạo từng đạo kim quang hướng về đám người kia đánh tới, Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng dùng

thần niệm đem này giáp vàng Chiến Thần toàn bộ kêu ngừng.

Mà lúc này, hắn cũng rốt cục dựa vào xa khác hắn với người thường nhẫn lực thấy rõ người tới.....

Phu Dịch lúc trước với ngọn núi này ngây ngô mẩy ngày nữa, thư sinh áo trắng môn nhân hắn cũng nhận thức một vài, trước mắt này mười mẩy mặc dù không phải tất cả đều nhận thức, thế nhưng có ba người nhưng vẫn là một chút bị hắn nhận ra đến.

“Đừng tới đây!”

Hắn không hoàn toàn nhận thức những người này, hoàn toàn không đại diện những người này không quen biết hắn, dù sao lúc trước hắn cũng coi như là phong chủ khách quý, nhìn thấy là hắn sau khi, cái kia những người này lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị đi tới tìm hỏi nguyên do, lại bị Phu Dịch trực tiếp uống dừng lại.

Phu Dịch lập tức gọi ra Phong Thiên Kính, chiêu động Chu Tước nút bãm, trực tiếp dùng lửa bản nguyên đem bộ kia độc xác thiêu cháy thành tro bụi, tiếp theo vừa dùng cửu thiên trận gió trực tiếp đem khói độc thối tan, rồi mới hướng đám người kia gật đầu nói: “Các ngươi có thể qua đến rồi.”

Nhìn thấy Phu Dịch một loạt động tác, cái kia những người này như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, có điều đã là hắn nói, khẳng định không phải địch nhân, cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp đi tới.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Phu Dịch trên người “diêm áo” tản đi, lập tức cũng theo cẩm chẽ bên trong đi ra.

Đợi mấy người đi sau, Phu Dịch trực tiếp hỏi: “Làm sao không thấy các ngươi Ân sư huynh?”

Phu Dịch theo như lời Long sư huynh, chính là thư sinh áo trắng vào

phòng trường đồ Ân Bất Phàm, là quần áo trắng thần đĩnh hàng rồi thư sinh áo trắng ở ngoài người số một, người này ở mười mấy năm trước thì đã đạt đến biến ảo cảnh đĩnh cao, đáng tiếc cơ duyên chưa đến, vẫn không có đột phá.

“Chúng ta đã cho Ân sư huynh phát ra tin tức, nên chẳng mấy chốc sẽ đến rồi.” Đầu lĩnh kia người vội vàng trả lời.

Vừa dứt lời, liền nghe đến vài tiếng tiếng xé gió truyền đến, lập tức liền lại có hơn mười đạo bóng người mới hạ xuống, người cầm đầu chính là Ân Bất Phàm, nhìn thấy là Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người sau khi, vội vàng chắp tay chắp tay nói: “Nguyên lai là Thánh Hỏa Thiên Tôn cùng Trương đạo hữu.”

Phu Dịch hai người vội vàng đáp lễ, bất quá dưới mắt đều không phải là khách sáo thời gian, Phu Dịch lập tức đem lúc trước đã phát sinh việc 11 báo cho Ân Bất Phàm, bất quá hắn đem đã đến coi thư sinh áo trắng hay không đang luyện chẽ tiên khí, đổi thành đã đến thăm viếng.

Ân Bất Phàm nghe đến Phu Dịch giảng giải chuyện đã xảy ra sau khi, lập tức tức giận vô cùng, bất quá vẫn là đi trước biểu đạt lòng biết ơn, dù sao nếu là coi là thật bị người nọ quấy rối đến thư sinh áo trắng luyện khí, hậu quả không chịu nổi sắp đặt vang.

Trước mắt Ân Bất Phàm đã tới rồi, Phu Dịch hai người mục đích cũng đã đạt đến, liền không hề lưu lại cần thiết, dù sao quần áo trắng thần đĩnh thực lực,

Cũng không phải mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, thì chỉ cần cùng Ân Bất Phàm đồng hành mười mấy người này, liền tất cả là ảo thể cảnh tu sĩ, có bọn họ canh giữ ở nơi đây, thư sinh áo trắng phủ đệ liền như thùng sắt, mặc dù là Phu Dịch cầm trong tay hai cái thần khí, đều không có mười phần năm chắc có thể xông vào.

Vì vậy hai người cùng với khách sáo một phen sau liền rời đi trước.

Trở lại đoạn nhai sau khi, hai người đem quần áo trắng thăn đinh nghe thấy 11 rõ ràng thuật cho Vệ Tử Dạ, trị giá này, thư sinh áo trắng hiềm nghi liền triệt để tăm thoát.

“Tiền bối, ngươi cảm giác kế tiếp chúng ta nên làm gì?” Trương Thiên Vũ nói.

Vệ Tử Dạ trầm tư sau một lát nói: “Ta cảm thấy con kia phía sau màn đen sau liên tục vài lần thất thủ, có thể sẽ ngủ đông một quãng thời gian, ở Thanh Khâu huyệt mở lên trước khi sẽ không có lớn động tác, có điều, chúng ta bây giờ nên chú ý mấy điểm.”

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Gì mấy điểm?”

Vệ Tử suy nghĩ một chút nói: “Điểm thứ nhất chính là an toàn của Thi Vân, vô luận như thế nào nàng không thể có việc, nếu như nàng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn nói, Côn Lôn nhất định sẽ hung binh vân tội, kể từ đó, cùng liên minh của Côn Lôn nhất định bị nhỡ, đối với ngày sau khênh Ma nghiệp lớn tuyệt đối là chúng ta không chịu đựng nổi tổn thất.”

Thi Vân vừa nghe nhất thời khẩn trương lên, vốn đến Thanh Khâu Sơn chỉ là vì không muốn cùng Trương Thiên Vũ chia lìa, không ngờ rằng lại liên lụy đến như vậy nghiêm trọng sự tình.

“Điểm thứ hai, chính là Phong nhi, Mục nhi cùng Thần Lộ ba người, làm như trên danh nghĩa Thiếu chủ cùng công chúa, nếu như ta là này con phía sau màn đen sau nói, nhất định cũng sẽ đem ba người bọn hắn xem là mục tiêu chủ yếu.” Vệ Tử Dạ nói tiếp.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, nếu như là ta, ta cũng sẽ đưa bọn họ coi là mục tiêu chủ yếu, bởi vì ở biểu hiện trên nhìn, ba người bọn hắn đều là ngươi quan trọng nhất người, thậm chí so với Vệ Băng cô đều quan trọng.”

Vệ Tử Dạ gật gù, tiếp tục nói: “Điểm thứ ba, ta lại cảm thấy hắn là ngươi, dù sao ngươi thân thể hệ sinh tử của Xá Nữ, nếu như Xá Nữ không phải tên nội gián này nói, chỉ cần giết ngươi, thì tương đương với phá huỷ Xá Nữ đinh.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đích xác có loại khả năng này, bất quá ta đúng là cảm thấy, Vệ tiền bối ngươi mới là bọn họ lớn nhất mục tiêu, cho nên ngươi mới là cần nhất cẩn thận.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Lời tuy như thế, thế nhưng băng vào ta thực lực, bọn họ còn không dám lên thăm dò chi tâm.”

Trương Thiên Vũ gấp Vệ Tử Dạ hoàn toàn không quá để ý, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, lập tức nhắc nhở: “Bất kể là Lý đại ca, còn là ở Bạch Y Phong hai lần ngộ hại, ta cảm thấy đối phương nhất định là dùng độc cao thủ, nếu không dùng Lý đại ca tu vi, cho dù là say rượu cũng đoạn không thể hoàn toàn không biết, chỗ lấy tiền bối còn là cẩn thận nhiều hơn thật là tốt, miễn cho trước ngựa mất móng.”

Vệ Tử Dạ nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, trong lòng nhất thời có chút không vui, bất quá hắn cũng biết Trương Thiên Vũ vốn là hảo ý, lập tức gật gật đầu nói: “Ta không có việc gì, còn có hơn một tháng Thanh Khâu huyệt sẽ lại mở ra, trước đó các ngươi không có chuyện gì thì không nên chạy lung tung, thì đứng ở Thúy Ngọc Hiên a, nơi này có Băng nhi uy hiếp, bọn họ tuyệt đối không dám đưa tay.”

“Tốt.”

Vệ Tử Dạ nói tiếp: “Ta đi tất cả đỉnh núi đi một chút, các ngươi nhất định phải cẩn thận.”

“Huynh trưởng, ngươi cũng phải cẩn thận.....” Vệ Băng lập tức nhắc nhở.

Vệ Tử Dạ đáp một tiếng, lập tức đi ra ngoài phòng, hướng về ấy hắn
đỉnh bước vào.

Phu Dịch nhìn thấy bầu không khí vô cùng sốt sắng, lập tức cười nói:
“Bất quá là một vài yêu ma quỷ quái thôi, không cần để ở trong lòng, chúng ta
cũng đi ra ngoài đi, dù sao còn có hơn một tháng, cả ngày như vậy bực bội ở bên
trong phòng cũng là tẻ nhạt.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn
duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 298: Âm Dương Càn Khôn Đỉnh

Ba ngày sau, Vệ Tử Dạ theo Ngân Hạnh Tử nơi đó muốn đến rồi có thể bảo vệ Lý Lăng Phong tu vi đan dược, thế nhưng bởi vì Ngân Hạnh Tử thân mình cũng đang hoài nghi hàng ngũ, cho nên Lý Lăng Phong cũng không có trực tiếp dùng ăn, mà là để Trương Thiên Vũ vì hắn một lần nữa luyện chế ra một hạt linh đan.

Chỉ tiếc bởi vì được liệu cùng lò nguyên nhân, Trương Thiên Vũ hao phí ba ngày thời gian, liên tiếp luyện 4 lò, thành đan cùng ở địa cấp tứ phẩm đến ngũ phẩm quanh quần, theo Trương Thiên Vũ suy tính, nếu là dùng ăn viên này đan được nói, tu vi của hắn sẽ hàng phục một cấp, bảo trì ở biển ảo cảnh trung kỳ.

Mắt thấy tu vi từ từ cũng đi, nếu là Lý Lăng Phong không nữa lấy ra chủ ý, cho dù là đan được của Ngân Hạnh Tử, cũng không thể khi hắn tự thân rơi xuống biển ảo cảnh trung kỳ sau lại bày ra bay lên biển ảo cảnh hậu kỳ, vì vậy ở một phen đấu tranh tư tưởng dưới, vẫn là lựa chọn dùng Ngân Hạnh Tử Địa Tiên nhị phẩm đan được, mặc dù không biết là sẽ có hay không có di chứng về sau, thế nhưng trước mắt tu vi của hắn đích thật là bảo vệ, cũng coi như là trong bất hạnh vạn hạnh.

Cũng may, tất cả bất hạnh bên dưới rốt cục ra một cái việc vui, chính là Lý Mục rốt cục đột phá tới biển ảo cảnh trung kỳ, có điều, hắn cũng chỉ là cao hứng không đến chén trà nhỏ công phu.

Bởi vì ở kích tướng của Phượng Dao bên dưới, Lý Mục lại cùng mọi người tỷ thí một phen, tỷ thí kết quả nhất thời để hắn buồn khổ không ngớt, bởi vì ngoại trừ cùng Thi Vân so đấu lúc có thể kiên trì đại khái chừng một khắc

đồng hồ thời gian ở ngoài, cùng những người khác vốn là thuẫn sát.

Đặc biệt là Trương Thiên Vũ, hắn vốn cho là Trương Thiên Vũ sẽ bận tâm mặt mũi của hắn, hơi hơi nhường một chút hắn, nên cũng có thể kiên trì một chén trà tả hữu, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ vừa ra tay chính là 12 tên giáp vàng Chiến Thần hoàn mỹ phối hợp, còn chưa chờ hắn phản ứng lại cũng đã thua trận.

Sau đó, Lý Mục liền quần quít lấy Trương Thiên Vũ muốn học vãi đậu thành binh, chỉ tiếc hắn đối với tiên pháp ngộ tính thật sự là quá thấp, dùng ròng rã một ngày một đêm, chỉ triệu hồi ra một gã ngân giáp Chiến Thần, nản lòng thoái chí Lý Mục lập tức vừa hướng về Thi Vân thỉnh giáo ngự kiếm.

Nguyên tưởng rằng thuật ngự kiếm sẽ thuận buồm xuôi gió, dù sao lúc trước hắn cũng tu hành qua Côn Lôn tâm pháp, nhưng không nghĩ chi phối ròng rã một ngày, rốt cục ở lượng trời thước suýt nữa rơi vào vực sâu sau khi lại từ bỏ.

Cuối cùng, Lý Mục chỉ có thể đạt được một cái kết luận!

“Nguyên lai ta thật không còn gì khác.....”

Thời gian qua nhanh chóng, nháy mắt mắt công phu, khoảng cách Thanh Khâu huyệt lại mở ra liền chỉ còn lại có không đủ 3 ngày, mà ngày hôm nay, vừa vặn cũng là thư sinh áo trắng dự tính thành lò ngày.

Giờ Thân tả hữu, mấy người đang với đoạn nhai trước đồi luyện, thư sinh áo trắng rốt cục mặt mày hớn hở mà đến.

Không cần hỏi, nhìn trạng thái này, liền biết địa cấp lò nhất định luyện chế thành công, nếu không hắn cũng không có đã đến tìm cần thiết của Trương Thiên Vũ.

“Âm!”

Thư sinh áo trắng không nói gì, trực tiếp tung một vật, vật ấy đón gió mà lớn dần, lập tức hóa thành một vị đỉnh tròn ba chân rơi vào trên mặt đất, vung lên đầy trời bụi trần bay tán loạn.

Đợi bụi trần tản đi, hiện ra một vị ba chân hai lỗ tai tròn đỉnh, đỉnh này toàn thân vàng chói lọi, hào quang vạn trượng, cao chừng chín thước, chu vi sáu thước, nắp đỉnh trung ương ngồi khắc một con ngẩng đầu ưỡn ngực, trông rất sống động Kỳ Lân, tứ phương mỗi người có một con giống y như thật thần thú, chính là rồng, phượng, hổ, rùa, này 5 thú đang đại diện ngũ hành, dụ ý ngũ hành thần thú trấn Càn Khôn.

Thân đỉnh hai bên có hai lỗ tai, 1 tai làm hình tròn, đại diện Thái Dương, 1 tai làm răng, đại diện Thái Âm, ấy dưới có khắc bát quái, bát quái giống lúc trước số lượng xếp đặt, ba chân trên dùng toàn thể có khắc trời,, người, đại diện tam tài.

“Tốt đỉnh!” Mọi người không nhịn được kinh hô một tiếng.

Thư sinh áo trắng nghe đến mọi người tán thưởng, lập tức cười nói: “Đảm đương không nổi tốt, có điều luyện chế thiên cấp thất phẩm đan dược, nên vẫn đề không lớn.

”

Ngoài miệng nói như vậy, thể nhưng qua nét mặt của ấy có thể thấy được, bản thân của hắn đối với đỉnh này cũng là cực kỳ thoả mãn.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Tiền bối quá khiêm nhượng, đỉnh này mặc dù chỉ có địa cấp trung cấp, thể nhưng dựa vào tiền bối cao siêu phương pháp luyện khí, âm dương hỗ trợ lẫn nhau, tam tài đặt chân, ngũ hành bát quái trấn áp Càn Khôn, đừng nói thiên cấp thất phẩm, cho dù là thiên cấp tam phẩm linh đan cũng luyện đến.”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Chỉ tiếc đỉnh này dùng 6 số

lượng 9 nung, chỉ có thể làm âm đinh tác dụng, nếu đinh này làm dương đinh nói, ở ngày sau Tiên Ma đại chiến bên trong nhất định khả năng phóng đại tia sáng kỳ dị.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Này cũng không ngại, âm đan mặc dù nhiều dùng tẩm bổ nguyên thần linh hồn tác dụng, thế nhưng cũng có thật nhiều thánh được chữa thương.”

Thư sinh áo trắng mặc dù tinh thông luyện khí, thế nhưng đối với luyện đan lại là một con nửa cởi, nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, không khỏi có chút nghẹn ngào nói: “Linh đan việc ta không hiểu lắm, có điều đinh này có thể có như ngươi vậy chủ nhân, đúng là vận may của nó.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, chỉ có điều là một đinh mà thôi, còn nói gì tới vận may?

Có điều thân là trong nghề Trương Thiên Vũ lại là biết, đối với luyện khí giả mà đến, mỗi một món tác phẩm đều giống như hài tử của chính mình bình thường, ở trong mắt bọn họ, này vật chết tất cả đều là có linh hồn, cho nên mới phải có này một lời.

Chỉ là đinh này thật sự thái quá quý trọng, như thế nhận lấy có chút xấu hổ, Trương Thiên Vũ tùy theo nhún nhường nói: “Vẫn bối chỉ giúp tiền bối luyện đan chính là, đinh này vẫn bối có thể chịu đựng không nổi.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Ta vừa không tinh thông kỳ vàng thuật, cho ta trong tay cũng là phung phí của trời, thế nhưng cho trong tay ngươi lại có thể rực rỡ hào quang, cho nên ngươi cũng không cần nhún nhường, huống hồ, chỉ dựa vào một hạt ‘lục dương đang thần đan’, cùng ta tới nói đã so với đinh kia quý trọng nghìn lần vạn lần, ngươi cũng có thể mang này xem là là một hồi mua bán.”

Thư sinh áo trắng nói ngược lại cũng đúng là sự thật, &# 85; &# 85; huống hồ nếu đem đinh này luyện thành âm đinh, đối với hiện nay thiên hạ mọi

người luyện đan mọi người liền đã là phế đinh, bởi vì âm đan toa thuốc vốn là ít ỏi, nếu không có Trương Thiên Vũ lĩnh ngộ “Thần Nông Bách Thảo Kinh”, đối với hắn mà nói cũng là vật vô dụng.

Trương Thiên Vũ cũng không phải yêu thích giả dối khách sáo người, lập tức chắp tay chắp tay nói: “Vậy vẫn bối thì từ chối thì bất kính.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Tiên khí cùng nổi danh, cho nên ở tế đinh trước khi, trước tiên muốn lấy 1 tên, nếu không khí linh không thành công, cũng chỉ có thể là một vị phế đinh.”

“Hả?” Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, lúc này hắn đã là chiếc đinh này chủ nhân, cũng liền không có nhún nhường, vì vậy hắn trầm tư một lát sau cười nói, “đinh này âm dương hỗ trợ lẫn nhau, tam tài đặt chân, thì tên ‘âm dương Càn Khôn đinh’ như thế nào?”

Ai biết, vừa dứt lời, Lý Mục liền nhổ nước bọt nói: “Âm dương hỗ trợ lẫn nhau tên âm dương có thể lý giải, này tam tài đặt chân cùng Càn Khôn có quan hệ gì.....”

“Ha ha ha ha.....” thư sinh áo trắng nghe xong lập tức cao giọng cười to nói: “Nhỏ Thiếu chủ không phải không biết ‘đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật’? Tam tài đặt chân, tự nhiên nên phải Càn Khôn tên.”

“Hả..... thì ra là thế!” Lý Mục này mới phản ứng được, nguyên lai này Càn Khôn tên là như thế mà đến, lập tức gật gật đầu nói: “Không hổ là Thiên Vũ, liền đặt tên đều thức dậy như vậy có tiêu chuẩn.”

Vệ Tử Dạ lập tức cười nói: “Thuật luyện đan vốn là hợp nhau Càn Khôn đại đạo, lấy đó làm tên, không thể thích hợp hơn.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 299: Xoa Bóp Giúp Đan?

Lục dương chánh khí đan tuy là thiên cấp thất phẩm linh đan, thế nhưng cũng không cần tinh luyện, cho nên một lần là có thể, hơn nữa được liệu cần thiết nhưng cũng không hiếm thấy.

Làm dưỡng thần tác dụng, mà nguyên thần chính là người tinh, khí, thần ba người hợp nhất mà hóa, cho nên này 6 mùi vị thuốc chính tự nhiên dùng bù tinh, ích khí, an thần ba loại lựa chọn thứ hai, tím thạch anh, sau đó lại thêm hơn trăm loại thuốc phụ, cuối cùng ở thành đan thời gian dùng ngàn năm hà thủ ô làm như thuốc dẫn, đem vốn là dương tính được tính chuyển thành âm tính.

Viên thuốc này thành đan mẫu chốt chính là ở cuối cùng lần đó chuyển đổi, cho nên có thể có một vị tốt lò, chính là luyện thành viên thuốc này mẫu chốt.

Âm dương Càn Khôn đǐnh, không thể nghi ngờ chính là một vị tốt lò, có điều lúc này còn chưa chia âm dương, cần lấy hơn trăm loại âm tính âm tài đi trước tế luyện một phen, để cho âm tính che lại dương tính, tài năng xưng là chánh thức âm lò, lần này tế luyện xưng là “tế lò”.

Tế lò sau khi còn có nuôi lò, nuôi lò cùng tế lò gần như, có điều nuôi lò trong khi thì không cần nhiều như vậy được liệu, chỉ cần mỗi một khoảng thời gian ba ngày tùy ý đưa lên một vài cùng với thuộc tính kết hợp lại thuốc luyện nuôi một phen có thể, đương nhiên, nuôi lò sử dụng được liệu phẩm chất càng tốt, vậy lô này ngày sau thành đan xác suất cũng sẽ tăng lớn.

Có điều, Trương Thiên Vũ chỉ là tế lò sau khi, liền trực tiếp bắt đầu luyện đan, bởi vì là thứ nhất, lục dương chánh khí đan được liệu hoàn toàn

không hiếm hoi, coi như thất bại làm lại từ đầu có thể, đều không phải là khó khăn gì việc, đệ nhị, viên thuốc này mặc dù là thiên cấp thất phẩm linh đan, thế nhưng ấy luyện chế quá trình so với có chút địa cấp linh đan càng thêm đơn giản, cho nên hắn còn là có nhất định nắm chắc một lần thành đan.

Tế âm lò bình thường là từ giờ tí đưa đến buổi trưa trước dừng lại, cũng chính là phải ròng rã sáu canh giờ, hợp nhau 6 làm âm cực số lượng.

Hôm sau tế lò xong xuôi sau, Trương Thiên Vũ chỉ là nghỉ ngơi nửa canh giờ, liền bắt đầu luyện đan, bởi vì viên thuốc này thành đan tốt nhất thời cơ, chính là giờ tí.

Luyện chế viên thuốc này, dùng tam muội chân hỏa nhất là thượng cấp, cho nên Trương Thiên Vũ liền mời linh khí cực kỳ chất phác Phu Dịch lâm thời đảm nhiệm công nhân đốt lò.

Có trợ giúp của Phu Dịch, Trương Thiên Vũ đúng là rơi vào thanh nhàn, chỉ cần mỗi một khoảng thời gian nhất định thời gian, đánh sẽ mở ra nắp đinh hướng về lò bên trong ném mấy vị thuốc có thể.

Toàn bộ quá trình kéo dài đại khái ba canh giờ, chuẩn bị hơn trăm loại dược liệu rốt cục toàn bộ tập trung vào trong đinh sau khi, Trương Thiên Vũ lập tức hướng về trên đinh cái kia năm con thần thú mỗi loại đánh ra một đạo tiên quang, năm con thần thú hai mắt nhất thời sáng ngời, ngay sau đó liền nhìn thấy khéo léo đẹp đẽ, lại khí thế hùng vĩ ngũ linh trận pháp khởi động, trực tiếp đem nắp đinh phong ấn, nếu không có luyện đan người lại làm phép, nếu không mặc cho bên trong đinh đan khí cường thịnh, cũng không thể đem nắp đinh xông ra, trừ phi là thiên cấp tam phẩm trở lên linh đan, vậy thì không phải đinh này có thể chịu đựng đan tức giận.

Tới gần giờ tí thời gian, ngồi xếp bằng trên đất Trương Vu rốt cục động, chỉ thấy hắn héto lớn một tiếng nói: “Hai vị tiên bối giúp ta!”

Dứt lời, tay bấm Tiên quyết, hướng năm con thần thú mỗi loại đánh ra

một đạo tiên pháp, năm con thần thú hai mắt tùy theo tối sầm lại, nắp đinh ở lò bên trong đan khí xung kích bên dưới nhất thời run rẩy không ngớt.

Viên thuốc này thành đan mẫu chốt nhất chính là cuối cùng ngàn năm hà thủ ô tập trung vào, nếu như luyện đan người tu vi nông cạn, không thể tránh áp nắp đinh để đan khí tiết lộ nói sê thất bại.

Cũng may, có Vệ Tử Dạ cùng thư sinh áo trắng hai vị này cao thủ tuyệt thế, chỉ thấy hai người lúc này phân loại lò tả hữu, ngay ở nắp đinh dựng lên trong nháy mắt đó, Trương Thiên Vũ cầm trong tay ngàn năm hà thủ ô dùng thế sét đánh không kịp bưng tai trực tiếp tập trung vào trong đinh, hai người đồng thời hét lớn một tiếng, mỗi loại bắn ra một đạo tiên quang, đem nắp đinh cùng tản ra mạnh mẽ trấn áp.

Trương Thiên Vũ lập tức lại làm phép, năm đạo tiên quang phân biệt đánh vào 5 thần thú trên người, 5 thần thú hai mắt tùy theo sáng ngời, ngũ linh trận pháp lại khởi động.

Toàn bộ quá trình làm liền một mạch,

Không có một chút nào dây dưa dài dòng, Trương Thiên Vũ lập tức tràn đầy tự tin cười nói: “Thành!”

“Thành?” Thư sinh áo trắng nhất thời mừng rỡ, bất quá vẫn có ít ỏi nghi hoặc.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Chỉ đợi giờ tí vừa đến, tự nhiên đan thành.”

Thi Vân không khỏi có chút lo lắng nói: “Coi là thật thành?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Vừa mới khai lò thời gian cũng không có một tia đan khí tiết ra ngoài, cho nên lô này nhất định có thể thành đan.”

Mọi người vừa nghe theo bản năng dùng mũi khẽ ngửi, quả nhiên

không có ngửi được một tia đan khí.

Quả nhiên, giờ tí vừa đến, lò bên trong đột nhiên phát hiện tiếng cực kỳ kinh ngạc nổ vang, chính là thiên cấp linh đan thành đan âm thanh.

Trương Thiên Vũ lúc này mới để Phu Dịch thu hồi tam muội chân hỏa, lập tức đổi với thư sinh áo trắng nói: “Viên thuốc này nếu ra lò, được tính chỉ có thể bảo trì ba hơi, ba hơi qua đi, thì sẽ hóa thành lục dương hợp khí đan, tiền bối nhất định phải nắm chắc cơ hội tốt.”

Thư sinh áo trắng vừa nghe nhất thời kích động không thôi, vội vàng theo quạt giấy trung tướng Xá Nữ thả ra, sau đó đưa nàng một tay ôm vào trong ngực, chuẩn bị tiếp đan.

“Tiền bối, chuẩn bị xong chưa?” Trương Thiên Vũ hỏi.

Thư sinh áo trắng vội vàng gật đầu nói: “Chuẩn bị được rồi.”

Trương Thiên Vũ lúc này mới hai tay bấm quyết, lần lượt hướng về năm con thần thú đánh ra một đạo tiên quang, năm con thần thú trong mắt ánh sáng theo tiên quang tắt, ngũ hành linh trận lập tức biến mất.

“Âm!”

Ngay ở ngũ hành linh trận biến mất cái kia 1 trong giây lát đó, nắp đinh lập tức liền bị đan khí trùng bay, ngay sau đó liền có một vệt kim quang theo đinh * đến, thẳng hướng cửu thiên mây xanh mà lên.

Cũng may thư sinh áo trắng đã có chuẩn bị, ngay ở ngũ hành linh trận biến mất trong nháy mắt đó, “thay hình đổi vị” tùy theo bước ra, hầu như cùng nắp đinh hất bay tư thế đồng thời mà động, mặc dù là này, mãi đến tận kim quang kia bay ra cao ba trượng thời gian, mới đem vồ một cái vào, nhét vào Xá Nữ trong miệng, sau đó mang theo Xá Nữ từ từ bay xuống.

Lý Mục không khỏi nhổ nước bọt nói: “Ngươi còn nói đơn giản, ta xem

không có chút nào đơn giản, này cũng chính là Thần Vương thân pháp vô cùng tốt, nếu không thì bắt viên này thuốc, trong thiên hạ thì không có mấy người có thể làm được.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Nói thế nào đều là thiên cấp tiên đan, &# 32; chung quy phải có chút chỗ đặc biệt, nếu không làm kiểu gì đến thiên cấp cái này đẳng cấp.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta nói đơn giản chính là bởi vì Thần Vương thân hình độc nhất vô nhị, nếu không phải này, ta này đan luyện cũng bạch luyện.”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Này cũng không sao, dễ dàng việc, chỉ là nếu ngày ngày như thế, chúng ta nơi nào còn có thời gian đi Thanh Khâu huyệt?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Tiền bối hiểu lầm, viên thuốc này sức thuốc rất mạnh, chỉ cái này một hạt hoàn toàn luyện hóa liền phải 3 đến sáu tháng, đều không phải là mỗi ngày một hạt.”

“Hả……” thư sinh áo trắng lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai lúc trước theo như lời chính là luyện hóa viên này đan được thời gian, đều không phải là mỗi ngày dùng.

“Có điều, nếu là lấy xoa bóp giúp đi nói, chậm thì bảy ngày, nhiều thì một tháng, cũng có thể mang đan được hoàn toàn luyện hóa.” Trương Thiên Vũ cười cười nói.

“Xoa bóp?” Thư sinh áo trắng tùy theo sững sốt, lập tức liền phản ứng lại cái gọi là xoa bóp là làm gì, đường đường Thần Vương một tấm gương mặt tuấn tú lại mắc cỡ đỏ đến gốc cổ.

Vệ Tử Dạ lập tức cười trêu nói: “Đây tuyệt đối là người tốt đẹp cơ hội, nếu là bỏ qua hôm nay liền không biết lại phải đợi tới khi nào……”

“Nhưng mà.....” thư sinh áo trắng nhất thời lúng túng vô cùng, trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì cho phải.

Vệ Băng cũng thuận theo cười nói: “Không cần có thể đúng rồi, người giữa hai người không phải chỉ kém tầng này giấy cửa sổ sao?”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 300: Không Giống Chúng Ta Ý Đồ Ăt Không Bình Thường

Thanh Khâu huyệt phong ấn hàng năm đều sẽ có một lần yếu kém nhất thời gian, mỗi ba năm sẽ đạt tới cực hạn, mà vào lúc này, chính là tiến vào Thanh Khâu huyệt cực kỳ treo lên thời gian.

Có điều Thanh Khâu huyệt mở ra thời gian hoàn toàn không cố định, thế nhưng coi như ổn định, bình thường đều sẽ ở tháng mười Thập Ngũ tả hữu.

Năm nay Thanh Khâu huyệt mở ra thời gian đã trễ một chút, mãi đến tận Trương Thiên Vũ luyện chế “lục dương chánh khí đan” sau vừa qua bốn ngày, phong ấn mới từ từ yếu bớt đến có thể đột phá trình độ.

Lần này Thanh Khâu huyệt một nhóm cũng không có gióng trống khua chiêng, bởi vì lần này mục tiêu, phải đi mở ra Đông Thiên Môn chánh thức bí mật, cho nên kể cả thư sinh áo trắng, đều dùng Xá Nữ cẩn người bồi cùng quần áo trắng thần đĩnh cẩn người trấn thủ lấy cớ để cho ở lại quần áo trắng thần đĩnh.

Chỉ tiếc Vệ Tử Dạ vẫn như cũ không thể cùng bọn họ đi, bởi vì Thanh Khâu Sơn chính trực âm mưu bao phủ bên trong, mặc dù này hơn một tháng không nữa phát sinh bất kỳ tình huống khác thường, thế nhưng càng là như thế, lại càng không thể xem thường, thân là Yêu Hoàng hắn, vô luận như thế nào đều phải ở lại Thanh Khâu Sơn ổn định hoàn cảnh.

Lần này Thanh Khâu huyệt cũng coi như là bí mật làm việc, cho nên đi vào người cũng sẽ không rất nhiều, chỉ có Phu Dịch, Thần Lộ, Phượng Dao, Trương Thiên Vũ, Thi Vân năm người.

Còn là giống như một năm trước, thiên địa đột nhiên tối sầm lại, tiếng sấm

nối lên bốn phía, trận gió lầm lẫm, từng đạo từng đạo sát khí theo bốn phương tám hướng hội tụ đến, dũng mãnh vào giáo trường khôn vị một tòa quái thú trong miệng, mà quái thú này, chính là thân hổ cửu vĩ Lục Ngô.

Con kia Lục Ngô vẫn như cũ còn là đã tăng tới khoảng trăm trượng, cái kia gầm lên giận dữ vẫn như cũ lớn vô cùng, bất quá lần này nhưng có Vệ Tử Dạ liên hợp Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân hai người này coi như tin được yêu vương sớm bày ra kết giới, bởi vì lần này là bí mật làm việc, không cần nhiều lầm người biết.

Còn là con kia Lục Ngô, còn là tấm kia cái miệng lớn như chậu máu, chỉ là tăng kia kết giới so với một năm trước cường đại hơn rất nhiều, bởi vì lần này sát khí mức độ đậm đặc so với lần trước không biết là mạnh bao nhiêu lần, Lục Ngô trong miệng đạo kia kết giới càng phảng phất thực chất thuỷ tinh nâu tường.

“Đi thôi, nhất định phải cẩn thận!” Vệ Tử Dạ lập tức dặn dò.

“A!” Mấy người trở về một tiếng sau khi, liền do Chu Tước của Phu Dịch thần kiêm mở đường, cái kia nhìn dày vô cùng gượng giới ở Chu Tước thần kiêm trước mặt phảng phất vô dụng, mấy người lập tức lóe lên mà vào.

Ngân Hạnh Tử nhìn thấy Phu Dịch gần như là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, liền có cường hẵn như vậy lực phá hoại, lập tức than thở một tiếng nói “người này, nên chính là đời kế tiếp Côn Lôn chưởng môn.”

Khóc tang lão tử lại là thở dài nói “chỉ tiếc, ngày sau lại là bộ tộc ta cường địch, chỉ tiếc bây giờ còn không phải cùng Huyền Môn trở mặt trong khi.”

Vệ Tử Dạ không nói gì, thế nhưng hai mắt tinh quang lóe lên, cũng không biết hắn đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Thời gian qua đi một năm lại Thanh Khâu huyệt,

Chỉ thấy nơi này cũng không có nhiều lầm biến hóa, bầu trời vẫn như cũ là

như vậy xanh thăm, cổ thụ vẫn như cũ sắp xếp sắp xếp đứng vững, bốn phía linh khí mỏng manh như tờ, tràn đầy thô bạo cùng hung ác điên cuồng tâm ý.

Ma thú tư rỗng có tiếng vẫn như cũ gầm lên núi rừng, cùng núi rừng bên trong không gọi kêu ma cầm hấp dẫn lẫn nhau, Thi Vân lần đầu tiên tới, hơn nữa dù sao cũng là nữ nhi gia, nghe đến này từng tiếng làm người run rẩy gầm lên, khó tránh khỏi có chút sợ hãi, nhỏ giọng nhát gan đạo “nơi đây thấy thế nào đi lên, so với Thần Nông Giá còn đáng sợ.”

Trương Thiên Vũ đưa tay nhẹ nhàng đặt ở trên vai của nàng, nhẹ giọng an ủi “không cần lo lắng, có ta ở đây.”

Thần Lộ cũng tùy theo an ủi “yên tâm đi, chúng ta một năm trước thì đã tới, nơi đây bàn về trình độ hung hiểm còn kém rất xa Thần Nông Giá, Thần Nông Giá chúng ta đều đi ra đến rồi, còn có cái gì tốt lo lắng.”

“Chính phải chính phải, này ma thú đều là cho chúng ta đưa vật liệu công nhân bốc vác mà thôi.” Phượng Dao cũng ồn ào nói.

Thi Vân cảm nhận được ấm áp của Trương Thiên Vũ, hơn nữa Thần Lộ cùng Phượng Dao đều là cùng nàng tuổi xấp xỉ người, các nàng đều nói như vậy, tâm thần tùy theo ổn định lại.

Trương Thiên Vũ đồng dạng là lần đầu tiên tới, nhìn trước mắt nguyên thủy sinh thái Thanh Khâu huyệt nhất thời cũng không có phuơng hướng, lập tức đối với Phu Dịch đạo “kế tiếp chúng ta nên đi hướng nào?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói “mặc dù chúng ta đã tới một lần, thế nhưng cũng gần như đi rồi nửa ngày mà thôi, hơn nữa tiến vào Đông Thiên Môn cũng coi như là đánh bậy đánh bạ, cõ ý đi tìm, thật đúng là không nhớ ra được đường, chỉ có thể là dựa theo đại khái phuơng hướng tìm.”

Thần Lộ gặp Phu Dịch cũng không có nhắc tới Huyền Minh thạch, lập tức nhắc nhở “chúng ta thật không tìm Huyền Minh thạch gì?”

Phu Dịch gật gật đầu nói “sự tình của ĐÔng Thiên Môn tương đối trọng yếu, Huyền Minh thạch nói thì xem vận khí.”

Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “ta ngược lại thật ra cảm thấy chúng ta nên trước tiên ở Thanh Khâu huyệt đi dạo, sự tình của ĐÔng Thiên Môn cũng có thể thả một chút.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi “tại sao?”

Trương Thiên Vũ đạo “tầm quan trọng của ĐÔng Thiên Môn chỉ là đối với Yêu tộc của Thanh Khâu Sơn mà nói, thế nhưng Huyền Minh thạch lại quan hệ Thanh Vân Môn, mà Thanh Vân Môn vừa vặn đối với Huyền Môn cực kì trọng yếu, cho nên Huyền Minh thạch đồng dạng cấp bách.”

“Ý của ngươi là?” Phu Dịch giọng nghi ngờ.

Trương Thiên Vũ cười cười nói “Như là ngươi suy nghĩ, Yêu tộc kết đúng là dị tộc, cái gọi là ‘không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác’, trước mắt có Huyền Môn cùng Yêu tộc có Ma tộc cái này kẻ địch chung, cho nên nhìn qua coi như hoà thuận, thế nhưng nếu như đem Ma tộc đuổi ra Thần Châu đại địa sau?”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi càng thêm nghi ngờ, lúc trước hắn hoàn toàn không tin nhiệm Yêu tộc, là Trương Thiên Vũ khuyên hắn, hôm nay ngược lại là Trương Thiên Vũ đề xuất Yêu tộc không thể tin, lại là có chút khó có thể lý giải được.

Trương Thiên Vũ giải thích “nếu như Thần Châu đại địa chỉ còn lại nhân tộc cùng Yêu tộc sau, thượng cổ người, Yêu đại chiến nhất định lại tái diễn, đây tuyệt đối không phải ta một người hoặc là mấy người có thể tả hữu sự tình, đúng như Vệ tiền bối lúc trước nói, tất cả đều là lợi ích gây ra, UU đọc sách &# 32;ww. u &# 117;k &# 97; nshu. c &# 111;m dù sao trong thiên địa tài nguyên tu luyện là cố định, muốn thu được càng nhiều tài nguyên, nhất định phải đem đối thủ đánh đổ.”

Phu Dịch bọn người lúc này mới chợt hiểu ra, Thi Vân liền vội vàng hỏi “Cái kia liên quan tới bí mật của Đông Thiên Môn, chúng ta cũng là không cần toàn lực ứng phó đi?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “đó cũng không phải, dù sao bây giờ Ma tộc thế lớn, Yêu tộc khả năng gượng một phần, thì tương đương với khênh Ma thế lực gượng một phần, đối với ngày sau Tiên Ma đại chiến nhất định toàn có lợi mà chẳng có hại gì.”

Thần Lộ lập tức hỏi “Cái kia như vậy không cũng rất mâu thuẫn gì?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói “thế giới này vốn là rất mâu thuẫn, đúng như giương cung bắn tên bình thường, cung đầy thì lại gãy, thế nhưng tiễn uy lực lại vừa vặn là càng đầy càng mạnh, cho nên trong đó quan hệ rất vi diệu, như thế nào nắm chắc cái điểm cân bằng này mới là cực kì trọng yếu.”

Phu Dịch gật gật đầu nói “Ta đã hiểu, chúng ta thủy chung là loài người, một khi Yêu tộc quá mạnh mẽ nói, đến lúc đó đối với chúng ta mà nói, vẫn như cũ là một hồi không thua gì Ma tộc tai nạn.”

Trương Thiên Vũ đạo “không sai, đây là chủng tộc trong lúc đó xung đột lợi ích, Ma tộc tai họa có thể cho song phương đem phần này kéo dài mấy ngàn năm cùu hận tạm thời buông, thế nhưng không thể đem phần này cùu hận hoàn toàn xóa đi, dù sao, nhân tộc cùng Yêu đám, đồng dạng là thái ấp.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 301: Xui Xèo Tiểu Quỷ

Thi Vân đối với quan điểm của Trương Thiên Vũ cực kỳ khen là, bởi vì những lời này, không thể nhưng sư phụ của nàng Hiểu Nguyệt Tiên tử đã nói, kể cả Huyền Thanh tổ sư cũng từng nhắc qua, cho nên lúc này mới làm cho Côn Lôn núi hai đời cùng đệ tử đời ba bọn đối với thái độ của Thanh Khâu Sơn hoàn toàn không thân thiện.

Phu Dịch thân mình thì đối với Yêu tộc không quá cảm mạo, có thể tạo được đồng thời hoàn toàn là vì khuyển cáo của Trương Thiên Vũ cùng thăng thắn chờ đợi của Vệ Tử Dạ, bây giờ Trương Thiên Vũ nhắc tới điểm này, tự nhiên cũng không có dị nghị, tùy tiện nói: “Chúng ta đây trước hết tìm Huyền Minh thạch a, thuận tiện nhỉn kỹ một chút này Thanh Khâu huyệt, tương lai có lẽ có dùng.”

“Phu Dịch ca ca.....” mọi người đang muốn chạy, lại nghe được Phượng Dao khiếp sanh sanh kêu một tiếng, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nàng một bộ tâm sự nặng nề đáng dấp.

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Phượng Dao ấp a ấp úng nói: “Phu Dịch ca ca, ta có tính không Yêu tộc?”

“Cái này.....” Phu Dịch nhất thời sững sốt, lúc trước bọn họ đàm luận Yêu tộc việc, quả thật đã quên, Phượng Dao chính là Chu Tước biến thành, đích xác cũng coi như là Yêu tộc.

Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ trực tiếp trả lời: “Ngươi không

phải Yêu tộc.”

Phượng Dao không khỏi vui vẻ, liền vội vàng hỏi: “Tại sao?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Bản tôn của ngươi là trấn áp thiên địa 4 thánh linh bên trong Chu Tước, chính là ứng phó thiên địa mà sống tiên thiên thần linh, sớm siêu thoát rồi vạn ngàn chủng tộc, cho nên hoàn toàn không ở Yêu tộc hàng ngũ.”

“Hả, thì ra là thế.” Phượng Dao vừa nghe nhất thời mừng tít mắt, nếu như nàng không tính Yêu tộc nói, vậy vừa rồi bọn họ nói cũng là cùng nàng không có bất kỳ quan hệ.

Phượng Dao là bí mật của Chu Tước mặc dù rất trọng yếu, thế nhưng Thi Vân ném đi cùng quan hệ của Trương Thiên Vũ, cũng lười biếng cũng là Huyền Môn chính tông đứng đầu Côn Lôn phái đệ tử, cho nên Trương Thiên Vũ cũng không có bất kỳ bận tâm, tùy theo nói ra.

Thi Vân vẫn cho là Phượng Dao chỉ là lửa bộ tộc Phượng Hoàng, nhưng không nghĩ lại là cùng Thần Nông Đại Đế kề vai chiến đấu mấy chục ngàn năm thánh linh Chu Tước, trong lúc nhất thời kinh hãi vô cùng, rồi khó mà tin nổi nói: “Phượng Dao muội muội lại là thánh linh Chu Tước?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Việc này nói rất dài dòng, sau đó sẽ cùng ngươi giảng kỹ, có điều bí mật này can hệ trọng đại, không thể nói vô căn cứ.”

“Biết biết.” Thi Vân vội vàng trả lời.

Trị giá này, mấy người lúc này mới hướng về rừng rậm nguyên thủy mà đi, nơi này vẫn tính là cực kỳ khu vực biên giới, cũng không có nguy hiểm gì, cho nên mấy người vừa đi một ngày nói chuyện phiếm.

Chu Tước hỏi: “Thiên Vũ ca ca, cái kia rốt cuộc cái gì mới xem như là

Yêu tộc?”

Trương Thiên Vũ giải thích: “Ở nhân tộc đạo tịch ghi chép bên trong, đem người, Yêu đại chiến bên trong, đứng ở nhân tộc phía đối lập xưng là Yêu tộc, Yêu đám sau khi thất bại liền lui giữ Thanh Khâu Sơn, cho nên Thanh Khâu Sơn bên trong hết gọi bằng này Yêu tộc, lúc đó đứng ở nhân tộc một phương cùng với cũng không có tham gia cho hai tộc đại chiến, thì xưng là thần thú hoặc là dị Tiên.”

“Cái kia làm sao biết cái gì là thần thú, cái gì là dị Tiên?” Phượng Dao hiểu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta cũng không biết, có điều nổi danh nhất Tứ Hải Long Tộc liền vắng mặt Yêu tộc hàng ngũ, còn có Côn Lôn rất nhiều lánh đời tán tu, cũng tất cả đều là dị thú biến thành.”

“Hả? Nguyên lai này tiên bối đều không là loài người?”

Nói tới Côn Lôn, số tự nhiên Thi Vân hiểu rõ nhất, mặc dù thế nhân đều biết Côn Lôn có Côn Lôn phái, lại không biết Côn Lôn còn có gì đó phân chia.

Đông Côn Lôn chính là Thần Châu đại địa vô số phúc địa động thiên bên trong vệ miện vua, hàng năm năm màu mây mù vòng, thụy khí hôi hổi, tường vân tụ đỉnh, Tam Thanh Đạo Tổ bên trong Ngọc Thanh Đạo Tổ Nguyên Thủy Thiên Tôn với nơi này khai phái lập tông, tức là Côn Lôn phái, cho nên Côn Lôn phái vẫn bị Huyền Môn xưng là thuỷ tổ.

Sau đó, Thanh Vân Môn, Long Hổ Sơn, Thực Sơn, Võ Đương các loại mặc dù mỗi loại lần lượt hưng thịnh nhất thời,

Nhất thống Huyền Môn được xưng Huyền Môn lãnh tụ, thế nhưng bọn họ nhưng thủy chung không dám có chút vượt qua, cùng phụng Côn Lôn làm đầu dayer, mặc dù chỉ là trên danh nghĩa vinh dự, nhưng là có thể thấy được Côn Lôn phái ở Huyền Môn bên trong địa vị siêu phàm.

Mà Tây Côn Lôn từ Côn Lôn phái lập phái sau khi, chẳng biết vì sao linh khí lại là từ từ căn cỗi, cho đến trở thành một phương vùng khỉ ho cò gáy, người, Yêu 2 loài đại chiến thời gian, rất nhiều dị thú không muốn cuốn vào cuộc phân tranh này bên trong, lần lượt ẩn cư với Tây Côn Lôn, cho nên Tây Côn Lôn liền trở thành dị Tiên nơi, hơn nữa bởi vì ấy hoàn cảnh tồi tệ, ít có người đặt chân, cho nên người bình thường chỉ biết Côn Lôn có Côn Lôn phái mà không biết còn có Tây Côn Lôn.

“Nếu như có thể mời ra này lão tiền bối, đối với Tiên Ma đại chiến nhất định là một sự giúp đỡ lớn.” Phu Dịch không khỏi khát khao nói.

Thi Vân lại là lắc lắc đầu nói: “Cái này khả năng không lớn, ta nhớ tới sư phụ năm đó đã nói, quá sư phụ ở ngàn năm trước lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến lúc liền mời mọc qua bọn họ, thế nhưng bọn họ dùng không muốn hỏi đến thế sự làm cùng đẩy lại.”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời có chút thất vọng.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Này cũng là năm trong dự liệu, dù sao này dị tiên đều là sống mấy ngàn thậm chí trên vạn năm lão quái vật, mỗi người tiếc nuối mạng như là kim, nếu là cũng không đủ lợi ích điều động, rất khó mời được bọn họ.”

“Lợi ích? Bọn họ cần gì?” Phu Dịch vừa nghe nhất thời hứng thú.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Cái này ta sẽ không biết rồi, dù sao đều là sống mấy ngàn thậm chí trên vạn năm lão quái vật, trời mới biết bọn họ cần gì.”

“Ai da.....”

“Ồ? Người xem người nọ!” Đúng lúc này, Phượng Dao đột nhiên chỉ vào bên phải phía trước kinh hô một tiếng.

Mọi người lập tức theo Phượng Dao chỉ nhìn tới, chỉ thấy nơi đó đang đứng một lần, người này thân cao trượng 2, trên người mặc sự Hy-đrát hoá đạo bào, đỉnh đầu hेत 1 trâm gài tóc, lúc này đang đưa lưng về phía mọi người, tựa hồ hắn cũng nghe được kêu của Phượng Dao gọi to có tiếng, vội vàng quay đầu lại hướng về mọi người bên này xem ra.

Thấy người nọ xấu xí đáng dấp, Thần Lộ nhất thời trong đầu linh quang một đường, kinh ngạc nói: “Cái kia không phải lần trước tinh mịch thuật gọi đến con kia tiểu quỷ gì?”

Quả nhiên, Thần Lộ vừa dứt lời, tiểu quỷ kia biến sắc, lập tức hóa thành một đạo khói xanh suy nghĩ bỏ chạy.

“Chạy đi đâu!” Thần Lộ khẽ kêu một tiếng, hai tay thần tốc bấm quyết, trong miệng nói lầm bầm, khiến chính là chính tông đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong “tinh mịch”.

Cái kia khói xanh mới vừa mới thoát ra không đủ 10 bước, liền phảng phất bị một cái xiềng xích cuốn lấy thân thể, mặc kệ như thế nào phát lực, nhưng thủy chung đánh không lại này xiềng xích lực kéo, trợn mắt thấy cùng phía sau cái kia mấy cái “ác ma” khoảng cách càng ngày càng gần.....

Bị Thần Lộ thực hiện nguyên rủa mạnh mẽ lôi kéo lại, tiểu quỷ lúc này mất đi hết cả niềm tin, từng có lần trước dạy dỗ, hắn cũng không dám sống lại lòng phản kháng, chỉ phải khóc không ra nước mắt đạo, “các ngươi rốt cuộc muốn như thế nào a.....”

Lần trước suýt nữa bị tiểu quỷ này hại chết, lại gặp mặt, Phu Dịch nhất thời nỗi trận lôi đình, hai tay trực tiếp gánh vác về phong trở lại Hỏa Tiên quyết, miệng mũi đồng thời phun ra ngọn lửa hừng hực trận gió, tiểu quỷ kia lập tức liền bị đốt cháy Quỷ mở thịt bong, không dứt ở ngọn lửa hừng hực bên trong không dứt lăn lộn, trong miệng không dứt cao giọng nói: “Thượng Tiên tha mạng, nhỏ lúc này thật biết sai rồi, Thượng Tiên tha mạng a.....”

“Hắn thật đáng thương a.....” Thi Vân thấy tiểu quỷ vô cùng thê thảm
dáng dấp, nhất thời mềm lòng nói.

“Hắn chính là đồ đê tiện!” Phu Dịch cắn răng nghiên lợi nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 302: Chúc Từ Dày Nguyễn Rùa

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Quỷ thứ này cũng không có máu thịt, đã bị linh khí kích thích sau mặc dù cũng sẽ cảm giác được thống khổ, thế nhưng một khi dừng lại, thì sẽ khôi phục như lúc ban đầu, cho nên muốn dùng bạo lực đồng phục Quỷ, cũng không phải một loại biện pháp tốt.”

“Hả?” Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Phu Dịch mấy người nhất thời hứng thú, dù sao lúc trước bọn họ bị tiểu quỷ này thiêu chát nữa hổ chết, đặc biệt là ở tại bọn hắn dành cho tiểu quỷ trừng phạt sau khi, cho nên này đích xác có thể chứng minh Trương Thiên Vũ theo như lời tuyệt đối không phải nói ngoa.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Quỷ, là một loại kỳ lạ tồn tại, cũng không thể xem như sinh vật, cho nên đối phó bọn họ cũng phải dùng phi thường quy thủ đoạn, tỷ như.....”

Nói xong, Trương Thiên Vũ một tay nắm Thái Thanh quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, đều là Phu Dịch bọn người không hiểu thẩn chú.

“A..... gào.....”

Phu Dịch bọn người không khỏi sững sờ, cũng không thấy có bất kỳ linh quang tia sáng kỳ dị, tiểu quỷ kia có tiếng kêu thảm thiết liền vượt xa lúc trước gấp mười lần không tới.

Phu Dịch vội vàng thu hồi phép thuật, triệt tiêu ngọn lửa hùng hực, thế nhưng tiếng quỷ khóc sói tru nhưng không có một tia tiêu giảm, ngược lại theo Trương Thiên Vũ chỗ đọc chú ngữ càng lúc càng nhanh, có tiếng kêu thảm thiết càng

thêm thê thảm, thậm chí đều không để ý tới xin tha.

Đáng sợ hơn là, lúc trước thân hình nết như thực chất tiểu quỷ, tại đây một phen tàn phá bên dưới lại trở nên hơi trong suốt, so với Phu Dịch lúc trước dùng ánh lửa đốt cháy uy lực không biết là mạnh bao nhiêu lần.

“Nhìn thấy không?” Trương Thiên Vũ cũng không có độ hóa này con tiểu quỷ ý nghĩ, cho nên nhìn thấy tiểu quỷ sắp sửa tan thành mây khói thời khắc, lập tức ngừng lại, đối với Phu Dịch bọn người nói.

Thi Vân không khỏi ngạc nhiên nói: “Đây là cái gì, lại như vậy lợi hại?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cũng không có thần bí gì, bất quá là chúc từ dày nguyên rủa mà thôi.”

“Cái gì là chúc từ dày nguyên rủa?” Thi Vân hỏi tới.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Chúc từ dày nguyên rủa cùng cái kia bị diệt mất phuơng tây đại giáo chỗ tu hành tín ngưỡng lực có chút tương tự, dày nguyên rủa tức là thần chú, thịnh hành với thời đại thượng cổ, trải qua vô số chúc từ phù thủy không dứt tụng niệm thêm vào sau khi, vốn bình thường một đoạn văn, liền có tiêu tai mổ ách uy lực, vừa mới ta niệm chính là “kim quang thần chú”, vừa văn khắc chế cô hồn dã quỷ.”

“Hả?” Thi Vân lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức oán giận nói: “Vậy ngươi lúc trước nhìn thấy quyển sách kia trong khi, cũng không hay nói cho ta biết, để cho ta cũng học một ít.”

“Ha ha……” Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Chúc từ dày nguyên rủa chính là chí dương thuật, nữ tử không thể tập……”

“Hả……” Thi Vân nghe xong không khỏi có chút thất vọng.

Trị giá này,

Mọi người cũng hiểu, nguyên lai Trương Thiên Vũ này chúc từ dày nguyên rùa, lại là từ thư sinh áo trắng tàng thư bên trong tập.

Phu Dịch cười cười nói: “Có này “kim quang thần chú”, ngày sau chinh phạt luyện ngục thời gian, không uổng người nào, có thể đẹp yên nơi này.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, bùa này vừa vặn khắc chẽ luyện ngục vạn quyỷ.”

Mấy người nói chuyện thời gian, tiểu quỷ kia rốt cục tỉnh táo lại, trước tiên liền quỳ rạp xuống Trương Thiên Vũ trước mặt gào khóc nói: “Đại Tiên tha mạng, nhỏ sau đó nhất định nói gì nghe nấy, cũng không dám nữa có 2 tâm.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Không sao, ngươi đại khái có thể tiếp tục ám toán chúng ta, có điều, tiền đề là ngươi không sợ chết.”

Tiểu quỷ vừa nghe thiếu chút nữa sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng trả lời: “Không dám, không dám!”

“Ta thế nào cảm giác hăn giống như phai nhạt rất nhiều?” Thần Lộ không khỏi hiểu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, ta gọt đi hăn hai ngàn năm đạo hạnh, bây giờ có điều tương đương với trước tiên cảnh tu sĩ, đối với quỷ tu tới nói, hăn là.....”

Lời đến một nửa, Trương Thiên Vũ nhất thời lúng túng vô cùng, bởi vì hăn phát hiện hăn lại đã quên quỷ tu cảnh giới phân chia.

Có điều, Trương Thiên Vũ rất nhanh phát hiện, Phu Dịch, Thần Lộ, Phượng Dao ba người đã ở ngay người, rất rõ ràng bọn họ cũng không nhớ tới quỷ tộc cảnh giới phân chia.

Vốn việc này cũng coi như xốc lên qua, nhưng không nghĩ Thi Vân nghe đến một nửa đang hứng thú, thế nhưng Trương Thiên Vũ cũng không nói, lập tức hỏi

tới: “Tương đương với quý tu cảnh giới gì?”

Trương Thiên Vũ nhất thời buồn bực không thôi, cười khổ một tiếng nói: “Ta đã quên.....”

“.....” Thi Vân vừa nghe lại là càng thêm phiền muộn, vốn nàng còn tưởng rằng Trương Thiên Vũ là thừa nước đục thả câu, nhưng không nghĩ lại là đã quên!

Phu Dịch lập tức đối với tiểu quỷ kia nói: “Ngươi nói một chút, ngươi bây giờ tương đương với quý tu cảnh giới gì?”

“Cảnh giới?” Tiểu quỷ không khỏi sững sờ, lập tức buồn khổ nói: “Quý tu còn có cảnh giới?”

Phu Dịch này mới phản ứng được, này tiểu quỷ với nơi này đã ngây người ước chừng 4 hơn ngàn năm, vào lúc ấy quý tu cũng không có hoàn chỉnh hệ thống tu luyện, chỉ là bằng tu tiên công pháp từ từ tìm tòi mà thôi, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Ta cũng đã quên.....”

Đúng lúc này, Thần Lộ ấp a ấp úng nói: “Hình như là ham thích Hồn cảnh a.....”

“Đúng đúng!” Trương Thiên Vũ lập tức mừng lớn nói: “Là ham thích Hồn cảnh, tương đương với tu sĩ chúng ta trước tiên thiêu cảnh, lúc trước tu vi của hắn tương đương với Tân Tiên cảnh, hắn là đoạt xác cảnh.”

“Hả! Các ngươi làm sao biết quý tu?” Thi Vân không khỏi hiếu kỳ nói.

Nói đến quý tu, mọi người nhất thời nhớ tới Đông Hạo, bầu không khí lúc này nặng nề hạ xuống, Thi Vân mặc dù không tính tuyệt đỉnh thông minh, nhưng là minh bạch thế tục tình, nhìn thấy bao nhiêu sắc mặt người, lập tức liền biết nàng hỏi không nên hỏi vấn đề, lập tức áy náy nói: “Ta có phải là nói sai.....”

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Được rồi, không muốn nói rồi.”

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ đúng là đại đại liệt liệt nói: “Vừa không có gì, ca ca ta chính là quỷ tu.”

“Hả……” vốn Thi Vân còn muốn hỏi cái kia ca ca của nàng bây giờ ở nơi nào, thế nhưng thật sự không tiện mở miệng.

Trương Thiên Vũ gấp bầu không khí có chút không đúng, tùy tiện nói: “Việc này chờ một chút rồi nói sau, chúng ta trước tiên chạy đi quan trọng.”

Dứt lời, liền đổi với tiểu quỷ nói: “Chúng ta muốn đi tìm một loại kêu ‘Huyền Minh thạch’ tảng đá, ngươi biết không?”

“Huyền Minh thạch?” Tiểu quỷ không khỏi sững sốt, &# 85 &# 32; lập tức lắc lắc đầu nói: “Không biết, không biết là!”

Đáng tiếc, hắn trong nháy mắt đó chần chờ đã hoàn toàn bán rẻ hắn, Trương Thiên Vũ lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi là cảm thấy “kim quang thần chú” Rất dễ nghe, phải không?”

Tiểu quỷ vừa nghe lúc này rùng mình một cái, lúc này mới thở dài nói: “Không phải ta không muốn dẫn các ngươi đi, thật sự là nơi đó thật thái quá khùng bối, dùng mấy người các ngươi tu vi đi nơi nào, nhất định chết không chõ chôn thây.”

“Hả? Nói nghe một chút!” Trương Thiên Vũ tùy tiện nói.

Tiểu quỷ cười khổ một tiếng nói: “Huyền Minh thạch vốn là Minh giới đồ vật, sông vong xuyên bờ sông đếm không xuể, vì sao mấy vị Đại Tiên muốn tới nơi này tìm kiếm?”

“Minh giới?” Tiểu quỷ lời vừa nói ra, mọi người không khỏi sững sốt, phải biết rằng này Minh giới hai vị sứ giả cùng bọn họ quan hệ coi như không tệ, cái kia Diêm La Vương đến nay còn thiếu một món nợ ân tình của bọn họ, nếu như này Huyền Minh thạch coi là thật xuất từ Minh giới nói, đến lúc đó chỉ cần

hướng về Minh giới đi một lần có thể, đúng là đích xác không cần phải ở nơi đây mạo hiểm.

Có điều, lòng hiếu kỳ sẽ hại chết mèo chín mạng, mặc dù Phu Dịch bọn người trong lòng đích xác có đi Minh giới tìm Huyền Minh thạch ý nghĩ, nhưng là vẫn không nhịn được hiếu kỳ, lập tức hướng về tiểu quỷ tìm hỏi cái này cái gọi là khùng bố nguyên do.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 303: Trông Thấy Ma Đầu Này

Tương truyền, hơn 2,600 năm trước, thế tục chính trực Minh triều thời gian, cũng chính là tu giới Thục Sơn hưng thịnh thời khắc.

Lúc đó Thục Sơn có một môn người bởi vì xúc phạm môn quy bị trục xuất sơn môn, người nọ lập tức lòng sinh oán hận, âm thầm thề sinh thời nhất định phải dẹp yên Thục Sơn, có điều từ đó về sau người nọ tựa như biến mất không còn tăm hơi bình thường, thế gian lại không người này tung tích.

Thế nhưng mười năm sau, người nọ đột nhiên lại đột nhiên xuất hiện, chỉ là lúc này, người nọ cũng đã luyện đến một thân sâu không lường được ma công, tuyên bố muốn chinh phạt Thục Sơn.

Võn, Huyền Môn cùng cho rằng người này chỉ là lũy trứng chọi đá thôi, nhưng không nghĩ, người nọ lại thật dùng sức lực của một người dẹp yên Thục Sơn, làm Huyền Môn phản ứng lại, Thục Sơn chỉ có điều chạy trốn hơn hai trăm tên đệ tử đời ba, Huyền Môn nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng tạo thành “Đãng Ma liên minh”, muốn đem này ma đầu tiêu diệt.

Ma đầu này cũng đích xác hung hăng vô cùng, biết rõ Huyền Môn muốn tới chinh phạt, lại đều không phải là chạy trốn, ngược lại một mình với Thục Sơn lảng lặng chờ Huyền Môn đại giá.

Rốt cuộc là hai quyền khó địch bốn tay, huống hồ Huyền Môn cũng đích xác không phải ăn chay, cho nên người nọ ở Huyền Môn một đám vây công bên dưới giữ vững được ba ngày ba đêm sau rốt cục bị thua, chỉ tiếc, Huyền Môn vẫn là khinh thường, bị người nọ chạy trốn, sau khi người nọ liền lại tiêu thanh nặc tích, chỉ để lại một cái tên - - U Tuyền Lão trách.

Nhưng mà, trải qua chuyện này sau khi, Thục Sơn tư thế xuống dốc không phanh, nguyên có sau đó Võ Đương hưng thịnh.

“Ngươi cho chúng ta nói cõi sự này là muốn nói rõ cái gì?” Nghe xong tiểu quỷ một phen sinh động như thật “diễn giải” sau khi, Phu Dịch nhíu mày nói.

Tiểu quỷ cười khổ một tiếng nói: “Thanh Khâu huyệt Huyền Minh thạch, chính là người này mang đến dùng để chữa thương tác dụng.”

Mọi người nhất thời cả kinh, mặc dù tiểu quỷ này câu chuyện cũng là nghe tới, hắn cũng không biết người nọ tu vi, cũng không biết lúc đó thực lực của Thục Sơn, thế nhưng theo ấy lúc đó là cao quý Huyền Môn người cầm đầu thế lực đến xem, cho dù là ở cái kia thời đại mạt pháp, ấy nhất định có Thiên Tiên Cảnh tu sĩ trấn thủ, thậm chí có thể là tu sĩ của Kim Tiên Cảnh, nếu không tuyệt đối không thể trở thành Huyền Môn lãnh tụ.

“Ngươi thấy thế nào?” Phu Dịch lập tức nhìn về phía Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Nếu như ta nhớ tới không sai, thời đại mạt pháp sau khi mở ra liền không nữa ghi chép của Kim Tiên Cảnh, cho đến Ma tộc xâm lấn hữu, mới có Huyền Thanh thượng nhân, máu Tu La Trần Công Phó cùng Thánh Thiên lão tổ lần lượt đột phá Kim Tiên Cảnh, cho nên ta có thể kết luận người này tu vi nhiều nhất là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, bây giờ càng bị thương nặng ngủ đông nơi đây, ta cảm thấy hắn bây giờ tu vi nên chỉ có Thiên Tiên Cảnh đến Địa Tiên Cảnh trong lúc đó, nếu không lấy người này bắn tinh, đã sớm giết ra Thanh Khâu huyệt báo thù.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta cũng như vậy cho rằng, nói cách khác, chúng ta có sức đánh một trận.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Có thể thử xem.

”

Nghe đến hai người đồi thoại sau khi, tiểu quỷ vốn là có chút xám ngắt sắc mặt càng thêm tái rồi, lập tức kinh hãi đến biến sắc nói: “Các ngươi thật muốn đi? Cái kia Huyền Minh thạch cũng không phải vật hi hăn gì, chỉ cần đi Minh giới đi một lần chính là, vì sao nhất định phải bốc lên lớn như vậy hiểm!”

Phu Dịch cười cười nói: “Chúng ta lần đi hoàn toàn không là vì Huyền Minh thạch, mà là muốn gặp gỡ vị này dùng sức lực của một người đẹp yên tiền bối của Thục Sơn đến tốt cùng lợi hại bao nhiêu.”

“Người điên! Các ngươi thì là điên!” Tiểu quỷ vừa nghe lúc này tức đến nỗi phổi nói.

Có điều, tiểu quỷ như vậy mắng mỏ, Phu Dịch ngược lại cũng không tức giận, lập tức cười nói: “Nếu như không muốn chết, ngươi thì dẫn đường đi.”

“Ta tình nguyện chết, ta sẽ không dẫn đường!” Nói xong hai tay ôm ở trước ngực, tựa hồ là đã quên lúc trước chỗ bị luyện hồn tội lỗi.

“Chúng ta thật muốn đi gì?” Thi Vân có từ có chút lo lắng nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy vị tiền bối này đều không phải là tiểu quỷ nói như vậy phệ sát thành tính, ngược lại là một hận yêu rõ ràng trong tính tình người, ta đích xác muốn chiêm ngưỡng một chút vị tiền bối này hình dáng.”

“Hả..... vậy theo ý ngươi a.” Thi Vân biết bọn họ mấy người này mặc dù nhìn như lấp nèng Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi cao nhất, thế nhưng thực tế sức chiến đấu lại là liền nèng nhất là không tốt, đặc biệt là Phu Dịch, càng có thể ngăn ngửi bùng nổ ra không ép đến thực lực của Thiên Tiên Cảnh không nói, còn có thần khí Thần Nông đĩnh nơi tay, cái kia nhưng liền Tuyết Hoàng của Kim Tiên Cảnh đều nhìn mà sống thán nhân vật mạnh mẽ, coi như cái kia U Tuyền Lão trách thật có thực lực của Kim Tiên Cảnh, tự bảo vệ mình năng lực bọn họ vẫn có.

Hơn nữa trước mắt bọn họ thân ở này Thanh Khâu trong huyệt, căn bản không cần bận tâm Thần Nông đỉnh không thể xuất thế, cho nên này một chuyến hạ xuống kỳ thực và không có gì tính thực chất nguy hiểm.

Phu Dịch gấp Thi Vân đồng ý, lập tức tìm hỏi Thần Lộ cùng Phượng Dao ý kiến, có điều điều này cũng chỉ là tôn trọng mà thôi, bởi vì hắn biết, dùng hai nữ tính cách, nhất định dùng quyết định của hắn làm chủ, chỉ cần hắn đồng ý sự tình, thì tuyệt đối sẽ không vi phạm ý nguyện của hắn.

Đương nhiên, sự thật cũng đích xác như thế.

Vốn tiểu quỷ còn nghĩ hy vọng gửi gắm tại đây ba cái trên người cô gái, nhưng không nghĩ các nàng ba cái ngoại trừ Thi Vân nhiều hỏi một câu ở ngoài, mặt khác hai cái trực tiếp gật đầu đồng ý, một tấm mặt xanh nhất thời phiền muộn vô cùng.

“Làm sao, thật không đi?” Ngay ở tiểu quỷ phiền muộn thời gian, Trương Thiên Vũ như là ác mộng giống như âm thanh tùy theo vang lên bên tai.

Tiểu quỷ nhất thời sợ đến cái rầm cuộn giải cuộn, tức giận nói: “Tốt, các ngươi đã tìm chết, nhưng không trách được ta!”

Dứt lời, liền dẫn mọi người hướng về rừng cây ở chỗ sâu trong đê.

U Tuyền Lão trách cách bọn họ vị trí vị trí ước chừng khoảng hơn hai trăm dặm, đoạn này khoảng cách đối với tu sĩ tới nói hoàn toàn không tính xa, thế nhưng trước mắt bọn họ thân ở thế gian hung hiểm nhất tam đại Thái Cổ di tích một trong Thanh Khâu huyệt, tự nhiên không dám tùy ý thi triển độn pháp, chỉ có thể dùng một đôi chân đi bộ chạy đi, nhưng lại phải cẩn thận.

“Cẩn thận, bên kia có Thái Cổ ma lang!”

“Đi bên này, đó là hổ răng kiếm sào huyệt!”

“Các ngươi có thể hay không chăm chú một điểm, bên kia có một con ngàn

năm cóc!”

“Các ngươi có phải hay không muốn tức chết ta, bên kia là Lôi Điego nơi sinh sống!”

Dọc đường, tiểu quỷ quát lớn có tiếng không có dừng lại qua, mặc dù giọng nghe tới không quá dễ nghe, thế nhưng Phu Dịch bọn người lại cũng không có so đo với hắn, bởi vì này tiểu quỷ là đích xác để bọn họ nghĩ an toàn, dù sao bọn họ cũng có thể cảm giác được, mỗi lần tiểu quỷ nhắc nhở phương hướng, đích xác có một luồng làm người nghẹt thở tức.

Nơi này dù sao cũng là hung hiểm chi địa, có thể tránh khỏi nói, vẫn tận lực ít ỏi xảy ra chiến đấu, phải biết rằng, này Thái Cổ ma thú thực lực, không phải là bình thường gượng, coi như bọn họ có thể đem đánh giết, thế nhưng bọn họ muốn trả giá giá cả đồng dạng sẽ rất to lớn, hơn nữa bây giờ bọn họ có sáng tỏ mục tiêu, cùng này không có linh trí ma thú lập tức xung đột cũng không phải bọn họ mong muốn.

Huống hồ, tại đây Thanh Khâu trong huyệt, loại này mạnh mẽ Thái Cổ mãnh thú nhiều vô số kể, nếu coi là thật một trung đội đánh giết nói, khi bọn hắn đi tới U Tuyền Lão trách trước mặt thời gian, e sợ đã là bao nhiêu năm sau khi sự tình.

“Phía trước lại đi năm dặm chính là U Tuyền Lão trách, còn lại đoạn đường này không có quá mạnh mẽ ma thú, van cầu các ngươi lòng từ bi, thả ta một con đường sống a, ta còn không muốn chết.....” Viêm Đế quyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 304: Quỷ Dị Địa Phương

“Coi là thật không đi?” Trương Thiên Vũ cười hì hì nói.

Tiểu quỷ kia nhìn thấy Trương Thiên Vũ dáng dấp này sau khi, nhất thời rùng mình một cái, chỉ là không nghĩ tới, tiểu quỷ này dù là như thế nhưng vẫn là ác liệt cắn răng nói: “Nghe nói tên kia chuyên ăn hồn phách, ta liền đã đi cũng chết, cầm ở trong tay ngươi cũng chết, cùng với bị ấy nuốt chửng nhận hết luyện hồn nỗi khổ, còn không bằng trực tiếp tan thành mây khói.”

Nhìn thấy tiểu quỷ dáng dấp như vậy, rất rõ ràng đối với cái kia u tuyễn lão quái đích xác sợ vào tủy, lại ép hắn cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, Trương Thiên Vũ lập tức cười nói: “Đã như vậy, ngươi ngay ở nơi đây chờ chúng ta a, muốn chạy cũng có thể, chỉ cần ngươi cảm thấy chắc chắn không bị ta lại tóm lại là được.”

Cười của Trương Thiên Vũ, đối với tiểu quỷ nói với ác quỷ còn khủng bố, cho nên dặn dò của Trương Thiên Vũ, hắn không dám không vâng lời, dù sao hắn vốn là thượng cổ hậu kỳ tu sĩ, mặc dù hắn cũng sẽ không chúc từ dày nguyên rùa, thế nhưng đối với loại này dày nguyên rùa xa xa so với Trương Thiên Vũ chính mình còn hiểu ra, cho nên coi như cho hắn một vạn cái lá gan, hắn cũng không dám trốn, mặc dù hắn không xác định Trương Thiên Vũ có thể hay không tìm người dày nguyên rùa hơn.

Trực tiếp Phu Dịch bọn người từ từ đi ra tầm nhìn, tiểu quỷ lúc này mới tỉnh táo lại, xa xa nhìn mấy người càng ngày càng mơ hồ bóng lưng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tự nhủ: “U tuyễn lão quái, van cầu ngươi phát phát uy, đem này mấy cái tiện nhân giết chết đi, nếu không ta phải chết chắc.....”

Mặc dù hắn lại lừa bọn họ, thế nhưng hắn cũng không dám rời đi, bởi vì hắn sợ hãi những người này như lần trước theo Thái Cổ Ma vượn thủ hạ chạy trốn giống nhau, lại từ u túyền lão quái thủ hạ chạy trốn, chỉ cần hắn ở lại nơi đây, là có thể lập nói, hắn cho rằng u túyền lão quái tảng đá kia chính là Huyền Minh thạch, thế nhưng một khi hắn rời đi, cái kia kêu thiêu niêc của Trương Thiên Vũ coi là thật sẽ tìm người dày nguyên rủa nói, chờ đợi chỉ có của hắn một loại kết quả - - nhận hết hành hạ sau khi tan thành mây khói.

Chỉ tiếc, tràn đầy tự tin Phu Dịch bọn người căn bản là thật không ngờ, tiếp theo một năm trước Thái Cổ Ma vượn sau khi, này con troll tiểu quỷ lại đưa bọn họ đưa vào vạn kiếp bất phục bên trong.

Năm dặm khoảng cách đối với tu sĩ tới nói giống như người phàm mấy trăm mét bình thường, mặc dù bọn họ không dám tùy ý sử dụng bất kỳ độn pháp, thế nhưng chỉ dựa vào một đôi chân, cũng đồng dạng nhanh chóng vô cùng.

Mấy người vừa đi, trong lòng một bên tính nhầm khoảng cách, tính tới gần như bốn dặm trong khi, tốc độ của bọn họ liền chậm lại.

“Cẩn thận một chút, coi như chỉ là Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, cũng không là chúng ta có thể đối diện ứng đối nhân vật.” Phu Dịch nhỏ giọng nhắc nhở.

Bốn người vội vàng gật đầu xem như đáp lại, bây giờ bọn họ cách u túyền lão quái đã không đủ một dặm, khả năng không nói lời nào thì tận lực không nói lời nào, dù sao “cẩn thận có thể dùng thuyền vạn năm” đạo lý này, bọn họ là hiểu.

“Gần đủ rồi, làm sao không cảm giác có bất kỳ khí tức gì?”

Đợi cho cách năm dặm không đủ trăm mét thời gian, mọi người lập tức dừng lại núp trong bóng tối nhận biết một phen,

Nhưng một phen nhận biết bên dưới, lại không cảm giác bất kỳ mạnh mẽ khí tức, Thi Vân lập tức nhỏ giọng hỏi.

“Cẩn thận một vài cõng tốt, chúng ta chậm rãi qua đi.....” Trương Thiên Vũ nhẹ giọng trả lời.

Mấy người tùy theo cẩn thận từng li từng tí một về phía mục tiêu chuyển dời đi, chỉ là khi bọn hắn vừa đi ra ước chừng nửa dặm đường, lại vẫn nhận biết không đến u túyền lão quái khí tức.

“Thử xem khám long tiên.....” Trương Thiên Vũ không dám nói nữa, trực tiếp dùng đạo âm trực tiếp truyền vào Phu Dịch trong tai.

Phu Dịch vội vàng theo Càn Khôn Giới lấy ra khám long tiên, bấm quyết niệm chú sau khi, khám long tiên lúc này như là rắn hổ mang bình thường, đầu rắn hướng về phía trước tìm kiếm.

Quả thực có bảo!

Nhìn thấy khám long tiên phản ứng, mấy người nhất thời vui vẻ, xem ra tiểu quỷ kia cũng không có lừa bọn họ, dù sao người ta cũng không có nói ròng rã năm dặm, hơn nữa bản thân hắn thì đối với u túyền lão quái sợ cực điểm, cho dù là ít nói cái một, hai dặm, ngược lại cũng ở hợp tình hợp lý.

Mấy người lập tức lại về phía trước từ từ tìm tòi, mãi đến tận lại được rồi khoảng một dặm trong khi, tuyệt ván không có không có cảm giác được bất kỳ khí tức gì, thế nhưng, bọn họ lại nghe thấy được một tia mùi máu tanh.

“Tựa hồ có gì đó không đúng.....” Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ngươi và Thi Vân đi ở chính giữa.”

“Tốt.”

Mấy người tiếp tục tiến lên, thế nhưng trận hình lại là thay đổi 1 hoán đổi, lúc này từ Phu Dịch dẫn đầu, Chu Tước theo bên hông ứng phó, Trương Thiên Vũ Thi Vân hai người ở giữa, Thần Lộ áp trận, dù sao ba người bọn họ đều có Địa

Tiên bảo y hộ thể, có thể chống đỡ Thiên Tiên Cảnh một đòn toàn lực, đối lập tới nói, Trương Thiên Vũ cùng lực phòng ngự của Thi Vân lại là khiến người ta đáng lo.

Năm người vừa đi rồi ước chừng 1 chừng trăm bước trong khe, khám long tiên roi thủ nghiêng về phía trước tư thế đã đạt được một nửa, nói rõ cách bảo vật khoảng cách đã không đủ ba trượng, thế nhưng làm cho bọn họ kinh ngạc chính là, bọn họ vẫn không có cảm giác được bất kỳ khí tức gì, càng đáng sợ chính là, mùi máu tanh cũng càng ngày càng gay mũi, thậm chí mặt đất đều mơ hồ khả năng nhìn thấy chưa hề hoàn toàn khô cạn vết máu.

Rất rõ ràng, bọn họ đã tiến vào không biết nguy hiểm dải đất, thế nhưng bọn họ lại không cảm giác bất kỳ khí tức gì, càng là như thế, ngược lại càng là nói rõ nơi đây khủng bố.

“Không đúng!” Đúng lúc này, Phu Dịch chợt kinh hô một tiếng, lập tức tี lên Phong Thiên Kính, dùng cửu thiên trận gió hình thành một đạo vô hình bức tường khí, đem tất cả mọi người phủ kín, đồng thời khẽ quát một tiếng nói: “Thần Lộ!”

Thần Lộ lập tức hiểu ý, lập tức thi triển cực tiên quang, mỏng như cánh ve hào quang màu nhũ bạch lập tức hiện lên, với cửu thiên trận gió gần như cùng lúc đó, với bình phong trong vòng vừa đẩy lên một đạo lồng phòng hộ, kể từ đó, chính là đồng thời bảo hiểm.

Theo đạo lý, lực phòng ngự của Phong Thiên Kính dùng bản nguyên dẫn đầu, thế nhưng bản nguyên hóa thành ngọn núi lại che mắt người mắt, cho nên dưới mắt ngược lại là phong bản nguyên thích hợp nhất, dù sao thuần khiết sức gió đang không có cuốn vào bụi trần thời gian, hầu như là trong suốt, như vậy đối với tầm nhìn sẽ không có bất kỳ trở ngại.

Quả nhiên, ở hai đạo phòng vệ đẩy lên trong nháy mắt đó, một đạo mũi tên máu đột nhiên xuất hiện, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đánh vào cửu

thiên trận gió bình phong bên trên.

Cửu thiên trận gió uy lực vô cùng, đạo kia mũi tên máu lập tức liền bị loạn phong vẩn diệt, hóa thành từng tia từng tia sương máu, gần như một cái hô hấp thời gian, cái kia mũi tên máu liền biến mất không thấy hình bóng.

“Thật can đảm!”

Mũi tên máu mặc dù thần không quỷ không hay, nhưng vẫn bị Phu Dịch mò bắt giữ tới một tia khí tức, Phu Dịch lập tức đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong “hàng long phục hổ”, lập tức liền có một đôi bàn tay lớn theo ấy hai tay dọc theo người ra ngoài, dùng ăn năn trời động địa tư thế hướng đạo kia khí tức vỗ tới.

“Hả?”

Theo một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng vang lên, nhìn bằng mắt thường đi vốn không hề có thứ gì phía trước đột nhiên tránh ra một đạo huyết ảnh, như là sườn núi trên đi viên bình thường, kề sát mặt đất theo Phu Dịch dưới hai tay né qua.

Còn chưa các loại Phu Dịch phản ứng lại, đạo kia huyết ảnh cách phong bình phong liền đã không đủ ba trượng.

“Làm càn!”

Trương Thiên Vũ lập tức hé终身 một tiếng, lập tức liền có ba đạo tử mang kéo dài dòng lôi tư hồ quang liền hướng cái kia huyết ảnh vọt tới, chính là ba đạo lôi linh phù.

“Hả?”

Cái kia ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng lại vang lên, như là không ra cái gọi là, chính là đạo này huyết ảnh bản thân phát ra.

Huyết ảnh đồi với lôi của Phu Dịch linh phù tựa hồ cực kỳ kiêng ky, ở phát sinh này một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng đồng thời, lại như là sườn núi trên đi viên bình thường, kẽ sát mặt đất tránh qua bên cạnh. Viêm Đế quyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 305: Đóng Băng Vạn Dặm

Có điều, Trương Thiên Vũ đối với phép thuật bá khống xa không phải Phu Dịch có thể so với, chỉ thấy ba đạo lôi linh phù ở tại điều khiển bên dưới, lại như ruồi bâu mật, Như Ảnh Tùy Hình bình thường chăm chú theo đạo kia huyết ảnh, nhiệm kỳ như thế nào biến hoá thất thường, thủy chung không thể thoát khỏi này ba đạo lôi linh phù.

“Hừ!”

Như vậy ngươi đuổi ta đuổi theo hơn mười hơi thở sau, nghĩ là đạo kia huyết ảnh mệt mỏi như vậy truy đuổi, chỉ nghe ấy hừ lạnh một tiếng, đạo kia huyết ảnh lại chia ra làm 4, một đạo tiếp tục hướng phía trước chạy trốn, mặt khác ba đạo bất cứ không sợ chút nào Lôi Điện oai, trực tiếp hướng về này ba đạo lôi linh phù đánh tới.

Này một phen truy đuổi tốc độ vốn là nhanh vô cùng, đột nhiên phát sinh như thế biến số, kể cả Trương Thiên Vũ đều không kịp chuẩn bị, biết rõ bỏ chạy đạo kia huyết ảnh làm thân phận thật sự, thế nhưng là không chờ hắn làm ra bất kỳ phản ứng nào, ba đạo linh phù lập tức bị ba đạo huyết ảnh va vào, chỉ nghe “Oanh” một tiếng, ba đạo linh phù cùng cái kia ba đạo huyết ảnh lập tức hóa thành ba đạo khói xanh từ từ bay lên, chỉ có thể trợ mắt thấy còn lại đạo kia huyết ảnh biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Huyết ảnh biến mất sau khi, lại tiêu thanh nặc tích, phảng phất rẽ nhân gian dấu vết phát bình thường, căn bản là không có dấu vết mà tìm kiếm.

“Không trách lúc trước không cảm giác bất kỳ khí tức gì, nguyên lai người này cư nhiên như thế am hiểu ẩn nấp chi đạo.” Trương Thiên Vũ chau

mày nói.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Xem hẵn khả năng trốn bao lâu.”

Nói thôi hai tay bấm quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, theo Phu Dịch đọc thần chú, Phong Thiên Kính trên khám quẻ quái tượng tùy theo càng ngày càng sáng.

“Nhanh!”

Phu Dịch đột nhiên quát to một tiếng, Phong Thiên Kính mặt kính lúc này tung xuống một mảnh ngân sương, chính là ít có thi triển khám quẻ “đóng băng vạn dặm”.

Nhất thời, tuyết lớn đầy trời, gió lạnh sắt xương, chỉ trong nháy mắt, cái kia vạn ngàn cổ mộc cùng hoán đổi ngân áo xiêm, dưới chân tuyết chùng hơn thước.

Nhìn trước mắt khắp nơi hoàn toàn trăng xoá, Thần Lộ vội vàng nhắc nhở: “Nơi này linh khí thiếu thốn, như vậy tiêu hao rất khó khôi phục.”

“A.”

Nói xong, Phu Dịch đem Phong Thiên Kính thu hồi, chỉ là lúc này trong thiên địa đã là khắp nơi hoàn toàn trăng xoá, nếu là cái kia huyết ảnh xuất hiện lần nữa, nhất định phá lệ bắt mắt trên.

“Đáng tiếc, nếu là có thể đột phá đến Thiên Tiên Cảnh nói, ta nhất định trước tiên dùng Thủy chi bốn nguyên hóa thành cuồn cuộn sóng lớn, sau đó sẽ dùng đóng băng vạn dặm huy động, như vậy mặc dù không đạt được Tuyết Hoàng như vậy trình độ, thế nhưng muốn đóng băng vài dặm, nhưng cũng có mấy phần chắc chắn.” Phu Dịch tùy theo thở dài một tiếng nói.

Thi Vân không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Nhưng mà…… như vậy có tác dụng đâu?”

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy một đạo huyết ảnh từ phía trước tuyết địa bên trong vọt lên, sau đó hóa thành một thân một thân đỏ đậm đại bào, tướng mạo thanh tú, mặt không có chút máu gầy gò nam tử.

“Hắt xì.....” nam tử kia vừa mới 1 thoát ra, liền không nhịn được hắt hơi một cái.

Mọi người thấy cảnh này sau khi không khỏi sững sốt, trước mắt người này mặc dù không nhìn ra ấy tu vi, thế nhưng ít nhất cũng là Địa Tiên Cảnh trở lên cảnh giới, lại sẽ nhảy mũi, phải biết rằng, tu vi một khi đạt được trước tiên thiên cảnh sau, liền bách bệnh không dính, trước mắt nam tử cư nhiên như thế không tốt, thật sự là khiến người ta làm người nghe kinh hãi.

“Long Hồ Sơn tiểu đạo sĩ..... thật không tệ.....” nam tử một đôi sáng sủa người chăm chú nhìn mấy người, trong miệng tán dương, chỉ tiếc hắn tựa hồ đích xác vô cùng sợ lạnh giá, âm thanh cũng theo run rẩy âm thanh không được rung động, có chút mơ hồ không rõ.

Thi Vân không khỏi hơi kinh ngạc, lập tức hỏi: “Hắn vì sao lại như vậy sợ lạnh?”

Phu Dịch cười cười nói: “Bởi vì hắn đã tẩu hỏa nhập ma, hắn không những sợ lạnh, nhưng lại sợ nóng, chỉ là ánh lửa có che mắt khả năng, cho nên ta lựa chọn đóng băng.”

”

“Thật tinh tường, không ngờ rằng Long Hồ Sơn lại khả năng đi ra như ngươi vậy nhân tài.” Nghe đến sau khi giải thích của Phu Dịch, người nọ khẽ mỉm cười nói.

Thế nhưng này nở nụ cười, phối hợp cái kia phảng phất xương bọc da mặt, có vẻ cực kỳ dữ tợn, Thi Vân các loại ba nữ không nhịn được run lập cập.

“Ngươi chính là U tuyễn lão quái? Không ngờ rằng ngươi như vậy tuổi trẻ.” Trương Thiên Vũ hỏi.

Nam tử kia cười khổ một tiếng nói: “U tuyễn lão quái…… tên này ta không quá ưa thích, các ngươi có thể kêu ta một tiếng Đinh tiền bối.”

Nam tử đáp án mặc dù nhìn qua hỏi một đằng trả lời một néo, thế nhưng là không khó nghe ra, hắn thừa nhận chính mình chính là U tuyễn lão quái, chỉ là tên này hắn cũng không ưa.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Người người đều nói ngươi là khát máu thành tính ma đầu, ngươi cảm thấy cái này đánh giá như thế nào?”

Nam tử tựa hồ đích xác không chịu được này lạnh giá, thân thể không được run lên nói: “Tiểu đạo sĩ, có thể hay không trước đem này đầy trời băng tuyết

Tuyết triệt tiêu, Đinh tiền bối ta chịu không nổi lạnh.”

U tuyễn lão quái khuôn mặt tươi cười đón chào, hơn nữa lúc trước cũng không có đột thực hiện sát thủ, cho nên Phu Dịch ngược lại có chút xấu hổ, hơn nữa truyền ý của Trương Thiên Vũ, lập tức đem Phong Thiên Kính lại tê lên, một phen bấm quyết niệm chú sau khi, bay múa đầy trời giống như cá voi hút nước bị Phong Thiên Kính hút vào mà quay về, gần như 3 cái hô hấp, này xanh cổ thụ rùng cây liền khôi phục lại lúc trước xanh biếc thành ấm.

“Hừ!” Nhưng không nghĩ, ngay ở Phu Dịch vừa mới đem này trời đất ngập tràn băng tuyết triệt hồi sau khi, người nọ đột nhiên hừ lạnh một tiếng, “rốt cuộc là người trẻ tuổi, lòng dạ quá nóng!”

U tuyễn lão quái nói chuyện đồng thời, chỉ thấy hắn bên phải ngón tay nơi, từ tay áo bỗng dung bay ra một đạo màu đen ánh sáng. Này vệt ánh sáng đến thế cực kỳ kỳ lạ, một khi ra tay tức hình thành xiềng xích như một đạo trường tác, từ không xuống, xoay mình thăng hướng về Phu Dịch phủ đầu thăng

mới hạ xuống.

Phu Dịch đang ngây người gian, cái kia trường tác đã tới đỉnh đầu không đủ ba thước, đang muốn động lúc, lại có một đạo cầu vòng màu trăng dải lụa giống như đón đạo kia hắc tác mà đi, chính là phi kiếm của Thi Vân.

“Hả? Kiếm tu? Thú vị!”

U tuyễn lão quái tay phải 2 ngón tay liên tục dẫn ra, đạo kia hắc tác lại như là sống bình thường, phảng phất một cái linh mäng trực tiếp vòng qua phi kiếm của Thi Vân tiếp tục hướng về Phu Dịch đỉnh đầu rơi đến.

“Chút tài mọn!”

Thi Vân lúc này hờ lạnh một tiếng, tay phải kiếm chỉ chỉ là móc một cái, đạo kia Bạch Hồng lập tức cuốn ngược mà quay về, hướng về cái kia hắc tác xoắn tới.

Cũng là u tuyễn lão quái bất cẩn, hắn vạn vạn không ngờ rằng tiểu bối này cư nhiên như thế tinh thông ngự kiếm chi đạo, muốn cử động nữa đã là đến không bằng.

Nhất thời, nhưng thấy không trung bạch đen hai vệt ánh sáng giao nhện bên dưới, bạch quang hiển nhiên 1 tới tức chiếm ưu thế, cầu vòng cuốn thu trong lúc đó, đã xem đổi phương đạo kia hắc tác cảng bó ở giữa, ngay sau đó một trận lực vặn, tán rơi xuống một ngày hỏa tinh, lập tức chính là tấm nát sắt thường, rơi xuống.

Này một phen giao chiến, cũng không phải nói tu vi và của Thi Vân ngự kiếm thuật so với u tuyễn lão quái cao, hoàn toàn là vì Thi Vân chỗ ngự kiếm chính là thư sinh áo trăng vì biểu hiện Trương Thiên Vũ luyện lục dương đang thán đan lòng biết ơn, vừa vặn Thi Vân tay không trường binh, liền đem tự thân sử dụng ngọc kiếm đem tặng, kiếm này chính là thư sinh áo trăng tỉ mỉ luyện chẽ, làm địa cấp tiên khí, mặc dù chỉ là hạ phẩm, nhưng cũng so với u

tuyễn lão quái phi kiêm được rồi không biết là bao nhiêu lần.

Dù sao u tuyễn lão quái vị trí thời đại đã gần đến thời đại mạt pháp, thiên tài địa bảo đồng dạng cẩn cõi đến cực điểm, có thể có một thanh huyền giai linh kiêm đã là đòi hỏi đến cực điểm, bây giờ cùng địa cấp tiên khí bạch ngọc kiêm so sánh, tự nhiên rơi xuống hạ phong.

Nhưng mà, đạo này Bạch Hồng cũng không có vì vậy rồi dừng, chỉ thấy ở Thi Văn ngự sử bên dưới, ở không trung điện như một tật chuyển, thẳng hướng tới u tuyễn lão quái mặt mà đi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 306: Đầu Kiếm

U Tuyền lão quái vạn vạn không ngờ rằng cô gái nhỏ này ở ta tàn nhẫn, hỏng rồi hăn một hơi phi kiếm sau khi lại trực tiếp hướng về hăn tấn công tới.

Cũng may hăn vốn thì có hai cái phi kiếm trong người, mặc dù nhất thời bất cẩn làm cho đối phương hỏng rồi một cái, trong lòng rất thương tiếc, thế nhưng bây giờ ở đối phương uy hiếp bên dưới, mặc dù biết đối phương phi kiếm cấp bậc vô cùng tốt, thế nhưng cũng kiêng kỵ không dứt cái khác.

Lập tức cánh tay phải chìm xuống, một đạo tro mêtôm ánh sáng nhanh thăng mà lên, đang cùng Thi Vân bay mà đến bạch ngọc kiếm nghênh ở một khối, lập tức quấn ở cùng nhau.

Rốt cuộc gừng còn là già cay, mặc dù thanh phi kiếm này cùng bị hư hao chuôi này cấp bậc độc nhất vô nhị, thế nhưng ở âm u lão quái toàn lực huy động bên dưới lại cùng bạch ngọc kiếm chiến không phân cao thấp.

Cảm nhận được thân kiếm truyền đến rất lớn lực cản, Thi Vân lúc này giật nảy cả mình, lập tức toàn lực huy động linh khí, liên tiếp hướng về không trung kiếm tiên chỉ hai ngón tay, nhất thời bạch quang đại thịnh, U Tuyền lão quái chồ thả ra kiếm quang, lập tức liền hiện ra không chống đỡ nổi thần thái.

U Tuyền lão quái lần này học ngoan, rất sợ kiếm tiên không địch lại, không đợi thua trận, lập tức theo trong miệng thốt ra một thanh huyết kiếm, chính là dùng trong cơ thể máu huyết ngưng tụ mà thành, còn đây là ẩy tinh thông nhất tiên pháp một trong, uy lực cũng thanh tiên kiếm kia uy lực so với tướng gượng không kém.

Huyết kiếm 1 đợi ra miệng, lập tức hóa thành một vệt ánh sáng màu máu, trực tiếp hướng về bạch ngọc của Thi Vân kiếm quang trên vòng đi.

Thi Vân mặc dù có Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, ở Huyền sửa cũng coi như là cao thủ hàng ngũ, thế nhưng rốt cuộc kinh nghiệm đối địch không đủ, đặc biệt là như vậy ngự sử song kiếm phuơng pháp càng chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy, nhất thời hoảng luống cuống tay chân, đỗ mồ hôi tràn trề.

Cũng may, bạch ngọc kiếm chính là địa cấp tiên khí, uy lực của nó xa không phải U Tuyền lão quái phi kiếm có thể so với, mặc dù không trung này đây 2 địch 1 tư thế, nhưng cũng khó phân cao thấp.

Lần này một phen đấu kiếm, nói rất dài dòng, kì thực có điều ba hơi thời gian.

Âm u lão quái vạn vạn không ngờ rằng hắn lại bị như vậy một hoàng mao cô gái nhỏ đè lên đánh, hơn nữa này còn là gần như là một người, nếu là đợi cái kia mấy tiểu bối phản ứng lại đồng thời vây công hắn, hắn tuyệt đối không chiếm được lợi ích, không khỏi nỗi lên sát tâm, lập tức giọng căm hận nói: “Tiểu bối, vốn chỉ là muốn cùng các ngươi vui đùa một chút, ngươi lại hủy ta kiếm tiên, đảm đương không nổi người tử!”

Dứt lời, U Tuyền lão quái lại há mồm, phun ra một viên sáng long lanh trong suốt quả cầu thủy tinh nắm ở trong tay, sau đó trong miệng nói lẩm bẩm, sáng rực về phía không trung đẩy một cái. Trong khoảnh khắc, không trung như là đánh một nhanh như tia chớp sáng sủa.

Mọi người ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy cái kia quả cầu thủy tinh bên trong bắn ra chín bộ xương trắng, mỗi một viên đều ước chừng bánh xe kích cỡ tương đương, hình thành hai trượng chu vi một vòng tròn, trực tiếp với mọi người phủ đầu tật chuyển xoay quanh không ngớt.

Làm người giật mình là, từ này bộ xương chỗ mở ra to lớn trong miệng, phun ra màu xanh lục lửa ma. Khoảng cách song phuơng thật xa, đã làm cho Phu

Dịch bọn người cảm giác được đốt người da thịt, uy lực cho là có thể tưởng tượng được.

Mắt thấy 9 bộ xương khô, ở một trận tật chuyển sau khi, kỳ thế hơn tiếp cận, theo sáng quắc bức người màu xanh lục lửa ma sau khi, hiện trường càng tỏa ra lượng lớn màu vàng sương khói, trong khoảnh khắc đã xem hiện trường bao phủ lại.

Cũng may, bên này đều không phải là chỉ có Thi Vân một người, Phu Dịch lập tức lén Phong Thiên Kính, đang muốn thi triển bản nguyên thời gian, lại nghe được Trương Thiên Vũ có tiếng: “Độc chưởng này lợi hại, ta đến!”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một vật hướng về người đinh ném đi, sau đó một trận làm phép thần chú đọc, vật kia liền biến thành một mảnh bích mờ mịt hào quang, sau đó quát to một tiếng, cái kia tấm hào quang trực tiếp cuốn ngược mà lên, đem cái kia 9 bộ xương khô vòng lại bao lại.

“Sắc!”

Theo Trương Thiên Vũ lại quát lên một tiếng lớn, đạo kia hào quang lập tức hóa thành một đạo bích mang phóng lên cao, cuốn lấy cái kia 9 bộ xương khô biến mất với phía chân trời ở ngoài.

“Hả?”

U Tuyền lão quái vạn vạn không ngờ rằng hắn dựa vào thành danh “9 hóa xương xác khí độc” lại bị như vậy phá vỡ, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó không có phục hồi tinh thần lại.

“Nhanh!”

Thi Vân lập tức liền bắt được cái này ngàn năm có một cơ hội, theo một tiếng khẽ kêu, bạch ngọc kiếm ánh kiếm lập tức như trời trung dương, lúc này

phá tan đỉ xám hai đạo kiếm quang, trực tiếp hướng về U Tuyền lão quái mặt chém tới.

U Tuyền lão quái rốt cuộc kinh nghiệm phong phú, đợi ấy hoàn hồn thời gian, bạch ngọc kiếm cách ấy chỉ còn lại không đến một thước, thế nhưng hắn lại đều không phải là bối rối, mà là trực tiếp nhắm mắt nhanh chóng đọc một lần thần chú, chỉ thấy trong tay quả cầu thủy tinh lại bắn ra một đạo trăng bệch thần quang, hóa thành một khối bộ xương che ở ấy trước người, sau đó thân hình hơi động, hóa thành một đạo huyết ảnh hướng về bên cạnh lao đi.

Bạch Hồng khí thế bùng bùng, bộ xương khô kia chỉ giữ vững được không đến ba hơi thời gian, liền biến thành đầy trời tro cốt

Bay xuống bụi trán, thế nhưng có này ba hơi thời gian trì hoãn, U Tuyền lão quái bản tôn sớm đang ở ba trượng ở ngoài, Thi Vân vội vàng lại khua kiếm truy kích, thế nhưng cái kia đỉ xám hai đạo kiếm quang nhưng cũng đồng thời bay nhanh mà về, lại cùng với triền đấu cùng nhau.

“Bọn tiểu bối, các ngươi thật chọc giận bản tọa!”

Âm u lão quái đích thật là thực sự tức giận, lập tức lại đọc thần chú, tiếp tục huy động quả cầu thủy tinh, nhất thời lửa ma khói độc dâng trào ra, tràn ngập toàn bộ núi rừng.

“Ta đến nơi!”

Trương Thiên Vũ pháp bảo đã mất, đang đăm chiêu đối sách thời gian, lại nghe được Phu Dịch đột nhiên bạo a một tiếng, chỉ thấy hắn ôm trong ngực Phong Thiên Kính, tay phải chiêu động Bạch Hổ nút bấm, theo trong cơ thể linh khí điên cuồng dũng mãnh vào Phong Thiên Kính bên trong, mặt kính chợt bắn ra một luồng ngập trời cơn lốc, chính là uy danh hiển hách cửu thiên trận gió.

“Phượng Dao!”

Theo Phu Dịch hét lớn một tiếng, cái kia đầy trời lửa ma khói độc lập tức liền bị mạnh mẽ vô cùng cửu thiên trận gió thổi bay, như thế đồng thời, Phượng Dao lúc này chu cái miệng nhỏ, Chu Tước thẫn diễm lập tức phun ra, ỷ vào này khí thế hùng hổ cửu thiên trận gió trợ uy, bánh xe phảm chất cột lửa lúc này hóa thành phần thiêng diễm, hướng U Tuyền lão quái nhào tới.

U Tuyền lão quái lúc này sắc mặt đại kinh, Phu Dịch lúc trước đoán không lầm, ngày đó ở Huyền Môn chúng tiên vây công bên dưới, hắn đích xác bị thương rất nặng, vốn cho rằng chắc chắn phải chết hắn, nghĩ đến cũng là mạng không có đến tuyệt lộ, lại cơ duyên dưới trốn vào Thanh Khâu huyệt sau, chỉ tiếc nơi này linh khí căn cỗi thậm chí còn không bằng ngoại giới, vốn lòng tốt ân cần săn sóc hơn hai ngàn năm cũng có thể khôi phục hơn nửa thương thế.

Đáng tiếc U Tuyền lão quái một đời kiêu căng tự mãn, nơi nào khả năng nhận được này uất khí, vì vậy ở nóng lòng cầu thành tâm lý rốt cục rơi vào tẩu hỏa nhập ma kết cục.

Thế nhưng U Tuyền lão quái rốt cuộc là năm đó được khen là ngàn năm kỳ tài nhân vật, ở đây đau đớn càng thêm đau đớn, tuổi thọ sắp sửa khô cạn tức, lại dùng Minh giới Huyền Minh thạch làm dán, đưa hắn thân thể của chính mình luyện thành một khối “cương thi”, từ đó về sau mặc dù tu vi giảm nhiều, mà rơi vào người không ra người quỷ không ra quỷ đáng dấp, thế nhưng là có vô tận tuổi thọ, đây tuyệt đối là từ xưa đến nay chưa hề có doạ người việc này.

Có điều, Thiên đạo chí công, khi hắn có vô tận tuổi thọ trong nháy mắt đó, cũng là hơn hai cái nhược điểm, tức “sợ lạnh” Cùng “sợ lửa”!

Đây là vì sao?

Chỉ vì hắn bây giờ tình huống, nguyên thần cũng không thể cùng thân thể hoàn toàn kết hợp lại, cương thi vật ấy chính là tụ lại thiên địa chí âm khí ngưng tụ mà sống, chí cương chí dương vốn chính là cương thi khắc tinh, cho nên sợ lửa chính là thân thể của hắn.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 307: Ta Vẫn Là Quá Thiện Lương

Mà sợ lạnh chính là nguyên thần của hắn!

Phải biết rằng, hắn nguyên thần cùng tu sĩ bình thường cũng giống như nhau, đều là Âm thần cùng Dương Thần cả hai hợp nhất mà sống, thế nhưng khi hắn đem chính mình thân thể luyện hóa bắt đầu từ giờ khắc đó, hắn thân thể sinh cơ đã tuyệt, cũng là đã không có dương khí.

Thế nhưng nguyên thần nếu là chỉ có âm khí mà không có dương khí nói, sớm muộn có một ngày cũng sẽ tiêu tán, cho nên hắn nhất định phải nghĩ biện pháp bổ sung dương khí, mà bổ sung dương khí tốt nhất biện pháp, chính là hấp dẫn chí dương đồ vật.

Máu, là chí dương tinh, hơn nữa Thanh Khâu trong huyết xưa nay đều không thiếu thốn các loại ma thú, cho nên hút máu, thành hắn sinh tồn được tốt nhất biện pháp.

Đương nhiên, còn có một biện pháp, chính là nuốt chửng linh thể, đặc biệt là có tu vi linh thể, thì tỷ như Phu Dịch bọn người đưa tới con kia tiểu quỷ, chính là hắn tốt nhất đồ ăn, cho nên tiểu quỷ kia tình nguyện tại chỗ bị Trương Thiên Vũ hành hạ đến chết, cũng không muốn gặp mặt U Tuyền lão quái.

Cho nên, âm u lão quái thì có như thế cực đoan nhược điểm, vốn chuyện như vậy tuyệt đối là khó có thể đoán trước, lại không muốn bị Phu Dịch chỉ dựa vào một lần giao thủ liền bị Phu Dịch Thiên Nhãn một chút xuyên thủng, lập tức liền biết rõ chi tiết, mặc dù lúc trước chỉ là suy đoán, thế nhưng khi hắn thi triển khám phá nguồn gốc đóng băng vạn dặm sau khi, cũng đã xác định U Tuyền lão quái nhược điểm.

Chính là bởi vì này, Phu Dịch mới có thể không chút kiêng kỵ nào thu hồi hàn băng lực lượng, bởi vì có Phong Thiên Kính cùng Chu Tước ở, hắn căn bản cũng không sợ này con Lão bất tử quái vật.

Chu Tước thần diễm, không thể nghi ngờ là trong thiên địa chí dương chí cương bên trong người nổi bật, đối mặt kinh khủng như thế lửa cháy, U Tuyền lão quái sắc mặt rốt cục biến đổi, liên tục huy động trong tay quả cầu thủy tinh muốn đem ngọn lửa này đánh trả ngoài thân, trong lúc nhất thời bất cứ đã quên chạy trốn.

Chỉ tiếc, quả cầu thủy tinh bên trong lửa ma khói độc vừa mới bắn ra, liền bị cửu thiên trận gió thổi tan, huống hồ, cho dù là có thể cùng Chu Tước thần diễm tiếp xúc, cũng bất quá là làm việc vô ích cử chỉ, dù sao, Chu Tước thần diễm vốn cũng là bức này không khí dơ bẩn khắc tinh.

Chu Tước thần diễm đốt cháy ở U Tuyền lão quái trên người, nhất thời phát lên một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh, ngay sau đó chính là hắn thống khổ có tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ tiếc, mặc hắn như thế nào thê thảm kêu khóc, Phu Dịch bọn người cùng không hề bị lay động.

Đối với kẻ địch nhân từ, chính là đối với mình tàn nhẫn!

Câu này lưu để lại mấy ngàn năm chân ngôn, ở lần lượt trong chiến đấu, Phu Dịch bọn người sớm có hiểu ra.

“Chờ chút..... các loại! Ta có chuyện muốn nói.....”

Đúng lúc này, trong hỏa diễm đột nhiên truyền đến U Tuyền lão quái âm thanh.

Phu Dịch lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Hắn là muốn ta triệt hồi ánh lửa, sau đó sẽ cho ngươi đánh lén chúng ta?”

U Tuyền lão quái lúc này kinh hoảng nói: “Không..... không! Ta thật..... có một bí mật!”

Phu Dịch cười cười nói: “Nhìn ngươi khả năng như thế nào!”

Dứt lời, hai tay liên tục bấm pháp quyết, Phong Thiên Kính lập tức rời khỏi tay, sau đó hạ xuống U Tuyền lão quái đỉnh đầu ba thước bên trên, mặt kính hướng xuống.

“Sắc!”

Theo Phu Dịch quát to một tiếng, Phong Thiên Kính bên trong lửa bắn nguyên lập tức nghiêng bước ra, có điều lại là một mảnh trống rỗng, giống như lúc trước phòng ngự tác dụng hỏa tráo bình thường, chỉ là như thế sử ra đối với U Tuyền lão quái mà nói, lại là một tòa hỏa lao.

Phu Dịch làm phép xong xuôi sau khi, lập tức ý bảo Phượng Dao dừng lại phun lửa, tùy tiện nói: “Cho ngươi mười hơi thời gian, nếu là không thể nói ra để cho chúng ta động lòng bí mật, ngươi phải chết chắc!”

Thi Vân không khỏi hơi lớn bắt được không rõ, không biết là Phu Dịch vì sao hai lần triệt hồi phép thuật, muốn tìm hỏi, thế nhưng trước mắt thời cơ không tốt,

Vì vậy nàng chỉ có thể cố nén trong lòng hiếu kỳ, đem bạch ngọc kiếm thu hồi, tiếp tục xem tiếp.

U Tuyền lão quái mặc dù miễn lửa đốt nỗi khổ, thế nhưng lửa bắn nguyên biến thành lao tù vẫn như cũ để hắn thõng khổ không chịu nổi, lập tức tiếp tục phát sinh một trận tiếng hét thảm, vẫn chưa nói xảy ra cái gì cái gọi là bí mật.

“Đinh tiền bối, đừng trách vẫn bối không cho ngươi cơ hội, bây giờ đã qua 3 hơi thở.” Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói.

U Tuyền lão quái đồng dạng là tu sĩ, tự nhiên biết tu sĩ cùng người phàm tâm tính bất đồng, đặc biệt là như trước mắt này rất rõ ràng ngàn trải qua bách chiến tu sĩ, càng quyết đoán mãnh liệt, đã hắn nói sẽ giết chết hắn, thì tuyệt đối sẽ không lưu mạng của hắn.

Này! Chính là tu sĩ thế giới tàn nhẫn!

U Tuyền lão quái chỉ có thể cố nén thân thể bồng, đứt quãng nói: “Nơi này..... có thượng cổ..... bảo tàng!”

“A.” Phu Dịch vô cùng hài lòng gật gù, đối với Trương Thiên Vũ nói: “Có biện pháp gì có thể cầm cổ hắn?”

Trương Thiên Vũ

Trầm tư một lát sau nói: “Nếu như có thể đưa hắn nguyên thần câu nệ đến, liền có thể khua Quỷ phù khống chế hắn.”

“Hả.....” Phu Dịch gật gù, lập tức đối với U Tuyền lão quái nói: “Ngươi là chính mình theo bộ kia tử thi bên trong đi ra, hay là chúng ta tự mình động thủ?”

U Tuyền lão quái vạn vạn không ngờ rằng này mấy cái tiểu tử vắt mũi chưa sạch như vậy tàn nhẫn, lại muốn đưa hắn nguyên thần cầm tù, nhất thời kinh đến một tiếng mồ hôi lạnh, thế nhưng trước mặt mình bị ngọn lửa hừng hực khó khăn, đã là ép trên bảng thịt cá, coi như hắn không muốn lại có thể thế nào?

Cho nên, tùy ý hắn nghĩ rằng nghĩ lợi, trong lòng tức giận ngập trời, cũng không thể tiếp thu hiện thực này, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Chính ta đi ra đi.....”

Thế nhưng, U Tuyền lão quái sau khi nói xong đợi chừng hắn mười mấy hơi thở thời gian, lại còn không thấy hắn có bất kỳ động tĩnh gì.

Trương Thiên Vũ lập tức thúc giục: “Ngươi đang chờ cái gì?”

“Ai da……” U Tuyền lão quái thở dài một tiếng nói: “Mấy vị tiểu hưu chớ trách, không phải Vệ mỗ không muốn đi ra, chỉ là ta bây giờ nguyên thần trạng thái các ngươi cũng có thể thấy được, một khi rời thân thể, nhất định sẽ bị này thần hỏa thiêu chết……”

“Có thể hay không trước tiên triệt hồi ánh lửa?” Phu Dịch không khỏi cười lạnh một tiếng, trực tiếp thay thế hắn nói ra câu nói này.

U Tuyền lão quái vừa nghe mừng rỡ, tùy tiện nói: “Đúng là như thế.”

Phu Dịch cười cười nói: “Xem ra còn phải thêm thêm lửa.”

Dứt lời, tay phải hướng Phong Thiên Kính một ngón tay, ánh lửa lúc này co rút lại, cho đến cách U Tuyền lão quái chỉ còn không đến 1 hét lúc mới dừng lại co rút lại, U Tuyền lão quái lúc này thống khổ không ngớt, vội vàng hét lớn: “Ta vậy thì đi ra……”

Dứt lời, chỉ thấy ấy đinh đầu đột nhiên nổi lên một vệt ánh sáng màu máu, sau đó có một cùng với tướng mạo có tám phần rất giống ba tấc tiểu nhân dựa vào huyết quang nhảy ra ngoài.

“Nguyên anh!” Trương Thiên Vũ nhất thời hoảng hốt, muốn nhắc nhở Phu Dịch thời gian lại là đã tối.

Chỉ thấy cái kia nguyên anh một khi xuất hiện, liền hướng tới Phong Thiên Kính phun ra một búng máu, thần quang nhấp nháy Phong Thiên Kính bị cái này sương máu dính vào sau khi, nhất thời thần quang co rút lại, rơi xuống bụi trần!

“Các ngươi đều phải chết!”

U Tuyền lão quái lúc này hét lớn một tiếng, theo tiếp theo liền từ trong miệng phun ra một luồng máu, nhưng không nghĩ cái kia máu phảng phất vô cùng vô tận bình thường, trực tiếp hóa thành ba trượng sóng máu ngợp trời mà

đến.

Nhìn trước mắt mảnh máu này màu đỏ sóng gió kinh hoàng, Thần Lộ Phượng Dao cùng Thi Vân ba nữ nhất thời sợ đến hoa dung thất sắc, mặc dù là Trương Thiên Vũ, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

“Ai da..... ta vẫn là quá thiện lương.....”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch ở đây thời khắc nguy cấp, lại còn có thể như thế vân khinh Vân nhạt nói ra một câu nói như vậy.

U Tuyền lão quái lúc này sững sốt, trong lòng không nhịn được thầm mắng một tiếng nói: “Ngươi hiền lành cái rắm!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 308: Thu Phục U Tuyễn Lão Quái

“Nhanh!”

Quả nhiên, U Tuyễn lão quái nghe đến Phu Dịch quát to một tiếng sau khi, cái kia đầy trời biển máu lại lập tức hóa thành một hàng dài bay về phía mấy người bay đi.

U Tuyễn lão quái không khỏi sững sốt, này không phải là làm của hắn, trước mắt này kinh người một màn, rất rõ ràng là hắn biến máu bị đổi phương dùng một loại nào đó bí bảo lấy đi.

U Tuyễn lão quái nhất thời kinh hãi không thối, lúc trước địa cấp kiêm tiên, cùng với ít nhất là tiên khí bên trên kính hình pháp bảo hơn nữa vượt xa tam muội chân hỏa không biết là bao nhiêu lần xích diễm, này đã để hắn kinh ngạc liên tục, nhưng không nghĩ lần này vừa lấy ra một cái có thể nuốt chửng hắn biến máu bảo vật.

Người khác không biết, thế nhưng hắn nhưng rõ ràng ràng, phiến này huyết hải đều không phải là thế gian đồ vật, chính là hắn ngẫu nhiên đạt được một giọt Địa ngục Tu La huyết hải trong máu, sau đó dùng vô số người máu huyết cùng oan hồn chỗ luyện hóa mà thành, cho dù là năm đó Thục Sơn bảo vật trấn phái tiên khí “Hạo Thiên kính”, cũng bị phiến này huyết hải tổn hại.

Bây giờ đổi phương lại có thể đem này biến máu thu hết, chẳng lẽ là trong truyền thuyết “thần khí”!

Biến máu diệt hết, hiện ra một vị màu xanh sẫm hai lỗ tai ba chân đại đĩnh, đĩnh này cổ điển đến cực điểm, loáng thoảng có thể nhìn thấy thân đĩnh

khắc họa vô số cổ xưa mà thần bí đạo văn, đạo văn ngang dọc đan vào, huyền diệu khó hiểu, nếu là ngưng thần nhìn tới, này đạo văn tựa hồ trong lúc mơ hồ có phong phú toàn diện, vô cùng vô tận thần diệu.

“Hắn là..... Thần Nông đǐnh.....” mặc dù U Tuyễn lão quái cũng không có thấy qua Thần Nông đǐnh, thế nhưng Thần Nông đǐnh chính là thế gian ít có thần khí một trong, làm như Thục Sơn xuất thân hắn tự nhiên cũng có nghe thấy, lập tức liền đoán được trước mắt đǐnh lai lịch.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Thật là lợi hại biển máu, lại có thể làm cho Phong Thiên Kính của ta tạm thời mất hiệu lực.”

Dứt lời, hai tay liên tục bấm quyết, trong miệng hét lớn một tiếng nói: “Lên!”

Rơi xuống đất Phong Thiên Kính lập tức lại thả ra vạn trượng ánh sáng, theo mặt đất từ từ bay lên, lại đứng ở U Tuyễn lão quái đǐnh đầu ba thước bên trên, vẫn như cũ mặt kính hướng xuống, chỉ là lúc này nhưng không có thi triển bất kỳ thần thông, chỉ là quay tròn ở tại trên đầu đảo quanh.

Nhìn trước mắt một màn, minh suối lão quái nhất thời lòng như là chết, bởi vì ở Phong Thiên Kính bay lên trong nháy mắt đó, hắn liền biết này kính đồng dạng là một vị thần khí, nếu không chắc chắn bị biển máu của hắn chõ dơ, trở thành một khối sắt vụn.

Hơn nữa, Phong Thiên Kính tên này..... tựa hồ đang nơi nào nghe qua.....

Đối lập với U Tuyễn lão quái thất vọng, Trương Thiên Vũ bọn người lại là tâm hỉ không ngớt, bọn họ vừa rồi bối rối bên dưới, lại thật đúng là đã quên này từ Thái Cổ thời gian lên liền được khen là vạn pháp bất xâm, phòng ngự vô địch “đệ nhất thiên hạ đǐnh”, càng đã quên bọn họ chính là bởi vì có đǐnh này, mới dám đặt chân Thanh Khâu huyệt kinh khủng nhất thủ phủ.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ta biết ngươi có hậu chiêu, thế nhưng ngươi thật cho là ta thì kĩ cùng sao?”

U Tuyễn lão quái nghe xong, rốt cục thật dài thở dài một tiếng nói: “Thôi! Thôi.....”

Nói thôi nguyên anh lại vào cơ thể, hai đầu gối ngã quy trên đất nói: “Biển máu chính là lão phu duy trì nguyên thần bất diệt duy nhất vị trí, cũng là lão phu cuối cùng thủ đoạn, ta bây giờ mạng đã nắm giữ ở tay ngươi trúng rồi.”

Phu Dịch lập tức nhìn về phía Trương Thiên Vũ, hỏi: “Ngươi cảm thấy tin được không?”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Có tin được hay không không trọng yếu, chỉ cần khi hắn nguyên thần gieo xuống dấu ấn, hắn liền không thể có lòng dạ khác, chỉ tiếc còn đây là Yêu tộc thuật, đều không phải là ta am hiểu, nếu như Lý đại ca ở thì tốt rồi, dùng ‘thi thần sơ nguyên rửa’ uy lực, tuyệt đối khả năng hoàn toàn không chế hắn.”

Vừa dứt lời của Trương Thiên Vũ, liền nghe đến Thần Lộ vội vàng nói: “Mặc dù ta sẽ không ‘thi thần sơ nguyên rửa’, thế nhưng ở mẹ nơi đó cũng học tới mặt khác một loại dấu ấn nguyên thần,

Có thể uy lực nhỏ hơn một chút.”

“A, vậy thì ngươi đến thử xem a.” Phu Dịch vội vàng nói.

“Chờ chút!” Thần Lộ vừa mới đi ra hai bước, liền bị Trương Thiên Vũ đột nhiên gọi lại.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Nếu là hắn liều chết một đòn nói, Thần Lộ thì nguy hiểm.....”

“Hả.....” Phu Dịch nhất thời bất cẩn, lại đã quên chuyện này, nhất thời sợ không thôi, phải biết rằng, Thần Lộ nhưng hắn quan trọng nhất người, nếu là

Thần Lộ có chuyện không may, cho dù là đem U Tuyền lão quái chém thành muôn mảnh, cũng là lúc này đã muộn.

“Vậy phải làm thế nào?” Thi Vân liền vội vàng hỏi.

“Hay là…… ta đến đây đi.” Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau nói.

“Không được!” Thi Vân lúc này hủy bỏ đạo, dù sao đối với nàng tới nói, Trương Thiên Vũ so với Thần Lộ quan trọng hơn.

Trương Thiên Vũ tự nhiên biết tâm ý của Thi Vân, lập tức thở dài Một tiếng nói: “Chung quy phải có người đặt mình vào nguy hiểm……”

“Vẫn là ta tới đi!” Thần Lộ nói xong liền tiếp tục hướng về U Tuyền lão quái đi đến.

Nhưng không nghĩ vừa chưa đi ra hai bước, lại bị Phu Dịch kéo, “quên đi, ngươi đem gieo xuống dấu ấn nguyên thần phượng pháp dạy cho ta, ta đến đây đi.”

Phượng Dao thấy bốn người giằng co, không khỏi có chút buồn bức, lập tức oán giận nói: “Phu Dịch ca ca không phải có ánh lửa phân thân gì? Vật kia vừa không sợ chết, các ngươi ở tranh cái gì a……”

Nghe đến Phượng Dao kiểu nói này, bốn người nhất thời lúng túng vô cùng, đích thật là chính bọn họ chui vào ngõ cụt, bọn họ căn bản không cần có người mạo hiểm, bởi vì ánh lửa của Phu Dịch phân thân đều không phải là chánh thức nguyên thần, hoàn toàn có thể tùy tiện chết.

Nghe đến Phu Dịch bọn người tán gẫu, U Tuyền lão quái triệt để tuyệt vọng, hắn lúc trước đích xác dự định đánh tìm cơ hội sẽ không chế đối phượng một người lại dùng này hoán đổi về biến máu, không ngờ rằng kế hoạch của hắn lại ở vô hình trung tan biến……

Kế tiếp, Thần Lộ tiếp dẫu ấn nguyên thần phuơng pháp dạy cho Phu Dịch sau khi, Phu Dịch lập tức thi triển ánh lửa phân thân, đem dẫu ấn nguyên thần trồng vào U Tuyền lão quái Nê Hoàn bên trong, trị giá này, việc này rốt cục cáo dùng đoạn, coi như U Tuyền lão quái muôn đổi ý cũng là không thể.

Bởi vì hắn một khi phát lên lưỡi biếng lòng, Phu Dịch ngay đầu tiên liền có thể cảm ứng được, càng đáng sợ chính là, đối phuơng chỉ cần ý nghĩ hơi động, liền có thể phá huỷ nguyên thần của hắn!

“Ngươi dự định lúc nào nói ra bí mật kia?” Phu Dịch thấy thất thần suy sụp U Tuyền lão quái, lại là sinh không nỗi một tia lòng trắc ẩn, lập tức cười lạnh một tiếng nói.

U Tuyền lão quái lập tức dùng cực kỳ oán hận ánh mắt thấy Phu Dịch, Phu Dịch cười cười nói: “Ngươi hận ta là nên, thế nhưng ngươi nếu muốn theo thứ tự đổi kháng ta, ta nhất định cho ngươi hối hận.”

U Tuyền lão quái hung ác trợn mắt nhìn Phu Dịch một chút, lúc này mới cắn răng nghiến lợi nói: “Nơi này cất dấu nhân tộc lớn nhất bí mật.”

“Tiên Đinh mảnh vỡ?” Phu Dịch lập tức hỏi ngược lại.

“Ngươi biết?” Nghe đến Phu Dịch một hơi liền nói ra chính mình còn chưa nói ra bí mật, U Tuyền lão quái lúc này kinh hãi đến biến sắc nói.

Phu Dịch gật gù, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra “đông vô cùng xanh hoa khiếu”, đối với U Tuyền lão quái nói: “Cái này kêu đông vô cùng xanh hoa khiếu, chính là chỗ này mảnh vỡ, cũng chính là cẩm chẽ của Đông Thiên Môn chìa khóa.”

“Hả?” U Tuyền lão quái trầm tư chốc lát, gật gật đầu nói: “Ta mặc dù không có đi vào, cũng không biết nơi này là Đông Thiên Môn, thế nhưng nếu là đông vô cùng xanh hoa khiếu nói, đích thật là Đông Thiên Môn hết thảy cẩm chẽ đầu mỗi vị trí, có vật ấy nơi tay, có thể bảo vệ vào Đông Thiên Môn người thông

suốt.”

“Ngươi không có đi vào?” Phu Dịch bỗn người không khỏi sững sốt.

Không có đi vào vừa là thế nào nơi này liền có Tiên ĐÌnh mảnh vỡ?

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 309: Nam Thiên Môn Mảnh Võ

“Có phải các ngươi đã tiến vào?” Nghe đến vấn đề của Phu Dịch, cái kia U Tuyền lão quái lại là càng thêm khiếp sợ, dù sao có thể lấy ra đồng vô cùng xanh hoa khiến cùng bọn chúng hay không đã đã tiến vào Đông Thiên Môn cũng không có trực tiếp quan hệ.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Một năm trước đi vào.”

“Hả……” U Tuyền lão quái gật gật đầu nói: “Một năm trước chính là vùng trời nhỏ này cấm chế yếu kém nhất thời khắc, mỗi khi gặp ba năm đều sẽ có một lần, các ngươi lần này mạnh mẽ đột nhập nơi này, mục đích chuyến đi này chỉ sợ cũng là cùng này Đông Thiên Môn có quan hệ?”

Phu Dịch đang muốn trả lời, lại là phản ứng lại, vốn là bọn hắn ở đê ra nghi vấn U Tuyền lão quái, bây giờ một câu nói không thành vấn đề đi ra, ngược lại là bị hắn dụ ra không ít nói, trong lúc nhất thời có chút tức giận, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Chúng ta này đến mục đích gì cùng ngươi không có bất cứ quan hệ gì, ngươi còn là nói một chút làm sao ngươi biết nơi này là Tiên Đình mảnh vỡ.”

U Tuyền lão quái nhất thời vô danh lửa nhất thời, dù sao nhớ năm đó, hắn cũng là quát tháo phong vân nhân vật, bây giờ lại bị một tên tiểu bối đến kêu đi hét, chỉ tiếc hắn cũng là người thông minh, cũng minh bạch bây giờ thế không bằng người, chỉ phải ác liệt cắn chặt răng, đem cơn giận này mạnh mẽ nuốt xuống, thở phào nhẹ nhõm nói: “Bởi vì ta ở chỗ này kiếm tới gì đó của Tiên Đình.”

Phu Dịch vừa nghe trước mắt đột nhiên sáng người, tùy tiện nói: “Cái gì

vậy?”

U Tuyễn lão quái lúc này mới đứng dậy, sau này đi mấy bước, sau đó quay một chỗ đất trống tiện tay vãy một cái, liền gấp chỗ kia mặt đất đột nhiên xuất hiện một vết nứt, sau đó liền có một khối hình thù kỳ quái đá tảng từ từ bay lên.

Phu Dịch lập tức hướng về Kham Long Tiên nhìn tới, chỉ thấy roi thủ quả nhiên theo tảng đá kia dần dần nâng lên.

Đợi cái kia đợi thạch bay lên khoảng năm thước thời gian, U Tuyễn lão quái trực tiếp đem vỗ lại, Phu Dịch vội vàng dùng linh khí đem khối đá này cố định ở trong hư không, đồng thời than thở một tiếng nói: “Đinh tiền bối quả nhiên thủ đoạn cao cường, ta lúc trước cẩn thận thăm dò một phen, lại không có nhìn ra nơi này còn có phong ấn cấm chế.”

U Tuyễn lão quái cười lạnh một tiếng nói: “Thì tính sao, còn không là bị ngươi mạnh mẽ đoạt đi?”

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, vô luận như thế nào, lần này đích thật là bọn họ cường thủ hào đoạt, đương nhiên, nếu không phải U Tuyễn lão quái chính mình đi ra, cũng không có thể có thể bị Phu Dịch ép đi ra, nói cho cùng, còn là hắn tham lấy mấy người máu huyết gây nê.

“Này không phải Huyền Minh Thạch!” Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt đá tảng, chau mày nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, nếu như là Huyền Minh Thạch nói, khám long tiên cũng sẽ không lớn như vậy động tác, cho nên ta mới một lần buông tha hắn.”

Thẳng đến lúc này, Trương Thiên Vũ bọn người này mới phản ứng được, Phu Dịch vì sao lần lượt buông tha U Tuyễn lão quái, nguyên lai lúc này mới là hắn mục đích thực sự.

Thi Vân thấy Phu Dịch trong tay này hình thù kỳ quái tảng đá, không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Đây là vật gì?”

Phu Dịch lập tức dùng linh khí đem tảng đá không dứt xoay chuyển, trong khi mặt sau bay qua đến thời gian, Phu Dịch, Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ ba người nhất thời sáng mắt lên, bởi vì bọn họ thình lình nhìn thấy khối này trên tảng đá lớn có một hoàn chỉnh “Cửa” chữ cung nửa cái chữ thiên!

Hơn nữa lúc này lại nhìn ấy hình dạng, chỉ thấy bên phải cái kia nửa cái chữ thiên mảnh vỡ rõ ràng cùng ngày đó gãy của Nam Thiên Môn chỗ cực kỳ ăn khớp.

“Đây là cái gì?” Nhìn thấy ba người kinh hãi vẻ mặt, Thi Vân không khỏi hiểu kỳ nói.

Thần Lộ lập tức hưng phấn nói: “Lại là mảnh vỡ của Nam Thiên Môn!”

Thi Vân không khỏi sững sốt, lập tức hỏi ngược lại: “Nơi đây không nói là Đông Thiên Môn gì?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Vẫn đề này muốn hỏi định tiền bối.”

Dứt lời,

Liền cười hì hì hướng U Tuyền lão quái nhìn tới.

U Tuyền lão quái lúc này cũng là kinh hãi không thôi, khối đá này đích xác đều không phải là nơi này đoạt được, mà là hai ngàn năm trước hắn theo một cực kỳ thần bí, tên là Huyết Thần Giáo bên trong chỗ trộm, đồng thời đánh cắp còn có hắn sau đó thành danh ma công “Huyết Thần Kinh”, lúc đó cũng chính bởi vì khối đá này bảo hộ, hắn tài năng bình yên vô sự lén vào Tu La Huyết Hải trộm lấy cái kia một giọt biển máu tinh, nếu không hắn cũng tuyệt đối không thể dùng sức lực của một người tàn sát Thục Sơn.

Sau đó bị Huyền Môn vây công bị thua sau khi, hắn vừa là vì khối đá

này chỉ dẫn vừa mới đến phuơng này dị giới bên trong, cho nên hắn kết luận, nơi này tất có Tiên ĐÌnh mảnh vỡ, bởi vì hắn trong tay khối này đá tảng nghe nói chính là Tiên ĐÌnh đồ vật.

U Tuyễn lão quái e ngại Phu Dịch, lập tức đưa hắn chở một trong 1 bao cho.

Chỉ tiếc, những bí ẩn này ở Phu Dịch bọn người nơi đây tới nói, lại là như đất ngưu thạch ruộng bình thường, căn bản không có một điểm tác dụng, vốn bọn họ còn tưởng rằng U Tuyễn lão quái biết Đông Thiên Môn này rất nhiều bí mật, nhưng không nghĩ này 1

Cắt vốn là suy đoán của hắn, hơn nữa chính hắn đều dùng hơn hai ngàn năm đều không có tìm tới Đông Thiên Môn.

Có điều, U Tuyễn lão quái cái gọi là theo như lại là đưa tới Phu Dịch chú ý, bởi vì nếu như dựa theo hắn theo như lời chỉ có đều là Tiên ĐÌnh mảnh vỡ dưới tình huống tài năng lẫn nhau hấp dẫn nói, vậy Thần Lộ Tử Ngọc thì càng Tiên ĐÌnh báu vật, nếu không tuyệt đối không thể dẫn dắt bọn họ tìm tới Nam Thiên Môn, vừa tìm tới Đông Thiên Môn, lợi hại hơn chính là, nó còn mang theo bọn họ tiến nhập Nam Thiên Môn bí cảnh bên trong.

Cho nên, khối này Tử Ngọc, tuyệt đối không đơn giản!

Có điều, những thứ này đều là nói sau, Phu Dịch cũng không có nhiều lầm dự đoán, lúc này đối với bọn hắn tới nói, U Tuyễn lão quái đã không dùng, lập tức thở dài một tiếng nói: “Đem Huyền Minh Thạch giao ra đây, từ đó về sau, ngươi và ta lại không liên quan!”

“Hả?” U Tuyễn lão quái vừa nghe nhất thời mừng rỡ, Huyền Minh Thạch mặc dù đối với hắn quan trọng vô cùng, thế nhưng này giới dị giới bên trong lại cũng không có thiếu thứ này, đặc biệt là Minh giới sông vong xuyên, càng đầy đất đều là, lập tức hướng về trong lòng tìm tòi, đem Huyền Minh Thạch ném Phu Dịch, đồng thời nói: “Lời ấy thật chứ?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ngươi cảm thấy ta có lừa ngươi cần thiết?”

U Tuyễn lão quái gật gật đầu nói: “Ngươi đích xác không cần phải nói dối ta, chỉ là lão phu không nghĩ ra, ngươi hao tổn tâm cơ đem ta đồng phục, có phải gần như là vì khối này Tiên Đinh mảnh vỡ?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết ngươi ẩn đi chính là Tiên Đinh mảnh vỡ, chúng ta kỳ thực vốn là làm Huyền Minh Thạch mà đến, Tiên Đinh mảnh vỡ xem như thu hoạch ngoài ý muốn.”

Trương Thiên Vũ lập tức ngắt lời nói: “Thuận tiện nhìn ngươi, đến tột cùng là như thế nào người.”

“Nhìn ta?” U Tuyễn lão quái không khỏi sững sốt, không rõ Phu Dịch nói ý gì.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Kỳ thực ta đã sớm nghe nói qua Đinh tiền bối câu chuyện, cho nên đối với ngươi bản thân cũng có chút ngạc nhiên.”

“Hả?” U Tuyễn lão quái cũng không phải bất ngờ, dù sao năm đó hắn chuyện làm đếch thật là kinh thiên địa, khiếp quỷ thần, bọn hậu bối nghe qua ngược lại cũng ở trong dự liệu, rồi nhiều hứng thú nói: “Vậy ngươi sau khi xem cảm giác như thế nào?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Đích xác là vị kỳ tài khoáng thế, đáng tiếc ngắn không gấp thời.”

“Hả?” U Tuyễn lão quái không khỏi kinh ngạc nói: “Có phải các ngươi không quen biết ta là ma đầu?”

Trương Thiên Vũ cười nói: “Đối với lúc đó Thục Sơn cùng Huyền Môn tới nói, ngươi đích xác là một ma đầu, có điều việc này cũng coi như là sự tình đến có nguyên nhân, dù sao chuyện này cũng không có thể hoàn toàn trách ngươi, đúng là tiền bối dùng đại nghị lực sau khi phá dựng lại, dùng sức lực

của một người đem Thục Sơn san bằng, đích xác được cho một vị anh hùng.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 310: Đuối Quỷ Tâm Bảo

Phu Dịch bọn người khi chiếm được Huyền Minh sau đá, liền đem biển máu trả lại U Tuyền lão quái, còn vì sao làm giết hắn, này chủ yếu vẫn là ý tứ của Trương Thiên Vũ.

Mà Trương Thiên Vũ thì tại sao đồng ý thả U Tuyền lão quái một con ngựa?

Vậy thì vừa là một cái khác chuyện xưa, bởi vì cỗ sự này quá dài, nơi này không thích hợp nhiều lời, cho nên Trương Thiên Vũ chỉ cho bọn hắn một cái kết luận!

Hơn hai ngàn năm trước Thục Sơn trận kia thảm án và không không phải chánh tà đối lập, chỉ là bởi vì tu hành “Huyết Thần Kinh” Sau U Tuyền lão quái thực lực mạnh mẽ quá đáng, đưa tới Huyền Môn cùng dị giáo khủng hoảng, sợ hắn ở tiêu diệt Thục Sơn sau khi vừa đối với bọn họ ra tay, cho nên mới hợp nhau tấn công.

Đương nhiên, đối với cỗ sự này, làm người soạn viết Trương gia tổ sư cũng có chính mình giải thích, bản thân của hắn càng có khuynh hướng là Huyền Môn đám tu sĩ thăm dò U Tuyền lão quái công pháp “Huyết Thần Kinh”, cho nên mới trở thành chúng chú mục.

Chính là bởi vì hắn lời chú giải, mới khiến cho Trương Thiên Vũ hiện lên lòng trắc ẩn, bởi vì ở chủ quan của hắn trong ý thức, U Tuyền lão quái vốn cũng là cái người đáng thương, lúc này mới phát lên tha hắn một lần ý nghĩ, nếu không dùng quyết đoán mãnh liệt của Phu Dịch, ở tại bắt được Huyền Minh sau đá, nhất định sẽ đem U Tuyền lão quái nhổ cỏ tận gốc.

Bởi vì, dùng U Tuyễn lão quái thực lực và thiên tư, ngày sau nhất định có thể thoát khỏi cái này cấp thấp dấu ấn nguyên thần ràng buộc, đến lúc đó chắc chắn sẽ trở thành một khó chơi đối thủ, Phu Dịch rất rõ ràng không có vì chính mình mai phục mầm tai họa loại này thói xấu.

Chỉ là Trương Thiên Vũ đã vì đó cầu xin, Phu Dịch cũng không tốt tương bác, chỉ có thể mặc cho U Tuyễn lão quái rời đi.

Bất quá bọn hắn cũng không biết, chính là hôm nay Trương Thiên Vũ nhất thời mềm lòng, kết này 1 thiện vây, ngàn năm sau khi thật đúng là chiếm được thiện quả, để Phu Dịch bọn người tránh được một kiếp, đồng thời cũng vì kề bên diệt sạch Huyền Môn lưu lại ngọn lửa hi vọng.

Còn đây là nói sau, vượt trên không nhắc tới.

Từ Phu Dịch bọn người đi rồi, tiểu quỷ kia vẫn không dám rời đi, mặc dù trong lòng hắn nhận định này không biết trời cao đất dày vẫn bối nhất định sẽ chết vào U Tuyễn lão quái tay, thế nhưng hắn vẫn là lựa chọn lưu lại, bởi vì thủ đoạn của Trương Thiên Vũ đích xác đưa hắn hoàn toàn kinh sợ.

Cũng may, lần này hắn chọn đúng, khi hắn nhìn thấy Phu Dịch bọn người bình an trở về sau khi, mặc dù trong lòng có chút mất mát, nhưng vẫn là giả trang ra một bộ khuôn mặt tươi cười, tiến lên đón chào nói: “Mấy vị thích hợp dùng Huyền Minh thạch?”

Trương Thiên Vũ cười cười, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra khối này to bằng nắm tay Huyền Minh thạch, ở trong tay áng chừng một chút, tự tiểu phi tiểu nói: “May mà người không đi, nếu không bây giờ chờ đợi chính là của người tàn khốc hành hạ.”

“Không dám, không dám……” Trương Thiên Vũ cười, đối với tiểu quỷ tới nói giống như đến từ Cửu U bên dưới ác quỷ bình thường, lập tức giật cả mình, dùng sức bỏ ra một bộ tự nhận là cực kì đẹp đẽ khuôn mặt tươi cười trả lời.

Có điều, cũng không phải Trương Thiên Vũ đồng ý hù dọa hắn, thật sự là trước đây này con tiểu quỷ thái quá gian trá, nếu là thỉnh thoảng đập hắn một chút, trời mới biết lúc nào sẽ đưa bọn họ đẩy vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

“Đi thôi!” Trương Thiên Vũ cười lạnh một tiếng nói.

Tiểu quỷ vội vàng cười nịnh nói: “Thượng Tiên, chúng ta đi nơi nào?”

Trương Thiên Vũ nói: “Nơi nào có bảo bối không đi nơi nào!”

“Hả?” Tiểu quỷ lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai kế tiếp bọn họ dự định cầm bảo!

Nghĩ đến đây, tiểu quỷ không khỏi vui vẻ, đã là tìm kiếm bảo bối nói.....

Trương Thiên Vũ nhìn thấy tiểu quỷ cái kia một bộ Quỷ lông mày trượt mắt dáng dấp, liền biết hắn không nhúc nhích cái gì tốt tâm tư, lập tức bóng tối nắm một thiêん lôi quyết, trong lòng đọc thăm thần chú, bầu trời xanh vạn dặm thanh thiêん đột nhiên kinh hiện một tiếng nổ vang, ngay sau đó một đạo thiêん lôi lập tức rạch rọi,

Trực tiếp bỗng vào tiểu quỷ trên người.

“A.....”

Tiểu quỷ lúc này một tiếng hét thảm, vốn là có chút trong suốt thân thể lập tức trở nên càng thêm trong suốt.

“Ồ? Trên bầu trời làm sao không hiểu ra sao đánh xuống một tia chớp?” Trương Thiên Vũ làm bộ nhìn nhìn bầu trời, lại nhìn một chút tiểu quỷ, giả vờ suy đoán nói: “Có phải là ngươi động cái gì ý đồ xấu, đưa tới trời cao bất mãn?”

Tiểu quỷ nhất thời khóc không ra nước mắt, mặc dù hắn không nhìn thấy là ai thực hiện pháp, thế nhưng này Thanh Khâu huyệt hắn ngây người ròng

rã 4 hơn ngàn năm, chưa từng gặp qua vô cớ sinh lôi cảnh tượng kỳ dị như vậy, rõ ràng chính là tiểu tử này trong bóng tối mẩy chuyện xấu, thế nhưng, trước mắt hắn lại là giận mà không dám nói gì, còn phải phổi hợp nói: “Thượng Tiên có chỗ không biết, nơi này thường xuyên đất băng phẳng sinh lôi, vừa rồi chỉ là nhỏ vận may không tốt thôi.”

“Coi là thật?” Trương Thiên Vũ lập tức giả trang ra một bộ nghi hoặc đáng dấp.

Tiểu quỷ lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực, giả trang ra một bộ thật có việc này đáng dấp nói: “Quả nhiên!” r />

“Được rồi……” Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Hôm nay mà tin ngươi một hồi, ngươi nghĩ đến đi nơi nào giờ?”

Tiểu quỷ lúc trước kỳ thực đã nghĩ tới mục đích, dù sao này Thanh Khâu trong huyệt kinh khủng nhất cũng là vậy mẩy cái, cho nên cũng không phải việc khó gì, bất quá hắn cũng không dám trả lời ngay, bởi vì hắn vừa rồi nghĩ đến chỗ kia cũng không có bảo bối gì, thậm chí có thể nói là một mảnh hoang không có, nếu là dẫn bọn hắn đi cái loại địa phương đó nói, chỉ sợ bọn họ còn không bị kinh khủng kia đồ vật giết chết, chính hắn thì chết vào tiểu tử kia hành hạ rơi xuống.

“Chờ chút…… để cho ta suy nghĩ thật kỹ……”

Tiểu quỷ lúc này cúi đầu trầm tư, hơn nữa lúc này hắn cũng thực sự suy nghĩ có bảo bối địa phương, đương nhiên, cũng không phải hắn thật đối tính, cam tâm tam nguyễn dẫn bọn hắn đi tẩm bảo, mà là suy nghĩ, cái kia mẩy cái kinh khủng nhất tồn tại, cái nào bên cạnh có năng lực gọi bằng được với bảo bối gì đó.

“A…… thì nó!”

Tiểu quỷ đột nhiên nghĩ đến một vật, trong lòng thầm nghĩ một tiếng

lập tức hạ quyết tâm, lập tức cười nói: “Ta nghĩ ra rồi, khoảng cách nơi này khoảng trăm dặm, đích xác có một bảo vật.”

“Bảo vật gì?” Phu Dịch không khỏi hiếu kỳ nói.

“.....” tiểu quỷ lập tức cố ý giả trang ra một bộ ấp a ấp úng dáng dấp nói: “Ta lần trước gần như là liếc một cái, vẫn chưa thấy rõ ra sao bảo vật.....”

“Lớn mật!” Trương Thiên Vũ nhìn qua tiểu quỷ dáng dấp, liền đoán được có bảy tám phần có thể là nói láo, lúc này quát lên một tiếng lớn, dùng linh khí hóa thành một cái trường tiễn, trực tiếp lắc tại tiểu quỷ trên người, roi này không giống với “đuối tà ma roi” có khắc chế bí pháp, bởi vì dùng tiểu quỷ bây giờ trạng thái, nếu Trương Thiên Vũ coi là thật dùng “tiểu quỷ roi” sách, rất có thể tan thành mây khói.

Có điều, roi này mặc dù là phổ thông linh khí biến thành, nhưng cũng bá đạo phi thường, một roi đóng sầm đi, tiểu quỷ kia nhất thời bị quất nhe răng trợn mắt tiếng kêu rên liên hồi.

“Câm miệng! Nói tiếng người!” Trương Thiên Vũ nhất thời hừ lạnh một tiếng nói.

Tiểu quỷ nhất thời sợ đến rộng rãi không dám loạn đền, tùy theo nhát gan nói: “Cái kia bảo bối là cái gì ta thật không thấy, có điều theo ấy thả ra ngoài hết sạch thì có thể kết luận tuyệt đối là món hiếm có dị bảo, chỉ tiếc nơi đó có một con mãnh thú bảo vệ, ta vài lần muốn đem trộm đến đều không thể toại nguyện.....”

Nghe đến tiểu quỷ kiểu nói này, Trương Thiên Vũ mặc dù vẫn bán tín bán nghi, thế nhưng khi hắn nói đến có một con mãnh thú sau khi, lại cũng không có lại thúc giục hắn, bởi vì ít nhất hắn còn là nhắc nhở bọn họ, nói rõ tiểu quỷ theo như lời nói như vậy đều không phải là hoàn toàn không có là lời nói suông.

“Cái gì mãnh thú?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 311: Thiên Viên Địa Phương?

Đáng tiếc, Trương Thiên Vũ sai rồi, hắn đã quên này con tiểu quỷ chính là sống bốn, năm ngàn năm nhân tình, mặc dù hắn thiên tư thông minh, thế nhưng tiểu quỷ đồng dạng quỷ tinh đến cực điểm, dù cho ở tại một phen cực hình bên dưới, vẫn như cũ không thể ngăn trở hắn lòng hại người.

Lúc trước một phen nhắc nhở, chỉ có điều bởi vì hắn tin chắc U Tuyền lão quái có thể mang bọn họ giết chết, cho nên mới không có ngày càng rắc rối, huống hồ, lúc trước hắn chỗ nhắc nhở này địa phương, cũng chỉ có điều là vì hắn không có mười phân năm chắc, cho nên dùng cái này để đổi Phu Dịch bọn người tín nhiệm.

Tiểu quỷ nhìn qua Trương Thiên Vũ trúng kế, lập tức giả ra một bức trầm tư dâng dấp, dừng lại một lát sau nói tiếp: “Vật ấy giống như mãnh hổ, lưng mọc hai cánh, trên đầu mọc ra hai sừng, nếu như ta nhớ tới không sai nói, cùng Thái Cổ thời gian Cùng Kỳ giống nhau đến mấy phần.”

“Cùng Kỳ?” Mấy người không khỏi sững sốt.

Thi Vân lắc đầu nói: “Không có khả năng, trong truyền thuyết cách xa ở Thái Cổ thời kỳ, Cùng Kỳ bị khu trục hoang ở ngoài, coi như hắn có thể sống đến bây giờ, cũng không thể xuất hiện ở nơi đây, bởi vì nơi này cùng trong truyền thuyết phương hướng hoàn toàn ngược lại!”

“Không đúng!” Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ đột nhiên biến sắc, kinh hãi đến biến sắc nói: “Nếu như cái gọi là Thanh Khâu huyệt coi là thật chính là hoang ở ngoài?”

“Hoang ở ngoài?” Thi Vân không khỏi sững sốt, lập tức kinh ngạc nói: “Thiên Vũ, là ý nói của ngươi..... Thanh Khâu huyệt có khả năng bản thân liền là hoang ở ngoài, chỉ là thông qua một loại nào đó thần kỳ sức mạnh cùng Thanh Khâu Sơn liên kết?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Có loại khả năng này..... nếu như nơi đây quả nhiên là dị giới nói, Đông Thiên Môn làm sao có khả năng xuyên qua không gian bình phong xuất hiện ở nơi đây?”

Suy đoán của Trương Thiên Vũ phảng phất thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm) bình thường, kể cả tiểu quỷ kia cũng không nhịn được trở nên trầm tư, mặc dù hắn cũng không biết Trương Thiên Vũ theo như lời Đông Thiên Môn chính là Tiên Đinh mảnh vỡ, thế nhưng này nhưng cũng không cản trở hắn đem cái gọi là Đông Thiên Môn giải thích thành Thần Châu đại địa bên trong đừng gì đó.

“Nếu như quả nhiên là như vậy nói, vậy Thần Nông Giá bên trong thế giới, cũng có thể là hoang ở ngoài đất!” Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đích xác có loại khả năng này, bởi vì Thần Nông Giá ở bên ngoài xem ra cẩn bản cũng không có lớn như vậy, trừ phi là cùng đừng địa phương liên kết, hoặc là pháp tắc không gian tồn tại.”

Thần Lộ cũng tán đồng rồi loại này suy đoán, lập tức đồng ý nói: “Ý nghĩ của Thiên Vũ mặc dù rất lớn mật, thế nhưng đích xác có loại khả năng này, nếu như thời gian đầy đủ nói, chúng ta coi là thật có thể thử xem.”

Thi Vân lại là lắc lắc đầu, phản bác: “Thế nhưng Đông Thiên Môn ở đông, trong truyền thuyết Cùng Kỳ Khu với tây bắc, chuyện này căn bản là là hoàn toàn ngược lại phương hướng.”

“Nếu như..... thế giới cuối chính là khởi điểm đâu?” Phu Dịch theo bản năng trả lời.

“Thế giới cuối chính là khởi điểm?”

Nói của Phu Dịch hoàn toàn là thốt ra,

Kể cả chính hắn đều cảm thấy kinh ngạc, có điều suy nghĩ cẩn thận, nói thế mặc dù nghe rất có lý, thế nhưng so với suy đoán của Trương Thiên Vũ càng thêm hoang đường, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ lại đồng ý nói: “Ta tựa hồ đang nơi nào nghe nói qua thiên địa nếu như trứng gà, vòng đi vòng lại cái này lý thuyết, nếu như là như vậy nói thế giới cuối chính là khởi điểm cái này lý thuyết đích xác có thể tồn tại.....”

Thần Lộ lại là lắc lắc đầu nói: “Không thể, ca ca năm đó đã từng nói, ‘trời như là nắp nồi, nếu bàn cờ’, thiên địa vô cùng lớn, chỉ là hoang ở ngoài thái quá hung hiểm, cho nên nhân tộc bước chân chỉ dừng lại ở Thần Châu đại địa phạm vi mà thôi, nếu không, từ phương Man tộc vừa là đến từ đâu?”

Không muôn, Thi Vân cũng gật gật đầu nói: “Đúng, ta nhớ tới sư phụ đã nói, thế giới này đích thật là thiên viên địa phương, thiên địa như là trứng gà cái này lý thuyết là thời đại mạt pháp nhân tộc cái gọi là văn minh khoa học kỹ thuật kết quả, thế nhưng cái kia lý thuyết cũng sớm đã bị tu sĩ đẩy ngã, bởi vì nhân tộc cơ quan thuật căn bản là không có cách đột phá cấm chế, bọn họ thông qua cái gọi là khoa học kỹ thuật nhìn thấy chỉ là giả tạo mà thôi, mà lúc đó bọn họ cái gọi là Thần Châu đại địa ở ngoài, bất quá là ở ngoài hoang biên giới mà thôi.”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói: “Bây giờ tiên đạo đồng dạng xuôi theo rơi, ai có thể bảo đảm tu sĩ nhìn thấy thì là chân tướng? Có lẽ bọn họ nhìn thấy chính là thằng tướng, mà tu sĩ nhìn thấy mới là giả tạo cũng khó nói.”

Thi Vân không khỏi khẩn trương nói: “Không có khả năng, sư phụ của ta ở tu đạo trước khi chính là người phàm, liền nàng đều nói thiên viên địa phương mới thật sự là thiên địa.”

Nhin thấy Thi Vân có chút kích động, Thần Lộ vội vàng nói: “Kỳ thực, rốt cuộc là thiên viên địa phương hoặc là giống như trứng gà, cho chúng ta tới nói

căn bản không trọng yếu, coi như Thanh Khâu huyệt coi là thật liên thông mười triệu dặm ở ngoài thế giới, băng vào chúng ta bây giờ năng lực cũng chuyển không quay về, không băng đi trước tìm một vài bảo vật hiện thực một vài.”

Phu Dịch lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, như vậy tranh luận đích xác không có bất kỳ ý nghĩa gì, cái gọi là ‘không nhìn được bộ mặt thật, chỉ duyên đang ở trong núi này’, chỉ cần chúng ta một ngày không vượt qua vùng thế giới này, thì vĩnh viễn không thể nào thấy được thiên địa bộ mặt thật.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đích thật là này..... Thi Vân, ngươi không nên tức giận.”

Mọi người kiểu nói này, Thi Vân này mới phản ứng được, nàng vừa rồi đích xác thất thố, không thấy có chút ngượng ngùng nói: “Là ta thất thố, xin lỗi.”

Thần Lộ cười cười nói: “Bất quá là thảo luận mà thôi, không ảnh hưởng toàn cục.”

Nhưng không nghĩ, vừa mới ở mọi người một phen kích bàn về thời gian, không phát một lời Phượng Dao đột nhiên nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy hắn là thiên viên địa phương, bởi vì ta loáng thoáng nhớ tới bản thể trấn áp thiên địa thời gian, thiên địa đích thật là cái này tướng mạo, trừ phi bản thể của ta cũng không có vượt qua vùng thế giới này.....”

Nguyên lai, Phượng Dao không nói một lời, là dư vị thân là thánh linh thời gian trấn áp thiên địa tình cảnh.

Phượng Dao lời vừa nói ra, đối với Phu Dịch bọn người tới nói thì tương đương với chân lý, dù sao, trong thiên địa này, còn không có bất luận cái nào sinh linh vượt qua 4 thánh linh độ cao, &# 85 đã liền Phượng Dao đều nói như vậy, vậy vùng thế giới này tám chín phần mười liền hắn là thiên viên địa phương.

Thi Vân vừa nghe kết luận của Phượng Dao cùng nàng sở học không hẹn mà

nên nhất thời mừng tí mắt, chỉ là rồi lại không tốt nói cái gì nữa, dù sao nàng cũng không muốn bởi vì mấy thứ này cùng Trương Thiên Vũ sản sinh chia rẽ.

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ đúng là không chút kiêng kỵ nào, trực tiếp cười nói: “Mặc dù hai người các ngươi suy đoán rất có lý, bất quá ta cảm thấy Phượng Dao theo như lời càng gần gũi chân lý.”

Trương Thiên Vũ không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Chỉ là chỉ suy đoán mà thôi, cần gì như vậy chăm chú.....”

Phu Dịch cái này người khởi xướng vội vàng gật đầu nói: “Đúng đúng, bất quá là chỉ suy đoán mà thôi, không muốn quá chăm chú, chúng ta bây giờ nên cân nhắc chính là, làm sao theo Cùng Kỳ trên tay đem bảo bối kia đoạt lại, đúng hay không, tiểu quỷ?”

Tiểu quỷ dù sao cũng là tu sĩ, đối với thiên địa đại đạo cũng rất để ý, cho nên mấy người tranh luận đến tột cùng là “thiên viễn địa phương” hoặc là “giống như trứng gà” thời gian, đã ở cẩn thận suy nghĩ vấn đề này, lúc này bị Phu Dịch như vậy vừa gọi, không khỏi giật cả mình, cũng phớt lờ Phu Dịch nói rõ cuộc là cái gì, vội vàng gật đầu nói: “Cực dương, là vô cùng, Thượng Tiên nói nói có lý!” Nhớ kỹ bốn trạm link, Www.Biqu xu.Com, thuận tiện lần sau đọc, hoặc mà Baidu đưa vào “ ”, có thể tiến vào bốn trạm

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 312: Mäng Người Chặn Đường

Mấy người cũng không có lại xoắn xuýt cái kia cẩn bản không có ý nghĩa vấn đề, trực tiếp ở tiểu quỷ dưới sự hướng dẫn hướng về Cùng Kỳ nơi đi đến.

Vừa mới đi ra hơn mươi dặm, Trương Thiên Vũ liền khẽ quát một tiếng đạo “các loại!”

“Các ngươi xem.....” nói thôi, Trương Thiên Vũ chỉ về đằng trước đạo.

Nguyên lai ngay ở bọn họ bên phải phía trước nơi khoảng mươi trượng có một cạn hồ nước, đầm đỉnh ngang qua 1 xanh mộc đỉnh chóp, rủ xuống có một đạo như ẩn như hiện 5 ánh sáng màu khí, lúc trước mọi người chỉ lưu ý tâ hưu có hay không mảnh thú qua lại vẫn chưa chú ý tới này chỉ riêng, Trương Thiên Vũ này vừa nhắc tới, mới lưu ý đến, xem ra rõ ràng là một đạo năm màu cầu vồng.

Chỉ là đạo này năm màu cầu vồng thật sự không quá bắt mắt, bất luận người nào mới nhìn bên dưới, cũng sẽ không có hoài nghi, thậm chí lưu ý nhin kĩ, cũng chưa chắc có thể nhìn ra có gì dị thái.

Trương Thiên Vũ thấy vậy, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một bình thuốc viên, từ đó đổ ra năm viên, chính mình ăn một hạt, còn lại bốn hạt đưa bốn người.

“Đây là?” Thi Vân không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích “này cầu vồng chính là khí

độc biến thành, đều không phải là thần quang.”

Phía trước dẫn đường tiểu quỷ nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, trong mắt lập tức né qua một tia vẻ ngoan lệ, mọi người cũng không có nhìn thấy.

“Làm sao không đi rồi?” Nhìn thấy mấy người ăn đan dược sau khi vẫn như cũ không đi, tiểu quỷ vội vàng làm bộ không biết chút nào, lập tức dừng bước lại nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói “hắn là ngươi lại muốn bị roi không thành công?”

Tiểu quỷ nhất thời run lập cập, cười lấy lòng cười nói “Là nhỏ lắm mồm.....”

Nói xong, tiểu quỷ liền cúi đầu không dám nói nữa.

Mọi người lập tức cẩn thận để ý cầu vồng kia, chỉ là như vậy một lúc thời gian, đạo kia rủ xuống không trung cầu vồng, xem ra đã thêm lớn hơn rất nhiều, hơn nữa màu sắc hơn gấp rực rỡ.

“Nên muốn có đồ vật muốn đi ra, cẩn thận một chút.....” Trương Tiểu Vũ cẩn thận nhắc nhở một tiếng.

Lời vừa ra miệng, liền nhìn thấy không trung đạo kia năm màu rực rỡ cầu vồng, đột nhiên “Bịch” một tiếng vang nhỏ, nổ ra, trở thành một ngày tờ nhện tứ tán ra, nhất thời đầy trời đều là 5 sắc thái khói!

“Ta đến nơi!” Phu Dịch lập tức khẽ quát một tiếng, liền nhìn thấy Phong Thiên Kính từ từ bay lên, sau đó khôn quê sáng choang, tiếp theo liền có một đạo mờ ánh sáng theo mặt kính bắn ra, có điều này vệt ánh sáng cũng không có theo hướng về đạo kia cầu vồng ngọn nguồn, mà là theo hướng thiên không.

Ước chừng vừa qua mươi hơi tẩy hưu, từng trận phong đễn, cái kia tấm năm màu sương khói đã bị gió thổi tan ra, thăng hướng về Phu Dịch bọn người thổi tới, Phu Dịch bọn người trước tiên thực dụng tị độc của Trương Thiên Vũ thần đan, nên sợ này khí độc, thế nhưng để cho an toàn, Thần Lộ còn là sử dụng “cực tiên quang” Đem mọi người phủ kín, phải biết rằng này “cực tiên quang” chính là thu từ nam cực cực quang luyện hóa mà thành, kỳ hàn vô cùng, chính là này khói độc khắc tinh.

Vì vậy mọi người liền ở cực tiên quang bảo vệ bên dưới, lảng lặng chờ đợi đáy đầm đồ vật xuất hiện thời gian, Phu Dịch lợi dụng “thiên địa thất sắc” đem phủ kín phong ấn ngũ giác.

Nơi này đáy đầm đích xác có một con Cự Mãng, đã có hơn hai ngàn năm đạo hạnh, đáng tiếc nó không có chính thống phương pháp tu hành, chỉ dựa vào một tia linh tính bản năng tu luyện, mặc dù hơn hai ngàn năm đạo hạnh, lại cũng chỉ có Yêu tộc biến ảo cảnh hậu kỳ thực lực, cũng thì tương đương với nhân tộc Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi.

Chỉ là này Cự Mãng khói độc thật là đáng sợ, đừng nói nó trực tiếp phun tại trên người, quanh thân chắc chắn thối rữa, hóa thành máu mủ, hắn phải chết không khác, chính là bất hạnh hút vào một vài, cũng đừng hòng mạng sống, cho nên Thần Lộ làm phép nhìn như nhiều nâng một lần, kì thực vừa đúng, nếu không có như thế, cho dù có Trương Thiên Vũ linh đan bảo hộ, cũng phải lột một lớp da.

Vạn vật đều có đạo, này Yêu mãng cũng không ngoại lệ, lúc trước chõ treo lên cầu vồng chính là ẩn săn mồi chi đạo, đúng như nhện kết lưới vậy.

Hơn nữa, này con Yêu mãng năng lực cảm nhận cực kỳ mạnh mẽ, ngay ở Trương Thiên Vũ nhắc nhở mọi người trong nháy mắt đó, nó đã ở đồng thời cảm ứng được mọi người, vốn dự định lại ẩn nấp đi xuống đợi mọi người chui đầu vô lưới, nhưng không nghĩ mấy người tựa hồ phát hiện hắn, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Yêu māng chờ giây lát sau còn không thấy có bất kỳ động tĩnh gì, có chút dě kích động, lập tức từ đáy đầm hướng ra phía ngoài phun ra mây mù yêu quái, làm cầu vồng đạt được cực hạn thời gian, thì sẽ nổ tung, tiếp theo thì sẽ theo gió bốn phía tung bay.

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ thái quá cẩn thận, trực tiếp dùng “cực tiên quang” Đem mọi người bọc lại, đem khói độc đánh trả ngoài thân.

Phu Dịch linh khí hơi động, mắt sáng như đuốc, lập tức liền thấy rõ nấp trong đầm dưới Yêu māng nguyên hình, không khỏi vui vẻ, tùy tiện nói “nguyên lai vừa là chỉ māng xà, chỉ là không biết là máu của nó có hay không Đǎng xà hiệu quả.”

“Uống qua sẽ biết!” Trương Thiên Vũ vừa nghe đồng dạng vui vẻ, dù sao đối với Thiên Nhãn của Phu Dịch, hắn nhưng cực kỳ hâm mộ, vừa nghe vừa là chỉ māng xà, tùy theo mừng lớn nói.

Thi Vân lại là nhắc nhở “cái này nghiệt súc ở đáy đầm dưới tu luyện nên thời gian không ngắn, sơ là sâu tinh khí hậu tính, nếu muốn chặn đường lui của nó, cũng không phải đơn giản việc đâu, muốn bắt nó, có thể còn cần một vài thủ đoạn!”

Nhưng không nghĩ, Phượng Dao trực tiếp cười nói “yên tâm đi, có ta đây.”

Mọi người lập tức không thèm nhắc lại, 5 ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm mặt đầm nhìn chăm chú vào, không dám khinh thường.

Quả nhiên, ngay ở gần khói độc thế công sau khi không lâu, đầu tiên là trên mặt nước giống như mở nồi bát cháo bình thường, ùng ục ùng ục một trận vang rền, U &# 85; đọc sách &# 32; &# 119; &# 119; w &# 46; uuk &# 97; ns h u. Co m đầy đầm tạo thành một mảnh tổ ong giống như dị thái. Trong khoảnh khắc, đầy đầm lại rất là chấn động ra đến. Đầu tiên là ầm vang một tiếng thật lớn tiếng, nổ tung đến một cái bách cao mười trượng dưới óng ánh cột nước tử. Cây

này cột nước từ một khi lên không, giống như một tòa thủy tinh lưu ly tháp cao, nhất là dưới ánh mặt trời làm nổi bật bên dưới, càng biến ảo ra một mảnh ngũ sắc ban lan, kỳ quang hoa mắt, mát mắt khó mở.

Mọi người mắt thấy cảnh này, đều không nhịn được rất là giật mình, làm không rõ đây đầm quái vật rốt cuộc là ầm ĩ gì đó mê hoặc?

Mọi người lập tức mỗi một thao binh khí pháp bảo, chuẩn bị đối phó với địch.

Chỉ thấy không trung đạo kia ngũ sắc ban lan cao to cột nước, thăng tấp đứng vững, giá cao không hạ, một đoạn tương đương thời gian sau khi, đột nhiên như là nội kình trống rỗng, ào ào ào hóa thành mên mang phong ba, từ cao mấy chục trượng giội xuống, đồng loạt đánh về phía trên mặt nước, đong đưa đến tựa như bài sơn đảo hải to lớn tiếng vang, kỳ thế coi là thật đồ sộ cực điểm.

Ngay trong nháy mắt này, chỉ thấy mặt đầm trên hồng quang nhất thời đại thịnh, một đạo cầu vồng, phút chốc từ đáy đầm phun thăng mà lên, giống như đạp cầu như hướng về bên bờ dựng rời xuống, Hồng Kiều vừa mới lắp xong, liền nhìn thấy một cái trường nến khoảng mười trượng cự mǎng theo mặt nước bỗng dựng nhảy lên, sau đó Ngũ Sắc Thần Quang liên tục bạo phát, hóa thành một quanh thân lộ, đầu sinh mọc sừng, mặt như trùng quả táo hán tử từ đáy nước nhảy ra, thân hình vừa ra, công bằng vừa vặn đẹp đẽ chân ở toà này màu sắc rực rỡ cầu ánh sáng bên trên, hai mắt ác liệt đến nhìn chăm chăm mọi người.

“Lại còn biến hóa!” Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt.

“Quản hắn là cái gì vậy, chịu chết đi!” Phu Dịch lập tức hét lớn một tiếng, tay phải lập tức hướng về Phong Thiên Kính một ngón tay, Phong Thiên Kính mặt kính lúc này đi xuống vạch một cái, liền nhìn thấy một đạo quầng trăng mờ từ trên xuống dưới đảo qua, trực tiếp đem cái kia mǎng người phủ kín.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 313: Kịch Chiến Mãng Yêu

Cái kia mãng người lập tức liền bị “thiên địa vô sắc” quăng trăng mờ quét trúng, ngũ giác bị đoạt.

Nhìn thấy mãng người đơn giản như vậy liền bị Phu Dịch bọn người bắt giữ, tiểu quỷ trong mắt lúc này né qua một tia thất vọng.

Vốn mãng xà này người cũng là Thanh Khâu huyệt có vài nhân vật hung ác một trong, mặc dù không sánh được Cùng Kỳ bực này Thái Cổ mãnh thú, nhưng cũng là tiếng tăm lừng lẫy hạng người, không ngờ Phu Dịch bọn người cư nhiên như thế hùng hổ, chỉ một hiệp liền có thể bắt được, trong lúc nhất thời, cũng không biết có nên hay không lại dẫn bọn họ vào tuyệt địa, vạn nhất không thể đưa bọn họ giết chết ngược lại chọc giận này sát tinh, đến lúc đó chịu khổ chính là mình.

Trương Thiên Vũ bọn người cũng không có chú ý tiểu quỷ, chỉ là cẩn thận nhìn chăm chăm cái kia mãng người nhìn, khi bọn hắn thấy rõ cái kia mãng người đáng dấp sau, ba vị nữ tử lúc này kinh túng thiếu muôn dạng.

Nguyên lai quái mãng chỗ hiện ra hình người, không những xấu vô cùng, mà là toàn thân, bất nhã cực kỳ khó có thể nói nên lời. Lần này hình thái, xem ở ba gã chưa qua nhân sự cô gái trong mắt, an có thể không vì đó xấu hổ không chịu nổi, nhất thời đều giận hiện ra sắc, trưởng đến sắc mặt đỏ chót.

Có điều, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cũng không phải quá đế ý, ngược lại là đem mãng xà này người trên dưới rất đánh giá một phen.

Chỉ thấy mãng yêu chỗ hiện ra thân người, trên dưới quanh người một

mảnh đỏ đậm, bên trên đầy mọc ra cực kỳ thật nhỏ nồng đậm một thân vảy ngược, bởi vì màu da cực kỳ xấp xỉ, nếu không có chiếu đến ánh mặt trời, đúng là xem nó không ra. Quái vật thân cao tám thước có hơn, đầu như là giò liễu, mắt như chuông đồng, hướng lên trời mũi, sư tử khẩu, lại là trên dưới hai con nhọn, giống như quả oliu hình dạng, một đôi to lớn bàn tay, bên trên đầy sinh lông đỏ.

Đúng lúc này, Phu Dịch hai người đột nhiên phát hiện, này Yêu trên tay phải lại nắm một thanh kỳ dị búa lớn, ở ngoài, ở sau lưng nó, còn chăm chú buộc vào một nắm giỏ tre, ở chỗ cũng không biết chứa cái gì vậy, có điều có thể làm cho hắn mang theo người, nhất định là thứ tốt.

Nhắc tới cũng kỳ, cái này quái vật bị đến lồng ánh sáng định sau khi, lại không nhúc nhích, thế nhưng cái kia một đôi trợn tròn đỏ đậm con người, phảng phất tại trên dưới phải trái chung quanh chuyển động bình thường, khác kỳ quái chính là, chuôi này búa lớn phảng phất lưu quang bay sáng, tia sáng kỳ dị liên thiêm.

Trương Thiên Vũ phát hiện cái này tình huống khác thường, lập tức hé lớn một tiếng nhắc nhở “cẩn thận!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa dứt lời, liền nghe đến quái vật kia ngửa không rít lên một tiếng, thân hình 1 bạo mà lên, trong tay búa lớn tùy theo vung lên, liền biến thành một đạo màu trắng bạc mũi nhọn, trực tiếp đem quẳng trắng mờ của Phong Thiên Kính phá tan, ngay sau đó bóng người vừa nhảy ra.

Có điều, mäng xà này người tựa hồ biết Phong Thiên Kính lợi hại, lập tức lại hé giận dữ một tiếng, đầu dưới chân trên thẳng hướng về đầm nước trong vòng cung ngã xuống.

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ khi hắn tiếng thứ nhất rít lên thời gian đã đề phòng hắn chạy trốn, chỉ nghe Thần Lộ một tiếng khẽ kêu, tay phải Linh quyết hướng ra phía ngoài mở ra, cực tiên quang thần châu lúc này bắn ra một đạo tiên quang, ở trên mặt nước quét qua, một vũng hồ sâu lập tức hóa thành khí

lạnh bức người hàn băng.

Quái vật thoát thân quan trọng, nơi nào quản đạt được vậy rất nhiều, có lẽ cũng là đối với hắn đầu cực kỳ tự tin, không dùng lại chút nào, trực tiếp va đầu vào băng cứng bên trên.

Hai tiếp xúc với nhau bên dưới, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang lớn, khơi dậy Kim Tinh vạn điểm, rốt cuộc vẫn bị nam cực tiên quang biến thành băng cứng cứng một vài, quái vật kia trải qua này vọt một cái lực lượng, toàn bộ nảy ngược lên, kỳ thế giống như nhảy rơi xuống tinh viễn, trực tiếp vứt lên khoảng hai trượng.

Quái vật kia cũng đích xác lợi hại, mặc dù linh trí sơ khai, nhưng cũng hiểu được này hô sâu là trở về không được, lập tức nỗi giận gầm lên một tiếng, giữa trời một nhào lộn, cuốn lên một đạo màu đỏ quang diễm, thăng tấp rơi rụng phía trước này chỗ hiện ra 5 ánh sáng màu cầu bên trên.

Mang người với Thanh Khâu huyệt xưng bá nhiều năm, tự nhiên không ngừng này bản lĩnh, chỉ thấy trên người hắn dày vảy từng mảng từng mảng đều dựng thăng nghịch dựng đứng lên, tiếp theo trợn tròn đôi mắt, từ một đôi mắt to như chuông đồng bên trong ép ra hai đạo kỳ sáng như điện hồng quang. Hai đạo ánh mắt một khi bức ra, lúc này giống như sấm vang chớp giật tư thế, thăng tấp hướng về Phu Dịch bọn người phóng tới.

“Hừ!” Chỉ nghe một tiếng khẽ kêu, lại là Phượng Dao phun ra Chu Tước thần diễm, Chu Tước thần diễm trực tiếp nuốt chửng một tia ánh sáng đỏ tiếp tục hướng về cái kia mang người đi vội vã.

Cùng lúc đó, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai cái kiếm tiên đồng thời bắn ra, hai đạo trắng bạc ánh kiếm như là một thanh kéo bình thường trực tiếp đem mặt khác một tia ánh sáng đỏ vặn diệt, sau đó thế đi không giảm, trực tiếp hướng về cái kia mang người cuồn tới.

Quái vật không khỏi kinh hãi, đã sống hơn hai ngàn năm hắn tự nhiên thấy qua Thanh Khâu liệt đại thần hoàng cùng Thần Vương, đương nhiên biết đối phương phi kiếm lợi hại, lập tức dùng trong tay búa lớn liên tục bỗn ra hai đạo hình bán nguyệt ánh sáng.

“Keng! Keng!”

Chỉ nghe hai tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng, Trương Thiên Vũ cùng phi kiếm của Thi Vân lại bị này hai đạo ánh sáng đánh bay, coi là thật ngoài dự đoán mọi người, khiến người ta không kịp chuẩn bị.

Hai người vội vàng huy động ngự kiếm quyết, lúc này mới dật cường tướng gần như trong nháy mắt, liền bị đập bay hơn mười trượng xa phi kiếm hoán trở về.

Cũng may, bọn họ này một phuơng hoàn toàn không đến này hai thanh phi kiếm, Chu Tước thần diễm ở hai thanh kiếm tiên bị đánh bay sau khi rốt cục tiến lên đón.

Mang người nhìn thấy ánh lửa lợi hại, lúc này tiếng rít một tiếng, hai tay giơ lên cao búa lớn, trực tiếp hướng phía trước vừa bỗn, chỉ thấy vừa một đạo chiều cao trượng 2 hình bán nguyệt ánh búa lại từ lưỡi búa tránh ra.

Khiến người ta kinh hãi vô cùng sự tình lại phát sinh!

Lúc trước không có hướng về không có bất lợi Chu Tước thần diễm lại bị đạo này ánh búa trực tiếp chia ra làm hai, càng đáng sợ chính là, đạo kia hình bán nguyệt ánh búa cũng không có dừng lại, trực tiếp theo Chu Tước thần diễm hướng về Phượng Dao bỗn tới!

“Cút!” Phu Dịch nhất thời giận dữ, lập tức gọi ra Chu Tước thần kiếm, trực tiếp hướng về đạo kia rìu ảnh quét ngang mà đi.

“Âm!”

Một tiếng kinh thiên động nổ vang vang lên theo, &# 85 Phu Dịch cùng đạo này ánh búa đối với bồ bên dưới lại liên tục lui ra phía sau năm bước, đồng thời khóe miệng còn chảy ra một dải máu tươi.

Mọi người nhất thời giật nảy cả mình, phải biết rằng dứt bỏ Phu Dịch giống như Thiên Cảnh trung kỳ linh khí không nói, thì chỉ cần Chu Tước thần kiêm liền có vạn cân nặng, bây giờ cả hai lẫn nhau uy thế càng không thể đo đếm, lại đánh không lại cái kia mäng người chõ chém ra một đạo ánh búa, quả nhiên là làm người nghe kinh hãi!

Mäng biến thành thân người, vốn mang trong lòng sợ hãi, lúc này thấy thế, lòng gan dạ ngưng lại tráng, chỉ thấy nó một mặt huy động trên tay thần phủ, một mặt cười quái dị luôn miệng “ta còn làm lớn bao nhiêu bản lĩnh, chỉ đến như thế.....”

Không nghĩ tới nó lại khả năng miệng phun tiếng người, âm thanh cực kỳ khàn khàn.

Nghe đến mäng người nói, tiểu quỷ nhất thời vui vẻ.

Phu Dịch bị đòn đánh này cũng là đánh nhau thật tình, tay trái ác liệt đem khóe miệng máu lau chùi sạch sẽ, đồng thời hừ lạnh một tiếng nói “hôm nay ta sẽ không dùng pháp bảo, đơn độc dùng trong tay thanh trường kiếm này đưa ngươi chém giết!”

Mäng người vừa nghe nhất thời cặc cặc cười nói “rất vọng tiểu tử, bốn đại tiên thì yêu thích uống loại người như ngươi máu!”

Dứt lời, mäng người lại há miệng to như chậu máu, lời đầu tiên Hướng Phu Dịch bọn người phun mạnh đến một luồng khói hồng, sau đó hai tay ném đi, cái kia búa lớn như mũi tên tựa như hóa thành một đạo vệt trắng ở khói hồng dưới sự che chở Hướng Phu Dịch phóng tới.

Phu Dịch tự nhiên không cam lòng yếu thế, thế nhưng hắn cũng không

phải mang phu, mặc dù hắn bách độc bất xâm lại có Chiến Thần bảo hộ thể, nhưng cũng không đến mức ngốc đến dùng thân thể xâm phạm, lập tức hai tay liên tục bấm quyết, Chu Tước thần kiếm lúc này hóa thành một con khổng lồ Chu Tước bóng mờ hướng về búa lớn biến thành bạch quang nghênh đón.

.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 314: Ác Đấu Yêu Rồng

Hơn một tháng của Thanh Khâu Sơn cũng không có hoang phế, ở cái này một bên trong, Thi Vân đã xem ngự kiếm yếu quyết hết mức truyền trao tặng Phu Dịch bọn người, mặc dù bọn họ cũng không có tu hành dũ kim khí, cũng không có tề luyện kiếm xong, thế nhưng so với biết nguyên lai Trương Thiên Vũ dùng dùng để cách không ngự không diễn biến mà thành ngự kiếm phuơng pháp không biết là được rồi bao nhiêu lần.

Dù sao, Thi Vân truyền thụ ngự kiếm thuật chính là chính thống tu tiên ngự kiếm phuơng pháp, nếu không Phu Dịch cũng không thể ngông cuồng đến dùng ngự kiếm thuật dùng này thần bí mà vô cùng mạnh mẽ ánh búa găng chống đỡ.

Chu Tước bóng mờ khí thế bừng bừng, thần bí ánh búa cũng có khai thiên tư thế, hai tướng đụng nữa, nhưng vẫn là Chu Tước thần kiêm bị thiệt lớn, lúc này cuồn ngược mà quay về, chỉ là ánh búa oai cũng đồng dạng bị hao hết, lập tức hóa thành từng tia từng tia ngân hồ bay xuống bụi trần, như là từng mảnh từng mảnh như là hoa tuyết, trông rất đẹp mắt.

Chỉ là mọi người nhưng không có tâm tư đi quan sát này cảnh đẹp, tất cả đều tất cả hướng về mäng yêu trong tay búa lớn, chỉ tiếc búa lớn lưu quang bay sáng, cực kỳ mát mắt, mặc cho mấy người như thế nào vận may tụ lại thần, thủy chung không cách nào thấy rõ ấy diện mạo, thế nhưng bọn họ lại biết, này rìu dù cho không phải thần khí, cuối cùng cũng là Thượng phẩm Tiên khí, nếu không bằng tu vi của Phu Dịch tuyệt đối không thể rơi xuống hạ phong.

Dù sao này mäng yêu thấy thế nào đều chỉ là ảo thể cảnh hậu kỳ tu vi, mà Phu Dịch mặc dù là Địa Tiên Cảnh trung kỳ, thế nhưng hắn tu luyện “đất

hoang trải qua” lại là cửu kiếp Tiên quyết, ấy linh khí khổng lồ ép thăng tới Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, cho nên như vậy rơi xuống tiểu thừa, chỉ có một loại giải thích, chính là Chu Tước thần kiêm cấp bậc không bằng cái kia búa lớn.

Đột nhiên truyền đến một tiếng sấm rền nổ vang, chỉ thấy mǎng người đem trên tay thần phủ liên tiếp bổ bổ ra ba đạo trăng lưỡi liềm hình ánh sáng, đậm đà trông lại, phảng phất một to lớn “Thước” chữ bình thường, xông thăng hướng về Phu Dịch lại bổ tới, Thần Lộ gặp Phu Dịch nhất thời còn chưa tỉnh táo lại sợ hãi chịu thiệt, vội vàng tay phải một ngón tay, liền nhìn thấy quả cầu bên trong bắn ra một tia sáng trăng, cái kia ba đạo ánh búa đánh vào cực quang trên, nhất thời phát ra liên tiếp bằng nát có tiếng.

Thần Lộ nhất thời cảm giác đến chấn động trong lòng, chính là bởi vì cực quang liên tâm, song phương như vậy gắng đón đỡ chơi cứng tư thế, căn trả lực lượng lập tức theo linh khí truyền vào ngực, nhất thời cảm thấy ngực tinh lực bốc lên, ngay sau đó khói miệng liền chảy ra một dải máu tươi.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, nhất thời khẩn trương, vội vàng xoay tay phải lại, trong tay hơn ba đạo linh phù, sau đó hướng cái kia mǎng yêu vung một cái, liền biến thành “Đỏ, xanh, tím” ba đạo 3 mang, chính là “Lửa, phong, lôi” ba đạo linh phù cùng xuất hiện.

Cái kia mǎng yêu cạc cạc nở nụ cười, lập tức đem cái kia búa lớn che trước người, liền có một vệt kim quang hóa thành một đạo bình phong đem toàn thân bảo vệ.

Linh phù chạm được bình phong sau khi, liên tiếp ba tiếng phát sinh nổ rung trời, vung lên đầy trời bụi trân, thế nhưng một trận gió mát qua đi, lại nhìn thấy cái kia mǎng người lại không hề không bị thương.

“Nhanh!”

Lúc này, Phu Dịch rốt cục tỉnh táo lại, chỉ nghe một đạo bạo a, Chu Tước kiêm tiên lại hóa thành một cái bóng mờ hướng về mǎng yêu kéo tới.

“Không dứt!” Mãng yêu rất rõ ràng có chút buồn bực, lập tức nắm lấy búa lớn liền lung lay mấy cái, cái kia búa lớn lại không duyên cớ vừa lại thêm lớn hơn hai lần, sau đó đôi sau lại giơ lên hướng về Chu Tước thần kiêm vung lên, một đao so với lúc trước lớn hơn gấp hai nửa tháng ánh sáng lại bốc ra.

Vốn mãng yêu cho rằng nắm chắc phần thắng, nhưng không nghĩ Phu Dịch trị giá này thời khắc mấu chốt đều không phải là lựa chọn cùng với găng chống đỡ, trực tiếp ngón tay hơi điểm, Chu Tước thần kiêm biến thành bóng mờ lập tức hướng về bên cạnh xoay một cái, trực tiếp nhường cho qua ánh búa tiếp tục hướng về mãng yêu vọt tới.

Mãng yêu muốn lại bối thời gian, lại phát hiện Chu Tước bóng mờ cách ấy đã không đủ ba thước, mãng yêu lúc này một tiếng rít, lăn khỏi chỗ, sét đánh trong tiếng sấm nổ, hiện ra nguyên hình, chính là đầu sinh một sừng một cái đẻ vảy cự mãng.

Con cự mãng này, dáng dấp thật là kỳ lạ, ngoại trừ đầu sinh một sừng, đầy người đẻ vảy ở ngoài, mặt khác ở tại bụng, lại còn mọc ra hai đôi so như móng gà như chân ngắn, lúc trước ở quái vật sau lưng cái kia nằm giỗ tre, liền thật chặt bắt ôm ở này hai đôi chân ngắn bên trong, trong lúc nhất thời,

Kể cả Trương Thiên Vũ cũng không thể nhận ra ấy xuất xứ.

“Hình như là đầu long tộc chi thú!” Thần Lộ kinh hô một tiếng nói.

Có Thần Lộ này một tiếng nhắc nhở, Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, nếu khi nó là rồng nói, lập tức liền có một vật có thể cùng với đối đầu số, chính là “Sơn Hải Kinh” Bên trong chỗ ghi chép “long ngư một góc, như cá chép lăng ở. Đợi khi thì đến, thần đối với vụt ngồi. Bay theo đuôi chín vực, ngồi vân lên cao”, nói cách khác này Yêu chính là một cái đẻ cá chép, trải qua mấy ngàn năm tu hành hóa thành thân rồng.

Chu Tước bóng mờ theo Yêu định đầu rồng vừa bay mà qua, thế nhưng nó đều không phải là vật vô chủ, Phu Dịch xem ở trong mắt lập tức ngón tay liền

chút, Chu Tước bóng mờ lúc này đã không thăng tới, sau đó một đảo ngược, khí thế bùng bùng rít gào xuống.

Đúng lúc này, mọi người rõ cục thấy rõ Yêu rồng hiện ra nguyên hình sau khi liền biến mất búa lớn, nguyên lai đang bị ấy trong bụng hai móng chộp vào móng bên trong, bây giờ Phu Dịch kiểm khí thế bùng bùng mà đến, cái kia Yêu rồng lúc này vung vẩy nơi tay con kia thần phủ, hóa thành trăng non lưỡi liềm giống như huyền quang, pháp phèn ở tại trên đỉnh đầu, đồng thời cái miệng lớn như chậu máu một tấm, phun ra một đạo khiến người ta mắt không thể thấy sáng chói, cùng huyền quang cùng chặn lại Chu Tước bóng mờ.

“Hừ!” Thi Vân lúc này khẽ kêu một tiếng, tay phải hướng về trên ót nhẹ nhàng vỗ một cái, một con màu xanh rộng rãi lập tức theo linh đài bay ra, hướng về theo hướng cái kia hai vệt ánh sáng vỗ tới, lại là sử dụng còn chưa hoàn toàn tu thành Huyền Môn kiểm tu một mạch mạnh nhất bí thuật “Thái Ất Huyền khí tay”.

Trương Thiên Vũ lúc này cũng phản ứng lại, liên tiếp đánh ra ba đạo lôi linh phù, hiện hình chữ phẩm sát mặt đất hướng về Yêu rồng vọt tới.

Bị ba người này vây công bên dưới, U &# 8 Yêu rồng rõ cục hai quả đấm không địch lại bốn tay, lộ ra vẻ kinh hoảng, trong lúc nhất thời lại không biết là đến tột cùng là nên toàn lực phòng ngự Phu Dịch cùng công kích của Thi Vân, hay là nên chặn linh phù của Trương Thiên Vũ.

Tiên nhân đánh nhau, thay đổi trong nháy mắt.

Yêu rồng gần như chần chờ một ý nghĩ công phu, Trương Thiên Vũ ba đạo linh phù liền đánh vào trên người nó, nhất thời hóa thành vô số sét đánh, “âm” có tiếng vang rền, lập tức liền nghe đến một trận “tê tê” có tiếng, quanh thân đỏ vẩy nhất thời phát lên ba đám cháy đen, trong lúc mơ hồ lại còn có một luồng tanh tươi xuyên qua cực tiên quang truyền vào mọi người trong mũi.

Có điều, cũng gần như là này ba đạo lôi linh phù công kích thấy hiệu

quả, phía trên Thi Vân bàn tay lớn cùng Phu Dịch Chu Tước thần kiêm lại không thể đem cái kia lớp bình phong đánh nát, càng khiến người ta kinh ngạc chính là, hai tướng giăng co bên dưới, Phu Dịch cùng Thi Vân liên thủ một đòn lại rơi xuống hạ phong.

Mọi người kinh hãi đồng dạng, lại kết luận, này rìu nhất định là một cái thần khí.

Ba đạo linh phù công kích đã qua, Yêu rồng lập tức toàn lực ứng đối Phu Dịch hai người, chỉ thấy ấy xuyễn xuyễn liên tiếp bỗn ra 3 rìu, lại trực tiếp đem Chu Tước thần kiêm đập bay, tiện đà kẽ cả linh vân linh khí bàn tay lớn, cũng bị ấy chém nát.

“Phụp!.....”

“Phụp!.....”

Phu Dịch cùng linh vân đồng thời phun ra một ngụm máu, còn chưa các loại hai người phục hồi tinh thần lại, cái kia Yêu rồng lại vặn vẹo mười trượng yêu thân, trực tiếp bay lên trời, hướng về mọi người đánh tới.

Trị giá này thời khắc mấu chốt, nhất thời trốn ở mọi người phía sau ngưng tụ sức mạnh Phượng Dao rốt cục vừa sải bước trước, sau đó há mồm phun một cái, một viên lớn chừng hột đào màu đỏ hỏa cầu không chậm không nhanh quay cái kia Yêu rồng xông tới mặt.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 315: Kỳ Lân Nuốt Yêu Rồng

“Chút tài mọn!”

Yêu Long không cho là thể xem thường một tiếng, lập tức dùng trong tay con kia thần phủ hướng hỏa cầu dùng sức vừa bỗ.

Nhưng không nghĩ, bị thần phủ bỗ trúng trong nháy mắt đó, hột đao lớn hỏa cầu lúc này biến thành phần thiêng lớn diêm, trực tiếp đem Yêu Long toàn thân bao lại, sau đó liền truyền đến một trận “bum bum” Như là rang đậu giống như âm thanh, nương theo mà đến lại còn có từng tia từng tia mùi thịt, quả nhiên là một trận kinh thiên động địa “lửa đốt Yêu Long thịnh yến”

Yêu Long thế mới biết những người này lợi hại, tự nhiên cũng không dám khinh thường, lập tức miệng khỗng lồ tấm nơi, “sóng nhỏ” một tiếng, đem một viên to nhỏ như là quyền nội đan phun ra, hóa thành một mảnh sáng chói, đem tự thân khắp toàn thân từ trên xuống dưới toàn thân bao vây lại, lớn lên thân thể một trận nhanh bàn nhanh chuyển, cuốn thành một đoàn, lại đem một viên tam giác trách đầu, người đứng thẳng lên, từ một đôi màu xanh biếc trách trong mắt, giương mắt đi ra hai đạo bích um tùm ánh sáng, ác liệt trừu mắt để nó chịu đủ thống khổ Phượng Dao.

Mặc dù Yêu Long bị ngọn lửa tư thế hoàn toàn che giấu, thế nhưng Phượng Dao vẫn như cũ cảm giác tới một trận kỳ hàn khí tức, kể cả thân là thánh linh thân thể nàng, cũng không nhịn được rùng mình một cái.

“Grào!”

Yêu Long lúc này gầm lên giận dữ, ngay sau đó chỉ thấy nó thân hình chấn

động, phút chốc từ ấy dưới bụng vảy lại đứng chống ngược mà lên, lập tức liền biến thành vô số đạo hồng quang, có như châu chấu vạn điểm, thăng hướng về Phượng Dao vọt tới, đương nhiên, cũng đã bao hàm Phu Dịch bọn người.

Này một phen “Phi Lân” tư thế kinh người đến cực điểm, bên tai chỉ nghe được một chuỗi dài như là vòng cổ nổ vang có tiếng, cái kia đầy trời hồng quang cách mọi người liền chỉ còn lại khoảng một trượng.

Mọi người đang kinh hoảng xử chí lúc, lại nhìn thấy bóng đen lóe lên liền đem cái kia vô số xích quang toàn bộ đỡ.

Khi bọn hắn thấy rõ vật ấy thời gian, rốt cục thở phào nhẹ nhõm, Thần Nông đinh vừa ra, cho dù là chuôi này thần phủ toàn lực vừa bổ đều có thể hoàn toàn phòng ngự, chớ nói chi là này vảy hóa thành “phi đao”.

Trận chiến này cũng lạ Phu Dịch bất cẩn, hắn vạn vạn không ngờ rằng trước mắt này con yêu nghiệt lại lợi hại như thế, đặc biệt là chuôi này thần phủ, càng độc nhất vô nhị, so với từ sau khi luyện thành vẫn chính là vô địch tư thế Chu Tước thần kiếm càng sâu một bậc.

Nhin thấy Phu Dịch lấy ra 1 đinh, lại đem Yêu Long kinh khủng như thế một đòn ung dung hóa giải, tiểu quỷ kia lúc này mặt xám như tro tàn, hắn đồng dạng thật không ngờ này mấy cái tuổi còn trẻ tiểu bối, không những tu vi tinh xảo, pháp bảo càng tầng lớp lớp, không trách khả năng theo U Tuyền lão tổ trên tay bình an trở về.

Cho nên, tiểu quỷ lúc này mất đi hết cả niềm tin, chỉ trong nháy mắt, hắn liền hiểu, mặc dù là Cùng Kỳ cũng không thể đem những người này giết người, trước mắt hắn muốn mạng sống nói, duy nhất biện pháp chính là hầu hạ tốt mấy vị này tổ tông, mãi đến tận bọn họ cảm thấy mỹ mãn chính mình rời đi Thanh Khâu huyệt mới thôi.

Yêu Long đồng dạng bị ngọn lửa che mắt, cũng không có nhìn thấy tuyệt kỹ của hắn bị kẻ địch ung dung hóa giải, tiếp tục bắn điên cuồng vẩy phát tiết trong

lòng lửa giận.

Có Thần Nông định phòng ngự,

Tay của Phu Dịch nhất thời không đi, lập tức hai tay bấm quyết, vốn vô chủ khống chế ở không trung tự do bốc lên Phong Thiên Kính nhất thời sáng ngời, sau đó ở sự khống chế của Phu Dịch, lửa bắn nguyên nhất thời tiết ra.

Lửa bắn nguyên cùng Chu Tước thần diễm đồng xuất một mạch, có này thần hỏa thêm vào sau khi, Chu Tước thần diễm chợt dâng lên, Yêu Long nội đan hóa thành che chở vốn thần quang chỉ trong nháy mắt liền bị lửa nóng hừng hực đốt xuyên, sau đó lại ở thân thể hắn bốc cháy lên.

“A..... Thượng Tiên tha mạng..... tiểu yêu biết sai rồi.....”

Rốt cuộc là chỉ súc sanh, nếu gặp phải tử vong nguy hiểm thời gian, căn bản sẽ không lo lắng cái gì thể diện câu chuyện, đối với chúng nó mấy thứ này nói, không có gì so với sinh mệnh càng trọng yếu hơn.

Này là, này Yêu Long cùng U Tuyền lão quái bất đồng, là hoàn toàn dị thể thành tinh, loại vật này cũng sẽ không có cái gì ân oán rõ ràng ý nghĩ, với chúng nó nói, mặc dù là ân đền oán trả cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên, cho nên Phu Dịch cũng không có một tia lòng thương hại, chỉ thấy ấy tay phải liền chút, linh khí không muốn sống đến dũng mãnh vào Phong Thiên Kính bên trong, thể lửa lúc này càng ngày càng vượng.

“Grào!”

Yêu Long gấp xin tha không được, lúc này lại nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp buông tha dùng yêu đan hộ thể ý nghĩ, một viên to bằng nắm tay yêu đan lập tức hóa thành một đạo cầu vồng, hướng Phu Dịch bọn người kéo tới.

“Chậm đã! Ta đến nơi!”

Phu Dịch nhìn qua này chỉ riêng dị thường uy mãnh, tay kia trực tiếp nắm

ngự kiểm quyết, ham muốn dùng Chu Tước thần kiểm trực tiếp gǎng chống đỡ, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ vội vàng hét lớn một tiếng, hai tay liên tục biến hóa pháp quyết, đang định cái kia yêu đan cách thân thể còn có khoảng năm thước thời gian, tay trái “Hoắc” vung một cái, âm dương Càn Khôn đinh đột nhiên xuất hiện, nắp đinh tùy theo lúc mở lúc đóng, liền đem cái kia yêu đan thu vào trong đinh.

Yêu đan bá đạo dị thường, chỉ trong nháy mắt, liền đem nắp đinh đánh mạnh lên ba thước trên dưới, muốn chạy trốn đi ra ngoài, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ đã sớm chuẩn bị, chỉ thấy năm đạo tiên quang lập tức rời khỏi tay, đánh vào nắp đinh 5 thần thú trên người.

Nhất thời, Ngũ Sắc Thần Quang rực rỡ hào quang, lập tức kết thành ngũ linh trận pháp, yêu đan lập tức liền bị nắp đinh trấn áp xuống, trực tiếp giam vào âm dương Càn Khôn trong đinh, mặc cho ở hai bên trên dưới sôi trào như thế nào, thủy chung không cách nào thoát ra lò.

Yêu Long hiển nhiên cảm ứng được nội đan bị phong ấn, nhất thời gấp đến độ như là trên chảo nóng kiến càng, mười trượng thân hình điên cuồng vặn vẹo, lại dựa vào này vặn vẹo lực lượng đem lửa cháy vứt ra ba, bốn phần mười.

“Chết đi!”

Ánh lửa bỏ qua một cái khe, Yêu Long lập tức liền theo này khe hở bắt được Phu Dịch bọn người thân hình, dưới bụng hai móng trong tay thần phủ dùng sức vừa bốc, liền nhìn thấy một đạo nửa tháng thần quang trực tiếp cắt ra xích diễm, hướng về mọi người bốc tới.

Đáng tiếc, mặc dù trong tay hắn thần phủ đích thật là thượng cổ thần khí, thế nhưng Phu Dịch Thần Nông đinh càng thần khí bên trong vương giả, thần quang bay tới thời gian, Phu Dịch chỉ đem Thần Nông đinh hướng lên trên đấy một cái, đạo kia thần quang bốc vào Thần Nông trên đinh nhất thời như là đá chìm đáy biển bình thường, mất đi hình bóng.

Đáng tiếc, bị ngọn lửa quấn quanh người Xích long căn bản không có nhìn thấy tình cảnh này, ngược lại là tràn đầy tự tin chờ địch nhân bỏ mình sau khi, ánh lửa tự đi biến mất, nhưng không nghĩ Phu Dịch có thần khí nơi tay, căn bản không sợ đạo này ánh búa.

Đúng lúc này, Phu Dịch cảm giác cánh tay trái đột nhiên nóng lên, đang nghi hoặc thời gian, liền nghe đến một tiếng rung trời rống to, lập tức liền có một đạo vàng ròng Hokage theo cánh tay bay ra, bay thẳng đến cái kia Yêu Long nhào tới.

“Hỏa Kỳ Lân?”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, phải biết rằng này 2 thú từ khi sống ở với trong cơ thể hắn sau khi, liền nhiều dùng ngủ say làm chủ, ít có chủ động xuất kích trong khi, lúc này lại chính mình chạy đến nghênh địch, lại thực khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Vàng ròng ánh lửa chỉ là một cái thoảng, liền nhào tới Yêu Long trước người, hóa thành Hỏa Kỳ Lân dáng dấp, mở ra tấm kia so với mình đau cả đầu một nửa cái miệng lớn như chậu máu, một hơi hướng cái kia Yêu Long phủ đầu táp tới, trực tiếp đem đầu rồng cắn xuống, Yêu Long lập tức liền mất đi sức sống rơi xuống.

“Cọt kẹt.....!”

Sắc bén khó nghe âm thanh vang lên theo, chính là Hỏa Kỳ Lân nhai Yêu Long xương sụn âm thanh, mọi người nghe vào trong tai, cùng không tự chủ được rùng mình một cái, mặc dù bọn họ trên tay những người này nhiễm máu người cùng yêu huyết sớm hăng hà sa số, thế nhưng như Hỏa Kỳ Lân như vậy trực tiếp nuốt sống nhai còn là lần đầu tiên nhìn thấy, trong lúc nhất thời thật sự không tiếp thu được. Nhớ kỹ bốn trạm link, [Www. Biquxu. Com](#), thuận tiện lần sau đọc, hoặc mà Baidu đưa vào “ ”, có thể tiến vào bốn trạm

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 316: Vũ Hoàng Khai Sơn Rìu

Ba nữ càng ở đây dưới tình hình trực tiếp nhắm mắt, che hai lỗ tai, đồng thời không ngừng nôn khan, hiển nhiên đối với cảnh tượng trước mắt nhất thời không thể nào tiếp thu được.

Phu Dịch theo liền đối với Hỏa Kỳ Lân hô to một tiếng nói: “Cuộn 1 xa xa đi!”

Hỏa Kỳ Lân quay đầu lại hướng về Phu Dịch này liếc mắt nhìn, nhìn thấy Phu Dịch nổi giận dùng dùng dáng dấp, khẩu phát sinh một tiếng mơ hồ không rõ kêu rên có tiếng sau liền hùng hục chạy tới xa xa một gốc cây thương tùng sau lưng, tiếp tục nhai đầu rồng.

Trương Thiên Vũ mắt thấy yêu thân còn đang thiêu đốt, vội vàng hướng Phu Dịch nói: “Mau đem ánh lửa tản đi, này Yêu đã có mấy ngàn năm đạo hạnh, yêu thân tất nhiên cả người là bảo, cháy hỏng quá đáng tiếc.”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, vội vàng lấy tay hướng về Phong Thiên Kính một ngón tay, Yêu thân rồng cái kia ngọn lửa hùng hục lập tức giống như cá voi hút nước bị Phong Thiên Kính hút vào mà quay về.

Trương Thiên Vũ gặp ánh lửa đã tán, hoang mang liên tiếp năm đạo tiên quang đánh ra, âm dương Càn Khôn lừng lẫy che nhất thời xốc lên, lập tức phun ra một đạo mờ mịt khí, như là cầu vồng bình thường rơi vào Yêu thân rồng, tiếp theo chính là một quyển, yêu thân lúc này bị cái kia mờ mịt khí cuốn ngược mà lên, hướng về âm dương Càn Khôn đǐnh rơi xuống.

Nhưng không nghĩ, ở tất cả mọi người cho rằng việc này đã rơi xuống đất

thời gian, đỉnh Yêu rồng nội đan “Hoắc” bay lên trời, trực tiếp theo mờ mịt khí bay vào Yêu rồng đứt rời đến cổ.

Ngay sau đó một đạo mãnh liệt như là cửu thiên liệt dương bình thường ánh sáng lập tức muôn nổ tung lên, ngoại trừ Phu Dịch ở ngoài, bốn người khác vội vàng lấy tay che mắt, để ngừa sáng chói thương tổn được con mắt.

Phu Dịch lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, biết phải gặp!

Quả nhiên, cái kia Yêu rồng đoạn cảnh chở lại một trận cổ động, theo một tiếng dường như sấm sét vang rền có tiếng, phần phật một chút chui ra một con cùng nguyên lai con kia giống nhau như đúc mọc ra một sừng tam giác đầu rắn.

Phu Dịch không dám khinh thường, trực tiếp dùng Thần Nông đỉnh hướng về Yêu rồng trấn áp tới, cái kia Yêu rồng chỉ sợ cũng là biết rồi Thần Nông đỉnh lợi hại, lúc này tiếng rít một tiếng, đưa tay con kia thần phủ dùng sức hướng về Thần Nông đỉnh ném đi đến.

Sau đó bắn thể một đường tận trời, nhanh như bay tên về phía chân trời bay trốn đi.

“Grào!”

Vào lúc này, một đạo vàng ròng Hokage đồng dạng bay lên khỏi mặt đất, hướng cái kia Yêu rồng đuổi theo.

Chỉ tiếc Hỏa Kỳ Lân mặc dù tốc độ cũng không chậm, thế nhưng cái kia Yêu rồng thủy chung đi trước một bước, đuổi theo ra ước chừng trăm trượng sau khi, mắt thấy đuổi không đến, Hỏa Kỳ Lân chỉ phải râu rí không vui quay lại trở về, sau đó bay vào Phu Dịch cánh tay trái, còn hóa thành một chỉ Hỏa Kỳ Lân hình xăm.

Mặc dù Yêu rồng lần này bỏ chạy mọi người có chút đau lòng, thế nhưng cũng may nó để thoát thân để lại chuôi này thần hồ dấu vết thần phủ, lúc này

thần phủ bị Phu Dịch trấn áp với Thần Nông đĩnh, nói như thế, ngược lại cũng coi là thu hoạch phi phàm.

Trương Thiên Vũ không khỏi thở dài một tiếng nói: “Cái kia giỗ trúc bị Yêu rồng coi là trân bảo, ở chỗ tất nhiên cất giấu không kém gì chuôi này thần phủ bảo vật.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đáng tiếc.....”

“Phu Dịch ca ca, mau nhìn xem cái kia lưỡi búa đến tột cùng có cái gì chỗ bất đồng, lại lợi hại như thế.” Phượng Dao lập tức giục.

Phu Dịch lúc này mới không chút hoang mang đem Thần Nông nắp đinh xốc lên, chỉ thấy một tia sáng trắng né qua, Phu Dịch tay phải vội vàng hướng cái kia bạch quang một trảo, thần phủ dễ như ăn bánh liền bị hăn lấy vào tay.

Mọi người vội vàng nhìn kỹ lại, lại nhìn thấy trước mắt thần phủ toàn thân sáng như tuyết, lưỡi búa từ chín mảnh lưu tuyến cực kỳ hoa lệ lồng vũ từng mảnh từng mảnh liên kết mà thành, lại thêm rìu đinh con kia sinh linh hiện ra như thật phượng thủ, uyển như là một con trống rất sống động, giương cánh bay lượn phượng hoàng bình thường, hoa lệ đến cực điểm, lại Chu Tước thần kiếm chút nào không thua bao nhiêu!

“Đây là.....” mọi người nhất thời kinh dị ở trước mắt thần phủ hoa lệ, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Trương Thiên Vũ nhất thời kinh hô một tiếng nói: “Còn đây là Vũ Hoàng khai sơn rìu!”

“Vũ Hoàng khai sơn rìu?” Mọi người không khỏi sững sốt, lập tức 4 ánh mắt đều xuyên xuyến nhìn chăm chăm Trương Thiên Vũ, chờ đợi đáp án của hắn.

Trương Thiên Vũ đồng dạng kinh sợ không có, liên tục làm ba cái hít sâu lúc này mới đem tâm tình ổn định lại, vì mọi người nói về này thần rìu lai lịch.....

Nói tới Vũ Hoàng khai sơn rìu, liền muôn nói đến cổ nhân, Yêu 2 loài cuộc chiến, cái kia một hồi chiến tranh mặc dù không Thái Cổ thời gian Tiên Ma đại chiến như vậy thảm thiết, thế nhưng đồng dạng khí thế rộng rãi.

Phải biết rằng ở Tiên Ma đại chiến sau khi, người, Yêu 2 loài cùng còn tồn tại rất nhiều kim tiên cảnh tu sĩ, cho nên tại kia một hồi chiến tranh, liền tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh đều chỉ là vật hi sinh tồn tại.

Ở trận chiến tranh này,

Có một vị thiên yêu cảnh đại yêu cùng loài người một vị kim tiên cảnh tu sĩ đã với truyền thuyết Bất Chu Sơn dưới triển khai một hồi hôn thiên ám địa chém giết, truyền thuyết trận chiến này kéo dài suốt trăm ngày, thằng giết đến thiên địa thất sắc, linh động núi dao động!

Cuối cùng ở trăm ngày sau khi, dùng Yêu tộc thất bại chấm dứt, thế nhưng cái kia đại yêu dưới sự xấu hổ lại một con đem va về phía Bất Chu Sơn lưng, muốn dùng vừa chết bảo toàn ấy bộ mặt.

Không muốn, đại yêu này va chạm hắn đúng là chết rồi, thế nhưng là liền truyền thuyết Bất Chu Sơn lại khi hắn này toàn lực va chạm bên dưới chặn ngang bẻ gãy.

Mà đây Bất Chu Sơn, vừa vặn là phuơng tây Thiên Trụ, năm Tiên ĐÌnh 3 ngàn trượng thiêん hà Nhược Thủy, lúc này vừa đứt, Tây Thiên Môn lập tức đổ nát, lộ ra một thạch cốt đá lởm chởm lỗ thủng lớn, thiênn hà nước lúc này trút xuống.

Nhất thời, Thần Châu đại địa tại đây thoát nước cũng biến thiênn hà nước xung kích bên dưới, lập tức như là tận thế bình thường trời đất sụp đổ, huy hoàng một đời Tiên ĐÌnh lập tức sụp đổ, vô số an lành quê hương hủy trong chốc lát, vạn ngàn sinh linh tại đây cuồn cuộn lũ lụt chết thảm, gần như không đến nửa ngày công phu, vốn an lành không có Thần Châu đại địa liền đã biến thành tàn tạ khắp nơi, ngôi vỡ tường đỗ.

Nhân tộc cuối cùng thăng được tràng thăng lợi này, chiếm được thiên hạ, thế nhưng mất đi lại là toàn bộ thế giới.....

Sau đó, nhân tộc bắt đầu dài lâu trị thủy thời đại, ấy nỗi danh nhất người, không gì bằng “Tự cỗn” cùng “tự vũ”, hai người này chính là quan hệ cha con.

Tự cỗn luyện cửu thiên tức nhưỡng giam giữ lũ lụt, đáng tiếc thiên hà Nhược Thủy vô cùng vô tận, mặc kệ như thế nào giam giữ, không quá ba ngày liền sẽ bị lũ lụt lại vượt qua, vì vậy ở lần này trị thủy bên dưới, chẳng những không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì, ngược lại là lũ lụt vay mượn đê đập đập xuống tư thế trở nên càng thêm khí thế mãnh liệt, để vốn phá thành mảnh nhỏ Thần Châu đại địa lại tuyết thêm sương.

Tự cỗn trị thủy không có hiệu quả, ngược lại tạo thành lớn hơn nữa tai nạn, đương thời Tiên đế lúc này tức giận, hạ lệnh đem chém giết.

Nhưng hôm nay Hồng tống phải có người trị, thế nhưng hôm nay hồng thật sự thái quá khủng bố, tự cỗn hỏi chém sau khi toàn bộ Tiên Đinh lại không người dám nhận trách nhiệm nặng nề này, giữa lúc Tiên đế tức giận thời gian, có một thiếu niên Mao Toại tự đe cử mình, mong muốn trị trời hồng để giải thiên hạ lo âu!

Tiên đế nghe ngóng mừng rỡ, hỏi thiếu niên họ gì tên gì, là người phương nào dòng dõi, nhưng không nghĩ thiếu niên lại là tự cỗn con trai, tên là “Vũ”.

Tiên đế mặc dù sợ ấy vì cha báo thù, cố ý vay mượn trị trời hồng mỗi họa thiên hạ, thế nhưng trong lúc nhất thời cũng không có lấy cớ đem vũ chém giết, hơn nữa trước mắt đích thật là cần gấp trị thủy nhân tài thời gian, chỉ phải liền đáp ứng.

Đại Vũ trị thủy nỗ lực trăm năm, bất đắc dĩ lớn hung sông ác, tiến triển chậm chạp, Tiên đế nghe ngóng tức giận, ham muốn chém Đại Vũ.

Thế nhưng Đại Vũ lại thực sự là vì muôn dân suy nghĩ, rơi vào đường cùng

gõ trời vạn hướng về, khóc đến huyết lệ, rốt cục cảm động xanh, một con phượng hoàng từ trên trời giáng xuống, tung xuống chín mảnh lông chim hóa thành ngân giáp, Đại Vũ vì vậy đem chế thành trị thủy thần khí, và thành búa lớn, vừa bổ lực lượng bất cứ liệt địa ngàn dặm, sau đó có này thần phủ trợ lực, gần như ba năm, liền xuyên qua sông vào biển hóa giải trận này thiên địa hạo kiếp.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ <https://>

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 317: Đuối Yêu Đoạt Bảo

Điện thoại di động đọc

“Cái kia vì sao lại xưng là Vũ Hoàng?” Phượng Dao hiểu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Vũ khắp thiên hạ có có một không hai kỳ công, vì vậy ở Tiên đế chầu trời sau khi kế nhiệm đại thống, cho nên này khai sơn rìu liền được gọi là Vũ Hoàng khai sơn phủ.”

Nghe đến nơi này, Phu Dịch sắc mặt lúc này biến đổi, lập tức kinh hô một tiếng nói: “Nói như thế..... con kia yêu nghiệt mang đi giỏ trúc bên trong, liền vô cùng có khả năng là Vũ Hoàng công pháp tu hành hoặc là này khai sơn rìu sử dụng pháp quyết!”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, này rìu đã xuất hiện tại kia Yêu rồng trong tay, vậy cái kia giỏ trúc bên trong làm công pháp tu hành hoặc là khai sơn rìu sử dụng pháp quyết độ khả thi liền vô hạn tăng lớn!

Thi Vân đúng là thật lạc quan, lập tức cười nói: “Nên không thể a, dù sao không thấy cái kia yêu nghiệt chính mình khiến lấy cái gì khó lường thần thông, hay là cái khác bảo vật cũng khó nói.”

Trương Thiên Vũ lại lắc lắc đầu nói: “Thời đại thượng cổ chữ viết cùng bây giờ bất đồng, hơn nữa cái kia yêu nghiệt chính là một mình tu hành, vẫn chưa có người chỉ điểm, cho nên coi như quả nhiên là Vũ Hoàng công pháp tu hành hoặc là thần phủ sử dụng pháp quyết, nó không thể tìm hiểu cũng hợp tình hợp lý.”

“Vậy..... bây giờ chúng ta nên làm gì? Đuối theo cái kia yêu nghiệt gì?” Thi Vân không khỏi nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Đuối là nhất định phải đuối, chỉ là Thanh Khâu huyệt nguy cơ tứ phía, chúng ta nhất định phải cẩn thận một chút, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

Mọi người tùy theo gật gù.

Trương Thiên Vũ sau đó quay đầu đối với tiểu quỷ nói: “Này, ngươi cảm thấy cái kia yêu nghiệt sẽ trốn hướng về nơi nào?”

Lúc này tiểu quỷ đang khiếp sợ với Vũ Hoàng khai sơn rìu việc không cách nào từ đẩy, bị Trương Thiên Vũ đột nhiên vừa hỏi lại không thể phục hồi tinh thần lại, mãi đến tận bị một đạo kiếm khí đậm thủng cánh tay trái, này mới phản ứng được, mặc dù hắn không nghe thấy Trương Thiên Vũ vừa mới chưởng ra hỏi, thế nhưng sống hơn bốn ngàn năm nhân tình, tự nhiên biết làm như thế nào trả lời, vội vàng trả lời: “Nhỏ cũng không rõ lắm.....”

“Coi là thật không biết?” Trương Thiên Vũ không khỏi nghi ngờ nói.

“Quả thật không biết.” Tiểu quỷ vội vàng gật đầu nói, ánh mắt tràn đầy thành khẩn vẻ.

Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ cũng không là cái gì dễ gạt gẫm chủ, chỉ thấy hắn lúc này tự tiểu phi tiểu nói: “Ngươi không biết là cái gì?”

Tiểu quỷ không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng Trương Thiên Vũ có thể hỏi ra như vậy một vấn đề, nhất thời vẻ khốn quẫn lộ, gấp đến độ trù trừ.

Trương Thiên Vũ lập tức liền biết tiểu quỷ này căn bản chính là ở lừa gạt hắn, lập tức tay phải kiếm quyết vừa ra, một đạo kiếm khí lúc này đánh ra, trực tiếp đem tiểu quỷ cánh tay đánh xuyên qua.

Tiểu quỷ nhất thời đau đớn nhe răng trợn mắt, vội vàng kêu khóc nói: “Nơi

này đã là thủ phủ, ta cũng rất ít đến, nhở thật không biết là.”

“Không biết?” Lúc này, kể cả Phu Dịch cũng cảm giác được, lần này đụng vào Yêu rồng rất rõ ràng là tiểu quỷ trong bóng tối mẩy chuyện xấu, chỉ là bọn họ bây giờ còn ở Thanh Khâu trong huyệt, tiểu quỷ này còn có hăn tác dụng, huống chi, cái kia yêu nghiệt mang đi giỏ trúc bên trong đồ vật đính xác làm cho bọn họ động tâm, lập tức giả trang ra một bộ giận tím mặt hình dáng, đối với Phượng Dao nói: “Thiêu chết hăn!”

Phượng Dao và không biết tâm tư của Phu Dịch, lập tức chu cái miệng nhỏ muỗn phun lửa.

Tiểu quỷ mặc dù không nhìn được Phượng Dao chồ phun lửa là Chu Tước thần diễm, thế nhưng cũng đã được kiến thức này lửa khủng bố, lúc này sợ đến sắc mặt tái xanh, lớn tiếng nói: “Ta nói, ta nói!”

Phu Dịch lúc này mới đem Phượng Dao ngăn cản, hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi tốt nhất đừng lại đùa bỡn trò gian gì, ngươi nhớ kỹ, lưu ngươi một mạng chỉ là chúng ta bây giờ mặc dù phải ngươi dẫn đường, thế nhưng coi như không có ngươi, chúng ta làm theo có thể muỗn ấy biện pháp của hăn!”

Tiểu quỷ nhất thời như đổi mặt đại xá, hoang mang xưng phải.

“Nói ra này con yêu nghiệt hướng đi có thể lưu ngươi một mạng.” Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói.

Tiểu quỷ vội vàng trả lời: “Này Yêu vốn làm một cái ngàn năm mäng xà, sau đó lầm đã ăn một cái sấp sửa đắc đạo rồng cá chép hóa thành thân rồng.....”

“Nói nhảm gì đó! Hỏi ngươi nó bây giờ trốn hướng về nơi nào!” Phu Dịch vừa nghe tiểu quỷ nói nhảm hết bài này đến bài khác, nhất thời nổi trận lôi đình, trực tiếp quát chói tai một tiếng đánh gãy tiểu quỷ nói nhảm.

Tiểu quỷ lập tức khóc không ra nước mắt, hăn cũng biết trong những người

này Phu Dịch nhất là tàn nhẫn, nơi nào còn dám sờ này rủi ro, vội vàng trả lời:
“Theo ta được biết, nơi này hai mươi dặm ở ngoài cũng có 1 mảng yêu, cùng này
Yêu quan hệ rất tốt, cho nên ta cảm thấy……”

Còn chưa có nói xong, Phu Dịch liền trực tiếp không ngần ngại nói: “Dẫn
đường!”

Tiểu quỷ vội vàng câm miệng không dám nói nhảm nữa, trực tiếp ở tiền
phương dẫn đường.

Lúc này, tiểu quỷ đã hoàn toàn bị Phu Dịch bọn người thủ đoạn chǐ kinh sợ, dù sao hắn vốn cũng là kiến thức rộng rãi tu sĩ, những người này liền Thanh Khâu bên trong tiếng tăm lừng lẫy U Tuyền lão quái cùng Yêu rồng cũng không là đối thủ, cho nên đang tìm được Cùng Kỳ trước khi, hắn là tuyệt đối không dám lại có bất kỳ cẩn thận.

Tầm thường hai mươi dặm đường, hơn nữa lần này tiểu quỷ đích xác không có lại

Quyển sách đến từ

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 319: Lui Lại Tĩnh Dưỡng

Rốt cục, Phu Dịch “suốt ngày khô khô” kim quang đại trụ gào thét mà đến, làm như Tiên Đinh chí bảo, đứng hàng thần khí Phong Thiên Kính tự nhiên không tầm thường, mặc dù Phu Dịch tu vi chỉ có Địa Tiên Cảnh, thế nhưng này đạo kim quang vẫn như cũ bá đạo vô cùng, trực tiếp đem yêu nữ nội đan hiện ra hàng rào đánh thành mảnh vỡ.

“Phụp.....”

Chỉ tiếc ngay ở hàng rào bị đánh thành mảnh vỡ trong nháy mắt đó, một luồng mạnh mẽ vô cùng cắn trả lực lượng theo linh khí cũng tập mà đến, Phu Dịch nhất thời cảm giác ngũ tạng lục phủ như là dời sông lấp biển bình thường cực kỳ khó chịu, ngay sau đó liền có một búng máu phun bốc ra, theo tới chính là một trận trời đất quay cuồng, hiếm hoi không đứng được.

“Phu Dịch (ca ca)!”

Mọi người nhất thời đồng hô một tiếng, còn là Trương Thiên Vũ tay mắt lạnh lẽo, một tay đem Phu Dịch đỡ lấy, sau đó đem một viên linh đan đánh vào Phu Dịch trong miệng, linh đan vừa vào miệng liền tan ra, trực tiếp theo yết hầu chảy vào trong bụng, tiếp theo băng nhanh nhất tốc độ bốn ba kỵ kinh bát mạch, cho đến lúc này, Phu Dịch trắng nhợt không có máu trên mặt lúc này mới chậm chạp khôi phục một chút hồng hào.

Đòn đánh này bên dưới, yêu nữ đồng dạng bị thương nặng, phải biết rằng yêu đan nhưng dị sửa lớn nhất dựa vào, Phu Dịch một đòn đem hàng rào đập vỡ trong nháy mắt đó, yêu đan trên nhất thời liền xuất hiện một đạo nhìn thấy mà giật mình vết rạn, yêu nữ đồng dạng một búng máu phun ra, lại là thương tới căn

bản.

Đáng tiếc, yêu nữ cũng không có linh đan có thể dùng, vội vàng há miệng hút vào đem nội đan hút vào trong miệng, dùng tự thân yêu khí ân cần săn sóc nội đan.

Kể từ đó, hiệp này dưới, Phu Dịch cùng yêu nữ hai người xem như lưỡng bại câu thương, ai chưa từng chiếm được tiên nghi.

Có điều, vào lúc này liền hiện ra ra đồng bạn tần quan trọng, yêu nữ dù cho mạnh trở lại, cũng bất quá một người thôi, mà Phu Dịch bên này nhưng có năm người!

Thi Vân mắt thấy yêu nữ trong khi chữa thương, lập tức âm thầm ngự sử lúc trước xuyên thủng qua vẫn chưa thu hồi lại bạch ngọc kiêm lặng lẽ hướng về yêu nữ chém tới.

Cũng này đồng thời, Trương Thiên Vũ lại lấy ra ba đạo lôi linh phù hướng về yêu nữ vọt tới, Phượng Dao cũng lại ngự sử Chu Tước thần kiêm hóa thành một đạo xích quang theo sát ba đạo linh phù sau khi.

Như thế trước sau đồng thời giáp công bên dưới, dù cho yêu nữ xem ở trong mắt, nhưng cũng không thể làm gì, chỉ phải kiều vọt một tiếng nói: “Đây vốn là tốt đẹp dường nào sự tình, Tiểu ca thật là làm cho ta thương tâm a, ai.....”

Theo một tiếng u oán tiếng thở dài, ngay ở trước sau công kích cách thân thể nàng chỉ có không đủ một thước thời gian, yêu nữ thân hình lại tỏa ra từng làn từng làn gợn sóng, sau đó liền bỗng dừng biến mất.

Yêu nữ như vậy vừa biến mất, lại dẫn tới Trương Thiên Vũ ba người kinh hoảng luống cuống, cũng may ba người kinh nghiệm đối địch đều là phong phú vô cùng, mắt thấy bạch của Thi Vân ngọc kiêm muốn cùng Trương Thiên Vũ lôi linh phù cùng Chu Tước của Linh Vân thần kiêm chạm vào nhau thời gian, bạch quang bỗng nhiên một chút gẩy lên trên, mà cái kia ba đạo lôi linh phù cùng xích

quang đi xuống ép một chút, lúc này mới miễn cưỡng lẩn nhau né qua, miễn một hồi tai bay vạ gió.

Thi Vân cùng Phượng Dao lập tức thu hồi phi kiếm, có điều lôi của Trương Thiên Vũ linh phù chính là duy nhất pháp khí, một khi kích hoạt liền không thể lại thu về, vì vậy hắn trực tiếp đem ba đao lôi linh phù với cô hồn dã quỷ đầy đặc nhất địa phương làm nổ, chỉ thấy ba đao sấm sét khí thế hùng vĩ, như là ba cái linh măng bình thường ở cô hồn dã quỷ bên trong xuyên tới xuyên lui, bị này ba cái roi lôi điện giục đến cô hồn dã quỷ lập tức tan thành mây khói, chỉ để lại một trận sặc bén có tiếng kêu thảm thiết.

“Cái kia yêu nữ đi đâu?” Phượng Dao không khỏi kinh ngạc nói.

Phu Dịch ở linh đan phụ trợ bên dưới, thương thế đã khôi phục hơn nửa, thở một hơi thật dài sau khi nói: “Phát hiện nguyên hình, chạy trốn tới sơn động nơi sâu xa rồi.”

“Chúng ta làm sao bây giờ? Đuối gì?” Phượng Dao liền vội vàng hỏi.

Phu Dịch lắc đầu nói: “Không cần phải, con kia yêu nghiệt choáng váng nhưng cũng không có chạy trốn tới nơi đây, cho nên chúng ta không cần phải ở nơi đây lãng phí linh lực.”

“Hả.....”

Mấy người này phải đi,

Chỉ dựa vào này cô hồn dã quỷ là tuyệt đối không thể đưa bọn họ lưu lại, bởi vì chúng nó căn bản là không cách nào đột phá cực của Thần Lộ tiên quang.

Mấy người trở ra sơn động sau khi, lập tức đường cũ trở về, trở lại lúc trước gặp phải Yêu rồng hồ sâu chõ, nơi này vốn là cái kia Yêu rồng địa bàn, tầm thường mãnh thú căn bản không dám gần sát, cho nên nơi này so ra, cũng coi như là một chõ hiểm thấy sắp đứng vị trí.

Đi tới hàn đàm sau khi, Phu Dịch bèn đem Thần Nông đindh tung, năm người lập tức thi triển ấm trời thuật nhảy vào bên trong đindh, sau đó vay mượn bên trong đindh dồi dào linh khí mỗi loại điều túc khôi phục thương thế, chỉ để lại tiểu quỷ một người bên ngoài canh gác.

Đương nhiên, này cũng không phải bọn họ đối với tiểu quỷ tín nhiệm, mà là vì lúc trước vô cùng có khả năng là tiên đế cảnh Tuyết Hoàng đều đối với Thần Nông đindh không thể làm gì, đủ có thể thấy Thần Nông đindh phòng ngự tuyệt không phải là hư danh.

Trong bọn họ, dùng thương thế của Phu Dịch nghiêm trọng nhất, tuy có linh đan phụ trợ, còn là ước chừng dùng xong ba ngày mới hoàn toàn khôi phục.

Các loại Phu Dịch đến định sau khi, mọi người cũng không có ngay đầu tiên đến đindh, dù sao có tiểu quỷ ở, rất nhiều nói là không tiện nói.

“Thiên Vũ, ngươi cảm thấy yêu nữ kia đích thật là cái kia yêu nghiệt nhân tình, còn là tiểu quỷ vừa tính kế chúng ta?” Phu Dịch nói.

Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau, lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết, có điều, ta cảm thấy tiểu quỷ này đã bị chúng ta hành hạ không còn hình người, nên không dám lại tùy ý lừa gạt chúng ta.”

Thi Vân không khỏi nghĩ mà sợ nói: “Không nghĩ tới yêu nữ kia lợi hại như vậy, nếu không có Phu Dịch đưa nàng nội đan tổn hại, UU đọc sách www. &# 117; ukans &# 104;u. c &# 111;m &# 32; trừ phi trốn Thần Nông trong đindh, nếu không chúng ta nhất định chết vào ấy trong tay.”

Thần Lộ cũng tán thành nói: “Chỉ tiếc Thần Nông đindh cũng chỉ có thể ở Thanh Khâu trong huyết lộ mặt, nếu như nếu ở bên ngoài đụng vào nàng, hậu quả khó mà lường được, xem ra này Thanh Khâu trong huyết cùng Thần Nông Giá bên trong giống nhau, đồng dạng tất cả đều là tàng long ngựa hổ hạng người.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Như thế, dù sao cũng là được xưng Thần Châu đại địa kinh khủng nhất Thái Cổ tam đại di tích một trong, nếu như đều là ít ỏi chưa mở linh trí mãnh thú, tự nhiên cũng đảm đương không nổi tên này, nếu không lúc trước cũng không thể chỉ cho phép tương đương với Yêu tộc của Thiên Tiên Cảnh tiến nhập.”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Xem ra chúng ta đích thật là có chút không biết tự lượng sức mình, lúc trước khả năng bắt U Tuyền lão quái hoàn toàn là dựa vào vận may, nếu không có dùng Thần Nông đinh đem biển máu toàn bộ lấy đi, hắn đoạn không thể bó tay chịu trói, cho dù là lúc trước con kia yêu nghiệt, cũng hoàn toàn là ngưỡng trượng Thần Nông đinh mới hóa giải rất nhiều trí mạng sát chiêu, còn yêu nữ này, hoàn toàn là vì cái kia yêu nữ thái quá khinh địch, nếu không, chúng ta rất khó đi ra chỗ hang núi kia, cho nên ta cảm thấy chúng ta kế tiếp, không thể lại chỉ vì cái trước mắt, nếu không hậu quả tuyệt đối là chúng ta không chịu đựng nổi.”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Đích xác như thế, bảo vật cổ nhiên quan trọng, nhưng nếu là không có mười phần nắm chắc, chúng ta căn bản không cần phải mạo hiểm, cho nên ta cho rằng, chúng ta không cần phải đi tìm cái kia vô cùng có khả năng là thượng cổ mãnh thú Cùng Kỳ bảo vệ bảo vật, các ngươi thấy thế nào?”

Trương Thiên Vũ lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, chúng ta không cần phải bốc lên lớn như vậy nguy hiểm, mặc dù nơi đây thiên tài địa bảo so với Thần Nông Giá căn cỗi, thế nhưng đồng dạng không ít, ngược lại chúng ta bây giờ chỉ là muốn hiểu nhiều một chút nơi đây bí mật, ngược lại không bằng một bên điều tra, một bên dùng khám long tiên tìm ít ỏi thiên tài địa bảo đến có lời.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 320: Nhân Tộc Cùng Yêu Tộc

Thanh Khâu Sơn, Thần Hoàng Điện.

Tan triều sau khi, lũ yêu thần thối lui, chỉ có khóc tang lão nhân một người lưu lại, nơi đây, Thần Hoàng Điện trên liền chỉ còn lại khóc tang lão nhân, Vệ Tử Dạ cùng đứng ở tả hữu Lý Lăng Phong huynh đệ.

“Thần Vương còn có chuyện gì?” Vệ Tử Dạ nhìn thấy khóc tang lão nhân tựa hồ có lời muốn nói, lập tức hỏi.

Khóc tang lão nhân vội vàng trả lời: “Bệ hạ, thần có việc bẩm tấu.”

“Nói đi.....” Vệ Tử Dạ từ Phu Dịch bọn người tiến vào Thanh Khâu huyệt sau liền một mực lo lắng việc này, cho nên này ba ngày đến tinh thần có chút không xong, cho nên một bên xoa nhẹ Thái Dương huyệt vừa nói.

Khóc tang lão nhân nói: “Còn là ngày đó nói tới chuyện đó, thần cho rằng cái kia tiểu tử loài người còn là sớm chút xử lý thật là tốt, nếu không đợi Tiên Ma đại chiến sau khi người này nhất định là ta Thanh Khâu hại.”

Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, vốn hắn còn tưởng rằng khóc tang lão nhân là tra được cái kia hắc thủ sau màn một vài manh mối, không muốn lại là vẫn như cũ đối với Phu Dịch canh cánh trong lòng, Lý Lăng Phong huynh đệ nghe được lời này càng giận tím mặt, trước mắt Ma tộc việc lửa xém lông mày, lại còn có tâm tư tính kế Phu Dịch bọn người, quả nhiên là ác độc cùn, nếu không có Vệ Tử Dạ ở bên, coi như biết khóc tang lão nhân lợi hại, hai người cũng tất nhiên ra tay quá nặng.

“Bệ hạ……” nhìn thấy Vệ Tử Dạ lại dùng trầm mặc đối xử, khóc tang lão nhân lập tức thúc giục.

Vệ Tử Dạ bị buộc bắt đắc dĩ, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Thần Vương nói đích xác có lý, thế nhưng người này bèn Huyền Thanh thượng nhân học trò cưng, Côn Lôn phái hy vọng, một khi chết trẻ cho ta Thanh Khâu, một khi Ma tộc xâm lấn, dùng Côn Lôn phái ở lực ảnh hưởng của Huyền Môn, đến lúc đó không những không có Huyền Môn người trong đến trợ quyền, thậm chí còn có rất lớn có thể đưa tới bỏ đá xuống giếng, cho nên, việc này còn ứng phó bàn bạc kỹ càng, không thể kích động.”

Gặp Vệ Tử Dạ nói như vậy, Lý Lăng Phong huynh đệ lúc này mới khắc chẽ, dù sao này Thần Hoàng Điện, là Vệ Tử Dạ làm chủ.

Khóc tang lão nhân cũng không dĩ nhiên nói: “Bằng vào ta Thanh Khâu tư thế, trừ phi Ma tộc bất chấp hậu quả toàn lực công phạt, nếu không ta Thanh Khâu Sơn tuyệt đối không bị thua, hơn nữa bọn họ bây giờ đã vào Thanh Khâu huyệt, nơi này chính là nỗi tiếng thiên hạ hung hiểm chi địa, nếu là chết trẻ với nơi này nói, lượng hắn Huyền Thanh lão nhân cũng không thể nói gì được.”

“Ai da……” Vệ Tử Dạ thật dài thở dài một tiếng nói: “Đạo lý này ta cũng hiểu, chỉ là bây giờ Ma tộc thế lớn, mặc dù là ta Thanh Khâu cùng Huyền Môn toàn lực tất cả làm, cũng chưa chắc tài năng ở kế tiếp đại chiến bên trong đạt được thắng lợi, bây giờ nếu là đi trước cựt tay việc, thật sự có chút không ổn.”

“Bệ hạ!” Khóc tang lão tử nghe đến Vệ Tử Dạ cũng không tính đối phó Phu Dịch, nhất thời kích động nói: “Đối lập với Ma tộc nói, nhân tộc mới là bộ tộc ta lớn nhất địch nhân a……”

Đáng tiếc khóc tang lão nhân cũng không biết, Vệ Tử Dạ cùng bọn họ này lão yêu bất đồng, hắn cùng loài người cũng không nhiều lầm thù hận, ngược lại ở chưa tu đạo trước còn đã bị quá loài người ẩn sĩ giúp đỡ, ngược lại là Ma tộc giết cả nhà của hắn, cùng hắn kết thù không đợi trời chung, cho nên đối với Vệ

Tử Dạ tới nói, Ma tộc mới là đại địch số một của hắn, còn nhân tộc, lại hay là muôn sau này thả.

Có điều, khóc tang lão nhân đích thật là đang vì Thanh Khâu tương lai suy nghĩ, dù sao thời đại thương cổ người, Yêu 2 loài đại chiến cách hiện nay mới bất quá tầm thường 4 hơn ngàn năm, này 4 năm hơn đổi với nhân tộc tới nói có lẽ dài dằng dẳng, bởi vì bọn họ đã truyền vô số đời, thế nhưng đổi với Yêu tộc nhưng không như thế.

Giống như này khóc tang lão nhân, mặc dù hắn cũng không có trải qua người, Yêu đại chiến, thế nhưng cũng bất quá mới truyền hai ba đời, nói cách khác, tham gia cho người, Yêu đại chiến chính là ấy bậc cha chú hoặc tổ phụ bối, cho nên hắn đổi với nhân tộc căm hận xa không phải yêu quái tầm thường có thể so với, mặc dù là Ma tộc có giết con mồi hận, thế nhưng trong tiềm thức, hắn vẫn cảm thấy nhân tộc mới là Yêu tộc đại địch số một.

Vệ Tử Dạ thông minh bực nào, đổi với khóc tang lão nhân tâm tư như thế nào không biết, lập tức cười nói: “Thần Vương lo lắng việc không phải không có lý,

Thế nhưng trước mắt Tiên Ma đại chiến sắp tới, bây giờ cùng loài người kết thù kết oán không thể nghi ngờ là lẩn lộn đầu đuôi, quả thật có chút mất nhiều hơn được.”

“Ai da……” nhìn thấy thủy chung không cách nào khuyên động Vệ Tử Dạ, khóc tang lão nhân chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Đã như vậy, liền toàn băng bệ hạ làm chủ a, lão thần cáo lui trước.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Làm phiền Thần Vương quan tâm.”

Khóc tang lão tử lập tức lạy lui, rời đi Thần Hoàng Điện.

“Lão thất phu này thực sự là ghê tởm!” Khóc tang lão nhân nói, đứng ở bên cạnh người Lý Mục đã sớm giận không thể nuốt, nếu không có Vệ Tử Dạ ở bên,

đã sớm đánh lớn ra tay rồi, cho nên khóc tang lão nhân vừa mới đến điện, Lý Mục liền tức miệng mắng to.

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Này lão yêu cùng loài người thù hận quá hận, cũng không trách hắn.”

Lý Mục đương nhiên biết đạo lý này, thế nhưng vẫn như cũ mặt giận dữ, dù sao hắn cùng với Phu Dịch bọn người đồng thời sinh ra chung chết, sớm coi như khác phái huynh đệ, bây giờ lại có người nhảy ra nói sẽ đổi huynh đệ của hắn bất lợi, có thể nào để hắn không giận.

Ngược lại là Lý Lăng Phong bình tĩnh nói: “Sư tôn, ngươi cảm thấy nếu như Tiên Ma đại chiến sau khi kết thúc, ta Thanh Khâu bộ tộc cùng Huyền Môn phản bội xác suất lớn bao nhiêu?”

Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau nói: “Ta biết các ngươi cùng Phu Dịch, Thiên Vũ tình như thủ túc, thế nhưng hai người các ngươi đại diện không dứt Yêu tộc, mấy người bọn hắn cũng đại không dứt nhân tộc, mặc dù là ta, một khi thiên hạ chỉ còn lại có nhân tộc cùng Yêu tộc nói, sư phụ ngoại trừ cho ta Thanh Khâu bộ tộc ưu tính lớn hơn nữa lợi ích ở ngoài, không có loại thứ hai lựa chọn. &# 85; &# 85; đọc sách www. &# 117; uka n sh u. Co &# 109; &# 32;”

Lý Lăng Phong lập tức hỏi: “Thầy cảm thấy, một khi Tiên Ma đại chiến sau khi, nhân yêu 2 loài nhất định phản bội?”

Vệ Tử Dạ gật gù, không nói gì.

Lý Mục không khỏi sững sốt, lập tức kinh ngạc nói: “Cậu, cái kia theo kết quả này đến xem nói, lão thất phu kia làm việc việc ngược lại là có công với bộ tộc ta?”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Kỳ thực, theo đạo lý trên nói, khóc tang lão yêu nói đích xác không sai, hơn nữa Phu Dịch cùng Thiên Vũ hai người thiên tư đích xác vượt xa người thường, theo như vậy tiếp tục phát triển nói, ngày sau

đích xác sẽ là ta loài đại địch.”

Lý Lăng Phong lập tức rơi vào trầm tư, có điều Lý Mục lại là cái thăng tính, trực tiếp lắc đầu hủy bỏ nói: “Không thể, băng vào chúng ta cùng quan hệ của bọn họ, coi như ngày sau 2 loài phản bội, cũng chắc chắn sẽ không đối với chúng ta xuống tay.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Cái này ta cũng tin tưởng, hai người bọn họ bản tính hiền lành, trọng tình trọng nghĩa, mặc dù là ngày sau sa trường gặp lại, cũng nhất định sẽ không cùng người huynh đệ hai người động thủ, thế nhưng, Thanh Khâu Sơn có mười vạn Yêu nhiều, người cảm thấy bọn họ đổi mặt này Yêu nhiều thời gian, có thể hay không nương tay?”

Lý Mục lúc này sững sốt, lúc này mới chợt hiểu ra!

Đúng vậy, bọn họ cùng nhau xuất sinh nhập tử, tình như thủ túc, sớm vượt qua chủng tộc khác biệt, thế nhưng Phu Dịch bọn họ thủy chung là loài người, bọn họ bắt đầu cứu là Yêu tộc, hai tộc một khi khai chiến, bọn họ nhất định sẽ đứng ở nhân tộc một phương, mà huynh đệ bọn họ hai người đồng dạng, cũng sẽ đứng ở Yêu tộc hàng ngũ.

Đến lúc đó, sa trường đổi lập, vừa nên làm gì.....

Vệ Tử Dạ nhìn thấy hai người cùng khổ não, lập tức cười nói: “Các người không cần khổ não, sau đó sự tình, sau đó rồi nói sau.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 321: Tự Tiện Hành Động

Lý Lăng Phong thở dài một tiếng nói: “Thế nhưng nếu như thật có một ngày như vậy nói, chúng ta nên làm gì đổi mặt với đối phuơng.....”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Có lẽ, cũng sẽ không có một ngày như vậy, bởi vì Tiên Ma đại chiến một khi mở ra, giống như Thái Cổ thời gian giống nhau, vừa là một hồi có một không hai cuộc chiến, trận chiến tranh này kết thúc trong khi, có lẽ chúng ta cũng đã vắng mặt cái này đời lên.....”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Thầy nói rất có lý, mặc dù nhân tộc thường tuyên dương là Thần Nông Đại Đế đại lanh dưới lấy được cái kia phen thắng lợi, thế nhưng Trên thực tế Thái Cổ thời gian Tiên Ma đại chiến, là trải qua vô số thế hệ hy sinh cùng nỗ lực kết quả.”

Vệ Tử Dạ thật dài thở dài một tiếng nói: “Đích xác như thế, theo sớm nhất thần tộc Thiên Đình bị diệt, đến nhân tộc Tam Thanh sáng lập Tiên Đình, cùng với sau đó Phục Hy, Nữ Ôa hai đời Tiên đế tích lũy, mãi đến tận Thần Nông Đại Đế khi đó rốt cục tích lũy lâu dài sử dụng một lần một lần đem Ma tộc trấn áp, nói cho cùng, cũng không phải ấy một người công lao, bây giờ tư thế cùng Thái Cổ thời gian độc nhất vô nhị, Ma tộc thế lớn đã là sự thật, cho nên trận chiến tranh này vô cùng có khả năng như là Thái Cổ thời gian giống nhau, có thể sẽ trải qua mấy đời, thậm chí mấy chục đời mới có thể thấy được kết quả, đến vào lúc ấy, sẽ có hay không có nhân yêu phân chia, đều là không thể biết được.”

Vệ Tử Dạ kiểu nói này, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người trong lòng khúc mắc lập tức mở ra, có điều, Lý Mục còn là đem trong lòng nghi hoặc nói ra.

“Cậu, vậy ngươi còn nói đến lúc đó nhân tộc cùng Yêu tộc nhất định sẽ phản

bộ?”

Vệ Tử Dạ cười nói: “Ta ngón tay là 2 ba đời trong vòng, nói cách khác ở vạn năm trong vòng chiến tranh chiến bó nói, tất nhiên lại có như vậy kết quả, thế nhưng nếu như trận chiến tranh này kéo dài mấy chục ngàn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm?”

Lý Mục không khỏi nghi ngờ nói: “Thái Cố thời gian cũng tương tự đã trải qua mấy trăm ngàn năm, tại sao cuối cùng vẫn là bạo phát nhân yêu cuộc chiến?”

Vệ Tử Dạ giải thích: “Vấn đề này ta cũng thường xuyên suy nghĩ, cá nhân ta cho rằng bùng nổ trận chiến tranh này nguyên nhân có hai điểm, 1 là nhân tộc vốn là nhân tài mới xuất hiện, ngoại trừ ra Tam Thanh Đạo Tổ cùng Thần Nông Đại Đế ở ngoài, giai đoạn trước cùng Ma tộc chiến tranh đều là bộ tộc ta làm như chủ lực, hơn nữa nhân tộc gốc gác kém xa bộ tộc ta, cho nên làm cho lúc đó đại yêu bọn ở Thần Nông Đại Đế sau khi ngã xuống sinh dị tâm, điểm thứ hai nhưng vẫn là lợi ích, trận chiến tranh này bùng nổ điểm vẫn là ở chỗ tranh quyền lực, chỉ là mượn hai tộc ma sát, rồi đem vốn thân mật vô gian 2 loài đẩy hướng hoàn toàn đối lập cực điểm.”

“Còn ta nói sau đây có khả năng sẽ không phát sinh như vậy sự tình, là vì bây giờ thiên địa đã không giống với thời kỳ thượng cổ, tu sĩ tu vi thật to co lại, muốn thắng được trận chiến tranh này nhân yêu 2 loài nhất định phải vứt bỏ hiềm khích lúc trước chung sức hợp tác, nếu như loại này hợp tác có thể có vô số đời trải qua vạn năm bên trên nói, nói vậy đến lúc đó cũng sẽ không lại có nhân yêu phân chia.”

“Hả……” Lý Lăng Phong huynh đệ nghe xong lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nói như thế, cũng đích thật là lúc trước Vệ Tử Dạ câu nói kia, sau đó sự tình, sau đó rồi nói sau……

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Sư tôn (cậu), làm sao vậy?” Lý Lăng Phong huynh đệ hai người nhìn thấy Vệ Tử Dạ sắc mặt không đúng, vội vàng ân cần nói.

Vệ Tử Dạ lập tức mặt giận dữ, chau mày nói: “Theo ta đi lối vào!”

Dứt lời, liền trực tiếp kêu gọi Đế Giang khí, trái phải mỗi tay bày ra một người sải bước Đế Giang phía sau lưng, chỉ thấy tử quang lóe lên, ba người đã bị Đế Giang năm đến thần điện ở ngoài, gần như không đến một phút thời gian, ba người đã xuất bảy giờ Thanh Khâu huyệt lối vào.

Thanh Khâu huyệt kết giới thời gian đã đến, lúc này đã khôi phục bình thường, thế nhưng ngay ở đóng trong nháy mắt đó, ba người nhìn thấy tựa hồ có mấy cái bóng người xông vào kết giới bên trong, chỉ để lại vẫn như cũ còn đứng ở bình đài bên trên Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân, ba người nhất thời lửa giận ngút trời, trực tiếp vọt tới hai người trước người.

Hai người nhìn thấy Vệ Tử Dạ mang theo hai vị Thiếu chủ đã đến,

Lập tức quay đầu lại quỳ lạy ở địa đạo: “Thấy qua bệ hạ.”

Vệ Tử Dạ lúc này đã là giận không thể nuốt, phải biết rằng Thanh Khâu huyệt một khi đóng, cho dù là hoàn toàn không đi kiêng kỵ kết giới đáng sợ, cũng phải ở sau một tháng tài năng mở ra, lập tức hờ lạnh một tiếng nói: “Các ngươi làm cái gì!”

Hai người nhìn nhau vừa nhìn, khóc tang lão nhân vội vàng trả lời: “Bệ hạ lòng dạ nhân hậu, tự nhiên không thể làm cái kia chuyện bội tín khí nghĩa, này tội nhân liền từ chúng ta hai người này thời gian không nhiều lão già tới làm.”

Lý Lăng Phong lúc này giận dữ nói: “Các ngươi cũng biết làm như vậy hậu quả!”

Khóc tang lão nhân cười cười nói: “Ta hai người tự nhiên biết, cho nên ngày sau Côn Lôn tìm tới, bệ hạ chỉ cần đem ta hai người trói hướng về Huyền Thanh

thượng nhân trước mặt có thể, ngược lại ta hai người đều là thời gian không nhiều người.”

Hai người tự tiện làm chủ hành vi phảng phất là hai cái bạt tai mạnh tử phiến ở Vệ Tử Dạ trên mặt vẻ mặt, nhất thời để hắn giận tím mặt, run rẩy song phương lập tức che kín mát mắt lôi ti hồ quang, “âm” có tiếng vang rền.

Lý Lăng Phong cùng Lý Mục cũng theo trong Càn Khôn Giới gọi ra phè huyết bá vương kích cùng lượng trời thước, chỉ đợi Vệ Tử Dạ động thủ, hai người bọn họ thì sẽ toàn lực xuất kích, đem hai người này lão thất phu chém giết.

Nhin thấy Vệ Tử Dạ ba người sát khí lẫm lẫm, Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân chẳng những không có sợ hãi, ngược lại nhìn nhau nở nụ cười, lập tức cười ha ha một tiếng, trăm miệng một lời nói: “Như thế vừa vặn!”

Vệ Tử Dạ lúc này giận dữ vô cùng, cắn răng nghiến lợi nói: “Các ngươi đã cho ta không dám giết hai người các ngươi!”

Ngân Hạnh Tử cười nói: “Bệ hạ tự nhiên dám giết ta hai người, &# 85 kể từ đó liền có thể đem ta hai người thủ cấp đưa lên Côn Lôn để bày tỏ thành tâm, đến lúc đó Côn Lôn tất nhiên sẽ không phản bội.”

“Các ngươi làm như vậy đến tột cùng để cái gì?” Lý Lăng Phong phẫn nộ quát.

Khóc tang lão nhân cười nói: “Chúng ta động tác này chính là cho ta Thanh Khâu ngày sau hưng thịnh quét dọn bình phong, cho nên, ta hai người có tội mà không có qua!”

“Lão thất phu! Nhận lấy cái chết!”

Nghe đến khóc tang lão nhân quấy nhiễu, lại còn đem chính mình xem là Yêu tộc anh hùng, Lý Mục nhất thời giận dữ, trực tiếp vung vẩy lượng trời thước

hướng về khóc tang lão nhân bỗn tối.

“Nhỏ Thiếu chủ chậm đã!” Đúng lúc này, trước mắt đột nhiên dần hiện ra vô số chỉ bạc đem năm giữ lượng trời thước quần lấp, bên tai đồng thời truyền đến thư sinh áo trắng âm thanh.

Lý Mục quay đầu nhìn lại, quả nhiên là thư sinh áo trắng, nhất thời nổi trận lôi đình, lúc này giận dữ nói: “Việc này ngươi cũng có phần!”

Thư sinh áo trắng vội vàng khoát tay một cái nói: “Nhỏ Thiếu chủ chớ nên hiểu lầm, ta vốn muốn đi Xá Nữ thần đình, vừa vặn đi ngang qua nhìn thấy các ngươi nỗi lên xung đột, lúc này mới tự tiện chủ trương ngăn lại nhỏ Thiếu chủ.”

Dứt lời, liền vội vàng đem chu thiên Phất Trần thu hồi, đối với Vệ Tử Dạ thi lễ nói: “Quần áo trắng thấy qua bệ hạ.”

Vệ Tử Dạ lúc này tâm tình cực sai, tùy tiện vung vung tay lấy đó đáp lại.

Thư sinh áo trắng tự nhiên có thể thấy trước mắt lửa căn mùi rất nặng, thế nhưng Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân dù sao cũng là Thanh Khâu Sơn tám vị Thần Vương bên trong tư cách già nhất hai vị, bất luận đến tột cùng phát sinh cái gì, nếu hai người này bị hư hỏng, đối với Thanh Khâu Sơn mà nói thì giống như tai họa ngập đầu bình thường, cho nên thư sinh áo trắng chỉ phải kiên trì tìm hỏi: “Bệ hạ, hai vị Thần Vương đến tột cùng phạm vào tội gì, phải làm to chuyện như vậy……”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 322: Khó Trị Tội Lỗi

Vệ Tử Dạ lập tức hừ lạnh một tiếng, đối với Ngân Hạnh Tử hai người đạo, “chính các ngươi nói.”

Vệ Tử Dạ mặc dù giận không thể nuốt, thế nhưng cũng biết hai người trước mắt với Thanh Khâu Sơn có hết sức quan trọng tác dụng, vừa vặn thư sinh áo trắng đã đến cầu xin, lập tức bán hắn cái mặt mũi.

Ngân Hạnh Tử hai người đều là sống gần 4000 năm lão yêu tinh, tự nhiên hiểu được đạo lý này, trong lòng không khỏi mừng thầm, bất quá vẫn là từ Ngân Hạnh Tử như thực chất đem chuyện đã xảy ra tỉ mỉ thuật.

Thư sinh áo trắng nghe xong Ngân Hạnh Tử nói, nhất thời khiếp sợ vô cùng, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó nói không ra lời.

Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói: “Quần áo trắng, ngươi cảm thấy nên làm gì như là đặt hai người bọn họ?”

Thư sinh áo trắng nghe nói Vệ Tử Dạ tìm hỏi, lập tức hiện ra một bộ mặt mày ủ rũ đáng dấp, theo đạo lý nói, hai người này phạm chính là khi quân vong thượng tội lỗi, tội lỗi đáng chém cả nhà, thế nhưng hai vị này với Thanh Khâu Sơn lại là thân phận siêu nhiên, nếu là hai người thế lực lẩn nhau, kể cả Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ đều kém xa hai người này, như là coi là thật nói ra cái này xử trí phương pháp, một khi gây nên hai người dội lại, Thanh Khâu Sơn chắc chắn gặp tai hoạ ngập đầu.

Thế nhưng hai người này hành vi thật sự thái quá tồi tệ, không khác một người một bạt tai mạnh phiến ở thần hoàng trên mặt, nếu nói là hai người vô tội,

chính hắn muốn rơi vào một không vắng lời tội lỗi, huống hồ, Thanh Khâu Sơn dù sao chỉ có này một vị thần hoàng, nếu là chuyện hôm nay xử lý không tốt, mở ra cái này tiền lệ nói, vậy Vệ Tử Dạ ngày sau mặt vừa nén đặt hướng về nơi nào?

Nhất thời, thư sinh áo trắng nhất thời lâm vào cảnh lưỡng nan, không biết là nên làm thế nào cho phải.....

Vệ Tử Dạ không giống với Lý Lăng Phong huynh đệ, mặc dù hắn chỉ là vay mượn Thanh Khâu Sơn lực lượng đáp lại thù riêng, thế nhưng bây giờ hắn dù sao thân thể ở ngôi vị hoàng đế, hơn nữa bản thân hắn đích xác cũng là Yêu tộc, vốn là nên làm Yêu tộc mưu tính.

Cho nên, về công về tư hôm nay hắn đều không thể trị hai người này tội lỗi, bởi vì này tội lỗi chỉ cần trị, bất luận hai người đến tột cùng là ngay tại chỗ đèn tội hoặc là không vắng lời làm phản trên, vốn thì mây đen giăng kín Thanh Khâu Sơn nhất định sẽ gặp tai họa ngập đầu, như vậy hậu quả cũng tuyệt đối là hắn khó có thể chịu đựng, cho nên hắn đem cái vấn đề khó khăn này đẩy tới thư sinh áo trắng trên đầu.

Thế nhưng thư sinh áo trắng đồng dạng biết trong này quan hệ lợi hại, trong lúc nhất thời cũng không dám nói nguyên cớ đi ra.

Kết quả là, lúc trước sắp sửa va chạm gây gỗ bầu không khí ở thư sinh áo trắng xuất hiện sau khi, nhất thời liền đổi nặng nề lên.

Nhin thấy thư sinh áo trắng cũng không nói chuyện, Lý Mục lúc này giận dữ nói: “Tôi khi quân đáng chém!”

Dứt lời, giơ lên trong tay lượng trời thốc lại hướng Ngân Hạnh Tử đinh đầu bô tới, cũng không nhớ tới tay, lại bị Lý Lăng Phong ngăn lại, Lý Mục đang muốn phát tác, đã thấy Lý Lăng Phong rất có thâm ý lắc lắc đầu.

Mặc dù Lý Mục không rõ đến tột cùng vì sao, thế nhưng huynh trưởng ngăn cản chỉ có thể coi như thôi, cuối cùng chỉ phải đứng ở nơi đó một mình bức bối.

“Quần áo trắng.....” trầm mặc ước chừng khoảng một phút, nhìn thấy thư sinh áo trắng vẫn như cũ không nói, Vệ Tử Dạ trực tiếp thúc giục.

Cũng may thư sinh áo trắng rốt cục tại đây trong vòng một phút nghĩ tới biện pháp, vội vàng trả lời: “Bẩm bệ hạ, giới luật việc vốn thuộc Sư vương, cho nên thần cho là nên chiêu Sư vương đã đến, lại định tội.”

“A.....” Vệ Tử Dạ gật gù, lập tức đổi với Lý Mục nói: “Huyền vũ tôn, ngươi đi mời mọc Sư vương đã đến Thần Hoàng Phong.”

Lý Mục mặc dù mọi cách không muôn, thế nhưng Vệ Tử Dạ có lệnh không dám không nghe theo, chỉ phải trực tiếp hướng về Sư vương thần đinh phát đi bộ đi đến.

Lý Mục đi rồi, Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau lập tức rời hướng Lý Lăng Phong nói: “Huyền Thiên Tôn, ngươi đi đem còn lại ba vị Thần Vương cùng nhau mời đến.”

“Tuân lệnh!” Lý Lăng Phong trả lời một tiếng, vội vàng hướng phát đi bộ mà đi.

Đợi cho huynh đệ hai người toàn bộ bước vào phát đi bộ sau khi, Vệ Tử Dạ thở thật dài một tiếng,

Đối với Ngân Hạnh Tử hai người ngữ trùng tâm địa nói: “Các ngươi thật cho là dùng các ngươi đầu người có thể bình ổn lửa giận của Côn Lôn? Có thể hoán đổi Thanh Khâu Sơn ngày sau hưng thịnh?”

Nghe đến Vệ Tử Dạ như vậy ngữ khí nói chuyện với hai người, hai người không khỏi sững sốt, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ thấy hai người, bất đắc dĩ lắc đầu, lập tức xoay người quay lưng hai người, thở dài một tiếng nói: “Có phải các ngươi đã quên Thanh Khâu Sơn bây giờ còn hâm sâu một hồi khổng lồ âm mưu bên trong? Nếu như ta xử tử

hai người các ngươi, không thể nghi ngờ với tự đoạn hai tay, thế nhưng ta không giết hai người các ngươi, rồi lại sẽ bằng thêm Huyền Môn này 1 đại địch, đến lúc đó, trước có Ma tộc xâm lấn, sau có Huyền Môn vây chặt, đến lúc đó Thanh Khâu chắc chắn lâm vào vạn kiếp bất phục nơi, cho nên hai người các ngươi này hành vi, không những sẽ không để cho Thanh Khâu Sơn ngày sau hưng thịnh, ngược lại sẽ bị diệt với lập tức.”

Hai người nghe đến Vệ Tử Dạ lời ấy sau khi nhất thời sững sốt, bọn họ phái môn dưới rình giết Phu Dịch bọn người cẩn bản cũng không có muôn nhiều như vậy, bây giờ bị Vệ Tử Dạ điểm ra, nhất thời kinh đến một đời mồ hôi lạnh, trong lòng nhất thời hối tiếc chớ vội.

Thế nhưng Thanh Khâu huyệt phong ấn một khi đóng, cho dù là bọn họ đồng thời liên thủ, cũng nhất định phải ở sau một tháng tài năng lại mở ra, trừ phi có người có thể đạt được trong truyền thuyết Yêu Hoàng cảnh, nếu không ở sau đó trong vòng một tháng, tuyệt đối không thể có người có thể lại tiến vào Thanh Khâu trong huyệt.

Hai người nhất thời hối hận đan xen, bọn họ vốn đích thật là muốn vì Thanh Khâu huyệt quét dọn ngày sau đại địch, thế nhưng bởi vì bọn họ cân nhắc không chu toàn, không những không thể để cho Thanh Khâu Sơn ngày sau hưng thịnh, ngược lại có họa với lập tức, nhất thời để xấu hổ không thôi, hai cái gộp lại sống sắp có vạn năm lão già hoả lại kêu khóc lên.

Thư sinh áo trắng cũng là người thông minh, tự nhiên biết Vệ Tử Dạ dự định buông tha hai người, vì vậy hắn liền vội vàng tiến lên đem Ngân Hạnh Tử hai người nâng dậy, muốn nói cái gì, rồi lại không biết là nên làm gì nói tới, chỉ phải thở dài một tiếng.

“Về trước Thần Hoàng Điện a.....” Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng, trực tiếp hướng về Thần Hoàng Điện đi đến.

Ngân Hạnh Tử hai người nhìn thấy ngày xưa uy phong lẫm lẫm, bá đạo vô

song thần hoàng vào đúng lúc này lại có vẻ hơi hạ tiện vẻ, đặc biệt là cái kia từng tiếng nặng nề tiếng bước chân, phảng phất từng tiếng chuông báo tử nện gõ ở hai người trong lòng bình thường, vốn thì hối tiếc không kịp hai người, càng hận không thể lấy cái chết tạ tội!

“Được rồi, chúng ta đi thôi.....”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng, lập tức một tay giúp đỡ một người hướng về Thần Hoàng Điện chậm chạp đi đến.

Một chén trà sau, ngoại trừ Xá Nữ vẫn như cũ còn ở vốn đĩnh dưỡng thương ở ngoài, còn lại 7 vương đã toàn bộ đứng ở Thần Hoàng Điện bên trong.

Đợi cho người đủ sau khi, Vệ Tử Dạ trực tiếp theo hoàng tọa đứng lên, đứng ở trên bậc, thở dài một tiếng nói: “Đã xảy ra chuyện gì, nói vậy các ngươi cũng đều biết rồi, bản tôn muốn nghe các ngươi ý kiến, Sư vương, thì theo ngươi nói đây bắt đầu đi.”

Kim mao sư tử không ngờ rằng Vệ Tử Dạ sẽ trực tiếp chỉ đích danh, nhất thời một bộ nhìn lông mày mặt đau khổ hình ảnh, thở thật dài một tiếng, bất đắc dĩ nói: “Bệ hạ, thần cho rằng Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân tội ác ngập trời, mặc dù là thực hiện lăng trì chi hình cũng không quá đáng, chỉ là.....”

Vệ Tử Dạ thở dài, khoát tay một cái nói: “Sư vương nhưng nói chính là, không cần giấu làm của riêng.”

Kim mao sư tử lúc này mới hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Thế nhưng bây giờ đổi đầu kẻ địch mạnh, ta Thanh Khâu chính là dùng người kế sách, cho nên thần cho rằng, để hai vị đại tội lỗi lập công càng thêm thỏa đáng, không biết bệ hạ ý như thế nào.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 323+1 Thạch 3 Chim Xử Phật

Kim mao Sư vương lời vừa nói ra, Lý Mục nhất thời nỗi trận lôi đình, thế nhưng khổ nỗi nơi này chính là thần hoàng đại điện, không chấp nhận được hăn làm càn, chỉ phải tức giận đến răng, rồi lại chỉ có thể nuốt giận vào bụng.

Vệ Tử Dạ cũng không có tỏ thái độ, trực tiếp đối với còn lại bốn vị Thần Vương nói: “Các ngươi cảm thấy việc này làm xử trí như thế nào?”

Thanh Âm Tiên tử lập tức ra khỏi hàng, thi lễ nói: “Thần cho rằng, Sư vương nói câu câu đều có lý, dù sao hai vị Thần Vương cũng là cho ta Thanh Khâu suy nghĩ, kỳ tâm có thể sáng sửa, cho nên tội chết quả thật có thể miễn, chỉ là dù sao bọn họ phạm vào tội khi quân, cho nên dù sao vẫn là phải bị một vài xử phạt, nếu không bệ hạ tất nhiên mất hết thể diện, ngày sau làm như thế nào hiệu lệnh Thanh Khâu nhiều?”

Thanh Âm Tiên tử vừa dứt lời, liền có Chiến Vô Cực trả lời: “Thần cho rằng Tiên tử nói hợp lý hơn.”

Hèn mọn chân nhân vội vàng cũng tiến lên phía trước nói: “Thần cũng cho rằng Tiên tử nói thật phải hợp lý.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Quần áo trắng, ngươi cảm thấy thế nào?”

Thư sinh áo trắng vội vàng trả lời: “Thần cũng cho rằng Tiên tử nói càng thêm hợp lý, chỉ là này xử phạt nhưng có chút khó khăn.....”

“Hả?” Vệ Tử Dạ liền vội vàng hỏi: “Có gì khó xử?”

Thư sinh áo trắng trả lời: “Bệ hạ anh minh thần võ, ta Thanh Khâu một mạch

bây giờ đã là trên dưới một lòng, nếu trừng phạt đến quan trọng, sợ hãi muốn tổn thương hai vị Thần Vương căn cơ, đối với ta Thanh Khâu một mạch tuyệt đối là lớn lao tổn hại, thế nhưng phạt nhẹ, vừa biểu hiện không dứt bệ hạ uy nghiêm, cho nên này xử phạt thật sự không tốt nǎm chắc.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Đích xác như thế, có điều, như là trở về là nếu muốn một lưỡng toàn tề mỹ biện pháp, nếu không một khi Côn Lôn đã đến hỏi tội, chúng ta cũng không tốt công đạo.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Thần Hoàng Điện bên trong lập tức hoàn toàn tĩnh mịch, dù sao trước mắt một khi mở miệng, theo như lời nói như vậy nếu là trừng phạt đến nhẹ, thì sẽ nhục thần hoàng bộ mặt, thế nhưng phải phạt đến nặng, vừa sẽ ác hai vị Thần Vương, này đều là khéo léo nhân tình, đương nhiên sẽ không đem này hai mặt không phải người chuyện phiền toái nǎm ở trên đầu mình.

Đúng là Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân có tự mình biết mình, hơn nữa hai người lúc này đích xác nhận thức tới chính mình làm việc tồi tệ, cho nên Ngân Hạnh Tử trực tiếp trả lời, “tội thần cho rằng, ai làm nấy chịu, việc này nên ta hai người tự mình hướng về Côn Lôn đi một lần, mời mọc Huyền Thanh thượng nhân định đoạt mới là.”

“Động tác này tuyệt đối không thể!” Kim mao Sư vương lúc này tiến lên phía trước nói: “Nếu là hai vị Thần Vương đi tới Côn Lôn núi, không thể nghi ngờ với chui đầu vô lối, tất nhiên một đi không trở lại!”

Thanh Âm Tiên tử lập tức phụ họa nói: “Sư vương nói có lý, thần cũng cho rằng hai vị Thần Vương không thích hợp tự mình đi tới, nếu là chung quy phải có người đi, không bằng để thần đại hai vị Thần Vương đi xin tội.”

Hai người thấy Thanh Âm Tiên tử, nhất thời cảm giác trong lòng phát lên một dòng nước ấm, phải biết rằng lúc trước Thanh Âm Tiên tử vốn cùng hắn hai người cực kỳ không đúng lầm, bây giờ lại đồng ý làm hai người bọn họ đặt mình vào nguy hiểm, lập tức cảm động cực kỳ, tứ hạnh tứ hạnh thanh lệ lập tức vỡ

sóng lớn bước ra.

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng trực tiếp hủy bỏ nói: “Tiên tử nói không ổn, nếu là do ngươi đi nói, đối với Côn Lôn tới nói liền không phải xin tội, mà là khoe khoang, không những không được xin tội tác dụng, ngược lại sẽ chọc giận Côn Lôn.”

“Nhưng nếu là hai vị Thần Vương hôn hướng về, nhất định là dẫn lửa thiêu thân, dữ nhiều lành ít!” Thanh Âm Tiên tử lúc này phản bác.

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Mặc dù là hai vị Thần Vương không đi, Tiên tử cũng không có thể đi, nếu coi là thật muốn có người đi, chỉ có thể là bệ hạ hôn hướng về.....”

“Làm càn!” Thư sinh áo trắng vừa dứt lời, liền có kim mao Sư vương hét lớn một tiếng, trực tiếp đón hắn lời nói đánh gãy, “bệ hạ bèn vạn kim thân thế, huống hồ vốn là hai người việc, kể từ đó, không những không thể mời mọc bẩm bệ hạ bộ mặt, ngược lại là càng thêm uy nghiêm quét rác, ngày sau bệ hạ đem như thế nào đối mặt Thanh Khâu nhiều?”

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ cuối cùng vào lúc này mở miệng, “quần áo trắng nói nói trúng tim đen, nếu muốn tiêu trừ Côn Lôn lửa giận, từ bản tôn tự mình đi tới thực là thượng sách, còn Sư vương theo như lời uy nghiêm không còn cũng cũng sẽ không, bản tôn đúng là cảm thấy, như vậy càng có thể có vẻ bản tôn lòng dạ bao la.”

Lý Lăng Phong huynh đệ hai người nghe Vệ Tử Dạ kiểu nói này, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng hai người này lão thất phu mưu hại Phu Dịch bọn người, đến cuối cùng lại còn muốn cho Vệ Tử Dạ giúp bọn hắn chui đít, quả nhiên là làm trò cười cho thiên hạ, chỉ là nghe đến nơi này,

Bọn họ cũng hiểu, hai người này lão thất phu tội lỗi, nhất định là trị không được, bởi vì Thanh Khâu Sơn không chịu đựng nổi như vậy hậu quả.

Chiến Vô Cực nghe mặc dù không bằng huynh đệ hai người bực tức, nhưng cũng là buồn bực vô cùng, lập tức cũng không kịp nhớ ác không ác hai người này, tùy tiện nói: “Kể từ đó, người ở bên ngoài xem ra, bọn họ ngược lại là có công không có qua không thành công?”

Ngân Hạnh Tử hai người nghe được mặc dù có chút căm tức, thế nhưng hai người phạm đến đích thật là tội không thể tha tội lớn ngập trời, lẽ ra chịu phạt, Chiến Vô Cực tên tiểu bối này vốn ở tám vị Thần Vương bên trong chính là so với kim mao sư tử tính tình càng thêm sáng sủa người, cho nên hẵn hai người nhất thời cũng không có kế hận.

Vệ Tử Dạ suy nghĩ một chút nói: “Đã như vậy, &# 85 &# 32; liền trừng phạt hai người cách đi Thần Vương vị trí ba năm, từ ấy môn hạ đệ tử đại mặc cho, ba năm nay, các ngươi thì đồng thời phụ trách quét tước Thần Hoàng Điện như thế nào?”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, cả điện mọi người đều là sững sốt.

Cách đi Thần Vương vị trí, đây chính là từ xưa đến nay chưa hề có việc!

Có điều mọi người suy nghĩ cẩn thận, nhưng cũng hiểu trong đó hàm nghĩa, dù sao hai người phạm chính là tội khi quân, nếu như không trừng phạt, thần hoàng nhất định uy nghiêm quét rác, thế nhưng phải phạt rồi lại không tốt năm giữ nặng nhẹ, nếu là đem Thần Vương vị trí tạm thời cách thức đi, đích thật là không thể tốt hơn.

Dù sao này Thần Vương vị trí chính là tạm thời cách đi, còn có một lần nữa trở về một ngày, hơn nữa cái này ba năm cũng rất có chú ý, dài ra, sợ hãi ấy môn hạ ham muốn Thần Vương vị trí nỗi lên dị tâm, đoán, rồi lại không được hiệu quả.

Hiện nay ba năm nay, lại là đúng mực, vừa bảo toàn thần hoàng bộ mặt, vừa biểu hiện ra sự rộng lớn lòng dạ.

Có điều, bọn họ nhưng vẫn là thật không ngờ, Vệ Tử Dạ còn có một tầng thâm ý, cái kia mới là cái này xử phạt bên trong quan trọng nhất môt khâu.

Này môt kế, chính là mót hòn đá hạ ba con chim kế sách.

Thứ nhất, chỉ cần đem hai người này giam lồng với Thần Hoàng Điện, bằng hai người tu vi, Thần Hoàng Phong an toàn tự nhiên khả năng tìm được rõ rệt tăng lên.

Thứ hai, nếu như hai người đều không phải là con kia hắc thủ sau màn nói, Ngân Hạnh Tử đinh cùng khóc tang thần đinh nhất định sẽ trở thành con kia hắc thủ sau màn mục tiêu, cứ như vậy chính là thả con tép, bắt con tôm, nhất định có thể dẫn ra con kia hắc thủ sau màn, đồng thời hai người bọn họ cũng đem tiếp theo thư sinh áo trắng sau khi đồng dạng hoàn toàn tẩy thoát hiềm nghi.

Thứ ba, nếu là hai người bọn họ bên trong có một người là con kia hắc thủ sau màn nói, hai người cùng nhau vừa có thể đưa đến lẫn nhau giám sát hiệu quả, cứ như vậy, nếu như cái kia mộ hậu độc thủ ở trong vòng ba năm không lộ diện, liền nói rõ này con hắc thủ sau màn chính là một người trong đó, đến lúc đó chỉ cần theo hai người này bên trong phân biệt chính là.

Kể từ đó, thần hoàng uy nghiêm cũng bảo vệ, có thể loại trừ hắc thủ sau màn, đây mới là Vệ Tử Dạ chánh thức dụng ý.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 324: Vệ Tử Dạ Lo Âu

Như thế, Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân việc coi như cáo dùng đoạn, sau đó, nhiều yêu vương tản đi, Vệ Tử Dạ lĩnh Lý Lăng Phong huynh đệ hai người quay lại đoạn nhai.

“Huynh trưởng, đơn giản như vậy buông tha cái kia hai cái lão thất phu nói, nếu như Côn Lôn coi là thật hỏi tội chúng ta nên làm gì?”

Nghe xong Lý Lăng Phong đem hôm nay đã phát sinh việc tỉ mỉ báo cho sau khi, Vệ Băng không khỏi nghi ngờ nói.

Bởi vì Thần Lộ lúc trước lặng lẽ nói cho nàng, Phu Dịch không biết là vì sao lại cùng Côn Lôn phái Hiếu Nguyệt Tiên tử quen biết, chỉ tiếc mặc dù là Thần Lộ tự mình tìm hỏi, Phu Dịch lại dùng đã quên đáp lại, có điều bất kể nói thế nào, bây giờ có một chút có thể xác định, nếu như Phu Dịch cùng Thi Vân có chuyện nói, Côn Lôn tuyệt đối sẽ không giảng hoà.

Đương nhiên, cái này cũng là Lý Lăng Phong huynh đệ hai người trong lòng nghi hoặc, mặc dù bọn họ biết Phu Dịch thân phận là giả, thế nhưng Thi Vân lại là thật sự Côn Lôn đệ tử, hơn nữa lúc đó Thanh Vân Sơn trên Thục Sơn liên minh Thái Hư chân nhân cùng Bồng Lai Tiên tử thủy tiên đều biết Thi Vân theo mọi người đi tới Thanh Khâu Sơn, một khi Thi Vân có chuyện, Côn Lôn nhất định sẽ hưng binh vấn tội.

Vốn mọi người đều cho rằng Vệ Tử Dạ là không có cách nào mới buông tha Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân, nhưng không nghĩ, nghe đến Vệ Băng tìm hỏi sau khi, Vệ Tử Dạ trực tiếp bày ra một bộ tràn đầy tự tin biểu hiện cười nói: “Các ngươi suy nghĩ nhiều? Mặc dù là ta đều không chắc chắn khả năng giết

chết bọn họ, bọn họ có điều phái một vài biến ảo cảnh tiểu yêu thoi, bây giờ chúng ta không những không cần lo lắng Phu Dịch bọn họ, ngược lại là bọn họ nên cầu nguyện không nên cùng Phu Dịch bọn người đụng vào, nếu không chính là tận thế của bọn họ.”

“A?” Vệ Băng, Lý Lăng Phong huynh đệ cùng Vu Tị không khỏi sững sốt, không rõ Vệ Tử Dạ đến tột cùng nơi nào đến lớn như vậy tự tin, dù sao theo vừa rồi Lý Lăng Phong giảng, tiến vào Thanh Khâu huyệt môn nhân có ít nhất hơn mười, cái gọi là hai quyền khó địch bốn tay, Phu Dịch bọn người coi như lợi hại đến đâu, dù sao Thanh Khâu huyệt nguy cơ trùng trùng, trải qua này ba ngày tất nhiên đã là vết thương chồng chất, lại bị này sinh rồng sống rồng tu sĩ đụng vào, nên là dữ nhiều lành ít mới là.

Vệ Tử Dạ cười ha ha một tiếng nói: “Các ngươi tựa hồ đã quên một cái bảo vật.”

“Thần Nông đǐnh!” Mọi người trải qua Vệ Tử Dạ này vừa đề tĩnh, lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới, Phu Dịch trong tay có một vật, chính là được xưng từ tuyên cổ tới nay phòng ngự vô địch đệ nhất thiên hạ đǐnh - - Thần Nông đǐnh!

Nếu như là Thần Nông đǐnh nói, vậy Vệ Tử Dạ vừa mới nói thì đều không phải là khuếch đại suy đoán, cho dù là hắn thiên yêu cảnh tu vi, cũng đích xác không thể đánh vỡ Thần Nông đǐnh phòng ngự thương tổn được Phu Dịch bọn người, chớ nói chi là chỉ là một đám huyền thể cảnh tiểu yêu.

Kể từ đó, Phu Dịch bọn người thì tương đương với đứng ở không thất bại địch, quả nhiên như là Vệ Tử Dạ theo như lời, bọn họ căn bản không cần lo lắng, ngược lại là cái kia những người này nên cầu nguyện sẽ không đụng vào Phu Dịch bọn người mới là.

“Cái kia đã như vậy, huynh trưởng vì sao còn muốn khuếch đại suy đoán, đối với hai người kia còn muốn dùng tạm thời cách Thần Vương vị trí làm như trừng phạt.” Vệ Băng không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ cười cười, lập tức đem cái kia một hòn đá hạ ba con chim kế sách nói ra.

Làm Vệ Tử Dạ sau khi nói xong, tất cả mọi người khiếp sợ vô cùng, bọn họ căn bản thật không ngờ, tại đây ngăn ngừa canh giờ bên trong, Vệ Tử Dạ lại khả năng tương kế tựu kế, trải đến lớn như vậy bố trí.

Đặc biệt là Lý Lăng Phong, hắn không khỏi nghĩ đến, nếu hôm nay hắn là thần hoàng nói, ở xử lý chuyện này, tuyệt đối chỉ có hai loại biện pháp, 1 người chính là đem hai người trực tiếp chém giết lập uy, cả hai cũng chỉ có thể là vì lấy đại cục làm trọng trực tiếp chuyện cũ sẽ bỏ qua, chỉ là kể từ đó lại mất hết thể diện, lại là tuyệt đối không nghĩ tới Vệ Tử Dạ này một hòn đá hạ ba con chim kế sách.

Hắn đúng là vốn cũng biết trí tuệ của chính mình cùng Trương Thiên Vũ cùng Vệ Tử Dạ có một chút chênh lệch, thế nhưng hắn vẫn cho là chỉ là thiếu chút nữa mà thôi, bây giờ này so sánh, này nơi nào chỉ là một vài chênh lệch, rõ ràng chính là khác biệt một trời một vực.

Lý Mục không khỏi mừng lớn nói: “Nói như thế,

Việc này chẳng những không có một điểm chỗ hỏng, ngược lại bằng bạch tặng cậu một lập uy cơ hội!”

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Ngược lại cũng không phải không hề có một chút chỗ hỏng, thậm chí có thể nói việc này vẫn như cũ là hại lớn hơn lợi.....”

“Đây là vì sao?” Lý Mục không hiểu nói.

Vệ Tử Dạ thở dài nói: “Chúng ta chỉ có thể cầu nguyện bọn họ không muốn gấp gỡ, nếu không e sợ từ đó về sau, Phu Dịch bọn họ liền không còn là ta bằng hữu của Thanh Khâu Sơn.”

“Hả?” Lý Mục không khỏi có chút căm tức nói: “Nếu nói như vậy, cậu ngươi còn là trưởng phạt bọn họ quá nhẹ.”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng nói: “Có điều, tất cả ngược lại cũng không muốn đều tới xấu nhất phuơng diện cân nhắc, dù sao, Thanh Khâu huyệt vô cùng mênh mông, bọn họ tài năng ở nơi đó gặp gỡ xác suất có thể nói là nhỏ bé không đáng kể, còn nữa nói, Phu Dịch bọn họ nên đã tiến vào Đông Thiên Môn, bọn họ có đông vô cùng xanh hoa khiến nơi tay tự nhiên là thông suốt, thế nhưng này tiểu yêu không có, trước tiên không nói bọn họ có thể hay không tìm tới Đông Thiên Môn vị trí bí cảnh, cho dù là tìm được rồi, bọn họ cũng nhất định sẽ chôn thây với Tiên Đinh che chở cửa bên trong đại trận, cho nên như vậy phân tích hạ xuống nói, hai phe nhân mã gặp gỡ xác suất, có thể nói là vạn người chưa chắc có được một, cho nên chúng ta cũng không cần quá lo lắng.”

“Ai da……” Vệ Băng thật dài thở dài một tiếng nói: “Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, nếu như thật gặp phải nói, mặc dù ta tin tưởng những hài tử này không sẽ cùng chúng ta là địch, nhưng là khẳng định cũng sẽ không sẽ cùng chúng ta cùng trước đây vậy.”

“Đúng vậy……” Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Lúc này, Thanh Khâu huyệt thủ phủ, Phu Dịch bọn người trải qua một phen sau khi thương nghị liền ra Thần Nông đỉnh.

Trải qua này một phen thỏa thuận sau khi, cũng là tuyệt đi trêu chọc này nổi danh mãnh thú ý nghĩ, mặc dù những thiên tài địa bảo kia đích xác mê người, thế nhưng cho dù có Thần Nông đỉnh nơi tay, cũng chưa chắc khả năng bảo đảm bọn họ nhất định sẽ không xuất hiện thương vong, cho nên bọn họ nhất trí quyết định, ở có hạn trong thời gian nhiều ở Thanh Khâu huyệt đi dạo, ngược lại có khám long tiên nơi tay, nếu như tốc độ nhanh một chút nói, thiên tài địa bảo đồng dạng không phải ít.

Kế tiếp trong vòng bảy ngày, ở tiểu quỷ dẫn đường dưới, bọn họ quả nhiên

không nữa gặp phải đặc biệt mạnh mẽ mãnh thú, hơn nữa ở khám long tiên Thần Uy bên dưới, các loại cực phẩm luyện đan luyện khí thiên tài địa bão làm cho bọn họ nhặt được nương tay, tuyệt đối coi là đầy bồn đầy bát.

“Các ngươi xem! Nơi đó hình như là lần trước gặp phải Thái Cổ Ma vượn sơn động?”

Đúng lúc này, Thần Lộ đột nhiên phát hiện xa xa có một mảnh đá vụn phế tích, hơn nữa cái kia phế tích phía bên phải còn có một cái tràn đầy tàn cây đoạn cành tàn tạ con đường.

Mọi người vội vàng nhanh chóng chạy tới, nhìn trước mắt phế tích, mặc dù cùng ngày là đêm khuya, bất quá bọn hắn vẫn có một ít chiếu voi, Phu Dịch lập tức suy đoán nói: “Nên chính là nơi đây đi.”

Dứt lời, quay đầu lại nhìn về phía tiểu quỷ.

“Vâng..... nơi đây không sai.” Tiểu quỷ nhất thời lúng túng vô cùng, lúc trước hắn đem mấy người bọn hắn lĩnh tới nơi này, đích thật là hắn thiết kế, muốn lợi dụng Thái Cổ Ma vượn tay đưa bọn họ chém giết, chỉ tiếc Thái Cổ Ma vượn vẫn chưa có thể đem những người này chém giết không nói, sự tình ngăn ra một năm sau khi còn lại đưa hắn nô dịch.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 325: Cũ Cảnh Tái Diễn

Phu Dịch gật gù, lập tức chỉ vào cái kia lúc đó chật vật chạy trốn bị xuyên qua cánh tay Ma vượn khổng lồ thân hình mạnh mẽ mở ra cũng không thể tính đường tàn tạ con đường cười nói: “Vậy chúng ta bây giờ chỉ cần theo con đường này tiếp tục đi, nên thì không khó tìm tới Đông Thiên Môn.”

“A, bất quá vẫn là cẩn thận một chút a, Thái Cố Ma vượn chết rồi, hắn lanh địa nhất định có mới ma thú chiếm lĩnh.” Trương Thiên Vũ vội vàng nhắc nhở.

“Đó là tự nhiên.” Mọi người đáp một tiếng, lập tức đoàn người liền theo cái lối đi này tiếp tục đi về phía trước.

Đoàn người đi tới đây đất tàn tạ trên đường, Thi Vân thấy cái kia ôm hết đều không bằng cổ thụ che trời bị phá hỏng vô cùng thảm, không khỏi hơi kinh ngạc vô cùng, tặc lưỡi nói: “Các ngươi rốt cuộc đã trải qua cái gì……”

Thần Lộ cười cười, lập tức đem lần trước bị tiểu quỷ ám hại, ban đêm bị xuyên qua cánh tay Ma vượn đánh lén, sau đó mọi người chạy trối chết chuyện xưa nói ra.

“Các ngươi lại thật khả năng theo loại này đẳng cấp quái vật trong tay chạy trốn, thực sự là lợi hại……”

Mặc dù giảng giải của Thần Lộ cũng không có thêm mắm dặm muối, thế nhưng việc này thân mình thì rất có sắc thái truyền kỳ, phải biết rằng lúc trước chỉ có Phu Dịch cùng Lý Lăng Phong huynh đệ hai người là Địa Tiên Cảnh tu vi, Thần Lộ các loại ba nữ có điều mới Tán Tiên cảnh tu vi, càng đáng sợ chính là bọn họ lúc đó có thể không giống bây giờ như vậy trang bị đến tận răng, bọn họ

lại khả năng dùng như vậy trạng thái theo sức chiến đấu cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chỗ sánh ngang xuyên qua cánh tay Ma vượn trong tay chạy trốn, nếu không có tận mắt nhìn thấy, căn bản là khiến người ta khó có thể tin tưởng được.

“Này còn không tính là gì.” Phu Dịch cười cười, cố ý đánh cái bí hiểm nói.

“Hả?” Thi Vân không khỏi cả kinh nói: “Này còn không tính là gì? Chẳng lẽ còn có càng đặc sắc?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đương nhiên, lúc đó Thanh Khâu Sơn hoàn toàn không giống như bây giờ hoà thuận, chúng ta từ nơi này chạy đi sau khi vừa vặn đụng phải Ngân Hạnh Tử môn nhân bị Kim Mao Sư Vương môn nhân giết hại, các ngươi đoán đến thế nào?”

Phu Dịch cố ý thèa nước đục thả câu, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ phảng phất lúc đó ngay ở hiện trường bình thường, trực tiếp trả lời: “Chắc là Lý đại ca ỷ vào Thiếu chủ thân phận, đem môn nhân của Ngân Hạnh Tử cứu đi?”

Nói thế vừa, Phu Dịch ba người nhất thời kinh ngạc mồm, Phượng Dao lập tức tán dương: “Thiên Vũ ca ca thật là lợi hại, này đều bị ngươi đoán được.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Này có cái gì khó đoán, lấy các ngươi lúc đó tình huống căn bản không thể cùng bọn chúng triển khai đại chiến, ngoại trừ khả năng mượn dùng Lý đại ca thân phận kinh sợ một chút, cũng không có càng tốt hơn biện pháp, dù sao nơi này cũng coi như là thần đồi huyết thủ phủ, cái kia người hai phe khả năng xông vào nơi này có thể thấy được thực lực đồng dạng không tầm thường, nên có Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi đi?”

Thi Vân không khỏi trợn mắt ngoác mồm nói: “Thiên Vũ, ngươi làm sao có khả năng liền đối phương tu vi đều đoán được, có phải là nghe Lý đại ca bọn họ nói qua?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cái này tuyệt đối không có, bởi vì ta nói

này đây bọn họ lúc đó trạng thái, duy nhất khả thi phương pháp, nếu không dùng cái kia những người này tàn nhẫn, liền Ngân Hạnh Tử môn hạ đều có thể giết, làm sao có khả năng buông tha bọn họ này người chứng kiến?”

Phu Dịch cười ôm lấy bả vai nói của Trương Thiên Vũ: “Không hổ là Thiên Vũ, này đều bị ngươi đoán được.”

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên biến sắc, khẽ quát một tiếng nói: “Chờ chút!”

“Làm sao vậy?”

Nơi này chính là Thanh Khâu huyệt thủ phủ, nguy cơ trùng trùng, Trương Thiên Vũ quát khẽ một tiếng, mấy người thần tốc dừng bước lại và đè thấp thân hình, Thi Vân vội vàng thấp giọng hỏi.

Trương Thiên Vũ nhướng mày, thấp giọng nói: “Các ngươi nghe, giống như có tranh đấu âm thanh.”

“Sẽ không như thế khéo léo a.....”

Phu Dịch theo bản năng tả hữu 1 nhìn, chỉ thấy nơi này chính là ngày đó bọn họ đụng vào Kim Thánh Thán cùng U Minh hai phe chém giết lẫn nhau địa phương,

Lại không nghĩ rằng sự tình ngăn ra một năm sau, đồng dạng địa điểm, đồng dạng tranh đấu xuất hiện lần nữa, quả nhiên là vô xảo bất thành thư.

Có điều, hắn ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng là vẫn vểnh tai lên cẩn thận nghe, đồng thời hai mắt như đuốc, tả hữu tinh tế quan sát, nhưng không nghĩ, cẩn thận nghe bên dưới, xa xa coi là thật có nhỏ bé tranh đấu bồi theo ma thú tư rõ ràng cùng với kêu uống có tiếng, hơn nữa lắng nghe bên dưới, nhân số lại còn không ít, nên có hơn mười.

“Không nên a..... có phải ngoại trừ chúng ta còn có người tiến đến?”

Nơi này dù sao cũng là ba năm mở ra một lần Thanh Khâu huyệt, cũng không phải ngoại giới, ngoại trừ mấy người bọn họ bởi vì tình huống đặc biệt tiến vào ở ngoài, hẳn là không những người khác mới là.

“Chẳng lẽ là năm ngoái không có đúng lúc chạy tới cửa ra để lại người may mắn còn sống sót?” Thần Lộ không khỏi suy đoán nói.

Phu Dịch bọn người cùng gật gù, nhận rồi suy đoán của Thần Lộ, dù sao bọn họ lần này là bí mật làm việc, theo lý thuyết, là tuyệt đối sẽ không lại có người tiến đến, bây giờ lập tức dũng mãnh vào nhiều người như vậy, liền chỉ có một loại giải thích, đó là năm ngoái rèn luyện người may mắn còn sống sót.

“Chúng ta làm sao bây giờ, muốn đi ra ngoài trợ quyền gì?”

Thần Nông Giá một nhóm trở về vây nhiều nửa năm, đám người bọn họ tất cả dùng Trương Thiên Vũ dẫn đầu, hơn nữa cả hai cảm tình trải qua cái kia sau một thời gian ngắn cấp tốc ấm lên, cho nên Thi Vân sớm dưỡng thành có việc liền hỏi quen thuộc của Trương Thiên Vũ.

Mặc dù tu vi so với của nàng Trương Thiên Vũ cao hơn, thế nhưng nàng bắt đầu trở về là nữ nhi gia, một khi gặp chuyện trong khi còn là tiềm thức muốn tìm cái người tâm phúc, có lẽ đây là nữ nhi gia bẩm sinh.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Cá nhân ta cảm thấy hay là trước xem một chút đi. UU đọc sách &# 119; ww. Uukans hu. co &# 109; &# 32;”

Nói thôi nhìn về phía Phu Dịch, Phu Dịch vội vàng nói: “Ta cũng cảm thấy không thể tùy tiện làm việc, nếu như bọn họ thật chính là năm ngoái rèn luyện người may mắn còn sống sót nói, bọn họ thì còn không biết Thanh Khâu Sơn bây giờ đi thế, cho nên dưới mắt bọn họ đối với chúng ta mà nói nên là kẻ địch chứ không phải bạn.”

Thần Lộ lập tức phụ họa nói: “Hơn nữa, tài năng ở như thế tồi tệ trong hoàn

cảnh sinh tồn một năm, đủ để chứng minh bọn họ vô luận là tu vi hay là sức chiến đấu đều đã đạt đến phi thường đáng sợ trình độ, chúng ta nếu là tùy tiện đi ra ngoài, nhất định sẽ gợi ra không cần thiết phiền phức.”

Thi Vân nghe đến ba người đôi mắt chuyền về thế phân tích sau khi, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, vì vậy cũng không lầm mồm nữa, trực tiếp đi theo Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ phía sau, cúi lưng xuống vay mượn che lấp vật từ hướng về tranh đấu phuơng hướng tối gần.

Tranh đấu địa phuơng cách bọn họ có điều Thập Ngũ sáu trượng, mặc dù bọn họ chạm vào tốc độ rất chậm, có điều gần như không đến nửa chén trà nhỏ công phu, tranh đấu song phuơng đã đập vào mi mắt.

Chỉ thấy xa xa đang có 18 tên tu sĩ vây công một con nhân diện báo thân thể, người cầm đầu một mực, thân thể có đuôi dài, tư rỗng có tiếng chấn thiên động địa cự thú.

Mà này vây công người bên trong, có mười tên bên ngoài, cùng trên người mặc chỉnh tề huyền hoàng đạo bào, tay đinh Ngũ nhạc quan, công ở sau lưng vỏ kiếm, lúc này đang dùng thuật ngự kiếm khoảng cách xa phối hợp tác chiến.

Mà còn lại tám gã cùng cái kia mãnh thú gần gũi triển đấu người, cùng người mặc đồ trắng, bên hông buộc 1 dây thừng, vũ khí nhiều dùng cái vồ dùng chủ.

Phu Dịch bọn người thấy này mười tám người phối hợp nhất thời kinh ngạc không ngậm mồm vào được, bởi vì những người này phối hợp quả thực có thể nói là không chê vào đâu được, nếu không có trải qua vô số lần cuộc chiến sinh tử, tuyệt đối không làm được như vậy trình độ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 326: Không Nên Xuất Hiện U Minh

Chiến đấu kéo dài đến một phút sau, cái kia mãnh thú đã là vết thương chồng chất, nhưng vào lúc này, chiến đấu đột nhiên phát sinh dị biến.

Cũng không biết cái kia mãnh thú là hung tính quá, còn là lòng sinh ý lui, lại hoàn toàn không quan tâm những người còn lại công kích, trực tiếp toàn lực hướng về một người trong đó tập中式.

Thế nhưng kế tiếp một màn, lại là hoàn toàn lật đổ Phu Dịch bọn người đối với chiến đấu nhận thức, theo đạo lý, nếu như bọn họ là cái kia những người này nói, một khi có người đã bị địch nhân toàn lực công kích thời gian, những người còn lại nhất định sẽ ra tay toàn lực, chung sức ngăn cản địch nhân, để ngừa đối với chiến hữu một cây chằng chống vững nhà, tạo thành không cách nào cứu vãn hậu quả.

Thế nhưng những người này nhưng cũng không này đây như vậy phương thức ứng đối trước mắt thế cuộc!

Ngay ở mãnh thú hung tính quá trong nháy mắt đó, bị mãnh thú khóa chặt người nọ lại hoàn toàn không có chống đỡ, trực tiếp băng nhanh nhất tốc độ quay đầu thì bỏ chạy, mà những người khác tựa hồ không có chút nào bất ngờ, đồng dạng vẫn duy trì hoàn mỹ trận hình, theo sát này một người một thú di động, này một người một thú chạy ra nhiều hay ít khoảng cách, bọn họ cũng sẽ tùy theo di động nhiều hay ít khoảng cách.

Quan trọng nhất là, trong tay bọn họ công kích cũng không có dừng lại, ngược lại càng thêm sắc bén.

Cho nên một phen công kích hạ xuống, trận hình lại xuất hiện Phu Dịch bọn họ tưởng tượng lộn xộn, vẫn như cũ là như vậy ngay ngắn trật tự.

Mắt thấy những người này cách Phu Dịch bọn người càng ngày càng xa, thế nhưng bọn họ lại vẫn như cũ say mê với những người này hoàn mỹ phổi hợp trận hình thật lâu không thể từ đẩy, mãi đến tận triệt để lao ra tầm nhìn của bọn họ thời gian, này mới phản ứng được.

“Không trách những người này khả năng tiếp tục sinh sống, chỉ bằng chiêu thức ấy quần anh tụ hội, không chê vào đâu được phối hợp, mặc dù là vây quanh chiến một gã tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.” Trương Thiên Vũ không kìm lòng được thở dài nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “A, như thế khá giống Vệ tiền bối chiến huyết Tu La Trần Công Phó thời gian tình cảnh, chỉ có điều lúc đó cái kia chỉ là hành động bất đắc dĩ, mà những người này lại là chủ động vì đó.”

Có điều, chỉ có Thần Lộ kín đáo nhất, lập tức chú ý tới trong đó quỷ dị hơi thở, lập tức nhắc nhở: “Trước tiên không cần nói này, các ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được những người này có chút kỳ quái sao?”

“Nơi nào kỳ quái?” Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ lập tức đối với Phu Dịch nói: “Ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được cái kia mười cái kiếm tu bên trong có một thanh kiếm nhìn rất quen mắt gì?”

Trải qua Thần Lộ này vừa đề tĩnh, Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, mười người kia mặc dù đều là kiếm tu, thế nhưng kiếm quang lại nhiều dùng kim ngân nhị sắc làm chủ, chỉ có một người kiếm lại là xanh thẳm kiếm quang.

“U Minh!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, “hắn tại sao lại ở chỗ này? Không nê!”

Nhìn thấy Phu Dịch 2 sắc mặt người không đúng, Trương Thiên Vũ hoang mang hỏi: “Làm sao vậy?”

Phu Dịch vội vàng trả lời: “Cái kia 10 tên kiếm tu bên trong có một người chính là năm ngoái bị kim mao sư tử con nuôi Kim Thánh Thán vây giết người.”

“.....” Thi Vân không khỏi hiếu kỳ nói: “Này có gì không đúng sao?”

Thần Lộ vội vàng nói: “Có thì có đại vấn đề, bởi vì U Minh ở năm ngoái cùng chúng ta cùng nhau thu được Yêu tộc chí cao vô thượng chiến sĩ tên, nói cách khác, những người này cũng không phải năm ngoái rèn luyện may mà người.”

“Cái gì!” Vừa nghe sắc mặt nhất thời đại biến, lập tức kinh hãi nói: “Làm sao có khả năng! Không phải nói chỉ có chúng ta đi vào sao?”

Phượng Dao lại là chưa kịp phản ứng, lập tức cười nói: “Hắn là Vệ tiên bối phái tới chi viện người của chúng ta.”

“Không có khả năng!” Trương Thiên Vũ trực tiếp hủy bỏ đạo, “việc này can hệ trọng đại, huống hồ Vệ tiên bối biết chúng ta có đệ nhất thiên hạ phòng ngự thần khí Thần Nông đĩnh nơi tay, cho nên căn bản không cần lo lắng an nguy của chúng ta, lúc này những người này xuất hiện thái quá kỳ quái, ta mơ hồ cảm thấy bọn họ này đến là muốn bất lợi đối với chúng ta.

”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Phượng Dao rốt cục hiểu được, sự tình cũng không có nàng trong tưởng tượng đơn giản như vậy, có điều nàng còn là nghi ngờ nói: “Thiên Vũ ca ca, ngươi có phải là có chút kỷ nhân ưu thiêng, như là lời ngươi nói, Vệ tiên bối nếu biết chúng ta có Thần Nông đĩnh nơi tay, coi như muốn bất lợi đối với chúng ta, cũng sẽ không chỉ phái những người này trước đến đây đi? Hơn nữa dùng Vệ tiên bối tu vi, muốn bất lợi đối với chúng ta căn bản không cần khiến như vậy thủ đoạn?”

“Cho nên.....” Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng nói: “Này có khả năng là con kia hắc thủ sau màn gây nén.”

“Vậy, con kia phía sau màn đen sau chính là Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân?” Phu Dịch suy đoán nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, nêu chính là hai người bọn họ một người trong đó, thế nhưng tuyệt đối không thể là hai cái, nếu như là hai cái nói, bọn họ đại khái có thể thừa dịp Xá Nữ tiên bối bị thương, quần áo trắng tiền bối luyện khí thời khắc trực tiếp gọi gió hô sóng, dùng hai người bọn họ ở Thanh Khâu Sơn danh vọng, dù cho không thể đem Thanh Khâu Sơn bị diệt, cũng tuyệt đối có thể cho toàn bộ Yêu tộc tổn thương nguyên khí nặng nề.”

Thần Lộ không khỏi lo lắng nói: “Không can thiệp tới bọn họ ai là con kia hắc thủ sau màn, đều là nói sau, trước mắt chúng ta làm sao bây giờ? Đem những người này giết?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Những người này thực lực không tầm thường, hơn nữa bọn họ như vậy thành thạo phôi hợp, chúng ta mặc dù có Thần Nông đinh nơi tay đứng ở thế bất bại, thế nhưng muốn những người này toàn bộ tru diệt cũng đều không phải là chuyện dễ, huống hồ, ta lo lắng lần này tiến đến Thanh Khâu huyệt, có thể không tới mươi mấy người này.”

“Ngươi nói, &# 85; &# 8 còn có những người khác?” Thi Vân kinh hãi nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, theo bọn họ ở nơi đây cùng con mãnh thú kia phát sinh xung đột đến xem, bọn họ nhất định là tại các ngươi quen nhau cái kêu U Minh chỉ thị bên dưới, dự định ở nơi đây chặn giết chúng ta, thế nhưng này cũng không thể loại trừ Đông Thiên Môn lối vào chỗ liền không ai chờ đợi.”

“U Minh!” Phu Dịch nhất thời giận tím mặt nói: “Sớm biết rằng lúc đó nén đế Kim Thánh Thán giết hắn, không ngờ rằng nhất thời lòng dạ mềm yếu, lại cho chúng ta cây như thế đại địch!”

Trương Thiên Vũ vội vàng vỗ vỗ bả vai của Phu Dịch, lắc lắc đầu nói: “Phu Dịch, không nên kích động, đến bây giờ, này đều chỉ là tự chúng ta suy đoán thôi, tình huống thật có thể đều không phải là như thế.”

Phu Dịch lại là lắc lắc đầu nói: “Không, Thiên Vũ, ngươi nói không sai, không giống chúng ta ý đồ ăn không bình thường, mặc dù việc này ta tin tưởng đều không phải là xuất từ Vệ tiền bối tay, thế nhưng cũng chưa chắc nhất định là con kia hắc thủ sau màn, ta ngược lại thật ra cảm thấy vô cùng có khả năng là Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão tử kiêng ky chúng ta tài năng này ngầm thi độc thủ, nếu không rất khó giải thích dù cho hai người trong đó có một người là con kia phía sau màn đen sau, hắn vừa là như thế nào cổ động càng một người cùng với đồng thời hành động?”

Nói của Phu Dịch nhất thời đánh thức Trương Thiên Vũ, trầm tư sau một lát gật gật đầu nói: “Xem ra, đích thật là có loại khả năng này, đây chính là Yêu tộc đang vì cuộc kế tiếp chiến tranh làm mưu hoa.”

“Không thể nào.....” Thi Vân không khỏi khó có thể tin đao, “bây giờ Ma tộc mới là nhân yêu 2 loài hàng đầu đại địch, nếu chúng ta ở Thanh Khâu Sơn xảy ra bất trắc, có phải bọn họ sẽ không sợ Huyền Môn hung binh vân tội gì? Dù sao chúng ta đã đến Thanh Khâu Sơn, Thái Hư của Thục Sơn tiền bối cùng thủy tiên của Bồng Lai Tiên tử nhưng đều biết.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 327: Quả Nhiên

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Lời tuy nói như vậy không sai, thế nhưng cũng không có chứng cứ khả năng chứng minh chúng ta ở Thanh Khâu chi sơn xảy ra bất trắc, bọn họ hoàn toàn có thể nói thắc chúng ta sớm rời đi, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, Thanh Khâu huyệt vị trí đặc thù, có che lấp thiên cơ hiệu quả, cho nên cho dù là Huyền Môn bên trong có tinh thông thôi diễn chi đạo cao nhân tiền bối, cũng là bất lực.”

Thi Vân vừa nghe không khỏi thẹn thùng nói: “Chúng ta đây còn ở lại Thanh Khâu huyệt làm gì? Còn tìm cái gì bí mật của Đông Thiên Môn, thẳng thắn trực tiếp đi thôi?”

Trương Thiên Vũ khóc cười một tiếng nói: “Đi? E sợ muốn đi cũng không được dễ dàng như vậy a.....”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch lại là cười lạnh một tiếng, trực tiếp đứng lên nói: “Đã Thanh Khâu Sơn cùng ta tê liệt, chúng ta cũng không cần thiết bận tâm bộ mặt, ta ngược lại thật ra cảm thấy chúng ta bây giờ không bằng trực tiếp quang minh chánh đại đi ra ngoài, xem bọn họ rốt cuộc muốn làm gì, nếu như coi là thật muốn đối với chúng ta động thủ nói, ta không ngại giết vài con tiểu yêu.”

“Không thể lỗ mang!” Trương Thiên Vũ vội vàng khuyên can nói: “Này dù sao là chúng ta suy đoán, cũng không nhất định là sự thật.”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Đúng, đích xác chỉ là chúng ta suy đoán, thế nhưng đáp án không ngay cách đó không xa gì? Cùng với ở nơi đây phế hết ra sức suy nghĩ đăm chiêu, không bằng trực tiếp đi ra ngoài để hỏi cho rõ.”

“Đúng, Phu Dịch ca ca nói đối với, ngược lại chúng ta có Thần Nông đǐnh này đường lui, căn bản không cần sợ bọn họ.” Phượng Dao cũng đứng lên nói.

Trương Thiên Vũ đang muôn lai khuyên can, nhưng không nghĩ Thần Lộ cùng Thi Vân hai người cũng song song đứng lên, Thần Lộ nói: “Thiên Vũ, không cần phải lại suy đi nghĩ lại, vô luận kết quả như thế nào trận chiến này đều tránh không được, dù sao phong ấn đóng sau khi khả năng đến Thanh Khâu huyệt liền chỉ có con đường này, vô luận như thế nào đều vòng không quá khứ.”

“Vậy các ngươi nghĩ tới, nếu như này hết thảy đều thực sự nói, chúng ta đưa bọn họ chém giết sau khi? Chúng ta làm sao rời đi Thanh Khâu Sơn?” Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói.

Trương Thiên Vũ này một lời đến, mọi người không khỏi sững sốt.

Đúng vậy, nếu như này hết thảy đều thực sự, bọn họ vừa làm như thế nào cách Thanh Khâu Sơn, kể từ đó, này Thanh Khâu huyệt ngược lại thành đất an toàn.

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, ta tin tưởng đây tuyệt đối không phải Vệ tiên bối ý tú, nói cách khác, trở lại nói của Thanh Khâu Sơn, tự nhiên có Vệ tiên bối bảo vệ chúng ta, hơn nữa coi như lui một vạn bước nói, chúng ta có Thần Nông đǐnh nơi tay, cho dù là Vệ tiên bối hơn nữa cái kia bát đại yêu vương, cũng tuyệt đối bắt chúng ta không có biện pháp.”

“Thế nhưng, Thần Nông đǐnh vạn nhất hiện thế nói.....” Trương Thiên Vũ vội vàng bày ra thức tỉnh đạo.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Tuyết Hoàng gì? Vừa vặn, khi đó xui xẻo sẽ không là chúng ta, mà là yêu tộc bọn họ, quá mức chúng ta lại giờ lại trò cũ chạy trốn chính là, coi như trốn không thoát, cũng đơn giản là bị nhốt với Thần Nông trong đǐnh, cái kia Tuyết Hoàng bèn Thái Cổ thời gian dị thú, luôn không khả năng so với chúng ta tuổi thọ còn rất dài?”

Thần Lộ không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Nếu như là loài người hoặc
Yêu tộc nói còn nói được, này Thái Cổ dị thú nói, thật đúng là khó nói.....”

Phu Dịch lập tức trừng Thần Lộ một cái nói: “Nói này làm gì, ngược lại
chúng ta vừa không chết được, cùng ta bọn so với, Yêu tộc càng xui xẻo.”

Dứt lời, liền đối với Trương Thiên Vũ nói: “Đúng không, ở nơi đây không
tưởng cũng không có ý nghĩa.”

Trương Thiên Vũ gặp Phu Dịch đã quyết định đi, hơn nữa hắn theo như lời
đều không phải là hoàn toàn không có đạo lý, lúc này mới thật dài thở dài một
tiếng nói: “Theo ý ngươi.”

Dứt lời, mọi người trực tiếp nghênh ngang hướng hai phe chiến đấu rời đi
phương hướng đuổi theo, mà con đường này, vừa vặn là đi thông Đông Thiên
Môn bí cảnh con đường duy nhất.

Quả nhiên là người định không bằng trời định, Vệ Tử Dạ tràn đầy tự tin nói,
này người hai phe gặp phải xác suất tuyệt đối là vạn người chưa chắc có được
một,

Nhưng không nghĩ vừa vặn chính là này vạn người chưa chắc có được một,
thật đúng là khiến cho này hai nhóm người thật đụng vào nhau, thật sự là tạo hóa
trêu ngươi.

Đã là trăng trọn đã đến, tự nhiên cũng không cần giấu giếm diếm, mọi
người trực tiếp thi triển Thần Hành Thuật, gần như không đến một phút thời
gian, cái kia mười tám người cùng mãnh thú chiến đấu hình ảnh xuất hiện
lần nữa ở trong mắt mọi người.

Trương Thiên Vũ còn có chút do dự, nhưng không nghĩ Phu Dịch trực tiếp
gọi ra Phong Thiên Kính nơi tay, hét lớn một tiếng nói: “U Minh đạo hữu, mặc
dù hỗ trợ gì?”

Ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng Phu Dịch lại cũng không có làm phép ý đồ, hoàn toàn là xem bọn hắn phản ứng.

Cũng này đồng thời, Thần Lộ mấy người cũng dồn dập chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, đều là tay nắm pháp quyết, một khi có biến các loại tiên thuật cùng công kích tuyệt đối sẽ ngay đầu tiên tiết ra.

Nghe đến Phu Dịch này hô to một tiếng, cái kia mười tám người lập tức sững sốt, quay đầu lại nhìn thấy lại là Phu Dịch bọn người thời gian, càng kinh hãi đến biến sắc, trên tay công kích lập tức hơi ngưng lại.

Đại chiến thời gian, há lại cho phân tâm?

Bọn họ những người này vốn là tâm hoài quỷ thai mà đến, thế nhưng cái kia mãnh thú lại là một lòng một dạ cùng với chiến đấu, cho nên mãnh thú tự nhiên không có hảo tâm như vậy, ngừng tay đến chờ bọn hắn chậm chạp qua thần lại cùng với chiến đấu.

Chỉ thấy mọi người ở đây vừa sững sốt thời khắc, cái kia mãnh thú lập tức nắm được này 1 ngàn năm có một cơ hội, trực tiếp đầu hướng về bên cạnh người loáng một cái, lập tức liền dùng tấm kia cái miệng lớn như chậu máu đem một người phủ đầu nuốt vào, người nọ cảm giác được sau muôn ứng đối cũng đã chậm một bước.

Cái kia mãnh thú cũng quả nhiên là hung ác tàn bạo, chỉ thấy bên trên dưới cắn dùng sức khẽ cắn, liền đem người nọ chặn ngang cắn đứt, tùy ý mấy cái nhai sau khi nuốt vào trong bụng, mà cái kia nửa thân dưới vẫn còn đứng ở trên mặt đất, cột máu như mũi tên không đứt dâng trào.

“Trùng ta!”

Người nọ bị cắn chết sau khi, U &# 8 bên cạnh người đồng môn này mới phát hiện phản ứng lại, không khỏi quát to một tiếng, nhưng không nghĩ còn chưa chờ hắn làm ra kế sách ứng đối, cái kia mãnh thú trực tiếp vung vẩy phía

sau cái kia chỉ như roi thép như đuôi dài, lại sẽ một người nổ ra ngoài mẩy trượng, người nọ lập tức phun ra một mảng sương máu sau khi, ngẹo đầu ngã gục liền, cũng không biết là chết rồi còn là đã hôn mê.

Vậy công cả đám lúc này mới toàn bộ phục hồi tinh thần lại, trong lúc nhất thời cũng không để ý tới phản ứng Phu Dịch, vội vàng mỗi người nắm binh khí trong tay, lại vây kín mảnh thú.

Chỉ có U Minh một người thu hồi bích nguyệt kiềm, lập tức giá Kiếm độn xuất hiện ở Phu Dịch bọn người bên cạnh nói: “Các ngươi sao lại tới đây?”

Phu Dịch không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Câu nói này hắn là ta hỏi huynh mới đúng không?”

U Minh không khỏi sững sốt, lập tức sầu mi khổ kiềm nói: “Các ngươi đi nhanh đi.”

“Đi?” Trương Thiên Vũ lập tức thử dò xét nói: “Chúng ta đi các ngươi trở về bàn giao thế nào?”

Tu sĩ mặc dù đều là thông minh vô song người, thế nhưng những cũng như là người phàm giống nhau có ba bảy loại phân chia, rất rõ ràng đầu óc của U Minh không sánh được Trương Thiên Vũ chuyển nhanh, chỉ thấy hắn dù muốn hay không, trực tiếp trả lời: “Việc này ta tự mình báo cáo thầy có thể, ta chỉ cần đem lúc trước việc cũng cùng nhau như thực chất bẩm báo, thầy nhất định sẽ không phạt nặng cho ta.”

U Minh tuyệt đối không ngờ rằng, hắn lời này còn chưa nói chuyện, lúc trước còn khuôn mặt tươi cười đón chào mọi người sắc mặt lập tức băng hàn nếu sương, hắn đang nghi hoặc thời gian, lại nghe được Phu Dịch lạnh như băng nói: “Các ngươi quả nhiên là tới giết chúng ta?”

U Minh không khỏi sững sốt, này mới phản ứng được, bọn họ cũng không biết chính mình này một đám tiến vào Thanh Khâu huyệt mục đích, ngược lại là

vừa rồi nhất thời bất cẩn bị Trương Thiên Vũ bộ ra nói, không khỏi hối tiếc không thôi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 328: Tru Diệt U Minh

Đương nhiên, U Minh còn không ngờ rằng chính là, chính là ấy theo bản năng trả lời cứu chính hắn một cái mạng, nếu không bây giờ hắn đổi mặt liền không phải Phu Dịch lạnh như băng ép hỏi, mà là lửa bắn nguyên phần thiên ngọn lửa hùng hực cùng mọi người trong tay sum suê lạnh lẽo âm trầm binh.

U Minh thở dài một tiếng nói: “Thầy dù sao già đi, có đôi khi khó tránh khỏi sẽ mắc sai lầm.....”

“Ha ha.....” Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Đây chỉ là ý tứ của ngươi đi, ngươi mặt sau này các sư huynh đệ có thể không cho là như vậy.”

U Minh buồn khổ vô cùng, chỉ phải bất đắc dĩ nói: “Thừa dịp bọn họ đổi với thay đổi kiền này tốt đẹp thời cơ, các ngươi đi nhanh đi.”

“Đi?” Phu Dịch nhất thời sát thủ hồi hối nói: “Ta cũng không có buông tha địch nhân quen thuộc, có điều nể tình ngươi hảo ý nhắc nhở mức, ta có thể thả ngươi đi!”

U Minh trong lòng nhất thời phát lạnh, lập tức liền minh bạch, Phu Dịch đây là muốn thừa dịp bọn họ miễn cưỡng ứng đối mãnh thú chư kiền thời khắc, đưa bọn họ đuổi tận giết tuyệt, thế nhưng phía sau cái kia những người này, tất cả đều là hắn đồng môn mấy trăm năm thậm chí có trên ngàn năm sư huynh đệ, mặc dù lúc trước Phu Dịch bọn người cứu hắn một mạng, thế nhưng hắn có thể làm cũng gần như là thả bọn họ một con đường sống thôi, hắn tuyệt đối không cho phép phía sau hắn này đồng môn đã bị bắt cứ thương tổn gì.

U Minh nhất thời giận dữ, trực tiếp thả ra lôi kiếp cảnh khí thế ép hướng về

Phu Dịch bọn người, đồng thời lạnh lùng nói: “Thánh hỏa Thiên Tôn, bán ta cái mặt mũi đến tận đây rồi đi như thế nào?”

“Lăng thiên Kiếm Tôn! Mặt mũi của ngươi đối với ta mà nói, căn bản không đáng một văn!” Phu Dịch lập tức cũng đem chính mình khí thế toàn bộ phóng thích, trực tiếp đối chọi gay gắt nói.

U Minh nhất thời kinh hãi đến biến sắc, hắn vạn lần không ngờ, Phu Dịch rõ ràng chỉ có biến ảo cảnh trung kỳ tu vi, thế nhưng khí thế lại chỉ so với mình yếu đi một tia mà thôi.

Thế nhưng, kinh ngạc trở về kinh ngạc, thủy chung vẫn là hắn khí thế chiếm thượng phong, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi coi là thật muốn cùng ta một trận chiến?”

Phu Dịch cười lạnh nói: “Ta bây giờ cùng ngươi nói nhảm, chỉ là bởi vì ngươi lúc trước hảo ý nhắc nhở chúng ta, nếu không ngươi bây giờ đã là ta vong hồn dưới kiếp.”

Dứt lời, Phu Dịch đem Phong Thiên Kính giao cho hắn làm tay trái, tay phải trực tiếp gọi ra Chu Tước thần kiếm, cùng lúc đó, trong cơ thể linh khí điên cuồng vận chuyển, trên người lập tức tỏa ra ba tấc xích diễm, chỉ trong nháy mắt, khí thế liền vượt trên U Minh.

U Minh tự nhiên không cam lòng thế yếu, lập tức liền tự thân khí thế đẩy đến đỉnh cao, trong nháy mắt, U Minh bản tôn đứng ở nơi đó, phảng phất một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm bình thường, hàn khí âm u khiến người ta không rét mà run.

“Cút!”

Đúng lúc này, Phượng Dao đầu tiên dỗ kích động, lúc này khẽ kêu một tiếng, trong tay ba thước huyền giai linh kiếm lập tức dựng lên đến ba tấc xích diễm, đến thẳng U Minh thủ cấp.

U Minh hừ lạnh một tiếng, lập tức không lùi lại tiễn, trực tiếp dùng kiếm chỉ đón lấy Phượng Dao trong tay ánh kiếm.

Hai người này vừa động thủ, những người khác đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, bạch của Thi Vân ngọc kiếm đầu tiên xuất kích, chỉ thấy một đạo cầu vồng lập tức đoạn hướng về U Minh chõ cổ tay, nếu hắn thắng ý muốn cùng Phượng Dao tranh chấp, vậy tay phải của hắn tất nhiên bị hủy bởi bạch ngọc dưới kiếm.

Trương Thiên Vũ cũng là không chậm, trong tay thất tinh bảo kiếm lập tức dùng thiên cang kiếm quyết bên trong cương mãnh kiếm thức đâm thẳng U Minh ngực, mặc dù Trương Thiên Vũ chiêu thức này so với Thi Vân chậm nửa phần, nhưng cũng là đi sau trước tiên đặt, đứt cổ tay trước đây, kiếm này trước phải đâm thủng ngực mà qua.

U Minh mặc dù tu vi cao hơn Trương Thiên Vũ các loại ba người, thế nhưng ba người này công kích đều là cực kỳ kinh khủng, đặc biệt là thất tinh bảo kiếm cùng bạch ngọc kiếm đều là địa cấp tiên khí, U Minh lập tức liền cảm giác tới tử vong uy hiếp, lập tức nhún mũi chân, sau đó một cung lộn mèo; lui đến hai trượng ở ngoài.

Phu Dịch lúc này hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi nhắc nhở ân tình của chúng ta đã trả lại, ba cái mẩy trong vòng nếu như ngươi không để cho mở nói, ngươi liền giống như bọn họ!”

Dứt lời, Phu Dịch cầm trong tay Chu Tước thần kiếm,

Chỉ về U Minh, trong miệng trực tiếp lạnh lùng nói.

“Ba!”

“Hai!”

“1!”

U Minh cũng không có lui, bởi vì hắn lui, hắn này đồng môn sẽ chết, thế nhưng Phu Dịch cũng không có nuốt lời, một chữ vừa mới cửa ra, mũi chân dùng sức một điểm, thân hình tựa như một đạo gió táp bình thường hướng về U Minh vọt tới.

Phu Dịch khí thế ngập trời, hơn nữa Chu Tước thần kiêm chính là tiên khí bên trong người nổi bật, U Minh nhất thời lại cảm giác tới tử vong bầu không khí, mặc dù hắn không rõ Phu Dịch đến tột cùng là dựa vào cái gì lấy ảo hóa cảnh trung kỳ tu vi có thể có như vậy khí thế, thế nhưng lúc này đã không chấp nhận được hắn suy nghĩ nhiều, vội vàng dùng bích nguyệt kiêm nghênh chiến Chu Tước của Phu Dịch thần kiêm.

Phu Dịch cùng U Minh lập tức đánh nhau, lui tới xung đột, bốc lên mây chuyển, nhất thời lại giết đến đất trời tối tăm, bất phân thắng bại.

U Minh chưa ngờ tới Phu Dịch cư nhiên như thế dũng mãnh, sử kiêm chiêu thăng thắn thoái mái, mỗi chiêu mỗi phép tắc đều có vạn cân nặng, bích nguyệt kiêm lại sắp không chống đỡ được nữa, chỉ có thể miễn cưỡng ứng phó.

Phu Dịch đồng dạng khiếp sợ U Minh tu vi cư nhiên như thế tinh có thể, chính mình toàn lực công kích mỗi chiêu lại phảng phất đá chìm đáy biển bình thường, đều bị một loại vô hình sức mạnh hóa giải, ấy chiêu thức ấy tuyệt đối là làm người kinh hãi.

Thế nhưng, hai người này một phen chiến hạ xuống, lại là Phu Dịch càng đánh càng hăng, U Minh ngược lại là liên tục bại lui.

Đây là vì sao?

Chỉ vì Trương Thiên Vũ bọn người cũng không có đã đến trợ chiến, ngược lại là mỗi một dùng linh phù, kiếm đạo, tiên pháp với xa xa trực tiếp công kích cùng chư kiền khổ đấu nhiều môn nhân, chỉ cái này trong nháy mắt, bên kia liền trận hình đại loạn, vừa chết rồi một đồng môn, cho nên này vừa phân tâm bên dưới, vốn không phân cao thấp hai người cuối cùng là có phân chia cao thấp.

“Nhạc Quân anh mau tới giúp ta!”

Có điều nhưng vào lúc này, U Minh cũng rốt cục đã nhìn ra, Phu Dịch nhóm người này bên trong dùng Phu Dịch mạnh nhất, &# 85 những người còn lại sức chiến đấu cùng cùng thân mình tu vi tương xứng, có điều là ảo thể cảnh mà thôi, chỉ cần đem Phu Dịch thừa thế xông lên bắt, tài năng thần tốc kết thúc trận chiến đấu này.

Nhưng không nghĩ, bên này vừa rồi hô lên tiếng, Phu Dịch đồng dạng nhất tâm nhị dụng, trực tiếp đem Phong Thiên Kính tế lên, tay phải dùng thiên cang kiếm quyết đánh mạnh U Minh, một bên khác tay trái lại âm thầm bấm quyết niệm chú, đợi cho U Minh phản ứng lại thời gian đã tới không bằng, chỉ thấy trên bầu trời tấm gương mặt kính sáng ngời, một đạo khí thế rộng rãi kim quang tùy theo bước ra, hướng mình theo đến.

“Phụp!”

U Minh bất quá là vừa mới đột phá lôi kiếp cảnh tiểu yêu, nơi nào chịu được Phong Thiên Kính một đòn toàn lực, kim quang vừa chiếu bên dưới, lập tức một búng máu phun ra, hai mắt càng như là bị liệt viêm thiêu đốt bình thường, lập tức mất đi quang minh, ngay sau đó liền cảm thấy trước ngực mát lạnh, sau đó thân thể liền lâm vào vô biên lạnh giá bên trong, ý thức cũng thuận theo dần dần tiêu tán.

“Lăng thiên Kiếm Tôn!”

Đúng lúc này, cái kia được xưng là Nhạc Quân anh rốt cục từ bỏ vây công mãnh thú chư kiền tới rồi cùng U Minh cùng chiến Phu Dịch, nhưng không nghĩ còn chưa chờ hắn chạy tới, U Minh liền bị Phu Dịch một kiếm đâm thẳng ngực, nhất thời tức đến nổ phổi nói: “Thánh hỏa Thiên Tôn, ngươi lại phê sát đồng môn, đầu không làm người tử!”

Phu Dịch lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi này không phải quấy nhiễu gì? Các ngươi tới giết ta, ta chẳng lẽ còn mở hai tay ra khuôn mặt tươi cười đón

chào?”

“Láo toét!” Nhạc Quân nhất thời giận dữ nói: “Tiểu nhi, chớ có càn rỡ.”

Dứt lời, liền sau đó bên trong cây đại tang hướng Phu Dịch phủ đầu đánh tới.

Phu Dịch lập tức ha ha cười nói: “Càn rỡ? Ta đây thì cho ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là chánh thức càn rỡ!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 329: Hỏa Kỳ Lân Bao Cổ Tay

Nhạc Quân không dám khinh thường, dù sao Phu Dịch là có thể đem U Minh chém giết người, phải biết rằng U Minh nhưng tiếp theo bát đại yêu vương bên dưới, Yêu tộc hai đời người số một Kim Thánh Thán sau khi duy nhất lên cấp lôi kiếp cảnh Yêu tộc kỳ tài, đủ thấy Phu Dịch tuyệt không đơn giản.

Cho nên hăn vừa ra tay, chính là khóc tang lão nhân tuyệt kỹ thành danh “vô thường giam mạng”.

Chiêu này nhìn như đơn giản một gậy, kỳ thực ngầm có ý chín loại biến hóa, này tám loại biến hóa, chia ra làm vấp, bối, quấn, đâm, chọn, dẫn, phong, chuyển, này tám loại biến hóa bên dưới, địch nhân bất kể là như thế nào né tránh, đều khó thoát ấy biến số.

Đáng tiếc Nhạc Quân vạn vạn không ngờ rằng, hung hăng vô cùng Phu Dịch trong miệng mặc dù ngông cuồng vô cùng, nhưng ngay ở ấy cách hăn không đủ ba thước thời gian, Phu Dịch lại trực tiếp thân thể hóa một vệt kim quang vọt đến mươi trượng ở ngoài, làm cho lại là Huyền Môn dị phái thường dùng Hóa Hồng chi thuật.

Đáng tiếc Nhạc Quân hoàn toàn không hiểu ra Huyền Môn, cho nên mới đem thiên sư một mạch chính tông đại chu thiên 18 08 thuật bên trong tung kim quang cho rằng Hóa Hồng chi thuật.

Nhạc Quân lúc này giận dữ nói: “Tiểu nhi đừng chạy!”

Dứt lời, lập tức hai chân điểm nhẹ mặt đất, lập tức lại thăng hướng Phu Dịch.

Phu Dịch không khỏi cười nói: “Càn rỡ không phải là ngươi loại này ngốc nghếch.”

Dứt lời, Phu Dịch lại điều khiển tung kim quang, lại hướng về bên cạnh vòng một chút, vừa tránh qua Nhạc Quân truy kích.

Kể từ đó, Nhạc Quân ở phía sau đuổi, Phu Dịch chạy ở phía trước, hai người một đuổi một chạy bên dưới nơi nào như là cuộc chiến sinh tử, rõ ràng chính là hài đồng nô đùa bình thường.

Có điều, cũng không phải bởi vì Phu Dịch sợ Nhạc Quân, thật sự là vì lúc trước cùng U Minh một trận chiến, để khả năng băng nhanh nhất tốc độ kết thúc chiến đấu, cuối cùng phát động Phong Thiên Kính quẻ càn tư thế tiêu hao phế bỏ nhiều lăm linh khí, mà một mực nơi này vừa không giống Thần Nông Giá như vậy linh khí dồi dào, ngược lại là thiếu thốn đến cực điểm, linh khí trong lúc nhất thời rất hiếm có dùng bổ sung, mặc dù là trong lòng ngực kết có sinh sôi liên tục đại trận cũng là đã vào thì không ra, cho nên thăng thắn đùa bỡn nổi lên vô lại cử chỉ.

Ngược lại bây giờ bên kia chỉ còn mười bốn người, vốn ứng đối cái kia cái gì gọi là chư kiền mãnh thú đã là vô cùng chật vật, hơn nữa Trương Thiên Vũ bọn người ở phía sau đánh lén, càng trước sau thụ địch, trong lúc nhất thời bẽ bối đến loạn tay loạn chân, cho nên hắn cũng không sốt ruột, thăng thắn học nổi lên Vệ Tử Dạ năm đó đối phó xiếc của Trần Công Phó, một bên nói trào phúng, một bên mang theo cái này Nhạc Quân vòng quanh.

Hơn nữa này Nhạc Quân nhìn qua chính là khóc tang lão nhân đátm kia cận chiến đệ tử người tâm phúc, chỉ cần đem người này ổn định, bên kia chiến đấu nhất định rất nhanh kết thúc, đến lúc đó quay tay lại năm người vây công hắn một, chính là đơn giản đến cực điểm, dù sao này Nhạc Quân có điều Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, so với U Minh chênh lệch không phải một chút.

Đáng tiếc này Nhạc Quân nhất thời bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, căn

bản cõng không có cảm giác được chính mình trúng rồi gian kế của Phu Dịch, hoàn toàn không có chú ý tới bên kia các vị các sư đệ gần như không đến chén trà nhỏ công phu liền bị chư kiền giết đến tươi bời hoa lá.

Đúng lúc này, Nhạc Quân đuối đến say sưa, đột nhiên cảm giác được phía sau truyền đến một đạo vang dội vang không có tiếng, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo cầu vồng như là dải lụa tựa như hướng chính mình xoắn tới, Nhạc Quân nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng lẩn khỏi chỗ, lúc này mới miễn cưỡng tránh thoát này ánh kiếm.

Nhưng không nghĩ, thân hình còn chưa dừng hẳn, rồi lại có một đạo ánh kiếm màu bạc hướng chính mình xoắn tới, lúc này muốn lại tránh đã là đến không bằng, vội vàng dùng trong tay cây đại tang chống đỡ, nơi nào khả năng ngờ tới, vẫn “chạy trối chết” Phu Dịch đột nhiên quay lại đầu thương, cầm trong tay Chu Tước thần kiếm khí thế hùng hổ hướng chính mình đánh tới.

Cho nên, này vừa mới đem Trương Thiên Vũ thất tinh bảo kiếm chống chọi, cái kia mái nhà liền có Phu Dịch một kiếm hướng về hắn cánh tay phải chọn đến, hoang mang theo trong túi pháp bảo dò ra một vị chuông nhỏ dùng sức lay động, lập tức liền có một trăng bệch ánh sáng hóa thành một vệt thần quang đem Phu Dịch Chu Tước thần kiếm chống chọi.

Đáng tiếc, tham dự vây công hắn hoàn toàn không đến Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người, lúc này,

Bạch của Thi Vân ngọc kiếm đã ở không trung quay lại, lại hướng về hắn đánh tới, đồng thời, Thần Lộ gọi ra một đạo thần lôi từ trên trời giáng xuống, Phượng Dao đồng dạng phun ra một viên to bằng nắm tay Chu Tước thần diễm hóa thành hỏa cầu gào thét mà đến.

Nhất thời, lôi hỏa gia thân, trường kiếm xuyên tim, đáng thương này Nhạc Quân đến chết chưa từng hiểu được, hắn rốt cuộc là chết như thế nào.

“Tên kia giống như hướng chúng ta đến rồi……” đem những người này toàn

bộ giải thích sau khi, Trương Thiên Vũ thấy chư kiền khí thế hùng hổ mà đến, nhất thời không nói gì nói.

Dù sao lúc trước nếu không phải bọn họ ra tay, này chư kiền nhất định sẽ bị U Minh bọn người chém giết, cho nên nói như thế, cái tên này cũng coi như là ân đền oán trả.

Có điều, chư kiền mặc dù là Thái Cổ dị thú, nhưng thủy chung là linh trí chưa mở, căn bản không rõ chính mình chọc Phu Dịch bọn người hậu quả, nếu không ở đem cái kia mười mấy Yêu tộc giết chết sau khi, vốn nên bỏ trốn mất dạng nó, làm sao có khả năng trở lại sờ Phu Dịch bọn người rủi ro.

Có điều này chư kiền rốt cuộc là tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu sĩ mãnh thú, Phu Dịch bọn người cũng không mong muốn mạo hiểm, lúc này vừa vặn hắn ở vừa mới một phen chạy trốn bên dưới đã khôi phục một phần ba linh khí, gần như cũng đầy đủ kêu gọi Hỏa Kỳ Lân đo, lập tức thần niệm hơi động, một tiếng to lớn chấn động rống sau khi, một con đầy người bị vàng ròng ánh lửa bao lại thần thú theo ấy cánh tay phải nhảy ra, chính là Hỏa Kỳ Lân.

Hỏa Kỳ Lân hiện thân sau khi không có một khắc dừng lại, trực tiếp hóa thành một đạo vàng ròng thần quang hướng về chư kiền phóng đi.

Chư kiền tựa hồ cảm giác tới khung bối của Hỏa Kỳ Lân, thân hình nhất thời dừng, sau đó hướng về điện rồi như quay đầu chạy, đáng tiếc hắn nơi nào hơn được linh trí đã mở, &# 85 tinh thông hỏa độn Hỏa Kỳ Lân.

Chỉ thấy vàng ròng ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, liền nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân như cắn khoảnh khắc Yêu rồng bình thường, một hơi liền đem đầu lâu cắn xuống, tiếp theo liền vừa là “kẽo kẹt kẽo kẹt” nhai lên, thằng nghe được Phu Dịch bọn người té cả da đầu.

Trương Thiên Vũ nhất thời không nói gì nói: “Cái tên này làm sao như vậy biến thái!”

Phu Dịch nhún nhún vai, cười khổ một tiếng nói: “Ta làm sao biết..... bất quá lần trước đã ăn cái kia Yêu rồng đầu lâu sau, ta khả năng rõ ràng cảm giác được nó thực lực có điều tăng lên, xem ra hắn này biến thái hành vi, hắn là tăng cao thực lực phương pháp.”

“Đây cũng quá..... buồn nôn đi.....” Trương Thiên Vũ không khỏi nhổ nước bọt nói.

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Dù sao cũng là súc sanh, tổng có chút dã tính ham mê.....”

Có điều Hỏa Kỳ Lân tựa hồ đối với chư kiền thân thể cũng không có bất cứ hứng thú gì, đợi cho Hỏa Kỳ Lân đem đầu lâu nhai nát nuốt xuống sau khi liền trực tiếp hóa thành một đạo vàng ròng ánh sáng bay về phía Phu Dịch.

Đang định mọi người cho rằng nó muốn lại trở lại cánh tay phải hóa thành hình xăm thời gian, khiến người ta kinh hãi vô cùng sự tình lại phát sinh!

Chỉ thấy hắn nhào tới Phu Dịch cánh tay phải sau khi cũng không có biến mất, mà là thân hình lóng lánh lên vô cùng óng ánh sáng, Trương Thiên Vũ bọn người lại mắt không thể thấy, chỉ có Phu Dịch miễn cưỡng có thể nhìn thấy, Hỏa Kỳ Lân tại đây thần quang trong gói hàng, thân hình càng đổi càng nhỏ, mãi đến tận biến thành cánh tay to nhỏ sau khi, lập tức hướng về Phu Dịch cánh tay bỗn một cái, tiếp theo vòng một chút, lại hóa thành một chiếc bao cổ tay.

Bao cổ tay trên Hỏa Kỳ Lân cái kia to bằng nắm tay đầu thú trông rất sống động, hung ác đến cực điểm, đặc biệt là cái kia hai con chuông đồng lớn con mắt phảng phất thực chất bình thường, nếu là tâm thường nhát gan người gặp, nhất định sợ vỡ mặt.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 330: Tiếu Quỷ Quyết Định

“Này..... là xảy ra chuyện gì.....”

Nhìn thấy đằng đằng sát khí, hung ác khủng bố Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay thời gian, kể cả trong ngày thường từ trước đến giờ bình tĩnh vô cùng Trương Thiên Vũ đều kinh ngạc vô cùng.

Phu Dịch không có trả lời, trực tiếp quan sát bên trong thân thể tiến vào Nê Hoàn Cung bên trong, kinh dị phát hiện nguyên so với Nê Hoàn Cung bên trong ngủ say Hỏa Kỳ Lân lại không thấy vậy, chỉ còn lại có Dương Khang 1 thú còn bá ở nơi đó giống như lợn chết đang ngủ ngon.

Phu Dịch nhất thời cả kinh, vội vàng lui ra Nê Hoàn Cung chuyển tới cánh tay phải, phát hiện bên phải trên vai Kỳ Lân kinh mạch đã hoàn toàn biến mất, nhưng vào lúc này, hắn cảm giác được 1 cổ kinh khủng sức mạnh ở cánh tay nơi, lập tức hơi chuyển động ý nghĩ một chút chuyển tới cánh tay, này mới phát hiện một con sòng sờ sờ Hỏa Kỳ Lân ở xung quanh cánh tay của hắn, lúc này Hỏa Kỳ Lân chẳng những không có mượn dùng linh khí của hắn tĩnh dưỡng, ngược lại ở liên tục không ngừng vì hắn bổ sung linh lực.

Cũng không biết là ảo giác còn là nào, hắn lại cảm giác được con kia Hỏa Kỳ Lân ở cười với hắn.

Phu Dịch vội vàng dùng ý thức đối với Hỏa Kỳ Lân hỏi: “Tình huống thế nào?”

Thế nhưng Hỏa Kỳ Lân lại chỉ là cười mỉm cũng không có đáp lời, sau đó chỉ cảm thấy hoa mắt, Hỏa Kỳ Lân lập tức biến mất không còn tăm hơi, lại nhìn thời

gian, lại phát hiện đã lại trở lại bên phải bàng hóa thành hình xăm, lại quay lại Nê Hoàn Cung nhìn qua, quả nhiên thú linh vừa về tới Đương Khang bên cạnh ngủ say.

Phu Dịch không khỏi sững sờ ở nơi đó, hồi lâu không có tinh táo lại, mãi đến tận Thần Lộ kêu lúc này mới lui ra Nê Hoàn Cung đến định.

“Làm sao cái kia Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay không thấy?” Thần Lộ hỏi.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không rõ ràng, chỉ là cảm giác được nó giúp ta khôi phục một chút linh khí sau khi liền vừa đã biến thành hình xăm.”

“Lại có chuyện như vậy?” Thần Lộ các loại ba nữ không khỏi kinh ngạc nói.

Ngược lại là luôn luôn bình tĩnh Trương Thiên Vũ, trầm tư một lát sau nói: “Có thể cái kia bao cổ tay chính là Hỏa Kỳ Lân ngày sau cuối cùng hình thái, đến lúc đó nó không những khả năng hóa thành bản thể xuất chiến, đồng thời cũng có thể vì ngươi cung cấp linh khí bổ sung, có điều muốn tăng lên biện pháp, có thể chính là không ngừng nuốt chửng dị thú nguyên thần.....”

Phu Dịch nghe đến phân tích của Trương Thiên Vũ sau khi, tỉ mỉ nghĩ lại, cảm thấy đích xác có chút đạo lý, không khỏi vui vẻ nói: “Cái kia nếu như Hỏa Kỳ Lân có thể nói, Đương Khang có phải là cũng có thể?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Trên lý thuyết này hai con thần thú đẳng cấp xấp xỉ, ta hoài nghi chỉ cần tìm được phương pháp tăng của Đương Khang, cũng có thể dùng bao cổ tay hình thái xuất hiện.”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời mừng rỡ, trong đầu lập tức hiện ra ngày sau hai thú hóa thành bao cổ tay hình thái, liên tục không ngừng vì hăn bổ sung linh khí tình cảnh, khi đó, hăn thì không cần tiếp tục phải làm linh khí không đủ mà khổ não, Phong Thiên Kính cũng rốt cục có thể vô hạn tiêu xài linh khí.

“Có điều ngươi cũng không muốn quá lạc quan, hiện nay thiên hạ dị thú đã ít

lại càng ít, điều này cũng làm cho là Thanh Khâu huyệt, nếu là ra nơi này, Hỏa Kỳ Lân liền rất khó lại có tăng lên cơ hội.”

Trương Thiên Vũ lập tức vừa tạt một chậu nước lạnh, Phu Dịch nhất thời khổ não không thôi, thở dài một tiếng nói: “Chúng ta đây thì ở chỗ này tìm này Thái Cổ dị thú, mãi đến tận Hỏa Kỳ Lân khả năng triệt để bảo trì bao cổ tay trạng thái mới thôi như thế nào?”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói; “điều này e rằng không được, ta hoài nghi phụng mệnh tiến đến bóng tối giết chúng ta người không tới U Minh những người này, cho nên ta cảm thấy chúng ta còn là mau mau tiến vào Đông Thiên Môn tương đối an toàn, dù sao có đông vô cùng xanh hoa khiến nơi tay, Đông Thiên Môn thì tương đương với là chúng ta địa bàn, đến lúc đó đừng nói này tiểu yêu, mặc dù là này yêu vương thật tự mình vào được, chúng ta cũng có thể lợi dụng trận pháp của Đông Thiên Môn đưa bọn họ cắn giết.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi có chút thất vọng nói: “Xem ra chỉ có thể như thế.”

Trương Thiên Vũ cười cười, hỏi tiếp: “Các người lần trước tiến vào phương hướng của Đông Thiên Môn là bên kia?”

Thần Lộ lẩm lét nhìn trái phải một phen,

Nhìn thấy xa xa tựa hồ có một sơn động, lập tức chỉ vào chỗ kia nói: “Qua bên kia nhìn, ta cảm giác hang núi kia nên là chúng ta gặp phải người lùn loài địa phương.”

Mấy người lập tức hướng về hang núi kia bước vào, đợi bọn hắn đứng ở trước sơn động lúc rốt cục có thể xác định, nơi này đích thật là bọn họ gặp phải người lùn loài địa phương, mặc dù trải qua một năm này mặt đất lại khôi phục lại cỏ dại rậm rạp trạng thái, thế nhưng này hồn độn ngắn nhỏ xương khô đã đủ để chứng minh thân phận của bọn họ, cũng là gián tiếp chứng minh rồi nơi này chính là người lùn loài sơn động.

“Vậy, nêñ chính là cái kia phuong hướng rồi.”

Xác định là người lùn sơn động sau, Thần Lộ lập tức chỉ vào trong ký ức bọn họ nghe đến kêu cứu, tiến đến chống đỡ phuong hướng nói.

“Đi!” Phu Dịch lập tức đáp một tiếng, liền muốn hướng về chỗ kia đi đến, lại không muốn bị Trương Thiên Vũ một tiếng gọi lại.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, liền vội vàng hỏi: “Làm sao?”

Trương Thiên Vũ cười cười, đối với tiểu quỷ kia nói: “Ngươi không cần cùng đến rồi.”

Tiểu quỷ vừa nghe nhất thời như nhặt được đại xá, lập tức mừng lớn nói: “Lời ấy thật chứ?”

Trương Thiên Vũ gật gù, ngữ trùng tâm địa nói: “Có điều..... ngươi nhớ kỹ! Người mặc dù đang mấy ngàn năm trước chịu khổ sát thân ách, sau khi vẫn dùng Linh tu trạng thái duy trì, thế nhưng ngươi dù sao là loài người một thành viên, Đông Thiên Môn là loài người lớn nhất bí mật, cho nên ta hy vọng ngươi nếu gặp phải Yêu tộc thời gian, nhất định phải nghĩ biện pháp đưa bọn họ dẫn tới nơi khác, bảo vệ bí mật này.”

Tiểu quỷ không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng Trương Thiên Vũ lại nói lên như vậy mấy câu nói, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy tiểu quỷ vẻ mê man, nói tiếp: “Này không phải yêu cầu, cũng không phải mệnh lệnh, ngươi có thể xem là đây là thỉnh cầu của ta, ngươi phải biết rằng ngày sau Thanh Khâu huyệt một khi cùng ngoại giới tương thông, đến lúc đó ngươi bất kể là chuyển kiếp trùng tu hoặc là đoạt xác tiếp tục làm Linh tu, đối với Yêu tộc nói, ngươi thủy chung là dị tộc, cho nên, nhân tộc đối với ngươi nói, đồng dạng là có vinh cùng vinh, &# 85;U đọc sách www. &# 117;uk ansh &# 117;. Co &# 109; có nhục cùng nhục.”

Mặc dù tiểu quỷ e ngại Trương Thiên Vũ, nhưng là vẫn không nhịn được hỏi ngược lại: “Ta tại sao nhất định phải lựa chọn nhân tộc hoặc là Yêu tộc? Ta tại sao không thể tự kiềm chế độc lai độc vãng?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ngươi đương nhiên có thể lựa chọn độc lai độc vãng, thế nhưng ngươi nên theo dõi thoại của chúng ta nghe được ra bây giờ ngoại giới hoàn cảnh, bây giờ Ma tộc giữa đường, nhân tộc cùng Yêu tộc đều là kéo dài hơi tàn, ngươi nếu độc lai độc vãng nói, sớm muộn chết oan chết uổng, về phần tại sao e sợ liền không cần ta nhiều lời đi?”

Tiểu quỷ lại hỏi ngược lại: “Ta đây tại sao không thể lựa chọn chính mình khai tông lập phái? Mặc dù ta không biết là bây giờ ngoại giới còn không có tiên hạc cốc, thế nhưng bằng kinh nghiệm của ta, nhất định có thể lại đem để cho ta tiên hạc cốc phát huy!”

“Tiên hạc cốc?” Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau nói: “Môn phái này ở trung cổ thời gian đã bị diệt, có điều tiên hạc cốc năm đó cũng từng lớn chỉ riêng nhất thời, cho nên ngươi phải có trùng kiến tiên hạc cốc dự định cũng không phải không thể, chỉ là ngươi có nghĩ tới hay không, nếu là trùng kiến tiên hạc cốc sau khi, dùng ngươi sức lực của một người làm sao ngăn cản Ma tộc 50 vạn đại quân?”

Tiểu quỷ nghe xong trong lúc nhất thời lại không có gì để nói, sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

Trương Thiên Vũ cười cười, tiếp tục nói: “Đầu tiên, ngươi nếu muốn trùng kiến tiên hạc cốc, đầu tiên muốn chiêu đệ tử, vậy tiên hạc cốc làm như vốn nhân tộc danh môn đại phái, ngươi tuyển được liền nhất định là đều là loài người, mà thành lập môn phái sau khi ngươi nhất định phải có đồng minh, đến lúc đó ngươi cả nhà cùng là loài người, ngươi cảm thấy Huyền Môn cùng Yêu tộc, phương nào cùng ngươi kết minh độ khả thi lớn hơn một chút?”

Nghe đến đó, tiểu quỷ rốt cục gật gật đầu nói: “Ta hiểu được, vô luận như thế

nào ta đều là loài người một thành viên, người yên tâm đi!"

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 331: Chánh Thức Phù ◆◆ Chi Đạo

Trương Thiên Vũ nghe đến tiểu quỷ trả lời, vô cùng hài lòng gật gù, lập tức xoay tay một cái, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra 1 viên đan dược, đưa cho tiểu quỷ, tiểu quỷ không khỏi sững sốt, hỏi ngược lại: “Ngươi không phải nói phải trả ta tự do gì?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nói thế nào ngươi đều là tiền bối, ta không can thiệp tới tương lai ngươi có thể hay không trở thành địch nhân của chúng ta, cũng không quá tử ngươi vừa mới trả lời đến tột cùng là thật tâm hay là giả dối, bất quá ta các loại không hiểu đưa ngươi nô dịch cho chúng ta dẫn đường, còn lột bỏ ngươi hơn nửa tu vi, cho nên việc này vô luận như thế nào hay là chúng ta xin lỗi tiền bối ngươi, viên thuốc này tên là ‘Đang thần đan’, mặc dù chỉ là địa cấp tam phẩm, thế nhưng có ngưng thần tụ khí hiệu quả, dùng viên thuốc này sau, vẫn bối có thể bảo vệ ngươi nửa năm thời gian tu vi không những có thể khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa còn có thể lại lên một tầng nữa!”

Tiểu quỷ nghe xong không khỏi lộ ra vẻ ngờ vực, một lát đều không có đưa tay tiếp đan.

Phu Dịch không khỏi có chút không ngần ngại nói: “Ngươi cho hắn chỗ tốt hắn cũng không tin, cần gì chứ?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Thiên địa có câu, nhân quả vô thường, chúng ta tu tiên sĩ ăn cắp đại đạo cơ hội đi ngược lên trời, vốn là cùng thiên địa kết làm đại nhân quả, cho nên mới có thiên kiếp giáng thế, cho nên chúng ta tu tiên sĩ nên ít ỏi cùng người kết nhân quả.”

Dứt lời, quay đầu đối với tiểu quỷ nói: “Yên tâm đi, ta nếu muốn giết ngươi chỉ cần một ý nghĩ có thể, không cần như vậy tốn công tốn sức.”

Tiểu quỷ trầm tư một lát sau đưa tay tiếp nhận đan dược, gật gật đầu nói: “Ngươi tiểu tử này ngược lại không tệ, chỉ là…… ngươi không sợ ta ngày sau tìm các ngươi trả thù gì?”

Phu Dịch các loại một người nghe lập tức đột nhiên uống giận dữ, đang muốn động thủ, lại bị Trương Thiên Vũ ngăn cản, lập tức cực kỳ tự tin nói với tiểu quỷ: “Tin tưởng những ngày qua ngươi cũng thấy đấy thực lực của chúng ta, nếu là sẽ có một ngày ngươi cảm thấy có thể vượt qua chúng ta tới trả thù nói, tiền bối cứ đến chính là, có điều, vào lúc ấy chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không nương tay.”

“Ai da……” tiểu quỷ khoát tay một cái nói: “Thôi thôi, bất kể nói thế nào, nếu là đan dược của ngươi coi là thật có ngươi nói như vậy thần hiệu nói, có thể tự chống đỡ qua mấy ngày nay đến nô dịch nỗi khổ, chúng ta liền mỗi một bất tương thiếu nợ.”

Tiểu quỷ nói xong ngược lại cũng thăng thắn, trực tiếp quay đầu liền đi.

Phu Dịch thở dài, có chút bất mãn nói: “Thiên Vũ, trải qua Linh Vân một chuyện sau, bây giờ ta ngược lại thật ra cảm thấy Lý đại ca tác phong làm việc của bọn họ khá hợp ý ta, nay Japan có thể đưa hắn chém giết chấm dứt hậu hoạn, ngươi lại mai phục này mầm tai hoạ, ngươi coi là thật không sợ ngày sau hắn đến trả thù?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Mọi việc không muốn làm quá tuyệt, thiên địa có âm dương, sự tình tình cảm hai mặt, nếu như chỉ là sợ hắn người đến trả thù liền tự dựng giết người, vậy chúng ta cùng này yêu ma lại có gì hung đùng?”

Trương Thiên Vũ nói thế vừa nói, Phu Dịch nhất thời sững sốt, hồi lâu sau này mới phục hồi tinh thần lại, thở dài một tiếng nói: “Xem ra…… đây là nhân cùng yêu khác nhau, lúc trước ngươi vắng mặt trong khi, ta đích xác bị Lý đại ca

bọn họ ảnh hưởng, bây giờ nghĩ đến, đích thật là hơi quá rồi.....”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Cái gọi là, gần đèn thì rạng, gần mực thì đen, xem ra chúng ta cũng không cần cùng Yêu tộc đi thân cận quá thật là tốt.”

Thi Vân vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vốn nàng thì đối với Yêu tộc không có hảo cảm gì, lần này tới Thanh Khâu Sơn hoàn toàn là vì Trương Thiên Vũ làm ra, bây giờ nghe đến bọn họ đã đối với Yêu tộc sinh cảm hận chi tâm, tự nhiên mừng tít mắt.

Có điều, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Quyết đoán mãnh liệt cùng không quả quyết cũng không phân đúng sai, hai người này gian nhiều quyết định bởi với cá nhân tính cách, cùng chủng tộc không quan hệ, Yêu tộc bên trong cũng tương tự có thật nhiều nghĩa sĩ, mà người trong tộc cũng có bao nhiêu táng tận thiên lương hạng người, cho nên không thể chủng tộc khai luận, còn sau đó cùng Yêu tộc trong lúc đó đến tột cùng nên làm gì ở chung, còn là đi một bước nhìn một bước a, hơn nữa nhân tộc cũng giống như vậy, chúng ta cũng phải lưu cái lòng, các ngươi không nên đã quên Phong Dật Hàn, Trung Hành nói, Hàn Đức Nhượng hàng ngũ, cũng cùng là loài người.

”

Trương Thiên Vũ mấy câu nói, để Phu Dịch bọn người thụ giáo vô cùng, Phượng Dao không khỏi cảm khái nói: “Còn là Thiên Vũ ca ca hiểu nhiều lắm.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Bất quá là nhiều từng đọc vài cuốn sách, vay mượn cổ nhân dẫm vào vết xe đổ thôi, được rồi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi thôi.”

“A.....”

Nhưng không nghĩ, mọi người vừa mới đi ra năm, sáu bước, liền nghe đến phía sau có người kêu gọi bọn họ, âm thanh nghe tới có chút quen tai, quay đầu nhìn lại, lại là vừa mới rời đi tiểu quỷ.

“Tiền bối còn có gì chỉ giáo?” Trương Thiên Vũ không khỏi nghi ngờ nói.

Tiểu quỷ gật gật đầu nói: “Ngươi tiểu tử này, lão phu thật là yêu thích, cho nên này đến lại là muốn chỉ điểm ngươi một chút.”

“Chỉ điểm ta?” Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, phải biết rằng hắn chỗ tu hành chính là thiên sư một mạch chỉ có “thiên phù trải qua”, tập đạo thuật bùa chú cũng đều là chính tông nhất phương pháp, tiểu quỷ này lại còn nói muốn chỉ điểm hắn? Quả nhiên là thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm)!

Có điều, Trương Thiên Vũ làm người khiêm tốn, mặc dù tiểu quỷ nói như vậy, hắn lại cũng không có một tia ngông cuồng vẻ, ngược lại là khiêm tốn thỉnh giáo nói: “Có phải vẫn bối tu luyện không đúng?”

Tiểu quỷ lắc lắc đầu nói: “Đều không phải là việc tu luyện, ta muốn nói là ngươi bùa chú phương pháp.”

“Tiền bối cũng hiểu bùa chú?” Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, tiểu quỷ này nói thế nào đều là thời đại thượng cổ tu sĩ, tấm bùa này chi đạo đều không phải là bọn họ Trương gia chỉ có, cho nên tiểu quỷ hiểu một vài hoặc là tinh thông hắn đều không sẽ cảm giác được một tia bất ngờ.

Tiểu quỷ lại lắc lắc đầu nói: “Lão phu không hiểu bùa chú chi đạo, có điều khi còn sống lúc từng có hưng thấy qua Tiên Đinh tứ đại thiên sư bên trong Cát Thiên Sư sử dụng bùa chú, bùa chú của ngươi phương pháp cùng với so với tựa hồ có hơi chênh lệch.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ vừa nghe nhất thời hứng thú, dù sao tấm bùa này phương pháp truyền tới hắn này một đời đã trải qua mấy chục ngàn năm, cho dù là theo thời đại thượng cổ tính lên cũng có khoảng chừng năm ngàn năm, có chút không trọng vẹn cũng hợp tình hợp lý, lập tức khiêm tốn thỉnh giáo nói: “Còn xin tiền bối vui lòng chỉ giáo.”

Tiểu quỷ cười cười nói: “Ta thấy cái kia Cát Thiên Sư dùng phù thời gian,

đều không phải là câu nệ với mực đỏ giấy vàng, mà này đây nguyên thần làm bút, linh khí làm mực, thiên địa làm giấy, mỗi khi thiên phù vừa ra, tất có đoạt thiên địa tạo hóa tư thế, hủy thiên diệt địa oai, có điểu, lão phu hoàn toàn không hiểu bùa chú, chỉ là nhìn ngươi tiểu tử này không sai, chuyên tới để nhắc nhở ngươi một phen, là đúng hay sai, còn cần ngươi tự đi phán đoán.”

Dứt lời, tiểu quỷ liền xoay người lần nữa rời đi.

Trương Thiên Vũ vội vàng lớn tiếng hỏi: “Tiền bối có thể hay không lưu lại họ tên?”

Sau một lát, tiểu quỷ có tiếng từ xa bồng bềnh mà đến, “khi còn sống hạng người vô danh, chết rồi du hồn một tia, nếu ngày khác hữu duyên gặp lại, ngươi liền kêu ta du hồn a.”

Âm thanh hạ xuống sau khi, lại nhìn không tới tiểu quỷ một tia tung tích, cũng tương tự không cảm giác một tia của hắn khí tức.

“Nguyên thần làm bút, linh khí làm mực, thiên địa làm giấy……” Trương Thiên Vũ lầm bầm lầu bầu một tiếng, lập tức nhắm mắt linh ngộ này 10 hai chữ chân ý.

Phu Dịch bọn người không dám quấy nhiễu, vì vậy liền đứng ở một bên chờ, ngược lại bọn họ có Thần Nông đinh nơi tay, cho dù là Yêu tộc coi là thật còn có những người khác đến, chỉ cần đem Thần Nông đinh từ trên xuống dưới đem Trương Thiên Vũ chế trụ, mặc dù là thiên kiếp giáng thế, cũng nhất định khó lay động ấy mảy may.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 332: Khủng Bố Tiên Phù

Ước chừng qua nửa canh giờ, Trương Thiên Vũ rốt cục mở hai mắt ra, Phu Dịch đám người nhất thời mừng rỡ, vội vàng muôn hỏi, lại phát hiện Trương Thiên Vũ ánh mắt mờ mịt, mặt như chỉ thủy, không nỗi một tia gợn sóng, tựa hồ vẫn như cũ ở vào một huyền diệu vô cùng trong trạng thái, lập tức hoang mang lui ra phía sau, chỉ lo quấy rầy hắn ngộ đạo.

Phải biết rằng, tu sĩ ở ngộ đạo thời gian, một khi bị quấy rầy nói, kẻ nhẹ, lúc trước ngộ ra chi đạo toàn bộ phá huỷ, kẻ nặng, càng trực tiếp sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Vì vậy Phu Dịch bọn người lui ra hai trượng ở ngoài, không dám thở mạnh, chỉ lo quấy rối đến Trương Thiên Vũ.

Ước chừng vừa qua chén trà nhỏ công phu, Trương Thiên Vũ đột nhiên động!

Chỉ thấy tay phải hắn khinh móc kiếm chỉ, trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó đầu ngón tay lại tỏa ra một tia huyền diệu khó hiểu mờ mịt khí.

Trong khi Phu Dịch bọn người kinh hãi thời gian, Trương Thiên Vũ lại dùng kiếm chỉ ở trong hư không vung vẩy lên, nhìn kỹ, lại càng hắn ngày thường vẽ linh phù có 78 phân thân bao hàm!

Ngón tay động rất nhanh, thế nhưng rồi lại rất chậm, Phu Dịch bọn người rõ ràng có thể rõ ràng nhìn rõ ràng hắn chỗ phát họa đệ nhất bút, mỗi một vẽ, thế nhưng mỗi khi Trương Thiên Vũ hoạch định dưới một bút trong khi, bọn họ thì không nhớ ra được trên một bút đến tột cùng là cái gì, loại cảm

giác này quả nhiên là huyền diệu khó hiểu, hoàn toàn không thể nói nên lời thâm ý trong đó.

Trương Thiên Vũ ước chừng vẽ nửa khắc đồng hồ, khởi điểm Phu Dịch bọn người còn có thể loáng thoáng nhìn thấy động tác của hắn, thế nhưng càng đi về phía sau, càng là cảm giác Trương Thiên Vũ như là ở phác họa đại đạo huyền cơ bình thường, phảng phất tay phải sớm cùng hư không hòa làm một thể, căn bản nhìn không tới hắn đến tột cùng đang làm gì!

“Sắc!”

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên khẽ quát một tiếng, Phu Dịch bọn người kinh ngạc phát hiện, hắn trước người ba thước chỗ lại đột nhiên xuất hiện một bộ vàng chói lọi Huyền văn, còn chưa chờ bọn hắn phản ứng lại, đạo kia Huyền văn lập tức ẩn vào hư không, tiếp theo, mọi người liền cảm giác được một luồng mạnh mẽ uy thế thăng tới trong lòng, vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy vốn chỉ có bao nhiêu đóa mây tản bầu trời xanh đột nhiên bỗng dừng hạ xuống một cái vàng chói lọi Chân long!

Nhất thời, tiếng rồng ngâm rung động chín tầng trời, vô biên uy thế trấn áp Càn Khôn, Phu Dịch đám người nhất thời khiếp sợ vô cùng.

“Âm!”

Ngay sau đó một tiếng vang thật lớn, mọi người lập tức nhìn tới, chỉ thấy xa xa trước người toà kia người lùn ẩn thân sơn động lại biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một lớn vô cùng hố sâu.

“Quá..... không tưởng tượng được.....” Phu Dịch nhất thời kinh ngạc vô cùng, phải biết rằng dùng hắn bây giờ tu vi, cho dù là hắn toàn lực khởi động Phong Thiên Kính vị này Tiên Đỉnh chí bảo, cũng không có mười phần nắm chắc khả năng phát huy ra như vậy uy lực, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ không có nhận sự giúp đỡ bất kỳ pháp bảo nào, lại có thể có như vậy kinh thế hãi tục lực sát thương.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ hai mắt rỗt cục khôi phục bình thường thanh minh, nhìn phía xa hổ sâu, trên mặt không khỏi nổi lên vẻ vui mừng, chỉ là trạng thái này chỉ kéo dài không đủ một giây, liền cả người mềm nhũn quy người xuống đất.

Thi Vân nhất thời sốt ruột vạn phần, liền vội vàng tiến lên đem Trương Thiên Vũ nâng dậy đến, đưa tay thám ở Trương Thiên Vũ mạch đậm trên,

Kiểm tra cẩn thận tình trạng cơ thể của hắn.

“Thi Vân, Thiên Vũ làm sao vậy?” Phu Dịch vội vàng sốt ruột nói.

Thi Vân mày liễu 1 giam, kinh ngạc nói “tất cả bình thường, chỉ là..... linh khí toàn bộ đã tiêu hao hết.....”

“Cái gì!” Phu Dịch nhất thời kinh hãi đến biến sắc, khó có thể tin đao “linh khí toàn bộ đã tiêu hao hết!”

Thi Vân gật gật đầu nói “đúng là như thế, bất quá ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, còn là đợi hỏi Thiên Vũ.”

Nói thôi liền từ trong Càn Khôn Giới dùng đến một bạch ngọc bình sứ, sau đó từ đó đổ ra một hạt tụ khí đan cho ăn vào Trương Thiên Vũ trong miệng, lập tức dùng tự thân linh khí giúp hắn đi đan.

Viên thuốc này chính là Côn Lôn núi linh đan, so với tầm thường môn phái xuất phẩm đan dược không biết là được rồi bao nhiêu lần, thuốc vừa mới lối vào, Trương Thiên Vũ liền đã phục hồi tinh thần lại, không ai so với hắn càng hiểu rõ tình huống của chính mình, lập tức bão nguyên thủ nhất, thăm vận “thiên phù trải qua”, chỉ dùng không đến nửa chén trà nhỏ công phu, liền khôi phục một phần ba linh khí, đáng tiếc lúc này sức thuốc đã hao hết, dùng Thanh Khâu huyệt linh khí cắn cỗi tới nói, coi như lại điều tức đi xuống cũng là chuyện vô bô, Trương Thiên Vũ lúc này mới mở hai mắt ra, thở phào nhẹ nhõm.

“Thiên Vũ, vừa rồi xảy ra chuyện gì!” Thi Vân vội vàng quan tâm nói.

Trương Thiên Vũ cười cười, tiện đà với nâng đỡ của Thi Vân châm châm đứng dậy, lúc này mới nhanh không chậm nói “không nghĩ tới tiểu quỷ kia lại tặng ta lớn như vậy một món lễ vật, dùng nguyên thần làm bút, linh khí làm mực, thiên địa làm giấy, đây mới thực sự là linh phù, vậy đại khái chính là trong truyền thuyết Tiên phù.”

“Phù đạo…… lại có thể như vậy gượng…… không thể nào……” Thi Vân không khỏi kinh ngạc nói, “thầy đã nói, kiểm tu mới là lực công kích mạnh nhất đạo pháp.”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “Ta mặc dù không có từng trải qua chánh thức kiểm tu mọi người ngự kiểm, thế nhưng ta dám cam đoan, tuyệt đối không có linh phù gượng!”

“Tại sao?” Thi Vân khó có thể tin nổi.

Trương Thiên Vũ cười cười nói “bởi vì kiểm tu mạnh trở lại, cũng chỉ là đạo của chính mình, còn chân chính bùa chú chi đạo lại là dẫn ra thiên địa pháp tắc để bản thân sử dụng, dùng lực lượng cá nhân làm sao có khả năng hơn được thiên địa đại đạo? Chỉ tiếc bây giờ tu vi và của ta đối với đại đạo linh ngộ đều còn chưa đủ, vừa mới một đòn chỉ là vận may mà thôi, xem ra, thật còn rất dài đường phải đi……”

Thi Vân cái hiểu cái không gật gật đầu nói “thì ra là thế, có điều lúc trước khá là đích xác cũng có chút không công bằng, sư phụ cũng không có thấy qua như ngươi vậy sử dụng bùa chú tiên lệ!”

Trương Thiên Vũ cười cười, tùy tiện nói “Vừa chậm trễ thời gian dài như vậy, chúng ta còn là mau mau đi lên Đông Thiên Môn.”

Phu Dịch thấy Trương Thiên Vũ lung lay sắp đổ thân thể vội vàng quan tâm nói “cũng không kém này nhất thời, nếu không ngươi trước tiên jinru Thần

Nông trong đinh khôi phục chốc lát?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “Ta bây giờ tình huống đều không phải là đến từ linh khí quá độ tiêu hao, mà là tinh thần hao tổn, cho nên trong thời gian ngắn cũng khôi phục không dứt, chúng ta là mau mau vào Đông Thiên Môn a, &# 85 chỉ có tiến vào nơi đó mới là an toàn nhất.”

Phu Dịch lại là kiên trì nói “không được, ngươi hay là trước trốn Thần Nông đinh a, jinru Đông Thiên Môn trước khi có một đoạn đường không dễ đi, dùng ngươi bây giờ trạng thái không thích hợp đi con đường kia.”

Trương Thiên Vũ bất đắc dĩ, chỉ phải thở dài một tiếng nói “được rồi, theo ý ngươi.”

Phu Dịch gặp Trương Thiên Vũ đồng ý, vội vàng gọi ra Thần Nông đinh, Trương Thiên Vũ vội vàng thi triển ấm trời thuật chui vào trong đinh, Phu Dịch lúc này mới đem đinh thu hồi, sau đó lĩnh mọi người hướng trong ký ức đi về phía.

Mặc dù là trở lại chốn cũ, thế nhưng Thanh Khâu huyệt nguy cơ trùng trùng, hơn nữa phía trước vô cùng có khả năng có Yêu tộc người chặn đường, cho nên bọn họ cũng không dám quá bất cẩn, chỉ muốn bình thường tốc độ chạy đi, cũng không có thi triển Thần Hành Thuật.

Ước chừng được rồi chừng một khắc đồng hồ trong khi, phía trước đột nhiên xuất hiện một con cô hồn dã quỷ, trong miệng phát sinh sắc bén thê thảm gào thét, hướng về Phu Dịch bọn người đánh tới,

Phu Dịch lập tức hướng về Thần Lộ trước ngực nhìn qua, chỉ thấy cái kia Tử Ngọc quả nhiên lại tỏa ra nhàn nhạt kim quang, lập tức cười nói “xem ra đường cũng không có đi nhầm.” Ps: Các thư hữu, ta là đập tinh truy tuyệt, giới thiệu một cái tiểu thuyết miễn phí App, ủng hộ tiểu thuyết download, nghe sách, 0 quảng cáo, nhiều loại đọc hình thức. Mời ngài chú ý Wechat công chúng số: Dazhuzai dục edu (Trường theo ba giây sao chép) các thư hữu nhanh chú ý đứng

lên đi!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 333: Đại Dương Cuối

Bây giờ chém giết như cô hồn dã quỷ loại này đẳng cấp tồn tại, đối với Phu Dịch bọn người tới nói thì như bóp chết một con kiến bình thường đơn giản.

Có điều muốn đã nói giết địch tới nói, nhưng vẫn là Thi Vân bức này kiêm tu nhất là lưu loát, chỉ thấy bạch quang bất chợt như là, uyển nêu đạo vệt cầu vồng, cái kia vạn ngàn cô hồn dã quỷ lập tức liền chết với Canh kim của Thi Vân kiêm khí bên dưới, rồi hóa thành quỷ sau khi chết, lại bị kiêm khí căn giết làm hi, sau đó lại bị giết thành di, có điều một khi rơi làm hi di số lượng, trừ phi với hoàng tuyễn trong nước ngâm rơi mới có một chút hi vọng sống, nơi này làm Thanh Khâu huyệt, chính là dị giới, bọn họ này cô hồn dã quỷ căn bản ra đến không dứt Minh giới, cho nên cuối cùng kết cục chỉ có thể là tan thành mây khói.

Có điều, bọn họ cũng không tiện để Thi Vân một người giết địch, dù sao ở Thi Vân dốc túi dạy dỗ bên dưới, bọn họ ngự kiêm thuật cũng chiếm được rất lớn tăng lên, cho nên Chu Tước thần kiêm hóa thành hồng quang đồng dạng bá đạo vô cùng, hơn nữa Phu Dịch suốt ngày khô khô, cái kia giết không hết cô hồn dã quỷ lại miễn cưỡng bị bọn họ giết ra một mảnh khu vực chân không.

Phu Dịch không khỏi hơi xúc động, tưởng tượng một năm trước bọn họ trải qua con đường này thời gian, hoàn toàn là ngưỡng tượng cực của Thần Lộ tiên quang bảo hộ, mà bây giờ cực tiên quang lại so như bố trí bình thường, như thế so sánh, đơn giản không thể giống nhau, coi là thật có khác biệt một trời một vực.

Mọi người rất nhanh xuyên qua vạn quỷ đạo tiến vào cái kia màu trắng không gian, nhận sự giúp đỡ Tử Ngọc của Thần Lộ, mấy người rất nhanh liền tìm được rồi tiến vào lối vào của Đông Thiên Môn.

“Owo.....”

Vừa mới tiến vào không gian của Đông Thiên Môn, bên tai liền tất cả đều là sóng biển có tiếng, Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến lần trước tiến vào thời gian bọn họ tiến nhập cảnh giới vong ngã tất cả đều chiếm được tăng lên, liền vội vàng đem Thần Nông đindh lấy ra, đem Trương Thiên Vũ nhận đi ra.

Đáng tiếc, cũng không biết là Trương Thiên Vũ vừa mới lĩnh ngộ bùa chú chi đạo tinh lực hao tổn quá đáng, hay là bởi vì không có ngay đầu tiên đưa hắn tiếp ra, Trương Thiên Vũ cũng không có tiến vào cảnh giới vong ngã.

Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt này vô cùng mênh mông đại dương, cảm thụ được mênh mông mãnh liệt sóng biển đánh ra ở trên vách đá cái kia từng tia một chấn động cảm giác, cười nói: “Đây là tự nhiên sức mạnh, dù cho là chúng ta loại này trong mắt người phàm thần thông quảng đại tu sĩ, đối với này thiên địa đại đạo tới nói, vẫn như cũ nhỏ bé đến hơi.”

“Đúng vậy.....”

Lần trước Phu Dịch bọn người đến trong khi, mặc dù cũng có loại cảm giác này, thế nhưng bọn họ rất nhanh liền tiến vào cảnh giới vong ngã, sau khi liền vội vội vàng tiến vào Đông Thiên Môn bên trong, cho nên cảm ngộ cũng không có lần này như vậy sâu tận xương tủy.

Đương nhiên, bọn họ cũng không biết, này hai lần đồng du nơi này cảm giác bất đồng gần như là vì bọn họ tu vi và đối với đại đạo lĩnh ngộ chiếm được tăng lên thôi, khi bọn hắn dùng càng cao tu vi lại thăm lại nơi đây sau khi, đem còn lại có một phen bất đồng cảm thụ, có điều, cái kia đã là ngàn năm sau khi chuyện, lúc này không muốn thâm biếu.

Trương Thiên Vũ không khỏi cảm thán nói: “Trên thiện nếu nước, nước trên thiện nếu nước, nước thiện lợi vạn vật mà không tranh. Nơi mọi người chỗ ác, cho nên bao nhiêu với nó. Này biển cả chính là tốt nhất giải thích, bao dung vạn tượng, khí thôn thiên hạ!”

“Được rồi, không muốn cảm khái, chúng ta vào đi thôi.” Phu Dịch cười ha ha một tiếng nói.

Mọi người lập tức hướng về Đông Thiên Môn đi đến, thế nhưng bọn họ đi ra hai bước sau khi lại phát hiện, Trương Thiên Vũ vẫn như cũ thờ ơ.

“Thiên Vũ?” Thi Vân vội vàng khẽ gọi một tiếng nói.

Trương Thiên Vũ cười cười, chỉ vào mênh mông vô bờ, biển trời một đường thế giới nói: “Các ngươi có nghĩ tới hay không, này biển rộng một chỗ khác là nơi nào?”

Vấn đề của Trương Thiên Vũ vừa ra, Phu Dịch bọn người đều là sững sốt, nơi này mặc dù trở lại chốn cũ, thế nhưng bọn họ lúc đó còn coi là thật chưa hề nghĩ tới biển rộng một bên khác là cái gì.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Có hứng thú hay không theo ta đi biển cuối nhìn?”

Phu Dịch đám người nhất thời sững sốt,

Cuối biển? Nơi đó sẽ có cái gì?

Thi Vân không khỏi nghi ngờ nói: “Trong truyền thuyết biển bờ bên kia chính là thế giới cuối, nơi đó có gì đáng xem?”

Trương Thiên Vũ quay đầu, thấy mọi người cười nói: “Các ngươi có nghĩ tới hay không, chỗ này dị giới bí mật, có khả năng ngay ở vùng biển này cuối?”

Trương Thiên Vũ nói như vậy phảng phất thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm), mọi người lập tức sững sốt, hồi lâu sau, Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Ta cảm thấy chúng ta còn là theo Đông Thiên Môn đi ra ngoài tương đối an toàn, dù sao nơi đó có nhiều lầm không biết nguy hiểm.”

Thần Lộ cũng gật gật đầu nói: “Ta cũng cảm thấy chúng ta không cần phải

mạo hiểm như vậy.”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Các ngươi có nghĩ tới không, nếu như quả nhiên là Vệ tiên bối mệnh lệnh nói, chúng ta trở lại Thanh Khâu Sơn cái kia mới là lớn nhất nguy hiểm, ngược lại không bằng nhìn này vô tận đại dương cuối, rốt cuộc là cái gì!”

Thi Vân gật gật đầu nói: “Ta cảm thấy Thiên Vũ nói có đạo lý, ta xem nơi này một mảnh an lành, hoàn toàn không như Thanh Khâu huyệt bên trong như vậy hung hiểm, thử một lần cũng không sao.”

Phu Dịch thở dài nói: “Cỗ nhân không lần được ta, quả nhiên là phu xướng vụ tùy, đã như vậy, ta liền liều mình bồi quân tử.”

Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, Thi Vân nhất thời mắng cỡ mặt đỏ tới mang tai, lập tức oán hận một tiếng nói: “Không nên nói bừa……”

“Ha ha ha……” Phu Dịch lúc này cười lớn một tiếng, sau đó đối với Trương Thiên Vũ nói: “Có điều, chúng ta hay là muốn trước tiên hướng về Đông Thiên Môn bên trong đi một lần, lần trước đến trong khi thái quá vội vàng, lần này có khám long tiên nơi tay, nói không chừng này Đông Thiên Môn bên trong có chút không sai thiên tài địa bảo, nơi này dù sao cũng là Tiên Đình trọng địa, nếu coi là thật có nói, tuyệt đối là trân bảo hiếm thề.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe trước mắt nhất thời sáng ngời, tùy tiện nói: “Không sai, đi trước Đông Thiên Môn đi một lần.”

Dứt lời, đoàn người hướng về Đông Thiên Môn bước vào, có điều ở tiến vào Đông Thiên Môn trước khi, Phu Dịch đã đem khám long tiên lấy ra, bởi vì vùng thế giới này nhìn qua một mảnh an lành, nói không chừng cũng sẽ có chút thu hoạch ngoài ý muốn.

Quả nhiên, ở tiến vào Đông Thiên Môn trước khi, ở khám long tiên dẫn dắt đi, Phu Dịch bọn người tổng cộng thu hoạch 48 loại linh căn tiên được, chỉ tiếc

nơi này tất cả đều là luyện đan đồ vật, cũng không luyện khí cần thiết các loại mỏ sắt thần tinh.

Tiến vào Đông Thiên Môn sau, Phu Dịch vội vàng lấy ra Đông Cực xanh hoa khiếu, sau đó mọi người ở Đông Cực xanh hoa khiếu bảo hộ dưới một đường thông suốt.

Lúc này Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân dù sao cũng là lần đầu tiên tới, nhìn trước mắt rộng rãi kiến trúc cùng thần kỳ trận pháp sau khi, nhất thời kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

Đặc biệt là ở qua cửu thiên trận gió trận thời gian Đông Cực xanh hoa khiếu bắn ra cái kia chắp tay Hồng Kiều, Thi Vân càng cùng Phượng Dao năm đó giống nhau, không dứt nhảy lên nhảy lên dưới, rất sinh động.

“Này..... thực sự là khó có thể tin, các ngươi lúc trước ở bắt được Đông Cực xanh hoa khiếu trước khi, đến tột cùng là như thế nào xông tới.....” Trương Thiên Vũ thấy dưới chân cực kỳ kinh khủng cửu thiên trận gió, không khỏi thở dài nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Đương nhiên là dựa vào Phong Thiên Kính, có điều dù vậy, ở chém yêu bộ trong khi còn là thiếu chút nữa biến thành tro bụi.”

“Có như vậy lợi hại?” Trương Thiên Vũ không khỏi cả kinh nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Nhìn liền biết rồi.”

Nói xong, đoàn người hướng về chém yêu bộ mà đi.

“Các ngươi..... làm sao có khả năng xuyên qua nơi đây!” Nhìn trước mắt một màn, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân nhất thời kinh khủng muôn dạng, thấy Phu Dịch mấy người ánh mắt cũng tràn đầy vẻ hoảng sợ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 334: Chém Yêu Bộ Có Bảo

Chỉ thấy cái kia chém yêu trên đài sớm bị ngọn lửa hừng hực hoàn toàn bao trùm, cái kia thông thiên cây cột lại hoàn toàn nhẵn chìm ở bên trong liệt hoả, chỉ có thể nghe đến tiếng sấm cuồn cuộn, tiếng gió rít gào rít gào, mơ hồ trong lúc đó lại còn có vô tận thao tiếng có tiếng, càng đáng sợ chính là, lúc này ngọn lửa hừng hực đã hoàn toàn tuôn ra thông đạo, kể cả chủ đạo cũng bị bao trùm hơn mười trượng.

Phu Dịch cùng Thần Lộ, Phượng Dao hai nữ nhìn thấy trước mắt một màn đồng dạng khiếp sợ vô cùng, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng gần như thời gian một năm không có tới, chém yêu bộ lại đã xảy ra như thế long trời lở đất biến hóa.

Phu Dịch trầm tư một lát sau, rốt cục phản ứng lại, tùy tiện nói: “Xem ra nơi này pháp tắc thời gian đích xác cùng Nam Thiên Môn ngược lại, bên ngoài qua một năm, nơi này sớm không biết là trôi qua bao nhiêu năm tháng, trải qua này vô tận mấy tháng bên trong, cái kia ngũ hành Bát Quái trận tựa hồ toàn bộ mở ra.”

“Lại có chuyện như thế? Tiên Đinh không phải nê so với chủ thể giới thời gian chậm mới đúng không?” Trương Thiên Vũ kinh ngạc vô cùng nói.

Thi Vân cũng thuận theo phụ họa nói: “Đúng vậy, Côn Lôn núi cũng có cũ Tiên Đinh bắc Thiên môn, quá sư phụ ngay ở nơi đó tọa quan, ta nhớ tới sư phụ đã nói, bắc Thiên môn một ngày đại khái mới tương đương với bên ngoài ba tháng.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ

rằng Nam Thiên Môn cùng bắc Thiên môn pháp tắc thời gian lại không giống nhau, thời gian của Nam Thiên Môn hẹn gấp hai mươi lần, nói cách khác bọn họ ở bên trong ngày ngô một ngày, tương đương với bên ngoài hai mươi ngày, không ngờ rằng bắc Thiên môn lại khả năng đạt được 9 gấp mươi lần.

“Nói như thế, vậy Tiên Đinh sụp đổ sau khi pháp tắc thời gian xem ra hoàn toàn không hết cùng.” Trương Thiên Vũ không khỏi suy đoán nói.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta nhớ tới lúc đó chúng ta nên cũng là ở Đông Thiên Môn bên trong hao hao ba tháng thời gian, bên ngoài cũng đích xác chỉ là hơn một ngày mà thôi, xem ra này Đông Thiên Môn cùng bắc Thiên môn pháp tắc thời gian vừa vặn ngược lại.”

“Ta tựa hồ có hơi hiểu.....” Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói.

Thi Vân liền vội vàng hỏi: “Ngươi hiểu cái gì?”

Trương Thiên Vũ lập tức suy đoán nói: “Nếu như ta đoán không sai nói, năm đó Tiên Đinh cái gọi là trên trời một ngày, trên mặt đất một năm, cũng không phải hết thảy địa phương đều là như thế, dù sao Thiên đạo chí công, chỉ là để thời gian chậm lại đã vi phạm đại đạo pháp tắc, cho nên ta đoán năm đó Tiên Đinh bên trong nên có một phần địa phương thời gian xa xa so với ngoại giới chậm, mà có nhiều chỗ lại là vừa vặn ngược lại, nên đúng rồi, điều này cũng làm cho giải thích tại sao năm đó Tiên Đinh này thuộc pha chế săn thật chậm linh căn tiên thảo lại lấp mãi không hết, xem ra này linh vô cùng tiên thảo vị trí không gian, chính là ở loại này thời gian so với ngoại giới nhanh trong không gian sinh trưởng.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta cảm thấy ngươi đoán không sai, này Đông Thiên Môn chính là tốt nhất ví dụ, chỉ là bởi vì Tiên Đinh sụp đổ chia ra, cho nên trận pháp cũng thuận theo có chút tổn hại, cho nên hiệu quả cũng là yếu đi rất nhiều, giống như Nam Thiên Môn, nơi đó chỉ có một cánh cửa, cho nên nơi đó hiệu quả đối lập thiếu chút nữa.”

Trương Thiên Vũ gật gù,

Lập tức đối với Thi Vân nói: “Cái kia Côn Lôn núi bắc Thiên môn hoàn chỉnh gì?”

“A.....” Thi Vân suy nghĩ một chút nói: “Ta loáng thoảng nhớ tới sư phụ nhắc qua, giống như liền đến bắc cực Tử Vi cung.”

Phu Dịch tùy tiện nói: “Vậy được rồi, Đông Thiên Môn cũng vừa hay đến Đông Cực hay nghiêm cung, cho nên so ra, này hai nơi hoàn chỉnh trình độ gần như, cho nên này hai nơi pháp tắc thời gian cũng gần như, chỉ là bởi vì nguyên nhân nào đó, dẫn đến pháp tắc thời gian vừa vặn ngược lại mà thôi.”

Trương Thiên Vũ nghe đến Phu Dịch nói như vậy sau, không khỏi vui vẻ nói: “Chẳng lẽ nơi này có linh căn tiên thảo vồm ươn?”

Phu Dịch theo bản năng hướng về khám long tiên 1 nhìn, chỉ thấy khám long tiên thẳng tắp dọc tại nơi đó, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Theo Đông Thiên Môn đến bây giờ còn không có.”

“Hả.....” Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói, “chúng ta đây thì qua chém yêu bộ nhìn.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức kinh ngạc nói: “Nhưng lửa này.....”

Trương Thiên Vũ chỉ chỉ trên tay hắn Đông Cực Thanh Hoa khiến, buồn phiền nói: “Ngươi có chưa từng thử qua cái này?”

Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, vội vàng cười nói: “Ta làm sao đưa cái này đã quên, lần trước qua vội vàng, đích xác chưa từng thử qua.”

Dứt lời, 1 cất bước hướng về chém yêu bộ đi đến, tới cách ánh lửa ba trượng chỗ, Phu Dịch đem Đông Cực Thanh Hoa khiến cao chủ giơ lên, chỉ thấy lệnh bài bên trong lập tức bắn ra một đạo thanh quang, cái kia đầy tràn mở ngọn lửa hừng hực tại đây thanh quang theo tránh bên dưới, lập tức giống như cá voi hút

nước thu vào lệnh bài bên trong.

Đoàn người không khỏi vui mừng quá đỗi, vội vàng cầm trong tay Đông Cực Thanh Hoa khiến tiếp tục đi về phía trước, mãi đến tận lối rẽ thời gian, khám long tiên roi thủ đột nhiên đi phía trước đuổi một cái, trực tiếp chỉ về chém yêu bộ phương hướng.

“Ồ? Nơi này tựa hồ có bảo vật!” Phu Dịch nhất thời kinh ngạc nói.

Vốn bọn họ cũng không tính vào chém yêu bộ, dù sao nơi đó ngoại trừ cái kia che trời đại trụ cùng ngũ hành bát quái ngoài trận, cũng không vật dư thừa, chẳng qua hiện nay khám long tiên có dị động, mấy người tự nhiên là ôm coi như một chuyến tay không, cũng không thể bỏ qua này tới tay pháp bảo thái độ, lập tức hướng về chém yêu bộ đi đến.

Có Đông Cực Thanh Hoa khiến nơi tay, tại đây Đông Thiên Môn bên trong quả nhiên là thông suốt, năm đó thiếu chút nữa đem Phu Dịch cùng Chu Tước tiêu diệt chém yêu bộ, bây giờ phảng phất thùng rỗng kêu to bình thường, ở Thanh Hoa khiến thanh quang bắn phá bên dưới, nơi này lập tức trở nên vạn pháp vắng lặng, thần thông không xuất hiện.

“Không thể nào……” theo khám long tiên chỉ, Phu Dịch không khỏi nhức đầu vô cùng, nhìn trước mắt thăng đứng thăng phía chân trời thông thiên đại trụ, không khỏi thầm nói: “Coi như cây này cây cột là có một không hai kỳ bảo, chúng ta cũng bắt lại không đi.”

“Có thể hay không phía trên cây cột?” Thần Lộ suy đoán nói.

“Nên không thể nào……” Phu Dịch mặc dù ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng tay trái còn là hướng phía dưới một ngón tay, lập tức liền có một đoàn mây mù nhìn mọi người nâng lên, lập tức từ từ bay lên, thăng hướng đại trụ đỉnh mà đi.

Cũng không biết bay bao lâu, mãi đến tận nhìn về phía mặt đất thời gian có

mây mù che lấp, &# 32; toàn bộ Đông Thiên Môn thu hết vào mắt thời gian, cái kia xuyên qua thiên đại ở vẫn như cũ cao vót phía chân trời, hoàn toàn nhìn không tới có một tia đên cùng dấu hiệu.

“Tại sao còn không xong không hiểu rõ?” Thi Vân không khỏi nói thăm một tiếng nói, “nếu không ta trước tiên đi lên xem một chút?”

“Đừng!” Trương Thiên Vũ vội vàng khuyên can nói: “Chúng ta bây giờ bình an vô sự là vì có Đông Cực Thanh Hoa khiến bảo hộ, ngươi một mình hành động nói sợ hãi gấp nguy hiểm.”

“Hả……” Thi Vân không khỏi có chút buồn bực, lập tức buồn khổ nói: “Thế nhưng này đáp mây bay thuật thật sự là quá chậm, cứ theo đà này, lúc nào mới đến cùng.”

Phu Dịch cười cười nói: “Vậy thì nhanh lên một chút.”

Nói thoi đem Đông Cực Thanh Hoa khiến giao cho hắn làm tay trái, tay phải gọi ra Phong Thiên Kính đặt mây mù bên dưới, tiếp theo tay phải một ngón tay, tốn quẻ quái tượng nhất thời sáng ngời, ngay sau đó liền có một đạo bánh xe phẩm chất gió xoáy theo mặt kính dâng trào ra, tại này cỗ mạnh mẽ xông lên lực lượng huy động bên dưới, mây mù nâng mấy người lên cao tốc độ lập tức nói ra gấp mười lần không tới, mặc dù còn là không sánh được Kiếm độn như vậy nhanh như chớp, thế nhưng so với tung kim quang các loại phổ thông độn thuật, đã là nhanh hơn gấp ba lần.

“Các ngươi mau nhìn!” Đúng lúc này, Thi Vân kinh ngạc la lên.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 335+9 Tầng Trời

Phu Dịch bọn người vội vàng ngẩng đầu hướng lên trên nhìn, chỉ thấy cách bọn họ vị trí chõ ở ước chừng khoảng mười mấy trượng địa phương, che trời đại trụ rốt cục tới đỉnh chóp.

Mấy người lập tức vừa thả ý thức nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy phía dưới tầng tầng mây mù vòng, mặc dù là dùng thị lực của bọn họ, cũng không nhìn thấy phía dưới mặt đất, không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

Phượng Dao kinh ngạc nói: “Cái này cần cao bao nhiêu a.....”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không tính a, một hồi đi xuống trong khi tính toán.....”

“Không cần quên đi.....” Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Vừa rồi tới trong khi ta thăm đếm một phen, nơi này cách một mặt gần như mười hai ngàn dặm.”

“Một vạn..... 2000..... bên trong!”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, mọi người đều là kinh hãi đến biến sắc, trong truyền thuyết cửu thiên có trùng, mỗi tầng chính là mười hai ngàn dặm, cửu trùng thiên tổng cộng mười vạn tám ngàn dặm, không muốn này thông thiên hang lớn lại có một tầng trời cao!

“Trong truyền thuyết tới gần phía chân trời thời gian không phải đều có cửu thiên trận gió gì?” Thi Vân không khỏi kinh ngạc nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cửu thiên trận gió chính là hộ pháp của Tiên Đỉnh đại trận, vốn thiêng giối trong lúc đó mặc dù cũng có gió, thế nhưng

cũng không có cửu thiên trận gió kinh khủng như vậy.”

“Hả……” Thi Vân lại là càng thêm nghi ngờ nói: “Vậy tại sao nơi đây không có gió?”

Thi Vân lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, mãi đến tận mọi người đứng ở đại trụ bên trên lúc, đều không có phục hồi tinh thần lại, cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì.

“Thiên Vũ?” Thi Vân không khỏi có chút nóng nảy, vội vàng nhẹ nhàng đẩy Trương Thiên Vũ một chút.

Trương Thiên Vũ này mới phục hồi tinh thần lại, cười nói: “Ta tựa hồ biết nơi này là địa phương nào!”

“Hả?” Mọi người không khỏi kinh ngạc vô cùng, đủ xuyên xuyễn nhìn về phía Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Ta hoài nghi Đông Thiên Môn vốn là rải rác ở tầng một, cũng không có rơi về Thần Châu đại địa, mà chúng ta bây giờ thân ở địa phương, là tầng một cùng tầng hai kết giới chỗ, cho nên mới không có gió!”

“Có cái gì căn cứ gì?” Phu Dịch không nghi ngờ nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Trong truyền thuyết cửu thiên bên trong chỉ có tầng một nhất là an lành, nếu như chúng ta không phải ở tầng một nói, ở như vậy độ cao dưới, không phải trận gió chính là thiên lôi, tuyệt đối không thể là lần này trời trong nắng ấm cảnh tượng, cho nên truyền thuyết năm đó Tiên Đinh thì đứng ở tầng một bên trong, lúc đó Tiên Đinh sụp đổ bèn là vì chống đỡ tây Thiên môn không chu toàn núi sụp đổ,

Cho nên Đông Thiên Môn vô cùng có khả năng ở lại tầng một bên trong.”

“Hả…… vậy, nói cách khác, kể cả bên ngoài đại dương, đều không thuộc về Thần Châu đại địa?” Thần Lộ liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn trả lời: “Ta hoài nghi, thậm chí ngay cả Thanh Khâu huyệt đều không ở Thần Châu đại địa, cùng với Thần Nông Giá, còn có trong truyền thuyết Côn Lôn gò lớn, đều là ở lúc đó Tiên Đình sụp đổ thời gian bị không gian trận pháp đánh trả đi một vùng thế giới mang tới cái khác tầng trời, phải biết rằng, theo ghi chép, trong truyền thuyết Tiên Đình sụp đổ trước kia, Thần Châu đại địa so với hiện tại kinh lớn lao vô số lần.”

“Nhưng mà, Thanh Khâu huyệt linh khí thiếu thốn, cùng ngươi mới vừa nói tầng một hoàn toàn không giống nhau.” Thi Vân hơi nghi hoặc một chút nói.

“Không không không!” Trương Thiên Vũ vội vàng giải thích: “Thanh Khâu huyệt có thể ở thiên ngoại, nhưng không hẳn ở tầng một, điều này cũng làm cho giải thích tại sao Thanh Khâu huyệt cùng Thần Nông Giá đều là vô biên vô hạn, thậm chí không giống như Thần Châu đại địa nhỏ nguyên nhân, bởi vì Thanh Khâu huyệt cùng Thần Nông Giá cùng Thần Châu đại địa hoàn toàn không ở một cái mặt bằng trên!”

Lời bàn của Trương Thiên Vũ mặc dù phảng phất thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm), thế nhưng nghĩ kỹ lại, lại đích xác có vài phần đạo lý.

Trương Thiên Vũ tiếp tục giải thích: “Nếu như cái này quả nhiên là sự thật nói, vậy chúng ta chỉ cần tìm được đột phá thiên giới hàng rào phương pháp, là có thể trở lại Thần Châu đại địa, hoặc là trực tiếp nhảy đến tầng hai.”

“Cái kia như thế nào mới có thể đột phá phía chân trời kết giới?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Cái này ta cũng không biết, bất quá ta cảm thấy nên dính đến pháp tắc không gian, cho nên chúng ta bắt kể là tiến vào Thanh Khâu huyệt, còn là tiến vào Đông Thiên Môn, hoặc là trước khi Nam Thiên Môn, đều là xuyên qua một loại nào đó trận pháp sở trí.”

“Cái này..... quá ly kỳ.....” Thi Vân không thấy có chút khó có thể tiếp

thu, dù sao Trương Thiên Vũ suy đoán thái quá không câu thúc, lấy nàng bình thân sở học đến xem vốn là hoang đường nói như vậy, nếu không có người ở bên ngoài nghe tới, tuyệt đối sẽ khi hắn là bệnh thần kinh.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch tựa hồ không những nghe hiểu suy đoán của Trương Thiên Vũ, nhưng lại cực kỳ tán thành, chỉ thấy hắn gật gật đầu nói: “Ta cảm thấy Thiên Vũ suy đoán cũng không phải không có lý, dù sao Thái Cố sau khi tiên đạo vẫn sa sút, coi như rất nhiều thứ thất truyền cũng hợp tình hợp lý, giống như này cửu trùng thiên, ta cũng không biết là là cỗ nhân nhàn hạ đến vô căn cứ, nhưng ở trên thực tế chúng ta căn bản là tìm không được này cửu trùng thiên tung tích, vậy cũng chỉ có một loại giải thích, muốn đột phá này cửu trùng thiên, nhất định phải thông qua đặc thù trận pháp hoặc thủ đoạn đánh vỡ kết giới, cho nên ta cảm thấy liên quan tới cái này suy đoán, chúng ta không nên cảm thấy khó mà tin nổi thì hủy bỏ, dù sao chúng ta bây giờ cùng Thái Cố thời kỳ tu sĩ đích xác vắng mặt một cấp độ.”

“Đúng vậy……” Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Thái Cố thời gian, kim tiên cảnh tu sĩ nhiều vô số kể, bây giờ lại là liền Thiên Tiên Cảnh đều là hiếm như lá mùa thu, ấy thực hiện ở so với Thái Cố thời kỳ không đều không nhất định gần như là thiên địa linh khí, ta ngược lại thật ra cảm thấy cùng tiên đạo cơ sở lý thuyết không có cũng có mật thiết quan hệ.”

Đúng lúc này, Thần Lộ bỗng nhiên nhớ tới Phượng Dao chính là trời cao mới thành thời gian liền tồn tại thánh linh Chu Tước, liền vội vàng hỏi: “Phượng Dao, ngươi đối với hai người bạn họ suy đoán có ý kiến gì không.”

Phượng Dao nghĩ đến muôn, lắc lắc đầu nói: “Ta không nhớ rõ, có điều, ta cảm giác Phu Dịch ca ca cùng Thiên Vũ ca ca suy đoán tựa hồ là đúng.”

“Hả……” kể cả Phượng Dao đều nói như vậy, những người khác tự nhiên không lời nào để nói, dù sao, mặc dù Phượng Dao Niết Bàn sống lại đã mất đi vốn trí nhớ, thế nhưng nàng nói thế nào đều là so với Thái Cố thời đại càng thêm từ xa xưa tồn tại, một số thời khắc nhìn như chỉ là một cảm giác, đều là vô cùng

có khả năng chân tướng sự thật.

Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau nói: “Ta cảm thấy sự phát hiện này rất trọng yếu, chúng ta tất yếu tiêu hao lượng lớn thời gian đi tìm chứng cứ một chút.”

“Làm sao tìm chứng cứ?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Cái này đáp án có thể vắng mặt Đông Thiên Môn bên trong, bởi vì ta cảm thấy Đông Thiên Môn giống như Nam Thiên Môn, đồng dạng là tự thành một thể, cho nên ta cảm thấy cái này đáp án có thể ở Đông Thiên Môn bên ngoài bên trong vùng biển kia.”

“Xem ra, còn là muốn đi vùng biển kia nhỉ, có điều trước đó, chúng ta còn là xem trước một chút cây này thông thiên thần cột trên có bão bối gì a.”

Phu Dịch cười cười, lập tức hướng về tả hữu nhìn lại, chỉ thấy nay cột trên dưới toàn thân bình thường phẩm chất, đỉnh hoàn toàn là một hẹn khoảng ba trượng bình đài, trên bình đài trơn nhẵn vô cùng, vẫn chưa thấy bất kỳ vật dư thừa.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức nhìn về phía trong tay khám long tiên, đã thấy khám long tiên đích xác chỉ về hình trụ trung gian.

Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, có điều để ngừa vạn nhất, Phu Dịch còn là đem Đông Cực xanh hoa khiến gắt gao nắm ở trong tay, lập tức bắt chuyện mấy người đồng thời hướng về trung gian đi đến.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 336: Vào Bảo Sơn Mà Về Tay Không

Đi tới chính giữa sân khấu nơi, Đông Cực xanh hoa khiến “Âm ĩ” đến rơi rớt tảng lớn thanh quang, đem toàn bộ bình đài phủ kín, ngay sau đó, bình đài run run một hồi, sân khấu ở giữa đột nhiên dần hiện ra hai đạo trăng đen huyền quang, theo này hai đạo huyền quang từ từ chuyển động, một viên hắc bạch song sắc thái cực bóng từ từ bay lên, cho đến thăng đến khoảng ba thước lúc liền dừng lại tư thế bay lên, lơ lửng với âm dương 2 chỉ riêng bên trong từ từ chuyển động, thái cực bóng trên âm dương nhị sắc đang cùng cái kia âm dương 2 chỉ riêng lẫn nhau đan xen, trông rất đẹp mắt.

“Đây là cái gì?”

Nhìn trước mắt lơ lửng ở trong hư không trừ trừ chuyển động thái cực bóng, Phu Dịch không khỏi kinh ngạc nói.

“Không biết……” mặc dù là bác duyệt cổ kim, kiến thức phi phàm Trương Thiên Vũ nhất thời cũng không nhận ra viên này thái cực bóng lai lịch.

Phu Dịch cau mày, trầm tư một lát sau, trực tiếp lấy tay chụp vào thái cực bóng, nhưng không nghĩ khi hắn tay vừa mới chạm được cái kia âm dương huyền quang thời gian, liền cảm giác được có một luồng mạnh mẽ vô cùng ngăn chặn lực lượng đưa tay theo huyền quang chuyển động phuơng hướng vung ra một bên.

“Ồ?”

Phu Dịch không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, lập tức lại chụp vào quả bóng kia, lần này có lúc trước kinh nghiệm, này một trảo hắn đã với trên tay

ngưng tụ khoảng bảy phần mười linh lực, lúc này này một trảo sức mạnh tuyệt đối có vạn cân lực lượng.

Đáng tiếc, dù vậy, làm Phu Dịch tay chạm được cái kia từ từ chuyển động huyền quang thời gian, lại bị quăng đến một bên, hơn nữa lần này thậm chí ngay cả mang theo hắn thân thể đồng thời vẩy đi ra, nếu không có Trương Thiên Vũ tay mắt lanh lẹ một tay đem hắn lôi ra, không nghi ngờ chút nào chỉ đòn đánh này hắn liền sẽ bị bỏ rơi bình đài.

“Thú vị!”

Này hai đạo huyền quang quỷ dị lập tức khơi dậy hứng thú của Phu Dịch, vì vậy hắn đem Đông Cực xanh hoa khiến giao cho Trương Thiên Vũ, trong cơ thể linh khí đên cuồng vận chuyển, trầm ổn trung bình tĩnh, hai tay trực tiếp hướng về cái kia âm dương huyền quang ôm hết mà đi.

Lần này, kể cả Trương Thiên Vũ bọn người cho rằng, lần này tuyệt đối là nắm chắc, nhất định có thể đem cái kia thái cực bóng cầm trong tay, nhưng không nghĩ làm Phu Dịch hai tay ôm lấy cái kia trắng đen huyền quang trong nháy mắt đó, cả người nhất thời bay lên khỏi mặt đất, lại bị cắp kia đạo huyền quang một vùng, như là đoạn tuyến diều giấy bình thường bị quăng đến giữa không trung.

“Cẩn thận!” Thi Vân vội vàng thi triển ngự kiếm thuật, một đạo Bạch Hồng rời khỏi tay, vững vàng mà đem Phu Dịch ngăn cản, sau đó bạch quang xoay một cái, phục đem Phu Dịch mang về bình đài bên trên.

“Ta đến thử xem!”

Giữa lúc Phu Dịch muốn thử lại thời gian, Trương Thiên Vũ lại đem Đông Cực xanh hoa khiến vừa đưa cho trở về, Phu Dịch chỉ phải tiếp nhận Đông Cực xanh hoa khiến, nhìn đa mưu túc trí Trương Thiên Vũ

Có biện pháp gì.

Trương Thiên Vũ đứng ở cái kia hai đạo trăng đèn huyền quang sau khi,

Vẫn chưa thấy hắn có động tác gì, ngược lại là trực tiếp nhắm hai mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, nhớ phật ở cảm ngộ trước mắt này hai đạo huyền quang ảo diệu.

Ước chừng qua chừng nửa phút, Trương Thiên Vũ mở hai mắt ra, nhẹ giọng nói: “Ông nội đã nói, thái cực thần thông Vũ Đương tinh thông nhất, trong truyền thuyết phương pháp này gặp mạnh thì lại gượng, có 4 nhóm thiên kim oai, chỉ tiếc phương pháp này theo ngàn năm trước bị diệt của Vũ Đương triệt để thất truyền, mặc dù Vũ Đương lúc trước hưng thịnh nhất thời, những môn phái khác đối với thái cực thần thông cũng hơi có đề cập, thế nhưng thủy chung không sánh được Vũ Đương chính tông.”

Cũng không biết Trương Thiên Vũ là cùng bọn họ nói, còn là lầm bầm lầu bầu, dứt tiếng sau khi, Trương Thiên Vũ hai tay nhẹ nhàng nâng lên, nhẹ nhàng hướng về cái kia hai đạo huyền quang chập tối.

Mọi người không khỏi hơi nghi hoặc một chút, bởi vì bọn họ có thể thấy được, Trương Thiên Vũ hai tay cũng không có ngưng tụ một tia linh lực, cũng không hề dùng thân thể sức mạnh, chỉ là như vậy mềm nhũn chập tối, phảng phất một bệnh rủi ro tử vong.

Giữa lúc mọi người lo lắng thời gian, kỳ diệu sự tình đã xảy ra!

Hai tay của Trương Thiên Vũ tiếp xúc được cái kia hai đạo huyền quang sau khi, mặc dù hai tay của hắn đồng dạng không có xuyên qua huyền quang, thế nhưng hắn cũng không có bị cái kia thần bí sức mạnh bỏ qua.

Lúc này, Trương Thiên Vũ mặt như chỉ thủy, nhẹ nhàng đổi vận thể bên trong linh khí, thế nhưng theo hắn linh khí chậm chậm tụ ở song chưởng sau khi, huyền quang truyền đến đảo ngược lực lượng cũng càng lúc càng lớn, trực tiếp hắn không chịu nổi trong nháy mắt đó, lúc này mới liền vội vàng đem hai tay rút lui.

“Thế nào?” Thi Vân vội vàng ân cần nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Thái cực thần thông quả nhiên lợi hại, e sợ hôm nay chúng ta muốn vào bảo sơn mà không trở về.”

“Không có cách nào gì?” Đối với nói của Trương Thiên Vũ, hết thảy mọi người không hề nghi ngờ, chỉ là Phu Dịch vẫn như cũ có chút không cam lòng nói.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Hạt châu này bị khóa ở này thái cực huyền quang bên trong, trừ phi là năm đó linh ngộ thái cực thần thông Vũ Dương tổ sư giáng lâm, nếu không cho dù là Huyền Thanh tiên sư tự mình đã đến, cũng chưa chắc khả năng phá vỡ cấm chế này!”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, mọi người không khỏi kinh hãi vạn phần.

Thi Vân lập tức nghi ngờ nói: “Có như vậy lợi hại? Không thể nào, ta quá sự phụ công tham tạo hóa, dời non lấp biển đều là điều chắc chắn, làm sao có khả năng vỡ nát không dứt này hai đạo nho nhỏ huyền quang.”

Thần Lộ lại là tán thành cái nhìn của Trương Thiên Vũ, gật gật đầu nói, “ta ngược lại thật ra loáng thoáng nhớ tới từng nghe ca ca đã nói Vũ Dương từng ỷ vào thái cực thần thông hưng thịnh nhất thời, trở thành Huyền Môn một đời lãnh tụ, có lẽ thật có chút độc đáo chỗ.”

Chu Tước đồng dạng tán thành nói: “Ta cảm thấy Thiên Vũ ca ca cũng không phải ở khuếch đại suy đoán, dù sao Phu Dịch ca ca vừa mới chính là tốt nhất ví dụ.”

Phu Dịch lại là không tin tà đạo: “Ta lại thử!”

Nói thôi liền muốn thử lại, lại bị Trương Thiên Vũ trực tiếp ngăn cản, lắc lắc đầu nói: “Vô dụng thôi, trong truyền thuyết Vũ Dương thái cực thần thông bí

quyết chính là ở bọn họ đồng thời tu luyện âm dương khí, nhưng là chúng ta nói, bất kể là ngươi “đất hoang trải qua” còn là ta “thiên phù trải qua”, cùng chỉ có một loại sức mạnh, cho nên vô luận sử dụng bao lớn khí lực, đều không làm nên chuyện gì.”

“Làm sao có khả năng đồng thời tu luyện hai loại linh lực?” Phu Dịch không khỏi khó có thể tin nói.

Trương Thiên Vũ thở dài nói: “Này tự nhiên chính là Vũ Đương lớn nhất bí mật, cho nên ở Vũ Đương với Ma tộc thiết ky dưới bị diệt sau khi, thái cực thần thông liền triệt để thất truyền.”

Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Đã Vũ Đương hưng thịnh nhất thời, vì sao lại ở Tiên Ma đại chiến bên trong bị diệt?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Theo ông nội nói tới, giống như là vì bị người đánh trộm, nguyên nhân cụ thể hắn cũng không rõ lắm.”

“Đánh lén?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức giận tím mặt nói: “Sẽ không vừa là cái kia đáng chết phuơng tây đại giáo!”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Cái này thì không biết, có lẽ cũng không loại trừ loại khả năng này, có điều cái này đã không trọng yếu, ngược lại cái kia phuơng tây đại giáo cũng gấp báo ứng, chúng ta coi như muốn tìm hắn để gây sự cũng không tìm được.”

“Ai da.....” Phu Dịch thấy huyền quang bên trong từ từ chuyển động thái cực bóng, không khỏi có chút thất vọng nói: “Chỉ tiếc, lần này coi là thật muốn vào bảo sơn mà không trở về.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ngược lại cũng không tính hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất chúng ta đã được kiến thức thái cực thần thông lợi hại, năm đó Vũ Đương khai phái tổ sư có thể lĩnh ngộ thái cực thần thông, có lẽ có một ngày, tự chúng ta cũng có thể lĩnh ngộ cũng khó nói.”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ta cũng không có bực này ngộ tính, có thể hay không để cho thái cực thần thông hiện thế, thì nhìn ngươi.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 337: Vô Căn Cứ Trương Thiên Vũ

“Đi thôi, lại nhìn cũng bắt lại không đi rồi.” Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch lưu luyến đáng dấp, không khỏi cười nói.

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Thật sự là đáng tiếc a.....”

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Ta còn thực sự không phát hiện, Phu Dịch ca ca còn là một ngỗng qua nhổ lông người.”

Phượng Dao lời vừa nói ra, mọi người không khỏi cười ha ha một tiếng, dù là Phu Dịch hoàn toàn không coi là một mặt mỏng người, lúc này cũng là mặt đỏ tới mang tai, lúc này quát mắng một tiếng nói: “Ngươi biết cái gì! Ta đem ra cũng là cho ngươi làm pháp bảo dùng!”

“Hừ.....” Phượng Dao lập tức làm cái mặt quỷ nói: “Ta mới không tin đâu, rõ ràng là ngươi mình muỗn.”

“Hừ!” Phu Dịch nhất thời mặt tối sầm, không muốn phản ứng Phượng Dao, bắt quá vẫn là cầm Đông Cực xanh hoa khiến quay cái kia trăng đen huyền quang quơ quơ, chỉ tiếc đích xác không có xuất hiện lại bất kỳ dị động, lúc này mới không cam lòng thở dài một tiếng nói: “Xem ra thật bắt lại không đi rồi.”

Mọi người thấy Phu Dịch làm đúng như Phượng Dao nói như vậy ngỗng qua nhổ lông, không khỏi cười ha ha.

Khi mọi người lui ra ba thước ở ngoài sau, cái kia thái cực bóng chầm chậm chìm vào thông thiên thần cột bên trong, ngay sau đó, cái kia hai đạo huyền quang cũng dần dần biến mất.

Phu Dịch lại lưu luyến không rời đến thở dài một tiếng, sau đó tay phải một ngón tay, mọi người dưới chân lại bay lên một mảnh mây mù, mang theo mọi người theo thông thiên thần cột chầm chậm hướng phía dưới rơi đi.

Truy xuống tư thế cùng lên cao bất đồng, chỉ cần không cố ý đi dùng linh khí khởi động mây mù chậm lại đập xuống lực lượng nói, vậy tốc độ sẽ càng lúc càng nhanh, trên lý thuyết chỉ cần đầy đủ cao, mặc dù là đáp mây bay thuật cũng có thể vượt qua Kiếm độn hoặc là hóa lôi bức này dùng tốc độ tăng trưởng độn thuật.

Đương nhiên, đây chỉ là trên lý thuyết, đời đời đến nay, còn chưa nghe nói có tu sĩ nhàn hạ đến làm như vậy thí nghiệm, dù sao thứ này với trong thực chiến cũng không bất kỳ tác dụng gì, ngược lại là tới sắp tiếp cận mặt đất thời gian còn ở lãng phí lượng lớn linh lực giảm tốc độ, nếu không mặc dù là dùng tu sĩ mạnh mẽ thân thể, cũng đủ để quăng thành miếng thịt.

Cho nên, Phu Dịch bọn người cũng không có như vậy hứng thú, có điều giảm xuống tốc độ còn là so với lên cao thời gian nhanh hơn không ít, gần như dùng một chén trà công phu liền trở xuống mặt đất, mà lên cao thời gian lại là dùng ít nhất nửa canh giờ, này còn là ở mượn tốn phong long cuốn phong trùng lực lượng, nếu không, e sợ muốn hơn một canh giờ cũng chưa chắc khả năng đi lên.

Trở xuống mặt đất sau, căn cứ thà rằng bỏ qua không thể bỏ qua nguyên tắc, bọn họ vẫn như cũ hay là đi hay nghiêm cung đi rồi một chuyến, có điều làm cho bọn họ tiếc nuối chính là, nơi này bên trong cung điện đồng dạng không có bất kỳ pháp bảo nào hoặc là thiên tài địa bảo.

Lui ra hay nghiêm cung sau, bọn họ cũng không có theo ngõ cụt sương mù bên trong xuyên về Thanh Khâu Sơn, mà là lựa chọn đường cũ trở về, lại trở lại bờ biển đoạn nhai bên trên.

“Thiên Vũ,

Ngươi có nghĩ tới hay không, nếu như mảnh này biển rộng coi là thật vô biên

vô hạn nói..... chúng ta tại sao trở về?” Mọi người ở đây chuẩn bị vượt biển thời gian, Thần Lộ vội vàng nhắc nhở.

“Hả.....”

Nhìn thấy vẻ mặt của Trương Thiên Vũ, mọi người sắc mặt không khỏi tối sầm lại, bọn họ này mới phản ứng được, Trương Thiên Vũ hết lần này tới lần khác kiên trì muốn đi hải lý đi dạo, kết quả hắn tựa hồ thật chưa hề nghĩ tới nếu là không có kết quả sau khi làm sao trở về vấn đề này.

Phong dao kinh ngạc nói: “Thiên Vũ ca ca, ngươi hắn là coi là thật không nghĩ tới về đến đây đi?”

“Nào có.....” Trương Thiên Vũ vội vàng trả lời: “Dĩ nhiên muốn qua.....”

Có điều, Trương Thiên Vũ vẻ mặt đã bán rẻ hắn, mọi người lập tức minh bạch, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới vấn đề này.

Thi Vân nhất thời không nói gì nói: “Vậy ngươi biện pháp đâu?”

“Ha ha.....” Trương Thiên Vũ cười khan một tiếng, thế nhưng không có trả lời, mãi đến tận một lát sau khi lúc này mới khóc cười một tiếng nói: “Được rồi, ta thừa nhận ta chưa hề nghĩ tới.....”

“Vậy làm sao bây giờ?” Thần Lộ không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Chúng ta bây giờ cũng không phải tuyệt cảnh, căn bản không cần phải học Tây Sở Bá Vương đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng!”

Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau, thử dò xét nói: “Nếu không lưu lại một người, dùng thông thần chuông chỉ đường?”

Phu Dịch mặt tối sầm, nhất thời bất đắc dĩ nói: “Ngươi cảm thấy thích hợp sao? Vạn nhất phía trước thật có cửa ra, chúng ta trở lại Thần Châu đại địa nói, lưu lại người làm sao bây giờ?”

“Hả……” Trương Thiên Vũ nhất thời lúng túng vô cùng, ấy thật sự nói ra biện pháp này trong khi, chính hắn đều cảm thấy vô căn cứ.

Chu Tước lại vào lúc này nhỏ giọng nói: “Ta loáng thoáng nhớ tới “Thần Nông Bách Thảo Kinh” toa thuốc bên trong có một loại có thể phóng liên tục mùi thơm đan dược, gọi là gì……”

“Quân thần đan!” Trương Thiên Vũ vừa nghe trước mắt nhất thời sáng ngời, lập tức bật thốt lên.

“Quân thần đan là lợi dụng đặc thù mùi tăng cao đem lòng quân tác dụng, nếu như khoảng cách không xa lắm nói đích xác là một không sai chủ ý, thế nhưng trước mắt là vô biên đại dương mênh mông, quân thần đan hiệu quả nhiều nhất chỉ có mười hai canh giờ, hơn nữa phạm vi của nó cũng bất quá nhiều nhất mười mấy dặm mà thôi, cho nên ta không biết là biện pháp này khả thi……” ngoại trừ Trương Thiên Vũ ở ngoài, Thi Vân chính là thứ hai đối với “Thần Nông Bách Thảo Kinh” lĩnh ngộ nhiều nhất người, cho nên vừa nghe quân thần đan, hắn nhanh chóng liền nói ra viên thuốc này công hiệu cùng tai hại.

“Hả……” Phượng Dao gật gật đầu nói: “Thì ra là thế, cái kia còn có cái gì tốt biện pháp gì?”

Trương Thiên Vũ lại là cười cười nói: “Quân thần đan chính là tốt nhất biện pháp, có phải các ngươi đã quên nếu như ở quân thần đan bên trong tăng thêm trên thận hương nói, hiệu quả của nó có thể kéo dài nhiều đến trăm năm lâu dài, hơn nữa chỉ cần để tâm đi cảm thụ, mặc dù là bên ngoài mấy ngàn dặm, cũng có thể ngửi được mùi thơm của nó.”

“Hả? Chúng ta có thận thơm không?” Thi Vân không khỏi hiếu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ đặc ý cười cười, lập tức tay phải một phen, trong lòng bàn tay liền hơn một khối màu đỏ thắm tảng đá, cười nói: “Nhận được tổ tiên ban cho, ta chỗ này vừa vặn có một khối.”

“Ngươi này.....” Phu Dịch nhất thời không nói gì nói: “Không trách Lý Mục nói ngươi đó là rương bách bảo, quả nhiên cái gì vậy đều có thể lấy ra.....”

Trương Thiên Vũ lúng túng cười nói: “Rương bách bảo nói hơi quá rồi, có điều này trong Càn Khôn Giới đích xác có thật nhiều ngạc nhiên gì đó, được rồi, ta trước tiên luyện đan, các ngươi các loại.”

Dứt lời, liền đem âm dương Càn Khôn đỉnh lấy ra, đem tiếp theo ào ào đem một đống dược liệu ném vào trong đỉnh.

“Quân thần đan cũng là âm đan?” Phu Dịch hiếu kỳ nói.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đã là nâng cao tinh thần tác dụng, đương nhiên là âm đan, nếu không ta thì giao cho ngươi tới luyện.”

“Ai da.....” Phu Dịch thở dài nói: “Ta đối với luyện đan thật sự là không có hứng thú gì, này Thần Nông đỉnh ở trong tay ta cũng đích thật là phung phí của trời, chỉ tiếc nhỏ máu nhận chủ sau khi không cách nào xóa đi dấu ấn, nếu không đã sớm cho ngươi.”

Trương Thiên Vũ đồng dạng có chút tiếc nuối nói: “Đúng vậy, có điều cái này cũng là ngươi vận may, nghĩ đến ngươi cùng Thần Nông Đại Đế nên có không tầm thường duyên phận, ngươi không biết là ngươi vô duyên vô cớ đi học ở “đất hoang trải qua”, cũng chính là Viêm Đế quyết bản đầy đủ, có chút bất ngờ gì?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Có thể.....”

Sau đó, Trương Thiên Vũ tiếp tục luyện đan, Phu Dịch lại lâm vào trầm tư.....

Khó nói, Nê Hoàn Cung bên trong ông lão kia chính là Thần Nông Đại Đế gì?

Tựa hồ cũng không rất giống a, dù sao Thanh Vân Điện có Thần Nông Đại Đế pho tượng, hoàn toàn là một cái khác khoẻ mạnh dũng dấp a.....

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 338: Thương Long Lại Xuất Hiện

Sau mươi ngày, mênh mông vô bờ trên biển, một đoàn mây mù trên kéo năm tên tuấn nam tịnh nữ, sau lưng kéo một cái thật dài lốc xoáy, một đường phá tan tầng mây, kỳ thế như điện, mắt thấy trăm dặm khoảng cách, chỉ là trong nháy mắt liền bỗn lại đăng sau, tốc độ kia hoàn toàn vắng mặt kiếm tiên thuật ngự kiếm dưới.

Nhưng mà, vùng biển này quả nhiên là vô biên vô hạn, năm người này được rồi ròng rã mươi ngày, đừng nói là thấy một người, kể cả một chỗ đảo biệt lập thạch đá ngầm san hô đều đã thấy, cho nên lúc này trong đó một nam ba nữ thỉnh thoảng thì sẽ đối với cái kia trên người mặc thiên sư đạo bào, đỉnh đầu thiên sư quan thiếu niên đạo sĩ phát sinh oán trách có tiếng, có điều thiếu niên kia xem ra tính khí cũng thật sự tốt, lại một câu đều sẽ không đi cãi lại, chỉ là dùng khuôn mặt tươi cười đón chào.

Nghề này năm người, tự nhiên chính là Phu Dịch bọn người, mà bị oán giận tự nhiên chính là Trương Thiên Vũ.

Đây là vì sao?

Bởi vì ở ngày thứ bảy bọn họ chuẩn bị quay đầu quay lại cái kia Đông Thiên Môn vị trí cô phong thời gian, Trương Thiên Vũ lại nói ra một làm cho bọn họ tùy theo tan vỡ tin tức - - quân thần đan mất hiệu lực!

Do đó, lại một vòng chinh phạt vừa bắt đầu!

“Ngươi không phải nói khả năng duy trì trăm năm gì? Lúc này mới bảy ngày sẽ không có!” Thi Vân tức giận nói.

Trương Thiên Vũ lúc trước còn từng làm giải thích, đó là có thể quân thần đan bị gió biển hoặc là sóng lớn cuốn vào trong nước biển, vừa hay là nơi này có không biết động vật ở ngửi được mùi thơm sau từ xa chạy tới đem Thần quân đan ăn hết.

Thế nhưng bây giờ Trương Thiên Vũ học tinh, hắn cũng không nói chuyện, chỉ là cười khổ một tiếng, sau đó thì quay đầu nhìn về phía nơi khác, miễn cho hắn 1 đáp lời thì đưa tới mọi người vây công.

“Thiên Vũ ca ca, ngươi thực sự là quá không đáng tin cậy!” Kể cả luôn luôn không quá ưa thích oán giận người Phượng Dao cũng không nhịn được càu nhau, có thể thấy được lần này sự kiện tồi tệ tính.

Thần Lộ lập tức thở dài một tiếng nói: “Mau mau nghĩ một biện pháp a, mặc dù nơi này linh khí dồi dào, thế nhưng không ngừng nghỉ như vậy tìm đi xuống cũng không phải biện pháp a.....”

Có điều, lúc này luôn luôn tính khí không tốt lắm Phu Dịch ngược lại rất có kiên nhẫn, cũng không biết là đã bị Trương Thiên Vũ khí không lời nào để nói, còn là tự mình nghĩ thông, càu nhau cùng oán giận và không có tác dụng gì, không bằng đem khí lực toàn bộ đặt ở phi hành bên trên.

Ba nữ gặp Trương Thiên Vũ cũng không nói chuyện, biết chính hắn cũng buồn bực không thôi, cho nên ở phát ra một lần bực tức sau khi cũng là không thèm nhắc lại.

Hẹn sau nửa canh giờ, Phu Dịch rốt cục linh khí thấy đáy, lập tức đối với Thần Lộ nói: “Ngươi tới đi, ta nghỉ ngơi một chút.”

Như vậy hoán đổi pháp đã kéo dài ròng rã mười ngày, hai người phối hợp tự nhiên là lô hỏa thuần thanh, chỉ thấy Thần Lộ lập tức lấy ra theo Yêu giám, sau đó thi triển tốn phong long cuốn,

Vay mượn đáy ngược lực lượng gia tăng đáp mây bay thuật tốc độ, còn đáp

mây bay thuật, vốn chính là Trương Thiên Vũ thi triển, loại pháp thuật này đối với tu sĩ của Địa Tiên Cảnh nói, vốn là không cần tiêu hao phí quá nhiều linh khí, hơn nữa trong lồng ngực ngũ khí kết thành sinh sôi liên tục đại trận cùng nơi đây vốn thì linh khí dồi dào đồng thời bổ sung bên dưới, này mười ngày hạ xuống, Trương Thiên Vũ liền một phần mười linh khí đều không có tiêu hao mất.

Phu Dịch thu hồi Phong Thiên Kính sau, cũng không có nói nhảm, trực tiếp ngồi xếp bằng ở đám mây bên trên khôi phục linh khí.

Sau nửa canh giờ, Phu Dịch đứng dậy, nhìn bốn phía một phen, thở dài nói: “Có phải mảnh này biến cả coi là thật vô cùng vô tận?”

“Đều do Thiên Vũ!” Thi Vân nghe đến Phu Dịch thở dài sau khi, lập tức lại phát ra một tiếng bức túc.

Trương Thiên Vũ lập tức cười khổ nở nụ cười hướng Phu Dịch liếc mắt ra hiệu, Phu Dịch lập tức hiểu ý, vội vàng nghiêm miệng không nói, miễn cho Trương Thiên Vũ vừa chịu huấn, dù sao này mười ngày đến, hắn có thể không ít bị oán giận của Thi Vân, dù sao Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân cùng xem như đạo lữ quan hệ, trước mặt mặt nói của Thi Vân Trương Thiên Vũ tóm lại không tốt, cho nên Thi Vân này một đường đến oán trách, kỳ thực hơn nữa cũng là vì phong Thần Lộ cùng khẩu của Phượng Dao, ngược lại cũng không phải nàng thật có nhiều như vậy oán khí.

“Ai da? Ta làm sao đem việc này cho đã quên!” Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên vỗ đầu một cái, kinh hô một tiếng nói.

Mấy người nhất thời mừng rỡ, cho rằng Phu Dịch muốn ra chủ ý gì tốt, Phượng Dao hoang mang hỏi: “Phu Dịch ca ca, ngươi là nghĩ đến biện pháp gì tốt sao?”

Phu Dịch vội vàng nói: “Phượng Dao, ngươi không phải lần trước đem Thương Long gọi ra tới sao? Ngươi lại để một chút thử xem, dùng năng lực của

hắn, nhất định có thể giải chúng ta bây giờ tình thế khó khăn, coi như không thể, chỉ một phương hướng đều là tốt!”

“Ồ? Đúng vậy, ta làm sao đem Tiểu Long cho đã quên, này biển rộng nhưng hắn nhà a!” Phượng Dao vừa nghe nhất thời mừng rỡ, hai con sáng sủa mắt to gian lập tức híp thành trăng lưỡi liềm.

“A? Thương Long?” Trầm mặc bảy ngày Trương Thiên Vũ rốt cục không nhịn được, kinh ngạc nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Phượng Dao mặc dù Niết Bàn sống lại đã không có lúc trước trí nhớ, thế nhưng bọn họ 4 thánh linh gian tựa hồ có hơi cảm ứng, lần trước ở trong khi của Đông Thiên Môn Phượng Dao liền đem đông phương Thương Long gọi ra qua, lần này nên cũng có thể chứ……”

Có điều, nói đến phần sau, Phu Dịch chính mình cũng không còn tin tưởng, dù sao lần trước đem trời xanh gọi ra trong khi, bọn họ là Đông Thiên Môn trước, dù sao bọn họ cũng không hiểu pháp tắc không gian, cho nên bên kia cùng nơi đây có tính không một cái không gian còn khó nói, cho nên Phu Dịch cũng sẽ không có tin tưởng.

“Tiểu Long…… đi ra……”

Phượng Dao có tiếng một tiếng một tiếng rất phiền phức cao giọng la lên, ấy tiếng như cửu thiên Tiên tiêu bình thường du dương rời xa dương thế, thế nhưng ước chừng hô chén trà nhỏ thời gian, lại vẫn như cũ không thấy bầu trời có cái gì động tĩnh.

“Phượng Dao, ngươi trước tiên nghỉ ngơi một chút, sau đó hướng phía đông kêu gào thử xem……” nhìn thấy Phượng Dao kêu miệng đắng lưỡi khô, Phu Dịch không khỏi có chút đau lòng, lập tức nhắc nhở.

Phượng Dao cũng đích xác kêu gào mệt mỏi, lập tức dừng lại nghỉ ngơi chốc lát, sau khi đang muốn la lên có tiếng, quay đầu hỏi: “Phu Dịch ca ca, bên kia là

đông?”

“Nấc……” Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, này dì giới bên trong cũng không trời trăng sao, đi nơi nào tìm phương hướng.

“Đừng có mơ, nơi đây đều không có trời trăng sao, ta phỏng chừng lại kêu đi xuống cũng bất quá là lãng phí sức lực……” Trương Thiên Vũ không khỏi thở dài một tiếng nói.

“Oa……” nghe đến Trương Thiên Vũ nói sau, Phượng Dao không nhịn được khóc lên, cũng không biết nàng là vì không có đem Thương Long gọi ra mà khóc, hay là bởi vì những ngày qua thật sự quá ấm ức, dù sao nàng là thánh linh Chu Tước hóa thân, chính là thần hỏa tinh, suốt ngày tối lui tuẫn tra với biển cả bên trên, mặc dù nàng không nói, thế nhưng những người khác cũng có thể nhìn ra nàng đích xác không quá quen thuộc hoàn cảnh này, nhất định rất khó chịu.

“Ai da……”

Mọi người ở đây vừa muốn chuẩn bị an ủi Phượng Dao thời gian, một tiếng vang vọng đất trời dài lâu thở dài theo bốn phương tám hướng truyền đến.

Ngay sau đó thiên địa vì đó tối sầm lại, đầy trời ngôi sao tùy theo hiện ra, đặc biệt đông phương Thương Long thất túc chói mắt nhất, sau đó liền có một đạo thanh quang từ Thương Long tinh tú xẹt qua, trực tiếp rơi vào Phu Dịch bọn người trước người, còn hóa thành cái kia kia tuổi chừng chừng ba mươi, người mặc trường bào màu xanh, đỉnh đầu ngọc quan, mi thanh mục tú trung niên lông chim sī.

Thương Long một khi hiện thân, mọi người lập tức cảm giác được một luồng mạnh mẽ vô cùng khí băng hàn hướng về bọn họ đè xuống, Thần Lộ đang muốn thu hồi tốn phong long cuốn, nhưng không nghĩ mới mới động ý nghĩ, theo Yêu giám đã tự đi bay trở về trong tay nàng, bay nhanh như điện bay trốn cũng trong nháy mắt ngừng lại.

“Đều mấy triệu năm đã đi, vẫn như thế đáng yêu.”

Thương Long lúc này mặt lạnh như sương, thấy Phượng Dao tức giận nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 339: Thương Long Tiên Đưa

Bị Thương Long chỉ vào mũi giảng đạo, Phượng Dao nhất thời thẹn quá thành giận, không nói hai lời trực tiếp há mồm thì một hơi Chu Tước thần diễm phun ra.

Thương Long cười khổ một tiếng, cũng không thấy ấy có động tác gì, cái kia phần thiên ngọn lửa hùng hực tới gần hắn ba thước thời gian lại bỗng dừng dần dần yếu đi, mặc cho Phượng Dao như thế nào ra sức đều thủy chung không cách nào đột phá Thương Long trong vòng hai thước.

“Không chơi! Hừ!” Phượng Dao mắt thấy không công phá được phòng ngự của Thương Long, lúc này kiều rên một tiếng, dừng lại phun ra Chu Tước thần diễm.

“Ai da! Bản tôn vừa mới ngủ gật, lại bị ngươi đánh thức, nói đi, chuyện gì?” Thương Long bất đắc dĩ lắc lắc đầu, buồn phiền nói.

Trương Thiên Vũ vội vàng cung kính kính chắp tay nói: “Tiền bối, chúng ta.....”

Nhưng không nghĩ, lời còn chưa nói hết, Thương Long trực tiếp một lạnh như băng ánh mắt quăng lại, Trương Thiên Vũ thân thể nhất thời như bị quả chùy đánh, như là một đạo như lưu tinh bị đánh đến bên ngoài trǎm trượng, đồng thời không ngần ngại nói: “Cút! Người tính là thứ gì cũng xứng nói chuyện với bản tôn!”

Mọi người lúc này kinh hãi đến biến sắc, không ngờ rằng tính khí của Thương Long lại như vậy táo bạo.

Kể cả cùng Thương Long gặp mặt một lần Phu Dịch cũng là trợn mắt ngoác mồm, lần trước gặp lúc liền cảm thấy được hắn có chút sanh nhân vật cận ý tú, không ngờ rằng hôm nay Trương Thiên Vũ gần như là dựng một nói liền bị một đòn đánh bay.

Kinh hãi trở về kinh hãi, thế nhưng Phu Dịch còn là ngay đầu tiên vay mượn tung kim quang thuật hướng về Trương Thiên Vũ bay ra mới bỏ chạy.....

“Ngươi làm gì! Tại sao bắt nạt Thiên Vũ ca ca!” Phượng Dao nhìn thấy Trương Thiên Vũ bị đánh bay, nhất thời tức giận nói.

Thương Long nhìn thấy Phượng Dao thở phì phì hình dáng, không biết là có chút buồn cười, có điều tất chưa hiện ra ở trên mặt, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi tên là ta đến không phải lại muốn chơi đùa a? Nếu là như vậy, ta liền đã đi.”

Dứt lời, quanh thân tỏa ra từng đạo thanh quang, chuẩn bị chui về Thương Long tinh tú cung.

“Chờ chút!” Gặp Thương Long phải đi, Phượng Dao cũng không kịp nhớ trách cứ đánh bay sự tình của Trương Thiên Vũ, vội vàng nói: “Nơi đây làm sao đi ra ngoài a, chúng ta tại đây lạc đường!”

“Ngươi!.....” Thương Long hiển nhiên cực kỳ bất đắc dĩ, lập tức hỏi ngược lại: “Các ngươi hắn là ở vẫn đứng ở nơi này đi? Cái kia cuối của Đông Thiên Môn là có thể trở lại Thần Châu đại địa?”

Phượng Dao vội vàng nói: “Nơi đó không tiện đi ra ngoài, chúng ta muốn từ dừng địa phương đi ra ngoài!”

“Ai da.....” Thương Long thở dài một tiếng nói: “Phượng Dao, Thiên đạo có huấn, chúng ta đều không phải là thân ở cùng đại kiếp nạn, ta bây giờ đã công đức viên mãn, vốn không nên lại nhiệm đại kiếp nạn nhân quả, nếu không chính là làm trái Thiên đạo.”

Phượng Dao lúc này tức đến nỗi phổi nói: “Ngươi! Lại không giúp ta!”

“Thôi thôi……” Thương Long thở dài một tiếng nói: “Dùng bọn ngươi bây giờ năng lực căn bản đột phá không dứt thiên địa kết giới,

Ta liền giúp ngươi một tay, có điều, sau đó bất luận phát sinh chuyện gì, không cần thiết lại kêu gọi ta, nếu không đến lúc đó Thiên đạo hạ xuống trời phạt, đều không phải là chúng ta có thể chịu đựng.”

Dứt lời, Thương Long tay phải nhẹ nhàng một ngón tay, bồi theo một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, bình tĩnh mặt biển lại đột nhiên xuất hiện một lớn vô cùng vòng xoáy.

“Đây là……”

“Theo vòng xoáy này có thể trở lại Thần Châu đại địa, nhớ tới, sau đó không muốn lại kêu ta!”

Thương vân lại dặn dò một tiếng, thân hình lập tức hóa thành một đạo thanh quang xẹt qua chân trời, chỉ một cái chớp mắt công phu, liền tránh vào Thương Long tinh tú cung, thiên địa tùy theo vừa sáng, chu thiên ngôi sao cũng thuận theo biến mất.

“Hừ! Thì buồn rầu ngươi!” Phượng Dao không khỏi kiều rên một tiếng, có điều nàng cũng chỉ có điều là ngoài miệng nói một chút thôi, dù sao Thương Long đã đem tình thế tầm quan trọng toàn bộ báo cho, bây giờ khả năng phá lệ giúp đỡ cho nàng đã là nhìn ở tại bọn hắn đều là tứ phuơng thánh linh trên mặt, nàng nếu coi là thật lại kêu Thương Long đi ra, liền có chút bất tận nhân tình.

Đúng lúc này, Phu Dịch vừa vặn cũng giúp đỡ Trương Thiên Vũ bay trở về, nhìn thấy trước mắt to lớn vòng xoáy thời gian liền vội vàng hỏi: “Đó là cửa ra gì?”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch vừa dứt lời, vốn mười mấy trượng vòng xoáy

liền bắt đầu dùng mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc thu nhỏ lại.

Thần Lộ nhất thời kinh hãi nói: “Chúng ta nhanh đi vào!”

Nói thôii liền đem theo Yêu giám tể lên, vội vàng thi triển tốn phong long cuồn vay mượn ấy xông lên tư thế hướng về vòng xoáy phóng đi, Phu Dịch đồng dạng không dám thất lễ, vội vàng thi triển tung kim quang, mang theo Trương Thiên Vũ theo sát phía sau xông vào vào trong nước xoáy.

Tiến vào vòng xoáy trong nháy mắt đó, đại dương lại khôi phục lại yên lặng, phảng phất cái kia lớn vô cùng vòng xoáy căn bản cũng không có từng xuất hiện vậy.

Mọi người xông vào vào vòng xoáy sau khi, nhất thời cảm giác một trận trời đất quay cuồng, thân thể ở một luồng mạnh mẽ xé rách lực lượng phảng phất chia năm xẻ bảy bình thường đau đớn khó nhịn, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, ngay sau đó chính là một luồng mãnh liệt nghẹt thở cảm giác xông thẳng bùn thước cung, bọn họ bản năng muốn vận chuyển linh khí khống chế thân thể thời gian, lại phát hiện vốn Đan Điền chở vào thời khắc này hóa thành một vô biên vô hạn hố đen, không những không thể triệu tập bất kỳ linh lực, kể cả thân thể sức mạnh đều ở đây cuồn cuộn không ngừng mà bị hố đen rút đi.

Mọi người nhất thời sợ đến kinh hoảng xử chí, lập tức mỗi loại thi triển thủ đoạn muốn tìm về thân thể quyền khống chế, tiện đà thoát khỏi này đáng sợ không gian.

Chỉ tiếc, này tất cả đều là vô ích, ở kinh khủng này vòng xoáy bên trong, dù cho bọn họ đều là người phàm trong mắt không gì không làm được tiên nhân, đồng dạng nhỏ bé đến hơi, chỉ có thể mặc cho cái kia cổ cường đại đến không cách nào phản kháng xé rách lực lượng, lôi kéo bọn họ không biết tung bay hướng về nơi nào.

Mãi đến tận ý thức của tất cả mọi người dần dần mơ hồ, tiện đà hoàn toàn ngất đều không có theo cái này khủng bố trong không gian thoát đi ra ngoài.

Đúng lúc này, đông phuơng tinh tú trong cung, Thương Long tựa hồ hoàn toàn không yên tâm Phu Dịch bọn người, chỉ thấy hắn chắp tay đứng cung điện trước khe, hai mắt thoảng hiện vô hạn hết sạch, lại trực tiếp xuyên qua cửu trùng thiên, đem tầm mắt hình ảnh ngắt quãng ở tầng một cùng Thần Châu đại địa kết giới chõ.

Khi hắn nhìn thấy mọi người lại không có lướt qua thiên địa kết giới thời gian, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Ai da..... không nghĩ tới để hắn, người thần cách lại hỏng hóc đến mức độ như vậy.....”

Dứt lời, thương vân tay phải nhẹ nhàng một ngón tay, một đạo thanh quang lập tức xuyên qua cửu trùng thiên, trực tiếp xuất hiện ở Thần Châu đại địa cùng tầng một phía chân trời kết giới nơi, hóa thành một đoàn lồng ánh sáng màu xanh, đem năm người bao ở trong đó, sau đó mang theo mọi người một đường hướng phía dưới bay buông dây cung.

Cỗ đại xanh cùng xanh thông dụng, cho nên thanh thiên cùng trời xanh là một loại, thanh long cùng Thương Long cũng không phải hai loại, nơi đây thanh quang chính là màu xanh da trời vẻ.

“Oành!”

Một tiếng chấn thiên động địa lớn tiếng vang lên, tầng một vạn hết biển cả nhất thời gây nên từng tầng từng kinh thiêng sóng lớn, mà Thần Châu đại địa, đồng dạng như là một tiếng sấm sét giữa trời quang bình thường, vang vọng ở toàn bộ biển Đông phía chân trời.

Lúc này, biển Đông bên trên, một đôi tuổi chừng 28 thiếu nữ trẽ tuổi đang đáp máy bay phi hành, này hai nữ đều là có được thanh nhã xinh đẹp, thế gian ít có.

Này hai nữ nên ở cùng tông môn tu hành, cho nên hai nữ trang phục ẩy vô cùng tương tự, đều là trên người mặc màu trắng quần lụa mỏng, đầu kéo phi tiên tóc mai, có điều hai nữ khí chất nhưng có chút bất đồng, tuổi tác còn hơi nhỏ cô

gái kia giữa hai lông mày tựa hồ có hơi nhí nhảnh mùi vị, mà một người khác lại là đoan trang thận trọng, một phái đắc đạo Chân Tiên đáng dấp.

Nghe đến này một tiếng vang thật lớn sau khi, tên kia nhí nhảnh cô gái nhất thời kinh hô một tiếng nói: “Sư tỷ, ngươi đã nghe chưa?”

Sư tỷ mày liễu một điều, lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Sự tình đến khác thường tất có Yêu, chúng ta đi nhìn.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 340: Đi Nhầm Vào Linh Ba Ba Hòn Đảo

“Sư tỷ, ngươi mau nhìn!” Nhí nha nhí nhảnh nữ tử lập tức chỉ về phía chân trời, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo chói mắt thanh quang, kéo thật dài quỹ tích hướng về phương xa từ trần.

“Đuối!”

Đoan trang thận trọng nữ tử lúc này quyết đoán, hai tay ngón tay ngọc tung tóe, uyển như là hai con bay lượn bướm bình thường, theo một trận hoa cả mắt Tiên quyết đánh ra, vốn không lấy tốc độ tăng trưởng đáp mây bay thuật lại phong trì vân cuộn, so với Phu Dịch bọn người lợi dụng gió mạnh xông lên lực lượng tăng tốc lại một tia không kém, quả nhiên là khiến người ta mở mang tầm mắt.

Trăm dặm xa, chớp mắt là tới.

“Sư tỷ, làm sao bây giờ?”

Sư muội nhìn thấy đạo kia thanh quang rơi vào bên phải phía trước một tòa chu vi khoảng hơn hai mươi dặm đảo nhỏ thời gian, nhất thời biến sắc, lo sợ bất an nói.

Sư tỷ đồng dạng hít vào một ngụm khí lạnh, vội vàng dừng lại đám mây, sắc mặt ngưng trọng nói: “Linh ba ba hòn đảo yêu nghiệt hung tàn đến cực điểm, cho dù là ta Bồng Lai tiên cảnh chúng nó đều không đặt ở trong mây, sư phụ lần nữa nhắc nhở không thể tiến vào đảo này trong vòng bán kính trăm dặm, không nghĩ tới hôm nay nhất thời thất thần lại xông vào nơi này.”

“Vậy làm sao bây giờ.” Sư muội sốt ruột nói.

Sư tỷ lắc lắc đầu nói: “Đừng có mơ, không can thiệp tới cái kia thanh quang bên trong ra sao dị bảo, băng vào ta hai người tu vi cũng không thể theo bọn này hung tàn yêu nghiệt vây quanh dưới trời trở lui toàn thân, không băng đến đây thì thôi.....”

“Ai da.....” sư muội thở dài một tiếng, vẫn như cũ có chút lưu luyến nói: “Nếu không chúng ta thử một lần đi..... ngược lại có múa nhẹ thần vân ở, cho dù là chúng nó có yêu nghiệt của Thiên Tiên Cảnh trấn thủ, cũng chưa chắc khả năng đuổi tới chúng ta.”

Sư tỷ lắc lắc đầu nói: “Pháp bảo tuy tốt, nhưng là chúng ta tu vi chung quy có điều Tán Tiên cảnh, vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy tốc độ của nó, nếu bị này hung tàn yêu nghiệt quấn lấy, ta hai người nhất định rất khó thoát thân.”

“Nhưng mà.....”

Sư muội còn muốn nói lại, lại bị sư tỷ trực tiếp ngắt lời nói: “Sinh mệnh chỉ có một lần, chúng ta không đáng để mạo hiểm.”

“Được rồi.....” sư muội chỉ phải thở thật dài một tiếng, lưu luyến không rời đến nhìn xa thanh quang hạ xuống địa phương.

Thế nhưng, ngay ở sư tỷ hai tay bấm quyết chuẩn bị đập mây bay thổi lui thời gian, linh ba ba hòn đảo bầu trời đột nhiên hiện ra tầng lớn yêu vân, còn chưa các loại hai người phản ứng lại, mây đen sớm vượt trên các nàng hai người đỉnh đầu mây chục dặm xa.

“Không ổn!”

Sư tỷ lúc này mặt phẫn lạnh lẽo, một đôi ngón tay ngọc liên tục tung tóe, dưới chân mây trắng nhất thời lướt nhanh như gió bình thường,

Hướng cùng linh ba ba hòn đảo ngược lại phương hướng hăng hái chạy như

bay.

“Thật là to gan cô gái nhỏ, lại dám xông ta linh ba ba hòn đảo.”

Ngay ở mây trắng vừa mới bay ra không đủ ba dặm thời gian, một tiếng rống to từ đầy trời mây đen xuống, ngay sau đó hơn mười đạo Ô Quang né qua, trực tiếp hóa thành mười mấy hình thái khác nhau, tướng mạo xấu vô cùng cự hán che ở các nàng trước người.

Sư tỷ muội hai người nhất thời sợ đến kinh khủng muôn dạng, cũng may sư tỷ coi như bình tĩnh, vội vàng hướng dưới chân thần vân một ngón tay, mây trắng lập tức ở giữa không trung vẽ ra một đạo hoàn mỹ đường cong, trực tiếp vòng qua cái kia mười mấy cự hán.

“Ui? Lại là mẫu đơn múa nhẹ thần vân!” Một người trong đó đại hán mặt đen nhìn thấy nhanh như đáp mây bay của Lôi Điện thuật, chỉ một chút liền nhận ra nàng hai người dưới chân thần vân xuất xứ, lập tức xòe tay phai ra, một mảnh tối như mực sát khí theo trong lòng bàn tay phun ra, hóa thành một bàn tay lớn dùng càng nhanh hơn tốc độ hướng về hai người chộp tới.

Sư tỷ cảm giác được phía sau khác thường, quay đầu nhìn lại, đúng dịp thấy một tấm khổng lồ sát khí tay đang hướng về bọn họ hăng hái chộp tới, vội vàng điều khiển thần vân tả đột hữu thiểm, trên ấn nấp xuống vọt.

Đáng tiếc, hai nữ đạo hạnh đúng là vẫn còn thấp một vài, nếu là hai người hôm nay có Địa Tiên Cảnh tu vi nói, múa nhẹ thần vân tốc độ liền còn có thể tăng cao khoảng năm phần, như vậy nói mặc dù là đại hán mặt đen thần thông quảng đại, cũng tuyệt đối không thể đem hai người ngăn lại.

Cho nên, hai nữ gần như giữ vững được không đến nửa phút thời gian, liền bị cái kia đại hán mặt đen bàn tay lớn vồ một cái sờ mó, dưới chân thần vân liền bị ấy đoạt đi.

Hai nữ bất quá là Tán Tiên cảnh trung kỳ tu vi, bình thường ngày bay trên

trời hoàn toàn dựa vào này múa nhẹ thần vân, cũng không cái khác lơ lửng giữa trời tiên pháp, lúc này thần vân bị đoạt đi, hai người nhất thời mất đi lơ lửng giữa trời lực lượng, trực tiếp một con hướng về trong biển rộng cắm xuống.

“Ha ha ha ha.....”

Nói vậy cái kia đại hán mặt đen cũng biết tình huống này, cho nên mới trực tiếp cướp đi bọn họ dựa vào muôn sống thần vân, thấy hai người trực tiếp rơi vào trong nước biển, một đám đại hán lúc này bắt đầu cười ha hả, khắp khuôn mặt là trêu chọc châm chọc tâm ý.

Hai nữ rơi vào trong nước sau khi, vội vàng bốc lên tị thủy quyết, tiếp tục hướng về xa xa bỏ chạy, nhưng này tị thủy quyết cũng gần như bất quá là đẩy lên một tầng lồng ánh sáng, có thể cung cấp rơi xuống nước tu sĩ hít thở thôi, ấy di động tốc độ cũng bất quá là người phàm bình thường bơi lội tốc độ mà thôi, kể cả lội hơi hơi nhanh một chút cá cũng không sánh nổi, nơi nào khả năng chạy ra những đại hán này ma chưởng.

“Hắc..... này hai cô gái nhỏ còn muôn chạy trốn?”

Đại hán mặt đen thấy hai nữ vẫn còn tiếp tục chạy trốn, lập tức châm biếm một tiếng, tay phải đuổi một cái, sát khí rộng rãi xuất hiện lần nữa, trực tiếp ngăn ở hai nữ trước người, tiếp theo vừa là một trảo sờ mó, trực tiếp đem hai nữ theo trong biển nâng lên.

Một đám đại hán nhìn thấy run lẩy bẩy hai nữ, lúc này các nàng cả người đã bị nước biển ngâm, quần áo trắng quần lụa mỏng đã trở nên nửa trong suốt, lộ ra hai cỗ có lõi có lõm nhu mì xinh đẹp thân hình sau khi, hơn mười ánh mắt đồng thời đủ xuyên xuyến mắt lấp loé ngân Tà ánh sáng, trong lòng tà niệm không cần nói cũng biết.

“Chạy nữa a.....” đại hán mặt đen dẫn theo hai nữ, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm hai người trước ngực, trong mắt ngân Tà ánh sáng liên tục lấp loé, ngân cười một tiếng nói.

Sư tỷ muội nghĩ đến lúc trước bị bắt sau khi đi phần đông đồng môn kết cục, nhất thời sợ đến cả người run rẩy không ngớt, đặc biệt là khi các nàng hai người nhìn thấy những người khác cái kia từng đôi tham lam ngân Tà ánh mắt lúc, lập tức liền minh bạch kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, trong lòng một tia hi vọng cuối cùng cũng thuận theo tan biến, lúc này lòng như tro nguội, cũng không muốn từ chối. &# 85 &# 32;

Cũng không phải hai nữ bi quan, thật sự là này linh ba ba hòn đảo thế lực cũng đích xác đáng sợ, ngoại trừ trước mắt này mười mấy đại hán ở ngoài, trong đảo còn có hơn ba trăm yêu nghiệt, như vậy thế lực mặc dù xong xong không sánh được các nàng Bồng Lai tiên cảnh, thế nhưng các nàng muốn đem linh ba ba hòn đảo hoàn toàn diệt trừ, cũng tuyệt đối không phải món dễ dàng sự tình.

Bởi vì này yêu nghiệt xảo quyết đến cực điểm, mỗi khi Bồng Lai tiên cảnh quy mô lớn đến đánh thời gian, thì sẽ dồn dập tú tán bỏ chạy, mà khi các nàng rút đi sau khi, bọn họ thì vừa sẽ lại mò hỏi linh ba ba hòn đảo, cho nên gần ngàn năm đến, Bồng Lai tiên cảnh mặc dù cũng phát động qua năm lần tiêu diệt linh ba ba hòn đảo hành động, thế nhưng mỗi lần đều là tay không mà quay về, ngược lại là bị linh ba ba hòn đảo cường lực phản kích, môn hạ thế hệ tuổi trẻ đệ tử bị ấy giết hại không ít.

Sau đây, Bồng Lai tiên cảnh chỉ phải ràng buộc đệ tử nếu như không có tình huống đặc biệt, tuyệt đối không nên rời đi Bồng Lai hòn đảo phương viên trăm dặm, cho dù là có lệnh trong người, cũng tuyệt đối không thể tới gần linh ba ba hòn đảo trăm dặm trong vòng.

Chỉ tiếc hôm nay này sư tỷ muội hai người lần theo thanh quang hướng đi, ngộ nhập linh ba ba hòn đảo, vốn định thừa dịp hòn đảo bên trong nhiều yêu nghiệt chưa phản ứng lại thối lui, nhưng không nghĩ vẫn bị ấy bắt.

Xem ra hôm nay là kiếp nạn chạy thoát, chờ đợi kết cục của các nàng đem chỉ có một, đó là nhận hết sỉ nhục sau khi đưa các nàng trần truồng la thế ném đi về Bồng Lai tiên cảnh, cho dù là các nàng bây giờ tự tuyệt cũng không hề dùng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 341: Câu Tâm Đầu Giác

“Hôm nay thật là ngày tháng tốt, trước tiên có tiên quang giáng lâm, lại có như vậy hai cái như hoa như ngọc cô gái nhỏ đưa tới cửa!” Đại hán mặt đen cười ha ha một tiếng nói.

Bên cạnh 1 đại hán lập tức đáp: “Đúng vậy, hai cái cô gái nhỏ đã bắt được, thì nhìn cái kia tiên quang bên trong đền tột cùng có bảo bối gì, chúng ta nhanh đi cùng nữ nhân xấu xí bọn họ hội hợp, miễn cho thật có cái gì kỳ bảo bị bọn họ độc chiếm đã đi.”

“Đúng đúng! Đi mau!”

Đại hán mặt đen bị này một tiếng nhắc nhở sau, vội vàng quay cái kia sư tử muội hai người bắn ra hai đạo sát khí, trực tiếp che ấy quanh thân kinh mạch, tiện tay ném về phía một bên, lập tức có hai gã đại hán vọt trước tiếp ở trong tay, sau đó chính là một trận tham lam tìm tòi.

Chỉ tiếc, đối với này yêu tu tới nói, mỹ nhân cho dù tốt cũng không sánh bằng tiên khí pháp bảo, mặc dù bọn họ cực kỳ hưởng thụ trong lòng thân thể mềm mại, thế nhưng so với không biết tiên khí pháp bảo tới nói, dù nghi ngờ lực lượng lớn hơn nữa, cho nên bọn họ chỉ là qua tay cầm mắc nghiện sau khi, liền đem hai nữ mỗi loại gánh tại trên vai, điều khiển yêu vân theo sát đại hán mặt đen sau khi hướng về Linh Miết Đảo mà đi.

Hai nữ bị như vậy hai cái xấu xí không chịu nổi buồn nôn yêu nghiệt xâm phạm, vô tận khuất nhục làm cho các nàng nhất thời hiện lên muôn chấn ý nghĩ, chỉ tiếc các nàng hai người đã bị cái kia đại hán mặt đen làm phép cầm cỗ, lúc này coi như là muốn muôn chết, cũng đã là đến không vội, chỉ có thể tro măt

thấy ma trảo xâm phạm trinh tiết như ngọc thân thể, lại là bất lực.

Hai nữ lúc này hối hận nhất chính là đang bị đại hán mặt đen sát khí bàn tay lớn bắt lại thời gian không có tự sát, mặc dù hậu quả sẽ không cải biến, nhưng ít ra các nàng ở khi còn sống không cần lại đồng thời chịu đựng này thân thể cùng tâm linh đồng thời khuất nhục nỗi khổ.

Bọn họ chỗ đứng cách Linh Miết Đảo có điều tầm thường hơn mười dặm, một đám đại hán chỉ là lập tức liền trở lại hải đảo bầu trời, sau đó hướng về trong ký ức lúc trước thanh quang hạ xuống vị trí nhanh chóng tìm kiếm, chỉ lo tiên quang bên trong tiên khí pháp bảo bị một đạo khác người độc chiếm.

“Ở bên kia!”

Một gã đại hán nghe được bên trái đằng trước tựa hồ có hơi tiếng huyên náo, lập tức bắt chuyện một tiếng, đoàn người vội vàng hướng về bên kia nhanh chóng bay trốn đi.

Quả nhiên, bọn đại hán được rồi ước chừng khoảng bốn dặm trong khi, nhìn thấy phía dưới có mười mấy đại hán đang làm thành một to lớn vòng tròn, vòng tròn bên trong có một mảnh thanh quang, mặc dù loáng thoáng khả năng nhìn thấy ở chỗ tựa hồ có hơi cái gì vậy, thế nhưng bọn họ lúc này nơi nào còn có tâm tư nhìn vậy rõ cuộc là cái gì, hoang mang ẩn xuống yêu vân, trực tiếp hướng về trong vòng vây hạ xuống.

“Xuýt.....” đại hán mặt đen vọt tới nhanh nhất, lập tức liền cảm giác được một luồng thăng vào xương tủy băng hàn phả vào mặt, lập tức ở bản năng điều động bên dưới, nhô lên đám mây trực tiếp lại chui về không trung.

Nhìn thấy đại hán mặt đen vừa chạm vào tức trở lại, vẫn như cũ còn ở hạ xuống đại hán lập tức đầy mặt mộng ép hình ảnh, có điều còn chưa chờ bọn hắn phản ứng lại, gần như cùng lúc đó cảm giác tới cái kia cõi lạnh tới xương tủy lạnh giá, dồn dập nhô lên đám mây muốn lui trở về,

Bất quá vẫn là có hai cái đại hán chậm một bước, chính là khiêng cái kia
Bồng Lai sự tỳ muội hai người cái kia hai cái đại hán.

Tục ngữ nói thật là tốt: Trên đầu chữ sắc có cây đao.

Hai người chính là bởi vì trên vai có đẹp kiều người, cho nên bọn họ vẫn như cũ còn là đem đại bộ phận sự chú ý tập trung ở trên vai cùng trên cánh tay, cho nên ở cảm giác được này cỗ băng hàn sau khi, phản ứng còn là so với những người khác chậm một nhịp.

“Cái gì!”

Thẳng đến lúc này, này chặn Bồng Lai hai vị Tiên tử sau đó bọn đại hán lúc này mới thấy rõ cái kia thanh quang bên trong lại là vật gì!

Lại là một đống tinh quang lóng lánh tượng băng điêu!

Thanh quang bên ngoài có ba tòa vóc người thon nhỏ tượng băng, chính là nữ nhân xấu xí thủ hạ, mà mặt khác hai tòa tượng băng, chính là hắn thủ hạ mình cái kia hai gã khiêng hai nữ đại hán!

Mà thanh quang trung tâm, còn năm hai nam ba nữ ba tòa tượng băng, bên cạnh còn phân tán một mặt to băng bàn tay cổ kính, mặc dù này kính đã ở thanh quang bên trong, thế nhưng không bị này lạnh chỗ đóng băng, có thể thấy vậy kính nhất định là món không tầm thường pháp bảo.

“Chớp giật, đây là tình huống thế nào!” Đại hán mặt đen lúc này cả kinh nói.

“Không biết……” đáp lời, là một cái vóc người thon nhỏ, ấy tướng mạo đích xác xấu xa ngăn ra vô cùng, có điều theo nó vóc người đúng là nóng bỏng đến cực điểm, lại phôi hợp cái kia thân thể chỉ có thể che khuất ở vị trí then chốt “vải” hình dáng, nếu là không nhìn gương mặt đó nói, tuyệt đối được cho là nhân gian vưu vật, chỉ tiếc phôi hợp khuôn mặt này nói, cho dù là lại háo sắc nam nhân, cũng tuyệt đối sinh không nổi bất kỳ dục vọng.

Đại hán mặt đen trầm tư hồi lâu sau, lúc này mới thở dài nói: “Hay là..... chúng ta đem việc này bẩm báo đảo chủ, để lão nhân gia người định đoạt a.....”

Nữ nhân xấu xí gật gật đầu nói: “Tốt, vậy làm phiền đèn kinh đạo hữu.”

Đại hán mặt đen nghe đến sau khi, vốn thì ngầm đèn thể diện, càng đèn như mực, nhất thời giận dữ nói: “Ngươi tại sao không đi?”

Nữ nhân xấu xí lập tức bày ra một bộ tự nhận là yêu kiều thướt tha, kì thực buồn nôn đến cực điểm tư thế, khoe khoang phượng quấy nhiễu đạo: “A u..... người ta mệt mỏi mà, loại này chân chạy sự tình không nên là các ngươi những người đàn ông này đi làm gì?”

Đại hán mặt đen một hồi người nhìn thấy nữ nhân xấu xí lần này đáng dấp sau, thiếu chút nữa không đem bữa cơm đêm qua phun ra, chỉ tiếc nữ nhân xấu xí chính là Linh Miết Đảo đảo chủ bên dưới một trong ba bá chủ, ngoại trừ đại hán mặt đen cái này đều là Tam bá chủ gan dạ làm ra nôn mửa động tác ở ngoài, bọn họ chỉ có thể đem loại cảm giác này mạnh mẽ đình chỉ, nếu không chờ đợi liền của bọn họ là bị nữ nhân xấu xí này xưng là hoàn mỹ nhất nghệ thuật cực hình.

Đại hán mặt đen làm ra nôn khan động tác sau khi, nữ nhân xấu xí sắc mặt lập tức phát lạnh, lạnh lùng nói: “Ngươi muốn chết phải không!”

Đại hán mặt đen mặc dù không sợ nữ nhân xấu xí, &# 85 &# 32; thế nhưng là cũng đã từng nghe nói nhân tộc liên quan tới nữ nhân cổ huấn, cái gì lòng dạ đàn bà là độc ác nhất, còn có chỉ có nữ nhân cùng tiểu nhân nan dường dã, đều là hình dung nữ nhân đáng sợ, cho nên cũng không muôn cùng này nữ nhân xấu xí triệt để trở mặt, lập tức bỏ ra một bộ tươi cười nói: “Đừng hiểu lầm, ta chỉ là vì buổi sáng ăn không sạch sẽ gì đó, bụng có chút không thoải mái mà thôi, không cần thiết trách tội.”

Mặc dù biết đại hán mặt đen nói một đằng làm một nẻo, thế nhưng dù sao đại hán mặt đen cũng cùng là Linh Miết Đảo một trong ba bá chủ, bất kể là thế lực

còn là tu vi đều cùng nàng sàn sàn nhau, trước mắt đã quỷ đen này chủ động chịu thua, nữ nhân xấu xí tự nhiên cũng không có lại sửa chữa vấn đề này kiên trì cần thiết, lập tức lạnh lùng nói: “Ngươi đã cảm thấy xin lỗi, liền do ngươi đi thông báo đảo chủ a, coi như là ngươi thành tâm.”

Đại hán mặt đen vừa nghe không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng nàng gái xấu lại nổi lên tâm tư như vậy, lập tức ôm bụng kêu thảm một tiếng nói: “Ai u, đau quá a.....”

Dừng lại một lát sau tiếp tục giả trang ra một bộ đau đớn khó nhặt vẻ mặt nói: “Ngươi cũng..... thấy được..... không phải ta không muốn..... đi, thật sự là..... lá gan khó..... chịu đựng!”

“Hừ!” Nữ nhân xấu xí nơi nào không biết là đại hán mặt đen đây là cố ý khiến kế hoãn binh, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Hắc ám, người khác không biết là ngươi, lão nương còn không biết ngươi sao? Ngươi chính là cái không thấy thỏ không thả chim ưng chủ! Đã như vậy, ngươi và ta thì bằng bản lãnh của mình lấy tấm gương này như thế nào?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 342: Huyền Băng Pháp Tắc

“Cũng được!” Biết mình kế tài đã bị vạch trần, đại hán mặt đen cũng liền không có giả bộ tiếp nữa, lập tức cười nói: “Dù sao bảo vật chỉ có một kiện, nếu là bị hắn biết nói, sẽ không hai người chúng ta chuyện gì.”

Theo hai người đối thoại bên trong không khó nhìn ra, này Linh Miết Đảo từ trên xuống dưới chính là năm bè bảy mảng, tổng cộng mới hơn 300 tên yêu tu, liền chia làm mấy phái, quan trọng nhất chính là, này cái gọi là đảo chủ cũng không có kinh sợ cả tòa hải đảo uy nghiêm, nếu không hai người cũng tuyệt đối không dám sinh ra nuốt riêng bảo vật dị tâm.

Bất quá dưới mắt cũng đích xác thời gian cấp bách, dù sao bọn họ thật lâu không thuộc về nói, đảo chủ khó tránh khỏi sẽ lại phái người đã đến, đến lúc đó này bảo kính thì chỉ có thể cùng bọn chúng sát vai mà qua, cho nên đại hán mặt đen cũng không có chần chờ, lúc này hai tay hướng phía dưới ép một chút, dày như mực nước sát khí lại phun ra, hóa thành hai con sát khí bàn tay lớn, một tay trực tiếp hướng về thanh quang bên trong chộp tới, tay kia thì như vậy đứng ở giữa không trung, chuẩn bị bắt cứ lúc nào ứng đối nữ nhân xấu xí đánh lén.

Nhưng không nghĩ, cái kia nữ nhân xấu xí căn bản cũng không có làm ra công kích ý tứ, chỉ thấy nàng hai tay ôm ở trong lồng ngực, vững như tứ hải thấy đại hán mặt đen làm phép, khắp khuôn mặt là hưng tai nhạc họa vẻ mặt.

Đại hán mặt đen mặc dù hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng là cũng không có suy nghĩ nhiều, sát khí ngưng tụ thành rộng rãi lập tức tầng tầng hướng về thanh quang bên trong tìm kiếm.

Sát khí bàn tay lớn khí thanh quang sau khi, không có phát sinh bất kỳ tiếng

động lụt, thậm chí có thể nói không có bất kỳ biến hóa nào, đại hán mặt đen nhất thời vui vẻ, lập tức toàn lực hướng về cái kia chiếc gương tìm kiếm.

“Thành!”

Đại hán mặt đen nhìn thấy tấm gương bị ẩy sát khí bàn tay lớn nắm ở trong tay sau nhất thời vui vẻ, trong lòng thầm hô một tiếng, lập tức cũng không kiêng dè nữa thể diện việc, trực tiếp đem tay trái hóa thành sát khí rộng rãi trực tiếp nắm ngang ở nữ nhân xấu xí cùng tay phải trong lúc đó.

Nhưng không nghĩ, nữ nhân xấu xí vẫn như cũ tựa như cười mà không phải cười thấy hắn, cũng không có bất luận động tác gì ý đồ.

Mặt đen mặt to không khỏi sững sốt, bất quá vẫn là không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp không chế cái kia sát khí bàn tay lớn trở về lấy.

Đúng lúc này, đại hán mặt đen không khỏi biến đổi, lúc này hắn cũng rốt cuộc hiểu rõ nữ nhân xấu xí tại sao bỏ mặc hắn đi lấy cái kia thần kính mà thờ ơ!

Bởi vì, khi hắn không chế sát khí rộng rãi kéo trở về lúc, sát khí bàn tay lớn lại trực tiếp chia ra làm hai, gần như đem thanh quang ở ngoài sát khí cánh tay kéo trở lại, mà thanh quang trong vòng sát khí bàn tay lớn lại hoàn toàn mất đi không chế.

Đại hán mặt đen nhất thời kinh hãi vô cùng, vội vàng không chế cái kia sát khí cánh tay cùng sát khí bàn tay lớn hợp lại cùng nhau, tiếp theo lại lôi kéo, kết quả lại là cùng lúc trước độc nhất vô nhị, tiến vào thanh quang sát khí đã hoàn toàn không thể hắn không chế.

Mặt đen mặt to lập tức minh bạch, hắn là bị này nữ nhân xấu xí xếp đặt một đạo, nàng lúc trước vậy nói, chính là kích hắn ra tay, do đó phá huỷ tính mạng hắn giao tu âm sát thần khí!

Cũng may hắn lúc đó để ý chỉ thăm dò vào một cái tay,

Dù vậy, hôm nay cũng bị thanh quang cắn nuốt hăn gần một thành sát khí, này một thành sát khí nhìn như không nhiều, lại là tương đương với nhân tộc trăm năm đạo hạnh, mà đối với hăn mà nói, muốn một lần nữa ngưng tụ này một vạn sát khí, ước chừng phải 500 năm trở lên!

Đại hán mặt đen ăn lớn như vậy thiệt thòi, nơi nào còn quản đạt được thể diện sự tình, lúc này giận tím mặt nói: “Ngươi này lòng cùng mặt bình thường xấu xí lão yêu bà, đi chết đi!”

Dứt lời, tay phải lại phun ra sát khí hóa thành bàn tay lớn, thế nhưng nhìn qua lại hiển nhiên so với lúc trước cạn phai nhạt rất nhiều, ngay sau đó cùng tay trái sát khí bàn tay lớn hợp lại, liền hướng cái kia nữ nhân xấu xí vỗ tới.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, quát to một tiếng vang vọng cả tòa Linh Miết Đảo, mặt đen đại hắc nhất thời cảm giác được một luồng mạnh mẽ lực lượng xông thăng linh đài, trong lòng không khỏi phát lạnh, liền vội vàng đem hai con sát khí bàn tay lớn thu hồi.

Đúng lúc này, theo một tiếng định tai nhức óc tiếng xé gió truyền đến, một đạo độn quang lóe lên tới, hóa thành một bắp thịt toàn thân như là rồng có sừng quay quanh, đỏ biến thành màu đen mắt, râu quai nón đại hán.

Này đại hán mặc dù không coi là anh tuấn, thế nhưng so với mặt đen đại hắc cùng cái kia một đám thủ hạ tối nói, tuyệt đối là được rồi không biết là bao nhiêu lần, dù sao đại hán này nhìn qua coi như bình thường.

Đại hán dừng lại thân hình sau khi, ác liệt đến trường mắt đại hán mặt đen, đại hán mặt đen tự giác chột dạ, vội vàng hai tay ôm quyển, cung kính nói: “Mời mọc đảo chủ thứ tội!”

“Thứ tội!” Cái kia được xưng là đảo chủ lạc tai đại hán khí thế lập tức 1 phàn, lại có Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, một luồng vô hình uy thế lập tức

liền đại hán mặt đen đè xuống, trực áp hăn không thở nổi.

Thấy thế nào, đảo chủ lạnh như băng nói: “Đen kinh, bản tọa đã nói, các ngươi như thế nào lục đục với nhau cùng cùng bản tọa vô can, thế nhưng tuyệt đối không đúng tàn sát lẫn nhau, hăn là ngươi xem là bản tọa nói như vậy gió bên tai gì?”

Đại hán mặt đen ở lạc tai đại hán kinh sơ bên dưới, trên dưới quanh người run không ngừng, vội vàng trả lời: “Đen kinh không dám, đen kinh chỉ là cùng chớp giật đạo hữu chỉ đùa một chút thôi.....”

“Phải không?” Lạc tai đại hán lập tức trừng mắt về phía chớp giật.

Nữ nhân xấu xí nhất thời cả kinh, vốn nàng muôn nói không phải vừa vặn vay mượn đảo chủ đứng đầu đem đại hán mặt đen bỏ, thế nhưng nghĩ đến nếu là đại hán mặt đen vừa đi, vậy các nàng Tam bá chủ liền chỉ còn hai người, nếu là này đảo chủ một khi sinh dị tâm, đến lúc đó bọn họ nhưng liền một tia phản kháng cơ hội đều đã không có.

Nghĩ đến đây, nữ nhân xấu xí vội vàng trả lời: “Đảo chủ minh giám, ta cùng với đen kinh đạo hữu đích xác chỉ là bởi vì rảnh rỗi vô sự, lúc này mới luận bàn một phen.”

“Rảnh rỗi vô sự?” Lạc tai đại hán lúc này hờ lạnh một tiếng nói: “Bản tọa khiến hai người các ngươi chỗ làm việc có thể hết mức hoàn thành?”

“Về đảo chủ, cái kia hai gã Bồng Lai tiên cảnh nữ đệ tử đã bắt giữ.” Mặt đen đại hắc vội vàng tranh công nói.

“Người ở nơi nào?” Lạc tai đại hán hỏi.

Đại hán mặt đen vội vàng chỉ vào phía dưới vội vàng chính mình hai gã thuộc hạ cùng đồng thành tượng băng nói: “Đảo chủ mời xem.”

Đảo chủ lúc trước làm dừng dấu nhau mà đến, mặc dù cũng thấy được phía

dưới này tượng băng, thế nhưng là cũng không hề để ý, bây giờ bị đại hán mặt đen này vừa đề tỉnh, này mới phản ứng được, nguyên lai này tượng băng mặc dù không phải từ trên trời giáng xuống, mà là bọn họ tiểu yêu của Linh Miết Đảo!

Đảo chủ không khỏi nhướn mày, lập tức tay phải nắm ở móng trạng, trực tiếp hướng về cái kia thanh quang bên trong tìm kiếm.

Đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí nhìn thấy đảo chủ này một động tác nhất thời vui vẻ, trong lòng chờ đợi tính cả hán cũng cùng nhau hóa thành tượng băng nói, vừa vặn đưa hán bỏ, đến lúc đó này Linh Miết Đảo chính là thiên hạ của bọn họ.

Nhưng không nghĩ, lạc tai đại hán phản ứng nhanh vô cùng, tay phải vừa mới tiếp xúc được thanh quang, lập tức lóe lên mà quay về, sau đó sắc mặt ngưng trọng nói: “Thật đáng sợ hàn băng khí, này tựa hồ là lực lượng pháp tắc ngưng tụ mà thành……”

“Lực lượng pháp tắc!” Ở đây lũ yêu đều là cả kinh.

Như thế nào lực lượng pháp tắc?

Lực lượng pháp tắc liền đại diện cho thi triển đạo này thanh quang chủ nhân, dù cho không là tiên đế cảnh tu sĩ, cũng là kim tiên cảnh tu sĩ.

Đại hán mặt đen lúc này kinh hãi đến biến sắc nói: “Chẳng lẽ là Bồng Lai hòn đảo mời tới Côn Lôn núi Huyền Thanh thượng nhân?”

Lạc tai đại hán đầy mặt vẻ mặt ngưng trọng, trầm tư hồi lâu sau, lúc này mới lắc lắc đầu nói: “Tin đồn Huyền Thanh thượng nhân lấy kiếm nhập đạo, lĩnh ngộ hán là Canh kim pháp tắc, coi như không phải Canh kim pháp tắc, cũng tuyệt đối không phải này Huyền Băng pháp tắc.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 343: Linh Khí Hoàn Toàn Không Có

Nữ nhân xấu xí nhất thời sinh ra ý lui, liền vội vàng hỏi: “Đảo chủ, làm sao bây giờ? Nếu quả nhiên là tu sĩ nhân tộc xâm lấn nói.....”

Lạc tai đại hán lắc đầu nói: “Giống bản tọa phán đoán, đạo này thần quang bao vây lấy năm người này từ trên trời giáng xuống, dùng lúc đó thanh thế đến xem, bọn họ nên đến từ thiên địa kết giới bên trên, nói cách khác, đạo này thần quang không hắn là nhân giới tu sĩ ra tay, có thể đến từ tiên giới.....”

“Tiên giới?” Nữ nhân xấu xí không khỏi sững sốt, lập tức nghi ngờ nói: “Tiên Đình với thời đại thượng cổ sớm sụp đổ, nơi nào còn có tiên giới?”

Lạc tai đại hán lại lắc đầu nói: “Tiên Đình sụp đổ không giả, thế nhưng hoàn toàn không loại trừ cửu trùng thiên bên trong còn có mạnh mẽ tu sĩ tồn tại.”

Đại hán mặt đen lúc này cười khan một tiếng nói: “Không thể nào..... nếu như còn có mạnh mẽ tu sĩ nói, làm sao có khả năng bỏ mặc Ma tộc như vậy đập đại địa, làm hại muôn dân.”

Lạc tai đại hán lắc đầu nói: “Cái này bản tọa liền không rõ ràng, bất quá dưới mắt đạo này thần quang chính là tốt nhất chứng minh, bởi vì cái kia thần quang bên trong năm người đều là phàm phu tục tử, cũng không một tia linh khí lưu động dấu hiệu.”

“Vậy..... làm sao bây giờ?” Đại hán mặt đen vội vàng xin chỉ thị.

Lạc tai đại hán trầm tư một lát sau nói: “Hai người các ngươi lưu lại tiếp tục

quan sát, đạo này thần quang không thể duy trì quá dài thời gian, có điều cái kia mặt thần kinh cùng năm người này ở biết rõ ràng thân phận của bọn họ trước khi, không cần thiết lộn xộn, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

“Lĩnh mệnh!” Đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí vội vàng trả lời.

Dứt lời, lạc tai đại hán lại giá chạy trốn đi, chỉ để lại hai người ở lại tại chỗ.

“Coi là thật không ngờ rằng, vài chục năm công phu, tu vi của hắn lại có lớn như vậy tiến bộ…… may mà kế hoạch của chúng ta còn không có thi hành, nếu không chúng ta bây giờ sớm thành tử thi……” đại hán mặt đen các loại lạc tai đại hán rời đi sau khi, không khỏi nghĩ mà sợ nói.

Nữ nhân xấu xí theo bản năng gật gật đầu nói: “Đúng vậy…… chỉ tiếc không biết là hắn lai lịch, nếu không nếu là biết hắn bản thể nói, có lẽ còn có thể muốn nghĩ biện pháp.”

“Đừng có mơ.” Đại hán mặt đen lúc này thở dài một tiếng nói: “Ngược lại này hơn mười năm đến, hắn ngoại trừ ràng buộc chúng ta không thể nội đấu ở ngoài, cũng không có đối với chúng ta lợi ích làm ra tính thực chất tổn hại, ngược lại là bởi vì hắn sau khi đến, Bồng Lai đám kia xấu xa đàn bà cũng không dám trăng trọn đã đến đánh hòn đảo, coi như là chúng ta đưa các nàng đệ tử bắt được đến, cũng chỉ có thể nuốt giận vào bụng, nói như thế, đối với cho chúng ta ngược lại còn có rất lớn chỗ tốt, cho nên ta cảm thấy chúng ta cũng không cần thiết lại thi hành cái kia kế hoạch, cứ như vậy đi.”

“Ai da……” nữ nhân xấu xí thở dài một hơi nói: “Lời tuy nói như vậy không sai, thế nhưng trên đầu ép cá nhân, luôn cảm thấy không thoải mái.

”

Đại hán mặt đen cười khổ một tiếng nói: “Ai nói không phải, thế nhưng hắn sau khi đến ít nhất chúng ta ba bên không nữa lại bởi vì lẫn nhau tranh đấu tạo thành thương vong, quên đi, quên đi, không muốn lại nói ra, cũng không quá ý

tú.”

“Ai da.....” nữ nhân xấu xí lại thở dài một tiếng sau khi, liền không thèm nhắc lại.

Hai người cứ như vậy đem hơn mười tên tiểu yêu không ngày không đêm canh giữ ở nơi đây, mãi đến tận thanh quang tản đi, cái kia đã là sau ba ngày.

Đạo kia thanh quang ngay ở trước mắt bao người, phảng phất từ đến chưa từng xuất hiện bình thường, thì như vậy bỗng dung biến mất, theo thanh quang biến mất, nữ nhân xấu xí thủ hạ cái kia ba gã tướng mạo bình thường nữ tử cùng với hán tử mặt đen dưới trướng cái kia hai cái khiêng Bồng Lai hòn đảo sư tỷ muội hán tử hóa thành tượng băng, lại trong nháy mắt khôi phục bình thường.

Có điều thanh quang phảng phất vẫn chưa đổi với bọn họ tạo thành bất kỳ lực sát thương nào, mấy người chỉ là cù thế cái thần, ở tại minh bạch xảy ra chuyện gì đợi, năm người vội vàng nhanh chóng hướng cái kia thần kính chộp tới, để tránh thần kính rơi vào trong tay đối phương, hiển nhiên bọn họ ở vào tượng băng bên trong, cũng không biết lúc trước lạc tai đại hán dặn dò.

“Dừng tay!” Đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí đồng thời hét lớn một tiếng.

Hai người có lệnh, những người này tự nhiên không dám không nghe theo, vội vàng ngừng lại thân hình, đầy mặt nghi hoặc thấy hai người.

Hai người thấy thần kính ánh mắt mặc dù có chút không đành lòng, thế nhưng dù sao lạc tai đại hán lúc trước có lời, không nói đến hai người khiếp sợ ấy uy nghiêm không dám dung túng thủ hạ cướp đoạt, huống chi, này thần kính rất rõ ràng chính là trước mắt này hai nam ba nữ bảo vật, nếu như bọn họ thật cùng cái kia kim tiên cảnh hoặc là tiên để cảnh tu sĩ quan hệ không cạn nói, hai người này chính là có một vạn cái đầu cũng không dám cướp lấy pháp bảo của bọn họ.

“Khụ.....”

Ước chừng qua chừng một khắc đồng hồ, tên kia trên người mặc lam đậm trường bào thiếu niên người đầu tiên tỉnh lại, có điều lúc này trạng thái của hắn cực kỳ không tốt, hai mắt mờ sau khi, trong ánh mắt tất cả đều là mông lung vẻ.

Thấy thế nào, tên kia trên người mặc đỗ sa, vóc người cực kỳ mê người tuyệt thế cô gái phát sinh một tiếng ưm có tiếng sau, cũng thuận theo tinh lại, nghe này 1 ưm có tiếng, lập tức khơi gợi lên đại hán mặt đen này một phuơng mươi mấy người tà hỏa, chỉ tiếc bọn họ ở chưa biết rõ những người trước mắt này thân phận trước khi, tuyệt đối không dám có bất kỳ rình chi tâm.

“Phu Dịch ca ca..... ngươi không sao chứ.....” cái kia đỗ sa cô gái nhìn thấy cái kia trên người mặc lam đậm trường bào thiếu niên sau, vội vàng quan tâm nói.

Này đỗ sa cô gái tự nhiên chính là Phượng Dao, mà lam đậm trường bào thiếu niên, tự nhiên là trên người mặc Chiến Thần bào Phu Dịch.

Phu Dịch lúc này còn chưa tỉnh táo lại, theo bản năng trả lời một câu, “Ơn huệ..... Phượng Dao..... ta không sao..... mấy người bọn hắn ở đâu.....”

Sau khi nói xong, hai người lập tức lầm lết nhìn trái phải, đúng dịp thấy lần lượt tỉnh lại Trương Thiên Vũ ba người, Phu Dịch lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm nói: “Các ngươi không có sao chứ.....”

“Nãc! Ngoại trừ đầu có chút hỗn loạn, đừng còn chưa phát hiện.....” Trương Thiên Vũ một bên uốn theo Thái Dương huyệt, một bên trả lời.

Thần Lộ khe khẽ gõ một cái trán nói: “Nên không có sao chứ.”

Thi Vân cũng là vung vẩy đầu nói: “Không có chuyện gì.....”

“Không có chuyện gì là tốt rồi!” Phu Dịch lập tức đứng dậy, 1 môt tướng mọi người nâng dậy, khéo miệng vừa vặn liếc mắt đến mặt đất theo Yêu giám,

lập tức khom lưng đem nhặt về trong tay.

Đúng lúc này, &# 32; xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng quát chói tai.

“Các ngươi là người nào, đến ta Linh Miết Đảo làm gì?”

Câu hỏi tự nhiên là đại hán mặt đen, mặc dù hắn cực kỳ e ngại Phu Dịch bọn người thân cận, thế nhưng để bảo toàn màu sắc của Linh Miết Đảo, còn là cố gắng trấn định quát lên một tiếng lớn.

Đại hán mặt đen lời vừa nói ra, kể cả nữ nhân xấu xí ở bên trong một đám tiểu yêu lòng cùng bày ra tối táo tử mắt, bọn họ bây giờ sợ nhất chính là, này mấy cái nhìn như không có một tia linh khí người phàm bình thường, kỳ thực chính là theo tiên giới hạ xuống phục ma Thượng Tiên, vì vậy suy đoán, chính là bọn họ ba ngày qua này đề xuất vô số độ khả thi bên trong một trong số đó, hơn nữa cái này cũng là này vô số loại có thể bên trong đáng sợ nhất một loại.

“Linh Miết Đảo?”

Này yêu nhân cách Phu Dịch có xa năm, sáu trượng, cho nên Phu Dịch bọn người tinh lại thời gian cũng không có chú ý tới bọn họ, bây giờ nghe đến tiếng quát to này, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng điều động trong cơ thể linh khí, đồng thời muốn theo mỗi loại trong Càn Khôn Giới lấy ra binh khí thời gian, lại phát hiện bên trong cơ thể của bọn họ lại không có một tia linh lực!

Mọi người lúc này hoảng hốt, nhìn trước mắt này hơn hai mươi người tướng mạo xấu xí đến ấy trai trai gái gái, Phu Dịch đám người nhất thời cảm giác phía sau lưng lạnh cả người, chính là sau lưng chỉ là trong giây lát này, liền đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu.....

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 344: Miệng Đầy Nói Bậy

Phu Dịch bọn người lập tức quan sát bên trong thân thể, thấy mỗi loại lu mờ ảm đạm nội đan nhất thời phản ứng lại, lúc trước với cái kia vòng xoáy bên trong cảm giác được Đan Điền chõ hình thành một to lớn hố đen là chân thật cảm giác, đều không phải là ảo giác, cái kia hắn là trong cơ thể linh khí để thân thể không bị vòng xoáy mạnh mẽ xé rách lực lượng xé nát mà tự chủ hộ thể gây nên, cho nên mới đưa đến bây giờ toàn thân cũng không một tia linh khí trạng thái.

Có điều, cũng may lúc này trong lồng ngực ngũ khí kết thành sinh sôi liên tục đại trận còn ở yên lặng vận chuyển, mặc dù không sánh được ngôi điêu túc khôi phục nhanh, nhưng là có chút ít còn hơn không, xem ra trước mắt chỉ có thể kéo dài thêm, chỉ cần có thể khôi phục một vài linh khí đem Thần Nông đĩnh theo Càn Khôn Giới lấy ra, hoặc là lấy ra một vài khả năng khôi phục nhanh chóng linh khí linh đan sau khi, đương nhiên sẽ không e ngại trước mắt này yêu nghiệt.

Nghĩ rõ ràng này sau khi, Phu Dịch bọn người lập tức trong lòng thoải mái, dựa theo bây giờ tốc độ, nhiều nhất chỉ cần không đến năm phút đồng hồ thời gian liền có thể mở ra Càn Khôn Giới, cho nên trong lúc nhất thời ngược lại cũng không muốn kinh hoảng, lập tức sắc mặt thản nhiên nhìn chăm chắm này một đám yêu nhân.

Chỉ tiếc Phu Dịch bọn người không biết là này yêu nhân kiêng ky, nếu không dựa vào cái kia Huyền Băng pháp tắc hóa thành thanh quang làm một vài văn chương nói, tự nhiên có thể bảo vệ bọn họ bình yên vô sự.

“Các ngươi là người nào!” Nhìn thấy Phu Dịch bọn người không nói lời nào, đại hán mặt đen không lý do sinh ra một vài tự tin, lại lại quát chói tai một tiếng nói.

Nhìn trước mắt những người này, rõ ràng đều là không thể hoàn toàn biến ảo súc sanh, hắn là còn ở Thanh Khâu chi sơn?

Mọi người lập tức nhìn bốn phía một phen, chỉ thấy nơi này hoàn toàn hoang lương, rõ ràng chính là một chỗ chưa khai hóa nơi, hoàn toàn không giống Thanh Khâu Sơn như vậy cây xanh tỏa bóng, tầng tầng kiến trúc khí vũ hiên ngang phồn vinh hình ảnh.

Hơn nữa, trong lúc mơ hồ, tựa hồ còn có thể nghe đến xa xa du dương truyền đến sóng biển có tiếng, rất rõ ràng nơi này đều không phải là Thanh Khâu huyệt.

Vậy này vừa là nơi nào?

“Các ngươi lại là người nào?” Trương Thiên Vũ biết, lúc này nếu không nói, bị đối phương nhìn ra manh mối nói, hậu quả khó mà lường được, lập tức cưỡng đe một hơi trung khí, lớn tiếng đáp lại nói.

Gặp Trương Thiên Vũ lớn tiếng đối mặt, đại hán mặt đen không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Chúng ta bèn Linh Miết Đảo Luyện Khí sĩ, bọn ngươi tự dừng xông ta tiên đảo là đạo lý gì?”

Trương Thiên Vũ mặc dù không có nghe đã nói gì Linh Miết Đảo, nhưng là vẫn giả trang ra một bộ bỗng nhiên tinh ngộ dâng dấp, lập tức cười nói: “Nguyên lai là đạo hữu của Linh Miết Đảo, chúng ta vô ý đi nhầm vào chư vị bão địa, thật là cử chỉ vô tâm, mong rằng chư vị bao dung.”

Dứt lời, hai tay ôm quyền lấy đó áy náy.

Rốt cuộc là linh trí không thể toàn bộ khai hỏa súc sanh, mặc dù có biến ảo cảnh tu vi, thế nhưng chỉ số thông minh vẫn còn thấp hơn tầm thường người phàm, đại hán mặt đen gặp Trương Thiên Vũ khi thì lớn tiếng tướng uống, khi thì một mực cung kính, hơn nữa nhìn lại đối phương này 2 nam ba nữ, trong lúc nhất thời khó có thể đoán được bọn họ thân phận, đặc biệt là nhìn thấy trên mặt bọn họ hoàn toàn không có ý sợ hãi sau khi,

Càng như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, không làm rõ ràng được những người này lai lịch.

Có điều, nữ nhân xấu xí tựa hồ nhìn ra một chút manh mői, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Mấy vị không can thiệp tới là có lòng hay là vô tình, đã làm khách cho ta Linh Miết Đảo, không báo lén tục danh cùng sư môn, tóm lại có chút không hợp lễ nghi.”

Trương Thiên Vũ đã nhìn ra những người này chi tiết, tự nhiên biết nên làm gì đối phó, lập tức cười cười nói: “Đó là tự nhiên, bần đạo mấy người thường ở Thanh Khâu Sơn, không biết các vị đạo hữu có thể có nghe thấy?”

“Thanh Khâu Sơn!”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, lập tức với yêu nhân trong lúc đó gây nên tất cả xôn xao, phải biết rằng Thanh Khâu Sơn có thể nói là Yêu tộc thánh địa, mặc dù chúng nó này tiếu yêu thường ở biển Đông đảo biệt lập, tự nhiên cũng đã từng nghe nói đại danh của Thanh Khâu Sơn.

Đại hán mặt đen lúc này mừng lớn nói: “Nguyên lai là khách quý của Thanh Khâu Sơn, không có từ xa tiếp đón, mong thứ tội!”

Dứt lời, ôm quyền thi lễ lấy đó thành ý.

Có điều, hiển nhiên cái kia nữ nhân xấu xí chỉ số thông minh muôn so với đại hán mặt đen cao một chút, nàng đối với Trương Thiên Vũ nói vẫn chưa khả năng toàn bộ tin hết, lập tức hỏi ngược lại: “Các vị đạo hữu đã gọi bằng đến từ Thanh Khâu Thánh sơn, có thể có vật tùy thân khả năng chứng minh?”

Chỉ tiếc nữ nhân xấu xí vạn vạn không ngờ rằng, tự cho là thông minh đến cực điểm mấy câu nói, lại thực thực đề tĩnh Phu Dịch bọn người, Phu Dịch lập tức cười nói: “Bần đạo thánh hỏa Thiên Tôn, vật ấy chính là quần áo trắng Thần Vương tự tay luyện chế.”

Nói thôi liền đem theo Yêu giám hướng về mọi người vứt ra lại, mặc dù hắn có chút đau lòng, thế nhưng theo Yêu giám dù sao chỉ là hàng nhái của Phong Thiên Kính, ngoại trừ phản bản quy nguyên hào quang cùng bát quái lực lượng bản nguyên, chánh thức lợi hại từ tượng nguồn gốc hoàn toàn không có, hơn nữa cho dù là này hai loại năng lực, cũng là mất giá rất nhiều, liền chính phẩm một phần mười uy lực đều không có, cho nên trong ngày thường cũng bất quá là phụ trợ tác dụng, chánh thức chiến đấu thời gian, có thể nói là phế vật.

Nữ nhân xấu xí vạn vạn không ngờ rằng ở trong mắt bọn họ có thể nói thần khí thần kinh lại bị đổi phương dẽ dàng như vậy thì vứt ra lại, đại hán mặt đen vội vàng vọt trước một bước giành trước tiếp ở trong tay, lập tức đặt tại trong tay cẩn thận chu đáo.

Chỉ là khi hắn nhìn thấy trong gương hình ảnh lúc nhất thời cả kinh, trong tay theo Yêu giám hiếm hiếm không cầm nổi.

“Hắc ám, làm sao vậy?” Nữ nhân xấu xí không khỏi nhướn mày, còn tưởng rằng này thần kinh xảy ra điều gì tình huống khác thường.

Đại hán mặt đen lúc này đem mặt kính nhắm ngay nữ nhân xấu xí, nữ nhân xấu xí liếc mắt nhìn sau khi, cũng ấy phản ứng độc nhất vô nhị, đồng dạng sơ đến thất kinh.

Nàng nguyên lai cho rằng đại hán mặt đen nhìn ra gì đó manh mẽ mới bối rối, nhưng không nghĩ cái kia trong gương lại khả năng soi sáng ra bản thể của chính mình, nghĩ đến đại hán mặt đen cũng chính bởi vì vậy mới thất kinh.

Chỉ tiếc hai người mặc dù nghe nói qua Thanh Khâu Sơn, cũng đem Thanh Khâu Sơn xem là thánh địa, đồng dạng cũng biết thư sinh áo trắng, thế nhưng này thư sinh áo trắng tự mình luyện qua pháp bảo gì, đã có thể không phải bọn họ có thể biết.

Có điều, ở hai người bọn họ xem ra, Yêu tộc chủng tộc thiên thiêng vạn vật, để ngừa nhân tộc len lén lén vào, bức này khả năng nhìn thấu bản thể pháp bảo

Thanh Khâu Sơn tự nhiên cũng là có, cho nên hai người lập tức liền tin Phu Dịch bọn người nói dối.

“Nguyên lai thật chính là Thanh Khâu Thánh sơn đến đạo hữu, &# 85 đít thật là bần đạo vừa mới thái quá cẩn thận, mong rằng mấy vị đạo hữu không nên trách tội mới là.” Nữ nhân xấu xí vội vàng ôm quyền tạ tội.

Trương Thiên Vũ khoát tay một cái nói: “Không sao, không sao!”

“Còn không mau đem thánh hỏa Thiên Tôn pháp bảo trả lại?” Nữ nhân xấu xí lúc này đối với đại hán mặt đen quát chói tai một tiếng nói.

Đại hán mặt đen nhất thời lúng túng vô cùng, thế nhưng khi hắn quay đầu lại nhìn nữ nhân xấu xí lúc, lại phát hiện nàng hướng chính mình âm thầm liếc mắt ra hiệu, đại hán mặt đen mặc dù đầu óc chậm, thế nhưng cũng không phải hoàn toàn ngốc, chút ít làm suy tư liền hiểu nữ nhân xấu xí là làm cho nàng dùng tấm gương này theo những người này.

Phản ứng lại sau khi mặt đen mặt to lập tức giả trang ra một bộ cười hì hì dáng dấp, nhanh như chớp chạy đến Phu Dịch bọn người trước mặt, đem mặt kính hướng lên trên, hướng về Phu Dịch chuyển tới đồng thời, con mắt nhìn chăm chăm vào mặt kính nhìn.

Chỉ tiếc, đại hán mặt đen lúc trước cùng nữ nhân xấu xí một phen nháy mắt Phu Dịch bọn người sớm xem ở trong mắt, Trương Thiên Vũ từ lâu căn nhắc được rồi tương ứng đốp sách.

Ngay ở đại hán mặt đen trong tay theo Yêu giám truyền đạt thời gian, Phượng Dao lắc người một cái liền che ở Phu Dịch trước người, nở nụ cười xinh đẹp nói: “Này kính là ta pháp bảo.”

(=)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 345: Đi Sâu Vào Hang Hổ

Đại hán mặt đen mặc dù hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng lúc trước hắn cũng thấy được, pháp bảo này đích thật là thiếu niêm kia trước tiên nhìn thấy sau khi sau đó kiểm ở trong tay, thế nhưng hắn vẫn chưa thu vào trong túi pháp bảo, có thể thấy được vật ấy đích xác có khả năng không phải pháp bảo của hắn, chỉ là mới mới bị chính mình một tiếng quát chói tai, có thể đã quên còn vị này mỹ nhân.

Nghĩ thông suốt đạo lý này sau khi, đại hán mặt đen lúc này đem theo Yêu giám chăm chậm hướng về Phượng Dao chuyển tới, đồng thời hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm mặt kính.

Ngay ở Phượng Dao tiếp nhận mặt kính trong nháy mắt đó, mặt kính góc độ vừa vặn có thể mang mặt của Phượng Dao khúc xạ vào đại hán mặt đen trong mắt thời gian, đại hán mặt đen sắc mặt nhất thời đại biến, bởi vì hắn nhìn thấy trong gương lại hiển hiện ra một con màu đỏ lông chim đầu chim, đỉnh đầu mọc ra ba cây mào, mào vừa mỗi loại sinh ra một viên sáng lên lấp loá đá quý, ấy hình thái cao quý cực kỳ.

“Hỏa Phượng Hoàng!”

Nhìn thấy bản thể của Phượng Dao hình thái sau khi, đại hán mặt đen nhất thời cả kinh, bưng theo Yêu giám tay không khỏi theo bản năng rụt trở về.

Đại hán mặt đen âm thanh mặc dù không cao lăm, thế nhưng khoảng cách hắn có điều tầm thường mấy trượng ở ngoài nữ nhân xấu xí cùng một đám tiểu yêu tự nhiên nghe vào trong tai, nghe này một lời sau đều là biến sắc, trong đầu lập tức trống rỗng, trong lúc nhất thời không biết là phải làm như thế nào cho

phải.

Tại sao đại hán mặt đen nhìn thấy bản thể của Phượng Dao sau khi sê như vậy khiếp sợ?

Chỉ vì này phượng nuôi nấng 9 non bên trong Hỏa Phượng Hoàng cùng Chu Tước bản thể đích xác cực kỳ tương tự, cho nên đại hán mặt đen là đem nhận thành Hỏa Phượng Hoàng!

Mà ở Yêu tộc trong truyền thuyết, thế giới vạn linh đều vì 4 thánh linh chồ nuôi nấng, mặc dù Hỏa Phượng Hoàng cùng bọn chúng này Thương Long chồ nuôi nấng trong biển sinh vật đều không phải là đồng nguyên, thế nhưng Hỏa Phượng Hoàng chính là ở Thái Cổ thời gian bị đóng chặt ngũ đại thần thú một trong cao quý tồn tại, hắn bất quá là t菴 thường một con sóm đã không có xanh máu huyết mạch đen kinh, nơi nào so với đến Hỏa Phượng Hoàng cao quý, tự nhiên trong lòng ý sợ hãi.

Mà nữ nhân xấu xí lại muốn so với hắn còn muốn khiếp sợ, bởi vì bản thể của nàng chính là một con Lôi Điểu, đương nhiên, nàng này con Lôi Điểu không phải là phượng hoàng chồ nuôi nấng con kia, cũng không phải con kia đời sau, nàng chỉ là năm đó thánh linh Chu Tước dùng thân thể trấn áp hồng hoang hôm sau phân tán một tia bé nhỏ không đáng kể huyết mạch biến thành mà thành mặt khác một loại Lôi Điểu đời sau, bây giờ truyền tới nàng này một đời, trong cơ thể thánh linh máu sóm không tồn tại, cho nên nghe đến đại hán mặt đen nói sau khi, mới có so với đại hán mặt đen càng thêm khiếp sợ.

Này yêu nhân ngẩn người, Phu Dịch bọn người tự nhiên mừng rỡ ấy chồ, nơi nào sê đi thúc giục, mọi người lúc này lặng lẽ trốn ở Phượng Dao phía sau, mỗi loại vận chuyển tự thân tu luyện công pháp, thừa cơ hội này không dứt khôi phục linh khí, chỉ tiếc Phượng Dao cũng sê không công pháp gì, ngoại trừ ngủ say khôi phục linh khí ở ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào bình thường hít thở khôi phục linh khí, hoặc là trực tiếp ăn ngẫu nghiên tiên đan, trừ lần đó ra, không còn cách nào.

Cho nên, nàng chỉ có thể dùng siêu cường ý thức đẩy cơn buồn ngủ kiên trì đứng ở nơi đó.

Dù sao lúc này bọn họ thân ở Yêu trong huyệt, coi như này yêu nghiệt thật tin bọn họ chính là Thanh Khâu Sơn đến yêu tu,

Thế nhưng khó tránh khỏi bởi vì đừng nguyên nhân sinh ra ác ý, cho nên chỉ có tự thân trở nên mạnh mẽ, mới là duy nhất lối thoát, còn lại tất cả, cùng không thể tin.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên né qua một đạo độn quang, rơi vào trên mặt đất sau khi, hiện ra một bắp thịt như là rồng có sừng quay quanh đại hán râu quai nón, chính là lúc trước xuất hiện Linh Miết Đảo đảo chủ.

Râu quai nón linh trí rất rõ ràng muôn cao hơn đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí, hắn đang nhìn đến Phu Dịch bọn người đầu tiên nhìn sau, liền nhìn ra những người này là loài người.

Lập tức hỏi: “Bần đạo Linh Miết Đảo đảo chủ, gan dạ mời mọc các vị đạo hữu tại sao?”

Phu Dịch lập tức liền nhìn ra còn đây là một con lôi kiếp cảnh đại yêu, mọi người đều là nhường mày, trong lòng biết muốn chuyện xấu, nhưng không nghĩ còn chưa các loại Phu Dịch bọn người đáp lời, đại hán mặt đen liền vui vẻ nói: “Đảo chủ, mấy vị này là đến từ Thanh Khâu Thánh sơn đạo hữu.”

“Thanh Khâu Thánh sơn?” Râu quai nón không khỏi sững sốt, lập tức lại hướng về Phu Dịch bọn người nhìn lên, chỉ thấy ấy trong mắt tinh quang lấp loé, chỉ trong nháy mắt liền lại xác nhận Phu Dịch bọn người đích xác là loài người, bất quá hắn vẫn như cũ còn ở kiêng kỵ đạo kia Huyền Băng pháp tắc hóa thành thanh quang, ý nghĩ tùy theo xoay một cái, liền đổi với đại hán mặt đen nổi giận nói: “Đã là Thanh Khâu Thánh sơn đến đạo hữu, các ngươi còn không đem mấy vị khách quý đón về sơn môn?”

Còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, râu quai nón liền chuyển hướng Phu Dịch bọn người, hai tay ôm quyền cười nói: “Ta đây hai người thủ hạ đầu óc không quá linh quang, mong rằng các vị đạo hữu không cần thiết trách tội.”

Lúc này mặt đen đại hắc rốt cục phản ứng lại, vội vàng làm ra mời động tác tay, đối với Phu Dịch bọn người nói: “Mấy vị từng đạo mau mau theo ta hướng về sơn môn một lần, thất lễ đồ vật mong rằng bao dung.”

Phu Dịch bọn người không khỏi sửng sốt, không biết là này tự xưng đảo chủ râu quai nón đến tột cùng chơi đùa gì đến, trong lúc nhất thời tiến thoái lưỡng nan, dù sao bọn họ bây giờ linh khí mặc dù khôi phục một chút, thế nhưng này râu quai nón cách bọn họ khoảng cách quá gần, một khi có biến dùng bọn họ bây giờ tình huống rất khó làm ra ứng đối.

Đúng là Trương Thiên Vũ phản ứng nhanh nhất, lập tức cười nói: “Vậy liền cung kính không bằng lòng mệnh.”

“Tốt!” Đảo chủ cười ha ha một tiếng, tiếp theo đến làm ra một mời động tác tay, sau đó chính mình ở mặt trước dẫn đường.

Đi theo đảo chủ phía sau, Phu Dịch bọn người cảm giác được một luồng lớn lao áp lực, cũng may lúc này Trương Thiên Vũ đã lặng lẽ theo trong Càn Khôn Giới lấy một bình khôi phục linh khí đan được, thừa dịp người không chú ý chính mình ăn ngẫu nhiên một hạt, tiếp theo lại thừa dịp mọi người không chú ý trong khi, đem có nhiều đựng thuốc viên chiết lọ lặng lẽ đưa vào Phu Dịch trong tay.

Phu Dịch lặng lẽ, cũng đem một hạt đan được nuốt vào trong miệng, tiện đà lại đem chiết lọ lặng lẽ đưa vào phía sau Thần Lộ trong tay.

Như thế lặp đi lặp lại, năm người đã toàn bộ nuốt vào đan được, mặc dù viên này đan được không coi là thượng phẩm, thế nhưng nếu có nửa canh giờ thời gian nói, mặc dù là không đi ngồi điều tức, ít nhất cũng có thể khôi phục mỗi loại khoảng một phần mười linh khí, đến lúc đó coi như đột phát dị biến, Phu

Dịch chỉ cần đem Thần Nông đinh lấy ra, mọi người mỗi loại thi triển ấm trà
thuật tránh bên trong đinh, liền có thể bảo đảm ấy chu toàn.

Đi bộ cuối cùng một chén trà thời gian sau, mọi người rốt cục đi tới cái gọi là
sơn môn.

Nói là sơn môn, kỳ thực chẳng bằng nói là một đơn sơ sơn trại, chỉ thấy đá
vụn pha thành hai chấn trên tường đá mỗi một khoảng thời gian ba thước liền
đang đứng một con tiểu yêu, hai phiến gỗ cứng chế thành phá cửa ở ngoài, đối
lập phân loại hơn hai mươi con tiểu yêu, trừ lần đó ra, còn có bốn đội mỗi đội
mươi tám con tiểu yêu tuần tra tiểu đội không dứt ở trước cửa giao thoa tuần tra.

Nhìn trước mắt một màn, mọi người không khỏi sững sốt, bọn họ vốn cho là
nơi này nhiều nhất cũng chính là như Thanh Khâu Sơn hoặc là Thanh Vân Môn
bực này môn phái tu tiên bình thường, tìm một chỗ cửa ải sắp đặt 1 sơn môn, sơn
môn nơi lưu mấy cái trông cửa tiểu yêu chính là, nhưng không nghĩ nơi này lại
cùng người phàm ở lại Cửu An Thành loại kia thành trì bình thường đề phòng
nghiêm ngặt, kể từ đó, nơi này nhìn qua thì càng như là cổ đại thô phi sơn trại,
nơi nào có một vài tu tiên nơi cảnh tượng.

Đang muốn đang ngây người trong lúc đó, cái kia râu quai nón hòn đảo lại
vào lúc này cười ha hả nói: “Mấy vị đạo hữu đối với ta Linh Miết Đảo núi bố trí
có gì chủ kiến?”

(=)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 346: Lừa Dối Qua Ái

Phu Dịch bọn người không khỏi sững sốt, nhưng vẫn là Trương Thiên Vũ phản ứng nhanh nhất, lúc này giả trang ra một bộ nghi hoặc vẻ mặt nói tiếp: “Này Linh Miết Đảo không phải phi thường có chiến sự?”

Râu quai nón lập tức cười nói: “Đúng vậy, Linh Miết Đảo thân ở Đông Hải, nơi này thế lực rắc rối phức tạp, còn là cẩn thận một chút tốt hơn.”

“Đông Hải.....” Trương Thiên Vũ gật gù, óc nhanh chóng đi dạo, lập tức liền hiểu bọn họ trước mặt vị trí, lập tức thử dò xét nói: “Có phải Đông Hải nhiều hòn đảo đều là như vậy bố trí gì?”

Râu quai nón lắc lắc đầu nói: “Đông Hải bên trong dùng tán tu lại, cho nên chỉ có ta Linh Miết Đảo là như thế này.”

“Cái kia Bồng Lai?” Trương Thiên Vũ hỏi.

“Bồng Lai.....” nghe đến Trương Thiên Vũ câu này sau khi, râu quai nón trong ánh mắt lập tức né qua một đạo hết sạch, nhưng là gần như là trong nháy mắt mà thôi, lập tức cười nói: “Bồng Lai chính là Đông Hải một đám thế lực bên trong cường đại nhất, ấy phương viên trăm dặm đều là phạm vi cảnh giới của các nàng, cho nên cũng không cần như vậy.”

“Hả..... cái kia.....” Trương Thiên Vũ hỏi lần nữa.

Râu quai nón thở dài một tiếng nói: “Ta Linh Miết Đảo rốt cuộc là dị sửa, làm là nhân tộc Huyền Môn tam tông Bồng Lai tự nhiên coi chúng ta là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, mặc dù bần đạo cũng biết như vậy kỳ thực cũng

không bao lớn tác dụng, thế nhưng để trên đảo một đám anh chị em nghĩ an toàn, đều là có chút ít còn hơn không a.....”

“Hả.....” Phu Dịch bọn người lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai những người này chỉ là bối trí thôi, kỳ thực suy nghĩ cẩn thận cũng là, tu sĩ đều là bay lên trời chui xuống đất hạng người, trước mắt cái này không qua tầm thường cao năm thước tường đá, coi như nó cứng rắn không thể phá vỡ, đối với tu sĩ tới nói cũng gần như chỉ cần một tung người liền có thể phỏng qua, đích thật là thùng rỗng kêu to.

“Được rồi, tới!”

Đoàn người vừa đi vừa nói, rốt cục đi tới một chỗ lớn một chút chất gỗ lầu các, lâm lét nhìn trái phải một phen, chỉ thấy bên cạnh đều là 1 mảnh nhà tranh, cho nên không khó đoán nơi, nơi này nên cho dù là trung tâm của Linh Miết Đảo, tức tương đương với Thần Hoàng Điện của Thanh Khâu Sơn cùng Thanh Vân Điện của Thanh Vân Sơn.

Phu Dịch bọn người vội vàng theo râu quai nón tiến vào lầu các, phía sau ngoại trừ đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí ở ngoài, một đám thuộc hạ tự giác đứng ở bên ngoài nhà, không dám tùy tiện tiến vào.

Tiến vào lầu các sau, râu quai nón lập tức bắt chuyện mọi người chỗ ngồi, và dặn dò hai con người làm tiểu yêu vì đó bưng trà rót nước.

Đợi cho mọi người chỗ ngồi chuẩn bị thỏa đáng sau khi, râu quai nón không muốn khách sáo, trực tiếp nói ngay vào điểm chính, “là gió nào, đem các vị đạo hữu thổi tới Đông Hải?”

Trương Thiên Vũ lập tức trả lời: “Ai da..... việc này nói rất dài dòng.....”

Dứt lời,

Đem cả đám tiến vào Thanh Khâu huyệt việc nửa thật nửa giả nói ra, bất quá

đối với Đông Thiên Môn cùng Thương Long việc, tự nhiên là miệng kín như bưng, chỉ nói là trên biển phiêu lưu hơn mười ngày, vô ý rơi vào một to lớn trong nước xoáy, tỉnh lại thời gian liền đã mất ở chỗ này.

Ca quai hàm râu mép nghe xong tự nhiên là bán tín bán nghi, này Thanh Khâu huyệt hắn tự nhiên cũng là biết được, chỉ là ở nghe nói của hắn bên trong, Thanh Khâu huyệt chính là Thái Cổ di tích, trong đó cổ mộc xanh rùng cây, chưa từng nghe nói có biển rộng, có điều rốt cuộc đều là nghe thấy, vẫn chưa tận mắt nhìn thấy, cho nên mặc dù không thể tin hoàn toàn, lại cũng không dám hoàn toàn hủy bỏ.

Cho nên, ca quai hàm râu mép đang trầm tư sau một lát, liền gật gật đầu nói: “Thì ra là thế, không biết mấy vị đạo hữu nhưng còn có đồng hành người?”

“Đồng hành người?” Phu Dịch bọn người không khỏi sững sốt, lại là không biết ca quai hàm râu mép lời ấy là ý gì.

Chẳng lẽ còn có cái gì chúng ta không biết là sự tình?

Trương Thiên Vũ trong lòng thăm nghĩ một tiếng, nghĩ đến lúc trước đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí tựa hồ đối với bọn họ có chút kiêng kỵ tâm ý, trong lúc nhất thời trong lòng càng phát lên nghi hoặc, lập tức hỏi ngược lại: “Nghèo bạn lời ấy ý gì?”

Ca quai hàm râu mép không muốn Trương Thiên Vũ ý tứ cư nhiên như thế khẩn, lập tức cười nói: “Tha thứ bần đạo nói thằng, mấy vị đạo hữu từ trên trời giáng xuống, rơi vào ta Linh Miết Đảo thời gian, có một vệt thần quang bảo hộ, ta xem chư vị tu vi nông cạn, đạo kia thần quang hoàn toàn không như chư vị có khả năng làm, cố hữu câu hỏi này.”

Mặc dù ca quai hàm râu mép đem thanh quang đặc thù cùng chính là Huyền Băng pháp tắc sự tình biến mất, thế nhưng Phu Dịch bọn người nhưng vẫn là lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, không trách bọn họ linh khí tốn hết sau khi còn có thể lao ra cái kia tấm trong nước xoáy trở lại Thần Châu đại địa, nói vậy người này

theo như lời đao này cái gọi là thần quang, nhất định là Thương Long để bảo vệ bọn họ thi triển.

Trương Thiên Vũ cũng tại đây lập tức minh bạch, này lũ yêu của Linh Miết Đảo đến tột cùng đang kiêng ky cái gì, nguyên lai bọn họ kiêng ky cũng không phải bọn họ những linh khí này hao hết “phế vật”, mà là đang kiêng ky Thương Long bảo vệ bọn họ chỗ thả ra thần quang.

Trương Thiên Vũ óc nhanh chóng chuyển động, đã hiểu đỗi phuơng đến tột cùng đang kiêng ky cái gì, vậy này chính là bọn họ bây giờ lớn nhất bùa hộ mệnh, cho nên bọn họ hôm nay có thể không an toàn rời đi này Linh Miết Đảo, nhất định phải cố gắng lợi dụng một chút Thương Long đao kia thần quang.

Ca quai hàm râu mép nhìn thấy mấy người khi nghe đến vấn đề này sau khi sắc mặt khác thường, liền biết trong đó nhất định là có ẩn tình khác, chỉ là hắn trong lúc nhất thời cũng đắn đo khó định đao này thần quang đến tột cùng là người phuơng nào làm, mà này rõ ràng là loài người tu sĩ, lại tự xưng Thanh Khâu Sơn người đến bọn họ rốt cuộc là thân phận gì.....

Lúc này song phuơng đã tới thăm dò thời khắc mấu chốt, Phu Dịch bọn người mặc dù cũng có suy đoán, nhưng cũng không dám nói vô căn cứ, dù sao bọn họ này trong năm người, bàn về đầu óc linh hoạt cùng tài hùng biện cùng liền Trương Thiên Vũ nhất là thượng cấp, Phu Dịch cùng Thần Lộ mặc dù cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, nhưng vẫn là rơi xuống Trương Thiên Vũ nửa thành, còn Thi Vân cùng Phượng Dao, các nàng hai người đồng dạng thông minh lanh lợi, đáng tiếc ra đời quá nồng, căn bản tắc nghẽn bức này ngươi lừa ta gạt việc.

Cho nên Phu Dịch bọn người không nói gì, chỉ chờ Trương Thiên Vũ để giải thích.

Trái lại này Linh Miết Đảo ba người, lại là chỉ có râu quai nón là một lão gian cự hoạt hạng người, còn lại với hai người, hiển nhiên linh trí không thể toàn bộ

khai hỏa, thủy chung là cấp thấp súc sanh, cho nên hai người bọn họ đối với năm người thân phận sớm không hề nghi ngờ, U &# 85; đọc sách www. uu kansh &# 117; &# 46; có m dựa vào đối với ngưỡng mộ của Thanh Khâu Sơn, lúc này sớm là một lòng một dạ nghĩ như thế nào theo Phu Dịch bọn người thăng chức rất nhanh.

Trầm mặc ước chừng khoảng một phút, Trương Thiên Vũ dẫn đầu đánh vỡ vắng lặng, cố ý giả trang ra một bộ ấp a ấp úng đáng dấp nói: “Kính xin đạo hữu thứ tội, việc này việc quan hệ ta Thanh Khâu Sơn đại kế, mặc dù đạo hữu đều là dị sửa, thế nhưng thủy chung không phải ta Thanh Khâu Sơn người, cho nên.....”

Râu quai nón mặc dù có chút thất vọng, nhưng là vẫn giả trang ra một bộ không có vấn đề đáng dấp cười nói: “Đã việc quan hệ Thanh Khâu Thánh sơn, đạo hữu bất tiện tiết lộ cũng hợp tình hợp lý, được rồi, việc này liền như vậy vượt trên không cần nói nhiều, đến ạ!”

Lạc tai đại hán lập tức cao giọng hô quát một tiếng, lập tức liền nhìn thấy hai hàng hơn mươi tên tiểu yêu hai hai một đôi, khuỷu tay một tấm bàn dài, mặt trên xiêm sơn trân hải vị, rượu tiên nước thánh đi vào lầu các, đem phân biệt đặt ở mọi người trước mặt.

“Các vị đạo hữu, ta linh ba ba núi thủy chung không giống như Thanh Khâu Thánh sơn, chỉ có thể dùng này rượu nhạt mấy chén rượu, gầy đồ ăn bao nhiêu đĩa làm chư vị đón gió Tẩy Trần, mong rằng chư vị không nêng chê.”

Trương Thiên Vũ gấp lại lừa dối qua ải, lập tức ha ha cười nói: “Đảo chủ thịnh yến khoản đãi, chúng ta vô cùng cảm kích.”

Đổi mới nhanh nhất m.

Đổi mới nhanh nhất, không có popup đọc mời mọc thu thập ()�.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 347: Tuyệt Địa Phùng Sinh

Dứt lời, Trương Thiên Vũ liền nhận lấy tiểu yêu ngược lại tốt say rượu bưng lên trên bàn đồng tước, hai tay bưng ngang diêu không chúc rượu, Phu Dịch bọn người thấy vậy trạng vội vàng học theo rầm rắp.

Thế nhưng ngay ở bọn họ giơ lên đồng tước trong nháy mắt đó, tha tội nhưng phát hiện này đồng tước bên trong giả bộ căn bản là không phải rượu, mà là đỏ tươi máu!

Mọi người không khỏi sững sốt, Trương Thiên Vũ cũng trong nháy mắt này liền phản ứng lại, bọn họ căn bản cũng không có lừa dối qua ải, trước mắt máu này mới là cuối cùng thử thách, dù sao Yêu tộc từ trước đến giờ có sống nhạt máu thịt thói quen, người này loài cùng Yêu tộc cái này cũng là sớm nhất mâu thuẫn bùng nổ điểm một trong, trong truyền thuyết thì vì vậy buồn nôn, cách xa ở Thái Cổ thời kỳ song phương thì từng có tranh cãi, tiện đà diễn biến thành đấu võ, chỉ là khi đó Ma tộc đối đầu kẻ địch mạnh, lại có Tiên đế tự mình từ đó điều giải, mới đem việc này áp chế lại.

Bây giờ, này râu quai nón dùng máu thay rượu khoản đãi mọi người, với Yêu tộc trong lúc đó đúng là chí cao lẽ nghi, thế nhưng bọn họ là loài người, từ khi Toại Nhân Thị khai sáng hệ "lửa" tiên pháp, liền định chỉ ăn tươi nuốt sống quen thuộc, bây giờ làm cho bọn họ uống máu tươi lại thực có chút khó khăn.

Râu quai nón đã sớm nhìn ra bọn họ là loài người, chỉ là trong lúc nhất thời cũng đắn đo khó định, dù sao trong truyền thuyết có thật nhiều dị thú biến hóa sau khi liền có thể hoàn toàn lột xác, hơn nữa sau đó xuất hiện rất nhiều nhân yêu mến nhau sanh nửa người nửa yêu, tầm thường thủ đoạn đều là không nhìn ra ấy lối thoát, cho nên hăn lợi dụng này biện pháp tới thăm dò Phu Dịch bọn

người.

Nhìn thấy Phu Dịch bọn người kinh ngạc biểu hiện, râu quai nón trong lòng không khỏi cười thầm một tiếng, tùy tiện nói: “Các vị đạo hữu thực sự là số may, đang đuổi tới lúc trước bắt bớ đến hai gã Bồng Lai nữ tu, này máu chính là cái kia hai gã nữ tu máu xử nữ, chỉ tiếc lần này qua đi liền chỉ có sau ba ngày khả năng cuối cùng uống đến một lần, chư vị mau mau hưởng thụ.”

Dứt lời, râu quai nón cùng mọi người cách không xa chạm đồng tước sau khi, liền đem đồng tước trong vòng máu tươi uống một hơi cạn sạch!

“A.....”

Râu quai nón một hơi đem máu tươi nuốt vào sau khi, lộ ra một bộ cực kỳ hưởng thụ vẻ mặt, tiếp theo còn dùng đầu lưỡi ở trên môi liếm liếm, trong lúc nhất thời say mê trong đó không thể từ đẩy.

Nhìn thấy râu quai nón đem máu tươi uống một hơi cạn sạch sau, mặt đen đại hắc cùng nữ nhân xấu xí hoang mang giơ lên đồng tước, vội vàng cùng mọi người cách không xa chạm sau khi, cũng không kịp nhớ đi thúc giục Phu Dịch bọn người, liền vội vàng đem đồng tước bên trong máu tươi đổ vào trong miệng.

Hai người này một hơi đem máu tươi nuốt vào sau khi, cũng như là cái kia râu quai nón bình thường lộ ra một bộ cực kỳ hưởng thụ vẻ mặt, phảng phất uống đến căn bản không phải là máu người, mà là cái kia trong truyền thuyết Tiên Đinh bên trong cái kia có thể kéo dài tuổi thọ quỳnh tương ngọc cất vây.

Phu Dịch mấy người vốn là không muốn sinh uống máu tươi, bây giờ nghe đến lại là máu người sau khi, càng tả hữu đối diện một phen, kể cả thông minh tuyệt đỉnh Trương Thiên Vũ, trong lúc nhất thời cũng mất chủ ý, không biết là trước mắt làm như thế nào cho phải.....

“Đoàn.....”

Đúng lúc này,

Xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng vang dội tiếng nổ vang, ngay sau đó mặt đất tùy theo run rẩy, Phu Dịch bọn người đặt tại trong tay đồng tước hiếm hiếm không cầm nổi, lập tức đem trong đó máu tươi vẩy ra một vài.

Trương Thiên Vũ phản ứng nhanh nhất, mặc dù hắn không biết là này chấn động khởi nguồn nơi nào, thế nhưng tràn ra máu tươi lại là để hắn động linh cơ một cái, lập tức tay lệch đi, đem máu tươi toàn bộ tạt vào trên mặt đất, Phu Dịch cùng ba nữ mặc dù chưa kịp phản ứng, thế nhưng nhìn thấy tình làm của Trương Thiên Vũ sau khi lại là bỗng nhiên tỉnh ngộ, vội vàng học theo răm rắp, đem máu tươi ngã xuống đất trên.

Ca quai hàm râu mép cùng hai gã thuộc hạ cảm giác được này một tiếng chấn động sau khi lập tức mở hai mắt ra, hoắc đến một chút đứng dậy, trực tiếp với bên ngoài hét lớn một tiếng nói: “Người đâu! Xảy ra chuyện gì!”

“Báo!” Còn chưa dứt lời, liền có một gã tiểu yêu vội vã xông vào lầu các, sau đó đôi lưng ngã quy trên đất lễ bái nói: “Bên ngoài đến rồi ba người phụ nữ, tự xưng đến từ Bồng Lai, bây giờ đã giết tới Linh Miết Đảo, đánh giết mười mấy huynh đệ.”

“Lẽ nào có lí đó!” Râu quai nón lúc này giận dữ, cũng không để ý tới quản Phu Dịch bọn người đồng tước bên trong máu tươi đến tột cùng là chính mình đồ đi còn là chịu đựng này chấn động vẩy tới, ngược lại hắn đã sớm nhìn ra những người này cao nhất một nam một nữ, cũng bất quá mới là loài người tu sĩ của Địa Tiên Cảnh thôi.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, lúc này bọn họ không biết là nguyên nhân gì, trong cơ thể linh khí hao tổn nghiêm trọng, chỉ cần không cho bọn họ ngồi điều túc cơ hội, cho dù là mười ngày nửa tháng cũng khôi phục không đến một nửa linh khí, cho nên hắn căn bản cũng không có đem Phu Dịch bọn người đặt ở trong mắt, cái này cũng là ngoại trừ có chút kiêng ky Huyền Băng pháp tắc ở

ngoài một cái khác chủ yếu nhất nguyên nhân.

Chỉ tiếc, râu quai nón phán đoán chỉ thích hợp với tu sĩ tầm thường, hắn căn bản không thể nghĩ đến, bây giờ này thiên tài địa bảo thiếu thốn hoàn cảnh lớn bên trong, Phu Dịch bọn người lại có đếm mãi không hết linh đan diệu được có thể dùng, cho nên trong lúc nhất thời bất cẩn lại là thả qua đem Phu Dịch bọn người bắt giữ tốt nhất cơ hội.

“Mấy vị đạo hữu, có thể có hứng thú theo bần đạo đến xem?” Râu quai nón lập tức đối với phu ý bọn người nói.

Trương Thiên Vũ mặc dù không có đoán được râu quai nón là vì phòng ngừa bọn họ mượn cơ hội khôi phục chân nguyên mới đưa bọn họ mang theo bên người, thế nhưng lúc này bọn họ thực là ăn nhở ở đậu, nào dám có nửa phần dị nghị, lập tức hoắc đến một chút đứng dậy, giả trang ra một bộ giận không thể nuốt dáng dấp nói: “Tâm thường ba người mà thôi, liền dám đến này làm càn, hắn Bồng Lai hòn đảo cũng khó tránh khỏi có chút khinh người quá đáng đi!”

Phu Dịch lập tức hiểu ý, đồng dạng đứng dậy, giả trang ra một bộ giận tím mặt dáng dấp nói: “Đúng vậy, bần đạo hôm nay ngược lại muốn xem xem, này được xưng Huyền Môn tam tông Bồng Lai tiên cảnh, cùng ta Thanh Khâu Sơn có nào độc đáo chỗ!”

“Hừ!” Thần Lộ, Phượng Dao, Thi Vân ba nữ cũng là học theo răm rắp, vội vàng đứng dậy, lúc này các nàng ba người đồng dạng mặt phẫn như sương, một bộ tức đến nỗi phổi dáng dấp.

Nhin qua năm người dáng dấp như vậy tựa hồ cũng không như là giả ra đến, râu quai nón trong lòng nhất thời nghĩ thăm nói thăm: Có phải bọn họ thật là đến từ Thanh Khâu Thánh sơn?

Có điều, việc này trong lúc nhất thời hắn cũng không thể phỏng đoán, bất quá trong lòng lại là sinh ra một kế, lập tức đối với mấy người cười nói: “Có mấy vị đạo hữu trợ quyền, dù cho là Bồng Lai đứng đầu đã đến, bần đạo cũng là không

sợ!”

Nói thôi đi trước làm gương, hướng về lầu các đi ra ngoài, Phu Dịch bọn người vội vàng đuổi theo, đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí sớm coi bọn họ là Thanh Khâu Thánh sơn khách quý, nào dám vượt qua, vội vàng chậm xuống bước chân, theo Phu Dịch bọn người sau khi.

Ra lầu các sau khi, cái kia râu quai nón tay phải một ngón tay, lập tức liền có một đoàn khổng lồ mây đen theo dưới chân phát lên, sau đó trổng vào mọi người tính cả đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí thuộc hạ cùng nhau hướng về tiếng đánh nhau phương hướng bỏ chạy.

Đảo nhỏ tổng cộng mới bất quá chu vi hơn hai mươi dặm mà thôi, bấy giờ trung tâm cách hải đảo bên bờ càng có điều khoảng mươi dặm, hơn nữa râu quai nón này 1 mới mây đen độn pháp cũng đích xác thượng thừa, tốc độ so với đại chu thiên 108 tiên pháp bên trong tung kim quang chỉ nhanh không chậm, cho nên chỉ là nháy mắt công phu, bọn họ liền nhìn thấy ba vị vóc người yêu kiều thướt tha tuổi trẻ đạo cô, mỗi người nắm ba thước thanh phong, đang cùng hơn mươi tên yêu tu triển khai một hồi hôn thiêng ám địa chém giết.

Này yêu tu bên trong, ngoại trừ một gã lôi kiếp cảnh trung kỳ yêu tu ở ngoài, lại tất cả đều là ảo hóa cảnh đỉnh cao tu sĩ, chính là Linh Miết Đảo ba thế lực lớn cực kỳ mới một phượng thế lực.

(=)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 348: Bồng Lai Tiên Tử Vs Linh Ba Ba Lũ Yêu

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Này ba gã nữ tu lại tất cả đều là Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, chỉ tiếc vốn hắn là bỉ gãy nghiền nát giết hại cuộc chiến, chẳng biết vì sao, cái kia ba gã nữ tu chiến đấu thời gian lại là sợ đầu sợ đuôi, lại cùng này yêu tu đánh hòa nhau, thậm chí trong lúc mơ hồ còn rơi xuống hạ phong.

Nhìn thấy phía dưới này hơn mười người tu sĩ sau, Phu Dịch bọn người trong lòng không khỏi thắt kinh, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng này nhìn như rách mướp Linh Miết Đảo, lại cất giấu một lôi kiếp cảnh đảo chủ, cùng ba cái biến ảo cảnh cao thủ, như vậy thế lực mặc dù là đặt ở Thần Châu đại địa, cũng tuyệt đối là không cỗ không tầm thường sức mạnh!

Phải biết rằng, ngoại trừ Huyền Môn tam tông ở ngoài, mặc dù là được xưng nhân tộc trụ cột vững vàng Thanh Vân Môn, ở Độ Ách Chân Nhân chưa chết đi trước khi, cũng bất quá là chỉ có hắn một vị Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ hơn nữa mười mấy Địa Tiên Cảnh các cấp độ đệ tử mà thôi, mà trước mắt toà này rách mướp đảo nhỏ, thế lực cũng bất quá so với chỉ Thanh Vân Môn chênh lệch một phần thôi.

Không trách bọn họ liền Bồng Lai tiên cảnh mọi người gan dạ bắt, dùng như vậy thế lực tới nói, đích xác coi là không có sợ hãi, hơn nữa đây vẫn chỉ là phù ở mặt nước sức mạnh, ai biết ở sâu không thấy đáy Đông Hải bên dưới, có còn hay không cái khác ẩn giấu sức mạnh.

“Thái!” Nhìn thấy phía dưới coi là thật chỉ có ba gã Bồng Lai nữ tu sau khi, đại hán mặt đen lúc này quát lên một tiếng lớn, hai tay trực tiếp vung một cái,

lập tức liền mõi mõi theo trong lòng bàn tay phun ra hai đám dày nếu mực nước sát khí, này sát khí lập tức ngưng tụ thành hai con khoảng ba trượng bàn tay lớn, bay thẳng đến cái kia ba gã nữ tiên chộp tới.

Phu Dịch bọn người nhìn thấy đại hán mặt đen chiêu thức ấy nhất thời cả kinh, mặc dù hắn chiêu thức ấy tuyệt đối không sánh được quá của Huyền Môn 1 Huyền khí tay chính tông, nhưng là khác thường gập cùng công hiệu quả, như bị này hai cái tay bắt thực, tuyệt đối sẽ là không nhỏ phiền phức.

Trước mắt phía dưới ba gã nữ tu ngàn cân treo sợi tóc, Phu Dịch bọn người không khỏi sốt ruột vạn phần, chỉ tiếc bọn họ bây giờ có điều khôi phục một thành linh lực, mà lúc này mẫu chốt nhất râu quai nón cũng không có ra tay, đang vững như núi Thái giống như đứng ở bọn họ bên cạnh, lúc này coi như bọn họ ra tay giúp đỡ, không những cứu không được phía dưới cái kia ba gã nữ tu, ngược lại là sẽ đem chính mình đền bù đi vào.

Cho nên Phu Dịch bọn người chỉ có thể nhìn ở trong mắt, vội vàng ở trong lòng, lại là không thể làm gì.

Không muộn, ngay ở bàn tay lớn cách ba gã nữ tu không đủ ba thước thời gian, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng khẽ kêu, ngay sau đó liền nhìn thấy một đám lớn xanh thẳm tiên quang theo mắt nơi bắn nhanh mà đến, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hóa thành một hình bán cầu lồng ánh sáng, đem ba gã nữ tu gắn vào ở trong.

Tầng này lồng ánh sáng nhìn như mỏng như cánh ve, lại đột ngột đem đại hán mặt đen cái kia hai con nhìn như có dời núi lấp biển oai sát khí bàn tay lớn đỡ.

Phu Dịch bọn người không khỏi sững sốt, nhìn trước mắt này xanh thẳm tiên quang thời gian, trong đầu lập tức hiện ra một tấm hoa nhường nguyệtيث, xuất trần thoát tục mặt cười.

Quả nhiên, theo xanh thẳm tiên quang sau khi, hai vệt độn quang như là như

dải lụa từ phía chân trời mà đến, chỉ một cái chớp mắt công phu đứng ở mọi người chõ giá mây đen trước ba trượng chõ, tùy theo ánh sáng 1 phát tiết ra,

Hóa thành hai gã tươi đẹp tuyệt tuyệt Tiên tử, cùng mọi người xa đối lập với nhau.

Một người trong đó trên người áo trắng, có được hoa nhường nguyệt thiện, xuất trần thoát tục, chính là cùng Phu Dịch bọn người ở Thanh Vân Sơn kẽ vai chiến đấu thủy tiên Tiên tử.

Mà một người khác trên người áo xanh biếc, mặt như phù dung, đồng dạng là một phen tiên tư ung dung, có điều Phu Dịch bọn người nhưng cũng không quen biết, nghĩ đến hắn là cái kia Bồng Lai 12 hoa thần một trong, bởi vì đồng hành vị này tiên nữ, đồng dạng có tu vi của Thiên Tiên Cảnh.

Thủy tiên Tiên tử một chút liền thấy được đứng ở yêu vân trên Phu Dịch bọn người, trong mắt nhất thời né qua một đạo kinh dị ánh sáng, chỉ là đạo này kinh dị ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, ngoại trừ Phu Dịch bọn người ở ngoài, những người khác cũng không có nhìn thấy.

Nhin thấy hai vị Tiên tử sau khi, râu quai nón không khỏi nhường mà, dù sao cũng là hai vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, mặc dù hắn ỷ vào cấm chế của Linh Miết Đảo cũng chưa chắc sẽ nhất định sẽ bị thua, thế nhưng vẫn còn có chút kiêng kỵ, lập tức đối với hai người nói: "Hai vị Tiên tử này đến là muốn hướng về ta Linh Miết Đảo tuyên chiến gì?"

Vị kia không quen biết Tiên tử lúc này hờ lạnh một tiếng nói: "Mây lửa, hôm nay ngươi nếu không đem bần đạo hai tên đệ tử kia giao ra, bần đạo ngược lại thật sự là không ngại tàn sát Linh Miết Đảo."

"Khẩu khí thật là lớn!" Râu quai nón lúc này giận dữ nói: "Chỉ bằng ngươi này khóc lóc om sòm nói như vậy, không phải không nói lão phu chưa thấy qua ngươi kia cái gì nữ đệ tử, cho dù là thấy vậy cũng tuyệt đối không thể trao trả cho ngươi!"

Tiên tử lúc này mặt phán phát lạnh, tay phải bỗng dừng nặn ra một thanh hàn quang lẫm lẫm ba thước trường kiếm, căn răng nghiên lợi nói: “Đừng vội chống chế, một câu nói, trao trả là không giao!”

Râu quai nón nhìn thấy Tiên tử xuất kiếm, nhất thời hờ lạnh một tiếng, một thân như là rồng có sừng quay quanh bắp thịt lập tức bành trưởng hơn hai lần, vốn liền nhân cao mǎ đại chín thước đại hán lập tức tăng đến trưởng 2 có thừa, đồng thời một thân bắp thịt càng hóa thành như là đồng thau bình thường cứng rắn vô cùng, ở ánh mặt trời chiếu xuống lại còn có thể phản xạ xuất đạo đạo kim quang.

Tiên tử nhất thời giận dữ, cũng không nói nhảm nữa, lập tức ỷ vào trường kiếm trong tay liền hướng về râu quai nón đánh tới.

Râu quai nón không khỏi cười lạnh một tiếng, cũng không thấy có bất kỳ né tránh ý đồ, lại mặc cho Tiên tử ba thước hàn kiếm bổ vào trên người.

“Keng! Keng! Keng!.....”

Chỉ nghe liên tiếp mấy chục tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng vang lên, Tiên tử ba thước hàn kiếm bổ vào râu quai nón trên người lại chỉ là ngờ ngợ bổ ra bao nhiêu vệt trắng, căn bản không có tạo thành bất kỳ tính thực chất thương tổn, có thể thấy được râu quai nón này một thân cường cân thiết cốt lực phòng ngự đích xác kinh thế hãi tục.

Có điều cái kia Tiên tử tựa hồ không có chút nào bất ngờ, lập tức lấy sạch đối với thủy tiên tiên tử nói: “Muội muội, ta quấn quít lấy này yêu nghiệt, ngươi đi đem cái kia vài con giết, mau mau đi tìm sơ bụi cùng Mục Tuyết.”

“A! Tỷ tỷ ngàn vạn nhỏ hơn nói!”

Thủy tiên Tiên tử vội vàng đáp một tiếng, &# 32; trực tiếp tี lên thủy linh châu, tay phải một ngón tay, một đạo xanh thăm tiên quang lập tức lướt qua Phu Dịch bọn người, hướng tới phía sau bọn họ đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí

bắn nhanh mà đi.

Đại hán mặt đen lúc này hú lên quái dị, liền vội vàng đem hai tay ngưng tụ sát khí hóa thành một tầng hàng rào che ở trước người, nữ nhân xấu xí hiển nhiên cùng đại hán mặt đen thường xuyên phôi hợp, chỉ thấy nàng đều không phải là phòng ngự đạo này xanh thăm thiên quang, ngược lại là hai tay trực tiếp bốc lên Tiên quyết, sau đó kết thành một kỳ quái thủ quyết chỉ về thủy tiên Tiên tử.

Đồng thời hé lớn một tiếng nói: “Mấy vị đạo hữu mau mau né tránh!”

Phu Dịch chờ chút không khỏi sững sốt, theo bản năng tránh sang một bên, liền nhìn thấy có một đạo mạnh mẽ chớp giật theo nữ nhân xấu xí hai tay phun ra bước ra, trực tiếp lướt qua xanh thăm thiên quang hướng thủy tiên Tiên tử bỗ tới.

Hiển nhiên, này cũng không phải những người này lần đầu tiên tranh đấu, thủy tiên Tiên tử nhìn thấy tia chớp này sau khi đều không phải là hoảng hốt, trực tiếp tay trái hướng về đỉnh đầu một ngón tay, lập tức liền có một đạo mầu trắng ngà ánh sáng cuốn xuống, đem thân hình toàn bộ phủ kín, đạo thiểm điện kia bỗ vào đạo này lồng ánh sáng bên trên, nhất thời hóa thành từng tia từng tia hồ quang phân tán ở không trung.

“Mấy vị đạo hữu còn không hỗ trợ?”

Đúng lúc này, Phu Dịch bọn người trong tai đồng thời xuất hiện thủy tiên Tiên tử lạnh lanh nhẹ nhàng có tiếng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 349: Phong Ân Tuyết Hoàng

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Hiển nhiên thủy tiên Tiên tử cũng không có nhìn ra Phu Dịch bọn người dị thái, lúc này mới nói cầu viện, thế nhưng bọn họ lúc này linh khí hao tổn thái quá nghiêm trọng, mặc dù lúc trước lén lút mỗi loại ăn ngẫu nghiến một hạt đan dược, hầu như đều khôi phục một thành linh lực, thế nhưng ở như vậy cường độ trong chiến đấu, hiển nhiên là tái nhợt vô lực.

Đặc biệt là trong bọn họ sức chiến đấu mạnh nhất Phu Dịch, dùng hắn lúc này trạng thái nếu là lấy ra Phong Thiên Kính, còn chưa các loại thần thông hiện ra hiệu quả, thì sẽ linh khí hao hết, cho nên coi như bọn họ ra tay, cũng không có nổi chút tác dụng nào.

Cũng may đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí biết tình huống của bọn họ, cho nên vẫn chưa tìm kiếm bọn họ trợ giúp, nếu không nếu là hai phe đồng thời phải bọn họ trợ quyền nói, vậy coi như phiền phức lớn rồi.

Phu Dịch bọn người vội vàng thừa dịp song phương đại loạn thời gian, lại ăn ngẫu nghiến một hạt đan dược, lập tức thăm vận mỗi loại công pháp toàn lực tiêu hóa sức thuốc.

Chắc là Phu Dịch bọn người hành vi rõ cục bị thủy tiên Tiên tử bắt được, thấy mọi người ánh mắt lúc này né qua một tia hiểu ra vẻ, lập tức cũng liền không muốn thúc giục mọi người hỗ trợ, ngược lại là toàn lực huy động thủy linh châu, toàn lực hướng về đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí ép đi.

Dù sao thủy tiên Tiên tử chính là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, mặc dù chỉ có

giai đoạn trước, nhìn qua chỉ so với này hai gã biến ảo cảnh đỉnh cao yêu nhân cao một tia mà thôi, nhưng Trên thực tế tu sĩ mỗi một tầng đại cảnh giới trong lúc đó, tu vi đều sẽ tìm được chất tăng lên, cho nên mặc cho nữ nhân xấu xí như thế nào khởi động sấm chớp, thủy chung đều không thể thương tổn được thủy tiên Tiên tử một sợi lông, ngược lại là đại hán mặt đen sát khí hàng rào đang bị xanh thăm tiên quang tầng tầng ăn mòn, tan biến cũng bất quá là nhiều hơn nữa mấy phút thời gian mà thôi.

“Được rồi!”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên hé lớn một tiếng, lập tức theo Càn Khôn Giới lấy ra Thần Nông đỉnh, Trương Thiên Vũ cùng ba nữ trước mắt nhất thời sáng ngời, năm người lập tức thi triển ấm trời thuật chui vào Thần Nông trong đỉnh.

Hét lớn của Phu Dịch tự nhiên đã kinh động đại chiến say sưa hai phe, nghe đến tiếng quát to này sau khi năm người đồng thời hướng Phu Dịch đâm người nhìn thấy, lại nhìn thấy một vị cổ điển ba chân hai lỗ tai đỉnh đột nhiên xuất hiện ở trên hư không, sau đó năm người này liền chui được trong đỉnh.

Nhin một màn trước mắt này, năm người đều là sững sốt, hoàn toàn chưa kịp phản ứng Phu Dịch bọn người đến tột cùng đang làm gì!

“Phu Dịch, ta không phải đã nói, Thần Nông đỉnh không thể ở Thần Châu đại địa hiện thế gì?” Trương Thiên Vũ tiến vào Thần Nông đỉnh sau, trước tiên liền tâ oán nói.

Phu Dịch thật dài thở dài một tiếng nói: “Ngươi cũng thấy đấy trước mắt hoàn cảnh, chúng ta chỉ có tiến vào Thần Nông trong đỉnh tài năng nhờ vào đó nơi dồi dào linh khí ở ngăn nhất trong thời gian khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, nếu không mấy vị kia Bồng Lai Tiên tử bị thua thời gian, chúng ta cũng khó thoát kiếp nạn này.”

“Thế nhưng, Tuyết Hoàng.....”

Trương Thiên Vũ còn muốn nói lại, lại bị Phu Dịch trực tiếp ngắt lời nói:
“Nơi này chính là Đông Hải,

Cách Thần Nông Giá huống hồ mấy vạn dặm, coi như Tuyết Hoàng cảm ứng được thì có thể làm gì, chúng ta chỉ cần tốc chiến tốc thắng sau liền ở ngắn nhất trong thời gian rồi đi có thể, huống hồ, Tuyết Hoàng cũng chưa chắc thì thật có cảm ứng Thần Nông đỉnh năng lực, được rồi, cứ như vậy đi, không muốn hơn nữa, chúng ta mau mau khôi phục linh khí, ta có thể cảm giác được, cái kia đảo chủ xa không phải nhìn qua đơn giản như vậy, cho nên chờ chút còn có một trận chiến trận đánh ác liệt muốn đánh.”

Trương Thiên Vũ tự nhiên biết Phu Dịch nói cũng không phải không có lý, trước mắt bọn họ cùng Bồng Lai Tiên tử đích thật là môi hở răng lạnh quan hệ, cho nên cũng không nói thêm nữa, vội vàng ngồi xếp bằng hư không, toàn lực vận chuyển “thiên phù trải qua”, bằng nhanh nhất tốc độ khôi phục linh khí.

Ba nữ nhìn thấy hai người không nói thêm lời, cũng vội vàng mỗi loại khôi phục linh khí, mặc dù Phượng Dao không cần ngồi tĩnh tọa, thế nhưng ở vào linh khí này như thực chất trong không gian, gần như dựa vào hít thở, trong cơ thể linh lực đồng dạng ở háng hái khôi phục.

Lúc này, Thần Nông Giá một chỗ cực kỳ bí mật bên trong hang núi.

Một vị hoa nhường nguyệt hẹn nữ tử đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lập tức bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, vốn chỉ là có chút rùng mình sơn động lập tức kết lên một tầng mờ tối dày băng sương.

Nàng này chính là Phu Dịch bọn người kiêng kỵ nhất phượng hoàng!

Phượng hoàng mở mắt ra trong nháy mắt đó, thân hình lại biến mất không còn tăm hơi, khi nàng xuất hiện lần nữa thời gian, đã đang ở toà kia băng sơn bầu trời.

Tuyết Hoàng chỉ liếc mắt nhìn băng sơn, liền biết bị ấy phong ấn ở băng sơn

bên dưới Thần Nông đinh đã biến mất không còn tăm hơi, mặt phẳng lập tức phát lạnh, liền biến thành một đạo hàn quang hướng về Đông Hải phương hướng bỏ chạy.

Nhưng không nghĩ, vừa mới bay ra hơn mười dặm, còn chưa trở ra Thần Nông Giá địa giới, lúc này thiên địa đột nhiên tối sầm lại, chu thiên tinh tú đột nhiên hiện ra, ngay sau đó đông phương Thương Long thắt túc chợt sáng ngời, một đạo thanh quang lập tức rạch phía chân trời từ trên trời giáng xuống, hóa thành 1 trung niên lông chim sĩ đem Tuyết Hoàng ngăn lại, chính là đông phương Thương Long.

“Là ngươi?!” Tuyết Hoàng nhìn thấy Thương Long sau khi nhất thời cả kinh, lập tức nghi ngờ nói: “Ngươi đã công đức viên mãn, vắng mặt tinh tú cung ở lại, chạy đến thế gian làm chi?”

Thương Long gật gù, khẽ mỉm cười nói: “Cũng bởi vì ngươi.”

“Bởi vì ta?” Tuyết Hoàng không khỏi sững sốt, vội vàng hỏi ngược lại: “Bởi vì ta cái gì?”

Thương Long thở dài một tiếng nói: “Ngươi muốn trả thù những người kia, có hai người ngươi không thể chạm vào.”

Tuyết Hoàng không khỏi mà liensburg một điệu, sắc mặt không vui nói: “Bạn họ là ai, lại có thể cho ngươi mạo hiểm gặp trời phạt nguy hiểm giáng lâm thế gian.”

Thương Long lắc đầu nói: “Thiên cơ không thể tiết lộ.”

Tuyết Hoàng nhất thời giận không thể nuốt, lúc này giận dữ một tiếng nói: “Ngươi không phải muốn bắt những lời này đến qua loa lấy lệ cho ta, ngươi đã đến rồi, đã nói lên ngươi đã biết bọn họ nào có cùng ta thù hận, ngươi cũng không phải làm này hòa sự lão, nếu không thì đừng trách ta không khách khí.”

Thương Long nghe xong không khỏi lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng nói: “Ta cũng vậy muốn tốt cho ngươi, dù sao ở ta độ hồng trần cướp lúc, ngươi cũng từng giúp ta giúp một tay, cho nên ta lần này đã đến, cũng coi như là trả lại nhân quả của ngươi, từ đó về sau, này chuyện hồng trần, U &# 8 liền cùng ta lại không dây dưa.”

“Tốt với ta? Tốt với ta liền tránh ra!” Phượng hoàng lúc này giận tím mặt nói.

Thương Long thở dài một tiếng nói: “Bản tính của ngươi và ta lại quá là rõ ràng, cho nên lần này lần sau, không can thiệp tới ngươi có đáp ứng hay không, ta đều sẽ đưa ngươi phong ấn đến cho đến lần này thiên địa đại kiếp nạn kết thúc, đến lúc đó, ngươi tự nhiên sẽ minh bạch một phen khổ tâm của ta.”

“Ngươi dám!” Tuyết Hoàng nhất thời giận dữ nói.

Nhưng không nghĩ, còn chưa các loại dứt tiếng, Thương Long tay phải chầm chậm giơ lên, trên chín tầng trời Thương Long tinh tú tùy theo sáng choang, đèn kỵt thiên địa lại trong nháy mắt này trở nên sáng choang.

“Ngươi lại dám vận dụng thánh linh bản thể sức mạnh, ngươi coi là thật không sợ trời phạt gì?”

Tuyết Hoàng nhìn một màn trước mắt này, cuối cùng đã rõ ràng rồi Thương Long đều không phải là tùy tiện nói một chút, mà thực sự phải đem nàng phong ấn, trong lòng nhất thời nản lòng thoái chí, biết này mối thù giết con, e sợ sống mãi khó báo.

Dù sao, nhân tộc tuổi thọ thật sự quá ngắn, mặc dù là tu sĩ cũng bất quá mới mấy ngàn năm mà thôi, mà bình thường thiên địa đại kiếp nạn thời gian, cùng này đây ngàn năm tính toán, mỗi lần đại kiếp nạn lên xuống, đều là muốn mấy đời thậm chí mấy chục đời người đi nỗ lực tài năng bình phục.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 350: Sau Lưng Đánh Lén

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

“Còn đây là thuận lòng trời làm, đương nhiên sẽ không gặp trời phạt.....”

Âm thanh của Thương Long vừa, liền có một đạo hùng vĩ Huyền Băng lực lượng theo cửu thiên hạ xuống, tuy là cửu hoàng cảnh Tuyết Hoàng, ở tại trước mặt vẫn như cũ như là giun dế bình thường, chỉ trong nháy mắt, liền biến thành một tòa sáng long lanh trong suốt tượng băng.

Thương Long cuối cùng liếc mắt nhìn tượng băng bên trong quyển rũ mê người Tuyết Hoàng sau khi, thở thật dài một tiếng, lập tức lại hóa thành một đạo thanh quang thẳng đem phá tan cửu trùng thiên, về tới Thương Long tinh tú trong cung, đầy trời ngôi sao lập tức buôn bã, phía chân trời tùy theo vừa sáng.

Đáng tiếc Phu Dịch bọn người cũng không biết, ngay ở hắn thả ra Thần Nông đinh sau khi, xa cuối chân trời Thần Nông Giá bên trong lại đã xảy ra như thế kinh thế hãi tục một màn.

Thần Nông đinh coi là thật không hổ là thế gian cao nhất thần khí, mọi người với trong đinh có điều điều tức nửa khắc đồng hồ thời gian, liền toàn bộ khôi phục tới trạng thái toàn thịnh, tùy theo nhảy ra Thần Nông đinh, Phu Dịch liền thuận tay đem Thần Nông đinh lại thu vào trong Càn Khôn Giới.

Nhìn thấy mọi người đột nhiên xuất hiện lần nữa, đại chiến say sưa mấy người không khỏi sững sốt, kể cả thủy tiên Tiên tử ở bên trong, hết thảy mọi người kinh ngạc vô cùng, bọn họ vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, đến tận cùng là cái gì để này năm cái lúc trước linh khí hầu như không còn người, gần

như ở không đến nửa khắc đồng hồ thời gian khôi phục lại trạng thái toàn thịnh, e sợ ngoại trừ Cửu Chuyển của Côn Lôn huyền thiên đan ở ngoài, thế gian lại không một vật có như vậy thần hiệu.

Có điều, trước mắt rất rõ ràng đều không phải là cân nhắc vấn đề thế này trong khi, nhìn thấy Phu Dịch bọn người khôi phục chân nguyên sau khi, ngoại trừ cùng thủy tiên Tiên tử đồng hành tên kia Tiên tử ở ngoài, giữa trường mọi người đều là vui vẻ.

Râu quai nón đầu tiên phản ứng lại, lập tức hô to một tiếng nói: “Các vị đạo hữu, mau mau giúp ta giết chết này mấy cái vợ!”

“Tốt!”

Lúc này linh khí toàn bộ khôi phục, Phu Dịch lúc này tin tin tràn đầy đáp một tiếng, nhìn thấy Phu Dịch đáp ứng, râu quai nón nhất thời vui mừng quá đỗi, lập tức vung vẩy một đôi thiết quyển bay thẳng đến cùng với đối chiến Tiên tử ném tới.

Tiên tử hoang mang dùng trong tay hàn kiếm chống đỡ, đồng thời đối với thủy tiên Tiên tử hô quát một tiếng nói: “Muội muội, đi mau!”

Nhưng không nghĩ, thủy tiên Tiên tử phảng phất không có giải thích nói của nàng bình thường, ngược lại là cười khanh khách nói: “Tỷ tỷ chờ hoảng sợ!”

Tiên tử nhất thời không có nhận thức, trong nháy mắt thất thần hiểm bị râu quai nón lướt qua trường kiếm đánh vào ngực, nếu không có nàng phản ứng nhanh đúng lúc né tránh, lúc này nhất định bị thương nặng.

Thế nhưng ngay ở nàng né tránh cái kia 1 trong giây lát đó, nhìn thấy cùng yêu nhân làm bạn đoàn người bên trong, có một người cầm trong tay một thanh thiêu đốt ba tấc đỏ đốt xích kiếm hướng về ấy đánh tới, vừa vặn râu quai nón thiết quyển lại đến, Tiên tử vội vàng dùng trường kiếm trong tay một chiết, dựa vào này cỗ mạnh mẽ sức mạnh lui về phía sau, đồng thời, trong miệng lại đối với

thủy tiên Tiên tử hô quát một tiếng: “Đi mau!”

Thế nhưng còn chưa dứt lời,

Trước mắt lại đã xảy ra kinh thế hải tục một màn.

Chỉ thấy cùng yêu nhân làm bạn người nọ lại một kiếm bỗ vào râu quai nón vai phải, cái kia 1 chỉ như cương cân thiết cốt đúc thành cánh tay lại bị ấy sóng vai chém xuống, ngay sau đó là một đạo mũi tên máu phun ra, hóa thành đầy trời mưa máu.

Tiên tử nhất thời sững sờ ở nơi đó, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, trước mắt tình cảnh này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí đồng dạng khiếp sợ vô cùng, bọn họ vốn cho là Phu Dịch cầm kiếm xông lên là giúp râu quai nón giúp một tay, nhưng không nghĩ chiêu kiếm này lại đem râu quai nón cánh tay phải sóng vai chém xuống, nhưng không nghĩ, này trong lúc nhất thời thất thần, bị thủy tiên Tiên tử nắm lấy cơ hội, linh khí bỗng nhiên huy động, đại hán mặt đen sát khí hàng rào lập tức tan vỡ.

Ngay sau đó xanh thẳm tiên quang quét qua, hai người lập tức liền mất đi sức sống, một con chặt lại mây đen rơi xuống phàm trần.

Có điều, kinh hãi nhất nhưng vẫn là râu quai nón, khi hắn cánh tay bị chém tới sau khi, hắn thăng膳 thấy mất đi cánh tay sững sốt 3 cái hô hấp, này mới phản ứng được đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lập tức quay đầu lại hướng về Phu Dịch nhìn lại, đúng dịp thấy Phu Dịch vừa một kiếm bỗ tới, vội vàng dùng tay trái cánh tay chặt lại, Phu Dịch nhất thời cảm giác được lần này như là bỗ vào thép ròng bên trên bình thường, trực tiếp đưa hắn bắn bay.

Lúc này hắn mới rõ cục phản ứng lại, lúc trước một kiếm có thể đem này râu quai nón cánh tay phải chém xuống, hoàn toàn là vì hắn đối với mình cũng không có lòng đề phòng, lúc này đối kháng chính diện, tự nhiên để hắn tay trắng

trở về, dù sao cái kia râu quai nón là lôi kiếp cảnh tu sĩ, nếu coi là thật ở chính diện giao phong thời gian bị hắn một kiếm chém thành hai đoạn, ngược lại quả nhiên là thiên phương dạ đàm (Nghìn lẻ một đêm).

“Các ngươi! Đến tột cùng là ai?” Râu quai nón lập tức phát sinh phảng phất hồng chung đại lữ bình thường gầm lên có tiếng.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói: “Vô danh tán tu mà thôi, nói ra ngươi cũng không biết, cần gì lãng phí nước bọt.”

“Ngươi!” Râu quai nón lên cơn giận dữ, trực tiếp cắn răng nghiến lợi nói: “Chết chắc rồi!”

Nói thôivung vẩy một nắm đấm thép liền hướng Phu Dịch phủ đầu đập tới, lúc trước dùng cánh tay trái chiếc qua Phu Dịch một kiếm, đối với tu vi của Phu Dịch hắn đã hoàn toàn thăm dò, cho nên hắn phi thường tự tin, cú đấm này nhất định có thể đem cái này ghê tởm tiểu tử loài người đánh thành thịt nát.

Hai vị Tiên tử nhất thời kinh hãi đến biến sắc, các nàng tuyệt đối không ngờ rằng Phu Dịch đối mặt cái này như là cũ Ác Lai chuyển thế hung thần bình thường nhân vật, lại nơi thái như là, hoàn toàn không có một tia kinh hoảng cảm giác, mãi đến tận con kia thiết quyền đánh đến cách hắn đỉnh đầu không đủ một thước thời gian, vẫn như cũ là một bộ cười hi hi hình dáng, vẫn chưa thấy hắn có bất kỳ ứng đối ý đồ.

“Cẩn thận!” Hai vị Tiên tử đồng thời kinh hô một tiếng, lớn tiếng nhắc nhở.

Nhưng không nghĩ, cặp kia thiết quyền đánh vào Phu Dịch thân thể sau khi, thân thể của hắn lập tức hóa thành vô số tia lửa văng gấp nơi, lại nhìn thời gian, lại phát hiện Phu Dịch chẳng biết lúc nào sớm lui về tới Trương Thiên Vũ bọn người bên cạnh, chỉ thấy hắn tay nắm thu kiếm quyết, chuôi này rơi rụng giữa không trung ánh lửa xích kiếm lúc này hóa thành một áng lửa bay còn trong tay hắn.

Hai vị Tiên tử lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù các nàng không biết là Phu Dịch đến tột cùng sử cái gì thần kỳ độn pháp thần thông, thế nhưng nhìn thấy hắn bình an vô sự sau khi, còn là tâm hỉ không ngớt.

Đương nhiên, ngoại trừ Phu Dịch bản thân ở ngoài, liền chỉ có Trương Thiên Vũ bọn người biết trong đó ngọn nguồn.

Nguyên lai, này cũng cũng không phải Phu Dịch sử cái gì thần kỳ độn pháp thần thông, chỉ là hắn đang bị râu quai nón cánh tay đánh bay trong nháy mắt đó, liền đem ánh lửa phân thân phóng ra, và đồng thời đem Chu Tước thần kiếm giao cho hắn làm ánh lửa phân thân trong tay.

Mà Phu Dịch ở tìm được rồi tự do biến hóa hai tấm mặt phuơng pháp sau khi, ở Thần Lộ cùng dưới sự kiêm trì của Phượng Dao, hắn liền vẫn sử dụng vốn gươơng mặt đó, mà ánh lửa phân thân vừa vặn cũng là Phu Dịch gươơng mặt đó, cho nên tại kia quá ngắn trong thời gian, hai vị Tiên tử cùng râu quai nón vẫn chưa chú ý tới, kỳ thực đứng tại chỗ đã không phải Phu Dịch tự mình.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 351: Hoàn Cảnh Nghịch Chuyển

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Phu Dịch sẽ ở trong nháy mắt đó lâm nguy hơi động nghĩ ra biện pháp này, thật sự cũng là vạn bất đắc dĩ, dù sao cái kia râu quai nón là lôi kiếp cảnh đại yêu, mặc dù Phu Dịch tu hành “đất hoang trải qua” liền Thái Cổ thời gian mạnh mẽ nhất cửu kiếp Tiên quyết, nói riêng về linh khí hầu như cùng với không phân cao thấp.

Thế nhưng giữa hai người rõ cuộc còn là rơi xuống một tầng đại cảnh giới, mặc dù linh khí không kém bao nhiêu, lại gần như là lượng trên gần như mà thôi, nếu là bàn về chất nói, nhưng vẫn là khác biệt một trời một vực, cho nên chính là tầng này đại cảnh giới chênh lệch, giữa hai người tựa như một đạo cách một đạo không thể vượt qua cái hào rộng vậy.

Mặc dù tu vi cũng không phải quyết định sức chiến đấu duy nhất điều kiện, trên lý thuyết nói, giống như Phu Dịch như vậy có tương đương hùng hậu chân nguyên, nếu là lại thêm nữa vô hạn đan dược cao cấp bổ sung linh khí, cùng với như là Phong Thiên Kính, Thần Nông đỉnh như vậy cao nhất thần khí nơi tay nói, càng ba cấp bậc khiêu chiến cũng tuyệt đối không là vấn đề.

Chỉ tiếc Phu Dịch bọn họ mặc dù không thiếu đan dược, thế nhưng chỉ là ít ỏi phổ thông đan dược, ở kịch liệt trong chiến đấu tuyệt đối là đã vào thì không ra, mà bây giờ hắn gấp phải vấn đề lớn nhất lại cũng không phải đan dược vấn đề, mà là phòng ngự pháp bảo vấn đề.

Bây giờ hắn có Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiếm nơi tay, mặc dù cũng có sức đánh một trận, thế nhưng này sức đánh một trận giới hạn với lực

công kích, nếu là thực thực trúng vào râu quai nón một quyền nói, còn là sẽ bị thương nặng, dù sao Chiến Thần bào bất quá là huyền giai linh khí phòng ngự pháp bảo, căn bản không ngăn được lôi kiếp cảnh đại yêu một đòn toàn lực.

Cho nên tại đây thời khắc mấu chốt, động linh cơ một cái muốn ra dùng ánh lửa phân thân thay thế bản thân diệu kế, chỉ cần tránh thoát râu quai nón này một cái liều chết một đòn, đến lúc đó Bồng Lai hai vị Tiên tử hơn nữa hắn cái này nửa giai điệu, ba người hợp chiến râu quai nón tuyệt đối là nắm chắc sự tình.

Râu quai nón một đòn chưa trúng, hai mắt bốn phía quét qua, chỉ trong nháy mắt liền thấy được Phu Dịch, lập tức thân hình hơi động lại hướng về hắn vọt tới.

Thế nhưng thủy tiên Tiên tử phản ứng càng nhanh hơn, chỉ thấy ấy tay phải một ngón tay, lập tức liền có một đạo xanh thăm tiên quang theo thủy linh châu bên trong hăng hái bắn ra, trực tiếp hóa thành một màn ánh sáng che ở râu quai nón trước người.

“Sư tỷ!”

Thủy tiên Tiên tử lập tức bắt chuyện một tiếng, cái kia Tiên tử này mới phản ứng được, vội vàng cầm trong tay thi triển ngự kiếm quyết, chỉ thấy chuôi này ba thước hàn kiếm lập tức hóa thành một đạo hàn quang, như là như dải lụa hướng râu quai nón vặn đến.

Cảm giác được sau lưng từng tia ý lạnh, râu quai nón nơi nào còn nhớ được Phu Dịch, vội vàng xoay người lại, vung vẩy một nắm đấm thép, hết sức chăm chú đối phó Bồng Lai Tiên tử phi kiếm.

Bây giờ râu quai nón hai quả đấm đã qua thứ nhất, sức chiến đấu tự nhiên mất giá rất nhiều, ở Bồng Lai Tiên tử toàn lực công kích bên dưới, mơ hồ đã rơi xuống hạ phong.

Thủy tiên Tiên tử vẫn chưa như Phu Dịch bọn người trong tưởng tượng đã

đến trợ quyền, ngược lại là trực tiếp rơi xuống mặt đất, cùng cái kia ba gã đệ tử đời hai của Địa Tiên Cảnh hội hợp.

Thắng đến lúc này,

Phu Dịch bọn người lúc này mới thấy rõ phía dưới thế cuộc đích xác so với nơi này càng căng thẳng hơn, hiển nhiên ở Phu Dịch bọn người chui vào Thần Nông đỉnh lúc, Linh Miết Đảo lũ yêu ngoại trừ đảo chủ cùng đại hán mặt đen cùng nữ nhân xấu xí 3 Yêu ở ngoài, hầu như đã toàn bộ gia nhập vào phía dưới trong chiến đấu, cho nên mới có bây giờ mặt đất ba vị Bồng Lai tiên cảnh Tiên tử của Địa Tiên Cảnh bị hơn hai trăm Linh Miết Đảo yêu nhân vây công cảnh tượng.

Rốt cuộc là hai quyền khó địch bốn tay, ba vị này Tiên tử mặc dù tu vi tinh xảo, ba người trong lúc đó phối hợp càng tuyệt diệu tuyệt luân, thế nhưng tại đây gần gấp trăm lần yêu nhân vây công bên dưới, sớm là bại thái lộ, lúc này ba vị này Tiên tử cùng đã bị thương, một vị trong đó càng phía sau lưng không biết là lúc nào bị yêu nhân chém ra một đạo theo xương bả vai cho đến bên hông vết thương, vết thương này không những trường, mặt mà còn rất sâu, chỉ thấy lúc này da thịt ở ngoài lật, máu tươi đang không được chảy xiết chảy xiết chảy ròng.

Dù vậy, vị tiên tử này không dám chút nào ngừng lại, vẫn như cũ cầm trong tay ba thước trường kiếm khổ sở chống đỡ, cho nên phía dưới chiến đấu mức độ căng thẳng có thể thấy được chút ít.

Có điều, tất cả những thứ này ở thủy tiên Tiên tử gia nhập sau khi lập tức thay đổi!

Rốt cuộc là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, đối mặt này này quan dùng yêu đan làm chủ, có điều có ít ỏi có thể đếm được vài con biến ảo cảnh trước trung kỳ, cộng thêm một biến ảo cảnh đỉnh cao yêu nhân, chỉ dựa vào trong tay thủy linh châu chõ toả ra xanh thẳm tiên quang, liền trực tiếp đưa bọn họ cùng ba gã Tiên tử tách ra, mặc cho ấy dùng hết thần thông, thủy chung không thể đem mảnh này

lồng ánh sáng đậm vỡ.

Mà lúc này thủy tiên Tiên tử cũng rốt cục làm ra công kích, chỉ thấy ấy theo trong túi pháp bảo lấy ra một thanh ba thước trường kiếm, trong tay ngự kiếm quyết sờ một cái, trường kiếm kia lập tức hóa thành một con ngân long với lũ yêu nhân trung xông ngang ném mạnh, gần như mây hơi thở, liền chém tới hơn hai mươi người yêu đan cảnh tiểu yêu.

Mãi đến tận tên kia có biến ảo cảnh đỉnh cao tu vi, tướng mạo có chút thanh tú yêu nhân mang theo ba cái biến ảo cảnh trước trung kỳ yêu nhân cùng tế lên mỗi loại pháp bảo binh khí, lúc này mới miễn cưỡng ngăn lại thủy tiên Tiên tử đại sát tứ phương phi kiếm.

Phu Dịch bọn người tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn, lập tức chia binh hai đường, Phu Dịch một người cầm trong tay Chu Tước thần kiếm thẳng hướng râu quai nón, bốn người khác toàn bộ gia nhập phía dưới chiến đấu.

Phu Dịch bên này tu vi dù sao rơi xuống tiểu thừa, cho nên hắn chỉ là không dứt xung quanh râu quai nón đảo quanh, chỉ có bắt được thích hợp thời cơ thời gian, mới có thể bỗng nhiên đến một kiếm, không can thiệp tới đòn đánh này bên trong không trùng, đều sẽ ngay đầu tiên nhanh chóng bứt ra mà quay về, lại xung quanh râu quai nón đảo quanh, tìm kiếm dưới một cơ hội.

Cũng không phải Phu Dịch không muốn lấy ra Phong Thiên Kính, nhưng lúc này cái kia râu quai nón cùng Bồng Lai Tiên tử hai người chăm chú quấn quýt lấy nhau, một khi lấy ra Phong Thiên Kính, nhất định sẽ ngộ thương đến Bồng Lai Tiên tử.

Có điều, dù vậy, cái kia râu quai nón ở Phu Dịch như vậy quấy rầy bên dưới, vốn thì rơi xuống hạ phong hắn càng không ngừng kêu khổ, có mấy lần lại hoàn toàn không để ý Bồng Lai Tiên tử phi tiên oai, toàn lực thẳng hướng Phu Dịch, cũng may Phu Dịch lúc này sớm không phải tên ngổ, mỗi khi hắn nhìn thấy râu quai nón vẻ mặt không đúng thời gian, đều sẽ triệu ra ánh lửa thân phận mê muội

đối phuơng.

Cho nên này một phen truy đuối bên dưới, râu quai nón chǎng những không có có thể bắt được Phu Dịch, ngược lại là chính mình bắng bạch bị Bồng Lai Tiên tử phi kiếm chém ra vài đao vết máu.

Râu quai nón nhất thời tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng không thể làm gì, chỉ có thể ngoan ngoãn xoay người lại toàn lực ứng đố phi kiếm, lại đem sau lưng kẽ hở hướng về Phu Dịch mở rộng.

Một mặt khác, ở Trương Thiên Vũ cùng ba nữ gia nhập sau khi, trên sân hoàn cảnh lập tức nghịch chuyển, chỉ thấy Thần Lộ gọi ra ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần cùng 24 tên ngân giáp Chiến Thần, hội hợp Trương Thiên Vũ 24 tên giáp vàng Chiến Thần, tạo thành một con đem gần trăm người Chiến Thần đại quân từ trên trời giáng xuống, chỉ trong nháy mắt liền đem Linh Miết Đảo hơn hai trăm yêu nhân tách ra.

Hơn nữa Thi Vân chính là chánh thức kiếm tu, liền địa cấp tiên khí bạch ngọc kiếm ở tại ngự sử bên dưới khí thế bùng bùng, so với thủy tiên Tiên tử phi kiếm không kém chút nào, ở tại gia nhập chiến đấu sau khi, cái kia vài tên biến ảo cảnh yêu nhân lâm thời tạo thành đao nhọn tiểu đội lập tức tan vỡ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 352: Đại Phá Linh Miết Đảo

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Râu quai nón nghe được này một mảnh có tiếng kêu thảm thiết, vội vàng rút cái lỗ hổng đi xuống 1 nhìn, nhìn thấy Linh Miết Đảo hơn ba trăm tiểu yêu bảy giờ lại chỉ còn không đủ 100, trong lòng không khỏi phát lạnh, nhất thời được sinh ý lui.

Hắn đương nhiên sẽ không cảm thấy mất mặt, bởi vì tại đây Đông Hải bên trong, Linh Miết Đảo mặc dù là có tiếng khủng bố, thế nhưng thế lực cũng không phải mạnh nhất, cho nên mỗi khi gây nên nhiều người tức giận thời gian, bọn họ đều sẽ chiến thuật tính tránh lui danh tiếng, sau đó tập trung sức mạnh lật đổ đối phương Hoàng Long, đợi đổi phương thức tinh quay lại thời gian, bọn họ thì sẽ vòng qua đổi phương chủ lực quay lại Linh Miết Đảo, sau đó sẽ tìm cơ hội triển khai đòn cuồng báо thù.

Cho nên, khi hắn đi tới Linh Miết Đảo mười mấy năm qua, Linh Miết Đảo lập tức theo một tòa không đủ tư cách yêu tu thế lực, nhảy một cái trở thành Đông Hải chúa tể một phương, cho dù là được xưng Huyền Môn tam tông Bồng Lai tiên cảnh, đều đối với hắn không thể làm gì, ngược lại là ở 10 mấy lần cõi lớn vây quét sau khi, bị ấy đòn cuồng báо thù bên dưới tổn thất không ít, cho nên sau đó bị buộc bất đắc dĩ, chỉ phải lựa chọn ràng buộc môn nhân, đi này hành động bất đắc dĩ.

Chỉ tiếc, hôm nay hắn ngã xuống, hắn vốn thấy đổi phương không tới hai cái Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, nhất thời sinh ra ý khinh miệt, ý đồ đem hai người này cùng nhau bắt.

Hơn nữa sự thật cũng đích xác như thế, hắn dựa vào một thân khổ luyện đầu đồng cánh tay sắt, đã đem cái kia Bồng Lai nữ tu hoàn toàn áp chế, chỉ đợi ấy đưa nàng thu thập sau khi, mặt khác 1 nữ tự nhiên cũng là dễ như trở bàn tay.

Nhưng không nghĩ ở đây thời khắc mấu chốt, cái kia mấy cái tự xưng đến từ Thanh Khâu Thánh sơn cái gọi là đồng tộc, ở trong mắt hắn không hề uy hiếp phế vật, lại bùng nổ ra độc nhất vô nhị đáng sợ lực công kích, chỉ một chiêu kiếm liền đưa hắn cánh tay phải đủ bàng chém tới, mặc dù lúc đó hắn cũng không có cố ý đem linh khí tụ ở cánh tay, thế nhưng dù vậy, cũng đủ để ung dung đỡ Thiên Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ một đòn toàn lực.

Cho nên, trận chiến này, đích thật là chính hắn sơ suất quá, nếu không lấy đổi phương Địa Tiên Cảnh trung kỳ thực lực, cho dù là chân nguyên toàn bộ khôi phục, cầm trong tay thần binh lợi khí, cũng tuyệt đối không thể thương tổn được hắn.

Có điều, thế gian cũng không có thuốc hồi hận, bây giờ hắn dùng giúp một tay chiến Bồng Lai nữ tu đã là hết sức, hơn nữa cái kia chỉ như nhặng giỗng như vẫn theo bên cạnh quấy rầy tiểu tử loài người, cho nên trận chiến này tất bại.

Lưu được núi xanh, không sợ không cùi đốt, này luôn luôn là hắn là yêu xử thế cao nhất tôn chỉ.

Cho nên, khi hắn quyết định muốn tạm thời lui thời gian, lập tức vung vẩy một nắm đấm thép như là chó điên bình thường bỗng nhiên đánh về phía Bồng Lai Tiên tử, Bồng Lai Tiên tử nhất thời chưa kịp phản ứng, vội vàng áp dụng vừa đánh vừa lui phương thức đối phó với địch.

Nhưng không nghĩ, kể từ đó, liền trúng rồi râu quai nón quỷ kế, chỉ thấy ấy thân hình đột nhiên xoay một cái, hóa thành một đạo Ô Quang hướng tới một chỗ lỗ hổng bay trốn bỏ chạy.

Bồng Lai Tiên tử không khỏi sững sốt, đang muốn ngự kiếm truy kích lại vẫn là chậm một bước, mà một bên khác Phu Dịch đồng dạng chưa kịp phản ứng,

muốn truy kích thời gian, đồng dạng chậm một nhịp, chỉ có thể trơ mắt thấy râu quai nón hóa thành Ô Quang biến mất với phía chân trời.

Râu quai nón bỏ chạy,

Phía dưới một đám tiểu yêu mặc dù hốt hoảng, lại vẫn có đại bộ phận xem ở trong mắt, trong lúc nhất thời tất cả đều hiện lên ý lui, lập tức ai nấy dùng phương pháp bảo vệ tính mạng, trong lúc nhất thời, Ô Quang âm phong nỗi lên, hơn trăm tiểu yêu lại bỗng dừng biến mất hơn một nửa, chỉ còn lại mười mấy không có phát hiện tình huống khác thường tiểu yêu còn ở ra sức phản kháng.

Này còn lại hơn mươi tiểu yêu lập tức trở thành chúng chú mục, chỉ thấy trong lúc nhất thời xích quang hiện ra, hàn quang lẫm lẫm, chính là Phu Dịch, Trương Thiên Vũ, Thi Vân cùng với hai vị Bồng Lai Tiên tử tổng cộng năm chuôi phi kiếm ở không trung ngang dọc qua lại, gần như 3 cái hô hấp thời gian, cái kia hơn mười tiểu yêu liền bị ấy chém tới thủ cấp, lập tức hóa đên nguyên hình nằm trên đất.

“Đáng chết! Lại bị bọn này cá chạch chạy mất.” Bồng Lai Tiên tử nhìn thấy chạy thoát gần trăm tên yêu nhân, nhất thời tức đễn nổ phổi nói.

Phu Dịch lúc này trong khi Bồng Lai Tiên tử bên cạnh, nghe ấy nói như vậy sau khi không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi: “Bọn họ đều là cá chạch tinh?”

Bồng Lai Tiên tử nghe xong không thấy có chút lúng túng, liền vội vàng giải thích: “Bọn họ không phải cá chạch tinh, vừa rồi ngươi cũng nhìn, là này yêu nghiệt cực kỳ am hiểu ẩn chui chi đạo, cho nên ta mới mắng bọn họ là cá chạch.”

Bồng Lai Tiên tử giải thích sau khi, Phu Dịch lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức lúng túng nở nụ cười, nói tránh đi: “Chúng ta đi xuống trước đi.”

Nói thôi liền thả người nhảy một cái, nhảy đến phía dưới đoàn người bên cạnh, Bồng Lai Tiên tử nhìn thấy phía dưới tình hình sau khi, theo sát Phu Dịch

sau khi hạ xuống thân hình.

Lúc này, thủy tiên Tiên tử đang dùng thủy linh châu làm kia nữ tu y dã sau lưng vết thương, chỉ thấy đạo kia nhìn thấy mà giật mình vết thương ở xanh thẳm tiên quang chiếu rọi bên dưới, lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc khôi phục, gần như nửa chén trà nhỏ công phu, cái kia vết thương lại liền hoàn hảo như lúc ban đầu, lại hiện ra cô gái giống như nhẵn nhụi trắng rõ da thịt.

“Đẹp mắt không.....”

Phu Dịch đang khiếp sợ với thủy tiên Tiên tử thần kỳ thủ đoạn thời gian, đột nhiên cảm giác được bên tai truyền đến một luồng hơi nóng, ngay sau đó liền nghe đến một tiếng nỉ non lời nói nhỏ nhẹ.

Phu Dịch không khỏi run lập cập, vội vàng xoay người lại, nhìn thấy Thần Lộ tấm kia tựa như cười mà không phải cười mặt cười thời gian, này mới phản ứng được, chính mình một đại nam nhân cứ như vậy thấy nữ nhi gia lưng trần đích xác có chút thất thố, nhất thời lúng túng vô cùng.

Bất quá khi hắn nhìn thấy Trương Thiên Vũ vẫn như cũ nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm người ta phía sau lưng nhìn lên, vội vàng nhìn về phía Thi Vân.

Nhưng không nghĩ, Thi Vân phảng phất căn bản phớt lờ bình thường, chỉ là sì ngốc thấy Trương Thiên Vũ.

Phu Dịch không thấy có chút hâm mộ, &# 85;U đọc sách &# 32; ww &# 119;. Uu &# 107; an &# 115; hu. &# 99;om &# 32; có điều Trương Thiên Vũ một đại nam nhân như vậy thấy người ta đích xác có chút không thích hợp, vội vàng khẽ gọi một tiếng lấy đó nhắc nhở.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch lời vừa dứt mới vừa, Trương Thiên Vũ lại thở dài một tiếng nói: “Tiên tử, vết thương này mặc dù mặt ngoài nhìn qua đã khôi phục, thế nhưng đứt rời đốt mạch nhưng không có phù hợp, hai mạch nhâm đốt dù sao cũng là người chủ mạch, càng ta tu tiên hạng người chu thiên vận chuyển

mạch máu, cho nên tiếp tục như vậy nói, tu vi của nàng rất khó đột phá Thiên Tiên Cảnh.”

“Hả?” Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Bồng Lai tiên cảnh một đám Tiên tử nhất thời khiếp sợ vô cùng, Trương Thiên Vũ nói hắn tự nhiên biết rõ, thế nhưng người kinh mạch huyền diệu vô cùng, bình thường tu sĩ nếu là kinh mạch bị hao tổn thời gian, bình thường đều là nhận sự giúp đỡ linh đan diệu dược công lao tài năng nỗi lại, đáng tiếc Bồng Lai tiên cảnh mặc dù được xưng tiên cảnh, này tiên thảo linh căn lại là đã ít lại càng ít, cho nên Bồng Lai hoàn toàn không am hiểu kỳ vàng thuật.

Cho nên mỗi khi các nàng bị thương thời gian, đều là như trước mắt như vậy, nhận sự giúp đỡ không có Thượng Tiên pháp mạnh mẽ đem vết thương khép lại, còn nội bộ kinh mạch cùng bị thương ngũ tạng lục phủ, lại chỉ có thể dựa vào dài lâu thời gian từ từ khôi phục.

Cho nên người thường chỉ biết Bồng Lai tiên thuật thần kỳ vô cùng, cho dù là đứt chân tàn cánh tay, cũng có thể ở trong thời gian ngắn khép lại, cũng không biết phương diện này còn có lớn như vậy văn chương.

Đây vốn là Bồng Lai lớn nhất bí mật, lại chẳng ngờ hôm nay bị Trương Thiên Vũ một lời nói ra, có thể nào làm cho các nàng không kinh sợ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 353: Đại Chiến Sau Khi

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Có là có, chỉ là.....”

Thủy tiên Tiên tử không khỏi mừng rỡ, liền vội vàng hỏi: “Đạo hữu nhưng có khó khăn chỗ?”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Ta đích xác có 1 tiếp tục trải qua nỗi xương hiền lành mới, chỉ là không có thích hợp lò luyện đan có thể dùng, không cách nào luyện đan, thực tại có chút tiếc nuối.”

“Hả?” Thủy tiên Tiên tử không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Vừa mới cái kia đinh.....”

Thủy tiên Tiên tử chỉ tự nhiên là Thần Nông đinh, Thần Nông đinh được gọi là “đinh tổ”, tự nhiên có ấy đặc biệt uẩn đạo, mặc dù Bồng Lai không am hiểu luyện đan, không hiểu lò tốt xấu, thế nhưng cũng có thể nhìn ra ấy không giống người thường uẩn đạo.

Trương Thiên Vũ tự nhiên biết hắn nói chính là Thần Nông đinh, lập tức lắc lắc đầu nói: “Cái đinh kia cũng không thích hợp luyện đan.”

“Hả.....” thủy tiên Tiên tử không khỏi có chút thất vọng, chỉ phải bất đắc dĩ nói: “Xem ra chỉ có thể chờ đợi sau đó gặp phải tốt lò luyện đan lại luyện chế ra.....”

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Người kinh mạch cực kỳ yếu đuối, nếu là trong vòng ba ngày không thể ăn vào linh đan, sau đó lại dùng lúc

cũng là không có dùng.”

“A!” Bồng Lai năm vị Tiên tử nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy sau nhất thời kinh hô một tiếng, đặc biệt là tên kia bị thương Tiên tử, càng ai thán một tiếng, trong lúc nhất thời khó có thể tiếp thu như vậy sự thật.

“Chúng ta hay là trước đi tìm hai vị sư muội a.....”

Cuối cùng, còn là tên kia bị thương nữ tiên dẫn đầu đánh vỡ vắng lặng, trực tiếp mở miệng nói.

“A.....”

Vì vậy cả đám liền hướng về trung tâm của Linh Miết Đảo đi đến, cũng chính là cái kia cực kỳ giống thỏ phỉ giặc cỏ sơn trại địa phương.

Có điều, này cùng nhau đi tới, lại là không người nói chuyện, bầu không khí vẫn như cũ nặng nề đến cực điểm.

Mãi đến tận đi tới sơn trại lúc trước, nhìn thấy cái kia trên tường đá đứng thẳng tiểu yêu cùng xếp thành hàng tuần tra yêu nhân ở ngoài, Bồng Lai mấy vị Tiên tử trực tiếp biến đau buồn thành sức mạnh, dùng bẻ gãy nghiền nát thủ đoạn đem này một đám tiểu yêu toàn bộ đánh giết, thủ đoạn mặc dù không coi là tàn nhẫn, thế nhưng nhìn thấy trước mắt này khắp nơi bừa bộn thời gian, dù là ai cũng không nghĩ ra đây là vài tên nữ tử gây nên.

Phát tiết một lần sau khi, mấy vị này Tiên tử tâm tình rất rõ ràng Thư Sướng không ít.

Vị kia Tiên tử của Thiên Tiên Cảnh tựa hồ cũng rốt cục phản ứng lại, các nàng cùng Phu Dịch bọn người cũng không có lẫn nhau báo danh hiệu, quả thật có chút thất lễ, vội vàng chắp tay nói: “Bần đạo mâu đơn, còn chưa thỉnh giáo các vị đạo hữu tôn tính đại danh.”

Phu Dịch bọn người này mới phản ứng được,

Vội vàng mỗi loại báo lên nhà mình họ tên.

Ở Phu Dịch bọn người báo lén tục danh sau khi, Bồng Lai cái kia mặt khác ba gã Tiên tử cũng hoang mang báo ra nhà mình đạo hiệu, chia ra làm gió mát, thanh nguyệt, thanh hàm.

Linh Miết Đảo cũng không lớn, cho nên bọn họ rất nhanh ở một chỗ trong phòng tối tìm được rồi các nàng việc này phải cứu hai tên đệ tử thanh vân cùng nước trong.

Nhìn thấy hai nữ thời gian, tất cả mọi người đều là giận không thể nuốt, hận không thể đem này bầy yêu người chém thành muôn mảnh

Mặc dù là Phu Dịch bọn người lúc trước liền đã đoán được râu quai nón xin bọn họ uống máu xử nữ, nên chính là mẫu đơn Tiên tử cứu người, thế nhưng nhìn thấy trước mắt này lấy máu phương thức lúc, còn là khiếp sợ vô cùng.

Chỉ thấy lúc này hai nữ bị treo ngược với trên xà nhà, hai tay bị dây thừng trói lại, chỗ cổ tay cùng cầm một cái rỗng ruột ngân châm, máu tươi theo cây này rỗng ruột ngân châm từng giọt từng giọt nhỏ vào phía dưới trong vò.

Rất rõ ràng, râu quai nón mời mọc Phu Dịch bọn họ uống máu, chính là theo hai người này máu trong bình có nhiều đi ra.

Mẫu đơn cùng thủy tiên hai vị Tiên tử vội vàng ra tay, chỉ thấy một đạo ngân quang né qua, chính là mẫu đơn Tiên tử phi kiếm đem buộc vào hai người dây thừng chặt đứt, tiện đà có thủy tiên Tiên tử bắn ra hai đạo xanh thăm tiên quang, đem hai người nâng đỡ, sau đó chậm chậm đuối về.

Biết rồi Trương Thiên Vũ am hiểu kỳ vàng thuật sau, thủy tiên Tiên tử vội vàng thỉnh giáo: “Thiên Vũ đạo hữu, hai người bọn họ bây giờ làm như thế nào trị liệu.”

Trương Thiên Vũ vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một bình sứ, đổ

ra hai hạt đan được cho ăn vào hai vị Tiên tử trong miệng, rồi mới lên tiếng: “Các nàng hai người chỉ là mất máu quá nhiều mà thôi, chỉ cần dùng ăn bổ huyết ngưng khí đan được có thể, nhiều nhất ba ngày liền có thể khôi phục bình thường.”

Bồng Lai nhiều Tiên tử nghe đến Trương Thiên Vũ lời ấy, lúc này mới yên lòng lại, lập tức đem hai nữ tay chân trên dây thừng mở ra.

“Các nàng bao lâu khả năng tỉnh lại?” Mặc dù có Trương Thiên Vũ nói như vậy, thế nhưng mẫu đơn Tiên tử vẫn còn có chút lo lắng nói.

Trương Thiên Vũ nói: “Nếu là Tiên tử khả năng dùng linh khí giúp đan được hành hóa nói, ngay lập tức liền có thể tỉnh lại.”

“Hả……” nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, mẫu đơn cùng thủy tiên hai vị Tiên tử vội vàng mỗi loại nâng đỡ một người, đem tự thân linh khí đánh vào 2 nữ thể bên trong, giúp đỡ đi hóa được tính.

Quả nhiên như là Trương Thiên Vũ theo như lời, gần như khoảng một phút thời gian, hai nữ liền lần lượt tỉnh lại, khi các nàng nhìn thấy trước mắt hai vị Tiên tử thời gian, viền mắt lúc này một đỏ, không cầm được nước mắt liền chảy xuống.

Mấy vị Tiên tử nhìn thấy hai nữ coi là thật tỉnh lại, lúc này cũng là viền mắt nóng lên, thất nữ nhất thời ôm cùng nhau, vùi đầu thống khổ lên.

Nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, mặc dù là Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người, đồng dạng cảm giác trong mắt có chút ướt át, vội vàng bắt chuyện ba nữ lui ra phòng tối.

Rốt cuộc là nữ nhi gia, đối mặt loại này cảm động lập tức thời gian, rất khó khống chế tâm tình của chính mình, ba nữ mặc dù ra phòng tối, nhưng là vẫn không nhịn được nhỏ giọng nức nở.

Có điều, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cũng không có an ủi các nàng, bởi vì loại chuyện này nếu như an ủi nói, đổi lấy chỉ có thể là các nàng khinh bỉ, các nàng nhất định sẽ nói, hai người bọn họ máu lạnh, thà rằng như vậy, còn không bằng cái gì cũng không làm. &# 85; &# 8

“Thiên Vũ, thanh vân cùng nước trong thật không có sao chúa?” Phu Dịch mặc dù biết Trương Thiên Vũ luôn luôn thẳng thắn, thế nhưng lúc đó tình huống dù sao đặc thù, khó tránh khỏi sợ hãi có điều ẩn giấu, liền trực tiếp thấp giọng hỏi một câu.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Thanh vân cùng nước trong đúng là không có chuyện gì, chỉ là đáng thương cái kia thanh vân.”

“Cái kia đan…… Thần Nông định khả năng luyện gì? Nếu như có thể nói, ta cảm thấy chúng ta tất yếu lại bốc lên một lần nguy hiểm, dù sao thời gian dài như vậy Tuyết Hoàng còn không có lại, có lẽ nơi này quá xa, vừa có lẽ nàng cẩn bản là không cảm ứng được, cho nên ta cảm thấy chúng ta không cần phải bởi vì lo lắng nàng, mà làm trễ nải thanh Vân tiên tử tiền đồ.”

Ba nữ tự nhiên nghe được hai người nói đối với, Thi Vân vội vàng nhỏ giọng nức nở nói: “Đúng vậy, Thiên Vũ, các nàng đều gặp như vậy tin dữ, nếu để cho hai người bọn họ biết để cứu các nàng dẫn đến làm phiền hà đồng môn sư tỷ muội, cái kia các nàng nhiều lắm thương tâm a?”

“Đúng vậy!” Phượng Dao cũng phụ họa nói: “Bất kể nàng Tuyết Hoàng có đến hay không, coi như nàng đến rồi, ta quá mức lại cầu tiểu Long giúp một lần bận rộn là được, ta cũng không tin nàng có thể đánh được tiểu Long.”

Trương Thiên Vũ nghe xong cau mày, trầm tư một lát sau nói: “Nói như thế cũng không phải không có lý, vậy thì…… thử một lần đi.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 354: Bồng Lai Đạo

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Nghe đến Trương Thiên Vũ đồng ý sau khi, Phượng Dao nhất là tích cực, trực tiếp xông vào trong phòng tối đi báo này tin vui.

Trương Thiên Vũ muốn ngăn cản lại vẫn là chậm một bước, thấy đỏ ánh tránh vào trong phòng tối, không khỏi lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Nha đầu này..... quá trùng động, ta vừa mới nói rồi không có thích hợp lò luyện đan, này không phải hướng về ta trên mặt bôi đen mà.....”

Thần Lộ cười cười nói: “Không sao, chúng ta chỉ cần đem việc này tầm quan trọng toàn bộ bê ra có thể, đến lúc đó này đan luyện còn chưa phải luyện, liền do mấy vị Tiên tử làm chủ a, dù sao nơi đây Đông Hải, một khi Tuyết Hoàng coi là thật đến trả thù nói, Bồng Lai nhất định đứng mũi chịu sào.”

Phu Dịch tùy theo gật gật đầu nói: “Không sai, như thế cũng tốt, Bồng Lai dù sao cũng là Huyền Môn tam tông một trong, nên còn là có thể tin.”

Thi Vân vội vàng nói: “Bồng Lai tự nhiên là tin được, ta Huyền Môn tam tông luôn luôn như thể chân tay, không phải là Thanh Khâu Sơn loại này chướng khí mù mịt Yêu hang có thể so sánh.”

“Ha ha.....” ba người không khỏi cười khổ một tiếng, dù sao Huyền Môn cùng Yêu tộc thù hận thâm căn cố đế, hơn nữa lúc trước bọn họ bị Yêu tộc ám hại, Thi Vân tự nhiên là không có lời gì tốt.

Có điều nếu là nói đến khênh Ma nghiệp lớn nói, Thanh Khâu Sơn tuy là dì

tộc, nhưng vẫn là một luồng không thể coi thường sức mạnh, hơn nữa cho dù là ám hại Ngân Hạnh Tử của bọn họ cùng khóc tang lão tử, nếu như hai người này cũng không có con kia hắc thủ sau màn nói, cũng tuyệt đối là một lòng khênh Ma nghĩa sĩ, cho nên cùng Yêu tộc quan hệ, có thể nói là cực kỳ vi diệu, không thể nói tỉ mỉ.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Sau đó câu nói như thế này giữa chúng ta nói một chút chính là, dù sao Ma tộc đối đầu kẻ địch mạnh, câu nói như thế này nói ra bất lợi cho hai tộc người và yêu trong lúc đó hợp tác.”

“Cái này còn hợp tác cái gì ạ?” Thi Vân không khỏi có chút căm tức.

Trương Thiên Vũ vội vàng kiên nhẫn vì đó giảng giải: “Yêu tộc tư thế cùng Huyền Môn tam tông bất kỳ một phái so ra đều chắc chắn mạnh hơn, ta tin tưởng coi như là các ngươi Côn Lôn, coi là thật cá chết lưới rách nói, cũng chưa chắc có thể so sánh được với Thanh Khâu Sơn, dù sao chúng nó bây giờ cũng ra một thiên yêu cảnh Yêu Hoàng, cho nên đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến thời gian, nếu là không có Yêu tộc gia nhập nói, dùng trước mặt thực lực của Huyền Môn đến xem rất khó thắng lợi.”

Thi Vân tự nhiên cũng biết đạo lý này, nếu không nàng lúc đó cũng sẽ không theo Phu Dịch bọn người đi Thanh Khâu Sơn, thế nhưng lúc trước bị Yêu tộc ám hại, trong lòng thủy chung có chút oán khí, cho nên hắn vẫn kiên trì nói: “Ta liền nói, ta liền nói, chúng nó rõ ràng chính là một đám vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang, tại sao không thể nói!”

Trương Thiên Vũ thấy Thi Vân sức lực không đủ hình dáng, liền biết nàng nói cũng bất quá là lời vô ích mà thôi, vì vậy cũng không có khuyên nữa.

Vừa vặn, lúc này Phượng Dao cùng Bồng Lai bảy vị Tiên tử theo trong phòng tối đi tới.

Mẫu Đan Tiên tử liền vội vàng hỏi: “Đạo hữu,

Viên thuốc này coi là thật khả năng luyện?”

Trương Thiên Vũ tùy theo thở dài một tiếng, đem lúc trước ở Thần Nông Giá bên trong cùng Tuyết Hoàng kêt thù một chuyện, cùng với bọn họ chô lo lắng việc đầu đuôi nói ra.

Nghe qua Trương Thiên Vũ một phen giải thích sau khi, các nàng lúc này cũng rõ cuộc hiểu rõ tại sao Trương Thiên Vũ lúc trước sẽ nói không có lò luyện đan có thể dùng.

Dù sao việc này can hệ trọng đại, nói thật nha, cho dù là các nàng gặp phải chuyện như vậy tình huống, cũng tuyệt đối không thể để một gần như là gặp mặt một lần người ngoài, liền mạo hiểm có thể đưa tới kim tiên cảnh hoặc là tiên đế cảnh Tuyết Hoàng tìm tới báo thù nguy hiểm vì đó luyện đan.

Cho nên mấy vị Tiên tử sau khi nghe xong, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải, dù sao lời đến phân thượng này, lại đi cầu Trương Thiên Vũ luyện đan, đích thật là có chút ép buộc, huống chi, việc này còn việc quan hệ Bồng Lai tiên cảnh an nguy, cho nên bọn họ cũng không làm chủ được.

“Ai u!” Phượng Dao thấy Bồng Lai nhiều Tiên tử do do dự dự đáng dấp, không khỏi đáng vẻ nóng nảy nói: “Vừa rồi chúng ta đã dùng qua Thần Nông đinh, cũng cũng không có gặp Tuyết Hoàng đã đến trả thù, bây giờ coi như dùng lại lần nữa thì lại làm sao?”

Thủy tiên Tiên tử lại là lắc lắc đầu nói: “Không được, việc này quá trọng đại, chúng ta không làm chủ được, còn là báo cáo thầy, làm cho nàng lão nhân gia định đoạt a.”

Phượng Dao còn muốn nói lại, lại bị Thần Lộ trực tiếp kéo đến một bên, đồng thời cười nói: “Như vậy quá tốt, dù sao này chuyện thế gian không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, nếu như Tuyết Hoàng coi là thật đến trả thù gây họa tới Bồng Lai tiên cảnh nói, đích xác có chút cái mất nhiều hơn cái được.”

Mẫu Đan Tiên tử lúc này gật gật đầu nói: “Vâng, Thần Lộ muội muội nói rất có lý, chúng ta còn là báo cáo thầy a.”

“Sư phụ.....” đúng lúc này, vẫn cúi đầu không nói thanh Vân tiên tử đột nhiên ngẩng đầu lên, chỉ thấy ấy sắc mặt kiên định nói: “Đừng có mơ, để ta bốc lên lớn như vậy nguy hiểm không đáng, nếu như Tuyết Hoàng thật đã đến trả thù nói, sẽ hại càng nhiều tỳ muội.”

Mẫu Đan Tiên tử cười cười, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve thanh Vân tiên tử mặt đạo: “Thằng nhỏ ngốc, ta Bồng Lai tiên cảnh mấy ngàn năm qua trên dưới một lòng, tình như thủ túc, nếu không, hôm nay ngươi vừa là vì sao đồng ý bốc lên như vậy nguy hiểm, tới đây ác hòn đảo cứu ngươi hai vị này sư muội?”

Thanh Vân tiên tử nghe xong nhất thời cảm thấy một dòng nước ấm theo lòng mà sống, vẫn như cũ đỏ lên viền mắt lập tức chảy xuống hai hàng thanh lệ.

Này, chính là hoạn nạn gặp chân tình!

Này, chính là chánh thức tình như thủ túc!

Này, chính là trăm ngàn năm qua Bồng Lai tiên cảnh vẫn kiên trì đạo!

Cho nên, thanh vân ba vị sư tỷ muội nghe đến Mẫu Đan cùng thủy tiên hai vị Tiên tử nói chuyện thời gian, liền xung phong nhận việc trước tới đón cứu hai vị sư muội, dù cho biết rõ nơi này là đầm rồng hang hổ, nàng cũng không có một chút nhíu mày, bởi vì nàng biết, đây là Bồng Lai tiên cảnh lập tông gốc rễ.

Cho nên, ở Mẫu Đan Tiên tử nói ra lần này sau khi, nàng không có phản bác nữa, chỉ có thể tiếp thu sự thực này, bởi vì không đơn thuần là nàng đang kiên trì Bồng Lai mấy ngàn năm qua lập phái tôn chỉ, mỗi một vị đồng môn cùng ở thủ vững con đường này!

“Thấy không, đây là chúng ta loài tông môn tình nghĩa, nơi nào là Thanh Khâu Sơn này tà ma ngoại đạo có thể so sánh với.”

Nhìn thấy trước mắt này cảm động cực kỳ một màn, Thi Vân lập tức đối với Trương Thiên Vũ nói.

Trương Thiên Vũ không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Bồng Lai tiên cảnh sừng sững với Thần Châu đại địa mấy ngàn năm, mà vẫn luôn là Huyền Môn trụ cột vững vàng, tự nhiên cao quý không tả nổi, Yêu tộc đương nhiên không sánh được.”

Thi Vân cười cười nói: “Cũng tạm được, sau đó không muốn ở trước mặt ta bày ra này tà ma ngoại đạo, nghe liền đến khí.”

Nghe đến Thi Vân nói như vậy sau, thủy tiên Tiên tử không khỏi có chút kinh ngạc, dù sao lúc trước Thanh Vân Môn thời gian, Thanh Khâu Sơn xuất lực rất nhiều, mà có cùng đám người bọn họ bên trong, còn có 1 vị là Yêu tộc Thiếu chủ, bây giờ chỉ là ngăn mấy tháng không thấy, bọn họ tựa hồ sinh ra không nhở mâu thuẫn.

Thủy tiên Tiên tử liền vội vàng hỏi: “Các ngươi cùng Thanh Khâu Sơn xảy ra chuyện gì không thoái mái sự tình gì?”

Thi Vân vốn là bị ủy khuất, việc này có người hỏi, lúc này nhổ làm nhanh nói: “Yêu tộc chính là Yêu tộc, đều là một đám gian trá tiểu nhân, chúng ta lòng tốt giúp bọn hắn, bọn họ ở phái người ám toán chúng ta, thực sự là một đám lòng lang dạ sói súc sanh.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 355: Du Kích Chiến Pháp

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Việc này nói rất dài dòng.....”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ đem lần này Thanh Khâu Sơn bị âm mưu bao phủ cùng Thanh Khâu huyệt việc trước long hậu mạch toàn bộ bê ra.

Thủy tiên Tiên tử trầm tư chốc lát trả lời: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy việc này nên không phải Yêu Hoàng gây nên, nghĩ đến nên là các ngươi thái quá tươi đẹp, bị hai vị yêu vương đố kỵ, cho nên mới muốn ở các ngươi cánh chim không trước khi đem bọn ngươi bóp chết.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta cũng cho là như vậy, có điều đến tận cùng có phải là Yêu Hoàng ý tứ, đã không trọng yếu, Thanh Khâu Sơn sau đó chúng ta nhất định là sẽ không lại đã đi, còn Huyền Môn cùng Yêu tộc liên minh, hắn là sẽ không chịu đựng ảnh hưởng, dù sao Yêu tộc cùng Ma tộc đồng dạng có huyệt hải thâm cùu, mỗi hở răng lạnh đạo lý này bọn họ vẫn để ý hiểu.”

“A.” Thủy tiên Tiên tử đồng ý nói: “Đích xác như thế, chúng ta còn là về trước Bồng Lai a, còn nói của Thanh Khâu Sơn, bần đạo cũng cảm thấy các ngươi cũng không cần nữa tốt, dù sao Yêu tộc bây giờ cũng coi như là tự lo không xong, nếu như không quá mức việc gấp, các ngươi ở lại Bồng Lai cũng là không sai lựa chọn, dù sao Đông Hải rời xa Thần Châu, ở đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến mở ra thời gian, cũng coi như là không sai tránh thân thể vị trí.”

“Cái này..... rồi nói sau, chúng ta còn là về trước Bồng Lai a.” Trương Thiên Vũ cũng không tốt làm chủ, về phần bọn hắn đi ở, vẫn cần mấy người sau

khi thương nghị rồi quyết định, dù sao lúc trước bọn họ đã quyết định Thanh Khâu Sơn việc sau liền về Côn Lôn núi.

Thủy tiên Tiên tử không nói gì nữa, lập tức tay phải một ngón tay, liền có tảng lớn xanh thăm tiễn quang tung xuống, đem mọi người bao ở trong đó, sau đó lại là một ngón tay, mọi người liền bị tiên quang trầm ồn nân lên.

Thẳng đến lúc này, Phu Dịch bọn người mới may mắn nhìn thấy Linh Miết Đảo toàn cảnh, chỉ thấy đảo này người như linh quy, đầu đuôi hơi thấp, ở giữa tròn bình hơi hơi nhô lên, trời sinh một mảnh hơn mười dặm chu vi thạch bãi, khắp nơi tảng đá, trơn bóng trượt trượt, đúng là rùa đen vỏ lưng.

Càng thú vị chính là, này hơn mười dặm chu vi thạch bãi trên, cũng không biết là thiên nhiên hình thành còn là hậu thiên gây nên, tại đây thạch bãi trên lại có ngang 3 tung 3 mỗi một tổng cộng có lục đạo một chữ xếp đặt cổ thụ che trời, đem cả tòa linh quy phía sau lưng phác hoạ thành một khối hoàn toàn cung vận mệnh.

Nhin thấy lúc này, mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, Thần Lộ lập tức than thở một tiếng nói: “Lại có như thế quỷ phủ thần công hòn đảo, không trách gọi là linh ba ba.”

Mẫu Đan Tiên tử cười nói: “Đảo này tên là Linh Miết Đảo không phải là bởi vì hòn đảo như Huyền quy, nếu không liền kêu Linh Quy Đảo, gọi là linh ba ba thực là vì ngàn năm trước trên đảo này ẩn cư một vị tu hành hơn trăm ngàn năm linh ba ba lão yêu, nghe sư phụ nói này Yêu cực kỳ am hiểu thôi diễn chi đạo, hơn nữa làm người làm là nhiệt tình, cho nên Đông Hải một đám tông môn cùng Tân Tiên thường được lợi cho hắn, cho nên mới đem đảo này mệnh danh là Linh Miết Đảo, chỉ tiếc ngàn năm trước này Yêu đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, sau đó mới bị này một đám đám ô hợp chiếm cứ.”

“Hả..... vậy các ngươi Bồng Lai thì như vậy bỏ mặc bọn họ muốn làm gì thì

làm gì?” Thần Lộ không hiểu nói.

Mẫu Đan Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Đông Hải vốn là dùng yêu tu chiếm đa số, vốn này trên đảo đám ô hợp cũng không ra thể thống gì, cho nên chúng ta tự nhiên cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt, nếu không một khi gây nên nhiều người tức giận, mặc dù là Bồng Lai cũng không gánh vác được như vậy hậu quả, thế nhưng ngay ở mười mấy năm trước, đảo này đột nhiên bỗng dưng xuất hiện một tự xưng lửa Vân chân nhân đại yêu, từ đó về sau, Linh Miết Đảo nhảy một cái trở thành chúa tể một phương, thường đi hành vi nghịch thiên, cho nên phạm vào nhiều người tức giận, cho nên ta Bồng Lai trước sau năm lần vây quét, thế nhưng mỗi lần đại quân đã đến thời gian, chúng nó đều sẽ bỏ chạy, làm cho này năm lần vây quét đều là tay trắng trở về, ngược lại là sau khi bị ấy diên cuồng báo thù, sau khi cũng chỉ có thể ràng buộc môn nhân, thật sự cũng là hành động bất đắc dĩ.”

Thủy tiên Tiên tử lập tức nói tiếp: “Nhưng không nghĩ, hôm nay ở các vị đạo hữu trợ giúp bên dưới, lại tháng đủ kỳ công, ta xem này Linh Miết Đảo qua chiến dịch này sau, trăm năm trong vòng là khó khôi phục lại nguyên khí.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Tiên tử có chút quá lạc quan, kia hỏa vân lão yêu mặc dù bị ta chém tới một tay, sức chiến đấu tổn thất lớn, thế nhưng tu vi lại cũng không lớn bao nhiêu tổn thương, cho nên đợi ấy quay đầu trở lại thời gian, vẫn như cũ còn là không nhỏ phiền phức.”

Thi Vân không khỏi cũng có chút lo lắng nói: “Đúng vậy, còn có cái kia chạy trốn gần hơn trăm tiểu yêu, quả thật có chút phiền phức.”

Mẫu Đan Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Nhưng này yêu tu cũng không biết từ nơi nào học được bỏ chạy thuật, tốc độ nhanh vô cùng, bọn họ muốn chạy trốn nói, chúng ta cũng không có cách nào.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Này đích thật là phiền phức, có điều, ta cảm thấy các ngươi như vậy thái quá bị động, cho nên, kế tiếp chúng ta nên nghĩ

một biện pháp, chỉ cần Linh Miết Đảo này tàn dư còn có quay đầu trở lại ý nghĩ, chúng ta nên nắm cơ hội này đưa bọn họ một lần tiêu diệt, dùng trừ hậu hoạn.”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, trước mắt mọi người đều là sáng ngời, có điều tiếp theo liền vừa là một trận thất vọng.

Đây là vì sao?

Chỉ vì nói chuyện nói đến đơn giản, kỳ thực nếu coi là thật thi hành lên nói, lại là khó như lên trời.

Bởi vì Linh Miết Đảo này tàn dư cực kỳ am hiểu bỏ chạy, cho dù là có thể đem bọn họ dụ dỗ đi ra, thế nhưng như thế nào đưa bọn họ lưu lại, lại là một rất lớn vấn đề.

Mẫu Đan Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Phương pháp này chúng ta tự nhiên cũng từng nghĩ đến, nhưng này cá chạch thái quá xảo quyết, hơi có chút gió thổi cỏ lay liền đi tú tán, nơi nào có thể tóm đến bọn họ.”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Cái này làm phiền địch phương pháp đích xác khá là phiền toái, truyền thuyết hơn một ngàn năm trước Thần Châu đế quốc sa sút, bị mới lên cấp quật khởi Đông Hải man di xâm lược thời gian, Thần Châu đại địa có một vị vĩ nhân ở địch gượng ta yếu hoàn cảnh bên dưới phát minh một loại chiến pháp, tên là chiến thuật du kích, có 16 tự quyết làm ‘địch tiến ta lùi, địch nghỉ lại ta làm phiền, địch mệt ta đánh, địch lui ta đuổi’, nghĩ đến kia hỏa vân đại yêu chính là học lén nhân tộc chiến thuật du kích, cho nên mới ở Đông Hải diễu võ dương oai.”

Mẫu Đan Tiên tử gật gật đầu nói: “Cái này chiến thuật chúng ta cũng đã từng nghe nói, chỉ là nếu bàn về binh pháp thao lược, chúng ta tu sĩ đích xác không bằng người phàm, cho nên biết rõ đối phương khiến cho cái này chiến thuật, chúng ta cũng vô kế khả thi, không biết đạo hữu có thể có biện pháp phá giải?”

Tâm trời muôn trầm tư hồi lâu sau nói: “Trong lúc nhất thời ta cũng không

nghĩ ra được, dù sao Thần Châu đế quốc từ đó chiến thuật trực xuất man di nhất thống Thần Châu đại địa, sau khi càng như mặt trời ban trưa, cho đến Ma tộc xâm lấn trước khi, Thần Châu đế quốc vẫn ỷ vào loại này chiến thuật sừng sững với Thần Châu đỉnh, cho nên chúng ta cũng không có bất kỳ có thể tham khảo chiến pháp.”

“Ai da……” Mẫu Đan Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Vậy cũng chỉ có thể dựa vào đạo hữu trên việc này tốn nhiều ít ỏi tâm tư, dù sao này Linh Miết Đảo cho ta Bồng Lai đích thật là đại họa tâm phúc, nếu là không thể trước thời gian đem toàn bộ tiêu diệt, Tiên Ma đại chiến một khi mở ra thời gian, ta Bồng Lai đến lúc đó nhất định hai mặt thụ địch, địch thật là không nhỏ phiền phức.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Tiên tử chớ nênh khách khí, chúng ta đều vì đồng tộc, tự nhiên giúp đỡ lẫn nhau, ta bảo đảm, ở chúng ta đi trước khi, nhất định làm Bồng Lai giải quyết cái này hậu hoạn.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 356: Bồng Lai Quyết Định

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Truyền thuyết Thái Cổ thời đại lúc, Đông Hải bên trên năm toà tiên sơn, chia ra làm đại đảo nhỏ, người kiệu, mới ấm, Doanh Châu, Bồng Lai, chính là thiên địa ít có phúc địa động thiên, cho nên có người, Yêu 2 loài tu sĩ ở chỗ này xây dựng một phượng thế lực.

Sau đó Tiên Ma đại chiến thời gian gây họa tới nơi này, lần lượt phá huỷ đại đảo nhỏ, người kiệu hai núi, sau khi Tiên Đình thành lập, tu sĩ nơi này cùng tụ tập Tiên Đình.

Thượng cổ nhân yêu 2 loài đại chiến thời gian, có mấy người loài cùng Yêu tộc cũng không muốn cuốn vào kiếp nạn này, tựa như trốn này của Tây Côn Lôn ẩn thế cao nhân bình thường, trốn xa Đông Hải ẩn cư này 3 trong núi.

Đáng tiếc vận may của bọn họ không tốt, nhân yêu đại chiến chiến hỏa cũng không có dẫn tới Tây Côn Lôn, thế nhưng là đốt cháy tới Đông Hải, vì vậy một phen đại chiến sau khi, vừa lần lượt hủy đã đi mới ấm, Doanh Châu hai núi.

Sau khi nhân tộc đại thắng, bởi vì Đông Hải yêu tu phần đông, hơn nữa bởi vì Đông Hải thái quá mênh mông, trong lúc nhất thời cũng không có thể đem đuổi tận giết tuyệt, hơn nữa lúc đó nhân tộc thắng được sau khi, vừa bắt đầu một vòng mới nội chiến, có một vị Tiên tử mệt mỏi như vậy sinh hoạt, vì vậy mời một đám trong ngày thường xen lẫn nhau tâm đầu ý hợp 10 hai vị Tiên tử, dùng trấn thủ Đông Hải làm lý do trốn xa Đông Hải, với Bồng Lai trong núi định cư.

Mà vị này nữ tiên, chính là bây giờ Bồng Lai tiên cảnh khai phái tổ sư, tên là

“nữ di”, vừa tên “hoa cô”, chính là đại danh đĩnh đỉnh hoa thần.

Mang theo 12 danh nữ Tiên, chính là dân gian truyền tụng đại diện địa chi mươi hai tháng 12 hoa thần, chia ra làm hoa mai Tiên tử, Hạnh Hoa Tiên tử, Đào hoa tiên tử, Mẫu Đan Tiên tử, cây lựu Tiên tử, Liên hoa tiên tử, ngọc trâm Tiên tử, hoa quế Tiên tử, hoa cúc Tiên tử, phù dung Tiên tử, sơn trà Tiên tử, thủy tiên Tiên tử.

Để kỷ niệm này mươi ba vị Tiên tử, Bồng Lai tiên cảnh liền đem này mươi ba vị “Tiên tên” truyền xuống rồi, đương nhiên, truyền thừa hoàn toàn không vẫn vẹn chỉ là một cái tên, còn có năm đó này mươi ba vị Tiên tử tình như thủ túc phân tình đồng thời truyền thừa đi, cho nên chính là bởi vì duyên cớ này, mặc dù bây giờ đã hầu như đều truyền tới đời thứ bốn, Bồng Lai tiên cảnh vẫn như cũ trên dưới một lòng, tình như thủ túc.

Không phải, vốn nêu là là đời thứ ba, thế nhưng ở ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn thời gian, Bồng Lai tiên cảnh toàn bộ gia nhập trận kia có một không hai cuộc chiến bên trong, vừa vặn lúc đó Bồng Lai tiên cảnh cùng Thanh Khâu Sơn cùng với mấy cái nghiêng nhỏ hơn một chút tông môn phụ trách hữu quân, vốn này một đường đã nắm chắc thắng lợi trong tay, không muốn ở mấu chốt nhất trong khi, Thanh Khâu Sơn bị phương tây đại giáo sau lưng đánh lén, đang cùng Huyết Ma, cuồng ma hai vị đại chiến rồng lửa chân nhân nhất thời phân tâm, bị cuồng ma một chưởng chém thành trọng thương, đời trước hoa thần cùng 10 hai vị Hoa tiên tử để che chở rồng lửa chân nhân lùi lại, trực tiếp có một nửa bị chết tại chỗ.

Kế tiếp mấy trận đại chiến bên trong, đời thứ ba mươi ba vị hoa thần Tiên tử vừa vẫn lạc mấy vị, chỉ còn lại Mẫu Đan Tiên tử cùng Liên hoa tiên tử hai vị.

Cho nên ở ngàn năm trước lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến sau khi kết thúc, từ đời thứ ba Mẫu Đan Tiên tử tiếp nhận hoa thần một vị, cũng chính là tương đương với những môn phái khác chưởng môn, Liên hoa tiên tử không có thay đổi.

Cho nên bây giờ ngoại trừ hoa thần cùng Liên hoa tiên tử còn là đời thứ ba ở ngoài,

Còn lại 11 vị Tiên tử cùng đã là đời thứ bốn truyền người.

Lúc này, Bồng Lai tiên cảnh Hoa Thần Cung bên trong, hoa thần nghe đến Mẫu Đan Tiên tử cùng thủy tiên Tiên tử mang theo 3 tên đệ tử xông vào Linh Miết Đảo, nhất thời nóng lòng vạn phần, vội vàng triệu tập Liên hoa tiên tử lĩnh phù dung Tiên tử cùng sơn trà Tiên tử, suất ngàn tên đệ tử ham muôn đi tới Linh Miết Đảo gấp rút tiếp viện.

Nhưng không nghĩ, nhưng vào lúc này, nhưng có một gã tiên đồng truyền lời tới nói hai vị Tiên tử đã trở về, trong khi ngoài cung đợi lệnh, hoa thần vội vàng hạ lệnh để hai vị Tiên tử vào cung.

Tuân lệnh sau khi, Mẫu Đan, thủy tiên hai vị Tiên tử vội vàng mang theo Phu Dịch bọn người cùng tiến vào Hoa Thần Cung gặp mặt hoa thần, còn Mẫu Đan Tiên tử cái kia 5 tên đệ tử, các nàng ở không được hoa thần ý chỉ trước, lại là không thể tiến vào. Của Hoa Thần Cung

Nhin thấy Mẫu Đan, thủy tiên 2 Tiên tử lại lĩnh đến năm cái người ngoài, trên cung điện hoa thần cùng mười vị Hoa tiên tử đều là sững sốt, phải biết rằng này Bồng Lai tiên cảnh mặc dù hoàn toàn không cấm chỉ nam tu tiến vào, thế nhưng này Hoa Thần Cung, nhưng từ Bồng Lai tiên cảnh lập phái ngày lên, liền chưa từng có một người ngoài từng tiến vào, khác huống hồ là nam nhân.

Có điều, dù sao cũng không có sáng tỏ tổ huấn quy định, cho nên hoa thần cũng cũng không có sốt ruột trách cứ hai vị Tiên tử, mà là thẳng tìm hỏi Phu Dịch bọn người thân phận.

Thủy tiên Tiên tử liền vội vàng đem sự tình đầu đuôi câu chuyện lại thuật lại một lần, cuối cùng đem Thanh Vân bây giờ gấp gỡ việc nói ra, dù sao việc này can hệ trọng đại, cho nên mời mọc hoa thần cùng mặt khác mười vị Tiên tử cùng sau khi thương nghị lại định đoạt sau.

Hoa thần nghe xong thủy tiên Tiên tử giải thích sau khi, lập tức liền minh bạch, việc này đích xác cấp bách, hơn nữa hai người này thiếu niên thân thế hê Thanh Vân ngày sau tiền đồ, hơn nữa Thi Vân chính là Côn Lôn phái Hiếu Nguyệt Tiên tử học trò giỏi, nếu như đem những người này đón vào thiền điện đích xác có chút không ổn, cho nên cũng không để ý nữa hai vị Tiên tử dẫn người ngoài vào Hoa Thần Cung thời gian, trực tiếp hướng về Liên hoa tiên tử tìm hỏi: “Muội muội, việc này ngươi thấy thế nào?”

Liên hoa tiên tử trầm tư một lát sau, có chút lo lắng nói: “Theo tổ huấn nói, chúng ta nên cứu Thanh Vân mới là, nhưng này Tuyết Hoàng chính là Thái Cổ thời gian liền đã thành danh Yêu Thánh, bây giờ tu vi càng sâu không lường được, ta sợ là mặc dù là Huyền Thanh đạo hữu tự mình đã đến, cũng chưa chắc là đối thủ của nàng, cho nên việc này vẫn cần thận trọng cân nhắc một ít.”

Hoa thần gật gù, lập tức rồi hướng thân là Thanh Vân chi sư Mẫu Đan tiên tử nói: “Mẫu Đan, việc này ngươi thấy thế nào?”

Mẫu Đan Tiên tử nghe xong không khỏi có chút do dự, dù sao Thanh Vân là của nàng phần đông môn nhân bên trong nhất là tài năng xuất chúng đệ tử, nếu là vì kiêng kỵ Tuyết Hoàng mà đứt tặng tiền đồ của Thanh Vân, đau lòng nhất tự nhiên còn là nàng, cho nên trong lúc nhất thời, nàng cũng không biết nên làm gì trả lời.

Hoa thần thấy Mẫu Đan Tiên tử dâng dấp, liền đã biết rồi đáp án của nàng, lập tức rồi hướng còn lại tiên tử nói: “Các ngươi cảm thấy chuyện này nên xử lý như thế nào?”

Nghe đến hoa thần tìm hỏi, cùng Mẫu Đan Tiên tử tốt nhất sơn trà Tiên tử vội vàng nói: “Sư thúc, ta cảm thấy Đông Hải cùng Thần Châu đại địa vốn là cách xa nhau mấy ngàn dặm, mà Thần Nông Giá vừa nơi Thần Châu đại địa thủ phủ, coi như Tuyết Hoàng tu vi thông thiên, cũng tuyệt đối không thể ở xa như vậy khoảng cách dưới cảm ứng được Thần Nông định.”

Vừa dứt lời, liền có hoa mai Tiên tử phụ họa nói: “Sư bá, ta cho rằng sơn trà muội muội nói rất có lý, nếu như bởi vì như vậy mịt mờ có thể thì hủy tiền đồ của Thanh Vân, đích xác có chút đáng tiếc.”

Bồng Lai một đám rốt cuộc là nữ lưu hạng người, đối mặt việc này lúc vẫn như cũ còn là thái quá cảm tính, ngay ở hoa mai Tiên tử sau khi nói xong, ngoại trừ Liên hoa tiên tử ở ngoài, còn lại nhiều Tiên tử cùng dồn dập phụ họa.

Hoa thần gật gù, đối với Trương Thiên Vũ nói: “Trương đạo hữu, nếu như chúng ta đồng ý luyện đan nói, ngươi có mấy phần chắc chắn có thể làm Thanh Vân tiếp tục gân tiếp mạch, vĩnh trừ hậu hoạn?”

Trương Thiên Vũ vội vàng trả lời: “Mặc dù không dám nói đầy, thế nhưng cũng là có chín thành rưỡi năm chắc.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 357: Lời Nói Dối Có Thiện Ý

Hoa Thần lời vừa nói ra, ngoại trừ Liên hoa tiên tử sắc mặt có chút do dự ở ngoài, cả sảnh đường Tiên tử đều là vui vẻ, kể cả Thần Lộ các loại ba nữ, đồng dạng ngạc nhiên vạn phần, dù sao các nàng cũng là nữ nhi gia, đồng dạng là cảm tính người, mặc dù cùng Thanh Vân có điều mới quen, thế nhưng các nàng mắt thấy Thanh Vân cứ như vậy tiền đồ hủy diệt sạch, trong lòng đồng dạng có chút không cam lòng.

Phượng Dao lúc này mừng lớn nói: “Tốt quá!”

Thần Lộ vội vàng một tay bịt miệng nhỏ nhắn của Phượng Dao, đối với Hoa Thần thâm biếu áy náy nói: “Nhà muội không hiểu lầm lẽ nghi, mong rằng chư vị Tiên tử thứ lỗi.”

Nhiều Tiên tử mặc dù không biết là thân phận của Phượng Dao, thế nhưng Phượng Dao sở dĩ thất lễ, hoàn toàn là vì các nàng Bồng Lai môn nhân, cho nên đối với trước mắt cái này nhanh mồm nhanh miệng xinh đẹp cô gái nhỏ không những sẽ không trách tội lỗi, ngược lại là cực kỳ yêu thích, lúc này liền có hoa mai Tiên tử nở nụ cười xinh đẹp nói: “Thần Lộ muội muội chờ nên khách khí, Phượng Dao nhanh mồm nhanh miệng, yêu thích trả lại không vội, nơi nào sẽ có trách tội vừa nói.”

Hoa Thần cũng lúc này nửa đùa nửa thật nói: “Đúng vậy, ta rất yêu thích Phượng Dao nha đầu này, không bằng thì ở lại ta Bồng Lai tiên cảnh như thế nào?”

Phượng Dao nghe xong vội vàng le lưỡi một cái, kết bạn với cái mặt quỷ nói: “Ta muốn cùng Phu Dịch ca ca cùng đi Côn Lôn.”

“Côn Lôn?” Hoa Thần không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Các ngươi lúc nào đi?”

Phu Dịch trả lời: “Ở Thiên Vũ giúp Thanh Vân Tiên tử luyện tốt tiên đan sau khi.”

“Không không không, ngươi tựa hồ đã quên một chuyện.” Thi Vân lập tức ngắt lời nói.

“Chuyện gì?” Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói.

Thi Vân cười nói: “Linh Miết Đảo tàn dư việc a, ngươi đã quên gì?”

Phu Dịch lúc này mới nhớ tới, lúc trước Trương Thiên Vũ đích xác đáp ứng phải giúp Bồng Lai bày mưu tính kế, xử lý cái này mặc rẽ, chỉ là lúc trước hắn cũng không hề để ý, trong lúc nhất thời lại cho đã quên, không thấy có chút lúng túng, vò vò đầu nói: “Ta quả thật đã quên.”

Lúc trước thủy tiên Tiên tử bẩm tấu thời gian còn chưa đến thật vội nói Linh Miết Đảo một chuyện, cho nên lúc này Hoa Thần cùng nhiều Tiên tử đối với chuyện này hoàn toàn không biết chuyện, lúc này đã nói tới, thủy tiên Tiên tử vội vàng lại đem Linh Miết Đảo chạy thoát lửa Vân chân nhân cùng gần hơn trăm tiểu yêu sự tình nói ra.

Nhưng không nghĩ, Hoa Thần trực tiếp cười nói: “Còn đây là việc nhỏ, tự chúng ta đủ để ứng phó, cần gì phiền toái nữa mấy vị đạo hữu.”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói: “Việc này xem ra tuy nhỏ, thế nhưng một khi Tiên Ma đại chiến bùng nổ thời khắc, lại là tuyệt đối không phải việc nhỏ, cho nên này tàn dư còn là xử lý sớm thật là tốt.”

Hoa Thần lại là xem thường nói: “Linh Miết Đảo đều là một đám đám ô hợp, ngoại trừ chạy nhanh hơn ở ngoài cũng không cái khác chỗ đáng sợ, kế tiếp chúng ta chỉ cần ràng buộc môn nhân có thể, một khi Tiên Ma đại chiến bùng nổ,

ta Bồng Lai trên dưới đương nhiên phải dời đi Thần Châu đại địa cùng chống đỡ Ma tộc, nơi nào còn có môn hộ câu chuyện?”

Hoa Thần lời ấy vừa nói, lập tức gây nên tất cả xôn xao, Phu Dịch bọn người lập tức liền nhìn ra, cho dù là trên điện này Tiên tử, cũng không biết Hoa Thần có như vậy dự định.

Có điều, đây là nàng người ta sự tình, bọn họ bất tiện hỏi đến, Trương Thiên Vũ lập tức trở về tiếng: “Đã như vậy, cái kia chúng ta liền đi trước luyện đan, đợi cho đan thành sau khi liền lên đường hướng về Côn Lôn.”

Hoa Thần khẽ mỉm cười nói: “Như thế vậy làm phiền đạo hữu phí tâm.”

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Tiền bối cần gì khách khí,

Ta Huyền Môn từ xưa một mạch kế thừa, Bồng Lai việc chính là chúng ta việc.”

“Tốt! Cái kia khách khí nói bần đạo liền không muốn nhiều nói rồi, không biết luyện chế viên thuốc này linh thảo Tiên căn hay không đầy đủ hết? Cần chúng ta chuẩn bị cái gì không?” Hoa Thần hỏi.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Lúc trước Thần Nông Giá hành trình thu hoạch khá dồi dào, luyện chế viên thuốc này cần thiết được liệu là đủ.”

“Được rồi, vậy liền phiền phức đạo hữu.” Hoa Thần lại khách khí nói.

Kế tiếp, Trương Thiên Vũ cùng Hoa Thần lại khách sáo một phen sau, Phu Dịch bọn người liền theo thủy tiên Tiên tử ra Hoa Thần Cung, sau đó ở tại dẫn dắt đi đến một chỗ yên lặng vị trí.

Trương Thiên Vũ cũng không có lãng phí thời gian, trực tiếp để Phu Dịch lấy ra Thần Nông đinh, và đem luyện chế viên thuốc này phải một vài điểm mấu chốt 11 báo cho, sau đó đem một đám được liệu ném vào trong đinh sau khi, liền do Phu Dịch thi triển Ly Hỏa phần thiên, bắt đầu luyện đan.

Nhin thấy luyện đan người là Phu Dịch lúc, thủy tiên Tiên tử không khỏi hơi nghi hoặc một chút, theo hỏi ra.

Trương Thiên Vũ lúc này trong lúc rảnh rỗi, liền vì đó giải thích một phen, thủy tiên Tiên tử giờ mới hiểu được, nguyên lai người trong thiên hạ tha thiết ước mơ Thần Nông đĩnh lại có nhỏ máu nhận chủ thuộc tính, lúc này đã bị Phu Dịch thu được, người khác căn bản không thể sử dụng.

Có điều, ở thủy tiên Tiên tử xem ra, Phu Dịch hoàn toàn không như là tinh thông đạo này một trong, không khỏi có chút bận tâm, có điều rồi lại ngại nói.

Trương Thiên Vũ thông minh bực nào, tự nhiên biết thủy tiên Tiên tử ở kiêng ky cái gì, lập tức cười nói: “Viên thuốc này bất quá là địa cấp linh đan thôi, cho dù là thiên cấp tiên đan Phu Dịch cũng luyện đến.”

Thủy tiên Tiên tử không thấy kinh ngạc vô cùng, liền vội vàng hỏi: “Coi là thật?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Hắn chỉ là không quá ưa thích luyện đan mà thôi, nếu không dùng ngộ tính của hắn và bây giờ đối với kỳ vàng thuật trình độ, chỉ cần hơi hơi nghiên cứu mấy ngày, ấy trình độ liền không kém ta.”

“Hả.....” thủy tiên Tiên tử không khỏi sững sốt, nàng ngược lại thật không nhìn ra Phu Dịch lại còn có loại kỹ năng này, lúc trước nàng còn vẫn cho là hắn gần như là một chiến đấu người điên mà thôi, không ngờ rằng lại đối với này luyện đan cũng như vậy ở hành, đúng là nàng nhìn lầm.

Thần Nông đan cùng âm dương Càn Khôn đĩnh bắt đồng, &# 85 âm dương Càn Khôn đĩnh là mới lò, cũng không có cho ăn qua bao nhiêu thuốc, cho nên đối với thành đan cũng không bổ trợ tác dụng, thế nhưng Thần Nông đĩnh nhưng không như thế, lô này với Thần Nông Đại Đế tay lúc, đã luyện chế vô số đan được, chỗ cho ăn tiên thảo linh căn càng đếm không xuể, hơn nữa mấy ngàn năm qua này, vừa vẫn phong ấn thế gian một viên cuối cùng “Thần Nông bách thảo

đan”, bên trong sớm bị thần đan hun đúc tới cực hạn.

Cho nên Phu Dịch luyện đan mặc dù có chút mới lạ, thế nhưng ở này vô số linh vận bổ trợ bên dưới, chỉ cần không xuất hiện lớn chõ sơ suất, thành đan là tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

Luyện đan là món khô khan sự tình, mặc dù chỉ là địa cấp linh tam phẩm linh đan, thế nhưng là cũng cần ròng rã mười hai canh giờ mới có thể mở lò, cho nên Thần Lộ các loại ba nữ ở bàng quan không đến sau nửa canh giờ cảm thấy vô vị, liền quần quít lấy thủy tiên Tiên tử dẫn các nàng xem xét Bồng Lai tiên cảnh đã đi, chỉ để lại Trương Thiên Vũ một người, để ngừa Phu Dịch ngượng tay xuất hiện chõ sơ suất, tốt đúng lúc chỉ điểm.

Lại nói Hoa Thần Cung bên trong, ở Phu Dịch bọn người theo thủy tiên Tiên tử rời đi sau khi, nhiều Tiên tử lập tức liền không bình tĩnh, Liên hoa tiên tử liền vội vàng hỏi: “Tỷ tỷ vừa mới nói có thể là thật?”

Hoa Thần cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Chúng ta đã phiền phức người ta rất nhiều, nếu là lại làm cho bọn họ cuốn vào trận này căn bản chẳng biết lúc nào tài năng kết thúc phân tranh bên trong, lại là có chút không nói phải trái, cho nên việc này vẫn là chính chúng ta đến xử lý.”

“Hả……” nghe đến Hoa Thần kiểu nói này, nhiều Tiên tử lúc này mới yên lòng lại, dù sao các nàng với này Bồng Lai tiên sơn có phi thường thâm hậu cảm tình, nếu như coi là thật làm cho bọn họ từ bỏ, tuyệt đối là phi thường đau lòng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 358: Thiên La Địa Võng

Hôm sau, Phu Dịch quả nhiên một lần liền đem tiếp tục trải qua tiếp mạch linh đan luyện thành, Thanh Vân Tiên tử ăn sau khi, đốc mạch ở được tính trợ giúp bên dưới, gần như đổi vận 12 cái chu thiên, đốc mạch liền thông suốt.

Càng đáng mừng chính là, ròng rã mười hai canh giờ, cũng không thấy Tuyết Hoàng đã đến trả thù, mọi người chỉ nói là Tuyết Hoàng có thể cũng không có cảm ứng Thần Nông đỉnh bản lĩnh, cho nên kết quả như thế, có thể nói là tất cả đều vui vẻ.

Chỉ tiếc bọn họ căn bản không biết là, ở Linh Miết Đảo lần đầu tiên lấy ra Thần Nông đỉnh lúc cũng đã cảm ứng được, mà có cũng đích xác đến chuẩn bị đến trả thù, chỉ là tại đây mấu chốt thời khắc, Thương Long lại hạ giới đem Tuyết Hoàng trực tiếp phong ấn, lúc này mới làm cho bọn họ 2 độ sử dụng Thần Nông đỉnh, lại chưa chắc Tuyết Hoàng giáng lâm.

Nói cách khác, nếu không có Thương Long đúng lúc đem Tuyết Hoàng phong ấn, bọn họ ngược lại là có thể trốn Thần Nông trong đỉnh bình yên vô sự, thế nhưng Bồng Lai tiên cảnh nhất định sẽ gặp tai họa diệt môn, dù sao bây giờ Bồng Lai mạnh nhất Hoa Thần, cũng bất quá mới Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, mà Tuyết Hoàng nhưng thật sự Tiên đế cảnh, mặc dù chỉ là vừa mới lên cấp mấy năm, nhưng đừng nói là Hoa Thần, cho dù là Vệ Tử Dạ thêm Huyền Thanh thượng nhân hai vị, cũng chưa chắc là Tuyết Hoàng đối thủ, cũng chính là Thương Long mượn thánh linh bản thể vô thượng thần thông mới có thể đem ấy phong ấn, nếu không nói, thế gian này khủng bố rất khó lại tìm tới có thể đỡ Tuyết Hoàng lửa giận người.

Trị giá này, Bồng Lai tiên cảnh một nhom sự tình cũng coi như là viên mãn,

mọi người lập tức liền muốn rời khỏi nơi này đi tới Côn Lôn.

Phu Dịch bọn người có công với Bồng Lai, cho nên Hoa Thần tự mình suất 10 hai vị Hoa tiên tử đưa tiễn, đương nhiên, cũng không thể thiếu Thanh Vân những người này, dù sao Phu Dịch bọn người này đến hoàn toàn là vì thay thế nàng chữa thương.

Tống quân thiên lý, cuối cùng rồi cũng phải từ biệt!

Bồng Lai một đám Tiên tử đem Phu Dịch bọn người đưa đến Bồng Lai hòn đảo trăm dặm chõ, rốt cục ngừng lại đám mây, Hoa Thần chắp tay nói: “Thì đưa đến nơi này đi, theo phương hướng này đi thẳng, ước chừng hơn ba ngàn sáu trăm dặm tả hữu, nhưng có thể đạt được Thần Châu đại địa, có điều dọc theo con đường này nhưng cũng không thái bình, cho nên các ngươi nhất định phải cẩn thận.”

Phu Dịch bọn người vội vàng chắp tay đáp lễ, từ Trương Thiên Vũ nói: “Đa tạ chư vị tiên bối cùng đạo hữu đưa tiễn, chúng ta không lăm cảm kích.”

Hoa Thần cười nói: “Nên là chúng ta cảm tạ các ngươi mấy vị mới là, đạo hữu thực sự là khách khí.”

“Nơi nào, nơi nào, là chúng ta quấy rầy mới là.” Trương Thiên Vũ lập tức khách sáo nói.

Nhưng không nghĩ vừa dứt lời, Phượng Dao liền thấp giọng thầm nói: “Mỗi lần đều những lời khách sáo này, nói không buồn rầu, nghe đều phiền.”

Phượng Dao lời ấy lập tức gây nên mọi người cười to, thủy tiên Tiên tử tùy tiện nói: “Được rồi, Phượng Dao từ từ phiền, các ngươi đi nhanh lên đi, ngày sau Tiên Ma đại chiến thời gian gặp lại a.”

Phu Dịch bọn người vội vàng lại chắp tay bái biệt, sau khi lại từ Trương Thiên Vũ thi triển đáp mây bay thuật, chở mọi người hướng về Hoa Thần chỉ

phương hướng bỏ chạy, có điều lúc này bởi vì cách khoảng cách quá gần, Phu Dịch bọn người hoàn toàn không sوت ruột sử dụng tốn phong long cuốn huy động đám mây tốc độ, nếu không một phen cuồng phong loạn thành, thật sự là mất thể diện.

Đợi cho đám mây bay đến nhìn không tới Bồng Lai tiên sơn thời gian, Phu Dịch lúc này mới không nhanh không chậm lấy ra Phong Thiên Kính, thi triển tốn phong long cuốn tăng tốc độ.

“Âm!”

Mọi người ở đây vừa mới tăng tốc độ đi ra không đủ khoảng mười dặm, mặt biển đột nhiên nổ lên một làn sóng sóng lớn, bay thẳng đến đáp mây bay Phu Dịch bọn người xoắn tới.

Trương Thiên Vũ phản ứng nhanh vô cùng,

Một ngón tay vạch ra, liền gấp một vệt thần quang đánh vào đám mây, lập tức quẹo thật nhanh, liền dán vào sóng biển đảo ngược mà quay về.

Bay ra khoảng mười dặm thời gian, cái kia sóng biển rốt cục yếu đi, Trương Thiên Vũ lúc này mới dừng lại đám mây, hờ lạnh một tiếng nói: “Thần thánh phương nào ngăn trở chúng ta đường đi?”

Trương Thiên Vũ vừa dứt lời, liền nhìn thấy mặt nước một phần, theo một mảnh “rầm” có tiếng vang lên, lại theo trong nước tránh ra gần trăm bóng người, quạ ào ào một mảnh đem mọi người vây vào giữa.

Phu Dịch bọn người tập trung nhìn vào, đầu lĩnh lại là Linh Miết Đảo đảo chủ lửa Vân chân nhân, cũng chính là cái kia râu quai nón, mà bên cạnh những người này, tự nhiên chính là Linh Miết Đảo bỏ chạy cái kia gần trăm tiểu yêu.

Có điều, lúc này cái kia râu quai nón cánh tay phải đã không biết dùng nào bí thuật một lần nữa mọc ra, dù sao cũng là lôi kiếp cảnh đại yêu, có loại thủ đoạn

này ngược lại cũng không phải rất kỳ quái, cho nên Phu Dịch bọn người ngược lại cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Râu quai nón tựa như cười mà không phải cười thấy Phu Dịch bọn người nói: “Không nghĩ tới sao?”

Vốn cho là Phu Dịch bọn người nhất định sẽ sợ đến tè ra quần, nhưng không nghĩ những người này lại là trấn định tự nhiên, cười lạnh một tiếng nói: “Có cái gì không nghĩ tới?”

“Hả?” Râu quai nón không khỏi sững sốt, lập tức cất tiếng cười to nói: “Thực sự là chết đến nơi rồi còn mạnh miệng, nói một chút đi, các ngươi rốt cuộc là ai? Bản tọa thủ hạ chưa từng có vô danh chi hồn.”

Phu Dịch cười nói: “Lúc trước không phải đã nói sao, bần đạo mấy người đến từ Thanh Khâu Sơn.”

“Cái rắm Thanh Khâu Sơn!” Râu quai nón trực tiếp mắng to một tiếng, chỉ vào Phu Dịch liên tiếp tục miệng mắng to: “Các ngươi thật sự coi lão tử mắt mù, các ngươi rõ ràng là loài người tặc tử, làm sao có khả năng đến từ Thanh Khâu Sơn, lúc trước bất cần chỉ có điều bởi vì các ngươi là phế vật này bị ngươi ám hại, ngươi thật cho là hôm nay còn có thể chạy ra này thiêng la địa võng?”

Phu Dịch nhưng cũng không tức giận, lập tức cười nói: “Cái này chúng ta là loài người không sai, nhưng là chúng ta thật đến từ Thanh Khâu Sơn.” Dứt lời, liền phổi hợp giới thiệu lên.

“Chiến sĩ vinh quang tên biết chưa? Ta là thánh hỏa Thiên Tôn, vị này là múa trời cơ, vị này là viêm Linh thánh cơ, như thế nào? Nghe nói qua gì?”

Râu quai nón lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Phàm là có chút từng trải người, đều biết này, các ngươi rõ ràng chính là trộm nghe đồn đải đã đến nơi này giả danh lừa bịp, các ngươi rốt cuộc là ai?”

Phu Dịch nghe xong không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Ta nói thực sự, U &# 8 lừa ngươi làm chi, đúng rồi, chúng ta cùng huyền vũ tôn cùng Huyền Thiên Tôn hai vị Thiếu chủ càng tình như thủ túc, không tin nói chính ngươi đi Thanh Khâu Sơn hỏi, cái này lại không xa, dùng thân pháp của ngươi, trong vòng một ngày tuyệt đối biết đánh nhau cái qua lại.”

Râu quai nón hừ lạnh một tiếng nói: “Coi như ngươi nói thực sự vậy thì thế nào? Chúng ta chính là Đông Hải Tân Tiên, cùng Thanh Khâu Sơn cũng không liên quan, đừng nói các ngươi cùng cái gọi là Yêu tộc Thiếu chủ quen, cho dù là cùng Yêu Hoàng kết nghĩa anh em, hôm nay các ngươi cũng khó thoát khỏi cái chết.”

“Phải không?” Phu Dịch lại vẫn như cũ trấn định tự nhiên nói: “Hôm nay rõ cuộc là chẳng biết ai thắng ai thật đúng là nói không chừng đây.”

“Hả?” Râu quai nón ha ha cười nói: “Thật lớn tự tin, ngươi có biết bản tọa ở chỗ này cùng ngươi cãi cọ là làm chi, thật cho là lão tử quan tâm các ngươi là người nào?”

Dứt lời, râu quai nón vỗ tay một cái, chỉ thấy mặt biển “ào ào ào” một trận động tĩnh, lập tức liền bay lên một tấm to lớn lưỡi đen, đem toàn bộ chu vi mười dặm mặt biển toàn bộ phóng xạ.

“Các ngươi nhìn nhìn lại trên trời!”

Râu quai nón cười lạnh một tiếng, Phu Dịch bọn ngươi vội vàng ngang đầu hướng lên trên nhìn qua, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, thiên hạ đồng dạng xuất hiện một tấm kim quang vồng lớn, cùng trong biển vồng lớn đồng dạng, lại cũng có khoảng mười dặm.

“Bản tọa hôm nay thì nhìn, các ngươi có cái gì năng lực khả năng chạy ra này thiên la địa vồng?” Râu quai nón lập tức cất tiếng cười to nói.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 359: Ai Là Trư Nhân?

Vốn cho là Phu Dịch bọn người lúc này nhất định sẽ thất kinh, nhưng không nghĩ mọi người vẫn như cũ là phụ bình chân như vại dáng dấp, phảng phất hết thảy đều ở tại trong dự liệu giống nhau.

Có điều, râu quai nón cũng sẽ không nghĩ như vậy, hắn thấy mọi người vẻ mặt, còn tưởng rằng bọn họ là hoàn toàn sợ choáng váng, lập tức lại vỗ vỗ tay, một đám tiểu yêu tính cả chính hắn lập tức liền hướng về chung quanh bay trốn, cùng lúc đó, bầu trời kim quang vồng lớn cùng trong biển tăm vồng lớn màu đen bắt đầu chậm chậm lồng hợp.

Rất nhanh, Linh Miết Đảo lùi yêu liền bay ra thiên la lưới ở ngoài, mà thiên la địa vồng lúc này cách xa nhau cũng gần như còn lại hai người cao tả hữu.

Thấy Phu Dịch bọn người vẫn như cũ không nhúc nhích, râu quai nón cùng một đám yêu nghiệt lại cất tiếng cười to, trong tiếng cười tràn đầy ý giễu cợt.

“Gần đủ rồi? Các nàng làm sao còn chưa tới?” Thân Lộ tả hữu nhìn chung quanh một phen, không khỏi nói thăm một tiếng nói.

“Đến rồi!”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, liền nghe đến Thi Vân hưng phấn kinh hô một tiếng.

Theo âm thanh của Thi Vân, chỉ thấy chu vi hai mươi dặm phạm vi nơi, đột nhiên theo mặt biển cuốn lên vô số điều rồng nước xông thẳng tới chân trời, không cần mấy, Phu Dịch bọn người cũng biết đây là tổng cộng 100 đạo rồng

nước.

Bởi vì trận pháp này, chính là Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người đối với Bồng Lai “bách hoa nở rộ đại trận” cải tiến sau xuất ra.

Về phần tại sao lại có trước mắt tình cảnh này, đồng dạng là xuất từ mưu tính của Trương Thiên Vũ.

Cuối cùng là chuyện ra sao?

Nguyên lai ở Phu Dịch luyện đan thời gian, Trương Thiên Vũ nhất thời không chỗ nào là sự tình, liền một mực nghiên cứu chiến thuật du kích tai hại, nhưng ròng rã dùng mười canh giờ, hắn cũng không có tìm tới cái này chiến thuật chỗ sơ suất.

Nhưng ngay ở hắn chuẩn bị từ bỏ một khắc đó, hắn thấy trong khi luyện đan Phu Dịch trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, như là mổ sonda cô đặc xâu đỉnh bình thường trở nên mở lang.

Lúc này hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, hắn lúc trước vẫn luôn đang nghiên cứu trò chơi chiến thuật tai hại vốn là chui vào ngõ cụt, trên lý thuyết nói, chiến thuật du kích đã là hầu như hoàn mỹ chiến thuật, bây giờ hắn lại dùng chính mình hoàn toàn không am hiểu chiến thuật, tới suy đoán một hầu như hoàn mỹ chiến thuật, ý đồ dùng chiến thuật phương thức đánh bại, vốn là một loại sai lầm.

Này đúng như cố huấn nói vậy: Nếu như vấn đề thân mình có chuyện nói, vậy nghiên cứu vấn đề này còn có ý nghĩa gì?

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch luyện đan sau khi, hắn rốt cục phản ứng lại, chiến thuật du kích cố nhiên hoàn mỹ, kể cả ở Thần Châu đế quốc hưng thịnh thời gian, phương hướng khắp nơi man di cũng từng hấp thụ giáo huấn, thay đổi chiến pháp, học tập Thần Châu đế quốc chiến thuật du kích, thế nhưng ở sau đó đại chiến bên trong, lại là vẫn như cũ không cải biến được bẻ gãy nghiêm nát thua cuộc.

Đây là bởi vì sao?

Bởi vì là vì sử dụng chiến thuật người, mặc dù bọn họ nhìn đã hiểu trò chơi chiến thuật “địch tiến ta lùi, địch nghỉ lại ta làm phiền, địch mệt ta đánh, địch lui ta đuổi” cái kia 10 sáu chữ chân quyết, thế nhưng bọn họ chỉ là xem hiểu mà thôi, bọn họ căn bản không biết vu vi, cho nên cho dù tốt chiến thuật cũng phải nhìn sử dụng chiến thuật người.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau Trương Thiên Vũ, đồng thời cũng phản ứng lại, Linh Miết Đảo một đám vốn là gượng chuyển cứng bộ, chúng nó căn bản không có hoàn toàn linh ngộ này 10 sáu chữ chân ý, nếu không ở Bồng Lai năm lần quy mô lớn vây quét bên trong, chúng nó tuyệt đối không thể trực tiếp bỏ chạy, mà là vì bố trí mai phục,

Đồng thời lại dùng các loại tầng tầng lớp lớp thủ pháp không dứt quấy rầy, như vậy mới có thể đem tối đại hóa lợi ích.

Mà trên thực tế, chúng nó chỉ là đi đánh lén Bồng Lai tiên cảnh đại bản doanh, kể từ đó, liền không coi là là chiến thuật du kích, ngược lại là thành vây Nguy cứu Triệu, dùng đánh lén ép Bồng Lai Tiên tử bọn quay lại Bồng Lai tiên cảnh, sau đó mổ Linh Miết Đảo nguy hiểm.

Vì vậy, Trương Thiên Vũ ở Phu Dịch đan thành sau khi, liền cùng Hoa Thần cùng một đám Tiên tử thương nghị việc này, mà cuối cùng kết quả chính là, dùng chính bọn họ làm mồi nhử, dụ dỗ Linh Miết Đảo tàn dư ra tay, sau đó nhận sự giúp đỡ trận pháp khiến cho không thể bỏ chạy, cuối cùng một lần tiêu diệt, chấm dứt hậu hoạn.

Mà loại này làm mệt mỏi trận pháp, vốn là cùng đại trận hộ sơn nguyên lý là hoàn toàn không có khác biệt, duy nhất không cùng chính là, một loại là không cho bên ngoài người tiến đến, một loại là không cho ở chỗ người đi ra ngoài, cho nên, Bồng Lai tiên cảnh đại trận hộ sơn thì thành bọn họ tốt nhất khốn địch trận.

Vì vậy ở Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cùng với một đám Tiên tử bọn nô

lực cải tiến sau khi, dễ dàng cho phương hướng này liên tiếp lén lút bày năm cái trận pháp, từng cái trận pháp phạm vi mười dặm, trước mắt trận pháp này, chính là cái cuối cùng.

Đương nhiên, cái kế hoạch này có thể thành hay không, Trương Thiên Vũ không dám hứa chắc, bởi vì hắn không phải Linh Miết Đảo tàn dư, hắn không biết là bọn họ có thể hay không đã đến trả thù.

Có điều, cái kế hoạch này thành hoặc là không thành công, đối với Phu Dịch mấy người cũng không có bất kỳ tổn thất nào, bởi vì kế hoạch thất bại nói, vậy nguyên nhân chỉ có một, chính là Linh Miết Đảo tàn dư chưa có tới trả thù, vậy bọn họ cũng không thể vẫn ở lại Bồng Lai tiên cảnh, dù sao nơi này đều là nữ tu, bọn họ ở lại nơi đây cũng không thích hợp, cho nên vừa vặn bình yên rời đi.

Hơn nữa thực hiện này mưu kế, cũng coi như là vì bọn họ an toàn lên bảo hiểm, dù sao yêu nghiệt của Linh Miết Đảo một khi đến trả thù, dùng tu vi của bọn họ rất khó có thể ấy chính diện giao phong, mặc dù Phu Dịch bọn người khả năng nhận sự giúp đỡ Thần Nông đĩnh bảo đảm nhất thời bình an, hoặc là ở Bồng Lai Tiên tử bọn đúng lúc dưới sự giúp đỡ chạy trốn, lại cũng sẽ lãng phí một tiêu diệt cơ hội tốt nhất của bọn họ.

Thế nhưng kế này nếu thành, Bồng Lai tiên cảnh ngày sau liền không cần lại bởi vì này tàn dư tồn tại mà lòng sinh kiêng ky, có thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

Cho nên, Phu Dịch bọn họ cũng không có sotoruột chạy đi, mà là vẫn đáp máy bay ở chỗ này lắc lư, chính là vì dẫn ra này yêu nghiệt.

Cũng may, kế hoạch không có phạm sai lầm, Linh Miết Đảo lúc trước chạy trốn yêu nghiệt bọn thật xuất hiện, hơn nữa thật xuất hiện ở tại bọn hắn trong trận pháp, làm sao có thể để Phu Dịch bọn người không kinh hỉ?

Còn râu quai nón thối cái gì thiên la địa võng, ở trong mắt bọn họ lại là rác rưởi, bởi vì có Thần Nông đĩnh nơi tay, bọn họ chính là vô địch khắp thiên hạ!

Nhìn thấy “bách hoa nở rộ đại trận” khởi động, Phu Dịch bọn người rốt cục yên lòng, bây giờ Bồng Lai Hoa Thần suất 10 hai vị Hoa tiên tử cùng xuất hiện, mười ba vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh chém giết này yêu nghiệt tuyệt đối là thế như chẻ tre, căn bản cũng không cần bọn họ trợ quyền.

Cho nên, khi bọn hắn nhìn thấy đại trận khởi động trong nháy mắt đó, Phu Dịch vội vàng lấy ra Thần Nông đinh, mọi người lập tức mỗi loại thi triển ấm trời thuật chui vào trong đinh, dù sao bọn họ cũng không biết cái kia thiên la địa võng uy lực, không cần phải đặt mình vào nguy hiểm.

Mà lúc này lui ra thiên la địa võng một đám yêu nghiệt, ngược lại là sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, trực tiếp Hoa Thần suất 10 hai vị Hoa tiên tử xông vào vào đại trận, bắt đầu chém giết này yêu nghiệt thời gian, này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại thi triển chính mình sở trường nhất bỏ chạy thuật muôn bỏ trốn mất dạng.

Nhưng không nghĩ khi bọn hắn thân hình vọt tới này cột nước trong lúc đó lúc, phảng phất đụng vào một đạo vô hình trên tường bình thường, dồn dập hiện ra thân hình, trực tiếp bị canh giữ ở đại trận ở ngoài Bồng Lai nhiều môn nhân giương giết.

Thẳng đến lúc này, râu quai nón rốt cục phản ứng lại, trận này săn bắn bọn họ căn bản là không phải thợ săn, trong mắt bọn họ con mồi mới thật sự là thợ săn, mà bọn họ, mới thật sự là con mồi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 359: Ai Là Thợ Săn?

Vốn cho là Phu Dịch bọn người lúc này nhất định sẽ thất kinh, nhưng không nghĩ mọi người vẫn như cũ là phụ bình chân như vại dáng dấp, phảng phất hết thảy đều ở tại trong dự liệu giống nhau.

Có điều, râu quai nón cũng sẽ không nghĩ như vậy, hắn thấy mọi người vẻ mặt, còn tưởng rằng bọn họ là hoàn toàn sợ choáng váng, lập tức lại vỗ vỗ tay, một đám tiểu yêu tính cả chính hắn lập tức liền hướng về chung quanh bay trốn, cùng lúc đó, bầu trời kim quang vồng lớn cùng trong biển tăm vồng lớn màu đen bắt đầu chậm chậm lồng hợp.

Rất nhanh, Linh Miết Đảo lùi yêu liền bay ra thiên la lưới ở ngoài, mà thiên la địa vồng lúc này cách xa nhau cũng gần như còn lại hai người cao tả hữu.

Thấy Phu Dịch bọn người vẫn như cũ không nhúc nhích, râu quai nón cùng một đám yêu nghiệt lại cất tiếng cười to, trong tiếng cười tràn đầy ý giễu cợt.

“Gần đủ rồi? Các nàng làm sao còn chưa tới?” Thân Lộ tả hữu nhìn chung quanh một phen, không khỏi nói thăm một tiếng nói.

“Đến rồi!”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, liền nghe đến Thi Vân hưng phấn kinh hô một tiếng.

Theo âm thanh của Thi Vân, chỉ thấy chu vi hai mươi dặm phạm vi nơi, đột nhiên theo mặt biển cuốn lên vô số điều rồng nước xông thẳng tới chân trời, không cần mấy, Phu Dịch bọn người cũng biết đây là tổng cộng 100 đạo rồng

nước.

Bởi vì trận pháp này, chính là Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người đối với Bồng Lai “bách hoa nở rộ đại trận” cải tiến sau xuất ra.

Về phần tại sao lại có trước mắt tình cảnh này, đồng dạng là xuất từ mưu tính của Trương Thiên Vũ.

Cuối cùng là chuyện ra sao?

Nguyên lai ở Phu Dịch luyện đan thời gian, Trương Thiên Vũ nhất thời không chỗ nào là sự tình, liền một mực nghiên cứu chiến thuật du kích tai hại, nhưng ròng rã dùng mười canh giờ, hắn cũng không có tìm tới cái này chiến thuật chỗ sơ suất.

Nhưng ngay ở hắn chuẩn bị từ bỏ một khắc đó, hắn thấy trong khi luyện đan Phu Dịch trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, như là mổ sonda cô đặc xâu đỉnh bình thường trở nên mở lang.

Lúc này hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, hắn lúc trước vẫn luôn đang nghiên cứu trò chơi chiến thuật tai hại vốn là chui vào ngõ cụt, trên lý thuyết nói, chiến thuật du kích đã là hầu như hoàn mỹ chiến thuật, bây giờ hắn lại dùng chính mình hoàn toàn không am hiểu chiến thuật, tới suy đoán một hầu như hoàn mỹ chiến thuật, ý đồ dùng chiến thuật phương thức đánh bại, vốn là một loại sai lầm.

Này đúng như cố huấn nói vậy: Nếu như vấn đề thân mình có chuyện nói, vậy nghiên cứu vấn đề này còn có ý nghĩa gì?

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch luyện đan sau khi, hắn rốt cục phản ứng lại, chiến thuật du kích cố nhiên hoàn mỹ, kể cả ở Thần Châu đế quốc hưng thịnh thời gian, phương hướng khắp nơi man di cũng từng hấp thụ giáo huấn, thay đổi chiến pháp, học tập Thần Châu đế quốc chiến thuật du kích, thế nhưng ở sau đó đại chiến bên trong, lại là vẫn như cũ không cải biến được bẻ gãy nghiêm nát thua cuộc.

Đây là bởi vì sao?

Bởi vì là vì sử dụng chiến thuật người,

Mặc dù bọn họ nhìn đã hiểu trò chơi chiến thuật “địch tiến ta lùi, địch nghỉ lại ta làm phiền, địch mệt ta đánh, địch lui ta đuổi” cái kia 10 sáu chữ chân quyết, thế nhưng bọn họ chỉ là xem hiểu mà thôi, bọn họ căn bản không biết vu vi, cho nên cho dù tốt chiến thuật cũng phải nhìn sử dụng chiến thuật người.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau Trương Thiên Vũ, đồng thời cũng phản ứng lại, Linh Miết Đảo một đám vốn là gượng chuyển cứng bộ, chúng nó căn bản không có hoàn toàn lĩnh ngộ này 10 sáu chữ chân ý, nếu không ở Bồng Lai năm lần quy mô lớn vây quét bên trong, chúng nó tuyệt đối không thể trực tiếp bỏ chạy, mà là vì bố trí mai phục, đồng thời lại dùng các loại tầng tầng lớp lớp thủ pháp không dứt quấy rầy, như vậy mới có thể đem tối đại hóa lợi ích.

Mà trên thực tế, chúng nó chỉ là đi đánh lén Bồng Lai tiên cảnh đại bản doanh, kể từ đó, liền không coi là là chiến thuật du kích, ngược lại là thành vây Nguy cứu Triệu, dùng đánh lén ép Bồng Lai Tiên tử bọn quay lại Bồng Lai tiên cảnh, sau đó mổ Linh Miết Đảo nguy hiểm.

Vì vậy, Trương Thiên Vũ ở Phu Dịch đan thành sau khi, liền cùng Hoa Thần cùng một đám Tiên tử thương nghị việc này, mà cuối cùng kết quả chính là, dùng chính bọn họ làm mồi nhử, dụ dỗ Linh Miết Đảo tàn dư ra tay, sau đó nhận sự giúp đỡ trận pháp khiến cho không thể bỏ chạy, cuối cùng một lần tiêu diệt, chấm dứt hậu hoạn.

Mà loại này làm mệt mỏi trận pháp, vốn là cùng đại trận hộ sơn nguyên lý là hoàn toàn không có khác biệt, duy nhất không cùng chính là, một loại là không cho bên ngoài người tiến đến, một loại là không cho ở chỗ người đi ra ngoài, cho nên, Bồng Lai tiên cảnh đại trận hộ sơn thì thành bọn họ tốt nhất khốn địch trận.

Vì vậy ở Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ cùng với một đám Tiên tử bọn nỗ lực cải tiến sau khi, dễ dàng cho phương hướng này liên tiếp lén lút bày năm cái

trận pháp, từng cái trận pháp phạm vi mươi dặm, trước mắt trận pháp này, chính là cái cuối cùng.

Đương nhiên, cái kế hoạch này có thể thành hay không, Trương Thiên Vũ không dám hứa chắc, bởi vì hắn không phải Linh Miết Đảo tàn dư, hắn không biết là bọn họ có thể hay không đã đến trả thù.

Có điều, cái kế hoạch này thành hoặc là không thành công, đối với Phu Dịch mấy người cũng không có bất kỳ tổn thất nào, bởi vì kế hoạch thất bại nói, vậy nguyên nhân chỉ có một, chính là Linh Miết Đảo tàn dư chưa có tới trả thù, vậy bọn họ cũng không thể vẫn ở lại Bồng Lai tiên cảnh, dù sao nơi này đều là nữ tu, bọn họ ở lại nơi đây cũng không thích hợp, cho nên vừa vặn bình yên rời đi.

Hơn nữa thực hiện này mưu kế, cũng coi như là vì bọn họ an toàn lên bảo hiểm, dù sao yêu nghiệt của Linh Miết Đảo một khi đến trả thù, dùng tu vi của bọn họ rất khó có thể ấy chính diện giao phong, mặc dù Phu Dịch bọn người khả năng nhận sự giúp đỡ Thần Nông đỉnh bảo đảm nhất thời bình an, hoặc là ở Bồng Lai Tiên tử bọn đúng lúc dưới sự giúp đỡ chạy trốn, lại cũng sẽ lãng phí một tiêu diệt cơ hội tốt nhất của bọn họ.

Thế nhưng kế này nếu thành, Bồng Lai tiên cảnh ngày sau liền không cần lại bởi vì này tàn dư tồn tại mà lòng sinh kiêng kỵ, có thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn!

Cho nên, Phu Dịch bọn họ cũng không có sôt ruột chạy đi, mà là vẫn đáp máy bay ở chỗ này lắc lư, chính là vì dẫn ra này yêu nghiệt.

Cũng may, kế hoạch không có phạm sai lầm, Linh Miết Đảo lúc trước chạy trốn yêu nghiệt bọn thật xuất hiện, hơn nữa thật xuất hiện ở tại bọn hắn trong trận pháp, làm sao có thể để Phu Dịch bọn người không kinh hỉ?

Còn râu quai nón thối cái gì thiên la địa võng, U 8 32; ở trong mắt bọn họ lại là rác rưởi, bởi vì có Thần Nông đỉnh nơi tay, bọn họ chính là vô địch khắp thiên hạ!

Nhìn thấy “bách hoa nở rộ đại trận” khởi động, Phu Dịch bọn người rốt cục yên lòng, bây giờ Bồng Lai Hoa Thần suất 10 hai vị Hoa tiên tử cùng xuất hiện, mười ba vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh chém giết này yêu nghiệt tuyệt đối là thế như chẻ tre, căn bản cũng không cần bọn họ trợ quyền.

Cho nên, khi bọn hắn nhìn thấy đại trận khởi động trong nháy mắt đó, Phu Dịch vội vàng lấy ra Thần Nông đinh, mọi người lập tức mỗi loại thi triển ấm trời thuật chui vào trong đinh, dù sao bọn họ cũng không biết cái kia thiên la địa võng uy lực, không cần phải đặt mình vào nguy hiểm.

Mà lúc này lui ra thiên la địa võng một đám yêu nghiệt, ngược lại là sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, trực tiếp Hoa Thần suất 10 hai vị Hoa tiên tử xông vào vào đại trận, bắt đầu chém giết này yêu nghiệt thời gian, này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại thi triển chính mình sở trường nhất bỏ chạy thuật muôn bỏ trốn mất dạng.

Nhưng không nghĩ khi bọn hắn thân hình vọt tới này cột nước trong lúc đó lúc, phảng phất đụng vào một đạo vô hình trên tường bình thường, dồn dập hiện ra thân hình, trực tiếp bị canh giữ ở đại trận ở ngoài Bồng Lai nhiều môn nhân giương giết.

Thẳng đến lúc này, râu quai nón rốt cục phản ứng lại, trận này săn bắn bọn họ căn bản là không phải thợ săn, trong mắt bọn họ con mồi mới thật sự là thợ săn, mà bọn họ, mới thật sự là con mồi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 360: Bồng Lai Đánh Bại

“A!.....”

Theo một tiếng rống to, râu quai nón cao lớn thô kệch thân hình lại bắt đầu tăng vọt, chỉ là trong chớp mắt, liền biến thành một tóc tím áo choàng, phảng phất đời đời ma thần giống như che trời người khổng lồ.

Cái kia vốn liền bành trướng rắn chắc bắp thịt lúc này trở nên càng thêm gồ lên, một cái vừa một cái gân xanh nhô lên cao vút, phảng phất từng cái từng cái Chân long bình thường lộ phí ở bên ngoài cơ thể, khiến người ta không rét mà run.

Nhin thấy râu quai nón hóa thành che trời người khổng lồ sau khi, Bồng Lai nhiều Tiên tử không khỏi sững sốt, Hoa Thần không khỏi chau mày nói: “Lại là pháp thiên tượng! Bọn tỷ muội, mau lui lại!”

Hóa thân ma thần sau khi, râu quai nón tin tưởng lập tức bành trướng, lập tức hù lạnh một tiếng, ấy tiếng phảng phất đất bằng phẳng sấm sét bình thường vang dội vô cùng, vang vọng toàn bộ thiên địa.

“Chẳng biết ai thắng ai còn chưa chắc chắn!”

Này một tiếng, phảng phất tại đáp lại Phu Dịch lúc trước đối thoại bình thường, lại tựa hồ là đang đối với Bồng Lai tiên cảnh nhiều Tiên tử nói.

Dứt lời, như là như chuông đồng hai mắt hướng về chiến trường tùy ý quét qua, sau đó bốc lên một đôi thiết quyến, bay thẳng đến so với nhiều Tiên tử chậm một bước, còn chưa chạy ra bách hoa nở rộ đại trận ngọc trâm Tiên tử

đánh mà đi.

Quyền mới phương động, liền có tiếng sấm gió tới trước, ngọc trâm Tiên tử nhất thời cảm giác được một luồng vô cùng mạnh mẽ uy thế đem khóa chặt, thân hình lập tức phảng phất thân thể vùi lấp vũng bùn bình thường, lại không cách nào di động, ngọc trâm Tiên tử vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, nhìn thấy này một đôi như trời chuông chùy bình thường thiết quyền lúc, nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, trong lòng biết hôm nay dù cho vắng mặt quyền này dưới chết, cũng tất nhiên bị thương nặng.

“Nhanh!”

Ngay ở ngọc trâm Tiên tử cho rằng nàng chạy trốn không khỏi nắng thời khắc, chỉ nghe Hoa Thần khẽ kêu một tiếng, tay phải xa xa một ngón tay, liền nhìn thấy một viên tỏa ra muôn màu muôn vẻ, tròn vo bảo châu hóa thành một đạo tia sáng kỳ dị thần quang trực tiếp vọt tới người khổng lồ cái kia một đôi thiết quyền bên dưới.

“Mở!”

Hoa Thần lại khẽ kêu một tiếng, cái kia thần quang tia sáng kỳ dị bảo châu đột nhiên phóng ra huyền lệ chói mắt thần quang, thần quang ở ngoài lại sinh ra vô số đủ kiểu cánh hoa, lập tức liền biến thành một đóa không biết tên kỳ hoa, ở kỳ Hoa Thần chỉ riêng bảo hộ bên dưới, ngọc trâm Tiên tử thân hình nhất thời cảm thấy nhẹ đi, vội vàng điều khiển độn quang nhanh chóng hướng ngoài trận bỏ chạy.

“Âm!”

Ngay ở ngọc trâm Tiên tử vừa mới thoát ra trận pháp ở ngoài lúc, râu quai nón cái kia một đôi phảng phất có hủy thiên diệt địa oai thiết quyền rốt cục giáng lâm. Oanh tai kia đóa kỳ hoa bên trên, lập tức truyền ra một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, cả hai chạm vào nhau thời gian sản sinh sóng khí, trực tiếp đem bình tĩnh nước biển nhấc lên tầng sóng lớn, cao nhất cái kia một tầng

sóng lại có cao trăm trượng!

Thấy thế nào, “oành! Oành!” Có tiếng nổ liền không dứt, chính là cái kia tầng tầng sóng gió kinh hoàng đánh ra ở trận pháp kết giới hàng rào âm thanh.

Cũng may,

Bồng Lai tiên cảnh bách hoa nở rộ đại trận, chính là năm đó đời thứ nhất Hoa Thần cùng 10 hai vị Tiên tử chuyển nhà Bồng Lai sau khi, để phòng ngừa Đông Hải Yêu tộc đánh lén, trải qua chín chín tám mươi mốt năm mới sáng lập đại trận hộ sơn, sau đó vừa dùng đem gần ngàn năm không dứt hoàn thiện, cho nên trận pháp này đã sắp đến gần hoàn mỹ, thiên hạ ngày nay ngoại trừ Côn Lôn núi vay mượn Bắc Thiên Môn môn hộ ở ngoài, tuyệt đối không có gì tòa danh sơn đại trận hộ sơn so ra mà vượt trận này, mặc dù là đại trận hộ sơn của Thanh Khâu Sơn cũng có điều không bằng.

Cho nên, bách hoa nở rộ đại trận liền trở thành lần này thú bị nhốt cuộc chiến nhất quán lựa chọn, mặc dù trước mặt trận pháp này mặc dù chỉ là Bồng Lai tiên cảnh toà kia đại trận hộ sơn phục chế phẩm, thế nhưng ở Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ dưới sự giúp đỡ, đã có thể đạt được nguyên trận pháp ba phần mười uy lực.

Có điều, đây cũng đã đủ rồi, bởi vì bọn họ đối thủ cũng không phải thời đại thượng cổ có vô thượng thần thông Yêu Thánh, trong đó lợi hại nhất lửa Vân chân nhân, cũng bất quá mới gần như là lôi kiếp cảnh đại yêu thôi, cho nên có này ba phần mười uy lực là đủ!

Cho nên này nhìn như uy lực vô cùng phong ba sóng dữ, đánh ra tại đây trận pháp hàng rào trên, ngoại trừ phát sinh này một tiếng tiếng nổ ở ngoài, trận pháp căn bản cũng không có một tia tổn hại dấu hiệu, thậm chí ngay cả một tia rung động đều không có.

Nhìn thấy trận pháp không việc gì, Bồng Lai một đám Tiên tử lúc này mới yên lòng lại, mỗi loại nắm bắt trong tay binh khí cùng pháp bảo, chờ đợi này

sóng lớn bình ổn sau khi, lại chó cùng rút giệu.

Nhưng không nghĩ, ngay ở nhiều Tiên tử tin tưởng tràn đầy thời gian, lại nghe được “Oanh! Âm!” Hai tiếng to lớn đánh có tiếng vang lên, trận pháp tại đây hai tiếng nổ vang sau khi, nhất thời run rẩy không ngớt, còn chưa các loại nhiều Tiên tử phản ứng lại, chính là lại hai tiếng đánh có tiếng, trận pháp kết giới lúc này nứt đến hai đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách!

“Làm sao có khả năng! Cái kia yêu nghiệt chẳng lẽ đã đột phá tới thiên yêu cảnh gì?” Liên hoa tiên tử nhất thời kinh ngạc vô cùng, lập tức kích động nói.

Mẫu Đan Tiên tử lúc này lắc đầu nói: “Không có khả năng! Nếu như hắn đột phá đến thiên yêu cảnh nói, ngày đó thì không thể bại lui!”

Vừa dứt lời, liền lại có hai tiếng chấn thiên động địa đánh có tiếng theo trận pháp kết giới nơi truyền đến, hai đạo vết rách lập tức theo tiếng bay nhảy lên, giống như vô số không có rắn múa tung bình thường, vốn linh quang lượn lờ trận pháp kết giới, nhất thời trở nên tàn tạ khắp nơi, không khó tưởng tượng, nếu là trở lại như vậy hai lần nói, bách hoa nở rộ đại trận tất vỡ nát.

Đúng lúc này, trận pháp trong vòng sóng lớn rốt cục bình ổn lại, hiện ra vây có như là Ma thần che trời người khổng lồ, lúc này hắn đang vung vẩy một đôi thiết quyền lại hướng trận pháp kết giới đánh tới!

Hoa Thần ngay đầu tiên tìm được rồi cái kia đóa nở rộ kỳ hoa, chỉ thấy lúc này huyền quang hóa thành cánh hoa đã là ảm đạm tối cực hạn, có thể tưởng tượng được vừa mới người khổng lồ cái kia hai quyền đáng sợ dường nào.

Hoa Thần không bằng suy nghĩ nhiều, vội vàng hai tay bấm 1 Tiên quyết, hướng về cái kia đóa kỳ hoa một ngón tay, chỉ thấy một đạo tiên quang đánh ra, cái kia kỳ hoa ở tiên quang bổ sung bên dưới lập tức lại phóng ra mát mắt ánh sáng.

“Nhanh!”

Hoa Thần lúc này khẽ kêu một tiếng, cái kia đóa kỳ quang lúc này hóa thành một đạo sắc thái sắc sỡ kỳ quang, trực tiếp che ở người khổng lồ một đôi thiết quyền cùng kết giới trong lúc đó.

“Âm!” “Phụp!”

Vừa là một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, U &# 8 Hoa Thần lúc này một búng máu phun ra, thân hình run lên hiết hiết rơi rụng đám mây, may mà có thủy tiên Tiên tử ở bên đúng lúc bảo vệ.

Trong trận pháp, lại nhắc lên tầng tầng sóng dữ, liên tục đánh ra ở trận pháp kết giới bên trên, cũng may này chỉ là phổ thông sóng lớn, cũng không có linh khí thêm vào, cho nên, dù cho lúc này trận pháp đã là tàn tạ khắp nơi, nhưng vẫn là đem này sóng lớn cản lại.

“Mau..... đi.....” Hoa Thần vội vàng khẽ quát một tiếng, hạ lệnh Bồng Lai nhiều Tiên tử lùi lại.

Mặc dù vô cùng không cam lòng, thế nhưng Hoa tiên tử bọn biết, lần này vây quét kế hoạch đã thất bại, nếu là trễ lui về Bồng Lai mở ra chánh thức “bách hoa nở rộ” đại trận, hôm nay Bồng Lai nhất định sẽ gặp nạn lớn!

Mà tạo thành tất cả những thứ này nguyên nhân chính là, bọn họ đánh giá cao trận pháp uy lực, đồng thời đánh giá thấp Linh Miết Đảo đảo chủ lửa Vân chân nhân thực lực.

“Chờ chút, bọn họ làm sao bây giờ?” Mẫu Đan Tiên tử lập tức kích động nói.

Nàng nói, tự nhiên là Phu Dịch bọn người, lúc này bọn họ còn ở trong trận pháp, nói cách khác, bọn họ bây giờ cũng không thoát khỏi lửa Vân chân nhân ma chưởng, nếu như các nàng chạy trốn nói, người khổng lồ lửa giận tất nhiên đốt tới trên người bọn họ!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 361: Dụ Địch Đì Sâu Vào

“Bọn họ có Thần Nông đǐnh, không có việc gì.”

Hoa Thần nghe đến Mẫu Đan Tiên tử lo lắng sau, hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ trấn áp mênh mông tán loạn chân khí, miễn cưỡng nói một câu.

Mặc dù Mẫu Đan Tiên tử không cam tâm, thế nhưng trước mắt tư thế thua cuộc đã định, một khi trận pháp phá tan thời gian, các nàng phía sau này môn nhân nhất định sẽ chịu khổ giết hại, hơn nữa cho dù là các nàng chính mình, cũng chưa chắc là cái kia hung như là Ma thần tồn tại lửa Vân chân nhân đối thủ, dù sao liền mạnh nhất Hoa Thần đều thua ở trong tay hắn.

“Ai da.....”

Mẫu Đan Tiên tử chỉ phải thở dài một tiếng, theo Hoa Thần dẫn dắt Bồng Lai một đám Tiên tử trốn hướng về Bồng Lai tiên cảnh.

“Âm!”

Bồng Lai Tiên tử bọn vừa mới chạy ra không đủ mười dặm, liền nghe đến sau lưng truyền đến một tiếng đinh tai nhức óc nổ vang, tiếp theo chính là vô số sóng biển gào thét bước ra gào thét có tiếng.

“Đi mau!” Hoa Thần lại thúc giục một tiếng.

Nhiều Tiên tử vội vàng tăng nhanh tốc độ, thế nhưng còn chưa chờ bọn hắn chạy ra bao xa, liền nghe đến phía sau truyền đến một tiếng sét rống to, ngay sau đó liền có hai đạo mãnh liệt tiếng xé gió truyền đến, không cản nhìn, cũng biết là người khống lồ hai đôi thiêt quyền.

“Khải!”

Đúng lúc này, Hoa Thần vội vàng tránh thoát thủy tiên Tiên tử nâng thủ đoạn, tay bấm Tiên quyết, xoay người lại quay mặt biển một ngón tay, theo này chỉ điểm một chút đi, mặt biển đột nhiên nổi lên bách rồng rồng nước bình thường cột nước xông thẳng tới chân trời, chính là lúc trước bày ra thứ tư tòa trận pháp.

Người khổng lồ thiết quyền lại đánh ở trận pháp kết giới trên, một tiếng vang thật lớn lại truyền đến, thế nhưng lần này nhưng không có theo tiếng mà nát, dù sao trận này có Bồng Lai đại trận hộ sơn ba phần mười uy lực, mặc dù giữ không nổi người khổng lồ này, thế nhưng hắn muốn mạnh mẽ đột phá, đồng dạng cần phải phí một vài khí lực.

Nhiều Tiên tử lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lúc trước nhất thời kinh hoảng, các nàng trong lúc nhất thời lại đã quên, này bách hoa nở rộ sao chép trận pháp, cũng không phải chỉ có vậy một tòa, theo Bồng Lai tiên cảnh bên ngoài trăm dặm bắt đầu, lúc đó nhưng bày ra ước chừng năm toà trận pháp, nói cách khác, nàng hiện bấy giờ có đầy đủ thời gian trốn.

Có điều các nàng lại là muôn sai rồi, Hoa Thần căn bản không có chạy trốn ý tứ, nàng vốn là dự định đem cái kia yêu nghiệt vây ở nơi này, bởi vì đồng dạng là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, nàng tuyệt đối không thể tin được cái kia yêu nghiệt có thể vô cùng vô tận thi triển loại này nghịch thiên phép thuật.

Quả nhiên, lần này, mãi đến tận người khổng lồ cái kia vẫn còn hủy thiên diệt địa bình thường uy lực thiết quyền lần thứ sáu đánh ở trận pháp kết giới, trận pháp vẫn như cũ vững như núi Thái đứng sừng sững ở chỗ đó, không chút nào phá nát dấu hiệu, thậm chí đều không có lúc trước kích động như vậy chấn động.

“Các ngươi này quần kẻ gian vợ, coi là thật muôn cá chết lưới rách gì?”
Người khổng lồ liên tiếp lại chém ra mấy quyền sau, nhìn thấy kết giới lại hoàn hảo như lúc ban đầu,

Người khổng lồ lúc này hét lớn một tiếng nói.

Hoa Thần lúc này cười lạnh một tiếng nói: “Có phải thả ngươi đi ra, ngươi sẽ cùng chúng ta biến chiến tranh thành tơ lụa gì?”

Người khổng lồ nhất thời giận dữ nói: “Nếu như các ngươi thả ta đi ra ngoài nói, bản tọa có thể lưu các ngươi toàn thây!”

“Hừ!” Mẫu Đan Tiên tử lúc này hừ lạnh một tiếng, sau đó kêu gào đạo, “ngươi trước tiên đi ra rồi nói sau!”

Dứt lời, tay phải nắm ngự kiếm quyết, trong lòng bàn tay ba thước hàn kiếm lập tức hóa thành một đạo hàn quang, như là kinh thiên cầu vồng bình thường bay lên khỏi mặt đất, bay thẳng đến người khổng lồ cổ kình vặn đi.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Lửa Vân chân nhân hét lớn một tiếng, chỉ thấy áy hưu quyển vung lên, một quyển liền đem kiếm quang đánh tan, phát hiện hàn kiếm bản thể, trực tiếp hướng về mặt biển rơi xuống mà đi, cũng may Mẫu Đan Tiên tử phản ứng rất nhanh, hai tay ngón tay ngọc tung tóe, một đạo tiên quang lập tức rời khỏi tay đánh vào kiếm tiên bên trên, kiếm tiên lúc này hào quang nhất thời, ở không trung hóa đến một đường vòng cung bay trở về Tiên tử trong tay.

Mẫu Đan Tiên tử vội vàng kiểm tra thân kiếm, lại phát hiện cổ găng một hơi kiểm tiên nứt ra một hạt táo to nhỏ lỗ hổng, nhất thời đau lòng không ngớt.

Cùng với thân thiết hoa mai Tiên tử xem ở trong mắt, lúc này giận dữ, lập tức tay bấm Tiên quyết, liền muốn dùng phi kiếm thu hồi mặt mũi, nhưng không nghĩ Hoa Thần vội vàng ngăn cản, đạo, “không nên gấp gáp, ta đoán hắn pháp thuật kia nhất định là mượn cái gì cấm kỹ phương pháp, nên có thời gian hạn chế, chúng ta chờ một chút.”

“Hả……” hoa mai Tiên tử nghe xong vội vàng thu hồi kiếm tiên, dù sao ném

đi Hoa Thần này một thân phận ở ngoài, dù sao còn là trưởng bối, hơn nữa Hoa Thần nói rất có lý có ý, cho nên hoa mai Tiên tử tự nhiên không chút do dự.

“Xú bà nương!”

Lửa Vân chân nhân lại hét lớn một tiếng, vung vẩy hai quả đấm ác liệt đánh ở trận pháp kế giới trên, chấn thiên động địa đánh có tiếng lại vang lên.

Nhưng lần này, Bồng Lai nhiều Tiên tử rốt cục nở nụ cười, bởi vì các nàng đã rất rõ ràng nghe ra lần này uy lực cách lần đầu tiên đánh thời gian, tiếng động đã không đủ một nửa, kể cả lúc trước cú đấm kia, cũng kém không ít.

Nói cách khác, Hoa Thần suy đoán không sai, này yêu nghiệt đã là nỏ mạnh hết đà, không tồn thời gian dài, này yêu pháp liền sẽ tự động giải trừ, dùng này yêu pháp đến xem, đến lúc đó căn trả lực lượng nhất định sẽ rất lớn, cho nên bọn họ bây giờ chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi có thể, căn bản không cần mạo hiểm.

Lúc này, Thần Nông trong đinh.

Phu Dịch bọn người từ trốn ở Thần Nông trong đinh, liền vẫn ngưng thần nghe bên ngoài động tĩnh.

“Tại sao ta cảm giác động tĩnh nhỏ đi rất nhiều, có phải là sắp kết thúc rồi?” Phu Dịch không khỏi nghi ngờ nói.

Thần Lộ lập tức gật đầu nói: “Ta cũng cảm thấy âm thanh nhỏ.”

“Hay là…… ra ngoài xem xem?” Phu Dịch lập tức hướng về mọi người trưng cầu ý kiến.

“Được!” Trương Thiên Vũ đồng ý nói.

Thi Vân gấp Trương Thiên Vũ đồng ý, tự nhiên không có dị nghị, mà Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ luôn luôn dùng Phu Dịch như Thiên Lôi sai đánh đó, không đúng, phải nói là phu xướng vụ tùy, tự nhiên đồng dạng không

có dị nghi.

Phu Dịch nhìn thấy mọi người tất cả đều đồng ý, lập tức thi triển ánh lửa phân thân bay đến miệng đỉnh, cực kỳ cẩn thận mà đem nắp đỉnh xốc lên một cái khe.

“Ồ? Xảy ra chuyện gì?”

Phu Dịch có ánh lửa phân thân ngũ giác, tự nhiên có thể nhìn thấy lúc này đại trận ở tại bọn hắn bên ngoài mười dặm, &# 85 không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức nhỏ giọng thăm thì một tiếng.

“Làm sao vậy?” Trương Thiên Vũ theo bản năng hỏi một câu, bất quá hắn nhưng không có các loại đáp án của Phu Dịch, mà là tự mình gần đi lên nhìn qua đến tột cùng.

“Hả?” Làm Trương Thiên Vũ nhìn thấy bên ngoài tình cảnh thời gian, cũng là không kìm lòng được kinh hô một tiếng, sau đó hướng mọi người nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi.”

Nói xong liền dẫn đầu nhảy ra đỉnh ở ngoài, còn lại bốn người vội vàng theo sát phía sau nhảy ra ngoài.

“Là Thần Nông đỉnh mang theo chúng ta chạy đến?” Phượng Dao nhìn phía xa cái kia từng đạo từng đạo phảng phất rồng hút nước bình thường phóng lên cao cột nước, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói.

“Không phải!” Trương Thiên Vũ trực tiếp hủy bỏ đạo, “là bọn hắn dời đi địa phương, nếu như ta đoán không sai, vừa rồi lần đó lớn nhất vang vọng, chính là trận pháp phá nát âm thanh.”

Thi Vân liền vội vàng hỏi: “Ngươi xác định gì?”

Trương Thiên Vũ gật gù, chỉ vào dưới chân mặt biển nói: “Các ngươi xem, cho dù là này yêu nghiệt chết rồi, cũng không thể ra trận pháp, cho nên chỉ có

một loại giải thích, toà kia trận pháp cũng không phải lúc trước toà kia, hẵn là Tiên tử bọn nhìn tòa thứ nhất trận pháp đã không chống đỡ nổi, cho nên đem cái kia yêu nghiệt dụ tới đệ nhị tòa trận pháp nơi.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 362: Mọi Người Trợ Quyền

“Vậy làm sao không thấy bọn họ cùng cái kia yêu nghiệt tranh đấu.....” Phu Dịch đang lúc nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy cái kia trong trận pháp cũng không có râu quai nón bóng người, không khỏi kêu lên một tiếng nói, “cái kia yêu nghiệt? Không phải là người khổng lồ kia!”

“Nên..... không phải chứ.....” những người khác tự nhiên cũng chú ý tới cái kia chỉ như đời đời ma thần bình thường che trời người khổng lồ, Trương Thiên Vũ theo bản năng nuốt một ngụm nước miếng, trợn mắt ngoác mồm nói.

Còn là Thần Lộ thận trọng, chỉ trong nháy mắt, liền ở trong lòng đem này người khổng lồ cùng râu quai nón làm cái khà là, tùy tiện nói: “Người khổng lồ kia nên chính là kia hỏa vân Tà yêu, người xem người khổng lồ kia, đồng dạng là một con tóc tím, còn có cái kia trên người mặc quần áo, màu sắc cũng gần như, còn có.....”

“Hả.....”

Thần Lộ một phen so với sau khi, mọi người rốt cục tin này che trời người khổng lồ chính là lửa Vân chân nhân bản tôn.

Có điều, Phu Dịch lại là xem thường nói: “Thành lớn có ích lợi gì, lúc đó cái kia xuyên qua cánh tay Ma vượn cũng rất lớn, còn không là bị Kim Thánh Thán bọn họ cho giết.”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói: “Không thể nói như vậy, nếu như chỉ là đơn giản thành lớn, tuyệt đối không thể mạnh mẽ lao ra toà này bách hoa nở rộ đại trận, đừng quên, trận pháp này mặc dù là sao chép lại hàng nhái, thế

nhưng dựa theo chúng ta lúc trước suy tính, tuyệt đối có vây khốn Thiên Cảnh tu sĩ uy lực, nó đã khả năng mạnh mẽ phá trận, nói cách khác ở chúng ta nghe đến cái kia vài tiếng nổ vang thời gian, lực công kích của hắn tuyệt đối vượt qua cực hạn của Thiên Cảnh."

"Không phải chứ....." Phu Dịch không khỏi tặc lưỡi nói: "Cái kia Tiên tử bọn chẵng phải là rất nguy hiểm?"

Rốt cuộc là Trương Thiên Vũ, bất kể là thấy rõ năng lực còn là năng lực phân tích đều xa không phải người thường so với, chỉ dựa vào trước mắt người khổng lồ kia liên tục ba lần đánh ở trận pháp kết giới bên trên âm thanh, liền phán đoán ra trước mắt bên kia tình huống căn bản, lập tức lắc lắc đầu nói: "Không đúng, cái này pháp thiên địa voi thuật rất rõ ràng có hạn chế, hắn sức mạnh đang yếu đi, cho nên này đạo thứ hai trận pháp, chắc chắn là hắn nơi táng thân."

"Hả....." Phu Dịch gật gật đầu nói: "Thì ra là thế, chúng ta đây còn chờ cái gì, nhanh hỗ trợ a."

Nói thoi liền thu hồi Thần Nông đinh, dùng đằng vân thuật trồi vào mọi người hướng về trận pháp bên kia nhanh chóng bỏ chạy.

Mười dặm khoảng cách, đối với tu sĩ tới nói không đáng kể chút nào, mặc dù là muốn vòng qua này chu vi mười dặm đại trận bán kính, cũng bất quá mới dùng không đến một chén trà công phu, Phu Dịch bọn người liền đã xuất bảy giờ Hoa Thần bọn người trước mặt.

Nhin thấy Phu Dịch bọn người bình yên vô sự, Bồng Lai nhiều Tiên tử nhất thời đây cõi lòng tâm hỉ, Mẫu Đan Tiên tử lúc này kích động nói: "Mấy vị đạo hữu quả nhiên không có chuyện gì."

Phu Dịch cười cười nói: "Có Thần Nông đinh ở tự nhiên không việc gì."

Phu Dịch lời vừa nói ra, nhất thời dẫn tới nhiều Tiên tử không ngừng hâm mộ, có điều này chỉ là đơn thuần hâm mộ, cũng không có một người sinh ra giết

người đoạt bảo ý nghĩ.

Trương Thiên Vũ thấy bị vây ở trong trận che trời người khổng lồ lúc này như là giống như bị điên không ngừng nện gõ trận pháp kết giới, vội vàng nói: “Chuyện phiếm ít nói, mặc dù trước mắt trận pháp coi như vững chắc, nhưng là chúng ta cũng không biết hắn thi triển pháp thuật này nguyên lý, vạn nhất hắn còn có hậu kình nói, hậu quả khó mà lường được.”

Phu Dịch bọn người này đến vốn là vì trợ quyền, cho nên Phu Dịch không nói hai lời, trực tiếp đem Chu Tước thần kiếm tể lên, theo ngự kiếm quyết một ngón tay đánh ra, Chu Tước thần kiếm lập tức hóa thành ba trượng to nhỏ Chu Tước bóng mờ giương cánh bay lượn, trực tiếp phóng lên cao.

Côn Lôn chính là kiếm tiên một mạch, bỏ phi tiên ở ngoài cái khác tiên pháp đạo thuật cũng không phải rất am hiểu, cho nên đồng dạng là kiếm quyết vừa ra, bạch ngọc kiếm lập tức hóa thành một đạo cầu vồng theo sát phía sau, cùng Chu Tước bóng mờ một trước một sau bay thẳng đến che trời người khổng lồ mặt bay đi.

Từ khi sấm gió hai thanh linh kiếm đứt rời sau khi, mặc dù lúc trước theo thư sinh áo trắng nơi đó lại muốn đến rồi hai thanh phi kiếm, thế nhưng hai thanh phi kiếm cấp bậc có điều mới Huyền vô cùng hạ phẩm, cho nên Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ sau đó liền rất ít sử dụng phi kiếm, bây giờ đổi mặt chính là có vượt qua Thiên Tiên Cảnh sức chiến đấu che trời người khổng lồ, hai nữ đương nhiên sẽ không ngốc đến cầm này Linh cấp hạ phẩm phi kiếm đi thử nghiệm.

Thần Lộ ở Phu Dịch cùng Thi Vân ra tay đồng thời, trực tiếp tung ra một cái đậu tiên, đậu tiên lập tức hóa thành ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần cùng 24 tên ngân giáp Chiến Thần, nhìn trước mắt này 60 tên Chiến Thần, Thần Lộ không khỏi thở dài một tiếng, vốn nàng là muốn triệu hồi ra lục định lục giáp, chỉ tiếc thất bại, vì vậy nàng cũng không có lại phản ứng này Chiến Thần, trực tiếp hạ lệnh làm cho bọn họ xông vào vào trận pháp tự do phát huy.

Tiếp theo, Thần Lộ liền tay nắm Tiên quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, sau đó hay tay vung lên, trong thiên địa đột nhiên nổ lên cơn lốc, cùng lúc đó trong miệng phun ra một luồng tam vị chân hỏa, chính là thiên sư một mạch tiếng tăm lừng lẫy đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong về phong trở lại lửa.

Phượng Dao nhìn Thần Lộ tiên pháp hoàn thành, vội vàng phun ra Chu Tước thần diễm cùng với tam muội chân hỏa hòa làm một thể, hai lửa một khi giao hòa, ngọn lửa hùng hực vay mượn gió thổi lập tức liên tăng, đợi cho xuyên qua trận pháp đốt cháy đến che trời người khổng lồ thời gian, ánh lửa đã phóng lên vài chục trượng.

Lúc này, chỉ có Trương Thiên Vũ một người không có công kích, mà là nhắm chặt hai mắt đứng ở nơi đó không nhúc nhích, chính là muốn lại thử một lần cái kia “Tiên phù” thuật.

Bỗng Lai một đám nhìn thấy mấy người ra tay, tự nhiên không cam lòng thế yếu, trong lúc nhất thời trong thiên địa khẽ kêu liên tục, vô số kiếm quang bảo sắc gào thét mà đi, như là rối loạn ong vò vẽ bình thường, hướng tới “Đâm tổ ong” che trời người khổng lồ điên cuồng phóng đi.

Che trời người khổng lồ nhìn trước mắt này như là giun dế bình thường phế vật, không ngoan ngoãn chạy trốn, ngược lại dựa vào trận pháp cách xa nhau đối với hắn công kích, không khỏi cười khẩy nói: “Các ngươi này giun dế, coi là thật không biết trời cao đất dày.”

Dứt lời, hai con thiết quyền trực tiếp đập về phía đầu tiên vọt tới Chu Tước bóng mờ cùng bạch ngọc ánh kiếm.

“Âm! Âm!”

Liên tiếp hai tiếng nổ mạnh, U &# 8 Chu Tước thần kiếm cùng bạch ngọc kiếm lại đủ xuyến xuyến bị cái kia một đôi thiết quyền đánh bay, có điều hai kiếm này đều là địa cấp tiên khí, xa không phải Mẫu Đan Tiên tử cái kia huyền giai linh khí có thể so với, cho nên hai kiếm ánh kiếm vẫn chưa tản đi, chỉ là bị

này một đôi thiết quyến lực phản chấn cuốn ngược mà quay về thôi.

Phu Dịch từ xuất đạo tới nay, đặc biệt là ở lên cấp Địa Tiên Cảnh sau khi, chưa từng gặp phải như thế mất mặt việc, nhất thời hẹn quá thành giận, trực tiếp thu hồi Chu Tước thần kiếm, hoán đổi đến Phong Thiên Kính.

Sau đó, Phu Dịch lập tức nhảy lên một cái, làm tiếp giá vân leo tới trăm trượng thời gian lúc này mới dừng lại thân thể, mà lúc này, hắn cũng rất cục cùng cái kia che trời người khổng lồ bình thường cao.

Râu quai nón thấy có người lại trèo vân đến trăm trượng, không khỏi sững sốt, thế nhưng khi hắn thấy rõ Phu Dịch thời gian, nhất thời giận dữ, cũng không thèm quan tâm này như là châu chấu giống như chen chúc mà đến phi kiếm pháp bảo, trực tiếp dùng một nắm đấm thép hung ác hướng Phu Dịch đập tới.

Đáng tiếc, này con thiết quyến căn bản là nện không đến Phu Dịch, bởi vì có trận pháp hàng rào năm ngang ở giữa hai người.

Phu Dịch không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Yêu nghiệt, ngươi đi chết đi!”

“Hảo tiểu tử! Hôm nay ngươi nếu giết không được bản tọa, bản tọa bảo đảm ngày sau định đưa ngươi chém thành muôn mảnh, nguyên thần vĩnh trấn ống nhổ, nhận hết thế nhân phỉ nhổ, vĩnh viễn không vươn mình lên được!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 363: Mây Lửa Phát Uy

Phu Dịch lập tức cất tiếng cười to nói: “Hôm nay ngươi nhất định chết ở nơi đây!”

Dứt lời, hai tay đầu ốn Phong Thiên Kính, lại nhảy lên một cái, đợi cho vượt qua râu quai nón hơn ba mươi trượng sau, chọt chụp xuống huyền vũ nút bấm, chỉ thấy một đạo màu đen huyền quang lúc này theo Phong Thiên Kính bắn ra, chỉ trong nháy mắt, liền biến thành một tòa bách hẹn hơn năm mươi trượng, chu vi hơn hai mươi trượng cự phong hướng râu quai nón phủ đầu ép đi.

Râu quai nón không khỏi cười lạnh một tiếng, trực tiếp đẩy lên một đôi cự chưởng trực tiếp đem cái kia cự phong nâng đỡ, sau đó cất tiếng cười to nói: “Vừa vặn mượn ngươi này ngoan thạch phá trận!”

Dứt lời, làm dáng liền phải đem cự phong vứt ra, muốn mượn ngọn núi này đánh đại trận kết giới.

“Uống!”

Nhưng không nghĩ, ngay ở hai cánh tay hắn co rút lại thời khắc, chỉ nghe Phu Dịch quát lên một tiếng lớn, trong cơ thể linh khí tùy theo đên cuồng dũng mãnh vào Phong Thiên Kính bên trong, cái kia cự phong đột nhiên tăng vọt gấp mười lần, hóa thành một tòa cao chừng 3 trăm trượng, chu vi 2 trăm trượng cự phong!

Râu quai nón đang muốn phát lực vứt ra, lập tức cảm giác được trên hai cánh tay cự phong tùy theo chìm xuống, dùng hắn lực lớn vô cùng ma thần thân thể, lại vẫn cứ không có duỗi thẳng ra hai tay, chớ nói chi là đem cự phong

quăng ra.

“Uống!”

Giữa lúc râu quai nón kinh hãi vạn phần thời gian, Phu Dịch lại quát lên một tiếng lớn, theo tiếng rống to này, ngọn núi kia lại phồng lớn năm lần, trực tiếp đem râu quai nón ép tới hạ xuống hơn mươi trượng, hai chân trực tiếp chìm vào mặt biển.

Phu Dịch này dừng lại bùng nổ, đổi thành bảo trì đối lập ổn định linh khí phát ra, lúc này cũng coi như là thời gian nhàn hạ, lúc này đối lửa Vân chân nhân nói: “Yêu nghiệt, ngươi nếu bây giờ quỳ xuống dập đầu ba cái, ta có thể bảo vệ ngươi lưu được toàn thây!”

“Ngươi này.....”

Nghe đến Phu Dịch cư nhiên như thế sỉ nhục cho hắn, râu quai nón lá phổi đều thiếu chút nữa bị tức nổ tung, đang muốn chửi như tát nước thời gian, lại cảm giác được khắp toàn thân đột nhiên truyền đến vô số đau nhức cảm giác, đặc biệt là bắp chân nơi, càng phảng phất như là ngọn lửa hừng hực thiêu đốt bình thường, kỳ đau nhức vô cùng.

Không cần nhìn, liền biết là này Xú bà nương của Bồng Lai công kích tới, mặc dù những công kích này không thể xuyên qua kim cương của hắn thân, thế nhưng cảm giác đau vẫn có.

Hắn hận không thể muỗn này vợ đặt ở trên người một mảnh độc ác chà đạp đến chết, thế nhưng hắn bây giờ bị toà này cự phong đè nặng, phía trước bị trận pháp chống đỡ, căn bản là không ra được, cho nên chỉ có thể hận đến nỗi răng nghiến lợi, nhưng không thể làm gì, chỉ có thể toàn lực ứng đối đinh đầu cự phong!

Nhưng mà, cả người đau nhức cảm giác để hắn không cách nào tập trung tinh thần, như thế đi xuống nói, hắn sớm muộn sẽ bị toà này cự phong trấn

áp với Đông Hải chết hết đáy biển bên trong.

Mắt thấy nước biển đã đầy tràn đến đầu gối của hắn, râu quai nón rốt cục ác liệt cắn cắn răng thép, đem nắp trong dưới lưỡi một viên cuối cùng “bí được” cắn, một luồng khó nhịn tanh hôi cùng mãnh liệt cay đắng mùi vị lập tức bị nghẹn hắn hiếm hiếm đem nước phun ra, thế nhưng hắn không dám, hắn biết nếu là được tráp này phun ra nói, hắn hôm nay thì nhất định phơi thây nơi đây, cho nên hắn ngậm chặt miệng môi, sau đó cõi nén này cõi buồn nôn đến cực điểm mùi vị, cau mày ác liệt đem nước nuốt xuống.

Nước thuốc một khi bụng dưới, lập tức như là một đạo sấm sét ở trong cơ thể hắn nổ tung bình thường, vô cùng vô tận sức mạnh lập tức tràn ngập tứ chi.

“Huây!”

Râu quai nón không kìm lòng được phát sinh một tiếng rống to, sau đó hai tay rung lên, trực tiếp đem đỉnh đầu đá tảng ác liệt hướng Phu Dịch ném đi.

,

Phu Dịch không khỏi thát kinh, hắn vạn vạn không ngờ rằng vừa mới sức cùng lực kiệt yêu nhau lại trong nháy mắt bùng nổ ra đáng sợ như thế sức mạnh, thế nhưng một năm qua vô số lần chiến đấu, lần nữa tới lui tuần tra với bến bờ sinh tử hắn, đã sớm dưỡng thành hiền lành được rồi chiến đấu rèn luyện hàng ngày.

Ngay ở cự phong cùng trận pháp kết giới không đủ ba trương thời gian,

Phu Dịch vội vàng thi triển thu tự quyết, toà kia cự phong lập tức hóa thành một mảnh Ô Quang, giống như cá voi hút nước thu hồi Phong Thiên Kính bên trong, mặc dù thu về linh lực 10 không đủ 1, thế nhưng cũng may giải quyết đại trận phá nát khẩn cấp.

“Ha ha ha ha!”

Lúc này, mạnh mẽ sức mạnh đã để râu quai nón có chút đên cuồng, mặc dù trên thân thể đau nhức vẫn như cũ không dứt truyền đến, thế nhưng hắn phảng phất hoàn toàn không cảm giác bình thường, bây giờ lại là hai mắt đỏ chót, gắt gao nhìn chăm chăm Phu Dịch cất tiếng cười to.

Dừng lại sau ba hơi thở, râu quai nón đột nhiên nhảy lên một cái, một nắm đấm thép mang theo sấm gió lực lượng, trực tiếp nện ở trận pháp hàng rào bên trên, này một quyền sớm vượt qua lúc trước quyền thứ nhất uy lực, cho nên ở một nắm đấm thép huy động hàng rào trong nháy mắt đó vừa chạm vào tức nát, phảng phất căn bản lại không tồn tại bình thường, căn bản không có đối với cú đấm này tạo thành bất kỳ trở ngại, cho nên cú đấm này không có bất kỳ dừng lại, thời gian hướng Phu Dịch mặt ném tới.

Trận pháp phá nát trong nháy mắt đó, phía dưới một đám nhất thời sơ đến trợn mắt ngoác mồm, trong lúc nhất thời lại đã quên chạy trốn, chỉ là cái kia ở nơi đó không nhúc nhích, nhìn con này ma thần cường đại vô cùng nắm đấm, dùng hủy thiên diệt địa tư thế đập về phía Phu Dịch.

“Phu Dịch (ca ca)!”

Thần Lộ cùng Phượng Dao nhất thời kinh hô một tiếng, hai nữ đồng thời bay lên khỏi mặt đất, bay thẳng đến Phu Dịch phóng đi, mưu đồ thân thể của chính mình vì hắn đỡ này hủy thiên diệt địa một đòn.

Đáng tiếc, Phu Dịch lúc này cách bọn họ có hơn 100 trượng, mà con kia thiết quyền cách hắn lại không đủ mười trượng, cho nên coi như hai người mỗi loại toàn lực thi triển thể gian dùng tốc độ trứ danh tam đại độn thuật bên trong “phong độn” Cùng “hóa lôi”, cũng là không làm nên chuyện gì, bởi vì cái kia một nắm đấm thép tốc độ, đồng dạng không kém tam đại độn pháp.

“Âm!”

Một tiếng kinh thiên động địa nổ vang truyền đến, Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ nhất thời ổn định bóng người sững sờ ở nơi đó, nước mắt lập tức tràn mi bước ra, ước chừng sững sờ ở nơi đó mười hơi tả hữu thời gian, này mới phản ứng được, đồng thời âm thanh lớn buồn bã khóc to nói: “Phu Dịch (ca ca)!”

Hai người đau buồn tiếng gào thét tỉnh lại vẫn còn đang ngây người Bồng Lai nhiều Tiên tử, các nàng này mới phản ứng được, phong ấn nát, Phu Dịch chết rồi!

Hoa Thần rốt cuộc không hổ là Bồng Lai đứng đầu, chỉ trong nháy mắt liền phản ứng lại, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Đi mau!”

Dứt lời, liền đối với bên cạnh Mẫu Đan Tiên tử cùng thủy tiên tiên tử nói: “Mau đưa hai người bọn họ lôi đi!”

Mẫu Đan Tiên tử cùng thủy tiên Tiên tử lúc này mới chợt hiểu ra, hai người lập tức điều khiển độn quang trực tiếp vọt tới Thần Lộ cùng Phượng Dao bên cạnh hai người, trực tiếp đưa nàng hai người cuốn vào độn quang, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng hướng về Bồng Lai tiên cảnh bỏ chạy.

“Còn muốn chạy?”

Đúng lúc này, râu quai nón âm thanh như là thiên lôi cuồn cuộn bình thường theo trên chín tầng trời truyền đến, ngay sau đó liền có một đám lớn Ô Quang từ trên trời giáng xuống, trực tiếp hóa thành một tấm võng lớn, đem Bồng Lai một đám nữ tiên toàn bộ giam ở trong lưới.

Bồng Lai nhiều Tiên tử nhất thời kinh hãi đến biến sắc, không ngờ rằng gần như là trong nháy mắt công phu, song phương liền đổi cho nhau một chút nhân vật, vốn bắt ba ba trong rọ ngược lại là thành giăng lưới ngư ông, mà các nàng cũng theo thợ săn đã biến thành cá trong võng.

Hoa Thần cùng thủy tiên Tiên tử lúc này song song khẽ kêu một tiếng,

vạn sắc kỳ quang cùng xanh thăm tiên quang lập tức hóa thành hai tầng lồng ánh sáng, gần ngàn tên Bồng Lai Tiên tử phủ kín.

“Hữu dụng không?”

Hai tầng lồng ánh sáng vừa mới đẩy lên, lửa Vân chân nhân cái kia dường như sấm sét âm thanh liền lại theo trên chín tầng trời truyền xuống, ngay sau đó, liền có một con lớn vô cùng chân to, hướng về mọi người đinh đầu giãm lên đến!...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đẹp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 364: Thần Nông Đỉnh Làm Chùy Dùng

“Mở!”

Hoa Thần lập tức khẽ kêu một tiếng, cố nén trong lồng ngực không dứt lăn lộn khí huyết trực tiếp một đạo tiên quang đánh ra, con kia sắc thái sờ thần chau lại tỏa ra, hóa thành cái kia đóa vô số cánh hoa không giống nhau, lại cực kỳ diêm dúa xinh đẹp kỳ hoa, trực tiếp che ở chân to bên dưới.

“Không biết tự lượng sức mình!”

Lửa Vân chân nhân cười khẩy, chân to “Oanh” một tiếng đẹp ở kỳ hoa bên trên, cái kia đóa kỳ hoa lúc này đổ nát, hóa thành nhiều điểm chỉ riêng tiết vu không trung phi sáng, kể cả viên kia sắc thái sờ thần chau, đã ở trong nháy mắt đó chia năm xẻ bảy.

“Phụp!”

Hoa Thần lại phun ra một luồng sương máu, này chau chính là nàng tính mạng giao tu pháp bảo, lúc này pháp bảo nát, không thể nhưng thân thể bị cắn trả bị trọng thương, nguyên thần càng như dao cắt bình thường đau đớn khó nhặt, chỉ trong nháy mắt liền mất đi tri giác, lập tức một con mới rời đám mây, may là tiếp nhận Mẫu Đan Tiên tử bên cạnh bảo vệ hoa mai Tiên tử đúng lúc ra tay, vứt ra một vệt thần quang đưa nàng cuốn về đám mây.

“Huây!”

Đúng lúc này, mọi người vốn cho là lửa Vân chân nhân còn có thể công kích lần nữa thời gian, lửa Vân chân nhân lại phát sinh một tiếng như là dã thú

rít gào, vốn thì có trăm trượng thân hình đột nhiên lại bành trướng, gồ lên bắp thịt cùng nổi lên gân xanh tùy theo lại thăng hoa.

“Tại sao còn trườ़ng.....”

Bồng Lai nhiều Tiên tử nhìn thấy lửa Vân chân nhân còn ở phòng lớn thân hình, không khỏi lạnh cả tim, lúc trước đã như vậy đáng sợ, kể cả Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao Hoa Thần đều dễ dàng sụp đổ, nếu là mọc lại nói, còn có ai có thể ngăn cản nó?

“Keng!”

Đúng lúc này, trên chín tầng trời đột nhiên truyền đến du dương lanh lảnh như là giọng chuông âm thanh.

“Keng!”

Còn chưa các loại mọi người phản ứng lại xảy ra chuyện gì, cái kia tiếng như giọng chuông âm thanh liền lại du dương tới.

“Là ai?”

Bồng Lai nhiều Tiên tử không khỏi sững sốt, vội vàng hướng lên phía trên nhìn tới, chỉ tiếc người khống lồ thân hình chặn lại rồi tầm mắt của các nàng, các nàng căn bản nhìn không tới bầu trời đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Thế nhưng, Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ lại là sáng mắt lên, nhất thời vui vẻ nói: “Phu Dịch (ca ca)!”

Thi Vân không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, thanh âm này căn bản là không là cái gì đánh chuông vang, mà là nệm Thần Nông đỉnh âm thanh, tùy theo mừng lớn nói: “Là Phu Dịch không sai.”

Dứt lời, quay đầu lại chuẩn bị cùng Trương Thiên Vũ chia sẻ phần này tâm tình vui sướng, lại phát hiện phía sau nơi nào còn có Trương Thiên Vũ bóng

người.

Thi Vân nhất thời sợ hết hồn, vội vàng tả hữu chung quanh 1 nhìn, lúc này mới nhìn thấy, Trương Thiên Vũ lại còn ở lại tại chỗ, ở các nàng chạy trốn thời gian, căn bản không động đậy chút nào qua.

Nhưng mà, Thi Vân lại là càng thêm nóng lòng, bởi vì Trương Thiên Vũ bây giờ thì đứng ở người khổng lồ cái chân còn lại dưới không đủ ba thước chỗ, chỉ cần người khổng lồ lập tức đậm chân một cái, Trương Thiên Vũ liền có thể có thể bị ấy một cước giẫm chết, vì vậy nàng vội vàng hô lớn: “Thiên Vũ, mau tới đây!”

Nhưng mà, Trương Thiên Vũ phảng phất căn bản không nghe được bình thường, vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

“Keng!”

Đúng lúc này, tiếng thứ ba va chạm Thần Nông đỉnh âm thanh lại truyền đến, người khổng lồ kia thân hình lại lập tức đình chỉ tăng vọt tư thế.

“Tiểu tử, ngươi thật không sợ chết gì?”

Thấy thế nào, người khổng lồ có tiếng như tiếng sấm cuồn cuộn mà đến, không thể nhưng Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ, kể cả Bồng Lai một đám Tiên tử lòng, cũng cùng bày ra tới táo tử mắt, chỉ tiếc các nàng tầm mắt bị người khổng lồ thân hình ngăn trở,

Căn bản là nhìn không tới mặt trên đến tột cùng xảy ra chuyện gì.....

Nguyên lai, ở người khổng lồ một quyền đánh ra thời gian, Phu Dịch ở trong nháy mắt đó đem Thần Nông đỉnh lấy ra, sau đó liền chui vào trong đỉnh, người khổng lồ cú đấm này mặc dù mạnh mẽ vô cùng, thế nhưng Thần Nông đỉnh càng để phòng ngự trú danh đệ nhất thiên hạ thần khí, cho nên lúc trước cái kia một tiếng vang thật lớn, chính là Thần Nông đỉnh bị đánh bay âm thanh, mà

Phu Dịch bản thân lại là lông tóc không tổn hại, căn bản không giống bọn họ tưởng tượng bên trong như vậy bị đánh thành thịt mạt.

Thần Nông đĩnh trùng có hơn ba ngàn quân, mặc dù người khổng lồ lực lớn vô cùng, cũng không thể đem vị này “đĩnh tổ” đánh bay bao xa, hơn nữa Phu Dịch đang bị đánh bay trước tiên liền nhảy ra đĩnh ở ngoài, dùng ngược lực lượng đẩy đĩnh, cho nên lần này, Phu Dịch cùng Thần Nông đĩnh mới bất quá bị đánh bay không đủ trăm trượng.

Sau đó, người khổng lồ công kích Hoa Thần thời gian, Phu Dịch đã tay nâng Thần Nông đĩnh ở trở về bay trốn, cuối cùng rốt cục khi hắn một đòn đập nát Hoa Thần thần châú, phát sinh một tiếng rống to thân hình lại tăng vọt thời gian, Phu Dịch rốt cục nâng Thần Nông đĩnh bay trở về.

Lúc này Phu Dịch đồng dạng đánh nhau thật tình, nơi nào còn quan tâm được cái khác, thấy người khổng lồ không dứt tăng vọt thân hình, hai tay cầm lấy Thần Nông trên đĩnh hai lỗ tai liền hướng người khổng lồ đĩnh đầu ném tới, lúc này mới có lúc trước như là gióng chuông âm thanh.

Rốt cuộc là cao nhất thần khí, mặc dù Phu Dịch không biết là đĩnh này ngoại trừ luyện đan ở ngoài cái khác phương pháp sử dụng, thế nhưng trước mắt như vậy trực tiếp sảng khoái đập mạnh tựa hồ cũng rất là không sai, chỉ thấy 1 đĩnh đập xuống, râu quai nón lúc này vỡ đầu chảy máu, vô số máu tươi lập tức theo trán chảy xiết chảy xiết hướng phía dưới chảy ròng.

Phu Dịch nhìn qua hữu hiệu, vội vàng nắm lên Thần Nông đĩnh lại nện, quả nhiên, người khổng lồ bị này đập một cái, máu tươi chảy đến càng nhanh hơn, chỉ trong nháy mắt, một tấm đỏ nếu trùng quả táo trên mặt, đã bị máu tươi hoàn toàn bao trùm.

Phu Dịch không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp nhấc lên Thần Nông đĩnh vừa ham muốn lại nện, nhưng không nghĩ râu quai nón tựa hồ bị hắn đập phá hai lần sau khi tinh táo một chút, trực tiếp nâng lên cánh tay phải đỡ đòn đánh này,

đồng thời hừ lạnh một tiếng, nói ra lúc trước câu kia để mọi người sợ hãi nói.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Diêm La Vương còn nợ ta một món nợ ân tình!”

“Thật can đảm!” Râu quai nón lúc này cười nói: “Ta cuối cùng hỏi ngươi một lần nữa, ngươi rốt cuộc là ai? Dùng tu vi của ngươi tuyệt đối không phải hạng người vô danh!”

Phu Dịch lúc này cất tiếng cười to nói: “Ta quả nhiên là thánh hỏa của Thanh Khâu Sơn Thiên Tôn, U 8 trừ lần đó ra, không còn gì khác thân phận, có điều, ngươi đã năm lần bảy lượt hỏi, ta liền lòng từ bi nói cho ngươi tên của ta, ta gọi là Phu Dịch!”

“Phu Dịch?” Râu quai nón nghe xong không khỏi ở trong đầu lật xem liên quan tới hai chữ này trí nhớ, thế nhưng hồi lâu sau, vẫn không có muôn lên tu giới chưa từng có qua nhân vật này, không khỏi nhướng mày, hừ lạnh một tiếng nói: “Ta còn đao ngươi là một phuơng anh hào, nguyên lai là một liền tên đều không dám nói ra bọn chuột nhắt!”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Ta lúc trước đã nói, ta là một hạng người vô danh, coi như nói cho ngươi ngươi cũng chưa từng nghe tới, ngươi cũng không tin, như thế nào? Quả thằng như thế chứ!”

Râu quai nón nhất thời giận dữ, đang muốn động thủ thời gian, lại nghe được Phu Dịch đột nhiên cất tiếng cười to một tiếng, sau đó từ từ chậm chạp nói: “Ngươi muốn tin hay không, đệ nhất, ta nói thực sự, đệ nhị, ngươi có thể đi chết rồi!”

Dứt lời, Phu Dịch nhấc lên Thần Nông nắp đinh trực tiếp thi triển ấm trời thuật chui vào, râu quai nón không khỏi sững sốt, vội vàng đưa tay ngăn cản, nhưng vẫn là chậm một bước.

Đúng lúc này, râu quai nón đột nhiên cảm giác được trên bầu trời đột

nhiên truyền ra một luồng cực kỳ đáng sợ uy thế, càng kinh khủng chính là, luồng áp lực này xa xa so với lúc độ kiếp sản sinh uy thế càng mạnh mẽ hơn.

Râu quai nón vội vàng ngẩng đầu đi tới, lại nhìn thấy trên bầu trời căn bản không có xuất hiện kiếp vân, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, đã không phải thiên kiếp, tại sao lại có loại cảm giác này?...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 365+5 Lôi Xử Tử

Chẳng lẽ là thiên kiếp đến châm?

Râu quai nón nghĩ đến đây, vội vàng hướng về tả hữu chung quanh phương xa nhìn ra xa, đã thấy lúc này trời xanh quang đãng, đừng nói là mây đen, kể cả vốn liền không nhiều mây trắng cũng bị vừa rồi một phen đại chiến sản sinh sóng khí không biết là thổi tới đâu.

“Đó là cái gì? Chẳng lẽ là tiểu tử kia vừa khiến cho âm mưu quỷ kế gì? Không đúng! Nếu như gần như chỉ là tâm lý ám chỉ nói, tuyệt đối không thể có như vậy thực chất áp bức cảm giác!”

Vô số có thể ở râu quai nón trong đầu nhanh chóng biến ảo, thế nhưng mãi đến tận cuối cùng, cũng vẫn không có ra kết luận.

“Sắc!”

Đúng lúc này, phía dưới đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, râu quai nón vội vàng nhìn xuống phía dưới, chỉ là lúc này hắn tăm nhìn lại bị chính mình thân thể ngăn trở, căn bản không có nhìn thấy dưới chân Trương Thiên Vũ.

Có điều, hắn mặc dù không nhìn thấy Trương Thiên Vũ, thế nhưng hắn lại rõ rệt cảm giác tới cỗ áp bức này cảm giác xuất xứ!

Nguyên lai này cỗ mạnh mẽ vô cùng uy thế lại đến từ hắn dưới chân!

Râu quai nón liền vội vàng đem chân dời đi, chỉ là còn chưa chờ hắn nhìn rõ ràng dưới chân đột nhiên là người phương nào lúc, một vệt kim quang phóng lên cao, nhìn kỹ, vệt kim quang kia phảng phất là từ một bộ thần bí hoa

văn toả ra.

“Cái gì vậy!”

Râu quai nón không khỏi kinh quát một tiếng, hữu quyền theo bản năng hướng tới vệt kim quang kia bắn ra bốn phía ký hiệu chôp tới.

Nhưng không nghĩ, đạo phù văn kia phảng phất là hư ảo đồ vật bình thường, trực tiếp xuyên qua tay phải của hắn xông lên tận chín tầng trời mà lên, mà hắn lại không có một tia cảm giác.

“Ảo giác?”

Râu quai nón lại kinh hô một tiếng, nhưng không nghĩ, vệt kim quang kia vượt qua hắn đỉnh đầu hơn mười trượng sau, đột nhiên ngừng lại tư thế bay lên, trực tiếp gắn vào hắn trên đỉnh đầu.

Râu quai nón vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, thảng đến lúc này, hắn mới nhìn ra, này thần bí ký hiệu phảng phất một “Lôi” chữ, cùng lúc đó, hắn trong lúc mơ hồ tựa hồ cảm giác tới tử vong khí tức, theo bản năng kinh hô một tiếng nói: “Cái gì vậy?”

Dứt lời, một đôi thiết quyền trực tiếp tả hữu khởi công, hướng đạo phù văn kia đánh tới.

Thế nhưng kim quang kia “Lôi” chữ phảng phất làm đúng như hư ảo bình thường, mặc cho này đôi thiết quyền như thế nào đánh, đều không có đánh mạnh lên một tia gợn sóng!

Này “lôi” chữ đương nhiên là Trương Thiên Vũ gây nên, chính là thiên sứ một mạch chỉ có Tiên phù “Ngũ Lôi xử tử”!

Này Ngũ Lôi xử tử cùng Vệ Tử Dạ lúc trước sử dụng Ngũ Lôi xử tử hoàn toàn không hết cùng, Vệ Tử Dạ khiến Ngũ Lôi xử tử thời gian, này đây trong lồng ngực ngũ khí phối hợp mỗi loại làm phép thủ quyết, cho nên đồng

phương Ât Mộc Thần Lôi, phía nam Bính hỏa thần lôi, phương tây Canh kim thần lôi, phương bắc quý nước thần lôi cùng trung ương mậu thổ thần lôi chỉ có thể một lần đến thứ nhất, mặc dù đang hẵn lên cấp thiêん yêu cảnh linh ngộ Lôi chi pháp tắc sau, đã thử đem Ngũ Lôi thông hiểu đạo lí, nhưng thủy chung không bắt được trọng điểm.

Thế nhưng thiên sư một mạch Ngũ Lôi xử tử lại là hoàn toàn khác nhau, thiên sư một mạch làm phép thời gian đều không phải là dùng tự thân linh khí khởi động làm phép, mà là nhận sự giúp đỡ đại đạo ký hiệu, dẫn ra thiên địa ngũ hành thần lôi làm.

Lúc này trên trời cái kia vàng chóe lợi “Lôi” chữ, chính là đại đạo ký hiệu hiện ra.

Cho nên như thế so sánh, thiên sư một mạch Ngũ Lôi xử tử cũng hình như có mưu lợi nghi ngờ, có điều nếu coi là thật cho rằng như thế nói, lại là sai hoàn toàn.

Bởi vì cái kia “Lôi” chữ, cũng không phải phổ thông chữ, mặc dù nó có cố định bút họa, thế nhưng coi là thật muốn viết đi ra, nhất định phải ở đến hàng mấy chục ngàn khắc họa bên trong hoàn toàn linh ngộ cái kia một bút 1 vẽ chỗ hợp đại đạo pháp tắc.

Nói cách khác, cái này “Lôi” chữ,

Gần như chiếu vẽ ra căn bản cũng không có bất kỳ hiệu quả nào, chỉ có làm người vẽ bùa hoàn toàn linh ngộ trong đó hợp nhau bất cẩn tâm ý lúc, mới tài năng ở viết mỗi một bút, mỗi một vẽ lúc, không dứt cấu kết đại đạo pháp tắc, cuối cùng ngưng kết thành cái này chánh thức “Lôi” chữ.

Nếu như trong đó bất kỳ một bút xảy ra vấn đề, vậy cái này “Lôi” chữ thì sẽ không ngưng tụ thành, làm phép tự nhiên cũng là thất bại, cho nên kỳ thực chăm chú tới nói nói, nhưng vẫn là thiên sư một mạch Ngũ Lôi trận pháp dày làm rườm rà, nếu là không có vững vàng tư chất tâm lý, là tuyệt đối không thể ở

trong chiến đấu thư họa đến cái này “Lôi” chữ.

Có thể, sẽ có người nói, có điều tầm thường 13 đạo nét bút chữ lôi có gì khó xử?

Vậy, thiên sư một mạch truyền nhân thì sẽ nói cho người biết, các người chỗ viết chữ lôi, chỉ là kho bay bổng lên cùng theo đại đạo ký hiệu tự nghĩ ra chữ viết phách, chánh thức đại đạo ký hiệu bên trong, “lôi” chữ có ước chừng 128 đạo nét bút!

128 đạo nét bút, vạch một cái cũng không thể phạm sai lầm, có thể tưởng tượng được này ký hiệu khó khăn, quả thực làm người giận sôi.

Cũng may, Trương Thiên Vũ gần như một lần, liền đem này 128 đạo nét bút một đạo không ngờ vẽ ra, ngưng đọng thành che trời người khổng lồ trên đỉnh đầu cái kia vàng chóe lợi thần chữ.

Trương Thiên Vũ tự nhiên biết này Ngũ Lôi xử tử đáng sợ, cho nên hắn trước tiên liền thông báo Phu Dịch trốn Thần Nông đình, nếu không coi như hắn thiên phú dị bẩm, cũng chưa chắc khả năng ở đây Tiên phù bên dưới bình yên vô sự!

Lúc này, Trương Thiên Vũ hai tay lòng bàn tay hướng lên trên về phía trước ngang người, sau đó hai tay ngón giữa cùng ngón áp út đột nhiên bắt lại hướng về lòng bàn tay, ngay sau đó hai tay một khúc hiện 90 độ thời gian song chưởng đổi mặt đổi với mà, sau đó hai tay ngón cái, ngón trỏ, ngón út chầm chừ đỉnh cùng nhau.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ trong miệng đọc thầm nói: “Lôi pháp là tiên thiên chi đạo, lôi thần bèn ở ta thần, lấy khí hợp khí, dùng thần hợp thần, há không bằng vang trả lời ư.”

Theo thần chú tụng niệm, Trương Thiên Vũ hai tay ngón giữa cùng ngón áp út chầm chập hợp lại cùng nhau, sau đó hét lớn một tiếng nói: “Thiên

địa vô cực, Ngũ Lôi xử tử, sặc!”

Theo tiếng quát to này, Trương Thiên Vũ chỗ năm thủ quyết đột nhiên bùng phát đến một đạo chói mắt kim quang, trực tiếp xuyên phá bầu trời, đánh vào trên chín tầng trời đại đạo ký hiệu biến thành cái kia “Lôi” chữ bên trên.

Trong nháy mắt, xanh thắm một mảnh thiên địa tùy theo biến sắc, phương hướng bên trong mỗi loại hiện ra ngũ hành vể, tùy theo thiên lôi cuồn cuộn, rung động chín tầng trời, hóa thành năm đạo màu sắc khác nhau ngũ hành thần lôi, tự nhiên là đông phương Ất Mộc Thần Lôi, phía nam Bính hỏa thần lôi, phương tây Canh kim thần lôi, phương bắc quý nước thần lôi cùng trung ương mậu thổ thần lôi, hướng đại đạo ký hiệu hiện ra “Lôi” chữ bắn nhanh mà đến.

Nhìn trước mắt này năm đạo như là ngũ sắc thần long bình thường thần lôi, râu quai nón rốt cục kinh ngạc thất sắc, vào giờ phút này, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi cái kia cỗ mùi chết chóc nguyên do, trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó, thật lâu không có phục hồi tinh thần lại.

“Rắc!”

Đúng lúc này, đại đạo ký hiệu đột nhiên bùng phát đến một tiếng sét tiếng xé gió, ngay sau đó một con hùng trạng kim long theo ký hiệu bên trong dò ra, lập tức liền hướng tới ca quai hàm râu mép giương nanh múa vuốt đập xuống.

“Uống!.....”

Mãi đến tận kim long cách ấy không đủ một trượng thời gian, râu quai nón rốt cục phản ứng lại, không cam lòng như thế chết đi hắn rốt cục tỉnh ngộ lại, lập tức gầm dữ dội một tiếng, đem toàn thân sức mạnh tụ ở một đôi thiết quyền, trực tiếp hướng về cái kia như là thật kim long đánh tới.

“Am!”

Lần này, râu quai nón cái kia một đôi thiết quyền rốt cục oanh tới kim

long trên người, bùng nổ ra một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, theo tiếp theo cả hai chạm vào nhau sản sinh khí lưu, trực tiếp đem mặt biển nhấc lên trăm trượng sóng lớn!...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 366: Vô Địch Ma Thần

Cao trăm trượng sóng lớn dữ lập tức đem Trương Thiên Vũ nhấn chìm, cũng may Bồng Lai tiên cảnh một đám Tiên tử có thủy tiên Tiên tử thủy linh châu bảo hộ, hoàn toàn không sợ này sóng dữ.

Thi Vân nhất thời kinh hô một tiếng nói: “Thiên Vũ!”

Thế nhưng, Trương Thiên Vũ cũng không có đáp lại nàng, bởi vì lúc này Trương Thiên Vũ đang ở này sóng gió kinh hoàng bên trong, căn bản không nghe được nàng hò hét có tiếng.

“Rắc!”

“Âm!”

Vừa là một đạo sấm sét tiếng xé gió, tức tiếp theo chính là vừa một tiếng vang thật lớn, ở sóng lớn che lấp bên dưới, xanh thẳm tiên quang dưới một đám Tiên tử căn bản không biết là bây giờ xảy ra chuyện gì, thế nhưng này một tiếng vang thật lớn, phảng phất là đáp lại của Trương Thiên Vũ bình thường, Thi Vân nhất thời hai mắt một đỏ, ngạc nhiên vạn phần nói: “Tốt quá! Hắn không có chuyện gì!”

Lúc này, Trương Thiên Vũ đích xác vô sự, đang toàn lực câu thông trên chín tầng trời đại đạo ký hiệu không dứt phát động công kích, theo từng tiếng lôi đình gầm lên, Trương Thiên Vũ sắc mặt lại là càng ngày càng khó coi.

Mặc dù thiên sư một mạch Ngũ Lôi xử tử là nhận sự giúp đỡ sức mạnh đất trời, thế nhưng cái kia không dứt theo trong thiên địa hội tụ đến ngũ hành

thần lôi, còn là phải dùng bản thân hắn làm dẫn, cho nên lần lượt công kích bên dưới, chân nguyên của hắn đã tiếp cận khô cạn, thần thức càng có chút hoảng hốt, hắn biết, chính mình lập tức phải đạt được cực hạn.

Thế nhưng, trên đỉnh đầu cái kia che trời người khổng lồ sức mạnh phảng phất vô cùng vô tận bình thường, ở đây “Tiên phù” luân phiên công kích bên dưới, lại phảng phất trong truyền thuyết Thái Cổ ma thần bình thường, dùng cái kia một đôi thiết quyền một quyền vừa một quyền đem từng đao từng đao thần lôi đánh tan.

Rốt cục, khi hắn lại cong queo đến hai đao thần lôi, cũng chính là thứ mười ba đao thần lôi cong queo dưới sau khi, hắn rốt cục đạt đến cực hạn, tùy theo mắt tối sầm lại, một con cắm vào vạn trượng Đông Hải bên trong, bất tỉnh nhân sự.

“Âm!”

Đây là cuối cùng một tiếng va chạm sản sinh xung kích nổ vang, theo này một tiếng vang thật lớn sau khi, trên bầu trời kim quang ký hiệu rốt cục bởi vì hôn mê của Trương Thiên Vũ mà dần dần biến mất.

“Hãy..... gọi to.....”

Nhin thấy kim quang ký hiệu biến mất, râu quai nón căng thẳng thần kinh rốt cục lời lỏng hạ xuống, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

“Ha ha ha ha!”

Tầng tầng thở hổn hển hơn mười câu chửi thề khí, râu quai nón gấp gáp hít thở rốt cục bình phục lại, lập tức ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng, tiếp theo hét lớn: “Còn có ai!”

Xanh thăm tiên quang dưới Tiên tử bọn mặc dù bởi vì sóng lớn duyên cớ nhìn không tới phía trên đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng các nàng

nghe đến này một tiếng sau, lại trong nháy mắt minh bạch, Trương Thiên Vũ cũng thất bại, này nhìn như hủy thiên diệt địa thần lôi, cũng không có giết chết này con đáng sợ như là Ma thần yêu nghiệt.

“Thiên Vũ!”

Thi Vân ở ngây người sau 1 trong giây lát đó, rốt cục phản ứng lại, nước mắt lập tức tràn mi bước ra, tùy theo ngửa mặt lên trời buồn bã khóc to một tiếng, tiếp theo liền tay nắm ngự kiếm quyết, bạch ngọc kiếm lập tức lao ra xanh thẳm tiên quang, trực tiếp hóa thành một đạo Bạch Hồng xuyên phá tầng tầng sóng lớn, hướng che trời người không lồ bắn nhanh mà đi.

Nàng căn bản không cần nhìn thấy hắn, bởi vì người khổng lồ thân hình cực kỳ khổng lồ, dù cho này lập tức một đòn, cũng tuyệt đối không thể thất bại!

Nhìn thấy Thi Vân liều lĩnh công kích, Thần Lộ cùng Phượng Dao vội vàng song song tẩy lôi kiếm tiên, hóa thành hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đuổi sát sau đó.

Có hai người đi đầu, Bồng Lai nhiều Tiên tử bọn rốt cục phản ứng lại, trong lúc nhất thời, vô số thần quang bảo sắc xuyên qua xanh thẳm tiên quang, lại như là không có mấy chau chấu bình thường hướng về che trời người khổng lồ đánh tới.

“Giun dẽ!”

Che trời người khổng lồ đồng dạng bởi vì sóng lớn nhìn không tới dưới chân mọi người, thế nhưng hắn lại cảm ứng được này vô số phi kiếm pháp bảo linh lực,

Lập tức hừ lạnh một tiếng, hai quả đấm chăm chú nắm chặt, quanh thân bắp đùi lập tức bắt đầu bành trướng, vô số nỗi gân xanh như là rồng có sừng quay quanh bình thường, cái kia vô số phi kiếm pháp bảo đánh vào trên người hắn, theo một trận lạnh lùng kim thiết giao kích có tiếng, liền mỗi loại bắn bay, có

cuốn ngược mà quay về, có tung toé chung quanh, cũng có bị chấn động thành ngoan sắt, trực tiếp rơi xuống Đông Hải bên trong.

Rất nhanh, nảy sóng nhỏ công kích liền đã xong, nhìn thấy không nữa bất kỳ pháp bảo nào bay lên thời gian, râu quai nón lúc này cất tiếng cười to nói: “Còn có ai!”

Thần Nông đinh mặc dù phòng ngự vô song, cũng có che đậy âm thanh thần hiệu, thế nhưng nếu là cẩn thận nghe nói, nhưng vẫn là có thể nghe đến bên ngoài động tĩnh.

Ngay ở râu quai nón lần đầu tiên ngông cuồng kêu gào có tiếng, Phu Dịch cũng đã theo Thần Nông đinh chui ra, đúng dịp thấy vô số phi kiếm pháp bảo đánh mạnh tại đây một thân mình đồng da sắt che trời người khổng lồ trên người không hề gặp cây thời gian, lập tức đem thần thức dò vào Càn Khôn Giới, liền muốn lấy ra Chu Tước thần kiếm cùng với chém giết.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy trốn ở Chu Tước thần kiếm bên cạnh chuôi này ngân quang lóng lánh Vũ Hoàng khai sơn rìu, lúc trước ở Thanh Khâu rìu cũng cái kia Yêu rồng một trận chiến lập tức hiện lên ở trước mắt, Phu Dịch không thấy sáng mắt lên!

Mặc dù lúc đó bị cái kia yêu nghiệt bỏ chạy, không có đoạt được này Vũ Hoàng khai sơn rìu sử dụng pháp quyết, thế nhưng bức này bình khí hình thần khí, dù cho không có sử dụng pháp quyết, gần như dùng bình thường nhất công kích phương thức, cũng đồng dạng uy lực vô cùng.

Không từ mà biệt, đầu tiên này một búa vỗ xuống, nhất định phải so với Thần Nông đinh cái kia ngưng lại đập mạnh đến thật sự!

Nghĩ đến đây, Phu Dịch liền vội vàng đem Vũ Hoàng khai sơn rìu theo Càn Khôn Giới lấy ra, vừa vặn đuổi tới râu quai nón cái kia một tiếng cực kỳ hung hăng “còn có ai!”.

Phu Dịch nhất thời giật dữ, hai tay nắm cán búa liền hướng râu quai nón phóng đi, khẩu lúc hét lớn một tiếng nói: “Còn có gia gia ngươi ta!”

Râu quai nón vạn vạn không ngờ rằng lại coi là thật có người ứng phó hắn, khi hắn ngẩng đầu nhìn lên lại là Phu Dịch cầm trong tay một thanh ngân quang búa lớn hướng về hắn vọt tới thời gian, không khỏi cười lạnh một tiếng nói, “ngươi cũng là giun dế!”

Dứt lời, hữu quyền chợt hướng Phu Dịch đánh tới.

“Chết đi!”

Phu Dịch hét lớn một tiếng, quanh thân linh khí đên cuồng tụ ở hai tay, Vũ Hoàng khai sơn rìu tại đây một luồng mênh mông linh khí đưa vào sau khi, lập tức phát sinh mát mắt ngân quang, mà đạo ngân quang này nhìn từ đàng xa, rõ ràng là một con trông rất sống động ngân phượng!

“Âm!”

Vừa là một tiếng chấn thiên động địa nổ vang, nghe đến Phu Dịch hét Thần Lộ cùng Phượng Dao nhất thời cả kinh, cùng Thi Vân lúc trước bình thường, đồng thời kinh hô một tiếng nói: “Phu Dịch (ca ca)!”

Có điều, lần này, lại không giống Trương Thiên Vũ lúc đó giống nhau, dùng công kích có tiếng đáp lại các nàng, này một tiếng vang thật lớn sau khi, trong thiên địa lại ở trong nháy mắt đó văng lặng, ngoại trừ nước biển không dứt trở xuống mặt biển “ào ào ào” có tiếng ở ngoài, lại không thanh âm khác.

Thần Lộ cùng Phượng Dao cũng không nhịn được nữa, song song nhảy lên một cái, nhảy ra xanh thăm tiên quang, phá tan tầng tầng sóng lớn thẳng tới cửu tiêu.

Khi các nàng hai người nhìn thấy Phu Dịch hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở giữa trời, nhưng không thấy cái kia che trời người khổng lồ thời gian,

nhất thời ngạc nhiên vạn phần, mỗi loại hóa thành một đạo đendon quang bay đến Phu Dịch bên cạnh, sau đó đồng thời đem Phu Dịch ác liệt ôm lấy.

“Phu Dịch (ca ca)!”

Hai người cảm nhận được Phu Dịch ấm áp thân hình cùng rõ ràng tiếng tim đập thời gian, sớm lẻ rơi đầy mặt hai người đồng thời kinh hô một tiếng nói.

Phu Dịch thấy hai nữ, trong lòng lập tức dâng lên giòng nước ấm, theo bản năng đem hai nữ ôm chặt lấy, ôn nhu nói: “Được rồi, chiến đấu còn chưa kết thúc đâu, đợi lát nữa lại ôm!”

Hai nữ nghe đến Phu Dịch kiểu nói này, nhất thời thiện thùng khó nhịn, thế nhưng hai nữ phảng phất trước đó thương lượng tốt bình thường, cũng không có một người buông tay....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 367: Mây Lửa Thân Phận

Sóng lớn dần dần hạ xuống, Bồng Lai tiên cảnh nhiều Tiên tử rốt cục thấy rõ trước mắt thế cuộc, mặc dù các nàng không biết là lúc trước đến tột cùng là thế nào một phen kinh thế hãi tục đấu pháp, thế nhưng các nàng lại biết, thắng lợi chắc chắn thuộc về các nàng.

Bởi vì lúc này rồng lửa chân hỏa rốt cục không còn là cái kia trăm trượng ma thần, mà là lại hóa thành lúc trước cái kia phổ thông thân hình.

Hơn nữa lúc này hắn cả người run rẩy, khắp toàn thân từ trên xuống dưới như là đẫm máu bình thường, bị máu tươi nhuộm thành máu đỏ, cực kỳ khiến người ta nhìn thấy mà giật mình, còn là hắn con kia tay phải!

Chỉ thấy lúc này tay phải của hắn theo bàn tay trực tiếp đến cánh tay lại trực tiếp bị chém thành hai khúc, lộ ra bạch cốt âm u, máu tươi như là chú, không dứt theo ngón tay không dứt chảy vào mặt biển.

“Thiên Vũ? Thiên Vũ!”

Đúng lúc này, nhìn quanh hai bên một vòng sau khi, cũng không có nhìn thấy Trương Thiên Vũ Thi Vân liên tiếp kêu sợ hãi hai tiếng, này hai tiếng một tiếng so với một tiếng lớn, rốt cục đã kinh động trên chín tầng trời Phu Dịch cùng hai nữ.

Ba người này mới phản ứng được, Trương Thiên Vũ từ khi thi triển “Tiên phù” sau khi, liền biến mất không thấy.

Thần Lộ không khỏi mặt phẫn phát lạnh, vội vàng hướng Phu Dịch nói:

“Ngươi thấy Thiên Vũ sao?”

Phu Dịch đồng dạng sắc mặt ngưng trọng, lắc lắc đầu nói: “Hai người các ngươi mau mau tiến đến cùng Thi Vân cùng tìm kiếm, ta đi ngăn lại cái kia yêu nghiệt.”

Dứt lời, Phu Dịch lúc này, thi triển tung kim quang, hóa thành một vệt kim quang rơi vào râu quai nón trước người.

Thần Lộ cùng Phượng Dao cũng là mỗi loại thi triển “hóa lôi”, “phong độn”, chỉ trong nháy mắt, liền xuất hiện ở Thi Vân bên cạnh.

“Nên rơi vào trong biển, chúng ta nhanh vào biển tìm kiếm.” Thần Lộ nhìn thấy Thi Vân còn ở sững sờ, vội vàng nhắc nhở một tiếng nói.

Thi Vân này mới phản ứng được, trực tiếp một con cắm vào trong biển, Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ vội vàng theo sát phía sau, vào biển tìm kiếm Trương Thiên Vũ.

Đợi đến ba nữ vào biển sau khi, Bồng Lai một đám Tiên tử này mới phản ứng được, Liên hoa tiên tử lập tức đối với bên cạnh nhiều tiên tử nói: “Ta lưu lại bảo vệ tỷ tỷ, các ngươi nhanh đi giúp các nàng đồng thời tìm kiếm!”

“Vâng!”

Nghe đến Liên hoa tiên tử lệnh sau, gần hơn ngàn Tiên tử đủ xuyến xuyến nhảy vào trong biển, đồng thời tìm kiếm Trương Thiên Vũ.

Phu Dịch nhìn thấy lập tức yên lòng, có này gần nghìn người tìm kiếm nói, mặc dù là này vô cùng mênh mông, tràn đầy vạn trượng biển cả đồng dạng không khó tìm tới Trương Thiên Vũ, dù sao có thể xác định hắn tất nhiên là từ nơi này rơi vào trong biển, mặc dù là có lúc trước sóng lớn cuồn tập, tại ngăn như vậy trong thời gian cũng tuyệt đối không xảy ra chu vi năm dặm, cho nên có này Tiên tử hỗ trợ nói, chính là không có sơ hở nào.

Hoàn toàn yên tâm sau khi, Phu Dịch liền có thể chuyên tâm chiến đấu, chỉ thấy hắn cũng không có bất kỳ nói nhảm, trực tiếp vung vẩy Vũ Hoàng khai sơn rìu liền hướng râu quai nón bỗ tới.

“Chờ chút..... các loại!”

Ngay ở Phu Dịch cách râu quai nón không đủ hai trượng thời gian, râu quai nón lại nói lên một câu nói như vậy.

Vốn Phu Dịch cũng không tính phản ứng hắn, thế nhưng đột nhiên trong lòng hiểu kỳ lúc trước hắn là như thế nào biến thành ma thần thân thể, lập tức dừng thân lại, hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi còn có gì nói?”

Râu quai nón thở dài một tiếng, thở hổn hển nói: “Ai da..... nghĩ đến..... hôm nay ta cũng vậy ở..... kiếp nạn trốn, có điều, ta còn là có một vấn đề, hy vọng đạo hữu..... có thể cho ta chết được nhắm mắt.....”

Phu Dịch nói thảng: “Hỏi đi.”

“Ngươi..... rốt cuộc là ai.....”

Phu Dịch vốn cho là râu quai nón sẽ hỏi Thần Nông đinh hoặc là Vũ Hoàng khai sơn rìu việc, nhưng không nghĩ,

Râu quai nón đã là lúc sắp chết, lại còn là hỏi cái này đã hỏi rất nhiều lần vấn đề.

Phu Dịch lập tức cười lạnh nói: “Ta đã nói cho ngươi biết, ta gọi là Phu Dịch, còn ta rốt cuộc là ai, ta cũng vậy ta một mực truy tìm đáp án.”

“Thôi.....” hiển nhiên râu quai nón hoàn toàn không tin tưởng Phu Dịch đáp án, bất quá hắn cũng không có lại xoắn xuýt vấn đề này, mà là trực tiếp hỏi: “Ngươi coi là thật..... đến từ Thanh Khâu Thánh sơn?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta đích xác đến từ Thanh Khâu, hơn nữa

thánh hỏa Thiên Tôn cái này vinh quang tên, cũng thực sự.”

“Tốt! Tốt! Tốt!”

Phu Dịch vạn vạn không ngờ rằng, râu quai nón nghe đến đáp án của hắn sau khi, lại liên tiếp nói ra ba chữ "hảo", đang nghi hoặc trong lúc đó, liền nghe đến râu quai nón thở sâu hơi thở vài cái, một hơi tiếp tục hỏi: “Cái kia ngươi biết Vệ Tử Dạ gì?”

“Đương nhiên nhận thức.” Phu Dịch gật gù, cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi là muốn mượn Vệ tiền bối mặt mũi, để cho ta tha ngươi một mạng?”

Râu quai nón lắc lắc đầu nói: “Ngươi và ta trong lúc đó cái này mỗi thù đã kết làm, đã là không chết không thối cục diện, ta đương nhiên sẽ không cho ngươi tha ta một mạng, chỉ là ta có một câu nói, muốn mời đạo hữu giúp ta mang cho Vệ Tử Dạ.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, tùy tiện nói: “Nói cái gì, nói đi, chỉ cần chúng ta còn có duyên gặp lại, nhất định giúp ngươi mang tới.”

Râu quai nón thở dài một tiếng nói: “Ngàn năm trước, đích thật là ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, bị Ma tộc mê hoặc, mới đưa đến sư huynh chết thảm, cho nên ta hy vọng đạo hữu gặp lại hắn lúc, thay ta hướng về hắn nói lời xin lỗi.....”

Phu Dịch vạn vạn không ngờ rằng râu quai nón lại sẽ nói ra những lời này, trong đầu trong tùy tùng xoay một cái, liền vội vàng hỏi: “Lời ngươi nói sư huynh, nhưng rồng lửa chân nhân?”

Râu quai nón gật gật đầu nói: “Không sai, chính là đời trước thần hoàng rồng lửa chân nhân, cho nên ta đây ngàn năm qua liền vẫn sống ở áy náy trong thống khổ, mặc dù rất nhiều lần muốn về Thanh Khâu Thánh Sơn tự mình hướng về sư huynh linh bài bồi tội, chỉ tiếc thủy chung lên không nổi dũng khí.”

Người sắp chết, lời nói cũng thiện, &# 85 huống hồ cái này cái gọi là thỉnh cầu cũng chỉ là dễ như ăn cháo mà thôi, cho nên Phu Dịch trực tiếp đáp ứng, gật gật đầu nói: “Tốt, ta đáp ứng ngươi, có điều, trước đó, ngươi cũng phải trả lời ta một vấn đề, nếu không, coi như ta sẽ cùng Vệ tiền bối gặp mặt, cũng tuyệt đối sẽ không nhắc lên liên quan tới ngươi nữa chữ.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, râu quai nón hai mắt tùy theo sáng ngời, nhất thời mừng lớn nói: “Tốt, một lời đã định!”

Vừa dứt lời, râu quai nón đột nhiên biến sắc, vội vàng thúc giục: “Đạo hữu hỏi mau, ta thời gian không hơn!”

Phu Dịch vội vàng vận may với hai mắt, chỉ thấy áy mắt sáng như đuốc, chỉ là quét qua, chỉ trong nháy mắt liền nhìn ra râu quai nón lúc này kinh mạch tất cả hủy, sinh cơ đã qua, trước mắt còn có thể đứng ở nơi đây, hoàn toàn là dựa vào một luồng nghị lực, cho nên hắn nhất thời minh bạch, râu quai nón vừa mới nói tuyệt đối không phải giả dối, vì vậy hắn liền vội vàng hỏi: “Ta muốn biết ngươi lúc trước biến thành ma thần là khiến cho pháp thuật gì.”

Râu quai nón vội vàng trả lời: “Còn đây là phương tây đại giáo ngưng luyện ‘Kim thân đan’, chỉ cần ăn vào liền có thể hóa thân làm chân thần Kim thân, năm đó ta chính là bị mê hoặc của bọn họ, mới dẫn phương tây đại giáo đánh vào Thanh Khâu Sơn, cho nên ở sau đó ta biết là bị lừa bịp sau khi, liền ủy thân cho Ma tộc, sau khi dụng kế đưa bọn họ cùng nhau diệt trừ.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng năm đó cái kia phương tây đại giáo bị diệt, lại là xuất từ người trước mắt này tay, bất quá trước mắt thời gian của hắn đã không hơn, cho nên hắn cũng không có xoắn xuýt vấn đề này, tùy tiện nói: “Ngươi còn có Kim thân đan gì?”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 368: Đáng Sợ Cắn Trả

Râu quai nón vội vàng trả lời: “Không.....”

Nhưng không nghĩ, còn chưa có nói xong, thân hình đột nhiên run lên, hai tròng mắt lập tức tản ra, lại là sinh cơ biến mất, tiếp theo liền một con cǎm hướng về mặt biển.

Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng, mặc dù hắn biết rõ Hỏa Vân chân nhân này ma thần thân thể lai lịch, thế nhưng trừ lần đó ra, lại không thu hoạch, dù sao gần như là “Kim thân đan” ba chữ, căn bản là nói rõ không dứt vấn đề gì, bởi vì đan được tên cùng người tên hoàn toàn là do luyện đan người căn cứ hiệu quả tùy tiện đạt được.

Cho nên này đan, nó có thể kêu Kim thân đan, cũng có thể kêu ma thần đan, còn có thể kêu thành lớn đan, giống như lúc trước gấp phải đôi kia tỷ đệ kêu Sơ Nhất cùng Thập Ngũ bình thường, gần như là vì bọn họ sinh ở Sơ Nhất cùng Thập Ngũ, cho nên nói tên này, có thời gian là rất tùy tính.

Phu Dịch tùy theo thở dài một tiếng, sau đó phất lên trong tay Vũ Hoàng khai sơn rìu, liền hướng về đã hoàn toàn chết đi Hỏa Vân chân nhân bỗ tới.

Chỉ thấy ba đạo rìu ảnh né qua, Hỏa Vân chân nhân thi thể lập tức bị thứ nhất chia làm 4.

Có điều, này còn chưa kết thúc, Phu Dịch lập tức dùng lưỡi búa đem này bốn khối tàn thi vỗ tới giữa không trung, ngay sau đó đem Vũ Hoàng khai sơn rìu thu vào Càn Khôn Giới, hoán đổi đến Phong Thiên Kính, lập tức kéo

Chu Tước nút bấm, một con mồi áng lửa phóng lên cao, cái kia bốn khói tàn thi mất đi linh khí bảo hộ, chỉ trong nháy mắt, liền hóa thành tro tàn.

“Ồ?”

Phu Dịch nhìn trước mắt một màn, không khỏi sững sốt, trong lúc nhất thời khó có thể lý giải được tại sao lại như thế?

Hắn đến tột cùng vì sao lại đem Hỏa Vân chân nhân thi nhân chém nát và đốt cháy?

Đương nhiên, này còn là hắn từ Trương Thiên Vũ bị Hồ Lan Thành bóng tối giở trò độc ác sau khi liền nuôi thành thói quen tốt, một khi cùng Địa Tiên Cảnh bên trên tu sĩ chém giết thời gian, hắn nhất định sẽ ngay đầu tiên đem thân thể và nguyên thần cùng nhau phá huỷ, này gọi là - - nhổ cỏ tận gốc!

Có điều, chuyện hôm nay lại là kì quái, trước mắt này yêu nhân rõ ràng là lôi kiếp cảnh tu sĩ, nói cách khác hắn tuyệt đối sửa ra nguyên thần, cho nên Phu Dịch mới có thể làm ra phần vụn thi thể đốt cháy cử chỉ, vì không cho hắn nguyên thần chạy trốn, lưu lại hậu hoạn, nhưng không nghĩ, này một phen hạ xuống, Hỏa Vân chân nhân lại không có nguyên thần, cho nên Phu Dịch mới có thể phát ra tiếng này ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng.

Đáng tiếc, hắn cũng không biết, đây là cái kia “Kim thân đan” sau nghi hòn, bởi vì hóa thành cái kia trăm trượng ma thần liền phải chậm chậm không dứt tinh thần lực lượng, mà đây tinh thần lực lượng chính là nguyên thần cội nguồn, vốn nếu chỉ là dùng ăn một hạt nói, Hỏa Vân chân nhân mặc dù sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, thế nhưng còn không đến mức rơi vào nguyên thần bị thôn phệ kết cục.

Thế nhưng ở Phu Dịch bọn người một phen trù tính bên dưới, lâm vào chó cùng rứt giẬu Hỏa Vân chân nhân chắc chắn phải chết, cho nên ở tất cả rơi vào đường cùng, hắn mới một lần nuốt chửng hai hạt “Kim thân đan”, cho nên lúc trước ở đệ nhị lần sau khi cắn nuốt, hắn mới có điên đinh núi tình hình, cũng

may Phu Dịch đúng lúc dùng Thần Nông đỉnh đem thiêng linh đánh vỡ, lượng lớn được tính theo máu huyết chảy ra, lúc này mới tinh táo lại.

Có điều, cũng không có thể nói là Phu Dịch cứu hắn, bởi vì một khi Hỏa Vân chân nhân hoàn toàn điên đindh núi sau khi, không có Thần Nông đindh bảo hộ Bồng Lai tiên cảnh một đám Tiên tử cùng Trương Thiên Vũ bọn người nhất định đột tử tại chỗ, tuyệt đối không có còn sống có thể.

Cho nên, Phu Dịch đưa hắn đánh mạnh tinh, cũng coi như là đồng thời đem hai phe địch ta đồng thời cứu lại.

Vốn, tinh táo sau Hỏa Vân chân nhân vốn chuẩn bị đi trước lui lại, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ chặn ngang một gạch, dùng “Tiên phù” phương pháp thi triển “Ngũ Lôi xử tử” đem ngăn lại.

Ở như thế uy mãnh sét đánh bên dưới, Hỏa Vân chân nhân đã bất chấp hậu quả, lại huy động trong cơ thể vốn chuẩn bị mạnh mẽ bức ra vẫn chưa hoàn toàn tiêu hóa được tính, lại lâm vào đỉnh núi cuồng, lúc này mới mạnh mẽ đỡ Ngũ Lôi xử tử, miễn cưỡng giữ được tính mạng.

Thế nhưng lúc này hắn đã mất lý trí,

Đã quên trước mắt tự thân tình huống, cho nên hắn cũng không có chạy trốn, mà là lựa chọn tiếp tục chiến đấu.

Mà kế tiếp cái kia vô số phi kiếm pháp bảo cùng toàn lực của Phu Dịch một búa, liền trở thành áp đảo cuối cùng của hắn một cái rơm rạ.

Cho nên, ở Phu Dịch cùng với một lần cuối cùng va chạm thời gian, hoàn toàn không là vì Phu Dịch thật thăng được Hỏa Vân chân nhân, mà là vì tại kia cuối cùng trong nháy mắt, hắn nguyên thần đã tiêu tán, vốn là đã chết người, cho nên mới bị Phu Dịch một búa đưa hắn cánh tay phải chém thành hai khúc.

Sở dĩ hắn còn có thể cùng Phu Dịch nói những lời này, hoàn toàn là vì

trong lòng hắn chấp niệm, cái kia khốn nhiễu hắn ngàn năm chấp niệm, bởi vì hắn khát vọng Phu Dịch lúc trước theo như lời đều là nói thật, hắn thật đến từ Thanh Khâu Sơn, hắn cũng thật nhận thức Vệ Tử Dạ.

Cho nên chính là ở như vậy chấp niệm bên dưới, hắn vẫn kiên trì đến cùng Phu Dịch nói xong mới thật chết đi, lúc này mới có Phu Dịch không tìm được hắn nguyên thần kết quả.

Có điều, Phu Dịch cũng không có xoắn xuýt Hỏa Vân chân nhân không có nguyên thần vấn đề, bởi vì ở lửa bẩn nguyên đốt cháy bên dưới, hắn thi thể đã hóa thành tro tàn, nguyên thần căn bản là không có cách che dấu, nói cách khác, coi như hắn là giở trò lừa bịp, cũng hết tác dụng rồi.

Cho nên, Phu Dịch trực tiếp thu hồi Phong Thiên Kính, triệt hồi dưới chân mây mù, trực tiếp một con cắm vào trong biển, cũng theo một đám Tiên tử bọn tìm kiếm Trương Thiên Vũ.

Một phút sau.

Cũng không biết là Trương Thiên Vũ coi là thật cùng Thi Vân có cảm giác trong lòng, còn là chỉ là trùng hợp, rốt cục ở dưới biển 300 trượng hơn nơi, Thi Vân tìm được rồi Trương Thiên Vũ, lập tức đưa hắn túm về trên biển.

Lúc này trên biển ngoại trừ nhìn thấy Thi Vân tìm được rồi mấy vị của Trương Thiên Vũ Tiên tử cùng hắn cùng trở lại mặt biển ở ngoài, những người còn lại vẫn như cũ còn ở trong biển tìm kiếm, kể cả Phu Dịch bọn người.

Thi Vân cũng không kịp trả lời Liên hoa tiên tử bọn người tìm hỏi, vội vàng làm Trương Thiên Vũ kiểm tra thân thể, đợi cho xác định hắn chỉ là bởi vì tinh thần cùng linh khí hao tổn thái quá nghiêm trọng dẫn đến sau khi hôn mê, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra hai hạt đan được, cùng cho ăn vào Trương Thiên Vũ trong miệng, lại dùng linh khí giúp thuốc nết tốt mở, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy Thi Vân sắc mặt hoà hoãn lại, Liên hoa tiên tử nhất thời liền biết rồi Trương Thiên Vũ nhất định vô sự, nếu không Thi Vân nhất định sẽ không là như vậy vẻ mặt, lập tức hỏi: “Thiên Vũ đạo hữu thế nào rồi?”

Thi Vân xoa xoa trán đỗ mồ hôi, khẽ mỉm cười nói: “Chỉ là tiêu hao khá lớn, ta đã đút hăn đan được, không tốn thời gian dài hăn có thể tỉnh lại.”

“Hả……” Liên hoa tiên tử mặc dù biết Trương Thiên Vũ nên không ngại, nhưng không nghĩ lại gần như là linh khí hao hết thôi, không khỏi có chút giật mình, dù sao lúc trước cái kia Ngũ Lôi xử tử tạo thành trận chiến, nàng có thể xem ở trong mắt, nàng minh bạch, cho dù là tự mình có Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi, cũng không làm được loại trình độ đó.

Nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ không những làm tới, hơn nữa kết quả chỉ là linh khí hao hết mà thôi, cho nên hăn trong lúc nhất thời sững sờ ở nơi đó, ngoại trừ khâm phục ở ngoài, liền chỉ còn lại có hâm mộ.

Nghe đến hai người đối thoại, một vị hai đời môn nhân không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Thi Vân muội muội, hăn…… thật chỉ là linh khí hao hết, không đừng sự tình?”

Thi Vân tự nhiên không có nghĩ nhiều như thế, dù sao nàng lúc trước đã từng gặp qua Trương Thiên Vũ thi triển “Tiên phù” uy lực, cho nên vị tiên tử này hỏi thời gian, nàng cũng không có phản ứng lại, lập tức trả lời: “Đúng vậy.”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 369: Tu Giới Tối Kỵ

Thi Vân mặc dù lại khăng định, thế nhưng cái kia Tiên tử trong lúc nhất thời còn là không thể tin tưởng, theo bản năng lần sau hỏi: “Coi là thật?”

Thi Vân không khỏi sững sốt, lại là như hòa thượng sờ māi không thấy tóc, đối với vị tiên tử này hỏi hoàn toàn không thể giải thích, lập tức đầy mặt nghi ngờ nói: “Làm sao? Có gì không đúng sao?”

Bị Thi Vân hỏi lên như vậy, Tiên tử này mới phản ứng được, nhất thời lúng túng vô cùng, vội vàng tạ lỗi nói: “Không…… không…… ta chẳng qua là cảm thấy hắn thi triển lợi hại như vậy tiên pháp, lại chỉ là linh khí hao hết có chút bất ngờ, ta còn tưởng rằng vừa mới như vậy trận chiến, hắn là sử dụng cái gì thuật cấm kỵ bị cắn trả.”

Thi Vân vừa nghe, lúc này mới chợt hiểu ra, lại nhìn thân thể bên cạnh một đám Tiên tử đều là đầy mặt vẻ ngờ vực, lập tức cười giải thích: “Thiên Vũ là thiên sư một mạch hậu nhân, vừa mới thi triển chính là thất truyền đã lâu bùa chú chi đạo, cho nên mặc dù uy lực lớn, thế nhưng cắn trả lực lượng nhỏ bé không đáng kể, chỉ là tạo thành một điểm bé nhỏ không đáng kể vết thương nhỏ, cho nên ta vừa mới cũng là không có đề cập.”

“Hả?” Liên hoa tiên tử vừa nghe, nhất thời hứng thú, lập tức hỏi: “Ta trước sớm cũng cùng Long Hồ Sơn, Mao sơn, các tạo sơn cũng từng từng qua lại, cũng từng có may mắn thấy qua một vị giỏi giang khiến linh phù làm chiến Thiên Tiên Cảnh tiền bối sử dụng linh phù, nhưng linh phù kia uy lực lại là liền Thiên Vũ đạo hữu một phần mười đều không có, đây là vì sao?”

“Này……”

Liên hoa tiên tử một khi hỏi ra, Thi Vân nhất thời không biết là nên làm gì trả lời, mặc dù Huyền Môn một mạch như thể chân tay, tay chân nhìn nhau, thế nhưng mỗi một nhà bí pháp lại là tuyệt đối sẽ không cùng ngoại môn nói tới, mặc dù là nàng lúc trước truyền thụ Trương Thiên Vũ bọn người ngự kiếm thuật, cũng bất quá là Côn Lôn cơ bản nhất ngự kiếm phương pháp, ấy chủ yếu nhất tể dưỡng kiếm xong phương pháp cùng cực kỳ trên thành ngự kiếm 4 quyết, lại là đều không phải là truyền thụ.

Đương nhiên, Trương Thiên Vũ bọn người tự nhiên cũng biết này, dù sao còn đây là Côn Lôn phái độc gia bí pháp, cho dù là Thi Vân đồng ý dạy, bọn họ cũng không có thể học, bởi vì này là tu giới tối kỵ.

Nhin thấy Thi Vân ấp a ấp úng, Liên hoa tiên tử lập tức phản ứng lại, mặt phấn không khỏi một đỏ, hoảng hốt vội nói: “Đạo hữu không cần thiết trách tội, ta chỉ là nhất thời nhanh miệng, cũng không thăm dò Thiên Vũ đạo hữu bí pháp chi tâm.”

Thi Vân vội vàng trả lời: “Tiền bối cũng là cử chỉ vô tâm, không đủ để trách.”

“Ha ha.....” Thi Vân mặc dù nói như vậy, thế nhưng Liên hoa tiên tử vẫn cảm thấy có chút lúng túng, dù sao nói cho cùng, nàng cũng là trưởng bối, như thế thất lễ đích xác có sai lầm trưởng giả làn gió.

“Tiền bối, có biện pháp gì có thể thông báo dưới nước người sao?” Thi Vân cảm thấy bầu không khí có chút lúng túng, đúng dịp thấy đám mây trên có điều mới ít ỏi mấy người, vội vàng hướng Liên hoa tiên tử thỉnh giáo.

“Hả?” Trải qua Thi Vân này vừa đề tĩnh, Liên hoa tiên tử mới phản ứng được, lúc này cả đám còn không biết Trương Thiên Vũ đã bị tìm tới, lúc này còn ở trong biển tìm kiếm, vội vàng nói: “Cái này đơn giản!”

Dứt lời, tay trái nắm 1 Tiên quyết, trong miệng thấp giọng nói lẩm bẩm một phen, sau đó đối với Thi Vân nói: “Ta đã nói cho các nàng, hơn nữa dặn dò

bọn họ chỉ cần thấy được Phu Dịch đạo hữu bọn họ, cũng sẽ đem tin tức này nói cho bọn họ biết.”

“Làm phiền tiên bối.” Thi Vân vội vàng gửi tới lời cảm ơn nói.

Liên hoa tiên tử vội vàng trả lời: “Còn đây là chuyện bốn phận.”

Gần như 10 mây hơi thở công phu, liền nghe đến một trận “rầm” có tiếng, vô số Tiên tử theo trong biển nhảy ra, tùy theo mà lên tự nhiên cũng có Phu Dịch cùng Thần Lộ Phượng Dao hai nữ.

Phu Dịch cùng hai nữ nhìn thấy Trương Thiên Vũ vẫn hôn mê, vội vàng hỏi đến thương thế như thế nào, Thi Vân vội vàng vè.

“Hả.....” Phu Dịch lập tức gật gù, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Thần Nông đinh, đem Trương Thiên Vũ trực tiếp đã đánh mất đi vào.

Thần Nông đinh mặc dù không gian mặc dù không phải quá lớn, thế nhưng một người nói như dư dả, cho nên cũng không cần đối với Trương Thiên Vũ sử dụng ấm trời thuật.

Có điều, Phu Dịch đem Trương Thiên Vũ ném vào Thần Nông trong đinh hành vi đối với Bồng Lai một đám Tiên tử tới nói thật sự là thái quá quái lạ, cho nên nhiều Tiên tử không khỏi sững sốt, ở các nàng xem ra, lò bình thường ngoại trừ phòng ngự ở ngoài chính là luyện đan, trước mắt cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào, cho nên, cùng Phu Dịch bọn người vẫn tính là tương đối quen thuộc thủy tiên Tiên tử không khỏi nghi ngờ nói: “Đạo hữu đây là.....”

Phu Dịch tự nhiên biết nàng đang hỏi cái gì, lập tức cười nói: “Đinh này nhận hết vô số linh căn tiên thảo tế dưỡng, cho nên nội bộ linh khí dồi dào, hơn nữa đối với chữa thương có hiệu quả.”

“Hả.....” nhiều Tiên tử vừa nghe lúc này mới chợt hiểu ra.

Quả nhiên, Phu Dịch lời vừa mới dứt, nắp đinh liền bị mở ra, lập tức

liền nhìn thấy Trương Thiên Vũ vừa nhảy ra.

Càng khiến người ta kinh ngạc chính là, mặc dù linh khí của hắn cũng chưa hề hoàn toàn khôi phục, thế nhưng tinh thần lại là so với đi vào trước khi được rồi không tới gấp mười lần, quan trọng hơn chính là, lúc này mới chỉ là mấy hơi thở thời gian thôi!

Trương Thiên Vũ cũng không biết râu quai nón đã bị chém, cho nên khi hắn tỉnh lại trước tiên, liền nhảy ra đỉnh ở ngoài.

Một phen tả hữu nhìn bốn phía, cũng không có nhìn thấy che trời người khổng lồ, Trương Thiên Vũ không khỏi nghi ngờ nói: “Cái kia yêu nghiệt?”

Lúc này yêu nghiệt đã nỡi, hơn nữa Trương Thiên Vũ hoàn hảo không chút tổn hại, Phu Dịch tâm tình thật tốt, vì vậy liền cố ý mở ra cái cười giỡn nói: “Bị lôi của ngươi cho cong queo chết rồi.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ theo bản năng gật gù, thế nhưng rất nhanh hắn liền muốn lên, khi hắn ý thức biến mất trước trong nháy mắt đó, rõ ràng là người khổng lồ kia đem cuối cùng một đạo thần lôi nổ nát, làm sao có khả năng bị hắn Ngũ Lôi xử tử cong queo chết.

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ không khỏi nhướng mày nói: “Là bị ngươi giết?”

“Ha ha ha……” Phu Dịch không ngờ rằng chỉ trong nháy mắt liền bị Trương Thiên Vũ nhìn thấu, lập tức cười nói: “Dịch xác là bị ta giết, có điều nếu không phải ngươi cái kia thần lôi giúp đỡ, ta cũng không thể đem chém giết.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe là biết đạo lúc trước Phu Dịch là cố ý cùng hắn đùa giỡn, lập tức tức giận nói: “Tẻ nhạt.”

Nói thôii liền trực tiếp xốc lên Thần Nông nắp đỉnh, chính mình chui vào đá tọa điêu túc đã đi.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, cười khan hai tiếng sau khi, nhìn thấy Liên hoa tiên tử nâng Hoa Thần còn ở trong hôn mê, vội vàng hướng ngoại trừ Trương Thiên Vũ ở ngoài, tinh thông nhất thuật kỳ hoàng Thi Vân nói: “Thi Vân, ngươi nhanh giúp Hoa Thần tiền bối nhìn thương thế.”

Thi Vân này mới phản ứng được, lúc trước vẫn lòng hệ Trương Thiên Vũ an ủi, lại đã quên Hoa Thần còn vẫn hôn mê, liền vội vàng tiến lên vì đó kiểm tra thương thế.

“Hoa Thần tiền bối chỉ là bởi vì tính mạng giao tu pháp bảo phá nát dẫn đến tâm thần bị hao tổn, hơn nữa chân nguyên trong cơ thể hỗn loạn mới đưa đến hôn mê.”

Đợi một phen sau khi kiểm tra, Thi Vân lập tức liền tìm được rồi nguyên nhân, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra tấm bồ nguyên thần đan được và sơ trại qua thuận khí đan được mỗi loại một bình, giao cho Liên hoa tiên tử trong tay, và phân phó nói: “Viên thuốc này mỗi ngày sáng trưa tối mỗi một uống một hạt, ba ngày ở ngoài liền có thể khỏi hẳn.”

Liên hoa tiên tử nhất thời mừng rỡ, vốn nàng lúc trước nghe đến chẩn đoán bệnh của Thi Vân sau khi còn có từ lo lắng, phải biết rằng chân nguyên hỗn loạn đối với tu sĩ tới nói đều không phải là đại sự gì, chỉ đợi Hoa Thần thức tỉnh sau khi tĩnh tâm điều túc mấy ngày có thể, thế nhưng tâm thần bị hao tổn nói, nếu là trễ trị liệu, chắc chắn sẽ lạc hậu nguồn bệnh.

Nhưng không nghĩ, đối với Bồng Lai bó tay toàn tập phiền phức, Thi Vân lại là tiện tay liền xử lý rơi mất.

Liên hoa tiên tử vội vàng gửi tới lời cảm ơn, lập tức đem hai loại đan được mỗi một lấy một viên cho ăn vào Hoa Thần trong miệng....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 370: Nữ Nhân Đầu 1 Dạng

Hôm sau, trời mới không rõ, lầu các trên màn trúc chưa cuốn, lại có một tia mông nhưng như là mang nhàn nhạt ánh mặt trời chiếu lại, toàn bộ lầu các thì gắn vào thiên địa này trong cơn mông lung.

Mênh mông như là ẩm ướt bình thường tràn lan lại tảng lớn sương mù, cuồn cuộn như sóng, đúng như có hàng vạn con ngựa chạy chồm mà đến, chính là “thanh lộ” khí.

Như thế nào “thanh lộ” khí?

Vậy thì muốn nói tu sĩ luyện khí lúc giảng đến 6 khí.

Mỗi khi âm thái giao nhện, dày đặc một mạch thời khắc, chính là tu tiên sĩ “chịu phục” thời gian, cái gọi là xuân ăn ánh bình minh, “ánh bình minh” Người, ngày bắt đầu muôn ra đỏ hoàng khí cũng. Thu ăn chìm âm, “chìm âm” Người, mặt trời lặn sau đỏ hoàng khí cũng, đông uống thanh lộ, “thanh lộ” Người, phương bắc nửa đêm khí cũng. Hạ ăn chánh dương, “chánh dương” Người, phía nam buổi trưa khí cũng. Hơn nữa Thiên Địa Huyền Hoàng khí, là vì 6 khí.

Tu tiên sĩ có ích cốc tiên pháp, có thể quanh năm không ăn ngũ cốc hoa màu, thế nhưng là đều không phải là coi là thật có thể làm được cái gì cũng không ăn, này “6 khí”, chính là tu tiên sĩ “đồ ăn”, cho nên liền có tu sĩ “ăn gió uống sương” câu chuyện.

Mùa giữa lúc trời đông giá rét, theo quy làm ăn “thanh lộ” khí, này “thanh lộ” 1 từ hệ sương đêm cùng khí trời hỗn hợp, khi đến chỉ ở trong chốc lát,

làm ở tại chưa từng hóa lộ trước khi, liền cần thu ăn trong bụng.

Phu Dịch bọn người tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này tốt nhất cơ hội, đặc biệt là bây giờ thân ở Bồng Lai tiên cảnh, này “thanh lộ” chi linh dồi dào vô cùng, vượt xa bên ngoài gấp trăm lần không ngừng.

Cho nên ngoại trừ từ hôm qua đại chiến sau khi, chịu đựng Bồng Lai nhiều Tiên tử mời lại về Bồng Lai, liền vẫn nằm ở ngọc giường ngủ say Phượng Dao ở ngoài, Phu Dịch bọn người vội vàng lại mỗi loại thi triển “thổ nạp” thuật, thu ăn “thanh lộ” khí.

Trong lầu các tĩnh lặng không tiếng động, liền chỉ có thổ nạp thực khí thật dài tiếng hít thở, cái kia một mảnh thanh lộ khí, rốt cục như là có hàng vạn con ngựa chạy chồm vậy lướt qua hiện trường lầu các, ấy tiếng sàn sạt, cũng chỉ có tu vi thâm hậu, năng lực cảm nhận vượt xa người thường cao nhân đắc đạo, tài năng rõ ràng nhận thấy được sương đêm chấm đất có tiếng.,

Đợi cho “thanh lộ” khí biến mất thời gian, cũng chính là “thổ nạp” kết thúc thời khắc, mọi người vội vàng nhập định, thi triển mỗi loại công pháp đem “thổ nạp” chuyển thành “thở thánh thai”.

Lần này, xưng là bài tập buổi sớm, này đây “thở thánh thai” phương pháp đem bốn mùa khí hoàn toàn tiêu hóa, vẫn phải kéo dài hai canh giờ, mãi đến tận trời sáng mới thôi, mới xem như là có một kết thúc.

Trương Thiên Vũ đầu tiên tỉnh lại, nhìn thấy Phu Dịch cùng hai nữ vẫn chưa kết thúc, lập tức không cảm thấy nhìn về phía Thi Vân.

Hồi tưởng, từ Thần Nông Giá một nhóm sau khi, hai người liền chưa từng tách ra, như thế tính ra cũng gần như có một năm thời gian, hắn còn chưa từng có lăng lặng xem xét qua trước mắt cái này đời này cái thứ nhất để hắn động lòng cô gái.

Chỉ thấy Thi Vân lúc này lăng lặng ngồi ở nơi đó, hai tay mỗi một nắm

kiếm quyết, băng tư thế hương phát áo trong dùng da tuyết ngọc vẻ ngoài, người là vậy đẹp, coi là thật gọi băng được với thanh diễm tuyệt bụi!

Thấy như thế tươi đẹp tuyệt tuyệt giai nhân, Trương Thiên Vũ không khỏi si ngốc nở nụ cười.

Cũng không biết là Trương Thiên Vũ này nở nụ cười đã kinh động ngồi tĩnh tọa ba người, còn là ba người vốn là vừa vặn kết thúc, làm ba người mở hai mắt ra thời gian, nhìn thấy Trương Thiên Vũ đầy mặt si mê hình ảnh, hai mắt đang trừng trừng nhìn chăm chăm Thi Vân lúc, Thi Vân nhất thời măc cõ mặt đỏ tới mang tai, oán hận một tiếng nói: “Nhìn cái gì!”

Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, nhất thời lúng túng vô cùng, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, nhất thời dẫn tới Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người cười vang.

Thần Lộ lập tức nói đùa: “Thiên Vũ, đợi cho mấy ngày nữa quay lại Côn Lôn thời gian, liền mời mọc Thi Vân sư phụ làm chủ, cho người hai người chính thức kết thành đạo lữ như thế nào?”

“A.....” Trương Thiên Vũ theo bản năng trở về một tiếng,

Lại trêu đùa Thi Vân càng thẹn thùng khó nhịn, lập tức nói thăm một tiếng nói: “Ai muốn cùng hắn kết thành đạo lữ.....”

“Ngươi không muốn gì?” Thần Lộ lập tức cười nói.

Thi Vân vội vàng trả lời: “Không muốn!”

Thần Lộ che mặt cười nói: “Vậy thì thật là tốt, ta xem cái kia Thanh Vân Tiên tử chịu đựng Thiên Vũ ơn trách, tựa hồ đối với hắn có chút ý nghĩa, không bằng đợi liền báo cáo Mẫu Đan Tiên tử, để hắn hai người kết thành đạo lữ như thế nào?”

“Không được!” Thi Vân vừa nghe nhất thời khẩn trương, cả người hoắc

đến đứng lên, thế nhưng khi nàng nhìn thấy Thần Lộ đầy mặt ý cười thời gian, lập tức phản ứng lại, đây là trêu chọc lời nói, có thể nào coi là thật, lập tức thẹn thùng nói: “Tỷ tỷ chỉ có thể bắt nạt cho ta.”

Phu Dịch ha ha cười nói: “Ai bảo ngươi khẩu thị tâm phi.”

“Hừ!” Nghe đến Phu Dịch cũng tới trêu chọc, Thi Vân lập tức phản ứng lại, lập tức cười nói: “Vậy ngươi hai người vừa kinh nào kết thành đạo lữ?”

Lời vừa nói ra, lại là đổi thành Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người lúng túng vô cùng, Thần Lộ nhất thời gương mặt xinh đẹp do dự đỏ, oán hận một tiếng nói: “Nha đầu chết tiệt kia, muốn ăn đòn!”

Dứt lời, liền vung lên tay nhỏ làm dáng muốn đánh, Thi Vân không khỏi cười hắc hắc, vội vàng nhảy đến một bên.

Đúng lúc này, lầu phá lệ đột nhiên truyền đến một đạo lanh lảnh có tiếng, “chư vị tiên bối buổi sáng sớm bài học kết thúc không?”

Nghe đến có Bồng Lai Tiên tử kêu gọi, Thi Vân vội vàng tựa đầu dò ra hiên ở ngoài, nhìn qua người đến lại chính là Thanh Vân Tiên tử, đột nhiên nghĩ đến lúc trước Thần Lộ nói như vậy, không khỏi mà liếc một điệu, có chút không vui nói: “Có chuyện gì không?”

Nhìn thấy Thi Vân sắc mặt có chút không vui, Thanh Vân Tiên tử không khỏi sững sờ, trong lúc nhất thời lại là không phản ứng lại Thi Vân vì sao tâm tình không khoái, bất quá đổi phương dĩ nhiên tìm hỏi, vội vàng trả lời: “Chưởng môn quá sư thúc cho mời.”

“Hả…… biết rồi, chúng ta chờ một chút liền đến, ngươi đi trước đi.”

Dứt lời, Thi Vân liền tựa đầu rụt trở về.

Thần Lộ nghe được Thi Vân lúc trước ngữ khí không quen, lại nhìn ấy sắc mặt có chút không vui, lập tức liền phản ứng lại, tiểu nha đầu này là vì lúc

trước trêu chọc của nàng, ăn Thanh Vân Tiên tử dấm, không khỏi cười nói: “Vừa mới tý bấy giờ là chỉ đùa một chút, ngươi không phải coi là thật mới là.”

“Nào có……” Thi Vân lập tức phản ứng lại, vừa mới chính mình đích xác không ỏi thất thố, lập tức ngụy biện nói.

Phu Dịch lập tức liền hiểu, kỳ thực nữ nhân đều giống nhau, một khi cảm giác được chính mình âu yếm người có bị người nàng cướp đi uy hiếp thời gian, đều sẽ hóa thân trở thành cọp cái, hơn nữa loại này uy hiếp kỳ thực rất nhiều lâu dài đều là không lý do.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi cười ha ha một tiếng nói: “Bỏ đi, không muốn lại đậu lại nàng, chúng ta trước tiên đánh thức Phượng Dao, sau đó cùng nhau đi tới Hoa Thần Cung a.”

Thi Vân vừa nghe Phu Dịch chủ động đổi chủ đề, nhất thời vui vẻ, vội vàng chủ động nhảy đến Phượng Dao trước người đem đánh thức, sau đó mọi người liền cùng ra lầu các, chuẩn bị đi tới Hoa Thần Cung.

Trở ra lầu các sau khi, trước mắt mọi người không khỏi sáng ngời, hôm qua bởi vì đại chiến sau khi mọi người đều có tổn thương, cho nên cũng không có tâm tư này lầu các vị trí ngọn núi vẻ, bây giờ tâm tình sung sướng, lại nhìn thấy lúc này cảnh sắc tự nhiên tránh không được một phen thưởng thức.

Bồng Lai núi mặc dù cũng thường được gọi là hòn đảo, thế nhưng cũng không như người bình thường tưởng tượng như vậy là một hòn đảo nhỏ, hay là một tòa cô phong.

Kỳ thực Bồng Lai núi là một tòa liên miên mây chục dặm dãy núi, lúc này Phu Dịch bọn người nghỉ ngơi lầu các, chính là xây ở một tòa ngọn núi đỉnh.

Cho nên mọi người vừa ra lầu các, đầu tiên đập vào mi mắt là chính là từng mảnh từng mảnh mây chùm trạng mây trắng cùng cao thăng vân thiên số lượng hàng trăm một mảnh Thạch Phong!

Vách đá phức tạp khóm hoa sinh lá cây quấn quanh, ở Linh Vũ chiếu rọi bên dưới, uốn cong bảy màu cầu vồng, như là cự mäng Phục Ba giống như từ trước mắt không đủ mười tượng nơi thật cao bước qua!

Nhìn trước mắt như là thế ngoại vân thiên cảnh tượng, mấy người không thấy lòng dạ tùy theo vô hạn trống trải, Trương Thiên Vũ không nhịn được than thở một tiếng nói: “Coi là thật không hổ có tiên cảnh danh xưng, quả nhiên đẹp thay!”

Còn lại bốn người nghe này nói như vậy, đồng dạng kinh hô kỳ diệu.

Mấy người không cảm thấy đi về phía trước, lập tức tiến vào một cái xuống núi hành lang bên trong.

Này hành lang đồng dạng là Quỷ rìu thần công, chỉ thấy ấy bề rộng chừng khoảng một trượng, chăm chú phụ kề sát ở vách đá gian không dứt quanh co, bởi vì đào bới với vách đá tảng đá lớn trong lúc đó, trên ôm đodom Thanh Minh, nhìn xuống vách cheo leo, bên trong nhìn vân thiên vạn dặm, đầu chính là đoạt thiên địa tạo hóa sở trường! Tình cảnh này, quả thực không phải bình thường phàm tục có khả năng mộng dòm!

Hành lang dời về, bởi vì chiếm thiên thời địa lợi nguyên cớ, quang thải vừa phải, mây khói cùng bầu trời xanh lạc hà tương hổ là trong ngoài, làm nổi bật đến một ngày tia sáng kỳ dị, thụy lên ngàn sợi, bước đi rực rỡ, bao nhiêu làm người có đặt mình trong tiên cảnh, sung sướng đê mê cảm giác!

Nhất thời, mấy người lại quên đi tiên đạo độn thuật, chỉ dựa vào một đôi chân bước chậm với này hành lang bên trong, theo hành lang về phía trước uốn lượn quay quanh bước vào.

Đi tới giữa sườn núi lúc, nhìn thấy đậm đầu đi tới 1 Tiên tử, chỉ thấy ấy trên người mặc một bộ màu hồng cánh sen bách điệp quần dài! Trên eo ghim một cái cùng màu dây lụa, hiện ra nàng tinh tế vòng eo, cùng đầy đà động lòng người thân thể.

Cái kia dây lụa trên, ngoại trừ hệ có một màu đen da mềm túi da ngoài ra, còn liền với một hơi kiểu dáng tao nhã đoản kiêm!

Mấy người theo bản năng tập trung nhìn vào, lại phát hiện người đến lại là Thanh Vân Tiên tử.

Thi Vân không khỏi sững sốt, lúc trước nàng vẫn chưa chú ý tới Thanh Vân Tiên tử ở như vậy trang phục dưới cơn nhiên như thế tươi mát thoát tục, trong lòng nhất thời sinh ra một tia cảm giác nguy cơ, lập tức dâng biển lật sóng nhỏ, hồng nhạt tùy theo phát lạnh, gắt gao nhìn chăm chăm Thanh Vân Tiên tử, nhìn nàng rõ cuộc muôn chơi đùa trò gian giè.

Thanh Vân Tiên tử thấy mọi người đi tới, vội vàng đón nhận chắp tay nói: “Thấy qua các vị đạo hữu.”

“Tiên tử không cần khách khí.” Thần Lộ tự nhiên thấy được Thi Vân lại ghen, làm phòng ngừa nàng nói lung tung, vội vàng giành trước trả lời.

Thanh Vân Tiên tử nhìn thấy Thi Vân vẫn như cũ mặt giận dữ, sắc mặt khó coi, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, lập tức hiểu được, Thi Vân nhất định còn là ở sinh nàng phương hướng câu nói đó bên trong “tiền bối” hai chữ tức giận, dù sao trước mắt mấy vị này số tuổi thật sự so với nàng nhỏ gấp mấy lần, bị nàng gọi bằng tiền bối tự nhiên sẽ không thích.

Có điều, kỳ thực điều này cũng không có thể trách nàng, bởi vì nàng sư phụ Mẫu Đan Tiên tử cùng quá sư thúc Hoa Thần cùng gọi bằng Phu Dịch bọn người làm đạo hữu, chính mình làm sao có thể xưng đạo hữu, nhất thời không có từ, chỉ có thể xưng là tiền bối.

Cho nên, vốn ham muốn quay lại Hoa Thần Cung phục mệnh Thanh Vân Tiên tử lúc này mới lộn vòng trở về, vốn là làm xin lỗi mà đến, cho nên lại gấp lại mới có thể đổi thành làm đạo hữu, nhìn thấy Thi Vân còn ở tức giận, vội vàng tạ lỗi nói: “Thanh Vân dùng từ không làm, mong rằng Thi Vân đạo hữu không nêu trách tội……”

Thanh Vân lời vừa nói ra, Phu Dịch bọn người không khỏi sững sốt!

Dùng từ không làm?

Rõ ràng là Thần Lộ thuận miệng trêu chọc một câu, mà vừa vặn này trêu chọc từ bên trong nhân vật chính chính là Thanh Vân Tiên tử, cho nên mới trêu đến Thi Vân ghen tuông quá, nơi nào đến dùng từ không làm!

Có điều, này dùng từ không làm vừa là vì sao lại nói thế, vừa mới hai người đối thoại Phu Dịch bọn họ tự nhiên cũng nghe vào trong tai, cẩn thận hồi tưởng một phen lại là thực muốn tìm không ra lúc trước Thi Vân Tiên tử câu nào dùng từ không tương xứng....

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 371+3 Lớn Độn Pháp

Hơn nữa không chỉ là Phu Dịch bốn người, kể cả Thi Vân cũng là lơ ngơ, trong lúc nhất thời không phản ứng lại, này Thanh Vân Tiên tử nói đến tột cùng là ý gì.....

Phượng Dao lúc đó trong khi ngủ say, cho nên và không biết ngọn nguồn, vội vàng hiểu kỳ nói: “Thanh Vân tỷ tỷ, ngươi vừa rồi nói gì đó dẫn tới Thi Vân tỷ tỷ không vui gì?”

Thanh Vân Tiên tử liền vội vàng giải thích: “Nói vậy Thi Vân đạo hữu hắn là bởi vì ta vừa mới gọi các ngươi là tiên bối mới tức giận a, dù sao các ngươi đều là bất mãn đôi mươi tuổi tác, quả thật không nên.”

Thanh Vân Tiên tử lời vừa nói ra, mọi người sắc mặt lập tức biến đổi, lại là cực kỳ đặc sắc!

Chỉ thấy Phu Dịch cùng Thần Lộ hai người mạnh mẽ nghiêm mặt, ngưng cười, Trương Thiên Vũ lại là lúng túng vô cùng, còn người trong cuộc Thi Vân, càng không biết là nên tức giận hay nên cười, lập tức đổi âm tình bất định.

Chỉ có Phượng Dao không biết kịch bản, còn đạo là Thi Vân coi là thật như vậy mưu mô, đơn giản là Thanh Vân Tiên tử kêu một tiếng tiền bối liền tức giận, lập tức cười khúc khích nói: “Ta còn là lần đầu tiên biết, Thi Vân tỷ tỷ như vậy hẹp hòi.”

Thi Vân bị Phượng Dao kiểu nói này, nhất thời cảm giác mặt đỏ tai nóng, lập tức kiểu nô một tiếng nói: “Tiểu gia tử biết cái gì!”

Phượng Dao bị Thi Vân 1 quát lớn không khỏi sững sốt, lập tức lật lọng nói: “Ai nói ta nhỏ!” Nói xong đem trước ngực ngạo vật đi phía trước ưỡn một cái, thở phì phò nói: “Nơi nào nhỏ!”

Thi Vân theo bản năng nhìn Phượng Dao cái kia ngạo vật, sau đó nhìn lại mình một chút, đích xác so với nha đầu này nhỏ không ngừng một vòng, lúc này thẹn quá thành giận nói: “Ngực lớn nhưng không có đầu óc!”

Phượng Dao mặc dù có đôi khi đích xác sẽ biểu hiện ngốc nghếch, nhưng kỳ thật đều không phải là ngốc nghếch, kỳ thực bàn về thông minh cũng không ở Thi Vân bên dưới, bây giờ bị Thi Vân quát lớn ngực lớn nhưng không có đầu óc, nhất thời vô danh lửa bốc lên ba trượng, liền muốn nổi giận, cũng may Phu Dịch cùng Thần Lộ mắt thấy lúc sắc không đúng, vội vàng một người một cái cánh tay đem Phượng Dao kéo ra phía sau, Thần Lộ lập tức đối với Thanh Vân tiên tử nói: “Tiên tử về trước Hoa Thần Cung phục mệnh a, chúng ta ngay lập tức liền đến.”

Thanh Vân Tiên tử tự nhiên cũng nhìn ra bởi vì nàng, bây giờ bầu không khí đã rất là lóng túng, nếu đợi tiếp nữa nói không chừng muốn phát sinh cái gì, vì vậy nàng cũng không có nhiều lời đừng, vội vàng chắp tay nói: “Cái kia bần đạo đi trước,”

Nói thôi xoay người liền đi, không dám lưu lại nữa.

Đợi cho Thanh Vân Tiên tử vòng đến tầm mắt ở ngoài lúc, Thần Lộ lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Phượng Dao, ngươi Thi Vân tỷ tỷ hoàn toàn không là vì cái kia tức giận.....”

Phượng Dao tức theo tức giận nói: “Không can thiệp tới như thế nào đều là nàng mưu mô, còn mắng ta!”

“Được rồi.....” Thần Lộ từ từ nở nụ cười, tay phải vỗ về Phượng Dao đĩnh đầu nói: “Ngươi Thi Vân tỷ tỷ tâm tình không tốt, ngươi sẽ không nếu gây nàng.”

“Tâm tình không tốt.....” Phượng Dao thấp từ nói thầm một tiếng sau,

Lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ!

Nguyên lai là cái kia đến rồi!

Ngẫm lại nơi này, Phượng Dao sắc mặt lập tức âm chuyển lớn tạnh, nhảy đến Thi Vân trước người cười khúc khích nói: “Thi Vân tỷ tỷ, là ta không tốt, không nên tức giận nha.....”

Mọi người không khỏi sững sốt, cũng không đạo quỷ nha đầu này trong hồ lô bán là thuốc gì, mặc dù là đồng dạng nỗi trận lôi đình Thi Vân, nhìn thấy lúc này Phượng Dao cái kia một đôi đá quý màu đen tựa hồ hai mắt híp thành trăng non lưỡi liềm, hơn nữa khoe miệng cái kia ngọt ngào lúm đong tiền nhỏ, cũng thực tại không tức giận được đến.

Dù sao ai nếu coi là thật đối mặt như vậy một tấm được người ta yêu thích khuôn mặt tươi cười lúc còn có thể nóng giận?

Có điều, Thi Vân cũng không biết Phượng Dao trong óc muốn là cái gì, chỉ cho rằng nàng là ý thức được chính mình sai lầm mới nhảy lại thành khẩn nói xin lỗi, lập tức đổi giận thành vui nói: “Không tức giận, không tức giận, ta cũng không phải cùng ngươi tức giận.”

Nhìn thấy Thi Vân đầy mặt nụ cười, Phượng Dao không khỏi mừng rỡ, lập tức cười nói: “Sau đó ta nhớ kỹ, mỗi tháng mấy ngày nay đều sẽ nhường. Của ngươi”

Phượng Dao lời vừa nói ra, mọi người này mới phản ứng được, nguyên lai nha đầu này là hiểu nhầm rồi, đặc biệt là Thi Vân, sắc mặt lại phát lạnh, hờn dỗi một tiếng nói: “Nói bậy giờ đấy, ta cũng không phải mấy ngày nay!”

“Ha ha ha.....” Phu Dịch rốt cục nhịn không nổi, cười ha ha một tiếng nói: “Nàng là khẩn trương ngươi Thiên Vũ ca ca bị Thanh Vân Tiên tử cướp đi lúc

này mới tức giận, ngươi này cái ót tử bên trong đều nghĩ cái gì!”

Dứt lời, nhẹ nhàng một cái tát ở Phượng Dao sau đầu.

Phượng Dao lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai Thi Vân trước mắt rồi cùng Thần Lộ lúc trước cùng nàng đặt khí bình thường, căn bản là là vì ghen, lập tức cười nói: “Hả…… ta hiểu được, Thi Vân tỷ tỷ là bình dãm chua đố!”

Dứt lời, chính là cười khúc khích, còn chưa các loại Thi Vân phản ứng lại, liền thân thể thành một đạo bóng đỏ trước chạy đi, phản ứng lại Thi Vân thẹn thùng khó nhịn, nhất thời tức bực giật chân, lập tức khẽ kêu một tiếng nói: “Đứng lại! Đừng chạy!”

Dứt lời, hay tay vung lên gọi ra bạch ngọc kiếm, sau đó kiếm chỉ một phen, liền cùng bạch ngọc kiếm hợp hai làm một, hóa thành một đạo Bạch Hồng bay lên khỏi mặt đất, hướng Phượng Dao đuổi theo.

Phượng Dao nghe đến sau khi theo bản năng vừa quay đầu lại nhìn, nhìn thấy Thi Vân lại giá Kiếm độn khí thế hùng hổ mà đến, nơi nào còn dám chần chờ, lúc này hồng quang lóe lên, đồng dạng hóa thành một đạo đỏ mang bay lên khỏi mặt đất, bay thẳng đến Hoa Thần Cung bỏ chạy.

Hai người này, Phượng Dao thi triển “phong độn”, Thi Vân thi triển “Kiếm độn”, này hai loại độn pháp đều là đạo gia dùng tốc độ được ca ngợi tam đại độn pháp một trong, một khi thi triển, lướt nhanh như gió bình thường, thẳng nhìn ra Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ không ngừng hâm mộ.

Chỉ tiếc, Thi Vân lúc này Kiếm độn vay mượn chính là bạch ngọc kiếm, đều không phải là dùng tự thân tâm thần tể luyện “kiếm xong”, dù sao nàng thời gian tu hành ngắn ngủi, mặc dù thiên phú rất tốt, cho nên hắn “kiếm xong” vẫn chưa thể hóa kiếm, cho nên Kiếm độn còn không có đạt được hoàn mỹ, tuyệt đối không thể đuổi theo Phượng Dao.

Vì vậy nàng chỉ có thể ở phía sau lớn tiếng la lên, lại là không thể làm gì.

“Chúng ta cũng đi thôi, Thần Lộ, ngươi hãy đi trước, miễn cho này hai nha đầu mất đúng mực, đánh thực lén.” Phu Dịch vội vàng phân phó nói, dù sao trước mắt cũng chỉ có “của Thần Lộ hóa lôi” có thể đuổi theo hai người.

Thần Lộ cười cười nói: “Chúng ta ở Hoa Thần Cung trước chờ các ngươi.”

Dứt lời, hai tay lẩy quyết, thân hình lập tức hóa thành một cái sét đánh chớp giật, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai hóa vỡ nát trời cao, chỉ trong nháy mắt liền biến mất ở tầm nhìn ở ngoài.

Nhin thấy Thần Lộ đi rồi, Phu Dịch không khỏi thở dài một tiếng nói: “Xem ra hai chúng ta cũng phải nghiên cứu một chút này chui pháp, nếu không ngày nào đó chọc giận các nàng tức rồi, chúng ta đuổi đều không kịp.”

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Đúng vậy……”

“Ngươi cảm thấy hai chúng ta tu hành cái gì độn pháp tốt hơn?” Phu Dịch một bên thi triển cưỡi mây đạp gió, vừa nói.

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Ngươi và ta đều là trước tiên Thiên hỏa thể, này tam đại độn pháp cũng không thích hợp ta hai người tu hành, ta ngược lại thật ra cảm thấy, không bằng cẩn thận nghiên cứu một chút tiềm uyên súc địa hoặc là tung kim quang.”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Tiềm uyên súc địa có pháp tắc không gian hình ảnh, ta đã lĩnh ngộ một hai phần mười, tốc độ coi như có thể, đáng tiếc không thể ngự không, còn tung kim quang nói, kỳ thực chỉ có thể coi là khinh thân thuật, cũng không tính chánh thức ngự không, một số thời khắc ngược lại không bằng Thần Hành Thuật đến thuận tiện, có phải không có chúng ta loại này trước tiên Thiên hỏa thể thích hợp độn thuật gì?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Truyền thuyết Thái Cổ thời kỳ xưa hõ từng có, có điều quá xa xưa, đã sớm thất truyền, không nói cũng được.”

“Ai da.....” Phu Dịch bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: “Xem ra nhiều nhất cũng chỉ có thể học một ít kiém chui, mặc dù không thể đạt được cảnh giới tối cao, ít nhất cũng so với cái này cười mây đẹp gió gượng.”

Dứt lời, còn bước lên dưới chân mây mù.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Có điều, ta ngược lại thật ra cảm thấy như Vệ tiên bối Đế Giang khí loại kia chui không pháp bảo cũng không sai, hoặc là đi tìm một chút am hiểu phi hành linh thú, cũng có thể có thể.”

Phu Dịch nghe xong trước mắt không khỏi sáng ngời, tùy tiện nói: “Đúng vậy, ta tại sao không có nghĩ đến, ta cảm thấy Hỏa Kỳ Lân nếu là trưởng thành, nó tốc độ tuyệt đối không chậm, dùng nó làm thú cười nói, tốc độ tuyệt đối nhất lưu, ha ha ha.....”

Trương Thiên Vũ nghe xong nhất thời buồn phiền nói: “Ngươi không phải mới vừa nói không muốn trên mặt đất chạy gì?”

Phu Dịch lúc này mới nhớ tới, Hỏa Kỳ Lân cũng là thú vật hàng ngũ, hoàn toàn không am hiểu chui không, không khỏi có chút buồn bực nói: “Vậy làm sao bây giờ? Hiện nay thiên hạ biết bay thần thú khó tìm a..... hơn nữa coi như tìm được, chúng ta cũng chưa chắc khả năng bắt lấy.”

“Khà khà.....” Trương Thiên Vũ nghe xong đột nhiên cười thần bí.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Ngươi cười cái gì?”

Trương Thiên Vũ lập tức nhìn chung quanh một chút, phát hiện bốn phía đích xác không người, lúc này mới phụ với Phu Dịch tai phải, nhẹ giọng nói: “Phượng Dao.....”

Phu Dịch nghe xong mặt không khỏi tối sầm lại, lập tức nỗi cáu mắng mỏ một tiếng nói: “Cút đi!”

Trương Thiên Vũ ha ha cười nói: “Thật sự, ngươi khoan hãy nói, hai ngươi

nếu như vậy phổi hợp nói, tuyệt đối vô địch!”

“Cút đi! Nói lại ta thì trở mặt!” Phu Dịch lại mắng.

Trương Thiên Vũ cười hắc hắc, có điều nhưng không có nói lại, mặc dù hắn biết Phu Dịch không thể thật cùng hắn trở mặt, thế nhưng nói đã đến nước này, nói thêm gì nữa cũng là không có ý nghĩa, huống hồ hắn vốn cũng chỉ là đùa giỡn mà thôi, dù sao Phượng Dao bây giờ đã biến hóa, mặc dù không có hỏi tới, có điều nhìn tình huống, tựa hồ nàng hoàn toàn không hiểu được “hiện hình” phương pháp.

Thành thật mà nói, Phượng Dao muốn thật có thể lại xuất hiện Chu Tước thân phận thật sự nói, có lẽ thật đúng là có thể cân nhắc, thế nhưng dùng bây giờ thân người, coi như Phu Dịch đồng ý, Thần Lộ cũng phải đem hắn đánh chết!

“Đúng rồi, ngươi thật không nhớ rõ Hiểu Nguyệt Tiên tử là ai chăng?”

Trương Thiên Vũ đột nhiên muốn việc này, trước mắt Thần Lộ cùng Phượng Dao đều không bên người, lập tức hỏi.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Thật không nhớ rõ, chỉ là loáng thoáng cảm thấy nàng hết sức quen thuộc, hơn nữa bây giờ mặn mà của nàng huyễn thân tan biến sau khi, dung mạo của nàng đã ở trong đầu của ta biến mất theo, vô luận như thế nào đều nghĩ không ra.”

Trương Thiên Vũ trầm tư sau một lát hỏi lần nữa: “Ngươi cảm thấy là từ âm u quặng giữa trường sau khi ra ngoài nhận thức, còn là.....”

Mặc dù hắn không có nói ra, thế nhưng rất rõ ràng ngón tay chính là trí nhớ của Khương Thiếu Vân.

Phu Dịch tự nhiên cũng biết, cẩn thận hồi tưởng một lát sau, cau mày nói: “Ngươi cũng biết, ở cái kia đoạn hình ảnh không dứt xuất hiện ở ta trong mộng sau khi, trí nhớ của ta liền một mực biến mất, mãi đến tận bắt đầu tu hành sau khi, hầu như không có ngủ lại mới dừng lại, ta bây giờ chỉ nhớ rõ tu hành trước

tám năm tình hình, cho nên ta cũng xác định không dứt đến tột cùng có phải là trí nhớ của chính ta, dù sao..... lúc đó ta thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử trong khi chính là bây giờ khuôn mặt này.....”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Nói như vậy cũng không phải không có lý, nếu như nàng là nhận thức nói của Khương Thiếu Vân, không thể ngay đầu tiên thì nhận ra ngươi tới, cho nên cái này đáp án, có thể thật muốn đi Côn Lôn núi nhìn thấy Hiểu Nguyệt Tiên tử tài năng giải khai.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 372: Yêu Tộc Đến Thiếp

“Có thể, có điều bức họa kia sự tình nhất định là thật, theo đạo lý, nàng còn là nhận thức Khương Thiếu Vân mới đúng.” Phu Dịch cũng là mặt ủ mày chau, dù sao mình thân phận này thái quá quỷ dị, chỉ phải thở dài một tiếng nói.

Trương Thiên Vũ nói. “Đừng có mơ, không muốn nghĩ đến, ngược lại lên Côn Lôn thì sẽ xốc lên cái này đáp án, chỉ là đến lúc đó nếu Hiểu Nguyệt Tiên tử coi là thật cùng ngươi có cái gì không tầm thường quan hệ nói, Thần Lộ cùng Phượng Dao bên này, chỉ sợ ngươi không tốt công đạo.”

“Khả năng có quan hệ gì……” Phu Dịch phiền muộn vô cùng đạo,

“Ha ha…… đến lúc đó rồi nói sau.” Trương Thiên Vũ nhìn thấy cách Hoa Thần Cung đã không xa, vội vàng nói: “Tới rồi, chúng ta đi xuống đi.”

Phu Dịch gật gù, nhìn thấy ba nữ đã ở trước cung điện cái kia 108 bước thềm đá nơi chờ, lập tức ấn xuống đám mây, hạ xuống ba nữ bên cạnh, mắt thấy Phượng Dao cùng Thi Vân cũng không có đứa giỡn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Chúng ta vào đi thôi.”

Ba nữ gật gù đáp một tiếng, vì vậy mọi người vội vàng bước lên bậc thang, hướng về Hoa Thần Cung mà đi.

Đi qua 108 bước thềm đá sau khi, chỉ thấy thủy tiên, Mẫu Đan, hoa mai ba vị Tiên tử đã ở Hoa Thần Cung cửa điện ở ngoài nghênh tiếp, nhìn thấy Phu Dịch các loại đã đến, ba vị Tiên tử liền vội vàng tiến lên, cùng Phu Dịch bọn người tướng đứng không đủ sáu thước thời gian, ba người cùng nhau chắp tay, sau đó từ thủy tiên tiên tử nói: “Mãy vị đạo hữu mời.”

Phu Dịch bọn người vội vàng đáp lễ, từ Trương Thiên Vũ nói: “Tiên tử trước hết mời.”

Thủy tiên Tiên tử vội vàng nói: “Mấy vị đạo hữu lúc trước.”

“Ha ha.....” Trương Thiên Vũ đang muốn lại khách sáo, liền nghe Phu Dịch nở nụ cười một tiếng nói: “Được rồi, chúng ta đều là vùng hẻo lánh người, thì không muốn lại giống như này người phàm giống nhau khách sáo, 1 đồng thời a, ngược lại các ngươi Hoa Thần Cung cửa lớn cũng rất rộng.”

Phu Dịch mặc dù là nửa đùa nửa thật giải thích, thế nhưng nhưng cũng có lý, dù sao tất cả mọi người là người tu tiên, mặc dù có thời gian phải mượn dùng một vài thế tục gian lẽ nghi, thế nhưng tu sĩ đối với loại này lễ nghi tới nói, kỳ thực hoàn toàn không coi trọng.

Đừng nói tại đây Ma tộc hung hăng ngang ngược, Huyền Môn nhiều phái như thế chân tay sau tu tiên thời đại, cho dù là ở Huyền Môn chư phái trăm nhà đua tiếng thời đại trung cổ, cũng không có cỡ nào rườm rà, khách sáo nói như vậy bình thường đều sẽ không vượt qua ba câu.

Cho nên, thủy tiên Tiên tử lập tức cười nói: “Còn là đạo hữu rộng rãi, vậy thì đi thôi.”

Dứt lời, đoàn người phân hai hàng, ba vị Tiên tử một loạt, Phu Dịch bọn người một loạt, có điều xuất phát từ lễ nghi, dẫn đầu Trương Thiên Vũ còn là hạ xuống thủy tiên Tiên tử nửa bước, lấy đó chủ khách phân chia, thủy tiên Tiên tử mặc dù xem ở trong mắt, nhưng cũng không nói gì nữa, chỉ là cười cười.

Mọi người tiến vào Hoa Thần Cung sau khi, vẫn như cũ là Hoa Thần nữ di ngồi cao phía trên cung điện, chư vị Hoa tiên tử hai hai đối lập phân loại dưới bậc, ba vị Tiên tử thi lễ bái kiến qua sau khi, liền vội vàng trở lại vị trí của chính mình.

Phu Dịch bọn người đợi chủ nhà lễ nghi sau khi kết thúc, vội vàng cùng nhau

chắp tay, cất cao giọng nói: “Thấy qua Hoa Thần tiền bối, thấy qua chư vị Tiên tử.”

Nếu là theo tuổi tác tới nói, Phu Dịch bọn người tuổi tác cũng không bằng Bồng Lai nhiều đệ tử đời ba, lại theo bối phận tính lên, Hoa Thần cùng Huyền Thanh thượng nhân chính là người trong cùng thế hệ, kể cả Vệ Tử Dạ cùng Hiểu Nguyệt Tiên tử đều phải kêu một tiếng tiền bối, cho nên Phu Dịch bọn người kêu Hoa Thần cùng 10 hai vị Hoa tiên tử làm tiền bối, thì cũng chẳng có gì vấn đề.

Thế nhưng Huyền Môn rồi lại có đầu bất thành văn quy củ, chính là tu giới từ xưa truyền lưu nói như vậy “nghe đạo không có trước sau, người thành đạt sữ phụ”, cho nên đang không có sáng tỏ tông môn trưởng ấu tôn ti phân chia ở ngoài, bình thường tu vi tiếp cận người cùng dùng đạo hữu tương xứng.

Cho nên Bồng Lai một đám Tiên tử cũng không dám bất cẩn, dù sao Phu Dịch bọn người mặc dù tu vi khá thấp, thế nhưng cường hẵn sức chiến đấu lại là đặt tại nơi đó, hôm qua nếu không có Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người đại hiển thần uy, các nàng e sợ rất khó chạy trốn vận rủi, cho nên Hoa Thần liền vội vàng đứng lên, cùng chúng Tiên tử cùng chắp tay đáp lễ, đồng thời nói: “Mấy vị dùng đạo hữu kêu có thể, không nên lấy tiền bối tương xứng.”

Trương Thiên Vũ hoảng hốt vội nói: “Chúng ta đều là hậu sinh vẫn bối, mặc dù may mắn đến Thiên đạo chăm sóc, ngẫu nhiên đạt được một hai có một không hai pháp bảo nơi tay, đúng là may mắn cực kỳ, nếu bàn về đạo hạnh, cùng chư vị Tiên tử so với lại là kém xa tí tắp, chỗ lấy tiền bối sau này gọi thằng chúng ta tục danh chính là, nếu là lấy đạo hữu tương xứng, thực là gãy sát chúng ta.”

Hoa Thần cũng không có kiều tình, lập tức cười nói: “Cũng được, người trong nhà không nói hai nhà nói, sau đó bần đạo liền thăng kêu các ngươi tục danh chính là, có điều các ngươi cũng phải gọi chúng ta tỷ tỷ hoặc là Tiên tử, tiền bối này hai chữ nghe tới thật sự là không quá nghe được.”

Phu Dịch bọn người vội vàng gật đầu tán thành, dù sao Hoa Thần cùng 10 hai vị Tiên tử đều là thân con gái, mặc dù tất cả mọi người là người tu tiên, thế nhưng cũng tránh không được một vài khuôn sáo cũ, thì tỷ như nữ nhân ghét già, điểm này hay là cần thiết phải chú ý.

Chỉ là nói đi nói lại, Bồng Lai tiên cảnh chư vị Tiên tử cũng đích thật là có thuật trú nhan, mặc dù lớn tuổi người đã qua ngàn tuổi, tuổi nhỏ người cũng có 500 số lượng, thế nhưng chỉ nhìn một cách đơn thuần dung mạo nói, ngoại trừ Hoa Thần cùng Liên Hoa Tiên tử hai vị là phong vận dư âm nửa Từ lão mè (chừng ba mươi) ở ngoài, còn lại 11 vị đều là thời kỳ trổ hoa (hơn hai mươi tuổi), cho nên tiếng này tỷ tỷ gọi tới cũng là vừa đúng.

Có điều, song phương dù sao bối phận có khác biệt, Thần Lộ các loại ba nữ ngược lại là không có vấn đề, thế nhưng Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ tự nhiên không thể trực tiếp gọi chư vị Tiên tử làm tỷ tỷ, mặc dù bọn họ tin tưởng muốn thật như vậy kêu nói, Tiên tử bọn nhất định vui vẻ ra mặt, thế nhưng nếu coi là thật truyền đi nói, không tránh khỏi sẽ có người nói hai người bọn họ không biết lễ nghi.

“Đúng rồi, Tiên tử sốt ruột kêu chúng ta đã đến chuyện gì?” Trương Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến, Bồng Lai nhiều Tiên tử tựa hồ là có chuyện tìm bọn họ, liền vội vàng hỏi.

Hoa Thần gật gật đầu nói: “Đích thật là có việc.”

Nói xong, hướng Liên Hoa Tiên tử liếc mắt ra hiệu, Liên Hoa Tiên tử vội vàng hay bước khinh di động Phu Dịch bọn người trước người.

Mấy người lúc này mới chú ý tới, không biết là lúc nào, Liên Hoa Tiên tử trong tay hơn một tấm dài chừng ba tấc, chiều rộng một tấc 3 tả hữu màu đỏ thiếp mời.

“Đây là……” Trương Thiên Vũ đang nghi hoặc lúc, Liên Hoa Tiên tử cười cười nói: “Các ngươi sau khi xem liền hiểu.”

Dứt lời, liền đem cái kia màu đỏ thiếp mời đưa tới, Trương Thiên Vũ vội vàng tiếp ở trong tay, cả đám lập tức áp sát tới quan sát, chỉ thấy dán lên viết:

“Kính khải người:

Đang lúc này cuối năm đón người mới đến thời khắc, quý phái trừ gian cách tệ, giết hết hết kim ba ba hòn đảo cùng hung cực ác đồ đệ 320 có 8, còn Đông Hải tươi sáng càn khôn, bỉ các loại kết cỏ ngâm vành.

Huống hồ quý phái cùng bỉ các loại xưa nay thân thiện, có quê nhà tình nghĩa, cùng nhau trông coi, vì người khác chỗ ao ước.

Là cho nên, tư quyết định năm sau tháng giêng mồng một tết giờ Thìn với thuỷ tinh cung thiết kế ăn mừng yến, nhờ vào đó khắp chốn mừng vui tốt lúc ngày tốt, thành mời mọc quý phái đến, cùng cử hành hội lớn. Nếu được tiên tư giáng lâm, quả thật có phúc ba đời.

Đông Hải 1920 một gã tán tu liên danh kính mời mọc.”

Sau khi xem xong, Phu Dịch bọn người không khỏi sững sốt, Trương Thiên Vũ không khỏi cau mày nói: “Này Đông Hải 1920 một gã Tân Tiên là ai?”

“Yêu tộc!” Hoa Thần trực tiếp trả lời.

“Yêu tộc?” Phu Dịch đám người nhất thời cả kinh, không khỏi hiếu kỳ nói: “Cái kia những yêu tộc này, cùng người bọn ngày thường quan hệ như thế nào?”

Hoa Thần thở dài nói: “Nếu là quan hệ mật thiết nói, ta cũng liền không cần cùng các người nghiên cứu, chính là bởi vì mấy ngàn năm qua nước giếng không phạm nước sông, chúng nó đột nhiên đến như vậy vừa ra, chúng ta cũng là mất chủ ý, nhất thời cũng đoán không得出 này tiệc rượu đến tột cùng thực sự tiệc khánh công, còn là Hồng Môn Yến.”

Hoa Thần lời vừa nói ra, Phu Dịch bọn người trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm gì trả lời.

Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau nói: “Cái kia này cái gọi là Đông Hải tán tu cùng Linh Miết Đảo yêu nhân quan hệ thì lại làm sao?”

Thủy tiên Tiên tử cười khổ nói: “Linh Miết Đảo yêu nhân từ trước đến giờ hung hăng càn quấy, hoành hành bá đạo, cho nên cùng những tán tu này cũng là không hợp nhau, cho nên chúng ta mới có thể như vậy cẩn thận cân nhắc, nếu không liền trực tiếp cự chính là, nơi nào sẽ có nhiều như vậy phiền phức.”

Trương Thiên Vũ lập tức gãi gãi đầu nói: “Chuyện này a, ta cảm thấy nên đi, dù sao cùng ở tại Đông Hải, nếu là coi là thật bác bọn họ mặt mũi nói, ngày sau e sợ không tốt gặp lại.”

Thủy tiên Tiên tử khóc cười một tiếng nói: “Chúng ta cũng là nghĩ như vậy, thế nhưng nếu là đi nói, vạn nhất đây là 1 tịch Hồng Môn Yến lại nên làm như thế nào là tốt, dù sao ‘không phải chửng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác’, các ngươi cùng Thanh Khâu Sơn quan hệ như thế mật thiết, đều hiềm hiềm chịu khó độc thủ, nói không chừng chúng nó cũng là kiêng kỵ ta Bồng Lai một nhà độc quyền, cho nên sắp đặt kế này tính kế chúng ta cũng khó nói.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nói như thế, cũng đích xác không phải không có lý, việc này đích xác khá là phiền toái, đi cũng không phải, không đi cũng không được.”

“Cho nên chúng ta mới mời các ngươi lại, cùng thương nghị một phen, dù sao chúng ta cũng không sánh nổi ngươi đa mưu túc trí.” Mẫu Đan Tiên tử lập tức cười nói.

Trương Thiên Vũ nhất thời nghẹn ngào nói: “Tiên tử nâng đỡ, ta đây bất quá là ít ỏi khôn vặt thôi.”

Mẫu Đan Tiên tử cười nói: “Ngươi liền không muốn coi nhẹ mình, mau nhanh giúp chúng ta ra một chủ ý a, bữa tiệc này phải đi, hay là không đi, nếu là đi nói, nên đi bao nhiêu người cho thỏa đáng?”

Trương Thiên Vũ suy nghĩ một chút nói: “Đi là nhất định phải đi, có điều làm sao đi, đi bao nhiêu người, đích xác giá nghiên cứu, dù sao nếu là đi hơn, Bồng Lai tiên cảnh thì sẽ lâm vào hư không cảnh giới, hơn nữa cũng có vẻ chúng ta khiếp đảm, nếu là đi ít chăng, &# 85 coi là thật nếu Hồng Môn Yến nói, thì sẽ rơi vào dốc một trận không ai giúp bị động cảnh giới, cho nên vấn đề này vẫn cần phải cẩn thận cân nhắc, không thể bất cẩn.”

“A.” Hoa Thần gật gật đầu nói: “Không sai, ngươi cùng ta bọn suy nghĩ không hẹn mà nêu, ta Bồng Lai dù sao cũng là Đông Hải đệ nhất tông môn, nếu là không đi nói, chính là rơi xuống bộ mặt, nhưng nếu là đi nói, vừa sợ trúng rồi này yêu nhân kế điệu hổ ly sơn, thật sự là làm người thương tâm a.”

Phu Dịch lập tức hỏi: “Này tháng giêng mồng một tết là lúc nào, với lúc này còn có bao nhiêu thời gian?”

Bồng Lai nhiều Tiên tử không khỏi sững sốt, các nàng lại là không ngờ rằng, Phu Dịch nhìn hồi lâu lại không biết là tháng giêng mồng một tết là cái gì, Mẫu Đan Tiên tử lập tức cười nói: “Cỗ gọi tháng giêng làm tháng giêng, Sơ Nhất làm mồng một tết, cho nên này tháng giêng mồng một tết chính là tháng giêng Sơ Nhất, cũng chính là nhân tộc chúng ta lớn nhất ngày lễ, mùa xuân, hôm nay là mùng tháng 28, năm nay không phải năm nhuận, không có 30, cho nên hậu thiên chính là Sơ Nhất!”

“Hả……” Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, đối với Thần Lộ nói: “Mùa xuân chính là ngươi lúc trước cùng ta nói qua năm mới.”

“Đúng.” Thần Lộ cười gật gù.

Phu Dịch thở dài nói: “Đáng tiếc, bây giờ Ma tộc giữa đường, như vậy khắp chốn mừng vui cảnh tượng chỉ có thể chờ đợi tiêu diệt Ma tộc sau khi tài năng thấy được.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 373: Ám Độ Trần Thương

Liên Hoa Tiên tử lập tức cũng là cảm khái nói “đúng vậy, từ ‘Ma họa’ đưa đến bây giờ đã có hơn một ngàn năm, tưởng tượng năm đó mỗi khi gặp này ngày hôi thời gian nhân tộc khắp chốn mừng vui hoạt động lớn bấy giờ vẫn như cũ rõ ràng trước mắt, cũng may từ xưa Tà không ép đang, Ma tộc bấy giờ mặc dù thế gượng, thế nhưng chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, luôn có một ngày nhất định có thể đem Ma tộc lại đuổi ra Thần Châu đại địa.”

Phu Dịch gật gù phụ họa nói “không sai, ngày đó nhất định sẽ không quá xa.”

“Có!” Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên sáng mắt lên, lập tức kinh hô một tiếng nói.

Nhiều Tiên tử vừa nghe tùy theo mừng rỡ, Hoa Thần liền vội vàng hỏi “Trương đạo hữu có gì thượng sách?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói “không biết tiền bối vốn chuẩn bị mấy người tiến đến?”

Hoa Thần suy nghĩ một chút nói “Chúng ta lúc trước thỏa thuận, nếu đi nói, liền do Liên Hoa muội muội lĩnh hoa mai, phù dung hai người, lại dẫn mỗi loại môn hạ đệ tử mười tên tiến đến, kể từ đó nhân số không tính nhiều lăm, ở không mất ta Bồng Lai bộ mặt đồng thời, vừa lẩn nhau có thể chiêu ứng lẩn nhau.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói “kể từ đó đích xác không mất thỏa đáng, đã có thể bảo vệ Bồng Lai đại phái phong thái, vừa có thể phòng Yêu tộc

giở trò lừa bịp.”

Hoa Thân thở dài một tiếng nói “chỉ là này yêu tu dù sao có gần 2000 tên, hơn nữa thuỷ tinh cung chính là Thái Cổ thời gian Yêu Thánh thanh long hành cung, tự nhiên là cơ quan tầng tầng, cho dù là các nàng ba cái cùng đi, bần đạo trong lòng vẫn còn có chút lo lắng.”

Trương Thiên Vũ cười nói “Không sao, như thế vừa vặn, chỉ cần lại thêm Phu Dịch một người, liền có thể bảo đảm không có sơ hở nào.”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, mọi người đều là sững sốt, kể cả Phu Dịch đều không có phản ứng lại, dù sao hắn chỉ là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, cho dù là có thần khí nơi tay, đối mặt gần 2000 Yêu nhiều có thể làm được, cũng bất quá là lấy ra Thần Nông đĩnh bảo vệ mọi người chu toàn thôi, muốn giết địch đến thắng nói, trừ phi chuẩn bị trên mấy trăm viên Cửu Chuyển của Côn Lôn huyền thiên đan, nếu không nhất định bị quản chế với chó cùng rút giậu, chân khí khô cạn mà kết thúc.

Có điều Trương Thiên Vũ cũng không có tiếp tục thừa nước đục thả câu, nhìn thấy mọi người nghi hoặc, lập tức giải thích “Kỳ xuất phát từ đang, không có đang không thể lạ kỳ. Không minh tu sạn đạo, thì lại không thể ám độ trần thương, cho nên để Phu Dịch tiến đến không phải để bảo vệ mấy vị Tiên tử, mà là ngầm thiết phục binh.”

Trên điện đều là thiên tư giỏi giang xuất chúng hàng người, Trương Thiên Vũ mặc dù không có nói tới hết xuyên qua, thế nhưng lời vừa nói ra, mọi người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức liền minh bạch, hắn ý này cũng không phải muốn ở song phương trở mặt thời gian để Phu Dịch lấy ra Thần Nông đĩnh che chở người, mà là với Thần Nông trong đĩnh bố trí phục binh, một khi tình huống có biến, liền có thể bắt cứ lúc nào chi viện!

Phu Dịch cười ha ha một tiếng nói “Ngươi đây là đem ta xem là xe vận tải đi.”

Trương Thiên Vũ cười cười gật gù, nhưng có Hoa Thần nhướng mày, lắc lắc đầu nói “Thần Nông đindh không gian có hạn, giấu không dưới bao nhiêu người.”

Thần Lộ vội vàng cười nói “nếu là lấy ấm trời thuật co lại thân thể nói, Thần Nông trong đindh giấu năm mươi số lượng nên vẫn đề không lớn.”

Liên Hoa Tiên tử có chút lo lắng nói “kế này đích xác không sai, chỉ là ta Bồng Lai chứa nhiều tiên pháp bên trong cũng không ấm trời thuật, hơn nữa ta phái từ xưa không có nam tu, Phu Dịch đạo hữu.....”

“Không sao!” Trương Thiên Vũ vung vung tay, trực tiếp ngắt lời nói “chỉ cần để Phu Dịch dùng giả hình thuật biến ảo thành nữ tử có thể, còn ấm trời thuật, ta truyền cho chư vị Tiên tử chính là.”

Liên Hoa Tiên tử có chút chần chờ nói “như vậy tựa hồ có hơi không ổn đâu.....”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “Tiên tử lo xa rồi, ta Huyền Môn một mạch như thể chân tay, mèo khen mèo dài đuôi bức này tập tục xấu sorm nên bài trừ, nếu không ngàn năm trước Tiên Ma đại chiến thì sẽ là một cái khác kết quả, huống chi, ta thiên sư một mạch này đại chu thiên 108 thuật sorm hơn mấy ngàn năm trước liền truyền lưu với tu giới các đại môn phái, kỳ thực cũng không có bí mật gì có thể nói, chỉ là trùng hợp Bồng Lai tiên cảnh đời ở hải ngoại, không có được thôi.”

Thi Vân vội vàng phụ họa nói “đúng vậy,

Đừng nói ta Côn Lôn cùng Thục Sơn, mặc dù là rất nhiều môn phái nhỏ đều làm cho 1 hai tay, huống hồ trước mắt hoàn cảnh quẫn bách, nơi nào còn có thể quản đạt được này.”

“Nói là nói như vậy, thế nhưng.....” Liên Hoa Tiên tử tu hành với Tiên Ma trước khi đại chiến, đối với môn hộ khác biệt cùng với tu giới tối kỵ có thể

nói là thâm căn cő đế, trong lúc nhất thời rất khó tiếp thu.

Đúng là Mẫu Đan Tiên tử tính cách sang sảng, hơn nữa nàng bắt đầu tu hành đã khắp nơi Tiên Ma đại chiến sau khi, đối với này cổ hủ cổ xưa quy củ hoàn toàn không quá câu chấp, lập tức đối với Liên Hoa Tiên tử khuyên “sư thúc, hiện nay thiên hạ đáng dấp như vậy, chính là bởi vì này bất thành văn trấn cũ kỹ quy, đích xác cần phải biến đổi thông, nếu không mặc dù là đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến bùng nổ, Huyền Môn nhiều phái lập tức là đồng tâm hiệp lực, cũng e sợ rất khó phát huy ra lớn nhất sức chiến đấu.”

Phượng Dao vội vàng phụ họa nói “đúng vậy, này có cái gì a, Thi Vân tỷ tỷ cũng không học, các ngươi tại sao không thể học.”

Đến lúc này, Hoa Thần rốt cục gật gật đầu nói “không sai, người phàm đều biết biến đổi mới, chúng ta tu sĩ vừa há có thể bảo thủ không chịu thay đổi? Đã Thiên Vũ đạo hữu không ngại, bần đạo cho rằng cũng cũng không không ổn, đã như vậy cứ như vậy nói định đi, có điều, chúng ta cũng không có thể để đạo hữu chịu thiệt, vừa vặn ta Bồng Lai không am hiểu con đường luyện đan, mà Tàng Bảo Các bên trong vừa vừa vặn có thật nhiều quý giá dược liệu, lợi dụng này đến làm như thù lao.”

Trương Thiên Vũ vội vàng thoái thác, thế nhưng Hoa Thần lại là lắc lắc đầu nói “nếu là Thiên Vũ đạo hữu kiên trì như vậy nói, vậy vừa mới nói chính là lời nói suông, chúng ta thì lại làm sao học đạo hữu tiên pháp?”

Trương Thiên Vũ biết bẻ gãy có điều, U &# 85; đọc sách www. Uukans &# 104;u. c &# 111; &# 109; chỉ phải gật gật đầu nói “đã như vậy, vậy liền cung kính không bằng tuân lệnh.”

Hoa Thần lúc này mới hài lòng gật gù, đối với Liên Hoa tiên tử nói “Liên Hoa muội muội, ngươi linh mẩy vị đạo hữu đi Tàng Bảo Các đi một lần.”

Liên Hoa Tiên tử vội vàng linh mệnh, mang Phu Dịch bọn người tiến đến Tàng Bảo Các, lưu lại một mọi người tiếp tục thương nghị người phuơng

nào làm như phục binh cùng nhau đi tới thuỷ tinh cung, dù sao Bồng Lai tiên cảnh cũng không có thể không người trấn thủ, cho nên này đi ở là phải một phen cân nhắc.

Bồng Lai tiên cảnh Tàng Bảo Các, ở vào Hoa Thần Cung lập thần phong sơn bên hông, ở Liên Hoa Tiên tử mở ra Tàng Bảo Các cửa lớn sau khi, Phu Dịch bọn người nhìn trước mắt bảo quang tranh diệu, bảy màu lượn lờ cảnh tượng thời gian, mỗi người cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

“Không hổ là trong truyền thuyết biển Thượng Tiên cảnh, quả nhiên lợi hại!”

Trương Thiên Vũ không khỏi thán phục một tiếng, trong lúc nhất thời lại không biết là nên lấy cái gì từ để hình dung, chỉ có thể dùng lợi hại đến khái quát.

Liên Hoa Tiên tử cũng cũng không kiêu táo, lập tức cười nói “bất quá là dính địa lợi ánh sáng thôi, chỉ tiếc ta phái hoàn toàn không am hiểu con đường luyện đan, này trân bảo rơi vào trong tay chúng ta, đúng là có phung phí của trời nghi ngờ, bây giờ gặp phải đạo hữu, vừa vặn có thể phát huy chúng nó ứng dụng công hiệu, cho nên kính xin đạo hữu tuyệt đối không nênh khách khí, cần gì cứ lấy chính là.”

Trương Thiên Vũ nhìn trước mắt muôn màu muôn vẻ trân bảo, đích xác có chút động lòng, mà có Liên Hoa Tiên tử nói cũng đích xác có lý, cho nên cũng không có lại khách sáo, lập tức cười nói “Tiên tử đã nói như vậy, ta muốn là lại thoái thác đúng là có vẻ ta lập dị, bất quá ta còn có một điều kiện, nếu là Tiên tử không thể đáp ứng nói, phương diện này gì đó ta là tuyệt đối không thể bắt lại.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 374: Vui Mừng Ngoài Ý Muốn

Liên Hoa Tiên tử đúng là rộng lượng, trực tiếp cười nói: “Đạo hữu có gì nhu cầu chỉ để ý nói chính là, cần gì khách khí?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Điều kiện của ta kỳ thực cũng rất đơn giản, chính là kế tiếp trong vòng ba ngày ta luyện chế đan dược, Bồng Lai chiếm tám phần, không biết Tiên tử ý như thế nào?”

Liên Hoa Tiên tử nghe xong không khỏi sững sốt, nàng vạn vạn không ngờ rằng Trương Thiên Vũ lại sẽ đề xuất như vậy điều kiện!

Thế này sao lại là điều kiện gì, rõ ràng là đưa cho Bồng Lai lớn lao chỗ tốt, Liên Hoa Tiên tử lập tức mừng rỡ, thế nhưng lại là vừa có một chút chần chờ, dù sao lần này đưa ra Tàng Bảo Các bảo vật vốn là có trao đổi tiên pháp ý tú, nếu là lại lấy tám phần đan dược, lại là vừa rơi xuống Trương Thiên Vũ thiên đại ân tình.

Nhưng coi là thật không đáp ứng a, đan dược này từ trước đến giờ là Bồng Lai khan hiếm đồ vật, như thế theo đầu ngón tay di chuyển đích xác có chút tiếc nuối, huống hồ Trương Thiên Vũ chính mình cũng nói rồi, nếu là nàng không đáp ứng nói, thì sẽ không lấy Tàng Bảo Các bên trong một phân môt hào.

Nhin thấy Liên Hoa Tiên tử nhất thời khó có thể quyết định, Trương Thiên Vũ tiện đà cười nói: “Tiên tử không nên làm khó dễ, ta cũng biết Bồng Lai là không muốn ghi nợ ta bọn người tình, thế nhưng Tiên tử cũng phải biết rằng, bây giờ thế gian thiên tài địa bảo sớm cắn cỗi đến cực điểm, quý phái cất giấu càng có thể gặp mà không thể cầu, cho nên nếu là quý phái tìm cái khác am hiểu con đường luyện đan môn phái đã đến, nhiều nhất dùng nửa thành phẩm

liền có thể làm như thù lao, ta đây nhiều đi ra một phần rưỡi, cũng đã nhiều thu rồi rất nhiều, đủ để chống đỡ truyền thụ tiên pháp tư, cho nên vô luận như thế nào, còn là ta chiếm tiện nghi.”

Liên Hoa Tiên tử vốn là động lòng, nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, lập tức gật gật đầu nói: “Đã đạo hữu kiên trì, ta nếu lại thoái thác cũng liền có vẻ lập dị, việc này liền giống đạo hữu.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tốt.”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ liền cùng Liên Hoa Tiên tử đi vào Tàng Bảo Các, đi thu có thể luyện đan thuốc trân bảo, còn cái khác gì đó, lại là mảy may không động, còn Phu Dịch bọn người, dễ dàng cho bên ngoài chờ.

Nhìn thấy Trương Thiên Vũ chỉ thu được liệu, Liên Hoa Tiên tử không khỏi âm thầm gật gù, trong lòng thầm khen ấy phẩm hạnh đôn hậu.

Đạt được dược liệu sau khi, Phu Dịch bọn người không có tiếp tục dừng lại, theo Liên Hoa Tiên tử từ giã, quay lại lúc trước nghỉ ngơi ngọn núi, chỉ để lại Thần Lộ theo Liên Hoa Tiên tử quay lại Hoa Thần Cung phục mệnh, thuận tiện truyền thụ ấm trời thuật.

Kế tiếp ba ngày, Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch hai người điên cuồng luyện đan, đương nhiên trong này còn này đây Phu Dịch làm chủ, dù sao âm dương của Trương Thiên Vũ Càn Khôn đỉnh làm âm đỉnh, chỉ có thể luyện chế ân cần săn sóc nguyên thần âm đan, mà kế tiếp thuỷ tinh cung hành trình rất có thể sẽ có một hồi ác chiến, cho nên dưới mắt khẩn thiết nhất còn là khôi phục linh khí dương đan.

Chỉ có Thi Vân cùng Phượng Dao hai người không chỗ nào là sự tình, ba ngày đến không dứt chạy với Bồng Lai các nơi cảnh đẹp, chơi đùa không còn biết trời đâu đất đâu.

Sau ba ngày, giờ tí vừa qua khỏi, cách thuỷ tinh cung mòi mọc còn có

ba canh giờ, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người cũng rốt cục đem lấy với Tàng Bảo Các các loại linh dược toàn bộ luyện thành tiên đan, lập tức đánh thức Phượng Dao, bốn người cùng tới rồi Hoa Thần Cung.

Lúc này tuy là đêm khuya, thế nhưng Hoa Thần Cung bên trong lại là đèn đuốc sáng trưng, ngoài cung càng có hơn trăm đệ tử chỉnh tề xếp phuong đội, những người này, nên chính là muốn theo bọn họ cùng tiến đến phục binh.

Hoa Thần cùng 10 hai vị Hoa tiên tử cùng với Thần Lộ sớm nơi đây chờ đã lâu, nhìn thấy bốn người vào cung, Hoa Thần cùng nhiều Tiên tử liền vội vàng đứng lên thi lễ nói: “Mấy vị đạo hữu rốt cục đến rồi.”

Bốn người vội vàng đáp lễ, Thần Lộ không khỏi nhỏ giọng thăm thì một tiếng nói: “Các ngươi làm sao mới đến?”

Phu Dịch cười nói: “Bồng Lai cất giấu thật sự là phong phú, chúng ta vừa mới luyện xong đan, còn không kịp nghỉ ngơi liền không ngừng không nghỉ chạy tới.”

Thần Lộ lúc này mới chú ý tới,

Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ hai người tinh thần đích xác có chút suy sút, vội vàng quan tâm nói: “Vậy các ngươi nghỉ ngơi trước một chút đi, vừa vắng mặt này nhất thời nửa khắc.”

Phu Dịch không khỏi ấm áp trong lòng, vội vàng lắc lắc đầu nói: “Thong thả.”

Nói thôi theo trong Càn Khôn Giới vứt ra các loại bình sứ tổng cộng một ngàn hơn bình, tiếp theo vừa lấy ra một tấm giấy trắng, đối với Hoa Thần nói: “Này ba ngày ta cùng với Thiên Vũ chung luyện chế phàm được 1400 bình chính, mỗi bình bên trong có 10 viên đan được, đan được tên đã đánh dấu ở trên bình, được liệu cùng phương pháp sử dụng tất cả trên giấy, chụp tới ước định hai phần mươi, còn lại tất cả ở chỗ này.”

Hoa Thần cùng 10 hai vị Hoa tiên tử thấy trên mặt đất lít nhít các màu bình sứ không khỏi trợn mắt ngoác mồm, lúc trước Phượng Dao cùng Thi Vân đã đến yêu cầu bình sứ thời gian, các nàng nghe đến cần thiết như thế đã lâu còn hơi nghi hoặc một chút, lại là không ngờ rằng chỉ là ngăn ngắn ba ngày, lại coi là thật toàn bộ dùng lên.

Phản ứng lại sau khi, nhiều Tiên tử đều là kích động vạn phần, phải biết rằng Bồng Lai tuân theo khai phái tổ sư thiên phú, cực kỳ am hiểu trồng trọt tiên thảo linh cẩn, thế nhưng là không hiểu được thuật luyện đan, từ khi ngàn năm trước lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến nhân tộc thất bại sau khi, lúc trước vị trí Thần Châu đại địa tới gần Đông Hải am hiểu luyện đan mấy cái cùng với giao hảo môn phái toàn bộ bị diệt.

Cho nên này một ngàn năm đến, đan dược của Bồng Lai sớm thấy đáy, nếu không Hoa Thần cũng không thể chỉ dựa vào tự thân ngồi tĩnh tọa cộng thêm trực tiếp ăn ngẫu nghiên thảo được khôi phục thương thế, dù sao đối với các nàng nói tới nói, đan dược thái quá quý giá, không phải thời khắc khẩn cấp tuyệt đối sẽ không đi lãng phí.

Đương nhiên, Bồng Lai quẫn bách ngoại giới cũng không biết, dù sao Bồng Lai tiên cảnh linh khí mười phần, hơn nữa vô số tiên thảo linh cẩn, cho nên trừ phi bùng nổ quy mô lớn chiến sự, nếu không cho dù là người cõ ý điều tra, cũng tuyệt đối tay trắng trở về.

Thế nhưng bây giờ không đồng dạng, có trước mắt này hơn một vạn viên đan dược trợ lực, Bồng Lai liền cũng không tiếp tục cần giấu đầu lòi đuôi cẩm kỵ chiến tranh, có thể nào làm cho bọn họ không kích động.

Nhiều Tiên tử đang kích động thời gian, U &# 8 Trương Thiên Vũ xoay tay một cái, trong tay lập tức đột nhiên xuất hiện một mõ dê bình ngọc, tiếp theo vung một cái, liền biến thành một tia sáng trắng hướng về Hoa Thần bay tới.

Hoa Thần vội vàng tiếp ở trong tay, đang nghi hoặc thời gian, Trương

Thiên Vũ cười nói: “Còn đây là Thái Hư trở về nguyên đan, lúc trước Tiên tử cùng Hỏa Vân yêu nhân đấu pháp thời gian tính mạng giao tu pháp khí bị hủy, nguyên thần bị liên lụy, viên thuốc này vừa vặn có ngưng đọng tinh dưỡng thần hiệu quả, không dùng được ba ngày, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

“Hả?”

Hoa Thần vừa nghe nhất thời mừng rỡ, dừng nói tại đây sau tu tiên thời đại, chính là ở thời đại thượng cổ, ân cần săn sóc nguyên thần tiên đan đều là có thể gấp mà không thể cầu, không ngờ rằng Trương Thiên Vũ lại tiện tay đưa ra, coi là thật gọi là kỳ nhân!

Có điều mặc dù trước mắt Hoa Thần đích xác phải viên thuốc này giúp nuôi nguyên thần, chỉ là viên thuốc này thật sự thái quá quý trọng, này hơn một vạn viên đan được đã để Bồng Lai không chịu đựng nổi, nếu lại nhận lấy viên thuốc này, cái kia ân tình này đã có thể quả nhiên là còn không xong.

Trương Thiên Vũ thông minh bực nào, tự nhiên nhìn ra được kiêng kỵ của Hoa Thần, lập tức cười nói: “Tiên tử chỉ quản nhận lấy chính là, viên thuốc này cần thiết được liệu, đều là lấy từ Bồng Lai, chung luyện ra hai viên, dựa theo lúc trước ước định, ta chụp xuống một viên đã chiêm thiên đại tiện nghi, cho nên kính xin Tiên tử không muốn từ chối mới là.”

Hoa Thần trước mắt cẩn gấp viên thuốc này chữa thương, có Trương Thiên Vũ kiểu nói này tự nhiên cũng không có lại lập dị, lập tức đem bình ngọc thu vào trong lòng, cười nói: “Đã như vậy, bần đạo liền từ chối thì bất kính, có điều bần đạo còn có một yêu cầu quá đáng, không biết đạo hữu có thể đáp ứng không?”...

Trước tiên định vị nhỏ mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 375: Quần Anh Tụ Hội

Trương Thiên Vũ vội hỏi: “Tiên tử mời nói.”

Hoa Thần tùy theo mừng lớn nói: “Ta Bồng Lai một mạch không có đùng bần lĩnh, cũng sẽ trồng chút hoa, các loại cỏ, nếu là mấy vị đạo hữu không chê nói, bần đạo muốn mấy vị làm như ta phái Khách khanh trưởng lão, ngày sau cho ta Bồng Lai luyện chế đan dược, thù lao nói, lợi dụng 46..... không, chia năm năm như thế nào?”

Hoa Thần lời vừa nói ra, Phu Dịch bọn người trước mắt đều là sáng ngời, bọn họ vốn cho là lúc trước Tàng Bảo Các bên trong dược liệu cùng là vì Bồng Lai tiên cảnh hoàn cảnh gây nên, tự đi sinh trưởng, nhưng không nghĩ lại là này Tiên tử bọn chính mình loại đi ra.

Nói cách khác, Bồng Lai tiên cảnh dược liệu căn bản lấy mãi không hết!

Trương Thiên Vũ nhất thời mừng lớn nói: “Đại thiện! Chỉ là chia năm năm nói, quả thật có chút hơn, thì dùng lúc trước ước định phân thành 2:8 có thể, không thể lại hơn.”

“Không không không!” Hoa Thần vội vàng khoát tay một cái nói: “Ta Bồng Lai lúc trước cùng mấy nhà am hiểu đỉnh đạo môn phái hợp tác thời gian, chính là chia năm năm, nếu là truyền đi ra ngoài, ta Bồng Lai còn có nào bộ mặt đi lại ở tu giới?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tiên tử không phải nói mời chúng ta làm quý phái Khách khanh trưởng lão gì? Kể từ đó chính là nhà mình việc, tại sao bộ mặt câu chuyện?”

Thần Lộ đồng dạng gật gù phụ họa nói: “Đúng vậy, hơn nữa chúng ta chỉ là mấy người mà thôi, tự nhiên không sánh được này tông môn tiêu hao rất lớn, hai phần mười đã là dư dả, nếu theo ta nói nói, một thành là đủ.”

Phượng Dao vội vàng cười nói: “Đúng vậy, một thành là đủ rồi.”

Hoa Thần vừa nghe chiều gió không đúng, vội vàng khẩn trương nói: “Được rồi, được rồi, thì hai phần mười, thì hai phần mười, cũng không nên cãi nữa.”

Phu Dịch nghe đến như vậy cò kè mặc cả không thấy có chút buồn cười, lập tức ha ha cười nói: “Được rồi, cứ như vậy đi, không biết những được liệu này cần phải bao lâu có thể bổ sung đến chúng ta lúc trước lấy đi lượng?”

Mẫu Đan Tiên tử cười nói: “Lúc trước chỉ là bởi vì tồn kho nhiều lăm, cho nên mấy trăm năm qua vẫn chưa quản lý vường thuốc, nếu là theo giờ phút này bắt đầu tỉ mỉ chăm sóc nói, không tới ba năm liền có thể bổ sung lúc trước hao tổn.”

“Hả?” Phu Dịch vừa nghe nhất thời mừng rỡ, lập tức kinh hô: “Kể từ đó, chẳng phải là ba năm liền có thể thu hoạch hơn một vạn viên đan được?”

Mọi người vừa nghe đều là đầy cõi lòng khuấy động, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, Yêu tộc một tấm thiếp mời, bất cứ ở ma xui quỷ khiến bên dưới, để vốn hoàn toàn không hiểu ra song phương lẫn nhau biết rõ, do đó thực hiện cả hai cùng có lợi!

Kể từ đó, chỉ có thuật luyện đan Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ liền có lấy mãi không hết được liệu, mà chỉ có thể trồng trọt linh dược Bồng Lai cũng rốt cục có thể mang này quý giá vô cùng được liệu luyện thành tiên đan, nơi đây sau khi, song phương liền đều không cần làm tiên đan câu nệ mà buồn rầu, quả nhiên là bất ngờ cực điểm.

Đợi cho song phương tâm tình dần dần bình phục lại sau khi, Hoa Thần lúc này mới cười nói: “Thời gian gần đây rồi, các ngươi cũng nên xuất phát.”

Phu Dịch nghe xong vội vàng lấy ra Thần Nông đinh đặt ở trên mặt đất, cười nói: “Lần này Tiên tử dự định để bao nhiêu người đi tới?”

Hoa Thần cười nói: “Bồng Lai núi chỉ để lại bần đạo một người có thể, dù sao ở bể ngoài chỉ có Liên Hoa, hoa mai, phù dung ba vị muội muội đi tới.”

“Tốt một chiêu kẽ bỏ trống thành!” Trương Thiên Vũ không khỏi than thở một tiếng nói: “Coi như quả nhiên là kế điệu hổ ly sơn, bọn họ cũng không dám manh động.”

Hoa Thần gật gật đầu nói: “Có điều, các ngươi nhất định phải cẩn thận, dù sao này yêu tu đều là lão gian cự hoạt hạng người, một khi có biến, dùng lui làm chủ, không cần thiết cùng với dây dưa, không phải vạn bất đắc dĩ, các ngươi tuyệt đối không thể để cho đối phương biết lần này Bồng Lai gần như dốc toàn bộ lực lượng.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đây là tự nhiên.”

Hoa Thần cười cười nói: “Áy bần đạo của hắn cũng liền không nhiều nói rồi.

”

Dứt lời, Hoa Thần quay đầu đối với Liên Hoa tiên tử nói: “Liên Hoa muội muội, lần đi liền dựa vào ngươi nhiều phí tâm.”

Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Tỷ tỷ yên tâm, có này ám độ trấn thương kẽ rách, nhất định không có sơ hở nào.”

“Tốt!” Hoa Thần từ từ nở nụ cười, lập tức đối với nhiều Tiên tử làm tập thi lễ nói: “Chúc chư vị muội muội thuận buồm xuôi gió.”

“Cám ơn tỷ tỷ!” 10 hai vị Hoa tiên tử vội vàng đồng hô một tiếng.

Sau đó, bỏ lúc trước ước định Liên Hoa, hoa mai cùng phù dung ba vị Tiên tử ở ngoài, còn lại chín vị Tiên tử đồng thời thi triển ấm trời thuật, hóa thành các

màu độn quang bay vào Thần Nông trong đinh.

Liên Hoa Tiên tử lập tức quay Hoa Thần Cung ngoài điện 1 chúng đệ tử hô to một tiếng nói: “Các ngươi vào đi.”

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, liền gặp bên ngoài xếp hàng hơn trăm tên đệ tử xếp thành hàng đi vào thần điện, đồng dạng thi triển ấm trời thuật chui vào Thần Nông trong đinh, chỉ để lại 3 hơn mười người Tiên tử, chính là ba vị Tiên tử môn nhân.

“Đến chúng ta.” Trương Thiên Vũ từ từ nở nụ cười, lập tức bấm quyết niệm chú, thi triển tung kim quang nhảy vào trong đinh, Thần Lộ các loại ba nữ theo sát phía sau.

Thấy mọi người đã toàn bộ vào đinh, Phu Dịch liền vội vàng đem Thần Nông đinh thu vào trong Càn Khôn Giới, sau đó bấm quyết niệm chú, thi triển giả hình thuật, lắc mình biến hóa, liền biến thành một vị trên người mặc thủy lam quần dài, kéo phi tiên tóc mai, mày liễu mắt hạnh cô gái tuổi thanh xuân.

Phù dung Tiên tử không khỏi che mặt cười nói: “Phu Dịch trưởng lão nếu dùng như vậy đáng người đi lại ở phàm trần, không biết là muốn mê đảo nhiều hay ít si tình lăng tử.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi mặt đỏ mang tai, tùy tiện nói: “Tiên tử không nên chê nhạo cho ta, chuyện này hình thuật bất quá là phép che mắt mà thôi, &# 32; không tin ngươi xem.”

Nói thôi lấy tay nhẹ nhàng mơn trớn đinh đầu, chỉ thấy ẩy bàn tay lại trực tiếp xuyên qua tóc mây, mấy vị Tiên tử này mới phản ứng được, nguyên lai chuyện này hình thuật bất quá là phép che mắt, đều không phải là thật biến ảo thành nữ tử.

Liên Hoa Tiên tử không khỏi có chút lo lắng nói: “Yêu tộc từ trước đến giờ không thiếu thiên phú dị bẩm sỹ, kể từ đó chẳng phải là bị xem thấu gì?”

Phu Dịch trầm tư một lát sau nói: “Đích xác có khả năng này, thế nhưng cũng không có càng tốt hơn biện pháp, trừ phi tu luyện đến Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, luyện thành thai hóa dịch hình mới có thể chánh thức thay hình đổi dạng.”

Hoa Thần suy nghĩ một chút nói: “Lần này ta phái dự tiệc tổng cộng có hơn ba mươi người, Yêu tộc hắn là sẽ không quá chú ý những chi tiết này a, đợi tiến vào thuỷ tinh cung thời gian, các ngươi đưa hắn kẹp ở giữa nói, lẩn lộn quá khứ xác suất rất lớn, hơn nữa, coi như nhìn ra thì thế nào, ta Bồng Lai mặc dù ít có nam tu, thế nhưng vẫn chưa có một cái môn quy cầm chỉ nam tu.”

Phù dung Tiên tử gật gật đầu nói: “Không sai, nếu như đến lúc đó thật làm lộ nói, quá mức quang minh chánh đại đứng ra mà, Bồng Lai môn quy rất nhiều Yêu tộc cũng biết, nếu như bọn họ thật chính là thành tâm mời nói, tuyệt đối sẽ không tính toán những chi tiết này, nếu coi là thật muốn làm khó dễ chúng ta, ta ngược lại thật ra cảm thấy vừa vặn có thể cho bọn hắn một cơ hội.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Ta cảm thấy phù dung Tiên tử nói không phải không có lý, này yêu nhân xiêm nếu như thật chính là Hồng Môn Yến nói, thì coi như chúng ta cẩn thận nữa cũng không dùng, có lẽ có tội danh từ xưa tới nay cũng cũng không phải ...giờ đó chuyện hiếm lạ, nếu là bọn họ thật tình mời nói, thì tuyệt đối sẽ không bắt lại việc này làm văn.”

“A.....” Liên Hoa Tiên tử chần chờ một lát sau, chỉ phai gật gật đầu nói: “Đích xác như thế.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 376+36 Tầng Biển

Đông Hải vô cùng mênh mông, xa không phải Thần Châu đại địa có thể so với, Bồng Lai tiên sơn cách Thần Châu đại địa vốn là có hơn ba ngàn dặm, mà đây Thủy Tinh Cung rồi lại khoảng cách Bồng Lai tiên sơn hơn ba ngàn dặm, quan trọng nhất chính là, Thủy Tinh Cung hoàn toàn không ở mặt nước, mà là ở vào Đông Hải đáy biển 6,400 dặm ở chỗ sâu trong, cho nên nếu muốn ở ước định Thìn trong thời gian chạy tới nói, thì nhất định phải với giờ dần ban đầu xuất phát.

Đương nhiên, này cũng chính là Bồng Lai tiên cảnh cực kỳ giỏi giang phương pháp thủy độn, nếu không cho dù là Phu Dịch bọn người biết phương hướng, dùng bọn họ nắm cái tị thủy quyết trình độ, e sợ vĩnh viễn cũng lặn không đến Thủy Tinh Cung.

Mọi người chuẩn bị thỏa đáng sau khi liền không có dừng lại, ra Bồng Lai tiên sơn sau khi, liền do Liên Hoa Tiên tử thi triển tiên pháp, chỉ thấy xa xa mặt biển như là sôi trào bình thường, tiếp theo liền có một cây khổng lồ vô cùng, bích ngọc bích Liên Hoa theo trong biển chậm chậm bay lên, theo Liên Hoa Tiên tử liên tục làm phép, lập tức nở rộ một đóa cường đại vô cùng Liên Hoa.

Phu Dịch còn đang nghi hoặc, Liên Hoa Tiên tử làm phép xong xuôi, sau đó đối với Phu Dịch cười nói: “Trưởng lão mời mọc.”

Phu Dịch chưa từng gặp qua thần kỳ như thế cảnh tượng, lúc này đang kinh hãi vô cùng thấy đóa sen lớn, trong lúc nhất thời không phản ứng lại Liên Hoa Tiên tử lời ấy ý gì.

Liên Hoa Tiên tử cười cười nói: “Còn đây là bần đạo bốn mệnh pháp bảo, chỉ

cần đứng ở bên trên, liền có thể chở chúng ta đi tới Thủy Tinh Cung.”

Phu Dịch này mới phản ứng được, vội vàng khách sáo nói: “Tiên tử trước hết mời.”

Liên Hoa Tiên tử cười cười không nói gì, lập tức thân hình hoa một cái, đợi cho Phu Dịch lại nhìn thời gian, người cũng đã duyên dáng yêu kiều Liên Hoa bên trên.

Phu Dịch cũng liền không có khách khí nữa, lập tức nắm cái pháp quyết, thân hình lập tức hóa thành một vệt kim quang, như là một đạo kim kiều ngang qua với bờ biển cùng Liên Hoa trong lúc đó, đợi cho kim quang tản đi, người sớm đứng ở Liên Hoa Tiên tử bên cạnh.

Liên Hoa Tiên tử không khỏi sững sốt, lập tức thở dài nói: “Chẳng lẽ thuật này chính là trong truyền thuyết tung kim quang?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Tiên tử thật tinh tường.”

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Không sai, không sai, trong truyền thuyết nếu thuật này tu đến cực hạn, có thể diễn biến thành bay cầu vồng thuật, đến lúc đó mười triệu dặm đường lập tức Cho đến, chỉ đứng sau không gian chui.”

“Có chuyện như vậy?” Phu Dịch không khỏi thắc kinh, việc này xưa nay chưa nghe Trương Thiên Vũ nói tới qua, nói vậy kể cả hắn cũng không biết chưa.

Lúc này, hoa mai cùng Phù Dung hai vị Tiên tử đã suýt mõm nhau hạ xuống Liên Hoa bên trên.

Liên Hoa Tiên tử tùy tiện nói: “Chúng ta trước tiên đi thôi, vừa đi đã nói.”

Dứt lời, hai tay liên tục bấm quyết, chỉ thấy cái kia đóa Liên Hoa cánh hoa lại cuộn ngược mà quay về, trực tiếp đem mọi người bao ở trong đó, tiếp theo Phu Dịch liền cảm giác được thân hình tựa hồ đang chìm xuống dưới.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Chúng ta không phải đi Thủy Tinh Cung gì? Tại sao muốn chìm xuống dưới?”

Phù Dung Tiên tử cười nói: “Đúng vậy, Thủy Tinh Cung ngay ở đáy nước tám ngàn dặm nơi a.”

“Cái gì?!” Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, kinh hô một tiếng nói: “Đáy biển tám ngàn dặm nơi? Tầng một mới mươi hai ngàn dặm mà thôi, như vậy khoảng cách đều sắp trên ngày, biển có sâu như vậy gì?”

Nhiều Tiên tử vừa nghe không khỏi che mặt cười vang, Phù Dung Tiên tử cười nói: “Trời có chín tầng, biển có tầng ba mươi sáu, mỗi tầng 3 vạn trượng, tổng cộng 6480 bên trong, mà đây Thủy Tinh Cung, liền ở vào tầng ba mươi sáu trong biển, cho nên chúng ta chủ yếu là lặn xuống dưới.”

“Hả……” Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, vội vàng lại hỏi: “Cái kia mỗi qua một tầng biển thời gian, cũng có như thiên địa kết giới như vậy bình phong gì?”

Phù Dung Tiên tử gật gật đầu nói: “Đó là tự nhiên.”

“Hả……” Phu Dịch gật gù, lập tức lại hỏi: “Cái kia Thủy Tinh Cung ở vào Bồng Lai tiên sơn bên dưới, các ngươi sẽ không sợ bọn họ vô cớ đánh lén gì?”

Hoa mai Tiên tử nghe đến vấn đề của Phu Dịch sau khi,

Rốt cục cũng không nhịn được nữa, ha ha cười nói: “Làm sao có khả năng, Bồng Lai cách Thủy Tinh Cung còn có hơn ba ngàn dặm khoảng cách, chúng ta bây giờ là một bên hướng phía dưới một bên hướng đông, cũng không phải một mực lặn xuống.”

Phu Dịch này mới phản ứng được, nhất thời nghẹn ngào nói: “Thì ra là thế, ta còn tưởng rằng Thủy Tinh Cung ở Bồng Lai tiên cảnh phía dưới.”

Liên Hoa Tiên tử cười cười nói: “Không, biển cả cùng trời xanh bất đồng,

đều không phải là hết thảy địa phương đều có tầng ba mươi sáu, khả năng đi thông tầng ba mươi sáu dưới biển chỉ có một mảnh phương viên trăm dặm địa phương.”

“Hả…… thì ra là thế.” Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, không trách Bồng Lai Tiên tử bọn họ tựa hồ hoàn toàn không quá lo lắng hình dáng, nguyên lai phương diện này còn có nhiều như vậy chú ý.

Có điều, ngược lại cũng không thể trách Phu Dịch hiếm thấy nông cạn, thật sự là bọn họ những người này, kỳ thực liền Thần Châu đại địa chưa từng hiểu rõ, mặc dù là Trương Thiên Vũ, cũng nhiều là từ sách vở sở học, tự mình đi qua địa phương có hạn, chớ nói chi là này vô cùng mênh mông đại dương.

“Qua một tầng biển.” Ngay ở nơi đây, Liên Hoa Tiên tử cười khanh khách nói.

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, lúc này mới không đến một khắc đồng hồ thời gian, bọn họ lại chui ra khỏi hơn ba ngàn dặm?

Phu Dịch liều vội vàng hỏi, Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Không sai, có điều kế tiếp, mỗi tầng tiếp theo biển, tốc độ cũng sẽ càng ngày càng chậm, chạy tới Thủy Tinh Cung nói, gần như phải hai canh giờ.”

Phu Dịch vội vàng hỏi tiếp: “Tại sao lại như thế?”

Liên Hoa Tiên tử rất phiền phức vì đó giải thích: “Bởi vì mỗi tầng tiếp theo biển, nước biển mật độ sẽ lớn gấp đôi, chúng ta đã bị lực cản cũng sẽ tăng gấp đôi, tốc độ sẽ giảm phân nửa, nói cách khác, tới tầng ba mươi sáu biển trong khi, tốc độ chỉ có ngày thường ba phần mười.”

“……” Phu Dịch không khỏi có chút không nói gì, lập tức nhổ nước bọt nói: “Những yêu tộc này có phải là đầu óc có bệnh, vì sao lại đem cung điện tu đến loại địa phương này.”

Phù Dung Tiên tử cười nói: “Yêu tộc của Đông Hải cùng Yêu tộc của Thanh Khâu Sơn bất đồng, chúng nó phần lớn đều là trong biển sinh vật thành tinh Thành Hoá, cho nên càng đi ở chỗ sâu trong nước biển đối với chúng nó tu hành chỗ tốt càng nhiều, thì như Nhân tộc tu hành bình thường đều sẽ tìm này núi cao tên đỉnh là một cái đạo lý.”

“Đương nhiên, còn có một chỗ tốt chính là, tầm thường không tinh thông thủy độn tu sĩ, rất khó lặn xuống tầng ba mươi sáu biển, cho nên cái này cũng là thiên nhiên bình phong.” Hoa mai Tiên tử vội vàng nói bổ sung.

Phu Dịch giờ mới hiểu được, nguyên lai trong này còn có nhiều như vậy từng đạo, có điều đúng lúc này, một ý nghĩ lập tức xông lên đầu, vì vậy hắn liền vội vàng hỏi: “Nói như thế, một khi chúng ta cùng chúng nó ở tầng ba mươi sáu trong biển phát sinh tranh đấu nói, cái kia đối với bọn hắn tới nói chẳng lẽ không phải như cá gặp nước? Chúng ta ngược lại là bó tay bó chân!”

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Đích xác như thế, có điều cũng không có ngươi tưởng tượng nghiêm trọng như vậy, ta Bồng Lai một mạch từ xưa liền tinh thông các loại mặn mà tiên pháp, hơn nữa lần này Thiên Vũ trưởng lão diệu kế, một khi phát sinh xung đột, chúng nó cũng chưa chắc khả năng chiếm được thượng phong.”

“Lời tuy nói như vậy, còn là cẩn thận tốt hơn.” Phu Dịch vẫn còn có chút lo lắng nói.

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Đích xác như thế, cẩn thận có thể dùng thuyền vạn năm.”

“Hả? Đúng rồi!”

Một đám Tiên tử đang nghi hoặc hỏi, Phu Dịch theo trong Càn Khôn Giới lấy ra mấy bình đan dược, sau đó nói: “Còn đây là tránh độc đan, có thể bảo vệ hai canh giờ bên trong bách độc bất xâm, sắp tới trong khi của Thủy Tinh Cung các ngươi đem đan dược này ăn vào, để ngừa Yêu tộc dùng độc.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 377: Mệnh Trời Con Trai

Sau hai canh giờ, cái kia đóa khổng lồ vô cùng Liên Hoa đã chở mọi người lặn xuống tầng ba mươi sáu trong biển, lúc này cách Thủy Tinh Cung đã không đủ trăm trượng, nhiều nhất còn cần một chén trà thời gian.

Vì vậy nhiều Tiên tử ở Liên Hoa Tiên tử nhặc nhở dưới, dồn dập đem lúc trước phân đến trong tay linh đan nuốt vào trong bụng.

Nhin thấy Phu Dịch cũng không có ăn linh đan, một vị môn nhân không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hiểu kỳ nói: “Phu Dịch trưởng lão, ngươi tại sao không ăn?”

Phu Dịch cười cười nói: “Ta lúc trước ăn nhầm qua Thái Cổ dị thú Đắng xà máu, sớm bách độc bất xâm, cũng không cần dùng.”

Nhiều Tiên tử vừa nghe, trong mắt tất cả đều là vẻ hâm mộ, mặc dù là Liên Hoa, hoa mai, Phù Dung ba vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh đồng dạng quý mến không ngớt, đúng lúc này, Phù Dung Tiên tử đột nhiên sáng mắt lên, lập tức mừng lớn nói: “Trưởng lão như vậy vận may, chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết mệnh trời con trai!”

Phù dung Tiên tử vừa nói ra, đừng nói Phu Dịch, mặc dù là Liên Hoa Tiên tử các loại một đám Bồng Lai Tiên tử đều là kinh ngạc vạn phần.

“Mệnh trời con trai?” Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Cái gì là mệnh trời con trai?”

Phù Dung tiên tử nói: “Trong truyền thuyết, mỗi khi thiên địa gặp đại kiếp

thời gian, tất có mệnh trời con trai ứng phó trời mà sống, sau đó dẫn dắt thiên địa chúng sanh vượt qua đại kiếp nạn, bây giờ thiên địa gặp đại kiếp đã có ngàn năm, mệnh trời con trai cũng là trong khi nêng giáng sinh.”

“Không…… có thể a……” Phu Dịch liền vội vàng lắc đầu phủ nhận nói: “Ta làm sao có khả năng là mệnh trời con trai, ta ngay cả mình thân thế cũng không biết.”

“Đúng rồi!” Hoa mai Tiên tử nhắc nhớ: “Trong truyền thuyết mệnh trời con trai hai chân phân biệt đạp sao Nam Đầu sáu sao cùng bắc đầu thất tinh, nhìn một cái chẳng phải sẽ biết sao?”

“Đúng vậy, mau nhìn xem!” Phù Dung Tiên tử lập tức phản ứng lại, vội vàng vội vã thúc giục.

“Hả…… nhìn cái gì a?” Phu Dịch nhất thời không phản ứng lại, liền vội vàng hỏi.

Phù Dung tiên tử nói: “Nhìn chân lòng bàn tay.”

“A?” Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, trước mắt bên cạnh đều là nữ tu, hắn một đại nam nhân cởi giày nhìn chân lòng bàn tay còn thể thống gì, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy mặt đỏ tới mang tai, không biết là nên làm thế nào cho phải.

Nhin thấy Phu Dịch nhăn nhó tư thế, nhiều Tiên tử lập tức phản ứng lại, Phù Dung Tiên tử không thấy che mặt cười nói: “Chúng ta trước tiên xoay qua chỗ khác.”

Dứt lời, nhiều Tiên tử dồn dập về phía sau xoay người, Phu Dịch mặc dù phi thường lúng túng, thế nhưng Bồng Lai Tiên tử bọn đã như vậy, hắn lại nhăn nhó cũng liền có vẻ hơi lập dị, lập tức ngồi xuống đem ủng cởi.

Chân trái không có……

Chân phải cũng không có.....

Phu Dịch mặc dù không biết là mệnh trời con trai đến tột cùng là cái gì, thế nhưng nhìn thấy hai chân lòng bàn tay không hề có thứ gì, vẫn còn có chút thắc vọng, lập tức đem ủng mặc vào, đứng dậy đối với nhiều tiên tử nói: “Được rồi.”

“Làm sao vậy?” Phù Dung Tiên tử liền nhớ hỏi.

Phu Dịch lắc lắc đầu, thở dài nói: “Cho các ngươi thất vọng rồi.”

“Không thể a.....” Phù Dung Tiên tử trầm tư một lát sau nói: “Tuyệt đối không thể, ngươi nếu không phải mệnh trời con trai nói, làm sao có khả năng tìm được Thần Nông đǐnh, hơn nữa còn có như vậy vận may.....”

“Có thể hay không là Thiên Vũ?” Phu Dịch bỗng nhiên nhớ tới, chính mình lần này vận may mỗi lần đều cùng Trương Thiên Vũ có quan hệ, kể cả Thần Nông trong đǐnh Thần Nông bách thảo đan cùng Thần Nông Bách Thảo Kinh cùng đều vì Trương Thiên Vũ đoạt được, không làm được cái này mệnh trời con trai chính là Trương Thiên Vũ cũng khó nói!

Phù Dung Tiên tử vội vàng thúc giục: “Vậy thì mau mời Thiên Vũ trưởng lão đi ra nhỉn.”

Liên Hoa Tiên tử vội vàng nói: “Chờ chút, chúng ta đã tới, có thời gian lại xem đi.”

Dứt lời,

Hai tay sờ một cái Tiên quyết, sau đó trong miệng đọc thăm một đoạn thần chú, cái kia Liên Hoa liền lại chậm chậm nở rộ, có điều Liên Hoa bị một tầng màu xanh biếc tiên quang bao phủ, cũng không có một giọt nước rơi vào hoa bên trong.

Làm Liên Hoa hoàn toàn nở rộ thời gian, mọi người này mới phát hiện, bọn họ đã tới mục đích “Thủy Tinh Cung”, lúc này có hai vị tuổi già sức yếu, hạc

phát đồng nhan, lớn lên làm tương tự, mỗi một mặc trăng đèn trường bào ông lão suất hơn mười vị Yêu tộc đã ở Thủy Tinh Cung ở ngoài chờ.

Nhìn thấy mọi người hiện thân, nhiều Yêu tộc vội vàng làm tập, hai vị ông lão ha ha cười nói: “Lão hủ Thường Độc Long (thường ác hổ) thấy qua Bồng Lai chư vị Tiên tử.”

Phu Dịch vội vàng theo Bồng Lai nhiều Tiên tử cùng chắp tay đáp lễ, Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Nghe tiếng đã lâu hai vị tiên bối công tham tạo hóa, khí độ bất phàm, đáng tiếc ta Bồng Lai cùng Thủy Tinh Cung tuy có quê nhà tên lại là vô duyên gặp lại, hôm nay chứng kiến hai vị phong thái, quả nhiên danh bất hư truyền.”

Thường Độc Long ha ha cười nói: “Vị này hẳn là Bồng Lai Liên Hoa Tiên tử a, sớm nghe nói về Liên Hoa Tiên tử bích Diệp Thanh hoa sen huyền diệu vô cùng, hôm nay gặp mặt quả nhiên không tầm thường.”

Thường ác hổ tùy theo cũng cười nói: “Sớm nghe nói về Bồng Lai Tiên tử đều có chim sa cá lặn chứa đựng, dung mạo nguyệt hẹn hoa nhường, hôm nay nhìn thấy quả nhiên là thế gian ít có, nếu là ta Thủy Tinh Cung có thể cùng Bồng Lai tiên cảnh tu được tần tấn chuyện tốt, quả thật có phúc ba đời!”

Thường ác hổ lời vừa nói ra, mỏng manh tâm ý hết biểu lộ bề ngoài, Bồng Lai nhiều Tiên tử đều là sắc mặt phát lạnh, Phù Dung Tiên tử tính khí cực kỳ nỗ, đang muốn phát tác, lại nghe được Thường Độc Long khẽ quát một tiếng trách nói: “Hiền đệ chớ có nói bậy, Bồng Lai tiên cảnh đều là cửu thiên tiên nữ phong thái, ta Thủy Tinh Cung có tài cán gì có thể trèo cao?”

Dứt lời, vừa quay đầu đối với mọi người chắp tay cúi người chào nói: “Nhà ta huynh đệ trong ngày thường không giữ mồm giữ miệng quen rồi, kính xin chư vị Tiên tử không nêu trách cứ, bần đạo đại nhà đệ cho chư vị Tiên tử bồi tội.”

Phù Dung Tiên tử mặc dù trong lòng tức giận, thế nhưng cũng biết lúc này ứng phó dùng đại cuộc làm trọng, nếu là ác này thường ác hổ, nhất định sẽ gợi ra

Thủy Tinh Cung cùng Bồng Lai không chết không thối cũn diện, dù sao hai người này cũng coi như phải là này chưa miện của Thủy Tinh Cung vương.

Liên Hoa Tiên tử trong lòng mặc dù khó chịu, thế nhưng cũng không tiện phát tác, lập tức trả lời: “Ác Hổ tiền bối bất quá là câu nói đùa, chúng ta như thế nào coi là thật? Tiền bối chớ nên khách khí.”

“Tốt!” Thường Độc Long lập tức cười nói: “Bồng Lai tiên cảnh không hổ là danh môn đại phái, quả nhiên là khí độ bất phàm, hôm nay khả năng đã đến, ta Thủy Tinh Cung đã là nhà tranh thêm sáng, mau mau cho mời.”

Dứt lời, vung hai tay lên, lấy ra một đạo như ẩn như hiện ánh sáng, gắn vào Thanh Liên bên trên, đem nước biển cách trở với lồng ánh sáng ở ngoài.

“Hai vị tiền bối lúc trước!” Liên Hoa Tiên tử vội vàng khách sáo nói.

Thường Độc Long cười nói: “Tiên tử không nên bắt nạt ta Thủy Tinh Cung tắc nghẽn thế tục lễ nghi, mời mọc người đã đến, tự nhiên này đây khách làm trên.”

Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Tiền bối sai rồi, cho là chủ muống thế nào thì khách thế đó mới là.”

Thường Độc Long cười ha ha một tiếng nói: “Vậy liền đồng thời.”

Liên Hoa Tiên tử cười cười, lập tức đi xuống Thanh Liên, cùng Thường Độc Long song song hướng về Thủy Tinh Cung bên trong đi đến.

Hoa mai cùng phù dung hai vị Tiên tử e sợ cho sanh biển, vội vàng đi theo sau đó, thường ác hổ vừa vặn cùng hai vị Tiên tử song song.

Sau đó Bồng Lai mỗi một Tiên tử lúc này mới đi xuống Thanh Liên, Phu Dịch đi theo cuối cùng, đợi cho hắn cũng đi xuống Thanh Liên sau khi, cái kia khổng lồ vô cùng Thanh Liên lập tức hóa thành từng đợt từng đợt tóc đen, tiêu tán với trong biển.

Đợi cho một đám mòn nhân cùng Phu Dịch đi qua sau khi, cái kia hơn mươi tên Yêu tộc lúc này mới đi theo sau đó hướng về Thủy Tinh Cung mà đến.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 378: Lộ Ra Chân Tướng

Xuyên qua một tầng như thủy tinh tường bình phong sau, liền tiến nhập Thủy Tinh Cung, cũng chính là trong truyền thuyết Long cung.

Phu Dịch lần đầu vào biển, tự nhiên là hiếu kỳ vô cùng, theo bản năng lầm lết nhìn trái phải, này mới phát hiện, Thủy Tinh Cung ở ngoài hơn mươi trượng bị một tầng như ẩn như hiện trong suốt thủy tinh lồng ánh sáng phủ kín.

Xa xa có tòa khí thế hùng vĩ, rộng rãi vô biên cửa cung, chỉ thấy ấy đồng thau cửa lớn kim quang bắn ra bốn phía, hai bên tường vũ kỳ cao vô cùng, con đồi mỗi làm xà, cá mè vảy làm ngói, bốn vách tường sáng sủa minh, giám ảnh lóa mắt, mơ hồ trong lúc đó xuyên qua bắn ra tường quang thụy khí bốc lên lăn lộn, tốt một phái Tiên phủ hay đường.

Trước cửa hai bên phân chia hai hàng tổng cộng mười tám tên pho tượng, đều là đầu rồng thân người, đầu đội Đài Thuyền quan, người mặc tím ca kiếm, eo buộc hoàng kim mang, hai tay ôm hoa văn giản với trước ngực, thân hình nửa thân thể hiện nghênh lễ nghi hình ảnh.

Qua cửa cung chính là vạn ngàn đại điện vân đỉu, có hoàng kim làm mái nhà, cũng có bạch ngọc làm mái cong, minh châu dị bảo không giống nhau, chất liệu giàu, trang sức hoa thế gian ít có, hiển lộ hết cao quý uy nghiêm khí, mặc dù là một đám kiến thức rộng rãi Bồng Lai Tiên tử nhìn thấy trước mắt này lầu quỳnh điện ngọc thời gian, cũng là kinh xuyệt liên tục.

Có điều Phu Dịch lúc trước xông qua Đông Thiên Môn, từng trải qua hay nghiêm cung thụy khí hôi hổi, tiên quang lượn lờ, cũng từng trải qua mặc dù sa sút, thế nhưng vẫn như cũ có quân lâm thiên hạ phong thái, cao quý không tả nổi

Thái Cổ Thần Hoàng Điện (Tức Thanh Khâu Sơn thần hoàng cung), cho nên hắn hoàn toàn không như các nàng như vậy kinh hãi.

“Chư vị Tiên tử, mời tới bên này.”

Mọi người vượt qua một tòa bạch ngọc cầu sau khi, xuất hiện một ngã ba đường, Thường Độc Long vội vàng dẫn mọi người hướng về phía bên phải ngã ba bước vào, vừa đi, một bên giải thích: “Đường này đi thông lần lượt làm ngưng đọng bích điện, thanh quang lâu, lặn cảnh vật điện, này 3 điện thường dùng đến cử hành thịnh yến, hôm nay tiệc khánh công liền thiết lập tại nhất là hào hoa phú quý lặn cảnh vật trong điện.”

Liên Hoa Tiên tử có chút ngạc nhiên nói: “Vậy cái kia hai con đường?”

Thường Độc Long cười cười nói: “Ở trái nơi Linh Hư điện, chính là tiếp đai khách quý tác dụng, sau đó có ngưng đọng chỉ riêng điện làm khách chỗ nghỉ chân, trong đó làm Thủy Tinh Cung chánh điện, bình thường dùng để thương nghị thu xếp tác dụng, sau đó làm Huyền châu lâu, làm giảng kinh chỗ.”

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Long cung xa hoa thế gian ít có, e sợ đỗ nát Tiên Đinh cũng bất quá như thế chứ?”

Thường Độc Long lắc lắc đầu nói: “Không phải vậy, Tiên tử quá khen rồi, Long cung há có thể cùng Tiên Đinh so với, trong truyền thuyết Tiên Đinh quanh năm tiên quang lượn lờ, thụy khí xông thẳng cửu trùng thiên, khí thế rộng rãi là Long cung gấp trăm lần có thừa.”

Phu Dịch nghe vào trong tai, mặc dù không nói gì, thế nhưng nhưng cũng biết Thường Độc Long lời ấy có chút khiêm nhường quá mức, mặc dù hắn cũng không có từng trải qua Tiên Đinh hoàn chỉnh thời gian đáng dấp, thế nhưng muốn nói gấp trăm lần nói, lại là hơi quá rồi.

Đáng tiếc một đám Tiên tử cũng chưa gặp qua Tiên Đinh, nghe được Thường Độc Long một lời, còn thật cho là Tiên Đinh huyền diệu như vậy, trong lúc nhất

thời trong lòng đối với Tiên Đinh ngóng trông không ngớt.

Xuyên qua bạch ngọc trải đất hành lang, lần lượt chính là ngưng đọng bích điện, thanh quang lâu, cuối cùng mới là lặn cảnh vật điện, cũng chính là lần này thiết lập tiệc khánh công chõ, lúc này trong điện đã là người ta tấp nập, có điều Phu Dịch cả đám cũng không phải bất ngờ, dù sao trên thiếp mời kí tên làm 1920 một gã tán tu.

Nhin thấy Bồng Lai Tiên tử giá lâm, một đám tán tu vội vàng dừng lại hàn huyên tán gẫu, dồn dập tiến lên chào.

Phu Dịch bọn người một bên hàn huyên một bên cẩn thận quan sát một phen, trong lòng đều là không khỏi run lên, vốn bọn họ đối với những tán tu này tu vi, còn vẫn dừng lại đang lấy yêu đan cảnh làm chủ, huyền thể cảnh là phụ, lôi kiếp cảnh như là hiếm như lá mùa thu khái niệm trên.

Cũng không dưới này một phen quan sát bên dưới, trước mắt ngoại trừ Thường Độc Long cùng thường ác hổ hai vị huynh đệ ở ngoài, lại còn có lôi kiếp cảnh yêu tu năm tên, còn lại càng hầu như cùng một màu huyền thể cảnh, yêu đan cảnh gần như không đủ ngàn tên thôi.

Đây là cỡ nào thế lực?

Phải biết rằng là cao quý Yêu tộc thánh địa Thanh Khâu Sơn,

Cũng bất quá mới có lôi kiếp cảnh yêu tu mười vị, phân biệt là bát đại yêu vương hơn nữa mới lên cấp Kim Thánh Thán cùng với U Minh, chẳng qua hiện nay U Minh đã bị Phu Dịch bọn người chém giết, lại còn có Mô Dung ngưng đọng huyền cùng với tất cả đỉnh núi thiên tài đang sắp đột phá, mà này cái gọi là Đông Hải tán tu, nhưng có bảy tên, hơn nữa bảy người này lại có bốn người làm mới lên cấp lôi kiếp cảnh.

Mặc dù là đối lập nhân tộc mà nói, ngoại trừ Huyền Môn tam tông ở ngoài, e sợ bất kỳ bên nào thế lực so sánh cùng nhau đều là hít khói, dù sao ở nhân tộc tới

nói, năm đó Độ Ách Chân Nhân còn trên đời thời gian, Thanh Vân Sơn đã là không tầm thường đời lực, tuyệt đối được cho nhất lưu trong môn phái đứng đầu thế lực, thế nhưng Thanh Vân Sơn cũng mới chỉ có Độ Ách Chân Nhân một Thiên Tiên Cảnh tu sĩ, Địa Tiên Cảnh càng không đủ năm mươi.

Đúng lúc này, Phu Dịch chỉ cảm thấy một người như lạnh đao giống như ánh mắt khóa chặt ở trên người mình, Phu Dịch theo bản năng quay đầu nhìn lại, vừa vặn cùng với đối diện mà nhìn.

Chỉ thấy người nọ tu vi nên đã đạt đến huyền thể cảnh đỉnh cao, thân cao bảy thước có thừa, hơi gầy, da thịt trắng noãn, đầu đầy trắng đen chỉnh tề chải lên kết thành 1 tóc mai, chụp vào một tinh xảo bạch ngọc phát quan bên trong, theo ngọc quan hai bên buông xuống màu xanh nhạt tơ tằm quan đái, tại hạ trán thắt một lưu hoa kết.

Trên người mặc một bộ kim văn viền rìa trường bào màu tím, bên hông một cái vàng ngọc đai lưng, bên hông còn lại một thanh trên vỏ kiếm khảm đầy các màu ngọc thạch ba thước trường kiếm, trong tay nắm bắt một cái hợp lại quạt giấy.

Yêu tu nhìn thấy Phu Dịch nhìn về phía hắn, không khỏi lộ ra vẻ hồ nghi.

Phu Dịch trong lòng không khỏi căng thẳng, nhìn này yêu tu ánh mắt và vẻ mặt, UU đọc sách ; w ; uka n ; hu. Cơ m rất rõ ràng nhìn ra gì đó, trong khi hắn nghi hoặc thời gian, cái kia yêu tu tay cầm quạt giấy, chậm chậm hướng về ấy đi tới.

Nhìn thấy yêu tu trực tiếp hướng về phía Phu Dịch mà đi, Liên Hoa Tiên tử nhất thời biến sắc, lúc này Phù Dung Tiên tử vừa vặn cùng với một phuơng, lập tức ngang qua một bước chắp tay thi lễ, khẽ mỉm cười nói: “Vị đạo hữu này khí vũ hiên ngang, phong độ xuất chúng, không biết xứng hô như thế nào?”

Cái kia yêu tu mặc dù nhìn ra ít ỏi manh mồi, thế nhưng Phù Dung Tiên tử đem ngăn lại, rồi lại không tiện phát tác, dù sao Bồng Lai là khách, hắn là chủ,

cho nên vội vàng chắp tay đáp lễ nói: “Bần đạo bá lừa dối, vị này hắn là Phù Dung Tiên tử? Nghe tiếng đã lâu Phù Dung Tiên tử tiên tư ngọc vẻ ngoài, hôm nay nhìn thấy, thực sự là có phúc ba đời.”

Phù Dung Tiên tử vội vàng nói: “Bá lừa dối đạo hữu quá khen rồi, sớm nghe nói về bá lừa dối đạo hữu có phân biệt âm dương, biết số trời khả năng, hôm nay gặp mặt quả nhiên khí độ bất phàm, quả thật bần đạo vinh hạnh.”

Dứt lời, Phù Dung Tiên tử cứ như vậy đem Phu Dịch ngăn ở phía sau, cùng bá lừa dối câu có câu không vẫn hàn huyên.

Mà bá lừa dối lại là thỉnh thoảng nhìn về phía Phu Dịch, trên mặt vẻ ngờ vực càng nặng.

“Nguyên lai là con kia con mực tinh.....” ngay ở Phù Dung Tiên tử cùng bá lừa dối hàn huyên thời gian, Phu Dịch bên cạnh một gã Tiên tử nhỏ giọng thăm thì nói.

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, nghĩ đến lúc trước với tầng một Đông Hải bên trong bản thân nhìn thấy con mực cái kia xấu vô cùng đáng dấp, như thế nào cũng không thể cùng người trước mắt trùng điệp, lập tức thấp giọng nói: “Ngươi có biết hắn?”

Tiên tử gật gật đầu nói: “Mặc dù lần đầu tiên gặp, thế nhưng là cũng coi như là người quen cũ, ngươi đừng nhìn hắn tu vi không cao, lớn lên người hiền lành, thế nhưng là khó đối phó vô cùng, ấy âm hiểm xảo trá trình độ với Đông Hải bên trong tiếng tăm lừng lẫy.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 379: Trong Hồ Lô Bán Thuốc Gì?

Phu Dịch nghe xong không khỏi nở nụ cười, thấp giọng nói: “Thiên Vũ lúc trước nói con mực xảo quyết vô cùng, gặp nạn thời gian khả năng nôn màu mực nước bẩn che chở thân thể bỏ chạy, xem ra này lòng cũng bị này nước đen dơ ô uế.”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền gây nên bên cạnh hơn mười Tiên tử cúi đầu che mặt cười vang, nhất thời gây nên bác lừa dối chú ý, có điều mọi người cũng biết nơi này bèn Yêu tộc sào huyệt, lần này đã đến mặc dù trên danh nghĩa là tiệc khánh công, mà lén lút đến tột cùng có phải là Hồng Môn Yên còn là không thể biết được.

Cho nên, mọi người cảm giác được bác lừa dối nhìn về phía bên này, vội vàng mạnh mẽ đình chỉ ý cười, giả trang ra một bộ bình thản ung dung dáng dấp.

Bác lừa dối mặc dù đầy mặt vẻ ngờ vực, thế nhưng có Phù Dung Tiên tử ngăn ở trước người, cũng không tiện phát tác, có điều Phu Dịch bọn người nhưng cũng là thu lại lén, không dám lại nói lung tung.

Không phải, khách sáo luôn có kết thúc thời gian, dù sao lần này đã đến mục đích dự tiệc, đều không phải là hàn huyên, cho nên ở đại bộ phận có chút tên tuổi yêu tu đều chào hỏi sau khi, Thường Độc Long liền mang theo mọi người đi tới yến hội thượng thủ vị trí.

Chủ nhà ghế thủ lãnh tự nhiên là Thường Độc Long, thường ác Hổ huynh đệ hai người, có điều để Phu Dịch bọn người bất ngờ chính là, vốn bọn họ cho rằng không quá quan trọng bác lừa dối, ấy địa vị lại cao hơn cái kia năm tên lôi kiếp cảnh tu sĩ, ở vào ghế phụ vị trí đầu não, kế tiếp mới là cái kia năm tên lôi kiếp

cảnh tu sĩ, sau đó mới là một đám tu sĩ giống tu vi xếp đặt 5 mươi vị, 1900 hơn tên yêu tu vừa vặn ngồi 38 sắp xếp.

Mà lúc này Phu Dịch mấy người cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao yên hội sắp đặt ở đây điện, dù sao phía trước hai điện không gian có hạn, cũng chỉ có này lặt cảnh vật điện mới có thể chứa đựng này rất nhiều người.

Người Hẹ ghê thu lãnh làm Liên Hoa Tiên tử, kế tiếp chính là hoa mai cùng Phù Dung hai vị Tiên tử, chõ hơn người môn nhân cùng như là chủ nhà bình thường đặt ngang hàng mà ngồi, đem Phu Dịch kẹp ở giữa nghiêng sau vị trí, vị trí này hoàn toàn không quá bắt mắt, hơn nữa đối lập người phần lớn là ảo thể cảnh trung kỳ dùng hậu kỳ, cho nên vị trí này đối lập tới nói là an toàn nhất.

Đợi cho trong điện mọi người toàn bộ trở về tịch, Thường Độc Long cất cao giọng nói: “Hôm nay chính trực tháng giêng mồng một tết, là loài người thịnh đại nhất ngày lễ, trị giá này ngày tốt tốt ngày thời khắc, Bồng Lai các vị đạo hữu quét dọn Linh Miết Đảo yêu tà, đưa ta Đông Hải tươi sáng càn khôn, đối với ta Thủy Tinh Cung tới nói đồng dạng là thiên đại việc vui, này một lần, thật ứng với nhân tộc cái gọi là song hỷ lâm môn, huống chi ta Thủy Tinh Cung cùng Bồng Lai tiên cảnh thường có quê nhà chuyện tốt, cho nên chúng ta nhờ vào đó tốt ngày thiết yến chiêu đãi Bồng Lai đạo hữu, cho nên chúng ta hôm nay cần phải để Bồng Lai các vị đạo hữu thừa dịp hưng mà đến, thoả mãn mà về!”

“Tốt!” Thường Độc Long vừa dứt lời, phía dưới Yêu tộc cùng dồn dập ủng hộ.

Theo Thường Độc Long một tiếng “mở tiệc！”, tiệc rượu chính thức bắt đầu, khắp nơi yêu tu dồn dập giơ ly rượu lên hướng về Bồng Lai một đám Tiên tử chúc rượu, chỉ có bác lừa dối một đôi gian giảo con ngươi lại là thường xuyên hướng về Phu Dịch bên này ngắm đến, hầu như có thể kết luận, thằng nhãi này nhất định có điều phát hiện, nếu không không thể cách cái này xa khoảng cách còn là vẫn nhăm cái không ngừng.

Cũng may yến hội trước mặt, bác lừa dối tựa hồ cũng có chút kiêng ky, cũng không có lúc này vạch trần, trái lại Bồng Lai Tiên tử bên này cũng là có tật giật mình, vừa vặn cùng với ngồi đối diện nhau Phù Dung Tiên tử cố ý giả trang ra một bộ đối với bác lừa dối kính ngưỡng vẻ, liên tục hướng về ấy chúc rượu.

Một đám yêu tu làm sao biết phuơng diện này cong cong vòng vòng, chỉ nói là Phù Dung Tiên tử phù hợp bác lừa dối, mỗi người không ngừng hâm mộ, dồn dập thi triển tất cả vốn liếng, ý đồ gây nên này phảng phất cửu thiên tiên nữ bình thường Tiên tử chú ý, trong đó đặc biệt thường ác hổ là nhất.

Chỉ thấy ấy đầy mặt ngân cười, liên tiếp hướng về cùng với ngồi đối diện nhau hoa mai Tiên tử chúc rượu, chỉ tiếc hoa mai Tiên tử lại dùng chịu không nỗi tửu lực làm lý do, thường xuyên là thường ác hổ uống một chén lúc, nàng mới miễn cưỡng rót rượu một ngụm nhỏ lấy đó thành ý, cũng không biết là thường ác hổ đối với mình tửu lượng cực kỳ tự tin, hay là có mưu đồ khác, tóm lại hoa mai Tiên tử như thế cũng không thấy ấy tức giận, vẫn như cũ không dứt chúc rượu.

Long cung rượu ngon vị thượng cấp, thiết lập thức ăn càng hiếm thấy trân phẩm, có điều Phu Dịch bọn người nhưng cũng không dám thoái mái đau nhức ăn chè chén,

Dù sao cái kia tránh độc đan cũng là Phu Dịch lần đầu tiên sử dụng, đối với ấy dược liệu cũng không có trăm phần trăm nắm chắc.

Rượu hơn phân nửa tuần, Thường Độc Long đột nhiên cất cao giọng nói: “Chư vị yên lặng một chút.”

Vừa dứt lời, vốn náo nhiệt vô cùng đại điện trong vòng lập tức yên tĩnh lại, Bồng Lai một đám Tiên tử trong lòng đều là hồi hộp một tiếng, nghĩ đến nhất định là Yêu tộc muốn nói ra lần này cái gọi là “tiệc khánh công” mục đích thật sự.

“Hôm nay cao hứng, lão phu có một vấn đề, muốn hướng Tiên tử lĩnh giáo

một hai, vừa vặn vấn đề này, cũng là ta Thủy Tinh Cung các vị đạo hữu nghỉ ngơi.”

Thường Độc Long lập tức nhìn về phía Liên Hoa Tiên tử, lúc này hắn nhìn như có chút men say, thế nhưng cái kia một đôi mắt lại là hết sạch bắn ra bốn phía, Liên Hoa Tiên tử tự nhiên biết hắn cũng không có say, chỉ là cố ý dựa vào cảm giác say nói.

“Tiền bối khách khí, có việc cứ hỏi chính là, vẫn bối hắn là biết gì nói nấy, ngôn vô bất tẫn, sao dám nên phải lĩnh giáo hai chữ.”

Thường Độc Long cười cười nói: “Lão phu kia thì nói rồi?”

Liên Hoa Tiên tử khẽ mỉm cười nói: “Tiền bối mời nói chính là.”

Thường Độc Long cười ha ha nói: “Ngàn năm trước phong hổ ma phong ấn phá nát, Ma tộc quy mô lớn xâm lấn, sau khi với Tiên Ma đại chiến bên trong đại thắng, từ đây Thần Châu đại địa hầu như hết mức hạ xuống tay, năm gần đây, Ma tộc tựa hồ đã có lại xúi giục chiến sự mạnh mẽ, đáng tiếc bây giờ Thần Châu đại địa có thể cùng đối kháng đơn giản chỉ có Côn Lôn, Thục Sơn cùng Thanh Khâu ba người, còn lại phần đông tiểu môn tiểu phái đều là giun dế số lượng, căn bản đảm đương không nổi đối thủ, không biết Tiên tử cho rằng lão phu phân tích như thế nào?”

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Không sai, tiền bối nói tuyệt đối không phải nói ngoa, giống vẫn bối ý kiến, mặc dù là này tam đại tông môn, nếu là một mình hái đến thứ nhất cùng với đối kháng, cũng tuyệt đối là chau chấu đá xe, cho nên nếu muốn làm được lực lượng ngang nhau nói, này ba phái nhất định phải như thế chân tay mới có sức đánh một trận.”

“Không sai!” Thường Độc Long nghe đến Liên Hoa Tiên tử nói nhất thời mừng rỡ, lập tức cười nói: “Tiên tử cùng ta vị trí muốn không hẹn mà nêu, có điều, Tiên tử có thể từng nghĩ tới, Côn Lôn cùng Thục Sơn như thế chân tay tự nhiên là điều chắc chắn, thế nhưng Thanh Khâu Sơn cùng với dù sao có mấy

ngàn năm ân oán, muôn trong một đêm buông cùu hận chung nhau tiến thối, e sợ có chút khó khăn.”

Liên Hoa Tiên tử mặc dù không rõ Thường Độc Long này trong hồ lô bán đến tột cùng là thuốc gì, thế nhưng lời nói đích xác mỗi câu là thật, lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, cái này đích xác có chút khó khăn, có điều cũng may bây giờ đương thời Yêu Hoàng ân oán rõ ràng, với trái phải rõ ràng trước mặt tuyệt không hàm hồ, lúc trước Thanh Vân phái chịu đựng Ma tộc loạn binh tai họa lúc, cũng từng xuất binh giúp đỡ, cho nên vẫn bối cho rằng, một khi chiến sự bùng nổ, mặc dù không hẳn có thể làm được không hề khúc mắc, thế nhưng chung nhau tiến thối nói, nên vẫn đề không lớn.”

“Hả? Có chuyện như vậy?” Thường Độc Long không khỏi kêu lên một tiếng, nghĩ đến Liên Hoa Tiên tử trả lời để hắn có chút bất ngờ.

Liên Hoa Tiên tử gật gật đầu nói: “Việc này chính xác trăm phần trăm, lúc đó Xá Nữ yêu vương càng vì vậy mà bị thương nặng suýt nữa bị chết, cho nên vẫn bối cho rằng, một khi chiến sự bùng nổ nói, song phương buông dĩ vãng túc oán trách kết thành đồng minh độ khả thi là rất lớn.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 380: Lòng Ham Muốn Không Nhỏ

“Hả……” Thường Độc Long gật gật đầu nói: “Như thế đích xác tốt nhất, thế nhưng Tiên tử có nghĩ tới hay không, nếu là trận chiến tranh này người thắng lợi cuối cùng nếu như là Ma tộc nói, hậu quả lại sẽ như thế nào?”

Liên Hoa Tiên tử chần chờ một lát sau lắc lắc đầu nói: “Cái này vẫn bối thật chưa hề nghĩ tới.”

“Ha ha……” Thường Độc Long nghe đến Liên Hoa Tiên tử trả lời sau khi, cười khổ một tiếng nói: “Ngươi cảm thấy Ma tộc thống trị Thần Châu đại địa sau sẽ thỏa mãn gì?”

Thường Độc Long lời vừa nói ra, Bồng Lai một đám đều là kinh hãi đến biến sắc, kể cả Phu Dịch cũng trong nháy mắt này hiểu ý tứ của Thường Độc Long.

Liên Hoa Tiên tử lập tức thăm dò: “Tiền bối là ý nói, nếu như Ma tộc thống nhất Thần Châu đại địa sau khi, thì sẽ đưa ánh mắt chuyển hướng hải ngoại?”

Thường Độc Long gật gù, cười khổ một tiếng nói: “Không sai, Ma tộc tu hành chủ yếu dựa vào ma thạch, mà Thần Châu đại địa Ma tộc mặc dù phong phú vô cùng, lại cuối cùng có hái sạch một ngày, hải ngoại quần đảo cùng này hoang man đại lục nhất định sẽ là Ma tộc mục tiêu, cho nên Thần Châu đại địa cùng ta Đông Hải có môi hở răng lạnh quan hệ.”

Liên Hoa Tiên tử vừa nghe nhất thời mừng rỡ, Huyền Môn tam tông từ trước đến giờ như thể chân tay, Bồng Lai sớm có chiến tranh bùng nổ thời gian toàn phái tham chiến dự định, bây giờ nghe đến Thường Độc Long lần này lời bàn, còn đạo là Long cung yêu tu cũng muốn tham chiến, lập tức vui vẻ nói: “Tiền

bối là ý nói, một khi bùng nổ chiến tranh sau khi, chúng ta Đông Hải nên phái binh chi viện?”

Thường Độc Long thở dài một tiếng nói: “Này chính là lão phu hôm nay muốn hỏi vấn đề, chúng ta đến tột cùng có nên hay không tham chiến, dù sao Ma tộc thế lớn, chúng ta này vừa đi, vô cùng có khả năng một đi không trở lại.”

Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Tiền bối cũng nói rồi, Thần Châu đại địa cùng ta Đông Hải có môi hở răng lạnh quan hệ, cho nên vẫn bối cho rằng, chúng ta mặc dù vị trí hải ngoại, nhưng dù sao cũng là vùng thế giới này tu sĩ, mà Ma tộc lại là vực ngoại tà vật, cho nên chúng ta có tham chiến nghĩa vụ cùng cần thiết.”

Thường Độc Long lắc lắc đầu nói: “Thế nhưng Ma tộc thế lớn, không nói đến cái kia ba phái đến tột cùng có thể hay không như thế chân tay, cho dù là ba người đồng tâm hiệp lực, cũng chưa chắc là Ma tộc đối thủ, đạo hữu cũng thấy được, ta Thủy Tinh Cung mặc dù có chút thế lực, thế nhưng đặt ở Thần Châu đại địa bên trong, mặc dù là Thục Sơn liên minh đơn độc hái đến một Thành Thành Phái, cũng cách xa ở trên bọn ta, chúng ta nếu là tham chiến nói, phần thắng vừa có bao nhiêu? Cho nên lão phu cá nhân cho rằng, này giao du với kẻ xấu ta Đông Hải còn chưa phải chuyen thật là tốt.”

Bồng Lai nhiều Tiên tử không khỏi sững sốt, Liên Hoa Tiên tử càng nghi hoặc không thôi, trong lúc nhất thời căn bản không phản ứng kịp, Thường Độc Long lời nói này cùng lúc trước cái kia lời nói đến tột cùng có quan hệ gì, đã hắn cũng hiểu được môi hở răng lạnh, bây giờ rồi lại vì sao nói không thể tham chiến?

Liên Hoa Tiên tử lập tức nghi ngờ nói: “Còn xin tiền bối công khai.”

Thường Độc Long làm bộ trầm tư một lát sau, thở dài một tiếng nói: “Đám người lão phu cho rằng, ta Đông Hải nên xuất binh, thế nhưng mục tiêu lại không nhất định.”

“Hả? Tiền bối ý tứ là?” Liên Hoa Tiên tử nghe này một lời mặc dù có chút

suy đoán, nhưng vẫn là hi vọng Thường Độc Long chính mình nói ra.

Thường Độc Long cười cười nói: “Thần Châu đại địa dù sao cũng là vùng thế giới này trung tâm, cũng là trong khi nêu đỗi chủ.”

Thường Độc Long mặc dù vẫn như cũ chỉ nói rồi nửa câu nói, thế nhưng Liên Hoa Tiên tử cùng một đám Bồng Lai Tiên tử lập tức liền minh bạch, Thủy Tinh Cung tâm ý chính là nhìn trộm toàn bộ Thần Châu đại địa, nói cách khác, trận chiến tranh này chỉ cần khai hỏa, vô luận kết quả như thế nào, hẵn Thủy Tinh Cung đều muốn làm cái kia được lợi ngư nhân, cho nên hẵn cái gọi là xuất binh, mục tiêu chính là chiến tranh phe thắng lợi, mà lúc này này một phương binh mã cũng nhất định bởi vì trận này có một không hai cuộc chiến tổn thất gãy đem, cho nên chỉ cần đem phương này bắt, đến lúc đó Thần Châu đại địa thì sẽ thuộc về Thủy Tinh Cung này yêu tu.

Thường Độc Long tự nhiên nhìn ra được Bồng Lai nhiều Tiên tử đã hiểu ý tú của hẵn, lập tức thừa cơ đánh thép nói: “Đáng tiếc ta Thủy Tinh Cung hoàn toàn không có như vậy thực lực,

Thế nhưng lại là hơn nữa Bồng Lai tiên cảnh nói, chuyện này thì có nắm chắc nắm chắc, không biết Tiên tử cho rằng lão phu ý nghĩ này như thế nào?”

Liên Hoa Tiên tử không khỏi sững sốt, trong lúc nhất thời không biết là nên làm gì trả lời, bởi vì nàng biết, nàng kế tiếp trả lời, liền quyết định chõ đứng của Bồng Lai, nếu là nàng nói cẩn thận, cái kia chính là muốn cùng Thủy Tinh Cung kết thành đồng minh, nếu là coi là thật như thế nói, đích xác có tám chín phần mười năm chắc chắn bắt Thần Châu đại địa quyền sở hữu, còn song phương ngày sau như thế nào phân, cái kia chính là nói sau, nói thật nha, Liên Hoa Tiên tử còn coi là thật có chút động lòng, dù sao lấy Bồng Lai tiên cảnh thực lực, còn là trầm ổn vượt trên Thủy Tinh Cung yêu tu một con, kể từ đó nói, Bồng Lai tiên cảnh liền có rất lớn có thể thống trị Thần Châu đại địa.

Có điều nếu là nàng khó mà nói nói, cái kia chính là đối địch với Thủy Tinh

Cung, có thể theo trả lời của nàng bật thốt lên trong nháy mắt đó, chính là một hồi không chết không thôi chiến tranh, dù sao thực lực của Thủy Tinh Cung cũng không thể khinh thường, coi như không có Bồng Lai tiên cảnh cứu viện, cũng chưa chắc không thể đem Thần Châu đại địa bắt, thế nhưng Bồng Lai lại là chúng nó lớn nhất lực cản, cho nên một khi cắt đứt, trận này yến hội lập tức thì sẽ biến thành Hồng Môn Yến.

Bồng Lai một đám Tiên tử mặc dù lòng đầy căm phẫn, thế nhưng có Liên Hoa Tiên tử ở, các nàng tự nhiên không dám xen mõm, dồn dập nhìn về phía Liên Hoa Tiên tử.

Liên Hoa Tiên tử lại gật gật đầu nói: “Tiền bối nói đích xác khiến người ta động lòng, chỉ là việc này can hệ trọng đại, &# 85 bần đạo cũng không làm chủ được, cho nên việc này vẫn cần báo cáo ta phái tông chủ mới có thể cho tiền bối trả lời thuyết phục.”

“Cái này dễ bàn, giấy và bút mực hầu hạ!” Thường Độc Long nào đợi lão gian cự hoạt, vừa nghe Liên Hoa Tiên tử đây là muốn đi kế hoãn binh, tùy tiện đối với phía dưới hét lớn một tiếng, lập tức rồi hướng Liên Hoa tiên tử nói: “Tiên tử lo lắng bèn nhân chi thường tình, lão phu hiểu được, có điều cỡ này tốt thu xếp sớm không nên chậm trễ, kính xin Tiên tử viết một phong thư, lão phu ngay lập tức phái người đưa tới Bồng Lai núi.”

Liên Hoa Tiên tử không khỏi sững sốt, nàng vạn vạn không ngờ rằng lão thất phu này lại chơi đùa đến như vậy một tay, trong lúc nhất thời không biết là nên làm thế nào cho phải.

Cũng may hoa mai Tiên tử thông minh nhanh trí, tùy tiện nói: “Tiền bối, việc này can hệ trọng đại, chúng ta cũng phải đi về thương nghị một phen, chỉ dựa vào một tờ thư liền qua loa định đoạt nói, hay không có chút qua loa?”

“Hả……” Thường Độc Long trầm tư chốc lát nói: “Đạo hữu nói như thế, đích xác cũng là nhân chi thường tình, việc này dù sao can hệ trọng đại……”

“Nếu không như vậy đi?” Thường Độc Long dừng lại một lát sau kích động nói: “Nếu không đem Hoa Thần đạo hữu mời đến Thủy Tinh Cung như thế nào?”

Dứt lời, Thường Độc Long cũng không các loại mọi người đồng ý không, trực tiếp đối với bưng giấy và bút mực lên điện tiểu yêu nói: “Đi, ngay lập tức viết một phong thư đưa tới Bồng Lai núi, liền nói chuyện quá khẩn cấp, mời mọc Hoa Thần các loại đạo hữu cần phải đã đến.”

Liên Hoa Tiên tử không khỏi mà liensburg vừa nhíu, cực kỳ không vui nói: “Tiền bối, làm như vậy tựa hồ có hơi không ổn đâu?”

“Có gì không ổn?” Thường ác hổ lập tức cười nói: “Vừa vặn mời mọc Hoa Thần đạo hữu đến thăm một chút ta Long cung uy nghiêm, dù sao này quê nhà trong lúc đó cũng nên thường xuyên đi lại tăng gần cảm tình, nếu không nếu là truyền đi ra ngoài, không khỏi để người ngoài chê cười.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 381: Ngoài Dự Đoán Biến Số

Lúc này mọi người này mới phản ứng được, này Thường Độc Long cùng Thường Ác Hổ huynh đệ hai người thu xếp lần này yến hội vốn là Hồng Môn Yến, mà lúc trước Thường Ác Hổ theo như lời muốn cùng Bồng Lai tiên cảnh kết thành tần tảo chuyện tốt cũng không phải chỉ là lời nói suông, bởi vì bọn họ vốn là không có ý định làm cho các nàng đi.

Liên Hoa Tiên tử lúc này mặt giận dữ, giận dữ một tiếng nói: “Đạo hữu nói chuyện như vậy, tựa hồ có hơi khinh người quá đáng đi?”

“Đạo hữu nói quá lời, chúng ta thật tình thành ý cùng Bồng Lai kết minh, mong rằng Tiên tử chớ nên hiếu lầm.” Thường Độc Long vội vàng cười khanh khách nói.

Phù Dung Tiên tử tính khí nhất nóng nảy, lúc này giận không thể nuốt, trực tiếp vỗ bàn đứng dậy, hét lớn một tiếng nói: “Ngươi còn là thu hồi bộ này khẩu Phật tâm xà sắc mặt a, ít ỏi ở bên cạnh giả bộ người tốt lành gì, không phải đã cho ta Bồng Lai sợ bọn ngươi đám người ô hợp này không thành công?”

“Đúng vậy……” Phu Dịch xa xôi phụ họa một tiếng, lập tức chậm chạp đứng dậy, thở dài một tiếng nói: “Tầm thường một đám đám ô hợp, cũng dám nói xưng bá Thần Châu đại địa, quả nhiên là ếch ngồi đáy giếng, cực kỳ buồn cười.”

“Làm càn! Ngươi là thứ gì, Thủy Tinh Cung há lại cho bọn ngươi như vậy bừa bãi!”

Phù Dung Tiên tử chính là Bồng Lai tiên cảnh Hoa Thần thủ hạ 10 hai vị Hoa

tiên tử một trong, tu vi càng đạt được Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, thực lực không thể khinh thường, cho nên giận nói chói nhau cũng là thôi, mà Phu Dịch lại là một chút thì có thể thấy được bất quá là tầm thường Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ thôi, lại cũng dám cậy mạnh, Thường Ác Hổ lúc này quát mắng một tiếng, thân hình hơi động, liền gấp một đạo tàn ảnh bay đến Phu Dịch trước người, mắt thấy một con thiết chưởng đã đem quanh thân phủ kín, lúc này muốn né tránh đã là đến không bằng.

“Đến hay lăm!”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch mở miệng thời gian cũng đã có phòng bị, nhìn thấy Thường Ác Hổ nghiêng người mà đến vẫn chưa bối rối, trực tiếp đem quanh thân linh khí ngưng ở hữu chưởng, bay thẳng đến thiết chưởng của Thường Ác Hổ vỗ tới, trong miệng đồng thời hét lớn một tiếng nói.

“Chậm!”

“Âm!”

Thường Độc Long mặc dù lớn tiếng ngăn cản, nhưng vẫn là chậm một bước, hai tiếng gần như cùng lúc đó vang lên, chính là hai người song chưởng đối nhau, hai cỗ linh khí va chạm sanh nổ vang, ngay sau đó, Phu Dịch trước người bàn dài liền bị chấn động đến mức nát bấy, liên quan hai bên Tiên tử trước người bàn dài cũng bị hất bay, cũng may các vị Tiên tử đã sớm chuẩn bị, mỗi loại linh khí bên ngoài hóa thành vòng bảo vệ, nếu không tất nhiên bị này rượu và thức ăn dơ xiêm y.

Đương nhiên, dơ xiêm y chuyện nhỏ, nếu là bị này hỗn độn như đao linh khí chi nhận thương tổn được nói, cái kia mới là mất nhiều hơn được.

“Dừng tay!”

Ngay ở hai người toàn lực vận chuyển quanh thân linh khí đối kháng thời gian, Thường Độc Long cùng Liên Hoa Tiên tử đồng thời hét lớn một tiếng, tiếp

theo, Thường Độc Long tay phải một ngón tay, liền có một đạo hắc quang hướng về Phu Dịch phóng tới.

Liên Hoa Tiên tử tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế, gần như cùng lúc đó, cũng là lấy ra một thanh màu xanh biếc kiếm tiên hóa thành một đạo bích mang hướng Thường Ác Hổ trên gáy bay tới.

Thường Độc Long cùng Liên Hoa Tiên tử đều là Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi, hai người mặc dù là vội vã một đòn, nhưng cũng không thể khinh thường, vì vậy Phu Dịch cùng Thường Ác Hổ vội vàng vay mượn linh khí đối kháng xông lên lực lượng mỗi loại về phía sau rút lui ba bước, né tránh hai vị Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ một đòn toàn lực.

“Hừ!” Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, tùy tiện nói: “Giọng to lớn như thế, ta còn đạo ngươi lớn bao nhiêu bản lĩnh, nhưng không nghĩ chỉ đến thế mà thôi, coi là thật khiến người ta thất vọng.”

Phu Dịch lúc trước linh lực đối kháng thời gian, “giả hình” thuật đã giải trừ hiện ra thân phận thật sự, liền cũng không muốn giả vờ giả vẹt, lập tức cười lạnh một tiếng nói.

Thường Ác Hổ tất nhiên là kinh hãi không thôi, một đôi mắt không dứt trên người Phu Dịch đánh giá, vốn hắn nhìn Phu Dịch bất quá là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ, lại cũng dám ăn nói ngông cuồng, nhất thời sinh ra dạy dỗ tâm ý, cho nên đòn đánh này mặc dù không có toàn lực làm, nhưng cũng sử xuất bảy phần mười công lực, làm sao biết đòn đánh này lại không có dạy dỗ đến Phu Dịch không nói,

Ngược lại cùng với đủ trống tương đương, thật sự để hắn không thể tưởng tượng nổi.

Nghe đến Phu Dịch giễu cợt, Thường Ác Hổ lúc này giận dữ nói: “Hảo tiểu tử, trở lại một chưởng.”

Nói thôi liền lại tung người mà lên, phất tay hữu chưởng hướng về Phu Dịch đánh tới, lần này hắn sử xuất mười phần công lực muốn cứu danh dự, nhưng không nghĩ Liên Hoa Tiên tử đã sớm chuẩn bị, vừa mới bắn nhanh bước ra xanh biếc trường kiếm lúc này ở không trung quay đầu, trực tiếp chém về phía ấy cánh tay phải.

Liên Hoa Tiên tử chính là Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ tu sĩ, Thường Ác Hổ nào dám bất cẩn, vội vàng gọi ra bốn mạng trường đao, lập tức hét lớn một tiếng, hướng ánh kiếm kia bổ tới.

Phu Dịch tự nhiên sẽ không bỏ qua bực này cơ hội, vội vàng với trong Càn Khôn Giới gọi ra Chu Tước thần kiếm, lập tức vung vẩy Chu Tước thần kiếm, thi triển thiên cang kiếm quyết, thần kiếm hóa thành một đạo màu đỏ tàn ảnh hướng Thường Ác Hổ chém tới.

Theo vừa mới dừng tay đến lần này dùng hai chọi một, bất quá là một cái chớp mắt công phu, mọi người tại đây đều là không kịp chuẩn bị, kể cả Thường Độc Long đều không có phản ứng lại, đợi cho ấy mắt thấy em ruột chịu thiệt thời gian, mặc dù muốn giúp đỡ lại là chậm một bước, chỉ phải hét lớn một tiếng nói: “Tiên tử hạ thủ lưu tình.”

Liên Hoa Tiên tử nơi nào sẽ bỏ qua bực này cơ hội tuyệt cao, chỉ thấy ấy hai tay liên tục chuyển động, xanh biếc ánh kiếm lúc này tăng vọt, còn chưa các loại Thường Độc Long dứt tiếng, liền nghe đến một tiếng đinh tai nhức óc kim thiết giao kích có tiếng vang lên, chính là ấy phi kiếm cùng trường đao va chạm có tiếng.

Mà đúng lúc này, Phu Dịch Chu Tước thần kiếm cũng theo tới, Thường Ác Hổ lúc này đang toàn lực đối phó Liên Hoa Tiên tử phi kiếm, nơi nào có công phu đối phó Phu Dịch, trị giá này phân thân thiếu phương pháp thời gian, chỉ phải kiên trì quát lên một tiếng lớn, theo trong miệng thốt ra bốn mạng yêu đan, hóa thành một đạo hắc mang hướng Phu Dịch đâm đầu đánh tới.

“Đến hay lăm!”

Phu Dịch thấy cảnh này nhất thời mừng rỡ, đây chính là nửa bước lôi kiếp cảnh hậu kỳ yêu đan, không nói đến ấy bản thân liền là chẽ thuốc chẽ khí hiếm có vật liệu, quan trọng hơn chính là, nếu như có thể đem này yêu đan thu đi nói, đúng là Thường Ác Hổ càng như là già hư khoác cổ họng bình thường, kế tiếp dù cho không gọi ra Thần Nông trong đinh mọi người, cũng có thể theo nơi này bình yên vô sự rời đi.

Dứt lời, Phu Dịch dùng thế sét đánh không kịp bưng tai thu hồi Chu Tước thần kiếm liền muốn gọi ra Thần Nông đinh thu đan, nhưng không nghĩ đúng lúc này, Phu Dịch chỉ cảm thấy cánh tay trái nóng lên, một áng lửa lập tức xuyên thấu qua Chiến Thần bào bay ra, hướng về đạo kia yêu đan hóa thành Ô Quang nhào tới.

“Không ổn!”

Phu Dịch lập tức liền minh bạch đạo này Hokage chính là Hỏa Kỳ Lân, bây giờ Hỏa Kỳ Lân chủ động xuất kích, nhất định là viên này yêu đan đối với ấy tiến hóa có rất lớn trợ giúp, thế nhưng trước mắt hoàn cảnh nguy cấp, này yêu đan chỉ có thể thu mà không thể nuốt, nếu coi là thật bị Hỏa Kỳ Lân ăn ngấu nghiến nói, song phương tất nhiên là không chết không thôi cục diện, mặc dù có Thần Nông đinh nơi tay bọn họ nhất định sẽ không thua, thế nhưng nhất định sẽ tổn thất nặng nề.

“Mau trở lại!”

Nghĩ rõ ràng này sau khi Phu Dịch vội vàng hét lớn một tiếng, nhưng vẫn là chậm một bước, lúc này Hỏa Kỳ Lân đã là một hơi đem viên kia yêu đan nuốt vào, sau đó không ngừng không nghỉ chỉ thăng hướng tới Thường Ác Hổ tiếp tục nhào tới, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt một tấm, trên một giây còn đang yên đang lành Thường Ác Hổ, lập tức liền đã biến thành một khối không đầu xác.

“Thăng nhãi ranh, ngươi dám!”

Trước mắt tình cảnh này nói rất dài dòng, kì thực chỉ là chớp mắt công phu, nhìn thấy em ruột bị chém giết, Thường Độc Long cũng lại giả bộ không ra bộ kia tiểu diện hổ dũng dấp, lập tức giận dữ nói: “Giết!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 382: Hỗn Chiến

Mãi đến tận Thường Độc Long ra lệnh một tiếng, ở đây nhiều yêu tu lúc này mới có một phần phản ứng lại, vội vàng mỗi loại lấy ra binh khí nghênh chiến Bồng Lai mọi người.

Nhưng không nghĩ, cái kia Hỏa Kỳ Lân vẫn chưa dừng lại động tác, chỉ là mấy cái đem Thường Ác Hổ Yêu thủ nhai nát nuốt xuống sau khi, chính là điên cuồng gào thét một tiếng, trực tiếp đánh về phía hợp nhau tấn công nhiều yêu tu.

Long cung yêu tu kiến thức đáng sợ của Hỏa Kỳ Lân, nơi nào còn có cùng với đối kháng ý nghĩ, gấp ẩy hướng về đánh tới, vội vàng điên cuồng về phía sau tránh thoát, nhưng không nghĩ cái kia Hỏa Kỳ Lân cực kỳ hung hăn, chỉ là một cái chớp mắt công phu, liền vừa nuốt vào ba con Yêu thủ.

“Yêu nghiệt to gan!” Thường Độc Long xem ở trong mắt lúc này giận dữ, lập tức lấy ra một thanh trường thương thân thể hóa một đạo Ô Quang hướng về Hỏa Kỳ Lân đánh tới, ai ngờ cái kia Hỏa Kỳ Lân phảng phất biết lợi hại bình thường, gần như liếc hắn một cái, liền biến thành một áng lửa bay trở về Phu Dịch cánh tay trái, như lần trước ăn ngấu nghiến Yêu rồng thủ cấp bình thường, hóa thành một con trông rất sống động Kỳ Lân bao cổ tay quấn ở chỗ cổ tay của Phu Dịch.

“Để mạng lại!”

Nhin thấy Hỏa Kỳ Lân bỏ chạy, Thường Độc Long tự nhiên đem oán khí chiếu vào Phu Dịch trên người, Phu Dịch cũng không có kinh hoảng, vội vàng cầm dùng trong tay Chu Tước thần kiếm nghênh địch, chỉ là còn chưa các loại hai người tấn công, liền có Liên Hoa Tiên tử cầm trong tay xanh biếc trường

kiếm đem ngăn ở phía sau, chỉ một cái chớp mắt công phu liền cùng Thường Độc Long đánh nhau.

“Giết!”

Lúc này, nhiều yêu tu rốt cục phản ứng lại, hơn nữa làm cho bọn họ kiêng kỵ nhất Hỏa Kỳ Lân đã biến mất không còn tăm hơi, càng không kiêng nể gì, lập tức chép lại mỗi một nhà binh khí, hướng về Bồng Lai một đám tiệc rượu đánh tới.

Này một đám yêu tu bên trong, cực kỳ khí thế hùng hổ đương nhiên phải liền cái kia năm tên lôi kiếp cảnh yêu tu, hoa mai Tiên tử cùng Phù Dung Tiên tử đạo pháp tinh xảo, đều là lấy một chọi hai nghênh chiến địch nhân, còn lại tên kia lại hô gắp bầy dê bình thường, chỉ trong nháy mắt liền trọng thương Bồng Lai Tiên tử ba gã, mãi đến tận bảy người vây công người này, rồi mới miễn cưỡng đỡ ấy ngông cuồng tự đại hung hăng khí thế.

Đáng tiếc kể từ đó, Bồng Lai một đám liền bị cuốn lấy một phần ba, đối mặt phe địch gần 2000 tên tu sĩ, Bồng Lai Tiên tử bọn giống như đợi làm thịt sơn dương vậy.

Phu Dịch thấy vậy vội vàng lấy ra Thần Nông đinh, sau đó một chưởng đem nắp đinh xốc lên, bên trong đinh mọi người nghe đến bên ngoài kêu loạn âm thanh, lập tức liền minh bạch song phương trạng thái, hoang mang theo trong đinh nhảy ra, giải trừ ấm trời thuật, mỗi người nắm binh khí thẳng hướng Long cung yêu tu.

Long cung yêu tu nơi nào thấy qua như vậy kỹ thuật, đặc biệt là này cỗ viện binh bên trong có Bồng Lai Thiên Cảnh tu sĩ chín tên nhiều, song phương trạng thái lập tức nghịch chuyển, chín vị Thiên Tiên Cảnh Tiên tử đồng dạng hô gắp bầy dê bình thường, hơn nữa Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ cái kia cộng lại ba mươi sáu tên tương đương với Địa Tiên Cảnh đỉnh cao giáp vàng Chiến Thần, thẳng giết đến một đám yêu tu gào khóc thảm thiết.

Chỉ tiếc bọn họ đến chết cũng không biết này đột nhiên xuất hiện viễn binh đến tột cùng là đến từ đâu, bởi vì vô luận như thế nào bọn họ cũng không thể giải thích, cái kia tầm thường hai cái ôm hết đại đỉnh, làm sao có khả năng chứa đựng nhiều người như vậy?

Thường Độc Long xem ở trong mắt, lúc này giận dữ, lập tức điên cuồng gào thét một tiếng, quanh thân đột nhiên bùng nổ ra khủng bố khí thế, lập tức lắc mình biến hóa, lại hóa thành một cái dài chừng trăm trượng, to đến gần ba trượng, mọc ra một đôi sừng hươu, dưới bụng bốn con Long Ưng móng nhọn Hắc Long.

Còn chưa các loại mọi người theo trong kinh hãi phản ứng lại, cái kia Hắc Long trực tiếp đầu rồng vẫy một cái, liền đem Liên Hoa Tiên tử xô ra mười trượng ở ngoài, ngay sau đó đuôi rồng vung một cái, hơn mười tên Bồng Lai Tiên tử, trong đó kể cả ngọc trâm của Thiên Tiên Cảnh, hoa quế, hoa cúc Tiên tam Tiên cùng với mấy trăm tên yêu tu, bị này một cái thần long bái vĩ trực tiếp đánh bay.

Đòn đánh này thần long bái vĩ cũng đầu đáng sợ, chỉ thấy đòn đánh này bên dưới, đừng nói là này yêu đan cảnh hậu kỳ cùng huyền thể cảnh trước trung kỳ yêu tu cùng cùng đẳng cấp Bồng Lai Tiên tử, kể cả ba vị Hoa tiên tử của Thiên Tiên Cảnh đồng dạng bị đánh cho trọng thương, ba người đồng dạng đồng thời phun ra một búng máu, thân hình bị quăng đến xa mười mấy trượng.

“Thú vị!” Trương Thiên Vũ lúc này hờ lạnh một tiếng, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một tờ linh phù,

Trong đó nước lửa Lôi Điện đầy đủ mọi thứ, theo khống phù quyết bốc lên, vạn ngàn linh phù lúc này như là không cần bình thường hóa thành các màu tiên quang hướng về hắc quang đánh tới.

Không phải hắn không thể sử dụng Tiên phù phương pháp, chỉ là lúc này chiến cuộc mặc dù bọn họ bên này trên đến thượng phong, thế nhưng dù sao đối

phương nhân số phần đông, hơn nữa song phương sớm hồn chiến với nhau, dùng Tiên phù mạnh mẽ vô cùng nhất định như là Hàn Độc Long này một cái thần long bách đuôi bình thường, mặc dù có thể đá thương địch thủ một ngàn, nhưng cũng tự tốn 800, huống hồ, trước mắt Hàn Độc Long cũng tuyệt đối sẽ không cho hắn từ từ làm phép thời gian.

Những người khác tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi, Thần Lộ cùng thủy tiên Tiên tử vội vàng mỗi loại thi triển cực tiên quang cùng thủy linh châu xanh thăm tiên quang đem ba gã Tiên tử cùng với một đám bị thương môn nhân bảo vệ, sơn trà cùng cây lựu hai vị Tiên tử cũng không kịp nhớ chém giết này tiểu yêu, vội vàng cầm kiếm thăng hướng Hắc Long.

Phu Dịch tuy có lòng sử dụng Phong Thiên Kính, thế nhưng trước mắt tình cảnh thật sự thái quá hỗn loạn, cho nên cũng như là Trương Thiên Vũ bình thường vẫn chưa sử dụng đòn sát thủ, mà này đây Chu Tước thần kiếm thi triển thiên cang kiếm quyết nghiêng người xông lên.

Thi Vân đúng là không hề e dè, trực tiếp bốc lên ngự kiếm quyết, bạch ngọc kiếm lập tức hóa thành một đạo Bạch Hồng bắn nhanh Hắc Long.

Phượng Dao đúng là cũng không có tham gia cho hợp chiến Hắc Long, mà là trốn đến một bên, trong miệng Chu Tước thần diễm trực tiếp chiếu Yêu tộc dày đặc địa phương phun tung tóe, thăng cháy sạch này yêu tu sứt đầu mẻ trán.

Có điều, lúc này đích xác cũng không cần nàng, chỉ thấy sơn trà cùng cây lựu hai vị Tiên tử kiếm nếu sương lạnh, song kiếm đủ dưới, lập tức chém xuống hai mảnh vảy rồng, Phu Dịch Chu Tước thần kiếm làm tiên khí, UU đọc sách &# 119; ww. uuka &# 110; shu. co &# 109; tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế, một kiếm đánh xuống, chính là tính cả thịt rồng đồng thời chặt bỏ đến một tảng lớn, chỉ đau đớn Hắc Long gào thét không dứt.

Chỉ tiếc, ngay ở Hắc Long bị đau muốn phản kích thời gian, Trương Thiên Vũ tröm đạo linh phù phảng phất liên hoàn viên bi bình thường, chỉ nghe một

trận liên tiếp không dứt tiếng nổ vang, trong lúc nhất thời ánh lửa tiếng sấm nổ lên bốn phía, thăng nổ thành Hắc Long đầu óc choáng váng, không phân biệt gì đó.

“Tốt.....”

Ai biết, ngay ở Phu Dịch hét lớn một tiếng muôn tán thường thời gian, nói vừa mới nói ra khỏi miệng, cái kia Hắc Long lại đên cuồng gào thét một tiếng, ngay sau đó một viên khổng lồ đầu rồng cùng đuôi rồng như là giống như bị đên xông ngang loạn vung, chỉ trong nháy mắt liền đánh bay hơn mươi tên cùng Yêu tộc hỗn chiến với nhau Bồng Lai Tiên tử.

Ba vị Hoa tiên tử của Thiên Tiên Cảnh còn không địch lại, này môn hạ đệ tử của Địa Tiên Cảnh càng không tốt, chỉ thấy phàm bị tất cả những thứ này đầu rồng hoặc là đuôi rồng đụng vào tu sĩ, đều là da nhóm thịt nứt, xương đỗ nát.

Phu Dịch bọn người này mới phản ứng được, này Hắc Long mặc dù là thân người thời gian chỉ có Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, thế nhưng một khi hóa thành nguyên hình, chính là đến gần vô hạn kim tiên cảnh sức chiến đấu, trong lúc nhất thời, Bồng Lai một phương lại sinh ra dấu hiệu thất bại.

“Hừ!” Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Phượng Dao!”

Phượng Dao vội vàng quay đầu trống lại, Phu Dịch lập tức cầm trong tay Chu Tước thần kiếm ném qua, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra đều là thần khí Vũ Hoàng Thiên Sơn rìu, hai tay cầm cán búa tầng tầng đến bổ về phía Hắc Long.

Rốt cuộc là thần khí hàng ngũ, mặc dù chỉ là cực kỳ tiểu thừa thần khí, lại cũng không chỉ có tiên khí cấp bậc Chu Tước kiếm thần kiếm so với, chỉ thấy ẩy một búa đánh xuống, trực tiếp vào thịt hai tấc có thừa, Hắc Long máu rồng lập tức như là chú, đên cuồng theo lưỡi búa hai bên dâng trào ra.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 383: Nói Dối Như Cuội

Hắc Long bị đau, nhất thời phát sinh như là voi lớn gào thét giống như tiếng rồng ngâm vang vọng cả tòa cung điện, sau đó khỗng lồ thân rồng càng điên cuồng thoan động, đem vô số tu sĩ đụng phải 7 bát tinh Bát Tố, trong đó tự nhiên cũng không thiếu Bồng Lai tiên cảnh Tiên tử bọn.

Mắt thấy một con vuốt rồng cách Phu Dịch chỉ có ba thước không đủ lúc, cũng may hắn phản ứng rất nhanh, lập tức tay phải một chiêu, Thần Nông đỉnh lập tức bay đến trước người, đỡ này con sặc bén móng đánh mạnh.

“Kết trận!”

Đúng lúc này, cung điện trong vòng đột nhiên truyền đến quát to một tiếng, theo tiếng quát to này, Hắc Long lập tức hóa thành hình người lui đến mười trượng ở ngoài, mà tiếng rồng to này, rất rõ ràng phát ra từ Hàn Độc Long miệng.

Theo tiếng này ra lệnh, còn thừa hơn ngàn tên yêu tu lập tức bóng người thoan động, kể cả này bị thương yêu tu, cũng dồn dập đứng thẳng lên, dùng năm tên lôi kiếp cảnh yêu tu bắt đầu di động lên, chính là chịu đựng Hàn Độc Long lệnh kết thành không biết đại trận.

Đừng nói là Phu Dịch bọn người, mặc dù là Liên Hoa Tiên tử, cũng không biết này yêu tu muốn kết ra sao trận pháp, Liên Hoa Tiên tử lập tức khẩn trương, đồng dạng khẽ kêu một tiếng nói: “Trở về vị trí cũ!”

Vừa dứt lời, cùng với hồn chiến Bồng Lai Tiên tử bọn vội vàng hướng Liên Hoa Tiên tử áp sát tới, mặc dù đang tụ tập thời gian cũng có bị chết cùng bị

thương, thế nhưng cũng may có Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ không chế giáp vàng Chiến Thần làm ra che chở, còn là trước ở đối với phuơng trận thành trước khi tránh tới 10 hai vị Hoa tiên tử trong vòng vây, chỉ tiếc cái kia một đám ba mươi sáu tên uy phong lẫm lẫm giáp vàng Chiến Thần lúc này đã toàn bộ chết trận, muốn lại kêu gọi, liền phải đợi hai canh giờ sau.

Trương Thiên Vũ lưu ý một chút, chỉ là trong giây lát này giao chiến, ròng rã 100 Bồng Lai môn nhân đã tổn thất hơn ba mươi tên, nói cách khác, hơn nữa 10 hai vị Hoa tiên tử cùng bọn họ năm cái, bọn họ này một phuơng đã không đủ trăm người, mà đối phuơng mặc dù tổn thất lớn hơn nữa, thế nhưng cũng nhiều nhất có điều hơn hai trăm người thôi, còn có một ngàn hơn bảy trăm yêu tu còn chưa đánh mất sức chiến đấu.

Trương Thiên Vũ vội vàng ở trong lòng thì trước mắt song phuơng thực lực hơi một đôi so với, lập tức liền kết luận bọn họ bên này hơi chiếm hạ phong, bởi vì mặc dù Thiên Tiên Cảnh bọn họ có 10 hai vị Hoa tiên tử, thế nhưng đối diện cũng có sáu vị tương đương với ngang nhau cảnh giới lôi kiếp cảnh tu sĩ, thế nhưng ấy dưới Địa Tiên Cảnh cấp độ lại là có gấp hai mươi lần sau khi, mặc dù không biết là đối phuơng kết là cái gì huyền diệu trận pháp, thế nhưng đã xứng là trận pháp, bình thường đều là đem rải rác cá nhân sức mạnh tập trung cùng nhau, vậy kể từ đó nói, bọn họ tự nhiên liền không phải đối phuơng đối thủ.

Bồng Lai Tiên tử bên này cũng không dám tùy tiện ra tay, dù sao này hơn bảy mươi danh môn người cùng Phu Dịch bọn người tính mạng ngay ở phía sau của các nàng, chủ động xuất kích thân mình cũng là ở bại lộ bên mình lỗ thủng, cho nên bọn họ chỉ có thể lựa chọn toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Khá lăm, lại dốc toàn bộ lực lượng, thực sự là để mắt ta Thủy Tinh Cung, vừa vặn liền như vậy đem bọn người cùng nhau diệt trừ!”

Hàn Độc Long thừa dịp kết trận trong giây lát này ngừng lại, nuốt vào 1 viên đan được dừng lại vết thương đỗ máu, nhìn thấy Bồng Lai 10 hai vị Hoa tiên tử cùng xuất hiện, lập tức hung ác nói.

Còn chưa các loại Bồng Lai Tiên tử nói chuyện, Phu Dịch lập tức cất cao giọng nói: “Ông lão, ta khuyên ngươi tốt nhất ở song phương chưa tới không chết không thôi cục diện trước khi triệt hồi ác trận thả chúng ta rời đi, nếu không hôm nay nhất định dẹp yên ngươi này Thủy Tinh Cung.”

“Hừ! Khẩu khí thật là lớn!” Hàn Độc Long nghe đến Phu Dịch ăn nói ngông cuồng, trong lòng không khỏi nỗi lên nói thầm, dù sao vừa mới gần như chớp mắt công phu liền đem thân là lôi kiếp cảnh trung kỳ em ruột chém giết, nói vậy đối phương lai lịch tất nhiên không nhỏ, mặc dù giết đệ mối thù không đội trời chung, thế nhưng Hàn Độc Long một đời cẩn thận, để để ngừa vạn nhất, lập tức hỏi: “Bồng Lai từ trước đến giờ không có nam tu, ngươi đến tột cùng là ai?”

Phu Dịch hừ lạnh một tiếng trả lời: “Bần đạo bèn Thanh Khâu Sơn thánh hỏa Thiên Tôn.”

“Hả?” Hàn Độc Long không khỏi sững sốt, trong lòng thầm nghĩ nói: Thánh sơn? Làm sao có khả năng?

Thần Lộ nhìn thấy Hàn Độc Long cùng với hơn ngàn yêu tu tựa hồ đối với Thanh Khâu Sơn phảng phất có như là Linh Miết Đảo đảo chủ râu quai nón bình thường có kiêng dè,

Lập tức cũng khẽ kêu một tiếng nói: “Bốn cung chính là thần tộc công chúa, múa trời cơ!”

“Thần tộc công chúa? Múa trời cơ!”

Nếu nói là Phu Dịch nói như vậy này yêu tu còn có hoài nghi, vậy Thần Lộ theo như lời lại là cho bọn hắn ăn 1 viên thuốc an thần, bởi vì Yêu tộc cao tầng từ trước đến giờ tự xưng làm thần tộc, bí mật này mặc dù không tính thái quá bí ẩn, thế nhưng tu sĩ nhân tộc tám chín phần mười là không biết là, cho nên Thần Lộ nói như vậy lập tức với một đám yêu tu trong lúc đó gây nên nhuộm đẫm sóng lớn.

“Ngươi nói ngươi là thần tộc công chúa, có thể có chứng cứ gì?” Hàn Độc Long mặc dù mắt cao hơn đầu, thế nhưng thần tộc công chúa tên gọi lại vẫn để cho hắn sinh ra kiêng kỵ, dù sao Thanh Khâu Sơn chính là Yêu tộc trong măt thánh địa, cùng Thanh Khâu Sơn chống lại, không thể nghi ngờ phản lại Yêu tộc, coi như hắn đồng ý, ấy dưới trướng này hơn ngàn tên yêu tu bên trong, có ít nhất một nửa không muốn, cho nên hắn cũng không dám mạo hiểm thiên hạ to lớn không tuân, lập tức hướng về Thần Lộ hỏi ngược lại.

Thần Lộ cười lạnh một tiếng nói: “Bây giờ thần hoàng Vệ Tử Dạ chính là Bổn cung cậu, Bổn cung chẳng lẽ không phải công chúa?”

Hàn Độc Long nghe đến Thần Lộ lời ấy mặc dù tin tám chín phần mười, thế nhưng lại là không thể nói ra được, bởi vì một khi đến nói, Hàn ác hổ kề thù chính là báo không được nữa, cho nên hôm nay phải báo này giết đệ mối thù, nhất định phải để cho dưới trướng này hơn ngàn tên yêu tu tin tưởng, những người này là giả.

Hàn Độc Long đầu óc nhanh chóng chuyển động, rất nhanh liền nghĩ đến một vấn đề, lập tức hỏi ngược lại: “Nói miệng không bằng chứng, ngươi có chứng cứ gì có thể chứng minh?”

Thần Lộ này Hàn Độc Long như thế ép hỏi, &# 32; trong lúc nhất thời lại không biết nên làm thế nào cho phải, bởi vì trong tay nàng đích xác không có có thể chứng minh thân phận mình chứng cứ.

Đúng lúc này, Thi Vân rốt cục phản ứng lại, lập tức giơ lên trong tay bạch ngọc kiếm đạo: “Ngươi có thể nhận được kiếm này?”

“Kiếm này?” Hàn Độc Long mấy trăm năm trước đã quá khứ Thanh Khâu Sơn hành hương, chỉ một chút liền nhận ra kiếm này chính là Thần Vương thư sinh áo trắng bội kiếm, chỉ là ấy dưới trướng này nhiều yêu tu lại không nhận ra, lập tức giả trang ra một bộ không nhìn được hình ảnh lắc lắc đầu nói: “Kiếm này có lai lịch thế nào?”

Trương Thiên Vũ khôn khéo hơn người, chỉ trong nháy mắt liền từ ấy trong mắt nhìn ra, hắn đã nhận ra kiêm này thành tựu, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Đạo hữu như thế trang tiếp thì không có ý nghĩa đi? Có phải ngươi coi là thật không biết được kiêm này xuất xứ?”

Hàn Độc Long lắc đầu, một mực chắc chắn nói: “Bần đạo hoàn toàn không nhận biết kiêm này, nếu như các ngươi chỉ là như vậy đã nghĩ lừa dối qua ải, mượn danh nghĩa Thánh sơn tên ức hiếp chúng ta nói, khó tránh khỏi có chút quá ngây thơ rồi?”

“Đúng vậy!”

“Mặc dù chúng ta không đi qua Thánh sơn, nhưng là các ngươi như vậy cũng không tránh khỏi quá khinh người quá đáng đi!”

“Hừ, cùng bọn họ nói nhảm gì đó, bọn họ giết chúng ta nhiều người như vậy, giết chính là!”

Hàn Độc Long vừa dứt lời, bên cạnh mấy cái trung thành tuyệt đối thủ hạ lập tức quạt gió châm lửa nói.

Trương Thiên Vũ lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Muốn giết thì tới giết a, nhưng là các ngươi nghe được rồi, kiêm này chính là quần áo trắng Thần Vương bội kiêm, chúng ta lần này Đông Hải một nhóm chính là phụng Thần Vương lệnh đi tới Thủy Tinh Cung chiêu an, nếu là bọn ngươi nay ban ngày binh qua đổi mặt, không thể nghi ngờ với phản lại bộ tộc ta, các ngươi coi là thật muốn như thế gì?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 384: Đáng Sợ Trận Pháp

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, phía trên cung điện hơn ngàn tên Yêu tộc lập tức có hơn nửa tin hết, có điều này Thanh Khâu Sơn tuy bị bọn họ xưng là Thánh sơn, thế nhưng bọn họ trong ngày thường cùng chịu đựng Hàn Độc Long huynh đệ ơn trạch, cho nên trong lúc nhất thời cũng bắt không được chủ ý, cho nên trong lúc nhất thời cùng nhau nhìn về phía Hàn Độc Long.

Hàn Độc Long bí mật quan sát một phen, nhìn thấy tình cảnh này sau khi trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra những người này cũng không phải toàn bộ hướng về Thanh Khâu, có điều tuy là như thế, hắn lại không thể đem những người này ngồi vững làm Thánh sơn sứ giả, nếu không chính là trắng trợn phản lại Yêu tộc, cứ như vậy, này mấy ngàn năm đào tạo thế lực nhất định sụp đổ.

Nghĩ đến đây, Hàn Độc Long cười lạnh một tiếng nói: “Quần áo trắng Thần Vương sử dụng binh khí chúng ta đích xác không nhìn được, bọn người kiểm trong tay đến tột cùng có phải là quần áo trắng Thần Vương đồ vật chúng ta tất nhiên là không biết, có điều lão phu nhớ tới trước đây Thần Vương đạo diễn tử, tức quần áo trắng Thần Vương chi sự bằng hiệu binh khí tên gọi Chu thiên Phật Trần, nếu như các ngươi khả năng lấy ra vật ấy nói, chúng ta tự nhiên cúi đầu xưng thần, nếu là không thể nói, bọn ngươi chính là giả truyền thần chỉ, chúng ta chỉ có thể đem bọn ngươi giải quyết tại chỗ, dùng đang ta thần tộc uy nghiêm.”

“Đạo huynh nói tức là, có điều thuộc hạ đúng là cảm thấy, việc này không thể như vậy lỗ mảng, nên đưa bọn họ bắt đặt hướng về Thánh sơn, nếu không bọn họ nếu quả nhiên là thần hoàng người, chúng ta chẳng lẽ không phải

phạm vào di thiên tội lỗi?” Đúng lúc này, ngoại trừ anh em nhà họ Hàn ở ngoài duy nhất một vị lôi kiếp cảnh yêu tu nhắc nhở.

Ai biết, đúng lúc này, vẫn trầm mặc không nói báclừa dối rốt cục ngắt lời nói: “Trưởng lão lời ấy sai rồi, thuộc hạ đúng là cảm thấy việc này cũng không có như vậy phức tạp.”

“Hả?” Bác lừa dối người am hiểu mưu lược, tuy chỉ có huyễn thể cảnh tu vi, thế nhưng với Thủy Tinh Cung bên trong chánh thức địa vị còn cùnghay ở đây lôi kiếp cảnh trưởng lão bên trên, cho nên cái kia yêu tu cũng không dám bất cẩn, liền vội vàng hỏi: “Đạo hữu có gì thượng sách?”

Bác lừa dối thấy Phu Dịch bọn người trong mắt loé ra một tia giảo hoạt, sau đó nghiêng đầu qua chỗ khác quay yêu tu cười cười nói: “Bọn họ đã tự xưng ta thần tộc người, tự nhiên có thể biến ảo nguyên thân, nếu là bọn họ có thể biến ảo nguyên thân nói, liền cũng không cần gì chứng minh, chúng ta tự nhiên chờ đợi Thánh sơn Thần Vương lệnh.”

Hàn Độc Long vừa nghe lập tức mừng rỡ, tùy tiện nói: “Bác lừa dối đạo hữu không hổ là ta Long cung cố vấn, như thế nông cạn đạo lý lão phu lại thật không ngờ.”

Dứt lời, liền đối với Phu Dịch bọn người cười lạnh một tiếng nói: “Các vị đạo hữu, còn chờ gì?”

Lời vừa nói ra, Phu Dịch đám người nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, phải biết rằng trong bọn họ căn bản cũng không có Yêu tộc, mặc dù là Phượng Dao, kỳ thực cũng không thể coi là Yêu tộc, bởi vì nàng mặc dù là Chu Tước thân thể, nhưng là ảo hóa thành người sau khi lại là không cách nào tái hiện nguyên hình, điểm này lúc trước cũng đã đã nếm thử, cho nên bác lừa dối kể này, không những đưa bọn họ nói dối vạch trần, càng đưa bọn họ đưa vào tuyệt lộ.

Nhìn thấy mọi người vẻ mặt bối rối, Hàn Độc Long nhiều lập tức mừng

rõ, biết bọn họ lúc trước nói cho dù là sự thật, lúc này cũng là một trăm thanh khó phân biệt, trước mắt chỉ cần đưa bọn họ giải quyết tại chỗ, nếu quả nhiên là Thánh sơn sứ giả, đến lúc đó cũng có thể dùng không biết chuyện đến qua loa lấy lệ, nói vậy Thanh Khâu Sơn cũng sẽ không bởi vì chết đi mấy cái huyền thề cảnh tiểu yêu cùng Long cung làm lớn chuyện.

“Hừ! Vốn còn có thể tha các ngươi một mạng, không nhớ các ngươi lại dám giả trang Thánh sơn sứ giả!” Hàn Độc Long lập tức lạnh căm căm nói một câu, lập tức đối với một đám yêu tu hét lớn một tiếng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh, đem trước mắt bọn này giả mạo Thánh sơn sứ giả nhân tộc gian tể giải quyết tại chỗ!”

“Chậm!” Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên hét lớn một tiếng đạo.

Hàn Độc Long nhìn qua nói chuyện chính là Phu Dịch nhất thời giận dữ, phải biết rằng người này cùng hắn có giết đệ mối thù, lập tức đối với lũ yêu tu đạo: “Giết!”

“Chờ chút.....”

Phu Dịch lại hét lớn một tiếng, nhưng không nghĩ, này yêu tu căn bản không để ý đến, âm thanh của hắn lập tức liền bị một đám yêu tu điên cuồng gào thét có tiếng nhấn chìm.

Thấy thế nào,

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, lại mở mắt thời gian, thân thể đã vắng mặt Thủy Tinh Cung bên trong, mà là xuất hiện ở một mảnh sóng lớn mãnh liệt đại dương bên trong, Liên Hoa Tiên tử hoảng hốt, vội vàng bấm quyết niệm chú, mọi người dưới chân lập tức xuất hiện một cây khổng lồ Thanh Liên, chính là ấy đang mang giao tu pháp bảo.

Nhưng không nghĩ, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, thân hình lại tối sầm lại, lại sáng lên thời gian, mọi người rồi lại xuất hiện ở một mảnh

mênh mông bát ngát trong biển lửa, dưới chân Thanh Liên ngũ hành thuộc mộc, vừa lúc bị này phẫn thiêu ngọn lửa hùng hực khắc chế, chỉ trong nháy mắt, liền nghe một trận bùm bùm như là rang đậu giống như âm thanh vang rền, thủy tiên Tiên tử vội vàng tẽ lén thủy linh châu, đem một tầng xanh thẳm tiên quang gắn vào Thanh Liên ở ngoài, lúc này mới ngừng lại bị ngọn lửa hùng hực nổ sấy tiếng vang.

“Đây là địa phương nào?” Thi Vân không khỏi kêu lên một tiếng.

Nhưng không nghĩ, nói còn chưa rơi, vô số tiếng xé gió truyền đến, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy vô số hết sạch bỗng dừng nổi lên bốn phía, mọi cách binh khí gào thét mà đến, Phu Dịch vội vàng tẽ lén Phong Thiên Kính, dùng bản nguyên hóa thành một tòa vô cùng to lớn rỗng ruột đại phong, đem mọi người toàn bộ phủ kín.

Cái kia vạn ngàn binh khí đánh vào Thạch Phong, nhất thời gây nên một trận kim thiết giao kích có tiếng cùng vô số đá lăn rơi xuống đất âm thanh.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng lấy ra Thổ Linh Châu thêm vào, chỉ thấy một tầng thổ hoàng sắc lồng ánh sáng đem cự phong phủ kín, lúc này mới miễn cưỡng đỡ này vô số bá đạo vô cùng hết sạch.

Nhưng không nghĩ, này vẫn chưa xong, mọi người ở đây vừa mới thở phào nhẹ nhõm thời gian, trên bầu trời đột nhiên dưới nổi lên mưa to, còn chưa các loại mọi người phản ứng lại, bản nguyên hóa thành Thạch Phong trên lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ sinh ra vô số tướng mạo xấu xí Yêu cây, này Yêu cây gốc rất nhanh liền đem vốn cứng rắn vô cùng Thạch Phong no đến mức phá thành mảnh nhỏ.

Chỉ là 3 cái hô hấp thời gian, chỉ nghe nổ đến một tiếng, Thạch Phong tùy theo đỗ nát, cái kia vô số Yêu cây gốc lập tức hóa thành vô số chỉ sờ chân, hướng về mọi người xoắn tới, càng đáng sợ chính là, nhánh cây đỉnh đều là từng con từng con cái miệng lớn như chậu máu, rất rõ ràng bị này rẽ cây cuốn tới nói,

bước tiếp theo liền sẽ bị này răng nanh răng nhọn cắn, trở thành ấy mới chất dinh dưỡng.

“Phượng Dao!”

Phu Dịch vội vàng hét lớn một tiếng, đồng thời bắt lại đencil Phong Thiên Kính bên trên Chu Tước nút bấm, chỉ thấy một áng lửa phóng lên cao, đón lấy từ trên trời giáng xuống Yêu cây.

Phượng Dao lập tức hiểu ý, lập tức chân nguyên nhắc tới, Chu Tước thần diễm thốt ra, phun hướng về phía trước Yêu cây.

Hai người chỉ có thể đỡ hai cái phương hướng, còn có tả hữu sau ba phương hướng Yêu cây đang dùng sợi rẽ liều mạng mà quật xanh thăm tiêng quang hóa thành lồng ánh sáng, một đám Bồng Lai Tiên tử lập tức khẩn trương, chỉ tiếc các nàng am hiểu tiên pháp cùng dùng nước, kim, mộc, đất làm chủ, chỉ có không am hiểu lửa một trong thuật.

Cũng may, lúc này đều không phải là chỉ có Bồng Lai một mạch, Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ lúc này cũng phản ứng lại, với Phượng Dao sau khi Thần Lộ dùng theo Yêu giám thi triển Ly Hỏa phần thiên ngăn chặn phía sau Yêu cây, Trương Thiên Vũ vội vàng đóng một tờ lửa linh phù giao cho Thi Vân, ngay sau đó hai người phân biệt hướng về hai bên phải trái Yêu cây đem này lửa linh phù bắn ra.

Này một phen thảng nhìn ra Bồng Lai tiên cảnh Tiên tử bọn trợn mắt ngoác mồm, kể cả 10 hai vị Hoa tiên tử đều là cảm thấy không bằng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 385+5 Đì Huyễn Sát Trận

Đáng tiếc, dù là như thế, trận pháp này đáng sợ vẫn như cũ vượt quá các nàng tưởng tượng.

Ngay ở Phu Dịch bọn người toàn lực thi triển hệ "lửa" thần thông đem Yêu cây ngăn lại sau khi, trên bầu trời mưa to lập tức liền đến như là mưa tầm tã tư thế, vốn phần thiên diễm cùng Phu Dịch bọn người mỗi loại thần thông thi triển lửa cháy rất nhanh liền bị trận mưa lớn này tưới tắt, cũng may này Yêu cây vẫn chưa lại sinh trưởng, mọi người rốt cục chiếm được chốc lát thở hổn hển cơ hội.

Phu Dịch nhìn trước mắt cảnh tượng, chau mày, không khỏi suy đoán nói: “Tại sao ta cảm giác này khá giống là ngũ hành đại trận.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta cũng thấy như, chỉ là chúng ta tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở nơi đây?”

“Hắn là ảo thuật.” Liên Hoa Tiên tử nhìn trước mắt cảnh tượng trả lời.

Trương Thiên Vũ cau mày, gật gật đầu nói: “Trận pháp có 3 loài, phân biệt là vây, giết, huyễn, trước mắt hắn là tập hợp này ba loại trận pháp đặc tính.....”

“Chẳng lẽ là trong truyền thuyết ngũ hành huyễn giết đại trận?” Hoa mai Tiên tử không khỏi kêu lên một tiếng nói.

“Ngũ hành huyễn giết đại trận..... ảo trận.....”

Phu Dịch trong miệng nói thăm một tiếng, lập tức tี lên Phong Thiên

Kính, chỉ thấy một mảnh 7 rạng màu theo mặt kính dâng trào ra, chính là phản bản quy nguyên thuật.

Chỉ tiếc, trước mắt trận đều không phải là gần như là ảo trận đơn giản như vậy, ở hào quang chiếu rọi bên dưới mặc dù thỉnh thoảng hiện cung điện vẻ, nhưng rất nhanh liền bị một tầng mờ mịt khít một lần nữa che đậy.

Đang định Phu Dịch muốn toàn lực huy động Phong Thiên Kính thời gian, chỉ cảm thấy dưới chân mềm nhũn, toàn bộ thân hình lại ở hướng về lòng đất lún xuống.

“Không ổn!”

Phu Dịch kinh hô một tiếng, vội vàng nhìn ngó nghiêng hai phía một phen, lập tức liền minh bạch trước mắt ắt phải là khí hậu song hành lực lượng hóa thành trạch, mắt thấy Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ song song tay bấm Tiên quyết, Phu Dịch một chút liền nhận ra hai người làm cho đang là chỉ thành thép, nhất thời kinh hô một tiếng nói: “Không thể!”

Dứt lời, dùng linh khí huy động Thổ Linh Châu, chỉ thấy tảng lớn thổ hoàng sắc tiên quang theo Thổ Linh Châu bên trong bắn ra, sau đó đem này hơ tám mươi người toàn bộ phủ kín, mọi người chỉ cảm thấy dưới chân 1 thực, vội vàng hướng trên nhảy một cái, rồi mới từ trạch bên trong đi ra ngoài, Thần Lộ cùng Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, nếu là hai người sớm chút thi triển ngón tay thành thép nói, mọi người tất bị kẹt ở trạch bên trong, không thể nghi ngờ với mua dây buộc mình.

“Tiên tử mau mau thu hồi Thanh Liên!”

Phu Dịch mắt thấy mọi người đi ra ngoài, thế nhưng Thanh Liên Tiên tử cây sen xanh kia lại bị đại địa nuốt chửng, vội vàng nhắc nhở.

Cũng may Liên Hoa Tiên tử cũng biết không ổn, Phu Dịch mới vừa mở miệng thời gian, Thanh Liên liền bị ấy thu hồi, Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ

hai người ngón tay thành thép vừa vặn hoàn thành vận may, chỉ thấy hai người hướng về trên mặt đất một ngón tay, vốn như là nước sôi bình thường không dứt nổi bong bóng mặt đất lập tức trở nên cứng rắn vô cùng, mọi người rốt cục có chân thật cảm giác, trong lòng không khỏi thật dài thở phào nhẹ nhõm.

“Các ngươi nhanh trốn trong đinh!” Nhìn thấy thất kinh một đám Bồng Lai môn nhân, Phu Dịch vội vàng nhắc nhở.

Nhiều Tiên tử mặc dù có chút không cam lòng, thế nhưng biết lại kiên trì cũng bất quá là tăng thêm trói buộc, dần dập thở dài một tiếng, thi triển ấm trời thuật chui vào trong đinh.

Nhìn thấy nhiều môn nhân trốn Thần Nông trong đinh, Phù Dung Tiên tử không khỏi sáng mắt lên, lập tức đổi với còn lại mấy vị tiên tử nói: “Có đinh này ở, chúng ta vô hại thử một lần cái kia trận pháp.”

Phù Dung Tiên tử lời vừa nói ra, lại bị Liên Hoa Tiên tử trực tiếp hủy bỏ nói: “Phương pháp này tuyệt đối không thể, nếu chúng ta thi triển cái kia trận pháp nói, vô luận thành công hay là thất bại, kế tiếp chiến đấu cũng chỉ có thể có mấy vị trưởng lão ứng đối, dùng tu vi của bọn họ, còn không đủ để ứng đối sáu gã tương đương với yêu tu của Thiên Tiên Cảnh.”

Phù Dung Tiên tử vội vàng phản bác: “Sư thúc,

Nếu như chúng ta không thử một lần nói, nhất định sẽ bị vây chết ở trong cái trận pháp này.”

Liên Hoa Tiên tử đang muốn nói chuyện, lại nghe “răng rắc” một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy dưới chân vốn cứng rắn vô cùng đại địa lại bỗng dung đỗ nát, mọi người lập tức đi xuống mới rời xuống.

“Lên!”

Trương Thiên Vũ tay mắt lạnh lẽo, mọi người truy xuống không đủ ba

thuởc thời gian, liền nghe ấy hét lớn một tiếng, một mảnh khổng lồ mây mù lập tức xuất hiện ở dưới chân mọi người, đem mọi người trầm ồn nân ở giữa không trung.

Mọi người vội vàng nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy phía dưới lại là một mảnh đúng như nước sôi bình thường, “ùng ục ùng ục” không dứt mạo hiểm bọt khí đáng sợ dung nham, cái kia vô số đá vụn rơi vào trong đó, lập tức biến mất không thấy hình bóng, không cần nghĩ, liền biết là bị hóa thành dung nham hòa vào trong đó.

“Sư thúc, không thể kéo dài nữa, trận pháp này càng ngày càng có thể sợ!” Thấy mây mù dưới cái kia như là Địa ngục giống như đáng sợ dung nham, Phù Dung Tiên

Tử không khỏi có chút nghĩ mà sợ nói.

Liên Hoa Tiên tử nhưng vẫn là vẻ mặt làm khó dễ hình ảnh, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Phu Dịch bọn người không khỏi hơi nghi hoặc một chút, đã các nàng có biện pháp, tại sao không sử dụng đây?

Thi Vân liền vội vàng hỏi: “Tỷ tỷ, các ngươi đã có biện pháp, mặc dù sử dụng chính là, đến tột cùng ở bận tâm gì đây?”

Liên Hoa Tiên tử cắn chặt răng, thở dài một tiếng nói: “Muội muội có chỗ không biết, Phù Dung theo như lời phuơng pháp, là ta Bông Lai bí trận ‘12 Hoa Thần trận’, trận pháp này thi triển vốn phải Hoa Thần tỷ tỷ trấn thủ vay mượn thái âm tinh lực lượng điều hòa bốn mùa lực lượng, bây giờ tỷ tỷ vắng mặt, chỉ bằng vào chúng ta mười hai người thi triển nói, nhất định sẽ gặp phải cản trả, mặc dù trận pháp này chúng ta thường xuyên diễn luyện sẽ không đả thương đến cản bản, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn nhất định sẽ mất đi sức chiến đấu, kể từ đó, dù cho phá trận pháp, lại các ngươi phải năm người đối mặt này yêu tu, UU đọc sách & 119; ww. uuk & 97; nshu & 46; co m chỉ sợ

cũng là dữ nhiều lành ít.”

Phu Dịch vừa nghe, nguyên lai Liên Hoa Tiên tử là bận tâm này, lập tức cười nói: “Tiên tử lo xa rồi, các ngươi mặc dù làm phép chính là, quá mức phá trận sau khi chúng ta đồng thời trốn trong đinh, dùng bọn họ này mèo quào công phu, là tuyệt đối vỡ nát không dứt Thần Nông đinh phòng ngự.”

Liên Hoa Tiên tử bị Phu Dịch này chỉ điểm, nhất thời phản ứng lại, lúc trước là chính nàng chui vào ngõ cụt, có Thần Nông đinh ở, các nàng căn bản không cần cân nhắc đường lui, hơn nữa Thần Nông trong đinh thần kỳ tốc độ chữa thương, hơn nữa linh đan của Trương Thiên Vũ, nhiều nhất nửa canh giờ, các nàng liền có thể khôi phục sức chiến đấu, kể từ đó, mặc dù là Long cung Yêu tộc lại bày trận, cũng bất quá đặt song phương với đánh giằng co bên trong thôi.

Thế nhưng kể từ đó nói, bọn họ có linh đan hơn nữa Thần Nông đinh có thể chữa thương, Long cung một phương lại là cũng không này ưu thế, cho nên như vậy lôi kéo đi xuống nói, thắng lợi nhất định sẽ là các nàng.

Nghĩ đến đây, Liên Hoa Tiên tử lập tức mừng lớn nói: “Tốt, mời mọc chư vị trưởng lão vì bọn ta hộ pháp.”

Phu Dịch bọn người gật gật đầu nói: “Tốt.”

Dứt lời, 10 hai vị Hoa tiên tử lại làm thành một vòng, trong tay mỗi một nắm một con ngọc trâm, ngọc trâm đinh chớp vừa vặn là đại diện các nàng chính mình hình hoa, ấy chỗ đứng cũng vừa hay đổi ứng mỗi loại đại diện tháng đầu xuân, trọng xuân, tháng cuối xuân, tháng đầu hạ, giữa mùa hạ, tháng cuối hạ, tháng đầu thu, giữa mùa thu, Quý Thu, mạnh đông, giữa đông, tháng cuối đông.

Đợi cho 10 hai vị Hoa tiên tử dừng lại sau khi, chỉ thấy hoa mai Tiên tử phát lệnh nói: “Trận lên!”

Âm thanh vừa, thập nhị chi ngọc trâm cùng nhau tỏa ra nhu hòa kim

quang phóng lên cao.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 386+12 Hoa Thần Trận

Kim quang hội tụ với vô hạn hư không bên trong, hóa thành một vòng mát mắt vô cùng Kim Luân, theo Kim Luân càng ngày càng mãnh liệt, 10 hai vị Hoa tiên tử dưới chân phân biệt nở rộ cùng với tên đỗi ứng hoa, càng đáng sợ chính là, ở Kim Luân chiếu rọi xuống, bọn họ phía dưới đáng sợ kia dung nham bên trong lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ sinh ra các màu kỳ hoa dị thảo.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ dị không gian bên trong liền bị vô số hoa cỏ cây cối bao trùm, quả thực là khiến người ta kinh thán không thôi.

Mấy người đang kinh ngạc thời gian, lại nghe được “Phốc” một tiếng, hoa mai Tiên tử dẫn đầu phun ra một búng máu, ngay sau đó thủy tiên Tiên tử cũng đồng dạng phun ra một búng máu.

Mấy người nhất thời hoảng hốt, vội vàng tẩy hữa trên dưới quan sát một phen, này mới phát hiện, không trung Kim Luân tựa hồ vô cùng không ổn định, lúc này mấy người cũng rõ cuộc hiểu rõ lúc trước Liên Hoa Tiên tử lúc trước bận tâm.

Xem ra trận này bên trong, 10 hai vị Hoa tiên tử hóa thành Kim Luân đang đại diện cho chỉ riêng lực lượng, nhiều Tiên tử dưới chân 12 đóa hoa cũng chính là vay mượn này Thái Dương lực lượng sinh trưởng, chỉ tiếc mỗi tròng hoa đều có đặc tính của nó, có giá lạnh người, cũng có thai nóng bức người, cho nên đang không có Hoa Thần vay mượn thái âm lực điều hòa dưới tình huống, lẽ ra sinh trưởng với giá lạnh bên trong hoa mai cùng thủy tiên, tự nhiên chịu không nổi như vậy mãnh liệt chiếu sáng.

Mà cái kia Kim Luân không ổn định, tất nhiên là vì này 10 hai vị Hoa

Thần thân mình đại diện cho bất đồng mùa hoa, cho nên ở Kim Luân hình thành sau khi có người được lợi có người bị hao tổn, dẫn đến mọi người sức mạnh phát ra bất đồng, mới phải xuất hiện loại tình huống này.

Phu Dịch mấy người nhất thời nóng lòng vạn phần, như là trên chảo nóng kiến càng bình thường, chỉ tiếc bọn họ đối với loại này kỳ dị trận pháp bọn họ lại là hoàn toàn không hiểu, coi như là muốn ra tay giúp đỡ cũng là không có chỗ xuống tay, vạn nhất làm trở ngại nói, thì càng thêm có thể sợ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, theo hoa mai cùng thủy tiên hai vị Tiên tử phun máu ra sau khi, còn lại mười vị Tiên tử cũng là lần lượt bị thương, chỉ tiếc cho tới bây giờ, Phu Dịch bọn người vẫn không có thấy rõ, các nàng đến tột cùng dự định như thế nào nhờ vào đó trận pháp phá trận, bởi vì ở trong mắt bọn họ, trận pháp này căn bản là không phải am hiểu công kích cùng hủy diệt trận pháp.

Ước chừng qua một phút thời gian, 10 hai vị Hoa tiên tử đột nhiên cùng kêu lên khẽ kêu một tiếng, chỉ thấy trong hư không Kim Luân đột nhiên tăng vọt.

“Mau mau khai đinh!”

Ngay ở Phu Dịch mấy người không rõ vì sao thời gian, Liên Hoa Tiên tử đột nhiên kinh hô một tiếng, Phu Dịch không dám khinh thường, liền vội vàng đem Thần Nông nắp đinh xốc lên.

“Nhanh vào đinh!”

Liên Hoa Tiên tử gấp mấy người vẫn như cũ tựa hồ đang sững sờ, vội vàng nhắc nhở một tiếng, lập tức 10 hai vị Hoa tiên tử mỗi loại thi triển ấm trời thuật, hướng về Thần Nông trong đinh bay trốn đi.

Phu Dịch mấy người thấy không trung Kim Luân theo thân hình càng lúc càng lớn, năng lượng càng ngày càng táo bạo thời gian, rốt cục phản ứng lại,

vội vàng thi triển ấm trời thuật bay vào Thần Nông trong đỉnh, ngay ở mẩy người vừa mới vào đỉnh, nắp đỉnh còn chưa hoàn toàn đầy chật thời gian, một tiếng vang vọng toàn bộ thiên địa tiếng nổ vang vang lên, thăng chấn động đến mức theo người trong lồng ngực khí huyết quay cuồng.

Cũng may Thần Nông nắp đỉnh đúng lúc hợp lại, đem nổ tung sau khi sản sinh sóng khí toàn bộ cách trở với Thần Nông đỉnh ở ngoài.

Chỉ là dù là như thế, mọi người với Thần Nông trong đỉnh vẫn như cũ cảm giác được một trận đất rung núi chuyển cảm giác, có thể thấy được lúc này nổ tung là đáng sợ dường nào.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đem đan được chữa trị vết thương đưa cho 10 hai vị Bồng Lai Tiên tử, Tiên tử bọn không nói lời nào hoang mang tiếp nhận trực tiếp nuốt vào trong bụng, không có nửa điểm dừng lại trực tiếp xếp bằng ở trong hư không bắt đầu ngồi tĩnh tọa chữa thương.

Thần Nông trong đỉnh đan khí dồi dào, chỉ là chốc lát công phu, tu vi cao thâm nhất, hơn nữa vốn thuộc tháng sáu chi hoa, cho nên bị thương nhẹ nhất Liên Hoa Tiên tử liền đã mở mắt ra.

Thần Lộ gặp Liên Hoa Tiên tử thương thế khôi phục, lập tức hiếu kỳ nói: “Liên Hoa tỷ tỷ, lúc trước đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Có phải các ngươi mỗi lần vải trận pháp này thời gian đều sẽ như vậy phải không?”

Liên Hoa Tiên tử thở dài,

Lắc lắc đầu nói: “Tự nhiên không phải, nếu không trận pháp này liền trở thành tự sát trận pháp.”

Thần Lộ hiếu kỳ nói: “Cái kia đến tột cùng là chuyện gì?”

Liên Hoa Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Nếu là nữ di tỷ tỷ ở nói, 12 đóa thần hoa cùng mở thời gian, liền sẽ xảy ra sinh ra pháp tắc, dùng sinh pháp

tắc đỗi kháng điểu này đại biểu sức mạnh hủy diệt ngũ hành huyễn giết đại trận tự nhiên là điểu chắc chắn, chỉ tiếc nữ di tỷ tỷ vắng mặt, chúng ta mặc dù hết 12 phân lực, nhưng vẫn là chưa sinh ra lực lượng pháp tắc, chỉ phải làm nổ này 12 đóa thần hoa, có lẽ có thể vay mượn sức nổ đem ngũ hành này huyễn giết đại trận nổ tung.”

Liên Hoa Tiên tử lần này giải thích sau khi, mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, không trách lúc trước Liên Hoa Tiên tử đối với thi triển trận pháp này có chứa nhiều bận tâm, xem ra lần này nếu không có Phu Dịch có Thần Nông đinh phòng ngự tuyệt đối nơi tay làm cho các nàng

Tiêu trừ bận tâm nói, trận này là vạn vạn không thể được.

Mượn bây giờ tới nói, các nàng kỳ thực đã coi như là bày trận thất bại, nếu như không có Thần Nông đinh nói, các nàng tuyệt đối không dám làm nổ thần hoa, cho nên cuối cùng chỉ có thể rơi vào phá trận không thành công ngược lại là toàn bộ bị thương kết cục.

“Liên Hoa tỷ tỷ, chúng ta bây giờ nên làm gì?” Thi Vân liền vội vàng hỏi.

Liên Hoa Tiên tử suy nghĩ một chút nói: “Nếu là đại trận đã vỡ nát nói, này yêu tu cũng tất nhiên đã bị đại trận cắn trả, tình huống so với chúng ta cũng không khá hơn chút nào, bằng vào chúng ta mấy người thực lực, muốn lao ra Thủy Tinh Cung đều không phải là việc khó, chỉ là nếu nổ là không có nổ tung đại trận nói, chúng ta có thể thì sẽ bị vây ở chỗ này, chỉ có thể chờ đợi mấy người các nàng khôi phục sau khi thử lại một lần.”

“Hả……” Thi Vân nghe xong không khỏi có chút thất vọng.

Trương Thiên Vũ cười cười, tay phải nhẹ nhàng vỗ về mái tóc của Thi Vân nói: “Không cần lo lắng, ngũ hành này huyễn giết đại trận coi là thật vô địch nói, bọn họ cũng không cần phải làm điều thừa, trực tiếp giết tới Bồng Lai tiên cảnh chính là, cần gì thiết kế ám toán chúng ta?”

Thi Vân nghe đến Trương Thiên Vũ an ủi, trong lòng lập tức cảm giác thiết thực rất nhiều, lập tức chầm chậm gật đầu nói: “A.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Ta đến xem.”

Dứt lời, thân hình bay lên trời, đem nắp đinh nhẹ nhàng vén ra một góc, tùy theo hướng ra ngoài nhìn tới, chỉ thấy lúc này bên trong cung điện ngoại trừ Hàn Độc Long bình yên vô sự ở ngoài, còn lại nhiều yêu tu đều là 7 ngang 8 dựng thẳng ngã xuống đất trên, mặc dù là cái kia năm tên lôi kiếp cảnh yêu tu, cũng chỉ có con kia lâu năm yêu tu ngồi xếp bằng trên đất chữa thương, còn lại bốn gã mới lên cấp sỹ, cũng là bị thương không nhẹ, lúc này đang cố gắng bò lên, chuẩn bị chữa thương.

Trương Thiên Vũ nhìn qua tình hình này, nhất thời kích động không thôi, lập tức hướng mọi người nói: “Trận phá.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, Phu Dịch bọn người lập tức mừng rỡ, vội vàng tung người vừa Trương Thiên Vũ bên cạnh, khi bọn hắn nhìn thấy bên ngoài này chật vật yêu tu thời gian, rốt cục không nhịn được hất lên nắp đinh, trực tiếp nhảy ra đinh ở ngoài.

Hàn Độc Long ở trận vỡ nát thời gian không thấy Bồng Lai một đám lúc còn tưởng rằng là mọi người ở vừa mới nổ tung thời gian bị nổ thành tro bụi, đang mừng thầm thời gian, lại nhìn thấy trên mặt đất cổ điển đại đinh nắp đinh đột nhiên xốc lên, nhảy ra 1 Phu Dịch các loại năm người cùng Liên Hoa Tiên tử, nhất thời hoảng hốt nói: “Các ngươi…… lại còn sống!”

Này ngã xuống đất yêu tu nhìn thấy Phu Dịch bọn người sau khi, đồng dạng kinh hoàng vô cùng, muốn bò lên, thế nhưng khổ nỗi thương thế quá nặng, trong lúc nhất thời, tình cảnh hỗn loạn một mảnh, vô cùng chật vật.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 387: Kế Ly Gián

Nhìn trước mắt một màn, Liên Hoa Tiên tử mặt lạnh như sương, không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Cơ quan tính toán tường tận cuối cùng không, đạo hữu mấy ngàn năm đạo hạnh cuối cùng tu thành thân người, lại là không hiểu được đạo làm người, thật sự đáng tiếc.”

Nghe đến Liên Hoa Tiên tử giễu cợt, Hàn Độc Long không khỏi thẹn quá thành giận đạo, “lẽ nào có lí đó, có phải ngươi cho rằng như vậy thì ăn chắc ta Long cung nhiều sao?”

Dứt lời, hai tay mạnh mẽ bấm quyết, còn chưa các loại Phu Dịch bọn người phản ứng lại, chỉ thấy một đạo khói đen với mọi người trước người dựng lên, theo một tiếng sắc bén kêu to có tiếng, một đạo tiếng xé gió chợt hướng về mọi người kéo tới.

“Hù!” Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, lập tức tẩy lên Phong Thiên Kính, trực tiếp thi triển “suốt ngày khô khô”, chỉ thấy một đạo hùng vĩ cương mãnh kim quang trực tiếp bắn ra, chỉ nghe “Oanh” một tiếng vang thật lớn, nương theo lấy một tiếng có tiếng kêu thảm thiết, khói đen lập tức tiêu tán, hiện ra một con lớn vô cùng cá chuối.

Lúc này cá chuối đang liều mạng ưỡn ẹo thân thể hướng về Phu Dịch bọn người vọt tới, đáng tiếc bị kim quang chặn lại lại là không thể tiến thêm, như thế, liền cùng Phu Dịch giằng co ở nơi đó.

Phu Dịch không khỏi hơi kinh ngạc, que càn của Phong Thiên Kính tư thế hăn tự nhiên rõ ràng vô cùng, thể nhưng này con đen kinh da thịt lại như là kim thiết bình thường cứng rắn vô cùng, kim quang lại không thể đem đánh giết, có

điều ấy trong đôi mắt không dứt chảy ra huyết lệ, có thể thấy được cái kia một đôi mắt nhất định là giữ không được.

Nhin cả người không ngừng run rẩy cá chuối, Hàn Độc Long đồng dạng kinh hãi vô cùng, người khác không biết là này con cá chuối lai lịch, thế nhưng hắn nhưng rõ rõ ràng ràng, này cá bèn Thái Cổ dị chủng, tên là cá quả, vừa tên đồng cá, một thân da thịt như là đồng thau bình thường cứng rắn vô cùng, mặc dù là thân là hạ đẳng Long tộc hắn, cũng không thể xuyên thủng ấy phòng ngự, không ngờ rằng thiếu niên trước mắt này lại trực tiếp dùng một vệt kim quang đem đỡ, đầu đáng sợ đến cực điểm.

Nhưng mà, này vẫn chưa xong, đúng lúc này, mấy người phía sau nấp đinh lại mở ra, Bồng Lai tiên cảnh còn lại 11 vị Thiên Tiên Cảnh Tiên tử đều lả tả nhảy ra ngoài, mà trái lại Hàn Độc Long bên này, lại là trừ hắn ra, còn lại nhiều yêu tu đều bị phá trận thời gian cắn trả lực lượng trọng thương, trong lúc nhất thời rất khó gia nhập chiến đấu.

Lúc này, Hàn Độc Long rốt cục lòng sinh nghĩ mà sợ, lập tức lớn tiếng nói: “Các ngươi đừng khinh người quá đáng, nếu không ta Thủy Tinh Cung tất cùng Bồng Lai núi không chết không thôi.”

Nghe đến Hàn Độc Long áp chế, Trương Thiên Vũ không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Làm sao? Hắn là ngươi còn có đòn sát thủ không thành công?”

Hàn Độc Long bị Trương Thiên Vũ này chưa dứt sửa tiểu tử châm chọc, không khỏi giận dữ nói: “Tiểu tử, các ngươi coi là thật muốn cá chết lưới rách không thành công?”

Trương Thiên Vũ không khỏi ha ha cười nói: “Cá chết là nhất định, thế nhưng lưới rách lại thì không nhất định, có điều…… người đã nói như vậy, cung điện này trong vòng hơn ngàn yêu tu xem ra là lưu thật.”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, đại điện trong vòng nhiều yêu tu nhất thời sợ đến ba hồn bảy vía tản một nửa, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, người trước

mắt lại ác độc như thế, chỉ dựa vào Hàn Độc Long một câu nói liền muốn đi cái kia cắt cổ trừ tận gốc việc.

Tên kia lâu năm lôi kiếp cảnh yêu tu lúc này đã khôi phục khoảng một phần mười tu vi, nghe đến Trương Thiên Vũ ham muốn đi nhổ cỏ tận gốc việc, lập tức loại choà loại choạng đứng dậy, vốn liền tuổi già sức yếu tướng mạo càng tang thương, bất đắc dĩ nói: “Đạo hữu, các ngươi đã là chịu đựng thần hoàng lệnh đã đến chiêu an, nếu là đem ta Thủy Tinh Cung một mạch chém giết nói, chẳng lẽ không phải cũng không tốt công đạo?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Thủy Tinh Cung không vâng lời nổi loạn, chúng ta đương nhiên phải đi tiêu diệt việc, có gì khó làm công đạo?”

Cái kia yêu tu thở dài một tiếng nói: “Đạo hữu, chúng ta dù sao là đồng tộc, cần gì phải đuổi tận giết tuyệt? Huống hồ chuyện hôm nay chỉ là chúng ta cùng loài người trong lúc đó tranh tài, đạo hữu cần gì phải chủ động cuốn vào trong đó?”

Phu Dịch bọn người mặc dù đầy Yêu tộc chiến sĩ tên vinh quang, thế nhưng bọn họ cũng không phải chính thức Yêu tộc, hơn nữa lúc trước còn chịu đựng Yêu tộc ám hại, nếu không có lúc đó U Minh bọn người cùng ma thú đại chiến say sưa, cho dù là bọn họ đều tránh khỏi ăn chút khổ sở, lúc này làm sao lại nghe này yêu nghiệt nói như vậy, chỉ là trước mắt bọn này yêu tu thật sự nhiều lắm, mặc dù bọn họ đều chịu đựng trận pháp cắn trả thương thế không nhẹ, thế nhưng một khi cá chết lưới rách nói, tất nhiên cũng có thể phát huy ra không tầm thường sức chiến đấu, đến lúc đó, bọn họ không tránh khỏi bị ít ỏi tổn thương.

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ trong đầu không khỏi xoay một cái, lập tức nói phong xoay một cái, khẽ mím cười nói: “Tiền bối lời ấy xác thực có đạo lý……”

“Thiên Vũ!” Nhưng không nghĩ,

Lời còn chưa nói hết, liền bị Thi Vân ngắt lời nói, chỉ là còn chưa chờ nàng nói nữa đi, Thần Lộ liền đem miệng nàng che.

Phải biết rằng, Thi Vân cùng Trương Thiên Vũ mặc dù tình đầu ý hợp, thế nhưng nói cho cùng, muốn nói đối với Trương Thiên Vũ hiểu ra, Thi Vân nhưng vẫn là không sánh được Thần Lộ.

Trương Thiên Vũ thấy cảnh này sau khi, lập tức đối với Thi Vân cười nói: “Chúng ta chịu đựng bệ hạ lệnh đã đến chiêu an, nếu như coi là thật đem Long cung tộc nhân tiêu diệt nói, đích xác không tốt công đạo, cho nên chúng ta nên mang mấy người trở về, cũng giống như bệ hạ công đạo.”

Nói thế mặc dù là đúng Thi Vân theo như lời, thế nhưng kì thực lại là nói cho trong đại điện một đám yêu tu, lời này chánh thức ý nghĩa, chính là muốn cho bọn hắn sinh hy vọng, cứ như vậy, bọn họ là có thể không kiêng nể gì đi nhổ cỏ tận gốc chuyện.

Cũng may Thi Vân mặc dù không rõ Trương Thiên Vũ lời ấy tâm ý, thế nhưng nàng đối với Trương Thiên Vũ lại là cực kỳ tín nhiệm, cho nên liền cũng không có kiên trì nữa, lập tức gật gù, giả vờ phụ họa nói: “A, đích xác như thế.”

Nghe đến hai người lần này đối thoại, này vốn muốn liều chết phản kháng yêu tu quả nhiên có hơn một nửa thở phào nhẹ nhõm, cũng không biết là ai hô một câu: “Tiểu nhân đồng ý tùy tùng thánh sứ quy thuận Thánh sơn.”

Này một tiếng còn chưa hạ xuống, liền có vô số yêu tu lớn tiếng phụ họa, Hàn Độc Long nghe vào trong tai nhất thời tức giận đến giận sôi lên, thế nhưng này một đám yêu tu mặc dù dựa vào cùng Thủy Tinh Cung, lại đều không phải là chánh thức lệ thuộc quan hệ, cho nên cũng chỉ có thể tức giận đến nghiến răng lại là không có cách nào.

Hắn đúng là muốn ra tay đem những người này đánh giết, thế nhưng kể từ đó, nhất định gây nên lớn hơn nữa phản công, đến lúc đó chúng bạn xa lánh, kết cục của hắn liền chỉ có một, đó là chết!

“Các ngươi không muốn nghe hắn ta thuyết mê hoặc người khác! Bọn họ căn bản không phải Thánh sơn sứ giả, bọn họ là giả!”

Đúng lúc này, bác lừa dối đột nhiên không biết từ đâu đến chui ra, ẩy âm thanh dỗ sáng trực tiếp lấn át kêu loạn nhiều yêu tu.

Nhưng không nghĩ, bác lừa dối vừa dứt lời, liền có 1 tiểu yêu trực tiếp giận dữ nói: “Tốt ngươi cái con mực tinh, chính ngươi tìm chết thì thôi, còn muốn mang theo ta.....”

Vậy mà, bác lừa dối người này cũng là lòng nhẫn tâm cay hạng người, cái kia tiểu yêu còn chưa có nói xong, bác lừa dối bên hông trường kiếm lập tức hóa thành một đạo Ô Quang lóe lên một cái rồi biến mất, mọi người còn chưa thấy rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại phát hiện cái kia tiểu yêu sớm đầu một nỗi thân một nẻo.

“Hừ!” Trương Thiên Vũ mắt thấy người này muốn chuyện xấu, lập tức hừ lạnh một tiếng, tay nắm Côn Lôn ngự kiếm quyết, thắt tinh bảo kiếm lập tức hóa thành một đạo ngân quang hướng về ẩy vặn đi.

“Keng!”

Một tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng vang lên theo, chỉ thấy bác lừa dối bên hông chỗ hệ chỉ còn lại vỏ kiếm, bạch kiếm lại là hóa thành một đạo Ô Quang đem ngân quang ngăn lại.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 388: Lại Hỗn Chiến

Hàn Độc Long nhìn thấy bác lừa dối ra tay, trong lòng không khỏi mừng rỡ, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Các anh em, nhân tộc am hiểu nhất khiến gian đùa bỡn kế, không muốn chết, hãy cùng ta giết!”

Dứt lời, tay phải một ngón tay, liền gấp một đạo hắc quang hướng về Trương Thiên Vũ phóng tới, Liên Hoa Tiên tử ở tại mở miệng thời gian đã có chuẩn bị, hắc quang vừa mới bắn ra, liền gấp ẩy xanh biếc trường kiếm hóa thành một luồng ánh kiếm đem đỡ.

Đến Trương Thiên Vũ vừa mới đột nhiên ra tay, kỳ thực có điều mới không đến một cái hô hấp thời gian, lúc này 11 vị Hoa tiên tử rốt cục phản ứng lại, hoa mai, hoa đào, Phù Dung, ngọc trâm, sơn trà, hoa cúc các loại sáu vị Tiên tử lập tức mỗi một chấp binh khí thăng hướng Hàn Độc Long, Hạnh Hoa, hoa quế hai vị Tiên tử cùng Trương Thiên Vũ hợp chiến bác lừa dối lão yêu, chõ hơn Mẫu Đan, cây lựu, thủy tiên ba vị Tiên tử bảo vệ tả hữu, để ngừa còn lại tiểu yêu sinh loạn.

Quả nhiên, một tên trong đó mới lên cấp lôi kiếp cảnh tu sĩ mạnh từ trên mặt đất nhảy lên, trực tiếp bức ra ba giọt trong lòng máu, linh khí lập tức khôi phục như lúc ban đầu, cầm trong tay một thanh trường thương hung ác hướng về Phu Dịch đánh lén mà đến.

Thủy tiên Tiên tử vội vàng lấy ra thủy linh châu bắn ra một đạo xanh thăm tiên quang đem Phu Dịch bọc lại, Mẫu Đan Tiên tử cùng lúc đó cầm trong tay ba thước ngân sương, lấy triển đấu cùng nhau.

Đúng lúc này, một đám yêu tu cùng ồn ào mà lên, dồn dập bức ra trong lòng

máu khôi phục linh khí, muốn cùng Phu Dịch này một phuơng cá chết lưới rách.

Nhìn trước mắt một màn, Thần Lộ trong đầu đột nhiên đột thông suốt, lập tức sinh ra một kế, lập tức quay rục rịch một đám yêu tu khẽ kêu một tiếng nói: “Ta dùng thần tộc công chúa tên tuyêñ thê, phàm trợ giúp chúng ta bình định nhiều, đều có thể vào Thánh sơn, và coi ấy công lao phong thưởng linh đan giúp đỡ tu hành.”

Thần Lộ lời vừa nói ra, này ngóng trông Thanh Khâu Sơn còn tả hữu quan sát yêu tu nhất thời mừng rỡ, tiếng nói mới vừa, liền có hơi biến hóa thể cảnh trung kỳ yêu tu bức ra trong lòng máu khôi phục linh khí, và dùng trường kiếm trong tay trực tiếp đem một gã ham muốn nhầm phía Phu Dịch bọn người yêu tu chặt đầu.

Một kiếm này, trực tiếp tại kia một đám yêu tu bên trong gây nén ngàn tầng sóng lớn, này muốn giết hướng về Phu Dịch bọn người yêu tu lập tức như gắp đại địch, hoảng loạn không thôi, nơi nào còn quan tâm được cái khác, cũng không kịp nhớ bên cạnh đến tột cùng là Hàn Độc Long người, còn là ham muốn quy thuận Thánh sơn người, trực tiếp dùng binh khí trong tay chém về phía bên cạnh yêu tu.

Nhất thời, hơn ngàn yêu tu đều là từng người tự chiến, ngày xưa đạo hữu lúc này đều là sinh tử địch, cả tòa đại điện tiếng giết nỗi lên bốn phía, tàn cánh tay chân tay gãy bay múa đầy trời, máu tươi não hàng phục chung quanh tung toé, rất tàn nhẫn.

Chỉ là lúc này nguy cơ trùng trùng, bất kể là Bồng Lai Tiên tử còn là Thần Lộ, Phượng Dao, Thi Vân ba nữ, đều bất chấp buồn nôn, bởi vì cái kia ba gã mới lên cấp lôi kiếp cảnh tu sĩ đã hướng về bọn họ đánh tới.

Thần Lộ vội vàng thi triển về phong trở lại lửa, cùng Chu Tước của Phượng Dao thần diêm hỗ trợ lẫn nhau, trực tiếp đón lấy một gã khác nhào tới mới lên cấp lôi kiếp cảnh yêu tu, cái kia yêu tu vốn cho là ngăn chặn bất quá là của hắn

hai cái Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, cho nên vẫn chưa đặt ở trong mắt, nhưng không nghĩ Chu Tước diễm nhìn như bình thường, lại là thiên địa cường đại nhất thần hỏa một trong, một khi đốt cháy ở trên người, lập tức liền đem cháy sạch sứt đầu mẻ trán, mặc kệ như thế nào làm, cũng không có thể đem lửa tắt, vội vàng hô to một tiếng: “Giúp ta!”

Một gã khác mới lên cấp lôi kiếp cảnh tu sĩ mắt thấy đạo hữu không địch lại, vội vàng bắn ra một đạo hắc khí đem toàn thân bao phủ, lúc này mới đem Chu Tước thần diễm ngăn trở ở tại ngoài thân, hai người lập tức hội hợp một chỗ, liên hệ đối chiến Thần Lộ Phượng Dao hai nữ.

Cây lựu Tiên tử vội vàng cầm trường kiếm trong tay đỡ một gã khác mới lên cấp lôi kiếp cảnh tu sĩ, cây lựu Tiên tử chính là Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, hơn nữa làm tông môn tu sĩ, trái lại cái kia yêu tu cảnh giới chênh lệch một bậc không nói, còn chỉ là tán tu hàng ngũ, tự nhiên không phải cây lựu Tiên tử đối thủ, chỉ là tu vi tới loại cảnh giới này, cây lựu Tiên tử như muốn trong thời gian ngắn bắt, nhưng cũng là không thể sự tình, cho nên tu sĩ kia mặc dù ở hạ phong, nhưng cũng có thể chống đỡ vừa đứt thời gian.

Nơi đây, giữa trường chưa động thủ liền chỉ có tên kia lâu năm lôi kiếp cảnh tu sĩ, đương nhiên, cũng không phải hắn không muốn động thủ, chỉ là hắn bây giờ tuổi thọ đã gần đến khô cạn, không sánh được những người trẻ tuổi này, để hắn lãng phí cái kia chỉ có một giọt trong lòng máu, không khác là tự sát, cho nên cũng chỉ có thể đứng ở nơi đó thấy trên mặt kêu loạn tình hình, lại là không thể làm gì.

Cùng với đồng dạng không thể làm gì, còn có Hàn Độc Long cùng bác lừa dối hai người, chỉ tiếc Hàn Độc Long bị Liên Hoa Tiên tử bèn sáu vị Hoa tiên tử của Thiên Tiên Cảnh vây kín, lúc này chính hắn đều ứng phó chú ý không rảnh,

Nơi nào còn nhớ được chỉ huy cục diện?

Bác lừa dối cũng giống như thế, Trương Thiên Vũ mặc dù chỉ có Địa Tiên

Cảnh, thế nhưng nhưng có Hạnh Hoa, hoa quế hai vị Tiên tử của Thiên Tiên Cảnh trợ chiến, bác lừa dối có điều là ảo thể cảnh hậu kỳ, nơi nào chịu nổi như vậy vây kín tư thế, cũng may ấy sống gần vạn năm, kinh nghiệm đối địch cực kỳ phong phú, mặc dù ở hạ phong, nhưng vẫn là thành thạo, vẫn chưa lộ ra dấu hiệu thất bại.

Chỉ tiếc này yêu tu đã giết đỏ mắt, lúc này đừng nói chính hắn đồng dạng phân tâm không được, coi như hắn là rảnh rỗi việc, ứng đối lúc này tình hình đồng dạng là bất lực.

Bác lừa dối hoang mang bốn phía quét qua, đúng dịp thấy đứng ở nơi đó không nhúc nhích lâu năm lôi kiếp cảnh tu sĩ, lập tức lớn tiếng nói: “Bảo đạo hữu, mau mau ra tay.”

Nhưng không nghĩ, cái kia được gọi là bảo lâu năm lôi kiếp cảnh tu sĩ lại là thờ ơ, chỗ đúng là bác lừa dối này vừa phân thân, bị hoa quế Tiên tử một kiếm bổ vào phía sau lưng, bổ ra một đường thật dài lỗ hổng, trong lúc nhất thời máu thịt ở ngoài lật, máu đen đâng trào ra.

“A.....”

Bác lừa dối không khỏi kêu thảm một tiếng, vội vàng quay đầu lại hướng hoa quế Tiên tử phun một cái, liền từ trong miệng phun ra một luồng nồng nặc vô cùng khói đen.

“Cẩn thận!” Hạnh Hoa Tiên tử không khỏi kêu lên một tiếng, trường kiếm trong tay lập tức gia tăng thế công, một kiếm bổ vào bác lừa dối cầm kiếm cánh tay phải, trực tiếp đem xương chặt đứt, chỉ chừa một tầng da thịt miến cưỡng kéo lại cụt tay.

“A.....”

Bác lừa dối lại kêu thảm một tiếng, lại quay đầu lại hướng tới Hạnh Hoa Tiên tử phun ra một hơi khói đen, lúc này Trương Thiên Vũ vừa vặn thân ở Hạnh Hoa

Tiên tử phía sau, bởi vì có khói đen che mắt, e sợ cho tổn thương hai vị Tiên tử, Trương Thiên Vũ vội vàng bốc lên thu tự quyết, đem thất tinh bảo kiếm thu hồi, nhưng không nghĩ, một đạo Ô Quang né qua, chính là bác lừa dối điều khiển độn quang trốn ra phía ngoài đi, lại nghĩ ngự kiếm truy kích thời gian, lại là chậm một bước.

Đúng lúc này, hoa quế Tiên tử cùng Hạnh Hoa Tiên tử cùng nhau phát sinh một tiếng thống khổ không chịu nổi có tiếng kêu thảm thiết, Trương Thiên Vũ khẩn trương, vội vàng bấm 1 vay mượn phong quyết, theo thần chú thốt ra, một luồng kình lực bỗng dừng bay lên, chỉ trong nháy mắt, liền đem đoàn kia nồng nặc vô cùng khói đen thối tan.

Khói đen tản đi sau, hiện ra hai vị Tiên tử thân hình, chỉ thấy lúc này hai người vốn béo腴 trắng nõn, vô cùng mịn màng da thịt lại thối rữa không chịu nổi, Trương Thiên Vũ nhất thời hoảng hốt, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới tay lấy ra nước linh phù đánh ra, hóa thành một vũng thanh tuyển đem trên người của hai người, vốn trong suốt vô cùng thanh tuyển lập tức hóa thành giống như là mực nước dơ bẩn nước.

Trương Thiên Vũ nhất thời khẩn trương, liên tiếp đánh ra lục đạo nước linh phù, lúc này mới đem trên người của hai người độc thủy hết mức tẩy đi.

“Mau, ăn mau đi nuốt xuống.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 389: Trần Áp Hắc Long

Đợi cho trên người của hai người độc thủy diệt hết sau khi, Trương Thiên Vũ vội vàng lấy ra hai viên trừ độc linh đan đưa tới, hai vị Tiên tử không dám chần chờ, vội vàng tiếp nhận nuốt vào trong bụng, thuốc vào trong bụng sau khi, ở linh khí huy động bên dưới, lập tức liền theo quanh thân huyết mạch át chế quanh thân da thịt thối rữa tư thế, chỉ tiếc lại cũng không có khôi phục lúc trước dáng dấp, này vốn thối rữa vết thương đều là kết thành mỗi người nhìn thấy mà giật mình vết sẹo.

Hai vị Tiên tử nhất thời vô cùng đau đớn, Trương Thiên Vũ tự biết thích chưng diện bèn nỡ nhịn trời sinh bản tính, mặc dù là người tu tiên cũng khó thoát ấy pháp tắc, tùy tiện nói: “Hai vị Tiên tử cắt chớ gấp, đợi cho sắp xếp này yêu nghiệt sau khi, ta thì sẽ cho các ngươi luyện chế trú nhan đan, bảo đảm các ngươi có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Trương Thiên Vũ am hiểu kỳ vàng thuật, hoa quế Tiên tử cùng Hạnh Hoa Tiên tử 1 nghe ấy nói, tự nhiên mừng rỡ, lập tức liền không nghĩ nữa này vết sẹo việc, song song nâng kiếm hướng về Thần Lộ cùng Phượng Dao triền đấu hai gã mới lên cấp lôi kiếp cảnh giết đi.

Bởi vì trên sân bảy giờ đối chiến bên trong chỉ có các nàng hai người nơi đây chiếm hạ phong, dù sao các nàng cầm đến bất quá là Chu Tước thần diễm lợi, trước mắt đối phương có phòng bị, uy lực tự nhiên mất giá rất nhiều, trước mắt các nàng hai người đã chống đỡ không được bao lâu, cho nên hai vị Tiên tử nhìn bốn phía một cái, liền cầm kiếm đến cứu viện, phân biệt dùng trường kiếm trong tay dưới kệ một gã yêu tu.

Đúng lúc này, Hàn Độc Long lớn tiếng la lên, “các ngươi dừng lại, không

muốn chết thì kết trận, nhanh kết trận!”

Đáng tiếc, tiếng này chó cùng rút giậu như la lên hoàn toàn là làm việc vô ích, không nói đến cái kia mấy cái lôi kiếp cảnh đại yêu mỗi loại bị cuốn lấy, quan trọng nhất chính là, cái kia gần 2000 tên yêu tu sớm đã là kêu loạn một mảnh, ai cũng không dám tùy ý ngừng tay, bởi vì mỗi một người bọn hắn đều gần như có thể bảo đảm chính mình ngừng tay, vạn nhất ngừng tay sau bị người khác đâm sau lưng giết người đâu?

Liên Hoa Tiên tử cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi nếu bó tay chịu trói, bắn đao có thể cân nhắc cho ngươi lưu lại toàn thây.”

“Oa ạ ạ!” Hắc Độc Long vừa nghe nhất thời tức giận đến giận sôi lên, lập tức hét lớn một tiếng, xuất hiện lần nữa vô cùng to lớn Hắc Long thân phận thật sự.

“Hừ!” Đúng lúc này, Liên Hoa đột nhiên hừ lạnh một tiếng, quát lên một tiếng lớn nói: “Thì chờ ngươi hiện yêu thân!”

Dứt lời, hét lớn một tiếng nói: “Mở!”

Vừa dứt lời, chỉ thấy dưới chân đại địa bỗng dựng phát hiện một đóa khổng lồ vô cùng Liên Hoa, lúc này Liên Hoa hoa nở 36 phẩm, tiên quang bắn ra bốn phía, thánh khiết vô cùng, chính là ấy đang mang giao tu pháp bảo.

Đúng lúc này, sáu vị Tiên tử biến sắc, tùy theo đồng hô một tiếng nói: “Sư thúc không thể!”

Nhưng không nghĩ, Liên Hoa Tiên tử căn bản hờ hững, trực tiếp khẽ kêu một tiếng nói: “Phọc (fú)!”

Theo tiếng này khẽ kêu, 36 phẩm xanh Liên Hoa cánh đột nhiên thoát ly búp hoa, từng mảng từng mảng cánh hoa trực tiếp kề sát ở Hắc Long thân phận thật sự bên trên.

“Sư thúc!.....”

Sáu vị Tiên tử sắc mặt lập tức trở nên trăng bêch, muốn ngăn cản lại là chậm một bước, chỉ thấy này cánh hoa kề sát ở Hắc Long thân phận thật sự sau khi, khổng lồ Hắc Long liền tại đây thánh khiết tiên quang bao lại bên dưới chầm chậm thu nhỏ lại.

“Đạo hữu hạ thủ lưu tình.....”

Đúng lúc này, tên kia lâu năm lôi kiếp cảnh yêu tu, cũng chính là bác lừa dối trong miệng Bảo Chi rốt cục mở miệng.

Thế nhưng Liên Hoa Tiên tử triển khai phép thuật này đã bức ra chỉ có giọt nước trong lòng máu, nói cách khác nàng lãng phí rã 120 năm tuổi thọ, Thiên Tiên Cảnh tu sĩ vốn liền chỉ có 1200 năm tuổi thọ, mà nàng thân mình đã sống 1078 năm, hôm nay làm phép, đã là tương đương với đồng quy vu tận, làm sao có khả năng thu tay lại?

Hơn nữa nếu là thu tay lại nói, ở đây nhiều liền không có người nào có thể áp chế Hắc Long, giới lúc chẳng lẽ không phải đem này một đám vẫn bối tính mạng giao cho tay đối phương?

Cho nên Liên Hoa Tiên tử không chần chờ, hai tay nhanh chóng kết ấn, đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm.

Bảo Chi gặp Liên Hoa Tiên tử cũng không có thu hồi phép thuật dấu hiệu lập tức khẩn trương, thân hình tùy theo hơi động liền hướng về Liên Hoa Tiên tử mà đến, thế nhưng Liên Hoa Tiên tử đều không phải là một người tác chiến, bên cạnh cái kia sáu vị Tiên tử lúc này mặc dù tâm tình đau buồn không ngớt, thế nhưng cũng tuyệt đối không thể để Liên Hoa Tiên tử này 120 năm tuổi thọ uổng phí hết, lập tức mỗi loại thân hình hơi động, với Liên Hoa Tiên tử cùng cái kia yêu tu trong lúc đó đúc thành một đạo bức tường người.

Hoa mai Tiên tử giận dữ nói: “Bảo Chi đạo hữu, ta Bồng Lai làm việc nói vậy ngươi cũng có nghe thấy, hôm nay đạo hữu nếu là dùng tay như vậy, ta bảo

đảm Bồng Lai không cùng đạo hữu làm khó dễ,

Thế nhưng nếu đạo hữu cố ý muốn giúp này yêu nghiệt làm dữ, đừng nói trước mắt nhất định máu phun ra năm bước, coi như đạo hữu tu vi hôm nay khả năng tránh được kiếp nạn này, ta Bồng Lai coi như đuổi đến chân trời góc biển, cũng chắc chắn ngươi chém giết!”

Phù Dung Tiên tử đồng dạng hờ lạnh một tiếng nói: “Bảo Chi đạo hữu, bần đạo ngươi tuổi thọ không có mấy, sinh tử đối với ngươi mà nói đích xác không tính là gì, thế nhưng bần đạo nghe nói ngươi tựa hồ có một vị học trò cưng bấy giờ sống nhờ với Thanh Khâu Sơn.....”

Bảo Chi nghe đến Phù Dung Tiên tử đở la la uy hiếp không khỏi sững sốt, hắn vạn vạn không ngờ rằng này nhìn như yếu điệu Tiên tử cửa ra lại ác độc như thế, trong lòng tuy có không cam lòng, thế nhưng là không thể làm gì, bởi vì bây giờ ở thế gian này, ngoại trừ chấn hưng Đông Hải Yêu tộc tâm nguyện này ở ngoài, liền chỉ còn lại có hài tử kia.

Hơn nữa chuyện hôm nay vốn chính là anh em nhà họ Hàn cùng bác lừa dối âm mưu, hắn vốn chính là phản đối, nghĩ đến đây, Bảo Chi lão yêu chỉ phải thở dài, cười khổ một tiếng nói: “Thôi..... thôi..... lão hủ cho đến tận này sống hơn 13,000 tuổi, gió to sóng lớn gì chưa thấy qua, thế nhưng hôm nay lại thua ở các ngươi này con nhóc con trong tay..... ai!”

Dứt lời, Bảo Chi lão yêu thân hình xoay một cái, hướng Phu Dịch hé lớn một tiếng nói: “Thánh hỏa Thiên Tôn, kính xin thu tay lại.”

Phu Dịch còn đang nghi hoặc, Bảo Chi lão yêu tay phải hướng cái kia cá chuỗi phương hướng một ngón tay, con kia cá chuỗi lập tức phục hóa thành một luồng nồng nặc khói đen bồng dung biến mất không còn tăm hơi, Phu Dịch lập tức bồng nhiên tỉnh ngộ vội vàng thu hồi Phong Thiên Kính.

Phu Dịch đang định tìm hỏi thời gian, chỉ nghe Liên Hoa Tiên tử lại khẽ kêu một tiếng nói: “Câu nệ!”

Ấy tiếng như sấm sét vang vọng cả tòa cung điện, một đám yêu tu lập tức tuy bị cảnh tỉnh bình thường cùng nhau sững sờ ở nơi đó, khi bọn hắn phản ứng lại sau khi vội vàng hướng về Liên Hoa Tiên tử nơi nhìn tới, chỉ thấy Hắc Long đã bị cái kia 3 mươi sáu cánh dưới áp chế của Liên Hoa hóa thành một con ba thước cá chạch, lúc này đã bị câu đẽn búp hoa bên trong.

“Thu!”

Liên Hoa Tiên tử lại khẽ kêu một tiếng, cái kia Liên Hoa tùy theo chậm chậm hợp lại, mặc cho Hắc Long như thế nào trăn trọc bốc lên, vẫn cứ không thể phá tan Liên Hoa kết giới.

Cái kia bốn gã mới lén cắp lôi kiếp cảnh tu sĩ chính là anh em nhà họ Hàn tâm phúc, mắt thấy Hàn Ác Hổ bị tru diệt, Hàn Độc Long bây giờ lại bị Liên Hoa Tiên tử trấn áp, nhất thời giận không thể nuốt, lập tức cùng kêu lên chọt quát một tiếng, ham muốn hướng về 36 phẩm Thanh Liên vọt tới.

“Chậm!”

Ai biết, đúng lúc này, Bảo Chi lão yêu có tiếng như là ruộng cạn sấm sét bình thường bỗng dừng vang lên.

Bốn gã lôi kiếp cảnh tu sĩ không khỏi sững sốt, đang nghi hoặc thời gian, Bảo Chi lão yêu thở dài một tiếng nói: “Hàn Độc Long, Hàn Ác Hổ huynh đệ hai người cùng bác lừa dối thiết kế âm mưu, không duyên cớ tính kế Bồng Lai đạo hữu còn đây là bất nghĩa cử chỉ, dẫn đến bộ tộc ta chết nặng nề, bây giờ một người bị giết, một người bị trói còn đây là bạn rượu, bọn ngươi hắn là còn muốn trợ Trụ vi ngược không thành công?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 390: Kiếm Tiên Kiếm

“Hỗn trưởng, ngươi và ta cùng ăn ấy bổng lộc, tự nhiên lấy cái chết bắt chước làm theo, Bảo Chi lão nhân ngươi từ sơ chết cút ngay chính là, chặn lại chúng ta làm chi!” Một tên trong đó lôi kiếp cảnh yêu tu nhất thời tức giận đến giận sôi lên, lập tức chửi như tát nước một tiếng, lập tức liền hướng về sáu vị Hoa tiên tử tạo thành bức tường người phóng đi.

Bảo Chi lão yêu này nguyên rủa trong đôi mắt đột nhiên tinh quang lóe lên, quát lạnh một tiếng nói: “Làm càn!”

Còn chưa các loại Tiên tử bọn ra tay, Bảo Chi lão yêu tay phải hướng về đỉnh điện một ngón tay, chỉ nghe một tiếng sét có tiếng bất chợt vang, lập tức liền nhìn thấy một đạo màu đen sấm sét từ trên trời giáng xuống.

Bảo Chi lão yêu chính là lâu năm lôi kiếp cảnh tu sĩ, lúc này ra tay là vì nhập đội, tự nhiên là ấy tự nhận là mạnh nhất sát chiêu.

Chỉ tiếc cái kia mới lên cấp yêu tu rốt cuộc quá tuổi trẻ, làm sao biết Bảo Chi lão yêu thực lực kỳ thực hoàn toàn không ở Hàn thị huynh đệ bên dưới, chỉ là bởi vì ấy năm đời đã tài cao đem này rồng cung đứng đầu nhường cho, nếu không vậy huynh đệ hai người nào dám tranh?

Cho nên, này yêu tu tự nhiên là nghè con mới sinh không sợ cọp, trực tiếp ỷ vào tu vi gần gũi lựa chọn găng gượng chống đỡ, chỉ thấy ấy trong miệng thốt ra một viên xanh thăm nội đan, trực tiếp hóa thành một đạo bích mang phong lênh cao, hướng về cái kia màu đen sấm sét nghênh đón.

“Hừ hừ.....” Bảo Chi lão yêu không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Tiểu nhi,

ngươi đem cho ngươi hung hăng trả giá thật lớn.”

Còn chưa dứt lời, liền gặp cái kia quạ lôi cùng lục mang đụng vào nhau.

Nhưng không nghĩ cả hai chạm vào nhau, căn bản không có mọi người tưởng tượng tiếng nổ vang, chỉ thấy cái kia quạ lôi lại giống như cá voi hút nước, trực tiếp đem cái kia lục mang im hơi lặng tiếng nuốt chửng.

“Phụp!”

Yêu đan bị bắt, cái kia yêu tu nhất thời cảm giác được ngực tinh lực lăn lộn, không nhịn được phun ra một búng máu.

Chỉ tiếc, Bảo Chi lão yêu công kích cũng không có kết thúc, chỉ thấy cái kia quạ lôi ở nuốt chửng yêu đan sau khi tốc độ không giảm chút nào hướng về cái kia yêu tu mà đến.

Yêu tu nhất thời kinh hãi đến biến sắc, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Cứu ta.”

Thế nhưng cái kia ba gã mới lên cấp lôi kiếp cảnh yêu tu lại là không nhúc nhích đứng ở nơi đó, cũng không có ra tay ý tứ.

Dù sao vừa mới cái kia quỷ dị một màn đã hoàn toàn đem bọn họ hoàn toàn chấn nhiếp, bọn họ căn bản không biết là này quạ lôi đến tột cùng ra sao thắn thông, nào dám tùy tiện ra tay giúp đỡ?

Cái kia yêu tu thấy không có người giúp đỡ, lập tức muốn né tránh, lại là chậm một bước, cái kia quạ lôi trực tiếp bỗng ở trên đỉnh đầu, vẫn như cũ là im hơi lặng tiếng, cái kia yêu tu cả người liền biến mất không còn tăm hơi.

Thế nhưng, càng khiến người ta kinh sợ còn ở phía sau, chỉ thấy cái kia yêu tu dưới chân ngọc thạch đồng dạng biến mất không còn tăm hơi,

Trực tiếp biến thành một to đẽn bánh xe, sâu không thấy đáy động không đáy.

“Khụ.....”

Giữa lúc tất cả mọi người đều bị Bảo Chi lão yêu chiêu thức ấy chấn động thật lâu không có phục hồi tinh thần lại thời gian, Liên Hoa Tiên tử một tiếng thanh ho thức tỉnh mọi người.

Đào hoa tiên tử vội vàng thân hình lóe lên, xuất hiện ở Liên Hoa Tiên tử bên cạnh, đưa nàng lung lay sắp đổ thân hình đỡ lấy, sốt sắng nói: “Sư thúc, ngươi thế nào rồi?”

Liên Hoa Tiên tử khẽ mỉm cười nói: “Không ngại, làm sơ điều tức thuận tiện.”

“Ai da.....” Bảo Chi lão yêu không khỏi thở dài một tiếng, cười khổ một tiếng nói: “Đáng giá sao?”

Liên Hoa Tiên tử cười nói: “Không có vấn đề đáng giá hay không đáng giá, trước mắt Tiên Ma đại chiến lớn túc, nếu không thể đem này hậu hoạn xóa đi nói, ngàn năm trước kết quả tất nhiên sẽ lại tái hiện.”

Bảo Chi lão yêu thở dài nói: “Cũng được.”

Nói xong liền quay đầu đối với Thần Lộ nói: “Công chúa, lão hủ đã mất nhiều hay ít thời gian có thể sống, hôm nay chỉ muốn cầu người một chuyện.”

Thần Lộ không khỏi hơi nghi hoặc một chút, theo bản năng nhìn về phía Phu Dịch, nhìn thấy Phu Dịch nhẹ nhàng gật gù, tùy tiện nói: “Tiền bối chỉ quản dặn dò chính là.”

Bảo Chi lão yêu thở dài một tiếng nói: “Ta bình sanh tâm nguyện không gì bằng chấn hưng bộ tộc ta, nay gặp công chúa mấy vị thiếu niên anh tài, nhất định có thể làm ta loài hưng thịnh, lão hủ thực cảm giác vui mừng, lão hủ cũng không có đừng thỉnh cầu, chỉ hy vọng công chúa có thể đối với ta Long cung này một đám binh sĩ chuyện cũ sẽ bỏ qua, cùng mấy thu nhận với Thánh sơn, lão hủ chắc

chắn chẽt cũng không tiếc.”

“Hả……” Thần Lộ vừa nghe Bảo Chi lão yêu lại không phải làm cho nàng chiêu cỗ hăn học trò cưng, mà là làm cho nàng hợp nhất này yêu tu, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải, lập tức lại nhìn về phía Phu Dịch.

Phu Dịch cười cười, trực tiếp thay thế trả lời: “Bảo Chi tiền bối từ theo ta các loại gắp mặt bệ hạ chính là, còn thu nhận hay không, đương nhiên phải bệ hạ tự mình định đoạt, chúng ta há có thể làm chủ?”

“Hả……” Bảo Chi lão yêu xong không khỏi có chút thất vọng, có điều nghe đến Phu Dịch mặt sau nói lúc, lại là trong lòng vui vẻ.

“Có điều tiền bối hết xin yên tâm, chúng ta thì sẽ dùng hết khả năng hảo ngôn khuyên bảo.”

Dứt lời, Phu Dịch đối với Trương Thiên Vũ nói: “Thiên Vũ, ngươi bây giờ viết một phong thư giao cho Bảo Chi tiền bối, để hăn mang theo này Long cung tộc nhân tiến đến Thanh Khâu Sơn gắp mặt bệ hạ.”

Bảo Chi lão yêu không khỏi sững sốt, lập tức hỏi: “Các ngươi không trở về Thánh sơn gì?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Thật sự xin lỗi, chúng ta còn có việc quan trọng trong người, không thể cùng tiền bối đồng hành.”

“Hả……”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tiền bối cứ yên tâm đi, Long cung cùng Thanh Khâu chính là đồng căn tương sinh, huống hồ bây giờ Ma tộc thế lớn, nếu có thể có Long cung chư vị trợ lực, Thanh Khâu vui không bằng, nơi nào sẽ từ chối? Chỉ là ta cảm thấy ngươi này tộc nhân đều không phải là đều đồng ý gia nhập Thanh Khâu?”

Dứt lời, liền nhìn về phía cái kia ba gã mới lên cấp lôi kiếp cảnh yêu tu.

Cái kia ba gã yêu tu không khỏi thắt kinh, một tên trong đó lớn tuổi người vội vàng trả lời: “Chúng ta tự nhiên đồng ý tuỳ tùng Bảo Chi trưởng lão đi tới Thánh sơn.”

“Vậy là tốt rồi.” Trương Thiên Vũ lập tức gật gù, tiếp theo liền từ trong Càn Khôn Giới lấy ra giấy mực, trực tiếp bút lớn vung lên một cái, liền đem thư viết xong, tiếp theo tiện tay gấp lại, đi lên trước đưa cho Bảo Chi lão yêu tay.

Bảo Chi lão yêu tiếp ở trong tay, vội vàng triển khai, chỉ thấy trên giấy chỉ có 10 hai chữ: “Long cung ý vào Thanh Khâu, khẩn cầu bệ hạ nạp.”

Chữ mặc dù không nhiều, nhưng cũng đơn giản sáng tỏ, chỉ là này không có kí tên nói.....

Bảo Chi lão yêu không khỏi có chút lo lắng nói: “Đạo hữu có phải là đã quên kí tên?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Tu sĩ ít có viết chữ, &# 85; &# 85; đọc sách &# 32;w ww &# 46;uu kans &# 104;u. c &# 111;m &# 32; ta chính là viết bệ hạ cũng chưa chắc tin, không bằng.....”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ con ngươi đảo một vòng, lập tức đối với Thi Vân nói: “Thì dùng bạch ngọc kiếm làm tín vật?”

Thi Vân lúc này kiếm xong mặc dù còn chưa thành, thế nhưng đã có sáu phần mười hỏa hầu, bây giờ vừa vặn trừ bạch ngọc kiếm dùng thực chiến rèn luyện, tương lai một khi đăng lâm Thiên Tiên Cảnh, liền có thể không muộn dựa vào thực kiếm, phải biết rằng, kiếm khí nuôi kiếm xong một khi chánh thức đại thành, liền ít nhất tương đương với tiên khí cao nhất tồn tại, mặc dù là Chu Tước của Phu Dịch thần kiếm cũng là hít khói.

Mặc dù kiếm này đại thành không sánh bằng thiên cấp thần khí, thế nhưng thần khí thế gian vốn thì không có bao nhiêu, thích hợp kiếm tu sử cũng bất quá

gần như Thượng Thanh thánh nhân Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Hiên Viên Đại Đế Hiên Viên kiếm, mà đây 5 thanh thần kiếm sớm biến mất không thấy hình bóng, liền ấy tung tích truyền thuyết đều không có lưu lại.

Hơn nữa, mặc dù là thần kiếm, đối lập với kiếm tiên một mạch tới nói, vẫn như cũ không giống như riêng mình tể dưỡng dùng tốt, bởi vì thần khí vô luận như thế nào, đến tột cùng là ngoại vật, thủy chung không cách nào tu thành chí cao vô thượng cảnh giới - - người kiếm hợp nhất.

Cho nên, Huyền Thanh thượng nhân ngự sử Viêm Đế kiếm, càng nhiều chính là một loại thân phận thân thể chinh, chánh thức sử dụng sát chiêu thời gian còn là muôn dùng chính mình tể dưỡng kiếm khí.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 391: Rời Đิ Long Cung

Có điều, kiếm này rèn luyện thật sự là hung hiểm vô cùng, ở hỏa hầu chưa thành thời gian một khi tổn hại không những kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thế nhưng Thiên đạo chí công, mạnh mẽ lực công kích đồng dạng nương theo lấy ấy tể dưỡng khó khăn, cho nên nếu muốn đại thành, vừa nhất định phải đỗ qua thực chiến rèn luyện.

Cho nên hiện nay thiên hạ ngoại trừ Huyền Thanh thượng nhân ở ngoài, liền chỉ có năm đó được khen là Huyền Môn hai đời người số một kẻ phản bội Ti Đồ Dịch, năm đó hắn liền đem kiếm xong luyện tới chín phần mười hỏa hầu, uy lực của nó tuyệt đối ở thất tinh bảo kiếm của Trương Thiên Vũ bên trên.

Cho nên nói lên Ti Đồ Dịch cũng được cho mấy ngàn năm khó gặp tu tiên kỳ tài, chỉ tiếc cuối cùng vì yêu thành hận đi nhầm vào lạc lối, thật sự là khiến người ta tiếc hận, đồng thời cũng tuyệt đối được cho Huyền Môn một cực kỳ to lớn tổn thất.

Cũng may với Ti Đồ Dịch sau khi, lại có Hiếu Nguyệt Tiên tử thiên tư tuyệt diêm cang ở Ti Đồ Dịch bên trên, gần như không đủ thời gian ngàn năm, tu vi liền đã tới Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao, trở thành Huyền Môn tiếp theo Huyền Thanh thượng nhân bên dưới người số một, tuyệt đối là thế gian ít có.

Bởi vì Trương Thiên Vũ lúc trước thì khuyên bảo qua Thi Vân, muốn nàng chuyên tâm tế dưỡng kiếm xong, cho nên Thi Vân mặc dù có chút không nỡ đưa ra tiên khí cấp bậc bạch ngọc kiếm, thế nhưng bây giờ muốn động viên này hơn ngàn tên yêu tu, thì tất nhiên muốn có điều trả giá, nếu không nếu như bọn họ liều chết một trận chiến nói, chỉ dựa vào Bảo Chi lão yêu vừa mới cái kia một tay cho tới bây giờ chưa từng nhìn ra ấy áo ý quạ lôi, thì đủ để trên bọn họ trả

giá to lớn giá cả.

Cho nên Thi Vân cũng không có hẹp hòi, trực tiếp đem bạch ngọc kiếm ném qua, Trương Thiên Vũ tiếp ở trong tay, lập tức đẩy lên Bảo Chi lão yêu trước mặt, cười nói: “Lệnh đồ đã ở Thanh Khâu Sơn, tự nhiên cũng nói tiền bối nói tới từ vị Thần Vương, kiếm này chính là quần áo trắng Thần Vương bội kiếm, có kiếm này làm tín vật, liền đủ khiến bệ hạ tin tưởng.”

Bảo Chi lão yêu mặc dù chưa từng thấy bạch ngọc kiếm, thế nhưng đích xác có nghe thấy, vội vàng vui mừng tiếp ở trong tay, cẩn thận chu đáo một lát sau gật gật đầu nói: “Tin đồn quần áo trắng Thần Vương chính là luyện khí tông sư, kiếm này chính là màu mỡ ngọc cột sơn thần ngọc luyện chế, thành hình hẹn ở 6 khoảng trăm năm, bên trong tiên khí mênh mông vô cùng, rồi lại không hiển lộ nửa điểm thần quang, chánh hợp Thần Vương nội liêm tính, ấy cấp bậc ứng phó liền địa cấp tiên khí, quý trọng vô cùng, vừa hoàn toàn phù hợp Thần Vương thân phận, cho nên kiếm này hẳn là Thần Vương bội kiếm không thể nghi ngờ.”

Bảo Chi lão yêu lời ấy tuy là đối với Trương Thiên Vũ theo như lời, kì thực là đúng bên cạnh này hơn ngàn yêu tu nói, làm chính là chứng minh Phu Dịch bọn người chính là Thanh Khâu Sơn sứ giả thân phận.

Quả nhiên, Bảo Chi lão yêu lời vừa nói ra, một đám vốn còn hơi nghi hoặc một chút yêu tu nhất thời đổi với Phu Dịch bọn người thân phận tin tưởng không ngớt, lập tức tính cả Bảo Chi lão yêu ở bên trong, đủ xuyên xuyến quỳ mọp xuống đất, cùng kêu lên cao giọng nói: “Chúng ta bái kiến Thánh sơn sứ giả, mong muốn Thánh sơn sứ giả thánh thọ vô cương.”

Gặp tình hình này, Phu Dịch bọn người cùng Bồng Lai nhiều Tiên tử đều là tâm hỉ không ngớt, Thần Lộ lập tức ở ý bảo của Phu Dịch dưới vội vàng nói: “Chư vị xin đứng lên.”

“Tạ công chúa long ân.”

Dứt lời, đủ xuyên xuyến dập đầu ba cái, lúc này mới đứng lên.

Thần Lộ thông minh nhanh trí,

Nói như thế nào tự nhiên không cần người khác đi dạy, thấy mọi người đứng dậy sau khi, khẽ mỉm cười nói: “Trước mắt Ma tộc thế gượng, ta Thanh Khâu chính trực lúc dùng người, lúc này Long cung khả năng quy y ta Thanh Khâu, quả thật ta Thanh Khâu may mắn cõng.”

Bảo Chi lão yêu hoảng hốt vội nói: “Công chúa quá khen rồi.”

Thần Lộ cười cười nói: “Trong khi không được rồi, chúng ta cũng nên đi, tiền bối cũng các vị đạo hữu chuẩn bị thỏa đáng sau khi liền thăng đi Thanh Khâu chính là.”

Long cung một đám yêu tu vội vàng cùng kêu lên đạo, “là, xin nghe công chúa chi mệnh.”

Thần Lộ cười cười, đối với Liên Hoa tiên tử nói: “Tỷ tỷ, chúng ta đi thôi.”

“Tốt.....” Liên Hoa Tiên tử bây giờ tâm tình thật tốt, chỉ tiếc lúc trước trực tiếp tổn thất hai giọt trong lòng máu, vốn một phái phong vận dư âm phong thái nhìn qua đã hiện ra một vài già nua thái độ, nói vậy dùn như vậy trạng thái huy động Thanh Liên nói chắc chắn đã bị cản trở.

Bảo Chi lão yêu xem ở trong mắt, vội vàng nói: “Liền do lão hủ đưa công chúa đoạn đường.”

Long cung thân ở tầng ba mươi sáu đáy biển, bỏ Liên Hoa Tiên tử ở ngoài, những người còn lại cũng không có ở chỗ này tự do hoạt động bản lĩnh, cho nên Thần Lộ cũng không có lập dị, lập tức cảm kích nói: “Vậy làm phiền Bảo Chi tiền bối.”

Bảo Chi lão yêu cười cười nói: “Làm công chúa hết một vài sức mọn, quả thật lão hủ may mắn cõng.”

Dứt lời, tay phải hướng về Thần Lộ phương hướng duỗi một cái, trong lòng

bàn tay kim quang lóng lánh, lập tức xuất hiện một chiếc to bằng bàn tay, tinh xảo vô cùng tiểu Kim thuyền.

Thần Lộ vội vàng tiếp ở trong tay, đang nắm ở trong tay đoan trang thời gian, trong đầu đột nhiên dũng mãnh vào một luồng vô cùng to lớn tin tức.

Thần Lộ lập tức minh bạch này cỗ vô cùng to lớn tin tức tất nhiên là Bảo Chi lão yêu truyền trao tặng phương pháp sử dụng của nàng, lập tức cũng không kịp nhớ đi đoan trang tiểu Kim thuyền, vội vàng nhắm mắt tiêu hóa nguồn tin tức này.

Sau một lát, Thần Lộ mở hai mắt ra, vội vàng lại đối với Bảo Chi lão yêu cảm kích nói: “Đa tạ tiền bối tặng bảo ân.”

Bảo Chi lão tử quơ quơ trong tay bạch ngọc kiêm cùng thư, lập tức cười nói: “Công chúa không cần khách khí, này 2 vật giá trị cách xa ở cái kia nhỏ chơi đùa dạng bên trên.”

Thần Lộ lập tức cười nói: “Nhiều nói ta liền không nhiều nói rồi, ngày sau Thanh Khâu gặp lại.”

Bảo Chi lão yêu vội vàng thi lễ nói, “cung tiễn công chúa!”

Theo Bảo Chi lão yêu thi lễ, một đám yêu tu cũng thuận theo cung cung kính kính thi lễ bái biệt.

“Thanh Khâu Sơn gặp.” Phu Dịch các loại năm người vội vàng đáp lễ.

Hơi hơi vừa bộ khách vài câu sau khi, Thần Lộ cầm trong tay tiểu Kim thuyền hướng về thân thể bên cạnh chỗ trống ném đi, theo một trận bấm quyết niệm chú, cái kia tiểu Kim thuyền lại hóa thành một chiếc dài chừng khoảng ba trượng, hoàn toàn do hoàng kim chế tạo thuyền lớn, Phu Dịch bọn người đi lên thuyền sau, Thần Lộ lại bấm quyết niệm chú, thuyền vàng trên lại đẩy lên một tầng vàng chói lọi lồng linh khí, tiếp theo, chỉ là một cái chớp mắt công phu,

thuyền vàng đã xuất bãy giờ đại điện ở ngoài.

Tiếp theo, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, thuyền vàng lập tức chở mọi người xuất hiện ở Thủy Tinh Cung ở ngoài tầng ba mươi sáu trong nước biển.

“Thật thần kỳ a……” Phượng Dao nhìn trước mắt cảnh vật, ngạc nhiên nói.

Lúc này đã tiến vào nước biển, liền không cần Thần Lộ nữa điều khiển, lập tức trả lời: “Này thuyền tên là ‘thuyền cứu nạn’, truyền thuyết bèn là tiên đế Chuyên Húc pháp bảo, sau không biết nào từ rơi vào Đông Hải tay yêu tộc, hôm nay hồi phục chúng ta loài, cũng coi như là một hồi vận may.”

“Khụ……” Liên Hoa Tiên tử đang muốn nói chuyện, lại là không tự chủ được ho khan một cái, sau đó thở dài một tiếng nói: “Hôm nay Thủy Tinh Cung một nhóm mặc dù chém Hàn Độc Long cùng Hàn ác hổ hai huynh đệ, cho ta Bồng Lai tới nói xem như tuyệt hậu hoạn, chỉ tiếc này một đám yêu nghiệt nếu là đưa về nói của Thanh Khâu, Tiên Ma đại chiến sau khi đem vừa là một hồi tai nạn……”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng, lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên linh đan, đưa hướng về Liên Hoa Tiên tử, đồng thời nói: “Còn đây là hành động bất đắc dĩ, nếu không có như thế, hôm nay chắc chắn là một hồi ác chiến.”

“Ai da…… ho……”

Liên Hoa Tiên tử lúc này khuôn mặt đã hiện ra vẻ già nua, tinh thần cũng là uể oải tới cực điểm, liên tiếp đem linh đan nhận lấy một hơi nuốt vào.

Phu Dịch liền vội vàng đem Thần Nông đĩnh lấy ra, đối với hắn nói: “Tiên tử nhanh vào trong đĩnh nghỉ ngơi a, có này thuyền cứu nạn bảo vệ, nói vậy cũng sẽ không có bất kỳ sai lầm.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 392: Đan Hà Cầu Viện

“A.” Liên Hoa Tiên tử cũng không lập dị, vội vàng thi triển ấm trời thuật chui vào trong đỉnh, Phu Dịch lập tức đem Thần Nông đỉnh lại thu vào trong Càn Khôn Giới.

Hoa quế Tiên tử không khỏi thở dài một tiếng nói: “Không biết Thiên Vũ trưởng lão khả năng luyện hóa già tăng tuổi thọ linh đan không?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng nói: “Người tuổi thọ chịu đựng với Thiên đạo pháp tắc, há có thể tùy ý sửa đổi.....”

Đang nói đến chỗ này, Trương Thiên Vũ trong đầu không khỏi đột nhiên thông suốt, lập tức mừng lớn nói: “Ta biết thế gian có một chỗ tiên cảnh, Liên Hoa Tiên tử nếu có thể trốn trong đó nói, liền có thể trì hoãn tuổi thọ gấp hai mươi lần.”

“Ngươi là nói Nam Thiên Môn!” Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Phu Dịch cùng Thần Lộ lập tức phản ứng lại, theo bản năng trăm miệng một lời nói.

So với Phu Dịch cùng Thần Lộ, Bồng Lai Tiên tử càng giật mình không thôi, mặc dù lúc trước nghe bọn họ nói về Đông Thiên Môn thần kỳ, thế nhưng Đông Thiên Môn dù sao ở thiên ngoại, nhưng không nghĩ vừa toát ra Nam Thiên Môn, hơn nữa quan trọng nhất chính là, Nam Thiên Môn lại có chậm lại thời gian trôi qua gấp hai mươi lần pháp tắc.

Đang kinh hãi thời gian, chỉ thấy Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Trước mắt Tiên Ma đại chiến sắp tới, Bồng Lai vốn liền có toàn phái di chuyển chi niệm, sao không thừa này thời cơ dời đi Bạch Vân Sơn, ngược lại Bạch Vân Sơn

đồng dạng là Ma tộc cấm địa, Bồng Lai vừa vặn có thể nhờ vào đó bảo vệ sơn môn.”

Thủy tiên Tiên tử lập tức mừng lớn nói: “Nếu coi là thật như thế, chúng ta trở lại sau khi liền báo cáo chưởng môn sư thúc.”

Thần Lộ cười cười nói: “Chúng ta làm sao lại lừa gạt tỷ tỷ các ngươi, mặc dù chúng ta không thể cụ thể đo lường tính toán chênh lệch thời gian, thế nhưng mười mấy lần đều là có, chúng ta lúc trước ngay ở nơi đó ngây người một ít thời gian, đi ra trong khi bên ngoài đã là 10 năm, mặc dù không thể xác định chúng ta ở bên trong đến tột cùng ngây người bao lâu, thế nhưng tuyệt đối chỉ có sáu, bảy tháng thời gian mà thôi.”

“Hả?” Phù Dung Tiên tử tựa hồ nghe ra một ỏi manh mồi, lập tức nghi hoặc: “Thần Lộ muội muội, ngươi là nói ở trong đó thời gian đối với tự thân tới nói là cũng không chênh lệch? Cái này chênh lệch thời gian gần như chỉ là đối lập với ngoại giới tới nói?”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Không sai.”

“Hả……” 11 vị Hoa tiên tử nghe xong không khỏi có chút thất vọng, theo như Thần Lộ theo như lời, vậy mặc dù là Liên Hoa Tiên tử ở Nam Thiên Môn tiên cảnh bên trong, nàng tuổi thọ đối với chính nàng tới nói vẫn không có tăng thêm một phần, duy nhất khác nhau chính là, đối lập với ngoại giới tới nói, nàng kéo dài gần hơn ba mươi năm sinh mệnh.

Cho nên, các nàng đi lại kích động lập tức phong tiêu tản mác, bầu không khí lại nặng nề lên.

Kế tiếp một đường, bầu không khí không có lại sinh động, cho đến trở lại Bồng Lai tiên cảnh Hoa Thần Cung.

Quay lại Hoa Thần Cung sau khi, mọi người đem việc này báo cáo Hoa Thần nữ di, đúng như Trương Thiên Vũ theo như lời, Hoa Thần vốn liền có toàn phái

di chuyển chi niệm,

Vừa nghe đến Ma tộc ngũ đại cẩm địa một trong Bạch Vân Sơn bên trong lại giấu diếm Nam Thiên Môn sau khi, nhất thời tâm hỉ vạn phần, lập tức hạ lệnh sau bảy ngày toàn phái di chuyển.

Dù sao Bồng Lai đều không phải là Phu Dịch bọn người bình thường tuyệt nhiên một thân, nói đến liền tới, nói đi là đi, không nói đến trong môn phái quan trọng bảo vật cùng vật tùy thân, liền nói này lúc trước trông trộm linh căn tiên thảo cấy ghép, liền phải nhất định thời gian, cho nên, này bảy ngày thời gian nói đến dài lâu, lúc thì thôi là vô cùng sốt sắng, nếu không có Bồng Lai vốn là cỗ ý dời phái với Thần Châu đại địa nói, đừng nói là bảy ngày, cho dù là 70 ngày cũng là hoàn toàn không đủ.

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt qua sáu ngày, tại đây sáu ngày bên trong cực kỳ khiến người ta thất vọng chính là, Trương Thiên Vũ dưới chân cũng không có vấn đề sao Nam Đầu sáu sao cùng bắc đầu thất tinh, kể từ đó, liền nói rõ Trương Thiên Vũ cùng Phu Dịch hai người cùng không phải cái gọi là mệnh trời con trai.

Ngày thứ sáu buổi sáng sớm bài học sau khi, Thanh Vân Tiên tử đột nhiên lại tới chơi, công bố Hoa Thần cho mời, Phu Dịch bọn người vội vàng dời bước Hoa Thần Cung bên trong.

Tiến vào Hoa Thần Cung, đã thấy lúc này trong điện ngoại trừ Hoa Thần cùng 10 hai vị Hoa tiên tử ở ngoài, lại hơn hai vị chưa từng gặp mặt cô gái tuổi thanh xuân, Phu Dịch bọn người đang nghi hoặc thời gian, Hoa Thần lập tức làm song phương giới thiệu: “Chư vị trưởng lão đến rồi, hai vị này chính là Đan Hà Phái chưởng môn y phàm Tiên tử con gái yêu lông mày khanh, lông mày thơm lừng.”

Nói thôi vừa làm hai nữ giới thiệu: “Mấy vị này chính là bần đạo vừa mới nói về mới gia nhập vinh dự của Bồng Lai trưởng lão.”

Tiếp theo, Hoa Thần đem Phu Dịch bọn người nhất nhì giới thiệu với hai vị đan hà Tiên tử.

Thi Vân không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Nữ di tỷ tỷ, nếu như ta nhớ tới không sai nói, Đan Hà Sơn cách Bồng Lai có xa vạn dặm, hai vị Tiên tử đã đến là có chuyện quan trọng?”

Hoa Thần thở dài một tiếng nói: “Hai vị sư đệ đã đến, thật là cầu viện.”

“Cầu viện? Chẳng lẽ là Ma tộc đối với Đan Hà Sơn đưa tay?” Phu Dịch bọn người nghe xong đều là nhường mày, Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng nói.

Lông mày khanh Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Trưởng lão nói không sai, nửa tháng trước, nam Côn Sơn Song Long Đường đột nhiên đến thăm, nói là muốn cùng ta phái kết thành tần tảo chuyện tốt, thế nhưng này Song Long Đường với 800 năm trước liền đã bị trở thành Ma tộc chó săn, ta đan hà mặc dù danh tiếng không hiện ra, nhưng cũng là Huyền Môn chính tông, tự nhiên không thể cùng này Ma tộc nanh vuốt thông đồng làm bậy, kết quả Song Long Đường liền coi đây là lối cớ, quy mô lớn xâm lấn ta đan hà đỉnh, cũng may Song Long Đường cùng ta Đan Hà Phái thế lực đủ trống tương đương, vì vậy mẫu thân liền phái ta hai người ra ngoài cầu viện.”

“Lẽ nào có lí đó!” Phu Dịch vừa nghe nhất thời tức giận đến nỗi trận lôi đình, lúc này gầm lên một tiếng nói.

So với kích động của Phu Dịch, Trương Thiên Vũ liền có vẻ thành thực rất nhiều, nghe đến lông mày khanh Tiên tử trán thuật một phen sau khi, lập tức bình tĩnh nói: “Nếu như ta nhớ tới không sai nói, Đan Hà Phái khoảng cách Thục Sơn cùng Côn Lôn đối lập gần rất nhiều a, dù sao Bồng Lai tiên cảnh đang ở hải ngoại.”

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy sau, U &# 8 lông mày thơm lừng thở dài một tiếng nói: “Trưởng lão có chỗ không biết, Thục Sơn cùng Côn Lôn đối lập với Bồng Lai tiên cảnh mặc dù gần một vài, thế nhưng là phải trải qua

Ma tộc đại quân doanh trại, cho nên bị bắt đắc dĩ, chúng ta cũng chỉ có thể nam
hải chư hòn đảo cầu viện, chỉ tiếc nam hải một đám đối với Ma tộc kiêng dè
không thôi, ngoại trừ linh vân hòn đảo ở ngoài không còn lại chư hòn đảo cùng
không muốn chi viện chúng ta, cho nên chúng ta chỉ phải không xa vạn dặm đã
đến Đông Hải cầu trợ ở Bồng Lai, mong rằng Bồng Lai chư vị tiền bối nể tình
chúng ta cùng liền Huyền Môn tình nghĩa, cứu đan hà với nước lửa bên trong.”

Trương Thiên Vũ nghe đến lồng mà thơm lừng giải thích sau khi, đã cơ bản
tin này hai nữ đích thật là đan hà môn nhân, chỉ là lúc này khoảng cách đại chiến
mở ra đã qua nửa tháng, nếu hơn nữa trở về thời gian, khi đó e sợ đan hà sớm
không còn tồn tại nữa đi, dù sao theo nàng hai người nói, này Song Long Đường
sau lưng thế lực là Ma tộc, mà hiện nay thiên hạ tư thế dùng Ma tộc một nhà độc
quyền, có Ma tộc tham gia nói, dùng Đan Hà Phái thực lực e sợ rất khó chống đỡ
ba ngày, thậm chí càng ngắn hơn.

Nghĩ đến đây, Trương Thiên Vũ lập tức đem suy nghĩ trong lòng đầu đuôi nói
ra.

Đan hà hai vị Tiên tử vừa nghe sắc mặt nhất thời biến đổi, hai người trong
đôi mắt nhất thời bay lên một đoàn hơi nước, dù sao Trương Thiên Vũ nói chính
là không tranh sự thật.

Liên Hoa Tiên tử thở dài một tiếng nói: “Trưởng lão nói không sai, đây cũng
chính là chúng ta suy nghĩ, hơn nữa ta phái toàn phái di chuyển sắp tới, này Đan
Hà Sơn lại cùng Bạch Vân Sơn là hai cái hoàn toàn ngược lại phương hướng,
cho nên mới mời mọc chư vị trưởng lão đã đến thương nghị.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 393: Quân Chia Thành 2 Đường

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Này đích xác là một ván đẽ, chỉ là này nước xa cũng giải không được gần lửa, coi như là chúng ta bây giờ chạy đi Đan Hà, chỉ sợ cũng là chuyện vô bổ.”

“Vậy phải làm thế nào?” Nghe đến Trương Thiên Vũ cùng Liên Hoa Tiên tử nói như vậy, lông mày khanh cùng lông mày thơm lừng hai tý muội nhất thời gấp đến độ nước mắt đều sấp chảy ra.

Hoa Thần thở dài một tiếng nói: “Bần đạo cùng ngươi bọn mẫu thân y phàm Tiên tử mặc dù chưa từng gặp mặt, nhưng cũng là ngưỡng mộ đã lâu, hơn nữa đều vì Huyền Môn tình nghĩa vốn nên toàn lực chi viện mới là, chỉ là ta Bồng Lai bây giờ tình huống lúc trước đã cùng các ngươi nói qua, Bồng Lai toàn phái di chuyển sắp tới, mà mục đích rồi lại cùng Đan Hà Sơn tương bác, hơn nữa thì coi như chúng ta tiến đến chi viện, chỉ sợ cũng là chuyện vô bổ.....”

Lông mày khanh tý muội nghe xong nhất thời thương tâm không ngớt, hai người đều là lấy nước mắt rửa mặt, khóc rống không ngớt.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch lại là giận dữ nói, “không được, chuyện này không biết là cũng là thôi, tất nhiên biết rồi, ta thì nhất định muốn quản một chút, dù cho chạy tới Đan Hà Sơn thời gian coi là thật chậm một bước, ta cũng muốn đi đi tới, coi như không thể cứu Đan Hà Sơn, ta cũng nhất định phải đem kia cái gì chó má Song Long Đường tiêu diệt!”

Thủy tiên Tiên tử liền vội vàng khuyên nhủ: “Phu Dịch trưởng lão không thể lõ mãng, Đan Hà Sơn dù sao ở thế lực Ma tộc thủ phủ bên trong, đừng nói là mấy người các ngươi, cho dù là Bồng Lai toàn phái đi tới, cũng chưa chắc khả

năng diệt đat được Song Long Đường, có phải ngươi không nhớ rõ lúc trước Ngũ độc giáo việc sao?”

Phu Dịch tự nhiên biết thủy tiên Tiên tử nói có lý, thế nhưng là vẫn như cũ không cam lòng nói: “Vậy thì tùy ý hẵn Song Long Đường vẽ đường cho hươu chạy gì?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Bồng Lai một đám Tiên tử đều là thở thật dài một tiếng, trong lúc nhất thời lại không có gì để nói.

Nhưng không nghĩ, luôn luôn bình tĩnh Thần Lộ cũng thuận theo gật gù, phụ họa nói: “Không bằng như vậy đi, lần này liền do ta và Phu Dịch tiến đến, Bạch Vân Sơn hành trình liền do Thiên Vũ bọn họ mang bọn ngươi đi tới?”

Phượng Dao vừa nghe nhất thời sôt ruột nói: “Ta cũng đi, ta cũng đi!”

“Không được!” Phù Dung Tiên tử nhất thời sôt ruột nói: “Lần đi Đan Hà không thể nghi ngờ với thân thể vào hang hổ, nếu là chỉ là mấy người các ngươi tiến đến nói, tuyệt đối không được.”

“Này cũng không được, vậy cũng không được, có phải coi là thật tro mắt thấy Đan Hà bị diệt gi?” Phu Dịch trong lòng có oán khí, âm điệu tự nhiên lớn hơn một vài.

Hoa Thần thở dài một tiếng nói: “Thanh Vân Môn thời gian thiên hạ chính phái cùng phái người buông dây cung viễn binh, thế nhưng kết quả đây?”

Phu Dịch tùy tiện nói: “Mặc dù Thanh Vân Môn một đám môn nhân cùng đi, nhưng ít ra Thanh Vân Môn còn là bảo vệ.”

“Được rồi, không muốn ầm ĩ.” Trương Thiên Vũ trầm mặc sau một lát rốt cục lần nữa mở miệng nói: “Bây giờ thời khắc, Ma tộc áp dụng chính là từng bước từng bước xâm chiếm kế sách, nếu như chúng ta thái quá kiêng kỵ nói,

Huyền Môn nhiều phái cuối cùng nhất định toàn bộ bị Ma tộc tiêu diệt, đến

lúc đó Huyền Môn còn có tư cách gì lại xúi giục Tiên Ma đại chiến, cho nên theo ý ta, Đan Hà Sơn là nhất định phải đi.”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, Bồng Lai nhiều Tiên tử lại không có gì để nói, dù sao Trương Thiên Vũ theo như lời và không phải không có lý, nếu coi là thật bỗn mặc Đan Hà Sơn không can thiệp tới nói, vậy kế tiếp rất nhanh liền lại có thứ hai Đan Hà Sơn, người thứ ba Đan Hà Sơn, hơn nữa vào lúc ấy, này thு hại môn phái rất có thể sẽ trực tiếp từ bỏ chống lại, hoặc liều mình xả thân, hoặc nương nhờ vào Ma tộc, cho đến Huyền Môn nhiều phái toàn bộ bị diệt thời gian, Huyền Môn sẽ làm hối hận thì đã muộn.

Lông mày khanh, lông mày thơm lừng tẩy muội nghe xong không khỏi mừng rỡ, vội vàng hướng Trương Thiên Vũ thi lễ nói: “Đa tạ trưởng lão nhân đức.”

Trương Thiên Vũ lại là thở dài một tiếng: “Có điều Bồng Lai toàn phái di chuyển lửa xém lông mày, còn nguyên nhân ở trong ta liền không cùng các ngươi nhiều lời, chỉ là mục đích lại là chỉ có mấy người chúng ta biết, cho nên lần này tiến đến, của Đan Hà e sợ chỉ có ba người bọn hắn.”

“Ba cái.....” hai tẩy muội vừa nghe các nàng không xa vạn dặm thật vất vả tìm được Bồng Lai tiên cảnh, cuối cùng lại chỉ mời đến ba cái giúp đỡ thời gian, nhất thời hết sức thất vọng.

“Ai da..... ta đây cũng theo Phu Dịch trưởng lão đi một chuyến a.” Đúng lúc này, thủy tiên Tiên tử thở dài một tiếng nói.

Phu Dịch lắc lắc đầu, thở dài một tiếng nói: “Kỳ thực ta cũng biết, lần đi bất quá là chầu chầu đá xe, cho nên này một chuyến ta là căn cứ cứu người tâm tư đi, nhiều người cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Bồng Lai nhiều Tiên tử tự nhiên biết hắn là muốn dùng Thần Nông đinh mạnh mẽ cứu người, thế nhưng Đan Hà hai vị Tiên tử lại là không biết.

Hai người lập tức lại trên dưới đánh giá Phu Dịch một phen, lại đã gặp các nàng lúc trước vẫn chưa nhìn nhầm, trước mắt vị này ăn nói ngông cuồng trưởng lão coi là thật chỉ là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, gần như so với nàng hai người cao một cảnh giới nhỏ mà thôi, mà làm như xúi giục tràng chiến sự này Song Long Đường, lại là có một vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, Địa Tiên Cảnh tu sĩ càng có hơn hai mươi người, bọn họ Đan Hà hoàn toàn là ý vào đại trận hộ sơn mới có thể cùng giằng co, thế nhưng vị trưởng lão này lại tạ tuyệt Bồng Lai Thiên Tiên Cảnh Tiên tử đồng hành yêu cầu, thật sự là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết rằng, nếu là vị này thủy tiên Tiên tử nếu có thể hôn hướng về nói, nếu là Ma tộc không chặn ngang một tay, trận chiến này tất thắng không thể ngờ, cho nên hai vị Tiên tử đều là đầy mặt ngờ vực hình ảnh, lông mày thơm lừng Tiên tử không khỏi có chút lo lắng nói: “Phu Dịch trưởng lão coi là thật chắc chắn?”

Phu Dịch cười cười nói: “Yên tâm đi, ta mặc dù không có bảo vệ Đan Hà Phái nắm chắc, thế nhưng có thể theo những ma tộc này nanh vuốt dưới đưa bọn họ cứu đi.”

“Lời ấy thật chứ?” Lông mày khanh không khỏi vui vẻ nói.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Trừ phi Ma tôn cùng Ma tộc thập đại nguyên soái ra tay, nếu không chỉ bằng Song Long Đường này vớ va vớ vẫn, là khẳng định không giữ được. Của hắn”

“Hả?” Hai người vừa nghe Trương Thiên Vũ mới, nhất thời mừng tít mắt, vội vàng thi lễ bái tạ nói: “Vậy làm phiền Phu Dịch trưởng lão rồi.”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Các ngươi cũng không dùng cao hứng quá sớm, dù sao các ngươi đã rời đi Đan Hà Sơn nửa tháng lâu dài, bây giờ chiến sự như thế nào còn là không thể biết được, chỉ mong Song Long Đường vẫn chưa đánh cho nên Đan Hà đại trận hộ sơn.”

“Muỗu sự tại nhân, thành sự tại thiên, Đan Hà ngang bị kiếp nạn này chính là số trời chở đến, trước mắt thời gian bảo đảm đắt, các ngươi mau nhanh lên đường đi.” Trương Thiên Vũ lập tức thúc giục.

“A.” Phu Dịch gật gù, lập tức đối với Bồng Lai một đám tiên tử nói: “Đan Hà Sơn việc xong xuôi sau khi, chúng ta liền chạy tới Bạch Vân Sơn cùng ngươi bọn hội hợp.”

Hoa Thần gật gật đầu nói: “Các ngươi nhất định phải cẩn thận, Đan Hà Sơn vốn là thân ở thế lực Ma tộc trong phạm vi, ngàn vạn không thể lỗ mãng, nếu là ta nhớ tới không sai nói, nơi đó hắn là cuồng ma trăm dặm vui (ue) người địa bàn, này ma tính cách thức khó có thể dự đoán, nếu là kinh động nói của hắn, nhất định là dữ nhiều lành ít.”

“Rõ rồi.” Phu Dịch gật gù.

Trương Thiên Vũ lập tức theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một đống đan được chữa trị vết thương giao cho Phu Dịch, đồng thời nói: “Lần đi hung hiểm vô cùng, mang nhiều một chút đan được đều là tốt.”

Phu Dịch trong lòng nhất thời phát lên một dòng nước ấm, bất quá bọn hắn huynh đệ giữa hai người, quả thật không cần những thói tục kia, lập tức tiếp nhận đan được thu vào trong Càn Khôn Giới, cười nói: “Các ngươi cũng giống nhau.”

Trương Thiên Vũ tay phải tầng tầng vỗ vào Phu Dịch trên vai, cười nói: “Bảo trọng!”

“Bảo trọng!”

Cùng lúc đó, Thi Vân cũng là lưu luyến không rời, trong mắt không hiểu phát lên một đoàn hơi nước, quay Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ nói: “Thần Lộ tỷ, Phượng Dao muội muội, các ngươi nhất định phải cẩn thận.”

Thần Lộ cười cười nói: “Yên tâm đi, ngắn thì mấy tháng, nhiều thì nửa năm, chúng ta nhất định sẽ gặp lại.”

Phượng Dao lại là không có tim không có phổi, cười hắc hắc nói: “Các loại lần sau gặp lúc, nhất định phải sinh cái Tiểu Thiên Sư đi ra.”

Phượng Dao lời này vừa nói ra, Thi Vân nhất thời mắng cỡ mặt đỏ tới mang tai, trong lúc nhất thời lại không biết là nên nói cái gì cho phải.

Thế nhưng trên điện mọi người lại là cười vang không ngớt, Trương Thiên Vũ nghe vào trong tai, lập tức giả vờ tức giận nói: “Phượng Dao không muốn nói bừa.”

“Đúng vậy.” Thần Lộ ha ha cười nói: “Mang thai muốn tháng mười lâu dài, chúng ta chia lìa nhiều nhất mấy tháng, làm sao có khả năng sinh ra Tiểu Thiên Sư, bụng lớn đúng là có khả năng.”

Nghe được Thần Lộ lời ấy, Trương Thiên Vũ lập tức mặt tối sầm, lớn tiếng nỗi giận nói: “Các ngươi còn có thể hay không thể vui vẻ nói chuyện?”

Chỉ là Trương Thiên Vũ nói như vậy lại là đưa tới Bồng Lai một đám Tiên tử cười vang, kể cả vừa mới còn là hoa lê nhuộm máu lông mày khanh, lông mày thơm lừng hai tý muội, cũng là lập tức cười cợt nhan mở.

Phu Dịch cười vỗ bả vai nói của Trương Thiên Vũ: “Được rồi, cứ như vậy đi, Bạch Vân Sơn gặp.”

Trương Thiên Vũ buồn bực không thôi, tùy theo thở dài một tiếng nói: “Bạch Vân Sơn gặp.”

Cùng Bồng Lai chư vị Tiên tử lại thi lễ bái biệt sau khi, Phu Dịch bọn người lúc này mới rời đi Hoa Thần Cung, tiếp theo liền theo lông mày khanh chỉ, từ Phu Dịch thi triển cười mây đẹp gió thuật, Thần Lộ thi triển tốn phong long cuốn tăng tốc độ, còn Bồng Lai tiên cảnh một đám, chỗ trống trọt tiên thảo linh căn

hôm nay liền xong dùng hoàn thành cấy ghép phương pháp, sáng sớm ngày mai, thì sẽ toàn phái mở đầm, hướng về Bạch Vân Sơn mà đi.

Phu Dịch một nhóm năm người được rồi ước chừng nửa khắc đồng hồ tả hữu thời gian, Phu Dịch cảm giác mặc dù là có tốn phong long cuốn tăng tốc độ, tốc độ vẫn như cũ kỳ chậm vô cùng, lập tức đối với Thần Lộ nói: “Như vậy e sợ có chút lãng phí thời gian, nếu không chúng ta dùng thuyền cứu nạn đi đường biển?”

Thần Lộ vừa nghe tùy theo mừng rỡ, U &# 8 vội vàng tay nhỏ một phen, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một con to bằng bàn tay, tinh xảo vô cùng hoàng kim thuyền nhỏ, cười nói: “Ta lại đem bảo bối này cho đã quên, thực sự là sơ suất quá.”

Gặp Thần Lộ lấy ra thuyền cứu nạn, Phu Dịch vội vàng giải trừ cưỡi mây đạp gió, đoàn người liền vừa ngồi thuyền cứu nạn với trong biển qua lại, tốc độ dày lúc trước nhanh hơn gấp đôi không ngừng.

Lông mày khanh, lông mày thơm lừng hai cái rốt cuộc bắt quá là Thập Ngũ 6 cô gái, tâm tính còn chưa thành thục, lúc trước gặp Thần Lộ dùng tốn phong long cuốn đầm ngược liền đã là ngạc nhiên không thôi, bây giờ ngồi với thần kỳ như thế pháp bảo bên trong, càng đầm cõi lòng khuấy động, hai cái Tiểu nha đầu lập tức tựa như hai con hiểu kỳ bảo bảo bình thường không ngừng hỏi hết đong tới tây, Đan Hà Phái cuộc chiến sự tình sớm bị hai người ném đến lên chín tầng mây.

Vạn dặm con đường nói đến xa xôi vô cùng, thế nhưng chỉ là đổi lập tới nói thôi, liền nói lông mày khanh, lông mày thơm lừng tỳ muội hai người đi này vạn dặm con đường là thực thực dùng nửa tháng lâu dài, coi như ném đi ở nam hải chư hòn đảo trì hoãn thời gian, cũng bất quá mới một ngày thôi, cho nên nói này xa không thể vời khoảng cách, kỳ thực chỉ có điều là vì hai người tu vi thấp, mà cũng không thượng hạng thần thông pháp bảo sở trí vậy.

Bây giờ Thần Lộ lấy ra thuyền cứu nạn, gần như dùng một ngày thời gian, liền đã lướt qua Đông Hải địa giới tiến vào nam hải, nhiều nhất lại có nửa ngày, liền có thể đăng lâm Thần Châu đại địa, tốc độ nhanh chóng, coi là thật gọi là “hướng du lịch phương đông, buổi chiều tối dừng ngu vực sâu”, thực tại để lồng mà khanh, lồng mà thơm lừng hai tý muội vì đó kinh ngạc vạn phần.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 394: Yêu Dị Thuyền Con

2019 năm 4 tháng 2 ngày thứ ba 22 điểm 24 phân 48 giây Phu Dịch tai mắtxa khác hắn với người thường, đúng lúc này, đột nhiên nhìn thấy bên phải phía trước đột nhiên xuất hiện một chiếc thuyền con, chính diện tựa hồ đang đứng 1 đỉnh đầu nón lá, người mặc áo tơi bóng người chống một cái cây gậy trúc, lúc này thuyền con theo sóng biển chập trùng tùy theo đuổi đi lưu, xa xa nhìn tới, đúng là có vài phần hào hiệp hình ảnh, chỉ là.....

“Thần Lộ, ngươi nghe nói qua có người chống đỡ một chiếc thuyền con ở trong biển phiêu lưu gì?” Phu Dịch không thấy hơi kinh ngạc, tùy theo hướng về Thần Lộ hỏi.

Thần Lộ không khỏi sững sốt, trong lúc nhất thời không phản ứng lại Phu Dịch lời ấy ý gì, đúng là Đại Khanh cười cười nói: “Phu Dịch đại ca nói đùa a, này mènh mông bên trong sóng gió như là nô long lăn lộn, tầm thường thuyền lớn nếu muốn với trong biển đi đều phải nhìn thiên thời, đi đường hàng hải, dù vậy cũng phải cẩn thận một chút vừa mới đi thuyền, này một chiếc thuyền con như là biển cả bên trong đi, chẳng lẽ không phải chán sống?”

Đại Khanh nói như vậy ăn nói mặc dù có chút chuyện cười tâm ý, thế nhưng trong đó đạo lý lại là không cần nói cũng biết, đúng như Phu Dịch chồ suy đoán độc nhất vô nhị, Phu Dịch lập tức gật gật đầu nói: “Ta cũng vậy như vậy muỗn, chỉ là..... các ngươi nhìn!”

Nói thôi bên phải sau hướng về cái kia thuyền lá nhỏ phuơng hướng ngón tay đi, tứ nữ lập tức thuận theo chỉ nhìn tới, chỉ tiếc các nàng mặc dù là người tiên, lại không giống như Phu Dịch có Thiên Nhãn dị phú, Phuơng Dao không khỏi hiếu kỳ nói: “Phu Dịch ca ca, không có cái gì?”

Đại Khanh, Đại Hình hai tỷ muội cũng là đầy mặt vẻ tò mò, hiển nhiên cũng không đến Phu Dịch chỉ thuyền con.

Thần Lộ lại là biết Phu Dịch có Thiên Nhãn thần thông, thị lực vượt xa với người thường rất nhiều, lập tức hai tay liền kết pháp quyết, “hoàng kim thuyền cứu nạn” lập tức thay đổi đầu thuyền hướng về Phu Dịch chỉ bay buông dây cung mà đi.

Thuyền cứu nạn tốc độ nhanh vô cùng, gần như mấy hơi thở thời gian, cái kia thuyền lá nhỏ lập tức chậm chạp xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong.

Đại Khanh không khỏi hơi kinh ngạc, tùy theo kinh hô một tiếng nói: “Làm sao có khả năng, nơi này chính là biển cả ở chỗ sâu trong, này một chiếc thuyền con làm sao có khả năng xuất hiện ở nơi đây? Chẳng lẽ cái kia chống đỡ thuyền người là ẩn sĩ cao nhân?”

Đại Hình đồng dạng kinh ngạc vô cùng, tùy theo trả lời: “Hỏi một câu không sẽ biết?”

Lúc này, thuyền cứu nạn cách này thuyền lá nhỏ cũng không đủ ba dặm, hai nữ tùy theo thân hình hơi động, song song cưỡi gió mà đi, liền muốn hướng về cái kia thuyền con bước vào.

“Chờ chút!”

Thế nhưng việc này thật sự thái quá quý dị, Phu Dịch trong lòng không khỏi có chút lo lắng, lập tức hét lại hai nữ, chính mình thi triển ánh lửa phân thân, ánh lửa phân thân một khi xuất hiện, tức khống chế tung kim quang thuật đem hai nữ ngăn lại, chính mình độc thân hạ xuống thuyền con bên trên.

Làm ánh lửa phân thân hạ xuống thuyền con sau khi, trên thuyền tất cả tùy theo thu hết vào mắt, cái kia đỉnh đầu nón lá, người mặc áo tươi người cũng theo thấy rõ, chính là 1 tuổi ước chừng bốn mươi hán tử trung niên.

Hán tử trung niên nhìn thấy xa xa hăng hái mà đến hoàng kim thuyền lớn lúc trên mặt đã hiện vẻ ngời vực,

Khi hắn nhìn thấy một vệt kim quang né qua, một người tuổi còn trẻ anh tuấn thiếu niên đột nhiên xuất hiện ở thuyền con của hắn bên trên lúc càng cả kinh trợn mắt ngoác mồm, miệng thật lâu không thể hợp lại.

Nhin người nọ kinh ngạc đến cực điểm vẻ mặt, Phu Dịch trong lòng ngược lại không giống lúc trước như vậy khẩn trương, trừ phi người trước mắt bụng dạ cực sâu, trước mắt chỗ trước đều là giả ra đến, nếu không người trước mắt hắn là một người phàm tục, vậy liền đối với bọn họ không có một tia uy hiếp.

“Ngươi là người nào?” Hồi lâu người, người trung niên kia rốt cục phản ứng lại, vội vàng từ bên hông rút ra một cái đoán đao chăm chú soạn ở trong tay che chở với trước ngực, đồng thời kinh hãi vạn phần nói.

Phu Dịch vội vàng không chế ánh lửa phân thân đem xuôi hai tay, nắm ngón tay mở ra đối mặt người trung niên kia, ý bảo ấy trong tay cũng không hung khí, đồng thời hoang mang giải thích: “Đại thúc không phải sợ, ta chỉ là đi ngang qua nhìn thấy ngươi ở đây ở hạo trong biển chống thuyền hiếu kỳ, cho nên đã đến kiểm tra một phen, ta không có ác ý.”

Phu Dịch lời vừa nói ra, người trung niên kia lại quả thực đem đoán đao cắm vào hông, đồng thời thở dài thầm thượt nói: “Làm ta giật cả mình.”

Chỉ là người trung niên như vậy hành vi ngược lại làm cho Phu Dịch có chút bất ngờ, vừa mới dỡ xuống cảnh giác lại nhắc lên, bởi vì này người trung niên dù sao chỉ là một người phàm tục thôi, mặc dù hắn đã hướng về hắn chứng minh rồi chính mình cũng không ác ý, nhưng đổi phương nhanh như vậy liền tin tưởng hắn nói, nhưng cũng thực tại khiến người ta có chút bất ngờ, dù sao người bình thường nếu là bị kinh sợ thời gian nếu muốn khôi phục làm sao cũng cần mấy phút thời gian tiếp thu hiện thực, cho nên trung niên nhân này phản ứng ngược lại là để Phu Dịch cảm thấy hắn là giả ra đến.

Có điều, lúc này người trung niên trước mặt, bất quá là Phu Dịch một khối phân thân thôi, coi như hắn thật có khác ẩn giấu, Phu Dịch ngược lại cũng hoàn toàn không quá lo lắng, dù sao phân thân tổn hại đối với hắn mà nói chỉ là tổn thất một vài linh khí thôi, chỉ cần dùng ăn một viên linh đan hoặc là ngồi điều tức chốc lát, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Cho nên, Phu Dịch cũng không có lập tức vạch trần hắn, lập tức hỏi: “Đại thúc là nơi nào nhân sĩ, tại sao lại với này biến cả bên trong đưa đò?”

Người trung niên thật dài thở dài một tiếng nói: “Ta cũng không muốn a, chỉ là ta không ra được.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, điều này làm cho đáp án thực tại để hắn có chút bất ngờ, lập tức hỏi ngược lại: “Đại thúc ý tứ là, ngươi bây giờ lạc đường?”

Người trung niên lắc lắc đầu nói: “Ngược lại cũng không phải lạc đường, chỉ là bị người áp chế, không thể không đến mà thôi.”

Người trung niên đáp án để Phu Dịch như hòa thượng sờ mõi không thấy tóc, này nghe nói qua bị người cưỡng bức lừa dối lấy tài vật hoặc là cái khác bởi vì riêng cốc nợ vật cần, cho tới bây giờ chưa từng nghe nói bị người áp chế tới đây biến cả bên trong đưa đò, này đến tột cùng là đạo lý gì?

Phu Dịch lập tức hỏi ra, người trung niên kia thở dài nói: “Người trẻ tuổi a, ta khuyên ngươi cũng không cần hỏi, chúng ta xin từ biệt, coi như ai cũng chưa thấy qua ai, nếu không ngươi cũng không tránh khỏi muốn tao tội.”

Phu Dịch nghe đến hắn nói như vậy, trong lòng ngược lại là càng thêm hiểu kỳ, hơn nữa hắn đã nói như vậy, có thể thấy được ấy cũng cũng không phải ...giờ đó vào nhà cướp của buồn nôn, vì vậy Phu Dịch cười nói: “Đại thúc yên tâm đi, ta là người tu đạo, không thể dễ dàng như thế bị người áp chế, ngươi có cái gì khó khăn rồi cùng ta nói, có lẽ ta có thể giúp ngươi cũng khó nói.”

Người trung niên cười khổ một tiếng nói: “Ta biết ngươi là tu sĩ, nhưng lại biết ngươi vừa mới thi triển độn thuật chính là Hóa Hồng chi thuật, ngươi bây giờ tu vi là Địa Tiên Cảnh trung kỳ, mặc dù đang thế gian này còn không coi là cao thủ hàng đầu, thế nhưng dùng ngươi tuổi như vậy có thể có tu vi như thế, nhưng cũng là thế gian ít có.”

“Hả?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, hắn lại là vạn vật không ngờ rằng, mặc dù người trung niên sai đem tung kim quang thuật hiểu lầm thành Hóa Hồng chi thuật, thế nhưng ấy tu vi lại là chút nào đều không có nói sai, này thực tại để hắn bất ngờ đến cực điểm.

Đang định Phu Dịch muốn tìm hỏi thời gian, đã thấy trung niên kia sắc mặt người đột nhiên biến đổi, vội vàng hướng Phu Dịch hét lớn một tiếng nói: “Tiểu hữu đi mau, ngươi nọ thầm thức đuổi qua đến rồi!”

Nói thôi tay trái mạnh mẽ đến hướng về Phu Dịch đẩy đi, Phu Dịch không khỏi hoảng hốt, đang định né tránh thời gian, lại nghe được không trung đột nhiên truyền đến một tiếng nham hiểm âm thanh: “Thật lớn gan chó, ngươi lại dám đem tới tay con mồi đẩy đi, hắn là bản tọa cho ngươi trùng phạt quá nhẹ?”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, vội vàng nhìn bốn phía, đã thấy chung quanh không có một bóng người, hơn nữa thanh âm này phảng phất theo bốn phương tám hướng mà đến, căn bản là tra không có tung tích.

Lại nhìn về phía người trung niên kia, đã thấy người trung niên hai mắt lại dần hiện ra quỷ dị màu đỏ tươi ánh sáng, Phu Dịch thầm hô một tiếng không tốt, vội vàng điều khiển tung kim quang muốn lui bay thời gian, đã thấy người trung niên kia tay phải nhanh như thiểm điện hướng về ấy xua đến, nhìn kỹ, trong lòng bàn tay đã chẳng biết lúc nào đem cái kia bên hông đoán đao nắm ở trong tay.

Nói tiếng trễ, khi đó thì nhanh, Phu Dịch độn thuật còn chưa lái, đoán đao hàn quang đã tới, chỉ trong nháy mắt, 1 đạo hàn mang liền từ ấy cổ bôi qua, Phu Dịch tùy theo cảm giác mắt tối sầm lại, khối này ánh lửa phân thân liền đã tiêu

tán, thị giác tùy theo về tới bản thể, cũng chính là bên ngoài mấy dặm thuyền cứu nạn bên trên.

“Xảy ra chuyện gì?” Vừa mới tình cảnh này, tứ nữ cùng xem ở trong mắt, khi các nàng nhìn thấy ánh lửa phân thân bị cái kia đinh đầu nón lá, người mặc áo tơi người chém giết thời gian, không thấy có chút bất ngờ, Thần Lộ liền vội vàng hỏi.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch lại là lắc lắc đầu nói: “Ta cũng không biết.”

Đại Khanh không thấy có chút bất ngờ nói: “Phu Dịch đại ca, mặc dù vừa mới chỉ là phân thân của ngươi, thế nhưng là cũng có tu vi của Địa Tiên Cảnh, có thể nào khiến người ta một đòn chém giết? Có phải người nọ tu vi còn cao hơn ngươi?”

Phu Dịch cười khổ một tiếng, thở dài một tiếng nói: “Hoàn toàn ngược lại, người nọ vốn là một phàm nhân.”

“Người phàm? Làm sao có khả năng?” Tứ nữ nghe đến kết luận của Phu Dịch, lại là làm cho các nàng sợ hãi hồn, không khỏi cùng kêu lên kinh hô.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nam tử kia đích thật là người phàm, có điều tựa hồ có người ở khống chế hắn.”

Thần Lộ nghe xong mà liều vừa nhíu, lập tức hỏi: “Ma tộc?”

Phu Dịch suy nghĩ một chút nói: “Nên không phải chứ, có thể là Yêu tộc.”

Đại Hình không thấy có chút bất ngờ nói: “Không thể nào? Mặc dù nơi đây vừa mới tiến vào Nam Hải, thế nhưng cũng là thật sự Nam Hải cảnh, làm sao có khả năng có Yêu tộc?”

Nói của Đại Hình để Phu Dịch cùng Thần Lộ hai nữ có chút bất ngờ, Thần Lộ lập tức hiểu kỳ nói: “Làm sao? Có phải Nam Hải không có Yêu tộc gì?”

Đại Hình gật gật đầu nói: “Vốn Nam Hải cũng là có một chút, thế nhưng ở hơn ba ngàn năm trước trong khi, Nam Hải đã từng ra một vị kim tiên cảnh cao nhân, truyền thuyết người này cùng Yêu tộc có thâm cùu đại hận, nhìn thấy Yêu tộc đều bị ấy lột bỏ tu vi, đánh về nguyên hình sau khi nuôi dưỡng, cho nên Yêu tộc của Nam Hải liền đều dời đi Đông Hải tị nạn, sau khi Nam Hải liền lại không một Yêu.”

“Thì ra là thế.....” Phu Dịch gật gù, trầm tư một lát sau bỗng nhiên nhớ tới tựa hồ có hơi không đúng, lập tức hỏi: “Không đúng, đó là hơn ba ngàn năm trước chuyện, bây giờ vị cao nhân kia e sợ sớm đi về cõi tiên, lại có Yêu tộc xuất hiện cũng chẳng có gì lạ a?”

Đại Khanh lắc lắc đầu nói: “Phu Dịch đại ca có chỗ không biết, vị cao nhân kia đích xác với hơn hai ngàn năm trước đi về cõi tiên, thế nhưng ở tại bị chết thời gian, đã với Nam Hải cảnh giới bày ra kỳ trận, bất kỳ Yêu tộc tiến vào này cảnh sau khi, cùng sẽ lột bỏ tu vi đánh về nguyên hình, cho nên này Nam Hải lại là Yêu tộc cấm địa.”

Mấy người lập tức đi phía trước nhìn lại, chỉ thấy cái kia thuyền lá nhỏ bốn phía lại vô cớ dậy sóng, chở ấy hướng về thuyền cứu nạn đi tới, lúc này cách thuyền cứu nạn đã không đủ trăm mét.

“Làm sao bây giờ?” Đại Khanh, Đại Hình hai tay muội thấy dị tượng này, không thấy có chút sôt sắng, theo bản năng trốn đến Phu Dịch các loại ba người phía sau.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Quản hắn là Yêu tộc còn là cái gì yêu ma quỷ quái, dám trêu chọc chúng ta, sẽ làm cho hắn có đi mà không có về!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 395: Thái Giám Mới Tự Xưng Bản Tọa

“Làm sao bây giờ?” Đại Khanh, Đại Hình hai tý muội thấy dị tượng này, không thấy có chút sờ sắng, theo bản năng trốn đến Phu Dịch các loại ba người phía sau.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Quản hẵn là Yêu tộc còn là cái gì yêu ma quỷ quái, dám trêu chọc chúng ta, sẽ làm cho hẵn có đi mà không có về!”

Phượng Dao lập tức cũng cười nói: “Chừng mấy ngày không có đánh nhau, tay đang có ít ỏi ngứa, ta tới trước đi.”

Nói thôi Phượng Dao cái miệng nhỏ một tấc, chỉ thấy một đám lửa trực tiếp theo trong miệng phun ra, này lửa đón gió tức tăng, Đại Khanh, Đại Hình hai tý muội còn là lần đầu tiên gặp Phu Dịch bọn người chiến đấu, trợ mắt thấy vốn chỉ có to bằng nắm tay ngọn lửa nhỏ gần như trong nháy mắt công phu liền biến thành thôn thiên viêm đem cái kia thuyền lá nhỏ nuốt hết sau khi, càng kinh ngạc trợn mắt ngoác mồm, hai con miệng nhỏ nhắn giường thật to, lại sững sốt không có phát sinh một tia âm thanh.

Hai người vẻ mặt vừa lúc bị Phượng Dao ánh mắt góc phụ bắt lấy, trong lòng lập tức vui sướng vô cùng, trong miệng Chu Tước thần diễm càng thêm ra sức phun ra.

“Hừ hừ! Thật sự có tài.”

Đúng lúc này, vừa mới âm thanh xuất hiện lần nữa, Phu Dịch cùng Thần Lộ hàng năm tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, chỉ là lập tức liền đem mỗi loại binh khí nắm ở trong tay làm ra phòng ngự tư thế, trái lại Đại Khanh tý muội hai

người nhưng vẫn là sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, mặc dù bọn họ tu vi không kém bao nhiêu, thế nhưng này chiến đấu rèn luyện hàng ngày hai tướng so sánh, vẫn còn thì kém rất nhiều.

Lần này âm thanh vẫn như cũ theo bốn phương tám hướng đồng thời vang lên, Phu Dịch muốn bắt lại là không dễ, lập tức lớn tiếng phẫn nộ quát, “yêu nghiệt phương nào, còn không mau mau hiện thân?”

“Yêu nghiệt? Hừ hừ!” Nghe đến Phu Dịch ngôn ngữ bất kính thời gian, người nọ lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Vả miệng!”

Phu Dịch nghe này một lời, không thấy có chút bất ngờ, chỉ là còn chưa chờ hẵn phản ứng lại, lại cảm giác phía sau đột nhiên một đạo kình phong kéo tới, vội vàng vung vẩy Chu Tước thần kiếm, thi triển thiên cang kiếm quyết hướng về phía sau quét tới.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng kim thiết giao kích có tiếng truyền vào trong tai, Phu Dịch thị giác tùy theo nhìn thoáng, lại phát hiện cùng Chu Tước thần kiếm giao kích lại là một thanh ba thước kiếm thép, mà cầm kiếm người lại là Đại Hình Tiên tử.

Phu Dịch bọn người đều là sững sốt, Đại Khanh lập tức hét lớn một tiếng nói: “Muội muội, ngươi làm gì?”

Nhưng không nghĩ, Đại Hình phảng phất căn bản không nghe được bình thường, trực tiếp đem trường kiếm trong tay vũ động, hướng tới Phu Dịch chính là một trận đánh mạnh.

Phu Dịch mặc dù không rõ vì sao, thế nhưng là cũng sẽ không mặc kệ chém giết, lập tức dùng thiên cang kiếm quyết nghênh, chỉ nghe một trận “leng keng leng keng” kim thiết giao kích có tiếng vang lên, Thần Lộ cùng Đại Khanh mặc dù muốn ngăn cản, làm sao hai người kiếm thế đều là múa đên kín không kẽ hở,

nếu muốn có ở đây không thương tổn được dưới tình huống của Đại Hinh ngắn cản hai người, hiển nhiên là khả năng không lớn.

Hai người đối chiến đã kinh động trong khi phun lửa Phượng Dao,

Phượng Dao mắt thấy thuyền con bị Chu Tước thần diễm nuốt hết, trong lòng biết chính mình ánh lửa sự hung hăng, cái kia thuyền lá nhỏ nghĩ đến sớm hóa thành tro tàn, lập tức không muốn phản ứng cái kia mái nhà, quay đầu hướng về Thần Lộ tìm hỏi: “Thần Lộ tỷ tỷ, Phu Dịch ca ca như thế nào cùng nàng đánh nhau?”

Thần Lộ lúc này cũng là áo nǎo không thôi, theo bản năng lắc lắc đầu nói: “Không biết là a, ta cảm giác Đại Hinh Tiên tử tựa hồ bị một loại không rõ sức mạnh không chế.....”

“Phụp.....”

Ai biết, Thần Lộ lời còn chưa nói hết, đột nhiên chợt phun ra một búng máu, thân hình tùy theo đi phía trước lảo đảo mà đi, Phượng Dao lập tức hướng về sau người nhìn tới, chỉ thấy lúc này Thần Lộ lúc trước chỗ đứng, chẳng biết lúc nào hơn một người, chính là lúc trước với thuyền con bên trên kia đấu đội nón lá, người mặc áo tơi hán tử trung niên.

“Thật can đảm!” Phượng Dao nhất thời giận dữ, lập tức cái miệng nhỏ một tấm, liền muốn phun ra Chu Tước thần diễm, nhưng không nghĩ người nọ tựa hồ có liệu địch tiên cơ bản lãnh, chỉ thấy Phượng Dao mỏ vừa mới mở ra, Chu Tước thần diễm còn chưa phun ra thời gian, liền gặp một đạo kình phong né qua, Phượng Dao lập tức cảm giác được trên mặt đột nhiên rát đau đớn, đã đến yết hầu Chu Tước thần diễm lại đột ngột bị một tát này đập trở về.

“Hừ!”

Phượng Dao chưa từng nhận qua uất ức như thế khí, trực tiếp phất lên một đôi đôi bàn tay trắng như phấn liền muốn hướng về cái kia truy kích mà đến

người trung niên đánh tới, lại nhìn thấy một đạo ánh lửa xẹt qua, ngay sau đó chính là một tiếng vang thật lớn, trung niên hán tử kia lập tức như là rời nòng đạn pháo bình thường bị đánh bay ra ngoài.

Phượng Dao tập trung nhìn vào, đánh bay người trung niên chính là lúc trước cùng Đại Hinh giao chiến Phu Dịch, trong lòng oan ức lập tức đạt đến đỉnh điểm, hai hàng thanh lệ tràn mi bước ra, trực tiếp nhào vào Phu Dịch trong lòng lớn tiếng khóc nói: “Phu Dịch ca ca.....”

Phu Dịch mắt thấy Thần Lộ cùng Phượng Dao song song chịu nhục, sớm là giận không thể nuốt, đặc biệt là nhìn thấy trong lòng Phượng Dao tấm kia tuyệt thế mỹ nhan bên trên lại sống sờ sờ bị tát văng năm con dấu ngón tay, càng gần như điên cuồng, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Bạn chuột nhắt, hôm nay nếu là lão tử không thể đem ngươi chém thành muôn mảnh, thề không làm người!”

“Ha ha ha.....”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền nghe đến người nọ phát sinh một trận khinh miệt đến cực điểm cười lớn, đợi cho tiếng cười hạ xuống sau khi, lúc này mới châm chọc nói: “Chỉ bằng ngươi? Có điều, ngươi đã nói như vậy, đúng là nhắc nhở bản tọa, kế tiếp, bản tọa rồi cùng ngươi chơi một trò chơi.”

“Chơi đùa ngươi lão Mộc! ¥ & ap; ap;!” Phu Dịch lập tức tức miệng mắng to.

Thế nhưng người nọ đối với chửi rủa của Phu Dịch lại là không cho là thế, mặc kệ không có dừng lại chửi rủa, vẫn như cũ không nhanh không chậm nói: “Ngươi này một con rồng ngự từ phượng để bản tọa rất hâm mộ, như vậy đi, kế tiếp, này bốn cái bé gái ngươi chỉ có thể chọn một mang đi, còn lại ba cái liền lưu lại phụng dưỡng bản tọa, nếu như ở trong vòng một phút ngươi không đưa ra đáp án nói, vậy bản tọa liền đưa ngươi hai tay hai chân chặt bỏ, chế thành người lợn sề, chỉ chừa ngươi hai mắt, sau đó tro mắt thấy bản tọa cùng các nàng đi chuyện song tu, khà khà khà..... thực sự là không hiểu khiến người ta kích

động a.....”

“Hừ!” Phu Dịch không khỏi hừ lạnh một tiếng nói: “Bị ngươi kiểu nói này, lão tử đúng là cảm thấy cho ngươi đánh cho Hồn bay yên diệt ngược lại là tiện nghi ngươi, vậy hôm nay hay dùng ngươi nói biện pháp này đến xử trí ngươi!”

Dứt lời, Phu Dịch theo Càn Khôn trong đinh lấy ra Thần Nông đinh, đối với Thần Lộ cùng Phượng Dao nói: “Hai người các ngươi đi vào.”

“Phu Dịch (ca ca)!” Hai nữ vừa nghe Phu Dịch muốn một người đối mặt này thần bí tà ma, tự nhiên là mọi cách không muốn.

“Đi vào!” Nhưng không nghĩ, hai người lời còn chưa dứt, Phu Dịch lập tức quát lên một tiếng lớn.

Lúc này tâm tình của Phu Dịch sớm tiếp cận điên cuồng, vẻ mặt cùng ánh mắt đều là đáng sợ vô cùng, hai nữ chưa từng gặp Phu Dịch thất thố như thế, không khỏi sững sốt, nhưng không nghĩ Phu Dịch trực tiếp đem Chu Tước thần kiếm thu hồi Càn Khôn Giới, lập tức hai tay đều cầm một người trực tiếp ném vào Thần Nông trong đinh.

“Âm trời!”

Hai nữ bị quăng vào Thần Nông đinh sau, Phu Dịch lập tức quát lạnh một tiếng, hai nữ còn chưa phản ứng lại, liền nhìn thấy hai đạo bóng đen tùy theo mà vào, chính là Đại Khanh cùng lúc trước bị Phu Dịch đánh ngất Đại Hinh.

Thần Nông đinh mặc dù không tính quá nhỏ, thế nhưng muốn chứa đựng bốn người đích xác có chút hết sức, hai nữ mọi cách bất đắc dĩ, chỉ phải tay bấm Tiên quyết thi triển ầm trời thuật hóa thành hai cái một thước tiểu nhân, Đại Khanh tỳ muội vóc người vốn cũng liền thon nhỏ hàng ngũ, cho nên hai người dù chưa đi biến hóa thuật, ngược lại cũng chưa hiện ra chen chúc.

Đem tứ nữ toàn bộ ném vào Thần Nông đinh sau, Phu Dịch lập tức che lên

Thần Nông nắp đinh và đem thu vào trong Càn Khôn Giới, tùy theo đem Chu Tước thần kiếm cùng Phong Thiên Kính lấy ra, tay trái cầm kính, tay phải cầm kiếm đứng ở thuyền cứu nạn bên trên, quanh thân linh khí điện cuồng vận chuyển, thân thể tùy theo bị ba tấc xích diễm bao trùm, khác nào một vị đindh thiênl lập địa Chiến Thần vậy.

Vừa mới một loạt động tác này nói đến dài lâu, kì thực có điều 3 cái hô hấp sự tình thôi, đợi cho Phu Dịch hai tay mỗi một chấp binh khí pháp bảo đứng ở nơi đó thời gian, người nọ mới phản ứng được, lập tức kinh hô một tiếng nói: “Hảo tiểu tử, lại có có thể đem người sống giấu vào giới tử không gian pháp bảo, ngược lại để bản tọa thay đổi cách nhìn.”

“Nói nhảm ít thôi! Người thì chỉ biết là múa mép khua môi gì?” Phu Dịch nghe đến tà ma ôn ào, không thấy hơi không kiên nhẫn nói.

Người nọ cười lạnh một tiếng nói: “Muốn cho ta đi ra cũng đơn giản, đem bản tọa vị này ngã người đánh giết chính là.”

Vừa dứt lời, liền nghe đến xa xa điện cuồng gào thét một tiếng, lập tức liền có một bóng người lướt sóng mà đến, chính là lúc trước bị Phu Dịch đánh bay người đàn ông trung niên.

Phu Dịch xem ở trong mắt, không khỏi hừ lạnh một tiếng nói: “Tà ma ngoại đạo, thủy chung chỉ dám trốn ở âm u chõ, đợi ta trừ người ra này con con rồi, kế tiếp chính là người.”

Dứt lời, Phu Dịch đem Phong Thiên Kính hướng về không trung ném đi, tay trái lập tức bấm lên khôn quẻ “thiên địa thất sắc” Tiên quyết, trong miệng nói lầm bầm, đợi trung niên nam tử kia cách thuyền cứu nạn chỉ có ba thước thời gian, Phong Thiên Kính mặt kính chợt bắn ra một đạo hắc quang, đem khắp toàn thân từ trên xuống dưới phủ kín.

Mặc dù Phu Dịch không biết là này cái gọi là ngã người cùng cương thi có khác biệt gì, thế nhưng lúc trước đối mặt không xác người thời gian khôn quẻ

ánh sáng kỳ công lũ lượt, Phu Dịch lúc này mới cho nén kẽ làm lại, chỉ thấy trung niên nam tử kia bị hắc quang vừa chiếu, quả nhiên như dự liệu, cái kia cái gọi là ngã người bị này hắc quang bao một cái sau khi, thân hình lập tức ngừng lại, chỉ là không biết là nguyên nhân gì, trung niên nam tử kia lại vẫn như cũ đứng ở mặt biển bên trên, chưa rơi xuống biển cả bên trong.

“Còn không ra gì?” Chỉ một đòn liền giải quyết cái gọi là ngã người, Phu Dịch lập tức hừ lạnh một tiếng nói.

“Ồ ồ ồ……” người nọ tựa hồ đối với thủ đoạn của Phu Dịch có chút bất ngờ, liên tiếp ba tiếng kinh hô có tiếng vang lên, sau đó cười lạnh một tiếng nói: “Không nghĩ tới ngươi cũng thật sự có một chút thủ đoạn, đích xác để bản tọa nhìn với cặp mắt khác xưa.”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi rõ cuộc có dám hay không đi ra, không dám đi ra thì nhận sai, đừng bản tọa đến bản tọa đi, ngươi có biết không biết là cái từ này ở người phàm trong thế giới đại diện cho cái gì?”

“Đại diện cái gì?” Nghe đến Phu Dịch nói như vậy, &# 32; người nọ tựa hồ hứng thú, lập tức hỏi ngược lại.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Ta chỉ biết ở thời đại mạt pháp trước kia, cung đình bên trong có hoạn quan tự xưng làm bản tọa.”

“Ngươi!” Nghe đến Phu Dịch mắng hắn là thái giám, người nọ rốt cục bị gây nên chân hỏa, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Tiểu tử, ngươi thành công chọc giận bản tọa.”

Dứt lời, vốn bình tĩnh như gương mặt biển đột nhiên lật lên ngập trời sóng lớn, từng đạo từng đạo lốc xoáy như là Cự Long hút nước bình thường phóng lên cao, ấy thanh thế hùng vĩ tuyệt đối là Phu Dịch cuộc đời chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Có điều, Phu Dịch kinh nghiệm sát trường, cùng tương đương với kim tiên

cảnh người tu ma máu Tu La Trần Công Phó đổi chiến thời gian còn chưa lùi bước một bước, bây giờ bất quá là một trốn ở âm u chỗ điều khiển con rối tà ma ngoại đạo, làm sao có khả năng doạ ngã Phu Dịch?

Phu Dịch nhìn thấy trước mắt phảng phất thiên băng bình thường khí thế, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi thì điểm ấy thủ đoạn?”

Dứt lời, tay trái Tiên quyết biến đổi, Phong Thiên Kính mặt kính bắn ra hắc quang mặc dù màu sắc chưa đổi, cũng đã là từ khôn quẻ “thiên địa thất sắc” biến ảo thành bản nguyên, chỉ thấy một tòa hùng vĩ vô cùng cự phong đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đem trung niên nam tử kia giam vào Thạch Phong bên trong, trực tiếp trấn vào biển cả bên trong.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 396: Đại Chiến Người Lùn Võ Sĩ

Đem người trung niên kia trấn vào biển cả sau khi, Phu Dịch lập tức lại biến ảo pháp quyết, hắc quang tùy theo lại biển, chỉ thấy một đạo xanh thăm thẳm quang như là giận long xuất hải bình thường, nương theo lấy từng trận tiếng rồng ngâm, trực tiếp nhấc lên sóng lớn cùng cái kia yêu nhân điều khiển sóng lớn chống đỡ được, chính là Phu Dịch ít nhất dùng Thủy chi bốn nguyên.

Phu Dịch toàn lực huy động Phong Thiên Kính, xanh thăm thẳm quang phảng phất Thương Long giáng lâm bình thường, từng trận tiếng rồng ngâm vang vọng đất trời, cái kia trăm trượng sóng lớn cùng Cự Long hút nước bình thường phóng lên cao vòi rồng nước lúc này như là đích thân tới đến hoàng cúi đầu xưng thần bình thường, vốn hướng về thuyền cứu nạn mà đến sóng dữ lập tức hóa thành hư không, đem này sóng dữ trấn áp sau khi, Phu Dịch vội vàng thu hồi Phong Thiên Kính, mặt biển cũng lại biến trở về gió êm sóng lặng.

Trước mắt cái kia yêu nhân nêu ở ngay gần, Phu Dịch hoàn toàn có thể vay mượn này sóng dữ phản kích, bây giờ thu tay lại đều không phải là hắn không muốn thừa thắng truy kích, thật sự là huy động Phong Thiên Kính đối với linh lực tiêu hao thái quá khổng lồ, chỉ này ngăn ngắt công phu, Phu Dịch trong cơ thể linh khí liền đã tiêu hao hai phần ba, nếu không muốn thu tay lại nói, không dùng được một phút, linh khí thì sẽ khô cạn, đến lúc đó, hắn cũng chỉ có thể mặc người chém giết mà không còn sức đánh trả.

Cho nên hắn thừa dịp còn có dư lực thời gian thu tay lại, cũng đích thật là vừa đúng, kể từ đó, không những chấn nhiếp núp trong bóng tối yêu nhân, đồng thời cũng có thể mượn cơ hội khôi phục một vài linh khí.

Cho nên, Phu Dịch nơi đây cấp bách thời khắc, liền vội vàng đem hai viên

khôi phục linh khí tiên đan nuốt vào trong miệng, đồng thời thầm vận “đất hoang trải qua” hành chu thiên tư thế, để cầu ở ngần nhất thời gian khôi phục càng nhiều linh khí.

Ngay ở Phu Dịch linh khí khôi phục lại hai phần ba thời gian, một cái vóc người cực kỳ thấp bé, tướng mạo xấu xa ngăn ra không chịu nổi, người mặc tinh xảo dǎng điều áo giáp, lưng đan xen lệch mang theo hai thanh từ từ có chút độ cong bốn thước trường đao, với khoảng cách thuyền cứu nạn khoảng ba trượng địa phương chầm chậm theo trong biển bay lên, dùng cặp kia hung ác đến cực điểm mắt tam giác ác liệt nhìn chầm chằm Phu Dịch.

Phu Dịch nhìn trước mắt đồng dạng là người phàm võ sĩ không khỏi sững sốt, đang muốn nói chuyện thời gian, lại nghe người nọ hé mồm nói: “Tiểu tử, ngươi để bản tọa mở mang tầm mắt, có điều bản tọa vị này người ngã hiện thế nói, đừng nói một mình ngươi nho nhỏ Địa Tiên Cảnh rác rưởi, cho dù là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao ở trước mặt hắn, cũng chỉ có bị chế thành người lợn sẽ phân chia.”

Lời vừa nói ra, Phu Dịch lập tức minh bạch, người trước mắt đồng dạng đều không phải là cái kia yêu nhân bản thể, không trách hắn chưa từ đây võ sĩ trên người nhìn thấy một tia linh khí dấu hiệu.

Nhưng mà, dù cho này võ sĩ nhìn qua chỉ là một người phàm tục, Phu Dịch nhưng vẫn là không dám khinh thường, dù sao lúc trước cái kia đồng dạng không có một tia sóng linh khí, nhìn như người hiền lành nón lá áo tươi nam tử, lại bằng một đôi bàn tay băng thịt đem trên người mặc nghê thường tiên y Thần Lộ một chưởng đánh cho hộc máu, uy lực có thể thấy được chút ít.

Mà người trước mắt này hiển nhiên chắc chắn mạnh hơn, cho nên Phu Dịch chút nào không dám khinh thường, vội vàng dừng lại “đất hoang trải qua” vận chuyển tư thế, tay trái Phong Thiên Kính tùy theo vứt lên, nhanh chóng bấm lên Tiên quyết, chỉ đợi cái kia võ sĩ hơi động, liền đem thi triển khôn que “thiên địa vẻ”.

“Rút đao chém!”

Đột nhiên, cái kia võ sĩ trong cổ đột nhiên phun ra mấy cái cực kỳ khàn khàn bai,

Phu Dịch chỉ cảm thấy hoa mắt, tựa hồ có hai đao hết sạch né qua, bên hông mang theo cái kia hai thanh trường đao liền chỉ còn lại có vỏ đao, còn chưa chờ hắn phản ứng lại, liền nhìn thấy một chữ thập giao thoa trắng lưỡi liềm sóng gió như là chớp mắt bình thường đột nhiên xuất hiện, khi hắn phản ứng lại thời gian, đã ở trước người mình ba thước chỗ.

Phu Dịch hoảng hốt, lúc này đã bất chấp điều khiển Phong Thiên Kính, vội vàng dùng tay phải Chu Tước thần kiếm thi triển thiên cang kiếm quyết ứng phó, chỉ thấy thần kiếm nổi lên, lập tức liền có một áng lửa xẹt qua, trực tiếp đem cái kia chữ thập sóng gió chặn lại.

“Lên trời!”

Đúng lúc này, cái kia khàn khàn âm thanh đột nhiên xuất hiện ở Phu Dịch phía sau, âm thanh còn chưa hạ xuống, hắn liền cảm giác được một luồng hơi lạnh từ phía sau lưng kéo tới.

Phu Dịch kinh hãi vô cùng, chưa kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng thi triển súc địa phương pháp hướng về bên phải lóe lên, đồng thời thân hình xoay một cái, hướng về phía sau nhìn lại.

Chỉ thấy cái kia võ sĩ lúc này hai tay nới tay một đao phóng lên cao, khác một đao lập tức hướng về ấy cổ sờ tới, Phu Dịch vội vàng dùng Chu Tước thần kiếm nghênh.

Nhưng mà, hai kiếm giao kích thời gian vẫn chưa nghe đến kim thiết giao kích có tiếng, ngược lại là chiêu kiếm này như là bỗ vào trong không khí bình thường, không chút nào ngừng ngắt cảm giác.

“Ânh tránh, cắn giết!”

Đúng lúc này, quỷ dị sự tình lại phát sinh, Phu Dịch phía sau lại vang lên cái kia khó nghe đến cực điểm khàn khàn có tiếng, khí lạnh lại từ phía sau lưng kéo tới, trong lúc nhất thời, Phu Dịch chỉ cảm thấy tê cả da đầu, mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng lại thi triển súc địa phương pháp biến ảo thân hình, hướng về phía trước phóng đi.

Muốn nói Phu Dịch theo âm u quặng mỏ trốn ra sau chiến đấu vô số, trong đó cùng thường dùng vượt cấp chiến đấu làm chủ, càng đã khiêu chiến qua tương đương với kim tiên cảnh người tu ma máu Tu La Trần Công Phó, ấy kinh nghiệm đối địch phong phú đừng nói là trẻ tuổi, mặc dù là so với mỗi một bên trong môn phái trưởng giả cũng không thua kém bao nhiêu, thế nhưng trước mắt quỷ dị như thế chiến đấu có thể nói là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Mặc dù hắn có Phong Thiên Kính nơi tay, biết rõ khôn quẻ ánh sáng có thể một đòn phá địch, thế nhưng này chỉ có khoảng ba thước người lùn lại cương quyết không cho hắn thi triển cơ hội của Phong Thiên Kính, ở một chiêu khiến người ta trở tay không kịp quỷ dị chiêu thức sau khi, liên tục thần không biết quỷ không hay đạt được bây giờ sau người.

Phu Dịch cùng với chiến đấu, hoàn toàn là mạnh mẽ không sử dụng ra được, thậm chí có thể nói căn bản cũng không có trả đũa đường sống.

“Rồng bay, điên cuồng gào thét!”

Quả nhiên, ngay ở Phu Dịch dùng súc địa phương pháp lại né tránh ấy công kích sau khi, cái kia người lùn phảng phất như ruồi bâu mặt bình thường, lại đuổi theo, Phu Dịch nhất thời cảm giác sống lưng chõ có khí lạnh lâm lâm.

Lúc này, Phu Dịch cũng là đánh nhau thật tình, tưởng tượng những năm gần đây, ra sao địch nhân chưa thấy qua, ngoại trừ lúc trước tu vi chưa thành thời gian cùng cái kia ma tướng một trận chiến quân lính tan rã ở ngoài, chưa từng có qua chất vật như vậy, cho nên lần này hắn không có lại lóe lên, mà là đem toàn

thân linh khí điên cuồng vận chuyển, dùng màu đỏ quang diễm đem quanh thân phủ kín, trực tiếp xoay tay lại một kiếm, liền hướng về cái kia người lùn bỗng ngang mà đi.

“Keng!”

Lần này kiếm thế vừa ra, rốt cục không muốn phách không, trực tiếp vang lên một tiếng giòn tan kim thiết giao kích có tiếng, Chu Tước thần kiếm lại ở Phu Dịch tiện tay một kiếm bên dưới đem cái kia người lùn trong tay trường đao bỗng ra.

Phu Dịch âm thầm vui vẻ, chỉ tiếc hăn cao hứng quá sớm, cái kia người lùn đều không phải là tu sĩ tầm thường chỉ giỏi giang một thanh vũ khí, ngay ở hăn một kiếm bỗng ra trường đao thời khắc, cái kia người lùn lại dựa thế thân hình xoay một cái, khác một thanh trường đao lúc này như là rắn ra khỏi hang bình thường, dùng cực kỳ xảo quyết góc độ hướng Phu Dịch cổ đâm tới.

“Cút!”

Phu Dịch không ngờ rằng trước mắt này chú lùn cư nhiên như thế khó chơi, trong tay thần kiếm vội vàng hướng lên trên vén lên, đem trường đao đỡ lên, ngay sau đó thân hình lợi dụng thế sét đánh không kịp bưng tai xoay một cái, chân phải tùy theo nổi lên, một cước liền đá vào cái kia người lùn vô sỉ ngực, đồng thời trong miệng quát lên một tiếng lớn nói: “Cút!”

Cái kia vô sỉ cũng đích xác dũng mãnh, theo lý thuyết, Phu Dịch này một cước dù cho không có vạn cân, nghìn cân đều là có, tầm thường tu tiên người cũng chưa chắc khả năng chịu đựng này một cước, thế nhưng cái kia người lùn bị này một cước đập trúng sau khi, lại chỉ là lui về sau mười mấy bước, lập tức lợi dụng song đao chặn lại thuyền cứu nạn boong tàu ổn định thân hình, tiếp theo liền vay mượn bởi vì chịu đựng lực mà uốn lượn thân đao phản lực lại hướng về Phu Dịch đánh tới.

Chỉ tiếc mặc dù chỉ là hai hơi thời gian, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong

phú Phu Dịch lại sớm nhở vào đó thi triển ra tiên pháp, chỉ thấy cái kia người lùn vừa mới lao ra hai bước, trước người lại là kim quang hiện ra, vọt tới trước thân hình nhất thời như là đánh vào vách đá bình thường bị dội lại mà quay về, đợi cho kim quang tản đi sau khi, lúc này mới nhìn thấy, nguyên lai trước mắt lại bỗng dung phát hiện một loạt người mặc hoàng kim giáp, thân thể cầm trường kích, uy phong lẫm lẫm Chiến Thần.

Phu Dịch không khỏi hừ lạnh một tiếng nói: “Chết đi!”

Dứt lời, ý nghĩ hơi động, cái kia ba mươi sáu tên giáp vàng Chiến Thần lập tức hơi động, chỉ thấy một mảnh kim quang cực nhanh, chỉ nháy mắt công phu, cái kia người lùn võ sĩ liền bị này giáp vàng Chiến Thần vây vào giữa, có chạy đằng trời.

“Thủy độn, ẩn trong khói!”

“Ẩn ngươi lão Mộc!” Lại nghe đến cái kia người lùn buồn nôn âm thanh thời gian, quanh thân đột nhiên đột nhiên xuất hiện rất nhiều hơi nước, Phu Dịch trong lòng biết không ổn, trong tay Tiên quyết nhanh chóng bắt, bảy thước ở ngoài ở không trung còn lại đằng Phong Thiên Kính mặt kính chọt bắn ra một đạo hắc quang hướng về cái kia sương mù mà đi.

Rốt cuộc còn là Phu Dịch nhanh hơn một bước, chỉ thấy hắc quang né qua, hơi nước tiêu tán theo, hiện ra cái kia buồn nôn người lùn võ sĩ, ở thần quang bao phủ bên dưới, người lùn võ sĩ hiện ra đầy mặt vẻ dữ tợn, như là một con ruồi không đầu bình thường điên cuồng trái xông bên phải khua, chỉ tiếc tại đây khôn quẻ thần quang trong vòng, ngũ giác của hắn đã bị tước đoạt, ở truyền ý của Phu Dịch bên dưới, giáp vàng Chiến Thần dồn dập giơ lên trong tay trường kích, cho nên hắn này một phen xông tới bên dưới, gần như 10 cái hô hấp thời gian, trên người liền hơn hơn trăm cái hố máu, máu tươi như là suối phun bình thường không được phun ra, vừa giữ vững được thời gian ba cái hô hấp, rốt cục mất hết máu mà chết.

“Làm sao có khả năng? Đây chính là bộ tộc ta mạnh mẽ nhất võ sĩ, làm sao có khả năng? Không có khả năng!”

Ngay ở người lùn võ sĩ bị chém giết trong nháy mắt, cái kia yêu nhân âm thanh xuất hiện lần nữa, chỉ là lúc này âm thanh của hắn lại không lúc trước cuồng ngạo, ngược lại, tràn đầy nghi ngờ trong thanh âm tràn đầy vô tận sợ hãi.

Chỉ tiếc, lúc này cái kia yêu nhân đã mất đi bình tĩnh, sớm nhìn ẩn tiếng phuơng pháp, Phu Dịch rốt cục bắt được âm thanh phuơng hướng, lập tức thi triển thi triển tung kim quang, thân hình hóa thành một đạo Kim Hồng nhảy lên một cái, xuất hiện lần nữa thời gian đã đang ở bên ngoài trăm trượng một khói trên đá ngầm.

Phu Dịch lúc này rốt cục gặp được làm cho bọn họ chịu nhiều đau khổ, lại để Thần Lộ cùng Phuợng Dao song song bị thương yêu nhân bản tôn, lại là một trên người mặc một loại chưa từng gặp tay áo bào rộng, tuổi chừng chừng ba mươi người lùn, có điều này người lùn kiểu tóc lại là khiến người ta có chút không làm rõ ràng được, chỉ thấy ấy từ trán đến sau gáy lại không có một sợi tóc, ánh sáng vô cùng, ngược lại là sau đầu ghim một cái khoảng tấc bím tóc nhỏ.

Yêu nhân nhìn thấy Phu Dịch đột nhiên xuất hiện ở trước người, trong ánh mắt tràn đầy kinh sợ vẻ, khó có thể tin nổi: “Ngươi! Ngươi làm sao có khả năng tìm tới bản tọa!?”

Phu Dịch nhìn trước mắt người lùn, cảm nhận được trong cơ thể hắn tựa hồ mơ hồ có một tia linh khí lưu chuyển, rốt cục xác định trước mắt hắn là điều khiến cái kia hai người yêu nhân không thể nghi ngờ, chỉ là hắn này cảnh giới tu vi, thật sự khiến người ta không dám nhìn thẳng, lại gần như có trước tiên thiên cảnh giai đoạn trước mà thôi.

Phu Dịch không thấy có chút khôi hài, lập tức giễu cợt nói: “Ta còn đạo là cái gì vậy, nguyên lai chỉ là một rác rưởi mà thôi.”

Cái kia người lùn bị Phu Dịch nhục nhã, lập tức thẹn quá thành giận, lập tức

tức đến nỗi phổi nói: “Người là đồ con lợn, lại dám cùng cao quý võ sĩ nói chuyện như vậy, bản tọa bây giờ thì cho người muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 397: Trời Diễn Luyện Thần Quyết

Phu Dịch nghe này người lùn chết đến nơi rồi lại còn dám ăn nói ngông cuồng, quả nhiên là không biết tự lượng sức mình, không thấy có chút khôi hài, thế nhưng ngay ở hắn muốn châm chọc thời gian, không ngờ gian tựa hồ liếc về cái kia người lùn hai mắt đỏ mang lóe lên, còn chưa đợi khi hắn phản ứng kịp, liền lại cảm giác trong đầu đột nhiên có một tiếng sét nổ tung, thăng nổ thành hắn nổ đom đóm mắt, đầu đau như búa bổ, thân thể lập tức ngã xuống đất trên, hai tay ôm đầu thống khổ không ngớt.

Người lùn mắt thấy Phu Dịch trúng chiêu, lập tức tâm hỉ như điên, hai mắt xích quang càng tăng lên, trong miệng đồng thời đọc một vài khô khan khó hiểu ký tự, tựa hồ là cực kỳ thần bí thần chú.

“A.....”

Phu Dịch đau đớn không muốn sống, trong miệng buồn số hí dài, chỉ là này hí dài lại cũng không có giảm bớt, ngược lại ở người lùn khẩu đọc chú ngữ bên dưới càng thêm đau đớn.

“Đương Khang!”

Ngay ở Phu Dịch cảm giác đầu đau như búa bổ thời gian, nương theo lấy một tiếng giận không thể nuốt gầm dữ dội, với Thần Nông Giá sau khi đi ra liền lại không từng xuất hiện Đương Khang lại hóa thành một đạo thanh quang bỗng dung thoảng hiện bước ra.

Đương Khang xuất hiện, cái kia người lùn không khỏi sững sốt, hiển nhiên không hiểu rõ Đương Khang đến tột cùng là từ chỗ nào mà đến, chỉ là trước mắt

hắn cũng không dám suy nghĩ nhiều, hai mắt lập tức bắn ra hai đạo đỏ mang hướng về Dương Khang cắp kia đen bóng con người vọt tới.

“Đương Khang!”

Cảm giác được mình đã bị công kích, Dương Khang lập tức giật tím mặt, lập tức một bước xa vọt tới trước, trực tiếp dùng một đôi răng nanh đem cái kia người lùn đánh bay, người lùn còn chưa phản ứng lại, người đã tung bay với giữa không trung.

3 cái hô hấp sau khi, người lùn rốt cục phản ứng lại, nhất thời cảm giác bên hông đau đớn, vội vàng cúi đầu nhìn qua, lại nhìn thấy bên hông chẳng biết lúc nào hơn một hố máu, máu tươi lúc này đang không được ở ngoài phun r胡, dưới thân phảng phất rơi xuống mưa máu vậy.

Người lùn không khỏi kêu thảm một tiếng, theo này một tiếng hét thảm, đối với tâm thần của Phu Dịch công kích rốt cục dừng lại, Phu Dịch nhất thời đầu óc nhẹ đi, lập tức khôi phục tâm thần, vội vàng một cá chép nhảy từ trên mặt đất nhảy lên, khi hắn nhìn thấy trước mặt Dương Khang cùng vẫn còn đang giữa không trung phi đang người lùn thời gian, lập tức minh bạch chính là này lười biếng Dương Khang cứu mình, lòng không có từ có chút kích động, lập tức vuốt ve Dương Khang cái kia thật thà đầu to cười nói: “Đã lâu không gặp.”

Đương Khang lập tức chính là một trận rung đùi đắc ý, tựa hồ đang đáp lại nói lời cảm tạ của hắn, Phu Dịch thấy Dương Khang buồn cười động tác, nhất thời không nói gì, tùy tiện nói: “Đi, đem súc sinh kia bắt về cho ta.”

Phu Dịch ra lệnh một tiếng, Dương Khang lập tức hóa thành một đạo thanh quang phóng lên cao, chỉ một cái chớp mắt công phu, liền đem cái kia người lùn treo trở về.

Người lùn lúc này bởi vì bên hông bị Dương Khang chọc ra một hố máu, đau đến nhe răng trợn mắt, trong miệng buôn bã khóc to không ngừng, thế nhưng Phu Dịch xen vào lúc trước bị ấy đánh lén trong lòng vẫn có khúc mắc, vội vàng

tế lên Phong Thiên Kính, thi triển phản bản quy nguyên hào quang đem chính mình phủ kín.

Quả nhiên,

Thất thải hà quang vừa mới hạ xuống, cái kia người lùn hai mắt lại phát sinh hồng quang hướng về Phu Dịch phóng tới, chỉ tiếc này thất thải hà quang chính là trong thiên hạ tất cả tâm thần cùng ảo thuật công kích khắc tinh, hồng quang vừa mới đụng vào hào quang, cái kia người lùn lúc này phun ra một búng máu, chính là làm phép không thành công bị ấy cắn trả.

“Hừ!” Phu Dịch lúc trước chịu đựng thuật này hành hạ, mắt thấy người lùn giở lại trò cũ, lập tức giận không thể Quỷ bóc, tay phải lúc này nhanh chóng đến hai ngón tay, chỉ thấy hai đạo linh khí thuận theo đầu ngón tay bay ra, tuy không bằng kiếm tu một mạch kiếm khí như là thật, nhưng cũng sắc bén vô cùng, trực tiếp đem cái kia người lùn hai con con ngươi chọc mù, chảy ra hai đạo “huyết lệ”.

“A..... ngươi lần này kiếm heo, lại dám đau đớn bản tọa hai mắt!”

Người lùn hai mắt bị hủy, không nhịn được buồn bã khóc to một tiếng, tiếp theo chính là chửi như tát nước.

Phu Dịch không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Lão tử vừa mới đã nói phải đem ngươi chế thành người lợn sẽ thì tuyệt đối giữ lời nói.”

Dứt lời, trong lòng bàn tay Chu Tước thần kiếm tùy theo vũ động, chỉ thấy bốn đạo ánh lửa né qua, cái kia người lùn hai tay hai chân lúc này bị chém đứt, để phòng ngừa người lùn mất máu quá nhiều mà chết, Phu Dịch vội vàng từ trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên linh đan, hai ngón nhẹ nhàng sờ một cái, liền ẩy bóp nát thành bụi phấn trắng, chiếu vào tứ chi tách ra chỗ cầm máu.

“A.....”

Phu Dịch xuất kiếm cực nhanh, mãi đến tận vì đó cầm máu thời gian, người lùn lúc này mới cảm giác được một luồng xót ruột nỗi đau, tùy theo như là giết lợn bình thường kêu gào lên, nơi nào còn nhớ được mắng mỏ Phu Dịch.

Phu Dịch lúc này mới thoả mãn gật gù, đem Thần Nông định theo Càn Khôn Giới lấy ra thả ra Thần Lộ các loại tú nữ.

Nhin trước mắt người thảm trạng như vậy, tú nữ không khỏi cùng nhau nôn khan một tiếng, Phượng Dao cực kỳ buồn nôn nói: “Phu Dịch ca ca, này người quái dị nơi nào đến.”

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Đây là lúc trước đánh lén yêu nhân của chúng ta.”

“Hả?” Tú nữ vừa nghe Phu Dịch như vậy giải thích, trong lồng ngực buồn nôn cảm giác lập tức biến mất, thay vào đó chính là vô biên lửa giận, đặc biệt là Đại Khanh, vừa mới nhè nhẹ muội muội chịu đựng ấy khống chế cùng bên mình binh qua đổi mặt, lập tức từng ngụm từng ngụm nước nôn ở người lùn trên mặt, đồng thời cáu mắng: “Phù! Ta còn đạo là cái gì khó lường yêu vật, nguyên lai là bức này người quái dị.”

“Đúng vậy, thực sự là chết chưa hết tội.” Đại Hình tùy theo phụ họa một tiếng, trực tiếp nhắc lên trường kiếm trong tay liền hướng cái kia người lùn ngực đậm tới.

“Keng!”

Nhưng không nghĩ, một tiếng thanh ngực kim thiết giao kích có tiếng vang lên theo, Đại Hình chỉ cảm thấy hổ khẩu tê rần, trường kiếm trong tay liền bị đẩy ra, đang muốn tức giận mắng thời gian, lại nhìn thấy ngăn cản chính mình ám sát người lùn lại là Phu Dịch, nhất thời đầy mặt nghi hoặc, không hiểu nói: “Phu Dịch đại ca, đây là?”

Phu Dịch cười lạnh nói: “Thì như vậy giết hắn chẳng lẽ không phải lợi cho

hắn quá rồi.”

Nghe đến Phu Dịch kiểu nói này, Đại Hình lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức mừng lớn nói: “Đại ca là muôn đưa hắn ném vào biển rộng nuôi cá?”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Còn làm sao hành hạ hắn sau đó lại nghĩ, có điều, ta bây giờ đối với hắn thủ đoạn đúng là có chút ngạc nhiên.”

Dứt lời, Phu Dịch một cước thở ở người lùn trên mặt, quát lạnh một tiếng nói: “Ngươi nếu không muốn nhận hết luyện hồn nỗi khổ, thì nhảm lại miệng chó của ngươi.”

Người lùn mặc dù mắt không thể thấy, thế nhưng thính lực lại chưa bị hao tổn đau đớn, bị Phu Dịch như vậy 1 hù dọa, quả nhiên im lặng không muốn kêu thảm thiết, chỉ là bốn chân bị chém xót ruột nỗi đau vẫn như cũ còn ở, như thế cố nén bên dưới, vốn xấu xí không chịu nổi khuôn mặt càng thêm vặn vẹo khó coi, thẳng nhìn ra Phu Dịch bọn người buồn nôn đến cực điểm.

Phu Dịch lập tức hỏi, “nói một chút đi, ngươi vừa rồi dùng cái gì yêu pháp.....”

“Ngươi này.....”

“Bốp!”

Người lùn thô tục còn chưa nói ra khỏi miệng, liền bị Phu Dịch dùng Chu Tước thần kiếm kiếm tích phiến ở trên mặt, trực tiếp xoá sạch hắn ba viên răng, đồng thời hung ác nói: “Nói tiếng người!”

Người lùn tự nhiên biết hôm nay chạy trời không khỏi nắng, bất luận hắn nói cùng không ra, đều khó thoát vận rủi, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi giết ta đi.”

Phu Dịch vốn không có ý định đơn giản như vậy liền có thể hỏi ra bí mật, cho nên trong lòng sớm có dự định, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Vậy ngươi hãy

chết đi!”

Dứt lời, tay trái lấy Tiên quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, Phong Thiên Kính lập tức hướng người lùn bắn ra một đạo hắc quang, đem ngũ giác chiêm đoạt, chính là khôn quẻ “thiên địa thất sắc”.

“Phu Dịch đại ca, ngươi làm cái gì vậy?” Đại Khanh nhìn thấy Phu Dịch tựa hồ hoàn toàn không như giết người hình ảnh, lập tức không hiểu nói.

Phu Dịch cười cười nói: “Đừng nóng vội, chỉ để ý thấy chính là.”

Dứt lời, Phu Dịch đối với Thần Lộ nói: “Thần Lộ, dùng nói mớ cầu khẩn thuật cho hắn biện chế một giấc mơ.”

“Hả.....”

Thần Lộ băng tuyết thông minh, cùng Phu Dịch càng tâm ý tương thông, cho nên Phu Dịch gần như một câu nói, Thần Lộ liền biết ý nghĩa, lập tức bấm lên Tiên quyết, vận lên “thiên phù trải qua” thi triển đại chu thiên 100 0 tiên thuật bên trong nói mớ cầu khẩn thuật.

Thuật này chính là 7 12 địa sát bên trong chưa thuật, Phu Dịch đều không phải là sẽ không, bây giờ để Thần Lộ đến thi triển hoàn toàn là vì nàng tu hành “thiên phù trải qua”, hơn nữa nàng từ lúc sinh ra đã mang theo đối với tiên pháp trình độ, cho nên từ nàng thi triển càng thêm hoàn mỹ, cái này cũng là Phu Dịch không có trực tiếp đem người lùn tại chỗ chém giết, mà là theo Thần Nông trong đinh gọi ra nguyên nhân của Thần Lộ.

Ngay ở Thần Lộ thuật thành cái kia trong nháy mắt, Phu Dịch lập tức đem “thiên địa thất sắc” hắc quang thu hồi, hai người này phối hợp cũng đích xác hoàn mỹ đến cực điểm, hắc quang vừa mới rời khỏi người, liền có một đạo khí trời đất hòa hợp đem cái kia người lùn phủ kín.

Đại Khanh không biết Phu Dịch hai người đến tột cùng đang làm gì, không

khỏi hiểu kỳ nói: “Làm sao bây giờ?”

“Chờ chút!” Phu Dịch cười cười nói.

Đại Khanh lúc này trong lòng tràn ngập hiểu kỳ, thế nhưng nhìn thấy Phu Dịch cùng Thần Lộ đều là một bộ định liệu trước đáng dấp thời gian, cũng chỉ có thể lảng lặng đứng ở nơi đó nhìn xuống.

Ước chừng qua chừng một khắc đồng hồ, khí trời đất hòa hợp bao lại người lùn sắc mặt đột nhiên biến đổi, cực kỳ kinh ngạc nói: “Nương tử, thật là ngươi!”

Nghe đến người lùn lời ấy, Đại Khanh, Đại Hình tỷ muội hai người đều là sững sốt, đang muốn tìm hỏi thời gian, lại nhìn thấy Phu Dịch ngón trỏ tay phải dựng thẳng với trước môi, nhẹ giọng nói: “Xì.....”

Tỷ muội hai người liền vội vàng đem đã tới nơi cỗ họng vẫn đề mạnh mẽ nuốt trở vào, lại là nghe đến Thần Lộ đột nhiên dùng một loại nến như hoa lan trong cốc vắng, tựa hồ không phải xa âm thanh trả lời: “Phu quân, là ta.....”

Tỷ muội hai người lập tức phản ứng lại, Thần Lộ lúc này đây ảo thuật bộ lấy người lùn công pháp, quả nhiên, người lùn nghe đến trả lời của Thần Lộ sau khi, lúc này khóc không thành tiếng nói: “Nương tử, ta muốn ngươi thật là khổ a.....”

Thần Lộ trả lời: “Phu Dịch, ngươi làm sao biến thành đáng dấp như vậy?”

Người lùn lập tức đem gấp phải Phu Dịch bọn người việc xong xong sách vở thuật lại một lần, Thần Lộ lúc này giận nói: “Lại có chuyện như thế?”

Người lùn kêu khóc một tiếng nói: “Nương tử, ngươi nhất định phải báo thù cho!”

“Nhưng mà.....” Thần Lộ cố ý giả trang ra một bộ làm khó dễ giọng nói: “Liền phu quân đều không là bọn hắn đối thủ, ta như thế nào giúp ngươi báo thù?”

Người lùn liền nói ngay: “Nương tử yên tâm, ta bây giờ liền đem “trời diễn Luyện Thần quyết” cùng “khổng Hồn Thuật” truyền thụ cho ngươi, đợi cho thần công đại thành thời gian, liền có thể làm phu quân báo thù, có điều nương tử nhất định phải nhớ kỹ, người kia có một việc pháp bảo chuyên khắc “Khổng Hồn Thuật”, cho nên ngươi nhất định phải cẩn thận.”

Thần Lộ liền vội vàng hỏi: “Này hai bộ công pháp có gì chỗ thần kỳ? Phu quân lại tự tin như thế?”

Người lùn lập tức tự hào nói: “Cái gọi là, đạo khả đạo, phi thường nói. Danh khả danh, phi thường danh. Không có, tên thiên địa khởi nguồn. Có lẽ, tên vạn vật chi mẫu. Cho nên, vũ trụ vạn vật bắt đầu Thái Hư, làm vạn vật thần. Người tu tiên ảo tưởng đem thân thể tu thành chân thần, lại không biết người chi hồn làm thần, người thân là xác, muốn trường sinh thì cần thiết ném đi trừ ác xác chuyên tu chân hồn, cho nên này “trời diễn Luyện Thần quyết” mới là thế gian duy nhất một bộ có thể tu thành trường sanh bất lão Thánh Tiên thể công pháp.”

Thần Lộ hỏi lần nữa: “Vậy này “Khổng Hồn Thuật” Vừa có diệu dụng gì?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 398: Dương Khang Bao Cổ Tay

Người lùn trả lời: “Cái gọi là khống Hồn Thuật, đúng như ấy công pháp tên cũng, đợi cho trời diễn Luyện Thần quyết tu luyện đến tầng năm bên trên lúc, liền có thể vay mượn mạnh mẽ thần thức đem người sinh hồn mạnh mẽ nô dịch luyện thành người ngã, kể từ đó, không những người ngã thực lực bản thân liền có thể hoàn mỹ cất giữ, cũng có thể nhận sự giúp đỡ ta lực lượng thần thức tu vi tăng vọt, quan trọng hơn chính là, nếu là điều khiển địch nhân tự giết lẫn nhau lạc thú, thật sự là khiến người ta bách thí khó chịu, ha ha ha.....”

Nghe đến người lùn đổi bộ lời bàn, Đại Khanh, Đại Hình 2 tỷ muội nhất thời nỗi trận lôi đình, không nhịn được muốn ra tay tru diệt này kẻ gian, chỉ là hai nữ nhưng cũng biết lúc này đã tới trộm lấy hăn bí pháp này thời khắc mấu chốt, chỉ phải cố né lửa giận trong lòng, tiếp tục nghe tiếp.

Thần Lộ hỏi: “Phu quân mau mau đem này hai đại bí pháp truyền thụ cho làm thiếp, làm cho ta vi phu báo thù.”

“Tốt!” Người lùn trở về một tiếng, lập tức đem “trời diễn Luyện Thần quyết” cùng “khống Hồn Thuật” phương pháp tu luyện cùng chú ý hạng mục 11 lời giải, Phu Dịch các loại năm người nghe vào trong tai, trong lòng không khỏi âm thầm lấy làm kỳ, không ngờ rằng thế gian lại còn có bức này công pháp, đúng là làm cho bọn họ mở mang tầm mắt.

Đợi cho người lùn sau khi giảng giải xong, Phu Dịch mấy người cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, này cái gọi là “trời diễn Luyện Thần quyết” cùng tầm thường Tiên gia tu hành bí pháp căn bản hoàn toàn khác nhau, tầm thường Tiên gia công pháp tu được chính là dùng thiên địa linh khí làm cơ sở, đi trước rèn luyện thân thể, với trong bụng ngưng tụ ngũ khí, đinh có nhiều Tam Hoa, rồi

ngưng đọng này tam hoa ngũ khí tinh nguyên hóa thành âm dương 2 thần, cuối cùng hợp hai làm một, hóa thành nguyên thần, dùng cái này trình tự ngưng luyện người tam bảo.

Thế nhưng này “trời diễn Luyện Thần quyết” lại là cách khác đường tắt, dùng “Đạo đức kinh” Bên trong “thiên hạ vạn vật sinh ở không có, có sinh ở không có” làm trung tâm, phụng “Chu Dịch” “đại đạo 50, trời diễn 49, người chui thứ nhất” Làm kinh điển, đem người thân thể so với làm đại đạo, thịt thân là 49, bỏ chạy thứ nhất làm linh hồn, cho nên muốn truy tìm chánh thức đại đạo, tìm kiếm trường sinh huyền bí, nhất định phải lĩnh ngộ này bỏ chạy thứ nhất tuyệt diệu.

Cho nên “trời diễn Luyện Thần quyết” tu hành phương thức, chính là trực tiếp tu luyện nguyên thần, sau đó dùng mạnh mẽ lực lượng thần thức mạnh mẽ giam cầm thiên địa linh khí vì chính mình phạt kinh tẩy túy, thậm chí có thể tái tạo thân thể.

Là cho nên, chỉ cần thần thức bất diệt, thân thể liền tuyệt đối bất tử, cho nên người lùn dám tự xưng đây mới thực sự là trường sinh phương pháp.

Làm minh bạch đạo lý này sau khi, Phu Dịch bọn người không khỏi có chút nghĩ mà sợ, may mà Thần Lộ vay mượn tiên pháp tuyệt diệu tra xét tới này người lùn bí mật, nếu không nếu là coi là thật đưa hắn vứt vào biển rộng nuôi cá, không tốn thời gian dài, hắn liền có thể vay mượn mạnh mẽ thần thức tái tạo thân thể, như thế không thể nghi ngờ với vì chính mình ngày sau cây 1 cường địch.

Mà bọn họ hôm nay có thể đem người lùn đánh bại, hoàn toàn là vì người lùn chính mình học nghệ không tinh, Luyện Thần quyết chín tầng cảnh giới mới bắt quá tu luyện đến tầng thứ tư thôi, hơn nữa hắn đổi mặt Phu Dịch bọn người, vẫn còn đều là quái thai, cho nên hôm nay coi như Dương Khang không nhảy ra, Phu Dịch trong lòng đoàn kia ngọn lửa cũng tuyệt đối sẽ không bỏ mặc người lùn thần thức tùy ý tiêu diệt linh hồn của Phu Dịch, còn Thần Lộ cùng Phượng Dao, này hai nữ một người có thần bí Tứ Ngọc kim quang hộ thể, một người bèn

thánh linh thần thức hóa thân, như thế nào hắn một tần thường bốn tầng Luyện
Thần cảnh phế vật có thể điều khiển.

Có điều,

Theo kinh văn bên trong ghi chép, nếu như luyện đến chín tầng cảnh giới nói,
ấy thần thức liền có thể cùng Thiên đạo tướng mang nhất định, đến vào lúc ấy
Phu Dịch bọn người mặc dù là dị bẩm thiên phú, chỉ sợ cũng khó chịu này ách.

Chỉ là nếu muốn luyện đến chín tầng, rồi lại nói nghe thì dễ?

Chỉ vì này “trời diễn Luyện Thần quyết” lúc tu luyện đều không phải là nhận
sự giúp đỡ thiên địa linh khí, mà là nhận sự giúp đỡ một loại huyền diệu khó
hiểu sức mạnh, ở “trời diễn Luyện Thần quyết” bên trong, xưng là khí số, mà
đây khí số đến tột cùng đến từ đâu, đi nơi nào tìm kiếm lại là không có đề cập.

Chỉ là mơ hồ bên trong nhắc tới, toàn bằng cơ duyên!

Người lùn phương pháp tu luyện, chính là đưa hắn người thần thức nuốt
chửng, nhờ vào đó đem người này khí mẩy chiếm làm của riêng, chỉ tiếc phương
pháp này thật sự thái quá tàn nhẫn, Phu Dịch bọn người đều là chánh khí sĩ, làm
sao có khả năng noi theo ấy giết hại người khác phương pháp tu luyện tu hành?

Cho nên, tới cuối cùng, nhọc nhằn khổ sở theo người lùn nơi chiếm được
công pháp, lại là giống như vô bổ bình thường, không còn gì khác!

Phu Dịch không khỏi có chút thất vọng, thở dài một tiếng nói: “Vô bổ, vô
bổ.....”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Đúng vậy, có điều kinh văn bên trong nhắc tới
‘lòng’ 1 từ, tựa hồ là luyện hóa khí số mấu chốt, cũng không biết này lòng ở nơi
nào.”

Phu Dịch lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng nói: “Ngươi cũng không biết, ta thì
lại càng không biết rồi, đợi cho cùng Thiên Vũ hội hợp thời gian, hỏi một chút

hắn a, dù sao hắn kiến thức rộng rãi, có lẽ thật đúng là biết ‘lòng’ cũng nói không chừng đấy chứ.”

“Đúng!” Phượng Dao tùy theo mừng lớn nói: “Thiên Vũ ca ca trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, bác duyệt cổ kim, trong thiên hạ không có hắn không biết là sự tình, hắn nhất định biết này lòng là cái gì.”

“A.” Phu Dịch gật gù, lập tức nhấc lên trong lòng bàn tay Chu Tước thần kiếm, liền quay người lùn phủ đầu chém tới, chỉ thấy một áng lửa né qua, cái kia người lùn liền bị chém thành hai khúc, cho đến chết, hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Phu Dịch bây giờ đã nuôi thành hài lòng chiến đấu rèn luyện hàng ngày, ngay ở một kiếm đánh xuống sau khi, vội vàng bấm quyết niệm chú, liền muôn thi triển Phong Thiên Kính lửa bản nguyên đem biến thành tro bụi, nhưng không nghĩ, thật lâu không có động tĩnh Dương Khang lại nhảy lên một cái, quay người lùn thi thể phía trên mở ra cái miệng lớn như chậu máu, sau đó ra sức hút một cái, Phu Dịch bọn người liền nghe đến vô số gào khóc thảm thiết có tiếng kêu thảm thiết truyền vào Dương Khang trong miệng.

“Hả?”

Phu Dịch bọn người đều là kinh hô một tiếng, đặc biệt là Đại Khanh, Đại Hinh hai tỷ muội, vừa mới bởi vì sự chú ý tập trung trên người người lùn, căn bản không có nhìn thấy Dương Khang, bây giờ người lùn vừa chết, chợt nhìn thấy một con mãnh thú phóng lên cao, nhưng lại nương theo lối này một trận tiếng quỷ khóc sói tru, còn đạo là âm thanh xuất từ Dương Khang cái này, đây có thể thực tại đem hai người dọa cho phát sợ, hai người vội vàng nắm lấy trường kiếm trong tay liền muốn hướng về Dương Khang chém tới.

Cũng may Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ vừa vặn với này tỷ muội hai người trước người, cảm giác được phía sau khác thường, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhìn thấy hai nữ cầm kiếm mà đến, Thần Lộ hoang mang quát to một tiếng

nói: “Chậm!”

Chỉ tiếc cái kia tý muội hai người bây giờ bị kinh sợ, lúc này thần kinh nằm ở cẳng thẳng trạng thái, nơi nào khả năng nghe đến trong tai, chỉ thấy hai nữ trực tiếp lướt qua Thần Lộ cùng Phượng Dao liền hướng về Dương Khang tiếp tục phóng đi.

Này đích xác để Phu Dịch các loại ba người bất ngờ, mãi đến tận “Chảo rán! Keng!” Hai tiếng kim thiết giao kích có tiếng vang lên, này mới phản ứng được.

Cũng may Dương Khang da dày thịt béo, hai thanh trường kiếm bỗ ở tại thân thể như là bỗ vào kim thiết bên trên, lúc này tia lửa văng gấp nơi, hai nữ nhất thời cảm giác hổ khẩu tê rần, trường kiếm trong tay lại không cầm nổi, trực tiếp bắn bay.

Mắt thấy công kích bị tổn thất, hai nữ nhất thời sợ hết hồn, cũng may Dương Khang bản tính hiền lành, vẫn chưa cùng hai nữ nhiều tính toán, vẫn như cũ toàn thân tâm nuốt chửng từ trên thân người lùn trốn ra sinh hồn lực lượng.

Hai nữ lúc này mới bóng tối thở ra một hơi, nhìn thấy Phu Dịch ba người vẫn chưa làm ra công kích tư thế, vội vàng trùng Phu Dịch hô lớn: “Phu Dịch đại ca, mau tới hàng phục này con mãnh thú.”

Phu Dịch bọn người này mới phản ứng được, Phượng Dao lập tức sỗ ruột nói: “Đây là Phu Dịch ca ca chiến sủng, các ngươi mau trở lại.”

“Hả?” Nghe đến Phượng Dao nói như vậy, hai nữ lúc này mới chợt hiểu ra, trước mắt này con thân hình giống như màu xanh heo lớn lại là chiến sủng của Phu Dịch, không thấy cảm thấy mặt đỏ tới mang tai, vội vàng nhảy về Phu Dịch bên cạnh.

Đúng lúc này, tiếng quỷ khóc sói tru dần dần biến mất, Dương Khang chợt hướng lên trời phát sinh một tiếng rống to, tiếng gào này rung chuyển trời đất, thăng chấn động đến mức Phu Dịch bọn người dưới chân đá ngầm đều có chút

run rẩy, ngay sau đó, liền biến thành một đạo thanh quang bay trở về Phu Dịch cánh tay phải, hóa thành một chiếc bao cổ tay quấn ở ấy chỗ cổ tay, ngoại trừ hình dạng ở ngoài, cùng cánh tay trái Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay giống nhau như đúc.

“Hả?”

Lúc này, Phu Dịch rốt cục hiểu được, không trách lúc trước chỉ thấy Hỏa Kỳ Lân không thấy Dương Khang, nguyên lai 2 thú thích ăn đồ vật hoàn toàn không giống nhau, Hỏa Kỳ Lân thích ăn Yêu thủ, mà Dương Khang thích ăn sinh hồn, như thế, cũng hiểu, Dương Khang tại sao lại ở vừa mới chính mình chạy đến, tất nhiên là cảm ứng được người lùn trong cơ thể phong ấn vô số sinh hồn sức mạnh, có thể giúp đỡ tăng lên.

“Này.....”

Nhin thấy Phu Dịch cánh tay phải Dương Khang bao cổ tay, lại nhìn cánh tay trái Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay, Đại Khanh tỳ muội hai người lập tức liền đoán được, cánh tay trái con kia bao cổ tay cũng vô cùng có khả năng là một con chiến sủng.

Lúc này hai nữ thấy Phu Dịch vĩ đại đáng người, người mặc già giặn lam đậm chiến bào, tả hữu cánh tay mỗi người có một con uy phong lẫm lẫm đầu thú bao cổ tay, tâm hồn thiếu nữ lại không bị khống chế áy náy nhảy tứ tung, đặc biệt là nhìn thấy Phu Dịch cương nghị anh tuấn khuôn mặt, càng cảm xúc chập trùng, mơ tưởng mong ước.

Cái gọi là “từ xưa mĩ nữ yêu anh hùng, anh hùng ôm mĩ nhân về”, này tỳ muội hai người đang chấp mới biết yêu tuổi tác, mắt thấy Phu Dịch bức này có khí thôn sơn hà khí thế anh hùng nam nhi, nơi nào có thể không động lòng?

Cho nên, này tỳ muội hai người sớm đã quên đi thu hồi vừa mới thắt thủ rót xuống đất bôi kiềm, chỉ là ân tình kéo dài nhìn Phu Dịch.

Phu Dịch lúc này sớm tiến vào quan sát bên trong thân thể, cảm thụ Dương Khang bao cổ tay mang đến sức mạnh, căn bản không biết là chính mình vô tình trong lúc đó gõ động hai thiếp nũ tiếng lòng.

Có điều, Thần Lộ lại là một chút liền nhìn ra hai nǚ tâm tư, sắc mặt lập tức băng lãnh như sương, lập tức vội ho một tiếng thức tỉnh hai nǚ.

Hai nǚ lập tức phản ứng lại thất thố của chính mình, nhất thời mặc cờ mặt đỏ tới mang tai, vội vàng vay mượn nhặt bội kiếm cơ hội chạy đi.

Phượng Dao mặc dù phản ứng có chút chậm, U &# 8 thế nhưng nhìn thấy hai nǚ thất thố thời gian cũng rốt cục loáng thoảng có chút suy đoán, lập tức hỏi: “Thần Lộ tỷ tỷ, hai người bọn họ sẽ không thích Phu Dịch ca ca đi?”

Phượng Dao âm thanh mặc dù rất nhẹ, thế nhưng này đá ngầm vốn cũng không lớn, cho nên Đại Khanh, Đại Hình tỷ muội cũng nghe vào trong tai, hai người lập tức thẹn thùng khó nhịn, hai tấm mặt cười liên quan cỗ trăng đều là một mảnh ửng đỏ.

Còn chưa các loại Thần Lộ nói chuyện, hai tỷ muội liền hoang mang phủ nhận nói: “Không có, không có.....”

Thần Lộ mặc dù so với các nàng lớn hơn không được bao nhiêu, thế nhưng cùng là nǚ nhi gia, có thể nào không biết hai nǚ tâm tư, lúc này mặt lạnh như sương nói: “Không có tốt nhất, nếu không thì đừng trách ta không khách khí.”

Hai nǚ mắt thấy Thần Lộ trở mặt lại nhanh như vậy, đều là sững sốt, các nàng hai người trước mắt giữa lúc tạo phản tuổi tác, nghe đến Thần Lộ kiểu nói này, Đại Hình lúc này hừ lạnh một tiếng, trực tiếp phản bác: “Hừ! Người đây là ý gì!”

Thần Lộ không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Có phải ta nói không rõ gì?”

Đại Hình chính là nǚ nhi gia, vốn là mặt mũi mỏng, nơi nào chịu được bức này uất khí, lúc này lớn tiếng nói: “Vậy được, ta bây giờ sẽ nói cho ngươi biết, ta

chính là yêu thích Phu Dịch đại ca!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 399: Không Phân Rõ Phải Trái Là Nữ Nhân Độc Quyền

“Hinh Nhi, chớ có nói bậy!”

“Bốp!”

Thanh âm chưa dứt, liền nghe một tiếng giòn tan bạt tai tiếng vang lên, Đại Hinh tùy theo tùy theo cảm giác được mặt trái truyền đến một trận rát đau đớn.

Đại Hinh bị Thần Lộ một bạt tai này đánh cho sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích, thế nhưng Đại Khanh trợ mắt nhìn mình muội muội bị người đập như vậy một cái tầng tầng bạt tai, đặc biệt là nhìn thấy cái kia năm ngón tay rõ ràng đỏ tươi dấu tay từ thời gian, nhất thời vô danh lửa nhất thời, thế nhưng trước mặt này ba người dù sao cũng là làm cứu viện Đan Hà mà đến, nàng lại không tốt trực tiếp trở mặt, chỉ phải lớn tiếng chất vấn: “Thần Lộ, ngươi làm như vậy không hẵn hơi quá đáng a, muội muội ta chỉ là nhất thời trẻ tuổi nóng tính, ngươi còn ra tay ác độc gì?”

Đại Khanh có tiếng đánh thức ngây người Đại Hinh, Đại Hinh lập tức khẽ kêu một tiếng nói: “Ngươi lại dám đánh ta!”

Dứt lời, phất lên trường kiếm trong tay liền hướng về Thần Lộ bổ tới, Thần Lộ không khỏi cười lạnh một tiếng, cũng không nói nhảm, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra trường kiếm nghênh chiến.

Hai người mặc dù đều là Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, thế nhưng Thần Lộ kinh nghiệm sa trường, Việt nữ kiếm pháp sớm ở lần lượt sinh tử đại chiến bên trong tìm được thăng hoa, lúc này một khi sử dụng, mặc dù ở mặt ngoài xem ra tiêu sai phiêu dật, động tác đẹp hơn, phảng phất không ăn khói lửa cửu thiên

tiên nữ múa kiếm bình thường, cực kỳ thưởng mắt, kì thực giấu diếm sát cơ, nếu không có Thần Lộ vốn là ôm dạy dỗ một hai thái độ, Đại Hình sớm chết vào ấy trường kiếm bên dưới.

Trái lại Đại Hình, ấy thiên tư đích xác cũng coi như giỏi giang xuất chúng, Đan Hà Phái tổ truyền kiếm pháp với trong tay nàng cũng có 67 phân hỏa hầu, vốn tràn đầy tự tin nàng đối mặt Thần Lộ thời gian, lại cảm giác được ấy kiếm thế phảng phất vô tận sóng biển bình thường liên miên bất tuyệt, vô luận nàng như thế nào tránh né, ấy mũi kiếm thủy chung không rời cổ họng yếu hại, gần như sau mấy hiệp, liền bị Thần Lộ một kiếm đem trường kiếm trong tay đánh bay, mãi đến tận trường kiếm chống đỡ ở cổ trăng thời gian,

Đại Hình với Đan Hà Phái bên trong, cũng coi như ít có kỵ tài, nơi nào khả năng nhận được như vậy sỉ nhục, tự ái tùy theo triệt để phá hủy, lại phát lên lòng muôn chết, chỉ thấy ấy thân hình lại không lùi lại tiến, trực tiếp dùng cổ trăng đón lấy trường kiếm của Thần Lộ.

Thần Lộ mặc dù đối với Đại Hình ái mộ Phu Dịch cực kỳ bất mãn, có điều nàng cũng chỉ là ôm dạy dỗ thái độ, cũng không không có giết người chi tâm, nhìn thấy Đại Hình lại không lùi lại tiến tự tìm đường chết không khỏi sững sốt, vội vàng thu hồi trường kiếm, thế nhưng là vẫn là chậm một bước, Đại Hình trên cổ lập tức bị mũi kiếm đâm ra một vết thương, máu tươi trực tiếp theo vết thương tuôn ra, ngay sau đó, thân hình mềm nhũn, liền về phía trước đổ tới.

“Hinh Nhi!”

Hai người cầm kiếm đối mặt đến Đại Hình bị thương, chỉ có điều hai cái hô hấp thời gian, phản ứng lại Đại Khanh nhìn thấy Đại Hình bị thương nhất thời kinh hãi vạn phần, liền vội vàng tiến lên đem Đại Hình đỡ lấy.

“Hinh Nhi, ngươi thế nào rồi, đừng dọa ta!”

Đại Khanh tở muội hai người tuy không phải sinh đôi, thế nhưng dù sao cũng là chị em ruột, nhìn thấy Đại Hình bị thương ngất,

Đại Khanh lập tức hoang mang lo sợ, không biết là nên làm thế nào cho phải.

Âm thanh của Đại Khanh, đánh thức Phu Dịch, Phu Dịch vội vàng tìm theo tiếng xoay đầu lại, nhìn thấy Đại Khanh ôm trong ngực Đại Hình ngũ quy trên đất, nhưng lại khóc đến nước mắt như mưa, không khỏi sưng sốt, đệ nhất trực giác chính là cho rằng các nàng ở chính mình thất thần khoảng thời gian này gặp phải địch tấn công, vội vàng nhanh chóng nhìn bốn phía một phen, nhưng không thấy có kẻ địch tập kích, không thấy hơi nghi hoặc một chút, liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Đại Khanh chỉ tới Phu Dịch câu hỏi, lúc này mới nhớ tới Phu Dịch người mang vô số linh đan diệu dược, nên có thể cứu muội muội một mạng, cho nên, Đại Khanh lập tức như là cầm lấy nhánh cỏ cứu mạng bình thường, lên tiếng kêu khóc nói: “Phu Dịch đại ca, nhanh mau cứu Hình Nhi a, nàng sắp chết.”

Phu Dịch liền vội vàng tiến lên, nhìn thấy Đại Hình trên cổ vết thương thời gian, lập tức trong Càn Khôn Giới lấy ra hai viên linh đan, một viên bóp nát che ở tại miệng vết thương, đem nhi nhi chảy ròng máu tươi ngừng lại, tiếp theo gõ mở ấy hàm răng, đem một khác viên linh đan đặt trung vào ấy trong miệng.

Này dùng Trương Thiên Vũ luyện hóa ngũ phẩm địa cấp linh đan, với thế gian tới nói cũng coi như là không thể nhiều đoạt thuốc hay, hơn nữa Đại Hình vốn thương thế liền không nặng, cho nên đan được vừa mới vào bụng, liền mở hai mắt ra.

Phu Dịch nhìn thấy Đại Hình cũng không lo ngại sau khi, lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, vội vàng quan tâm nói: “Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Oa.....” bị Phu Dịch hỏi lên như vậy, Đại Hình không thấy oan ức đến cực điểm, nói đến bên miệng lại là một chữ cũng nói không nên lời, trực tiếp khóc lên.

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, quay đầu đối với Đại Khanh nói: “Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Đại Khanh bị Phu Dịch gạn hỏi, theo bản năng nhìn về phía Thần Lộ, lập tức hoang mang lắc lắc đầu nói: “Không..... không có gì.”

“Làm sao có khả năng không có gì? Không có gì đang yên đang lành người bị thương?”

Nói dối của Đại Khanh thái quá rõ ràng, Phu Dịch làm sao có khả năng tin tưởng, lập tức theo áy ánh mắt nhìn về phía Thần Lộ, đúng dịp thấy trường kiếm trong tay của nàng trên nhiễm một vệt máu, lập tức liền minh bạch, Đại Hình vết thương chính là Thần Lộ gây nên.

Phu Dịch không thấy hơi kinh ngạc, lập tức đứng dậy hỏi: “Thần Lộ, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Mặc dù chuyện này đối với Thần Lộ tới nói, không coi là sai, thế nhưng dù sao nàng tổn thương người, hơn nữa nếu để cho Phu Dịch biết nàng là vì ghen đả thương người, càng có vẻ nàng bụng dạ hẹp hòi, khó tránh khỏi để Phu Dịch căm ghét, cho nên nhất thời ấp a ấp úng cũng là nói không nên lời cái nguyên cớ.

Có Phượng Dao việc làm tiền lệ, Phu Dịch lập tức liền minh bạch Thần Lộ tất nhiên là vì chính mình ăn tinh mới thất thố, dù sao nàng cũng là một vị có tri thức hiểu lẽ nghĩa gai nhân, trừ lần đó ra, tuyệt đối không có loại thứ hai có thể.

Phu Dịch mặc dù biết việc này về tình về lý đều là Thần Lộ đuối lý, thế nhưng trải qua của nàng thật sự có chút đặc thù, cũng không tốt trách cứ, chỉ phải xoay người lần nữa, thẳng thành hướng về Đại Hình tạ lỗi: “Thần Lộ cũng là cử chỉ vô tâm, hy vọng ngươi không muốn ghi hận nàng.”

“Phu Dịch đại ca không muốn nói như vậy, lúc trước việc kỳ thực còn trách Hình Nhi không giữ mồm giữ miệng, hơn nữa Thần Lộ tỷ tỷ cũng cũng không đau đớn nàng tâm ý, là chính nàng không cẩn thận mới làm bị thương.”

Phu Dịch본 người chính là làm viện trợ Đan Hà mà đến, mặc dù chuyện này đích xác làm cho các nàng không vui, thế nhưng nếu như coi là thật truy vấn

nguyên do, nói đến còn là Đại Hình ngôn ngữ không làm sở trí, dù sao các nàng vốn liền biết Phu Dịch cùng quan hệ của Thần Lộ, chỉ là các nàng thật không ngờ Thần Lộ nhìn như ôn nhu hiền huệ, đối với cảm tình việc cư nhiên như thế chấp nhất, lúc này mới tạo thành trước mắt cục diện này.

Cho nên, Đại Khanh cũng không dám trách cứ Thần Lộ, chỉ là Đại Hình lại là khóc đến càng thêm thương tâm lên.

Phu Dịch trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải, lập tức nhìn về phía Thần Lộ, Thần Lộ lập tức hiểu ý, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Hình Nhi muội muội, tỷ tỷ ở nơi đây cho ngươi đèn bù không đúng rồi.”

Thần Lộ xin lỗi sau khi, thơm lừng khanh cũng vội vàng khuyên lơ: “Hình Nhi không muốn khóc, Thần Lộ tỷ tỷ đều xin lỗi ngươi, ngươi nếu lại khóc, chính là không cho Thần Lộ tỷ tỷ mặt mũi.”

“A.....” Đại Hình nhẹ giọng trở về một tiếng, nước nở có tiếng theo dần dần chậm lại.

Nhin thấy Đại Hình không muốn khóc lóc, Phu Dịch lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tùy tiện nói: “Chúng ta về trước thuyền cứu nạn.”

Dứt lời, hai tay lấy quyết, mọi người dưới chân lập tức phát lên một mảnh mây mù, chở mọi người hướng về xa xa thuyền cứu nạn mà vân.

Trở lại thuyền cứu nạn sau khi, Thần Lộ tiếp tục khống chế thuyền cứu nạn hướng về Nam Hải bước vào, những người còn lại lại là không nói một lời, ngồi xếp bằng trên đất ngồi tĩnh tọa điều tức, cùng trước khi cười nói tiếng gió so sánh lẫn nhau, bầu không khí cực kỳ lóng túng.

Sau nửa canh giờ, Đại Hình đầu tiên đánh vỡ này lóng túng bầu không khí, “Thần Lộ tỷ tỷ, xin lỗi.”

Thần Lộ thở dài một tiếng nói: “Gặp phải phù hợp người lúc, ai đều sẽ động

lòng, ngươi cũng không sai.”

Thần Lộ lời vừa nói ra, cực kỳ lúng túng không gì bằng Phu Dịch, muốn nói chuyện này kỳ thực đúng là vẫn còn do hắn mà xảy ra, cho nên hắn chỉ phải đóng giả không nghe, tiếp tục ngồi tĩnh tọa.

Đại Hình lắc lắc đầu, kiên trì nói: “Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Phu Dịch đại ca dù sao là ngươi đạo lữ, kỳ thực chuyện như vậy đổi lại ai cũng sẽ tức giận, cho dù là ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không rộng lượng đến đem chính mình âu yếm người chắp tay nhường cho, cho nên chuyện này, tỷ tỷ ngươi cũng không sai, sai là ta.”

Thần Lộ cười cười nói: “Bỏ đi, nói chuyện này để làm gì, bất kể nói thế nào, ta cũng không phải động thủ đánh ngươi, cho nên chuyện này chỉ cần ngươi không ghi hận tỷ tỷ nói, cứ như vậy xốc lên qua a.”

“A.” Đại Hình vừa nghe nhất thời mừng rỡ, liền vội vàng tiến lên kéo lại cánh tay của Thần Lộ cười nói: “Cái kia chuyện này cứ như vậy xốc lên qua, tỷ tỷ cũng không muốn ghi hận ta nha.”

Phu Dịch là vảy ngược của Thần Lộ, cũng là nàng duy nhất cấm kỵ, trừ lần đó ra, Thần Lộ tuyệt đối là một vị có tri thức hiểu lễ nghĩa, hiểu ý giai nhân, mắt thấy uy hiếp của Đại Hình đã giải trừ, Thần Lộ tự nhiên không có sẽ cùng nàng tính toán lý do, lập tức cười nói: “Không, sẽ không.”

“Khà khà……” nhưng không nghĩ, Phượng Dao lại là cười hắc hắc nói: “Năm đó bởi vì Phu Dịch ca ca, Thần Lộ tỷ tỷ nhưng liền ta đều đánh qua.”

Thần Lộ vừa nghe nhất thời thẹn thùng khó nhịn, mặt đỏ tới mang tai nói: “Nói bậy, ta lúc nào đánh qua ngươi.”

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Không muốn Phu Dịch ca ca ở, ngươi khẳng định đánh ta.”

Thần Lộ nhất thời tức giận tài xaux nói: “Tốt, nha đầu chết tiệt kia, vậy thì bây giờ bù đắp.”

Dứt lời, liền ra vẻ hướng Phượng Dao đánh tới, Phượng Dao lập tức cười khúc khích, vội vàng trốn ở Phu Dịch phía sau, quay Thần Lộ làm cái mặt quỷ, “khà khà, ngươi đánh không được ta.”

Đại Khanh tý muội hai người nhìn thấy trước mắt một màn, nhất thời bị Phượng Dao chọc cười, lúc trước mù mịt lập tức trở thành hư không.

Chỉ là hai người nhưng trong lòng thì thực tại có chút tiếc nuối, dù sao như Phu Dịch bức này đỉnh thiên lập địa nam nhi tuyệt đối là thế gian ít có, bây giờ hữu duyên quen biết lại vô duyên hiểu nhau, quả thật coi là đời người chuyen ăn năn cung.

“Được rồi, không muốn náo loạn.”

Cũng không biết là cố ý còn là không lòng dạ nào, Thần Lộ ở đuôi đánh Phượng Dao thời gian, liên tục ở Phu Dịch đỉnh đầu đập 67 bàn tay, Phu Dịch rốt cục giả bộ không được nữa, chỉ phải phụng phịu, khuyên hai người yên tĩnh một vài.

Phượng Dao cười khúc khích nói: “Cho ngươi giả bộ, khà khà.....”

Phu Dịch nhìn thấy Thần Lộ đồng dạng đầy mặt ý cười thời gian, rốt cục phản ứng lại, cộng lại này hai nữ chính là cố ý thiết kế đánh hắn tới, nhất thời buồn phiền nói: “Ta chọc giận các ngươi đến sao.....”

Thần Lộ lập tức kiều rên một tiếng nói: “Làm sao không trêu chọc? Hôm nay việc này thì trách ngươi!”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời không nói gì, rõ ràng là Thần Lộ chính mình ghen mới đưa đến này không vui sự tình phát sinh, đến cuối cùng lại đem này bô iả giam ở trên đầu mình, nhất thời cảm giác Trương Thiên Vũ lúc trước đã nói

câu nói kia, thật sự là thăng lý bên trong chân lý.

“Không nói phải trái là nữ nhân độc quyền!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 400: Tử Ngọc Dị Biến

Đại Khanh, Đại Hình tỷ muội hai người nhìn thấy Phu Dịch cùng hai nữ vui vẻ hòa thuận hình dáng, không thấy có chút hâm mộ, chỉ là các nàng cũng biết, các nàng là tuyệt đối không có cơ hội.....

Mặc dù các nàng không biết là Phượng Dao ở giữa hai người, đến tột cùng đóng vai một ra sao nhân vật, thế nhưng theo Thần Lộ đối với Phượng Dao không hề bận tâm đến xem nói, nếu không có người thân, chính là đã xem nàng cam chịu làm tiểu thiếp, nếu không dùng ghen tuông của Thần Lộ, tuyệt đối không thể nào để cho Phượng Dao cùng Phu Dịch có này thân mật động tác.

Chỉ là kỳ thực các nàng hai người chính mình cũng không biết, bây giờ các nàng hai người bây giờ tình huống, có điều chỉ là cô gái hoài xuân thời gian đối với có khí khái anh hùng Phu Dịch có vô hạn kính ngưỡng thôii, đương nhiên, làm khoảng thời gian này quá khứ sau khi, tự nhiên sẽ có điều thay đổi, chỉ là cũng không loại trừ đi không ra đoạn này bóng tối, sai lầm : bỏ lỡ suốt đời loại tình huống này phát sinh.

Cách Nam Hải bờ biển ước chừng còn có ba canh giờ đường Thìn, thuyền cứu nạn chính là cao nhất tiên khí, thân mình thì có mạnh mẽ lực phòng ngự, cho nên cũng không cần người rơi ý đi điều khiển, cho nên đợi Phu Dịch bọn người đùa giỡn qua đi, mọi người lập tức dành thời gian nhắm mắt điều túc, dù sao một khi lên bờ sau khi, đối mặt có thể của bọn họ chính là một hồi liều chết ác chiến, cho nên bọn họ nhất định phải lấy trạng thái tốt nhất nghênh địch.

Sau nửa canh giờ, Phượng Dao mở mông lung hai mắt, lầm lết nhìn trái phải một phen sau, đột nhiên nhìn thấy Thần Lộ trạng thái khác thường, lập tức kinh hô một tiếng.

Lúc này mọi người thân ở biển rộng mênh mông bên trong, tuy có thuyền cứu nạn tiên khí bảo hộ, nhưng cũng không dám khinh thường, cho nên, Phượng Dao có tiếng vừa mới vang lên, Phu Dịch trước tiên liền mở hai mắt ra, liếc vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Phu Dịch ca ca, ngươi mau nhìn!” Phượng Dao nhìn thấy Phu Dịch tỉnh lại, vội vàng chỉ vào Thần Lộ nói.

Phu Dịch vội vàng hướng Thần Lộ nhìn tới, chỉ thấy lúc này trước ngực nàng lại tỏa ra ánh mắt kim quang, nhìn ấy vị trí cùng kim quang sắc điệu, hắn là khối này phôi hợp Tử Ngọc phát ra ánh sáng.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, trong lòng âm thầm giật mình nói: Chẳng lẽ là nơi này cũng có Tiên ĐÌnh mãnh vỡ?

Vừa vặn, Phu Dịch mới vừa sinh ra cái ý niệm này, Đại Khanh cùng Đại Hinh hai tỳ muội lại đồng thời kinh hô một tiếng nói: “Thần Lộ trước ngực làm sao phát sinh như vậy mãnh liệt kim quang?”

Phu Dịch vừa nghe nhất thời sững sốt, lúc trước Thần Lộ Tử Ngọc toả ra kim quang thời gian, ngoại trừ chính hắn ở ngoài, người khác căn bản là nhìn không tới, chẳng lẽ là này tỳ muội hai người cùng chính mình đồng dạng dị bẩm thiên phú?

Không đúng!

Phu Dịch mới vừa có suy đoán này, thế nhưng lại bị hắn trực tiếp hủy bỏ rơi mất, bởi vì lúc trước khối này Tử Ngọc toả ra kim quang thời gian, Phượng Dao vẫn luôn ở đây, nàng nhưng vẫn luôn nhìn không tới, mà ngày hôm nay, nàng lại cũng có thể thấy được.

Bởi vậy nói rõ, cũng không phải Đan Hà Sơn này hai tỳ muội có cùng loại Thiên Nhẫn thần thông thiên phú, còn chân chính có thể nguyên nhân là, khối này Tử Ngọc đã xảy ra dị biến!

Đúng lúc này, Tử Ngọc lại bỗng đứng theo Thần Lộ nghê thường tiên y bên trong nhẹ nhàng bay ra, màu tím hoàn mỹ mĩ ngọc cùng hào quang màu vàng đan vào chõ, lại sinh ra một đạo đẹp luân đep hoán, nói không nên lời là màu gì màu đen vắng sáng, tình cảnh này Phu Dịch lập tức khẳng định, vấn đề nhất định xuất hiện ở khối này Tử Ngọc trên.

“Thật xinh đẹp.” Đại Hình xem ở trong mắt, không khỏi kinh ngạc một tiếng, theo bản năng liền muôn hướng về Thần Lộ bên kia đi đến.

“Đừng nhúc nhích!”

Phu Dịch vội vàng lên tiếng ngăn cản, Đại Hình này mới phản ứng được, chính mình đích xác có chút thất thố, vội vàng hướng Phu Dịch nói: “Xin lỗi, Phu Dịch đại ca, ta chỉ là có chút ngạc nhiên, cũng không có đừng ý tứ.....”

Chỉ tiếc, Đại Hình hiểu nhầm rồi, Phu Dịch cũng không phải là sợ nàng đoạt bảo, mà là vì khối này Tử Ngọc có hộ chủ khả năng, hơn nữa năng lực cấp bậc ít nhất đã ở cao nhất tiên khí hàng ngũ, nếu như khối này Tử Ngọc phán đoán sai có uy hiếp nói, e sợ chỉ trong nháy mắt, nàng thì sẽ thất khiếu chảy máu mà chết.

Dù sao, cái kia kim sắc sâu nhỏ việc Phu Dịch vẫn như cũ ký ức chưa phai, mặc dù từ Bạch Vân Sơn sau khi không nữa tập kích qua hắn, thế nhưng cũng không có nghĩa là Tử Ngọc liền mất đi năng lực phản kích, cho nên lâu như vậy tới nay, Phu Dịch mặc dù có trong lòng đoàn kia ngọn lửa nhỏ hộ thể, cũng tuyệt đối không dám lướt qua Lôi Trì nửa bước, nếu không bằng hắn hai người quan hệ, sớm được rồi đạo lữ thực.

Cho nên nếu là cái kia kim sắc sâu nhỏ một khi xâm lấn óc của Đại Hình, đến lúc đó e sợ Thần Nông Đại Đế đại thế, cũng chưa chắc có thể cứu đến tính mạng của nàng.

Phu Dịch biết Đại Hình nên hiểu lầm, liền vội vàng giải thích: “Ta cũng không phải sợ ngươi đoạt bảo,

Chỉ là khối này Tử Ngọc khá là đặc thù, có hộ chủ hiệu quả, nếu là nó đưa ngươi coi là địch nhân nói, ngươi thì có nguy hiểm tánh mạng.”

“Hả……” Đại Hin nghe đến Phu Dịch giải thích sau khi, không thấy có chút lúng túng, lập tức đỏ mặt nói: “Đa tạ Phu Dịch đại ca.”

Phượng Dao nghe đến Phu Dịch nói như vậy sau, không khỏi hiếu kỳ nói: “Ta làm sao chưa từng nghe nói, Thần Lộ tỷ tỷ còn có loại bảo bối này?”

Đại Hin nghe Phượng Dao lời ấy sau khi, lập tức liền đối với Phu Dịch lúc trước theo như lời sinh ra hoài nghi, dù sao ba người bọn họ quan hệ mật thiết, Phượng Dao làm sao có khả năng không biết là?

Có điều, Đại Hin lại là trách lầm Phu Dịch cùng Phượng Dao, bởi vì từ Phượng Dao biến ảo thân ngươi sau khi, thường xuyên đi theo bên cạnh hai người, cho nên Phu Dịch cùng Thần Lộ vốn là ít ỏi có quan hệ xác thịt, mặc dù có, cũng bất quá là tầm thường lâu lâu bão bão thôi, cho nên cái kia Tử Ngọc cũng không có công kích qua Phu Dịch, Phượng Dao tự nhiên cũng là chưa từng thấy.

“A……” Phu Dịch dừng lại sau một lát, đột nhiên nghĩ đến Cửu An Thành thời gian Tử Ngọc đã với Cửu An Thành thời gian, giết chết qua Phong Dật Hàn lão tặc con riêng, khi đó Phượng Dao dù chưa biến hóa, thế nhưng đã ở hiện trường, lập tức hỏi: “Ngươi còn nhớ rõ Cửu An Thành người mập mạp kia gì?”

“Cửu An Thành……” Phượng Dao nghe câu hỏi này sau, ngửa mặt lên trời trầm tư sau một lát, lại là lắc lắc đầu nói: “Hình như là có chuyện như vậy, thế nhưng nhớ tới không biết……”

Phu Dịch này mới phản ứng được, vốn Phượng Dao trong cơ thể có hai cái linh hồn, nhưng lại này đây cái kia linh hồn làm chủ đạo, cho nên ở cái kia linh hồn phong ấn Trần Công Phó trước khi trí nhớ chính là đứt quãng, chỉ là một năm này phát sinh sự tình nhiều lắm, trong lúc nhất thời lại đã quên chuyện này.

Có điều, làm Phu Dịch nhìn thấy Đại Hin bán tín bán nghi biếu hiện sau khi, liền vội vàng giải thích: “Phượng Dao lúc trước bởi vì đặc thù nguyên nhân, đối với một năm trước trí nhớ có chút không trọn vẹn, cho nên hắn mới không nhớ rõ.”

Nghe đến Phu Dịch lại giải thích, Đại Hin đối với vừa mới chính mình nội tâm nghi ngờ không thấy có chút mặt đỏ, vội vàng nói: “Ta tin tưởng ngươi.....”

“Mau nhìn.....”

Đúng lúc này, Phượng Dao lại phát sinh một tiếng thét kinh hãi, Phu Dịch cùng Đại Khanh tý muội hai người vội vàng lại hướng về Thần Lộ nhìn tới.

Chỉ thấy trong thiên địa đột nhiên đột nhiên xuất hiện từng tia một cùng cái kia tử kim nhị sắc tụ hợp chõ cực kỳ tương tự huyền quang vẻ, ở kim quang soi sáng bên dưới, khi thì bảy màu rực rỡ, khi thì muôn hồng nghìn tía, lúc này đang hướng Tử Ngọc chầm chậm vọt tới.

“Đây là cái gì?” Phu Dịch không thấy hơi kinh ngạc, vội vàng đưa tay hướng tới một tia huyền quang khí chộp tới, nào liệu hắn một tay chộp tới, lại trực tiếp xuyên thủng qua, phảng phất cái kia huyền quang khí căn bản không tồn tại bình thường, chỉ có thể nhìn thấy, thế nhưng là bắt không được, coi là thật thần kỳ vô cùng.

“Ồ?”

Phượng Dao xem ở trong mắt, không khỏi phát sinh một tiếng thét kinh hãi, vừa vặn lúc này một đạo huyền quang khí theo trước mặt nàng bay qua, vì vậy nàng theo bản năng dùng sức hút một cái, thế nhưng cái kia huyền quang khí vẫn như cũ không hề bị lay động, bay thẳng đến Tử Ngọc bay đi.

“Đây là vật gì?” Phượng Dao không khỏi kinh ngạc nói.

Chỉ tiếc, Phu Dịch cùng Đại Khanh tẩy muội đồng dạng là dốt đặc cán mai, ba người đều là đầy bụng nỗi băn khoăn, không biết gì cả.

Hồi lâu sau, Phu Dịch chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Xem ra, chỉ có thể chờ đợi người Thần Lộ tỳ tinh lại tài năng công bố câu đố đoàn.”

“A.....”

Vì vậy, Phu Dịch bọn người chỉ phải áp chế trong lòng lòng hiếu kỳ, không nhúc nhích ngồi ở nơi đó lắng lặng thấy Thần Lộ khôi này phổi hợp Tử Ngọc rực rỡ hào quang, chờ đợi Thần Lộ đến định.

Vậy, Thần Lộ Tử Ngọc tại sao lại xuất hiện dị tượng bức này đâu?

Nguyên lai, ở nửa khắc đồng hồ trước, cũng chính là mọi người cùng điều túc thời gian, Thần Lộ bởi vì lúc trước chiến đấu thời gian hao phí linh khí cũng chẳng có bao nhiêu, cho nên ở nàng khôi phục lại trạng thái toàn thịnh sau khi, liền đã mở hai mắt ra, thế nhưng khi nàng nhìn thấy mọi người vẫn còn đang đả tọa, kể cả Phượng Dao cũng ở ngủ say như chết thời gian, không thấy có chút té nhạt, lập tức liền muốn lại đi thuật thổ nạp đuổi thời gian.

Nhưng vào lúc này, nàng trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, đột nhiên nhớ tới lúc trước cái kia người lùn truyền thụ “trời diễn Luyện Thần quyết”, lập túc ôm thử một lần thái độ, không theo ấy cái gọi là Luyện Thần phương pháp lại nhập định.

Nhưng không nghĩ, này thử một lần không việc gì, gần như ở nàng thi vòng loại bước đầu tiên “cảm ngộ khí số” thời gian, thần thức lập túc tiến vào đen kịt một màu không có tẩm hưu không bên trong.

Thần Lộ không thấy có chút sợ hãi, vội vàng lớn tiếng la lên Phu Dịch cùng Phượng Dao, đáng tiếc mặc nàng như thế nào la lên lại là không người trả lời.
85

Thần Lộ rốt cuộc là nữ nhi gia, trời sinh đối với hắc ám liền có loại từ lúc sinh ra đã mang theo sợ hãi, cho nên ở loại này la rách cổ họng cũng không thấy tiếng vang trong không gian, tự nhiên sợ hãi tới cực điểm, cho nên hắn trước tiên, chính là muốn tê lén “cực tiên quang”, ý đồ chiếu sáng bên cạnh.

Nhưng không nghĩ, vốn đối với nàng tới nói đã là quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa phép thuật, đợi cho làm phép thủ quyết cùng khẩu quyết sau khi hoàn thành, nhưng không thấy cái kia mầu trăng ngà minh châu bay lên, Thần Lộ vội vàng luôn mãi từng thử, rốt cục bị nàng tìm tới nguyên do, nguyên lai lúc này trong cơ thể của nàng căn bản không có một tia linh khí vận chuyển dấu hiệu.

Thân ở mảnh này trong bóng tối Thần Lộ nhất thời dọa nạt hồn vía lên mây, vội vàng muốn theo trong Càn Khôn Giới lấy ra theo Yêu giám, ý đồ dùng phản bản quy nguyên thất thải hà quang chiếu sáng, nhưng không nghĩ, lúc này năm ngón tay trái của nàng rỗng tuếch, nơi nào có Càn Khôn Giới hình bóng?

“Phu Dịch..... ô.....”

Thần Lộ vô kế khả thi bên dưới, chỉ phải lại gào khóc lên, chỉ tiếc mặc cho nàng như thế nào kêu to, từ đầu đến cuối không có tiếng vang của Phu Dịch xuất hiện.

Cũng không biết trải qua bao lâu.....

Đại khái, một tháng!

Có lẽ đã có một năm!

Vừa có lẽ mười năm hoặc là trăm năm!

Thần Lộ theo tan vỡ đến một lần nữa tỉnh lại, sau đó lại tan vỡ, như thế lặp lại tuần hoàn không biết bao nhiêu lần, nàng cảm giác đã sắp điên rồi!

Ngay ở nàng cảm giác được chính mình đạt tới cực hạn thời gian, ngực đột

nhiên truyền đến một dòng nước ấm.

“Tử Ngọc!”

Thần Lộ không khỏi kêu lên một tiếng, vội vàng kéo dài vạt áo, lại nhìn thấy trước ngực khói này một nửa thái cực Song Ngư màu tím câu ngọc đúng như cùng chủ nhảy bình thường lóe lên lóe lên tỏa ra màu vàng ánh sáng, hơn nữa theo này đạo kim quang lóe lên lóe lên, một luồng một dòng nước ấm không được dũng mãnh vào ngực.

Thần Lộ không khỏi mừng rỡ, không ngờ rằng tại đây kẽ bên tan vỡ quan hệ thời khắc, lại là khói này Tử Ngọc cứu nàng!

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 401: Duyên Phận Chưa Đến Chớ Cưỡng Cầu

Âm áp cùng của Tử Ngọc ánh sáng, để Thần Lộ lại một lần nữa lại nhặt sinh hy vọng, nàng dùng đôi tay nhỏ cẩn thận mà nâng Tử Ngọc, tựa như nâng một con ở trong gió rét lung lay sắp đổ ánh nến bình thường, chỉ lo nó ở giây tiếp theo tắt, để toàn bộ thế giới lại lâm vào trong bóng tối.

“Trời diễn Luyện Thần quyết!”

Đột nhiên, Thần Lộ trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, bỗng nhiên nhớ tới để cho mình lâm vào này vô tận vực sâu hắc ám, chính là “trời diễn Luyện Thần quyết”, cho nên, muốn từ nơi này đi ra ngoài, bộ này kỳ quái công pháp, nhất định là chỗ mấu chốt.

Nghĩ đến đây, Thần Lộ vội vàng ngồi khoanh chân, “trời diễn Luyện Thần quyết” công pháp từng chữ từng chữ theo trong đầu né qua.....

“Đây là.....”

Ngay ở Thần Lộ chăm chú dựa theo công pháp lúc tu luyện, vô biên hắc ám bên trong thế giới, đột nhiên xuất hiện từng tia một tro mênh mông tơ nhện khí, chậm chậm dũng mãnh vào Tử Ngọc bên trong, Tử Ngọc đang hấp thu này tơ nhện khí sau, kim quang lại không dứt bốc lên, vốn ánh sáng đom đóm lại trở nên hào quang vạn trượng.

Thần Lộ lập tức kích động không thôi, vội vàng toàn tâm toàn ý tu luyện “trời diễn Luyện Thần quyết”, quả nhiên đúng như nàng dự liệu, này tro mênh mông khí tia lại càng ngày càng mạnh mẽ.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nay tro mêm mông khí tia lại tràn ngập toàn bộ không gian tối tăm, mà đúng lúc này, nay khí tức màu sắc cũng thuận theo phát sinh biến hóa, vốn ảm đạm như tro tàn khí tia lại như ảo như thật, khi thì bảy màu rực rỡ, khi thì muôn hồng nghìn tía, ấy đẹp luân đep hoán cảnh vật quả thực không cách nào dùng lời nói biểu đạt.

“Oong.....”

Thần Lộ đang say mê tại đây như ảo như thật cảnh đẹp bên trong lúc, đột nhiên nghe đến bên tai truyền đến một tiếng lanh lảnh tiếng vang, cẩn thận phân rõ bên dưới, tựa hồ chính là trước ngực Tử Ngọc chỗ phát sinh.

Trong khi nàng ngây người thời khắc, cái kia tấm như ảo như thật huyền thải khí lại giống như cá voi hút nước, trực tiếp bị Tử Ngọc hút đều không còn, toàn bộ thế giới lập tức liền lại biến thành lúc trước cái kia mêm mông vô bờ hắc ám.

Thần Lộ theo bản năng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Tử Ngọc tỏa ra kim quang chợt ẩn chợt hiện, cái kia 1 minh sáng ngời tiết tấu, lại cùng nàng hít thở hấp dẫn lẫn nhau.

“Ồ?”

Thần Lộ không khỏi phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng, lập tức nín thở, muốn thử xem kim quang kia đến tột cùng có phải là theo hít thở của nàng mà nhảy diệu thời gian, Tử Ngọc đột nhiên lại phát sinh một tiếng như là lúc trước độc nhất vô nhị thanh vang, ngay sau đó ánh vàng rùng rực, hắc ám vô biên thế giới trong nháy mắt liền bị kim quang này tràn ngập.

“Oong.....”

Còn chưa đợi Thần Lộ theo trong khiếp sợ phản ứng lại, theo Tử Ngọc lại một lần nữa thanh vang, Thần Lộ nhất thời cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, lại mở mắt ra lúc, thình lình nhìn thấy Phu Dịch bốn người đang kinh hãi vô cùng thấy nàng, nay mới phản ứng được, lúc nay nàng rốt cục chạy trốn cái

kia kỳ dị không gian, về tới thế giới hiện thực.

Loáng một cái bánh xe thời gian cực nhanh như ngàn năm, nhớ chàng vô ảnh đàn Không đã đàn đứt dây.

Một tiếng buồn khóc to, đạo bất tận nỗi khổ tương tư lập tức hóa thành hai hàng nước mắt từ Thần Lộ hai con mắt dâng trào bước ra, thân hình trực tiếp nhào vào Phu Dịch trong lòng, mãi đến tận nàng cảm nhận được Phu Dịch dày rộng mà ấm áp lồng ngực cùng không dứt che phủ ở phía sau lưng an ủi bàn tay của hắn thời gian, nàng rốt cục tin tưởng, tất cả những thứ này đều không phải là ảo tưởng của nàng, mà là..... thật!

“Ta muốn ngươi.....”

Thần Lộ một tiếng nỉ non lời nói nhỏ nhẹ lại là để Phu Dịch bợn người như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, lúc này khoảng cách bọn họ cùng ngồi tĩnh tọa điều túc lúc tính lên, có điều mới hơn nửa giờ mà thôi, mà nàng này biểu hiện, bất kể là hành vi hoặc là lời nói, cùng như là trăm năm không thấy bình thường, thật sự để cho người khó hiểu đến cực điểm.

Phượng Dao phản ứng nhanh nhất, trực tiếp hỏi: “Thần Lộ tỷ tỷ, chúng ta vẫn cùng nhau a.....”

Phu Dịch cũng là kinh hãi không thôi, lập tức ở tai bên tai nhẹ giọng nói: “Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Làm Thần Lộ mở hai mắt ra nhìn thấy mấy người cùng bên cạnh cảnh sắc thời gian, kỳ thực đã đại khái đoán được cái kia phảng phất từ trần vô số thời gian cảm giác, kỳ thực chỉ là ảo giác của nàng thôi, có điều tại kia trong ý thức, cho dù là ảo giác, nhưng cũng phảng phất chân thật, cho nên này sẽ như vậy thất thoát.

Cũng may, Thần Lộ rốt cuộc là người tu tiên, ấy đạo tâm cũng là vững như đá tảng, chỉ là hơi hơi phát tiết một phen trong lòng oan ức, trong lòng tùy theo vui

sướng rất nhiều, lúc này mới một bên nức nở, đồng thời đem vừa mới chở trải qua việc một chữ không sót báo cho Phu Dịch bọn người.

Nghe đến câu chuyện của Thần Lộ sau khi, Phu Dịch bọn người đều là kinh hãi vô cùng,

Kỳ thực lúc trước ngồi tĩnh tọa thời gian, ngoại trừ Phượng Dao ở ngoài, bọn họ cũng đều âm thầm đã nếm thử tu luyện “trời diễn Luyện Thần quyết”, chỉ tiếc gần như là bước đầu tiên “cảm ngộ khí số” Liền đưa bọn họ làm khó, thật lâu không bắt được trọng điểm.

Lúc này nghe Thần Lộ nói xong, thơm lừng khanh không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Có phải cái kia huyền lệ vô cùng huyền quang chính là khí số?”

Thơm lừng khanh suy đoán cùng Phu Dịch ý nghĩ không hẹn mà nêu, Phu Dịch không khỏi gật gật đầu nói: “Ta cũng vậy như vậy suy đoán.”

Phượng Dao nghe mừng rỡ, lập tức cao hứng nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, ngươi lại thử một chút nhìn, có lẽ ngươi thật có thể tu luyện bộ này kỳ diệu công pháp.”

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ nghe Phượng Dao nói như vậy sau, sắc mặt chợt biến đổi, một viên đầu lắc như trống bồi bình thường, phải biết rằng lúc trước cái kia phảng phất vô tận năm tháng hành hạ đã là đưa nàng vài lần ép sấp tan vỡ biên giới, thật vất vả thoát ly cái kia trạng thái, nơi nào còn dám tùy tiện thí?

Trước mắt Thần Lộ như thế, Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, đừng nói là Thần Lộ, cho dù là chính hắn biết rõ ở tình huống như vậy vô cùng có khả năng có không tưởng được thu hoạch, lại cũng chưa chắc gan dạ lại thử nghiệm, dù sao hắn cũng từng có kinh khủng như vậy trải qua.....

Lần đó, chính là ở âm u quặng giữa trường bị Ma Bình thi triển “Thiên Ma tan rã” đâm thủng trái tim sau khi, hắn đồng dạng bị vây ở một mảnh vô bờ trong bóng tối phảng phất trăm ngàn năm, vô số lần ở tan vỡ biên giới giãy dụa, mặc dù cuối cùng phá nát trái tim bị một đoàn kỳ diệu ngắn lửa nhỏ thay thế làm

hắn dục hỏa trùng sinh, thế nhưng thường xuyên nhớ tới cái kia đoạn trải qua thời gian, hắn cũng đồng dạng là cảm giác được phía sau lưng lạnh cả người, cho nên những năm gần đây, hắn xưa nay không dám dĩ vãng đoạn trải qua này.

Nhưng không nghĩ, bây giờ thăng yếu Thần Lộ ở thử nghiệm tu luyện “trời diễn Luyện Thần quyết” thời gian, cũng gặp phải như vậy ách cảnh, cho nên trong này thống khổ chỉ có hắn mới có thể chân chính giải thích.

Phượng Dao cùng Đại Khanh tỷ muội gặp Thần Lộ có như thế vận may lại còn không muốn lại thử nghiệm, không khỏi có chút khó hiểu, lại nghe Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Thần Lộ mặc dù cùng này “trời diễn Luyện Thần quyết” có chút duyên phận, thế nhưng lúc này nên còn chưa tới thời cơ, đợi cho ngày sau thời cơ chín muồi thời gian, tự nhiên nước chảy thành sông, cho nên dưới mắt cũng không cần tùy ý thử nghiệm thật là tốt.”

“Nhưng mà……” Phượng Dao nghe đến Phu Dịch nói như vậy, không khỏi có chút nóng nảy.

Nhưng không nghĩ, còn chưa có nói xong, trực tiếp bị Phu Dịch ngắt lời nói: “Duyên phận không thể cưỡng cầu, giống như Trương Trọng Kiên mặc dù một lòng chấn hưng Thanh Vân, thế nhưng cuối cùng bởi vì thái quá chỉ vì cái trước mắt dẫn đến Thanh Vân Sơn cả nhà bị chết, mà chính hắn cũng rơi vào sống dở chết dở kết cục, chỉ còn Lý Tĩnh một người, thật sự khiến người ta tiếc hận.”

“Hả……” Phượng Dao nghe xong không thấy có chút thất vọng, không khỏi ủ rũ cuối đầu nói.

Có điều, Phu Dịch nói tới Thanh Vân Môn, lại là nâng lên Đại Khanh tỷ muội hai người lòng hiếu kỳ, Đại Hình liền vội vàng hỏi: “Phu Dịch đại ca, theo ngươi nói như vậy, ngày đó Ngũ độc giáo xâm lấn Thanh Vân Sơn thời gian, ngươi đã ở tràng?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Không sai, chúng ta lúc đó đều ở đây.”

Đại Hình nghe xong sáng mắt lên, vội vàng thúc giục: “Nhanh nói cho chúng ta một chút tụng kinh!”

Phu Dịch nhìn sắc trời một chút, lúc này khoảng cách Nam Hải bờ biển còn có hai canh giờ rưỡi, thời gian coi như đầy đủ, hơn nữa trước mắt Thần Lộ đối với kinh khủng kia trải qua còn lòng có khúc mắc, vừa vặn nhờ vào đó đổi chủ đề, lập tức gật gù, thở dài một tiếng nói: “Thanh Vân Sơn một trận chiến kỳ thực đều không phải là chỉ là Ngũ độc giáo cùng xung đột của Huyền Môn, kì thực nên tính là Ma tộc thời gian qua đi ngàn năm lâu dài rực rịch thăm dò, trận chiến ấy, bi hùng đến cực điểm, máu tươi nhuộm đỏ bên Thanh Vân Sơn, mỗi khi hồi tưởng lại thời gian, trong lòng đều là bức tức cực kỳ, hận không thể bây giờ thì bày ra một hơi trường kiếm, đau nhức chém Ma tộc cái nhóm này súc sanh!”

Phu Dịch vốn chỉ là muốn đổi chủ đề, thuận miệng nói, thế nhưng lời mới nói đến một nửa, lại là đầy ngập lửa giận xông thăng mà lên, ngữ khí tùy theo cũng cao nhũng lên.

Có điều, Đại Khanh tỷ muội lại cũng không có đánh gãy Phu Dịch nói, bởi vì các nàng mặc dù không có trải qua, thế nhưng các nàng mẫu thân, cũng chính là Đan Hà đứng đầu y phàm Tiên tử rảnh rỗi thời gian, cũng từng vô số lần cùng các nàng nói tới Ma tộc làm ác, kể cả lần này Song Long Đường đột nhiên làm khó dễ, kỳ thực tựa hồ thì có Ma tộc cái bóng, cho nên các nàng hai người lúc này tâm tình cùng Phu Dịch độc nhất vô nhị, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

Kế tiếp, Phu Dịch dùng ròng rã một canh giờ, mới đưa Thanh Vân Sơn ngày đó nhìn thấy làm tỷ muội hai người 11 miêu tả đi ra, U 8 thăng nghe được hai nữ chấn phẫn không thôi, các nàng vạn vạn không ngờ rằng, Phu Dịch gần như so với các nàng cao một cảnh giới nhỏ mà thôi, nhưng có thể chém giết Thiên Tiên Cảnh cao thủ, thật sự làm cho các nàng nhìn với cặp mắt khác xưa.

Đặc biệt là nghe đến Huyền Thanh thượng nhân lại ngàn dặm ngự kiêm kinh sợ Ma soái Đông Quân thời gian, càng vỗ tay bảo hay, bởi vì các nàng hai người

trong lòng nhất thời cảm thấy, Huyền Thanh thương nhân nửa năm trước đã khả năng ngàn dặm ngự kiểm chi viện Thanh Vân Sơn, chưa chừng bây giờ cũng có thể chi viện Đan Hà, cho nên bây giờ Đan Hà Sơn vô cùng có khả năng sớm ở tại thần kiểm giúp đỡ bên dưới đem Song Long Đường ác đồ trở thành hư không, khôi phục lúc trước trời trong nắng ấm giống.

Trước tiên căn Phu Dịch giảng giải Thanh Vân Sơn việc vẫn không tốt đánh gãy Thần Lộ, đợi ấy nói xong sau khi, lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Phu Dịch, lúc trước chúng ta cùng Lý Tĩnh hẹn ước tháng ba thời gian luyện thành bồ tát đan cứu hắn sư huynh Trương Trọng Kiên, bây giờ đem gần nửa năm, cũng không biết bây giờ.....”

Phu Dịch kỳ thực lúc trước nhắc lên Trương Trọng Kiên thời gian cũng đã nhớ tới, chỉ là trong lòng có chút lo lắng cho nên chưa nói tới chuyện này, lúc này Thần Lộ nhắc lên, Phu Dịch lập tức trầm tư chốc lát, suy nghĩ một chút nói: “Lần này Thiên Vũ cùng Bồng Lai chư vị Tiên tử đi Bạch Vân Sơn lúc mặc dù không phải tiện đường, thế nhưng hơi hơi đường vòng liền có thể đi ngang qua Thanh Vân Sơn, nói vậy Thiên Vũ nên nhớ tới đến đây đi.”

“Chỉ mong như vậy thôi.....” Thần Lộ không khỏi thở dài một tiếng, mặc dù bản thân nàng đối với cá tính của Trương Trọng Kiên cực kỳ bất mãn, thế nhưng hắn dù sao cũng là sư huynh của Lý Tĩnh, hơn nữa Độ Ách Chân Nhân với năm đó lúc độ kiếp từng có ơn huệ với Phu Dịch, hơn nữa Thanh Vân Sơn bèn Huyền Môn bên trong có hết sức quan trọng địa vị, cho nên nàng ngược lại cũng không hy vọng Trương Trọng Kiên liền như vậy bị chết.

Đại Khanh thở dài một tiếng nói: “Ai da..... vậy thì nhìn Trương đạo hữu tự thân vận may a, dù sao bây giờ bèn thời buổi rối loạn, đừng nói là chúng ta, mặc dù là này cửa lớn tông phái cũng đều là ăn bữa sáng lo bữa tối, ngoại trừ tận lực ở ngoài, chúng ta có thể thế nào đây.....”

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 402: Tiên Ma Đại Chiến Cổng Lửa Toa

“Đúng vậy……” Phu Dịch tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, cho nên chỉ là khẽ thở dài một tiếng, lập tức nhìn xa Bồng Lai tiên cảnh phương hướng, trong miệng nỉ non một tiếng nói: “Lúc này đã gần đến giờ Ty, bọn họ nên đứng dậy đi.”

“A, gần đủ rồi a, lúc trước nói cẩn thận giờ Thìn xuất phát, bây giờ đã qua giờ Ty, nên xuất phát.” Thần Lộ trả lời.

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Chúng ta cũng chỉ còn lại có hơn một canh giờ thời gian, gần như nên đánh tới hoàn toàn tinh thần, dù sao nơi này đại địa liền thế lực Ma tộc trong vòng, nói không chừng Ma tộc đưa tay đã tìm được hải ngoại.”

“A!” Tứ nữ cùng kêu lên trở về một tiếng, lập tức đứng dậy, toàn thân tâm tiến vào tình trạng báo động.

Lúc này, Bồng Lai Tiên tử bọn địch xác đã ở chạy đi, có điều lần này chính là Bồng Lai tiên cảnh toàn phái di chuyển, cho nên đi tiếp tốc độ cũng không nhanh, lúc này khoảng cách xuất phát đã có hơn một canh giờ, các nàng mới chạy hơn trăm dặm đường mà thôi.

Cũng may Bồng Lai sớm đã có di chuyển chi niêm, cho nên đối với lần này di chuyển việc sớm tìm cách nhiều năm, cho nên lúc này chạy đi đều không phải là như ong vỡ tổ đấu đá lung tung, mà là đem 4000 Tiên tử của Địa Tiên Cảnh bọn chia làm tám cái tiểu đội, mỗi đội 500 người, 8 đội phân biệt trấn thủ bát phương, đem còn thừa 5000 Tân Tiên cảnh cùng một ngàn trước tiên thiêng cảnh vẫn bối che chở với ở trong, theo trên chín tầng trời nhìn xuống, phảng phất một

bộ to lớn cửu cung hình đang chậm chạp di động.

Này bát phương đội hình bên trong, mỗi một đội đều có một vị Hoa tiên tử của Thiên Tiên Cảnh trấn thủ, còn lại bốn vị phân biệt đứng ở trước sau trái phải bốn cái phuong vị, một khi phuong hướng nào sanh biến, liền có thể trước tiên chi viện, kể từ đó, một khi coi là thật phát sanh biến cố, vậy phuong hướng này địch nhân liền ít nhất phải thừa nhận hai vị Thiên Tiên Cảnh Tiên tử lửa giận.

Mà bây giờ Thần Châu đại địa, Thiên Tiên Cảnh tu sĩ tuyệt đối coi là khủng bố tồn tại, trừ phi Ma tộc chí tôn đích thân tới, hoặc là hai vị trở lên Ma soái tự mình dẫn đại quân đã đến chinh phạt, nếu không Bồng Lai tiên cảnh này 1 trận hình, tuyệt đối coi là vững như thành đồng vách sắt.

Chỉ là cái trận hình này cũng có trí mạng thiếu hụt, chính là đi tiếp tốc độ thái quá chậm chạp, kể từ đó, nếu như coi là thật có kẻ ác lòng sinh ác ý, liền lại có đầy đủ thời gian chuẩn bị, một khi đối phuong coi là thật ngưng tụ lại một luồng khổng lồ sức mạnh đánh mạnh một điểm thời gian, để bảo hộ trung gian hậu bối, cái trận hình này ngược lại là thành trói buộc.

Bởi vì vô luận như thế nào, để bảo vệ ở giữa 6000 tên Tân Tiên cảnh cùng trước tiên thiên cảnh vẫn bối, có thể gia nhập chiến đấu, đều gần như chỉ là bốn gã Thiên Tiên Cảnh tu vi Hoa tiên tử cùng 1500 tên Địa Tiên Cảnh Tiên tử, còn lại phuong vị tiểu đội nếu muốn chi viện nói, chính mình chỗ trấn thủ phuong vị không thể nghi ngờ với kẽ hở mở rộng ra, như vậy nói, chỉ dựa vào Hoa Thần một người, dù cho nàng có thực lực cường đại của Thiên Tiên Cảnh, vẫn đang không thể bảo đảm này Tân Tiên cảnh cùng trước tiên thiên cảnh vẫn bối chịu khổ kẻ ác độc thủ.

Lúc này Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân liền nằm ở đại trận trung ương nhất, cùng Hoa Thần nữ di đồng hành, mặc dù hai người bọn họ lần nữa đề nghị muốn cùng Liên Hoa Tiên tử cùng đảm đương tiên phong mở đường trách, thế nhưng hai người thân phận dù sao đặc thù, Hoa Thần làm sao có khả năng đáp ứng?

Phải biết rằng Trương Thiên Vũ chính là thiên sứ một mạch hệ hậu nhân,

Mà thiên sứ một mạch với Thần Châu đại địa có không phải bình thường công hiến, nếu là hắn vạn nhất có bất kỳ sơ thắt nào nói, Bồng Lai nhất định sẽ trở thành chúng chú mục, hơn nữa bây giờ như thể chân tay chính nhất ba phái cùng năm ở nhắm núi khóa cửa trạng thái, nói không chừng, hắn này hệ hậu nhân thân phận chính là mời mọc này ba phái lại mở ra Tiên phủ gia nhập Tiên Ma đại chiến mấu chốt, cho nên Trương Thiên Vũ tính mạng tuyệt không cho phép có sai lầm.

Còn Thi Vân, nàng nhưng Côn Lôn hai đời người số một Hiểu Nguyệt Tiên tử học trò cưng, mà Hiểu Nguyệt Tiên tử, là bây giờ Côn Lôn một đám bên trong, tiếp theo Huyền Thanh thương nhân sau khi tiếp theo Nhâm chưởng môn bên trong tiếng hô cao nhất nhân vật huyền thoại, cho nên thân phận của nàng cũng thuận theo vô cùng tôn quý, một khi nàng bị thương tổn nói, Bồng Lai cái gọi là Huyền Môn tam tông tên tuổi tắt hủy, đến lúc đó đối với toàn bộ khênh Ma nghiệp lớn nhất định là khó có thể chịu đựng tổn thất.

Cho nên, Hoa Thần vô luận như thế nào, cũng không thể đáp ứng hai người bọn họ đi làm tiên phong, ngược lại vay mượn Trung Cung vị trí càng trọng yếu hơn lấy cớ đưa bọn họ ở lại bên cạnh mình.

“Nữ di tỷ tỷ, cứ như vậy tốc độ đi xuống nói, chúng ta khi nào tài năng lên bờ?” Thi Vân nhìn này không nhanh không chậm tốc độ, không khỏi có chút tâ oán nói.

Hoa Thần khẽ mỉm cười nói: “Còn đây là toàn phái di chuyển, không giống với cá nhân chạy đi, cho nên không có sơ hở nào, mới là chúng ta bây giờ duy nhất tôn chỉ.”

“Ai da……” Thi Vân không khỏi thở thật dài một tiếng, thấp giọng nói thăm một tiếng nói: “Cứ như vậy tốc độ, muốn đi tới năm nào tháng nào.”

Hoa Thần nghe vào trong tai, nhếch miệng mỉm cười, lại là không có trả lời.

Lúc này, dọc theo đường đi cau mà không nói một lời Trương Thiên Vũ rốt cục mở miệng nói: “Tiên tử, ta có một loại cảm giác.....”

“Cảm giác gì?”

Trương Thiên Vũ mặc dù tuổi vẫn còn khinh, thế nhưng ấy vô luận là tu vi hay là trí tuệ đều vượt xa người thường, cho nên Hoa Thần nữ di đối với hắn cực kỳ kính trọng, bây giờ Trương Thiên Vũ như vậy vừa nói, Hoa Thần lập tức tìm hỏi.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Ta luôn cảm giác, hôm nay Bồng Lai toàn phái di chuyển, đem sẽ trở thành đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến cũng lửa toa.....”

Hoa Thần vừa nghe không khỏi sững sốt, chỉ là trong lúc nhất thời lại là không nghĩ ra Trương Thiên Vũ lời ấy đến tột cùng là ý gì, lập tức hỏi: “Trưởng lão như vậy suy đoán có thể có theo nhu?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói, sắc mặt ngưng trọng nói: “Bây giờ Thần Châu đại địa tuy là Ma tộc chủ đạo, thế nhưng có khắp nơi danh môn tông phái mỗi loại chiếm cứ đỉnh núi cùng với ngăn được, Bồng Lai được xưng Huyền Môn tam tông, thế lực xa không phải này tiểu môn tiểu phái có thể so với, cho nên Bồng Lai một khi dời đến lục địa, Ma tộc ăn phải lại có một loại như gấp đại địch cảm giác, đến lúc đó Ma tộc nhất định sẽ xuất binh chèn ép Bồng Lai, mà Huyền Môn một mạch như thế chân tay, Bồng Lai một khi gấp nạn, đương nhiên phải đến gấp rút tiếp viện, kể từ đó, chính là rút dây động rừng, đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến nhất định chính thức mở ra.”

“Hả?” Hoa Thần nghe đến Trương Thiên Vũ lần này lời nói sau khi sắc mặt nhất thời biến đổi, trong lòng lập tức nhắc lên một trận sóng gió kinh hoàng, nàng lúc trước chỉ nghĩ đến một khi Tiên Ma đại chiến mở ra thời gian, Bồng Lai tiên cảnh thân ở hải ngoại, muốn chi viện nhất định chịu đựng khu vực hạn chế mà chậm một bước, lại là không ngờ rằng, này toàn phái di chuyển cử chỉ, lại có

thể trực tiếp thành đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến cũng lửa toa.

Thi Vân mặc dù không có Trương Thiên Vũ nghĩ đến chu đáo, nhưng nàng cũng là lan chất huệ lòng hạng người, bây giờ Trương Thiên Vũ kiểu nói này, nhất thời minh bạch trong này lợi hại quan hệ, không khỏi kinh hoảng nói: “Vậy theo ngươi nói như vậy, chúng ta bây giờ phải làm như thế nào? Là nên tiếp tục tiến lên còn là quay lại đà quay lại Bồng Lai núi?”

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ma tộc rực rịch, coi như Bồng Lai không làm chủ Thần Châu đại địa, Tiên Ma đại chiến cũng tất nhiên ở trong vòng mười năm bùng nổ, hoặc là.....”

“Hoặc là cái gì?” Thi Vân hoang mang hỏi.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Hoặc là, Tiên Ma đại chiến còn chưa bùng nổ, ta Huyền Môn liền chỉ còn lại có Huyền Môn 3 tông.....”

“Đây là vì sao?” Thi Vân không hiểu nói.

Trương Thiên Vũ trả lời: “Theo Thanh Vân Sơn cùng sự kiện của Đan Hà Sơn không khó nhìn ra, Ma tộc cũng không phải là một đám không hiểu binh pháp man di, chúng nó bây giờ đang chọn dùng từng bước từng bước xâm chiếm phương thức đem Huyền Môn chính phái một mọt đấy trừ, nếu còn lại môn phái kinh sợ với Ma tộc áp lực cùng sẽ chọn khoanh tay đứng nhìn, Ma tộc mục đích liền đạt đến, hiện nay thiên hạ Huyền Môn chính phái đã không đủ bách, dựa theo như vậy tốc độ tính toán nói, e sợ không dùng được mười năm, đến lúc đó coi như Huyền Môn muốn liên hợp lại phản kháng, cũng là đến đã không kịp.”

“Bọn họ có phải không hiểu được môi hở răng lạnh đạo lý gì?” Thi Vân không khỏi nghĩ mà sợ nói.

Trương Thiên Vũ cười khổ một tiếng nói: “Lúc trước Thanh Vân Môn thời gian, Huyền Môn chính phái bên trong có một nửa lựa chọn viện trợ, thế nhưng kết quả đây? Chết nặng nề! Tiên Tiêm Cảnh tu sĩ chỉ có Thái Hư chân nhân

cùng thủy tiên Tiên tử không mất một sợi lông, mấy trăm tên Địa Tiên Cảnh Tán Tiên cảnh tu sĩ cuối cùng chỉ còn lại có hơn ba mươi người thôi, kể cả Thanh Khâu Sơn tiếng tăm lừng lẫy hai đại yêu vương, đều có một người hiếm hiếm tại chỗ bị chết, không nói đến sau trận chiến này các đại môn phái tổn thất có cỡ nào nặng nề, thì chỉ cần trận chiến tranh này thảm ách, thì đủ để kinh sợ này muốn giúp đỡ môn phái của Đan Hà Sơn, cho nên lần này Đan Hà Sơn chịu đựng Song Long Đường binh đao tai họa, lại là không có một nhà gấp rút tiếp viện.”

Trương Thiên Vũ nói như vậy câu câu đều có lý, Thi Vân trong lúc nhất thời không có gì để nói.

Hoa Thần tu hành ngàn năm lâu dài, hơn nữa nàng năm Bồng Lai tiên cảnh, đối với mỗi một bên trong tính kế mặc dù không coi là tay tổ, nhưng cũng xa không phải Thi Vân có thể so với, lúc này đã xem mỗi một bên trong đầu mỗi thu gọn một hai, trong lòng cũng có ý nghĩ của chính mình.

Nghe đến Trương Thiên Vũ kiểu nói này, lập tức gật gật đầu nói: “Không sai, đây chính là Đại Khanh cùng Đại Hình tỷ muội hai người Nam Hải cầu viện không có kết quả nguyên nhân, dù sao lúc trước nghe thủy tiên muội muội đã nói, lúc đó Nam Hải lớn nhất môn phái linh vân hòn đảo tổn thất nặng nề, còn lại môn phái tự nhiên không dám tùy tiện ra tay, để tránh chọc lửa thiêu thân, xem ra lần này dời phái cử chỉ cũng coi như là chó ngáp phải ruồi, kể từ đó, cũng coi như là buộc Ma tộc không thể không từ bỏ từng bước từng bước xâm chiếm phương án nỗi lên binh đao, kể từ đó, này tiểu môn tiểu phái nếu muốn tự bảo vệ mình, nhất định phải gia nhập Tiên Ma đại chiến trong chiến tranh đến, nếu không một khi Bồng Lai cũng ngã xuống, &# 32; bọn họ ngoại trừ diệt vong lại không loại thứ hai lối thoát.”

“Là vô cùng!” Trương Thiên Vũ nghe không khỏi mừng rỡ, vốn hắn còn ở làm Bồng Lai vô cùng có khả năng trở thành đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến cũng lửa toa chǎn chờ thời gian, bây giờ nghe đến Hoa Thần như vậy lời bàn, không nhịn được tán thưởng một tiếng, lập tức phụ họa nói: “Đúng là như thế, bây giờ

Thanh Khâu Sơn mây đen bao phủ, tất nhiên là Ma tộc tác phẩm, cho nên đối với Ma tộc xâm lấn đã được cho lửa xém lông mày, cho nên Bồng Lai làm chủ Thần Châu đại địa sau khi, chỉ cần tìm được Thanh Khâu Sơn hưởng ứng, này hai đại được xưng Ma tộc cầm địa thế lực một khi liên hợp, mặc dù có thể trực tiếp bùng nổ đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến, thế nhưng bên cạnh môn phái nhất định không thể khoanh tay đứng nhìn, đặc biệt là Côn Lôn cùng Thục Sơn, tất nhiên sẽ chồ cẩm này ngàn năm có một thời cơ tốt nhất cùng Ma tộc khai chiến, kể từ đó, mặc dù bên ta chưa chắc có phần thắng, lại cũng tốt hơn bị Ma tộc từng bước từng bước xâm chiếm gấp một vạn lần.”

“Hả……” nghe đến Trương Thiên Vũ lời ấy, Hoa Thần không khỏi buồn rầu nói: “Lời tuy như thế, thế nhưng Thanh Khâu dù sao cũng là Yêu tộc, ai có thể bảo đảm bọn họ sẽ không nghề năm cái kia phương tây đại giáo cử chỉ, tới một bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở đằng sau?”

Trương Thiên Vũ nghĩ đến muôn, thở dài một tiếng nói: “Ai da…… xem ra ta còn phải đi một chuyến Thanh Khâu Sơn.”

Thi Vân nghe này một lời, không khỏi biến sắc, trực tiếp khuyên can nói: “Không được!” Nhớ kỹ bốn trạm link, Www.Biqu xu.Com, thuận tiện lén sau đọc, hoặc mà Baidu đưa vào “ ”, có thể tiến vào bốn trạm

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 403: Lại Tới Thanh Khâu

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Ta biết ngươi đối với Thanh Khâu Sơn ám toán chúng ta cực kỳ bất mãn, thế nhưng này dù sao chỉ là số ít người ý nghĩ, Yêu Hoàng là tuyệt đối không có làm hại chi tâm, hơn nữa Tiên Ma đại chiến coi là thật bùng nổ, nhất định phải có Thanh Khâu Sơn gia nhập liên minh, nếu không phía đông chiến trường chỉ dựa vào Bồng Lai tiên cảnh một nhà hại nhưng một cây chằng chống vững nhà.”

“Ta cũng biết đạo lý này, nhưng.....” Thi Vân ấp úng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào.

Thế nhưng Trương Thiên Vũ trí tuệ vô song, chỉ dựa vào nàng chi này chử tẩm từ liền biết nàng muốn nói nhưng thật ra là, Bồng Lai tiên cảnh nhiều người như vậy, tùy tiện phái một người đi có thể, bọn họ tại sao muốn thân thể mạo hiểm?

Trương Thiên Vũ lập tức cười cười nói: “Lần này đánh lén việc sớm muộn phải nói rõ, huống hổ ngày đó đáp ứng Lý Tĩnh phải cứu hắn sư huynh, dùng ba tháng làm hạn định, bây giờ quá khứ đã gần nửa năm, cho nên Thanh Khâu Sơn, vô luận như thế nào đều phải đi một chuyến.”

“Ai da.....” Thi Vân tùy theo thở dài một tiếng, chỉ phải cố hết sức gật gật đầu nói: “Được rồi.....”

Trương Thiên Vũ biết Thi Vân như vậy quyết định, hoàn toàn là vì tình cảm sở trí, cho nên có chút ti mặc cảm, tay phải nhẹ nhàng lôi kéo tay của Thi Vân, ôn nhu nói: “Thi Vân, lần này Thanh Khâu Sơn sau khi, không can thiệp tới phát sinh ra sao sự tình, ta đều trước tiên cùng ngươi về Côn Lôn, hướng về

ngươi thầy Hiếu Nguyệt Tiên tử cầu hôn.”

Thi Vân vừa nghe nhất thời hai gò má ửng hồng, vân kiều vũ e sợ nói: “Ai đáp ứng muôn cùng ngươi thành thân!”

“Ha ha.....” Hoa Thần thấy vậy không khỏi nở nụ cười xinh đẹp, tùy tiện nói: “Trai gái kết hôn, sinh con dưỡng cái vốn là chúng ta loài dựng thân chi bản, này có cái gì tốt thẹn thùng.”

“Tỷ tỷ!” Thi Vân hờn dỗi một tiếng, lại là rước lấy bên cạnh một đám Tiên tử cười phá lênh.

Có điều, Thi Vân vốn thì có được thanh tú, bây giờ áo trong dùng sắc mặt ửng đỏ, lại thực sáng rực rõ cảm động, thăng nhìn ra Trương Thiên Vũ tâm thần nhộn nhạo.

Thi Vân bộ dạng phục tùng rũ mắt, hoảng hốt trong lúc đó cảm giác hai đạo nóng cháy ánh mắt đang theo dõi chính mình, lén lút 1 nhìn nhìn thấy Trương Thiên Vũ đang nhìn không chớp mắt nhìn mình ngắn người, lập tức oán hận nói: “Nhìn cái gì vậy! Tên ngốc!”

Trương Thiên Vũ này mới phản ứng được, không thấy có chút lúng túng, lập tức gãi gãi sau gáy, si ngốc cười nói: “Được rồi, chúng ta trước tiên đi thôi.”

“Này liền đi?” Thi Vân không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đúng vậy, Bồng Lai nhân số phần đông, hành trình chậm chạp, cho nên chúng ta nhất định phải đi trước một bước, nếu như có thể ở Bồng Lai lên bờ trước khi Thanh Khâu Sơn đem kết thành đồng minh việc chiêu cáo thiên hạ nói, Ma tộc cùng này chó săn bọn coi như lòng sinh ác ý, cũng phải ước lượng một phen không phải?”

Trương Thiên Vũ nói rất có lý chiếm lý, Thi Vân chỉ phải gật gật đầu nói: “Vậy được rồi.”

Trương Thiên Vũ cười cười, vội vàng cùng Hoa Thần bái biệt, Hoa Thần cũng không có giữ lại, dù sao việc này việc quan hệ Bồng Lai sinh sát đại kế, mà các nàng bên này cũng đích xác không có thí sinh thích hợp đi tới Thanh Khâu, cho nên chỉ phải đem này trọng trách giao phó Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân.

Cùng Hoa Thần bái biệt sau khi, Trương Thiên Vũ lập tức thi triển cười mây đạp gió phương pháp mang theo Thi Vân thoát ly đội ngũ, nhắm phương tây bờ biển bỏ chạy.

Khi bọn hắn vượt qua tiên phong đội ngũ thời gian, cùng Liên Hoa Tiên tử lại chào hỏi sau khi, liền một đường nhanh như chớp toàn lực chạy đi.

Đáng tiếc này cười mây đạp gió thuật mặc dù đối với linh lực tiêu hao cực nhỏ, thế nhưng tốc độ lại thật sự khiến người ta xoắn xuýt, mặc dù Trương Thiên Vũ toàn lực huy động, nhưng cũng chỉ so với Bồng Lai tiên cảnh đội ngũ nhanh hơn gấp đôi mà thôi, hắn cũng không phải chưa hề nghĩ tới dùng vay mượn phong tiên pháp tăng tốc độ, thế nhưng kể từ đó, linh khí hao tổn thì sẽ cấp tốc tiêu hao, một khi có chuyện xảy ra, liền rất khó ứng đối.

Nhưng mà, theo kế hoạch, Bồng Lai đạt được bờ biển chỉ cần năm ngày tả hữu, nếu là hai người dùng như vậy tốc độ chạy đi nói, vô cùng có khả năng ở các nàng lên bờ thời gian, hai người bọn họ lại còn chưa tới Thanh Khâu Sơn.

Dù sao một khi lên bờ sau khi, ở sai tung phức tạp thế lực đan vào bên dưới, hai người bọn họ tốc độ cũng sẽ tùy theo trở nên chậm, mặc dù Thanh Khâu Sơn cách Đông Hải bờ biển có điều hơn bốn trăm dặm, thế nhưng đi cái 34 ngày cũng là vô cùng có khả năng.

Trương Thiên Vũ nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, Thi Vân xem ở trong mắt, lập tức hỏi: “Ngươi là lo lắng đã đi Thanh Khâu Sơn sau khi sự tình gì?”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng, lắc lắc đầu nói: “Không phải.”

Tiếp theo, Trương Thiên Vũ liền đem trong lòng chở buồn việc nói hết.

Nhưng không nghĩ, Thi Vân nghe xong lại là cười cười nói: “Đã như vậy, chúng ta vì sao không lấy ngự kiếm chạy đi?”

Thi Vân lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, thế nhưng sau đó rồi lại lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng nói: “Kiếm độn của ngươi phương pháp đã dính đến Côn Lôn công pháp hạt nhân, ta vẫn chưa bái vào Côn Lôn, nếu là riêng học nói, chính là xúc phạm tới tu giới tối kỵ, cho nên việc này tuyệt đối không thể.”

Thi Vân nghe xong đôi mặt không khỏi một đỏ, thấp giọng oán hận nói: “Cái nào nói muốn dạy ngươi kiếm chui.....”

“Ngươi nói.....” Trương Thiên Vũ không khỏi sững sốt, lập tức phản ứng lại, Thi Vân ý tứ đều không phải là muốn truyền thụ cho hắn Côn Lôn Kiếm độn, mà là muốn dùng thuật ngự kiếm năm hắn chạy đi, mặc dù thuật ngự kiếm tốc độ so với Kiếm độn muốn chậm một chút, thế nhưng cùng cười mây đạp gió so sánh, nhưng cũng là khác biệt một trời một vực.

“Tốt!”

Phản ứng lại Trương Thiên Vũ lập tức mừng rỡ, liền vội vàng đem thất tinh kiếm theo Càn Khôn Giới lấy ra đưa về phía Thi Vân.

Nhưng không nghĩ Thi Vân vẫn chưa tiếp nhận thất tinh kiếm, mà là hai mắt nhắm nghiền, tay trái tay phải đồng thời nắm kiếm quyết, theo linh khí điên cuồng vận chuyển, hai tay kiếm quyết trong lúc đó lại đột nhiên xuất hiện một thanh phảng phất hư ảo vừa chân thật tồn tại, hoàn toàn do kim quang biến ảo mà thành trong suốt ba thước trường kiếm.

Trương Thiên Vũ nhìn chăm chăm trước mắt chuôi này giống như đã từng tướng thực hư thuật kiếm, bỗng nhiên nhớ tới ngày đó ở Thanh Vân Sơn thời gian, Thái Hư chân nhân chính là cầm trong tay như vậy một thanh kỳ kiếm

chém giết vô số Ngũ độc giáo nhiều, không nhịn được than thở một tiếng nói:
“Hảo kiêm!”

Thi Vân nghe đến Trương Thiên Vũ khen, trong lòng không thấy có chút vui mừng, có điều kiêm của chính mình tự mình biết, lập tức khiêm tốn nói: “Chỉ tiếc kiêm này mới mới thành, chỉ có như Thái Hư tiền bối như vậy đem mũi nhọn nội liễm thời gian, mới coi như đại thành.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không sai, lộ hết ra sự sắc bén, có hoa không quả, chỉ có trở lại nguyên trạng, mới lộ kiêm tiên đại đạo, trong truyền thuyết nam hoa Tiên ông luyện có một thanh vô hình vô ảnh kiêm tiên, có thể giết người trong vô hình, đây mới thực sự là kiêm tiên chi đạo.”

Thi Vân cười cười: “Đúng vậy, còn rất dài đường phải đi, được rồi, không nói cái này, cất cánh đi!”

Dứt lời, còn chưa các loại Trương Thiên Vũ phản ứng lại, Thi Vân trực tiếp lấy ra phi kiếm với hai người dưới chân, ngay sau đó, hai người tựa như mũi tên rời cung bình thường bắn ra.

Trương Thiên Vũ nhất thời lảo đảo một cái, suýt nữa theo kiêm tiên ngã chổng vó, cũng may Thi Vân vốn thì chỉ là muôn cho hắn xấu mặt thôi đã, cho nên ở thân hình hắn không yên thời gian, trực tiếp kéo lại cánh tay kia, lúc này mới không để hắn rơi xuống dưới.

Trương Thiên Vũ phản ứng lại sau khi, vội vàng thi triển “vọt nham” phương pháp, đem linh khí ngưng tụ với hai chân lòng bàn tay, hấp thụ với kiêm tiên bên trên, lúc này mới cười khổ một tiếng nói: “Ngươi thì nghĩ như vậy để cho ta xấu mặt.”

Thi Vân cười khúc khích, thề thốt chối nói: “Nào có.....”

“Còn nói không có?”

“Không có!”

Thuật ngự kiếm quả nhiên nhanh chóng tuyệt luân, chỉ tới giờ Dậu tả hữu, hai người liền đã bay ra Đông Hải, lại đi lên Thần Châu đại địa.

Này một đường đi tới, hai người tư thế vốn là ám muội, dù sao kiếm tiên có điều ba thước, nhưng phải đứng thẳng hai người, cho nên hai người bọn họ thân thể hầu như áp sát vào đồng thời, hơn nữa một đường liếc mắt đưa tình, làm cho Thi Vân tâm hồn thiếu nữ nhộn nhạo, hai gò má nóng bỏng, mặt phấn ánh nắng đỏ rực chưa bao giờ biến mất.

Cũng may hai người tuy là mới biết yêu tuổi tác, đối với Vu sơn việc cũng chỉ là mông mông đống đống mà thôi, cho nên mặc dù một đường ám muội, nhưng cũng không có bất kỳ sự việc khác người, cuối cùng chỉ dừng lại với lâu lâu bão bão mà thôi.

Lên bờ sau khi, vẫn chưa gặp có bất kỳ nguy hiểm nào, hai người lập tức chuyển thành dùng đi thuật tiếp tục chạy đi, kể từ đó trên tốc độ mặc dù chậm rất nhiều, thế nhưng tu sĩ tầm thường cũng không Thiên Nhẫn xuyên qua loại hình thần thông, căn bản phát hiện không dứt hai người, ngược lại là thuật ngự kiếm thái quá rêu rao, khó tránh khỏi ngang gây chuyện, cứ như vậy không duyên cớ hơn phiền phức không nói, còn rất nguy hiểm.

Tục ngữ nói thật là tốt, không sợ chậm, chỉ sợ đứng, cho nên đối lập với nói, nếu như có thể dùng đi thuật một đường thông suốt chạy đi nói, tốc độ ngược lại sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Có điều nếu tinh tế nói đến, đi thuật kỳ thực cũng không tính quá chậm, dùng Trương Thiên Vũ bây giờ tu vi thi triển đi thuật, mặc dù không làm được trong truyền thuyết ngày đi ngàn dặm, dạ hành 800, thế nhưng đánh chiết khẩu còn là miễn cưỡng có thể, cho nên chỉ cần một đường vô sự phát sinh, nhiều nhất ở ngày mai buổi trưa trước khi, nhất định khả năng chạy tới Thanh Khâu Sơn.

May mà, hai người thật sự là vận may tăng cao, theo Đông Hải một đường

chạy tới Thanh Khâu Sơn, còn coi là thật không có bất kỳ bất ngờ, mãi đến tận hai người trùng đứng ở Thanh Khâu Sơn dưới thời gian, rồi mới từ dưới nền đất khoan ra.

Nhin trước mắt nguy nga đứng vững 9 tòa kỳ phong, Trương Thiên Vũ không khỏi cao hứng nói: “Rốt cục chạy tới.”

“Đúng vậy!” Thi Vân đồng dạng lòng tràn đầy vui mừng, ôm cánh tay của Trương Thiên Vũ cao hứng nói.

“Này! Các ngươi là người nào!”

Nhưng không nghĩ, hai người vừa mới đi về phía trước mười mấy bước, một tiếng thô lỗ quát chói tai đột nhiên từ trên trời giáng xuống, còn chưa các loại hai người đáp lời, liền gặp mây đạo độn quang né qua, trước mắt phần phật hơn hòn mười tiểu yêu, đem hai người bao bọc vây quanh, ngăn trở ấy đi tiếp tư thế.

“Các ngươi là người nào, lại dám xông vào ta Thanh Khâu Sơn!”

Người nói chuyện, lớn lên mắt to mày rậm, trên người mặc một tấm da thú may mà thành xiêm y, để trần vai phải, trong tay bắt bớ một hơi bốn thước trường đao, đang hung ác đến nhìn chăm chăm Trương Thiên Vũ hai người.

Chỉ tiếc hai người vẫn chưa đã tham gia lần trước Thanh Khâu huyệt rèn luyện, nếu là Phu Dịch bọn người ở nói, liền có thể nhận ra, người này tiểu yêu chính là năm đó hèn mọn chân nhân thủ hạ tên kia băng biển ảo cảnh hậu kỳ tu vi thi triển lấp biển thuật bức này đại thần thông đệ tử.

Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đều là ở năm ngoài tháng Tám Thập Ngũ Thanh Vân lại mở ra Tiên phủ sau khi mới theo thư sinh áo trắng đã tới một lần Thanh Khâu Sơn, chỉ là hai người ở Thanh Khâu Sơn cũng không có ở bao lâu, hơn nữa đa số thời gian cùng ở quần áo trắng thần đỉnh cùng thần hoàng đỉnh phía sau núi, cho nên nhận thức hai người bọn họ giới hạn với thân phận cao thượng yêu vương cùng Yêu thần, như bức này tìm núi tiểu yêu tự nhiên không

thể nhận được.

Trương Thiên Vũ này đến cũng coi là muốn cầu cạnh Thanh Khâu, tự nhiên không muốn cùng này tìm núi tiểu yêu lên bất kỳ xung đột, lập tức chắp tay nói: “Bần đạo ứng phó thần hoàng bệ hạ mời mà đến, kính xin đạo huynh thông báo một tiếng.”

Tiểu yêu nghe xong không khỏi sững sốt, đầy mặt vẻ ngờ vực không đứng ở trên người của hai người đánh giá, hồi lâu tài năng, mới nghi ngờ nói: “Quả nhiên là bệ hạ mời? Có thể có vật chứng?”

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
[dtv-ebook.com](#)

Chương 404: Ngang Gây Chuyện

“Chính xác trăm phần trăm.” Trương Thiên Vũ lập tức bày ra một bộ người hiền lành khuôn mặt tươi cười trả lời.

“Hừ!”

Đúng lúc này, tiểu yêu bên cạnh có một người thấp nhỏ, đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu hờ lạnh một tiếng, tiếp theo liền bày ra một bộ lòng đầy căm phẫn dâng dấp nói: “Đầu, ngươi chớ để cho này hai tiểu tử vắt mũi chưa sạch gạt, bây giờ chính trực bộ tộc ta thời kỳ không bình thường, bệ hạ từ lúc hai tháng trước liền hạ lệnh phong sơn đóng cửa, làm sao có khả năng đột nhiên mời mọc mời khách người đã đến.”

Tiểu yêu mới vừa vừa, liền lại có 1 tiểu yêu phụ họa nói: “Đúng vậy, đúng vậy! Chúng ta Thanh Khâu Sơn đã có hơn hai tháng không ai ra vào, hơn nữa dùng bây giờ tình huống, nếu như bệ hạ thật mời mọc mời khách người đã đến, nhất định sẽ dặn dò chúng ta một tiếng, cho nên ta cảm thấy hai người kia nhất định là Ma tộc gian tế, không bằng trực tiếp bắt, quả cảm phản kháng, xử quyết tại chỗ!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa dứt lời, bên cạnh liền một con Độc Nhã Long tiểu yêu cẩn thận nói: “Nhưng nếu như bọn họ thật chính là bệ hạ mời nói, dựa vào chúng ta mấy cái có bao nhiêu đâu cũng không đủ chặt.”

Kế tiếp, này một đám tiểu yêu chia làm hai phái, mỗi một chấp đã thấy bắt đầu tranh luận lên, ngược lại là đầu lĩnh tiểu yêu cùng Trương Thiên Vũ hai người rơi vào thanh nhàn.

Nhưng mà, này một bên tranh luận hạ xuống sau khi, phải đem Trương Thiên Vũ hai người bắt tiếng hô chiếm thượng phong, Thi Vân gặp nhìn tình huống không ổn, thế nhưng Trương Thiên Vũ vẫn như cũ bình chân như vại đứng ở nơi đó lảng lặng nhìn này một đám tiểu yêu cãi vã, cũng không nói chen vào giải thích, vội vàng sốt ruột chọc chọc Trương Thiên Vũ tiền vệ trụ.

Dù sao Trương Thiên Vũ đã mưu túc trí, bây giờ bày ra một bộ ngăn ra núi xem hổ đấu đáng dấp tự nhiên có đạo lý của hắn, mặc dù Thi Vân xem không hiểu, lại cũng không dám tùy ý xen mõm.

Bị Thi Vân nhắc nhở sau khi, Trương Thiên Vũ lúc này mới cười cười nói: “Các vị đạo hữu dừng lại, chỉ cần sai một người đi tới Thần Hoàng Điện thông báo một tiếng có thể, các ngươi như vậy tranh luận tiếp vừa có ý nghĩa gì?”

Đầu lĩnh tiểu yêu nghĩ đến muôn với, như vậy tranh luận đích xác không có ý nghĩa gì, không bằng trực tiếp thông báo một tiếng tóm lại vô hại, dù sao thần hoàng bệ hạ cũng không là cái gì không phân rõ phải trái người, tổng sẽ không bởi vì chuyện này đem hắn chém?

Nhưng không nghĩ, vừa mới cái kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu vừa nghe lời ấy, lập tức ngăn cản nói: “Bệ hạ trăm công nghìn việc, nào có thời gian để ý tới bức này việc nhỏ, ta xem còn là trực tiếp xử quyết tại chỗ mới là.”

Vừa dứt lời, lúc trước phụ họa cái kia tiểu yêu lại nâng hai tay khen tay, trực tiếp hét lớn: “Đúng vậy, nếu bệ hạ bởi vậy giận chó đánh mèo chúng ta, chúng ta đã có thể chịu không nổi.”

“Câm miệng!” Đầu lĩnh tiểu yêu mặc dù có chút cứ thế, thế nhưng là không ngốc, mắt thấy này hai con tiểu yêu lời nói có chút đi ngược lại, lập tức lớn tiếng quát bảo ngưng lại hai người tiếp tục quạt gió thổi lửa.

Gì biết, cái kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu lại trực tiếp vung lên trường đao trong tay, liền hướng Trương Thiên Vũ bổ tới, đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Hắn là Ma tộc gián điệp,

Các huynh đệ theo ta đưa hắn giải quyết tại chỗ!”

Tiểu yêu động tác này để này hơn mười tiểu yêu khiếp sợ vô cùng, đặc biệt là đầu lĩnh kia tiểu yêu, nói thế nào hắn cũng là đội nhân mã này tiểu đội trưởng, bây giờ thuộc hạ không nghe chỉ huy lập tức để hắn cảm thấy nói mặt không còn, chỉ là bây giờ cho dù là hắn muốn kinh sợ cục diện cũng là khó khăn, bởi vì tại kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu động thủ sau khi, lúc trước chấp đem hai người trước mắt giải quyết tại chỗ một đám tiểu yêu cùng dùng động thủ.

Cho nên tiểu yêu này nhìn trước mắt kêu loạn cục diện, trong lúc nhất thời lại không biết như thế nào cho phải, dù sao cái kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu trên danh nghĩa là hắn thuộc hạ, Trên thực tế là hắn sư huynh, mặc dù hắn bây giờ đã thoát ly hèn mọn đỉnh chuyển ném Sư vương đỉnh dưới trường, thế nhưng dù sao hắn sư xuất hèn mọn đỉnh, bây giờ động thủ này một đám tiểu yêu quá nửa là hắn từng sư huynh đệ, nếu là hắn mạnh mẽ quát bảo ngưng lại nói, ngày sau tất nhiên rơi cái vong ân phụ nghĩa tên tuổi.

Đầu lĩnh tiểu yêu tình thế khó xử bên dưới, cuối cùng chỉ phải đổi với bên cạnh cái kia cái thứ nhất đứng ra cầm phản đối thái độ tiểu yêu nói: “Độc nhãn, ngươi đi bẩm báo bệ hạ.”

“Hả..... tốt.”

Được xưng là độc nhãn nhìn trước mắt kêu loạn cục diện, trong lòng biết muốn chuyện xấu, dù sao hai người này nếu quả nhiên là bệ hạ khách, bọn họ nếu là thò ơ, tất nhiên sẽ phải chịu liên lụy, bây giờ vừa vặn ra lệnh chạy trốn can hệ, nơi nào sẽ không muốn, vội vàng đáp một tiếng, hóa thành một đạo thanh quang tại chỗ biến mất.

Một mặt khác, sẽ ở đó tiểu yêu tùy tiện ra tay trong nháy mắt đó, Trương Thiên Vũ lập tức khẳng định trong lòng suy đoán, cho nên cũng không nương tay, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới gọi ra thất tinh bảo kiếm, thi triển thiên cang kiếm quyết cũng đổi chiến.

Tiểu yêu này cũng đích xác có chút khả năng nại, thân mình đã là ảo hóa cảnh trung kỳ tu vi, ấy đao pháp càng xảo trá tai quái, mặc cho Trương Thiên Vũ Thiên Cương kiếm pháp cao siêu, lại vẫn bị ấy đè đầu, lại rơi xuống hạ phong.

Mắt thấy hai người ra tay quá nặng, lúc trước này cố ý phải đem hai người giải quyết tại chỗ tiểu yêu lập tức mỗi một chấp binh khí tiến lên giúp đỡ, Thi Vân cũng vào lúc này phản ứng lại, vội vàng gọi ra phi kiếm cùng Trương Thiên Vũ kề vai chiến đấu.

Này tám gã tiểu yêu ngoại trừ một yêu đan cảnh hậu kỳ ở ngoài, tất cả là ảo hóa cảnh tu vi, cùng Trương Thiên Vũ hai người tu vi tương đương, cho nên hai người hai quyền khó địch bốn tay, chỉ phải ở Thi Vân phi kiếm che chở bên dưới vừa đánh vừa lui.

Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ ngắm đến không có gia nhập chiến đấu tiểu yêu bên trong có một người giá độn quang hướng về Thanh Khâu Sơn cửa bay đi, trong lòng nhất thời minh bạch, này Yêu nhất định phải đi bẩm báo Yêu Hoàng, cho nên trong lòng đá tảng cuối cùng mới hạ xuống.

Nhưng mà, cái kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu cũng đồng dạng xem ở trong mắt, lập tức như là giống như bị điện hướng Trương Thiên Vũ đánh mạnh, này một bên đao pháp vung vẩy hạ xuống, chỉ thấy đánh phép tắc không thấy thế thủ, không khó nhìn ra, ấy nhất định là muốn tại kia tiểu yêu lĩnh mệnh trở về trước khi đem Trương Thiên Vũ hai người đánh mạnh chôn.

Chỉ tiếc, bàn về nhân số cùng tu vi, này tiểu yêu lực áp Trương Thiên Vũ hai người một con, thế nhưng hai người bọn họ một người là thiên sư một mạch hệ truyền nhân, một người khác bèn đường đường Côn Lôn núi đệ tử, nếu chỉ là đơn giản như vậy bị mấy người tru diệt, chẳng lẽ không phải thành chuyện cười?

“Che chở ta!” Tiểu yêu từng bước ép sát, Trương Thiên Vũ mắt thấy không địch lại, vội vàng hét lớn một tiếng, lập tức sau này nhảy một cái, nhảy ra chiến đoàn.

Thi Vân lập tức hiểu ý, biết Trương Thiên Vũ là muốn thi triển tiên pháp, lập tức toàn lực huy động phi kiếm, chỉ thấy cùng một đám tiểu yêu chu toàn phi kiếm đột nhiên kim quang mãnh liệt, hóa thành một đạo ánh vàng trực tiếp đem truy kích mà đến trường đao rời ra.

“Sắc!”

Trương Thiên Vũ lập tức nắm được trong giây lát này trống rỗng, tay trái phất ống tay áo một cái, tiếp theo dùng nhanh vô cùng tốc độ bấm quyết niệm chú, theo quát to một tiếng, theo trong tay áo tùy ý bước ra đậu tiên lập tức hóa thành 12 tên cầm trong tay trường kích, uy phong lẫm lẫm giáp vàng Chiến Thần.

Giáp vàng Chiến Thần hóa mới biến hóa, liền ở thần niệm của Trương Thiên Vũ khởi động bên dưới hướng cái kia tám gã tiểu yêu đánh tới, mặc dù này giáp vàng Chiến Thần linh trí chưa mở, nhưng cũng là thật sự Địa Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, hơn nữa Trương Thiên Vũ ở một bên âm thầm khởi động này giáp vàng Chiến Thần phối hợp lẫn nhau, chỉ thấy này 12 tên giáp vàng Chiến Thần một khi gia nhập chiến đoàn, cái kia tám gã tiểu yêu lập tức bị ấy áp chế.

Gần như không đến 3 cái hô hấp thời gian, bị đưa bọn họ giết đến không còn manh giáp, cũng may Trương Thiên Vũ cũng không đưa bọn họ chém giết ý nghĩ, cho nên lúc này mới làm cho bọn họ tránh được một kiếp, dù sao coi như những người này quả nhiên là Ma tộc gian tế, có thể làm ra xử trí cũng chỉ có Thanh Khâu Sơn, hắn tuyệt đối không thể bao biện làm thay.

Rất nhanh, ở Trương Thiên Vũ dưới sự khống chế, 12 tên giáp vàng Chiến Thần đem này tám gã tiểu yêu bao bọc vây quanh.

Trương Thiên Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhẹ nhàng cười nói “các vị đạo hữu đợi một chút, đừng sốt ruột, đợi cho vị kia đạo hữu lĩnh mệnh trở về thời gian bắn đao liền trả lại cho các ngươi tự do, nếu là lại dám phản kháng, cái kia chiến kích có thể không có mắt.”

“Ngươi!” Đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu nhất thời tức giận đến 7 ăn cắp khói bay, thế nhưng là lại không dám lộn xộn làm, dù sao mới có hơi động tác, một cây trường kích liền đã gác ở trên cổ hắn, không khó tưởng tượng, nếu như hắn gan dạ cố ý lộn xộn nói, chết, đem là hắn duy nhất kết quả.

Tiểu yêu nhất thời đến nỗi phổi, đối với đầu lĩnh kia tiểu yêu nói: “Nguyên côn, ta tự nhận đợi ngươi cũng không tệ, ngươi thì nhìn ta như vậy bị này Ma tộc gian tế bắt nạt gì?”

Đầu lĩnh tiểu yêu, cũng chính là nguyên côn nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức đối với Trương Thiên Vũ cất cao giọng nói: “Đạo hữu, ngươi đã là bệ hạ khách quý, chính là bộ tộc ta bằng hữu, không bằng trước đem phép thuật triệt hồi như thế nào?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Đạo hữu xin yên tâm, bần đạo tuyệt không đả thương người chi tâm, chỉ là ở vị kia đạo hữu lĩnh mệnh trở về trước khi, phép thuật là tuyệt đối không thể rút lui.”

“Ai da……” nguyên côn không khỏi thở dài một tiếng, hắn cũng biết, nói như thế vốn là ép buộc, nhược quả coi là thật đem này giáp vàng Chiến Thần triệt hồi, song phương nhất định sẽ lại ra tay quá nặng, kể từ đó, nếu hai người này quả nhiên là thần hoàng khách quý, phương nào bị thương, đều không phải ước nguyện của hắn, cho nên cũng không thèm nhắc lại.

Chỉ là cái kia đầu trâu mặt ngựa tiểu yêu nhìn thấy hắn không thèm nhắc lại sau khi, nhất thời giận không nhịn nổi, trực tiếp chửi như tát nước, ấy dùng từ ác độc đến cực điểm, kể cả nguyên côn bên cạnh cái kia năm cái tiểu yêu đều nghe không nổi nữa, lập tức có một tiểu yêu nhảy đem đi ra, trực tiếp hét lớn một tiếng nói: “Câm miệng!”

Cái kia tiểu yêu nhất thời thẹn quá thành giận, lúc này phản bác: “Mã Tiêu, lão tử trong ngày thường có phải là cho ngươi mặt hơn, chỉ bằng ngươi cũng dám đối với lão tử trước mặt mắng nhiếc.”

Gọi là tiểu yêu của Mã Tiêu lúc này nỗi giận nói: “Gãm bay, người khác sợ ngươi lão tử cũng không sợ ngươi, ngươi tốt nhất câm miệng cho lão tử, nếu không đừng trách lão tử không khách khí!”

Gãm bay đang muốn còng mồi mỉa mai nhau thời gian, nguyên côn rốt cục không nhịn được hét lớn một tiếng nói: “Tất cả im miệng cho ta, các ngươi nhìn chính mình bộ này sắc mặt, mất mặt hay không!”

“Ngươi!” Mã Tiêu nhất thời nghẹn lời, chỉ phải tức giận đến giường mắt nhìn, lại là không dám nói nữa, dù sao nguyên côn chính là trên danh nghĩa tiểu đội trưởng, huống hồ bây giờ ngươi ta đã là Sư vương đĩnh người tâm phúc, mặc dù còn nhớ tới tình cũ tôn hăn một tiếng sư huynh, thế nhưng nếu như coi là thật cùng với trớ mặt, chịu thiệt nhất định là chính hăn.

Dù sao bây giờ Sư vương đĩnh có kim mao Sư vương cùng con nuôi Kim Thánh Thán hai vị lôi kiếp cảnh đại yêu, cho nên hèn mọn đĩnh cùng Sư vương đĩnh so với, là rời xuống một đoạn.

“Đầu, ta thế nào cảm giác hai người bọn họ có chút quen mắt.” Đúng lúc này, Mã Tiêu quay đầu, đối với nguyên côn đạo.

Nguyên côn lập tức lại hướng tới Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người đánh giá một phen, cẩn thận dĩ vãng một phen, lại là cũng không hai người chiếu voi, lập tức lắc lắc đầu nói: “Bỏ đi, không muốn hơn nữa, đợi độc nhãn trở về rồi nói sau.”

“Ta nghĩ ra rồi, bốn tháng trước, quần áo trắng Thần Vương cùng thánh hỏa Thiên Tôn, múa trời cơ, viêm Linh thánh cơ trở về thời gian, hai người bọn họ lúc đó đã ở xuyên vân tra trên.”

Đúng lúc này, bên cạnh một gã khác tiểu yêu đột nhiên nhớ tới hai người thân phận, lập tức kinh hô một tiếng nói. Nhớ kỹ bốn trạm link, [Www. Biquxu. Com](#), thuận tiện lần sau đọc, hoặc mà Baidu đưa vào “ ”, có thể tiến vào bốn trạm

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 405: Bất Ngờ Tin Tức

Thần hoàng đĩnh, Thần Hoàng Điện.

Thanh Khâu Sơn tuy là Yêu nhiều, nhưng cũng là tu tiên sĩ, cho nên lâm triều bình thường đều là ở “bài tập buỗi sớm” (buổi sáng sớm lúc thô nạp) sau khi mới có thể theo lệ lâm triều, cho nên đem thời gian định ở giờ Ty bắt đầu, bình thường thời gian sử dụng một canh giờ, bình thường ở buổi trưa trước khi tan triều.

Lúc này buổi trưa đã gần đến, trong triều đình 1 lũ yêu thần đã vô sự có thể tấu, Lý Lăng Phong trực tiếp tuyên bố tan triều, nhưng không nghĩ vừa dứt lời, 1 lũ yêu thần đang định lễ bái bão triều thời gian, ngoài điện đột nhiên truyền đến một trận kêu loạn âm thanh.

Vệ Tử Dạ cùng cả triều văn võ đều là nhường mày, khắp khuôn mặt là vẻ không vui.

“Hỏi một chút xảy ra chuyện gì!”

Vệ Tử Dạ lập tức đối với Lý Lăng Phong dặn dò một tiếng, Lý Lăng Phong vội vàng lĩnh ra lệnh đến thăm ngọc, ra thần điện, nhìn thấy ngoài điện một đám che chở điện võ sĩ vây quanh 1 đầy người vết máu tiểu yêu, lập tức quát chóp tai một tiếng nói: “Người phương nào ở đây gây sự!”

Che chở điện võ sĩ quay đầu nhìn lại là Thiếu chủ tìm hỏi, hoang mang đáp lại, nhưng không nghĩ cái kia tiểu yêu nhân cơ hội theo bốn người vây kín tư thế bên trong chui ra, lập tức quỳ lạy nói: “Nhỏ độc nhãn, thấy qua Thiếu chủ.”

Tự tiện xông vào Thần Hoàng Điện vốn là trọng tội, thế nhưng trước mắt là thời kỳ không bình thường, hơn nữa vừa vặn Lý Lăng Phong cũng nhận thức tiểu yêu này, tri kỷ là bảo vệ sơn môn vệ binh, có lẽ có chuyện quan trọng bẩm tấu cũng khó nói, cho nên, mặc dù lúc này trong lòng hắn cực kỳ bất mãn, nhưng vẫn là đè xuống trong lòng lửa giận, hảo ngôn tìm hỏi: “Ngươi vì sao tự tiện xông vào Thần Hoàng Điện!”

Độc nhãn tiểu yêu hoang mang trả lời: “Thiếu chủ thứ tội, nhỏ phụng mệnh canh phòng sơn môn, vừa mới đột nhiên nhảy ra một nam một nữ, tự xưng là bệ hạ mời khách, gãm bay bọn họ đã cùng bọn họ đánh lên, nhỏ sợ hãi hai vị này quả nhiên là bệ hạ khách, cho nên cả gan xúc phạm đã đến bẩm tấu, nhìn Thiếu chủ thứ tội.”

“Hỗn trưởng!” Lý Lăng Phong nhất thời giận dữ nói: “Bây giờ chính trực thời buổi rối loạn, ta Thanh Khâu Sơn nhắm núi khóa cửa đã có hai tháng có thừa, nơi nào đến khách, cuộn!”

Độc nhãn tiểu yêu nhất thời cả kinh đầu đầy mồ hôi, hoang mang gõ ngã xuống đất, hô to một tiếng nói: “Đa tạ Thiếu chủ không tội lỗi ân, nhỏ vậy thì tiến đến đem cái kia hai người giải quyết tại chỗ.”

Lý Lăng Phong lập tức không ngần ngại nói: “Cút đi!”

Độc nhãn tiểu yêu lập tức liên tục lẩn lộn lui ra, chỉ là vừa mới thối lui hai ba trượng, Lý Lăng Phong trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, hé lớn một tiếng nói: “Trở về!”

Độc nhãn tiểu yêu hoang mang vừa liên tục lẩn lộn ngã trở về, nắm rạp ở mặt đất run lập cập nói: “Thiếu chủ còn có gì phân phó.”

Lý Lăng Phong hỏi: “Cái kia hai người hình dạng ra sao, mau chóng báo đến.”

Độc nhãn tiểu yêu suy nghĩ một chút nói: “Người đến là một nam một nữ,

nhìn qua cùng Thiếu chủ tuổi xấp xỉ, nam thân cao bảy thước có thừa, người mặc vàng nhạt đạo bào, đỉnh đầu ngọc bích phát quan, cầm trong tay một thanh bảo kiếm, mặt trên khắc 1, 2, 3..... giống như bảy viên sáng lêp lấp loá đá quý.....”

“Là Thiên Vũ!” Lý Lăng Phong nghe đến nơi này, lập tức thốt ra, lập tức lại hỏi: “Một người khác?”

Độc nhãn tiểu yêu vừa nghe Thiếu chủ quả nhiên nhận biết người này, trong lòng không khỏi mừng rỡ, trước mắt đây là muôn lập công, lập tức đầy mặt vui mừng nói tiếp: “Mặt khác 1 nữ trưởng mi thanh mục tú, trên người mặc nạm bạch áo tím, vũ khí là một thanh vàng chói lọi, huyền hư ảo thực phi kiếm màu vàng óng!”

Mặc dù bội kiếm đều không phải là bạch ngọc kiếm, thế nhưng chỉ dựa vào mặc, Lý Lăng Phong lập tức liền đoán được nàng này nhất định là Thi Vân, nhất thời mừng rỡ như điên, thân hình lóe lên, tay phải trực tiếp đem độc nhãn tiểu yêu nhấc trong tay, liền hướng về sơn môn chồ bước vào, trong lúc nhất thời lại đã quên hướng về Vệ Tử Dạ bẩm tấu việc này.

Này ngược lại cũng không trách Lý Lăng Phong, dù sao Phu Dịch bọn người vừa đi chính là hơn bốn tháng, hoàn toàn bất vô âm tín, mặc dù không muốn thừa nhận bọn họ đã bị chết với Thanh Khâu trong huyết, thế nhưng trong tiềm thức, bất kể là Lý Lăng Phong huynh đệ, còn là Vệ Tử Dạ huynh muội, cũng hoài nghi năm người đã gặp bất trắc, bây giờ Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đột nhiên xuất hiện, Lý Lăng Phong làm sao có khả năng không kích động?

Hơn nữa, chủ yếu nhất chính là, độc nhãn tiểu yêu mới vừa nói hai người bọn họ đã cùng canh phòng sơn môn vệ binh đánh lên, bởi vì sợ phòng hai người bị thương, Lý Lăng Phong lúc này mới thất thố như thế.

Đại trận hộ sơn của Thanh Khâu Sơn bá đạo vô cùng, mà địch ta chẳng phân biệt được, mỗi một khoảng thời gian nửa tháng đổi ca thời gian, đều là do thư

sinh áo trắng tự mình hộ tống bọn họ đi ra, nếu là có địch nhân xâm lấn thời gian, có thể thông qua tiểu đội trưởng trên người một cái pháp khí thông báo thư sinh áo trắng,

Cho nên lúc trước này tiểu yêu mới không muốn bẩm báo, độc nhãn tiểu yêu cũng là sợ Trương Thiên Vũ hai người quả nhiên là Yêu Hoàng quý khách, lúc này mới liều mạng bị thương nặng, mạnh mẽ xông qua kẽ giớ liều chết bẩm báo.

Chỉ là Trương Thiên Vũ cũng sớm đã quên này chuyện vặt, cho nên nói chuyện mới như vậy ung dung.

Có điều Lý Lăng Phong lòng hệ Trương Thiên Vũ an nguy, trong lúc nhất thời cũng đã quên hướng về Vệ Tử Dạ vay mượn “tổn phong tra”, khi hắn đi tới kẽ giớ lúc trước, lúc này mới nhớ tới, chỉ là trước mắt chuyện quá khẩn cấp, cũng không chấp nhận được hắn lại thiệt cho mượn lại tra, chỉ phải kiên trì mạnh mẽ xông trận.

“Thiếu chủ chậm đã!”

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến thư sinh áo trắng âm thanh, chắc là Vệ Tử Dạ gặp Lý Lăng Phong sốt ruột lật đật rồi đi có chút bận tâm, lúc này mới phái thư sinh áo trắng đã đến tìm hỏi.

Lý Lăng Phong nhìn qua là thư sinh áo trắng, lập tức mừng rỡ, vội vàng nói: “Thần Vương đến rất đúng lúc, mau dẫn ta đi ra ngoài.”

Thư sinh áo trắng gặp Lý Lăng Phong thất thố như thế, liền biết chuyện quá khẩn cấp, vội vàng lấy ra “xuyên vân tra”, thuận miệng hỏi: “Thiếu chủ có chuyện gì quan trọng?”

Lý Lăng Phong một tay lôi độc nhãn tiểu yêu nhảy lên “xuyên vân tra”, trong miệng đáp: “Thiên Vũ đã trở lại, cùng canh phòng đánh nhau.”

“Hả? Có chuyện như thế?”

Vừa nghe là Trương Thiên Vũ trở về, thư sinh áo trắng cũng là mừng rỡ, vội vàng khởi động “xuyên vân tra” trực tiếp hướng về đại trận hộ sơn kết giới đấu đá lung tung mà đi.

“Xuyên vân tra” tuy là phảng phất từ “Tốn phong tra”, thế nhưng dùng tài liệu tinh xảo, cũng là hiếm thấy dị bảo, đại trận hộ sơn mặc dù bá đạo vô cùng, thế nhưng những cũng không thể tổn thương ấy phong chút nào, ba người với “xuyên vân tra” trên chỉ cảm thấy một trận lay động, chỉ là chớp mắt công phu, liền đã ra đại trận.

Mới đến đại trận, Lý Lăng Phong một chút liền thấy được xa xa Trương Thiên Vũ, lập tức tâm hỉ như điên, trực tiếp theo tra trên nhảy xuống, chỉ nghe một tiếng chấn động lôi nổ vang, người đã xuất bảy giờ Trương Thiên Vũ trước người.

“Lý đại ca?” Trương Thiên Vũ đầu tiên là sững sốt, lập tức mừng lớn nói: “Mấy tháng không thấy, Lý đại ca ‘hóa lôi’ tiến bộ không nhỏ.”

“Ha ha! Thật là người!” Lý Lăng Phong nhìn thấy Trương Thiên Vũ không mất một sợi lông, nhất thời đầy cõi lòng khuấy động, trực tiếp mở ra khôi ngô hai tay, cho hắn đến rồi cái gấu ôm.

“Điểm nhẹ, điểm nhẹ!”

Lý Lăng Phong trong lòng kích động, không chút nào khống chế sức mạnh, tuy nói này khí lực không đến mức thương tổn được Trương Thiên Vũ, nhưng là để hắn phi thường khó chịu, Trương Thiên Vũ vội vàng dùng sức tránh thoát, nhưng không nghĩ này hai con tay như kìm sắt bình thường, cho nên chỉ phải buồn phiền nói.

“Ha ha!” Lý Lăng Phong lúc này mới mở hai tay ra, tả hữu xem xét một phen, lại là không thấy Phu Dịch các loại ba người, vội vàng hướng hai người

nói: “Làm sao không thấy bọn họ?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Chúng ta trước tiên vào núi, đợi nói lại.”

“Tốt.” Lý Lăng Phong đáp một tiếng, vừa vặn thư sinh áo trắng đã điều khiển “xuyên vân tra” hạ xuống mấy người bên cạnh, Lý Lăng Phong vội vàng tiếp theo Trương Thiên Vũ nhảy lên “xuyên vân tra”, Thi Vân mặc dù vô cùng không tình nguyện lại vào Thanh Khâu Sơn, lại là cũng chỉ có thể theo hai người nhảy đem đi lên.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy chỉ có Trương Thiên Vũ hai người, cũng là hiếu kì vô cùng, theo hỏi ra, Trương Thiên Vũ đồng dạng dùng trở về núi nói lại ứng phó.

Thư sinh áo trắng mặc dù hiếu kỳ vô cùng, thế nhưng cũng không có hỏi nhiều, trực tiếp điều khiển “xuyên vân tra” quay lại Thanh Khâu Sơn, chỉ để lại một đám tiểu yêu mắt lớn trùng mắt nhỏ, không biết làm sao.

Tiến vào Thanh Khâu Sơn sau khi, thư sinh áo trắng trực tiếp mang theo mấy người quay lại Thần Hoàng Điện.

“Thiên Vũ, Thi Vân!” Nhìn thấy hai người sau khi, Vệ Tử Dạ đồng dạng là đầy mặt vẻ vui mừng.

Có điều đồng dạng là kinh ngạc, Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão tử lại là kinh hoảng, bởi vì bọn họ phái đệ tử chặn giết Phu Dịch bọn người, đệ tử của bọn họ đồng dạng không có trở về, bây giờ Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đã xuất hiện, vậy bọn họ những đệ tử kia, thì vô cùng có khả năng chịu khổ bất trắc.

“Thấy qua bệ hạ!” Bây giờ ở Thần Hoàng Điện, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân tự nhiên không thể tùy tiện gọi, vội vàng chắp tay thi lễ.

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Khả năng nhìn thấy hai người các ngươi bình an trở về, thật sự là quá tốt! Nhưng mà……”

Trương Thiên Vũ tự nhiên Vệ Tử Dạ yêu cầu chuyện gì, lập tức trả lời: “Phu Dịch cùng Thần Lộ Phượng Dao ba người bọn hắn bây giờ đang chạy tới Đan Hà Sơn trợ quyền, theo hành trình của bọn họ, nên ở nay ngày đêm bên trong hoặc là ngày mai buổi sáng sớm lúc liền có thể chạy tới.”

“Đan Hà Sơn!”

Trương Thiên Vũ nói như vậy lập tức ở Thần Hoàng Điện nhắc lên một trận sóng gió kinh hoàng, &# 85 kim mao Sư vương khó có thể tin nổi: “Ngươi là nói tới gần cái kia của Nam Hải Đan Hà Sơn?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đúng thế.”

“Hồ đồ!” Thú sinh áo trắng nhất thời tức đến nỗi phổi nói: “Phu Dịch yêu thích kích động, vì sao ngươi cũng không ngăn?”

Trương Thiên Vũ không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Ngươi cũng biết tính cách của hắn, ta làm sao có thể ngăn được.”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Việc đã đến nước này, nói lại đừng cũng không dùng, Sư vương, ngươi cùng quần áo trắng có thể lên đường đi tới Đan Hà Sơn, nhất định phải đem ba người bọn họ an toàn mang trở về.”

“Vâng!” Thú sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương vội vàng lĩnh mệnh ra thần điện, trực tiếp điều khiển “xuyên vân tra” hướng về Đan Hà Sơn chạy đi.

Trương Thiên Vũ thấy cảnh này không thấy có chút bất ngờ, lập tức tìm hỏi: “Bệ hạ vì sao như thế kinh hoảng?”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Hồ đồ a, Đan Hà Sơn vị trí Thần Châu đại địa biên thùy, tới gần Nam Hải, nơi đó có cuồng ma cùng vân trung quân hai đại Ma soái trấn thủ, ấy thế lực trong phạm vi ngoại trừ Đan Hà Sơn đã toàn bộ thất thủ, trước mắt Huyền Môn cũng đã từ bỏ Đan Hà Sơn, Thục Sơn liên minh đã ở mười ngày trước phái ra cao thủ hơn...dặm hô ứng, đem Đan Hà Sơn một đấm

toàn bộ tiếp hướng về Thục Sơn thủ phủ, lúc này nơi nào còn có cái gì Đan Hà Sơn!”

“Cái gì!” Trương Thiên Vũ vừa nghe đồng dạng kinh hãi vạn phần, hắn vốn cho là tình huống của Đan Hà Sơn cùng Thanh Vân Sơn gần như, chỉ là đem Ngũ độc giáo đổi thành Song Long Đường, nhưng không nghĩ bên này tình huống cư nhiên như thế gay go, không trách Nam Hải một đám không người chi viện, nguyên lai nơi này cư nhiên như thế hung hiêm.

Hơn nữa bây giờ Đan Hà Sơn sớm thất thủ, nói cách khác, Phu Dịch lần đi không thể nghi ngờ với chui đầu vô lối, Trương Thiên Vũ nhất thời như trên chảo nóng kiến càng bình thường đứng cũng không được, nhảy cũng không phải.

“Cái kia bây giờ nên làm gì? Vạn nhất bọn họ sớm chạy tới nói, chẳng phải là……” Thi Vân đồng dạng lòng như lửa đốt, trong lời nói đã có khóc nức nở.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 406+10 Tất Cả Đại Bổ Đan?

Tin tức này, đem Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân lòng đều bày ra tới táo tử mắt, hai người nhìn trông mong thấy Vệ Tử Dạ, hy vọng có thể tìm được một nghỉ đáng tin một vài đáp án.

Chỉ tiếc, Nam Hải biên thùy có Ma tộc hai đại nguyên soái trấn thủ, thực lực mạnh mẽ so với Thanh Khâu một vùng càng mạnh mẽ hơn, hơn nữa hai địa phương thật sự quá mức xa xôi, coi như Thanh Khâu Sơn muốn có điều làm, cũng là roi trường chớ vội, cho nên Huyền Môn mới có từ bỏ Đan Hà Phái đổi sách.

Cho nên, Vệ Tử Dạ chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Bây giờ chỉ có thể chờ đợi, nếu là bọn họ đường xá bên trong gấp phải một vài trì hoãn nói, băng quần áo trắng tốc độ lẽ ra có thể trước ở bọn họ tiến vào Đan Hà Sơn trước khi đưa bọn họ chặn lại, dùng hai người bọn họ bản lĩnh, trừ phi Ma tộc hai đại nguyên soái liên thủ, nếu không tuyệt đối có thể mang Phu Dịch bọn người mang về, đương nhiên, tiền đề là ngươi vừa rồi tính thời gian không có sai lầm nói.”

“Hắn là sẽ không sai a..... Phu Dịch bọn họ nên dùng đáp mây bay thuật chạy đi, cho dù có tồn phong phổ biến, một đường thông suốt dưới tình huống, cũng phải đêm nay giờ hơi tài năng lên bờ.....”

Trương Thiên Vũ ngoài miệng mặc dù nói như vậy, thế nhưng Phu Dịch một nhóm chạy tới chính là thế lực Ma tộc nhất là bàng có nhiều dải đất, trong đó biển số há có thể dùng tầm thường phương pháp tính kế, trong lúc nhất thời, không khí bên trong đại điện dị thường nặng nề.

1 bên cạnh độc nhãn tiểu yêu cũng là đã tham gia vinh quang tên phong tú

đại điển, hắn tự nhiên biết Phu Dịch tên này đại diện cho cái gì!

“Thần tên”!

Chiếm được Thái Cố thần đình 36 vị mạnh nhất chiến sĩ truyền thừa tên!

Phu Dịch, Thần Lộ, Phượng Dao chính là ngày đó phong tú “thánh hỏa Thiên Tôn”, “múa trời cơ”, “diễn Linh thánh cơ”!

Mặc dù 36 vị chiến sĩ vinh quang tên sẽ ở mỗi ba năm một lần vinh quang cuộc chiến bên trong đổi chủ, thế nhưng mỗi một vị có thể thu được chiến sĩ tên Thần Châu chiến sĩ, đều muốn là ngày sau Thanh Khâu Sơn là vang dội nhân vật.

Thắng đến lúc này, độc nhẫn tiểu yêu cuối cùng đã rõ ràng rồi, hôm nay chính mình mạnh mẽ xông vào đại trận hộ sơn chịu đựng đau đớn, đều là đáng giá, bởi vì chính là hắn liều chết mạnh mẽ xông vào đại trận kết giới bẩm báo thần hoàng, ba vị này đem vào hiểm huyệt chiến sĩ mới có một tia hi vọng.

Quyền quý cùng nguy hiểm cùng ở tại, độc nhẫn tiểu yêu biết rõ trong này hàm nghĩa, mắt thấy phía trên cung điện bầu không khí nặng nề, để ngày sau tiền đồ, lập tức hít mạnh một hơi, ngã quy trên đất lớn tiếng nói: “Bệ hạ, nhỏ cáo lui.”

Mặc dù độc nhẫn không có sáng tỏ tranh công, thế nhưng này cả sảnh đường Yêu thần cùng là người thành tinh, nơi nào không biết là hắn ý này là nhắc nhở thần hoàng phong thưởng, cho nên 1 lũ yêu thần trên mặt đều là vẻ không vui, chỉ là có thần hoàng ở trên, không dám tự tiện làm chủ mà thôi.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt độc nhẫn tiểu yêu chẳng những không có không thích, ngược lại đầy mặt ý cười nói: “Ngươi bây giờ lệ thuộc gì tòa Thần Vương đĩnh?”

Độc nhẫn gặp Vệ Tử Dạ cũng không vẻ không vui, mừng rỡ trong lòng, biết

hôm nay chính mình là đánh bạc đúng rồi, hoang mang trả lời: “Nhỏ bấy giờ tạm thời gửi ở chiến Vô Cực Thần Vương dưới trướng.”

“Hả……” Vệ Tử Dạ nghe xong trầm tư một lát sau đạo, đối với 1 lũ yêu thần đạo: “Tiểu tử này thông minh hơn người, không biết vị nào Thần Vương mong muốn đưa hắn thu làm môn hạ?”

Độc nhãn nơi nào không biết là thần hoàng đây là muôn đê bạt hắn, còn chưa các loại ở đây năm vị Thần Vương lên tiếng, liền vội vàng “Mùa đông! Thùng! Thùng!” Dập đầu ba cái, cất cao giọng nói: “Nhỏ mong muôn phụng dưỡng bệ hạ tả hữu, ra sức trâu ngựa.”

Vệ Tử Dạ nghe này cười ha ha một tiếng nói: “Đích xác có chút đầu óc, bẩn tôn từ trước đến giờ yêu thích thông minh người, hơn nữa ngươi hôm nay có công, liền ở lại thần hoàng đĩnh.”

Dứt lời, liền đối với Lý Lăng Phong nói: “Liền đem hắn ký thác ngươi danh nghĩa, làm cái đệ tử ngoại môn?”

Lý Lăng Phong tính cách ngay thẳng, mặc dù những năm gần đây theo Vệ Tử Dạ cũng tập được một vài cân nhắc thuật, thế nhưng rốt cuộc còn là đơn thuần, hoàn toàn đoán không ra tâm tư của Vệ Tử Dạ, mặc dù không phải rất yêu thích tiểu yêu này gian hoạt tính lạc, có điều thầy có lệnh rồi lại không dám không nghe theo, hơn nữa tiểu yêu này hôm nay đích xác có công, tuy là có mọi cách không thích, lại cũng chỉ được lĩnh mệnh.

Độc nhãn tiểu yêu cũng đích thật là khéo léo hạng người, gặp Lý Lăng Phong lĩnh mệnh, trực tiếp với phía trên cung điện đi 3 quỳ 9 lạy lễ nghi, chính thức bái vào Lý Lăng Phong môn hạ.

Có điều Lý Lăng Phong và không thích này độc nhãn tiểu yêu, đợi ấy lễ bái sự nghỉ sau khi, trực tiếp sai ấy lui ra thần hoàng bảo điện.

Lúc này đã là buổi trưa canh ba, đợi cho tiểu yêu lui ra đại điện sau khi,

Vệ Tử Dạ lập tức truyền ý Lý Lăng Phong đinh tuyên bố bối triều, 1 lũ yêu thần lập tức lễ bái thối lui, chỉ để lại Vệ Tử Dạ thầy trò, để ngừa lúc trước chịu phạt giam lỏng với Ngân Hạnh Tử của Thần Hoàng Điện cùng với khóc tang lão nhân.

Vệ Tử Dạ lập tức đứng dậy, đối với Lý Lăng Phong nói: “Ngươi cùng hai người bọn họ đi trước phía sau núi, sư phụ chờ một lát liền đến.”

Lý Lăng Phong vội vàng lĩnh mệnh, lập tức mang theo Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đi hướng hậu sơn, nhưng không nghĩ vừa mới trở ra thần điện, liền nhìn thấy độc nhãn tiểu yêu ở chỗ này chờ đợi, nhìn thấy ba người đi ra, vội vàng lẽ bái.

Lý Lăng Phong nhìn này đầy mặt không thích, tùy tiện nói: “Ngươi làm sao còn ở chỗ này?”

Độc nhãn tiểu yêu không khỏi sững sốt, đang định đáp lời, nhưng có Trương Thiên Vũ trực tiếp vỗ vỗ bả vai của Lý Lăng Phong cười nói: “Ta xem tiểu tử này không sai.”

Dứt lời, quay đầu đối với độc nhãn tiểu yêu nói: “Cùng chúng ta đi thôi.”

Độc nhãn tiểu yêu mừng thầm trong lòng, chỉ là mặc dù nhìn qua hắn và Thiếu chủ quan hệ rất thân, thế nhưng rốt cuộc là người ngoài, cho nên hắn vẫn như cũ quỳ gối nơi đó, chờ Lý Lăng Phong lên tiếng.

Lý Lăng Phong mặc dù không thích này độc nhãn tiểu yêu, thế nhưng Trương Thiên Vũ là hắn huynh đệ, liền hắn đều nói như vậy, hắn còn có thể nói cái gì nữa?

Chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Đi tới.”

“Đa tạ tiền bối.” Dứt lời, liền đi trước làm gương hướng phía sau núi đi đến, độc nhãn tiểu yêu lòng tràn đầy vui mừng, liền vội vàng đứng lên đối với Trương

Thiên Vũ chắp tay nói lời cảm tạ.

Trương Thiên Vũ cười vỗ vỗ bả vai nói của hắn: “Cố gắng phụ tá Thiếu chủ, có ngươi trở nên nổi bật cơ hội.”

“Vâng.” Độc nhãn mắt nhỏ đáp một tiếng, lập tức đi theo mấy người phía sau, hướng hậu sơn bước vào.

“Cô, làm sao không thấy Lý Mục anh trai?”

Vốn cho là Lý Mục ở sau núi bồi tiếp Vệ Băng, nhưng không nghĩ tới phía sau núi sau khi chỉ thấy Vệ Băng, cũng không có nhìn thấy bóng người của Lý Mục, Trương Thiên Vũ lập tức hiểu kỳ nói.

Vệ Băng cười cười nói: “Lý Mục đưa bé kia bây giờ ở huynh trưởng tẩm cung nơi đó đột phá cảnh giới, nên thì mấy ngày nay công phu.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe mừng rỡ, tùy tiện nói: “Hả? Nếu như ta nhớ tới không sai nói, hắn vừa mới đột phá biến ảo cảnh trung kỳ không bao lâu.”

Vệ Băng cực kỳ vui mừng gật gật đầu nói: “Không sai.”

“Đúng rồi, Cửu Chuyển thập toàn đan có tin tức gì?” Nghĩ đến Lý Mục đều lập tức sẽ đột phá đến biến ảo cảnh hậu kỳ, thế nhưng Lý Lăng Phong nhưng bởi vì Linh Vân việc rơi vào suốt đời khó tiến thêm nữa kết cục, Trương Thiên Vũ vội vàng quan tâm nói.

Việc này không đề cập tới cũng còn tốt, nhắc tới lên chính là chuyện thương tâm của Lý Lăng Phong, này hơn bốn tháng đến Vệ Tử Dạ đích xác không ít vì hắn gắng sức, đáng tiếc căn bản không có một tia Cửu Chuyển thập toàn đan tin tức, chỉ phải cố gắng tươi cười nói: “Không có.....”

Trương Thiên Vũ không thấy có chút lúng túng, vội vàng vì đó tiếp sức nói: “Yên tâm đi, không ra trăm năm, ta nhất định giúp ngươi luyện ra!”

Mặc dù Trương Thiên Vũ nói như vậy, thế nhưng Lý Lăng Phong biết, đây chỉ là Trương Thiên Vũ vì đó giải sầu nói như vậy, phải biết rằng ngày đó hắn cũng đã nói, này Cửu Chuyển thập toàn đan chính là Tiên Đinh bí chế thần vật, theo Tiên Đinh đỗ nát, toa thuốc sớm thất truyền, làm sao có khả năng luyện ra?

Có điều, Trương Thiên Vũ cũng là một mảnh lòng tốt, Lý Lăng Phong chỉ phải gật gật đầu nói: “Làm phiền hiền đệ.”

“Đúng rồi, Hoàng Bì Hồ Lô ở ngươi này gì?” Nói đến chỗ này, Trương Thiên Vũ đột nhiên nhớ tới Trương Trọng Kiên còn ở da vàng trong hồ lô phong ấn, liền vội vàng hỏi.

“Ồ a, làm sao vậy?” Lý Lăng Phong một bên đem Hoàng Bì Hồ Lô theo trong Càn Khôn Giới lấy ra, vừa nói.

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Ngày đó ứng thửa Lý Tĩnh trong vòng ba tháng cứu hắn sư huynh, cái này cũng chậm trễ bốn tháng rồi, ngươi mau đem Trương Trọng Kiên thả ra.”

“Hả?” Lý Lăng Phong lúc này mới nhớ tới, này da vàng trong hồ lô còn trấn áp một người, lập tức đọc thần chú, chỉ thấy Hoàng Bì Hồ Lô theo một trận kim quang lóng lánh, trên mặt đất liền nhiều hơn một người, chính là Trương Trọng Kiên.

Hoàng Bì Hồ Lô cũng đích thật là dị bảo, chỉ thấy thời gian qua đi bốn tháng, Trương Trọng Kiên sắc mặt vẫn như cũ như là phong ấn thời gian giống nhau như đúc, Trương Thiên Vũ không dám chần chờ, liền vội vàng đem lúc trước với Bồng Lai tiên cảnh lúc luyện chế bổ tâm đan cho ăn vào ấy trong miệng.

Linh đan vừa mới lối vào, Trương Trọng Kiên vốn tái nhợt sắc mặt lập tức đỏ thắm lên, chỉ là muốn khôi phục như lúc ban đầu, vẫn còn phải cần một khoảng thời gian.

Trương Thiên Vũ không khỏi thở dài một tiếng nói: “Nếu là Phu Dịch ở nói,

có Thần Nông đinh khả năng, trong vòng ba ngày nhất định có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

“Thiên Vũ, đây là cái gì?”

Đúng lúc này, Thi Vân nhìn thấy Trương Trọng Kiên bên cạnh có một viên lấp tấp màu đen viên thuốc, vội vàng nhặt lấy ở trong tay đưa tới.

Trương Thiên Vũ vẫn chưa đặt ở trong lòng, &# 85;U đọc sách www. Uukan shu &# 46;c &# 111;m tiện tay đem linh đan nhận lấy, nhưng ngay ở hăn tiếp ở trong tay, dùng móng tay đem đen thui đan da chụp tới thời gian, một vệt kim quang lập tức phóng lên cao, xông thẳng trâu đấu, cùng lúc đó, một luồng mãnh liệt vô cùng đan khí lập tức xông vào mũi.

“Đây là..... Cửu Chuyển..... thập toàn đan!”

Mặc dù Trương Thiên Vũ vẫn chưa từng trải qua Cửu Chuyển thập toàn đan, thế nhưng tổ tiên ghi chép trong sách đối với viên thuốc này từng có tỉ mỉ giới thiệu, nhìn trước mắt này mát mắt ánh vàng, cảm thụ được trong mũi không phải tầm thường mùi thơm, một cái tên thoát ra.

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, kinh hãi nhất chính là Lý Lăng Phong, gần như chớp mắt công phu, ấy biểu hiện trên mặt liền từ kinh hãi chuyển thành ngờ vực, tùy theo vừa biến thành mừng rỡ, tiện đà tâm hỉ như điên, trực tiếp theo Trương Thiên Vũ trong tay đem Cửu Chuyển thập toàn đan đoạt vào trong tay, nhìn trước mắt bị Trương Thiên Vũ lột đi một tia đan da linh đan, lại kích động đến cả người run rẩy!

“Thiên Vũ..... này..... thật chính là..... Cửu Chuyển thập toàn đan?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta mặc dù không có mười phần nắm chắc, thế nhưng dùng viên thuốc này đan tính nhìn, ít nhất cũng là thiên cấp tam phẩm tiên đan, coi như không phải, đối với ngươi bây giờ thân thể cũng là có ích nhiều hơn!”

Vệ Băng đồng dạng kích động không thôi, trực tiếp thúc giục: “Ngươi còn chờ cái gì, mau mau ăn!”

Lý Lăng Phong nghe này cũng không kịp nhớ đem cái kia lấm tấm màu đen đan da lột đi, trực tiếp một hơi đem tiên đan dưới.

Thế nhưng tiên đan vào bụng, và hắn trong tưởng tượng dòng nước ấm hoặc là cảm giác mát mẻ, càng không có khồng lồ linh khí, ngược lại như là một viên phổ thông hạt đậu bình thường, cứ như vậy không có gì lạ vào bụng, thân thể của hắn, cũng không vì cái này tiên đan có từng tia một biến hóa.

“Thế nào?” Vệ Băng vui vẻ nói.

“Tại sao không có cảm giác, không nê.....!.....”

Nhưng không nghĩ, lời còn chưa nói hết, Lý Lăng Phong lập tức phát sinh một tiếng vang vọng đất trời thõng khỗ khóc thét!

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 406+9 Chuyển 10 Tất Cả Đan?

Tin tức này, đem Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân lòng đều bày ra tới táo tử mắt, hai người nhìn trông mong thấy Vệ Tử Dạ, hy vọng có thể tìm được một nghỉ đáng tin một vài đáp án.

Chỉ tiếc, Nam Hải biên thùy có Ma tộc hai đại nguyên soái trấn thủ, thực lực mạnh mẽ so với Thanh Khâu một vùng càng mạnh mẽ hơn, hơn nữa hai địa phương thật sự quá mức xa xôi, coi như Thanh Khâu Sơn muốn có điều làm, cũng là roi trường chớ vội, cho nên Huyền Môn mới có từ bỏ Đan Hà Phái đổi sách.

Cho nên, Vệ Tử Dạ chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Bây giờ chỉ có thể chờ đợi, nếu là bọn họ đường xá bên trong gấp phải một vài trì hoãn nói, băng quần áo trắng tốc độ lẽ ra có thể trước ở bọn họ tiến vào Đan Hà Sơn trước khi đưa bọn họ chặn lại, dùng hai người bọn họ bản lĩnh, trừ phi Ma tộc hai đại nguyên soái liên thủ, nếu không tuyệt đối có thể mang Phu Dịch bọn người mang về, đương nhiên, tiền đề là ngươi vừa rồi tính thời gian không có sai lầm nói.”

“Hắn là sẽ không sai a..... Phu Dịch bọn họ nên dùng đáp mây bay thuật chạy đi, cho dù có tồn phong phổ biến, một đường thông suốt dưới tình huống, cũng phải đêm nay giờ hơi tài năng lên bờ.....”

Trương Thiên Vũ ngoài miệng mặc dù nói như vậy, thế nhưng Phu Dịch một nhóm chạy tới chính là thế lực Ma tộc nhất là bàng có nhiều dải đất, trong đó biển số há có thể dùng tầm thường phương pháp tính kế, trong lúc nhất thời, không khí bên trong đại điện dị thường nặng nề.

1 bên cạnh độc nhãn tiểu yêu cũng là đã tham gia vinh quang tên phong tú

đại điển, hắn tự nhiên biết Phu Dịch tên này đại diện cho cái gì!

“Thần tên”!

Chiếm được Thái Cố thần đình 36 vị mạnh nhất chiến sĩ truyền thừa tên!

Phu Dịch, Thần Lộ, Phượng Dao chính là ngày đó phong tú “thánh hỏa Thiên Tôn”, “múa trời cơ”, “diễn Linh thánh cơ”!

Mặc dù 36 vị chiến sĩ vinh quang tên sẽ ở mỗi ba năm một lần vinh quang cuộc chiến bên trong đổi chủ, thế nhưng mỗi một vị có thể thu được chiến sĩ tên Thần Châu chiến sĩ, đều muốn là ngày sau Thanh Khâu Sơn là vang dội nhân vật.

Thắng đến lúc này, độc nhẫn tiểu yêu cuối cùng đã rõ ràng rồi, hôm nay chính mình mạnh mẽ xông vào đại trận hộ sơn chịu đựng đau đớn, đều là đáng giá, bởi vì chính là hắn liều chết mạnh mẽ xông vào đại trận kết giới bẩm báo thần hoàng, ba vị này đem vào hiểm huyệt chiến sĩ mới có một tia hi vọng.

Quyền quý cùng nguy hiểm cùng ở tại, độc nhẫn tiểu yêu biết rõ trong này hàm nghĩa, mắt thấy phía trên cung điện bầu không khí nặng nề, để ngày sau tiền đồ, lập tức hít mạnh một hơi, ngã quy trên đất lớn tiếng nói: “Bệ hạ, nhỏ cáo lui.”

Mặc dù độc nhẫn không có sáng tỏ tranh công, thế nhưng này cả sảnh đường Yêu thần cùng là người thành tinh, nơi nào không biết là hắn ý này là nhắc nhở thần hoàng phong thưởng, cho nên 1 lũ yêu thần trên mặt đều là vẻ không vui, chỉ là có thần hoàng ở trên, không dám tự tiện làm chủ mà thôi.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ nhìn trước mắt độc nhẫn tiểu yêu chẳng những không có không thích, ngược lại đầy mặt ý cười nói: “Ngươi bây giờ lệ thuộc gì tòa Thần Vương đĩnh?”

Độc nhẫn gặp Vệ Tử Dạ cũng không vẻ không vui, mừng rỡ trong lòng, biết

hôm nay chính mình là đánh bạc đúng rồi,

Hoang mang trả lời: “Nhỏ bấy giờ tạm thời gửi ở chiến Vô Cực Thần Vương dưới trướng.”

“Hả……” Vệ Tử Dạ nghe xong trầm tư một lát sau đạo, đối với 1 lũ yêu thần đạo: “Tiểu tử này thông minh hơn người, không biết vị nào Thần Vương mong muốn đưa hắn thu làm môn hạ?”

Độc nhãn nơi nào không biết là thần hoàng đây là muôn đề bạt hắn, còn chưa các loại ở đây năm vị Thần Vương lên tiếng, liền vội vàng “Mùa đông! Thùng! Thùng!” Dập đầu ba cái, cất cao giọng nói: “Nhỏ mong muôn phụng dưỡng bệ hạ tả hữu, ra sức trâu ngựa.”

Vệ Tử Dạ nghe này cười ha ha một tiếng nói: “Đích xác có chút đau óc, bẩn tôn từ trước đến giờ yêu thích thông minh người, hơn nữa ngươi hôm nay có công, liền ở lại thần hoàng đĩnh.”

Dứt lời, liền đối với Lý Lăng Phong nói: “Liền đem hắn ký thác ngươi danh nghĩa, làm cái đệ tử ngoại môn?”

Lý Lăng Phong tính cách ngay thẳng, mặc dù những năm gần đây theo Vệ Tử Dạ cũng tập được một vài cân nhắc thuật, thế nhưng rốt cuộc còn là đơn thuần, hoàn toàn đoán không ra tâm tư của Vệ Tử Dạ, mặc dù không phải rất yêu thích tiểu yêu này gian hoạt tính lạc, có điều thầy có lệnh rồi lại không dám không nghe theo, hơn nữa tiểu yêu này hôm nay đích xác có công, tuy là có mọi cách không thích, lại cũng chỉ được lĩnh mệnh.

Độc nhãn tiểu yêu cũng đích thật là khéo léo hạng người, gặp Lý Lăng Phong lĩnh mệnh, trực tiếp với phía trên cung điện đi 3 quỳ 9 lạy lễ nghi, chính thức bái vào Lý Lăng Phong môn hạ.

Có điều Lý Lăng Phong và không thích này độc nhãn tiểu yêu, đợi ấy lễ bái sư nghỉ sau khi, trực tiếp sai ấy lui ra thần hoàng bảo điện.

Lúc này đã là buổi trưa canh ba, đợi cho tiểu yêu lui ra đại điện sau khi, Vệ Tử Dạ lập tức truyền ý Lý Lăng Phong đinh tuyên bố bái triều, 1 lũ yêu thần lập tức lạy bái thối lui, chỉ để lại Vệ Tử Dạ thay trò, để ngừa lúc trước chịu phạt giam lỏng với Ngân Hạnh Tử của Thần Hoàng Điện cùng với khóc tang lão nhân.

Vệ Tử Dạ lập tức đứng dậy, đối với Lý Lăng Phong nói: “Ngươi cùng hai người bọn họ đi trước phía sau núi, sư phụ chờ một lát liền đến.”

Lý Lăng Phong vội vàng lĩnh mệnh, lập tức mang theo Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đi hướng hậu sơn, nhưng không nghĩ vừa mới trở ra thần điện, liền nhìn thấy độc nhãn tiểu yêu ở chỗ này chờ đợi, nhìn thấy ba người đi ra, vội vàng lạy bái.

Lý Lăng Phong nhìn này đầy mặt không thích, tùy tiện nói: “Ngươi làm sao còn ở chỗ này?”

Độc nhãn tiểu yêu không khỏi sững sốt, đang định đáp lời, nhưng có Trương Thiên Vũ trực tiếp vỗ vỗ bả vai của Lý Lăng Phong cười nói: “Ta xem tiểu tử này không sai.”

Dứt lời, quay đầu đối với độc nhãn tiểu yêu nói: “Cùng chúng ta đi thôi.”

Độc nhãn tiểu yêu mừng thầm trong lòng, chỉ là mặc dù nhìn qua hắn và Thiếu chủ quan hệ rất thân, thế nhưng rõ cuộc là người ngoài, cho nên hắn vẫn như cũ quỳ gối nơi đó, chờ Lý Lăng Phong lên tiếng.

Lý Lăng Phong mặc dù không thích này độc nhãn tiểu yêu, thế nhưng Trương Thiên Vũ là hắn huynh đệ, liền hắn đều nói như vậy, hắn còn có thể nói cái gì nữa?

Chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Đi tới.”

“Đa tạ tiền bối.” Dứt lời, liền đi trước làm gương hướng phía sau núi đi đến, độc nhãn tiểu yêu lòng tràn đầy vui mừng, liền vội vàng đứng lên đối với Trương

Thiên Vũ chắp tay nói lời cảm tạ.

Trương Thiên Vũ cười vỗ vỗ bả vai nói của hắn: “Cố gắng phụ tá Thiếu chủ, có ngươi trở nên nổi bật cơ hội.”

“Vâng.” Độc nhãn mắt nhỏ đáp một tiếng, lập tức đi theo mấy người phía sau, hướng hậu sơn bước vào.

“Cô, làm sao không thấy Lý Mục anh trai?”

Vốn cho là Lý Mục ở sau núi bồi tiếp Vệ Băng, nhưng không nghĩ tới phía sau núi sau khi chỉ thấy Vệ Băng, cũng không có nhìn thấy bóng người của Lý Mục, Trương Thiên Vũ lập tức hiểu kỳ nói.

Vệ Băng cười cười nói: “Lý Mục đưa bé kia bây giờ ở huynh trưởng tẩm cung nơi đó đột phá cảnh giới, nên thì mấy ngày nay công phu.”

Trương Thiên Vũ vừa nghe mừng rỡ, tùy tiện nói: “Hả? Nếu như ta nhớ tới không sai nói, hắn vừa mới đột phá biến ảo cảnh trung kỳ không bao lâu.”

Vệ Băng cực kỳ vui mừng gật gật đầu nói: “Không sai.”

“Đúng rồi, Cửu Chuyển thập toàn đan có tin tức gì?” Nghĩ đến Lý Mục đều lập tức sẽ đột phá đến biến ảo cảnh hậu kỳ, thế nhưng Lý Lăng Phong nhưng bởi vì Linh Vân việc rơi vào suốt đời khó tiến thêm nữa kết cục, Trương Thiên Vũ vội vàng quan tâm nói.

Việc này không đề cập tới cũng còn tốt, nhắc tới lên chính là chuyện thương tâm của Lý Lăng Phong, này hơn bốn tháng đến Vệ Tử Dạ đích xác không ít vì hắn gắng sức, đáng tiếc căn bản không có một tia Cửu Chuyển thập toàn đan tin tức, chỉ phải cố gắng tươi cười nói: “Không có.....”

Trương Thiên Vũ không thấy có chút lúng túng, vội vàng vì đó tiếp sức nói: “Yên tâm đi, không ra trăm năm, ta nhất định giúp ngươi luyện ra!”

Mặc dù Trương Thiên Vũ nói như vậy, thế nhưng Lý Lăng Phong biết, đây chỉ là Trương Thiên Vũ vì đó giải sầu nói như vậy, phải biết rằng ngày đó hắn cũng đã nói, này Cửu Chuyển thập toàn đan chính là Tiên Đinh bí chế thần vật, theo Tiên Đinh đỗ nát, toa thuốc sớm thất truyền, làm sao có khả năng luyện ra?

Có điều, Trương Thiên Vũ cũng là một mảnh lòng tốt, Lý Lăng Phong chỉ phải gật gật đầu nói: “Làm phiền hiền đệ.”

“Đúng rồi, Hoàng Bì Hồ Lô ở ngươi này gì?” Nói đến chỗ này, Trương Thiên Vũ đột nhiên nhớ tới Trương Trọng Kiên còn ở da vàng trong hồ lô phong ấn, liền vội vàng hỏi.

“Ồ a, làm sao vậy?” Lý Lăng Phong một bên đem Hoàng Bì Hồ Lô theo trong Càn Khôn Giới lấy ra, vừa nói.

Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Ngày đó ứng thửa Lý Tĩnh trong vòng ba tháng cứu hắn sư huynh, cái này cũng chậm trễ bốn tháng rồi, ngươi mau đem Trương Trọng Kiên thả ra.”

“Hả?” Lý Lăng Phong lúc này mới nhớ tới, này da vàng trong hồ lô còn trấn áp một người, lập tức đọc thần chú, chỉ thấy Hoàng Bì Hồ Lô theo một trận kim quang lóng lánh, trên mặt đất liền nhiều hơn một người, chính là Trương Trọng Kiên.

Hoàng Bì Hồ Lô cũng đích thật là dị bảo, chỉ thấy thời gian qua đi bốn tháng, Trương Trọng Kiên sắc mặt vẫn như cũ như là phong ấn thời gian giống nhau như đúc, Trương Thiên Vũ không dám chần chờ, liền vội vàng đem lúc trước với Bồng Lai tiên cảnh lúc luyện chế bổ tâm đan cho ăn vào ấy trong miệng.

Linh đan vừa mới lối vào, Trương Trọng Kiên vốn tái nhợt sắc mặt lập tức đỏ thắm lên, chỉ là muốn khôi phục như lúc ban đầu, vẫn còn phải cần một khoảng thời gian.

Trương Thiên Vũ không khỏi thở dài một tiếng nói: “Nếu là Phu Dịch ở nói,

có Thần Nông đinh khả năng, trong vòng ba ngày nhất định có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

“Thiên Vũ, đây là cái gì?”

Đúng lúc này, Thi Vân nhìn thấy Trương Trọng Kiên bên cạnh có một viên lấp tấp màu đen viên thuốc, vội vàng nhặt lấy ở trong tay đưa tới.

Trương Thiên Vũ vẫn chưa đặt ở trong lòng, tiện tay đem linh đan nhận lấy, nhưng ngay ở hắp tiếp ở trong tay, dùng móng tay đem đen thui đan da chụp tới thời gian, một vệt kim quang lập tức phóng lên cao, xông thẳng trâu đấu, cùng lúc đó, một luồng mãnh liệt vô cùng đan khí lập tức xông vào mũi.

“Đây là..... Cửu Chuyển..... thập toàn đan!”

Mặc dù Trương Thiên Vũ vẫn chưa từng trải qua Cửu Chuyển thập toàn đan, thế nhưng tổ tiên ghi chép trong sách đối với viên thuốc này từng có tỉ mỉ giới thiệu, nhìn trước mắt này mát mắt ánh vàng, cảm thụ được trong mũi không phải tầm thường mùi thơm, một cái tên thoát ra.

Nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, kinh hãi nhất chính là Lý Lăng Phong, gần như chớp mắt công phu, ấy biểu hiện trên mặt liền từ kinh hãi chuyển thành ngờ vực, tùy theo vừa biến thành mừng rỡ, tiện đà tâm hỉ như điên, trực tiếp theo Trương Thiên Vũ trong tay đem Cửu Chuyển thập toàn đan đoạt vào trong tay, &# 85;U đọc sách www. u &# 117;k &# 97;n &# 115; hu. Co m nhìn trước mắt bị Trương Thiên Vũ lột đi một tia đan da linh đan, lại kích động đến cả người run rẩy!

“Thiên Vũ..... này..... thật chính là..... Cửu Chuyển thập toàn đan?”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Ta mặc dù không có mười phần nắm chắc, thế nhưng dùng viên thuốc này đan tính nhàn, ít nhất cũng là thiên cấp tam phẩm tiên đan, coi như không phải, đối với ngươi bây giờ thân thể cũng là có ích nhiều hơn!”

Vệ Băng đồng dạng kích động không thôi, trực tiếp thúc giục: “Ngươi còn chờ cái gì, mau mau ăn!”

Lý Lăng Phong nghe này cũng không kịp nhớ đem cái kia lấm tấm màu đen đan da lột đi, trực tiếp một hơi đem tiên đan dưới.

Thế nhưng tiên đan vào bụng, và hắn trong tưởng tượng dòng nước ấm hoặc là cảm giác mát mẻ, càng không có khồng lồ linh khí, ngược lại như là một viên phổ thông hạt đậu bình thường, cứ như vậy không có gì lạ vào bụng, thân thể của hắn, cũng không vì cái này tiên đan có từng tia một biến hóa.

“Thế nào?” Vệ Băng vui vẻ nói.

“Tại sao không có cảm giác, không nêн.....!.....”

Nhưng không nghĩ, lời còn chưa nói hết, Lý Lăng Phong lập tức phát sinh một tiếng vang vọng đất trời thõng khỗ khóc thét!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 407: Song Hỷ Lâm Môn

“Phong nhi!”

“Lý đại ca!”

Đang yên đang lành người đột nhiên như bị vạn giòi cắn xương bình thường hai tay ôm đầu không dứt lăn lộn trên mặt đất, trong miệng không dứt phát sinh thống khổ không chịu nổi có tiếng kêu thảm thiết, Vệ Băng cùng Trương Thiên Vũ nhất thời kinh hãi vạn phần, liền vội vàng tiến lên muốn giúp Lý Lăng Phong kiểm tra thân thể, nhưng không nghĩ quanh thân đột nhiên phóng ra một trận bảy màu huyền quang, hai người bị này bảy màu huyền quang chiếu rọi sau khi, lại có một tia thiêu đốt nỗi đau.

Bất đắc dĩ, hai người chỉ phải lui ra.

“Xảy ra chuyện gì?”

Hai người vừa mới lui về thời gian, liền nhìn thấy một bóng người cái sau vượt cái trước, ngay sau đó vừa chạm vào là sẽ quay về, không phải Vệ Tử Dạ thì là người nào?

Nguyên lai, Vệ Tử Dạ tới gần phía sau núi thời gian liền nghe đến Lý Lăng Phong có tiếng kêu thảm thiết, vội vàng điều khiển Đế Giang khí đã tìm đến, nhìn thấy hai người lui về, lập tức độc thân tiến lên muốn phong tỏa Lý Lăng Phong quanh thân kinh mạch, nhưng không nghĩ cái kia bảy màu huyền quang càng đi ở chỗ sâu trong càng là nóng cháy, mặc dù là Vệ Tử Dạ như vậy thiên yêu cảnh cao thủ tuyệt thế, đều không thể chống đỡ ấy thiêu đốt nỗi đau.

Vệ Băng hoang mang đem đã phát sinh việc dăm ba câu đơn giản khái quát một phen, Vệ Tử Dạ cau mày, trầm tư sau một lát nói: “Thiên Vũ, Phong nhi ăn đan được, ngươi có mấy phần chắc chắn nó chính là Cửu Chuyển thập toàn đan?”

Trương Thiên Vũ sắc mặt ngưng trọng nói: “Vốn có chín mươi chín phần trăm năm chắc, chỉ là bây giờ lần này đáng dấp người, thật sự khiến người ta hoài nghi.....”

“Phải làm sao mới ổn đây.....”

Vệ Tử Dạ thấy trên mặt đất lăn lộn, thõng khổ gầm rú Lý Lăng Phong, đau lòng không thôi, thế nhưng cái kia bảy màu huyền quang thật sự bá đạo, mặc dù là hắn cũng không thể làm gì, cho nên chỉ phải ở phía xa thấy làm gấp, lại là bắt lực, dù hắn như vậy kẻ bẽ trên, vẫn như cũ mắt đúng mực, không dứt ở tại chỗ tới tới lui lui đi dạo.

“Nhỏ.....”

Đúng lúc này, mấy người phía sau đột nhiên nhớ tới một yếu đuối âm thanh, mấy người vội vàng quay đầu lại 1 nhìn, chính là lúc trước cái kia độc nhãn tiểu yêu, lúc này đang ngã quy trên đất, tựa hồ chờ đợi Vệ Tử Dạ mệnh lệnh.

“Muốn nói cái gì cứ việc nói, ấp úng là làm chi?” Vệ Tử Dạ nhướng mày, trực tiếp thúc giục.

Độc nhãn tiểu yêu lúc này mới hoang mang trả lời: “Nhỏ cảm thấy Thiếu chủ chỗ ăn ngấu nghiến thuốc chính là Cửu Chuyển thập toàn đan, tuyệt đối sẽ không sai.”

“Hả?” Vệ Tử Dạ không khỏi hiếu kỳ nói: “Ngươi có căn cứ gì?”

Độc nhãn tiểu yêu trả lời: “Nhỏ ở hơn một ngàn năm trước, từng có may mắn thấy qua một viên Cửu Chuyển thập toàn đan, lúc đó cái viên này tiên đan cũng

từng kim quang vạn trượng, hơn nữa lúc đó ăn người cũng là như là Thiếu chủ như vậy thống khổ không chịu nổi lăn lộn đầy đất, cho nên nhỏ lớn gan suy đoán, cái này tiên đan chính là Cửu Chuyển thập toàn đan.

”

“Có chuyện như thế?!” Vệ Tử Dạ bọn người vừa nghe đều là mừng rỡ, “quả nhiên là lang thang nát guốc tìm không gặp, đắc lai toàn bất phí công phu!”

Độc nhãn tiểu yêu vội vàng “Mùa đông! Thùng! Thùng!” Dập đầu ba cái, trong miệng không dứt lặp lại: “Bệ hạ hồng phúc tề thiên, Thiếu chủ cát nhân thiên tướng!”

“Được rồi, ngươi trước tiên đứng lên đi, hôm nay ngươi thường gặp kỳ công, bản tôn đều đang nhìn trong mắt, ngày sau tự có ngươi thăng chức rất nhanh cơ hội!” Vệ Tử Dạ từ từ nở nụ cười, hoàng giả khí không cần nói cũng biết.

Độc nhãn tiểu yêu vội vàng lễ bái tạ ơn, lúc này mới đứng dậy.

Lý Lăng Phong trên mặt đất gần một chén trà công phu, đột nhiên chợt phun ra một ngụm máu đen, lập tức ngã xuống đất ngất đi không nhúc nhích, trên người bảy màu quang diễm cũng thuận theo dần dần tắt đi.

Vệ Tử Dạ liền vội vàng tiến lên đưa tay khoát lên ấy trên mạch môn, kiểm tra cẩn thận một phen, lập tức cất tiếng cười to nói: “Ha ha ha! Đích thật là Cửu Chuyển thập toàn đan không thể nghi ngờ, Phong nhi thân thể đã phục hồi như cũ!”

“Tốt! Tốt! Tốt!”

Lúc trước mặc dù đã có nắm chắc nắm chắc, thế nhưng thằng đến lúc này, mọi người một viên treo ở táo tử mắt lòng lúc này mới chân thật mới hạ xuống, Vệ Băng kích động không thôi, trong đôi mắt không thấy hiện ra nước mắt, trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì là tốt, chỉ phải liên tiếp nói rồi ba

chữ "hảo".

Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân đồng dạng kích động không thôi, tuy nói bây giờ cùng Yêu tộc quan hệ thật là phức tạp, thế nhưng Lý Lăng Phong huynh đệ cũng coi như là quá mệnh của bọn họ chi giao, mặc dù là ngày sau bởi vì hai tộc việc trở mặt đối địch, bọn họ cũng tuyệt đối không hy vọng giờ này ngày này hai người bọn họ đã bị bắt cứ thương tổn gì.

Lý Lăng Phong việc cũng coi như là cáo dùng đoạn, thế nhưng bây giờ âm mưu của Thanh Khâu Sơn vẫn chưa tản đi, sợ ấy lại gặp ám hại, đơn giản đem phía sau núi một đám toàn bộ nhận được thần hoàng tẩm cung, dù sao nơi đó có mạnh mẽ kết giới bảo vệ, mặc dù là Vệ Tử Dạ có chuyện tạm thời rời đi, cũng có thể bảo vệ mọi người chu toàn.

Mấy người vừa mới quay lại thần hoàng tẩm cung, liền có Vu Tị truyền đến một cái khác khiến người ta phấn chấn tin tức tốt - - Lý Mục đột phá biển ảo cảnh hậu kỳ, lúc này trong khi củng cố cảnh giới.

Cho nên hôm nay, tuyệt đối coi là từ Phu Dịch bọn người tiến vào Thanh Khâu huyệt sau hơn bốn tháng đến, duy nhất để Vệ Tử Dạ vui mừng ngày lành, chỉ tiếc ở này đôi sấp tới cửa thời khắc, lại còn kèm theo Phu Dịch bọn người đem rơi hiếm địa kinh hãi tin, nếu là không có này kinh hãi tin nói, mới được cho hoàn mỹ.

Vệ Tử Dạ đem lý lăng thân thể cùng Trương Trọng Kiên hai người thu xếp tốt sau khi, Vu Tị chiếu cố hai người, phòng khách liền chỉ còn lại có Vệ Tử Dạ huynh muội cùng Trương Thiên Vũ hai người cùng với độc nhãn tiểu yêu, mắt thấy Trương Thiên Vũ tâm thần không yên, lúc này mới cười nói: "Người còn có chuyện gì?"

Trương Thiên Vũ mắt thấy độc nhãn tiểu yêu ở đây, không biết là nên nói không nên nói, nhưng có Vệ Tử Dạ cười nói: "Tiểu tử này chi tiết ta rõ ràng, ngươi cứ việc nói chính là."

Vệ Tử Dạ đã nói như vậy, Trương Thiên Vũ tự nhiên lại không bận tâm, lúc này mới đem Bồng Lai tiên cảnh toàn phái di chuyển một chuyện toàn bộ bê ra.

Vệ Tử Dạ vừa nghe mỉng rõ, vội vàng trách cứ: “Ngươi vì sao không nói sớm!”

Dứt lời, liền đối với độc nhãn tiểu yêu nói: “Ngươi nhanh đi hướng về mỗi một Thần Vương đỉnh đi một lần, bọn họ đã đến nơi này nghị sự.”

Độc nhãn tiểu yêu không dám thất lễ, liền vội vàng xoay người rời đi, chỉ là đi ra mười mấy bước sau, rồi lại chém trở lại.

“Bệ hạ, cái kia Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân hai vị hay không……”

Độc nhãn tiểu yêu đích xác thông minh, còn không có ra ngoài thì nghĩ đến hai vị này chính là người chờ xử tội, bây giờ sớm bị lột đi Thần Vương vị trí, giam lỏng với Thần Hoàng Điện bên trong, này hai tòa Thần Vương đỉnh Thần Vương vị trí cùng là do đắc lực nhất đệ tử nhập thất thay nắm.

Bây giờ độc nhãn tiểu yêu đi mời chư vị Thần Vương đã đến, nếu là mời mọc hai vị này đã đến nói, chính là vi phạm thần hoàng lúc trước mệnh lệnh, nhưng nếu là trực tiếp mời mọc hai vị thay mặt Thần Vương đã đến, rồi lại sẽ ác hai vị già Thần Vương, cho nên bức này chọc người việc, tự nhiên còn cần xin chỉ thị thần hoàng Vệ Tử Dạ, chính hắn nào dám bắt lại ý đồ này.

Vệ Tử Dạ cũng chỉ là nhất thời kích động, đã quên này gốc rạ sự tình, bây giờ tiểu yêu nói tới, lúc này mới nhớ tới, lập tức đổi với tiểu yêu nói: “Đem nghị sự địa điểm đổi thành thần hoàng bảo điện có thể.”

Độc nhãn tiểu yêu vừa nghe lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng thi lễ cáo lui, rồi đi thần hoàng tẩm cung.

Đợi cho độc nhãn tiểu yêu đi rồi, Trương Thiên Vũ không khỏi nghi ngờ nói:

“Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân hai vị tiền bối làm sao vậy?”

Trương Thiên Vũ vẫn đề này vừa ra, Vệ Tử Dạ hai huynh muội đều là lúng túng vô cùng, vốn hôm nay Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân trở về Thanh Khâu Sơn việc, nên hỏi trước Thanh Khâu huyệt mọi việc, thì bởi vì hai vị này Thần Vương làm chuyện tốt, cho nên Vệ Tử Dạ chỉ phải ngăn trở trong lòng hiếu kỳ, đối với việc này tránh khẩu không nói chuyện, dù sao hắn cũng không biết Phu Dịch bọn người hay không ở Thanh Khâu huyệt cũng hai vị Thần Vương phái ra môn nhân gặp.

Chỉ là bây giờ Trương Thiên Vũ đã hỏi lên, việc này đã là dối không đi xuống, hơn nữa trên đời này vốn là không có không lọt gió tường, cùng với làm cho bọn họ ở nơi khác nghe được, không bằng chính mình nói ra ngược lại có vẻ quang minh lôi lạc một vài.

Nghĩ đến đây, Vệ Tử Dạ chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Việc này nói rất dài dòng.....”

Dứt lời, liền đem hai vị Thần Vương đố kị bọn họ kinh thế tài năng, phái ra môn hạ đặc lực đệ tử phải đem mấy người giết chết với trong trứng nước sự tình cùng với sau đó hắn phát hiện sau khi đối với hai vị Thần Vương xử phạt toàn bộ bê ra.

Thi Vân tạm thời không nói, Trương Thiên Vũ đối với Vệ Tử Dạ nói như vậy lại là tin tám chín phần, mặc dù chính hắn cũng không thể nói rõ nguyên do, gần như chỉ là chỉ cảm giác thôi.

Cho nên, ở Vệ Tử Dạ sau khi nói xong, Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Hai vị Thần Vương cũng là cho ngươi loài ngày sau suy nghĩ, lại cũng không phải là sai, việc này liền như vậy xốc lên qua a, sau này không muốn lại nói ra.”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Vô luận như thế nào, việc này đều là ta mắng tra gây nén, may mà các ngươi không có gặp, nếu không các ngươi muốn coi là

thật có chuyện không may, ta chính là tội nhân.”

“Ha ha.....” Thi Vân nghe xong không nhịn được châm chọc nói: “Chúng ta thật đúng là gấp phải, bất quá bọn hắn bọn họ bị chúng ta giết.”

Vệ Tử Dạ nghe được lời này sau khi càng thêm lúng túng, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn lúc trước đối với chuyện này cũng không có lựa chọn ẩn giấu, dù sao lúc trước hai người gặp gỡ thời gian hiểu lầm đã phát sinh, theo trong giọng nói của Thi Vân là có thể phán đoán ra được, nếu như bây giờ lại cố ý lừa gạt, đến lúc đó coi như hắn vô cùng dẻo miệng, Yêu tộc cùng Phu Dịch bọn người chỉ sợ cũng chẳng chấn như người đứng nước lã.

Người khác không biết, hắn Vệ Tử Dạ nhưng rõ ràng rất, Phu Dịch đối với ngày sau Tiên Ma đại chiến, tuyệt đối có hết sức quan trọng tác dụng, bất kể là làm báo thù riêng, hoặc là bảo vệ Yêu tộc truyền thừa, cho nên về công về tư, Yêu tộc đều phải cùng bọn chúng thành lập hài lòng quan hệ, nếu không ngày sau Yêu tộc chắc chắn bị trở thành nhân tộc hung thịnh con đường đá kê chân.

Đương nhiên, này Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ bọn họ hoàn toàn không biết chuyện, nếu không cũng sẽ không đổi với Vệ Tử Dạ có điều nghi kỵ.

“Chỉ tiếc, U &# 8 không thể đâm này hai lão, may mà các ngươi không có chuyện gì, muốn là các ngươi coi là thật có chuyện không may, ta nhất định sẽ không bỏ qua hai người này lão tặc!”

Chính trực này bầu không khí lúng túng thời gian, một thanh âm đột nhiên theo ngoài cửa truyền đến, mấy người hướng phía cửa 1 nhìn, vừa vặn có một bóng người chuồn tiến đến, không phải Lý Mục là ai?

Thời gian qua đi hơn bốn tháng không thấy, Lý Mục đích xác biến hóa không nhỏ, vốn thân hình của hắn cùng với Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ thân hình khá là khó khăn, mà bây giờ lại là ròng rã cao hơn Trương Thiên Vũ nửa cái đầu, khắp toàn thân bắp thịt càng tăng vọt một vòng, trần lầu bên ngoài trên hai tay giống như rồng có sừng quay quanh bình thường, bây giờ dáng người cùng Lý

Lăng Phong so với đều không thua bao nhiêu.

“Lý Mục anh trai!” Trương Thiên Vũ nhìn thấy Lý Mục thời gian, đầu tiên là sững sốt, tùy theo mừng lớn nói.

“Huynh đệ tốt!” Lý Mục vội vàng bước nhanh về phía trước, lập tức một quyền hướng Trương Thiên Vũ lồng ngực đánh tới.

“Ngươi làm gì!” Thi Vân không khỏi kinh hãi đến biến sắc, đang định gọi ra phi kiếm bảo vệ chặn đánh Lý Mục quyền lúc, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ chợt nhảy tới trước một bước, khẽ quát một tiếng nói: “Không nên cử động!”

Thi Vân che chở tình lang sốt ruột, nhất thời chưa kịp phản ứng, hoàn toàn không đại diện Trương Thiên Vũ cũng không hiểu, Lý Mục chỉ là dò xét tu vi của hắn mà thôi, cũng không ác ý.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 408: Cút! Đừng Ôm Ta!

Trương Thiên Vũ vội vàng thầm vận “thiên phù trải qua”, trong cơ thể linh khí đên cuồng vận chuyển che chở với trước ngực, hình thành một đạo cương khí hộ thể, Lý Mục khổng lồ nắm đấm oanh ở tại trên lồng ngực, nhất thời phát sinh một tiếng to lớn vang trầm, ngay sau đó hai người cùng nhau rút lui, có điều Lý Mục chỉ lui hai bước liền ổn định thân hình, Trương Thiên Vũ lại là lui ba bước, nhưng lại là Thi Vân theo bản năng giúp đỡ hắn một cái, này mới đứng vững thân hình.

Cho nên này 1 so đấu bên dưới, cả hai nhìn như cân sức ngang tài, thực ra là Trương Thiên Vũ rơi xuống tiểu thừa.

“Ha ha! Lợi hại!” Lý Mục vạn vạn không ngờ rằng, hắn bây giờ đột phá biến ảo cảnh hậu kỳ, cũng thì tương đương với Địa Tiên Cảnh hậu kỳ tu vi, lại chỉ so với Trương Thiên Vũ cái này Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước mạnh môt tí tẹo như thế, lập tức tự đáy lòng thở dài nói.

Trương Thiên Vũ cười nói: “Ngươi cũng không kém a, đến, thử xem nắm đấm của ta!”

Dứt lời, Trương Thiên Vũ vận may với tay phải, toàn lực hướng về Lý Mục ngực đánh tới.

“Oanh!”

Vừa là một tiếng to lớn vang trầm có tiếng, Lý Mục ở tu hành “Yêu Hoàng trải qua” sau khi, cương khí hộ thể so sánh lẫn nhau trước khi càng thêm bá đạo, thế nhưng chẳng biết vì sao, Trương Thiên Vũ lại vẫn chưa cùng tưởng tượng

của Lý Mục bình thường bị này cương khí hộ thể đánh bay, ngược lại là hắn mình bị Trương Thiên Vũ một quyền nổ đến rút lui lục bộ, lúc này mới miễn cưỡng ổn định thân hình, trái lại Trương Thiên Vũ lại là một bước đã lui.

Lý Mục không khỏi sững sốt, hồi lâu cũng không tỉnh táo lại, hắn vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, chính mình lúc trước rõ ràng chiếm thượng phong, ngược lại lại bị bại thảm bại.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy Lý Mục đứng ở nơi đó ngây người, lập tức khẽ mỉm cười nói: “Làm sao? Không chịu thua?”

Trương Thiên Vũ lời vừa nói ra, nhất thời dẫn tới Vệ Tử Dạ huynh muội cùng Thi Vân cười phá lên, Lý Mục tự giác rơi xuống mặt mũi, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Trở lại.”

Dứt lời, đâm một trung bình tấn, lại là muốn Trương Thiên Vũ lại từng thử.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Ngươi này ngu si hàng, Thiên Vũ lúc trước cú đấm kia là khiến cho phép thuật, ngươi thật sự cho rằng hắn khí lực lớn hơn ngươi?”

“Hả?” Lý Mục vừa nghe này mới phản ứng được, nguyên lai là Trương Thiên Vũ giở trò lừa bịa, mà chính mình lại không hề phát hiện, không thấy có chút lúng túng, lúc này mới đứng dậy, nhổ nước bọt nói: “Ngươi như thế nào cùng ta còn ngầm?”

Trương Thiên Vũ ha ha cười nói: “Ngươi ý vào tu vi bắt nạt ta, thì không cho ta khiến ít ỏi thủ đoạn? Ngươi này quả nhiên là ‘chỉ cho phép chau quan phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn’.”

Lý Mục ngược lại cũng không phải lòng nhỏ người, huống hồ Trương Thiên Vũ là hắn huynh đệ, như thế nào sẽ cùng hắn tính toán, lập tức một bước nhanh về phía trước, mở hai tay ra cho Trương Thiên Vũ đến rồi cái gấu ôm, đồng thời kích động nói: “Huynh đệ tốt!”

“ C! Hai huynh đệ các ngươi thì không thể thay cái phuơng thức!” Trước tiên mới bị Lý Lăng Phong một gấu ôm,

Đảo mắt lại bị Lý Mục đến như vậy một chút, luôn luôn nhẹ nhàng nho nhã Trương Thiên Vũ cũng là không nhịn được nổ ra nói tục.

“Ha ha ha!” Lý Mục cười ha ha một tiếng, lúc này mới thả ra Trương Thiên Vũ, tả hữu 1 không nhìn thấy Lý Lăng Phong, lập tức hỏi: “Đúng rồi, anh ta đâu?”

Trương Thiên Vũ vẻ mặt đau khổ nói: “Ăn ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’, ngũ ngon giắc.”

“Cái gì?” Lý Mục không khỏi thất kinh, vội vàng hỏi lần nữa: “Ngươi nói ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’?”

“A, là ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’.” Trương Thiên Vũ gật gù, lại khăng định nói.

“Ta C! Thiên Vũ, ngươi thật lợi hại, ‘Cửu Chuyển thập toàn đan’ đều có thể luyện ra?” Lý Mục nhất thời kích động không thôi, lập tức lại một gấu ôm.

“Cút! Lại ôm ta thì trở mặt!”

Lại bị tập kích, Trương Thiên Vũ nhất thời tức giận đến giận sôi lên, tuy nói hắn cũng coi như là ông cụ non, làm việc thận trọng, nhưng rõ cuộc cũng vẫn là một người trẻ tuổi, lặp đi lặp lại nhiều lần bị này hai huynh đệ như vậy gấu ôm, hơn nữa Lý Mục xuống tay so với Lý Lăng Phong không biết là trùng bao nhiêu lần, nơi nào còn có thể nhịn xuống, trực tiếp chính là một trận chửi như tát nước.

“Ha ha!” Lý Mục lúc này chánh xử ở hưng phấn trạng thái, mặc cho Trương Thiên Vũ tại sao gọi mắng mỏ, đều không buông tay, mãi đến tận Vệ Tử Dạ đều không nhìn nổi thời gian, nói cho hắn Lý Lăng Phong bây giờ ở tẩm cung, lúc này mới dời đi sự chú ý của hắn, thả ra Trương Thiên Vũ ra khách hàng, hướng

về tẩm cung chạy đi.

“Đứa nhỏ này……” Vệ Băng gấp Lý Mục như vậy tính trẻ con, không khỏi cười mắng một tiếng.

“ C!…… thứ đồ gì……” Trương Thiên Vũ buồn bực không thôi, một bên hoạt động đau nhức gân cốt, một bên tức giận nói.

Thi Vân cũng bị không khí này nhiễm trùng tới, lúc trước đối với Yêu tộc thành kiến tùy theo giảm bớt rất nhiều, thấy Trương Thiên Vũ chật vật hình ảnh, không khỏi che mặt cười trộm, Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt rất phiền muộn.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Được rồi, trong khi không còn sớm, chúng ta nên đi Thần Hoàng Điện.”

“A.”

Dù sao đây mới là này đến mục đích to lớn nhất, chỉ là bởi vì Đan Hà Sơn bên kia tình huống đột phát, hơn nữa cả điện Yêu thần bên trong khó tránh khỏi có Ma tộc gián điệp, Trương Thiên Vũ lúc này mới vẫn ẩn nhẫn đến lúc này, bây giờ muốn cùng chúng yêu vương thương nghị việc này, Trương Thiên Vũ tự nhiên không thể chờ đợi được nữa.

Ai biết, mới vừa mới phòng khách ngưỡng cửa, thoắt một cái nhảy ra hai bóng người, còn chưa các loại Trương Thiên Vũ phản ứng lại, liền bị hai người này đến rồi cái hai người gấu ôm.

Trương Thiên Vũ muốn né tránh đã là đến không bằng, chỉ phải gầm dữ dội một tiếng nói: “Cút, đừng TM ôm ta! Lão tử xương đều sấp chặt đứt!”

Đáng tiếc này huynh đệ hai người vốn là ý nhạo báng, nơi nào sẽ buông tay, chỉ tức giận đến Trương Thiên Vũ nỗi giận đúng đùng, điên cuồng vận chuyển linh khí muốn đem hai người văng ra, thế nhưng Lý Lăng Phong huynh đệ hai

người bây giờ đều là ảo hóa cảnh hậu kỳ tu vi, so với hắn cao ước chừng hai cái cảnh giới nhỏ, cho nên mặc hắn đem hết tất cả vốn liếng, thủy chung cởi không được thân thể.

“Ta C!”

Trương Thiên Vũ từ trước đến giờ nhẹ nhàng nho nhã, mặc dù là cùng địch cuộc chiến sinh tử cũng chưa từng gắp ấy nổ qua nói tục, có thể thấy hôm nay đích xác là bị này huynh đệ hai người gieo vạ không cạn.

“Lại không buông tay lão tử không khách khí!” Trương Thiên Vũ không thoát khỏi được, lập tức uy hiếp nói.

Lý Mục ha ha cười nói: “Ta ngược lại muốn xem xem ngươi làm sao cái không khách khí pháp!”

“Tốt! Nhìn được rồi!” Dứt lời, Trương Thiên Vũ tay trái nắm lôi quyết, tay phải nắm sét dữ quyết, chính là gần nhất mới nghiên cứu thiên sư một mạch mạnh mẽ nhất “lôi đình vạn quân”.

Chỉ thấy trái lôi bên phải sét dữ vừa mới bốc lên, vốn bầu trời trong trèo bầu trời lập tức mây đen che đậy, vô số điện xà lôi mãng ở mây đen không ngừng qua lại, tiếng sấm chấn động phảng phất thiên cổ nổ vang, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người thấy vậy trận chiến, nhất thời dọa nạt hồn vía lên mây, vội vàng nhảy sau hơn mười bước.

“Đứng..... đứng..... đứng kích động! Chỉ đùa một chút.” Lý Mục sợ đến liên tiếp ba ba, vốn là vài chữ nói, sững sốt mất lão đại khí lực mới nói ra.

“Hừ!” Trương Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, lúc này mới thu hồi Tiên quyết, trên chín tầng trời cuộn cuộn mây đen lập tức tiêu tán, lại trở nên bầu trời trong trèo.

Lý Mục nhìn thấy bầu trời lại trời quang mây tạnh, lúc này mới vỗ bô ngực,

thật dài thở một hơi nói: “Làm ta sợ muôn chết, chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, cần thiết hay không?”

Trương Thiên Vũ mặt tối sầm lại, nhổ nước bọt nói: “Có các ngươi như vậy đùa giỡn gì?”

“Ha ha!” Lý Lăng Phong cất tiếng cười to nói: “Không ngờ rằng mấy tháng không thấy, ngươi pháp thuật kia lại trở nên như vậy lợi hại, ngươi pháp thuật kia lý lẽ gì, ta xem so với thầy Ngũ Lôi xử tử cũng không thua kém bao nhiêu.”

Trương Thiên Vũ trước mắt thật sự không kèm được, lập tức cười hắc hắc nói: “Chuyên môn bổ hai người các ngươi phép thuật!”

“Ha ha!” Lý Lăng Phong huynh đệ hai người nghe đến Trương Thiên Vũ nói như vậy, cũng không tức giận, song song thoái mái cười to.

Chỉ tiếc hai người bọn họ làm sao biết, này “lôi đình vạn quân” chính là thiên sư một mạch sáng chế, dẫn cứu thiên thần lôi để bản thân sử dụng bất thể tuyệt học, uy lực của nó đích xác vắng mặt Ngũ Lôi xử tử bên dưới, chỉ tiếc Trương Thiên Vũ bây giờ chỉ là Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi, còn không đạt được thi triển phương pháp này điểm mấu chốt, cho nên chỉ có thể phía trước tụ lại cứu thiên thần lôi bước đi, còn dẫn để bản thân sử dụng, e sợ ít nhất cũng phải đợi cho Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, đợi cho tam hoa tụ đỉnh thời gian mới vừa mới thi triển.

Vệ Tử Dạ tự nhiên có thể thấy, chỉ là hắn cũng sẽ không vạch trần, dù sao ngày sau dùng này đến cố gắng hai người chăm chỉ tu hành, thật sự là không thể thích hợp hơn.

Phải biết rằng, này huynh đệ hai người tu hành nhưng thế gian cao cấp nhất công pháp “Yêu Hoàng trải qua”, mặc dù vừa mới cũng không thể coi là chính thức so với phép tắc, thế nhưng chỉ dựa vào này thanh thế, hai người trước mắt là tuyệt đối làm không được, ít nhất cũng phải chờ bọn hắn đột phá đến lôi kiếp cảnh sau khi, trao tặng Ngũ Lôi xử tử sau khi, mới có thể có Trương Thiên Vũ

hôm nay chỗ tạo thanh thế lợi.

“Đúng rồi, Thiên Vũ, vừa rồi ngươi một quyền đem ta đánh cho lui ra phía sau vài bước, đến tột cùng dùng pháp thuật gì?” May người một đường hướng về Thần Hoàng Điện đi tới, Lý Mục trong lúc rảnh rỗi, liền hiểu kỳ hỏi.

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Lực mạnh!”

“Ta biết a, khí lực là rất lớn.” Lý Mục gật gật đầu nói.

“.....” Trương Thiên Vũ gặp Lý Mục đầu óc chậm chạp, lập tức không nói gì nói: “Phép thuật tên liền gọi lực mạnh.....”

“.....” Lý Mục nghe xong nôn điểm hộc máu, trầm mặc hồi lâu sau, lúc này mới không nhịn được cười ha ha một tiếng, tiếp theo liền nhổ nước bọt nói: “Tên này cũng quá tùy tiện đi.....”

Trương Thiên Vũ nghe xong hung ác trợn mắt nhìn Lý Mục một chút, mặt đen lại nói: “Phép thuật tên nói rõ là có thể, tại sao muốn nhất định phải lên này lòe loẹt tên? Có ích lợi gì?”

“Cũng đúng.....” Lý Mục mắt thấy Trương Thiên Vũ không thích, lập tức vội ho một tiếng, thu hồi cợt nhả đáng dấp, nghiêm mặt nói: “Pháp thuật này rất có dùng, có thể dạy ta không?”

“Mục nhi!” Lý Mục lời vừa nói ra, còn chưa các loại Trương Thiên Vũ đáp lời, Vệ Băng liền đem het lại, “thăm dò hắn muốn tu hành bí pháp chính là tu giới tối kỵ.”

Lý Mục vừa nghe nhất thời cúi đầu ủ rũ, UU đọc sách w &# 119;w. Uuk an &# 115; hu &# 46; com giống như sương đánh cà tím bình thường, nhưng không nghĩ Trương Thiên Vũ cười nói: “Này cũng cũng không là cái gì quá mức phép thuật, Lý Mục anh trai muốn học, dạy hắn chính là.”

“Còn là ta Thiên Vũ huynh đệ tốt nhất!” Dứt lời, tay phải liền muốn hướng

về Trương Thiên Vũ trên vai dựng.

Trương Thiên Vũ sắc mặt nhất thời biến đổi, lạnh lùng nói: “Cút! Cách ta xa một chút!”

“Ha ha ha.....” mọi người thấy vậy lại tình hình lại cười vang.

Thần Hoàng Điện cách thần hoàng tẩm cung vốn là không xa, lúc này mọi người đã gần đến đại điện, nếu như lại như vậy hồ đồ khó tránh khỏi mất hoàng gia uy nghiêm, Vệ Tử Dạ vội vàng nói: “Được rồi, không muỗn náo loạn!”

Mọi người vừa nghe lúc này mới cố nén ý cười, theo Vệ Tử Dạ cùng đi vào Thần Hoàng Điện.

Tiến vào thần hoàng đại điện sau, trừ vân chịu phạt Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân ở ngoài, chiến Vô Cực cũng đã ở trong điện chờ đợi, nghĩ đến độc nhãn tiểu yêu là tiên thông báo hắn.

Mọi người với bên trong cung điện đợi nửa khắc đồng hồ tả hữu, hèn mọn chân nhân, Thanh Âm Tiên tử lần lượt tiến lại, đến tận đây, tám vị yêu vương ngoại trừ ngoại phái tìm kiếm thư sinh áo trắng của Phu Dịch cùng kim mao Sư vương, cùng với còn ở dưỡng thương Xá Nữ ở ngoài, đã toàn bộ vào chỗ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 409: Sai Ở Nơi Nào?

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Năm vị Thần Vương trước sau đã lạy Vệ Tử Dạ sau khi, Vệ Tử Dạ thật dài thở dài một tiếng nói: “Chư vị Thần Vương, vừa mới tan triều liền vừa đem bọn ngươi đưa tới, bản tôn trong lòng thật sự là áy náy, chỉ là việc này thái quá khẩn cấp, mong rằng chư vị nhiều hơn bao dung.”

Năm vị yêu vương nơi nào chịu nổi Vệ Tử Dạ bức này khách sáo, vội vàng ngã quy trên đất, từ Ngân Hạnh Tử đại nói: “Bệ hạ bèn bất thể minh quân, không ngại cực khổ ngày đêm vất vả, thân là thần tử không thể là quân phân ưu đã là tội lỗi không thể tha, bệ hạ nói chuyện như vậy, thật là muốn gãy sát chúng ta tội thần.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Là bản tôn chi tội, chư vị Thần Vương mời ngồi.”

Năm vị Thần Vương liền vội vàng đứng lên, ngồi xuống chỗ của mình, Vệ Tử Dạ lập tức đổi với Trương Thiên Vũ khiến cho ánh mắt.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng tiến lên một bước, đem Bồng Lai tiên cảnh toàn phái di chuyển một đời rõ ràng nói hết.

Năm vị Thần Vương ở Trương Thiên Vũ nói chuyện thời gian vẫn chưa xen mõm, có thể thấy được ấy tuy là Yêu tộc, hàm dưỡng nhưng cũng không phải bình thường, so với rất nhiều tự cho mình siêu phàm nhân tộc không biết là mạnh hơn bao nhiêu lần.

Chỉ là đợi cho Trương Thiên Vũ sau khi nói xong, mấy vị Thần Vương biểu

hiện trên mặt lại là có bất đồng riêng, trong đó ngoại trừ Thanh Âm Tiên tử cùng Chiến Vô Cực mặt lộ vẻ vui mừng ở ngoài, còn lại ba người đều là đầy mặt khuôn mặt u sầu.

Vệ Tử Dạ thấy cảnh này, lập tức hỏi: “Bản tôn vội vàng chiêu năm vị đã đến chính là muốn bàn việc này, mấy vị đối với tin tức này thấy thế nào? Không ngại nói một chút.”

Vệ Tử Dạ có lệnh, mấy vị yêu vương tự nhiên không dám không nghe theo, Thanh Âm Tiên tử lập tức đứng lên, chắp tay thi lễ sau cười nói: “Bệ hạ, thần cho rằng còn đây là việc vui, ta Thanh Khâu vị trí Thần Châu đại lục Đông Hải biên thùy, mặc dù được xưng ‘Ma tộc ngũ đại cẩm địa một trong’, này gần ngàn năm đến mặc dù cùng Ma tộc bình an vô sự, thế nhưng bây giờ ta Thanh Khâu nội bộ nhưng có tặc nhân rục rịch, một khi hoạ từ trong nhà, Ma tộc nhất định nhờ vào đó cơ hội tốt đem binh công phạt, đến lúc đó loạn trong giặc ngoài, dù cho bộ tộc ta trên dưới một lòng vượt qua kiếp nạn này, cũng nhất định tổn thương nguyên khí nặng nề.”

“Tiên tử có thể từng nghĩ tới, Bồng Lai một đám với lúc này đặt chân Thần Châu đại địa, vô cùng có khả năng trở thành đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến cũng lửa toa!” Nghe đến Thanh Âm Tiên tử như vậy ngữ bàn về, hèn mọn chân nhân rốt cục không nhịn được, đứng dậy ngắt lời nói.

Thanh Âm Tiên tử là một tốt tính, bị hèn mọn chân nhân đánh gãy cũng cung không căm tức, lúc này dù sao cũng là bàn, vốn là nên mỗi người phát biểu ý kiến của mình, nếu quả nhiên là không bán hai giá, vậy bàn còn có ý nghĩa gì?

Lập tức tiếp tục nói: “Đạo hữu nói xác thực có khả năng, thế nhưng bây giờ Bồng Lai tiên cảnh toàn phái di chuyển, ấy định ra chỗ nương thân vừa vặn nằm ở Huyết Ma Lang Vũ, Đông Quân tư xuân, điên cuồng dòng suối phong tam đại Ma soái chính giữa, mà Ma tộc nếu sẽ đối ta Thanh Khâu hưng binh công phạt, đơn giản chính là này tam đại quân đoàn cộng thêm công chúa Ma tộc viêm cơ, cho nên Ma tộc coi là thật muốn làm khó dễ, trước phải đẩy trừ Bồng Lai, đến

lúc đó đối với bộ tộc ta tới nói, tuyệt đối là trăm điều lợi mà không một điều hại.”

Ngân Hạnh Tử nghe xong lắc đầu, đứng lên nói: “Tiên tử nói sai rồi,

Lão phu cho rằng Bồng Lai muốn đi hướng về Bạch Vân Sơn, không nói đến này đã bị trở thành chó săn chứa nhiều Huyền Môn môn phái nhỏ, đầu tiên viêm cơ đại quân chính là ấy không vòng qua được núi lớn, nếu là lại có Đông Quân, đên cuồng hai phe đại quân tả hữu trợ giúp, dùng Bồng Lai tiên cảnh sức chiến đấu, nhất định toàn quân bị diệt, hậu quả chính là Thần Châu đại địa dùng đông không đổi thủ nữa, chỉ còn lại ta Thanh Khâu một mạch, đến lúc đó tứ đại quân đoàn hưng binh đến phạt, bộ tộc ta đem dùng nào ngăn cản?”

Khóc tang lão nhân gật gù, tùy theo đứng dậy phụ họa nói: “Không sai, lão phu tán thành Ngân Hạnh Tử đạo hữu quan điểm, cho nên lão phu cho rằng, Bồng Lai động tác này thật sự thái quá qua loa, ứng phó mời mọc Thiên Vũ tiểu hữu quay lại Đông Hải, đem Bồng Lai chư vị khuyên về Bồng Lai núi mới là thượng sách.”

Khóc tang lão nhân tiếng nói vừa mới hạ xuống, luôn luôn kiệm lời ít nói Chiến Vô Cực đột nhiên đứng dậy cười lạnh nói: “Các ngươi lão gia hỏa này chính là một lòng một dạ cầu an cầu sống, các ngươi không nên đã quên 700 năm trước Đông Nhạc oanh Huyền Tông, chính là bởi vì các ngươi e sợ chiến, mới làm cho oanh Huyền Tông bị Ma tộc bị diệt, để cho ta Thanh Khâu Sơn rơi vào bây giờ như vậy tả hữu không ai giúp hoàn cảnh, có phải các ngươi là muốn cho câu chuyện tái diễn gì?”

Chiến Vô Cực mặc dù là cao quý yêu vương, thế nhưng bàn về bối phận lại là thấp ở đây chư vị rất nhiều, ấy lên cấp lôi kiếp cảnh thời gian, Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân càng sớm là nỗi danh tử hải nhân vật, trước mắt đột nhiên bị trong mắt bọn họ tiểu tử vắt mũi chưa sạch dại dỗ, hai người trên mặt nhất thời nhịn không được rồi, Ngân Hạnh Tử lập tức gầm lên một tiếng nói: “Chiến Vô Cực!”

Đang định Ngân Hạnh Tử nói nữa thời gian, Vệ Tử Dạ lập tức ngắt lời nói: “Chư vị đều là ta Thanh Khâu một mạch tiền đồ suy nghĩ, chớ nỗi giận.”

Thần hoàng thánh lệnh đã xuất, Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực hai người chỉ phải mỗi loại hờ lạnh một tiếng, lấy đó đối với đối phương bất mãn.

Thanh Âm Tiên tử gặp Vệ Tử Dạ lên tiếng, lập tức thử dò xét nói: “Không biết bệ hạ đối với chuyện này thấy thế nào?”

Vệ Tử Dạ cười cười, đứng lên, đi xuống đài cao thềm ngọc, đứng ở mấy vị Thần Vương bên cạnh, hai tay mỗi loại đặt ở Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực hai người trên vai, hít sâu một hơi nói: “Bản tôn cho rằng, Bồng Lai toàn phái di chuyển, đối với tương lai Tiên Ma đại chiến có hết sức quan trọng tác dụng, cho nên bản tôn muốn phái hai người các ngươi mỗi loại suất binh một ngàn, đi tới chi viện Bồng Lai, hộ tống chư vị Tiên tử đi tới Bạch Vân Sơn, không được sai sót!”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Thanh Âm Tiên tử cùng Chiến Vô Cực đều là mừng rỡ, thế nhưng Ngân Hạnh Tử, khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân lại là đầy mặt khuôn mặt u sầu, Ngân Hạnh Tử tùy tiện nói: “Bệ hạ cân nhắc a, bây giờ ta Thanh Khâu vốn là thời kỳ không bình thường, lúc trước vì cứu thánh hỏa Thiên Tôn bọn người đã xem quần áo trắng cùng Sư vương phái ra, nếu thần cùng Chiến Vô Cực cũng rời đi Thanh Khâu, cái kia hắc thủ sau màn một khi làm khó dễ, bộ tộc ta có thể không chịu đựng nổi cái này hậu quả!”

Vệ Tử Dạ vỗ vỗ bả vai nói của Ngân Hạnh Tử: “Tiền bối yên tâm, có ta Vệ Tử Dạ ở một ngày, Thanh Khâu Sơn tuyệt đối sẽ không có việc.”

Ngân Hạnh Tử vạn vạn không ngờ rằng, đường đường thần hoàng lại dùng loại này giọng cùng hắn nói chuyện, lời nói này không thể nghi ngờ với hướng về hắn lập xuống quân lệnh trạng, cho nên, thậm chí có mọi cách không muốn, Ngân Hạnh Tử lại cũng không có thể nói lại, chỉ phải lĩnh mệnh, dù sao Vệ Tử Dạ nói cũng không phải không có lý.

Chiến Vô Cực vốn liền đối với oanh Huyền Tông việc canh cánh trong lòng, hôm nay như là lần đầu mong muốn tự nhiên lòng tràn đầy vui mừng, vội vàng hô to một tiếng nói: “Bệ hạ thánh minh!”

“Được rồi, Thanh Khâu khoảng cách Đông Hải bờ biển có chút chặng đường, hai người các ngươi có thể xuất phát.” Vệ Tử Dạ thấy hai người lại không khác ý, lập tức hạ lệnh.

“Vâng!” Chiến Vô Cực vội vàng lĩnh mệnh, phôi hợp lui ra Thần Hoàng Đại Điện, quay lại vốn đinh chiêu tập binh tướng.

Ngân Hạnh Tử mặc dù mọi cách không muốn, nhưng cũng không thể làm gì, chỉ phải đi theo Chiến Vô Cực thân thể lùi về sau đến Thần Hoàng Đại Điện, cũng quay lại nhà mình Thần Vương đinh điểm binh gấp rút tiếp viện Bồng Lai.

Thế nhưng quyết định này đối với khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân tới nói, thủy chung có chút vỗ đoán, khóc tang lão nhân để Thanh Khâu nghiệp lớn, chỉ phải kiên trì tiến lên can ngăn, “bệ hạ, việc này can hệ trọng đại, tuyệt đối không thể như vậy vỗ đoán.”

Ai biết, khóc tang lão tử lời còn chưa dứt, liền cảm giác được một luồng vô cùng mạnh mẽ uy nghiêm đưa hăn toàn thân phủ kín, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Vệ Tử Dạ trong đôi mắt tinh quang lóe lên, đang gắt gao nhìn mình chăm chắm.

Vệ Tử Dạ động tác này không những đem khóc tang lão nhân kinh sợ, kể cả một bên hèn mọn chân nhân cùng Thanh Âm Tiên tử hai người đồng dạng lòng sinh sợ hãi, phải biết rằng từ khi một năm trước Vệ Tử Dạ lên cấp thiên yêu cảnh trở về sau khi, từ trước đến giờ đều lấy đức thu phục người, chưa bao giờ vay mượn khí thế ép người, bây giờ như vậy làm việc, thật sự khiến người ta khó có thể phỏng đoán.

“Bệ hạ……” khóc tang lão tử nhất thời hoảng hốt, hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngã quyên trên đất.

Vệ Tử Dạ lúc này mới thu hồi thiên yêu cảnh khí thế, lập tức thở dài một tiếng, chầm chậm đi tới thềm ngọc, chỗ ngồi với thần hoàng bảo tọa bên trên, không chút hoang mang nói: “Đứng lên đi.”

Khóc tang lão nhân lúc này mới run lập cập đứng dậy.

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Bản tôn mặc dù biết ngươi cũng là cho ta Thanh Khâu Sơn suy nghĩ, thế nhưng có lẽ thật chính là tới tuổi xế triều, lúc trước ngươi cùng Ngân Hạnh Tử ám hại Phu Dịch bọn người, bản tôn nể tình hai người các ngươi đều không phải là tư tâm, cho nên theo khinh xử lý, lúc chấp hôm nay còn không nhớ về đổi, có phải coi là thật muốn bản tôn đi cái kia đứt cổ tay việc gì?”

Khóc tang lão nhân nghe xong không khỏi sững sốt, mặc dù hắn biết mình lúc trước sở tố sở vi đích xác cùng thần hoàng bốn ý tương bác, thế nhưng nói thật nha, cho tới bây giờ hắn đều không cho là mình sự kiện kia làm sai rồi, cho đến vừa mới nhìn thấy Trương Thiên Vũ, nghe được Phu Dịch bọn người vẫn như cũ trên đời, trong lòng đều ở đây tính toán nên làm gì ám sát những văn bối này, còn xuất binh giúp đỡ Bồng Lai việc, hắn càng cảm giác mình không sai, cho nên Vệ Tử Dạ mặc dù nói như vậy, thế nhưng hắn quả thật không biết là chính mình sai ở nơi nào.

Vệ Tử Dạ gấp khóc tang lão nhân trong hai mắt tất cả đều là vẻ mê man, biết trong lòng hắn không phục, lập tức thở dài một tiếng nói: “Xem ra, thời gian hôm nay, ngươi còn là không biết là chính mình sai ở nơi nào……”

Khóc tang lão nhân vội vàng lại ngã quyên trên đất, lắc lắc đầu nói: “Thần một lòng vì Thanh Khâu suy nghĩ, quả thật không biết sai ở nơi nào, kính xin bệ hạ công khai, cho dù chết, cũng làm cho thần làm cái minh bạch Quỷ.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu, lại đứng dậy, phục dưới thềm ngọc, mãi đến tận đi đến khóc tang lão nhân bên cạnh thời gian, nhẹ giọng nói: “Các ngươi đi theo ta.”

Khóc tang lão nhân không dám hỏi nhiều, liền vội vàng đứng lên đi theo Vệ

Tử Dạ phía sau, những người còn lại đồng dạng không rõ ý nghĩa, có điều cũng không có hỏi nhiều, cũng theo Vệ Tử Dạ hướng về đi ra ngoài điện.

Cho đến đi tới Thần Hoàng Điện ngưỡng cửa chõ, Vệ Tử Dạ vừa mới dừng bước, chỉ vào ngoài điện xanh thăm bầu trời nói: “Các ngươi nhìn hôm nay.”

Lý Mục không khỏi nói lầm bầm: “Hôm nay mỗi ngày đều gặp, có gì đáng xem.....”

Lúc này chính là bầu không khí khẩn trương thời gian, Lý Lăng Phong vội vàng trừng mắt về phía Lý Mục, Lý Mục sợ hãi hồn, vội vàng cúi đầu, không dám nói nữa.

Vệ Tử Dạ ngược lại cũng không tức giận, lập tức vừa chỉ chỉ đại điện nóc nhà, hướng mọi người nói: “Từ nơi này có thể nhìn thấy gì?”

Mọi người lắc lắc đầu, đều là vẻ mặt mờ mịt, chỉ có Trương Thiên Vũ một người lập tức liền hiểu ý tứ của Vệ Tử Dạ, mỉm cười không nói.

Vệ Tử Dạ xem ở trong mắt, âm thầm gật gù, lập tức cũng không muỗn thừa nước đục thả câu, cười nói: “Nhân tộc cùng tộc ta tuy là thái ấp, nhưng rốt cuộc đều là Thần Châu đại địa sinh vật, hai người bọn ta loài tranh gǎn như chỉ là Thần Châu đại địa quyền thống trị, cho nên tạo thành cục diện này, cũng không phải hai tộc tộc nhân, mà là hai tộc người lãnh đạo, cho nên mặc dù có to lớn hơn nữa huyết hải thâm cùu, cũng bất quá là huynh đệ tranh thôii, cho nên từ xưa đến nay, bất kể là Thái Cố thời gian bộ tộc ta thống lĩnh đại địa, hoặc là Thái Cố sau khi nhân tộc thống trị đại địa, đều chưa bao giờ đi qua giết chết mặt khác bộ tộc sự tình.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 410: Hưng Đại Căn Bản!

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

“Thế nhưng cùng Ma tộc nhưng không như thế, Ma tộc đều không phải là Thần Châu đại địa nguyên sinh vật, chúng nó muốn, là chiếm lĩnh thế giới này, là hoàn toàn chiếm lĩnh thế giới này, cái này chiếm lĩnh là không cần vùng đất này nguyên sinh vật loại kia chiếm lĩnh, cho nên đừng xem bây giờ này nương nhờ vào Ma tộc chó săn bọn qua rất tốt, một khi Ma tộc đem chúng ta này phản kháng thế lực hết thảy đầy trù, cái kia những người này cũng là tới ‘thở khôn chết, chó săn đun, chim bay hết, Lương Cung Tàng’ lúc.”

Lý Mục mặc dù hơi vụng về ngốc ngếch một chút, thế nhưng thăng đến lúc này, cũng rốt cục nghe ra một vài manh mối, lập tức ngắt lời nói: “Bệ hạ là ý nói, nếu như muốn sống sót, nhất định phải chiến đấu?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Đúng vậy, người, Yêu 2 loài cuộc chiến bắt nguồn từ Tiên đế một vị tranh, con cháu đời sau loài thắng được, ở phía sau hưng thịnh, có thể là loài người vừa chưa từng dừng lại qua chiến loạn, nhưng chính là như vậy không dứt tự giết lẫn nhau nhân tộc, mỗi khi bộ tộc ta ngưng tụ nhất định thực lực muốn thống nhất thần Châu đại địa thời gian, vô luận nhân tộc chính mình đánh cho cỡ nào thảm thiết, luôn có thể vào lúc này buông thù hận ngưng tụ cùng nhau, đem bộ tộc ta lại đè xuống, này chính là mấy ngàn năm qua này, nhân tộc vẫn thống trị vùng đất này nguyên nhân.”

Nghe xong Vệ Tử Dạ này một lời nói, khóc tang lão nhân lúc này mới hoàn toàn minh bạch, chính mình lúc trước tầm mắt đến tột cùng có cỡ nào hẹp hòi, chính mình cảm giác mình ánh mắt lâu dài, là đang vì hậu thế suy nghĩ, hiện nay mới biết được, chánh thức tầm nhìn hạn hẹp chính là chính mình, hắn làm như

vậy không thể nhường hại Thanh Khâu Sơn, càng hại toàn bộ Thần Châu đại địa.

Bởi vì hắn muỗn bóp chết hoàn toàn không chỉ là loài người thiên tài, mà là toàn bộ Thần Châu đại địa ngọn lửa hi vọng, nếu như hai tộc người và yêu đều là hắn lúc trước như vậy ý nghĩ, mỗi loại ngăn chặn đối phương thiên tài, vậy không thể nghi ngờ với tự hủy tương lai.

Đến lúc đó, cần gì Ma tộc đại quân tự thân tới, hai tộc sớm tự đi diệt vong, toàn bộ thiên hạ nhất định rơi vào Ma tộc tay, nơi nào còn có thể tương lai hai tộc tranh?

Khóc tang lão nhân lập tức ngã quy trên đất, lớn tiếng khóc nói: “Bệ hạ, thần biết sai rồi.”

Vệ Tử Dạ lúc này mới vui mừng gật gù, hai tay đem khóc tang lão nhân dù lên.

Thế nhưng Lý Mục lại vào lúc này phát hiện, vừa mới chính mình ngộ ra tựa hồ cũng không có trên đạo, lập tức thấp giọng hướng về Trương Thiên Vũ thỉnh giáo nói: “Thiên Vũ, ta vừa rồi có phải là nói sai rồi.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói: “Mặc dù nói không sai, thế nhưng đã chạy đẽ, cho nên không thể nhường sai rồi, hơn nữa sai thái quá.”

“Hả.....” Lý Mục nhất thời lúng túng vô cùng.

Biết nhi chi băng mẹ, Vệ Băng biết, chính mình đứa con trai này mặc dù dũng mãnh thiện chiến, thế nhưng nếu nói đến để vương quyền mưu cùng lục đục với nhau, quả thật chênh lệch không phải một chút, có điều nhân vô thập toàn, không có gì hoàn bị, vật không có hoàn mỹ, có vài thứ quả thật không cưỡng cầu được.

Cho nên, đang nhìn đến Lý Mục hoàn toàn sê ngã ba huynh trưởng tâm ý lúc, Vệ Băng lập tức giải thích: “Cái gọi là tổ chim bị phá trứng có an toàn,

Bây giờ Ma tộc thế lớn, nếu muốn cho bộ tộc ta ngày sau hưng thịnh, hàng đầu vội vàng chính là trước tiên cùng Huyền Môn bài trừ hiềm khích lúc trước, chung nhau tiến thoái, chỉ có đem Ma tộc bỏ, ta Thanh Khâu mới có cơ hội lớn mạnh, ngược lại, nếu là Huyền Môn tại trận này triệt để bị thua, ta Thanh Khâu Sơn nhất định một cây chẳng chống vững nhà, bị diệt chỉ là vấn đề thời gian.”

“Hả.....” Lý Mục lúc này mới chợt hiểu ra, lập tức mừng lớn nói: “Ta hiểu được, thầy là ý nói chúng ta trốn ở này dưới mái hiên chỉ có thể an phận sống tạm, cũng không phải kế hoạch lâu dài.”

Mọi người vừa nghe Lý Mục lời ấy thiếu chút nữa không có một cẩn đầu ngã chổng vó, Lý Lăng Phong lập tức buồn phiền nói: “Thầy là để cho chúng ta đem tầm mắt mở rộng, không muốn câu nệ với người, Yêu 2 loài cùu hận, phải đem tầm nhìn đặt ở toàn bộ trong thiên địa, ngươi trong đầu đến tột cùng giả bộ cái gì vậy?”

“Ha ha.....” Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Tầm mắt quyết định độ cao, chỉ có phóng tầm mắt toàn bộ thiên hạ, mới có đấu võ thiên hạ tư cách, Thái Cố sau khi, vô luận là nhân tộc hay là bộ tộc ta, đều phạm vào tật xấu này, cùng muốn làm vùng thế giới này bá chủ, cho nên mới đưa đến Tiên Đinh đổ nát, thiên địa biến đổi lớn, làm cho Ma tộc có thừa dịp cơ hội, nói cho cùng, tạo thành bây giờ cục diện này, quả thật Hiên Viên Tiên để cùng Xi Vưu đại yêu chi tội.”

Thanh Âm Tiên tử không khỏi cảm khái nói: “Thế nhưng riêng cốc nợ bèn sinh linh tính chung, ai có thể bảo đảm ngày sau đem Ma tộc loại bỏ sau khi, hai tộc sẽ không lại nỗi lên phân tranh?”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Đó là bọn hậu bối chuyện, đều không phải là chúng ta có thể khống chế.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Lịch sử như là bánh xe lăn lộn, vòng đi vòng lại, đèn đáp lại tuần hoàn, đúng như người phàm vương triều thay đổi, từng cái triều đại hưng thịnh cùng suy yếu đều tương tự biết bao, hết thảy vương triều thiên tử

đều biết suy yếu đều là từ nội bộ bắt đầu mục nát, thế nhưng lại có cái nào vương triều khả năng chạy trốn cái này luân hồi? Cho nên chúng ta chỉ cần ở sinh thời, hoàn thành thuộc về chúng ta sứ mệnh có thể, mà chúng ta thời đại này thuộc về chúng ta sứ mệnh chỉ có một, chính là đem Ma tộc loại bỏ, còn Thần Châu đại địa tươi sáng càn khôn.”

Vệ Băng gật gật đầu nói: “Đúng vậy, còn tương lai đến tột cùng là loài người hưng thịnh, còn là bộ tộc ta hưng thịnh, toàn băng thiêng ý a.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Các ngươi vẫn không hiểu, thế giới này nơi nào có người nào, Yêu phân chia, đều là Thần Châu đại địa muôn dân mà thôi, cái gọi là chủng tộc phân chia, môn hộ khác biệt, đều là bởi vì riêng cốc nợ làm ra lấy cớ thôi, tưởng tượng Thái Cổ thời gian, chưa từng có hơn người, Yêu phân chia? Bất kể là thần đình Hạo Thiên Thượng Đế thời gian, hoặc là Tam Thanh Đạo Tổ, Phục Hy, Nữ Ô, Thần Nông ba vị Tiên đế, vị nào không phải coi thiên hạ muôn dân làm một nhà, cái gọi là người, Yêu khác biệt chính là Hiên Viên họ cùng Xi Vưu tranh Tiên đế sau khi kết quả, cái gọi là người cùng Yêu, đại diện chỉ là hai thế lực lớn, giống như bây giờ cái gọi là Huyền Môn chư phái, không phải lại có phân ra Huyền Môn chính tông, dị phái, tà phái ba loại, nói cho cùng, môn phái nào không phải tu tiên? Có môn phái nào từ nhỏ vì hại người? Cái gọi là khác nhau bất quá là mỗi loại tu hành giá trị quan trọng.”

Vệ Tử Dạ lần này lời bàn, thực tại đem mọi người tại chỗ sơ hồn, mặc dù là Trương Thiên Vũ, cũng vạn vạn không ngờ rằng, tâm mắt của Vệ Tử Dạ lại đạt được độ cao như thế, kể cả chính hắn, tự nhận là đã có tương đương cái nhìn đại cục, nhưng vẫn không có nhảy ra này chủng tộc cùng môn phái khác biệt, cùng Vệ Tử Dạ so sánh, lại phát hiện cả hai căn bản là vắng mặt một cấp độ, giống như khác biệt một trời một vực.

Kể cả luôn luôn chịu đựng Huyền Môn giáo dục, đối với Yêu tộc có cực sâu thành kiến Thi Vân, cũng đồng dạng vì đó run lên, bởi vì Vệ Tử Dạ lời nói này, trực tiếp đưa nàng mấy năm nay chỗ thành lập thế giới quan toàn bộ đậm vỡ.

Nàng từng không tới một lần ảo tưởng Huyền Môn đồng đạo tề tâm hợp lực, tru diệt yêu ma 2 loài, để Huyền Môn nhất thống thiên hạ, như vậy thiên hạ liền có thể hài hòa, thế nhưng nghe đến lần này lời bàn thời gian, này mới phản ứng được, không cần nói thiên hạ này Huyền Môn khó có thể làm cho phù hợp, liền nói Côn Lôn một phái, thì đã đã xảy ra thủ đồ Ti Đồ Dịch phản lại chuyện môn phái, bây giờ càng là vì kế nhiệm đại thống phân cách hai cái phe phái, nói cho cùng, nhưng vẫn là riêng cốc nợ sở trí.

Cho nên, Vệ Tử Dạ nói cũng không sai lầm, thế giới này xưa nay đều không có cái gọi là chủng tộc cùng môn phái phân chia, có, chỉ là người riêng cốc nợ, chính là bởi vì có riêng cốc nợ, mới có đấu tranh, mới có suy yếu, mặc dù là người phàm vương triều thay đổi, cái gọi là thối rữa, ban đầu lúc đó chẳng phải theo riêng cốc nợ bắt đầu?

Làm mọi người có riêng cốc nợ sau khi, thì sẽ sản sinh xung đột lợi ích, sau đó coi đây là trung tâm, chuyển hóa thành toàn bộ thế lực tranh đấu, cuối cùng diễn biến phát triển đến không thể vẫn hồi mức độ thời gian, vương triều thì sẽ triệt để suy yếu, bị mới phát vương triều thay vào đó, như thế vòng đi vòng lại, đèn đáp lại tuần hoàn.

Cho nên, khi nghe đến Vệ Tử Dạ lần này lời bàn sau khi, mọi người tại chỗ tâm tình tùy theo không biết là đến thăng hoa, ngoại trừ Vệ Tử Dạ ở ngoài, tất cả mọi người nhắm hai mắt lại, cẩn thận cảm ngộ này một tia hiểu ra mang đến đại đạo cảm ngộ, mặc dù mọi người tu vi không có vì vậy mà tăng lên, thế nhưng mọi người tâm tình, lại là có rõ rệt thăng hoa.

“Đa tạ bệ hạ ân chỉ điểm!”

Ba vị Thần Vương rốt cuộc là tu vi tuyệt luân này bối, đầu tiên theo ngộ đạo bên trong tinh táo lại, lập tức thành tâm cảm kích nói.

Vệ Tử Dạ cười cười, không nói gì, chỉ là từ từ lắc lắc đầu.

Ba vị Thần Vương này mới phản ứng được, những người khác còn ở cảm

ngộ bên trong, vội vàng im lặng không dám nói nữa.

Ước chừng kéo dài chừng một khắc đồng hồ, mọi người lúc này mới toàn bộ mở hai mắt ra, Vệ Tử Dạ mắt thấy mọi người hai mắt hiếu sáng, biết bọn họ tất cả đều có điều cảm ngộ, lúc này mới vui mừng gật gật đầu nói: “Không sai, các ngươi cuối cùng là hiếu.”

Vệ Băng không khỏi có chút ngạc nhiên nói: “Hoàng huynh, vì sao cái gì không có từng nghe ngươi nói này?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Vì huynh cái này cũng là ở hôm nay nhìn thấy Thiên Vũ cùng Thi Vân sau khi đột phát cảm ngộ, có điều vừa mới đã nói, lại là vì lập tức này Thần Hoàng Điện bên trong, cùng là người một nhà.”

“Hả? Bệ hạ lời ấy là ý gì?” Thanh Âm Tiên tử nghe đến thần hoàng nói mình là người một nhà, trong lòng tuy có ít ỏi mừng thầm, nhưng là vẫn không nhịn được hỏi.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Đương nhiên là, cung điện này trong vòng, cũng không có con kia hắc thủ sau màn.”

Lý Lăng Phong không khỏi hiếu kỳ nói: “Thầy là như thế nào xác định?”

Vệ Tử Dạ cười cười, cực kỳ tự tin nói: “Trải qua mấy tháng này quan sát, sư phụ đã đại khái xác định ai là phía sau màn đen sau, khóc tang tiền bối một mảnh thành tâm có thể sáng sủa nhất nguyệt, Thanh Âm Thần Vương chính là hậu nhân của danh môn, còn hèn mọn Thần Vương, mặc dù nhìn qua hiềm nghi lớn nhất, thế nhưng ngược lại là hiềm nghi nhỏ nhất.”

Hèn mọn chân nhân không khỏi có chút bất ngờ, lập tức hiếu kỳ nói: “Bệ hạ đây là ý gì?”

Vệ Tử Dạ ha ha cười nói: “Chính ngươi tật xấu chính mình không biết sao?”

“Ha ha ha.....”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, trực tiếp dẫn tới khóc tang lão nhân cười ha ha, kể cả luôn luôn rụt rè Thanh Âm Tiên tử cùng Vệ Băng cũng là che mặt cười khẽ.

Hèn mọn chân nhân bị mấy người này 1 châm biếm, không khỏi biến sắc, cười khổ một tiếng nói: “Bệ hạ còn là không nên xốc lên thần ngǎn mới là.....”

Nhin thấy hèn mọn chân nhân cái này hình dáng, mấy người lại là cười vui vẻ hơn, chỉ có mấy tiểu bối thấy lần này tình cảnh lại là rơi vào trong sương mù, không có nhận thức.

Lý Mục không khỏi hiếu kỳ nói: “Hèn mọn Thần Vương đến tột cùng có cái gì tật xấu?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Tật xấu của hắn giống như ngươi.”

“Giống như ta?” Lý Mục bị cái này đáp án làm như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, dùng sức suy nghĩ hồi lâu, thủy chung không nghĩ ra nguyên cớ, lập tức hướng về Lý Lăng Phong tìm hỏi: “Ta đây có cái gì tật xấu?”

Lý Lăng Phong thật sự nhịn không nổi, một bên chỉ vào đầu, một bên ha ha cười nói: “Này!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 411: Đến Tiếp Sau Sắp Xếp

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Lý Lăng Phong mặc dù không có nói rõ, thế nhưng ấy ý tứ đã không cần nói cũng biết, hèn mọn chân nhân cẩn bản cũng không có làm cái kia hắc thủ sau màn đầu óc, nói cách khác, diệt trừ đầu tiên loại trừ đi thư sinh áo trắng, cùng trong điện khóc tang lão tử cùng Thanh Âm Tiên tử ở ngoài, này gián điệp thì xuất hiện ở còn lại mấy vị yêu vương bên trong.

Hèn mọn chân nhân mặc dù bị đương chúng điểm ra đầu óc không đủ dùng, thế nhưng tốt lười biếng tắm thoát hiềm nghi, hơn nữa tật xấu này mặc dù trước đây không có chuyển tới trên mặt dài nói, thế nhưng cũng là mọi người chu sự tình, kể cả chính hắn cũng là rõ ràng trong lòng, cho nên trước mắt mặc dù bị Thiếu chủ Lý Lăng Phong ngay mặt điểm ra, không những không hề không vui, ngược lại là trong lòng mừng thầm liên tục.

Lập tức tìm hỏi: “Dùng bệ hạ ý kiến, này hắc thủ sau màn rốt cuộc là ai?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Mặc dù bản tôn trong lòng đã có khái luận, thế nhưng là không thể nói, dù sao nếu là sai rồi, sẽ lạnh lẽo lòng người, trước mắt ta cố ý cấp cho đi bốn người bọn họ, chính là muốn cho Thanh Khâu Sơn lộ ra kẽ hở, nói vậy cái kia hắc thủ sau màn nên không kiềm chế nổi, đến vào lúc ấy, tự nhiên sẽ xốc lên cái này đáp án.”

Khóc tang lão nhân nghe được Vệ Tử Dạ lời ấy, cuối cùng đã rõ ràng rồi năm đó rồng lửa chân nhân vì sao lại chọn Vệ Tử Dạ tướng mạo xấu xí này tiểu tử vắt mũi chưa sạch kế nhiệm đại thống, trước mắt hắn biểu hiện ra, bất kể là tươi đẹp tuyệt tuyệt tu vi, hoặc là không phải bình thường tầm mắt, hay là bày mưu nghĩ

kết trí tuệ, xa không phải bợn họ tám cái tự cho mình siêu phàm lão yêu có thể so sánh với.

Bây giờ Thanh Khâu Sơn có Vệ Tử Dạ như vậy nhân tài thừa kế đại thống, lo gì Yêu tộc không thể hưng thịnh?

Cho nên khóc tang lão nhân vào giờ phút này, rõ cuộc hiểu rõ, Yêu tộc tương lai căn bản cũng không cần bợn họ này quan niệm cổ xưa lão gia hỏa đi lo lắng, bợn họ bây giờ muốn làm, gần như chỉ cần toàn tâm toàn ý phụ tá Vệ Tử Dạ có thể, có như vậy nhân tài làm như người lãnh đạo, lo gì Yêu tộc không thịnh hành?

Nhìn thấy ba vị yêu vương đã minh bạch hắn chi viện ý đồ chân chính của Bồng Lai, Vệ Tử Dạ khẽ mỉm cười nói: “Được rồi, việc này không muốn lại nói ra, chiêu này chính là tìm đường sống trong chỗ chết hiểm chiêu, kế tiếp Thanh Khâu Sơn an nguy, còn cần ba vị Thần Vương toàn lực phối hợp, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

“Chúng thần minh bạch!” Ba vị yêu vương vội vàng trả lời.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Hôm nay cứ như vậy đi, trước tiên tản đi đi, khóc tang tiền bối ngươi còn ở lại Thần Hoàng Điện, nơi này an nguy liền dựa vào ngươi nhiều phí tâm.”

Khóc tang lão tử vội vàng ngã quy trên đất, cất cao giọng nói: “Bệ hạ xin yên tâm, chấn hưng Thanh Khâu bèn thần suốt đời mong muốn, thần bất tử, tất bảo đảm thần hoàng chu toàn.”

Vệ Tử Dạ liền vội vàng đem khóc tang lão nhân đỡ lên, cười nói: “Tiền bối chi tâm, nhật nguyệt có thể sáng sửa, bản tôn trong lòng minh bạch.”

“Đa tạ bệ hạ.” Khóc tang lão nhân vội vàng nói cảm ơn.

Vệ Tử Dạ cười cười,

Quay đầu đối với Thanh Âm Tiên tử cùng hèn mọn chân nhân nói: “Hai vị đồng dạng không thể xem thường, chân nhân phụ trách giám thị thần hạnh cùng Chiến Vô Cực hai tòa Thần Vương đỉnh xu hướng, Tiên tử liền phụ trách Xá Nữ cùng Sư vương hai tòa thần đỉnh, một khi có gió thổi cỏ lay, phải tránh không thể đập cỏ động rắn, nhất định phải trước tiên hướng về bản tôn báo cáo, chúng ta bàn bạc qua sau khi nói lại.”

“Thần minh bạch!” Hèn mọn chân nhân cùng Thanh Âm Tiên tử vội vàng lĩnh mệnh.

Khóc tang lão nhân không khỏi có chút bất ngờ, lập tức hỏi: “Bệ hạ, cái kia thư sinh áo trắng bên kia.....”

Vệ Tử Dạ trực tiếp trả lời: “Thư sinh áo trắng bên kia không cần phải xen vào, trong đầu hắn ngoại trừ luyện khí lại không cái khác, đúng là Xá Nữ bên kia, còn làm phiền Tiên tử nhiều hao chút tâm tư, bốn vị này không thể loại trừ hiềm nghi Thần Vương bên trong, mặc dù hiềm nghi của Xá Nữ nhỏ nhất, thế nhưng bản tôn thủy chung không yên lòng nàng.”

“Thần minh bạch, ngày mai thần liền có thể vay mượn thăm bệnh từ trước điều tra một phen.” Thanh Âm Tiên tử vội vàng trả lời.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ cái này sắp xếp lại là để Lý Lăng Phong có chút, lập tức hỏi: “Xá Nữ với lần trước Bạch Vân Sơn lúc lâm vào hôn mê, hắn là sẽ không là của nàng?”

Lý Lăng Phong vị trí hỏi, vừa vặn cũng là Thanh Âm Tiên tử suy nghĩ, mặc dù nàng miệng đầy đáp ứng sắp xếp của Vệ Tử Dạ, thế nhưng bây giờ bị Lý Lăng Phong hỏi lên, cũng là nghi hoặc không thôi, lập tức vễn tai lên cẩn thận nghe đáp án của Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Hiện nay sư phụ có khả năng loại trừ, chỉ có bọn họ ba vị cùng quần áo trắng bốn người, nếu như cái kia tin tức là thật nói, thì nhất định ở còn lại bốn vị Thần Vương bên trong, cho nên sư phụ không có bắt

kỳ lý do gì, gần như chỉ là cảm giác thôi, dù sao việc này quan hệ đến ta Thanh Khâu Sơn sống còn, chúng ta chỉ có thể căn cứ thà rằng bỏ qua, không thể bỏ qua nguyên tắc cẩn thận đợi đến, nếu không hậu quả khó mà lường được.”

Khóc tang lão nhân gật gù, không nhịn được tán dương: “Ta cảm thấy bệ hạ cẩn thận là tất yếu.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Được rồi, hôm nay cứ như vậy đi, trước tiên tản đi đi.”

Dứt lời, liền bắt chuyện Lý Lăng Phong bọn người ra Thần Hoàng Điện, hướng về tẩm cung bước vào.

Trương Thiên Vũ đột nhiên nhớ tới tựa hồ không có nhìn thấy Đông Hải Long cung một đám yêu tu, lập tức hướng về Vệ Tử Dạ tìm hỏi: “Tiền bối, ngày gần đây có từng thấy có người đến nhờ vả?”

“Nhờ vả? Nhờ vả ta Thanh Khâu Sơn?” Vệ Tử Dạ nghe xong không thấy có chút bất ngờ, khó có thể tin nổi.

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Đúng vậy, tiền bối nghe nói qua Long cung gì?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Tự nhiên nghe qua, Long cung thường gọi là Thủy Tinh Cung, thân thể ở tầng ba mươi sáu trong biển, chính là Đông Hải lớn nhất yêu tu điểm tụ tập, làm sao? Chẳng lẽ là bọn họ đến nhờ vả? Long cung đã xảy ra chuyện gì sao?”

Lời đến một nửa thời gian, Vệ Tử Dạ rốt cục phản ứng lại, này trong long cung đều là yêu tu, nếu là Đông Hải có chuyện nói, trong thiên hạ ngoại trừ Thanh Khâu Sơn ở ngoài, e sợ còn coi là thật không có chỗ nương thân của bọn họ, cho nên nhắc tới này Long cung nói, hắn liền cũng tin tám chín phần.

Trương Thiên Vũ lập tức đem Thủy Tinh Cung ám hại Bồng Lai tiên cảnh,

ngược lại bị bọn họ chém vân Yêu thủ việc 11 nói hết.

“Tốt! Tốt! Tốt!.....” Vệ Tử Dạ bên này là càng nghe càng cao hứng, mặc dù hắn cũng chưa gặp qua Đông Hải Long cung yêu tu, thế nhưng Bảo Chi lão yêu tên tuổi lại là như sấm bên tai, đặc biệt là nghe đến mấy người vay mượn năm Thanh Khâu Sơn tên đem đi đạo lừa gạt mà khi đến, càng kích động không thôi.

Trương Thiên Vũ sau khi nói xong, đột nhiên lại nghĩ tới lúc trước Phù Dung Tiên tử áp chế việc, liền vội vàng hỏi: “Tiền bối biết này Bảo Chi lão yêu học trò là ai chẳng? Nghe Phù Dung Tiên tử nói, học trò cưng của hắn sống nhờ với Thanh Khâu Sơn bên trong, cũng chính là bởi vì coi đây là áp chế, hắn mới có thể suất một đám yêu tu đã đến nhờ vả.”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Cái này ta thì không rõ lắm, chẳng qua nếu như Bảo Chi tiền bối coi là thật đến nhờ vả nói, không khó tìm hiểu.”

Mấy người một bên tán gẫu vừa đi, rất nhanh sẽ tới tẩm cung.

Tiến vào tẩm cung sau khi, Vệ Tử Dạ lập tức đem Vu Tị đẩy ra, sau đó mở ra trận pháp bảo vệ, gặp Vệ Tử Dạ cẩn thận như vậy, mấy người không khỏi hơi nghi hoặc một chút, Vệ Tử Dạ lúc này mới không nhịn được nói: “Thiên Vũ, nói đến, cái kia Đông Thiên Môn một chuyện đến tột cùng thăm dò được như thế nào, còn có, các ngươi đến tột cùng là như thế nào theo Thanh Khâu huyệt đi ra.”

Vệ Tử Dạ dùng thành chờ đợi, Trương Thiên Vũ đúng là cũng không có ăn giấu, dù sao cái kia Đông Thiên Môn việc coi như nói ra, cũng không quan hệ nặng nhẹ, dù sao lấy bây giờ tu giới thực lực, đừng nói Đông Thiên Môn giấu ở tầng mờ, cho dù là ở vùng đất này bên trong, dùng bây giờ tu sĩ tu vi, còn thi triển không ra dời non lấp biển thần thông, cho dù là Vệ Tử Dạ cũng không được, cho nên hắn đem liên quan tới Đông Thiên Môn việc nói ra, chỉ là đem thánh linh Thương Long đưa bọn họ xuyên qua thiên địa kết giới trải qua, đổi thành không cần thận rơi một trong nước xoáy.

Vệ Tử Dạ nghe đến Đông Thiên Môn lại ở tầng một ở ngoài, không khỏi có chút thất vọng, xem ra muôn noi theo Côn Lôn núi dùng Bắc Thiên Môn trấn thủ sơn môn ý nghĩ, là phải dẹp.

Đúng là Lý Mục cái này đơn độc tế bào nghe xong kích động không thôi, trực tiếp lôi kéo Trương Thiên Vũ liền muốn ấy dẫn đường đi tầng một lại đi dạo.

Chỉ tiếc, bây giờ Đông Cực xanh hoa khiến ở Phu Dịch trong tay, bọn họ có thể không chắc chắn mạnh mẽ xông vào cái kia ba tòa trận pháp, còn theo Đông Hải vòng xoáy đi ra, vậy thì càng không có thể, không có Phượng Dao, Thương Long làm sao có khả năng hiện thân?

Chỉ là bị Lý Mục như vậy nháo trồ, lại là để Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người lại nhớ tới Phu Dịch bọn người, trong lòng không khỏi vì đó lo lắng lên.

“Ngươi xem một chút ngươi! Làm mò cái gì!”

Nhin thấy Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân hai người sắc mặt có chút khó coi, Vệ Băng lập tức liền phản ứng lại hai người là vì chuyện gì ưu sầu, lập tức quát mắng một tiếng.

Lý Mục tự nhiên cảm thấy oan ức, trong miệng lầm bầm một tiếng: “Ngược lại có Thần Nông đǐnh, sợ cái gì……”

Lý Lăng Phong mặc dù cũng đồng dạng đang vì Phu Dịch các loại ba người lo lắng, thế nhưng chuyện như vậy chỉ có thể là làm hết sức mình, nghe mệnh trời, vô luận bọn họ như thế nào sốt ruột, đều là không công, lập tức khuyên lơn: “Đúng vậy…… Thần Nông đǐnh chính là thế gian đệ nhất phòng ngự thần khí, đừng nói là một bầy giờ Ma tộc thực lực, cho dù là Thái Cổ thời gian Ma tôn đích thân tới cũng không thể đem đánh nát, cho nên chúng ta không cần quá lo lắng.”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng, cười khổ nói: “Nói là như vậy cái nói, lý là như vậy cái lý, thế nhưng một ngày nhìn không tới bọn họ bình an trở về, lo lắng là không thể tránh được.”

“Nếu không chúng ta cũng đến xem?” Lý Mục lại đề nghị.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Điều này e rằng không được, ta và Thi Vân chút ít lưu chốc lát, liền muốn chạy tới Đông Hải nghênh tiếp Bồng Lai Tiên tử, dù sao đường của Bạch Vân Sơn các nàng không quen.”

“Ta tùy các ngươi cùng đi chứ?” Lý Mục vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng cao hứng nói.

Trương Thiên Vũ nơi nào không biết là, Lý Mục vốn chính là hiểu động người, lần trước Thần Nông Giá một nhóm liền không có mang tới hắn, bây giờ lại có Thanh Khâu huyệt một chuyện, cho nên trước mắt tự nhiên là rực rịch, nghe đến Trương Thiên Vũ phải đi, nơi nào khả năng buông tha cơ hội lần này.

Có điều chuyện như vậy, cũng không phải hắn làm người đoạt được, Trương Thiên Vũ lập tức cười nói: “Ngươi trước tiên cần phải hỏi qua Vệ tiền bối cùng mẹ ngươi?”

Lý Mục vừa nghe này mới phản ứng được, bất quá hắn cũng không dám hướng Vệ Tử Dạ bên này cầu xin, lập tức ôm cánh tay của Vệ Băng, như đứa bé con giống nhau nắn nỉ nói: “Mẹ.....”

Muốn Lý Mục thiếu niên thời gian bị bắt đi Ma tộc quăng mỏ làm nô, bây giờ mất mà lại được, Vệ Băng tự nhiên đối với hắn sủng ái rất nhiều, lúc này mới làm cho hắn dám ở Vệ Tử Dạ huynh đệ trước mặt không giữ mồm giữ miệng, bây giờ bị Lý Mục như vậy nắn nỉ, Vệ Băng mặc dù không muốn hắn đi mạo hiểm, thế nhưng vừa không tiện cự tuyệt, lập tức nhìn về phía Vệ Tử Dạ, muốn huynh trưởng đóng vai cái này mặt đen.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ chẳng những không có từ chối, ngược lại cực kỳ tán thành, đồng ý Lý Lăng Phong cùng Lý Mục hai người cùng đi, thật sự là để Vệ Băng có chút bất ngờ, Vệ Băng nhất thời có chút không vui.

Vệ Tử Dạ vội vàng giải thích đến, trước mắt Thanh Khâu Sơn chính là thời kỳ không bình thường, hai người bọn họ ở lại trong núi ngược lại là nguy cơ trùng trùng, không bằng đi ra ngoài một chút tránh né khó khăn, chỉ là bọn họ nhất định phải chú ý chính là, hai người tuyệt đối không thể cùng Ngân Hạnh Tử hoặc Chiến Vô Cực một trong số đó đơn độc cùng nhau.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 412: Cửa Thành Sóng Gió

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Kế tiếp, Trương Thiên Vũ một nhóm bốn người liền tuỳ tùng Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực cùng chạy tới Đông Hải bờ biển nghênh tiếp Bồng Lai một đám, dự tính với hôm sau giờ mao tả hữu, liền có thể đến mục đích.

Có hai vị Thần Vương mở đường, tầm thường bọn đạo chích nào dám chặn đường, cho nên đường này nhất định là thông suốt, tạm thời vượt trên không nhắc tới.

Hai đóa hoa nở, mỗi một đơn một chi.

Lại nói một bên khác Phu Dịch bọn người, ước chừng ở tới gần giờ Dậu lúc này mới rõ cục xuyên qua vô tận biển cả, tới gần Nam Hải bờ biển, có điều phòng ngừa hành tung bại lộ, ở ý bảo của Phu Dịch dưới, Thần Lộ thu hồi thuyền cứu nạn, mấy người là vay mượn 108 tiên thuật bên trong “vào nước” lén vào trong biển rộng, chỉ đợi màn đêm buông xuống sau khi lại lên bờ.

“Vào nước”, cùng tầm thường tiên pháp bên trong “tị thủy quyết” khác thường gập cùng công hiệu quả, bình thường đất liền tu sĩ không tập kỹ năng bơi, cho nên thường dùng này tiên pháp với nước Trung Hành đi, có điều sức chiến đấu cũng sẽ tùy theo mất giá rất nhiều, cho nên nếu muốn ở trong nước chiến đấu, liền cần thi triển cái khác phép thuật, ví dụ “tiêm uyên súc địa” Bên trong, liền có ngự thủy thiên, chỉ tiếc Phu Dịch bọn người bởi vì ít ỏi ở trong nước chiến đấu, cho nên vẫn chưa tập được ngự thủy thiên, còn càng thêm có lợi cho trong nước chiến đấu “dời sông lấp biển”, thì càng không có tu hành.

Tháng giêng thời khắc, ban ngày ngắn đêm dài, ước chừng ở giờ Dậu canh ba trong lúc Thái Dương đã biến mất với đường chân trời, màn đêm từ từ kéo lên, năm người lúc này mới cẩn thận hướng về bờ biển sờ soạng, mãi đến tận giờ Tuất 4 khắc (một khắc làm Thập Ngũ phân, 4 khắc làm chỉnh điểm, vừa gọi bằng đang lúc) lúc, lúc này mới lặng lẽ sờ lên bờ biển, sau đó đi hướng về Nam Hải ven biển lớn nhất thành trì “Phúc An Thành”.

Cũng không phải bọn họ rảnh đến tẻ nhạt muốn vô cớ sinh sự, thật sự cũng là hành động bất đắc dĩ.

Phải biết rằng Nam Hải dù sao ngủ đông rất nhiều tu tiên sĩ, cho nên này Nam Hải bờ biển có thể không giống như phương bắc cánh đồng hoang vu bảo vệ yếu kém, chỉ Phúc An Thành trong vòng bán kính trăm dặm, liền đóng quân Ma tộc “cuồng ma quân đoàn”, sau đó 300 dặm nơi, lại có một vị khác Ma soái vân trung quân một bên ứng phó, cho nên ở như vậy trong hoàn cảnh, mặc dù Phúc An Thành cũng đồng dạng có trọng binh nắm chắc, nhưng cũng là so ra an toàn nhất đường, nếu không bọn họ liền phải trực tiếp đối mặt cao thủ như mây Ma tộc đại quân đóng quân đại doanh, thậm chí có thể trực tiếp đối mặt tu vi sâu không lường được Ma soái - - cuồng ma trăm dặm vui.

Cho nên so ra, trọng binh canh gác Phúc An Thành ngược lại là an toàn rất nhiều, dù sao Phúc An Thành phía Nam cũng không có thiếu ven biển trấn nhỏ cùng thôn trang, mỗi ngày vào thành đi lại dân chúng cũng là nỗi liền không dứt, cho nên bọn họ chỉ cần xen lẫn trong trong những người này, liền có thể bình an vào thành, sau đó sẽ mượn cơ hội theo cửa bắc kiếm ra vân có thể.

Năm người lặn xuống Phúc An Thành xung quanh lúc, đã gần đến giờ sủu, Phúc An Thành giống như Cửu An Thành, màn đêm buông xuống sau khi, cửa thành thì sẽ đóng chặt, cho nên bọn họ hôm nay ngoại trừ mạo hiểm bị phát hiện nguy hiểm vượt qua tường thành vào thành ở ngoài, liền chỉ có thể chờ đợi hùng đông sau khi lại lừa dối quá quan.

Nhin trước mắt khí thế nguy nga cửa thành cùng tường thành, lại cùng Cửu

An Thành có chút tương tự, huynh trưởng bóng người của Đông Hạo lập tức hiện lên ở Thần Lộ trong đầu.....

Mấy người nhìn thấy Thần Lộ đột phá dừng lại,

Còn đúng là nàng có cái gì phát hiện, Đại Hình không khỏi có chút bối rối nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, có phải là có cái gì phát hiện?”

“Không.....” Thần Lộ lắc lắc đầu, thuận miệng trả lời một câu.

Mấy người này mới phát hiện Thần Lộ tâm tình tựa hồ có hơi cơn sóng nhỏ, phảng phất đầm chiêu hình dáng, Phượng Dao vội vàng quan tâm nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, ngươi không thoải mái sao?”

“Ai da.....” Thần Lộ thở dài một tiếng, lắc lắc đầu, không nói gì.

Nhin thấy Thần Lộ dáng dấp như vậy, Phu Dịch lập tức phản ứng lại, chắc là từ lần trước Cửu An Thành thời gian Đông Hạo đi không từ giã, hôm nay đột nhiên nhìn thấy cùng Cửu An Thành có chút tương tự Phúc An Thành cửa thành, trong lòng nhớ nhung huynh trưởng gây nên.

Phu Dịch lập tức nhẹ giọng khuyên lơn: “Được rồi, trước tiên không muốn nghĩ đến, qua mấy ngày tới Bạch Vân Sơn, ta cùng ngươi đi Quỷ Thánh nơi đó đi một lần.”

Phượng Dao lúc trước tình cờ cũng nghe bọn họ nói về Đông Hạo, biết hắn đã bái vào Quỷ Thánh môn dưới, cho nên Phu Dịch bên này vừa nhắc tới Quỷ Thánh, nàng liền biết Thần Lộ là nhớ nhung huynh trưởng, vội vàng cũng tiến lên an ủi.

Có điều Thần Lộ theo tu vi tăng lên, tâm tình cũng chiếm được thăng hoa, đối với loại chuyện này xa không phải vốn như vậy chấp nhất, hơn nữa chính nàng cũng phi thường rõ ràng, Đông Hạo đã lựa chọn Linh tu chi đạo, chính là không muốn rời đi nàng, ngày đó đi không từ giã nhất định là có khôn kẽ nỗi khổ tâm

trong lòng, đợi cho Đông Hạo giải quyết cái kia nỗi niềm khó nói sau, chính là nàng hai huynh muội tập hợp thời gian.

Cho nên, để không cho Phu Dịch cùng Phượng Dao vì chính mình lo lắng, Thần Lộ rất nhanh sẽ điều chỉnh được rồi tâm tính, khẽ mỉm cười nói: “Ta không sao rồi, chúng ta vào thành a, đừng chậm trễ thời gian.”

“Tốt.....”

“Không được!”

Ai ngờ, Phu Dịch còn chưa dứt lời, một đường thúc giục Đại Hình ngược lại là trực tiếp phản đối, Phu Dịch các loại ba người đang nghi hoặc thời gian, nhưng có Đại Khanh giải thích: “Phúc An Thành mỗi đêm đều sẽ giới nghiêm, bây giờ trong thành ngoại trừ tuần tra Ma tộc chó săn chính là ăn chơi chè chén Ma Bình, chúng ta bây giờ đi vào không thể nghi ngờ với chui đầu vô lưới.”

“Hả..... thì ra là thế!” Đại Khanh như vậy vừa nói, Phu Dịch bọn người lập tức phản ứng lại, lúc trước Cửu An Thành bên trong cũng có cùng loại giới nghiêm, cho nên bọn họ mới vào Cửu An Thành thời gian, mới có thể sống nhờ với lão vương gia bên trong, chỉ tiếc đến cuối cùng bọn họ cũng không có hiểu rõ lão Vương này thân phận thực sự, đến tận cùng là vốn chính là gián điệp mượn cơ hội lén vào Phong Ba Trang, còn là đột nhiên làm phản, chuyện đến nước này vẫn như cũ còn là một không giải được bí ẩn.

Có điều tất cả những thứ này cũng không oán được người khác, thực là vì Phu Dịch lúc đó thái quá kích động sở trí, nếu không Vệ Tử Dạ nhất định có biện pháp bức ép mở miệng nói ra lời nói thật, có điều, cũng chính là bởi vì chuyện này tồn tại, mới làm cho hắn sau đó gấp chuyện thời gian hơn một phần bình tĩnh, cũng đang đáp lại câu kia “họa này phúc chỗ dựa vào, phúc hổ họa chỗ nằm”, có đôi khi, này đến tột cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu, thật đúng là nói không rõ ràng.

“Chúng ta đây bây giờ nên làm gì?” Phượng Dao hỏi.

Đại Khanh mày liễu vừa nhíu, trầm tư một lát sau nói: “Đợi hùng đông sau khi cửa thành mở ra thời gian rồi nói sau.”

Kế tiếp, mấy người liền vẫn ẩn nấp ở quan đạo bên cạnh trong bụi cỏ dại, tới gần giờ mao thời gian, trước cửa thành đã vụn vặt lẻ tẻ hội tụ ước chừng hơn ba mươi người vân du bốn phương thương nhân, năm người lập tức nhảy ra bụi cỏ, lẩn vào bọn này vân du bốn phương thương nhân bên trong, theo một tiếng chuông sớm vang lên, Phúc An Thành cửa thành rốt cục mở ra.

Phu Dịch bọn người để ngừa sanh biến, vì vậy liền xếp hạng đội ngũ trung gian, theo đoàn người hướng về trong thành tuôn tới.

“Tựa hồ có gì đó không đúng……” đúng lúc này, Phu Dịch cảm giác đội ngũ tiến lên có chút chầm chậm, lập tức nhẹ giọng nhắc nhở một tiếng.

Nhưng không nghĩ, Đại Khanh cười nói: “Không có chuyện gì, buổi sáng sớm lúc vào thành phần lớn là một vài vân du bốn phương thương nhân, những người này trên người có mỡ, cho nên này giữ cửa thành chó săn bọn đều sẽ mượn cơ hội ăn bớt.”

Dứt lời, tay nhỏ liền hướng về bên hông tìm kiếm, thế nhưng này tìm töi bên dưới, sắc mặt lại là biến đổi, lập tức đối với Đại Hình nói: “Ngươi xem một chút ngươi nơi đó.”

“Không phải ở tỷ tỷ ngươi ở chính giữa gì?”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Đại Hình còn là đưa tay thăm dò vào bên hông, chỉ là này tìm töi không việc gì, sắc mặt cũng thuận theo khó coi đến cực điểm.

Phu Dịch bọn người nhìn ra rơi vào trong sương mù, không biết là này tỷ muội hai người đến tột cùng đang tìm cái gì, có điều nhìn tình huống, hiển nhiên hai người cũng không có tìm töi này cửa thành canh phòng phải gì đó, nếu không hai nữ sắc mặt cũng sẽ không như vậy khó coi.

“Các ngươi rốt cuộc đang tìm cái gì?” Phượng Dao không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Nhanh lên một chút a, phiền phiền nhiễu nhiễu làm gì chứ?”

Còn chưa các loại tý muội hai người đáp lời, liền truyền đến quát to một tiếng, mấy người này mới phát hiện, đội ngũ này tiến lên tốc độ mặc dù có chút chậm, thế nhưng trước mặt bọn họ cũng không có nhiều người, lúc này đã đến phiên bọn họ nơi đây, mà này cửa thành canh phòng cũng chỉ có thể trước ở tiểu đội trưởng làm việc trước khi theo này mõ bên trong lại lau chùt dầu, nếu là đợi cho tiểu đội trưởng đến rồi, vậy hết thảy thu chi liền đều sẽ tiến vào tiểu đội trưởng hầu bao, cho nên đối với Phu Dịch bọn người chậm rì rì hình dáng cực kỳ cẩn túc.

Bị cửa thành canh phòng thúc giục, Đại Khanh tý muội hai người sắc mặt càng thêm khó coi, Đại Khanh chỉ phải kiên trì đi tới, thấp giọng nói: “Vị đại ca này, chúng ta tiền nong bị tiểu tặc mò đi rồi, có thể không xuyên qua chúa đựng một chút để cho chúng ta đi vào, ngày sau tất có thảm tạ.”

“Cái gì!” Thủ vệ kia vừa nghe lại không có mõ, nhất thời giận tím mặt, vung lên trong tay trường tiên liền hướng Đại Khanh trên người quất tới.

Phu Dịch xem ở trong mắt ngắn lửa vô danh nhất thời bốc lên ba trượng, trực tiếp đem nhuyễn tiên nắm ở trong tay, hé lớn một tiếng nói: “Ngươi dựa vào cái gì đánh người.”

“Ui!” Canh phòng nhìn qua Phu Dịch lại dám quản việc không đâu, không thấy có chút bất ngờ, có điều để hắn nhìn thấy Phu Dịch thân hình to lớn, đặc biệt là cái kia song tinh trong mắt càng tinh quang lóe lên thời gian, không khỏi rùng mình một cái.

Nhưng mà, canh phòng rất nhanh sẽ phản ứng lại, bây giờ tại đây Phúc An Thành nơi cửa thành, hắn đại diện nhưng Ma tộc, dù cho người trước mắt này là tu sĩ, hắn cũng không cần sợ hãi, bởi vì một khi có người gây sự nói, hắn chỉ cần

hét lớn một tiếng, trên tường thành Ma Bin sê hạ xuống giúp đỡ.

Nghĩ đến đây, canh phòng lập tức cười khẩy nói: “Tiểu tử, ngươi cũng biết ngươi làm như vậy hậu quả?”

Đối lập Ma tộc mà nói, Phu Dịch bình sanh càng thêm căm hận chính là những ma tộc này chó săn, bởi vì ở âm u quặng mỏ làm nô lệ trong khi, chánh thức làm cho bọn họ này thợ mỏ sống không bằng chết, UU đọc sách ww w. uu ka &# 110; shu. Co &# 109; cũng không phải này cao cao tại thượng Ma Bin, chính là này 2 chó săn, cho nên nhìn thấy trước mắt này chó săn lại lớn lối như thế, Phu Dịch nhất thời giận không chồ phát tiết.

Chỉ là ngay ở Phu Dịch muốn động thủ dạy dỗ cái này tay trói gà không chặt người phàm thời gian, Thần Lộ vội vàng đem kéo, đối với thủ vệ kia nói: “Đại ca không nên động khí, chúng ta dù sao đều là đồng tộc.”

Vốn Thần Lộ cùng Phượng Dao liền xếp hạng ba người sau khi, Đại Khanh tỷ muội lớn lên mặc dù cũng ký hiệu, thế nhưng cũng không coi là tươi đẹp, chỉ là so với này phần trang điểm tục phần nhiều hơn một chút cách trang khí chất thô, cho nên thủ vệ kia vẫn chưa khởi sắc lòng, cho nên mới có muốn dùng trường tiên dạy dỗ thơm lừng khanh ý nghĩ.

Thế nhưng Thần Lộ nhưng không như thế, Thần Lộ vốn thì lớn lên xinh đẹp như hoa, bây giờ lại phối hợp này thân thể nghê thường tiên y sau khi, càng vì đó tăng thêm một loại kinh thế hãi tục tao nhã khí chất, cả người đứng ở nơi đó phảng phất cửu thiên tiên nữ hạ phàm trần vây.

Thủ vệ kia xem ở trong mắt, nhất thời sắc tâm nổi lên, lúc trước lửa giận lập tức hóa thành tà hỏa, sắc mặt tùy theo biến đổi, ngân cười nói: “Muội muội lớn lên thật là xinh xắn a, xem ở trên mặt của ngươi, ta sẽ không cùng hắn so đo.”

Thần Lộ thấy canh phòng vẻ mặt mặc dù buồn nôn, thế nhưng trước mắt đã thân ở hiểm địa, chỉ phải kiềm chế lại trong lòng lửa giận, đem làm ra một bộ cười khanh khách đáng dấp nói: “Đại ca thả chúng ta quá khứ mạnh khỏe?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 413: Sự Viết Đã Bai Lộ

, đổi mới nhanh nhất Viêm Đế quyết chương mới nhất!

Này nở nụ cười nghiêng nước nghiêng thành, như là sóng biếc giỗng như trong suốt ánh mắt, tràn trề này nhàn nhạt ấm áp, khoe miệng độ cong như nguyệt nha bàn hoàn mỹ, khác nào xuất thủy Phù Dung bình thường, đẹp không gì sánh nổi, thủ vệ kia lập tức như mê ngốc bình thường, trong lúc nhất thời lại không biết là nên làm gì đáp lời, thăng tấp sững sốt mười mấy giây mới phản ứng được, có điều đợi khi hắn phản ứng kịp sau khi, vốn có chút mềm yếu thân thể lập tức đánh cái rùng mình.

Đây là vì sao?

Chỉ vì hiện nay thiên hạ Ma tộc giữa đường, cô gái tầm thường sợ chịu đựng kẻ ác hại, cùng dùng đóng vai xấu xa là gió, như là Thần Lộ như vậy tươi mát thoát tục người, nếu không có quyền quý vợ con cái, cũng chỉ có thể là mới hóa người tu tiên, mà đây hai loại người, cùng không phải một tầm thường cửa thành canh phòng có thể chọc nỗi, ầm ĩ không tốt là muôn rơi đầu.

Hơn nữa Thần Lộ đã hứa hẹn phải cho hắn chỗ tốt, cho nên cùng với mạo hiểm làm mất mạng nguy hiểm cùng với kết thù, không bằng bán một mặt mũi, cố gắng còn coi là thật khả năng mò đến không ít chỗ tốt.

Nghĩ đến đây, canh phòng vội vàng bỏ ra một khuôn mặt tươi cười nói:
“Được rồi, qua đi thôi.”

Canh phòng như vậy thoái mái, Phu Dịch bọn người ngược lại có chút bất ngờ, có điều đây chính là chuyện tốt, cần gì phải đi dự đoán, một nhóm năm

người lập tức lướt qua canh phòng nhắm cửa lớn đi đến.

“Đứng lại!”

Nhưng không nghĩ, ngay ở năm người vừa mới đi ra vài bước thời gian, phía trước đột nhiên nghênh đón một người mặc sáng ngân giáp da, khoác đỏ đậm áo choàng tráng hán, dỗ mười mấy cầm trong tay trường kích canh phòng, đem mấy người ngăn lại.

Phu Dịch bọn người đều là sảng sốt, nhưng không nghĩ, lúc trước cái kia ngăn cản mấy người canh phòng vội vàng bước nhanh lướt qua mấy người, đối với người nọ hành lễ nói: “Đại nhân, mấy vị này là ta bà con xa thân thích, lần này vào thành là chịu đựng mẹ ta mời mà đến, mong rằng đại nhân châm chước một chút.”

Dứt lời, liền từ bên hông đem lúc trước lau mồ lặng lẽ cuộn vào tráng hán kia bên hông.

Cái gọi là ăn thịt người mổ ngắn, bắt người tay ngắn, tráng hán mới có lợi bắt lại, tự nhiên cũng liền không cùng Phu Dịch bọn người làm khó dễ, tay phải lập tức nhẹ nhàng vẫy một cái, ý bảo thủ hạ tránh ra con đường, đồng thời cười nói: “Hoắc huynh đệ thực sự là quá khách khí, ha ha ha.....”

“Ha ha ha.....” thủ vệ kia một bên cười, một bên quay đầu lại hướng Phu Dịch bọn người liếc mắt ra hiệu, mấy người mặc dù không rõ thiếu niên này đến tột cùng là ý gì, thế nhưng trước mắt tình hình nơi nào chuyển động trên bọn họ suy nghĩ nhiều, vội vàng theo cái kia mười mấy binh lính tránh ra đường nhỏ bước nhanh rời đi.

“Nay Japan đem cho phép ngươi một ngày nghỉ, mau đi đi.”

Nhin thấy canh phòng cũng không có theo sau ý tứ, thu rồi chỗ tốt tráng hán lúc này tâm tình thật tốt, lập tức vỗ vỗ canh phòng bả vai cười nói.

Canh phòng không khỏi sững sốt, có điều rất nhanh liền phản ứng lại, vội vàng thi lễ nói: “Đa tạ Đại nhân.

”

Dứt lời, liền như một làn khói hướng về Phu Dịch bọn người đuổi theo.

“Bây giờ người trẻ tuổi, thật không tệ.....” tráng hán thấy canh phòng thiếu niên bối cảnh, không nhịn được gật gù khen một tiếng, lúc này mới đem người hướng về nơi cửa thành đi đến.

Phu Dịch bọn người thính lực vượt xa người thường, mặc dù người tiểu đội trưởng kia nói phải cho canh phòng thiếu niên nghỉ trong khi, bọn họ đã qua cửa thành, cách bọn họ có chừng mươi mấy mét khoảng cách, thế nhưng là còn là rõ rõ ràng ràng nghe vào trong tai, cho nên ở vào thành sau khi, liền cố ý chậm lại bước chân, chờ thêm thiếu niên kia.

Đợi cho thiếu niên đuổi theo sau, còn chưa các loại Phu Dịch bọn người nói lời cảm tạ, liền nghe thiếu niên kia nhẹ giọng nói câu: “Không cần nói chuyện, đi theo ta.”

Mấy người bị thiếu niên này vừa ra chỉnh rơi vào trong sương mù, thế nhưng lúc trước dù sao chịu đựng ấy ờn trách, hơn nữa thiếu niên này bất quá là một tâm thường người phàm, cho nên Phu Dịch bọn người cũng không có suy nghĩ nhiều, lập tức đi theo sau đó, hướng về thành Trung Hành đi.

Phúc An Thành vị trí Thần Châu đại địa nam bộ, cùng Tiên Ma đại chiến chiến trường chính khoảng cách rất xa, cho nên chưa chịu đựng năm đó Tiên Ma đại chiến lan đến, thời đại mạt pháp thời kì cuối kiến trúc gìn giữ coi như hoàn chỉnh, cho nên tại đây trong thành, mươi mấy tầng cao cao ốc tùy ý có thể thấy được, xa không phải Cửu An Thành loại kia phế tích sau trùng kiến thành mới có thể so với.

Thiếu niên mang theo mấy người rẽ trái quẹo phải, rất nhanh liền đưa bọn họ

đưa vào một cũ nát cư xá, trực tiếp lên 4 đơn nguyên lầu sáu.

Phu Dịch cùng Thần Lộ nhìn trước mắt tình cảnh, đang cùng lúc trước Cửu An Thành cách biệt không ngừng, không khỏi nhìn nhau nở nụ cười.

Vào phòng sau khi, thiếu niên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa trán mồ hôi, Phu Dịch vội vàng hai tay ôm quyển, đối với thiếu niên nói: “Đa tạ huynh đệ trượng nghĩa giúp đỡ.”

Thiếu niên cười khổ một tiếng nói: “Ta đây cũng không biết là quỷ nhập vào người hay là xảy ra chuyện gì, lại sẽ thay các ngươi điều đình, này nếu để cho mặt trên biết rồi, không phải lột da của ta không thể.”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, liền nghe đến một trận gấp gáp tiếng đập cửa.

Thiếu niên sắc mặt nhất thời biến đổi, ngay sau đó liền gấp trong phòng một cánh cửa mở ra, đi ra một tuỗi chừng khoảng năm mươi phụ nhân.

Phụ nhân nhìn thấy trong nhà đột nhiên đến rồi nhiều như vậy người xa lạ, không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Hổ Tử, này là?”

Còn chưa các loại thiếu niên mở miệng đáp lại, liền vừa là một trận gấp gáp tiếng đập cửa.

Hổ Tử vội vàng hướng phụ nhân kia nói: “Mẹ, đợi bất luận như thế nào, ngươi đều phải nói những người này là ngươi thân thích.”

Phụ nhân mặc dù không biết là chính mình con trai này đến tột cùng đang làm gì, thế nhưng ở bấy giờ thói đời hun đúc bên dưới, đã sớm dưỡng thành không nên hỏi không hỏi, không nên nói không nói quen thuộc, cho nên phụ nhân cũng không có hỏi nhiều, trực tiếp gật gù.

Hổ Tử lúc này mới mở ra cửa phòng, chỉ thấy đứng ngoài cửa ba người, Phu Dịch chỉ liếc mắt một cái, liền nhìn thấy ba người này đều là con người màu tím.

Ma tộc!

Phu Dịch trong lòng không khỏi run lên, có điều cũng không có biểu lộ với ở ngoài.

Thế nhưng Hổ Tử chỉ là một người phàm tục, đối mặt Ma tộc giống như chuột thấy mèo bình thường, trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất, hô to một tiếng nói: “Ty chức thấy qua chư vị đại nhân.”

Hổ Tử mẹ nhìn qua Hổ Tử phản ứng này, lập tức minh bạch người đến nhất định là ghê gớm chủ, vội vàng bước nhanh về phía trước, nhìn qua người đến lại là Ma tộc, lập tức dọa nạt xui lơ trên mặt đất, trong lúc nhất thời, lại đã quên thi lễ bái kiến.

Ma Bình cũng không có phản ứng Hổ Tử, cũng không có trách tội mẹ hắn chỗ thất lễ, trực tiếp chỉ vào Thần Lộ, Phượng Dao cùng Đại Khanh tỷ muội, hung hăng đến cực điểm nói: “Ngươi! Ngươi! Ngươi! Ngươi! Cùng lão tử đi!”

“Đại nhân.....” Hổ Tử lập tức minh bạch này mấy cái Ma Bình là nhìn lên Thần Lộ các loại nữ tử xinh đẹp muôn chiêm thành của mình, cũng không biết quả nhiên là quỷ nhập vào người, vẫn bị Thần Lộ xinh đẹp chiết phục, lại kiên trì muốn khuyên can này ba gã Ma Bình.

Thế nhưng, Ma tộc thật cao tự nhận cao cao tại thượng, ở trong mắt bọn họ, nhân tộc cùng chó lợn đồ vật cũng giống như nhau, cho nên Hổ Tử nghi vấn trực tiếp đổi lấy hàn quang lẫm lẫm trường đao.

Mắt thấy trường đao cách Hổ Tử cỗ chỉ có không đến một tấc thời gian, đột nhiên một áng lửa né qua, Ma Bình trong tay trường đao lập tức bị chém thành hai khúc, ngay sau đó, cái kia múa đao Ma Bình cũng bị Phu Dịch chém thành hai đoạn.

Này ba cái Ma Bình tu vi mặc dù bình thường, thế nhưng chiến đấu rèn luyện

hàng ngày lại là đáng sợ, mắt thấy Phu Dịch một kiếm liền đồng bạn chém giết, chỉ trong nháy mắt, hai gã Ma Binhs liền hét lớn một tiếng, thân hình nhảy một cái liền hướng trong hành lang màn đánh tới.

Hai người này Ma Binhs chạy trốn nói, tất nhiên sẽ đưa tới càng mạnh mẽ hơn Ma tộc, Phu Dịch bọn người làm sao có khả năng bỏ mặc bọn họ rời đi, chỉ thấy thân hình hắn hơi động, trong tay Chu Tước thần kiếm “Bá! Bốp! Bốp!” Huy động bao nhiêu kiếm, cái kia hai gã Ma Binhs rốt cuộc chỉ là cấp thấp nhất Ma Binhs, có điều tương đương với nhân tộc trước tiên cảnh tu vi, nơi nào có phản kháng đường sống, lập tức liền bị chém thành vài đoạn, màu tím máu tươi lập tức vẩy ướt đầy toàn bộ hàng hiên.

“A..... a.....”

Hổ Tử cùng mẹ hắn đều là người phàm, nơi nào thấy qua như vậy trận chiến, lập tức dọa nạt hét rầm lèm, cũng may Thần Lộ tay măt lanh lẹ, thân hình lóe lên liền xuất hiện ở phía sau hắn, đưa hắn mỏ che lên, Phượng Dao cũng học theo rầm rắp muốn đi che Hổ Tử mẹ, mỏ, thế nhưng mẹ hắn cũng đã dọa nạt ngất đi, đúng là đỡ phải phiền phức.

Nhin thấy Hổ Tử trong đôi mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, Thần Lộ liền vội vàng đem một đạo linh khí đánh vào trong cơ thể hắn, vuốt lên tâm tình của hắn.

Một lát sau khi, Hổ Tử ánh mắt rốt cục khôi phục thanh minh, thế nhưng vẻ sợ hãi vẫn như cũ chưa tản đi, Thần Lộ lúc này mới thu tay lại, Hổ Tử trực tiếp bò đến góc tường, thân thể không ngừng run rẩy.....

“Các ngươi..... các ngươi đến tột cùng là ai?”

Phu Dịch cười khổ một tiếng nói: “Ngươi không cần sợ, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây người tu hành, chúng ta sẽ không làm thương tổn. Của ngươi”

“Hả.....” Hổ Tử mặc dù sợ hãi, thế nhưng thân ở này Nam Hải thị trấn nhỏ nơi biên giới, đương nhiên biết người tu tiên, tự nhiên cũng đã biết người tu tiên

tuyệt đối sẽ không thương tổn người phàm, trong lòng sợ hãi lúc này mới phai nhạt một vài, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn khánh lúc trước không có làm quá phận, nếu không nếu là chọc giận mấy vị này, liều mạng không vào thành, hắn bây giờ sớm đầu một nơi thân một nẻo.

Thần Lộ thấy trong hành lang tràn đầy dòng máu màu tím, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Xem ra người sau đó cũng không có thể tại đây Phúc An Thành ở lại nữa rồi.”

Hổ Tử này mới phản ứng được, nơi nào còn nhớ được sợ hãi Phu Dịch bọn người, vội vàng ngã quy trên đất, “mùa đông! Thùng! Thùng!” Liền với đập đập đầu, đồng thời lớn tiếng la lên: “Mấy vị thần tiên nhất định phải mang chúng ta đi, nếu không này vạn ác Ma tộc nhất định sẽ đem hai mẹ con chúng ta giết chết.”

Phu Dịch bọn người thấy Hổ Tử dấp dấp như vậy, không khỏi mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu, dù sao bọn họ lần đi không phải đi du sơn ngoạn thủy, mà là đi chi viện Đan Hà Sơn, nếu là mang theo như vậy hai cái người phàm nói, chẳng lẽ không phải muốn phân thân chiếu cố bọn họ?

“Phu Dịch đại ca, người cái đinh kia không phải có thể giả bộ người sống gì?”

Đúng là Đại Hình phản ứng nhanh, chỉ trong nháy mắt liền nghĩ đến Thần Nông của Phu Dịch đinh có thể chứa đựng người sống, Phu Dịch nhất thời sáng mắt lên, lập tức tiến lên đem Hổ Tử nâng lên, cười nói: “Việc này bởi vì chúng ta mà lên, chúng ta tự nhiên không thể đối với người không quan tâm.”

Hổ Tử nghe đến Phu Dịch sê không thiệp tới bọn họ, lập tức mừng rỡ, chỉ là khi hắn quay đầu nhìn thấy lão nương nằm trên đất không nhúc nhích lúc, nhất thời sợ hết hồn, vội vàng hướng lão nương nhào tới.

Phu Dịch vội vàng nói: “Không có chuyện gì, không cần lo lắng.”

Dứt lời, theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên linh đan cho ăn vào ấy khẩu, đan được vừa mới hóa vào trong bụng, phụ nhân liền trường thở dài một hơi tinh lại.

“Được rồi, thời gian không đát người.”

Dứt lời, Phu Dịch lấy ra Thần Nông đỉnh, ý bảo hai người đi vào.

Hai người mặc dù không hiểu ấm trời thuật, thế nhưng Thần Nông trong đỉnh nếu chứa đựng hai người, vẫn là dư sức có thừa.

Hổ Tử mẹ hơi nghi hoặc một chút, vội vàng nhìn về phía con trai, Hổ Tử gật gật đầu nói: “Mẹ, bọn họ là thần tiên, là tới cứu chúng ta.”

Hổ Tử mẹ vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng ngã quy trên đất muôn dập đầu, Phu Dịch vội vàng đem nâng dậy, khẽ mỉm cười nói: “Đại nương, thời gian không hơn.”

“Tốt! Tốt!”

Hổ Tử mẹ biết thời gian khẩn cấp, liền vội vàng đứng lên, Phu Dịch lập tức chém ra một đạo linh khí, linh khí trực tiếp đem phụ nhân nâng lên rồi vào trong đỉnh.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 414: Quỷ Nhập Vào Người?

Đang định Phu Dịch lại phóng ra linh khí giúp Hổ Tử vào đỉnh thời gian, Hổ Tử lại vội vàng khoát tay một cái nói: “Đại ca, đừng!”

“Làm sao?” Phu Dịch không khỏi có chút bất ngờ, liền vội vàng hỏi.

Hổ Tử chỉ chỉ trước ngực bình nuốt vào “Binh” chữ đao: “Có này thân thể cầu da, chúng ta ra khỏi thành khả năng giảm rất nhiều phiền phức.”

“Hả……” Phu Dịch nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, Hổ Tử tuy nói chỉ là này Phúc An Thành bên trong cấp thấp nhất quân tốt, có điều tốt lười biếng cũng là chó săn một thành viên, có này thân thể cầu da làm như che chở, bọn họ ra khỏi thành tất nhiên cùng vào thành lúc giống nhau thuận tiện không ít.

Thế nhưng trước mắt người có chút nhiều, hành động đích xác có chút bất tiện, đặc biệt là Thần Lộ mấy người còn là hiếm có giai nhân, trước mắt bị bọn họ tru diệt Ma Bình, chính là bởi vì ham muốn mấy người sắc đẹp mới theo đuôi tới, để giảm bớt không cần thiết phiền phức, Phu Dịch liền vội vàng đem ý nghĩ của mình nói ra.

Bốn người nghe xong Thần Lộ cùng Đại Khanh tỷ muội đúng là không có dị nghị, chỉ có Phượng Dao có chút bất đắc dĩ ở ngoài, chỉ tiếc bây giờ hoàn cảnh bức bách, rơi vào đường cùng, chỉ phải cùng chui vào Thần Nông đỉnh (trước đây, làm phòng ngừa như vậy bất ngờ phát sinh, Phu Dịch đã đem ấm trời thuật truyền trao tặng tỷ muội hai người, cho nên cũng sẽ không chen chúc).

Phu Dịch lúc này mới khép lại nắp đỉnh, đem Thần Nông đỉnh thu vào trong Càn Khôn Giới, đối với Hổ Tử nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi

nhanh đi.”

Hổ Tử chỉ là một giới phàm phu tục tử, bây giờ chọc phải Ma Bình, nơi nào còn dám ở đây dừng lại, gặp Phu Dịch chuẩn bị thỏa đáng, vội vàng dẫn đầu nhảy ra ngoài cửa, vượt qua Ma Bình thi thể theo thang lầu đi xuống lao nhanh, một cái chớp mắt công phu đã chuyển đến năm tầng.

Phu Dịch cười cười, vội vàng phi thân xuống, chỉ trong nháy mắt liền vượt qua Hổ Tử che ở trước người hắn, sau đó thấp giọng nói: “Hổ Tử, không nên gấp gáp, nếu để cho người khác nhìn ra nói liền phiền toái.”

Hổ Tử này mới phản ứng được, vội vàng chậm lại bước chân, có điều trên chân tốc độ thả chậm, trong lòng bối rối kinh lại là bình tĩnh không được, gần như đi rồi hai tầng, cũng chính là lầu bốn trong khi, liền có chút thở không ra hơi cảm giác.

Nhắc tới cũng khéo léo, vừa mới xuống tới lầu bốn thời gian, liền vừa vặn đụng tới cửa đối diện hàng xóm trở về, là một tuổi chừng 3 Thập Ngũ 6 nam tử, quần áo cùng Hổ Tử lớn đặt tương tự, nhìn tình huống cũng là trong thành canh phòng, nhìn thấy Hổ Tử thở hồng hộc hình dáng, cười chào hỏi nói: “Xin chào.....”

“A?” Hổ Tử bị này một tiếng dọa nạt té ra quần, chân mềm nhũn hiếm hoi ngã xuống đất.

“Định!” Trong khi Hổ Tử không biết là nên làm gì trả lời thời gian, chỉ nghe phía sau đột nhiên truyền đến quát khẽ một tiếng, nam tử kia liền đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mí mắt đều không nháy mắt một chút, chính là Phu Dịch thi triển định thân thể phương pháp.

Nhìn thấy Hổ Tử còn ở sững sờ, Phu Dịch vỗ vỗ bả vai của hắn: “Đi nhanh đi.”

“Hắn.....” Hổ Tử không khỏi có chút chần chờ.

Phu Dịch tự nhiên biết ý nghĩ của hắn,

Chỉ là bây giờ chính bọn họ đều là Nê Bồ Tát qua sông, tự thân khó bảo toàn, nơi nào còn có lòng thanh thản đi quản hắn người chết sống, chỉ phải cười khổ một tiếng nói: “Ta đinh kia không gian có hạn, nếu là người tu tiên nói cũng còn tốt, thế nhưng đổi lại các ngươi những người phàm tục nói, nhiều nhất chỉ có thể đem ba cái, cho nên hắn sống hay chết, chỉ có thể nhìn chính hắn tạo hóa.”

Chỉ tiếc, Phu Dịch sẽ sai rồi Hổ Tử tâm ý, kỳ thực Hổ Tử muốn nói chính là, tại sao không đem người nọ giết chết chấm dứt hậu hoạn, có điều Phu Dịch đã nói như vậy, hắn cũng không tiện hỏi lại, chỉ có thể bước nhanh hơn nhanh chóng đi xuống lầu dưới, ý đồ trước ở nam tử kia khôi phục bình thường, đăng báo Ma Bình trước khi trốn ra khỏi thành đi.

Dù sao ở sinh tử trước mặt, người người đều là ích kỷ!

Hổ Tử ra sau tiểu khu, liền mau mau đưa tới một chiếc xe ngựa, chở nhanh chóng hai người hướng về Phúc An Thành cửa bắc bước vào, dù sao tại đây ban ngày ban mặt với nhanh chóng chạy trốn, khó tránh khỏi đưa tới thị phi.

Kế tiếp chặng đường đúng là tương đương thuận lợi, quả nhiên như là Hổ Tử dự liệu, hai người tới cửa thành thời gian, bởi vì Hổ Tử có cấu da trong người, này chó săn cũng không có làm khó dễ bọn họ, đặc biệt là ở thu rồi chỗ tốt của Hổ Tử sau, chỉ là ngăn ngắn hàn huyên vài câu, liền thả hai người ra khỏi thành.

Đợi cho ra khỏi thành sau, Hổ Tử một viên bày ra ở táo tử mắt lòng, như vậy mới hạ xuống.

Phu Dịch xem ở trong mắt, nhưng không có cười nhạo hắn, bởi vì năm đó hắn theo âm u quặng mỏ trốn ra trong khi, cùng bây giờ Hổ Tử vừa có cái gì khác biệt?

Đợi cho cách cửa thành đã có tám, chín dặm thời gian, Phu Dịch cảm thấy xe ngựa này tốc độ thật sự có chút quá chậm, vội vàng gọi lại Mã Phu, cùng Hổ Tử

xuống xe ngựa.

“Ngươi làm sao không trả cho hắn tiền nong?” Nhìn thấy Hổ Tử cũng không có giao tiền xe ý tú, Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút, mặc dù hai người đã chạy ra Phúc An Thành, thế nhưng dù sao không có bao xa, nếu này Mã Phu trong lòng không cam lòng, quay đầu lại đâm thọc nói, không khỏi sẽ có chút phiền phức.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch lời ấy mới ra, cái kia Mã Phu vội vàng run lập cập nói: “Tài cán vì quân gia dốc sức quả thật tiểu nhân vinh hạnh, không cần tiền nong, không cần tiền nong.....”

Hổ Tử tựa hồ đối với phản ứng của Mã Phu không có chút nào bất ngờ, vội vàng tiếp theo Phu Dịch nói: “Anh trai, chúng ta trước tiên đi thôi.”

Phu Dịch mặc dù ít tại nhân tộc trong thành trì đi lại, nhưng cũng không phải người ngu, hơn nữa lúc trước ở Cửu An Thành bên trong lúc, ở dẫn dắt đi của Trác Dương đã từng gặp qua thế giới này hắc ám, cho nên này mỗi một bên trong nguyên do lập tức sáng tỏ, lập tức gật gật đầu nói: “Bạn họ cũng không dễ dàng, chờ chúng ta xong xuôi việc xấu trở về trong khi, ngươi nhất định phải nhớ tới chiêu cỗ hắn một chút.”

“Cái này tiểu đệ tự nhiên hiểu được.” Hổ Tử vội vàng gật đầu nói.

Nghe đến quân gia đáp lời muốn chiêu cỗ hắn, cái kia Mã Phu nhất thời cảm kích nước mắt tiếng kêu, hoang mang hai tay ôm quyền, sâu sắc cúc tiếp theo thân thể đạo: “Đa tạ quân gia, nhỏ.....”

Hổ Tử bây giờ là chạy nẹn, đối với hắn mà nói tuyệt đối là hết sức khẩn cấp đại sự, nghe đến Mã Phu nói nhảm hết bài này đến bài khác, trực tiếp không nhịn được nói: “Được rồi, gia biết rồi, nhanh cút đi!”

Mã Phu gặp Hổ Tử tức giận, quả nhiên không dám nói nhảm nữa, vội vàng nhảy lên xe ngựa quay đầu chém chuyển Phúc An Thành phương hướng mà đi.

Phu Dịch thấy xe ngựa, thật dài thở dài một tiếng nói: “Đều là người, cần gì như vậy chanh chua.”

Mã Phu sợ hãi tử, đúng như Hổ Tử sợ hãi Phu Dịch, nghe đến Phu Dịch nói như vậy, Hổ Tử trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, vội vàng ngụy biện nói: “Đại ca, đều không phải là nhỏ chanh chua, chỉ là nếu như không như vậy nói, hắn khó tránh khỏi sẽ nghi ngờ.”

Phu Dịch làm sao có khả năng không biết là hắn đây là đang nói sạo, chỉ là lúc trước dù sao chịu đựng ấy ờn trạch, hơn nữa hắn chỉ là một phàm nhân, cho nên cũng không có cùng hắn tính toán, lập tức lắc lắc đầu nói: “Bỏ đi, không nói rồi.”

Dứt lời, đem Thần Nông đinh theo Càn Khôn Giới lấy ra, xốc lên nắp đinh đem bên trong nǎm người toàn bộ thả ra.

Nhin thấy liền mẹ của hắn cũng phóng ra, Hổ Tử không khỏi đại cấm thất sắc, lập tức ngã quy trên đất nói: “Thượng Tiên, nhỏ biết sai rồi, người có thể tuyệt đối không nén đem nhở ném, nếu không nhỏ nhất định chết không chõ chôn thây.”

Hổ Tử mẹ hắn nhìn thấy Hổ Tử dán dấp như vậy, mặc dù không biết là đến tột cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng nhưng cũng biết nhất định là tính mạng du quan đại sự, nếu không Hổ Tử cũng không thể quỳ lạy nài xin, vội vàng cũng là học theo răm rắp, quỳ lạy trên mặt đất giúp Hổ Tử nói tốt.

Phu Dịch bọn người lần đi Đan Hà Sơn dữ nhiều lành ít, tự nhiên không muốn mang theo hai người mạo hiểm, nhưng không nghĩ Hổ Tử hiểu sai ý, tưởng lúc trước đối với Mã Phu gây nén để Phu Dịch căm tức lúc này mới dự định đưa bọn họ ném.

Phu Dịch liền vội vàng đem hai người đỡ lên hướng hai người giải thích rõ ràng, chỉ là, cũng không biết Hổ Tử là căn bản là không thể tin được Phu Dịch nói, còn là tình nguyện theo bọn họ mạo hiểm cũng không muốn lưu lại nơi này

hoang sơn dã lĩnh tự sanh tự diệt, tóm lại vô luận Phu Dịch như thế nào thuyết minh việc này sự nguy hiểm, Hổ Tử đều là một lòng một dạ kiên trì muốn theo Phu Dịch.

Phu Dịch mắt thấy bẻ gãy có điều, hơn nữa lúc trước đích xác bị thiêu niên này ơn trạch, chỉ phải thở thật dài một tiếng, đáp ứng rồi dẫn bọn hắn hai mẹ con cùng đi.

Có điều, Đan Hà Sơn cách nơi này vẫn còn có chút 300 dặm chặng đường, mang theo hai cái người phàm đích xác có chút bất tiện, lập tức để hai người tiến vào Thần Nông đindh.

Nhưng không nghĩ, Đại Khanh đem ngăn cản, nói cho trước mặt hắn khoảng năm mươi dặm còn có một cửa ải, nếu là có Hổ Tử này thân thể cấu da giúp đỡ nó, có lẽ có thể giảm bớt rất nhiều phiền phức.

Vì vậy, Thần Lộ các loại tú nữ cùng Hổ Tử mẹ hắn lại chui vào Thần Nông đindh, từ Hổ Tử dẫn đường lĩnh Phu Dịch đi tới cửa ải.

Lúc này, trên quan đạo người đi đường qua lại dần dần nhiều lên, Phu Dịch bất tiện lại triển khai tiên pháp, lập tức cùng Hổ Tử không nhanh không chậm hướng về cửa ải bước vào.

“Đúng rồi..... người lúc trước vì sao trợ giúp chúng ta?” Phu Dịch nhất thời tẻ nhạt, nhớ tới lúc trước Hổ Tử đột nhiên nhảy ra trợ giúp hành vi của bọn họ có chút quái dị, lập tức cửa ra tìm hỏi.

Hổ Tử nghe xong một tăm bị phơi thành màu đồng cổ mặt, nhất thời đỏ đến cổ quai hàm, ấp a ấp úng nói: “Cái này..... đại ca..... người cũng đừng hỏi.....”

Phu Dịch đã trải qua nhiều như vậy, đối với nghe lời đoán ý cũng là rất có tâm đắc, lập tức liền minh bạch, tiểu tú này nhất định là mơ ước Thần Lộ sắc đẹp sở trí, không khỏi có chút không vui nói: “Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có,

có điều lúc trước ngẫm lại còn chưa tính, sau đó.....”

Còn chưa các loại Phu Dịch nói xong, Hổ Tử vội vàng nói: “Đại ca yên tâm, sau đó nhở khăng định không dám nghĩ nữa! Có điều.....”

“Tuy nhiên làm sao?” Phu Dịch hỏi.

Hổ Tử lắc lắc đầu, ấp a ấp úng nói: “Không có chuyện gì ở..... có lẽ là ta suy nghĩ nhiều.....”

“Nói!” Phu Dịch gấp Hổ Tử ấp a ấp úng, lập tức quát chói tai một tiếng, cỗ ý hù dọa hắn.

Hổ Tử gấp Phu Dịch tức giận, U 8 nhất thời dọa nạt té ra quần, vội vàng nói: “Đại ca bớt giận, ta nói! Ta nói!”

Phu Dịch lúc này mới thoả mãn gật gật đầu nói: “Nói đi.”

Hổ Tử thở dài nói: “Kỳ thực ta cũng không biết vừa rồi xảy ra chuyện gì, ngay ở các người bị thường lòng dạ đen tối ngăn cản trong khi, ta thật giống như trúng tà bình thường, thân thể liền không tự chủ được xông lên trên, hơn nữa này nói, tựa hồ cũng không phải ta nói.....”

Phu Dịch vừa nghe không thấy có chút bất ngờ, kinh hô một tiếng nói: “Có chuyện như vậy?”

Hổ Tử gật gật đầu nói: “Chính xác trăm phần trăm, nhỏ tuyệt đối không dám có nửa câu nói dối.”

Phu Dịch tự nhiên biết Hổ Tử không dám lừa gạt cho hắn, thế nhưng việc này thật sự có chút quái lạ, dù sao bọn họ lúc đó cũng không có người thi triển khống chế tâm trí người phép thuật, thế nhưng dựa theo tiểu tử này nói, đích thật là tâm trí nhận lấy mê hoặc, nếu không đoạn không thể xuất hiện chuyện như vậy.

Phu Dịch lập tức đem Hổ Tử kéo đến bên đường một chỗ nơi kín đáo, theo

trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính, lập tức dùng phản bản quy nguyên thất thải hà quang hướng về Hổ Tử theo đi, thế nhưng tại đây hào quang bên trong, lại cũng không có bất kỳ dị tượng xuất hiện.

“Có cảm giác gì gì?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 415: Thần Lộ Kỳ Duyên

Hổ Tử thấy thất thải hà quang chiếu vào trên người mình, trong hai mắt tràn đầy vẻ mê man, không cần trả lời, Phu Dịch cũng đã biết đáp án.

“Chờ chút!”

Phu Dịch vội vàng thu hồi Phong Thiên Kính, lại đem Thần Nông đĩnh lấy ra, đem Thần Lộ hoán đi ra.

Thần Lộ còn tưởng rằng bọn họ xuyên qua cửa ải, đang muốn tìm hỏi thời gian, Phu Dịch lại là đi trước hỏi: “Ngươi tu hành qua mị thuật gì?”

“Mị thuật?” Thần Lộ không khỏi sững sốt, theo bản năng lắc lắc đầu nói: “Không có…… làm sao hỏi như vậy?”

Phu Dịch tay phải nâng cẩm lê, nhăn nhó đầu nhíu chặt nói: “Đây mới là lạ, Hổ Tử mới vừa nói, lúc trước thay chúng ta giải vây là bị người khống chế, giống như quỷ nhập vào người bình thường……”

“Chẳng lẽ là ca ca?” Thần Lộ vừa nghe nhất thời mừng rỡ, này phương pháp đoạt xác chính là Linh tu một mạch kỹ năng đặc biệt, nếu như quả nhiên là quỷ nhập vào người, thì nhất định là Đông Hạo đang giúp bọn hắn, bởi vì bọn họ căn bản là không quen biết đừng quỷ tu.

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Không đúng…… nếu là Đông Hạo đại ca nói, khẳng định trốn không thoát ta mắt, huống hồ hắn căn bản là không biết là biết chúng ta tung tích.”

Thần Lộ có từ có chút thất vọng nói: “Vậy theo ý tứ của ngươi, vừa rồi đến

tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Phu Dịch thở dài một tiếng nói: “Ta cũng không rõ ràng.....”

Nhưng vào lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên né qua một ý nghĩ, lập tức đầy mặt vẻ kinh hãi nói: “Thần Lộ, ngươi bây giờ tập trung tinh thần, trong đầu chỉ muốn một ý nghĩ, chính là để tiểu tử này nằm trên mặt đất!”

Thần Lộ mặc dù không biết là Phu Dịch đến tột cùng muốn làm gì, có điều cũng không có hỏi nhiều, vội vàng ngưng thần tinh khí, tập trung tâm thần.

Nhưng không nghĩ, gần như hai cái hô hấp thời gian, liền nghe đến “Mùa đông” một tiếng, Hổ Tử lại coi là thật không hiểu ra sao nằm trên mặt đất, hơn nữa bởi vì động tác quá mạnh, mặt trực tiếp đánh vào trên mặt đất, may mà dưới lòng đất nơi này đều là bùn đất, không có hòn đá, nếu không trực tiếp thì mặt mày hốc hác.

Thần Lộ nhất thời sơ hồn, vội vàng dừng lại ý nghĩ.

“Ai u.....”

Hổ Tử lúc này mới từ trên mặt đất chậm chạp bò lên, trong miệng không dứt phát sinh thống khổ thầm ngâm, hơn nữa hai mắt trong ánh mắt còn mang theo một tia mờ mịt.

“Xảy ra chuyện gì?” Thần Lộ hoàn toàn không thể giải thích trước mắt tất cả những thứ này đến tột cùng là tại sao, vội vàng hướng Phu Dịch tìm hỏi.

Phu Dịch tay phải nâng cằm lên, nhẹ nhàng gật gật đầu nói: “Vậy thì đúng rồi, chúng ta lúc trước bị cái kia canh phòng đầu lĩnh cản lại trong khi, ngươi có phải là lúc đó đặc biệt khẩn trương, hơn nữa nghĩ làm sao lừa đảo được.”

Thần Lộ vội vàng gật đầu,

Hiểu kỳ nói: “Làm sao ngươi biết?”

Phu Dịch cười cười nói: “Xem ra, hắn là ngày đó diễn Luyện Thần quyết cùng khống Hồn Thuật ở quấy phá, nhất định là tại ngươi sốt sắng nhất trong khi, theo bản năng sử dụng khống Hồn Thuật, dù sao đây là một loại không cần bấm quyết niệm chú thần thức phép thuật.”

“Trời diễn Luyện Thần quyết? Khống Hồn Thuật? Có phải ta tu luyện thành công?” Thần Lộ nghe xong không khỏi có chút bất ngờ, theo lý thuyết nàng lúc trước chỉ là thử luyện một chút “trời diễn Luyện Thần thuật”, còn này “khống Hồn Thuật” căn bản thì chưa từng thử qua, làm sao có khả năng dễ dàng như vậy thì tu luyện thành công? Nhưng lại là mơ mơ hồ hồ thì luyện thành!

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Hắn chính là tốt nhất chứng minh.....”

Dứt lời, Phu Dịch chỉ vào từ từ bò lên, trong đôi mắt tràn ngập sợ hãi Hổ Tử.

Thần Lộ lại là vẫn như cũ có chút khó có thể tin, trực tiếp đối với Hổ Tử hỏi: “Ngươi vừa rồi tại sao nằm trên mặt đất?”

Hiển nhiên, Hổ Tử trong lòng mặc dù sợ hãi, thế nhưng biết hai vị này cũng không phải cố ý muốn thương tổn hắn, chỉ là bắt hắn làm cái thí nghiệm thôi, vì vậy hắn vội vàng trả lời: “Vừa rồi ta chỉ cảm thấy thân thể lại bị dừng gì đó đã khống chế, sau đó thì không tự chủ được gục xuống.”

“Lại có chuyện như vậy? Làm sao có khả năng!” Thần Lộ nhất thời cảm thấy có chút bất ngờ, để nghiệm chứng lúc trước đã phát sinh đến tột cùng thực sự chính là nàng gây nên còn là chỉ là trùng hợp, vội vàng lại nhắm hai mắt lại, tập trung tinh thần, nghĩ để Hổ Tử chạy đi.

Làm Thần Lộ mở hai mắt ra trong khi, thật nhìn thấy Hổ Tử đã cách bọn họ ba thước có hơn, lập tức mừng lớn nói: “Có phải thực sự!?”

Dứt lời, lại nhắm lại con mắt, tập trung tinh thần để Hổ Tử trở về, quả nhiên ở nàng lại mở hai mắt ra thời gian, Hổ Tử vừa xuất hiện ở hai người bên cạnh.

“Tỷ tỷ, nhở biết sai rồi, ngươi thì đừng nữa hành hạ ta!” Hổ Tử bây giờ cuối cùng đã rõ ràng rồi, căn bản là không là cái gì quý nhập vào người, mà là trước mắt vị này như hoa như ngọc tiên nữ tỷ tỷ đang khống chế chính mình, vội vàng cầu khẩn nói.

Thần Lộ lần này rốt cục khăng định tất cả những thứ này thật không phải trùng hợp, mà là nàng thật có thể khống chế hành động của Hổ Tử, trong lòng lập tức kích động lên, sau đó lại nhắm hai mắt lại.

Hổ Tử thấy vậy nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, có điều loại kia quý nhập vào người cảm giác lại cũng không có xuất hiện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ồ?”

Đúng lúc này, Thần Lộ mở cặp kia như là đá quý màu đen như hai mắt, sau đó đầy mặt nghi hoặc thấy Phu Dịch.

“Làm sao vậy?”

Phu Dịch đồng dạng nghi hoặc không thôi, liền vội vàng hỏi.

Thần Lộ chớp chớp cặp kia mỹ lệ làm rung động lòng người mắt to, hiếu kỳ nói: “Ngươi làm sao còn ở chỗ này?”

Vấn đề này lại là để Phu Dịch như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, sừng sốt hồi lâu lúc này mới hiếu kỳ nói: “Ta không một mực nơi đây gì?”

“Không đúng.....” Thần Lộ lắc lắc đầu nói: “Ta vừa rồi nghĩ cho ngươi chạy đến phía trước, ngươi làm sao không nhúc nhích?”

Phu Dịch như vậy mới ứng phó lại, nguyên lai là Thần Lộ đang khống chế hắn, không khỏi ha ha cười nói: “Hổ Tử chỉ là cái người phàm, ta nói thế nào đều là tu sĩ của Địa Tiên Cảnh, sao có thể dễ dàng như vậy khống chế, ngươi đừng quên người quái dị người lùn tới gần tầng năm cảnh giới tu vi đều khống

chế không dứt ta, ngươi mới vừa mới tu luyện, cũng không biết có hay không một tầng cảnh giới, đã nghĩ không chế ta.”

“Hả……” Thần Lộ nghe xong mặt cười hơi đỏ lên, này mới phản ứng được, chính mình đích xác có chút đặc ý dơ dáng hình rồi, lúc trước cái kia người lùn dùng tới gần tầng năm cảnh giới tu vi mặc dù đã không chế Đại Hinh, thế nhưng đích xác không thể không chế Phu Dịch, chính mình như vậy nhờ số trời run rủi tu hành ít ỏi da lông, đã nghĩ không chế Phu Dịch thân hồn, đích thật là có chút đe dọa.

“Có điều…… ngươi có thể thử xem Đại Hinh, nếu như nàng không bị ngươi không chế nói, đã nói lên ngươi bây giờ cảnh giới ở bốn tầng bên dưới, nếu như nàng bị ngươi không chế nói, vậy coi như lợi hại.”

Dứt lời, Phu Dịch cũng không đợi Thần Lộ có đồng ý hay không, trực tiếp xốc lên Thần Nông đinh, đem ba nữ cùng nhau kêu lên.

Ba nữ sau khi đi ra cùng Thần Lộ bình thường, còn đạo là bọn hắn đã qua cửa ải, Đại Hinh đang định tìm hỏi thời gian, lại cảm giác được một luồng giống như đã từng quen biết sức mạnh xông vào thân thể của chính mình, thân thể lại có chút không thể chính mình không chế.

Đại Hinh nhất thời sợ hãi hồn, vội vàng thầm vận bốn môn tâm pháp, bão nguyên thủ nhất, khiến linh đài thanh minh, lúc này mới miễn cưỡng ngăn trở nguồn sức mạnh kia, nhưng không nghĩ nguồn sức mạnh kia phảng phất cá voi hút nước bình thường, tới cũng nhanh, đi càng nhanh hơn, còn chưa chờ nàng phản ứng lại, liền đã biến mất không thấy hình bóng.

“Nàng cũng không có chuyện gì……” Thần Lộ nhìn thấy Đại Hinh lại cũng vô sự, không khỏi có chút thất vọng.

Nhưng không nghĩ, lời còn chưa nói hết, Đại Hinh thì kinh hoảng nói: “Đã xảy ra chuyện gì, tại sao ta cảm giác cái kia người quái dị lại đang không chế ta.”

“Người quái dị..... ha ha ha.....” nghe đến Đại Hinh lời này, duy nhất biết chuyện Phu Dịch vừa nghe nhất thời cười ngã nghiêng ngã ngửa, Hổ Tử mặc dù cũng biết một vài, thế nhưng và không rõ ràng lắm, hơn nữa, coi như hắn biết, hắn cũng nhát gan cười.

“Hừ!”

Thần Lộ nhất thời thẹn thùng thành giận, hai tay liên tục bấm quyết, lại sẽ đối Phu Dịch thi triển tiên pháp.

Phu Dịch xem ở trong mắt, một chút liền nhận ra đây là “vẽ phong trở lại lửa” thủ quyết, nhất thời sợ hết hồn, vội vàng trên tiếp đè lại tay của Thần Lộ, kinh hoảng nói: “Đừng..... đừng kích động! Nếu để cho Ma tộc nhìn thấy sẽ không được rồi!”

“Hừ!”

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ hừ lạnh một tiếng, tay ngọc nhỏ dài trực tiếp theo cánh tay của Phu Dịch tìm được ấy cánh tay bên trong, ác liệt cắm một khối thịt mềm, lập tức vặn một cái, Phu Dịch nhất thời cảm giác một luồng xót ruột nỗi đau theo khối này thịt mềm truyền đến, đau đến hăng thẳng là nhe răng trợn mắt, thế nhưng cũng không dám phản kháng, dù sao Thần Lộ này lửa giận nếu là không tung ra đi ra, không làm được mặt sau còn có cái gì càng kinh khủng chờ hắn.

Chỉ là tình hình như vậy, thăng nhín ra Phượng Dao cùng Đại Khanh tỷ muội có chút mộng vòng, có điều, Đại Hinh trong lúc mơ hồ tựa hồ cảm giác tất cả những thứ này là vì nàng câu nói mới vừa rồi kia gây nên.

Phượng Dao thấy Phu Dịch thống khổ vẻ mặt, không khỏi có chút đau lòng, liền vội vàng tiến lên ôm cánh tay của Thần Lộ, năn nỉ nói: “Thần Lộ tỷ tỷ ngươi mau buông tay a, ngươi xem Phu Dịch ca ca bao nhiêu đau, hắn chắc chắn biết sai rồi.....”

Có Phượng Dao cầu xin, Thần Lộ lúc này mới thu hồi ngọc thủ, Phu Dịch vội vàng xoa xoa khối này thịt mềm, phiền muộn vô cùng.

Đại Hình nghi ngờ nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, vừa rồi là ngươi đang khống chế ta?”

Thần Lộ đối với không lòng dạ nào của Đại Hình nói như vậy vốn không biết là có cái gì, ngược lại cao hứng vô cùng, chỉ là cười nhạo của Phu Dịch thật sự làm cho nàng không thể nhịn được nữa, lúc này mới có vừa rồi tình cảnh này, bây giờ Đại Hình hỏi lại, Thần Lộ vội vàng gật đầu nói: “Thật không tiện, Đại Hình muội muội, ta chỉ là nhất thời kích động, đã quên cùng ngươi lên tiếng chào hỏi thì thí pháp, thật sự là xin lỗi.”

“Thật sự?” Đại Hình vừa nghe nhất thời mừng rỡ, đi lại không thích lập tức bay đến lên chín tầng mây, vội vàng kích động nói: “Mau, ngươi lại thử! Lúc này ta không vận công chống cự.”

Thần Lộ gặp Đại Hình không hề tức giận, ngược lại cam nguyện lại vì chính mình thí pháp, trong lòng kích động vạn phần, vội vàng nhắm hai mắt lại tập trung tinh thần.

Chỉ tiếc, mặc dù Đại Hình hết sức phối hợp, thế nhưng nói thế nào nàng cũng là Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, mặc dù bất kể là đạo tâm còn là tu vi cũng không sánh nổi Phu Dịch, thế nhưng Thần Lộ cũng không phải cái kia người lùn, nàng cũng không có đạt được bốn tầng cảnh giới, cho nên Đại Hình mặc dù có một loại không khỏi tự do rực rịch, thế nhưng cũng gần như là như thế, cũng không có dựa theo Thần Lộ ý niệm làm ra thực tế động tác.

Thần Lộ nghe đến miêu tả của Đại Hình sau không khỏi có chút thất vọng, thế nhưng Đại Hình lại là cao hứng nói: “Tỷ tỷ không nên nản chí, ngươi lúc này mới vừa mới thử tu luyện một lần mà thôi, nếu là nhiều hơn nữa luyện vài lần nhất định có thể thành công, ta cảm thấy ngươi bây giờ đã có ba tầng cảnh giới.”

Thất vọng thì thất vọng, nhưng kỳ thật như vậy hiệu quả đã để Thần Lộ rất là ngoài ý muốn, dù sao sự thật đúng như Đại Hình theo như lời, nàng chỉ là thử

luyện một lần mà thôi, mặc dù nàng đến bây giờ cũng không hiểu rõ này “trời diễn Luyện Thần quyết” tu luyện yếu điểm, thế nhưng nhiều nghiên cứu vài lần, luôn có thể làm rõ.

Thần Lộ lập tức cười nói: “Được rồi, chúng ta còn là đi nhanh lên đi, bất kể nói thế nào, đây đều là sau đó chuyện.”

Phu Dịch cười cười nói: “Nếu sau đó lại có thể học được bí thuật nói, ta cảm thấy ngươi ngày sau thành tựu khẳng định ở Xá Nữ bên trên.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 416: Đến Ngắm Phong Cảnh

Thần Lộ nghe đến mị thuật hai chữ, đột nhiên nghĩ đến Xá Nữ cái kia như ẩn như hiện lụa mỏng dưới, thậm chí đều là nữ tử cũng bất giác có chút động lòng đáng người, ở làm phép thời gian cái kia chọc người phong thái cùng cái kia khó có thể mở miệng anh âm thời gian nhất thời thiện thùng khó nhịn, trực tiếp xốc lên Thần Nông lùng lẫy che thi triển ấm trời thuật chạy thoát đi vào.

Kế tiếp, đợi cho Phượng Dao cùng Đại Khanh tỷ muội chui vào Thần Nông đỉnh sau, Phu Dịch cùng Hổ Tử lại lên đường, hướng về cửa ải bước vào.

Cái gọi là cửa ải, kỳ thực chính là một cái bể rộng chừng mươi trượng, mọc ra trăm trượng hẻm núi, Ma tộc giống tìm địa thế hiểm yếu xây, như thế một khi có chiến sự phát sinh, Ma tộc liền có thể dựa vào cái này cửa ải làm được một người đã đủ giữ quan ải, vạn phu mặc địch.

Vốn Phu Dịch cũng không có đem này cái gọi là cửa ải coi là chuyện to tát, dù sao tu sĩ đều có bay lên trời chui xuống đất năng lực, thế nhưng khi hắn tới gần cửa ải thời gian, mới phát hiện ý nghĩ của hắn sai lầm có cỡ nào thái quá, mà lúc này hắn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, Ma tộc, cũng không có hắn muốn đơn giản như vậy.

Chỉ thấy hẻm núi lối vào, ngoại trừ mấy trăm chó săn quân lính ở ngoài, chân núi hai bên chu vi năm dặm, còn đóng quân hai cái Ma Bình đại doanh, mà sườn núi cùng đỉnh núi, lúc đó có Ma Bình kỵ chim Ma chim không dứt tuần tra, trên đỉnh núi, mặc dù nhìn không tới có bất kỳ Ma Bình bóng người, thế nhưng nồng nặc kia sát khí đủ để chứng minh, trên đỉnh núi đồng dạng có trọng binh nắm chắc.

Cho nên nếu là tương lai Tiên Ma đại chiến một khi bùng nổ, Nam Hải tu sĩ muôn chi viện trong nước chiến trường chính nói, trước mắt này cửa ải, tuyệt đối là một cái khó gặm xương, nói không chừng còn chưa thông qua này cửa ải, Nam Hải tu sĩ thì vô cùng có khả năng toàn quân bị diệt, dù sao Nam Hải tu sĩ toàn thể sức chiến đấu, cách Huyền Môn tam tông cùng Thanh Khâu Sơn, đều có không nhỏ chênh lệch.

Cũng may trước mắt có Hồ Tử dẫn đường, canh phòng cửa ải chó săn binh sĩ cũng không có làm khó dễ hai người bọn họ, cho nên bọn họ rất nhanh sẽ xuyên qua cửa ải, tiếp tục hướng về Đan Hà Sơn cất bước, bất quá dưới mắt chạy đi tốc độ thật sự là có chút bất tận nhân ý, khi bọn hắn đi qua trăm trượng hẻm núi sau khi, đã gần như tới gần buổi trưa.

Phu Dịch không khỏi dâng vẻ nóng nảy, vội vàng nhỏ giọng hỏi: “Phía trước còn có như vậy cửa ải gì?”

Hồ Tử suy nghĩ một chút nói: “Nếu như hướng về Đan Hà Sơn phương hướng nói, hắn là đã không có.”

Phu Dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm nói: “Vậy là tốt rồi, nếu không chạy tới Đan Hà Sơn coi là thật thì bao giờ.”

Đợi cho rời xa hẻm núi sau khi, Phu Dịch lập tức đem Hồ Tử nhấc trong tay, dưới chân thi triển Thần Hành Thuật, hai người lập tức hóa thành một cơn gió mát, dùng nhanh như chớp phong thái chạy đi, tốc độ lập tức tăng cao gấp trăm lần không tới, mặc dù là đường xá gấp phải người đi đường, những người đi đường kia cũng đều tưởng chính mình hoa mắt sở trí, chưa bao giờ nghĩ tới, người có thể đạt được nhanh như vậy tốc độ.

Giờ Thân sơ khắc, hai người rốt cục đi tới Đan Hà Sơn dưới chân, Phu Dịch vội vàng dừng bước.

“Hãy.....”

Hổ Tử lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lúc trước mặc dù có Phu Dịch cương khí hộ thể, mạnh mẽ trận gió mặc dù sẽ không đối với hắn thân thể tạo thành bất cứ thương tổn gì,

Thế nhưng loại này không thể chân đạp thực lực cảm giác sự để hắn chờ đợi lo lắng, chỉ lo vạn nhất Phu Dịch trượt tay đưa hắn ném ra ngoài, coi như bắt tử, cũng tuyệt đối rơi cái đứt tay đứt chân kết cục.

“Ngươi xác định nơi này là Đan Hà Sơn?” Phu Dịch dõi mắt nhìn ra xa, vẫn chưa gặp này đỉnh núi có bất kỳ dấu pháp dấu hiệu, không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói.

Hổ Tử thở hổn hển trả lời: “Đúng…… vậy thì…… là Đan Hà…… núi……”

Phu Dịch chau mày, trầm tư một lát sau lắc lắc đầu nói: “Không đúng, nơi này thái quá bình tĩnh, nhất định có trò lừa.”

“Có cái gì…… lừa dối?” Hổ Tử một trái tim lại nhắc tới táo tử mắt, liền vội vàng hỏi.

Nhưng không nghĩ, Hổ Tử lời còn chưa dứt, “phần phật phần phật” nhảy ra mười mấy người trên người mặc màu tím quần áo bó, mỗi người nắm trường binh đoản kiếm hán tử, đem hai người bao bọc vây quanh.

“Ui, thật đúng là có người đi tìm cái chết!”

Người nói chuyện thân cao tám thước, cầm trong tay ba thước trường kiếm, lớn lên một tấm mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, chỉ nhìn một cách đơn thuần tướng mạo nói, đúng là có vài phần người trung nghĩa khí chất, hoàn toàn không như gian nịnh tiểu nhân.

Có điều Phu Dịch cũng biết, tướng mạo chính là trước tiên thiên quyết định, cùng ngày sau làm việc việc cũng không lớn bao nhiêu quan hệ, mặc dù là tội ác tày trời ma đầu, cũng có thể lớn lên mi thanh mục tú, này trung gan nghĩa đảm

nghĩa sĩ, tướng mạo xấu xí không chịu nổi cũng có khố người.

Thì như máu Tu La Trần Công Phó cùng cái kia bốn gã đệ tử nhập thất, mỗi một người đều có rồng phượng trong loài người phong thái, đi lại là nhân thần cộng phẫn gièm pha, mà cái kia Trương Trọng Kiên mặc dù trung can nghĩa đảm, lại là có được cao lớn thô kệch, phảng phất lục lâm giặc cỏ, còn cái kia hèn mọn chân nhân, mặc dù làm việc không chính không tà, thế nhưng cái kia tướng mạo, bất luận người nào nhìn đều sẽ cảm thấy hắn nhất định là tội ác tà ma đầu.

Cho nên mới có “không thể nhìn mặt mà bắt hình dong, nước biển không thể đo bằng đấu” danh ngôn tuyệt cú.

Hổ Tử bị này đột nhiên nhảy ra một đám người nhất thời dọa nạt té ra quần, bắt quá hắn tựa hồ cũng không có hiểu rõ những người này lập trường, vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ: “Chư vị hảo hán tha mạng, nhỏ mặc cái này thân thể cầu da thật sự là sinh hoạt bức bách, mong rằng chư vị hảo hán thả nhỏ một con đường sống.”

Có điều xin tha của Hổ Tử cũng coi như là chó ngáp phải ruồi, mười mấy người này vốn là đệ tử của Song Long Đường, nói đến cũng coi như là Ma tộc chó săn, cùng trên người mặc chó săn túi da Hổ Tử vốn cũng xem như cá mè một lứa.

Nhưng mà, tuy nói song phương cùng thần phục Ma tộc bên dưới, thế nhưng bọn họ từ trước đến giờ là nước giếng không phạm nước sông, Hổ Tử đột nhiên mang theo tu sĩ đi tới Đan Hà Sơn, thật sự là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi, chỉ là Hổ Tử trên người dù sao mặc này cầu da, này thân thể cầu da đại diện chính là Ma tộc, hướng về khoác này thân thể cầu da người ra tay, không thể nghi ngờ với đối với Ma tộc ra tay, cho nên này Song Long Đường đệ tử còn coi là thật có chút bận tâm.

Có điều, việc này thái quá kỳ quái, một người trong đó lập tức hỏi: “Các

ngươi tới nơi này làm cái gì?”

Hổ Tử vội vàng lập nói: “Nghe nói Đan Hà Sơn lạc hà cảnh vật là thế gian ít có kỳ quan, cho nên huynh đệ chúng ta hai người đã đến nhìn.”

Chỉ tiếc, hai người vay mượn Thần Hành Thuật chạy đi tình hình sớm bị những người này xem ở trong mắt, một người trong đó lúc này cười lạnh một tiếng nói: “Nhìn? Người vị huynh đệ này chỉ sợ là tu sĩ?”

Phu Dịch lúc này cũng thăm dò những người này chi tiết, tổng cộng mười sáu người bên trong, ngoại trừ hai cái Tán Tiên cảnh đỉnh cao ở ngoài, còn lại mười bốn người cùng bất quá là một vài chó caye gần nhà, gà caye gần chuồng trước tiên thiên cảnh mà thôi, bức này phê vật đối với hắn mà nói, chỉ cần tiện tay có thể đuổi.

Cho nên Phu Dịch vẫn chưa đem những người này để ở trong lòng, thuận miệng hỏi ngược lại: “Làm sao? Tu sĩ không nêu tới?”

Phu Dịch khinh miệt giọng nhất thời dẫn tới này cả đám không thích, một tên trong đó Tán Tiên cảnh đỉnh cao tu sĩ lúc này kiêu ngạo nói: “Bây giờ ngọn núi này đã là ta Song Long Đường cảnh, ngươi đã là tu sĩ, thì nên hiểu được bái sơn lễ nghi, nhìn ngươi dáng dấp như vậy, chẳng lẽ là tìm đến gốc rạ?”

Phu Dịch cười cười, lắc lắc đầu nói: “Tìm cớ từ chưa nói tới, có điều bần đạo chính là một giới tán tu, này cái gọi là lễ nghi bần đạo thật đúng là không hiểu lắm, không biết là bần đạo muốn lên này Đan Hà Sơn, phải đi qua ra sao quá trường? Phải tôn sùng ra sao lễ nghi?”

Người nọ gặp Phu Dịch ngữ khí hung hăng, ngôn ngữ càng tràn ngập châm chọc tâm ý, không khỏi hờ lạnh một tiếng nói: “Ta xem ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, các anh em, đưa hắn bắt!”

Dứt lời, trường kiếm trong tay liền hướng Phu Dịch ngực đâm thẳng mà đến, Hổ Tử xem ở trong mắt nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, muốn chạy trốn, thế

nhưng hai chân sờm không nghe sai khiến, chỉ có thể trợ mắt thấy ba thước thép ngọn giáo theo trước người xẹt qua.

“Rác rưởi!” Phu Dịch cười lạnh một tiếng, tay phải từ từ nâng lên, chỉ thấy ấy ngón trỏ hướng cái kia kiếm tích nhẹ nhàng bắn ra, linh khí theo đầu ngón tay truyền vào trường kiếm, tiếp theo liền truyền đến người nọ cầm kiếm tay phải, người nọ lập tức cầm giữ không được, trường kiếm rời khỏi tay, sát da mặt cuốn ngược mà quay về, trực tiếp khi hăn trên gương mặt vẽ ra một vết thương, máu tươi lập tức theo vết thương chảy ra.

“Cái gì!?”

Nhìn thấy một ngón tay đem người nọ trường kiếm bắn bay, chuẩn bị công tới hơn mười người nhất thời kinh hãi vạn phần, vội vàng dừng thế công.

“Ngươi đây là cái gì yêu pháp?” Người nọ gắt gao ở lại run không ngừng tay phải, khó có thể tin nổi.

Phu Dịch cười lạnh một tiếng nói: “Yêu pháp? Thú vị! Thực sự là một đám ếch ngồi đáy giếng.”

Một người khác Tán Tiên cảnh đỉnh cao tu sĩ lấy lại bình tĩnh, liền vội vàng hỏi: “Tiền bối này đến Đan Hà Sơn đến tột cùng ý muốn như thế nào?”

Phu Dịch cười cười nói: “Bần đạo quả nhiên là đến ngắm phong cảnh.”

“Coi là thật?” Cái kia Tán Tiên cảnh tu sĩ nhướng mày, hiển nhiên đối với đáp án của Phu Dịch không thể tin hoàn toàn.

Phu Dịch cũng không có dự định cùng đám rác rưởi này dây dưa, cùng với ở nơi đây lãng phí thời gian, không bằng nhanh lén một chút lên núi tìm tài hưu thực, lập tức gật gật đầu nói: “Coi là thật!”

Tu sĩ kia trầm tư một lát sau, cảm thấy lấy Phu Dịch như vậy thân thủ tựa hồ cũng không có lừa gạt cần thiết của bọn họ, vội vàng thu hồi trường đao trong

tay, hai tay chắp tay nói: “Đã như vậy, đích thật là vẫn bối các loại hiếu lầm tiền bối, liền do tại hạ lĩnh tiền bối hướng về xem hà đỉnh xem xét lạc hà như thế nào?”

Phu Dịch vừa nghe đối phuơng lại nguyện ý làm hướng đạo, trong lòng không khỏi vui vẻ, vội vàng cười nói: “Vậy làm phiền đạo hữu.”

Người nọ vội vàng khách khí nói: “Tiền bối khách khí, mời mọc!”

Dứt lời, làm ra một mời mọc động tác tay, Phu Dịch cũng cung lười ra vẻ, trực tiếp mang theo Hổ Tử theo người nọ chỉ phuơng hướng trực tiếp bước vào.

Chỉ tiếc Phu Dịch thái quá tự tin, ngay ở Phu Dịch lướt qua người nọ thời gian, người nọ hướng tới bên cạnh một người liếc mắt ra hiệu, lúc này mới suýt cả đám đi theo Phu Dịch phía sau, UU đọc sách &# 119; &# 119;w. uuka &# 110; &# 115; hu. Co m chỉ có cái kia truyền ý người thừa dịp Phu Dịch không chú ý, lặng lẽ hướng về phuơng hướng của Phúc An Thành trốn.

Đan Hà Sơn không tính rất cao, gần như so với lúc trước hẻm núi hai bên ngọn núi cao hơn một tia, chỉ có hơn trăm trượng, cho nên mấy người cũng không có tiêu phí quá nhiều thời gian, liền đã tới đỉnh núi.

Đan Hà Phái làm đặt ở Đan Hà đỉnh, ấy quy mô cùng lúc trước âm dương phái tương đương, chỉ có một tòa đỗ nát cung điện cùng hơn hai mươi gian chăm chú liên kết, cung cấp môn nhân nghỉ ngơi lâu bở.

Đi tới Đan Hà Sơn dưới chân thời gian, Phu Dịch trong lòng vốn là không lý do nổi lên một luồng không rõ linh cảm, càng đi đỉnh núi bước vào, này cõi không rõ linh cảm càng thêm mãnh liệt, mãi đến tận là nhìn thấy trước mắt cũng không bất kỳ chiến đấu dấu hiệu thời gian, rốt cục phản ứng lại, này cõi không rõ linh cảm căn nguyên, chính là nguyên nhân chính là nơi này yên tĩnh.

Theo thơ lừng khanh tỳ muội miêu tả, Đan Hà Phái cùng Song Long Đường triển khai một hồi đại chiến, mặc dù là bọn họ đến chậm một bước, Đan

Hà một mạch toàn quân bị diệt, cũng tuyệt đối không thể như trước mắt bây giờ như vậy, căn bản cũng không có một tia chiến đấu dấu vết.

Bởi vì dựa theo chính hắn lúc trước suy đoán, Song Long Đường vây công Đan Hà đỉnh, là điển hình vây quanh điểm đánh viện binh, chính là dựa vào sức mạnh của Ma Bin đòn kích đã đến chi viện Huyền Môn sức mạnh, nếu không dùng lúc đó Ngũ độc giáo công chiếm tình huống của Thanh Vân Sơn đến xem, dùng sức mạnh của Đan Hà Phái căn bản là kiên trì không được bao lâu, quan trọng hơn chính là, Đại Khanh tỷ muội hai người cũng căn bản không thể trốn xuống dưới núi viện binh.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 417: Rơi Vào Cái Tròng

Cho nên, nếu là Phu Dịch suy đoán không có phạm sai lầm nói, Đại Khanh tỷ muội hai người chạy trốn, vốn là Ma tộc cái tròng.

Thế nhưng bây giờ này Đan Hà Sơn bên trong, cũng chỉ có mười mấy phế vật của Song Long Đường đóng giữ, mãi đến tận đỉnh núi, cũng không thấy một ra dáng cao thủ đứng ra, thật sự là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi!

Phu Dịch không khỏi hoài nghi, chẳng lẽ là lúc trước chính mình suy đoán sai lầm?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi có chút ngạc nhiên, lập tức quay đầu lại hỏi: “Này Đan Hà Sơn chỉ có mấy người các ngươi?”

Người nọ vội vàng trả lời: “Đúng vậy, tiền bối.”

Phu Dịch nghe xong cau mày, trong đầu nhanh chóng chuyển động, thế nhưng hồi lâu sau, vẫn như cũ không nghĩ ra đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

“Tiền bối, cách xem lạc hà còn một số thời khắc, không bằng trước tiên tùy ý đi dạo như thế nào? Này Đan Hà Sơn mặc dù không giống như 36 đất lành, 7 12 động thiên, nhưng là có một phen đặc biệt ý nhị.” Nhìn thấy Phu Dịch không nói một lời, người nọ liền vội vàng tiến lên đề nghị.

Phu Dịch vốn là muốn tùy ý đi một chút dùng quan sát tình huống, đề nghị này ở giữa ấy ý muốn, vì vậy hắn vội vàng gật đầu nói: “Vậy làm phiền đạo hữu.”

Người nọ vừa nghe Phu Dịch đồng ý, ánh mắt lập tức né qua một đao nham hiểm vè, chỉ tiếc Phu Dịch có chuyện trong lòng, vẫn chưa chú ý tới.

“Kỳ thực Đan Hà Sơn hoàn toàn không là vì xem lạc hà kỳ cảnh mà được gọi là, mà là vì nơi này nham thạch ‘sắc như là ướt át đan, xán lạn như minh hà’ Mà được gọi là.” Người nọ vừa đi, một bên làm Phu Dịch giảng giải.

Phu Dịch nhìn trước mắt màu đỏ nham thạch, đích xác không giống người thường, bất quá hắn nhưng không có tâm tư thưởng thức mấy thứ này, chỉ là theo bản năng gật gù, tiếp tục cẩn thận quan sát chung quanh có hay không khả nghi vết tích.

Cứ như vậy, một đám người mang theo Phu Dịch cùng Hổ Tử hai người ở Đan phong núi chung quanh du lịch xoay chuyển ước chừng hơn một canh giờ sau, rốt cục lại trở lại Đan Hà Phái cung điện chỗ, có điều này một đường hạ xuống, Phu Dịch lại là không có phát hiện bất kỳ chỗ khả nghi, không thấy có chút thất vọng.

Có điều, lúc này hắn cũng rốt cục có thể khẳng định, Đan Hà Phái cùng Song Long Đường trận chiến này nhất định là thất bại, hơn nữa còn có một chuyện có thể xác nhận, chính là nơi này cũng không Đan Hà Phái người may mắn còn sống sót.

Phu Dịch vốn cũng nghĩ tới đem Đại Khanh tỷ muội thả ra hỏi một chút, thế nhưng hai người thân phận quá dị ứng cảm giác, khó tránh khỏi lại có không cần thiết phiền phức, mà thôi này Đan Hà Sơn hoàn toàn không so với Thanh Khâu Sơn nguy nga, trải qua này một phen cẩn thận thăm dò, căn bản không có phát hiện bất kỳ có thể chố núp người, cho nên coi như đưa nàng hai người kêu đi ra, cũng căn bản không có một chút tác dụng nào.

Cho nên, trước mắt đã không có lưu lại nữa ở Đan Hà Sơn cần thiết, Phu Dịch lập tức biểu thị đi ý.

Nhưng không nghĩ, người nọ vội vàng khuyên can, gọi bằng lúc này đã

gần đến lạc hà, đã đến rồi, vô hại chờ một chút, nếu không thật sự là có chút tiếc nuối.

Phu Dịch nhìn sắc trời một chút, đích xác đã gần đến hoàng hôn, liền cũng không có kiên trì rời đi.

Thành thật mà nói, Phu Dịch còn coi là thật không có chú ý tới này lạc hà đến tột cùng dung mạo ra sao, dù sao hắn theo âm u quặng mỏ sau khi đi ra, liền tiến vào Bạch Vân Sơn, mà đây Bạch Vân Sơn, quanh năm sương trắng lượn lờ, liền Thái Dương đều nhìn không tới, chớ nói chi là lạc hà.

Sau đó mười năm, hắn đứng ở dị giới của Nam Thiên Môn bên trong, này dị giới càng kỳ quái, suốt ngày ban ngày lại cũng không thấy Thái Dương, còn sau đó, liền vẫn tới lui tuần tra với bên bờ sinh tử, nơi nào có lòng thanh thản chú ý thứ này.

Bây giờ vừa vặn có như vậy cơ hội, hơn nữa thì trước mắt đám rác rưởi này, căn bản đối với hắn không tạo thành được bất cứ uy hiếp gì, cho nên hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, lựa chọn lưu lại nơi này Đan Hà Sơn đĩnh nhìn này trong truyền thuyết lạc hà kỳ cảnh,

Lạc hà, tức là ánh nắng chiều, cùng ánh bình minh tương tự, rồi lại có một phen đặc biệt ý nhị.

Theo sắc trời từ từ ảm đạm, trên chín tầng trời Kim Luân từ từ dính vào một tầng đỏ ửng, vốn trắng nõn như là sa mỏng vân biển thành một mảnh ảm ảm sóng dậy, vàng ròng giao nhau đại dương, theo sắc trời càng ngày càng mờ, kim quang từ từ mất đi, toàn bộ đại dương lại từ từ biến thành một mảnh màu đỏ đại dương, ấy đồ sộ nhất thời không cách nào dùng ngôn ngữ thuyết minh.

Ngay ở trời chiều sắp sửa toàn bộ trôi qua ván thời gian, cái kia tấm màu đỏ đại dương bên trong đột nhiên hiện ra một đóa khổng lồ vô cùng đỏ Mẫu Đan ở chân trời tỏa ra, tận tình phun thơm ngát nôn diêm, thời khắc này, thấy như thế kỳ cảnh Phu Dịch lại say mê trong đó, không thể từ đẩy, mãi đến tận

màn đêm hoàn toàn che lấp bầu trời, trăng sáng ngôi sao từ từ hiện ra thời gian, vẫn như cũ còn chưa phục hồi tinh thần lại.

Cái kia Tán Tiên cảnh đỉnh cao tu sĩ gặp trời chiều đã qua đời, trên mặt không thấy lộ ra một tia khẩn trương, chỉ là khi hắn nhìn thấy Phu Dịch hoàn toàn say mê trong đó, cũng không hề rời đi ý đồ thời gian, rốt cục âm thầm thật dài thở một hơi.

Chỉ tiếc Phu Dịch thái quá khinh địch, căn bản là có đem đám rác rưởi này đặt ở trong mắt, lúc này mới làm cho cả thể xác và tinh thần hắn say mê tại đây lạc kè kỳ cảnh bên trong, mãi đến tận hắn phục hồi tinh thần lại thời gian, đã là sau nửa canh giờ chuyện.

“Được rồi, bần đạo cần phải đi.”

Phục hồi tinh thần lại sau khi Phu Dịch, vội vàng lại biểu thị đi ý.

Chỉ là cái kia Tán Tiên cảnh tu sĩ nơi nào khả năng như vậy tùy ý mặc hắn rời đi, vội vàng nói: “Thong thả, thong thả, vẫn bối đã hơi chuẩn bị rượu nhạt, còn xin tiền bối rất hân hạnh được đón tiếp, đánh giá sau khi lại rời đi cũng không trễ.”

Tán Tiên cảnh tu sĩ ân cần, rốt cục đưa tới chú ý của Phu Dịch, chỉ là trong nháy mắt, Phu Dịch rốt cục phản ứng lại, cái tên này vốn là đang kéo dài thời gian, lập tức hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi và ta bèo nước gặp nhau, đạo hữu tựa hồ nhiệt tình quá đi?”

“Này.....” tu sĩ kia mắt thấy đã gây nên Phu Dịch hoài nghi, to bằng cái đầu mồ hôi hột lập tức xông ra, nếu không có đỉnh đầu kéo đạo kế, đã sớm theo trán chảy xuống.

Phu Dịch nhìn thấy tu sĩ vẻ mặt bối rối, trong lòng nhất thời sáng tỏ, lúc trước suy đoán quả nhiên không sai, lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Bần đạo vốn định giữ bọn ngươi một mạng, đã bọn ngươi điếc không sợ súng, thì đừng

trách bần đạo lòng nhẫn tâm cay!”

“Ha ha ha..... cũng không biết là ai điếc không sợ súng!”

Phu Dịch lời còn chưa dứt, Chu Tước thần kiếm mới từ trong Càn Khôn Giới lấy ra thời gian, lập tức liền có một sang sảng âm thanh từ cái này một đám tu sĩ phía sau truyền đến.

Nghe đến âm thanh này sau khi, Phu Dịch trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, chỉ dựa vào âm thanh, thì có thể cảm giác được người đến linh khí dõi dào, tu vi ít nhất đã ở Địa Tiên Cảnh bên trên, không khỏi âm thầm trách móc chính mình lúc trước thái quá ngông cuồng cùng bất cẩn, lại rơi vào đám rác rưởi này cái tròng.

Ngược lại cái kia Tán Tiên cảnh tu sĩ lại là như nhặt được trọng thích, trên mặt lập tức hiện ra một tia nham hiểm cười lạnh, cực kỳ ngông cuồng nói: “Hôm nay đến tột cùng là chẳng biết ai thắng ai còn nói không chừng đây!”

Phu Dịch nhất thời giật tím mặt, trực tiếp cười lạnh một tiếng nói: “Chẳng biết ai thắng ai ta không biết là, thế nhưng ngươi nhất định phải chết!”

Nói chuyện đồng thời, tay phải Chu Tước thần kiếm đi phía trước đưa tới, chỉ thấy một áng lửa bất chợt đến, còn chưa các loại người nọ phản ứng lại, Chu Tước thần kiếm đã xuyên qua ấy ngực.

Tu vi của người này có điều Tán Tiên cảnh, còn chưa tu ra Âm thần, cho nên chiêu kiếm này, trực tiếp đưa hăn tính mạng đoạt đi, có điều Phu Dịch cũng không tính cho hăn chuyển thế cơ hội, tay trái đồng thời nắm 1 pháp quyết, trong miệng nói lâm bẩm, ngay sau đó tay trái trực tiếp hướng về người nọ linh đài một trảo, liền nhìn thấy một cùng với tướng mạo giống nhau như đúc, thế nhưng nhưng có chút trong suốt bóng mờ bị Phu Dịch kéo ra ngoài.

“Chết đi!”

Phu Dịch hét lớn một tiếng, linh khí theo tay trái dâng trào ra, hóa thành một áng lửa, trực tiếp đem người nọ linh hồn đốt thành tro bụi.

Tả hữu một đám tu sĩ nhìn thấy Phu Dịch lại ác độc như thế, vừa ra tay liền đem đồng bạn hình thần đều diệt, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, vội vàng ai nấy dùng thân pháp, chỉ nháy mắt mắt công phu, liền lùi tới người đến phía sau.

“Truy hồn thuật? Ta còn cõng Huyền Môn đều là quang minh lõi lạc sĩ, nhưng không nghĩ cùng bọn ta cũng không có gì sai biệt.”

Người đến nhìn thấy Phu Dịch đưa hắn thuộc hạ hình thần đều diệt, hoàn toàn không gặp ẩy nổi giận, ngược lại còn có lòng thanh thản trêu chọc.

Phu Dịch đem cái kia Tân Tiên cảnh tu sĩ chém giết sau khi, lúc này mới nhìn về phía người đến, dựa vào Thiên Nhãn thiên phú, hơn nữa tu vi đã tới Địa Tiên Cảnh trung kỳ, cho nên dưới mắt hắc ám hoàn toàn không ảnh hưởng thị lực của hắn.

Người đến tổng cộng có ba người, nói chuyện thân cao tám thước, người mặc cẩm y, đỉnh đầu kim quan, lớn lên mày kiếm mắt sao, một chút nhìn lại, tu vi của người này nên có Địa Tiên Cảnh hậu kỳ thực lực, bất quá hắn chớ đứng mặc dù cùng hai người đặt ngang hàng, lại rơi xuống một cái thân vị, hiển nhiên cũng không phải ba người này bên trong nhân vật chính.

Cực kỳ ở trước nhất người, trên người màu đen chiến giáp, trên dưới quanh người bị một tầng mỏng manh khói đen che phủ, dùng thị lực của Phu Dịch lại không cách nào xuyên thấu tầng này sương mù, mặc dù không nhìn ra ấy tu vi, thế nhưng không khó theo cái kia cẩm y nam tử bên kia suy đoán ra, ấy nên có tu vi của Thiên Tiên Cảnh.

Đứng ở một bên khác, là một tóc trắng xoá, mặt mũi nhăn nheo, người mặc đồ trắng nạm lam bát quái đạo bào, đỉnh đầu ngũ hành đạo quan, màu xanh lam đai lưng trên lệch khoác ba thước trường kiếm, chân đẹp bạch hạc già ôn

lão, người này đứng ở nơi đó như thật như ảo, Phu Dịch đồng dạng không nhìn ra ấy tu vi, có điều người lão giả này cũng cái kia trung gian trên người mặc hắc giáp người gần như rơi xuống nửa cái thân thể vị, hiển nhiên thực lực tại kia gãm tử nam tử bên trên, nên cũng có tu vi của Thiên Tiên Cảnh.

Phu Dịch nhìn trước mắt ba cái, trong lòng không khỏi căng thẳng, biết hôm nay là rơi vào rõi địch nhân cái tròng, không khỏi hối tiếc không kịp. U 8

Có điều, Phu Dịch biết, này trong thiên hạ cũng không có thuốc hối hận thứ này, chỉ phải một bên suy nghĩ đổi sách, một bên kiên trì cùng với cãi cọ chu toàn nói: “Ba vị xưng hô như thế nào?”

Cầm y nam tử khẽ mỉm cười nói: “Song Long Đường đứng đầu, nói tư phi.”

Phu Dịch gấp ấy đã không có câu dưới, lập tức hỏi lần nữa: “Hai vị này?”

Ông lão không nói nhảm, gần như nói rồi ba chữ: “Cát tam thu!”

Phu Dịch mặc dù biết người lão giả này tuyệt đối không phải vô danh người, chỉ tiếc hắn đối với tu giới này cao nhân tiền bối lại là biết rất ít, cho nên và không biết người lão giả này đáng sợ, nếu là Trương Thiên Vũ ở nói, e sợ trước tiên muốn nhắc nhở hắn trốn Thần Nông trong đindh, coi như đời này không ra, cũng tuyệt đối sẽ không đứng ở nơi đây bằng bạch làm mất mạng.

Phu Dịch trong lúc nhất thời không có nghĩ kỹ đổi sách, cho nên đổi với địch nhân kiêu căng cũng không căm tức, ngược lại ở giữa ấy ý muốn, vội vàng lại cãi cọ nói: “Vị này xưng hô như thế nào?”

Thế nhưng người nọ cũng không biết là tự tin thân phận cao quý, xem thường nói chuyện với Phu Dịch, còn là hắn chính là người câm, chỉ thấy Phu Dịch hỏi lên sau, người nọ vẫn như cũ không có trả lời, đúng là cái kia cầm y

nam tử tựa hồ nhìn ra ý đồ của hắn, lập tức cười nói: “Tiểu tử, ngươi nghe đến cát 3 Thu tiền bối cái tên này đều không hề bị lay động, chỉ có hai loại có thể, một loại là tu vi tinh thâm, không sợ Cát tiền bối, thế nhưng ta xem ngươi có điều Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, hiển nhiên không phải loại tình huống này, cho nên chỉ có thể là loại thứ hai, chính là ngươi vốn là mới ra đời, căn bản chưa từng nghe nói Cát tiền bối đại danh.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 418: Vượt Cấp 1 Chọn 2!

Phu Dịch nghe xong trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, mặc dù hắn đích xác không biết là vị này Cát Tam Thu nghiên cứu là lai lịch gì, thế nhưng nói tư phi đã nói như vậy nguy hiểm, vậy ông lão này thân phận khẳng định không bình thường, chỉ là hắn đối với này lão già thật sự không có gì nghiên cứu, hơn nữa lúc này cũng không có nghĩ đến rất tốt đối sách, lập tức một bên tiếp tục suy nghĩ đường lui, một bên thuận miệng cãi cọ nói: “Vị này Cát Tam Thu lão tiền bối rất nổi danh gì?”

Nói tư phi tựa hồ rất có kiên nhẫn, đại khái là cảm thấy ăn định rồi Phu Dịch, lập tức cười nói: “Không biết là người có chưa từng nghe nói máu Tu La Trần Công Phó.”

“Trần Công Phó?” Phu Dịch trong lòng không khỏi căng thẳng, máu này Tu La Trần Công Phó đâu chỉ nghe qua, lúc đó nếu không có Phượng Dao trong cơ thể một cái khác linh hồn tu vi thông thiên, dụng kế đem phong ấn, hậu quả liền không chịu nổi sắp đặt vang, có phải ông lão này lại cùng Trần Công Phó không phân cao thấp?

Phu Dịch lập tức giả trang ra một bộ không có chút rung động nào đáng dấp, cực kỳ tự nhiên gật gật đầu nói: “Tự nhiên nghe nói qua.”

Nói tư phi nghe đến Phu Dịch nghe nói qua máu Tu La đại danh của Trần Công Phó, lập tức gật gật đầu nói: “Ngàn năm trước từng có một câu ngạn ngữ gọi là: ‘An toàn gây Diêm vương gia, không phải phạm máu Tu La, an toàn vào luyện hồn phủ, không vào Ngũ độc môn’, nghe nói qua gì?”

Phu Dịch đầy mặt mờ mịt, theo bản năng lắc lắc đầu, có điều theo ấy

mặt chữ tâm ý, trong lòng đã có một chút tính toán.

Nói tư phi cười cười nói: “Ngươi đã biết máu Tu La Trần Công Phó, thì nên biết sào huyệt của hắn gọi ‘luyện ngục’, mà đây ‘luyện ngục’ còn có một cái tên khác, gọi là ‘luyện hồn Quỷ phủ’, này ngạn ngữ bên trong luyện hồn phủ chính là nói nó, mà Ngũ độc môn, chính là Cát Tam Thu tiền bối Ngũ độc giáo, lúc này ngươi hiểu chưa?”

Phu Dịch nghe đến Ngũ độc giáo tên, bỗng nhiên nhớ tới lúc trước dẫn Ngũ độc giáo đánh trên tựa hồ gọi là của Thanh Vân Sơn Cát Bắc, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, Cát Bắc ngày đó mặc dù mượn cớ giáo chủ tên, thế nhưng thế nhưng dùng tuổi tác của hắn nói, mặc dù là thật, hiển nhiên cũng là mới kể nhiệm giáo chủ chức vụ không lâu, cho nên trước mắt cái này hoàn toàn không nhìn ra tu vi ông lão tóc bạc, mới là Ngũ độc giáo chánh thức đương thời, bằng ấy dòng họ có thể đoạn đến, giữa hai người nếu không có cha con, chính là sư điệt.

Mà lúc đó cùng Cát Bắc đồng hành người, đồng dạng là đầy người sát khí hộ thể, chính là Ma tộc thập đại nguyên soái một trong Đông Quân, vậy trước mắt này sát khí hộ thể hắc khải người, ấy thân phận tự nhiên không cần nói cũng biết.

Nghĩ đến đây, Phu Dịch lập tức hỏi: “Đã Cát lão tiền bối như vậy thân phận, đều không thể đứng đến chủ vị, cái kia vị này nên chính là trong truyền thuyết cuồng ma trăm dặm vui vẻ?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, nói tư phi hai mắt lập tức né qua một tia kinh dị, hiển nhiên đối với Phu Dịch chỉ dựa vào này một tia nho nhỏ manh mẽ liền có thể đoán được nhiều như vậy có chút bất ngờ, có điều rất nhanh rồi lại trấn định lại, lập tức cười nói: “Trăm dặm Nhạc đại nhân trăm công nghìn việc, nơi nào có thời gian ở chỗ này đi đạo, có điều ngươi đoán được cũng gần như, vị này là trăm dặm đại nhân em ruột, trăm dặm sách, mặc dù không vào thập đại nguyên soái, thực lực nhưng cũng không hạ xuống thập đại nguyên soái.”

Phu Dịch nghe xong nhất thời cả kinh, nếu như hắn nhớ không làm nói, ngày đó thân là thập đại nguyên soái một trong Đông Quân có tương đương với kim tiên cảnh sơ kỳ thực lực, nếu như này nói tư phi nói không ngoa nói, vậy trước mắt vị này dù cho không có thực lực của Đông Quân, cũng có ít nhất tương đương với Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu vi, hơn nữa hai cái cùng là Thiên Tiên Cảnh tu vi nói tư phi cùng Cát Tam Thu, vậy hắn hôm nay quả nhiên là chắp cánh khó bay.

Phu Dịch nhất thời có chút kinh hoảng, hắn không phải chưa hề nghĩ tới trốn Thần Nông trong đỉnh, thế nhưng kể từ đó, mặc dù có thể giữ được tính mạng, lại đồng dạng không thể nghi ngờ với mua dây buộc mình, bởi vì kể từ đó, Thần Nông đỉnh thì sẽ rơi vào Ma tộc trong tay, dùng Ma tộc cùng này lũ chó săn thực lực, sớm muộn cũng có một ngày có thể mở ra nắp đỉnh, đưa bọn họ bắt tới.

Hơn nữa, lui một vạn bước nói, coi như bọn họ không mở ra nắp đỉnh,

Băng thủ đoạn của bọn họ, cũng tuyệt đối có thể mang Thần Nông đỉnh trấn áp, nếu như là như vậy nói, này cùng chết lại có gì phân biệt?

Nói nhớ liếc mắt đưa tình gấp Phu Dịch mặt lộ vẻ hốt hoảng, khéo miệng không khỏi lộ ra một tia cười gian, hiển nhiên mục tiêu của hắn đã đạt đến, lập tức tận dụng mọi thời cơ nói: “Đạo hữu còn nhỏ tuổi thì có này tu vi, không biết sư xuất gì tòa danh sơn?”

Phu Dịch lúc này trong đầu đại loạn, nơi nào có tâm tư đáp lời, nói tư phi cười cười cũng không có để ý, trực tiếp lần nữa nói: “Đạo hữu hôm nay này đến Đan Hà Sơn đến tốt vì sao? Chẳng lẽ là đến trợ quyền?”

Phu Dịch không khỏi có chút căm tức, lập tức hỏi ngược lại: “Là thì lại làm sao, không phải thì thế nào?”

Nói tư phi cười cười nói: “Bản đạo có điều thuận miệng hỏi một chút, phải hay không phải kỳ thực đều không quan trọng.”

Phu Dịch lập tức không nhịn được nói: “Ít nói nhảm, ngươi đến tôt cùng muôn thế nào?”

Nói tư phi cười nói: “Cũng không muôn thế nào, chỉ là bần đạo gặp tiểu hữu thiên tư giỏi giang xuất chúng khá là yêu thích, thật sự không đành lòng tiểu hữu tuổi còn trẻ, giữa lúc phong nhã hào hoa thời gian chết trẻ, cho nên thành tâm mời, không biết tiểu hữu ý như thế nào?”

“Ngươi là để cho ta làm chó săn?” Phu Dịch chân mày cau lại, trực tiếp hỏi ngược lại.

Mặc dù Phu Dịch biết bằng hẵn bây giờ tu vi tuyệt đối không phải ba người này địch, thế nhưng dùng hẵn đối với Ma tộc cùng này chó săn hiểu ra, hôm nay coi như giả vờ tăng tịu với nhau, dùng gian trá của bọn họ, hẵn tất nhiên đồng dạng muôn trả giá không nhỏ giá cả, thà rằng như vậy, không bằng trực tiếp làm rõ, ngược lại cũng có vẻ quang minh lối lạc.

Phu Dịch chó săn 1 từ cắn rất nặng, dù là nói tư loại này tiểu diện hổ, bộ mặt cũng rốt cục có chút không nhịn được, mà một bên Cát Tam Thu, càng trực tiếp phùng mang trợn mắt nói: “Tiểu tử, ngươi không muôn rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.”

Phu Dịch lập tức cười lạnh một tiếng nói: “Lão tử không uống rượu.”

“Làm càn!”

Cát Tam Thu nhất thời giật tím mặt, lúc trước siêu nhiên phong thái không còn sót lại chút gì, chỉ thấy ấy tay phải ở trong hư không sờ mó, trong lòng bàn tay liền bỗng dung hơn một thanh ánh tím lóng lánh ba tấc tiểu kiếm, tiếp theo hướng về Phu Dịch một ngón tay, cái kia ba tấc tiểu kiếm lập tức ánh sáng vạn trượng, đâm thẳng đến Phu Dịch không mở mắt ra được.

Thế nhưng Phu Dịch nhưng cũng không dám chớp mắt, bởi vì hẵn biết, chỉ cần mình nhảm mắt lại, vậy một giây sau liền có thể trở thành một khối

tàn thi.

Phu Dịch vội vàng dùng Côn Lôn ngự kiểm thủ pháp đem Chu Tước thần kiểm tẽ lên, theo một tiếng to rõ phượng hót vang lên, Chu Tước thần kiểm ánh lửa lập tức hóa thành một con Chu Tước bóng mờ, nằm ngang ở Phu Dịch trước người, đem cái kia bức người hai mắt tử quang đỡ.

“Tiên khí?”

Nói tư phi cùng Cát Tam Thu nhìn thấy Chu Tước bóng mờ lúc nhất thời kinh hô một tiếng, hiển nhiên đối với Phu Dịch loại này Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ, khả năng có như thế thần binh lợi khí rất là bất ngờ.

Thế nhưng bất ngờ sau khi, hai người trong hai mắt lập tức hóa thành vô tận tham lam, dù sao ở bây giờ này thiên tài địa bảo thiếu thốn thời đại, đừng nói là Thần Nông đỉnh, Vũ Hoàng khai sơn rùn như vậy thần khí, kể cả tiên khí đều là đã ít lại càng ít, bây giờ tiên khí cấp bậc thần binh lợi khí, gì món không phải đứng đầu một phái hoặc là thành danh đã lâu cao nhân tiền bối đồ vật.

Bây giờ đột nhiên xuất hiện ở Phu Dịch loại này gần như Địa Tiên Cảnh tu vi tu sĩ trong tay, đối với nói tư phi cùng Cát Tam Thu như vậy nhân vật, không khác vật vô chủ.

Cho nên hai người lập tức phát lên đoạt bảo chi niệm, tử quang của Cát Tam Thu tiểu kiếm vừa mới hóa thành một đạo tử mang gào thét mà đến, mặt sau nói tư phi đồng dạng lấy ra một cái kim quang bốc lên pháp bảo, trực tiếp hướng về Chu Tước thần kiểm xoắn tới.

Phu Dịch mặc dù không biết hai người tâm ý, thế nhưng hai vị tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh chung sức ra tay, hắn nơi nào còn dám bất cẩn, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính, trực tiếp bấm quyết niệm chú, thi triển đổi quẻ “trạch nguyên quy nhất”, muốn nhờ vào đó thần quang ngăn cản hai người.

Phong Thiên Kính rốt cuộc là Tiên Đinh chí bảo, chỉ thấy một đạo quầng trăng mờ đậm vào mặt xẹt qua, hai người pháp bảo lập tức như là vùi lấp vũng bùn, dù chưa cùng bản tôn mất đi liên hệ, thế nhưng vô luận hai người như thế nào huy động, lại vẫn như cũ còn là tiên thối lưỡng nan.

“Tốt pháp bảo!”

Lúc trước Chu Tước thần kiêm đã để hai người thèm nhỏ nước dãi, bây giờ lại có một cái mặc dù không nhìn ra cấp bậc, thế nhưng tuyệt đối không thua kém cực phẩm tiên khí kính hình pháp bảo đột nhiên xuất hiện, hai người trong hai mắt tham cốc nợ lửa lập tức bị dẫn hỏa, hai người đồng thời kinh hô một tiếng.

Ngay sau đó Cát Tam Thu tay phải vỗ ót một cái, trực tiếp hét lớn một tiếng nói: “Nói đạo hữu không phải cướp lấy, pháp bảo này lão phu muốn, thanh tiên kiêm kia trở về ngươi!”

Còn chưa dứt lời, chỉ thấy một con xanh thăm che trời bàn tay lớn đột nhiên theo thiên linh lóe ra, trực tiếp xuyên qua trạch nguyên thần chỉ riêng hướng về Phong Thiên Kính chộp tới.

Phu Dịch gặp ông lão này lại sử dụng Huyền Môn chính tông “Thái Nhất Huyền khí tay”, mặc dù có chút giật mình, lại là không có chút nào bất ngờ, dù sao đối phương là tu sĩ của Thiên Tiên Cảnh, hơn nữa là thành danh đã lâu lão quái, tự nhiên hiểu được bức này cao cấp tiên pháp.

Chỉ là ông lão khí khí bàn tay lớn lại không sợ trạch nguyên thần chỉ riêng, cái này đúng là thực tại để Phu Dịch có chút bất ngờ, có điều này Phong Thiên Kính bỏ đổi quẻ “trạch nguyên quy nhất” ở ngoài, còn có 7 quẻ thần quang cùng tử tượng nguồn gốc có thể dùng.

Cho nên Phu Dịch ngược lại cũng không đến mức kinh hoảng luống cuống, lập tức thủ quyết biến đổi, trạch nguyên quầng trăng mờ lập tức hóa thành màu đỏ hào quang, hào quang một khi phun ra, lập tức hóa thành phần

thiên lửa cháy, chính là tứ tượng lửa bản nguyên trạng thái mạnh nhất.

Hỗn độn lưỡng nghi phân, tứ tượng định càn khôn!

“Thái Nhất Huyền khí tay” chính là màu mỡ thiên địa trước tiên trời 1 khí (khí) ngưng luyện mà thành, hiển nhiên muôn so với liền bát quái lực lượng bản nguyên “trạch nguyên quy nhất” cao rất nhiều cấp bậc, cho nên Phu Dịch nếu muốn ứng đối, nhất định phải sử dụng càng cao hơn một cấp tứ tượng nguồn gốc khắc chế, mà lửa này bản nguyên cũng không phải Phu Dịch tiện tay nắm đến, chỉ vì lửa này bản nguyên cùng Chu Tước thần kiêm thần khí có giúp đỡ hiệu quả, lúc trước sử dụng “trạch nguyên quy nhất” chính là để kiềm chế địch nhân hai kiện pháp bảo, bây giờ khí của Cát Tam Thu khí bàn tay lớn không sợ thần quang ngang nhiên đoạt kính, vậy Phu Dịch ở đối thực hiện nó pháp thời gian, nhất định phải cân nhắc đến lúc trước cái kia hai cái bảo vật!

Cái kia hai cái bảo vật mặc dù cấp bậc không bằng Chu Tước thần kiêm, thế nhưng thi triển người tu vi cách xa ở hắn bên trên, cho nên hắn không dám khinh thường, mới sử dụng này nhất tiễn song điêu lửa bản nguyên.

Phản thiên ngọn lửa hùng hực vừa ra, chỉ nghe một trận “bùm bùm” Như là rang đậu bình thường âm thanh vang rền, Cát Tam Thu trên mặt nhất thời lộ ra vẻ thống khổ, đinh đầu con kia bích lục bàn tay lớn vội vàng rút về, lần này ngược lại để ở đây tất cả mọi người vì đó ồ lên, không biết Phu Dịch đến tột cùng khiến cho nào yêu pháp, lại có thể làm cho nửa bước kim tiên cảnh Cát Tam Thu ăn thua thiệt ngầm.

Chỉ là Phu Dịch bản thân đồng dạng là rơi vào trong sương mù, hắn cũng không biết Cát Tam Thu cái bàn tay lớn này đều không phải là Huyền Môn chính tông “Thái Nhất Huyền khí tay”, mà là Cát Tam Thu mở ra lối riêng tác phẩm, có thể có này thu hoạch, thực là chó ngáp phải ruồi cử chỉ.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 419: Cường Viện Đến Giúp

Chỉ là Phu Dịch bản thân đồng dạng là rơi vào trong sương mù, hắn làm sao biết Cát Tam Thu cái bàn tay lớn này đều không phải là Huyền Môn chính tông “Thái Nhất Huyền khí tay”, mà là Cát Tam Thu mở ra lối riêng, thái ấp nguyên Huyền sát hợp thiên hạ ngũ độc ngưng luyện mà thành, mặc dù “Thái Nhất Huyền khí tay” khác thường gập cùng công hiệu quả, thế nhưng thân mình chính là chí âm vật chí âm, vừa lúc bị chí cương chí dương ngọn lửa hùng hực chỗ khắc chế.

Kể từ đó, dù cho Phu Dịch không cần lửa bản nguyên, chỉ sử dụng quẻ càn “suốt ngày khô khô”, mặc dù không có lửa bản nguyên tới bá đạo, lại cũng không cùng này Huyền sát bàn tay lớn cách biệt nhiều hay ít, cho nên trước mắt có thể có này thu hoạch, thực là chó ngáp phải ruồi bất ngờ cử chỉ.

Cát Tam Thu rốt cuộc là thành danh đã lâu lão quái vật, mặc dù nhất thời thất thủ, lại cũng không kinh hoảng, ngược lại nhìn thấy Phong Thiên Kính uy lực như thế càng đầy cõi lòng khuấy động, lập tức hai tay nhéo một kỳ quái thủ quyết, trong miệng nói lầm bẩm.

Theo thần chú càng ngày càng gấp rút, màu tím kia tiểu kiêm đột nhiên bỗng dung tăng vọt thành một con dài chừng ba thước con sâu một trăm chân.

Ba thước rết quanh thân hiện tím đen vẻ, lưng có một cái thằng tắp dây đǒ, giương nanh múa vuốt thật là khiếp người, lại là trong truyền thuyết lưng sắt huyết tuyến rết, Phu Dịch nơi nào thấy qua như vậy trận chiến, nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối.

Chỉ là làm người ta bất ngờ chính là, cái kia cùng với hợp đánh Ngôn

Tư Phi của Phu Dịch đồng dạng kinh khủng muôn dạng, liền vội vàng đem kim quang kia bốc lên, thăng đến lúc này vẫn như cũ không thấy rõ ấy hình dạng pháp bảo thu lại rồi, hiển nhiên hắn đối với Cát Tam Thu này con ba thước con sâu một trăm chân hiểu ra thâm hậu, hơn nữa để hắn vô cùng kiêng ky.

Ngay ở Ngôn Tư Phi vừa mới đem pháp bảo thu hồi sau khi, con kia lưng sắt huyết tuyến rết đột nhiên trăm chân cùng chuyển động, thân thể vặn vẹo thành một vô cùng kỳ khuếch đại cong, ngay sau đó liền biến thành một đạo tử mang, dùng chớp mắt tư thế hướng Chu Tước thần kiêm nghênh đón.

Tử quang thế như cầu vồng, thâm thúy màn đêm ở tại tiêm nhiễm bên dưới có một loại nói không nên lời quý dị.

Có cách tư phi cử chỉ, Phu Dịch nào dám bất cẩn, trong cơ thể linh khí điên cuồng vận chuyển, như là giống như bị điên đem trong cơ thể hết thảy linh khí toàn bộ đưa vào Phong Thiên Kính bên trong.

Cũng không biết có phải hay không Phong Thiên Kính tự thông linh tính, biết trước mắt tình thế nguy hiểm, Phu Dịch đột nhiên cảm giác được Phong Thiên Kính bên trong như là một e sợ động không đáy bình thường, trực tiếp đem trong cơ thể hắn linh khí hút một cái mà không, Đan Điền bên trong màu đỏ kim đan tính cả một đám sắc thái sặc sỡ nhỏ đan lập tức quạnh hiu.

Phu Dịch nhất thời cảm giác thân thể nặng vô cùng, kể cả mở con mắt khí lực cũng đã không có, chớ nói chi là theo trong Càn Khôn Giới lấy mấy hạt khôi phục linh khí đan được, chỉ là ngay ở hắn khép lại hai mắt chuẩn bị xa chuyển “đất hoang trải qua” khôi phục linh khí thời gian, tựa hồ nhìn thấy thiên địa biến thành một mảnh bảy màu thế giới.....

Phu Dịch không biết là mảnh này thất thải hà quang đến tột cùng là ảo giác của chính mình còn là hiện thực, bởi vì trước mắt hắn đã không cố được vậy hơn, vội vàng linh đài thanh minh, đem hết toàn lực khôi phục linh khí, chỉ cần khôi phục lại khả năng mở ra Càn Khôn Giới lấy ra tiên đan linh khí có thể, chỉ

cần ăn vào tiên đan, hắn là có thể ở ngắn nhất trong thời gian khôi phục sức chiến đấu.

Bất quá hắn cũng không biết, hắn ở khép lại hai mắt trong nháy mắt đó nhìn thấy cảnh tượng đều không phải là ảo giác, mà là chân thật tồn tại, mà hết thảy này, liền tới từ dị biến Phong Thiên Kính!

Chưa bao giờ toả ra dị quang Phong Thiên Kính đem Phu Dịch linh khí toàn bộ hấp thu trong nháy mắt đó, lại phóng ra thất thải hà quang, huyền quang mát mắt vô cùng, trực tiếp đem toàn bộ màn đêm xé rách, trong thiên địa nhất thời trở nên sáng choang, chiếu thành một kỳ dị bảy màu thế giới.

Mảnh này thất thải hà quang, chính là Phong Thiên Kính Âm Dương Nhị Khí biến thành “phản bản quy nguyên” thần quang, vốn khủng bố đến thế lưng sắt huyết tuyến rết ở thất thải hà quang soi sáng bên dưới, chú pháp của Cát Tam Thu thêm lập tức bị đuổi tản ra, ba thước sâu khổng lồ lập tức phục hóa thành một thanh ba tấc tiểu kiếm, đánh vào khổng lồ Chu Tước bóng người bên trên, phảng phất đá chìm đáy biển bình thường, trực tiếp bị phần thiêu lửa cháy hóa thành 5 tinh kim nước chảy tràn một chỗ,

Một thanh tốt nhất thứ phẩm tiên khí tùy theo báo hỏng.

“Phụp!”

Gần như cùng lúc đó, Cát Tam Thu trực tiếp một búng máu phun ra, vốn nhìn qua chỉ là có chút tang thương mặt, lại trong nháy mắt liền già nua rồi mẩy chục tuổi, lại phối hợp tóc trắng phơ, tất cả đều là tuổi già sức yếu vê, đầy mặt nếp nhăn như là ngàn năm vỏ cây bình thường sâu không thấy đáy.

Chuôi này tiểu kiếm chính là Cát Tam Thu bốn mạng giao tu pháp bảo, chính là 1,500 năm trước thu từ địa linh nguyên từ thép ròng, với một con chiếm được Tây Vực mǎng hoang nơi lưng sắt huyết tuyến rết trong bụng, phục dùng địa tâm ngọn lửa bùng bùng luyện chế 77 49 năm mới luyện thành.

Ngày thường lúc Cát Tam Thu coi như sinh mạng, tầm thường chiến đấu chưa bao giờ sử dụng, thường dùng đâm sau lưng đả thương người đánh lén phương thức sử dụng, bởi vì tâm địa độc ác lửa dư độc cùng lưỡng sắt huyết tuyến rết cả hai đều là chí âm chí tà đồ vật, cho nên người trúng không ra một nén hương liền biến thành một vũng máu, mà hắn cùng với máu Tu La nổi danh ngạn ngữ, chính là bởi vì pháp bảo này lợi được.

Cho nên pháp bảo này có thể nói từ Cát Tam Thu sau khi luyện thành, chính là thường gặp kỳ công, thuận buồm xuôi gió, hôm nay chưa ngầm thi thủ đoạn thật sự là vì Phu Dịch gần như chỉ là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, mặc dù có hai cái thượng hạng tiên khí trợ lực, chung quy là vẫn bối, cho nên Cát Tam Thu vẫn chưa ấy để vào trong mắt.

Nhưng không nghĩ, ngông cuồng của chính mình lại để hắn trả giá không lồ như thế giá cả, cho nên cái này trong huyết vụ, ngoại trừ bởi vì bốn mạng giao tu pháp bảo tổn hại mang đến cắn trả ở ngoài, còn có chính là tức giận sôi sục sở trí.

Chỉ tiếc thất thải hà quang chính là phản bản quy nguyên khí, chỉ có loại bô dì tượng cùng chú pháp thêm vào hiệu quả, mặc dù khắc chế Cát Tam Thu bực này khủng bố dì bảo, thế nhưng Ngôn Tư Phi cùng trăm dặm sách lại là không có đã bị một điểm thương tổn, chỉ là này một người 1 Ma bị vừa mới phá huỷ Cát Tam Thu chi bảo một màn chõ kinh sơ, cho nên cho Phu Dịch một tia thở hổn hển cơ hội.

“Thẳng nhãi ranh, hôm nay lão phu tất ăn sống ngươi thịt, uống cạn ngươi máu mới giải mối hận trong lòng!”

Pháp bảo bị hủy, thở ra hơi Cát Tam Thu nhất thời khói xông tận trời, nghiến răng nghiến lợi hú lên quái dị, lập tức tay phải lại vỗ một cái đinh đầu, cái kia sát khí bàn tay lớn xuất hiện lần nữa, trực tiếp liều mạng bị Chu Tước bóng mờ thiêu đốt nỗi đau, bay thẳng đến nằm trên đất Phu Dịch chập tối.

Lúc này Chu Tước thần kiêm kiếm khí thần diễm hóa thành Chu Tước bóng người đã đã không có Phong Thiêng Kính lửa bản nguyên thêm vào, mặc dù sát khí của Cát Tam Thu rộng rãi vẫn như cũ bị ấy khắc chế, thế nhưng Phu Dịch lúc này sớm toàn thân thu nạp thiên địa linh khí, không muốn khống chế Chu Tước thần kiêm, lúc này thần diễm toàn bằng lúc trước linh khí chỗ hơn, cho nên bàn tay lớn của Cát Tam Thu vọt qua Chu Tước bóng mờ thời gian, mặc dù nghe đến “bùm bùm” một trận vang rền, thế nhưng thực tế tạo thành thương tổn lại là có hạn.

“Uống!”

Theo Cát Tam Thu quát to một tiếng, sát khí bàn tay lớn đem Phu Dịch quơ tới, sau đó hướng về trên mặt đất tầng tầng một ném, thăng rơi Phu Dịch nổ đom đóm mắt, gân cốt như là đứt từng khúc bình thường đau đớn vô cùng, thật vất vả khôi phục một tia chân khí, cũng theo này một ném lại tan rã, nếu không có Chiến Thần bào phòng ngự rất mạnh, e sợ này một ném liền đã bị mất mạng.

“Chết đi!”

Cát Tam Thu sắc mặt dữ tợn, hai mắt máu đỏ, lại đem Phu Dịch từ trên mặt đất nắm lên, sau đó trực tiếp hướng về chân núi té tới.

Nếu là lần này quẳng thực, mặc dù Phu Dịch là Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ, thế nhưng lúc này quanh người hắn đã mất linh khí hộ thể, mặc dù là Chiến Thần bào cũng không thể ngăn cản đáng sợ như thế xung kích, cho nên lần này Phu Dịch là chắc chắn phải chết!

Hổ Tử nhìn thấy Phu Dịch bị ông lão tóc bạc quẳng xuống vách núi, trực tiếp sợ đến hôn mê.

Cát Tam Thu thấy Phu Dịch phi thân thăng xuống dưới, trong lòng lửa giận rốt cục phát tiết một lần, mặc dù nghĩ đến lúc trước nói muốn ăn sống thịt, ra sức uống ấy máu, thế nhưng nhưng cũng không muốn tính toán, trực tiếp điều khiển không trung bàn tay lớn hướng về Phong Thiêng Kính chộp tới.

Ngôn Tư Phi lúc này rốt cục phản ứng lại, liền vội vàng đem thu hồi thu bên trong pháp bảo lại thả ra, trực tiếp hướng về Chu Tước thần kiêm cuốn tới, đồng thời héto lớn một tiếng nói: “Cát tiền bối, vừa mới ngươi đã nói kiêm này trở về ta!”

Cát Tam Thu nghe vào trong tai trực tiếp hờ lạnh một tiếng, cũng không nói chuyện, Ngôn Tư Phi nhất thời mừng rỡ, biết ông lão này thương thế tất nhiên so với nhìn qua nghiêm trọng, nếu không dùng tham lam của hắn tính, tuyệt đối không thể đem tới tay Thượng phẩm Tiên khí qua tay nhường cho.

Nhưng ngay ở này hai cái tiên khí sẽ bị hai người lấy đi thời gian, một tòa từ vô số chỉ bạc tạo thành ngân cầu đột nhiên ngang qua phía chân trời mà đến, trực tiếp đem Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiêm cuốn lên, ngay sau đó vừa giống như cá voi hút nước cuốn ngược mà quay về.

Cùng lúc đó, một tòa kim kiều đồng thời xẹt qua chân trời, đem rơi thân thể thẳng xuống dưới Phu Dịch cuốn đi.

“Người nào!”

Vẫn yên lặng nhìn Phu Dịch cùng hai người tranh đấu chưa ra tay trǎm dặm sách rốt cục ra tay, theo quát to một tiếng, trong lòng bàn tay bỗng dựng hơn một nhánh dài chừng khoảng một trượng 9 tiết mềm, như là linh măng xuất động bình thường dùng một loại khó mà tin nổi góc độ hướng tới ngân cầu rút đi.

“Hừ!”

Vốn không hề có thứ gì trong hư không đột nhiên hiện ra một gã thân cao hơn trượng, cả người kim mao trắng hán, chỉ thấy người này phanh ngực lộ cánh tay, trước ngực che kín màu vàng che chở lông ngực, khắp toàn thân xuyên qua bắn ra một luồng giữ gìn ngạo không kém, cực kỳ cuồng dã khí tức, chính là chịu đựng Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ lệnh đã đến cứu viện kim mao của Phu Dịch Sư vương.

Kim mao Sư vương một khi hiện thân, cũng không thấy ấy lấy ra binh khí, U &# 8 trực tiếp một tay đem trăm dặm sách roi chín đoạn năm ở trong tay, sau đó dùng sức vung một cái, liền đem trường tiên vung ra một bên, mà cái kia ngân cầu cũng ở đây đồng thời biến mất.

Đồng thời cười lạnh một tiếng nói: “Người này bèn ta Thanh Khâu Sơn thánh hỏa Thiên Tôn, kính xin chư vị bán bần đạo vài phần mặt.”

Kim mao Sư vương thành danh với hơn hai ngàn năm trước, hơn nữa tự xưng đến từ Thanh Khâu Sơn, cho nên ba người lập tức liền biết ấy thân phận, Cát Tam Thu lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Lão phu tại sao muốn bán người mặt mũi?”

Kim mao Sư vương nghe xong lên tiếng cười lớn một tiếng, nói tiếp: “Mặt mũi phân hai loại, một loại là người khác cho, loại này là phải còn, một loại là chính mình bằng thực lực muốn tới, loại này không cần còn, Cát Tam Thu, ngươi là muốn chọn loại thứ nhất, còn là loại thứ hai.”

Kim mao Sư vương vừa dứt lời, còn chưa các loại Cát Tam Thu đáp lại, liền nhìn thấy một chiếc bị màu trắng ráng lành bao phủ, khí thế hôi hổi màu vàng con thuyền ngự không mà đến, mũi tàu đang đứng một người, quần áo trắng khăn nho, tay trái dao động 1 ngọc phiến, tay phải kéo 1 chỉ bạc Phất Trần, người này tướng mạo anh tuấn, nhẹ nhàng nho nhã, chính là cùng kim mao Sư vương đồng hành thư sinh áo trắng.

Rất rõ ràng lúc trước cuốn đi Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiểm chính là thư sinh áo trắng chu thiêng Phất Trần, mà cuốn đi tự nhiên là của Phu Dịch kim mao Sư vương lúc trước ở Thanh Khâu huyệt rèn luyện thời gian hộ tống Thanh Khâu văn bối đột phá kết giới tuyệt kĩ thành danh “Phi Vân kim kiều”.

Nhin thấy thư sinh áo trắng ngự tra mà đến, Cát Tam Thu không khỏi có chút chần chờ, trước mắt nếu coi là thật chỉ là kim mao Sư vương một người,

mặc dù pháp bảo của hắn đã hủy, thế nhưng Cát Tam Thu vẫn như cũ không sợ, nhưng hôm nay lại đây cái thư sinh áo trắng, trong lúc nhất thời không biết là nên đáp lại như thế nào.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 420+0 Quân 1 Phát

“Làm sao, chỉ có hai loại lựa chọn, cần nêu muôn rất lâu gì?” Kim mao Sư vương gấp Cát Tam Thu mặt lộ vẻ chần chờ, lập tức cửa ra châm chọc nói.

“Hừ!”

Nhưng không nghĩ, Bách Lý Sách trực tiếp đáp lời: “Nhân tộc có câu nói nói thật là tốt, địch nhân địch nhân thì là băng hữu, địch nhân càng muốn gì đó, không can thiệp tới có tác dụng hay không đều phải đem ra, người này đã khả năng kinh động Thanh Khâu Sơn hai vị yêu vương đã đến cứu viện, nói vậy hẵn đối với các ngươi tới nói rất trọng yếu, cho nên hôm nay vô luận như thế nào, bản tọa cũng không thể tha các ngươi rời đi.”

Kim mao Sư vương cười lạnh một tiếng nói: “Không ngờ rằng các ngươi này man di lại cũng hiểu được này cong cong vòng, có điều, hôm nay nếu là trãm dãm vui đã đến có lẽ còn coi là thật phải một cuộc ác chiến, chỉ băng ba người các ngươi, e sợ còn không để lại ta hai người?”

Bách Lý Sách cười ha ha một tiếng nói: “Sư vương coi là thật không sợ chém gió to quá gãy lưỡi?”

Còn chưa các loại kim mao Sư vương đáp lời, thư sinh áo trắng lại là không nóng không lạnh, không có gì lạ nói: “Có đôi khi, có thực lực người trấn thuật một sự thật, thường thường bị này phàm phu tục tử coi là ngông cuồng.”

“Ngươi!” Thư sinh áo trắng lời ẩy nhìn như không có gì lạ, thế nhưng nghe vào Bách Lý Sách trong tai lại là chói tai đến cực điểm, Bách Lý Sách lúc này nổi trận lôi đình, tay phải trường tiên trực tiếp vung một cái, liền hướng

xuyên vân tra trên thư sinh áo trăng quát tối.

Trường tiên nhanh như chớp giật, thế như linh māng, thế nhưng thư sinh áo trăng lại vẫn chưa đem đặt ở trong mắt, chỉ thấy chu thiên Phất Trăn nhẹ nhàng vung một cái, cái kia vạn ngàn chỉ bạc lập tức bùng lên, cũng như là linh māng bình thường linh động vô cùng, trực tiếp đem trường tiên quấn quanh, sau đó quát to một tiếng, lại trực tiếp đem Bách Lý Sách liền người mang quật đến hơn mười trượng.

Lúc trước kim mao Sư vương cùng thư sinh áo trăng hai người đem Phu Dịch tính cả binh khí pháp bảo cùng nhau cuốn đi thời gian, thư sinh áo trăng đã xem một hạt linh đan cho ăn vào trong miệng hắn, có linh đan giúp đỡ, Phu Dịch rất nhanh liền khôi phục khoảng một phần mười linh khí, nghe đến thư sinh áo trăng này quát to một tiếng, Phu Dịch vội vàng mở hai mắt ra quan sát chiến thế, nhìn thấy cái kia quanh thân sát khí lượn lờ Bách Lý Sách cùng thư sinh áo trăng gần như một hiệp liền bị thiệt lớn, lúc này mới yên lòng lại, biết hôm nay có hai vị này ở, tất nhiên là hữu kinh vô hiểm, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nhắm mắt ngưng thần, khôi phục linh khí.

Bách Lý Sách bị thư sinh áo trăng một đòn cuốn bay, nhất thời tức giận đến cả người run rẩy, thế nhưng hắn có điều mới ma anh cảnh giai đoạn trước tu vi, cũng chính là tương đương với Yêu tộc lôi kiếp cảnh thực lực, cùng thư sinh áo trăng thực sự rơi xuống một cảnh giới nhỏ, làm sao có khả năng là hắn đối thủ, lập tức hướng về phía Cát Tam Thu cùng Ngôn Tư Phi hét lớn một tiếng nói: “Hai người các ngươi còn chờ cái gì?”

Bị trở thành Ma tộc cẩu, liền vì Ma tộc nô, mặc dù trong ngày thường cuồng ma trăm dặm vui cùng này em ruột đối với hai người khá lịch sự, thế nhưng chính bọn họ lại biết này gần như là hiện tượng bề ngoài mà thôi, bởi vì trước mắt áp chế Huyền Môn cùng Yêu tộc còn là phải bọn họ làm Ma tộc bán mạng, thế nhưng tất cả những thứ này, lại không thể thay đổi hai người bọn họ đã vứt bỏ tôn nghiêm sự thật.

Cho nên hai người không dám chần chờ, Cát Tam Thu vội vàng vỗ ót một cái, thi triển sát khí bàn tay lớn hướng kim mao Sư vương đè xuống, một bên khác Ngôn Tư Phi cũng đem lúc trước thu vào trong lòng bàn tay cái kia vàng chói lọi pháp bảo lại tung, hướng thư sinh áo trắng bắn nhanh mà đi.

Bách Lý Sách thấy hai người rốt cục ra tay, trong lòng lửa giận lúc này mới bình phục một vài, trong lòng biết Cát Tam Thu thực lực kinh người, lập tức trường tiên vung một cái cùng Ngôn Tư Phi cùng vây quanh chiến thư sinh áo trắng.

Kim mao Sư vương cùng Ngân Hạnh Tử, khóc tang lão nhân đều là thành danh đã lâu, trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến lão yêu, có lôi kiếp cảnh hậu kỳ tu vi, cùng Cát Tam Thu tu vi tương đương, thế nhưng bốn mệnh pháp bảo của Cát Tam Thu lúc trước bị Phu Dịch phá huỷ, đã là mang thương thân, kim mao Sư vương làm sao có khả năng không thấy được?

Cho nên kim mao Sư vương gấp ẩy sát khí bàn tay lớn hướng về ẩy đánh tới, nhưng không thấy kinh hoảng, tay phải bay thẳng đến cái kia vô biên bàn tay lớn một ngón tay, một vệt kim quang trực tiếp theo đầu ngón tay lóe ra,

Chính là tuyệt kỹ thành danh của hắn “Phi Vân kim kiều”.

Chiêu này “Phi Vân kim kiều” nhìn như không có gì lạ, kì thực có khác Càn Khôn, chính là Sư vương dùng bốn mạng Canh Kim chi khí luyện thành, cùng Côn Lôn Thục Sơn sửa chui khác thường gập cùng công hiệu quả, bá đạo dị thường, một khi thi triển, liền giống như một tòa thông thiên triệt địa Thiên kiều bình thường, trực tiếp ngang qua với cả hai trong lúc đó, mặc cho Cát Tam Thu như thế nào gây sức mạnh, thủy chung không thể đè xuống nửa phần, ngược lại là bị kim kiều không dứt áp chế lùi về sau.

Cát Tam Thu nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, liều mạng vận chuyển linh khí chống lại, đáng tiếc lúc trước bốn mệnh pháp bảo bị hủy thời gian đã tổn thương cǎn bản, chỉ muốn tu vi mạnh mẽ trấn áp táo bạo tinh lực, bây giờ toàn

lực làm phép, vết thương cũ tái phát, chẳng những không có để cái kia sát khí bàn tay lớn áp chế kim kiều, ngược lại là lui càng nhanh hơn.

Cát Tam Thu nhất thời lòng như lửa đốt, liền vội vàng đem đối với hắn mà nói vô cùng kỳ quý giá, còn sót lại hai giọt trong lòng máu bức ra một giọt, có 1 giáp tuổi thọ tinh lực thêm vào, sát khí bàn tay lớn lập tức như là hít thuốc lắc bình thường, vốn liền sát khí hôi hôi rộng rãi lại trở nên như là thật, loáng thoảng lại còn có thể nhìn thấy trên mặt như rồng có sừng quanh gân xanh.

Kim mao Sư vương nhất thời cảm giác áp lực tăng gấp bội, chỉ là tính cách của hắn nhất định phong cách chiến đấu của hắn, cho nên mới có Cát Tam Thu dùng bàn tay lớn đè xuống, hắn liền trực tiếp dùng kim kiều giằng co, cùng với trực tiếp liều linh khí cục diện, nếu là đổi lại thư sinh áo trắng dùng ít ỏi địch nhiều thời gian, là tuyệt đối sẽ không lựa chọn loại này cứng rắn phương thức chiến đấu, hắn nhất định sẽ cùng với du đấu.

Cho nên kim mao Sư vương hoàn toàn không sẽ hối hận lỗ mang của chính mình, bây giờ kim kiều bị bàn tay lớn áp chế, chỉ có thể gây nên hắn càng mạnh mẽ hơn ý chí chiến đấu!

Kim mao Sư vương lập tức hé lớn một tiếng, quanh thân đột nhiên tỏa ra mát mắt kim quang, cả người theo một trận vặn vẹo, hóa thành yêu thân bản thể, chính là một con dài chừng ba trượng, chiều cao một trượng kim mao lớn sư.

“Grào!”

Theo kim mao lớn sư một tiếng gầm điên cuồng, một viên giống như cửu thiên mặt trời rực cháy Kim Luân theo trong miệng thốt ra, chính là bốn mạng của hắn nội đan!

Đây là Yêu tộc đặc biệt phương thức chiến đấu, mặc dù cùng loài người công pháp tu hành đại khái giống nhau, nhưng là loài người lại là không có hóa thành thú thể bản lĩnh.

Kim kiều ở Kim Luân thêm vào bên dưới, lập tức cùng thêm vào có một giáp mạng nguyên sát khí bàn tay lớn không phân cao thấp, hai người chiến đấu lập tức lại lâm vào giằng co.

Kim mao Sư vương cùng chiến đấu của Cát Tam Thu nhìn như khô khan vô cùng, giống như hai cái đại hán đầy sông bình thường, thế nhưng trong đó hung hiểm lại là vượt xa thư sinh áo trắng bên này, có điều thư sinh áo trắng bên này nhìn như hoa lệ vô cùng, trong đó nhưng cũng không có rất hung hiểm có thể đàm luận.

Cho nên này chiến đấu nhắc tới cũng là kỳ diệu rất, chỉ có thể nói trong nghề xem môn đạo, người thường xem nào nhiệt, cho nên cái kia mười mấy đệ tử của Song Long Đường ánh mắt, cùng nhau bị thư sinh áo trắng bên này hấp dẫn, trong lúc nhất thời lại không biết là đi trợ giúp Cát Tam Thu trực tiếp công kích kim mao Sư vương bắn thê.

Chỉ tiếc, Cát Tam Thu hết sức chăm chú ứng đối kim mao Sư vương kim kiều, nơi nào có công phu nhắc nhở bọn họ, lại là vô duyên vô cớ mất đi khắc địch chế thắng cơ hội tuyệt cao.

Đệ tử của Song Long Đường không hiểu, nhưng cũng không đại diện thư sinh áo trắng cùng Bách Lý Sách, Ngôn Tư Phi không hiểu, như kim mao Sư vương cùng Cát Tam Thu như vậy đấu pháp phương thức trong đó lớn nhất hung hiểm hoàn toàn không ở tại bọn hắn trên người mình, mà là ở ngoại giới nhân tố, cho nên với đại chiến bên trong, tầm thường đâu phàm là không thiếu sợi dây, đều không sẽ dùng loại này đơn giản trực tiếp phương thức đấu pháp.

Cho nên thư sinh áo trắng cùng trong mì sách hai người chiến đấu, nhìn như thần quang lấp loé, đem hết toàn lực, thực ra là một hồi đánh giằng co, khi thì thư sinh áo trắng vừa đánh vừa lui, ý muốn đánh lén Cát Tam Thu, khi thì Bách Lý Sách hai người giả vờ du đấu, lại ham muốn nhảy ra chiến đoàn.

Nhưng mà, mặc dù thư sinh áo trắng lấy một chơi hai, thế nhưng hắn tu

vi so với hai người cao một bậc, hơn nữa tầng tầng lớp pháp bảo, mặc cho Bách Lý Sách hai người dùng hết thủ đoạn, thủy chung không thể chạy trốn thư sinh áo trắng trí mạng công kích.

Vì vậy, song phương cứ như vậy giằng co gần nửa canh giờ.

Cường độ cao chiến đấu, mặc dù là chiến đấu rèn luyện hàng ngày cao đến đâu người cũng sẽ bởi vì căng thẳng thần kinh phạm vào chỗ sơ suất, mặc dù là thư sinh áo trắng như vậy tâm tư kín đáo người cũng không ngoại lệ.

Quả nhiên, ngay ở thư sinh áo trắng phán đoán Ngôn Tư Phi muốn thoát ly vòng chiến đi đánh lén kim mao Sư vương thời gian, vì vậy hắn trực tiếp hướng về ấy toàn lực công tới, nhưng không nghĩ lúc này chánh thức ham muốn trộm thực hiện thủ đoạn lại là Bách Lý Sách.

Khi hắn phản ứng lại muôn bứt ra ngăn cản thời gian, nhưng không nghĩ Ngôn Tư Phi lại liều mạng trọng thương kết cục, tay phải đem hết toàn lực đem đánh ở vai phải chu thiên kiếm bụi năm ở trong tay, đương nhiên, hắn cũng bỏ ra cánh tay trái nát bấy giá cả.

Chỉ là bên trong chiến trường thay đổi trong nháy mắt, gần như trong chớp mắt này trì hoãn, trường tiên của Bách Lý Sách đã cách kim mao Sư vương nội đan không đủ hai trượng, lúc này đừng nói là mạnh mẽ thu hồi Phất Trần ngăn cản, mặc dù là ném ra một cái pháp bảo đều đuối không băng.

Thư sinh áo trắng nhất thời hoảng hốt, tro mắt thấy trường tiên đánh ở kim mao Sư vương trên nội đan, Kim Luân nhất thời buồn bã, kim kiều tùy theo run lên, cái kia sát khí bàn tay lớn lập tức năm được cái này ngàn năm có một thời cơ tuyệt cao, trực tiếp đem kim kiều nghiền ép nát bấy, thuận thế hướng về kim mao Sư vương nội đan chộp tới, ý muốn mạnh mẽ lấy đi.

Yêu tộc mặc dù so với người loài có hóa thành yêu thân, dùng nội đan thêm vào tiên pháp pháp môn, U &# 8 thế nhưng Yêu tộc cũng có một trí mạng khuyết điểm chính là, một khi nội đan của chúng nó bị kẻ địch thu tay lại phá

hủy, vậy liền thương tổn được căn cơ, khá một chút như là Long Khiếu Vân như vậy đi một cảnh giới cũng là thôi, nếu là kém một chút, liền sẽ bị trực tiếp đoạt đi tu vi, chìm về súc sanh bản thể, suốt đời không được lại chuyện tu tiên.

Bách Lý Sách cùng Ngôn Tư Phi nhìn thấy như vậy tình cảnh nhất thời kích động không thôi, rất hiển nhiên, nếu là Cát Tam Thu đem kim mao Sư vương một lần bỏ nói, kế tiếp chính là ba người vây công thư sinh áo trắng, kể từ đó, dù cho hắn có ba đầu sáu tay, hôm nay cũng nhất định chạy trốn không khỏi nắng!

Huống hồ, thư sinh áo trắng cũng không có ba đầu sáu tay, hắn chỉ là một phỗ thông yêu tu, chỗ dựa vào bất quá là binh khí lợi cùng pháp bảo nhiều thôi.

Mà trái lại thư sinh áo trắng, lại là đầy mặt khiếp sợ, vội vàng tẽ lén một cái pháp bảo hướng Cát Tam Thu ném đi, lại không muốn bị trường tiên của Bách Lý Sách trực tiếp đánh bay, thư sinh áo trắng lại ném ra, phục bị Bách Lý Sách đánh bay, như thế lặp đi lặp lại sáu, bảy lần lúc, kim mao Sư vương nội đan lại đã bị sát khí của Cát Tam Thu bàn tay lớn nắm ở trong tay.

Thư sinh áo trắng nhất thời mặt xám như tro tàn, trong lòng biết hôm nay mặc dù là có lệnh chạy trốn, kim mao Sư vương cũng là phế bỏ, đây đối với Thanh Khâu Sơn mà nói, tuyệt đối là to lớn tổn thất, huống hồ nếu coi là thật khả năng chạy trốn, hắn cũng tất nhiên muốn trả giá không nhỏ giá cả.

“Âm!”

Ai biết, ngay ở thư sinh áo trắng đầy mặt ủ rũ thời gian, Cát Tam Thu con kia che trời bàn tay lớn lại theo một tiếng vang thật lớn trực tiếp đỗ nát, vàng chói lợi nội đan lại hiện ra dưới ánh mặt trời, kim mao lớn sư vội vàng nhảy lên một cái, đem nội đan nuốt vào trong bụng.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 420: Nghênh Ngang Rời Đi

Như thế biến cố tuyệt đối là mọi người bất ngờ, nhìn trước mắt đột nhiên xoay chuyển tình thế, thư sinh áo trắng nhất thời tâm hỉ nếu thuỷ triều, tinh thần phấn chấn, mà trái lại Bách Lý Sách cùng Ngôn Tư Phi hai người lại là nếu như chó nhà có tang bình thường, trên mặt âm tình bất định, khi thì co giật, khi thì cười khổ, khi thì mặt mày ủ rũ, khi thì nỗi giận đúng đùng, coi là thật giống như tháng bảy trời bình thường, liên tục nhiều lần, thật là buồn cười.

Nồng nặc sát khí rất sắp bị gió núi thổi tan, hiện ra 1 trên người mặc lam đậm trường bào, dáng người to lớn nam tử, không phải Phu Dịch thì là người nào?

Mà Cát Tam Thu lúc này ngay ở trước người của hắn, mặc dù còn có thể một mình đứng ở nơi đó, thế nhưng thân hình cũng đã không chống cự nổi gió núi, trở nên lung lay sấp đổ, thắt tóc bạc dây cột tóc chẳng biết lúc nào thất lạc, tóc trắng phơ theo gió múa tung, tán loạn đến cực điểm, lúc trước đã như là da gà mặt mũi, càng sâu như là khe, mới nhìn đi, phảng phất trận năm cổ thụ bình thường, hiển lộ hết vẻ già nua.

“Còn nói cùng máu Tu La Trần Công Phó nổi danh, còn coi là thật giả bộ ta dọa nạt quá, chỉ tiếc thực lực lại là giống như khác biệt một trời một vực.” Phu Dịch nhìn trước mắt liền đứng thẳng đều có chút khó khăn lão già, không khỏi lạnh lùng chê giễu một tiếng.

“Ngươi..... ngươi.....” cũng không biết là thương thế quá nặng, còn là tức giận sôi sục, Cát Tam Thu chỉ vào Phu Dịch muốn nói cái gì, đáng tiếc cái gì đều nói không nên lời, chỉ là nhìn thấy hắn chỉ vào Phu Dịch tay phải cùng với toàn thân đều ở đây run không ngừng.

“Phụp!”

Đột nhiên, một búng máu phun ra, Cát Tam Thu rốt cục không đứng được, một con ngã xuống đất.

Mà lúc này, mọi người lúc này mới thấy rõ, Cát Tam Thu vết thương trí mệnh, nguyên lai là sau lưng Chu Tước thần kiêm, chỉ là bởi vì thân kiêm vẫn chưa xuyên qua hắn thân thể, hơn nữa hai người cách thân cận quá, tầm mắt vừa lúc bị Cát Tam Thu thân thể ngăn trở, cho nên Bách Lý Sách cùng Ngôn Tư Phi mới không có ngay đầu tiên phát hiện tình hình này.

Ngôn Tư Phi bọn người đều là kinh hãi đến biến sắc, bọn họ vạn vạn không ngờ rằng, hơn ngàn năm đến ngang dọc Thần Châu đại địa, chiết sát vô số tu sĩ thiên tài, làm cho cả đại địa nghe tiếng đã sợ mất mật Ngũ độc giáo giáo chủ Cát Tam Thu, lại căm ở một chưa dứt sửa tiểu tử trên người, việc này nếu truyền ra ngoài, thề tất ở toàn bộ đại địa nhắc lên một trận dư luận ồ lên.

Kỳ thực việc này cũng không thể trách Cát Tam Thu, hắn hôm nay căm ở Phu Dịch trong tay, đều không phải là thực lực không đủ, bây giờ rơi vào tình cảnh như vậy thật sự là thuộc về bất ngờ!

Dù sao, Cát Tam Thu này hơn ngàn năm đến uy danh, hoàn toàn là dựa vào con kia lưng sắt huyết tuyến rết xông đi ra, vốn pháp bảo này với thượng cổ sau khi chính là tương đương với vô địch tồn tại, mặc dù là Huyền Thanh thượng nhân, máu Tu La Trần Công Phó cùng với Vệ Tử Dạ cấp bậc như vậy cao thủ tuyệt đỉnh, đều đối với pháp bảo này kiêng kỵ thâm hậu, nhưng không nghĩ Phu Dịch thiên duyên kỳ giai, lại chiếm được thời đại thượng cổ luyện khí chi tổ Hiên Viên Tiên để chân thành tác phẩm, Tiên Đinh đệ nhất thần khí Phong Thiên Kính!

Mặc dù Phu Dịch vẫn chưa thể hoàn toàn điều khiển Phong Thiên Kính, thế nhưng thần khí đều có linh tính, sự tình trị giá sống còn thời khắc lại tự phát hộ chủ, lúc này mới có lúc trước tình cảnh đó.

Chỉ tiếc Phu Dịch tu vi thật sự là thái quá không chịu nổi, gần như một đòn liền bị Phong Thiên Kính hút sạch linh khí, nếu không có thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương đúng lúc chạy tới, lúc này sớm là dưới chân núi cô hồn.

Chỉ là này cũng chưa tính, càng ác hơn chính là Phu Dịch không giống với Song Long Đường này ngày thường chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, làm mưa làm gió chó săn, khi hắn chú ý tới kim mao Sư vương cùng Cát Tam Thu dùng so đấu linh khí loại này trực tiếp nhất phương thức đấu pháp thời gian, liền biết nhất định phải ra tay đánh lén Cát Tam Thu.

Chỉ tiếc nửa canh giờ trước, hắn mới bất quá khôi phục một thành không đến linh lực, đừng nói là đánh lén, kể cả thi triển độn thuật đều có chút khó khăn, cho nên lúc này mới cố nén kích động, một bên ăn ngấu nghiến tiên đan, một bên khôi phục linh khí, chỉ tiếc nơi này không sánh được Đông Thiên Môn cùng Nam Thiên Môn như vậy bí cảnh, thậm chí còn không bằng Thanh Vân Sơn, linh khí thiếu thốn quả thực làm người giận sôi, cho nên khôi phục linh khí chủ yếu cách ngược lại là dựa vào hấp thu tiên đan được tính.

Có điều kẽ tiếp thế cuộc thật là yên ổn, cho nên Phu Dịch cũng là không vội vã ra tay, dù sao dù cho một đòn chém giết Cát Tam Thu sau, kế tiếp vẫn như cũ là một hồi đại chiến, vì vậy hắn đơn giản nhẫn nại tính tình tiếp tục điều túc.

Mãi đến tận vừa mới Bách Lý Sách ra tay đánh lén kim mao Sư vương thời gian, mặc dù Phu Dịch lúc này gần như khôi phục năm phần mười linh khí, thế nhưng lúc này tình thế đã phát triển tới cấp bách thời khắc, vì vậy hắn vội vàng thi triển một thuật ẩn thân, sau đó nhảy lên một cái, theo xuyên vân tra nhảy đến Đan Hà Sơn trên.

Sau đó dùng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ trực tiếp vòng tới Cát Tam Thu phía sau, ngay ở sát khí của hắn bàn tay lớn vừa mới đem kim mao Sư vương nội đan nắm ở trong tay thời gian, Phu Dịch chỉ lo một đòn không thể đem đánh giết, ở vung kiếm thời gian càng gia trì thiên sư một mạch đại chu thiên 108 thuật bên trong “lực mạnh”, hôm qua Trương Thiên Vũ chính là ở trên

nắm tay của chính mình gia trì thuật này, lúc này mới làm cho một quyền đem cao hơn hắn hai cái cảnh giới nhỏ Lý Mục nổ đến rút lui lục bộ.

Vạn cân nặng Chu Tước thần kiêm hơn nữa “lực mạnh” thêm vào, mặc dù là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao Cát Tam Thu, ở quanh thân linh khí toàn bộ bên ngoài, hình thành một đạo cứng rắn không thể phá vỡ hủy cương khí hộ thân dưới tình hình, vẫn như cũ bị một kiếm đâm thẳng trái tim, khi hắn muốn lại bức ra còn lại cái kia một giọt trong lòng máu lúc, lại bị Chu Tước thần kiêm tự mang thần diễm đốt sạch, rốt cục tuổi thọ hao hết, lập tức bị chết.

Cho nên, mọi người chỉ biết Cát Tam Thu chết vào Phu Dịch tay, lại không biết thật là tuổi thọ hao hết gây nên, nếu không bằng hắn tu vi sớm sinh ra nguyên anh, dùng nguyên anh lực lượng tu sửa này thân thể túi da, thật là dễ như tát.

Cát Tam Thu bỏ mình, lưu lại đến hai người địch xác không có cùng Thanh Khâu Sơn hai vị yêu vương quyết đấu sinh tử can đảm, có điều nơi này cùng cuồng ma quân đoàn đại doanh có điều hơn trăm dặm xa, lúc trước đại chiến thanh thế hùng vĩ vô cùng, nghĩ đến trăm dặm vui bên kia tất nhiên phát giác ra, cho nên Ngôn Tư Phi tâm tư xoay một cái, liền sinh ra kéo dài thời gian kế sách, nếu như có thể kéo đến Ma tộc viện quân, vậy trước mắt ba người này nhất định có chạy đằng trời.

Kế đã sinh ra, Ngôn Tư Phi lập tức cất cao giọng nói: “Nghe tiếng đã lâu hai vị yêu vương tu vi thông thiên, hôm nay gặp mặt quả nhiên không tầm thường, chỉ là tin đồn hai vị cũng là biết mệnh trời, thức thời vụ tuấn tài, vì sao phải cùng trời đối phó?”

Kim mao Sư vương xét ở pháp lực thời gian, chịu đựng Bách Lý Sách đánh lén, mặc dù chưa thương tổn được căn cơ, nhưng cũng thương thế không cạn, chỉ là nơi này cũng không thích hợp ngồi tĩnh tọa điều túc, cho nên nuốt vào một viên tiên đan, vay mượn tiên đan hiệu quả khôi phục thương thế, lúc này nghe đến Ngôn Tư Phi lời lẽ sai trái nói như vậy, nhất thời khí phát xung quan,

giận dữ nói: “Chỉ bằng ngươi này khùm núm, tự cam bị trở thành Ma tộc chó săn đoạn tích chi khuyến, cũng xứng ở lão tử trước mặt uống đàm luận số trời!”

Cái gọi là đánh người không làm mất mặt, mắng người không xốc lên ngắn, kim mao Sư vương ngôn ngữ mặc dù thô lậu, thế nhưng mỗi câu đậm thăng Ngôn Tư Phi trong lòng tiêm, dù là có tiểu diện hổ tính Ngôn Tư Phi, gương mặt lập tức tức giận đến như lợn lá gan bình thường, có điều người này rõ cuộc cũng là một nhân vật, gần như mây hơi thở thời gian, liền lại biến trở về lúc trước gương mặt tươi cười kia.

Tùy tiện nói: “Sư vương lời ấy sai rồi, Thần Châu sinh linh đạo đức không có, muôn màu bách lậu, làm Thiên đạo chối bỏ đi, khiến thánh tộc phong ấn vỡ vụn, sau đó thánh tộc mang theo mệnh trời mà về, Thần Châu muôn dân không có bất kỳ vui mừng, từ phuơng ngừa đức, mới khiến Thánh Tôn vương sư quét sạch lục hợp, cuốn sạch bát phuơng, nhất thống Thần Châu đại địa, quả thật thiên mệnh sở quy! Bọn ngươi lại không thức thời vụ, làm việc nghịch thiên, chẳng phải biết mục nát cỏ oánh quang, do đâu cùng nhặt nguyệt tranh huy? Bọn ngươi nếu là dừng tay như vậy, dùng lễ nghi đến hàng phục, vẫn không mất phong chư báu tướng tôn sư, vừa có thể bình ổn chiến hỏa, dân chúng an cư lạc nghiệp, chẳng phải đẹp thay?”

Kim mao Sư vương đều không phải là am hiểu lăm mõm người, nghe đến Ngôn Tư Phi lại nói lên như thế không muốn bên ngoài nói, nhất thời tức giận đến trong lồng ngực ngũ khí bốc lên, thiếu chút nữa áp chế không nổi, phun ra một ngụm máu.

Nhưng có thư sinh áo trắng không nhanh không chậm nói: “Đạo hữu nói bèn hoang đường đàm, Ma tộc sinh linh tàn bạo, thiên hạ muôn dân chịu đủ đồ thần nỗi khổ, ngươi thân là nhân tộc, nên phấn khởi phản kháng, còn thiên địa tươi sáng càn khôn, nhưng cũng phuơng pháp trái ngược, tự cam bị trở thành đoạn tích chi khuyến trợ Trụ vi ngược, ngươi hôm nay đã sớm là tội ác sâu nặng thân, làm thiên địa không cho, lại còn có mặt mũi ở đây ngân ngân chó sủa inh ỏi, cha mẹ ngươi nếu trước đó biết ngươi là như thế này vô liêm sỉ đồ đệ, nhất

định đưa ngươi bóp chết với trong tã lót, miễn cho bởi vì ngươi một người, khiến tổ tiên mười tám đời ngày ngày chịu đựng muôn dân nguyên rủa, suốt ngày không được an bình.”

Thư sinh áo trắng lời ấy so với kim mao Sư vương không biết là ác độc bao nhiêu lần, Ngôn Tư Phi nhất thời tròn mắt hết nứt, lúc này chỉ vào thư sinh áo trắng mắng to: “Ngươi này con súc sinh lông lá..... an dám ở gan dạ lăm mồm..... (vô số dơ bẩn không chịu nổi mắng người ngữ điệu, tinh lược vô số chữ”

Nhin thấy Ngôn Tư Phi tức đến nỗi phổi đắng dấp, kim mao Sư vương nhất khẩu ác khí rốt cục xuất tǎn, lúc trước hắn còn có chút không quen nhìn Vệ Tử Dạ cùng thư sinh áo trắng loại này suốt ngày tha khẩu dùng kẽ người, bây giờ lại cảm thấy ác miệng cũng vẫn có thể xem là một loại đáng yêu.

Phu Dịch ở một bên lại là nhìn trợn mắt hốc mồm, hắn vạn vạn không ngờ rằng nhẹ nhàng nho nhã thư sinh áo trắng lại so với này bà ba hoa người càng thêm ác miệng, UU đọc sách &# 32;w &# 119;w. &# 117;ukan &# 115; hu. Co m &# 32; bất quá khi hắn nhìn thấy Ngôn Tư Phi bởi vì lời nói này trò hề lộ thời gian, nhưng trong lòng thì nhiều hơn mấy phần kính nể.

Mà người trong cuộc thư sinh áo trắng, lại là mặt không đỏ, tim không nhảy, mặc kệ như thế nào chửi rủa, cũng không tức giận, trực tiếp đối với Phu Dịch cùng kim mao Sư vương dùng đạo pháp truyền âm nói: “Nơi này cách cuồng ma quân đoàn đại doanh không xa, cầu tặc kia nhất định là đang sử dụng kế hoãn binh, chỉ ở kéo dài thời gian, chờ Ma tộc chi viện, bên ta thế đơn lực bạc, không thích hợp đấu sức, còn là mau chóng thối lui mới là thượng sách.”

Nghe đến thư sinh áo trắng truyền âm, hai người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lúc trước chém giết Cát Tam Thu quả thật may mắn chở đến, nếu như rất nhiều Ma Bin đến cứu viện nói, dùng bọn họ bây giờ tình huống chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Hai người đều là kinh nghiệm sinh tử người, nơi nào không rõ “đại trượng phu có thể cong có thể duỗi” đạo lý này, lập tức ai nấy dùng độn quang, trực tiếp hướng về xuyên vân tra bô chạy.

Hầu như cũng trong lúc đó, thư sinh áo trắng từ trong lòng mộc ra một vật hướng Bách Lý Sách cùng Ngôn Tư Phi phuơng hướng ném một cái, đồng thời thi triển “thay hình đổi vị”, cùng hai người đồng thời trở xuống xuyên vân tra trên, sau đó không dùng lại chút nào, lúc tiếp bấm quyết niệm chú, xuyên vân tra lúc này đến mũi tên rời cung hướng về đường về bay buông dây cung mà đi, vô số mây mù lập tức bị che chở tra cương khí khua phá thành mảnh nhỏ.

Thư sinh áo trắng lúc này mới cất cao giọng nói: “Vô liêm sỉ cẩu tặc, hôm nay lưu ngươi một mạng, nếu ngươi khả năng liền như vậy lặn thân thể co lại thủ, ấu hình áo cơm nói, may mắn rất nhiều còn có một chút hi vọng sống, nếu không ngày sau nhất định chết không chồ chôn thây.”

Âm thanh ở trong thiên địa không dứt quanh quẩn, Ngôn Tư Phi nghe được giận không thể nuốt, thế nhưng nhưng không thể làm gì, dù sao lấy xuyên vân tra tốc độ, lúc này nên đã ở bên ngoài mười dặm, dù cho Ma Bình chi viện bây giờ tiến lại, đã là đuổi không kịp.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 421: Lòng Chỉ Muốn Về

“Đa tạ hai vị Thần Vương cứu giúp!”

Phu Dịch mặc dù bởi vì lúc trước bị Yêu đám ám hại việc đối với Yêu tộc không lăm cảm mạo, thế nhưng trước mắt dù sao cũng là chịu đựng hai người cứu, trước mắt nguy cơ đã giải trừ, Phu Dịch vội vàng chắp tay thân thể bái tạ.

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Ngươi và ta trong lúc đó cần gì nói cảm ơn? Đúng rồi, vì sao chỉ có ngươi một người?”

Phu Dịch vội vàng nói: “Làm phiền tiền bối nhọc lòng, các nàng bị ta thu vào trong đindh, đợi cho an toàn nơi sau lại thả ra.”

Kim mao Sư vương cười nói: “Lúc trước với Thanh Khâu huyệt lúc, ta con nuôi Kim Thánh Thán đã ghi nợ Thiếu chủ cùng đạo hữu một ân tình, hôm nay xem như hòa nhau rồi.”

Phu Dịch nghe xong không khỏi sững sốt, nói tới nói của Kim Thánh Thán, kỳ thực bọn họ lúc đó cũng không làm cái gì, chính là vì hắn chỉ cái chữa thương sơn động, kim mao Sư vương nói như vậy, hiển nhiên là muốn làm quen với hắn.

Có điều, Phu Dịch cũng không có tại chỗ làm rõ, vô luận như thế nào, hôm nay cứu viện kim mao Sư vương bỏ bao nhiêu công sức, nhưng lại hiếm hiếm bị mất mạng, cho nên hắn hôm nay là thật sự thiếu người ta một thiên đại ân tình, bây giờ người ta lấy lòng, hắn nếu là vạch trần, nếu không có đầu óc có bệnh, liền còn là tinh thần không bình thường, thật sự không có loại tình huống

thứ hai có thể làm cho hắn làm ra bực này ngu xuẩn việc.

Vì vậy, Phu Dịch vội vàng cười nói: “Sư vương ân cứu mạng suốt đời khó quên, nếu là ngày sau có vẫn bối cõng hiến sức lực chõ, chỉ để ý sai khiến chính là, vẫn bối nhất định nói gì nghe nấy.”

Kim mao Sư vương vừa nghe mừng rỡ, hắn cũng không biết Phu Dịch đều không phải là Huyền Thanh thượng nhân đệ tử sự thật, cho nên ở trong mắt hắn, Phu Dịch thân phận siêu nhiên, nếu như có thể cùng hắn thành lập hài lòng quan hệ nói, ngày sau nhất định là có ích vô hại, hơn nữa lần này vốn là phụng thần hoàng lệnh đã đến cứu viện, vốn là chuyện bốn phận, bây giờ tìm được đồng ý của Phu Dịch, không thể nghi ngờ là bất ngờ đoạt được.

Có điều kim mao Sư vương mặc dù tính cách lỗ mãng, nhưng cũng hiểu được đạo làm người, vội vàng trả lời: “Đạo hữu bèn Huyền Thanh trên sư đệ tử, lẽ ra cùng chúng ta ngang hàng luận giao, nếu là đạo hữu đồng ý, kêu một tiếng huynh trưởng có thể.”

Phu Dịch vội vàng cười nói, “nhận được Sư vương không bỏ, vẫn bối nếu từ chối nữa liền có vẻ lập dị, vậy vẫn bối cũng là học cái kia Ngôn Tư Phi một hồi, ngày sau lợi dụng huynh trưởng tương xứng.”

“Tốt! Đây mới là bản vương thật là tốt hiền đệ!” Dứt lời, tay phải tầng tầng vỗ vào Phu Dịch trên vai.

Thư sinh áo trắng ở một bên gấp kim mao Sư vương toàn lực lung lạc Phu Dịch, mặc dù thấy rõ ràng, lại cũng không chỉ ra, dù sao lúc trước ám hại Phu Dịch bọn người một chuyện bèn Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân gây nên, cùng kim mao Sư vương cũng không bất kỳ liên quan.

Chỉ là thư sinh áo trắng trong lúc nhất thời cũng không nắm chắc được Phu Dịch đến tột cùng có biết hay không bị ám hại việc, cho nên cũng không biết việc này đến tột cùng có nên hay không bày ra.

Có điều, Phu Dịch bọn người vốn cũng có chút suy đoán, dù sao U Minh cùng vị kia cái gọi là Nhạc Quân anh, bọn họ đã đoán được là Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân danh nghĩa, hơn nữa lúc này nhìn kim mao Sư vương thái độ, kết hợp với hắn làm người, việc này nên cũng không phải hắn gây nên.

Còn thư sinh áo trắng, theo Phu Dịch thì càng không có thể, nếu là hắn muốn gây bất lợi cho bọn họ, lúc trước cũng sẽ không đưa bọn họ nhiều như vậy bạn thân thể pháp bảo, đặc biệt là bây giờ còn mặc lên người này Chiến Thần bào, chính là Hạ phẩm Tiên Khí, ấy lực phòng ngự tự nhiên không cần nói cũng biết, bằng U Minh vừa mới đột phá lôi kiếp cảnh tu vi, cũng chưa chắc khả năng đánh vỡ Chiến Thần bào phòng ngự, cho nên kể từ đó, chính là làm điều thừa.

Chỉ là Phu Dịch chỉ biết một mà không biết hai, mặc dù kết luận của hắn đích xác cùng sự thật tương ứng, thế nhưng quá trình lại muốn có chút phức tạp, Trên thực tế, thư sinh áo trắng một đời si mê với luyện khí này đại thế giới các loại bí mật bất truyền, trừ lần đó ra lại không cái khác ham mê, nếu không có như thế, bằng hắn sâu không lường được tầm nhìn toàn lực bày ra, năm đó ở Vệ Tử Dạ cánh chim không gió đầy trước khi,

Sớm đem thần hoàng một vị đoạt được, cũng sẽ không cho bây giờ Vệ Tử Dạ 1 tia cơ hội.

Cho nên đang cùng kim mao Sư vương một trận cãi cọ sau khi, Phu Dịch vẫn là quyết định đem việc này làm rõ, cái này cũng là đi lại Phu Dịch chưa đem Thần Lộ bọn người từ Thần Nông trong đinh thả ra nguyên nhân, bởi vì một khi có điều biến cố nói, bọn họ trốn ở Thần Nông trong đinh, là tuyệt đối an toàn.

Quan trọng nhất là, Thần Nông đinh can hệ trọng đại, biết người càng ít càng tốt, thư sinh áo trắng biết cũng là thôi, thế nhưng trên thuyền này vẫn còn hơn cái kim mao Sư vương, mặc dù trong miệng gọi nhau huynh đệ, kì thực còn là người ngoài, cho nên Phu Dịch chỉ có thể chờ đợi tới nơi yên tĩnh lại đem mọi

người thả ra.

Thư sinh áo trắng đang chần chờ trong lúc đó, nghe được Phu Dịch tìm hỏi, tự nhiên cũng không có ăn giấu, đem chuyện này toàn bộ đầu đuôi câu chuyện 11 nói hết, Phu Dịch nghe lồng rổn cục bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai tất cả những thứ này căn nguyên, là hắn cái kia Vệ Tử Dạ lập đi ra thân phận giả gây nên, có điều, hắn cũng biết ngày sau hai người này với tầm quan trọng của Thanh Khâu Sơn, mà Thanh Khâu Sơn ngày sau vừa tất nhiên với Tiên Ma đại chiến đưa đến cực kì trọng yếu tác dụng.

Cho nên trong lòng hắn mặc dù đối với Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân có chút bất mãn, nhưng là chưa nói tới oán hận, dù sao người này tư tâm, quả thật bản tính, như thế, trong lòng mù mịt cũng liền tiêu tán theo.

Thư sinh áo trắng với này ngàn năm qua thường xuyên chạy với Thần Châu các nơi tìm kiếm thiên tài địa bảo, đối với dọc đường khắp nơi tương ứng thế lực thật là quen thuộc, cho nên hai người bọn họ mới tài năng ở một ngày ngắn ngủi này nhiều một chút thời gian chạy tới Đan Hà Sơn.

Chỉ là bây giờ Ma tộc thế lớn, này đường về cũng chưa chắc thì hết sức an toàn, cho nên Phu Dịch mở ra nghi ngờ trong lòng sau khi, liền cùng kim mao Sư vương mỗi loại ngồi khoanh chân vận công chữa thương, chỉ chừa thư sinh áo trắng một người điều khiển xuyên vân tra.

Sau một canh giờ, Phu Dịch rốt cục khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, chỉ là khi hắn mở hai mắt ra thời gian, lại phát hiện kim mao Sư vương vẫn như cũ còn ở ngồi tĩnh tọa, trong lòng không khỏi có chút ngạc nhiên, vội vàng hướng thư sinh áo trắng thỉnh giáo.

Trải qua thư sinh áo trắng một phen giải thích sau khi, Phu Dịch giờ mới hiểu được Yêu tộc phương pháp tu hành cùng loài người tu tiên công pháp khác nhau.

Nhân tộc cùng Yêu tộc công pháp hầu như nhất trí, sửa đổi dạng là

tinh, khí, thần ba người, chỉ là duy nhất không cùng chính là, nhân tộc tu hành hoàn toàn dựa vào thổ nạp hấp thu thiên địa linh khí, như Phu Dịch loại này có thể thông qua quanh thân đại huyệt cùng lỗ chân lông hấp thu linh khí đúng là hiếm thấy.

Có điều, Yêu tộc lại là hoàn toàn khác nhau, Yêu tộc hấp thu thiên địa linh khí phương thức, lại là trực tiếp đem nội đan bên ngoài, Phu Dịch không biết thực là bởi vì hắn căn bản cũng không có thấy qua Yêu tộc tu hành, mặc dù lúc trước bọn họ ở Thanh Khâu Sơn trải qua một quãng thời gian, thế nhưng là cũng chưa gặp qua cấp thấp tiểu yêu tu hành.

Bọn họ bản thân nhìn thấy, liền chỉ có Vệ Tử Dạ cùng Lý Lăng Phong huynh đệ, mặc dù là Vệ Băng, đều chưa bao giờ quay mặt của bọn họ tu luyện qua.

Mà bọn họ nhìn thấy trong ba người, Vệ Tử Dạ đã có thiên yêu cảnh tu vi, mà tu sĩ một khi đạt được Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ, đợi cho âm dương 2 thần hợp hai làm một kết thành nguyên thần, sau khi lại đem nguyên thần ngưng luyện làm nguyên anh, nguyên anh vừa xưng là “Trước tiên Thiên Nguyên thai”, nguyên anh không dính hậu thiên bẩn thỉu, có thể ngưng tụ ra tiên thiên chi khí, tu sĩ thường xưng là nguyên anh khí, này nguyên anh khí đối lập với phổ thông linh khí tới nói đã không thể giống nhau, có thể nói nguyên anh khí là 1 loại chất thăng hoa.

Cách xa ở Thái Cổ thời gian, người tu tiên gọi bằng nguyên anh lực lượng trước khi làm linh khí, mà đây nguyên anh khí liền được xưng là tiên khí.

Cho nên như Vệ Tử Dạ như vậy tu vi, căn bản cũng không cần dựa vào hấp thu thiên địa linh khí tăng cao tu vi, chỉ có lĩnh ngộ được càng sâu pháp tắc áo ý, mới có thể có điều đột phá.

Còn Lý Lăng Phong cùng Lý Mục này huynh đệ hai người, bọn họ đều đều không phải là thuần khiết Yêu tộc, mặc dù là Lý Mục bị mẹ hắn Vệ Băng

trọng nghịch yêu thân, cũng này đây nhân tộc thân là nguyên hình, cho nên hai người bọn họ cũng không có bản thể, tu công pháp mặc dù đều là Yêu Hoàng trải qua, lại là không thể đem nội đan bên ngoài, cho nên nghiêm chỉnh mà nói, hai người càng giống là loài người nhiều một chút.

Thế nhưng trước mắt chính là thời kỳ không bình thường, kim mao Sư vương không thể bên ngoài nội đan, chỉ có thể ở trong cơ thể ân cần săn sóc, cho nên tuy có tiên đan phụ trợ, trong thời gian ngắn cũng không thể hoàn toàn tu sửa.

Cũng may cái kia một roi đối với nội đan của hắn tổn thương cũng không lớn, cho nên đối với sức chiến đấu của hắn đấu cũng cũng sẽ không có quá lớn ảnh hưởng, cho nên kim mao Sư vương lúc trước mới không có gấp chữa thương, ngược lại có thời gian cùng Phu Dịch khách sáo.

“Đúng rồi, hai vị làm sao sẽ xuất hiện ở Đan Hà Sơn?” Phu Dịch đột nhiên nghĩ đến hai người xuất hiện thật là kỳ quái, lập tức hỏi ra.

Thư sinh áo trắng vội vàng cười nói: “Hôm qua Thiên Vũ cùng Thi Vân trở về Thanh Khâu Sơn, chính là theo hắn hai người trong miệng biết được hướng đi của các ngươi, cho nên bệ hạ mạng ta hai người đã đến cứu các ngươi.”

“Cứu viện?” Phu Dịch nghe đến cái từ này sau không khỏi có chút bất ngờ.

Thư sinh áo trắng gật gù, lập tức đem Huyền Môn từ bỏ Đan Hà Sơn, đem Đan Hà Phái một đám tiếp đi việc nói ra.

Phu Dịch này mới phản ứng được, hiển nhiên là Vệ Tử Dạ biết Đan Hà Sơn đã đổi chủ, bọn họ này tới đây nhất định là dữ nhiều lành ít, lúc này mới phái hai vị yêu vương hoả tốc tới rồi cứu viện, trong lòng không khỏi có chút cảm động.

Nhưng mà, Phu Dịch trong lòng đồng thời âm thầm sợ không thôi, việc

này nói đến hoàn toàn là hăn kích động gây nén, ở chưa dò tình huống cụ thể liền lỗ mảng làm việc, không thể nhưng chính mình suýt nữa làm mất mạng, U &# 8 càng thiếu chút nữa hại Thần Lộ cùng Phượng Dao cùng thơm lừng khanh tỳ muội tính mạng.

Bây giờ chuyển nguy thành an, toàn bắng vận may gây nén, nếu là Trương Thiên Vũ không đi Thanh Khâu Sơn, hai vị yêu vương thì sẽ không đến, vậy hôm nay nhất định thân tử đạo tiêu.

Nhưng mà, Trương Thiên Vũ không phải cùng Bồng Lai Tiên tử một đạo hướng về Bạch Vân Sơn gì?

Tại sao lại cùng Thi Vân hai người chuyển hướng Thanh Khâu Sơn?

Việc này thật sự có chút bất ngờ, Phu Dịch trong lúc nhất thời không nghĩ ra, hai người lần đi Thanh Khâu Sơn đến tột cùng vì chuyện gì, chẳng lẽ là toàn phái di chuyển việc đã xảy ra bất ngờ?

Nghĩ đến đây, Phu Dịch không khỏi nóng lòng nói: “Chúng ta đại khái lúc nào có thể trở lại Thanh Khâu Sơn?”

Thư sinh áo trắng suy nghĩ một chút nói: “Khi đến toàn lực chạy đi, dùng ước chừng Thập Ngũ cái chừng canh giờ, trở về cũng có thể gần như, nhanh nhất cũng phải hậu thiên giờ sủu tả hữu, có lẽ thời gian lâu hơn một chút, dù sao khi đến ban ngày chiếm thời gian dài một vài, thế nhưng bây giờ này đường về, lại là ban đêm nhiều hơn chút.”

Phu Dịch biết, Thần Châu đại địa không giống với hải ngoại, nơi này thế lực bàn rẽ phức tạp, một đường đi tới xen kẽ như răng lược, mặc dù là dựa theo an toàn nhất con đường, cũng tuyệt đối không thể xem thường, cho nên, Thanh Khâu Sơn cách Đan Hà Sơn mặc dù chỉ có hơn năm ngàn dặm, thế nhưng là không giống Thanh Vân Sơn cùng Thanh Khâu Sơn trong lúc đó an toàn, cho nên như vậy vòng hạ xuống sau khi, thực tế khoảng cách chừng xa vạn dặm, hơn nữa một vài đặc thù địa giới cần phải đi bộ, này Thập Ngũ cái canh giờ tuyệt đối

đã là rất nhanh tốc độ.

Cho nên Phu Dịch mặc dù lòng chỉ muốn về, thế nhưng trước mắt
nhưng cũng không có cách nào.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn
duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 423: Mờ Mịt Khí Sổ

“Không sợ chậm, chỉ sợ đứng!”

Này 1 cỗ huấn không phải là thuận miệng nói, chính là mấy ngàn năm qua tiền bối tổng kết ra kinh nghiệm.

Tuy nói xuyên vân tra tốc độ xa xa kém độn pháp, thế nhưng xuyên vân toa bức này kỳ trân dị bảo cũng như là tốn phong tra bình thường có che lấp khí tức kỳ hiệu, cho nên ba người dùng độn pháp chạy đi nói, mặt ngoài xem ra sẽ rút ngắn thời gian, nhưng nếu cũng bị Ma tộc hoặc ấy răng nanh chặn đường nói, dứt bỏ nguy hiểm tạm thời bất luận, như thế 1 trì hoãn còn thì thật không biết kéo dài tới lúc nào mới có thể trở về đến Thanh Khâu Sơn.

Cho nên Phu Dịch không can thiệp tới có bao nhiêu sốt ruột, cũng là vô kẽ khả thi, tất cả rơi vào đường cùng, đơn giản trực tiếp ngồi khoanh chân, lĩnh ngộ “trời diễn Luyện Thần quyết” áo ý, dù sao lúc trước bất kể là cái kia người lùn tu sĩ còn là Thần Lộ, triển hiện ra thực lực đích xác gượng đáng sợ, nếu như có thể tu thành cỡ này huyền công nói, đối với thực lực tăng lên tuyệt đối là chất bay vọt.

Theo lý mà nói, có thể đem “đất hoang trải qua” bức này Thái Cổ thời gian cao cấp nhất cửu kiếp Tiên quyết ung dung khống chế Phu Dịch, ấy thiên phú giỏi giang xuất chúng xa không phải người thường có thể so với, thế nhưng không biết là nguyên nhân gì, Phu Dịch ròng rã đoán hơn hai canh giờ, đối với “trời diễn Luyện Thần quyết” lĩnh ngộ lại là không thu hoạch được gì, thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao này “trời diễn Luyện Thần quyết” công pháp chỉ nhìn kinh văn

tới nói, cũng hoàn toàn không huyền diệu, lúc trước với Vụ Ăn Thôn thời gian, Phu Dịch đã tuỳ tùng Đông Hạo lớn bù đắp người tu tiên tôn sùng là kinh điển hai bộ truyền kỳ điển tịch “Đạo đức kinh” Cùng “kinh dịch”, mà đây “trời diễn Luyện Thần quyết” quy tắc chung, vừa vặn thì xuất từ “Đạo đức kinh” mở đầu, toàn văn tôn chỉ, vừa vặn vừa là kinh dịch tinh túy.

Cho nên Phu Dịch đối với “trời diễn Luyện Thần quyết” kinh văn sớm giải thích thông suốt, gần như nghe cái kia người lùn thuật lại một lần liền có thể đọc lùu lùu, thế nhưng chính là như vậy một phần nhìn như đơn giản cực kỳ công pháp, dùng Phu Dịch thiên phú như vậy lại sững sốt không bắt được trọng điểm.

Đặc biệt là cái kia cái gọi là khí số, càng mịt mờ, vô luận hắn như thế nào ngưng thần tinh khí, đều gần như chỉ có thể cảm ứng được thiên địa linh khí, thậm chí còn có một chút 5 linh khí, còn này cái gọi là khí số, nếu không có Thần Lộ coi là thật vừa thấy phương pháp này con đường, tu ra một vài thần thông, Phu Dịch cũng hoài nghi có phải là cái kia người lùn ăn nói bừa bãi.

Mắt thấy Phu Dịch cau mày, thư sinh áo trắng không khỏi có chút ngạc nhiên, đợi cho Phu Dịch mở hai mắt ra sau khi, vội vàng quan tâm nói: “Làm sao, tu hành xảy ra vấn đề?”

Thư sinh áo trắng đối với Phu Dịch tới nói xem như Yêu tộc ngoại trừ Vệ Tử Dạ một đám ở ngoài duy nhất tín nhiệm người, cho nên cũng không đối với hắn ẩn giấu, hơn nữa thư sinh áo trắng kiến thức rộng rãi, cố gắng sẽ đối với hắn có điều trợ giúp, lập tức trả lời: “Tiền bối có từng nghe nói thiên diễn Luyện Thần quyết?”

“Trời diễn Luyện Thần quyết!?” Thư sinh áo trắng nghe xong hoàn toàn biến sắc.

Kim mao Sư vương vốn ở ân cần săn sóc nội đan, thế nhưng muốn hoàn toàn tu sửa còn cần đoạn thời gian, cho nên nóng lòng cũng không dùng, cho

nên, khi hắn nghe đến Phu Dịch cùng thư sinh áo trắng nói tới trời diễn Luyện Thần quyết sau, vội vàng mở hai mắt ra hỏi: “Hiền đệ nói nhưng cái kia bộ trong truyền thuyết cùng tu tiên bối đạo nhi thi, chủ tu thần thức trời diễn Luyện Thần quyết?”

Phu Dịch không muốn thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương đều biết công pháp này, cho nên cũng không có ẩn giấu cần thiết, lập tức mừng lớn nói: “Đúng, chính là công pháp này.”

Lập tức đem Nam Hải nhờ cơ duyên ngẫu nhiên đạt được trời diễn Luyện Thần quyết việc, cùng với mình vô luận như thế nào đều không lĩnh ngộ được công pháp này áo ý toàn bộ bê ra.

Chỉ tiếc, Phu Dịch vốn cho rằng hai vị yêu vương kiến thức rộng rãi, có lẽ khả năng thì việc này dành cho hắn trợ giúp, nhưng không nghĩ hai người đều là chỉ nghe công pháp này tên, còn chánh thức tu luyện căn bản là không biết gì cả, đặc biệt là làm Phu Dịch đem kinh văn ngâm nga sau khi đi ra, hai người nhất trí cho rằng đoạn này kinh văn chỉ là phổ thông ngộ đạo kinh văn, đều không phải là công pháp tu hành.

Còn cái kia cái gọi là khí số,

Hai người đồng dạng nhất trí cho rằng, đây bất quá là người tu tiên xúi giục sự cố thời gian có lẽ có lấy cớ, giống như lúc trước Ngôn Tư Phi uống đàm luận số trời bình thường, căn bản chính là lời nói vô căn cứ.

Phu Dịch vội vàng lại sẽ Thần Lộ lúc tu luyện đột nhiên xuất hiện một đạo sắc thái rực rỡ huyền quang, sau đó liền không hiểu ra sao tu thành bộ này nhìn như nói bậy, thế nhưng uy lực vô cùng công pháp, chỉ tiếc Thần Lộ chỉ là mới học, chỉ có thể không chế đạo tâm không yên tu sĩ cùng người phàm.

Kim mao Sư vương nghe xong không khỏi nhướng mày, trầm tư một lát sau nói: “Môn công pháp này nghe tới tựa hồ cùng mị thuật của Xá Nữ khác thường gập cùng công hiệu quả, xem ra muốn nghiên cứu sâu phương pháp này,

vẫn cần hướng về nàng xin cứu.”

Thư sinh áo trắng lại là lắc lắc đầu nói: “Đều không phải là như thế, mị thuật của Xá Nữ cùng với tương tự chính là Phu Dịch vừa rồi nhắc tới khống Hôn Thuật, mà không phải hôm nay diễn Luyện Thần quyết.”

Kim mao Sư vương vội vàng nói: “Xá Nữ đã tu hành mị thuật, nên có cùng loại tăng cường nguyên thần công pháp, nói không chừng liền đến hôm nay diễn Luyện Thần quyết đồng nguyên.”

Thư sinh áo trắng lại là lại hủy bỏ nói: “Không không khống, Xá Nữ Luyện Thần phương pháp vẫn như cũ là truyền thống phương thức tu luyện, đồng dạng là thông qua tam hoa ngũ khí ngưng luyện nguyên thần, nàng nguyên thần so với chúng ta mạnh mẽ, hoàn toàn là vì nàng một lòng ngưng luyện nguyên thần, mà chúng ta lại phân tâm tu luyện thần thông gây nên, cho nên hẵn công pháp cũng khống phải như là Phu Dịch theo như lời ngưng luyện cái gọi là khí số.”

Thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ quan hệ khống cạn, khống ai so với hẵn càng hiểu rõ Xá Nữ, cho nên hẵn đã nói như vậy, vậy sự thật thì ổn thỏa như thế.

Có điều, hiển nhiên cái kia đột nhiên xuất hiện huyền quang nêu chính là kinh văn bên trong nhắc tới khí số, chỉ là vật này, tựa hồ chỉ có mở ra kinh văn bên trong nhắc tới “lòng” lúc này, mới có thể thấy được và hấp dẫn, nếu không mặc dù là như là Thần Lộ như vậy lượng lớn hấp dẫn thời gian hiện ra, cũng chỉ có thể nhìn, nhưng khống cảm giác được.

Phu Dịch mặc dù cảm thấy có chút tiếc hận, thế nhưng mỗi người đều có thiên phú của chính mình cùng cơ duyên, tựa như hẵn bình thường, bỗng dung tìm được Thái Cố thời gian mạnh nhất curos kiếp Tiên quyết, như vậy vận may so với Thần Lộ khống kém chút nào, có điều trong lúc nhất thời, Phu Dịch đối với phối hợp của Thần Lộ Tử Ngọc, lại là càng hiểu kỳ hơn.

Thư sinh áo trắng gặp Phu Dịch cùng kim mao Sư vương hai người mặt

lộ vẻ vẻ tiếc nuối, lập tức thản nhiên nói: “Đại thế giới, không gì không có, vạn ngàn sinh linh, thiên phú bất đồng, xem ra muôn tu luyện hôm nay diễn Luyện Thần quyết, lại còn cần nhất định cơ duyên, giống như chúng ta người tu tiên, có người mười năm liền có thể đại thành, nhưng có mấy người cuối cùng một đời, cũng không cách nào ngưng luyện khí hải, không cách nào thăm dò tu tiên đại đạo bình thường.”

Kim mao Sư vương gật gật đầu nói: “Đúng vậy, đại đạo 3000, có bất đồng riêng, theo Thái Cổ đến nay, mỗi một vị thành tựu Tiên đế cảnh tiền bối, đều đi ra chính mình đạo, mô phỏng theo tổ tiên chi đạo, nhất định dừng lại với thiên yêu cảnh, suốt đời khó tiến thêm nữa.”

Việc này nói xong đã không có chút ý nghĩa nào, Phu Dịch lập tức hỏi, “chúng ta bây giờ đi tới nơi nào?”

Thư sinh áo trắng tả hữu nhìn qua, sắc mặt nhất thời biến đổi, theo một đạo tiên pháp đánh ra, xuyên vân tra tốc độ lập tức chậm lại, Phu Dịch không rõ ý nghĩa, vội vàng muốn hỏi, còn chưa chờ hắn mở miệng, thư sinh áo trắng liền thở phào nhẹ nhõm nói: “May mà ngươi nhắc nhở ta, nơi này đã sắp tới núi Chung Nam địa giới, chúng ta ở chỗ này hơi dừng chốc lát, đợi cho mặt trời mọc sau khi lại chạy đi.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 424: Vì Sao Mà Chiến?

Phu Dịch không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Đây là vì sao? Có phải núi Chung Nam địa giới có Ma tộc trọng binh canh gác?”

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Này cũng không phải, nơi này cũng không có Ma Binhh canh gác, thậm chí có thể nói không có bất kỳ bên nào thể lực.”

“Ta đây tại sao muôn dừng lại?” Phu Dịch không hiểu chút nào, vội vàng hỏi tới.

Kim mao Sư vương cười cười nói: “Việc này liền nói đến nói dài ra.....”

Nói xong, liền đem núi Chung Nam ngọn nguồn đối với Phu Dịch giải thích một phen, Phu Dịch nghe xong lúc này mới chợt hiểu ra.

Nguyên lai, này núi Chung Nam người phàm xưng là Tân Lĩnh, trong truyền thuyết với Thái Cổ thời gian, Tam Thanh Đạo Tổ sáng lập Tiên Đình trước kia, Thái Thanh Đạo Tổ đã với nơi này giảng đạo ngàn ngày truyền xuống đạo thống, từ đó sau kia, mỗi khi gặp sáng sớm tất có tử khí đông lai kỳ quan, phàm tu sĩ đi qua nơi này, cần thiết vào lúc này đi ba quỳ chín lạy lễ nghi mới khả năng trèo núi, lấy đó đối với Thái Thanh Đạo Tổ lòng kính trọng.

Tam Thanh Đạo Tổ với Thần Châu đại địa công hiến giống như khai thiên tích địa bình thường tồn tại, ý nghĩa của nó so sánh Bàn Cỗ Thánh tổ người sáng lập loài tu tiên công pháp chỉ có hơn chứ không kém, có thể nói nếu như không có Tam Thanh Đạo Tổ hy sinh, liền không có hôm nay Thần Châu đại địa.

Cho nên mặc dù là Yêu tộc, đồng dạng tôn Tam Thanh làm tổ, có điều ở thượng cổ nhân tộc cùng Yêu tộc mỗi người đi một ngả sau khi, Yêu tộc mặc dù kính Tam Thanh, lại là không muốn vì đó đắp tượng đứng tượng thần, còn người sáng lập loài tu tiên công pháp Bàn Cổ Thánh tổ, càng bị Yêu tộc chối coi là kẻ thù, khiến nhân tộc cùng Yêu tộc trong lúc đó quan hệ, từ vừa mới bắt đầu chỉ là tranh cướp quyền lực xung đột lợi ích, chuyển hóa thành tín ngưỡng cuộc chiến.

Sau đó Huyền Môn để chiếm cứ đại nghĩa, càng trực tiếp đem Tam Thanh Đạo Tổ tập kết Bàn Cổ Thánh tổ chuyển thể hoặc là nguyên thần biến thành, Yêu tộc không tuân theo Bàn Cổ Thánh tổ tức là không tuân theo Tam Thanh Đạo Tổ, coi như lòng lang dạ sói đồ đệ, trực tiếp đem bị liệt là tà ma ngoại đạo.

Có điều, việc này chung quy là giữa hai tộc tranh quyền lực diễn biến gây nên, mà quyền lên tiếng vĩnh viễn nắm giữ ở người thắng, cũng là loài người trong tay, cho nên Yêu tộc mặc dù căm tức, nhưng cũng không thể làm gì, trong cơn tức giận chỉ phải dùng cực đoan phương pháp đánh trả, lúc này mới làm cho đời sau Huyền Môn cùng Yêu tộc song phương lẫn nhau hiểu lầm, khiến hai tộc càng thế như nước lửa, từ đây khó hơn nữa tổng hợp 1 đường.

Đương nhiên, những bí ẩn này làm như Huyền Môn người đứng đầu Côn Lôn cùng Yêu tộc cao tầng đều phi thường rõ ràng, cho nên song phương mới có thể ở ngàn năm trước Ma tộc xâm lấn sau Tiên Ma đại chiến bên trong cùng đi lên chung lui, chỉ tiếc giữa hai tộc sớm thù sâu như biển, mặc dù là Vệ Tử Dạ cùng Huyền Thanh thượng nhân loại này song phương tín ngưỡng cấp bậc tồn tại, muốn thay đổi này 1 hiện trạng, cũng đồng dạng là nói chuyện viển vông!

Dù sao song phương trên tay đều dính đầy đối phương người thân cùng đồng môn máu tươi, há có thể là một câu hiểu lầm liền có thể tiêu tan.....

Phu Dịch đối với lẽ bái Thái Thanh Đạo Tổ lý do này tuyệt đối tán thành, cho nên cũng không có dị nghị, lựa chọn sáng sớm lẽ bái sau khi lại chạy

đi, bất quá trong lòng còn có một tia nghi hoặc, cân nhắc luôn mãi sau khi, còn là nói ra.

“Hai vị..... có người thân hoặc bằng hữu chết ở trong tay nhân tộc gì?”

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Ta cả đời này si mê với luyện khí cùng Thái Cổ bí ẩn bên trong, cùng loài người cùng Ma tộc đều không có quá lớn thâm cùu đại hận, cho nên lúc trước Ma tộc sứ thần đã đến chiêu hàng thời gian, ta mới không đồng ý khai chiến, dù sao một khi song phương khai chiến, chính là vô tận giết chóc, đây tuyệt đối không ta kỳ vọng nhìn thấy.”

Kim mao Sư vương không khỏi hiếu kỳ nói: “Vậy ngươi sau đó tại sao đột nhiên trở nên như vậy tích cực?”

Thư sinh áo trắng dừng lại một lát sau, thật dài thở dài một tiếng nói: “Chiến tranh tuy không phải ta mong muốn, thế nhưng Ma tộc hùng hổ doạ người, dùng chiến ngừng chiến là hòa bình duy nhất lối thoát, cho nên để thiên hạ thái bình, muôn dân an bình, ta chỉ có thể toàn lực ứng phó.”

Thư sinh áo trắng lúc trước e sợ chiến Phu Dịch tự nhiên nhớ tới,

Lúc trước hắn vẫn cho là thư sinh áo trắng yếu đuối, sau đó thay đổi mặc dù có chút bất ngờ, thế nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, bây giờ nhắc lại việc này, nhưng không nghĩ thì ra là như vậy nguyên do, trong lòng không khỏi nhiều hơn mấy phần lòng kính sợ,

Chỉ là thư sinh áo trắng lời nói trong lúc đó có chút ngừng ngắt, chắc là biến mất một chút không muốn nói bí mật, có điều lời nói này đích xác thành khẩn đến cực điểm, tựa hồ cũng không như là đang nói láo, cho nên Phu Dịch cũng không hề để ý.

Kim mao Sư vương nghe xong lại là cười ha ha một tiếng nói: “Ngươi lời này mặc dù nghe tới giống người loài này ra vẻ đạo mạo tên nói, chua không thể thành, thế nhưng đích xác có chút ý tứ.”

Thư sinh áo trắng cười cười, hỏi ngược lại: “Ngươi thì sao, ngươi vừa là vì sao mà chiến?”

Kim mao sư tử thở dài một tiếng nói: “Lão phu cả đời này, chỉ vì tự do mà chiến, lúc trước nhân tộc ức hiếp bộ tộc ta, thì cùng loài người chiến đấu, bây giờ Ma tộc không cho ta Thanh Khâu, liền cùng Ma tộc chinh chiến.”

Thư sinh áo trắng nghe xong không khỏi cười nói: “Còn là Sư vương cao thượng.”

Kim mao Sư vương thở dài một tiếng nói: “Nơi nào có có thể nói cái gì cao thượng, chỉ là vì con cháu không muốn mặc cho người định đoạt, bị trở thành nô bộc mà thôi.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Nói thêm, Sư vương qua lại là chúng ta Bát vương bên trong thần bí nhất, nghe ngươi lần này lời nói, tựa hồ cũng là có câu chuyện người.”

Kim mao Sư vương lại là cười khổ một tiếng, khoát tay một cái nói: “Chuyện cũ năm xưa, không đề cập tới cũng được.”

Kim mao Sư vương lời vừa nói ra, hai người lập tức liền minh bạch qua lại của hắn nhất định không vẻ vang, bây giờ vị vô cùng Thanh Khâu bát đại yêu vương một trong, tự nhiên không muốn lại nói tới nhiều sự tình, có điều hai người thông qua lúc trước chỉ tự nói cũng không khó đoán ra, hắn không Thanh Khâu Sơn trước khi, nhất định tổ tiên mấy đời làm nô là bộc, cho nên mới có “chỉ là vì con cháu không muốn mặc cho người định đoạt, bị trở thành nô nhào mà thôi” lời nói.

Thành thật mà nói, Phu Dịch hoàn toàn không ngờ rằng Yêu tộc còn có như vậy một mặt, lúc trước hắn bởi vì Vệ Tử Dạ bọn người, đối với Yêu tộc mặc dù không muốn coi là kẻ thù, nhưng là không bỏ xuống được khúc mắc, nhưng hôm nay nhưng trong lòng là đúng Yêu tộc bỗng dưng sinh ra một loại thương hại tâm ý.

Có lẽ thật như là năm đó lần đầu tiên gặp Vệ Tử Dạ nói, thế gian này căn bản là không có gì chính cùng tà, người thắng làm vua, người thua làm giặc, lịch sử từ trước đến giờ đều là do người thành công đi viết, cho nên Yêu tộc không hẳn là tội ác tà trời đồ đệ, chỉ là làm Yêu tộc ở hai tộc đại chiến thất bại sau khi, cũng đã mất đi ở bên trong thế giới này quyền lên tiếng mà thôi.

Phu Dịch nghĩ đến đây, không khỏi than thở một tiếng nói: “Chỉ mong quét dọn Ma tộc sau, người, Yêu 2 loài có thể quăng đi hiềm khích lúc trước, sống chung hòa bình, coi là thật làm được thiên hạ thái bình.”

Kim mao Sư vương thở dài một tiếng nói: “Khó.....”

Thư sinh áo trắng cũng thuận theo cảm khái nói: “Đúng vậy..... từ xưa chiến tranh cùng bắt nguồn từ lợi ích tranh, nhỏ đến cá nhân, đại chí khu vực, lại tới chủng tộc, chưa bao giờ ngừng lại qua, dù cho ngày sau người, Yêu 2 loài ở chung hòa thuận, cũng sẽ diễn sanh thành mới lợi ích cuộc chiến, cho nên thiên hạ này tư thế nhất định còn có thể chia chia hợp hợp, vòng đi vòng lại, mãi đến tận vạn vật sinh linh mất đi, mới khả năng dừng lại.”

Phu Dịch nhất thời á khẩu không trả lời được, thư sinh áo trắng nói mặc dù nghe tới có chút tàn nhẫn, nhưng này đích thật là không tranh sự thật, hôm nay người, Yêu 2 loài khả năng cùng tiến lùi, cũng tất cả là vì có Ma tộc cái này chung nhau địch nhân, cũng chính là chung nhau lợi ích điều động, thế nhưng tại đây sau khi?

Mới xung đột lợi ích chính là vừa một hồi chiến tranh bắt đầu.....

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 425: Âm Bình Xuất Chính

“Thùng! Thùng! Thùng!.....”

Đúng lúc này, Chung Nam Sơn phương hướng đột nhiên truyền đến một trận định tai nhức óc trống trận có tiếng, thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương sắc mặt nhất thời biến đổi, to bằng cái đầu mồ hôi lập tức theo trán rạch rói, Phu Dịch lập tức ngửi được vẻ sốt sắng khí tức.

Có thể làm cho hai vị này sốt sắng như vậy âm thanh, tuyệt đối không phải tầm thường trống trận có tiếng, Phu Dịch đang định tìm hỏi thời gian, kim mao Sư vương trực tiếp dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đem Phu Dịch mồ che lên, một bên khác thư sinh áo trắng đồng dạng như là tật quang điện ảnh bình thường từ trong lòng móc ra một vật, sau đó hướng về ba người đinh đầu ném đi, lập tức hóa thành một chiếc võng sa, đem ba người toàn bộ phủ kín.

Phu Dịch mặc dù không hiểu chút nào, thế nhưng hắn nhìn thấy hai người đều là mồ hôi lạnh chảy ròng, liền biết lúc này hắn là nguy cơ trùng trùng, nếu không dùng hai người tu vi, căn bản không đáng như vậy thất kinh.

Phu Dịch vội vàng hướng kim mao Sư vương gật gù, kim mao Sư vương lúc này mới đem ôm tay của Phu Dịch buông.

“Thùng! Thùng! Thùng!.....”

Trống trận có tiếng càng ngày càng gần, một loại khác gần gũi thế nhưng là nặng nề một vài âm thanh theo tới, mà mỗi một tiếng truyền đến trước khi trong nháy mắt, dưới chân đại địa đều sẽ chợt run lên, rất rõ ràng, đây là nghiêm chỉnh huấn luyện tướng sĩ chỉnh tề đạp bước âm thanh.....

“BỐP! BỐP! BỐP!.....”

Đại địa run rẩy độ rộng càng lúc càng lớn, mỗi một lần đạp bước trong lúc đó, lại truyền tới một loại mới âm thanh, loại thanh âm này, chính là áo bào va chạm âm thanh!

Khả năng nghe đến áo bào có tiếng, nói vậy nhánh bộ đội này đã cách bọn họ không đủ bách thước.

Ma tộc đại quân?

Phu Dịch trong lòng không khỏi đoán được, thế nhưng hắn không dám lộ ra, chỉ có thể đứng ở nơi đó không nhúc nhích, không dám thở mạnh.

Đột nhiên, một trận âm phong thổi qua, dù là Phu Dịch Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, vẫn như cũ tại này cỗ âm phong thổi tới bên dưới cảm giác được một luồng thấu xương lạnh, Phu Dịch theo bản năng muốn vận công đem khí lạnh bức ra, thế nhưng đột nhiên nhìn thấy hai vị yêu vương lúc này đồng dạng là cả người run rẩy, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên cũng nhận lấy này thấu xương lạnh tập kích, thế nhưng hai người vẫn chưa đi vận công đem khí lạnh bức ra việc.

Phu Dịch tự nhiên không dám khinh thường, vội vàng ngăn lại này theo bản năng ý nghĩ, cố nén thấu xương lạnh, tiếp tục hướng về âm thanh truyền đến phương hướng nhìn ra xa.

“Thùng! BỐP! THÙNG! BỐP!.....”

Âm thanh càng ngày càng gần, Phu Dịch đột nhiên nhìn thấy phía trước đột nhiên xuất hiện hai đám ánh lửa, này hai đám ánh lửa một đoàn hiện yêu dị màu đỏ tươi vẻ, khác một đoàn hiện quỷ dị xanh lét vẻ, khi hắn nhìn thấy này hai đám ánh lửa thời gian, một luồng so sánh lúc trước âm phong càng thêm băng hàn âm lãnh khí tức lập tức phả vào mặt.

Phu Dịch nhất thời cảm giác kỳ lạnh vô cùng, theo bản năng muôn vận chuyển Đan Điền khí chống đỡ khí lạnh thời gian, lại phát hiện Đan Điền phảng phất bị đóng băng bình thường, căn bản là không có cách điều động linh khí.

“Không nên nhìn cái kia hai đám lửa!”

Ngay ở Phu Dịch ý thức có chút mơ hồ thời gian, trong đầu đột nhiên truyền đến thư sinh áo trắng âm thanh, hiển nhiên là ấy dùng đạo pháp trực tiếp đem ý niệm truyền vào trong đầu của hắn.

Phu Dịch vội vàng ngưng thần tinh khí, dùng mạnh mẽ ý niệm mạnh mẽ đem hai mắt khép lại, nhắc tới cũng kỳ quái, ngay ở hắn khép lại hai mắt trong nháy mắt đó, lúc trước cái kia cỗ băng hàn âm lãnh cực hàn chi khí lập tức biến mất, chỉ còn sót lại lúc trước âm phong tập kích sau khi khí lạnh, mặc dù loại cảm giác này đồng dạng khó chịu, thế nhưng trải qua càng tàn khốc hơn hành hạ sau, này khí lạnh căn bản là không tính là gì.

“Thùng! Thùng! Thùng!.....”

Ước chừng chén trà nhỏ sau khi, âm thanh càng đi càng xa, mãi đến tận rốt cục không nghe được thời gian, Phu Dịch lúc này mới nghe đến hai vị yêu vương thật dài thở ra một hơi.

Phu Dịch vội vàng mở mắt ra,

Hướng về âm thanh biến mất phương hướng nhìn tới, thế nhưng đã cái gì cũng không tới, vội vàng quay đầu lại nhìn về phía hai vị yêu vương, chỉ thấy hai người đều là một bộ sơ hãi không thôi đáng dấp, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, đầu đầy mồ hôi đều bất chấp đi lau, Phu Dịch không khỏi kinh ngạc nói: “Vừa rồi đó là vật gì?”

“Âm binh xuất chinh!” Thư sinh áo trắng thở hổn hển nói.

Phu Dịch chưa từng nghe nói cái từ này, liền vội vàng hỏi: “Bạn họ đến

từ Địa Phủ?”

Kim mao Sư vương cười khổ một tiếng, thở hổn hển nói: “Nếu quả nhiên là Địa Phủ đại quân, vi huynh còn coi là thật sẽ không e sợ như thế, ha..... ha.....”

Gần như hai câu, kim mao Sư vương liền thở không ra hơi tầng tầng thở, có thể thấy được này đội cái gọi là Âm binh, thật đem hai người dọa cho phát sợ, dù sao kim mao Sư vương uy danh truyền xa, chính là có tiếng can đảm hơn người, có thể làm cho hắn e ngại như là tư, thực là để Phu Dịch càng thêm hiếu kỳ.

Có điều hai người sợ hãi không thôi, Phu Dịch sốt ruột cũng không hề dùng, chỉ có thể chờ đợi hai người hơi thêm hòa hoãn, hỏi lại cũng không trễ.

Đại khái qua khoảng một phút, hai người tâm tình lúc này mới trở nên bắng phẳng, thư sinh áo trắng thở phào nhẹ nhõm, cười khổ một tiếng nói: “Cũng không biết là nên nói số may, còn là vận may không đều, ngàn năm có một Âm binh xuất chinh đều để cho chúng ta gặp được, có điều lại bảo đảm rơi xuống tính mạng.”

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Này Âm binh xuất chinh thật đáng sợ như thế?”

Kim mao Sư vương cười khổ một tiếng nói: “Nào chỉ là đáng sợ, quả thực là vô địch, đừng nói là chúng ta, cho dù là Huyền Thanh thượng sư nhìn thấy cũng phải nhượng bộ lui binh, trừ phi có Tam Thanh Đạo Tố như vậy tu vi, mới có thể đem bọn họ mạnh mẽ siêu độ.”

“A?” Phu Dịch vừa nghe nhất thời dọa nạt trợn mắt ngoác mồm, hắn nơi nào khả năng đoán được này cái gọi là Âm binh xuất chinh lại có thể có Tiên đế cảnh thực lực!

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Ngươi lúc trước nhắc tới Địa

Phủ, cũng là chúng ta thường gọi là cõi âm, lại hoặc xưng là minh, mặc dù cũng có chút thực lực, thế nhưng cũng không có người trong tưởng tượng đáng sợ như vậy, Minh giới mạnh mẽ ở chỗ nhân quả pháp tắc, cho nên tu sĩ tầm thường chỉ cần không ghi nợ bọn họ nhân quả, căn bản không cần quá bận tâm.”

“Hả.....”

Cái này Phu Dịch tự nhiên lại quá là rõ ràng, ngày đó bọn họ đi luyen ngục, chính là bởi vì bị Diêm La Vương tính kế, ghi nợ Địa Phủ nhân quả, có điều cuối cùng kết cục coi như viên mãn, mặc dù không cứu được Diêm La Vương muội muội, thế nhưng Diêm La Vương lại hứa hẹn ghi nợ một món nợ ân tình của bọn họ.

“Thế nhưng này Âm binh xuất chinh nếu không phải Địa Phủ đại quân, vừa là vật gì? Nhưng lại xuất hiện ở Chung Nam Sơn loại này điểm lành nơi!” Phu Dịch vội vàng hỏi tới.

Kim mao Sư vương cười khổ một tiếng nói: “Lúc trước thư sinh nói muốn vượt qua này Chung Nam Sơn, nhất định phải đợi cho sáng sớm thời gian hiện ra tử khí đông lai kỳ quan sau khi, đi ba quỳ chín lạy mới khả năng qua núi, chỉ vì nhớ lại Thái Thanh Đạo Tô, kỳ thực đây chỉ là một mặt nguyên nhân, một nguyên nhân khác mới là tu sĩ chánh thức bận tâm chỗ, chính là này Chung Nam Sơn từ xưa liền có Âm binh xuất chinh truyền thuyết, trong truyền thuyết Âm binh xuất chinh sẽ chỉ ở buổi tối xuất hiện, cho nên mặc dù là tu sĩ muốn vượt qua Chung Nam Sơn, cũng sẽ đợi cho ban ngày thời gian.”

Thư sinh áo trắng nói: “Ngươi còn nhớ rõ lúc trước cái kia hai đám lửa gì? Nếu như không phải mới vừa ta đúng lúc nhắc nhở nói của ngươi, linh hồn của ngươi bây giờ đã bị phong ấn vào đoàn kia lục diêm bên trong, vĩnh chịu đựng đốt cháy nỗi khổ, mà thân thể cũng trở thành đoàn kia náo nhiệt nhiên liệu!”

Phu Dịch nghe xong không khỏi rùng mình một cái, trong lòng sợ

không thôi, lúc này hắn mới cuối cùng đã rõ ràng rồi này Âm binh xuất chinh
đáng sợ, lúc trước không sợ của chính mình, hoàn toàn là vì dốt nát của hắn!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bẩn
duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 426: Tử Khí Đông Lai

Thái Cổ thời gian, tu tiên một mạch thế nhỏ, đại địa bên trên đã mất ấy cư trú chỗ, Tam Thanh Đạo Tổ dùng không chu toàn núi làm cơ sở, liều mình với Thần Châu hư không mở ra một thế giới, gọi là Tiên Đình, Tiên Đình có tứ đại môn hộ, chia ra làm: Đông Thiên Môn, Nam Thiên Môn, tây Thiên môn, Bắc Thiên Môn.

Tứ đại Thiên môn phân biệt liên thông Thần Châu đại địa bốn toà Thần sơn, Đông Thiên Môn xuyên qua Thanh Khâu Sơn, Nam Thiên Môn xuyên qua Chung Nam Sơn, tây Thiên môn xuyên qua Côn Lôn núi, Bắc Thiên Môn xuyên qua Thái Hành núi.

Chung Nam Sơn với Thái Cổ thời gian, kỳ thực cũng không kêu Chung Nam Sơn, nguyên danh nam sơn, sau bởi vì Thái Thanh Đạo Tổ giảng đạo chi nhân càng tên là quá Thanh Sơn, cho đến Thái Cổ hậu kỳ, mới vừa càng tên là Chung Nam Sơn.

Chỉ vì Thần Châu đại địa Chung Nam Sơn phía Nam sinh sản nhiều ma thạch, cho nên Ma tộc chủ yếu nán ná với phía nam, Thái Cổ trung kỳ lúc, đông, tây, bắc ba bên Ma tộc trước sau bị tiêu diệt, chỉ còn lại Chung Nam Sơn phía Nam.

Từ đây, toàn bộ Thái Cổ thời đại hậu kỳ, Tiên Đình cùng Ma tộc dùng ngọn núi này làm ranh giới, cho nên, đối với Tiên Đình tới nói, ngọn núi này chính là phía nam địa giới điểm cuối, cuối cùng liền có tên của Chung Nam Sơn.

Cho nên, Chung Nam Sơn thật là Thái Cổ thời gian Tiên Ma đại chiến chiến trường chính, nơi này không biết là chôn giấu nhiều hay ít anh linh, mà

này Âm binh, chính là Thái Cổ thời gian đâm kia một lòng chỉ vì tiêu diệt Ma tộc, lại tại công chưa thành lúc thân thể chết trước anh hùng chấp niệm biến thành.

Từ đây, làm chấp niệm cùng oán khí đạt được nhất định điểm giới hạn thời gian, liền sẽ xuất hiện Âm binh xuất chinh hoạt động lớn, mãi đến tận Thái Dương bay lên thời gian, vừa làm cái kia chí dương chí cương dương khí biến thành, cho đến ước chừng ngàn năm sau khi thì sẽ xuất hiện lần nữa.

Lần trước xuất hiện, vừa vặn với ngàn năm trước lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến thời gian, lúc đó thập đại Ma soái một trong La Sát Nữ phụng mệnh đem người chi viện thời gian đi qua nơi này, Ma tộc tự nhiên không biết là nơi này bí ẩn, cho nên vẫn chưa dừng lại, nhưng không nghĩ vừa vặn gặp gỡ Âm binh xuất chinh, tin đồn lúc đó xuất lĩnh gần mươi vạn đại quân toàn bộ mất mạng nơi này, chỉ có La Sát Nữ bản thân cùng không đủ trăm tên ma tướng chạy ra, lúc này mới giữ được tính mạng, nhưng là bị thương nặng.

Chung Nam Sơn vốn là Thái Cổ thời gian Tiên Ma hai nhà chiến trường chính, cho nên Ma tộc cho rằng nhất định là Thái Cổ Tiên Đình với nơi này dấu lại hậu chiêu, đến tận đây sau khi, Ma tộc cũng không dám nữa đặt chân Chung Nam Sơn địa giới, vì vậy nơi đây ngược lại là thành nhân tộc an toàn thông đạo.

Lý Lăng Phong lúc trước đã nói, ngàn năm trước Ma tộc thập đại nguyên soái liền đều là tương đương với tồn tại của Thiên Tiên Cảnh, mặc dù không biết là cái này La Sát Nữ tương đương với cảnh giới gì, thế nhưng có thể đưa nàng đánh cho trọng thương, vừa gần mươi vạn Ma Binch chém giết Âm binh, rất rõ ràng không phải ba người bọn hắn có khả năng chống lại.

Nghe xong cỗ sự này sau khi, Phu Dịch chỉ cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người, hai chân không thấy có chút bùn rún, không nhịn được nuốt khẩ giọng nói: “Thực sự là vạn hạnh a.....”

“Ai nói không phải.....” thư sinh áo trắng cũng theo đó cảm khái nói.

Phu Dịch không khỏi suy đoán nói: “Ngươi nói, chúng nó đến tột cùng là không có cảm ứng được chúng ta đây, còn là cảm giác được chúng ta không phải Ma tộc cố ý thả chúng ta một con đường sống?”

“Chuyện cười!” Kim mao Sư vương cười khổ một tiếng nói: “Từ Thái Cổ sau khi, nhiều hay ít dốt nát hạng người chết ở Âm binh xuất chinh dưới móng sắt, bọn họ lại có cái nào là Ma tộc, hôm nay nếu không có thư sinh pháp bảo đem chúng ta khí tức che đậm, bây giờ ba người chúng ta thì không thể ở nơi đây nói chuyện.”

“Hả.....”

Đáng tiếc bọn họ không biết là, cứu tính mạng bọn họ đều không phải là thư sinh áo trắng pháp bảo, mà là Phu Dịch!

Bởi vì Phu Dịch tu hành “đất hoang trải qua” cùng Thần Nông Đại Đế chỗ tu hành “Viêm Đế quyết” có không hề tầm thường quan hệ, mà này đội Âm binh chủ soái vừa vặn là năm đó Thần Nông Đại Đế thủ hạ Đại tướng hình trời, chính là bởi vì hắn ở Phu Dịch trong cơ thể cảm giác tới quen thuộc khí tức, lúc này mới thả ba người một con đường sống, nếu không chỉ dựa vào thư sinh áo trắng thô lậu pháp bảo, làm sao dõi được vị này Thái Cổ đại thần trực giác.

Phải biết rằng, “Âm binh xuất chinh, không có một ngọn cỏ” câu này cỗ huấn tuyệt không phải là hư danh!

Có điều, lần này hữu kinh vô hiếm “kỳ ngộ”, lại tại ngày sau Tiên Ma đại chiến thắng lợi bên trong làm ra cực kì trọng yếu tác dụng.

Còn đây là nói sau, tạm thời vượt trên không nhắc tới.

Chung Nam Sơn làm như Thái Cổ thời gian Tiên Ma đại chiến chiến trường chính, quỷ dị ly kỳ việc đều không phải là chỉ có “Âm binh xuất chinh” Nay một loại, còn lại việc lạ cũng là tầng tầng lớp lớp, chỉ là chỉ có việc này thái quá đáng sợ, cho nên nổi danh nhất, thế nhưng nếu coi là thật gấp gỡ đừng sự

tình, cũng tuyệt đối là không nhỏ phiền phức, cho nên từ giờ tí “Âm binh xuất chinh” sau khi, ba người vẫn vô cùng sốt sắng.

Cũng may, mãi đến tận khi sắp tảng sáng thời khắc, đông phuơng đã lẩn đầu xuất hiện ánh sáng thời gian, lại không có bất luận cái gì quý dị việc phát sinh, ba người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, kế tiếp, liền chỉ chờ tử khí đông lai kỳ quan xuất hiện, đi ba quỳ chín lạy sau khi, liền có thể vượt qua Chung Nam Sơn tiếp tục lên đường.

Tảng sáng ban đầu, màn đêm tản đi, đầy trời ngôi sao mất đi sắc thái, chỉ còn lại có thể đếm được trên đầu ngón tay một vài tàn tinh không cam lòng biến mất, xa treo ở màu xanh nhạt phía chân trời bên trong.

Thái Dương muôn ra, “phuơng đông” bên trong đỏ vàng khí đi trước hiện ra, nghìn đạo mây đỏ tùy ý phía chân trời, vạn đạo ráng lành trên dưới bốc lên, chỗ hơn ngôi sao ở như vậy rầm rộ bên dưới không dám tranh huy, lập tức ẩn chui ở trong hư không.

Phàm là tu tiên sĩ, đều phải ăn 6 khí, bây giờ trời đông giá rét đã qua, chính trực ăn ngẫu nghiến này “ánh bình minh” tức, cũng chính là trước mắt đạo này đỏ vàng khí, chỉ tiếc chuyện hôm nay đến khẩn cấp, Phu Dịch ba người không có thu ăn “ánh bình minh” thời gian.

Có điều, mặc dù ba người mất đi thu ăn “ánh bình minh” cơ hội, lại là có hưng mắt thấy “tử khí đông lai” như vậy chưa từng có thịnh cảnh, cho nên này được mất trong lúc đó, U &# 8 thật sự không tốt chẳng chấn, vẫn cần chờ hững nơi, mới không mất phong cách quý phái.

Theo Thái Dương theo “phuơng đông” bên trong từ từ bay lên, cái kia đỏ vàng lượn lờ thụy khí ở màu xanh nhạt bầu trời tại đây đỏ vàng khí chiếu rọi bên dưới, lại hóa thành từng luồng từng luồng tử khí, phảng phất thiên quân vạn mã bình thường hướng tới Chung Nam Sơn chạy chồm mà đến.

Lúc này lại nhìn Chung Nam Sơn, trên đỉnh ngọn núi chẳng biết lúc nào

hiện ra một vị như ảo như thật, người mặc tay áo bào rộng, râu tóc bay lênh ông lão bóng mờ, mà cái kia như vạn mã cuồng sách cuồn cuộn mà đến tử khí, chính là hướng tới vị này bóng mờ mà đến, phảng phất này hôi hối tử khí, chính là người này “thu ăn” bình thường, tốt không ổn rất!

“Thái Thanh Đạo Tổ!” Phu Dịch các loại ba người trăm miệng một lời, đồng thời kinh hô một tiếng nói.

Tiếp theo, ba người trong lòng đột nhiên không hiểu phát lên vô tận lòng kính trọng, quay Thái Thanh Đạo Tổ hư tượng, không kìm lòng được quỳ xuống, đi tu sĩ bên trong cao nhất ba quỳ chín lạy lễ nghi, để bày tỏ đối với Thái Thanh Đạo Tổ kính trọng.

Ba bái chín khẩu là Thần Châu đại địa từ Thái Cổ thời đại đến nay lễ nghi cao nhất, cái gọi là “đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam”, cho nên này 3 quỳ thì đại diện cho thiên địa nhân, Nhật Nguyệt Tinh, tinh khí thần các loại tam tài, mà đây 9 gõ tượng trưng cho trong thiên địa chí cao thuần dương số lượng.

Ba người đầy cõi lòng kính trọng, liên tục 3 dập đầu sau khi, đứng dậy về phía trước đi rồi ba bước, sau đó lại quỳ xuống đất 3 dập đầu, phục lại đứng dậy về phía trước ba bước, phục 3 dập đầu.

Đến lúc này, ba quỳ chín lạy nghỉ, lúc này mới lúc này mới chậm chậm đứng dậy, mà lúc này, đầy trời điểm lành tử khí vào hết Thái Thanh Đạo Tổ hư tượng trong cơ thể, lúc này mới chậm chậm biến mất.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 427: Đế Khí Uy Thê

“Được lăm tử khí đông lai, cư nhiên như thế ầm ầm sóng dậy, phảng phất khí thôn sơn hà bình thường, dù cho xưng là thần tích cũng không hề quá đáng!”

Ba người ngẩng đầu dừng ở dần dần tiêu tán tiếng ảnh, không dứt dư vị vừa mới cái kia vô cùng vô tận, mênh mông cuồn cuộn giống như dời núi lấp biển bình thường ngợp trời mà đến “ánh bình minh”, Phu Dịch không nhịn được than thở một tiếng nói.

Thư sinh áo trắng đồng dạng cảm khái vạn ngàn nói: “Đúng vậy, mặc dù này tử khí đông lai rầm rộ ta từng trải qua không dưới ngàn lần, thế nhưng mỗi lần xem xét thời gian, trong lồng ngực khí huyết vẫn như cũ mênh mông khó nhịn, hơn nữa mỗi lần hoặc nhiều hoặc ít, tổng đều sẽ có một tia mới lĩnh ngộ, chẳng trách thế nhân truyền tụng Thái Thanh Đạo Tổ là gần gũi nhất trong truyền thuyết thánh nhân cảnh tồn tại, gần như ở chỗ này giảng đạo ngàn ngày lưu lại một tia đạo uẩn, liền có kinh khủng như thế uy lực, trong truyền thuyết Tiên đế cảnh đỉnh cao đến tột cùng là kinh khủng đến mức nào tồn tại, thực sự là khó có thể tưởng tượng.”

Kim mao Sư vương không khỏi khát khao nói: “Nếu là Thái Thanh Đạo Tổ khả năng xuất hiện ở thời đại này nói, thật là tốt biết bao a, dùng Đạo Tổ nhìn bằng nửa con mắt muôn thuở thế oai hùng, tiêu diệt Ma tộc nhất định như là giảm chết một bầy kiến hôi bình thường đơn giản.”

Phu Dịch không muốn kim mao Sư vương bức này khí thôn lục hợp thế hùng tài lại cũng lại có khả ái như thế một mặt, lại sẽ cùng trẻ nít bình thường ảo tưởng một vài cản bản là không thực tế giả thiết, lập tức trêu nói: “Ta cảm thấy,

đại ca có thể ở đây cầu nguyện, nếu là Thái Thanh Đạo Tổ hiển linh ban cho người vô hạn sức mạnh, chẳng lẽ không phải hay hơn?”

Kim mao Sư vương nghe xong mặt già đỏ ửng, nghẹn ngào nói: “Hiền đệ không nên trêu chọc vi huynh, vi huynh chỉ là nói một chút thôi.”

“Ha ha ha!” Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương cùng hướng hơn ngàn năm, lại là chưa từng thấy kim mao Sư vương lại còn có như vậy ngây thơ một mặt, không khỏi cười vang nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy Phu Dịch đề nghị này rất tốt.”

“Hừ!” Kim mao Sư vương thấy hai người đều trêu chọc cho hắn, không khỏi thẹn quá thành giận nói: “Hai người các ngươi nếu lại trêu chọc cho ta, đừng trách lão phu trở mặt không quen biết.”

“Khu! Khu!”

Hai người nhìn qua kim mao Sư vương tức giận, vội vàng vay mượn ho khan ngưng cười.

Thư sinh áo trắng vội vàng nói tránh đi: “Có điều nói thật nha, dùng Tam Thanh Đạo Tổ bức này đăng lâm tuyệt đỉnh tu vi, cũng không thể đem Ma tộc trấn áp, lựa chọn dùng hy sinh phương thức của chính mình cứu lại Thần Châu đại địa với nước lửa, có thể thấy được Thái Cổ thời gian Ma tộc đồng dạng là chúng ta khó có thể tưởng tượng nhân vật khủng bố, cũng may bây giờ Ma tộc tuy mạnh, nhưng cũng ở bên trong phạm vi có thể chịu đựng của chúng ta, xem ra Ma tộc từ phong ấn với phong hố ma sau khi, đồng dạng sa sút không ít.”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Đáng tiếc bây giờ Tiên Đinh đỗ nát, nếu không dùng Thần Châu hiện hữu sức mạnh, vay mượn Tiên Đinh oai trấn áp Ma tộc, nên đến là điều chắc chắn.”

“Ai da……” thư sinh áo trắng không khỏi thở dài một tiếng nói: “Đáng tiếc cho đến ngày nay, đừng nói cắt ra hư không mở ra dị giới, mặc dù là đột phá

thiên địa ràng buộc, tiến vào tầng một đều là xa không thể vời ảo tưởng, dùng hiện nay thiên hạ hiện hữu sức mạnh, trùng kiến Tiên Đinh, há thăng chính là nói chuyện viễn vông.”

“Ai da……” kim mao Sư vương cũng thuận theo thở dài một tiếng nói: “Nói này làm gì, chúng ta còn là mau mau chạy đi a, bây giờ Thanh Khâu Sơn ít đi ta hai người, bất luận là cái kia hắc thủ sau màn đột nhiên làm khó dễ, còn là Ma tộc dẫn quân đột kích, đều là không dám tưởng tượng hậu quả.”

“A.”

Thư sinh áo trắng gật gù, lập tức hướng về trên núi đi đến, kim mao Sư vương theo sát phía sau, chỉ có Phu Dịch một người sững sờ ở nơi đó không nhúc nhích.

Mãi đến tận hai người đi ra hơn hai mươi bước thời gian, phát hiện Phu Dịch cũng không có cùng lên đến, kim mao Sư vương lúc này mới quay đầu lại hỏi: “Hiền đệ vì sao không đi?”

“Đi?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Dùng đi?”

Kim mao Sư vương gật gật đầu nói: “Chung Nam Sơn đỉnh cấm chỉ phi hành.

”

“Hả……” Phu Dịch này mới phản ứng được, vội vàng chạy chậm đuổi theo hai người.

Thư sinh áo trắng gặp Phu Dịch đầy mặt nghi hoặc, lập tức giải thích: “Chung Nam Sơn có Thái Thanh Đạo Tổ năm đó giảng đạo lưu lại đạo uẩn uy thế, cho nên chúng ta chỉ có thể đi bộ, làm lướt qua đỉnh núi sau khi, mới có thể sử dụng độn thuật.”

Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, gật gật đầu nói: “Thì ra là thế……

cái kia Thần Hành Thuật đâu?”

Thư sinh áo trắng đang muốn trả lời, nhưng có kim mao Sư vương giành trước một bước nói: “Thần Hành Thuật tự nhiên có thể thi triển, hiền đệ có thể thử xem.”

Kim mao Sư vương trả lời mặc dù thành khẩn, thế nhưng hai người bọn họ chính mình đều không có thi triển Thần Hành Thuật, cho nên rất rõ ràng việc này tất có kỳ quái, kim mao Sư vương nói như vậy, tất nhiên là muốn nhìn hẵn chuyện cười.

Thế nhưng rõ cuộc là người trẻ tuổi, năm tráng khí nhuệ, tranh cường háo thắng chính là hẵn cái tuổi này uy hiếp, cho nên Phu Dịch mặc dù nghĩ tới tầng này, trong miệng lại là không chịu thua nói: “Thí thì thí.”

“Chờ chút.....”

Thư sinh áo trắng đang muốn ngăn cản, nhưng không nghĩ Phu Dịch linh khí đã huy động, thân hình lập tức hóa thành một cái bóng mờ hướng về trên núi phóng đi.

Thư sinh áo trắng chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Sư vương, việc này làm hơi quá rồi.”

Nhưng không nghĩ, kim mao Sư vương lắc lắc đầu nói: “Người trẻ tuổi, tuổi trẻ máu nóng, chung quy phải nếm chút khổ sở tài năng trưởng thành không phải?”

Lời như vậy cái ngữ, lý cũng là như vậy cái lý, chỉ là chuyện cười này đích xác mở có chút lớn hơn, có điều cũng may cũng không có nguy hiểm tính mạng, cho nên thư sinh áo trắng cũng không nói gì nữa, chỉ là lắc lắc đầu, thở thật dài một tiếng, tiếp tục hướng về đỉnh núi bước vào.

Gần chừng nửa canh giờ, thư sinh áo trắng không dứt dõi mắt nhìn ra

xa, nhưng thủy chung không thấy bóng người của Phu Dịch, trong lòng không khỏi bối rối, lập tức oán giận nói: “Nếu là Phu Dịch có chuyện, ta xem ngươi làm sao hướng về bệ hạ công đạo.”

Lúc này kim mao Sư vương cũng rốt cục không muốn như lúc trước như vậy tự nhiên, U &# 8 trong lòng đồng dạng là vô cùng sốt sắng, lập tức mình trấn an nói: “Hàng năm tại đây Chung Nam Sơn thi triển Thần Hành Thuật chạy đi vãn bối, không có một vạn cũng có 8000, chưa từng nghe nói ai có chuyện, hắn..... chắc là không có chuyện gì đâu.....”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Nếu như thật có chuyện, chính ngươi đi bệ hạ nơi đó nhận tội, nhưng đừng mang tới ta.”

Kim mao Sư vương tự nhiên cũng biết Vệ Tử Dạ đối với Phu Dịch cực kỳ coi trọng, không khỏi vẻ mặt đưa đám nói: “Ngươi này miệng xui xẻo, thì không thể nói điểm dễ nghe.”

“Ít nói nhảm, nhanh lên một chút chạy đi a!” Thư sinh áo trắng đồng dạng phiền muộn vô cùng, lườm hắn một cái, lập tức bước nhanh hơn.

Nhưng mà, Phu Dịch người đến tột cùng đã đi nơi nào đâu?

Phu Dịch lúc này đến tột cùng đi nơi nào chưa đựng sau nói lại, mà trước tiên nói này Chung Nam Sơn vì sao không thể sử dụng Thần Hành Thuật.

Nguyên lai, tất cả những thứ này còn là Thái Cổ thời gian Thái Thanh Đạo Tổ với nơi này giảng đạo ngàn ngày lưu lại một tia đạo uẩn quấy phá!

Này hàng hiên bao hàm, được thế nhân xưng là đế khí!

Nói tới đế khí, liền không thể không nói Tiên đế cảnh, Tiên đế cảnh, là Thần Châu đại địa từ Thái Cổ thời đại lên, hết thảy ghi chép bên trong tu sĩ đạt được cảnh giới tối cao, mặc dù trong truyền thuyết Tiên đế cảnh bên trên còn có thánh nhân cảnh, thế nhưng này gần như chỉ là một hư vô mờ ảo truyền thuyết

thôi.

Bởi vì trong truyền thuyết thánh nhân cảnh, là chánh thức Tiên, là trưởng sanh bất tử tồn tại, tu sĩ một khi đạt được thánh nhân cảnh, liền có thể hưởng vô tận tuổi thọ, tồn tại cùng trời đất, thiên địa bất diệt, thánh nhân bất tử!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 428: Pháp Tắc Thời Gian

Thế nhưng, cho đến ngày nay, chưa bao giờ có ghi chép vị nào càng thoát sinh mệnh pháp tắc chiếm được sống mãi, hơn nữa sự thực là, mấy vị kia nổi danh Tiên đế cảnh tổ tiên, tiên điển bên trong đối với hắn cuối cùng năm cùng bị chết nguyên nhân đều có sáng tỏ ghi chép.

Mặc dù là Thái Cổ thời gian truyền lưu, có khả năng nhất thành tựu thánh nhân cảnh, dùng sinh mệnh pháp tắc ngộ đạo Nữ Oa Tiên đế, cũng với Thái Cổ thời gian Tiên Ma đại chiến bên trong bị chết.

Có điều, Tiên đế cảnh mặc dù không thể trường sinh, thế nhưng ở vùng thế giới này bên trong, nhưng cũng là gần như vô địch tồn tại, bởi vì thành tựu Tiên đế cảnh đặc thù, liền đem một loại pháp tắc lĩnh ngộ đến mức tận cùng, thành tựu pháp tắc lĩnh vực, ở mảnh này pháp tắc trong lĩnh vực, Tiên đế cảnh tu sĩ thì đại diện cho Thiên đạo, không phải cùng đẳng cấp tu sĩ không thể ngăn cản.

Này pháp tắc lĩnh vực, chính là thường gọi là đế khí, dù cho chỉ có một tia, cũng không là tiên đế cảnh tu sĩ có thể chống đỡ nhất định, cho nên có “Tiên đế cảnh bên dưới đều là giun dế” chân lý nói như vậy.

Đương nhiên, ngày đó Phu Dịch bọn người nếu không có cất giữ Thần Nông đinh, và đang lúc nguy nan tự phát kích hoạt thân mình đế khí cùng Tuyết Hoàng “cực băng lĩnh vực” chống đỡ được, bọn họ nhất định phơi thây lập tức, tuyệt phu còn sống có thể!

Còn Thương Long ngày đó có thể đem Tiên đế cảnh tu vi Tuyết Hoàng trấn áp, lại là mặt khác một loại tồn tại, đều không phải là Thương Long thân

mình mạnh hơn Tuyết Hoàng, còn nguyên nhân, còn đây là nói sau, tạm thời vượt trên không nhắc tới.

Bây giờ này Chung Nam Sơn trên, vốn nhờ Thái Thanh Đạo Tổ năm đó ngàn ngày giảng đạo trong lúc vô tình lưu lại một tia đế khí, này một tia đế khí bởi vì bản thân liền là trong lúc vô tình lưu lại, cho nên không có bất kỳ tính chất công kích, thế nhưng đã là đế khí, liền có lực lượng pháp tắc.

Này một tia đế khí lực lượng pháp tắc, tự nhiên chính là Thái Thanh Đạo Tổ thành tựu Tiên đế cảnh pháp tắc thời gian, trong ngày thường, đế khí cũng sẽ không xuất hiện, thế nhưng một khi có người ở Chung Nam Sơn thi triển tiên pháp thời gian, áp đảo tất cả bên trên đế khí tựa như đã bị khiêu khích bình thường tự chủ phản kích.

Thi triển tiên pháp người, lập tức liền sẽ bị pháp tắc thời gian đánh vào Thời Gian loạn lưu bên trong.

Như thế nào Thời Gian loạn lưu?

Thời Gian loạn lưu, đều không phải là người bình thường cho rằng dì không gian, cũng cũng không xuyên qua thời không, bởi vì thời gian là thế gian kỳ diệu nhất tồn tại, chỉ có thể đi tới, không thể rút lui, cái gọi là “cổ vãng kim lai vi trụ”, nơi đây từ cổ chí kim ngón tay chính là tồn tại thời gian, đều không phải là ngón tay mỗi một khắc thời gian.

Ví dụ như, Tam Thanh Đạo Tổ sinh tuất với Thái Cổ thời đại, ở thời đại này bọn họ đã không tồn tại, thế nhưng là không thể bởi vì bọn họ bây giờ không tồn tại mà chối bọn họ tồn tại thời đại kia, cho nên cái này “Từ xưa tới nay” chữ, liền bao gồm “quá khứ, bây giờ, tương lai”.

Ba người này, trên bản chất là đồng thời tồn tại, cho nên người thời nay có thể duyệt cổ nhân, cũng có cao nhân có thể thôi diễn tương lai.

Chính là bởi vì ba người này đồng thời tồn tại, cho nên thời gian có thể

chậm lại, cũng có thể kéo dài, lại chỉ có không thể vượt qua, cho nên Phu Dịch bọn người ở dị giới của Nam Thiên Môn bên trong, mặc dù thời gian của bọn họ trôi qua tốc độ đã xảy ra thay đổi, thế nhưng cũng giới hạn với mấy người bọn họ mà thôi, Thần Châu đại địa thời gian xưa nay đều không có thay đổi qua.

Điểm này, là có thể chứng minh, mặc dù hai loại thời gian trôi qua tốc độ bất đồng, thế nhưng lại là ở đồng bộ tiến hành.

Càng đơn giản một vài, giống như rùa thỏ thi chạy, mặc dù con thỏ tốc độ so với rùa đen không biết nhanh hơn bao nhiêu gấp nhiều lần, rùa đen cắn bản không đuổi kịp con thỏ tốc độ, thế nhưng con thỏ vô luận chạy thế nào, đạt được ra sao tốc độ, rùa đen vĩnh viễn cùng con thỏ đồng thời tồn tại.

Cho nên, này pháp tắc thời gian cũng không phải xuyên qua thời không, này Thời Gian loạn lưu cũng không phải dị giới hoặc là cái gọi là thời gian đường hầm, này Thời Gian loạn lưu, chỉ là để pháp tắc nhắm vào người hoặc sự vật thời gian lúc nhanh lúc chậm.

Trên lý thuyết, cái trình độ này có thể đạt được vô cùng tận,

Tuy nhiên năm đó Thái Thanh Đạo Tổ thời điểm toàn thịnh, cũng chỉ có thể khống chế 300 6 Thập Ngũ gấp nhiều lần thời gian kéo dài cùng ép, hơn nữa trạng thái này gần như chỉ có thể duy trì một phút mà thôi, sau một phút, thì sẽ khôi phục bình thường, muốn lại thi triển, ít nhất phải đợi thêm một canh giờ.

Thế nhưng, có thể ngàn vạn lần đừng còn coi thường hơn này một phút, chính là này một phút không gian kết giới, đở thời đó vô địch khắp thiên hạ Ma tộc thiết kỵ, làm Thái Cổ thời đại Thần Châu đại địa địa phương sinh linh chống lên một mảnh trời!

Đây là vì sao?

Thứ nghĩ, nếu hai cái cảnh giới tương đương người chiến đấu, một người vay mượn thời gian lực lượng pháp tắc đem chính mình thời gian ép 300 6

Thập Ngũ gấp nhiều lần, cũng chính là tương đương với tăng lên 300 6 Thập Ngũ gấp nhiều lần tốc độ, mà đồng thời đem đổi phuơng thời gian kéo dài 300 6 Thập Ngũ gấp nhiều lần, vậy cả hai này nghiêm 1 thua trong lúc đó, liền có 730 gấp nhiều lần chênh lệch thời gian!

730 gấp nhiều lần chênh lệch thời gian vừa là cái gì khái Niệm?

Vậy thì đại diện cho, nếu như hai người dùng đồng dạng thân pháp chiến đấu thời gian, vốn nên giống nhau tốc độ liền chênh lệch 730 gấp nhiều lần, mà chiến đấu chân tủy vốn là hai điểm, 1 ra sức, hai là kỹ, lực thể hiện ở lực phá hoại, kỹ chính là phụ trợ đem lực đả kích đổi phuơng thủ đoạn, trong đó quan trọng nhất chính là tốc độ.

Có thể chỉ tiếc năm đó Thái Thanh Đạo Tổ lĩnh ngộ lĩnh vực thời gian đã gần đến tuổi thọ khô cạn, dùng hắn còn lại tuổi thọ căn bản không thể đem cái kia vô tận Ma tộc toàn bộ chém giết, cho nên tất cả rơi vào đường cùng, chỉ có thể cùng Ngọc Thanh, Thượng Thanh hai vị Đạo Tổ liên thủ mở ra Tiên Đinh, đem trận này Tiên Ma đại chiến thắng bại lưu cho hậu nhân.

Đáng được ăn mừng chính là, Thái Thanh Đạo Tổ trong lúc vô tình lưu lại này một tia đế khí cũng không có lực công kích, gần như chỉ là lực lượng pháp tắc sản sinh Thời Gian loạn lưu, mặc dù quý dị vô cùng, tại đây trong năm tháng vô tận để vô số tu sĩ nghe mà biến sắc, thế nhưng là cũng không có một người chánh thức ngộ hại.

Thế nhưng, này Thời Gian loạn lưu là hoàn toàn lực lượng pháp tắc, cho nên liền đã không có Thái Thanh Đạo Tổ năm đó sử dụng thời gian hạn chế, đồng dạng cũng không có bội số trình độ hạn chế, hơn nữa đến tận cùng là kéo dài thời gian còn là rút ngắn, cũng căn bản không có quy tắc.

Làm Phu Dịch thi triển Thần Hành Thuật trong nháy mắt đó, để khí cảm ứng được linh khí vận chuyển, trực tiếp đưa hắn kéo vào thời không loạn

lưu bên trong, bước đầu tiên, chính là tăng tốc độ gấp hai mươi lần, cho nên thư sinh áo trắng lúc đó muốn ngăn cản thời gian, Phu Dịch người đã gần như thoát đi tầm mắt của hắn.

Phu Dịch tự nhiên cũng rất nhanh phát hiện vấn đề này, dù sao hắn cũng thường xuyên thi triển thần đi nhanh, chính mình đến tột cùng nên có thể nào tốc độ, làm sao có khả năng không biết là?

Cho nên gần như mười giây đồng hồ tả hữu, Phu Dịch liền ý thức được có gì đó không đúng, thế nhưng khi hắn nhìn thấy đỉnh núi cách hắn chỉ có không đủ 20 trượng thời gian, đột nhiên nghĩ đến qua đỉnh núi liền có thể sử dụng độn pháp thời gian, hắn liền cũng không coi là chuyện to tát, ngược lại càng thêm ra sức chạy lên.

Thế nhưng một giây sau, hắn liền ý thức được quỷ dị chỗ nghiên cứu duyên từ nơi nào!

Vô luận hắn như thế nào đem hết toàn lực, hắn cách này đỉnh núi khoảng cách từ đầu đến cuối không có thay đổi qua dù cho một tia!

“Gần trong gang tấc mà như tận chân trời? Không gian trận pháp còn là âm dương huyền pháp?”

Phu Dịch theo bản năng nghĩ đến Đông Thiên Môn bên trong lối vào âm dương ảo trận cùng với hay nghiêm cung nơi không gian trận pháp, vì vậy hắn trước tiên thi triển đã sơ hiểu một tia pháp tắc không gian “tiềm uyên súc địa”, muốn vay mượn pháp tắc không gian rút ngắn cùng đỉnh núi trong lúc đó khoảng cách, chỉ tiếc này tất cả đều là vô ích, bởi vì hắn căn bản không biết là hắn bây giờ tốc độ bị thả chậm không biết là bao nhiêu lần, đã sắp đến gần yên lặng trạng thái.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 429: Mài Góc Cảnh

Phu Dịch không cam lòng yếu thế, vội vàng vừa giở lại trò cũ, tay trái tay phải phân biệt nắm âm dương pháp quyết, với thân thể hình thành một âm dương hòa hợp thái cực bóng, hướng về đỉnh núi di chuyển nhanh chóng.

Chỉ tiếc, hắn căn bản cũng không có tìm tới này “chứng bệnh” căn nguyên, cho nên này một phen làm, không thể nghi ngờ với gãi không đúng chỗ ngứa, vốn là uổng phí hết khí lực.

Một phen dǎn vặt dưới, trong cơ thể linh khí rất nhanh đã bị hắn giằng co gần tám phần tả hữu, trực tiếp cho hắn nóng tính lên cao, đầu đầy mồ hôi, nhưng vô luận hắn sử dụng ra sao thủ đoạn, thủy chung cũng không thể tiếp nhận đỉnh núi nửa bước.

“Bỏ đi..... trước tiên nghỉ ngơi một chút.....”

Phu Dịch cảm giác thật sự có chút không gánh nỗi, vội vàng khoanh chân ngồi tĩnh tọa khôi phục linh khí, thế nhưng hắn bốn phía linh khí đồng dạng nằm ở loại này gần như yên lặng trạng thái, mặc dù hắn có thể cảm giác được nơi này linh khí hoàn toàn không tính quá mỏng manh, nhưng này linh khí phảng phất mọc ra rẽ bình thường, vô luận hắn như thế nào dùng sức, thủy chung cố định ở trong hư không không nhúc nhích.

Phu Dịch nhất thời nỗi trận lôi đình, thế nhưng cũng không thể làm gì, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên khôi phục linh khí tiên đan cho ăn vào trong miệng, cũng may pháp tắc thời gian chỉ có thể ảnh hưởng ngoài thân của hắn, cũng không thể ảnh hưởng thân thể của hắn, theo tiên đan vào bụng, linh khí lợi dụng mắt trán có thể thấy tốc độ cực nhanh khôi phục lại.

Kỳ thực, điều này cũng tại Phu Dịch chính mình bất cẩn, kỳ thực hắn nếu là cẩn thận lưu ý bên cạnh hoàn cảnh nói, hắn là có thể phát hiện hai bên cùng dưới chân phiến đá khi hắn háng hái chạy trốn thời gian, vốn là vẫn không nhúc nhích.

Hơn nữa, dù sao thư sinh áo trắng lúc trước đã nói với hắn nơi đây không thể sử dụng phép thuật, chỉ cần hắn này tính bướng bỉnh hơi hơi chậm một chút, chỉ dùng đi bộ đi về phía trước nói, để khí cũng sẽ không áp chế hắn, tầm thường 20 trượng khoảng cách đối với tu sĩ tới nói, dù cho chỉ dựa vào dùng chân tốc độ, cũng bất quá là mấy hơi thở thời gian.

Đáng tiếc, Phu Dịch cũng là trẻ tuổi nóng tính, thì nhất định phải cùng này không biết sức mạnh đỡ lên 1 mang, cứ như vậy một bên làm phép, một bên cắn thuốc, liên tục nhiều lần liền với giằng co gần một canh giờ, mãi đến tận thư sinh áo trắng gọi hắn thời gian, lúc này mới dừng lại dǎn vặt.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương nhìn thấy Phu Dịch tại chỗ làm phép, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, mặc dù cũng không biết trong này chỗ huyền diệu, thế nhưng tốt lười biếng truyền thuyết là có thật, nơi này cũng không có quá lớn nguy hiểm.

Bất quá khi hắn hai người đi tới Phu Dịch bên cạnh, nhìn thấy Phu Dịch mồ hôi nhễ nhại, mặt xám mày tro thời gian, cuối cùng đã rõ ràng rồi, này gần một canh giờ không gấp, Phu Dịch nghĩ đến đích xác chịu không ít khổ sở.

Thư sinh áo trắng vội vàng đưa lên một phuơng khăn tay, đồng thời cười nói: “Chỉ dùng đi là có thể.”

Phu Dịch vừa nghe, này mới phản ứng được, nhất thời lúng túng vô cùng, vốn muốn trùng kim mao Sư vương nỗi giận, thế nhưng nghĩ lại, điều này cũng không oán được người khác, muốn trách còn muốn trách chính hắn trẻ tuổi nóng tính, nhất định phải cùng này kỳ quái đạo uẩn phân cao thấp, nếu không, chính mình chỉ cần vài bước liền đi lên đỉnh núi, cần gì lộ ra như thế trò hề.

Phu Dịch mặt đỏ tới mang tai tiếp nhận khăn mùi soa xoa xoa trên đầu mồ hôi, đi ở hai người phía sau, quả nhiên, khi hăn triệt hồi linh khí chỉ dựa vào hai chân cất bước thời gian, gần như mấy hơi thở thời gian, liền đứng ở đỉnh núi lên.

“Bốp!”

Phu Dịch đang cúi đầu lau mồ hôi, cảm giác mình vai phải chìm xuống, theo bản năng đang muốn né tránh và đánh trả thời gian, kim mao Sư vương âm thanh đột nhiên truyền đến.

“Hiền đệ a, vi huynh chỉ là nhìn ngươi trẻ tuổi nóng tính, có chút lộ hết ra sự sắc bén cõi ý mà giũa một chút ngươi, ngươi cũng đừng trách vi huynh mới là.”

Phu Dịch lúc này mới chợt hiểu ra, hồi tưởng gần nhất khoảng thời gian này, hơn một năm nay thời gian trong, chính mình theo tu vi nhanh chóng tăng lên, ý vào Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiêm cùng với Thần Nông các loại đỉnh thần binh lợi khí, sức chiến đấu ở không đến tại đây trong khoảng thời gian ngắn chiếm được lớn vô cùng tăng lên,

Mà chính là theo chính mình sức chiến đấu tăng lên, hăn đích xác trở nên hơi càng ngày càng ngông cuồng.

Bất kể là Thanh Vân Sơn đối mặt ngũ độc của Thiên Tiên Cảnh giáo chúng, hoặc là Đông Hải Hỏa Vân chân nhân, hay là Long cung Hàn thị huynh đệ, mặc dù đối phương đích xác hung hổ doạ người, thế nhưng không thể chối hăn đích xác có chút ngang ngược ngông cuồng, đặc biệt là lần này Đan Hà Sơn trợ quyền, hăn căn bản cũng không có cảm nhận qua hậu quả, chỉ là đầu óc nóng lên liền theo Đại Khanh tỷ muội đến rồi.

Hơn nữa, thì bàn về lần này, hăn vốn cũng có chạy trốn cơ hội, vốn ở không thấy Đan Hà Sơn môn nhân trong khi, hăn cũng đã có thể rời đi, chỉ cho nên sẽ bị cái kia Song Long Đường tiểu tử xui khiến lưu lại nhìn lạc hà, cũng

không phải hắn hoàn toàn không biết là đối phương có kế hoãn binh, hắn chỉ cho nên không đi, chính là bởi vì hắn tự nhận có Thần Nông các loại đinh một đát thần binh lợi khí nơi tay, cho dù là Song Long Đường đường chủ có Thiên Tiên Cảnh tu vi, hắn cũng có sức đánh một trận, cho nên hắn mới lựa chọn lưu lại.

Hắn nơi nào khả năng nghĩ đến, đến lúc này chính là ba cái, mãi đến tận Bách Lý Sách, Ngôn Tư Phi, Cát Tam Thu đứng ở trước mặt hắn trong khi, hắn mới biết được hối hận, thế nhưng phía trên thế giới này cũng không có thuốc hối hận có thể bán, một phen trầm tư suy nghĩ thủy chung không tìm được tốt phương pháp thoát thân, chỉ phải cùng với cứng làm.

Kết quả đây?

Nếu không có Trương Thiên Vũ vừa vặn đã đi Thanh Vân Sơn, đem việc này tiết lộ cho Vệ Tử Dạ, hơn nữa Vệ Tử Dạ cũng đúng lúc làm ra đối sách, phái tới hai vị yêu vương cứu giúp.

Nếu không, không thể nhưng hắn bây giờ thân thể rời vách núi chết không chỗ chôn thây, còn làm phiền hà Thần Nông trong đinh Thần Lộ, Phượng Dao, nếu là số may một vài, có lẽ các nàng sẽ bị vĩnh viễn vây ở hắn trong Càn Khôn Giới, vận may không tốt ỏi bị này Ma tộc phát hiện, e sợ chờ đợi hai nữ nhất định là khó có thể tưởng tượng thương tổn.....

Thế nhưng tại đây sau khi, U &# 85; đọc sách w &# 119;w. uuk anshu. &# 99;om &# 32; hắn vẫn như cũ không biết về đối, thư sinh áo trắng rõ ràng đã nói cho hắn nơi này không thể sử dụng tiên pháp, thế nhưng hắn còn là trúng rồi kim mao Sư vương kích tướng phương pháp, hơn nữa càng đáng xấu hổ chính là, ròng rã một canh giờ, hắn đều không có buông cái kia buồn cười tôn nghiêm, thử dùng hai chân đi một chút, hơn nữa, này còn là người khác đã sớm báo cho qua sự tình của hắn.

Có thể thấy được, trong mấy ngày nay, chính mình đích thật là bành trướng, đích xác có chút hung hăng càn quấy quá mức.

Cũng may, đi qua kim mao Sư vương lần này chỉ điểm, Phu Dịch tinh ngộ qua đến rồi, mặc dù là Vệ Tử Dạ bực này thiên yêu cảnh đại yêu, ngày đó đều hiềm hiềm chết thảm ở máu Tu La Trần Công Phó trên tay, mà hắn, chỉ có điều là một nho nhỏ Địa Tiên Cảnh tu sĩ định đoạt, mặc dù hắn vận khí không tệ, bỗng dưng đạt được Thái Cổ thời đại mạnh nhất cửu kiếp Tiên quyết “đất hoang trải qua”, hơn nữa chiếm được nhiều hay ít tu sĩ ngu dốt để cầu thần khí.

Thế nhưng, này hoàn toàn không đại diện hắn ở thế giới này thì vô địch rồi, đừng nói đừng, thì trước mắt hai vị này yêu vương một trong số đó, ở hôm qua kiến thức bọn họ chiến đấu sau khi, hắn đều không có tự tin có thể địch nổi đối phương, mà vừa vặn chính là như vậy nhân vật, nhưng cũng cam nguyện đổi với Vệ Tử Dạ thành thần.

Coi là thật chỉ là bởi vì Vệ Tử Dạ là thiên yêu cảnh đại yêu?

Hay là Yêu Hoàng của Vệ Tử Dạ vị trí đến chính thống?

Sai rồi, đổi với không phải!

Bọn họ xứng thần, chỉ là bởi vì Vệ Tử Dạ khả năng dẫn dắt bọn họ hướng đi quang minh, đã có người có thể vì bọn họ chỉ dẫn phương hướng, bọn họ cần gì phải đi tự đi tìm tội?

Cho nên, bọn họ lựa chọn thần phục, chỉ đến thế mà thôi!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 430: Không Là Các Người Thời Đại

Nói cách khác, bọn họ chỉ là thay đổi một loại phuơng thức, tiếp tục hướng mình mục tiêu xuất phát.

Phu Dịch vào lúc này, rõ cuộc hiểu rõ ngây thơ của chính mình, hắn cũng rõ cuộc hiểu rõ hắn và Trương Thiên Vũ trong lúc đó chênh lệch.

Hiểu được tất cả những thứ này Phu Dịch ngẩng đầu lên, nhìn kim mao Sư vương hai mắt, khẽ mỉm cười nói: “Đa tạ đại ca vui lòng chỉ giáo, hôm nay phạm sai, ngày sau hẹn đổi với sẽ không lại phạm vào.”

Kim mao Sư vương cười cười nói: “Cái kia vi huynh ngược lại muốn nghe một chút, ngươi hiểu tới cái gì, nói thí dụ như, sau đó lại đụng tới Đan Hà Sơn như vậy sự tình, ngươi sẽ làm thế nào?”

Phu Dịch cười cười nói: “Những đạo lý này ta ngược lại thật ra còn nhớ rõ, đúng như Thiên Vũ lúc trước dạy bảo, binh pháp nói: Biết người biết ta, bách chiến không tha, cho nên nếu gặp lại việc này, đầu tiên phải đem tất cả phuơng diện tin tức nắm trong lòng bàn tay thời gian, tài năng làm tiếp bước tiếp theo hành động, hành sự lỗ mãng, chỉ có thể hại người hại mình.”

Thư sinh áo trắng gật gật đầu nói: “Không sai, phàm là gặp chuyện việc, cần thiết cân nhắc sau đó làm, nếu là ngày đó ngươi có bây giờ lần này tâm tình, chỉ cần tùy tiện tìm hiểu, liền biết Đan Hà cửa cửa người đã đều bị Thục Sơn cứu đi, cần gì phải phạm như vậy hiềm sự tình, ngươi phải nhớ kỹ, thế giới này, không còn ai, đều còn là thế giới này, ngươi cũng không có chính ngươi trong tưởng tượng quan trọng.”

Thư sinh áo trắng lời này, nói mặc dù có chút chói tai, thế nhưng lại là mỗi câu kim ngôn, hơn nữa sự thật cũng đích xác như thế, năm đó hắn còn ở âm u quặng mỏ thời gian, vùng thế giới này vận mệnh chính là như vậy, bọn họ một đám người trốn ra sau khi, có thể ảnh hưởng đại địa vận mệnh kỳ thực cũng không có làm gì.

Bất kể là Thanh Khâu Sơn, còn là Thanh Vân Sơn, hay là Bồng Lai tiên cảnh, mặc dù là không có bọn họ, tình thế nên là như thế nào phát triển, vẫn như cũ còn là như thế nào phát triển.

Không có bọn họ, dùng thiên tư của Vệ Tử Dạ không ra nửa năm còn là sẽ đột phá đến thiên yêu cảnh, vẫn như cũ còn có thể là lên làm Yêu Hoàng.

Không có bọn họ, Thanh Vân Sơn cũng còn là đồng dạng kết quả, dù sao Huyền Thanh thương nhân đã ra tay, thì đoạn không có để Thanh Vân bị diệt có thể.

Không có bọn họ, Bồng Lai tiên cảnh mặc dù không hắn như vậy sốt ruột toàn phái di chuyển, nhưng cũng là sớm muộn sự tình, còn Đông Hải Long cung, nếu như Tiên tử bọn không thể mời mọc tiến đến, bằng hắn Hàn thị huynh đệ bản lĩnh, căn bản không thể đột phá đại trận hộ sơn, càng không cần phải nói hoàn mỹ hoàn hảo Hoa Thần trận, cho nên không có bọn họ, Bồng Lai vẫn như cũ còn là Bồng Lai.

Kim mao Sư vương nhìn Phu Dịch tựa hồ có hơi cúi đầu ủ rũ, lập tức lại vỗ vỗ bả vai nói của hắn: “Tiểu tử, nhớ kỹ đại ca nói, ở cánh chim không gió đầy trước khi, liền cẩn thận cụp lại cái đuôi mà đổi nhân xử thế, làm có một ngày cánh cứng cáp rồi, có thể không sợ mưa rền gió dữ bay lượn bay lên trời bên trên lúc, cái kia mới là ngươi bỗng nhiên nổi tiếng, trở nên nổi bật trong khi, bây giờ, còn không là các ngươi những người trẻ tuổi này thời đại! Hôm nay, còn cho chúng ta những lão bất tử này mang!”

“Không phải chúng ta thời đại.....”

Phu Dịch trong miệng thấp giọng nỉ non một tiếng, mê man hai con mắt lập tức trở nên sáng ngời, phảng phất vô tận trong trời đêm cái kia ngôi sao bình thường, tỏa sáng lấp lánh.

Nhìn thấy Phu Dịch hiểu ra, hai người đều là lòng tràn đầy vui mừng, dù sao ném đi thân phận của Phu Dịch không nói, chỉ dựa vào tính cách của hắn, liền rất được hai người yêu thích, dù sao như Phu Dịch loại này trượng nghĩa người phóng khoáng, là phi thường đáng giá thâm giao.

Không giống có người, trong lòng vĩnh viễn gạt bỏ tính toán nhỏ nhặt của chính mình, trong mắt ngoại trừ lợi ích lại không vật gì khác, nếu như thẻ đánh bạc đủ tốt, kể cả cha đẻ mẹ ruột đều có thể bán đi.

Tiên đế cảnh độ cao, đối với bây giờ thời đại này tuyệt đối là thần bí, cho nên đi lên Chung Nam Sơn lúc tại sao không thể sử dụng tiên pháp, này vô tận mấy tháng bên trong mọi thuyết phong vân, có điều vô luận như thế nào đi nói, đều gần như là mỗi loại quan điểm giả thiết thôi, cho nên này vô số năm tháng trôi qua, lần này tranh luận vẫn không có kết quả.

Đi lên đỉnh núi sau khi, đã lạy giảng kinh sau đài, mọi người nhất thời cảm giác thân thể nhẹ bỗng, ba người tự nhiên biết xảy ra chuyện gì, thư sinh áo trắng vội vàng lấy ra xuyên vân tra, tiếp tục hết tốc lực chạy đi.

Theo Thanh Khâu Sơn hướng về Đan Hà Sơn chạy đi lúc, tới Chung Nam Sơn địa giới làm hôm sau giờ Thìn 5 khắc, cho nên dựa theo chặng đường mà tính nói, nếu là này một đường tường an vô tướng, tất cả thuận lợi nói, bọn họ nhanh nhất có thể ở giờ mao canh ba tả hữu chạy về Thanh Khâu Sơn.

Bởi vì này một đường đi tới, kim mao Sư vương tiếp tục ngồi xếp bằng trên đất, nhắm mắt cần săn sóc nội đan, thư sinh áo trắng toàn lực điều khiển xuyên vân tra không dứt rẽ trái bên phải lách, thủy chung chạy ở an toàn con đường trên, chỉ có Phu Dịch một người trong lúc rảnh rỗi đứng ở tra thủ chỗ, cẩn thận cảm ngộ hai vị yêu vương thuần thản dạy bảo.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phu Dịch rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt từng đoá từng đoá mây trắng bị hăng hái phi hành xuyên vân tra đụng phải phá thành mảnh nhỏ, thế nhưng hắn không chút nào không cảm giác có bất kỳ vọt tới trước lực lượng, ấy chõ huyền diệu lại không kém chút nào tốn phong tra.

Phu Dịch không khỏi mở ra một trò đùa, “này xuyên vân tra thật đúng là đồ tốt, lúc trước thật hối hận trả lại cho ngươi.”

Thư sinh áo trắng biết Phu Dịch đều không phải là thật muốn giữ lấy bảo vật này, lập tức cười nói: “Nếu là ngươi yêu thích, bây giờ hối hận vẫn còn kịp.”

“Ha ha.....” Phu Dịch cười lắc lắc đầu nói: “Thành thật mà nói, muốn coi là thật để cho ta chọn một cái loại này pháp bảo nói, ta hay là thích thần hoàng bệ hạ lớn đế khí.”

Thư sinh áo trắng vừa nghe nhất thời không nói gì, cười khổ một tiếng nói: “Ngươi đúng là không ngốc, cái kia Đế Giang khí nếu bàn về tốc độ, dù cho ở Thái Cổ thời kỳ cũng tuyệt đối là hiếm có kỳ trân dị bảo, có điều chỉ tiếc trải qua này vô tận năm tháng tập kích, Đế Giang khí sớm tản đi tám chín phần mười, e sợ nhiều nhất cũng chỉ có thể duy trì nữa ngàn năm tả hữu.”

“Hả? Còn có chuyện như thế?” Phu Dịch không thấy có chút bất ngờ, lập tức kinh hô một tiếng.

Thư sinh áo trắng gật gù, bùi ngùi mãi thôi nói: “Đúng vậy..... thế gian vạn vật cùng đánh không lại năm tháng tập kích, UU đọc sách &# 119; ww &# 46; &# 117; uka &# 110;s &# 104;u. Co &# 109; &# 32; pháp bảo tự nhiên cũng không ngoại lệ.”

Phu Dịch nhất thời nghĩ đến trong tay Thần Nông đĩnh cùng Phong Thiên Kính, chẳng lẽ những bảo vật này cũng sẽ theo thời gian dần dần mất hiệu lực gì?

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Vậy theo ngươi nói như vậy, thần khí cũng ở hàng ngũ này?”

Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Cái này ta sẽ không Thái Thanh rồi chứ, dù sao thần khí chỉ có Tiên đế cảnh cao nhân tài năng luyện chế, trong đó ảo diệu há lại là chúng ta những tiểu tu sĩ này có thể.....”

“Âm!”

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng lời còn chưa nói hết, một tiếng ăn năn trời động địa nổ vang đột nhiên theo mặt đất truyền đến, còn chưa chờ bọn hắn phản ứng lại, dưới chân xuyên vân tra chính là một trận kịch liệt lay động, nếu không có thư sinh áo trắng tay mắt lạnh lẽo, vội vàng dùng pháp lực áp chế, chỉ dựa vào đòn đánh này thì đủ để đem xuyên vân tra từ không trung đánh rơi.

“Cái gì vậy!”

Kim mao Sư vương phản ứng nhanh nhất, Phu Dịch chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Sư vương người đã tại bên cạnh người, nhìn về phía mặt đất trong tròng mắt tinh quang lóe lên, hiển nhiên là vận dụng một loại nào đó cùng loại Thiên Nhãn thần thông tuyệt kỹ.

Phu Dịch ở phục rồi Đắng xà máu sau, thị lực vượt xa người thường, phản ứng lại sau khi, vội vàng cũng nhìn xuống phía dưới.

Thế nhưng này nhìn qua không việc gì, lại là thực tại đem Phu Dịch sơ hết hồn, chỉ thấy phía dưới theo bọn họ đi tiếp con đường, chỉnh tề dựng thăng một loạt lớn vô cùng hình trụ, ngay ở hắn nhìn thấy thời gian, hình trụ bên trong đột nhiên phun ra một đạo chói mắt ánh lửa, tiếp theo liền có một đạo sít quang như là chớp mắt bình thường hướng về xuyên vân tra phóng tới!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 431: Thái Tử Trời Cao

Đạo này sí quang nhanh vô cùng, Phu Dịch thậm chí cảm thấy phảng phất là xuyên qua không gian bình thường, cái kia đinh tai nhức óc nổ vang vừa mới truyền tới bên tai, cái kia sí quang liền đã bay tới xuyên vân tra, Phu Dịch muôn ra tay ngăn cản thời gian, cũng đã là tới không vội.

Cũng may, Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong kim mao Sư vương đích xác không phải hời hợt hạng người, ấy kinh nghiệm đối địch nơi nào là Phu Dịch bức này hậu sinh vẫn bối có thể so với, sẽ ở đó hình trụ phun ra ánh lửa đồng thời, kim mao Sư vương đã trong cùng một lúc bắt đầu động tác.

Ngay ở sí quang cách xuyên vân tra không đến một trượng thời khắc, một vệt kim quang trực tiếp theo kim mao Sư vương giữa ngón tay bay ra, đón lấy đạo kia sí quang.

Phu Dịch xem ở trong mắt, nhất thời mừng rỡ, vội vàng muôn tán thường, nhưng không nghĩ, gần như một “Lớn” chữ mới ra một nửa, một tiếng càng sâu lúc trước lay trời nổ vang cùng ghé vào lỗ tai hắn nổ tung, thăng nổ đến hắn trong lồng ngực ngũ khí bốc lên, trong mắt ứa ra Kim Tinh, hai lỗ tai càng ống ong kêu vang, cực kỳ khó chịu.

Có điều kim mao Sư vương cùng thư sinh áo trắng tựa hồ đều có biết trước năng lực, ngay ở kim quang cùng sí quang chạm nhau trong nháy mắt đó, hai người mỗi loại thi triển cương khí hộ thể, trực tiếp đem này ăn năn trời nổ vang che ở cương khí ở ngoài, lại là không có đã bị bất luận ảnh hưởng gì.

“Âm!”

Ngay ở Phu Dịch vừa mới vận chuyển linh khí thời khắc, hai lỗ tai bên trong ong ong có tiếng còn chưa tản đi, liền nghe đến phía dưới lại truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Phu Dịch nơi nào còn dám bất cẩn, vội vàng vận chuyển “đất hoang trải qua”, quanh thân vừa mới xích diễm cương khí bảo vệ, liền nghe đến vừa một tiếng vang thật lớn ở dưới chân hắn nổ tung, cũng may lần này có linh khí hộ thể, cũng không có bị bao lớn ảnh hưởng.

Đúng lúc này, Phu Dịch phát hiện xuyên vân tra lại dùng sao rơi cực nhanh bình thường tốc độ rơi xuống dưới, lần này, lại là đưa hắn dọa cho phát sợ, hắn còn tưởng rằng là xuyên vân tra bị đánh hư, theo bản năng kinh hô một tiếng nói.

“Làm sao!?”

Thế nhưng, ngay ở hắn vừa dứt lời thời gian, lại cảm giác được xuyên vân tra yên ổn rơi xuống đất, sau đó liền bị thư sinh áo trắng cất đi, lúc này mới mới phản ứng được, cũng không phải là xuyên vân tra tổn hại, mà là bọn họ bay ở trên trời, không thể nghi ngờ với thành đối phương mục tiêu sống, cho nên lúc này rơi xuống đất, mới là lựa chọn tốt nhất.

Phu Dịch thời khắc này, cuối cùng đã rõ ràng rồi hắn và hai vị yêu vương trong lúc đó chênh lệch, cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi lúc trước kim mao Sư vương câu kia “Không là các ngươi thời đại” hàm nghĩa chân chính.

Vốn hắn vẫn cho là, hắn tu luyện công pháp là Thái Cổ thời gian mạnh mẽ nhất cửu kiếp Tiên quyết, hơn nữa trong tay có rất nhiều thần khí đồ sắc bén, ấy sức chiến đấu đã không kém hơn Thiên Tiên Cảnh trung kỳ tu sĩ, điểm này, bằng hắn chém giết U Minh, cùng với cùng Hỏa Vân chân nhân, anh em nhà họ Hàn chiến đấu liền có thể chứng minh, hắn đích xác có cùng Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chiến đấu sức đánh một trận.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, lại là mười phần sai!

Nếu chỉ bàn về lực công kích nói, hắn ỷ vào Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiêm lợi, đích xác có tương đương với lực công kích của Thiên Tiên Cảnh, thế nhưng chánh thức chiến đấu so với hoàn toàn không chỉ cần là sức chiến đấu, còn có quan trọng nhất một điểm chính là kinh nghiệm chiến đấu!

Mà điểm này, vừa vặn là trống không của Phu Dịch, tuy nói ở những người bạn cùng lứa tuổi, kinh nghiệm chiến đấu của Phu Dịch đã đầy đủ phong phú, thế nhưng lúc trước này đẳng cấp cao chiến đấu, lần nào không phải có người bên ngoài ở bên bảo vệ, từ vừa mới bắt đầu Vệ Tử Dạ, lại đến lúc sau Liên Hoa Tiên tử, thậm chí ngay cả Trương Thiên Vũ các loại đồng bạn, đều ở đây trong chiến đấu làm ra cực kì trọng yếu tác dụng.

Nếu là lúc trước này lúc chiến đấu không có những người này nói, hắn cũng sớm đã phơi thân tại chỗ, nơi nào có thể có hắn bây giờ lấy được một tia thành tích liền đắc chí, mình bành trướng cơ hội.

Cho nên, Phu Dịch lúc này rốt cục ý thức được chính mình đích xác còn non rất, dùng hắn bây giờ thực lực muốn ở vùng thế giới này bên trong hoành hành, nhất định nửa bước khó đi,

Hơn nữa hơi bất cẩn một chút, không thể nhưng chính hắn, kể cả bên cạnh người cũng sẽ theo hắn xui xẻo, giống như lần này kích động của Đan Hà Sơn.

Lúc này, ba người bọn họ đã bị một đám chắp nhuệ khoác kiên, xoa tay Tử Đồng Ma Bình bao bọc vây quanh, cho nên dưới mắt không có dư thừa thời gian để cho Phu Dịch cân nhắc những vấn đề này, hơn nữa này một loạt cây cột lớn, hiển nhiên không phải trong lúc vội vàng liền có thể bố trí kỹ càng, rất rõ ràng là tính định bọn họ muốn đi qua nơi này, chuẩn bị đã lâu kiệt tác.

Thế cho nên, đây là một sớm có dự mưu hổ bẫy, Phu Dịch vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiêm, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Kim mao Sư vương nhìn trước mắt này cao nhất có điều ma đan cảnh

Ma Bình, không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Yêu thích thao túng này thời đại mạt pháp cơ quan thuật, nếu là lão phu đoán không sai, hắn là Ma tộc thái tử trời cao?”

Phu Dịch vừa nghe thời đại mạt pháp cơ quan thuật cái từ này, lập tức liền nhớ tới Thần Nông Giá bên trong đế quốc mất mạch Cơ Hạo Vân bộ tộc, vì vậy hắn vội vàng hướng về này Ma Bình trong tay 1 nhìn, này ròng rã 3 Thập Ngũ tên Ma Bình trong tay cầm đều không phải là tầm thường Ma Bình cất giữ đao kiếm, mà là như là phệ ma thương như như vậy đen nhánh trường bống.

Phu Dịch nhưng từng trải qua phệ ma thương mạnh mẽ, nơi nào còn dám xem nhẹ này gần như chỉ là tương đương với nhân tộc Tân Tiên cảnh Ma Bình, liền vội vàng đem ngón tay ấn nhẹ ở huyễn vũ nút bấm bên trên, một khi đối phương đột nhiên làm khó dễ, liền có thể nhận sự giúp đỡ bản nguyên mạnh mẽ lực phòng ngự bảo vệ ba người.

“Ha ha ha ha ha..... Sư vương đã lâu không gặp, lại còn nhớ rõ vốn thái tử!”

Theo một trận sang sảng tiếng cười truyền đến, bọn họ ngay phía trước Ma Bình vội vàng chia nhóm hai bên nhường ra một con đường, tiếp theo liền có một thân trường tám thước, áo bào tím ngọc quan, khắp toàn thân tiết lộ một loại khí chất cao quý thiêng niêng chậm chậm hướng về bọn họ đi tới. &# 85; &# 8 &# 32;

Người này, chính là thống lĩnh năm vạn hùng binh thập đại Ma soái một trong, đồng thời cũng là Ma tộc thái tử - - trời cao!

Đây là Phu Dịch bình sanh ngoại trừ Đông Quân ở ngoài lần đầu tiên nhìn thấy Ma tộc thập đại nguyên soái, có điều người này hoàn toàn không như ở Thanh Vân Sơn thời gian Đông Quân cùng lúc trước Bách Lý Sách như vậy khắp toàn thân từ trên xuống dưới bị nồng nặc ma khí bao phủ, cho nên nếu không có kim mao Sư vương đã điểm ra đối phương thân phận, hơn nữa người

này cũng là có được một đôi mắt tím, Phu Dịch căn bản là không thể tin được trước mắt này bắp thịt nếu tuyết trắng, đôi môi mắt phượng cute nam tử lại là Ma tộc!

Thái tử trời cao dừng lại còn ba người trước người khoảng hai trượng, mặt chứa ý cười, chắp tay chắp tay nói: “Trời cao thấy qua hai vị Thần Vương.”

Kim mao Sư vương không khỏi nhướn mày, hờ lạnh một tiếng nói: “Thu hồi ngươi chuyện này tanh tanh sắc mặt, lão tử thấy buồn rầu, có lời, có răm thả, muốn đánh đánh liền, không đánh khiến cho lão tử đi!”

Cũng không biết là thái tử trời cao hàm dưỡng rất cao, còn là có khác biệt mê, bây giờ khuôn mặt tươi cười dán kim mao Sư vương lạnh da cő không chút nào không thấy ấy có một tia tức giận, chỉ là thân hình chậm chậm đứng thẳng sau khi thức dậy, lúc này mới sâu xa nói: “Hai vị Thần Vương trên đường đi qua vốn thái tử địa bàn, cũng không dừng lại ăn chén trà nhỏ, đây nếu là truyền ra ngoài, chẳng lẽ không phải để thế nhân chuyện cười trời cao hẹp hòi?”

Phu Dịch đang suy đoán thái tử này trời cao trong hồ lô bán chính là ra sao, nhưng không nghĩ kim mao Sư vương lại không có một tia hàm dưỡng, trực tiếp tức miệng mắng to: “Ta ăn của ngươi M, ít tại lão tử trước mặt nghiền ngẫm từng chữ một, muốn hăn M muốn đánh đánh liền, không đánh thì hăn M cút ngay cho ta, nhìn ngươi này bất nam bất nữ hình dáng thì buồn nôn!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 432: Chạy Trối Chết

Phu Dịch nghe được là trợn mắt ngoác mồm, nói thế nào kim mao Sư vương cũng là đường đường Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong, trước mắt lại như là người đàn bà chanh chua chửi đồng bình thường thô tục hết bài này đến bài khác, bẩn thỉu cực kỳ quả thực khó nghe.

Nhưng không nghĩ, cái kia Thái Tử Trưởng Không chẳng những không có tức giận, ngược lại là một bộ cực kỳ hưởng thụ đáng dấp, tùy theo “nở nụ cười xinh đẹp” nói: “Xem ra, nếu muốn Sư vương lưu lại, còn cần khiêng một vài thủ đoạn.”

“Chết đi, người chết! Yêu!”

Thái Tử Trưởng Không lời còn chưa dứt, kim mao Sư vương lập tức hé lớn một tiếng, tay phải lập tức một ngón tay, một vệt kim quang liền xông thẳng Thái Tử Trưởng Không mặt mà đi.

Hầu như cũng trong lúc đó, Thái Tử Trưởng Không tay phải loáng một cái, liền hơn một hình thù kỳ quái gì đó, tiếp theo liền nghe đến “Oành” một tiếng, một áng lửa né qua, cùng kim mao Sư vương “Phi Vân kim kiều” hóa thành kim quang đụng vào nhau.

Thấy thế nào, chính là một tiếng hơi kém với lúc trước không trung thời gian chạm vào nhau lúc nổ vang.

“Đi!”

Phu Dịch đang định chụp xuống huyền vũ nút bấm thời gian, bên tai đột

nhiên truyền đến thư sinh áo trắng âm thanh, tiếp theo hắn liền cảm giác được thân thể nhẹ bỗng, cả người liền bị thư sinh áo trắng nhấc trong tay, thi triển “thay hình đổi vị” thân pháp hướng về Thái Tử Trưởng Không ngược lại phương hướng nhanh chóng bỏ chạy.

Cùng lúc đó, một vệt kim quang cái sau vượt cái trước, cùng hai người sánh vai cùng nhau, chính là kim mao Sư vương.

Phu Dịch mắt thấy hai người vẻ mặt khẩn trương, lập tức liền phản ứng lại, này Thái Tử Trưởng Không nhìn như bất nam bất nữ, không có một tia khí dương cương, thế nhưng khả năng cao ở Ma tộc thập đại nguyên soái vị trí, thì tuyệt đối không phải hời hợt hạng người, rất rõ ràng, bọn họ nếu là cùng với dây đưa tiếp, nhất định sẽ có rất lớn phiền phức.

Thái Tử Trưởng Không tựa hồ không ngờ rằng, hai người này thân là Thần Châu đại địa tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, lại trốn như vậy quyết đoán, cả người sững sờ ở nơi đó ước chừng 3 cái hô hấp, này mới phục hồi tinh thần lại, theo hử lạnh một tiếng, giữa hai lông mày xinh đẹp quyến rũ lập tức biến mất không còn tăm hơi!

“Truyền lệnh xuống, không có tác dụng thủ đoạn gì đều phải đem ba người này bắt, tuyệt đối không thể để cho bọn họ chi viện Thanh Khâu!”

Lúc này Thái Tử Trưởng Không khắp toàn thân tiết lộ một luồng từ lúc sinh ra đã mang theo khí vương giả, trong tròng mắt tinh quang lóe lên, khí khái anh hùng hùng hực, đứng ở nơi đó phảng phất một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm bình thường, khiến người ta không rét mà run, đặc biệt là này ra lệnh một tiếng, mặc dù âm thanh không có gì thay đổi, thế nhưng trong lời nói lại có một loại làm cho không người nào có thể chống cự, chỉ thuộc về kẻ bè trên uy nghiêm.

Chỉ tiếc ba người lúc này đã là đi xa, căn bản nhìn không tới Thái Tử Trưởng Không lần này biến hóa.....

“Âm! Oành! Vèo!.....”

Các loại âm điệu tiếng vang cực lớn không dứt ở ba người bốn phía vang lên, theo tới chính là các loại kỳ quang qua lại, làm này kỳ quang rơi trên mặt đất thời gian, thì sẽ dường như sấm sét nổ tung, toàn bộ đại địa cũng vì đó run rẩy.

Càng đáng sợ chính là cái kia mỗi một tiếng ăn năn trời động địa nổ tung sau khi, đều sẽ bởi vậy làm trung tâm nhắc lên một luồng khí thế mênh mông phảng phất cửu thiên trận gió bình thường sắc bén vô cùng cơn lốc, mà này vô số nổ tung sau khi, này mạnh mẽ cơn lốc trộn chung, hình thành một mảnh khủng bố trận gió cháy loạn, trong đó càng có vô số phảng phất dao gió bình thường mảnh vỡ tùy ý bay ngang, gần như không đến nửa chén trà nhỏ công phu, ba người liền bị những mảnh vỡ này đánh trúng thương tích khắp người.

Cũng may ba người tu vi cao thâm, đều có cương khí hộ thể, mặc dù nhìn qua đầy người là đau đớn, tàn tạ không chịu nổi, lại đều chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, không đủ thành đạo.

“Bọn họ từ đâu tới nhiều như vậy phê ma thương!”

Phu Dịch thấy này Ma Bình trong tay hắc côn, một bên thoát thân, một bên kinh hãi nói.

“Ngươi thấy qua thứ này?” Thư sinh áo trắng không muốn Phu Dịch lại thấy qua loại này chỉ tồn tại ở ngàn năm trước thời đại mạt pháp cơ quan vũ khí thời gian,

Không khỏi có chút bất ngờ, lập tức hỏi ngược lại.

Phu Dịch vội vàng nói: “Ta ở Thần Nông Giá lúc thấy qua thời đại mạt pháp để quốc di dân, bọn họ chính là dựa vào thứ này sinh tồn.”

“Hả……” thư sinh áo trắng giờ mới hiểu được, nguyên lai Phu Dịch là từ để quốc di dân trong tay nhìn thấy, có điều, tin tức này lại là để trong lòng hắn

vì đó phẫn chấn.

“Đừng nói nhảm! Chuẩn bị!”

Có điều, còn chưa các loại thư sinh áo trắng suy nghĩ nhiều, kim mao Sư vương đột nhiên hét lớn một tiếng, quanh thân đột nhiên bắn mạnh đến mắt mắt kim quang, ngay sau đó liền biến thành bản thể, chính là lúc trước nhìn thấy con kia lớn vô cùng kim mao cuồng sư, thư sinh áo trắng lập tức hiểu ý, trực tiếp mang theo Phu Dịch nhảy tới lớn sư trên lưng.

“Huây!”

Kim mao cuồng sư thấy hai người đã hạ xuống ấy thồ, trực tiếp chính là một tiếng ngửa mặt lên trời rống to, một viên to lớn kim đan lập tức theo phun miệng phun ra, như là cực nhanh bình thường nâng thật dài màu vàng quang vĩ, vô cùng kinh khủng cơn lốc như là bẻ gãy nghiền nát bình thường trực tiếp bị vọt tới phá thành mảnh nhỏ, hình thành một cái bể rộng chừng ba trượng khu vực chân không.

Kim mao Sư vương không dám dừng lại, móng sau hơi cong giẫm một cái, như là mũi tên rời cung bình thường theo sát kim đan sau khi háng hái chạy vội.

Cơn lốc chảy loạn đáng sợ vô cùng, mặc dù bị kim đan đi tiếp tư thế mạnh mẽ xua tan, thế nhưng lực tác dụng bắn thân liền là lẫn nhau, kim đan xua tan cơn lốc chảy loạn đồng thời, này như dao gió bình thường mảnh vỡ đối với kim đan tồn thương cũng đồng dạng đáng sợ vô cùng.

Thư sinh áo trắng kinh nghiệm chiến đấu phong phú, chỉ một chút liền nhìn ra trong đó ảo diệu, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Ta đến giúp ngươi một tay!”

Dứt lời, trong miệng phát ra tiếng to rõ hạc ré, dù chưa biến ảo nguyên hình, thế nhưng đồng dạng đem mầu trắng ngà nội đan theo trong miệng phun

ra, cũng như là kim đan bình thường kéo thật dài trắng sữa quang vĩ, như là cực nhanh bình thường cái sau vượt cái trước, vọt thăng ở kim mao Sư vương nội đan phía trước, vì đó chém tật bổ lê.

Kim mao Sư vương là lôi kiếp cảnh hậu kỳ tu vi, âm dương 2 thần sớm hợp hai làm một tu thành nguyên anh, &# 85 thế nhưng thư sinh áo trắng chỉ có lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, âm dương 2 thần mới vừa mới dung hợp ngưng tụ thành nguyên thần, cách kết thành nguyên anh còn có cách xa một bước, nhưng chính là cách xa một bước, cả hai tu vi lại là không đều ngàn dặm.

Mặc dù cả hai gọi chung là nhất Đại cảnh giới bên trong, thấy gần như chênh lệch một cảnh giới nhỏ, thế nhưng điểm ấy chênh lệch so với Tân Tiên cảnh cùng khí hải của Địa Tiên Cảnh cùng nội đan khác biệt càng sâu!

Cái gọi là “đạo sinh không có, không có mọc ra, có sống vạn vật”, trong này có, liền vì “trước tiên trời 1 khí”, thiên địa vạn vật chính là này “trước tiên trời 1 khí” khí biến thành, tu sĩ ăn thiên địa 6 khí liền thuộc về thiên địa vạn vật, cho nên tu sĩ tu linh khí, còn gọi là “hậu thiên khí”.

Tu tiên, tức là cầu đạo, cũng chính là phản bản quy nguyên, này đây “vạn vật trở về có, có hóa không có, không có diễn đạo” trình tự truy tìm đại đạo bản chất.

Cho nên Thiên Tiên Cảnh hậu kỳ cùng trung kỳ mặc dù nhìn như chỉ kém một cảnh giới nhỏ, lại là một to lớn ranh giới, là đem trong cơ thể “hậu thiên khí” phản bản quy nguyên hóa thành “Trước tiên trời 1 khí” thăng hoa, trong này độ khó tuyệt đối không phải khí hải kết đan đơn giản như vậy.

Mà nhìn Độ Ách Chân Nhân, cũng coi như là thiên tư tuyệt tuyệt hạng người, đều ở đây một đời dừng lại với Thiên Tiên Cảnh trung kỳ, cho đến tuổi thọ gần, bị chết thời gian mới hiểu rõ đại đạo, kết thành nguyên anh, đáng tiếc còn chưa các loại ấy cao hứng, liền đã bị chết với thiên kiếp bên dưới.

Lại nhìn thư sinh áo trắng, dùng lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi luyện thành

chỉ có nhận sự giúp đỡ “Trước tiên trời 1 khí” mới có thể khiến giương thay hình đổi vị, ấy tư chất tuyệt đối là rồng phượng trong loài người, cũng đồng dạng kẹt ở bước đi này gần ngàn năm, đủ để chứng minh vượt qua bước đi này gian nan.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 433: Phong Thiên Kính Đại Lộ

Có Độ Ách Chân Nhân làm thí dụ, người này cũng được cho thiên tư tuyệt tuyệt hạng người, chỉ 6 trăm năm liền lên cấp Thiên Tiên Cảnh, sau đó trăm năm trên đỉnh Tam Hoa đều hiện, vừa trăm năm, liền đem Tam Hoa ngưng đọng luyện thành nguyên thần, nói cách khác, gần như tám trăm năm, là được một phàm nhân tu đến Thiên Tiên Cảnh trung kỳ.

Thế nhưng còn lại gần bốn trăm năm tuổi thọ bên trong, lại là không có lại tiến thêm, cho đến tuổi thọ gần mới hiểu rõ đại đạo kết thành nguyên anh, chỉ tiếc chưa ở Tiên Ma cuộc chiến bên trong xây dựng bất kỳ chiến công, liền đã bị chết với thiên kiếp bên dưới, thật sự là khiến người ta tiếc nuối cực kỳ.

Lại nhìn thư sinh áo trắng, dùng lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi luyện thành chỉ có nhận sự giúp đỡ “Trước tiên trời 1 khí” mới có thể khiến giương thay hình đổi vị, ấy tư chất càng rồng phượng trong loài người, nhưng hắn đồng dạng kẹt ở bước đi này gần ngàn năm, bây giờ mới vừa có cả hai kết hợp lại dấu hiệu, cũng chính là cầm tuổi thọ dài lâu lợi, nếu không dùng nhân tộc 1200 năm tuổi thọ mà tính nói, sớm tuổi thọ khô cạn mà chết.

Phu Dịch không hiểu trong đó ảo diệu, chỉ nói là kim mao Sư vương công pháp bá đạo, cho nên chưa kịp hỏi nhiều, hơn nữa trước mắt hình thức vạn vội vàng khẩn cấp, coi như hắn muôn hỏi, cũng không có cơ hội.

Ước chừng nửa chén trà nhỏ công phu, kim mao Sư vương cũng rốt cục không chịu nổi áp lực, kim quang óng ánh nội đan trở nên ảm đạm vô cùng, trong miệng liên tục ho ra ba thanh tụ huyết, thư sinh áo trắng khẩn trương, vội vàng lại phun ra nội đan mở đường, lại cũng chỉ giữ vững được không đến nửa phút thời gian, liền vừa lui ra trận đến.

Làm thư sinh áo trắng lại một lần nữa phun ra một búng máu sau khi, Phu Dịch nhất thời khẩn trương, cũng không kịp nhớ cái khác, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới Chu Tước thần kiêm, dùng Côn Lôn ngự kiêm phương pháp bắn nhanh bước ra, chỉ nghe một đạo xích quang né qua, Chu Tước thần kiêm lập tức hóa thành một con khổng lồ Chu Tước bóng mờ, đem kim mao Sư vương viên kia kim quang rực rỡ nội đan bao lại trong đó, thay thế nó tiếp tục mở đường.

Chỉ trong nháy mắt, Phu Dịch liền cảm giác tới trước đó chưa từng có áp lực, thuận buồm xuôi gió Chu Tước thần kiêm phảng phất lún vững bùn bình thường, làm cho hắn nhất định phải đem hết toàn lực tài năng đạt được hai vị yêu vương mở ra con đường tốc độ một nửa, cái này thì cũng thôi đi, mấu chốt này đây hắn khổng lồ linh khí, lại gần như không đến mười hơi công phu, linh khí liền tiêu hao đã đi hai phần mười.

Thẳng đến lúc này, Phu Dịch mới hiểu được, hai vị yêu vương đến tột cùng là đẩy ra sao áp lực mở đường!

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, cũng Chu Tước thần kiêm mở đường hiển nhiên là như muối bỏ biển, tả hữu suy tư bên dưới, trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, nghĩ tới một biện pháp, chỉ là phương pháp này có khả năng bại lộ bí mật của Phong Thiên Kính.....

Nhưng mà, trước mắt tình huống khẩn cấp, tả hữu cân nhắc bên dưới, Phu Dịch cũng không kịp nhớ Phong Thiên Kính bí mật hay không bại lộ, trực tiếp đối với kim mao Sư vương hô to một tiếng nói: “Đại ca, thu hồi nội đan!”

Kim mao Sư vương nghe xong mặc dù hơi kinh ngạc, thế nhưng trực giác bên dưới hắn vẫn là lựa chọn tin tưởng Phu Dịch, lập tức miệng khổng lồ hút một cái, kim quang rực rỡ nội đan lập tức giống như cá voi hút nước hút vào mà quay về, thế nhưng hắn lại vẫn chưa nuốt về trong bụng, mà là hút ngậm với khẩu để ngừa vạn nhất, một khi Phu Dịch không chống đỡ nổi, hắn thì sẽ lại đem nội đan phun ra thế cho Phu Dịch.

“Uống!”

Đợi cho kim mao Sư vương thu hồi nội đan, Phu Dịch lập tức quát to một tiếng, tay trái Phong Thiên Kính bên trong mạnh mẽ bắn ra một tia sáng trắng, chính là phong bắn nguyên “cửu thiên trận gió”.

Cửu thiên trận gió bèn thiêu đốt Thần phong sốm, hợp nhau lực lượng pháp tắc, cơn lốc kia chảy loạn măc dù đáng sợ, rốt cuộc là phổ thông nổ tung gợi ra sóng khí, nói cho cùng, chính là không có rẽ làn gió, cho nên lập tức liền bị cửu thiên trận gió áp chế, ba trượng đến chân không đại đạo lập tức về phía trước kéo dài hơn mười trượng không nói, tả hữu cũng đồng dạng chiều rộng hai trượng có thừa, Phu Dịch nhất thời cảm giác được đến từ Chu Tước thần kiêm áp lực nhẹ đi, trong lòng biết phương pháp này hữu hiệu, vội vàng thu hồi Chu Tước thần kiêm, toàn tâm huy động Phong Thiên Kính.

Tuy nói Phong Thiên Kính đối với linh khí tiêu hao đồng dạng lớn vô cùng, thế nhưng này lại là cùng hắn sử dụng uy lực thành tỉ lệ thuận,

Cửu thiên trận gió khắc chế cơn lốc chảy loạn, cho nên Phu Dịch cũng không cần toàn lực thi triển, ở một phen điều chỉnh bên dưới, chân không đại đạo liền bị Phu Dịch khống chế ở không đến hai trượng, chỉ cung cấp kim mao lớn sư cấp tốc chạy có thể, phía trước cũng đồng dạng chỉ có hơn trượng, kể từ đó, Phu Dịch dự tính, dùng hắn hiện hữu bảy phần mười linh khí lẽ ra có thể chống được nửa canh giờ trở lên.

Có điều, này là đủ rồi, vì vậy tiêu hao hoàn toàn không tính quá lớn, dùng hắn thân thể Thượng Tiên đan khôi phục linh khí tốc độ coi như không đạt được cân bằng, cũng gần đủ rồi.

Mà đan dược này, vừa vặn là Phu Dịch không thiếu thốn nhất gì đó, bởi vì ngày hôm trước chi viện Đan Hà Sơn lúc, Trương Thiên Vũ sợ việc này có ác chiến, đem đại bộ phận đan dược giao cho Phu Dịch, bảy giờ hắn bảy giờ trên người hiện hữu đan dược, coi như không ngừng ăn, cũng đủ chống đỡ ba ngày

có thừa.

Cho nên, một đường đi tới, Phu Dịch trong đầu căn bản là không biết là tiết kiệm hai chữ này là viết như thế nào, các loại linh đan như là gummies hạt đậu bình thường, thỉnh thoảng liền hướng về trong miệng nhét một cái, thẳng nhìn ra thư sinh áo trắng trợn tròn mắt, đau lòng muốn chết.

Bất quá dưới mắt tình thế nguy cơ, tiên đan cho dù tốt cũng là vật ngoại thân, hơn nữa hắn cũng biết Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ am hiểu thuật luyện đan, nghĩ đến trên người cũng không thiếu loại này đối với người khác mà nói cực kỳ quý giá gì đó, cho nên thư sinh áo trắng cũng không hề nói gì.

Chỉ là gần sau nửa canh giờ, thư sinh áo trắng lại là phát hiện, tiên đan của Phu Dịch phảng phất vô cùng vô tận bình thường, nhét vào trong miệng tốc độ vẫn như cũ không giảm, thật sự để hắn không thể tưởng tượng nổi.

Mắt thấy thoát đi thái tử trời cao địa bàn còn rất dài khoảng cách, thư sinh áo trắng vội vàng hảo ý nhắc nhở: "Phu Dịch, ngươi ăn từ từ, đường còn rất dài."

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch chỉ là cười cười, nhét đan được tốc độ nhưng không thấy có chút chậm xuống, nhưng lại hướng về thư sinh áo trắng trong tay nhét vào một cái.

Thư sinh áo trắng nhất thời phiền muộn vô cùng, bất quá hắn cũng không có ăn, chuẩn bị giữ lại thời khắc mấu chốt lại dùng.

Kim mao Sư vương cấp tốc chạy tốc độ rất nhanh, gần như chưa tới một canh giờ, liền chạy trốn gần ngàn dặm, ước chừng nhiều nhất lại có chừng một khắc đồng hồ công phu, liền có thể thoát đi thái tử trời cao địa bàn, thế nhưng lúc này đổi phương công kích đồng dạng trở nên càng thêm mãnh liệt, theo cơn lốc chảy loạn càng ngày càng mãnh liệt, Phu Dịch linh khí tiêu hao cũng thuận theo tăng lớn, mặc dù là Phu Dịch không ngừng uống thuốc, cũng cảm giác trong cơ thể linh khí có chút đã vào thì không ra.

Theo gió bản nguyên uy lực tăng cường, thư sinh áo trắng lúc này mới nhìn thấy, Phong Thiên Kính trên tốn quẻ quái tượng cũng không có sáng, ngược lại là vốn nên chỉ là đưa đến trang sức tác dụng Bạch Hổ nút bấm, lúc này hào quang mãnh liệt!

Chính mình luyện chế gì đó lại quá là rõ ràng, hắn chỗ luyện chế hàng nhái bên trong, căn bản cũng không có tú tượng lực lượng bản nguyên, nói cách khác cái kia bốn cái nút bấm chỉ là đưa đến trang sức tác dụng, cũng không có chánh thức sử dụng.

Trước tiên căn tình thế nguy cấp không có phát hiện, lúc này cẩn thận quan sát bên dưới, thư sinh áo trắng này mới phát hiện, lúc này mặt kính bắn ra thần quang, cũng không phải tốn phong long cuốn, bởi vì tốn phong long cuốn căn bản là không như vậy uy lực, mặc dù là làm phép là hắn, cũng tuyệt đối không thể.

Vậy, cũng chỉ có một khả năng!

Phu Dịch trong tay Phong Thiên Kính đều không phải là hắn chỗ luyện chế hàng nhái, mà là chánh thức Tiên Đinh chí bảo, mà trước mắt đạo này lầm lẫm trận gió, chính là trong truyền thuyết tú tượng nguồn gốc bên trong phong bản nguyên!

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 434: Rơi Vào Hố Bẫy

Hẻm núi tên là “nhất tuyến thiên”, tất cả trường bốn mươi ba dặm, hai bên vách cheo leo chót vót khó leo, nếu muốn đi lên nơi này, liền muốn đi vòng với bên ngoài trăm dặm, cho nên nơi này từ xưa chính là binh gia tất đoạt nơi.

Có điều, Phu Dịch bọn người là tu tiên sĩ, muốn xuyên qua này hẻm núi đều không phải là việc khó, chỉ có kiêng kỵ trong cốc có mai phục, đến lúc đó một khi hai mặt thụ địch, chính là chắp cánh cũng khó thoát.

Đi thuật ngày đi ngàn dặm, dạ hành 800, mặc dù không sánh được bay lên trời chui tốc độ, thế nhưng đổi với trước mắt tới nói, lại là an toàn nhất, hơn nữa coi như chậm, cũng so với người phàm phải nhanh nhiều, nhiều nhất hai phút đồng hồ, cũng chính là nửa giờ, liền có thể xuyên qua đường hẻm núi này.

Một phút sau, ba người ước chừng đi tới hẻm núi ở giữa thời gian, đột nhiên cảm giác được bên cạnh một trận đất rung núi chuyển.

“Cái gì!?” Kim mao Sư vương nhất thời hoảng hốt, vội vàng vận lên thần thông, chỉ thấy ấy hai con mắt tinh quang lóe lên, đỉnh đầu trên mặt đất hình tình lập tức thu hết vào mắt.

Nhìn thấy trên đỉnh đầu lại không hề có thứ gì, kim mao Sư vương sắc mặt nhất thời biến đổi, kinh ngạc nói “Làm sao chẳng có cái gì cả!?”

“Ở phía dưới!”

Phu Dịch cũng có Thiên Nhãn thần thông, ở kim mao Sư vương coi thời gian, đã là trên dưới phải trái đánh giá một phen, vốn nhìn xuống vốn là theo bản

năng động tác, nhưng không nghĩ, vẫn đề còn coi là thật xuất hiện ở dưới chân bọn họ ước chừng khoảng ba trượng vị trí.

“Làm sao bây giờ!”

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương hai người đều không am hiểu đi thuật, nhất thời thất kinh, vội vàng hướng Phu Dịch tìm hỏi.

Phu Dịch cau mày, tǎ hữu chần chờ một phen, rốt cục hạ quyết tâm, lập tức tay phải Tiên quyết một ngón tay, lồng ánh sáng màu vàng liền mang theo bọn họ trở xuống mặt đất.

Ba người mới vừa trở về mặt đất, liền nghe đến phía sau truyền tới một nhu nhược âm thanh, “u..... hai vị Thần Vương, thực sự là khéo léo!”

Ba người quay đầu nhìn lại, không phải Thái Tử Trường Không thì là người nào?

Chỉ thấy lúc này Thái Tử Trường Không phía sau đứng không dưới hơn trăm Ma Bin, tại đây chỉ có rộng năm trượng bên trong thung lũng có vẻ ôm chặt vô cùng.

Kim mao Sư vương nhất thời tức đến nỗi phổi nói: “Vừa là ngươi cái này bám dai như đỉa nhân yêu đáng chết.”

“Khanh khách.....” Thái Tử Trường Không che mặt nở nụ cười, thăng cười đến Phu Dịch bọn người nổi da gà rơi mất một chõ.

Tiếp theo, Thái Tử Trường Không khoát tay một cái nói: “Sư vương lời ấy sai rồi, đây là ngươi và ta trong lúc đó duyên phận, làm sao có thể như vậy nhục nhã người ta.”

“Ta và ngươi có ngươi M duyên phận!” Kim mao Sư vương cùng Phu Dịch hai miệng đồng thời mắng to một tiếng.

Tiếp theo kim mao Sư vương tay phải một ngón tay, “Phi Vân kim kiều” hóa thành kim mao bay thẳng đến Thái Tử Trưởng Không mặt đoạt vân.

Lúc này Phong Thiên Kính đã bại lộ, Phu Dịch liền cũng không có giấu làm của riêng cần thiết, ngay ở kim mao Sư vương ra tay đồng thời, một đạo hùng vĩ bá đạo kim quang đồng thời hướng về Thái Tử Trưởng Không bắn vân.

“Hả?” Thái Tử Trưởng Không mặc dù không sợ kim mao Sư vương “Phi Vân kim kiều”, thế nhưng “của Phu Dịch suốt ngày khô khô” uy thế càng mạnh, nhưng cũng không dám coi thường, vội vàng ôm tay đổi mặt hụ ôm, với hai tay trong lúc đó ngưng tụ thành một đoàn nồng nặc vô cùng ma khí quả cầu, sau đó hai tay chợt hướng chia hai bên trái phải, quả cầu hóa thành một tầng nồng nặc sát khí, đem chính mình tính cả phía sau một đám Ma Bình phủ kín.

Sát khí vừa mới ngưng tụ thành, hai vệt kim quang trước sau tới gần, “Phi Vân kim kiều” biến thành kim quang nhất thời như là đá chìm đáy biển bình thường, biến mất không còn tăm hơi, thế nhưng “của Phu Dịch suốt ngày khô khô” lại là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, lại miễn cưỡng đem đoàn kia sát khí nổ ra, trực tiếp đánh vào Thái Tử Trưởng Không ngực.

Chỉ tiếc còn chưa các loại Phu Dịch bọn người vui mừng, liền nhìn thấy Thái Tử Trưởng Không nơi ngực hiện ra một mặt miếng hộ tâm, “suốt ngày khô khô” kim quang lại trực tiếp bị phía này miếng hộ tâm đỡ.

Phu Dịch toàn lực làm, mặc dù là tiêu hao linh khí ít hơn “bát quái nguồn gốc”, chỉ một đòn liền tiêu hao ấy khoảng một phần mười linh khí.

Mắt thấy chiêu này không thấy hiệu quả, Phu Dịch vội vàng nuốt một viên linh đan, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Lại thử cái này!”

Dứt lời, hai tay pháp quyết biến đổi, hùng vĩ bá đạo kim quang lập tức bị một đạo u sâm quỷ dị hắc quang thay thế, chính là khôn quẻ “thiên địa thất sắc”.

“Đi!”

Phu Dịch một chiêu sử dụng, vội vàng hét lớn một tiếng.

Nhưng không nghĩ, nói còn chưa rơi, dưới chân đột nhiên truyền đến một trận chấn động kịch liệt, còn chưa các loại ba người phản ứng lại, liền cảm giác thân thể nhẹ bỗng, không biết là bị vật gì trực tiếp hất bay.

Phu Dịch phản ứng nhanh vô cùng, trực tiếp một cước đạp ở trên vách núi đá, thi triển “vọt nham” phương pháp, đem thân thể hấp thụ với trên vách đá.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương mặc dù sẽ không chu thiên 108 tiên pháp, thế nhưng cũng là mỗi người có kỳ pháp, chỉ thấy thư sinh áo trắng sau lưng lại sinh ra một đôi bạch cánh, hai cánh vỗ vỗ bên dưới, đem thân thể lơ lửng ở giữa không trung.

Một bên khác kim mao Sư vương càng bá đạo vô cùng, trực tiếp đem một thanh trường đao cắm vào vách núi, cả người liền đứng ở này trên cán đao.

Ba người đồng thời hướng về mặt đất nhìn vân, chỉ thấy vốn băng phẳng vô cùng mặt đất lại không căn cứ nứt ra, một trận đất rung núi chuyển sau khi, lại nhảy lên một con cá người lóng lánh ánh kim loại, dài chừng ba trượng, bề rộng chừng trượng 5, chiêu cao chín thước điêu tình Bạch Hổ, chắn Phu Dịch bọn người đi tiếp con đường, cùng Thái Tử Trường Không từ xa đối mặt nhau.

Nhìn trước mắt này con lại cùng kim mao Sư vương bản thể không phân cao thấp hung mãnh ma thú, Phu Dịch không khỏi kinh hãi nói, “món đồ quý quái gì vậy!”

Chỉ tiếc, thì này một tia thất thần, “thiên địa thất sắc” thần quang lập tức giảm bớt một phần, Thái Tử Trường Không lập tức nắm cơ hội này, chỉ nghe ấy quát to một tiếng, ngực miếng hộ tâm đột nhiên tăng vọt, trực tiếp hóa thành một mặt cao chừng khoảng một trượng lớn tấm khiên, đem thần quang đỡ, một đám Ma Binl lập tức khôi phục ngũ giác.

“Giết!”

Thái Tử Trưởng Không quát to một tiếng, chỉ nghe “răng rắc” một tiếng, này nghiêm chỉnh huấn luyện Ma Binh liền đã kéo buộc lên đạn, sau đó đem họng súng nhắm ngay Phu Dịch bọn người, chỉ nghe “Oành” một tiếng, hơn trăm phế hồn thương cùng nhau phun ra một áng lửa, hướng Phu Dịch bọn người vọt tới.

“Không ổn!”

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, mặc dù hắn không biết là này Ma Binh nắm giữ trường thương cùng Cơ Hạo Vân bộ tộc nắm giữ phê ma thương so với hiệu quả như thế nào, thế nhưng hắn cũng không dám thử nghiệm, vội vàng vận may với hai chân, trực tiếp hướng về vách cheo leo trên đỉnh di chuyển nhanh chóng, ý đồ né tránh này đáng sợ vô cùng công kích.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương sinh ở thời đại mạt pháp, đối với nhân tộc cơ quan súng ống uy lực càng rõ như lòng bàn tay, nào dám gắng đón đỡ.

Chỉ thấy kim mao Sư vương hai chân giẫm một cái, thân hình lập tức hóa thành một vệt kim quang bay lên khỏi mặt đất, tránh qua này luân phiên công kích.

Thư sinh áo trắng càng trực tiếp thi triển thay hình đổi vị, thế nhưng hắn nhưng không có chạy trốn, mà là trực tiếp theo Thái Tử Trưởng Không đỉnh đầu lướt qua, tay phải giương lên, liền đem một vật vứt vào Ma Binh trong đám người.

“Âm!”

Một tiếng to lớn tiếng nổ mạnh lập tức vang lên, hơn trăm tên Ma Binh nhất thời như là đoạn tuyến diều giấy bình thường, bị này mạnh mẽ nổ tung hất bay, vô số đoạn chân tay tàn cánh tay hỗn tạp trong đó, quả thực vô cùng thê

thảm.

Phu Dịch xem ở trong mắt, trước mắt trở nên sáng ngời, liền vội vàng đem ý thức thăm dò vào trong Càn Khôn Giới, đem sớm quên không còn một mống La Sát châu lấy ra, đồng dạng tay phải giương lên, đồng dạng đem ném về Ma Bình.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 434: Gặp Núi Không Phải Vào

Thư sinh áo trắng vạn vạn không ngờ rằng Phu Dịch trong tay lại là chính phẩm, trong lúc nhất thời cả kinh trợn mắt ngoác mồm, hai mắt thăng tấp thấy Phong Thiên Kính, hồi lâu đều không có tỉnh táo lại.

Phu Dịch ngắm đến thư sinh áo trắng vẻ mặt, liền biết hắn đã nhận ra Phong Thiên Kính, bất quá hắn cũng không có quá bất ngờ, dù sao giả phẩm làm thư sinh áo trắng luyện, hôm nay quay hắn sử dụng Phong Thiên Kính, thì không nghĩ tới khả năng giấu giếm nữa.

Có điều, Phu Dịch lại là phớt lờ, mặc dù khả năng ẩn giấu đi tất nhiên là chuyện tốt, thế nhưng coi là thật bại lộ cũng không có vấn đề, dù sao hắn bây giờ đã không còn là tên ngổ, dù cho coi là thật có người mơ ước Phong Thiên Kính, dù cho người này chính là thư sinh áo trắng hoặc là Yêu tộc cái khác yêu vương, hắn cũng tự tin có sức đánh một trận.

Hơn nữa lúc đó ẩn giấu Phong Thiên Kính sợ người ghi nhớ chỉ là thứ nhất, chủ yếu nhất hay là bởi vì Phong Thiên Kính liên quan đến Tiên Đình bí mật của Nam Thiên Môn, thế nhưng bây giờ Bồng Lai toàn phái di chuyển, mục đích chính là Nam Thiên Môn của Bạch Vân Sơn, bí mật này chậm thì mấy tháng, nhiều thì nửa năm tất nhiên công chư hậu thế.

Cho nên Yêu tộc cho dù có ý nghĩ, đầu tiên muốn đổi mặt chính là Huyền Môn tam tông liên thủ, bây giờ Ma tộc cái này đổi đầu kẻ địch mạnh, Yêu tộc tuyệt đối không gánh vác được như vậy hậu quả.

Vừa là nửa khắc đồng hồ quá khứ, công kích của Ma Bình dần dần bình ổn lại, mãi đến tận Phu Dịch nhìn thấy phía trước xuất hiện một cái hẻm núi thời

gian, đã hoàn toàn nhìn không tới bất kỳ bóng người của Ma Bin, liền vội vàng hỏi: “Cái kia hẻm núi có thể vào gì?”

Thư sinh áo trắng gật gật đầu nói: “Cái hạp cốc kia là chúng ta đường phải đi qua, qua hẻm núi chính là Hoa Sơn, qua Hoa Sơn một đường hướng về phía đông bắc đi chính là Thái Hành núi, lại qua Thanh Vân Sơn chúng ta thì an toàn, có điều nơi này e rằng có mai phục, nhất định phải cẩn thận nhiều hơn.”

Câu nói này là nói với Phu Dịch, đồng thời cũng là đang nhắc nhở dưới thân kim mao Sư vương.

Phu Dịch nghe đến Thanh Vân Sơn sau, liền đối với mình này một đường hành trình có đại khái hiểu ra, nguyên lai bọn họ theo Đan Hà Sơn sau khi rời khỏi, một mực hướng tây bắc đi, bây giờ mới trở về vòng, không trách đi rồi lâu như vậy.

Có điều, Phu Dịch đúng là cũng không bất ngờ, dù sao Thần Châu đại địa đông nam cùng với tây nam bộ là Ma tộc quan trọng phòng ngự dải đất.

Vùng phía tây cùng tây nam, phân biệt là Côn Lôn phái cùng Thục Sơn liên minh, hướng đông nam, nhưng có Bồng Lai cùng với Nam Hải chứa nhiều Tân Tiên, cho nên này hai nơi không những Ma tộc cường binh như mây, thủ hạ chó săn càng nhiều vô số kể, Đan Hà Sơn khả năng dùng một phái lực lượng sống một mình như vậy trong hoàn cảnh, có thể thấy được ấy thế lực cũng không phải hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Kim mao lớn sư tốc độ nhanh vô cùng, không lâu lăm, liền đã xuất bảy giờ hẻm núi lối vào, tiếp theo thân thể chắp tay, đem hai người nhẹ nhàng đẩy ra, đợi cho hai người rơi xuống đất thời gian, kim mao Sư vương liền đã hóa thành hình người, chỉ là lúc này sắc mặt trắng bệch, khoé miệng chỗ còn có lưu lại loang lổ chưa khô vết máu.

Phu Dịch vội vàng đưa lên một viên linh đan, kim mao Sư vương lúc này thương thế mặc dù không tính là nghiêm trọng, thế nhưng linh khí tổn thất

lớn, cho nên cũng không có lập dị, đem linh đan tiếp nhận trong tay sau trực tiếp nuốt vào trong miệng.

Đây là một viên địa cấp tam phẩm linh đan, mặc dù không sánh được Côn Lôn phái Cửu Chuyển huyền thiên đan, lại cũng có ấy một hai phần mươi sức thuốc, cho nên Phu Dịch chính mình lúc trước chạy đi thời gian đều không nỡ ăn, một đường đi tới ăn đều là nhân cấp 1, nhị phẩm phổ thông linh đan.

Đương nhiên, mặc dù là một cấp 1, nhị phẩm linh đan, đối với bây giờ mảnh này linh khí ít ỏi, thiên tài địa bảo thiếu thốn thế giới, đã là hiếm có cực phẩm linh đan diệu dược, mặc dù là Thanh Khâu Sơn như vậy mạnh mẽ thế lực, cũng chính là Ngân Hạnh Tử lợi hại như vậy tông sư luyện đan, mới có địa cấp linh đan ngàn viên tả hữu, thiên cấp linh đan càng có điều tầm thường mấy viên thôi.

Cho nên thư sinh áo trắng lúc trước đối với Phu Dịch ăn đan như là gặm hạt đậu bình thường lãng phí, mới có thể phiền muộn đến trợn tròn mắt.

Địa cấp tam phẩm đan cũng quả thật lợi hại,

Kim mao Sư vương linh đan vừa mới bụng dưới, trắng bệch trên mặt lập tức nổi lên một mảnh ứng hồng, gần như dùng 10 mảnh hơi thở thời gian, thương thế liền đã được rồi hơn một nửa, chỉ tiếc nội đan bị hao tổn đều không phải là thân thể thương thế, đều không phải là đan dược có khả năng trị liệu, chỉ có thể đợi trở lại Thanh Khâu Sơn sau khi làm tiếp ân cần săn sóc.

“Vào hay là không vào?”

Thư sinh áo trắng một bên các loại kim mao Sư vương bên này khôi phục thương thế, một bên cẩn thận quan sát bên trong cốc tình huống, đợi cho kim mao Sư vương đã xem linh đan toàn bộ sau khi luyện hóa, lúc này mới cau mày, cùng với thương lượng đến.

Kim mao Sư vương thấy hai bên nguy nga hùng vĩ kỳ phong, đồng

dạng sắc mặt ngưng trọng, trầm tư hồi lâu sau, lúc này mới trả lời: “Nếu không đi chỗ này, liền muốn đường vòng bên ngoài trăm dặm.”

Lúc trước thư sinh áo trắng tìm hỏi thời gian, Phu Dịch liền hơi nghi hoặc một chút, bây giờ kim mao Sư vương kiểu nói này, càng không hiểu chút nào, liền vội vàng hỏi: “Tại sao không thể vào?”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Binh pháp có nói, gấp rùng thì đừng vào, gấp núi không phải xuyên, này eo đất cũ dài chừng hơn bốn mươi dặm, hai bên vách cheo leo cao không thấy đỉnh, chính là mai phục vị trí tốt nhất, lúc trước Ma Bình như vậy mãnh liệt công kích, thế nhưng tới nơi này sau khi, đột nhiên yên lặng rồi dừng, cho nên ta hoài nghi đây là một hố bẫy.”

“Hả……” Phu Dịch vò vò đầu, mặc dù hắn đối với mấy thứ này không quá hiểu ra, thế nhưng cẩn thận cân nhắc một phen sau khi, nhưng cũng cảm thấy rất có đạo lý, lập tức đề nghị: “Nếu không chúng ta đi vòng?”

“Đi vòng?” Thư sinh áo trắng không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Trăm dặm cự ly đối với chúng ta người tu tiên tới nói hoàn toàn không tính là gì, thế nhưng nơi này bên phải là địa giới của Thái Tử Trường Không, bên trái là công chúa viêm cơ địa bàn, vòng bên nào cũng là nguy cơ trùng trùng, ngược lại không bằng liền đi này hẻm núi.”

“Ngươi không phải nói nơi này nguy hiểm?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Kim mao Sư vương cười khổ một tiếng nói: “Là nguy hiểm, có điều cũng dù sao cũng hơn đi sâu vào hang hổ đến thật là tốt.”

“Có!” Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, lập tức đem Thổ Linh Châu theo Càn Khôn Giới ló ra, tiếp theo tay bấm Tiên quyết, trong miệng nói lẩm bẩm.

Nhìn thấy Phu Dịch trong tay kỳ châu, thư sinh áo trắng một chút liền

nhận ra lai lịch, không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Thổ Linh Châu!”

Vừa dứt lời, Thổ Linh Châu bên trong bỗng nhiên bắn ra một đạo thổ hoàng sắc hào quang, đem ba người quanh thân phủ kín, trực tiếp đem ba người kéo vào lòng đất, sau đó Hoàng Quang lại lóe lên, trước mắt trực tiếp xuất hiện một cái bể rộng chừng hai thước, chiều cao trượng 2 tấc hữu địa đạo.

Mặc dù Phu Dịch không hề trả lời, thế nhưng nhìn thấy trước mắt này thần kỳ một màn, thư sinh áo trắng lập tức liền biết hắn đoán không sai, lập tức mừng lớn nói: “Có bảo vật này, thì sợ gì có trò lừa?”

Vì vậy, ba người lại không bận tâm, trực tiếp hướng về trong hẻm núi nhanh chóng dời đi.

Nhưng không nghĩ, cao trăm trượng trên vách đá, Thái Tử Trường Không đứng trước với nơi này, nhìn thấy Phu Dịch lấy ra Thổ Linh Châu sau khi, trên mặt không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên, lập tức tự nhủ: “Thổ Linh Châu!? Không nghĩ tới, hôm nay còn có bức này thu hoạch!”

Vừa dứt lời, bên cạnh người 1 người mặc màu tím trưởng sa tuyệt hảo cô gái chấp tay chấp tay nói: “Chúc mừng thái tử điện hạ, nếu đem vật ấy hiến cho Thánh Tôn, hắn là một cái công lớn!”

“Hiến cho phụ tôn? Ha ha.....” Thái Tử Trường Không từ từ nở nụ cười, lắc lắc đầu nói: “Rốt cuộc là nữ lưu hạng người, ánh mắt thiển cận!”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 435: Rơi Vào Hố Bẫy

Hẻm núi tên là “nhất tuyến thiên”, tất cả trường bốn mươi ba dặm, hai bên vách cheo leo chót vót khó leo, nếu muốn đi lên nơi này, liền muốn đi vòng với bên ngoài trăm dặm, cho nên nơi này từ xưa chính là binh gia tất đoạt nơi.

Có điều, Phu Dịch bọn người là tu tiên sĩ, muốn xuyên qua này hẻm núi đều không phải là việc khó, chỉ có kiêng kỵ trong cốc có mai phục, đến lúc đó một khi hai mặt thụ địch, chính là chắp cánh cũng khó thoát.

Đi thuật ngày đi ngàn dặm, dạ hành 800, mặc dù không sánh được bay lên trời chui tốc độ, thế nhưng đổi với trước mắt tới nói, lại là an toàn nhất, hơn nữa coi như chậm, cũng so với người phàm phải nhanh nhiều, nhiều nhất hai phút đồng hồ, cũng chính là nửa giờ, liền có thể xuyên qua đường hẻm núi này.

Một phút sau, ba người ước chừng đi tới hẻm núi ở giữa thời gian, đột nhiên cảm giác được bên cạnh một trận đất rung núi chuyển.

“Cái gì!?” Kim mao Sư vương nhất thời hoảng hốt, vội vàng vận lên thần thông, chỉ thấy ấy hai con mắt tinh quang lóe lên, đỉnh đầu trên mặt đất hình tình lập tức thu hết vào mắt.

Nhìn thấy trên đỉnh đầu lại không hề có thứ gì, kim mao Sư vương sắc mặt nhất thời biến đổi, kinh ngạc nói “Làm sao chẳng có cái gì cả!?”

“Ở phía dưới!”

Phu Dịch cũng có Thiên Nhãn thần thông, ở kim mao Sư vương coi thời gian, đã là trên dưới phải trái đánh giá một phen, vốn nhìn xuống vốn là theo bản

năng động tác, nhưng không nghĩ, vẫn đề còn coi là thật xuất hiện ở dưới chân bọn họ ước chừng khoảng ba trượng vị trí.

“Làm sao bây giờ!”

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương hai người đều không am hiểu đi thuật, nhất thời thất kinh, vội vàng hướng Phu Dịch tìm hỏi.

Phu Dịch cau mày, tǎ hữu chần chờ một phen, rốt cục hạ quyết tâm, lập tức tay phải Tiên quyết một ngón tay, lồng ánh sáng màu vàng liền mang theo bọn họ trở xuống mặt đất.

Ba người mới vừa trở về mặt đất, liền nghe đến phía sau truyền tới một nhu nhược âm thanh, “u..... hai vị Thần Vương, thực sự là khéo léo!”

Ba người quay đầu nhìn lại, không phải Thái Tử Trường Không thì là người nào?

Chỉ thấy lúc này Thái Tử Trường Không phía sau đứng không dưới hơn trăm Ma Bin, tại đây chỉ có rộng năm trượng bên trong thung lũng có vẻ ôm chặt vô cùng.

Kim mao Sư vương nhất thời tức đến nỗi phổi nói: “Vừa là ngươi cái này bám dai như đỉa nhân yêu đáng chết.”

“Khanh khách.....” Thái Tử Trường Không che mặt nở nụ cười, thăng cười đến Phu Dịch bọn người nổi da gà rơi mất một chõ.

Tiếp theo, Thái Tử Trường Không khoát tay một cái nói: “Sư vương lời ấy sai rồi, đây là ngươi và ta trong lúc đó duyên phận, làm sao có thể như vậy nhục nhã người ta.”

“Ta và ngươi có ngươi M duyên phận!” Kim mao Sư vương cùng Phu Dịch hai miệng đồng thời mắng to một tiếng.

Tiếp theo kim mao Sư vương tay phải một ngón tay, “Phi Vân kim kiều” hóa thành kim mao bay thẳng đến Thái Tử Trưởng Không mặt đoạt vân.

Lúc này Phong Thiên Kính đã bại lộ, Phu Dịch liền cũng không có giấu làm của riêng cần thiết, ngay ở kim mao Sư vương ra tay đồng thời, một đạo hùng vĩ bá đạo kim quang đồng thời hướng về Thái Tử Trưởng Không bắn vân.

“Hả?” Thái Tử Trưởng Không mặc dù không sợ kim mao Sư vương “Phi Vân kim kiều”, thế nhưng “của Phu Dịch suốt ngày khô khô” uy thế càng mạnh, nhưng cũng không dám coi thường, vội vàng ôm tay đổi mặt hụ ôm, với hai tay trong lúc đó ngưng tụ thành một đoàn nồng nặc vô cùng ma khí quả cầu, sau đó hai tay chợt hướng chia hai bên trái phải, quả cầu hóa thành một tầng nồng nặc sát khí, đem chính mình tính cả phía sau một đám Ma Bình phủ kín.

Sát khí vừa mới ngưng tụ thành, hai vệt kim quang trước sau tới gần, “Phi Vân kim kiều” biến thành kim quang nhất thời như là đá chìm đáy biển bình thường, biến mất không còn tăm hơi, thế nhưng “của Phu Dịch suốt ngày khô khô” lại là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, lại miễn cưỡng đem đoàn kia sát khí nổ ra, trực tiếp đánh vào Thái Tử Trưởng Không ngực.

Chỉ tiếc còn chưa các loại Phu Dịch bọn người vui mừng, liền nhìn thấy Thái Tử Trưởng Không nơi ngực hiện ra một mặt miếng hộ tâm,

“Suốt ngày khô khô” kim quang lại trực tiếp bị phía này miếng hộ tâm đỡ.

Phu Dịch toàn lực làm, mặc dù là tiêu hao linh khí ít hơn “bát quái nguồn gốc”, chỉ một đòn liền tiêu hao ấy khoảng một phần mười linh khí.

Mắt thấy chiêu này không thấy hiệu quả, Phu Dịch vội vàng nuốt một viên linh đan, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Lại thử cái này!”

Dứt lời, hai tay pháp quyết biến đổi, hùng vĩ bá đạo kim quang lập tức bị một đạo u sâm quỷ dị hắc quang thay thế, chính là khôn quẻ “thiên địa thất sắc”.

“Đi!”

Phu Dịch một chiêu sử dụng, vội vàng hét lớn một tiếng.

Nhưng không nghĩ, nói còn chưa rơi, dưới chân đột nhiên truyền đến một trận chấn động kịch liệt, còn chưa các loại ba người phản ứng lại, liền cảm giác thân thể nhẹ bỗng, không biết là bị vật gì trực tiếp hất bay.

Phu Dịch phản ứng nhanh vô cùng, trực tiếp một cước đạp ở trên vách núi đá, thi triển “vọt nham” phương pháp, đem thân thể hấp thụ với trên vách đá.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương mặc dù sẽ không chu thiên 108 tiên pháp, thế nhưng cũng là mỗi người có kỳ pháp, chỉ thấy thư sinh áo trắng sau lưng lại sinh ra một đôi bạch cánh, hai cánh vỗ vỗ bên dưới, đem thân thể lơ lửng ở giữa không trung.

Một bên khác kim mao Sư vương càng bá đạo vô cùng, trực tiếp đem một thanh trường đao cắm vào vách núi, cả người liền đứng ở này trên cán đao.

Ba người đồng thời hướng về mặt đất nhìn vân, chỉ thấy vốn băng phẳng vô cùng mặt đất lại không căn cứ nứt ra, một trận đất rung núi chuyển sau khi, lại nhảy lên một con cá người lóng lánh ánh kim loại, dài chừng ba trượng, bề rộng chừng trượng 5, chiêu cao chín thước điêu tình Bạch Hổ, chắn Phu Dịch bọn người đi tiếp con đường, cùng Thái Tử Trường Không từ xa đối mặt nhau.

Nhìn trước mắt này con lại cùng kim mao Sư vương bản thể không phân cao thấp hung mãnh ma thú, Phu Dịch không khỏi kinh hãi nói, “món đồ quý quái gì vậy!”

Chỉ tiếc, thì này một tia thất thần, “thiên địa thất sắc” thần quang lập tức giảm bớt một phần, Thái Tử Trường Không lập tức nắm cơ hội này, chỉ nghe ấy quát to một tiếng, ngực miếng hộ tâm đột nhiên tăng vọt, trực tiếp hóa thành một mặt cao chừng khoảng một trượng lớn tấm khiên, đem thần quang đỡ, một đám Ma Binl lập tức khôi phục ngũ giác.

“Giết!”

Thái Tử Trưởng Không quát to một tiếng, chỉ nghe “răng rắc” một tiếng, này nghiêm chỉnh huấn luyện Ma Binh liền đã kéo buộc lên đạn, sau đó đem họng súng nhắm ngay Phu Dịch bọn người, chỉ nghe “Oành” một tiếng, hơn trăm phế hồn thương cùng nhau phun ra một áng lửa, hướng Phu Dịch bọn người vọt tới.

“Không ổn!”

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, mặc dù hắn không biết là này Ma Binh nắm giữ trường thương cùng Cơ Hạo Vân bộ tộc nắm giữ phê ma thương so với hiệu quả như thế nào, thế nhưng hắn cũng không dám thử nghiệm, vội vàng vận may với hai chân, trực tiếp hướng về vách cheo leo trên đỉnh di chuyển nhanh chóng, ý đồ né tránh này đáng sợ vô cùng công kích.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương sinh ở thời đại mạt pháp, đối với nhân tộc cơ quan súng ống uy lực càng rõ như lòng bàn tay, nào dám gắng đón đỡ.

Chỉ thấy kim mao Sư vương hai chân giẫm một cái, thân hình lập tức hóa thành một vệt kim quang bay lên khỏi mặt đất, tránh qua này luân phiên công kích.

Thư sinh áo trắng càng trực tiếp thi triển thay hình đổi vị, thế nhưng hắn nhưng không có chạy trốn, mà là trực tiếp theo Thái Tử Trưởng Không đỉnh đầu lướt qua, tay phải giương lên, liền đem một vật vứt vào Ma Binh trong đám người.

“Âm!”

Một tiếng to lớn tiếng nổ mạnh lập tức vang lên, hơn trăm tên Ma Binh nhất thời như là đoạn tuyến diều giấy bình thường, bị này mạnh mẽ nổ tung hất bay, vô số đoạn chân tay tàn cánh tay hỗn tạp trong đó, quả thực vô cùng thê

thảm.

Phu Dịch xem ở trong mắt, trước mắt trở nên sáng ngời, liền vội vàng đem ý thức thăm dò vào trong Càn Khôn Giới, đem sớm quên không còn một mống La Sát châu lấy ra, đồng dạng tay phải giương lên, đồng dạng đem ném về Ma Bình.

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bắn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 436: Cơ Quan Ma Hổ

Ma Bình vừa mới rơi xuống đất, liền bị La Sát của Phu Dịch thần chầu lại nổ thành choáng váng đen não, hơn trăm Ma Bình ở hai người hai viên La Sát thần chầu mạnh mẽ vô cùng oanh tạc bên dưới, lập tức chết tám chín phần mười, chỉ còn lại một hai phần mười cũng đều là bị thương nặng, nằm trên đất không đứng dậy được.

Thái Tử Trường Không nơi nào ngờ tới hai người lại có mang kinh khủng như vậy pháp bảo, nhất thời bất cẩn lại dẫn đến thủ hạ hầu như toàn bộ bị chết, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, lập tức giận dữ nói: “Thật can đảm, hôm nay nếu là cho các người chạy thoát, vốn thái tử liền đem trên gáy đầu người đưa cho các người làm cái bô!”

Dứt lời, vung tay phải lên, đem cái kia miếng hộ tâm hóa thành tấm chăn nắm ở trong tay, tiếp theo thân hình nhảy một cái, liền đã lui đến ba người tầm nhìn ở ngoài.

Ba người đang nghi hoặc thời gian, liền nghe đến mặt đất lại truyền đến một tiếng rung chuyển trời đất nổ vang, tiếp theo liền nhìn thấy mặt đất lại rạn nứt, vừa một con điểu tình Bạch Hổ vọt ra, cùng lúc trước con kia điểu tình Bạch Hổ một trước một sau trước ba người chặn ở trong hẻm núi.

“Đi mặt trên!”

Thư sinh áo trắng hé lớn một tiếng, hai cánh rung lên liền hướng về hẻm núi phía trên phóng đi.

Nhưng không nghĩ, mới bay đến cách mặt đất không đủ khoảng mười

trương, liền nghe đến mặt trên truyền đến một tiếng hông nếu chuông Lữ tiếng hô, “đường này tắc nghẽn!”

“Chi.....”

Thư sinh áo trắng nhất thời kinh hãi không thôi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy phía trên lại có một con xuyên qua toàn bộ hẻm núi lươi đen.

“Ngông cuồng!”

Thư sinh áo trắng cười lạnh một tiếng, trực tiếp hướng về cái kia đen internet đánh tới, ý đồ đem lưỡi đen phá tan, nhưng không nghĩ, thân thể vừa mới chạm được lưỡi đen, liền gặp một trận điện cô bay loạn, thân thể phảng phất bị kiếp lôi bỗng tới bình thường, khắp toàn thân tê liệt không ngớt, vội vàng thu hồi xông lên tư thế, hướng phía dưới trở xuống.

“Này vừa là cái gì vậy?” Phu Dịch cùng kim mao Sư vương mặc dù so với thư sinh áo trắng chậm một bước, thế nhưng cũng không có chậm nhiều hay ít, lúc này đã đón đầu chạy tới, nhìn thấy trước mắt này kinh người một màn, Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Thư sinh áo trắng hừ lạnh một tiếng nói: “Không ngờ rằng đường đường Ma tộc thái tử, không nhớ tu vi, ngược lại nghiên cứu lên người phàm cơ quan thuật.”

“Hả.....” vừa nghe cơ quan thuật, Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, lúc trước Cơ Hạo Vân liền nhắc qua, thời đại mạt pháp cơ quan thuật tất cả nguồn năng lượng, đến từ chính “Điện”, chính là người phàm vận dụng đặc thù phương pháp “sản xuất” đi ra, cùng tu sĩ thi triển hệ sét tiên pháp độc nhất vô nhị.

“Kỳ kĩ ngân khéo léo thôi!”

Kim mao Sư vương hừ lạnh một tiếng, lập tức tay phải giương lên, một vệt kim quang lập tức bắn ra, nhưng không nghĩ, uy mãnh vô cùng kim quang

bắn ở cái kia lưới đèn bên trên, lại phảng phất bắn ở trên gương bình thường, trực tiếp đảo ngược mà quay về, hướng thi thuật người kim mao Sư vương bắn nhanh mà đến.

“Âm!”

“Âm!”

Cùng lúc đó, dưới chân đột nhiên truyền đến hai tiếng nổ mạnh, ba người vội vàng cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy phía dưới cái kia hai con điểu tình Bạch Hổ trong miệng cùng nhau bắn ra hai đạo bạch quang, mỗi loại hướng kim mao Sư vương cùng thư sinh áo trắng phóng tới.

Hai người không dám khinh thường, vội vàng né tránh, nhưng không nghĩ kim mao Sư vương vừa mới né tránh này một đôi trên dưới giáp công thế công, đạo bạch quang kia liền giống như lúc trước kim mao bình thường đồng dạng xoay một cái, trực tiếp bắn về phía kim mao Sư vương sau lưng, một đạo khác đồng dạng hướng về thư sinh áo trắng mà đến.

“Đại ca cẩn thận!”

Phu Dịch vội vàng nhắc nhở, nhưng vẫn là chậm một bước, bạch quang trực tiếp đánh vào kim mao Sư vương sau lưng.

Kim mao sư Vương Mạnh đến phun ra một búng máu, tiếp theo liền một con hướng về mặt đất cắm xuống, cũng may thư sinh áo trắng phản ứng rất nhanh, tránh thoát bạch quang đồng thời, tay phải một ngón tay, dễ dàng cho kim mao Sư vương dưới chân phát lên một đoàn mây mù đem nâng đỡ,

Đã ngừng lại truy xuống tư thế.

“Âm! Âm!”

Vừa là hai tiếng nổ mạnh, không cần nhìn, liền biết vừa là cái kia hai con điểu tình Bạch Hổ gây nên, chỉ là lần này, hai đạo bạch quang cùng nhau tấn

công về phía bị thương kim mao Sư vương.

Phu Dịch nhất thời giận dữ, lập tức xoay tay phải lại, trực tiếp lấy ra Thần Nông đinh, ngay sau đó liền hướng cái kia hai đạo bạch quang phóng đi.

“Keng! Keng!”

Chỉ nghe hai tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích có tiếng vang lên, cái kia hai đạo bạch quang trực tiếp đỗ nát, hóa thành điểm điểm tinh quang tung toé chung quanh.

Thế nhưng, Phu Dịch nhưng không có dừng lại thế đi, ngược lại hai tay mỗi người nắm Thần Nông đinh hai lỗ tai, đem Thần Nông đinh giơ lên thật cao, ngay ở hắn cách dưới chân Bạch Hổ chỉ có một tượng thời gian, hai tay cùng nhau phát lực, đem Thần Nông đinh trực tiếp oanh tại kia cái kia điêu tình Bạch Hổ đinh đầu.

“Âm!”

Vừa là một tiếng rung chuyển trời đất tiếng vang, vô số bụi trần vung lên, Phu Dịch khóc miệng không khỏi hiện ra một nụ cười lạnh lùng.

“Phu Dịch cẩn thận!”

Đúng lúc này, thư sinh áo trắng đột nhiên lớn tiếng nhắc nhở.

Phu Dịch còn chưa phản ứng lại, liền cảm giác ngực truyền đến một luồng mạnh mẽ vô cùng sức mạnh, trong lồng ngực nhất thời như là sắp xếp lớn cũng như biển, khí huyết không chú hướng về nơi cổ họng bốc lên, thân thể càng như là thoát tuyến diều giấy, hoàn toàn không bị khống chế, trực tiếp bay ngược mà lên.

“Phụp!”

Liên tiếp ba thanh sương máu phun ra, Phu Dịch lúc này mới đem trong

lồng ngực mênh mông khí huyết áp chẽ, mở hai mắt ra nhìn qua, chỉ thấy phía dưới hai con điếu tình Bạch Hổ hổ khẩu một tấm, đồng loạt hướng về hắn phóng tới hai đạo bạch quang.

Phu Dịch không bằng suy nghĩ nhiều, cố nén ngực xót ruột nỗi đau, liền vội vàng đem Thần Nông đinh che trước người.

“Keng! Keng!”

Thần Nông đinh không hổ là Thần Châu đại địa từ Thái Cổ thời đại đến nay mạnh nhất phòng ngự thần khí, chỉ nghe vừa là hai tiếng lanh lảnh kim thiết giao kích thời gian, hai đạo bạch quang lại đỗ nát.

Thế nhưng Phu Dịch lại là không nghĩ ra, vì sao cái kia điếu tình Bạch Hổ bị Thần Nông đinh một đòn toàn lực bên dưới, lại còn có thể hoàn hảo như lúc ban đầu.

Chỉ tiếc, hắn cũng không biết, Thần Nông đinh luyện chẽ ban đầu, vốn là chỉ là một vị tiên khí lò mà thôi, sở dĩ có như vậy mạnh mẽ lực phòng ngự, tất cả là vì Thần Nông Đại Đế thành đạo sau khi với Thần Nông trong đinh luyện qua một lò thiêu cấp nhất phẩm “Thần Nông bách thảo đan”, mà đây vô địch bình thường tồn tại lực phòng ngự, chính là chịu đựng này “Thần Nông bách thảo đan” được tính gây nên, cho nên dùng Thần Nông đinh làm vũ khí, bản thân liền là một loại sai lầm.

“Âm! Âm!”

Trước mắt hai con điếu tình Bạch Hổ phảng phất không biết uể oải vẫn công kích, Phu Dịch không bằng suy nghĩ nhiều, liền vội vàng đem một viên địa cấp tam phẩm linh đan cho ăn vào trong miệng, và dùng Thần Nông đinh đỡ bạch quang công kích.

Thế nhưng, vẫn phòng ngự tóm lại không phải sự tình, hôm nay nếu muốn từ đây hẻm núi lao ra, nhất định phải đem này hai con điếu tình Bạch Hổ

chém giết, nếu không dùng này hai con điếu tình Bạch Hổ hung hăn lực công kích, bọn họ rất khó chạy đi.

Phu Dịch cũng không biết Thần Nông đĩnh huyền bí, lập tức lại cầm lên Thần Nông đĩnh hướng về trong đó một con điếu tình Bạch Hổ ném tới.

Đi không muốn, thư sinh áo trắng đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hăn vừa, lắc lắc đầu nói: “Không cần uống phí khí lực, này hai con Bạch Hổ bèn ngũ kim tinh cùng với thiên ngoại thiêng thạch hồn hợp luyện thành, nện không nát.”

Thư sinh áo trắng chính là luyện khí mọi người, Phu Dịch tự nhiên không có không thể tin được đạo lý, chỉ phải không cam lòng nói: “Vậy làm sao bây giờ? Có phải chúng ta thì chỉ có thể bị vây chết ở nơi đây gì?”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Ma tộc Thái Tử Trưởng Không có chuẩn bị mà đến, e sợ hôm nay chúng ta thật ở kiếp nạn chạy thoát.”

Phu Dịch lại là hờ lạnh một tiếng nói: “Quá mức trốn Thần Nông trong đĩnh, ta cũng không tin cơ quan thuật lợi hại đến đâu, khả năng đánh vỡ Thần Nông đĩnh phòng ngự.”

Thiên tài một giây nhớ kỹ bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bǎn duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 437: Thần Kỹ Non Sông Đoạn

Thư sinh áo trắng bất đắc dĩ nói: “Thần Nông đỉnh cỗ nhiên là đệ nhất thiên hạ phòng ngự thần khí, đừng nói là cơ quan thuật, liền là Ma tôn hoa rụng tự thân tới cũng không thể đem Thần Nông đỉnh đánh nát, trừ phi là Thái Cổ Ma tôn đã đến, ngược lại có chút có thể, có điều.....”

“Tuy nhiên làm sao?” Phu Dịch vội vàng hỏi tới.

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Thái Tử Trường Không vốn là muốn đem chúng ta vây ở nơi đây, nếu như chúng ta trốn Thần Nông trong đỉnh, vậy cuộc chiến hôm nay chúng ta cũng đã thất bại.”

Phu Dịch một bên dùng Thần Nông đỉnh đỡ điếu tình Bạch Hổ công kích, một bên bất đắc dĩ nói: “Thất bại dù sao cũng hơn làm mất mạng gượng.”

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Đều không phải là như thế, ngươi có nghĩ tới hay không cái kia Ma tộc thái tử tại sao muốn thực hiện lấy hết tất cả thủ đoạn đem chúng ta vây ở nơi đây?”

Phu Dịch nghe xong vẻ mặt mờ mịt, lắc lắc đầu nói: “Không biết.”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Nếu như ta đoán không sai, bây giờ Ma tộc đã cùng Bồng Lai khai chiến, Ma tộc thái tử ngăn cản chúng ta trở về, vì phòng ngừa chúng ta tiếp viện, hơn nữa, thậm chí có khả năng, liền Thanh Khâu Sơn cũng lâm vào chiến hỏa bên trong.”

“Cái gì!” Phu Dịch nghe đến thư sinh áo trắng suy đoán sau khi, nhất thời kinh hãi không thôi, thảng tấp sững sốt có 10 cái hô hấp, này mới phản ứng

được, nhất thời khẩn trương nói: “Nếu như là như vậy nói, cho dù chết, chúng ta cũng phải lao ra!”

“Nói nghe thì dễ.....” thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng, bất đắc dĩ lung lay.

“Không!” Phu Dịch lại đỡ điếu tình Bạch Hổ hai đạo bạch quang, lập tức đem ý niệm thăm dò vào trong Càn Khôn Giới, ý đồ tìm tới một cái có thể khắc địch chế thắng pháp bảo.

Đúng lúc này, một thanh toàn thân sáng như tuyết thần phủ xuất hiện ở Phu Dịch trong óc.

Này bồ búa mặt từ chín mảnh lưu tuyến cực kỳ hoa lệ lông vũ tung mảnh tung mảnh liên kết mà thành, hơn nữa rìu đinh con kia sinh linh hiện ra như thật phượng thủ, uyển như là một con trống rất sống động, giương cánh bay lượn phượng hoàng bình thường, hoa lệ đến cực điểm, lại so với Chu Tước thần kiêm chút nào không thua bao nhiêu, chính là Phu Dịch với lúc trước cướp tới thần khí - - Vũ Hoàng khai sơn rìu!

Mặc dù này rìu huyền bí theo cái kia Độc Long chạy trốn dày thành biển rộng, thế nhưng này rìu chính là việc đáng làm thì phải làm công phật thần khí, điểm này, lúc trước Phu Dịch lúc sử dụng đã phát hiện, chỉ khổ nỗi không có tương ứng sử dụng pháp quyết, cho nên vẫn vắng lặng với trong Càn Khôn Giới, tình cờ gọi ra, cũng chỉ là làm phổ thông búa bén sử dụng.

Căn cứ lấy ngựa chết làm ngựa sống thái độ, Phu Dịch đem Vũ Hoàng khai sơn rìu đem ra.

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch vừa mới đem thần phủ cầm ở trong tay, thư sinh áo trắng lại một chút liền nhận ra này rìu lai lịch.

“Vũ Hoàng khai sơn rìu!”

Đầu tiên là Phong Thiên Kính, sau là Vũ Hoàng khai sơn rìu, hơn nữa sớm nhất biết Thần Nông đỉnh, này chính là ba cái thần khí, thực tại để thư sinh áo trắng giật nảy cả mình.

Thế nhưng kinh ngạc sau khi lại là mường rõ, thư sinh áo trắng vội vàng kích động nói: “Đem rìu cho ta.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, lập tức đem Vũ Hoàng khai sơn rìu giao cho thư sinh áo trắng.

Thư sinh áo trắng tiếp ở trong tay, như là nâng hài tử bình thường cẩn thận nâng ở trong tay, hai tay càng là vì kích động mà run rẩy không ngớt.

Phu Dịch thấy thư sinh áo trắng vẻ mặt không khỏi sững sốt, chỉ là lập tức liền phản ứng lại, thư sinh áo trắng bác duyệt cổ kim, nhất định là người mang này rìu sử dụng pháp quyết, nếu không đoạn không thể kích động như là tư!

Quả nhiên, đợi cho thư sinh áo trắng bình định hạ xuống sau khi, mắt tình lập tức biến đổi, trong tròng mắt càng tinh quang lóe lên.

“Ngày - -!”

Chỉ nghe thư sinh áo trắng quát to một tiếng, Vũ Hoàng khai sơn rìu vốn liền sáng như tuyết vô cùng lưỡi búa lập tức trở nên sắc sỡ loá mắt, theo thư sinh áo trắng giơ lên cao thần phủ thời gian,

Phu Dịch lại phảng phất nghe đến mơ hồ trong lúc đó có núi lửa đất nứt tiếng vang.

“Sông - -!”

Thư sinh áo trắng vừa là quát to một tiếng, thần phủ lập tức hóa thành cửu thiên liệt dương bình thường, mặc dù là dùng thị lực của Phu Dịch, đều không dám nhìn thẳng, bên tai lập tức vang lên vừa từng trận sóng gió kinh hoàng có tiếng.

“Đoạn - -!”

Vừa là quát to một tiếng, thế nhưng Phu Dịch lúc này đã cái gì cũng không thấy được, bởi vì đạo kia sí quang thái quá mát mắt, toàn bộ thiên địa đều là vệt trăng mang một mảnh, chỉ là bên tai nghe đến một trận luồng cuồng rống to, này một tiếng rống to, phảng phất đến từ thư sinh áo trăng miệng, vừa phảng phất đến từ vô tận xa xa tinh không.....

Một tiếng rống to qua đi, chính là một tiếng rung chuyển trời đất nổ vang, tiếp theo chính là một trận núi đá đổ nát nổ vang.....

“Đi!”

Đúng lúc này, Phu Dịch cảm giác thân thể nhẹ bỗng, sau đó liền bị một loại làm đến nơi đến chốn cảm giác thay vào đó.

Cũng không biết trải qua bao lâu, thị lực của Phu Dịch rốt cục khôi phục, này mới phát hiện, hắn người đã ở xuyên vân tra trên, mà kim mao Sư vương liền nằm ở bên cạnh của hắn.

Phu Dịch vội vàng tả hữu lại nhìn, khi hắn nhìn thấy thư sinh áo trăng lúc, nhất thời sợ hết hồn!

Chỉ thấy thư sinh áo trăng thất khiếu đang không ngừng phun ra ngoài đỏ tươi máu tươi, trên dưới quanh người các nơi đại huyết máu chảy ồ ạt, toàn thân áo trăng sớm bị máu nhuộm thành quần áo đỏ, tay phải cầm một thanh đen không trượt bóng, bóng tối trạch không ánh sáng hình búa vũ khí làm ngoặt, lúc này nửa quỳ trên mặt đất, cả người không ngừng run rẩy.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, liền vội vàng đem trên người chỉ có viên kia chuẩn bị giữ lại tự cứu địa cấp nhất phẩm linh đan cho ăn vào thư sinh áo trăng trong miệng, chỉ tiếc thư sinh áo trăng lúc này chỉ có đến khí, cũng không có đi lên khí, linh đan vừa vào miệng liền tan ra, thế nhưng màu nâu nước thuốc cũng

không có nuốt vào trong bụng, mà là theo không dứt phun ra máu tươi trôi mất một nửa.

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lúc này cũng không kịp nhớ cái khác, trực tiếp đem Thần Nông đinh lấy ra, đem nắp đinh hất lên, liền đem thư sinh áo trắng kéo vào trong đinh, muốn nhận sự giúp đỡ Thần Nông trong đinh đan khí vì đó khôi phục thương thể.

Thần Lộ bọn người đột nhiên lại thấy ánh mặt trời, cho rằng Phu Dịch đã bình an, nhưng không nghĩ còn chưa chờ các nàng nhảy ra đinh ở ngoài, ngược lại là Phu Dịch kéo một đẫm máu người chui vào.

Thần Nông trong đinh không gian vốn cũng không lớn, vốn là có một Hổ Tử mẹ hắn không biết pháp thuật, hơn nữa Phu Dịch cùng thư sinh áo trắng càng chen chúc vô cùng.

Có điều, này hoàn toàn không ảnh hưởng thư sinh áo trắng chữa thương, chỉ thấy hai người vào đinh sau khi, trong đinh đột nhiên sinh ra vô số tia sáng kỳ dị thần quang trực tiếp chui vào thư sinh áo trắng trong cơ thể.

Phu Dịch mắt thấy thư sinh áo trắng quanh thân đại huyệt cùng với thắt khiếu không dứt dâng trào ra ngoài máu tươi lập tức ngừng lại, trong miệng chỉ lưu một phần ba nước thuốc cũng thuận theo nuốt vào trong bụng, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Cái gọi là người tam bảo “Tinh, khí, thần”, thư sinh áo trắng tuy là Yêu, lại cũng không ngoại lệ, tu sĩ máu sớm không phải phàm huyệt, chính là tinh, khí, thần tam bảo ngưng luyện mà thành, một khi tu sĩ mất máu nhiều lăm噪音, máu huyệt thì sẽ tùy theo xói mòn, mà máu huyệt một khi xói mòn nói, nhẹ thì cảnh giới rơi xuống, nặng thì tuổi thọ hao tổn.

Cũng may thư sinh áo trắng mặc dù nhìn như đẫm máu như huyết nhân bình thường, Trên thực tế cũng không có xói mòn nhiều hay ít, bởi vì này máu tươi bên trong cũng không có đựng một tia màu vàng, một khi này máu tươi bên

trong xuất hiện màu vàng, cái kia chính là máu huyết.

Phu Dịch lau sạch nhẹ nhè một chút trán mồ hôi, thở phào nhẹ nhõm.

Một bên Thần Lộ cùng Phượng Dao lúc này mới nhận ra này “huyết nhân” lại là thư sinh áo trắng, nhất thời nghi hoặc không thôi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 438: Thần Phù Bí Mật

Thần Nông đinh thần kỳ vô cùng, gần như không đến một chén trà công phu, thư sinh áo trắng liền khôi phục ý thức, khi hắn chậm chậm mở hai mắt ra, nhìn thấy trước mắt này kỳ diệu không gian cùng chúng nữ lúc không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Này..... là gì..... bên trong.....”

Phu Dịch cười cười nói: “Nơi này là Thần Nông trong đinh.”

“Ở chỗ?” Thư sinh áo trắng lông mày nhíu lại, khó có thể tin nói.

Phu Dịch cười cười, gật gật đầu nói: “Không sai, ở chỗ.”

“Hả.....” thư sinh áo trắng này mới phản ứng được, trong đinh đích xác có thể giấu người, hơn nữa dùng Thần Nông đinh vô địch phòng ngự, Thần Lộ bọn người giấu nơi đây trong đinh, đích thật là không thể tốt hơn.

Thư sinh áo trắng theo bản năng nhìn một chút trong tay Vũ Hoàng khai sơn rìu, khi hắn nhìn thấy lưỡi búa đen kịt không ánh sáng thời gian, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Xem ra trong truyền thuyết thật.”

Phu Dịch bọn người ở thư sinh áo trắng hôn mê thời gian, liền đã nhìn ra trong tay hắn chuôi này đen kịt không ánh sáng hình búa binh khí chính là Vũ Hoàng khai sơn rìu, chỉ là chẳng biết vì sao trở nên ngăm đen không ánh sáng thời gian, liền đã là hiểu kỳ vô cùng, bây giờ thư sinh áo trắng vừa vặn đề cập tới việc này, Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

Thư sinh áo trắng lại là không hề trả lời, ngược lại cười khổ một tiếng nói: “Chúng ta trước tiên đi ra ngoài đi, quá chật chội.”

Phu Dịch này mới phản ứng được, vốn cũng không lớn trong không gian đã chen lấn thư sinh áo trắng cùng Hổ Tử mẹ hắn hai người, nếu không có hắn dùng ấm trời thuật thu nhỏ lại thân thể, càng không thể nào hạ thân, vội vàng xốc lên nắp đinh, thư sinh áo trắng lập tức nhảy ra đinh ở ngoài.

Thần Lộ các loại tú nữ đang muốn theo thư sinh áo trắng đến đinh thời gian, nhưng không nghĩ Phu Dịch trực tiếp đưa các nàng ngăn lại, giải thích: “Tình huống bây giờ đặc thù, các ngươi trước tiên ở bên trong ở lại.”

Phượng Dao nhất thời bất mãn, miết cái miệng nhỏ nhăn nói: “Phu Dịch ca ca ở bên ngoài ác chiến, chúng ta ở bên trong tính là gì a.....”

Phu Dịch không khỏi lúng túng nở nụ cười, đang muốn nói chuyện, nhưng không nghĩ Phượng Dao đã hóa thành một tia ánh sáng đỏ bay ra đinh ở ngoài, thi triển chính là tam đại độn pháp một trong “phong độn”.

Phong độn nhanh vô cùng, Phu Dịch căn bản cũng không có phản ứng lại, chỉ phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đang nghĩ tới Thần Lộ lém lỉnh, nhưng không nghĩ còn chưa chờ hán khen, nơi nào ngờ tới Thần Lộ cũng là “lôi độn” vừa ra, chỉ thấy một tia sét điện thiểm, người cũng đồng dạng ra đinh ở ngoài.

Phu Dịch nhất thời khóc không ra nước mắt, này hai nha đầu một “lôi độn”, một “phong độn”, chỉ có chính hắn không am hiểu độn pháp, ngoại trừ cưỡi mây đạp gió cùng tung kim quang này hai loại có thể bay trốn ở ngoài, liền chỉ còn lại có tiềm uyên súc địa loại này trên mặt đất chạy, thật sự là buồn bức không thôi.

Cũng may Đại Khanh tỷ muội hai người không dám tự tiện làm chủ, thế nhưng là nhìn trông mong thấy Phu Dịch.

Phu Dịch nhìn qua tình cảnh này, chỉ phải thở dài một tiếng nói: “Thôi, thôi..... đều đi ra ngoài đi.....”

Đại Khanh tỷ muội hai người vừa nghe mừng rỡ, vội vàng mỗi loại thi triển thân pháp nhảy ra đinh ở ngoài, vì vậy như vậy 1 dặn vặt sau khi, liền chỉ còn lại

có Phu Dịch cùng Hổ Tử mẹ hắn hai người.

Lúc trước Phu Dịch cùng tứ nữ có chuyện quan trọng thương lượng, Hổ Tử mẹ hắn trong lòng mặc dù sốt ruột, thế nhưng vẫn nhẫn nhịn, mắt thấy chỉ còn Phu Dịch một người, vội vàng sốt ruột nói: “Vị này Đại Tiên, con ta?”

Phu Dịch lúc trước nhìn thấy Hổ Tử mẹ hắn lúc, cũng đã nhớ tới lúc trước đem Hổ Tử rơi vào Đan Hà Sơn trên, dùng Ma tộc cùng này chó săn làm người, hắn chạy, thì nhất định sẽ bắt lại Hổ Tử hả giận, e sợ bây giờ Hổ Tử tất nhiên đã là đầu một nơi thân một nẻo.

Phu Dịch mặc dù muốn ẩn giấu, thế nhưng cũng không biết nào, lại ma xui quỷ khiến nói: “Đại nương, xin lỗi.....”

Hổ Tử mẹ hắn sinh ở này Ma tộc hoành hành thời đại, sinh tử sớm khám phá, thế nhưng chỉ có Hổ Tử là hắn sinh mạng, lúc này vừa nghe Hổ Tử ngộ hại, nhất thời một hơi không bày ra tối, trực tiếp hôn mê bất tỉnh, mặc dù là ở Thần Nông trong đinh,

Cũng không làm nên chuyện gì.

Dù sao Thần Nông đinh cũng không phải vạn năng, mặc dù có thể y bách bệnh, chữa bệnh vạn đau đớn, thế nhưng tâm bệnh kia cũng không ở đây trong phạm vi, có điều đã thân thể ở đây trong đinh, ngoại trừ tuổi thọ khô cạn, e sợ muỗi chết cũng khó khăn, cho nên Phu Dịch mặc dù trong lòng thương tiếc vô cùng, nhưng cũng không thể làm gì, chỉ phải nhảy ra đinh ở ngoài.

Phu Dịch vốn định chữa khỏi thư sinh áo trắng sau lại trị liệu kim mao Sư vương, nhưng không nghĩ hắn đã tỉnh lại, lại mà nhìn ấy thương thế hoàn toàn không quá nghiêm trọng, lập tức thu hồi Thần Nông đinh, lấy ra một viên địa cấp tam phẩm đan cho ăn vào ấy trong miệng.

Đan được vào miệng tức hóa, kim mao Sư vương vội vàng khoanh chân vào ngồi, ý vào đan được được tính vận chuyển chu thiên, phỏng chừng không dùng

được nửa canh giờ là có thể khôi phục.

Kim mao Sư vương này mái nhà xử lý tốt sau khi, Phu Dịch vội vàng hướng thư sinh áo trắng tìm hỏi Vũ Hoàng khai sơn rìu việc.

Thư sinh áo trắng nhìn một chút chặng đường, gấp dưới ngay ngắn trải qua một chỗ bình nguyên, nơi này chủ yếu là một vài chó săn đất tập trung, cũng không có nhiều lǎm nguy hiểm, hơn nữa cách Hoa Sơn còn cách một đoạn, lập tức thở dài, tiếc nuối nói: “Trong truyền thuyết, Vũ Hoàng khai sơn rìu cũng không phải hoàn chỉnh thần khí, này thần khí một phân thành ba, 1 vì thế rìu thân mình, hai là “Vũ Hoàng tâm kinh”, 3 làm “thần phủ quyết”, chỉ có đem ba người này tập làm một thân, mới thật sự là có thể khai sơn đoạn biến thần khí, lúc trước ta dùng “thần phủ quyết” Bên trong “thiên hà đoạn” phá vỡ đường sống thời gian, đã xem tồn lưu ở rìu bên trong “Vũ Hoàng tâm kinh” khí đã tán, cho nên khi tìm thấy “Vũ Hoàng tâm kinh” Trước, chuôi này thần phủ đã thành sắt thường, lại vô dụng chỗ.”

Phu Dịch các loại sau nghe xong chỉ cảm thấy mới mẻ vô cùng, Đại Hình tý muội không khỏi kinh hô một tiếng nói: “Thiên hạ lại có thần kỳ như thế việc?”

Thế nhưng Phu Dịch bọn người lại là đột nhiên nhớ tới Thanh Khâu huyệt cái kia Yêu rồng trước sau giỏ trúc, UU đọc sách w &# 119;w. uuk ans hu. Co m &# 32; nếu như đoán không sai nói, ở trong đó định ẩn giấu “Vũ Hoàng tâm kinh”, có điều hắn là không “thần phủ quyết”, nếu không cái kia Yêu rồng cũng không thể chỉ dùng bức này thần khí Hồ bồ chém tung tung.

Nhin thấy Phu Dịch ba người đăm chiêu dáng dấp, thư sinh áo trắng không khỏi hiểu kỳ nói: “Làm sao? Các ngươi biết “Vũ Hoàng tâm kinh” tung tích?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Nếu như ta đoán không sai, này “Vũ Hoàng tâm kinh” chính là Thanh Khâu huyệt một con tiểu yêu trong tay, chỉ tiếc lúc đó đoạt rìu thời gian bị hắn chạy, vốn muốn truy đuổi, lại không muốn bị một con đại yêu hỏng rồi chuyện tốt, coi là thật tiếc nuối cực kỳ.”

Thư sinh áo trắng nghe xong lại là nhất thời mặt mày hớn hở, mừng lớn nói: “Sợ nhất chính là không biết là đi nơi nào tìm, nếu biết ở nơi nào, cũng sẽ không khó khăn, chờ một chút trở lại Thanh Khâu Sơn, ta liền nói rõ với bệ hạ việc này, các loại sang năm Thanh Khâu huyệt sau khi mở ra, ta tự mình cùng người bạn đi một chuyến chính là.”

Phượng Dao vừa nghe có thần khí bắt lại, lập tức vui vẻ ra mặt nói: “Chờ cái gì sang năm a, lần trước chúng ta không phải tiến vào gì? Các loại trở về phải đi tốt hay không tốt?”

Thư sinh áo trắng lại là cười khổ một tiếng nói: “Nếu là bây giờ đến liền không ra được a.....”

Thế nhưng nói đến chỗ này, thư sinh áo trắng đột nhiên sáng mắt lên, lập tức mừng lớn nói: “Ta làm sao đem này sự cố sự tình cho đã quên, tốt! Trở về phải đi!”

Thư sinh áo trắng chính là luyện khí si nhân, một đời nóng lòng tìm kiếm các loại Thái Cổ thời gian để lại thần khí hơn nữa rèn đúc, các đại nổi danh thần khí pháp bảo chỉ cần có chút đầu mối, đều sẽ phỏng chế một hai, chỉ có này Vũ Hoàng khai sơn rìu lại là vẫn không có đầu mối, nhiều lần phỏng chế đều không đến ấy mấu chốt, bây giờ rốt cục có cơ hội, tự nhiên so với Phu Dịch bọn người càng thêm nóng lòng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 439: Tiếng Người Nói Xấu Phải Cẩn Thận

“Nói cái gì đó, như vậy cao hứng.” Kim mao sư tử lúc này ngồi tĩnh tọa đã xong, còn chưa mở mắt, liền nghe đến thư sinh áo trắng tinh thần phấn chấn tiếng cười, lập tức hỏi.

Thư sinh áo trắng cười nói: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chỉ là việc tư mà thôi, ngươi thương thế thế nào rồi?”

Kim mao Sư vương lắc lắc đầu, chậm chậm mở hai mắt ra, đúng dịp thấy Thần Lộ cùng Phượng Dao đã ở, hơn nữa còn có hai cái lớn lên hầu như giống nhau như đúc, sắc đẹp thượng thừa thiếu nữ xinh đẹp, nhất thời sững sốt.

“Làm sao, Sư vương không nhớ rõ ta?” Thần Lộ khẽ mỉm cười nói.

Kim mao Sư vương này mới phản ứng được, vội vàng đứng thẳng lên, chắp tay thân thể chắp tay nói: “Thấy qua công chúa điện hạ.”

Thần Lộ không dám bất cẩn, đặc biệt là hai vị yêu vương vốn là xa xăm để cứu bọn họ mà đến, vội vàng đáp lễ nói: “Sư vương khách khí.”

Kim mao Sư vương cũng không lập dị, dù sao Yêu tộc dân tình dũng mãnh, mặc dù cũng học nhân tộc lễ nghi, thế nhưng cũng không có nhiều lầm chú ý, đặc biệt là Sư vương tính cách ngay thẳng, càng phóng đãng bất kham, cho nên cũng không có giấu giếm diếm diếm, trực tiếp hỏi: “Các ngươi sao lại ra làm gì? Nay giờ còn chưa tới nơi khu vực an toàn, nếu công chúa hơi có chút sơ xuất, ta cũng không giống như bệ hạ công đạo.”

Thần Lộ còn chưa nói cái gì, Phượng Dao lại là chu miệng nhỏ nhắn, cực kỳ

bất mãn nói: “Tự chúng ta có tay có chân, cũng sẽ không liên lụy ngươi, sợ cái gì.”

Kim mao Sư vương biết Phượng Dao cùng Phu Dịch, Thần Lộ hai người quan hệ cực kỳ mật thiết, hơn nữa Phượng Dao bản thân liền là Thái Cố lục đại Yêu Thánh hậu nhân của Chu Tước (Vệ Tử Dạ nói bừa nói dối, dùng để qua loa lấy lệ tám vị yêu vương), cho nên cũng không dám thất lễ, vội vàng cười nói: “Ta cũng là muôn tốt cho các ngươi.”

“Tốt cái gì tốt……” Phượng Dao nhất thời tức đến nỗi phổi nói.

Nhưng không nghĩ, còn chưa có nói xong, liền bị Thần Lộ ngắt lời nói: “Được rồi, không muốn hơn nữa.”

Nói xong, quay đầu đối với kim mao Sư vương khẽ mỉm cười nói: “Sư vương xin yên tâm, chúng ta mặc dù tu vi có hạn, thế nhưng năng lực tự vệ vẫn có.”

Kim mao Sư vương chỉ phải bất đắc dĩ nói: “Đã công chúa đều nói như vậy, ta còn có thể nói cái gì……”

Thư sinh áo trắng gặp kim mao Sư vương ăn ba ba, không khỏi cười nói: “Nơi này đã gần đến Hoa Sơn, kế tiếp sẽ không có vấn đề gì, ngươi còn là lo lắng chính ngươi thương thế a, miễn cho vạn nhất có tình huống liên lụy chúng ta.”

“Ha ha……” kim mao Sư vương nhất thời lúng túng vô cùng.

Thư sinh áo trắng gặp kim mao Sư vương không có phản bác, cũng liền không có lại bắn thiu hắn, trực tiếp cầm trong tay đen kịt không ánh sáng Vũ Hoàng khai sơn rìu đưa cho Phu Dịch, tùy theo thở dài một tiếng nói: “Này thần rìu ngươi trước tiên cầm.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, vội vàng vừa thần phủ đẩy trở về, lắc lắc đầu nói: “Này rìu đối với ta mà nói vốn là vật vô dụng, bây giờ càng liền đồ sặc bén

cũng không tính, còn không bằng ở trong tay ngươi, còn có thể nghiên cứu một chút.”

Thư sinh áo trắng đưa trả thần phủ vốn là là vì vẫn đề mặt mũi, bây giờ Phu Dịch kiểu nói này, tự nhiên mừng rỡ vui lòng nhận, vội vàng đem thu vào trong túi pháp bảo, đồng thời nói: “Ta đây trước hết nghiên cứu một chút, sau đó trả lại ngươi.”

“Đó là vật gì? Thấy thế nào ngươi đáng dấp này giống như đạt được cái gì trân bảo hiếm thế như.” Kim mao Sư vương không khỏi hơi nghi hoặc một chút, lập tức hỏi ra.

Thư sinh áo trắng cười cười, cố ý thừa nước đục thả câu, cười nói: “Không có gì.....”

Nhưng không nghĩ kim mao Sư vương chỉ là thuận miệng hỏi một chút, căn bản không có để bụng, cho nên chỉ là lườm hắn một cái, liền không thèm nhắc lại.

Thư sinh áo trắng nhất thời lúng túng vô cùng, có điều hôm nay tìm được Vũ Hoàng khai sơn rìu loại này thần khí, chính là vạn vui việc, cho nên cũng không tính toán với hắn, lập tức xoay người sang chỗ khác, theo túi pháp bảo trung tướng Vũ Hoàng khai sơn rìu lấy ra, dùng thần thức tra xét rõ ràng này thần rìu huyền bí vị trí.

Đại Khanh tỷ muội sinh ở Đan Hà Sơn, đối với Yêu tộc nhận thức cùng Thi Vân bình thường, hoàn toàn là từ trưởng bối cùng đồng môn sư huynh sư tỷ nơi lời truyền miệng, vốn các nàng hai người cùng Thi Vân bình thường, đối với Yêu tộc cũng không rất có thiện cảm, chỉ cho rằng Yêu tộc đều là một đám gian tà hạng người, lại chẳng ngờ hôm nay tận mắt nhìn thấy, lại vẫn chưa nhìn ra hai vị này yêu vương cùng loài người có gì chỗ bất đồng, không thấy hơi nghi hoặc một chút.

Đại Hình vội vàng tiến đến Phu Dịch bên cạnh nhỏ giọng hỏi: “Phu Dịch đại

ca, không phải đều nói Yêu tộc đều là gian tà hạng người gì? Tại sao ta cảm thấy hai người này đại thúc hoàn toàn không như người xấu, hơn nữa ta xem các ngươi quan hệ tựa hồ cũng không tệ lăm.”

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng bản thể chính là tiên hạc, vốn là tai mè thông minh, mặc dù không đạt được ống dòm người thính tai trình độ, thế nhưng có điều khoảng năm thước khoảng cách, dù cho âm thanh nhỏ nữa, nhưng cũng là nghe được rõ ràng.

Cho nên, còn chưa các loại Phu Dịch trả lời, thư sinh áo trắng liền cười nói: “Xem ra nhân tộc trong truyền thừa, không ít cho ta Yêu tộc sờ soạng.”

Thư sinh áo trắng lời vừa nói ra, Đại Hình nhất thời mặc cõi mặt đỏ tới mang tai, nghĩ đến trong thiên hạ cũng lại không có gì so với ở người bị sau nói chuyện, lại bị người khác nghe được rõ ràng không nói, còn tại chỗ vạch trần chuyện như vậy càng thêm lúng túng.

“Đúng vậy!” Kim mao Sư vương mặc dù không nghe rõ Đại Hình nói như vậy, thế nhưng theo thư sinh áo trắng bên này lại là không khó phỏng đoán ý nghĩa, lập tức hừ lạnh một tiếng, nỗi giận đùng đùng nói: “Nhân tộc thì thế nào? Thời đại thượng cổ, gấp Yêu giết chết, tự xưng chánh nghĩa, kì thực chỉ là vì cướp đoạt bộ tộc ta đan Yêu cung cấp chính mình tu hành hoặc luyện khí tác dụng, quay đầu lại, lại còn muốn trả đũa, đem này bô ỉa bắt lại đến ta Yêu tộc trên đầu, thật sự thật giận.”

Phu Dịch nhìn qua Đại Hình gây nên sự cố, vội vàng cười khổ một tiếng nói: “Hai vị Thần Vương đại nhân có đại lượng, không cần thiết cùng này hậu sinh vẫn bối tính toán, hơn nữa nhân tộc cùng Yêu tộc vốn là thái ấp, nói ít ỏi nói xấu cũng là không thể bình thường hơn được.”

“Hừ!”

Phu Dịch khuyên bảo, kim mao Sư vương cũng không tốt lại phát tác, chỉ phải hừ lạnh một tiếng phát tiết trong lòng bất mãn.

Đúng là thư sinh áo trắng cùng loài người cũng không bao lớn thù hận, hơn nữa thường xuyên với nhân gian cất bước, cho nên hắn đối với nhân tộc cũng không có quá lớn oán khí, lập tức cười nói: “Ta có thể nào không biết trong này ảo diệu, có điều tiểu cô nương ngươi có thể phải nhớ kỹ, sau đó nói đến người khác nói xấu trong khi, nhất định không muốn quay người khác nói.”

Đối mặt thư sinh áo trắng dãy dỗ, Đại Hình liền vội vàng gật đầu đáp ứng, thế nhưng nhung trong lòng thì khổ không thể tả, thầm nghĩ nói: Ta lúc nào quay ngươi nói rồi, rõ ràng là chính ngươi nghe trộm.

Có điều lời này, lại chỉ có thể trong lòng ngẫm lại thôi, nếu nói ra, một khi hai vị này yêu vương tức giận, e sợ liền Phu Dịch cũng không bảo vệ được nàng, dù sao người ta thực lực đặt tại nơi đó.

Hơn nữa hai vị yêu vương tự tin thân phận cao quý, đương nhiên sẽ không cùng Đại Hình tính toán, cho nên này bất quá là một khúc nhạc dạo ngắn mà thôi, qua đi tức quên.

“Ta làm sao có loại không rõ linh cảm.”

Lúc này, Đại Khanh đột nhiên mày liễu vừa nhíu, sắc mặt ngưng trọng nói.

“Nên không có sao chứ……” Phu Dịch đang khi nói chuyện, lại nghe được “Oanh” đến một tiếng vang thật lớn, lập tức biến sắc, giận dữ nói: “Này bá dai như đỉa nhân yêu đáng chết!”

Vừa dứt lời, xuyên vân tra chính là một trận kịch liệt lay động, có điều lúc này kim mao Sư vương đứng trước với tra thủ canh gác, lúc trước nổ vang thời gian liền đã liên đến ứng đối, cho nên tra thân thể mặc dù lay động, lại vẫn chưa gấp phải tính thực chất công kích.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 440: Huyết Ma Lang Vũ

“Hạ xuống đi thôi, ta ngược lại muốn xem xem này nhân yêu đáng chết còn có thủ đoạn gì nữa!”

Kim mao Sư vương lúc trước bị cơ quan ma thú một đòn ngất, lúc này trong lòng đang kìm néń một đoàn tà hỏa, bây giờ Thái Tử Trường Không lại chặn đường, tự nhiên giận tím mặt, lập tức đối với thư sinh áo trắng nói.

Xuyên vân tra vốn là dùng để chạy đi tác dụng, ấy lớn nhất diệu dụng chính là che dấu hơi thở, thế nhưng lực phòng ngự lại là bình thường, một khi bại lộ liền mất đi tác dụng, cho nên dù cho kim mao Sư vương không nói, để tránh ấy bị hao tổn, thư sinh áo trắng cũng sẽ không chế ấy rơi xuống mặt đất.

Rơi xuống đất sau khi, quả nhiên vừa là Thái Tử Trường Không, có điều lần này Thái Tử Trường Không bên cạnh, lại là hơn một người.

Người này trên người mặc một bộ trưởng bào màu bạc, một con già giặn mực phát nhìn qua cực kỳ tinh thần, có được một tấm mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, môi khá dày, nhìn qua giống như là một vị cả người chánh khí trung nghĩa người, có điều cái kia một đôi con ngươi màu tím lại là đã nói cho Phu Dịch bọn người, hắn là Ma tộc!

“Huyết Ma Lang Vũ!”

Phu Dịch bọn người không nhìn được người này có thể, thế nhưng làm như Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương, mà là trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương, làm sao có khả năng không nhìn được người này, hai người thấy rõ người này tướng mạo sau khi, nhất thời

kinh hãi không thôi, tröm miệng một lời nói.

Thái Tử Trưởng Không thấy mọi người, khẽ mỉm cười nói: “Vốn thái tử đã nói, nếu là hôm nay cho các ngươi chạy thoát liền đem trên gáy đầu người đưa cho các ngươi làm cái bô.”

Kim Mao Sư vương cười lạnh một tiếng nói, “ngươi cái này cái bô mặc dù có chút buồn nôn, thế nhưng ban cho người làm sử dụng còn là vô cùng tốt, ngươi đã thành tâm đưa tiễn, bản vương cũng chỉ có thể thu nhận.”

Kim Mao Sư vương ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong ánh mắt lại là như gặp đại địch vẻ mặt, vừa nói chuyện, một bên khác tay phải thành chộp hình đi phía trước một trảo, trong tay liền hơn một thanh năm thước trường đao, đao này thân đao tính chất làm vạn năm Huyền Băng, sáng long lanh trong suốt, khí lạnh bức người.

Đao ngón tay hai gã Ma tôn, kim Mao Sư vương khí thế tùy theo nhảy lên tới đỉnh điểm, cả người đứng ở nơi đó phảng phất một vị đỉnh thiên lập địa ma thần bình thường, khiến người ta không hiểu sinh ra một loại cung bái cảm giác.

Thư sinh áo trắng đồng dạng là một bộ như gặp đại địch đáng dấp, chỉ thấy đem chu thiên Phất Trần cầm ở trong tay, chân phải về phía trước hứ điểm nửa bước, đồng dạng bày ra một bộ hình thái chiến đấu, mặc dù đang trên khí thế so với kim Mao Sư vương rơi xuống một thành, thế nhưng dù vậy, cũng tuyệt đối là Phu Dịch bọn người hít khói tồn tại.

Hai vị yêu vương lộ ra khí thế như vậy, Thần Lộ các loại tứ nữ nhất thời như là ăn thuốc an thần bình thường tin tưởng tràn đầy.

Nhưng không nghĩ, đối diện Huyết Ma Lang Vũ lại là đầy mặt vẻ khinh bỉ, tràn đầy khinh thường nói: “Rác rưởi!”

Thế nhưng kim Mao Sư vương lại cũng không có cùng với tranh đua miệng lưỡi, bởi vì hắn biết, Huyết Ma Lang Vũ vốn là cao ngạo khí ngạo đồ đệ, đặc

biệt là ở ba mươi năm trước đột phá tu hành bình kinh, một lần trở thành chân ma cảnh (tương đương với kim tiên cảnh) sau đó, càng ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì.

Cho nên Huyết Ma lang lông chim ngông cuồng đích thật là có ấy ngông cuồng vốn liếng, đều không phải là chỉ là ngoài miệng nói một chút mà thôi.

Đúng lúc này, Phu Dịch trong tai đột nhiên truyền đến thư sinh áo trắng truyền âm: “Các ngươi trốn Thần Nông trong đinh, dùng chuyện bất trắc lặp đi lặp lại bảy lần làm tin tức, chưa tìm được ám hiệu trước khi, tuyệt đối không muốn đi ra.”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, cho đến lúc này hắn mới nhớ, lúc trước Lý Lăng Phong từng nói qua, Ma tộc ngoại trừ Ma tôn hoa rụng ở ngoài, này Huyết Ma Lang Vũ cùng một người khác tên là kêu tương quân đồng dạng là tương đương với nhân tộc kim tiên cảnh thực lực, kể từ đó, trốn vào Thần Nông trong đinh, đích thật là bọn họ trước mắt duy nhất có thể sống sót biện pháp.

Phu Dịch không dám chần chờ, liền vội vàng đem Thần Nông đinh lấy ra, nhưng không nghĩ còn chưa chờ hắn cùng Thần Lộ bọn người giải thích, liền nghe đến Thái Tử Trường Không đột nhiên hét lớn một tiếng nói: “Lang Vũ tiền bối, mau đem cái kia đinh đoạt được!”

Huyết Ma sáng lông chim mặc dù không rõ ý nghĩa,

Thế nhưng Thái Tử Trường Không thân phận cao quý, không cho hắn ngờ, nếu không hắn cũng sẽ không lao sư động chúng, tự mình đi tới Hoa Sơn phối hợp hành động của hắn.

Cho nên, Huyết Ma Lang Vũ không chần chờ, thân hình chỉ gian loáng một cái, liền biến thành một đạo huyết ảnh trực tiếp lướt qua hai vị yêu vương, tiếp theo Phu Dịch bọn người chỉ cảm thấy hoa mắt, Thần Nông đinh liền đã biến mất không còn tăm hơi, lại nhìn thời gian, Huyết Ma Lang Vũ đã lập lại với vốn đứng thẳng địa phương, phảng phất căn bản cũng không có động tới.

Có điều lúc này trước người của hắn, lại là hơn một vị cỗ điển bàn tay lớn hai lỗ tai đỉnh ba chân, chính là ở Phu Dịch trước mặt biến mất không còn tăm hơi Thần Nông đỉnh.

Phu Dịch nhìn một màn trước mắt này, nhất thời mồ hôi lạnh hàng ngũ, hối hận lúc trước không có kiên trì để Thần Lộ các loại tứ nữ giấu ở trong đỉnh, lúc này muốn lại vào đỉnh, cũng đã là nói chuyện viển vông.

Thế nhưng, lúc này hai vị yêu vương so với Phu Dịch càng thêm kinh hãi, bởi vì hai người bọn họ ở toàn bộ tinh thần đề phòng bên dưới, lại căn bản không có thấy rõ Huyết Ma Lang Vũ động tác, nếu như vừa mới không phải đoạt đỉnh mà là giết người nói, hai người bọn họ bây giờ đã là đầu một nơi thân một nẻo, hai người không thấy phía sau lưng lạnh cả người, mồ hôi lạnh đã là ẩm ướt hết vạt áo.

“Thái tử điện hạ, đỉnh kia có cái gì chỗ huyền diệu gì?” Huyết Ma Lang Vũ căn bản không có đưa bọn họ những người này đặt ở trong mắt, cứ như vậy tùy tiện đem Thần Nông đỉnh đặt trên người, không chút nào sợ bọn họ cướp đoạt, trực tiếp hướng về Thái Tử Trưởng Không tìm hỏi.

Thái Tử Trưởng Không lắc lắc đầu nói: “Bốn cung cũng không biết này là vật gì, thế nhưng thiếu niên kia lúc trước dùng hắn liên tục đốt cơ quan thánh thú công kích, cho nên đỉnh kia tuyệt đối không phải bình thường.”

“Hả…… chẳng lẽ là già Thánh Tôn nhắc tới Thần Nông đỉnh?”

Huyết Ma Lang Vũ coi là thật kiến thức rộng rãi, chỉ dựa vào ấy phòng ngự vô song điểm này, liền suy đoán ra đỉnh này duyên đầu.

Thái Tử Trưởng Không lắc lắc đầu nói: “Cái này Bốn cung cũng không Thái Thanh sở, nếu không, hỏi bọn họ một chút?”

Huyết Ma Lang Vũ cười cười nói: “Cái này ngược lại là biện pháp tốt.”

Dứt lời, trực tiếp quay đầu đối với Phu Dịch nói: “Này, cái kia mặc áo lam uống tiểu tử, ngươi đinh kia có lý lẽ gì, có phải là trong truyền thuyết Thần Nông đinh?”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, không biết nên trả lời như thế nào.

“Ồ?”

Thấy Huyết Ma của Phu Dịch Lang Vũ đột nhiên phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ có tiếng, lập tức cẩn thận hướng về Phu Dịch trên người luôn mãi đánh giá.

“Tiểu tử này giống như ở nơi nào gặp qua.....”

Huyết Ma Lang Vũ sờ lên cằm, lầm bầm lầu bầu một tiếng.

Lời vừa nói ra, Phu Dịch bên này người đều là cả kinh, đặc biệt là Phu Dịch càng như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, bởi vì hắn có thể bảo đảm, hắn là lần đầu tiên gặp này Huyết Ma Lang Vũ, cho nên, Huyết Ma Lang Vũ nên cũng là lần đầu tiên thấy hắn mới là, làm sao có khả năng nói thấy qua hắn.

“Đúng rồi!”

Huyết Ma Lang Vũ Tử Đồng sáng ngời, lập tức mừng lớn nói: “Ngươi chính là ngày đó đánh cắp Thổ Linh Châu tiểu tử kia!”

Dứt lời, tay phải hư thăm, Phu Dịch chỉ cảm thấy cổ căng thẳng, nhất thời có loại đến không hơn khí cảm giác, thế nhưng còn chưa chờ hắn phản ứng lại, liền cảm thấy được thân thể nhẹ bỗng, lại nhìn lên, cũng đã ở Huyết Ma Lang Vũ trước người không đủ một thước.

Đúng lúc này, Huyết Ma Lang Vũ tay trái một chiêu, hư không bên trong đột nhiên đột nhiên xuất hiện một quyển cuộn tranh, mà cái kia trên họa trực rõ ràng là Phu Dịch bức họa.

“Thật đúng là ngươi! Thực sự là lang thang nát guốc tìm không gặp, chiếm được tất cả không uổng công!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 441: May Mắn Chạy Trốn

Huyết Ma Lang Vũ tùy theo mùng rỡ, khóe miệng phía bên phải từ từ giương lên, cười lạnh một tiếng nói: “Tiểu tử, giao ra Thổ Linh Châu, bản tọa lưu ngươi toàn thây!”

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, mặc cho hắn óc nhanh chóng chuyển động, thủy chung không nghĩ ra này Huyết Ma Lang Vũ là làm sao mà biết hắn mang theo Thổ Linh Châu.

Thế nhưng bên cạnh Thái Tử Trường Không sắc mặt lại là biến đổi, hôm nay ngăn chặn quần áo trắng Thần Vương cùng kim mao Sư vương việc vốn là Ma tôn truyền ý, thế nhưng cái mệnh lệnh này cũng không phải là mệnh lệnh bắt buộc, cho nên nếu là hai người coi là thật khả năng chạy trốn nhất tuyển thiên hẻm núi hổ bẫy, đuổi cùng không truy tìm thực đối với hắn mà nói dĩ nhiên không trọng yếu, dù sao hai người coi là thật khả năng thông qua nhất tuyển thiên hẻm núi lúc, tất cũng bị thương nặng, coi như chạy về Thanh Khâu Sơn, nhưng cũng đã là nỏ mạnh hết đà, không lật nổi gió to sóng lớn gì.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Phu Dịch đột nhiên lấy ra Thổ Linh Châu lúc, lại là cái biến chủ ý, bởi vì Thổ Linh Châu dính đến Ma tộc một bày ra hồi lâu kế hoạch, cho nên Thổ Linh Châu hắn là nhất định phải có, lúc này mới có lúc trước câu kia nếu là làm cho bọn họ chạy trốn, hắn liền tựa đầu đưa cho bọn họ làm cái bô lời nói hùng hồn.

Nhưng không nghĩ, vốn để không có sơ hở nào mới mời tới đệ nhất Ma soái Huyết Ma Lang Vũ, ai biết Huyết Ma Lang Vũ lại cũng biết người này người mang Thổ Linh Châu, nhất thời mặt mũi tối sầm, chỉ là hắn mặc dù là cao quý Ma tộc thái tử, nhưng cũng không tiện nói gì, chỉ phải đập vỡ răng hướng về

nuốt vào bụng.

“Làm sao? Người cho rằng người không nói lời nào, bản tọa thì không lấy được Thổ Linh Châu sao?”

Huyết Ma Lang Vũ cười lạnh một tiếng, một đôi mắt tím không dứt hướng về Phu Dịch thân thể trên dưới đánh giá.

“Là nơi đây gì?”

Huyết Ma Lang Vũ đưa tay thăm dò vào Phu Dịch trong lòng một trận tìm tội, lại là không hề có thứ gì.

“Nhất định là nơi đây!”

Dứt lời, Huyết Ma Lang Vũ dán mắt vào Phu Dịch tay phải nơi, Phu Dịch Càn Khôn Giới vừa lúc ở ngón trỏ tay phải, trong lòng nhất thời hoảng hốt, vội vàng né tránh.

Chỉ tiếc, Phu Dịch rốt cuộc còn là chưa va chạm nhiều, Huyết Ma Lang Vũ kỳ thực cũng không biết Thổ Linh Châu giấu ở nơi nào, lúc trước thăm dò vào trong lồng ngực của hắn tìm tội, chính là muốn cho hắn khẩn trương, sau đó một ánh mắt, Phu Dịch theo bản năng động tác liền bán rẻ Thổ Linh Châu ẩn giấu chỗ.

Huyết Ma Lang Vũ cười ha ha một tiếng, tay phải thành chộp hình trực tiếp hướng về Phu Dịch tay phải chộp tới.

Phu Dịch chỉ cảm thấy hoa mắt, Huyết Ma Lang Vũ trong tay liền hơn một vật, thế nhưng khi hắn thấy rõ vật ấy thời gian, lại là âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai Huyết Ma Lang Vũ là sai đem Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay làm thành chiếc nhẫn chứa đồ loại hình pháp bảo, lúc này chộp vào trong tay hắn, chính là Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay.

“Linh khí mênh mông, không phải tầm thường, không ngờ rằng người tiểu tử

này lại khả năng có như vậy đẳng cấp cao giới tử pháp bảo.”

Huyết Ma Lang Vũ lạnh lùng chế giễu một tiếng, lập tức đem Phu Dịch ném qua một bên một cái.

“Keng!”

Nhắc tới cũng khéo léo, Phu Dịch vừa vặn đánh vào Thần Nông trên đỉnh, trong lòng không khỏi vui vẻ, liền vội vàng đem Thần Nông đỉnh hướng về Càn Khôn Giới vừa thu lại, liền hướng tới hai vị Thần Vương chạy đi.

Hai vị Thần Vương phản ứng cũng không chậm, ngay ở Phu Dịch thân thể khua Thần Nông đỉnh lúc đã ra tay, chỉ thấy kim mao Sư vương nhảy lên một cái, tay nâng trường đao ra sức vừa bỗ, liền có một đạo sắc bén vô cùng đao khí liền nǎm ngang ở Phu Dịch cùng Huyết Ma Lang Vũ trong lúc đó.

Cùng lúc đó, thư sinh áo trắng trong tay chu thiên Phật Trần hóa thành ngàn tia vạn tuyến, trực tiếp đem Phu Dịch một quyển, liền vung ra phía sau, đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Nhanh vào đỉnh!”

Phu Dịch không dám thất禮, vội vàng lại đem Thần Nông đỉnh lấy ra và đem nắp đỉnh mở ra, Thần Lộ các loại tử nữ cùng hắn đồng thời thi triển ấm trời thuật chui vào trong đỉnh.

Chuỗi này hành vi làm liền một mạch, gần như không đến một hơi công phu, giữa trường liền chỉ còn lại có hai vị Thần Vương cùng phía sau Thần Nông đỉnh.

“Đi!”

Kim mao Sư vương lực lớn vô cùng,

Tâm thường mẩy vạn cân Thần Nông đỉnh đối với hắn tới nói bất quá là chuyện thường như cơm bữa, chỉ thấy ấy tay phải quơ tới, liền đem Thần Nông đỉnh nâng ở trong tay, thân thể vọt giữa không trung sau khi, tay phải trường đao

lại vừa bỗ, một đạo hình bán nguyệt đao khí trực tiếp hướng về Huyết Ma Lang Vũ bỗ tới.

Thư sinh áo trắng cũng là không chậm, chỉ thấy ấy tay trái nắm 1 Tiên quyết, trong miệng nói lâm bẩm, ngay ở kim mao Sư vương đao khí vỡ ra thời gian, một luồng mạnh mẽ âm phong bỗng dừng bay lên, trực tiếp đem hai người cuốn tại trong đó, phía bên phải nhanh chóng bỏ chạy, chính là cùng tiên pháp “cát bay đá chạy” đồng xuất 1 vết bánh xe Yêu tộc vô thượng yêu pháp “gió lạnh rít gào”.

Huyết Ma Lang Vũ nhìn trước mắt bá đạo này vô cùng đao khí cười khẩy nói: “Hạt gạo ánh sáng!”

Dứt lời, tay trái nhẹ nhàng nâng lên, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một đoàn sát khí, chỉ một cái chớp mắt công phu, liền biến thành một đoàn nồng nặc vô cùng hắc khí đem hai người cùng phía sau một đám Ma Bình phủ kín, kim mao Sư vương toàn lực vừa bỗ đao khí bỗ vào này đoàn hắc khí trên, giống như đá chìm đáy biển bình thường, lập tức biến mất không thấy hình bóng.

Mắt thấy hai vị yêu vương bỏ chạy, Thái Tử Trưởng Không không khỏi nóng lòng nói: “Huyết Ma nguyên soái!”

Nhưng không nghĩ, Huyết Ma Lang Vũ lại là không nhanh không chậm nói: “Thái tử chớ vội, nơi này chính là bọn họ quay lại đường phải đi qua cửa Thanh Khâu Sơn, chúng ta chỉ cần canh giữ ở nơi đây, liền có thể ôm cây đợi thỏ, vì sao phải lãng phí sức lực đuổi theo bọn họ?”

Thái Tử Trưởng Không nhất thời tức giận đến giận sôi lên, muốn chính mình truy đuổi, thế nhưng khổ nỗi ngàn năm trước bị rồng lửa chân nhân gây thương tích, bây giờ mặc dù chỉ có ma anh cảnh cảnh giới, lại đã mất tương ứng thực lực, nếu như mạnh mẽ thi triển tu vi, liền có thể dẫn đến khí huyết chảy ngược, tẩu hỏa nhập ma, cho nên đây nếu là coi là thật truy đuổi đi lên, chẳng biết ai thắng ai còn coi là thật không nhất định.

Thế nhưng Huyết Ma Lang Vũ chính là kiêu ngạo người, đã nói rồi không đuổi, thì chắc chắn sẽ không đuổi, trừ phi Ma tôn tự thân tới, nếu không chỉ dựa vào mặt mũi của hắn còn rất xa không đủ để vị này tự xưng là “nhất ngôn cửu đỉnh” nguyên soái thay đổi chủ ý.

Huyết Ma Lang Vũ kỳ thực cũng không phải không muốn bắt Thanh Khâu Sơn hai vị này yêu vương trên gáy đầu người, chỉ là bây giờ đối với hắn mà nói Thổ Linh Châu càng trọng yếu hơn, bởi vì Thổ Linh Châu được mất, quan hệ tới Ma tộc ngày sau nhất thống Thần Châu đại địa tiến trình, để Thổ Linh Châu, Ma tộc hoang phế ròng rã năm trăm năm mới bồi dưỡng ra đến.

Hôm nay mất mà lại được, Huyết Ma Lang Vũ lúc này tâm tình sớm tâm hỉ như điên, nếu không phải bận tâm bộ mặt, sợ ở Thái Tử Trường Không một đám thuộc hạ trước mặt thất thố, đã sớm lòng múa đậm chân đầy đất nhảy loạn, nơi nào còn nhớ được đuổi theo cái kia hai cái ở trong mắt hắn, căn bản không đáng nhắc tới phế vật.

Cho nên, Huyết Ma Lang Vũ đi đáp lại Thái Tử Trường Không câu nói kia, đã cho đủ hắn mặt mũi, đợi cho dứt tiếng sau khi, lập tức xoay người hướng về Hoa Sơn bỏ chạy, chuẩn bị cẩn thận nghiên cứu như thế nào đem Thổ Linh Châu từ nơi này Hoa Kỳ Lân bao cổ tay bên trong lấy ra.

Thấy Huyết Ma Lang Vũ hóa thành một đạo huyết ảnh bỏ chạy, Thái Tử Trường Không tức bực giật chân, thế nhưng nhưng không thể làm gì, chỉ phải mặt tối sầm lại đối với phía sau một đám Ma Bin quát lớn nói: “Bắt đầu từ bây giờ đánh bóng mắt chó của các ngươi, nếu là bị bọn họ chạy, Bổn cung định đem bọn ngươi phần vụn thi thể vạn đoạn!”

Một đám Ma Bin nào dám sờ rủi ro của Thái Tử Trường Không, vội vàng nửa quỳ trên mặt đất, hô to một tiếng nói: “Thái tử yên tâm, từ giờ trở đi, chúng ta bảo đảm nơi này liền một con ruồi trùng đều không buông tha.”

“Hừ!”

Thái Tử Trưởng Không hừ lạnh một tiếng, lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Phu Dịch bọn người đuổi theo, mặc dù cho dù là đuổi theo cũng không thể có thể đem những người này bắt, thế nhưng dù sao cũng tốt hơn ôm cây đợi thỏ gượng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 442: Hỏa Kỳ Lân Thức Tỉnh

Huyết Ma Lang Vũ mang theo Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay một đường bay trốn đến Hoa Sơn đỉnh núi thời gian vừa mới hạ xuống thân hình.

Tới đây, chỉ có một nguyên nhân, chính là Ma tộc không sửa nguyên thần, không thể theo pháp bảo chứa đồ trung tướng ở chỗ gì đó lấy ra, cho nên cần phải mượn tu sĩ nhân tộc đến giúp hắn lấy ra Thổ Linh Châu.

Hoa Sơn vốn là thời đại mạt pháp tiếng tăm lừng lẫy “mây tím phái” hết thảy, thế nhưng mây tím phái lại với lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến thời gian toàn bộ hy sinh, sau khi, liền bị thần phục với Ma tộc đối thủ một mất một còn “độ sinh điện” chiếm cứ.

Độ sinh điện chưởng môn Mã Lương, tự xưng “hiền lương thượng sư”, thế nhân thường gọi bằng “vô lương đạo nhân”, lúc này đang xếp bằng ở bên trong cung điện thần du Thái Hư, đột cảm giác tâm huyết dâng trào, đang suy nghĩ phát sinh chuyện gì thời gian, đã thấy một đạo huyết ảnh xuất hiện ở tại trước người.

Vô lương đạo nhân đang muôn nỗi giận, thế nhưng khi hắn thấy rõ người tới lại là Ma tộc thập đại nguyên soái người số một Huyết Ma Lang Vũ thời gian, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, vội vàng thu đầu gối quỳ lạy nói: “Mã Lương thấy qua Huyết Ma đại nhân.”

“Đứng lên đi!” Huyết Ma Lang Vũ nóng lòng Thổ Linh Châu, nơi nào để ý này lẽ nghi phiền phức, trực tiếp tiếp Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay ném đến vô lương đạo nhân trước mặt, không ngần ngại nói: “Mau đem này trong không gian chứa đồ gì đó lấy ra.”

“Vâng.....”

Vô lương đạo nhân nào dám thất lễ, liền vội vàng đem Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay cầm trong tay, ý thức tùy theo hơi động, liền hướng về bao cổ tay bên trong tìm kiếm.

Vô lương đạo nhân làm sao biết, Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay cũng không là cái gì pháp bảo chứa đồ, mà là Thái Cổ dị thú Hỏa Kỳ Lân biến thành, khi hắn ý thức thăm dò vào “pháp bảo” sau khi, cũng không có nhìn thấy có bất kỳ không gian chứa đồ, ngược lại nhìn thấy một đôi hung mãnh vô cùng con mắt.

Vô lương đạo nhân nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, vội vàng muốn đem ý thức thu hồi, nhưng vẫn là chậm một bước, chỉ thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một tấm cái miệng lớn như chậu máu, bay thẳng đến ý thức của hắn nuốt chửng mà đến.

“A!.....”

Cũng may, rốt cuộc còn là hắn nhanh hơn một bước, ý thức cũng không có bị Hỏa Kỳ Lân nuốt chửng, nếu coi là thật bị ấy nuốt chửng ý thức, vậy chờ đợi hắn liền chỉ có một loại tình huống - - xác chết di động.

Vô lương đạo nhân hú lên quái dị, lập tức đem Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay tung.

Huyết Ma Lang Vũ thấy vậy không khỏi nhướng mày, giận dữ nói: “Ngươi muốn chết phải không?”

Vô lương đạo nhân nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, vội vàng ngã quỵ trên đất, run lập cập nói: “Hồi bẩm..... Huyết Ma đại nhân..... vật ấy đều không phải là..... pháp bảo chứa đồ.....”

“Hỗn trưởng!”

Huyết Ma Lang Vũ cực kỳ tự tin, căn bản không muốn là phán đoán của chính mình sai lầm, lập tức nổi giận nói: “Bản tọa xác nhận vật ấy là pháp bảo

chứa đồ không thể nghi ngờ, hắn là người nghĩ nuốt riêng bản tọa pháp vật?"

Vô lương đạo nhân không dám chống đối, chỉ phải nhắm mắt nói: "Hay là nhỏ học nghệ không tinh....."

Huyết Ma Lang Vũ lập tức cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi đã liền bực này việc nhỏ cũng làm không dứt, cái kia cũng không có sống sót cần thiết."

Dứt lời, tay phải giương lên, liền muốn lấy tính mạng.

Vô lương đạo nhân hoảng hốt, vội vàng nức nở nói: "Đại nhân tha mạng, chưa đựng tiểu nhân thử một lần nữa."

Huyết Ma Lang Vũ khóe miệng uốn cong, cười lạnh một tiếng nói: "Nhân tộc, thủy chung là thấp nhất kiêm chủng tộc!"

Có điều, cũng may Huyết Ma Lang Vũ không có lạnh lùng hạ sát thủ, vô lương đạo nhân xoa xoa trên đầu mồ hôi lạnh, liền vội vàng đem lúc trước tung đi Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay cầm trong tay, lại nhập định dùng ý thức điều tra.

Hỏa Kỳ Lân ở lần trước tiến hóa sau khi, liền vẫn ở vào trạng thái ngủ say, đến mức bị Huyết Ma Lang Vũ theo Phu Dịch cánh tay trái lấy đi đều hồn nhiên không biết, lần này vô lương đạo nhân dùng ý thức điều tra thời gian, ngơ ngác ngác Hỏa Kỳ Lân còn tưởng là là Phu Dịch ở quấy rầy hắn, cho nên giả vờ nuốt chửng hình dáng hù dọa cho hắn.

Nhưng không nghĩ, vừa mới vừa nhắm mắt lại, này đáng chết quấy rầy liền lại tới, Hỏa Kỳ Lân nhất thời vô cùng phẫn nộ, vốn định điên cuồng gào thét một tiếng kháng nghị, nhưng không nghĩ khi hắn mở hai mắt ra cẩn thận 1 nhìn, lại phát hiện quấy rầy đều không phải là của hắn Phu Dịch, mà là một người đáng dấp hèn mọn, một chút nhìn lại, liền biết là một tâm thuật bất chánh người.

Hỏa Kỳ Lân với Phu Dịch dù cho lại khó chịu, cũng chỉ có thể cưỡng chế trong lòng lửa giận, thế nhưng đối với người bên ngoài, nhưng không có tốt như

vậy tính khí, hơn nữa Kỳ Lân vốn là thiên địa chánh khí hóa thân mà thành, mắt thấy này tâm thuật bất chánh người, nơi nào sẽ bỏ qua.

Chỉ thấy Hỏa Kỳ Lân trực tiếp cái miệng lớn như chậu máu một tấm, liền hướng cái kia hèn mọn đạo nhân nhào tới.

Vô lương đạo nhân ở Huyết Ma Lang Vũ áp bức bên dưới không dám phản kháng, chỉ phải kiên trì cứng rắn, nhưng không nghĩ còn chưa chờ hắn sử dụng thủ đoạn, Hỏa Kỳ Lân liền biến thành một đạo vàng ròng ánh sáng chợt lóe lên, trực tiếp đem ý thức nuốt vào trong bụng.

“Grào!”

Thấy thế nào, chính là một tiếng vang vọng đất trời gào thét, Huyết Ma Lang Vũ không khỏi sững sốt, trợ mắt thấy vô lương đạo nhân trong tay Hỏa Kỳ Lân bao cổ tay theo này một tiếng tư rỗng tỏa ra một đạo chói mắt kim quang, sau đó kim quang một trận vặn vẹo, liền đã biến thành một con hoàn toàn do ánh lửa tạo thành ác thú.

“Ngươi là thứ gì!”

Cảm nhận được Hỏa Kỳ Lân khủng bố khí tức, Huyết Ma Lang Vũ nhất thời như gặp đại địch, cũng lại không dám khinh thường, liền vội vàng đem cao một trượng hai kích bắt bớ ở trong tay, chỉ vào Hỏa Kỳ Lân lớn tiếng nói.

Hỏa Kỳ Lân bèn Thái Cổ thời kỳ dị thú, cùng Thần Nông Đại Đế kề vai chiến đấu mấy ngàn năm, UU đọc sách w &# 119;w. u &# 117; &# 107;anshu. Co m &# 32; cho đến đem Ma tộc phong ấn sau khi, mới cùng Thần Nông đindh đồng thời ẩn vào Thần Nông Giá bên trong, lúc này một chút nhìn ra đối diện đứng thăng người lại là Ma tộc.

Yên lặng mấy ngàn năm trước chiến ý lập tức bị nhen lửa, khí thế của Hỏa Kỳ Lân tùy theo tăng vọt, kề cả thân thể bám vào cái kia một tầng vàng ròng nhị sắc ánh lửa, đều không dứt tỏa ra “xoẹt xoẹt” nổ tung có tiếng, trong lúc nhất

thời, lại cũng Huyết Ma Lang Vũ chân ma cảnh khí thế không phân cao thấp.

Chỉ tiếc Huyết Ma Lang Vũ đều không phải là Thái Cổ thời gian Ma tộc, cũng tự nhiên không biết này chỉ chuyên ăn Ma tộc máu thịt mảnh thú đáng sợ dưỡng nào, nếu không hăn bây giờ trước tiên liền nén chạy trốn, mà không phải lựa chọn lưu lại cùng với đối chiến.

Có điều, Huyết Ma Lang Vũ đáng được ăn mừng chính là, Hỏa Kỳ Lân ở tuổi thọ đem khô thời gian, vay mượn Phu Dịch trong lòng đoàn kia ngọn lửa nhỏ sống lại, giành lấy cuộc sống mới Hỏa Kỳ Lân sức chiến đấu cùng đều không phải là Thái Cổ thời gian như vậy cường hẵn, nếu không không ra 10 cái hô hấp, hăn liền sẽ trở thành Hỏa Kỳ Lân trong bụng đồ ăn.

“Grào!”

Làm Hỏa Kỳ Lân chiến ý tăng vọt đến mức tận cùng thời gian, đột nhiên bùng phát đến một tiếng lay trời chấn địa rống to, quanh thân vàng ròng thẫn diễm đột nhiên bùng nổ ra trước đó chưa từng có ánh sáng, cả tòa “mây tím điện” lập tức liền đạo này quang diễm nuốt chửng, tính cả vô lương đạo nhân thân thể cùng nhau hóa thành tro tàn.

Huyết Ma Lang Vũ phản ứng cũng không chậm, ngay ở “mây tím điện” bị thiêu huỷ trong nháy mắt đó, thân hình lập tức hóa thành một đạo huyết ảnh lui ra thân điện ở ngoài.

“Grào!”

Nhưng mà, còn chưa các loại Huyết Ma Lang Vũ phản ứng lại, Hỏa Kỳ Lân lại phát sinh gầm lên giận dữ, hóa thành một đạo vàng ròng ánh sáng hướng về ấy đánh tới.

Huyết Ma Lang Vũ và không biết uy lực của nó sâu cạn, vội vàng dùng trong tay trường kích một chiếc, lập tức nhận sự giúp đỡ xông lên tư thế né tránh Hỏa Kỳ Lân này bổ một cái.

“Ồ?”

Thế nhưng, đúng lúc này, Huyết Ma Lang Vũ đột nhiên phát hiện trong tay trường kích trên bám vào một tầng lóng lánh vàng ròng nhí sắc ánh lửa, ngọn lửa này chẳng những không có tắt dấu hiệu, ngược lại bùng nổ.

(= dễ xem tiểu thuyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 443: Hỏa Kỳ Lân Chiến Huyết Ma

Huyết Ma Lang Vũ hoảng hốt, vội vàng phun ra một hơi sát khí với trườnг kích báng kích bên trên, lúc này mới nhìn thấy cái kia vàng ròng diễm manh mỗi yếu đi, thế nhưng vẫn như cũ còn ở khế mà không đành lòng nhảy lên, mãi đến tận lại một hơi sát khí phun ra, mới rốt cục tắt.

Vàng ròng diễm vừa mới tắt, một đạo vàng ròng ánh sáng liền lại nhào tới trước mặt, mà đạo này vàng ròng ánh sáng, tự nhiên là Hỏa Kỳ Lân.

Huyết Ma Lang Vũ sắc mặt ngưng trọng, lần đầu giao chiến thời gian, hắn đã đại khái phán đoán ra này con ác thú thực lực, ngoại trừ trên người ánh lửa có chút kỳ lạ ở ngoài, thực lực lại là xa ở dưới hắn, thế nhưng nếu coi là thật cùng với chiến đấu, này kỳ lạ ánh lửa tất nhiên sẽ làm hắn vô cùng chật vật.

Huyết Ma Lang Vũ thân phận tôn quý bực nào, cùng như vậy linh trí chưa mở ác thú đại chiến vốn là đã tự hạ thân phận, nếu là toàn thắng cũng là thối, nếu như coi là thật chịu đựng ít ỏi đau đớn nói, truyền đi chẳng lẽ không phải khiến người ta cười đến rụng răng?

Cho nên, trận chiến đấu này vô luận thắng bại đối với hắn mà nói đều là sỉ nhục, nghĩ đến đây, Huyết Ma Lang Vũ lúc này được sinh ý lui, trong tay trườnг kích lại chặn lại, lập tức hóa thành một đạo huyết ảnh trốn đi thật xa.

Thế nhưng, Hỏa Kỳ Lân cùng Ma tộc chiến đấu mấy ngàn năm, đối với Ma tộc cừu hận sớm thâm căn cố đế, thậm chí có thể nói đã thành bản năng.

Trước mắt Huyết Ma Lang Vũ bỏ chạy, Hỏa Kỳ Lân nhất thời giận dữ, bốn vó chợt giẫm một cái, thân hình lập tức hóa thành một đạo vàng ròng thần quang

hướng huyết ảnh bỏ chạy phương hướng đuổi theo.

“Tử Hà Điện” đỗ nát trong nháy mắt đó ánh lửa nổi lên bốn phía, sớm đã kinh động “độ sinh điện” môn nhân, đáng tiếc đợi bọn hắn chạy tới thời gian, hùng vĩ uy nghiêm Tử Hà Điện sớm trở nên một vùng phế tích, chỉ có hai đạo mát mắt độn quang chạy như bay.

“Đó là vật gì?”

“Không biết là?”

“Chưởng môn?”

“Không biết là?”

“Lo lắng làm gì? Mau mau tìm?”

“Vâng vâng.....”

Huyết Ma Lang Vũ cùng Hỏa Kỳ Lân mỗi một hóa độn quang đi xa, chỉ để lại một đám không rõ vì sao độ sinh cửa điện người, như là con ruồi không đầu bình thường tìm kiếm sớm hóa thành tro tàn “vô lương đạo nhân”.

“Đáng chết!”

Huyết Ma Lang Vũ cảm giác được phía sau truyền đến một luồng nóng cháy cảm giác, vội vàng quay đầu nhìn lại, khi hắn nhìn thấy này cỗ nóng cháy cảm giác lại là đến từ đầu kia linh trí tương lai ác thú thời gian, nhất thời tức giận giận sôi lên, lập tức chửi rủa một tiếng, quanh thân sát khí điên cuồng vận chuyển, huyết ảnh tốc độ lập tức tăng lên gấp hai không tới, như là chớp mắt bình thường xông về phía trước, ý đồ bỏ rơi này con khi hắn cho rằng dưới kiềm vô cùng ác thú.

Hỏa Kỳ Lân mắt thấy này Ma tộc một lòng một dạ muốn chạy, cũng là tức giận không thôi, hai con lỗ mũi chợt phun ra hai đạo ánh lửa, hóa thành hai đạo

như là dải lụa như cầu vồng, bay thẳng đến Huyết Ma Lang Vũ cuồn tới.

Huyết ảnh thần tốc giống như đất đèn ánh lửa, thế nhưng hai đạo ánh lửa lại là càng nhanh hơn, chỉ là nháy mắt mắng công phu, liền đuối theo phía trước huyết ảnh.

Huyết Ma Lang Vũ nhân vật cõi nào, vốn bởi vì tự tin thân phận không muốn đánh với Hỏa Kỳ Lân một trận, thế nhưng này con linh trí chưa mở ác thú lại điếc không sợ súng quyết tâm muốn cùng hắn làm khó dễ, này một chạy một đuổi ngược lại chính mình thành chó nhà có tang, Huyết Ma Lang Vũ lúc này tâm tình có thể tưởng tượng được.

Huyết Ma Lang Vũ lập tức bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, rốt cục không muốn bận tâm thân phận, trực tiếp xoay người cầm trong tay trường kích một cái quét ngang, chỉ thấy một đạo hình bán nguyệt sát khí theo đầu kích bắn ra, trực tiếp đem cái kia hai đạo ánh lửa nuốt chửng.

“Súc sanh! Hôm nay nhất định chém ngươi đâu chó!”

Dứt lời, cầm trong tay trường kích hướng về Hỏa Kỳ Lân đánh tới.

Huyết Ma Lang Vũ làm sao biết này, vốn chỉ là trong lúc vô tình thuận miệng 1 mắng mỏ, nhưng không nghĩ lại phạm vào vảy ngược của Hỏa Kỳ Lân

Hỏa Kỳ Lân bản thể vốn chính là một con hình như chó lớn, đầu sinh sừng hươu dáng dấp, cho nên ở Thái Cổ thời gian, thì thường xuyên bị người ngộ nhận là chó lớn.

Thế nhưng Hỏa Kỳ Lân tự nhận làm cao cao tại thượng thánh thú, há có thể cùng thấp kiểm cẩu vơ đũa cả nắm?

Cho nên cái này “Cẩu” chữ, liền trở thành Hỏa Kỳ Lân lớn nhất cẩm kỵ!

Bởi vì Hỏa Kỳ Lân cho rằng, đây là đối với hắn lớn nhất sỉ nhục!

Hỏa Kỳ Lân lúc này dữ tợn râu giương mắt, gào thét như sấm, đổi mặt hàn quang lẫm lẫm trường kích không tránh không né, bay thẳng đến Huyết Ma Lang Vũ đánh tới.

“Chết đi!”

Huyết Ma Lang Vũ quát to một tiếng, trường kích như là giao long xuất hải, nhắm thẳng vào Hỏa Kỳ Lân cái kia hai viên phẳng phất chuông đồng bình thường trợn mắt.

HỎA KỲ LÂN MẶC DÙ NỔI GIẬN, NHƯNG CŨNG KHÔNG NGỐC,

Đặc biệt là nó đã trải qua Thái Cổ thời gian mấy ngàn năm Tiên Ma đại chiến, ấy kinh nghiệm chiến đấu phong phú tuyệt đối khó có thể tưởng tượng.

Đáng tiếc, Huyết Ma Lang Vũ chính là nhân tài mới xuất hiện, đối với Hỏa Kỳ Lân ngu dốt dốt nát để hắn tưởng nhầm này con ác thú không nhìn được ấy chiến kích lợi, khoe miệng tùy theo uốn cong, cười khẩy nói: “Rốt cuộc là súc.....”

Ai biết, ngay ở trường kích đầu kích cái kia đao nhọn cùng HỎA KỲ LÂN chỉ kém không đủ nửa thước thời gian, Huyết Ma Lang Vũ chỉ cảm thấy hoa mắt, khi hắn lại nhìn tới HỎA KỲ LÂN thời gian, chính là một tấm cái miệng lớn như chậu máu trực tiếp hướng về ấy đầu lâu nuốt đến.

“ X!”

Huyết Ma Lang Vũ nhất thời cả kinh, liền vội vàng đem thân thể nửa bộ phận trên về phía sau vứt qua, trong tay chiến kích về phía sau vừa thu lại đồng thời ép một chút, trực tiếp dùng báng kích hướng về HỎA KỲ LÂN tấm kia cái miệng lớn như chậu máu kén chọn đi.

“Grào!”

HỎA KỲ LÂN kinh nghiệm chiến đấu cỡ nào phong phú, bực này mèo quào

công phu đối với nó tới nói quả thực không muốn quá thấp, ngay ở báng kích sắp sửa kén chọn bên trong nháy mắt đó của Hỏa Kỳ Lân, UU đọc sách w ww. uu kansh u. com chỉ thấy ấy hai móng trực tiếp về phía trước duỗi một cái, lại sử xuất nhân tộc trong truyền thuyết tiếng tăm lừng lẫy “tay không tiếp dao sắc”.

Thế nhưng này vẫn chưa xong, Hỏa Kỳ Lân lại trực tiếp dùng báng kích làm điểm tựa, một đôi móng sau trực tiếp về phía trước 1 đạp, tầng tầng đạp ở trên ngực của hắn, này động tác làm liền một mạch, mặc dù là Huyết Ma Lang Vũ như vậy tu vi, mãi đến tận cả người như là rời dây cung giàn bay ngược bước ra thời gian, này mới phản ứng được.

Này 1 đạp lực lớn vô cùng, Huyết Ma Lang Vũ chỉ cảm thấy ngực phảng phất gấp búa lớn đánh bình thường, trong lồng ngực khí huyết nhất thời như là dời sông lấp biển bình thường cực kỳ khó chịu.

“Phụp!”

Huyết Ma Lang Vũ mặc dù liều mạng áp chế, nhưng không nghĩ còn là áp chế không nổi, nơi cổ họng chỉ cảm thấy ngòn ngọt, liền có một đạo khói tím tùy theo phun ra.

“Đáng chết súc sanh!”

Bị một con linh trí chưa mở ác thú gây thương tích, đây đối với Huyết Ma Lang Vũ tuyệt đối là lớn lao sỉ nhục, nhất thời tức giận đến nỗi trận lôi đình, lúc trước tự cho là thanh cao trong nháy mắt này trực tiếp bị ấy ném đến lên chín tầng mây.

Ma tộc cũng là hiếu chiến chủng tộc, làm Huyết Ma Lang Vũ cuối cùng một tia lý trí bị tức giận hoàn toàn tiêu tán sau khi, rốt cục muốn hóa thân trở thành hình thái chiến đấu, cũng chính là Ma tộc chánh thức bản thể!

“Huây!”

Huyết Ma Lang Vũ gầm lên giận dữ, trên mặt lập tức hiện ra một bộ thống khổ vẻ mặt, già giặn tóc ngắn lại dùng mắt trắn có thể thấy tốc độ sinh trưởng, mãi đến tận tóc dài xõa vai đón gió bay lượn thời gian bút mới dừng lại.

Cùng lúc đó, đỉnh đầu tóc đen bên trong miến cưỡng chui ra một đôi về phía trước cong duỗi ra sừng, sừng sắc bén vô cùng, phảng phất hai thanh đao nhọn bình thường, khí lạnh bức người.

“Rắc! Rắc! Rắc!”

Vừa là từng tiếng kỳ quái vang lên giòn giã, Huyết Ma thân thể của Lang Vũ bắt đầu không dứt bành trướng, đôi khuỷu tay chõ lại bỗng dựng cung sinh ra hai cái đen kịt vô cùng, yêu di đến cực điểm gai xương, màu bạc trường bào trực tiếp bị gỗ lênh bắp thịt đỗ nát, hóa thành từng sợi từng sợi vải lập tức tung bay, lộ ra một thân như là rồng có sừng quay quanh, tràn đầy nổ tung cảm giác khủng bố bắp thịt!

(= dễ xem tiểu thuyết)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 444: Ma Tộc Mạnh Nhất 1 Loài

Hóa thân Thiên Ma Huyết Ma lang phảng phất một vị Thái Cổ ma thần bình thường đứng ở hư không bên trong, Ma sát chi khí từ 9 châu đại địa cuồn cuộn mà đến, này 1 vô thượng ma công, chính là trong truyền thuyết ma hóa thuật.

Thuật này, đáng sợ đến cực điểm, chính là Huyết Ma Lang Vũ bộ tộc tuyệt kỹ, bộ ma công này thành tựu Thái Cổ thời gian Ma tộc “mạnh nhất bộ tộc” uy danh, chỉ tiếc bọn họ không hiểu “cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rẽ” cái này thiên cổ chân lý, cho nên ở lần lượt trong chiến đấu lộ hết ra sự sắc bén, cuối cùng bị Thần Nông Đại Đế thiết kế chôn giết.

Chỉ tiếc, giết chết tộc này thời gian, vẫn còn lưu một cái cùn ở trong tã lót cá lọt lưới, đưa đến hôm nay Ma tộc lại tới Thần Châu ác mộng.

Này cá lọt lưới, chính là cha đẻ của Lang Vũ, làm Ma tộc hoa rụng trước khi Ma tôn, phong hổ ma phong ấn phá nát, chính là này Ma có lớn lao quan hệ.

Ngàn năm trước, tức Ma tộc xâm lấn trước, phong hổ ma phong ấn bởi vì Thái Cổ sau khi người, Yêu 2 loài nhiều năm liên tục chinh chiến, tìm gây nên thiên địa đại biến, linh khí tan rã, đã không đủ để chống đỡ phong hổ ma hao tổn, cho nên lúc này Thái Cổ thời gian lưu lại phong ấn lực lượng đã đạt được lịch sử thấp nhất.

Dẫn đến Thái Cổ Ma soái Phi Quân vỡ nát phong bước ra, dùng Ma tộc vô thượng đại pháp liên hệ tới đời trước Ma tôn, và hiểu ra tới Ma tộc tình trạng gần đây.

Hai người ở một phen bàn sau khi, lập tức đi trong ứng ngoài hợp phuơng

pháp, một lần đem phong hổ ma phong ấn kết giới đập vỡ.

Cũng may vỡ nát phong tới thời khắc mấu chốt nhất, Thần Nông Đại Đế hậu nhân Khương Thiếu Vân mạnh mẽ thi triển “Tiên thiên bát quái phong ma tiên quyết” một lần nữa phong ấn, đời trước Ma tôn cùng một đám Ma tộc cường giả chịu đựng phong ấn lực lượng cắn trả lực lượng bỏ mình, Ma soái Phi Quân càng bị Khương Thiếu Vân thi triển “liệt dương nghịch thiên quyết” đồng quy vu tận.

Thế nhưng, Ma tộc không cam lòng bị phong ấn, cho nên sau đó đem hết toàn lực phá hoại phong ấn, rốt cục ở ba mươi năm sau đập vỡ kết giới, thế nhưng Ma tộc tại đây ba mươi năm bên trong đồng dạng bởi vì phong ấn cắn trả lực lượng tổn thất nặng nề, chân ma cảnh chỉ còn hoa rụng mòn, ma anh cảnh chỉ có tăm thường mười cái, mặc dù là nuốt chửng cảnh, cũng mới bất quá tăm thường năm vạn.

Nói cách khác, Ma tộc lúc đó mặc dù được xưng trǎm vạn, kì thực chánh thức thực lực chỉ tương đương với lúc đó Thanh Khâu Sơn mà thôi, cho nên ngay từ đầu xâm lấn, gần như tính thăm dò công kích, đến tột cùng có thể hay không bắt Thần Châu đại địa, kể cả chính bọn họ đều không có tin tưởng.

Nhưng không nghĩ, vốn nêu muôn người như một ch้อง đở ngoại tộc thời gian, Thần Châu đại địa thế lực khắp nơi lại là lục đục với nhau, vô số chó săn nảy sinh, đặc biệt là cái kia phương tây đại giáo, lại sinh ra nhận sự giúp đỡ Ma tộc bức này như hổ như sói đại địch tiêu trừ dị ý nghĩ.

Lúc này mới làm cho Huyền Môn 36 đất lành, 7 12 động thiên lần lượt thất thủ, Chung Nam Sơn Toàn chân giáo, Vũ Đương núi chân vũ phái, Hoa Sơn Đan Hà tông các loại Huyền Môn đại phái cùng mấy bị diệt, mặc dù là Huyền Môn người cầm đầu Côn Lôn phái chưởng môn Huyền Thanh thượng nhân cùng Yêu tộc Thánh sơn Thanh Khâu đứng đầu rồng lửa chân nhân liên thủ, đều không thể đảo ngược Càn Khôn.

Khênh Ma liên minh triệt để tan vỡ, để cho ngày sau lưu lại ngọn lửa hi vọng,

rơi vào đường cùng chỉ phải lựa chọn đinh chiến.

Cùng lúc đó, Ma tộc cũng bởi vì chết thảm đau đớn, không thể không dừng lại chinh phạt bước chân tu dưỡng sinh lợi.

Trị giá này, lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến dùng khênh Ma liên minh thất bại chấm dứt, Thần Châu đại địa từ đó về sau từ Ma tộc nắm.

Có điều, phương tây đại giáo cùng với đại bộ phận tâm hoài quý thai chó săn cũng không rơi vào kết quả tốt, gần như mười năm, Ma tộc mới thấy đại cuộc đã định, lợi dụng “nước ấm nấu ếch” phương thức đi “tả ma giết lừa” cử chỉ, trực tiếp đem này tâm hoài quý thai chó săn cùng phương tây đại giáo bόp chết, cũng coi như là gián tiếp làm Tiên Ma đại chiến bên trong hy sinh những anh hùng báo thù.

Sau đó, Ma tộc vay mượn ma thạch khôi phục nhanh chóng thực lực, và chọn dùng từng bước từng bước xâm chiếm phương pháp đem này chưa thần phục thế lực 11 diệt trừ.

Cũng may trời không quên Thần Châu, cũng không biết ra sao nguyên do, thiên địa linh khí lại ở hơn 900 năm trước một ngày nào đó đột nhiên bắt đầu từ từ khôi phục, làm cho tu hành ngưỡng cửa càng ngày càng thấp, con đường tu hành càng ngày càng băng phẳng.

Đặc biệt là mười năm này gian, Huyền Môn hơn nữa Thanh Khâu Sơn, đột phá đến Thiên Cảnh tu sĩ số lượng lại vượt qua mười con số, cái này ở trước đây là tuyệt đối không dám tưởng tượng tốc độ kinh khủng.

Cho nên theo linh khí bắt đầu khôi phục bắt đầu từ ngày đó, thời đại này được gọi là sau tu tiên thời đại.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương đều là trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến người may mắn còn sống sót, bọn họ từng trải qua Huyết Ma đáng sợ của Lang Vũ, cho nên hôm nay bị Huyết Ma Lang Vũ chặn đường sau khi, ý

nghĩ đầu tiên của bọn họ chính là chạy trốn.

Cũng may Huyết Ma Lang Vũ thái quá ngông cuồng, còn coi là thật cho bọn hắn thoát thân cơ hội.

Nếu không, trừ phi Huyền Thanh thương nhân hoặc là Vệ Tử Dạ một người trong đó tự thân tới, bằng không, bọn họ chắc chắn phải chết.

Cho nên, nếu là hai người bọn họ nhìn thấy Huyết Ma Lang Vũ thi triển ma hóa thuật, nhất định sẽ lựa chọn ngay đầu tiên thoát thân, hơn nữa là có thể chạy nhanh bao nhanh, có thể chạy được xa chạy bấy xa.

Có điều, Hỏa Kỳ Lân lại cùng bọn chúng bất đồng, đối với loại này ở Thái Cổ thời gian sẽ biến thân ma hóa thuật, sớm là nhớ không nhìn quen, mặc dù chiêu này đủ mạnh, nhưng còn không có đạt được để nó vì đó run rẩy trình độ, dù sao bây giờ thi thuật người, gần như là chân ma cảnh giai đoạn trước.

Ma hóa sau khi Huyết Ma Lang Vũ nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân lại không có chạy trốn, không thấy có chút bất ngờ, có điều..... như thế vừa vặn!

Huyết Ma Lang Vũ cười lạnh một tiếng, tay phải chiến kích nhắm thẳng vào Hỏa Kỳ Lân, cũng không thấy có bất luận động tác gì, cái kia đầu kích đao nhọn bên trên lại bỗng dưng sinh ra một viên sọt liễu lớn huyết sát quả cầu.

“Chết!”

Huyết Ma Lang Vũ một chữ lóe ra, huyết sát khí ngưng tụ thành quả cầu lập tức bắn ra, ngay sau đó chính là một tiếng phá không nổ vang, mà đây một tiếng phá không nổ vang còn chưa truyền đến Hỏa Kỳ Lân trong tai, đoàn kia huyết sát khí đã đánh mạnh ở tại trên người.

“Âm!”

Theo một tiếng to lớn tiếng nổ vang, quả cầu lập tức nổ tung, hóa thành một đoàn nồng nặc vô cùng huyết sát khí đem Hỏa Kỳ Lân bao phủ, và như là không

có mấy chậu chậu bình thường trực tiếp theo thắt khiếu của nó hướng về trong cơ thể chui vào.

“Grào!”

Hỏa Kỳ Lân bị đau, U &# 85; đọc sách w &# 119; &# 119;. Uuka &# 110; shu. c &# 111;m lập tức hét lớn một tiếng, quanh thân vàng ròng ánh lửa lập tức bùng nổ ra trước đó chưa từng có ánh sáng, chỉ nghe một trận “bum bum” Như là rang đậu bình thường âm thanh, nồng nặc kia vô cùng huyết sát khí lại bị này vàng ròng ánh lửa luyện hóa, gần như ba hơi thời gian, nồng nặc vô cùng huyết sát khí liền hóa thành hư không.

Đợi cho đêm huyết sát khí toàn bộ sau khi luyện hóa, Hỏa Kỳ Lân lập tức rít gào một tiếng, trực tiếp hóa thành một đạo vàng ròng ánh sáng, kéo thật dài diễm đuôi hướng về Huyết Ma Lang Vũ đánh tới.

“Hả?”

Huyết Ma Lang Vũ vạn vạn không ngờ rằng, này con ác thú ánh lửa lại đáng sợ như thế, lại là có chút bất ngờ.

Thế nhưng, được xưng Ma tộc “mạnh nhất bộ tộc” Huyết Ma Lang Vũ, cũng không phải chỉ có những thủ đoạn này, nếu không như thế nào xứng đáng “mạnh nhất bộ tộc” cái tên này?

Quả nhiên, Huyết Ma Lang Vũ nhìn thấy phả vào mặt Hỏa Kỳ Lân vẫn chưa lộ ra một tia kinh hoảng, ngược lại cực kỳ hưng phấn nói: “Đến hay lăm!”

Dứt lời, tay trái nắm ngón tay cùng xoè ra đi phía trước tìm tội, liền trực tiếp nắm được Hỏa Kỳ Lân yết hầu, sau đó hướng về trên mặt đất vung một cái, Hỏa Kỳ Lân lập tức dùng càng nhanh hơn tốc độ hướng về mặt đất vọt tới.

(=)

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 445: Chiến Tranh Chân Lý

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương bay ra ước chừng trăm dặm sau khi đổi hướng, vừa được rồi trăm dặm sau khi, lại đổi hướng, đợi cho lại hơn năm mươi dặm sau khi, nhìn thấy phía trước có một rừng cây, đang thích hợp ẩn giấu, vội vàng chui vào trong rừng cây, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Thư sinh áo trắng lập tức ở Thần Nông đĩnh nện ám hiệu, chính là sự tình nói rõ trước chuyện bất trắc, lặp đi lặp lại bảy lần.

Phu Dịch tiếp thu đến tín hiệu an toàn ở ngoài, vội vàng theo đinh đi ra.

“Bọn họ giống như không có đuối tới……” kim mao Sư vương cẩn thận thăm dò sau một lúc, cẩn thận suy đoán nói.

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Đuổi thì lại làm sao…… không đuổi thì thế nào…… Hoa Sơn là chúng ta về đường phải đi qua của Thanh Khâu Sơn, chỉ cản chặn ở nơi đó, là có thể thủ chu đãi thỏ.”

Phu Dịch nghe xong không rõ ý nghĩa, liền vội vàng hỏi: “Thần Châu khu vực rộng lớn, chúng ta tu sĩ bay lên trời chui xuống đất, vì sao nhất định phải đi Hoa Sơn?”

Thư sinh áo trắng thở dài nói: “Nơi này hướng về bắc là công chúa Ma tộc viêm cơ địa bàn, đi về phía nam lại có Thái Tử Trường Không trọng binh canh gác, bây giờ tư thế, bọn họ là quyết tâm muốn đem chúng ta chặn lại, cho nên này hai nơi nhất định đều là nghiêm quan tử thủ, cho nên, Hoa Sơn là chúng ta duy nhất lối thoát.”

“Vậy tại sao chúng ta muốn tuyển chọn con đường này đi? Vì sao lúc trước không thể vòng đường nói?” Thần Lộ nghe xong càng không hiểu nói.

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Này chính là Ma tộc chồ cao minh, con đường này, chỉ sợ cũng là bọn hắn cố ý lưu lại hổ bẫy.”

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Lời ấy nghĩa là sao?”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Thắng đến lúc này, ta cũng mới phản ứng được, vẫn cho là con đường này là Ma tộc sơ sẩy, nhưng không nghĩ lại là Ma tộc cố ý lưu lại, vì để cho chúng ta quen thuộc ở con đường này cất bước, nếu là song phương bình an vô sự thời gian tự nhiên không nhìn ra có chồ nào không bình thường, một khi chiến sự bùng nổ, chỉ cần cắt đứt đường này, liền phảng phất đánh gãy rắn 7 tấc bình thường, trực kích bên ta yếu hại, cho nên kẽ này thật là độc ác, xem ra chúng ta lúc trước còn là quá khinh thường Ma tộc.”

“Hả.....”

Phu Dịch cau mày, trầm tư hồi lâu sau nói: “Nói cách khác, này vốn theo chúng ta là Ma tộc sơ sẩy dẫn đến đường, nhưng thật ra là Ma tộc cố ý làm ra đến, cho nên chúng ta bây giờ trừ phi theo Hoa Sơn mạnh mẽ đột phá, nếu không thì sẽ vây chết ở chồ này.”

Kim mao Sư vương gật gật đầu nói: “Không sai.”

Phu Dịch nghĩ đến muôn, trực tiếp hỏi: “Nếu như mạnh mẽ đột phá phong tỏa, chúng ta có mấy phần chắc chắn?”

“Vài phần?” Thư sinh áo trắng lắc lắc đầu nói: “Nơi nào có vài phần, phàm là có một phần năm chắc, vừa rồi chúng ta đều không cần chạy trốn, có phải ngươi không có phát hiện, chỉ Huyết Ma Lang Vũ một người, liền không phải chúng ta có khả năng ứng đối?”

“Hơn nữa, vậy còn không là Huyết Ma Lang Vũ thực lực chân chính!” Kim mao Sư vương trực tiếp nói bổ sung.

“Cái gì!?” Phu Dịch nhất thời cả kinh, lúc trước Huyết Ma Lang Vũ biểu hiện ra thực lực đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, nhưng không nghĩ, lại còn không phải hắn chánh thức thực lực.

Thư sinh áo trắng ngửa đầu nhắm mắt, hít một hơi thật sâu, lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Huyết Ma Lang Vũ không bình thường, hắn có một loại có thể mạnh mẽ bày ra cảnh giới cao độc môn tuyệt kỹ, đừng nói là chúng ta, cho dù là bệ hạ tự mình đã đến, cũng chưa chắc tài năng ở trong tay hắn lấy đạt được tốt.”

Thư sinh áo trắng lời ấy, nhất thời ở Phu Dịch bọn người trong lòng nhắc lên một trận sóng gió kinh hoàng, Phu Dịch nhất thời kinh hãi nói: “Coi là thật có như vậy lợi hại?”

Kim mao Sư vương gật gật đầu nói: “Quần áo trắng nói tuyệt đối không phải chuyện giật gân, nếu là phía trên thế giới này coi là thật có người năng lực ép Huyết Ma một con nói, e sợ ngoại trừ lệnh sư ở ngoài, không có người nào nữa.”

Phu Dịch nhất thời cả kinh á khẩu không trả lời được,

Trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì là tốt.

Đúng là Thần Lộ tựa hồ nghe ra một chút manh mối, lập tức hỏi: “Nếu là đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến mở ra, bên ta đến tận cùng có bao nhiêu phần thắng?”

“Phần thắng nói……” thư sinh áo trắng trầm tư một lát sau nói: “Phần thắng nói nên ở tỉ lệ năm năm.”

Thần Lộ liền vội vàng hỏi: “Tại sao lại như thế?”

Thư sinh áo trắng giải thích: “Bởi vì một khi chiến sự mở ra, ảnh hưởng thắng bại yếu tố mấu chốt còn có rất nhiều, sức chiến đấu chỉ là trong đó một

điểm, cho nên ở chiến tranh kết thúc cái kia một giây trước, thắng bại mãi mãi cũng là chia năm năm.”

Đại Hình vội vàng chen miệng nói: “Vậy ai để che này đáng sợ Ma soái?”

Kim mao Sư vương cười cười nói: “Tiểu nha đầu, quy mô lớn chiến tranh không phải là giữa các tu sĩ một mình đấu, Ma tộc cao thủ hàng đầu mặc dù vượt trên bên ta một con, thế nhưng bên ta cũng có thể nhận sự giúp đỡ trận pháp, pháp bảo các loại thủ đoạn hơn nữa ngăn chặn, cho nên một người ở chánh thức quy mô lớn trong chiến dịch đưa đến tác dụng cũng không có người trong tưởng tượng lớn như vậy.”

Kim mao Sư vương như vậy 1 giải thích, Phu Dịch các loại tiểu bối lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, Thần Lộ lập tức gật gật đầu nói: “Không trách Ma tộc tuy mạnh, lại cũng không dám tùy ý xúi giục chiến sự, nguyên lai phương diện này còn có nhiều như vậy chú ý.”

Phượng Dao hiểu kỳ nói: “Cái kia ảnh hưởng thắng bại mẫu chốt còn có cái gì vậy?”

Thư sinh áo trắng trả lời: “Tóm lại tới nói làm ba điểm : ba giờ, tức thiên thời, địa lợi, người và, có điều này ba điểm : ba giờ bên trong lại là mỗi loại đã bao hàm rất nhiều thứ, trong thời gian ngắn cũng nói không rõ ràng, đợi cho trở lại Thanh Khâu Sơn sau, ta lại tinh tế cho các ngươi giảng giải.”

“Đúng rồi!” Đúng lúc này, Phượng Dao đột nhiên kinh hô một tiếng đạo.

“Làm sao vậy?” Thần Lộ hỏi.

Phượng Dao vội vàng chỉ vào Phu Dịch rỗng tuếch cánh tay trái nói: “Phu Dịch ca ca Hỏa Kỳ Lân!”

Đại Hình cũng không biết Hỏa Kỳ Lân đều không phải là pháp bảo, mà là chánh thức Thái Cổ thần thú, mắt thấy Phượng Dao nhất kinh nhất sẹ, lập tức

xem thường nói: “Không phải liền là đã đánh mất một cái pháp bảo gì? Dù sao cũng hơn làm mất mạng gượng a.....”

Nhưng không nghĩ, khi nàng sau khi nói xong, lại nhìn thấy Phu Dịch cùng Thần Lộ đều là sắc mặt nặng nề.

Thư sinh áo trắng mắt thấy 2 sắc mặt người có việc gì, trong lòng liền có ít ỏi suy đoán, vội vàng ân cần nói: “Làm sao, cái kia bao cổ tay rất trọng yếu sao?”

Phu Dịch sắc mặt ngưng trọng, chậm chậm gật đầu nói: “Cái kia cũng không phải pháp bảo, mà đang chánh thức Thái Cổ thần thú Hỏa Kỳ Lân.”

“Cái gì!”

Phu Dịch lời vừa nói ra, hai vị Thần Vương nhất thời kinh hãi vô cùng, kim mao Sư vương nhất thời run rẩy nói: “Ngươi nói, cái kia bao cổ tay là lại là Thần Nông Đại Đế chiến thú!”

Phu Dịch gật gù, chấp nhận cái này đáp án.

Đại Khanh tý muội mặc dù không biết là Hỏa Kỳ Lân là cái gì vậy, thế nhưng nghe đến kim mao Sư vương nói đến Hỏa Kỳ Lân lại là Thần Nông Đại Đế chiến thú thời gian, nhất thời cả kinh trọn mắt ngoác mồm.

“Vậy ngươi trên cánh tay phải con kia, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Dương Khang?”

Thư sinh áo trắng tài trí vô song, chỉ dựa vào Hỏa Kỳ Lân này một tia manh mối, liền đoán được Phu Dịch cánh tay phải tất nhiên là Dương Khang.

Phu Dịch gật gù, đang muốn nói chuyện thời gian, lại cảm giác cánh tay phải nóng lên, tiếp theo Dương Khang bao cổ tay bùng nổ ra một đạo trước đó chưa từng có, mát mẻ vô cùng thanh quang, còn chưa đợi mọi người phản ứng lại thời gian, liền biến thành một đạo thanh quang trực tiếp bay trốn mà vân.

Hồi lâu sau, mọi người mới phục hồi tinh thần lại, Đại Khanh theo bản năng hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 446: Thật Hỏa Luyện Ma

“Đuối theo nó!”

Thư sinh áo trắng đột nhiên một tiếng quát chói tai, lập tức thi triển thay hình đổi vị, trực tiếp hướng về Dương Khang bay trốn phương hướng đuối theo.

Những người khác này mới phản ứng được, mặc dù không biết là thư sinh áo trắng đến tột cùng ý gì, thế nhưng là cũng không có suy nghĩ nhiều, đang muốn ai nấy dùng độn pháp thời gian, đã thấy kim mao Sư vương tay phải một ngón tay, một vệt kim quang lập tức rời khỏi tay, hóa thành một đạo kim kiều trực tiếp ngang qua phía chân trời, kim mao Sư vương trực tiếp nhảy đến kim kiều bên trên, lập tức hướng mọi người nói: “Tôi.”

Mọi người không có suy nghĩ nhiều, vội vàng nhảy lên kim kiều, đợi cho mọi người đứng vững sau khi, kim mao Sư vương niệm thầm một tiếng, “nhanh!”

Mọi người liền cảm giác thấy hoa mắt, người đã ở giữa không trung, quay đầu nhìn lại, phía sau không hề có thứ gì, lại nhìn dưới chân, này mới phát hiện, nguyên lai dưới chân kim kiều theo bay trốn không dứt biến mất, mà phía trước kim quang lại tại vẫn đi phía trước kéo dài, phảng phất mọi người bị này đạo kim quang lôi như bay, coi là thật thần kỳ vô cùng.

Kỳ thực này không phải ảo giác, mà là mọi người coi là thật bị tia sáng kia lôi đi, bởi vì này chính là chánh thức “Phi Vân kim kiều”!

“Phi Vân kim kiều” có thể công có thể thủ, thay đổi khó lường, độn pháp chính là ấy quan trọng nhất diệu dụng một trong.

Phương pháp này kỳ thực cùng Kiếm độn nguyên lý nhất trí, duy nhất không cùng chính là, Kiếm độn dưới chân giẫm lên chính là kiếm, mà phương pháp này dưới chân giẫm lên chính là kim mao Sư vương dùng đại thần thông ngưng tụ kim kiều, bọn họ nhìn thấy phía sau không dứt biến mất kim kiều, kỳ thực chỉ là bởi vì tốc độ quá nhanh lưu lại bóng mờ thôi.

Này độn pháp nhanh như vậy mẫu chốt nhất nguyên nhân, cũng là bởi vì kim mao Sư vương không dứt dùng linh khí huy động, chỉ là nhiều lòng người kỳ nhất thời không có phát hiện mà thôi.

Cho nên nói thấu, kỳ thực “Phi Vân kim kiều” Cũng cung không có vây mơ hồ, duy nhất đáng giá mọi người kinh ngạc, kỳ thực chỉ có kim mao Sư vương mạnh mẽ tu vi, lại có thể duy nhất chở nhiều người như vậy, hơn nữa không chút nào gặp ấy phế lực.

“Chạy đi đâu!”

Đúng lúc này, một đạo sát khí đến từ trên trời, mặc dù nhìn không tới người, thế nhưng nghe thanh âm liền biết, người tới chính là Thái Tử Trưởng Không.

“Cút, lão tử không thời gian cùng ngươi nét mục!”

Kim mao Sư vương lúc này hét lớn một tiếng, trực tiếp gọi ra trường đao lăng không vung lên, liền gắp một đạo uy mãnh so với thớt hình bán nguyệt đao khí trực tiếp hướng về Thái Tử Trưởng Không chém ra.

Thái Tử Trưởng Không mặc dù căn cơ bị hao tổn không dám toàn lực làm, thế nhưng rõ cuộc là ma anh cảnh trung kỳ Ma tộc, làm sao có khả năng không có thủ đoạn.

Chỉ thấy hắn hít mạnh một hơi, tùy theo đem mũi hù một cái, liền gắp hai đạo sát khí bay ra, lại như là hai cái tay bình thường, trực tiếp đi phía trước duỗi một cái, liền đem cái kia vô hình hình đao nắm ở trong tay, sau đó dùng sức vung một cái, lại thật đem này vô hình đao khí vung ra một bên, thẳng thắn Phu Dịch

bọn người âm thầm lấy làm kỳ.

Cảm nhận được kim mao Sư vương một đao sau khi tốc độ bay hạ tướng, Phu Dịch mơ hồ trong lúc đó tựa hồ cảm ngộ tới này độn pháp huyền bí, mắt thấy kim mao Sư vương ham muốn lại bỗnghết ra đao khí ngăn chặn Thái Tử Trưởng Không, Phu Dịch vội vàng hé lớn một tiếng nói: “Ta đến nơi!”

Nói thôi khẽ quát một tiếng nói: “Hỏa!”

Phượng Dao lập tức hiểu ý, hít mạnh một hơi sau bay thẳng đến Thái Tử Trưởng Không phun ra “Chu Tước thần diễm”, lúc này Chu Tước thần diễm Phượng Dao ăn ngẫu nhiên bay cầu vòng lưu tiên quả sau, màu đỏ thắm thần diễm bên trong hơn từng tia một tinh hồng khí, so với lúc trước càng bá đạo.

Cùng lúc đó, Phu Dịch trực tiếp đem Phong Thiên Kính lấy ra, lúc này tình huống vạn phần nguy cấp, cho nên hắn cũng không dám nương tay, tay phải một ngón tay Chu Tước pho tượng lập tức bùng phát đến mắt xích quang, ngay sau đó tăng lớn ánh lửa theo mặt kính tùy ý bước ra, trực tiếp cùng Phượng Dao Chu Tước thần diễm đan xen vào nhau, thế lửa lập tức tăng vọt gấp mười lần không tới.

“Sắc!”

Có điều, này cũng không có kết thúc, mặc dù Phu Dịch không có chỉ đích danh, thế nhưng Thần Lộ cùng Phượng Dao hai người ở hơn một năm nay trong chiến đấu,

Sớm cùng với tâm ý tương thông, cho nên ngay ở Chu Tước thần diễm cùng lửa bản nguyên vừa mới dung hợp cái kia trong nháy mắt, một đạo cơn lốc quét một đam lửa cái sau vượt cái trước, ba loại ánh lửa lập tức dung hợp, tại này cỗ cơn lốc giúp thế bên dưới, hóa thành cháy lan ra trời có nhiều diễm hướng về Thái Tử Trưởng Không nhào vân.

Thái Tử Trưởng Không biết ba người này cùng bất quá là tu sĩ của Địa Tiên

Cảnh, người mạnh nhất cũng chính là Phu Dịch, mới tầm thường trung kỳ thôi, cho nên ba người thi triển hệ "lửa" tiên pháp mặc dù thanh thế hùng vĩ, phảng phất có phần thiên tư thế, thế nhưng Thái Tử Trưởng Không lại vẫn chưa đặt ở trong mắt, bởi vì hắn biết, Địa Tiên Cảnh tu sĩ chưa mở trên đỉnh Tam Hoa, nói là tam muội chân hỏa, kỳ thực ít đi nhất muội, chỉ có khí thần mà không có tinh.

Cho nên Thái Tử Trưởng Không không tránh né, trực tiếp khống chế sát khí xông vào vào biển lửa, nhưng không nghĩ, khi hắn xông vào vào biển lửa trong nháy mắt đó, hộ thể sát khí lại bị biển lửa này luyện không còn một mống, nóng cháy ánh lửa trực tiếp đốt cháy ở trên người của hắn, kể cả trên người hắn cái này từ ma thạch tinh khí ngưng luyện ròng rã 300 năm "thánh vương bảo y" đều bị đốt cháy ra mười mấy lỗ thủng.

Thái Tử Trưởng Không nhất thời hoảng hốt, vội vàng hướng lùi lại vân, nhưng không nghĩ này lửa có cơn lốc giúp thế, tốc độ nhanh vô cùng, ròng rã 3 cái hô hấp đều không có chạy ra biển lửa.

Mà đúng lúc này, cái kia "thánh vương bảo y" lại cũng lại không chống cự nổi này đáng sợ ánh lửa, trực tiếp hóa thành tro tàn, kể cả hắn trên đỉnh "thánh vương ngọc quan", cũng bởi vì một con ô đầu thiêu cháy thành tro bụi đi.

"A....."

Thái Tử Trưởng Không chỉ cảm thấy thân thể chung quanh bỗng vô cùng, không khỏi kêu thảm một tiếng, cũng không kịp nhớ dùng hắn bây giờ trạng thái hay không khả năng toàn lực làm, liền vội vàng đem trong cơ thể ma khí diên cuồng vận chuyển, khí thế trực tiếp phàn đến đỉnh cao, ngay sau đó đem mũi hù một cái, liền có hai đạo sát khí phun ra, sát khí trực tiếp cuốn ngược mà lên, đem khắp toàn thân từ trên xuống dưới bao lại trong đó.

Này hai đạo sát khí, chính là bốn mạng của hắn sát khí, tương đương với tu sĩ trong lòng máu, cho nên tại đây hai đạo sát khí phun ra sau khi, rốt cục đỡ được kinh khủng này ánh lửa.

Có điều cái này cũng là tạm thời, bởi vì Thái Tử Trưởng Không thật sự nghe đến bên tai không dứt truyền đến “bùm bùm” Như là rang đậu giống như tiếng vang, chính là sát khí bị ngọn lửa luyện hóa âm thanh.

Thái Tử Trưởng Không giận dữ, đang muốn thi triển thần thông thời gian, lại cảm giác được ngực khí huyết một trận bốc lên, ngay sau đó liền cảm thấy yết hầu ngòn ngọt, một hơi tử huyết trực tiếp phun ra.

Thái Tử Trưởng Không hoảng hốt, mặc dù vô cùng không cam lòng, thế nhưng hắn biết lần này thi triển bốn mạng sát khí, đã chạm đến vết thương cũ, nếu là không nhanh chóng trị liệu, nhẹ thì rơi xuống cảnh giới, nặng thì nổ mà thể mất, cho nên hắn lại có không cam lòng cũng là không thể làm gì, chỉ phải lựa chọn tránh lui.

Chết gầy lạc đà so với ngựa lớn.

Thái Tử Trưởng Không rốt cuộc là ma anh cảnh tu vi, hôm nay bại một lần hoàn toàn là vì chính hắn bất cẩn, hơn nữa vết thương cũ gây nên, nếu không mặc dù là Phu Dịch, Thần Lộ cùng Phượng Dao ba người liên thủ, đoạn cũng không thể là ấy đối thủ.

Thế nhưng, bại trở về bại, này đến mục đích lại hay là muốn đạt được, nếu không cái nhục ngày hôm nay liền mất đi giá trị.

Hạ quyết tâm sau khi, Thái Tử Trưởng Không hờ lạnh một tiếng, tay phải trực tiếp về phía trước đuổi một cái, một đạo sát khí lập tức hóa thành một bàn tay lớn, xuyên qua lửa cháy hừng hực bay thẳng đến kim trên cầu Phu Dịch chộp tới, thế phải đem Phu Dịch bắt giữ.

Phu Dịch nhất thời hoảng hốt, vội vàng muốn né tránh, nhưng không nghĩ cái kia sát khí bàn tay lớn lại là càng nhanh hơn một bậc, còn chưa chờ hắn động tác, liền nắm được ẩy cổ, trực tiếp túm cách kim kiều, hướng tới lửa cháy hừng hực mà đi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 447: Oan Úc Phu Dịch

“Phu Dịch (ca ca)!” Thân Lộ cùng Phượng Dao xem ở trong mắt, nhất thời hoảng hốt, nơi nào còn nhớ được thi triển công kích, vội vàng mỗi loại thi triển ấy sở trường nhất độn pháp, mỗi một hóa một đạo đở ánh ánh chớp, bay thẳng đến Phu Dịch chộp tới.

“Hiền đệ!”

Kim mao Sư vương cũng là hoảng hốt, vội vàng bắn ra một vệt kim quang muốn đem Phu Dịch cuốn về, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, làm kim quang đuổi theo Phu Dịch thời gian, Phu Dịch đã thân thể vào đầy trời trong biển lửa.

Kim mao Sư vương vội vàng tả hữu vãy một cái, muốn đem sau đuổi theo Thân Lộ cùng Phượng Dao cuốn trở về, nhưng không nghĩ đồng dạng vô hụt, hai người cũng đồng thời truy tìm Phu Dịch tiến vào trong biển lửa.

“Phu Dịch đại ca!”

Đại Khanh tỷ muội mặc dù chậm một bước, thế nhưng khi các nàng nhìn thấy Phu Dịch bị con kia ngăm đen vô cùng sát khí bàn tay lớn kéo vào biển lửa thời gian, nhất thời lòng như lửa đốt, vội vàng ai nấy dùng độn quang nhảy xuống kim kiều, cũng hướng biển lửa nhào tới.

Kim mao Sư vương không có mò về Phu Dịch cùng hai nữ vốn là phiền muộn vô cùng, nhưng không nghĩ hai người này Tiểu nha đầu cũng tới tham gia trò vui, còn chưa thu hồi kim quang lập tức vung một cái, liền đem hai người bó chặt chẽ, trực tiếp ném đến kim kiều bên trên, lập tức nỗi giận nói: “Hai người các ngươi xem náo nhiệt gì, thực sự là hồ đồ.”

Đại Khanh tẩy muội đối với Phu Dịch hữu tình, gắp mắt người yêu thụ hại, nơi nào còn có thể bình tĩnh, lúc này trăm miệng một lời nói: “Thả ta ra! Ta phải cứu Phu Dịch đại ca!”

Kim mao Sư vương vừa nghe nhất thời mặt như than đen, lúc này tức đến nỗi phổi nói: “Câm miệng! Lại nói nhao nhao thì đem các ngươi ăn luôn!”

Dứt lời, đang yên đang lành một cái đầu người lập tức hóa thành một viên khổng lồ đầu sư tử, một tấm cái miệng lớn như chậu máu trực tiếp đưa đến hai nữ trước người không đến một thước.

“A!”

Hai nữ cũng không có thấy qua kim mao Sư vương bản thể, thậm chí có thể nói các nàng căn bản cũng không có thấy qua Yêu tộc, lúc này kim mao Sư vương đột nhiên tựa đầu hóa thành bản thể, nhất thời đem hai người dọa nạt hồn vía lên mây, trực tiếp ngất đi.

“Nãc.....”

Kim mao Sư vương cũng là bởi vì Phu Dịch bọn người bị Thái Tử Trưởng Không bắt bớ lên sốt ruột, lúc này mới cố ý dọa nạt hai người này xử thế chưa sâu con nhóc con, nơi nào nghĩ vậy hai nha đầu như vậy không sợ hãi, lại trực tiếp hôn mê bất tỉnh, trong lúc nhất thời lúng túng vô cùng.

Bất quá dưới mắt còn là Phu Dịch cùng Thần Lộ, Phượng Dao càng khẩn thiết, cho nên kim mao Sư vương trực tiếp vừa kim kiều hóa thành một lớn vòng, đem đoàn kia biển lửa vây quanh, chỉ cần Thái Tử Trưởng Không vừa ra tới, thì sẽ ngay đầu tiên cầm đao cứu người.

Nhưng không nghĩ, đợi chừng một phút, cũng không thấy Thái Tử Trưởng Không đi ra, vội vàng vận may Thiên Nhãn thần thông, nhưng không nghĩ, coi mắt vừa mới đi sâu vào ánh lửa, lại cảm giác hai mắt giống như chịu đựng lửa đốt bình thường bồng vô cùng, liền vội vàng đem thần thông thu hồi, tiếp tục

hỏa diễm thiêu đốt xoay quanh.

“Hả.....”

Đúng lúc này, một vệt bóng đen đột nhiên theo bên phải xuyên ra, sau đó trực tiếp hướng về phuong xa bỏ chạy, kim mao Sư vương nhất thời khẩn trương, đây nếu là thả hắn đi rồi, vậy Phu Dịch tất nhiên dữ nhiều lành ít, vội vàng điều khiển kim kiều truy đuổi, nhưng không nghĩ còn chưa bay ra trăm mét, lại nghe được phía sau lại truyền đến Phu Dịch tiếng nói: “Đại ca, không đuổi giặc cùng đường!”

“Hả?”

Kim mao Sư vương không khỏi sững sốt, theo bản năng quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy Phu Dịch cùng hai nữ lúc này lại đang yên đang lành cùng tồn tại hư không bên trong, một cung không thiếu.

Kim mao Sư vương hương thơm lúc nghi hoặc không thôi, hắn thủy chung không nghĩ ra dùng ba người tu vi, là như thế nào theo Thái Tử Trưởng Không trong tay chạy trốn.

“Đại ca! Người đang suy nghĩ gì? Mau đuổi theo quần áo trắng đi.”

Kim mao Sư vương đang lúc ngẩn người, lại nghe được âm thanh của Phu Dịch lại vang lên, này mới phát hiện, ba người đã đứng ở kim kiều bên trên, vội vàng khống chế kim kiều tiếp tục hướng thư sinh áo trắng bỏ chạy phuong hướng đuổi theo.

“Ồ,

Hai người bọn họ làm sao vậy?” Phu Dịch bước lên kim kiều, liền nhìn thấy hai nữ lại tất cả đều ngủ mê man, vừa nói, một bên vì đó kiểm tra thương thế.

“Hả.....”

Thăm dò qua mạch tượng sau khi, Phu Dịch lập tức minh bạch hai người hôn mê cùng là vì sợ quá mức dẫn đến khí huyết hỗn loạn gây nên, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra hai viên linh đan, một người một viên cho ăn vào trong miệng, cùng sử dụng hai tay mỗi loại đánh ra một đạo linh khí vào 2 nử thể bên trong, vì đó sắp xếp hỗn loạn khí huyết.

Không lâu lắm, hai nử liền tỉnh lại, thế nhưng hai người còn chưa mở mắt, liền cùng nhau phát sinh một tiếng kêu sợ hãi!

“A!.....”

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, phục đem hai đạo linh khí phân biệt đánh về phía hai nử mở kỳ môn, hai nử tâm tình lúc này mới trở nên băng phẳng, thế nhưng cũng đã là đổ mồ hôi tràn trề.

Phu Dịch cau mày, trực tiếp hỏi: “Hai người các ngươi cái xảy ra chuyện gì?”

Đại Khanh lập tức hoảng loạn nói: “Có quái thú!”

Đại Hình cũng đồng dạng hốt hoảng vô cùng, hơn nữa vừa nói, một bên còn lấy tay khoa tay múa chân, “đối với, là một con đầu có lớn như vậy quái thú!”

Tiếp theo hai nử chính là líu ra líu ríu một trận nói vô căn cứ, thế nhưng mãi đến tận cuối cùng kỳ thực cũng không nói ra cái nguyên cớ.....

Phu Dịch nghe hai nử lung ta lung tung trả lời nhất thời bó tay toàn tập, buồn phiền nói: “Từ từ nói.....”

Kim mao Sư vương lại là lóng túng vô cùng, lúc trước dọa nạt hai người này con nhóc con vốn là hảo ý, nhưng không nghĩ lòng tốt làm chuyện xấu, bây giờ bị hai nử trái một quái thú bên phải một cái quái vật nói tới thật sự phiền muộn, lập tức quay đầu lại nói: “Hiền đệ không phải hỏi, bọn họ nói quái thú là ta.....”

Nghe đến kim mao Sư vương trả lời, hai nử lập tức trầm miệng một lời chỉ vào kim mao Sư vương đạo, “đúng đúng! Chính là hắn, hắn chính là cái kia đầu

to quái thú! Phu Dịch đại ca, mau đánh quái thú!”

Sau đó vừa là một trận líu ra líu ríu loạn nhao nhao.

Cũng may lúc này Phu Dịch cũng rốt cục hiểu được, nguyên lai này hai nha đầu vẫn lải nhải nói tới lại là kim mao Sư vương, thế nhưng này hai nha đầu làm cho thật sự để hăn phiền lòng, lập tức lạnh lùng nói: “Hai người các ngươi câm miệng!”

Này hai tỷ muội bây giờ đột nhiên còn ở vào sợ hãi không thối trạng thái, đột nhiên nghe đến Phu Dịch như vậy 1 quát lớn, nhất thời sợ đến không dám thở mạnh, ngồi ở nơi đó không nhúc nhích, ngơ ngác nhìn Phu Dịch.

“Làm gì a ngươi.”

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch đem này hai Tiểu nha đầu dọa nạt thành dáng dấp như vậy, nhất thời có đau lòng, mặc dù này hai Tiểu nha đầu vô cùng có khả năng trở thành nàng tương lai tình địch, thế nhưng rốt cuộc còn là hai cái liên quan sự tình chưa sâu bé gái, dáng dấp như vậy thật sự đáng thương, lập tức trách cứ Phu Dịch một tiếng, sau đó ôn nhu đem chuyện này đối với tỷ tỷ nâng dậy đến, ôn nhu nói: “Không phải sợ, không phải sợ, có tỷ tỷ ở.”

Thế nhưng lúc này hai nữ rõ ràng sợ hãi không thối, mặc dù là Thần Lộ hảo ngôn khuyên bảo, trong thời gian ngắn cũng khó phủ dụ ấy viên kia bị kinh sợ tiểu tâm linh.

“Ngươi xem ngươi đem các nàng sợ đến!” Thần Lộ mắt thấy tỷ muội hai người còn là ngây ngô dại ra chậm hình dáng, mày liễu không khỏi nhíu một cái, lập tức lại trách cứ Phu Dịch.

“Ha ha.....” Phu Dịch lúng túng vô cùng, muốn thối lui, lại phát hiện này kim kiều hoàn toàn không rộng rãi, lập tức tựa đầu chuyển tới một bên, làm bộ người không liên quan giống nhau.

“Hừ!” Nhìn thấy Phu Dịch coi như một người không liên quan giống nhau, Thần Lộ nhất thời thẹn quá thành giận, trực tiếp quay Phu Dịch bên hông thịt non chính là một cái “bàn ê-tô”, thẳng đau đến Phu Dịch nhe răng trợn mắt, gào khóc thảm thiết.

Phượng Dao nhất thời đau lòng vô cùng, liền vội vàng kéo tay đao của Thần Lộ: “Thần Lộ tỷ tỷ, Phu Dịch ca ca biết sai rồi, ngươi thì tha hắn a.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 448: Nhục Nhã

Đại Khanh tý muội chính trực tư xuân tuổi tác, đối với Phu Dịch từ lâu bóng tối sinh tình cảm, mắt thấy Thần Lộ thu thập Phu Dịch, bảo vệ tình lang kích động lập tức vượt qua lúc trước sợ hãi không thôi.

Đại Khanh vội vàng nói: “Thần Lộ tý tý, chúng ta không sao rồi.....”

Lời còn chưa dứt, Đại Hình vội vàng sốt ruột nói: “Đúng, không sao rồi, ngươi nhanh buông tha Phu Dịch đại ca a! Hơn nữa việc này cũng không trách hắn a, muốn trách thì trách hắn.”

Nói xong, tay phải trực tiếp chỉ về kim mao Sư vương, đồng thời như hổ rình mồi theo dõi hắn.

“Khu.....”

Kim mao Sư vương nhất thời lóng túng vô cùng, theo dùng ho khan để che dấu trò hề của chính mình.

Mà bên này, ba nữ liên tục cầu xin, đặc biệt là này Đại Khanh tý muội còn là người trong cuộc, tự nhiên cũng không tốt lại dǎn vặt, lúc này mới bất đắc dĩ đem “bàn ê-tô” thu hồi, có điều tuy là như thế, Thần Lộ thấy Đại Khanh tý muội trong ánh mắt, lại là nhiều hơn mấy phần căm thù mù vị.

“Hiền đệ a, vừa rồi ngươi đến tột cùng chạy thế nào đi ra?”

Mắt thấy bầu không khí không đúng, kim mao Sư vương vội vàng cười ha hả, trực tiếp đổi chủ đề.

“Cái này.....”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, trong lúc nhất thời lại là không biết nên trả lời như thế nào, dù sao này mấu chốt tới hắn lớn nhất bí mật, hơn nữa bí mật này ngoại trừ Thần Lộ ở ngoài, lại không người thứ hai biết, mặc dù là Trương Thiên Vũ đều chưa từng tiết lộ, cho nên trong lúc nhất thời không biết là nên làm gì trả lời.

Mắt thấy Phu Dịch ấp a ấp úng, ngôn từ lấp loé, kim mao Sư vương liền biết trong này chắc chắn ẩn tình, chỉ là mỗi người đều có bí mật của chính mình, Phu Dịch tự nhiên cũng không ngoại lệ, hơn nữa kim mao Sư vương đều không phải là lòng kỳ nhân, liền cũng không có lại gạn hỏi.

Đúng là Thần Lộ thông minh nhanh trí, trực tiếp lại sẽ đề tài dời đi tới kim mao Sư vương trên người.

Kim mao Sư vương mặc dù lúng túng, nhưng cũng không thể làm gì, vội vàng hướng Đại Khanh tỷ muội nhận sai, đồng thời giải thích Yêu tộc cùng loài người chánh thức khác nhau.....

Có điều Phu Dịch đến tột cùng là thế nào theo Thái Tử Trường Không trong tay chạy trốn, lại là ở trong lòng hắn vẽ rơi xuống một cái to lớn dấu chấm hỏi.....

Phu Dịch đến tột cùng là như thế nào chạy trốn?

Lại nói Phu Dịch bị Thái Tử Trường Không dùng bốn mạng sát khí hóa thành bàn tay lớn kẹp lấy yết hầu kéo vào biển lửa sau khi, chỉ cảm thấy khó thở, cả người vô lực, gương mặt nghẹn đở chót, thế nhưng vô luận hắn mặc cho dùng hết tất cả vốn liếng, con kia sát khí bàn tay lớn đều tựa như một con kìm sắt bình thường gắt gao kẹt ở yết hầu của hắn trên, thủy chung không thể thoát khỏi.

Thái Tử Trường Không gấp mặt đem Phu Dịch bắt giữ, nhất thời tâm hỉ như điên, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Tiểu tử, giao ra Thổ Linh Châu, lưu ngươi

toàn thây!”

“Nấc..... a.....”

Thế nhưng, Phu Dịch bị hắn kẹp lấy cổ, căn bản nói không ra lời.

Thái Tử Trưởng Không gấp Phu Dịch tựa hồ muốn nói chuyện, liền vội vàng đem kẹp lấy cổ lỏng ra.

Sát khí bàn tay lớn hơi buông lỏng một chút, Phu Dịch theo bản năng hít vào một hơi thật dài, nhưng không nghĩ, này hút một cái, vô số ánh lửa trực tiếp bị hắn hút vào trong bụng, ngũ tạng lục phủ lập tức phảng phất bị ngọn lửa hừng hực thiêu đốt bình thường thống khổ khốn đốn, to bằng cái đầu mồ hôi lạnh lập tức từ lỗ chân lông bốc lên, thế nhưng thân ở nóng cháy trong biển lửa, mồ hôi lạnh trực tiếp ở trong hỏa diệm khí hoá.

Mới nhìn đi, phảng phất Phu Dịch cả người đều đang bốc khói bình thường, thật là chất vật.

Thái Tử Trưởng Không lúc này tâm tình rất đẹp lòng, lập tức trêu nói: “Thường người nổi tiếng nói ‘tức giận đến bốc khói’ 1 từ, vẫn cho là là câu nói lời nói đùa, nhưng không nghĩ, còn coi là thật có người có thể tức giận đến bốc khói, Bốn cung hôm nay xem như mở mang tầm mắt.”

“Cút!”

Phu Dịch nghe đến Thái Tử Trưởng Không lại còn có lòng châm chọc cho hắn, nhất thời giận tím mặt, lập tức hét lớn một tiếng, nhưng không nghĩ, này hông một tiếng, trực tiếp đem vừa mới hút vào trong bụng ánh lửa phun tới.

“Nha nha.....” Thái Tử Trưởng Không có sát khí hộ thể, không sợ ánh lửa, thế nhưng là vẫn bị trước mắt cảnh vật sợ hết hồn, lập tức ha ha cười nói: “Đây liền gọi tức giận đến phun lửa đi!”

Phu Dịch nhất thời tức giận đến giật sôi lên, theo bản năng vừa hít một hơi

thật sâu, vừa là ba cỗ ánh lửa theo lỗ mũi cùng mỏ hút vào trong bụng, ngũ tạng lục phủ lại phát lên đau nhức.

“Hãy!”

Ngay ở Phu Dịch đau nhức khó nhịn, sắp tan vỡ thời gian, Phu Dịch nơi tim ngọn lửa nhỏ chợt nhảy một cái, rát bỏng lập tức nhẹ đi, thay vào đó chính là một loại ấm áp thoái mái cảm giác.

“Thả ra Phu Dịch (ca ca)!”

Cùng lúc đó, hai tiếng khẽ kêu từ phía sau lưng truyền đến, chỉ nghe thanh âm, Phu Dịch liền biết nhất định là Thần Lộ cùng Phượng Dao hai nữ đã đến cứu giúp.

Lúc này Thần Lộ quanh thân bị mǎu trǎng ngà cực tiên quang bao phủ, khắp chung quanh ánh lửa hình thành rõ ràng so sánh, mới nhìn đi, phảng phất Quảng Hàn Tiên tử hạ phàm bình thường thánh khiết vô hạ, đẹp không gì sánh nổi.

Một mặt khác, Phượng Dao quanh thân bảy màu lượn lờ, chính là quét hà áo bị này thần diễm kích hoạt, phối hợp cái kia nghiêng nước nghiêng thành dung nhan cùng cái kia một bộ như ẩn như hiện đỏ sa dưới uyển chuyển đáng người, càng phong hoa tuyệt đại, kiều diễm kinh người.

Thái Tử Trường Không vốn là đồ háo sắc, mắt thấy hai nữ sáng rực rỡ cảm động, khí chất phi phàm, càng thêm đáng quý chính là, hai nữ lại còn là băng thanh ngọc cốt thân trong sạch, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, bụng dưới tà hỏa nhất thời dựng lên vạn trưng, hận không thể trực tiếp ném Phu Dịch ôm đodom hai nữ với kim ốc đi cái kia điên long đảo phượng việc, hưởng Vu sơn mây mưa chi nhạc.

Nhưng mà, hoa hồng tuy tốt nhưng có xước mang rô, Thái Tử Trường Không đang ngây người thời gian, cảm thấy hai đạo kình phong phả vào mặt, tập trung nhìn vào, lại là hai thanh phẩm chất dưới thành ba thước trường kiếm, tùy theo

cười khẩy, đỗi mặt đến kiếm lại không tránh không né.

Cũng khó trách Thái Tử Trường Không tràn đầy tự tin, hai thanh trường kiếm trước sau đánh vào hộ thể sát khí thời gian, lại không chịu nổi giữa hai người mạnh mẽ linh khí trực tiếp đốt nát.

“Đáng chết!” Thần Lộ không khỏi thầm mắng một tiếng, chỉ thán không có tiện tay binh khí có thể dùng.

Có điều, cho dù là cho nàng hai người tiên khí thần binh cũng không làm nên chuyện gì, bởi vì các nàng một người am hiểu tiên pháp, tên còn lại am hiểu phóng hỏa, thế nhưng bấy giờ Phu Dịch ở Ma tộc trong tay thái tử, uy lực mạnh mẽ tiên pháp bên dưới, Phu Dịch tất bị liên lụy.

Hai nữ một đòn không trúng, vội vàng về phía sau bay trốn, nhưng không nghĩ Thái Tử Trường Không sớm cốc nợ lửa đốt người, mắt thấy hai nữ gần người nơi nào còn có thể cho các nàng rút đi cơ hội!

Chỉ thấy ấy tay trái giương lên, hai đạo sát khí lập tức hóa thành hai con bàn tay khổng lồ, đem hai nữ một người một tay nắm ở trong tay.

Thấy hai nữ liều mạng giãy dụa dấp, mãnh liệt chinh phục cảm giác tự nhiên mà sinh ra, cực kỳ tự hào nói: “Nếu hai người các ngươi ngoan ngoãn đi vào khuôn phép, đem Bốn cung hầu hạ thư thái, nói không chừng sẽ lưu các ngươi này tình lang một mạng, ha ha ha.....”

“Nắm mơ!”

“Cút!”

Hai nữ khi nào đã bị qua như vậy nhục nhã, đặc biệt là Phượng Dao, càng kiêu căng tự mãn, nhất thời tức giận đến giận sôi lên.

Thái Tử Trường Không không những không giận mà còn lấy làm mừng, lập tức cười âm hiểm một tiếng nói: “Được, được, được! Bốn cung thì yêu mến bọn

ngươi loại này giữ gìn ngao không kém quả ót nhỏ.”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, một trận gấp gáp “bùm bùm” có tiếng đột nhiên vang lên, Thái Tử Trưởng Không khóc thát kinh, vội vàng tả hữu coi một phen, phát hiện hộ thân sát khí hoàn hảo như lúc ban đầu, đầy đủ kiên trì nữa một phút trở lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng, “bùm bùm” vang rền, lại là càng gấp gáp hơn, Thái Tử Trưởng Không vội vàng lại coi, khi hắn ánh mắt nhìn về phía Phu Dịch thời gian, nhất thời cả kinh khẩu giương mắt khẩu ngây ngô.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 449: Táo Bạo Hỏa Nhân

Lúc này Phu Dịch quanh thân tỏa ra 1 đạo kim sắc quang diễm, phảng phát một hỏa người bình thường, cái kia “bùm bùm” rang đậu có tiếng, chính là tới từ ngắt lấy Phu Dịch cổ con kia sát khí bàn tay lớn, bây giờ con kia nồng nặc vô cùng bàn tay lớn tại đây đạo kim diễm bị bόng bên dưới, lại dùng mắt trán có thể thấy tốc độ nhanh chóng tiêu tán.

Ước chừng sừng sốt 4 cái hô hấp, Thái Tử Trường Không mới phản ứng được, lúc này Thổ Linh Châu còn chưa tới tay, nơi nào khả năng buông tha Phu Dịch, vội vàng nhắm mắt ngưng thần, đem trong cơ thể sát khí điên cuồng phát tiết ra hướng về cầm cỗ bàn tay lớn của Phu Dịch.

Chỉ tiếc, này bất quá là phô thông sát khí, đừng nói là Phu Dịch bây giờ trên người này kỳ quái kim diễm, kể cả bây giờ thân ở biển lửa đều có thể tương kỳ luyện hóa.

Quả nhiên, sát khí mới từ bόn mạng sát khí bên trong dâng trào ra, liền trực tiếp bị ba loại ánh lửa hỗn hợp mà thành thǎn diễm đốt cháy một trong bó đuốc.

Thǎng đến lúc này, Thái Tử Trường Không mới mới phản ứng được, này lửa không hề tầm thường, có luyện hóa sát khí khả năng, liền vội vàng đem sát khí thu hồi, phục đem bảo hộ ở bên ngoài cơ thể sát khí rút ra một vài xuyên vào bắt bό Phu Dịch bàn tay lớn.

“Ngươi là chính mình đem đầu cắt đi cho lão tử làm cái bō? Còn là lão tử tự mình động thủ?”

Lúc trước Thái Tử Trường Không nhục nhã Thǎn Lộ cùng ngôn ngữ của

Phượng Dao, Phu Dịch tự nhiên nghe vào trong tai, mà vừa vặn này hai nữ, chính là vảy ngược của hắn, cho nên lúc này tâm tình của hắn có thể tưởng tượng được, chỉ thấy hai mắt chợt vừa mở, hai đạo cùu hận ánh mắt giống như thực chất bình thường trực tiếp khóa chặt Thái Tử Trưởng Không.

Thái Tử Trưởng Không sắc mặt lập tức biến đổi, kinh hãi nói: “Ngươi rốt cuộc là ai?”

“Hừ!”

Phu Dịch hừ lạnh một tiếng, một bên cảm thụ được theo trái tim đoàn kia ngọn lửa nhỏ nhảy lên không dứt sóng lớn vào bên trong cơ thể ánh lửa, một bên tích trữ từ những ngọn lửa này mang đến vô tận sức mạnh.

Rốt cục, ở cổ lực lượng này đạt được thân thể có thể thừa nhận điểm giới hạn thời gian, Phu Dịch giơ lên hữu quyền hướng Thái Tử Trưởng Không vung tới, đồng thời hét lớn một tiếng nói: “Đòi mạng ngươi người!”

Lời còn chưa dứt, quyền phong đã tới, vững như bàn đá bốn mảng hộ thể sát khí lại trực tiếp bị đạo này quyền phong đánh tan, Thái Tử Trưởng Không đang nghẹn họng nhìn trân trối thời khắc, khổng lồ thiết quyền đã đánh vào hắn trên mặt.

“Phụp.....”

Thái Tử Trưởng Không theo tiếng bay ngược, đồng thời phun ra một ngụm huyết tiễn, mũi tên máu theo bay ngược thân thể vẽ ra một đạo cực kỳ xinh đẹp đường cong.

Đáng tiếc này vẫn chưa xong, Phu Dịch lập tức hóa thành một đạo Hokage, trực tiếp nhảy đến Thái Tử Trưởng Không phía sau, một quyền nện ở phía sau lưng của Thái Tử Trưởng Không, bay ở giữa không trung Thái Tử Trưởng Không còn chưa phản ứng lại, liền vừa bay về phía trước.

Kế tiếp, Phu Dịch thì giống như một cuồng bạo hỏa nhân bình thường, một quyền tiếp một quyền không dứt đem Thái Tử Trưởng Không đánh tới đánh tới.

Cầm lấy Thần Lộ cùng hai bàn tay lớn của Phượng Dao đã ở Phu Dịch đến quyền thứ nhất trong khi liền đã đỗ nát, lấy được tự do lần nữa hai nữ thấy Phu Dịch như vậy táo bạo đấu pháp, trong lúc nhất thời lại đã quên tiến lên giúp đỡ.

Nhất thời, Hokage lấp loé, ma huyết tung toé, Thái Tử Trưởng Không nắm mơ cũng không nghĩ tới, một tầm thường Địa Tiên Cảnh tu sĩ nhân tộc lại phảng phất ác nghiệt cẩu bình thường ác nghiệt hăn.

Mãnh liệt lòng tự ái vào đúng lúc này đỗ nát, trong lòng của hăn bây giờ chỉ có một ý nghĩ, chính là thoát thân!

Rốt cục, ở thứ hai mươi ba quyền anh đến sau khi, Phu Dịch cảm giác được thể lực sức mạnh đã đă vào thì không ra, hai mươi bốn quyền nổ ra trong khi rõ ràng có một dừng lại.

Mà cái kia Thái Tử Trưởng Không cũng quả nhiên ghê gớm, lại đột ngột bắt được cái này ngàn năm có một thời cơ tuyệt cao, một hơi ma huyết phun ra, liền muốn vay mượn Ma tộc mạnh nhất độn pháp “huyết độn” chạy trốn.

Hai nữ mắt thấy Thái Tử Trưởng Không muốn chạy, lúc trước chịu đựng ấy nhục nhã chưa tiêu tức giận lập tức dựng lên, chỉ thấy Phượng Dao hít sâu một hơi, trực tiếp từ đỉnh đầu sinh ra một con ánh lửa bàn tay lớn, trực tiếp liền giống như đập ruồi hướng huyết ảnh chộp tới,

Chính là muốn cho hăn nếm thử đồng dạng mùi vị.

So với Phượng Dao chỉ là đem Chu Tước thần diễm thay cái phương thức, kỳ thực uy lực cũng chẳng có bao nhiêu biến hóa nói, công kích của Thần Lộ liền có vẻ có liêu hơn.

Chỉ thấy Thần Lộ trong miệng niệm nói lẩm bẩm, hai tay Tiên quyết nhanh

chóng biến ảo, ước chừng dùng mười giây lúc này mới hoàn thành tiên pháp khúc nhạc đạo, có thể thấy vậy tiên pháp nhất định không phải chuyện nhỏ!

Quả nhiên, “sắc!” Chữ vừa ra, Thần Lộ quanh thân đột nhiên loé lên mát mắt kim quang, ngay sau đó tay phải giương lên, nhỏ và dài cánh tay ngọc lại bỗng dựng tăng vọt, trực tiếp hóa thành một bàn tay lớn hướng Thái Tử Trưởng Không chộp tới, làm cho chính là đại chu thiên 108 tiên thuật bên trong “Ấm trời” lên cấp tiên pháp “to nhỏ như ý”, phương pháp này không giới hạn nữa với toàn thể biến hóa, có thể mang thân thể tùy ý vị trí tùy ý thành lớn nhỏ đi, mà sức mạnh cũng sẽ theo thành lớn.

Hiển nhiên cùng Phượng Dao làm cho bình thường tâm tư, thề muốn cho này đáng chết sắc ma thử xem bị tóm mùi vị.

Thái Tử Trưởng Không vừa mới lái huyết độn, đột nhiên cảm giác được một luồng chưa từng có không có áp lực, phân thân nhìn qua, chỉ thấy 1 đỏ 1 kim hai bàn tay lớn ngợp trời mà đến, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, hoang mang né tránh.

Huyết độn phương pháp cũng không hổ là Ma tộc mạnh nhất độn pháp, chỉ thấy một tia sáng tím né qua, lại đột ngột theo hai bàn tay lớn khe hở chạy ra.

Thái Tử Trưởng Không vốn muốn cùng Phu Dịch lại chu toàn một hai, nhưng không nghĩ đúng lúc này, ngực chỗ đột nhiên truyền đến một trận quặn đau.

Thái Tử Trưởng Không lập tức minh bạch, chính là thân thể đã tới cực hạn, cũng lại áp chế không nổi vết thương cũ, mắt thấy không thể cứu vãn, đang muốn đi vòng vèo thân hình lại tăng tốc độ, chỉ trong nháy mắt, liền bỗn trốn mất dạng.

Hai nữ lúc trước đã bị như vậy sỉ nhục, làm sao có khả năng như vậy mặc hăn rời đi, vội vàng ai nấy dùng “phong độn” “lôi độn” liền muốn truy đuổi, nhưng không nghĩ Phu Dịch sớm nhìn thấu tâm tư của các nàng, trực tiếp một bước trước tiên che ở hai nữ trước người, đưa các nàng ngăn lại.

Hai nữ trong khi lửa giận còn chưa phát tiết, bị Phu Dịch ngăn lại tự nhiên cực kỳ không cam lòng, lập tức làm dáng muôn theo đuổi, thế nhưng Phu Dịch làm sao có khả năng bỏ mặc hai nữ mạo hiểm, thế nhưng so với thân pháp, hắn lại cùng hai nữ không đều ngàn dặm, tất cả rơi vào đường cùng chỉ phải làm hạ sách, lại trực tiếp mở hai tay ra, đem hai nữ nǎm ở trong lòng.

Vốn là hành động bất đắc dĩ, thế nhưng đem hai nữ ôm vào lòng sau khi, hai nữ mềm mại thân thể cùng cái kia mê người xử nữ hương thơm, lập tức để Phu Dịch say mê trong đó, lưu luyến quên về.

Hai nữ bỗn cốc nợ giãy dụa, thế nhưng cảm nhận được Phu Dịch cái kia kiên cố mà ấm áp ôm trong ngực thời gian, ngưng tụ linh khí lại lập tức tú tán, đừng nói là tránh thoát, thì động liên tục đều không động đậy được nữa.

Hai nữ nhất thời mắng cõi mặt đỏ tới mang tai, cùng kêu lên thẹn thùng nói: “Phu Dịch (ca ca), thả ra!”

Bị hai nữ ríu rít có tiếng nhắc nhở, Phu Dịch này mới phản ứng được, vội vàng lúng túng cười nói: “Không muôn đuổi, nguy hiểm.....”

Hai nữ lúc này cả người như nhũn ra, linh khí không tụ lại, cho dù là muốn đuổi theo cũng đuổi không thành công, chỉ phải gật gù.

Phu Dịch gấp hai nữ bỏ đi đuổi địch ý nghĩ, lúc này mới thả ra các nàng.

Nhưng không nghĩ, này mái nhà cánh tay vừa mới rời đi hai nữ thân thể mềm mại, hai người lại trực tiếp rơi xuống dưới.

Phu Dịch nhất thời khẩn trương, vội vàng lại đem hai nữ ôm lấy, thắt kinh nói: “Các ngươi làm sao vậy?”

“Không..... không có chuyện gì.....”

Thần Lộ tiếng như ruồi muỗi, Phượng Dao trực tiếp không nói, thế nhưng dần độn Phu Dịch lại là chưa kịp phản ứng, ngược lại là càng thêm gioi chán

luống cuồng.

“A.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 450: Dương Khang Hướng Đì

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến Đại Khanh tỳ muội kêu sợ hãi, Phu Dịch nhất thời cả kinh, nơi nào còn nhớ được cái khác, trực tiếp ôm hai nữ liền hướng kêu sợ hãi chồ phóng đi.

Vừa mới lao ra biển lửa, liền nhìn thấy kim mao Sư vương giá kim kiều hướng về Thái Tử Trường Không đuổi theo, Phu Dịch vội vàng lén tiếng nhắc nhở.

Kim mao Sư vương vội vàng ngừng lại thân hình, ngay ở sấp sửa quay đầu lại trong nháy mắt đó, hai nữ vội vàng tránh thoát ôm cánh tay của bọn họ, vậy thì có kim mao Sư vương quay đầu lại nhìn lên, ba người chăm chú đặt ngang hàng một màn.

Thần Lộ cùng Phượng Dao không khỏi âm thầm may mắn, may mà lúc trước cái kia ngượng ngùng một màn không bị hắn nhìn thấy, nếu không còn có nào bộ mặt lại đổi mặt kim mao Sư vương.

Cho nên, ở Phu Dịch đe dọa Đại Khanh tỳ muội sau khi, Thần Lộ “bàn ê-tô” đều không phải là vển vẹn chỉ là làm hai nữ báo thù, kỳ thực càng nhiều là vì báo lúc trước “nhục nhã” mỗi thù.

Hai đóa hoa nở, mỗi một đơn một chi.

Nói lại thư sinh áo trắng nhìn thấy Dương Khang hóa thành thanh quang bay trốn đi thời gian, tiềm thức nói cho hắn, này con hình như heo lớn Dương Khang, hắn là bọn họ hôm nay chạy trốn tìm đường sống cơ hội duy nhất, vì vậy hắn dù muốn hay không, vội vàng nhắc nhở Phu Dịch bọn người một tiếng, liền

thi triển sở trường nhất “thay hình đổi vị” Hướng về Dương Khang đuổi theo.

Chỉ tiếc thư sinh áo trắng bây giờ tu vi mặc dù đến gần vô hạn lôi kiếp cảnh hậu kỳ, thế nhưng đến tột cùng không thể tu ra nguyên anh, đang không có nguyên anh lực lượng thêm vào dưới, mạnh mẽ thi triển di chuyển đổi vị trí cũng không thể lâu dài.

Cho nên ở đuổi theo ra không đến khoảng mười dặm thời gian, liền cảm giác không có giúp đỡ vô lực.

Thế nhưng Dương Khang vô cùng có khả năng là bọn hắn đường sống duy nhất, hắn tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội này, vì vậy thăng thắn hiện ra bản thể, hóa thành một con tiên hạc tiếp tục truy đuổi từ từ biến mất thanh mang.

Tiên hạc vốn là giống chim linh thú, cực thiện phi hành, mặc dù thư sinh áo trắng không có nhận sự giúp đỡ bất kỳ phép thuật, thế nhưng tốc độ cũng gần như chỉ là so với di chuyển đổi vị trí chậm một tia, cho nên vẫn như cũ còn có thể miễn cưỡng nhìn thấy Dương Khang hóa thành thanh mang.

Cứ như vậy, Dương Khang cùng thư sinh áo trắng một trước một sau nhanh như chớp bay trốn, ước chừng dùng nửa khắc đồng hồ thời gian, thư sinh áo trắng này mới phát hiện, nguyên lai bọn họ phi hành phương hướng lại là Hoa Sơn!

Thư sinh áo trắng trong lòng không khỏi được sinh ý lui, bởi vì hắn biết đường này có Huyết Ma Lang Vũ chặn đường, này Ma thực lực cực kì khủng bố, dùng hắn và kim mao Sư vương hai người tuyệt đối không phải ẩy đối thủ.

Nhưng mà, không biết là vì sao, hắn luôn có một loại linh cảm, phía trước Dương Khang là bọn hắn hôm nay có thể không chạy trốn mấu chốt.

Cho nên, một phen do dự sau khi, thư sinh áo trắng chỉ phải kiên trì tiếp tục truy đuổi Dương Khang.

Rất nhanh, bọn họ liền tiếp cận lúc trước bị Huyết Ma Lang Vũ cùng Thái Tử Trường Không chặn đường địa phương,

Chỉ là chẳng biết vì sao, vẫn chưa nhìn thấy hai Ma bóng người, chỉ có một đám Ma Binh chờ đợi ở đây.

Đương Khang cùng bạch hạc thanh thế thái quá uy mãnh, mãnh liệt tiếng xé gió lập tức liền đưa tới một đám chú ý của Ma Binh.

“Ngăn lại bọn họ!”

Cũng không biết là ai rống lên một tiếng, một đám Ma Binh mỗi một chấp binh khí, trực tiếp dựng lên, muốn ngăn chặn này hai vệt độn quang.

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng đang suy nghĩ giải quyết thế nào những ma tộc này đi đi trong khi, Đương Khang đột nhiên phát sinh một tiếng như là voi lớn giống như tiếng gào thét, chỉ thấy một trận thanh quang lấp loé, này dựng lên nghênh đón Ma Binh tựa như dưới sủi cảo bình thường bị Đương Khang trực tiếp đánh rơi, sau đó thế đi không giảm, tiếp tục hướng về Hoa Sơn bỏ chạy.

Nhin thấy Đương Khang hung mãnh như vậy, thư sinh áo trắng không khỏi ngược lại hít một hơi, trong lòng thầm nghĩ nói: Thật không hổ là Thái Cổ thời gian dị thú, quả nhiên không tầm thường.

Tốc độ của Đương Khang rất nhanh, tu sĩ tầm thường theo nơi này chạy tới Hoa Sơn, nói thế nào cũng phải nửa giờ, thế nhưng Đương Khang lại chỉ dùng không đến mười phút, Hoa Sơn cái kia nguy nga hiểm trở bóng mờ, liền đã xuất bảy giờ thư sinh áo trắng trước mắt.

Nhưng vào lúc này, thư sinh áo trắng đột nhiên phát hiện phía trước tựa hồ đang có người tranh đấu, hơn nữa ấy trình độ kịch liệt dị thường hung hãn, cách xa ở hơn mười dặm ở ngoài hòn, lại khả năng mơ hồ cảm giác được song phương đấu súng sinh sóng khí.

Thư sinh áo trắng gặp Dương Khang thế đi không giảm, nghĩ đến lúc trước ấy mãnh thú tàn bạo công kích, vội vàng kiên trì tiếp tục đuổi theo.

Vừa phi độn về phía trước năm dặm, Dương Khang lại trực tiếp gia nhập chiến đấu, mà thư sinh áo trắng thăng đến lúc này, lúc này mới thấy rõ đến tột cùng là người phương nào ở chiến đấu.

Chỉ là khi hắn thấy rõ sau khi, lại là càng thêm kinh hãi không thôi.

Bởi vì hắn nhìn thấy, trong cuộc chiến đấu này một người, lại là đã thi triển ma hóa thuật Huyết Ma Lang Vũ.

Thư sinh áo trắng nhất thời sợ đến thất kinh, vội vàng hạ xuống thân hình trốn trong rừng cây, cẩn thận nhìn trộm phương xa chiến đấu.

Cũng không thư sinh áo trắng nhát gan, thật sự là Huyết Ma Lang Vũ thái quá khủng bố!

Huyết Ma ma hóa của Lang Vũ hình thái, cho đến lúc này hắn đều ký ức chưa phai, bởi vì ở lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến thời gian, thư sinh áo trắng, kim mao Sư vương, khóc tang lão nhân ba vị yêu vương hơn nữa Côn Lôn tam kiệt bên trong hai vị, tổng cộng năm người, lúc này mới đỡ được cản giới Huyết Ma Lang Vũ.

Bây giờ Huyết Ma Lang Vũ sớm là tương đương với thiên yêu cảnh chân ma tu vi, hơn nữa này ma hóa thuật, đừng nói là hắn, chỉ sợ là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ tự thân tới, cũng chưa chắc khả năng lấy đạt được chỗ tốt.

Thế nhưng, này cũng hắn kinh ngạc nhất, càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, đến tột cùng là ai, lại có thể cùng đáng sợ như vậy Huyết Ma đối chiến!

Chỉ tiếc, hắn cách chiến đấu trung tâm còn có cách xa bảy, tám dặm, mặc dù là hắn tai thính mắt tinh, nhưng cũng nhìn không rõ ràng, chỉ là mơ hồ nhìn thấy một áng lửa không dứt bay tới bay lui, mà đây đạo hỏa quang đến tột cùng là

người phuơng nào làm, lại là thật sự thấy không rõ lăm.

Thư sinh áo trắng một bên cẩn thận hướng về phía trước dời bước, trong lòng không khỏi suy đoán cùng với đối chiến người thân phận.....

“Huyền Thanh thượng nhân? Không không không, Huyền Thanh thượng nhân lấy kiếm nhập đạo, hoàn toàn không am hiểu tiên pháp, đặc biệt là hỏa pháp.....”

“Chẳng lẽ là bệ hạ? Không không không, bệ hạ giỏi giang khiến lôi pháp, tuyệt đối không phải bệ hạ!”

“Chẳng lẽ là tiên hoàng? Không không không, tiên hoàng bị chết thời gian ta cũng ở đây, làm sao có khả năng khởi tử hoàn sinh?”

“.....”

Nhất thời, thư sinh áo trắng đem Thần Châu đại địa nổi danh cao nhân mĩy toàn bộ, thế nhưng rất nhanh đã bị chính mình hủy bỏ, bởi vì những người này cùng người trước mắt này phong cách chiến đấu hoàn toàn khác nhau, lại tiếp sau đó, bọn họ căn bản cũng không có cùng Huyết Ma Lang Vũ một trận chiến tư cách.

Một bên suy đoán, một bên đi tiếp, khi hắn phản ứng lại thời gian, chính mình đã thân thể cách chiến đấu trung tâm chỉ có không đến ba dặm xa.

Mà như vậy khoảng cách đối với tu sĩ tới nói, đã có thể thật sự nhìn thấy đối chiến song phuơng, cho nên thư sinh áo trắng cũng là không cần suy đoán nữa.

Thư sinh áo trắng vội vàng hướng bầu trời chiến đấu nhìn tới, chỉ thấy Huyết Ma Lang Vũ cầm trong tay trường kích thăng thắn thoái mái, đang cùng hai đạo nhanh như sao băng ánh sáng chiến đấu.

Trong đó một đạo xanh biếc, chính là lúc trước tay phải của Phu Dịch bao cổ tay biến thành Đương Khang.

Mà một đạo khác hiện vàng ròng nhị sắc, chỉ tiếc đạo kia vàng ròng ánh sáng tốc độ thật sự quá nhanh, dùng thư sinh áo trắng nhẫn lực, lại thủy chung không thấy rõ đạo này vàng ròng ánh sáng đến tột cùng là cái gì.

“Rốt cuộc là cái gì chứ?”

Thư sinh áo trắng trầm tư suy nghĩ, hồi lâu sau, trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt!

“Có phải đó là Hỏa Kỳ Lân!”

/ txt / 92040 /

. _ điện thoại di động bản duyệt độc link:

Baidu Search trang web tiểu thuyết, tiểu thuyết, hết thảy tiểu thuyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 451+2 Thú Chiến Huyết Ma

Huyết Ma Lang Vũ lúc này nhất là ấm ức, vốn đánh với Hỏa Kỳ Lân một trận, hắn đã đầy đủ chiếm được thượng phong, chỉ cần nhiều hơn nữa chừng một khắc đồng hồ, liền có thể đem này ác thú rút gân lột da, mổ mối hận trong lòng.

Nhưng không nghĩ, chiến đấu đang tới nửa chìa khoá thời gian, một đạo thanh quang đột nhiên trốn xa mà đến, trực tiếp gia nhập chiến đấu.

Đến thì đến đây đi, hắn nhưng cũng không sợ, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ rằng chính là, đến căn bản là không phải người, mà là một con lợn!

Huyết Ma Lang Vũ thân phận cỡ nào, kể cả Ma tôn hoa rụng thấy hắn, đều phải tôn hắn một tiếng “sư huynh”, nhưng không nghĩ chính là như vậy cao quý hắn, hôm nay lại bị một con chó cùng một con heo vây quanh chiến.

Hơn nữa này vẫn không phải là trọng yếu nhất, để cho hắn hộc máu chính là, này chó lợn tổ hợp hung mãnh vô cùng, hơn nữa một công một thủ phối hợp cực kỳ hiểu ngầm, mỗi khi hắn muốn công kích Hỏa Kỳ Lân lúc, cái kia Dương Khang thì sẽ không biết từ chỗ nào đột nhiên chặn ngang đi ra, ý vào cái kia một thân da dày thịt béo phòn ngự vì đó đỡ công kích, thế nhưng một khi hắn quay lại đầu kích toàn lực công kích Dương Khang thời gian, cái kia Hỏa Kỳ Lân sẽ xuất hiện ở kẽ hở của hắn chỗ công kích thậm tệ.

Cho nên một phen dây đưa bên dưới, hắn lại rơi xuống hạ phong!

Đây nếu là truyền ra ngoài, chẳng lẽ không phải để người trong thiên hạ chấn nhạo báng?

Huyết Ma Lang Vũ lửa giận ngút trời, thế nhưng nhường không thể làm gì, chỉ có thể đè nặng trong lòng lửa giận, ngăn nắp cùng với một đôi chó lợn tổ hợp cẩn thận đối chiến.

Tiếp theo Dương Khang gia nhập chiến đoàn vừa là sau năm phút, kim mao Sư vương rốt cục chở mọi người đi tới chiến đấu ở ngoài hơn mười dặm nơi.

“Ồ? Nơi đó tựa hồ đang chiến đấu?”

Phu Dịch mắt sắc, một chút liền nhìn thấy xa xa có người ở chiến đấu.

“Hả?”

Kim mao Sư vương không khỏi sững sốt, vội vàng thi triển Thiên Nhãn thần thông dõi mắt nhìn ra xa.

Này nhìn qua không việc gì, lại là thực tại sợ hết hồn, bởi vì hắn cùng thư sinh áo trắng giống nhau, đối với Huyết Ma ma thân của Lang Vũ ký ức chưa phai, bây giờ đột nhiên nhìn thấy Huyết Ma Lang Vũ hiện ra ma thân, nhất thời sợ đến sắc mặt tái nhợt, một câu nói cũng nói không nên lời.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch nhìn ra kim mao Sư vương dị dạng, lập tức quan tâm nói.

Kim mao Sư vương này mới phản ứng được, vội vàng lắc lắc đầu nói: “Không có chuyện gì.....”

Thế nhưng, mặc dù hắn ngoài miệng nói như vậy, ánh mắt cũng đã bán rẻ hắn, Phu Dịch một chút liền thấy được hắn trong ánh mắt khiếp đảm vẻ.

Có điều Phu Dịch cũng không nói thêm gì, phải biết rằng, đừng nói là Thanh Khâu Sơn,

Chính là phóng tầm mắt toàn bộ Thần Châu đại địa, lại có mấy người bàn về sự can đảm tài năng ở kim mao Sư vương bên trên?

Cho nên, kim mao Sư vương khiếp đảm chỉ có một khả năng, đó là địch nhân thật quá mạnh mẽ!

Vì vậy Phu Dịch cẩn thận đem Phong Thiên Kính cùng Chu Tước thần kiêm phân biệt nắm ở tay trái tay phải, để một khi sanh biến đúng lúc ra tay.

“Hạ xuống!”

Ngay ở kim mao Sư vương chở mọi người tới gần chiến đấu trung tâm ước chừng mười hai mươi ba dặm thời gian, trong đầu đột nhiên nghe được thư sinh áo trắng truyền âm.

Kim mao Sư vương vội vàng nhìn bốn phía tìm kiếm thư sinh áo trắng, nhưng không nghĩ thư sinh áo trắng âm thanh lại truyền đến, chỉ là lần này lại càng gấp gáp hơn.

“Đừng nhìn, nhanh hạ xuống!”

Kim mao Sư vương không dám chần chờ, vội vàng điều động kim kiều hướng phía dưới rơi đi.

Vừa mới rơi xuống đất, liền nhìn thấy thư sinh áo trắng hoang mang hoảng loạn từ phía trước chạy tới.

Phượng Dao không hiểu kỳ nói: “Làm sao không đi rồi?”

Thư sinh áo trắng chưa cho Phu Dịch bọn người truyền âm, cho nên Phu Dịch bọn người nhìn thấy đột nhiên ngừng lại, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Kim mao Sư vương lập tức cười khổ một tiếng nói: “Chỉ mong hắn không phát hiện chúng ta a.....”

Phu Dịch không hiểu kỳ nói: “Hắn là ai?”

“Huyết Ma Lang Vũ!” Thư sinh áo trắng sắc mặt ngưng trọng nói.

“Không đúng?” Phu Dịch hướng về trên trời nhìn quanh một phen, nhìn thấy đối chiến bên trong bóng người đều không phải là lúc trước nhìn thấy Huyết Ma Lang Vũ, theo bản năng nói.

Kim mao Sư vương thở dài một tiếng nói: “Đó là Huyết Ma Lang Vũ bộ tộc đặc biệt tuyệt kỹ ‘ma hóa thuật’, ngươi bây giờ nhìn thấy, mới là hắn chánh thức thực lực.”

“Hả……” Phu Dịch một bên nghe, một bên thấy không trung chiến đấu, đồng thời ở trong lòng thôi diễn, nếu là tự mình ra tay, có thể không đỡ đặng sợ kia chiến kích công kích.

Một phen thôi diễn bên dưới, Phu Dịch này mới phát hiện, lại không bàn về cái kia chiến kích sức mạnh đến tận cùng như thế nào, chỉ bằng tốc độ kia, mười lần trong công kích, hắn nhiều nhất khả năng né tránh một lần, thấy cái kia hàn quang lẫm lẫm chiến kích, rất rõ ràng không phải là vật phàm, nếu là bị thứ này chọc vào trên người, nhất định là đâm một cái một lỗ thủng.

Lúc này, Phu Dịch cuối cùng đã rõ ràng rồi, đường đường Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương hai vị, vì sao lại khiếp đảm.

“Sư vương, chúng ta bây giờ nên làm gì? Thì như vậy thấy?” Thần Lộ thấy kinh khủng như vậy chiến đấu, sắc mặt không khỏi có chút khó coi.

Kim mao Sư vương lại là trực tiếp nhìn về phía thư sinh áo trắng, thư sinh áo trắng cũng là vô kẽ khả thi, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Đại Khanh tỷ muội hai người khi nào thấy qua kinh khủng như vậy tồn tại, sớm dưới mặt không có chút máu, đầy mặt trắng nhợt.

Phượng Dao mặc dù là thánh linh hóa thân, thế nhưng lúc này còn không có khôi phục thực lực, lấy nàng bây giờ tu vi căn bản không phải Huyết Ma đối thủ

của Lang Vũ.

Trước mắt một đám bảy người, duy nhất Phu Dịch 1 sắc mặt người như thường, hai mắt nhìn chăm chăm trong khi chiến đấu 1 Ma 2 thú.

Có điều, Phu Dịch nhìn như đang quan chiến, nhưng kỳ thật hắn xem cũng không phải trước trận chiến đấu này, mà là trong mộng Khương Thiếu Vân cùng cái kia Thái Cổ ma tướng Phi Quân chiến đấu.

“Nếu như ta cũng dùng liệt dương nghịch thiên quyết cùng với giao thủ, không biết là có mấy phần thắng……”

Phu Dịch đột nhiên lầm bầm lầu bầu một tiếng, âm thanh tuy thấp, nhưng là bị Thần Lộ nghe vào trong tai.

Có điều Thần Lộ cũng không có nghe được Thái Thanh sở, không khỏi hiểu kỳ nói “cái gì quyết?”

Phu Dịch lúc này vẫn như cũ thần trì thiêng ngoại, theo bản năng trả lời một câu, “liệt dương nghịch thiên quyết.”

“Cái gì!”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Thần Lộ sắc mặt nhất thời đại biến, nhìn thấy Phu Dịch hai mắt vô thần thấy trong khi chiến đấu 1 Ma hai người, lập tức liền phản ứng lại, kỳ thực thần niệm của hắn sớm bay đến trận kia nói với nàng không biết là bao nhiêu lần trong mộng cuộc chiến.

Người khác không biết là liệt dương nghịch thiên quyết, thế nhưng Thần Lộ biết, bởi vì Phu Dịch không chỉ một lần cùng hắn nhắc tới, Địa Tiên Cảnh hậu kỳ Khương Thiếu Vân dùng cái này nghịch thiên phép thuật cùng vô cùng có khả năng là Thiên Tiên Cảnh hoặc là kim tiên cảnh Ma soái Phi Quân đồng quy vu tận.

Phu Dịch là tất cả của nàng, cho nên Thần Lộ nghe đến cái từ này sau khi lập

tức mất khống chế, vội vàng dùng đôi tay nhỏ đem Phu Dịch một trận lay động, Phu Dịch bị nàng này lay động lập tức phục hồi tinh thần lại, liền vội vàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Thần Lộ nhìn thấy Phu Dịch đáp lời, lập tức tâm tình tan vỡ, trực tiếp nhào tới Phu Dịch trong lòng, nước mắt cũng không nhịn được nữa trực tiếp tràn mi bước ra, kêu khóc một tiếng nói: “Ngươi làm ta sợ muốn chết..... ô.....”

Phu Dịch cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhìn thấy Thần Lộ như vậy thất thố nhất thời đau lòng không thôi, vội vàng ân cần nói: “Ta làm sao dọa nạt ngươi?”

Thế nhưng Thần Lộ lại là không đáp, chỉ là vẫn lớn tiếng khóc, làm cho Phu Dịch như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, tất cả rơi vào đường cùng, chỉ phải cầu trợ ở những người khác.

“Nàng làm sao vậy?”

“A.....” thư sinh áo trắng trầm tư một lát sau nói: “Hình như là ngươi nói ra một câu sau, công chúa thì.....”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, liền vội vàng hỏi: “Nói cái gì?”

/ txt / 92040 /

. _ điện thoại di động bản duyệt độc link:

Baidu Search trang web tiểu thuyết, tiểu thuyết, hết thảy tiểu thuyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 452: Nê Hoàn Cung 2 Thần Tranh Đấu

Thư sinh áo trắng trả lời: “Cũng không phải một câu nói, chính là một công pháp tên, giống như kêu liệt dương nghịch thiên quyết.....”

Dứt lời, quay đầu đối với kim mao Sư vương nói: “Ta nói không sai a, chính là tên này?”

Kim mao Sư vương nhiều điểm đối với đạo: “Không sai, chính là liệt dương nghịch thiên quyết.”

Hai người này một hỏi một đáp, lại là không có chú ý tới, Phu Dịch khi nghe đến cái kia năm chữ trong khi, đã cả kinh trợn mắt ngoác mồm, phía sau bọn họ nói, căn bản là chưa đi đến lỗ tai của hắn.

“Làm sao có khả năng..... ta vì sao lại nói ra cái từ này.....” Phu Dịch ngờ ngợ ngác ngác, làm sao cũng nghĩ không thông, hắn vì sao lại nói ra cái từ này.

Hơn nữa, là cái từ này nói, hắn cũng hiểu Thần Lộ vì sao lại như vậy thất thố, bởi vì cái từ này đại diện cho tử vong!

Hắn là tất cả của Thần Lộ, cho nên khi hắn nói ra cái từ này trong khi, thì giống như cướp đi tất cả của Thần Lộ, có thể nào làm cho nàng không hoảng hốt?

“Tại sao?”

“Tại sao?”

“Đến tột cùng tại sao?”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên không kìm chế được nỗi nòng, Khuơng Thiếu Vân cùng Phu Dịch hai tấm mặt lại dùng cực nhanh tốc độ biến ảo.

“Ngươi làm sao vậy!”

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương chính đối Phu Dịch, nhìn thấy Phu Dịch phát sinh như thế ly kỳ việc, nhất thời kinh hãi không thôi.

Thư sinh áo trắng liền vội vàng tiến lên, chỉ điểm một chút hướng về Phu Dịch linh đài, ham muốn dùng “Thanh Tâm quyết” giúp đỡ bình phục tâm tình.

Nghe đến thư sinh áo trắng này một tiếng kêu sợ hãi, Thần Lộ theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, khi hắn nhìn thấy Phu Dịch hai tấm mặt nhanh chóng luân phiên thời gian, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, thân thể mềm nhũn, buông mình ngã xuống đất, hai mắt vô thần thấy Phu Dịch tấm kia không dứt biến ảo mặt.

“Công chúa!”

Kim mao Sư vương hoảng hốt, liền vội vàng tiến lên đỡ lấy Thần Lộ.

Phượng Dao cùng Đại Khanh hai nữ lập tức phản ứng lại, vội vàng chuyển tới Phu Dịch trước người, Đại Khanh tỳ muội nhìn thấy mặt của Phu Dịch nhanh chóng biến ảo, cũng là sợ đến che miệng lại, theo bản năng rút lui hai bước.

Chỉ có Phượng Dao biết chi tiết của Phu Dịch, không đến mức thất thố như thế, thế nhưng những cũng khẩn trương vạn phần, vội vàng rụt rè nói: “Phu Dịch ca ca, ngươi làm sao vậy.....”

Thế nhưng Phu Dịch cũng không trả lời.....

Tuy là kim mao Sư vương như vậy sống hơn hai ngàn năm già yêu vật, cũng chưa từng thấy như vậy ly kỳ việc, vội vàng hướng thư sinh áo trắng nói: “Ngươi không phải nói Phu Dịch chỉ là am hiểu thuật dịch dung gì? Chuyện này căn bản là không phải thuật dịch dung!”

Thư sinh áo trắng cũng là vẻ mặt mông ép, hắn cũng không biết Phu Dịch tại sao lại như vậy, hơn nữa cái gọi là dịch dung, chính là ngày đó với Thanh Vân Sơn lúc Phu Dịch cùng hắn theo như lời, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, hắn cũng chẳng hay biết gì.

“Công chúa, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì a?”

Mắt thấy “Thanh Tâm quyết” không có hiệu quả, thư sinh áo trắng vội vàng hướng Thần Lộ thỉnh giáo, dù sao giải thích vấn đề, còn cần biết vấn đề rõ duyên, nếu không hết thảy đều là nói suông.

Nhưng không nghĩ, Thần Lộ lúc này sớm tan vỡ, phảng phất mất lòng người bình thường, chỉ là hai mắt vô thần ngạc nhiên thấy Phu Dịch, phảng phất căn bản cũng không có nghe đến thư sinh áo trắng nói.

“Phụp.....”

Đúng lúc này, Phu Dịch đột nhiên chợt phun ra một ngụm huyết tiễn, sau đó hình ảnh ngắt quãng ở Khương Thiếu Vân mặt sau khi, liền trực tiếp té xỉu trên đất, bất tỉnh người chuyện.

“Phu Dịch.....”

Đúng lúc này, Thần Lộ hét lên một tiếng, như là giống như bị điện trực tiếp nhào tới Phu Dịch trên người, không dứt dùng sức lay động.

Thế nhưng này tất cả đều là vô ích, Phu Dịch căn bản không có nửa điểm phản ứng.

“Ta đánh chết ngươi! Đánh chết ngươi!”

Thần Lộ đột nhiên nghĩ đến lúc trước Phu Dịch nói cái kia suy đoán, nhất thời nhận định tất nhiên là linh hồn của Khương Thiếu Vân ở quấy phá, lập tức bốc lên một đôi bàn tay trắng như phấn, liền không dứt hướng về Phu Dịch

ngực đánh ngã đi, một bên đánh ngã một bên còn không ngừng nhắc tới.

Phượng Dao nhất thời cũng không phản ứng lại, Phu Dịch đến tột cùng xảy ra chuyện gì, tại sao đang yên đang lành một lại thành như vậy, mãi đến tận nàng phản ứng lại thời gian, cũng là nước mắt chảy nhanh bước ra, trực tiếp nhào vào Phu Dịch trên người, cũng là một trận lay động.

Thư sinh áo trắng cùng kim mao Sư vương lẩn nhau nhìn đối phương, cũng là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, hoàn toàn không làm rõ được đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Phu Dịch rốt cuộc đã xảy ra gì đây?

Nguyên lai, khi hắn nghe đến thư sinh áo trắng nói ra liệt dương nghịch thiên quyết sau khi, Phu Dịch ý thức bắt đầu tan vỡ, bởi vì Khương Thiếu Vân cùng với Khương Thiếu Vân tất cả, đều là hắn cấm kỵ, mấy thứ này nếu như là từ trong miệng người khác biết được cũng là thôi, nếu là theo chính hắn trong miệng nói ra, cái kia đối với hắn mà nói, tuyệt đối là khủng bố tồn tại!

Vì vậy, hắn ý thức liền tùy theo tan vỡ, ngay ở hắn liên tiếp hỏi ba cái “tại sao” sau khi, Nê Hoàn Cung bên trong thuộc về Khương Thiếu Vân thần hồn lại ở trong nháy mắt đó mở hai mắt ra, sau đó dựa lưng ba người đột nhiên xoay một cái, Khương Thiếu Vân thần hồn liền đang hướng về phía trước, hắn liền đã biến thành Khương Thiếu Vân mặt.

Thế nhưng ngay trong nháy mắt này, thuộc về cái kia của Phu Dịch thần hồn cũng thuận theo hai mắt trợn trừng, hơn nữa quanh thân mơ hồ trong lúc đó lại còn có một tầng ngọn lửa màu vàng.

Theo thần hồn của Phu Dịch thức tỉnh, dựa lưng ba vị thần hồn lại xoay một cái, Phu Dịch liền vừa tới đang trước, mà cùng với đối ứng, mặt của hắn, liền vừa đã biến thành mặt của Phu Dịch.

Kế tiếp, Khương Thiếu Vân thần hồn không cam lòng thế yếu, quanh thân lại

cũng tỏa ra màu đỏ ánh lửa, khí thế dâng lên, lại trở lại đang trược.

Thần hồn của Phu Dịch không cam lòng kỳ thế, kim quang ánh lửa tùy theo leo lên, liền vừa tới phía trước.

Kế tiếp hai vị thần hồn phảng phất đấu khí bình thường, dùng cực nhanh tốc độ ở Phu Dịch Nê Hoàn Cung bên trong nhanh chóng xoay tròn, vậy thì có bên ngoài hai tấm mặt không dứt biến ảo một màn.

Quá trình này quá khái kéo dài gần khoảng một phút, vị này tóc trắng xoá, không biết là ai cơ chứ ông lão thần hồn hai mắt đột nhiên mở, một luồng vương giả oai lập tức tràn ngập toàn bộ Nê Hoàn Cung, Khương Thiếu Vân cùng thần của Phu Dịch hai người mỗi loại trên người vàng ròng ánh lửa lập tức tiêu tán, ngay sau đó liền nhắm hai mắt lại.

Chấp này, ông lão lúc này mới chầm chậm nhắm hai mắt lại, ; tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Phu Dịch kia ngụm máu, chính là ông lão mở hai mắt ra một sát na kia phun ra, về phần hắn mặt hình ảnh ngắt quãng ở dáng dấp của Khương Thiếu Vân, hoàn toàn chỉ là trùng hợp mà thôi, cũng không phải Thần Lộ nghĩ đến như vậy, Phu Dịch bị Khương Thiếu Vân nuốt chửng.

Làm Phu Dịch ngã đi sau khi, ý thức tùy theo bị kéo vào Nê Hoàn Cung bên trong.

Ông lão lại mở hai mắt ra thấy Phu Dịch.

“Ngươi là ai?”

Phu Dịch bị ông lão chầm chầm đeo trong lòng nhút nhát, theo bản năng hỏi.

“Ta chính là ngươi.....” ông lão mặt không cảm xúc, không chậm không nhanh nói.

“Ngươi là ta? Ta đây là ai?” Phu Dịch liền vội vàng hỏi.

“Ngươi chính là ta.” Ông lão lại trả lời.

Nghe đến ông lão như là nhiều khẩu lệnh giống như trả lời, Phu Dịch không thấy có chút được vòng, lập tức trực tiếp chỉ vào thần hồn của Khương Thiếu Vân nói: “Vậy hắn là ai?”

Ông lão vẫn như cũ là bộ kia không nhanh không chậm giọng trả lời: “Hắn cũng là ngươi.”

“Vậy hắn thì sao?” Phu Dịch không cam lòng, vội vàng vừa chỉ vào thần hồn của Phu Dịch hỏi.

Ông lão rất phiền phức, lại đáp: “Hắn còn là ngươi.”

Ông lão đáp án, để Phu Dịch càng thêm được vòng, suy nghĩ hồi lâu sau, vẫn như cũ không rõ ý nghĩa, lập tức hỏi lần nữa: “Ta rốt cuộc là ai?”

Ông lão trả lời: “Trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, ba người một thể, tuy hai mà một.”

Dứt lời, ông lão liền chăm chậm nhắm lại con mắt, Phu Dịch đang muốn hỏi lại, lại đã bị đá ra Nê Hoàn Cung.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 453: Ai Đì Ai Ở?

Phu Dịch chậm chập mở hai mắt ra, nhìn thấy Thần Lộ cùng Phượng Dao nước mắt như mưa, một người lôi một bên vạt áo không dứt lay động, thăng qua lại đến hăn bó tay toàn tập.

“Làm sao vậy?” Phu Dịch theo bản năng hỏi.

“A?”

Đột nhiên nghe đến Phu Dịch nói chuyện, Thần Lộ cùng Phượng Dao nhất thời sợ hết hồn, Thần Lộ theo bản năng kinh ngạc nói: “Ngươi là ai!”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, còn tưởng rằng là Thần Lộ tinh thần không bình thường, theo bản năng cầm lấy Phong Thiên Kính hướng về trên mặt vừa chiếu, này mới phản ứng được, vội vàng lại nhập định trực tiếp mạnh mẽ xông vào Nê Hoàn Cung, lấy ý niệm không chế thần hồn của Phu Dịch đổi được phía trước, lúc này mới lại lui ra.

Mặc dù Phu Dịch không hề trả lời, thế nhưng nhìn thấy mặt lại thay đổi trở về, Thần Lộ lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, có điều tâm tình lại vẫn là không cách nào bình phục, hai hàng thanh lệ không được chảy ròng.

Ngược lại là Phượng Dao cũng không biết Phu Dịch cùng Thần Lộ chổ sơ việc, cho nên gặp Phu Dịch tỉnh lại, trực tiếp nín khóc mỉm cười nói: “Phu Dịch ca ca không sao rồi, thật tốt quá!”

Kế tiếp, Phu Dịch thật vất vả trấn an được Thần Lộ sau khi, lúc này mới thở dài, hồi tưởng vừa mới Nê Hoàn Cung ông lão kia nói như vậy, nhưng thủy

chung không cách nào hiểu thấu đáo, không khỏi thở thật dài một tiếng.

Mắt thấy Thần Lộ tâm tình ổn định, thư sinh áo trắng nhường mày, liền vội vàng hỏi: “Vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Phu Dịch thuận miệng trả lời: “Vừa mới thiếu chút nữa tấu hỏa nhập ma, bây giờ không sao rồi.”

Này một hỏi một đáp nhìn như bình thường, thế nhưng trả lời của Phu Dịch thực là hỏi một đằng trả lời một nẻo, thư sinh áo trắng không có được hắn muốn đáp án, lập tức hỏi tới; “ta không phải nói cái này, ta là nói ngươi trở mặt sự tình, hoàn toàn không quá như là thuật dịch dung.”

Thần hồn cùng nơi tim ngọn lửa nhỏ, là Phu Dịch lớn nhất bí mật, Phu Dịch làm sao có khả năng dễ dàng tiết lộ, đặc biệt là loại này duy diệu duy tiếu, cũng địch cũng bạn quan hệ.

Phu Dịch vội vàng qua loa lấy lệ nói: “Ta đây thuật dịch dung khá là đặc thù.”

“Hả.....” thư sinh áo trắng bác duyệt cổ kim, kiến thức rộng rãi, tự nhiên biết Phu Dịch nói không phải thực, thế nhưng đã hắn không muốn nói, chính mình cũng không tiện cưỡng cầu.

Lập tức trực tiếp nói tránh đi: “Phu Dịch, ngươi đối với cái kia hai con Thái Cổ dị thú hiểu khá rõ, ngươi cảm thấy trận chiến này chúng nó có mấy phần thắng?”

Bị thư sinh áo trắng một nhắc nhở như vậy, Phu Dịch lúc này mới nhớ tới, lúc này Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang còn ở trên trời hợp chiến Huyết Ma Lang Vũ, vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy lúc này 1 Ma 2 thú vẫn còn đang kịch liệt trong chiến đấu, có điều nhìn kỹ, hai thú tựa hồ mơ hồ có chút rơi xuống hạ phong.

Phu Dịch kỳ thực cũng không quá hiểu ra này hai thú sức chiến đấu,
Đặc biệt là Dương Khang, càng lười đòi mạng, từ khi thu rồi nó sau khi,
ngoại trừ ở Thần Nông Giá hợp chiến xe quý thời gian chính mình chạy đến một
lần, liền chỉ có lần trước để tiến hóa nuốt chửng cái kia yêu nhân sinh hồn thời
gian, mới vừa đi ra một lần.

Phu Dịch quan sát ước chừng hơn mươi hiệp sau, sắc mặt ngưng trọng nói:
“Theo như vậy đi xuống nói, có thể sẽ bại.....”

“Chúng ta đây bây giờ nên làm gì? Phu Dịch đại ca, nếu không chúng ta thừa
dịp bọn họ hoàn mỹ phân tâm lén lút chạy qua?” Đại Khanh vội vàng đề nghị.

Đại Hình vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng cao hứng nói: “Đúng vậy,
đây tuyệt đối là ngàn năm có một cơ hội, Phu Dịch đại ca, chúng ta đi thôi?”

Phu Dịch đang suy nghĩ nên dùng loại phương thức nào tiến lên trợ giúp,
nghe đến hai người gọi hắn, không bằng suy nghĩ nhiều, thuận miệng ừ một
tiếng.

Phượng Dao đối với này 2 thú không hiểu yêu thích, lúc này vừa nghe bọn họ
muốn bỏ xuống 2 thú chính mình chạy trốn, nhất thời sốt ruột nói: “Nhưng mà!
Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang làm sao bây giờ?”

“A.” Phu Dịch lại gật gù, chỉ là vẫn như cũ không thấy ấy có động tác gì.

Kim Mao Sư vương không khỏi có chút nóng nảy, vội vàng nói: “Vậy rốt
cuộc là đi hay là không đi, các ngươi đúng là đều tò thá độ.”

Phu Dịch còn chưa đáp lại, thư sinh áo trắng lại vào lúc này mở miệng nói:
“Ta cảm thấy bây giờ đi, cũng vẫn có thể xem là 1 thượng sách, Phu Dịch ngươi
cảm thấy thế nào?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “A, các ngươi trước tiên đi thôi.”

“Tốt!”

Đại Khanh tỷ muội vừa nghe nhất thời mừng rỡ, lập tức đi về phía trước, kim mao Sư vương cũng là chưa kịp phản ứng, theo hai người cùng đi về phía trước, thế nhưng mới vừa đi ra hai bước, lại phát hiện còn lại bốn người đều không thấy có bất luận động tác gì, không khỏi sững sốt, vội vàng thúc giục: “Đi? Các loại gì đây?”

Thư sinh áo trắng lập tức liếc mắt ra hiệu, kim mao Sư vương lúc này mới chợt hiểu ra, Phu Dịch căn bản là chưa nói cùng đi, chỉ là làm cho bọn họ đi trước mà thôi.

Kim mao Sư vương mặc dù không tính là trung hậu thành thật, lại là thâm minh đại nghĩa, không nói đến việc này vốn là làm cứu giúp Phu Dịch bọn người, coi như ném đi này, bây giờ này một đường đi tới, hắn cùng với Phu Dịch ở chung cũng thật là đầu cơ, bây giờ để hắn bỏ xuống Phu Dịch phối hợp thoát thân, chuyện như thế nhưng cũng không phải hắn có khả năng làm.

Cho nên, kim mao Sư vương nhướng mày, rất là bất mãn nói: “Hiền đệ, chẳng lẽ ngươi cho rằng huynh chính là tham sống sợ chết đồ đệ?”

“Hả?” Nay một tiếng hiền đệ rốt cục đánh thức Phu Dịch, Phu Dịch vội vàng hỏi ngược lại: “Đại ca làm sao nói chuyện như vậy?”

“Hừ!” Kim mao Sư vương lúc này hừ lạnh một tiếng nói: “Hiền đệ để chúng ta đi trước, chẳng lẽ không phải vì lấp chúng ta bất nghĩa? Mắng chúng ta là hạng người ham sống sợ chết?”

Đại Khanh tỷ muội hai người vừa nghe này mới phản ứng được, nguyên lai Phu Dịch đây là xem thường các nàng, cũng là mặt giận dữ.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Đại ca hiểu lầm ta, ta vừa rồi chỉ là nghĩ chuyện, thuận miệng đáp lại mà thôi.”

“.....”

Kim mao Sư vương cùng Đại Khanh tẩy muội nhất thời không nói gì, trong lúc nhất thời lại không biết là nên làm gì trả lời.

Thư sinh áo trắng vội vàng nói: “Ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ nên làm gì? Một mực nơi đây chờ đợi cũng không phải biện pháp a.....”

Phượng Dao vội vàng nói: “Thế nhưng cũng không có thể bỏ xuống Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang không can thiệp tới.”

“A.....” Phu Dịch gật gù, tùy tiện nói: “Nếu không như vậy đi, chúng ta bây giờ thì chia binh hai đường, đại ca ngươi thì mang theo hai người bạn họ trước tiên ẩn nấp quá khứ, chúng ta bốn người lưu lại hợp chiến Huyết Ma Lang Vũ, như thế nào?”

“Nói gì vậy?” Kim mao Sư vương lúc này nổi giận, mở trừng hai mắt nếu như chuông đồng, nổi giận đùng đùng nói: “Phu Dịch, ngươi có phải là cảm thấy nhận ta không xứng với làm đại ca ngươi? Nếu như thế thì sớm nói!”

Phu Dịch vội vàng cười nói: “Đại ca hiểu lầm, ta cũng không có ý tứ này.”

“Vậy ngươi lời này là có ý gì?” Kim mao Sư vương vẫn như cũ mặt giận dữ.

Phu Dịch liền vội vàng giải thích: “Tiểu đệ ý tứ chỉ là để đại ca đi viện binh, chúng ta lưu lại ở nơi đây tùy cơ ứng biến.”

Kim mao Sư vương lắc lắc đầu, vẫn như cũ bất mãn nói: “Chuyển cứu mạng việc này ai đều được, tại sao phải nhường ta đi?”

Phu Dịch trả lời: “Đại ca lời ấy sai rồi, Thanh Khâu Sơn có đại trận hộ sơn, trừ ngươi ra cùng quần áo trắng tiền bối hai vị ở ngoài, người khác cũng không vào được, cho nên này chuyển cứu mạng việc, trừ ngươi ra cũng chỉ có thể là hắn.”

Kim mao Sư vương ngẫm lại cũng đích thật là đạo lý này, có điều vẫn như cũ kiên trì nói: “Vậy thì hắn đi thôi, ta lưu lại.”

Thư sinh áo trắng vô cớ hạ thương, nhất thời phiền muộn vô cùng, tùy tiện nói: “Ai đi không giống nhau mà.....”

“Ai cũng đừng nghĩ đi!”

/ txt / 92040 /

. _ điện thoại di động bản duyệt độc link:

Baidu Search trang web tiểu thuyết, tiểu thuyết, hết thảy tiểu thuyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 454: Hợp Chiến Huyết Ma

Đúng lúc này, một tiếng nổ như kinh lôi âm thanh ở đỉnh đầu bọn họ nổ tung.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Huyết Ma Lang Vũ chẳng biết lúc nào đã đứng ở đỉnh đầu bọn họ, mà Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang lại là chẳng biết đi đâu.

Đại Khanh tý muội nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, thân thể mềm nhũn ôm nhau mà ngồi, cả người run không ngừng.

Những người khác đúng là cũng còn tốt, đặc biệt là hai vị yêu vương, càng trực tiếp đem trường đao Phất Trần nắm ở trong tay, thủ thế chờ đợi.

Phượng Dao theo bản năng hỏi “Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang?”

Huyết Ma Lang Vũ cười lạnh một tiếng, lập tức chỉ về xa xa.

“Cô bé, ngươi là nói cái kia hai con súc sanh gì?”

Mấy người cùng ở trong rừng, có quần cây che mắt, tự nhiên nhìn không tới, có điều lúc này Huyết Ma Lang Vũ ngay ở đỉnh đầu, bọn họ cũng không dám bay lên không coi.

Có điều, Phu Dịch lại là từ nơi sâu xa cùng cái kia hai con dị thú có chút cảm ứng, hắn bây giờ rất rõ ràng có thể cảm giác được 2 thú địch xác có chút suy yếu, lập tức liền minh bạch Huyết Ma Lang Vũ nói không ngoa.

“Ngươi.....”

Phượng Dao bây giờ mặc dù trí nhớ còn chưa hoàn toàn khôi phục, thế nhưng ở Thái Cổ thời gian đã cùng này 2 thú kề vai chiến đấu mấy ngàn năm, cho nên vẫn luôn đối với 2 thú thật là yêu thích, bây giờ vừa nghe 2 thú chịu khổ độc thủ, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, nín nửa ngày, thì nói ra một chữ.

Nhin thấy Phượng Dao tức đến nỗi phổi dâng dấp, Huyết Ma Lang Vũ lúc trước ấm ức rốt cục phát tiết không còn, lập tức cười nói “Làm sao, chỉ bằng cũng tưởng báo thù cho bọn họ?”

“Hừ!”

Phượng Dao lúc này giận dữ, trực tiếp chiêu Huyết Ma lang phun ra Chu Tước thần diễm.

Thần Lộ sớm trong bóng tối bấm quyết, nhìn qua Phượng Dao ra tay, trực tiếp tung ra một cái đậu tiên, đậu tiên lập tức hóa thành ba mươi sáu tên giáp vàng uy phong lẫm lẫm Chiến Thần cùng 24 tên khí thế hối hối ngân giáp Chiến Thần, mỗi một chấp thương kích hướng Huyết Ma Lang Vũ đánh tới.

Thần Lộ mắt thấy 6 nam lục nữ thần binh không thấy, không khỏi âm thầm thất vọng, bất quá dưới mắt không chấp nhận được nàng thất lễ, vội vàng bấm quyết niệm chú, thi triển về phong trở lại lửa giúp Phượng Dao giúp một tay.

Hai vị yêu vương cũng là không chậm, 60 tên Chiến Thần vừa mới hiện thân, liền mỗi một chấp trường đao Phất Trần hướng về Huyết Ma Lang Vũ phóng đi.

Nhất thời, song phương đánh cho đất trời tối tăm, khó phân cao thấp.

Một bên thần hỏa phần thiêng mặt trời chói chang không thấy, đao ảnh tung tóe núi đổ mở nhạc, thương kích như long đằng chuyển na di,

Vạn tia mờ ảo quỷ dị liên miên.

Phía bên kia, huyết ảnh như gió huyền thật khó phân biệt, kích nếu cuồng long xuất quỷ nhập thần.

Huyết Ma Lang Vũ mặc dù lấy một địch nhiều, lại là không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, ngược lại là cái kia xuất quỷ nhập thần chiến kích liên tục đem ngân giáp Chiến Thần đâm giết, chỉ là không đến mười hơi thời gian, ba mươi sáu tên ngân giáp Chiến Thần liền toàn quân bị diệt.

Nhưng mà, song phương đại chiến say sưa, lại là không có phát hiện có một bóng người lặng lẽ rời đi, giống như quỷ mị không dứt qua lại ở trong rừng cây, chỉ nháy mắt công phu, liền đã biến mất không còn tăm hơi.

“Trốn” Đi người tự nhiên là Phu Dịch, đương nhiên, hắn cũng cung không phải thật thoát thân, mà là muốn đi cứu Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang.

Phu Dịch có thể cảm giác được 2 thú vị trí vị trí, trong khi cách bọn họ lúc trước lập vị trí hẹn mươi hai dặm nơi.

“Hừ hừ.....”

“Grào.....”

Lúc này Hỏa Kỳ Lân cùng Dương Khang chật vật đến cực điểm, Dương Khang cũng còn tốt một vài, chỉ là khắp toàn thân hơn hai trăm đạo sâu cạn không đồng nhất vết thương, dù sao cũng phải tới nói như hoàn chỉnh, thế nhưng Hỏa Kỳ Lân liền không có vận tốt như vậy, vốn là am hiểu công kích nó, gặp Huyết Ma Lang Vũ điên cuồng công kích sau khi, công phòng nhất thể vàng ròng quang điểm sớm tiêu tán, quanh thân vết máu loang lổ không nói, bụng càng bị Huyết Ma chiến kích của Lang Vũ kéo dài một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, màu vàng máu đang không ngừng dâng trào ra ngoài.

2 thú tựa hồ cũng cảm ứng được Phu Dịch, ngay ở Phu Dịch cách 2 thú còn có khoảng một dặm thời gian, 2 thú liền không dứt phát sinh trầm thấp rên rỉ, tựa hồ đang đáp lại hắn.

Mươi hai dặm khoảng cách đối với tu sĩ tới nói gần nếu gang tấc, mặc dù là

không am hiểu độn pháp Phu Dịch, cũng gần như dùng không đến một phút, liền chạy tới.

Phu Dịch nhìn thấy 2 thú thảm trạng thời gian, trong lòng không thấy đau xót, một luồng ngọn lửa vô danh lập tức xông lên đầu.

Phu Dịch một bên đem mạnh mẽ đè xuống trong lòng lửa giận, một bên đem Thần Nông đinh theo Càn Khôn Giới lấy ra, trực tiếp đem hai con hổ hối dị thú đã đánh mất đi vào, đồng thời chính mình cũng nhảy vào.

Thần Nông đinh luyện chế vô số đan dược sau khi, sớm chịu đựng đan khí hun đúc sinh ra lén người chết, thịt bạch cốt thần hiệu, điểm này, ở trước đó thư sinh áo trắng thi triển thần kĩ sau khi đã hiện ra.

Chỉ thấy 2 thú vừa mới vào đinh, trong đinh lập tức sinh ra hai đạo thần quang bảy màu, mỗi loại đem 2 thú bọc lại, hai thú trên người vết thương lập tức lợi dụng mắt trắn có thể thấy tốc độ nhanh chóng lồng hợp, chỉ là không đến ngăn ngắn ba hơi công phu, ngoại trừ Hỏa Kỳ Lân bụng đạo kia nhìn thấy mà giật mình vết thương ở ngoài, còn lại mỗi một đau đớn đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Thế nhưng Phu Dịch vẫn là không yên lòng, vội vàng lấy ra hai viên trước mắt còn lại tốt nhất địa cấp ngũ phẩm linh đan phân biệt cho ăn vào 2 mõm thú bên trong.

Đan dược một khi lối vào, lập tức hóa thành nước thuốc chui vào trong bụng, như thế trong ứng ngoài hợp thời gian, gần như không đến nửa phút thời gian, vỗn hổ hối Dương Khang liền trở nên thần thái sáng láng, chút nào không nhìn ra có bất kỳ bị thương đáng dấp.

Cho dù là Hỏa Kỳ Lân, đã ở sau một phút vàng ròng quang diễm xuất hiện lần nữa, vừa là nửa phút, đồng dạng là sanh long hoạt hổ, tinh thần phấn chấn, nếu không có tận mắt nhìn thấy, ai có thể nghĩ tới nó không đến hai phút trước lại là hơi thở mong manh trạng thái sắp chết.

Hai thú một khi khôi phục, lập tức khí thế tận trời, chưa qua Phu Dịch cho phép trực tiếp nhảy ra Thần Nông đỉnh, hóa thành hai vệt thần quang hướng về Huyết Ma phương hướng của Lang Vũ phóng đi.

Phu Dịch nhìn thấy 2 thú khôi phục như lúc ban đầu, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù đời này cũng không nhiều hay ít gặp nhau, thế nhưng này 2 thú lại là bỗng dung để hắn có một loại khó khăn chia lìa, tuy hai mà một cảm giác, cho nên hắn mới có thể ở mọi người cùng Huyết Ma Lang Vũ khai chiến thời gian, lựa chọn đi trước cứu trị 2 thú.

2 thú đã qua, Phu Dịch vội vàng nhảy ra đỉnh ở ngoài và đem thu hồi, sau đó thi triển tung kim mao, hóa thành một đạo Kim Hồng hướng về chiến đấu phương hướng lao đi.

“Ha ha ha! Thoải mái!”

Ma tộc trời sinh hiếu chiến, mặc dù lúc trước cùng 2 thú cuộc chiến đồng dạng vô cùng nhuần nhuyễn, thế nhưng đổi thủ nhưng thủy chung chỉ là một con lợn, một con chó, điều này làm cho Huyết Ma Lang Vũ buồn bực e thẹn không ngớt.

Thế nhưng bây giờ đổi thủ rốt cục đổi thành hai đại của Thanh Khâu Sơn yêu vương, mặc dù phía dưới còn có hai cái tu vi thấp, kỳ danh xấu xí Tiểu nha đầu, thế nhưng đây đối với nó tới nói đều không quan trọng, bởi vì hắn đã ròng rã hơn một ngàn năm không có như vậy thoải mái ra tay rồi.

Huyết Ma Lang Vũ là thống khoái, thế nhưng là khổ hai vị yêu vương, bởi vì trước mắt mặc dù là bốn người hợp chiến Huyết Ma, thế nhưng hai người bọn họ nhất định phải đỡ được Huyết Ma toàn bộ công kích, nếu không dùng Thần Lộ cùng tu vi của Phượng Dao nhất định đột tử tại chỗ.

Cho nên, hai người bọn họ áp lực có thể tưởng tượng được, mạnh mẽ nghe đến Huyết Ma Lang Vũ lại còn có tâm sự hô to thoải mái.

Kim mao Sư vương nhất thời giật dữ, đối với thư sinh áo trắng hô “Ngươi trước tiên đứng vững!”

Dứt lời, thân hình chợt rút lui đến ba trượng ở ngoài, đứng ở hư không, hai tay trực tiếp đem trường đao nâng qua đỉnh đầu, quanh thân linh khí điên cuồng vận chuyển, mơ hồ trong lúc đó, lại phảng phất khả năng nghe đến núi lửa nứt âm thanh. ([Https://](https://)) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy tuyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đổi nghịch nội dung, mời mọc làm xoá bỏ xử lý, <https://> lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 455: Khủng Bố Huyết Ma

Theo đao thế leo lên, kim mao Sư vương râu tóc bay lên, trong tay ngắm đèn tự nhiên trường đao lại phóng ra vạn đao mát mắt kim quang!

“Tránh khỏi!”

Kim mao Sư vương quát to một tiếng, thư sinh áo trắng vội vàng bay ngược, liền gặp một đao trường nếu trăm trượng trường đao bóng mờ từ trên trời giáng xuống, trực tiếp hướng về Huyết Ma Lang Vũ chém bổ xuống đầu, làm cho lại là “Yêu Hoàng trải qua” bên trong ghi lại Yêu tộc đao pháp mạnh nhất “thôn thiên đao pháp” Bên trong “núi lửa”.

Nhưng không nghĩ, Huyết Ma Lang Vũ nhìn thấy kim mao Sư vương đao này cũng không một tia kinh hoảng, ngược lại là nhẹ như mây gió một tiếng “lúc này mới thú vị mà!”

Dứt lời, mắt nhắm lại, quanh thân sát khí như là nước sôi bình thường bốc lên không ngừng.

Sau ba hơi thở, Huyết Ma Lang Vũ hai mắt chợt vừa mở, lại theo một đôi mắt tím bên trong bắn ra hai đao tử sắc sát khí, trực tiếp đem trăm trượng trường đao nâng đỡ.

“Uống!”

Kim mao Sư vương lập tức quát to một tiếng, hai chân dùng sức giẫm một cái, dưới chân hư không phảng phất vỡ vụn bình thường trực tiếp trở nên vặn vẹo, mà cái kia trăm trượng trường đao, lại đột ngột vượt trên Huyết Ma Lang

Vũ trong mắt cái kia hai đạo tử sắc sát khí.

“Hừ!”

Huyết Ma Lang Vũ đồng dạng hờ lạnh một tiếng, hai đạo sát khí tùy theo trở nên càng thêm tráng kiện, rốt cục đem cái kia trăm trượng trường dao định cách hăn đỉnh đầu không đủ ba thước chõ.

“Cơ hội!”

Thư sinh áo trắng lập tức vui vẻ, trong hai mắt tinh quang lóe lên, hai tay bưng ngang chu thiên kiêm bụi.

“Mở!”

Theo thư sinh áo trắng một tiếng quát chói tai, cái kia chu thiên Phật Trần lại cắt thành hai đoạn.

Không!

Cũng không phải cắt thành hai đoạn, mà là thư sinh áo trắng lại theo Phật Trần đáy rút ra một thanh tản ra hàn quang chói mắt một thước đoán kiêm, đây mới là chu thiên kiêm bụi chánh thức khuôn mặt, nếu không thì không nên gọi chu thiên kiêm bụi, mà gọi là chu thiên Phật Trần.

Thư sinh áo trắng vốn thi giỏi giang sử dụng kiếm, nếu không hăn cũng sẽ không lãng phí tốt đẹp vật liệu luyện chế bạch ngọc kiếm loại vũ khí này, chỉ là bởi vì sau đó đưa cho Thi Vân, lúc này mới ít có sử dụng kiếm.

Thư sinh áo trắng tay trái cầm kiếm đứng thẳng với trước ngực, tay phải cầm Phật Trần nấp trong phía sau, nhắm mắt thì thầm “Bắc Minh có cá, ấy tên là côn, nước đánh mạnh 3000, gió lốc cửu thiên!”

10 sáu chữ vừa ra, thư sinh áo trắng thân hình tùy theo trở nên phiêu hồ bất định, đoán kiếm trong tay càng chợt ẩn chợt hiện, sử dụng lại gần như chỉ ở Thái

Cỗ thời gian phù dung chớm nở “Côn Băng tiêu dao quyết” bên trong “tiêu dao Vô Cực”!

Theo thư sinh áo trắng hai mắt vừa mở,

Cả người lại ở trong hư không biến mất không còn tăm hơi, một giây sau, Huyết Ma eo trái của Lang Vũ liền không hiểu hơn một hố máu.

“A?”

Huyết Ma Lang Vũ không khỏi sững sốt, theo bản năng dùng tay trái đi mò vết thương, nhưng không nghĩ, tay trái còn chưa cùng vết thương, cánh tay trái liền hơn một đạo máu chăm chú vết thương.

Nhin thấy tình cảnh như thế, Thần Lộ cùng Phượng Dao nhất thời vui vẻ, vội vàng gia tăng công kích, chỉ còn lại mười hai tên giáp vàng Chiến Thần đồng dạng toàn lực công kích, chỉ trong nháy mắt, 12 cái kim kích liền đã đâm vào Huyết Ma Lang Vũ quanh thân, theo kim kích thu hồi 12 đạo màu tím mũi tên máu trực tiếp phun ra.

Nhưng không nghĩ, Huyết Ma Lang Vũ vẫn không có kinh hoảng, ngược lại cười ha ha một tiếng nói “ha ha ha! Này thì càng có ý tứ!”

Mấy người nhất thời sững sốt, liền nhìn thấy phun ra màu tím lại hóa thành từng luồng từng luồng màu tím sát khí, trực tiếp凝聚 tụ thành một thanh sát khí trường kích, cũng bay trở về Huyết Ma Lang Vũ trong tay.

“Trốn chỗ nào!”

Huyết Ma Lang Vũ héto lớn một tiếng, đôi kích tựa như tia chớp hướng về hư không đâm tới, vốn không hề có thứ gì trong hư không, lại bỗng dừng bắn lên một đoàn máu bắn tung.

Thấy thế nào, trường kích một điều vung một cái, liền nhìn thấy một đạo bóng người màu trắng tầng tầng vung trên mặt đất, chính là lúc trước biến mất

không còn tăm hơi thư sinh áo trắng.

“Phụp.....”

Thư sinh áo trắng đang muốn đứng dậy, lại cảm giác được ngực chõ đột nhiên nổ tung, ngũ tạng lục phủ lập tức bị tạc thành bụi phấn, chợt phun ra một ngụm máu tươi, thăng tắp ngã xuống đất trên, không nhúc nhích.

“Rác rưởi!”

Huyết Ma Lang Vũ không thèm nhìn, trực tiếp khinh miệt một tiếng, hiển nhiên này sấp vỡ, chính là kiệt tác của hắn.

“Thư sinh! Grào!”

Không trung đang cùng Huyết Ma Lang Vũ đấu pháp kim mao Sư vương nhìn thấy thư sinh áo trắng bị nổ chết, nhất thời tức giận đến cả người phát run, chợt phát sinh rít lên một tiếng sau khi, trực tiếp hiện ra nguyên hình, theo trăm trượng trường dao sống dao hướng về Huyết Ma Lang Vũ chạy như điên.

“Hừ!”

Huyết Ma Lang Vũ lại cười khẩy, trong đôi mắt cái kia hai đạo sát khí lại dâng lên, lại trực tiếp đem trăm trượng Trường Không đánh bay, với sống dao lao nhanh kim mao lớn sư tự nhiên cũng bị hất bay, trong miệng chợt phun ra một búng máu.

Thấy thế nào, thân hình xoay tròn, hai cây chiến kích lăng không xoay một cái, trực tiếp đem còn lại 12 tên giáp vàng Chiến Thần cùng nhau cắn giết.

Nhìn thấy đường đường Thanh Khâu Sơn hai vị yêu vương một chết một bị thương, Huyết Ma Lang Vũ liếm liếm miệng sắc màu tím, cực kỳ ngông cuồng nói. “Ngàn năm không thấy, hai người các ngươi còn là không có gì tiến bộ.”

Dứt lời, cúi đầu đối với Thần Lộ Phượng Dao đạo “hai người các ngươi Tiểu

nha đầu đứng nóng vội, đợi ta thu thập này con già sư tử, trở lại thu thập các ngươi.”

Dứt lời, thân hình hoa một cái, liền biến thành một đạo màu tím huyết ảnh hướng về kim mao Sư vương bay đi.

Nhưng không nghĩ, nhưng vào lúc này, một đạo vàng ròng ánh sáng trực tiếp đánh vào huyết ảnh bên trên, lại miễn cưỡng đem Huyết Ma Lang Vũ xô ra hơn mươi trượng xa.

Huyết Ma Lang Vũ tiền đặt cọc nhìn qua, lại là con kia căn hăn không có mấy cái chó chết vừa đã trở lại, chỉ là con chó chết này, cũng đã không phải lúc trước cái kia hấp hối, sắp gặp tử vong đáng dấp, lại trở nên sanh long hoạt hổ.

“Ngươi chó chết này!”

Ma tộc hiếu chiến, đặc biệt là sau khi thấy máu thì sẽ càng thêm điên cuồng, lúc này Huyết Ma Lang Vũ quanh thân đã có vô số vết thương, không ngừng chảy máu vốn là để hăn sắp sửa mất lý trí, bây giờ lại bị Hỏa Kỳ Lân như vậy một kích, rốt cục trực tiếp mất lý trí, hóa thân một con điên cuồng.

Huyết Ma Lang Vũ nhất thời giận dữ, nơi nào còn nhớ được quản kim mao Sư vương, trực tiếp nắm chặt hai cây chiến kích liền hướng Hỏa Kỳ Lân đánh tới.

Nhưng không nghĩ, Hỏa Kỳ Lân đều không phải là Huyết Ma cho rằng linh trí chưa mở ác thú, mắt thấy Huyết Ma Lang Vũ mất lý trí toàn lực công phật, Hỏa Kỳ Lân cũng không muốn khinh xuất, trực tiếp xung quanh hăn không dứt chu toàn.

Cho nên, mặc cho Huyết Ma Lang Vũ thi triển tất cả vốn liếng, hai cây chiến kích lại chỉ có thể không tiêm, hoàn toàn không sờ tới Hỏa Kỳ Lân bóng người.

Tốc độ của Dương Khang đích xác so với Hỏa Kỳ Lân chậm một vài, U &

85; đọc sách w ww. &# 117;u &# 107; &# 97; &# 110;shu &# 46;com làm cả hai đại chiến ước chừng 10 mấy giây sau, Dương Khang hóa thành thanh quang lúc này mới đuổi tới, nhìn thấy cả hai đã ở chiến đấu, Dương Khang lúc này gầm dữ dội một tiếng, trực tiếp gia nhập chiến đoàn.

Lần này, có Dương Khang da dày thịt béo phòng ngự, Hoa Kỳ Lân rốt cục đã không có bận tâm, có thể thoải mái tay chân toàn lực công kích.

Chỉ thấy Hoa Kỳ Lân cũng như là một con chó điên bình thường, trực tiếp xung quanh Huyết Ma Lang Vũ chính là một trận điên cắn, thẳng tết giận đến Huyết Ma Lang Vũ cả người phát run.

Thế nhưng thường xuyên ở nó muốn công kích được Hoa Kỳ Lân thời gian, luôn có Dương Khang cái kia to mọng thân thể đúng lúc xuất hiện đưa nó chiến kích phá tan, mặc dù lúc đó có sai lầm bị chiến kích đâm đến, thế nhưng Dương Khang da dày thịt béo, chiến kích chỉ có thể ở trên người hắn lưu lại một đạo không sâu không cạn, đối với Dương Khang tới nói hoàn toàn không đến nơi đến chốn vết thương.

Vì vậy, 2 thú 1 Ma lại bắt đầu triển đấu, mà nhưng vào lúc này, Phu Dịch cũng rốt cục chạy tới.

Phu Dịch ánh mắt chung quanh quét qua, nhìn thấy mọi người đều không ngại lúc, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. ([Https://](https://)) “Viêm Đế quyết” chỉ tác phẩm tiêu biểu người đẹp tinh truy tuyệt quan điểm, như là phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia đối nghịch nội dung, mòi mọc làm xoá bỏ xử lý, [Https://](https://) lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh màu xanh lục đọc bình đài. [], cảm ơn mọi người!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 456: Đen Bạch Vô Thường Lấy Mạng

Thế nhưng, ở Phu Dịch đang muôn gia nhập chiến đấu thời gian, lại nhìn thấy xa xa nǎm một đầm máu bóng người. Điện thoại di động đâu

Phu Dịch lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, vội vàng hướng bóng người kia lao đi.

“Tiền bối!”

Làm Phu Dịch thấy rõ người này lại là thư sinh áo trắng chết, nhất thời kinh hãi không thôi, lập tức quát to một tiếng, thế nhưng lúc này thư sinh áo trắng sớm là khí tức hoàn toàn không có, đã là người chết một cái.

“Thư sinh!”

Phu Dịch vừa dứt lời, liền có một đạo kim mao mạnh xông lại, chính là kim mao Sư vương.

Kim mao Sư vương xông lại sau, trực tiếp đem ngực máu thịt tung tóe, nội tạng toàn bộ nổ nát thư sinh áo trắng nâng dậy, đồng thời đem chính mình linh khí trực tiếp đánh vào thư sinh áo trắng thể lực, ý đồ cứu người.

Đáng tiếc, kim mao Sư vương hoàn toàn không am hiểu vàng thuật.

Hơn nữa, xem như am hiểu vàng thuật Ngân Hạnh Tử tự mình đã đến, cũng là vô kế khả thi.

Dù sao, cho dù tốt y thuật cũng chỉ có thể cứu sống người, hoàn toàn không có thể cứu người chết.....

“Đại ca, ta đến!”

Thần Nông đĩnh có lên người chết, thịt bạch cốt thần hiệu, Phu Dịch lúc trước đã là tận mắt nhìn thấy, liền vội vàng đem kim mao Sư vương một cái đẩy tới, lấy ra Thần Nông đĩnh và đem thư sinh áo trắng đã đánh mất đi vào.

Kim mao Sư vương biết Thần Nông đĩnh phòng ngự vô song, lại không biết Thần Nông đĩnh có cải tử hồi sinh khả năng, còn đạo là Phu Dịch chỉ là hảo ý, sợ hấn thương tâm quá độ mới có như vậy làm.

Nhưng không nghĩ, còn chưa các loại kim mao Sư vương nói chuyện, Phu Dịch liền trực tiếp nhảy vào đĩnh, kim mao Sư vương không khỏi có chút tốt, vội vàng bay lên không, tựa đầu thăm dò vào Thần Nông đĩnh nhìn tới.

Thế nhưng làm người đầu vừa mới thăm dò vào đĩnh, liền có một đạo đan khí xông vào mũi, kim mao Sư vương nhất thời cảm giác 7 mặc sáng sửa, bách mạch câu thông, lúc trước chỗ đã bị phản chấn vết thương lại trong nháy mắt khôi phục.

“A.....”

Kim mao Sư vương không nhịn được âm thanh một tiếng, vội vàng hướng về đĩnh nhìn lên, đã thấy thư sinh áo trắng máu thịt be bét ngực lại dùng mắt trần có thể thấy tốc độ nhanh chóng hợp lại, trắng nhợt không có máu thân hình cũng dần dần hơn một tia đỏ thăm.

“Hay a.....”

Kim mao Sư vương không nhịn được than thở một tiếng, thăng đến lúc này, hắn mới phản ứng được, không trách cùng Huyết Ma đại chiến thời gian không thấy Phu Dịch, nguyên lai là đi cứu trị Hỏa Kỳ Lân cùng Đương Khang.

Hơn nữa, thăng đến lúc này, hắn mới hiểu được, làm cái gì truyền thuyết nói, có Thần Nông đĩnh, liền có thể đứng ở thế bất bại.

Thần Nông đinh vô địch phòng ngự thêm như vậy thần chưa thương công đánh, chẳng phải là bất bại gì?

Nhin thấy kim mao Sư vương khống lồ đâu nhìn chăm chăm vào bên trong đinh, cũng không thấy lúc nào đi giúp đỡ, Phu Dịch nhất thời sốt ruột nói: “Đại ca, đừng nhìn, nhanh đi giúp Hỏa Kỳ Lân Dương Khang, chúng nó hai cái không đấu lại Huyết Ma!”

Kim mao Sư vương này mới phản ứng được, tùy theo lúng túng nở nụ cười, cũng không đáp lời, trực tiếp nắm bắt trường dao liền hướng Huyết Ma đánh tới.

Phu Dịch nhìn thấy thư sinh áo trắng ngực vết thương rốt cục hoàn hảo như lúc ban đầu, sắc mặt cũng dần dần trở nên đỏ thắm lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng đem 1 viên đan được lấy ra, cho ăn vào thư sinh áo trắng khẩu.

Đây là này 1 cho ăn, Phu Dịch lại là hoảng hốt.

Đây là vì sao?

Chỉ vì thư sinh áo trắng mặc dù sắc mặt đỏ thắm, thân thể ấm áp, thế nhưng không có hít thở.

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, tự nhủ: “Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là nguyên thần cùng nhau bị hủy?”

Thế nhưng Phu Dịch rất nhanh liền vừa bác bỏ cái này suy đoán, bởi vì tu sĩ một khi ngưng tụ thành nguyên thần, thì sẽ đem nguyên thần tể nuôi ở tử phủ, cũng là Đan Điền, còn gọi là Nê Hoàn Cung.

Bây giờ thư sinh áo trắng gây thương tích địa phương là ngực, cũng là Đan Điền, cho nên căn bản không thể thương tổn được nguyên thần.

Phu Dịch lập tức rơi vào trầm tư, đối với loại này quái dị việc, hắn dù sao quả gấp ít ỏi nghe, cho nên một phen đăm chiêu bên dưới, thủy chung không hiểu

được.

Chính Phu Dịch không tìm được đáp án, vội vàng nhảy ra đỉnh ở ngoài, đang muốn kêu gọi đang cùng hai thú đồng thời hợp chiến Huyết Ma kim mao Sư vương lúc, đột nhiên nhìn thấy một bạch một hắc hai bóng người, đang áp lấp một màu trắng bóng người càng đi càng xa.

Phu Dịch nhìn thấy này ba bóng người thời gian, nǎo đột nhiên đột nhiên thông suốt, liền vội vàng đem Thần Nông nắp đỉnh hợp, trực tiếp thi triển súc địa thành thốn, chỉ chớp mắt một cái công phu, liền đã tiếp ba người ngăn lại.

Phu Dịch tập trung nhìn vào, chỉ thấy tả hữu hai người, một người người mặc đồ trắng, vóc người thật cao gầy gò, sắc mặt trắng bệch, miệng phun lưỡi dài, mặt mang theo nụ cười,

Đầu mũ quan viết có “vừa thấy phát tài” bốn chữ, chính là thể nhân biết Bạch Vô Thường Tạ Tất An.

Mà tên còn lại, khuôn mặt hung hăn, thân thể rộng thênh, cái mì sợi đen, mũ quan viết có “thiên hạ thái bình” bốn chữ, chính là Hắc Vô Thường Phạm Vô Cứu.

Mà gian dùng xiềng xích buộc người, không phải thư sinh áo trắng thì là người nào?

Thư sinh áo trắng vừa thấy Phu Dịch cản đường, nhất thời mừng rỡ, vội vàng nói: “Phu Dịch cứu ta.”

Mà đen Bạch Vô Thường cùng Phu Dịch cũng có duyên gặp mặt một lần, hầu như cùng thư sinh áo trắng đồng thời nói: “Ui, cái này không là tiên gì?”

Phu Dịch không khỏi nhướng mày, sắc mặt không vui nói: “Hai vị thần sứ này đến vì sao?”

Luôn luôn vui trò cười mở Tạ Tất An cười hắc hắc nói: “Tự nhiên là phụng

mệnh bắt lại Hồn.”

Phu Dịch trực tiếp lạnh lùng nói: “Các ngươi bắt lại lầm người đi, vị này chính là Thanh Khâu Sơn quần áo trắng Thần Vương, sớm công tham tạo hóa, không thể Địa Phủ quản hạt, hai vị thần không đều như vậy bắt người, hay không hỏng rồi Tiên minh quy củ?”

Tạ Tất An vội vàng cười nói: “Không không không, xem ra Tiên là có chỗ hiểu lầm, đều không phải là vào được cửa liền cùng ta Địa Phủ không quan hệ, chỉ cần người sống tuổi thọ hết lúc, liền chịu đựng ta Địa Phủ hạn chế.”

“Hắn tuổi thọ hết?” Phu Dịch nhất thời bất mãn nói.

Tạ Tất An lập tức cười nói: “Đúng là như thế.”

Thư sinh áo trắng vội vàng nói: “Phu Dịch nhanh cứu ta.”

“Câm miệng!” Phạm Vô Cứu trực tiếp 1 cây đại tang đánh vào thư sinh áo trắng đầu, vốn liền có chút hư ảo thân ảnh nhất thời trở nên mệt lả, phảng phất một luồng gió mát có thể đem hắn thổi tan.

Phu Dịch nhất thời giận dữ, thế nhưng là chỉ có thể mạnh mẽ đè xuống trong lòng lửa giận, cùng cả giận: “Hai vị thần sứ có thể bán bần đạo một mặt, đem người này lưu lại?”

Tạ Tất An lập tức lắc đầu nói: “Tiên này chính là cùng huynh đệ ta làm khó, hắn nhưng Diêm La Vương chỉ đích danh muốn người.”

“Diêm La Vương?” Phu Dịch không khỏi sững sốt, tùy theo vui vẻ, tùy tiện nói: “Hai vị thần sứ cũng biết Diêm La Vương thiếu bần đạo một phần ân tình, hai vị chỉ cần đưa hắn lưu lại, khoản này nhân quả liền hoàn toàn bỏ qua như thế nào?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, Tạ Tất An nhất thời mừng lớn nói: “Tiên lời ấy coi là thật?”

Phu Dịch gật gật đầu nói: “Người tu hành không đánh đi đạo ngữ.”

“Tốt! Một lời đã định.”

Tạ Tất An vội vàng trùng Phạm Vô Cứu liếc mắt ra hiệu, Phạm Vô Cứu cũng không thấy chần chờ, trực tiếp triệt hồi “tác Hồn liên”, thư sinh áo trắng một thân tu vi lập tức khôi phục, lập tức hóa thành một đạo bóng trắng hướng về Thần Nông đĩnh bay đi.

“Tiên, huynh đệ ta hai người còn có việc xấu trong người, không thể ở lâu, này sau khi từ biệt.” Phép tắc tất an cười nói.

Thẳng đến lúc này, Phu Dịch này mới phản ứng được, cái gì tuỗi thọ hết, rõ ràng là Diêm La Vương mượn cơ hội này cùng hắn kết liễu nhân quả, nếu không làm sao có khả năng nói bắt lại bắt lại, nói chuyện thả, quả nhiên là vô liêm sỉ đến cực điểm.

Http: Txt

Quyển sách đến từ <https://>

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 457: Chung Sức Đại Huyết Ma

Nghĩ thông suốt tất cả Phu Dịch nhất thời tức giận đến giận sôi lên, có điều hai vị này Quỷ sai có Địa Phủ pháp tắc bảo vệ, rồi lại không thể thực hiện gượng, nếu không chắc chắn sẽ đã bị đến từ u minh địa phủ không ngừng nghỉ báo thù. ≤ nhìn Cực kỳ mới ≥≤ chương tiết ≥≤ bách độ ≥ ≤ tìm kiếm ≥ ≤ phẩm ≥≤ sách ≥≤ vỗng ≥

Bạch Vô Thường Tạ Tất An vội vàng cười nói: “Tiên nếu có việc nhớ tới bắt chuyện huynh đệ ta hai người, núi đào, xuống biển lửa không chối từ.”

Tạ Tất An ha ha cười nói: “Tiên nói như vậy khách khí, được rồi, huynh đệ ta hai người coi là thật có việc xấu trong người, này đừng qua.”

“Chờ chút!”

Đen Bạch Vô Thường vội vàng dừng lại thân hình, xoay người lại chắp tay nói: “Tiên còn có gì phân phó?”

Tạ Tất An không khỏi sững sốt, cho rằng Phu Dịch muốn hỏi thư sinh áo trắng việc này, không thấy có chút lúng túng, lập tức cười khổ nói: “Tiên lời ấy là ý gì?”

Tạ Tất An vừa nghe Phu Dịch đều không phải là tìm hỏi thư sinh áo trắng việc, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lập tức cười nói: “Tiên thật là biết đùa, người có tam hồn, tử phủ tự nhiên ở 3 thân.”

Tạ Tất An bị Phu Dịch này vừa hỏi nhất thời nghi hoặc không thôi, lập tức hỏi ngược lại: “Người tam hồn tự nhiên bình thường đáng dấp, có phải còn có

thể không đồng nhất?”

Tạ Tất An vừa nghe còn tưởng rằng là Phu Dịch trong lúc rảnh rỗi cùng hắn trêu ghẹo, lập tức ha ha cười nói: “Tiên chớ có nói đùa, người tam hồn đối ứng tinh, khí, thần tam bảo, lẫn nhau sinh sôi, lẫn nhau cỗ vũ, thiếu một thứ cũng không được, tướng mạo bất đồng, liền đại biểu này tam hồn thuộc về ba người, nếu là như vậy, chính là người chết.”

Tạ Tất An không khỏi ha ha cười nói: “Tiên không cần thiết lại với huynh đệ ta đùa giỡn, bản sứ chưa bao giờ nghe nói có người tam hồn không đồng nhất, phải biết rằng, mặc dù là quý tu, cũng phải tam hồn đầy đủ hết, chỉ là không có 7 phách thôi, cho nên đoạt xác sau khi vẫn như cũ là tam hồn, nếu là thiếu 1 chính là du hồn, không lâu sau đó thì sẽ tan đi trong trời đất, liền chịu đựng Địa Phủ che chở vãng sinh cơ hội đều đã không có.”

Nhin thấy Phu Dịch không nói một lời, đen Bạch Vô Thường liếc mắt nhìn nhau sau khi, liền trực tiếp rời đi, ngay cả chào hỏi đều lười đánh, bởi vì bọn họ cho rằng Phu Dịch là túc không được bọn họ đơn giản như vậy đem cái kia nhân quả hoàn toàn bỏ qua, cho nên mới bắt lại hai huynh đệ hắn trêu đùa.

“Ta nếu là người sống, vậy thì không phù hợp Thiên đạo, hơn nữa thật sự thái quá quý dị, bởi vì ta không có trái tim, nhưng ta nếu là người chết, rồi lại sống sờ sờ đứng ở nơi đây, lại đang làm gì vậy?”

“Chẳng lẽ là, quả nhiên là ba cái thần hồn hợp làm một thể?”

Phu Dịch xoắn kinh ra sức suy nghĩ vẫn như cũ không nghĩ ra đạo lý này, lập túc thở dài một tiếng, trực tiếp đem không hề để tâm, liền vội vàng xoay người hướng về Thần Nông đinh chạy như điên.

Phu Dịch nơi nào khả năng chịu đựng này đại lễ, vội vàng trước sấp nỗi lên nâng dậy, khẽ mỉm cười nói: “Ngươi và ta trong lúc đó khách khí như vậy, chẳng lẽ tiền bối muốn gãy ta tuổi thọ?”

Phu Dịch vội vàng nói: “Cái kia bây giờ lạy cũng lạy, việc này tính hòa nhau rồi.”

Phu Dịch lắc lắc đầu nói: “Địa Phủ người xảo trá không có, còn là ít ỏi cùng bọn họ giao thiệp với thật là tốt, hơn nữa, lần này rất rõ ràng là bọn hắn mưu đồ đã lâu kiệt tác, dù cho việc này không phát sinh ở thân ngươi, cũng sẽ đang phát sinh ở những người khác thân thể, chớ lấy tiền bối không cần tự trách.”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, vội vàng cười nói: “Nếu tiền bối không chê nói, sau đó cũng gọi nhau huynh đệ a, có điều nếu hai người các ngươi cùng nhau nói, cũng gọi đại ca nói khó tránh khỏi không nhận rõ, cho nên sau đó hai người các ngươi cùng nhau trong khi, gọi ngươi Bạch ca, kêu gào Sư vương kêu Kim ca?”

Phu Dịch vội vàng nói: “Được rồi, Kim ca còn ở khố chiến, chúng ta cũng nhanh đi hỗ trợ a.”

Dứt lời, vội vàng nhặt lên chu thiên kiếm bụi, lập tức hóa thành một đạo Bạch Hồng xông thẳng chiến đoàn mà đi.

Có thư sinh áo trắng cùng tiếp viện của Phu Dịch, chiến đấu lập tức hiện nghiêng về một phía thế cuộc, đặc biệt là thư sinh áo trắng, cái kia một tay xuất quỷ nhập thần “tiêu dao Vô Cực”, trực tiếp làm Huyết Ma Lang Vũ thân thể bình thiêm hơn mười đạo vết máu, hơn nữa mỗi một đạo đều vào thịt ba phần, máu thịt tung tóe.

Làm cái này mức độ đạt được điểm giới hạn thời gian, ma hóa thuật rốt cục không thể duy trì, đầu hai sừng cùng cái kia áo choàng tóc rối bời lập tức thu hồi, như là rồng có sừng quay quanh gölên mêtô mông bắp thịt đã ở trong nháy mắt đó bắt đầu héo rút, mà trong nháy mắt này, Huyết Ma Lang Vũ gần như điên cuồng hai con mắt đột nhiên trong nháy mắt khôi phục thanh minh.

Quyển sách đến từ <https://>

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 458: Ma Tộc Xâm Lấn

Sau đó, Huyết Ma Lang Vũ lập tức hóa thành một đạo huyết ảnh chật vật chạy trốn, Ma tộc huyết độn nhanh vô cùng, so với đạo gia tam đại độn pháp không kém chút nào, cho nên Phu Dịch bọn người dù cho muốn đuổi theo, cũng là không đuổi kịp.

Có điều bị Thái Tử Trường Không cùng Huyết Ma sự chậm trễ này, chính là ròng rã một ngày, sắc trời đã gần đến hoàng hôn, cho nên mọi người quyết định đã tìm đến Thanh Vân Sơn sau làm sơ nghỉ ngơi, thuận tiện nhìn Lý Tĩnh.

Dù sao đi ngang qua sơn môn không vào, cũng có vẻ tựa hồ có hơi không có tình người.

Có điều cùng Phu Dịch bọn người một ngày kia mạo hiểm tới nói, Thanh Khâu Sơn cùng Bồng Lai Tiên tử bọn đồng dạng nguy cơ trùng trùng, đặc biệt là Thanh Khâu Sơn, theo lâm triều bắt đầu, liền không có yên tĩnh qua dù cho một khắc.

Thời gian đỗ về năm canh giờ cũng, cũng chính là giờ Thìn, chính là Thanh Khâu Sơn mỗi ngày lâm triều thời gian.

1 lũ yêu thần vừa mới với bên trong thần điện bái kiến thần hoàng, liền có 1 tiểu yêu vội vã tới, bị che chở điện yêu tướng ngăn lại xảy ra tranh chấp.

Vệ Tử Dạ nghe đến ngoài điện ầm ầm, không khỏi nhướng mày, lập tức hạ lệnh gây sự người đi lên điện.

Tiểu yêu tuân lệnh sau khi vội vàng vào điện bái kiến Vệ Tử Dạ.

Mặc dù Vệ Tử Dạ có chút căm tức, thế nhưng bây giờ Thanh Khâu Sơn chính trực thời buổi rối loạn, lập tức kiềm chế sự kích động hỏi “nói đi, chuyện gì như vậy bối rối?”

Tiểu yêu vội vàng trả lời “đại sự không được rồi, Ma tộc đại quân đến rồi.”

“Cái gì?”

Vệ Tử Dạ vừa nghe nhất thời vỗ bàn đứng dậy, lập tức lạnh lùng nói “lời ấy thật chứ?”

Tiểu yêu vội vàng trả lời “Nhỏ Mã Tiêu, phụng mệnh trực sơn môn, ngay ở một phút trước, đột nhiên nhìn thấy xa xa ma khí hôi hổi, chúng ta không dám khinh thường vội vàng lặn trên cẩn thận điều tra một phen, đích thật là Ma Bình áp sát!”

“Ma tộc đến rồi.....”

“Làm sao bây giờ?”

“Lai giả bất thiện a.....”

Nghe đến tiểu yêu khẳng định trả lời, 1 lũ yêu sự tình nhất thời hỏng, không biết làm sao.

Mắt thấy bên trong thần điện lòng người bàng hoàng, tùy ý tranh luận, hèn mọn chân nhân nhất thời tức giận đến nỗi trận lôi đình, trực tiếp hét lớn một tiếng đạo “đều cho bản vương câm miệng!”

Hèn mọn chân nhân thế lực mặc dù đang tám vị yêu vương bên trong lót đáy, lại cũng không phải này Yêu thần có thể so với vô thượng tồn tại.

Quả nhiên, hèn mọn chân nhân lời vừa nói ra, 1 lũ yêu thần dồn dập im lặng.

Hèn mọn chân nhân lập tức đi tới tiểu yêu bên cạnh nói “Ma tộc đến rồi bao

nhiêu người, người phuơng nào năm giữ ấn soái?”

Tiểu yêu vội vàng trả lời “Về Thần Vương, trải qua chúng ta cần thận điều tra, Ma tộc đại quân nêñ có 5000 binh mã, người phuơng nào năm giữ ấn soái lại là khôñg có nghe đưốc, dù sao nhở bọn tu vi có hạn, khôñg dám quá thâm nhập.”

Hèn mọn Thần Vương vừa nghe nhất thời giận dữ, một cước liền đem tiểu yêu đá ra khoảng một trượng ở ngoài, lập tức quát mắng một tiếng nói “thực sự là một đám giá áo túi cơm, liền nhũng chuyện nhở nhặt này cũng làm khôñg đưốc.”

“Thần Vương bót giận, khôñg nêñ cùng nhũng vân bối này làm khó dẽ.” Thanh Âm Tiên tử gắp tiểu yêu đáng thương, liền vội vàng đem hèn mọn chân nhân ngăn lại.

Dứt lời, quay đầu đối với tiểu yêu đạo “ngươi trước tạm lui ra đi, nữa cần thận điều tra, có tin tức mới mau chóng báo lại.”

Tiểu yêu vừa nghe mừng rỡ, bất chấp lau chùi khóe miệng máu tươi, vội vàng quỳ xuống đất bái tạ đạo “đa tạ Thanh Âm Thần Vương.”

Dứt lời, nhanh như chớp chạy ra thắn điện, miễn cho lại bị hèn mọn chân nhân đánh.

Vệ Tử Dạ gắp cả điện Yêu thần lại khôñg có người nào gan dạ đứng ra nghênh địch, nhất thời khôñg thích, lập tức cất cao giọng nói “các vị khanh gia, các ngươi ai muốn nghênh địch?”

Vừa dứt lời, liền có 1 tóc trắng xoá Yêu thần đứng ra, chắp tay thân thể chắp tay đạo “hồi bẩm bệ hạ, giỗng thần ý kiến, ứng phó trước tiên điều tra Ma tộc ý kiến ra quyết định sau, nếu Ma tộc chỉ là đi ngang qua nói, chúng ta tùy tiện xuất kích khôñg thể nghi ngờ với rước giận vào thân.”

Hèn mọn chân nhân nghe đến ông lão kiểu nói này, nhất thời tức giận đến nổi

trận lôi đình, trực tiếp chỉ vào cái kia Yêu thần liền nỗi giận nói “Ngươi lão thất phu này, ngươi hắn gì thật là hèn mọn, sau đó lão tử này đạo hiệu thì đưa ngươi đi! Trả lại hắn gì gọi là thiên nga, ta xem gọi ngươi con chuột đạt được!”

Bị hèn mọn chân nhân bǔa này chanh chua chỉ trích, thiên nga tử nhất thời tức giận đến ngũ tạng bốc lên, một gương mặt mo càng vặn vẹo lúng túng, trừng hai mắt một cái gắt gao nhìn chầm chầm hèn mọn chân nhân, chỉ tiếc bàn về địa vị, hèn mọn chân nhân là cao quý Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong, bàn về tu vi càng cao hắn một bậc, cho nên ngoại trừ gương mặt nhìn ở ngoài, liền cũng chỉ có thể đậm vỡ rǎng nuốt vào bụng.

Hèn mọn chân nhân gấp thiên nga tử lại dám gương mặt hắn, nhất thời nỗi giận nói “lão thất phu! Ngươi hắn gì ít ỏi rẽ bản vương phùng mang trợn mắt,

Không phục liền đến sinh tử bộ đi đạo? Không đánh cho ngươi răng rời đầy đất, lão tử này Thần Vương vị trí khiến cho cho ngươi!”

“Bệ hạ.....”

Thiên nga tử mặc dù lên cơn giận dữ, thế nhưng vừa không làm gì được hèn mọn chân nhân, chỉ phải hướng về Vệ Tử Dạ cầu viện.

Không muôn, Vệ Tử Dạ lại là mắt lạnh lẽo bên cạnh xem, mặt như hàn băng, không nói một lời, tựa hồ nhớ chút nào không có can thiệp hai người ý tứ.

Hèn mọn chân nhân vốn là biết Vệ Tử Dạ đối với Ma tộc cứng rắn, bây giờ lại thấy ấy không nói, chỉ nói là Vệ Tử Dạ ngầm đồng ý, lập tức trèo cột lên giá, thảng kéo tiến lên kéo túm thiên nga tử, một bên lôi kéo, một bên châm chọc nói “Đi a, đi nhanh lên!”

Thiên nga tử nhất thời lúng túng đến cực điểm, vội vàng cao giọng nói “bệ hạ, làm lão thần làm lạy chúa.....”

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ vẫn như cũ không nói một lời, có điều sắc mặt

lại là càng thêm khó coi.

Khóc tang lão nhân xem ở trong mắt, &# 85 biết Vệ Tử Dạ lúc này nhất định giận không nhịn nổi, liền vội vàng đứng lên làm cái hòa sự lão, đối với hèn mọn chân nhân đạo “Thần Vương mau mau buông tay, thiên nga tử nói thế nào đều là hai triều nguyên lão, bèn ta Thanh Khâu Sơn trụ cột vững vàng, Thần Vương như vậy đích thật là quá mức.”

Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương bên trong bất kể là bàn về thế lực hoặc là tu vi, dùng Ngân Hạnh Tử, khóc tang lão nhân cùng kim mao Sư vương ba người lớn nhất mạnh nhất, hơn nữa hèn mọn chân nhân từ trước đến giờ dùng khóc tang lão tử như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cho nên khóc tang lão nhân lên tiếng, tự nhiên không dám bác ấy bộ mặt, vội vàng rảy nước mở tay, thế nhưng trong miệng lại là vẫn như cũ dây dưa không bỏ đạo “lão thất phu, bản vương hôm nay nên tha cho ngươi một mạng, nếu như còn dám nói bậy, tất nhiên đưa ngươi cặp kia thủ đoạn : áp phích đào móc ra.”

Thiên nga tử quả thật bị hèn mọn chân nhân sợ vỡ mật, vội vàng hướng khóc tang lão nhân chắp tay thân thể gửi tới lời cảm ơn.

Khóc tang lão tử khoát tay một cái nói “đạo huynh chớ làm cùng ta khách khí, có điều chuyện hôm nay đích thật là đạo huynh sai nói, cho nên gấp không trách hèn mọn đạo hữu, cho nên nhìn đạo huynh không muốn ghi hận mới là.”

Hèn mọn chân nhân không khỏi cười lạnh một tiếng nói “Hắn còn dám ghi hận? Quả nhiên là ăn hùng tâm báo tử đảm! Hắn nếu thật dám ghi hận, bản vương không ngại.....”

Khóc tang lão nhân lập tức vội ho một tiếng đem tiếng nói đánh gãy, tùy tiện nói “được rồi, ngươi cũng nói ít đi một câu a, thiên nga đạo huynh cũng là có ý tốt.....”

Thanh Âm Tiên tử gấp việc này đã nhầm, liền vội vàng tiến lên một bước.

“Bệ hạ, bất luận Ma tộc thực sự đến xâm chiếm, hay là giả dối đe dọa, giống thần ý kiến, bộ tộc ta đều nên giúp đỡ đón đầu thống kích.”

Vệ Tử Dạ nghe đến Thanh Âm Tiên tử nói như vậy sau, sắc mặt lúc này mới có chút hòa hoãn, lập tức lạnh lùng nói “Thần Vương nói có lý, không biết vị nào ái khanh mong muốn làm tiên phong, đón đánh Ma tộc đại quân?”

Khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân cùng nhau tiến lên, trăm miệng một lời đao “bệ hạ, thần mong muốn hướng về.”

Có hai vị Thần Vương đi đầu, cả triều Yêu thần vội vàng dồn dập chủ động xin đi giết giặc.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 459: Đem Ý Đồ Đánh Đì Ra

Mặc dù Vệ Tử Dạ biết này cả điện triều thần bên trong tuyệt đối không hề thiếu lời nói tướng dối trá, âm Phụng dương vi thật giả lẩn lộn hạng người, thế nhưng ít nhất ở mặt ngoài cũng là trên dưới một lòng, trên mặt rốt cục không muốn âm lãnh, lập tức đứng dậy, ý vị thâm trường nói “đỗ máu cùng hy sinh cũng không phải bởi vì chúng ta không sợ chết, ngược lại là bởi vì chúng ta muốn sống khỏe mạnh, tham sống sợ chết đổi lấy cũng không phải thật sự là hòa bình, hòa bình xưa nay đều là dùng máu đổi lấy, cho nên ta hy vọng kể từ hôm nay, không muốn lại để cho bản tôn nghe đến bất kỳ e sợ chiến âm thanh.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, thiên nga tử các loại một đám e sợ chiến phái nhất thời mắc cở mặt đỏ tới mang tai.

Hèn mọn chân nhân vội vàng hô to một tiếng nói “bệ hạ anh minh thần võ, chúng ta thề thuần phục thần hoàng bệ hạ!”

Hèn mọn chân nhân lời vừa nói ra, lập tức tìm được vô số vẫn còn có chút cốt khí Yêu thần ủng hộ, “thề thuần phục thần hoàng bệ hạ!” Có tiếng, không dứt ở thần điện chập trùng.

Vệ Tử Dạ phất tay một cái, 1 lũ yêu thần vội vàng câm miệng, chờ Vệ Tử Dạ phát lệnh.

“Hèn mọn Thần Vương, bản tôn mạng ngươi lĩnh thần binh 2000, làm lần này lấy Ma tiên phong, ngươi có thể khác thường ý?”

“Thần định không hổ thẹn!”

Hèn mọn chân nhân nhất thời mừng rỡ, vội vàng cúi người lĩnh mệnh, sau đó lui ra thần điện hôn hướng về giáo trường chiến binh.

“Thanh Âm Thần Vương, bản tôn làm ngươi lĩnh môn nhân 2000 dùng làm một bên ứng phó, ngươi có thể khác thường ý?”

“Thần linh chỉ.”

Dứt lời, Thanh Âm Thần Vương cũng lui ra thần điện, quay lại Thanh Âm thần đinh kêu gọi môn nhân.

“Phân phó, có bất kỳ quân tình không có tham gia thông báo, trực tiếp vào điện có thể.

Khóc tang lão nhân đang định lĩnh mệnh, lại phát hiện Vệ Tử Dạ lúc này ngồi cao thần hoàng ngôi báu nhắm mắt dưỡng thần, hoàn toàn không gặp lại phát hiệu lệnh, không khỏi đáng vẻ nóng nảy, thế nhưng nhưng cũng không dám quấy nhiễu, chỉ phải đứng ở đường dưới làm gấp.

“Báo!”

Sau năm phút, một gã tiểu yêu phi thân vào điện, trực tiếp quỳ mọp xuống đất.

Vệ Tử Dạ lúc này mới mở mắt ra, không nhanh không chậm nói “Nói.”

Tiểu yêu vội vàng nói “bẩm bệ hạ, chúng ta đã tìm hiểu rõ ràng, lần này Ma Bình Thành công chúa viêm cơ dưới trướng, chủ soái ma anh cảnh trung kỳ tu vi, hai gã phó tướng đều vì ma anh cảnh giai đoạn trước tu vi, mỗi một cầm binh 3000 quân chia thành ba đường, lúc này đại quân đứng ở ta Thanh Khâu Sơn ngoài cửa ba mươi dặm nơi hiện hình quật trải ra, hèn mọn Thần Vương dùng suất thần binh nghênh địch, có điều song phương còn chưa chính thức giao chiến.”

Vệ Tử Dạ lập tức khoát tay một cái nói, “được rồi, ngươi đi xuống đi, dù

nữa.”

Đợi cho tiểu yêu lui ra thần điện sau khi, Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau, sắc mặt ngưng trọng nói “lần này Ma Binhs xâm lấn nên chỉ là giương đông kích tây, chỉ là muốn cho chúng ta tạo thành một loại trọng binh áp sát giả tạo, xem ra Bồng Lai đến bên kia có phiền toái.”

Khóc tang lão nhân vội vàng nói “bệ hạ anh minh, có điều giống thần ý kiến, bệ hạ suy đoán mặc dù cũng vô cùng có khả năng, thế nhưng bên ta nhưng cũng không thể khinh thường, dù sao Ma tộc lần này đại quân thực lực không thể khinh thường.”

Khóc tang lão nhân vừa dứt lời, lập tức có một Yêu thần tiến lên phía trước nói “bệ hạ, thần cảm thấy khóc tang Thần Vương nói rất có lý, cho nên thần kiến nghị bệ hạ đáp lại vội vàng chiểu chiêu Ngân Hạnh Tử Thần Vương cùng Chiến Vô Cực Thần Vương về núi nghênh địch.”

“Không không không!”

Vừa dứt lời, liền lại có mặt khác 1 Yêu thần tiến lên phía trước nói “đạo hữu lời ấy sai rồi, ta ngược lại thật ra cảm thấy bệ hạ vừa mới suy đoán không giả, Ma tộc mặc dù đại binh áp sát lại chỉ là đánh nghi binh, nếu là bây giờ gọi trở về hai vị Thần Vương, vậy Bồng Lai tiên cảnh các đạo hữu chắc chắn gặp độc thủ, nếu coi là thật như thế, toàn bộ Thần Châu đại địa phía đông liền chỉ còn ta Thanh Khâu Sơn một mạch độc cấp cho, hậu quả không dám tưởng tượng.”

“Đạo hữu lời ấy sai rồi!”

Dứt lời, lại một Yêu thần tiến lên phía trước nói “đạo hữu lời ấy sai rồi! Bây giờ bộ tộc ta tự lo không xong, nơi nào còn có công phu quản Huyền Môn chết sống, hơn nữa này Bồng Lai tiên cảnh vốn là kẻ địch chứ không phải bạn, kể từ đó, đưa ta loài mười vạn sinh linh ở chỗ nào?”

“Đạo hữu không phải không biết môi đất này lạnh? Mặc dù Huyền Môn là

kẻ địch chứ không phải bạn, thế nhưng Bồng Lai tiên cảnh coi là thật bị diệt, vậy ta Thanh Khâu Sơn đem trực tiếp đối mặt Huyết Ma, Đông Quân, điên cuồng cùng với viêm cơ tứ đại quân đoàn, nếu như hơn nữa Ma tôn thân chinh, ta Thanh Khâu Sơn nhất định tràn ngập nguy cơ!”

“Thế nhưng nếu không gọi trở về hai vị Thần Vương, ta Thanh Khâu Sơn bây giờ thì gặp nguy hiểm!”

“Bây giờ không giúp Bồng Lai, ngày sau Huyền Môn nhất định sẽ không chỉ viện ta Thanh Khâu Sơn!”

Nhất thời, thần điện lũ yêu thần mỗi người phát biểu ý kiến của mình, làm cho long trời lở đất.

“Được rồi,

Không muốn hơn nữa.”

Vệ Tử Dạ âm thanh mặc dù không cao, thế nhưng 1 lũ yêu thần nghe đến Vệ Tử Dạ lên tiếng, vội vàng câm miệng.

“Khóc tang Thần Vương, ngươi thấy thế nào?”

Khóc tang lão nhân liền vội vàng tiến lên đạo “thần nghe vị đạo hữu chở bạn tâm đơn giản là ta Thanh Khâu an nguy, có điều, cái này lại là cứ yên tâm đi, dù sao lần này dẫn quân ma tướng có điều tầm thường ba cái ma anh cảnh, xuất lĩnh Ma Bình cũng bất quá mới tầm thường 9000, cho nên như vậy thực lực còn không đủ để đối với ta Thanh Khâu Sơn tạo thành uy hiếp, cho nên thần cho rằng, bệ hạ không cần gọi trở về hai vị Thần Vương.”

Lúc trước cái thứ nhất cầm không gọi trở về hai vị yêu vương Yêu thần liền vội vàng tiến lên đạo “bệ hạ, thần cho rằng Thần Vương nói rất có lý có lý, hơn nữa, quần áo trắng Thần Vương cùng Sư vương theo chặng đường tính, trễ nhất ngày mai liền có thể trở về, cho nên hoàn toàn không có gọi trở về Ngân Hạnh

Tử ngân vương cùng Chiến Vô Cực Thần Vương cần thiết.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói “không sai, hai vị Thần Vương lần đi Đan Hà Sơn chỉ là cứu người thôi, cho nên sẽ không trì hoãn quá lâu.”

Lúc trước đề nghị gọi trở về Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực hai người Yêu thần nhất thời bất mãn, vội vàng trên gián đạo “bệ hạ, lúc này lấy ta Thanh Khâu Sơn làm trọng.”

Vệ Tử Dạ khoát tay một cái nói “bản tôn biết ái khanh cũng là cho ta Thanh Khâu suy nghĩ, thế nhưng việc này can hệ trọng đại, hơn nữa có bản tôn tự mình trấn thủ, đừng nói là ba cái ma tướng, cho dù là viêm cơ tự thân tới cũng có sức đánh một trận, hơn nữa ta Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn, đủ có thể bảo đảm Thanh Khâu Sơn tháng ba không phá, cho nên bản tôn cảm thấy, không cần phải gọi trở về hai vị Thần Vương.”

Cái kia Yêu Cơ còn muốn nói lại, thế nhưng nhìn thấy Vệ Tử Dạ tâm ý đã quyết, liền cũng chỉ có thể thở dài một tiếng tự đi lui ra.

“Khổng Hưng! Trác Vi!”

Cái thứ nhất đề nghị gọi trở về hai vị Thần Vương cùng phản ứng đầu tiên hai vị Yêu thần liền vội vàng tiến lên đạo “thần ở.”

“Bản tôn khiến hai người các ngươi đem 3000 thần binh phân biệt khiêu chiến ma quân hai cánh trái phải, nhớ kỹ, dùng phép thuật cùng pháp bảo tấn công từ xa làm chủ, một khi ma quân phản công, các ngươi liền lùi về sau, tuyệt đối không muốn cùng với dây dưa!”

Hai người không khỏi hơi nghi hoặc một chút, cái thứ nhất đề nghị gọi trở về hai vị Thần Vương Yêu Cơ, cũng chính là Khổng Hưng, liền vội vàng hỏi “bệ hạ ý này như thế nào? Kính xin bảo cho biết.”

Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói “đã chúng ta không biết là ma quân ý đồ

chân chính, thì cho bản tôn đem bọn họ ý đồ chân chính đánh đi ra, nếu là đối phương làm công Thanh Khâu mà đến, nhất định mượn cơ hội này trực tiếp khai chiến, nếu là đánh nghi binh, nhất định không sẽ cùng các ngươi dây dưa.”

Khổng Hưng, Trác Vi nghe xong nhất thời mừng rỡ, vội vàng hô to một tiếng nói “bệ hạ anh minh!”

Dứt lời, liền song song lui ra thần điện, hồn hướng về giáo trường điểm binh đã đi.

Khóc tang lão nhân không thấy có chút bận tâm, vội vàng nói “bệ hạ, nếu là ma quân quả nhiên là làm tấn công núi mà đến, dùng hắn hai người tu vi lại có không nhỏ tổn thất a.....”

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền: Phong vân tiểu thuyết đọc lướt điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 460: Bồng Lai Lênh Bờ

“Báo!”

Cuối cùng mò sau nửa canh giờ, một gã tiếu yêu đã đến bẩm báo tiền tuyến hoàn cảnh.

“Nói!”

“Phụng Trác Vi tướng quân lệnh đã đến bẩm báo, đại quân cùng Ma Bin giao chiến ba lần, thế nhưng Ma Bin mỗi lần đều dừng lại hai mươi dặm nơi, cho nên Trác Vi tướng quân cho rằng, ma quân đều không phải là muốn toàn lực tấn công núi.”

“Báo!”

“Phụng Khổng Hưng tướng quân lệnh đã đến bẩm báo, đại quân cùng Ma Bin giao chiến hai lần, Ma Bin tựa hồ cũng không quyết một trận tử chiến tâm ý, cho nên Khổng Hưng tướng quân cho rằng, ma quân đều không phải là muốn toàn lực tấn công núi.”

“Báo!”

“Trác Vi tướng quân bị ma tướng chặt đầu, 3000 thần binh chết hơn phân nửa.”

“Cái gì!” Vệ Tử Dạ vừa nghe nhất thời vỗ bàn đứng dậy, thế nhưng lời còn chưa dứt, liền lại có 1 truyền tin tiếu yêu xông vào thần điện.

“Bẩm báo bệ hạ, Khổng Hưng tướng quân bị ma tướng chặt đầu, 3000 thần

binh chết ba phần mười, nếu không có Thanh Âm Thần Vương giúp đỡ, 3000 thần binh nhất định toàn quân bị diệt.”

“Hỗn trưởng!”

Vệ Tử Dạ nhất thời nỗi trận lôi đình, nỗi giận nói “thực sự là giá áo túi cơm, bản tôn không phải đã nói không cho bọn họ dây dưa, làm sao có khả năng có như thế thương vong!”

Tiểu yêu gấp Vệ Tử Dạ tức giận, nhất thời sợ đến không dám nói lời nào.

Khóc tang lão nhân vội vàng nói “bệ hạ, giống thần ý kiến, hắn là hai người này chỉ vì cái trước mắt, thái quá tự cao gây nên, có điều, ma quân ý đồ nêu cũng coi như là đánh ra đến rồi, bọn họ đích thật là khiến giương đồng kích tây kế sách.”

Vệ Tử Dạ sắc mặt âm trầm, hờ lạnh một tiếng nói “thực sự là thành sự không có, bại sự có dư, truyền lệnh xuống, kêu gọi hai cánh thần binh về núi tu sửa, Thanh Âm Thần Vương đã đến thần điện.”

Cái kia truyền tin tiểu yêu nhất thời như nhặt được đại xá, vội vàng cáo lui, thoát đi Thần Hoàng Điện.

“Phế vật!”

Vệ Tử Dạ trong lòng vẫn như cũ tức giận không thôi, lập tức một chưởng tầng tầng bốc vào thần hoàng ngôi báu trên tay vịn, cũng may ngôi báu bèn là do Thái Cổ thần đình truyền thừa, cứng rắn không thể phá vỡ, nếu không dùng hắn một chưởng này nhất định 4 vỡ nát thành năm mảnh.

Chỉ chốc lát, Thanh Âm Thần Vương liền đã đến yết kiến, còn chưa chờ nàng thi lễ, Vệ Tử Dạ tùy tiện nói “khóc tang Thần Vương, bản tôn làm ngươi lĩnh thần binh 8000, cùng hèn mọn Thần Vương hợp binh, đến thắng Ma Bình trung quân, làm cho bọn họ mở mang kiến thức một chút bộ tộc ta thực lực!”

Khóc tang Thần Vương mặc dù có chút bất ngờ,

Thế nhưng bây giờ hắn vốn là người chờ xử tội, đương nhiên phải dùng công trận đền tội, vội vàng mừng lớn nói “Tôi lối lĩnh mệnh.”

Dứt lời, trực tiếp lui ra thần điện hướng về giáo trường điểm binh.

Thanh Âm Tiên tử không thấy có chút bất ngờ, liền vội vàng hỏi “bệ hạ kêu gọi thần đã đến chuyện gì?”

Vệ Tử Dạ đạo “tháng linh cơ ở đâu?”

Thanh Âm Tiên tử vội vàng nói “ở lại trong quân.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói “Ngươi bây giờ đi Xá Nữ thần đỉnh, mời mọc Xá Nữ Thần Vương đã đến.”

Thanh Âm Tiên tử mặc dù không rõ ý nghĩa, thế nhưng là cũng không có hỏi nhiều, vội vàng thực hiện lễ bái lui.

“Chậm đã!”

Thanh Âm Tiên tử vội vàng dừng bước, xoay người lại đạo “bệ hạ còn có gì phân phó?”

Vệ Tử Dạ liền vội vàng đứng lên đi xuống thềm ngọc, với Thanh Âm Tiên tử đưa lỗ tai đạo “.....”

Thanh Âm Tiên tử gật gật đầu nói “Thần minh bạch.”

Lần này, thảng thấy cả triều Yêu thần rơi vào trong sương mù, hoàn toàn không nghĩ ra, Vệ Tử Dạ này trong hồ lô, đến tột cùng bán được thuốc gì.

Cùng lúc đó, dùng Liên Hoa Tiên tử dẫn đầu tiên phong 500 người tiểu đội rốt cục bước lên Thần Châu đất đai.

“Tiên tử!”

Liên Hoa Tiên tử bọn người vừa mới lên bờ, liền nghe có người kêu hắn, vội vàng tìm theo tiếng nhìn tới, lại là Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân, cùng với đồng hành còn có hai cái dáng người khôi ngô thiếu niên lang.

Liên Hoa Tiên tử nhất thời mừng rỡ, vội vàng cười nói “trường vũ trưởng lão! Thi Vân trưởng lão!”

Trương Thiên Vũ bọn người liền vội vàng tiến lên đạo “đúng vậy, cũng còn tốt đúng lúc đuổi kịp.”

Liên Hoa Tiên tử tự nhiên biết hắn đang nói cái gì, khẽ mỉm cười nói “Bạch Vân Sơn được xưng Ma tộc cẩm địa, chúng ta tự nhiên biết đường.”

Trương Thiên Vũ vội vàng vì đó giới thiệu “hai vị này là Thanh Khâu Sơn hai vị Thiếu chủ, Lý Lăng Phong, Lý Mục.”

Liên Hoa Tiên tử vừa nghe nhất thời mừng rỡ, đã Yêu tộc hai vị Thiếu chủ cùng Trương Thiên Vũ đồng hành, nói vậy Thanh Khâu Sơn tất nhiên đáp ứng rồi thỉnh cầu của bọn họ, lập tức chắp tay thân thể chắp tay đạo “thủy tiên đại diện Bồng Lai, đà tạ Thanh Khâu Sơn trượng nghĩa giúp đỡ.”

Lý Lăng Phong vội vàng đáp lễ, “Tiên tử khách khí.”

Lý Mục cũng học hình dáng của Lý Lăng Phong đáp lễ, có điều nói lý ra lại là thấp giọng hướng về Thi Vân tòm hỏi “không phải nói Bồng Lai chỉ lấy nữ tu gì, nàng tại sao gọi các ngươi trưởng lão? Có phải các ngươi bái vào Bồng Lai? Người không phải Côn Lôn phái gì?”

Người tu tiên, tai thính mắt tinh, mặc dù Lý Mục hết sức hạ thấp giọng, thế nhưng vẫn bị Liên Hoa Tiên tử nghe vào trong tai.

Lý Lăng Phong nhất thời có chút tức giận, lập tức quát mắng một tiếng nói “không nên nói không nên nói lung tung, không nên hỏi không cần loạn hỏi, đã

không dạy ngươi sao?”

Lý Mục bị Lý Lăng Phong huấn nhất thời có chút buồn bực, có điều cũng may Trương Thiên Vũ đúng lúc giải vây đạo “này cũng không phải bí mật gì, không thể nhưng hai chúng ta, kể cả Phu Dịch bọn họ bây giờ cũng là Bồng Lai tiên cảnh Khách khanh vinh dự trưởng lão.”

“Hả..... Khách khanh vinh dự trưởng lão a, cũng chính là trên danh nghĩa đúng không?” Lý Mục nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong nhất thời mặt tối sầm, lại nổi giận nói “Khách khanh trưởng lão là Huyền Môn các phái đặc biệt một loại vô thượng thân phận, cái gì gọi là trên danh nghĩa, không hiểu không nên nói lung tung!”

Bồng Lai một đám Tiên tử lại là thật không ngờ, đường đường Thanh Khâu Sơn Thiếu chủ lại như vậy khôi hài, không khỏi vang lên một mảnh tiếng cười vang.

Cũng không phải Bồng Lai Tiên tử không hiểu được rụt rè, thật sự là Lý Mục thái quá đậu bỉ, hơn nữa một đường đi tới an toàn thuận lợi, tâm tình thật tốt, cho nên này Tiên tử mới cười vang không ngớt.

Lý Lăng Phong bị Tiên tử bọn này nở nụ cười, nhất thời mắng cỡ mặt đỏ tới mang tai, lập tức mặt tối sầm, quay Lý Mục đầu chính là một cái tát, quát mắng một tiếng nói “ngươi xem một chút ngươi, nhiều mất mặt!”

“Nãc.....” bị một đám Tiên tử cười nhạo, Lý Mục giờ mới hiểu được chính mình đã đánh mất lớn đến mức nào người, chỉ là trước mắt này Tiên tử mỗi người hoa nhường nguyệt thiện, đẹp như thiên tiên, mặc dù là Liên Hoa Tiên tử bực này ngàn năm thọ cũng là có thuật trú nhan, phong hoa tuyệt đại, nhưng cũng không tức giận được đến, chỉ phải lúng túng đến gãi gãi đầu.

Nhưng không nghĩ, chính là này ngây thơ chưa đựng, &# 85; &# 8 lại dẫn tới một đám Tiên tử cười vang không ngớt.

Liên Hoa Tiên tử mắt thấy môn nhân đích xác hơi quá rồi, vội vàng quát bảo ngưng lại mọi người, thế nhưng mặc dù ở mặt ngoài này Tiên tử bọn không muốn phát sinh tiếng cười, thế nhưng mặt mày trong lúc đó lại là vẫn như cũ tràn đầy ý cười, làm cho Lý Lăng Phong thay thế Lý Mục xấu hổ.

Ước chừng qua nửa canh giờ, Bồng Lai toàn môn một vạn Tiên tử rốt cục toàn bộ đi lên bờ biển.

Trương Thiên Vũ vội vàng cười nói “Người đủ, chúng ta lên đường đi.”

Vì vậy, hơn một vạn hơn người mênh mông cuồn cuộn hướng về Bạch Vân Sơn xuất phát.

Vừa mới đi ra khoảng năm dặm, Liên Hoa Tiên tử liền cảm giác tựa hồ có người ở nhìn trộm các nàng, vội vàng ngừng lại bước chân.

Trương Thiên Vũ liền vội vàng hỏi “làm sao vậy?”

Vừa dứt lời, liền nghe đến phía trước truyền đến một tiếng cười ha ha, ngay sau đó liền nhìn thấy 1 người mặc sự Hy-đrát hoá đạo bào, đỉnh đầu Ngũ nhạc quan, đủ đep bước vân che, tay cầm 1 chỉ bạc Phất Trần, phía sau thõ một cái ba thước trường kiếm, kiếm mi lăng mục, 3 liễu râu dài, mặt như trùng quả táo lão đạo sĩ đi ra, chính là Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương đứng đầu Ngân Hạnh Tử.

. ()

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 461: Vay Mượn Ở Thanh Khâu

Liên Hoa Tiên tử trải qua lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến, Ngân Hạnh Tử tự nhiên nhận biết, lập tức cười ha ha chào hỏi đạo, “Liên Hoa Tiên tử có khoẻ hay không.”

Liên Hoa Tiên tử nhìn qua là Ngân Hạnh Tử, nào dám thất lễ, vội vàng chắp tay cười nói “Ngân Hạnh Tử Thần Vương phong thái y theo không giảm năm đó.”

Ngân Hạnh Tử cười cười nói “Đều một cái xương già, nơi nào còn có cái gì phong thái, đúng là Liên Hoa Tiên tử phong thái như trước, lão phu thật là hâm mộ.”

Liên Hoa Tiên tử khẽ mỉm cười nói “Thần Vương quá khen rồi.”

Ngân Hạnh Tử ha ha cười nói “Tiên tử quá khiêm nhường, bần đạo cõi ý ẩn chui thân hình, vẫn như cũ vẫn bị Tiên tử nhận thấy được, đủ thấy Tiên tử cao lão hủ một bậc.”

Liên Hoa Tiên tử nở nụ cười xinh đẹp đạo “nếu không có Thần Vương cõi ý, bần đạo làm sao có khả năng phát hiện?”

Hai người này thứ nhất vừa đi thổi phồng nhau, chỉ nghe Lý Mục nổi da gà rời mắt một chốc, lập tức bất mãn nói “Ngân Hạnh Tử, ngươi có phải là yêu thích Liên Hoa Tiên tử tiền bối a, nếu yêu thích thì cứ nói thẳng đi, buồn nôn như vậy làm cái gì.....”

“Oanh!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa dứt lời, liền bị Lý Lăng Phong một cước đạp lăn trên mặt đất, đồng thời nỗi giận nói “Thần Vương cùng Tiên tử thân phận cỡ nào, há lại cho ngươi trêu chọc, này một đường tiêu mất người còn chưa đủ có phải là? Ngươi nếu lại không quản được ngươi cái kia tấm miệng thúi, thì cút cho ta về Thanh Khâu Sơn!”

Lý Mục mặc dù ngông cuồng, thế nhưng sợ nhất hắn này anh họ, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hắn đánh không lại Lý Lăng Phong.

Lý Mục nhất thời buồn phiền nói “Ta chính là chỉ đùa một chút.....”

“Đùa gì thế! Không lớn không nhỏ!” Lý Lăng Phong trực tiếp quát lớn nói.

Ngân Hạnh Tử vội vàng cười nói “Thiếu chủ bớt giận, nhỏ Thiếu chủ tính cách bất hảo, phóng đãng bất kham, thực không vì sai, thực không vì sai!”

Liên Hoa Tiên tử cũng liều vội vàng khuyên nhủ “bất quá chỉ là cái không ảnh hưởng toàn cục chuyện cười thôi, Thiếu chủ cần gì chăm chú.”

Nhưng không nghĩ, còn chưa dứt lời, liền nghe đến Thi Vân cố ý châm ngòi đạo “chính là, không lớn không nhỏ..... ô.....”

Mọi người vội vàng nhìn qua, lại phát hiện mỏ của Thi Vân đã bị Trương Thiên Vũ che lên, nói không ra lời.

Kỳ thực này nửa canh giờ thời gian trong, Bồng Lai Tiên tử bọn đã đối với Lý Lăng Phong cùng Lý Mục có đậm hơn hiểu ra, các nàng biết Lý Mục chính là cái không giữ mõm giữ miệng tính tình, cho nên cũng không tính toán với hắn, có điều đối lập với Lý Mục, Lý Lăng Phong lại là thành thực rất nhiều, quả thật có thân là Yêu tộc Thiếu chủ nên có khí độ.

Cho nên Bồng Lai Tiên tử bọn cũng biết vừa mới chuyện cười này mặc dù có khinh nhờn nghi ngờ,

Thực không có khinh nhờn tâm ý, cho nên cùng không tính toán với Lý Mục.

Lý Lăng Phong lập tức hung ác trợn mắt nhìn Lý Mục một chút, sau khi liền quay đầu đối với Ngân Hạnh Tử đạo “hai vị Thần Vương không phải ở mặt trước dò đường gì? Chẳng lẽ phía trước có biển?”

Ngân Hạnh Tử gật đầu nói “ta cùng với Chiếu Vô Cực Thần Vương phát hiện phía trước Đông Quân đại quân cùng điên cuồng đại quân có dị động, cho nên đã đến cùng Bồng Lai đạo hữu thương nghị, việc này là đi vòng hay là trực tiếp xông tới? Dù sao vọt qua Đông Quân đại doanh sau khi, chính là Bạch Vân Sơn, nhưng nếu là đi vòng nói, liền chẳng biết lúc nào mới có thể đến đạt.”

“Hả.....” Liên Hoa Tiên tử gật gù, lập tức nhìn về phía Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ cũng gật gù trầm tư một lát sau đạo “xông vào Ma tộc đại quân nói, tựa hồ có hơi nguy hiểm.”

Liên Hoa Tiên tử trầm tư một lát sau đạo “ta nghe thủy tiên nói, năm ngoái Đông Quân chịu đựng Huyền Thanh tiên sư trọng thương, lúc này thương thế nên không thể khỏi hẳn, cho nên nếu là chỉ có Đông Quân một người nói, xông vào nên vẫn đề không lớn.”

Ngân Hạnh Tử lại là lắc lắc đầu nói “lão phu và không cho là như vậy cho rằng, dù sao điên cuồng nơi đó cũng có động tĩnh, lão phu sợ là xông vào nói, bị thảm 2 Ma liên thủ, nhất định dữ nhiều lành ít.”

Liên Hoa Tiên tử vội vàng nói “kính xin Thần Vương chờ, việc này còn là mời mọc nữ di tỵ định đoạt.”

Ngân Hạnh Tử gật gật đầu nói “như vậy không thể tốt hơn.”

Liên Hoa Tiên tử gật gù, vội vàng dặn dò môn nhân đi mời chưởng môn Hoa Thần nữ di, nữ di nghe được này tin tức, vội vàng chạy tới đây.

Không lâu lăm, nữ di liền chạy tới.

Ngân Hạnh Tử vội vàng đem việc này đại khái thuật lại một lần, nữ di nghe xong không khỏi rơi vào trầm tư.

Hồi lâu sau, nữ di hỏi “Bạch Vân Sơn ở ngoài phân biệt có phuong bắc Huyết Ma Lang Vũ, đông bắc điện cuồng dòng suối phong, đông phuong Đông Quân ty xuân, nếu là đi vòng nói, chỉ phải đi Thanh Vân Sơn phuong hướng, như vậy nói, rồi lại sẽ cùng phía nhà nước viêm cơ, Thái Tử Trường Không gấp gỡ, kể từ đó, đi vòng ngược lại là không bằng xông thăng.”

Ngân Hạnh Tử gật gật đầu nói “Có điều, lão hủ đúng là có một ý tưởng.”

Nữ di liền vội vàng hỏi “đạo hữu mời nói.”

Ngân Hạnh Tử cười khổ một tiếng nói “chỉ là biện pháp này, sợ hãi Tiên tử không đồng ý.”

Mọi người tại đây nghe được Ngân Hạnh Tử lời ấy đều là sững sốt, nữ di liền vội vàng hỏi “đạo hữu lời ấy ý gì?”

Ngân Hạnh Tử vội vàng nói “lão hủ biện pháp này có thể sẽ để đạo hữu cảm thấy có chút oan ức.”

Lý Mục chịu không nổi nhất này cong cong vòng vòng, nghe đến Ngân Hạnh Tử lại nói nhảm hết bài này đến bài khác, mới mới bị Lý Lăng Phong đập sự tình lập tức bị hắn không hề để tâm, nói thăng “Làm sao phí lời nhiều như vậy, ngươi nói không phải..... ha ha.....”

Thế nhưng lời đến một nửa, lại cảm giác được hai đạo sắc bén ánh mắt theo dõi hắn, quay đầu nhìn lại, chính là Lý Lăng Phong, thăng sơ đến hắn cười ha ha, tựa đầu đứng ở một bên, không thèm nhắc lại.

Nữ di vội vàng cười nói “đạo hữu nhưng nói chính là.”

Ngân Hạnh Tử cười khổ một tiếng nói “vậy lão hủ liền mặt dầy nói rồi, Tiên tử tuyệt đối không nêu tức giận.”

Nữ di từ từ nở nụ cười, gật gù.

Ngân Hạnh Tử nín nửa ngày, cuối cùng phun ra bốn chữ “vay mượn ở Thanh Khâu.”

“A?”

“Như vậy sao được?”

“Không được! Không được!”

“Đúng vậy, này còn thể thông gì a!”

Ngân Hạnh Tử lời vừa nói ra, lập tức đưa tới một đám Bồng Lai Tiên tử phản đối.

Hoa Thần nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử đồng dạng mày liều nhíu chặt, trong lúc nhất thời không biết là nên làm thế nào cho phải.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, Trương Thiên Vũ lại là mừng lớn nói “như thế ý kiến hay.”

Liên Hoa Tiên tử vội vàng nói “Thiên Vũ trưởng lão, cái này tựa hồ không quá thỏa đáng?”

Mặc dù Liên Hoa Tiên tử không có nói rõ, thế nhưng Trương Thiên Vũ cũng biết các nàng đến tột cùng ở băn khoăn cái gì, đơn giản còn là cái kia tám chữ “không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác”, dù sao lúc trước bọn họ từng chịu đựng Yêu tộc đánh lén, bây giờ nếu để cho Bồng Lai tiên cảnh này một vạn nữ tu ủy thân Thanh Khâu bên dưới, không chừng lại có ra sao hậu quả.

Thế nhưng, Trương Thiên Vũ đã nói như vậy, tự nhiên có hắn dự định.

Vì vậy, Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích “Tiên tử mà hãy nghe ta

nói, ta cảm thấy vay mượn ở Thanh Khâu có ba điểm : ba giờ khả thi chõ, đệ nhất, bây giờ Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ nhìn xa trông rộng, thề cùng Ma tộc không đội trời chung, ý tưởng này đang cùng chúng ta không hẹn mà nê, cho nên chúng ta hôm nay mới được Thanh Khâu Sơn ủng hộ, đệ nhị, trước mắt điên cuồng đại quân cùng Đông Quân đại quân đều có dị động, nói rõ bọn họ đã nắm giữ chúng ta hành tung, cũng đã nói lên Ma tộc cố ý ăn luôn chúng ta, cho nên mặc dù hai vị Thần Vương không có tìm được Huyết Ma đại quân, thế nhưng ta suy đoán Huyết Ma đại quân tuyệt đối cũng là rực rịch, cho nên chúng ta đi vòng cùng không đi vòng, kết quả cũng giống nhau.”

. ()

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 462: Tránh Né Mũi Nhọn

Còn chưa các loại Trương Thiên Vũ nói xong, Liên Hoa Tiên tử liền trực tiếp hủy bỏ đạo “không được, như thế Bồng Lai ở Thanh Khâu, vậy Ma tộc nhất định sẽ quần công, cứ như vậy, chúng ta không thể lui được nữa, ngược lại không bằng ở Bạch Vân Sơn, như vậy có thể gì đó nhìn nhau, kiềm chế lẫn nhau.”

Trương Thiên Vũ lại là lắc lắc đầu nói “Tiên tử lời ấy sai rồi, lời ngươi nói, chính là ta muốn nói điểm thứ ba, nếu như Bồng Lai vay mượn ở Thanh Khâu, đối với Ma tộc tới nói chính là hai thế lực lớn hợp hai làm một, như vậy thực lực, tuyệt đối không phải đơn giản một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, coi như Ma tộc cùng đánh, chúng ta cũng có một trận chiến tất thắng nắm chắc.”

Nữ di liền vội vàng hỏi “lời ấy nghĩa là sao?”

Trương Thiên Vũ cười cười nói “nếu như Ma tộc coi là thật muốn cùng Thanh Khâu Sơn quyết chiến nói, thập đại quân đoàn bên trong khả năng rút ra đơn giản là Huyết Ma đại quân, đên cuồng đại quân, Đông Quân đại quân, cuồng ma đại quân cùng với Vân Trung Tử này ngũ phuơng quân đoàn, bởi vì một khi đem đứng quân đoàn cùng nhau tập trung vào chiến đấu nói, phuơng tây Côn Lôn phái cùng Thục Sơn nhất định sẽ đánh ấy phía sau, cho nên chúng nó nhiều nhất khả năng đến một nửa sức mạnh, thế nhưng này một nửa sức mạnh bên trong, ngoại trừ Huyết Ma Lang Vũ cùng Đông Quân ty xuân có tương đương với kim tiên cảnh thực lực ở ngoài, kỳ thực tam đại Ma soái đều chỉ có thực lực của Thiên Tiên Cảnh, cho nên Ma tộc dù cho có ngũ đại quân đoàn vây công, cũng bất quá mới có hai gã kim tiên cảnh, không vượt qua 30 tên cao nhất của Thiên Tiên Cảnh sức chiến đấu, đại quân cũng bất quá 2 Thập Ngũ vạn, cho nên bên ta nhận sự giúp đỡ Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn, tất có sức đánh một

trận.”

Trương Thiên Vũ nói xong, lập tức lại bổ sung “đương nhiên, này còn là ở Đông Quân thương thế khôi phục dưới tình huống, nếu là Đông Quân thương thế không thể khôi hăn, phần thắng của chúng ta càng lớn hơn.”

Nữ di vội vàng nói “thế nhưng, nếu Ma tôn tự thân nói, chúng ta liền muốn thừa nhận bị một mẻ bắt hết nguy hiểm.”

“Không không không.” Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói “Nó không dám, bởi vì Ma tộc lớn nhất đối thủ cũng không phải Thanh Khâu Sơn cùng Bồng Lai tiên cảnh, cho nên bọn họ tuyệt đối không dám dốc toàn bộ lực lượng, nếu như Ma tôn tự thân nói, Côn Lôn cùng Thục Sơn liên quân không nén ba ngày, liền có thể phá được mặt tây Ma tộc ngũ đại quân đoàn, cho nên Huyền Thanh tiên sư không ra, Ma tôn tất nhiên không dám tùy tiện ra tay.”

Trương Thiên Vũ nói mỗi câu thăng bên trong yếu hại, nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử nhất thời ngậm miệng không nói gì.

Trương Thiên Vũ gặp hai vị Tiên tử không nói lời nào, vội vàng thừa cơ đánh thép đạo “hơn nữa, Bồng Lai tiên cảnh nếu như có thể cùng Thanh Khâu Sơn hợp hai làm một nói, mặc dù chỉ là tạm thời, nhưng cũng đối với thiên hạ phóng ra 1 tín hiệu, chính là Huyền Môn cùng Yêu tộc quẳng đi hiềm khích lúc trước, chung nhau tiến thoái, đây đối với đã dành phải Ma tộc bên dưới chó săn bọn, nhất định là nhất định kinh sợ.”

Ngân Hạnh Tử gặp hai vị Bồng Lai Tiên tử đã lòng liền, vội vàng cười nói “Là vô cùng, là vô cùng, Thiên Vũ nói chính là lão hủ suy nghĩ, nếu như Tiên tử đáp ứng nói, lão hủ liền đem cỗ ở đỉnh núi để cho các ngươi, tuyệt đối sẽ không quấy rầy chư vị Tiên tử thanh tu.”

“Này.....”

Ngân Hạnh Tử nhường ra Ngân Hạnh thần đỉnh, này đã cho thấy đầy đủ

thành ý, mặc dù nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử chưa đi qua Thanh Khâu Sơn, thế nhưng làm như ngày xưa đối thủ, tình huống của Thanh Khâu Sơn các nàng cũng đại khái hiểu ra,

Đặc biệt là Cửu Phong trong lúc đó mỗi loại tặc nghẽn sự tình, các nàng cũng biết, cho nên nếu coi là thật đưa cho các nàng một ngọn núi nói, kỳ thực đối với các nàng tới nói cũng không có tổn thất gì.

Đúng lúc này, Bồng Lai một vị không muôn vay mượn ở Thanh Khâu Sơn môn nhân đạo “chưởng môn sư thúc, nếu không chúng ta trả về Bồng Lai núi a?”

Liên Hoa Tiên tử lập tức phản ứng lại, các nàng đã khả năng đi ra, dĩ nhiên là còn có thể về vân, tại sao muôn vay mượn ở Thanh Khâu Sơn?

Lập tức gật gù, đối với nữ di đạo “tỷ tỷ, nếu không chúng ta còn là về trước Bồng Lai núi a, dời phái việc chúa đựng sau nói lại?”

Nhưng không nghĩ, nữ di trực tiếp lắc lắc đầu nói “không được, Bồng Lai vùng núi nơi hải ngoại, một khi đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến mở ra, chúng ta nhất định không thể đúng lúc gấp rút tiếp viện, thà rằng như vậy, còn không bằng vay mượn ở Thanh Khâu.”

“Tỷ tỷ.....”

Liên Hoa Tiên tử còn muôn nói lại, nhưng không nghĩ nữ di trực tiếp lắc lắc đầu nói “quên đi, ta xem Ngân Hạnh Tử Thần Vương một mảnh thăng thắn, đương thời thần hoàng cũng là quang minh lôi lạc, chúng ta trước hết ở Thanh Khâu Sơn đặt chân.”

Dứt lời, xoay người đối với Ngân Hạnh Tử chắp tay chắp tay đạo “vậy liền quấy rầy đạo hữu, kính xin đạo hữu thứ lỗi.”

Ngân Hạnh Tử vừa nghe nhất thời mừng rỡ, vội vàng cười nói “Không quấy

rãy, không quấy rãy.”

Dứt lời, hai tay liên tục bấm quyết, chỉ thấy vô số linh quang theo ấy giữa ngón tay bay ra, đảo mắt liền biến thành một con vàng chói lọi, uyển chuyển nhảy múa bướm, hướng về phía sau bay đi.”

“Cũng mộng cũng huyễn, mộng điệp thuật!”

Nữ di một chút liền nhận ra pháp thuật này xuất xứ, không khỏi kinh hô.

Liên Hoa Tiên tử nhất thời kinh ngạc nói “nhưng cận cổ bốn vị kim tiên Nam Hoa lão tiên?”

Theo bướm bay đi, Ngân Hạnh Tử chầm chậm gật gật đầu nói “ngày xưa tiên sư từng chịu Nam Hoa lão tiên chỉ điểm ân, cho nên học được này kỹ, bêu xấu.”

Trương Thiên Vũ cười cười nói “Ngân Hạnh Tử Thần Vương có thể được Nam Hoa lão tiên chân truyền, lại là vận may không cạn, khiến người ta rất hâm mộ.”

Ngân Hạnh Tử không khỏi ha ha cười nói “nơi nào có cái gì chân truyền, bất quá là chịu đựng ấy chỉ điểm một hai thôi, nơi nào so ra mà vượt tiểu hữu thiên sư một mạch chân truyền, tiểu hữu kiểu nói này, lại là muốn gãy sát lão phu.”

Trương Thiên Vũ cười cười, vội vàng lại khách sáo vài câu.

Không lâu lắm, tiếp thu được Ngân Hạnh Tử linh điệp đưa tin sau Chiến Vô Cực, vội vàng dẫn 2000 yêu binh chạy tới.

Chiến Vô Cực mặc dù cuồng ngạo, thế nhưng cũng vô cùng hiểu lễ nghi, vội vàng cùng Bồng Lai hai vị Tiên tử chào, sau khi liền trực tiếp nói ngay vào điểm chính “Đông Quân cùng đênh Ma Bình hợp nhất nơi, đã chuẩn bị hướng về nơi đây kháo long, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!”

Chiến Vô Cực lời vừa nói ra, hiển nhiên không biết là Ngân Hạnh Tử đã cùng

Bồng Lai Tiên tử đạt được thỏa thuận, vay mượn ở Thanh Khâu một chyện.

Cho nên, khi hắn nói xong nhìn thấy Ngân Hạnh Tử cùng Bồng Lai Tiên tử bọn vẫn chưa có bất luận động tác gì sau khi, trên mặt không khỏi treo đầy vẻ ngời vực.

Ngân Hạnh Tử liền vội vàng giải thích “Ma tộc thế lớn, bất tiện giao chiến, chúng ta về trước Thanh Khâu Sơn né qua mũi nhọn nói lại.”

“Nói láo!” Chiến Vô Cực nhất thời giận dữ, trực tiếp dùng trường thương trong tay chặn lại yết hầu của Ngân Hạnh Tử đạo “lão tử liền biết ngươi lão thất phu này rất sợ chết, uổng bệ hạ đối với ngươi chịu đựng cho trọng vọng, ngươi lại muốn lâm trận bỏ chạy?”

Chiến Vô Cực bên này một động tác, Ngân Hạnh Tử môn hạ cái kia ngàn tên Yêu nhiều môn nhân nhất thời giận dữ, dồn dập lấy ra binh khí, Chiến Vô Cực môn nhân tự nhiên không cam lòng thế yếu, đồng dạng lấy ra binh khí cùng với đối lập.

Chỉ trong nháy mắt, 2000 yêu binh giương cung bạt kiếm, đại chiến chỉ ở một đường trong lúc đó.

Nhưng không nghĩ, Ngân Hạnh Tử chẳng những không có nỗi giận, ngược lại cười ha ha một tiếng, trực tiếp đối với mình môn hạ một đám môn nhân đạo “đều đem binh khí buông.”

Thầy có lệnh, 1 lũ yêu nhiều mặc dù không rõ, thế nhưng gan dạ không dám vi phạm, liền vội vàng đem binh khí buông.

“Lão thất phu, ngươi đây là ý gì?” Chiến Vô Cực nhìn thấy Ngân Hạnh Tử như vậy, nhất thời không hiểu nói.

Nữ di liền vội vàng tiến lên khuyên giải nói “đạo hữu hiểu làm, đều không phải là Ngân Hạnh Tử Thần Vương e sợ chiến, chỉ là chúng ta bây giờ không

cần cùng Ma tộc nổi lên va chạm mà thôi.”

. ()

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 470: Đệ 463 Mở Đầu Thanh Khâu

Bồng Lai đương thời lén tiếng, Chiến Vô Cực tự nhiên minh bạch trong này nhất định là có hiểu nhầm, sắc mặt tùy theo hòa hoãn đồng thời, vội vàng hướng nữ di đạo: “Còn xin tiền bối công khai.”

Chiến Vô Cực tuy là yêu thân, thế nhưng nhưng vẫn phụ thuộc vào năm đó Thần Châu đại địa phía đông đệ nhất đại phái Đông Nhạc Bồng Huyền Tông, cùng Huyền Môn có phi thường thâm hậu cảm tình, mãi đến tận 700 năm trước Bồng Huyền Tông bị diệt, lúc này mới chịu đựng đòn trước vốn đinh yêu vương mọc quy thuận Thanh Khâu Sơn, sau đó 2 trăm năm, vốn đinh yêu vương bị chết, lúc này mới ý vào tu vi ở hơn vạn môn nhân bên trong bồng nhiên nổi tiếng, thừa kế một đòn mới yêu vương, cho nên Chiến Vô Cực đối với tam đại Huyền Môn chưởng giáo một trong nữ di dị thường tôn trọng, mặc dù bàn về tuổi thật còn ở nữ di bên trên, thế nhưng hay là muốn tôn nữ di một tiếng tiền bối.

Này cũng chính là vì sao ngày đó Chiến Vô Cực biết Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân tự tiện đối với Phu Dịch bọn người làm đòn bí mật sau khi, kiên trì muốn trùng trị hai người nguyên nhân, hơn nữa đến tận đây sau khi, Chiến Vô Cực vẫn đối với hai người vô cùng không thích.

Chỉ là bây giờ Chiến Vô Cực là cao quý Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong, cho nên nữ di cũng không dám bất cẩn, mặc dù lúc trước khách sáo thời gian đã 1 kiên trì nữa muốn dùng đao hữu tương xứng, thế nhưng Chiến Vô Cực khư khư cố chấp, nàng cũng không có cách nào, liền cũng không ở danh xưng này trên kết, liền vội vàng giải thích: “Lúc trước bần đạo đã cùng Ngân Hạnh Tử Thần Vương đạt được chung nhận thức, lần này Bạch Vân Sơn một

nhóm tạm thời mắng cạn, dự định vay mượn ở Thanh Khâu Sơn một thời gian, cho nên hôm nay không cần phải cùng Ma tộc một trận chiến.”

“Hả?” Chiến Vô Cực nghe được Bồng Lai Tiên tử muốn mượn ở Thanh Khâu, nhất thời mừng rỡ, vội vàng nói: “Bồng Lai hạ mình ngủ lại Thanh Khâu, quả thật ta Thanh Khâu phúc, nếu Mông tiền bối không bỏ, vẫn bối mong muốn đem vốn đinh vay mượn cho tiền bối cùng các vị đạo hữu cư trú.”

Nhất thời nghe được hai vị Thần Vương mong muốn cắt nhường vốn đinh, nữ di không khỏi có chút khó khăn, cũng không biết là nên từ chối còn là tiếp thu.

Chiến Vô Cực gặp nữ di trên mặt mang theo chần chờ, nhất thời không hiểu nói: “Chẳng lẽ tiền bối có điều băn khoăn?”

Nữ di đang muốn giải thích, Ngân Hạnh Tử lại là trực tiếp đem Chiến Vô Cực đè vào nơi cổ họng trường thương đẩy ra, cười nói: “Lúc trước đạo hữu đã đáp lời muốn ở lão phu ở ngọn núi.”

“Không được!” Chiến Vô Cực vừa nghe nhất thời giận dữ, trường thương trong tay lại thẳng đến Ngân Hạnh Tử nơi cổ họng, giận dữ hét: “Lão thất phu, ngươi ít tại bản vương trước mặt đùa bỡn này người không nhận ra kế vặt, tin hay không bản vương bây giờ giết ngươi!”

Lý Lăng Phong mắt thấy bầu không khí khẩn trương, mặc dù hắn không biết là Chiến Vô Cực lời ấy ý gì, tại sao khăng khăng muốn cho Bồng Lai Tiên tử ở tạm vốn đinh, thế nhưng trước mắt Ma Bình sắp tới, nếu là cãi vã nữa đi xuống khó tránh khỏi sai lầm : bỏ lỡ đại sự, liền vội vàng tiến lên khuyên giải nói: “Thần Vương trước tạm bớt giận, trước mắt Ma Bình sắp tới, việc này mà trở lại Thanh Khâu Sơn lại bàn như thế nào?”

Nữ di mắt thấy Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực tựa hồ có hơi không hợp nhau, để tránh tổn thương hòa khí, cũng liền vội vàng khuyên nhủ: “Đúng vậy, chúng ta hay là trước chạy tới Thanh Khâu Sơn rồi nói sau, Ma Bình như hồ như

sói, một khi giao chiến, bắn đao tất nhiên là không sợ, thế nhưng Bồng Lai này hơn vạn môn nhân lại là khó tránh khỏi có điều thương vong.”

Chiến Vô Cực nghe xong sắc mặt lúc này mới thu hồi trường thương, hờ lạnh một tiếng nói: “Hôm nay tạm thời tha cho ngươi một cái mạng,

Nếu là gặp mặt bệ hạ thời gian còn dám lăm miệng, bản vương tất lấy ngươi trên gáy đầu ngươi!”

Dứt lời, xoay người đối với nữ di chắp tay thân thể chắp tay nói: “Để tiền bối chê cười.”

Nữ di vội vàng nói: “Đạo hữu khách khí.”

Sau đó, mặc dù Bồng Lai chư đệ tử đối với đi vòng Thanh Khâu Sơn ý bàn về dồn dập, phần lớn cầm ý kiến phản đối, thế nhưng dù sao Hoa Thần nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử hai vị này tuyệt đối lời nói người đã làm quyết định, cho nên bọn họ mặc dù có ý kiến lại cũng chỉ có thể nghe lệnh.

Vì vậy, chậm trễ mấy phút sau, Bồng Lai tiên cảnh một đám theo đi vòng Thanh Khâu Sơn.

Bồng Lai Tiên tử đổ bộ chõ, cách Thanh Khâu Sơn hẹn hơn ba trăm hai mươi dặm, mặc dù đường xá nghe tới không phải quá xa, thế nhưng hơn vạn đội ngũ chạy đi cùng cá nhân chạy đi tuyệt đối là hai khái niệm.

Bởi vì đại quân chạy đi thời gian, mọi người tu hành cao thấp không đều, nhất định phải chiết cống đến này tu vi thấp môn nhân, cho nên tốc độ tiến lên trên cơ bản sẽ bảo trì ở một cái mức độ thấp nhất điểm thăng bằng, mặc dù là Bồng Lai tiên cảnh toàn thể tu vi khá là ổn định, từng cái canh giờ nhiều nhất cũng chỉ có thể tiến lên khoảng một trăm dặm, cho nên này vạn người đại quân muốn chạy tới Thanh Khâu Sơn, ít nhất phải ba cái nửa canh giờ.

Cũng may ở chạy tới trên đường của Thanh Khâu Sơn cũng không bất kỳ thế

lực chiếm cứ, hơn nữa là ban đêm chạy đi, cho nên bọn họ nhất định tài năng ở chặng vạng trước khi chạy tới Thanh Khâu Sơn, bất quá bọn hắn bây giờ duy nhất bận tâm chính là mặt sau Ma tộc truy binh.

Có điều, Ngân Hạnh Tử chủ động xin đi giết giặc vì đó cản hậu, đem loại này tốn công mà không có kết quả sự tình ôm đồm ở trên người mình, ngược lại đem khuyên bảo Bồng Lai tiên cảnh vào ở Thanh Khâu Sơn phần này lớn lao công lao để cho Chiến Vô Cực, lại là để hắn tương đương bất ngờ, chỉ đến như thế một phản, ngược lại đang cùng ý hắn, cho nên Chiến Vô Cực cũng không có tranh, trực tiếp làm Bồng Lai Tiên tử dẫn đường.

“Sư tôn, ngươi không phải thật muốn cho đến chúng ta ngọn núi để này đàn bà a?”

Thần Châu đại địa không giống như hải ngoại, cho nên đại bộ đội chọn dùng xếp thành một hàng dài, làm Bồng Lai tiên cảnh đại bộ đội mông cuồn cuộn mở đầy sau khi, đệ tử của Ngân Hạnh Tử không khỏi hơi nghi hoặc một chút, liền vội vàng hỏi.

Ngân Hạnh Tử nhìn xa đi xa đại bộ đội, ánh mắt qua né qua một tia không thể phát hiện đến nham hiểm vẻ, sau đó một bên loát râu dài, một bên cười nói: “Thiên cơ không thể tiết lộ, chó có hỏi, chó có hỏi……”

Môn nhân gấp Ngân Hạnh Tử không đáp, tự nhiên không dám lại gần hỏi, vội vàng lại nói: “Sư tôn, chúng ta đây thật nên vì bọn họ cản hậu gì?”

Ngân Hạnh Tử nghe xong nhất thời hai mắt trừng, đổ ập xuống thì mắng: “Đoạn cái gì đoạn, một khi Ma tộc công kích tới, chỉ chúng ta chút người này, không được toàn quân bị diệt? Đi nhanh lên, đuổi tới bọn họ!”

“Hả……” môn nhân tự dung bị mắng, U &# 85; đọc sách &# 119;ww &# 46; uu &# 107;an &# 115; hu. c &# 111;m &# 32; nơi nào còn dám hỏi nhiều, vội vàng bắt chuyện còn lại môn nhân nhanh chóng đuổi theo Bồng Lai đại đội.

Lần này bộ đội tiên phong, là Liên Hoa Tiên tử xuất lĩnh cái kia 500 môn nhân cùng Chiến Vô Cực xuất lĩnh một ngàn môn nhân cùng với Trương Thiên Vũ bọn người.

Trương Thiên Vũ trong lúc rảnh rỗi, lập tức đối với Chiến Vô Cực nói: “Thần Vương, ta xem ngươi đối với Ngân Hạnh Tử tựa hồ có hơi thành kiến?”

Chiến Vô Cực lắc lắc đầu nói: “Không phải ta đối với lão hồ ly kia có thành kiến, là lão hồ ly kia chính mình đầy bụng nước bẩn, lần này mời mọc Bồng Lai các vị đạo hữu vay mượn ở Thanh Khâu Sơn, không chừng gắp cái quý gì tâm tư, cho nên chờ một chút gặp mặt bệ hạ thời gian, kính xin chư vị 1 đồng lực gián, tuyệt đối không thể để cho chư vị Tiên tử ở thần hạnh ngọn núi.”

Trả lời của Chiến Vô Cực để mọi người có chút bất ngờ, chỉ là Liên Hoa Tiên tử dù sao cũng là một người ngoài, cũng không tìm thật kĩ hỏi, lập tức hướng Thi Vân liếc mắt ra hiệu, Thi Vân thông minh nhanh trí, lập tức liền linh hội trong đó bóng tối ý, lập tức cười nói: “Nghe nói Ngân Hạnh Tử mặc dù làm người không phải rất lỗi lạc, thế nhưng ít nhất một lòng vì Thanh Khâu Sơn suy nghĩ, lần này Bồng Lai tiên cảnh vào ở Thanh Khâu Sơn, đối với Thanh Khâu Sơn tới nói đồng dạng là trăm điều lợi mà không một điều hại, Thần Vương vì sao còn muốn có vẻ chăm sóc?”

Chiến Vô Cực cười khổ một tiếng nói: “Tiểu nha đầu, biết người biết mặt nhưng không biết lòng, đặc biệt là lão hồ ly kia, xấu rât, ngươi không biết là.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 463: Mở Đầu Thanh Khâu

Bồng Lai đương thời lén tiếng, Chiến Vô Cực tự nhiên minh bạch trong này nhất định là có hiểu nhầm, sắc mặt tùy theo hòa hoãn đồng thời, vội vàng hướng nữ di đạo: “Còn xin tiền bối công khai.”

Chiến Vô Cực tuy là yêu thân, thế nhưng nhưng vẫn phụ thuộc vào năm đó Thần Châu đại địa phía đông đệ nhất đại phái Đông Nhạc Bồng Huyền Tông, cùng Huyền Môn có phi thường thâm hậu cảm tình, mãi đến tận 700 năm trước Bồng Huyền Tông bị diệt, lúc này mới chịu đựng đòn trước vốn đinh yêu vương mọc quy thuận Thanh Khâu Sơn, sau đó 2 trăm năm, vốn đinh yêu vương bị chết, lúc này mới ý vào tu vi ở hơn vạn môn nhân bên trong bồng nhiên nổi tiếng, thừa kế một đòn mới yêu vương, cho nên Chiến Vô Cực đối với tam đại Huyền Môn chưởng giáo một trong nữ di dị thường tôn trọng, mặc dù bàn về tuổi thật còn ở nữ di bên trên, thế nhưng hay là muốn tôn nữ di một tiếng tiền bối.

Này cũng chính là vì sao ngày đó Chiến Vô Cực biết Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân tự tiện đối với Phu Dịch bọn người làm đòn bí mật sau khi, kiên trì muốn trùng trị hai người nguyên nhân, hơn nữa đến tận đây sau khi, Chiến Vô Cực vẫn đối với hai người vô cùng không thích.

Chỉ là bây giờ Chiến Vô Cực là cao quý Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong, cho nên nữ di cũng không dám bất cẩn, mặc dù lúc trước khách sáo thời gian đã 1 kiên trì nữa muốn dùng đao hữu tương xứng, thế nhưng Chiến Vô Cực khư khư cố chấp, nàng cũng không có cách nào, liền cũng không ở danh xưng này trên kết, liền vội vàng giải thích: “Lúc trước bần đạo đã cùng Ngân Hạnh Tử Thần Vương đạt được chung nhận thức, lần này Bạch Vân Sơn một

nhóm tạm thời mắng cạn, dự định vay mượn ở Thanh Khâu Sơn một thời gian, cho nên hôm nay không cần phải cùng Ma tộc một trận chiến.”

“Hả?” Chiến Vô Cực nghe được Bồng Lai Tiên tử muốn mượn ở Thanh Khâu, nhất thời mừng rỡ, vội vàng nói: “Bồng Lai hạ mình ngủ lại Thanh Khâu, quả thật ta Thanh Khâu phúc, nếu Mông tiền bối không bỏ, vẫn bối mong muốn đem vốn đinh vay mượn cho tiền bối cùng các vị đạo hữu cư trú.”

Nhất thời nghe được hai vị Thần Vương mong muốn cắt nhường vốn đinh, nữ di không khỏi có chút khó khăn, cũng không biết là nên từ chối còn là tiếp thu.

Chiến Vô Cực gặp nữ di trên mặt mang theo chần chờ, nhất thời không hiểu nói: “Chẳng lẽ tiền bối có điều băn khoăn?”

Nữ di đang muốn giải thích, Ngân Hạnh Tử lại là trực tiếp đem Chiến Vô Cực đè vào nơi cổ họng trường thương đẩy ra, cười nói: “Lúc trước đạo hữu đã đáp lời muốn ở lão phu ở ngọn núi.”

“Không được!” Chiến Vô Cực vừa nghe nhất thời giận dữ, trường thương trong tay lại thẳng đến Ngân Hạnh Tử nơi cổ họng, giận dữ hét: “Lão thất phu, ngươi ít tại bản vương trước mặt đùa bỡn này người không nhận ra kế vặt, tin hay không bản vương bây giờ giết ngươi!”

Lý Lăng Phong mắt thấy bầu không khí khẩn trương, mặc dù hắn không biết là Chiến Vô Cực lời ấy ý gì, tại sao khăng khăng muốn cho Bồng Lai Tiên tử ở tạm vốn đinh, thế nhưng trước mắt Ma Bình sắp tới, nếu là cãi vã nữa đi xuống khó tránh khỏi sai lầm : bỏ lỡ đại sự, liền vội vàng tiến lên khuyên giải nói: “Thần Vương trước tạm bớt giận, trước mắt Ma Bình sắp tới, việc này mà trở lại Thanh Khâu Sơn lại bàn như thế nào?”

Nữ di mắt thấy Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực tựa hồ có hơi không hợp nhau, để tránh tổn thương hòa khí, cũng liền vội vàng khuyên nhủ: “Đúng vậy, chúng ta hay là trước chạy tới Thanh Khâu Sơn rồi nói sau, Ma Bình như hồ như

sói, một khi giao chiến, bắn đao tất nhiên là không sợ, thế nhưng Bồng Lai này hơn vạn môn nhân lại là khó tránh khỏi có điều thương vong.”

Chiến Vô Cực nghe xong sắc mặt lúc này mới thu hồi trường thương, hờ lạnh một tiếng nói: “Hôm nay tạm thời tha cho ngươi một cái mạng,

Nếu là gặp mặt bệ hạ thời gian còn dám lăm miệng, bản vương tất lấy ngươi trên gáy đầu người!”

Dứt lời, xoay người đối với nữ di chắp tay thân thể chắp tay nói: “Để tiền bối chê cười.”

Nữ di vội vàng nói: “Đạo hữu khách khí.”

Sau đó, mặc dù Bồng Lai chư đệ tử đối với đi vòng Thanh Khâu Sơn ý bàn về dồn dập, phần lớn cầm ý kiến phản đối, thế nhưng dù sao Hoa Thần nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử hai vị này tuyệt đối lời nói người đã làm quyết định, cho nên bọn họ mặc dù có ý kiến lại cũng chỉ có thể nghe lệnh.

Vì vậy, chậm trễ mấy phút sau, Bồng Lai tiên cảnh một đám theo đi vòng Thanh Khâu Sơn.

Bồng Lai Tiên tử đổ bộ chõ, cách Thanh Khâu Sơn hẹn hơn ba trăm hai mươi dặm, mặc dù đường xá nghe tới không phải quá xa, thế nhưng hơn vạn đội ngũ chạy đi cùng cá nhân chạy đi tuyệt đối là hai khái niệm.

Bởi vì đại quân chạy đi thời gian, mọi người tu hành cao thấp không đều, nhất định phải chiết cống đến này tu vi thấp môn nhân, cho nên tốc độ tiến lên trên cơ bản sẽ bảo trì ở một cái mức độ thấp nhất điểm thăng bằng, mặc dù là Bồng Lai tiên cảnh toàn thể tu vi khá là ổn định, từng cái canh giờ nhiều nhất cũng chỉ có thể tiến lên khoảng một trăm dặm, cho nên này vạn người đại quân muốn chạy tới Thanh Khâu Sơn, ít nhất phải ba cái nửa canh giờ.

Cũng may ở chạy tới trên đường của Thanh Khâu Sơn cũng không bất kỳ thế

lực chiếm cứ, hơn nữa là ban đêm chạy đi, cho nên bọn họ nhất định tài năng ở chặng vạng trước khi chạy tới Thanh Khâu Sơn, bất quá bọn hắn bây giờ duy nhất bận tâm chính là mặt sau Ma tộc truy binh.

Có điều, Ngân Hạnh Tử chủ động xin đi giết giặc vì đó cản hậu, đem loại này tốn công mà không có kết quả sự tình ôm đồm ở trên người mình, ngược lại đem khuyên bảo Bồng Lai tiên cảnh vào ở Thanh Khâu Sơn phần này lớn lao công lao để cho Chiến Vô Cực, lại là để hắn tương đương bất ngờ, chỉ đến như thế một phản, ngược lại đang cùng ý hắn, cho nên Chiến Vô Cực cũng không có tranh, trực tiếp làm Bồng Lai Tiên tử dẫn đường.

“Sư tôn, ngươi không phải thật muốn cho đến chúng ta ngọn núi để này đàn bà a?”

Thần Châu đại địa không giống như hải ngoại, cho nên đại bộ đội chọn dùng xếp thành một hàng dài, làm Bồng Lai tiên cảnh đại bộ đội mông cuồn cuộn mở đầy sau khi, đệ tử của Ngân Hạnh Tử không khỏi hơi nghi hoặc một chút, liền vội vàng hỏi.

Ngân Hạnh Tử nhìn xa đi xa đại bộ đội, ánh mắt qua né qua một tia không thể phát hiện đến nham hiểm vẻ, sau đó một bên loát râu dài, một bên cười nói: “Thiên cơ không thể tiết lộ, chó có hỏi, chó có hỏi……”

Môn nhân gấp Ngân Hạnh Tử không đáp, tự nhiên không dám lại gần hỏi, vội vàng lại nói: “Sư tôn, chúng ta đây thật nên vì bọn họ cản hậu gì?”

Ngân Hạnh Tử nghe xong nhất thời hai mắt trừng, đổ ập xuống thì mắng: “Đoạn cái gì đoạn, một khi Ma tộc công kích tới, chỉ chúng ta chút người này, không được toàn quân bị diệt? Đi nhanh lên, đuổi tới bọn họ!”

“Hả……” môn nhân tự dung bị mắng, UU đọc sách www.Uukan.com . c o m nơi nào còn dám hỏi nhiều, vội vàng bắt chuyện còn lại môn nhân nhanh chóng đuổi theo Bồng Lai đại đội.

Lần này bộ đội tiên phong, là Liên Hoa Tiên tử xuất lĩnh cái kia 500 môn nhân cùng Chiến Vô Cực xuất lĩnh một ngàn môn nhân cùng với Trương Thiên Vũ bọn người.

Trương Thiên Vũ trong lúc rảnh rỗi, lập tức đối với Chiến Vô Cực nói: “Thần Vương, ta xem ngươi đối với Ngân Hạnh Tử tựa hồ có hơi thành kiến?”

Chiến Vô Cực lắc lắc đầu nói: “Không phải ta đối với lão hồ ly kia có thành kiến, là lão hồ ly kia chính mình đầy bụng nước bẩn, lần này mời mọc Bồng Lai các vị đạo hữu vay mượn ở Thanh Khâu Sơn, không chừng gắp cái quý gì tâm tư, cho nên chờ một chút gặp mặt bệ hạ thời gian, kính xin chư vị 1 đồng lực gián, tuyệt đối không thể để cho chư vị Tiên tử ở thần hạnh ngọn núi.”

Trả lời của Chiến Vô Cực để mọi người có chút bất ngờ, chỉ là Liên Hoa Tiên tử dù sao cũng là một người ngoài, cũng không tìm thật kĩ hỏi, lập tức hướng Thi Vân liếc mắt ra hiệu, Thi Vân thông minh nhanh trí, lập tức liền linh hội trong đó bóng tối ý, lập tức cười nói: “Nghe nói Ngân Hạnh Tử mặc dù làm người không phải rất lỗi lạc, thế nhưng ít nhất một lòng vì Thanh Khâu Sơn suy nghĩ, lần này Bồng Lai tiên cảnh vào ở Thanh Khâu Sơn, đối với Thanh Khâu Sơn tới nói đồng dạng là trăm điều lợi mà không một điều hại, Thần Vương vì sao còn muốn có vẻ chăm sóc?”

Chiến Vô Cực cười khổ một tiếng nói: “Tiểu nha đầu, biết người biết mặt nhưng không biết lòng, đặc biệt là lão hồ ly kia, xấu rât, ngươi không biết là.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 464: Ma Bình Đuối Theo

Chiến Vô Cực muốn nói lại thôi, tựa hồ có vẻ chăm sóc, Trương Thiên Vũ lại là liếc mắt là đã nhìn ra hắn vốn là muốn nói Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang già theo ám hại sự tình của bọn họ, thế nhưng việc này nếu là nói ra, khó tránh khỏi sẽ khiếu cho bọn họ đối với hảo cảm của Thanh Khâu Sơn, cho nên đột nhiên kẹp lại.

Trương Thiên Vũ lập tức cười cười nói: “Cái gọi là lòng hại người không thể có, nhưng nên có tâm phòng bị người, Thần Vương có này băn khoăn cũng là nên, có điều bất kể nói thế nào, sự tình đã trôi qua, không đề cập tới cũng được.”

“Các ngươi biết rồi?”

Chiến Vô Cực mặc dù không sánh được này lão gian cự hoạt Lão bất tử, thế nhưng khả năng chen người bát đại yêu vương lại cũng không là cái gì kẻ ngu si, Trương Thiên Vũ thuận miệng một lời, hắn liền nghe ra ý trong lời nói.

“A.” Trương Thiên Vũ cười gật gù.

Chiếm được khăng định của Trương Thiên Vũ, Chiến Vô Cực thực tại sợ hết hồn, bởi vì sau đó hắn cũng trong bóng tối đã điều tra Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân chỗ phái người phuơng nào, không nói đến đạt được khóc tang lão nhân chân truyền Nhạc Quân, một bộ “vô thường giam mạng” côn pháp đã là làm cho lô hỏa thuần thanh.

Thì chỉ nói riêng Ngân Hạnh Tử môn hạ U Minh, chính là Tiên Ma đại chiến thời gian liền đã thành danh nhân vật, lần này mặc dù chuyển kiếp trùng tu, nhưng cũng đã là lôi kiếp cảnh giai đoạn trước tu vi, mà Phu Dịch bọn người, tu

vi cao nhất cũng bất quá là Phu Dịch cùng Thi Vân hai người này Địa Tiên Cảnh trung kỳ tu vi, còn lại ba người, cùng chỉ có Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu vi.

Mặc dù là U Minh vừa mới lên cấp, trên đỉnh chỉ phát hiện hoa mít cái, chưa ngưng luyện Dương Thần, thế nhưng linh khí phương diện bất kể là chất hoặc là lượng, đều chiếm được chất bay vọt, cho nên chỉ dựa vào hăn một người, thì đủ để ứng phó bọn họ năm người.

Hơn nữa Nhạc Quân cùng với hai đỉnh núi tổng cộng hơn mươi đệ tử, bọn họ nếu là gặp nói, Phu Dịch phương này là vạn vạn không có mạng sống có thể, cho nên thì li án zh àn Vô Cực đều vẫn cho rằng là bọn hăn số may, hai phe không có gặp gỡ.

Thế nhưng bây giờ, Trương Thiên Vũ đã thừa nhận hăn biết chuyện này, đã nói lên bọn họ tao ngộ rồi, cho nên Chiến Vô Cực là thực tại lấy làm kinh hãi, ngược lại việc này đã không còn là bí mật, Chiến Vô Cực thăng thắn cũng liền trực tiếp làm rõ, lập tức hỏi: “Các ngươi là thế nào theo trong tay bọn họ chạy trốn?”

“Trốn?”

Trương Thiên Vũ còn chưa trả lời, Thi Vân không khỏi che mặt cười nói: “Cần muốn chạy trốn gì? Một đám đám ô hợp.”

“Cái gì!” Chiến Vô Cực nghe ngóng nhất thời cả kinh trợn mắt ngoác mồm, khó có thể tin nói: “Người nói, U Minh cùng Nhạc Quân.....”

Thi Vân gật gật đầu nói: “Không sai.”

Chiến Vô Cực trong lòng nhất thời lật lên sóng gió kinh hoàng, đồng thời với Phu Dịch bọn người sức chiến đấu có mới nhận thức.

Chiến Vô Cực trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh,

Hồi lâu sau, lúc này mới nhỏ giọng nói: “Việc này liền như vậy vượt trên, sau

đó tuyệt đối không muốn đối với bất kỳ người nào nói, nếu là truyền tới Ngân Hạnh Tử trong tai, nhất định là không nhở phiền phức, nhớ kỹ gì?”

Chiến Vô Cực là hảo ý, hơn nữa việc này đích xác bất tiện lộ ra, Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Đa tạ Thần Vương nhắc nhở, vẫn bối nhớ rồi.”

Đúng lúc này, một đạo độn quang cắt ra bầu trời, từ trên trời giáng xuống, hóa thành 1 tuỗi chừng mười ba mười bốn, duyên dáng yêu kiều nhỏ tiên nữ.

Nhỏ tiên nữ vừa rơi xuống đất, vội vàng hoang mang hoảng loạn nói: “Yêu tộc..... Yêu tộc..... Yêu tộc cùng Ma tộc đánh lên, thủy tiên, phù doanh, Mẫu Đan ba vị sư thúc cũng đi chi viện, sư phụ không đều ta đã đến bẩm báo một tiếng, để sư thúc hơi hoi bày ra một vài tốc độ.”

Nhỏ tiên nữ vừa lên tiếng nói đến Yêu tộc thời gian, Chiến Vô Cực cái kia một đám mòn nhân trên mặt liền có chút không vui, chõ đúng là Chiến Vô Cực trên mặt không có chút rung động nào, tựa hồ đối với cái từ này húy cũng không rất bận tâm, hoặc là chỉ là lười cùng trẻ nít tính toán, còn mặt sau nói Ma tộc việc, lúc này có Liên Hoa Tiên tử làm chủ, hắn tự nhiên không dám vượt qua.

Thế nhưng, một đám Bồng Lai Tiên tử nghe được này tin tức sau khi sắc mặt lập tức trắng bệch, mặc dù này một đám Tiên tử đều là Địa Tiên Cảnh tu vi, thế nhưng các nàng hàng năm thân thể ở hải ngoại, ít có chiến sự, thậm chí có chút Tiên tử chỉ có một thân tu vi, đều chưa từng thấy chánh thức máu, cho nên bầu không khí nhất thời hạ xuống điểm đóng băng, tất cả đều nhìn trông mong thấy Liên Hoa Tiên tử.

Liên Hoa Tiên tử sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng nói: “Ma tộc có bao nhiêu người?”

Chỉ tiếc, cái kia nhỏ tiên nữ chưa từng gặp qua như vậy trận chiến, đã sớm hoảng hồn, hoang mang lắc lắc đầu nói: “Sư thúc, ta không biết là.”

Liên Hoa Tiên tử ngược lại cũng không có làm khó hắn, lập tức đổi với thân

thể bên cạnh 1 tiên tử nói: “Bán hạ, ngươi đến xem.”

“Chờ chút!”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, còn chưa các loại bán hạ Tiên tử có động tác gì, Chiến Vô Cực lập tức ngăn cản, sau đó đối với chỉ vào hai gã môn hạ đệ tử nói: “Hai người các ngươi đến xem, đi nhanh về nhanh.”

Dứt lời, quay đầu rồi hướng Liên Hoa tiên tử nói: “Nam tử hán đại trượng phu vốn làm dùng chinh chiến sa trường, da ngựa bọc thân làm vinh, đàn bà..... được rồi, chúng ta dành thời gian chạy đi.”

Chiến Vô Cực nói như vậy rất rõ ràng có rất mãnh liệt đại nam tử chủ ý cùng đối với nữ tử kỳ thị, Bồng Lai một đám Tiên tử nhất thời bất mãn, mặc dù là Liên Hoa Tiên tử cũng là mày liễu vừa nhíu, chỉ là Chiến Vô Cực dù sao cũng là hảo ý, cũng không tiện nói gì.

Đúng là Thi Vân không để ý này, trực tiếp bất mãn nói: “Nghe Thần Vương ý tú, chúng ta nữ tử nên an cư khuê phòng, làm ít ỏi nữ công?”

Chiến Vô Cực mặc dù đích thật là ý tú này, thế nhưng lời này nói ra đích xác không dễ nghe lầm, cho nên bị Thi Vân ép hỏi nhất thời lúng túng vô cùng, cũng may Trương Thiên Vũ vội vàng thay thế ấy giải vây, đối với Thi Vân nói: “Thần Vương là ý nói, phía trước quá nguy hiểm, bán hạ Tiên tử thường ở hải ngoại, kinh nghiệm chiến đấu khó tránh khỏi có chút thiếu thốn, đúng hay không?”

Nói xong, Trương Thiên Vũ hướng Chiến Vô Cực nháy mắt, Chiến Vô Cực cũng là lúng túng vô cùng, mặc dù hắn đích xác cho rằng chinh chiến sa trường là nam tử trách nhiệm, nữ nhi gia nên đứng ở khuê phòng học một ít cầm kỳ thư họa, làm một chút nữ công, thế nhưng hắn cũng biết, câu nói như thế này cũng không thể quay nữ tử nói, đặc biệt là quay Huyền Môn tam tông một trong Bồng Lai tiên cảnh, vì vậy hắn vội vàng gật đầu nói: “Không tồi không tồi, chính là ý này!”

Mặc dù một đám Tiên tử cùng Thi Vân đều biết Chiến Vô Cực chỉ là vay mượn lừa xuống dốc, thế nhưng cũng không tốt nói cái gì nữa, dù sao Chiến Vô Cực là cao quý Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương một trong, này đến vừa là đã đến hỗ trợ, chỉ phải đem cơn giận này nuốt xuống.

Lý Lăng Phong nhìn qua cũng vội vàng nhảy ra nói: “Được rồi, chúng ta còn là mau mau chạy đi quan trọng.”

“Đúng đúng, chạy đi quan trọng!” Trương Thiên Vũ vội vàng phụ họa nói.

Sóng gió nhỏ, không ảnh hưởng toàn cục, vì vậy cả đám tiếp tục chạy đi, bởi vì lúc này đã là thời kỳ không bình thường, cho nên Bồng Lai phương diện cũng không suy nghĩ thêm cái kia tốc độ cân bằng, trực tiếp để tu vi cao trợ giúp tu vi thấp, một khi có người linh khí không chống đỡ nổi, liền trực tiếp dùng linh được chống đỡ.

Cho nên dưới mắt tốc độ tăng lên hơn hai lần, nếu như dự tính không kém nói, nhiều nhất hai canh giờ, liền có thể chạy tới Thanh Khâu Sơn.

Thế nhưng để để ngừa vạn nhất, Chiến Vô Cực còn là kiến nghị Trương Thiên Vũ bọn người đi tới Thanh Khâu Sơn cầu viện, cứ như vậy, liền có thể bảo đảm không có sơ hở nào.

Trương Thiên Vũ bọn người không có chối từ, vì vậy Thi Vân mang theo Trương Thiên Vũ thi triển Kiếm độn, Lý Lăng Phong mang theo Lý Mục sử dụng lôi độn, hăng hái hướng về Thanh Khâu Sơn mà đi.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 465: Khóc Tang Lão Tử Hiện Ra Thần Uy

Lúc này, Thanh Khâu Sơn cửa hai mươi dặm nơi, trong không khí tràn ngập vô hình sát khí, khiến người ta thấu xương phát lạnh.

Vạn tên yêu binh người mặc sáng kim áo giáp, cầm trong tay cao một trượng hai xà mâu, uy phong lẫm lẫm đứng ở tại chỗ, mặc dù gió lạnh thấu xương, nhưng có đầy ngập nhiệt huyết sôi trào, ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng ở trận địa địch sát khí xông thẳng trâu đấu, trên mặt lại là không chút nào ý sợ hãi.

Tam quân trước trận, khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân tướng và mà đứng.

“Thùng! Thùng! Thùng!.....”

Trống trận có tiếng lay động cửu thiên, vạn tên chiến sĩ nhiệt huyết dâng trào, chỉ đợi ra lệnh một tiếng liền đem giết đi đến trận địa địch.

Khóc tang lão nhân dừng ở từ từ đổi mặt mà đến Ma tộc đại quân, dõng dạc đạo “các huynh đệ, Ma tộc dao mổ đuổi ra đến, phía sau của các ngươi chính là cha mẹ vợ con, cuộc chiến hôm nay không vì những thứ khác, chỉ vì canh phòng quê hương của chúng ta, giết!”

“Giết!”

Một chữ "giết", đốt lên vạn tên yêu binh trong nháy mắt sôi trào nhiệt huyết, các chiến sĩ cầm trong tay chiến mâu trực tiếp nhắm phía Ma Bình trận doanh.

Ma tướng nhìn trước mắt như thủy triều vọt tới yêu binh, không khỏi cười lạnh một tiếng nói “thực sự là điếc không sợ súng.”

Dứt lời, đối với 1 bên cạnh phó tướng đạo “truyền lệnh xuống, trước đem thái tử nơi đó mượn tới thập tam môn tà dương thần chùy kéo ra.”

“Vâng!”

Phó tướng lĩnh mệnh, thân hình 1 hươu, liền hướng về đại quân phía sau lao đi.

“Âm! Âm! Âm!.....”

Ngay ở yêu binh vọt tới khoảng cách Ma Bin không đến một dặm thời gian, Ma Bin đại quân sau khi đột nhiên liên tiếp truyền đến 13 tiếng rung chuyển trời đất nổ vang.

“Thanh âm gì?”

Khóc tang lão nhân nhất thời cả kinh, một loại không tốt linh cảm lập tức xông lên đầu.

Nhưng không nghĩ, còn chưa dứt lời, vừa là liên tiếp 13 tiếng nổ, thế nhưng lần này nổ vang, lại là ở vạn tên thần binh xung phong trong trận vang lên, theo này 13 tiếng nổ, mấy trăm tên yêu binh lập tức bị to lớn sóng khí hất bay, chỉ trong nháy mắt, vạn tên yêu binh liền tốn thương nửa thành trở lên.

Hèn mọn chân nhân nhất thời kinh hãi, vội vàng lái đám mây ma quân phía sau nhìn lại, chỉ thấy này 3000 Ma Bin phía sau, lại cất giấu 13 cái đèn thuyền quái vật khổng lồ, hiển nhiên, vừa mới cái kia 13 đạo lay trời vang vọng chính là do này 13 cái quái vật khổng lồ chở phát sinh.

“Lão bất tử, ngươi mau nhìn!”

Hèn mọn chân nhân vội vàng bắt chuyện khóc tang lão nhân,

Khóc tang lão nhân không dám chần chờ, vội vàng thân thể hóa một đạo trăng bệch ánh sáng, rơi vào hèn mọn chân nhân bên cạnh.

“Đó là vật gì? Chẳng lẽ là……” khóc tang lão nhân nhất thời cả kinh.

“Âm! Âm! Âm!……”

Lời còn chưa nói hết, cái kia 13 cái bàng vật lớn vật lập tức mỗi loại lại phun ra một đạo ngọn lửa, ngay sau đó, yêu binh trong trận doanh liền lại vang lên 13 tiếng lớn nổ.

Lần này, hai người rốt cục thấy rõ ràng, chỉ thấy mỗi một lần lớn nổ sau khi, đều lại có hơn hai mươi tên yêu binh bị tạc bay, càng đáng sợ chính là, trong đó còn có một chút yêu binh lập tức bị nổ thành chia năm xẻ bảy, đứt chân tàn tích đầy trời bay loạn.

Khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân cùng sinh ở thời đại mạt pháp, tự nhiên thấy qua người phàm cơ quan thuật, chỉ là bọn họ vạn vạn không ngờ rằng tự cho mình siêu phàm Ma tộc lại sẽ sử dụng bức này kể cả bọn họ Yêu tộc đều không để vào mắt đồng nát sắt vụn, hơn nữa càng làm cho bọn họ không ngờ rằng chính là, Ma Binhh bấy giờ sử dụng cơ quan chiến xa uy lực, so với năm đó người phàm đế quốc cơ quan thuật càng thêm đáng sợ.

Gần như hai lần công kích, Ma Binhh một người không bị thương, vạn tên yêu binh liền tổn thương một thành có thừa, khóc tang lão nhân nhất thời hoảng hốt, vội vàng kinh hô một tiếng đạo “trước đem cái kia khống chế cơ quan Ma Binhh chém giết!”

Nói thôi thân hình lóe lên, hóa thành một đạo trắng bệch thần quang, liền hướng về Ma Binhh đại quân phía sau bỏ chạy.

Hèn mọn chân nhân không dám thất lễ, lập tức lái độn quang đuổi sát ấy hướng về, đồng dạng hướng về Ma Binhh đại quân phía sau bỏ chạy.

Mặc dù bọn họ biết nhiều nhất chén trà nhỏ công phu, song phương thì sẽ hỗn chiến với nhau, này tà dương thần chùy liền không thể tùy tiện sử dụng, thế nhưng này tà dương thần chùy thật sự thật đáng sợ, dù cho nhiều hơn nữa một

lần, đều không là bọn hắn Yêu tộc có thể thừa nhận tổn thất.

“Hai vị chạy đi đâu?”

Đúng lúc này, Ma tộc trong đại quân đột nhiên vọt lên hơn mười bóng người, trực tiếp đem khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân ngăn lại.

Hai vị yêu vương vội vàng dừng lại thân hình, hướng về đối diện này hơn mươi tên Ma tộc trên người 1 nhìn, trong lòng không khỏi thắc kinh.

Theo tình báo, Ma tộc quân chia thành ba đường, ngoại trừ trung quân Đại tướng chính là ma anh cảnh trung kỳ ở ngoài, hai cánh đều chỉ là ma anh cảnh giai đoạn trước, nói cách khác, tương đương với đến rồi ba vị lôi kiếp cảnh cao thủ, thế nhưng bây giờ hai người này 1 nhìn, trước mắt này trong mười ba người, ngoại trừ ở trong nói chuyện vị kia ở ngoài, còn có hai cái ma anh cảnh giai đoạn trước ma tướng.

Mà khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân, một người làm lôi kiếp cảnh hậu kỳ, một người làm trung kỳ, mặc dù Ma tộc bên này đứng đầu sức chiến đấu hơi kém bọn họ một bậc, thế nhưng hai người bọn họ muốn đem này ma tướng bắt, cũng tuyệt đối không phải dễ dàng việc.

Hèn mọn chân nhân đang chần chờ nén ứng đối như thế nào, lại nghe được khóc tang lão nhân hét lớn một tiếng đạo “này cầu rác rưởi giao cho bẩn vương, ngươi đi cơ quan chiến xa nơi đó!”

Hèn mọn chân nhân không dám chần chờ, vội vàng lái độn quang muôn rời đi.

Nhưng không nghĩ cái kia ma tướng hờ lạnh một tiếng nói “nghĩ đến đúng là rất đẹp! Giết!”

Vừa dứt lời, ngoại trừ cái kia ma tướng ở ngoài 12 cái Ma tộc trực tiếp đem khóc tang lão nhân vây quanh.

Khóc tang lão nhân vội vàng tể lên cây đại tang, liền muốn thi triển “vô thường giam mạng” côn pháp, nhưng không nghĩ cái kia 12 tên Ma tộc cũng không có cùng với dây đưa, ngược lại trực tiếp làm thành một vòng, trường kiếm trong tay dựng lên trước ngực, cùng nhau hét lớn một tiếng đạo “Thánh nguyên đại trận, khải!”

Vừa dứt lời, khóc tang lão nhân liền tiến vào một đứa tay không thấy được nắm ngón, một mảnh đen kịt không gian, ở bên trong không gian này, không có một chút nào linh khí, thay vào đó chính là nồng nặc vô cùng sát khí, hiển nhiên, Ma tộc đích thật là có chuẩn bị mà đến.

Có điều, khóc tang lão nhân rốt cuộc sống hơn ba ngàn tuổi, cùng Huyền Môn cãi nửa đời không nói, Tiên Ma đại chiến bên trong càng cùng Ma tộc đấu không dưới ngàn trận, này ma sát đại trận tự nhiên thấy qua, lập tức hừ lạnh một tiếng nói “múa rìu qua mắt thợ!”

Dứt lời, từ bên hông lắc ra khỏi năm viên tiền đồng, hướng về không trung 1 ráy nước, trong miệng lập tức lẩm bẩm nói “chỉ có đối phuơng trung ương, thống lĩnh tứ phuơng, bắc đầu 9 cung vua, lưng chừng trời đại thần, hư minh trùng tịch, dùng đạo làm gốc, vắng vẻ Huyền Minh, độ thế trường sinh, giống chú ý tiểu, thanh tịnh quỳ lạy, ngũ phuơng Thượng Đế, trấn áp cửu thiên!”

Khóc tang lão nhân mỗi đọc chữ bát thần chú, đối ứng phuơng vị cùng tiền nong thì sẽ lập loè ra một đạo chói mắt kim mao, mãi đến tận liền đến ngũ phuơng Thượng Đế, trấn áp cửu thiên thời gian, năm viên tiền đồng đột nhiên như là cửu thiên liệt dương bình thường, lại có ánh sáng vạn vũ tư thế.

“Phá!”

Theo khóc tang lão nhân một tiếng rống to, năm viên đột nhiên hóa thành năm chuôi hình thái khác nhau kim quang lợi kiêm, mỗi loại hướng đông nam phuơng tây cùng với phía trên bỗn ra một đạo sắc bén vô cùng kiêm khí, tối không ánh sáng sát khí không gian lập tức bị đánh nát, hóa thành từng đợt từng

đợt sát khí tan đi trong trời đất.

Mà cái kia 12 tên ma tướng đang đắc chí Ma tộc, lập tức liền bị này cỗ mạnh mẽ cắn trả lực lượng nuốt chửng, mỗi loại phun ra một đạo sương máu sau khi, liền rơi rụng bụi trần, cũng không biết chết hay sống.

“Cái gì?” Ma tướng nhìn thấy khóc tang lão nhân lại không đến ba hơi thời gian, liền phá hàn hoàn toàn tự tin Thánh nguyên đại trận, nhất thời cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

::

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 466: Mặc Dù Thắng Thực Bại

Thánh nguyên đại trận túc Huyền Môn trong miệng ma sát đại trận, trận này vốn uy lực vô cùng, nếu do 12 tên ma anh cảnh tu sĩ kết thành, nhưng khốn gãy mười lần cùng cấp bậc tu sĩ hoặc vạn lần thấp cấp bậc tu sĩ, thế nhưng trận này duy nhất thiếu hụt, chính là nhất định phải ở kết trận sau dẫn ra địa mạch sát khí cùng với liên kết, mà lúc này dài ngắn, hoàn toàn quyết định bởi với làm phép người tu vi.

Nếu như này một trận pháp đối phó Phu Dịch bức này kinh nghiệm thiếu sót vẫn bối nói, vậy liền hầu như là vô địch tồn tại.

Thế nhưng trận này bây giờ từ hai gã ma anh cảnh cùng mười tên nuốt chửng cảnh Ma tộc lấy ra, hơn nữa đối phó còn là kinh nghiệm phong phú, tu vi càng tương đương với ma anh cảnh hậu kỳ khóc tang lão nhân, lại là tính lầm.

Bởi vì khóc tang lão nhân không những biết trận pháp này đáng sợ, đồng thời cũng biết trận pháp này tai hại, mặc dù hắn có rất nhiều thủ đoạn có thể phá trận, thế nhưng trước mắt thời gian cấp bách, chỉ có phương pháp này gọn gàng nhanh chóng, cho nên hắn ngay đầu tiên, liền lựa chọn hao tổn nửa giọt trong lòng máu, trực tiếp thi triển chiêu này “ngũ phương Thần Đế nguyên rùa”.

Này chú pháp, trong truyền thuyết chính là một vị kỳ nhân sáng chế, uy lực vô cùng, có thể trảm Thái Cổ ma thú, dùng bùa này đối phó còn chưa hoàn toàn thành trận sát khí đại trận, tự nhiên là không thể tốt hơn.

Chỉ tiếc, khóc tang lão nhân cũng vì thế trả ra nửa giáp tử tuổi thọ, có điều rồi lại làm hèn mọn chân nhân tranh thủ thời gian.

Cho nên này được mất trong lúc đó, có lúc thật khó nói.

“Còn không mau đi!” Khóc tang lão nhân lau đi khói miệng vết máu, đỗi với hèn mọn chân nhân hét lớn một tiếng.

Hèn mọn chân nhân lúc trước bị ma sát đại trận hấp dẫn, lúc này bị khóc tang lão nhân một tiếng rống to, này mới phản ứng được, vội vàng lại lái độn quang lại về phía trước bỏ chạy.

Cái kia ma tướng nhất thời khẩn trương, tà dương thần chùy chính là Thái Tử Trường Không quý giá nhất cơ quan chiến xa, tổng cộng mới có 36 chiếc, hôm nay là hăn mặt dày mày dạn xin công chúa viêm cơ theo Thái Tử Trường Không nơi đó mượn tới, nếu là chiến xa bị tốn, chờ đợi vận mệnh của hăn có thể tưởng tượng được.

Ma tướng nhất thời nóng lòng vô cùng, vội vàng hướng hèn mọn chân nhân đuổi theo, nhưng không nghĩ vừa mới mới đuổi theo ra không đến ba trượng, vay mượn bị 1 căm cây khô ngăn trở thân hình, chính là khóc tang lão nhân cây đại tang.

“Tiểu tử, lão phu cùng ngươi vui đùa một chút.”

Hèn mọn chân nhân bèn Yêu tộc 8 đại thần vương một trong, đột nhiên thực lực lót đáy, thế nhưng cũng là lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, đối diện này phô thông Ma Bin, tất nhiên là bối dựa thái rau bình thường, cho nên khóc tang lão tử lúc này hoàn toàn không sốt ruột, trực tiếp đem ma tướng ngăn lại trêu nói.

“Ngươi này đáng chết kiêng chung, đã ngươi muốn chết, bản tướng sẽ tác thành ngươi!” Xấu xa nhanh bỏ đi phi: Gái mê trai 4 tiểu thư

Ma tướng lòng hệ tà dương thần chùy, nào có thời gian cùng khóc tang lão nhân dây dựa, trực tiếp gọi ra một thanh bốn thước trường đao, liền hướng khóc tang lão nhân bối tối.

Khóc tang lão nhân tự nhiên không sợ, trực tiếp thi triển “vô thường giam mạng” côn pháp, liền cùng với đánh nhau.

Vô thường giam mạng chính là khóc tang lão nhân mệnh lệnh đã ban ra tuyệt kỹ, này côn pháp mặc dù không dám nói là đệ nhất thiên hạ côn pháp, thế nhưng muốn tìm một loại khả năng ổn ép bộ này côn pháp côn pháp, nhưng cũng trong lúc nhất thời không tìm ra được.

Vô thường giam mạng tổng cộng có 8 phép tắc, mỗi phép tắc đều dung hợp trường côn vấp, bỗ, quấn, đâm, chọn, dẫn, phong, chuyển tám loại biến hóa, hợp nhau cửu cửu quy nhất ngụ ý.

Cái kia ma tướng đao pháp mặc dù thần diệu, thế nhưng tu vi vốn lại là chênh lệch khóc tang lão nhân một bậc, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu chênh lệch, gần như ba mươi hiệp, liền bị khóc tang lão nhân một gậy đánh vào thiên linh, não đem tung toé, lúc này bị mất mạng.

Khóc tang lão nhân lập tức hướng về hèn mọn chân nhân nơi đó nhìn qua, chỉ thấy lúc này hèn mọn chân nhân đã xem khống chế cơ quan chiến xa một đám Ma Bin cùng mấy chém giết, trong khi phá hoại cơ quan chiến xa, trong lòng nhất thời vô cùng quyết tâm, lập tức bốn phía quan sát một phen, nhìn thấy một chỗ Ma Bin ở thế yếu, nắm bắt cây đại tang liền hướng về cái kia mái nhà phóng đi.

Trận chiến này, giết đến phong vân biến sắc, gào khóc thảm thiết, gần như một phút công phu, 3000 Ma Bin liền bị toàn bộ đánh mạnh chôn, chỉ là Yêu tộc bên này cũng là tổn thất nặng nề, ngoại trừ ngay từ đầu chết vào tà dương thần chày bên dưới chiến sĩ, sau khi đại chiến bên trong, tuy có khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân giúp đỡ, nhưng cũng chết trận hơn 1,400 tên.

Trải qua một phen thống kê sau khi, chết trận tướng sĩ 2600 hơn tên, trùng thương thế tướng sĩ 3000 hơn hai trăm tên.

Vệ Tử Dạ thấy dùng gấp ba binh lực ưu thế, lại đổi lấy loại này chết hơn

phân nửa chiến đấu kết quả, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Bệ hạ, trận chiến này toàn do lão thần bất cẩn, lão thần mong muốn dùng trên gáy đầu người, dùng tể chiến sĩ tướng sĩ anh linh.....”

Khóc tang lão nhân đồng dạng đau buồn đến cực điểm, trực tiếp gõ xin tội, hèn mọn chân nhân vừa thấy vội vàng cùng gõ xin tội.

Vệ Tử Dạ thấy cúi xuống trên mặt đất hai người trong hai mắt tràn đầy lửa giận, hận không thể đem hai người phần vụn thi thể vạn đoạn.

Thế nhưng, trận chiến này cũng không phải tất cả đều là hai người sai, bởi vì kể cả hắn cũng không ngờ rằng, này kiêu ngạo mười phần Ma tộc, lại đem thời đại mạt pháp người phàm để quốc cơ quan thuật nghiên cứu như thế thấu triệt.

Túi da bên dưới

Hồi lâu sau, Vệ Tử Dạ hít sâu một hơi nói: “Thôi thôi, việc này cũng không trách người hai người, kể cả bản tôn đều không ngờ rằng Ma tộc lại sẽ dùng bực này kỳ chiêu, có điều!”

Đến lúc này, Vệ Tử Dạ đột nhiên vỗ bàn đứng dậy, trực tiếp nỗi giận gầm lên một tiếng nói: “Ta gần đây 3000 tên thần binh không thể không công chết trận, nhất định phải có người vì bọn họ đền mạng!”

Đường hướng Yêu thần nhất thời sợ hết hồn, đặc biệt là khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân, càng cho rằng Vệ Tử Dạ đột nhiên thay đổi chủ ý muốn giáng tội với hai người, nhất thời dọa nạt hồn phi phách tán.

Cũng may Vệ Tử Dạ kế tiếp nói, lại là lại nghịch chuyển.

“Hai người các ngươi lại các lĩnh thần binh 3000, đem còn lại hai cánh nát tạp toàn bộ chém giết, hay dùng đầu chó của bọn họ, để tế điện chết trận các tướng sĩ trên trời có linh thiêng!”

Vệ Tử Dạ lời ấy, lập tức đem lòng chìm tầng mươi tám Địa ngục hai người vừa kéo trở lại, hai người vừa nghe nhất thời mừng rỡ, đầy ngập bi tình lập tức hóa thành vô biên lửa giận, lập tức dùng hẫu như rít gào thanh âm nói: “Chúng ta định không hổ thẹn!”

Dứt lời, hai người lại đi tới giáo trường điểm binh.

Hai người đi rồi, Vệ Tử Dạ trong mắt thoáng hiện nhiều điểm lê quang, thật dài thở dài một tiếng nói: “Thật giận ta đường đường thần tộc, Thái Cổ thời gian hiệu lệnh thiên hạ, từ phương vạn tộc đến báu thời gian cõ nào cảnh tượng, bây giờ lại hạ tiện đến không người nào có thể dùng, là bản tôn trách a.....”

Cả điện Yêu thần nghe đến Vệ Tử Dạ nói như vậy, đều là mặc cõ mặt đỏ tới mang tai, bởi vì bọn họ biết, hôm nay trận đấu mặc dù thắng thực bại, theo lý mà nói, làm như chủ soái khóc tang lão nhân cùng hèn mọn Thần Vương, dù thế nào đều phải chém một người dùng an ủi chết trận anh linh trên trời có linh thiêng.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ cũng không có làm như vậy, cũng không phải bởi vì hắn nhân từ, mà là nếu là chém bọn họ một trong số đó, thì sẽ tổn thương căn cơ của Thanh Khâu Sơn.

“Tản đi đi.....”

Vệ Tử Dạ nhìn thấy cả điện Yêu thần lại không có một người gan dạ đứng ra chủ động xin đi giết giặc, nhất thời hết sức thất vọng, lập tức hạ lệnh bã triều, trực tiếp đi ra ngoài điện.

Vệ Tử Dạ trở ra thần điện sau khi, liền trực tiếp hướng về phát đi bộ đi tới, vừa vặn gặp gỡ đã đến báo tin Trương Thiên Vũ bọn người.

Lý Lăng Phong gặp Vệ Tử Dạ sắc mặt không thích, lập tức ân cần nói: “Sư tôn, xảy ra chuyện gì?”

Vệ Tử Dạ thở dài, lắc lắc đầu nói: “Không có chuyện gì, các ngươi mà đi

theo ta."

2

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 467: Xông Xá Nữ Khuê Phòng

Lý Lăng Phong bỗn người vội vàng tuỳ tùng bước chân của Vệ Tử Dạ, bước lên phát đi bộ.

Làm mang lỏe lén, mọi người liền đã xuất bây giờ Xá Nữ thần đĩnh.

Lý Lăng Phong không khỏi có chút bất ngờ, liền vội vàng hỏi: “Sư tôn, tới nơi này làm gì?”

Vệ Tử Dạ ngẩng đầu nhìn phía xa Xá Nữ tắm cung, cười lạnh một tiếng nói: “Lẽ truy điệu bộ tộc ta ở trận chiến này chết đi gần 3000 tướng sĩ trên trời có linh thiêng!”

Dứt lời, liền trực tiếp cất bước hướng về Xá Nữ tắm cung đi đến.

Lý Lăng Phong bỗn người không rõ ý nghĩa, mặc dù muốn nói Bồng Lai việc, thế nhưng mắt thấy Vệ Tử Dạ tựa hồ không có gì tâm tư, chỉ phải mạnh mẽ nhịn xuống, nhìn Vệ Tử Dạ rốt cuộc muốn làm gì.

Tới Xá Nữ bên ngoài tắm cung, Vệ Tử Dạ nhìn tắm cung cửa lớn, trực tiếp lạnh lùng nói: “Các ngươi ở chỗ này chờ.”

Dứt lời, liền trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Trương Thiên Vũ không khỏi suy đoán nói: “Chẳng lẽ Xá Nữ Thần Vương chính là cái kia hắc thủ sau màn?”

Lý Lăng Phong không khỏi sững sốt, vội vàng nói: “Sao có thể có chuyện đó, nếu như Xá Nữ là cái kia hắc thủ sau màn, ngày đó làm sao có khả năng để bảo

vệ Thanh Vân Sơn suýt nữa chết trận?”

“Nhưng mà……” Trương Thiên Vũ trầm tư một lát sau, mày kiếm nhíu chặt nói: “Vậy tại sao Vệ tiền bối sẽ nói lẽ truy điệu chết trận tướng sĩ anh linh?”

Đúng lúc này, chung quanh đột nhiên hạ xuống hơn ba mươi đạo độn quang, nhìn thấy tấm cung ở ngoài lại là hai vị Thiếu chủ cùng giúp Xá Nữ luyện chế đan dược Trương Thiên Vũ cùng với đạo lữ sau khi, không khỏi sững sốt, lập tức có một đỏ sa tuỗi thanh xuân nữ tử tiến lên câu hỏi.

“Thiếu chủ đã đến ta Xá Nữ đinh nhưng có việc?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Ta theo thầy đã đến.”

Sa tuỗi thanh xuân nữ tử không khỏi sững sốt, “bệ hạ?”

Lý Lăng Phong gật gật đầu nói: “Đúng thế.”

Đúng lúc này, trong tấm cung đột nhiên truyền đến một tiếng Xá Nữ rít gào, sa tuỗi thanh xuân nữ tử nhất thời khẩn trương, vội vàng liền muốn chạy xộc tấm cung.

Lý Lăng Phong theo bản năng đưa nàng ngăn lại, sa tuỗi thanh xuân nữ tử mày liễu một điều, “Thiếu chủ đây là ý gì?”

Lý Lăng Phong lắc lắc đầu nói: “Bệ hạ cùng Xá Nữ Thần Vương có chuyện quan trọng thương lượng, hạ lệnh không cho phép bất luận người nào tiếp cận.”

“Cái kia sư tôn ta vì sao kêu sợ hãi?”

Sa tuỗi thanh xuân nữ tử sắc mặt không khỏi có chút khó coi, thế nhưng Lý Lăng Phong chính là Yêu tộc Thiếu chủ, hơn nữa nếu là hắn không có nói dối nói, ở chỗ người rất có thể là thần hoàng Vệ Tử Dạ.

Lý Lăng Phong lại lắc lắc đầu nói: “Người sư tôn này không có công đạo,

nghĩ đến hắn là Xá Nữ Thần Vương có chút bất tiện, nhận lấy kinh hãi, ngươi xem, bây giờ không phải không sao rồi gi?”

Sa tuổi thanh xuân nữ tử trầm tư chốc lát, nghĩ đến đương thời thần hoàng đế xác không có hào sắc tên, vì vậy liền không có mạnh mẽ vào tẩm cung, có điều một đôi đôi mắt đẹp lại là thẳng tắp nhìn chăm chăm trong tẩm cung.

“Bỏ đi, chúng ta cũng đừng đoán, một hồi liền biết kết quả.” Trương Thiên Vũ trong lòng nghiêng về Xá Nữ chính là cái kia hắc thủ sau màn, Vệ Tử Dạ này đến nhất định là đưa nàng đến tội, cho nên vội vàng đặt ngang hàng Lý Lăng Phong bên cạnh, đem đỗ sa tuổi thanh xuân nữ tử che ở tẩm cung ở ngoài.

Lý Mục cùng Thi Vân mặc dù không rõ ý nghĩa, thế nhưng cũng vô tình hay cố ý đi phía trước nhích lại gần, một khi phát sinh tranh chấp, liền có thể trước tiên đạt được chủ động.

Vệ Tử Dạ vẫn tẩm cung, liền có thị nữ vội vàng đón nhận: “Thấy qua bệ hạ.”

Vệ Tử Dạ khoát tay một cái nói: “Các ngươi lui ra đi.”

Thị nữ nào dám không vâng lời, vội vàng lui sang một bên, không muốn lên tiếng, Vệ Tử Dạ lập tức trực tiếp xông vào Xá Nữ khuê phòng.

Xá Nữ trong khuê phòng bố trí tương đương đơn giản, ngoại trừ một tấm bạch bộ bàn trang điểm ở ngoài, chính là một tấm ngọc giường, ngọc giường có vách phấn sắc sa màn che che khuất,

Mơ hồ có thể nhìn thấy trên giường nhỏ nằm một người.

Vệ Tử Dạ đẩy cửa mà vào đã kinh động trên giường nhỏ người, trên giường nhỏ người trực tiếp hỏi: “Là Ngọc nhi gì?”

Âm thanh tựa hồ có hơi khàn khàn, thế nhưng cẩn thận nghe một chút, còn là khả năng nghe được hắn là Xá Nữ bản thân không thể ngờ.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ tựa hồ mắt điếc tai ngơ, không có đáp lại, chỉ là cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm trên giường nhỏ cái kia như ẩn như hiện, dáng người uyển chuyển bóng người.

Trên giường nhỏ người không thấy đáp lại, cực kỳ mất công sức đem thân thể quay lại, xuyên thấu qua rỗi răm đỏ sa màn che nhìn người tới lại là 1 nam tử, không khỏi hét lên một tiếng.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ vẫn như cũ không hề bị lay động.

“Nguyên lai là bệ hạ, hù chết thần.....”

Xá Nữ thấy rõ người tới lại là Vệ Tử Dạ, lập tức ưm một tiếng, lập tức đem trên người quần áo thu gọn một phen, cực kỳ mất công sức theo trên giường nhỏ lên, tiếp theo liền muốn quỳ lạy.

Vệ Tử Dạ lạnh lùng nói: “Thanh Âm Tiên tử ở đâu?”

“Thanh Âm Tiên tử?” Xá Nữ không khỏi sững sốt, lập tức quyến rũ cười nói: “Bệ hạ thật là biết đùa, tìm Thanh Âm Tiên tử, không đi Thanh Âm đỉnh, đến ta Xá Nữ đỉnh làm sao tìm được tìm được.”

“Hừ!” Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói: “Bản tôn lúc trước không đều Thanh Âm Tiên tử đã đến mời mọc Thần Vương trước vân Thần Hoàng Điện nghị sự, ròng rã một canh giờ không thấy trở về, không đến người Xá Nữ đỉnh tìm, đi nơi nào tìm?”

Xá Nữ không khỏi sững sốt, lập tức kinh ngạc nói: “Có chuyện như thế?”

“Hừ!”

Xá Nữ vội vàng kinh hoảng nói: “Bệ hạ minh giám, thần coi là thật chưa từng thấy Thanh Âm muội muội.”

Dứt lời, cái kia bên ngoài kêu một tiếng, “Ngọc nhi.”

Vừa dứt lời, liền có 1 thị nữ chạy chậm tiến vào khuê nữ, trước tiên đối với Vệ Tử Dạ thi lễ sau khi, lúc này mới hỏi: “Nương nương có gì phân phó?”

Xá Nữ liền vội vàng hỏi: “Bệ hạ nói Thanh Âm nương nương lúc trước đã tới, ta làm sao không biết là?”

Ngọc nhi vội vàng trả lời: “Bẩm báo nương nương, Thanh Âm nương nương đích xác đã tới, có điều Ngọc nhi nói cho nàng nương nương người chưa đứng dậy, liền rời đi trước, chỉ là lưu lại một câu lời nhẫn, nói nương nương sau khi tỉnh lại, mời mọc hướng về Thần Hoàng Điện một nhóm.”

“Hả.....” Xá Nữ gật gật đầu nói: “Được rồi, UU đọc sách &# 32;www.Uuka &# 110;sh &# 117;. Co m ngươi lui ra đi.”

Đợi cho Ngọc nhi lui ra sau khi, Xá Nữ vội vàng nói: “Bệ hạ, ngươi cũng nghe được, Thanh Âm muội muội đích xác đã tới, có điều đã đi rồi.”

“Phải không?” Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng, trong hai mắt tinh quang lóe lên, gắt gao nhìn chăm chăm Xá Nữ.

Xá Nữ bị Vệ Tử Dạ như vậy 1 nhìn chăm chú, cảm giác tựa như cả người đỏ la bình thường, cực kỳ khó chịu, thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, nịnh nọt tướng hiện ra, trong miệng đồng thời ríu rít một tiếng nói: “Bệ hạ, ngươi như vậy thấy thần, thần thật không thoái mái.....”

“Lửa của ngươi mị thuật, bản tôn không ăn ngươi cái trò này, xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa đỗ lệ, không thực hiện ít ỏi thủ đoạn, ngươi là không nói thật.”

Vệ Tử Dạ quát mắng một tiếng, tay phải từ từ một lần, liền nghe đến trong tay bùm bùm một trận nghĩ bậy, chính là Lôi chi pháp tắc lực lượng.

Xá Nữ nhìn qua nhất thời sợ hồn, lập tức nở nở nói: “Bệ hạ, oan uổng a.....”

Xá Nữ nhất thời khóc đến nước mắt như mưa, khiến người ta bỗng dừng phát lên một tia ta thấy mà yêu tâm ý.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ phảng phất tâm địa sắt đá bình thường, căn bản không hề bị lay động, trực tiếp đem một con sét đánh chưởng vỗ hướng về Xá Nữ thiên linh cái.

Xá Nữ vội vàng trốn một chút, miễn cưỡng tránh thoát một đòn trí mạng này, thế nhưng khoác trên người cái kia một bộ đồ sa, nhưng là bị Vệ Tử Dạ trong lòng bàn tay sét đánh xé thành nát bấy, hóa thành mảnh vỡ chung quanh tung bay.

“A.....” Xá Nữ cúi đầu nhìn qua, một bộ ngọc phấn thân thể mềm mại thăng thắn gấp lại, nhất thời mắc cở mặt đỏ tới mang tai, vội vàng tiện tay đem che giùng hồng nhạt màn tơ kéo một cái, đem thân thể bao lấp.

“Bệ hạ..... ngươi làm cái gì vậy.....”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 468: Đáng Sợ Chính Là Lòng Người Mục Nát

Xá Nữ mặc dù tu luyện mị thuật, thế nhưng bản thân cho đến hôm nay, trên là thân trong sạch, cho nên trên người quần áo đều bị Vệ Tử Dạ sét đánh chưởng đậm vỡ, nhất thời măc cỡ mặt đỏ tới mang tai, phảng phất giấu trong lòng thỏ chạy bình thường đậm bịch bịch.

Vệ Tử Dạ mặc dù đang vợ con bị Ma tộc tàn sát sau khi, vốn nhờ cùu hận đỗi với nữ sắc mất đi hứng thú, thế nhưng nhìn thấy trước mắt bức này phong hoa tuyệt đại càng, vật giai nhân, trong lòng còn là không khỏi lật lên một trận sóng gió kinh hoàng.

Kỳ thực cũng không thể trách Vệ Tử Dạ định lực không đủ, thật sự là Xá Nữ lúc này hai tay chống đỡ thân thể ngửa ra sau tư thế thật sự qua qua chọc người.

Càng có màn tơ bên dưới uyển chuyển đáng người như ẩn như hiện, ba búi tóc đen phân tán nửa che mặt, non liễu đuôi lông mày khẽ nhíu, đan phượng đảo mắt quyến rũ, mũi ngọc ửng đỏ, đôi môi kiều diễm, ngọc phấn trong trắng lộ hồng, đừng nói là Vệ Tử Dạ vốn là tuổi trẻ máu nóng chiên, cho dù là trong truyền thuyết Liễu Hạ Huệ, e sợ cũng chưa chắc chịu được lần này tuyệt diễm.

Vệ Tử Dạ cảm nhận được bụng hình như có tà hỏa nhảy lên, nhất thời thẹn quá thành giận, trong cơ thể linh khí điên cuồng vận chuyển, chỉ nghe một trận bùm bùm có tiếng vang rền, liền nhìn thấy quanh thân bị vạn ngàn điện xà lôi mãng bao trùm.

Xá Nữ nhất thời kinh ngạc thất sắc, trong đôi mắt đẹp tràn đầy kinh khủng hình dáng, trước tiên tiền căn ngượng ngùng mà ửng hồng ngọc bắp thịt lập tức trắng bệch vô cùng.

“Bệ hạ? Người đây là muốn làm gì?”

Nhưng không nghĩ, mắt thấy Vệ Tử Dạ sắp sửa vùi hoa dập liễu này thế ngàn cân treo sợi tóc, phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng nữ tử kinh hô.

Vệ Tử Dạ nghe đến tiếng này sau khi không khỏi sững sốt, quay đầu nhìn lại, lại là Thanh Âm Tiên tử đang đầy mặt kinh hãi thay hắn.

“Người?.....”

Vệ Tử Dạ nhìn một chút Thanh Âm Tiên tử, quay đầu lại nhìn một chút nằm trên đất, mặt xám như tro tàn Xá Nữ, trong lòng nhất thời phát lên một tia không tốt linh cảm.

Vệ Tử Dạ quanh thân cái kia vạn ngàn điện xà lôi mãng rốt cục dần dần tản đi, Thanh Âm Tiên tử lúc này mới tỉnh táo lại, vội vàng cẩn thận từng tí một lướt qua Vệ Tử Dạ, đem sơ hãi không thôi Xá Nữ nhẹ nhàng vịn ở ngực giường bên trên.

Lúc này Xá Nữ hoa dung thất sắc, quần áo xốc xếch, Vệ Tử Dạ không thấy có chút lúng túng, liền vội vàng xoay người ra khuê phòng, chỉ để lại một câu, “bản tôn ở thần điện chờ.”

Đột nhiên nghe đến phía sau truyền đến tiếng bước chân, Trương Thiên Vũ bọn người vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Vệ Tử Dạ đang chầm chậm từ trong bước ra, sắc mặt so sánh đi vào trước khi càng thêm khó coi.

Một đám Xá Nữ mông nhân gập Vệ Tử Dạ đi ra, vội vàng thi lễ lê bái, Vệ Tử Dạ nơi nào có tâm tình cùng các nàng nói nhảm, tùy tiện khoát tay áo, ý bảo các nàng lên, hơn nữa hắn liền Lý Lăng Phong mấy người cũng không có phản ứng, liền cũng không quay đầu lại trực tiếp hướng về phát đi bộ mà đi.

Lý Mục nhìn thấy tình huống tựa hồ có hơi không đúng, vội vàng nhỏ giọng hỏi, “anh trai? Cậu đây là làm sao vậy?”

Lý Lăng Phong đồng dạng là rơi vào trong sương mù, hắn cũng không làm rõ ràng được, tại sao Thanh Âm Tiên tử lúc này mới đi vào, Vệ Tử Dạ lại vội vã chạy ra, hơn nữa mặt biến sắc đến càng thêm khó coi, vì vậy vội vàng đáp một tiếng, “chúng ta theo sau.”

Mấy người một đường theo Vệ Tử Dạ trở lại Thần Hoàng Điện, Vệ Tử Dạ vẫn không có phản ứng bọn họ, trực tiếp ngồi trên thần hoàng ngôi báu tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm hai mắt lại, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Có điều Bồng Lai tiên cảnh việc đích xác thái quá căng sắc, cho nên Lý Lăng Phong ở Trương Thiên Vũ nháy mắt sau khi, liền vội vàng tiến lên nói: “Sư tôn, chúng ta có chuyện quan trọng bẩm báo.”

“Nói.”

Vệ Tử Dạ không có mở, thuận miệng đáp một tiếng.

Lý Lăng Phong vội vàng trả lời: “Bồng Lai chưởng môn nữ di đáp lại Ngân Hạnh Tử Thần Vương đề nghị, chuẩn bị tạm thời vào ở Thanh Khâu Sơn.”

“Cái gì!?” Lý Lăng Phong tin tức này, là hôm nay từ lâm triều lên duy nhất một tin tức tốt, Vệ Tử Dạ vừa nghe nhất thời mừng rỡ, trực tiếp mở hai mắt ra, đứng dậy kích động nói: “Ngươi nói thực sự?”

Lý Lăng Phong vội vàng gật đầu nói: “Chính xác trăm phần trăm, Đông Quân cùng điên cuồng hai đường đại quân chặn đường, nữ di tiền bối bận tâm môn nhân an nguy, cho nên lùi lại mà cầu việc khác lựa chọn ở tạm Thanh Khâu Sơn, có điều.....”

“Tuy nhiên làm sao?” Vệ Tử Dạ liền vội vàng hỏi.

Lý Lăng Phong nói: “Có điều, Đông Quân cùng điên cuồng tựa hồ quyết tâm muốn tiêu diệt Bồng Lai,

Cho nên phái đại quân truy kích, Ngân Hạnh Tử cùng ba vị Bồng Lai Tiên tử

đem môn nhân cùng với dây dưa, để tránh chịu thiệt, cho nên Chiến Vô Cực
Thần Vương sai chúng ta đã đến thông báo một tiếng, hy vọng thầy có thể phái
binh tiếp viện.”

“Hả……” Vệ Tử Dạ vừa nghe sắc mặt nhất thời chìm xuống.

Trương Thiên Vũ xem ở trong mắt, trong lòng biết trong đó tất có ẩn tình,
liền vội vàng hỏi: “Tiền bối nhưng có vẻ chăm sóc?”

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Các ngươi có chỗ không biết, hôm nay lâm
triều thời gian, Ma tộc đem người áp sát, ta phái khóc tang lão nhân cùng hèn
mọn chân nhân tiến đến chinh phạt, kết quả chết nặng nề, hơn nữa bây giờ hai
người phân biệt mang binh tấn công Ma Bin còn lại hai cánh trái phải, trước
mắt đích thật là không người nào có thể dùng a……”

Trương Thiên Vũ bọn người lao tới Thanh Khâu Sơn lúc, kỳ thực đã thấy
được ở bên ngoài hơn mười dặm tựa hồ có chiến sự, có điều Bồng Lai việc đồng
dạng khẩn cấp vạn phần, cho nên cũng là không rảnh bận tâm kia chiến sự,
trực tiếp vào núi, bây giờ nghe đến Vệ Tử Dạ kiểu nói này, lúc này mới chợt
hiểu ra.

Lý Lăng Phong không khỏi có chút nóng nảy nói: “Cậu, nếu không ta và anh
trai mang những người này đi?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Các ngươi bây giờ vẫn chưa thể một mình chống
đỡ một phương…… đúng rồi! Chiến Vô Cực? Hắn đang làm gì?”

Lý Lăng Phong vội vàng trả lời: “Chiến Vô Cực Thần Vương tựa hồ đối với
Ngân Hạnh Tử Thần Vương có vẻ chăm sóc, cho nên vẫn chưa đi cản hậu việc,
bây giờ cùng Bồng Lai Liên Hoa Tiên tử đi mở đường việc.”

“Hả……”

Vệ Tử Dạ kỳ thực với Chiến Vô Cực không quá hiểu ra, chỉ là biết hắn bởi vì

Bồng Huyền Tông việc, cùng Ngân Hạnh Tử không lăm đỗi phó, bất quá dưới mắt thế cuộc khẩn trương, Bồng Lai tiên cảnh dời phái một chuyện can hệ trọng đại, cũng đích xác cần phải có người dẫn đường, cho nên cũng không có nói thêm nữa.

Lý Lăng Phong gặp Vệ Tử Dạ không nói, vội vàng thúc giục: “Sư tôn, cái kia bây giờ nên làm gì?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, chậm chậm theo thêm ngọc xuống, mãi đến tận đi tới mấy người trước người thời gian, tay phải nhẹ nhàng khoát lên lý lăng thân thể vai trái trên, trong hai mắt tràn đầy đều là bất đắc dĩ vẻ, tự giễu một tiếng nói: “Từng có lúc, sư phụ cũng từng hăng hái, vẫn cho rằng Ma tộc bất quá là ít ỏi giương nanh múa vuốt con cọp giấy thôi, chỉ cần sư phụ khả năng đi lên này thần hoàng ngôi báu, lại Huyền Môn liên thủ, dẹp yên Ma tộc chính là ngay trong tầm tay, lại chẳng ngờ hôm nay chỉ là Ma tộc một không có tiếng tăm gì phế vật, mang theo tầm thường 9000 binh mã, liền để cho ta Thanh Khâu Sơn tổn thương nặng nề, mà này trong ngày thường mắt cao hơn đầu cả triều đại thần, vào lúc này nhưng không có một người khả năng chủ năng đứng ra cho ta loài mà chiến, sư phụ hôm nay mới biết được, đều không phải là Ma tộc đáng sợ đường nào, chánh thức đáng sợ chính là, lòng người mục nát!”

“Sư tôn.....”

Lý Lăng Phong theo Vệ Tử Dạ ròng rã 11 năm, chưa từng gặp qua hắn biểu lộ ra như vậy thất vọng đáng dấp, trong lòng không khỏi run lên, trong lúc nhất thời không biết là nên nói cái gì là tốt.

“Cậu.....”

Lý Mục mặc dù phản ứng đần độn, thế nhưng Vệ Tử Dạ ở trong lòng hắn tình voi đồng dạng cao to vô cùng, mắt thấy Vệ Tử Dạ đáng dấp như vậy, trong lòng đồng dạng là nói không nên lời đau đớn.

“Các ngươi không cần nói, để cho ta suy nghĩ thật kỹ.....”

Vệ Tử Dạ sâu sắc thở dài, xoay người chậm chạp đi tới thềm ngọc, chõ ngồi
thần hoảng ngôi báu.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 469: Ai Là Quý?

Vệ Tử Dạ lại dựa lưng thần hoàng ngôi báu nhắm mắt trầm tư, Trương Thiên Vũ nhìn thấy như vậy tình hình trong lòng mơ hồ có chút làm đau.

Có điều, hắn đau nhức hoàn toàn không vẩn vẹn chỉ là Yêu Hoàng Vệ Tử Dạ, cũng không phải Yêu tộc, mà là toàn bộ thiên hạ!

Hiện nay thiên hạ tư thế, Ma tộc giữa đường, chó săn hoành hành, vạn ngàn sinh linh không có cho răng nhả, chỉ phải vứt bỏ tôn nghiêm bị trở thành hành thi, tuy có nhiệt huyết sĩ ham muôn lực kéo phong ba, làm sao thân thể đơn độc lực bạc, một cây chằng chống vững nhà.

Mà tạo thành cục diện này, quả nhiên là chỉ là Ma tộc một tay che trời gì?

Sai!

Này ngàn năm qua, trăm vạn nô lệ móc lối ma quỷ cung cấp ấy tu luyện, tại đây độc chưởng Càn Khôn trong hoàn cảnh, bây giờ cũng mới khôi phục có điều tầm thường năm mươi vạn Ma Binhh.

Mà Ma tộc tương đương với kim tiên cảnh loại này mạnh mẽ vô cùng đứng đầu sức chiến đấu, cũng bất quá mới một tay có thể đếm được ít ỏi mấy người, tương đương với Thiên Tiên Cảnh người càng không vượt qua 100.

Thực lực như vậy nếu đơn ti mạnh mẽ nhất Huyền Môn tam tông cùng Thanh Khâu Sơn Yêu tộc, thực lực đích xác gượng đáng sợ, thế nhưng nếu muốn cùng toàn bộ Thần Châu đại địa tu sĩ so với, nhưng cũng không có sở trường có thể nói.

Tu sĩ bên trong mặc dù kim tiên cảnh người chênh lệch Ma tộc một con, chỉ có Huyền Thanh thượng nhân, Vệ Tử Dạ cùng với máu Tu La Trần Công Phó, thế nhưng phải kể tới Thiên Tiên Cảnh, lại là che lại Ma tộc không biết là nhiều hay ít đâu.

Chỉ tiếc này một vài đều là tốt đẹp ảo tưởng, bây giờ sự thực là, máu Tu La Trần Công Phó nương nhờ vào Ma tộc, một đám Thiên Tiên Cảnh tu sĩ ngoại trừ bị trở thành chó săn gian nhân ở ngoài, liền vừa dùng an phận ở một góc, tham sống sợ chết người chiếm đa số.

Cho nên chánh thức có thể cùng Ma tộc đối kháng, ngoại trừ Huyền Môn tam tông ở ngoài, liền chỉ có Thanh Khâu Sơn Yêu tộc cùng với một chút chính phái nhân sĩ.

Trương Thiên Vũ cùng Vệ Tử Dạ giống nhau, vẫn luôn đối với Thanh Khâu Sơn tràn ngập tin tưởng, cho rằng Thanh Khâu Sơn vững như trần canh, mặc dù là ở gấp phải Ngân Hạnh Tử cùng khóc tang lão nhân ám hại sau khi, hắn cũng không có Phu Dịch bọn người tức giận, chỉ là khi bọn hắn tư tâm quấy phá thôi.

Mà bây giờ, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, nhìn như không gì phá nổi Thanh Khâu Sơn, cũng tương tự là vết thương lỗ chõ.

Bây giờ Thanh Khâu Sơn tuy có Vệ Tử Dạ lực áp quần hùng, bát đại yêu vương ra vẻ ngỗng, thế nhưng vẫn như cũ không cải biến được mỗi người bọn họ tâm hoài quý thai bản tính, hơn nữa một đám nghèo chỉ lo chết hạng người, to lớn Yêu tộc Thánh sơn bị một gã không thấy truyền ma tướng suất 9000 Ma Binhsinh phạt đại bại, lại cũng không phải tình cờ.

Cho nên, Trương Thiên Vũ vô cùng đau đớn!

Bởi vì hắn biết, năm Huyền Môn người cầm đầu Côn Lôn phái, cũng đồng dạng ra kẻ phản bội, cho nên Côn Lôn phái cũng tuyệt đối không có mặt ngoài nhìn qua cường đại như thế.

Mặc dù Trương Thiên Vũ không biết là Thục Sơn đến tột cùng là có hay không vững chắc, thế nhưng dùng lập tức cục diện đến xem, cũng là có thể thấy được chút ít.

Bồng Lai một đám Tiên tử mặc dù trên dưới một lòng, làm sao chỉ am hiểu loại ít ỏi hoa hoa thảo thảo, tuy có mười ba vị Thiên Tiên Cảnh tu vi tồn tại, nhưng là chân thật sức chiến đấu đồng dạng người khác đáng lo.

Còn này môn phái hạng nhì, như là Thanh Vân Sơn, Đan Hà Sơn hàng ngũ, càng ở Ma tộc thiết ky bên dưới dễ dàng sụp đổ, đồng dạng không chịu nổi chức trách lớn.

Mà này dùng đang một phái Long Hồ Sơn làm đại biểu lánh đời một phái, càng nhiều vô số kể.

Cho nên, Thần Châu đại địa nếu muốn dựa vào những thế lực này giết hết Ma tộc, nhất định chính là mơ hão!

Cho nên Trương Thiên Vũ lúc này tâm tình cùng Vệ Tử Dạ độc nhất vô nhị, phức tạp đến cực điểm.

Là thất vọng?

Hoặc là mờ mịt?

Hay là không cam lòng?

Chính hắn cũng nói không rõ ràng, chẳng qua là cảm thấy có một cây gai sâu sắc xoa vào trái tim của chính mình, đau nhức lòng nhức óc!

Ước chừng qua nửa khắc đồng hồ tả hữu, Thanh Âm Tiên tử giúp đỡ thương thế chưa lành Xá Nữ tiến vào thần hoàng cung.

Bái kiến Vệ Tử Dạ sau khi, Vệ Tử Dạ lúc này mới từ từ mở mắt, thở dài một tiếng nói: “Hai vị Thần Vương đứng lên nói chuyện.”

Hai vị Tiên tử liền vội vàng đứng lên, thế nhưng nhìn thấy Lý Lăng Phong bọn người sắc mặt nặng nề, bầu không khí nặng nề, hai người trong lòng cùng bay lên một tia điem không may.

Thanh Âm Tiên tử đối với trận đầu minh thắng bóng tối bại sự thật đã biết được, cho nên hắn cho rằng Vệ Tử Dạ chính là vì việc này tức giận, cho nên vội vàng hảo ngôn trấn an: “Bệ hạ,

Thắng bại là chuyện thường binh gia, huống hồ Ma Bin lại sử dụng ngàn năm trước người phàm để quốc cơ quan trọng khí, đích xác ngoài dự đoán mọi người, cho nên việc này cũng không có thể chỉ trách hai vị Thần Vương.....”

Thế nhưng, Vệ Tử Dạ tựa hồ cũng không nghe thấy trong tai, ngược lại đối với Lý Lăng Phong bọn người nói: “Bốn người các ngươi lại.”

Lý Lăng Phong bọn người không rõ ý nghĩa, thế nhưng Vệ Tử Dạ có lệnh tự nhiên không dám không nghe theo, vội vàng lên thềm ngọc, đứng ở Vệ Tử Dạ phía sau.

Thanh Tiên Tiên tử cùng Xá Nữ đang suy nghĩ Vệ Tử Dạ ý này đến tột cùng như thế nào, nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ trực tiếp đem một quyển sách bỏ xuống, sắc mặt lạnh như băng nói: “Hai người các ngươi chính mình giải thích.”

Xá Nữ có thương tích trong người bất tiện khuất thân thể, cho nên Thanh Âm Tiên tử liền vội vàng đem cái kia cuốn nhật lên, sau đó mang theo đầy mặt nghi hoặc chầm chậm đem ở hai người trước mắt triển khai.

Làm cuộn tranh toàn bộ triển khai thời gian, Xá Nữ cùng Thanh Âm Tiên tử sắc mặt nhất thời biến đổi, hai nữ lập tức liếc mắt nhìn nhau, mỗi loại lui ra phía sau ba bước, đều là khó có thể tin nói: “Là ngươi?”

Lời còn chưa dứt, Vệ Tử Dạ liền cười khổ một tiếng nói: “Làm như vương giả, vốn không nên tùy ý hoài nghi bồ tát, cho nên bản tôn lúc trước ở không có chứng cứ thời gian, đều là một loại chọn dùng phương pháp bài trừ, đi trước ở

các ngươi tám cái bên trong tìm ra ai có khả năng nhất không phải tên nội gián này, nói thật, nếu như Xá Nữ Thần Vương quả nhiên là vô tội nói, bản tôn sau đó tất tự mình hướng về ngươi cúi đầu xin tội, bản tôn càng tin tưởng Thanh Âm Thần Vương nhiều hơn chút, dù sao tổ tiên của nàng chính là Nữ Oa Thánh hoàng thị nữ.”

Xá Nữ nghe được lời ấy sau khi, nhất thời như là ngũ lôi oanh đinh bình thường, vốn liền thân thể suy yếu nàng, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, hai mắt vô thần, ngơ ngác mà ở lại Thanh Âm Tiên tử.

Thế nhưng, Vệ Tử Dạ lời còn chưa nói hết, “Thanh Âm Thần Vương, bản tôn vẫn là câu nói kia, nếu như là bản tôn hiểu lầm ngươi, đợi cho sau đó bản tôn nhất định tự mình hướng về ngươi cúi đầu xin tội, hơn nữa, mặc dù bản tôn tình nguyện tin tưởng ngươi, thế nhưng ngươi cũng đồng dạng tẩy thoát không dứt hiềm nghi.”

Lúc này, Trương Thiên Vũ cuối cùng đã rõ ràng rồi Vệ Tử Dạ tại sao làm cho bọn họ đứng ở phía sau hắn, bởi vì cái kia cuốn cùng lúc trước nói, đã rất rõ ràng, Vệ Tử Dạ đã nắm giữ tuyệt đối chứng cứ, cái kia để Thanh Khâu Sơn gần nửa năm không được an bình hắc thủ sau màn, đang ở trước mặt hai vị này Thần Vương trong lúc đó.

Thanh Âm Tiên tử thấy cuốn bên trên cái kia nhìn thấy mà giật mình ba chữ lớn “La Sát nữ”, không khỏi không nổi lên một tia bất đắc dĩ.

Lập tức ngã quy trên đất, cúi người dập đầu nói: “Bệ hạ, thần mặc dù không thể chứng minh chính mình vô tội, thế nhưng cam nguyện vừa chết lấy đó trong sạch, vạn mong thần sau khi chết, còn làm phiền bệ hạ nhiều chăm sóc một chút thần này môn nhân.”

Dứt lời, trực tiếp trong túi pháp bảo lấy ra một cái hàn quang chói mắt chủy thủ, trực tiếp hướng mình ngực trái đâm tới.

“Chậm đã!”

Vệ Tử Dạ vốn thì thiên hướng về Xá Nữ là tên nội gián kia, cũng chính là cái kia cuốn trên viết lên Ma tộc thập đại nguyên soái một trong La Sát nữ, cho nên mắt thấy Thanh Âm Tiên tử muốn dùng chết chứng minh trong sạch của chính mình, vội vàng bắn ra một cái lôi viên, đem Thanh Âm Tiên tử trong tay chửi thủ đánh rơi, đồng thời quát bảo ngưng lại nói.

“Bệ hạ, ngươi sao phải khổ vậy chứ……”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 470: Xung Quan 1 Giận Làm Hồng Nhan

Thanh Âm Tiên tử trong hai mắt hơi nước tràn ngập, thở dài một tiếng nói: “Bệ hạ, không quả quyết được không đến đại sự, trước mắt đã xác nhận La Sát nữ ngay ở ta và nàng trong lúc đó, cho nên bây giờ chính là tru diệt nội ứng thời cơ tốt nhất, bệ hạ không cần thiết lòng dạ đàm bà a! Dùng thần tính mạng, hoán đổi Ma tộc nguyên soái chi mệnh, thần chết cũng nhắm mắt!”

Nói xong, Thanh Âm Tiên tử thân thể như là gió táp, trực tiếp đánh về phía bị Vệ Tử Dạ đánh rơi chủy thủ.

Vệ Tử Dạ không khỏi nhướng mày, lạnh lùng nói: “Thanh Âm Thần Vương, bây giờ ta Thanh Khâu Sơn chính trực lúc dùng người, bản tôn tuyệt đối sẽ không không thể để cho bất cứ người nào hi sinh vô ích, cho nên, ở tên nội gián này chưa hiện thân trước khi, bất luận người nào đều không thể chết được.”

Dứt lời, lại bắn ra một viên lôi viên, đưa nàng vừa mới tóm vào trong tay chủy thủ lại bắn bay.

“Xá Nữ Thần Vương, tới phiên ngươi.”

Vệ Tử Dạ lạnh lùng thấy cuộn thành một đoàn Xá Nữ, lạnh lùng nói.

Xá Nữ lúc này mặt xám như tro tàn, trực tiếp lắc lắc đầu nói: “Thần, không lời nào để nói!”

Lý Lăng Phong nhất thời giận dữ, trực tiếp chỉ vào Xá Nữ mắng: “Tốt ngươi cái yêu nữ, giấu thật là sâu a, lúc trước ngươi phái tiểu hồ ly kia ám hại cho ta lúc, ta thì hoài nghi ngươi, nếu không có ngươi lúc đó bị thương nặng, đang

đứng ở trạng thái hôn mê, đã sớm tìm người tính sổ, người đã hôm nay thừa nhận, vậy thì không thể tốt hơn nữa.”

Lý Lăng Phong càng nói càng tức, đặc biệt là nghĩ đến nếu không có cơ duyên xảo hợp tìm được Cửu Chuyển thập toàn đan, cho tới bây giờ hắn đều còn là một phế nhân, trực tiếp đem bá vương kích lấy ra, trực tiếp kéo ra một đóa thương hoa, hướng về Xá Nữ đánh tới.

“Chậm!”

Nhưng không nghĩ, một bóng người đột nhiên xuất hiện khi hắn trước người đưa hắn ngăn lại, Lý Lăng Phong nhìn qua lại là Trương Thiên Vũ, không khỏi giận dữ nói: “Thiên Vũ ngươi tránh ra, để cho ta giết cái này phát rõ Ma tộc yêu nữ!”

Dứt lời, liền muôn vòng qua Trương Thiên Vũ, nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ lại đưa hắn ngăn lại.

“Ngươi rốt cuộc có ý gì!”

Lúc này, Lý Lăng Phong trong khi nỗi nóng, nhìn thấy Trương Thiên Vũ hai lần ba phen ngăn chính mình, nhất thời giận tím mặt, chỉ là, Trương Thiên Vũ dù sao cùng hắn có quá mệnh chi giao, dù vậy, hắn cũng tuyệt đối không thể cùng Trương Thiên Vũ động thủ, chỉ phải áp chế một cách cưỡng ép trong lòng lửa giận, ác liệt trừng mắt Trương Thiên Vũ.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Vệ tiền bối vừa rồi đã nói rồi, chúng ta không thể oan uổng một người tốt.”

“Nàng thế nào lại là người tốt? Người đừng quên con hồ ly nhỏ kia chính là người của nàng!” Lý Lăng Phong lúc này phản bác.

Trương Thiên Vũ lắc lắc đầu nói: “Ngươi hãy nghe ta nói.”

“Có cái gì dễ bàn!” Lý Lăng Phong lúc này lửa giận cấp trên, đã sớm đã

không có kiên nhẫn, lập tức hét lớn: “Thiên Vũ, ngươi nếu khi ta là huynh đệ, ngươi liền tránh ra! Không để cho ta cái này làm huynh đệ lúng túng!”

Dứt lời, bá vương kích lay động, liền muộn lại xông tới.

Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ lại trực tiếp dùng thắt tinh bảo kiếm đem ngăn lại, đồng thời lớn tiếng quát lớn nói: “Lý đại ca, bình tĩnh!”

“Trước mắt sự thật xác thực, còn bình tĩnh cái răm!”

Lý Lăng Phong hét lớn một tiếng, trực tiếp đem thắt tinh bảo kiếm đẩy ra, lại hướng về Xá Nữ đánh tới.

Trương Thiên Vũ vạn vạn không ngờ rằng Lý Lăng Phong lại đánh mất lý trí cùng hắn động thủ, cho nên cũng không có nhiều lầm phòng bị, trực tiếp bị này 1 kích cả kiếm lẫn người cùng nhau rút ra ba trượng ở ngoài.

Mắt thấy bá vương kích đầu kích dao nhọn cách Xá Nữ chỉ có không đủ hai thước, Trương Thiên Vũ nhất thời khẩn trương, vội vàng bấm quyết thi triển ngự kiếm thuật, thề phải đem Lý Lăng Phong ngăn lại.

Nhưng không nghĩ, chỉ thấy một tia sáng trắng né qua, Lý Lăng Phong trong tay trường kích lập tức liền bị vô số chỉ bạc cuốn quanh, tiếp theo tả hữu vãy một cái, liền đem đoạt được, ném đến ba trượng ở ngoài.

Còn chưa các loại Lý Lăng Phong phản ứng lại, liền nhìn thấy vừa là liên tiếp bốn cái bóng người xông vào vào thần điện, nhìn kỹ, lại là kim mao Sư vương cùng Phu Dịch, Thần Lộ cùng Phượng Dao, mà lúc trước đoạt hắn bá vương kích người, chính là cùng Xá Nữ cảm tình sâu nhất thư sinh áo trắng.

Thư sinh áo trắng lúc này mặt Nhược Hàn bá, cũng không để ý tới Lý Lăng Phong, trực tiếp căm tức Vệ Tử Dạ, lạnh lùng nói: “Bệ hạ, thần phải một câu trả lời!”

Ở Lý Lăng Phong động thủ sau khi vẫn im lặng không lên tiếng Vệ Tử Dạ rốt

cục đứng dậy,

Thật dài thở dài một tiếng nói: “Thanh Âm Thần Vương.....”

Thanh Âm Tiên tử lập tức lĩnh hội, vội vàng cầm trong tay cuốn hướng về thư sinh áo trắng trong tay truyền đạt.

Thư sinh áo trắng vội vàng hướng về cuốn nhìn thoảng, nhất thời cả kinh nói: “Là hắn tin?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai!”

Nhưng không nghĩ, thư sinh áo trắng trực tiếp lắc lắc đầu nói: “Này có thể nói rõ cái gì?”

Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Nói rõ ngươi tình ném nghĩa hợp người, chính là lẩn vào ta trong tộc nội ứng!”

“Không có khả năng!” Thư sinh áo trắng nhất thời giận dữ, lập tức dùng kiếm trong tay bụi chỉ về Thanh Âm tiên tử nói: “Tại sao không phải nàng?”

Kim mao Sư vương nhìn qua sự tình huống chi tựa hồ có hơi phức tạp, liền vội vàng tiến lên túm lấy cái kia cuốn cuộn, thế nhưng khi hắn nhìn thấy “La Sát nữ” cái kia ba chữ lớn thời gian, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Vệ Tử Dạ thở dài một tiếng nói: “Quần áo trắng, hy vọng ngươi không phải cũng bị tình cốc nợ hữu, bất kể là lúc trước Huyền Thiên Tôn việc, còn là ba chữ kia, toàn bộ đều chỉ về này con hắc thủ sau màn chính là phía sau ngươi, ngươi vì sao còn muốn u mê không tỉnh?”

“Không! Không có khả năng! Ta khả năng dùng tính mạng đảm bảo Xá Nữ tuyệt đối không phải La Sát nữ!”

Thư sinh áo trắng hai mắt đỏ chót, âm thanh gằn nếu gào thét. &# 32;

“Tiền bối, có thể không nghe ta một lời?” Đúng lúc này, Trương Thiên Vũ đột nhiên lên tiếng.

Vệ Tử Dạ gật gù, Trương Thiên Vũ tùy tiện nói: “Bệ hạ, liên quan tới Xá Nữ tiền bối bị thương một chuyện, các ngươi có lẽ không rõ ràng lắm, thế nhưng ta lại quá là rõ ràng, nếu như không phải ta làm tiền bối luyện chế lục dương đang thần đan, Xá Nữ tiền bối tuyệt không thức tỉnh có thể, huống hồ, Ma tộc không sửa nguyên thần, Xá Nữ tiền bối lại này đây nguyên thần chi đạo thành danh, về tình về lý, ta đều cho rằng Xá Nữ tiền bối và đối với không thể là Ma tộc.”

Ngày đó Thanh Vân Môn việc, Phu Dịch bọn người rõ ràng trước mắt, Phu Dịch vội vàng cũng tiến lên phía trước nói: “Đúng vậy, tiền bối, ta cũng cảm thấy việc này có chút kỳ quái.”

Lý Lăng Phong mắt thấy Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ toàn bộ giúp đỡ Xá Nữ nói chuyện, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, trực tiếp giận dữ nói: “Hai người các ngươi là huynh đệ ta, làm sao có thể giúp đỡ yêu nữ này nói chuyện!”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng giải thích: “Lý đại ca bớt giận, cũng không phải ta và Phu Dịch giúp đỡ Xá Nữ tiền bối nói chuyện, ngày đó Thanh Vân Sơn thời gian ngươi cũng ở đây, Xá Nữ tiền bối thương thế đến tột cùng thật hay giả, ngươi còn không biết gì?”

Lý Lăng Phong nhất thời tức đến nỗi phổi nói: “Ta biết cái gì? Sự thật thăng hùng biện, bây giờ vật chứng đã đặt tại trước mắt, các ngươi tại sao còn muốn giúp đỡ yêu nữ này nói chuyện, Ma tộc không sửa nguyên thần, cho nên vô luận nguyên thần như thế nào bị thương cũng không đáng kể, hai người các ngươi rõ cuộc có hay không đầu óc?”

Thư sinh áo trắng nghe đến Lý Lăng Phong một hơi một yêu nữ kêu ý trung nhân của chính mình, đồng dạng vô cùng tức giận, lập tức cắn răng nghiên lợi nói: “Thiếu chủ, ngươi nếu còn dám gọi nàng một tiếng yêu nữ, thì đừng trách bản vương không khách khí!”

“Yêu nǚ! Yêu nǚ! Yêu.....”

Lý Lăng Phong lúc này trong khi nỗi nóng, nơi nào nhận được thư sinh áo trắng như vậy uy hiếp, chỉ là làm câu thứ ba còn chưa nói xong, liền nhìn thấy đầy trời chỉ bạc đem tất cả quanh thân phủ kín.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 471: Máu Tươi Thần Điện

Lý Lăng Phong nhất thời hoảng hốt, muốn né tránh, làm sao đã là chậm một bước, mắt thấy vạn ngàn chỉ bạc sắp sửa cuốn tới người thời gian, một tia sét né qua, ngay sau đó chính là một tiếng nổ rất lớn, thư sinh áo trắng lập tức bị này một viên lôi viên nổ thành rút lui ba bước, khóc miệng tùy theo tràn ra một dải máu tươi máu.

Thư sinh áo trắng lúc này giận dữ nói: “Vệ Tử Dạ, ngươi khinh người quá đáng!”

Dứt lời, trực tiếp đem chu thiên kiếm bụi xoay ngang, liền đem cán cây gỗ bên trong chuôi này khí lạnh bức người đoán kiếm rút ra, tiếp theo, liền muốn thi triển tiêu dao Vô Cực.

Nhưng không nghĩ, kim mao Sư vương trực tiếp che ở trước người hắn, một đôi bàn tay đưa hắn hai tay đè lại, kích động nói: “Bình tĩnh a, ngươi làm cái gì vậy?”

“Làm gì? Vệ Tử Dạ như thế bắt nạt ta, ta có thể nào nuốt xuống cơn giận này! Sư vương ngươi tránh ra, này không liên quan sự tình của ngươi! Ta chính là chết, cũng muốn chết đường đường chánh chánh!”

Thư sinh áo trắng tiếng như tư khóc to, rất rõ ràng lúc này đã mất lý trí.

Đúng lúc này, khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân cũng thuận theo vào điện, hai người chính là ở thư sinh áo trắng, kim mao Sư vương cùng Phu Dịch ba người dưới sự giúp đỡ đem Ma tộc toàn bộ cắn giết, bất quá bọn hắn muốn quét tước chiến trường, chỉnh đốn lòng quân, cho nên trễ đến rồi một

bước.

Hai người vừa vào thần điện, liền nhìn thấy thư sinh áo trắng giống như điên, muốn cùng Yêu Hoàng quyết một trận tử chiến, mặc dù bọn họ không biết là xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn là mau mau tiến lên cùng kim mao Sư vương cùng hảo ngôn khuyên bảo.

Thư sinh áo trắng vừa thấy tám vị Thần Vương này trong điện đã có sáu cái, đã là chiêm hơn một nửa, tùy tiện nói: “Tốt, đã tất cả mọi người đến rồi, thì đồng thời tới nói cái lý này.”

Dứt lời, đem kim mao Sư vương trong tay cuốn đoạt lấy, lập tức hiện ra ở khóc tang lão nhân cùng hèn mọn chân nhân trước mặt, lớn tiếng nói: “Các ngươi nhìn rõ ràng, Vệ Tử Dạ thì bởi vì như vậy một phá quyển trực, thì một mực chắc chắn Xá Nữ là Ma tộc La Sát nữ, phải đem nàng tru diệt.”

Hèn mọn chân nhân nhìn thấy cuốn sau khi không khỏi hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng khóc tang lão tử nhưng khác, lập tức cẩn thận mà đem cái kia cuốn theo thư sinh áo trắng trong tay tiếp nhận, xoay người đối với Vệ Tử Dạ nói: “Bệ hạ, đây là..... hắn còn sống?”

Vệ Tử Dạ trầm mặt, gật gật đầu nói: “Không sai, đã khóc tang tiền bối nhận được hán chữ, thì nên biết bây giờ nên làm như thế nào đi?”

Khóc tang lão tử nghe xong không khỏi có chút do dự, trầm tư một lát sau trả lời: “Bệ hạ, mặc dù quyển trực này thực sự, chữ cũng thực sự, thế nhưng dùng như vậy ba chữ, thì kết luận cái kia nội ứng ngay ở Xá Nữ cùng Thanh Âm Tiên tử trong lúc đó, liệu sẽ có có chút qua loa?”

“Qua loa?” Vệ Tử Dạ cười lạnh một tiếng nói: “Không dối gạt các vị, từ lúc năm năm trước, bản tôn liền nhận được tên nội gián kia ngay ở các ngươi tám vị trong lúc đó, bởi vì cũng không đủ chứng cứ, cho nên bản tôn vẫn không có nói tới chuyện này, cho nên phía trên này ba chữ này đã đủ để chứng minh, nội ứng ngay ở Xá Nữ cùng Thanh Âm Tiên tử trong lúc đó, chỉ là, Thanh Âm Tiên tử

chính là Nữ Oa Thánh Quỷ thị nữ hậu nhân, huyết mạch thuần khiết, có thể tự chứng minh ấy trong sạch, cho nên này nội ứng liền chỉ có một có thể, chính là Xá Nữ Thần Vương.”

Cả đám nghe đến Vệ Tử Dạ lời ấy sau khi, nhất thời mặt xám như tro tàn, mặc dù là thư sinh áo trắng không cam tâm, trong lúc nhất thời lại cũng không có gì để nói, chỉ có thể theo bản năng lùi tới Xá Nữ bên cạnh, thế phải dùng tính mạng của chính mình bảo đảm nàng không việc gì.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, vẫn cúi đầu trầm mặc không nói Xá Nữ đột nhiên ôn nhu nói: “Bạch phuơng, phù dung chớm nở, chỉ vì vi đà, kiếp này khả năng gặp phải ngươi, chính là ta lớn nhất hạnh phúc.”

Thư sinh áo trắng nghe đến Xá Nữ lời ấy nhất thời nước mắt vỡ, trực tiếp đem chu thiên kiếm bụi bỏ trên mặt đất, hai tay ôm chặt lấy Xá Nữ.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, Xá Nữ trong tay áo đột nhiên dần hiện ra một đạo hàn quang.

Kim mao Sư vương cách thư sinh áo trắng gần nhất, mắt thấy Xá Nữ muốn ám sát thư sinh áo trắng nhất thời khẩn trương, khẩu gọi to một tiếng “cẩn thận”, một đôi thiết chưởng liền đã đánh về thiên linh của Xá Nữ.

Chỉ thấy một mảnh máu bắn tung tóe, một đời giai nhân liền đã bị chết hoàng tuyễn.

Mà lúc này, ở đây hết thảy người lúc này mới thấy rõ, Xá Nữ trong tay áo hàn quang căn bản không phải ám khí, mà là một nhánh trâm gài tóc.....

Thư sinh áo trắng mắt nhìn khí tức hoàn toàn không có Xá Nữ,

Hai tay run rẩy theo trong tay nàng tiếp nhận chi kia trâm gài tóc, nước mắt như là dũng tuyễn bình thường chạy vội bước ra.....

Mọi người tại đây nhìn trước mắt một màn, trong lúc nhất thời, cũng không

biết nên làm thế nào cho phải.....

Thế nhưng, ngay trong nháy mắt này, bọn họ mơ hồ cảm thấy, Xá Nữ có khả năng cũng không phải tên nội gián kia.....

“Lúc này các ngươi cao hứng đi! Ha ha ha ha!”

Đúng lúc này, thư sinh áo trắng đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, này một tiếng cười, thăng cười đến trong lòng mọi người nhút nhát.

“Ta các ngươi phải làm Xá Nữ chôn cùng!”

Đột nhiên, thư sinh áo trắng giống như quỷ mị đem trên mặt đất chu thiên Phất Trần nhặt lên, chỉ thấy hàn quang lóe lên, cả người liền phảng phất giấu ở hư không bình thường như ảo như thật.

“Tiêu dao Vô Cực!”

Vệ Tử Dạ nhìn thấy thư sinh áo trắng chiêu này vừa ra, một chút liền nhận ra ấy con đường, nhất thời sợ hết hồn, liền vội vàng đem phán quan bút nắm ở trong tay, đồng thời héto lớn một tiếng nói: “Đem quần áo trắng bắt!”

“Chờ chút!”

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, một tiếng hồng nổ chuông Lữ quát ầm có tiếng bỗng dưng vang lên, trong điện người theo bản năng hướng về tiếng nguyên chỗ nhìn tới, này mới phát hiện kêu gọi người chính là Phu Dịch.

Này một tiếng bạo kêu gào, Phu Dịch ở dưới tình thế cấp bách truyền vào linh khí, lập tức đem đã hoàn toàn mất đi lý trí, lâm vào điên cuồng thư sinh áo trắng đánh thức, thư sinh áo trắng quay đầu nhìn lại, bỗng nhiên nhìn thấy Phu Dịch trước người Thần Nông đĩnh, lúc này mới nhớ tới Thần Nông đĩnh trước sau hai lần đưa hắn y sống việc, nơi nào còn nhớ được cái khác, trực tiếp cầm trong tay chu thiên kiêm bụi lại vứt bỏ, giống như quỷ mị bóng người lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Lúc xuất hiện lần nữa, trong lòng đã hơn sớm khí tức hoàn toàn không có Xá Nữ.

Phu Dịch liền vội vàng đem Thần Nông nắp đinh xốc lên, còn chưa đến thật vội kêu gọi, liền gấp một đạo bóng trăng né qua, thư sinh áo trăng đã ôm trong ngực Xá Nữ nhảy vào trong đindh.

“Thiên Vũ, đem ngươi trên người cái viên này thiên cấp cửu phẩm đan cho ta!”

Phu Dịch thấy hai người vào đindh, vội vàng hướng Trương Thiên Vũ hét lớn.

Trương Thiên Vũ mặc dù đau lòng, thế nhưng trước mắt cũng không kịp nhớ cái khác, liền vội vàng đem cái viên này duy nhất một viên thiên cấp cửu phẩm, bị hắn gọi là “Cửu Chuyển hoàn dương đan” linh đan ném Phu Dịch.

Nhưng không nghĩ, linh khí dù cho thả vào Phu Dịch tay lúc, một cường tráng bóng người né qua, trực tiếp đem cái viên này linh đan đoạn đi.

“Lý đại ca, đem đan cho ta!”

Phu Dịch nhìn thấy đoạt đan người lại là Lý Lăng Phong, trong lòng mặc dù kinh ngạc vạn phần, thế nhưng trước mắt Xá Nữ tình thế nguy cấp, mỗi trì hoãn một giây, đều có khả năng chánh thức chết, cho nên cũng tới không vội hảo ngôn khuyên bảo, trực tiếp phi thân hướng Lý Lăng Phong nhào tới, là muốn trực tiếp đoạt đan.

“Phu Dịch, ngươi nếu còn khi ta là huynh đệ, sẽ không phải cứu yêu nữ kia!”

Lý Lăng Phong cảm giác được phía sau có kình phong truyền đến, thân hình loá mắt liền vọt đến một bên, thấy rõ đoạt đan người lại là Phu Dịch lúc, nhất thời sắc mặt phát lạnh, nổi giận dùng đùng nói.

Xá Nữ tính mạng du quan, Phu Dịch nơi nào có công phu cùng hắn nói

nhảm, trực tiếp Trương Thiên Vũ vương nói: “Mau tới giúp ta.”

Dứt lời, thân hình uốn éo, lại hướng về Lý Lăng Phong nhào tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 472: Huynh Đệ Phản Bội

Trương Thiên Vũ vốn là không nhận định Xá Nữ là cái kia Ma tộc thập đại nguyên soái một trong La Sát nữ, đặc biệt là lúc trước Xá Nữ đem chi kia trâm gài tóc lấy ra việc, rất rõ ràng là cố ý để trong điện mọi người hiểu làm, cũng chính là nàng, nàng chính là cố ý tìm chết.

Như thế, Trương Thiên Vũ liền càng thêm khẳng định Xá Nữ tuyệt đối không phải con kia hắc thủ sau màn, cho nên hắn tuyệt đối không thể chết được,

Thế nhưng, Lý Lăng Phong bèn là ảo hóa cảnh hậu kỳ tu sĩ, so với hắn cao ước chừng hai cái cảnh giới nhỏ, hắn sửa không phải là cứu kiếp Tiên quyết, không có Phu Dịch như vậy thân thủ, hơn nữa Lý Lăng Phong vốn là là bạn không phải địch, cho nên hắn cũng không có thể đấu sức, chỉ có thể dùng trí.

Trương Thiên Vũ trong đầu nhanh chóng chuyển động, rất nhanh sẽ nghĩ đến một biện pháp, vội vàng bấm lên Tiên quyết, trong miệng nói lầm bầm.

“Sắc!”

Theo quát to một tiếng, Trương Thiên Vũ tay nắm Thượng Thanh quyết trực tiếp chỉ về Lý Lăng Phong, làm cho chính là đại chu thiên 108 tiên pháp bên trong thuật định thân.

Lý Lăng Phong thân hình lúc này một trận, thế nhưng rất nhanh liền khôi phục tự do, vội vàng nhanh chóng tránh khỏi Phu Dịch, đồng thời héto lớn một tiếng nói: “Hôm nay, ai dám cứu yêu nữ này, chính là đối địch với ta!”

Nhưng không nghĩ, vừa dứt lời, liền cảm thấy được trong đầu trở nên hoảng

hốt, thân thể liền không nghe sai khiến, lại ngừng lại.

Phu Dịch lập tức nắm được nay một tia ngàn năm có một cơ hội, trực tiếp theo trong tay hắn đem cửu chuyển hoàn hồn đan đoạt tới, qua tay liền đem linh đan vứt vào Thần Nông trong đỉnh, đồng thời hé lớn một tiếng nói: “Quần áo trắng đại ca, tiếp đan!”

Thư sinh áo trắng nghe đến sau khi, liền vội vàng đem linh đan tiếp vào trong tay, nhanh chóng nhét vào Xá Nữ trong miệng.

Này một phen nói đến lời, kì thực có điều tầm thường ba hơi thời gian, cho nên mọi người tại đây căn bản không có phản ứng lại, kể cả Vệ Tử Dạ, đều vẫn đăm chìm ở Xá Nữ đến tột cùng có phải là nội ứng không thể tinh lại.

Lý Lăng Phong mắt thấy linh đan bị đoạt, liền biết Xá Nữ vô cùng có khả năng bị cứu sống, nhất thời giận tím mặt, Yêu Hoàng trải qua tùy theo điên cuồng vận chuyển, chỉ trong nháy mắt, liền khôi phục tự do, lập tức hung ác trợn mắt nhìn Trương Thiên Vũ một chút, liền hướng về Thần Nông đỉnh chạy như bay.

“Phụp!”

Nhưng không nghĩ, lần này mất đi đi động lực, đều không phải là thuật định thân của Trương Thiên Vũ, vội vàng Thần Lộ tại đây thế ngàn cân treo sợi tóc sử xuất “Khổng Hồn Thuật”, chỉ tiếc Thần Lộ tu luyện “trời diễn Luyện Thần quyết” thời gian ngắn ngủi, lần này đổi mặt ước chừng cao nàng hai cái cảnh giới nhỏ Lý Lăng Phong, lập tức liền bị tiên pháp cắn trả, trong lồng ngực tinh lực lập tức bốc lên không tới, tiếp theo liền cảm thấy yết hầu ngòn ngọt, một búng máu tùy theo phun ra.

“Thần Lộ!”

Rồng có vảy ngược, chạm vào thì lại chết, Thần Lộ chính là Phu Dịch vảy ngược, mắt thấy Thần Lộ bị thương, Phu Dịch nhất thời giận dữ, nơi nào còn đi

quản Lý Lăng Phong liệu sẽ có bị thương, trực tiếp theo trong Càn Khôn Giới lấy ra Phong Thiên Kính, chỉ thấy một đạo khí thế hùng vĩ kim quang trực tiếp hướng về Lý Lăng Phong phía sau lưng đánh tới, chính là quẻ càn “suốt ngày khô khô”!

Lý Lăng Phong dư quang liếc mắt đến Thần Lộ bên này văng khẩu máu, trong lòng không khỏi thất kinh, thế nhưng lúc này hắn đã hoàn toàn bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, cũng liền không thèm nghĩ nữa Thần Lộ tại sao lại hộc máu, không ngừng bước, vẫn như cũ hướng về Thần Nông đinh phóng đi.

Nhưng vào lúc này, Lý Lăng Phong cảm giác được phía sau có cỗ cực kỳ đáng sợ sức mạnh truyền đến, theo bản năng quay đầu nhìn lại, còn chưa chờ hắn nhìn rõ ràng là vật gì, liền cảm giác phía sau lưng phảng phất như gặp phải búa tạ đánh bình thường, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ trực tiếp bị chấn động đến mức dời vị, khí huyết đồng thời nhắm dâng lên, một ngụm lớn sương máu trực tiếp phun ra, ngay sau đó thân thể như là đoạn tuyến diều giấy bình thường bay ra ngoài.

Cũng không phải Lý Lăng Phong không tốt mới không có tiếp được Phu Dịch này một cái “suốt ngày khô khô”, thật sự là hắn cũng vạn vạn không ngờ rằng Phu Dịch lại thật đối với hắn ra tay, cho nên vẫn chưa dùng cương khí hộ thể, cho nên mới bị Phu Dịch một đòn trọng thương.

Lý Lăng Phong nôn thân thể bay ra, lúc này mới đánh thức trong điện cả đám.

Vệ Tử Dạ mắt thấy Lý Lăng Phong trọng thương, vội vàng phi thân tiến lên đem Lý Lăng Phong tiếp được.

Lý Mục mắt thấy Phu Dịch đưa hắn huynh trưởng đánh trọng thương, nhất thời giận tím mặt, trực tiếp chỉ vào Phu Dịch thì mắng: “Ngươi hắn gì điên rồi!”

Phu Dịch lại là không có phản ứng hắn, trực tiếp phi thân nhảy đến Thần Nông đinh bên cạnh, đem nắp đinh hợp lại, liền thu vào trong Càn Khôn Giới,

Lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, phục theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên linh đan, bước nhanh đi tới Vệ Tử Dạ trước người đem linh đan đưa tới.

Vệ Tử Dạ thấy ánh mắt của Phu Dịch vô cùng phức tạp, thăng tấp sững sốt ba hơi, lúc này mới đem linh đan tiếp nhận cho ăn vào Lý Lăng Phong trong miệng.

Nhưng không nghĩ, Lý Lăng Phong trực tiếp đem linh đan một hơi phun ra, lẫn vào đó tươi máu linh đan lúc này nôn ở Phu Dịch trên mặt.

Lý Lăng Phong tùy theo cắn răng nghiến lợi nói: “Ngươi và ta trong lúc đó, từ đây ân đoạn nghĩa tuyệt!”

Lý Lăng Phong nói thôi, theo Vệ Tử Dạ trong lòng dùng sức tránh thoát, sau đó trực tiếp hướng về ngoài điện nghiêng ngả lảo đảo mà đi.

Lý Mục vội vàng hướng Lý Lăng Phong đuổi theo, ra đến đại điện thời gian, hung ác trợn mắt nhìn Phu Dịch bọn người một chút.

Phu Dịch trong lòng nhất thời khô khan vô cùng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cũng không nói gì, trực tiếp xoay người đi tới đã nuốt vào một viên linh đan, đang ngồi tĩnh tọa chữa thương Thần Lộ bên cạnh.

Thi Vân cùng Phượng Dao lúc này thấy Lý Lăng Phong huynh đệ hai người biến mất bóng lưng, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Trương Thiên Vũ lúc này cũng đi tới, tay phải nhẹ nhàng vỗ vỗ vai của Phu Dịch, thật dài thở dài một tiếng nói: “Bỏ đi.....”

“Ai da.....” Phu Dịch cười khổ một tiếng, lắc lắc đầu, không nói gì.

Khóc tang lão nhân thấy Vệ Tử Dạ, trong ánh mắt đồng dạng vô cùng phức tạp, &# 32; thở dài một tiếng nói: “Bệ hạ, ngươi bây giờ còn cảm thấy Xá Nữ chính là La Sát nữ gì?”

Vệ Tử Dạ vẻ mặt mờ mịt thấy Phu Dịch bọn người, nghe đến kim mao Sư

vương câu hỏi, lúc này mới lắc lắc đầu nói: “Có lẽ, ta thật sai rồi.....”

Thanh Âm Tiên tử lại là chau mày, vội vàng nói: “Bệ hạ, nếu như Xá Nữ tỳ tỳ thật không phải nội ứng nói, vậy cái kia cuộn.....”

Nhắc tới cuộn, mọi người lập tức nhìn về phía khóc tang lão nhân trong tay.

Khóc tang lão nhân vội vàng cầm lấy trong tay cuốn cẩn thận chu đáo một phen, sắc mặt ngưng trọng nói: “Bệ hạ, ngươi có nghĩ tới hay không, cái này La Sát nữ không hắn là nữ?”

Khóc tang lão nhân lời vừa nói ra, bên trong thầm điện tất cả mọi người thân hình cũng vì đó run lên.

Vệ Tử Dạ nhất thời kinh hãi nói: “Tiền bối ý tứ là?”

Khóc tang lão nhân cau mày nói: “Đúng như Đông Quân ty xuân, nếu như không thấy một thân nói, có lẽ ai cũng sẽ không cảm thấy, hắn là cái nam.”

Hèn mọn chân nhân vội vàng nói: “Chẳng lẽ Thần Vương cho rằng, này La Sát nữ là cái nam?”

Khóc tang chọn người chậm chậm gật gật đầu nói: “Có chút ít loại khả năng này, dù sao Ma tộc xảo quyệt vô cùng, không loại trừ dùng phương thức này che dấu tai mắt người.....”

Hèn mọn chân nhân lúc này kinh ngạc nói: “Cái kia nói như vậy, bệ hạ chẳng phải là hiểu lầm Xá Nữ?”

Hèn mọn chân nhân lời vừa nói ra, Vệ Tử Dạ nhất thời trống bênh vô cùng, ngực như là tiêm giống như đau đớn.

Hắn lúc trước chính là biết, việc này một khi phán đoán sai, đối với Thanh Khâu Sơn tới nói nhất định là một tổn thất lớn, cho nên năm năm qua hắn mới vẫn đè nặng việc này chưa công chư hậu thế.

Trải qua nửa năm này loại bỏ, hắn đã cơ bản khóa chặt, tên nội gián này ngay ở Ngân Hạnh Tử, kim mao Sư vương, Chiến Vô Cực cùng Xá Nữ trong lúc đó, hơn nữa nhất là dùng Chiến Vô Cực cùng Xá Nữ hiềm nghi lớn nhất.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 473: Hạ Mình Nhận Sai

Thế nhưng khi hắn hôm nay lâm triều trước khi, tiếp thu được này phong đặc thù mật thư sau khi, liền trực tiếp nhắm Xá Nữ, bởi vì Thanh Âm Tiên tử huyết mạch chính thống, hắn vẫn còn tin được.

Cho nên hắn mới sẽ phái Thanh Âm Tiên tử đi mời Xá Nữ đã đến thần điện nghị sự, thế nhưng chậm chạp tương lai hai người để trong lòng hắn sanh nghi, càng làm cho hắn xác định Xá Nữ chính là con kia hắc thủ sau màn, cũng chính là La Sát nữ.

Vì vậy hắn lựa chọn trực tiếp đi Xá Nữ đinh, nhưng không nghĩ sau khi đến, vẫn chưa nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử, hắn liền cho rằng là Xá Nữ đem Thanh Âm Tiên tử ẩn nấp rồi, nhưng khi hắn lạnh lùng hạ sát thủ thời gian, Thanh Âm Tiên tử đột nhiên lại đã trở lại.

Cho nên ở trong nháy mắt đó, Vệ Tử Dạ lâm vào bàng hoàng bên trong, hắn trong lòng có chút dao động, lúc này mới để hai nữ 1 lên thần điện đối chất.

Tiến vào thần điện sau khi, Thanh Âm Tiên tử cùng Xá Nữ bất đồng ăn nói cùng Thanh Âm Tiên tử chủ động muốn chết, vì vậy, Vệ Tử Dạ lại đem Thanh Âm Tiên tử bài trừ ở ngoài, chỉ là hắn cũng không có trăm phần trăm nắm chắc, cho nên ở Lý Lăng Phong muốn chém giết Xá Nữ thời gian vẫn chưa ngăn cản, mà thư sinh áo trắng trở về sau khi, cũng vẫn chưa trực tiếp ra tay.

Mặc dù trong này đích xác nhận lấy thư sinh áo trắng ảnh hưởng, bởi vì hắn sợ hãi trực tiếp chém giết nói của Xá Nữ, sẽ dẫn đến Thanh Khâu Sơn 4 vỡ nát thành năm mảnh, có điều chủ yếu nhất, còn là chính hắn đều dung đưa không ngừng.

Mãi đến tận Xá Nữ bị kim mao Sư vương một chưởng vỗ nát thiên linh cái trong nháy mắt đó, Vệ Tử Dạ trong lòng trong lòng đột nhiên hiện lên một tia không rõ linh cảm, ở một sát na kia, hắn tựa hồ cảm giác, có lẽ, Xá Nữ cũng có thể cũng không phải là nội ứng.

Cho nên ở Phu Dịch lấy ra Thần Nông đinh ý đồ trị liệu Xá Nữ thời gian, thậm chí cùng Lý Lăng Phong bàn tay lớn ra tay, cũng không ra tay ngăn cản.

Vệ Tử Dạ chậm chậm đi tới Thần Nông đinh trước, hai mắt dừng ở vị này cố diễn rộng rãi đinh tổ không nói một lời.

Các vị yêu vương xem ở trong mắt, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, Phu Dịch cùng Trương Thiên Vũ vốn muốn nói cái gì, thế nhưng há miệng thở dốc, lại là một chữ cũng không có phun ra, to lớn Thần Hoàng Điện lập tức lâm vào vắng lặng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chỉ có Thần Nông trong đinh cái kia huyền diệu bảy màu đan khí không dứt dũng mãnh vào Xá Nữ thiên linh chỗ.

Ước chừng qua chừng một khắc đồng hồ, Xá Nữ rốt cục phát sinh một đạo ưm có tiếng, chậm chậm mở cặp kia chọc người nội tâm mắt đẹp.

Thư sinh áo trắng nhìn thấy Xá Nữ phục sinh, nhất thời mừng rỡ như điên, nước mắt lại một lần nữa không bị khống chế dâng trào bước ra, ngoác miệng ra một tấm, trực tiếp kích động ngay cả lời đều nói không nên lời.

“Ta..... đây là ở đâu.....” Xá Nữ nhìn thấy chung quanh dày đặc lượn lờ, đan khí hơn người, tùy theo uế oái vô lực đạo.

Thư sinh áo trắng lúc này mới tỉnh táo lại, vội vàng nói: “Đây là ở Thần Nông trong đinh.”

“Thần Nông đinh.....” Xá Nữ mặt mày trong lúc đó né qua một tia kinh ngạc, liền vội vàng hỏi: “Ta..... không chết?”

Thư sinh áo trắng dùng sức gật gật đầu nói: “Đúng, ngươi không chết, là Phu Dịch cùng Thiên Vũ cứu ngươi!”

“Phu Dịch……” Xá Nữ bỗng nhiên tỉnh ngộ, cười khổ một tiếng nói: “Ta vừa ghi nợ hai người bọn họ một cái mạng…… chỉ là, cứu thì lại làm sao…… cũng chết……”

Thư sinh áo trắng vừa nghe nhất thời giận dữ, liền vội vàng đem Xá Nữ chăm chú ôm vào trong lòng, từng chữ từng chữ nói: “Đại đạo lớn hơn, thiên địa làm gương, ta bạch phượng ở đây lập lời thề, kể từ hôm nay, ai nếu dám đả thương Xá Nữ mảy may, ta tất lấy mệnh vật lộn với nhau, đến chết mới thôi!”

Thần Nông nấp đinh chưa hợp, thư sinh áo trắng sang sảng hữu lực lời thề ở Thần Hoàng Điện bên trong không dứt quanh quẩn, mọi người tại chỗ không có bất kỳ thay đổi sắc mặt, bởi vì bọn họ biết, thư sinh áo trắng này lời thề dù chưa chỉ đích danh đạo hiệu, kỳ thực ngón tay chỉ có một người, chính là bên trong thần điện một cái duy nhất khi nghe đến hắn này lời thề sau khi, vẫn như cũ mặt không cảm xúc, không hề bị lay động Vệ Tử Dạ.

Xá Nữ nghe đến thư sinh áo trắng lại để nàng làm được trình độ như vậy, nhất thời nước mắt rơi như mưa.

“Được rồi, chúng ta đi ra ngoài đi, ta xem ai dám buộc ngươi!”

Thư sinh áo trắng ngữ khí mặc dù nghe tới miên nói lời nói nhỏ nhẹ, cùng nhu dịu ngoan, thế nhưng trong đó sát ý sớm khắp cả bên trong thần điện nhộn nhạo.

Xá Nữ vội vàng gật đầu, ở thư sinh áo trắng nâng bên dưới nhảy ra Thần Nông đindh.

Một khi đến đindh,

Hai người một chút liền thấy rõ đứng ở đindh trước người dáng dấp, thư sinh

áo trắng lập tức sắc mặt phát lạnh, mắt như kiếm quang, sắc bén vô cùng nhìn chăm chăm Vệ Tử Dạ, đồng thời cánh tay phải giương lên, nắm trên đất chu thiên kiếm bụi lập tức xuất hiện ở trong tay.

Thế nhưng Vệ Tử Dạ phảng phất căn bản không có nhìn thấy thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ đi ra bình thường, phảng phất mắt hồn bình thường hai mắt vẫn như cũ dừng ở Thần Nông đỉnh.

Cuối cùng, còn là thư sinh áo trắng đầu tiên dễ kích động, trực tiếp dùng kiếm trong tay bụi nhắm thẳng vào Vệ Tử Dạ, đồng thời lạnh lùng nói: “Ngươi rốt cuộc muốn thế nào!”

Vệ Tử Dạ lúc này mới thở thật dài một tiếng, lắc lắc đầu cười khổ một tiếng, tự giễu nói: “Ta luôn luôn tự xưng là tài hoa hơn người, tầm nhìn vô song, không thua thiên hạ ngày nay bất luận người nào, đáng tiếc hôm nay các loại, ta thấy lại là một trời một vực, trời đất cách xa.....”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ chậm chậm chuyển qua thân hình, quay hai người chắp tay khuất thân thể đạo: “Ta đã nói trước, nếu là ta sai rồi, thì sẽ hướng về ngươi cúi đầu xin lỗi, ta mặc dù tài năng kém cỏi, nhưng cũng hiểu được ôm thành thủ thật, cho nên, kính xin Xá Nữ Thần Vương..... thứ tội!”

Thứ tội hai chữ lẽ ra không nên đến như bây giờ thân phận trong lúc đó, thế nhưng Vệ Tử Dạ thân là Yêu Hoàng, &# 85 lại thực nói ra, hơn nữa hai chữ này, nói thật sự, có thể thấy được lúc này Vệ Tử Dạ trong lòng, đích thật là áy náy không chịu nổi.

Đồng thời, cũng có thể nhìn ra, Vệ Tử Dạ đích thật là một vị ít có thánh minh quân vương, nói tin đì quả, giữ lời hứa không đổi.

Vệ Tử Dạ lần này hành vi, lại là để thần điện vị trí mọi người giật nảy cả mình, đặc biệt là thư sinh áo trắng, cầm trong tay chu thiên kiếm bụi nhắm thẳng vào cánh tay phải của Vệ Tử Dạ trong lúc nhất thời không biết là nên làm thế nào cho phải.

Thư sinh áo trắng vội vàng nhìn về phía Xá Nữ, chỉ thấy lúc này Xá Nữ đồng dạng nghẹn họng nhìn trân trối, thất kinh.

Lúc này, một đám yêu vương cũng rốt cục phản ứng lại, chỉ thấy một vệt kim quang chợt lóe lên, liền đem Vệ Tử Dạ thân hình nâng lên, chính là kim mao Sư vương.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ trực tiếp một chưởng đem kim mao Sư vương đẩy ra, lại chắp tay khuất thân thể, chữ chữ có sức mạnh: “Vệ Tử Dạ mời mọc Thần Vương thứ tội!”

Ý tứ của Vệ Tử Dạ đã rất rõ ràng, cho nên mọi người không có khuyên nữa, cùng nhau hướng về Xá Nữ nhìn lại.

Lúc này Xá Nữ rốt cục phản ứng lại, trong lòng biết trầm oan đã là giải tội, lập tức rưng rưng mỉm cười gật gù.

Thư sinh áo trắng không khỏi nhướng mày, mặc dù không cam tâm, thế nhưng Xá Nữ cũng đã thoái mái, hắn liền cũng không nói gì nữa, liền vội vàng đem chu thiên kiếm bụi thu hồi, tiến lên đem Vệ Tử Dạ nâng dậy.

Vệ Tử Dạ tự nhiên biết, thư sinh áo trắng tất nhiên đại biểu bốn ý của Xá Nữ, tùy tiện nói: “Đa tạ Thần Vương không tội lỗi ân.”

Thư sinh áo trắng thở dài, lập tức xoay người giúp đỡ Xá Nữ, chậm chạp hướng về thần điện ở ngoài đi đến.

“Bệ hạ……” kim mao Sư vương đang muốn nói chuyện, đáng tiếc còn chưa có nói xong, liền nhìn thấy Vệ Tử Dạ vung vung tay ý bảo ấy không nên nói nữa, vội vàng im lặng.

Vệ Tử Dạ thở thật dài một tiếng, xoay người đi tới thềm ngọc, ngồi trở lại thần hoàng ngôi báu, lại thở thật dài một tiếng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyện
dtv-ebook.com

Chương 474: Thỏa Hiệp Nguyên Nhân

“Bệ hạ.....”

Khóc tang lão nhân muốn khuyên giải an ủi, nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ lại trực tiếp vung vung tay, thở dài một tiếng nói: “Bỏ đi, không muốn hơn nữa, chuyện hôm nay đích thật là bản tôn cân nhắc thiếu sót, mới phát sinh như vậy như là trò khôi hài bình thường sự kiện, cũng may thánh hỏa Thiên Tôn đúng lúc giúp đỡ, nếu không Xá Nữ Thần Vương nếu coi là thật hàm oan mà chết, bản tôn tất nhiên ăn không ngon, ngủ không yên, cho nên bản tôn hạ mình nhận sai, xác thực cũng có thể.”

Vệ Tử Dạ lời ấy mỗi câu phát ra từ phế phủ, nghe được mọi người tâm phục khẩu phục, đặc biệt là cái kia chỗ hơn mấy vị yêu vương, càng khâm phục phục sát đất.

Vệ Tử Dạ nói tiếp: “Bỏ đi, chuyện này tạm thời thì vượt trên a, bây giờ có một chuyện khẩn yếu, còn cần mấy vị Thần Vương thương nghị.”

Tiếp theo, Vệ Tử Dạ liền đem Bồng Lai tiên cảnh ham muốn tạm thời ở Thanh Khâu việc, cùng với Đông Quân cùng điền cuồng truy kích việc nói ra.

Mấy vị yêu vương nghe ngóng mừng rỡ, Thanh Âm Tiên tử nhất thời cao hứng nói: “Bồng Lai tiên cảnh bèn Huyền Môn tam tông một trong, thực lực tự nhiên không tầm thường, mặc dù chỉ là tạm thời ở, thế nhưng đối với ta Thanh Khâu tới nói, tuyệt đối là trăm điều lợi mà không một điều hại việc vui, cho nên thần trước đây, chúng ta nên toàn lực chi viện.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Bản tôn cũng cho rằng như thế, chỉ là lúc trước

thật sự không người nào có thể dùng, bây giờ có bốn vị Thần Vương có thể dùng, tự nhiên hết sức giúp đỡ, có điều, Ma tộc thật sự không thể khinh thường, cho nên bản tôn ý muốn phái bốn vị cùng nhau đi tới, không biết mấy vị ý như thế nào?”

Khóc tang lão nhân vội vàng nói: “Bệ hạ, mặc dù Ma tộc thực lực phi phàm, thế nhưng phái ta bốn người bốn người cùng nhau đi tới chẳng lẽ không phải trâu đinh đun gà, giống thần ý kiến, Sư vương bôn ba mệt nhọc vốn nêu nghĩ ngơi một phen, cho nên lần đi có ta ba người có thể, liền không muốn làm phiền Sư vương đi?”

Khóc tang lão nhân vốn cũng là có ý tốt, bởi vì hắn sớm nhìn ra kim mao Sư vương thân thể có đau đớn mắc, cho nên mới có này một lời.

Kim mao Sư vương há có thể không biết lần này hảo ý, chỉ là này một đường đi tới vốn là bị Ma tộc không ít ác khí, nay nghe muốn cùng Ma tộc giết nhau, làm sao có khả năng mất đi này vừa ra ác khí cơ hội?

Vì vậy kim mao Sư vương nhất thời sốt ruột nói: “Bệ hạ chớ nghe hắn nói bừa, thần thân thể không việc gì!”

Kim mao Sư vương đến tột cùng có hay không đau đớn, Vệ Tử Dạ có thể nào không nhìn ra, lập tức khẽ mỉm cười nói: “Sư vương thân thể hay không có việc gì bản tôn tự nhiên rõ ràng, có điều, lần này Ma tộc hai đại quân đoàn tinh nhuệ cùng xuất hiện, đích thật là trận ác chiến, cho nên mới phái các ngươi bốn người cùng nhau đi tới, huống chi, chỉ có như vậy, tài năng hiện ra thành ý của chúng ta, cho nên bản tôn các ngươi phải cùng nhau đi tới.”

Kim mao Sư vương vừa nghe mừng rỡ, vội vàng chắp tay thân thể chắp tay nói: “Đa tạ bệ hạ tác thành.”

“Có điều!”

Kim mao Sư vương lời còn chưa dứt, liền nghe đến Vệ Tử Dạ cười nói: “Có

điếc, lần này, người chỉ có thể làm như phổi hợp tác chiến, không được chủ công, dù sao bây giờ bèn thời buổi rối loạn, Thanh Khâu Sơn an nguy còn muốn dựa vào Sư vương, không cần thiết vội vàng công vội vàng lợi hỏng rồi thân thể, vậy liền cái mất nhiều hơn cái được.”

Kim mao Sư vương vội vàng đáp ứng, bất quá trong lòng lại là không cho là thế.

Vệ Tử Dạ lúc này mới sắp xếp nói: “Các người bốn người các lĩnh môn nhân 2000 tiến đến chi viện, trận chiến này chỉ vì che chở Bồng Lai đạo hữu, cho nên ghi nhớ kỹ, tuyệt đối không thể cùng địch dây dưa quá sâu!”

Bốn người vội vàng lĩnh mệnh lui ra thần điện, mỗi loại hồi vốn đỉnh điểm binh.

Đợi cho bốn vị yêu vương đến điện sau khi, Phu Dịch bọn người lúc này mới tiến lên, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, lại cũng không biết nên nói cái gì là tốt.

Ngược lại là Vệ Tử Dạ rộng rãi, trực tiếp đứng dậy đi xuống thềm ngọc, hướng mọi người nói: “Các người đi theo ta.”

“Tiền bối.....”

Phu Dịch trọng thương Lý Lăng Phong thận trọng lòng, nhưng không nghĩ Vệ Tử Dạ vẫn chưa để hắn nói nhiều, trực tiếp ngắt lời nói: “Việc này ta đều thấy rõ, trước hãy khoan nói, theo ta đến đây đi.”

Nói xong, liền trực tiếp hướng về thần điện ở ngoài đi đến, Phu Dịch bọn người vội vàng theo sát phía sau.

Ra Thần Hoàng Điện, Vệ Tử Dạ liền dẫn bọn họ hướng đi thần hoàng tẩm cung, nhưng không nghĩ trong tẩm cung chỉ có chỉ có Vệ Băng cùng Vu Tị, vẫn chưa gặp Lý Lăng Phong huynh đệ.

Phu Dịch bọn người cùng Vệ Băng một phen khách sáo sau khi, Vệ Tử Dạ lập tức xoay người mang theo mấy người hướng hậu sơn bước vào, có điều Vệ Băng nhìn thấy Phu Dịch bao nhiêu sắc mặt người có việc gì,

Cũng theo tới.

Tới phía sau núi, quả nhiên thấy Lý Lăng Phong như là giống như bị điên, không dứt vung vẩy trong tay bá vương kích, hướng về đối diện vách cheo leo bỗn ra từng đạo từng đạo bá đạo vô cùng chiến khí, hiển nhiên trong khi phát tiết trong lòng lửa giận.

Lý Mục nhìn thấy mọi người đã đến, mặc dù trong lòng hắn đồng dạng đối với Phu Dịch mấy người bất mãn, thế nhưng dù sao huynh đệ một hồi, vội vàng lên tiếng chào hỏi, liền không thèm nhắc lại.

“Đủ rồi!”

Vệ Tử Dạ thấy gần nết điên cuồng Lý Lăng Phong, rốt cục không nhịn được hét lớn một tiếng.

Nghe được Vệ Tử Dạ có tiếng, Lý Lăng Phong lúc này mới cuối cùng ác liệt bỗn ra 1 kích, lúc này mới đem bá vương kích thu hồi, chỉ là khi hắn nhìn thấy Phu Dịch bọn người cùng đi thời gian, nhất thời hờ lạnh một tiếng nói: “Các ngươi tới nơi này làm cái gì? Nơi đây không hoan nghênh các ngươi!”

Vệ Tử Dạ lúc này hờ lạnh một tiếng nói: “Đủ rồi!”

“Sư tôn!”

Lý Lăng Phong trong lòng vốn là ấm ức, bị Vệ Tử Dạ như vậy hống một tiếng, trong lòng nhất thời oan ức vô cùng.

Vệ Tử Dạ đi tới Lý Lăng Phong bên cạnh, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai nói của Lý Lăng Phong: “Bỏ đi, việc này không trách bọn họ, hơn nữa, chuyện hôm nay nhờ có Phu Dịch ở đây, nếu không hậu quả khó mà lường được, cho nên ngươi

không những không thể trách hắn, còn muốn cảm tạ hắn.”

Lý Lăng Phong nhất thời cảm giác ấm ức hàm oan, lập tức lớn tiếng nói: “Ta dựa vào cái gì cảm tạ hắn, dựa vào cái gì! Ta khi hắn là huynh đệ, hắn lại như vậy đối với ta, ngươi lại còn để cho ta cảm tạ hắn!”

Vệ Tử Dạ ngửa mặt lên trời hít vào một hơi thật dài, tùy theo thở dài một tiếng nói: “Ngươi hãy nghe ta nói.....”

“Ta không nghe, ta không nghe!” Lý Lăng Phong lúc này còn ở nỗi nóng, nhất thời tức đến nổ phổi một tiếng, lập tức chạy về phía xa.

“Ai da.....” Vệ Tử Dạ cũng là bất đắc dĩ, chỉ phải đối với Vệ Băng nói: “Ngươi đi trước an ủi hắn một chút.”

Trên đường tới, Vệ Tử Dạ liền đem chuyện hôm nay đơn giản hướng về Vệ Băng tự thuật một lần, cho nên Vệ Băng vội vàng hướng xa xa đuổi theo.

Đợi cho hai người đi rồi, Lý Mục không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Cậu, có phải ngươi cho rằng Phu Dịch bọn họ làm như vậy huynh đệ đúng không?”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Làm như vậy huynh đệ đúng hay không ta không biết là, có điều có một chút ta có thể xác định, nếu như hôm nay không phải Phu Dịch đem Xá Nữ cứu sống, hôm nay Phong nhi nhất định máu nhuộm Thần Hoàng Điện.”

Lý Mục vừa nghe nhất thời sợ hãi hồn, liền vội vàng hỏi: “Sư tôn, ngươi là nói thư sinh áo trắng?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Thư sinh áo trắng mặc dù tính cách đạm bạc, cam chịu hạ lưu, thế nhưng hắn muốn mất lý trí điên cuồng báo thù, mặc dù là ta cũng không có mười phần năm chắc khả năng bảo vệ Phong nhi, cho nên Phu Dịch cứu sống Xá Nữ, Trên thực tế là cứu Phong nhi một cái mạng.”

“Hắn thật có như vậy lợi hại? Liền cậu cũng không ngăn được?” Lý Mục không khỏi khó có thể tin nói.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Ngươi có biết hắn vừa rồi sử dụng chính là thân pháp gì?”

Lý Mục lắc lắc đầu nói: “Ta không biết là.”

Vệ Tử Dạ lập tức sắc mặt ngưng trọng nói: “Cái kia thân pháp là đã ở Thái Cổ thời gian phù dung chớm nở Côn Băng tiêu dao quyết.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 475: Phân Tích Nội Ứng

“Côn Băng tiêu dao quyết?”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, mọi người tại chỗ đều là cả kinh, mặc dù Phu Dịch đã đang cùng Huyết Ma trong trận chiến ấy từng trải qua thư sinh áo trắng cái này thân pháp, lúc đó hắn cũng đích xác cảm thấy cái này thân pháp khó lường, thế nhưng những cũng không ngờ rằng, cái này thân pháp lại có lớn như vậy lai lịch.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, ta tuyệt đối không có nhìn lầm, đích thật là Côn Băng tiêu dao quyết, trong truyền thuyết cái này thân pháp vô đối thiên hạ thời gian, chính là thần đinh phục hưng thời khắc, nói cách khác, là Ma tộc xâm lấn trước khi.”

“Cái gì? Đó không phải là Thái Cổ thời đại giai đoạn trước gì?” Lý Mục không khỏi nghẹn họng nhìn trán trối nói.

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, phương pháp này tên là Côn Băng tiêu dao quyết, trong truyền thuyết sáng chế bộ này thân pháp thần sư Côn Băng Đại Thánh lúc triển khai, hư thật cùng tồn tại, thân thể hóa thành ngàn, mặc dù là lúc đó thần hoàng đứng đầu Hạo Thiên Thánh hoàng, đều không thể tìm được ấy thân phận thật sự, mặc dù ta không biết là thư sinh áo trắng đến tột cùng tu luyện đến trình độ nào, thế nhưng ta không dám mạo hiểm như vậy, dù sao một khi ta nếu là cược sai nói, Phong nhi mạng sẽ không có.”

“Hả……” mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai bộ này thân pháp lại kinh khủng như thế.

Có điều, Trương Thiên Vũ lại tại trong này nghe ra một chút manh mõi, lập tức hỏi: “Tiền bối, ngươi là ý nói, ngươi vẫn còn đang hoài nghi Xá Nữ chính là cái kia cái gọi là La Sát nữ?”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, khóc tang lão nhân nói như vậy mặc dù không phải không có lý, thế nhưng ta càng tin tưởng cái kia cuốn, cho nên này tám vị Thần Vương bên trong, chỉ có Xá Nữ cùng ngày Thanh Âm Tiên tử là nữ tử, cho nên La Sát nữ, nhất định là Xá Nữ!”

Vốn Phu Dịch bọn người cho rằng, Vệ Tử Dạ thật coi chính mình hoài nghi sai rồi, nhưng không nghĩ, cái kia thỏa hiệp chỉ là bởi vì phải bảo vệ tính mạng của Lý Lăng Phong, thật sự làm cho bọn họ có chút bất ngờ.

Trương Thiên Vũ không khỏi lắc lắc đầu nói: “Tiền bối, mời mọc tha thứ ta nói thẳng, Xá Nữ tiền bối với Thanh Vân Sơn một trận chiến suýt nữa chết trận, nếu không có ta dùng lục dương đang thần đan vì đó tu sửa nguyên thần, lúc này coi như bảo vệ mạng, lúc này tất nhiên cũng là một vị xác chết di động, hơn nữa vừa rồi ở phía trên cung điện, tiền bối cũng thấy được, Xá Nữ hàm oan đều lựa chọn tự sát, vì sao còn có thể hoài nghi đến nàng?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Thiên Vũ, các ngươi còn là quá ngây thơ rồi, ngươi có nghĩ tới hay không, dù cho tên nội gián này coi là thật là cao quý Ma tộc thập đại nguyên soái, cũng chưa chắc là Ma tộc?”

Thẳng đến lúc này, Trương Thiên Vũ xem như rõ, Vệ Tử Dạ tin chắc Xá Nữ là nội ứng, căn bản cũng không có chứng cứ, nếu nói là có, cũng chỉ có cái kia chỉ có ba chữ cuốn, còn lại, liền chỉ là chính hắn trực giác.

Nghĩ thông suốt đạo lý này sau khi, Trương Thiên Vũ vội vàng hỏi lần nữa: “Tiền bối, không biết cái kia cuốn lai lịch có thể hay không tiết lộ một hai?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Thiên Vũ, cũng không phải ta không tin mặc các ngươi, mà là bí mật này quan hệ đến người kia sinh tử, cho nên biết người càng ít càng tốt.”

Lý Mục liền vội vàng hỏi: “Cậu, cái kia..... khóc tang lão nhân có phải là biết.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Cái này các ngươi chỉ quản yên tâm được rồi, người kia cùng khóc tang lão nhân có ân cứu mạng, cho nên khóc tang lão nhân tuyệt đối sẽ không đem bí mật này nói ra, cái này cũng là ta có thể đem khóc tang lão nhân hoàn toàn loại trừ nguyên nhân.”

Đúng lúc này, Phu Dịch trong đầu đột nhiên đột nhiên thông suốt, lập tức mừng lớn nói: “Tiền bối, ngươi hay không còn nhớ rõ này tám vị Thần Vương là lúc nào đi tới Thanh Khâu Sơn?”

Phu Dịch lời vừa nói ra, ngoại trừ Vệ Tử Dạ ở ngoài tất cả mọi người là sáng mắt lên!

Bởi vì Ma tộc xâm lấn với ngàn năm trước, nói cách khác, này Ma tộc nội ứng tất nhiên là xuất hiện ở Ma tộc xâm lấn sau khi, vậy những người này cái nào đi tới Thanh Khâu Sơn trễ nhất, thì nhất định là cái nào.

Lý Mục nhất thời mừng rỡ, một cái tát ở Phu Dịch phía sau lưng, cười to nói: “Ta X, ta cũng không phát hiện, ngươi so với Thiên Vũ đều thông minh.”

Phu Dịch mặc dù bị Lý Mục này một cái tát đau đớn, thế nhưng vui sướng trong lòng, cho nên cũng không có tính toán.

Nhưng không nghĩ, bọn họ còn là cao hứng quá sớm.....

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Nếu như thật chính là đơn giản như vậy nói,

Ta cần gì phải hao hết ra sức suy nghĩ ở tám người này bên trong loại trừ, ngươi ý nghĩ này ta không phải chưa hề nghĩ tới, cho nên ta ngay từ đầu cho rằng tên nội gián này là Chiến Vô Cực, bởi vì này Bát vương bên trong, chỉ có hắn là 700 năm trước chịu đựng tiên sư mời đi tới, của Thanh Khâu Sơn thế nhưng ở ta cẩn thận thăm dò một phen sau, rồi lại cảm thấy hắn cũng không cần

thiết nhất định là cái kia Ma tộc nội ứng.”

“Tại sao lại như thế?” Thần Lộ liền vội vàng hỏi: “Đã Chiến Vô Cực lúc lên núi đợi ở Ma tộc xâm lấn sau khi, theo đạo lý nói, hắn mới là lớn nhất kẻ tình nghi?”

Thi Vân cũng vội vàng phụ họa nói: “Đúng vậy, Vệ tiền bối, ta cũng cảm thấy Xá Nữ tiền bối không quá như, theo ngươi kiểu nói này, ta ngược lại thật ra cảm thấy Chiến Vô Cực hắn là tên nội gián này.”

Vệ Tử Dạ lắc đầu nói: “Cái này có thể sẽ cho các ngươi thất vọng rồi, ném đi cái kia La Sát nữ ba chữ không nói, tức đơn độc bắt lại Chiến Vô Cực cùng Xá Nữ so với nói, ta còn là đồng ý tin tưởng Chiến Vô Cực, bởi vì Chiến Vô Cực vốn là thời đại mạt pháp một Huyền Môn đại phái cung phụng của Bồng Huyền Tông trưởng lão.”

“Chờ chút!” Thi Vân không khỏi kinh ngạc nói: “Ngươi nói, Huyền Môn thờ phụng Yêu tộc?”

Thi Vân nhất thời tình thế cấp bách, đã quên biến mất cái này Yêu chữ, sau khi nói xong liền cảm thấy được không ổn, nhất thời lúng túng vô cùng.

Nhưng không nghĩ, cái này Yêu chữ Thanh Khâu Sơn Yêu tộc hoàn toàn không quá kiêng kỵ, chỉ là bọn họ kế thừa Thái Cổ thần đình, cho nên bọn họ chỉ là chính mình không xứng mình là Yêu mà thôi.

Cho nên Vệ Tử Dạ cũng không để ý, trực tiếp gật đầu nói: “Ta ở tìm đọc tiên sư hiểu biết lục thời gian, cũng cảm thấy có chút bất ngờ, theo đạo lý, ở thời đại mạt pháp, người, Yêu 2 loài hắn là thể như nước lửa mới là, đường đường Bồng Huyền Tông làm sao có khả năng cung phụng một Yêu tộc, có điều, chuyện này ta ở sau đó ghi chép bên trong tìm được rồi đáp án, mặc dù cái này đáp án có thể và không chân thực, thế nhưng ta vẫn là lựa chọn tin tưởng sự thực này.”

Lý Mục liền vội vàng hỏi: “Cái gì đáp án?”

Vệ Tử Dạ giải thích: “Theo hiểu biết lục bên trong ghi chép, Chiến Vô Cực cùng Bồng Huyền Tông trước đây tông chủ hòn ngọc quý trên tay tình đầu ý hợp, ở đã trải qua vô số đau khổ sau khi, rốt cục cảm động Bồng Huyền Tông trên dưới, cuối cùng mới đi tới đồng thời, nói thật nha, cỗ sự này vẫn rất cảm động, có điều cỗ sự này quá dài, đợi có thời gian sẽ cùng các ngươi nói a.”

“Hả……” Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Không trách ta cảm giác Chiến Vô Cực đối với Bồng Lai Tiên tử phi thường khách khí, nguyên lai là bởi vì hắn vẫn đứng ở Huyền Môn, cho nên yêu ai yêu cả đường đi lối về.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Không sai, 700 năm trước Bồng Huyền Tông bị Ma tộc diệt sau khi, Chiến Vô Cực liền chịu đựng tiên sư mời mọc đi tới Thanh Khâu Sơn, cho nên ta cho rằng, Chiến Vô Cực là nội ứng có thể cũng không lớn, mặc dù hắn đạo lữ từ lúc hơn một ngàn năm trước liền tuổi thọ khocạn mà chết, thế nhưng Bồng Huyền Tông đối với hắn mà nói, vẫn như cũ là trong cuộc sống quan trọng nhất gì đó.”

Thần Lộ gật gật đầu nói: “Nếu như thật chính là như vậy nói, Chiến Vô Cực là nội ứng độ khả thi tựa hồ thật không quá lớn.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 476: Xá Nữ Hiêm Nghi Văn Như Cũ Lớn Nhất

Phu Dịch liền vội vàng hỏi: “Cái kia người khác đâu? Người khác đều là thế nào loại trừ?”

Vệ Tử Dạ trả lời: “Ngân Hạnh Tử chính là tám vị Thần Vương bên trong một vị duy nhất trải qua Tiên Ma đại chiến người, hơn nữa hắn cùng với Ma tộc có không đội trời chung huyết hải thâm cùu, mặc dù ta không thể theo dừng địa phương đưa hắn loại trừ, thế nhưng chỉ một điểm này, hiêm nghi của hắn cũng đã không phải rất lớn hơn.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, mọi người không thấy có chút bất ngờ, Phu Dịch lập tức hỏi: “Tiền bối là ý nói, mấy vị khác Thần Vương đều không có trải qua Tiên Ma đại chiến?”

Vệ Tử Dạ lắc lắc đầu nói: “Không, tám vị Thần Vương đều ở đây Tiên Ma đại chiến bên trong từng góp sức, chỉ là chỉ có Ngân Hạnh Tử một người, ở Tiên Ma đại chiến thời gian đã là Thần Vương, còn lại mấy vị, đều là tại đây ngàn năm trong lúc đó lần lượt lên chức.”

“Cái kia Ngân Hạnh Tử cùng Ma tộc có cái gì kẻ thù?” Thi Vân không thấy có chút ngạc nhiên, đến tột cùng là cái gì kẻ thù, mới có thể làm cho Vệ Tử Dạ tin tưởng Ngân Hạnh Tử không phải tên nội gián kia.

Vệ Tử Dạ né qua không nói chuyện, vốn là là vì ở đây có Thần Lộ, Phượng Dao cùng Thi Vân ba nữ, nhưng là bị Thi Vân hỏi lên như vậy, nhất thời cảm thấy có chút lúng túng, vội vàng qua loa lấy lệ nói: “Đạo lữ của Ngân Hạnh Tử cùng coi trọng nhất đệ tử, đều ở đây đứng chiến bên trong chết trận.”

“Hả.....”

Thi Vân nghe xong nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, mặc dù là đệ tử, nhưng cũng là tử, nói như thế, chính là vợ con cùng chết vào Ma tộc, lý do này cũng đích xác nói tới dưới vân.

Có điều Lý Mục lại là cái trẻ con miệng còn hôi sữa, tùy tiện nói: “Cậu, này tựa hồ cũng không có thể nói rõ cái gì a, để một vài người không nhận ra hoạt động, bỏ vợ bỏ con có khố người, ta cảm thấy, người nếu nói như vậy, cái này Ngân Hạnh Tử thật đúng là không thể loại trừ.”

Vệ Tử Dạ vốn đang nhìn đến Thi Vân bị lấp liếm cho qua sau khi thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhưng không nghĩ Lý Mục cái này thẳng tính lại là muốn ném đi rẽ hỏi ngọn nguồn, nhất thời sầm mặt lại, quát lớn một tiếng nói: “Đi, tìm người anh trai đi!”

Lý Mục bị Vệ Tử Dạ này 1 quát lớn, nhất thời oan ức đến cực điểm, liền không dám nói nữa.

Nhưng không nghĩ, lần này đề tỉnh Thi Vân, Thi Vân hỏi lần nữa: “Đúng vậy, ta cảm thấy Lý Mục anh trai nói không sai a, đây chính là đại sự, không thể bởi vì chuyện như vậy liền đem Ngân Hạnh Tử bài trừ ở ngoài a?”

Vệ Tử Dạ lúc này phiền muộn vô cùng, hận không thể một bước đem Lý Mục đạp xuống vực sâu, bất quá dưới mắt dù sao là phân tích ai là Ma tộc nội ứng, đã những hài tử này trong lòng đều có nghi hoặc, đơn giản dày một gương mặt mo nghẹn ngào nói: “Đạo lữ của Ngân Hạnh Tử cũng không phải gần như chết trận đơn giản như vậy, mà là trước mặt của Ngân Hạnh Tử si nhục đến chết.....”

“A.....”

Vệ Tử Dạ vừa dứt lời, Thi Vân các loại ba nữ này mới phản ứng được, Vệ Tử Dạ vì sao trước tiên vẫn qua loa lấy lệ không muốn nhắc lên, nhất thời mắng

cõi mặt đǒi tối mang tai.

Nói đᾶ nói mở ra, Vệ Tử Dạ cũng liền không muốn bận tâm, lập tức cắn răng nghiến lợi nói: “Ta cho rằng, mặc dù là để một loại nào đó lợi ích bỏ vợ bỏ con nam nhân, cũng tuyệt đối không thể làm ra loại này tàn nhẫn sự tình a, dù sao tục ngữ có nói, một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm, trăm ngày phu thê như biển sâu, Ngân Hạnh Tử cùng với đạo lữ nhưng dắt tay gần ngàn năm a.....”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Nói như thế, Ngân Hạnh Tử đích xác cũng không có khả năng lăm là tên nội gián kia.”

Phu Dịch cũng gật gật đầu nói: “Hơn nữa lúc trước loại trừ thư sinh áo trắng, khóc tang lão nhân, Thanh Âm Tiên tử cùng Chiến Vô Cực, thì có năm người loại bỏ ra ngoài.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Hèn mọn chân nhân cũng có thể loại trừ, hắn không đầu óc.”

Vệ Tử Dạ lời vừa nói ra, Trương Thiên Vũ cùng Thi Vân theo bản năng nhìn về phía Lý Mục, Lý Mục nhất thời lúng túng vô cùng, lập tức thẹn quá thành giận nói: “Hai người các ngươi nhìn ta làm gì!”

“Ha ha.....” hai người lập tức từ từ nở nụ cười, vội vàng nghênh đầu đi không nhìn hắn nữa.

Phu Dịch vội vàng hướng Trương Thiên Vũ hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Nhưng không nghĩ, Trương Thiên Vũ còn chưa nói chuyện, Lý Mục lúc này lớn tiếng nói: “Ngươi nếu dám nói, hai ta huynh đệ thì đến đây kết thúc.”

Trương Thiên Vũ vội vàng lắc lắc đầu nói: “Ngươi đừng hỏi, nếu không có người muốn ăn thịt người.”

“Hả.....” mặc dù Trương Thiên Vũ không có nói rõ,

Thế nhưng Phu Dịch, Thần Lộ cùng Phượng Dao đều không phải người ngu, mặc dù bọn họ không biết là lúc trước ở bên trong thần điện Lý Lăng Phong mắng mỏ Lý Mục không đầu óc sự tình, thế nhưng cũng minh bạch, đầu óc của Lý Mục đích xác có chút không quá đủ dùng, vì vậy ba người đều là từ từ nở nụ cười, không nói thêm nữa.

Lý Mục gặp việc này coi như trôi qua, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhưng không nghĩ, đây chỉ là hắn tự mình nghĩ mà thôi, bởi vì Phu Dịch mấy người đã lòng biết rõ.

Lý Mục vội vàng nói tránh đi: “Cái kia theo nói như vậy, cũng chỉ còn sót lại kim mao Sư vương cùng Xá Nữ.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Kim mao Sư vương trung can nghĩa đảm, ở Tiên Ma đại chiến thời gian tru diệt Ma Bình vô số, lúc này mới ở đời trước Thần Vương sau khi ngã xuống thừa kế Thần Vương vị trí, cho nên hắn cũng không có khả năng lăm.”

Nghe xong Vệ Tử Dạ lần này giải thích sau khi, Phu Dịch bọn người giờ mới hiểu được, tại sao Vệ Tử Dạ sẽ kiên trì Xá Nữ chính là tên nội gián kia, nguyên lai đây nên loại trừ, cũng đã loại trừ xong.

Thần Lộ vội vàng nói: “Mặc dù chứng cứ không đủ, thế nhưng trước mắt địch xác chỉ có hiềm nghi của Xá Nữ cực kỳ lớn hơn.”

Vệ Tử Dạ gật gật đầu nói: “Có điều, những người khác cũng không có thể hoàn toàn loại trừ, chỉ là so sánh với đó, Xá Nữ hiềm nghi lớn nhất mà thôi.”

Thế nhưng Trương Thiên Vũ vẫn như cũ không quá đồng ý tin tưởng sự thực này, tùy tiện nói: “Thế nhưng, các ngươi có nghĩ tới hay không, Xá Nữ nếu như thật chính là Ma tộc nguyên soái nói, nàng thì thật như vậy cam tâm chết ở Thanh Khâu Sơn? Nàng tại sao không đi phản kháng?”

Trương Thiên Vũ lời ấy cũng không phải không có lý, cả đám lập tức không

có gì để nói, kể cả Vệ Tử Dạ đều vài lần há mồm muốn nói, lại là không nghĩ ra được nên có ra sao lý do giải thích sự thực này.

“Bởi vì, nàng muốn dùng nàng chết, để đổi lên lớn hơn nữa lợi ích, huynh trưởng, ngươi chớ quên, Ma tộc để thắng lợi, đối với sinh tử nhìn ra cực kì nhạt, nếu không cũng là không có Thiên Ma tan rã cái này đáng sợ chiêu thuật.”

Đúng lúc này, Vệ Băng âm thanh đột nhiên từ phía sau lưng truyền đến, mấy người vội vàng quay đầu nhìn lại, Vệ Băng cùng Lý Lăng Phong chẳng biết lúc nào đã xuất bây giờ mọi người phía sau.

Vệ Tử Dạ gật gù, phân tích nói: “Băng nhi nói không sai, đích xác có loại khả năng này, nếu không vì sao ta lúc trước chất vấn trong khi của nàng, nàng không làm bất kỳ giải thích nào, mà thư sinh áo trắng sắp tới, nàng liền vội vã muốn chết, bởi vì nàng biết, nếu như nàng chết rồi, thư sinh áo trắng nhất định sẽ vì nàng báo thù, nhất định sẽ để Thanh Khâu Sơn nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu, dù sao hai người bọn họ đinh gộp lại thế lực, cũng đích xác có thực lực này.”

Trương Thiên Vũ nghe xong nhất thời biến sắc, trong lòng biết khả năng này cũng đích xác tồn tại, dù sao hắn lúc đó cũng ở đây, Xá Nữ lúc đó đích xác không nói một lời, nói như thế, này đích xác có chút quỷ dị.

Có điều, Thi Vân lại là chưa kịp phản ứng, liền vội vàng hỏi: “Nàng kia tại sao không phản kháng chứ?”

Vệ Tử Dạ trầm tư một lát sau nói: “Có lẽ, nàng đang suy tư ứng đối như thế nào, cố ý giả trang ra một bộ tâm như tinh mịch đáng dấp, hoặc là, nàng biết không thể ở ta và Thanh Âm Tiên tử liên thủ lại mạng sống, cho nên nghĩ đến làm sao đem tối đại hóa lợi ích.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 477: Tiêu Tan Hiềm Khích Lúc Trước

“Hừ!”

Nghe đến nói cho cùng, Xá Nữ còn là tên nội gián kia, Lý Lăng Phong không khỏi hừ lạnh một tiếng nói: “Đã như vậy, đã nói lên ta vừa rồi làm là đúng!”

“Đúng?”

Vệ Tử Dạ không khỏi cười khổ một tiếng nói: “Đúng cái gì đúng? Có phải ngươi còn không có nhìn ra sao? Dù cho Xá Nữ là nội ứng, bây giờ cũng không có thể giết nàng, nếu không chúng ta đem trả giá lớn hơn nữa giá cả!”

Lý Lăng Phong cười nhạt đạo, “có cái gì giá cả? Có thầy ở, có phải thư sinh áo trắng còn lật trời không thành công?”

Vệ Tử Dạ cười khổ một tiếng, lập tức đem thư sinh áo trắng sử thân pháp là Thái Cổ thời gian mặc dù chỉ là phù dung chớm nở, thế nhưng là vô đối thiêng hả Côn Bằng tiêu dao quyết nói ra.

Lý Lăng Phong nghe đến sau khi không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, giờ mới hiểu được, tại sao ở Phu Dịch phải cứu Xá Nữ thời gian, hắn không ra giúp đỡ, nguyên lai đây mới là trong đó mấu chốt.

Có điều, mặc dù trong lòng là hiểu, nhưng vẫn là mạnh miệng nói: “Không phải là chết sao? Có cái gì đáng sợ? Tống so với bị huynh đệ sau lưng đâm dao gượng.”

Vệ Tử Dạ lắc đầu nói: “Ngươi nghĩ quá đơn giản, nếu như thư sinh áo trắng giết ngươi đừng tay như vậy còn chưa tính, nếu là hắn đem hai tướng đệ tử

thống nhất lên, cùng ta bọn là địch nói, Thanh Khâu Sơn phải mất!”

“Được! Việc này là ta không đúng, thế nhưng 1 con ngựa quý nhất trở về.”

Dứt lời, Lý Lăng Phong vọt thăng Phu Dịch lạnh lùng nói: “Lại đây, ngươi giải thích một chút vừa rồi đối với ta xuống tay ác độc lý do, đừng tìm ta nói ngươi nghĩ xa như vậy, ta có thể không tin, mặc dù ngươi đầu óc so với Lý Mục dẽ sử dụng một điểm, có điều cũng tuyệt đối không đạt được loại trình độ này.”

Lý Mục rồi mới đem bản này bay qua, bây giờ lại bị Lý Lăng Phong nhắc lên, nhất thời thẹn quá thành giận, vọt thăng Lý Lăng Phong hét lớn: “Được, coi như ta đần, các ngươi cũng không có thể mỗi ngày thì như vậy treo ở bên mép a!”

Lý Lăng Phong đang chờ đáp án của Phu Dịch, nhưng không nghĩ Lý Mục đến rồi kiểu nói này, vốn là ở nỗi nóng, nhất thời mặt tối sầm, trùng Lý Mục hét lớn: “Này không ngươi sự tình, đi sang một bên!”

“Hừ!” Lý Mục nhất thời tức giận đến giận sôi lên, lập tức lớn tiếng nói: “Chỉ ngươi thông minh!”

Dứt lời, liền chạy đến ngọc bích hiên bên trong đã đi.

Vệ Băng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, vội vàng đuổi đi vào.

Lý Lăng Phong lập tức quay đầu nhìn về phía Phu Dịch, chờ đợi đáp án của hắn.

Phu Dịch nhất thời lúng túng vô cùng, gãi gãi đầu, đỏ cả mặt nói: “Kỳ thực ta không nghĩ nhiều như thế, chính là sốt ruột, ngược lại ngươi thân thể cứng, hơn nữa ta có Thần Nông định, coi như người chết cũng có thể cứu sống, chịu đựng bị thương đáng là gì……”

Nếu Phu Dịch coi là thật chót lưỡi đầu môi biên một lần lý do, Lý Lăng Phong còn coi là thật rồi cùng hắn xé ra thể diện, thế nhưng hắn vạn vạn không

ngờ rằng, Phu Dịch thật đúng là thì ăn ngay nói thật, nhưng lại bày ra như vậy một bộ cợt nhả đáng dấp.

Hơn nữa, bất kể nói thế nào, Phu Dịch đích thật là cứu hồn mạng, hơn nữa Phu Dịch nói cũng đích xác có đạo lý, có Thần Nông định ở, người chết đều có thể cứu sống, huống hồ chỉ là bị chút vết thương nhẹ.

Có điều, nói cho cùng, Lý Lăng Phong tức giận đến Phu Dịch đối với hàn ra tay, cũng không phải vết thương nhẹ trọng thương vẫn đề, nhưng không nghĩ, còn chưa chờ hàn phát tác, Phu Dịch đột nhiên vọt tới trước mặt hàn.

Lý Lăng Phong theo bản năng, theo bản năng một quyền liền đánh vào Phu Dịch ngực.

Chỉ một quyền, liền đem Phu Dịch nổ đến bay ngược ra ngoài, đồng thời chọt phun ra một búng máu.

Thần Lộ cùng Phượng Dao vạn vạn không ngờ rằng Phu Dịch sẽ chỉnh như vậy vừa ra, nhất thời kinh hô một tiếng, liền hướng Phu Dịch phóng đi.

Nhưng không nghĩ, giờ phút này ngược lại là Lý Lăng Phong nhanh hơn một bước, trực tiếp xông lên phía trước đem giữa không trung Phu Dịch tiếp được, trực tiếp giận dữ nói: “Ngươi đây là ý gì!”

Nhưng không nghĩ, Phu Dịch nhếch môi cười nói: “Lý đại ca, như vậy thì hòa nhau rồi? Nếu như còn chưa đủ, ngươi nhiều hơn nữa đánh vài cái.”

Lý Lăng Phong trong lòng âm ức nhất thời không còn, lập tức cười khổ một tiếng nói: “Ngươi tội gì khổ như thế chứ……”

“Ha ha……” Phu Dịch xoa xoa khói miệng vết máu, tiếp tục nói: “Ngươi nếu còn sinh khí của ta, sẽ thấy đánh ta vài cái, ngươi nếu là không đánh, ta coi như ngươi không tức rồi!”

“Được rồi,

Được rồi, sợ ngươi rồi, nhanh lên một chút chữa thương a.....” Lý Lăng Phong lập tức mặt tối sầm lại, thúc giục.

“Khà khà!” Phu Dịch cười hắc hắc, vội vàng theo trong Càn Khôn Giới lấy ra một viên linh đan nuốt vào trong miệng, lập tức bàn mà ngồi, bắt đầu chữa thương.

Trương Thiên Vũ nhìn thấy hai người quay về với tốt, vội vàng cười nói: “Lý đại ca, ngươi cũng đừng khổ gương mặt, cái này hình dáng, đặc biệt khó coi!”

Trương Thiên Vũ không nói lời nào cũng còn tốt, này ngay từ đầu, lập tức thành công hấp dẫn tới chú ý của Lý Lăng Phong, Lý Lăng Phong mặc dù lúc này đã không sinh tức giận của bọn họ, nhưng là bị Trương Thiên Vũ như vậy 1 giểu cợt, lập tức giả trang ra một bộ giận tím mặt dáng dấp, hé lớn một tiếng nói: “Ta đều suýt nữa đã quên, còn có ngươi!”

Dứt lời, liền nắm lên một đôi thiết quyển hướng Trương Thiên Vũ đánh tới.

Trương Thiên Vũ tầm nhìn vô song, chỉ một chút liền nhìn ra Lý Lăng Phong chính là tại cùng hắn đùa giỡn, lập tức đem hai tay hướng về sau lưng 1 thao, mắt nhắm lại, đều lười chống đỡ.

Có điều, Trương Thiên Vũ là đã nhìn ra Lý Lăng Phong là đang hù dọa hắn, thế nhưng một bên Thi Vân lại là không phản ứng lại.

Lại không bàn về nàng nghiên cứu là che chở lang sốt ruột, còn là phản ứng dần độn, mắt thấy Lý Lăng Phong nắm một đôi thiết quyển, khí thế hôi hổi hướng về Trương Thiên Vũ vọt tới, nhất thời khẩn trương, lại trực tiếp gọi ra Tâm Kiếm, chỉ thấy một vệt kim quang hiện ra, liền hướng Lý Lăng Phong bắn nhanh mà đi.

Thi Vân chiêu kiếm này không phải là đùa giỡn, Lý Lăng Phong lập tức cảm thấy sắc bén kiếm khí đậm đà thăng đến, nhất thời sợ hết hồn, vội vàng mạnh

mẽ thi triển còn không quá thông thạo hóa lôi, thân thể lập tức hóa thành một tia sét vọt đến một bên

Nhưng không nghĩ, Thi Vân lòng hệ Trương Thiên Vũ an nguy, đầu óc trong lúc nhất thời không quay lại, lại trực tiếp khống chế Tâm Kiếm lăng không chuyển hướng, tiếp tục hướng về Lý Lăng Phong đánh tới.

Lý Lăng Phong nhất thời sơ đến mồ hôi lạnh, cũng không phải hắn sợ này ánh kiếm, mà là hắn nếu trả đũa, cả hai trong lúc đó tất có một người bị tổn thương, vội vàng lại hóa lôi né tránh, đồng thời hô to một tiếng nói: “Thiên Vũ, nhanh quản quản nhà ngươi cái này con mụ điên!”

Trương Thiên Vũ vốn đang buồn bực Lý Lăng Phong làm sao đầu voi đuôi chuột, nghe đến này 1 kêu gào, thế mới biết tình huống có biến, vội vàng mở mắt ra nhìn qua, lại nhìn thấy Thi Vân đang thi triển ngự kiếm thuật đuổi theo Lý Lăng Phong đánh.

Trương Thiên Vũ nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng hướng Thi Vân nói: “Đừng! Đừng! Lý đại ca là cùng ta đứa thôi.”

Nhưng không nghĩ, Thi Vân căn bản không có dừng lại ý tứ, trực tiếp khẽ kêu một tiếng nói: “Cái gì đứa giốn! Hắn mắng ta là con mụ điên!”

Lý Lăng Phong vừa nghe nhất thời bạo mồ hôi, một bên chạy, một bên kêu lên: “Bà cô, ta sai rồi vẫn không được sao? Người hãy tha cho ta đi!”

“Không được!”

Chỉ tiếc, Thi Vân căn bản không nghe hắn giải thích, hơn nữa kiêm quyết nhanh chóng biến ảo, ngự kiếm tư thế càng thêm uy mãnh bá đạo, có mấy lần, hiếm hoi đuổi theo Lý Lăng Phong.

Lý Lăng Phong nhất thời khổ không thể tả, mắt thấy Thi Vân bên này là khó chơi, trực tiếp lại đem hy vọng gửi gắm đến Trương Thiên Vũ trên người, lập tức

lớn tiếng la lên: “Thiên Vũ, nhanh quản quản nhà ngươi tiểu tử này tiên nữ, lại không can thiệp tới ta thì chết rồi!”

Gì ngờ tới, Thi Vân vốn thì không phải căm tức “con mụ điên” ba chữ, mà là vì “nhà ngươi” ba chữ này thẹn thùng khó nhịn, rồi thẹn quá thành giận!

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 479: Lạy Anh Bạch Phượng

Một phút sau, Phu Dịch Trương Thiên Vũ cùng ba nữ dựa theo “kế hoạch” đi tới Xá Nữ thần đĩnh.

Mà Vệ Tử Dạ dẫn Lý Lăng Phong huynh đệ ra Thanh Khâu Sơn, thăng đến Bồng Lai Tiên tử phương hướng mà đi, thứ nhất, có thể biểu thị thành ý, thứ hai, tình thế phát triển một khi có biến, bằng Vệ Tử Dạ thiên yêu cảnh thực lực đủ có thể chấn nhiếp Ma tộc.

Phu Dịch bọn người cũng không phải lần đầu tiên tới Xá Nữ thần đĩnh, cho nên cũng là ngựa quen đường cũ, trực tiếp chạy lên Xá Nữ tắm cung.

Thị nữ nhìn thấy Phu Dịch bọn người, không thấy hơi kinh ngạc, vội vàng tìm hỏi ấy lý do, Phu Dịch bọn người “như thực chất” trả lời, thị nữ không dám thất lễ, liền vội vàng đem mấy người đón vào phòng tiếp khách.

Thư sinh áo trắng ở nhận được thị nữ sau khi thông báo nhất thời mừng rỡ, nơi nào gì thất lễ, vội vàng dặn dò Xá Nữ một tiếng, liền dời bước phòng tiếp khách.

Thư sinh áo trắng vừa vào phòng tiếp khách, nhìn thấy Phu Dịch bọn người, nhất thời cảm xúc mênh mông, rưng rưng muốn khóc, vội vàng chắp tay khuất thân thể đạo: “Bạch Phượng đại Xá Nữ cảm kích chư vị ân cứu mạng.”

Phu Dịch liền vội vàng đem thư sinh áo trắng nâng dậy, giả vờ tức giận nói: “Đại ca là không đem ta làm huynh đệ?”

Thư sinh áo trắng trong lòng ngưng lại đi lên dâng lên một dòng nước ấm,

mũi đau xót, hai mắt trực tiếp bị hơi nước mơ hồ, vội vàng nhẹ phẩy nước mắt, đối với Phu Dịch bọn người nói: “Mau mau mời ngồi.”

Phu Dịch bọn người ngược lại cũng không khách khí, vội vàng mỗi loại vào chỗ, thư sinh áo trắng đồng dạng đi tới chủ vị vào chỗ.

Đợi cho mỗi loại vào chỗ sau khi, Trương Thiên Vũ vội vàng ân cần nói: “Tiền bối, Xá Nữ tiền bối thương thế như thế nào?”

Thư sinh áo trắng vội vàng trả lời: “Đa tạ chư vị nhớ, Xá Nữ bây giờ cũng không lo ngại, chỉ là có chút suy yếu thôi.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Vậy là tốt rồi, đối với chuyện này, bệ hạ cũng là hối tiếc không kịp, nếu là Xá Nữ tiền bối thật sự có chuyện bất trắc, bệ hạ đồng dạng ăn ngủ không yên.”

Thư sinh áo trắng nghe đến Trương Thiên Vũ nhắc tới Vệ Tử Dạ, nhất thời nỗi trận lôi đình, trán nỗi gân xanh lên, hờ lạnh một tiếng nói: “Thiên Vũ, sau đó không phải ở trước mặt ta bày ra hắn, các ngươi không nên bị hắn mặt ngoài hư tình giả nghĩa làm cho mê hoặc, Vệ Tử Dạ chính là một triệt để khẩu Phật tâm xà tiểu nhân, hôm nay nếu không có bận tâm ta, tuyệt đối không thể hạ mình tạ lỗi.”

Phu Dịch vội vàng nói: “Đại ca, ngươi trách oan vệ tiền bối, hắn cũng là nhất thời nóng lòng mới làm ra phán đoán sai.”

Ai biết, thư sinh áo trắng trực tiếp đứng lên, trên mặt mang theo vẻ giận dữ nói: “Phu Dịch, ngươi nếu còn nhận ta người đại ca này, sau đó thì không muốn ở trước mặt ta nhắc lên cái này nói một đằng làm một néo tiểu nhân, hôm nay Xá Nữ đích xác ghi nợ ngươi một cái mạng, phần ân tình này ta Bạch Phượng khắc trong tâm khảm, ngày khác vô luận ngươi đề xuất ra sao điều kiện, mặc dù là lên núi đao, xuống biển lửa, ta Bạch Phượng đều tuyệt đối sẽ không một chút nhíu mày, nhưng là các ngươi hôm nay nếu là đến thay thế Vệ Tử Dạ biện hộ cho,

Vậy liền mời trở về đi.”

Thư sinh áo trắng lời ấy, không thể nghi ngờ là đem Phu Dịch bọn người mỏ trực tiếp ngăn chặn, Thần Lộ trước mắt bầu không khí nghiêm nghị, liền vội vàng đứng lên nói: “Thần Vương hiểu lầm, chúng ta này đến chỉ là vì thăm viếng Xá Nữ tiền bối, không còn ý gì khác.”

Thư sinh áo trắng sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại, thật dài thở dài một tiếng nói: “Hảo ý của các người ta tâm linh, có điều kể từ hôm nay, ta cùng với Vệ Tử Dạ thề không lưỡng lập, cho nên hi vọng các người thứ lỗi.”

Thần Lộ vội vàng nói: “Thần Vương tâm tình chúng ta có thể lý giải, chuyện như vậy phát sinh trên người ai, đều không sẽ giảng hòa, có điều, chúng ta đã đến, tuyệt đối không phải vì Vệ tiền bối làm thuyết khách, cho nên kính xin Thần Vương không nên hiểu lầm mới là.”

Thư sinh áo trắng lúc này mới một lần nữa ngồi xuống, đồng thời vung vung tay, ý bảo Thần Lộ cũng không muốn đứng.

Thư sinh áo trắng lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Kỳ thực ta cũng biết các người ý đồ đến, đơn giản là không muốn ta và Vệ Tử Dạ nháo đến thế như nước lửa mức độ, kể từ đó, Ma tộc vừa vặn có thể thừa dịp, đây đối với Thanh Khâu Sơn tới nói, tuyệt đối là một hối thiêng đại hạo kiếp, ta lại làm sao không hiểu đạo lý này, cho nên các người cứ yên tâm đi, nếu không lúc trước ở thần điện thời gian, ta cũng sẽ không mang theo Xá Nữ đồng thời rời đi.”

Mọi người lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Tiền bối thâm minh đại nghĩa, là chúng ta đa nghi rồi.”

Phu Dịch động linh cơ một cái, vội vàng cười nói: “Thiên Vũ, ngươi thấy được chưa, ta liền nói đại ca tuyệt đối không phải tầm nhìn hẹp, làm bản thân riêng oán trách tổn hại vạn ngàn sinh linh hạng người, như thế nào? Không tệ chứ ta nói?”

Trương Thiên Vũ vừa nghe đầu tiên là sững sốt, lập tức biết thời biết thế, cười ha ha một tiếng nói: “Tốt, ngươi thắng.”

Thần Lộ các loại ba nữ cũng đều là người thông minh, tự nhiên biết hai người này kẻ xướng người họa là vì tranh thủ thư sinh áo trắng tín nhiệm.

Thư sinh áo trắng lúc này mới buông khúc mắng, cười nói: “Các ngươi cũng không muốn cái gì tiền bối, Thần Vương gọi ta, các ngươi nếu là để mắt ta bạch có người, tựa như Phu Dịch bình thường gọi ta đại ca có thể, các ngươi nếu là cảm thấy cảm thấy cùng Yêu tộc gọi bằng anh đạo không ra thể thống gì, liền trực tiếp kêu ta một tiếng Bạch Phượng là được.”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đứng lên chắp tay chắp tay nói: “Bạch Phượng đại ca!”

Mắt thấy Trương Thiên Vũ như thế, Thần Lộ các loại ba nữ cũng liền vội vàng đứng lên nói: “Bạch Phượng đại ca!”

Thư sinh áo trắng nhất thời mở cờ trong bụng, liền vội vàng đứng lên chắp tay đáp lễ nói: “Tốt! Đã chư vị để mắt bạch có người, bạch có người liền mặt dầy làm về đại ca.”

Tất cả đều đứng, Phu Dịch một người ngồi có chút đường đột, vội vàng cũng đứng lên nói: “Đại ca nơi nào nói, đều là huynh đệ trong nhà, nào có cái gì mặt dày vừa nói.”

“Ha ha ha!” Thư sinh áo trắng mừng rỡ trong lòng, vội vàng gật đầu nói: “Hiền đệ nói lễ độ, sau đó chúng ta chính là người một nhà, chư vị em dâu mau mau mời ngồi.”

Phu Dịch bọn người vội vàng cùng kêu lên nói: “Đại ca trước hết mời!”

Thư sinh áo trắng cũng không chối từ, trực tiếp ngồi xuống, Phu Dịch bọn người lúc này mới ngồi xuống.

Thi Vân cười nói: “Bạch Phượng đại ca, ngươi đã có tên, tại sao lúc trước đều không nói?”

“Ha ha.....” thư sinh áo trắng nhất thời lúng túng vô cùng, cười khổ một tiếng nói: “Bởi vì tên này nghe tới quá phái nữ hóa.”

“.....” Phu Dịch đám người nhất thời không nói gì.

Phượng Dao nói thầm một tiếng nói: “Ta nghe rất tốt.....”

Thần Lộ cũng gật gật đầu nói: “Đúng vậy, ta cũng cảm thấy tên này nhẹ nhàng nho nhã, rồi lại không mất khí độ, tuyệt đối phù hợp với khí chất.”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Quả nhiên, chỉ có các ngươi nữ nhi gia cảm thấy tốt.”

Trương Thiên Vũ nhất thời đột nhiên thông suốt, kinh ngạc nói: “Tên này..... không phải là Xá Nữ giúp ngươi lên?”

Thư sinh áo trắng thở dài một tiếng nói: “Ai da..... đúng vậy.....”

“Ha ha ha.....” Phu Dịch không khỏi cất tiếng cười to nói: “Đại ca kia trước tiên vốn tên gọi là gì.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Đừng nói nữa, sau đó các ngươi gọi ta Bạch Phượng thì tốt rồi, không muốn lại hỏi.”

Phu Dịch lập tức nói đùa: “Không phải là kêu Tiểu Bạch?”

Thư sinh áo trắng mặt tối sầm, giả vờ tức giận nói: “Nói cho ngươi không muốn lại hỏi, còn nói.”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, xem ra hắn là đã đoán đúng, lập tức cười nói: “Xem ra ta đoán không sai, đích thật là kêu Tiểu Bạch rồi.”

Thư sinh áo trắng nhất thời không nói gì, có điều nhắc lên tên này, trong đầu lại là không khỏi hiện lên một đoạn khó có thể quên thời gian, đoạn thời gian đó, là hắn gặp phải Xá Nữ trước khi, vui vẻ nhất một khoảng thời gian, khóc miếng

không khỏi nỗi lên một nụ cười.

/ txt / 92040 /

. _ điện thoại di động bản duyệt độc link:

Baidu Search trang web tiểu thuyết, tiểu thuyết, hết thảy tiểu thuyết

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 479: Bạch Phượng Tên

Một phút sau, Phu Dịch Trương Thiên Vũ cùng ba nữ dựa theo “kế hoạch” đi tới Xá Nữ thần đĩnh.

Mà Vệ Tử Dạ dẫn Lý Lăng Phong huynh đệ ra Thanh Khâu Sơn, thăng đến Bồng Lai Tiên tử phương hướng mà đi, thứ nhất, có thể biểu thị thành ý, thứ hai, tình thế phát triển một khi có biến, bằng Vệ Tử Dạ thiên yêu cảnh thực lực đủ có thể chấn nhiếp Ma tộc.

Phu Dịch bọn người cũng không phải lần đầu tiên tới Xá Nữ thần đĩnh, cho nên cũng là ngựa quen đường cũ, trực tiếp chạy lên Xá Nữ tắm cung.

Thị nữ nhìn thấy Phu Dịch bọn người, không thấy hơi kinh ngạc, vội vàng tìm hỏi ấy lý do, Phu Dịch bọn người “như thực chất” trả lời, thị nữ không dám thất lễ, liền vội vàng đem mấy người đón vào phòng tiếp khách.

Thư sinh áo trắng ở nhận được thị nữ sau khi thông báo nhất thời mừng rỡ, nơi nào gì thất lễ, vội vàng dặn dò Xá Nữ một tiếng, liền dời bước phòng tiếp khách.

Thư sinh áo trắng vừa vào phòng tiếp khách, nhìn thấy Phu Dịch bọn người, nhất thời cảm xúc mênh mông, rưng rưng muốn khóc, vội vàng chắp tay khuất thân thể đạo: “Bạch Phượng đại Xá Nữ cảm kích chư vị ân cứu mạng.”

Phu Dịch liền vội vàng đem thư sinh áo trắng nâng dậy, giả vờ tức giận nói: “Đại ca là không đem ta làm huynh đệ?”

Thư sinh áo trắng trong lòng ngưng lại đi lên dâng lên một dòng nước ấm,

mũi đau xót, hai mắt trực tiếp bị hơi nước mơ hồ, vội vàng nhẹ phẩy nước mắt, đối với Phu Dịch bọn người nói: “Mau mau mời ngồi.”

Phu Dịch bọn người ngược lại cũng không khách khí, vội vàng mỗi loại vào chỗ, thư sinh áo trắng đồng dạng đi tới chủ vị vào chỗ.

Đợi cho mỗi loại vào chỗ sau khi, Trương Thiên Vũ vội vàng ân cần nói: “Tiền bối, Xá Nữ tiền bối thương thế như thế nào?”

Thư sinh áo trắng vội vàng trả lời: “Đa tạ chư vị nhớ, Xá Nữ bây giờ cũng không lo ngại, chỉ là có chút suy yếu thôi.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Vậy là tốt rồi, đối với chuyện này, bệ hạ cũng là hối tiếc không kịp, nếu là Xá Nữ tiền bối thật sự có chuyện bất trắc, bệ hạ đồng dạng ăn ngủ không yên.”

Thư sinh áo trắng nghe đến Trương Thiên Vũ nhắc tới Vệ Tử Dạ, nhất thời nỗi trận lôi đình, trán nỗi gân xanh lên, hờ lạnh một tiếng nói: “Thiên Vũ, sau đó không phải ở trước mặt ta bày ra hắn, các ngươi không nên bị hắn mặt ngoài hư tình giả nghĩa làm cho mê hoặc, Vệ Tử Dạ chính là một triệt để khẩu Phật tâm xà tiểu nhân, hôm nay nếu không có bận tâm ta, tuyệt đối không thể hạ mình tạ lỗi.”

Phu Dịch vội vàng nói: “Đại ca, ngươi trách oan vệ tiền bối, hắn cũng là nhất thời nóng lòng mới làm ra phán đoán sai.”

Ai biết, thư sinh áo trắng trực tiếp đứng lên, trên mặt mang theo vẻ giận dữ nói: “Phu Dịch, ngươi nếu còn nhận ta người đại ca này, sau đó thì không muốn ở trước mặt ta nhắc lên cái này nói một đằng làm một néo tiểu nhân, hôm nay Xá Nữ đích xác ghi nợ ngươi một cái mạng, phần ân tình này ta Bạch Phượng khắc trong tâm khảm, ngày khác vô luận ngươi đề xuất ra sao điều kiện, mặc dù là lên núi đao, xuống biển lửa, ta Bạch Phượng đều tuyệt đối sẽ không một chút nhíu mày, nhưng là các ngươi hôm nay nếu là đến thay thế Vệ Tử Dạ biện hộ cho, vậy liền mời trở về đi.”

Thư sinh áo trắng lời ấy, không thể nghi ngờ là đem Phu Dịch bọn người mỏ trực tiếp ngăn chặn, Thần Lộ trước mắt bầu không khí nghiêm nghị, liền vội vàng đứng lên nói: “Thần Vương hiểu lầm, chúng ta này đến chỉ là vì thăm viếng Xá Nữ tiền bối, không còn ý gì khác.”

Thư sinh áo trắng sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại, thật dài thở dài một tiếng nói: “Hảo ý của các người ta tâm linh, có điều kể từ hôm nay, ta cùng với Vệ Tử Dạ thề không lưỡng lập, cho nên hi vọng các người thứ lỗi.”

Thần Lộ vội vàng nói: “Thần Vương tâm tình chúng ta có thể lý giải, chuyện như vậy phát sinh trên người ai, đều không sẽ giảng hòa, có điều, chúng ta đã đến, tuyệt đối không phải vì Vệ tiền bối làm thuyết khách, cho nên kính xin Thần Vương không nên hiểu lầm mới là.”

Thư sinh áo trắng lúc này mới một lần nữa ngồi xuống, đồng thời vung vung tay, ý bảo Thần Lộ cũng không muốn đứng.

Thư sinh áo trắng lúc này mới thở dài một tiếng nói: “Kỳ thực ta cũng biết các người ý đồ đến, đơn giản là không muốn ta và Vệ Tử Dạ nháo đến thế như nước lửa mức độ, kể từ đó, Ma tộc vừa vặn có thể thừa dịp, đây đối với Thanh Khâu Sơn tới nói, tuyệt đối là một hối thiêng đại họa kiếp, ta lại làm sao không hiểu đạo lý này, cho nên các người cứ yên tâm đi, nếu không lúc trước ở thần điện thời gian, ta cũng sẽ không mang theo Xá Nữ đồng thời rời đi.”

Mọi người lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, Trương Thiên Vũ vội vàng nói: “Tiền bối thâm minh đại nghĩa, là chúng ta đa nghi rồi.”

Phu Dịch động linh cơ một cái, vội vàng cười nói: “Thiên Vũ,

Người thấy được chưa, ta liền nói đại ca tuyệt đối không phải tầm nhìn hạn hẹp, làm bản thân riêng oán trách tổn hại vạn ngàn sinh linh hạng người, như thế nào? Không tệ chứ ta nói?”

Trương Thiên Vũ vừa nghe đầu tiên là sững sốt, lập tức biết thời biết thế,

cười ha ha một tiếng nói: “Tốt, ngươi thăng.”

Thần Lộ các loại ba nữ cũng đều là người thông minh, tự nhiên biết hai người này kẻ xướng người họa là vì tranh thủ thư sinh áo trắng tín nhiệm.

Thư sinh áo trắng lúc này mới buông khúc mắng, cười nói: “Các ngươi cũng không muốn cái gì tiền bối, Thần Vương gọi ta, các ngươi nếu là để mắt ta bạch có người, tựa như Phu Dịch bình thường gọi ta đại ca có thể, các ngươi nếu là cảm thấy cảm thấy cùng Yêu tộc gọi bằng anh đạo không ra thể thống gì, liền trực tiếp kêu ta một tiếng Bạch Phượng là được.”

Trương Thiên Vũ liền vội vàng đứng lên chắp tay chắp tay nói: “Bạch Phượng đại ca!”

Mắt thấy Trương Thiên Vũ như thế, Thần Lộ các loại ba nữ cũng liền vội vàng đứng lên nói: “Bạch Phượng đại ca!”

Thư sinh áo trắng nhất thời mở cờ trong bụng, liền vội vàng đứng lên chắp tay đáp lễ nói: “Tốt! Đã chư vị để mắt bạch có người, bạch có người liền mặt dày làm về đại ca.”

Tất cả đều đứng, Phu Dịch một người ngồi có chút đường đột, vội vàng cũng đứng lên nói: “Đại ca nơi nào nói, đều là huynh đệ trong nhà, nào có cái gì mặt dày vừa nói.”

“Ha ha ha!” Thư sinh áo trắng mừng rỡ trong lòng, vội vàng gật đầu nói: “Hiền đệ nói lễ độ, sau đó chúng ta chính là người một nhà, chư vị em dâu mau mời ngồi.”

Phu Dịch bọn người vội vàng cùng kêu lên nói: “Đại ca trước hết mời!”

Thư sinh áo trắng cũng không chối từ, U & 8 trực tiếp ngồi xuống, Phu Dịch bọn người lúc này mới ngồi xuống.

Thi Vân cười nói: “Bạch Phượng đại ca, ngươi đã có tên, tại sao lúc trước

đều không nói?”

“Ha ha.....” thư sinh áo trắng nhất thời lúng túng vô cùng, cười khổ một tiếng nói: “Bởi vì tên này nghe tới quá phái nữ hóa.”

“.....” Phu Dịch đám người nhất thời không nói gì.

Phượng Dao nói thăm một tiếng nói: “Ta nghe rất tốt.....”

Thần Lộ cũng gật gật đầu nói: “Đúng vậy, ta cũng cảm thấy tên này nhẹ nhàng nho nhã, rồi lại không mất khí độ, tuyệt đối phù hợp với khí chất.”

Thư sinh áo trắng cười khổ một tiếng nói: “Quả nhiên, chỉ có các ngươi nữ nhi gia cảm thấy tốt.”

Trương Thiên Vũ nhất thời đột nhiên thông suốt, kinh ngạc nói: “Tên này..... không phải là Xá Nữ giúp ngươi lên?”

Thư sinh áo trắng nhất thời kinh hoảng nói: “Không..... không phải.....”

“Ha ha ha.....” nhìn thấy thư sinh áo trắng cái này hình dáng, mặc dù lỡ lời chối, thế nhưng Phu Dịch bọn người lại là không tin, Phu Dịch không khỏi cất tiếng cười to nói: “Đại ca kia trước tiên vốn gọi là gì.”

Thư sinh áo trắng cười cười nói: “Đừng nói nữa, sau đó các ngươi gọi ta Bạch Phượng thì tốt rồi, không muốn lại hỏi.”

Phu Dịch lập tức nói đùa: “Không phải là kêu Tiểu Bạch?”

Thư sinh áo trắng mặt tối sầm, giả vờ tức giận nói: “Nói cho ngươi không muốn lại hỏi, còn nói.”

Phu Dịch nhất thời phản ứng lại, xem ra hắn là đã đoán đúng, lập tức cười nói: “Xem ra ta đoán không sai, đích thật là kêu Tiểu Bạch rồi.”

Thư sinh áo trắng nhất thời không nói gì, có điều nhắc lên tên này, trong đầu lại là không khỏi hiện lên một đoạn khó có thể quên thời gian, đoạn thời gian đó, là hắn gặp phải Xá Nữ trước khi, vui vẻ nhất một khoảng thời gian, khoe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 479: Từ Xưa 1 Tình Cực Kỳ Lầm Người

Đó là một bức cảnh tượng kiều diễm, xa hoa, phảng phất tiên cảnh cảnh tượng.....

Mưa xuân sơ nghỉ, kỳ phong xinh đẹp, xanh biếc sương mù lượn lờ, hoa đào bay tán loạn.

Có lẽ 1 phong hoa tuyệt đại, dáng người nổi bật tuyệt thế giai nhân uyển chuyển nhảy múa.

Thanh nhan áo trắng, tóc đen mực nhuộm, vũ y phiêu dật, như tiên nếu linh.

Váy dài lưu Tiên như bướm múa nhẹ, mưa hoa đầy trời làm khanh mà rơi, thảm người phế phủ mùi hoa làm người mê say.

Bóng hình xinh đẹp nhẹ nhàng đẹp hơn, hay bước mơ hồ như tiên, mực thác nước theo gió ngốn ngang bay lượn, mắt đẹp như nước hoa lan trong cốc vắng.

Dáng người mềm như vân sợi thô, hai tay mềm mại không xương, bóng người khinh xoáy, vô số hoa đào nhanh nhẹn bay lên, tạo nên một làn sóng hồng nhạt thuỷ triều.

Đúng lúc này, theo một tiếng du lịch vang dội lại vân tiên cầm thanh âm vang lên, một đạo tưới đẹp tuyệt luân bóng trắng bay lên khỏi mặt đất, tuyệt thế giai nhân đôi mắt đẹp lưu chuyển, mũi chân điểm nhẹ, khác nào Quảng Hàn lông chim Tiên phóng lên cao.

Lăng Ba hư bước, hay bước sinh hoa sen, chỉ trong nháy mắt, liền đặt chân với đạo kia bóng trắng bên trên, rồi phóng lên cao.

Giai nhân thấy dưới chân tiên cầm, trong mắt tràn đầy yêu thích vẻ, lập tức cúi người vuốt nảy con trăng đen rõ ràng tiên hạc trên đỉnh màu đỏ quan, khẽ mỉm cười nói: “Tiểu Bạch, đau đớn của ngươi được rồi?”

Này nở nụ cười, nghiêng nước nghiêng thành, nhẹ nhàng thoát tục.

Này một tiếng, khác nào tự nhiên, vòng lương ba ngày.

Tiên hạc lập tức há mồm phát sinh một tiếng cao vút to rõ kêu to, lấy đó đáp lại.....

Chỉ tiếc tình cảnh này, gần như chỉ ở thư sinh áo trắng hiện lên trong đầu, thế nhân cùng không biết.

Nếu không, nhất định sẽ có người chú ý tới, con tiên hạc kia trên người đứng thẳng tuyệt thế giai nhân, cùng Xá Nữ dung mạo quả thực giống nhau như đúc.

Duy nhất không cùng chính là, tuyệt thế giai nhân khí chất siêu nhiên, phảng phất một vị không dính khói bụi trần gian cửu thiên tiên nữ, chỉ có thể chiêm ngưỡng, hoàn toàn không sinh được một tia khinh nhờn tâm ý.

Mà Xá Nữ lại là tuyệt nhiên ngược lại, càng như là một lưu lạc phong trào bạc mệnh nữ nhân, phong tình vạn chủng, bất kỳ nam nhân thấy vậy, đều cảm giữ không được, muốn cùng với Vu sơn một phen.

Này có lẽ chính là thư sinh áo trắng cùng Xá Nữ tình đầu ý hợp, lại chưa bao giờ lướt qua Lôi Trì nửa bước nguyên nhân.....

Nhin thấy thư sinh áo trắng thần trì ngoại vật, khéo miệng hiện ra vẻ mỉm cười, Phu Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút nói: “Đại ca, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Thư sinh áo trắng này mới phục hồi tinh thần lại,

Lúng túng cười nói: “Không..... không có gì, chỉ là nhớ tới một vài chuyện

cũ mà thôi.”

Thần Lộ lập tức trêu nói: “Xem ra Bạch Phượng đại ca cái chuyện cũ này nhất định phi thường tốt đẹp.”

Thư sinh áo trắng theo bản năng gật gật đầu nói: “Cũng còn tốt.....”

Thi Vân tùy tiện nói: “Có phải là cùng Xá Nữ đồng thời tốt đẹp qua lại?”

Thư sinh áo trắng đang muốn gật đầu, lại là đúng lúc phản ứng lại, vội vàng giả trang ra một bộ tức giận dáng dấp, mặt đen lại nói: “Đều nói rồi không nên nói lung tung, ngươi còn nói!”

“Ha ha ha.....”

Vì vậy, Phu Dịch bọn người liền vào trước là chủ, cho rằng Bạch Phượng tên này là Xá Nữ lấy, nhưng lại tưởng nhầm, hắn dĩ vãng cái kia đoạn tốt đẹp thời gian, chính là cùng Xá Nữ cùng nhau thời gian.....

Cùng thư sinh áo trắng giữ gìn mối quan hệ sau, mục đích của bọn họ cũng liền đạt đến, vì vậy ở tùy tiện mù loà hàn huyên ước chừng chừng một khắc đồng hồ sau khi, Trương Thiên Vũ lưu lại một bình địa cấp ngũ phẩm đan được chữa trị vết thương sau khi, mấy người liền rời đi Xá Nữ thần đinh, mặc dù thư sinh áo trắng lần nữa giữ lại, bất quá bọn hắn lại này đây Xá Nữ thương thế chưa lành, chính là cần người trong khi bồi làm lý do uyển ngôn cự tuyệt.

Mấy người lập tức lại chuyển tới phía sau núi, với ngọc bích hiên cùng nhìn thấy Vệ Băng.

Vệ Băng vội vàng ân cần nói: “Lần này Xá Nữ đinh một nhóm còn thuận lợi?”

Thần Lộ vội vàng gật đầu nói: “Mẹ không muốn lo lắng, thuận lợi rất, có điều, nhìn tình huống, coi như Xá Nữ thật chính là Ma tộc nội ứng, nếu như không có nắm giữ mười phần chứng cứ, hoặc là chính nàng xé ra mặt nạ bạo lộ

ra nói, chúng ta đích xác đích xác không có cách nào đưa hắn diệt trừ.”

Mặc dù Thần Lộ lời còn chưa dứt, thế nhưng Vệ Băng đồng dạng là lan chất huệ lòng người, lập tức minh bạch Thần Lộ trong lời nói yếu hại, thở dài nói: “Hắn cũng đích xác là một dụng tình chuyên nhất đa tình, chỉ tiếc bây giờ bị chữ tình che khuất hai mắt, e sợ ngày sau sẽ chắc chắn vì thế trả giá không nhỏ giá cả.”

Trương Thiên Vũ gật gật đầu nói: “Có điều, phần này đến chết cũng không đổi tình yêu, cũng coi là thật khiến người ta hâm mộ, thật hy vọng là chúng ta phán đoán sai lầm, nếu không lại sẽ là một đoạn kết cục thảm tình yêu bi kịch.”

Thần Lộ thở dài một tiếng nói: “Nếu quả nhiên là người trước, tình yêu đã có thể đàm luận không lên, bất quá là Bạch Phượng đại ca mong muôn đơn phương thôi, đúng như cái kia Hạ Kiệt bình thường, đối với muội vui sảng ái tuyệt đối là có một không hai ít có, nhưng cho đến đại hạ hướng diệt vong, Hạ Kiệt biết rồi muội vui nhưng thật ra là Thành Thang phái tới mê muội hiến vật của hắn sau khi, vẫn như cũ đối với nàng không rời không bỏ, mang theo muội vui đồng thời chạy trốn.....”

Cố sự này cùng bây giờ thư sinh áo trắng giống nhau như đúc, hơn nữa ai có thể biết, nếu Xá Nữ quả nhiên là Ma tộc nội ứng nói, vậy cố sự này kết cục đồng dạng thê lương vô cùng.

Thi Vân mặc dù trong lòng đồng dạng bi thương khó nhẫn, nhưng vẫn là hiểu kỳ nói: “Thần Lộ tỷ tỷ, cái kia sau đó thì sao, Hạ Kiệt cùng muội vui phân biệt là ra sao kết cục?”

Thần Lộ thở dài một tiếng nói: “Mặc dù muội vui si tình Thành Thang, đáng tiếc Thành Thang đã là Đại Thương triều khai quốc quân chủ, làm sao có khả năng đứng nàng như vậy tàn hoa bại liễu làm hậu, cho nên dựa vào các đại thần phản đối có tiếng, phải đem hai người cùng nhau đi đày đất man hoang, muội vui

thẳng đến lúc này mới hiểu được người đó mới thật sự là đối với nàng tốt người, chỉ tiếc hết thảy đều chậm, trong truyền thuyết ở đi đày đường xá bên trong, thương binh lưu luyến muội vui vẻ, Hạ Kiệt để bảo vệ muội vui trong sạch, liền đem muội vui giết chết, sau đó Hạ Kiệt cũng lựa chọn tự sát.”

Phu Dịch nghe đến cỗ sự này sau trong lòng tức giận bất bình, lập tức căn răng nghiến lợi nói: “Ta nhất định sẽ không Bạch Phượng đại ca bị trở thành trận chiến tranh này vật hy sinh, ta nhất định sẽ ở tìm ra đuôi cáo của Xá Nữ.”

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng nói: “Chỉ sợ là Bạch Phượng đại ca sẽ cùng cái kia Hạ Kiệt bình thường, biết rõ là sai, vẫn như cũ sẽ mắc thêm lỗi lầm nữa.....”

Phu Dịch không khỏi sững sốt, lại là không có gì để nói, bởi vì hắn minh bạch, từ xưa 1 tình cực kỳ lầm người.

Không nói chuyện người khác, cũng chỉ nói hắn, hắn tin tưởng, không can thiệp tới hắn bây giờ lựa chọn ra sao đường, mặc dù là bị trở thành Ma tộc chó săn, Thần Lộ biết rõ là sai, nhất định cũng sẽ vô điều kiện theo hắn bước chân, kể cả Phượng Dao cái này vốn thì thị phi xem không Thái Thanh sáng nha đầu, khẳng định cũng sẽ không nghe bất luận người nào khuyên can, lựa chọn giống như đường của Thần Lộ.

Trương Thiên Vũ thở dài một tiếng, nói thẳng: “Bỏ đi, không cần nói những thứ này, chúng ta cũng đi nghênh đón nữ di tiên bối các nàng a, tính toán thời gian, nếu như thuận lợi nói, không ra nửa canh giờ, các nàng nên chạy tới Thanh Khâu Sơn.”

Vệ Băng nghe đến bọn họ muốn đi hỗ trợ, trong lòng không khỏi có chút bận tâm, vội vàng dặn dò: “Các ngươi lần đi chỉ có thể nghênh tiếp, tuyệt đối không nên cùng Ma tộc phát sinh xung đột.”

Thần Lộ cười cười nói: “Mẹ, ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta có tự mình biết mình.”

Đáng tiếc, dù cho Thần Lộ nói như vậy, Vệ Băng vẫn như cũ không yên lòng, không khỏi thở dài một tiếng nói: “Bỏ đi, ta còn là tự mình cùng các ngươi đi một chuyến a, mặc dù ta đây tu vi không tính là cái gì, thế nhưng ít nhất khả năng giám sát các ngươi, đỡ phải các ngươi nhiệt huyết xông lên đầu, liền hướng xông lên.”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 480: Ngân Hạnh Tử Chiến Điên Cuồng

Thanh Khâu Sơn ở ngoài hướng đông bắc hẹn 320 dặm nơi.

Lúc này Ngân Hạnh Tử cùng Bồng Lai thủy tiên, Phù Dung, Mẫu Đan ba vị Tiên tử, chung suất 2500 tên đệ tử cùng Ma tộc chém giết, bất quá bọn hắn cũng không có quyết một trận tử chiến, mà là lựa chọn vừa đánh vừa lui, một bên chiến đấu một bên hướng về chủ đội ngũ áp sát.

Cũng có phải là bọn họ rất sợ chết, thật sự là Ma tộc một phương đội hình thật sự mạnh mẽ quá đáng.

Mặc dù lần này Ma tộc xuất chinh chỉ có điên cuồng dòng suối phong một người năm giữ ấn soái suất 5000 Ma Binhh đã đến, Đông Quân ty xuân có thể ở năm trước cùng Huyền Thanh thương nhân trong trận chiến ấy thương thế vẫn chưa khỏi hàn.

Có điều, có thể không phải xem thường này 5000 Ma Binhh, này Ma Binhh bên trong chỉ ma anh cảnh (tương đương với Thiên Tiên Cảnh) Đại tướng liền có 18 tên, còn lại toàn bộ đều là nuốt chửng cảnh (tương đương với Địa Tiên Cảnh), cổ lực lượng này có thể tuyệt không đơn giản.

Phải biết rằng Bồng Lai tiên cảnh mặc dù được xưng Huyền Môn tam tông, nhưng thực lực lại là ba nhì yếu nhất, so với Thanh Khâu Sơn cái kia khổng lồ gốc gác quả thật còn là chênh lệch một đường, đứng đầu nhất Thiên Tiên Cảnh tu sĩ chỉ có Hoa Thần nữ di cùng 10 hai vị Hoa tiên tử, Địa Tiên Cảnh môn nhân có điều tầm thường 4000, chỗ hơn hơn sáu ngàn người cùng này đây Tán Tiên cảnh cùng trước tiên thiêu cảnh làm chủ đệ tử đời ba.

Dùng như vậy đội hình đối kháng Ma tộc này 5000 tinh binh, nếu là Ma tộc quang minh chánh đại bày ra trận thế cùng với giao chiến, có lẽ còn có thể xuất hiện lưỡng bại câu thương cục diện, thế nhưng hiển nhiên Ma tộc cũng không phải người ngu, nếu không có Ngân Hạnh Tử cùng Chiến Vô Cực trước đó dò tin tức, Bồng Lai nhất định ở hiệp một bên trong đánh lén trúng tổn thất nặng nề.

Kể từ đó, mặc dù không dám nói Bồng Lai hoàn toàn tan vỡ, thế nhưng trải qua sau trận chiến này Bồng Lai, nhất định tổn thương nguyên khí nặng nề, từ đây bị trở thành môn phái hạng nhì.

Đây đối với sắp sửa kéo dài Tiên Ma đại chiến, không thể nghi ngờ là một đòn trí mạng.

Lúc này, điên cuồng dòng suối phong trực tiếp chắp tay độ đứng ở cách mặt đất khoảng mươi trượng trên bầu trời, tả hữu các trạm có năm tên ma tướng.

Bên tay phải một ma tướng thấy phía dưới gần hơn một canh giờ song phương số người thương vong lại đều không có phá trăm, gần như chơi đùa đối chiến, cũng không kiềm chế được nữa trong lòng nghi hoặc, nhát gan nói: “Nguyên soái, chúng ta tại sao không thừa thế xông lên trực tiếp đem bọn họ toàn bộ chém giết?”

Điên cuồng dòng suối phong cười cười nói: “Gấp cái gì, Thanh Khâu Sơn này hổ ly không phải nói muốn cùng Bồng Lai này xú nương môn kết minh gì? Chờ bọn hắn đến rồi, bản soái đưa bọn họ đồng thời thu thập.”

Ma tướng lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, lập tức a dua nịnh hót nói: “Nguyên soái cao minh.”

Đại khái qua chừng một khắc đồng hồ, cái kia ma tướng đột nhiên nhìn thấy bầu trời xa xa đột nhiên kinh hiện vô số đạo lít nhít độn quang, lập tức kinh hô một tiếng nói: “Nguyên soái, bọn họ đến rồi.”

“Tốt, chúng ta đây cũng đi hoạt động một chút gân cốt a.”

Dứt lời,

Điên cuồng lập tức lăng không đạp bước, mỗi một bước liền có mấy trượng xa, chỉ mấy chục bước liền xuất hiện ở trong khi giao chiến hai phe ngay phía trên.

Mà vừa vặn, khóc tang lão nhân, hèn mọn chân nhân cùng Thanh Âm Tiên tử các loại ba vị yêu vương cũng đem môn hạ 2000 cộng lại 6000 đệ tử đúng lúc chạy tới.

Trong khi mặt đất đại chiến cả đám mắt thấy song phương đều có tiếp viện, vội vàng nhanh chóng chia lìa, nhìn xa đối lập.

Vì vậy, song phương mỗi loại hạ xuống đại trận trước khi, ba vị yêu vương mang theo 6000 môn nhân liền trực tiếp chỉnh tề liệt ra tại Ngân Hạnh Tử cái kia một ngàn môn nhân cùng Bồng Lai 1500 tên Tiên tử sau khi, tốt ở chỗ này vừa vặn là một mảnh cực kỳ trống trải đất bằng phẳng, nếu lúc trước cái kia rùng cây dải đất, thật đúng là không bỏ xuống được.

Hèn mọn chân nhân cười lạnh một tiếng, trực tiếp giễu cợt nói: “Bản vương còn chuẩn bị có bao nhiêu người, nguyên lai mới như vậy điểm, cũng không đủ bản vương nhét kẽ răng.”

Điên cuồng thủ hạ 1 ma tướng nhất thời giận dữ, lập tức nỗi giận nói: “Trường như vậy bẩn thỉu đáng dấp, cũng dám ăn nói ngông cuồng, ngươi sẽ không sợ chém gió to quá gây lười?”

Hèn mọn chân nhân nhất thời giận dữ, đang muốn lại chửi bậy, nhưng không nghĩ Ngân Hạnh Tử trực tiếp đưa hắn ngăn lại, trực tiếp quay điên cuồng dòng suối phong đạo: “Dòng suối phong, đừng tưởng rằng bản vương không biết là ngươi này thủ đoạn nham hiểm, bây giờ các ngươi viện quân đến rồi, chiến còn là bất chiến, ngươi nói một câu!”

“Chiến! Tại sao bất chiến?” Điên cuồng lập tức dùng tay phải ngón áp út

nâng lên nâng lên trên trán tóc mái, khẽ mỉm cười nói: “Nếu bất chiến, bản soái tới nơi này làm gì, ngắm phong cảnh gì?”

Dứt lời, vỗn khuôn mặt tươi cười đón chào điên cuồng đột nhiên biến sắc, trực tiếp hóa thành một đạo gió táp hướng về Ngân Hạnh Tử vọt tới.

Ngân Hạnh Tử cùng điên cuồng dòng suối gió đang ngàn năm trước chính là đối thủ cũ, điên cuồng dòng suối phong có cái gì thủ đoạn hắn tự nhiên lại quá là rõ ràng, cho nên Ngân Hạnh Tử nhìn đều lười nhìn, trực tiếp dùng trong tay Phật Trần hóa thành ngàn vạn đầu chỉ bạc linh mang, hướng về điên cuồng dòng suối phong trong tay trường đao cuốn tới.

ĐIÊN CUỒNG DÒNG SUỐI PHONG CƯỜI HA HA MỘT TIẾNG, NHANH VÔ CÙNG THÂN HÌNH LẠI KHÓ MÀ TIN NỐI XOAY MỘT CÁI, TRỰC TIẾP NHƯỜNG CHO QUÁ CÁI KIA VẠN NGÀN CHỈ BẠC LINH XÀ, TỐC ĐỘ KHÔNG GIẢM, VẪN NHƯ CŨ HƯỚNG VỀ NGÂN HẠNH TỬ MÀ ĐẾN.

Ngân Hạnh Tử cười lạnh một tiếng nói: “Ngàn năm không thấy, cũng không thấy một tia tiến bộ.”

Ngân Hạnh Tử vừa nói chuyện, thân hình một bên phía bên trái đảo lộn nhanh, cái kia vạn ngàn linh xà trực tiếp theo này xoay một cái tư thế như điên cuồng cuốn ngược mà đến.

“Ngươi không cũng không có tiến bộ!”

ĐIÊN CUỒNG ĐỐI VỚI CON ĐƯỜNG CỦA NGÂN HẠNH TỬ ĐỒNG DẠNG RÕ NHƯ LÒNG BÀN Tay, SẼ Ở ĐÓ VẠN NGÀN LINH XÀ CÁCH HẮN CHỈ CÓ KHÔNG ĐẾN BA THƯỚC THỜI GIAN, THÂN HÌNH ĐỘT NHIÊN MẠNH MẼ TĂNG TỐC ĐỘ, CHỈ ĐỂ LẠI MỘT CHUỖI TÀN ẢNH, MÀ ẤY THÂN PHẬN THẬT SỰ CŨNG ĐÃ NHÀO TỚI NGÂN HẠNH TỬ TRƯỚC NGƯỜI.

“Ngươi xem đao này như thế nào?”

ĐIÊN CUỒNG DÒNG SUỐI PHONG HÉT LỚN MỘT TIẾNG, TRƯỜNG ĐAO TRONG TAY BỐN THƯỚC TRƯỜNG ĐAO ĐỘT NHIÊN THẢ RA MỘT ĐAO SẮC BÉN VÔ CÙNG BA THƯỚC ĐAO KHÍ, TỪ

dưới chui lên ngược lại bỗ tới.

Này một đao đáng sợ đến cực điểm, Ngân Hạnh Tử lúc này cũng rốt cục lộ ra một tia kinh hãi tâm ý.

Có điều, Ngân Hạnh Tử thân là Thanh Khâu Sơn bát đại yêu vương đứng đầu, lại cũng không phải chỉ là hư danh, đối mặt loại này điên cuồng đao pháp, Ngân Hạnh Tử đồng dạng không né tránh, trực tiếp một đi nhanh tiến lên, một cước liền đạp về phía điên cuồng dòng suối phong cầm đao hai tay.

Không lùi lại tiến, hoàn toàn không là vì Ngân Hạnh Tử đồng dạng yêu thích loại này dũng mãnh chiến đấu, thật sự là bởi vì hắn quá hiểu ra trước mắt đối thủ.

Điên cuồng tên, chính là dùng điên cuồng đấu pháp nổi tiếng khắp thiên hạ, làm như đối thủ cũ Ngân Hạnh Tử lúc trước ở trong tay hắn ăn không biết là nhiều hay ít thiệt thòi, thắng đến về sau hắn mới hiểu đến, đối mặt loại này đối thủ, chỉ có một biện pháp.

Vậy, chính là liều mạng!

Chỉ có so với hắn càng điên cuồng, mới có thể cùng hắn cân sức ngang tài!

Nếu như vừa rồi cái kia một đao hắn lựa chọn tránh lui nói, không những phía sau hắn môn nhân phải tao ương, kể cả chính hắn, cũng sẽ trực tiếp lâm vào bị động, trừ phi có người lại giúp đỡ, nếu không hắn sẽ bị điên cuồng dòng suối phong hoàn toàn áp chế.

Điên cuồng tên, quả nhiên danh bất hư truyền!

Nhin thấy Ngân Hạnh Tử không lùi lại tiến lăng không một cước, lại không tránh né, thân hình trực tiếp hướng lên trên nhảy một cái, thế muốn cùng Ngân Hạnh Tử ở trên tốc độ tranh cái cao thấp.

Lần này, nếu là Ngân Hạnh Tử nhanh, vậy điên cuồng dòng suối phong đao

thế thì sẽ hoàn toàn tan rã, thế nhưng như bị điên cuồng dòng suối phong đao nhanh hơn vậy nháy mắt nói, Ngân Hạnh Tử cái kia một chân nhất định khó giữ được.

Tất cả những thứ này nói rất dài dòng, có điều mới không đến một hơi thời gian, hai phe bên trong đại trận, ngoại trừ cùng Ngân Hạnh Tử cùng điên cuồng dòng suối phong tu vi gần gũi mà kinh nghiệm chiến đấu đồng dạng phong phú vô cùng khóc tang lão nhân ở ngoài, toàn bộ đều ở đây trong thất thần, ai có thể nghĩ đến, này điên cuồng dòng suối phong 1 tới chính là lấy mệnh vật lộn với nhau đấu pháp, mặc dù là này ma tướng, đều đồng dạng bất ngờ.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 481: Thanh Âm Tiên Tử Hiện Ra Thần Uy

Khóc tang lão nhân mặc dù đối với điên cuồng như vậy đấu pháp không lầm quen thuộc, nhưng là vẫn trong nháy mắt phản ứng lại, vội vàng vung vẩy trong tay cây đại tang, thi triển “vô thường giam mạng” bỗng pháp, hướng điên cuồng Khê Phong phủ đầu đánh tới.

Khóc tang lão nhân mặc dù cũng từng tham gia lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến, thế nhưng lúc đó hắn cũng không có đứng hàng yêu vương vị trí, cho nên ở cái kia Thanh Khâu Sơn vẫn tính là nhân cường mã tráng thời đại, hắn còn không có khiêu chiến Ma tộc thập đại nguyên soái tư cách.

Cho nên điên cuồng Khê Phong đối với khóc tang lão nhân nhận thức, giới hạn với này ngàn năm qua mặt giấy tin tức, bỗng nhiên nhìn thấy như vậy hung mãnh bỗng pháp hướng chính mình đánh tới, không khỏi giật nảy cả mình.

Có điều điên cuồng Khê Phong rốt cuộc không hổ có điên cuồng tên, đối mặt khóc tang lão nhân cây đại tang, lại không chút nào đều, chân phải trực tiếp tựa như tia chớp bay lên đón lấy cây đại tang.

“Hù!”

Khóc tang lão nhân mặc dù không có cùng điên cuồng Khê Phong từng giao thủ, thế nhưng phong cách chiến đấu của hắn còn là nghe nhiều nên thuộc, có điều lúc này điên cuồng Khê Phong lại muốn dùng 1 chân đã nghĩ đỡ cây đại tang của hắn, lại là để hắn cảm giác thấy hơi bị vũ nhục mùi vị.

Khóc tang lão nhân nhất thời giận tím mặt, lập tức quát lên một tiếng lớn, đem quanh thân linh khí điên cuồng rót vào cây đại tang bên trong, thề muốn

cùng điên cuồng Khê Phong ganh đua thư hùng.

Cao thủ so chiêu, không chấp nhận được nửa điểm sai lầm, bây giờ có khóc tang lão nhân này 1 nhúng tay, điên cuồng Khê Phong chỉ là trong nháy mắt trì hoãn, liền bị Ngân Hạnh Tử đoạt tiên cơ, chỉ nghe một tiếng rên có tiếng vang lên, điên cuồng Khê Phong cầm đao hai tay trực tiếp bị Ngân Hạnh Tử một cước đạp trúng, thân hình nhất thời không yên sau này liệt đi.

Thế nhưng này 1 liệt, khóc tang lão nhân bên này cũng chiếm thượng phong, cây đại tang trực tiếp thực thực rút ra ở điên cuồng Khê Phong chân phải mất cả chân bên trên.

Chỉ tiếc, Ma tộc thân thể trời sinh cường hãn, mặc dù khóc tang lão nhân một gãy này có khai sơn phá thạch oai, nhưng vẫn là không thể đem điên cuồng Khê Phong con kia chân phải đánh gãy, thật sự là đáng tiếc cực kỳ.

Điên cuồng Khê Phong nhất thời bị tổn thất, chân trái chĩa xuống đất vô vàng về phía sau vút qua, đồng thời cười lạnh một tiếng nói: “Thực sự là không có gì tiến bộ, hay là thích đánh không lại tìm giúp đỡ.”

Lần này giao chiến giống như chớp mắt bình thường, thăng đến lúc này, hai phe trận doanh này mới phản ứng được.

Ma tộc bên này mặc dù vung tay vung chân nóng lòng muốn thử, thế nhưng điên cuồng Khê Phong chưa lên tiếng, bọn họ không dám tự tiện hành động.

Nhưng không nghĩ, Yêu tộc bên này cũng không có nhiều như vậy bận tâm, hèn mọn chân nhân trực tiếp nắm bắt một cái hình thù kỳ quái binh khí, liền hướng điên cuồng Khê Phong phóng đi.

Thanh Âm Tiên tử đồng dạng không cam lòng yếu thế, hai tay chỉ quyết như là ảo ảnh bình thường nhanh chóng thay đổi, trong miệng đồng thời dùng nhanh vô cùng tốc độ đọc khô khan khó hiểu được âm tiết, gần như thời gian ba cái hô hấp, Thanh Âm Tiên tử thủ quyết ít nhất biến ảo hơn ba mươi lần, mà trong

miệng âm tiết cũng tuyệt đối không thua kém số này.

Còn chưa các loại hèn mọn chân nhân vọt tới điên cuồng trước người, liền nghe đến Thanh Âm Tiên tử một tiếng khẽ kêu: “Nhanh!”

Theo tiếng này khẽ kêu, Ma Binh dưới chân đại địa bắt đầu kịch liệt lay động, một đám Ma Binh vội vàng nhảy lên một cái hư đứng giữa trời.

Ma Binh vốn tưởng rằng như vậy tránh thoát Thanh Âm Tiên tử tiên pháp, nhưng không nghĩ, còn chưa chờ bọn hắn cao hứng, liền cảm giác được đỉnh đầu tối sầm lại, Ma Binh vội vàng ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy đỉnh đầu bọn họ chẳng biết lúc nào xuất hiện một khối che trời cự phong, nhất thời sợ hãi hồn, dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh.

Nghe đến phía sau thủ hạ như thế không tốt, điên cuồng Khê Phong không khỏi hừ lạnh một tiếng nói: “Phế vật!”

Dứt lời, cầm trong tay trường đao ra sức vừa bổ đem hèn mọn chân nhân cũng đánh bay về, tiếp theo thân hình phóng lên cao, điên cuồng Khê Phong lập tức nhân đao hợp nhất, hóa thành một thanh dài chừng mười trượng, chiều rộng chín thước to lớn ma đao, ngay sau đó ma đao tung tóe, khổng lồ vô cùng cự phong lập tức bị chém thành mấy trăm khối đá khổng lồ, hóa thành mưa đá rơi xuống.

Ma Binh nhất thời mừng rỡ, vội vàng mỗi loại thi triển thủ đoạn đem một đám đá tảng đánh rơi, thậm chí, lại trực tiếp đem đá tảng bổ về phía Yêu tộc trận doanh.

“Nhanh!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa các loại đá tảng lướt qua hai trong quân đắt trống, Thanh Âm Tiên tử lại hé lén một tiếng, bằng phăng vô cùng mặt đất lại bỗng dung phát lên một đạo cao chừng mười trượng, cứng rắn không thể phá vỡ tường đá, đem này đá tảng đỡ.

“Đi!”

Thanh Âm Tiên tử ở làm phép phương pháp, quyết định thật nhanh, trực tiếp hét lớn một tiếng.

Mấy vị yêu vương cùng Bồng Lai ba vị Tiên tử lập tức hiểu ý, cùng kêu lên hét lớn một tiếng: “Lui!”

Vì vậy, một đám mòn nhân liền ở mấy vị yêu vương cùng Bồng Lai ba vị Tiên tử dưới sự hướng dẫn, mỗi loại thi triển độn pháp hướng về đại bộ đội bay trốn.

“ X! Này đáng chết kiếm hàng!”

Điên cuồng Khê Phong lúc này đứng ở trên hư không, một chút liền thấy được chạy trốn mọi người, nhất thời tức đến nỗi phổi tức giận mắng một tiếng, tiếp theo liền trùng phia dưới một đám Ma Bình hét lớn: “Mau đuổi theo a, ngốc không rồi chít chít đứng ở nơi đó làm gì!”

Một đám Ma Bình này mới phản ứng được, vội vàng mỗi loại thi triển độn pháp lướt qua này chǎn mười trượng tường đá, nhanh chóng hướng chạy trốn Yêu tộc cùng Bồng Lai Tiên tử đuổi theo.

Nhưng không nghĩ, vừa mới đuổi theo ra không đến một dặm, liền nhìn thấy phía trước khoảng một dặm hư không bên trong đứng thẳng một bóng người, Ma Bình tập trung nhìn vào, lại là lúc trước hai lần thi triển tiên pháp Thanh Âm Tiên tử.

Lúc này Thanh Âm Tiên tử hai tay bấm quyết, trong miệng không dứt ghi nhớ khô khan khó hiểu bai, này bai khi thì cao vút, khi thì trầm thấp, khi thì vui vẻ, khi thì chậm chậm.

Chỉ là lần này, làm phép quá trình không còn là lúc trước chỉ có thời gian ba cái hô hấp, mà là ước chừng dùng năm lần thời gian, ngay ở Ma Bình cách hắn

không đến trăm dặm thời gian, Thanh Âm Tiên tử rốt cục mở cặp kia trong suốt vô cùng đôi mắt đẹp, chỉ là lúc này cặp kia trong đôi mắt đẹp, tràn đầy lạnh như băng rùng mình, theo trong miệng một tiếng lạnh như băng đến cực điểm “Nhanh” chữ vừa ra.

Lập tức lái phong độn trực tiếp hướng về rời đi trước mọi người đuổi theo.

Ma Bình nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử rời đi, nhất thời giật nảy cả mình, vội vàng ngừng lại thân hình tả hữu quan sát một phen, xác định đích xác không có di động thời gian, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

“Kiếm kia hàng nhất định là đang hư trương thanh thế, mau đuổi theo!”

“Đúng, các anh em! Năm được kiếm kia hàng, vừa vặn lão tử mấy ngày nay tăng khó chịu!”

“Tốt, lão tử vừa vặn cũng tưởng bài trừ bài trừ lửa!”

Một đám Ma Bình gọi bậy sau khi, lại hóa thành từng đạo từng đạo độn quang hướng về Thanh Âm Tiên tử đuổi theo.

Nhưng không nghĩ, bọn họ vừa mới bay ra không đến mươi trượng, liền nghe đến một tiếng sôi trào mãnh liệt sóng triều có tiếng.

“Thanh âm gì?”

“Tại kia! Mau nhìn!”

“Ta X! Cái người điên này! Chạy mau!”

Lúc này, Ma Bình rốt cục thấy rõ này từng trận sôi trào mãnh liệt sóng triều có tiếng đến tột cùng đến từ nơi nào, nơi nào còn nhớ được truy đuổi Thanh Âm Tiên tử bọn người, vội vàng quay đầu trở về chạy.

Thế nhưng, trong khi không chế độn pháp cấp tốc lui lại yêu binh cùng Bồng

Lai Tiên tử bọn, đồng dạng thất kinh, bởi vì lúc này trước mặt bọn họ đột nhiên xuất hiện một đạo khí thế mênh mông biển gầm, đang phát sinh một trận kinh thiên động địa rít gào hướng về bọn họ xông tới mặt.

Đừng nói là này không sở trường kỹ năng bởi Yêu tộc, kể cả Bồng Lai ba vị Hoa tiên tử, nhìn thấy khí thế như vậy mãnh liệt sóng kinh hoàng, đồng thời nghẹn họng nhìn trân trối, mồ hôi lạnh chảy ròng.

“Đi!”

Nhưng không nghĩ, mọi người ở đây kinh hoảng thất thần thời gian, một tiếng khẽ kêu tự thân sau vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chính là Thanh Âm Tiên tử.

Https://

Thiên tài bốn trạm địa chỉ: Điện thoại di động bản duyệt độc link:

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 483: Khủng Bối Biển Gầm

Mặc dù nghe đến Thanh Âm Tiên tử nói như vậy, thế nhưng nhìn trước mắt này đáng sợ biển gầm, mọi người vẫn là không nhịn được nuốt từng ngụm nước bọt.

Hèn mọn chân nhân càng trực tiếp sốt ruột nói: “Đi như thế nào a, sẽ người chết!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa có nói xong, liền nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử phảng phất thiên ngoại phi tiên bình thường xuyên thăng cái kia kinh thiên hải khiếu mà qua.

Đầu tiên phản ứng lại, là Thanh Âm Tiên tử môn hạ cái kia 2000 đệ tử, bởi vì các nàng không có lý do gì không tin mình sư phụ.

Chỉ thấy 2000 đạo độn quang nỗi lên, trực tiếp nhắm phía cái kia sóng lớn sóng biển.

“Chờ chút!”

Hèn mọn chân nhân không khỏi kêu lên một tiếng, nhưng không nghĩ cái kia 2000 Tiên tử vọt tới sóng biển thời gian, vẫn chưa như hắn trong tưởng tượng như vậy bị cơn khí thế này hùng vĩ biển gầm đập về, mà là trực tiếp chọc tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, mọi người mặc dù không rõ trong này ảo diệu, thế nhưng cũng minh bạch, này biển gầm không thể tổn thương bọn họ, vì vậy cả đám lại lái độn quang, trực tiếp đón lấy con sóng lớn này.

Quả nhiên, khi bọn hắn xuyên qua đạo này sóng biển thời gian, cũng không

có cảm giác được bất kỳ lực cản.

Không đúng!

Hắn là căn bản cũng không có cảm giác được bất kỳ tình huống khác thường, phảng phất cái kia tấm khủng bố sóng gió kinh hoàng vốn sẽ không tồn tại vậy.

Có điều, bọn họ mà chiến mà chiến đã chậm trễ hơn một canh giờ, theo đạo lý nói, mặc dù đại bộ đội đi chậm, cách Thanh Khâu Sơn cũng đã không xa, cho nên bọn họ đã mất đi ngăn chặn Ma Bình ý nghĩa.

Mà sự thực là, Bồng Lai tiên cảnh đại bộ đội đích xác cách Thanh Khâu Sơn chỉ có hơn 100 bên trong, nhiều nhất chưa tới một canh giờ có thể chạy tới Thanh Khâu Sơn.

Điên cuồng Khê Phong bị quản chế với đá tảng chậm trễ mấy phút, thế nhưng hắn làm vừa mới lướt qua tường đá muốn truy đuổi thời gian, lại phát hiện chính mình cái kia một đám thủ hạ tất cả đều đã trở lại, không khỏi sững sốt, lập tức giận dữ nói: “Các ngươi tại sao trở lại?”

Một ma anh cảnh ma tướng vội vàng trả lời: “Nguyên soái, bà vợ điên kia lại kêu gọi đến rồi một mảnh biển gầm, không muốn chúng ta chạy nhanh, bây giờ đã chôn thây cái kia biển gầm trúng rồi.”

“Cái gì biển gầm?”

Điên cuồng Khê Phong vội vàng hướng đối diện nhìn tới, lúc này mới nhìn thấy một đạo cao chừng ngàn trượng sóng biển đang hướng về bên này rít gào mà đến, trong lòng không khỏi thắt kinh.

Thế nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, vội vàng hướng cái kia ma tướng nói: “Người đâu của bọn họ?”

Ma tướng vội vàng trả lời: “Nên chết tại đây biển gầm trúng rồi..... a.....”

Chính ma tướng nói xong nói xong đều nói không nõi nữa, bởi vì hắn ý thức được chính mình nói là cỡ nào hoang đường, vốn cái kia vợ liền là vì ngăn chặn bọn họ mới làm phép, nếu là đem chính mình mọi người cùng nhau tru diệt, vậy nàng còn có gì tất yếu làm phép?

Cái này đơn giản nhất đạo lý, bọn họ vừa rồi lại chưa kịp phản ứng!

Quả nhiên, điên cuồng Khê Phong vừa nghe, nhất thời giận dữ, một cước đá vào cái kia ma tướng ngực, đồng thời tức đến nỗi phổi nói: “Các ngươi đám rác rưởi này! Không thấy được cái kia chỉ là ảo thuật gì?”

Dứt lời, lại đối với cái kia một đám Ma Bình hét lớn một tiếng nói: “Cho bắn soái đuối, hôm nay nếu đuối kịp này cầu rác rưởi, các ngươi thì chờ xử theo quân pháp!”

Mắt thấy điên cuồng Khê Phong hướng về cái kia ma tướng nhào tới, một đám Ma Bình sắc mặt nhất thời biến đổi, không ai so với bọn hắn càng hiểu rõ điên cuồng Khê Phong.

Nếu nói là thập đại nguyên soái bên trong ai tàn bạo nhất, đó là đương nhiên là Huyết Ma Lang Vũ!

Thế nhưng nếu muốn nói thập đại nguyên soái bên trong ai ngoài cùng thái, vậy tuyệt đối muốn liền điên cuồng Khê Phong!

Cho nên trong ma tộc truyền lưu một câu nói, kêu “an toàn làm Huyết Ma trong quân quý không đâu, không vào điên cuồng trong quân khách quý!”

Có thể thấy được, điên cuồng Khê Phong ở Ma tộc thập đại quân đoàn bên trong, danh tiếng là cỡ nào thối!

Đương nhiên, điều này cũng gián tiếp chiết xạ ra điên cuồng Khê Phong đến tột cùng đáng sợ dường nào, đối với mình người còn như thế nào, huống hồ là địch nhân!

Một đám Ma Binh nhất thời nhiếp với điên cuồng Khê Phong ngân oai bên dưới, sợ đến té ra quần, vội vàng hết tốc lực thi triển độn pháp hướng về Yêu tộc cùng Bồng Lai một đám đuổi theo.

Thế nhưng, khi bọn hắn nhầm phía cái kia biển gầm thời gian, lại phát hiện, đáng sợ kia biển gầm căn bản không phải ảo thuật,

Hàng trước nhất hơn 300 Ma Binh, ở xông lên cái kia sóng biển thời gian, nhất thời bị cái kia khí thế hùng vĩ sóng gió kinh hoàng trực tiếp cũng đập mà quay về.

Dù là Ma tộc thân thể trời sinh mạnh mẽ, làm theo bị này đáng sợ sóng biển đập đến ngũ tạng đều vỡ, xương cốt vỡ vụn, trực tiếp làm chết bị mất mạng.

Một đám Ma Binh mắt thấy này sóng biển kinh khủng như thế, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng ngừng lại thân hình, nhưng vẫn là lại có hơn một trăm cái Ma Binh chậm một bước, trực tiếp va vào sóng biển, cũng may bọn họ lúc trước đã giảm tốc độ, cho nên đã bị lực phản kích so ra hơi nhẹ, ngoại trừ có mười mấy bị mất mạng tại chỗ ở ngoài, còn lại Ma Binh cùng chỉ là chặt đứt một vài xương mà thôi, dùng Ma tộc cường tráng khí lực còn không đến mức bị mất mạng, hơn nữa nhiều nhất an dưỡng một tháng, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Thế nhưng, biển gầm đều không phải là yên lặng bất động, ngay ở này Ma Binh ngây người thời khắc, liền lại có hơn hai mươi cái Ma Binh bị cuốn vào sóng biển bên trong, thân thể nhất thời không bị khống chế, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, liền tất cả đều ngất đi.

Điên cuồng Khê Phong đem cái kia ma anh cảnh ma tướng hành hạ đến chết sau khi lúc này mới truy đuổi, cho nên chậm một bước, khi hắn nhìn thấy 5000 Ma Binh lại bị này ngàn trượng sóng biển trực tiếp cuốn giết gần một thành, gương mặt nhất thời tức giận đến như lợn lá gan bình thường khó coi.

“Cút!”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, thân hình hơi động, lại hóa thành chuôi này dài chừng mươi trượng, chiều rộng chín thước to lớn ma đao, trực tiếp hướng về cái kia cuồng bạo kinh thiên hải khiếu chém tới.

“Phá!”

Theo điên cuồng Khê Phong quát to một tiếng, lúc trước hầu như vô địch kinh thiên hải khiếu, lại đột ngột bị chuôi này ma đao bỗn ra một cái chiều cao hơn ba mươi trượng, bề rộng chừng ba trượng chân không thông đạo.

“Các ngươi đám rác rưởi này, còn không mau đi!”

Một đám Ma Bình đang kinh hãi điên cuồng này một đao lại đáng sợ như thế thời gian, điên cuồng Khê Phong đột nhiên một tiếng quát chói tai, một đám Ma Bình này mới phản ứng được, vội vàng theo cái kia chân không thông đạo lướt qua biển gầm, tiếp tục hướng phía trước mới đuổi theo.

Thế nhưng, ngay ở điên cuồng Khê Phong một đao bỗn ra đao kia kinh thiên hải khiếu thời gian, Thanh Âm Tiên tử chợt phun ra búng máu tươi lớn, sau đó liền một con hướng về trên mặt đất căm xuống, may mà phía sau Mộ Dung Ngưng Huyên tay mắt lạnh lẽo, sau đó gọi ra tháng linh kiếm đem nâng đỡ, và dùng Kiếm độn chở nàng tiếp tục hướng về Thanh Khâu Sơn bay trốn đi.

“Xảy ra chuyện gì?” Hèn mọn chân nhân nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử đột nhiên hộc máu, không khỏi kinh hô một tiếng.

Ngân Hạnh Tử theo bản năng quay đầu lại nhìn về phía sắp sửa biến mất ở đường chân trời ngàn trượng biển gầm, lúc này mới chợt hiểu ra nói: “Hắn là đã bị tiên pháp cắn trả.”

“Đáng chết!”

Hèn mọn chân nhân tính cách tốt ngan, ở Vệ Tử Dạ dùng thiêng yêu cảnh hung hăng trở về trước khi, Thanh Khâu Sơn không ít phái nữ tiểu yêu chịu

đựng ấy sỉ nhục, có điều kỳ thực trong lòng hắn vẫn đối với Thanh Âm Tiên tử có tình cảm, chỉ là Thanh Âm Tiên tử Tiên tử ung dung, hắn tự nhận không xứng với Thanh Âm Tiên tử, cho nên vẫn chưa có điều biếu lộ, lúc này nghe đến Thanh Âm Tiên tử chịu đựng tiên pháp cắn trả, nhất thời trong lòng căng thẳng, vội vàng tăng tốc độ hướng về Thanh Âm Tiên tử đuổi theo.

Hèn mọn chân nhân rốt cuộc là lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, chỉ trong nháy mắt, liền đuổi kịp tháng của Mộ Dung Ngưng Huyên linh kiêm, vội vàng đưa tay hướng về Thanh Âm Tiên tử chộp tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 484: Thú Triều Ngụy Trang

Mặc dù hèn mọn chân nhân là cao quý bát đại yêu vương một trong, thế nhưng hắn háo sắc danh tiếng nhưng tương đương không tốt, mãi cứ dùng cắp kia mắt tam giác * nhìn chăm chăm nữ tu nhìn, cho nên Xá Nữ cùng Thanh Âm Tiên tử hai vị này môn hạ đệ tử đều là nữ tu, càng đối với đó cười nhạt.

Cho nên Mộ Dung Ngưng Huyên nhìn thấy hèn mọn chân nhân muôn bắt Thanh Âm Tiên tử, cũng không can thiệp tới hắn là hảo ý hay là muốn nhân cơ hội ăn bớt, vội vàng sờ một cái kiếm quyết, tháng linh kiếm nhất thời linh quang mãnh liệt, chỉ thấy hóa thành một đạo ngân quang chở Thanh Âm Tiên tử cắt ra Trường Không, bay trốn đi.

Hèn mọn chân nhân lúc này giận dữ, trực tiếp ác liệt trường mắt về phía Mộ Dung Ngưng Huyên.

Đáng tiếc Mộ Dung Ngưng Huyên mặc dù là vẫn bối, nhưng cũng vào tháng trước đột phá tới lôi kiếp cảnh, mặc dù coi là thật muốn xem hư thực nói còn là kém hèn mọn chân nhân một bậc, thế nhưng Mộ Dung Ngưng Huyên sau lưng còn có Thanh Âm Tiên tử chỗ dựa, cho nên nhìn thấy hèn mọn chân nhân hung ác vô cùng, phảng phất ăn thịt người bình thường ánh mắt, Mộ Dung Ngưng Huyên nhưng cũng không sợ, một đôi đôi mắt đẹp cũng là không nhường chút nào.

Lòng tốt xem là lòng lang dạ thú, hèn mọn chân nhân nhất thời tức giận đến giận sôi lên, thế nhưng nhưng cũng không thể làm gì, chỉ phải hừ lạnh một tiếng, vung một cái ống tay áo trực tiếp lui về nhà mình môn nhân nơi.

Lúc này, một đám độn quang sau khi trên mặt đất, đang có 2000 Yêu tộc thi

triển Thần Hành Thuật nhanh chóng chạy trốn.

“Phụ vương! Ma tộc giống như đuổi theo đến rồi!”

Nói chuyện chính là một chiêu cao trượng 2, một thân sức bùng nổ bắp thịt như là rồng có sừng quay quanh thiếu niên cường tráng, người này chính là kim mao Sư vương con nuôi Kim Thánh Thán.

Kim mao Sư vương vội vàng nhanh chóng quay đầu lại nhìn sang, lập tức xoay đầu lại lạnh lùng nói: “Không có chuyện gì, Ma Bin tốc độ so với chúng ta nhanh không được bao nhiêu, nếu như cứ theo tốc độ này nói, coi như Ma tộc đuổi theo, chúng ta cũng có thể tới Thanh Khâu Sơn ba mươi dặm bên trong, đến lúc đó nói lại.”

“Hả.....” Kim Thánh Thán gật gù.

Kim mao Sư vương lại quay đầu lại liếc một cái sau cái kia mấy ngàn Ma Bin sau khi, vội vàng phân phó nói: “Truyền lệnh xuống, toàn bộ biến ảo nguyên hình, mỗi loại phân tán, chú ý bí mật, một khi tình huống có biến cần chúng ta ra tay, 33 một tổ, nhất định phải làm được một đòn trí mạng, như vậy có thể rất lớn làm suy yếu Ma Bin thực lực.”

Kim Thánh Thán vội vàng gật đầu, lập tức đem tốc độ vừa giảm, lập tức đem kim mao Sư vương khẩu lệnh dùng người truyền nhân phuơng thức thần tốc truyền đạt đi xuống.

Chỉ chốc lát, đầy khắp núi đồi bóng người liền xé chăn ra lẻ, hóa thành từng con từng con nhìn như quá bình thường động vật.

Thú vị nhất chính là, những yêu tộc này ở ngụy trang sau khi, liền để này ở vào chuỗi thực vật đáy ăn cỏ động tác ở phía trước nhất liều mạng chạy trốn, mặt sau tất là một đám hung tàn vô cùng mãnh thú đang điên cuồng truy đuổi.

Cho nên, mới nhìn đi, đây hoàn toàn là một bức mãnh thú chụp mồi cảnh

tượng, mặc cho Ma tộc xảo quyết, cũng không nghĩ ra phía dưới này quá bình thường phàm thú, lại là như là lang tựa hồ Yêu tộc tinh anh.

Kim mao Sư vương lúc này hóa thân thành một con bé sư, xen lẩn trong truy đuổi thú triều bên trong, thỉnh thoảng quay đầu nhìn Ma tộc truy binh, thời khắc chuẩn bị phát phát hiệu lệnh.

Ngăn chặn cản hậu của Ma Binhs tu sĩ, hầu như đều có tương đương với tu vi của Địa Tiên Cảnh, cho nên đang toàn lực chạy đi dưới tình huống, gần như dùng chưa tới một canh giờ, liền loáng thoáng có thể nhìn thấy đại bộ đội của Bồng Lai, thế nhưng nơi này cách Thanh Khâu Sơn còn có gần hơn bốn mươi dặm, dùng Bồng Lai đại bộ đội tốc độ tiến lên, ước chừng còn cần một phút chót ít nhiều một chút thời gian.

Thế nhưng tốc độ của Ma Binhs đồng dạng rất nhanh, nếu như theo tốc độ này đuổi theo nói, nhiều nhất ở sau năm phút, liền có thể đuổi theo đại bộ đội của Bồng Lai, cho nên nói, cản hậu cả đám còn cần ở chỗ này ngăn chặn đổi phương đại khái một phút, nếu không để Ma Binhs đuổi tới đại bộ đội của Bồng Lai, tất nhiên là sói vào bầy dê, Bồng Lai này Địa Tiên Cảnh bên dưới đệ tử đời ba bọn nhất định tổn thất nặng nề.

Đạo lý này, bất kể là Ngân Hạnh Tử các loại chư vị yêu vương, hoặc là Bồng Lai tiên cảnh ba vị Tiên tử đều hiểu.

Cho nên đang nhìn đến đại bộ đội của Bồng Lai thời gian, mọi người phi thường ăn ý hạ lệnh, để một đám môn nhân dừng lại thân hình, xoay người đón đánh Ma Binhs.

Ma tộc từ nhỏ thân thể cường hẵn, tai mắt chi linh tuyệt không ép với người tu tiên, cho nên bọn họ cũng tương tự thấy được đại bộ đội của Bồng Lai.

Một đám Ma Binhs nhìn thấy tình cảnh này lúc này vung cánh tay hô lên,

Điên cuồng Khê Phong càng hưng phấn run rẩy, lập tức rống to: “Bành Bách,

ngươi dẫn theo trung tâm ba ngàn người tiếp tục đuối, lưu ba ngàn người theo bản soái ăn luôn này cản đường cầu rác rưởi!”

Điên cuồng Khê Phong vừa dứt lời, liền có 1 ma anh cảnh ma tướng vội vàng trả lời: “Vâng!”

Dứt lời, ma tướng Bành Bách trực tiếp đối với phía sau Ma Bình lớn tiếng nói: “Huyết Ma quân đoàn các huynh đệ, cùng lão tử đuối giết đám kia đàn bà!”

Huyết Ma quân đoàn Ma nhiều nghe đến sau khi nhất thời mừng rỡ, đổi lập với gãm dưới này chặn đường xương cứng, truy kích Bồng Lai này tay trói gà không chặt nũ tu càng thêm dễ dàng, hơn nữa rất nhiều chỗ tốt.

Một đám Ma Bình lập tức ở ma tướng dẫn dắt đi của Bành Bách đem thân hình xoay một cái, liền muốn vòng qua Ngân Hạnh Tử các loại ngũ cát nhiều.

“Phụ vương! Ngươi nhìn xem, Ma tộc quân chia thành hai đường! Bọn họ muốn làm gì?”

Đúng lúc này, Ma Bình phía dưới phía trước hẹn ba dặm chỗ trong thú triều, một con to lớn gáo gãm liền vội vàng đem tốc độ giảm dưới đến, lùi tới hóa thân thành bé sư bạch kim mao Sư vương bên cạnh, nhỏ giọng nói.

Gáo gãm hiển nhiên chính là Kim Thánh Thán, nghe đến Kim Thánh Thán nói như vậy, kim mao Sư vương vội vàng lại quay đầu về phía sau phía trên liếc một cái.

Lập tức trầm tư chốc lát, rồi nói: “Nên là muốn vòng qua Ngân Hạnh Tử bọn họ truy kích đại bộ đội của Bồng Lai, chúng ta thì đối với bọn họ động thủ đi, truyền lệnh xuống, để mọi người thu lại tu vi, từng bước hướng về bọn họ đi tiếp con đường áp sát, dùng là cha trường đao làm hiệu, 33 một tổ, thề cần thiết ngay đầu tiên, liền chuyển đi ít nhất 500 Ma Bình.”

Kim Thánh Thán vội vàng chạy mau vài bước, lại đem kim mao Sư vương

khẩu lệnh dùng người truyền nhân phuơng thức thần tốc khuếch tán.

Chỉ chốc lát, ở tiền phuơng liều mạng chạy trốn thú vật liền mang theo mặt sau điên cuồng truy đuổi mãnh thú hướng về Ma tộc đi tiếp con đường không dứt áp sát.

“Ha ha ha..... Bành Bách Đại tướng quân, ngươi xem phía dưới này truy đuổi thú hoang cùng chúng ta bây giờ tình huống là cỡ nào tương tự a!”

Đúng lúc này, ma tướng Bành Bách phía bên phải ma anh cảnh ma tướng chỉ vào phía dưới lao nhanh thú triều cất tiếng cười to đạo.

Ma tướng Bành Bách nhìn thấy phía dưới thú triều, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, bỗng dừng sinh ra một tia điểm không may, lông mày không khỏi nhíu một cái, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta cảm thấy tựa hồ có hơi không đúng lăm, mọi người cẩn thận một chút!”

Cái kia ma tướng không khỏi sững sốt, vội vàng cẩn thận hướng về phía dưới thuỷ triều thú nhìn tới, chỉ là vô luận hắn như thế nào nhìn, này thú vật cũng chẳng qua là phổ thông thú hoang thôi, không chút nào một tia linh khí bên ngoài dấu hiệu, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức đối với ma tướng Bành Bách cười nói: “Bành Bách Đại tướng quân thực sự là quá cẩn thận, bất quá là một đám linh trí chưa mở súc sanh thôi, có cái gì đáng giá ngạc nhiên.”

Ma tướng Bành Bách mặc dù trong lòng có chút bất an, thế nhưng hắn cũng nhìn ra phía dưới đám kia thú triều đích xác không có gì chỗ thần kỳ, nếu không có muốn nói có cái gì đặc biệt, cái kia chính là phía dưới này thú vật tựa hồ phi thường trùng hợp ở tại bọn hắn đi tới con đường trên chạy trốn.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 482: Khủng Bối Biển Gầm

Mặc dù nghe đến Thanh Âm Tiên tử nói như vậy, thế nhưng nhìn trước mắt này đáng sợ biển gầm, mọi người vẫn là không nhịn được nuốt từng ngụm nước bọt.

Hèn mọn chân nhân càng trực tiếp sốt ruột nói: “Đi như thế nào a, sẽ người chết!”

Nhưng không nghĩ, còn chưa có nói xong, liền nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử phảng phất thiên ngoại phi tiên bình thường xuyên thăng cái kia kinh thiên hải khiếu mà qua.

Đầu tiên phản ứng lại, là Thanh Âm Tiên tử môn hạ cái kia 2000 đệ tử, bởi vì các nàng không có lý do gì không tin mình sư phụ.

Chỉ thấy 2000 đạo độn quang nỗi lên, trực tiếp nhắm phía cái kia sóng lớn sóng biển.

“Chờ chút!”

Hèn mọn chân nhân không khỏi kêu lên một tiếng, nhưng không nghĩ cái kia 2000 Tiên tử vọt tới sóng biển thời gian, vẫn chưa như hắn trong tưởng tượng như vậy bị cơn khí thế này hùng vĩ biển gầm đập về, mà là trực tiếp chọc tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, mọi người mặc dù không rõ trong này ảo diệu, thế nhưng cũng minh bạch, này biển gầm không thể tổn thương bọn họ, vì vậy cả đám lại lái độn quang, trực tiếp đón lấy con sóng lớn này.

Quả nhiên, khi bọn hắn xuyên qua đạo này sóng biển thời gian, cũng không

có cảm giác được bất kỳ lực cản.

Không đúng!

Hắn là căn bản cũng không có cảm giác được bất kỳ tình huống khác thường, phảng phất cái kia tấm khủng bố sóng gió kinh hoàng vốn sẽ không tồn tại vậy.

Có điều, bọn họ mà chiến mà chiến đã chậm trễ hơn một canh giờ, theo đạo lý nói, mặc dù đại bộ đội đi chậm, cách Thanh Khâu Sơn cũng đã không xa, cho nên bọn họ đã mất đi ngăn chặn Ma Bình ý nghĩa.

Mà sự thực là, Bồng Lai tiên cảnh đại bộ đội đích xác cách Thanh Khâu Sơn chỉ có hơn 100 bên trong, nhiều nhất chưa tới một canh giờ có thể chạy tới Thanh Khâu Sơn.

Điên cuồng Khê Phong bị quản chế với đá tảng chậm trễ mấy phút, thế nhưng hắn làm vừa mới lướt qua tường đá muốn truy đuổi thời gian, lại phát hiện chính mình cái kia một đám thủ hạ tất cả đều đã trở lại, không khỏi sững sốt, lập tức giận dữ nói: “Các ngươi tại sao trở lại?”

Một ma anh cảnh ma tướng vội vàng trả lời: “Nguyên soái, bà vợ điên kia lại kêu gọi đến rồi một mảnh biển gầm, không muốn chúng ta chạy nhanh, bây giờ đã chôn thây cái kia biển gầm trúng rồi.”

“Cái gì biển gầm?”

Điên cuồng Khê Phong vội vàng hướng đối diện nhìn tới, lúc này mới nhìn thấy một đạo cao chừng ngàn trượng sóng biển đang hướng về bên này rít gào mà đến, trong lòng không khỏi thắt kinh.

Thế nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, vội vàng hướng cái kia ma tướng nói: “Người đâu của bọn họ?”

Ma tướng vội vàng trả lời: “Nên chết tại đây biển gầm trúng rồi..... a.....”

Ma tướng chính mình nói xong nói xong đều nói không nói nữa,

Bởi vì hăn ý thức được chính mình nói là cỡ nào hoang đường, vốn cái kia vợ liền là vì ngăn chặn bọn họ mới làm phép, nếu là đem chính mình mọi người cùng nhau tru diệt, vậy nàng còn có gì tất yếu làm phép?

Cái này đơn giản nhất đạo lý, bọn họ vừa rồi lại chưa kịp phản ứng!

Quả nhiên, điên cuồng Khê Phong vừa nghe, nhất thời giận dữ, một cước đá vào cái kia ma tướng ngực, đồng thời tức đến nổ phổi nói: “Các ngươi đám rác rưởi này! Không thấy được cái kia chỉ là ảo thuật gì?”

Dứt lời, lại đối với cái kia một đấm Ma Bình hét lớn một tiếng nói: “Cho bắn soái đuối, hôm nay nếu đuối không kịp này cẩu rác rưởi, các ngươi thì chờ xử theo quân pháp!”

Mắt thấy điên cuồng Khê Phong hướng về cái kia ma tướng nhào tới, một đấm Ma Bình sắc mặt nhất thời biến đổi, không ai so với bọn hăn càng hiểu rõ điên cuồng Khê Phong.

Nếu nói là thập đại nguyên soái bên trong ai tàn bạo nhất, đó là đương nhiên là Huyết Ma Lang Vũ!

Thế nhưng nếu muốn nói thập đại nguyên soái bên trong ai ngoài cùng thái, vậy tuyệt đối muốn liền điên cuồng Khê Phong!

Cho nên trong ma tộc truyền lưu một câu nói, kêu “an toàn làm Huyết Ma trong quân quý không đầu, không vào điên cuồng trong quân khách quý!”

Có thể thấy được, điên cuồng Khê Phong ở Ma tộc thập đại quân đoàn bên trong, danh tiếng là cỡ nào thối!

Đương nhiên, điều này cũng gián tiếp chiết xạ ra điên cuồng Khê Phong đến tận cùng đáng sợ dường nào, đối với mình người còn như thế nào, huống hồ là địch nhân!

Một đám Ma Binh nhất thời nhiếp với điên cuồng Khê Phong ngân oai bên dưới, sợ đến té ra quần, vội vàng hết tốc lực thi triển độn pháp hướng về Yêu tộc cùng Bồng Lai một đám đuổi theo.

Thế nhưng, khi bọn hắn nhắm phía cái kia biển gầm thời gian, lại phát hiện, đáng sợ kia biển gầm căn bản không phải ảo thuật, hàng trước nhất hơn 300 Ma Binh, ở xông lên cái kia sóng biển thời gian, nhất thời bị cái kia khí thế hùng vĩ sóng gió kinh hoàng trực tiếp cũng đập mà quay về.

Dù là Ma tộc thân thể trời sinh mạnh mẽ, làm theo bị này đáng sợ sóng biển đập đến ngũ tạng đều vỡ, xương cốt vỡ vụn, trực tiếp làm chết bị mất mạng.

Một đám Ma Binh mắt thấy này sóng biển kinh khủng như thế, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, vội vàng ngừng lại thân hình, nhưng vẫn là lại có hơn một trăm cái Ma Binh chậm một bước, trực tiếp va vào sóng biển, cũng may bọn họ lúc trước đã giảm tốc độ, cho nên đã bị lực phản kích so ra hơi nhẹ, ngoại trừ có mười mấy bị mất mạng tại chỗ ở ngoài, còn lại Ma Binh cùng chỉ là chặt đứt một vài xương mà thôi, dùng Ma tộc cường tráng khí lực còn không đến mức bị mất mạng, hơn nữa nhiều nhất an dưỡng một tháng, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Thế nhưng, biển gầm đều không phải là yên lặng bất động, ngay ở này Ma Binh ngây người thời khắc, liền lại có hơn hai mươi cái Ma Binh bị cuốn vào sóng biển bên trong, thân thể nhất thời không bị khống chế, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, liền tất cả đều ngất đi.

Điên cuồng Khê Phong đem cái kia ma anh cảnh ma tướng hành hạ đến chết sau khi lúc này mới truy đuổi, cho nên chậm một bước, khi hắn nhìn thấy 5000 Ma Binh lại bị này ngàn trượng sóng biển trực tiếp cuốn giết gần một thành, gương mặt nhất thời tức giận đến như lợn lá gan bình thường khó coi.

“Cút!”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, thân hình hơi động, lại hóa thành chuôi này dài chừng mươi trượng, chiều rộng chín thước to lớn ma đao, trực tiếp hướng về cái kia cuồng bạo kinh thiên hải khiếu chém tới.

“Phá!”

Theo điên cuồng Khê Phong quát to một tiếng, lúc trước hầu như vô địch kinh thiên hải khiếu, lại đột ngột bị chuôi này ma đao bỗn ra một cái chiều cao hơn ba mươi trượng, bề rộng chừng ba trượng chân không thông đạo.

“Các ngươi đám rác rưởi này, còn không mau đi!”

Một đám Ma Bình đang kinh hãi điên cuồng này một đao lại đáng sợ như thế thời gian, điên cuồng Khê Phong đột nhiên một tiếng quát chói tai, U &# 85; đọc sách w &# 119; &# 119;. uu kanshu. Co &# 109; một đám Ma Bình này mới phản ứng được, vội vàng theo cái kia chân không thông đạo lướt qua biển gầm, tiếp tục hướng phía trước mới đuổi theo.

Thế nhưng, ngay ở điên cuồng Khê Phong một đao bỗn ra đao kia kinh thiên hải khiếu thời gian, Thanh Âm Tiên tử chợt phun ra búng máu tươi lớn, sau đó liền một con hướng về trên mặt đất căm xuống, may mà phía sau Mộ Dung Ngưng Huyên tay mắt lanh lẹ, sau đó gọi ra tháng linh kiếm đem nâng đỡ, và dùng Kiếm độn chở nàng tiếp tục hướng về Thanh Khâu Sơn bay trốn đi.

“Xảy ra chuyện gì?” Hèn mọn chân nhân nhìn thấy Thanh Âm Tiên tử đột nhiên hộc máu, không khỏi kinh hô một tiếng.

Ngân Hạnh Tử theo bản năng quay đầu lại nhìn về phía sắp sửa biến mất ở đường chân trời ngàn trượng biển gầm, lúc này mới chợt hiểu ra nói: “Hắn là đã bị tiên pháp cắn trả.”

“Đáng chết!”

Hèn mọn chân nhân tính cách tốt ngan, ở Vệ Tử Dạ dùng thiêng yêu cảnh

hung hăng trở về trước khi, Thanh Khâu Sơn không ít phái nữ tiểu yêu chịu đựng ấy sỉ nhục, có điều kỳ thực trong lòng hắn vẫn đối với Thanh Âm Tiên tử có tình cảm, chỉ là Thanh Âm Tiên tử Tiên tử ung dung, hắn tự nhận không xứng với Thanh Âm Tiên tử, cho nên vẫn chưa có điều biếu lộ, lúc này nghe đến Thanh Âm Tiên tử chịu đựng tiên pháp cắn trả, nhất thời trong lòng căng thẳng, vội vàng tăng tốc độ hướng về Thanh Âm Tiên tử đuổi theo.

Hèn mọn chân nhân rốt cuộc là lôi kiếp cảnh trung kỳ tu vi, chỉ trong nháy mắt, liền đuổi kịp tháng của Mộ Dung Ngưng Huyên linh kiêm, vội vàng đưa tay hướng về Thanh Âm Tiên tử chộp tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 483: Thú Triều Ngụy Trang

Mặc dù hèn mọn chân nhân là cao quý bát đại yêu vương một trong, thế nhưng hắn háo sắc danh tiếng nhưng tương đương không tốt, mãi cứ dùng cắp kia mắt tam giác * nhìn chăm chăm nữ tu nhìn, cho nên Xá Nữ cùng Thanh Âm Tiên tử hai vị này môn hạ đệ tử đều là nữ tu, càng đối với đó cười nhạt.

Cho nên Mộ Dung Ngưng Huyên nhìn thấy hèn mọn chân nhân muôn bắt Thanh Âm Tiên tử, cũng không can thiệp tới hắn là hảo ý hay là muốn nhân cơ hội ăn bớt, vội vàng sờ một cái kiếm quyết, tháng linh kiếm nhất thời linh quang mãnh liệt, chỉ thấy hóa thành một đạo ngân quang chở Thanh Âm Tiên tử cắt ra Trường Không, bay trốn đi.

Hèn mọn chân nhân lúc này giận dữ, trực tiếp ác liệt trường mắt về phía Mộ Dung Ngưng Huyên.

Đáng tiếc Mộ Dung Ngưng Huyên mặc dù là vẫn bối, nhưng cũng vào tháng trước đột phá tới lôi kiếp cảnh, mặc dù coi là thật muốn xem hư thực nói còn là kém hèn mọn chân nhân một bậc, thế nhưng Mộ Dung Ngưng Huyên sau lưng còn có Thanh Âm Tiên tử chỗ dựa, cho nên nhìn thấy hèn mọn chân nhân hung ác vô cùng, phảng phất ăn thịt người bình thường ánh mắt, Mộ Dung Ngưng Huyên nhưng cũng không sợ, một đôi đôi mắt đẹp cũng là không nhường chút nào.

Lòng tốt xem là lòng lang dạ thú, hèn mọn chân nhân nhất thời tức giận đến giận sôi lên, thế nhưng nhưng cũng không thể làm gì, chỉ phải hờ lạnh một tiếng, vung một cái ống tay áo trực tiếp lui về nhà mình môn nhân nơi.

Lúc này, một đám độn quang sau khi trên mặt đất, đang có 2000 Yêu tộc thi

triển Thần Hành Thuật nhanh chóng chạy trốn.

“Phụ vương! Ma tộc giống như đuổi theo đến rồi!”

Nói chuyện chính là một chiêu cao trượng 2, một thân sức bùng nổ bắp thịt như là rồng có sừng quay quanh thiếu niên cường tráng, người này chính là kim mao Sư vương con nuôi Kim Thánh Thán.

Kim mao Sư vương vội vàng nhanh chóng quay đầu lại nhìn sang, lập tức xoay đầu lại lạnh lùng nói: “Không có chuyện gì, Ma Bin tốc độ so với chúng ta nhanh không được bao nhiêu, nếu như cứ theo tốc độ này nói, coi như Ma tộc đuổi theo, chúng ta cũng có thể tới Thanh Khâu Sơn ba mươi dặm bên trong, đến lúc đó nói lại.”

“Hả.....” Kim Thánh Thán gật gù.

Kim mao Sư vương lại quay đầu lại liếc một cái sau cái kia mấy ngàn Ma Bin sau khi, vội vàng phân phó nói: “Truyền lệnh xuống, toàn bộ biến ảo nguyên hình, mỗi loại phân tán, chú ý bí mật, một khi tình huống có biến cần chúng ta ra tay, 33 một tổ, nhất định phải làm được một đòn trí mạng, như vậy có thể rất lớn làm suy yếu Ma Bin thực lực.”

Kim Thánh Thán vội vàng gật đầu, lập tức đem tốc độ vừa giảm, lập tức đem kim mao Sư vương khẩu lệnh dùng người truyền nhân phuơng thức thần tốc truyền đạt đi xuống.

Chỉ chốc lát, đầy khắp núi đồi bóng người liền xé chăn ra lẻ, hóa thành từng con từng con nhìn như quá bình thường động vật.

Thú vị nhất chính là, những yêu tộc này ở ngụy trang sau khi, liền để này ở vào chuỗi thực vật đáy ăn cỏ động tác ở phía trước nhất liều mạng chạy trốn, mặt sau tất là một đám hung tàn vô cùng mãnh thú đang điên cuồng truy đuổi.

Cho nên, mới nhìn đi, đây hoàn toàn là một bức mãnh thú chụp mồi cảnh

tượng, mặc cho Ma tộc xảo quyết, cũng không nghĩ ra phía dưới này quá bình thường phàm thú, lại là như là lang tựa hồ Yêu tộc tinh anh.

Kim mao Sư vương lúc này hóa thân thành một con bé sư,

Xen lẩn trong truy đuổi thú triều bên trong, thỉnh thoảng quay đầu nhìn Ma tộc truy binh, thời khắc chuẩn bị phát phát hiệu lệnh.

Ngăn chặn cản hậu của Ma Bin tu sĩ, hầu như đều có tương đương với tu vi của Địa Tiên Cảnh, cho nên đang toàn lực chạy đi dưới tình huống, gần như dùng chưa tới một canh giờ, liền loáng thoáng có thể nhìn thấy đại bộ đội của Bồng Lai, thế nhưng nơi này cách Thanh Khâu Sơn còn có gần hơn bốn mươi dặm, dùng Bồng Lai đại bộ đội tốc độ tiến lên, ước chừng còn cần một phút chót ít nhiều một chút thời gian.

Thế nhưng tốc độ của Ma Bin đồng dạng rất nhanh, nếu như theo tốc độ này đuổi theo nói, nhiều nhất ở sau năm phút, liền có thể đuổi theo đại bộ đội của Bồng Lai, cho nên nói, cản hậu cả đám còn cần ở chỗ này ngăn chặn đổi phương đại khái một phút, nếu không để Ma Bin đuổi tới đại bộ đội của Bồng Lai, tất nhiên là sói vào bầy dê, Bồng Lai này Địa Tiên Cảnh bên dưới đệ tử đời ba bọn nhất định tổn thất nặng nề.

Đạo lý này, bất kể là Ngân Hạnh Tử các loại chư vị yêu vương, hoặc là Bồng Lai tiên cảnh ba vị Tiên tử đều hiểu.

Cho nên đang nhìn đến đại bộ đội của Bồng Lai thời gian, mọi người phi thường ăn ý hạ lệnh, để một đám môn nhân dừng lại thân hình, xoay người đón đánh Ma Binh.

Ma tộc từ nhỏ thân thể cường hẵn, tai mắt chi linh tuyệt không ép với người tu tiên, cho nên bọn họ cũng tương tự thấy được đại bộ đội của Bồng Lai.

Một đám Ma Binh nhìn thấy tình cảnh này lúc này vung cánh tay hô lên, đên cuồng Khê Phong càng hưng phấn run rẩy, lập tức rống to: “Bành Bách, ngươi

dẫn theo trung tâm ba ngàn người tiếp tục đuối, lưu ba ngàn người theo bản soái ăn luôn này cản đường cầu rác rưởi!”

Điên cuồng Khê Phong vừa dứt lời, liền có 1 ma anh cảnh ma tướng vội vàng trả lời: “Vâng!”

Dứt lời, ma tướng Bành Bách trực tiếp đối với phía sau Ma Bình lớn tiếng nói: “Huyết Ma quân đoàn các huynh đệ, cùng lão tử đuối giết đám kia đàn bà!”

Huyết Ma quân đoàn Ma nhiều nghe đến sau khi nhất thời mừng rỡ, đổi lập với gãm dưới này chặn đường xương cứng, truy kích Bồng Lai này tay trói gà không chặt nũ tu càng thêm dễ dàng, hơn nữa rất nhiều chỗ tốt.

Một đám Ma Bình lập tức ở ma tướng dẫn dắt đi của Bành Bách đem thân hình xoay một cái, liền muốn vòng qua Ngân Hạnh Tử các loại ngũ cát nhiều.

“Phụ vương! Người nhìn xem, Ma tộc quân chia thành hai đường! Bọn họ muốn làm gì?”

Đúng lúc này, Ma Bình phía dưới phía trước hẹn ba dặm chỗ trong thú triều, một con to lớn gáo gãm liền vội vàng đem tốc độ giảm dưới đến, lùi tới hóa thân thành bé sư bạch kim mao Sư vương bên cạnh, nhỏ giọng nói.

Gáo gãm hiển nhiên chính là Kim Thánh Thán, nghe đến Kim Thánh Thán nói như vậy, kim mao Sư vương vội vàng lại quay đầu về phía sau phía trên liếc một cái.

Lập tức trầm tư chốc lát, rồi nói: “Nên là muốn vòng qua Ngân Hạnh Tử bọn họ truy kích đại bộ đội của Bồng Lai, chúng ta thì đối với bọn họ động thủ đi, truyền lệnh xuống, để mọi người thu lại tu vi, từng bước hướng về bọn họ đi tiếp con đường áp sát, dùng là cha trường đao làm hiệu, 33 một tổ, thề cần thiết ngay đầu tiên, liền chuyển đi ít nhất 500 Ma Bình.”

Kim Thánh Thán vội vàng chạy mau vài bước, lại đem kim mao Sư vương

khẩu lệnh dùng người truyền nhân phuơng thức thần tốc khuếch tán.

Chỉ chốc lát, U 8 ở tiền phuơng liều mạng chạy trốn thú vật liền mang theo mặt sau điên cuồng truy đuổi mãnh thú hướng về Ma tộc đi tiếp con đường không dứt áp sát.

“Ha ha ha..... Bành Bách Đại tướng quân, ngươi xem phía dưới này truy đuổi thú hoang cùng chúng ta bây giờ tình huống là cỡ nào tương tự a!”

Đúng lúc này, ma tướng Bành Bách phía bên phải ma anh cảnh ma tướng chỉ vào phía dưới lao nhanh thú triều cất tiếng cười to đạo.

Ma tướng Bành Bách nhìn thấy phía dưới thú triều, trong lòng không khỏi hồi hộp một tiếng, bỗng dung sinh ra một tia điểm không may, lông mày không khỏi nhíu một cái, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta cảm thấy tựa hồ có hơi không đúng lăm, mọi người cẩn thận một chút!”

Cái kia ma tướng không khỏi sững sốt, vội vàng cẩn thận hướng về phía dưới thuỷ triều thú nhìn tới, chỉ là vô luận hắn như thế nào nhìn, này thú vật cũng chẳng qua là phổ thông thú hoang thôi, không chút nào một tia linh khí bên ngoài dấu hiệu, lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức đối với ma tướng Bành Bách cười nói: “Bành Bách Đại tướng quân thực sự là quá cẩn thận, bất quá là một đám linh trí chưa mở súc sanh thôi, có cái gì đáng giá ngạc nhiên.”

Ma tướng Bành Bách mặc dù trong lòng có chút bất an, thế nhưng hắn cũng nhìn ra phía dưới đám kia thú triều đích xác không có gì chỗ thần kỳ, nếu không có muốn nói có cái gì đặc biệt, cái kia chính là phía dưới này thú vật tựa hồ phi thường trùng hợp ở tại bọn hắn đi tới con đường trên chạy trốn.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 484: Giương Đông Kích Tây

Đa mưu túc trí Ngân Hạnh Tử nhìn thấy Ma Bin chia binh hai đường, lập tức minh bạch tâm tư của bọn họ, lập tức đối với Bồng Lai ba vị tiên tử nói: “Ba vị Tiên tử đi đem này muốn đuổi theo Bồng Lai đại bộ đội Ma Bin ngăn cản, chúng ta ba người đem người ngăn cản đên cuồng Khê Phong.”

Thủy tiên, Phù Dung, Mẫu Đan ba vị Tiên tử vội vàng đáp một tiếng, liền mang theo môn hạ còn lại 1400 3 Thập Ngũ tên Địa Tiên Cảnh đệ tử hướng về bên trái lướt ngang, trực tiếp che ở Huyết Ma quân đoàn gần 3000 Ma Bin ngay phía trước.

Sau đó, Ngân Hạnh Tử lại điều binh khiển tướng, đối với khóc tang lão nhân nói: “Đạo hữu, ngươi dẫn theo môn nhân đầy lớp 11 mươi trượng, một khi chúng ta cùng Ma tộc tiến vào trạng thái giằng co, liền lao thẳng tới Ma Bin phía sau.

Khóc tang lão nhân cùng Ngân Hạnh Tử mặc dù tuổi xấp xỉ, chính là cùng thế hệ người, thế nhưng bàn về mưu lược, khóc tang lão nhân đích xác không đều Ngân Hạnh Tử một con, cho nên khóc tang lão nhân cũng có tự mình biết mình, lập tức mang theo 2000 môn nhân bay lên không thẳng lên, hư đứng ở 20 trượng bên trên.

Hèn mọn chân nhân đồng ý nhìn hai người mang nhiều chia, vội vàng bô đạo: “Đạo huynh, ta đi phía dưới?”

Nhưng không nghĩ, Ngân Hạnh Tử lắc đầu nói: “Phía dưới đã có người, ngươi cùng lão phu nghênh chiến đên cuồng Khê Phong có thể, tháng linh cơ phối hợp tác chiến.”

Mộ Dung Ngưng Huyên vội vàng chắp tay chắp tay nói: “Xin nghe Thần Vương lệnh.”

Hèn mọn chân nhân lại là hơi nghi hoặc một chút, vội vàng đi xuống mới nhìn lại, chỉ thấy phía dưới ngoại trừ xa xa trên mặt đất chạy như điên một đám thú hoang ở ngoài, cũng không bất kỳ viện binh, nhất thời không hiểu chút nào nói: “Đạo huynh, phía dưới nơi nào có người?”

Chỉ là lời vừa mới dứt, lập tức liền nhớ tới bọn họ đã đến chi viện ngoại trừ hắn và khóc tang lão nhân cùng với Thanh Âm Tiên tử ba người ở ngoài, tựa hồ còn có kim mao Sư vương.

Hèn mọn chân nhân nhất thời mừng rỡ, chỉ trong nháy mắt liền ý thức được phía dưới cái kia lao nhanh thú triều vô cùng có khả năng chính là cái kia, chỉ nghe tên, chưa bao giờ gặp gỡ, kim mao Sư vương một mạch chỉ có “chiến thú đại trận”.

Nhưng mà, hèn mọn chân nhân rất nhanh liền vừa ý thức được, này thú triều hoàn toàn không ở điện cuồng Khê Phong phía dưới, mà là lựa chọn ngăn chặn mặt khác một đường Ma Bình, lập tức hỏi lần nữa: “Đạo huynh, Sư vương ý đồ tựa hồ đều không phải là điện cuồng Khê Phong bên này.”

Ngân Hạnh Tử cười cười nói: “Không sao, đủ rồi.”

Hèn mọn chân nhân nhất thời không hiểu chút nào, bất quá mắt thấy Ngân Hạnh Tử cũng không có giải thích ý tú, liền cũng không có hỏi nhiều, vội vàng hướng phía sau một đám đệ tử nói: “Các huynh đệ, chuẩn bị xong chưa?”

“Thời khắc chuẩn bị!”

Hèn mọn chân nhân mặc dù phẩm hạnh tạm được, thế nhưng đào tạo môn nhân đích xác có một bộ, chỉ nghe mặt sau 2000 môn nhân cùng kêu lên hồi âm có tiếng hồng như là chuông Lữ, giữa thiên địa không dứt quanh quẩn, thật lâu không tắt đi hết.

Hèn mọn chân nhân nghe đến môn nhân đáp lại, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ đắc ý mỉm cười.

Có điều, khi hắn phát hiện Ngân Hạnh Tử cùng Mộ Dung Ngưng Huyên lại không hề bị lay động thời gian, nhất thời buồn bực không thôi.

Đúng lúc này, Ngân Hạnh Tử trong mắt đột nhiên sáng ngời, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Chúng đệ tử nghe lệnh, ngự kiếm phục ma trận!”

“Còn sớm a.....”

Hèn mọn chân nhân mắt thấy điên cuồng Khê Phong xuất lĩnh Ma Bình khoảng cách ấy còn có khoảng ba dặm, mà thuật ngự kiếm uy lực mạnh nhất bình thường cũng chỉ có không đến một dặm, xa như vậy khoảng cách, phi kiếm uy lực liền mất giá rất nhiều, vội vàng hảo ý nhắc nhở.

“Vừa vặn!”

Nhưng không nghĩ Ngân Hạnh Tử căn bản không hề bị lay động, trực tiếp tay bấm ngự kiếm quyết, chỉ nghe một tiếng to rõ tiếng rồng ngâm, sau lưng ba thước kiếm tiên liền đã tuốt ra khỏi vỏ, bạch quang bất chợt bắn, nắn như du long, hóa thành một đạo ngân cầu vồng hướng về Ma Bình hăng hái bước ra.

Ngân Hạnh Tử kiếm đinh hai sửa, áy ngự kiếm phương pháp tự thành một phái, bàn về uy lực không thể so với Côn Lôn Thục Sơn thua kém.

Một đám môn nhân cùng hèn mọn chân nhân bình thường, đồng dạng nghi hoặc không thôi, thế nhưng nhìn thấy Ngân Hạnh Tử kiếm tiên đã xuất, liền cũng không có chần chờ, vội vàng tay lấy Linh quyết, cùng kêu lên hô to nói: “Bắc đầu 7 nguyên, huyền khí thông thiên. Thiên Cương chư thánh, uy quang vạn ngàn. Trên trời dưới đất, đoạn tuyệt Tà nguyên. Sai khiến lôi đình, chém yêu diệt tung, ngự kiếm phục ma, giúp đỡ ta Chân Tiên!”

Thần chú đọc, âm phong nổi lên bốn phía, thiên địa vì đó thắt sắc.

Mãi đến tận cuối cùng cái kia một “Tiên” chữ cửa ra, bên trong đất trời lập tức tràn ngập vô tận sát khí khuấy động, gần 2000 môn nhân sau lưng trường kiếm không dứt rung động, từng trận lanh lảnh tiếng rồng ngâm ríu rít vang vọng.

“Nhanh!”

Theo một tiếng quát chói tai, gần 2000 thanh tiên kiếm trực tiếp rời vỏ bay lên không, phảng phất từng con Giao Long bình thường hướng về Ma Bin rít gào mà đi.

Thiên long cùng bay, tráng rất Càn Khôn, ấy thanh thế to lớn rung chuyển trời đất, không phải thế nhưng cái kia xông tới mặt Ma Bin nghẹn họng nhìn trân trối, dừng lại thân hình, mặc dù là làm như đồng bạn Yêu tộc đồng nghiệp cùng Bồng Lai ba vị Tiên tử, đồng dạng kinh hãi thất thố.

Chỉ tiếc, gần đây 2000 rồng bạc thủy chung không phải chánh thức Chân long, bất quá là vay mượn chú pháp tuyệt diệu thêm vào dị tượng thôi, chung quy chạy không thoát khoảng cách hạn chế.

Chỉ thấy khi này gần 2000 rồng bạc bay ra khoảng một dặm thời gian, ngân quang óng ánh, thanh thế hùng vĩ dị tượng liền dần dần tản đi, lại một dặm, liền chỉ còn ba thước ánh kiếm phùng phức không tới.

Ma Bin mắt thấy cảnh này thật dài thở phào nhẹ nhõm, âm thầm xoa xoa trên trán mồ hôi lạnh.

Điên cuồng suối nước lập tức cười ha ha một tiếng nói: “Mũi trâu, ngươi thực sự là càng sống càng đi trở về.”

Dứt lời, liền đối với phía sau Ma Bin nói: “Giết!”

Ngừng lại thân hình Ma Bin nhất thời phản ứng lại, lập tức hóa thành từng đạo từng đạo độn quang trực tiếp đón lấy cái kia gần 2000 kiếm quang gần như

hoàn toàn không có phi kiếm.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, chuẩn bị vòng qua trở binh truy kích Bồng Lai đại bộ đội Huyết Ma quân đoàn bên dưới, đột nhiên nổ lên hơn ngàn đạo các màu kỳ quang.

Kỳ quang nổ lên, tiếng kêu rung trời, còn chưa các loại Huyết Ma quân đoàn cái kia gần 3000 Ma tộc tinh anh phản ứng lại, liền có gần 500 người đầu một nơi thân một nẻo, mới rơi bụi trần.

Nhất thời, máu tím tung toé, đầu lâu lăn nhào, Ma tộc tinh anh lập tức thất kinh, mãi đến tận ma tướng Bành Bách phản ứng lại, thét ra lệnh Ma Bin bay lên không né tránh thời gian, U &# 8 gần 3000 Ma Bin trực tiếp bị chém giết 600 hơn hai mươi người, mặc dù bên trong còn có hơn tám mươi tên mặc dù chưa chết, nhưng cũng là chịu đựng thân thể trọng thương, nhất thời mất đi năng lực chiến đấu.

Lần này Huyết Ma quân đoàn tổn thất có thể nói tổn thất nặng nề, 3000 tinh anh cùng xuất hiện, lại bị Thanh Âm Tiên tử thông thiên biến gầm cùng kim mao Sư vương đột ngột bất ngờ một đòn trí mạng, trực tiếp tổn thất gần một phần ba.

Phải biết rằng, đây chính là tinh anh, Ma tộc thập đại quân đoàn mặc dù từng cái quân đoàn đều có năm vạn Ma Bin, thế nhưng nuốt chửng cảnh Ma tộc tinh anh từng cái quân đoàn đều cũng chỉ có 3000 tả hữu, nếu không cũng là căn bản không cần hai đại quân đoàn mới kiếm ra này 6000 tinh anh nhiều.

Ma tướng Bành Bách thấy khắp nơi ma huyết tàn thi, trong lòng nhất thời hiện ra thấy lạnh cả người, bởi vì hắn biết, hôm nay nếu là không thể đạt được cùng thương vong đổi lập các loại công trận, Huyết Ma Lang Vũ nhất định sẽ đưa hắn chặt đầu, dùng tế này mấy trăm Ma tộc tinh anh vong linh.

Ma tướng Bành Bách lập tức hét lớn một tiếng nói: “Giết!”

Còn sót lại 2000 hơn một trăm Ma tộc tinh anh vội vàng mỗi người nắm binh

khí hướng về phía dưới kim mao Sư vương một đám ngợp trời mà đến.

Nhưng không nghĩ, yêu binh đến hung mãnh, lui càng nhanh hơn, theo kim mao Sư vương ra lệnh một tiếng, một đám yêu binh lập tức hiện ra thân người, mỗi loại thi triển độn pháp hướng về Bồng Lai tiên cảnh cái kia 1500 tên Tiên tử phương hướng chạy như điên.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 485: Hiếu Tử Khóc Tang Cảm Động Trời

Ma tộc chịu đựng như thế tổn thất, làm sao có khả năng thì như vậy mặc kệ rời đi, lúc này quay lại phương hướng liền hướng về kim mao Sư vương một đám đuổi theo.

Thế nhưng, Bồng Lai Tiên tử bọn vừa làm sao có khả năng làm cho bọn họ toại nguyện, lập tức mỗi loại thi triển ngự kiếm thuật, chỉ thấy hơn ngàn đạo ngân quang phảng phất sao rơi cực nhanh, kéo thật dài ngân quang vòng qua yêu binh trực tiếp hướng về Ma Bình tấn công tới.

Ma Bình chịu đựng Bồng Lai Tiên tử phi kiếm dây dưa, đi tới tư thế lập tức bị ngăn cản, trơ mắt thấy một đám yêu binh cùng Bồng Lai Tiên tử hội hợp, chỉ có thể tức giận đến trường mắt mắng dọc, nhưng không thể làm gì.

Lại nói đên cuồng Khê Phong suất tương ứng Ma Bình đang muốn cùng Ngân Hạnh Tử môn nhân phi kiếm quyết đấu, nhưng không nghĩ cái kia gần 2000 ánh kiếm lập tức lăng không quay đầu bay ngược mà quay về, căn bản không cùng với dây dưa.

Thẳng đến lúc này, đên cuồng Khê Phong này mới phản ứng được, này 2000 đạo thanh thế hùng vĩ, lại đầu voi đuôi chuột kiếm quang vốn là che dấu tai mắt người, khiến chính là giương đồng kích tây quỷ kế.

Đên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, thân hình đột nhiên vọt, trực tiếp bát cao mười mấy trượng, hai tay giơ lên cao đên ma đao trực tiếp chém bổ xuống đầu.

Lập tức liền có một đường dài chừng trăm trượng, chiều rộng ba trượng đao

khí bóng mờ hướng về Ngân Hạnh Tử một phương hăng hái bay tới.

Tiếng xé gió phảng phất kêu lên số, ấy thế lực có thể thấy được chút ít.

“Thực sự là con chó điên!”

Ngân Hạnh Tử nhìn này vẫn chưa kinh hoảng, ngược lại cười khẩy, lập tức hai tay ôm trong ngực lớn vô cùng ấn, hai mắt khép hờ, trong miệng nói lẩm bẩm.

Đao khí bóng mờ khí thế hùng vĩ, nhanh như gió táp, chỉ là không đến ba hơi thời gian, liền cách Ngân Hạnh Tử một phương không đủ một dặm, hèn mọn chân nhân nhất thời sot ruột nói: “Nói.....”

Nhưng không nghĩ, chỉ một chữ đạo vừa mới cửa ra, liền nhìn thấy Ngân Hạnh Tử mắt hạnh trợn tròn, như tuyết râu tóc bay lên, hai tay thái cực ấn đột nhiên đẩy về phía trước, chỉ thấy một xích hắc giao nhau thái cực Song Ngư đột nhiên xuất hiện.

Thái cực Song Ngư từ từ chuyển động, đón gió mà lớn dần, chỉ trong nháy mắt liền biến thành một vị chu vi mười mấy trượng to nhỏ, trực tiếp chặn ở trước mặt mọi người.

Đứng ở 20 trượng bầu trời khóc tang sắc mặt lão nhán nhất thời biến đổi, lập tức kinh hô một tiếng nói: “Huyết sát thái cực ấn!”

“Âm!”

Mười mấy trượng đao ảnh đánh vào huyết sát thái cực ấn bên trên, lập tức gây nén ngàn tầng sóng khí, chỉ là này sóng khí giới hạn với huyết sát thái cực ấn phía trước, mà đang ở huyết sát thái cực ấn mặt sau cả đám, ngoại trừ nghe đến cái kia một tiếng rung chuyển trời đất nổ vang ở ngoài, vẫn chưa cảm giác được có bất kỳ sóng gió.

Mạnh mẽ sóng khí tú tán tập cướp, hơn năm ngàn Ma Bình lập tức liền bị cỗ

khí lăng này hất bay, mặc dù là cái kia 18 tên ma anh cảnh ma tướng, cũng bị cuốn ngược đến mười trượng sau khi mới miễn cưỡng ổn định thân hình, còn này nuốt chửng cảnh Ma tộc tinh anh,

Càng bị cuốn đến trăm trượng mới dừng lại lùi về sau tư thế.

“Phụp!”

Đáng tiếc, ngay ở cả đám nhìn thấy Ma Bình vô cùng chật vật đang định cười nhạo thời gian, Ngân Hạnh Tử chợt phun ra một ngụm lớn sương máu, liền vội vàng đem 1 viên đan được thần tốc nuốt vào trong miệng nhắm mắt điều tức, thế nhưng vốn nếu như trùng quả táo sắc mặt vẫn như cũ trắng bệch vô cùng, nhưng lại bỗng dưng thêm rất nhiều nếu như cổ thụ vỏ cây giống như nếp nhăn, hoàn toàn là một bức tuối già sức yếu đáng dấp.

Ngân Hạnh Tử thấy mọi người vẻ mặt bối rối, lập tức miễn cưỡng cười nói: “Không sao, vô hại căn bản, chỉ cần lăng lặng điều dưỡng nửa tháng liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.”

Mọi người lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Hèn mọn chân nhân vội vàng nói: “Đạo huynh, chúng ta bây giờ là lui hay là lưu?”

Ngân Hạnh Tử ước lượng một chốc thời gian, lắc lắc đầu nói: “Còn phải kiên trì một hồi, nếu là bây giờ lui, Bồng Lai những Tiểu nha đầu kia liền phải gấp tai ương.”

“Hả.....”

Hèn mọn chân nhân theo bản năng quay đầu lại liếc mắt nhìn phương hướng của Thanh Khâu Sơn, thật dài thở dài một tiếng nói: “Đạo huynh cùng Tiên tử cao thượng, xem ra kế tiếp nêta ra tay, nếu không sẽ làm này các vẫn bối ché cười.”

Dứt lời, có nhiều thâm ý nhìn một chút bên cạnh người Mộ Dung Ngưng Huyên, chỉ tiếc Mộ Dung Ngưng Huyên cũng không có xem hiểu hắn cái nhìn này đến tột cùng là ý gì.

Lúc này, kim mao Sư vương cùng Bồng Lai một đám cùng hướng về bọn họ nhích lại gần.

Kim mao Sư vương nhìn qua Ngân Hạnh Tử bị thương nặng, tùy tiện nói: “Ngân Hạnh Tử, nơi này có bản vương đấy, ngươi đi trước.”

Ngân Hạnh Tử lắc đầu nói: “Không sao, lão phu còn có thể kiên trì một quãng thời gian, dù sao các ngươi đối với con này chó điên không hiểu nhiều lắm.”

“Uống!”

Vừa dứt lời, đem căn trả lực lượng áp chế xuống đênh cuồng Khê Phong liền lại ngang đao hướng về bọn họ bỗ tới, vừa là một đường dài chừng trăm trượng, chiều rộng ba trượng đao khí hiện trăng lưỡi liềm hình ngang trời bỗ tới.

Kim mao Sư vương thấy cảnh này lập tức thế máu sôi trào, lập tức hét lớn một tiếng nói: “Lúc này xem ta!”

Dứt lời, chỉ thấy quanh thân đột nhiên sáng ngời, ánh vàng mãnh liệt, lập tức liền biến thành đầu kia kim mao lớn sư, bất quá lần này thân hình lại là nhỏ đi một chút, chỉ có điều một trượng to nhỏ.

“Chậm đã!”

Nhưng không nghĩ, kim mao Sư vương còn chưa có động tác, liền gặp một bóng người từ trên trời giáng xuống, bay thẳng đến cái kia đao khí phóng đi, mọi người tập trung nhìn vào, lại phát hiện nguyên lai là lúc trước bị Ngân Hạnh Tử phái đến phía trên, chuẩn bị ở song phương giằng co thời gian mạnh mẽ tấn công Ma tộc phía sau khóc tang lão nhân.

Khóc tang lão nhân cầm trong tay cây đại tang trực tiếp đón lấy đao kia vô cùng kinh khủng hình bán nguyệt đao khí, mãi đến tận tối gần không đủ trăm mét thời gian, lúc này mới hát vang một tiếng nói: “Thế nhân chỉ biết Tru Tiên lợi, ai biết hiểu tử khóc tang cảm động trời!”

Ca thôi, khóc tang lão nhân trong tay cái kia có điều bốn thước 4 tấc cây đại tang lại trực tiếp hóa thành một cái cao chừng mươi trượng đại thụ che trời, ngay sau đó, khóc tang lão nhân trên người đột nhiên dựng lên một thân cao hơn ba mươi trượng, đốt giấy để tang hiếu tử, này hiếu tử vừa ra lập tức chống cây đại tang ngã quy trên đất, ngay sau đó chính là bi thương gần chết kêu khóc khóc lớn.

Tiếng khóc này, như khóc như kẽ, cho người nghe đau đớn tận cùng.

Ma tộc mặc dù bẩm sinh nhạt mát, thế nhưng điên cuồng Khê Phong lại vẫn bị tiếng khóc này khóc đến buồn bực mất tập trung, lập tức mắng to một tiếng nói: “Đánh thì đánh, &# 85; &# 8 khóc cái gì khóc, thực sự là phế.....”

Nhưng không nghĩ, cái kia vật chữ còn chưa nói ra miệng, chính là cái này ở trong mắt hắn chính là một phế vật tới cực điểm phế vật, lại đột ngột mang rơi xuống hàn đạo kia khí thế hùng vĩ, uy lực vô cùng đao khí.

Đáng sợ hơn là, cái này tiếp tục chống đỡ, cũng không phải cái kia đốt giấy để tang bóng mờ có cõi nào vững chắc lực phòng ngự, mà là vì, cái kia cứng rắn không thể phá vỡ đao khí, lại ở tới gần cái kia bóng mờ thời gian, lại trực tiếp 4 vỡ nát thành năm mảnh, tùy theo hóa thành từng sợi từng sợi sát khí quay về hùng vĩ đại địa.

“Đây là vật gì?” Điên cuồng Khê Phong không khỏi nhướn mặt, dù hắn chính chiến sa trường vô số, kiến thức phi phàm, cũng nhìn không ra phương pháp này hàm nghĩa.

Nhưng vào lúc này, điên cuồng Khê Phong đột nhiên nghe đến phía sau tựa hồ có tiếng khóc, vội vàng quay đầu nhìn lại, đã thấy hắn này thủ hạ lại tất cả

đều ở lau nước mắt.

Điên cuồng Khê Phong vốn là bị cái kia đốt giấy để tang bóng mờ khóc đến buồn bực mất tập trung, bây giờ nhìn thấy hắn này một đám thủ hạ lại cũng khóc theo, nhất thời tức đến nổ phổi, tức miệng mắng to: “Khóc ¥ #%&.....!”

Nhưng không nghĩ, điên cuồng Khê Phong này vỡ nát nỗi trận lôi đình, này Ma Bình lại còn đang khóc, lúc này thật là đem điên cuồng Khê Phong tức giận đến giật sôl lên, trực tiếp giơ lên trong tay trường đao, liền hướng 1 Ma Bình chém tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 486: Dùng Mệnh Hoán Đổi Thời Gian

Một đao đi xuống, trực tiếp đem ba cái Ma Bình chém thành hai đoạn, thế nhưng còn lại Ma Bình lại là phảng phất thất thần bình thường, căn bản không hề bị lay động, vẫn còn đang không dứt đến nức nở, còn có thậm chí, lại cũng như là cái kia hiếu tử bóng mờ bình thường gào khóc.

Điên cuồng Khê Phong mặc dù điên cuồng, thế nhưng là cũng không phải hoàn toàn kẻ ngu si, lúc này hắn rốt cục ý thức được, vẫn đề hoàn toàn không ở chỗ hắn này thủ hạ, mà là đến ở cái kia đốt giấy để tang bóng mờ trên người.

Tỉnh táo lại điên cuồng Khê Phong, cẩn thận dừng ở cái bóng mờ kia, chỉ thấy Tử Đồng bên trong tinh quang lóe lên, xem thường chốc lát, liền nhìn ra trong đó ảo diệu, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Khá lăm loạn tâm thần người huyền âm thuật, bản soái lại suýt nữa ngươi lão bất tử kia nói!”

Dứt lời, điên cuồng Khê Phong hít một hơi thật sâu, sau đó chợt hét lớn một tiếng nói: “Úm!”

Này âm bên trong hỗn loạn vô thượng ma khí, một đám gào khóc Ma Bình nhất thời như là mồ sữa cô đặc xâu đinh bình thường thức tỉnh, trong ánh mắt tất cả đều là thanh minh.

Mà thân thể ở bên ngoài hai dặm khóc tang lão nhân, lại là chợt văng một búng máu, có điều nhìn qua, lại là muốn so với Ngân Hạnh Tử thân thiết nhiều, bởi vì hắn ngoại trừ ói ra chiếc kia sương máu ở ngoài, sắc mặt cũng không có quá lớn biến hóa, chỉ là hơi có chút trắng bệch thôi.

“Rắc!”

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một tiếng giòn tan vỡ vụn có tiếng vang lén, khóc tang lão nhân nhất thời hoàn toàn biến sắc, vội vàng hướng về trong tay cây đại tang nhìn qua, lại nhìn thấy cây đại tang lại lại từ đó cắt thành hai đoạn, nhất thời cảm giác trong lòng quýnh lén, một hơi thiếu chút nữa không đến tới.

Khóc tang lão nhân nâng hai đoạn cây đại tang, hai tay không ngừng run rẩy, điên cuồng Khê Phong lại bỗn ra đao khí lại hồn nhiên không hay.

Kim mao Sư vương mắt thấy khóc tang lão nhân tâm thần không tuân thủ nhất thời khẩn trương, liền vội vàng đem nội đan một hơi phun ra, nội đan lập tức hóa thành một đạo hào quang vạn trượng Kim Hồng, như là giống như dải lụa hướng về đao khí đâm đầu mà đi.

Đồng thời, hèn mọn chân nhân cũng ý thức được tình huống tựa hồ có hơi không ổn, vội vàng thi triển độn pháp, chỉ thấy một vệt bóng đen nhanh chóng bay ra, liền đem khóc tang lão nhân nhấc trong tay, lập tức lăng không xoay một cái liền đảo ngược mà quay về.

“Âm!”

Nhưng không nghĩ, vừa mới xoay người bay ra không đến mươi trượng, kim mao Sư vương nội đan cùng cái kia đao khí chạm vào nhau sóng khí liền trực tiếp đưa hắn hất bay, cũng may thủy tiên Tiên tử tay mắt lạnh lẽo, vội vàng thi triển thủy linh châu, chỉ thấy một đạo xanh thăm thẳm tiên quang bay lên, lập tức đem hai người bảo vệ.

Thấy thế nào, kim mao cuồn ngược mà quay về, kim mao lớn sư vội vàng nhảy một cái đem nuốt vào trong miệng, rồi hóa thành hơn trượng đại hán dáng dấp, ngay sau đó, đồng dạng phun ra một búng máu, hiển nhiên ở mới vừa cùng điên cuồng Khê Phong đao khí tương bính lúc, lại người bị thương nặng.

Ngân Hạnh Tử mắt thấy mấy vị yêu vương toàn bộ bị thương, mặc dù bây giờ có thể triệt hồi vô cùng có khả năng bị Ma Bình đuổi theo đại bộ đội của Bồng Lai, thế nhưng cũng không chiếu cố được cái kia rất nhiều,

Vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Đi mau!”

Cả đám này mới phản ứng được, vội vàng thi triển độn pháp điên cuồng bỏ chạy, điên cuồng Khê Phong vừa thấy đối phương vừa trốn, nhất thời tức giận đến cả người phát run, lập tức lại nâng dao vừa bổ, đồng thời đối với một đám Ma Bin héo lớn: “Đuổi!”

Một đám Ma Bin này mới phản ứng được, vội vàng mỗi một giá độn quang điên cuồng truy đuổi.

Kế tiếp, liền vừa là một trận điên cuồng truy đuổi, chỉ là lần này, cách Thanh Khâu Sơn đã có điều tám mươi dặm, mọi người toàn lực thi triển độn thuật, nhiều nhất một phút, liền có thể xông về Thanh Khâu Sơn.

Có Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn bảo vệ, mặc dù là điên cuồng Khê Phong muốn mạnh mẽ tấn công núi, cũng tuyệt đối không phải dễ dàng việc.

Quả nhiên, Ngân Hạnh Tử tính thời gian cũng không sai, ngay ở bọn họ bay trốn đến gần Thanh Khâu Sơn không đủ mươi dặm thời gian, Bồng Lai tiên cảnh đại bộ đội lại bị bọn họ đuổi tới.

Chỉ là lần này, bọn họ cũng đã là người bị thương nặng, hoàn toàn không có ngăn chặn năng lực của Ma Bin, chỉ phải trực tiếp lướt qua đại bộ đội của Bồng Lai, tiếp tục thoát thân, chỉ có ba vị Bồng Lai Tiên tử nghiên răng ngừng giữa không trung, tiếp tục đi cản hậu việc.

Hoa Thần nữ di nhìn thấy vội vã chạy trốn một đám yêu vương cùng yêu binh, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy ngàn Ma Bin điên cuồng đuổi theo, nữ di nhất thời cả kinh, vội vàng lái độn quang hướng về Bồng Lai đại bộ đội phía sau lao đi.

Chạy trốn yêu vương yêu binh, đồng dạng đã kinh động còn lại chín vị Hoa tiên tử cùng ở tiền phượng dẫn đường Chiến Vô Cực, mươi người không có thương lượng, lại là làm ra giống nhau cử động, trực tiếp thi triển thân pháp,

cùng nhau hướng về đại bộ đội phần sau bước vào.

Nhưng không nghĩ, cái kia điên cuồng Khê Phong lúc này đã là điên cuồng, mắt thấy mọi người ham muốn lại ngăn trở hắn, 9 phép tắc điên cuồng đao pháp cùng xuất hiện, trực tiếp lăng không bỗ ra chín đạo góc độ khác nhau, khí thế hùng vĩ đao khí, đồng thời thân hình không giảm, tiếp tục hướng về Bồng Lai đại bộ đội mà đến.

Một đám Ma Binh mắt thấy điên cuồng Khê Phong đây là quyết tâm phải đem đối phuơng lưu lại, nơi nào còn dám thất lễ, trực tiếp đuổi theo điên cuồng Khê Phong liền hướng Bồng Lai Tiên tử vọt tới.

Nữ di trước mắt này chín đạo đao khí đáng sợ đến cực điểm, nhất thời cả kinh, chỉ tiếc tính mạng hắn giao tu pháp bảo đang cùng Hỏa Vân chân nhân đối chiến người đã tổn hại, bất quá dưới mắt tình thế khẩn cấp, mặc dù không có pháp bảo nới tay, nhưng cũng không thể nào để cho này chín đạo đao pháp trực tiếp bỗ vào này vẫn bối trên người.

Nữ di không có suy nghĩ nhiều, quanh thân linh khí trực tiếp hoạt động, chỉ thấy ba thước cương khí lăng nhiên bên ngoài, sau đó chợt hướng cái kia chín đạo đao khí phóng đi, lại muốn dùng tự thân làm pháp bảo, trực tiếp đón đánh kinh khủng kia đao khí.

“Tỷ tỷ!”

Một đám Bồng Lai Tiên tử nhất thời cả kinh, dồn dập thi triển thân pháp muôn kéo nữ di, lại vẫn là chậm một bước.

Cũng may, trị giá này tính mạng du quan thời khắc mấu chốt, vốn đi ở trước nhất Liên Hoa Tiên tử cuối cùng chạy tới, liền vội vàng đem cái kia đóa tính mạng giao tu Thanh Liên lấy ra che ở nữ di trước người đem cái kia chín đạo đao khí ngăn trở.

Nhất thời, Liên Hoa rung động, cánh hoa bay lượn.

Thanh Liên tại đây điên cuồng đao khí công phat bên dưới tràn ngập nguy cơ, nữ di thấy vậy vội vàng kinh hô một tiếng nói: “Muội muội, nhanh thu hồi Thanh Liên.”

Nhưng không nghĩ, Liên Hoa Tiên tử mặc dù sớm một bên phun ra ba thanh sương máu, nhưng vẫn là vẫn như cũ cắn răng, kiên trì nói: “Không có chuyện gì, chỉ còn 3 đao.”

“Muội muội.....”

Nữ di nhất thời lè nóng doanh tròng, mà lúc này, 11 vị Hoa tiên tử cũng rốt cục phản ứng lại, vội vàng ai nấy dùng phi kiếm đón lấy cái kia cực kỳ kinh khủng đao khí.

“Tránh ra!”

Đúng lúc này, một tiếng bá đạo vô cùng, giọng nói như chuông đồng chất phác có tiếng từ phía sau bọn họ vang lên, lập tức liền nhìn thấy một đạo phảng phất Chân long bay vút bóng người trực tiếp lướt qua các vị Tiên tử đỉnh đầu, trực tiếp hướng về cái kia đao khí phóng đi.

“Cút!”

Chiến Vô Cực hét lớn một tiếng, trường thương trong tay giống như lửa giận xuất kích, chỉ thấy hàn quang liên thiểm, liền đem một đao đao khí đánh nát.

“Cút!”

Chiến Vô Cực lại hét lớn một tiếng, trường thương trong tay như là giao long xuất hải, khí thế bốc lên, trực tiếp lại sẽ một đao đao khí quất bay.

“Phụp!”

Chỉ tiếc, đao thứ hai đao khí đã tiêu hao hăn chín phần mười linh khí, đã là vô lực ứng đối đao thứ ba đao khí.

Đạo thứ ba đao khí bổ hăn ở trên thân thể, một thân uy phong lẫm lẫm, khí thế hối hổi áo giáp màu vàng óng lập tức chia năm xẻ bảy, ngay sau đó ngực da thịt lập tức bị xé nứt, trực tiếp lộ ra trắng toát xương ngực.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 487: Cường Viện Không Dứt

Nữ di lúc này cách Chiến Vô Cực gần nhất, nhìn thấy Chiến Vô Cực thân thể bị đáng sợ kia đao khí cắn giết, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nơi nào còn nhớ được tự thân an nguy, bóng người lóe lên, trực tiếp liền nhắm phía đao khí.

Nữ di chính là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, chỉ kém lĩnh ngộ pháp tắc liền có thể một lần đột phá kim tiên cảnh, cho nên tu vi coi là nơi đây ngoại trừ Vệ Tử Dạ ở ngoài người cao nhất.

Lúc này nữ di cường khí bên ngoài, mặc dù không hắn có thể đỡ cái kia chín đao đao khí, thế nhưng chỉ có một đạo nói, nên vấn đề không lớn.

Nữ di thân hình lóe lên, liền đã chặn đến Chiến Vô Cực trước người, trực tiếp dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài đem đao khí đẩy ở, đồng thời trùng Chiến Vô Cực khẽ kêu một tiếng nói: “Đạo hữu đi mau!”

Nhưng không nghĩ, trước ngực máu thịt tung tóe sớm mơ hồ không chịu nổi Chiến Vô Cực, lại căn bản không có lùi bước ý nghĩ, trực tiếp hét lớn một tiếng, theo này quát to một tiếng, ngực máu tươi nhất thời như cột máu phun ra, thế nhưng Chiến Vô Cực lại là lông mày đều không có nhíu một cái, trực tiếp hai tay cầm thương, liền hướng đao kia đao khí đâm tới.

“Nhanh dừng hắn!”

Nữ di nhìn qua Chiến Vô Cực giống như điện cuồng, vội vàng quay đầu lại hướng 10 hai vị Hoa tiên tử khẽ kêu một tiếng nói.

10 hai vị Hoa tiên tử này mới phản ứng được, thủy tiên Tiên tử vội vàng thi

triển thủy linh khí, chỉ thấy một đao có thể lam tiên quang bắn ra, liền biến thành một xanh thăm bóng nước đem Chiến Vô Cực phủ kín, sau đó liền mạnh mẽ trở về túm.

Thế nhưng Chiến Vô Cực cũng không có ý lui, vẫn như cũ toàn lực vung vẩy trong tay chiến thương điên cuồng bỗn cái này bóng nước.

Thủy tiên Tiên tử nhất thời cảm giác tăng mạnh áp lực, có điều cũng may Chiến Vô Cực bây giờ linh khí đã chưa tới một thành, hơn nữa mất máu tươi nhiều lăm, cho nên một thương này thương đi xuống, đã không có quá nhiều uy lực.

“Uống!”

Đúng lúc này, nữ di khẽ kêu một tiếng, cuối cùng một đao đao dao khí rốt cục tán loạn, nữ di lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, còn chưa các loại nữ di tinh táo lại, điên cuồng Khê Phong người lại đã tới hắn không đủ ba trượng chỗ, trực tiếp cầm trong tay trường đao hướng ấy phủ đầu bỗn tới.

Nữ di nhất thời cả kinh, vội vàng liền muốn dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài nghênh chiến điên cuồng Khê Phong trong tay điên ma đao.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, một đao trắng nõn như ngọc kiếm quang theo mặt bên mà đến, trực tiếp đem điên cuồng Khê Phong trong tay trường đao đánh vạt ra.

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giật dữ, vội vàng quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy là một người mặc đen bào, tuổi già sức yếu ông lão, mang theo hơn một ngàn người vọt tới bên này.

Ma tộc cùng Huyền Môn cùng với Yêu tộc mặc dù ngàn năm không có ra tay quá nặng, thế nhưng dựa vào gián điệp loại này đời đời liền có đặc thù tồn tại,

đối với thế lực khắp nơi cao thủ hàng đầu mặc dù không dám nói rõ như lòng bàn tay,

Nhưng cũng biết cái tám chín phần mười.

Có điều như tương đương với Thiên Tiên Cảnh loại tu vi này cao thủ hàng đầu, lại là tuyệt đối không có không biết là.

Thế nhưng một mục trước mắt cái này mặc áo bào đen, có tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi già sửa, điên cuồng Khê Phong lại sảng sốt không nhận ra ấy lối thoát, lập tức hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi là người nào, lại dám ngăn trở bản soái chuyện tốt?”

Hắc bào già sửa lập tức cười nói: “Bần đạo đời ở Đông Hải thủy tinh, đạo hiệu Bảo Chi, không biết vị đạo hữu này xứng hô như thế nào?”

Vừa nghe là đến từ Đông Hải Thủy Tinh Cung, điên cuồng Khê Phong lúc này mới chợt hiểu ra, không trách hắn không quen biết người lão giả này, dù sao theo Ma tộc phá vỡ phong hố ma xâm lấn khởi nguồn, mãi đến tận Tiên Ma đại chiến kết thúc thậm chí hôm nay, Đông Hải Long cung căn bản cũng không có từng xuất hiện, cho nên không quen biết đã ở lẽ thường bên trong.

Đương nhiên, chính là bởi vì này, Bảo Chi cũng đồng dạng không quen biết điên cuồng Khê Phong, chỉ là nhìn thấy một đôi mắt tím, hơn nữa cùng nữ di tranh chấp, mà thực lực còn chiếm thượng phong, tự nhiên biết ấy nhất định là Ma tộc, cho nên mới ra tay giúp đỡ.

Có điều, Bồng Lai đồng dạng đời ở Đông Hải, khéo léo phải là nữ di còn đã cùng Bảo Chi lão yêu có duyên gặp mặt một lần, mắt thấy Bảo Chi lão yêu lại ra tay giúp đỡ, còn chưa các loại điên cuồng Khê Phong đáp lời, liền vội vàng chắp tay chắp tay nói: “Đa tạ Bảo Chi đạo hữu giúp đỡ.”

Đương nhiên, câu này cảm tạ còn có càng sâu một tầng ý tứ chính là nói cho điên cuồng Khê Phong, vị này là hắn người quen, cũng liền tương đương với vô

hình trung đem Bảo Chi lão yêu trói lại chính mình chiến xa.

Bảo Chi lão yêu vốn thì làm nhở vả Thanh Khâu mà đến, mặc dù còn chưa nhìn thấy Thánh sơn người, thế nhưng Bồng Lai một đám đột nhiên xuất hiện ở Thanh Khâu Sơn xung quanh, hơn nữa cái kia trước ngực máu thịt tung tóe người rất rõ ràng chính là 1 tu vi thông thiên đại yêu, hơn nữa mặt sau tới rồi một ngàn yêu binh, lập tức liền minh bạch Bồng Lai hắn là đã cùng Thanh Khâu Sơn kết minh.

Cho nên Bảo Chi lão yêu mặc dù biết nữ di lời ấy có mượn hắn tay chấn nhiếp này Ma tộc ý tứ, nhưng cũng không nói ra, vội vàng hơi cong lão thân, gật gù cười nói: “Tiên tử khách khí.”

Điên cuồng Khê Phong vừa nghe nhất thời tức giận, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Xem ra Thủy Tinh Cung cũng tưởng cuốn vào trận này Thánh chiến trúng rồi?”

Bảo Chi lão yêu nghe đến sau khi thở dài một tiếng nói: “Đạo hữu nói sai rồi, cũng không chúng ta muốn cuốn vào trong cuộc chiến tranh này, thật sự là bọn người Ma tộc khinh người quá đáng, mà dã tâm bùng bùng, nếu là Tiên Ma đại chiến bị các người Ma tộc thắng được, ta Đông Hải chúng tu há có thể an phận dùng thỉnh thoảng, lão phu mặc dù bất tài, thế nhưng môi hở răng lạnh cái này nồng cạn đạo lý còn là hiểu được.”

“Xem ra người là ông cụ ăn thạch tín nghi ngờ mạng dài, đã như vậy, bản soái liền tiễn người một đoạn đường!”

Dứt lời, trực tiếp ngang đao hướng về Bảo Chi lão yêu bỗng tới.

Bảo Chi lão yêu sắc mặt không hề thay đổi, lập tức tay phải một ngón tay, liền có một đạo màu đen ánh chớp theo đầu ngón tay nứt ra, bay thẳng đến điên cuồng Khê Phong đâm đầu bắn nhanh mà đến.

Điên cuồng Khê Phong lập tức hừ lạnh một tiếng, trong tay điên ma đao

giương lên, liền đem đao kia đèn lôi trực tiếp đánh bay, tiếp theo thân hình không giảm, vẫn như cũ hướng về Bảo Chi lão yêu mà đến.

Bảo Chi lão yêu đang định lại làm phép, lại có một đạo ngân quang mang theo vô cùng ngân xà điện mang xẹt qua, trực tiếp hướng về điện cuồng Khê Phong phóng tới.

Điện cuồng Khê Phong lại hừ lạnh một tiếng, vung lên trong tay điện ma đao liền giở lại trò cũ, nhưng không nghĩ, đồng dạng quá trình, lại là không giống nhau kết quả.

Chỉ thấy điện ma đao cùng đao kia màu bạc ánh chớp vừa mới chạm được trong nháy mắt đó, liền phát sinh một tiếng rung chuyển trời đất tiếng nổ mạnh.

Điện cuồng Khê Phong nhất thời cảm giác ngực tinh lực bay vút, một hơi từ huyết tùy theo phun ra, đồng thời thân thể như là đoạn tuyến điều giấy bình thường trực tiếp về phía sau bay đi.

Điện cuồng Khê Phong lui ra ước chừng Thập Ngũ trượng tả hữu thời gian, rốt cục sững người lại ổn định sau bay tư thế, lập tức vung lên điện ma đao, quay cái kia màu bạc ánh chớp bay tới phương hướng một ngón tay, quát chói tai một tiếng nói: “Lại là người nào ngăn trở bản soái chuyện tốt!”

“Hừ hừ.....”

Một tiếng khinh miệt hừ lạnh sau khi, một tia điện né qua, lập tức hóa thành một Nho Sinh trang phục, nhẹ nhàng nho nhã người đàn ông trung niên, mà đây phía sau nam tử, còn theo hai cái dáng người khôi ngô thiếu niên lang.

“Là ngươi!”

Điện cuồng Khê Phong tập trung nhìn vào, lập tức nhận ra người chính là Thanh Khâu Sơn đứng đầu Vệ Tử Dạ, nhất thời trong lòng cả kinh.

Vệ Tử Dạ gật gù, khẽ mỉm cười nói: “Không sai, chính là bản tôn, bây giờ

bản tôn cho ngươi hai con đường!”

“1! Chết ở bản tôn trên tay!”

“Hai! Mang theo ngươi đám rác rưởi này cuộn!”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, không nói hai lời, vung lên trong tay điên ma đao liền hướng Vệ Tử Dạ bỗn tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 488: Cường Viện Không Dứt

Nữ di lúc này cách Chiến Vô Cực gần nhất, nhìn thấy Chiến Vô Cực thân thể bị đáng sợ kia đao khí cắn giết, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nơi nào còn nhớ được tự thân an nguy, bóng người lóe lên, trực tiếp liền nhắm phía đao khí.

Nữ di chính là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, chỉ kém lĩnh ngộ pháp tắc liền có thể một lần đột phá kim tiên cảnh, cho nên tu vi coi là nơi đây ngoại trừ Vệ Tử Dạ ở ngoài người cao nhất.

Lúc này nữ di cường khí bên ngoài, mặc dù không hắn có thể đỡ cái kia chín đao đao khí, thế nhưng chỉ có một đạo nói, nên vấn đề không lớn.

Nữ di thân hình lóe lên, liền đã chặn đến Chiến Vô Cực trước người, trực tiếp dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài đem đao khí đẩy ở, đồng thời trùng Chiến Vô Cực khẽ kêu một tiếng nói: “Đạo hữu đi mau!”

Nhưng không nghĩ, trước ngực máu thịt tung tóe sớm mơ hồ không chịu nổi Chiến Vô Cực, lại căn bản không có lùi bước ý nghĩ, trực tiếp hét lớn một tiếng, theo này quát to một tiếng, ngực máu tươi nhất thời như cột máu phun ra, thế nhưng Chiến Vô Cực lại là lông mày đều không có nhíu một cái, trực tiếp hai tay cầm thương, liền hướng đao kia đao khí đâm tới.

“Nhanh dừng hắn!”

Nữ di nhìn qua Chiến Vô Cực giống như điện cuồng, vội vàng quay đầu lại hướng 10 hai vị Hoa tiên tử khẽ kêu một tiếng nói.

10 hai vị Hoa tiên tử này mới phản ứng được, thủy tiên Tiên tử vội vàng thi

triển thủy linh khí, chỉ thấy một đao có thể lam tiên quang bắn ra, liền biến thành một xanh thăm bóng nước đem Chiến Vô Cực phủ kín, sau đó liền mạnh mẽ trở về túm.

Thế nhưng Chiến Vô Cực cũng không có ý lui, vẫn như cũ toàn lực vung vẩy trong tay chiến thương điên cuồng bỗn cái này bóng nước.

Thủy tiên Tiên tử nhất thời cảm giác tăng mạnh áp lực, có điều cũng may Chiến Vô Cực bây giờ linh khí đã chưa tới một thành, hơn nữa mất máu tươi nhiều lăm, cho nên một thương này thương đi xuống, đã không có quá nhiều uy lực.

“Uống!”

Đúng lúc này, nữ di khẽ kêu một tiếng, cuối cùng một đao đao dao khí rốt cục tán loạn, nữ di lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, còn chưa các loại nữ di tinh táo lại, điên cuồng Khê Phong người lại đã tới hắn không đủ ba trượng chỗ, trực tiếp cầm trong tay trường đao hướng ấy phủ đầu bỗn tới.

Nữ di nhất thời cả kinh, vội vàng liền muốn dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài nghênh chiến điên cuồng Khê Phong trong tay điên ma đao.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, một đao trắng nõn như ngọc kiếm quang theo mặt bên mà đến, trực tiếp đem điên cuồng Khê Phong trong tay trường đao đánh vạt ra.

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giật dữ, vội vàng quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy là một người mặc đen bào, tuổi già sức yếu ông lão, mang theo hơn một ngàn người vọt tới bên này.

Ma tộc cùng Huyền Môn cùng với Yêu tộc mặc dù ngàn năm không có ra tay quá nặng, thế nhưng dựa vào gián điệp loại này đời đời liền có đặc thù tồn tại,

đối với thế lực khắp nơi cao thủ hàng đầu mặc dù không dám nói rõ như lòng bàn tay,

Nhưng cũng biết cái tám chín phần mười.

Có điều như tương đương với Thiên Tiên Cảnh loại tu vi này cao thủ hàng đầu, lại là tuyệt đối không có không biết là.

Thế nhưng một mục trước mắt cái này mặc áo bào đen, có tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi già sửa, điên cuồng Khê Phong lại sảng sốt không nhận ra ấy lối thoát, lập tức hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi là người nào, lại dám ngăn trở bản soái chuyện tốt?”

Hắc bào già sửa lập tức cười nói: “Bần đạo đời ở Đông Hải thủy tinh, đạo hiệu Bảo Chi, không biết vị đạo hữu này xứng hô như thế nào?”

Vừa nghe là đến từ Đông Hải Thủy Tinh Cung, điên cuồng Khê Phong lúc này mới chợt hiểu ra, không trách hắn không quen biết người lão giả này, dù sao theo Ma tộc phá vỡ phong hố ma xâm lấn khởi nguồn, mãi đến tận Tiên Ma đại chiến kết thúc thậm chí hôm nay, Đông Hải Long cung căn bản cũng không có từng xuất hiện, cho nên không quen biết đã ở lẽ thường bên trong.

Đương nhiên, chính là bởi vì này, Bảo Chi cũng đồng dạng không quen biết điên cuồng Khê Phong, chỉ là nhìn thấy một đôi mắt tím, hơn nữa cùng nữ di tranh chấp, mà thực lực còn chiếm thượng phong, tự nhiên biết ấy nhất định là Ma tộc, cho nên mới ra tay giúp đỡ.

Có điều, Bồng Lai đồng dạng đời ở Đông Hải, khéo léo phải là nữ di còn đã cùng Bảo Chi lão yêu có duyên gặp mặt một lần, mắt thấy Bảo Chi lão yêu lại ra tay giúp đỡ, còn chưa các loại điên cuồng Khê Phong đáp lời, liền vội vàng chắp tay chắp tay nói: “Đa tạ Bảo Chi đạo hữu giúp đỡ.”

Đương nhiên, câu này cảm tạ còn có càng sâu một tầng ý tứ chính là nói cho điên cuồng Khê Phong, vị này là hắn người quen, cũng liền tương đương với vô

hình trung đem Bảo Chi lão yêu trói lại chính mình chiến xa.

Bảo Chi lão yêu vốn thì làm nhở vả Thanh Khâu mà đến, mặc dù còn chưa nhìn thấy Thánh sơn người, thế nhưng Bồng Lai một đám đột nhiên xuất hiện ở Thanh Khâu Sơn xung quanh, hơn nữa cái kia trước ngực máu thịt tung tóe người rất rõ ràng chính là 1 tu vi thông thiên đại yêu, hơn nữa mặt sau tới rồi một ngàn yêu binh, lập tức liền minh bạch Bồng Lai hắn là đã cùng Thanh Khâu Sơn kết minh.

Cho nên Bảo Chi lão yêu mặc dù biết nữ di lời ấy có mượn hắn tay chấn nhiếp này Ma tộc ý tứ, nhưng cũng không nói ra, vội vàng hơi cong lão thân, gật gù cười nói: “Tiên tử khách khí.”

Điên cuồng Khê Phong vừa nghe nhất thời tức giận, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Xem ra Thủy Tinh Cung cũng tưởng cuốn vào trận này Thánh chiến trúng rồi?”

Bảo Chi lão yêu nghe đến sau khi thở dài một tiếng nói: “Đạo hữu nói sai rồi, cũng không chúng ta muốn cuốn vào trong cuộc chiến tranh này, thật sự là bọn người Ma tộc khinh người quá đáng, mà dã tâm bùng bùng, nếu là Tiên Ma đại chiến bị các người Ma tộc thắng được, ta Đông Hải chúng tu há có thể an phận dùng thỉnh thoảng, lão phu mặc dù bất tài, thế nhưng môi hở răng lạnh cái này nồng cạn đạo lý còn là hiểu được.”

“Xem ra người là ông cụ ăn thạch tín nghi ngờ mạng dài, đã như vậy, bản soái liền tiễn người một đoạn đường!”

Dứt lời, trực tiếp ngang đao hướng về Bảo Chi lão yêu bỗng tới.

Bảo Chi lão yêu sắc mặt không hề thay đổi, lập tức tay phải một ngón tay, liền có một đạo màu đen ánh chớp theo đầu ngón tay nứt ra, bay thẳng đến điên cuồng Khê Phong đâm đầu bắn nhanh mà đến.

Điên cuồng Khê Phong lập tức hừ lạnh một tiếng, trong tay điên ma đao

giương lên, liền đem đao kia đèn lôi trực tiếp đánh bay, tiếp theo thân hình không giảm, vẫn như cũ hướng về Bảo Chi lão yêu mà đến.

Bảo Chi lão yêu đang định lại làm phép, lại có một đạo ngân quang mang theo vô cùng ngân xà điện mang xẹt qua, trực tiếp hướng về điện cuồng Khê Phong phóng tới.

Điện cuồng Khê Phong lại hừ lạnh một tiếng, vung lên trong tay điện ma đao liền giở lại trò cũ, nhưng không nghĩ, đồng dạng quá trình, lại là không giống nhau kết quả.

Chỉ thấy điện ma đao cùng đao kia màu bạc ánh chớp vừa mới chạm được trong nháy mắt đó, liền phát sinh một tiếng rung chuyển trời đất tiếng nổ mạnh.

Điện cuồng Khê Phong nhất thời cảm giác ngực tinh lực bay vút, một hơi từ huyết tùy theo phun ra, đồng thời thân thể như là đoạn tuyến điều giấy bình thường trực tiếp về phía sau bay đi.

Điện cuồng Khê Phong lui ra ước chừng Thập Ngũ trượng tả hữu thời gian, rốt cục sững người lại ổn định sau bay tư thế, lập tức vung lên điện ma đao, quay cái kia màu bạc ánh chớp bay tới phương hướng một ngón tay, quát chói tai một tiếng nói: “Lại là người nào ngăn trở bản soái chuyện tốt!”

“Hừ hừ.....”

Một tiếng khinh miệt hừ lạnh sau khi, một tia điện né qua, lập tức hóa thành một Nho Sinh trang phục, nhẹ nhàng nho nhã người đàn ông trung niên, mà đây phía sau nam tử, còn theo hai cái dáng người khôi ngô thiếu niên lang.

“Là ngươi!”

Điện cuồng Khê Phong tập trung nhìn vào, lập tức nhận ra người chính là Thanh Khâu Sơn đứng đầu Vệ Tử Dạ, nhất thời trong lòng cả kinh.

Vệ Tử Dạ gật gù, khẽ mỉm cười nói: “Không sai, chính là bản tôn, bây giờ

bản tôn cho ngươi hai con đường!”

“1! Chết ở bản tôn trên tay!”

“Hai! Mang theo ngươi đám rác rưởi này cuộn!”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, không nói hai lời, vung lên trong tay điên ma đao liền hướng Vệ Tử Dạ bỗn tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 488: Cường Viện Không Dứt

Nữ Di lúc này cách Chiến Vô Cực gần nhất, nhìn thấy Chiến Vô Cực thân thể bị đáng sợ kia đao khí cắn giết, nhất thời kinh hãi đến biến sắc, nơi nào còn nhớ được tự thân an nguy, bóng người lóe lên, trực tiếp liền nhắm phía đao khí.

Nữ Di chính là Thiên Tiên Cảnh đỉnh cao tu sĩ, chỉ kém lĩnh ngộ pháp tắc liền có thể một lần đột phá kim tiên cảnh, cho nên tu vi coi là nơi đây ngoại trừ Vệ Tử Dạ ở ngoài người cao nhất.

Lúc này Nữ Di cương khí bên ngoài, mặc dù không hắn có thể đỡ cái kia chín đao đao khí, thế nhưng chỉ có một đạo nói, nên vấn đề không lớn.

Nữ Di thân hình lóe lên, liền đã chặn đến Chiến Vô Cực trước người, trực tiếp dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài đem đao khí đẩy ở, đồng thời trùng Chiến Vô Cực khẽ kêu một tiếng nói: “Đạo hữu đi mau!”

Nhưng không nghĩ, trước ngực máu thịt tung tóe sớm mơ hồ không chịu nổi Chiến Vô Cực, lại căn bản không có lùi bước ý nghĩ, trực tiếp hét lớn một tiếng, theo này quát to một tiếng, ngực máu tươi nhất thời như cột máu phun ra, thế nhưng Chiến Vô Cực lại là lông mày đều không có nhíu một cái, trực tiếp hai tay cầm thương, liền hướng đao kia đao khí đâm tới.

“Nhanh dừng hắn!”

Nữ Di nhìn qua Chiến Vô Cực giống như điện cuồng, vội vàng quay đầu lại hướng 10 hai vị Hoa tiên tử khẽ kêu một tiếng nói.

10 hai vị Hoa tiên tử này mới phản ứng được, thủy tiên Tiên tử vội vàng thi

triển thủy linh khí, chỉ thấy một đao có thể lam tiên quang bắn ra, liền biến thành một xanh thăm bóng nước đem Chiến Vô Cực phủ kín, sau đó liền mạnh mẽ trở về túm.

Thế nhưng Chiến Vô Cực cũng không có ý lui, vẫn như cũ toàn lực vung vẩy trong tay chiến thương điên cuồng bỗn cái này bóng nước.

Thủy tiên Tiên tử nhất thời cảm giác tăng mạnh áp lực, có điều cũng may Chiến Vô Cực bây giờ linh khí đã chưa tới một thành, hơn nữa mất máu tươi nhiều lăm, cho nên một thương này thương đi xuống, đã không có quá nhiều uy lực.

“Uống!”

Đúng lúc này, Nữ Di khẽ kêu một tiếng, cuối cùng một dao đao đao khí rốt cục tán loạn, Nữ Di lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, còn chưa các loại Nữ Di tinh táo lại, điên cuồng Khê Phong người lại đã tới hắn không đủ ba trượng chõ, trực tiếp cầm trong tay trường đao hướng ấy phủ đầu bỗn tới.

Nữ Di nhất thời cả kinh, vội vàng liền muốn dùng một đôi tay ngọc nhỏ dài nghênh chiến điên cuồng Khê Phong trong tay điên ma đao.

Nhưng không nghĩ, đúng lúc này, một đao trắng nõn như ngọc kiêm quang theo mặt bên mà đến, trực tiếp đem điên cuồng Khê Phong trong tay trường đao đánh vạt ra.

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giật dữ, vội vàng quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy là một người mặc đen bào, tuổi già sức yếu ông lão, mang theo hơn một ngàn người vọt tới bên này.

Ma tộc cùng Huyền Môn cùng với Yêu tộc mặc dù ngàn năm không có ra tay quá nặng, thế nhưng dựa vào gián điệp loại này đời đời liền có đặc thù tồn tại,

đối với thế lực khắp nơi cao thủ hàng đầu mặc dù không dám nói rõ như lòng bàn tay,

Nhưng cũng biết cái tám chín phần mười.

Có điều như tương đương với Thiên Tiên Cảnh loại tu vi này cao thủ hàng đầu, lại là tuyệt đối không có không biết là.

Thế nhưng một mục trước mắt cái này mặc áo bào đen, có tương đương với Thiên Tiên Cảnh tu vi già sửa, điên cuồng Khê Phong lại sảng sốt không nhận ra ấy lối thoát, lập tức hờ lạnh một tiếng nói: “Ngươi là người nào, lại dám ngăn trở bản soái chuyện tốt?”

Hắc bào già sửa lập tức cười nói: “Bần đạo đời ở Đông Hải thủy tinh, đạo hiệu Bảo Chi, không biết vị đạo hữu này xứng hô như thế nào?”

Vừa nghe là đến từ Đông Hải Thủy Tinh Cung, điên cuồng Khê Phong lúc này mới chợt hiểu ra, không trách hắn không quen biết người lão giả này, dù sao theo Ma tộc phá vỡ phong hố ma xâm lấn khởi nguồn, mãi đến tận Tiên Ma đại chiến kết thúc thậm chí hôm nay, Đông Hải Long cung căn bản cũng không có từng xuất hiện, cho nên không quen biết đã ở lẽ thường bên trong.

Đương nhiên, chính là bởi vì này, Bảo Chi cũng đồng dạng không quen biết điên cuồng Khê Phong, chỉ là nhìn ấy một đôi mắt tím, hơn nữa cùng Nữ Di tranh chấp, mà thực lực còn chiếm thượng phong, tự nhiên biết ấy nhất định là Ma tộc, cho nên mới ra tay giúp đỡ.

Có điều, Bồng Lai đồng dạng đời ở Đông Hải, khéo léo phải là Nữ Di còn đã cùng Bảo Chi lão yêu có duyên gặp mặt một lần, mắt thấy Bảo Chi lão yêu lại ra tay giúp đỡ, còn chưa các loại điên cuồng Khê Phong đáp lời, liền vội vàng chắp tay chắp tay nói: “Đa tạ Bảo Chi đạo hữu giúp đỡ.”

Đương nhiên, câu này cảm tạ còn có càng sâu một tầng ý tứ chính là nói cho điên cuồng Khê Phong, vị này là hắn người quen, cũng liền tương đương với vô

hình trung đem Bảo Chi lão yêu trói lại chính mình chiến xa.

Bảo Chi lão yêu vốn thì làm nhờ vả Thanh Khâu mà đến, mặc dù còn chưa nhìn thấy Thánh sơn người, thế nhưng Bồng Lai một đám đột nhiên xuất hiện ở Thanh Khâu Sơn xung quanh, hơn nữa cái kia trước ngực máu thịt tung tóe người rất rõ ràng chính là 1 tu vi thông thiên đại yêu, hơn nữa mặt sau tối rồi một ngàn yêu binh, lập tức liền minh bạch Bồng Lai hắn là đã cùng Thanh Khâu Sơn kết minh.

Cho nên Bảo Chi lão yêu mặc dù biết Nữ Di lời ấy có mượn hắn tay chấn nhiếp này Ma tộc ý tứ, nhưng cũng không nói ra, vội vàng hơi cong lão thân, gật gù cười nói: “Tiên tử khách khí.”

Điên cuồng Khê Phong vừa nghe nhất thời tức giận, lập tức hừ lạnh một tiếng nói: “Xem ra Thủy Tinh Cung cũng tưởng cuốn vào trận này Thánh chiến trúng rồi?”

Bảo Chi lão yêu nghe đến sau khi thở dài một tiếng nói: “Đạo hữu nói sai rồi, cũng không chúng ta muốn cuốn vào trong cuộc chiến tranh này, thật sự là bọn người Ma tộc khinh người quá đáng, mà dã tâm bùng bùng, nếu là Tiên Ma đại chiến bị các người Ma tộc thắng được, ta Đông Hải chúng tu há có thể an phận dùng thỉnh thoảng, lão phu mặc dù bất tài, thế nhưng môi hở răng lạnh cái này nồng cạn đạo lý còn là hiểu được.”

“Xem ra người là ông cụ ăn thạch tín nghi ngờ mạng dài, đã như vậy, bản soái liền tiễn người một đoạn đường!”

Dứt lời, trực tiếp ngang đao hướng về Bảo Chi lão yêu bỗng tới.

Bảo Chi lão yêu sắc mặt không hề thay đổi, lập tức tay phải một ngón tay, liền có một đạo màu đen ánh chớp theo đầu ngón tay nứt ra, bay thẳng đến điên cuồng Khê Phong đâm đầu bắn nhanh mà đến.

Điên cuồng Khê Phong lập tức hừ lạnh một tiếng, trong tay điên ma đao

giương lên, liền đem đao kia đèn lôi trực tiếp đánh bay, tiếp theo thân hình không giảm, vẫn như cũ hướng về Bảo Chi lão yêu mà đến.

Bảo Chi lão yêu đang định lại làm phép, lại có một đạo ngân quang mang theo vô cùng ngân xà điện mang xẹt qua, trực tiếp hướng về điện cuồng Khê Phong phóng tới.

Điện cuồng Khê Phong lại hừ lạnh một tiếng, vung lên trong tay điện ma đao liền giở lại trò cũ, nhưng không nghĩ, đồng dạng quá trình, lại là không giống nhau kết quả.

Chỉ thấy điện ma đao cùng đao kia màu bạc ánh chớp vừa mới chạm được trong nháy mắt đó, liền phát sinh một tiếng rung chuyển trời đất tiếng nổ mạnh.

Điện cuồng Khê Phong nhất thời cảm giác ngực tinh lực bay vút, một hơi từ huyết tùy theo phun ra, đồng thời thân thể như là đoạn tuyến điều giấy bình thường trực tiếp về phía sau bay đi. &# 32;

Điện cuồng Khê Phong lui ra ước chừng Thập Ngũ trượng tả hữu thời gian, rốt cục sững người lại ổn định sau bay tư thế, lập tức vung lên điện ma đao, quay cái kia màu bạc ánh chớp bay tới phương hướng một ngón tay, quát chói tai một tiếng nói: “Lại là người nào ngăn trở bản soái chuyện tốt!”

“Hừ hừ.....”

Một tiếng khinh miệt hừ lạnh sau khi, một tia điện né qua, lập tức hóa thành một Nho Sinh trang phục, nhẹ nhàng nho nhã người đàn ông trung niên, mà đây phía sau nam tử, còn theo hai cái dáng người khôi ngô thiếu niên lang.

“Là ngươi!”

Điện cuồng Khê Phong tập trung nhìn vào, lập tức nhận ra người chính là Thanh Khâu Sơn đứng đầu Vệ Tử Dạ, nhất thời trong lòng cả kinh.

Vệ Tử Dạ gật gù, khẽ mỉm cười nói: “Không sai, chính là bản tôn, bây giờ

bản tôn cho ngươi hai con đường!”

“1! Chết ở bản tôn trên tay!”

“Hai! Mang theo ngươi đám rác rưởi này cuộn!”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, không nói hai lời, vung lên trong tay điên ma đao liền hướng Vệ Tử Dạ bỗn tới.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tinh Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 488: Ma Tôn Hung Hăng Lên Sàn

Hiển nhiên, điên cuồng Khê Phong cử động đã ở Vệ Tử Dạ trong dữ liệu.

Có điều, này cũng không biết Vệ Tử Dạ có bao nhiêu thông minh, đơn giản là đối thủ là điên cuồng Khê Phong, nếu không hắn cũng liền không gọi phong ma.

Đối mặt điên cuồng Khê Phong nhanh như nhanh chóng phong, mạnh như là ác hổ trường đao, Vệ Tử Dạ không chút nào vì đó chõ thay đổi sắc mặt, chỉ thấy áy tay phải bắn ra, lập tức xuất hiện hóa thành một đạo hổ quang lấp loé hàn mang đậm thăng điên cuồng Khê Phong ngực.

Điên cuồng Khê Phong mặc dù điên cuồng, lại không có nghĩa là hắn ngốc, mắt thấy Vệ Tử Dạ chiêu này tàn nhẫn âm độc, vội vàng xoay tay lại một chiêu bỗ về phía hàn mang.

Nhưng không nghĩ, này nhanh mang lại xung quanh trường đao của hắn lăng không xoay một cái, như ruồi bâu mật bình thường tiếp tục hướng về hắn ngực đi.

Lúc này điên cuồng Khê Phong muốn lại tránh cũng đã đến không bằng, lập tức số mệnh ngực, dùng Huyền sát cương khí hộ thể.

Vệ Tử Dạ không khỏi cười lạnh một tiếng, tay phải cực kỳ tiêu sái bắn một búng tay, liền gấp đao hàn quang kia lập tức nổ tung, mạnh mẽ nổ tung lực trực tiếp đem điên cuồng Khê Phong cương khí hộ thể đánh tan, đồng thời đem trên người áo giáp nổ thành phẩn vụn.

Nhất thời, điên cuồng Khê Phong ngực máu thịt tung tóe, tử huyết như là chú

không dứt phun ra, mới nhìn đi, lại cùng Chiến Vô Cực trên người vết thương cực kỳ tương tự.

Vệ Tử Dạ hừ lạnh một tiếng nói, “đòn đánh này, bản tôn đại Chiến Vô Cực Thần Vương trả lại ngươi!”

Mọi người thấy đên cuồng Khê Phong ngực thương thế, này mới phản ứng được, nguyên lai đây cũng không phải là trùng hợp, mà là Vệ Tử Dạ cố ý gây ra.

“Vậy kế tiếp, nên khóc tang Thần Vương!”

Dứt lời, Vệ Tử Dạ đem phán quan bút nắm ở trong tay, quanh thân đột nhiên đột nhiên xuất hiện vô số điện xà bay lượn, ngay sau đó thân hình 1 hú liền biến mất không còn tăm hơi, lúc xuất hiện lần nữa, người đã ở đên cuồng Khê Phong đỉnh đầu, làm cho chính là hóa lôi phuơng pháp.

“Xem chiêu!”

Đên cuồng Khê Phong tựa hồ chưa kịp phản ứng, Vệ Tử Dạ lập tức chiêu tinh một tiếng, lúc này mới cầm trong tay phán quan bút trực tiếp hướng về ấy đỉnh đầu gõ đi.

Đên cuồng Khê Phong nhất thời hoảng hốt, vội vàng nâng đao chống đỡ.

“Nát!”

Theo Vệ Tử Dạ một tiếng quát chói tai, phán quan bút mang theo lôi đình vạn quân lực lượng trực tiếp đập vào đên cuồng Khê Phong trường đao bên trên.

Chỉ nghe một tiếng giòn tan gãy có tiếng vang lên, đên ma đao lúc này đứt từng khúc, hóa thành vô số thép mảnh phân tán giữa trời.

Ma tộc rốt cuộc là trời sinh chiến đấu chủng tộc, một đám Ma Binhs mắt thấy đên cuồng Khê Phong bị Vệ Tử Dạ trọng thương, chẳng những không có khiếp đảm, ngược lại nhiệt huyết sôi trào, trực tiếp mỗi một chấp binh khí hướng Vệ

Tử Dạ vọt tới.

Vệ Tử Dạ vốn muốn tiếp tục vì những thứ khác Thần Vương báo thù, nghe đến này một trận vang vọng đất trời hò hét gầm lên có tiếng không khỏi nhăn nhó đầu 1 lông mày, lập tức cười khẩy nói: “Viên đạn bọn chuột nhắt!”

Dứt lời, tay phải từ trong lòng móc ra một vật tiện tay giương lên, theo một trận bùm bùm nghĩ bậy, một đạo nhanh chóng dòng điện chỉ riêng xet qua, hóa thành một tấm lập loè vô số tia điện du lịch mảng màu đen tấm lưới đột nhiên xuất hiện, màu đen tấm lưới đón gió mà lớn dần, chỉ trong nháy mắt liền biến thành một tấm che trời lưới lớn, phảng phất thiên la địa võng bình thường trực tiếp hướng về cái kia một đám Ma Bình túi đi.

Một đám Ma Bình nhất thời hoảng hốt, vội vàng tứ tán thoát đi, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, hơn năm ngàn Ma tộc tinh binh lập tức liền bị lưới lớn toàn bộ bao lại.

Thấy thế nào, trên chín tầng trời mây đen che mặt trời, tùy theo liền có vô số đạo thô như bánh xe, khí thế hùng vĩ ánh chớp cuồn cuộn rơi, hướng tới lớn trong lưới một đám yêu binh rít gào mà đến.

Một đám Ma Bình mắt thấy cỡ này giống như tận thế giống như Lôi Điện hạ xuống, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây.

Mà một bên khác này yêu binh cùng Bồng Lai nhiều Tiên tử, lại là hưng phấn không thôi.

Đặc biệt là Bồng Lai chư vị Tiên tử, ngoại trừ Hoa Thần nữ di cùng Liên Hoa Tiên tử cùng mấy vị tuỳ tùng trưởng bối đã tham gia lần đầu tiên Tiên Ma đại chiến Hoa tiên tử ở ngoài, chưa từng gặp qua khí thế như vậy ngập trời, bá đạo mười phần tiên pháp, mắt thấy hơn năm ngàn Ma Bình tinh anh sẽ chết với thiên lôi bên dưới, không nhịn được phát sinh một trận hoan hô.

Đáng tiếc, rất nhiều lâu dài đều là sự tình cùng nguyện làm.

Ngay ở từ trên trời giáng xuống thiên lôi cách một đám yêu binh chỉ có không đến 20 trượng lúc, thiên địa đột nhiên biến thành hoàn toàn đảo ngẫu vể, đầy trời vạn cân lôi đình lại tại đây máu đỏ bên trong thế giới từ từ suy yếu,

Mãi đến tận bỗ vào cái kia hơn năm ngàn Ma tộc tinh anh trên người thời gian, lại chỉ còn lại có từng sợi từng sợi tơ nhện dây nhỏ.

Như thế không tốt Lôi Điện, đừng nói là này nuốt chửng cảnh Ma tộc tinh anh, mặc dù là vừa mới bắt đầu tu luyện lấy sạch cảnh (tương đương với nhân tộc sau thiền kính) Ma Bin, chỉ sợ cũng có thể mượn cường tráng khí lực trực tiếp tiếp tục chống đỡ.

Vệ Tử Dạ nhường mà, vội vàng quay đầu hướng phía sau phía sau mọi người nói: “Các ngươi đi trước, ta ngược lại muốn xem xem thời gian qua đi ngàn năm sau khi Ma tôn đến tột cùng mạnh bao nhiêu.”

Dứt lời, trực tiếp bay lên một bước đá vào đên cuồng Khê Phong máu thịt tung tóe ngực, đên cuồng Khê Phong tức thì như là mũi tên rời cung bình thường hóa thành một đạo tàn ảnh bay về phía lượn tới hơn năm ngàn Ma Bin lưỡi lớn.

Yêu Hoàng có lệnh, Thanh Khâu Sơn lũ yêu không dám không nghe theo, trực tiếp lái độn quang hướng về Thanh Khâu Sơn hăng hái lao đi, chỉ là Bồng Lai tiên cảnh Tiên tử bọn, lại là không có động với bắt đầu.

Nữ di vừa nghe người đến lại là Ma tôn hoa rụng, nhất thời trong lòng run lên, trong lòng biết Vệ Tử Dạ tuyệt đối không phải ẩy địch thủ, vội vàng nói: “Đạo hữu.....”

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ không giải thích, trực tiếp ngắt lời nói: “Tiên tử nhanh đem người hướng về Thanh Khâu Sơn bên trong, chỉ có các ngươi toàn bộ rút lui, bắn đao mới tốt thoát thân.”

Nữ di này mới phản ứng được, Vệ Tử Dạ đây là muốn dùng sức lực của một

người làm Bồng Lai nhiều môn nhân chiếm được thời gian, trong lòng nhất thời bay lên một dòng nước ấm.

Có điều, nữ di cũng không có lại lập dị, trực tiếp chắp tay thân thể chắp tay nói: “Đa tạ đạo hữu.”

Dứt lời, liền đối với tả hữu một đám Bồng Lai môn nhân nói: “Chúng ta đi!”

Bồng Lai Tiên tử bọn lúc này mới khắp nơi nữ di dẫn dắt đi theo sát Yêu tộc sau khi hướng về Thanh Khâu Sơn mà vân.

Vệ Tử Dạ cảm giác được phía sau còn có người, quay đầu nhìn lại, lại là Lý Lăng Phong huynh đệ hai người, lông mày không khỏi lại nhíu chung một chỗ, mặt lạnh lùng nói: “Hai người các ngươi cũng đi.”

“Sư tôn (cậu)!”

“Đi!”

Vệ Tử Dạ nặng nề quát mắng một tiếng, huynh đệ hai người lúc này mới lòng không cam lòng, tình không muốn lái độn quang hướng về Thanh Khâu Sơn bỏ chạy.

Vệ Tử Dạ thấy mọi người đi xa bóng lưng, trong lòng đối với này cả đám tốc độ làm ra một chút tính toán, nhiều nhất một phút công phu, bọn họ là có thể ở các vị yêu vương dưới sự giúp đỡ tiến vào Thanh Khâu Sơn, cho nên, hắn bây giờ nhất định phải ở nơi đây đỡ vị này ngàn năm trước chính là chân ma cảnh hậu kỳ Ma tôn hoa rụng.

Ma tôn lăng không hư bước mà đến, nhìn như sân vắng mái nhà bước, không có gì lạ đáng người, thế nhưng thứ bước ra một bước sau khi, thân hình liền sẽ xuất hiện ở ba trượng ở ngoài, lại cùng Tiên gia súc địa thành thốn có dị khúc đồng công hiệu quả.

Vốn chỉ là một to bằng hạt vừng điểm đen, chỉ dùng ngắn một phút, liền

đã lướt qua một đám Ma Bin, đứng Vệ Tử Dạ phía trước ba trượng chỗ, cõng xa đối lập coi.

Ngàn năm trước khi, Vệ Tử Dạ còn là một tu vi nông cạn tiểu yêu, mãi đến tận vợ con bị Ma tộc nhục giết sau khi, mới may mắn bái vào đời trước Yêu Hoàng rồng lửa chân nhân môn hạ, làm như Yêu Hoàng đệ tử nhập thất, Vệ Tử Dạ mặc dù tu vi nông cạn, lại là thân phận cao thượng, may mắn kiến thức năm đó Huyền Thanh thượng nhân cùng Ma tôn hoa rụng hai vị này đại diện phân biệt đại diện cho Tiên Ma hai đại trận doanh cao nhất có một không hai cuộc chiến.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 489: Yêu Hoàng Vs Ma Tôn

Trận này có một không hai cuộc chiến, Huyền Thanh thượng nhân cầm trong tay trong truyền thuyết Thần Nông Đại Đế binh khí “Viêm Đế kiếm”, cùng Ma tôn hoa rụng đấu một hồi đại chiến ước chừng ác chiến ba ngày ba đêm.

Tình cảnh đó, Vệ Tử Dạ đến nay ký ức chưa phai, cái kia ba ngày ba đêm bên trong, thiên địa vì đó biến sắc, non sông đổ nát, nhật nguyệt đều không dám cùng với tranh huy, chỉ phải dùng mây đen che giấu, tạm thời tránh mũi nhọn.

Huyền Thanh thượng nhân trong lòng bàn tay Viêm Đế quyết như là rồng lửa bay vút, khí thế ngập trời, vốn là dùng kiếm đạo sát phạt thành đạo hắn, kiếm khí chỗ đến, khai sơn đoạn sông, bầu trời xé rách.

Ma tôn hoa rụng thân thể như là bách luyện thành thép, ma khí sôi trào mãnh liệt như là vô tận biển máu, biển máu tràn ngập, cỏ cây khô héo, thiết quyền vừa ra, trời đất sụp đổ.

Trận chiến này, này ngàn năm qua lúc nào cũng khi hắn trong lòng quanh quẩn, không giây phút nào vắng mặt ngóng trông có một ngày, chính mình cũng có như vậy thực lực đối diện Ma tộc vị này người mạnh nhất, bằng này một thân thông thiên tu vi lưỡi dao Ma tôn, làm vợ con báo thù.

Mà ngày hôm nay, tu vi của Vệ Tử Dạ mặc dù còn không có đạt được ngày đó Huyền Thanh thượng nhân cảnh giới như vậy, thế nhưng cũng đã có đánh với Ma tôn một trận tư cách.

Lúc này, Vệ Tử Dạ thấy đối diện vị này dáng người khôi ngô, cường tráng như trâu, căng thẳng bắp thịt ở ánh mặt trời chiếu xuống lóng lánh hết sạch Ma

tộc người thật mạnh, trong lòng lại không có một tia sợ hãi, ngược lại có một loại không hiểu kích động.

Là vì gãy phải đồng dạng có thể người mà hung phấn?

Hay là bởi vì rốt cục thực hiện ở giắc mộng của chính mình, có cùng Ma tôn rời chiến một trận chiến thực lực mà kích động?

Hay là bởi vì khả năng đâm cùu nhân làm vợ con báo thù mà ngạc nhiên?

Hắn chính mình cũng không biết tại sao, chẳng qua là cảm thấy toàn thân máu đều đang sôi trào, lúc trước cái kia chỉ là che chở Bồng Lai Tiên tử bọn lui lại ý nghĩ lập tức ném đến lên chín tầng mây.

“Ngươi..... chính là tiếp theo rồng lửa lão yêu sau khi Yêu Hoàng, vê..... đúng rồi, Vệ Tử Dạ!”

Ma tôn vừa dứt âm thanh không có gì lạ, thế nhưng Vệ Tử Dạ lại cảm nhận được một luồng mạnh mẽ áp lực, tâm thần không thấy có chút nhộn nhạo.

Đây là kẻ bẽ trên uy hiếp, giống như hắn ngày đó kinh sợ tám vị yêu vương bình thường, chỉ là bây giờ thay đổi một chút nhân vật thôi.

Vệ Tử Dạ lập tức bão nguyên thủ nhất, đem tâm thần lặng yên thủ linh đài, lúc này mới chặn lại luồng áp lực này.

Thẳng đến lúc này, Vệ Tử Dạ trên mặt không treo một tia vẻ mặt, ngữ khí là lạnh như băng nói: “Không sai, bản tôn chính là đương nhiệm thần hoàng Vệ Tử Dạ, không biết hôm nay Ma tôn đến ta Thanh Khâu vì chuyện gì?”

Ma tôn hoa rụng khẽ mỉm cười nói: “Ta nếu không đến, chỉ sợ ta những thuộc hạ này liền cũng bị ngươi giết chết rồi.”

“Đó là bọn họ gieo gió gặt bão!” Vệ Tử Dạ trực tiếp lạnh lùng nói.

Ma tôn hoa rụng gật gật đầu nói: “Bằng hữu, ngươi nói không sai, từ xưa tới nay chính là người mạnh là vua, người yếu làm tiện. Tại đây mạnh được yếu thua tàn khốc bên trong thế giới, năm đấm mới thật sự là đạo lý, ngươi hiểu đạo lý này vậy liền càng đơn giản hơn.”

Vệ Tử Dạ trực tiếp cười lạnh một tiếng nói: “Ngươi nghĩ chiêu hàng bản tôn?”

Ma tôn hoa rụng cười cười nói: “Bằng hữu, ngươi mặc dù thực lực còn có thể, có tư cách cùng bản tọa nếu, thế nhưng còn trận chiến này kết quả nói vậy chính ngươi cũng rõ ràng, để ngươi Thanh Khâu Sơn cái kia mười vạn Yêu tộc binh sĩ, bản tọa cho rằng, ngươi không nên dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, như vậy kết quả chẳng tốt cho ai cả.”

Vệ Tử Dạ cười cười nói: “Tâm thường người phàm đều có thể hô lên ‘từ xưa nam nhi lòng như sắt, dù chết quá vạn cân’ lời nói hùng hồn, ta đường đường thần tộc há có thể không đánh mà hàng?”

Ma tôn hoa rụng gật gật đầu nói: “Xem ra, bản tọa liền biết ngươi sẽ không đơn giản như vậy liền cúi đầu xưng thần, cho nên bản tọa cho ngươi chuẩn bị một chút thủ đoạn, nếu là ngươi còn muốn kiên trì gắng chống đối rốt cuộc, vậy Thanh Khâu Sơn cũng chỉ có thể bị san thành bình địa.”

Nói đã đến nước này, kế tiếp muốn làm gì, Vệ Tử Dạ tự nhiên rõ ràng, lập tức hít một hơi thật sâu, đem phán quan bút dựng thẳng với trước ngực, mặt không thay đổi nói: “Vừa vặn, bản tôn cũng tưởng mở mang ngàn năm sau Ma tôn đến tận cùng đạt đến thế nào khủng bố cảnh giới.”

Ma tôn hoa rụng cực kỳ cười khẩy nói: “E sợ nghỉ một lúc, ngươi liền sẽ hối hận quyết định này.”

Dứt lời, vung tay phải lên,

Trong tay liền xuất hiện một con ánh lửa làm nhọn cao một trượng hai

thương, trong không khí đột nhiên khí lạnh đại thịnh, bên cạnh cái kia vô cùng máu mủ sát khí, phảng phất giống như có thiên quân lực lượng hướng về Vệ Tử Dạ đè ép mà đến.

Vệ Tử Dạ nhất thời hoảng hốt, vội vàng vay mượn hóa lôi độn pháp, hóa thành một tia sét về phía sau nhanh chóng rút lui.

“Hù!”

Ma tôn hoa rụng gấp Vệ Tử Dạ chạy trốn, lập tức hù lạnh một tiếng, thân hình lập tức biến mất không còn tăm hơi, lúc xuất hiện lại, đã ở Vệ Tử Dạ lúc trước ba thước chỗ.

“Nhìn thương!”

Ma tôn hoa rụng hiển nhiên không có lấy ra chánh thức thực lực, đến thương trước khi còn cố ý nhắc nhở một tiếng.

Vệ Tử Dạ vạn vạn không ngờ rằng Huyền Môn tam đại độn pháp một trong hóa lôi, tốc độ lại không bằng Ma tôn hoa rụng thân pháp một hai phần mười, vội vàng toàn lực làm phép thân hình mạnh mẽ tăng tốc, đồng thời trong lòng âm thầm khen không ngớt.

Ma tôn hoa rụng một súng đánh hụt, thân hình lần nữa biến mất, có điều lần này lại là chưa từng xuất hiện, Vệ Tử Dạ vội vàng nhanh chóng hướng về hai bên phải trái ngắm đi, lại là chưa phát hiện Ma tôn hoa rụng bóng người, chỉ là cảm giác quanh thân đột nhiên kỳ hàn vô cùng, vội vàng vận chuyển trong cơ thể linh khí, vừa mới cảm giác nhiều.

Nhưng không nghĩ, Vệ Tử Dạ vừa mới thở phào nhẹ nhõm, liền cảm thấy phía sau có một luồng cực hàn chi khí, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tia ánh sáng đỏ xông tới mặt, vội vàng lăng không xoay một cái, miễn cưỡng tránh thoát đạo này sắc bén vô cùng Hỏa Tiêm Thương.

Nhưng không nghĩ, đạo kia hồng quang như ruồi bâu mật, chỉ là trong nháy mắt liền đã lại đưa hăn theo định, lúc trước cực hàn chi khí lập tức biến mất, thay vào đó chính là một luồng nóng rực sóng khí.

Vệ Tử Dạ nhướng mày, đến không vội suy nghĩ nhiều, liền vội vàng đem Đế Giang khí thả ra, chỉ thấy Đế Giang 4 cánh chấn động, thân hình lại tăng tốc, khác nào nhanh như điện chớp rút lui mà đi.

Chỉ tiếc, tất cả những thứ này vẫn như cũ là làm việc vô ích, bởi vì ở Vệ Tử Dạ tăng tốc sau khi, đạo kia hồng quang đồng dạng dùng giống nhau tốc độ truy kích, Vệ Tử Dạ âm thầm tặc lưỡi không ngớt, hăn vốn còn tưởng rằng cùng Ma tộc có sức đánh một trận, thế nhưng trước mắt này tình ảnh, hiển nhiên đối phương đến bây giờ đều không có sử xuất toàn lực.

Nhưng mà, chẳng biết vì sao, Ma tôn tựa hồ cũng không có phải bắt hăn lại ý tứ, chỉ là như vậy như là trượt cẩu giống nhau đùa bỡn hăn.

Có lẽ, chính là muốn mượn dùng này cỗ khống lồ áp lực, để Vệ Tử Dạ có tự mình biết mình, trực tiếp từ bỏ chống lại, cúi đầu xưng thần a.

Hai người dùng thần tốc như vậy ngươi đuổi ta đuổi theo đuổi ước chừng một nén hương thời gian, Ma tôn hoa rụng tựa hồ cũng mất kiên trì, thân hình đột nhiên đột nhiên xuất hiện, chỉ thấy ấy quanh thân toả ra hùng hực trong tay Hỏa Tiêm Thương càng ánh sáng bắn ra bốn phía.

Vệ Tử Dạ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, tay trái vội vàng hướng về trong lòng sờ mó, lập tức dùng sức vung một cái, liền gấp một tấm lưới đen lập loè lôi ti điện mang hướng về Ma tôn hoa rụng ngay mặt vọt tới.

Sau đó một khắc không có dừng lại, trực tiếp với trong lòng bàn tay ngưng tụ lại lôi viễn.

Ma tôn hoa rụng quả nhiên bá đạo vô cùng, mắt thấy này lôi võng phả vào mặt không chút nào dừng lại, trực tiếp đem trường thương trong tay vung lên,

liền nhìn thấy một đạo ánh lửa cương khí theo thương bụi bay ra, bên kia lưỡi điện màu đen lập tức bị đạo này cương khí chém thành hai khúc.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 490: Bình Bất Yếm Trá

Có điều, hiển nhiên điều này cũng ở Vệ Tử Dạ trong dự liệu, lưỡi đen mới vừa vỡ nát, Lôi Hoàn vừa vặn kết thành, cánh tay trái vung lên, liền lại hướng về Ma tôn Lạc Anh bắn ra.

Ma tôn Lạc Anh bất kể là tu vi hoặc là kinh nghiệm chiến đấu, cùng không phải người thường có thể so với, chỉ một chút, liền nhìn ra cái này Lôi Hoàn bên trong rất nhiều Càn Khôn.

Cho nên, Ma tôn Lạc Anh không có trực tiếp gắng gượng chống đỡ, thân hình nhún xuống, liền đem Lôi Hoàn để tới, đồng thời hai chân dùng sức giảm một cái, lợi dụng càng thêm mau lẹ tốc độ hướng về Vệ Tử Dạ đuổi theo.

Chỉ tiếc, Ma tôn Lạc Anh thủy chung quá coi thường vị này nhân tài mới xuất hiện, chỉ thấy cái kia bị hắn tránh thoát Lôi Hoàn lúc này ở trên trời vẽ ra một đạo xinh đẹp đường cong, trực tiếp lăng không quay đầu, hiện Ma tôn phía sau bắn nhanh mà đến, tốc độ so sánh trước khi càng nhanh hơn gấp ba có thừa.

“Hắc! Chú ý phía sau!”

Mắt thấy Ma tôn trong tay Hỏa Tiêm Thương cách mình đã không đủ hai thước, Vệ Tử Dạ lúc này quyết đoán, lập tức dùng tay trái chỉ chỉ Ma tôn phía sau, cười hì hì nói.

Ma tôn không khỏi sững sốt, vội vàng quay đầu nhìn lại, lúc này mới nhìn thấy lúc trước né tránh Lôi Hoàn lại lăng không đảo ngược mà đến, lúc này đã cách hắn đã không đủ ba thước.

Ma tôn không khỏi cười lạnh một tiếng nói: “Có chút thủ đoạn! Có điều, cũng là như vậy.”

Dứt lời, cũng không thấy ấy né tránh, trực tiếp sau đó thồ đón lấy Lôi Hoàn.

“Âm!”

Một tiếng chấn thiên động địa nổ vang sau khi, Vệ Tử Dạ đã chạy trốn tới bên ngoài hai dặm, tập trung nhìn vào, chỉ thấy cái kia Ma tôn căn bản là không mất một sợi lông, mặc dù là trên người quần áo, tựa hồ cũng hoàn hảo không chút tổn hại.

Vệ Tử Dạ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Thẳng đến lúc này, hắn mới hiểu được, hắn dùng thiên yêu cảnh giai đoạn trước tu vi khiêu chiến chân ma cảnh hậu kỳ, thậm chí vô hạn tiếp cận ma thần cảnh Ma tôn Lạc Anh đến tột cùng có cõi nào hoang đường.

Có điều, hôm nay cũng không thể kìm được hắn!

Cái gọi là hiệp lộ tương phùng dũng giả thắng, Ma tộc cùng Thần Châu sinh linh từ nhỏ là địch, vậy hắn vị này kế nhiệm Thanh Khâu Sơn đại thống thần hoàng, liền cùng Ma tộc kết không rõ mối thù, hơn nữa giết vợ giết con mối hận, càng không đội trời chung, cho nên cuộc chiến hôm nay không thể tránh được.

Mặc dù hắn cũng nghĩ tới mời mọc Huyền Thanh thượng nhân đã đến hỗ trợ, thế nhưng một số thời khắc, cầu người địch xác không bằng cầu mình, dù sao Huyền Thanh thượng nhân xa ngoài vạn dặm Côn Lôn núi.

“Ném thử chiêu này, bắn tọa tân học.”

Dứt lời, Ma tôn Lạc Anh quanh thân hồng quang đại thịnh, trong tay Hỏa Tiêm Thương đột nhiên lăng không hướng về Vệ Tử Dạ bắn nhanh mà đến, mà Lạc Anh bắn tôn, tựa hồ liền bám vào trường thương này bên trên.

“Nhân kiếm hợp nhất?”

Vệ Tử Dạ không khỏi sững sốt, có điều trong nháy mắt liền phản ứng lại, chỉ thấy đầu ngón tay bỗng dung bắn ra một đạo cực quang, ngay sau đó chính là một tiếng kinh thiên động địa sét đánh, chính là ở bách vội vàng bên trong ép một viên Lôi Hoàn muôn nổ tung lên.

Chỉ là này một viên Lôi Hoàn bởi vì vội vã sở trí, uy lực có hạn, mà Ma tôn tu vi vốn là cao hơn Vệ Tử Dạ hai đoạn, cho nên Hỏa Tiêm Thương thế đi không giảm, vẫn như cũ hiện hắn phá không mà đến.

Vệ Tử Dạ nhất thời khẩn trương, vội vàng điều khiển Đế Giang sau khi sau này nhanh chóng thối lui, đồng thời không dứt từ ngón tay bắn ra Lôi Hoàn, mỗi lần khoảng cách ước chừng hai hơi thời gian.

Mặc dù này Lôi Hoàn uy lực có hạn, thế nhưng quý ở số lượng nhiều vô cùng, mà mỗi một hột Lôi Hoàn bắn ra, đều có thể đem Hỏa Tiêm Thương uy thế trở lên vậy trong nháy mắt, cho nên như vậy lại ngươi đuổi ta đuổi theo bên dưới, cả hai tốc độ lại lần đầu tiên đạt đến cân bằng.

“Khá lăm! Bản tọa muốn tưởng thật rồi!”

Ma tôn Lạc Anh lập tức hé lớn một tiếng, chỉ thấy Hỏa Tiêm Thương hồng quang lại đại thịnh, tốc độ lại tăng lên.

Vệ Tử Dạ không khỏi mồ hôi lạnh chảy ròng, bây giờ tốc độ của hắn đã tăng lên tới cực hạn, nhưng không nghĩ cái kia Ma tôn lại còn có tăng tốc không gian, kể từ đó, chỉ cần không đến mười hơi công phu, liền sẽ bị ấy đuổi tới.

Mà đuổi tới hậu quả, có thể tưởng tượng được.

Vệ Tử Dạ trong lòng biết trốn nữa đã là không có bất kỳ ý nghĩa gì, thăng thắn dừng lại thân hình, tay cầm phán quan bút hướng về ấy xông lên mà đi.

“Hả?”

Ma tôn Lạc Anh không khỏi phát sinh một tiếng thét kinh hãi có tiếng, tựa hồ chưa ngờ tới Vệ Tử Dạ lại có cùng với chính diện chống đỡ dũng khí.

Có điều, Vệ Tử Dạ dũng khí ngoại trừ để Ma tôn có chút bất ngờ ở ngoài, lại không bất kỳ tác dụng gì.

“Âm!”

Một tiếng vang vọng đất trời nổ vang vang lên theo, Vệ Tử Dạ nhất thời như là đoạn tuyến diều giấy bình thường, trực tiếp một con theo Đế Giang khí trên người lăn nhào, hướng về mặt đất rơi xuống.

Mà Ma tôn Lạc Anh lại là không có một chút nào dừng lại, lại hướng về hắn truy kích mà đến.

Hiệp này giao chiến, hiển nhiên là Vệ Tử Dạ hoàn toàn thất bại.

Chỉ là Vệ Tử Dạ quả thật vô kế khả thi, bởi vì hắn dùng ngàn năm không đến tốc độ đạt được thiên yêu cảnh kinh khủng như vậy thực lực, lại là bởi vì hắn đem hầu như toàn bộ thời gian đều dùng ở tu hành “Yêu Hoàng trải qua” bên trên, so ra, vô kỵ cùng phép thuật tự nhiên có điều thất lễ.

Cho nên Vệ Tử Dạ lúc này đối chiến Ma tôn hoản cảnh của Lạc Anh chính là, chỉ có một thân Thần lực, lại là không sử dụng ra được.

Đặc biệt là bị Ma tôn Lạc Anh từng bước ép sát, đừng nói là Ngũ Lôi xử tử bức này thần hổ kỵ cao cấp phép thuật, kể cả kém hơn một bậc cấp bậc ngũ hành thần lôi đều không sử dụng ra được.

Thế nhưng trực tiếp lực mạnh đánh nhau nói, bất kể là thân thể sức mạnh hoặc là vô kỵ kỵ xảo, chính là hoàn toàn dùng ngăn đánh mạnh trường, tuyệt đối là hành động không thông minh.

Nhưng mà, mắt thấy Ma tôn Lạc Anh trường thương đã tới, mặc dù biết rõ

không địch lại, lại cũng chỉ có thể kiên trì gắt gượng chống đỡ, trực tiếp dùng trong tay phán quan bút lại hướng về Hỏa Tiêm Thương điểm tới.

Binh pháp nói: Trên cao nhìn xuống, có thể thế như chẻ tre.

Ma tôn Lạc Anh một thương này, liền đáp lại này câu nói binh gia danh ngôn, chỉ nghe một tiếng hồng nếu chuông Lữ nổ vang lại vang lên.

Lần này, Vệ Tử Dạ vội vã nghênh chiến, mà Ma tôn Lạc Anh lại là có chuẩn bị mà đến, trực tiếp vay mượn lao xuống lực lượng đem Vệ Tử Dạ đâm rơi đại địa, xô ra một chu vi hơn mười trượng, tràn đầy một trượng có thừa hố lớn.

“Phụp!”

Vệ Tử Dạ nhất thời cảm giác ngũ tạng bốc lên, tiếp theo yết hầu ngòn ngọt, liền há miệng phun ra sương máu.

Vệ Tử Dạ vốn là ngửa mặt hướng lên trên, sương máu phun ra sau khi, trực tiếp hỗn hợp gây nên bụi trần trở xuống trên người hắn, thịt nát lập tức dính đầy toàn thân, cả người nhìn qua vô cùng chật vật.

Nhưng mà, Ma tôn Lạc Anh hiển nhiên không có ngừng tay ý tú, chỉ thấy Hỏa Tiêm Thương vẫn như cũ khí thế bùng bùng trực tiếp lao xuống mà đến.

Vệ Tử Dạ vội vàng dùng sức giẫm một cái, thân thể ma sát mặt đất về phía sau một chuỗi.

Nhưng mà, này một chuỗi, cũng không có tránh đi Ma tôn Lạc Anh công kích, bởi vì đối phương vốn thì trên cao nhìn xuống, hơn nữa phong phú vô cùng đối chiến kinh nghiệm, chỉ trong nháy mắt liền nhìn ra hắn ý đồ.

Chỉ là thương gian chọt vung một cái, liền hướng về Vệ Tử Dạ đuổi theo.

“Đáng chết!”

Vệ Tử Dạ không khỏi thầm mắng một tiếng, vội vàng cưỡng đẽ trong cơ thể linh khí tụ ở hai tay bên trong phán quan bút trên, trực tiếp ca tụng ở trước ngực.

“Keng!”

Một tiếng giòn tan kim thiết giao kích có tiếng vang lên, phán quan bút của Vệ Tử Dạ vừa vặn kẹt ở Hỏa Tiêm Thương ánh lửa phân nhánh bên trong, đem khí thế kia uy vũ một đòn trực tiếp đỡ.

Chỉ tiếc, một thương này uy lực thật sự quá lớn, Vệ Tử Dạ không nhịn được lại phun ra một búng máu.

Làm sương máu lại hạ xuống thời gian, Vệ Tử Dạ cả khuôn mặt cùng cái kia một thân nho áo cơ hồ bị thịt nát bao trùm, tạm thời nhìn qua đi, phảng phất 1 huyết nhân bình thường, chật vật cực kỳ.

Ma tôn Lạc Anh thân hình lại xuất hiện, một tay cầm thương trực tiếp đem Vệ Tử Dạ đặt ở trên mặt đất, khẽ mỉm cười nói, “băng hữu, ngươi cân nhắc thế nào rồi? Người bây giờ còn kiên trì gắng chống đối rốt cuộc gì?”

Câu này, nghe như bình khí thuận ngữ, thế nhưng thuộc về kẻ bẽ trên khí bá đạo hiển lộ hết trong đó, lại phối hợp trong tay thương, không thể nghi ngờ đối với Vệ Tử Dạ tạo thành một loại chưa từng có áp lực.

Rất rõ ràng, nếu là hắn trả lời không là Ma tôn trọng lâu muôn, vậy chờ đợi hắn có khả năng chính là trực tiếp bị giết hết.

Thế nhưng, mỗi một cái đường đường nam nhi bảy thước đều có cốt khí, đặc biệt là thân là Thanh Khâu Sơn đứng đầu Vệ Tử Dạ, càng kiêu ngạo thăng đú.

Cho nên dù cho biết rõ có khả năng sẽ chết, thế nhưng vẫn như cũ mặt không đổi sắc, trực tiếp đem một ngụm máu tươi cùng nước bọt chất hỗn hợp nôn ở Ma tôn Lạc Anh trên mặt, lập tức quát chói tai một tiếng nói: “Thần Châu binh sĩ, thà rằng đứng sinh, cũng không quỳ chết! Muốn bản tôn làm các ngươi chó săn,

làm xuân thu đại mộng của ngươi.”

Ma tôn Lạc Anh dùng ống tay áo nhẹ nhàng đem trên mặt máu lau chùi một phen, lúc này mới khẽ mỉm cười nói: “Bằng hữu, ngươi lựa chọn..... sai rồi!”

Theo cuối cùng hai chữ này vừa ra khỏi miệng, Ma tôn Lạc Anh tay phải dùng sức đem trường thương trong tay xoay tròn, Vệ Tử Dạ trong tay phán quan bút lập tức cầm giữ không được rời khỏi tay, chỉ thấy Hỏa Tiêm Thương xoay một cái vung một cái, liền đem phán quan bút lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh bị quăng đến mười trượng ở ngoài.

Thấy thế nào, Hỏa Tiêm Thương lại hóa thành một đạo hồng mang, trực tiếp hướng về Vệ Tử Dạ ngực đâm tới.

Vệ Tử Dạ nhất thời khẩn trương, vội vàng kinh quát một tiếng nói: “Chờ chút! Quyển sách sắt a đã xây dựng, nhanh đi dồn vào!”

“Hả?”

Ma tôn Lạc Anh trên mặt vui vẻ, Hỏa Tiêm Thương lập tức hơi hơi phiến diện, Vệ Tử Dạ liền nghe đến bên tai “Oanh” vừa vang, gây nên một mảnh đá vụn tàn tiết, chính là Hỏa Tiêm Thương một súng đánh nát mặt đất cứng rắn nham thạch, trực tiếp căm xuống đất ba tấc có thừa.

“Bằng hữu, nhân tộc có câu nói thật là tốt, kêu kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.....”

“Tuấn tú &% ¥ *!”

Nhưng không nghĩ, U &# 85; đọc sách www. &# 117; uk a ns hu. com Ma tôn Lạc Anh sống còn chưa nói hết, liền nghe đến Vệ Tử Dạ quát to một tiếng, hai chân trực tiếp 1 khuất, trực tiếp một cái thỏ bước vào trời liền đá vào không kịp đề phòng Ma tôn Lạc Anh ngực.

Ma tôn Lạc Anh nhất thời thân hình không yên, trực tiếp về phía sau liết đi.

Mà Vệ Tử Dạ, lại là dựa vào này giẫm một cái lực lượng, hai tay dùng sức đẩy một cái, thân thể liền trực tiếp sát mặt đất bay về đằng sau bốn thước có thừa, tiếp theo chính là một mặc dù thấy có chút bất nhã, thế nhưng thực tế hiệu quả tuyệt hảo cho vay nặng lãi trực tiếp vươn mình đứng lên.

Tùy theo hai tay liên tiếp bắn ra hai viên Lôi Hoàn sau khi, liền trực tiếp hóa thành một tia sét hướng về Thanh Khâu Sơn nhanh buông dây cung mà đi.

Vệ Tử Dạ một loạt động tác này làm liền một mạch, đợi cho Ma tôn Lạc Anh đỡ cái kia hai viên Lôi Hoàn phản ứng lại thời gian, Vệ Tử Dạ đã ở bên ngoài một dặm.

Ma tôn Lạc Anh bị Vệ Tử Dạ như vậy trêu chọc, rốt cục khơi gợi lên ngọn lửa vô danh, trực tiếp gầm lên một tiếng phóng lên cao, theo một mảnh bụi đất tung bay, Ma tôn bản thân sớm hóa thành một tia ánh sáng đỏ hướng về Vệ Tử Dạ nhanh buông dây cung mà đi.

Vệ Tử Dạ vội vàng quay đầu nhìn lại, khi hắn nhìn thấy Ma tôn Lạc Anh toàn lực truy đuổi thời gian, liền biết nếu là một mực chạy trốn nhất định bị ấy đuổi tới, vội vàng quay lại thân hình giờ lại trò cũ, hai tay lại liên tục phi đạn, chỉ thấy vừa là một trận Lôi Hoàn mưa to đón đuổi sát theo Ma tôn Lạc Anh mà đi.

Nhưng mà, này tất cả đều là vô ích, loại này chỉ cầu số lượng không cầu tinh ích Lôi Hoàn uy lực thật sự quá nhỏ, Ma tôn Lạc Anh căn bản đều lười chống đỡ, trực tiếp đem trường thương trong tay sau này vừa thu lại, đồng thời đem tay phải bảo vệ mặt, tiếp tục hướng Vệ Tử Dạ đuổi theo.

Chỉ nghe một trận bùm bùm vang vọng, cái kia số lượng Lôi Hoàn lần lượt nổ tung, chỉ là uy lực kia thật sự quá nhỏ, không những không có thương tổn được Ma tộc Lạc Anh, thậm chí tốc độ đều không có đã bị một tia ảnh hưởng.

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 491: Kiếp Này Có Người, Chết Cũng Không Tiếc

Vệ Tử Dạ một bên bắn ra Lôi Hoàn một bên lùi về sau, đang suy nghĩ đến tột cùng nên làm gì trốn về Thanh Khâu Sơn thời gian, đột nhiên ngắm đến bên phải phía trước có một viên cao chừng khoảng tám méo cổ cây khô.

Vệ Tử Dạ nhất thời mừng rỡ, bởi vì hắn biết, từ xưa đến nay, này một cây méo cổ chính là làm như biển chỉ đường của Thanh Khâu Sơn sử dụng, nhìn thấy cây này, liền chứng minh lúc này cách ngọn núi chính của Thanh Khâu Sơn liền chỉ còn lại không tới hai mươi dặm khoảng cách.

Nhưng mà, mặc dù Vệ Tử Dạ tự tin dựa vào hóa lôi tài năng ở nhiều nhất nửa khắc đồng hồ trong vòng liền có thể chạy tới, nhưng là Ma tôn Lạc Anh từng bước ép sát, tốc độ còn ở phía trên hắn, nếu là phỏng chừng không sai nói, nhiều nhất ở mươi hai dặm nơi, Ma tôn liền có thể lại đuổi theo hắn.

Làm sao bây giờ?

Vệ Tử Dạ nhất thời lòng như lửa đốt, một bên lui vừa muôn.

Nhưng mà, trước mắt thật sự không có những biện pháp khác, phiền lòng ý thành Vệ Tử Dạ không khỏi có chút hối hận, nếu là lúc trước đang tu luyện sau khi nhiều rút ra một ít thời gian tu luyện võ kỹ, hôm nay gặp phải am hiểu cận chiến Ma tôn Lạc Anh, cũng không còn chật vật như vậy.

Đáng tiếc, cả đời này, hắn khởi điểm rất cao, khi hắn từng trải qua hủy thiên diệt địa khủng bố tiên pháp sau khi, vừa làm sao có khả năng bình tâm tĩnh khí đi học tập này uy lực thường thường võ kỹ, không biết, nhìn như bình thường võ kỹ một khi tu luyện tới cực hạn, đồng dạng có băng sơn đoạn nhạc, trời rạn nứt

oai.

Có điều, bây giờ muỗn những thứ này đã chậm, quả nhiên không ngoài dự đoán, ở Vệ Tử Dạ cách Thanh Khâu Sơn ước chừng còn có 11 bên trong thời gian, Ma tôn Lạc Anh Hỏa Tiêm Thương cách hắn liền chỉ có không đủ bốn thước, chỉ cần mấy hơi công phu, liền có thể đuổi theo hắn, mà kế tiếp hậu quả có thể tưởng tượng được.

“Tiền bối, tránh ra!”

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng quát chóp tai.

Vệ Tử Dạ chưa kịp suy nghĩ nhiều, liền vội vàng đem thân hình trầm xuống phía dưới, liền nhìn thấy một đạo như là như bánh xe phẩm chất, mặc dù trong chín tầng trời liệt dương bên dưới, lại vẫn như cũ kim quang óng ánh, khiến người ta không thể nhìn thăng kim quang hẫu như sát búi tóc của hắn xẹt qua, trực tiếp đón lấy đuổi sát theo Ma tôn Lạc Anh.

Không cần quay đầu nhìn lại, chỉ dựa vào âm thanh này đạo kim quang, Vệ Tử Dạ liền biết giúp đỡ người đến tột cùng là người phuơng nào, vội vàng nắm được này ngàn năm có một cơ hội, nhanh chóng về phía sau bay vút.

Kim quang cùng Hỏa Tiêm Thương huyết quang chạm vào nhau, không có gây nên bất luận rung động gì, phản phất hai đạo quang mang đều là hư vật vậy.

Không!

Đều không phải là hai đạo quang mang đều là hư vật, mà là chỉ có quả càn nguồn gốc “suốt ngày khô khô” kim quang thùng rỗng kêu to, mà cái kia Hỏa Tiêm Thương lại trực tiếp ở kim quang bên trong nghịch lưu thăng tới, tốc độ lại không có một chút nào chậm lại.

Ồ?

Mắt thấy thuận buồm xuôi gió, chí cương chí dương quẻ càn kim quang lại không có bất kỳ tác dụng gì, Phu Dịch không khỏi sững sốt, thế nhưng còn chưa cùng hắn phản ứng lại, cái kia cái trượng 2 Hỏa Tiêm Thương đã trực tiếp đâm trên Phong Thiên Kính, trực tiếp đem Phong Thiên Kính đánh bay.

Ngay sau đó hồng quang lóe lên, Phu Dịch trước ngực liền hơn một cái nhìn thấy mà giật mình vết máu, nếu không có có lực phòng ngự có thể nói nhất tuyệt Chiến Thần bào cách trở, không khó tưởng tượng, một thương này nhất định đưa hắn khai tràng bể bụng.

“Sắc!”

Cũng may ở đây thời khắc mấu chốt, Trương Thiên Vũ cùng tiên pháp của Thần Lộ đồng thời sắp xếp, theo luật lệ cửa ra, hai người đồng thời thi triển “cát bay đá chạy”.

Chỉ thấy một trận cuồng phong trực tiếp với Phu Dịch cùng Ma tôn Lạc Anh trong lúc đó bỗng dừng bay lên, cùng lúc đó, Phượng Dao trực tiếp một phát bắt được Phu Dịch, thi triển phong độn về phía sau bay trốn.

Trương Thiên Vũ cùng Thần Lộ đồng dạng không có thắt lẽ, làm phép xong xuôi sau khi, đồng dạng theo sát ấy về phía sau bay vút.

Thần Lộ có Huyền Môn tam đại đạo pháp một trong lôi độn, thân hình lập tức hóa lôi mà vân.

Thế nhưng Trương Thiên Vũ lại chỉ có thể dùng tung kim quang hóa cầu vồng mà chạy, tốc độ lại là chậm vài phần.

“Hù!”

Quả nhiên, theo Ma tôn Lạc Anh hù lạnh một tiếng, Hỏa Tiêm Thương trực tiếp xuyên qua cuồng phong vách ngăn, chỉ thấy một đạo máu đỏ sát khí bắn ra, lập tức hóa thành một đạo sắc nhọn đem Trương Thiên Vũ lồng ngực xuyên qua.

“Điếc không sợ súng gì đó!”

Theo Ma tôn Lạc Anh một tiếng quát chói tai, Hỏa Tiêm Thương lại ngang qua Trường Không, hóa thành một đạo hồng mang hướng về Trường Thiên Vũ bay tới, nếu coi là thật bị một thương này chét thực, e sợ Trường Thiên Vũ nhất định bỏ mạng tại chỗ.

“Thiên Vũ!”

Phu Dịch bị Phượng Dao cầm lấy cũng đi, vừa vặn thấy được Trường Thiên Vũ bị Hỏa Tiêm Thương một súng đâm thủng ngực một màn, trợn mắt nghiến răng hô to một tiếng, liền vội vàng đem Phong Thiên Kính gọi về trong tay, liền muốn làm phép, đã thấy một tia sét xẹt qua, trực tiếp đầy máu rẩy nước Trường Thiên Vũ của Trường Không nhanh chóng rút đi.

Ánh chớp chính là đồng dạng giỏi giang khiến “lôi độn - - hóa lôi” Vệ Tử Dạ.

“Thả ra!”

Thấy Trường Thiên Vũ đâm thủng ngực vết thương vô số máu tươi tùy ý cùng ngày, Phu Dịch trợn mắt nghiến răng, lập tức hét lớn một tiếng, gọi ra Chu Tước thần kiêm đồng thời dùng sức giãy dụa, muốn thoát khỏi Phượng Dao.

Nhưng mà, Phượng Dao làm sao có khả năng tùy ý hắn đi chịu chết?

Mắt thấy Phu Dịch giãy dụa, Phượng Dao vỗn một tay trực tiếp đổi thành hai tay, ổn định cầm lấy hắn.

Vệ Tử Dạ gặp Phu Dịch bị lửa giận choáng váng đầu óc, vội vàng hét lớn một tiếng nói: “Đi mau! Chúng ta không phải đối thủ của hắn!”

Thế nhưng, Phu Dịch lúc này hiển nhiên đã hoàn toàn mất đi lý trí, chỉ thấy một đôi mắt máu đỏ tỏa sáng, quanh thân linh khí điên cuồng vận chuyển, không thể nhưng thân thể ở ngoài có ba tấc xích diễm, cái kia Chu Tước thần kiêm càng kích động ra khoảng một trượng ánh kiếm.

Phượng Dao nhất thời cảm giác hai tay hết sức, cũng may mắt thấy Phu Dịch đem muối tránh thoát thời gian, một tia sét trực tiếp nhào vào Phu Dịch trong lòng, cùng Phượng Dao một trước một sau đẩy trước Phu Dịch cũng đi.

“Phu Dịch, bình tĩnh! Có Thần Nông đinh ở, Thiên Vũ không có việc gì.”

Mắt thấy Phu Dịch mất lý trí, Thần Lộ vội vàng tốt tiếng khuyên lơn.

“Đúng rồi, Thần Nông đinh!”

Thần Lộ một tiếng, rốt cục đánh thức bị ngọn lửa phẫn nộ choáng váng đầu óc Phu Dịch.

Mắt thấy Ma tôn Lạc Anh Hỏa Tiêm Thương cách mọi người đã không đủ ba trượng, Phu Dịch vội vàng thu hồi Chu Tước thần kiếm hoán đổi đến Thần Nông đinh, đồng thời mở ra nắp đinh đem miệng đinh đẩy về phía trước, lớn tiếng nói: “Tiền bối, gần cùng Thiên Vũ trốn trong đinh.”

Nhưng không nghĩ, nói còn chưa rời, liền gặp một đại hai Tiểu Tam bóng người theo thần đinh cút khỏi, lớn chính là sẽ không tiên pháp biến ảo Hổ Tử mẹ hắn, mà cái kia hai cái nhỏ tự nhiên không muốn vào Thanh Khâu Sơn, dùng ấm trời thuật co lại thân thể vào đinh Đại Khanh tỷ muội.

Nhin thấy ba bóng người lăn nhào, Phu Dịch này mới phản ứng được, nhất thời hoảng hốt, vội vàng thi triển đại chu thiên 108 thuật bên trong “vận chuyển”, phải đem ba người cách không thăm về, nhưng không nghĩ Hỏa Tiêm Thương đã xuyên qua Hổ Tử mẹ hắn, mạnh mẽ sát khí lập tức đem chấn động thành một màn mưa máu thịt nát tung toé chung quanh.

Mắt thấy Hổ Tử mẹ hắn chết oan chết uổng, hơn nữa lúc trước chính là bởi vì hắn bất cẩn hắn phải chết không bỏ sót Hổ Tử, mặc dù hai người này cùng không phải hắn giết chết, lại cùng bởi vì hắn mà chết, Phu Dịch trong lòng nhất thời áy náy không chịu nổi.

Cũng may Đại Khanh tỷ muội hai người mặc dù chưa va chạm nhiều, nhưng cũng là Địa Tiên Cảnh giai đoạn trước tu sĩ, cút khỏi đỉnh lúc liền nghe được tiếng reo hò của Phu Dịch, cho nên bọn họ hai người ngay đầu tiên lựa chọn tả hữu bay ngược, lúc này mới miễn cưỡng tránh được một kiếp.

Cũng không biết là Ma tôn Lạc Anh đối với đôi tỷ muội này không có một tia hứng thú, hay là bởi vì Phu Dịch bọn người chặn ngang một gạch hỏng rồi chuyện tốt của hắn, Hỏa Tiêm Thương vẫn như cũ hướng tới Phu Dịch bọn người đuổi theo, đối với tả hữu chạy trốn hai nữ căn bản không quan tâm.

Có điều, Phu Dịch lại là thở phào nhẹ nhõm, cho nên đôi tỷ muội này chỉ cần cơ trí một vài liền như vậy bỏ chạy, lại hơi thêm ẩn giấu, tất không có nguy hiểm đến tình mạng.

Cũng chính bởi vì hai nữ tránh thoát một kiếp giữ được tính mạng, Phu Dịch này mới đứng vững tâm thần, nếu không chuyện này đối với vốn là không muốn đến tỷ muội của Thanh Khâu Sơn lại đột tử với Ma tôn Lạc Anh tay, không nói đến hắn lập tức có thể hay không bởi vậy tẩu hỏa nhập ma, ngày sau cũng chắc chắn Tâm Ma quấn quanh người, một thân tu vi nhất định bởi vậy phá huỷ.

Đối lập với áy náy của Phu Dịch, sấm rền gió cuốn Vệ Tử Dạ liền không có nhiều như vậy ý nghĩ, mắt thấy Thần Nông miệng đỉnh đối với hướng mình, linh khí lập tức tụ ở hai tay, trực tiếp đem Trương Thiên Vũ thả vào Thần Nông trong đỉnh, đồng thời hé lớn một tiếng nói: “Các ngươi đi mau, ta nghĩ biện pháp kéo.”

Phu Dịch cũng không có lập dị, mắt thấy Trương Thiên Vũ vào đỉnh, vội vàng hướng hai nữ sốt ruột nói: “Các ngươi cũng đi vào.”

“Không! Cho dù chết, ta cũng phải cùng ngươi cùng nhau!”

Hai nữ trăm miệng một lời trả lời để Phu Dịch trong lòng run lên, mũi không khỏi đau xót, yết hầu có chút nghẹn ngào, cảm giác có đồ vật đầy giống nhau.

Có điều, Phu Dịch mặc dù trong lòng cảm động đến cực điểm, thế nhưng là cũng không có thể làm cho các nàng hai người này đổi với hắn mà nói quan trọng nhất người chịu chết uổng, vội vàng lớn tiếng quát tháo một tiếng nói: “Nhanh đi vào!”

“Không!”

Hai nữ lại trăm miệng một lời gào thét nói.

Phu Dịch đang muốn nổi giận, lại nghe được Thần Lộ ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói: “Kiếp này có ngươi, chết cũng không tiếc!”

Phu Dịch nghe đến sau khi, nhất thời cảm giác trước mắt hoàn toàn mơ hồ, vội vàng nhắm mắt lại lườm, lại cảm giác được gò má hơn hai đạo ôn hòa gì đó.

Lúc này, mấy người cách Thanh Khâu Sơn chỉ có không đến hai dặm, Thanh Khâu Sơn sơn môn chỗ khí trời đất hòa hợp, đã là có thể thấy rõ ràng.

Mắt thấy mục đích chỉ có cách xa một bước, thế nhưng Hỏa Tiêm Thương cách Phu Dịch trước người Thần Lộ đã không đủ ba thước.

Hiển nhiên, một mục chạy trốn cuối cùng kết quả chỉ có thể là để Phu Dịch cùng hai nữ trở thành người chết thế.

Vệ Tử Dạ mặc dù làm việc sấm rền gió cuốn, thế nhưng để này ba cái hậu sinh vẫn bối làm người chết thế của chính mình nhưng cũng làm không dứt.

Vì vậy hắn cắn chặt răng, hai tay phân biệt ngưng tụ một viên to bằng nắm tay Lôi Hoàn, trực tiếp hướng về Ma tôn Lạc Anh ném đi.

Ma tôn Lạc Anh nhìn thấy hai viên Lôi Hoàn theo bên phải phía trước xông tới mặt, trong tay Hỏa Tiêm Thương lập tức tả hữu một điều, cũng không biết dùng thủ pháp gì, hai viên Lôi Hoàn đều không có nổ tung, mà là trực tiếp bị này hai thương đánh bay, mãi đến tận bay ra khoảng một dặm, lúc này mới chợt muốn nổ tung lên, hóa thành vô số lôi xà cá chình điện ở không trung bay trốn,

trông rất đẹp mắt.

Chỉ tiếc bọn họ bây giờ là đang chạy trối chết, nơi nào có lòng thanh thản đi xem xét này hai mảnh Lôi Điện khói hoa.

Vệ Tử Dạ ham muốn lại ngưng tụ Nê Hoàn thời gian, lại nhìn thấy Ma tôn Lạc Anh ác liệt trừng mắt về phía chính mình, và lạnh nói một tiếng nói: “Ngươi đừng vội, đợi lát nữa lại trừng trị ngươi!”

Câu này, khí phách mười phần, Vệ Tử Dạ nhất thời có một loại bị chiếm đóng tuyệt cảnh cảm giác.

Có điều, Vệ Tử Dạ cũng không phải người yếu, chính là khênh ma trận trong doanh trại chỉ đứng sau Huyền Thanh thượng nhân thiên yêu cảnh tu sĩ, mặc dù mới lên cấp gần như hơn một năm một vài, so với Huyền Thanh thượng nhân cùng trước mắt vị này ma đầu đều phải yếu đi một con, nhưng cũng là thật sự cường giả, làm sao có khả năng bị một câu nói như vậy làm cho khiếp sợ.

Mắt thấy vừa mới chọn lấy hai viên Lôi Hoàn thời gian Ma tôn Lạc Anh có chút dừng lại, lập tức liền minh bạch ma đầu kia đều không phải là hoàn toàn không sợ Lôi Hoàn của chính mình.

Vệ Tử Dạ quyết định thật nhanh, hai tay hưu ôm với ngực, trực tiếp dùng hai tay lực lượng ngưng tụ Lôi Hoàn.

Năm hơi sau khi, Ma tôn Hỏa Tiêm Thương của Lạc Anh cách Thần Lộ đã không đủ ba thước, mà Lôi Hoàn của Vệ Tử Dạ cũng rốt cục hoàn thành.

Vệ Tử Dạ vội vàng cầm trong tay như là sọt liễu kích cỡ tương đương Lôi Hoàn ném về Ma tôn Lạc Anh, đồng thời lớn tiếng hét nói: “Nhanh vào núi!”

VIÊM ĐẾ QUYẾT [C]

Đạp Tình Truy Nguyệt
dtv-ebook.com

Chương 492: Chương Cuối Hy Sinh!

“Còn muốn chạy?”

Ma tôn Lạc Anh không khỏi hừ lạnh một tiếng, quanh thân máu đỏ sát khí lại phóng ra, toàn bộ thế giới lập tức liền vừa biến thành lúc trước cái kia màu máu không gian, mấy người lập tức cảm giác như là vùi lấp vũng bùn, bay trốn tốc độ trực tiếp hạ xuống gấp đôi không tới.

Ma tôn Lạc Anh đổi mặt xông tới mặt sot liễu lớn Lôi Hoàn, tùy theo cười lạnh một tiếng, ngay sau đó thân hình hoa một cái, Lôi Hoàn lại trực tiếp mặc thế mà qua.

“Cái gì!?”

Vệ Tử Dạ không khỏi kêu lên một tiếng, vội vàng muốn thao túng Lôi Hoàn quay đầu, lại nhìn thấy Ma tôn Lạc Anh cầm trong tay Hỏa Tiêm Thương vung mạnh, trực tiếp một cái hồi mã thương liền đem cái kia Lôi Hoàn bỗ nổ, mà hắn bản tôn lại là dựa vào này cỗ nổ tung sản sinh mạnh mẽ sóng khí, dùng càng nhanh hơn tốc độ hướng về Phu Dịch bọn người phóng đi.

Khủng bỗ nổ tung đem Ma tôn Lạc Anh trên người quần áo xé nát, cường tráng gỗ lên bắp thịt cũng bị này vô số hồ quang đốt đến từng đạo từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, nhưng là Ma tôn Lạc Anh căn bản không hề bị lay động, hắn bây giờ mục tiêu chỉ có một, đó là đem này ba cái không biết trời cao đất dày nhỏ dày giết chết, sau đó sẽ chiêu hàng Vệ Tử Dạ.

Vệ Tử Dạ thấy Hỏa Tiêm Thương cách Phu Dịch cùng hai nữ càng ngày càng gần, lại là không thể làm gì.

Đây là hắn tiếp theo vợ con bị Ma tộc tàn sát sau khi đệ nhị lần cảm giác được nhỏ bé của chính mình cùng bất lực.

Phía sau điện cuồng Khê Phong suất hơn năm ngàn Ma Bin đã dần dần xuất hiện ở trong tầm mắt, tốc độ mặc dù hơi kém một chút, thế nhưng đang bị huyết sát khí dây dưa sau khi bọn họ, nhất định tài năng ở vào núi trước khi bị những ma tộc này vây khốn.

Vốn là gượng đáng sợ Ma tôn Lạc Anh, nếu là hơn nữa một người như trâu điện bình thường Ma tộc Khê Phong cùng với 5000 Ma tộc tinh anh, kết quả đã rõ ràng.

Ròng rã ngàn năm, hắn xưa nay đều chưa từng có một tia ngừng lại, không giây phút nào vắng mặt làm khênh Ma sự nghiệp bôn ba, thế nhưng khi hắn phát hiện tất cả những thứ này đều là uổng công vô ích thời gian, làm sao có khả năng cam tâm.

Lúc này Vệ Tử Dạ, trong lòng vô cùng thống khổ, không nhịn được không cam lòng kêu lên số nói: “Không!”

Có lẽ, là này một tiếng kêu lên số nhận lấy trời xanh chăm sóc.

Hay là này đầy ngập không cam lòng tỏa sáng kỳ tích.

Đúng lúc này, Vệ Tử Dạ phía sau đột nhiên phóngh ra một đạo ấm áp nhu hòa, thánh khiết vô cùng trăng sữa tiên quang, tiên quang chở đến, huyết sát khí lập tức tan đi, mấy người bay trốn tốc độ lập tức liền khôi phục tới cực hạn trạng thái, mà Ma tôn Lạc Anh, đang nhận được này tiên quang trở ngại, tốc độ ngược lại hàng rồi ba phần mười.

Trị giá này, song phương tốc độ bên này giảm bén kia tăng, tầm thường không đến một dặm chẳng đường chớp mắt là tới, bốn người chỉ là mấy hơi thời gian, liền chạm đến tới Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn bình phong.

Nhưng mà, ngay ở Vệ Tử Dạ muốn thi triển tiên pháp phá vỡ trận pháp vách ngăn đột nhập thời gian, theo bản năng liếc về phía đạo kia tiên pháp, lại nhìn thấy tiên quang bên trong có một vị dáng người uyển chuyển, trên người mặc vàng nhạt quần áo nữ tử.

Vệ Tử Dạ nhất thời kinh hãi đến biến sắc, vội vàng hô to một tiếng nói: “Băng nhi!”

Đồng thời thay đổi thân hình, liền biến thành một tia sét hướng về Vệ Băng phóng đi.

Nhưng không nghĩ, lúc trước thông suốt trăng sữa tiên quang, lúc này lại trở nên sền sệt vô cùng, so với Ma tôn huyết sát khí của Lạc Anh càng sâu, mặc dù là Huyền Môn tam đại độn pháp một trong lôi độn, ở tại dưới áp chế lại không đạt được trạng thái đỉnh cao hai ba phần mươi.

Vệ Băng nhìn thấy giống như điện đỉnh núi Vệ Tử Dạ, hai hàng thanh lệ tràn mi bước ra, nức nở nói: “Huynh trưởng..... xin lỗi..... Băng nhi không thể cùng ngươi đi tới cuối cùng.....”

“Băng nhi!”

Nghe đến này xa nhau ngữ điệu, Vệ Tử Dạ ngoại trừ cuồng loạn hò hét ở ngoài, đã cái gì cũng không làm được.

“Huynh trưởng, dẹp yên Ma tộc, thiên hạ thái bình thời gian, mời mọc nhớ tới nói cho Băng nhi một tiếng, Lý lang cùng biểu huynh tấu kẻ thù, rốt cục báo.....”

“Không!”

Vệ Tử Dạ lại cuồng loạn hò hét, chỉ là lần này, đổi lấy lại là một luồng vô cùng mạnh mẽ, dùng hắn thiên yêu cảnh tu vi đều không thể chống cự sức mạnh đưa hắn cùng Phu Dịch các loại ba người trực tiếp đẩy vào đại trận hộ sơn của

Thanh Khâu Sơn bên trong.

Tuy có truyền lại từ Thái Cổ thời gian đại chu thiên 300 6 Thập Ngũ ngôi sao đại trận bảo vệ, thế nhưng Thanh Khâu Sơn gần mười vạn Yêu nhiều vẫn như cũ nhìn thấy,

Bầu trời đột nhiên càng ngày càng sáng, vạn ngàn sắc thái đều bị một tầng thánh khiết vô cùng bạch quang thay thế, vốn rực rỡ vạn ngàn thế giới, dần dần biến thành một mảnh thánh khiết thế giới màu trắng.....

“Điều đình vận may..... là điều đình vận may!”

“Quả nhiên là Nữ Oa Thánh hoàng sáng chế điều đình vận may!”

“Là ai? Là Thanh Âm Thần Vương gì?”

“Không biết là a, có điều có thể sử dụng điều đình vận may hắn là chiếm được Nữ Oa Tiên để chân truyền thanh loan hậu nhân.”

Thanh Khâu Cửu Phong nhiều Yêu tộc nghị luận sôi nổi, cùng cho rằng thi triển này hy sinh chính mình, vận may Càn Khôn thần thuật người làm Thanh Âm Tiên tử.

Nhưng mà, thần hoàng trên đỉnh, một đám sát lông chim mà về yêu vương cùng môn nhân, cùng với Bồng Lai nhiều Tiên tử, lại là sẽ không hiểu lầm.

Bởi vì Thanh Âm Tiên tử bây giờ, thì ở bên cạnh họ ngồi tĩnh tọa chữa thương.

“Thanh Âm Tiên tử.....”

Nhìn thấy Càn Khôn biến sắc, Ngân Hạnh Tử không khóc nhường mà, vội vàng khẽ gọi một tiếng, Thanh Âm Tiên tử lúc này mới chậm chạp mở mắt ra.

Thế nhưng khi nàng mở mắt đẹp trong nháy mắt, sắc mặt nhất thời đại biến,

sáng rực một chút từ dưới đất đứng lên, thấy thiên địa trăng sủa tiên quang càng ngày càng mạnh mẽ, không khỏi kêu lên một tiếng nói: “Là ai đang sử dụng điều đình vận may!”

Một đám Thần Vương đồng dạng không hiểu chút nào, Ngân Hạnh Tử liền vội vàng hỏi: “Thiên yêu bí văn ngoại trừ Tiên tử, còn có ai nắm giữ?”

Thanh Âm Tiên tử mày liễu nhíu chặt, trầm tư sau một lát sắc mặt nhất thời biến đổi, kinh hô một tiếng nói: “Một năm trước, Băng công chúa đã hướng về ta lĩnh giáo qua thiên yêu bí văn.”

“Băng công chúa!”

Mọi người nghe đến Thanh Âm Tiên tử đáp án sau khi, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Đặc biệt là Lý Lăng Phong cùng Lý Mục huynh đệ hai người, vốn bọn họ cũng không biết này điều đình vận may đến tột cùng có gì diệu dụng, thế nhưng làm hai người bọn họ nhìn thấy ở đây yêu vương sắc mặt trăng bêch thời gian, lập tức phản ứng lại, Lý Lăng Phong liền vội vàng hỏi: “Thần Vương..... pháp thuật kia.....”

Thanh Âm Tiên tử cắn chặt răng, muốn nói, thế nhưng rồi lại không biết nên làm gì nói tới, vài lần quyết định, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng vừa thu lại rồi, cuối cùng chỉ có thể là đôi môi khẽ mở rồi lại khép hờ, như thế liên tục nhiều lần.

Thanh Âm Tiên tử dán dấp như vậy, Lý Lăng Phong huynh đệ hai người trong lòng nhất thời hiện lên điềm không may, Lý Mục nhất thời khẩn trương, trực tiếp đánh về phía Thanh Âm Tiên tử, lại bị Mộ Dung Ngưng Huyên cùng hèn mọn chân nhân song song ra tay ngăn trở.

“Ngươi đúng là nói ạ!”

Lý Mục một bên giãy dưa, một bên gào thét, trong đó phảng phất buồn bã khóc to, mọi người tại chỗ nghe đến sau khi không có khôn phải tim như bị đao cắt, hai mắt hơi nước tràn ngập, mặc dù là kim mao Sư vương cùng Chiến Vô Cực bức này thăng thắn cương nghị con người rắn rỏi, cũng không thể may mắn thoát khỏi.

“Băng nhi.....”

Đúng lúc này, một tiếng tuyên truyền giác ngộ bi phẫn thanh âm vang vọng cả tòa Thanh Khâu Sơn, mọi người lập tức liền nghe ra, âm thanh này chính là tới từ thần hoàng Vệ Tử Dạ.

Lý Lăng Phong huynh đệ nghe đến này một tiếng bi khiếu không núi kêu gào, cuối cùng đã rõ ràng rồi, này cái gọi là điều đình vận may, nhất định này đây hy sinh chính mình để đánh đổi cẩm ky thần thuật.

Hai người lúc này đau đớn tận cùng, gào khóc.

Trắng sữa tiên quang càng ngày càng mạnh mẽ, mãi đến tận trong mắt mọi người ngoại trừ vệt trắng mang một mảnh không có vật gì khác nữa thời gian, mọi người tâm tình cũng không khống chế được, Thanh Khâu Cửu Phong gần mười vạn Yêu nhiều cùng Bồng Lai hơn vạn Tiên tử, đều là khóc không thành tiếng.

Bạch quang dần dần tản đi, bầu trời lại biến trở về một mảnh xanh thăm, xanh biếc doanh hoa cỏ theo gió phiêu lảng, vừa là một mảnh sắc thái sặc sỡ tươi sáng càn khôn.

Thế nhưng mảnh này bảy màu rực rỡ thế giới, ở trong mắt những người này, lại vẫn như cũ là trắng đen một mảnh, không có màu sắc.....

Đau buồn.....

Xót thương.....

Phẫn nộ.....

Lúc này, mỗi người trong lòng đều hơn một đạo không nhìn thấy vết thương, hay là một vùng phế tích.....

Thanh Khâu Sơn ở ngoài.

Ma tôn Lạc Anh hùng tráng cao ngất tiếng ảnh từ từ xuất hiện, chỉ là lúc này trên người hắn quần áo đã toàn bộ hóa thành tro tàn, đầy tràn đầu tóc đen ngắn ngang bay lượn, khoé miệng chõi càng có màu tím không dứt tràn ra.

Điên cuồng Khê Phong hoang mang thân thiết một tiếng nói: “Thánh chủ!”

Ma tôn Lạc Anh lắc đầu nói: “Không sao, chậm thì nửa tháng, nhiều thì một tháng liền có thể hoàn toàn khôi phục.”

Điên cuồng Khê Phong nhất thời giận dữ, lập tức đối với phía sau hơn năm ngàn Ma Bin hé lớn một tiếng nói: “Theo bản soái giết vào Thanh Khâu Sơn, làm cho bọn họ biết dựa vào nơi hiểm yếu chống lại hậu quả!”

Dứt lời, trong tay điên ma đao một lần, liền muốn hướng Thanh Khâu Sơn đại trận hộ sơn bỗn ra cái kia cực kỳ kinh khủng đao khí.

“Chậm đã!”

“Thánh chủ còn có gì phân phó?”

Nghe đến Ma tôn Lạc Anh có lệnh, điên cuồng Khê Phong vội vàng thu hồi điên ma đao, cung kính nói.

Ma tôn Lạc Anh lắc đầu nói: “Lần này ngăn chặn Bồng Lai việc đã là thất bại, Côn Lôn Thục Sơn nghe tin nhất định sẽ cho ta phía sau phát động công kích, hôm nay đi trước lui lại, đợi cho sau một tháng, bản tọa thương thế khỏi hắn thời gian, lại xuất binh, dùng thế lôi đình một lần đem Thanh Khâu cùng Bồng Lai đẩy trừ, sau đẩy đồng phương đem 1 tù vĩnh dật.”

“Vâng!”

Điên cuồng Khê Phong mặc dù không cam tâm, thế nhưng hôm nay cơ hội tốt bỏ mất, thua cuộc đã định, đích xác không có mạnh mẽ đến đâu tần công núi cần thiết, vội vàng lĩnh mệnh.

Sau đó, ở Ma tôn Lạc Anh dẫn bên dưới, một đám Ma Bin lập tức theo Thanh Khâu Sơn thối lui.....

Một tháng sau, đệ nhị lần Tiên Ma đại chiến thì sẽ dùng Thanh Khâu Sơn làm bùng nổ điểm chính thức mở ra, Yêu tộc cùng Bồng Lai đem như thế nào đối mặt cực kỳ kinh khủng Ma tôn Lạc Anh cùng đến hàng mấy chục ngàn Ma tộc đại quân?

Làm như Huyền Môn tam tông còn lại hai phái Côn Lôn cùng Thục Sơn, U 8 32; lại sẽ khả năng với trận chiến này bên trong phát huy bao nhiêu tác dụng.....

Mà làm như gần như tín ngưỡng bình thường tồn tại Huyền Môn người số một Huyền Thanh thượng nhân, đến tột cùng hay không còn sống trên đời?

Độ Ách Chân Nhân bị chết trước khi nói Huyền Thanh thượng nhân sớm đi về cõi tiên từ đến tột cùng thật hay giả?

Thân phận của Phu Dịch đến tột cùng như thế nào?

Nê Hoàn Cung bên trong vị kia tự xưng “Ta tức là ngươi, ngươi tức là ta, tam vị nhất thể, tuy hai mà một” ông lão mặc áo trắng đến tột cùng là ai?

Trong truyền thuyết mệnh trời con trai đến tột cùng là ai?

Phối hợp của Thần Lộ Tử Ngọc, cùng Thái Cố Tiên Đinh đến tột cùng có ra sao liên hệ?

Thân phận của nàng đến tột cùng là cái gì?

Trận này Tiên Ma đại chiến sau khi, Thần Châu đại địa chúa tể quyền đến tột cùng sẽ hạ xuống trong tay phe thế lực nào?

Là Ma tộc? Huyền Môn? Còn là Yêu tộc?

Biết trước hậu sự như thế nào, mà nhìn đạp tinh truy nguyệt đến tiếp sau tác phẩm.

Khói lửa bốc lên, cát bay lên,

Nhiệt huyết binh sĩ đi đến sát trường;

Trống trận lôi, ốc giác nhũng,

Tàn tích kiếm gãy máu nhuộm áo xiêm;

Người sống khóc, vạn vật đau đớn,

Thê vũ gió lạnh tiêm sống lưng;

Thiên địa vùi lấp, cô hồn đăng,

Non sông phá nát hết mụn nhọt;

Sinh mệnh tiễn, dê hai chân,

Oán khí tận trời cất tiếng đau buồn chôn;

Nhận Tiên chí, dấu ý ngang,

Hào tình vạn tượng như nướng chín dương;

Tìm ngàn đỉnh, đạp vạn thương,

Lập lại Tiên Đinh cây tín ngưỡng;

Khói mù tán, trời sáng sủa,

Tinh hỏa liệu nguyên đúc trường cương;

Ngôi sao trôi qua, ngọc vòng chết non,

Anh linh bất diệt trong lòng giấu.

(Toàn kịch chung)